N^ro 781.
2°. A. gr. b. 1046/2
Strabo

~~A. gr. 1187.~~

STRABONIS

RERUM

GEOGRAPHICARUM

TOMUS ALTER.

Auct. Gr. Vet. 157. p. 602

STRABONIS
RERUM
GEOGRAPHICARUM
TOMUS ALTER.

BIBLIOTHECA
REGIA
MONACENSIS

SYNOPSIS
LIBRI DECIMI.

EXEQUITUR hoc libro quod reliquum est τῆς Ἑλλαδικῆς περιηγήσεως: *agitque de his: De insula Eubœa: De Aetolis & Acarnanibus, & vicinis insulis, ut sunt Itacha, Cephallenia, Zacynthus, Echinades &c. Digressio de Curetibus & veterum Theologia. Inde agit Geographus de CRETA, & Cretensis Reip. formam fuse explicat. Postremo insulas Aegæi maris, omnesque adeo, quæ Græciæ opposita sunt, necdum commemoratæ, ut sunt, Cyclades, Strophades &c. diligenter recenset.*

STRABONIS RERUM GEOGRAPHICARUM Liber decimus.

IAM cum Eubœa juxta totam hanc oram maritimam porrigatur quæ à Sunio est usque ad Thessaliam, exceptis utrinque extremitatibus, commodè ejus insulæ descriptio superioribus annectetur: deinde ad Aetoliam Acarnaniamque pertinentia exponemus, quæ solæ partes Europæ supersunt enarrandæ. EUBOEA insula oblonga est, à Cenæo ad Geræstum porrecta ad stadia circiter CIↃ. CC. Latitudo inæqualis est: ubi maxima, stadiorum ferè CL. Cenæum Thermopylis opponitur, & quæ extra eas non procul sita sunt:

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ βίβλιον δέκατον.

1 ΕΠΕΙ δὲ ἡ Εὔβοια παρὰ πᾶσαν τὴν παραλίαν ταύτην παραβέβληται, τὴν ἀπὸ Σουνίου μέχρι Θετταλίας πλὴν τῶν ἄκρων ἑκατέρωθεν, οἰκεῖον ἂν εἴη συνάψαι
B τοῖς εἰρημένοις τὰ περὶ τὴν νῆσον. Εἶθ' οὕτω μεταβῆναι πρός τε τὰ Αἰτωλικὰ, καὶ τὰ Ἀκαρνανικά, ἅπερ λοιπά ἐστι τῶν τῆς Εὐρώπης μερῶν. [2] Παραμήκης μὲν τοίνυν ἐστὶν ἡ νῆσος ἐπὶ χιλίους σχεδόν τι καὶ διακοσίους σταδίους ἀπὸ Κηναίου πρὸς Γεραιστόν· τὸ δὲ πλάτος ἀνώμαλον, κατὰ τὸ πλέον ὅσον πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν σταδίων. Τὸ μὲν οὖν Κήναιον ἐστὶ κατὰ Θερμοπύλας, καὶ τὰ ἔξω Θερμοπυλῶν ἐπ' ὀλίγον.

1. ΕΠΕΙ δὲ ἡ Εὔβοια) Hujus quoque libri connexio cum superiore manifesta est. Persequitur enim reliquias Græciæ: atque adeo quicquid super est de Europa describendum. Estque hîc liber magnam partem νησιωτικός. Nam si pauca excipias, reliqua ad insularum descriptionem pertinent omnia. Incipit autem ab Eubœa. *Casaub.*

2. Παραμήκης μὲν τοίνυν) Plinius lib. IIII. cap. 12. *Eubœa & ipsa avulsa Bœotiæ tam modico interfluente Euripo, ut ponte jungatur, ad meridiem promontoriis duobus, Geresto ad Atticam vergente, & ad Hellespontum Caphareo insignis, â Septentrione Ceneo, nusquam latitudinem ultra* XL. M. *pass. extendit, nusquam intra* XX. M. *contrahit: sed in longitudinem universæ Bœotiæ ab Attica Thessaliam usque prætenta in* CL. M. *pass. circuitu verò* CCCLXV. In longitudine magnus consensus inter Plinium & Strabonem: nam CL. M. pass. efficiunt omnino stadia CIↃCC. In latitudine aliqua diversitas. Strabonis enim summa ne minorem quidem Plinianam efficit. quum XX. M. pass. sint stad. CLX. At XL. M. pass. stadia conficiunt. CCCXX. *Idem.*

2 Γεραιστὸς δὲ καὶ Πεταλία πρὸς Σούνιον· γίνεται A οὖν ἀντίπορθμος τῇ τε Ἀττικῇ καὶ Βοιωτίᾳ καὶ Λοκρίδι καὶ τοῖς Μαλιεῦσι. Διὰ δὲ τὴν στενότητα καὶ τὸ λεχθὲν μῆκος ὑπὸ τῶν παλαιῶν 3 Μάκρις ὠνομάσθη. 4 Συνάπτει δὲ τῇ ἠπείρῳ

p. 445. κατὰ Χαλκίδα μάλιστα, κυρτὴ * προσπίπτουσα πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Αὐλίδα τόπους τῆς Βοιωτίας, καὶ ποιοῦσα τὸν Εὔριπον, περὶ οὗ διὰ πλειόνων εἰρήκαμεν· σχεδὸν δέ τι, καὶ περὶ τῶν ἀντιπόρθμων ἀλλήλως τόπων κατά τε τὴν ἤπειρον καὶ κατὰ τὴν νῆσον ἐφ' ἑκάτερα τοῦ Εὐρίπου τά τε ἐντὸς καὶ τὰ ἐκτός. Εἰ δέ τι ἐλλέλειπται, νῦν προσδιασαφήσομεν. Καὶ πρῶτον, ὅτι 5 τῆς Εὐβοίας τὰ Κοῖλα λέγουσι 7 τὰ μεταξὺ Αὐλίδος B καὶ * τὸν περὶ Γεραιστὸν τόπον· κολποῦται γὰρ ἡ παραλία, πλησιάζουσα δὲ τῇ Χαλκίδι, κυρτοῦται πάλιν πρὸς τὴν ἤπειρον· 8 οὐ μόνον δὲ Μάκρις ἐκλήθη ἡ νῆσος, ἀλλὰ καὶ Ἀβαντίς. Εὔβοιαν γοῦν εἰπὼν ὁ ποιητὴς, τοὺς ἀπ' αὐτῆς Εὐβοέας οὐδέποτε εἴρηκεν, ἀλλ' Ἄβαντας ἀεί·

* Manuſſ. προπίπτουσα

* Scribe τῶν περὶ Γ. τόπων.

Iliad. β. 556. Οἳ δ' Εὔβοιαν ἔχον μένεα πνείοντες Ἄβαντες.

Ibid. 542. Τῷ δ' ἅμ' Ἄβαντες ἕποντο.

Φησὶ δ' Ἀριστοτέλης ἐξ Ἄβας τῆς Φωκικῆς Θρᾷκας ὁρμηθέντας ἐποικῆσαι τὴν νῆσον, καὶ ἐπονομάσαι Ἄβαντας τοὺς ἔχοντας αὐτήν· 9 οἱ C δ' ἀπὸ ἥρωός φασι· καθάπερ καὶ Εὔβοιαν 10 ἀπὸ ἡρωΐνης· τάχα δ' ὥσπερ Βοὸς αὐλὴ λέγεταί τι ἄντρον ἐν τῇ πρὸς Αἰγαῖον τετραμμένῃ παραλίᾳ, ὅπου τὴν Ἰὼ τεκεῖν φασιν Ἔπαφον,

A Geræſtus 1 & Petalia Sunio. Itaque inſula hæc opponitur Atticæ, Bœotiæ, Locridi, Malienſibus, freto intercipiente. Ob anguſtiam porrò & quàm diximus longitudinem, ab antiquis fuit Macris nominata. Ad continentem proximè accedit apud Chalcidem, ubi incurvata ad Bœotiæ loca Aulidi propinqua vergit, Euripumque efficit: de quo copioſiùs diximus, nec non de locis continentis atque inſulæ ab utraque parte Euripi interventu diremptis externis atque internis: ſi quid prætermiſſum fuit, id jam nunc explicabitur. Principio Cava Eubœæ vocantur, quidquid loci eſt 6 inter Aulidem & Geræſtum. Nam in ſinum ibi ora maritima flectitur: ad Chalcidem autem appropinquans, rurſum ad continentem incurvatur. Non modò autem Macridis nomen geſſit Eubœa, ſed Abantidis etiam. Equidem Homerus cùm Eubœam nominet, ejus incolas nuſquam vocat Euboënſes, ſed ſemper Abantes:

Eubœæ cives, ſpirantes robur Abantes.

--cohors illi comes ibat Abantum.

Ariſtoteles ait Thraces Abis Phocidis urbe profectos inſulam hanc occupaſſe, & incolis Abantum nomen impoſuiſſe. Alii id ab heroë quodam ductum dicunt, ut & Eubœæ ab heroina. Fortaſſis autem ſicut antrum quoddam in ora mari Ægæo obverſa Bovis aula dicitur, ubi Io Epaphum enixa dicitur:

1. *Et Petalia.*) Quid hoc ſibi velit, non ſatis video, neque tamen mutandum duxi. Plinius IV. 12. Petalias inſulas quatuor ponit in Euripi Euboici primo introitu: utique procul & à Sunio diſtantes, & à Geræſto. *Xyland.*

2. Γεραιστὸς δὲ καὶ Πεταλία) Geræſtum, Eubœæ eſt promontorium ſatis cognitum: in Petalia hæſit aqua Xylandro: & ſanè pauci ejus meminere. Porrò autem dubium non eſt has eſſe quatuor parvas inſulas, quas Plinius in introitu Euripi collocat non procul à Sunio. Nam quod inſulas facit cum Strabone promontorium, id verò novum non eſt: Sic D Scombaria in Hiſpania, Cænys in Italia, Minoa in Græcia, aliis inſulæ dicuntur, aliis ἄκραι & promontoria tantum. Quod autem quatuor eſſe Plinius ſcribit, in tot nimirum partes hoc promontorium fuit diviſum. *Caſaub.*

3. Μάκρις ὠνομάσθη) Nominis rationem docet ille Socratis diſcipulus apud Ariſtophanem, qui πίνακα γεωγραφικὸν Strepſiadæ explicat, (Νεφελ. p. 135. ed. Biſet.)

—— ἡ δέ γ' Εὔβοι' ὡς ὁρᾷς
ἡ δὲ παρατέταται μακρὰ πόῤῥω πάνυ.
—— *Hæc Eubœa eſt ut tumet vides*
Si admodum eſt diſtracta in longitudinem.

Dionyſius poëta. ℣. 520.

Εὐρώπης δ' ἤτοι μὲν Ἀβαντιὰς ἔπλετο Μάκρις. i.e.
Porro Europæ quidem Abantias eſt Macris. Idem.

4. Συνάπτει δὲ τῇ ἠπ.) Non tangit continentem, ſed eis jungitur γεφύρᾳ διπλέθρῳ. *Idem.*

5. Τῆς Εὐβοίας τὰ κοῖλα) De Eubœæ cœlis alias pluribus quæremus. Eſt enim obſcura multis quæſtio. Nunc hoc tantum dicam, falli eos vehementer, qui urbem apud Ptolem. eſſe putant, quod ille vocat κοῖλα Εὐβοίας, vocant & Κοίλην εὔβοιαν. ut Philoſtratus, apud quem gloriatur ille olim rector navis, ἑρμάτων ὑπεράραι τὸ σκάφος ἐν Εὐβοίᾳ κοίλῃ οὗπερ πολλὰ τῶν ἀκρωτηρίων ἀναπέπηγε. *Idem.*

6. *Inter Aulidem & Geræſtum.*) Epitomæ etiam ſcriptæ pro Aulide Caphareum habent. *Xyland.*

7. Τὰ μεταξὺ Αὐλίδος) Probo lectionem Epitomes, τὰ μεταξὺ Καφηρέως. Atque hæc lectio parum à Ptolomaica deſcriptione variat. Aulis autem in continenti ſita eſt, neque huc quicquam facit: Chalcidem potius dixiſſet. *Caſaub.*

8. Οὐ μόνον δὲ Μάκρις) Variis nominibus appellata eſt Eubœa, quæ à Plinio H. Nat. IV. c. 12. diligenter recenſentur, *Antea*, inquit, *vocitata eſt Chalcodontis, aut Macris, ut Dionyſius & Ephorus tradunt, ut Ariſtides Macra, ut Callidemus Chalcis, ære ibi primum reperto: ut Menæchmus Abantias, ut poëtæ vulgo Aſopis*, Idem.

9. Οἱ δὲ ἀπὸ Ἥρωος φασί. *Alii ab Heroe dicunt.*) Scilicet Ἄβαντος. Nam Abas in Eubœa regnavit, cujus filius Χαλκώδων, nepos Ἐλεφήνωρ, qui avum ſuum Abantem occidit, ut docet Tzetzes ad Lycophronem pag. 162. *Palmer.*

10. Ἀπὸ ἡρωΐνης) Nonnus de iis loquens, quas Neptunus amavit, Παρθενικὴν δ' Εὐβοίαν ἐνεῤῥίζωσε θαλάσσῃ. *Caſaub.*

1. Ὄχη

ita hinc insula quoque Euboea fuit nuncupata. Quin & Oche appellata fuit: quod nomen etiam maximus Euboicorum montium gerit. [2] Ellopia, ab Ellope Jovis F. Hunc Ellopem sunt qui Æcli & Cothi fratrem faciant, ab eoque conditam dicant Ellopiam, qui est locus in Oria Histiæensis regionis ad montem Telethrium: præterea quoque eum condidisse Histiæam, Periadem, Cerinthum, Ædepsum, & Orobias, ut fuit veracissime Apollinis Selinuntii oraculum. Cæterum Ellopenses Histiæam commigraverunt, urbemque eam auxerunt, coacti à Philistida tyranno post Leuctricam pugnam. Demosthenes Philistidam etiam Oreitis tyrannum impositum à Philippo ait. Nam Histiæenses postmodo Oreitæ, urbsque ipsa pro Histiæa Oreus dicta fuit. Alii ab Atheniensibus & Histiæa curia coloniam hinc deductam tradunt, ut Eretriam ab Eretriensi. Theopompus scribit Euboea à Pericle subacta, Histiæenses ex pacto in Macedoniam commigrasse, duo autem Atheniensium millia Oreum in coloniam ivisse, qui anteà populus seu curia Histiæensis fuissent. ¶ Sita est urbs sub monte Telethrio in loco qui Drymus, *id est nemus seu saltus*, appellatur, juxta Callantem fluvium in saxo sublimi. itaque fortassis Ellopienses accolæ cùm essent montani, hoc nomen Oreo fecerunt, *cùm Oros mons sit.* Videtur etiam Orion ibi enutritus, inde nomen tulisse. Quidam narrant Oritas, cùm peculiarem haberent urbem, ab Ellopiensibus bello pressos transisse ad Histiæenses, & cum iis habitasse. itaque unam

A καὶ ἡ νῆσος ἀπὸ τῆς αὐτῆς αἰτίας ἔσχε τοῦτο τοὔνομα· καὶ [1] Ὄχη δὲ ἐκαλεῖτο ἡ νῆσος· καὶ ἔστιν ὁμώνυμον αὐτῇ τὸ μέγιστον τῶν ἐνταῦθα ὀρῶν. [3] Καὶ Ἐλλοπία δ' ὠνομάσθη ἀπὸ Ἔλλοπος τοῦ Ἴωνος· [4] οἱ δὲ Αἴκλου καὶ Κόθου ἀδελφὸν φασὶν, ὃς καὶ τὴν Ἐλλοπίαν κτίσαι λέγεται χωρίον [5] ἐν τῇ Ὠρίᾳ καλουμένῃ τῆς Ἱστιαιώτιδος πρὸς [6] τῷ Τελεθρίῳ ὄρει, καὶ τὴν Ἱστιαίαν προσκτήσασθαι, καὶ τὴν Περιάδα, καὶ Κήρινθον, καὶ Αἰδηψὸν [7] καὶ Ὀροβίας, ἐν ᾧ μαντεῖον ἦν ἀψευδέστατον· ἦν δὲ [8] μαντεῖον καὶ τοῦ Σελινουντίου Ἀπόλλωνος· μετῴκησαν δὲ τὴν Ἱστιαίαν οἱ Ἐλλοπεῖς, καὶ B ηὔξησαν τὴν πόλιν Φιλιστείδου τοῦ τυράννου βιασαμένου μετὰ τὰ Λευκτρικά. [9] Δημοσθένης δ' ὑπὸ Φιλίππου κατασταθῆναι τύραννόν φησι καὶ τῶν * Ὠρειτῶν τὸν Φιλιστείδην· οὕτω γὰρ ὠνομάσθησαν ὕστερον οἱ Ἱστιαιεῖς, καὶ ἡ πόλις ἀντὶ Ἱστιαίας Ὠρεός· ἔνιοι δ' [10] ὑπ' Ἀθηναίων ἀποικισθῆναι φασὶ τὴν Ἱστιαίαν ἀπὸ τοῦ δήμου * τῶν Ἱστιαιέων, ὡς καὶ ἀπὸ τοῦ Ἐρετριέων τὴν Ἐρέτριαν. Θεόπομπος δέ φησι Περικλέους χειρουμένου τὴν Εὔβοιαν, τοὺς Ἱστιαιεῖς καθ' * ὁμολογίας εἰς Μακεδονίαν μεταστῆναι, δισχιλίους δ' ἐξ Ἀθηναίων ἐλθόντας τὸν Ὠρεὸν οἰC κῆσαι, δῆμον ὄντα πρότερον τῶν Ἱστιαιέων. Κεῖται δὲ ὑπὸ τῷ Τελεθρίῳ ὄρει, ἐν τῷ Δρυμῷ καλουμένῳ παρὰ τὸν Κάλλαντα ποταμὸν, ἐπὶ πέτρας ὑψηλῆς· ὥστε [11] τάχα καὶ διὰ τὸ τοὺς * Ἐλλοπιεῖς ὀρείους εἶναι τοὺς * περιοικήσαντας, ἐτέθη τοῦτο τῇ πόλει· δοκεῖ δὲ καὶ ὁ Ὠρίων ἐνταῦθα τραφεὶς, οὕτως ὀνομασθῆναι· ἔνιοι δὲ τοὺς Ὠρίτας πόλιν ἔχοντας ἰδίαν, φασὶ πολεμουμένους ὑπὸ τῶν Ἐλλοπιέων, μεταβῆναι καὶ συνοικῆσαι τοῖς Ἱστιαιεῦσι· μίαν δὲ

* Scripti Ὠρειωτῶν.

*Scripti τοῦ

* Scripti ὁμολογίαν

p. 446.

* Scripti Ἐλλοπεῖς

* Manuss. προοικήσαντας,

1. Ὄχη δὲ ἐκαλεῖτο) Plinius H. N. IV. c. 12. Ocham urbem antiquam Euboeæ refert. Montis Ochæ meminit & Stephan. annotans etiam masculino genere dici, ὁ Ὄχης. & notationem nominis ἀπὸ τοῦ ὀχέυεσθαι afferens, vel ἀπὸ τῆς ὄχης τῶν προβάτων hoc est τροφῆς. Eustathius ἀπὸ τῆς ἐξοχῆς. *Casaub.*

2. *Ellopia.*) Sic omnino scribendum, non ἐλλωπίδα. o parvum alii auctores omnes faciunt. Vide Eustathium in catalogo, ad versum 538. Αἴκλου etiam reposui ex ipso Strabone, qui & libro septimo finiente, & hoc ipso libro paulo post sic eum vocat. Xuthi fuit filius Cothi frater, apud Plutarchum quæst. Græc. XXII. Ardus vitiosè hactenus legebatur. de Aedepso dictum alibi. *Xyland.*

3. Καὶ Ἐλλοπία δ') Steph. Ἐλλοπία, χωρίον Εὐβοίας, καὶ αὐτὴ ἡ νῆσος. *Casaub.*

4. Οἱ δ' Αἴκλου καὶ Κόθου ἀδελφὸν φασίν. *Sunt qui Æcli & Cothi fratrem faciunt.*) Scymnus Chius vel alio nomine Marcianus Heracleota in sua περιηγήσει Κοθῶνα, non Κόθον hunc vocat, si bene se habet is locus. *Palmer.*

5. Ἐν τῇ Ὠρίᾳ) Est quæ vocatur mox Ὠρεός. Vide Stephanum. *Casaub.*

6. Τῷ τελεθρίῳ ὄρει) Steph. τελέθριον, ὄρος τῆς ἐν Εὐβοίᾳ Οἰχαλίας. Στράβων δεκάτῃ. *Casaub.*

7. Καὶ Ὀροβίας) legendum censeo Ὠρωπείας, vel Ὠρωπίας. Sic enim Strabo loquitur in principio lib. IX. p. 391. τὸ δὲ λοιπὸν ἤδη τὸ προσάρκτιον D ἐστὶ πλευρὸν ἀπὸ τῆς Ὠρωπείας ἐπὶ δύσιν παρατεῖνον μέχρι τῆς Μεγαρίδος. *Reliquum est Septentrionem spectans latus Atticæ ab Oropio agro pertinens occasum versus usque ad Megaridem.* Ager enim Oropius & in Bœotia & in Eubœa est, ab urbe cognomine appellationem habens. *Berkel. ad Steph. de urb. p.* 469.

8. Μαντεῖον καὶ τοῦ Σελ.) καὶ abundat. Nomen Telethrii montis etiam Stephanus habet, quod apud Eustathium deest. *Xyland.*

9. Δημοσθένης δ') Quem vide Philippica tertia. Philistidem tandem substulerunt Athenienses, ut ex Stephano in Ὠρεός apparet. *Casaub.*

10. Ὑπ' Ἀθηναίων ἀποικ.) Thucydides Hestienses hos Atheniensium ἀποίκους vocat lib. VII. cap. 57.

11. Τάχα καὶ διὰ τὸ τοὺς Ἐλλοπιεῖς ὀρείους εἶναι τοὺς περιοικήσαντας, ἐτέθη τοῦτο τῇ πόλει. *Fortassis Ellopienses accolæ cum essent montani, hoc nomen Oreo fecerunt.*) Manifesto mutilus locus: sanus erit, si pro τοῦτο legeris τοὔνομα, Ὠρεον scilicet. *Palmer.*

A συνῳκισθεῖσαν πόλιν, ἀμφοτέροις χρήσασθαι τοῖς ὀνόμασι, καθάπερ Λακεδαίμων τε καὶ Σπάρτη ἡ αὐτή· εἴρηται δ' ὅτι καὶ ἐν Θετταλίᾳ Ἱστιαιῶτις ἀπὸ τῶν ἀνασπασθέντων ἐνθένδε ὑπὸ Περραιβῶν ὠνόμασται. Ἐπεὶ δ' ἡ Ἐλλοπία τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῆς Ἱστιαίας, καὶ τοῦ Ὠρεοῦ προσηγάγετο ἡμᾶς ποιήσασθαι, τὰ συνεχῆ λέγωμεν τοῖς τόποις τούτοις. [1] Ἔστι δὲ τῷ Ὠρεῷ τούτῳ, τό τε Κήναιον πλησίον, καὶ ἐπ' αὐτῷ [2] τὸ Δῖον, [3] καὶ Ἀθῆναι αἱ Διάδες, κτίσμα Ἀθηναίων, [4] ὑπερκείμενον [5] τοῦ ἐπὶ Καῦνον πορθμοῦ· ἐκ δὲ τοῦ Δίου, Κάναι τῆς Αἰολίδος ἐπῳκίσθησαν· ταῦτα τε δὴ τὰ χωρία περὶ τὴν Ἱστιαίαν ἐστί, καὶ ἔτι Κήρινθος πολίδιον ἐπὶ τῇ B θαλάττῃ· ἐγγὺς δὲ [6] Βούδωρος ποταμὸς ὁμώνυμος [7] τῷ κατὰ τὴν Σαλαμῖνα ὄρει τῷ πρὸς τῇ Ἀττικῇ. Κάρυστος δέ ἐστιν [8] ὑπὸ τῷ ὄρει τῇ * Ὄχῃ· [9] πλησίον δὲ τὰ Στύρα, [10] καὶ τὸ μαρμάριον, [11] ἐν ᾧ τὸ λατόμιον τῶν Καρυστίων κιόνων, ἱερὸν ἔχον [12] Ἀπόλλωνος Μαρμαρίνου, ὅθεν διάπλους εἰς Ἅλας τὰς Ἀραφηνίδας· ἐν δὲ τῇ Καρύστῳ, [13] καὶ ἡ λίθος φύεται ἡ ξαινομένη, καὶ ὑφαινομένη, [14] ὥς τε τὰ * ὑφάσματα χειρόμακτρα

* Manusc. ἐν τῇ ὄχθῃ.

* Scripti, τὰ ὕφη.

de duabus factam urbibus, utroque nomine promiscuè usam: sicut eadem urbs Sparta & Lacedæmon usurpatur. Dictum verò est in Thessalia quoque Histiæotidem esse denominatam ab iis, quos hinc Perrhæbi avellerunt. Sed quoniam Ellopia nobis causam dedit descriptionem ab Histiæa & Oreo ordiendi, dicamus porrò quæ his locis sunt continua. Oreo Cenæum promontorium est vicinum, & ad illum situm Dium, atque Athenæ Diades, ab Atheniensibus conditum oppidum supra fretum Cenæo propinquum. à Dio Canas Æolidis urbem deducta est colonia. Hæc ergo sunt juxta Histiæam, & Cerinthus præterea oppidulum mari imminens: ac ponè Budorus flumen, idem nomen gerens cum monte apud Salaminam Atticæ vicino. ¶ Carystus sub monte Ocha sita est in propinquo Styra, & Marmarium, ubi Garystiæ exscinduntur columnæ, & templum ibi Marmorei Appollinis: unde trajectus est ad Halas Araphenidas. Apud Caristum lapis nascitur, qui plectitur & texitur, atque ex eo mantilia

1. Ἔστι δὲ τῷ Ὀρεῷ τούτῳ τό τε Κήναιον πλησίον, καὶ ἐπ' αὐτῷ τὸ Δῖον, καὶ Ἀθῆναι αἱ Διάδες, κτίσμα Ἀθηναίων, ὑπερκείμενον τοῦ ἐπὶ Καῦνον πορθμοῦ. id est. *Huic autem Oreo vicinum est Cenæum, & prope id Dium, & Athenæ Diades, Atheniensium opus, supra* C *fretum Cauno propinquum.*) Hæc falsa τοποθεσία non effugit doctissimi Casauboni censuram, errorem vidit, (quid enim hic Caunus facit, urbs Cariæ, longissimè à loco, de quo tractat Strabo, sitæ) & pro *Cauno* legi vult *Cenæo*: sed (pace sua dixerim) melius fortè fecisset, si pro Καῦνον legisset Κῦνον, una literula dempta, nam fretum angustum πορθμὸς intercedit inter Euboïcas Athenas, & Cydnum Locridis: ideo nòn est dubium, quin Κῦνον legendum sit, accentu circumflexo, ad id nos ducente, qui in Κήναιον non comparet. Tum ante Cenæum promontorium jacent plures insulæ, Lichades dictæ, quæ non patiuntur mare, quod Cenæum & Locridem intercedit, propriè πορθμὸν vocari. De ejus situ idem Strabo lib. IX. pag. 425. plura ait de Opunte. *Palm. Græc. antiq. lib. V. c. 7. p. 578.*

2. Τὸ Δῖον) Steph. Δῖον πόλις Εὐβοίας περὶ τὸ Κήναιον. Ptolem. sic promontorium vocat. *Casaub.*

D 3. Καὶ Ἀθῆναι αἱ Διάδες) Has condit Dias Abantis filius. Ephorus III. Ἄβαντος γίγνονται παῖδες Ἄλκων καὶ Δίας, καὶ Ἀρέθουσα. ὧν ὁ μὲν Δίας κτίσας πόλιν οὕτως ἀπὸ τῆς πατρίδος ὠνόμασε. Vide Stephanum, Ἀθῆναι, & Δία. *Idem.*

5. Τοῦ ἐπὶ Καῦνον.) Quid hic rei Cauno Cariæ urbi? Cenæum lego. Porrò Ocham montem pro Ochtha, quod ripam interpres ineptè vertit, restitui, ex ipso auctore & Eustathio, & Halæ Araphenides sunt etiam apud Stephanum. De Carystio lapide ociosa verba sustuli. Epitomæ τῇ πλύσει τῶν λίνων habent. Quod bellum Maliacum dicat, non succurrit: Eustathius omisit. *Xyland.*

5. Τοῦ ἐπὶ Κᾶυνον πορθ.) Suspectus locus, de quo nihil ausim pronuntiare. *Casaub.*

4. Ὑπερκείμενον τοῦ ἐπὶ Καῦνον πορθμοῦ. *Supra fretum Cenæo propinquum.*) Suspectus locus docto commentatori merito, nihil ausus est pronuntiare, & post eum certe non auderem, nisi constaret mihi deleto uno α locum in pristinam sanitatem restitui posse. Lege igitur ἐπὶ Κῦνον. Locus est in Locridis littore Κῦνος satis notus, Opuntiorum navale, de quo diximus ad Diodorum lib. XI. pag. 284. & ipse Strabo supra pag. 425. De eo meminerunt Homerus, Plinius, Livius, Lycophron, Mela, Pausanias &c. *Palm.*

6. Βούδωρος ποταμὸς) Meminit hujus fluvii Ptolemæus. *Casaub.*

7. Τῷ κατὰ τὴν Σαλαμῖνα ὄρει) Steph. Βούδωρον, ἀκρωτήριον πρὸς τῇ Σαλαμῖνι. *Idem.*

8. Ὑπὸ τῷ ὄρει τῇ Ὄχῃ) Mirum est libros scriptos constanter retinere illam lectionem quam prior interpres sequitur, ἐν τῷ ὄχθῃ. Nam legendum esse Ὄχῃ & Stephanus & Eustathius evincunt. *Idem.*

9. Πλησίον δὲ τὰ Στύρα) Oppidum est, ait Stephanus, ad Carystum situm, ἐθνικὸν Thucyd. VII. c. 57. στυρεύς. Strabo στυριαῖος. *Idem.*

10. Καὶ τὸ Μαρμάριον) Hæc quoque est πόλις Εὐβοίας. Stephanus. *Idem.*

11. Ἐν ᾧ τὸ λατόμιον) Meminit Plinius multis locis. *Idem.*

12. Ἀπόλλωνος Μαρμαρίνου; Fortè Μαρμαρίου scribendum. Μαρμάρων enim πόλις εὐβοίας, ὁ πολίτης Μαρμάριος. Nisi potius adjectivum id esse malis à Μάρμαρος: erat enim hoc loco τὸ λατόμιον τῶν Καρυστίων κιόνων, *Lapicidinæ Carystiarum columnarum.* Atque hæc sententia mihi magis probatur. *Holsten. in Steph. p. 199.*

13. Καὶ ἡ λίθος φύεται) Plutarchus sua ætate defecisse hunc lapidem scribit: sed extare tamen adhuc ex eo facta mantilia, retia, & mulierum κεκρυφάλους: qui, inquit, non cremantur, sed post contractas ex usu sordes ἐμβαλόντες εἰς φλόγα, λαμπρὰ καὶ διαφανῆ κομίζονται· νῦν δ' ἠφάνισται, καὶ μόλις οἷον ἶνες ἢ τρίχες ἀραιαὶ διατρέχουσιν ἐν τοῖς μετάλλοις. Plura de hoc lapide Apollonius in historiis Mirab. *Casaub.*

14. Ὥστε τὰ ὑφάσματα) Libri MSS. teste Casaubono habent τὰ ὕφη, sed legendum τῇ ὑφῇ. *Berkel. ad Steph. p. 454.*

A conficiuntur: quæ ubi sordem contraxerunt, in flammam injecta purgantur, perinde atque lotione linteorum maculæ eluuntur. Ferunt hæc loca culta à colonis è tetrapoli Marathonia eò profectis, & Styriensibus. Styra eversa sunt bello Maliaco, ab Atheniensium duce Phædro. locum Eretrienses obtinent. Carystus etiam in Laconica locus est in Ægyo versus Arcadiam: unde vinum Carystium Alcman dixit. ¶ Ceræstus in catalogo navium non nominatur: meminit tamen alibi poëta,

Sub noctem naves ita pervenere Geræstum.

B Ostenditque ex Asia in Atticam trajicientibus opportunè sitam esse, Sunio propinquam. Templum habet Neptuni, eorum quæ ibi sunt nobilissimum, & memorabilem incolarum multitudinem. ¶ Post Geræstum Eretria est, & Euboicarum urbium, demta Chalcide, maxima. Tum Chalcis metropolis ac caput insulæ quodammodo, supra ipsum sita Euripum: ambæ ante bellum Trojanum conditæ ab Atheniensibus dicuntur. Post bellum Trojanum Aeclus & Cothus Athenis profecti, ille Eretriam, hic Chalcidem incolis frequentaverant. Sed & Aeolensium quidam ab expeditione Penthili in insula ista manC serunt: antiquitus etiam, Arabes qui cum Cadmo trajecerunt. Hæ urbes majorem in modum auctæ, colonias etiam insignes in Macedoniam miserunt. Nam Eretria urbes circa Pallenam & Atho condidit: Chalcis Olyntho vicinas, quas Philippus delevit. Quin & in Italia & in Sicilia multa sunt Chalcidensium domicilia. Colonias istas deductas fuisse Aristoteles dicit, quo tempore Hippobotæ qui

A γίνεσθαι, ῥυπωθέντα δὲ εἰς φλόγα βάλλεσθαι καὶ ἀποκαθαίρεσθαι τῇ πλύσει τὸν πίνον παραπλησίως· [1] ᾠκῆσθαι δὲ τὰ χωρία ταῦτα φασὶν ὑπὸ τῶν ἐκ Τετραπόλεως [2] τῆς περὶ Μαραθῶνα καὶ Στυριαίων· κατεσκάφη δὲ τὰ Στύρα [3] ἐν τῷ * Μαλιακῷ πολέμῳ ὑπὸ Φαίδρου τοῦ Ἀθηναίων στρατηγοῦ. Τὴν δὲ χώραν ἔχουσιν Ἐρετριεῖς. Κάρυστος δέ ἐστι καὶ ἐν τῇ Λακωνικῇ [4] τόπος τῆς Αἴγυος πρὸς Ἀρκαδίαν, ἀφ' οὗ Καρύστιον οἶνον Ἀλκμὰν εἴρηκε. Γεραιστὸς δ' ἐν μὲν τῷ καταλόγῳ τῶν νεῶν οὐκ εἴρηται· μέμνηται δ' ὁ ποιητὴς ὅμως αὐτοῦ --- ἐς δὲ Γεραιστὸν

Ἐννύχιαι κατάγοντο. --

* Vulgò, Μαλ. ὑπὸ.

Odyss. γ. 771.

B Καὶ δηλοῖ διότι τοῖς διαίρουσιν ἐκ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Ἀττικὴν, ἐπικαιρίως κεῖται τῷ Σουνίῳ πλησιάζον τὸ χωρίον· ἔχει δὲ ἱερὸν Ποσειδῶνος ἐπισημότατον τῶν ταύτῃ, καὶ κατοικίαν ἀξιόλογον. Μετὰ δὲ τὴν Γεραιστὸν Ἐρέτρια πόλις μεγίστη τῆς Εὐβοίας μετὰ Χαλκίδα· ἔπειθ' ἡ Χαλκὶς μητρόπολις τῆς νήσου τρόπον τινὰ, ἐπ' αὐτῷ τῷ Εὐρίπῳ ἱδρυμένη· ἀμφότεραι δὲ πρὸ τῶν Τρωϊκῶν ὑπ' Ἀθηναίων κτισθῆναι λέγονται· καὶ μετὰ τὰ Τρωϊκὰ [5] Αἶκλος, καὶ Κόθος ἐξ Ἀθηνῶν ὁρμηθέντες, ὁ μὲν, τὴν Ἐρέτριαν ᾤκησε, Κόθος δὲ τὴν Χαλκίδα· καὶ τῶν Αἰολέων δέ τινες ἀπὸ C τῆς Πενθίλου στρατιᾶς κατέμειναν ἐν τῇ νήσῳ· τὸ δὲ παλαιὸν καὶ Ἄραβες οἱ Κάδμῳ συνδιαβάντες. Αἱ δ' οὖν πόλεις αὗται διαφερόντως αὐξηθεῖσαι, καὶ ἀποικίας ἔστειλαν ἀξιολόγους εἰς Μακεδονίαν. Ἐρετρία μὲν γὰρ συνῴκισε τὰς περὶ Παλλήνην, καὶ τὸν Ἄθω πόλεις· [6] ἡ δὲ Χαλκὶς τὰς ὑπὸ Ὀλύνθῳ, ἃς Φίλιππος διελυμήνατο. Καὶ τῆς Ἰταλίας δὲ καὶ Σικελίας πολλὰ χωρία Χαλκιδέων ἐστίν. Ἐστάλησαν δὲ αἱ ἀποικίαι αὗται καθάπερ εἴρηκεν Ἀριστοτέλης, ἡνίκα [7] ἡ τῶν Ἱπποβοτῶν

p. 447.

1. *ᾠκῆσθαι*) A Dryopibus aliquando habitata fuit Carystus teste Thucyd. VII. c. 53. *Casaub.*

2. *τῆς περὶ Μαραθῶνα καὶ Στυριαίων Marathonia & Styriensibus.*) Eo quod statim infra subjungit, *κατεσκάφη δὲ τὰ Στύρα*, exscriptores vitiarunt vocem præcedentem & scripserunt Στυριαίων, cum deberent Στειριείων, vel Στειριαίων; nam fuit Atticæ pagus Στειριεῖς vel Στειρία, unde domo Thrasybulus ille libertatis Athenarum assertor, & quidem non procul à Marathone. At nulla fuit urbs aut domus in Attica Στύρα, sed in Eubœa. *Palmer.*

3. *ἐν τῷ Μαλιακῷ*) Vet. codices una voce auctiores, *ἐν τῷ Μαλιακῷ πολέμῳ.* Sed quis veterum Maliaci belli meminit? Putabam *Δαμιακῷ* legendum: de quo bello satis constat. Movet tamen me, quod illud non Phœdrus, sed Leosthenes & qui huic successit Antiphilus gessêre. Cæterum vocem *Λαμιακὸς* sæpè in *Μαλιακὸς* degenerasse sciunt qui Pausaniam legerunt. *Casaub.*

4. *τόπος τῆς Αἴγυος*) Sic legit & Stephanus. Vini Carystii meminit Athenæus Deipn. I. c. 24. p. 31. *Idem.*

5. *Αἶκλος καὶ Κόθος*) De his vide Plutarchum in Quæstionibus Græcanicis. *Idem.*

6. *Ἡ δὲ Χαλκὶς τὰς ὑπὸ Ὀλύνθῳ*) Videri possint D Thucydidis hæc verba ad hunc locum pertinere Lib. I. c. 58. p. 33. ed. Oxon. Καὶ Περδίκκας πείθει Χαλκιδέας τὰς ἐπὶ θαλάσσῃ πόλεις ἐκλιπόντας, καὶ καταβαλόντας, ἀνοικίσασθαι ἐς Ὄλυνθον: *Perdiccas quoque Chalcidensibus persuasit ut relictis & excisis urbibus maritimis commigrarent Olynthum.* Quæ tamen nihil hûc faciunt: Chalcidenses enim ibi intelliguntur qui Chalcidicam Cherronesum habitabant, ut & quum scribit Herodot. Οὐραν. (lib. VIII. c. 127.) Καὶ οὕτω Ὄλυνθον Χαλκιδεῖς ἔσχον. *Idem.*

7. *ἡ τῶν Ἱπποβοτῶν*) Hippobotarum administratio nihil aliud est, quàm *ἀριστοκρατία* sive *ὀλιγοκρατία* Chalcidensium. Legebant enim illi magistratum à censu, nec quenquem admittebant, qui alendis equis par non esset. Ergo Hippobotæ sunt, ut explicat Herodotus lib. V. c. 77. *οἱ παχέες τῶν Χαλκιδέων.* (Neque vero apud Chalcidenses tantum fuêre Hippobotæ, sed etiam in aliis antiquis rebusp. ut doctè explicat Aristoteles in lib. De repub. IV. cap. 3. quem locum ascribam quia est egregius. Καὶ τῶν γνωρι-

 καλουμένη ἐπεκράτει πολιτεία· προέστησαν γὰρ αὐτῆς [1] ἀπὸ τιμημάτων, * ἀριστοκρατικῶς ἄρχοντες· κατὰ δὲ τὴν Ἀλεξάνδρου διάβασιν, καὶ τὸν περίβολον τῆς πόλεως ηὔξησαν, ἐντὸς τείχους λαβόντες τόν τε Κάνηθον, καὶ τὸν Εὔριπον· ἐπιστήσαντες τῇ γεφύρᾳ πύργους, καὶ τεῖχος καὶ πύλας· ὑπέρκειται δὲ τῆς τῶν Χαλκιδέων πόλεως [3] τὸ Λήλαντον καλούμενον πεδίον ἐν δὲ τούτῳ [4] θερμῶν τε ὑδάτων εἰσὶν ἐκβολαὶ πρὸς θεραπείαν νόσων εὐφυεῖς, [5] οἷς ἐχρήσατο καὶ Σύλλας Κορνήλιος ὁ τῶν Ῥωμαίων ἡγεμών· καὶ μέταλλον δ' ὑπῆρχε θαυμαστὸν χαλκοῦ, καὶ σιδήρου κοινόν, ὅπερ οὐχ ἱστοροῦσιν ἀλλαχοῦ, συμβαῖνον· νυνὶ μέντοι ἀμφότερα ἐκλέλοιπεν. B Ἔστι δὲ καὶ ἅπασα μὲν [6] ἡ Εὔβοια εὔσειστος, μάλιστα δ' ἡ περὶ τὸν πορθμόν, καὶ δεχομένη πνευμάτων ὑποφοράς, καθάπερ καὶ ἡ Βοιωτία, καὶ ἄλλοι τόποι, περὶ ὧν ἐμνήσθημεν διὰ πλειόνων πρότερον· ὑπὸ τοιοῦδε πάθους καὶ ἡ ὁμώνυμος τῇ νήσῳ πόλις καταποθῆναι λέγεται, ἧς μέμνηται καὶ [7] Αἰσχύλος ἐν τῷ Ποντίῳ Γλαύκῳ.

* Manusc. ἄνδρες ἀριστοκρ.

dicebantur, rempublicam tenuerunt: hi enim Chalcide summam rerum optimatum imperio gerebant, censu lecti. Quo tempore Alexander in Asiam transivit, mœnia etiam Chalcidis cives auxerunt, intra ea Canethum & Euripum recipientes, ac ponti turres imponentes, murumque & portas. Supra Chalcidem situs est campus [2] Lelantus, in quo aquæ calidæ erumpunt ad sanandos morbos aptæ, quibus etiam Cornelius Sylla Romanorum imperator est usus. Mirabile etiam metallum æris & ferri commune ibi fuit, quale negant alibi exstitisse: nunc utrunque intercidit. Universa Eubœa terræmotibus est obnoxia, maximè apud fretum: ac recipit ventos subterraneos, sicut & Bœotia, & alia loca, quorum suprà copiosa est facta mentio. Tali quidem casu urbem insulæ cognominem ferunt absorptam fuisse, cujus meminit in Pontio Glauco etiam Aeschylus:

γνωρίμων, inquit, εἰσὶ διαφοραὶ, καὶ κατὰ τὸν πλοῦτον, καὶ τὰ μεγέθη τῆς οὐσίας, οἷον ἱπποτροφίας· τοῦτο γὰρ οὐ ῥᾴδιον μὴ πλουτοῦντας ποιεῖν· διόπερ ἐπὶ τῶν ἀρχαίων χρόνων ὅσαις πόλεσιν ἐν τοῖς ἵπποις ἡ δύναμις ἦν ὀλιγαρχίαι παρὰ τούτοις ἦσαν. ἐχρῶντο δὲ πρὸς τοὺς πολεμίους ἵπποις πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας. οἷον Ἐρετριεῖς, καὶ Χαλκιδεῖς, καὶ Μάγνητες οἱ ἐπὶ Μαιάνδρῳ, καὶ τῶν ἄλλων πολλοὶ περὶ τὴν Ἀσίαν. *Nobilitatis quoque differentiæ sunt secundum opulentiam, & magnitudinem census: sunt enim alii equites: quod munus nemo faciliter supportare potest, nisi sit dives. Itaque antiquis temporibus quæcunque civitates equestri potentia excellebant in his paucorum potentia gubernabat: equitatu autem bella contra finitimos exercebant. ceu Eretrienses, & Chalcidenses, & Magnesii, qui sunt super Maiandro, & aliæ plures Asiaticarum civitatum.*) Idem.

7. Ἡνίκα ἡ τῶν Ἱπποβοτῶν καλουμένη) Homines illi non dicebantur ἱπποβοτοὶ, vel ἱπποβόται, sed ἱπποβάται, ut ex Herodoto patet lib. v. c. 77. οἱ δ' Ἱπποβάται ἐκαλέοντο οἱ παχέες τῶν χαλκιδέων, *Opulenti inter Chalcidenses vocabantur Hippobatæ, h. e. Equorum inscensores.* Videmus autem ex illo Strabonis loco Rempublicam Chalcidensium fuisse olim in manu istorum *Hippobatarum*, h. e. civium, qui opulentiores erant, & equos in usum reipublicæ alere poterant. vid. commentar. Clariss. *Perizonii in Æliani Var. Hist. L.* VI. *c.* I. *p.* 405.

1. Ἀπὸ τιμημάτων) Sic Livius, *A censu maximé & senatum & judices legit.* & alibi, *Vos à sensu equitem, à censu peditem legitis.* Casaub.

2. *Lelantus* Λήλαντον.) Sic suprà lib. I. p. 58. & epi etiam scriptæ, idque constanter. Plinius flumen eodem nomine tribuit huic insulæ. IV. 12. apud Eustathium λι per ἰῶτα legitur. *Xyland.* Ita editio Aldina & Basil. Henric-Petrina.

3. Τὸ Λήλαντον) Sic dictum est à Lelanto flumine, quo nobilem esse Eubœam ait Plinius H. Nat. IV. c. 12. Campi hujus meminit in hymnis Hom. *Casaub.*

4. θερμῶν τε ὑδάτων) *Ellopiæ* vocabantur auctore Plinio H. Nat. IV. c. 12. De his vide quæ libro primo narrantur. *Idem.*

5. Οἷς ἐχρήσατο καὶ Σύλλας) Refert Plutarchus ex Strabonis historicis commentariis in Sylla p. 468. T. I. ed. FFurt. Σύλλᾳ δὲ, inquit, διατρίβοντι περὶ τὰς Ἀθήνας ἄλγημα ναρκῶδες μετὰ βάρους εἰς τοὺς πόδας ἐνέπεσεν, ὅ φησι Στράβων ποδάγρας ψελλισμὸν εἶναι. διαπλεύσας οὖν εἰς Αἴδηψον ἐχρῆτο τοῖς θερμοῖς ὕδασι. *Agenti Athenis Syllæ dolor cum gravedine torpidus decubuit in pedes, quem podagræ balbutiem Strabo ait esse. Quare Adipsum navigavit ibi aquis* C *calidis usus est.* Idem.

6. Ἡ Εὔβοια εὔσειστος) Testantur veteres historiæ, quæ Eubœam tremuisse sæpius narrant. Thucydides verò libr. III. cap. 89. terræ motu absorptam aliquando fuisse ait *Orobiarum* partem: ita ut mare nunc sit ubi prius erat terra. *Idem.*

7. Αἰσχύλος ἐν τῷ Ποντίῳ Γλαύκῳ) Legendum Αἰσχύλος ἐν Ποτνιεῖ Γλαύκῳ, non autem Ποντίῳ Γλαύκῳ. *Glaucum marinum,* nemo veterum Aeschylo editum fuisse est auctor. *Potniensis Glaucus* Poëtæ illius nota fabula est ex Strabonis lib. IX. Hesychio in Ἀμφίσωπον & Ξιφήρη λιμὴν, & ipso laterculo Tragœdiarum ejus Poëtæ. Erat scriptum Ποτνίῳ, unde postea factum Ποντίῳ. Πότνιος autem & Ποτνιεὺς idem, ut annotat in Ethnicis Stephanus. *Casaub. in Athen. lib.* III. *c.* 10. Æschylus in Tragoedia Ποντίῳ Γλαύκῳ non ab Euripidis Scholiaste modo, & Auctore Arati vitæ, sed a Strabone quoque, laudatur, & D Athenæo. Nam quod ὁ πανεπιστήμων Is. Casaubonus eam Tragœdiam usquam citari negat, immensam illam memoriam suam non advocarat, e qua vir ille Divinus, dum vixit, indies tanquam ex Amaltheæ cornu omnis eruditionis thesauros depromsit. *Rutgers. Var. Lect. lib.* II. *c.* 6. Non dubium, quin duas tragœdias reliquerit Æschylus, Γλαῦκον Ποτνιέα & Γλαῦκον Πόντιον, quibus utriusque fatum & historiam descripsit. Ποτνιεὺς, Sisyphi filius, cujus mentio supra lib. IX. p. 627. satis notus. Polybi autem filius, Anthedonii nomine celebris, θαλάσσιος Δαίμων factus, est Πόντιος. De utroque Ovidius in Ibin.

Potniadum morsus subeas, ut Glaucus, equarum:
Inque maris salias, Glaucus ut alter, aquas.

Fabulam pete ex Lycophr. Ovid. Scholiaste Apollon. ad lib. I. §. 1310. Eustathio & aliis. Πόντιον dictum fuisse auctor est Mnaseas ἐν τρίτῳ τῶν Εὐρωπιακῶν apud Athen. lib. VII. p. m. 296. & ex eo Eustath. ad Iliad. β. p. 205. quod fuerit ναυτικὸς καὶ κολυμβητὴς

Euboida flexum circa Cenæi Jovis Actam, ſepulchrum pone infelicis Lichæ.

Eſt & in Aetolia Chalcis:

Chalcida litoreamque, & ſaxoſam Calydonem.

Et in Elea quæ nunc dicitur regione:

Tum præter Crunos, ſaxoſam Chalcidaque ibant,

Telemachus cum ſuis, nimirum à Neſtore domum euntes. Eretriam ſunt qui deductam ajunt coloniam è Maciſto Triphyliæ ab Eretria, alii ab Athenienſi Eretria, quæ nunc eſt forum. Eſt & apud Pharſalum Eretria. Cæterùm in Eretrica ditione urbs fuit, 5 Tamynæ nomine: & fanum Apollinis, conditum (ut perhibetur) ab Admeto, cui deus ille ſerviviſſe dicitur, freto vicinum. Eretria antè Melaneis fuit dicta, & Arotria. Hujus pagus eſt Amarynthus, VII. ſtadia à mœnibus diſtans. Ac antiquam quidem urbem Perſæ deleverunt, cum multitudine ſua (ut Herodotus ait) tanquam ſagena oppidanos circumveniſſent barbari, & muros: monſtrantur etiamnum fundamenta, & vetus Eretria dicitur. Alia nunc eſt condita. Potentiæ Eretrienſium, qua fuerunt olim præditi, teſtimonium perhibet columna, quam in fano Amarynthiæ Dianæ dedicaverant: cui inſcriptum eſt, pompam eos duxiſſe tribus millibus gravis armaturæ peditum, 1O C. equitibus, LX. curribus: imperabant autem Andriis, Teniis, Cejis, aliiſque inſulis: colonos habuerunt ex Elide;

A Εὐβοΐδα * καμπτὴν ἀμφὶ Κηναίου Διὸς
Ἀκτήν, κατ' αὐτὸν τύμβον ἀθλίου Λίχα. * Manuſſ. καμπτὴν. Odyſſ. γ. non extat.

1 Χαλκὶς δ' ὁμωνύμως λέγεται καὶ ἐν Αἰτωλίᾳ·

Χαλκίδα τ' ἀγχίαλον, Καλυδῶνα τε πετρήεσσαν. Iliad. β. 640.

Καὶ ἐν τῇ νῦν Ἠλείᾳ.

Βὰν δὲ παρὰ Κρουνοὺς καὶ Χαλκίδα πετρήεσσαν,

οἱ περὶ Τηλέμαχον ἀπιόντες παρὰ Νέστορος εἰς τὴν οἰκίαν. 2 Ἐρετριέας δ' οἱ μὲν, ἀπὸ Μακίστου τῆς Τριφυλίας ἀποικισθῆναι φασὶν 3 ὑπ' Ἐρετρίας· οἱ δ' ἀπὸ τῆς Ἀθήνησιν Ἐρετρίας, ἣ νῦν B ἐστιν ἀγορά· ἔστι δὲ καὶ περὶ Φάρσαλον Ἐρέτρια· 4 ἐν δὲ τῇ Ἐρετριακῇ * πόλις ἦν Τάμυναι ἱερὰ τοῦ Ἀπόλλωνος. Ἀδμήτου δὲ ἵδρυμα λέγεται τὸ ἱερὸν, παρ' ᾧ θητεῦσαι λέγουσι τὸν θεὸν αὐτὸν πλησίον τοῦ πορθμοῦ· 6 Μελανηῒς δ' ἐκαλεῖτο πρότερον ἡ Ἐρέτρια, καὶ Ἀροτρία. Ταύτης δ' p. 448. ἐστὶ κώμη ἡ 7 Ἀμάρυνθος, ἀφ' ἑπτὰ σταδίων τοῦ τείχους· τὴν μὲν οὖν ἀρχαίαν πόλιν κατέσκαψαν Πέρσαι, σαγηνεύσαντες ὥς φησιν Ἡρόδοτος τοὺς ἀνθρώπους τῷ πλήθει, περιχυθέντων τῶν βαρβάρων τῷ τείχει· καὶ δεικνύουσιν ἔτι τοὺς θεμελίους· καλοῦσι δὲ παλαιὰν Ἐρέτριαν· 8 ἡ δὲ νῦν ἐπέκτισται. C Τὴν δὲ δύναμιν τῶν Ἐρετριέων ἣν ἔσχον ποτὲ, μαρτυρεῖ ἡ στήλη, ἣν 9 ἀνέθεσαν ποτὲ ἐν τῷ ἱερῷ 10 τῆς Ἀμαρυνθίας Ἀρτέμιδος· γέγραπται δ' ἐν αὐτῇ, τρισχιλίοις μὲν ὁπλίταις, ἑξακοσίοις δ' ἱππεῦσιν, ἑξήκοντα δ' ἅρμασι 11 ποιεῖν τὴν πομπήν· ἐπῆρχον δὲ καὶ Ἀνδρίων, καὶ Τηνίων, καὶ Κείων, καὶ ἄλλων νήσων· ἐποίκους δ' ἔσχον ἀπ' Ἤλιδος,

* Sic legimus ex manuſſ. & ἱερὰ, non ἱερὸν.

βητὴς ἀγαθός. Aeſchylum vero hiſtoriam hujus Glauci carmine tradidiſſe apertum eſt ex Pauſan. Bœotic. cap. XXII. extr. & eandem fabulam videtur innuere in Phocic. c. IV. p. 807. Præterea non leve momentum adfert Ciceronis Πόντιος Γλαῦκος, poëmatium, quod adoleſcens edidit teſte Plutarcho in ejus vita pr. Forte Æſchyli drama in Latinam linguam tranſtulit, uti Arati Phænomena adoleſcens vertit, vel ad Aeſchyli imitationem id compoſuit Tullius. *Scherpez.*

1. Χαλκὶς δ' ὁμωνύμως) Vide Stephanum. *Caſaub.*

2. Ἐρετριέας δ' οἱ μὲν ἀπὸ Μακίστου τῆς Τριφυλίας ἀποικισθῆναι &c.) Emendandus ex hoc loco Euſtathius, qui, dum eum in animo habet, ita ſcribit ad Iliad B. vſ. 537. p. 211. Edit. Baſil. Ὁ γεωγράφος, οὐ μόνον ἀπὸ Ἐρετριέως ἀποικήσαντος εἰς αὐτὴν κληθῆναι φησὶν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ Ἐρετρίας καθ' ἑτέρους τῆς Ἀθήνησιν, ἣ νῦν ἐστιν ἀγορά. Lege ἀποικίσαντος. Sæpiſſime in hac voce peccatur. Supra p. 465. pro μετῴκησεν veriſſime Caſaubonus ille, de Græcis Muſis præclariſſime meritus, emendat μετῴκισεν. Corrupte etiam apud Pauſaniam in Meſſen. cap. XXVI. legitur ἐποικῆσαι pro ἐποικίσαι auctore τῷ πάνυ Sylburgio. Idem mendum ex Diodoro Siculo ſuſtulit Doctiſſimus Jenſius, ubi p. 162. pro συνοικίσαι male eſt συνοικῆσαι. Lucas Actor. VII. 4. Κἀκεῖθεν &c. μετῴκησεν αὐτὸν (ſcil. ὁ Θεὸς) εἰς τὴν γῆν ταύτην, ubi Eraſm. Caſaub. alii μετῴκισεν. *Scherpezeelius.*

3. Ὑπ' Ἐρετρίας) Euſtath. ὑπ' Ἐρετριέως. *Caſaub.*

4. Ἐν δὲ τῇ Ἐρετριακῇ) Libri ſcripti ſic habebant, ἐν δὲ τῇ Ἐρετριακῇ πόλις ἦν τάμυναι ἱέρα Ἀπόλλωνος. quo modo legendum omnino eſt. Stephanus, τάμυνα πόλις Ἐρετρίας. Στράβων δεκάτῃ. Miror autem quod ait de Admeto, quem conſtat Theſſaliæ regem fuiſſe. Et Stephanus, non Apollinem, ſed Jovem Taminæum agnoſcit. *Idem.*

D 5. *Tamynæ,*) Græca ſic lego. Ἐν δὲ τῇ Ἐρετρικῇ, πόλις ἦν Τάμυναι, καὶ ἱερόν, &c. Quis enim Tampias novit? Stephanus autem Τάμυνα habet, ex hoc ipſo libro. Meminit Tamynarum etiam Plutarchus in vita Aeſchinis. *Xyland.*

6. Μελανηῒς δ') Μελανηῒς eſt apud Stephanum, & perſpicuè verum, in Eretria. *Xyland.* Stephanus in voce Ἐρετρία. *Caſaub.*

7. ἡ Ἀμάρυνθος) Pauſanias Lib. I. c. 31. & Stephanus. *Idem.*

8. Ἡ δὲ νῦν ἔκτισαι) Lege è veteribus libris ἐπέκτισαι. Sic apud Euſtathium ex iſto loco Strabonis, ὕστερον δὲ ἐπεκτίσθη ἑτέρα. *Idem.*

9. Ἀνέθεσαν) Libri ἀνέστησαν. *Idem.*

10. Τῆς Ἀμαρυνθίας Ἀρτέμιδος) Pauſanias Lib. I. c. 31. Ἀμαρυσίαν vocat: ſed rectè Stephanus ait ἀναλογώτερον eſſe διὰ τῆ θι. Sic enim legendum. *Idem.*

11. Ποιεῖν τὴν πομπὴν) Magnificas hoc genus pompas vide apud Athenæum lib. V. *Idem.*

[1] ἀφ' οὗ καὶ τῷ γράμματι τῷ ρ πολλῷ χρησάμενοι A οὐκ ἐπὶ τέλει μόνον τῶν * ῥημάτων, ἀλλὰ καὶ ἐν μέσῳ, κεκωμῴδηνται. [2] Ἔστι δὲ καὶ ἡ Οἰχαλία κώμη τῆς Ἐρετρικῆς, λείψανον τῆς ἀναιρεθείσης πόλεως ὑπὸ Ἡρακλέους, ὁμώνυμος τῇ Τραχινίᾳ, καὶ τῇ περὶ Τρίκκην, καὶ τῇ Ἀρκαδικῇ, ἣν * Ἀνδανίαν οἱ ὕστερον ἐκάλεσαν, καὶ τῇ ἐν Αἰτωλίᾳ [3] περὶ τοὺς Εὐρυτᾶνας. Νυνὶ μὲν οὖν ὁμολογουμένως ἡ Χαλκὶς φέρεται τὰ πρωτεῖα, καὶ μητρόπολις αὕτη λέγεται τῶν Εὐβοέων· δευτερεύει δ' ἡ Ἐρέτρια· ἀλλὰ καὶ πρότερον αὗται μέγα εἶχον ἀξίωμα καὶ πρὸς πόλεμον, καὶ πρὸς εἰρήνην, ὥστε καὶ φιλοσόφοις ἀνδράσι παρασχεῖν διαγωγὴν ἡδεῖαν, καὶ ἀθόρυβον· μαρτυρεῖ δ' [4] ἥτε τῶν Ἐρετρικῶν φιλοσόφων σχολὴ τῶν περὶ Μενέδημον ἐν τῇ Ἐρετρίᾳ γενομένη· καὶ ἔτι πρότερον [5] ἡ Ἀριστοτέλους ἐν τῇ Χαλκίδι διατριβή, * ὅς γε καὶ ἐκεῖ κατέλυσε τὸν βίον. Τὸ μὲν οὖν πλέον ὡμολόγουν ἀλλήλαις αἱ πόλεις αὗται· περὶ δὲ Ληλάντου διενεχθεῖσαι, οὐδ' οὕτως τελέως ἐπαύσαντο, ὥστε τῷ πολέμῳ κατ' αὐθάδειαν δρᾶν ἕκαστα, ἀλλὰ συνέθεντο ἐφ' οἷς συστήσονται τὸν ἀγῶνα. δηλοῖ δὲ καὶ τοῦτο ἐν τῷ Ἀμαρυνθίῳ στήλη τις, φράζουσα μὴ χρῆσθαι τηλεβόλοις· [6] καὶ γὰρ δὴ καὶ τῶν πολεμικῶν ἐθῶν, καὶ τῶν ὁπλισμῶν, οὐδὲν οὔτ' ἐστὶν οὔτ' ἦν ἔθος· ἀλλ' οἱ μὲν, τηλεβόλοις χρῶνται, καθάπερ οἱ τοξόται καὶ οἱ σφενδονῆται καὶ ἀκοντισταί· οἱ δ' ἀγχεμάχοις, καθάπερ οἱ ξίφει, καὶ δόρατι τῷ ὀρεκτῷ χρώμενοι· διττὴ γὰρ ἡ τῶν δοράτων χρῆσις, ἡ μὲν, ἐκ χειρός, ἡ δ' ὡς παλτοῖς, καθάπερ καὶ ὁ κοντὸς ἀμφοτέρας τὰς χρείας ἀποδίδωσι· [7] καὶ γὰρ συστάδην χρώμεθα, καὶ κοντοβολοῦντες· ὅπερ καὶ ἡ σάρισα δύναται, καὶ ὁ ὑσσός· οἱ δ' Εὐβοεῖς ἀγαθοὶ ὑπῆρξαν [8] πρὸς μάχην τὴν σταδίαν,

* Vulgò γραμμάτων,

* Scripti, Ἀρδανίαν

* Vulgo, ὅς γε κατ. Prior interpr. ἕως κατ.

itaque ob frequentem usum litteræ R non in fine modo, sed & medio vocabulorum, comicis dicteriis exagitabantur. Est & Oechalia pagus Eretricæ regionis, reliquiæ oppidi ab Hercule diruti: idem gerens nomen cum Trachinia: & ea quæ apud Triccam est, & Arcadica, quam posteriores Andaniam appellaverunt, & Aetolica apud Eurytanas. Sanè nostra ætate Chalcis citra controversiam principem dignitatem obtinet, & primaria Euboicarum urbs dicitur: secundo loco Eretria est. Sed & pridem magna & bello & pace fuit earum existimatio, ut philosophis quoque viris suavem tranquillamque vitæ degendæ præbuerint B commoditatem: quod testatur cùm Eretricorum philosophorum schola à Menedemo Eretriæ instituta, tum ea prior Aristotelis Chalcide commoratio, ubi & mortem hic obiit. Civitates hæ plerumque concordiam servaverunt: & orta de Lelanto concertatione, non ita tamen omnem abjecerunt consensum, ut in bello cuncta utrinque suo pro arbitrio agerent, sed pacti sunt de modo certaminis. Ostendit hoc columna quædam in Amarynthio, in qua exprimitur, telis quæ eminus mittuntur non esse utendum. Nam de C bellicis & usibus & armis nulla est certa constitutio: alii enim utuntur missilibus, ut sagittarii, funditores, jaculatores: alii cominus valentibus, ut qui gladio, hastaque protenta. Est etenim duplex hastæ usus: unus cominus, alter jaculando, sicut & contus utrinque inservit usui, quæ & cominus, & missili res geritur: idemque sarissa præstat & pilum. Euboënses autem valebant stataria pugna,

1. Ἀφ' οὗ καὶ τῷ γράμματι τῷ ρ πολλῷ χρησάμενοι) Constat Dores litera (ρ) multum fuisse delectatos: & in his Lacedæmonios, quod & Hesychius annotat, & testatur vetus Senatusconsultum Lacedæmonicum quod à Boëtio refertur. Ab Eleis igitur didicêre Eretrienses usum hujus literæ: quod & Plato testatur in Cratylo, proferens illorum voce σκληροτήρ pro σκληρότης. Grammatici verò etiam Æolibus τοῦ ρ πλεονασμὸν scribunt.) *Casaub.*

2. Ἔστι δὲ καὶ ἡ Οἰχαλία) Vide ad lib. VIII. p. 339. *Id.*

3. Περὶ τοὺς Εὐρυτᾶνας) Stephanus, Εὐρυτᾶνες, ἔθνος Αἰτωλικόν. Meminit Lycophron de Ulysse loquens ℣. 799.

Μάντιν δὲ νεκρὸν Εὐρυτὰν στέψει λεώς.

Vaticinans autem cadaver Eurytanus coronabit populus. ad quem locum vide quæ ex Aristotele scholiastes annotat. Hodie apud Stephanum pessimè ἔθνος Ἰταλικὸν leges. Vide paullò post. *Idem.* Adi Potterum ad hunc Lycophronis locum.

4. ἥτε τῶν Ἐρετρικῶν) Laërtius in præfatione & in vita Menedemi. *Idem.*

5. Ἡ Ἀριστοτέλους ἐν τῇ Χαλκίδι διατριβή) De his ad Laërtium nostrum. Lego autem, ὅς γε κἀκεῖ κατέλυσε τὸν βίον. At prior interpres legisse videtur, ἕως κατέλυσε τὸν βίον. *Idem.*

6. Καὶ γὰρ δὴ καὶ) Digressio elegans non ita D tamen necessaria: Sed voluit Strabo ὁ φιλόμηρος antequam finem sermoni de Eubœa imponeret, locum Homeri de Eubœensium armatura explicare. Verba poëtæ sunt hæc. Ιλ. B. ℣. 542.

Τῷ δ' ἅμ' Ἄβαντες ἕποντο θοοὶ ὄπιθεν κομόωντες,
Αἰχμηταὶ μεμαῶτες ὀρεκτῇσι μελίῃσι.
Θώρηκας ῥήξειν δηΐων ἀμφὶ στήθεσσι.

Hunc simul Abantes sequebantur veloces, a tergo comati
Pugnaces, promti porrectis hastis
Thoraces disrumpere inimicorum circa pectora.

Quid igitur appellet Homerus ὀρεκτὰς μελίας, nusquam apud Grammaticos tam eleganter explicatum reperies, atque isto loco. Porrò hæc sententia aliquo mendo est obscurata. Prior autem interpres legit, ἐν οὔτ' ἐστίν. *Idem.*

7. Καὶ γὰρ συστάδην χρώμεθα καὶ κοντοβολοῦντες) Magna varietas in libris veteribus. Nam in iis desideratur vox χρώμεθα, & legitur κοντοβολούντων. Quam lectionem confirmat Eustathius hunc locum describens; Lege igitur καθὰ καὶ ὁ κοντὸς ἀμφοτέρας τὰς χρείας ἀποδίδωσι· καὶ γὰρ συστάδην καὶ κοντοβολούντων. *Idem.*

8. Πρὸς μάχην τὴν σταδ.) Quam Ammianus *congressionem statariam* vocat. & alio loco *stabilem pugnam*. Id.

1. Ὀρεκτῇσι

quæ conſerto pede & cominus peragitur. Haſtis enim utebantur porrectis, ut Homerus ait.

Pugnaces, haſtis intentis qui cupiebant
Rumpere thoraces. --

Cùm, ut apparet, miſſiles alterius generis fuerint haſtæ, qualis Achillea fraxinus Pelias, quam vibrare & conjicere ſolus Achilles poterat. & qui dicit,

Tantum haſta jaculor, quantum haud æquare ſagitta
Quiſquam altus valeat.

Miſſilem haſtam intelligit. & qui ſingulari certamine congrediuntur, primum haſtis miſſilibus rem gerere ſcribuntur, deinde ad gladios venire. Cominus autem pugnaces dicuntur, non modò qui gladio utuntur, ſed & qui collato pede haſtam manu tenentes pugnant: ut de illo dictum eſt,

Aerato feriit conto, miſitque ſub umbras.

Hunc ergo pugnandi morem Homerus Euboënſibus tribuit. De Locris autem contraria ſcribit:

Nam non cominus hi pugnam fixo pede inibant:
Arcubus & fundæ freti, ſed tortili habena
Ad Trojam fuerant & prœlia dura profecti.

Circumfertur etiam datum Aegienſibus oraculum,

Theſſalicus præcellit equus, mulierque Lacæna,
Virque bibens ſacræ liquidos latices Arethuſæ.

Quo Chalcidenſes optimi prædicantur, quorum eſt Arethuſa. Eubœæ porrò flumina ſunt Cireus & Neleus, è quorum altero bibentes oves albæ fiant, ex altero nigræ: quale aliquid etiam apud Crathin evenire monuimus.

A ἢ καὶ συστάδην λέγεται καὶ ἐκ χειρός. Δόρασι δὲ χρῶνται τοῖς ὀρεκτοῖς, ὥς φησιν ὁ ποιητής.

Αἰχμηταὶ μεμαῶτες [1] ὀρεκτῇσι μελίῃσι p. 449.
Θώρηκας ῥήξειν. -- Iliad. β. 543.

Ἀλλοίων ἴσως ὄντων τῶν παλτῶν, οἵαν εἰκὸς εἶναι τὴν Πηλιάδα μελίην, ἣν ὥς φησιν ὁ Iliad. π. 142. ποιητὴς, οἷος * ἐπίσταται πῆλαι Ἀχιλλεύς· καὶ * Scripti ἐπίσατο ὁ εἰπών,

Δουρὶ δ' ἀκοντίζω ὅσον οὐκ ἄλλος τις Odyſſ. θ. 229. ὀϊστῷ. --

Τῷ παλτῷ λέγει δόρατι. [2] καὶ οἱ μονομαχοῦντες τοῖς παλτοῖς χρώμενοι δόρασιν εἰσάγονται

B πρότερον· εἶτα ἐπὶ τὰ ξίφη βαδίζοντες· ἀγχέμαχοι δέ εἰσιν οὐχ οἱ ξίφει χρώμενοι μόνον, ἀλλὰ καὶ δόρατι ἐκ χειρὸς, ὥς φησίν.

Οὔτησε ξυστῷ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα. Iliad. δ. 469.

Τοὺς μὲν οὖν Εὐβοέας τούτῳ τῷ τρόπῳ χρωμένους εἰσάγει· περὶ δὲ Λοκρῶν τἀναντία λέγει, ὡς,

[3] Οὐ γάρ σφιν σταδίης ὑσμίνης ἔργα μέμηλεν. Iliad. ν. 712.
Ἀλλ' ἄρα τόξοισι καὶ ἐϋστρόφῳ οἰὸς ἀώτῳ
Ἴλιον εἰς ἅμ' ἕποντο. --

Παραφέρεται δὲ καὶ χρησμὸς * [4] ἐκδοθεὶς Αἰ- * Manuſſ. δοθεὶς Εὐβοεῦσι

C γιεῦσιν.

Ἵππον Θεσσαλικὸν, Λακεδαιμονίαν δὲ γυναῖκα,
Ἄνδρας θ' οἳ πίνουσιν ὕδωρ ἱερῆς Ἀρεθούσης.

Τοὺς Χαλκιδέας λέγων ὡς ἀρίστους, [5] ἐκεῖ γὰρ ἡ Ἀρέθουσα· εἰσὶ δὲ νῦν [6] Εὐβοῖται ποταμοὶ Κιρεὺς, [7] καὶ Νιλεύς· ὧν, ἀφ' οὗ τὰ μὲν πίνοντα πρόβατα λευκὰ γίνεται, ἀφ' οὗ δὲ μέλανα· καὶ περὶ τὸν Κρᾶθιν δὲ εἴρηται [8] τοιοῦτόν τι * συμβαίνειν· * Manuſſ. συμβαῖνον.

1. Ὀρεκτῇσι μελίῃσι) Sic Grammatici explicant, ut dicantur Eubœenſes μὴ ἀφιέναι τὰς αἰχμὰς, ἀλλ' ὀρέγειν ταῖς χερσὶ καὶ πλήσσειν. *Caſaub.*

2. Καὶ οἱ μονομαχοῦντες) inſignis locus de gladiatorum præluſionibus, quas fieri haſtis docet Cicero de Orat. II. c. 80. *Atque ejuſmodi illa præluſio eſſe debet, non ut Samnitium, qui vibrant haſtas ante pugnam, quibus in pugnando nihil utuntur* (Vide alium de iiſdem Cic. locum de Orat. II. c. 78.) Manavit ille mos, quod video viros doctos ignorare, à Græcis, ut vel ex Æſchylo apparet: qui in Agamemnone κάμακα διακναιομένην vocat προτέλεια, ſive præludia gravioris pugnæ. Xylander hunc locum ita convertit, ut meritò de ejus dixeris verſione, οὐδὲν ὑγιές. *Idem.* Vide Lipſium Saturnal. II. c. 19.

3. Ου γάρ σφιν) Homeri editiones habent

Ου γάρ σφι σταδίῃ ὑσμίνῃ μίμνε φίλον κῆρ.

Aldina vero & Henric-petrina vitioſe

Ουσφιν ἐκταδίης ὑσμήνης ἔργα μέμηλεν.

4. Ἐκδοθεὶς Αἰγιεῦσι) Libri veteres Εὐβοεῦσι. Vulgatam lectionem confirmat poſtrema pars oraculi, quod integrum ſic habet.

Ἵππον Θεσσαλικὴν Λακεδαιμονίην τε γυναῖκα,
Ἄνδρας θ' οἳ πίνουσιν ὕδωρ καλῆς Ἀρεθούσης·
Ἀλλ' ἔτι καὶ τῶν δ' εἰσὶν ἀμείνονες, οἵτε μεσηγὺ
Τιρύνθου ναίουσι καὶ Ἀρκαδίης πολυμήλου
Ἀργεῖοι λινοθώρηκες κέντρα πτολέμοιο.
D Ὑμεῖς δ' Αἰγιέες οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι,
Οὐδὲ δυωδέκατοι, οὔτ' ἐν λόγῳ οὔτ' ἐν ἀριθμῷ.

Fere tamen Megarenſibus datum fuiſſe hoc oraculum, veteres ſcriptores ajunt. Vide parœmiographos. Extat etiam apud Athenæum. *Idem.*

5. ἐκεῖ γὰρ ἡ Ἀρέθουσα) Teſtibus Plinio, Stephano. *Id.*

6. Εὐβοῖται ποταμοὶ Κιρεὺς καὶ Νιλεύς. *Eubœæ flumina ſunt Cireus & Neleus.* Confuſio pronunciaciationis, quam peperit Iotaciſmus, ambiguum reddit hujus ultimi fluvii nomen. Nam Antigono in Paradoxis dicitur Νηλεὺς hiſtor. 84. quem ſequitur Favorinus in ſuo Lexico. Igitur vel hoc loco legendum Νηλεὺς, vel apud Antigonum & Favorinum Νιλεὺς, ut hoc loco. *Palm.*

7. Καὶ Νιλεύς) Euſtathius Νιλεύς. Similia narrat Plinius de Melane in Bœotia & Cephiſſo lib. 11. c. 103. De Crathi dictum eſt lib. VI. pag. 263. *Caſaub.*

8. Τοιοῦτόν τι συμβαίνειν) Veteres συμβαῖνον. Sic modo, ὅπερ οὐχ ἱστοροῦσιν ἀλλαχοῦ συμβαῖνον. *Idem.*

A τῶν δ' ἐκ Τροίας ἐπανιόντων Εὐβοέων τινὲς, εἰς Ἰλλυριοὺς [1] ἐκπεσόντες Ἀβάντες, οἴκαδε διὰ τῆς Μακεδονίας περὶ Ἔδεσσαν ἔμειναν, συμπολεμήσαντες τοῖς ὑποδεξαμένοις, καὶ ἔκτισαν πόλιν Εὔβοιαν· [2] ἦν δὲ καὶ ἐν Σικελίᾳ Εὔβοια, Χαλκιδέων τῶν ἐκεῖ κτίσμα, ἣν Γέλων ἐξανέστησε, καὶ ἐγένετο φρούριον Συρακουσίων· καὶ ἐν * Κερκύρᾳ δὲ καὶ ἐν Λήμνῳ τόπος ἦν Εὔβοια· καὶ ἐν τῇ Ἀργείᾳ λόφος τις. Ἐπεὶ δὲ [3] τοῖς Θετταλικοῖς, καὶ * Ἱστιαίοις, τὰ πρὸς ἑσπέραν Αἰτωλοὶ, καὶ Ἀκαρνᾶνές εἰσι, καὶ Ἀθαμᾶνες, [4] εἰ χρὴ καὶ τούτους Ἕλληνας εἰπεῖν, λοιπὸν ἐξηγήσασθαι περὶ τούτων· ἵν' ἔχωμεν τὴν περίοδον ἅπασαν τὴν τῆς Ἑλλάδος· B προσθεῖναι δὲ καὶ τὰς νήσους τὰς προσχώρους μάλιστα τῇ Ἑλλάδι, καὶ οἰκουμένας ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ὅσας μὴ περιωδεύκαμεν.

* Scripti, Κορκύρᾳ

* Libri scripti Ἰταίοι. fortasse pro Οἰταίοις.

ΑΙΤΩΛΟΙ μὲν τοίνυν καὶ Ἀκαρνᾶνες, ὁμοροῦσιν ἀλλήλοις, [5] μέσον ἔχοντες τὸν Ἀχελῶον ποταμὸν, ῥέοντα ἀπὸ τῶν ἄρκτων, καὶ τῆς Πίνδου πρὸς νότον, διά τε [6] Ἀγραίων Αἰτωλικοῦ ἔθνους, καὶ Ἀμφιλόχων. p. 450. Ἀκαρνᾶνες μὲν τὸ πρὸς ἑσπέραν μέρος ἔχοντες τοῦ ποταμοῦ μέχρι τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου, τοῦ κατὰ Ἀμφιλόχους, [καὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀκτίου Ἀπόλλωνος] Αἰτωλοὶ δὲ τὸ πρὸς ἕω μέχρι τῶν Ὀζόλων Λοκρῶν· καὶ τοῦ Παρνασσοῦ καὶ τῶν * Οἰταίων. C Ὑπέρκεινται δ' ἐν τῇ μεσογαίᾳ, καὶ τοῖς προσβορείοις μέρεσι, τῶν μὲν Ἀκαρνάνων, Ἀμφίλοχοι· τούτων δὲ, Δόλοπες καὶ ἡ Πίνδος· τῶν δ' Αἰτωλῶν Περραιβοί τε, καὶ Ἀθαμᾶνες, [7] καὶ Αἰνιάνων τι μέρος τῶν τὴν Οἴτην ἐχόντων· τὸ δὲ νότιον πλευρὸν, τό, τε Ἀκαρνανικὸν ὁμοίως, καὶ τὸ Αἰτωλικὸν κλύζεται τῇ ποιούσῃ θαλάσσῃ τὸν Κορινθιακὸν κόλπον, εἰς * ὃ καὶ ὁ Ἀχελῷος ποταμὸς ἐξίησιν, ὁρίζων τὴν τῶν Αἰτωλῶν παραλίαν, καὶ τὴν Ἀκαρνανικήν· [8] ἐκαλεῖτο δὲ Θόας ὁ Ἀχελῷος πρότερον· ἔστι δὲ καὶ ὁ παρὰ Δύμην ὁμώνυμος τούτῳ [9] καθάπερ εἴρηται, [10] καὶ ὁ περὶ Λάμιαν· [11] εἴρηται δὲ καὶ ὅτι ἀρχὴν τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου τὸ στόμα τοῦδε τοῦ ποταμοῦ φασί. D

* Scripti Οἰτέων.

* ὃν, Cod. Aldin. & Henric-Petr.

A Cæterùm Euboënſium è Troja redeuntium quidam cùm in Illyricum excidiſſent, indeque per Macedoniam domum contenderent, apud Edeſſam ſubſederunt, navataque hoſpitibus in bello opera, urbem Eubœam condiderunt. Fuit etiam in Sicilia Eubœa, à Chalcidenſibus ibi degentibus condita, quæ à Gelone civibus ejectis facta eſt caſtellum Syracuſarum. Sed & in Corcyra, & in Lemno locus fuit Eubœa, & collis quidam in Argiva ditione. Jam cum poſt Theſſalos & Hiſtiæos verſus occaſum ſint Ætoli, Acarnanes, ac Athamanes: ſiquidem hos etiam Græcos dici oporteat, B reſtat ut de iis loquamur, itaque totam Græciæ circuitionem abſolvamus: addenda quoque inſularum maximè Græciæ vicinarum, & à Græcis habitatarum deſcriptio, earum quas nondum deſcripſimus.

ÆTOLOS & Acarnanes invicem conterminos medius fluvius Achelous diſtinguit, à ſeptentrionibus & Pindo verſus Auſtrum fluens per Agræos Ætolicam gentem, & Amphilochos. Acarnanes verſus occaſum accolunt, uſque ad ſinum Ambracicum juxta Amphilochos, & fanum Apollinis Actii. Ætoli autem verſus Solis, uſque ad Ozolas Locros, C Parnaſſumque & Oetæos. Supra Acarnanes verſus ſeptentrionem in mediterraneis ſiti ſunt Amphilochi: ſupraque hos Dolopes & Pindus: ſupra Ætolos verò Perrhæbi, Athamanes, & pars Ænianum, qui Oetam tenent. Latus Auſtrinum tam Ætoliæ quam Acarnaniæ alluitur eo mari, quod ſinum conficit Corinthiacum, in quod etiam effluit Achelous, oram maritimam Ætolicam ab Acarnanica diſtinguens. Achelous quondam Thoas fuit appellatus: ejuſdem nominis fluvius eſt apud Dymam, ut diximus, & apud Lamiam. D Dictum eſt id quoque, oſtia hujus fluvii pro initio ſinus Corinthiaci eſſe qui ſumant.

1. Ἐκπεσόντες Ἀβάντες.) Ἀναβάντες puto. quanquàm apud Stephanum Εὐβοίᾳ etiam Abantum in hac re fiat mentio. Κιρεὺς & Νηλεὺς ex Euſtathio repoſui. *Xyland.*

2. ἦν δὲ καὶ ἐν Σικ.) Stephanus in voce Εὔβοια. *Caſaub.*

3. τοῖς Θετταλικοῖς καὶ Ἱστιαίοις) Vetus lectio τοῖς Θετταλοῖς καὶ Ἰταίοις. fortaſſe pro Οἰταίοις. *Idem.*

4. Εἰ χρὴ καὶ τούτους) Ætolis fere Athamanes attribuuntur, ut apud Plin. H Nat. IV. c. 2. alii Illyriis, alii Theſſalis aſcribunt. Strabo libro ſeptimo p. 321. inter Ἀπειρωτικὰ ἔθνη poſuit. *Idem.*

5. Μέσον ἔχοντες τὸν Ἀχελῷον) Plinius libro IV. cap. 1. *Amnis Achelous è Pindo fluens, atque Acarnaniam ab Aetolia dirimens.* Idem.

6. Ἀγραίων Αἰτωλικοῦ ἔθ.) Vide Stephanum Ἀγρίαι. *Idem.*

7. καὶ Αἰνιάνων) Vide Stephanum Αἰνίαι, & quæ ſupra ad Lib. IX. p. 427 de Ænianibus notavimus. *Idem.*

8. Ἐκαλεῖτο δὲ Θόας) Stephanus in Ἀχελῷος. *Idem.*

9. Καθάπερ εἴρηται) libro octavo pag. 337. 340. 342. de Dyme actum eſt, & Acheloo, quem *Pirum* etiam appellari videbatur indicare. *Idem.*

10. Καὶ ὁ περὶ Λαμίαν) Libro ſuperiore, Καὶ γὰρ καὶ ἐνταῦθά ἐστι Ἀχελῷος ποταμὸς πλησίον Λαμίας. *Idem.*

11. Εἴρηται δὲ καὶ ὅτι ἀρ.) Libro octavo p. 335. ſic ſcriptum eſt: Ὁ δὲ Κορινθιακὸς κόλπος ἄρχεται μὲν ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Εὐήνου, τινὲς δὲ φασὶν Ἀχελῴου. *Idem.*

1. Ἐν

¶ Urbes ſunt Acarnaniæ Anactorium in peninſula ſitum, non procul Actio, emporium ejus, quæ noſtro tempore eſt condita, Nicopolis: & Stratus, ad quam adverſo Acheloo per CC. & amplius ſtadia eſt ſubvectio: tum Æneia, ipſa quoque fluvio imminens: vetus Æneia non habitatur, eodem ſpacio à Strato & mari diſtans: nova ab oſtiis Acheloi circiter LXX. ſtadiis abeſt. Sunt & aliæ urbes, Palærus, Alyzia, Leucas, Argos Amphilochicum, Ambracia: quæ pleræque, aut potius omnes municipia Nicopoleos factæ ſunt. Stratus jacet media via ab Alyzia ad Anactorium. ¶ Ætoliæ ſunt Calydon, & Pleuron, quæ quondam totius Græciæ eximium ornamentum, hodie humili ſunt conditione. Uſu venit etiam, ut in duas partes tribueretur Aetolia, quarum una antiqua, altera Epictetus, *id eſt*, *adquiſita*, diceretur: antiqua cenſetur ora maritima ab Acheloo Calydonem uſque, quæ longè etiam in mediterranea porrigitur plana & fertilia: ubi Stratus eſt, & Trachinium optimo ſolo: acquiſita, quæ Locris eſt contigua, Naupactum verſus & Eupalium, aſperiore ſolo & ſteriliore,

A Πόλεις δ' εἰσὶν [1] ἐν μὲν τοῖς Ἀκαρνᾶσιν, [2] Ἀνακτόριόν τε ἐπὶ χερρονήσου ἱδρυμένον Ἀκτίου πλησίον, ἐμπορεῖον τῆς νῦν ἐκτισμένης ἐφ' ἡμῶν Νικοπόλεως, [3] καὶ Στράτος, ἀνάπλουν ἔχουσα τῷ Ἀχελώῳ πλειόνων, ἢ διακοσίων σταδίων· καὶ ἡ Αἰνεία δὲ καὶ αὕτη ἐπὶ τῷ ποταμῷ· ἡ μὲν παλαιὰ οὐ κατοικουμένη, ἴσον ἀπέχουσα τῆς τε θαλάττης, [4] καὶ * τοῦ Στράτου· ἡ δὲ νῦν, ὅσον ἑβδομήκοντα σταδίους ὑπὲρ τῆς ἐκβολῆς διέχουσα· καὶ ἄλλαι δ' εἰσὶ [5] Πάλαιρός τε [6] καὶ * Ἀλυζία, καὶ Λευκὰς, καὶ Ἄργος τὸ Ἀμφιλοχικὸν, καὶ * Ἀμβρακία, ὧν αἱ πλεῖσται περιοικίδες γεγόνασιν, ἢ καὶ πᾶσαι τῆς Νικοπό- B λεως· κεῖται δ' ὁ Στράτος κατὰ μέσην τῆς ἐξ Ἀλυζίας ὁδὸν εἰς Ἀνακτόριον. Αἰτωλῶν δ' εἰσὶ [7] Καλυδών τε καὶ Πλευρὼν, νῦν μὲν τεταπεινωμέναι· τὸ δὲ παλαιὸν [8] πρόσχημα τῆς Ἑλλάδος ἦν ταῦτα τὰ κτίσματα. Καὶ δὴ καὶ διῃρῆσθαι συνέβαινε δίχα τὴν Αἰτωλίαν· καὶ τὴν μὲν, ἀρχαίαν λέγεσθαι, τὴν δ' ἐπίκτητον· [9] ἀρχαίαν μὲν τὴν ἀπὸ τοῦ Ἀχελώου μέχρι Καλυδῶνος παραλίαν, ἐπὶ πολὺ καὶ τῆς μεσογαίας ἀνήκουσαν, εὔκαρπόν τε καὶ πεδιάδος· ἧ ἐστι καὶ Στράτος, [10] καὶ τὸ Τραχίνιον, ἀρίστην ἔχον γῆν· ἐπίκτητον δὲ, τὴν τοῖς Λοκροῖς συνάπτουσαν, ὡς ἐπὶ Ναύπακτόν τε [11] καὶ C Εὐπάλιον, τραχυτέραν τε οὖσαν, καὶ λυπροτέραν

* Manuſſ. τῆς Στρ. & ita ſemper.

* Scripti, Ἀλύται,

* Scripti Ἀμυρακία,

1. Ἐν μὲν τοῖς Ἀκαρνᾶσιν) Plinius, H.N. IV. c. I. *Deinde Acarnanum urbes, Alyzea, Stratos, Argos Amphilochium cognominatum.* Caſaub.

2. Ἀνακτόριόν τε) Thucydides Lib. I. c. 55. ait eſſe ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου. *Idem.*

3. Καὶ Στράτος) Livius lib. XLIII. c. 21. Ætolis tribuit: *Stratos*, ait, *validiſſima tum urbs Ætoliæ erat. Sita eſt ſuper Ambracium ſinum, prope amnem Acheloum.* Idem.

3. Καὶ Στρατὸς ἀνάπλευν ἔχουσα τῷ Ἀχελώῳ πλειόνων ἢ διακοσίων σταδίων. id eſt. *Et Stratus, ad quam adverſo Acheloo aſcenditur per plura quam ducenta ſtadia.* Et paulo poſt: κεῖται δ' ὁ Στρατὸς κατὰ μέσην τῆς ἐξ Ἀλυζίας ὁδὸν εἰς Ἀνακτόριον. Id eſt, *Sita eſt autem Stratus ad medium itineris, quod ducit Alyſia Anactorium)* Hic locus Strabonis, fateor, me torſit, nam ſi per κατὰ μέσην ὁδὸν *ad medium viæ* intelligamus, fuiſſe Stratum in ipſa via ſitum, qua ibatur Alyzia Anactorium, difficile eſt concipere animo, quomodo id fiebat. Nam ex Strabone diſcimus, Stratum *habuiſſe aſcenſum à mari per plura quam ducenta ſtadia*. Ideo diſtabat ab ore Acheloi & mari ducenta ſtadia, at cum Alyzia fuerit in ipſo maris littore, Anactorium vero in ore Ambracii ſinus, diſtans à mari Ionio 40. tantum ſtadia, difficile eſt cogitare, quomodo via, quæ Alyzia Anactorium ducebat, poterat per urbem tranſire, diſtantem à mari ſtadiis pluſquam ducentis. Itaque ut ex illa difficultate nos extricemus, primum puto, κατὰ μέσην ὁδὸν non debere intelligi in *medio viæ*, ut per ipſam urbem ea via tranſiret, ſed, *ſecundum medium viæ*, hoc ſenſu, ut Stratus urbs oppoſita eſſet medio viæ, & ei medio vicinior, quam aliis partibus ejus viæ: adeo, ut cum quis in medio viæ eſſet, Stratum haberet viciniorem, quam in alio ejus viæ loco. D &c. *Palm. Græc. Antiq. lib.* III. *c.* 5. *p.* 383.

4. Καὶ τοῦ Στράτου) θηλυκῶς ἡ Στράτος dicendum, id quod in Strabone male in meliorem ſexum mutatum. *Kuhn. in Pauſan.* VI. *c.* 2. *p.* 454.

5. Πάλαιρός τε) Rurſus infra nominatur. *Caſaub.*

6. καὶ Ἀλυζία) Stephan. Ἀλύζεια πόλις Ἀκαρνανίας. Plin. H.N. IV. c. I. *Halyzea.* Malè apud Ptolem. ἀζυλεία, facta literarum metatheſi. *Idem.*

7. Καλυδών τε καὶ Πλευρών) Homero & Geographis omnibus memoratæ. Calydon, Æolis quondam fuit appellata: teſtibus Heſychio & Thucydide Lib. III. c. 102. *Idem.* Videndus eſt celeb. Cellarius Geogr. Antiq. lib. II. c. 13. p. 1110.

8. Πρόσχημα τῆς Ἑλλάδος) Pacuvius, *Calydonia altrix terra exuberantium virum.* Idem.

9. Ἀρχαίαν μὲν τὴν ἀπὸ τοῦ Ἀχελώου μέχρι Καλυδῶνος παραλίαν. *Antiqua cenſetur ora maritima ab Achelou Calydonem uſque.)* Hanc Ætoliæ partem, quam antiquam dictam aſſerit Strabo, Thucydides olim Æolida vocatam fuiſſe ait lib. 3. *Palmer.*

10. Καὶ τὸ Τραχίνιον) In hoc Strabonis loco mihi valde ſuſpecta vox eſt Τραχίνιον, & eo quod nullus alius eam urbem in Ætolia nominavit, tum quod id nomen non convenit oppido campeſtri & optimum habenti ſolum, ſed potius loco aſpero & montano, itaque ſi quid in eo video, omnino credo legendum Τριχώνιον, urbs enim fuit ejus nominis in ea parte Ætoliæ, cujus meminerunt Polybius lib. V. Pauſanias in Corinthiacis & Stephanus de urbibus. *Palm. in Græcia Antiqua. lib.* IV. *cap.* 2. *p.* 430.

11. Καὶ Εὐπάλιον) Stephanus Εὐπαλίαν vocat. Thucyd. lib. III. c. 96. Εὐπόλιον. *Caſaub.* Vide Palmerii Græciam Antiquam L. V. c. 2. p. 540.

μέχρι τῆς Οἰταίας, καὶ τῆς Ἀθαμάνων καὶ τῶν A ἐφεξῆς ἐπὶ τὴν ἄρκτον ἤδη περιϊσταμένων ὀρῶν τε καὶ ἐθνῶν. Ἔχει δὲ καὶ ἡ Αἰτωλία μέγιστον μὲν ὄρος τὸν Κόρακα συνάπτοντα τῇ Οἴτῃ· 1 τῶν δὲ ἄλλων ἐν μέσῳ μὲν * Μαρλαὸν τὸν Ἀράκυνθον, περὶ ὃν τὴν νεωτέραν Πλευρῶνα συνῴκισαν, ἀφέντες τὴν παλαιὰν ἐγγὺς κειμένην Καλυδῶνος οἱ οἰκήτορες, εὔκαρπον οὖσαν καὶ πεδιάδα, πορθοῦντος τὴν χώραν Δημητρίου τοῦ ἐπικληθέντος Αἰτωλικοῦ· ὑπὲρ δὲ τῆς Μολυκρίας 2 Ταφίασσον 3 καὶ Χαλκίδα, ὄρη ἱκανῶς ὑψηλὰ, ἐφ' οἷς πολίχνια * ἵδρυται, 4 Μακυνία τε καὶ Χαλκὶς ὁμώνυμος τῷ ὄρει, ἣν καὶ Ὑποχαλ- B κίδα καλοῦσι. 5 Κούριον δὲ τῆς παλαιᾶς Πλευρῶνος πλησίον, ἀφ' οὗ τοὺς Πλευρωνίους Κουρῆτας ὀνομασθῆναί τινες ὑπέλαβον. Ὁ δὲ * Εὔηνος ποταμὸς ἄρχεται μὲν 6 ἐκ * Βωϊαίων τῶν 7 ἐν Ὀφιεῦσιν * Αἰτωλικοῦ ἔθνους 8 καθάπερ καὶ οἱ Εὐρυτᾶνες, καὶ Ἀγραῖοι, καὶ Κουρῆτες καὶ ἄλλοι· ῥεῖ δ' οὐ διὰ τῆς Κουρητικῆς κατ' ἀρχὰς, ἥτις ἐστὶν ἡ αὐτὴ τῇ Πλευρωνίᾳ· ἀλλὰ 9 διὰ τῆς πρὸς ἕω μᾶλλον παρὰ τὴν Χαλκίδα καὶ Καλυδῶνα· εἶτα ἀνακάμψας ἐπὶ τὰ τῆς Πλευρῶνος πεδία τῆς παλαιᾶς, καὶ παραλλάξας εἰς δύσιν, ἐπιστρέφει πρὸς τὰς ἐκβολὰς καὶ τὴν μεσημβρίαν· ἐκαλεῖτο δὲ * Λυκόρμας πρότερον· καὶ ὁ 10 Νέσσος ἐνταῦθα λέγεται πορθμεὺς C ἀποδεδειγμένος, ὑφ' Ἡρακλέους ἀποθανεῖν, ἐπειδὴ πορθμεύων τὴν Δηϊάνειραν ἐπεχείρει βιάσασθαι. Καὶ Ὤλενον δὲ καὶ Πυλήνην ὀνομάζει πόλεις ὁ ποιητὴς Αἰτωλικὰς, ὧν τὴν μὲν Ὤλενον ὁμωνύμως τῇ Ἀχαϊκῇ λεγομένην Αἰολεῖς κατέσκαψαν, πλησίον οὖσαν τῆς νεωτέρας Πλευρῶνος· τῆς δὲ χώρας ἠμφισβήτουν Ἀκαρνᾶνες· τὴν δὲ Πυλήνην μετενέγκαντες εἰς τοὺς ἀνώτερον τόπους,

* Manuss. Μαλαὸν

p. 451.

* Manuss. ἵδρυτο,

* Scripti Τῆνος

* Manuss. Βωμιαίων. Rectè.

* Manuss. Αἰτωλικῷ ἔθνει.

* In quibusd. cod. est Λυκάρνας & Λυκέρνας.

usque ad Oetæam & Athamanes, reliquosque & montes & gentes versus septentrionem circumpositas. Ætoliæ maximus mons est Corax, Oetæ conterminus. De reliquis in medio Aracynthum, juxta quem recentiorem condidere Pleuronem incolæ, antiqua omissa, quæ Calydoni vicina solo ubere & plano jacebat, cum regionem eam vastaret Demetrius cognomento Ætolicus. Supra Molycriam Taphiassus est & Chalcis, montes non exigui sanè, quibus impositæ sunt urbes Macynia & Chalcis monti cognominis, quam alii Hypochalcidem appellant: est & Curium antiquæ vicinum Pleuroni, unde Pleuronios Curetas fuisse nominatos quidam sunt opinati. Evenus autem fluvius oritur è Bojæis, qui sunt in Ophiensibus, Ætolica natione, ut & Eurytanes, & Agræi, & Curetes, atque alii: fluit autem initio non per Cureticam, quæ cum Pleuronia est eadem: sed per orientalem potius regionem præter Chalcidem ac Calydonem: deinde in campestria antiquæ Pleuronis reflexus, cursu versum occasum mutato ad ostia & meridiem se convertit: antè Lycormas fuit nominatus. ibi Nessus portitor loci constitutus, ab Hercule fuisse occisus fertur, cum in transvehendo violare Deianiram esset conatus. Olenum quoque & Pylenam Homerus nominat urbes Ætolicas: de his Olenum Achaicæ cognominem Æolenses diruerunt, recentiori propinquam Pleuroni. De loco Acarnanes litem moverunt. Pylenen autem transtulerunt in superiora loca,

1. Τῶν δ' ἄλλων) Fortasse legendum, τῶν δὲ ἄλλων ἐν μέσῳ μὲν μᾶλλον Ἀράκυνθον. *Aracynthum* Plinius H.N. IV. c. 2. in Acarnania collocat. Apud Stephan. legitur hodie, Ἀράκυνθος, ὄρος Βοιωτίας, ineptè, cum constet legendum esse ὄρος Αἰτωλίας. Dionysius Afer, ℣. 431.

Τῆς δ' ὕπερ ἐς νότον εἰσὶ μετὰ σκοπίην Ἀρακύνθου
Ἀνδρῶν Αἰτωλῶν, πεδίον μέγα.
Hanc autem super in austrum vergit sub speculam (Jugum celsum) Aracynthi
Hominum Aetolorum planities magna Casaub.

2. Ταφίασσον) Sic rectè. Vide libro superiore, p. 427. *Idem.*

3. Καὶ Χαλκίδα) Meminit hujus Dionysius Afer, ℣. 496.

Νήσων τ' ἀλλάων, ὅσσας τ' ἀπὸ Χαλκίδος ἕρπων
Δίνης ἀργυρέης Ἀχελώϊος ἀμφὶς ἑλίσσει.
Insularumque aliarum quotquot è Chalcide labens
Vorticibus argenteis Achelous circumdat Idem.

4. Μακυνία τε) Lege Μακρυνειά τε Steph. Μακρύνεια πόλις Αἰτωλίας. Στράβων δεκάτῃ. Plin. *Macinium* mons est Ætoliæ. *Idem.*

Μακυνία τε καὶ Χαλκίς. *Macynia & Chalcis.*) Casaubonus vult ex Stephano, ubi legitur Μακρυνεία, corrigi hunc locum. At ego putarem magis ex hoc loco debere corrigi Stephanum. Nam Plinius, qui sic habet lib. 4. c. 2. in Ætoliæ recensione: *Macynia, Molycria*, firmat lectionem vulgatam. *Palmer.*

D 5. Κούριον δὲ) Meminit Stephanus. De Curetibus infra pluribus p. 466. *Casaub.*

6. Ἐκ Βοϊαίων. Legendum è veteribus codicibus, Βωμαίων. Steph. Βωμοὶ, λόφοι Αἰτωλίας. Mox Τὸ τοπικὸν, βώμιος καὶ κατὰ παραγωγὴν βωμοῖος. Apud Thucydidem Lib. III. c. 96. Βωμιῆς. *Idem.*

7. Ἐν Ὀφιεῦσιν) Hos non uno loco Thucyd. Lib. III. c. 96. vocat Ὀφιονεῖς. Legitur autem in vett. Αἰτωλικῷ ἔθνει. *Idem.*

8. Καθάπερ καὶ οἱ Εὐρυτᾶνες) Nam hi quoque ut jam diximus Ætoli sunt. Thucydides Lib. III. cap. 94. Καὶ μετὰ τούτους Εὐρυτᾶσιν (ὅπερ μέγιστον μέρος ἐστὶ τῶν Αἰτωλῶν, ἀγνωστότατοι δὲ γλῶσσαν καὶ ὠμοφάγοι εἰσιν, ὡς λέγονται.) *Post hos Eurytanes (quæ est maxima Ætolorum pars. Sermone autem utuntur perquam captu difficili & carnibus crudis vescuntur, proinde & Omophagi vocantur.)* Idem.

9. Διὰ τῆς προσεώας) Vetus lectio, διὰ τῆς πρὸς ἕω. *Id.*

10. Νέσσος) In editione Aldina & Henric-petrina Νέσος legitur. *Idem.*

1. καλό-

mutatoque etiam nomine Proſchium dixerunt. Hellanicus harum quoque hiſtoriæ ignarus, ita eas commemorat, ac ſi in priſtino ſtatu exſtarent. Idem poſtmodo, & poſt reditum etiam Heraclidarum conditas Macynium & Molycriam inter vetuſtas refert: plurimum in tota ferè ſcriptione uſurpans 4 levitatis. Univerſe ergo hæc dicta ſint de Acarnanum regione, & Ætolorum: addenda ſunt autem hæc de ora maritima, & inſulis ante eam ſitis. Si à faucibus initium ſumas, & Ambracio ſinu, primum Acarnaniæ oppidum eſt Actium: idem autem nomen gerunt Apollinis Actii templum & promontorium, quod ſinus os conficit, extra quoque relicto portu. A templo ſtadiis XL. abeſt Anactorium in ipſo ſitum ſinu, Leucas autem CCXL. ¶ Fuit quondam Leucas peninſula Acarnanæ: eamque Homerus actam, ſeu litus Epiri, hoc eſt continentis terræ vocat, continentem Ithacæ & Cephalleniæ oppoſitam ſic nominans: quæ eſt Acarnania. Itaque cùm dicit actam Epiri, litus Acarnaniæ intelligi debet. Leucadis eſt etiam Nericus, quam à ſe captam Laërtes dicit,

Qualis eram tunc, Epiri cùm Nericon actam
Ipſe Cephallenum cepi rex. --

Nec non eæ, quas in recenſione navium ponit:

Et Crocylea tenebant, Aegilipiſque ſalebras.

Corinthii autem à Cypſelo & Gargaſo miſſi, cùm hanc obtinuerunt actam, tum uſque ad Ambracicum ſinum progreſſi ſunt: itaque & Ambracia condita eſt, & Anactorium. Iidem iſthmo peninſulæ perfoſſo Leucadem inſulam redegerunt: Nericumque tranſlatam in locum, qui quondam iſthmus fuit, nunc fretum eſt ponte inſtratum, Leucadem denominaverunt, à Leucata, ut poto:

A ἤλλαξαν αὐτῆς καὶ τοὔνομα, Πρόσχιον [1] καλέσαντες. Ἑλλάνικος δ' οὐδὲ τὴν περὶ ταύτας ἱστορίαν οἶδε, ἀλλ' ὡς ἔτι καὶ αὐτῶν οὐσῶν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ καταστάσει μέμνηται· τὰς δ' ὕστερον καὶ τῆς τῶν Ἡρακλειδῶν καθόδου κτισθείσας [2] Μακύνιον, καὶ Μολυκρίαν ἐν ταῖς ἀρχαίαις καταλέγει, [3] πλείστην εὐχέρειαν ἐπιδεικνύμενος ἐν πάσῃ σχεδόν τι τῇ γραφῇ. Καθόλου * οὖν ταῦτα περὶ τῆς χώρας ἐστὶ τῆς τῶν Ἀκαρνάνων, καὶ τῆς Αἰτωλῶν· περὶ δὲ τῆς παραλίας, καὶ τῶν προκειμένων νήσων, ἔτι καὶ ταῦτα προσληπτέον· ἀπὸ γὰρ τοῦ στόματος ἀρξαμένοις, καὶ τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου, πρῶτον ἐστὶν Ἀκαρνάνων χωρίον τὸ Ἄκτιον· ὁμωνύμως δὲ B λέγεται τό, τε ἱερὸν τοῦ Ἀκτίου Ἀπόλλωνος, καὶ ἡ ἄκρα ἡ ποιοῦσα τὸ στόμα τοῦ κόλπου, ἔχουσα καὶ λιμένα ἐκτός· τοῦ δ' ἱεροῦ τετταράκοντα μὲν σταδίους [5] ἀπέχει τὸ Ἀνακτόριον, ἐν τῷ κόλπῳ ἱδρυμένον· διακοσίους δὲ καὶ τετταράκοντα ἡ Λευκάς. Αὕτη δ' ἦν τὸ παλαιὸν μὲν χερρόνησος τῆς Ἀκαρνάνων γῆς· καλεῖ δ' αὐτὴν ὁ ποιητὴς ἀκτὴν ἠπείροιο, τὴν περαίαν τῆς Ἰθάκης, καὶ τῆς Κεφαλληνίας ἤπειρον καλῶν· αὕτη δ' ἐστὶν ἡ Ἀκαρνανία· ὥστε ὅταν φῇ ἀκτὴν ἠπείροιο, τῆς Ἀκαρνανίας ἀκτὴν δέχεσθαι δεῖ τῆς δὲ Λευκάδος· ἥ τε Νήρικος, ἥν φησιν ἑλεῖν ὁ Λαέρτης, * Scripti, μέντοι p. 452.

Οἷος Νήρικον εἷλον ἐϋκτίμενον πτολίεθρον, Odyſſ. ω. 376.
C Ἀκτὴν ἠπείροιο, Κεφαλλήνεσσιν ἀνάσσων.

Καὶ ὡς ἐν καταλόγῳ φησὶ

Καὶ Κροκύλει' ἐνέμοντο, καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν. Iliad. β. 633.

[6] Κορίνθιοι δὲ πεμφθέντες ὑπὸ Κυψέλου καὶ Γοργάσου, ταύτην τε κατέσχον τὴν ἀκτὴν, καὶ μέχρι τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου προῆλθον· καὶ ἥ τε Ἀμβρακία συνῳκίσθη καὶ τὸ Ἀνακτόριον· καὶ τῆς χερρονήσου [7] διορύξαντες τὸν ἰσθμὸν, ἐποίησαν νῆσον τὴν Λευκάδα, καὶ μετενέγκαντες τὴν Νήρικον ἐπὶ τὸν τόπον, ὃς ἦν ποτὲ μὲν ἰσθμός, νῦν δὲ πορθμὸς γεφύρᾳ ζευκτὸς, μετωνόμασαν Λευκάδα. ἐπώνυμον δοκῶ μοι [8] τοῦ Λευκάτα·

1. Καλέσαντες) Sic appellat Thucyd. l. III. c. 102. & 106. *Caſaub.* Palmer. Græc. Antiq IV. c. 10. p. 453.

2. Μακύνιον) Etiam hîc Μακρύνειαν ſcripſiſſe videtur Strabo, aut certè Μακυνείαν ut duobus in locis legitur. *Id*

3. Πλείστην εὐκαίρειαν) Lege è veteribus cod. εὐχέρειαν. Heſychius, εὐχέρεια, κουφότης. Reprehendit in Hellanico vitium, quo utinam tam multi hodie non laborarent, quibus præclarum videtur quicquid in buccam venerit miſeris chartis illinere: quod quid aliud obſecro eſt quam ſuæ εὐχερείας & κουφότητος monumentum poſteris tradere? Quod utinam viri docti, quibus id genus ſcribendi hactenus placuit, ſe tandem reſpicere velint, & ſuæ exiſtimationis rationem aliquam habere. *Idem.*

4. *Levitatis.*) Εὐκαίρειαν, vox ſanè haud quicquam εὔκαιρος. ἀκαίρειαν mallem, vel εὐχέρειαν. de Nerico & Nerito diſputavimus alibi. de Leucata etiam ſuo loco. *Xyland.*

5. Ἀπέχει τὸ Ἀνακτόριον) Totus tamen ille tractus Anactorius olim eſt appellatus: ideoque Thucydides in agro Anactorio Apollinis templum collocat: lib. I. c. 29. Ἐπεὶ δὲ ἐγένοντο ἐν Ἀκτίῳ τῆς Ἀ- D νακτορίας γῆς οὗ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνός ἐστιν, ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ Ἀμπρακικοῦ κόλπου. *Poſtquam autem ad agri Anactorii Actium pervenerunt, ubi templum eſt Apollinis in faucibus ſinus Ambracii.* Caſaub.

6. Κορίνθιοι δὲ) Apud Thucid. L. I. c. 30. Leucas dicitur Corinthiorum ἀποικία, *Idem.*

7. διορύξαντες τὸν ἰσθμὸν ἐποίησαν νῆσον) Non potuit tamen ita perfodi iſthmus hic, ut poſſent naves ea parte navigare. Semper enim, vel ut prius inſula Leucas erat circumnaviganda, vel naves per iſthmum trahendæ. Thucydides libro tertio cap. 81. pag. 193. ed. 1696. de Peloponnenſiis in patriam redeuntibus, καὶ ὑπερενεγκόντες τὸν Λευκαδίων ἰσθμὸν τὰς ναῦς, ὅπως μὴ περιπλέοντες ὀφθῶσιν, ἀποκομίζονται. (Vide Plinium & Dionyſ. Hallicarnaſſ. libro primo, & de eo tractu locus egregius apud Soſipatrum Chariſium libro primo ex Hygini propemptico. pag. 108. Corpor. Vett. Grammat.) *Idem.*

8. τοῦ Λευκάτα) Vetus lectio τοῦ Λευκοῦ. Sed nihil mutandum. *Caſaub.*

1. Πί-

1 πέτρα γάρ ἐστι λευκὴ τὴν χρόαν προκειμένη τῆς Λευκάδος, εἰς τὸ πέλαγος καὶ τὴν Κεφαλληνίαν, ὡς ἐντεῦθεν τοὔνομα λαβεῖν. 2 Ἔχει δὲ τὸ τοῦ Λευκάτα Ἀπόλλωνος ἱερὸν, 3 καὶ τὸ ἅλμα τὸ τοὺς ἔρωτας παύειν πεπιστευμένον· οὗ δὴ λέγεται πρώτη Σαπφὼ ὥς που φησὶν ὁ Μένανδρος,

Τὸν ὑπέρκομπον 4 θηρῶσα * Φαῶν,
Οἰστρῶντι πόθῳ ῥῖψαι πέτρας ἀπὸ τηλεφανοῦς.
Ἀλλὰ κατ' εὐχὴν σὴν δέσποτ' ἄναξ.

* Sic legendum. Vulgò παραῶν.

Ὁ μὲν οὖν Μένανδρος, πρώτην ἁλέσθαι λέγει τὴν Σαπφώ· 5 οἱ δ' ἔτι ἀρχαιολογικώτεροι, Κέφαλόν φασιν ἐρασθέντα * Πτερόλα, 7 τοῦ Δηϊονέως· ἦν δὲ καὶ πάτριον τοῖς Λευκαδίοις κατ' ἐνιαυτὸν ἐν τῇ θυσίᾳ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἀπὸ τῆς σκοπῆς ῥιπτεῖσθαι * τινα τῶν ἐν αἰτίαις ὄντων, * ἀποτροπῆς χάριν, ἐξαπτομένων ἐξ αὐτοῦ παντοδαπῶν πτερῶν, καὶ ὀρνέων, ἀνακουφίζειν δυναμένων τῇ πτήσει

* Scripti Παρόλα,
* Scripti, τινάς.
* Scripti, ἀποκοπῆς,

A saxum enim albo colore ante Leucadem jacet versus altum mare & Cephalleniam, indeque nomen habet. Ei impositum & Apollinis Leucatæ fanum: & ibidem est locus saltus, quo finiri amores creditum fuit: unde princeps desiliisse Sappho perhibetur, Menandro teste. qui alicubi sic ait,

Superbam nimium venata gloriam
Furioso desiderio præcipitem dedit
Ab aërio sese scopulo, cùm rex tibi
Phœbe vota fecisset.

Menander itaque primam Sappho desiluisse isthinc dicit: qui autem antiquitatem accuratiùs rimantur, Cephalo hoc adscribunt depereunti 6 Pterelam Dejonei F. B Fuit porro apud Leucadios more à majoribus tradito receptum, ut quotannis in sacrificio Apollinis de specula aliquem reorum dejicerent, averruncandi gratia: suspensis ab eo omnis generis plumis atque avibus, quarum volatu saltus

1. Πέτρα γὰρ ἐστὶ λευκὴ) cum hic fiat λευκῆς πέτρας mentio, revoco in memoriam locum lib. VII. p. 493. Ubi de alba petra, quæ prope Chalcedonem in mare procurrit. Ibi pro λευκήτης πέτρα, uti est in Paris. & edit. dixi Ald. Cod. habere λευκήτις, & legebam transpositis literis λευκίτης. Nunc vero muto sententiam & Aldinam scripturam veram pronuntio. Divide & lege λευκή τις πέτρα &c. *Discipulus est prioris, posterior dies.* Scherpezeelius.

2. Ἔχει δὲ τὸ τοῦ Λευκάτα Ἀπόλλωνος ἱερὸν) Thucydides libro tertio cap. 94. Καὶ οἱ μὲν Λευκάδιοι τῆς τε ἔξω γῆς δῃουμένης, καὶ τῆς ἐντὸς τοῦ ἰσθμοῦ ἐν ᾗ καὶ ἡ Λευκάς ἐστι. καὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. *Atque Leucadii quidem, cum ipsorum ager tam extra quam intra Isthmum (ubi & ipsa Leucas est sita & Apollinis templum)* Vide Serv. ad Virgil. Aen. III. ℣. 274. *Cas.* Ex saxorum nudorum, quæ in cacumine habet, colore Leucates appellatus est. *Serv. ad Virg. Aen.* VIII. v. 677.

3. Καὶ τὸ ἅλμα τὸ τοὺς ἐρ.) Notum hodie eruditis τὸ ἅλμα τῶν ἐρώντων. Meminit obiter & Cicero Tusc. IV. c. 18. Tu verò si plura scire cupis, lege quæ scripsit summus vir Josephus Scaliger ad Auson. Cupidin. Cruci Affix. ℣. 24.

Et de nimboso saltum Leucate minatur. Idem.

Non possum præterire quæ ad mox citatum Ausonii versum Scaligeranis adjecit dignissima lectu clarissimus Jacobus Tollius præceptor olim meus sanctissimus. Adde, ait, ad ea, quæ Scaliger, locum Ampelii in libro memoriali c. VIII. *Leucade*, inquit, *mons, unde se Sappho dejecit propter virum: in summo monte fanum est Apollinis, ubi sacra fiunt: & cum homo inde desiluit, statim excipitur lintribus.* D Item Ovidii in epist. Sapphus:

Phœbus ab excelso, quantum patet, adspicit æquor.
Actiacum populi, Leucadiumque vocant.
Hinc se Deucalion Pyrrhæ succensus amore
Misit, & illæso corpore pressit aquas.
Nec mora: versus amor tetigit lentissima Pyrrhæ
Pectora: Deucalion igne levatus erat.
Hanc legem locus ille tenet: pete protinus altam
Leucada, nec saxo desiluisse time, &c.

Servius ad III. Æneid. ℣s. 274. *Leucate est mons altissimus, prope peninsula, in promontorio Epiri, juxta Ambraciam sinum & civitatem. De hoc Leucate amatores se in mare ad excludendum amorem præcipitare dicebantur.* & ad ℣s. 279. de Phaone: *Feminas in sui amorem trahebat: in queis fuit una, quæ de monte Leucate, quum potiri ejus nequiret, abjecisse se dicitur: unde nunc aucturare se quotannis solent, qui de eo monte jaciunt in pelagus.* Quæ postrema mendosa sunt. Athenæus lib. XIV. c. 3. p. 619. Deipn. Στησιχόρου δ' ἦν ποίημα, ἐν ᾧ Καλύκη τὶς ὄνομα, ἐρῶσα Εὐάθλου νεανίσκου σωφρόνως εὔχεται τῇ Ἀφροδίτῃ γαμηθῆναι αὐτῷ. ἐπεὶ δὲ ὑπερεῖδεν ὁ νεανίσκος, κατακρήμνισεν ἑαυτήν. ἐγένετο δὲ τὸ πάθος περὶ Λευκάδα. Quæ Scaliger ex Ptolemæo attulit, ea omnia apud Photium Græca quoque invenias ex eodem Ptolemæo Hephæstione excerpta. Verba Servii forte ita restituenda sunt, *unde nunc auctorare se quotannis solent, qui se de eo monte jaciant in pelagus.* Ut nempe homines mer- C cede quotannis hunc saltum susceperint, non secus ac perditi nepotes olim operam locare soliti fuerunt ad harenam. Idem ad Pharmaceutr. (Eclog. VIII.) ℣s. 59. Præceps aërii specula de montis in undas, Deferar. *Quidam hoc ideo dictum putant, quod apud Leucaten soliti erant se præcipitare, qui aut suos parentes invenire cupiebant, aut amari ab his desiderabant, quos amabant.*

4. Θηρῶσα Φαῶν) Sic habent libri veteres. Cui verò notum non est Phaonem à Sapphone fuisse amatum? [Hesychius verò Milesius illustris testatur amoris impatientia è Leucata dedisse se præcipitem Saphonem. Σαπφώ, ait, ἡ Λεσβία δι' ἐρῶτα Φάωνος τοῦ Μιτιληναίου ἐκ τοῦ Λευκάτα κατεπόντισεν ἑαυτήν. *Cas.*

5. Οἱ δ' ἔτι ἀρχαιολογικώτεροι Κέφαλον φασὶν) Charon Lampsacenus, nec Sapphonem nec Cephalum primos voluit ἁλέσθαι illud ἅλμα, sed Phobum quendam. Plutarchus de Virtutibus Mulierum pag. 255. T. II. ed. FFurt. ἐκ Φωκαίας τοῦ Κοδριδῶν γένους ἦσαν ἀδελφοὶ Δίδυμοι Φόβος D καὶ Βλέψος· ὧν ὁ Φόβος ἀπὸ τῶν Λευκάδων πετρῶν πρῶτος ἀφῆκεν ἑαυτὸν εἰς θάλλασσαν, ὡς Χάρων ὁ Λαμψακηνὸς ἱστόρηκεν.) *Codridæ genere, Patria Phocænses fuerunt duo gemini fratres Phobus & Blepsus: quorum Phobus primus à Leucadibus petris in mare se dedit, ut Charo Lampsacenus scriptum reliquit.* Idem.

6. *Ptuelam* Pterelam ego scripsi, cum legeretur Πταόλα. Vide 2. & 3. libros Apollodori bibliothecæ: conjecturam nostram probabis, & pro κοπῆς lego σκοπῆς, speculæ. Virgilius ad hoc allusisse mihi videtur aut simile aliquid, in Damone suo. Ecl. VIII. 59.

Præceps aërii specula de montis in altum
Deferar: extremum hoc morientis munus habeto.

quanquam, id non animadverterint scholiastæ. *Xyl.*

7. Τοῦ Δηϊονέως) Certum est legendum esse τὸν Δηϊονέως: ut ad Cephalum referatur: quem fuisse Deionis filium potuerunt interpretes ex ipso Strabone hoc libro, si alios consulere longum illis videbatur, discere. *Casaub.*

1. Τὸ

sublevaretur. Infra autem dejectus exiguis lembis multis in orbem circumstantibus excipiebatur quantum omnino fieri poterat, extraque fines ditionis emittebatur. Is verò qui Alcmœonidem conscripsit, Icarii (pater is Penelopæ fuit) filios duos tradit fuisse Alyzeum & Leucadium, qui in Acarnania cum patre imperaverint: unde Ephorus urbes horum cognomines censet. Hodie Cephallenes eos dicunt, qui ex insula sunt Cephallenia. At Homerus id nominis tribuit omnibus Ulyssi subditis, inter quos sunt etiam Acarnanes. Sic enim loquitur.

Ipse Cephallenas fortes ducebat Ulysses,
Qui coluere Ithacen, & sylvis Neriton aptam.

Montem notans in ea insula insignem: ut cùm ait,

Quique è Dulichio censentur, Echinadibusque:

cùm de Echinadibus insulis una sit ipsum Dulichium: item,

Tum qui Buprasium, quique Elida:..

cùm sit in Elide Buprasium. Rursum,

Eubœæ cives, & Chalcidis, Eiretriæque:

cùm sint in Eubœa hæ urbes: sic etiam,

Troes, ac Lycii, tum Dardani,..

qui & ipsi Troës sunt. Cæterùm post Neritum ait:

Et Crocylea tenebant, Aegilipisque salebras.
Quique Zacynthon habebant, qui coluere Samumque,
Epirumque, vel oppositas ad litora partes.

Epirum hic vocat oppositam insulis continentem, ut una cum Leucade reliquam complecteretur Acarnaniam: de qua etiam sic scribit,

Jam bis sex armenta, greges totidemque tenebat
Epirus.--

Forte quia Epirotica regio antiquitus eo usque pertingeret, communique vocabulo Epirus diceretur. ¶ Samum porro eam appellat, quæ hodie est Cephallenia, ut cum inquit:

Qua Samon, atque Ithacam spacio mare dividit arcto.

Ibi enim Samon asperam atque salebrosam nominans, eo adjectivo ambiguitatem distinxit, ut intelligeres non urbem ab eo, sed insulam notari. Nam cum quatuor sint urbes insulæ, harum una est quæ Samus ac Same promiscue dicitur, utrobique idem cum insula nomen gerens. Cum vero ait:

A τὸ ἅλμα· ὑποδέχεσθαι δὲ κάτω μικραῖς ἁλιάσι κύκλῳ περιεστῶτας πολλούς, καὶ περισώζειν εἰς δύναμιν τῶν ὅρων ἔξω τὸν * καταληφθέντα. Ὁ δὲ τὴν Ἀλκμαιωνίδα γράψας, Ἰκαρίου τοῦ Πηνελόπης πατρὸς, * υἱοὺς γενέσθαι δύο, Ἀλυζέα καὶ Λευκάδιον, δυναστεῦσαι δ' ἐν τῇ Ἀκαρνανίᾳ τούτους μετὰ τοῦ πατρός· τούτων οὖν ἐπωνύμους τὰς πόλεις Ἔφορος * λέγεσθαι δοκεῖ. Κεφαλλῆνας δὲ νῦν, τοὺς ἐκ τῆς νήσου τῆς Κεφαλληνίας λέγουσιν. Ὅμηρος δὲ πάντας τοὺς ὑπὸ τῷ Ὀδυσσεῖ, ὧν εἰσὶ καὶ οἱ Ἀκαρνᾶνες· εἰπὼν γὰρ,

* Manuss. ἀναληφθέντα.
* Scripti υἱεῖς.
* Scripti libri, λέγειν.

Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλῆνας,
B Οἵ ῥ' Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον. Iliad. β. 631.

[1] τὸ ἐν ταύτῃ ὄρος ἐπιφανές· ὡς καὶ

Οἱ δ' ἐκ Δουλιχίοιο Ἐχινάων θ' ἱεράων· p. 453. Ibid. 625.

καὶ αὐτοῦ τοῦ Δουλιχίου τῶν Ἐχινάδων ὄντος. καὶ

Οἱ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ἤλιδα·

τοῦ Βουπρασίου ἐν Ἤλιδι ὄντος· καὶ

Οἱ δ' Εὔβοιαν ἔχον καὶ Χαλκίδα τ' Εἰρέτριάν τε.

καὶ τούτων ἐν Εὐβοίᾳ οὐσῶν· ὡς

Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι·-- Iliad. θ. 486.

ὡς * καὶ ἐκείνων Τρώων ὄντων. Πλὴν μετά γε Νήριτον φησὶ,

* Manuss. καὶ ἐκεῖ κοινῶν Τρώων.

Καὶ Κροκύλει' ἐνέμοντο, καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν.
C
Οἵ τε Ζάκυνθον ἔχον, ἠδ' οἳ Σάμον ἀμφενέμοντο. Iliad. β. 633.
Οἵ τ' Ἤπειρον ἔχον, ἠδ' ἀντιπέραι' ἐνέμοντο.

Ἤπειρον μὲν οὖν καὶ τὰ ἀντιπέραν τῶν νήσων βούλεται λέγειν, ἅμα τῇ Λευκάδι καὶ τὴν ἄλλην Ἀκαρνανίαν συμπεριλαβεῖν βουλόμενος, περὶ ἧς καὶ οὕτω λέγει.

Δώδεκ' ἐν Ἠπείρῳ ἀγέλαι, τόσα πώεα μήλων. Odyss. ξ. 100.

Τάχα τῆς Ἠπειρώτιδος τὸ παλαιὸν μέχρι δεῦρο διατεινούσης, καὶ ὀνόματι κοινῷ Ἠπείρου λεγομένης. Σάμον δὲ τὴν νῦν [2] Κεφαλληνίαν· ὡς καὶ
D ὅταν φῇ.

Ἐν πορθμῷ τ' Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης. Odyss. δ. 671.

Τῷ γὰρ ἐπιθέτῳ τὴν ὁμωνυμίαν διέσταλται, ὡς οὐκ ἐπὶ τῆς πόλεως, ἀλλ' ἐπὶ τῆς νήσου τιθεὶς τοὔνομα. Τετραπόλεως γὰρ οὔσης τῆς νήσου, μία τῶν τεττάρων ἐστὶ, ἡ καὶ Σάμος καὶ Σάμη καλουμένη καθ' ἑκάτερον τοὔνομα ὁμωνυμοῦσα τῇ νήσῳ· ὅταν δ' εἴπῃ,

1. Τὸ ἐν ταύτῃ ὄρος) Grammatici sic tradunt: Neritum quando montis est nomen, per τ apud Homer. scribitur: quando Epiri sive Acarnaniæ urbs per κ. Lupercus etiam urbis nomen per τ scribebat. *Casaub.*

2. Κεφαλληνίαν) Flor. II. c. 9. & Mela. II. c. 7. simplici L. licet alii omnes scriptores duplici, *Cephaleniam* vocant. Nomen trahit à Cephalo, auctore Pausan. Lib. 1. cap. 38. & Etymolog. Magni V. Κεφαλληνία.

Odyss. α. 246. Ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι A
Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ·

τῶν νήσων ἀριθμὸν ποιεῖσθαι δῆλός ἐστι, καὶ Σάμην καλῶν τὴν νῆσον, ἣν πρότερον Σάμον ἐκάλεσεν. Ἀπολλόδωρος δὲ ποτὲ μὲν ἐν τῷ ἐπιθέτῳ
* Scripti, τὴν ἀμφιβολίαν, λέγων διεστάλθαι * τὴν ὁμωνυμίαν, εἰπόντα,

Σάμοιό τε παιπαλοέσσης.

* Scripti ἀντιγράφεσθαι ὡς τὴν νῆσον λέγοντα· ποτὲ δ' * αὖ γράφεσθαι δεῖν

Δουλιχίῳ τε Σάμῳ τε,

ἀλλὰ μὴ Σάμῃ τε, δῆλός ἐστι τὴν μὲν πόλιν Σάμην καὶ Σάμον συνωνύμως ὑπολαμβάνων ἐκφέρεσθαι, τὴν δὲ νῆσον Σάμον μόνον· ὅτι γὰρ Σάμη λέγεται ἡ πόλις, δῆλον εἶναι ἔκ τε τοῦ διαριθμουμένου τοὺς ἐξ ἑκάστης πόλεως μνηστῆρας, φάναι. B

Odyss. π. 249. Ἐκ δὲ Σάμης πίσυρές τε καὶ εἴκοσι φῶτες ἔασι.

Καὶ ἐκ τοῦ περὶ τῆς Κτιμένης λόγου,

Odyss. ο. 366. Τὴν μὲν ἔπειτα Σάμην δ' ἔδοσαν --

p. 454. Ἔχει δὲ ταῦτα λόγον· οὐ γὰρ εὐκρινῶς ἀποδίδωσιν ὁ ποιητής, οὔτε περὶ τῆς Κεφαλληνίας, οὔτε περὶ τῆς Ἰθάκης, καὶ τῶν ἄλλων πλησίων τόπων. ὥστε καὶ οἱ ἐξηγούμενοι διαφέρονται καὶ οἱ ἱστοροῦντες. Αὐτίκα γὰρ ἐπὶ τῆς Ἰθάκης ὅταν φῇ·

Iliad. β. 632. Οἵ τ' Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον·

ὅτι μὲν [1] τὸ Νήριτον ὄρος λέγει, τῷ ἐπιθέτῳ δηλοῖ· ἐν ἄλλοις δὲ καὶ ῥητῶς ὄρος,

Odyss. ι. 21. Ναιετάω δ' Ἰθάκην εὐδείελον· ἐν δ' ὄρος
αὐτῇ C
Νήριτον, εἰνοσίφυλλον, ἀριπρεπές. --

Ἰθάκην δ' εἴτε τὴν πόλιν εἴτε τὴν νῆσον λέγει, οὐ δῆλόν γε ἐν τούτῳ τῷ ἔπει.

Iliad. β. 632. Οἵ ῥ' Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον --

Κυρίως μὲν γὰρ ἀκούων τις, τὴν πόλιν δέξαιτ' ἄν, ὡς καὶ Ἀθήνας καὶ Λυκαβηττὸν, εἴ τις λέγει, καὶ Ῥόδον καὶ Ἀταβύριν, καὶ ἔτι Λακεδαίμονα καὶ Ταΰγετον· [2] ποιητικῶς δὲ τοὐναντίον· ἐν μέντοι τῷ

Odyss. ι. 21. Ναιετάω δ' Ἰθάκην εὐδείελον· ἐν δ' ὄρος
αὐτῇ
Νήριτον.

* Desunt quædam. * ἐν γὰρ τῇ νήσῳ οὐκ ἐν τῇ πόλει τὸ ὄρος· ὅταν D τε οὕτω φῇ.

Odyss. γ. 81. Ἡμεῖς ἐξ Ἰθάκης ὑπονηΐου εἰλήλουθμεν·

ἄδηλον εἴτε τὸ αὐτὸ τῷ Νηρίτῳ λέγει τὸ Νήϊον, εἴτε δ' ἕτερον, [4] ἢ ὄρος ἢ χωρίον. Ὁ μέντοι ἀντὶ Νηρίτου γράφων Νήρικον, ἢ ἀνάπαλιν, παραπαίει τελέως·

Nam quicunque tenent ambitas æquore terras
Dulichiumque, Samenque, aptam sylvisque Zacynthum,

non obscurum est quin recensionem insularum instituat, ac Samen appellet quam alias Samum. Apollodorus autem alibi salebrosæ cognomento Samum distingui, ac pro insula poni tradens: alibi Dulichiumque Samumque, non Samenque scribi volens: satis ostendit se putare urbem Samen Samumque promiscuè appellari: insulam Samum duntaxat. Nam urbi nomen esse Samen, id verò liquere ex eo, quod procos enumerans, qui è quavis fuerint urbe, dixerit:

Bis duodena Samoque procorum corpora mittit.

& quod de Ctimena narratur, Samen illam fuisse traditam. Atque hæc ratione non carent: non enim distinctè Homerus de Cephallenia, Ithaca, vicinisque locis pronunciavit. Unde factum ut & interpretes, & qui historiam condunt, inter se discreparent. ¶ Statim adeò, cùm de Ithaca ait,

Qui coluere Ithacem, & sylvis Neriton aptam,

montem dici Neriton, adjectivum arguit. Alibi etiam disertè montem appellat:

Apricam ipse Ithacam colo, mons ubi Neriton exstat
Late conspicuus. --

Urbem ne an insulam dicat Ithacam, non liquet, in hoc sanè versu,

Quique Ithacam tenuere, & Neriton. --

Propriè enim aliquis accipiens, urbem intellexerit, perinde atque cùm Athenas & Lycabettum aliquis dicit, aut Rhodum & Atabyrin, vel Lacedæmonem & Taygetum: contra, si poëticè. In hoc autem carmine,

Aprica ipse Ithaca colo, mons ubi Neriton exstat:

satis de sententia constat: cùm non in urbe mons sit, sed in insula. Et cùm sic canit,

Nos Ithacam, supra quam Neion eminet altum,
Liquimus: --

[3] incertum est an Neji nomine Neritum intelligat, an verò alium vel montem vel locum. Qui verò pro Nerito Nericum aut contra scribit, is omnino errat:

1. Τὸ Νήριτον ὄρος λέγει) Lycophron quoque ejus meminit, ubi dicitur ab eo Ulysses moriturus, ☿. 794.
Κόραξ σὺν ὅπλοις Νηρίτων δρυμῶν πέλας.
Corvus cum armis Neritios prope saltus. Casaub.

2. Ποιητικῶς δὲ τοὐναντίον) Ita videtur, ut figuram illam poëtæ usitatissimam agnoscamus. *Idem.*

3. *Incertum est.*) ἄδηλον reposui pro δῆλον, Eustathii fidem secutus: qui ad versum 12. Odys. ι. pro Nerito Neium à Cratete & Philoxeno scribi annotavit. Vide & in primum librum ad versum 187. annotata. Cæterum in versu Homeri ἰπτήλατος pro εὐδείελος legitur: longe quidem rectius, idque in vertendo secutus sum, imitatum prius Horatio 1. Epist. 7. *Xyland.*

4. Ἢ ὄρος ἢ χωρίον) Montem fere placet esse poëtæ interpretibus. *Casaub.*

cùm Neriton frondosum vocet Homerus, Nericum oppidum bene conditum, hocque actam Epiri faciat, illud in Ithaca ponat. Sed & hoc videtur quandam repugnantiam implicare,

Ipsa humilis, suprema alto jacet insula ponto.

Cum videatur simul humilem eam depressamque dicere, & sublimem: qualem quidem pluribus eam locis innuit, Kranaën, id est asperam, nominans: & viam à portu,

Qua per frondosum fert semita callem.

Et rursum,

Non est aptus equis locus insula, sed neque pratis,
Quam mare circumdat, præ cunctis verò Ithaca ipsa.

Ac verba quidem hoc præ se ferunt: probè autem interpretantur ea. Non enim humilem hìc accipiunt depressam, sed continenti vicinam atque proximam & supremam non intelligunt celsissimam, sed ultimam versus caliginem, hoc est, ultra omnes alias versam ad septentriones: id enim voce caliginis innuit, reliquas versus meridiem sitas sic indicans:

Sed reliquæ procul auroram, solemque tuentur:

scilicet longè à continente versus Austrum reliquis jacentibus, Ithaca in propinquo versus septentriones. Sic autem ab Homero meridionalem plagam notari, etiam hi versus docent.

Sive illæ ad dextram volitant, qua lucida solis
Exoritur lampas: seu levam, qua nebulosa
Obducit caligo polum. --

Clarius etiam hi,

O socii, neque enim noctis qua parte tenebræ
Nascantur, neque qua roseis aurora quadrigis
Vecta diem referat, præceps ubi lampada condat
Titan, qua curru terram superetve, supino
Novimus.

Licet sane accipere quatuor mundi plagas,

A τὸ μὲν γὰρ, εἰνοσίφυλλον καλεῖ ὁ ποιητής· τὸ δὲ ἐϋκτίμενον πτολίεθρον· καὶ τὸ μὲν, ἐν Ἰθάκῃ· τὸ δ' ἀκτὴν Ἠπείροιο. Καὶ τοῦτο δὲ δοκεῖ ὑπεναντιότητά τινα δηλοῦν,

Αὐτὴ δὲ [1] χθαμαλὴ πανυπερτάτη εἰν ἁλὶ κεῖται. Odyss. ι. 25.

Χθαμαλὴ μὲν γὰρ ἡ ταπεινὴ, καὶ χαμαλή· πανυπερτάτη δὲ, ἡ ὑψηλὴ, οἵαν διὰ πλειόνων σημαίνει Κραναὴν καλῶν· καὶ τὴν ὁδὸν τὴν ἐκ τοῦ λιμένος. Odyss. α. 248.

τρηχεῖαν ἀταρπὸν Odyss. ξ. initio.
Χῶρον ἀν' ὑλήεντα. -- καὶ
Οὐ γάρ τις νήσων εὐδείελος, οὐδ' εὐλείμων
Αἵθ' ἁλὶ κεκλίαται, Ἰθάκη δέ τε καὶ περὶ πασέων. B Odyss. δ. 607.

Ἔχει μὲν οὖν [2] ἀπεμφάσεις τοιαύτας ἡ φράσις, Ἐξηγοῦνται δὲ οὐ κακῶς. [3] Οὔτε γὰρ χθαμαλὴν δέχονται ταπεινὴν ἐνταῦθα, ἀλλὰ πρόσχωρον τῇ ἠπείρῳ ἐγγυτάτω οὖσαν αὐτῆς· οὔτε πανυπερτάτην ὑψηλοτάτην, ἀλλὰ πανυπερτάτην πρὸς ζόφον, οἷον ὑπὲρ πάσας ἐσχάτην τετραμμένην πρὸς ἄρκτον· τοῦτο γὰρ βούλεται λέγειν τὸ πρὸς ζόφον· τὸ δὲ ἐναντίον πρὸς νότον·

-- Αἱ δέ τ' ἄνευθε πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε.

C τὸ γὰρ ἄνευθε, πόῤῥω καὶ χωρίς ἐστιν· ὡς τῶν μὲν ἄλλων πρὸς νότον κεκλιμένων, καὶ ἀπωτέρω τῆς ἠπείρου, τῆς δὲ Ἰθάκης, ἐγγύθεν πρὸς ἄρκτον. P. 455. Ὅτι δὲ οὕτω λέγει τὸ νότιον μέρος, καὶ ἐν τοῖσδε φανερόν.

Εἴτ' ἐπὶ δεξί' ἴωσι, πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε.
Εἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοί γε ποτὶ ζόφον ἠερόεντα. Iliad. μ. 239.

καὶ ἔτι μᾶλλον ἐν τοῖσδε.

Ὦ φίλοι, οὐ γάρ τ' ἴδμεν ὅπη ζόφος, οὐδ' ὅπη ἠὼς,
Οὐδ' ὅπη ἠέλιος φαεσίμβροτος εἶσ' ὑπὸ γαῖαν,
D Οὐδ' ὅπη ἀννεῖται. --- Odyss. κ. 191.

[4] Ἔστι μὲν γὰρ δέξασθαι τὰ τέσσαρα κλίματα,

1. Χθαμαλὴ μὲν γὰρ ἡ ταπεινὴ καὶ χαμαλή) Indicat vocis χθαμαλὴ originem. Est enim dictum χθαμαλὸν quasi χαμαλὸν, ἀπὸ τοῦ χαμαί. Τὸ θ post χ in derivatione παρέλκει, ut in ἴφθιμος ab ἶφι, ὄχθη, ab ὄχη: ἄχθος ab ἄχος, & aliis id genus. Interpretes ita hunc locum expressere, ut ex illorum interpretatione mentem Strabonis nequeas percipere. Ipsæ enim Græcæ voces, quas explicat, erant retinendæ, quod qui non faciunt interpretes (& in eo sæpe ab eis peccatur) ridiculo sæpe non minus quam periculoso errore se obligant. *Casaub.*

2. Ἀπεμφάσεις τοιαύτας) Libro VIII. οὐθ' ἡ εἰς τὴν νεῶν κατάβασις ἔχοι τι ἀπεμφαῖνον. Contra mox, ἔμφασις est probabilis ratio. *Idem.*

3. Οὔτε γὰρ χθαμαλὴν) Poëtæ scholiastes explicat, κοίλη τὴν θέσιν. Et Hesychius quoque χθαμαλὸν exponit κοῖλον. *Idem.* Χθαμαλὴ Ald. & Henric-Petr.

4. Ἔστι μὲν γὰρ δέξασθαι) Superiorem Homeri locum attulit Strabo, ut probaret ζόφον Homero esse septentrionem, quod quia secundum vulgatam illius loci expositionem falsum est, longe aliter eum esse exponendum docet, ac vulgo fieret: Vulgò enim ita accipiunt, ut significet Ulysses, μὴ εἰδέναι ὅπη κοσμικοῦ κλίματος εἰσίν. quod ut admittas, duobus modis potes Homerica verba accipere: vel ut duo tantum cardines notari censeantur, ζόφος & ἠώς. Occidens & Oriens: reliqua autem verba tum fuerint, & horum duorum explicatio, vel ita ut qua-

A τὴν ἠῶ δεχομένους τὸ νότιον μέρος. ἔχει δέ τινα τοῦτ' ἔμφασιν· ἀλλὰ βέλτιον τὸ κατὰ τὴν πάροδον τοῦ ἡλίου νοεῖν * ἀντιθέμενον τῷ ἀρκτικῷ μέρει· ἐξάλλαξιν γάρ τινα τῶν οὐρανίων πολλὴν βούλεται σημαίνειν ὁ λόγος, οὐχὶ ψιλὴν ἐπίκρυψιν τῶν κλιμάτων· δεῖ γὰρ 1 κατὰ πάντα συναφῆ καιρὸν, αὖθ' ἡμέρας, αὖτε νύκτωρ συμβῇ, παρακολουθεῖν· τὰ δ' οὐράνια ἐξαλλάττεται ἐπὶ πλέον, τῷ 2 πρὸς μεσημβρίαν μᾶλλον, ἢ ἧττον παραχωρεῖν ἡμᾶς, ἢ εἰς τοὐναντίον· τοῦτο δὲ οὐ δύσεως καὶ ἀνατολῆς 3 ἐγκαταλήψεις ποιεῖ (καὶ γὰρ αἰθρίας οὔσης συμβαίνει) ἀλλὰ μεσημβρίας καὶ ἄρκτου· μάλιστα γὰρ ἀρκτικός ἐστιν ὁ πόλος· 4 τούτου δὲ κινουμένου, καὶ ποτὲ μὲν κατὰ κορυφὴν ἡμῖν γινομένου, B ποτὲ δὲ ὑπὸ * γῆς ὄντος, καὶ οἱ ἀρκτικοὶ συμμεταβάλλουσι· ποτὲ δὲ συνεκλείπουσι κατὰ τὰς τοιαύτας παραχωρήσεις, ὥστε οὐκ ἂν εἰδείης ὅπου ἐστὶ τὸ ἀρκτικὸν κλίμα, οὐδὲ ἀρχή ἐστιν· εἰ δὲ τοῦτο, οὐδὲ τοὐναντίον ἂν γνοίης. 5 Κύκλος δὲ τῆς Ἰθάκης ἐστὶν, ὡς ὀγδοήκοντα σταδίων· περὶ μὲν Ἰθάκης ταῦτα. Τὴν δὲ Κεφαλληνίαν 6 τετράπολιν οὖσαν, οὔτ' αὐτὴν εἴρηκε τῷ νῦν ὀνόματι, οὔτε τῶν πόλεων οὐδεμίαν, πλὴν μιᾶς εἴτε Σάμης εἴτε Σάμου· ἣ νῦν μὲν οὐκέτ' ἐστὶν ἴχνη δ' αὐτῆς δείκνυται. κατὰ μέσον τὸν πρὸς Ἰθάκῃ πορθμόν· οἱ δ' ἀπ' αὐτῆς Σαμαῖοι καλοῦνται· αἱ δ' ἄλλαι καὶ νῦν εἰσὶν ἔτι μικραὶ 7 πόλεις τινὲς, C

* Manusſ. ἀντιτιθέμενον

* Scripti, γῆν

ſi per auroram intelligatur meridionalis: idque habet quandam ſpeciem, ſed præſtat intelligi eam plagam, qua ſol tranſit, oppoſitam ſeptentrionali. Vult enim hac oratione magnam cœleſtium mutationem ſignificare, non nudam plagarum occultationem. Oportet quippe quovis continuo tempore, ſive noctu, ſive interdiu, id conſequi: cœleſtia autem magis mutantur pro eo atque ad meridiem magis minuſve accedimus: eoque non ortus & occaſus ſolis comprehenduntur (cum fiat etiam ſudo cœlo) ſed meridiei & ſeptentrionis mutationes. Nam polus ſeptentrioni eſt proximus: qui polus cùm moveatur, & aliquando ſupra verticem noſtrum ſit, aliquando infra terram, mutantur ſimul etiam arctici circuli, & nonnunquam deficiunt in hujuſmodi migrationibus, ut ubi ſit plaga ſeptentrionalis neſcias, aut eorum initium: unde etiam oppoſitam plagam ignorari neceſſe eſt. Circulus autem Ithacæ eſt ſtadiorum circiter xxc. Atque hæc de Ithaca. ¶ Cephallenia autem cum habeat quatuor urbes, ne illam quidem ſuo adfecit nomine, quod nunc habet, neque ullam urbium, Samo ſive Same excepta, cujus hodie tantum veſtigia extant ad medium verſus Ithacam trajectum: cives Samei dicuntur. Superſunt alia ejus exigua oppida,

tuor cardines cenſeantur notari. Ζόφος autem ſic fuerit ſeptentrio, ἠὼς [Et ita quoque ponitur pro meridie, ſc. apud Dionyſ. Perieg. in iſto verſu] meridies. Sed hæc Straboni non probantur. Placet enim illi, notari hic ab Homero, non τῶν κλιμάτων τὴν σύγχυσιν ſimpliciter; ſed id quod ex Strabone ſic expreſſit Euſtathius: Veniſſe Ulyſſem ad locum ἔνθα ἐνήλλακτο τὰ τοῖς πολλοῖς φαινόμενα ἐν οὐρανῷ. Verba ergo poëtæ ſic accipit Strabo, ut ζόφος quidem ſit ſeptentrio: ἠὼς tamen, non meridies, ſed ἡ τοῦ ἡλίου πάροδος. (Atque hæc interpretatio non Strabonis eſt; ſed critici inſignis Ariſtarchi, qui Homeri iſto in loco vocem ἠὼς ſic eſſe accipiendam primus ut videtur docuit, quod teſtantur Hom. σχόλια antiqua ad primum verſum ὀδ β. quem locum vide.) *Caſaub.*

D 1. Κατὰ πάντα συναφῆ καιρὸν) Sanè non vereor ne de hujus loci emendatione mihi non aſſentiantur viri docti: legendum autem ajo, κατὰ πάντα συννεφῆ καιρόν. Ait non tantum notari climatum confuſionem, quæ ſæpe ob nubes contingit, ſed etiam τὴν τῶν οὐρανίων ἐξάλλαξιν. Porro συννεφῆ καιρὸν ſic dixit ut Diodorus Siculus & Plutarchus συννεφεῖς ἡμέρας, Polybius συννεφεῖς νύκτας, & ἀέρα συννεφῆ, quem locum vide lib. IX. Inde factum eſt συννεφεῖν, quod eſt apud τοὺς LXX. *Idem.*

2. Πρὸς μεσημβρίαν μ.) Eleganter & verè libri veteres, τῷ πρὸς μ. *Idem.*

3. Ἐγκαταλήψεις) Libri veteres ἐγκαλύψεις. quæ optima lectio eſt. *Idem.*

4. Τούτου δὲ κινουμένου) Eleganter polo motum tribuit: quum cauſa cur polus alias appareat, aliâs occulatur, in nobis ſit potius, qui motu noſtro, vel accedimus, vel recedimus. *Idem.*

5. Κύκλος δὲ τῆς Ἰθάκης ἐστὶν ὡς ὀγδοήκοντα σταδίων. id eſt. *Circuitus Ithacæ eſt circiter octoginta ſtadiorum.*) Sed credo Strabonem aliter percepiſſe Dicæarchi mentem, quam par erat, & de toto inſulæ circuitu accepiſſe, quæ de longitudine tantum intelligenda erant, & forte apud Strabonem vox κύκλος pro μῆκος irrepſit, nam auctores inferioris ſeculi, quibus nota magis debuit eſſe, quam Aſiatico Straboni, multo majorem faciunt, ecce enim Buondelmontius nondum editus, qui eam inſulam adiit, ex eam curioſe luſtravit & deſcripſit, ſi de ea, quam male putat Dulichium fuiſſe vocatam. *Nunc ad Dulychium tranſimus, quæ olim Ithaca, & nunc valde compare nominatur, altis rupibus circumſepta, qua montuoſa & inutilis, niſi in medio exiguus planus aliquibus arboribus & ſatis culta habetur, & circumcirca portuoſa ſatis. De oriente ad occidentem* XXX. *& in latitudine* III. *milliaria ampliatur, cujus quidem duo extremi in duobus aperiuntur cornibus, nautis in nocte periculoſis.* Ecce quantum differt numerus à Strabone notatus à Buondelmontii, qui eam inſulam luſtravit, numero. Strabo in circuitu octoginta numerat, Buondelmontius in longitudine milliaria triginta, quæ plus quam ſexaginta in circuitu faciunt, imo 240. ſtadia & plus explere poſſunt. *Palmer. Græc. Antiq. lib.* IV. *cap.* 23. *p.* 509. *&* 510.

6. τετράπολιν οὖσαν) De Cephallenia ſic Thucydides. Lib. II. c. 30. Κεῖται δὲ ἡ Κεφαλληνία κατὰ Ἀκαρνανίαν καὶ Λευκάδα, τετράπολις οὖσα, Παλλῆς, Κράνιοι, Σαμαῖοι, Πρώναοι. *Cephellenia autem ſita eſt è regione Acarnaniæ & Leucadis, & in ea ſunt quatuor civitates, Pallenſes, Cranii, Samæi, Pronæi.* Nam per ω ſcribendum, non per ο Πρόναοι. Tzetzes locum Thucydidis afferens legiſſe videtur, Κράνειοι. *Caſaub.*

7. Πόλεις τινὲς, Πρώνησος) Vide num reſtituenda vox una ſit, ac legendum, πόλεις τι ἐς Πάλη Πρ. Sanè Euſtath. ex hoc loco ſcribit Same deleta, reliquas tres ſupereſſe. *Idem.*

1. Πρώ-

Proneſus & Cranii. Noſtra ætate C. Antonius, M. Antonii patruus, aliam urbem ibi exſtruxit, cum poſt geſtum Cicerone collega conſulatum exſul in Cephallenia degeret, totamque ſub ſe inſulam tanquam ſuam poſſeſſionem haberet: non abſolvit tamen eam, ſed reditu impetrato majores agitans res, vitam cum morte commutavit. Non ſunt veriti quidam hanc inſulam eandem cum Dulichio affirmare: alii cum Tapho, & Taphios eſſe Cephallenios, eoſdemque Teleboas: & Amphitryonem dixerunt eò feciſſe expeditionem, adſcito Cephalo Deionei F. Athenis exſulante: occupatamque inſulam Cephalo tradidiſſe: à quo ea nomen acceperit, urbes autem à filiis ejus ſint denominatæ. Atqui hæc non ſunt Homerica: nam Cephallenes poëta ſub Ulyſſe & Laërta ponit, Taphum ſub Menta.

Mentes Anchiali ſum filius armipotentis,

Remigio claros Taphios qui tempero jure.

Hodie Taphus Taphiuſa appellatur. Hellanicus quoque Homericus non eſt, Dulichium Cephalleniam appellans. Nam Dulichium & reliquas Echinadas Megeti ſubjicit Homerus, & incolas earum Epeos ex Elide profectos: unde etiam Otum Cyllenium Phylei ſocium, magnanimorum ducem Epeorum nominat. At enim

Ipſe Cephallenes fortes ducebat Ulyſſes.

Ergo neque Dulichium eſt Cephallenia Homero, neque ad Cephalleniam pertinet, quod Andron ſcripſit: cùm Dulichium Epei obtinuerint, totam Cephalleniam Cephallenes: hique Ulyſſi paruerint, illi Megeti:

A [1] Πρώνησος, καὶ Κράνιοι· ἐφ᾽ ἡμῶν δὲ καὶ ἄλλην προσέκτισε Γάϊος Ἀντώνιος, ὁ θεῖος Μάρκου Ἀντωνίου, ἡνίκα [2] φυγὰς γενόμενος μετὰ τὴν ὑπατείαν [3] ἣν συνῆρξε Κικέρωνι τῷ ῥήτορι, ἐν τῇ Κεφαλληνίᾳ διέτριψε, καὶ τὴν ὅλην νῆσον ὑπήκοον ἔσχεν, ὡς ἴδιον κτῆμα· οὐκ ἔφθη μέντοι * συνοικίσας, ἀλλὰ καθόδου τυχὼν, πρὸς ἄλλοις μείζοσιν ὢν, κατέλυσε τὸν βίον. Οὐκ ὤκνησαν δέ τινες τὴν Κεφαλληνίαν, τὴν αὐτὴν τῷ Δουλιχίῳ φάναι· οἱ δὲ, τῇ Τάφῳ· καὶ Ταφίους τοὺς Κεφαλληνίους· [4] τοὺς δ᾽ αὐτοὺς καὶ Τηλεβόας· καὶ τὸν Ἀμφιτρύωνα δεῦρο στρατεῦσαι μετὰ Κεφάλου τοῦ Δηϊονέως, ἐξ Ἀθηνῶν φυγάδος B παραληφθέντος· κατασχόντα δὲ τὴν νῆσον, παραδοῦναι τῷ Κεφάλῳ· καὶ ταύτην μὲν ἐπώνυμον ἐκείνου γενέσθαι, τὰς δὲ πόλεις, [5] τῶν παίδων αὐτοῦ. Ταῦτα δ᾽ οὐχ Ὁμηρικά· οἱ μὲν γὰρ Κεφαλλῆνες ὑπὸ Ὀδυσσεῖ καὶ Λαέρτῃ· ἡ δὲ Τάφος ὑπὸ τῷ Μέντῃ.

Μέντης Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος εὔχομαι εἶναι Odyſſ. α.

Υἱὸς, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω. 180.

[6] Καλεῖται δὲ νῦν Ταφιοῦς ἡ Τάφος. Οὐδ᾽ Ἑλλάνικος Ὁμηρικὸς, Δουλίχιον τὴν Κεφαλληνίαν λέγων· τὸ μὲν γὰρ ὑπὸ Μέγητι εἴρηται καὶ αἱ λοιπαὶ αἱ Ἐχινάδες, οἵ τε ἐνοικοῦντες. Ἐπειοί τε ἐξ Ἤλιδος ἀφιγμένοι· διόπερ καὶ τὸν Ὦτον C τὸν Κυλλήνιον [7] Φυλέως ἑταῖρον μεγαθύμων ἀρχὸν Ἐπειῶν καλεῖ.

Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλῆνας μεγαθύμους. Iliad. β. 631.

Οὔτ᾽ οὖν Δουλίχιον ἡ Κεφαλληνία καθ᾽ Ὅμηρον, οὔτε τῆς Κεφαλληνίας τὸ Δουλίχιον, [8] ὡς ὁ Ἄνδρων φησί· τὴν μὲν γὰρ Ἐπειοὶ κατεῖχον, τὴν δὲ Κεφαλληνίαν ὅλην Κεφαλλῆνες· [9] καὶ οἱ μὲν ὑπὸ Ὀδυσσεῖ· οἱ δ᾽ ὑπὸ Μέγητι.

p. 456.

* Vett. q. συνοικῆσαι.

1. Πρώνησος καὶ Κράνιοι) Appellatum ab aliis Κράναια & Πρώναια. Stephan. Κράνιον: quo modo etiam hîc fortaſſe eſt legendum. *Caſaub.*

2. Φυγὰς γενόμενος) C. Antonium Ciceronis collegam in conſulatu, accuſatum à M. Cælio fuiſſe, quod ſocius conjurationis Catilinæ fuiſſet, eundemque malè rem in Macedonia geſſiſſe vel ex Cicerone apparet. Verum de ejus exilio apud Cephallenios præterquam apud Strabonem nihil memini legere. *Idem.*

3. Ἣν ἦρξε Κικέρωνι) Benè veteres libri, & eleganter, ἣν συνῆρξε Κικέρωνι. *Idem.*

4. Τοὺς δ᾽ αὐτοὺς καὶ Τηλεβόας) Idem tradit Plinius: Apollodorus libro ſecundo. c. 4. §. 4. de Hippoth. Neſtoris filia loquens, *Ταύτην ἁρπάσας Ποσειδῶν, καὶ κομίσας ἐπὶ τὰς Ἐχινάδας νήσους, μίγνυται, καὶ γεννᾷ Τάφιον, ὃς ᾤκισε Τάφον, καὶ τοὺς λαοὺς Τηλεβόας ἐκάλεσεν, ὅτι τηλοῦ τῆς πατρίδος ἔβη. Quam, cum rapuiſſet Neptunus, atque in Schinadas inſulas intuliſſet, comprimit: ex eaque Taphium creat, qui Taphum colonos induxit, habitandos quos Teleboas, ideo quod procul a patria iverit, appellavit.* Stephanus in Τηλεβοῖς aliter ſentire videtur. De Amphitryonis expeditione adverſus Teleboas Plautus, & alii. *Idem.*

5. *Τῶν παίδων αὐτοῦ)* Πρωνήσου, Σάμου, Πηλέως, Κρανίου, ut apud Steph. nominantur. *Idem.*

6. Καλεῖται δὲ νῦν Ταφιοῦς) Apud Stephanum eſt Ταφιοῦσσα non ſemel ſcriptum. *Idem.*

7. φυλέως ἑταῖρον) Legendum φυλλείδου, Homerus Ιλ. Ο. ℣. 518.

Πουλυδάμας δ᾽ Ὦτον Κυλλήνιον ἐξενάριξε
Φυλλέδεω ἕταρον μεγαθύμων ἀρχὸν Ἀβάντων.
Polydamas autem Otum Cyllenium interemit
Phylidæ ſocium magnanimorum ducem Epiroum

Sic eſt & in Epitome. *Idem.*

D

7. Φυλέως ἑταῖρον) legendum φυλίδεω ἑτάρον, ex ipſo Homeri carmine, quod exſtat Iliad. ο.

Πολυδάμας δ᾽ Ὦτον Κυλλήνιον ἐξενάριξε.
Φυλίδεω ἑτάρον μεγαθύμων ἀρχὸν Ἐπειῶν.

Paulus Leopardus Emendation. lib. 7. cap. 23. p. 148. Tom. III. Fac. Critic. Jani Gruteri.

7. Φυλέως ἑταῖρον) Ald. Φυλλιέως ἑτάρον. Legi debet Φυλείδου ἑταῖρον, vel Φυλειδέω ἑτάρον ex Homero. ita Codd. Non Φυλλέδεω vel Φυλίδεω ut Leopard. & Caſaub. a Φυλεὺς eſt Φυλείδης, ut a Πηλεὺς, Πηλείδης. *Scherpez.* Aldi lectionem expreſſit Marcus Hopperus in editione Henric-Petrina.

8. ὡς ὁ Ἄνδρων καλεῖ) Libri ſcripti, ὡς ὁ Ἄνδρων φησι. *Caſaub.*

9. Καὶ οἱ μὲν ὑπὸ Ὀδ.) Sic reſtituimus voces quæ deerant: primum quidem ex conjectura, deinde autem ex auctoritate veteris codicis. *Idem.*

A

Odyss. π. 247.

* Scripti τέσσαρες. ut sint Strabonis verba, non poëtæ.

Οἱ δὲ Παλεῖς, Δουλίχιον ὑφ' Ὁμήρου λέγεσθαι, ὡς γράφει Φερεκύδης. Μάλιστα δ' ἐναντιοῦται Ὁμήρῳ ὁ τὴν Κεφαλληνίαν τὴν αὐτὴν τῷ Δουλιχίῳ λέγων, εἴπερ τῶν μνηστήρων, ἐκ μὲν Δουλιχίοιο δύο καὶ πεντήκοντα ἦσαν, ἐκ δὲ Σάμης * πίσυρές τε καὶ εἴκοσι. Οὐ γὰρ τοῦτ' ἂν εἴη λέγων ἐξ ὅλης μὲν τόσους, ἐκ δὲ μιᾶς τῶν τεττάρων [2] παρ' ἕνα τοὺς ἡμίσεις. Εἰ δ' ἄρα τοῦτο δώσει τις, ἐρησόμεθα τίς ἂν εἴη ἡ Σάμη ὅταν φῇ οὕτω,

Odyss. α. 246.

Δουλίχιόν τε Σάμην τ' ἠδ' ὑλήεντα Ζάκυνθον.

B

* Scripti φασὶ σταδίους.

* Sic scripti Vulgò στερροτάτη

* Manuss. ὑπερκλύζεσθαι.

* Scripti, νῆσος.

[3] Κεῖται δὲ ἡ Κεφαλληνία κατὰ Ἀκαρνανίαν, διέχουσα τοῦ Λευκάτα περὶ πεντήκοντα σταδίους (οἱ δὲ τετταράκοντα * φασί· τοῦ δὲ Χελωνάτα περὶ ὀγδοήκοντα· αὕτη δ' ἐστὶν ὡς τριακοσίων τὴν περίμετρον· [4] μικρὰ δ' ἀνήκουσα πρὸς Εὖρον, ὀρεινή· μέγιστον δ' [5] ὄρος ἐν αὐτῇ Αἶνος, ἐν ᾧ τὸ τοῦ Διὸς Αἰνησίου ἱερόν· καθ' ὃ δὲ * στενοτάτη ἐστὶν ἡ νῆσος, ταπεινὸν ἰσθμὸν ποιεῖ, ὥσθ' * ὑποκλύζεσθαι πολλάκις ἐκ θαλάττης εἰς θάλατταν· πλησίον δ' εἰσὶ τῶν στενῶν ἐν τῷ κόλπῳ, Κράνιοί τε καὶ Παλεῖς. Μεταξὺ δὲ τῆς Ἰθάκης, καὶ τῆς Κεφαλληνίας ἡ Ἀστερία * νησίον. Ἀστερὶς δ' ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λέγεται· ἣν ὁ μὲν Σκήψιος μὴ μένειν τοιαύτην οἵαν φησὶν ὁ ποιητής.

Iliad. ν. 12.

—λιμένες δ' ἐνὶ ναύλοχοι αὐτῇ
Ἀμφίδυμοι·

C

p. 457.

Ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος μένειν καὶ νῦν, [6] καὶ πολίχνιον λέγει ἐν αὐτῇ Ἀλαλκομενάς, τὸ ἐπ' αὐτῷ τῷ

[1] Paleis autem ab Homero dici Dulichium, Pherecydes autumat. Maxime autem Homero adversantur, qui Cephalleniam cum Dulichio faciunt eandem: cum proci ab hoc perhibeantur è Dulichio LII. fuisse, è Same XXV. qua ratione ex una quatuor urbium dimidium ejus summæ indicaretur, quæ ex tota insula ponitur: quod si quis daret, percunctaremur porro quidnam Same esset in illo versu,

Dulichiumque, Sameque, & sylvis apta Zacynthus.

Sita est Cephallenia juxta Acarnaniam, distans à Leucata circiter L. stadia, (alii XL. dicunt) à Chelonata XXC. fere. Ambitus ejus est stadiorum propè CCC. paulum versus ortum solis porrigitur, montosa. Mons in ea maximus Ænus templum habet Jovis Ænesii. Quo loco arctissima est insula, humilem producit isthmum ita ut sæpe à mari in mare illuatur. Juxta angustias in sinu sunt Paleis & Cranii. Inter Ithacam & Cephalleniam insula parva est Asteria, Homero Asteris dicta. Hanc Scepsius negat talem nunc esse, qualem poëta describit portibus præditam in utramque partem patentibus. Apollodorus etiamnum manere ait, inque ea oppidulum extare Alalcomenas, in ipso

1. *Paleïs autem.*) Locus non integer. Sanè apud Stephanum in Κράνιον, urbs Cephalleniæ Πηλεὺς refertur. *Xyland.*

2. Παρ' ἕνα τοὺς ἡμίσεις) Rectè Strabo παρ' ἕνα, hoc est, *uno excepto.* Nam sic esse vertendum debuit Xylander saltem ex magni illius Budæi Comm. Ling. Græc. discere. pag. 241. ed. Rob. Stephan. *Casaub.*

3. Κεῖται δὲ ἡ Κεφαλληνία) Cephalleniæ situm sic diligenter explicat Polybius, libro quinto p. 491. Ἡ Κεφαλληνία κεῖται μὲν κατὰ τὸν Κορινθιακὸν κόλπον, ὡς εἰς τὸ Σικελικὸν ἀνατείνουσα πέλαγος· ἐπίκειται δὲ τοῖς μὲν Πελοποννήσου τοῖς πρὸς ἄρκτον καὶ πρὸς ἑσπέραν μέρεσι κεκλιμένοις, καὶ μάλιστα τῇ τῶν Ἠλείων χώρᾳ· τῆς δ' Ἠπείρου καὶ τῆς Αἰτωλίας, ἔτι δὲ τῆς Ἀκαρνανίας τοῖς πρὸς μεσημβρίαν, καὶ πρὸς τὰς δύσεις μέρεσιν ἐστραμμένοις. *Cephallenia enim ad sinum Corinthiacum sita, Siculumque spectans mare, Peloponnesi partibus quæ ad septentrionem & occasum vergunt: præcipue autem regioni Eleorum imminet: Epiri vero & Ætoliæ atque Acarnaniæ partibus illos quæ Meridiei & occidenti soli sunt obversæ.* Plinius H. Nat. IV. c. 12. *Cephallenia quondam Melæna dicta, XI. M. pass. abest, circuitu patet XLIV. Idem.* de Cephallenia, ut solet, sollicite optima quæque congessit amantissimus mei Christophorus Cellarius vir juvandis literis natus, in nunquam satis laudato opere quod inscripsit Notitiam Orbis Antiqui Lib. II. c. 14. quem non describo.

4. Μικρὰ δὲ) Lego μακρὰ δὲ ut intelligatur hæc insula longior esse quàm latior, quod priorem interpretem animadvertisse video, licet hîc cæcutierit Xylander. *Idem.*

5. Ὄρος ἐν αὐτῇ Αἶνος.) Pro Aeno inculcarant librarii ἐν αὐτῇ. ego locum refeci ex interprete Apollonii, qui in librum secundum numero 14. sic scribit: Ἔστι γὰρ καὶ Αἶνος ὄρος τῆς Κεφαλληνίας, ὅπου Αἰνησίου Διὸς ἱερόν ἐστι, οὗ μνημονεύει Λέων ἐν περίπλῳ, καὶ Δημοσθένης ἐν τοῖς λιμέσιν. Citat etiam versum Hesiodi de Jove Aenesio, in quo Αἰνηΐῳ puto malè positum pro Αἰνισίῳ, quanquam etymologia Aeneium probat. Hîc autem στερροτάτη relinquens, legi tamen in vertendo στενοτάτη. *Xyland.*

5. Ὄρος ἐν αὐτῇ Αἶνος) Hujus loci restitutio debetur Xylandro. Locus Apollonii scholiastæ unde petita est emendatio, est in hæc ejus verba libri secundi. ℣. 297.

—Πάρος Πλωτὰς καλέοντες:

D

vide omnino locum στενοτάτη pro στερροτάτη, agnoscit etiam prior interpres: non necessaria hîc quidem cautione usus. Ita etiam veteres libri habent: & ὑπερκλύζεσθαι, non ὑποκλύζεσθαι. *Casaub.*

6. Καὶ πολίχνιον λέγει ἐν αὐτῇ Ἀλαλκομενὰς) Stephanus Byzantinus de urb. hujus urbis nomen Ἀλκομεναὶ, Plutarchus vero & Strabo Ἀλαλκόμεναι esse scribit. Sed aperte dicam quod sentio: Et Plutarchi & Strabonis locus mendo non caret. Transcriptores insigni vecordia primam hujus nominis syllabam geminarunt, quod vitii genus haud raro in manu exaratis codicibus occurrit: nam nullo jure Stephani verba in mendi suspicionem venire possunt, quia jam antea ex suo loco de oppido Bœotiæ Ἀλαλκομεναὶ mentionem fecit. Si hæc civitas in Ithace eodem nomine fuisset insignita, procul omni dubio ibi etiam ejus meminisset? oppidorum enim in variis per totum orbem locis sitorum homonymiam tam accurate persequitur epitomator, ut plurimas omnino enumeret, quæ etiamnum latent & ignorantur,

positum isthmo. ¶ Samum vero poëta etiam Thraciam illam appellat, quæ nunc Samothracia dicitur. Ionicam autem ab eo visam fuisse apparet, cum videatur ei cognita fuisse Ionica colonia. Tamen ambiguitatem distinxit de Samothrace, loquens alias adjectivo,

> *Threicia illa Sami frondoso in vertice summo.*

Alias vicinarum insularum adjunctione,

> *In Samon, inque Imbron, vel inaccessam quoque Lemnum.*

Et rursum:

> *Qua Samon atque Imbrum spacio mare dividit æquo.*

Notat ergo Samum Ionicam, sed non nominavit: neque sane olim ea Samus fuit vocata, sed Melamphylus, ac deinde Anthemis, post Parthenia à flumine Parthenio, qui Imbrasus postmodo appellatus est. Quoniam igitur tempore belli Trojani Sami nomen & Cephalleniæ tributum fuit, & Samothracæ (alioqui enim non introduceretur Hecuba filios suos dicens ab Achille captos fuisse in Samum & Imbrum divenditos) apparet coloniam Sami Ionicæ nondum fuisse deductam: quam ab antiquarum aliqua nomen duxisse evidens est. Unde hoc quoque

A ἰσθμῷ κείμενον. [1] Καλεῖ δ' ὁ ποιητὴς Σάμον, καὶ τὴν Θρᾳκίαν, ἣν νῦν Σαμοθρᾴκην καλοῦμεν. Τὴν δ' Ἰωνικὴν εἰδὲ μὲν ὡς εἰκός. καὶ γὰρ τὴν Ἰωνικὴν ἀποικίαν εἰδέναι φαίνεται· [2] οὐκ ἀντιδιέστειλε δὲ τὴν ὁμωνυμίαν περὶ τῆς Σαμοθρᾴκης λέγων, ποτὲ μὲν τῷ ἐπιθέτῳ·

> Ὑψοῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς [3] Σάμου ὑληέσσης
> Θρηϊκίης --- *Iliad. ν. 12.*

Ποτὲ δὲ τῇ συζυγίᾳ τῶν πλησίον νήσων,

> Ἐς Σάμον ἔστ' Ἴμβρον καὶ Λῆμνον ἀμιχθαλόεσσαν. *Iliad. ω. 753.*

Καὶ πάλιν. *ibid. 78.*

B

> Μεσσηγὺς τε Σάμοιο, καὶ Ἴμβρου παιπαλοέσσης.

[4] Ἤδει μὲν οὖν * αὐτὴν, οὐκ ὠνόμακε δέ· [5] οὐδ' ἐκαλεῖτο τῷ αὐτῷ ὀνόματι πρότερον, ἀλλὰ Μελάμφυλος, εἶτ' Ἀνθεμὶς, εἶτε Παρθενία ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Παρθενίου, ὃς Ἴμβρασος μετωνομάσθη. Ἐπεὶ οὖν κατὰ τὰ Τρωϊκὰ, Σάμος μὲν, καὶ ἡ Κεφαλληνία ἐκαλεῖτο, καὶ ἡ Σαμοθρᾴκη, ([6] οὐ γὰρ ἂν Ἑκάβη εἰσήγετο λέγουσα, [7] ὅτι τοὺς παῖδας αὐτῆς πέρνασκ', ὅν κε λάβοι ἐς Σάμον ἔστ' Ἴμβρον) [8] Ἰωνικὴ οὐκ ἀπῴκιστό πω δῆλον δ' ὅτι ἀπὸ τῶν προ-

C τέρων τινὸς τὴν ὁμωνυμίαν ἔσχεν· ἐξ ὧν κἀκεῖνο

* Libri veteres rejiciunt hanc vocem in finem sententiæ.

rantur, imo quorum apud alios scriptores & Geographos ne minima quidem memoria exstat, cujus rei exempla videsis in Ἄβαι Ἀλεξάνδρεια, & aliis locis quam plurimis. Si igitur oppidi nomen Ἀλαλκομεναὶ fuisset, certissimè illud, commoda se ibi occasione offerente, recensuisset. *Berkel. in Steph. p.* 101.

6. Λέγει ἐν αὐτῇ Ἀλαλκομενάς) Longè aliter Plutarchus in quæstionibus Græcanicis, ubi Alalcomenas Ithacæ urbem facit. *Casaub.*

1. Καλεῖ δὲ ὁ ποιητὴς Σάμον) Ex isto loco facile est intelligere, Samum insularum trium fuisse nomen: Una fuit de qua agendi hîc est locus, ante Echinades, in alto inquit Plinius, qui Samen hanc vocat: alia fuit, quæ postea Samothracia dicta est, cujus & Homerus meminit: Tertia Ionica omnium clarissima, quam tamen poëta, ut observat Strabo, non nominat. *Idem.*

D

2. Οὐκ ἀντιδιέστειλε δὲ) hoc est, nisi Samum Ionicam cognitam habuisset, non laborasset poëta in distinctione Samorum, quoties de Thracica Samo loquendum ei erat. Quorsum enim laborasset, si ὁμωνυμίαν non vidisset? Retinemus negationem auctoribus libris omnibus quam Xylander sustulit. *Idem.*

3. Σάμου ὑληέσσης Θρηϊκίης) Virgilius, Aen. VII. ℣. 208.

> *Threiciamque Samum, quæ nunc Samothracia fertur.* Idem.

4. Ἤδη μὲν οὖν αὐτὴν) τὴν Ἰωνικήν. *Idem.*

5. Οὐδ' ἐκαλεῖτο τῷ αὐτῷ ὀνόματι πρότερον, ἀλλὰ Μελάμφυλος, εἶτ' Ἀνθεμὶς, εἶτε Παρθενία ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Παρθενίου, ὃς Ἴμβρασος μετωνομάσθη) i. e. *neque sane olim eo Sami nomine fuit vocata, sed Melamphylus sive Anthemis, sive Parthenia, è fluvio Parthenio, qui Imbrasus postmodo appellatus est.*) Non, ut ea interpres accepit, quod *Samus* primo *Melamphylus*, dein *Anthemis*, postremo demum *Parthenia* fuerit dicta, quum ibi non εἶτα sed εἶτε legatur, & præterea hæc manifestè iis adversarentur, quæ de variis illius insulæ nominibus, ei per vices inditis, apertè idem Geographus, & cui suffragantur Plinius, Stephanus, aliique in sequentibus tradit, nempe lib. XIV. p. 637. ἐκαλεῖτο δὲ ΠΑΡΘΕΝΙΑΣ ΠΡΟΤΕΡΟΝ, οἰκούντων Καρῶν, εἶτα Ἀνθεμοῦς, εἶτα Μελάμφυλος, εἶτα Σάμος, PRIMUM *dicta fuit* PARTHENIAS *Caribus eam tenentibus; deinde Anthemus; post Melamphylus, tandem Samus.* Pro Ἀνθεμοῦς verò, quæ urbs Macedoniæ, & cujus mentio apud Thucydidem, Plinium, aliosque, aut priori apud Strabonem loco Ἀνθεμὶς, quod herbæ nomen apud Dioscoridem, l. III. c. CLIV. legendum videtur in utroque Geographi loco, Ἀνθεμοῦσα vel Ἀνθέμουσα, sicuti apud Aristotelem, Plinium l. V. H. c. XXXI. Stephanum, & Apollonii Enarratores l. II. v. 874. Ezech. Spanhemius in *Observat. ad Callimach. Hymnum in Delum. p.* 361.

6. Οὐκ γὰρ ἂν Ἑκάβη) Argumentum est ejusmodi, Quia inducitur Hecuba appellans Samum, quæ nunc Samothracia dicitur: ergo Samus tunc est appellata. Non enim perinde est ut cum poëta ipse loquitur. Sed potuit esse ἀναχρονισμὸς, qua de figura vide Servium ad illud libri sexti Æn. ℣. 366.

> —— *Portusque require Velinos.*

Ubi vitiosissimam ait esse anticipationem, quæ non ex persona poëtæ fiat, sed per alium, unde intelligimus vim argumenti hujus. *Casaub.*

7. Ὅτι τοὺς παῖδας &c.) Vide Homer. Iliad. ω. v. 751.

8. Ἰωνικὴ οὐκ ἀπῴκιστο) Hunc locum non esse sanum satis apparet: puto autem scripsisse Strabonem, δῆλον ὅτι ἡ Ἰωνικὴ οὐκ ἀπῴκιστό πω· δῆλον δὲ καὶ ὅτι. *Casaub.*

1. Ἦν

* Scripti, ὁ λέγουσιν.

δῆλον, ὅτι παρὰ τὴν ἀρχαίαν ἱστορίαν * [1] ἣν λέγουσιν οἱ φήσαντες μετὰ τὴν Ἰωνικὴν ἀποικίαν, [2] καὶ τὴν Τεμβρίωνος παρουσίαν, ἀποίκους ἐλθεῖν ἐκ Σάμου, καὶ ὀνομάσαι Σάμον τὴν Σαμοθρᾴκην, ὡς οἱ Σάμιοι τοῦτ᾽ ἐπλάσαντο δόξης χάριν· πιθανώτεροι δ᾽ εἰσὶν οἱ ἀπὸ τοῦ [3] Σάμους καλεῖσθαι τὰ ὕψη φήσαντες * εὑρῆσθαι τοῦτο τοὔνομα τὴν νῆσον. A

* Scripti, tres εὑρῆσαι.

Iliad. ν. 13.

Ἐντεῦθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα μὲν Ἴδη,
Φαίνετο δὲ Πριάμοιο πόλις, καὶ νῆες Ἀχαιῶν.

Τινὲς δὲ Σάμον καλεῖσθαι φασιν, [4] ἀπὸ Σαΐων τῶν οἰκούντων Θρᾳκῶν πρότερον, οἳ καὶ τὴν ἤπειρον ἔχον τὴν προσεχῆ· εἴτε οἱ αὐτοὶ τοῖς Σαπαίοις ὄντες, ἢ τοῖς Σιντοῖς, οὓς Σίντιας καλεῖ ὁ ποιητής, εἴθ᾽ ἕτεροι. Μέμνηται δὲ τῶν Σαΐων Ἀρχίλοχος, B

* Scripti, θάμνον.

[6] Ἀσπίδι μὲν Σαΐων τις ἀγάλλεται, ἣν παρὰ * θάμνῳ
Ἔντος ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων.

[7] Λοιπὴ δ᾽ ἐστὶ τῶν ὑπὸ τῷ Ὀδυσσεῖ τεταγμένων νήσων [8] ἡ Ζάκυνθος, μικρῷ πρὸς ἑσπέραν μᾶλλον τῆς Κεφαλληνίας κεκλιμένη καὶ τῆς Πελοποννήσου, [9] συνάπτων δ᾽ αὐτὴν, πλέων ἐστὶν ὁ κύκλος τῆς Ζακύνθου σταδίων ἑκατὸν ἑξήκοντα. διέχει δὲ καὶ τῆς Κεφαλληνίας ὅσον ἑξήκοντα σταδίους, [10] ὑλώδης μὲν εὔκαρπος δέ· καὶ ἡ πόλις ἀξιόλογος ὁμώνυμος· [11] ἐντεῦθεν εἰς Ἑσπερίδας τῆς Λιβύης, στάδιοι τρισχίλιοι τριακόσιοι. Καὶ ταύτης δὲ καὶ τῆς Κεφαλληνίας πρὸς ἕω, τὰς Ἐχινάδας ἱδρύσθαι νήσους συμβέβηκεν· C

p. 458.

A manifestum redditur, antiquitatis historiæ repugnare id quod nonnulli dicunt, post Ionicæ coloniæ deductionem, adventumque Tembrionis venisse Samo colonos, & Samothraciæ Sami nomen indidisse: Samios autem hoc gloriæ parandæ causa finxisse. Probabilius insulæ nomen alii factum ajunt à sublimitatibus, quæ Samii dicebantur. Nam inde

Ida videbatur tota, & Priameia tecta,
. *Et Grajûm naves*

Quidam Samon nomen habere putant à Sajis Thracibus, qui eam olim habitaverint, ut & finitimam continentem; sive hi iidem cum Sapæis seu Sintis (quos Sintas Homerus vocat) sive diversi fuerunt. Sajorum meminit Archilochus, B

[5] *Nunc aliquis nostra Saiûm sese aspide jactat,*
Quam liqui ad dumum non ego sponte mea.

¶ Restat de insulis Ulyssi subditis Zacynthus, paulo magis quàm Cephallenia ad occasum & Peloponnesum inclinans. Ambitus ejus stadiorum est CLX. & amplius: distat à Cephallenia ad LX stadia, silvosa insula, sed fertilis cum urbe ejusdem nominis memoranda. Hinc ad Hesperides Libyæ stadia sunt ter mille ac CCC. ¶ Ab hac & Cephallenia versus ortum Echinades jacent insulæ, C

1. Ἣν λέγουσιν) Τὸ ἣν puto esse inducendum. *Cas.*

2. Καὶ τὴν Τεμβρίωνος) Vide initium libri XIV. p. 635. *Idem.*

3. Σαμιοὺς καλεῖσθαι τὰ ὕψη) Libri veteres Σάμους. Rectè, Sic dicit libro. VIII. pag. 346. Σάμους ἐκάλουν τὰ ὕψη. *Idem.* Ex Strabone idem notat Eustath. ad Iliad. N. vs. 12. p. 882. Ἰστέον ὅτι ἡ Θρακικὴ κατὰ τὸν Γεωγράφον Σάμος καλεῖται διὰ τὸ ὕψος, Σαμοι γάρ, φησι, τὰ ὕψη, ὡς καὶ ἐν τοῖς τοῦ Περιηγητοῦ (ad vs. scil. 533.) δηλοῦται. Et ad Iliad. Ω. pag. 1469. *Scherpezeelius.*

4. Ἀπὸ Σαΐων) Vide libro duodecimo. pag. 549. Apud Steph. Σάος dicitur esse insula Σαΐων. *Casaub.*

5. *Nunc aliquis.*) Citatur à Plutarcho in Laconicis institutis hoc epigramma, non tamen planè integrum. Inde correxi quædam. Σαπαίους apud Stephanum leges Σάπας etiam. In superioribus de Samo divinavi. Quæ de Zacyntho sequuntur, mendosa sunt, & mutila. Peloponneso propior & meridionalior quam Cephallenia ponitur ab aliis geographis Zacynthus. Quid autem sibi hæc volunt, συνάπτων αὐτήν; *Xyland.*

6. Ἀσπίδι μὲν Σαΐων τις ἀγάλλεται) Libro XII. p. 549. legitur hoc modo, Ἀσπίδα μὲν Σαΐων τις ἀνείλετο. *Casaub.*

6. Ἀσπίδι μὲν Σαΐων &c.) Ald. Cod. pro ἀγάλλεται habet ἀνείλετο, uti Lib. XII. Citat etiam hoc elegidium Aristophan. Εἰρ. fere extr. ubi Scholiastes docet Archilochum id cecinisse cum in praelio contra Sajos arma non bene reliquisset. Vide & Eustath. ad Dionys. Perieg. vers. 533. *Scherpezeelius.*

7. Λοιπὴ δ᾽ ἐστὶ τῶν ὑπὸ Ὀδυσσεῖ τεταγμένων νήσων ἡ Ζάκυνθος, μικρῷ πρὸς ἑσπέραν μᾶλλον τῆς Κεφαλληνίας κεκλιμένη καὶ τῆς Πελοποννήσου) quæ sic vertenda videntur. *Restat de insulis Ulyssi subditis Zacynthus paulo magis quam Cephallenia, & Peloponnesus ad occasum inclinans.* Quæ verba falsum exhibent sensum, nam ex omnium Geographorum consensu Zacynthus est Orientalior Cephalenia, itaque Strabo procul dubio sic scripserat, sed in ejus verbis illud καὶ est à mala manu, nam si tollatur, sensus erit commodus, & sententia vera, quæ sic sonabunt. *Paullo magis quam Cephallenia ad occiduas partes Peloponnesi inclinans.* Palm. Græc. Antiq. lib. IV. c. 24. p. 523.

8. Ἡ Ζάκυνθος μικρῷ πρὸς ἑτέραν μᾶλλον τῆς Κεφαλληνίας κεκλιμένη καὶ τῆς Πελοποννήσου. *Zacynthus, paulo magis quam Cephallenia ad occasum & Peloponnesum inclinans.* (Lege, πρὸς ἑσπέραν μᾶλλον, ut necesse est legere, si commodum sensum vis astruere Strabonis verbis. *Palm.* D

9. Συνάπτον δ᾽ αὐτὴν) Locus mendosus. Prior interpres sic videtur legisse, συνάπτων δ᾽ αὐτῇ πλέον ἐστι δ᾽ ὁ. Memineris autem, qui hanc Zacynthi descriptionem legis, ejus Peloponnesi situs, quem ei Geographus tribuit libro VIII. Plin. H. Nat. IV. c. 12. de Zacyntho sic, *Inter hanc & Achajam cum oppido magnifica, & fertilitate præcipua Zacynthus aliquando appellata Hyrie; Cephallenia à meridiana parte XXII. M. abest: Mons Elatus ibi nobilis: Ipsa circuitu colligit XXXVI. M.* Vides quod noster πρὸς ἑσπέραν, Plinius meridiem dicit. In numeris differunt mirum quantum. *Casaub.*

10. Ὑλώδης μὲν) poëtis Græcis ὑλήεσσα, Latinis nemorosa. *Idem.*

11. Ἐντεῦθεν εἰς Ἑσπερίδας) Vide ad librum ultimum. *Idem.*

quarum una est Dulichium (nunc Dolicham nominant) & acutæ insulæ, quas poëta Thoas vocavit. Dolicha sita est juxta Oeniades & ostia Acheloi, distans ab Araxo Eleorum promontorio stadiis c. Sed & reliquæ Echinades complures, omnes asperæ atque steriles ante ostia Acheloi jacent, xv. stadiis remota inde quæ longissimè, quæ proxime, v, cum quidem antè in alto jacuerit: sed limus aggestus alias jam cum continente conjunxit, alias ei adjiciet, copiosè subinde advectus. Is regionem quoque Paracheloitidem, quam rigat Achelous, antiquitus controversam fecit, identidem fines Acarnanibus & Aetolis statutos confundens: itaque armis decernebant, cùm carerent arbitro: ac vincebant, qui plus poterant. Qua de causa etiam fabula confiсta fuit, Herculem debellato Acheloo victoriæ præmium adeptum fuisse nuptias Dejaniræ, Oenei filiæ: quam Sophocles ita loquentem facit.

Nam nuptias Achelous ambivit meas
Fluvius, tribus me formis à patre flagitans.
Aliquando taurus evidens, aliàs draco
Maculis voluminibusque varius exstitit,
Forma viri quandoque taurinum caput
Habentis ille visus. —

Addunt nonnulli fabulæ, Amaltheæ cornu id fuisse, quod defregit Acheloo Hercules, Oeneoque in nuptiarum stipulationem dedit. Qui autem ex fabulis verum colligunt, tauro similem forma Acheloum ajunt, ut & alios fluvios ob strepitus & flexus alveorum,

A [1] ὧν τό, τε Δουλίχιόν ἐστι (καλοῦσι δὲ νῦν Δολίχαν) [2] καὶ αἱ Ὀξεῖαι καλούμεναι, ἃς ὁ ποιητὴς Θοὰς εἶπε· καὶ ἡ μὲν Δολίχα κεῖται κατὰ Οἰνιάδας καὶ τὴν ἐκβολὴν τοῦ Ἀχελώου, διέχουσα Ἀράξου τῆς τῶν Ἠλείων ἄκρας σταδίους ἑκατόν· καὶ αἱ λοιπαὶ δὲ Ἐχινάδες [3] πλείους εἰσὶ, πᾶσαι λυπραὶ καὶ τραχεῖαι, καὶ πρὸ τῆς ἐκβολῆς τοῦ Ἀχελώου, πεντεκαίδεκα σταδίους ἀφεστῶσαι [4] ἡ ἀπωτάτη· ἡ δ' ἐγγυτάτω πέντε, πελαγίζουσαι πρότερον· [5] ἀλλ' ἡ χοῦς, τὰς μὲν ἐξηπείρωκεν αὐτῶν ἤδη, τὰς δὲ μέλλει, πολλὴ καταφερομένη· ἥπερ καὶ τὴν * Παραχελωῖτιν καλουμένην χώραν, ἣν ὁ ποταμὸς

B ἐπικλύζει, περιμάχητον ἐποίει τὸ παλαιὸν, τοὺς ὅρους * συγχέουσα ἀεὶ, τοὺς ἀποδεικνυμένους τοῖς Ἀκαρνᾶσι καὶ τοῖς Αἰτωλοῖς· ἐκρίνοντο γὰρ τοῖς ὅπλοις, οὐκ ἔχοντες διαιτητάς· ἐνίκων δ' οἱ πλέον δυνάμενοι· ἀφ' ἧς αἰτίας καὶ μῦθος ἐπλάσθη τις, ὡς Ἡρακλέους καταπολεμήσαντος τὸν Ἀχελῶον, καὶ ἐνεγκαμένου τῆς νίκης ἆθλον τὸν Δηιανείρας γάμον τῆς Οἰνέως θυγατρὸς, ἣν πεποίηκε Σοφοκλῆς, τοιαῦτα * λέγουσαν.

Μνηστὴρ γὰρ ἦν μοι ποταμὸς, Ἀχελῶον λέγω,
Ὅς μ' ἐν τρισὶ μορφῶσιν ἐξῄτει πατρὸς
C Φοιτῶν ἐναργὴς ταῦρος, ἄλλοτ' αἰόλος
Δράκων ἑλικτός· [6] ἄλλοτ' ἀνδρείῳ * κύτει
Βούπρωρος. ---

Προστιθέασι δ' ἔνιοι, καὶ [7] τὸ τῆς Ἀμαλθείας τοῦτ' εἶναι λέγοντες κέρας, ὃ ἀπέκλασεν Ἡρακλῆς τοῦ Ἀχελώου, καὶ ἔδωκεν Οἰνεῖ τῶν γάμων ἕδνον. Οἱ δ' εἰκάζοντες ἐξ αὐτῶν τἀληθὲς, ταύρῳ μὲν ἐοικότα λέγεσθαι τὸν Ἀχελῶον φασὶ, [8] καθάπερ καὶ τοὺς ἄλλους ποταμοὺς, ἀπό τε τῶν ἤχων, καὶ τῶν κατὰ τὰ ῥεῖθρα καμπῶν

* Scripti Παραχελώην.

* Manuss. συνέχουσα.

* Scripti, λεγούσης.

* Vulgo, τύπῳ Βούκρανος.

1. Ὧν τό, τε Δουλίχιον) Plinio H. N. IV. c. 12. *Dulichium* non est una de Echinadibus. Stephanus Strabonem sequitur. *Casaub.* Plura tradit Doctissim. Chr. Cellarius Geogr. Antiq. II. c. 14.

2. Καὶ αἱ ὀξεῖαι) *Oxias* refert Plinius. H. N. IV. 12. initio, inter eas insulas, quæ sunt inter Leucadiam & Achajam. *Idem.*

3. Πλείους εἰσὶ) Lege πλείους δ' εἰσί. Plinius H. Nat. IV. 12. initio. *Ante Ætoliam Echinades, Ægialia; Cotonis, Thyatira, Geoaris, Dionysia, Cyrnus, Cholcis, Pinara, Mysius.* Idem.

4. Ἡ ἀπωτάτη) Lege ἡ ἀπωτάτω ut ἐγγυτάτω mox. *Idem.*

5. Ἀλλ' ἡ χοῦς) Advecta ab Acheloo. vide ad librum primum. *Idem.*

6. Ἄλλοτ' ἀνδρείῳ τύπῳ) Libri manu exarati habent κύτει non τύπῳ. Vocat autem κύτος reliquum corpus præter caput. In iisdem libris legitur βούπρωρος, non βούκρανος. Quod etiam ante quam scirem, legendum ita esse animadverteram. Neque vero ardua nimis conjectura, si quis sequentia Strabonis verba legat non negligenter. Sic igitur magni poëtæ locus legatur,

—— Ἄλλοτ' ἀνδρείῳ κύτει
βούπρωρος.

D Porro vocis βούπρωρος elegantiam agnoscent qui in tragicorum lectione fuerint versati. [Sophoclei hujus loci meminit etiam Hesychius in voce Ἀντίπρωρα.] *Casaub.* Exstat hic locus apud Sophoclem in Trachiniis mox ab initio, versu sc. 10 & seqq. ubi editiones Stephanianæ habent

—— Ἄλλοτ' ἀνδρείῳ τύπῳ
Βούκρανος, quem locum ita interpretatur Joach. Camerarius. Βούκρανος ad figuram fluvii referendum. Sicut Horatio IV. od. 14. est *Tauriformis Aufidus.*

7. Τὸ τῆς Ἀμαλθείας) Vide apud parœmiographos. *Idem.* Zenob. Centur. I. 26. & II. 48 Diogen. I. 64. Apostolium Cent. II. 86. & ad eum notas Petri Pantini.

8. Καθάπερ καὶ τοὺς ἄλλους ποταμοὺς) Amplum habes in istum locum commentarium apud Ælianum libro secundo, capite 33. Περὶ ἀγαλμάτων ποταμῶν. Ubi tamen de Acheloo nullam fieri mentionem miror. [Festus *Taurorum specie simulachra fluminum, id est, cum cornibus, quod sunt atrocia ut tauri.* Testimonia apud Horatium & alios poëtas passim.] *Idem.*

[1] ἃς καλοῦσι κέρατα· [2] δράκοντι δὲ διὰ τὸ μῆκος A
καὶ τὴν σκολιότητα· βούπρωρον δὲ διὰ τὴν αὐτὴν
αἰτίαν, δι' ἣν καὶ ταυρωπόν· τὸν Ἡρακλέα δὲ καὶ
* Vulgo, κηδεύσαντος. ἄλλως εὐεργετικὸν ὄντα, καὶ τῷ Οἰνεῖ * κηδεύσοντα, παραχώμασί τε καὶ διοχετείαις βιάσασθαι τὸν
p. 459. ποταμὸν πλημμελῶς ῥέοντα, καὶ [3] πολλὴν τῆς
παραχελωΐτιδος φθείροντα ἀνάψυξιν χαριζόμενον τῷ Οἰνεῖ καὶ τοῦτ' εἶναι τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας. Τῶν μὲν οὖν Ἐχινάδων, καὶ τῶν Ὀξειῶν κατὰ τὰ Τρωϊκὰ Μέγητα ἄρχειν φησὶν Ὅμηρος.

--- Ὃν τίκτε διίφιλος ἱππότα Φυλεύς,
Iliad. β. 628. Ὅς ποτε Δουλίχιον δ' ἀπενάσσατο πατρὶ
χολωθείς.

[4] Πατὴρ δ' ἦν Αὐγέας ὁ τῆς Ἠλείας καὶ τῶν Ἐπειῶν B
ἄρχων· ὥστ' Ἐπειοὶ τὰς νήσους ταύτας εἶχον οἱ συνεξάραντες εἰς τὸ Δουλίχιον τῷ Φυλεῖ. Αἱ δὲ τῶν Ταφίων νῆσοι, [5] πρότερον δὲ Τηλεβόων, ὧν ἦν καὶ ἡ Τάφος, νῦν δὲ Ταφιοῦσα καλουμένη, χωρὶς ἦσαν τούτων, οὐ τοῖς διαστήμασιν (ἐγγὺς γὰρ κεῖται) ἀλλὰ ὑφ' ἑτέροις ἡγεμόσι ταττόμεναι, Ταφίοις καὶ Τηλεβόαις· πρότερον μὲν οὖν Ἀμφιτρύων ἐπιστρατεύσας αὐτοῖς μετὰ Κεφάλου τοῦ Δηϊονέως ἐξ Ἀθηνῶν φυγάδος, ἐκείνῳ τὴν ἀρχὴν παρέδωκεν αὐτῶν· ὁ δὲ ποιητὴς ὑπὸ Μέντῃ τετάχθαι φησὶ λῃστὰς καλῶν αὐτοὺς, καθάπερ [6] καὶ τοὺς Τηλεβόας ἅπαντας φησί. τὰ μὲν περὶ τὰς νήσους τὰς πρὸ τῆς C
Ἀκαρνανίας, ταῦτα. Μεταξὺ δὲ Λευκάδος, καὶ τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου λιμνοθάλαττά ἐστι, [7] Μυρτουντιον λεγομένη. Ἀπὸ δὲ Λευκάδος ἑξῆς

A qui cornua dicuntur: draconem, ob longitudinem & obliquitatem: taurina fronte, ob eandem caussam quæ ei bovis formam tribuit. Herculem porrò alioquin beneficum, Oenei soceri in gratiam aggeribus & aquæ ductibus fluvium compescuisse vitiosè fluentem, magnamque Paracheloitis partem resiccasse: id esse Amalthexæ cornu. Enimverò Echinadibus & Acutis insulis tempore belli Trojani imperasse Megetem Homerus ait,

Quem Phyleus Diis carus equester procreat olim,
Is se Dulichium sævam genitoris ob iram
Contulerat—

B Pater autem Phylei fuit Augeas, Eleæ ditionis & Epeoram princeps: itaque insulas istas Epei tenuerunt, qui cum Phyleo Dulichium migraverant. ¶ Taphiorum porrò insulæ, antè dictæ Teleboarum, quarum fuit etiam Taphos quæ nunc Taphiusa usurpatur, ab his separantur, non intervallo (vicinæ enim sunt) sed quod aliis ducibus suberant Taphiis & Telebois. Antè autem Amphitruo cum Cephalo Deïonei F. Athenis exsulante eos bello adortus, Cephali imperio subjecerat. Poëta Mentæ eos paruisse ait, prædones facit, ut & Teleboas universos. C Hæc ergo de insulis ante Acarnaniam satis dicta sint. ¶ Inter Leucadem porrò & sinum Ambracium mare est paludis instar, quod Myrtuntium appellatur. A Leucade deinceps

1. Ἃς καλοῦσι κέρατα) Paullò aliter Thucydides de Nilo lib. 1. c. 110. pag. 60. ed. Oxon. πεντήκοντα τριήρεις διάδοχοι πλέουσαι εἰς Αἴγυπτον, ἔσχον κατὰ τὸ Μενδήσιον κέρας, *quinquaginta triremibus vecti, suis successuri, in Ægyptum navigabant, rerum gestarum prorsus ignari, ad Mendesium (Nili) cornu appulerunt.* Poëtæ κέρατα vocant omnia flumina, quod sint veluti Oceani cornua. Apollonius de Istro IV. vs. 282.
Ἔστι δέ τις ποταμός, ὕπατον κέρας ὠκεανοῖο. i. e.
Ac nonnullus est fluvius, ultimum Oceani cornu.
Ubi Scholiastes: κέρας) κέρατα γὰρ λέγουσι τοῦ ὠκεανοῦ πάντας τοὺς ποταμοὺς τοὺς ἀπ' αὐτοῦ καταφερομένους. *Cas.* Quare cornuti ac tauriformes olim picti fluvii, variæ sunt antiquorum opiniones. Præter datam ab Apollonii interprete veteri rationem, quidam volunt fluviis tributa cornua propter obliquum eorum cursum, quo cornua taurina imitentur, alii ob aquarum impetum, atque vim, uti *Vulcan. ad Aristotelem de Mundo. Probus ad Virgil. Georg.* IV. 371. *Weitzius ad Valer. Flacci Argon.* 1. vs. 106. alii vero quod boum mugitum aquarum murmur exprimat. Sitzmannus ad Rutilii Itinerar. 1. vs. 179. Vetus Horatii Scholiastes ad Horat. IV. od. 14. vs. 25. *Nobiles autem fluvii corniger i pinguntur, quod ex impetu aquarum in angustiis decurrentium obscurus quidam sonitus, quasi boum mugitus, exaudiatur, ut Virg. Aen.* VIII. vs. 77.
Corniger Hesperidum fluvius regnator aquarum.
Ad quem locum vide Servium & Turneb. Advers. XXIV. c. 40. mihi vero tauriformes pictos persuasi fluvios, quod instar cornuum taurinorum ex angustissimo principio, in latum ac bene patens os soleant desinere, nisi potius cornua non ad ipsos fluvios, sed ad aggeres aquarum vim compescentes, quis putet referenda, quæ sane non inepte dicuntur cornua imitari. Quod autem taurorum mugitum imitentur, ideo veteres fluminibus tauros, eosque nigros mactare solebant.

2. Δράκοντι δὲ) Sic legendum, non δράκοντα D auctoribus libris, itaque postulante constructione. *Casaub.*

3. Πολλὴν τῆς παραχελωΐτιδος φθείροντα.) Restituimus vocem φθείροντα è libris veteribus, quum hactenus desiderata esset. *Idem.*

4. Πατὴρ δ' ἦν Αὐγέας) Docet hoc Apollodorus multis locis. *Idem.*

5. Πρότερον δὲ Τηλεβόων) Plinius lib. IV. cap. 12. *Inter Leucadiam & Achajam permultæ: quarum Teleboides, eædem quæ Taphiæ, ab incolis ante Leucadiam appellantur Taphiæ, Oxiæ, Princëssa.* Plinio consentit Stephanus insulam agnoscens, quæ Ταφιαὶ vocetur. Strabo Ταφιοῦσαν appellat: quod aliis est oppidi Cephalleniæ nomen. *Idem.*

6. Καὶ τοὺς Τηλεβόας ἅπαντας φησί) Lego φασί, donec me doceat aliquis ubinam ille poëtæ sit locus. *Idem.* Taphios seu Teleboas, latrociniis infames fuisse pluribus scriptorum exemplis confirmat S. Bochart. Chanaan. 1. cap. 23.

7. Μυρτούντιον.) Hujus lacus nullus meminit vett. Geographorum. Dominicns Niger, invito Strabone, ponit in Epiro, sed fidem ejus fluxam dicit Palmerus in Descr. Antiq. Græc. III. cap. 9.

1. Πάλαι-

ſunt Palærus & Alyzia urbes Acarnaniæ: de his Alyzia à mari diſtat xv. ſtadiis: ibi portus eſt Herculi ſacer ejuſque templum. Inde Herculis ærumnas, opus Lyſippi Romam imperatorum quidam tranſtulit, cùm ob ſolitudinem alieno ſitum eſſet loco. Sequitur Crithota promontorium, Echinades, urbs Aſtacus, cognominis ei quæ apud Nicomediam & ſinum Aſtacenum ſingulari numero dicitur. Sed & Crithotæ nomen commune eſt cum oppidulo in Thracica Cherſoneſo. Omnia quæ interjacent, commodos habent portus. Sequuntur Oeniadæ, & Achelous. Deinde lacus Oeniadarum, Melite nomine, longus ſtadia xxx. latus xx. aliuſque Cynia ad hunc duplus utraque dimenſione & tertius Uria multo his minor. Cynia ſanè in mare exit: reliqui dimidio ſtadio ſupra mare jacent. Tum Euenus, ad quem ab Actio ſtadia ↀCLXX. Poſt Euenum mons Chalcis, quem Artemidorus Chalceam appellat: deinde Pleuron: poſt Lycirna pagus, ſupra quem ad ſtadia xxx. jacet Calydon in mediterraneis. Apud Calydonem fanum eſt Lathræi, quaſi clandeſtinum dicas, Apollinis. Sequitur mons Taphiaſus. inde urbs Macynia, poſt Molycreia, ac ponè Antirrhium, Aetoliæ ac Locridis limes, ad quod ab Eueno ſunt ſtadia circiter cxx. Atque Artemidorus quidem Chalcidem ſive Chalceiam

A [1] Πάλαιρος, καὶ Ἀλυζία τῆς Ἀκαρνανίας ἐστὶ πόλις, ὧν ἡ Ἀλυζία πεντεκαίδεκα ἀπὸ θαλάττης διέχει σταδίους, καθ' ἣν ἐστι λιμὴν Ἡρακλέους ἱερὸς καὶ τέμενος [2] ἐξ * αὐτοῦ Ἡρακλέους ἄθλους, ἔργα Λυσίππου μετήνεγκε εἰς Ῥώμην τῶν ἡγεμόνων τις, παρὰ τόπον κειμένους διὰ τὴν ἐρημίαν. [3] Εἶτα ἄκρα Κριθωτὴ, καὶ Ἐχινάδες, καὶ [4] πόλις Ἀστακὸς, ὁμώνυμος τῇ περὶ Νικομήδειαν καὶ τὸν Ἀστακηνὸν κόλπον ἑνικῶς * προσλεγομένη [5] καὶ ἡ Κριθωτὴ δὲ ὁμώνυμος πολίχνη τῶν ἐν τῇ Θρᾳκίᾳ Χερρονήσῳ· πάντα δὲ εὐλίμενα τὰ μεταξύ· [6] εἶτ' Οἰ- B νιάδαι, καὶ ὁ Ἀχελῶος· 7 εἶτα λίμνη τῶν Οἰνιαδῶν Μελίτη καλουμένη, μῆκος μὲν ἔχουσα τριάκοντα σταδίων· πλάτος δὲ εἴκοσι· καὶ ἄλλη Κυνία διπλασία ταύτης, καὶ μῆκος καὶ πλάτος· τρίτη δὲ Οὐρία πολλῷ τούτων μικροτέρα· ἡ μὲν οὖν Κυνία καὶ [8] ἐκδίδωσιν εἰς τὴν θάλατταν· αἱ λοιπαὶ δὲ ὑπέρκεινται ὅσον ἡμιστάδιον· εἶθ' ὁ Εὔηνος· εἰς ὃν ἀπὸ τοῦ Ἀκτίου, στάδιοι ἑξακόσιοι ἑβδομήκοντα· [9] μετὰ δὲ τὸν Εὔηνον, τὸ ὄρος ἡ Χαλκὶς, ἣν Χάλκειαν εἴρηκεν Ἀρτεμίδωρος· [10] εἶθ' ἡ Πλευρὼν, εἶθ' ἡ Λυκίρνα κώμη, ἧς ὑπέρκειται Καλυδὼν ἐν τῇ μεσογαίᾳ σταδίους τριάκοντα· C περὶ δὲ τὴν Καλυδῶνα ἐστὶ [11] τὸ τοῦ Λαθραίου Ἀπόλλωνος ἱερόν· εἶθ' ὁ Ταφίασος τὸ ὄρος· εἶτα p. 460. Μακυνία πόλις· εἶτα Μολύκρεια, καὶ πλησίον τὸ Ἀντίρριον, τὸ τῆς Αἰτωλίας ὅριον, καὶ τῆς Λοκρίδος· εἰς ὃ ἀπὸ τοῦ Εὐήνου στάδιοι περὶ ρ εἴκοσι· Ἀρτεμίδωρος μὲν οὕτω περὶ τῆς, εἴτε Χαλκίδος, εἴτε Χαλκείας

* Scripti, λεγομένη.

1. Πάλαιρος, καὶ Ἀλυζία τῆς Ἀκαρνανίας ἐστὶ πόλις) puto legendum εἰσὶ πόλεις ex ſequentibus, ſequitur enim, ὧν ἡ Ἀλυζία πεντεκαίδεκα ἀπὸ θαλάσσης διέχει σταδίους &c. Palm. Græc. Antiq. lib. III. cap. II.

2. Ἐξ αὐτοῦ Ἡ.) Libri veteres ἐξ οὗ τοῦ. Lego ἐξ οὗ τοὺς Ἡρακ. *Caſaub.*

3. Εἶτα ἄκρα Κριθωτὴ) Apud Stephanum Κρηθωτὴ ἄκρα Ἀκαρνανίας. *Idem.*

4. Πόλις Ἀστακὸς) Nominatur Thucydidi lib. 2. cap. 30. Ptolemæo & Stephano. De illa altera cui hanc dicit eſſe ὁμώνυμον vide libro XII. in Bithiniacis. *Idem.*

5. Καὶ ἡ Κριθωτὴ δὲ ὁμώνυμος π.) Stephanus Crithote urbs eſt Helleſponti, octo ſtadia diſtans à Cardia. *Idem.*

6. Εἶτ' Οἰνιάδαι) Vocatur hic locus & Οἰνιὰς, & Οἰνειάδαι. Appellata eſt & Eryſicha ait Stephanus, & poſtea *Dragameſte* ætate ſcholiaſtæ Thucyd. Lib. II. c. 102. Meminere Oeniadarum paſſim Polybius, Diodorus, alii. *Idem.*

7. Εἶτα λίμνη τῶν Οἰν) Hunc locum efficiunt oſtia Acheloi: qui τὴν πόλιν περιλιμνάζων, ait Thucydides lib. II. c. 102. ἄπορον ποιεῖ ὑπὸ τοῦ ὕδατος ἐν χειμῶνι στρατεύειν. *Idem.*

8. Ἐκδίδωσιν εἰς τὴν θάλασσαν) Ergo eſt hæc quoque ut Melita, λιμνοθάλαττα, ſive στομαλίμνη. *Idem.*

9. Μετὰ δὲ τὸν Εὔηνον, τὸ ὄρος ἡ χάλκις &c. & paulo poſt: εἰς ὃν ἀπὸ τοῦ Εὐήνου στάδιοι περὶ ρ εἴκοσι) in loco Strabonis hoc eſt notandum, quod ponit Pleuronem ultra Euenum fluvium verſus orientem fluvii & Calydonem: quod credo intelligendum eſſe de antiqua Pleurone, quæ ſita erat non longe à Calydone. Nam nova Pleuron ſita erat ad Aracynthum montem, Aracynthus vero, qui à pluribus Acarnaniæ accenſebatur, non potuit eſſe ad D Eueni orientem, ubi nunquam intelligitur ſe extendiſſe Acarnaniam. Patet etiam ex hoc loco ut multis aliis, Strabonem non fuiſſe αὐτόπτην, nec vidiſſe ea loca, de quibus ſcribit, ſed omnia accepiſſe ab Artemidoro, Calliſthene & aliis, quos ſæpè citat. In eo loco etiam pro Λαθραίου Ἀπόλλωνος legendum puto melius Λαφρίου, & Caſaubonus quidem nos monet in margine manuſcripti adſcriptum fuiſſe Λαφραίου. Sed puto Strabonem fratrem pro ſorore ſuppoſuiſſe, & legendum potius Λαφρίας Ἀρτέμιδος. Palm. Græc. Antiq. lib. IV. cap. 15. pag. 472. videatur quoque Ezech. Spanhem. in notis ad Callimachum. Edit. Ultraject. pag. 110.

10. Εἶθ' ἡ Πλευρὼν) Hæc omnia ſupra: niſi quod Lyctanam ibi non nominavit. *Caſaub.*

11. Τὸ τοῦ Λαθραίου Ἀπ.) Libri ſcripti Λαφραίου. quod malo. *Idem.*

τοῦ ὄρους, [1] μεταξὺ τοῦ Ἀχελώου καὶ τῆς Πλευρῶνος ἱδρύων αὐτήν. Ἀπολλόδωρος δὲ, ὡς πρότερον εἶπον, ὑπὲρ τῆς Μολυκρίας καὶ τὴν Χαλκίδα, καὶ τὸν Ταφίασσον, καὶ τὸν Καλυδῶνα, μεταξὺ ἱδρύσθαι φησὶ τῆς τε Πλευρῶνος καὶ τῆς Χαλκίδος. * [2] εἰ μὴ ἄρα ἕτερον θετέον τὸ πρὸς Πλευρῶνι ὄρος Χαλκίαν καλούμενον ἕτερον δὲ τὴν Χαλκίδα τὴν πρὸς Μολυκρίαν. [3] Ἔστι δέ τις, καὶ πρὸς τῇ Καλυδῶνι λίμνη [4] μεγάλη καὶ εὔοψος ἣν ἔχουσιν [5] οἱ ἐν Πάτραις Ῥωμαῖοι. Τῆς δὲ μεσογαίας κατὰ μὲν τὴν Ἀκαρνανίαν [6] Εὐρυσιχέους τινάς φησιν Ἀπολλόδωρος λέγεσθαι, [7] ὧν Ἀλκμὰν μέμνηται.

* Οὐδ' Εὐρυχέος Καλυδωνέου δὲ ποιμήν.
Ἀλλὰ Σαρδίων ἀπ' ἄκρας.

* Vulgo εἰ μὴ ἕτερον & mox εἰ μὴ ἄρα ἕτερον δέ. perperam.
* Vulgo εὔψυχος.
*Lego Οὐδ' Ερυσίχαιος.

A montem inter Acheloum & Pleuronem ponit. Apollodorus autem, ſicut antè dixi ſupra Molycriam & Chalcidem & Taphiaſum, & Calydonem in medio collocat, Pleuronis autem & Chalcidis: niſi mons Chalcia ad Pleuronem ſitus alius eſt, alia Chalcis ad Molycriam. [3] Eſt autem etiam juxta Calydonem palus magna & piſcoſa, quam poſſident Romani qui Patris ſunt. ¶ In mediterraneis apud Acarnaniam Apollodorus quoſdam Euryſicheas eſſe ait: quorum mentionem facit Alcman.

B *Non Euryſicheis, aut Calydonius paſtor,*
Sed ab extremis Sardibus.

1. Μεταξὺ τοῦ Ἀχελώου καὶ τῆς Πλευρῶνος &c.) In eo loco Strabonis ſuſpicor vocem *Acheloum*, male locum obtinere vocis *Euenum*. Nam ibi non agitur de locis circa Acheloum, & in eo loco fluctuat Strabo, & dubitat, an idem fuerit mons, quem *Chalciam* vocat Artemidorus, cum eo, quem *Chalcidem* vocat Apollodorus, an vero diverſi fuerint, unus prope Pleuronem, alius ſupra Molycriam, quod ultimum verum puto; vide plura apud Palmer. in Deſcript. Græc. Antiq. lib. IV. cap. 16. pag. 477.

2. Εἰ μὴ ἄρα ἕτερον) Quis non videt illa verba εἰ μὴ ἄρα hoc loco eſſe inducenda? *Caſaub.*

3. De Chalcide locus eſt confuſus, quid autem eſt εὔψυχος, quid Patrenſibus Romanis in Ætolia? *Xyl.*

3. Ἐστὶ δὲ τὶς καὶ πρὸς τῇ Καλυδῶνι λίμνη μεγάλη. *Eſt autem etiam juxta Calydonem palus magna.*) C Tacuit ejus lacus nomen, ſi bene ſe habet hic locus, Strabo, ſed niſi me fallit conjectura, nomen expiſcatus ſum ex Scholiaſte Nicandri ad Theriaca verſu 215. & ſequentibus: Νίκανδρος περὶ τινῶν εἰς Αἰτωλίαν ἐρχομένων διηγούμενος φησὶν, Αἰπεινήν τε κολώνην, Οἰωνοῦ τε Ῥυπαῖον, Ὀνθίδα τ' ἂν λίμνην στείχοντες ἵσαν Ναύπακτον. *Nicander, de quibuſdam qui in Ætoliam venerant, ait, Excelſum collem, & Oeoni Rypæum, & Onthidem lacum euntes Naupactum venerunt.* Cum ex hoc loco pateat Ὀνθίδα λίμνην, *Onthidem paludem* vicinam fuiſſe Naupacto, non ſine veriſimilitudine credo de ea loqui hoc loco Strabonem: nam Naupactus non longe à Calydone, & forte non tacuit nomen Strabo, ſed latet in voce τὶς & ſic ſcripſerat: ἐστὶ δὲ Ὄνθις πρὸς τῇ Καλυδῶνι λίμνη μεγάλη. Si cui tamen diſpliceat noſtra conjectura, de ea non pugnabo, veriſimilis tamen videtur. *Palmer.*

3. Ἐστὶ δέ τις, καὶ πρὸς τῇ Καλυδῶνι λίμνη μεγάλη καὶ εὔοψος, ἣν ἔχουσιν οἱ ἐν Πάτραις Ῥωμαῖοι) Hæc verba fateor optimum ſenſum exhibere, ſed quoniam eum lacum magnum & piſcoſum dicit, fuit procul dubio ob piſcium abundantiam celebris, nec poſſum credere Strabonem, qui ſupra paulo alios Ætoliæ lacus, Melitem, Cuniam & Uriam, multo minores proprio nomine indigitavit, hunc tam magnum & celebrem proprio nomine indicare inſuper habuiſſe, & non ſine veriſimili valde conjectura puto, eum ſcripſiſſe ἐστὶ δ' Ὄνθις καὶ πρὸς τῇ Καλυδῶνι λίμνη μεγάλη. id eſt: *Eſt autem Onthis prope Calydonem locus magnus.* Quam vocem exſcriptor non intelligens decurtavit, & pro Ὄνθις poſuit τὶς, de eo judicet lector. Palm. Græc. Antiq. lib. IV. cap. 21. pag. 498.

4. Μεγάλη καὶ εὔψυχος) Legendum εὔοψος, ut habent veteres. *Caſaub.*

5. Οἱ ἐν Πάτραις Ῥωμαῖοι) Vide quæ notavimus libro IV. ad hæc verba, οἱ μέντοι Ῥωμαῖοι, &c. *Idem.*

6. Εὐρυσιχέους τινὰς) Scribe Ἐρυσιχαίους. quod ex ſequentibus apparebit. *Idem.*

7. Ὧν Ἀλκμὰν μέμνηται) Eryſichæorum nemo opinor veterum meminerat, præter Alcmanem unum. Quare Apollodorus, qui eos in Acarnania collocabat, non alio quam Alcmane teſte potuit uti. Verum ille poëtæ locus non uno modo ab antiquis grammaticis expoſitus eſt, ut ex Sophocle Apollonii interprete, & Stephano apparet. Prius autem quam de varia interpretatione agimus, verba poëtæ ponemus ut putamus eſſe legenda.

Οὐκ εἶσ' ἀνὴρ ἄγριος, οὐδὲ σκαιὸς
Οὐδὲ παρὰ σοφοῖσιν, οὐδὲ Θεσσαλὸς γένος,
Οὐδ' ἐρυσιχαῖος, Καλυδώνιος οὐδὲ ποιμήν.
Ἀλλὰ Σαρδίων ἀπ' ἄκρας.

Qui locus ſumptus eſt è lib. ſecundo τῶν παρθενείων ἀσμάτων. Fuerunt autem qui vocem γένος non cum Θετταλὸς conjungerent, ſed cum Ἐρυσιχαῖος, aut potius qui repeterent, & legerent Ἐρυσίχαιος. ſicque iſti putabant dici eum qui Eryſichen habitaret quam alii Eryſicen vocabant. Alii vero legebant ἐρυσιχαῖος, & paſtorem putabant intelligi: τὸν ἐρύοντα τῷ χαίῳ, hoc eſt, ποιμαίνοντα, ut præter Stephanum refert Apollonii interpres ad hoc carmen libri quarti. verſ. 972.

Ἀργύρεον χαῖον παλάμῃ ἔνι πηχύνουσα. i. e.
Cum pedo argenteo in ulnam reclinato. Idem.

8. Οὐδ' Εὐρυχέος) Hoſce *Alcmanis* verſus reſtituit equidem Vir doctiſſimus Iſaacus Caſaubonus, verum cum eorum poſterior pars ſaltem extet apud D Strabonem, æque mutila & corrupta ea eſt, quam prior, quæ ſic legitur:

Οὐκ εἶσ' ἀνὴρ ἄγριος, οὐδὲ σκαιὸς,
Οὐδὲ παρὰ σοφοῖσιν, οὐδὲ Θεσσαλὸς γένος,
Οὐδ' Ἐρυσιχαῖος, Καλυδώνιος οὐδὲ ποιμὴν
Ἀλλὰ Σαρδίων ἀπ' ἄκρας

Sed non video ſenſum in his verbis, οὐδὲ παρὰ σοφοῖσιν, ac propterea exiſtimo Græcanicum aliquod ruſticæ gentis nomen in illis latere: & quod potius, quam Παρατώπιος? Certe Παρασωπίας regionis ſub Cythærone meminit Stephanus in voce Ὑρία, & Strabo lib. IX. p. 408. Γένος autem quod reſtituit ex ſequentibus Stephani verbis Caſaubonus M. SS. agnoſcunt. Verterem igitur Alcmanis locum:

Non venit vir agreſtis, non lævus,
Non Paraſopius, non Theſſalus genus,
Non Eryſichæus, non Calidonius paſtor,
Sed ab extremis Sardibus.

Holſtein. in Stephan. pag. 119.

Ad Ætoliam pertinuit etiam Olenus, cujus in Ætolica recenſione meminit Homerus: nunc veſtigia duntaxat eius reſtant prope Pleuronem ſub Aracyntho. Fuit etiam Lyſimachia in vicinia, ipſa quoque deleta, ſita ad paludem quæ nunc Lyſimachia, olim Hydra dicebatur. Inter Pleuronem & Arſinoës urbem pagus eſt, qui quondam dicebatur Conopa, conditus ab Arſinoa Ptolemæi ſecundi uxore eadem & ſorore, commodè admodum impoſitus trajectui Acheloi. Pylenæ idem propè uſu venit, quod Oleno. Iam cum Calydonem ſaxoſam dicit & ſublimem: id de regione intelligendum eſt. Monuimus enim ditione Ætolica in duas partes diviſa, montanam & Epictetum (*hoc eſt adquiſitam*) Calydoni fuiſſe adſignatam, campeſtrem Pleuroni. ¶ Nunc quidem ob continentia bella Acarnanes, Ætoli, ut & aliæ gentes, confectæ exhauſtæque animis ceciderunt: plurimum tamen temporis conjuncti cum Ætolis Acarnanes adverſus Macedonas & alios Græcos, denique etiam contra Romanos bellum pro libertate ſuſtinuerunt. Sed quoniam eorum & Homerus mentionem facit frequentem, & alii poetæ ſcriptoreſque, partim apertè & confeſſo, partim obſcuriùs: (quemadmodum jam nunc de noſtris ſermonibus poteſt intelligi eſſe demonſtratum)

A Κατὰ δὲ τὴν Αἰτωλίαν ἦν Ὤλενος, οὗ ἐν τῷ Αἰτωλικῷ καταλόγῳ μέμνηται Ὅμηρος· ἴχνη δὲ αὐτῆς λείπεται μόνον ἐγγὺς τῆς Πλευρῶνος ὑπὸ τῷ Ἀρακύνθῳ· ἦν δὲ, καὶ Λυσιμαχία πλησίον ἠφανισμένη [1] καὶ αὐτὴ κειμένη πρὸς τῇ λίμνῃ τῇ [2] νῦν μὲν Λυσιμαχίᾳ· πρότερον δὲ Ὕδρᾳ [3] μεταξὺ Πλευρῶνος, [4] καὶ Ἀρσινόης πόλεως, ἡ κώμη μὲν ἦν πρότερον [5] καλουμένη Κονώπα, κτίσμα δὲ ὑπῆρξεν Ἀρσινόης τῆς Πτολεμαίου τοῦ δευτέρου γυναικὸς, ἅμα καὶ ἀδελφῆς, εὐφυῶς ἐπικειμένη πως τῇ τοῦ Ἀχελώου διαβάσει. Παραπλήσιον δέ τι καὶ ἡ Πυλίνη τῷ Ὠλένῳ πέπονθεν. Ὅταν δὲ φῇ τὴν
B Καλυδῶνα αἰπεινήν τε, καὶ πετρήεσσαν, ἀπὸ τῆς χώρας δεκτέον· εἴρηται γὰρ ὅτι τὴν χώραν δίχα διελόντες· τὴν μὲν ὀρεινὴν, καὶ ἐπίκτητον τῇ Καλυδῶνι προσένειμαν, τὴν πεδιάδα δὲ τῇ Πλευρῶνι. Νυνὶ μὲν οὖν ἐκπεπόνηται, καὶ ἀπηγόρευκεν ἐκ τῶν συνεχῶν πολέμων, ἥ τ' Ἀκαρνανία, καὶ * Αἰτωλοὶ, καθάπερ καὶ πολλὰ τῶν ἄλλων ἐθνῶν. [6] πλεῖστον μέντοι χρόνον συνέμειναν Αἰτωλοὶ μετὰ τῶν Ἀκαρνάνων πρός τε τοὺς Μακεδόνας καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας· ὕστατα δὲ καὶ πρὸς Ῥωμαίους περὶ τῆς αὐτονομίας ἀγωνιζόμενοι. Ἐπεὶ δὲ καὶ Ὅμηρος αὐτῶν ἐπιπολὺ μέμνηται, καὶ οἱ ἄλλοι ποιηταί τε, καὶ συγγραφεῖς,
C τὰ μὲν, εὐσήμως τε καὶ ὁμολογουμένως, τὰ δὲ ἧττον γνωρίμως, (καθάπερ τοῦτό που καὶ ἐν τοῖς ἤδη λεχθεῖσι περὶ αὐτῶν * ἐπιδέδεικται)

* Scripti Αἰτολία.

* Manuſſ. ἀποδέδειται.

1. *Καὶ αὐτὴ κειμένη πρὸς τῇ λίμνῃ τῇ νῦν μὲν Λυσιμαχίᾳ, πρότερον δὲ Ὕδρᾳ. Sita ad paludem, quæ nunc Lyſimachia, olim Hydra dicebatur.*) Forte legendum Ὑρίᾳ. Nam de Hydra lacu hoc loco nullus meminit; at Ovidius Metamorphoſeon VII. ℣. 371. 380. bis aut ter Hyrien nominat, quæ verſa fuit in lacum ejuſdem nominis circa hæc loca, & videtur eadem eſſe, quæ pagina ſuperiore Straboni dicitur Οὐρία: tamen nihil affirmo. *Palm.*

2. Νῦν μὲν Λυσιμαχίᾳ) Stephano Lyſimachia urbs Ætoliæ eſt. Meminit Polyb. lib. v. qui & Trichonium cum Lyſimacha jungit, à qua dictam Trichonidem λίμνην refert: quæ fortaſſe eadem eſt quæ hîc Lyſimachia vocatur. *Caſaub.*

3. *Μεταξὺ Πλευρῶνος καὶ Ἀρσινόης πόλεως. Inter Pleuronem & Arſinoes urbem.*) Vellem aliquis me doceret, quare M. Tullius Cicero in Oratione contra Piſonem c. 37. eam urbem, de qua hoc loco Strabo, vocaverit *Arſinoen Thracum*. Si ea lectio bene ſe habet, fateor ignorantiam meam. At ſi non eſt mihi lævus Apollo, male ſe habet ea lectio in Cicerone, & legendum eſt disjunctim *Arſinoen, Stratum*; tu judica lector, poſtquam videris tòtum Ciceronis locum, & attente penſitaveris. *Idem.*

3. Rurſus ad eundem locum hæc nota dabitur. Μεταξὺ Πλευρῶνος καὶ Ἀρσινόης πόλεως, ἡ κώμη μὲν ἦν πρότερον καλουμένη Κονώπα, κτίσμα δὲ ὑπῆρξεν Ἀρσινόης. Xylander hunc locum male à ſuperiori diſtinxit, & ideo male interpretatus eſt. *Inter Pleuronem & Arſinoen pagus eſt, qui quondam dicebatur Conopa, conditus ab Arſinoe.* Sic Xylander, tamquam ſi pagus Conopa inter Pleuronem & Arſinoen urbem conditus fuiſſet ab Arſinoe. At ipſa urbs Arſinoe condita fuit ab ipſa Principiſſa, & ſuo nomine nobilitata, quæ antea pagus tantum erat nomine Conopa. Igitur ſine diſtinctione, tollendo punctum inter Ὕδρα & μεταξὺ, ſic lege: πρὸς τῇ λίμνῃ τῇ νῦν Λυσιμαχίᾳ, πρότερον δὲ Ὕδρᾳ μεταξὺ Πλευρῶνος καὶ Ἀρσινόης πόλεως ἡ κώμη μὲν ἦν &c. *Ad lacum, qui nunc Lyſimachia, olim vero Hydra inter Pleuronem & Arſinoem urbem, quæ olim pagus erat.* Videtur Xylander ſuſtuliſſe articulum ἡ, & legiſſe ſine articulo κώμη, & ideo non refert κώμη ad Ἀρσινόης. *Palmer.*

4. Καὶ Ἀρσινόης πολ.) Hoc nomine plurimas refert Stephanus: octava eſt Ætoliæ. *Caſaub.*

5. Καλουμένη Κονώπα.) Polybius libro V. pag. 496. ed. Amſt. de Philippo, παρῄει δὲ ἐκ μὲν εὐωνύμων ἀπολιπὼν Στράτον, Ἀγρίνιον Θεστιεῖς. ἐκ δὲ δεξιῶν Κωνώπην, Λυσιμαχίαν, Τριχώνιον, Φοίτεον. *Idem.*

D 6. Πλεῖστον μέντοι χρόνον) Ideo gloriantur Ætoli apud Iuſtinum lib. XXVIII. cap. 2. Græciæ ſe principes ſemper fuiſſe: & ſicut dignitate ita & virtute cæteris præſtitiſſe: ſolos denique eſſe, qui Macedonas imperio terrarum florentes ſemper contempſerint. De iiſdem iterum Iuſtinus libro XXXII. c. 1. *Nec multò poſt victi, libertatem, quam illibatam adverſus dominationem Athenienſium & Spartanorum, inter tot Græciæ civitates ſoli retinuerant, amiſerunt.* Atque huc pertinet Ephori de Ætolis elogium bis à Strabone relatum, ἔθνος εἶναι μηδεπώποτε γεγενημένον ὑφ' ἑτέροις. ἀλλὰ πάντα τὸν μνημονευόμενον χρόνον μεμενηκὸς ἀπόρθητον. Meſſenii apud Thucydidem cum Demoſtheni vellent perſuadere ut adverſus Ætolos bellum ſuſcipiat, fatentur tamen ἔθνος eſſe μέγα καὶ μάχιμον: quod etiam mox Athenienſes magno ſuo damno ſunt experti. *Idem.*

* Scripti, αἰχαιοτέρων. προσληπτέον καὶ τῶν * παλαιοτέρων τινὰ τῶν A ἀρχῆς ἐχόντων τάξιν, ἢ διαπορουμένων. Εὐθὺς ἐπὶ τῆς Ἀκαρνανίας, ὅτι μὲν αὐτὴν ὁ Λαέρτης καὶ οἱ Κεφαλλῆνες κατεκτήσαντο, εἴρηται ἡμῖν· τίνων δὲ κατεχόντων πρότερον, πολλοὶ μὲν εἰρήκασιν· οὐχ ὁμολογούμενα δὲ εἰπόντων, ἐπιφανῆ δέ, ἀπολείπεταί τις ἡμῖν λόγος διαιτητικὸς περὶ αὐτῶν. Φασὶ γὰρ τοὺς Ταφίους τε, καὶ Τηλεβόας λεγομένους οἰκεῖν τὴν Ἀκαρνανίαν πρότερον, καὶ τὸν ἡγεμόνα αὐτῶν Κέφαλον τὸν κατασταθέντα ὑπὸ Ἀμφιτρύωνος κύριον τῶν περὶ τὴν Τάφον νήσων, κυριεῦσαι καὶ ταύτης τῆς χώρας· ἐντεῦθεν δέ, καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ Λευκάτα νομιζόμενον ἅλμα τούτῳ πρώτῳ προσ- B μυθεύουσιν ὡς προείρηται. Ὁ δὲ ποιητὴς ὅτι μὲν ἦρχον οἱ Τάφιοι τῶν Ἀκαρνάνων πρὶν ἢ τοὺς Κεφαλλῆνας καὶ τὴν Λαέρτην * ἀπελθεῖν, οὐ λέγει· ὅτι δ' ἦσαν φίλοι τοῖς Ἰθακησίοις λέγει, ὥστ' ἢ οὐδ' ὅλως ἐπῆρξαν τῶν τόπων [1] κατ' αὐτὸν, ἢ ἑκόντες παρεχώρησαν, ἢ καὶ σύνοικοι ἐγένοντο. Φαίνονται δὲ καὶ ἐκ Λακεδαίμονός τινες ἐποικῆσαι τὴν Ἀκαρνανίαν, οἱ μετ' Ἰκαρίου τοῦ Πηνελόπης πατρός· καὶ γὰρ [2] τοῦτον καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῆς ζῶντας παραδίδωσιν ὁ ποιητὴς κατὰ τὴν Ὀδύσσειαν·

p. 461.

* Scripti ἐπελθεῖν.

Odyff. β. 52.

Οἳ πατρὸς μὲν ἐς οἶκον ἀπερρίγασι νέεσθαι
Ἰκαρίου, ὥς κ' αὐτὸς ἐεδνώσαιτο θύγατρα. C

Καὶ περὶ τῶν ἀδελφῶν.

Odyff. ο. 16.

Ἤδη γάρ ῥα πατήρ τε κασίγνητοί τε κέλονται
Εὐρυμάχῳ γήμασθαι.

* Scripti οὔτε γάρ. * Οὔτε ἐν Λακεδαίμονι πιθανὸν αὐτοὺς οἰκεῖν· οὐ γὰρ ἂν ὁ Τηλέμαχος παρὰ Μενελάῳ κατήγετο, ἀφιγμένος ἐκεῖσε· οὔτ' ἄλλην οἴκησιν παρειλήφαμεν αὐτῶν. [3] Φασὶ δὲ Τυνδάρεων καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Ἰκάριον, ἐκπεσόντας ὑπὸ Ἱπποκόωντος τῆς οἰκείας, ἐλθεῖν παρὰ Θέστιον τὸν τῶν Πλευρωνίων ἄρχοντα, καὶ συγκατακτήσασθαι [4] τὴν περαίαν τοῦ Ἀχελώου πολλὰ ἐπὶ μέρει· D

A adſumamus quædam de vetuſtioribus, quæ vel pro principiis uſurpare poſſumus, vel pro diſquirendi occaſione. Initio jam à nobis dictum eſt Acarnaniam fuiſſe à Laërta & Cephallenibus occupatam. Qui verò anteà tenuerint, cùm multi dixerint parum inter ſe conſonantia, ſatis alioquin aperta relinquitur nobis quaſi arbitrium quoddam de his ferendi facultas. Ajunt Taphios, & eos qui Teleboæ ſunt dicti, principio Acarnaniam tenuiſſe: atque principem ab Amphitruone conſtitutum Cephalum inſularum quæ Tapho ſunt propinquæ, etiam Acarnaniam obtinuiſſe: hinc & ſaltum à Leucata (qui creditus fuit) huic primo tribuere, ut dixi. At vero Homerus Taphios Acarnanibus imperaſſe, antequam eò Cephallenes Laërtaque veniret, non dicit: amicos Ithacenſium fuiſſe affirmat: ut aut omnino Homeri ætate non obtinuerint iſta loca, aut ultrò ceſſerint, vel in ſocietatem habitationis eos admiſerint. Videtur autem etiam è Lacedæmone quoſdam fuiſſe in Acarnania inquilinos, cum Icario Penelopes patre eò profectos. Nam in Ulyſſea quidem Icarium ejuſque fratres vivos poëta memorat.

Icarii patris haud audent accedere ad ædes,
Ut natam arbitrio proprio deſpondeat ille:

ac de fratribus.

Jam pater & fratres pridem quam nubere poſcunt
Eurymacho. —

Neque verò probabile eſt eos Lacedæmone habitaſſe: non. n. ad Menelaum divertiſſet Telemachus eo profectus: neque alibi eos ſedes poſuiſſe perſcriptum eſt. Traditum hoc exſtat, Tyndareum & fratrem eius Icarium domo ad Hippocoonte pulſos, ad Theſtium Pleuroniis tunc imperantem veniſſe, eumque adjuviſſe in occupandis multis partibus ſitæ trans Acheloum regionis.

1. Καθ' αὐτὸν) Videlicet τὸν Λαέρτην, non Ὅμηρον, ut Xylander. *Caſaub.*

2. Τοῦτον καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῆς) τοῦτον Icarium videlicet. Fratres autem Penelopes hos refert Apollodorus Bibl. III. c. 10. §. 6. Thoantem, Damaſippum, Imeuſimum, Aleten, Perileum. *Idem.*

3. Φασὶ δὲ Τυνδάρεον καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ) Tyndareus & Icarius fratres fuêre, filii Perieris ex Gorgophone Perſei filia: Sic Apollodorus libro primo c. 9. §. 5. Idem libro tertio cap. 10. §. 4. & 5. ex Oebalo Perieris filio & Naide natos ſcribit Tyndareum, Hippocoontem, Icarionem: quorum Hippocoon multis inſtructns liberis, fratres Lacedæmone ejecit. Οἱ δὲ, inquit, φεύγουσι πρὸς Θέστιον, καὶ συμμαχοῦσιν αὐτῷ πρὸς τοὺς ὁμόρους πόλεμον ἔχοντι καὶ γαμεῖ Τυνδαρέως Θεστίου θυγατέρα Λήδαν. i. e. *Hi vero ad Teſtium ejecti confugerunt eique adverſus finitimos bellum gerenti opem tulerunt: dein Thyndareus Theſſii Ætoli filiam Ledam cepit uxorem.* Idem.

4. Τὴν περαίαν τοῦ Ἀχ.) Veteres libri habent, τῆς περὶ τοῦ Ἀχ. Lego τῆς περαίας τοῦ Ἀχελώου πολλὰ ἐπὶ μέρει. Illa verba ἐπὶ μέρει indicant ea lege pugnaſſe iſtos pro Theſtio, ut partem acquiſitæ terræ, ipſi obtinerent. ἐπὶ namque pactis ſignificandis eſt apta. ut in illo Eurip. οὐκ ἐπὶ πᾶσι σ' ἐφύτευσ' ἀγαθοῖς Ἀγαμέμνων Ἀτρεύς. δεῖ δέ σε χαίρειν καὶ λυπεῖσθαι. & in illo ejuſdem, in Hippolyto, verſ. 459.

--- Χρῆν σ' ἐπὶ ῥητοῖς ἄρα
Πατέρα φυτεύειν, ἢ ἐπὶ δεσπόταις θεοῖς
Ἄλλοισιν, εἰ τούς δέ γε μὴ στέργεις νόμους.
--- *Oportebat igitur te conditionibus certis*
A patre gigni, aut ſub dominis diis
Aliis genitam vivere, *ſi non acquieſcis hiſce legibus.* Id.

Tyndareum ducta Leda Thestij filia domum rediisse. Icarium parte Acarnaniæ occupata, è Polycasta Lygæi filia Penelopen, ejusque fratres procreasse. Enimverò nos demonstravimus in recensione navium Acarnanas quoque inter eos numerari, qui expeditioni ad Ilium interfuerint: cùm ibi nominentur & qui Actam incoluerunt, & præterea

Epirum, simul oppositas ad littora partes.

Nunquam verò aut Epirus Acarnaniæ, aut Acta Leucadis nomen tulit. Ephorus Acarnanes interfuisse expeditioni contra Ilium susceptæ negat. Nam Alcmæonem ait Amphiarai F. bello contra Thebanos auxilio Diomedis reliquorumque Epigonorum (sic eorum progenies nominatur, qui à Polynicis parte bello Thebano perierunt) obito, feliciterque gesto, cum Diomede convenisse, altumque esse inimicos Oenei: traditaque Diomedi Aetolia, ipsum in Acarnaniam transivisse, eamque occupasse. Interim Agamemnonem Argivos adortum, facile victoriam obtinuisse, plerisque cum Diomede ad militiam profectis. Paulo post, cum incidisset expeditio ad Ilium, veritum Agamemnonem ne ipso absente Diomedes cum comitatu suo rediens (quem secum magnas habere copias inaudiverat) occuparet debitam sibi ditionem, cum alter Adrasti, alter Alcmæonis esset hæres: hæc ergo cogitantem secum Agamemnonem, eos ad Argos recipiendum, & belli societatem vocavisse:

A τὸν μὲν οὖν Τυνδάρεων ἐπανελθεῖν οἴκαδε γήμαντα Λήδαν τὴν τοῦ Θεστίου θυγατέρα· τὸν δὲ Ἰκάριον ἐπιμεῖναι τῆς Ἀκαρνανίας ἔχοντα * μέρος, καὶ τεκνοποιήσασθαι τήν τε Πηνελόπην [1] ἐκ Πολυκάστης τῆς Λυγαίου θυγατρὸς καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῆς. [2] Ἡμεῖς μὲν οὖν ἀπεδείξαμεν ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν νεῶν, καὶ τοὺς Ἀκαρνᾶνας καταριθμουμένους καὶ μετασχόντας τῆς ἐπὶ Ἴλιον στρατείας, ἐν οἷς κατωνομάζοντο οἵ τε τὴν Ἀκτὴν οἰκοῦντες· καὶ ἔτι * Scripti, μέλος.

Οἵ τ' Ἤπειρον ἔχον ἠδ' ἀντιπέραι' ἐνέμοντο. Iliad. β. 634.

οὔτε δ' ἡ Ἤπειρος Ἀκαρνανία ὠνομάζετό πω, οὔθ' ἡ Ἀκτὴ Λευκάς. [3] Ἔφορος δ' οὔ φησι συστρατεῦσαι. [4] Ἀλκμαίωνα γὰρ τὸν Ἀμφιαράου συστρατεύσαντα μετὰ Διομήδους, καὶ τῶν ἄλλων Ἐπιγόνων, B καὶ κατορθώσαντα τὸν πρὸς Θηβαίους πόλεμον, συνελθεῖν Διομήδει, καὶ τιμωρήσασθαι μετ' αὐτοῦ τοὺς Οἰνέως ἐχθρούς. παραδόντα δ' ἐκείνῳ τὴν Αἰτωλίαν, [5] αὐτὸν εἰς τὴν Ἀκαρνανίαν παρελθεῖν, καὶ ταύτην καταστρέφεσθαι. Ἀγαμέμνονα δ' ἐν τούτῳ τοῖς Ἀργείοις ἐπιθέμενον, κρατῆσαι ῥᾳδίως, τῶν πλείστων τοῖς περὶ Διομήδη συνακολουθησάντων. Μικρὸν δ' ὕστερον ἐπιπεσούσης τῆς ἐπ' Ἴλιον ἐξόδου, δείσαντα μὴ ἀπόντος αὐτοῦ κατὰ τὴν στρατείαν ἐπανελθόντες οἴκαδε οἱ περὶ τὸν Διομήδη p. 462. C (καὶ γὰρ ἀκούεσθαι περὶ αὐτοῦ μεγάλην συνεστραμμένην δύναμιν) κατάσχοιεν τὴν μάλιστα προσήκουσαν αὐτοῖς ἀρχήν. [6] τὸν μὲν γὰρ Ἀδράστου, [7] τὸν δὲ, τοῦ πατρὸς εἶναι κληρονόμον· ταῦτα δὴ διανοηθέντα, καλεῖν αὐτοὺς ἐπί τε τὴν τοῦ Ἄργους ἀπόληψιν, καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ πολέμου·

1. Ἐκ Πολυκάστης τῆς Λυ.) Apollodorus verò sic, Ἰκαρίου μὲν οὖν καὶ Περιβοίας νύμφης νηΐδος, &c. *Casaub.*

2. Ἡμεῖς μὲν οὖν ἀπεδείξαμεν ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν νεῶν, καὶ τοὺς Ἀκαρνᾶνας καταριθμουμένους, καὶ μετασχόντας τῆς ἐπὶ Ἴλιον στρατείας, ἐν οἷς κατωνομάζοντο ἅτε τὴν Ἀκτὴν οἰκοῦντες, καὶ ἔτι οἱ Ἤπειρον ἔχον καὶ ἀντιπέραι' ἐνέμοντο. *Enimvero nos demonstravimus in recensione navium Acarnanas quoque inter eos numerari, qui expeditioni ad Ilium interfuerint: cum ibi nominentur, & qui Actam incoluerunt & præterea Epirum, simul oppositas ad litora partes.*) Vel Homerus in catalogo olim habuit versum, qui amplius non extat, ut eum citaverat Strabo pag. 453. ubi etiam non amplius extat, vel Strabo lapsus memoria versum Odyss. lib. ultimo putavit esse ex catalogo navium: nam id hemistichium, οἱ δὲ τὴν ἀκτὴν ἔχοντες, non invenitur nunc in catalogo, nec ibi Acta nominatur, sed in Odysseæ ω versu 376. dicit ἀκτὴν ἠπείροιο de Leucade, quæ olim Νηρικόν. Sed D Homeri catalogus multas recepit additiones & mutationes per gentium & urbium ambitionem & odium. Id amat fieri: nam & hodie videmus catalogum Nobilium, qui cum Guillelmo Notho Normanniæ duce in Angliam transfretarunt, multas recepisse additiones, & ejus sunt exemplaria ab aliis multum diversa, dum unusquisque affectavit suæ gentis nomen in illum inserere, & audivi plures Anglos viros antiquitatis Anglicanæ curiosos notare nomina male inserta & contra fidem antiquorum & authenticorum exemplarium. *Palm.*

3. Ἔφορος δ' οὔ φησι) Vide eundem Ephori locum relatum & lib. VII. pag. 325. *Casaub.*

4. Ἀλκμαίωνα γὰρ) De profectione Alcmæonis ad Oeneum Calydonis regem Apollod. lib. III. c. 7. vs. 5. *Idem.*

5. Αὐτὸν εἰς Ἀκαρνανίαν παρελθεῖν) Acarnania nomen habet ab Acarnane Alcmæonis filio, auctor Apollod. & Strabo mox, qui & aliam postea subjicit etymologiam, παρὰ τὸ μὴ κείρεσθαι. *Idem.*

6. Τὸν μὲν γὰρ Ἀδράστου) Diomedem videlicet Adrasti generum. *Idem.*

6. Τὸν μὲν γὰρ Ἀδράστου, τὸν δὲ τοῦ πατρὸς εἶναι κληρονόμον. *Cum alter Adrasti, alter Alcmæonis esset hæres.*) Hæc sic intelligit Casaubonus, quasi τὸν δὲ ad Adrastum deberet referri, sed puto debere referri ad Alcmæonem, qui patris Amphiaraï hæres debeat esse. Amphiaraus etiam pro sua parte regnaverat Argis. Ergo τὸν μὲν de Diomede, τὸν δὲ de Alcmæone intelligendum est. *Palmer.*

7. Τὸν δὲ τοῦ πατρὸς) Adrastum intellige ad quem ἐκ διαδοχῆς pertinuit regnum Argivorum: quum Argis & pater Talaus, & avus Bias regnarint. Xylander nescio ποῖ παρεπλάγχθη φρενῶν cum hæc transferebat. *Casaub.*

τὸν μὲν οὖν Διομήδη πεισθέντα μετασχεῖν τῆς στρατείας· τὸν δὲ Ἀλκμαίωνα ἀγανακτοῦντα μὴ φροντίσαι· διὰ δὲ τοῦτο μηδὲ κοινωνῆσαι τῆς στρατείας μόνους τοὺς Ἀκαρνᾶνας τοῖς Ἕλλησι· τούτοις δ' ὡς εἰκὸς τοῖς λόγοις ἐπακολουθήσαντες οἱ Ἀκαρνᾶνες, [1] σοφίσασθαι λέγονται Ῥωμαίους, καὶ τὴν αὐτονομίαν παρ' αὐτῶν ἐξανύσασθαι· λέγοντες ὡς οὐ μετάσχοιεν μόνοι τῆς ἐπὶ τοὺς προγόνους τοὺς ἐκείνων στρατείας· οὔτε γὰρ ἐν Αἰτωλικῷ καταλόγῳ φράζοιντο, οὔτε ἰδίᾳ· οὐδὲ γὰρ ὅλως τοὔνομα τοῦτ' ἐμφέροιτο ἐν τοῖς ἔπεσιν. Ὁ μὲν οὖν Ἔφορος πρὸ τῶν Τρωϊκῶν ἤδη τὴν Ἀκαρνανίαν ὑπὸ τῷ Ἀλκμαίωνι ποιήσας, τό, τε Ἄργος τὸ Ἀμφιλοχικὸν ἐκείνου κτίσμα ἀποφαίνει, καὶ τὴν Ἀκαρνανίαν ὠνομάσθαι φησὶν ἀπὸ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ Ἀκαρνᾶνος, Ἀμφιλόχους δὲ ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ Ἀμφιλόχου· ὥστε ἐκπίπτει εἰς τὰ παρὰ τὴν Ὁμηρικὴν ἱστορίαν λεγόμενα. [2] Θουκυδίδης δὲ
* Scripti, καὶ ἄλλοις. τὸν Ἀμφίλοχον, * καὶ ἄλλοι, ἀπὸ τῆς στρατείας τῆς Τρωϊκῆς ἐπανιόντα, οὐκ ἀρεσκόμενον τοῖς ἐν Ἄργει, ταύτην οἰκῆσαι φησὶ τὴν χώραν, οἱ μὲν, κατὰ διαδοχὴν ἥκοντα τῆς τοῦ ἀδελφοῦ δυναστείας, οἱ δ' ἄλλως. [3] Καὶ ἰδίᾳ μὲν περὶ Ἀκαρνάνων ταῦτα λέγοιτ' ἄν· κοινῇ δ' ὅσα καὶ τοῖς Αἰτωλικοῖς ἐπιπλέκεται νῦν ἐροῦμεν, τὰ Αἰτωλικὰ λέγοντες ἐφ' ἑξῆς ὅσα προσλαβεῖν τοῖς εἰρημένοις ἔγνωμεν. Τοὺς δὲ Κουρῆτας τῶν μὲν Ἀκαρνᾶσι, τῶν δ' Αἰτωλοῖς προσνεμόντων, καὶ τῶν μὲν ἐκ Κρήτης, τῶν δ' ἐξ Εὐβοίας τὸ γένος εἶναι φασκόντων· ἐπειδή, καὶ Ὅμηρος αὐτῶν μέμνηται, τὰ παρ' ἐκείνου πρῶτον
p. 463. ἐπισκεπτέον. Οἴονται δ' αὐτὸν λέγειν Αἰτωλοὺς μᾶλλον ἢ Ἀκαρνᾶνας, εἴπερ οἱ Παρθαονίδαι ἦσαν,

Iliad. ξ. 115. Ἄγριος ἠδὲ Μέλας, τρίτατος δ' ἦν ἱππότα Οἰνεύς.
Ὤικεον δ' ἐν Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι.

proinde Diomedem paſſum ſibi hoc perſuaderi, ac belli in ſocietatem veniſſe: Alcmæonem indignatione motum, contemtui rem habuiſſe: ideo ſolos Acarnanes cum Græcis in nullam ejus expeditionis partem veniſſe. Veriſimile eſt Acarnanes hanc ſecutos narrationem, callide eo perduxiſſe Romanos, ut ab iis obtinerent liberum patriarum legum uſum: quod ſe ſolos non interfuiſſe bello contra Romanorum majores geſto dicerent, ut qui neque in Aetolico cenſu, neque ſeorſim, neque omnino in verſibus Homericis commemorarentur. At enim Ephorus Acarnaniam jam ante bellum Trojanum Alcmæoni adſignans, cum Argos Amphilochicum ab eo dicit conditum, tum Acarnaniam nominatam à filio ejus Acarnane, Amphilochoſque à fratre Amphilocho: itaque excidit in ea, quæ ſecus narrantur quam Homerica fert hiſtoria. Thucydides, aliique Amphilochum ait à bello Trojano reverſum, cum res Argis ei non probarentur, iſtam incoluiſſe regionem: ſive quod fratris in poſſeſſionem ſuccederet, ſive aliter. Atque hæc ſunt quæ peculiariter de Acarnania dici poterant. Nunc proinde communiter ea referemus quæ cum Aetolicis implicantur, Aetolica ordine narrantes, quæ viſum fuit dictis adjungere. ¶ Quoniam vero Curetes alii Acarnanibus, alii Aetolis adſcribunt, alii è Creta, alii ex Eubœa genus eorum deducunt: Homerus autem quoque eorum meminit: primum ea conſiderabimus, quæ apud hunc habentur. Sunt qui putant Aetolos potius quam Acarnanes eos perhiberi, ſiquidem 4 Parthaonidæ erant,

Agrius, atque Melas, & equeſter tertius Oeneus,
Atque hi Pleuronem & celſam Calydona tenebant.

1. *Σοφίσασθαι λέγονται Ῥωμ.*) Notabis hanc hiſtoriam, quam [Dionyſius quoque Hallicarnaſſenſis commemorat libro primo: ſed cauſam aliter explicat. Sic ille, poſtquam expoſuit quàm benignè ab Acarnanibus quondam fuiſſet Æneas Italiam petens exceptus, *ταύτης ὑπομνήσει τῆς εὐεργεσίας, Ἀκαρνᾶσι Ῥωμαῖοι Λευκάδα καὶ Ἀνακτόριον, ἀφελόμενοι Κορινθίους, Οἰνιάδας τε ἀποκαταστῆσαι βουλομένοις ἐπέτρεψαν, καὶ τὰς Ἐχινάδας νήσους καρποῦσθαι κοινῇ μετ' Αἰτώλων ἔδωκαν.* Et Juſtinus quoque libri XXVIII. initio hiſtoriam enarrat.) Similia fuere *σοφίσματα* Ilienſium, quos *ἐλέγχει* Geographus lib. XIII. Mamertinorum in Sicilia, & Æduorum in Gallia. *Caſaub.*

2. *Θουκυδίδης δὲ*) Hæc quoque dicta ſunt libro ſeptimo p. 326. nec placet repetere quæ ad illum locum notavimus. *Idem.*

3. *Καὶ ἰδίᾳ μὲν*) Sæpius diximus geographiam Strabonis præter *τὴν περιήγησιν* continere etiam *τὴν ἱστορίαν*, quam ille prout commodum videtur, vel præponit *τῇ περιηγήσει* vel ſubjicit. Quare hîc quoque poſtquam Acarnanum & Ætolorum ditionem deſcripſit, ad *τὸν ἱστορικὸν τόπον* accedit. Porrò autem quia *αἱ ἀρχαιολογίαι* Ætolorum conjunctæ ſunt cum mentione Curetum, arripiet hîc Strabo occaſionem tractandi pluribus, & de Curetibus, & omnino de toto illo hominum genere: quod ipſe quoque ſignificat. *Idem.*

4. *Parthaonidæ fuerunt.*) Parthaonem Oenei patrem facit, ut & alii, & Ovidius IX. Metamor. Homerus autem Portheum facit Iliad. ξ. 115. & ſic legitur etiam in epitoma. Quæ etiam decimam poſt ætate Oxylum ponit, ut videatur legiſſe *τῇ δὲ δεκάτῃ ὕστερον γενεᾷ.* idque omnino confirmat *δεκατόσπορος* in epigrammate, itaque *δεκάτῃ* inſerui. *Xyland.*

1. Ἐδει-

quæ quidem urbes ſunt Aetolicæ ambæ & referuntur in catalogo Aetolico: ut cum Pleuronii ab Homero Curetes dicuntur, appareat de ejus ſententia Curetas fuiſſe Aetolos. Qui huic opinioni repugnant, modo loquendi abducuntur, cum Homerus dicat:

Pugnabant Curetes, & Aetoli armipotentes.
Juxta urbem Calydona.—

Quaſi propriè hoc non dicatur, pugnabant inter ſe Bœoti & Thebani, aut Argivi & Peloponneſij. Atqui ſupra docuimus, Homericum eſſe hunc loquendi modum, etiam apud alios tritum poëtas. Itaque his facilè reſponderimus. Illud verò ipſi dicant, qui Pleuronios non Aetolos, neque Aetolorum gentiles inter Aetolos poëta recenſuerit. Ephorus Aetolos gentem ait fuiſſe, quæ nunquam aliis paruerit, ſed toto quod memoratur tempore indomita manſerit. Ob locorum autem difficultates, & bellicam exercitationem Curetes ab initio omnem iſtam tenuiſſe regionem. Cùm autem Elide profectus Aetolus Endymionis F. bellis eos ſuperaſſet: Curetas conceſſiſſe in Acarnaniam quæ nunc vocatur: Aetolos autem cum Epeis poſtliminio reverſos, decem in Aetolia urbes antiquiſſimas condidiſſe. Decima poſt ætate Elidem ab Oxylo Aemonis F. ex Aetolia eo profecto fuiſſe conditam. Hujus rei teſtimonia apponit inſcriptiones: quarum una in Thermis Aetoliæ, ubi comitia creandis magiſtratibus patrio more Aetoli habent, baſi imaginis Aetoli inſculpta, ſic habet.

Alphei ad latices qui quondam condidit urbem,
Eductum Piſæ non procul à ſtadiis.
Endymionis natum, virtutis monimentum
Aetoli Aetolum ſic poſuere ſua.

A αὗται δ' εἰσὶν Αἰτωλικαὶ πόλεις ἀμφότεραι, καὶ φέρονται ἐν τῷ Αἰτωλικῷ καταλόγῳ· ὥς τε ἐπεὶ οἱ τὴν Πλευρῶνα οἰκοῦντες φαίνονται κατ' αὐτὸν οἱ Κουρῆτες, Αἰτωλοὶ ἂν εἶεν. Οἱ δ' ἀντιλέγοντες τῷ τρόπῳ τῆς φράσεως παράγονται· ὅταν φῇ,

Κουρῆτές τ' ἐμάχοντο, καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι Iliad. ι. 525.
Ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα. ---

* Οὐδὲν γὰρ ἂν κυρίως εἶπεν οὕτως, ἐμάχοντο Βοιωτοὶ καὶ Θηβαῖοι πρὸς ἀλλήλους, οὐδ' Ἀργεῖοι καὶ Πελοποννήσιοι. [1] Ἐδείχθη δ' ἐν τοῖς ἔμπροσθεν, B ὅτι καὶ Ὁμηρικόν ἐστι τὸ ἔθος τῆς φράσεως, καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων ποιητῶν τετριμμένον. [2] τοῦτο μὲν οὖν εὐαπολόγητον. Ἐκεῖνοι δὲ λεγέτωσαν, πῶς ἂν μὴ ὁμοεθνεῖς ὄντας μηδ' Αἰτωλοὺς τοὺς Πλευρωνίους ἐν τοῖς Αἰτωλοῖς κατέλεξε. Ἔφορος δὲ τοὺς Αἰτωλοὺς ἔθνος εἶναι μηδεπώποτε γενόμενον ὑφ' ἑτέροις· ἀλλὰ πάντα τὸν μνημονευόμενον χρόνον μεμενηκὸς ἀπόρθητον· διά δὲ τὰς δυσχωρίας τῶν τόπων, καὶ διὰ τὴν περὶ τὸν πόλεμον ἄσκησιν, ἐξαρχῆς μὲν φασιν [3] ἅπασαν τὴν χώραν Κουρῆτας * μετασχεῖν· [4] ἀφικομένου δ' ἐξ Ἤλιδος Αἰτωλοῦ τοῦ Ἐνδυμίωνος, καὶ τοῖς πολέμοις κρατοῦντος αὐτῶν, τοὺς μὲν Κουρῆτας C εἰς τὴν νῦν καλουμένην Ἀκαρνανίαν ὑποχωρῆσαι, τοὺς δ' Αἰτωλοὺς συγκατελθόντας Ἐπειοῖς, τὰς ἀρχαιοτάτας κτίσαι τῶν ἐν Αἰτωλίᾳ πόλεων δέκα· τῇ δ' ὕστερον δεκάτῃ γενεᾷ τὴν Ἦλιν ὑπὸ Ὀξύλου τοῦ Αἵμονος συνοικισθῆναι, περαιωθέντος ἐκ τῆς Αἰτωλίας· παρατίθησι δὲ, καὶ τὰ τούτων μαρτύρια τὰ ἐπιγράμματα· τὸ μὲν ἐν Θερμοῖς τῆς Αἰτωλίας, ὅπου τὰς ἀρχαιρεσίας ποιεῖσθαι πάτριον αὐτοῖς ἐστιν, ἐγκεχαραγμένον τῇ βάσει τῆς Αἰτωλοῦ εἰκόνος.

Χώρης οἰκιστῆρα παρ' Ἀλφειοῦ ποτὲ δίναις,
Τρεφθέντα σταδίων γείτον' Ὀλυμπιάδος,
Ἐνδυμίωνος παῖδ' Αἰτωλὸν τόνδ' ἀνέθηκαν
D * Αἰτωλοὶ σφετέρας μνῆμ' ἀρετῆς ἐσορᾶν.

* Scripti, οὐδέ.

* Manuſſ. κατασχεῖν.

* Vett. quidam Αἰτωλῶν quidam Ἠλείων.

1. Ἐδείχθη δ' ἐν τοῖς ἔμ.) Non uno quidem loco, ſed quam plurimis: Hîc autem reſpicit ad ea quæ dixit lib. VIII. *Caſaub.*

2. Τοῦτο μὲν οὖν εὐαπολόγητον. *Itaque his facile reſponderimus.*) Certe ſi ea, quæ ſequuntur apud Homerum, conſiderentur, erit δυσαπολόγητον, & non poteſt aſtrui Homeri ſententia ex hoc Homeri loco, qui ſic habet:

Κουρῆτες δὲ ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι
Ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα, καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον,
Αἰτωλοὶ μὲν ἀμυνόμενοι Καλυδῶνος ἐραννῆς,
Κουρῆτες δὲ διαπραθέειν μεμαῶτες Ἄρηϊ. i. e.
Curetes autem pugnabant, & Ætoli bellicoſi
Circa urbem Calydona, & ſe invicem occidebant,
Ætoli quidem defendentes Calydonem amabilem,
Curetes vero eam diripere cupientes bello.

Nihil mihi videtur evidentius, quam Homerum diſtinxiſſe hoc loco Curetas ab Ætolis, licet poſtea facti fuerint unus & idem populus, & Ætolorum appellatio late ſumpta in utroſque prævaluerit. *Palm.*

3. Ἅπασαν τὴν χώραν Κουρῆτας μετασχεῖν) Inde Κουρῆτις dicta Ætolia. quanquam diſtinguere videtur Lycophron hoc verſu, vſ. 671.

Αἰτωλὶς ἢ Κουρῆτις, αἰόλῳ μέλει.
Ætolica vel Acarnania, cantu molli.

Et ita Homerus Ιλ. ι. quod ex ſequentibus liquebit. *Caſaub.* Quinam *Curetes* ſint perdocte prolixeque expoſuit vir illuſtriſſ. Ezech. Spanhemius ad Callimach. Hymn. in Jov. ℣. 52.

4. Ἀφικομένου δ' ἐξ Ἤλιδος Αἰτωλοῦ.) Vide ad librum VIII. Nam ibi quoque vel eundem vel ſimilem Ephori locum protulit. Mihi verò ut liberè dicam quod ſentio, parum probatur tam longa iſta adverſus Ephorum diſputatio, qui potuit uno verbo jugulari. Sed cauſam hujus rei mox explicabimus. *Idem.*

Τὸ δ' ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν Ἠλείων ἐπὶ τῷ [1] Ὀξύλου ἀνδριάντι.

Αἰτωλός ποτε τόνδε λιπὼν αὐτόχθονα δῆμον
Κτήσατο Κουρῆτιν γῆν δορὶ πολλὰ καμών.
p. 464. Τῆς δ' αὐτῆς γενεᾶς δεκατόσπορος Αἵμονος υἱὸς
Ὄξυλος ἀρχαίην ἔκτισε τήνδε πόλιν.

[2] Τὴν μὲν οὖν συγγένειαν τὴν πρὸς ἀλλήλους, τῶν τε Ἠλείων, καὶ τῶν Αἰτωλῶν ὀρθῶς ἐπισημαίνεται διὰ τῶν ἐπιγραμμάτων, ἐξομολογουμένων ἀμφοῖν, οὐ τὴν συγγένειαν μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀρχηγέτας ἀλλήλων εἶναι· δι' οὗ καλῶς ἐξελέγχει ψευδομένους τοὺς * λέγοντας, τῶν μὲν Αἰτωλῶν ἀποίκους εἶναι τοὺς Ἠλείους, μὴ μέντοι τῶν Ἠλείων τοὺς Αἰτωλούς. Τὴν δ' ἀνομολογίαν τῆς γραφῆς, καὶ τῆς ἀποφάσεως, φαίνεται τὴν αὐτὴν ἐπιδεδειγμένος κἀνταῦθα, ἥν περ ἐπὶ τοῦ μαντείου τοῦ ἐν Δελφοῖς [3] παρεστήσαμεν. Εἰπὼν γὰρ ἀπόρθητον ἐκ τοῦ μνημονευομένου χρόνου παντὸς τὴν Αἰτωλίαν· εἰπὼν δὲ, καὶ ἐξ ἀρχῆς τὴν χώραν ταύτην τοὺς Κουρῆτας κατασχεῖν. ὤφειλε μέν τοι γε τοῖς εἰρημένοις ἀκόλουθον τοῦτο * φέρειν, ὅτι οἱ Κουρῆτες διέμειναν ἕως εἰς αὐτὸν κατέχοντες τὴν Αἰτωλίαν γῆν. οὕτω γὰρ ἔμελλεν ἀπόρθητός τε, καὶ ὑπ' ἄλλοις οὐδέ ποτε γεγονυῖα ὀρθῶς λεχθήσεσθαι. Ὁ δὲ ἐκλαθόμενος τῆς ὑποσχέσεως οὐ τοῦτ' ἐπιφέρει, ἀλλὰ τοὐναντίον· ὡς ἀφικομένου ἐξ Ἤλιδος Αἰτωλοῦ, καὶ τοῖς πολέμοις καταλύσαντος αὐτῶν, οἱ Κουρῆτες ἀπῆλθον εἰς τὴν Ἀκαρνανίαν· τί οὖν ἄλλο πορθήσεως ἴδιον, ἢ τῷ πολέμῳ κρατηθῆναι, καὶ τὴν χώραν ἐκλιπεῖν; τοῦτο δὲ τὸ ἐπίγραμμα μαρτυρεῖ τὸ παρὰ τοῖς Ἠλείοις· ὁ γὰρ Αἰτωλὸς φησὶ

Κτήσατο Κουρῆτιν γῆν, δορὶ πολλὰ καμών.

Ἴσως δέ τις ἂν φαίη λέγειν αὐτὸν ἀπόρθητον τὴν Αἰτωλίαν, ἀφ' οὗ τοὔνομα τοῦτ' ἔσχε μετὰ τὴν Αἰτωλοῦ παρουσίαν· ἀλλ' ἀφῄρηται καὶ τοῦ νοήματος τὸν λόγον, φήσας ἐν τοῖς ἑξῆς, τὸ μὲν πλεῖστον τοῦ λαοῦ τοῦ διαμένοντος ἐν τοῖς Αἰτωλοῖς, [4] τοῦτο εἶναι τὸ τῶν Ἐπειῶν λέγων· συμμιχθέντων δ' αὐτοῖς ὕστερον Αἰολέων, τῶν ἅμα Βοιωτοῖς ἐκ Θετταλίας ἀναστάντων, κοινῇ μετὰ τούτων τὴν χώραν κατασχεῖν. Ἆρ' οὖν ἐστι χωρὶς πολέμου τὴν ἀλλοτρίαν ἐπελθόντας, συγκατανείμασθαι τοῖς ἔχουσι, μηδὲν δεομένοις κοινωνίας τοιαύτης; ἢ τοῦτο μὲν οὐ πιστόν· τὸ δὲ, κρατουμένοις τοῖς ὅπλοις ἐπίσης συμβῆναι πιστόν;

* Manusc. φάσκοντας.

* Malim. ἐπιφέρειν. ut mox.

Altera in foro Eleorum, inscripta statuæ Oxyli.

Aetolus quondam indigenam populum huncce reliquens
Terram Curetum Marte fero obtinuit.
Aetate ast decima post Oxylus Aemone natus
Urbem hanc splendori restituit veterem.

Enimverò cognationem Eleorum & Aetolorum mutuam, rectè ex epigrammatis hisce Ephorus arguit: quorum utroque non cognatio tantum indicatur, sed etiam unam gentem alterius auctorem, idque vicissim fuisse: itaque mendacii probè convincit eos, qui Eleos Aetolorum colonos, non item Aetolos Eleorum esse dicunt. Discrepantiam autem dictorum hîc eandem videtur admisisse, quam de oraculo Delphico ostendimus. Cum enim dixisset, toto illo quod memoratur tempore Aetoliam inviolatam mansisse, & Curetas eam jam inde ab initio tenuisse: id quod ex dictis consequebatur inferre debuit, Curetes Aetoliam usque ad ipsius tempora tenuisse. Sic enim rectè poterat pronunciari, semper vastationis immunem mansisse, & nunquam in aliorum potestatem venisse. Ille autem oblitus promissi sui, non isthuc infert, sed contrarium: venisse nimirum Elide Aetolum, & Curetas ab eo bellis victos in Acarnaniam concessisse. Quid verò aliud proprium est evastationis: quam bello victum regionem deserere? Hoc autem inscriptio ista apud Eleos testatur, de Aetolo dicens

Curetum terram Marte fero obtinuit.

Fortassis autem dicat aliquis, intelligere eum Ætoliam vastationis expertem fuisse ex quo ab adventu Ætoli sic nominata fuit. Sed & hujus sententiæ rationem ipse sustulit, mox scribens majorem partem gentis, quæ in Ætolia permansit, fuisse Epeos, quibus admixti deinde fuerint Æolenses & Bœoti unà cum his è Thessalia pulsi, regionemque cum illis æquo jure tenuerint. An verò absque bello fieri potest, ut qui in alienam veniunt ditionem cum possidentibus ejus communionem ineant, nihil eam requirentibus possessoribus? Id quidem credibile non est: credibile, victores cum victis pacto communicare regionem.

1. Ὀξύλου) De Oxylo vide Erasmi Vindigii Hellen. p. 141. T. x. Thesaur. Antiq. Græc. cel. J. Gronovii. De Aetolis vero Curetibusque Eundem p. 309. & seqq.

2. Τὴν μὲν οὖν συγγένειαν) Apparet συγγένεια etiam ex eo quod Pindarus hominem Eleum vocat Ætolum Ode. III. Olympionicarum. *Casaub.*

3. Παρεστήσαμεν) locus est libro IX. Ubi Ephori inconstantiam pluribus exagitavit. *Idem.*

4. Τοῦτο εἶναι τὸ τῶν Ἐπειῶν λέγων) Mendosus locus: Suspicor legendum τοῦτο εἶναι τὸ τῶν Ἐπειῶν, sublata voce λέγων, vel ita potius τοῦτον εἶναι τὸν τῶν Ἐπειῶν λεών. *Idem.*

A Quid autem eſt vaſtari aliud, quam armis vinci? Sed & Apollodorus tradidit Hyantes memorari qui è Bœotia profecti Aetolorum ſint facti inquilini. Tamen Ephorus, quaſi re præclarè geſta, addit hanc ſe accurationem adhibere ſolere, cùm aut dubia omnino res eſt, aut falſa de ea obtinet opinio. Talis cùm ſit Ephorus, aliis tamen eſt melior? & ipſe Polybius ita ſtudioſè eum laudans, dicenſque de rebus Græcis Eudoxum bellè, Ephorum optimè ſcripſiſſe, de origine urbium, cognationibus, migrationibus, ducibus atque auctoribus: nos autem (inquit) ea quæ nunc ſunt indicabimus, ſituſque locorum & intervalla exponemus, quod maximè proprium eſt deſcriptioni regionum. Proinde tu, Polybi, qui aliorum de ſpaciis ſententias atque dicta producis, non modò de his, quæ extra Græciam ſunt, ſed de ipſa etiam Græcia: & nunc Poſidonium, nunc Artemidorum, modò plures alios reos facis: nobis quoque veniam debes parare, ne quis iniquior ſit nobis, narrationem copioſam è talibus ſcriptoribus transferentibus, ſicubi labimur: contentique ſint lectores, ſi pleraque melius quam ab aliis factum explicamus, aut prætetita ignoratione aliorum ipſi apponimus. Porrò autem de Curetibus etiam ea dicuntur, quæ Aetolorum & Acarnanum hiſtoriæ alia magis, alia minus conveniant. Viciniora ei ſunt, qualia antè retulimus: Curetes eam regionem, quæ nunc Aetolia dicitur, inhabitaſſe: Aetolos autem duce Aetolo ſupervenisse, eoſque in Acarnaniam expuliſſe. Item hæc, Pleuroniam à Curetibus habitatam fuiſſe, & Curetidem dictam: Aeolenſes vero ſupervenientes eam pulſis incolis obtinuiſſe. Archemachus Euboënſis Curetas ait Chalcidem

τί οὖν ἄλλο πόρθησις, ἢ τὸ κρατεῖσθαι τοῖς ὅπλοις; καὶ Ἀπολλόδωρος δ' εἴρηκεν ἐκ τῆς Βοιωτίας ἀπελθόντας Ὕαντας ἱστορεῖσθαι, καὶ ἐποίκους τοῖς Αἰτωλοῖς γενομένους· ὁ δ' ὥσπερ κατωρθωκὼς ἐπιλέγει· ὅτι ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα διακριβοῦν εἰώθαμεν, ὅταν ᾖ τι τῶν πραγμάτων ἢ παντελῶς ἀπορούμενον, ἢ ψευδῆ δόξαν ἔχον. [1] Τοιοῦτος δ' ὢν Ἔφορος ὅμως ἑτέρων κρείττων ἐστί· καὶ αὐτὸς ὁ ἐσπουδασμένως οὕτως ἐπαινέσας αὐτὸν Πολύβιος καὶ φήσας περὶ τῶν Ἑλληνικῶν καλῶς μὲν Εὔδοξον, κάλλιστα δ' Ἔφορον ἐξηγεῖσθαι περὶ κτίσεων, συγγενειῶν, μεταναστάσεων, ἀρχηγετῶν· ἡμεῖς δέ, φησί, τὰ νῦν ὄντα δηλώσομεν, καὶ περὶ θέσεως τόπων, καὶ διαστημάτων· τοῦτο γάρ ἐστιν οἰκειότατον χωρογραφίᾳ. p. 465.

B Ἀλλὰ μὴν σύ γε, ὦ Πολύβιε * ὁ τὰς τῶν ἄλλων δογματικὰς ἀποφάσεις περὶ τῶν διαστημάτων εἰσάγων, οὐκ ἐν τοῖς ἔξω τῆς Ἑλλάδος μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς, [2] καὶ διαδιδοὺς εὐθύνας, τὰς μὲν Ποσειδωνίῳ, τὰς δ' Ἀρτεμιδώρῳ, τὰς δ' ἄλλοις πλείοσι· [3] καὶ ἡμῖν οὖν συγγνώμην ἔχειν, καὶ οὐ δυσχεραίνειν δεῖ, παρὰ τῶν τοιούτων μεταφέρουσι τὴν πολλὴν ἱστορίαν, ἐάν τι πταίωμεν. ἀλλ' ἀγαπᾶν, ἐὰν τὰ πλείω τῶν εἰρημένων ἑτέροις ἄμεινον λέγωμεν, ἢ τὰ παραλειφθέντα κατ' ἄγνοιαν, προστιθῶμεν.

* Vett. quidam libri ὁ δογματικάς.

C Περὶ δὲ Κουρήτων ἔτι, καὶ τὰ τοιαῦτα λέγεται, τὰ μὲν ἐγγυτέρω ὄντα τῆς περὶ Αἰτωλῶν, καὶ Ἀκαρνάνων ἱστορίας, τὰ δ' ἀπωτέρω· ἐγγυτέρω μὲν τὰ τοιαῦτα οἷα προείρηται, ὅτι τὴν χώραν ἣν νῦν Αἰτωλία καλεῖται, Κουρῆτες ᾤκουν. ἐλθόντες δ' οἱ Αἰτωλοὶ μετ' Αἰτωλοῦ, τούτους ἐξέβαλον εἰς τὴν Ἀκαρνανίαν· καὶ ἔτι τὰ τοιαῦτα, ὅτι τὴν Πλευρωνίαν ὑπὸ Κουρήτων οἰκουμένην, καὶ Κουρῆτιν προσαγορευομένην, Αἰολεῖς ἐπελθόντες ἀφείλοντο, τοὺς δὲ κατέχοντας ἐξέβαλον. [4] Ἀρχέμαχος δ' ὁ Εὐβοεὺς φησὶ τοὺς Κουρῆτας ἐν Χαλκίδι

1. Τοιοῦτος δ' ὢν Ἔφορος.) Docet nunc quorſum tam diligenter errorem Ephori arguerit: ut nimirum æquiorem habeat lectorem, ſicubi aliquid exciderit minus verum, aut dictum negligentius. Nam ſi Ephorum non ideo minoris facit vir maximus Polybius, quod in eo nævi quidam appareant ſatis manifeſti: Ergo & Straboni venia omnino danda eſt, nec de ejus laude imminuendum, quamvis quidam in eo nævi conſpiciuntur. Polybium cum alloquitur, omnes ſimul lectores compellat, & ſui officii monet. *Caſaub.*

2. Καὶ διαδιδοὺς εὐθύνας, τὰς μὲν Ποσ.) iſta lectio mendoſa eſt & fallax, quæ tamen me non fallet: neque tam ſimplex ero ut poſt Poſidonium & Artemidorum ſcripſiſſe Polybium credam cum Xylandro, qui nimis fuit ταχυπειθής. Ego contra ſcio Polybium à Poſidonio & Artemidoro ſæpius fuiſſe reprehenſum. Ubi verò lectum eſt εὐθύνας διδόναι vel διαδιδόναι pro *reum facere*? Tu lege, διδοῖς. & ita conjunge, σύ γε ὦ Πολύβιε διδοῖς εὐθύνας. Hæc eò pertinent, ut ſe venia dignum eſſe doceat, ſicubi lapſus fuerit. Nam ſi Ephori laudibus nihil decedit, etſi eum Polybius multis locis erraſſe oſtendit, nec ipſius Polybii, etſi eum in multis reprehendunt

D Poſidonius & Artemidorus: Ergo nec Strabo minus laudandus, etſi alicubi labi eum contigerit. διδόναι εὐθύνας, eſt judicio ſiſti & rerum geſtarum rationem in judicio reddere: reſpondet verbo εἰσάγειν, quo modo eſt uſus, Nam & εἰσάγειν dictio eſt forenſis, quod Xylander ignoraſſe videtur, ut aliâs pluribus exponemus. Hoc tantum addam, niſi legamus διδοῖς pro διαδιδοὺς, habebimus orationem non Græcam, ſed ſolœcam, & putidam, proinde non Strabonis. *Idem.*

3. Καὶ ἡμῖν οὖν συγγνώμην ἔχειν καὶ οὐ δυσχεραίνειν δεῖ) Si tantis viris venia datur, & nobis debebit dare veniam lector. Lector, inquam, non Polybius, ut putat Xylander. *Idem.*

4. Ἀρχέμαχος δ' ὁ Εὐβοεύς) Scripſerat Archemachus rerum Euboicarum multos libros: Nam Athenæus libro VI. c. 18. pag. 264. tertium ejus operis laudat. *Idem.* Vide G. J. Voſſium de Hiſtoricis Græcis lib. III. pag. 329. ed. 1651.

συνοικῆσαι· συνεχῶς δὲ περὶ τοῦ Ληλάντου πεδίου πολεμοῦντας, ἐπειδὴ οἱ πολέμιοι τῆς κόμης * ἐδράττοντο τῆς ἔμπροσθεν, καὶ αὐτοὺς κατέσπων, ὄπισθεν κομῶντας γενέσθαι, τὰ δ' ἔμπροσθεν κείρεσθαι· [1] διὸ καὶ Κουρῆτας ἀπὸ τῆς κουρᾶς κληθῆναι. μετοικῆσαι δ' εἰς τὴν * Αἰτωλίαν, καὶ κατασχόντας τὰ περὶ Πλευρῶνα χωρία· τοὺς δὲ πέραν οἰκοῦντας τοῦ Ἀχελώου, διὰ τὸ ἀκούρους φυλάττειν τὰς κεφαλὰς, Ἀκαρνᾶνας καλεῖσθαι. [2] Ἔνιοι δ' ἀπὸ ἥρωος τοὔνομα σχεῖν ἑκάτερον τὸ φῦλον. οἱ δ' [3] ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ Κουρίου τοὺς Κουρῆτας ὀνομασθῆναι, τοῦ ὑπερκειμένου τῆς Πλευρῶνος. εἶναι τε φῦλον τι Αἰτωλικὸν τοῦτο, [4] ὡς * Σωφιεῖς, καὶ Ἀγραίους, καὶ Εὐρυτᾶνας, καὶ ἄλλα πλείω. Ὡς δ' εἴρηται, τῆς Αἰτωλίας δίχα διῃρημένης, τὰ μὲν περὶ Καλυδῶνα τὸν Οἰνέα ἔχειν φασί. τῆς δὲ Πλευρωνίας μέρος μέν τι, καὶ τοὺς Παρθαονίδας ἔχειν τοὺς περὶ τὸν Ἄγριον, οἵπερ

* Manusſ. quidam δραττόμενοι τῆς ἐμ. αὐτούς. ſine καί.
* Manusſ. Πλευρωνίαν
* Scripti, Ὀφιεῖς rectè.

p. 466. Iliad. ξ. 115.

Ὤκεον ἐν Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι.

Ἐπικρατεῖν μέντοι Θέστιον τῆς Πλευρωνίας, [5] τὸν πενθερὸν τῶν Οἰνέως, Ἀλθαίας δὲ πατέρα, ἡγούμενον τῶν Κουρήτων. πολέμου δ' ἐμπεσόντος τοῖς Θεστιάδαις πρὸς Οἰνέα, καὶ Μελέαγρον, [6] ὁ μὲν ποιητὴς ἀμφὶ συὸς κεφαλῇ, καὶ δέρματι, * καὶ τὴν περὶ τοῦ κάπρου μυθολογίαν, ὡς δὲ τὸ εἰκὸς περὶ μέρους τῆς χώρας· * οὕτω δὴ λέγεται,

* Vett. lib. κατὰ τὴν.
* Manusſ. ὅπερ οὕτω δή.

Iliad. ι. 544.

Κουρῆτές τ' ἐμάχοντο, καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι.

Ταῦτα μὲν τὰ ἐγγυτέρω. [7] Τὰ δ' ἀποτέρω τῆς ὑποθέσεως * ταῦτα, ἄλλως ἢ διὰ τὴν ὁμωνυμίαν εἰς ταυτὸν ὑπὸ τῶν ἱστορικῶν ἀγόμενα ἅπερ Κουρητικὰ

* Scripti, ταύτης ἄλλως μέν.

A incoluiſſe, cumque continenter de Lelanto campo dimicarent, anterioreque eos coma hoſtes apprehenderent & proſternerent, comam alere in occipite, radere ſinciput inſtituiſſe: atque adeo Curetas *ἀπὸ τῆς κουρᾶς id eſt tonſura*, dictos: migraviſſe autem in Aetoliam, & loca circa Pleuronem obtinuiſſe: Eos autem qui trans Acheloum habitabant, quia caput non tonderent, Acarnanas dictos fuiſſe. Alii utramque gentem ſuum ab heroë aliquo nomen habuiſſe putant. Sunt qui è Curio monte Curetas appellatos ſentiunt, qui eſt ſupra Pleuronem ſitus: & B eſſe eos Aetolicam gentem, ut ſunt etiam Sophienſes, Agræi, Eurytanes & alii plures. Diviſa autem, ut docuimus, Aetolia in duas partes, quæ circa Calydonem erant, Oeneum tenuiſſe ajunt. Pleuroniæ quoque partem Parthaonidas & Agrium cum ſuis habuiſſe, qui quidem

Urbem Pleuronem, & celſam Calydona tenebant.

Tamen Pleuroniam occupatam fuiſſe à Theſtio Oenei ſocero, Althææ patre, duce Curetum. Cùm autem incidiſſet Theſtiadis bellum contra Oeneum & C Meleagrum de parte ut apparet regionis: (poëta cauſam belli fuiſſe caput apri & exuvium dicit, ad Calydonii apri fabulam alludens) ita ſcribit:

Pugnabant Curetes & Aetoli armipotentes.

Hæc ergo ſunt viciniora. Remotiora ab inſtituto ſunt ea, quæ ob vocis ambiguitatem hûc referuntur Curetica

1. Διὸ καὶ Κουρῆτας ἀπὸ τῆς) Cum antea Abantes vocarentur. Homerus Ιλ. β. ψſ. 542.

Τῷ δ' ἅμ' Ἄβαντες ἕποντο θοοὶ ὄπιθεν κομόωντες.
Hunc ſimul Abantes ſequebantur veloces, à tergo comati.

Vide Plutarch. in Theſeo initio p. 2. T. II. ed. FFurt. & Polyb. *Caſaub.*

2. Ἔνιοι δὲ ἀπὸ ἥρωος) Ab Acarnane filio Alcmæonis, ut modò dictum eſt. *Idem.* Ita Thucydid. II. 102.

3. Ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ Κουρίου) Vide paullò antè. *Idem.*

4. Ὡς Σωφιεῖς καὶ Ἀγραίους, καὶ Εὐρυτάνας) Perſuaſum habeo locum eſſe corruptum: Cenſeo autem legendum ὡς Ὀφιεῖς καὶ Ἀγραίους, καὶ Εὐρυτᾶνας. Confirmat hanc emendationem ſuperior locus p. 451. ubi ſimillimè gentes Ætoliæ aliquot recenſentur. Ὁ δὲ Εὔηνος ποταμὸς ἄρχεται μὲν ἐκ Βωμιαίων, ἐν Ὀφιεῦσιν Αἰτωλικοῦ ἔθνους, καθάπερ καὶ οἱ Εὐρυτᾶνες, καὶ Ἀγραῖοι, καὶ Κουρῆτες, καὶ Ἄλλοι. *Idem.*

5. Τὸν πένθερον τοῦ Οἰνέως) Apollodorus lib. I. cap. 8. §. 1. de Oeneo loquens, Γήμας δὲ Ἀλθαίαν τὴν Θεστίου γεννᾷ Τοξέα. *Idem.*

6. Ὁ μὲν ποιητὴς) Malim, ὡς μὲν ὁ ποιητής. *Idem.*

7. Τὰ δ' ἀπωτέρω τῆς ὑποθ.) Quæ de Curetibus hactenus dicta ſunt, vel ad geographicum, vel ad D hiſtoricum τόπον pertinuiſſe certum eſt: Quæ ſequentur, Theologica potius ſunt, quàm geographica, aut hiſtorica: Ea igitur narraturus Strabo vir ad unguem factus, & qui non ſolet temerè omnia miſcere (quod hodie pleroſque facere videas, ut ſcilicet doctiores videantur, cum nullum ſit meo quidem judicio certius imperitiæ & ἀπαιδευσίας argumentum) ea igitur narraturus Strabo munit ſe veterum auctoritate. Hos ait cum de Curetibus geographicam, vel hiſtoricam tractationem eſſent aggreſſi, propter argumenti ſimilitudinem, ea quoque de Curetibus tractaſſe quæ ad propoſitum nihil facerent: inductos inquit, eo quod utraque ſcriptio eſſet Κουρητικὴ, & de Curetibus, neque animadvertèbant ὁμωνύμως dici utrumque argumentum Κουρητικὸν, non συνωνύμως: quod factum oportuit, ut rectè dici unum ſubjectum illa duo argumenta poſſent. Veterum igitur errorem vir magnus & λογικώτατος detegit: & tamen eorum veſtigia non dubitat hîc quoque premere: quaſi errare cum tantis auctoribus eſſet tutius quàm rectam viam inſiſtere, quum ab illis diſcedas. Porrò de Curetibus lege Diod. Siculum lib. v. ubi de Creta, & Dionyſium Halicar. Nuſquam tamen tam multa de illis atque hîc. *Idem.*

& de Curetibus: quasi vero ad hos pertineant, qui Aetoliam & Acarnaniam incolebant: cum ab iis aliena, similiora sint eorum quæ de Satyris, Silenis, Bacchis, & Tityris feruntur: tales quosdam genios administrosve deorum Curetes faciunt. Qui vero Cretenses res tradunt Phrygiasque, ii quibusdam sacris ministeriis implicant Curetes cum arcanis, tum alias Jovis in Creta educationi puerili, & Matris Deûm sacrificiis in Phrygia ac locis circa Idam Trojæ montem. Ingens est diversitas istarum narrationum: alii eosdem cum Curetibus ponunt Corybantas, Cabiros, Idæos Dactylos, Telchines: alii cognatos inter se, & exilibus distinctos differentiis. Ut in summa dicam, ab omnibus furore quodam divino correpti & bacchantes describuntur, qui armata saltatione cum tumultu & strepitu, tintinnabulis, tympanis, armis, tibia, & clamore in sacrificiis perterreant homines sub administrorum specie: atque hæc sacra quodammodo communia habere pleraque censentur cum Samothraciis Lemniis, aliisque compluribus: ideò quod iidem omnium famuli perhibentur. Tota ista consideratio ad theologiam pertinet, neque à contemplatione philosophica est aliena. Quoniam autem ob ambiguitatem vocabuli Curetum historici etiam in unum conduxerunt, quæ discrepantia sunt: ipse quoque haud gravabor per digressionem plura de iis dicere, rationem naturalem, utpote congruentem huc, historiæ adjiciens. Equidem non desunt qui hæc illis accommodanda opinentur: ac fortassis sequuntur quidpiam probabile. Ajunt enim Ætolicos Curetas hoc nomine adfectos, quod puellarum (quæ Kuræ appellarentur Græcè) in morem muliebres vestes gererent: tale nimirum quoddam viguisse studium apud Græcos,

A μὲν καὶ περὶ Κουρήτων λέγεται, ὁμοίως ὥσπερ καὶ τὰ περὶ τῶν τὴν Αἰτωλίαν καὶ τὴν Ἀκαρνανίαν οἰκησάντων, ἐκείνων μὲν διαφέρει, ἔοικε δὲ μᾶλλον [1] τῷ περὶ Σατύρων, καὶ Σειληνῶν, Βακχῶν καὶ Τιτύρων λόγῳ· τοιούτους γάρ τινας δαίμονας ἢ προπόλους θεῶν τοὺς Κουρῆτας φασίν· οἱ δὲ παραδιδόντες τὰ Κρητικὰ, καὶ τὰ Φρύγια ἱερουργίαις τισὶν [2] ἐμπεπλεγμένοι, ταῖς μὲν, μυστικαῖς, ταῖς δ' ἄλλως, περί τε τὴν τοῦ Διὸς παιδοτροφίαν τὴν ἐν τῇ Κρήτῃ, καὶ τοὺς τῆς μητρὸς τῶν θεῶν ὀργιασμοὺς ἐν τῇ Φρυγίᾳ, καὶ τοῖς περὶ τὴν Ἴδην τὴν Τρωϊκὴν τόποις. τοσαύτη δ' ἐστὶν ἐν τοῖς λόγοις B τούτοις ποικιλία, τῶν μὲν, τοὺς αὐτοὺς τοῖς Κουρῆσι τοὺς Κορύβαντας καὶ Καβείρους [3] καὶ Ἰδαίους Δακτύλους, καὶ Τελχῖνας ἀποφαινόντων· τῶν δὲ, συγγενεῖς ἀλλήλων, καὶ μικράς τινας αὐτῶν πρὸς ἀλλήλους [4] διαφορὰς διαστελλόντων· ὡς δὲ τύπῳ εἰπεῖν, καὶ κατὰ τὸ πλέον ἅπαντας ἐνθουσιαστικούς τινας καὶ Βακχικοὺς, καὶ ἐνοπλίῳ κινήσει, μετὰ θορύβου, καὶ ψόφου, καὶ κυμβάλων, καὶ τυμπάνων, καὶ ὅπλων, ἔτι δ' αὐλοῦ καὶ βοῆς ἐκπλήττοντας κατὰ τὰς ἱερουργίας ἐν σχήματι διακόνων τε, καὶ τὰ ἱερὰ τρόπον τινὰ κοινοποιεῖσθαι· ταῦτά τε, καὶ τῶν Σαμοθρᾳκῶν, καὶ τὰ ἐν Λήμνῳ, καὶ ἄλλα πλείω· διὰ τὸ τοὺς * [5] προσπόλους λέγεσθαι τοὺς αὐτούς. C Ἔστι μὲν οὖν θεολογικὸς πᾶς ὁ τοιοῦτος τρόπος [6] τῆς ἐπισκέψεως, καὶ οὐκ ἀλλότριος τῆς τοῦ φιλοσόφου * θεωρίας. Ἐπειδὴ δὲ ὁμωνυμίᾳ τῶν Κουρήτων καὶ οἱ ἱστορικοὶ συνήγαγον εἰς ἓν τὰ ἀνόμοια, οὐδ' αὐτὸς ὀκνήσαιμ' εἰπεῖν περὶ αὐτῶν ἐπιπλέον ἐν παρεκβάσει, προσθεὶς τὸν οἰκεῖον τῇ ἱστορίᾳ φυσικὸν λόγον. Καίτοι τινὲς καὶ συνοικειοῦν βούλονται ταῦτ' ἐκείνοις· καὶ τυχὸν ἴσως ἔχονταί τινος πιθανοῦ. [7] θηλυστολοῦντας γὰρ ὡς αἱ κόραι, τοὔνομα σχεῖν τοῦτο, τοὺς περὶ τὴν Αἰτωλίαν φασίν· εἶναι γάρ καί τινα τοιοῦτον ζῆλον ἐν τοῖς Ἕλλησι·

* Scripti, προπόλους.

* Scripti, ἐπιθεωρίας.

1. Τῷ περὶ Σατύρων) quod est Theologicum argumentum. *Casaub.* Ex Vett. editt. apposui omissa verba, καὶ Σειληνῶν.

2. Ἐμπεπλεγμένοι) Vetus lectio, ἐμπεπλεγμένα. nec aliter prior interpres. *Idem.*

3. Καὶ Ἰδαίους Δακτύλους) Pausanias lib. v. c. 8. pag. 391. Διὸς δὲ τεχθέντος ἐπιτρέψαι Ῥέαν τοῦ παιδὸς τὴν φρουρὰν τοῖς Ἰδαίοις Δακτύλοις, καλουμένοις δὲ τοῖς αὐτοῖς τούτοις καὶ Κούρησιν. *Post hæc recens natum Jovem, Rheam matrem Dactylis Idæis, qui Curetes alio nomine appellati sunt.* Sed de his ac reliquis, qui hîc nominantur, plura mox. *Idem.*

4. Διαφορὰς διαστελλόντων) Vetus lectio διαστελλομένων. qua voce usum hîc quoque Strabonem puto, ut alibi multis locis. *Idem.*

5. Προσπόλους) legendum προπόλους. *Propoli* autem tum ministeria cætera, tum & Prophetas, sive sacrorum conscios denotant, auctore Hesychio, cujus rationem habere debebat, in tanto auctore non nimis sæpè perspicax & consideratus interpres. Bar- D thius ad Stat. Theb. T. III. p. 148. Hesychii verba sunt: Πρόπολοι, ὑπηρέται, δοῦλοι, νεωκόροι, προφῆται. Aedituos interpretatur Turnebus Advers. XXVI. c. 25. Aeditui igitur, ait, sunt cultores, ut πρόσπωλοι & νέωκοροι &c. Seleucus vero apud Athen. Deipn. VI. c. 19. p. 267. ait πρόπολον vocari ancillam quæ ante dominam ambulat.

6. Τῆς ἐπισκήψεως) Vetus lectio, ἐπισκέψεως. quod reponendum esse, ferè me pudet monere. *Casaub.*

7. Θηλυστολοῦντας γὰρ ὡς αἱ κόραι) Æschylus quoque ἀπὸ τρυφῆς Curetum nomen deducit.

Χλιδῶν τὲ πλοκαμὸς ὥστε παρθένοις ἁβραῖς,
Ὅθεν καλεῖν Κούρητα λαὸν ἤνεσαν.

Huc pertinent ista Hesychii, qui inter Κουρῆτας, & Κούρητας vult distingui, Κουρῆτες, inquit, τῆς μὲν δευτέρας συλλαβῆς περισπωμένης, οἱ τὴν Πλευρῶνα κατοικοῦντες, διὰ τὸ κουρικῶς ἀναδεῖσθαι τὰς κόμας. Κούρητες δὲ προπαροξυνομένου τοῦ ὀνόματος, νεανίαι, καὶ ἔθνος Κρητῶν. *Idem.*

p. 467. [1] καὶ Ἴάονες ἑλκεχίτωνας εἰρῆσθαι, [2] καὶ τοὺς περὶ Λεωνίδαν κτενιζομένους, ὅτ' * ἐξίασιν εἰς τὴν μάχην, καταφρονηθῆναι λέγουσιν ὑπὸ τῶν Περσῶν, ἐν δὲ τῇ μάχῃ θαυμασθῆναι· ἁπλῶς δ' ἡ περὶ τὰς κόμας φιλοτεχνία συνέστηκε περί τε θρέψιν, καὶ κουρὰν τριχός. ἄμφω δέ, καὶ κόραις καὶ κόροις ἐστὶν οἰκεῖα· ὥστε πλεοναχῶς τὸ ἐτυμολογεῖν * τοὺς Κουρῆτας ἐν εὐπόρῳ κεῖται. Εἰκὸς δέ, [3] καὶ τὴν ἐνόπλιον ὄρχησιν ὑπὸ τῶν ἠσκημένων οὕτω περὶ κόμην, καὶ στολὴν πρῶτον εἰσαχθεῖσαν ἐκείνων Κουρήτων καλουμένων, παρασχεῖν πρόφασιν, καὶ τοῖς * στρατιωτικωτέροις ἑτέρων τὸν βίον ἐνόπλιον ἔχουσιν· ὥσθ' ὁμωνύμως, καὶ αὐτοὺς [4] Κουρῆτας λεχθῆναι, τοὺς ἐν Εὐβοίᾳ λέγω, καὶ Αἰτωλίᾳ, καὶ Ἀκαρνανίᾳ. Καὶ Ὅμηρος δὲ [5] τοὺς νέους στρατιώτας οὕτω προσηγόρευσε.

> [6] Κρινάμενος Κουρῆτας ἀριστῆας Παναχαιῶν,
> Δῶρα θοῆς παρὰ νηὸς ἐνεγκεῖν ὅσσ' Ἀχιλῆϊ
> Χθιζοὶ ὑπέστημεν.---

Καὶ πάλιν,

> ---Δῶρα φέρον Κουρῆτες Ἀχαιοί.

Περὶ μὲν οὖν τῆς τῶν Κουρήτων ἐτυμολογίας ταῦτα. Ἡ δ' ἐνόπλιος ὄρχησις στρατιωτική, [8] καὶ ἡ πυρρίχη. δηλοῖ δὲ καὶ ὁ Πύρριχος ὅν φασιν εὑρετὴν εἶναι τῆς τοιαύτης ἀσκήσεως τῶν νέων ἐπὶ τὰ στρατιωτικά. Τὸ δ' εἰς ἓν συμφέρεσθαι τὰ * τοιαῦτα ὀνόματα, καὶ τὴν ἐνοῦσαν θεολογίαν ἐν τῇ περὶ αὐτῶν ἱστορίᾳ, νῦν ἐπισκεπτέον. Κοινὸν δὴ τοῦτο, καὶ τῶν Ἑλλήνων, καὶ τῶν βαρβάρων ἐστί, τὸ τὰς ἱεροποιΐας μετὰ ἀνέσεως ἑορταστικῆς ποιεῖσθαι, τὰς μέν, σὺν ἐνθουσιασμῷ, τὰς δὲ χωρίς· καὶ τὰς μέν, μετὰ μουσικῆς, τὰς δέ, μή· καὶ τὰς μὲν μυστικῶς, τὰς δὲ ἐν φανερῷ·

* Scripti ἐξίεσαν.
* Manuscr. τοῖς Κουρῆσι. Iliad. τ. 193.
* Vulgo, στρατιακοτέροις.
* Scripti, τοσαῦτα.

A indeque Iaones dictos stolitrahos: & Leonidam cum suis, quia in pugnam exeuntes se pecterent, contemtos fuisse à Persis, admirationi autem habitos in prœlio. Simpliciter autem comæ artificiosa tractatio in alenda ea & condenda hæret: quæ pueris & puellis sunt propria: itaque in promptu est varias vocis Curetum origines adferre. Probabile est etiam armatam saltationem ab ita comtis & vestitis initio introductam, qui Curetes dicerentur, ansam præbuisse aliis qui vitam in armis degerent bellicosiores, ut communi voce Curetes & ipsi dicerentur: de iis loquor B qui in Eubœa fuerunt, in Ætolia, in Acarnania. Quin & Homerus juvenes milites sic notat.

> *Dilige præstantes reliquis Curetas Achivis,*
> *Splendida qui nostra de navi munera portent,*
> *Quæ luce hesterna promisi gratus Achilli.*

& rursum,

> *—munera portabant Curetes Achivi.*

7 Hæc de origine Curetum. Illa autem in armis saltatio militaris, Pyrriche etiam dicitur, auctorisque Pyrrichii nomen refert, qui hanc adolescentum ad res bellicas exercitationem instituerit. C ¶ Iam ista nomina eodem redire, & quæ in eorum cognitione insit theologia, consideremus. Commune hoc Græcis cum barbaris est, ut sacrificia inter feriandum celebrent: alia cum furore, alia sine eo: alia cum, alia sine musica: alia in arcano, alia palam:

1. Καὶ Ἰάονας ἑλκεχίτωνας) Hom. Ιλ. ν. ℣. 685.

> Ἔνθα δὲ Βοιωτοὶ καὶ Ἰάονες ἑλκεχίτωνες.
> *Illic tamen Boeotii, & Iaones longis vestibus utentes.* Cas.

1. Καὶ Ἰάονας ἑλκεχίτωνας εἰρῆσθαι) in verbis Strabonis esse lacunam, cujus supplementum ex Stephano peti debet, confidenter affirmo: multo clariora & perfectiora forent, si hunc in modum constituerentur. εἶναι γὰρ καί τινα τοιοῦτον ζῆλον ἐν τοῖς Ἕλλησι. Καὶ Ἰάονας ἑλκεχίτωνας εἰρῆσθαι, καὶ κρώβυλον καὶ τέττιγα ἐμπλεχθῆναι, καὶ τοὺς περὶ Λεωνίδαν κτενιζομένους τὴν κόμην, ὅτ' ἐξῄεσαν εἰς τὴν μάχην, καταφρονηθῆναι λέγουσι. Conferat hanc lectionem qui volet, & videbit haud esse contemnendam. Berkel. ad Steph. p. 74.

2. Τοὺς περὶ Λεωνίδαν κτενιζομένους) Locus Herodoti est in Polymnia: (VII. 208.) ubi narrat κατάσκοπον illum, quem Xerxes miserat ut Græcorum consilia exploraret, offendisse Lacedæmoniorum τοὺς μὲν γυμναζομένους, τοὺς δὲ τὰς κόμας κτενιζομένους. quod quum ad Xerxem esset relatum, valde ille obstupuit, nec aliter hoc potuit interpretari, quam desperasse Lacedæmonios de salute, & jam ἐνταφιασμοῦ curam habere. *Casaub.*

3. Καὶ τὴν ἐνόπλιον ὄρχησιν) Callimachus hymno in Jovem ℣ſ. 52.

> Οὖλα δὲ Κουρῆτες γε περὶ πρύλιν ὠρχήσαντο,
> Τεύχεα πεπλήγοντες.
> *Commodum item Curetes te circum armatum tripudium luserunt Arma concutientes.*

Hanc saltationem bellicrepam, vocabant Κορυβαντίαν vel Κουρητικήν. Dionysius Halicarnass. docet, quos Latini Salios à saliendo vocant, vocari à Græcis Κουρῆτας: esse enim eosdem Curetes & Salios. *Idem.*

4. Κουρῆτας λεχθῆναι) Quum tamen capillos non haberent, ut priores Curetes compositos: ideo ait ὁμωνύμως. Vide quæ notavimus libro nono pag. 406. D ad illa verba, διττῶς δὲ τοῦτο δύναται. *Idem.*

5. Τοὺς νέους στρατιώτας) quasi κούρητες non alii essent quam οἱ κοῦροι: quod Dionysio Halicarnasseo l. II. c. 71. placet, Κουρῆτες, inquit, ὑφ' ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἡλικίας οὕτως ὠνομασμένοι, παρὰ τοὺς κούρους. *Idem.*

6. Κρινάμενος κούρητας) κούρητες hîc sunt οἱ κοῦροι & νέοι: ut scholiastes etiam explicat. Deesse autem aliquid isto loco ex Epitome rectè colligas. *Idem.*

7. Hic locus si cum epitomis comparetur, & consideretur penitius, videbitur non esse integer: & excidisse de saltatione Merionis in armis mentio, quæ est apud Homerum in Iliade lib. π. ℣ſ. 617. *Xyland.*

8. Καὶ Πυῤῥίχη) Lego ἢ καὶ Πυῤῥίχη. Pyrrichus autem Spartanus auctor pyrriches, eam invenit, ut esset ἄσκησις τῶν νέων ἐπὶ τὰ στρατιωτικά. Vide Athenæum libro XIV. c. 7. p. 630. (& Dionys. Halic. omnino VII. c. 68.) *Casaub.* de Pyrricha saltatione agit H. Mercurial. de Arte Gymnast. II. c. 6. & H. Valesius ad Amm. Marcellinum. XVI. cap. 5. Salmas. ad Spartian. Adrian. c. 19. Hinc *Pyrricharii* dicti Ulpian. l. 8. §. 11. ff. de Pœnis.

idque natura ſic dictante. Nam feriæ animum ab humanis occupationibus abſtrahunt, mentemque ocioſam ad deum convertunt: & furor inſtinctum inſpirationemque divinam quandam habet, atque ad fatidicum genus accedit: & myſtica ſacrorum occultatio majeſtatem numini conciliat, imitans ejus naturam effugientem noſtros ſenſus: tum muſica in ſaltatione, rhyhtmo, cantilena verſans, voluptate artiſque varietate nos ea de cauſa conjungit cum deo. Bene quidem dictum eſt, Homines tum maximè deum imitari, cùm beneficia conferunt: rectius autem diceretur, cum numina rectè colunt: id autem fit gaudendo, dies feſtos agitando, philoſophando; muſicam tractando. Neque enim ſi in vitium res excidit, muſicis artificia ad oblectationem accommodantibus in conviviis, ſcenis, atque theatris, ideò culpanda res ipſa eſt: ſed natura diſciplinarum examinanda, quarum hinc eſt principium. Itaque & Plato, & eo priores Pythagorei philoſophiæ nomen muſicæ impoſuerunt, mundumque ſecundum harmoniam conſtare tradiderunt, omne quod muſicum eſt opus dei cenſentes. Sic & morum informationem muſicæ tribuunt, omne quod mentem corrigit, diis vicinum ſtatuentes. Græci ſanè plerique Baccho & Apollini & Hecatæ Muſas deas appoſuerunt: & Apollo iis eſt Muſarum ductor Muſagetes, totaque poëtica laudes deorum decantans ei adſcripta. Eodem modo Muſis & Cereri mehercle orgia omnia, bacchationes, choros, ſacrorum initiationes, myſteria: & Bacchum Iacchum appellant, ac principem myſteriorum, genium Cereris: tum ramorum geſtationes, choreæ, ſacrificia communia deorum ſunt iſtorum. Et Muſæ atque Apollo præſunt, ille choris: hic & his & divinationi. Adminiſtri porrò Muſarum ſunt cùm docti omnes, tum peculiariter muſici. Apollinis & hi, & divinatores. Cereris, myſtæ, fatigeri, ſacrorum enarratores. Bacchi, Sileni, Satyri, Bacchæ, Lenæ, Thyæ,

A καὶ τοῦθ' ἡ φύσις οὕτως ὑπαγορεύει. Ἥ τε γὰρ ἄνεσις τὸν νοῦν ἀπάγει ἀπὸ τῶν ἀνθρωπικῶν ἀσχολημάτων, τὸν δὲ *οὕτως νοῦν τρέπει πρὸς τὸ θεῖον· ὅ, τε ἐνθουσιασμὸς ἐπίπνευσίν τινα θείαν ἔχειν δοκεῖ, καὶ τῷ μαντικῷ γένει πλησιάζειν· ἥτε κρύψις ἡ μυστικὴ τῶν ἱερῶν σεμνοποιεῖ τὸ θεῖον, μιμουμένη τὴν φύσιν αὐτοῦ *ἐκφεύγουσαν ἡμῶν τὴν αἴσθησιν· ἥτε μουσικὴ περί τε ὄρχησιν οὖσα, καὶ ῥυθμὸν, καὶ μέλος, ἡδονῇ τε ἅμα, καὶ *πολυτεχνίᾳ πρὸς τὸ θεῖον ἡμᾶς συνάπτει κατὰ τοιαύτην αἰτίαν. 1 Εὖ μὲν γὰρ εἴρηται καὶ τοῦτο, τοὺς ἀνθρώπους τότε μάλιστα μιμεῖσθαι τοὺς θεοὺς, ὅταν εὐεργετῶσιν· ἄμεινον δ' ἂν λέγοι τις ὅταν εὐδαιμονῶσι· τοιοῦτον δὲ τὸ χαίρειν, καὶ τὸ B ἑορτάζειν, καὶ τὸ φιλοσοφεῖν, καὶ μουσικῆς ἅπτεσθαι· 2 μὴ γὰρ εἴ τις ἔκπτωσις πρὸς τὸ χεῖρον γένηται, *τῶν μουσικῶν εἰς ἡδυπαθείας τρεπόντων τὰς τέχνας ἐν τοῖς συμποσίοις, καὶ θυμέλαις, καὶ σκηναῖς, καὶ ἄλλοις τοιούτοις, *διαβαλλέσθω τὸ πρᾶγμα· ἀλλ' ἡ φύσις ἡ τῶν παιδευμάτων ἐξεταζέσθω τὴν ἀρχὴν ἐνθένδε ἔχουσα. Καὶ διὰ τοῦτο μουσικὴν ἐκάλεσεν ὁ Πλάτων, καὶ ἔτι πρότερον, οἱ Πυθαγόρειοι τὴν φιλοσοφίαν, καὶ καθ' ἁρμονίαν τὸν κόσμον συνεστάναι φασὶ πᾶν τὸ *μουσικὸν θεῶν ἔργον ὑπολαμβάνοντες. 3 Οὕτω δὲ καὶ αἱ Μοῦσαι θεαὶ, καὶ Ἀπόλλων Μουσηγέτης, καὶ ἡ ποιητικὴ πᾶσα, ὑμνητικὴ οὖσα· ὡσαύτως δὲ καὶ τὴν τῶν C ἠθῶν κατασκευὴν τῇ μουσικῇ προσνέμουσι· ὡς πᾶν τὸ ἐπανορθωτικὸν τοῦ νοῦ τοῖς θεοῖς ἐγγὺς ὄν· Οἱ μὲν οὖν Ἕλληνες οἱ πλεῖστοι τῷ Διονύσῳ προστέθεισαν, καὶ τῷ Ἀπόλλωνι καὶ τῇ Ἑκάτῃ καὶ ταῖς Μούσαις, καὶ τῇ Δήμητρι νὴ Δία τὸ ὀργιαστικὸν πᾶν, καὶ τὸ βακχικὸν, καὶ τὸ χορικὸν, καὶ τὸ περὶ τὰς τελετὰς μυστικὸν, Ἴακχόν τε καὶ τὸν Διόνυσον καλοῦσι, καὶ τὸν ἀρχηγέτην τῶν μυστηρίων, τῆς Δήμητρος δαίμονα· 4 δενδροφορίαι τε καὶ χορεῖαι, καὶ τελεταὶ κοιναὶ τῶν θεῶν εἰσὶ τούτων· αἱ δὲ, Μοῦσαι, καὶ ὁ Ἀπόλλων, αἱ μὲν τῶν χορῶν προστᾶσιν, ὁ δὲ, καὶ τούτων καὶ τῶν κατὰ μαντικήν. 5 Πρόσπολοι δὲ τῶν Μουσῶν οἱ πεπαιδευμένοι πάντες, καὶ ἰδίως D οἱ μουσικοί· τοῦ δ' Ἀπόλλωνος, οὗτοί τε, καὶ οἱ περὶ μαντικήν. Δήμητρος δὲ, οἵ τε μύσται, καὶ δᾳδοῦχοι, καὶ ἱεροφάνται. Διονύσου δὲ Σιληνοί τε, καὶ Σάτυροι, καὶ Βάκχαι, Λῆναι τὲ, καὶ Θυῖαι,

* Scripti, ὄντως.
* Manuſſ. φεύγουσαν.
* Manuſſ. καλλιτεχνίᾳ.
* Scripti, ἐκ τῶν μουσ.
p. 468.
* Vulgo διαβάλλεσθαι.
* Scripti, μουσικὸν εἶδος θ.

1. Εὖ μὲν γὰρ εἴρηται) Ex ſententia Pythagoræ relata ab Æliano libro duodecimo cap. 59. duo ſunt quæ ab homine præſtita Deo immortali eum aſſimilant, τὸ ἀληθεύειν & τὸ εὐεργετεῖν: quæ ſanè ἀπόφανσις haud paullò melior eſt & elegantior tota iſta diſputatione Strabonis noſtri: hoc eſt, hominis Stoicæ ſectæ dediti, quæ quid ab Epicuri dogmate differat, eſt ubi non facilè dignoſcas. Pertinet hûc proverbium, *homo homini Deus.* (Vide Ciceronis orat. pro Ligario in fine.) *Caſaub.*

2. Μὴ γὰρ εἴ τις) Ingreditur in defenſionem & commendationem Muſicæ: quo de argumento plura legat qui volet apud Plutarchum περὶ Μουσικῆς & Athenæum lib. XIV. *Idem.*

3. Οὕτω δὲ καὶ τὴν τῶν ἠθῶν) Erat hic locus fœde corruptus linearum aliquot tranſpoſitione. Nos lectionem antiquam & veram in integrum reſtituimus, ſecuti manuſcriptos. *Idem.*

4. Δενδροφορίαι τε) cujuſmodi apud Athenienſes fuêre τὰ ὠσχοφόρια, ut eſt apud Plutarchum in Theſeo, & Grammaticos. *Idem.*

5. Πρόσπολοι δὲ τῶν Μουσῶν) Lectio vetus πρόπολοι, quòd alio confirmant Epitomæ. *Idem.*

1. Καὶ

A [1] καὶ Μιμαλλόνες, καὶ Ναΐδες, καὶ Νύμφαι καὶ Τίτυροι προσαγορευόμενοι· ἐν δὲ τῇ Κρήτῃ καὶ ταῦτα, καὶ τὰ τοῦ Διὸς ἱερὰ ἰδίως ἐπετελεῖτο μετ' ὀργιασμοῦ· καὶ τοιούτων [2] προσπόλων, οἱ περὶ τὸν Διόνυσον * εἰσὶν οἱ Σάτυροι· τούτους δ' ὠνόμαζον Κουρῆτας νέους τινὰς, ἐνόπλιον κίνησιν μετ' ὀρχήσεως ἀποδιδόντας, προστησάμενοι μῦθον τὸν περὶ τῆς τοῦ Διὸς γενέσεως· ἐν ᾧ τὸν μὲν Κρόνον εἰσάγουσιν εἰθισμένον καταπίνειν τὰ τέκνα ἀπὸ τῆς γενέσεως εὐθύς· τὴν δὲ Ῥέαν πειρωμένην ἐπικρύπτεσθαι τὰς ὠδῖνας, καὶ τὸ γεννηθὲν βρέφος ἐκ ποδῶν ποιεῖν, καὶ περισώζειν εἰς δύναμιν· πρὸς δὲ τοῦτο συνεργοὺς λαβεῖν τοὺς Κουρῆτας, οἱ μετὰ τυμπάνων, καὶ τοιούτων ἄλλων ψόφων καὶ ἐνοπλίου χορείας, καὶ θορύβου περιέποντες τὴν θεὸν, ἐκπλήξειν ἔμελλον τὸν Κρόνον, καὶ λήσειν, ὑποσπάσαντες αὐτοῦ τὸν παῖδα· τῇ δ' αὐτῇ ἐπιμελείᾳ καὶ τρεφόμενον ὑπ' αὐτῶν παραδίδοσθαι· ὥσθ' οἱ Κουρῆτες ἤτοι διὰ τὸ νέοι, καὶ κόροι ὄντες ὑπουργεῖν, ἢ διὰ τὸ κουροτροφεῖν τὸν Δία (λέγεται γὰρ ἀμφοτέρως) ταύτης ἠξιώθησαν τῆς προσηγορίας, οἱονεὶ Σάτυροί τινες ὄντες περὶ τὸν Δία. Οἱ

p. 469. C μὲν οὖν Ἕλληνες τοιοῦτοι περὶ τοὺς ὀργιασμούς. Οἱ δὲ Βερέκυντες, Φρυγῶν τι φῦλον, καὶ ἁπλῶς οἱ Φρύγες, καὶ τῶν Τρώων οἱ περὶ τὴν Ἴδην κατοικοῦντες, Ῥέαν μὲν καὶ αὐτοὶ τιμῶσι καὶ ὀργιάζουσι ταύτῃ, * μητέρα καλοῦντες θεῶν,

* Scripti δ' εἰσίν.

* Scripti, ταύτην μητέρα.

A Mimallones, Naiades, Nymphæ, Tityri. In Creta autem præter hæc, peculiariter etiam Jovis sacra peraguntur cum orgiis. De his administris, qui Baccho ministrant, sunt Satyri. Curetas autem appellabant juvenes quosdam qui in armis saltarent. Adduntque de natalibus Jovis fabulam, Saturnum solitum filios, ut primum nati fuissent, deglutire. Rheam autem conatam occultè dolores partus habere, & infantem editum è medio abducere, ac quantum fieri posset servare: usam ad hoc adjumento Curetum, qui B tympanis aliisque strepitum edentibus instrumentis adhibitis armati saltarent, cum tumultu circa deam, Saturnum terrerent, filiumque ei subducentes fallerent: eadem quoque opera traditum ab iis enutritum Jovem. Ergo Curetes vel quod adolescentes (Kuri) id ministerium obivissent, vel quod puerum (Kurum) Jovem educassent (utrumque enim fertur) hoc nomen acceperunt, tanquam Satyri quidam circa Jovem versati. Tales sunt Græci quod ad orgia at- C tinet. Berecyntus autem, Phrygia gens, & in universum Phryges, ac Troum qui circa Idam accolunt, Rheam ipsi quoque colunt, eique orgia peragunt: matrem appellantes deorum,

1. Καὶ Μιμαλλόνες) Nonnus Dionysiacῶν lib. XVII. vs. 28.

Ὁππότε κωμάζουσα ποδῶν διδυμάονι ῥυθμῷ
Βακχιὰς ἀκρήδεμνος ἐπεκροτάλιζε Μιμαλλών.
Quando tripudians pedum gemino numero
Baccha sine reticulo perstrepebat Mimallon.

Nero apud Persium. Sat. I. vers. 99.

Torva Mimalloneis implerunt cornua bombis. Cas. Vide eundem Nonnum Dion. lib. XXI. p. 567. ed. 1605.

1. Καὶ Μιμαλλόνες) *Mimallones* mediis numinibus inferioris conditionis fœmineis accenset Strabo. Lingua Macedonica & Thracum sunt *Bacchæ*, sic D Lutatius quoque & nostra commentaria. Hesychius, Μιμάλλονες, Βάκχαι, βοήδρομοι. Quæ totis viribus currunt & clamant. Auctor Etymologici: Μιμάλλονες, αἱ βάκχαι καὶ βοηδρόμοι. ἤτοι αἱ μετὰ βοῆς καὶ ἐκπλήξεως διὰ τὸ κάτοχοι εἶναι, προϊοῦσαι δρόμῳ. ἃς καλοῦσι γεγωνοκώμας ἔνιοι τῷ γεγωνίσκειν, ἤγουν θορυβεῖν τὰς κώμας. Inepte alii à mimicis, cum sit utique Barbara vox. Suidas: Μιμαλλόνας, τὰς βάκχας τοῦ Διονύσου, ἀπὸ τῆς μιμήσεως. πρότερον κλάδωνας καλουμένας. Sic Scholiastes antiquus Persii, qui ingerit Macedonicam vocem credere simul, & ab imitatione ductam. Ad Sat. I. *Mimallones dicuntur ministri Liberi Patris*, ἀπὸ τῆς μιμήσεως. *Calandrus, Illyriorum Rex, ad Macedoniam cum exercitu venit: Macedones, cum parvum exercitum haberent, plurimas mulieres cothurnis & thyrsis in modum Baccharum ornaverunt. Illi credentes exercitum adventare discesserunt.* Cornuti nomine editus eadem habet, addit-que non negligenda *de tubarum sono expresso ad Bacchi orgia, cum is primus triumpharit, primus militiæ momenta ordinaverit.* Papinius *Mimallones* sequi currum Bacchi facit, præcedere jubet easdem Ovidius de arte Am. lib. I.

Ecce Mimallonides, sparsis in terga capillis,
Ecce leves Satyri, prævia turba Deo.

Aliis peculiare est numinum inferiorum genus, Nymphis, aut fatuis, talibusve aliis par. Sidonius præf. Panegyr. Anthemiani:

Sed post cælicolas etiam mediocria fertur
Cantica semideûm sustinuisse Deus.
Tunc Faunis Dryades Satyrisque Mimallones aptæ
Fuderunt lepidum, Rustica turba, Melos.

Non enim rectè inibi doctissimus Savaronius *Bacchas* intelligit, quæ mulieres humanæ erant. Sed *Mimallones* sunt Sidonio Silenæ, Satyræ, &c. Si iis nominibus eloqui licet res, quas edicere aliter non possumus, nisi per ambages, quas nolumus. Exempla adhuc quærimus, & Sidonius legit in nunc perditis auctoribus. Nam finxisse ipsum eo significatu, aut errasse minime crediderim. Casp. Barth Animadvers. ad Papin. Statii IV. Thebaid. vs. 660. Tom. II. p. 1187. Verum Bochart. Chanaan. L. I. c. 18. Mimallonides quasi ממללן. *Memallelan*, id est garrulas & loquaces. Nisi quis à ממל. *mamal* seu torculari deduci malit, ut Mimallonides cædem sint quæ Ληναί.

2. Προσπόλων) Hic quoque libri veteres, προπόλων. *Casaub.*

& [1] Agestin, & Phrygiam, Magnam deam. à locis autem Idæam, Dindymenen, Pylenen, Pissinuntida, Cybelen. Græci ejus administros communi nomine Curetas appellant, non eandem secuti fabulam, sed alios faciunt eos administros qui Satyris proportione respondeant: eosdemque Corybantes dicunt. Harum interpretationum testes sunt poëtæ. Pindarus in dithyrambo, cujus initium.

Ante quidem serpebat cantus dithyrambo prolixus.

Ibi cum mentionem fecisset hymnorum de Baccho & veterum & recentiorum, digressus inde inquit:

Apud te mater ineunt
Magni rombi, cymbalorumque.-....
Crepitacula, & fax ardens fulvæ pinus.

Ubi poëta Bacchicorum apud Græcos rituum, & Magnæ matris apud Phryges communionem inter se componit.

A [2] καὶ * Αἰέστιν, καὶ Φρυγίαν, θεὸν μεγάλην· ἀπὸ δὲ τῶν τόπων Ἰδαίαν, καὶ Δινδυμήνην, [3] καὶ Πυλήνην, καὶ Πισσινουντίδα, [4] καὶ Κυβέλην. Οἱ δ' Ἕλληνες τοὺς προπόλους αὐτῆς ὁμωνύμως Κουρῆτας λέγουσιν, οὐ μὴν γε ἀπὸ τῆς αὐτῆς μυθοποιίας· ἀλλ' ἑτέρους, ὡς ἂν ὑπουργούς τινας, τοῖς Σατύροις ἀνάλογον. Τοὺς δ' αὐτοὺς καὶ Κορύβαντας καλοῦσι. Μάρτυρες δ' οἱ ποιηταὶ τῶν τοιούτων ὑπονοιῶν· ὅ, τε γὰρ Πίνδαρος ἐν τῷ διθυράμβῳ οὗ ἡ ἀρχή.

Πρὶν μὲν εἷρπε σχοινοτονίας τ' ἀοιδαὶ διθυράμβων·

Μνησθεὶς δὲ τῶν περὶ τὸν Διόνυσον ὕμνων τῶν τε παλαιῶν, καὶ τῶν ὕστερον, μεταβὰς ἀπὸ τούτων φησί. B

* [5] Σοὶ μὲν καταρχαὶ μᾶτερ, πάρα,
Μεγάλοι ῥόμβοι κυμβάλων·
Ἐν δὲ καλλάδων κρόταλα,
Αἰθομένα τε δαῒς ὑπὸ ξανθῇσι πεύκαις.

Τὴν κοινωνίαν τῶν περὶ τὸν Διόνυσον ἀποδεχθέντων νομίμων παρὰ τοῖς Ἕλλησι, καὶ τῶν παρὰ τοῖς Φρυξὶ περὶ τὴν μητέρα τῶν θεῶν συνοικειῶν ἀλλήλοις.

* Legendum Ἀγδίστιν.

* Sic legi debent hi versus, qui vulgo corruptissimè eduntur.

1. *Agestin.*) Ἄγεστιν sic epitomæ, etiam scriptæ, nos Αἴεστιν habemus, quod tollere nolui, interpres Vestam reddiderat, quàm autem Vestæ conveniat cum Cybela, nihil heic disputato: norunt litterati. Κυμήνην quoque, Cumenen, Rheam post Πυλήνην habent epitomæ: quam vocem excidisse hinc apparet. Pleraque videntur in hac disputatione detrimentum passa. res non est summi momenti, minuta quædam errata correximus, quorum rationem reddere erat ociosum. In vertendis dithyrambis & similibus usus sum numeris lege solutis, quod de ipso Pindaro Horatius pronunciavit 4. Carm. 2. Sunt autem pleraque vitiosa, quid enim est ἔνδεκ' ἀχλάδων; unde Arasti sumserit interpres, ne suspicari quidem possum, quid illud κατὰ τὸν Ὅμηρον; Euripidea ex Euripide restitui, locum non totum adduxit auctor puto: itaque etiam non totum inculcavi, exstat. Sed & ex Strabone Euripidem corrigas licet, ubi κτύπον ἐντ' ἄσμασι vitiosè legitur pro καλλίκτυπον εὔασμα. Euare vox etiam Virgilio usui fuit VI. Æneid. vs. 517. *Illa chorum simulans, evantes orgia, &c.* Xyland. C

2. Καὶ Ἀιέστιν) Qui Ἑστίαν legunt, valde proculdubio hallucinantur: quanquam hoc in errore versari video etiam Gregorium Gyraldum, virum longè doctissimum, & sani judicii. Legendum autem Ἀγδίστιν, quo modo fere scriptum est infra libro duodecimo, Hesychius, Ἄγδιστις, ἡ αὐτὴ τῇ μητρὶ τῶν θεῶν. Cum hæc scripsissem accepi ab optimo & doctissimo viro Theodoro Cantero literas, quibus significabat mihi, ita hunc locum se emendare ex Arnobio in suis Variis lectionibus nondum editis. *Casaub.* V. L. Gr. Gyraldum H.D. Synt. IV. p. 138, 139. D

3. Καὶ Πυλήνην) Epitomes auctor, καὶ Πυλήνην, καὶ Κυμήνην. Est in iisdem Πισσινουντίδα. Sed malim Πεσσινουντίδα. Vide libro XII. p. 567. *Idem.*

3. Καὶ Πυλήνην) lege Σιπυλήνην, Vetusta enim urbs *Sipylus, quæ eversa fuit regnante Tantalo*, confer lib. 1. pag. 58. Marsham Canon. Chron. Secul. 9. pag. 135.

4. Καὶ Κυβέλην) Sic enim Rheam dictam tradunt à Cybelo monte, in quem à matre Dindimena ἐξετέθη. Vide poëtarum interpretes. *Casaub.* Vide Scholiast. Aristoph. ad Ὀρν. p. 403. Ed. Basil.

5. Σοὶ μὲν καταρχαὶ) Quanquam à magno Casaubono ex parte sint hi versus emendati, attamen corruptos adhuc, consultius ita leges:

Σοὶ μὲν καταρχαὶ, μᾶτερ, πάρα
Μεγάλοι ῥόμβοι κυμβάλων,
Ἐν δὲ παλλακῶν ΚΡΟΤΑΛΑ,
Tibi quidem primitiæ sacrorum, o Magna Mater,
Adsunt quoque Magni rhombi cymbalorum,
En etiam cynædorum CROTALA,

sicuti postremo versu legendum existimo, pro quo ibi καλλάδων, voce Helladi hactenus ignota, legitur; nisi quis malit καλλαβίδων, quæ vox de quodam *saltationis* genere, ex Æschylo & Eupolide in deperditis dramatibus, ab Athenæo adducitur lib. XIV. p. 629. & 630. sed quum apud Hesychium καλαβίδες dicantur, de quibusdam Hymnis in Dianam cani solitis, de qua re vide titulum Hymni nostrarum observationum in hanc deam; in illis autem Pindari apud Strabonem versibus, agatur de sacris Deæ Phrygiæ totoque eorum apparatu, omnino opportunior videtur ibidem, quam modo adtuli, παλλακῶν pro καλλάδων emendatio. Neque enim παλλακαὶ solum, unde Latinorum *pellices*, ut apud Demosthenem in Neæram p. 535. dicuntur de *concubinis*, sed παλλακοὶ etiam de *amasiis* seu *cinædis*, unde apud Hesychium, παλλακὸς, ἐρωμένος, apposite omnino ad hunc locum de *cinædorum* nempe seu *Gallorum crepitu*, quem κροτάλοις edebant in his Matris Deûm sacris: haud aliter ac de semiviris & circumforaneis Deæ Syriæ bajulis Apulejus lib. VIII. *qui per plateas & oppida cymbalis* & CROTALIS *personantes* &c. Erant autem vulgo ex ære eadem crotola, unde κρόταλα χαλκοῦ apud Euripidem Cycl. v. 204. & χάλκεα κρόταλα, quibus strepitum edidisse dicuntur Γαλλαὶ (quarum haud facile obvia mentio) Magnæ matris comites, in antiquis apud Hephæstionem versibus p. 40.

Γαλλαὶ Μητρὸς ὀρείης Φιλόθυρσοι δρομάδες,
Αἷς ἔντεα παταγεῖται, καὶ χάλκεα ΚΡΟΤΑΛΑ
Gallæ Matris montanæ, thyrsos amantes sequaces,
A quibus arma quatiuntur, & ærea CROTALA.

Ubi Γαλλαὶ *effeminatos* seu *eviratos* illos hujus Deæ ministros notant. Ezech. Spanheim Observat. in Callimach. Hymn. in Dianam. p. 299.

Εὐριπίδης τε ἐν ταῖς Βάκχαις [1] τὰ παραπλήσια ποιεῖ, τοῖς Φρυγίοις ἅμα καὶ τὰ Λύδια συμφέρων κατὰ τὸν Ὅμηρον, Ἀλλ' ὦ λιποῦσαι Τμῶλον, ἔρυμα Λυδίας, A

Θίασος ἐμὸς, γυναῖκες, * ἐμάθ' εὑρήματα.

* Hic videtur aliquid deesse.

Καὶ πάλιν

Ὦ μάκαρ ὅς τις εὐδαίμων τελετὰς θεῶν
Εἰδὼς, βιοτὰν ἁγιστεύει.
Τά τε ματρὸς μεγάλας
Ὄργια Κυβέλας θεμιστεύων
Ἀνὰ θύρσον τε τινάσσων,
Κισσῷ τε στεφανωθεὶς
Διόνυσον θεραπεύει,
Ἴτε Βάκχαι
Βρόμιον παῖδα θεὸν θεοῦ B
Διόνυσον κατάγουσαι
Φρυγίων ἐξ ὀρέων,
Ἑλλάδος εἰς εὐρυχώρους ἀγυάς·

Πάλιν δ' ἐν τοῖς ἑξῆς καὶ τὰ Κρητικὰ συμπλέκει τούτοις.

Ὦ θαλάμευμα Κουρήτων
Ζάθεοί τε Κρῆτες
Διογενέτορες * ἔναυλοι
* Τρικόρυθες τ' ἐν ἄντροις
Βυρσότονον κύκλωμα τόδε
Μοι Κορύβαντες εὗρον.
Ἀνὰ δὲ Βακχεία συντόνῳ
Κέρασαν ἡδυβόα Φρυγίων
Αὐλῶν πνεύματι, ματρός τε Ῥέας εἰς C
* Χέρα θῆκαν καλλίκτυπον εὔασμα Βακχᾶν,
Παρὰ δὲ μαινόμενοι Σάτυροι
Ματέρος * ἐξανύσαντο * Ῥέας.
Εἰς δὲ χορεύματα
* Προσῆψαν τριετηρίδων
Αἷς χαίρει Διόνυσος.

* Scripti ἐνθ. αὐλοί.
* Vett. quidam ἔνθα τρικόρυθες ἀνθοῦσι.
p. 470.
* Aliter paulo Eurip. ἐξαύσαντο.
* Scripti ἐξαύσαντο.
* Apud Euripidem θεάς.
* Apud Euripidem Συνῆψαν.

Καὶ ἐν Παλαμήδῃ φησὶν ὁ χορός.

Οὐ σὺν Διονύσῳ κωμῶν,
Ὃς ἀν' Ἴδαν τέρπεται σὺν ματρὶ φίλᾳ.
Τυμπάνων ἰάκχοις.

Σειληνὸν, καὶ Μαρσύαν, καὶ Ὄλυμπον συνάγοντες εἰς ἓν, καὶ εὑρετὰς αὐλῶν ἱστοροῦντες, πάλιν καὶ οὕτως * τὰ Διονύσια, καὶ τὰ Φρύγια D εἰς ἓν συμφέρουσι· τήν τε Ἴδην καὶ τὸν Ὄλυμπον συγκεχυμένως πολλάκις ὡς τὸ αὐτὸ ὄρος κτυποῦσιν. Εἰσὶ μὲν οὖν λόφοι [2] τέτταρες Ὄλυμποι καλούμενοι· τῆς Ἴδης κατὰ τὴν * Ἀντανδρίαν·

* Scripti, τὰ Διονυσιακά.
* Scripti, Αὔταν.

Euripides quoque in Bacchis similia facit, cum Phrygiis simul Lydia conjungens de Homeri sententia,

O mulieres, arcem quæ Tmolum Lydiæ
Liquistis, ô thiasus meus......
Inventa nostra. --

Et rursum:

O Beatus, quicunque felix sacra deûm
Cognita habens, religiosè vivit
Matrisque magnæ
Orgia Cybeles celebrans,
Thyrsumque sursum quatiens,
Edera redimitusque
Bacchum colit.
Ite Bacchæ
Bromium dei natum deum
Bacchum deducentes
Phrygiis de montibus
In Græciæ compita lata.

Rursum deinde Cretensia cum his implicat.

O thalamij Curetum
Divinique Cretes
Jovis genitores, tibiis
Tribusque galeis instructi in antris
Globum hunc contentum pellibus
Mihi Corybantes invenerunt.
Bacchicumque intento
Temperantes Phrygiarum
Tibiarum flamine, matris Rheæ in
Manum posuere pulsu strepens euasma Baccharum.
Juxta autem furentes Satyri,
Matri famulabantur Rheæ.
Et choreas
Instituerunt trietericas
Quibus gaudet Bacchus.

In Palameda etiam chorus inquit.

Cum Baccho comessans,
Qui apud Idam oblectatur
Cum matre cara, tympanorum iacchis.

Jam Silenum, Marsyam, & Olympum conjungentes, eosque tibiarum inventores facientes, rursum Bacchi & Phrygiæ deæ res in unum confundunt. Idam quoque & Olympum promiscuè tanquam eundem montem sonant. Quatuor autem sunt colles, Olympi nomine. Unus ad Idam, juxta 3 Antandrum:

1. Βάκχαις) Vers. 56. 73. 120. sed loca hæc pleniora leguntur in editione J. Barnes.

2. Τέτταρες Ὄλυμποι καλούμενοι) Primus Olympus & omnium celebratissimus est in Thessalia, à quo Ossa mons diluvii tempore, ut placet poëtis, fuit abruptus. (Lib. v. p. 60.) Alterum in Peloponneso fuisse volunt cum sua & ipsum Ossa, ut docuit Geographus libro octavo. Tertius est iste Idæ collis. Quartus est in Mysia. Fuêre & alia loca quæ sic appellarentur: sed montes hi tantum quatuor: quanquam non ignoro Cypri ἀκρώρειαν quandam Olympum appellari libro xiv. p. 682. *Casaub.*

3. *Antandriam.*) Verba non sunt integra. Legi καλούμενοι. Εἷς μὲν ἐγγὺς τῆς Ἴδης, κατὰ τὴν Ἀντανδρίαν. Antandros etiam ex Virgilio Æn. III. 6. est nota. Sophoclis prior versus est mutilus, deest puto νῦν post μίμνων aut πού. Post eos excidisse aliquid, evidens est. Βενδίδεια autem non μενδίδεια esse sacra, notum est ex fine α Πολίτ. Platonis, secundo Ἑλληνικῶν Xenophontis, Jove tragico Luciani, aliis. & mox infrà sic rectè legitur. Versus Aeschylei corruptiores sunt, quam ut conjecturis sanari possint. *Xyland.*

1. Καὶ

alius Myſiæ, conterminus Idæ, non tamen idem. Sophocles Polyxena Menelaum faciens feſtinanter è Troja diſcedere, Agamemnonem autem cupientem aliquantulum morari placandæ Minervæ gratia, Menelao hæc verba tribuit:

Hîc tu manens in Idæo verum ſolo
Greges Olympi conducens fac rem ſacram.

Tibiæ, & ſtrepitui crepitaculorum & cymbalorum ac tintinnabulorum, acclamationibuſque & euaſmis ac pedum pulſationibus propria. Excogitata ſunt etiam vocabula, quibus adminiſtros, chorearum ductores, & famulos ſacrorum adficerent, Cabiros, Corybantes, Panes, Satyri, Tityri: & deum Bacchum, & Rheam Cybelam, Cyben, atque Dindymenen, ipſoſque locos. Sabazius quoque de Phrygiis eſt, & quodammodo puerulus Matris, ipſe quoque Bacchicis adjunctus. Horum ſimilia ſunt etiam apud Thraces quæ uſurpantur ſacra Cotyttia, & Bendidia, à quibus etiam Orphica ſunt profecta. Cotyos deæ apud Edonos cultæ Æſchylus meminit. Cum enim dixiſſet,

Veneranda Cotys in Edonis,
Montana inſtrumenta habentem:

ſtatim eos, qui Baccho inſerviunt, ſubjicit:

Hi manibus tenebant bombos torno elaboratos,
Implebantque melos quod furorem alliceret.
Alius autem æratis ſtrepit crepitaculis.

Ac rurſum:

Pſalmus autem reſonat:
Boumque mugitus æmulæ voces reboant aliunde
Ex operto, terribiliter: tympanique echo
Tanquam ſubterranei tonitrus fertur turbulenta.

A Ἔστι δὲ καὶ ὁ Μυσὸς Ὄλυμπος, ὅμορος μὲν, οὐχ ὁ αὐτὸς δὲ τῇ Ἴδῃ. Ὁ δ᾽ οὖν Σοφοκλῆς ποιήσας τὸν Μενέλαον ἐκ τῆς Τροίας ἀπαίρειν σπεύδοντα ἐν τῇ Πολυξένῃ, τὸν δ᾽ Ἀγαμέμνονα μικρὸν ὑπολειφθῆναι βουλόμενον, τοῦ ἐξιλάσασθαι τὴν Ἀθηνᾶν χάριν, εἰσάγει λέγοντα τὸν Μενέλαον

Σὺ δ᾽ αὖθι μίμνων τὴν κατ᾽ Ἰδαίαν χθόνα
Ποίμνας Ὀλύμπου συναγαγὼν θυηπόλει.

Τῷ δ᾽ αὐλῷ, καὶ κτύπῳ κροτάλων τε καὶ κυμβάλων, καὶ τυμπάνων, καὶ ταῖς ἐπιβοήσεσι, καὶ εὐασμοῖς καὶ ποδοκρουστίαις, οἰκεῖα ἐξεύροντο, καί τινα τῶν ὀνομάτων, ἃ τοὺς προπόλους καὶ
B χορευτὰς, καὶ θεραπευτὰς τῶν ἱερῶν ἐκάλουν, * Καβείρους καὶ Κορύβαντας, καὶ Πᾶνας, καὶ Σατύρους, καὶ Τιτύρους, καὶ τὸν θεὸν Βάκχον, καὶ τὴν Ῥέαν Κυβέλην, καὶ Κύβην, καὶ Δινδυμήνην, 1 καὶ τοὺς τόπους αὐτούς. 2 Καὶ ὁ Σαβάζιος δὲ τῶν Φρυγιακῶν ἐστί· καὶ τρόπον τινὰ τῆς Μητρὸς τὸ παιδίον παραδιδόμενος τοῖς Διονύσου καὶ αὐτός. Τούτοις δ᾽ ἔοικε, καὶ τὰ παρὰ τοῖς Θρᾳξὶ τά τε Κοτύττια, καὶ τὰ 3 Βενδίδεια, παρ᾽ οἷς καὶ τὰ Ὀρφικὰ τὴν καταρχὴν ἔσχε. Τῆς μὲν οὖν Κότυος τῆς ἐν τοῖς Ἠδωνοῖς 4 Αἰσχύλος μέμνηται· εἰπὼν γὰρ, Σεμνὰ Κότυς ἐν τοῖς Ἠδωνοῖς, ὄρεια δ᾽ 5 ὄργαν ἔχοντα,
C τοὺς περὶ τὸν Διόνυσον εὐθέως ἐπιφέρει.

Ὁ μὲν ἐν χερσὶ βόμβηκας ἔχων τόρνου κάματον δακτυλόδεικτον.
Πίμπλησι μέλος, μανίας ἐπαγωγὸν ὁμοκλάν.
6 Ὁ δὲ, χαλκοθέοις κοτύλαις ὀτοβεῖ.

Καὶ πάλιν,

Ψαλμὸς δ᾽ ἀλαλάζει·
Ταυρόφθογγοι δ᾽ ὑπομυκῶνταί ποθεν
Ἐξ ἀφανοῦς φοβεροὶ μῖμοι, τυμπάνω δ᾽ ἠχώ. [ταρβής.
Ὡσθ᾽ * ὑπογείου βροντῆς φέρεται βαρυ-

* Vulgò, Καβείρας.

p. 471.

* Scripti, ὑπογαίου.

1. Καὶ τοὺς τόπους αὐτούς.) Si locus ſanus eſt & integer, ſenſus eſt, locos quoque illos, ubi Cybele & Dindymene colebantur, iiſdem nominibus fuiſſe affectos, cum numine. At paullò antè à locis, has Magnæ Matris appellationes eſſe ortas dixit. Fortaſſe legendum κατὰ τοὺς τόπους αὐτῆς. *Caſaub.*

2. Καὶ ὁ Σαβάζιος δὲ) Non referam quæ de Sabazio notarunt viri eruditi, quum ea ut puto, omnibus jam ſint cognita. Sed quod ait Strabo eſſe Phrygiacam vocem, repugnat Ariſtophanis ſcholiaſtes in Σφηκ. pag. 432. ed. 1607. Σαβάζιον, ait, τὸν Διόνυσον οἱ Θρᾷκες καλοῦσι, καὶ σαβοὺς, τοὺς ἱεροὺς αὐτῶν. *Idem.* De Sabazio vide porro eundem p. 583. & 861. Multa occurrunt apud L. Giraldum de Diis Syntagm. VIII. pag. 276, 277. & Meurſium in Græcia Feriata VI. c. I. v. ΣΑΒΑΣΙΑ. Bodinum ad Oppian. de Venat. I. 25.

3. Βενδίδεια) Hopperus male Μενδίδια. Βενδίδεια ſunt ſacra ab Athenienſibus in honorem Dianæ celebrata, quæ Thracum lingua vocatur Βένδις auctore Heſychio: Βένδις, ἡ Ἄρτεμις. Θρακιστί. παρὰ δὲ Ἀθη-
D ναίοις ἑορτὴ Βενδίδεια. *Bendis Thracum lingua eſt Diana: apud Athenienſes feſtum Bendideia.* Celebrabantur illa in Pyraeo vigeſima die menſis Thargelionis teſte Proclo lib. I. in Platonis Timaeum. Palæphatus cap. 32. vocat βενδείαν, quomodo vel βένδιν ſcribendum putat Palmerius apud Heſychium in voce Δίλογχον, pro Βένδην. Vide Meurſ. Græc. Feriat. Lib. II. v. Βενδίδεια. Et alios.

4. Αἰσχύλος μέμνηται) In ea fabula cui nomen fecerat Edoni. *Caſaub.* Verſus hoſce, ſiquidem ſunt Anapæſtici, in ordinem redegit doctiſſ. Th. Stanley in notis ad Aeſchylum pag. 855.

5. Ὄργαν ἔχοντα) Scripti libri, ἔχοντες, vel ἔχοντας. *Id.*

5. Ὄρια δ᾽ ὄργαν ἔχοντα) Scribendum ἔχουσα. Barth. ad Stat. T. III. p. 51.

6. Ὁ δὲ, χαλκοθέοις κοτύλαις ὀτοβεῖ) Lege χαλκοδέτοις. Athenæus libro XI. cap. 8. pag. 479. Καὶ τὰ κύμβαλα δ᾽ Αἰσχύλος ἐν Ἠδωνοῖς κοτύλας εἴρηκε· ὁ δὲ χαλκοδέτοις κοτύλαις ὀττοβεῖ. *Aeſchylus in Hedonis Cymbala cotulas nominat. Æneis vero ille cotylis obſtrepebat.* Caſaub.

Ταῦτα γὰρ ἔοικε τοῖς Φρυγίοις· καὶ οὐκ ἀπεικός γε, ὥσπερ αὐτοὶ οἱ Φρύγες Θρακῶν ἄποικοι εἰσὶν, οὕτω καὶ τὰ ἱερὰ [1] ἐκεῖθεν μετενηνέχθαι. Καὶ τὸν Διόνυσον δὲ, καὶ τὸν Ἠδωνὸν Λυκοῦργον [2] συνάπτοντες εἰς ἕν. τῶν ἱερῶν τὴν ὁμοιοτροπίαν αἰνίττονται. Ἀπὸ δὲ τοῦ μέλους, καὶ τοῦ ῥυθμοῦ, καὶ τῶν ὀργάνων, καὶ ἡ μουσικὴ πᾶσα Θρακία, καὶ Ἀσιᾶτις νενόμισται· δῆλον δ' ἔκ τε τῶν τόπων, ἐν οἷς αἱ Μοῦσαι τετίμηνται. Πιερία γὰρ, καὶ Ὄλυμπος, [3] καὶ Πίμπλα, καὶ Λείβηθρον τὸ παλαιὸν ἦν Θράκια χωρία καὶ ὄρη· νῦν δὲ ἔχουσι Μακεδόνες· τόν τε Ἑλικῶνα * καθιέρωσαν ταῖς Μούσαις Θρᾷκες οἱ τὴν Βοιωτίαν ἐποικήσαντες, οἵπερ καὶ τὸ τῶν Λειβηθριάδων Νυμφῶν ἄντρον καθιέρωσαν· οἵ τ' ἐπιμεληθέντες τῆς ἀρχαίας μουσικῆς, Θρᾷκες λέγονται, Ὀρφεύς τε, καὶ Μουσαῖος, καὶ Θάμυρις· καὶ τῷ Εὐμόλπῳ δὲ τοὔνομα ἐνθένδε· καὶ τῷ Διονύσῳ τὴν Ἀσίαν ὅλην καθιερώσαντες μέχρι τῆς Ἰνδικῆς, ἐκεῖθεν καὶ τὴν πολλὴν μουσικὴν μεταφέρουσι· καὶ ὁ μέν τις φησὶν, [4] κιθάραν Ἀσιᾶτιν [5] ῥάσσων, ὁ δὲ, τοὺς αὐλοὺς Βρεκυντίους καλεῖ, καὶ Φρυγίους· καὶ τῶν ὀργάνων ἔνια βαρβάρως ὠνόμασται· [6] νάβλα, [7] καὶ σαμβύκη, [8] ἡ καὶ βάρβιτος, [9] καὶ μαγάδες, καὶ ἄλλα πλείω. Ἀθηναῖοι δ' ὥσπερ περὶ τὰ ἄλλα φιλοξενοῦντες διατελοῦσιν, [10] οὕτω καὶ περὶ τοὺς θεούς· πολλὰ γὰρ τῶν ξενικῶν ἱερῶν παρεδέξαντο, ὥστε καὶ ἐκωμῳδήθησαν· καὶ δὴ, καὶ τὰ Θράκια, καὶ τὰ Φρύγια· τῶν μὲν γὰρ Βενδιδίων [11] Πλάτων μέμνηται, τῶν δὲ Φρυγίων Δημοσθένης,

* Scripti, καθιερώσαντες.

Hæc enim Phrygiis sacris conveniunt. Neque verò absurdum est, quemadmodum ipsi Phryges Thracum sunt coloni, ita eos sacra sua quoque inde transtulisse. Bacchum etiam cum Edono Lycurgo conjungentes, sacrorum inter se similitudinem innuunt. A cantilena autem, numeris, instrumentisque, etiam musica omnis Thracia & Asiatica censetur. Atque hoc de locis intelligi potest, ubi Musæ cultæ fuerunt. Nam Pieria, Olympus, Pimpla, Libethrum antiquitus Thracia fuere loca & montes: nunc Macedones obtinent: & Heliconem Musis consecraverunt Thraces Bœotiæ inquilini, ut & antrum Libethridum Nympharum. Jam qui antiquam procuraverunt musicam, Thraces perhibentur, Orpheus, Musæus, Thamyris, & Eumolpo nomen inde factum fuit. Et cum Baccho totam Asiam ad Indiam usque consecraverint, magnam quoque musicæ partem inde transferunt: atque alius dicit Citharam pulsans Asiatida: alius Berecynthiam vocat fistulam aut Phrygiam. Instrumentis quoque plerisque nomina sunt barbara, nablum, sambuca, quæ & barbitos, magades, alia. Athenienses quemadmodum aliâs morem suum peregrina adsciscendi, ita etiam quod ad deos attinet tenuerunt. Multa enim sacra peregrina receperunt, quo nomine etiam in comœdiis exagitati sunt: interque hæc Thracia & Phrygia: Bendidiorum enim mentio est apud Platonem, Phrygiorum apud Demosthenem:

1. Ἐκεῖθεν μετηνέχθαι) Sic legendum auctoribus libris, non μετήνεκται. *Casaub.*

2. Συνάπτοντες εἰς ἓν) Rectius libri veteres, συνάγοντες. *Idem.*

3. Καὶ Πίμπλα) Libro nono p. 410. simili in loco, dixit καὶ Πίμπλειαν. Lycophron. vers. 275.

Λειβηθρίην θ' ὕπερθε Πιμπλείας σκοπήν.

Libethriamque speculam supra Pimpleam. Idem.

4. Κιθάραν Ἀσιᾶτιν) Locus videtur sumptus ex Euripidis Erechtheo. Discimus ex Etymologico magno cujus sint hæc verba in Ἀσιάτις.] *Idem.*

5. Ῥάσσων) Libri veteres, ἀράσσων. *Idem.*

6. Νάβλα) Νάβλιον ait Clemens Alexandrinus Strom. I. invenere Cappadoces, Troglodytæ sambucam, utrumque Syri, teste Athenæo lib. IV. c. 24. p. 175. Qui literis Hebraicis vel minimum sunt tincti agnoscunt facile vocem puram putam Hebraicam, נבל quod ipsis est instrumenti musici genus. *Idem.* Hoc describit eleganter Vir Celeberrimus Salom. van Til. in libro Belgico. *Van de Digt-zang-en speel-konst der Ouden.* cap. V. §. 14. p. 107. & seqq.

7. Καὶ σαμβύκη) Vox planè Syriaca, ut docuit summus vir Josephus Scaliger: itaque nugantur more suo Grammatici, qui σαμβύκην quasi ἰαμβικὴν dictam volunt. Est & πορθητικῆς μηχανῆς genus, descriptæ à Polybio libro octavo [Adde his citharam: citharos enim dixit Daniel 3.] *Casaub.*

8. Ἡ καὶ βάρβιτος) Malim καὶ ἡ βάρβιτος, ut legit prior interpres. Inventum est Anacreontis, si credimus Neanthi Cyziceno. Melius autem Strabo vocem putat esse barbaram, quam Grammatici Græcam: dici enim volunt βάρβιτον, quasi βαρύμιτον. (At longe etiam ineptius ille nescio quis commentator Horatianus, qui lyram barbiton dictam tradit, quod ebore ornetur à voce barrus pro elephanto.) *Idem.* Est is vetus Interpres ad Epod. carm. XII. vers. I.

9. Καὶ μαγάδες) Nemo veterum quod sciam dubitavit hanc vocem esse barbaram, & à Græco sermone alienam. Quid sit ex Athenæo disces lib. XIV. cap. 8. 9. p. 634, 635. *Idem.*

10. Οὕτω καὶ περὶ θεούς) Ideo dicebat Lucas Act. XVII. 16. Paulo animum esse commotum per Athenarum vicos incedenti, cum videret eam urbem κατείδωλον οὖσαν, hoc est *idolis refertam*, ut alio loco docuimus. *Idem.*

11. Πλάτων μέμνηται) Πολιτ. libro primo extremo. p. 354. T. II. Ταῦτα δή σοι (ἔφη) ὦ Σώκρατες εἱστιάσθω ἐν τοῖς Βενδιδείοις. Sed & Xenophon meminit, Ἑλληνικῶν lib. II. p. 472. ed. 1594. οἱ δ' ἐκ τῶν ἄστεως, ἐς τὴν Ἱπποδάμειον ἀγορὰν ἐλθόντες, πρῶτον μὲν συνετάξαντο ὥστε ἐμπλῆσαι τὴν ὁδὸν ἣ φέρει πρός τε τὸ ἱερὸν τῆς Μουνυχίας Ἀρτέμιδος, καὶ τὸ Βενδίδειον. *Urbani vero quum in forum Hippodameum venissent, primum sic instruunt aciem, ut viam omnem complerent, quæ ad Munychiæ Dianæ templum, & ad Bendideum ducit.* Demosthenis locus omnibus notus est. *Idem.*

1. *Heca-*

ubi Æſchinis matrem vituperat, atque ipſum qui matri ſacrificanti adfuerit, unaque thiaſos duxerit, & acclamaverit Euœ, Sabœ, Hyes, Attes, Attes Hyes: hæc enim Sabazii & magnæ Matris ſacrorum ſunt. Porro autem cum hæc de geniis iſtis & nominum eorum varietate reperiat aliquis: tum non adminiſtros modo eos deorum, ſed ipſos quoque deos appellari. Heſiodus enim 1 Hecatæi & Phoronei filiæ quinque ait fuiſſe filias:

Unde deæ nymphæ prognatæ Oreades exſtant,
Vanorumque genus Satyrorum & inania tractans,
Cureteſque dii luſores, ſaltatores.

Is qui Phoronidem ſcripſit, tibicines Phrygios facit Curetas: alii terrigenas, & æreis ſcutis armatos. Ille autem non Curetas facit Phryges, ſed Corybantes: illos autem Curetes: arma vero ænea ſumſiſſe primum in Eubœa, indeque Chalcidenſes ab ære (*quod eſt chalcos*) dictos. Alii à Titanibus Rheæ datos famulos armatos Corybantes, è Bactriana (alii è Colchis ajunt) profectos. In Cretenſi hiſtoria Curetes Jovis alumni dicuntur & cuſtodes in Cretam è Phrygia exciti à Rhea. Alii cum novem in Rhodo eſſent Telchines, eos Rheæ in Cretam fuiſſe comites ajunt, ibique Jovem enutriviſſe, & Curetas dictos: eorum ſocium Corybantem Pydnæ conditorem apud Rhodios Praſiis occaſionem dediſſe dicendi, Corybantes eſſe genios Minervæ & Solis filios: alii Saturni prolem eos faciunt. Sunt qui Jove & Calliopa natos autument, eoſdem cum Cabeiris: eoſque veniſſe in Samothracen, quæ antè Melita dicebatur:

A διαβάλλων τὴν Αἰσχίνου μητέρα καὶ αὐτόν, ὡς τελούσῃ τῇ μητρὶ συνόντα, καὶ συνθιασεύοντα πολλάκις, καὶ ἐπιφθεγγόμενον * εὐοῖ, σαβοῖ, ὕης, ἄττης, καὶ ἄττης ὕης· ταῦτα γάρ ἐστι Σαβάζια, καὶ Μητρῷα. Ἔτι δ' ἄν τις καὶ ταῦτα εὕροι περὶ τῶν δαιμόνων τούτων, καὶ τῆς τῶν ὀνομάτων ποικιλίας καὶ ὅτι οὐ * πρόσπολοι θεῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ θεοὶ προσηγορεύθησαν. Ἡσίοδος μὲν γὰρ * Ἑκατέρου, καὶ τῆς Φορωνέως θυγατρὸς πέντε γενέσθαι θυγατέρας φησίν,

2 Ἐξ ὧν ὄρειαι νύμφαι θεαὶ ἐξεγένοντο.
Καὶ γένος οὐτιδανῶν Σατύρων, καὶ ἀμηχανοεργῶν
Κουρῆτές τε θεοὶ φιλοπαίγμονες ὀρχηστῆρες·

B 3 Ὁ δὲ τὴν Φορωνίδα σέψας, αὐλητὰς, καὶ Φρύγας τοὺς Κουρῆτας λέγει· ἄλλοι δὲ γηγενεῖς, 4 καὶ χαλκάσπιδας. * ὁ δ' οὐ τοὺς Κουρῆτας λέγει, ἀλλὰ τοὺς Κορύβαντας Φρύγας, 5 ἐκείνους δὲ * Κουρῆτας· περιθέσθαι δὲ ὅπλα χαλκᾶ πρώτους ἐν Εὐβοίᾳ· διὸ καὶ Χαλκιδέας αὐτοὺς κληθῆναι· οἱ δ' ὑπὸ Τιτάνων Ῥέᾳ δοθῆναι προσπόλους ἐνόπλους τοὺς Κορύβαντας ἐκ τῆς Βακτριανῆς ἀφιγμένους· οἱ δ' ἐκ Κόλχων φασίν. Ἐν δὲ τοῖς Κρητικοῖς λόγοις οἱ Κουρῆτες Διὸς τροφεῖς λέγονται, καὶ φύλακες, εἰς Κρήτην ἐκ Φρυγίας μεταπεμφθέντες ὑπὸ τῆς Ῥέας· 6 οἱ δὲ Τελχίνων ἐν Ῥόδῳ ἐννέα ὄντων, τοὺς Ῥέᾳ συνακολουθήσαντας εἰς Κρήτην,
C καὶ τὸν Δία κουροτροφήσαντας, Κουρῆτας ὀνομασθῆναι. 7 Κορύβαντα δὲ τούτων ἕτερον 8 ἱερέα Πύδνης ὄντα κτίστην, παρὰ τοῖς Ῥοδίοις παρασχεῖν πρόφασιν τοῖς Πρασίοις, ὥστε λέγειν ὡς εἶεν Κορύβαντες δαίμονές τινες Ἀθηνᾶς, καὶ Ἡλίου παῖδες. Ἔτι δὲ Κρόνου τινὲς τοὺς Κορύβαντας· οἱ δὲ τοῦ Διὸς καὶ Καλλιόπης φασὶ, τοὺς αὐτοὺς τοῖς Καβείροις ὄντας· ἀπελθεῖν δὲ τούτους εἰς Σαμοθρᾴκην 9 καλουμένην πρότερον Μελίτην·

* Scripti, εὖα,

* Scripti, προπλ.

* In vett. lib. eſt. Ἑκατέρῳ & Ἑκατέρου.

p. 472.

* In quibuſdam lib. οἱ δέ. ſine λέγει.

* Manuſſ. Κρῆτας.

1. *Hecatæi.*) Non dubium eſt quin hæc ſint corrupta, neque de hoc Hecatæo quicquam invenio, pro ὄρειαι fortaſſis poëtica ectaſi Ὤρειαι ſcripſerat Heſiodus. pro Φορώνιδα σέψας, lego Φορωνίδα γράψας, opus fuit de Phoroneo & ejus rebus, citatur etiam ab aliis. (Barth. ad Stat. T. II. p: 383.) Quis autem eſt ille ὁ δὲ οὐ τοὺς Κουρῆτας, *Xyland.*

2. Ἐξ ὧν ὄρ.) Sic lego hoc carmen
Ἐξ ὧν οὔρειαι νύμφαι θεαὶ ἐξεγένοντο. *Caſaub.*

3. Ὁ δὲ τὴν Φορωνίδα σέψας) Rectè Xylander γράψας. Sic ſcholiaſtes Apoll. ὁ δὲ τὴν Φορωνίδα συνθείς. Placet autem quibuſdam veterum, ejus operis auctorem eſſe Hellanicum: eſtque in ea ſententia Dionyſ. Halicarn. A. R. I. 28. alii Hecatæum. *Id.*

4. Καὶ Χαλκάσπιδας) Sic appellat Menodotus Samius, ut alicubi legere memini. *Idem.*

5. Ἐκείνους δὲ Κουρῆτας) Lego ἐκείνους δὲ Κρῆτας. Nam de patria agitur. *Idem.*

6. Οἱ δὲ Τελχίνων) De Telchinibus vide lib. XIV. p. 653. *Idem.*

7. Κύρβαντα δὲ τούτων ἕτερον.) Lego Κορύβαντα δὲ τούτων ἑταῖρον. Pydnam quoque & Praſios non nemo ſuſpicetur eſſe depravata vocabula. quid ſenſerim, legendo intelliges. *Xyland.*

8. Ἱερέα Πύδνης ὄντα κτίστην) Suſpicor eſſe legendum Ἱεραπύδνης ὄντα κτίστην. *Caſaub.*

D Κορύβαντα δὲ τούτων ἕτερον ἱερέα Πύδνης ὄντα κτιστήν, παρὰ τοῖς Ῥοδίοις παρασχεῖν πρόφασιν τοῖς Πρασίοις, ὥστε λέγειν &c. *Eorum ſocium Corybantem Pydnæ conditorem apud Rhodios Praſiis occaſionem dediſſe dicendi.*) Recte putavit Caſaubonus pro ἱερέα Πύδνης legendum Ἱεραπύδνης, quæ fuit urbs Cretæ inſulæ cognominis Hierapydnæ Troadis. Sed quæ ſequuntur, non attigit, & quidem prudenter: ſunt enim meræ tenebræ. Hunc locum eſſe mendoſum, ſalebroſum & mutilum etiam non dubito pronunciare, proculdubio poſt κτιστὴν interpungendum, & inter eam vocem & παρὰ τοῖς Ῥοδίοις multa deſunt; qui fuerunt illi Ῥόδιοι Πράσιοι, fateor me ignorare. *Palmer.*

9. Καλουμένην πρότερον Μελίτην) Apollonii ſcholiaſtes annotat vocatam fuiſſe *Leucoſiam*: poſtea *Samum* à Sao quodam. poſtremò *Samothraciam* cum eam Thraces occupaſſent. Euſtat. Dardaniam veteri nomine appellat. *Caſaub.*

A τὰς δὲ πράξεις αὐτῶν μυστικὰς εἶναι. Ταῦτα δ' οὐκ ἀποδεξάμενος ὁ Σκήψιος, ὁ τοὺς μύθους συναγαγὼν τούτους, ὡς μηδενὸς ἐν Σαμοθρᾴκῃ μυστικοῦ λόγου περὶ Καβείρων λεγομένου· [1] παρατίθησιν ὁμοίως καὶ Στησιμβρότου τοῦ Θασίου δόξαν, ὡς τὰ ἐν Σαμοθρᾴκῃ ἱερὰ τοῖς Καβείροις ἐπιτελεῖτο· [2] καλεῖσθαι δέ φησιν αὐτοὺς ἐκεῖνος, ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ ἐν τῇ Βερεκυντίᾳ Καβείρου. Οἱ δ' Ἑκάτης προπόλους νομίζουσι τοὺς Κουρῆτας τοὺς αὐτοὺς τοῖς Κορύβασιν ὄντας. Φησὶ δὲ πάλιν ὁ Σκήψιος ἐν τῇ Κρήτῃ τὰς τῆς Ῥέας τιμὰς μὴ νομίζεσθαι μηδὲ ἐπιχωριάζειν, ὑπεναντιούμενος τῷ τοῦ Εὐριπίδου λόγῳ· ἀλλ' ἐν τῇ Φρυγίᾳ μόνον, καὶ τῇ Τρῳάδι· τοὺς δὲ λέγοντας μυθολογεῖν B μᾶλλον ἢ ἱστορεῖν. Πρὸς τοῦτο δὲ, καὶ τὴν τῶν τόπων ὁμωνυμίαν συμπράξαι τυχὸν ἴσως αὐτοῖς. Ἴδη γὰρ τὸ ὄρος τό, τε Τρωϊκὸν, [4] καὶ τὸ Κρητικόν· καὶ Δίκτη τόπος ἐν τῇ Σκηψίᾳ, καὶ ὄρος ἐν τῇ Κρήτῃ. Τῆς δὲ Ἴδης λόφος Πύτνα, [5] ἀφ' οὗ Ἱερὰ Πύτνα ἡ πόλις, Ἱπποκόρωνά τε τῆς Ἀδραμυττηνῆς, καὶ Ἱπποκορώνιον ἐν Κρήτῃ. [6] Σαμώνιόν τε τὸ ἑωθινὸν ἀκρωτήριον τῆς νήσου, καὶ πεδίον [7] ἐν τῇ Νεανδρίδι, καὶ τῇ Ἀλεξανδρέων. [8] Ἀκουσίλαος δ' ὁ Ἀργεῖος ἐκ Καβείρης καὶ Ἡφαίστου Κάμιλον λέγει. τοῦ δὲ, τρεῖς Καβείρους, ὧν Νύμφας * Καβειράδας. Φερεκύδης δ' ἐξ Ἀπόλλωνος C καὶ Ῥυτίας Κορύβαντας ἐννέα· οἰκῆσαι δ' αὐτοὺς ἐν Σαμοθρᾴκῃ· ἐκ δὲ Καβείρης τῆς Πρωτέως, καὶ Ἡφαίστου, Καβείρους τρεῖς, καὶ νύμφας τρεῖς Καβειρίδας· ἑκατέροις δ' ἱερὰ * γενέσθαι· μάλιστα μὲν οὖν ἐν Λήμνῳ, καὶ Ἴμβρῳ τοὺς Καβείρους τιμᾶσθαι συμβέβηκεν· ἀλλὰ καὶ ἐν Τροίᾳ κατὰ πόλεις· τὰ δ' ὀνόματα αὐτῶν ἐστι μυστικά.

* Scripti Καβειρίδας

p. 473.

* Scripti γίνεσθαι.

eorum actiones esse mysticas. Hæc non probans Scepsius qui fabulas istas conscripsit, quia in Samothrace nulla de Cabeiris mystica feratur: tamen Stesimbroti Thasii refert opinionem, quæ sacrificia Samothracica Cabeiris adscribit: nomenque eorum deducit à monte Berecyntiæ Cabeiro. Alii censent Hecates administros fuisse Curetas, eosdem cum Corybantibus. Rursus autem Scepsius ait in Creta honores Rheæ non esse in usu, neque receptos ibi ritus ejus, [3] Euripidis verbis contradicens: sed in Phrygia tantùm ac Troade: qui aliter affirmant, eos fabulam potius quam historiam tradere. Ad quam rem eos fortassis nomina locorum ambigua induxerunt. Ida enim mons est & Trojæ & Cretæ: itemque Dicte in Scepsia locus, & mons in Creta: & Pytna Idæ collis, unde urbs Hierapytna: & in Hippocorona Adramyttenæ, inque Creta Hippocoronium: tum Samonium Cretæ orientale promontorium, & planicies in Neandride & Alexandreorum solo. Acusilaus Argivus Cabeira & Vulcano natum ait Camilum: hoc tres Cabeiros, ex his nymphas Cabeiradas. Pherecydes ex Apolline & Rhytia novem Corybantes, qui habitaverint in Samothrace: è Cabeira Protei filia & Vulcano Cabiros tres, & tres nymphas Cabeiridas: utrisque sua sacra fuisse: maxime autem in Lemno & Imbro Cabeiros cultos, sed & secundum urbes Trojæ: nomina eorum sunt mystica.

1. Παρατίθησιν ὁμοίως.) ὅμως puto. *Xyland.*

2. Καλεῖσθαι δέ φησιν αὐτοὺς ἐκεῖνος) ait Cabiros à monte Cabiro esse dictos: & ita scholiastes Apollonii ἀπὸ Καβείρων τῶν κατὰ Φρυγίαν ὀρῶν. Sed falli veteres in etymo hujus vocis notum est eruditioribus: quum vera origo illius vocis è lingua Hebræa sit petenda. Cabir ergo, vox est originis Hebraïcæ, quæ potentem significat. Inde appellati sunt Cabiri, quod est, Divipotes, ut Varro & Tertullianus (de Spect. 8.) interpretantur. Græcis dicebantur θεοὶ μεγάλοι, & θεοὶ δυνατοὶ, ab Orpheo ἐυδύνατοι, cujus versum (Hymn. Κουρητῶν) malè vulgò accipiunt, Κουρῆτες κορύβαντες, ἀνάκτορες, ἐυδύνατοί τε Ἐν Σαμοθρᾴκῃ ἄνακτες. *Casaub.* Quæ de Cabiris exstant summa diligentia congessit doctissimus Tobias Gutberlethus in dissertatione Philologica inscripta *de Mysteriis deorum Cabirorum.* Pluribus in locis de Cabiriis agit Bochartus maxime Chanaan I. cap. 12..

3. Omisit Xylander *Euripidis verbis contradicens.*

4. Καὶ τὸ Κρητικὸν) Hujus meminit Callimachus in hymno Jovis, vers. 6.

Ζεῦ, σὲ μὲν Ἰδαίοισιν ἐν οὔρεσι φασὶ γενέσθαι.

Jupiter, te quidem alii Idæis in montibus ajunt genitum.

Utriusque mentio apud Geographos, ut & utriusque Dictes. *Idem.*

5. Ἀφ' οὗ Ἱερὰ Πύτνα ἡ πόλις) Lege omnes geographos, lege etiam historicos, nullam reperies ad montem Idam Hierapytnam. Nec hoc sanè Strabo voluit. Certissimum est scripsisse eum aut hoc, aut simili modo. Τῆς δ' Ἴδης λόφος Πύτνα, καὶ τῆς Κρήτης δὲ, ἀφ' οὗ Ἱεραπύτνα ἡ πόλις. Recenset Geographus loca ejusdem nominis, in Phrygia & Creta. D Hierapydna autem Cretæ urbs est notissima, quam ait nomen accepisse à Pydna monte Cretæ, qui est ὁμώνυμος alteri Pydnæ colli Idæ. *Idem.* videsis Cellarium Geograph. Antiq. II. cap. 14. p. 1265.

6. Σαμώνιον) perperam hoc modo legitur, cum dicendum sit Σαλμώνιον. Berkel. ad Steph. p. 658.

7. Ἐν τῇ Νεανδρίδι) Neandria est in agro Trojano: itemque Alexandria: ne quis hic Alexandriam Ægypti putet intelligendam. *Casaub.*

8. Ἀκουσίλαος δὲ ὁ Ἀργεῖος) In alia omnia eunt auctores quos sequitur Apollonii scholiastes ad lib. 1. vers. 917. Μυοῦνται, inquit, ἐν τῇ Σαμοθρᾴκῃ τοῖς Καβείροις, ὧν Μνασέας φησὶ καὶ τὰ ὀνόματα. Τέσσαρες δ' εἰσὶ τὸν ἀριθμόν. Ἀξίερος, Ἀξιόκερσα, Ἀξιόκερσος. Ἀξίερος μὲν οὖν ἐστι ἡ Δημήτηρ. Ἀξιόκερσα δὲ ἡ Περσεφόνη. Ἀξιόκερσος δὲ ὁ Ἀδής· ὁ δὲ προστιθέμενος τέταρτος, Κάσμιλος, ὁ ἑρμῆς ἐστιν ὡς ἱστορεῖ Διονυσόδωρος. Quid de Camillo Varro, Festus, Macrobius Sat. III. 8. Servius tradant, non est obscurum. *Idem.*

1. Ἡρό-

Herodotus auctor est etiam apud Memphin templa fuisse, ut Vulcani, ita etiam Cabirorum: sed esse è Cambyse deleta. Loca honoribus istorum geniorum consecrata deserta sunt, Corybantium in Hamaxitia, quæ nunc Alexandreorum ad territorium pertinet, prope Sminthium: & Corybissa in Scepsia ad fluvium Euryentem, vicumque ejusdem nominis, & torrentem Æthaloënta. Scepsius perhibet verisimile esse Curetas & Corybantas fuisse eosdem, qui ad cultum Matris deûm adsciti adolescentes & pueri in armis saltarent: dictosque Corybantas, quia Κορύπτοντες βαίνοιεν, quia cum saltatione incederent: quos etiam betarmones Homerus appellat:

Huc age Phæacum betarmones excellentes.

Quando autem Corybantes saltare & instinctu divino concitari solebant: etiam nos Corybantes vocamus, qui furiosè moventur. Dactylos autem Idæos sunt qui dicant vocatos primos cultores radicum Idæ montis: nam imas montium partes vocari pedes, ut summas vertices: singulæ autem montium Idæorum extremitates magnæ Matri fuerunt consecratæ. Sophocles censet, quinque primos mares fuisse, qui primi ferrum invenerint atque cuderint, multaque alia ad vitam utilia repererint: quinque etiam his fuisse sorores: à numero autem Dactylos, id est digitos, nomen accepisse. Alii aliter fabulantur, incertis incerta annectentes, diversos & numeros & nomina ponentes, Salaminum,

A [1] Ἡρόδοτος δὲ καὶ ἐν Μέμφει λέγει τῶν Καβείρων ἱερά, καθάπερ καὶ τοῦ Ἡφαίστου· διαφθεῖραι δ' αὐτὰ Καμβύσην· ἔστι δ' ἀοίκητα τὰ χωρία τῆς τῶν δαιμόνων τούτων τιμῆς· τό, τε Κορυβάντιον τὸ ἐν τῇ Ἀμαξιτίᾳ τῆς νῦν Ἀλεξανδρέων χώρας ἐγγὺς τοῦ Σμινθίου, καὶ ἡ Κορύβισσα ἐν τῇ Σκηψίᾳ περὶ ποταμὸν Εὐρήεντα, καὶ κώμην ὁμώνυμον, καὶ ἔτι χείμαρρον Αἰθαλόεντα. Πιθανὸν δέ φησιν ὁ Σκήψιος Κουρῆτας μὲν καὶ Κορύβαντας εἶναι τοὺς αὐτοὺς, οἳ περὶ τὰς τῆς μητρὸς τῶν θεῶν ἁγιστείας πρὸς ἐνόπλιον ὄρχησιν ἤιθεοι καὶ κόροι τυγχάνουσι παρειλημμένοι. B [2] Καὶ Κορύβαντες δὲ ἀπὸ τοῦ κορύπτοντας βαίνειν ὀρχηστικῶς· οὓς καὶ βητάρμονας λέγει ποιητής·

Δεῦτ' ἄγε Φαιήκων βητάρμονες ὅσσοι ἄριστοι. Odyss. θ. 250.

Τῶν δὲ Κορυβάντων ὀρχηστικῶν καὶ ἐνθουσιαστικῶν ὄντων, καὶ τοὺς μανικῶς κινουμένους, [3] Κορύβαντας φαμέν. Δακτύλους δ' Ἰδαίους φασί τινες κεκλῆσθαι τοὺς πρώτους οἰκήτορας τῆς [4] κατὰ τὴν Ἴδην ὑπωρείας. [5] πόδας μὲν γὰρ λέγεσθαι τὰς ὑπωρείας κορυφὰς δὲ, τὰ ἄκρα τῶν ὀρῶν· [6] αἱ οὖν κατὰ μέρος ἐσχατιαὶ καὶ πᾶσαι τῆς μητρὸς τῶν θεῶν ἱεραὶ περὶ τὴν Ἴ- C δην. [7] Σοφοκλῆς δὲ οἴεται, πέντε τοὺς πρώτους ἄρσενας γενέσθαι· οἳ σίδηρόν τε ἐξεῦρον καὶ εἰργάσαντο πρῶτοι, καὶ ἄλλα πολλὰ τῶν πρὸς τὸν βίον χρησίμων· πέντε δὲ καὶ ἀδελφὰς τούτων· [8] ἀπὸ δὲ τοῦ ἀριθμοῦ Δακτύλους κληθῆναι· ἄλλοι δ' ἄλλως μυθεύουσιν, ἀπόροις ἄπορα συνάπτοντες· διαφόροις δὲ, καὶ τοῖς ὀνόμασι, καὶ τοῖς ἀριθμοῖς χρώμενοι, ὧν Σαλαμῖνον ὀνομάζουσί τινα,

1. Ἡρόδοτος δὲ καὶ ἐν Μέμφει) Locus est in Thalia (III.37.) ubi dicuntur τὰ τῶν Καβείρων ἱερὰ, ὅμοια τοῖς τοῦ Ἡφαίστου. *Casaub.*

2. Καὶ Κορύβαντας ἀπὸ τοῦ κορύπτοντας βαίνειν ὀρχηστικῶς. *Dictosque Corybantas, quia cum saltatione incederent.*) Plura & diversa traduntur etyma ejus D vocis: addam de meo & unum forte non pejus omnibus aliis. Ait Strabo Corybantas vocari τοὺς μανικῶς κινουμένους, *furiose moventes se.* Cum autem non sit ulla corporis motio μανικοτέρα, quam quæ ordine naturæ inverso capite incedit & manibus, pedes vero ad cœlum tendentes habet, puto ab eo dictos fuisse κορύβαντας. Nam κόρυ vox antiqua *caput* significabat, unde manarunt κορυφὴ *summa pars, vertex*, κορύνη *lignum capitatum*, κορύπτειν *arietare & capite ferire*, κόρυς *galea* capitis tegmen, κόρυμβος *summitas*, κόρυδος *galerita*, & multa alia. Ergo ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τὸ κόρυ βαίνειν dicti κορύβαντες. Vidimus olim in Gallia histrionem celebrem Italum nomine Arlesquinum, eo incessu celeriter satis currentem, & id etiam hodie faciunt circulatores. *Palmer.*

3. Κορύβαντας φαμὲν) Et κορυβαντιᾶν pro μαίνεσθαι usurpant: qualis autem insania sit eorùm qui corybantiare creduntur, pluribus explicatur à præstantissimo viro, Jos. Scaligero ad hæc Catulli, (c.41.)

—— *Solet hæc imaginosum.*

Non celabo lectorem, libros veteres pro κορύβαντας, habuisse κορυβαντιᾶν φαμὲν, quam lectionem malo. *Cas.*

4. Κατὰ τὴν Ἴδην) Utram Idam intelligit? Diod. Sicul. lib. v. p. 333. T.I. ed. 1604. Dactylos Idæos habitasse tradit, τῆς Κρήτης περὶ τὴν Ἴδην. Idem lib. XVII. in Phrygiaca Ida collocat. Hanc Strabo nunc intelligit. *Id.*

5. Πόδας μὲν γὰρ &c.) Haud aliter ac corporibus humanis suas partes, sic montibus sua membra adscripserunt veteres, pedes, caput, supercilia, latera. Exempla congessit Lindenbrogius ad Amm. Marcellin. XIV. c. 8. Barthius Adversf. LIII. c. 4. p. 2483.

6. Αἱ οὖν κατὰ μέρος) Vult Dactylos esse appellatos qui τὴν ὑπώρειαν Idæ habitarent. Nam cum totam τὴν ὑπώρειαν πόδας appellent, sequitur ut αἱ κατὰ μέρος ἐσχατιαὶ dicantur δάκτυλοι, quas qui occuparent Dactylos Idæos ὁμωνύμως appellarunt. Subtiliter ista quidem, quis neget? sed ut equidem puto, minus probabiliter. *Casaub.*

7. Σοφοκλῆς δὲ) Apollonii quoque scholiastes lib. I. vs. 1126. in tractatione de Idæis Dactylis, Sophoclem laudat ἐν κωφοῖς Σατύροις. *Idem.*

8. Ἀπὸ δὲ τοῦ ἀριθμοῦ) Hæc planius sic Diod. οἱ δὲ δέκα φασὶν ὑπάρχοντας, τυχεῖν ταύτης τῆς προσηγορίας, τοῖς ἐν ταῖς χερσὶ δακτύλοις ὄντας ἰσαρίθμους. *Idem.*

1. Καὶ

[1] καὶ Δαμνανέα, καὶ Ἡρακλέα, καὶ Ἄκ- A μονα· καὶ οἱ μὲν, ἐπιχωρίους τῆς Ἴδης, οἱ δὲ, ἐποίκους· πάντες δὲ [2] σίδηρον * εἰργάσασθαι ὑπὸ τούτων ἐν Ἴδῃ πρῶτον φασί· πάντες δὲ καὶ γόητας ὑπειλήφασι, καὶ περὶ τὴν μητέρα τῶν θεῶν, καὶ ἐν Φρυγίᾳ ᾠκηκότας περὶ τὴν Ἴδην· Φρυγίαν τὴν Τρωάδα καλοῦντες, διὰ τὸ τοὺς Φρύγας ἐπικρατῆσαι πλησιοχώρους ὄντας, τῆς Τρωΐας ἐκπεπορθημένης. Ὑπονοοῦσι δὲ τῶν Ἰδαίων Δακτύλων ἐκγόνους εἶναι τούς τε Κουρῆτας καὶ τοὺς Κορύβαντας· τοὺς γοῦν πρώτους γενηθέντας ἐν Κρήτῃ ἑκατὸν ἄνδρας Ἰδαίους Δακτύλους κληθῆναι· B [3] τούτων δ' ἀπογόνους φασὶ Κουρῆτας ἐννέα γενέσθαι· τούτων δ' ἕκαστον δέκα παῖδας τεκνῶσαι τοὺς Ἰδαίους καλουμένους

* Scripti, εἴργασθαι, & εἰργάσαι.

p. 474. Δακτύλους. Προήχθημεν δὲ διὰ πλειόνων εἰπεῖν περὶ τούτων, καίπερ ἥκιστα φιλομυθοῦντες· ὅτι τοῦ θεολογικοῦ γένους ἐφάπτεται τὰ πράγματα ταῦτα· πᾶς δ' ὁ περὶ τῶν θεῶν λόγος ἀρχαίας ἐξετάζει δόξας, καὶ μύθους, αἰνιττομένων τῶν παλαιῶν, ἃς εἶχον ἐννοίας * φυσικῶς περὶ τῶν πραγμάτων, καὶ προστιθέντων ἀεὶ τοῖς λόγοις τὸν μῦθον. Ἅπαντα μὲν οὖν τὰ αἰνίγματα λύειν * ἐπ' ἀκριβὲς οὐ ῥᾴδιον· τοῦ δὲ πλήθους τῶν μυ- C θευομένων ἐκτεθέντος εἰς τὸ μέσον, τῶν μὲν ὁμολογούντων ἀλλήλοις, τῶν δ' ἐναντιουμένων, [4] εὐπορώτερον ἀντιδοῦναι, τὸ ἐξ αὐτῶν εἰκάζειν τ' ἀληθές· οἷον τὰς ὀρειβασίας τῶν περὶ τὸ θεῖον σπουδαζόντων, καὶ * αὐτῶν τῶν θεῶν, καὶ τοὺς ἐνθουσιασμοὺς, εἰκότως μυθεύουσι κατὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν, καθ' ἣν καὶ οὐρανίους [5] νομίζειν τοὺς θεοὺς καὶ προνοητικοὺς, τῶν τε ἄλλων, καὶ τῶν προσημασιῶν· τῇ μὲν οὖν ὀρειβασίᾳ τὸ μεταλλευτικὸν, καὶ τὸ θηρευτικὸν, καὶ ζητητικὸν τῶν πρὸς τὸν βίον χρησίμων ἐφάνη συγγενές· τῶν δ' ἐνθουσιασμῶν, καὶ θρησκείας, καὶ μαντι- D κῆς τὸ ἀγυρτικὸν, καὶ γοητείας ἐγγύς· τοιοῦτον δὲ, καὶ τὸ φιλότεχνον μάλιστα, τὸ περὶ τὰς Διονυσιακὰς τέχνας, καὶ τὰς Ὀρφικάς. Ἀλλ' ἀπόχρη περὶ αὐτῶν.

* Scripti, φυσικὰς

* Scripti, ἀκριβῶς.

* Scripti, αὐτοῦ.

A Damnaneum, Herculem, & Acmonem inter eos referentes: alii indigenas Idæ: alii inquilinos faciunt. In hoc consentiunt, primum ab iis sub Ida ferrum fabricatum: ab omnibus etiam impostores creditos esse, famulos magnæ Matris, & in Phrygia apud Idam habitasse: cum quidem Phrygiæ nomine Troadem, quia Phryges vicini eam occupaverunt Troja evastata, intelligerent. Suspicantur etiam Idæorum Dactylorum posteros esse Curetas & Corybantes: primos c viros in Creta natos: Dactylos Idæos B cognominatos: ab his progenitos IX. Curetas, quorum quivis x. filios genuerit, qui Idæi Dactyli sint appellati. Quanquam minime delector fabulis, tamen ut copiosius de his dicerem me istud movit, quia ad theologiam res istæ pertinent. Omnis autem de diis disputatio antiquas perpendit opiniones ac fabulas: priscis sub involucro quas habebant de rebus naturalibus sententias proponentibus, semperque fabulam eis annectentibus. Sane omnia ænigmata dissolvere & explicare penitus, non est in pro- C clivi: multitudine autem fabularum in medium collata, quarum aliæ consentiunt inter se, aliæ discrepant, facile est eas inter se comparare, verumque conjiciendo elicere. Verbi gratia, quod in montibus vagari cum administri deorum, tum ipsi dii perhibentur, ac instinctibus citari, probabiliter fabulantur eadem de causa ob quam etiam cœlestes deos censemus ac providos cum aliarum rerum, tum signorum cœlestium. Montanæ porro vagationi venatio & indagatio rerum ad vitam utilium vi- D debatur cognata: furoribus, cultui, & divinationi præstigiæ sunt adfines: talis est etiam curiositas histrionum & Orphicarum artium. Sed de his satis.

1. Καὶ Δαμνανέα.) Lego Δαμναμενέα. Auctor Phoronidis, apud Apollonii scholiast. ad lib. I. vs. 1129.

—— Ἔνθα γόητες
Ἰδαῖοι Φρύγες ἄνδρες ὀρέστεροι οἰκί' ἔναιον,
Κέλμις, Δαμναμενεύς τε μέγας καὶ ὑπέρβιος Ἄκμων,
Εὐπαλάμοι θεράποντες ὀρείης Ἀδρηστείης
Οἳ πρῶτοι τέχνην πολυμήτιος Ἡφαίστοιο
Εὗρον ἐν οὐρείῃσι νάπαις, ἰόεντα σίδηρον
Ἐς πῦρ τ' ἤνεγκαν καὶ ἀριπρεπὲς ἔργον ἔδειξαν.

quo ex loco non solum pro Δαμνανέα legendum esse Δαμναμενέα apparet: sed & pro Σαλαμῖνον, fortasse Κέλμιν. *Casaub.*

2. Σίδηρον) Auctores, quibus adscribitur ferri inventio atque temperatura, enumeravimus in Rerum Inventarum Onomastico. V. Ferrum. Verum Seneca Epist. 90. ait: *In hoc quoque dissentio, sapientes fuisse qui ferri metalla & æris invenerunt, cum incendio sylvarum adusta tellus, in summo venas jacentes liquefacta fudisset.*

3. Τούτων δ' ἀπογόνους φασὶ Κουρῆτας ἐννέα) Diod. Lib. v. p. 333. T. I. ed. 1604. Μετὰ δὲ τοὺς Ἰδαίους Δακτύλους ἱστοροῦσι γενέσθαι Κουρῆτας ἐννέα. *Casaub.*

4. Εὐπορώτερον ἀντιδοῦναι) Libri veteres sic, εὐπορώτερον ἂν δοῦναι τὶ ἐξ αὐτῶν εἰκάζειν. *Idem.*

5. Νομίζειν) vetus lectio νομίζουσι. *Idem.*

A Quoniam verò primùm de Peloponneso diximus & insulis quæ in Corinthiaco sunt sinu, aut ante eum: deinceps de Creta disseramus, Peloponneso vicina, aliisque inde versus orientem Solem insulis circa Cretam: in quibus Cyclades etiam sunt & Sporades, aliæ nobiliores, obscuriores aliæ. Nunc de CRETA *primum* dicamus. Eudoxus eam in Ægeo mari sitam ait non rectè. Jacet inter Cyrenaicam & Græciam quæ à Sunio usque ad Laconicam est, in longum æquali intervallo juxta has regiones ab occasu versus ortum porrecta. Alluitur à septentrionibus mari Ægæo atque Cretico, à meridie Libyco, quod contiguum est Ægyptio. De extremitatibus occidua est circa Phalarna, lata cc. stadia, scissaque in duo promontoria: de quibus meridionale Criû metopon (*id est arietis frons*) vocatur, septentrionale Cimarus. Orientalis autem est Samonium promontorum, Sunium non procul excedens versus ortum. Magnitudinem insulæ Sosicrates, quem res hujus insulæ exquisitè tradidisse Apollodorus ait, in longitudinem definit stadiis CIↃ CIↃ CCC. & amplius: latitudine longitudini non respondente: ita ut fiat ambitus Cretæ non major IↃↃ stadiis. Artemidorus IV. millia & c. Hieronymus longitudini CIↃ CIↃ tribuens, latitudinem inæqualem pronunciat esse, ut pluribus circulum faciat [8] quam Artemidorus, tertia parte longitudinis Exinde isthmus est fere c. stadiorum, in quo ad latus

Ἐπεὶ δὲ πρῶτον περὶ τῆς Πελοποννήσου, τῶν τε ἄλλων νήσων διήλθομεν, τῶν ἐν τῷ Κορινθιακῷ κόλπῳ καὶ τῶν πρὸ αὐτοῦ, περὶ Κρήτης ἐφεξῆς ῥητέον· [1] καὶ γὰρ αὐτῆς τῆς Πελοποννήσου ἐστὶ, * καὶ εἴτις τῶν πρὸς ἕω νήσων τῶν περὶ Κρήτην· ἐν δὲ ταύταις αἵ τε Κυκλάδες εἰσὶ, καὶ αἱ Σποράδες. αἱ μὲν, ἄξιαι μνήμης, αἱ δ' ἀσημότεραι· νυνὶ δὲ περὶ τῆς Κρήτης λέγωμεν. Εὔδοξος μὲν οὖν ἐν τῷ Αἰγαίῳ φησὶν αὐτὴν ἱδρύσθαι. Δεῖ δὲ μὴ οὕτως· ἀλλὰ κεῖσθαι μὲν μεταξὺ τῆς Κυρηναίας, καὶ τῆς Ἑλλάδος τῆς ἀπὸ Σουνίου μέχρι Λακωνικῆς, ἐπὶ μῆκος ταύταις ταῖς χώραις [2] παράλληλον ἀπὸ τῆς ἑσπε-
B ρίας ἐπὶ τὴν ἕω· [3] κλύζεσθαι δὲ ἀπὸ μὲν τῶν ἄρκτων τῷ Αἰγαίῳ πελάγει, καὶ τῷ Κρητικῷ, ἀπὸ δὲ τοῦ νότου τῷ Λιβυκῷ τῷ συνάπτοντι πρὸς τῷ Αἰγύπτιον πέλαγος. Τῶν δὲ ἄκρων τὸ μὲν ἑσπέριον ἐστὶ [4] τὸ περὶ Φάλαρνα, πλάτος ἔχον διακοσίων σταδίων καὶ εἰς δύο ἀκρωτήρια μεριζόμενον· ὧν τὸ μὲν νότιον καλεῖται Κριοῦ μέτωπον· τὸ δ' ἀρκτικὸν Κίμαρος· τὸ δ' ἑῷον τὸ Σαμώνιον ἐστὶν, ὑπερπίπτον τοῦ Σουνίου οὐ πολὺ πρὸς ἕω. Μέγεθος δὲ Σωσικράτης μὲν, ὅν φησιν ἀκριβοῦν Ἀπολλόδωρος τὰ περὶ τὴν νῆσον, ἀφορίζεται, μήκει μὲν [5] πλειόνων ἢ δισχιλίων σταδίων, καὶ τριακο-
C σίων· πλάτει δὲ οὐ κατὰ τὸ μέγεθος· ὥσθ' ὁ κύκλος * [6] γίνοιτ' ἂν οὐ πλέον ἢ πεντακισχίλιοι στάδιοι. Ἀρτεμίδωρος δὲ τετρακισχιλίους καὶ ἑκατόν φησιν. Ἱερώνυμος δὲ μῆκος [7] δισχιλίους φήσας, τὸ δὲ πλάτος ἀνώμαλον, πλειόνων ἂν εἴη λέγων τὸν κύκλον, ἢ ὅσον Ἀρτεμίδωρος, κατά τε τὸ τρίτον μέρος τοῦ μήκους· [9] τὸ δ' ἔνθεν ἰσθμός ἐστιν ὡς ἑκατὸν σταδίων, ἔχων κατοικίαν

*Suspectus locus. In vet. lib. legitur περὶ τὴν Κρήτην ἱστορεῖ.

p. 475.

* Manuss. κατὰ τοῦτον γένοιτ' ἂν πλέον sine οὐ.

1. Καὶ γὰρ αὐτῆς τῆς Πελ.) Fortasse καὶ γὰρ πρὸ αὐτῆς. In veteribus locus erat corruptus & perturbatus. *Casaub.*

2. Παράλληλον ἀπὸ τῆς ἑσπ.) Plinius lib. IV. cap. 12. *Ipsa Creta, altero latere ad austrum, altero ad septentrionem versa, inter ortum, occasumque porrigitur.* Idem.

3. Κλύζεσθαι δ' ἀπὸ μὲν τῶν) Ptolemæus Cretam terminat, ab occasu ὑπὸ τοῦ Ἀδριατικοῦ πελάγους, à septentrione, ὑπὸ τοῦ Κρητικοῦ, à meridie ὑπὸ τοῦ Λιβυκοῦ, ab oriente ὑπὸ τοῦ καρπαθίου πελάγους. *Idem.*

4. Τὸ περὶ Φάλαρνα) Lego Φαλάσαρνα, auctores mihi emendationis Plinius, Ptolemæus, Stephanus, Strabo ipse alio loco. *Idem.*

5. Πλειόνων ἢ δισχιλίων σταδίων καὶ τριακ.) Fortasse οὐ πλειόνων. Plinius enim, qui minimum ab hac summa aberrat, Cretam ait L. IV. c. 12. longitudine implere CCLXX. M. pass. quæ efficiunt stadia bis mille ducenta & quadraginta. An codices Pliniani potius mendosi esse sunt dicendi? Sanè sicut ejus vulgatæ lectioni favet Martianus Capella L. VI. p. 212. sic potest eam vocare in dubium Æthicus, quorum uterque non alium opinor quàm Plinium sequebatur. Rem tamen si diligentius expendas, nec in Strabone quicquam, neque in Plinio mutabis. *Idem.*

6. Γίνοιτ' ἂν οὐ πλέον) Tollenda prorsus negatio, quæ rectè à libris manu exaratis aberat. Rectè autem colligit Strabo. Nam si Cretæ longitudo ultra CIↃ CIↃ CCC. stadia porrigitur, necessarium est o-
D mnino ut ambitus sit major stad. IↃↃ. Plinius cum dicit Cretam circuitu implere M. P. D. LXXXIX. quæ sunt stadia CIↃ CIↃ CIↃ CIↃ IↃ CCXII. medius est inter Sosicratem & Artemidorum: Sosicrati tamen propior. *Idem.*

7. Δισχιλίων φήσας) Sic rectè libri veteres, non δισχιλίους. *Idem.*

8. *Quam Artemidorus.*) Locus hic fœdè est mutilatus. Quo enim refertur isthmus ille? quam præceps enumeratio locorum? quid est Phœnix Lampei? Tabulæ te hîc expedient. Φοινικοῦς & Φοίνιξ, λιμὴν καὶ πόλις. scriptum fuisse apparet è Ptolemæo. Minoam pro Ninoa restitui, & lego διὰ τῆς Λυκτίων. Post ante Ἄλλη δ' ἄλλων, &c. non est obscurum esse hiatum. *Xyland.*

9. Τὸ δ' ἔνθεν ἰσθμός ἐστιν) Isthmum vocant angustam illam Cretæ partem, quam vides in Ptolemaïcis esse inter Amphimaliam & Phœnicem portum. *Casaub.*

πρὸς μὲν τῇ βορείῳ θαλάττῃ, [1] Ἀμφαπαλίαν· A πρὸς δὲ τῇ νοτίῳ, Φοίνικα τὸν Λάμπεω. [2] πλατυτάτη δὲ κατὰ τὸ μέσον ἐστί· πάλιν δ' ἐντεῦθεν εἰς τὸ νότιον τοῦ προτέρου συμπίπτουσιν ἰσθμὸν αἱ ἠϊόνες, περὶ ἑξήκοντα σταδίους τῶν ἀπὸ Μινώας τῆς Λυκτίων [3] εἰς Ἱεράπυτναν, καὶ τὸ Λιβυκὸν πέλαγος· ἐν κόλπῳ δ' ἐστὶν ἡ πόλις· εἶτα πρόεισιν εἰς ὀξὺ ἀκρωτήριον [4] τὸ Σαμώνιον ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον νεῦον, καὶ τὰς Ῥοδίων νήσους. Ἔστι δ' ὀρεινὴ, καὶ δασεῖα ἡ νῆσος, ἔχει δ' αὐλῶνας εὐκάρπους. [5] Τῶν δ' ὀρῶν τὰ μὲν πρὸς δύσιν, καλεῖται Λευκὰ, οὐ λειπόμενα τοῦ Ταϋγέτου κατὰ ὕψος· ἐπὶ τὸ μῆκος δ' ἐκτεταμένα * ὅσα τριακοσίων σταδίων, καὶ ποιοῦντα ῥάχιν, τελευτῶσάν B πως ἐπὶ τὰ στενά· ἐν μέσῳ δ' ἐστὶ κατὰ [6] τὸ * εὐρυχωρότατον τῆς νήσου τὸ Ἰδαῖον, ὄρος ὑψηλότατον τῶν ἐκεῖ, περιφερὲς δ' [7] ἐν κύκλῳ σταδίων ἑξήκοντα· περιοικεῖται δ' ὑπὸ τῶν ἀρίστων πόλεων· ἄλλα δ' ἐστὶ πάρισα τοῖς Λευκοῖς, τὰ μὲν, ἐπὶ νότον, τὰ δ' ἐπὶ τὴν ἕω λήγοντα. [8] Ἔστι δ' ἀπὸ τῆς Κυρηναίας ἐπὶ * τὸ Κριοῦ μέτωπον δυοῖν ἡμερῶν καὶ νυκτῶν πλοῦς· [9] ἀπὸ δὲ * Κιμάρου εἰσὶ στάδιοι ἑπτακόσιοι· μεταξὺ δὲ Κύθηρα· ἀπὸ δὲ τοῦ Σαμωνίου πρὸς Αἴγυπτον τεττάρων ἡμερῶν, καὶ νυκτῶν πλοῦς· οἱ δὲ, τριῶν φασι· σταδίων δ' εἶναι [10] τοῦτον τινὲς πεντακισχιλίων εἰρήκασιν, οἱ δὲ ἔτι ἐλαττόνων. Ἐρατοσθένης δ' ἀπὸ μὲν τῆς C Κυρηναίας, μέχρι Κριοῦ μετώπου δισχιλίους φησίν· ἔνθεν δ' εἰς Πελοπόννησον ἐλάττους.

* Scripti, ὅσον.
* Scripti, εὐρυχωρέστατον.
* Scripti, τὸ τοῦ Κρ.
* Manusc. Ταινάρου.

Ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα μεμιγμένη· (φησὶν
ὁ ποιητὴς) ἐν μὲν Ἀχαιοὶ,
Ἐν δ' Ἐτεόκρητες μεγαλήτορες, ἐν δὲ Κύδωνες,
Δωριέες τε τριχάϊκες, δῖοι τε Πελασγοί.

Odyss. τ. 175.

Τούτων φησὶ Στάφυλος τὸ μὲν πρὸς ἕω Δωριεῖς κατέχειν, τὸ δὲ δυσμικὸν Κύδωνας, τὸ δὲ νότιον Ἐτεόκρητας· [11] ὧν εἶναι πολίχνιον Πρᾶσον,

septentrionale est pagus maritimus, ad austrinum Phœnix Lampei. Latissima est in media: Rursum deinde versus meridiem coëunt litora circiter LX. stadia à Minoa per Lyctium ad Hierapytna & Libycum pelagus: urbs ea in sinu est. Deinde insula porrigitur in acutum promontorium Samonium, quod versus Ægyptum vergit & insulas Rhodo vicinas. Tota montosa est & sylvestris, habetque convalles fertiles. De montibus, qui versus occasum sunt Leuci, id est albi, dicuntur, altitudine Taygeto, non cedentes, in longum porrecti ad CCC. stadia, faciuntque litoream crepidinem in angustias fere desinentem. In medio insulæ, qua latissima est, mons est Ida altissimus omnium, qui in ea sunt, rotundus ambitu stadiorum LX. Sunt & alii montes Leucis æquales, alii versus austrum, alii versus ortum desinentes. A Cyrenæa regione ad Kriû metopon duarum dierum ac noctium navigatio est: A Cimaro stadia IↃCC, in medio Cythera. A Samonio ad Ægyptum quatuor dierum, totidemque noctium: secundum alios trium: stadia IↃↃ, aut de aliorum sententia pauciora. Eratosthenes à Cyrenæa usque ad Criu metopon CIↃ CIↃ: hinc in Peloponnesum pauciora ut ait poëta,

Lingua aliis alia est confusè: sunt & Achai,
Magnanimique Eteocretes ibi, suntque Cydones,
Dorieesque trichaices, clarique Pelasgi.

Staphylus partes orienti obversas à Doriensibus, à Cydonibus occiduas ait habitatas, austrinam plagam ab Eteocretibus, quorum fuerit oppidulum Prasum,

1. Ἀμφαπαλίαν) Ptolemæo ἀμφιμαλή. Lego Ἀμφιμαλίαν, vel cum Plinio Ἀμφίμαλλαν. Illa autem, Φοίνικα τὸν Λάμπεω, quid sibi velint acutiores divinabunt. Stephano Φοινικοῦς est Cretæ oppidum. Phœnicis portus meminit & D. Lucas in Actis XXVII. 12. *Cas.*

D

2. Πλατυτάτη δὲ κατὰ μέσον) Plinius quoque Lib. IV. cap. 12. Cretam circa mediam sui partem maximè patere scribit. *Idem.*

3. Εἰς Ἱεράπυτναν) Apud Dionem Ἱεράπυδνα scribitur. *Idem.*

4. Τὸ Σαμώνιον ἐπὶ) Scripti quidam Σαλμώνιον, [ut apud Dionysium vs. 110. Σαλμωνίδα ἄκρην,] & eam γραφὴν Lucas confirmat Actorum XXVII. 7. Σαλμώνην vocans, & hodiéque *Salomonium* vocari ajunt. Vulgatam tamen lectionem tueri possumus ex Mela, Plinio & Ptolemæo. *Idem.*

5. Τῶν δ' ὀρῶν τὰ μὲν) Montes Cretæ notiores Ptolemæo sunt, Leuca, Ida, Picta. Plinio lib. IV. c. 12. Cadicus, Idæus, Dictœus, Corycus. Callimach. Hymn. in Dian. vs. 41. Λευκόν vocat. *Idem.*

6. Τὸ εὐρυχωρέστατον) Sic libri veteres: Alii εὐρυχωρότατον. Sed & εὐρυχωρὴς dicunt & εὐρύχωρος. *Idem.*

7. Ἐν κύκλῳ σταδίων ἑξήκοντα) Veteres libri, ἑξακοσίων. *Idem.*

8. Ἔστι δ' ἀπὸ τῆς Κυρηναίας) Plinius lib. IV. 12. *Ipsa abest promontorio suo, quod vocatur Criu metopon, ut prodit Agrippa, à Cyrenarum promontorio Phicunte CCXXV. M. pass.* Idem.

9. Ἀπὸ δὲ Κιμάρου) Quò? an ad Cyrenarum portum? Sanè si nihil deest, ita necesse est ut accipiamus. Sed certum est locum esse mutilum & ita restituendum, ἀπὸ δὲ Κιμάρου ἐπὶ Μαλέαν εἰσὶ στάδιοι ἑπτακόσιοι. Nam de eo intervallo hîc agi, apparet ex eo quod de Cytheris subjicit: nec in numeris multum Plinius variat lib. IV. cap. 12. annotans Cretam abesse à Malea LXXX. M. pass. Interpretum vero securitatem, ne dicam supinitatem, quis non miretur. *Idem.*

10. Τοῦτον τινες πεντακισχιλίους) Veteres libri, τούτων & εἰς πεντακισχιλίους. Alii πεντακισχιλίων. *Idem.*

11. Ὧν εἶναι πολίχνιον Πρᾶσον) Non recte hoc modo apud Strabonem scribitur, corrigendum potius ac legendum, Πραῖσον. Meurs. Creta cap. 14. pag. 56.

1. Τοὺς

ubi eſt Dictæi Jovis templum: reliquos quia plus haberent virium, campeſtria obtinuiſſe. Probabile autem eſt, Eteocretes & Cydones fuiſſe indigenas, reliquos advenas: quos Andro ſcribit è Theſſalia veniſſe, quæ olim Doris, nunc Heſtiæotis dicitur: ex qua, ut ait, Dorienſes Parnaſſo vicini profecti ſunt, & condiderunt Erineum, Bœum, ac Cytinium, unde etiam à poëta Trichaices, quaſi tripartiti, dicuntur. Non admodum autem Andronis hic ſermo probatur, Doridem quæ urbibus quatuor conſtat, tribus urbibus circumſcribentis, & primariam Dorienſium urbem Theſſalorum facientis coloniam. Trichaicas autem intelligunt vel à triplice criſta, vel quòd è crinibus eas haberent.... Urbes in Creta ſunt complures: maximæ autem & nobiliſſimæ tres, Cnoſſus, Gortynæ, Cydonia. Cnoſſum Homerus quoque inſigniter prædicat, magnam vocans, & Minois regiam: ſicut & poſteriores. Diu ſanè primas tulit: poſtmodò depreſſa eſt, multiſque ſpoliata privilegiis, dignitate in Gortynam & [8] Lyctum tranſlata: recuperavit tamen deinde veterem metropolis ſpeciem. Sita eſt Cnoſſus in planicie, ambitu antiquo ſtadiorum xxx. inter Lyctiam & Gortyniam, ſtadiis cc. à Lycto quam poëta Lyttum vocavit,

A ὅπου τὸ τοῦ Δικταίου Διὸς ἱερόν· τοὺς δ' ἄλλους ἰσχύοντας πλέον, οἰκῆσαι τὰ πεδία· [1] τοὺς μὲν οὖν Ἐτεοκρῆτας, καὶ τοὺς Κύδωνας αὐτόχθονας ὑπάρξαι εἰκός· τοὺς δὲ λοιποὺς ἐπήλυδας, οὓς ἐκ Θετταλίας ἐλθεῖν φησὶν Ἄνδρων τῆς Δωρίδος μὲν πρότερον, νῦν δὲ τῆς [2] Ἑστιαιώτιδος λεγομένης· ἐξ ἧς ὡρμήθησαν, ὥς φησιν, οἱ περὶ τὸν Παρνασσὸν οἰκήσαντες Δωριεῖς· καὶ ἔκτισαν τήν τε Ἐρινεὸν, καὶ Βοῖον καὶ Κυτίνιον· ἀφ' οὗ καὶ P. 476. Τριχάϊκες ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λέγονται· οὐ πάνυ δὲ [3] τὸν τοῦ Ἄνδρωνος λόγον * ἀποδέχονται, τὴν μὲν τετράπολιν Δωρίδα, [4] τρίπολιν ἀποφαίνοντος, B τὴν δὲ μητρόπολιν τῶν Δωριέων ἄποικον τῶν Θετταλῶν· [5] τριχάϊκας δὲ δέχονται, ἤτοι ἀπὸ τῆς τριλοφίας, ἢ ἀπὸ τοῦ τριχίνους εἶναι τοὺς [6] λόφους * ἐφαμίλους. Πόλεις δ' εἰσὶν ἐν τῇ Κρήτῃ πλείους μὲν, μέγισται δὲ, καὶ ἐπιφανέσταται τρεῖς, Κνωσσὸς, Γόρτυνα, Κυδωνία· διαφερόντως δὲ τὴν Κνωσσὸν καὶ Ὅμηρος ὑμνεῖ, μεγάλην καλῶν, καὶ βασίλειον τοῦ Μίνω· καὶ οἱ ὕστερον· καὶ δὴ καὶ διετέλεσε μέχρι πολλοῦ φερομένη τὰ πρῶτα· εἶτα ἐταπεινώθη, καὶ πολλὰ τῶν * νομίμων ἀφῃρέθη· * [7] μεγίστη δὲ τὸ ἀξίωμα εἴς τε Γόρτυναν, καὶ Λύκτον· ὕστερον C δ' ἀνέλαβε πάλιν τὸ παλαιὸν σχῆμα τὸ τῆς μητροπόλεως· κεῖται δ' ἐν πεδίῳ κύκλον ἔχουσα ἡ Κνωσσὸς τὸν ἀρχαῖον τριάκοντα σταδίων μεταξὺ τῆς Λυκτίας καὶ τῆς Γορτυνίας [9] σταδίους διακοσίους, τῆς δὲ Λύκτου, [10] ἣν ὁ ποιητὴς * Λύττον ὠνόμασεν,

* Sic legendum, non, ut vulgò, ἀποδέχεται.

* Suſpectus locus: qui nec in manuſſ. bene habet.

* Scripti νόμων.

* Legendum μετέστη.

* Aldi cod. & lib. vett. ac Hom. codices, Λύκτον.

1. Τοὺς μὲν οὖν Ἐτεοκρῆτας) Diodorus Siculus libro v. T. I. pag. 333. ed. 1604. *Οἱ μὲν γὰρ τὴν Κρήτην κρατοῦντες, φασὶν ἀρχαιοτάτους παρ' αὐτοῖς γενέσθαι τοὺς ὀνομαζομένους Ἐτεοκρῆτας αὐτόχθονας. Qui Cretam incolunt vetuſtiſſimos apud ſe exſtitiſſe Eteocretas (ut nominantur) indigenas, aſſerunt.* Caſaub.

2. Ἑστιαιώτιδα.] Sic omnino legendum, ut ex aliis liquet locis, prima ſyllaba interciderat, de Erineo quoque obſcurum non eſt, & Cytinio. Sed quis ſit ille, qui Andronis ſententiam οὐκ ἀποδέχεται, neſcio, paſſive enim non licet. *Xyland.*

3. Τὸν τοῦ Ἄνδρωνος λόγον ἀποδέχεται) Quærit Xylander, quiſnam ἀποδέχεται? Lege ἀποδέχονται & omnem difficultatem ſuſtuleris. Sic dictum, ut illud, οὐ καίουσι λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον. Sic autem habent omnes libri veteres: & ita ſtatim, τριχάϊκας δὲ δέχονται. *Caſaub.*

4. Τρίπολιν ἀποφαίνοντος) Quantum veteres varient in numero oppidorum Doridis, libro ſuperiore expoſuimus pag. 427. Reperio autem auctores, qui cum Androne ſentiant, quem reprehendi Strabo ait. Sic enim Thucydides libr. I. cap. 107. & Diodorus Siculus libro XI. pag. 60. T. II. ed. 1604. *Idem.*

5. Τριχάϊκας δὲ δέχονται) Varias interpretationes hujus vocis reperies apud poëtæ interpretes ac reliquos Grammaticos. Sed illa voce ἐφαμίλους, quid faciemus? Me quidem neque Euſtathius, locum afferens, nec libri veteres juvant. In iis vel ita legitur, ut eſt editum, vel etiam deterius, φιλοσόφους ἐναμιστολόφους. *Idem.*

6. Λόφους ἐφαμίλους.) Hanc vocem non intelligo. Epitomæ & Euſtathius oſtendunt, locum eſſe decurtatum. *Xyland.*

7. Μεγίστη δὲ τὸ ἀξ.) Lego μετέστη, aut ſimile aliquid. Sed & in Cnoſſi deſcriptione vitium eſt. *Idem.*

7. Μεγίστη δὲ τὸ ἀξίωμα) Scribe μετέστη δὲ, auctoribus libris. *Caſaub.*

8. *Lyctum.*) Λύττον legi, quia Euſtathius ait D ſic quoſdam legere apud Homerum Iliad. β. 647. *Xyland.*

9. Σταδίους διακοσίους) Inſolens loquendi genus: prorſuſque aliquid vel ſubaudiendum, vel addendum quod exciderit. Lego διέχουσα ἑκατέρως στα. διακ. vel brevius & fortaſſe verius, ἐν διακοσίοις σταδίοις. ut ſæpe loquitur. *Caſaub.*

10. Ἣν ὁ ποιητὴς Λύττον ὠνόμασεν) Locus poëtæ eſt in catalogo, ubi tamen Λύκτον legit Euſtathius, non ut Strabo Λύττον, hodieque noſtri libri omnes Euſtathium ſequuntur. Quare recte veteres Strab. codd. in quibus ſic legitur hic locus, Τῆς δὲ Λύττου, ἣν ὁ ποιητὴς Λύκτον ὠνόμασε. Sic fere Aldus. Stephanus Lyttum vult eſſe dictam, quod eſſet in ſublimi loco. Heſychius λυττοὶ, οἱ ὑψηλοὶ τόποι. Polybius lib. IV. Λύττον vocat, & Lacedæmoniorum ἄποικον eſſe ait omnium Cretæ urbium ἀρχαιοτάτην. *Idem.*

ἑκατὸν εἴκοσι· τῆς δὲ θαλάσσης Κνωσσὸς μὲν τῆς A Βορείου [1] πέντε καὶ εἴκοσι. Γόρτυνα δὲ Λιβυκῆς ἐννενήκοντα. Λυκτὸς δὲ καὶ αὐτὴ τῆς Λιβυκῆς ὀγδοήκοντα· ἔχει δ' ἐπίνειον τὸ Ἡράκλειον ἡ Κνωσσός. Μίνω δέ φασιν ἐπινείῳ χρήσασθαι τῷ Ἀμνισῷ, [2] ὅπου τὸ τῆς Εἰληθυίας ἱερόν· [3] ἐκαλεῖτο δ' ἡ Κνωσσὸς Κέρατος πρότερον, ὁμώνυμος τῷ παραρρέοντι ποταμῷ. Ἱστόρηται δ' ὁ Μίνως νομοθέτης γενέσθαι σπουδαῖος, [4] θαλαττοκρατῆσαι τε πρῶτος· τριχῇ δὲ διελὼν τὴν νῆσον, ἐν ἑκάστῳ τῷ μέρει κτίσαι πόλιν· τὴν μὲν Κνωσσὸν ἐν τῷ κατ' ἀντικρὺ τῆς Πελοποννήσου [5] καὶ αὐτὴ δ' ἐστὶ προσβόρειος. Ὡς δ' εἴρηκεν Ἔφορος, ζηλωτὴς ὁ Μίνως ἀρχαίου τινὸς Ῥαδαμάνθυος δι- B καιοτάτου ἀνδρὸς ὁμωνύμου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὃς πρῶτος τὴν νῆσον ἐξημερῶσαι δοκεῖ νομίμοις καὶ συνοικισμοῖς πόλεων, * καὶ πολιτείας, σκηψάμενος παρὰ Διὸς φέρειν ἕκαστα τῶν τιθεμένων δογμάτων εἰς μέσον· τοῦτον δὲ * μιμούμενος καὶ ὁ Μίνως δι' ἐννέα ἐτῶν ὡς ἔοικεν ἀναβαίνων ἐπὶ τὸ τοῦ Διὸς ἄντρον, καὶ διατρίβων ἐνθάδε, ἀπῄει συντεταγμένα ἔχων παραγγέλματά τινα, ἃ ἔφασκεν εἶναι τοῦ Διὸς προστάγματα· ἀφ' ἧς αἰτίας καὶ τὸν ποιητὴν οὕτως εἰρηκέναι·

* Fortè πολιτείᾳ,

* Vett. lib. ἐτύγχανε μιμούμενος.

Odyss. τ. 178.

-- ἐνθάδε Μίνως
[6] Ἐννέωρος βασίλευε Διὸς μεγάλου ὀαριστής.

C Τοιαῦτα δ' * εἰπόντος. οἱ ἀρχαῖοι περὶ αὐτοῦ πάλιν ἄλλους εἰρήκασι λόγους ὑπεναντίους τούτοις· ὡς τυραννικός τε γένοιτο καὶ βίαιος, καὶ δασμολόγος· τραγῳδοῦντες τὰ περὶ τὸν Μινώταυρον, καὶ τὸν Λαβύρινθον. καὶ τὰ Θησεῖ συμβάντα,

* Scripti, εἰπόντες,

p. 477.

A cxx. Cnossus à septentrionali mari abest stad. v. & *viginti* à Libyco xc. Lyctos quoque à Libyco mari xxc. Habet navale Heraclejum Cnossus. Minoëm autem ferunt navali usum Amniso, ubi fanum est Lucinæ. Cnossus olim Ceratus vocata fuit à flumine præterlabente. Memoriæ proditum est Minoëm fuisse bonum legum latorem, primumque in mari imperium obtinuisse, insulaque in tres partes divisa, in quavis parte urbem condidisse: de quibus Cnossum è regione Peloponnesi, & versus septentrionem. Ephorus ait Minoëm fuisse B imitatorem cujusdam prisci Rhadamanthyos justissimi viri, cognominis fratri ipsius, qui primus insulam visus sit cicurasse legibus condendis & urbibus ac rebuspublicis: cùm fingeret se à Jove adferre singula quæ promulgabat decreta. Illum ergo æmulatum Minoëm, cùm per annos IX. in antro Jovis esset commoratus, conscripta quædam præcepta attulisse, quorum auctorem Jovem faceret, itaque & Homerum de eo sic scripsisse.

-- ibi Minos
Regnavit ter tres qui discipulus fuit annos
Supremi Jovis.--

C Hæc ille. Antiqui verò de Minoë contra dicunt, tyrannum fuisse & violentum, & tributorum exactorem: tragicè decantantes Minotaurum, ac Labyrinthum, & quæ Theseo atque

1. Πέντε καὶ Γόρτυνα) aut qualis numerus? sanè è Ptolemæo liquet Cnossum à Libyco quam Borco mari longiùs abesse. *Xyland.*

1. Πέντε καὶ εἴκοσι) Sic restituimus è veteribus libris vocem hactenus desideratam. *Casaub.*

2. Ὅπου τῆς Εἰληθυίας ἱερὸν) Homer. Od. τ. v. 188.
Στῆσε δ' ἐν Ἀμνισῷ, ὅθι τε σπέος Εἰλειθυίης
Ἐν λιμέσιν χαλεποῖσι.
Statuit autem in Amniso, ubi spelunca Lucinæ
In portubus difficilibus. Idem.

3. Ἐκαλεῖτο δ' ἡ Κνωσσὸς Κέρατος) Legit Eustathius Κέρασος. Vide tamen num legendum sitpotius Καίρατος. Auctor est enim Scholiastes Callimachi in Hym. in Dianam. ℣. 44. Cretæ fluvium vocari Καίρατον & urbem quoque fuisse ei ὁμώνυμον Cæratum. *Idem.*

D

3. Ἐκαλεῖτο δ' ἡ Κνωσσὸς Κέρατος) Strabo refert priscis temporibus Cnossum dictum esse Ceratum, à præterlabentis fluvii nomine. Astipulatur Eustathius in Dionysium ℣s. 501. καὶ Κνωσσὸς, βασίλειον Μίνωος, ἥτις καὶ Κέρασος (vitiose opinor pro Κέρατος) ἐκαλεῖτο, ὁμωνυμοῦσα ποταμῷ τινι παραρρέοντι. Utramque hanc lectionem mendosam, & ex Callimachi loco hymn. in Dianam. ℣s. 44.
Χαῖρε δὲ Καίρατος ποταμὸς μέγα, χαῖρε δὲ Τηθὺς,
Lætabatur Cæratus fluvius vehementer, lætabatur & Tethys.
Emendandam esse censeo. Nam & Virgilius in *Ciri* primam ac secundam hujus dictionis producit:
Carpathium fugiens & flumina Caratæa.
Vid. Nicodemi Frischlini annot. in Callimach. ed. Ultraj. p. 400. ℣s. 44.

3. Ἐκαλεῖτο δ' ἡ Κνωσσὸς Κέρατος) lege apud Strabonem: ἐκαλεῖτο δὲ ἡ Κνωσσὸς Καίρατος, &c. Salmas. Exerc. Plin. Edit. Ult. p. 121. Hesych. & ex illo ad verbum, ut solet, Phavorin. Καιράτιοι, οἱ Κνώσιοι ἀπὸ ποταμοῦ.

4. Θαλαττοκρατῆσαι τε) Aristoteles Politic. II. cap. 10. postquam dixit Cretam πρὸς ἀρχὴν Ἑλληνικὴν πεφυκέναι καὶ κεῖσθαι καλῶς, addit, διὸ καὶ τὴν τῆς θαλάσσης ἀρχὴν κατέσχεν ὁ Μίνως, καὶ τὰς νήσους, τὰς μὲν ἐχειρώσατο, τὰς δ' ᾤκισε. *Casaub.*

5. Καὶ αὐτὴ δ' ἐστὶν πρ.) Deesse aliquid satis est manifestum. *Idem.*

6. Ἐννέωρος βασίλευε) Summi poëtæ carmen explicat summus Philosophus Plato in Minoë (p. 319. T. II. ed. Steph.) quem Platonis locum citat Strabo lib. XVI. p. 762. Mirari autem soleo quî factum sit, ut Platonis interpretationem nemo sequi hactenus voluerit, ne ipsi quidem Platonis, quod mireris, interpretes. Omnes in eo peccant, quod vocem ἐννέωρος [cum plerisque etiam veteribus Grammaticis] explicant novem annos, quod perinde est, ut si quis τριταῖος explicet tres dies: quod absurdum est: & sanè mirum. Nam vocem ἐννέωρος explicat Plato δι' ἐνάτου ἔτους, hoc est, *nono quoque anno*, non autem per novem annos, ut vulgo interpretantur. Atque hoc est quod alii tradunt Minoëm nono quoque anno solitum leges emendare & ἐπανορθοῦν. [Vide Valer. Maximum lib. I. cap. 2.] *Idem.*

Dædalo evenerunt. Difficile dictu est, utra sententiarum vera sit. Sed & de hoc non convenientia inter se traduntur, indigena insulæve, an verò inquilinus fuerit. Homerus quidem posteriori opinioni videtur adstipulari; cum inquit:

Primus Minoëm Cretæ genuit custodem.

De Creta in confesso hoc est, priscis eam temporibus legibus optimis fuisse compositam, ideoque ad sui imitationem pertraxisse Græcorum præstantissimos, inque primis Lacedæmonios: quod & Plato in Legibus docet, & Ephorus in descriptione rerumpubl. Europæ. Postea temporis in deterius abiit admodum: post tyrannos enim qui maximè infestum nostrum mare habuerunt, Cretenses in latrocinia successerunt. Eos deinde Cilices oppresserunt. Romani autem universos deleverunt, bello captis cum Creta etiam Cilicum castellis piraticis. Cnossus nunc etiam habet coloniam Romanorum. Ac de Cnosso quidem hæc, urbe à nobis haud aliena, propter res humanas & earum mutationes atque eventa abolitis quæ nobis cum ea erant commerciis. Dorylaus enim vir ducendi exercitus gnarus, unus de amicis Mithridatis Euergetæ, jussus ob rei bellicæ peritiam peregrinos conducere milites, crebrò in Græcia erat atque Thracia, & iis qui Cretam petebant: cùm Romani nondum eam tenerent insulam, magnaque ibi esset militum stipendia merentium copia: unde etiam prædonum exercitus fuerunt impleti. Cùm in Creta esset Dorylaus, forte fortuna bellum obortum est Cnossiis adversus Gortynios: Dorylaus à Cnossiis dux creatus, bellum celeriter & feliciter confecit, summisque est adfectus honoribus. Cumque paulo post cognovisset, Sinope Euergetem dolo familiarium necatum, eique uxorem & liberos successisse: de rebus istis abjecta omni spe Cnossi subsedit.

A καὶ Δαιδάλῳ· ταῦτα μὲν οὖν ὁποτέρως ἔχει χαλεπόν ἐστιν εἰπεῖν. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλος λόγος οὐχ ὁμολογούμενος, τῶν μὲν ξένον τῆς νήσου τὸν Μίνωα λεγόντων, τῶν δ' ἐπιχώριον. Ὁ μέν τοι ποιητὴς τῇ δευτέρᾳ δοκεῖ μᾶλλον συνηγορεῖν ἀποφάσει, ὅταν φῇ ὅτι

1 Ὃς πρῶτον Μίνωα τέκε Κρήτῃ ἐπίουρον. Iliad ν. 450.

* Περὶ δὲ τῆς Κρήτης ὁμολογεῖται, ὅτι κατὰ τοὺς παλαιοὺς χρόνους ἐτύγχανεν εὐνομουμένη, καὶ ζηλωτὰς ἑαυτῆς τοὺς ἀρίστους τῶν Ἑλλήνων ἀπέφηνεν· ἐν δὲ τοῖς πρώτοις Λακεδαιμονίους, καθάπερ Πλάτων τε ἐν τοῖς Νόμοις δηλοῖ, καὶ Ἔφορος ἐν τῇ * Εὐρώπης πολιτείᾳ ἀναγέγραφεν. B Ὕστερον δὲ πρὸς τὸ χεῖρον μετέβαλεν ἐπὶ πλεῖστον· μετὰ γὰρ τοὺς τυράννους, οἱ μάλιστα ἐδῄωσαν τὴν καθ' ἡμᾶς θάλατταν, οὗτοι εἰσὶν οἱ διαδεξάμενοι τὰ ληστήρια· τούτους δ' ἐπόρθησαν ὕστερον οἱ Κίλικες, κατέλυσαν δὲ πάντας Ῥωμαῖοι, 2 τήν τε Κρήτην ἐκπολεμήσαντες, καὶ τὰ πειρατικὰ τῶν Κιλίκων φρούρια. Νυνὶ δὲ Κνωσσὸς καὶ Ῥωμαίων ἀποικίαν ἔχει. Περὶ μὲν οὖν Κνωσσοῦ ταῦτα, πόλεως οὐκ ἀλλοτρίας ἡμῖν, διὰ δὲ τὰ ἀνθρώπινα, καὶ τὰς ἐν αὐτοῖς μεταβολάς, καὶ συντυχίας, * ἐκλελειμμένων συμβολαίων, C καὶ τῶν ὑπαρξάντων ἡμῖν πρὸς τὴν πόλιν. Δορύλαος γὰρ ἦν ἀνὴρ τακτικός, τῶν Μιθριδάτου τοῦ Εὐεργέτου φίλων· οὗτος διὰ τὴν ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἐμπειρίαν ξενολογεῖν ἀποδειχθεὶς, πολὺς ἦν ἔν τε τῇ Ἑλλάδι καὶ τῇ Θρᾴκῃ, πολὺς δὲ καὶ τοῖς παρὰ τῆς Κρήτης ἰοῦσιν, οὔπω τὴν νῆσον Ῥωμαίων ἐχόντων· συχνοῦ δὲ ὄντος ἐν αὐτῇ τοῦ μισθοφορικοῦ * στρατιωτικοῦ πλήθους, ἐξ οὗ καὶ τὰ ληστήρια πληροῦσθαι συνέβαινεν. Ἐπιδημοῦντος δὲ τοῦ Δορυλάου, κατὰ τὴν τύχην * ἀνέστη πόλεμος τοῖς Κνωσσίοις, πρὸς τοὺς Γορτυνίους· αἱρεθεὶς δὲ στρατηγὸς, καὶ κατορθώσας διὰ ταχέων, ἤρατο τιμὰς τὰς μεγίστας· 3 καὶ ἐπειδὰν D μικρὸν ὕστερον ἐξ ἐπιβουλῆς δολοφονηθέντα ἔγνω τὸν Εὐεργέτην ὑπὸ τῶν φίλων ἐν Σινώπῃ, τὴν διαδοχὴν δὲ εἰς * γυναῖκας, καὶ τὰ παιδία ἥκουσαν, ἀπογνοὺς τῶν ἐκεῖ, κατέμεινεν ἐν τῇ Κνωσσῷ·

* Scripti ὑπὲρ.

* Scripti, τῇ Εὐρώπῃ τῇ πολ.

* Scripti ἐκ τῶν λελειμ.

* Scripti κεισρατ.

* Manuss. ἐνέστη

* Vett. lib. γυναῖκα,

1. Ὃς πρῶτον Μίνωα) subintell.
(Ζεὺς) πρῶτον Μίνωα τέκε Κρήτῃ ἐπίουρον.
(Jupiter) *Minoën primum genuit Cretæ custodem*, sive *Regem*:
Vide Marsham. Canon. Chron. Secul. x. p. 253.

2. Τήν τε Κρήτην ἐκπολεμήσαντες) Bello Cretico, quod Q. Metellus proconsul gessit: indeque cognomen Cretici reportavit, de quo Epitome Livii lib. xcix. *Casaub.*

3. Καὶ ἐπειδὰν μικρὸν ὕστερον ἐξ ἐπιβουλῆς δολοφονηθέντα ἔγνω τὸν Εὐεργέτην ὑπὸ τῶν φίλων ἐν Σινώπῃ, τὴν διαδοχὴν δὲ εἰς γυναῖκας καὶ παιδία ἥκουσαν. *Cumque paulo post cognovisset, Sinope Euergetem dolo familiarium necatum, eique uxorem & liberos successisse.*) Huic loco concinit Memnon his verbis: φονικώτατος δὲ ἐκ παιδὸς ὁ Μιθριδάτης ἦν, τὴν γὰρ ἀρχὴν τρισκαιδεκαέτης ὢν παραλαβὼν μετ' οὐ πολὺ τὴν μητέρα κοινωνὸν αὐτῷ τῆς βασιλείας παρὰ τοῦ πατρὸς παραλειφθεῖσαν δεσμωτηρίῳ κατασχὼν βίᾳ καὶ χρόνῳ ἐξανάλωσεν. *Ad cædes faciendas promptissimus à pueritia erat Mithridates, cum enim imperium accepisset quarto decimo anno ætatis suæ, paulo post matrem à patre suo imperii sociam declaratam carcere detinens, vi & temporis longi mœrore perire fecit.* Palm.

τεκνοποιεῖται δ' [1] ἐκ Μακέτιδος γυναικὸς [2] Στερόπης τοὔνομα, δύο μὲν υἱεῖς, Λαγέταν καὶ Στρατάρχαν, ὧν τὸν Στρατάρχαν ἐσχατόγηρων καὶ ἡμεῖς ἤδη εἴδομεν, θυγατέρα δὲ μίαν. Δυοῖν δὲ ὄντων υἱῶν τοῦ Εὐεργέτου, διεδέξατο τὴν βασιλείαν Μιθριδάτης, ὁ προσαγορευθεὶς Εὐπάτωρ, ἕνδεκα ἔτη γεγονώς· τούτῳ σύντροφος
p. 478. ὑπῆρξεν [3] ὁ τοῦ Φιλεταίρου Δορύλαος· ἦν δ' ὁ Φιλέταιρος ἀδελφὸς τοῦ τακτικοῦ Δορυλάου. Ἀνδρωθεὶς δ' ὁ βασιλεὺς [4] ἐπὶ τοσοῦτο * ἠρκεῖτο τῇ συντροφίᾳ τῇ πρὸς τὸν Δορύλαον, ὥστ' οὐκ ἐκεῖνον μόνον ἦγεν εἰς τιμὰς τὰς μεγίστας, ἀλλὰ καὶ τῶν συγγενῶν ἐπεμελεῖτο, καὶ τοὺς ἐν Κνωσσῷ B μετεπέμπετο· ἦσαν δ' οἱ περὶ Λαγέταν, τοῦ μὲν πατρὸς ἤδη τετελευτηκότος, αὐτοὶ δ' ἠνδρωμένοι, καὶ ἧκον ἀφέντες τὰ ἐν Κνωσσῷ· τοῦ δὲ * Λαγέτου θυγάτηρ ἦν ἡ μήτηρ τῆς ἐμῆς μητρός· εὐτυχοῦντος μὲν δὴ ἐκείνου, συνευτυχεῖν καὶ τούτοις συνέβαινε· καταλυθέντος δέ, (ἐφωράθη γὰρ ἀφιστὰς τοῖς Ῥωμαίοις τὴν βασιλείαν, ἐφ' ὃ αὐτὸς εἰς τὴν ἀρχὴν * καταστῆσαι,) συγκατελύθη καὶ τὰ τούτων, καὶ ἐταπεινώθησαν· ὠλιγωρήθη δὲ καὶ τὰ * πρὸς τοὺς Κνωσσίους συμβόλαια, καὶ αὐτοὺς μυρίας μεταβολὰς δεξαμένους. Ἀλλὰ γὰρ ὁ περὶ μὲν περὶ τῆς Κνωσσοῦ λόγος τοιοῦτος. Μετὰ δὲ ταύτην δευτερεῦσαι δοκεῖ κατὰ τὴν δύναμιν, C ἡ τῶν Γορτυνίων πόλις· συμπράττουσαί τε γὰρ ἀλλήλαις, [5] ἅπαντας ὑπηκόους εἶχον αὗται τοὺς ἄλλους, στασιάσασαί τε διέστησαν * κατὰ τὴν νῆσον· προσθήκη δ' ἦν ἡ Κυδωνία μεγίστη ὁποτέροις προσγένοιτο· [6] κεῖται δ' ἐν πεδίῳ καὶ ἡ τῶν Γορτυνίων πόλις, τὸ παλαιὸν μὲν ἴσως τετειχισμένη, καθάπερ καὶ Ὅμηρος εἴρηκε.

Iliad. β. 646. Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν.

Ὕστερον δ' ἀποβαλοῦσα τὸ τεῖχος ἐκ θεμελίων, καὶ πάντα τὸν χρόνον μείνασα ἀτείχιστος· καὶ γὰρ ὁ Φιλοπάτωρ Πτολεμαῖος ἀρξάμενος τειχίζειν, [7] ὅσον * ἐπὶ ὀγδοήκοντα σταδίους D

* Scripti, Λαγέτα.

* Aldi cod. καταστῆσαι τε. Manuss. καταστήσαιτο

* Vulgò, περὶ

* Manuss. καὶ τὰ κατὰ τ.

*Suspectus locus.

A Ibi è Macetide muliere, nomine Sterota, duos procreavit filios, Lagetam & Stratarcham (de quibus Stratarcham vidi jam extrema senectute adfectum) filiamque unam. De duobus autem Euergetæ filiis, Mithridates cognomento Eupator in regnum successit, annos natus XI. cum quo enutritus fuit Dorylaus Philetæri F. ejus qui frater fuit Dorylai istius ductoris. Rex vero ut ad virilem ætatem pervenit, adeò minoris Dorylai convictus consuetudine fuit delectatus, ut non ipsum modò ad summos promoveret honores, sed etiam cognatos ejus curæ haberet, Cnossoque ad se evocaret: erant autem Lagetas & frater, jam viri facti, patre vita defuncto: iique Cnosso relicta ad Mithridatem se contulerunt. Lagetæ hujus filia, meæ matris mater fuit. Rebus proinde ejus florentibus, istorum quoque fortunata fuit conditio. Dejecto autem illo (cum deprehensum esset eum regnum ad defectionem à Romanis solicitare, & imperium adfectare) istorum quoque res adflictæ sunt atque fractæ: commercia etiam cum Cnossiis negligi ceperunt, ipsis item plurimas perpessis mutationes. Hæc ergo de Cnosso. ¶ Secundum hanc potestas maxima fuisse Gortyniorum videtur. Hæ enim civitates duæ dum consentirent, reliquas urbes omnes sub se habuerunt: discordantes, dissensionibus totam exagitaverunt insulam: utri autem parti Cydonia accederet, ei maximum adferebat momentum. Gortyna in campo fuit sita, muris fortassis olim munita, ut Homerus ait:

-- *cinctam Gortynaque muris.*

Postea muris funditus dirutis, exinde absque mœnibus permansit: nam Ptolemæus Philopator aggressus eam muris circumdare, duntaxat ad XXC. stadia

1. Ἐκ Μακέτιδος γυναικὸς) Non erat cur locum haberet suspectum Xylander, qui optimè habet. Nam Macetia Macedonia est, & mulier μάκετις est Macedonissa. Itaque in nonnullis libris legitur Μακεδονίσσης, quæ est glossa. *Casaub.*

2. Στερόπης) Libri veteres Στερόπης. melius. *Idem.*

3. Ὁ τοῦ Φιλεταίρου Δορύλαος) Hic est Dorulaus ille (ut arbitror) cujus mentio fit in Memnonis fragmentis. *Idem.*

4. Ἐπὶ τοσοῦτον ἠρκεῖτο) Vetus lectio ἥρητο. Et ita legendum: nam vulgata est corrupta. αἱρεῖν τινὰ, est *capere* & *delectare*, ut apud Ælianum & alios. *Idem.*

5. Ἅπαντας ὑπηκόους εἶχον αὗται) Testis Polyb. lib. IV. pag. 444. Κνώσιοι, ait, συμφρονήσαντες Γορτυνίοις πᾶσαν ἐποίησαν τὴν Κρήτην ὑφ' αὑτούς. *Idem.*

6. Κεῖται δ' ἐν πεδίῳ καὶ ἡ τῶν Γορτυνίων πόλις &c.) Quem locum Eustathius repræsentat ad Iliad. β. Sed suspectum illum vitii meritò habet maximus vir, Isaacus Casaubonus; Nam quî potuit Ptolemæus murum, etiam imperfectum, perducere ad stadia usque octoginta, cum duntaxat quinquaginta, ut testatur ipse Strabo, contineret? Omnino est restituendum: ἐπὶ ὀκτὼ σταδίους παρῆλθε μόνον. *ad octo tantum stadia progressus est.* Meurs. Creta. c. 10. p. 36.

7. Ὅσον ἐπὶ ὀγδοήκοντα σταδίους) Mendosa lectio. Nam cui verisimile videbitur eum, qui muris cingere Gortynem tantum cepisse dicitur, ad LXXX. stadia opus perduxisse? cum præsertim subjiciat eandem urbem, quum maximè floreret, κύκλον implevisse stadiorum tantum L. Puto legendum ἐπὶ ὀκτὼ σταδίους. Cum hæc scripsissem animadverti Eustathium sequi vulgatam lectionem. Quare docti judicent. Equidem à sententia mea ægrè discedo. Sequentia verba video aliter legisse interpretes. *Casaub.*

7. Ὅσον ἐπὶ ὀγδοήκοντα σταδίους) Amplitudinem

hujus

perduxit opus. Aliquando illud memorabilem habuit ambitum, ad L. stadia. Distat ab Africo mari & Lebene navali suo ad stadia xc. Habet & aliud emporium Metallum: ab ea cxxx. stadiis remotum. Totam ipsam perfluit Lethæus fluvius. Lebenii fuerunt Leucocomas, & amator ejus Euxynthetus, quorum meminit in oratione de amore Theophrastus: aitque unum de laboribus huic ab illo impositis fuisse, ut canem Praso ei adduceret. Finitimi autem fuerunt Prasii Lebeniis juxta mare, à Gortyne distantes interim stadia cxxc. Diximus supra, Prason Eteocretum fuisse urbem, ibique fuisse Dictæi Iovis templum. Propè enim Dicta fuit: non (ut Aratus ait)

-- *Idæum prope montem.*

Dicte enim ab Ida versus ortum Solis distat CIↃ stadia, à Samonio abest c. Inter Samonium & Cherronesum sita est Prasos, supra mare LX. stadiis, à Gortyne CXXC. deleverunt eam Hierapytnii. Non bene etiam à Callimacho dictum ait, Britomartyn Minois vim fugientem desiluisse in retia (*dictya*) piscatorum, C

A παρῆλθε μόνον· ἀξιόλογον δ' οὖν ἐξεπλήρου ποτὲ κύκλον ἡ οἴκησις, ὅσον πεντήκοντα σταδίων· διέχει δὲ τῆς Λιβυκῆς θαλάττης [1] καὶ Λεβήνος τοῦ ἐμπορείου αὐτῆς, ἐνενήκοντα· ἔχει δέ τι καὶ ἄλλο ἐπίνειον τὸ * Μέταλλον· διέχει δ' αὐτῆς ἑκατὸν τριάκοντα· διαῤῥεῖ δ' αὐτὴν ὅλην [2] ὁ Ληθαῖος ποταμός. Ἐκ δὲ Λεβήνος [3] ἦν Λευκοκόμας τε καὶ ὁ ἐραστὴς αὐτοῦ * Εὐξύνθετος, ὥς ἱστορεῖ Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ Ἔρωτος λόγῳ· ἄθλων ὧν ὁ Λευκοκόμας τῷ Εὐξυνθέτῳ προσέταξεν, ἕνα φησὶν εἶναι τοῦτον, τὸν ἐν Πράσῳ κύνα ἀναγαγεῖν αὐτῷ. ὅμοροι δ' εἰσὶν αὐτοῖς οἱ Πράσιοι, τῆς μὲν θαλάττης, * ξ σταδίους, Γόρτυνος δὲ διέχοντες ἑκατὸν καὶ ὀγδοήκοντα [μεταξύ.] B εἴρηται δ' ὅτι τῶν Ἐτεοκρήτων ὑπῆρξεν ἡ Πράσος, καὶ ὅτι ἐνταῦθα τὸ τοῦ Δικταίου Διὸς ἱερόν. Καὶ γὰρ ἡ Δίκτη πλησίον, [4] οὐχ ὡς Ἄρατος

-- σχεδὸν ὄρεος Ἰδαίου.

καὶ γὰρ χιλίους ἡ Δίκτη τῆς Ἴδης ἀπέχει, πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον ἀπ' αὐτῆς κειμένη· τοῦ δὲ Σαμωνίου ἑκατόν. Μεταξὺ δὲ τοῦ Σαμωνίου καὶ τῆς Χεῤῥονήσου ἡ Πράσος * ἵδρυτο, ὑπὲρ τῆς θαλάττης ἑξήκοντα σταδίοις διέχοντες, τῆς Γορτυνῆς δὲ ἑκατὸν καὶ ὀγδοήκοντα· κατέσκαψαν δ' Ἱεραπύτνιοι. [5] Οὐκ εὖ δὲ οὐδὲ τὸν Καλλίμαχον λέγειν φασὶν, ὡς [6] ἡ Βριτόμαρτις φεύγουσα τὴν Μίνω C βίαν, ἀπὸ τῆς Δίκτης ἅλοιτο εἰς ἁλιέων δίκτυα·

* Scripti Μέταιον & Μάταιαν.

* Scripti, lib. Εὐξιώθεος.

* Supplevimus hæc verba è Manusſ. Xyl. sententiam pervertit.

p. 479.

* Scripti, ἵδρυται,

hujus civitatis olim quinquaginta stadia implevisse scribit Strabo ridiculo mendo obsitus, de octoginta stadiorum muro à Ptolemæo ducto, qui tamen totam non cinxerit. Et tamen eam lectionem tueri Eustathium notavit Casaubonus. Nos Eustathium secuti, non putamus rectè corrigere de *Octo* solis Casaubonum, sed fuisse Straboni jam olim exemtam notam numeri centenarii, & *Centum quinquaginta stadia* ambitum tantæ urbi dare malumus, quæ scilicet post Cnossios fuerit princeps, etiam præ illis aliquando, insulæ. Tamen non disceptamus, cum immanis hic sit ambitus, insulam autem centum urbibus nobilem recenseat Antiquitas, ex quibus Nobiliores recenset Plinius. Barth. in Stat. Theb. V. ℣. 361. T. III. p. 185.

1. Καὶ Λεβῆνος) Ptolem. Λεβῆνα. *Casaub.*

2. Ὁ Ληθαῖος ποταμὸς) Sic apud Ptol. Apud Eust. per υ. *Idem.*

3. Ἦν Λευκοκόμας τὲ καὶ) Hûc puto esse referenda quæ Plutarch. Ἐρωτικῷ refert, de Leucomantide & Euxyntheto. Nam etsi multum in narrationibus est diversitatis, tamen multa similia. *Idem.*

4. Οὐχ ὡς Ἄρατος) Arati carmen ℣s. 33. Φαινομ. ita habet, Δίκτῳ ἐν εὐώδει, ὄρεος σχεδὸν Ἰδαίοιο. qui versus quantum veteres Criticos torserit ex scholiaste intelliges. *Idem.* Hug. Grot. notar. p. 2. legit.

Λύκτῳ ἐν εὐώδει ὄρεος σχεδὸν ἀργαίοιο.

Nam nemo est Græcarum literarum non ignarus qui literarum λ & δ itemque ο & ι in scribendo ignoret affinitatem multis erroribus ansam dedisse.

5. Οὐκ εὖ δὲ οὐδὲ τὸν Καλλίμαχον) Locus est in hymno in Dianam. ℣s. 195.

Μεσφ' ὅτε μαρπτομένη καὶ δὴ σχεδὸν ἥλατο πόντον
Πρηόνος ἐξ ὑπάτοιο, καὶ ἔνθορεν εἰς ἁλιήων
Δίκτυα, τά σφ' ἐσάωσεν. ὅθεν μετέπειτα Κύδωνες
Νύμφαν μὲν, Δίκτυνναν, ὄρος δ' ὅθεν ἥλατο νύμφη,
Δικταῖον καλέουσιν· ἀνεστήσαντο δὲ βωμοὺς,
Ἱερά τε ῥέζουσι.

Donec apprehensa ferme Nympha *insiliit mare*
Ab alto vertice: insiliit autem in piscatorum
Retia, quæ ipsam conservarunt. Hinc deinceps Cydones
Nympham ipsam, dictynnam: montem vero unde
desiliit nympha
Dictæum appellitant: excitatisque ibi *aris*
Sacra etiam faciunt.

Refertur eadem fabula à Diodoro Siculo & Pausania. Lib. II. c. 30. *Idem.*

6. Ἡ Βριτόμαρτυς) Sic prius vocabatur hæc Gortynis puella, quæ postea Dictynna est appellata: Solinus verò ipsam Dianam à Cretensibus coli ait Βριτόμαρτιν gentiliter nominantibus: *quod* (inquit) *sermone nostro sonat virginem dulcem.* Rectè sanè Solinus cap. 17. (ad quem locum vide Salmasium pag. 121.) Nam ut notat Hesychius Cretensibus τὸ βριτὺ sonat γλυκύ. Et Cornutus Brisein quasi Britein D dictam ait, quasi dicas suavem & charam Achilli. Atque hæc de priore parte nominis Britomartis. De posteriore autem sic censeo: Quemadmodum reliquis Græcis virgo dicitur παρθένος, ἀπὸ τοῦ παραθέειν τῇ μητρὶ, sic videntur mihi Cretenses virginem ὅμαρτιν appellasse, παρὰ τὸ ὁμαρτεῖν τῇ μητρί. Matrem enim sequebantur perpetuò olim virgines. Horatius, I. od. 23.

Tandem desine matrem
Tempestiva sequi viro.

Quare rectè Solinus, Britomartin, sive Brithomartin interpretatur, *virginem dulcem.* Idem. Meliora sane de hujus vocis etymologia notavit Salmas. ad Solinum, qui omnino videndus. Aliam causam dictæ Britomardidis ex Etymol. auctore adfert Illustr. Spanhemius, ὅτι ταῖς Βρίσαις Νύμφαις ὁμαρτεῖ, *quod Brisas Nymphas sequeretur.* Aliam quoque addit Phavorinus ex Neanthe oraculum Jovi datum referens: Νεάνθης ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τελετῶν φησὶ χρησμὸν Διὶ δοθῆναι. ὁ ἐκ τῆς μήτρας τῆς Ἑκάτης γεννησόμενος

* Scripti, Κυδωνιατῶν.

* Scripti, Τύρος.

[1] καὶ διὰ τοῦτο αὕτη μὲν Δίκτυννα ὑπὸ τῶν A * Κυδωνίων προσαγορευθείη. Δίκτη δὲ τὸ ὄρος· οὐδὲ γὰρ ὅλως ἐκ γειτόνων ἐστὶ τοῖς τόποις τούτοις ἡ Κυδωνία· πρὸς δὲ τοῖς ἑσπερίοις κεῖται τῆς νήσου πέρασι. Τῆς μέντοι Κυδωνίας ὄρος ἐστὶ * Τίτυρος, ἐν ᾧ ἱερόν ἐστιν, οὐ Δικταῖον ἀλλὰ Δικτυνναῖον. Κυδωνία δ' ἐπὶ θαλάττῃ μὲν ἵδρυται, βλέπουσα πρὸς τὴν Λακωνικήν· διέχει δ' ἑκατέρας τὸ ἴσον τῆς τε Κνωσσοῦ καὶ τῆς Γόρτυνος, [2] οἷον ὀκτακοσίους σταδίους, [3] Ἀπτέρας δὲ ὀγδοήκοντα· τῆς ταύτῃ δὲ θαλάττης τετταράκοντα. Ἀπτέρας δ' ἐπίνειόν ἐστι Κίσαμος. πρὸς ἑσπέραν δ' ὅμοροι τοῖς Κυδωνιάταις [4] Πολυρρήνιοι· παρ' οἷς ἐστιν τὸ τῆς Δικτύννης ἱερόν· ἀπέχουσι δὲ τῆς θαλάττης ὡς B τριάκοντα σταδίους· Φαλασάρνης δὲ ἑξήκοντα· κωμηδὸν δ' ᾤκουν πρότερον· εἶτ' Ἀχαιοὶ καὶ Λάκωνες συνῴκησαν, τειχίσαντες ἐρυμνὸν χωρίον βλέπον πρὸς μεσημβρίαν. Τῶν δ' ὑπὸ Μίνω συνῳκισμένων τριῶν, τὴν λοιπὴν ([5] Φαιστὸς δ' ἦν αὕτη) κατέσκαψαν Γορτύνιοι, τῆς μὲν Γόρτυνος διέχουσαν ἑξήκοντα, τῆς δὲ θαλάττης εἴκοσι, τοῦ δὲ * Μετάλλου τοῦ ἐπινείου, τετταράκοντα· τὴν δὲ χώραν ἔχουσιν οἱ κατασκάψαντες. Γορτύνιον δ' ἐστὶ καὶ τὸ Ῥύτιον σὺν τῇ Φαιστῷ,

Φαιστόν τε Ῥυτιόν τε. --

[6] Ἐκ δὲ τῆς Φαιστοῦ τὸν τοὺς καθαρμοὺς ποιήσαντα διὰ τῶν ἐπῶν [7] Ἐπιμενίδην φασὶν εἶναι. [8] Καὶ C Ὀλύσσην δὲ τῆς Φαιστίας. Λύκτου δὲ ἧς ἐμνήσθημεν καὶ πρότερον, ἐπίνειόν ἐστιν ἡ λεγομένη [9] Χερρόνησος, ἐν ᾗ τὸ τῆς Βριτομάρτεως ἱερόν· αἱ δὲ συγκαταλεχθεῖσαι πόλεις οὐκέτ' εἰσί, [10] Μιλητός τε καὶ Λύκαστος· τὴν δὲ χώραν, τὴν μὲν ἐνείμαντο Λύκτιοι, τὴν δὲ Κνώσσιοι, [11] κατασκάψαντες τὴν πόλιν.

* Manuſſ. Ματάλου, & Μαρτάλου.

Iliad. β. 648.

indeque Dictynnam appellatam. Dicte mons eſt. Iſtis autem locis Cydonia neutiquam vicina fuit, ſita in occiduis inſulæ extremitatibus. Mons Cydoniæ eſt Tityrus, inque ea templum, non Dictæum ſed Dictynnæum. Cydonia ad mare ſita eſt, Laconicam reſpiciens. Diſtat æqualibus ſpaciis à Cnoſſo & Gortyne, ad IↃCCC. ſtadia; ab Aptera autem XXC. à mari proximo, XL. Apteræ navale eſt Ciſamus. Ad veſperam Polyrrhenij ſunt Cydoniatarum vicini, ubi eſt fanum Dictynnæ: diſtant à mari ad XXX. ſtadia, à Phalaſarna LX. Habitabant antè per pagos: deinde Achæi & Lacones condiderunt, cum muro cinxiſſent locum natura munitum, meridiei obverſum. Poro de tribus urbibus, quas civibus frequentavit Minos, tertiam (fuit autem ea Phæſtus) diruerunt Gortynii, à Gortyne diſtantem ſtadia LX. à mari XX, à Metallo navali XL: regionem ii occupaverunt, qui everterunt urbem. Ad Gortynem pertinet Rhytium quoque cum Phæſto,

Phæſtumque, Rhytiumque. --

Phæſto oriundum fuiſſe ajunt Epimenidem, qui carminibus luſtrabat. Eſt & Olyſſa Phæſtiæ. Lycti, cujus ſupra eſt facta mentio, navale eſt quod Cherroneſus dicitur, inque eo Britomartis templum. Urbes, quæ una recenſentur, Milytus & Lycaſtus, non amplius ſunt: regionem alterius Cnoſſii occupaverunt, urbem everterunt.

μενος μεταστήσει τῆς βασιλείας αὐτόν. γεννώσης δὲ τῆς Ἑκάτης, τὰς συμπαρούσας κόρας τῇ λεχοῖ ἀναβοῆσαι, βρίτον· τουτέστιν, ἀγαθόν· παρὰ τοῦτο δὲ τὸ ἐπίφθεγμα ὠνομάσθαι τὴν θεόν. Corruptum præterea hujus Nymphæ nomen apud Scholiaſt. Ariſtophan. in βατραχ. p. 182. Edit. Baſil. Φασὶ δὲ ὅτι νύμφη τὶς Βρετιμάρτυς καλουμένη &c. ſcribe Βριτόμαρτις. Scabioſe etiam Apoſtolius Centur. VII. 12. Βριτεμάρτις, quem errorem Munkerus ad Anton. Liber. notavit. *Scherpez.*

1. Καὶ διὰ τοῦτο αὕτη μὲν Δίκτυννα) Strabonis verba ita ſunt legenda: καὶ διὰ τοῦτο αὐτὴ μὲν Δίκτυννα ὑπὸ τῶν Κυδωνιατῶν προσαγορευθείη, Δίκτη δὲ τὸ ὄρος. Sic diſtinguendum eſſe docet ipſe Callimachus hoc verſu:

Νύμφαν μὲν, Δίκτυνναν, ὄρος δ' ὅθεν ἥλατο νύμφη, Δικταῖον καλέουσι.

Salmaſ. Exercit. Plin. Ed. Ultr. p. 120. b. A.

2. Οἷον ὀκτακοσίους σταδίους) Imo abeſt Gortis (ſic enim vetuſtiores dicunt, non Gortyna) à Cydonia CIↃ fere ſtadia: teſte Thucydidis ſcholiaſte ad lib. II. cap. 85. *Caſaub.*

3. Ἀπτέρας δὲ) De Aptera lege Stephanum, & Lycophronis ſcholiaſten: Plinio H. Nat. IV. 12, eſt *Apteron.* Ptolemæo Ἀπτερία. Urbis *Ciſami* meminere Plinius H. Nat. IV. 12. & Ptolemæus. *Idem.*

4. Πολυρρήνιοι) Ptolemæo Πολυρρηνία. Plinio H. Nat. IV. 12. *Polyrrhenum.* Stephanus, Πολύρρην πόλις Κρήτης, ἀπὸ τοῦ πολλὰ ῥήνεα τουτέστι πρόβατα, D ἔχειν. Polyrrheniorum ſæpe Polybius meminit. *Idem.*

5. Φαιστὸς δ' ἦν αὕτη) Plinius H. Nat. IV. 12. inter mediterraneas refert. Vide Stephanum. *Idem.*

6. Ἐκ δὲ τῆς Φαιστοῦ τὸν τοὺς) Laërtio tamen dicitur eſſe Epimenides ἀπὸ Κνωσσοῦ. *Idem.*

7. Ἐπιμενίδην) de hoc poëta ac Philoſopho videndus eſt Voſſius de Poëtis Græcis p. 17. Suidas. V. Ἐπιμενίδης. Diogenes Laërtius lib. I. §. 109. & ad eum eruditiſſimi commentatores.

8. Καὶ Ὀλύσσην δὲ τῆς Φαιστίας) Depravatè hodie ſic editur, cum legendum ſit: καὶ Ὀλοῦς, ἦν δὲ τῆς Φαιστίας. *& Olus: erat verò ea in agro Phæſtio.* Etenim Olûs, non Olulis, nec Olyſſa, urbs ea dicebatur. Meurſ. Creta cap. 13. p. 50.

Καὶ Ὀλύσσην δὲ τῆς Φαιστίας.) Mendoſa eſt ſcriptura, quum illic ſcribendum ſit καὶ ὁ Λισσὴς δὲ τῆς Φαιστίας, Stephanus: ἔστι τῆς Φαιστιάδος καὶ ὁ καλούμενος Λισσής. Ὅμηρος.

Ἔστι δὲ τίς Λισσὴς αἰπεῖά τε εἰς ἅλα πέτρη.

Salmaſ. Exercit. Plin. Edit. Ultr. p. 118.

9. Χερρόνησος) Agnoſcit & Ptolemæus. *Caſaub.*

10. Μηλιτός τε καὶ Λύκαστος) Utramque tamen recenſet Plinius. *Idem.*

11. Κατασκάψαντες τὴν πόλιν) Λυττίον videlicet: Nam Lyctum evertere Cnoſſii, Polybius libr. IV. pag. 445. ed. Amſt. Συννοήσαντες οἱ Κνώσσιοι τὸ γεγονὸς καταλαμβάνονται τὴν Λύττον, ἔρημον οὖσαν τῶν

βοηθη-

Jam cum poëta Cretam alias c, alias xc. urbes habere dicat: Ephorus cenſet x. urbes poſt belli Trojani tempeſtatem conditas fuiſſe à Dorienſibus qui eo ſecuti 2 Althæmenem ſunt : itaque ait Ulyſſem introduci, qui xc. urbes ei tribuat. Hæc oratio non eſt veriſimilis. Alii ab Idomenei hoſtibus decem urbes deletas perhibent. At enim Homerus non poſt bellum Trojanum c. urbes habuiſſe Cretam dicit, ſed ſuo tempore : è ſua enim loquitur perſona. Quod ſi verba hæc feciſſet alicujus, qui tum vixit, ſicut in Ulyſſea ab ipſo Ulyſſe xc. urbibus prædita inſula dicitur: accipienda hæc ſententia erat, & quæ ſequuntur itidem conſtarent. Neque enim probabile eſt, vel ſub expeditionem Idomenei, vel ſub reditum ejus, urbes iſtas fuiſſe abolitas : quippe Homerus ait,

In Cretam ſocios perduxit protinus omnes
Idomeneus, niſi qui perierunt Marte cruento:
Namque illi nullum rapidi maris abſtulit unda.

Itaque fuerat omnino Homerus etiam iſtius urbium everſionis mentionem facturus. Non enim Ulyſſes quidem eam poterat habere cognitam, qui cum nemine Græcorum vel in ſuis erroribus vel poſtmodo conveniſſet : idemque cum & in expeditione ſocius Idomeneo fuiſſet, & unà domum incolumis rediiſſet, ignorare quid ei abſenti aut redeunti accidiſſet. Poſt reditum vero fieri hoc non potuit. Nam ſi cum omnibus ſociis rediit: plus habuit virium, quam ut hoſtes ei x. urbes valerent eripere. Hæc ergo eſt regionis Cretenſis circumſcriptio. ¶ De republica eorum, quam 5 Ephorus deſcripſit, ſufficiet præcipua percurrere. Videtur, inquit, legumlator maximum urbibus bonum ſuppoſuiſſe, libertatem : ſola enim hæc bona propria eorum facit, qui ipſa poſſident:

A Τοῦ δὲ ποιητοῦ [1] τὸ μὲν ἑκατόμπολιν λέγοντος τὴν Κρήτην, τὸ δὲ ἐννενηκοντάπολιν, Ἔφορος μὲν ὕστερον ἐπικτισθῆναι τὰς δέκα φησὶ μετὰ τὰ Τρωϊκὰ ὑπὸ τῶν τῷ Ἀλθαιμένει συνακολουθησάντων Δωριέων· τὸν μὲν οὖν Ὀδυσσέα λέγει ἐννενηκοντάπολιν ὀνομάσαι. οὗτος μὲν οὖν πιθανός ἐστιν ὁ λόγος. Ἄλλοι δ' ὑπὸ τῶν Ἰδομενέως ἐχθρῶν κατασκαφῆναι φασὶ τὰς δέκα· [3] ἀλλ' οὔτε * μετὰ τὰ Τρωϊκά φησιν ὁ ποιητὴς ἑκατοντάπολιν ὑπάρξαι τὴν Κρήτην, ἀλλὰ μᾶλλον κατ' αὐτόν· ἐκ γὰρ τοῦ ἰδίου προσώπου λέγει· εἰ δ' ἐκ τῶν τότε ὄντων τινὸς ἦν ὁ λόγος, B καθάπερ ἐν Ὀδυσσείᾳ * ἐννενηκοντάπολιν φράζει, καλῶς εἶχεν οὕτω δέχεσθαι ὅτι συγχωρήσαιμεν τοῦτό γε, καὶ ὁ ἑξῆς λόγος σώζοιτ' ἄν· οὔτε γὰρ κατὰ τὴν στρατείαν, οὔτε κατὰ τὴν ἐπάνοδον τὴν ἐκεῖθεν τοῦ Ἰδομενέως, ὡς εἰκὸς ἐστιν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ τὰς πόλεις ἠφανίσθαι ταύτας· ὁ γὰρ ποιητής φησι.

* Scripti, κατὰ
p. 480.
* Manuſſ. ἡνίκα ἐννενηκ.

Πάντας δ' Ἰδομενεὺς Κρήτην εἰσήγαγ' ἑταίρους,
Οἳ φύγον ἐκ πολέμου, πόντος δέ οἱ οὔτιν' ἀπηύρα.

Odyſſ. γ. 191.

Ὥστε καὶ τούτου τοῦ πάθους ἐμέμνητ' ἄν· οὐ γὰρ δή που Ὀδυσσεὺς μὲν ἔγνω τὸν ἀφανισμὸν τῶν πόλεων ὁ μηδενὶ συμμίξας τῶν Ἑλλήνων μήτε C κατὰ τὴν πλάνην, μήθ' ὕστερον· [4] ὁ δὲ, καὶ συστρατεύσας τῷ Ἰδομενεῖ, καὶ συνανασωθεὶς οὐκ ἔγνω τὰ συμβάντα οἴκοι αὐτῷ κατὰ τὴν στρατείαν, οὔτε κατὰ τὴν ἐπάνοδον τὴν ἐκεῖθεν. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τὴν μετὰ τὴν ἐπάνοδον· εἰ γὰρ μετὰ πάντων ἐσώθη τῶν ἑταίρων, ἰσχυρὸς ἐπανῆλθεν· ὥστ' οὐκέτ' ἔμελλον ἰσχύσειν οἱ ἐχθροὶ τοσοῦτον, ὅσον δέκα ἀφαιρεῖσθαι πόλεις * αὐτοῖς. Τῆς μὲν οὖν χώρας τῶν Κρητῶν, τοιαύτη τις ἡ περιοδεία. Τῆς δὲ πολιτείας ἧς Ἔφορος ἀνέγραψε, τὰ κυριώτατα ἐπιδραμεῖν ἀποχρώντως ἂν ἔχοι· δοκεῖ δέ, φησιν, ὁ νομοθέτης μέγιστον ὑποθέσθαι D ταῖς πόλεσιν ἀγαθὸν, τὴν ἐλευθερίαν· μόνην γὰρ ταύτην ἴδια ποιεῖν τῶν κτησαμένων τ' ἀγαθά·

* Scripti, αὐτῶν.

βοηθησόντων. καὶ τὰ μὲν τέκνα καὶ τὰς γυναῖκας εἰς Κνωσσὸν ἀπέπεμψαν. τὴν δὲ πόλιν ἐμπρήσαντες, καὶ κατασκάψαντες, καὶ λωβησάμενοι κατὰ πάντα τρόπον, ἐπανῆλθον. *Cnoſſii hac expeditione cognita, Lyttum oppidum omni vacuum præſidio occupant : & liberis conjugibuſque Lythorum Cnoſſum miſſis, urbem incendunt, diruunt, omnique maleficio in eam ſæviunt: itaque ad ſuos redeunt.* Caſaub.

1. Τὸ μὲν ἑκατόμπολιν) Hanc poëtæ ἀπόφανσιν ſequitur Virgilius, itemque Plinius : qui urbibus Cretæ xl. enumeratis, aliorum circiter lx. oppidorum memoriam extare ſcribit. Porrò hæc diſputatio melioribus libris indiget. Summa eſt, belli Trojani tempore xc. tantum fuiſſe urbes Cretæ. Homeri autem ætate fuiſſe centum : neque probabilem eorum eſſe ſententiam, qui contra ſentiunt. *Idem.*

2. *Althæmenem.*) Sic legitur apud Euſtathium in Iliad. β. 649. Legi autem οὐ πιθανὸς, non οὖν, cum mox ipſe refellat. *Xyland.*

3. Ἀλλ' οὔτε κατὰ τὰ Τρωϊκὰ) Turpiſſimum mendum ſuſtulimus auctoribus libris, & κατὰ repoſuimus pro μετά. *Caſaub.*

4. Ὁ δὲ, καὶ συστρατεύσας) Neſcio ποῖ φενῶν παρεπλάγχθη vir eruditus, quum hunc locum de Ulyſſe accipiendum putavit. Non enim lucere ſolem meridie clarius eſt, quàm eſt perſpicuum ad Neſtorem eſſe hæc referenda, qui illa Πάντας δ' Ἰδομενεὺς dixit. Ergo ὁ δὲ, hoc eſt Neſtor. Si nihil aliud, vox ſaltem συνανασωθεὶς debuit Xylandrum movere. Vide Ὀδυσσ. γ. *Idem.*

5. *Ephorus*) Ephorum etiam Euſtathius citat, qui hîc identidem εὔφορος legitur, manifeſto mendo. *Xyland.*

τὰ δ᾽ ἐν δουλείᾳ, τῶν ἀρχόντων, ἀλλ᾽ οὐχὶ τῶν ἀρχομένων εἶναι· τοῖς δ᾽ ἔχουσι ταύτην φυλακῆς δεῖν. Τὴν μὲν οὖν ὁμόνοιαν διχοστασίας αἰρουμένης ἀπαντᾶν, [1] ἣ γίνεται διὰ πλεονεξίαν, καὶ τρυφήν· σωφρόνως γὰρ καὶ λιτῶς ζῶσιν ἅπασιν, οὔτε φθόνον, * οὔτε μίσος, οὔθ᾽ ὕβριν ἀπαντᾶν πρὸς τοὺς ὁμοίους· διόπερ τοὺς μὲν παῖδας εἰς τὰς ὀνομαζομένας Ἀγέλας κελεῦσαι φοιτᾶν, τοὺς δὲ τελείους, ἐν τοῖς Συσσιτίοις, ἃ καλοῦσιν Ἀνδρεῖα, ὅπως τῶν ἴσων μετάσχοιεν τοῖς εὐπόροις οἱ πενέστεροι, δημοσίᾳ τρεφόμενοι· πρὸς δὲ τὸ μὴ δειλίαν ἀλλ᾽ ἀνδρείαν κρατεῖν, ἐκ παίδων ὅπλοις, καὶ πόνοις συντρέφειν· ὥστε καταφρονεῖν καύματος, καὶ ψύχους, καὶ τραχείας ὁδοῦ, καὶ ἀνάντους, καὶ πληγῶν τῶν ἐν γυμνασίοις καὶ μάχαις ταῖς κατὰ σύνταγμα· ἀσκεῖν δὲ καὶ τοξικῇ, καὶ ἐνοπλίῳ ὀρχήσει ἣν καταδεῖξαι Κουρῆτα πρῶτον, * ὕστερον δὲ καὶ συντάξαντα [2] τὴν κληθεῖσαν ἀπ᾽ αὐτοῦ πυῤῥίχην· ὥστε μηδὲ τὴν παιδιὰν εἶναι ἄμοιρον τῶν πρὸς τὸν πόλεμον χρησίμων· ὡς δ᾽ αὔτως καὶ τοῖς ῥυθμοῖς Κρητικοῖς χρῆσθαι κατὰ τὰς ᾠδὰς συντονωτάτοις οὖσιν, οὓς Θάλητα ἀνευρεῖν· ᾧ καὶ τοὺς παιᾶνας καὶ τὰς ἄλλας τὰς ἐπιχωρίους ᾠδὰς ἀνατιθέασι, καὶ πολλὰ τῶν νομίμων· καὶ ἐσθῆτι δὲ, καὶ * ὑποδέσει πολεμικῇ χρῆσθαι, καὶ τῶν δώρων τιμιώτατα αὐτοῖς εἶναι τὰ ὅπλα· [3] λέγεσθαι δ᾽ ὑπό τινων

* Scripti οὔθ᾽ ὕβριν, οὔτε μίσος.

* Suspectus locus. Legendum puto. ὕστερον δὲ καὶ Πυῤῥίχον τὸν καὶ συντ. τὴν κλ. ἀπ᾽ αὐ.

p. 481.

* Scripti ὑποδέσει.

A in servitute qui sunt, horum bona non ipsorum sunt, sed dominorum. Libertate autem præditis opus est ejus custodia. Concordia porro sublatam discordiam sequitur: discordia aut ob avaritiam, aut ob luxum exsistit: nam si sobriè omnes, ac frugaliter vivant, neque invidentia, neque odium, neque injuria & contumelia inter æquales oritur. Itaque pueros jussit ille commeare in Agelas quas vocabant, *quasi greges*: perfectos in Syssitia à convictu sic dicta, & à virili ætate Andreja: ut publice victum capientes pauperes cum divitibus æquali conditione vive- B rent. Ne autem timiditas, sed ut fortitudo obtineret, à puero armis & laboribus eos adsuefecit: ut despicere possent æstum, frigus, asperam acclivemque viam, & ictus quos exciperent in gymnasiis & ordinariis pugnis. Exercuit etiam eos sagittando, & armata saltatione, quam Cures primus invenit, qui post etiam ab ipso dictam pyrrichen instituit: ut ne ludus quidem expers esset rerum ad bella utilium. ¶ Sic & rhythmis, quos Creticos vocant, uti docuit contentissimis in cantilena, quorum auctor Thales traditur, cui pæanes etiam, aliaque usitata istis C carmina, multaque præterea instituta adscribuntur. Jussit etiam veste & calceo militaribus uti, & de donis principem honorem armis deferre. Ait præterea quosdam esse qui dicant

1. Ἡ γίνεται διὰ πλεονεξίαν) Polybius libro sexto pag. 681. ed. Amstel. Cretensium πλεονεξίαν graviter notat. καθόλου δὲ, inquit, ὁ περὶ τὴν αἰσχροκέρδειαν καὶ πλεονεξίαν τρόπος οὕτως ἐπιχωριάζει παρ᾽ αὐτοῖς, ὥς τε παρὰ μόνοις Κρηταιεῦσι τῶν ἁπάντων ἀνθρώπων μηδὲν αἰσχρὸν νομίζεσθαι κέρδος. *Denique sordidi avarique mores adeo apud illos obtinent ut ex omnibus hominibus solos Cretenses sit invenire, apud quos nullum lucrum turpe censetur.* Casaub.

2. Τὴν κληθεῖσαν ἀπ᾽ αὐτοῦ πυῤῥίχην) Pyrricham à Curete fuisse inventam, & ab eodem sic fuisse nominatam, nemo veterum opinor dixit. Pyrricha enim à Pyrricho nomen habet, ut Strabo ipse paullò antè docuit. Quare deesse hic aliquid suspicor, ac lego, ἣν καταδεῖξαι Κουρῆτα πρῶτον, ὕστερον δὲ Πύῤῥιχον, τὸν καὶ συντάξαντα τὴν κληθεῖσαν ἀπ᾽ αὐτοῦ πυῤῥίχην. *Idem.*

Τὴν κληθεῖσαν ὑπ᾽ αὐτοῦ πυῤῥίχην.) Πυῤῥίχην omnes Græci, Latinique *saltationem* esse dicunt. Si saltatio est, non fuerit equestris lusus. Quid igitur faciemus Straboni & Plinio, qui armatam saltationem à Pyrricha distinguunt? respondebimus Curetas primos eam saltationem saltasse, Pyrrichum postea in ordinem, & artem redegisse ex eadem insula oriundum; Hic sensus verborum Strabonis de saltatione armata. Et certum est de *saltatione* intelligere Strabonem, non de equestri lusu. (& *paulo post.*) Quemcunque habuerit auctorem, *saltatio est*, eaque pedestris, diversa utique à Trojæ ludicro, quod ἱπποδρομίας genus fuit, & in equis exercebatur, per lascivos vertigines, ac gyros implicantium se, & explicantium puerorum. Potuerit vulgus hunc lusum Pyrrichæ nomine donare, quod Pyrrichio pede, & modulo agitari soleret. Certe Pyrricha illa, quæ proprie sic dicta est, & quam in Creta Pyrrichus instituit, sive, ut alii, Pyrrhus, *saltatio fuit armata*, longè diversa à Troja, elegantissimè enim Strabo pag. 467. Ἡ δὲ ἐνόπλιος ὄρχησις στρατιωτική, καὶ ἡ πυῤῥίχη. δηλοῖ δὲ καὶ ὁ Πυῤῥίχιος ὅν φασιν εὑρετὴν εἶναι τῆς τοιαύτης ἀσκήσεως τῶν νέων ἐπὶ τὰ στρατιωτικά. i. e. *Illa autem in armis saltatio militaris, Pyrriche etiam dicitur, auctorisque Pyrrichii nomen refert, qui hanc adolescentum ad res bellicas exercitationem instituerit.* D Salm. Exercit. Plinian. ed. Ultraj. p. 120.

3. Λέγεσθαι ὑπό τινων) Fuit hæc plerorumque sententia, Cretensium Rempublicam, proximè accedere legum & institutorum similitudine ad rempublicam Lacedæmoniorum. In ea fuere sententia οἱ λογιώτατοι (ait Polybius) τῶν ἀρχαίων συγγραφέων Ephorus, Xenophon, Callisthenes, Plato. Et Aristoteles postquam de Lacedæmoniorum republica egit, subdit, ἡ δὲ Κρητικὴ πάρεγγυς μέν ἐστι ταύτης. Polybius tamen eos omnes graviter errare putat: eorumque errores ostendit libro VI. quamquam negare ne Polybius quidem posset, multa in utraque Repub. fuisse ὅμοια, & ejusmodi, ut ab altera earum ad alteram manasse dici possent: qua de re nunc quid senserit Ephorus exponit Strabo. Cum autem professus sit auctor, se Ephori verba referre, non est dubium legendum esse, Λέγεσθαι δὲ ὑπό. subaudi φησὶν Ἔφορος. Rectè etiam libri ὑπ᾽ ἐκείνων, non ἐκείνου. *Casaub.*

1. Τῶν

ea quæ Cretenſium cenſentur inſtituta, Spartanorum eſſe: cum re vera Cretenſes ea excogitaverint, Spartani accuratius elaboraverint, neglecta rei bellicæ cura à Cretenſibus, urbibus eorum adverſas res perpeſſis, maxime Cnoſſo: eſſe etiam quædam inſtituta in uſu apud Lyctios, Gortynios, & in aliis oppidulis magis quam apud Cnoſſios. Lyctiorum quoque mores in teſtimonium trahi ab his, qui Laconicos antiquiores putant: colonos enim eos Spartanorum, ſervare metropolis ſuæ inſtituta: alioquin ineptum eſſe, ut quorum reſpublica & ſtatus eſt melior, deteriorum B æmulentur formam. Quæ quidem non recte dicantur. Neque enim judicium de antiquis ex præſenti ſtatu faciendum eſt, inquit, utrinque in contrarium facta mutatione: nam olim Cretenſes maris tenuerunt imperium, adeo ut proverbium in eos uſurpatum fuerit, qui diſſimulabant eorum, quæ ſciebant notitiam, *Cretenſis mare ignorat*: nunc amiſerunt potentiam claſſicam. Neque, quia urbes quædam in Creta coloniæ ſunt Spartanorum, ideo horum quoque inſtituta tenere coactæ ſunt: cum & coloniæ multæ patrios non ſequantur mores: & in Creta multæ urbes non C à Spartanis ortæ, tamen illis ſtent inſtitutis. Iam Lycurgus, inquit, is qui Lacedæmoniis leges poſuit, quinque ætatibus poſterior fuit Althæmene, coloniæ in Cretam duce. Hiſtoriæ enim docent hunc Ciſſi F. fuiſſe, ejus qui Argos condidit ea tempeſtate, qua Patrocles Spartam: atqui omnes in hoc conſentiunt, ſextum à Patrocle fuiſſe Lycurgum.

A ὡς Λακωνικὰ εἴη τὰ πολλὰ τῶν νομιζομένων Κρητικῶν. τὸ δ' ἀληθὲς, εὑρῆσθαι μὲν ὑπ' * ἐκείνων, ἠκριβωκέναι δὲ τοὺς Σπαρτιάτας· τοὺς δὲ Κρῆτας ὀλιγωρῆσαι κακωθεισῶν τῶν πόλεων, καὶ μάλιστα τῆς Κνωσσίων [1] τῶν πολεμικῶν. [2] Εἶναι δέ τινα τῶν νομίμων, παρὰ Λυκτίοις καὶ Γορτυνίοις, καὶ ἄλλοις τισὶ πολιχνίοις μᾶλλον ἢ παρ' ἐκείνοις. Καὶ δὴ καὶ τὰ Λυκτίων νόμιμα ποιεῖσθαι μαρτύρια, τοὺς τὰ Λακωνικὰ πρεσβύτερα ἀποφαίνοντας· [3] ἀποίκους γὰρ ὄντας φυλάττειν τὰ τῆς μητροπόλεως ἔθη· ἐπεὶ ἄλλως γε εὔηθες εἶναι τὸ τοὺς βέλτιον συνεστῶτας, καὶ πολιτευομένους τῶν χειρόνων ζηλωτὰς ἀποφαίνειν. Οὐκ εὖ δὲ ταῦτα λέγεσθαι· οὔτε γὰρ ἐκ τῶν νῦν καθεστηκότων τὰ παλαιὰ τεκμηριοῦσθαι δεῖ, εἰς τἀναντία ἑκατέρων μεταπεπτωκότων, καὶ γὰρ ναυκρατεῖν πρότερον τοὺς Κρῆτας· ὥστε, καὶ παροιμιάζεσθαι πρὸς τοὺς προσποιουμένους μὴ εἰδέναι, ἃ ἴσασιν, Ὁ Κρὴς ἀγνοεῖ τὴν θάλασσαν· νῦν δ' ἀποβεβληκέναι τὸ ναυτικόν· οὔτε ὅτι ἄποικοί τινες γεγόνασι τῶν πόλεων τῶν ἐν τῇ Κρήτῃ Σπαρτιατῶν, ἐν τοῖς ἐκείνων νομίμοις διαμένειν ἐπηναγκάσθαι· πολλὰς γοῦν τῶν ἀποικίδων μὴ φυλάττειν τὰ πάτρια· πολλὰς δὲ καὶ τῶν C μὴ ἀποικίδων ἐν Κρήτῃ τὰ αὐτὰ ἔχειν τοῖς ἀποίκοις ἔθη· τῶν τε Σπαρτιατῶν τὸν νομοθέτην Λυκοῦργον, πέντε γενεαῖς νεώτερον Ἀλθαιμένους εἶναι, τοῦ στείλαντος τὴν εἰς Κρήτην ἀποικίαν· τὸν μὲν γὰρ ἱστορεῖσθαι Κίσσου παῖδα [4] τοῦ τὸ Ἄργος κτίσαντος περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον, ἡνίκα * Προκλῆς τὴν Σπάρτην συνῴκιζε. [5] Λυκοῦργον δ' [6] ὁμολογεῖσθαι περὶ πάντων, [7] ἕκτον ἀπὸ * Προκλέους γεγονέναι·

* Vulgo ἐκείνου.
* Vulgo Πατροκλῆς.
* Vulgo Πατροκλέους.

1. Τῶν πολεμικῶν) Senſus eſſe videtur. Eas potiſſimum Cretæ urbes interiiſſe, aut afflictas fuiſſe, quæ erant πολεμικαὶ, ut Cnoſſus. *Caſaub.*

2. Εἶναι δέ τινα) Malim μεῖναι δέ. *Idem.*

3. Ἀποίκους γὰρ ὄντας) Placet iſtis initia τῆς Κρητικῆς πολιτείας ab iis Spartanis eſſe profecta, qui Cretæ oppidum Lyctum habuerunt. Ariſtoteles longè probabilius, Spartanos illos καταλαβεῖν τὴν τάξιν τῶν νόμων, ὑπάρχουσαν ἐν τοῖς τότε κατοικοῦσι. Ex illis autem didiciſſe Lycurgum, quum apud eos exul verſaretur. *Idem.*

4. Τοῦ τὸ Ἄργος κτίσαντος) Imo ejus pater Temenus. vide lib. VIII. Κεῖσος apud Pauſan. II. c. 28. ſcribitur. *Idem.*

5. Λυκοῦργον δὲ ὁμολογεῖσθαι περὶ πάντων ἕκτον ἀπὸ Προκλέους γεγονέναι. *Atqui omnes in hoc conſentiunt, ſextum à Procle fuiſſe Lycurgum.*) Non certe ab omnibus, Herodotus enim contra ſentit, qui Lycurgum Labotæ avunculum & tutorem facit lib. I. c. 65. Fuit autem Labotas ſeu Leobotas ex altera Euryſthenidum familia, non è Proclidarum ſeu Eurypontidarum ſtirpe, quæ diverſitas ut concilietur, dicendum eſt Lycurgum fuiſſe avunculum Labotæ maternum: nam τὸ ἀδελφιδέῳ, quod eſt apud Herodotum, recipit etiam eam ſignificationem. *Palmer.*

6. Ὁμολογεῖσθαι περὶ πάντων) Lego παρὰ πᾶσι. Miror autem dici id omnes fateri, de quo varias fuiſſe conſtat veterum ſententias: vel lege Plutarch. D in Lycurgo. *Caſaub.*

7. Ἕκτον ἀπὸ Πατροκλέους γεγονέναι) Lycurgum, inquit Plutarchus pag. 40. ita plerique γενεαλογοῦσι.

Ariſtodemus.
I
Patrocles.
I
Sous.
I
Eurytion.
I
Pritanis.
I
Eunomus.
I
Lycurgus.
I

Sic fuerit quintus à Patrocle non ſextus. Eutychidas tamen (inquit pag. 40.) ἰσόρηκεν ἕκτον μὲν ἀπὸ Πατροκλέους, ἑνδέκατον δὲ ἀφ' Ἡρακλέους. *Idem.*

τὰ δὲ μιμήματα μὴ εἶναι πρότερα τῶν παραδειγμάτων, μηδὲ τὰ νεώτερα τῶν πρεσβυτέρων· τήν τε ὄρχησιν τὴν παρὰ τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐπιχωριάζουσαν, καὶ τοὺς ῥυθμοὺς, καὶ παιᾶνας τοὺς κατὰ νόμον ᾀδομένους, καὶ ἄλλα πολλὰ τῶν νομίμων, Κρητικὰ καλεῖσθαι παρ' αὐτοῖς, ὡς ἂν ἐκεῖθεν ὁρμώμενα· τῶν δ' ἀρχαίων, τὰ μὲν κατὰ τὰς διοικήσεις ἔχειν τὰς αὐτὰς ἐπωνυμίας, ὥσπερ καὶ [1] τὴν τῶν γερόντων ἀρχὴν, καὶ τὴν τῶν ἱππέων· πλὴν ὅτι τοὺς ἐν Κρήτῃ ἱππέας καὶ ἵππους κεκτῆσθαι συμβέβηκεν.

p. 482.
ἐξ οὗ * τεκμαίρεται πρεσβυτέραν εἶναι τῶν ἐν Κρήτῃ ἱππέων τὴν ἀρχήν· σώζειν γὰρ τὴν ἐτυμότητα τῆς προσηγορίας· τοὺς δὲ μὴ * ἱπποτροφεῖν. [2] τοὺς Ἐφόρους δὲ τὰ αὐτὰ τοῖς ἐν Κρήτῃ Κοσμίοις διοικοῦντας, ἑτέρως ὠνομάσθαι. τὴν δὲ συσσιτίαν, ἀνδρεῖαν παρὰ μὲν τοῖς Κρησὶν ἔτι καὶ νῦν καλεῖσθαι [3] παρὰ δὲ τοῖς Σπαρτιάταις μὴ διαμεῖναι * καλουμένην πρότερον· παρ' Ἀλκμᾶνι γοῦν οὕτω κεῖσθαι.

* Scripti, τεκμαίρονται.

* Vulgata lectio, ἱπποκρατεῖν.

* Scripti lib. καλούμενα ὁμοίως & καλούμενα ὡς πρό.

[5] Φοίναις δὲ, καὶ ἐν θιάσοισιν ἀνδρείων παρὰ
δαιτυμόνεσσι,

[6] Πρέπε παιᾶνα κατάρχειν. * Λέγεσθαι δ' ὑπὸ Κρητῶν, ὡς καὶ παρ' αὐτοὺς ἀφίκοιτο Λυκοῦργος, κατὰ τοιαύτην αἰτίαν· ἀδελφὸς ἦν πρεσβύτερος τοῦ Λυκούργου Πολυδέκτης· οὗτος τελευτῶν ἔγκυον κατέλιπε τὴν γυναῖκα· τέως μὲν οὖν ἐβασίλευεν ὁ Λυκοῦργος ἀντὶ τοῦ ἀδελφοῦ· γενομένου δὲ παιδὸς, ἐπετρόπευεν ἐκεῖνον, εἰς ὃν ἡ ἀρχὴ καθήκουσα ἐτύγχανε· λοιδορούμενος δή τις αὐτῷ, σαφῶς εἶπεν εἰδέναι διότι βασιλεύσοι· λαβὼν δ' ὑπόνοιαν ἐκεῖνος ὡς ἐκ τούτου τοῦ λόγου διαβάλλοιτο ἐπιβουλὴ ἐξ αὐτοῦ τοῦ παιδὸς, δείσας μὴ ἐκ τύχης ἀποθανόντος αἰτίαν αὐτὸς ἔχῃ παρὰ τῶν ἐχθρῶν, ἀπῆρεν εἰς Κρήτην· ταύτην μὲν δὴ λέγεσθαι τῆς ἀποδημίας αἰτίαν· ἐλθόντα δὲ πλησιάσαι Θάλητι μελοποιῷ ἀνδρὶ καὶ νομοθετικῷ· ἱστορήσαντα δὲ παρ' αὐτοῦ τὸν τρόπον, ὃν Ῥαδάμανθύς τε πρότερον καὶ ὕστερον Μίνως, ὡς παρὰ τοῦ Διὸς τοὺς νόμους ἐκφέροι εἰς τοὺς ἀνθρώπους· γενόμενον δὲ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ καταμαθόντα

* Supplevimus hunc locum, ex vett. lib. & priore interpr.

Exempla vero exemplaribus, recentiora antiquioribus esse priora non solent. Saltatio etiam quæ in usu apud Lacedæmonios est, & rhythmi ac pæanes, qui ex lege canuntur, aliaque multa instituta, Cretensia apud eos vocantur, utpote è Creta petita. Quin & magistratus, quod attinet ad administrationem, utrobique eadem gerunt nomina, ut Seniorum, & Equitum: nisi quod in Creta equitibus etiam sunt equi, unde apparet apud Cretenses antiquiorem esse eorum dignitatem, quæ veritatem nominis servat, Lacedæmoniis equitibus equos non habentibus in sua potestate. Porro Ephori cum eadem agant, quæ Cosmii Cretensium, nomine duntaxat differunt. Syssitia *Laconum*, *qui est convictus in publico*, Cretensibus etiamnum Andreja *à viris* dicitur, ut & olim Lacedæmoniis, qui tamen nomen mutaverunt. Alcman quidem sic cecinit.

[4] *In cœnis & choris apud andrejorum convivas.*

Pæanem quoque à Cretensibus fuisse desumtum, & venisse ad hos Lycurgum tali de causa. Rex Spartæ fuit Polydectes, frater Lycurgi, natuque eo major: is moriens uxorem reliquit prægnantem. Aliquandiu fratris loco regnum gessit Lycurgus: natoque filio, tutor ejus fuit, ad quem regnum pertinebat: cum autem quidam ipsi conviciandi causa objecisset, certo se scire eum regem fore: sentiens sibi calumniam intentari de insidiis puero à se structis, ac veritus, ne si quid huic humanitus accideret, inimici culpam in ipsum conferrent, in Cretam abiit. Hæc (ait) peregrinationis ejus causa fertur. Lycurgus ut in Cretam venit, adjunxit se ad Thaletem, qui lyrica carmina & leges condebat: cumque ex eo didicisset modum, quem Rhadamanthus prius, deinde Minos usurpaverunt, ut leges se à Jove acceptas promulgare dicerent: atque in Ægypto etiam fuisset, & ejus quoque gentis

1. Τὴν τῶν γερόντων ἀρχὴν) Aristoteles Politic. lib. II. c. 10. conferens inter se Cretensium & Lacedæmoniorum magistratus, Οἱ δὲ γέροντες, ait, τοῖς γέρουσιν οὓς καλοῦσιν οἱ Κρῆτες βουλὴν, ἴσοι. *Casaub.*

2. Τοὺς δ' ἐφόρους τὰ αὐτὰ) Aristoteles, Οἱ μὲν γὰρ ἔφοροι τὴν αὐτὴν ἔχουσι δύναμιν τοῖς ἐν Κρήτῃ καλουμένοις κόσμοις· [Apud Polybium in fragmentis legere memini κοσμεῖν pro κόσμον εἶναι, ut ἁρμόζειν pro, esse harmosta, locus est fragm. XLV. Κατὰ Κρήτην κοσμοῦντος ἐν Γορτόνι, Κυδάτου.] *Idem.*

3. Παρὰ δὲ Σπαρτιάταις μὴ διαμ.) Idem & Philosophus testatur, Καὶ συσσίτια παρ' ἀμφοτέροις ἐστὶ, καὶ τόγε ἀρχαῖον ἐκάλουν οἱ Λάκωνες οὐ φιδίτια, ἀλλὰ ἄνδρια καθάπερ οἱ Κρῆτες, ᾗ καὶ δῆλον ὅτι ἐκεῖθεν ἐλήλυθε. *Idem.*

4. *In cœnis*) Non animadvertit interpres locum esse mutilum, & nescio quem Phthinem commentus est, cum Θοίνη convivium sit Græcis, maximè poëtis, quod docere est nimis supervacaneum. Polydecten non sum veritus restituere, cum sic constanter omnes alii nominent, & mox sic rectè legatur. *Xyland.*

5. Φοίναις) Ed. Aldina & Basil. Hopperi. Φθοίναις, Parisina Θοίναις.

6. Πρέπε παιᾶνα κατάρχειν) Hactenus Alcman. Nam ejus sunt hæc quoque verba. nec rectè Xylander. Deinde lego, Λέγεσθαι δὲ ὑπὸ τῶν Κρητῶν videlicet ait Ephorus. Sic videtur prior interpres in suis libris reperisse. Historiam pluribus refert Plut. Attigit Aristoteles πολιτ. lib. secundo. Emendationem nostram confirmant libri veteres. *Casaub.*

1. Ἐντυ-

instituta percepisset: & cum Homero quoque (ut nonnulli autumant) in Chio degente collocutus esset, domum est reversus: cumque ibi Charilaum Polydectæ fratris sui F. regnantem invenisset, ad condendum leges se contulit, ad deum qui apud Delphos est commeans, indeque mandata apportans, sicut Minos ex antro Jovis se adferre prætendit. Sunt autem Lycurgi instituta Cretensium simillima: de quibus ille quæ præcipua retulit, commemorabimus. Universi apud Cretenses cogebantur uxores ducere, qui eodem tempore è puerorum cœtu, (*Agelam ipsi vocant*) essent excreti: non autem confestim nuptas domum deducebant, sed cum jam ad rem familiarem administrandam eæ essent redditæ idoneæ. Dos est, siquidem soror fratri nubit, dimidium portionis fraternæ. Pueri litteras discebant, & è legibus carmina, quosdamque modos musicos. Juniores in Syssitia adducunt, quæ Andreja vocantur: ibi desidentes humi una cibum capiunt, vestitu vili, qui idem est hyeme atque æstate, ministrant & sibi invicem, & viris. In pugnam coëunt & qui ejusdem sunt Syssitii, & qui diversorum. Cuivis Andreorum præest puerorum magister: pædonomon ipsi vocant. Adultiores in Agelas deducuntur. Agelas deducunt puerorum illustrissimi atque potentissimi, quisque quam potest plurimos, congregans. Unicuique Agelæ præest plerumque pater conducentis, potestatem habens educendi ad venationem & cursum, & puniendi detrectantem. Nutriuntur publice. Statis quibusdam diebus Agela cum Agela pugnam confert accinente tibia cum rhythmo, sicut etiam in bellis consueverunt: ictus inferunt cum manu, tum etiam armis ferreis. Peculiarem habent amoris morem: non enim persuadendo, sed raptione amasios comparant.

A καὶ τὰ ἐκεῖ νόμιμα· 1 ἐντυχόντα δ' ὥς φασί τινες, καὶ Ὁμήρῳ διατρίβοντι ἐν Χίῳ, κατάραι πάλιν εἰς τὴν οἰκίαν· καταλαβεῖν δὲ καὶ τὸν τοῦ ἀδελφοῦ υἱὸν τοῦ Πολυδέκτου * 2 Χαρίλαον βασιλεύοντα· εἶθ' ὁρμῆσαι διαθεῖναι τοὺς νόμους, φοιτῶντα ὡς 3 τὸν θεὸν τὸν ἐν Δελφοῖς, κἀκεῖθεν κομίζοντα τὰ προστάγματα, καθάπερ οἱ περὶ Μίνω ἐκ τοῦ ἄντρου τοῦ Διὸς παραπλήσια ἐκείνοις τὰ * πλεῖστα. 4 Τῶν Κρητικῶν, τὰ κυριώτατα τῶν καθ' ἕκαστα δὲ τοιαῦτα εἴρηκε. 5 Γαμεῖν μὲν ἅμα πάντες ἀναγκάζονται παρ' αὐτοῖς, οἱ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἐκ τῆς τῶν παίδων ἀγέλης ἐκκριθέντες· οὐκ εὐθὺς δ' ἄγονται * παρ' ἑαυτοὺς τὰς B γαμηθείσας παῖδας, ἀλλ' ἐπὰν ἤδη ἱκαναὶ ὦσι διοικεῖν τὰ περὶ τοὺς οἴκους· φερνὴ δ' ἐστὶν ἂν ἀδελφοὶ ὦσι, τὸ ἥμισυ τῆς τοῦ ἀδελφοῦ μερίδος. παῖδας δὲ 6 γράμματά τε μανθάνειν, 7 καὶ τὰς ἐκ τῶν νόμων ᾠδὰς, καί τινα εἴδη τῆς μουσικῆς. τοὺς μὲν οὖν ἔτι νεωτέρους εἰς τὰ συσσίτια ἄγουσι τὰ ἀνδρεῖα· χαμαὶ δὴ καθήμενοι διαιτῶνται μετ' ἀλλήλων ἐν φαύλοις τριβωνίοις, ... 8 καὶ χειμῶνος καὶ θέρους τὰ αὐτά· διακονοῦσί τε καὶ ἑαυτοῖς, καὶ τοῖς ἀνδράσι· συμβάλλουσι δ' εἰς μάχην καὶ οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ συσσιτίου πρὸς ἀλλήλους, καὶ πρὸς ἕτερα * συσσίτια. καθ' ἕκαστον δὲ ἀνδρεῖον ἐφέστηκε παιδονόμος· οἱ δὲ μείζους εἰς τὰς C Ἀγέλας ἄγονται· τὰς δ' Ἀγέλας συνάγουσιν οἱ ἐπιφανέστατοι τῶν παίδων, καὶ δυνατώτατοι, ἕκαστος ὅσους πλείστους οἷός τέ ἐστιν ἀθροίζων· 9 ἑκάστης δὲ Ἀγέλης ἄρχων ἐστὶν ὡς τὸ πολὺ, ὁ πατὴρ τοῦ συναγαγόντος, κύριος ὢν ἐξάγειν ἐπὶ θήραν, καὶ δρόμους, τὸν δ' ἀπειθοῦντα κολάζειν· τρέφονται δὲ δημοσίᾳ· τακταῖς δέ τισιν ἡμέραις Ἀγέλη πρὸς Ἀγέλην συμβάλλει, μετ' αὐλοῦ, καὶ λύρας εἰς μάχην ἐν ῥυθμῷ· ὥσπερ καὶ ἐν τοῖς πολεμικοῖς εἰώθασιν· ἐκφέρουσι δὲ καὶ τὰς πληγὰς, τὰς μὲν, διὰ χειρὸς, τὰς δὲ, καὶ δι' ὅπλων σιδηρῶν. Ἴδιον δ' D αὐτοῖς τὸ περὶ τοὺς ἔρωτας νόμιμον· οὐ γὰρ πειθοῖ κατεργάζονται τοὺς ἐρωμένους, ἀλλ' ἁρπαγῇ·

* Scripti, Χαριβόλον, & Χαριλόβον.

* Vulgo, πλείω τῶν Κρητικῶν

* Vulgo, παρ' ἑαυτοῖς.

p. 483.

* Manuss. συστασία.

1. Ἐντυχόντα δ' ὥς φασί τινες, καὶ Ὁμήρῳ) Non ita Plutarchus, cui potius assentior. Is ait Lycurgum, quum esset in Asia ἐντυχεῖν, non Homero sed τοῖς Ὁμήρου ποιήμασι, quæ à posteris Creophyli asservabantur: Ea igitur descripsisse Lycurgum, & in Græciam secum attulisse: apud quos obscura jam fama quædam Homerici carminis erat. *Casaub.*

2. Χαρίλαον) Plutarch. in Lycurgo pag. 41. 42. 52. T. 1. ed. F. Furt.

3. Τὸν θεὸν τὸν ἐν Δελφοῖς) Vide Herodot. I. c. 65.

4. Τῶν δὲ Κρητικῶν) Male hæc Xylander: neque enim voluit hîc Strabo leges Lacedæmoniorum referre; sed ex Ephoro pergit res Cretensium explicare. sunt autem plerisque horum similia apud Plutarchum in Lycurgo. *Casaub.*

5. Γαμεῖν μὲν ἅμα πάντες) Manuscripti, ἅπαντα πάντες: fortasse pro ἁπαξάπαντες. *Idem.*

6. Γράμματά τε μανθάνειν) Heraclides, γράμματα δὲ μόνον παιδεύονται· καὶ ταῦτα μετρίως. *Idem.*

7. Καὶ τὰς ἐκ τῶν νόμων ᾠδὰς) Commentarium in istum locum habes apud Ælianum ποικίλης lib. secundo cap. 39. *Idem.*

8. Καὶ χειμῶνος καὶ θέρους) Fortasse, Εἰσὶ δὲ καὶ χ. nisi deest vox φοροῦσι. vel φεροῦντες. Heraclides de Politiis sic, (οἱ παῖδες) οἱ ἐν Κρήτῃ μετ' ἀλλήλων διαιτῶνται ἐν ἑνὶ ἱματίῳ θέρους καὶ χειμῶνος. i. e. *Pueri Cretensium simul degunt, unica veste æstate & hyeme contenti.* Idem.

9. Ἑκάστης δὲ ἀγέλης ἄρχων ἐστὶν) Hic vocabatur ἀγελάτης ut refert Heraclides, apud quem simillima leges. *Id.*

προλέγουσι μὲν τοῖς φίλοις πρὸ τριῶν ἡμερῶν ἢ A πλειόνων ὁ ἐραστὴς, ὅτι μέλλοι τὴν ἁρπαγὴν ποιεῖσθαι· τοῖς δ' ἀποκρύπτειν μὲν τὸν παῖδα, ἢ μὴ ἐᾶν πορεύεσθαι τὴν τεταγμένην ὁδὸν, τῶν αἰσχίστων ἐστὶν, ὡς ἐξομολογουμένοις, ὅτι ἀνάξιος ὁ παῖς εἴη τοιούτου ἐραστοῦ τυγχάνειν· συνιόντες δ' ἂν μὲν τῶν ἴσων ἢ τῶν ὑπερεχόντων τις ᾖ τῷ παιδὸς τῇ [1] τιμῇ, καὶ τοῖς ἄλλοις ὁ ἁρπάζων, ἐπιδιώκοντες ἀνθήψαντο μόνον μετρίως, τὸ νόμιμον ἐκπληροῦντες· τ' ἄλλα δ' ἐπιτρέπουσιν ἄγειν χαίροντες. ἂν δ' ἀνάξιος, ἀφαιροῦνται· [2] πέρας δὲ τῆς ἐπιδείξεως ἐστιν, ἕως ἂν * ἀναχθῇ ὁ παῖς εἰς τὸ τοῦ ἁρπάσαντος ἀνδρεῖον· ἐράσμιον δὲ νομίζουσιν, οὐ τὸν κάλλει διαφέροντα, ἀλλὰ B τὸν ἀνδρείᾳ, καὶ κοσμιότητι· καὶ δωρησάμενος ἀπάγει τὸν παῖδα τῆς χώρας εἰς ὃν βούλεται τόπον· ἐπακολουθοῦσι δὲ τῇ ἁρπαγῇ οἱ παραγενόμενοι· ἑστιαθέντες δὲ καὶ [3] συνθηρεύσαντες δίμηνον (οὐ γὰρ ἔξεστι πλείω χρόνον κατέχειν τὸν παῖδα) εἰς τὴν πόλιν καταβαίνουσιν· ἀφίεται δ' ὁ παῖς, [4] δῶρα λαβὼν, στολὴν πολεμικὴν, καὶ βοῦν, καὶ ποτήριον· ταῦτα μὲν τὰ κατὰ τὸν νόμον δῶρα, καὶ ἄλλα πλείω καὶ πολυτελῆ· ὥστε συνερανίζειν τοὺς φίλους διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀναλωμάτων. τὸν μὲν οὖν βοῦν θύει τῷ Διὶ, καὶ ἑστιᾷ τοὺς συγκαταβαίνοντας· εἶτ' ἀποφαίνεται περὶ τῆς πρὸς τὸν ἐραστὴν ὁμιλίας, εἴτ' ἀσμενίζων τετύχηκεν, εἴτε C μή· τοῦ νόμου τοῦτο ἐπιτρέψαντος, ἵν' εἴ τις αὐτῷ βία προσενήνεκται κατὰ τὴν ἁρπαγὴν, ἐνταῦθα [5] παρατιμωρεῖν ἑαυτῷ, καὶ ἀπαλλάττεσθαι· τοῖς δὲ καλοῖς τὴν ἰδέαν, καὶ προγόνων ἐπιφανῶν, [6] ἐραστῶν μὴ τυχεῖν· ὡς διὰ τὸν τρόπον τοῦτο παθοῦσιν. ἔχουσι δὲ τιμὰς οἱ παρασταθέντες. οὕτω γὰρ καλοῦσι τοὺς ἁρπαγέντας· ἔν τε γὰρ τοῖς δρόμοις, καὶ τοῖς θρόνοις ἔχουσι τὰς ἐντιμοτάτας χώρας· τῇ τε στολῇ κοσμεῖσθαι διαφερόντως * ἐφίεται τῶν ἄλλων τῇ δοθείσῃ παρὰ τῶν ἐραστῶν· καὶ οὐ τότε μόνον, ἀλλὰ καὶ τέλειοι γενόμενοι διάσημον ἐσθῆτα φέρουσιν, ἀφ' ἧς γνωσθήσεται ἕκαστος κλεινὸς γενόμενος· τὸν μὲν D γὰρ ἐρώμενον [7] καλοῦσι κλεινὸν, τὸν δ' ἐραστὴν φιλήτορα· ταῦτα μὲν τὰ περὶ τοὺς ἔρωτας νόμιμα· Ἄρχοντας δὲ δέκα αἱροῦνται· περὶ δὲ τῶν μεγίστων, συμβούλοις χρῶνται τοῖς γέρουσι καλουμένοις·

* Scripti ἀχθῇ.

p. 484.

* Vett. quidam ἐφίενται.

A Prædicit amator amicis tribus aut pluribus ante diebus, se rapturum esse: illis vero turpissimum habetur occultare puerum, aut non sinere usitata ambulare via: quippe sic confessuris, puerum indignum esse qui tali amatore potiretur: ergo facto agmine, siquidem raptor aut æqualis aut etiam dignior puero sit, insequentes eum leviter duntaxat reluctantur, ut legi satisfaciant, porro autem læti eum sinunt abduci: si indignus sit, eum eripiunt: eo usque autem ostentant se repugnare, donec ad raptoris andrejum pervenitur. Amabilem existimant non qui forma, sed qui fortitudine & modestia præstat. B Raptum amator donis affectum ducit quocunque vult locorum: raptionem comitantur qui intervenerunt: convivio autem & venatione usi per bimestre (diutius enim detinere puerum non licet) in urbem redeunt. Dimittitur puer donis acceptis, amiculo bellico, bove, & poculo: ea enim sunt legitima munera: sed accedunt alia sumtuosa, ita ut ob sumtuum magnitudinem etiam amici stipem conferant. Puer bovem Jovi immolat, & qui una in raptione adfuere C convivio excipit: deinde de consuetudine sua cum raptore pronunciat, gratiane hæc ei an secus fuerit: lege hoc permittente, ut si post raptum violenter habitus esset amasius, discedere ab amatore & pœnas exigere possit. Formosis & illustri genere ortis turpe est nullum habere amatorem: moribus enim hoc eorum imputatur. Honor porro habetur raptis: nam & in cursu, & in consessu locus iis primarius attribuitur: & veste permissum est ut eximia utantur ab amatore dono data: neque tum modo, sed adulti etiam vestem gerunt D insignem, qua agnoscuntur Kleini fuisse: amasium enim sic vocant, quasi clarum amatorem philetorem. Hæ sunt amoris leges. Principes deligunt decem: de summis rebus consiliarios adhibent, qui Seniores vocantur:

1. Τιμῇ καὶ τοῖς ἄλλοις) Hæc verba omisit Xylander interpretari: Sunt autem cum participio ὑπερεχόντων conjungenda. *Casaub.*

2. Πέρας δὲ τῆς ἐπιδείξεως) Legendum ἐπιδιώξεως. *Idem.*

3. Συνθηρεύσαντες δίμηνον) Heraclides de Politiis cap. de Cretensibus ait dies LX. Locum quia est simillimus adscribam, ὅταν δὲ κρατήσωσιν, ἀπάγουσιν εἰς ὄρος, ἢ τοὺς ἑαυτῶν χώρους, κἀκεῖ ἑστιῶνται ἡμέρας ἑξήκοντα, πλείους γὰρ οὐκ ἔξεστι. *Idem.*

4. δῶρα λαβὼν) Heraclides, δίδωσιν ὁ φιλήτωρ, ἐσθῆτα, καὶ ἄλλα δῶρα, καὶ βοῦν. *Idem.*

5. παρατιμωρεῖν) Legendum videtur, πάρα τι μωρεῖν. πάρα autem pro πάρεστι, quod est admodum ποιητικόν. Sed & ἔνι pro ἔνεστι usurpatur. *Idem.*

6. Ἐραστῶν μὴ τυχεῖν) Deest vox αἰσχρὸν cum verbo νομίζεται, quod solet subaudiendum relinqui. τοῦτο autem mox recte veteres non τοῦτον. *Idem.*

7. Καλοῦσι κλεινὸν) Hesychius, Κλεινοὶ, οἱ εἰς τὰ παιδικὰ ἐπὶ κάλλει ἁρπαζόμενοι παῖδες. Vocem φιλήτωρ usurpat in eadem narratione Heraclides. *Idem.*

1. Καθι-

cooptantur autem in illud collegium, qui Kosmiorum magistratu digni habiti sunt, ac alias probi censentur. Dignam ego descriptione Cretensium duxi rempublicam, cum quia singularis est, tum ob gloriam. Haud multa vero istorum institutorum permanserunt: cum (ut & in reliquis fit provinciis) pleraque Romanis constitutionibus gubernentur.

Circa Cretam insulæ sunt, Thera Cyrenæorum metropolis, Lacedæmoniorum colonia: & vicina huic Anaphe, in qua Ægletæ Apollinis est templum. De hac sic canit Callimachus:

Atque Aegleta Anaphe, Spartanæ proxima Theræ.

Et de Thera:

Nostræ insignis equis mater ea est patriæ.

Longa est Thera, ambitu stadiorum cc. sita juxta Diam insulam quæ est ad Heracleum Cnossiorum: abest à Creta ad LXX. 3 stadia. Propinquæ ei sunt Anaphe & Therasia. Ab utraque æquali intervallo abest Ios, parva insula, ubi quidam funeratum ajunt Homerum. Ab Io si occasum versus naviges, Sicinus est, & Lagusa,

A [1] καθίςανται δ' εἰς τοῦτο τὸ συνέδριον, οἱ τῆς τῶν Κοσμίων ἀρχῆς ἠξιωμένοι, καὶ τὰ ἄλλα δόκιμοι κρινόμενοι. Ἀξίαν δ' ἀναγραφῆς τὴν τῶν Κρητῶν πολιτείαν ὑπέλαβον διά τε τὴν ἰδιότητα καὶ διὰ τὴν δόξαν. οὐ πολλὰ δὲ διαμένει τούτων τῶν νομίμων· ἀλλὰ τοῖς Ῥωμαίων διατάγμασι τὰ πλεῖστα διοικεῖται καθάπερ καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις ἐπαρχίαις συμβαίνει.

Περὶ δὲ τὴν Κρήτην εἰσὶ νῆσοι, [2] Θήρα μὲν ἡ τῶν Κυρηναίων μητρόπολις, ἄποικος Λακεδαιμονίων· καὶ πλησίον ταύτης Ἀνάφη, ἐν ᾗ τὸ τοῦ Αἰγλήτου Ἀπόλλωνος ἱερόν· * λέγεται δὲ καὶ Καλλίμαχος ποτὲ μὲν οὕτως, * Manuss. λέγει δέ.

B Αἰγλήτην Ἀνάφην τε Λακωνίδι γείτονα Θήρα.

Τότε δὲ τῆς Θήρας μνησθεὶς;

Μήτηρ εὔιππου πατρίδος ἡμετέρης,

Ἔστι δὲ μακρὰ ἡ Θήρα διακοσίων οὖσα τὴν περίμετρον σταδίων· κειμένη δὲ κατὰ Δίαν νῆσον τὴν πρὸς Ἡρακλείῳ τῷ Κνωσσίῳ· διέχει δὲ τῆς Κρήτης εἰς ἑπτακοσίους σταδίους· πλησίον δ' αὐτῆς ἥ τε Ἀνάφη, καὶ Θηρασία [4] τούτων δ' ἴσον ἑκάστη ἀπέχει νησίδιον Ἴος, [5] ἐν ᾧ κεκηδεῦσθαι φασί τινες τὸν ποιητὴν Ὅμηρον· ἀπὸ δὲ τῆς Ἴου πρὸς ἑσπέραν ἰόντι, [6] Σίκηνος, [7] καὶ Λάγουσα,

1. Καθίςανται δ' εἰς τὸ) Aristoteles, οὐκ ἐξ ἁπάντων αἱροῦνται τοὺς κόσμους, ἀλλ' ἔκ τινων γενῶν, καὶ τοὺς γέροντας ἐκ τῶν κεκοσμηκότων. *Casaub.*

2. Θήρα μὲν) Fusè hæc libro primo (p. 78.) ibidemque de Anaphe & Therasia. *Idem.*

3. *LXX. stadia.*) Ἑπτακοσίους. Sed ego non puto vicinum dici, quod amplius xx. milliaribus Germanicis justis distat. itaque ἑπτήκοντα legi. *Xyland.*

4. Τούτων δ' ἴσον ἑκάστῃ) Lege cum veteribus libris ταύτης δὲ εἰς ἑκατόν. *Casaub.*

5. Ἐν ᾧ κεκηδεῦσθαι φασί τινες) Herodotus de Homero (in ejus vita c. 36.) τελευτήσας δ' ἐν τῇ Ἴῳ, αὐτοῦ ἐπ' ἀκτῆς ἐτάφη, ὑπό τε τῶν συμπλεόντων καὶ τῶν πολιτέων ὅσοι ἐν διαλογῇ ἐγένοντο αὐτῷ. Vide Gell. lib. III. cap. 14. *Idem.*

6. Σίκινος) scripsi pro Σίκηνος, alios auctores, etiam Latinos, secutus. Mediam quidem brevem esse Solonis versus monstrat.

Εἴην δὴ τότ' ἐγὼ Φολεγάνδριος, ἢ Σικινίτης.

Sed hæc alibi. Cynthum autem, non Cythum, Deli esse montem, nemo nescit, neque Cythrus, sed Cythnus est una de Cycladibus. *Xyland.*

Σίκηνος) Sic scribendum. Nam Stephanus quoque ita hic sine dubio legit, & Strabonis γραφὴν secutus est: etsi alii semper cum ι non η medio. quod probat carmen Solonis.

Εἴην δὴ τότ' ἐγὼ Φολεγάνδριος, ἢ Σικινίτης.

Hanc autem, Oenoën quondam fuisse dictam præter Stephanum docent Plinius, & doctissimus Apollonii scholiastes. *Casaub.*

Σίκηνος) Corrupte scribitur, Σίκινος enim appellata uti ex Solonis versu patet apud Diogenem, in quo syllaba κι corripitur:

Εἴην δὴ τότ' ἐγὼ, Φολεγάνδριος, ἢ Σικινίτης,
Ἀντί γ' Ἀθηναίου πατρίδ' ἀμειψάμενος.
Αἶψα γὰρ ἂν φάτις ἥδε μετ' ἀνθρώποισι γένοιτο,
Ἀττικὸς οὗτος ἀνὴρ τῶν Σαλαμῖν' ἀφέντων.
Essem utinam tunc ego Pholegandrius, aut Sicinites
C *Pro Atheniense, patriam immutans.*
Cito enim fama hæc inter homines pervadet,
Atticus iste vir Salaminem prodeuntium.

Holstein. in Stephan. pag. 293.

Σίκηνος) Quidam *Sicynum* & *Sicenum* vocant, & prisco nomine *Oenoën*. Plinius lib. IV. cap. 12. *Sicynus quæ anteà Oenoë*, Stephanus; Σίκηνος, νῆσος περὶ τὴν Κρήτην, ὡς Στράβων δεκάτῃ, αὐτὴ Οἰνόη πρότερον ἐκαλεῖτο. *Sicenus insula circa Cretam, ut ait Strabo,* (h. l.) *ea ante vocabatur Oenoë.* Nempe διὰ τὸ εἶναι ἀμπελόφυτον, *quia vitibus consita est*, ut placet Etymologo & Apollonii Scholiasti. Tamen Apollonius utrumque nomen è fabulis repetens Phoantem Lemni Regem in arca huc delatum narrat ex *Oenoë* nympha *Sicinum* peperisse: unde factum ut prius *Oenoë* deinde *Sicinus* diceretur. Et apud Scholiastem, etiam Xenagoras Sicini nomen deducit ἀπὸ Σικίνου υἱοῦ Θόαντος καὶ Νηΐδος νύμφης, pro quo Etymologus ἀπὸ υἱοῦ Θόαντος Σικίνου καὶ νύμφης Οἰνο-
D ναΐδος. Utrobique legendum Οἰνηΐδος, id est, *à Sicino Thoantis filio & nymphæ Oeneidis*, quæ aliis est *Oenoë*. Mihi *Sicinus* tam fabulosus quam *Oenoë* vel *Oeneis*. Et *Sicinus* vel *Sicenus* insula dicta videtur à paupertate: quia סכן *siccen* Hebræis est indigere. Misera enim erat insula & ignobilis. Proinde apud Laërtium Solon Pholegandrum & Sicinum tanquam insulas obscuri nominis & parvæ rei ita opponit Athenarum celebritati:

Εἴην δὴ τότ' ἐγὼ Φολεγάνδριος, ἢ Σικινίτης,
Ἀντί γ' Ἀθηναίου πατρίδ' ἀμειψάμενος.
Pro terra mihi Cecropia Pholegandrus ut esset,
Aspera vel Sicinus patria terra velim.

Bochartus in Phaleg. lib. I. cap. 14. p. 415.

7. Καὶ Λάγουσα) Stephanus, Λάγουσα νῆσος περὶ Κρήτην. Meminere alii quoque Geographi. Athenæus quoque libro primo c. 24. p. 30. Λαγοῦσαι νῆσοι ἀπὸ τῶν ἐν αὐταῖς λαγῶν. *Casaub.*

A [1] καὶ Φολέγανδρος, ἣν Ἄρατος σιδηρείην ὀνομάζει διὰ τὴν τραχύτητα· ἐγγὺς δὲ τούτων Κίμωλος, ὅθεν [2] ἡ γῆ ἡ Κιμωλία· ἔνθεν ἡ Σίφνος ἐν ὄψει ἐστὶν, ἐφ᾽ ἧ λέγουσι Σίφνιον ἀστράγαλον [3] διὰ τὴν εὐτέλειαν· ἔτι δ᾽ ἐγγυτέρω καὶ τῆς Κιμώλου καὶ τῆς Κρήτης ἡ Μῆλος ἀξιολογωτέρα τούτων, διέχουσα τοῦ Ἑρμιονικοῦ ἀκρωτηρίου τοῦ Σκυλλαίου σταδίους ἑπτακοσίους· τοσούτους δὲ σχεδόν τι καὶ τοῦ Δικτυνναίου. [4] Ἀθηναῖοι δέ ποτε πέμψαντες στρατείαν, ἡβηδὸν κατέσφαξαν τοὺς * πλείους. αὗται μὲν οὖν ἐν τῷ Κρητικῷ πελάγει· ἐν δὲ τῷ Αἰγαίῳ μᾶλλον, αὐτή τε ἡ Δῆλος, καὶ αἱ περὶ αὐτὴν Κυκλάδες, καὶ αἱ ταύτης προκείμεναι Σποράδες· ὧν εἰσὶ καὶ αἱ λεχθεῖσαι περὶ τὴν Κρήτην. B Ἡ μὲν οὖν Δῆλος ἐν πεδίῳ κειμένην ἔχει τὴν πόλιν, καὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τὸ Λητῷον· ὑπέρκειται δὲ τῆς πόλεως ὄρος ὑψηλὸν ὁ Κύνθος, καὶ τραχύ· ποταμὸς δὲ διαρρεῖ τὴν νῆσον [5] Ἰνωπὸς, οὐ μέγας, καὶ γὰρ ἡ νῆσος μικρά· τετίμηται δὲ ἐκ παλαιοῦ διὰ τοὺς θεοὺς [6] ἀπὸ τῶν Κρονικῶν χρόνων ἐξαρμένη· μυθεύεται γὰρ ἐνταῦθα ἡ Λητὼ τὰς ὠδῖνας ἀποθέσθαι, τοῦτε Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀρτέμιδος.

* Scripti πλείους.

p. 485.

& Pholegandrus, quam ob asperitatem Aratus ferream vocat. Pone has Cimolus unde Cimolia terra. Hinc Siphnus conspicitur, unde ob utilitatem Siphnius taxillus proverbio locum dedit. Vicinior Cimolo ac Cretæ jacet Melos, insula aliis memorabilior, distans à Scylleo Hermionico promontorio stadiis ɪɔcc. totidemque fere à Dictynnæo. Athenienses aliquando misso exercitu Melios puberes omnes trucidaverunt. Hæ sunt in Cretico mari insulæ. In Ægæo autem magis Delus, & circa eam Cyclades, ac sitæ ante eas Sporades: de quibus in Creta diximus. ¶ Delus urbem habet in planicie sitam, & fana Apollinis atque Latonæ: supra urbem est mons excelsus atque asper, Cynthus: perfluit insulam Inopus fluvius non magnus, cum insula quoque sit parva. Antiquitus, jam inde à Saturni temporibus in magno fuit hæc insula honore: fabulæ enim perhibent ibi Latonam partus doloribus solutam in lucem edidisse Apollinem & Dianam. Nam ut Pindarus ait:

1. Καὶ Φολέγανδρος) Parva & vilis insula, ut ex Solonis carmine apparet. Arati locum mox proferet. Meminerunt Plinius, Stephanus, alii. *Cas.*

2. Ἡ γῆ ἡ Κιμωλία) De Cimolia, quod est cretæ genus, lege Plinium lib. xxxv. cap. 17. *Idem.*

Ἡ γῆ ἡ Κιμωλία) A *Cimolo* est *terra Cimolia*, quæ est inter cretæ species. Plin. lib. 35. cap. 17. *Cretæ plura genera. Ex iis Cimoliæ duo ad medicos pertinentia, candidum & ad purpurissum inclinans.* Hinc Ovid. lib. vii. Metam. ℣s. 463.

—— *Cretosaque rura Cimoli.*

Ad medicinam quid conferat, medicorum filii pluribus docent. Sed ejus usum in vestibus poliendis & desquamandis nullibi reperies uberius quàm in Plinio. Ex cinere, nitro & Cimolia veteres fecerunt lixivii genus, quo in balneis sordes eluebant. Aristophanes in Ranis.

Ὁ πονηρότατος βαλανεὺς, ὁπόσοι
Κρατοῦσι κυκισιτέφρου
Ψευδονίτρου τε κονίας
Καὶ Κιμωλίας γῆς.
Balneator omnium pessimus, quotquot
Tractant turbantem cineres
Falsoque nitro mixtum pulverem,
Et Cimoliam terram.

D Ad quæ verba Scholiastes: ἡ Κιμωλία νιτροποιὸς γῆ ἐξ ἧς τὸ νίτρον, *Cimolia terra nitrifica, ex qua nitrum.* Hinc in Dionysium Eustathius: ἡ κίμωλος περὶ Κρήτην, ἐξ ἧς ἡ κιμωλία γῆ, ἐπιτηδεία εἰς νίτρου κατασκευήν. *Cimolus circa Cretam, ex qua Cimolia terra apta ad nitri præparationem.* Et Dioscorides lib. 2. cap. de felle. σὺν νίτρῳ ἢ γῇ Κιμωλίᾳ σμῆγμα κράτιστον, *cum nitro aut terra Cimolia smegma optimum.* Inde factum, ut Talmudici hæc promiscue sumentes *nitrum*, Jerem. 2: 22. per *Cimoliam* explicaverint. Locus Jeremiæ sic habet: *Si Laveris te* בנתר *nitro*, *& multiplicaveris tibi* ברית *borith*, id est, herbam fullonum, puta, στρούθιον aut saponariam. Et ad illum Talmudici נתר ובורית קמוליא ואשלג לכבס בגד קטון *nitrum & borith*, id est, *Cimolius & asleg ad lavandam vestem parvam.* C Absurde, cum parvæ & magnæ vestes eodem modo laventur. Itaque pro בֶּגֶד קָטוֹן *vestem parvam* legendum בֶּגֶד כָּתוּם vestem maculatam. Bochart. in Phaleg. Edit Ultra. lib. 1. cap. 14. pag. 419.

3. Διὰ τὴν εὐτέλειαν) Floruit tamen Siphnus quoque ut si qua alia insula, aurique atque argenti fodinis excelluit. Herodotus, Thalia (III. cap. 57.) τὰ δὲ τῶν Σιφνίων χρήματα ἤκμαζε τοῦτον τὸν χρόνον, καὶ νησιωτέων μάλιστα ἐπλούτεον, ἅτε ἐόντων αὐτοῖσι ἐν τῇ νήσῳ χρυσέων καὶ ἀργυρέων μετάλλων οὕτω, ὥστε ἀπὸ τῆς δεκάτης τῶν γινομένων αὐτόθεν χρημάτων, θησαυρὸς ἐν Δελφοῖς ἀνακέεται, ὅμοια τοῖς πλουσιωτάτοισι. i. e. *Vigebant autem ea tempestate Siphniorum res, eratque insula hæc insularum locupletissima, ut in qua auraria & argentaria metalla essent, unde tantum pecuniæ habet, ut & decima ejus parte reponeretur apud Delphos thesaurus locupletissimo cuique par.* Casaub.

D 4. Ἀθηναῖοι δέ ποτε πέμψαντες στρατείαν) Apud Eustathium hunc locum describentem vox στρατείαν est omissa. Sic enim legitur, εἰς ταύτην Ἀθηναῖοι ποτὲ πέμψαντες, ἡβηδὸν τοὺς ἐνοικοῦντας ἀπέσφαξαν. Estque hoc elegantius. Vide quæ notavimus ad Matth. 2: 16. Porrò de Meliorum calamitate, & Atheniensium crudelitate, Thucydides libro quinto cap. 115. 116. *Idem.*

5. Ἰνωπὸς) Libri veteres Οἰνωπός. Vide libro sexto p. 271. *Idem.*

6. Ἀπὸ τῶν Κρονικῶν χρόνων) Libri exarati habent ἀπὸ τῶν ἡρωϊκῶν χρόνων. Sic dixit libro primo, κατὰ τοὺς ἥρωας. Diodorus similiter, ἥτε πόλις τῶν Θηβαίων διὰ τῆς τῶν προγόνων ἐπιφανείας ἐν τοῖς ἡρωϊκοῖς χρόνοις φρονήματος ἦν πλήρης. Cicero de Natura Deorum libro tertio cap. 21. *Quartus is quem heroicis temporibus Acantho peperisse dicitur.* Non fugit me tamen κρονικὰ dici τὰ παλαιά. *Idem.*

A *Ante erat intolerabilis*
Conditio inſulæ
Ob fluctus, omnigenumque
Ventorum procellas.
Sed poſtquam dea ſacris
Doloribus acta eam adiit,
Continuo quatuor columnæ
Adamantinis comis decoræ,
Juxta aſperum ſcopulum è ſolo
Telluris ſe exeruerunt,
Rectis caudicibus nitentes.
Ibi diva læta partu
Prolem vidit beatam.

[1] Ἦν γὰρ τὸ πάροιθεν, φορητὴ (φησὶν ὁ Πίνδαρος.)
Κύμασί τε, παντοδαπῶν ἀνέμων ῥιπαῖσιν.
Ἀλλὰ καὶ ὁ γένος ὁπότ' ὀδύναισι θείαις ἐπιβαίνειν,
Δὴ τότε τέσσαρες ὀρθαὶ πρεμνῶν ἀπώρουσαν χθονίων.
Ἂν δ' ἐπὶ κρανᾷ * σχεδὸν πέτρα ἀδαμαντοπέδιλοι κίονες· * Lego σχέθον.
Ἔνθα τεκοῖσ' εὐδαίμον' ἐπόψατο γένναν.

Celebrem eam fecerunt circumpoſitæ inſulæ Cyclades, honoris cauſa publice mittentes qui ſacra frequentarent, B tum victimas, choros virginum: & ſolennes ibi magnos agitantes conventus. Ab initio XII numerabantur: ſed acceſſerunt plures. Artemidorus eas enumerat, cum de Helena inſula loquens, A Thorico, inquit, ea uſque ad Sunium iuxta porrigitur, longitudine LX circiter ſtadiorum, ab hac incipiunt Cyclades. Nominat deinde Ceon, viciniſſimam Helenæ: poſt hanc Cythnum, Seriphum, Melum, Siphnum, Cimolum, Prepeſinthum, Olearum: item Naxum, Parum, Syrum, Myconum, Tenum, Andrum, Gyarum. De his reliquas ego in numero XII iſtarum pono: Prepeſinthum, Olearum, & Gyarum non perinde. C Ipſe cum ad Gyarum appuliſſem, depræhendi vicum exiguum eſſe, à piſcatoribus habitatum. Inde cum diſcederemus, accepimus legatum iſthinc ad Cæſarem miſſum,

Ἔνδοξον δ' ἐποίησαν αὐτὴν αἱ περιοικίδες νῆσοι καλούμεναι Κυκλάδες, κατὰ τιμὴν [2] πέμπουσαι δημοσίᾳ, θεωρούς τε, καὶ θυσίας, καὶ χορούς παρθένων, πανηγύρεις τε ἐν αὐτῇ συνάγουσαι μεγάλας. Κατ' ἀρχὰς μὲν οὖν δώδεκα * λέγεται· προσεγένοντο δὲ καὶ πλείους. Ἀρτεμίδωρος δ' οὖν διαριθμοῦται περὶ τῆς Ἑλένης εἰπὼν, ὅτι ἀπὸ Θορίκου μέχρι Σουνίου παράκειται, μακρὴ σταδίων ὅσον ἑξήκοντα τὸ μῆκος· ἀπὸ ταύτης γάρ, φησιν, αἱ καλούμεναι Κυκλάδες εἰσί· ὀνομάζει δὲ Κέω τὴν ἐγγυτάτω τῇ Ἑλένῃ· καὶ μετὰ ταύτην Κύθνον, καὶ Σέριφον, καὶ Μῆλον, καὶ Σίφνον, καὶ Κίμωλον, καὶ Πρεπέσινθον, καὶ Ὠλέαρον, καὶ πρὸς ταύταις Πάρον, Νάξον, Σύρον, Μύκονον, Τῆνον, Ἄνδρον, Γύαρον· τὰς μὲν οὖν ἄλλας τῶν δώδεκα νομίζω· [3] τὴν δὲ Πρεπέσινθον, καὶ Ὠλέαρον, καὶ Γύαρον, ἧττον· ὧν τῇ Γυάρῳ προσορμισθεὶς, ἔγνων κώμιον ὑπὸ ἁλιέων συνοικούμενον· ἀπαίροντες δὲ ἐδεξάμεθα πρεσβευτὴν ἐνθένδε ὡς Καίσαρα προκεχειρισμένον

* Scripti, λέγονται.

1. Ἦν γὰρ τὸ πάροιθεν) Libri veteres ſic, φησὶ γὰρ ὁ Πίνδαρος, Ἦν γὰρ, &c. Sed ſolet Strabo ita verba ſua iis, quæ affert, miſcere. Legendum autem omnino ut edidimus, φορητὰ, inquam non οὐ φορητὰ, quam negationem miror admodum ab interprete non eſſe ſublatam: quum res ipſa & poëtæ ſententia vel invitos nos eò adigant. Nos ergo ſuſtulimus, præſertim qui meminiſſemus ſic legi apud Homeri ſcholiaſten in Odyſſ. κ. ubi ita ſcribitur, ἦν γὰρ τὸ πάροιθε φορητὰ κυμάτεσσι Δᾶλος παντοδαπῶν ἀνέμων ῥιπαῖς, optimè ſanè: & ita hîc reſtituendum. D Sequentia mendis non carent, quæ tollere ſine ope librorum non poſſumus: à veteribus codicibus, illa verba καὶ ὁ γένος aberant, & πρυμνῶν pro πρεμνῶν quod parum refert. Legendum autem cenſeo σχέθον non σχεδὸν: eſt enim pro ἀνέσχεθον. [Porro videntur hæc Pindari ſumpta ex illa ipſa ode, unde hæc de eadem inſula deſcripta apud Philonem leguntur: χαῖρ' ὦ θεοτίμητε, λιπαροπλοκάμου παῖδες ἡ Λατοῦς, ἱμεροέστατον ἔρνος, Πόντου θύγατερ χθονὸς εὐρείας ἀκίνητον τέρας, ἄν τε βροτοὶ Δᾶλον κικλήσκουσι, μάκαρες δ' ἐν ὀλύμπῳ τηλέφαντον κυανέας χθονὸς ἄστρον. *Caſaub.* Locus exſtat in libro *Quod mundus ſit incorruptibilis.* p. 960. ed. 1691.

1. Ἦν γὰρ τὸ πάροιθεν, φορηταὶ) Apud Strabonem extra omnem controverſiam legendum eſt, ἦν γὰρ τὸ πάροιθεν φορητὰ. &c. Vult enim dicere, hanc inſulam primò fuiſſe vagam & errabundam, poſtea immobilem factam propter Latonæ partum. Ad hunc locum Pindari, ut hoc etiam obiter admoneam, alluſit alibi Plutarchus (De facie in orbe Lunæ) cum ſic inquit: τὴν δὲ γῆν κατὰ Πίνδαρον, ἀδαμαντοπέδιλοι κίονες περιέχουσι. Verſus tertius hoc modo emendandus

Ἀλλὰ καὶ ὁ γένος ὁ πότ' ὀδύναισι θείαις ἀγχιτόκοις ἐπιβαίνειν.

Vide Theodori Canteri Variar. Lect. lib. II. cap. 22.

2. Πέμπουσαι δημοσίᾳ, θεωρούς) Id Thucydides lib. III. cap. 104. docet, & Homeri teſtimonio comprobat ἦν δέ ποτε καὶ τὸ πάλαι μεγάλη ξύνοδος ἐς τὴν Δῆλον τῶν Ἰώνων τε καὶ περικτιόνων νησιωτῶν· ξύν τε γὰρ γυναιξὶ καὶ παισὶν ἐθεώρουν, ὥσπερ νῦν ἐς τὰ Ἐφέσια Ἴωνες· καὶ ἀγὼν ἐποιεῖτο αὐτόθι γυμνικὸς καὶ μουσικός· χορούς τε ἀνῆγον αἱ πόλεις. *Fuit autem & priſcis temporibus in Delo frequens Ionum, & accolarum in inſulis circumjacentibus habitantium conventus. Nam cum uxoribus & liberis ad ſpectacula conveniebant, ut nunc Iones ad ludos in Dianæ Epheſiæ honorem inſtitutos* [confluere ſolent] *Illic autem gymnicum, muſicumque certamen fiebat, & civitates eo ſaltatorum choros mittebant.* Locus poëtæ eſt in Apollinis προοιμίῳ. *Caſaub.* Vide Thucydidem loco citato.

3. Τὴν δὲ Πρεπέσινθον) Hujus ita eſt obſcurum nomen, ut alibi legiſſe quam apud Geographos nunc quidem non meminerim. Olearum præter Geographos, qui eam & Gyaron inter Sporadas referunt, nominavit Virgilius. Præterea ex Arriani in Epiſt. multis locis apparet Gyarum ſive ut ipſe ſemper vocat τὰ Gyara fuiſſe relegatorum plerumque ſedem. *Idem.*

τῶν ἁλιέων τινά· ἦν δ' ἐν Κορίνθῳ Καῖσαρ A βαδίζων ἐπὶ τὸν θρίαμβον τὸν Ἀκτιακόν· συμπλέων δὴ ἔλεγε πρὸς τοὺς πυνθανομένους, ὅτι πρεσβεύοι περὶ κουφισμοῦ * τῶν φόρων· τελεῖν γὰρ δραχμὰς ἑκατὸν πεντήκοντα, καὶ τούτας ἑκατὸν χαλεπῶς ἂν * τελοῖεν· δηλοῖ δὲ τὴν ἀπορίαν αὐτῶν καὶ Ἄρατος ἐν τοῖς κατὰ λεπτόν,

* Scripti, τοῦ φόρου.
* Manuſſ. τελεῖν & τελοῦντες.
p. 486.

Ὦ Λητοῖ, σὺ μένεις μὲν σιδηρείῃ Φολεγάνδρῳ.
Δειλή, ἢ Γύαρον παρελεύσεαι αὐτίκ' ὁμοίην.

Τὴν μὲν οὖν Δῆλον ἔνδοξον γενομένην οὕτως, ἔτι μᾶλλον ηὔξησε κατασκαφεῖσα ὑπὸ Ῥωμαίων Κόρινθος. ἐκεῖσε γὰρ μετεχώρησαν οἱ ἔμποροι, καὶ τῆς ἀτελείας τοῦ ἱεροῦ * προσκαλουμένης B αὐτούς, καὶ τῆς εὐκαιρίας τοῦ λιμένος· [1] ἐν καλῷ γὰρ κεῖται τοῖς ἐκ τῆς Ἰταλίας, καὶ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Ἀσίαν πλέουσιν· ἥ τε πανήγυρις ἐμπορικόν τι πρᾶγμά ἐστι, καὶ συνήθεις ἦσαν αὐτῇ, καὶ Ῥωμαῖοι τῶν ἄλλων μάλιστα· καὶ ὅτε συνειστήκει ἡ Κόρινθος, Ἀθηναῖοί τε λαβόντες τὴν νῆσον, καὶ τῶν ἱερῶν ἅμα, καὶ τῶν * ἐμπορείων ἐπεμελοῦντο ἱκανῶς. ἐπελθόντες δ' οἱ τοῦ Μιθριδάτου στρατηγοί, καὶ ἀποστήσας τύραννος αὐτήν, διελυμήναντο πάντα, καὶ παρέλαβον ἔρημον τὴν νῆσον πάλιν οἱ Ῥωμαῖοι, ἀναχωρήσαντος εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ βασιλέως· καὶ διετέλεσε μέχρι νῦν ἐνδεῶς πράττουσα· ἔχουσι δ' C αὐτὴν Ἀθηναῖοι. [2] Ῥήνεια δ' ἔρημον νησίδιόν ἐστιν ἐν τέτταρσι τῆς Δήλου σταδίοις, ὅπου τὰ μνήματα τοῖς Δηλίοις ἐστίν· [3] οὐ γὰρ ἔξεστιν ἐν αὐτῇ τῇ Δήλῳ θάπτειν, οὐδὲ καίειν νεκρόν· οὐκ ἔξεστιν δὲ οὐδὲ κύνα ἐν Δήλῳ τρέφειν· [4] ὠνομάζετο δὲ καὶ Ὀρτυγία πρότερον· [5] Κέως δὲ τετράπολις μὲν ὑπῆρξε· λείπονται δὲ δύο ἥ τε Ἰουλὶς καὶ ἡ Καρθαία, εἰς ἃς συνεπολίσθησαν αἱ λοιπαί·

* Manuſſ. προκαλουμένης.
* Scripti, ἐμπόρων.

unum de piſcatoribus: (erat tum Corinthi Cæſar, ad triumphum proficiſcens Actiacum.) Is ergo legatus una navigans percunctantibus dicebat, ſe miſſum eſſe petendæ tributi diminutionis gratia: nam pendere ipſos CL denarios, cum ægre poſſint c. Paupertatem eorum etiam Aratus ſic innuit in minutis:

Te Latona tenet, puto, ferrea nunc Pholegandrus,
Aut Gyaron nihilo meliorem fortè ſubiſti.

Delum ergo ſic celebrem, auxit everſa à Romanis Corinthus, eo enim mercatores tranſiverunt, invitante eos immunitate templi, & commoditate portus: opportune enim ſita eſt navigantibus ex Italia & Græcia in Aſiam: & ſolennis conventus habet quippiam mercatui adfine: frequentabantque eum cum alii, tum maxime Romani. Et Corintho inſtaurata, Athenienſes inſula potiti, ſacra & negociationes diligenter procuraverunt: ſupervenientes autem Mithridatis duces, & tyrannus eam ad defectionem pertrahens, omnia devaſtaverunt: rurſumque Romani inſulam occupaverunt deſertam, cum rex domum ſe recepiſſet: exinde in hunc uſque diem inops permanſit. Tenent Athenienſes. ¶ Rheneia inſula eſt exigua & deſerta, intra quartum à Delo ſtadium, ubi monimenta ſunt Deliorum: nam mortuum in Delo ſepelire non eſt fas, neque cremare: canem quoque in Delo eſſe non licet. Olim dicta fuit Ortygia ¶ Ceos urbes habuit olim quatuor: nunc duæ reſtant, Julis & Carthæa, in quas reliquæ ſunt tranſlatæ:

1. Ἐν καλῷ γὰρ κεῖται) Hoc ſolet Thucydides dicere καλῶς κεῖσθαι τοῦ παράπλου (Thucyd. I. cap. 36.) Similiter libro tertio καὶ ἅμα τοῦ πρὸς Ἀθηναίους πολέμου καλῶς αὐτοῖς ἐδόκει ἡ πόλις καθίστασθαι. De Deli autem emporio vide etiam infra libro XIV. p. 668. Plinius H. Nat. IV. 12. *Ipſaque longe clariſſima, Cycladum media, templo Apollinis & mercatu celebrata Delos.* Caſaub.

2. Ῥήνεια δ' ἔρημον νησ.) Sic Thucydides Lib. I. cap. 13. Ῥήνεια. Dicitur enim variè. Ῥήνη, Ῥήνεια, Ῥηναία & Ῥῆνις. Stephan. Quam ſit autem Rhene Delo vicina docet Polycratis factum qui eam Delio Apollini dicavit ἁλύσει δήσας πρὸς τὴν Δῆλον. Idem.

2. Ῥήνεια) Rheniæ meminit Pauſanias IV. c. ultimo & Herodot. VI. cap. 97. Vocis originem tradit doctiſſimus S. Bochartus Geographiæ Sacræ Partis poſterioris ſeu Chanaan lib. I. c. 14. quo loco una inquirit quare ſit dicta *Celaduſſa*. *Rhene*, ait, etiam *Celaduſſa* dicta eſt. Plinius; *Proxima ei* (Delo) *Rhene, quam Anticlides Celaduſſam vocat*, nempe à ſtrepitu undarum. Id enim proprie κελαδεῖν. Unde Poëta dixit ποταμὸν & πόντον κελάδοντα, id eſt, *flumen* aut *mare*, *ſtrepens & tumultuans*. Quod ipſum Hebræis eſt רעם *Rhaam*. Sic I Par. 16: 32. & Pſalm. 96: 11. & 98: 7. ירעם הים ומלאו *perſtrepet mare, & plenitudo ejus*. Phœnicium igitur nomen non fuit Rhena, ſed רעמה *Rhaama* vel *Rheema* ἀρχαικῶς: & Græci, quod paſſim fit, M. & N. permutarunt.

D 3. Οὐ γὰρ ἔξεστιν ἐν αὐτῇ τῇ Δήλῳ θάπτειν) In inſula Delo nec parere fas fuit, nec mortuum ſepelire. Thucydides Lib. III. cap. 104. καὶ τὸ λοιπὸν προεῖπον μήτε ἐναποθνήσκειν ἐν τῇ νήσῳ μήτε ἐντίκτειν. Hinc illa Deli κάθαρσις, quam non ſemel Athenienſes procurarunt. Vide Thucydidem lib. III. c. 104. & initio V. c. I. & Diodor. lib. XII. *Caſaub.*

4. Ὠνομάζετο δὲ καὶ Ὀρτυγία) Virgilius, Aen. III. 124.

Linquimus Ortygiæ portus pelagoque volamus.

Plinius de Delo H. Nat. IV. 12. *Hanc Ariſtoteles ita appellatam prodidit, quoniam repente apparuerit enata Aegloſthenes Cynthiam, alii Ortygiam, Aſteriam, Lagiam, Chlamydiam, Cynethum, Pyrrilen, igne ibi primum reperto.* Idem.

5. Κέως δὲ) Hanc, ait Plinius H. Nat. IV. 12. noſtri quidam dixere *Cean*. Ibidem multa de hac inſula leges, nonnihil ab iis quæ Strabo narrat diverſa. *Idem.*

1. *Careſ-*

A Pœeessa in Cartheam, 1 Caressus in Julidem. Julis patria fuit Simonidis poëtæ Lyrici, & Bacchylidis, qui fuit ejus consobrinus: præterea Erasistratus medicus, & de Peripateticis philosophis Aristo, Bionis Borysthenitæ imitator, ibi sunt nati. Apud hos videtur lex fuisse posita, cujus Menander meminit etiam.

Bellum hoc Cianorum institutum est Phania:
Qui non potest vivere bene, non male moritur.

Mandato enim, ut apparet, legis qui LX. annos excessissent, è vita tollebantur, ut reliquis victus sufficeret. B Obsidione etiam aliquando pressos ab Atheniensibus decretum edidisse ajunt, quo maximos natu de civibus juberent interfici, certo annorum numero definito: eam ob rem Athenienses obsidionem solvisse. Sita est urbs in monte à mari stadiis xxv. navale ejus est locus, in quo jacet Caressus, domicilium vix pago alicui comparandum. Est juxta Caressum etiam Apollinis Sminthii templum & ad Pœeessam. Inter templum & rudera Pœeessæ, Nedusiæ Minervæ fanum est, dedicatum à Nestore è Troja revertente. Est & Elixus fluvius apud Caressum. ¶ Post Ceon (sive malis Ciam) C Naxus est, & Andros, memoratu dignæ, atque Paros. Inde fuit Archilochus poëta. Parii Thasum condiderunt, & Parium urbem in Propontide.

A ἡ μὲν Ποιήεσσα εἰς τὴν Καρθαίαν· 2 ἡ δὲ Κορησσία εἰς τὴν Ἰουλίδα. Ἐκ δὲ τῆς Ἰουλίδος ὅ, τε Σιμωνίδης ἦν ὁ μελοποιὸς, καὶ Βακχυλίδης ἀδελφιδοῦς ἐκείνου· καὶ μετὰ ταῦτα Ἐρασίστρατος ὁ ἰατρός, 3 καὶ τῶν ἐκ τοῦ περιπάτου φιλοσόφων Ἀρίστων, ὁ τοῦ Βορυσθενίτου Βίωνος ζηλωτής. 4 Παρὰ τούτοις δὲ δοκεῖ τεθῆναί ποτε νόμος, οὗ μέμνηται καὶ Μένανδρος.

Καλὸν τὸ Κείων νόμιμόν ἐστι Φανία
Ὁ μὴ δυνάμενος ζῆν καλῶς, οὐ ζῇ κακῶς.

Προσέταττε γὰρ ὡς ἔοικεν ὁ νόμος τοὺς ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη γεγονότας * 5 κωνεάζεσθαι, τοῦ B διαρκεῖν τοῖς ἄλλοις τὴν τροφήν· καὶ πολιορκουμένους δέ ποτε ὑπ' Ἀθηναίων, ψηφίσασθαι φασὶ τοὺς πρεσβυτάτους ἐξ αὐτῶν ἀποθανεῖν, ὁρισθέντος πλήθους ἐτῶν· τοὺς δὲ παύσασθαι πολιορκοῦντας· κεῖται δ' ἐν ὄρει τῆς θαλάττης διέχουσα ἡ πόλις ὅσον πέντε καὶ εἴκοσι σταδίους· ἐπίνειον δ' ἐστὶν αὐτῆς τὸ χωρίον, ἐν ᾧ ἐστιν ἱδρυμένη ἡ Κορησσία, κατοικίαν οὐδὲ κώμης ἔχουσα· ἔστι δὲ καὶ πρὸς τῇ Κορησσίᾳ Σμινθίου Ἀπόλλωνος ἱερὸν, καὶ πρὸς τῇ Ποιηέσσῃ· μεταξὺ δὲ τοῦ ἱεροῦ, καὶ τῶν τῆς Ποιηέσσης ἐρειπίων, 6 τὸ τῆς Νεδουσίας Ἀθηνᾶς ἱερὸν ἱδρυσαμένου Νέστορος κατὰ τὴν ἐκ C Τροίας ἐπάνοδον. ἔστι δὲ καὶ Ἔλιξος ποταμὸς περὶ τὴν Κορησσίαν. μετὰ δὲ ταύτην Νάξος, καὶ Ἄνδρος ἀξιόλογοι, καὶ Πάρος· ἐντεῦθεν ἦν Ἀρχίλοχος ὁ ποιητής· ὑπὸ δὲ Παρίων ἐκτίσθη Θάσος, καὶ Πάριον ἐν τῇ Προποντίδι πόλις·

* Legendum arbitror, κωνειάζεσθαι.

p. 487.

1. *Caressus.*) Καρησσὸς lego cum Ptolemæo, aut saltem Καρησσία. Obiter moneo qui Aristochius in Aristo Chius mutarunt, potuisse hinc discere, legendum esse Aristo Cius, de qua re in Onomastico nostro plura. *Xyland.*

2. Ἡ δὲ Κορισσία) Plinium si sequitur, legendum Κορησσὸς, vel Κορησσία. Ptolemæus Καρησσός. *Cas.*

3. Καὶ τῶν ἐκ τοῦ περιπάτου) Non est de nihilo quod hæc addit: Nam Aristonem peripateticum voluit distinguere ab altero Aristone qui magis fuit D Stoicus. Duo namque fuere eodem tempore Aristones. Peripateticus hic, Ceo ut ait, ortus, & alter Stoicus, non Cius sed Chius. Clarè hæc docet Laërtius noster. Quare errat errorem non ferendum Xylander, quum putat quoties occurrit Ἀρίστων Χῖος mutandum esse in Κεῖος: errat, inquam, & hîc, & contrario modo apud Plutarchum, περὶ φυγῆς, ubi quum in omnibus libris legeretur Ἀρίστων ἦν ἐκ Κέω, rectissimè (de peripateticis enim est sermo) nimis profectò νεανικῶς rectam γραφὴν sollicitat, & affirmat legendum esse Χίου. Adeo vir eruditus, ne in errore quidem, constare sibi potest. *Idem.*

4. Παρὰ τούτοις δὲ δοκεῖ) Heraclides in πολιτείᾳ Κείων, Οὔσης δὲ ὑγιεινῆς τῆς νήσου, καὶ εὐγήρων τῶν ἀνθρώπων, μάλιστα δὲ τῶν γυναικῶν, οὐ περιμένουσι γηραιοὶ τελευτὴν, ἀλλὰ πρὶν ἀσθενῆσαι, ἢ πηρωθῆναί τι, οἱ μὲν μήκωνι οἱ δὲ κωνείῳ ἑαυτοὺς ἐξάγουσι. i.e. (Interprete Cragio) *Quum salubri cœlo fruatur hæc insula, & extremam senectam attingere ibi hominibus detur, præsertim fœminis, non expectant tamen provectæ ætatis qui sunt, fatum suum, sed illud antevertunt priusquam vel imbecillitas accedat vel parte aliqua manci fiant, ita ut hi quidem papavere, illi vero cicuta sibi ipsis vitam eripiant.* Vide Ælianum Hist. Var. III. 37. *Idem.* Adde de hoc more citatos ad Ælian. auctores à Scheffero & Kuhnio.

5. Κονεάζεσθαι) non intelligo. Interpres liberè cicutam conjecit. *Xyland.*

5. Κονεάζεσθαι) Facilè fuerit ex Heraclide & Æliano locum emendare: quia enim illi sorbitione cicutæ solitos tolli Cios senes, auctores sunt, apparet legendum esse κωνειάζεσθαι. Stephanus verò qui locum hunc in suos Commentarios retulit, sic habet, προσέταττε γὰρ τοὺς ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη ἀγωνίζεσθαι, quem ego nequeo satis mirari: videtur enim legisse apud Strabonem κονίεσθαι, vel κονίζεσθαι, quæ vox ἀγωνίζεσθαι significat, παρὰ τὸ κόνον ἐγείρεσθαι: unde Horatius vim vocis Græcæ exprimens more suo, L. I. Od. I.

Sunt quos curriculo pulverem Olympicum
Collegisse juvat. *Casaub.* Doctissimus vero Joachimus Kuhnius in notis ad Aelian. H. Var. III. c. 37. plane aliam, haud minus elegantem & plane verisimilem reddit rationem. Mihi, ait, quod aliorum pace dixerim, videtur legisse *Stephanus* ἀκονίζεσθαι ab ἀκόνιον vel ἀκόνιτον, quod notat herbam venenatam, de qua poëta *Miscent aconita novercae,* esset itaque ἀκονίζεσθαι idem quod κωνειάζεσθαι, aconito scilicet vel cicuta expugnare Spiritum. Vide Stephan. de urbibus in ἀκοναί.

6. Τὸ τῆς Νεδουσίας) Vide lib. VIII. p. 360. *Idem.*

A [1] ἐν ταύτῃ μὲν οὖν λέγεται ὁ βωμὸς θέας ἄξιος, σταδιαίας ἔχων τὰς πλευράς· ἐν δὲ τῇ Πάρῳ [2] ἡ Παρία λίθος λεγομένη, ἀρίστη πρὸς τὴν μαρμαρογλυφίαν. Σῦρος δ' ἐστὶ [3] μηκύνουσι τὴν πρώτην συλλαβὴν, [5] ἐξ ἧς Φερεκύδης ὁ Βάβιος ἦν· νεώτερος δ' ἐστὶ ὁ Ἀθηναῖος ἐκείνου. Ταύτης δοκεῖ μνημονεύειν ὁ ποιητὴς Συρίην καλῶν.

Odyss. o. 405.

> Νῆσός τις Συρίη κικλήσκεται, εἴπου ἀκούεις
> Ὀρτυγίης καθύπερθε. ---

[6] Μύκονος δ' ἐστὶν ὑφ' ἣν μυθεύουσι κεῖσθαι [7] τῶν γιγάντων * τοὺς ὑστάτους ὑφ' Ἡρακλέους καταλυθέντας· ἀφ' ὧν ἡ παροιμία, πάνθ' ὑπὸ μίαν Μύκονον· ἐπὶ τῶν ὑπὸ μίαν * γραφὴν ἀγόντων [8] τὰ διηρτημένα τῇ φύσει· [9] καὶ τοὺς φαλακροὺς * δέ τινες Μυκονίους καλοῦσιν [10] ἀπὸ τοῦ τὸ πάθος τοῦτο ἐπιχωριάζειν τῇ νήσῳ. B Σέριφος δ' ἐστὶν [11] ἐν ᾗ τὰ περὶ τὸν Δίκτυν μεμύθευται, τὸν ἀνελκύσαντα τὴν λάρνακα τοῖς δικτύοις, τὴν περιέχουσαν τὸν Περσέα, καὶ τὴν μητέρα Δανάην, καταποντωθέντας ὑπ' Ἀκρισίου τοῦ πατρὸς Δανάης· τραφῆναί τε γὰρ ἐνταῦθα τὸν Περσέα φασὶ, καὶ κομίσαντα τὴν τῆς Γοργόνος κεφαλὴν, δείξαντα τοῖς Σεριφίοις [12] ἀπολιθῶσαι πάντας. Τοῦτο δὲ

* Vett. quidam, τοὺς ὑγιεινοτάτους.
* Manuss. ἐπιγραφὴν & ὑπογραφήν.
* Scripti λέγουσί τινες.

A Ibi fertur ara ſpectabilis eſſe, cujus latera ſtadii longitudinem impleant. In Paro autem lapis Parius eſt ſtatuariis apprime idoneus. ¶ Sequitur Syrus; priore ſyllaba producta: 4 patria Pherecydis Athenienſis. Videtur ſub Syriæ nomine mentionem facere Homerus, his quidem verbis.

> *Ortygiam ſupra Syria eſt quadam inſula.*

¶ Myconus eſt, ſub qua fabulantur jacere ultimos Centaurorum ab Hercule interfectos: unde adagium eſt: omnia ſub unam Myconum: de his qui ſub unam deſcriptionem cogunt ea, quæ natura ſejunxit. Calvos etiam Myconios quidam vocant, ideo quod iſtud vitium ea inſula eſt nimis quàm frequens. ¶ Seriphos eſt, in qua, ſi fabulis credendum eſſet, Dictes retibus extraxit ciſtam, cui incluſus fuit Perſeus, materque ejus Danae: cum Acriſius pater eos in altum mare abjeciſſet. Ibi enim ajunt enutritum fuiſſe Perſeum, & allato Gorgonis capite, ac Seriphiis ut viderent objecto, univerſos in lapideam naturam convertiſſe: atque hoc

1. Ἐν ταύτῃ μὲν οὖν λέγεται) Euſtathius, ᾄδεται γοῦν καὶ Παριανὸς βωμὸς ἐπὶ μεγέθει, καὶ Ἐφέσιος δὲ κερατινός. *Caſaub.*

2. Ἡ Παρία λίθος) Meminit Plin. lib. XXXVI. c. 5. quem adi. Idem & lapis Lygdius dicitur. *Idem.*

3. Μηκύνουσι τὴν πρώτην) Producitur à Laërtio in aſmatio, Τὸν κλεινὸν Φερεκύδην ὃν τίκτει πότε Σύρος. Corripitur Antholog. libro quinto. Epigr. 62.

> Καὶ Σύριος σελάγιζε σαοφροσύνῃ Φερεκύδης.
> *Et Syrius fulgebat prudentia Pherecydes.* Idem.

4. *Patria Pherecydis*) ſecutus ſum Laërtium, nam heic de Βάβιος non vacat diſputare. Suidas quidam Athenienſem Syro facit ætate priorem. Qui Syrium faciunt, dudum convicti ſunt in re non magna erroris: ſi non licet à Συρίῃ Syrium dicere, ſed Aſſyrium illud amomum facit, ut patrocinio me abdicem. Apud Euſtathium etiam Babylonium Pherecydem genuit librarius. *Xyland.*

5. Ἐξ ἧς Φερεκύδης ὁ Βάβιος ἦν. *Patria Pherecydis.*) Euſtathius ad Odyſſ. o verſu 402. ad hæc verba, νῆσος τὶς Συρίη κικλήσκεται, legebat ſuo tempore Φερεκύδης ὁ Βαβυλώνιος. Sed peſſime, & hîc etiam apud Strabonem male. Legendum eſt enim ὁ Βάδυος ex Diogene Laërtio in Pherecyde: Suidas tamen Strabonem ſequitur, & Euſtathii Βαβυλώνιος ad Βάβυος magis accedit. *Palmer.*

5. Ἐξ ἧς φερεκύδης βάβιος ἦν. h. e. *ex qua Pherecydes Babius erat.*) Euſtathius integrum locum recenſet, & ad verbum, niſi quod pro Βάβυος Βαβιλώνιος ſubjecit, apud Homerum Odyſſ. o. alligatoque Geographo: Euſtathii verba ſunt: ἡ δὲ ῥηθεῖσα οὐρία, μία φασὶν τῶν Κυκλάδων, καλουμένη μὲν Σῦρος ἐν ἐκτάσει τῆς παραληγούσης. Φησὶ γοῦν ὁ γεώγραφος, ὅτι ἡ Σύρος μηκύνει τὴν πρώτην συλλαβὴν, ἣν Συρίαν λέγει ὁ ποιητὴς, ἐξ ἧς Φερεκύδης ὁ Βαβυλώνιος. Hæc Euſtathius. Proinde altera lectio pro depravata habenda. Joannes Hartungus pag. 707. Tom. 2. Fac. Crit. Jan. Gruter.

6. Μύκονος δ' ἐστὶν) Strabo & Euſtathius ad Dionyſium Μύκονος, ſcribunt per o parvum, reliqui ferè per ω, Μύκωνος. Sed priorem ſcripturam tuetur Lucilii Hemiſtichion apud Donatum in Terentii Hecyram, act. III. ſc. 4.

C *Myceni calva omnis juventus.*

Videtur etiam Μύκων recto caſu appellata. *Holſtein in Steph.* p. 213.

7. Τῶν γιγάντων τοὺς ὑστάτους) In quibuſdam veteribus codicibus legebatur τοὺς ὑγιεινοτάτους: quam lectionem Stephanus quoque in ſuis codicibus habuit. Sic enim apud eum legitur. Ex eodem διῃρημένα legimus, non διηρτημένα. *Caſaub.*

7. Τῶν γιγάντων τοὺς ὑστάτους) In vulgatis Strabonis exemplaribus legitur ὑστάτους pro ὑγιεινοτάτους. Petavius ad Themiſtium pagina 522. reponendum cenſet δεινοτάτους. Ego ὑγιεινοτάτους rectum cenſeo, explico autem *robuſtiſſimos*, *valentiſſimos* vel *validiſſimos*. Holſtein in Stephan. p. 213.

8. Τὰ διηρημένα) Ex hoc loco corrigendus Strabo, apud quem perperam διηρτημένα legitur pro διῃρημένα. Holſtein. in Stephan. p. 213.

9. Καὶ τοὺς φαλακροὺς) Sic vocabant etiam τοὺς γλισχροὺς hoc eſt ſordidos. Athenæus. Lib. I. c. 7. D pag. 7. δοκοῦσι δὲ οἱ Μυκώνιοι διὰ τὸ πένεσθαι, καὶ λυπρὰν νῆσον οἰκεῖν, ἐπὶ γλισχρότητι καὶ πλεονεξίᾳ διαβάλλεσθαι. Τὸν γοῦν γλισχρὸν Ἰσχόμαχον Κρατῖνος Μυκώνιον καλεῖ. *Myconii certe ob inopiam, & quia inſulam ſterilem habitarent, propter avaritiam & ſordes male audierunt; Itaque præparcum Iſchomachum, & lurconem Myconium Cratinus appellat.* Caſaub.

10. Ἀπὸ τοῦ τὸ πάθος τοῦτο ἐπιχωριάζειν) Plinius H. N. Lib. XI. c. 37. *Quippe Myconii carentes eo* (pilo) *gignuntur, ſicut in Cauno lienoſi.* Idem.

11. Ἐν ᾗ τὰ περὶ τὸν Δίκτυν μεμύθ.) Apollodorus libro ſecundo cap. 4. §. 1. & 2. de Danaë & Perſeo ab Acriſio in mare conjectis προσενεχθείσης δὲ τῆς λάρνακος Σερίφῳ, Δίκτυς ἄρας ἀνέτρεφε τοῦτον βασιλεύων δὲ τῆς Σερίφου Πολυδέκτης, ἀδελφὸς ὁμομήτριος Δίκτυος Δανάης ἐρασθεὶς &c. *Idem.*

12. Ἀπολιθῶσαι πάντας) Apollodorus lib. II. c. 4. §. 3. ait Perſeum poſt γοργοτομίαν Seriphum reverſum, inveniſſe Dictyn cum Danaë qui ob violentiam Polydectæ ad aras confugerant. Itaque (ait)

eum egisse, ut matrem ulcisceretur, A quam rex Polydectes invitam uxorem ducere voluerat, adjutantibus Seriphiis. Usque adeo autem saxosa est insula, ut comice ludentes ei dicant hoc a Gorgone accidisse. ¶ Tenus urbem habet non magnam: sed extra urbem in luco est fanum Neptuni, dignum quod spectetur: in quo & cœnacula magnifica sunt ædificata: magnum argumentum, permultos ad illud sacrificium communicandum confluere de propinquis, ut una Neptunia celebrent. ¶ Est & Amorgus una de Sporadibus, patria Simonidis jamborum scriptoris: & Lebinthus: & Leria.

B *Hoc quoque Phocylidis: Lerius malus omnis, & unus,*
Excepto Patrocle: sed Patrocles Lerius 'st.

Lerii enim ob maliciam malè audiebant. ¶ Prope est Patmos, & Corassiæ, ab Icaria versus occasum sitæ: ut & Icaria respectu Sami. Ipsa quidem Icaria deserta est: pascua habet, quibus Samii utuntur. Nihilominus tamen est celebris: & ab ea nomen habet mare ante ipsam situm: in quo jacent Samus, & Cos, ac modo dictæ Corassiæ, Palmus, & Lerus. 10 In Samo mons est Cerceteus nobilis: nobilior Ampelus, imminens urbi Samiorum. Versus meridiem Carpathium mare ad Icarium est,

A πράξαι τιμωροῦντα τῇ μητρὶ, ὅτι αὐτὴν Πολυδέκτης ὁ βασιλεὺς ἄκουσαν ἀγάγεσθαι περιείλετο πρὸς γάμον, συμπραττόντων αὐτῷ ἐκείνων· οὕτω δ᾽ ἐστὶ πετρώδης ἡ νῆσος, ὥστε ὑπὸ τῆς Γοργόνος τοῦτο παθεῖν αὐτήν φασιν οἱ κωμῳδοῦντες. [1] Τῆνος δὲ πόλιν μὲν οὐ μεγάλην ἔχει· τὸ δ᾽ ἱερὸν τοῦ Ποσειδῶνος μέγα ἐν ἄλσει, τῆς πόλεως ἔξω, θέας ἄξιον· ἐν ᾧ καὶ ἑστιατόρια πεποίηται μεγάλα, σημεῖον τοῦ συνέρχεσθαι πλῆθος ἱκανὸν τῶν συνθυόντων αὐτοῖς ἀστυγειτόνων τὰ Ποσειδώνια. [2] Ἔστι δὲ καὶ Ἀμοργὸς τῶν Σποράδων, ὅθεν ἦν Σιμωνίδης ὁ τῶν ἰάμβων ποιητὴς, [3] καὶ Λέβινθος, καὶ Λερία.

B Καὶ τόδε Φωκυλίδεω. Λέριοι κακοί· οὐχ ὁ μὲν, ὃς δ᾽ οὔ. *Sic legendum cum vett. lib.
[4] Πάντες, πλὴν * Προκλέους· καὶ Προκλέης Λέριος. non Πατροκλέους & Πατροκλῆς.

Διεβέβληντο γὰρ ὡς κακοήθεις οἱ ἐνθένδε ἄνθρωποι. p. 488.
Πλησίον δ᾽ ἐστὶ καὶ [5] ἡ Πάτμος, [6] καὶ Κορασσίαι, πρὸς δύσιν κείμεναι τῇ Ἰκαρίᾳ· [7] αὕτη δὲ Σάμῳ· ἡ μὲν οὖν Ἰκαρία ἔρημός ἐστι, νομὰς δ᾽ ἔχει, καὶ χρῶνται αὐταῖς Σάμιοι· τοιαύτη δ᾽ οὖσα, ἔνδοξος ὅμως ἐστὶ, [8] καὶ ἀπ᾽ αὐτῆς Ἰκάριον καλεῖται τὸ προκείμενον πέλαγος· [9] ἐν ᾧ καὶ Σάμος αὐτὴ καὶ Κῶς ἐστι, καὶ αἱ ἄρτι λεχθεῖσαι Κορασσίαι, καὶ Πάτμος, καὶ Λέρος.... [11] ἔνδοξον δὲ καὶ τὸ ἐν
C αὐτῇ ὄρος ὁ Κερκετεὺς μᾶλλον τῆς Ἀμπέλου· αὕτη δ᾽ ὑπέρκειται τῆς Σαμίων πόλεως. Συνάπτει δὲ τῷ Ἰκαρίῳ τὸ Καρπάθιον πέλαγος πρὸς νότον·

Perseus εἰσελθὼν εἰς τὸν βασιλέα συγκαλέσαντος τοῦ Πολυδέκτου τοὺς φίλους ἀπεστραμμένος τὴν κεφαλὴν τῆς γοργόνος ἔδειξε· τῶν δὲ ἰδόντων, ὁποῖον ἕκαστος ἔτυχε σχῆμα ἔχων ἀπελιθώθη. Ovidii locus est libro quinto. Meminit & Pindarus Πυθ. ode ultima. *Idem.*

1. Τῆνος δὲ πόλιν οὐ μεγάλην ἔχει) Plinius H. N. IV. c. 12. *Tenos cum oppido XV. M. passuum porrecta, quam propter aquarum abundantiam Aristoteles Hydrussam appellatam ait, aliqui Ophiussam.* Mira sunt quæ de fonte Teni narrant veteres, ut Athenæus libro secundo cap. 6. p. 43. *Casaub.*

2. Ἔστι δὲ καὶ Ἀμοργὸς) Heraclides de Amorgo, Ἀμοργὸς οἶνον φέρει πολὺν, καὶ ἔλαιον καὶ ὀπώραν. [Adde huc Amorginam vestem, quæ ut si quid D aliud hanc insulam, commendabat olim. Pollux lib. VII. cap. 16. Τὰ δὲ ἀμόργονα, γίνεσθαι μὲν τὰ ἄριστα ἐν τῇ Ἀμόργῳ· λίνου δ᾽ οὖν κατὰ ταῦτα εἶναι λέγουσι. Alii amorginam vestem tradunt appellatam, non ab insula, sed ἀπὸ τῆς ἀμοργίδος καλάμης, ut ait Hesych. Et in Etymologico scriptum est, Ἀμοργὶς καλάμη τίς. ἐξ ἧς εἰδύματα ἀμόργινα. οἱ δὲ λινᾶ ὑφάσματα. οἱ δὲ ἀπὸ Ἀμόργου τῆς νήσου. οἱ δὲ ἀμοργίνους τοὺς ἐρυθροὺς τὸ χρῶμα.] *Idem.*

3. Καὶ Λέβινθος) Nominatur à reliquis Geographis, & Ovidio, Metam. lib. VIII. *Idem.*

4. Πάντες, πλὴν Πατροκλεοῦς) Lege Πάντες πλὴν Προκλέους. καὶ Προκλέης Λέριος. Sic libri manu exarati, sic Eustathius, sic in Anthologia Lib. II. c. 43. Epigr. 8. Porrò hos versus Phocylidis leviter immutatos sic extulit Demodocus Lerius, homo facetus, cujus meminit etiam philosophus Nicomach. VII. c. 8.

Καὶ τόδε Δημοδόκου, Χῖοι κακοί. οὐχ ὁ μὲν, ὃς δ᾽ οὔ·
Πάντες πλὴν Προκλέους, καὶ Προκλέης Χῖος.

Et hoc est Demodoci: Chii mali, non hic quidem, ille vero non
Omnes præter Proclea, & vero Procles est Chius. Idem.

5. Ἡ Πάτμος) Patmum si nihil aliud, secessus certè D. Joannis, qui Apocalypsin scripsit, nobilitavit. *Idem.*

6. Καὶ Κορασσίαι) Latini Corasias vocant. *Idem.*

7. Αὕτη δὲ Σάμῳ) Distat Icaria, sive Icarus, ut alii vocant, à Samo XXXV. M. pass. auctore Plinio. *Idem.*

8. Καὶ ἀπ᾽ αὐτῆς Ἰκάριον καλεῖται) Plinius H. Nat. IV. 12. *Icarus quæ nomen mari dedit tantumdem ipsa in longitudinem patens, cum oppidis duobus, tertio amisso.* At poëtarum interpretes aliam rationem afferunt cur illud mare Icarium vocetur. Ovidius libro octavo Metamorph. ℣. 229. de Icaro loquens,

Oraque cærulea patrium clamantia nomen
Excipiuntur aqua, quæ nomen traxit ab illo. Idem.

9. Ἐν ᾧ καὶ Σάμος αὐτὴ) Vetus lectio ἐν ᾧ καὶ αὐτή. καὶ Σάμος, & ita vetus interpres legit. *Idem.*

10. *In Samo.*) Locus in Græco est lacer. Sed Ampelum Sami promontorium etiam apud Stephanum reperies. Cercetium apud Plinium v. 31. Numeri stadiorum in Chalcia mihi sunt suspecti. In fine libri locus est valdè mutilatus, quod asterisco expressi, secutus sententiam & Eustathium in Dionysium. *Xyland.*

11. Ἔνδοξον δὲ καὶ) In Strabone ferè observabis ut vocum, quas vicinis locis ipse bis posuerit, alteram scelerati librarii omiserint. hoc sæpissime jam monuimus, sæpe etiam monebimus: Et locus hic non aliter fuit depravatus quam dum omisit librarius vocem ἔνδοξος, quam bis usurpaverat Strabo, aut hoc aut simili prorsus modo. Ἡ μὲν οὖν Σάμος ἔνδοξός

 ἐστιν·

τούτῳ δὲ τὸ Αἰγύπτιον· πρὸς δὲ δύσιν, τό, τε Κρητικὸν, καὶ τὸ Λιβυκόν. Καὶ ἐν τῷ Καρπαθίῳ δ' εἰσὶ πολλαὶ τῶν Σποράδων μεταξὺ τῆς Κῶ μάλιστα, καὶ Ῥόδου, καὶ Κρήτης· ὧν εἰσὶν Ἀστυπάλαιά τε καὶ Τῆλος καὶ Χαλκία, καὶ ἃς Ὅμηρος ὀνομάζει ἐν τῷ καταλόγῳ.

Οἵ δ' ἄρα Νίσυρον τ' εἶχον, Κάρπαθόν τε, Κάσον τε
Καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν, νήσους τε Καλύδνας.

Ἔξω γὰρ τῆς Κῶ καὶ τῆς Ῥόδου, περὶ ὧν ἐροῦμεν ὕστερον, τάς τε ἄλλας ἐν ταῖς Σποράσι τίθεμεν, καὶ δὴ καὶ ἐνταῦθα μεμνήμεθα αὐτῶν, καίπερ τῆς Ἀσίας οὐ τῆς Εὐρώπης ἐγγὺς οὐσῶν· ἐπειδὴ τῇ Κρήτῃ καὶ ταῖς Κυκλάσι, καὶ τὰς Σποράδας συμπεριλαβεῖν * ἐπείγετό πως ὁ λόγος· ἐν δὲ τῇ τῆς Ἀσίας περιοδείᾳ, τὰς προσεχεῖς αὐτῇ τῶν ἀξιολόγων νήσων προσπεριοδεύσωμεν, Κύπρον, καὶ Ῥόδον, καὶ Κῶ καὶ τὰς ἐν τῇ ἐφεξῆς παραλίᾳ κειμένας Σάμον, Χίον, Λέσβον, Τένεδον· νῦν δὲ τὰς Σποράδας, ὧν ἄξιον μνησθῆναι, λοιπὸν ἔπειμεν. 1 Ἡ μὲν οὖν Ἀστυπάλαια ἱκανῶς ἐστι πελάγια, πόλιν ἔχουσα· 2 ἡ δὲ Τῆλος ἐκτέταται παρὰ τὴν Κνιδίαν μακρὰ, ὑψηλὴ στενή, τὴν περίμετρον ὅσον ἑκατὸν καὶ τεσσαράκοντα σταδίων, ἔχουσα ὕφορμον. 3 Ἡ δὲ Χαλκία τῆς Τήλου διέχει σταδίους ὀγδοήκοντα, Καρπάθου δὲ τεσσαρακοσίων, Ἀστυπαλαίας δὲ περὶ διπλασίους· ἔχει δὲ καὶ κατοικίαν ὁμώνυμον, καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος, καὶ λιμένα. Νίσυρος δὲ πρὸς ἄρκτον μέν ἐστι Τήλου, διέχουσα αὐτῆς, ὅσον ἑξήκοντα σταδίους, ἴσους καὶ Κῶ διέχει· στρογγύλη δέ, καὶ ὑψηλή, 4 καὶ πετρώδης τοῦ μυλίου λίθου εὐποροῦσα· τοῖς γοῦν ἀστυγείτοσιν * ἐγγύθεν ἐστὶν ἡ τῶν μύλων εὐπορία· ἔχει δὲ καὶ πόλιν ὁμώνυμον, καὶ λιμένα, καὶ θερμά, καὶ Ποσειδῶνος ἱερόν. περίμετρος δὲ αὐτῆς ὀγδοήκοντα στάδιοι. Ἔστι δὲ καὶ νησίδια πρὸς αὐτῇ Νισυρίων λεγόμενα. Φασὶ δὲ τὴν Νίσυρον ἀπόθραυσμα εἶναι τῆς Κῶ· προσθέντες καὶ μῦθον, ὅτι Ποσειδῶν διώκων ἕνα τῶν Γιγάντων Πολυβώτην,

* Scripti, ἐποίγεται.

* Scripti, lib. ἐκείθεν.

* Scripti, νητίον.

p. 489.

A & ad illud Ægyptium: versus occasum, mare Creticum & Africum. ¶ In mari Carpathio multæ sunt de Sporadibus insulæ, maximè inter Côn, Rodum, & Cretam: ex his sunt Astypalæa, Telus, Chalcia, & quas Homerus in Catalogo recenset.

Et qui Nisyrum, Carpathumque, Casumque tenebant,
Eurypylique urbem Côn, æquoreasque Calydnas.

Nam extra Coam & Rhodum, de quibus postea loquemur, reliquas Sporadum in censu ponimus, & hic mentionem eorum fecimus, quanquam Asiæ
B sint quam Europæ propinquiores: quandoquidem ipsa oratio nos quodammodo eò adduxit, ut cum Creta & Cycladibus Sporades quoque complecteremur. In Asiæ autem descriptione eas etiam describemus, quæ memoratu dignæ ei adjacent Cyprum, Rhodum, Coam, & deinceps in ora sitas Samum, Chium, Lesbum, Tenedum: nunc reliquas Sporadas, quæ mentione dignæ sunt, percurremus. Astypalea sic satis in alto jacet mari, & urbem habet. Telus propter Cnidiam porrigitur in longum, alta & angusta, ambitu circiter CXL. stadiorum, habetque stationem navium. Chalcia à Telo abest stadia xxc.
C à Carpatho cccc. ab Astypalæa bis tantum: pagum habet ejusdem nominis, & Apollinis fanum ac portum. Nisyros à Telo versus septentriones sita est, distans ab ea stadiis circiter LX. totidemque à Coa: teres est, & sublimis, ac saxosa, & molaris lapidis copia prædita, quem vicinis affatim suppeditat: urbem habet ejusdem nominis, portum, thermas, ac Neptuni templum: ambitus ejus est stadiorum xxc. ¶ Circa eam sunt & exiguæ aliquot insulæ, Nisyriorum dictæ. Ajunt Nisyrum fragmentum esse ab insula Coa avulsum: adduntque fabulam:
D Neptunum, cum quendam de Gigantibus Polybotem persequeretur,

ἐστιν· ἔνδοξον δὲ καὶ τὸ ἐν αὐτῇ ὄρος. Non dubito hanc Strabonis esse sententiam. Cercetium montem esse Sami ex Plinio apparet. De Ampelo, etiam libro XIV. pag. 637. *Casaub.*

1. Ἡ μὲν οὖν Ἀστυπάλαια) Plinius H. Nat. IV. 12. *Astypalæa liberæ civitatis LXXXVIII. M. pass. Abest à Cadisco Cretæ CXXV. M.* Casaub.

2. Ἡ δὲ Τῆλος.) Una est è Cycladibus Stephano. Plinius H. Nat. IV. 12. *Telos unguento nobilis, à Callimacho Agathussa appellata.* Idem.

3. Ἡ δὲ Χαλκία) Plinio H. Nat. IV. 12. *Chalcia.* Melæ *Chalcis*, itemque Stephano, qui eam sic describit: Χαλκὶς νῆσος ἔχουσα πόλιν ὁμώνυμον πρὸς τῇ Λέσβῳ, ἧς οἱ πολῖται Χαλκιδεῖς. Plinius alio loco Chalcem cum oppido agnoscit. *Idem.*

4. Καὶ πετρώδης τοῦ μυλίου λίθου) Hinc saxum Nisyreticum, pro saxo molari. Epigrammatarius poëta, Anthol. lib. I. cap. 33. Epig. 14.

Νῦν δὲ βάρος πέτρης Νισυρήτιδος ἔγκυκλον ἕλκω
Λεπτύνων Δηοῦς καρπὸν ἀπ' ἀσταχύων.

Jam vero pondus terræ è Nesyro insula circulare traho
Attenuans Cereris fructum è spinis excussum.

In veteribus autem libris non legitur vox εὐποροῦσα: quam nec Eustathius agnoscit: estque loquendi genus in hoc auctore frequens: ut ad lib. IV. notavimus. In iisdem libris ἐκεῖθεν rectè legebatur, non ut malè hactenus ἐγγύθεν. Fabulam de Polybote Gigante refert etiam Stephanus. Apollodori autem è libro primo c. 6. §. 3. verba sunt, Πολυβώτης δὲ διὰ τῆς θαλάσσης διωχθεὶς ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος ἧκεν εἰς Κῶ, Ποσειδῶν δὲ τῆς νήσου μέρος διαρρήξας, ἐπέρριψεν αὐτῷ τὸ λεγόμενο Νίσυρον. *Polybotes item per maris*

A frustum insulæ Coæ tridente defractum in eum conjecisse, idque insulam Nisyron esse factum, sub qua situs ille sit Gigas. alii Coæ eum substratum dicunt. ¶ Carpathus autem, quam Homerus Crapathum appellat, sublimis est, ambitu stadiorum cc. Quatuor urbes ea habuit, & nomen celebre, atque ab ea pelagus etiam Carpathium dictum est. una de urbibus appellabatur Nisyrus cognominis insulæ Nisyro. Sita est adversus Leucen acten (*id est litus album*) Libyæ quæ ab Alexandria distat ad CIↃ stadia, à Carpatho ad quatuor stadiorum millia. Casus à Carpatho abest LXX stadiis, a Samonio Cretæ promontorio CCL ambitu stadiorum XXC. Est in ea urbs ejusdem nominis: & insulæ sunt Casiorum complures circa eam. ¶ Calydnas autem insulas ajunt ab Homero vocari eas, quæ sunt Sporades, è quibus una sit Calymna. probabile autem est sicut à Nisyro & Caso vicinæ iisque subditæ insulæ nomen habent: ita etiam eas quæ circa Calymnam sunt, ab ea esse denominatas, tum Calydnæ nomen gerente. Alij duas insulas Calydnas esse ajunt, Lerum & Calymnam, easque ab Homero innui. Scepsius plurali numero insulam Calymnas appellari ait, ut Athenas, ut Thebas: vultque poëtæ verba accipi trajectione quadam verborum: non enim insulas eum vocare Calydnas: sed insulas Nisyrum dicere, & Carpathum, & Casum...... Omne quidem mel, quod in insulis fit, plerunque est egregium, & Attico quod certare possit: excellit autem, & reliquis insularibus Calymnium hoc anteit.

A ἀποθραύσας τῇ τριαίνῃ τρύφος τῆς Κῶ ἐπ' αὐτὸν βάλλοι, καὶ γένοιτο νῆσος τὸ βληθὲν ἡ Νίσυρος, ὑποκείμενον ἔχουσα ἐν αὐτῇ τὸν Γίγαντα· τινὲς δὲ αὐτὸν ὑποκεῖσθαι τῇ Κῶ φασίν. Ἡ δὲ Κάρπαθος, ἣν Κράπαθον [1] εἶπεν Ὅμηρος, ὑψηλή ἐστι, κύκλον ἔχουσα σταδίων διακοσίων· τετράπολις δ' ὑπῆρξε, καὶ ὄνομα εἶχεν ἀξιόλογον· [2] ἀφ' οὗ καὶ τῷ πελάγει τοὔνομα ἐγένετο. [3] μία δὲ τῶν πόλεων ἐκαλεῖτο Νίσυρος, ὁμώνυμος τῇ τῶν Νισυρίων νήσῳ, κεῖται δὲ τῆς Λιβύης κατὰ Λευκὴν ἀκτήν· ἣ τῆς μὲν Ἀλεξανδρείας διέχει περὶ χιλίους σταδίους, τῆς δὲ Καρπάθου, περὶ τετρακισχιλίους· [4] ἡ Κάσος δὲ ταύτης μὲν ἀπὸ ἑβδομήκοντα ἐστὶ σταδίων· τοῦ δὲ Σαλμωνίου τοῦ ἄκρου B τῆς Κρήτης διακοσίων πεντήκοντα· κύκλον δὲ ἔχει σταδίων ὀγδοήκοντα· ἔστι δ' ἐν αὐτῇ καὶ πόλις ὁμώνυμος, καὶ Κασίων νῆσοι καλούμεναι πλείους περὶ αὐτήν. Νήσους δὲ Καλύδνας τὰς Σποράδας λέγειν φασὶ τὸν ποιητήν, ὧν μίαν εἶναι * Καλύμναν· εἰκὸς δ' ὡς ἐκ τῶν Νισυρίων * λέγεται, καὶ Κασίων αἱ ἐγγὺς, καὶ ὑπήκοοι, οὕτως καὶ τὰς τῇ Καλύμνῃ περικειμένας, ἴσως τότε λεγομένῃ Καλύδνῃ· τινὲς δὲ δύο εἶναι Καλύδνας φασὶ Λέρον, καὶ * Καλύμναν. ἅσπερ καὶ λέγειν τὸν ποιητήν. Ὁ δὲ Σκήψιος πληθυντικῶς ὀνομάσας τὴν νῆσον Καλύμνας φησὶν ὡς Ἀθήνας, C καὶ Θήβας· δεῖν δὲ ὑπερβάτως δέξασθαι τὸ τοῦ ποιητοῦ· [5] οὐ γὰρ νήσους Καλύδνας λέγειν· * ἀλλ' οἳ δ' ἄρα νήσους Νίσυρόν τ' εἶχον, Κάρπαθόντε Κάσοντε, καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν, Καλύδνας τέ. Ἅπαν μὲν οὖν τὸ νησιωτικὸν μέλι, ὡς ἐπιτοπολὺ ἀστεῖον ἐστὶ, καὶ ἐνάμιλλον τῷ Ἀττικῷ· τὸ δ' [6] ἐν ταῖς νήσοις, διαφερόντως· [7] μάλιστα δὲ τὸ Καλύμνιον.

* Scripti q. Κάλυδναν.
* Scripti, λέγονται.
* Scripti, q. Κάλυδναν.
* Xylander hunc locum levi menda affectum mirè perturbavit.

ris fluctus Neptuno insectante, in Cô tandem pervenit. In hunc Deus insulæ, partem revulsam pro telo conjecit; quæ Nisyron dicitur. Casaub.

1. Εἶπεν Ὅμηρος) Vetùs lectio, εἶπεν ὁ ποιητής. Idem.

2. Ἀφ' οὗ καὶ τῷ πελάγει) Plinius Hist. Nat. IV. cap. 12. *Rhodiorum insulæ, Carpathus, quæ mari nomen dedit.* Idem.

3. Μία δὲ τῶν πόλεων ἐκαλεῖτο Νίσυρος) Plinius non Carpathi, sed Calydnes oppidum vult esse Nisycum. *Idem.*

4. Ἡ Κάσος δὲ ταύτης μὲν) Plinius Carpathum à Caso distare ait VII. M. Casum à Samonio Cretæ, XXX. M. non sine aliqua differentia in utraque summa. *Idem.*

5. Οὐ γὰρ νήσους Καλ.) Hoc est, non enim debere vocem νήσους jungi cum voce Καλύδνας in poëtæ versu: sed per trajectionem ita construendum οἳ δὲ εἶχον νήσους, quas? Nisyrum Carpathum, Casum, Con, & Calydnas: alioquin si verba accipias ut posuit poëta, solas Calydnas νήσους videtur appellare: Sed quid pluribus opus est? Ipse Strabo hæc clarissimè explicat: de quo sane negari nequit, pessimè hîc meritum esse Xylandrum: Nos verba poëtæ ut à Strabone sunt scripta edidimus: & quæ importunè erant à Xylandro invecta, sustulimus. Cave autem putes deesse hîc quicquam. Locus bene habet, nec asterisco ullo indiget. *Idem.*

D 6. Ἐν ταῖς νήσοις) Lege, ἐν ταύταις νήσοις, *in istis insulis*, scilicet, *excellit maxime Calymnium inprimis. Calymna* enim Insula Phœnicibus est חלי מנח *chalimnach*, q. d. *dulcis sedes*, vel ut alii malunt חלי טינע *Chali-tinang*, i.e. *dulcis rupes*, i.e. quæ melle fluit, ut Deut. 32: 13. confer & Psalm. 81: 17. *Bochart. in Chanaan. lib. 1. c. 7. p. 373.*

7. Μάλιστα τὲ τὸ καλύμνιον) Plinius Hist. Nat. XI. cap. 13. optimum mel esse ait in Attica regione & Sicula, mox Calydna insula, alii Καλύδνιον scribunt, & Ovidius Metam. VIII. vs. 222.

--- *fœcundaque melle Calydna.*

edd. optimæ.

Fœcundaque melle Calumne. Casaub.

De hac insula quædam congessit Cl. Cellarius Geogr. Antiq. Lib. II. c. 14. pag. 1279.

SYNO-

SYNOPSIS

LIBRI UNDECIMI.

ASIAM incipit Geographus describere: Hanc mediam secat mons Taurus ab occasu ad ortum porrectus: fiuntque duæ partes: quarum altera est πρὸς ἄρκτους, *& vocatur, intra Taurum: altera est* πρὸς νότον, *& extra Taurum appellatur. Illa in quatuor partes à Strabone dividitur, & tribus libris comprehenditur. Prima pars, ab occidente Tanai flumine, ab oriente maris Caspii ostio (ut veteres putabant) terminatur. In hujus* περιηγήσει, *agit Geographus, de Tanaide, & accolis gentibus: De Mæotide, & gentibus Mæoticis: De Colchide, Iberia, Albania. Sequitur deinde pars secunda* τῆς ἐντὸς Ταύρου Ἀσίας. *In hujus descriptione agitur de Hyrcano mari & adjacente Hyrcania, vicinisque gentibus, cujusmodi sunt, Sacæ, Massagetæ, Sogdiani, Bactriani &c. Tertia pars ab occasu Haly flumine, à septentrione maribus Euxino & Caspio, & isthmo qui inter illa duo maria est, à meridie Tauro terminata, in ortum longè porrigitur. Hanc quoque isto libro describere aggreditur: agitque, De monte Tauro: De Media: De Armenia.*

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ βίβλιον ἑνδέκατον.	STRABONIS RERUM GEOGRAphicarum Liber Undecimus.

p. 490. ΤΗ δ' Εὐρώπῃ συνεχής ἐστι ἡ Ἀσία κατὰ τὸν Τάναϊν συνάπτουσα αὐτῇ· περὶ ταύτης οὖν ἐφεξῆς ῥητέον, διελόντας φυσικοῖς τισιν ὅροις τοῦ σαφοῦς χάριν. Ὅπερ οὖν Ἐρατοσθένης ἐφ' ὅλης τῆς οἰκουμένης ἐποίησε, τοῦθ' ἡμῖν ἐπὶ τῆς Ἀσίας ποιητέον.

DE Asia, quæ ad Tanaim flumen Europam attingit, deinceps nobis dicendum est, eaque naturalibus quibusdam terminis circumscri-
B benda perspicuitatis causa: idque de Asia nobis agendum est, quod de tota habitata terra fecit Eratosthenes.

POST descriptionem Europæ, dicenda venit Asia: cujus περιήγησιν aggreditur hoc libro Geographus. Scinditur autem Asia à monte Tauro qui est ἐπ' εὐθείας πως nostro mari, in partes duas: Pars altera est Septentrionalis & Græcis ἡ ἐντὸς Ταύρου dicitur: Altera est meridionalis, & ἡ ἐκτὸς Ταύρου nuncupatur. Potes addere & tertiam quandam Asiæ partem, quam neutra harum complectitur: Eas regiones intelligo quæ ἐν μέσῳ τοῦ Ταύρου (qui mons est in varia juga divisus nec continuus) continentur. Sed harum regionum aliæ septentrionales, aliæ meridionales, prout sunt aliæ aliis calidiores frigidioresque appellari possunt, soléntque: ut causa nulla sit, cur de illis seorsim agatur. Jam, quia trajicientibus ex Europa in Asiam, prior occurrit ea Asiæ pars, quam ἐντὸς Ταύρου appellari diximus, de ea prius meritò censuit Geographus sibi esse tractandum. *Casaub.*

1. Ὁ γὰρ

A ¶ Eam continentem Taurus mediam fere cinguli in morem dividit, ab occasu [2] ad ortum porrectus, unamque ejus partem versus septentriones, alteram versus meridiem relinquens. Græci unam partem intra, alteram extra Taurum appellant. Hæc ante quoque dicta sunt: sed nunc memoriæ causa renovandæ repetantur. Latus est Taurus sæpe etiam tria stadiorum millia, longitudine (quanta etiam Asiæ est) XLV. millium, à continente quæ Rhodo opposita est usque ad extremitates Indiæ & Scythiæ orientales. Dividitur autem in partes varias, & nomina circumscriptionibus quâ majoribus quâ minoribus definita. B Quoniam autem in tanta latitudine montis comprehenduntur quædam gentes, aliæ obscuriores, aliæ admodum notæ, ut Parthorum, Medorum, Armeniorum, Cappadoces aliique & Cilices, ac Pisidæ: quæ ad septentrionalem plagam inclinant, in ea collocari debent: quæ ad Austrum in meridionali: quæ in mediis sunt montibus, ob aëris similitudinem septentrionalibus adjungendæ videntur, frigidæ enim sunt, austrinæ calidæ. Fluminum quoque effluxus fere omnes in diversas feruntur partes, alii septentrionales, alii meridionales: C saltem ab initio: tametsi quidam deinde versus ortum aut occasum convertuntur. Opportuneque adhibentur montes hi ad Asiæ in duas partes divisionem terminis suis includendam: sicut mare quod intra columnas est, & fere majori parte ad lineam rectam Tauro opponitur, commode duas continentes

A [1] Ὁ γὰρ Ταῦρος μέσην πως διέζωκε ταύτην τὴν ἤπειρον, ἀπὸ τῆς ἑσπερίας [3] ἐπὶ τὴν ἕω * τετμημένος· τὸ μὲν αὐτῆς ἀπολείπων πρὸς βορρᾶν, τὸ δὲ, μεσημβρινόν· καλοῦσι δὲ αὐτῶν οἱ Ἕλληνες, τὸ μὲν, ἐντὸς τοῦ Ταύρου, τὸ δ' ἐκτός· εἴρηται δὲ ταῦθ' ἡμῖν καὶ πρότερον· ἀλλ' εἰρήσθω καὶ νῦν, ὑπομνήσεως χάριν. Πλάτος μὲν οὖν ἔχει τὸ ὄρος πολλαχοῦ καὶ τρισχιλίων σταδίων, μῆκος δ' ὅσον καὶ τὸ τῆς Ἀσίας τεττάρων που μυριάδων, καὶ πεντακισχιλίων, ἀπὸ τῆς Ῥοδίων περαίας ἐπὶ τὰ ἄκρα τῆς Ἰνδικῆς καὶ Σκυθίας πρὸς τὰς ἀνατολάς· διῄρηται δ' εἰς μέρη πολλὰ, καὶ ὀνόματα, [4] περιγραφαῖς, B καὶ μείζοσι, καὶ ἐλάττοσιν ἀφωρισμένα· ἐπεὶ δ' ἐν τῷ τοσούτῳ πλάτει τοῦ ὄρους ἀπολαμβάνεταί τινα ἔθνη, τὰ μὲν, ἀσημότερα, τὰ δὲ, καὶ παντελῶς γνώριμα (καθάπερ ἡ Παρθυαία, καὶ Μηδία, καὶ Ἀρμενία καὶ Καππαδοκῶν τινες, καὶ Κίλικες, καὶ Πισίδαι) [5] τὰ μὲν πλεονάζοντα τοῖς * προσβόροις μέρεσιν, ἐνταῦθα τακτέον· τὰ δὲ ἐν τοῖς νοτίοις, εἰς τὰ νότια· καὶ τὰ ἐν μέσῳ δὲ τῶν ὀρῶν κείμενα, διὰ τὰς τῶν ἀέρων ὁμοιότητας πρὸς βορρᾶν πως θετέον· ψυχροὶ γάρ εἰσιν, οἱ δὲ νότιοι, θερμοί· αἱ τῶν ποταμῶν δὲ αἱ ῥύσεις ἐνθένδε οὖσαι πᾶσαι σχεδόν τι εἰς τἀναντία, C αἱ μὲν εἰς τὰ βόρεια, αἱ δ' εἰς τὰ νότια μέρη, τάγε πρῶτα (κἂν ὕστερόν τινες ἐπιστρέφωσι πρὸς ἀνατολὰς ἢ δύσεις) [6] ἔχουσί τι εὐφυὲς πρὸς τὸ τοῖς ὄρεσιν ὅροις χρῆσθαι κατὰ τὴν εἰς δύο μέρη διαίρεσιν τῆς Ἀσίας· καθάπερ, καὶ ἡ θάλαττα ἡ ἐντὸς στηλῶν ἐπ' εὐθείας πως οὖσα ἡ πλείστη τοῖς ὄρεσι τούτοις ἐπιτηδεία γεγένηται· πρὸς τὸ δύο ποιεῖν ἠπείρους,

* Malim cum Xyl. τεταμένος.

p. 491.

* Scripti, προσβορείοις.

1. Ὁ γὰρ Ταῦρος μέσην) Satis quidem de istis actum libro secundo: facere tamen nequeo quin Dionysii carmina adscribam, quæ huic geminam & planè eandem sententiam continent. Sic ille ℣. 638.

Μέσσα γε μὴν πάσης Ἀσίης ὄρος ἀμφιβέβηκεν,
Ἀρξάμενον γαίης Παμφυλίδος ἄχρι καὶ Ἰνδῶν.
Ἄλλοτε μὲν λοξόν τε καὶ ἀγκύλον ἄλλοτε δ' αὖτε,
Ἴχνεσιν ὀρθότερον. Ταῦρον δέ ἑ κικλήσκουσιν,
Οὕνεκα ταυροφανές τε καὶ ὀξυκάρηνον ὁδεύει,
Οὔρεσιν ἐκταδίοισι πολυσχιδὲς ἔνθα καὶ ἔνθα.
Ἐκ τοῦ ἀπειρέσιοι ποταμοὶ καναχηδὰ ῥέουσιν,
Οἱ μὲν πρὸς βορέην, οἱ δ' ἐς νότον, οἱ δ' ἐπὶ ῥιπὴν
Εὔρου καὶ ζεφύροιο.

Medium vero totius Asiæ mons circuit,
Orsus à terra Pamphylia, ad Indos etiam usque;
Interdum quidem obliquus & curvus, interdum vero rursus
Vestigiis (incessu suo) *rectior: Taurum verò ipsum nominant,*
Eo quod tauro similis, & acutum caput habens incedit,
Montibus spatiosis multifidus hinc inde,
Ex quo innumeri amnes cum strepitu fluunt:
Hi quidem ad boream, illi verò ad austrum, quidam item ad impetum (flatum)
Euri & Zephyri.

D Habes elegantissimis versibus expressum, quicquid de Tauro voluit nos scire Strabo isto loco. Porrò quàm rectè hæc consentiant cum Tauri Pliniana descriptione, facile apparet. *Casaub.*

2. *Ad ortum porrectus.*) Pro τετμημένος lego τεταμένος, mox καὶ τῆς Ἀσίας ex epitomis. *Xyland.*

3. Ἐπὶ τὴν ἕω τετμημένος) Eustathius habet τετραμμένος. Malim tamen τεταμένος, & ita Strabonem scripsisse è libri secundi initio certum est. *Casaub.*

4. Περιγραφαῖς, καὶ μείζοσι) Dionysius ℣ſ. 647. στροφάλιγγας vocat quas hic περιγραφάς.

Οὐ μὲν ἐπωνυμίαν μίαν ἔλλαχεν, ἀλλ' ἐν ἑκάστῃ
Οὔνομ' ἔχει στροφάλιγγι.

Nec certe cognomentum unicum adeptus est verum in unoquoque
Nomen habet anfractu [flexu.]

5. Τὰ μὲν πλεονάζοντα.] πλησιάζοντα puto. *Xyland.*

6. Ἔχουσί τι εὐφυὲς πρὸς τὸ) Legebatur ἔχωσι. & tanquam ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς hæc accepêre interpretes, ut à præcedentibus verbis planè aliena: quum tamen una sit sententia: quare etiam ἔχουσι legimus, nec putandum est cum Xylandro deesse aliquid: Locus integer est & καλῶς ἔχων, ac perspicuus, nunc quidem. *Casaub.*

τὴν τε Εὐρώπην, καὶ τὴν Λιβύην, ὅριον ἀμφοῖν οὖσαν ἀξιόλογον. Τοῖς δὲ μεταβαίνουσιν ἀπὸ τῆς Εὐρώπης ἐπὶ τὴν Ἀσίαν ἐν τῇ γεωγραφίᾳ, τὰ πρὸς βορρᾶν ἐστι πρῶτα τῆς εἰς δύο διαιρέσεως· ὥστε ἀπὸ τούτων ἀρκτέον. [1] Αὐτῶν δὲ τούτων πρῶτά ἐστι τὰ περὶ τὸν Τάναϊν, ὅνπερ τῆς Ἀσίας, καὶ τῆς Εὐρώπης ὅριον ὑπεθέμεθα. Ἔστι δὲ ταῦτα [2] τρόπον τινὰ χερρονησιάζοντα· περιέχεται γὰρ ἐκ μὲν τῆς ἑσπέρας τῷ ποταμῷ τῷ Ταναΐδι, καὶ τῇ Μαιώτιδι μέχρι τοῦ Βοσπόρου, καὶ τῆς τοῦ Εὐξείνου, παραλίας τῆς * τελευτώσης εἰς τὴν Κολχίδα· ἐκ δὲ τῶν ἄρκτων τῷ Ὠκεανῷ, μέχρι τοῦ στόματος τῆς Κασπίας θαλάττης· ἕωθεν δὲ αὐτῇ ταύτῃ τῇ θαλάττῃ μέχρι τῶν μεθορίων τῆς τε Ἀλβανίας, καὶ τῆς Ἀρμενίας, καθ᾽ ἃ ὁ Κῦρος, καὶ ὁ Ἀράξης ἐκδίδωσι ποταμός· ῥέων ὁ μὲν, διὰ τῆς Ἀρμενίας, Κῦρος δὲ διὰ τῆς Ἰβηρίας καὶ τῆς Ἀλβανίας· ἐκ νότου δὲ ἡ ἀπὸ τῆς ἐκβολῆς τοῦ Κύρου μέχρι τῆς Κολχίδος [3] ὅσον τρισχιλίων οὖσα σταδίων ἀπὸ θαλάττης ἐπὶ θάλατταν, δι᾽ Ἀλβανῶν, καὶ Ἰβήρων, ὥστε ἰσθμοῦ λόγον * ἔχειν· οἱ δ᾽ ἐπὶ τοσοῦτον συναγαγόντες τὸν ἰσθμὸν, ἐφ᾽ ὅσον Κλείταρχος, ἐπίκλυστον φήσας ἐξ ἑκατέρου τοῦ πελάγους, οὐδ᾽ ἂν λόγου ἀξιοῖντο. Ποσειδώνιος δὲ χιλίων πεντακοσίων εἴρηκε τὸν ἰσθμὸν, [4] ὅσον καὶ τὸν ἀπὸ Πηλουσίου ἰσθμὸν ἐς τὴν Ἐρυθράν· δοκῶ δέ φησι μὴ πολὺ διαφέρειν μηδὲ τὸν ἀπὸ τῆς Μαιώτιδος εἰς τὸν Ὠκεανόν. Οὐκ οἶδα δὲ, πῶς ἄν τις περὶ τῶν ἀδήλων αὐτῷ πιστεύσειε, μηδὲν εἰκὸς ἔχοντι εἰπεῖν περὶ αὐτῶν, ὅταν περὶ τῶν φανερῶν οὕτω παραλόγως λέγῃ· [5] καὶ ταῦτα φίλος Πομπηΐῳ γεγονὼς, τῷ στρατεύσαντι ἐπὶ τοὺς Ἴβηρας, καὶ Ἀλβανοὺς μέχρι τῆς ἐφ᾽ ἑκάτερα θαλάττης, τῆς τε Κασπίας καὶ τῆς Κολχικῆς. [6] Φασὶ γοῦν ἐν Ῥόδῳ γενόμενον τὸν Πομπήϊον, ἡνίκα

* Scripti q. τελευταίας.

* Scripti, ἔχει.

p. 492.

A Europam atque Africam distinguit, memorabilis utriusque limes. Cæterum in descriptione terræ ex Europa in Asiam transeunti, hujus partes septentrionales primo occurrunt de sectione in duas facta portiones: itaque ab iis ordiemur. ¶ Ex his prima sunt ea, quæ juxta Tanain sunt sita, quem Asiæ atque Europæ limitem constitueramus. Ea quodammodo peninsulam referunt. Includuntur enim versus occasum fluvio Tanai, & palude Mæotide usque ad Bosporum & oram Euxini maris maritimam, quæ in Colchidem desinit: à septentrione Oceano, usque ad ostium Caspii maris: B ab ortu ipso mari Caspio, usque ad confinia Albaniæ & Armeniæ, qua Cyrus & Araxes fluvii effunduntur, hic per Armeniam, ille per Iberiam & Albaniam labens. à meridie ea terra, quæ ab ostiis Cyri usque ad Colchidem, à mari ad mare per Albaniam & Iberos porrigitur, ac isthmi formam habet, stadiorum circiter CIƆ CIƆ CIƆ. Ratio eorum habenda nulla est, qui cum Clitarcho adeo in arctum cogunt eum isthmum, ut eluvione utriusque maris perfundi dicant. Posidonius eum facit latum CIƆ IƆ stadia: quantum hunc etiam qui à Pelusio ad Rubrum est mare: neque multum puto (ait) ab his C differre eum qui a Mæotide est ad Oceanum usque. Cæterum haud scio quomodo ei fidem habere quisquam possit de rebus obscuris dicenti, ubi nullam habet, quam sequatur, probabilitatem: quando tam aliena à ratione pronunciat de rebus manifestis: cum quidem Pompeji amicus fuerit, qui exercitum in Iberos Albanosque duxit, ad utrumque usque mare, Caspium ac Colchicum. Etenim Pompejum ajunt Rhodum venisse, quo tempore ad

1. *Αὐτῶν δὲ τούτων πρῶτά ἐστιν*) Partitur Asiam, quæ est intra Taurum, in partes quatuor. Tu confer cum tabulis, ut eò facilius omnia intelligas. Singulas deinde partes describet suo quamque loco & ordine. *Casaub.*

2. *Τρόπον τινὰ χερρονησιάζοντα*) Si vera essent, quæ hic pro veris à Strabone (ut & alibi apertius) pronuntiantur, non *τρόπον τινὰ*, sed omnino *χερρονησιάζοντα* hæc pars & peninsulæ similis dici posset: Verùm id ne sit, multa impediunt. Nam neque Tanais ad Oceanum, ut putat, pertingit: neque Caspium mare ullo ostio in Oceanum se exonerat: quo de errore veterum, alio loco dicemus. Isthmum certè hujus peninsulæ non incommodè descripserat, ut ex Ptolemaicis tabulis facile intelliges. *Idem.*

3. *Ὅσον τρισχιλίων οὖσα σταδίων*) Ait intervallum quod est inter duo maria, Colchicum, & Caspium, esse stadiorum CIƆ. CIƆ. CIƆ. in quo convenit ei cum Plinio optimè; *Aliqui* (inquit) *inter Pontum & Caspium mare* CCCLXXV. M. *pass. non amplius interesse tradiderunt* libro VI. cap. II. *Idem.*

4. *Ὅσον καὶ τὸν ἀπὸ Πηλ.*) Atqui hic isthmus est stadiorum non amplius CIƆ. ut diximus ad lib. primum. *Idem.*

D 5. *Καὶ ταῦτα φίλος*) Hac circumstantia graviter exaggerare voluit Posidonii errorem. *Idem.*

6. *Φασὶ γοῦν ἐν Ῥόδῳ γενόμενον Πομπήϊον*) Probat Pompeji amicitia usum fuisse Posidonium. Ait etiam sua ætate colloquiorum Pompeji & Posidonii Rhodi habitorum memoriam extare. Cicero lib. II. Tusculanarum. Quæst. cap. 25. *At non noster Posidonius, quem & sæpe ipse vidi, & id dicam, quod solebat narrare Pompejus: se, cum Rhodum venisset decedens ex Syria, audire voluisse Posidonium: sed cum audivisset eum graviter esse ægrum, quod vehementer ejus artus laborarent, voluisse tamen nobilissimum philosophum visere: quem ut visisset & salutavisset, honorificisque verbis prosecutus esset, molestéque se dixisset ferre, quod eum non posset audire, Tu verò, inquit,* &c. Hæc mirificè hunc locum illustrant: differunt tamen aliquid. Strabo enim de colloquio loquitur habito cum proficisceretur Pomp. ad bellum piraticum. Cicero, cum ex provincia decederet. *Idem.*

1. Ἐπὶ

bellum piraticum proficiscebatur, mox adversus Mithridatem ducturus & gentes ad Caspium usque mare sitas: ibique Posidonium disserentem compellasse, inque suo discessu interrogasse, ecquid mandaret: eum autem dixisse

Rem gere præclare, atque aliis præstare memento.

[3] Adjecit autem his, quod etiam historiam rerum ejus gestarum conscripserit. Itaque oportebat eum veri majorem habere rationem. Secunda Asiæ pars censeri potest, quod supra Hyrcanum sive Caspium mare est, usque ad Indis propinquos Scythas. Tertia, quod dicto est contiguum, ac semper deinde ei & Caspiis portis succedentia, proxima intra Taurum sitæ regioni & Europæ hujus sunt Media, Armenia, Cappadocia, & his interjectæ regiones. Quarta, quæ intra Halyn flumen jacent, inque ipso Tauro, & extra eum sunt & excidunt in peninsulam, quam isthmus facit Ponticum mare à Cilicio dirimens. ¶ In reliquis extra Taurum sitis, Indiam ponimus, & Arianam, usque ad gentes quæ pertinent ad mare Persicum, Arabicum sinum, Nilum, pelagus Aegyptium & Issicum. ¶ Hac dispositione facta primam partem incolunt septentrionem versus & Oceanum, Scythæ quidam vagi (Nomades *Græci appellant*) & in plaustris degentes vitam: citra hos Sarmatæ, ipsi quoque Scythæ, Aorsi & Siraci, usque ad Caucasios montes ad meridiem pertinentes: quorum alii incertis vagantur sedibus, alii in tentoriis degunt, ac agricolæ sunt. Circa paludem Mæotidem sunt Mæotæ, & ad mare Bosporanum, [9] Asia est, & Sindica. Sequuntur Achæi, Zygi, Heniochi,

A [1] ἐπὶ τὸν λῃστρικὸν πόλεμον ἐξῆλθεν, εὐθὺς δ' ἔμελλε καὶ ἐπὶ Μιθριδάτην ὁρμήσειν, καὶ τὰ μέχρι τῆς Κασπίας ἔθνη, παρατυχεῖν διαλεγομένῳ τῷ Ποσειδωνίῳ· [2] ἀπιόντα δ' ἐρέσθαι εἴ τι προστάττει· τὸν δ' εἰπεῖν,

Αἰὲν ἀριστεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων. Iliad. ξ. 208.

[4] Προστίθει δὲ τούτοις, ὅτι καὶ τὴν ἱστορίαν συνέγραψε τὴν περὶ αὐτόν· διὰ δὴ ταῦτα ἐχρῆν φροντίσαι τἀληθοῦς πλέον τι. [5] Δεύτερον δ' ἂν εἴη μέρος, τὸ ὑπὲρ τῆς Ὑρκανίας θαλάττης ἣν Κασπίαν καλοῦμεν μέχρι τῶν κατ' Ἰνδοὺς Σκυθῶν. Τρίτον δὲ μέρος τὸ συνεχὲς τῷ λεχθέντι B ἰσθμῷ, καὶ ἀεὶ τὰ ἑξῆς τούτῳ, καὶ ταῖς Κασπίαις πύλαις τῆς ἐντὸς τοῦ Ταύρου καὶ τῆς Εὐρώπης ἐγγυτάτω· ταῦτα δ' ἐστὶ Μηδία καὶ Ἀρμενία, καὶ Καππαδοκία καὶ τὰ μεταξύ. Τέταρτον δ' ἡ ἐντὸς Ἅλυος γῆ, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ τῷ Ταύρῳ, [6] καὶ ἐκτὸς, [7] ὅσα εἰς τὴν χερρόνησον * ἐκπίπτει, ἣν ποιεῖ ὁ διείργων ἰσθμὸς τήν τε Ποντικὴν, καὶ τὴν Κιλικίαν θάλασσαν. [8] Τῶν δὲ ἄλλων τῶν ἔξω τοῦ Ταύρου, τήν τε Ἰνδικὴν τίθεμεν καὶ τὴν Ἀριανὴν, μέχρι τῶν ἐθνῶν τῶν καθηκόντων πρός τε τὴν κατὰ Πέρσας θάλατταν καὶ τὸν Ἀράβιον κόλπον, καὶ τὸν Νεῖλον, καὶ C πρὸς τὸ Αἰγύπτιον πέλαγος, καὶ τὸ Ἰσσικόν. Οὕτω δὲ διακειμένων, τὸ πρῶτον μέρος οἰκοῦσιν, ἐκ μὲν τῶν πρὸς ἄρκτον μερῶν, καὶ τὸν Ὠκεανὸν, Σκυθῶν * τινὲς Νομάδες, καὶ Ἁμαξοικοί· ἐνδοτέρω δὲ τούτων, Σαρμάται, καὶ οὗτοι Σκύθαι, Ἄορσοι καὶ * Σιρακοὶ, μέχρι τῶν Καυκασίων ὀρῶν ἐπὶ μεσημβρίαν τείνοντες. οἱ μὲν, Νομάδες, οἱ δὲ, καὶ Σκηνῖται καὶ Γεωργοί. περὶ δὲ τὴν λίμνην Μαιῶται· πρὸς δὲ τῇ θαλάττῃ τοῦ Βοσπόρου [10] τὰ κατὰ τὴν Ἀσίαν ἐστὶ, καὶ ἡ Σινδική· μετὰ δὲ ταύτην Ἀχαιοὶ καὶ Ζύγοι, καὶ Ἡνίοχοι,

* Manuss. ἐμπίπτει.

* Scripti, τινῶν.

* Scripti Σειρακοί.

1. Ἐπὶ τὸν λῃστρικὸν πόλεμον) Livii Epitome de hoc bello piratico à Pompejo gesto lib. xcix. *Casaub.*

2. Ἀπιόντα δ' ἐρέσθαι εἴτι προστάττει) Mos discedentium, ac formula usitata. Latini dicunt *Nunquid me vis*, ut apud Comicos & Ciceronem. *Idem.*

3. *Adjecit autem.*) Quis adjecit? Locus non est integer, videtur autem ad Posidonium referri. Φροντίσαι scripsi, ut sententia appareret. *Xyland.*

4. Προστίθει δὲ τούτοις) Legendum προστίθει δὲ τούτοις. Adde his. Auget culpam Posidonii: qui ne tunc quidem studiosus fuerit veritatis indagandæ, quum de ea re esset historiam ex professo scripturus. Vetus vertit, *Accedit his*, non malè. *Casaub.*

5. Δεύτερον δ' ἂν εἴη μέρος) Hæc est secunda pars non Asiæ, sed Asiæ ejus quæ dicitur intra Taurum. Quare errat auctor Epitomes, qui totius Asiæ divisionem accuratam hîc institui putat. *Idem.*

6. Καὶ ἐκτὸς, ὅσα) Intelligit Ciliciam, Pamphyliam, & Lyciam, ut ex initio libri xv. apparet. *Idem.*

7. Ὅσα εἰς τὴν χερρόνησον ἐκπ.) De hac peninsula D vide lib. xiv. p. 673. ubi verum isthmum ejus esse docet τὸν ἀπὸ ταρσοῦ καὶ τῆς ἐκβολῆς τοῦ Κύδνου μέχρι Ἀμισοῦ. *Idem.*

8. Τῶν δὲ ἄλλων τῶν ἔξω) Partitur nunc Asiam, quæ est extra Taurum, in suas partes. Hujus περιήγησιν habes libro xv. xvi. & initio xvii. Hæc autem παχυμερῶς dicuntur & obiter: neque ait Strabo hanc esse Asiæ quintam partem, ut falsò ait Epitomes auctor. *Idem.*

9. *Asia est.*) Haud dubiè hæc τὰ κατὰ τὴν Ἀσίαν, mendum habent, de Sindica constat ex Ptolem. tab. 2. Asiæ. Plinio vi. 5. & Stephano etiam. Fortasse Sarmatiæ Asiaticæ mentio facta fuit. Στενὰ etiam Phthirophagorum angustias, non novi, itaque gentem vertere malui. *Xyland.*

10. Τὰ κατὰ τὴν Ἀσίαν ἐστὶ καὶ ἡ Σινδίκη) Similis locus libro septimo pag. 311. σὺν τοῖς Ἀσιανοῖς χωρίοις τοῖς περὶ Σινδικὴν, ut videantur τὰ κατὰ τὴν Σινδικὴν, Asiæ nomen ut proprium sibi vindicasse. *Casaub.*

¹ Κερκέται τε, καὶ Μακροπώγωνες· ὑπέρκεινται δὲ τούτων καὶ ² τὰ τῶν Φθειροφάγων στενά· μετὰ δὲ τοὺς Ἡνιόχους, ἡ Κολχὶς ὑπὸ τοῖς Καυκασίοις ὄρεσι καὶ τοῖς Μοσχικοῖς. Ἐπεὶ δὲ ὅριον ὑπόκειται τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας ὁ Τάναϊς ποταμὸς, ἐντεῦθεν ἀρξάμενοι τὰ καθέκαστα ὑπογράψομεν.

³ Φέρεται μὲν οὖν ἀπὸ τῶν ἀρκτικῶν μερῶν, ⁴ οὐ μὴν ὡς ἂν κατὰ διάμετρον ἀντίῤῥους τῷ Νείλῳ, καθάπερ νομίζουσιν οἱ πολλοί.
p. 493. ἀλλὰ ἑωθινώτερος ἐκείνου, παραπλησίως ἐκείνῳ τὰς ἀρχὰς ἀδήλους ἔχων· ἀλλὰ τοῦ μὲν, πολὺ τὸ φανερὸν χώραν διεξιόντος πᾶσαν εὐεπίμικτον, καὶ μακροὺς ἀνάπλους ἔχοντος· τοῦ δὲ Ταναΐδος τὰς μὲν ἐκβολὰς ἴσμεν (δύο δ᾽ εἰσὶν εἰς τὰ ἀρκτικώτατα μέρη τῆς Μαιώτιδος, ἑξήκοντα σταδίους ἀλλήλων διέχουσαι.) τὸ δ᾽ ὑπὲρ τῶν ἐκβολῶν, ὀλίγον τὸ γνώριμόν ἐστι, διὰ τὰ ψύχη καὶ τὰς ἀπορίας τῆς χώρας· ἃς οἱ μὲν αὐτόχθονες δύνανται φέρειν, σαρξὶ καὶ γάλακτι τρεφόμενοι νομαδικῶς· οἱ δ᾽ ἀλλοεθνεῖς οὐχ ὑπομένουσιν. Ἄλλως δὲ οἱ Νομάδες δυσεπίμικτοι τοῖς ἄλλοις ὄντες, καὶ πλήθει, καὶ βίᾳ διαφέροντες, ἀποκεκλείκασιν, εἰ καί τι πορεύσιμον τῆς χώρας ἐστιν, ἢ εἴ τινας τετύχηκεν ἀνάπλους ἔχων ὁ ποταμός. ἀπὸ δὲ τῆς αἰτίας ταύτης οἱ μὲν, ὑπέλαβον τὰς πηγὰς ἔχειν αὐτὸν ⁵ ἐν τοῖς Καυκασίοις ὄρεσι· * πολὺν δ᾽ ἐνεχθέντα ἐπὶ τὰς ἄρκτους, εἶτα ἀναστρέψαντα * ἐσβάλλει ἐς τὴν Μαιῶτιν· τούτοις δὲ ὁμοδοξεῖ καὶ Θεοφάνης ὁ Μιτυληναῖος· ⁶ οἱ δ᾽ ἀπὸ τῶν ἄνω * μερῶν τοῦ Ἴστρου φέρεσθαι· σημεῖον δὲ φέρουσιν οὐδὲν τῆς πόῤῥωθεν οὕτω ῥύσεως, καὶ ἀπ᾽ ἄλλων κλιμάτων, ὥσπερ οὐ δυνατὸν ὂν καὶ ἐγγύθεν καὶ ἀπὸ τῶν ἄρκτων. Ἐπὶ δὲ τῷ ποταμῷ, καὶ τῇ λίμνῃ, πόλις ὁμώνυμος

* Scripti πολλῷ.
* Manuſſ. ἐκβάλλειν Ald. ἐσβάλλειν.
* Scripti, ἄνω φασί μερ.

A Certetæ, & Macropogones, *id eſt longibarbi*: ſupra hos ſunt Phthiropagorum, *id eſt pediculos vorantium* gens. Poſt Heniochos Colchis eſt ſub Caucaſiis & Moſchicis montibus. Quoniam verò limitem Europæ & Aſiæ poſuimus Tanain fluvium, unde ſumto principio ſingula jam nunc deſcribemus.

TANAIS à partibus defertur ſeptentrionalibus quidem, non tamen ita, ut è regionè ad lineam contra Nilum fluat, quæ fuit quorundam opinio. Tanais quàm Nilus magis eſt orientalis, itidem incognitos habens fontes. Sed B Nili magna pars nota eſt, cum regio per quam labitur, tota ſit acceſſu facilis, & longas ipſe habeat ſubvectiones. Tanaidis vero oſtia quidem novimus (duo autem ſunt, quibus is in partes Mæotidis maximè ſeptentrionales ſeſe exonerat, ſtadiis LX. inter ſe diſtantia) quod autem ſupra oſtia eſt, ejus pars exigua eſt cognita. fit hoc ob frigus & incommoditates regionis, quas indigenæ poſſunt tolerare, carnibus & lacte viventes Nomadum more: exteri ſuſtinere non poſſunt. Alias etiam Nomades iſti, à commerciis aliarum nationum alieni, multitudine ac viribus præpotentes, C occluſerunt itinera regionum: ubi ambulari poterat, & ſubvectiones ſi quas fluvius habuit. Hac de cauſa quidam cenſuerunt eum è Caucaſiis montibus ortum magno alveo adverſus ſeptentriones ferri, indeque retrò labentem in Mæotin exire: his Theophanes quoque Mitylenæus adſentitur. Alij à ſuperioribus Iſtri partibus ferri exiſtimant, neque ullum adferunt ſignum tam longinqui & ex diverſis climatibus defluxus: quaſi potuerit è vicina & à ſeptentrione delabi. Supra flumen & ad paludem Mæotidem urbs ſita eſt,

1. Κερκέται τὲ) Sic emendavimus, quum legeretur Κερτέται. Nam Cercetæ infra ſæpius nominantur, & Ptolemæo quoque ac Plinio H. N. VI. c. 5. *Caſaub.*

2. Τὰ τῶν Φθειροφάγων στενὰ) Phthirophagos Strabo collocat περὶ τὸν Καύκασον: ut non dubitandum ſit quin eorum regio eſſet δυσείσβολος, adituque difficilis: hoc nunc indicat quum ait τὰ στενὰ τῶν φθειροφάγων. Sic enim appellantur hujuſmodi loca anguſta, quæ Latini fauces vocant. Livius XXXII. 5. *in Chaoniam per Epirum ad occupandas quæ ad Antigoniam fauces ſunt (Stena vocant Græci) miſit.* Plinius lib. VI. c. 4. auctor eſt Phthirophagos eſſe qui poſtea Salæ ſunt appellati. Jam ſi in tabulis Ptolem. inſpicias quo loco ſit Salatum urbs, deſines cauſam quærere cum Xylandro, quare Strabo τὰ στεναρὰ τῶν φθειρ. dixerit. *Idem.*

3. Φέρεται μὲν οὖν ἀπὸ τῶν ἀρκτ.) Plinius IV. c. 12. è Riphæis montibus fluere ſcribit: qua in ſententia multi alii ſunt. Herodotus ἐκ λίμνης μεγάλης ὁρμᾶσθαι D ait: cujus ſententiam veram eſſe noſtræ ætatis docti homines tradunt. Ptolemæus ἐν τῇ ἀγνώστῳ γῇ fontem Tanais ſtatuit. *Idem.* Vide Herodot. IV. c. 123.

4. Οὐ μὴν ὡς ἂν κατὰ διάμετρον) quæ fuit τῶν χαριεστέρων ut ait libro ſecundo ſententia. Vide locum pag. 108. *Idem.*

5. Ἐν τοῖς Καυκασίοις ὄρεσι) Hos ſequitur Ammianus XXXII. 8. *Tanais* (ait) *inter Caucaſias oriens rupes, per ſinuoſos labitur circumflexus, Aſiamque diſterminans ab Europa in ſtagnis Mæoticis deliteſcit.* Sic & Dionyſius Afer ℣ſ. 663.

Τοῦ δ᾽ ἤτοι πηγαὶ μὲν ἐν οὔρεσι Καυκασίοισι
Τηλόθι μορμύρουσιν. i. e.
Hujus ſane fontes quidem in montibus Caucaſiis
Procul murmurant. Idem.

6. Οἱ δ᾽ ἀπὸ τῶν ἄνω μ.) Ridiculam horum opinionem pluribus refutavit lib. ſecundo pag. 107. & verò res per ſe clamat ipſa. *Idem.*

Tanais ipsa quoque appellata, condita à Græcis Bosporum incolentibus. Hanc jussa facere detrectantem rex Polemo nuper evastavit: commune fuit emporium Europæorum Asianorumque Nomadum, & iis qui è Bosporo per paludem navigabant: alteris mancipia & pelles adferentibus, & quæ aliæ sunt Nomadum merces, alteris vestem, vinum aliaque ad cicurem vitam pertinentia permutantibus. Ante emporium ad c. stadia sita est Alopecia insula, quam convenæ homines habitant. Sunt & aliæ parvæ insulæ ponè in palude. Tanais á faucibus Mæotidis paludis abest recta adversus septentrionem navigatione stadiis CIƆ CIƆ CC: neque multo plura sunt, si quis oram legat. ¶ Naviganti ponè terram à Tanai intra IƆ ccc. stadia fluvius occurrit, qui magnus Rhombites dicitur, ubi plurimi pisces ad salsamenta capiuntur: deinde ad alia IƆ CCC. Rhombites parvus, promontorium quod & ipsum capturas habet piscium, sed minores. Priores pro receptaculis usurpant minutas insulas in minore Rhombite, ipsi Mæotæ opus faciunt: ubique enim ea in ora Mæotæ accolunt, agricolæ quidem, sed non minùs quàm Nomades bellicosi. Dividuntur in gentes complures: quarum propiores Tanaidi, feriores sunt, Bosporo viciniores magis mansuetæ. A Rhombite minore IƆC. sunt stadia ad Tyramben, & fluvium Anticeitam: deinde CXX. ad pagum Cimbricum: ubi naves solvunt qui paludem navigant. In ora hac etiam speculæ sunt, quæ Clazomeniorum dicuntur.

A οἰκεῖται Τάναϊς, κτίσμα τῶν τὸν Βόσπορον ἐχόντων Ἑλλήνων· νεωστὶ μὲν οὖν ἐξεπόρθησεν αὐτὴν Πολέμων ὁ βασιλεὺς ἀπειθοῦσαν· [1] ἦν δ᾽ ἐμπορεῖον κοινὸν τῶν τε Ἀσιανῶν καὶ τῶν Εὐρωπαίων Νομάδων, καὶ τῶν ἐκ Βοσπόρου τὴν λίμνην πλεόντων, τῶν μὲν, ἀνδράποδα ἀγόντων καὶ δέρματα, καὶ εἴτι ἄλλο τῶν Νομαδικῶν, τῶν δ᾽ ἐσθῆτα καὶ οἶνον, καὶ τ᾽ ἄλλα ὅσα τῆς ἡμέρου διαίτης οἰκεῖα ἀντιφορτιζομένων. Πρόκειται δ᾽ ἐν ἑκατὸν σταδίοις τοῦ ἐμπορείου [2] νῆσος Ἀλωπεκία, κατοικία μιγάδων ἀνθρώπων. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα νησίδια πλησίον ἐν τῇ λίμνῃ· [3] διέχει δὲ τοῦ στόματος τῆς Μαιώτιδος εὐθυπλοοῦσι ἐπὶ τὰ βόρεια, B δισχιλίους καὶ διακοσίους σταδίους ὁ Τάναϊς· [4] οὐ πολὺ δὲ πλείους εἰσὶ παραλεγομένῳ τὴν γῆν. Ἐν δὲ τῷ παράπλῳ τῷ παρὰ γῆν, πρῶτον μέν ἐστιν ἀπὸ τοῦ Τανάϊδος προϊοῦσιν ἐν ὀκτακοσίοις σταδίοις, [5] ὁ Μέγας καλούμενος Ῥομβίτης, ἐν ᾧ τὰ πλεῖστα ἁλιεύματα τῶν εἰς ταριχείας ἰχθύων· ἔπειτα ἐν ἄλλοις ὀκτακοσίοις [6] ὁ ἐλάσσων Ῥομβίτης, * ἄκρα ἔχουσα καὶ αὐτὴ ἁλιείας ἐλάττους· * ἔχουσι δὲ οἱ μὲν πρότερον νησία ὁρμητήρια, οἱ δ᾽ ἐν τῷ μικρῷ Ῥομβίτῃ αὐτοί εἰσιν οἱ Μαιῶται ἐργαζόμενοι· οἰκοῦσι γὰρ ἐν τῷ παράπλῳ τούτῳ παντὶ οἱ Μαιῶται, γεωργοὶ μὲν, οὐχ ἧττον δὲ τῶν Νομάδων C πολεμισταί· διῄρηνται δὲ εἰς ἔθνη πλείω, τὰ μὲν πλησίον τοῦ Τανάϊδος ἀγριώτερα, τὰ δὲ συνάπτοντα τῷ Βοσπόρῳ χειροήθη μᾶλλον. Ἀπὸ γὰρ τοῦ μικροῦ Ῥομβίτου στάδιοι εἰσὶν ἑξακόσιοι [7] ἐπὶ Τυράμβην, [8] καὶ τὸν Ἀντικείτην ποταμόν· εἶθ᾽ ἑκατὸν καὶ εἴκοσι, [9] ἐπὶ τὴν κώμην τὴν Κιμβρικήν, ἥ τις ἐστὶν ἀφετήριον τοῖς τὴν λίμνην πλέουσιν· ἐν δὲ τῷ παράπλῳ τούτῳ, καὶ [10] σκοπαί τινες λέγονται Κλαζομενίων.

* Corruptus locus. Lego, καὶ ἄκρα.
* Lego, ἔχουσι μὲν οὖν οἱ περὶ τὸν πρότερον.
p. 494.

1. Ἦν δὲ ἐμπορεῖον κοινὸν) Imo, ipsa quoque urbs Emporium est appellata. Alexander Polyhistor Κατὰ δὲ τὰς εἰς τὴν λίμνην τὴν Μαιῶτιν ἐκβολὰς τοῦ Ταναΐδος πόλις Ἑλληνικὴ ἔκτισται Ταναῒς, ἥτις καὶ Ἐμπόριον ὀνομάζεται. Ptolemæus urbem Tanain collocat μεταξὺ τῶν στομάτων. *Casaub.*

2. Νῆσος Ἀλωπεκία) Ptolem. Νῆσος δὲ παράκειται ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Ταναΐδος ποταμοῦ ἀλωπεκία, ἡ καὶ Ταναῒς νῆσος. Plinius IV. c. 12. *Alopecen* vocat. *Idem.* Pineto *l'isle des Renardt.*

3. Διέχει δὲ τοῦ στόματος τῆς Μαιώτι.) Sic etiam lib. septimo p. 310. Plinius in eodem intervallo notando nonnihil variat: *Ab ostio*, ait, *Mæotidis ad Tanais ostium directo cursu* CCCLXXV. M. *passuum esse constat.* quæ efficiunt stadia ter mille: quod mireris merito propter vocem, constat. Vide eundem lib. VI. cap. 11. *Idem.*

4. Οὐ πολὺ δὲ πλείους εἰσὶ) Intellige hæc verba de Asiatico paludis latere: nam de Europæo falsissimum esset: ut ex lib. septimo constat. *Idem.*

5. Ὁ μέγας καλούμενος Ῥομβίτης) Rhombitas fluvios etiam Ptolem. duos agnoscit, majorem & minorem. *Idem.* Rhombites memoratur Amm. Marcellino XXII. c. 9. p. 314. ed. Parisin. 1681.

6. Ὁ ἐλάσσων Ῥομβίτης, ἄκρα ἔχουσα) Scilicet Rhombites minor non est fluvius, sed promontorium, fallitque nos Ptolemæus, qui ποταμὸν appellat. Imo fefellit parum attentos interpretes falsa & D corrupta γραφή. Tu si me audis totum locum sic leges: Ἔπειτα ἐν ἄλλοις ὀκτακοσίοις ὁ ἐλάσσων Ῥομβίτης, καὶ ἄκρα ἔχουσα καὶ αὐτὴ ἁλιείας, ἐλάττους δέ. ἔχουσι μὲν οὖν οἱ περὶ τὸν πρότερον τὰ νησία ὁρμητήρια· οἱ δ᾽ ἐν τῷ, &c. Nolim affirmare in hæc prorsus verba conceptum à Strabone fuisse hunc locum: sententiam quidem haud absimilem fuisse, hoc verò affirmare ausim. *Idem.*

7. Ἐπὶ Τυράμβην) Ptolemæus, Ῥομβείτου μικροῦ, ποταμοῦ ἐκβολαί. Ἀζαβῆτις ταινία. τυράμβη. *Idem.*

8. Καὶ τὸν Ἀντικείτην ποταμόν) Sequitur apud Ptolem. Ἀττικίτου ποταμοῦ ἐκβολαί. Sed Strabonis γραφὴν non censeo esse mutandam. *Idem.* Aldus Ἀντικίτην.

9. Ἐπὶ τὴν κώμην Κιμμερικὴν) Ptolemæus Κιμμερικὸν ἄκρον vocat. *Idem.*

10. Σκοπαί τινες λέγονται Κλαζομενίων) Hinc vult nos colligere fuisse quando illa loca Clazomenii obtinerent. Plinius de hac ora Mæotis H. Nat. VI. cap. 7. *Tenuere finitima primi Cares, dein Clazomenii & Mæones, postea Panticapenses.* Idem.

A 1 Τὸ δὲ Κιμμερικὸν, πόλις ἦν πρότερον ἐπὶ χερρονήσου ἱδρυμένη, τὸν ἰσθμὸν τάφρῳ καὶ χώματι κλείουσα· ἐκέκτηντο δ' οἱ * Κιμμέριοι μεγάλην ποτὲ ἐν τῷ Βοσπόρῳ δύναμιν· διόπερ καὶ Κιμμερικὸς Βόσπορος ὠνομάσθη· οὗτοι δ' εἰσὶν οἱ τοὺς τὴν μεσόγαιαν οἰκοῦντας ἐν τοῖς δεξιοῖς μέρεσι τοῦ Πόντου 2 μέχρι Ἰωνίας ἐπιδραμόντες. Τούτους μὲν οὖν ἐξήλασαν ἐκ τῶν τόπων Σκύθαι· τοὺς δὲ Σκύθας Ἕλληνες, οἱ Παντικάπαιον καὶ τὰς ἄλλας οἰκίσαντες πόλεις, τὰς ἐν Βοσπόρῳ. εἶτ' ἐπὶ τὴν Ἀχίλλειον * κώμην, εἴκοσι στάδια, ἐν ᾗ τὸ Ἀχιλλέως ἱερόν· 3 ἐνταῦθα δ' ἐστὶν ὁ στενώτατος πορθμὸς τοῦ στόματος τῆς Μαιώτιδος, ὅσον εἴκοσι σταδίων, ἢ καὶ πλειόνων, ἔχων ἐν τῇ περαίᾳ B τὸ * Μυρμήκιον κώμην, 5 πλησίον δ' ἐστὶ τοῦ Ἡρακλείου, καὶ τὸ Παρθένιον· 6 ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ τὸ Σατύρου μνῆμα, ἐννενήκοντα στάδιοι· τοῦτο δ' ἐστὶν ἐπ' ἄκρας τινὸς χωστὸν ἀνδρὸς τῶν ἐπιφανῶς δυναστευσάντων τοῦ Βοσπόρου. πλησίον δὲ κώμη Πατραεὺς, ἀφ' ἧς ἐπὶ κώμην Κοροκονδάμην ἑκατὸν τριάκοντα· αὕτη δ' ἐστὶ τοῦ Κιμμερικοῦ καλουμένου Βοσπόρου πέρας· καλεῖται δὲ οὕτως ὁ στενωπὸς, ἐπὶ τοῦ στόματος τῆς Μαιώτιδος, ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸ Ἀχίλλειον, καὶ τὸ Μυρμήκιον στενῶν διατείνων μέχρι 7 πρὸς τὴν Κοροκονδάμην, καὶ τὸ ἀντικείμενον αὐτῇ κώμιον τῆς Παντικαπαίων γῆς ὄνομα C Ἄκρα, ἑβδομήκοντα σταδίων διειργόμενον πορθμῷ· μέχρι γὰρ δεῦρο, καὶ ὁ κρύσταλλος διατείνει, πηττομένης τῆς Μαιώτιδος κατὰ τοὺς κρυμοὺς ὥστε πεζεύεσθαι. Ἅπας δ' ἐστὶν εὐλίμενος ὁ στενωπὸς οὗτος. Ὑπέρκειται δὲ τῆς Κοροκονδάμης εὐμεγέθης λίμνη, ἣν καλοῦσιν ἀπ' αὐτῆς Κοροκονδαμῆτιν· ἐκδίδωσι δ' ἀπὸ δέκα σταδίων τῆς κώμης εἰς τὴν θάλατταν· ἐμβάλλει δὲ εἰς τὴν λίμνην 8 ἀποῤῥὼξ τὶς τοῦ Ἀντικείτου ποταμοῦ, καὶ ποιεῖ νῆσον περίκλυστόν τινα ταύτῃ τε τῇ λίμνῃ

* Scripti, Κιμμερικοί

* Scripti, πόλιν.

* Legendum puto Μυρμήκιον κώμην καὶ τὸ Παρθένιον.

¶ Cimmericum urbs fuit quondam, in peninsula jacens, isthmum fossa & aggere claudens. Fuit quodam tempore magna Cimmeriorum in Bosporo potentia, qui & Cimmerius ab iis dictus fuit. Hi sunt qui regiones continentis à dextra Ponti sitas usque ad Ioniam incursionibus vexaverunt. Atque hos quidem Scythæ istis è locis expulerunt: Scythas Græci, qui Panticapæum & alias in Bosporo urbes condiderunt. Deinceps ad Achilleum pagum, stadia XX. ubi fanum est Achillis. Ibi angustissimus est trajectus oris Mæoticæ paludis, XX. circiter aut amplius stadiorum: in altera continente opponitur Myrmecium pagus 4 vicinum Herculeo. Parthenium deinceps ab Achilleo sequitur. Inde ad Satyri monumentum stadia XC: id est ager in quodam promontorio, factus ob memoriam viri cujusdam qui in Bosporo potentia claruit. Propè pagus est Patraeus: inde ad pagum Corocondamen CXXX. Hic est finis Bospori Cimmerici. Sic autem fauces appellantur in ore Mæotidis, ab angustiis quæ juxta Achilleum & Myrmecium sunt, pertinentes usque ad Corocondamen, & huic oppositum vicum Panticapæorum terræ, qui Acra dicitur, freto stadiorum LXX. interceptis: eo enim usque etiam glacies pervenit, Mæotide per hyemem congelante interdum, ita ut ambulari pedibus possit. Totæ illæ angustiæ portus habent bonos. Supra Corocondamen lacus est justæ magnitudinis, quem ab ea vocant Corocondametin; is ad X. à pago stadia in mare, effluit in lacum hunc etiam pars Anticeitæ fluvii, insulamque efficit ambitam palude hac,

1. Τὸ δὲ Κιμμερικὸν, πόλις ἦν) Plinius L. VI. c. 6. sitam refert, in ultimo ostio, anteáque Cerberion fuisse vocatum. De Cimmeriorum regno vide lib. VII. p. 309. ubi etiam de eorum regibus scripsimus cum cura. *Cas.*

2. Μέχρι Ἰωνίας ἐπιδραμόντες) Vide ad librum primum. p. 6. *Idem.*

3. Ἐνταῦθα δ' ἐστὶν ὁ στενώτατος) Paulò aliter lib. VII. pag. 310. Nam ibi τὸ στενώτατον dicebatur esse inter Achilleum & Parthenium. *Idem.*

4. *Vicinum Heracleo.*) Hoc quidem in Taurica Cherroneso ponit Ptolemæus in IIX Asiæ tabula. Parthenium verò & quæ sequuntur. Bospori sunt, de quo non dubitandum arbitror. Itaque locus integer non est. Sententiam puto esse. Myrmecium vicinum est Heracleo sive Herculeo. Cæterùm ab Achilleo sequitur Parthenium. idque secutus sum. *Xyland.*

5. Πλησίον δ' ἐστὶ τοῦ Ἡρακλείου) Legendum censeo. ἔχον ἐν τῇ περαίᾳ τὸ Μυρμήκιον πόλιν, καὶ τὸ Παρθένιον· πλησίον δ' ἐστὶ τοῦ Ἡρακλείου τὸ Παρθένιον. D Sanè præter rei veritatem ipsa phrasis indicat commissum hîc quoque fuisse, quod toties in hoc auctore deprehendimus: ut videlicet vox Παρθένιον bis à Strabone posita, semel ab impuro librario fuerit prætermissa. *Casaub.*

6. Ἐντεῦθεν δὲ) Inde, hoc est, ab Achilleo. Redit enim ad priorem περιήγησιν. Satyrus autem hic fuit, opinor, unus ex iis quos commemoravimus ad lib. VII. p. 310. *Idem.*

7. Πρὸς τὴν Κοροκονδάμην) Sic apud Ptolem. vocatur. *Idem.*

8. Ἀποῤῥὼξ τὶς τοῦ Ἀντικείτου) Ignoscat mihi Strabo: Falsum puto quod ait. Nam Ptolemæus docet nos esse alia flumina inter Anticiten & Corocondamen: ut si vera sint hæc, necesse sit hanc Anticitæ ἀποῤῥῶγα subterlabi non paucos fluvios: quod etsi fortasse novum non esset: tamen vix credo: præsertim cum de ea re Strabo nihil dicat. Vide hic Pomponium Melam. I. 19.

1. Τοῦ-

& Mæotide, & fluvio. Sunt qui fluvium hunc Hypanin appellant, ut eum qui eſt apud Boryſthenem. Ubi intra Corocondamitem navigaveris, Phanagoria eſt memorabilis urbs, & Cepi, & Hermonaſſa, & Apaturum Veneris fanum. De his Phanagoria & Cepi ſitæ ſunt in introitu ad lævam inſulæ: reliqua ad dextram, trans Hypanim in Sindica. In hac etiam Gorgippia eſt, & Sindicorum regia vicina mari, & Aborace. Quia autem regulis Boſpori hi parent, univerſi Boſporani dicuntur. Caput Europæorum Boſporanorum eſt Panticapæum Aſianorum Phanagoræ urbs, nam & ſic vocatur. Et videtur Phanagoria emporium eſſe eorum quæ ex Mæotide, ſupraque ſitis barbaris regionibus devehuntur: Panticapæum eorum quæ è mari eodem adferuntur. Habet Phanagoria templum Veneris Apaturi inſigne: nomen deæ à fabula ſumpta occaſione à dolo (*apate*) deducunt: ibi locorum Venerem, cùm eam Gigantes adorirentur, Herculem acciviſſe, inque ſpelunca quadam abſcondidiſſe, deinde ſingulos Gigantes excepiſſe, & Herculi unum poſt alium per fraudem necandum præbuiſſe.

¶ De Mæotis ſunt Sindi, Dandarii, Toreatæ, Agri, Arrichi, Tarpetes, Obidiaceni, Sittaceni, Doſci, alii plures: nec non Aſpungitani, inter Phanagoriam habitantes & Gorgippiam ad 10. ſtadia: quibus cùm inſidiaretur ſub amicitiæ prætextu

A καὶ τῇ Μαιώτιδι καὶ τῷ ποταμῷ· τινὲς δὲ καὶ [1] τοῦτον τὸν ποταμὸν Ὕπανιν προσαγορεύουσι, καθάπερ καὶ τὸν πρὸς τῷ Βορυσθένει. Εἰσπλεύσαντι δὲ εἰς τὴν Κοροκονδαμῆτιν, [2] ἥ τε Φαναγορία ἐστὶ πόλις ἀξιόλογος, * [3] καὶ Κῆπος, [4] καὶ Ἑρμώνασσα, [5] καὶ τὸ Ἀπάτουρον τὸ τῆς Ἀφροδίτης ἱερόν· ὧν ἡ Φαναγορία * καὶ ὁ Κῆπος κεῖται ἐν τῇ λεχθείσῃ νήσῳ ἵδρυνται, εἰσπλέοντι ἐν ἀριστερᾷ· αἱ δὲ λοιπαὶ πόλεις ἐν δεξιᾷ πέραν Ὑπάνιος, ἐν τῇ Σινδικῇ· [6] ἔστι δὲ καὶ Γοργιππία· ἐν δὲ τῇ Σινδικῇ τὸ βασίλειον τῶν Σινδῶν πλησίον θαλάττης, καὶ Ἀβοράκη· Τοῖς δὲ τοῦ Βοσπόρου δυνάσταις ὑπήκοοι ὄντες, ἅπαντες Βοσπορανοὶ καλοῦνται·
B καὶ ἔστι τῶν μὲν Εὐρωπαίων Βοσπορανῶν μητρόπολις τὸ Παντικάπαιον· τῶν δ' Ἀσιανῶν * τοῦ Φαναγόρου· καλεῖται γὰρ καὶ οὕτως ἡ πόλις· καὶ δοκεῖ τῶν μὲν ἐκ τῆς Μαιώτιδος καὶ τῆς ὑπερκειμένης βαρβάρου κατακομιζομένων ἐμπορεῖον εἶναι [7] τὰ Φαναγόρεια· τῶν δ' ἐκ τῆς θαλάττης ἀναφερομένων ἐκεῖσε τὸ Παντικάπαιον· ἔστι δὲ καὶ ἐν τῇ Φαναγορίᾳ τῆς Ἀφροδίτης ἱερὸν ἐπίσημον τῆς Ἀπατούρου· [8] ἐτυμολογοῦσι δὲ τὸ ἐπίθετον τῆς θεοῦ μῦθόν τινα προστησάμενοι, ὡς ἐπιθεμένων ἐνταῦθα τῇ θεῷ τῶν Γιγάντων, ἐπικαλεσαμένη τὸν Ἡρακλέα, κρύψαι ἐν * κευθμῶνι τινὶ, εἶτα τῶν Γιγάντων ἕκαστον δεχομένη καθ' ἕνα, τῷ Ἡρακλεῖ
C παραδιδοῖ δολοφονεῖν ἐξ ἀπάτης.

Τῶν Μαιωτῶν δ' εἰσὶν [9] αὐτοί τε οἱ Σίνδοι, [10] καὶ Δανδάριοι, [11] καὶ Τορεάται, καὶ Ἄγροι, [12] καὶ Ἀρριχοί· ἔτι δὲ Τάρπητες, Ὀβιδιακηνοὶ, [13] Σιττακηνοὶ, [14] Δόσκοι, ἄλλοι πλείους· τούτων δ' εἰσὶ καὶ οἱ * [15] Ἀσπουγγιτανοὶ, μεταξὺ Φαναγορίας οἰκοῦντες καὶ Γοργιππίας, ἐν πεντακοσίοις σταδίοις· οἷς ἐπιθέμενος

p. 495.
* Scripti, καὶ Κῆποι.
* Manuſſ. καὶ οἱ Κῆποι. In aliis ἡ Κῆπος.
* Aldi cod. τὸ Φαναγόρου ſcripti q. Φανάρου.
* Scripti, κευθμῷ.
* Lego, Ἀσπουργιανοί.

1. Τοῦτον τὸν ποταμὸν Ὕπανιν προσα.) Huc pertinet quod ex Alexandro Polyhiſtore refert Stephanus: Hypanin fluvium eſſe inter Pontum & lacum Mæotin, qui διχῆ σχιζόμενος, parte ſui in Mæotin ingrediatur, parte altera in Pontum. Hæc autem omnia à Ptolemæo ſunt omiſſa. *Caſaub.*

2. Ἥτε Φαναγορία) Ptolemæo φαναγορία. in Epitome Φαιναγορία. Latinis *Phanagoria* & Stephano φαναγόρεια. *Idem.*

3. Καὶ Κῆπος) Alii numero plurali Cepos vocant. Plinius H. Nat. L. VI. c. 6. *Oppida in aditu Boſphori primò Hermonaſſa, dein Cepi Mileſiorum.* Diodorus lib. XX. κατισχυθεὶς δὲ καὶ φυγὼν εἰς τοὺς καλουμένους Κήπους, ἀνῃρέθη. *Idem.*

4. Καὶ Ἑρμώνασσα) Hujus omnes Geographi faciunt mentionem. *Idem.*

5. Καὶ τὸ Ἀπάτουρον) Plinius H. Nat. VI. c. 6. *pene deſertum Apaturon* appellat: ideo Ptol. non meminit: De eo multa Stephanus, qui hunc locum citat. *Idem.*

6. Ἔστι δὲ καὶ Γοργιππία) Stephanus, Γοργίππια, πόλις Ἰνδικῆς. Lege Σινδικῆς. *Idem.*

7. Τὰ Φαναγόρια) Stephanus legit cum dipthongo. τὰ φαναγόρεια. *Idem.*

8. Ἐτυμολογοῦσι δὲ) Refert iſta Stephanus in voce Ἀπάτουρον. *Idem.*

9. Αὐτοί τε οἱ Σινδοί) Stephanus, Σινδοί ἀπὸ μεσημβρίας τῆς Μαιώτιδος λίμνης. ἔνιοι δὲ καὶ τὸ Σινδικὸν γένος φασὶν εἶναι Μαιωτῶν ἀπόσπασμα. *Idem.*

10. Καὶ Δανδάριοι) Stephanus, Δανδάριοι ἔθνος περὶ τὸν Καύκασον, ὡς Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. Plinius H.N. Lib. VI. c 7. *Dandaros* nominat. *Idem.*

11. καὶ Τορεάται) Plinius H. N. Lib. VI. cap. 5. *Toretas* appellat: & Stephanus, Τορέται ἔθνος Ποντικόν. *Toreatas* tamen Mela Lib. I. c. 19. *Idem.*

D 12. Καὶ Ἀρριχοί) Scribe, Ἀρρηχοὶ per η non ι. Stephanus Ἀρρηχοί, ἔθνος Μαιωτῶν. Στράβων ἑνδεκάτῃ. Confirmat & Plinius, *Arechos* nuncupans, ſic & in Mela legendum, quamquam apud Ptolem. eſſe Ἀριχοὶ non me fugit. *Idem.* Melæ verba habent, *oram quæ à Boſporo ad Tanaim uſque deflectitur, Mæotia incolunt Toreatæ, Arrechi, Phicones*, quæ ultima hoc modo refingit Clar. Jac. Gronovius *Tatræ, Serachi, Phicores.*

13. Σιττακηνοὶ) An hi ſunt Σπακηνοὶ quos Stephanus Perſis adſcribit, quorum infra ſæpius fiet mentio? Non puto: Mæotæ enim ſunt qui recenſentur. *Idem.*

14. Δόσκοι) De his quæro adhuc: Non enim ſunt, opinor, Doriſci Plinii. *Idem.*

15. Οἱ Ἀσπουγγιτανοὶ) Lege ut libro XII. p. 556. Ἀσπουργιανοί. Stephanus, Ἀσπουργιανοὶ, ἔθνος τῶν περὶ τὴν Μαιῶτιν λίμνην. Deinde iſtum locum deſcribit. *Idem.*

1. Φαρ-

Πολέμων ὁ βασιλεὺς ἐπὶ προσποιήσει φιλίας, οὐ A
λαθὼν, ἀντεστρατηγήθη, καὶ ζωγρίᾳ ληφθεὶς ἀπέθανε. Τῶν δὲ συμπάντων Μαιωτῶν τῶν Ἀσιανῶν, οἱ μὲν ὑπήκουον τῶν τὸ ἐμπορεῖον ἐχόντων, τὸ ἐν τῷ Ταναΐδι· οἱ δὲ, τῶν Βοσπορανῶν· τότε δ' ἀφίσταντο ἄλλοτ' ἄλλοι· πολλάκις δ' οἱ τῶν Βοσπορανῶν ἡγεμόνες, καὶ τὰ μέχρι τοῦ Ταναΐδος κατεῖχον, καὶ μάλιστα οἱ ὕστατοι [1] Φαρνάκης [2] καὶ Κασάνδρος καὶ Πολέμων. Φαρνάκης δέ ποτε καὶ τὸν Ὕπανιν τοῖς Δανδαρίοις ἐπαγαγεῖν λέγεται διά τινος παλαιᾶς * διώρυχος ἀνακαθάρας αὐτὴν, κατακλύσαι τὴν χώραν· μετὰ δὲ τὴν Σινδικὴν καὶ τὴν Γοργιππίαν ἐπὶ τῇ θαλάττῃ ἡ τῶν Ἀχαιῶν καὶ Ζυγῶν καὶ Ἡνιόχων παραλία τὸ πλέον ἀλίμενος καὶ ὀρεινὴ, B
τοῦ Καυκάσου μέρος οὖσα. ζῶσι δὲ ἀπὸ τῶν κατὰ θάλατταν λῃστηρίων, ἀκάτια ἔχοντες λεπτὰ στενὰ καὶ κοῦφα, ὅσον ἀνθρώπους πέντε καὶ εἴκοσι δεχόμενα· σπάνιον δὲ τριάκοντα δέξασθαι τοὺς πάντας δυνάμενα· [3] καλοῦσι δ' αὐτὰ οἱ Ἕλληνες καμάρας. [4] Φασὶ δ' ἀπὸ τῆς Ἰάσονος στρατιᾶς, τοὺς μὲν Φθιώτας Ἀχαιοὺς τὴν ἐνθάδε Ἀχαΐαν οἰκῆσαι, [5] Λάκωνας δὲ τὴν Ἡνιοχίαν, [6] ὧν ἦρχον Ῥέκας καὶ Ἀμφίστρατος οἱ τῶν Διοσκούρων ἡνίοχοι· καὶ τοὺς Ἡνιόχους ἀπὸ τούτων εἰκὸς ὠνομάσθαι· τῶν δ' οὖν καμαρῶν στόλους κατασκευαζόμενοι καὶ ἐπιπλέοντες, τοτὲ μὲν ταῖς ὁλκάσι, τοτὲ δὲ χώρᾳ τινὶ ἢ καὶ πόλει τινὶ θαλατ- C
τοκρατοῦσι· [7] προσλαμβάνουσι δ' ἔσθ' ὅτε καὶ οἱ τὸν Βόσπορον ἔχοντες, ὑφόρμους χορηγοῦντες,

* Scripti, διώρυγος.

p. 496.

rex Polemon, re comperta bellum eis inferens in potestatem eorum vivus pervenit & interiit. De universis Mæotis Asianis alii paruerunt emporium Tanaidis tenentibus, alii Bosporanis: interdum etiam alii ad alios defecerunt. Sæpe Bosporani reguli usque ad Tanain omnia obtinuerunt: maximè ultimi Pharnaces, Casander, Polemo. Pharnacen etiam ferunt Hypanin fluvium expurgata quadam vetere fossa Dandariis induxisse, agrumque eorum proluisse. Post Sindicam & Gorgippiam ad mare ora est Achæorum, Zygorum, & Heniochorum, maxima sui parte importuosa & montosa, utpote portio Caucasi. Vivunt isti è prædationibus maritimis. Lembos habent exiles, angustos, atque leves, ad XXV. hominum, aut ut plurimùm XXX. capaces: Græci KAMARAS vocant. Ajunt ab Jasonis expeditione Phthiotas Achæos Achajam quæ isthic est habitasse, Lacones Heniochiam, horum duces fuisse Rhecam & Amphistratum, aurigas Castorum, unde etiam genti nomen: *est enim heniochus Græcis auriga*: Proinde camararum classe parata imponunt isti aliquando onerarias naves, aliquando regionem urbemve aliquam, & mare obtinent. Nonnunquam eos Bosporani recipiunt, navalia eis suppeditantes,

1. Φαρνάκης) De hoc multa Dio, Appian. alii. *Cas.*

2. Καὶ Κάσανδρος) Lego Ἄσανδρος, de quo libro VII. pag. 311. *Idem.*

3. Καλοῦσι δ' αὐτὰ οἱ Ἕλληνες καμάρας) Ascribam harum descriptionem elegantissimam ex Cornelio Tacito, Histor. lib. III c. 47. *Quin & barbari contemtius vagabantur, fabricatis repente navibus (quas camaras vocant) arctis lateribus, lata alvo, sine vinculo æris aut ferri connexis,* (alii *connexa*:) *& tumido mari, prout flatus attollitur, summa navium tabulis augent, donec in modum tecti claudantur: Sic inter undas volvuntur, pari utrinque prora, & mutabili remigio, quando hinc vel illinc appellere indiscretum & innoxium est.* Ex hac accurata descriptione ratio nominis apparet: Nam quia erant illæ naves ita fabricatæ, ut claudi possent in modum tecti, ideo camaræ sunt appellatæ. καμάρα enim (quæ vox originem è lingua Hebræa habet) fornix est, sive tectum in modum fornicis. Sic plaustri genus quia similiter tegebatur [*arceram* leges decemvirales vocabant: vide A. Gellium L. XX. c. 1.] καμάραν appellant Herodotus & Dio lib. XXXVI. de quo accipienda videntur quæ scribit Strabo lib. VII. p. 294. de Cimbris loquens, ἐν δὲ τοῖς ἀγῶσιν ἔτυπτον τὰς βύρσας τὰς περιτεταμένας τοῖς γέρροις τῶν ἁρμαμαξῶν. Nam de camaris puto eum loqui: Porro autem, camaræ hæ Camaritis (vel Camarinis ut quidam appellant) nomen dedere, quorum meminit Marcellinus. XXII. 8. Dionysius poëta vs. 700.

Καὶ Καμαριτάων φῦλον μέγα.

Etiam Camaritarum natio magna. Idem.

4. Φασὶ δ' ἀπὸ τῆς Ἰάσονος στρατιᾶς) Dionysius Afer longè aliter narrat: Nam de classe Agamemnonis fuisse istos canit. vers. 682.

—— Καὶ ἀλκήεντες Ἀχαιοί.
Τοὺς ποτ' ἀπὸ Ξάνθοιο καὶ Ἰδαίου Σιμόεντος
Πνοιαὶ νοσφίσσαντο νότοιό τε καὶ βορέαο
Ἑσπομένους μετὰ δῆριν Ἀρητιάδῃ βασιλῆϊ.
—— *Et strenui Achæi,*
Quos olim à Xantho & Idæo Simoënte (à Troja)
Flatus abduxerunt austrique & aquilonis
Sequentes ad bellum Martia fortitudine præditum
(Vel à Marte oriundum, vel Martis filium) regem.

Cum Dionysio consentit Appianus in Mithridatico. Eustathius hoc loco legit στρατείας. Ammianus de Achæorum origine sic sentit lib. XXII. c. 8. *Paulum ab his secernuntur Achæi, qui bello anteriore quodam apud Trojam consummato, non cùm super Helena certaretur, ut auctores prodidere nonnulli, in Pontum reflantibus ventis errore delatis &c.* *Idem.* D

5. Λάκωνας δὲ τὴν Ἡνιοχίαν) Dionysius. vs. 686.

Τοῖς δ' ἐπιναιετάουσιν ὁμούριον αἶαν ἔχοντες.
Ἡνίοχοι, Ζύγιοί τε Λακωνίδος ἔκγονοι ἄνης.
Post hos autem habitant vicinam terram tenentes
Heniochi, Zygiique Pelasgica oriundi terra.

Ad quem locum vide Eustathium. *Idem.*

6. Ὧν ἦρχον Ῥέκας καὶ Ἀμφίστρατος) Non ita Plinius nominant H. Nat. L. VI. c. 5. *Sunt qui conditam Dioscurialem ab Amphito & Thelchio Castoris ac Pollucis aurigis putent, à quibus ortam Heniochorum gentem feram constat.* Aliter Pomponius I. c. 19. & Justinus aliter lib. XLII. c. 3. *Idem.* Isidorus Orig. XV. c. 1. & A. Marcellin. XXII. 8. pro *Rheca* & *Amphistrato* leg. Amphitum & Cercium: ubi H. Vales. A. Strabone in Lib. XI. Ῥέκας καὶ Ἀμφίστρατος dicuntur: forte pro Κρέκας: unde Latini Crecium, ac mox Cercium finxere.

7. Προσλαμβάνουσι δὲ) προσλαμβάνειν est adjuvare. *Id.*

1. Λεπτὰ

& forum, ac prædæ diſtrahendæ opportunitatem. Domum reverſi, qui navalibus carent, camaras humeris impoſitas, in ſylvas portant: in quibus etiam habitant, parum fertilem arantes tellurem: rurſum ad mare eas deportant, ubi navigandi tempus advenit. Idem faciunt etiam in alieno ſolo, cognita habentes ſylveſtria loca, in quibus abſcondentes camaras, ipſi pedites noctu vagantur atque interdiu plagii cauſa faciundi: facilè autem homines abductos patiuntur redimi, iis qui amiſerunt homines rem poſtquam avecti fuerint ſignificantes. Iis ſanè in regionibus, quibus princeps aliquis præeſt, injuria affectis præſidium in magiſtratu eſt aliquod: ſæpe enim prædones viciſſim adoriuntur, camaraſque unà cum vectoribus abducunt. Quæ Romanis ſubſunt, minùs habent auxilii, ob negligentiam eorum qui mittuntur. Talis eſt iſtarum vita gentium. Sed & iſtæ reguntur ab iis, quos Sceptrigeros appellant: qui ipſi regibus aut tyrannis parent. Equidem Heniochi quatuor reges habuerunt, quo tempore Mithridates fugiens ex avita ditione in Boſporum, per ipſorum regionem tranſivit: nam hæc ei pervia fuit. De Zygiorum autem tranſitu ſpem abjiciens ob locorum difficultates iſtorum & feritatem hominum, ægrè per oram inceſſit, plerumque mare conſcendens, donec ad Achæos venit: à quibus admiſſus, iter perfecit è Phaſide factum ad ſtadiorum pœnè quatuor millia. ¶ Statim itaque à Corocondama verſus orientem navigatio eſt. Stadiis cxxc. inde Sindiacus eſt portus, urbs. Deinde poſt cccc. Bata quæ vocantur, 7 pagus & portus: quà maximè huic oræ verſus meridiem oppoſita videtur eſſe Sinope, ſicut Carambin diximus

A καὶ ἀγορὰν καὶ διάθεσιν τῶν ἁρπαζομένων· ἐπανιόντες δὲ εἰς τὰ οἰκεῖα χωρία, ναυλοχεῖν οὐκ ἔχοντες, ἀναθέμενοι τοῖς ὤμοις τὰς καμάρας, ἀναφέρουσιν ἐπὶ τοὺς δρυμοὺς, ἐν οἷσπερ καὶ οἰκοῦσι, 1 λεπρὰν * ἀροῦντες γῆν· καταφέρουσι δὲ πάλιν ὅταν ᾖ καιρὸς τοῦ πλεῖν· τὸ δ᾽ αὐτὸ ποιοῦσι καὶ ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ, γνώριμα ἔχοντες ὑλώδη χωρία, ἐν οἷς ἀποκρύψαντες τὰς καμάρας, αὐτοὶ πλανῶνται πεζοὶ νύκτωρ, καὶ μεθημέραν ἀνδραποδισμοῦ χάριν· * 2 ἃ δ᾽ ἂν λάβωσιν ἐπίλυτρα * ποιοῦνται ῥᾳδίως, 3 μετὰ τοὺς ἀνάπλους μηνύοντες τοῖς ἀπολέσασιν. Ἐν μὲν οὖν τοῖς δυναστευομένοις τόποις, ἐστί τις βοήθεια B ἐκ τῶν ἡγεμόνων τοῖς ἀδικουμένοις· ἀντεπιτίθενται γὰρ πολλάκις, καὶ κατάγουσιν αὐτάνδρους τὰς καμάρας· ἡ δ᾽ ὑπὸ Ῥωμαίοις ἀβοηθητοτέρα ἐστὶ, διὰ τὴν ὀλιγωρίαν τῶν πεμπομένων. Τοιοῦτος μὲν ὁ τούτων βίος· δυναστεύονται δὲ, καὶ οὗτοι 4 ὑπὸ τῶν καλουμένων σκηπτούχων· καὶ αὐτοὶ δ᾽ οὗτοι ὑπὸ τυράννοις, ἢ βασιλεῦσιν εἰσίν. οἱ γοῦν Ἡνίοχοι τέτταρας εἶχον βασιλέας, 5 ἡνίκα Μιθριδάτης ὁ Εὐπάτωρ φεύγων ἐκ τῆς προγονικῆς εἰς Βόσπορον * διήκει τὴν χώραν αὐτῶν· καὶ αὕτη μὲν ἦν πορεύσιμος αὐτῷ· τὴν δὲ τῶν Ζυγίων ἀπογνοὺς διά τε δυσχερείας, καὶ ἀγριότητας, C τῇ παραλίᾳ χαλεπῶς ᾔει τὰ πολλὰ ἐμβαίνων ἐπὶ τὴν θάλατταν, ἕως ἐπὶ τὴν τῶν Ἀχαιῶν * ἧκε· 6 καὶ προσλαβόντων τούτων, ἐξετέλεσε τὴν ὁδὸν, τὴν ἐκ Φάσιδος, οὐ πολὺ τῶν τετρακισχιλίων λείπουσαν σταδίων. Εὐθὺς οὖν ἀπὸ τῆς Κοροκονδάμης, πρὸς ἕω μὲν ὁ πλοῦς ἐστιν· ἐν δὲ σταδίοις ἑκατὸν ὀγδοήκοντα, ὁ * Σινδιακὸς ἐστι λιμὴν, καὶ πόλις· εἶτα ἐν τετρακοσίοις τὰ καλούμενα 8 Βάτα, κώμη, καὶ λιμὴν, καθ᾽ ὃ μάλιστα ἀντικεῖσθαι δοκεῖ πρὸς νότον ἡ Σινώπη ταύτῃ τῇ παραλίᾳ, καθάπερ 9 ἡ Κάραμβις εἴρηται τῷ

* Scripti quidam, ἀρκοῦντες.

* Vulgo, ὃ δ᾽ ἄν.

* Scripti ποιοῦσι.

* Manuſſ. διήει.

* Scripti, ἥκει.

* Scripti Σινδικός.

1. *Λεπρὰν ἀροῦντες γῆν. Parum fertilem arantes tellurem.*) Ferri quidem poteſt vulgata lectio, quod ſuadet Λέπρεαν nomen loci, quod ita dictum videtur, eo quod λεπρὰν γῆν ᾤκουν: *Sterilem terram habitabant.* Mallem tamen legere λυπρὰν, quæ vox ſæpiſſime occurrit in hoc ſignificatu, ut denotet terram ſterilem, aſperam, triſtem, minime lætam, λεπρὰν γῆν alibi non memini me legiſſe. *Palm.* Non dubitarem reponere λυπρὰν, cum ita ſit in Cod. Ald. *Scherpez.* Λυπρὰν legit doctiſſimus Marcus Hopperus.

2. Ἃ δ᾽ ἂν λάβωσι) Legebatur, ὃ δ᾽ ἄν. Sed legendum eſſe ἃ certum eſt. Loquendi genus eſt elegans. *Caſaub.*

3. Μετὰ τοὺς ἀνάπλους) Prior interpres κατὰ legiſſe videtur: malo tamen μετά. *Idem.*

4. Ὑπὸ τῶν καλουμένων σκηπτούχων) Ita videntur fuiſſe appellati Camaritarum iſtorum magiſtratus: & eorum provinciæ σκηπτουχίαι ut paulò poſt: Sed & Colchorum σκηπτούχους in hiſtoriis leges. *Idem.*

5. Ἡνίκα Μιθριδάτης ὁ Εὐπάτωρ.) Reperio Mi- D thridatem bis has regiones acceſſiſſe: ſemel poſt victoriam adverſus Murenam partam, Boſporanoſque reges tunc devicit, eiſque filium ſuum Macharem regem conſtituit. Secundo autem has regiones adiit à Pompejo magno devictus, & regno patrio ſpoliatus. De utraque profectione vide Appianum, qui docet Heniochos ceſſiſſe Mithridati. Ἡνιόχους ait δεχομένους αὐτὸν παρώδευσε. *Idem.*

6. Καὶ προσλαβόντων τούτων) Ait Achæos Mithridatem admiſiſſe, Appianus manifeſto repugnat. Sic ille Ἀχαίους ἐτρέψατο διώκων. Præterea quod ait Mithridatem non ultra Achæos tranſiſſe, neſcio quam verum ſit: vide Appianum. *Idem.*

7. *Pagus & portus.*) Pro νόμη repoſui κώμη, quod & vetus interpres eſt ſecutus, & Aldus habet. *Xyl.*

8. Βάτα, κώμη καὶ λιμὴν) Utrumque in Ptolemaicis tabulis reperies. Videntur autem mihi Βατὰ eadem fere ratione dicta à Græcis, qua Vada Sabbatia Latini appellarunt. *Caſaub.*

9. Ἡ Κάραμβις εἴρηται) Libro ſeptimo. p. 309. *Idem.*

Κριοῦ μετώπῳ· ἀπὸ δὲ τῶν Βατῶν, 1 ὁ μὲν Ἀρτεμίδωρος τὴν Κερκετῶν λέγει παραλίαν ὑφόρμους ἔχουσαν, καὶ κώμας, ὅσον ἐπὶ σταδίους ὀκτακοσίους, καὶ πεντήκοντα· εἶτα τὴν τῶν Ἀχαιῶν σταδίων πεντακοσίων· εἶτα τὴν τῶν Ἡνιόχων χιλίων· εἶτα 2 τὸν Πιτυοῦντα τὸν μέγαν, A

p. 497. τριακοσίων ἑξήκοντα μέχρι Διοσκουριάδος. Οἱ δὲ τὰ Μιθριδατικὰ συγγράψαντες, οἷς μᾶλλον προσεκτέον, Ἀχαιοὺς λέγουσι πρώτους, εἶτα Ζυγοὺς, εἶτα Ἡνιόχους, εἶτα Κερκέτας, καὶ Μόσχους, καὶ Κολχοὺς, καὶ τοὺς ὑπὲρ τούτων Φθειροφάγους, 3 καὶ * Θοάνας, καὶ ἄλλα * μικρὰ ἔθνη τὰ περὶ τὸν Καύκασον. Κατ᾽ ἀρχὰς μὲν οὖν ἡ παραλία καθάπερ εἶπον ἐπὶ τὴν ἕω τείνει, καὶ βλέπει πρὸς νότον· ἀπὸ δὲ τῶν Βατῶν ἐπιστροφὴν λαμβάνει κατὰ μικρόν· B εἶτ᾽ ἀντιπρόσωπος γίνεται τῇ δύσει, καὶ τελευτᾷ πρὸς τὸν Πιτυοῦντα, καὶ τὴν Διοσκουριάδα· ταῦτα γὰρ τὰ χωρία συνάπτει τῆς Κολχίδος τῇ λεχθείσῃ παραλίᾳ. Μετὰ δὲ τὴν Διοσκουριάδα ἡ λοιπὴ τῆς Κολχίδος ἐστὶ παραλία, 4 καὶ ἡ συνεχὴς Τραπεζοῦς, καμπὴν ἀξιόλογον ποιήσασα· εἶτα εἰς εὐθεῖαν πως πλευρὰν τὴν τὰ δεξιὰ τοῦ Πόντου ποιοῦσαν, τὰ βλέποντα πρὸς ἄρκτον. Ἅπασα δ᾽ ἡ τῶν Ἀχαιῶν καὶ τῶν ἄλλων παραλία μέχρι Διοσκουριάδος καὶ τῶν ἐπ᾽ εὐθείας πρὸς νότον ἐν τῇ μεσογαίᾳ τόπων, ὑποπέπτωκε τῷ Καυκάσῳ. 5 Ἔστι δ᾽ ὄρος τοῦτο ὑπερκείμενον τοῦ πελάγους ἑκατέρου, τοῦ τε Ποντικοῦ, καὶ C τοῦ Κασπίου, * διατειχίζον τὸν ἰσθμὸν, τὸν διείργοντα αὐτά. Ἀφορίζει δὲ πρὸς νότον μὲν τήν τε Ἀλβανίαν, καὶ τὴν Ἰβηρίαν· πρὸς ἄρκτον δὲ τὰ τῶν Σαρμαάτων πεδία· εὔδενδρον δ᾽ ἐστὶν ὕλῃ παντοδαπῇ, τῇ τε ἄλλῃ, καὶ τῇ ναυπηγησίμῳ. Φησὶ δ᾽ Ἐρατοσθένης ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων καλεῖσθαι Κάσπιον τὸν Καύκασον, ἴσως 6 ἀπὸ τῶν Κασπίων παρωνομασθέντα. 7 Ἀγκῶνες δέ τινες

* Scripti, Θοῶνας & Χοάνας. Lego Σοάνας,
* Scripti, μικρά.
* Scripti, διατειχίζοντος.

Criû metopo objectam. A Batis Artemidorus Cercetorum oram recenſet, ſtationes habentem & pagos, porrectam ad ſtadia ferè ı ↄ ↄ L. Tum Achæorum, ad ſtadia ıↄ. inde Heniochorum ad CIↄ: pôſt Pityunta magnum. CCCLX, uſque ad Dioſcuriadem. Qui res Mithridatis conſcripſerunt (quibus major eſt adhibenda fides) primos Achæos dicunt, deinceps Zygos, Heniochos, Cercetas, Moſchos, Colchos: & ſupra hos ſitos Phthirophagos. Thoanes, aliaſque exiguas gentes circa Caucaſum. Initio ora (ut dixi) verſus ortum tendit, & in auſtrum reſpicit: à Batis autem inflectitur, & obvertitur occaſui paulatim, definitque ad Pityuntem & Dioſcuriadem: quæ Colchidis loca dictam oram attingunt. Poſt Dioſcuriadem reliqua eſt Colchidis ora, & contigua Trapezûs, flexum faciens inſignem, quæ deinde in rectum porrecta, latus Ponti dextrum efficit, quod ſeptentrionem reſpicit. Univerſa Achæorum & reliquorum populorum ora uſque ad Dioſcuriadem & loca, quæ verſus meridiem in continente ad rectam lineam opponuntur, Caucaſo ſubjacet. ¶ Mons eſt Caucaſus utrique ſuperpoſitus mari, Euxino inquam & Caſpio, iſthmum, quo ea diſtinguuntur, tanquam murus intercludens. Diſtinguit verſus meridiem Albaniam & Iberiam à Sarmatarum planicie verſus ſeptentrionem diſſita. Arborum dives eſt omnis generis, cum aliarum, tum ex qua naves compingantur. Tradit Eratoſthenes Caucaſum ab accolis Caſpium appellari: fortaſſe à Caſpiis ita dictum. Cubitos autem quaſi quoſdam

1. Ὁ μὲν Ἀρτεμίδωρος) Non multum diverſa eſt Dionyſii periegeſis. Ptolemæus Cercetas prius recenſet, deinde Achæos. *Caſaub.*

2. Τὸν Πιτυοῦντα τὸν μέγαν) An dicit τὸν μέγαν, ut indicet urbis præſtantiam? Plinius H. N. lib. VI. c. 5. *In intimo eo tractu Pityûs oppidum opulentiſſimum ab Heniochis direptum eſt.* Mox aliquid deeſt: quod autem ait à Pityunte Dioſcuriadem eſſe ſtad. CCCLX. confirmat Arrianus qui CCCL. agnoſcit. *Idem.* D

3. Καὶ Θοάνας) Lego καὶ Σοάνας: ſic enim infra legitur: Et ut hanc lectionem potius ſequar, facit Stephanus qui ſic legit in Strabone. In quibuſdam veteribus libris erat Χόανας, quam lectionem confirmat Græcum argumentum hujus libri. *Idem.*

3. Καὶ Θοάνας. *Et Thoanes.*) Diverſitas lectionum, quam appoſuit in margine Caſaubonus, indicant nihil eſſe certi in ea voce, & infra (ut idem magnus vir notavit) ſcriptum eſt Σόανες pag. 499. Videntur eſſe iidem, & cum Caſaubono præfero eam lectionem, eo quod magis accedit ad Zanorum nomen, quos in ea regione ponit Procopius lib. 1, Agathias lib. 5, facile C antiqua littera in O mutata, & ſublata poſtea ob ſoni abſurditatem. *Palme.*

4. Καὶ ἡ συνεχὴς Τραπεζοῦς) Sunt autem inter Dioſcuriadem & Trapezuntem, ſtadia teſte Arriano CIↄ. CIↄ. CCLX. *Idem.*

5. Ἔστι δ᾽ ὄρος τοῦτο) Strabonis ſententia eſt, Caucaſum montem alium omnino eſſe à Tauro, quod à deſcriptione Tauri Pliniana planè alienum eſt. Plinius enim ſatis apertè Caucaſum Tauri partem facit omnium celſiſſimam. Mela Lib. 1. cap. 19. autem, quem hic Caucaſum Strabo vocat, Ceraunium appellare videtur, ejuſque partem Caucaſum facere. Verba ejus aſcribam. *Hinc* (loquitur de Colchide) *orti montes, longo ſe jugo, & donec Riphæis conjungantur, exporrigunt: qui altera parte in Euxinum & Mæotida & Tanain, altera in Caſpium pelagus obverſi, Ceraunii dicuntur. Iidem alicubi Taurici, Moſchici, Amazonici, Caſpii, ut aliis aliiſve oppoſiti gentibus, ita aliis aliiſque dicti nominibus.* Idem.

6. Ἀπὸ τῶν Κασπίων) Suſpicor deeſſe vocem unam. Lego, ἴσως ἀπὸ τῶν Κασπίων πυλῶν. Tangit hoc Plinius ſubobſcurè, quo loco eos reprehendit, qui Caucaſias portas Caſpias dicerent, magno, inquit, errore. Vide eundem VI. 13. *Idem.*

7. Ἀγκῶνες δέ τινες) Videtur hos ſignificaſſe Ptolemæus his verbis, καὶ ἔτι ἡ ὑπὲρ τὴν Ἰβηρίαν αὐτῶν ἐπιστροφὴ, Καύκασος καὶ αὐτὴ λεγομένη. *Idem.*

protendit versus meridiem, qui & Iberiam mediam complectuntur, & Armeniæ montibus conjunguntur, & iis qui Moschici appellantur: item Scœdisæ & Paryadræ: hi omnes, Tauri montis partes sunt Austrinum Armeniæ latus conficientis, ab eo quodammodo abrupta, & versus septentrionem prolapsa usque ad Caucasum, oramque Euxini maris, quæ à Colchide ad Themiscyram porrigitur. ¶ Enimverò Dioscurias in tali sita sinu, & orientem versus extremum continens punctum totius maris Euxini intimus ejus angulus dicitur, & ultima navigatio. Proverbiale enim illud dictum,

In Phasin, ultimus qua cursus navibus est:

ita accipiendum est: auctorem jambi non Phasin fluvium innuisse, aut urbem cognominem fluvio impositam; sed à parte Colchidem. Etenim à flumine & urbe recta in imum sinum navigatio restat haud minor LX. stadiis. Eadem Dioscurias etiam initium est isthmi Euxino & Caspio mari interjecti, commune emporium gentium suprà & in vicinia habitantium: ajunt quidem eo convenire LXX. nonnulli etiam CCC. gentes, quibus nulla rerum cura sit, omnes diversarum linguarum: quia sparsim & sine commerciis victitant, ob insolentiam & feritatem. Sarmatæ sunt plerique, & omnes Caucasii etiam. Hæc de Dioscuriade. Sed & reliqua Colchis majore sui parte imminet mari. Perfluit eam Phasis magnus fluvius, ex Armenia ortus, Glaucum & Hippum recipiens à vicinis profluentes montibus. Sursum navigatur Phasis usque ad Sarapana, quod est castellum, etiam urbs condi in quo possit: inde terrestre iter curribus conficitur ad Cyrum. Imposita est Phasidi

A αὐτῷ προσπίπτουσιν ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν, οἱ τήν τε Ἰβηρίαν περιλαμβάνουσι μέσην, καὶ τοῖς Ἀρμενίων ὄρεσι συνάπτουσι, καὶ τοῖς Μοσχικοῖς καλουμένοις· 1 ἔτι δὲ τῷ Σκοιδίσῃ, καὶ τῷ Παρυάδρῃ· ταῦτα δ᾽ ἐστὶ μέρη τοῦ Ταύρου πάντα, τοῦ ποιοῦντος τὸ νότιον τῆς Ἀρμενίας πλευρὸν, ἀπερρωγότα πως ἐκεῖθεν πρὸς ἄρκτον, καὶ προσπίπτοντα μέχρι τοῦ Καυκάσου, καὶ τῆς τοῦ Εὐξείνου παραλίας, τῆς ἐπὶ Θεμίσκυραν διατεινούσης ἀπὸ τῆς Κολχίδος. 2 Ἡ δ᾽ οὖν Διοσκουριὰς ἐν κόλπῳ τοιούτῳ κειμένη, 3 καὶ τὸ ἑωθινώτατον σημεῖον ἐπέχουσα τοῦ σύμπαντος πελάγους, μυχός τε τοῦ Εὐξείνου λέγεται, καὶ ἔσχατος πλοῦς· τὸ γὰρ παροιμιακῶς
B λεχθὲν, οὕτω δεῖ δέξασθαι·

Εἰς Φᾶσιν ἔνθα ναυσὶν ἔσχατος δρόμος.

οὐχ ὡς τὸν ποταμὸν λέγοντος τοῦ ποιήσαντος * τὸ * Scripti, τὸ ἰάμβειον.
ἰαμβικόν· οὐδὲ δὴ ὡς τὴν ὁμώνυμον αὐτῷ πό- * Manuss.
λιν κειμένην * ἐπὶ τὸν ποταμόν· ἀλλ᾽ ὡς τὴν ἐπὶ τῷ ποταμῷ.
Κολχίδα ἀπὸ μέρους. ἐπεὶ ἀπό γε τοῦ ποταμοῦ καὶ τῆς πόλεως, οὐκ ἐλάττων ἑξακοσίων σταδίων λείπεται πλοῦς ἐπ᾽ εὐθείας εἰς τὸν μυχόν· ἡ δ᾽
αὐτὴ Διοσκουριάς ἐστι καὶ ἀρχὴ τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ p. 498.
μεταξὺ τῆς * Κασπίας καὶ τοῦ Πόντου, καὶ ἐμ- * Scripti, Κασπίας θαλάσσης.
πορεῖον τῶν ὑπερκειμένων, καὶ συνέγγυς ἐθνῶν κοινόν. Συνέρχεσθαι γοῦν εἰς αὐτὴν ἑβδομήκοντα,
C 4 οἱ δὲ καὶ τριακόσια ἔθνη φασὶν, οἷς οὐδὲν
τῶν ὄντων * μέλει, πάντα δὲ ἑτερόγλωττα, * Lego, μετέσι.
διὰ τὸ σποράδην, καὶ ἀμίκτως οἰκεῖν, καὶ ὑπὸ αὐθαδίας, καὶ ἀγριότητος. Σαρμάται δ᾽ εἰσὶν οἱ πλείους· πάντες δὲ καὶ Καυκάσιοι· ταῦτα μὲν δὴ τὰ περὶ τὴν Διοσκουριάδα. Καὶ ἡ λοιπὴ δὲ Κολχὶς ἐπὶ τῇ θαλάττῃ ἡ πλείων ἐστί· διαρρεῖ δ᾽ αὐτὴν 5 ὁ Φᾶσις μέγας ποταμὸς, 6 ἐξ Ἀρμενίας τὰς ἀρχὰς ἔχων, δεχόμενος 7 τόν τε Γλαῦκον, καὶ τὸν Ἵππον ἐκ τῶν πλησίων ὀρῶν ἐκπίπτοντας· ἀναπλεῖται δὲ μέχρι Σαραπανῶν, ἐρύματος δυναμένου δέξασθαι καὶ πόλεως συνοικισμόν· ὅθεν πεζεύουσιν ἐπὶ τὸν Κῦρον ἡμέραις
D τέσσαρσι δι᾽ ἁμαξιτοῦ. Ἐπίκειται δὲ τῷ Φάσιδι

1. Ἔτι δὲ τῷ Σκοιδίσῃ) Hic mons inter Moschicos montes & Paryadrem jacet, utrumque montem contingens. Reperio autem triplicem ejus γραφὴν hoc ipso in auctore. Nam qui hîc Σκοιδίσης dicitur, paulò post Κυδίσης dicetur: idemque libro XII. pag. 548. Σκυδίσσης. *Casaub.*

2. Ἡ δ᾽ οὖν Διοσκουριὰς) Vide periplum Arriani. *Idem.*

3. Καὶ τὸ ἑωθινώτατον) Paulò aliter Arrianus, qui hanc oram lustravit. Ille enim Ablari ostia constituit terminum longitudinis Ponti, unde jam πρὸς ἄρκτον fit ὁ πλοῦς. *Idem.* V. Eustath. ad Dionys. ℣. 687.

4. Οἱ δὲ καὶ τριακόσια) οἱ δὲ Timosthenes. Plinius H. N. Lib. VI. cap. 5. de Dioscuriade loquens, *quondam adeo clara, ut Timosthenes in eam* CCC. *nationes, quæ dissimilibus linguis uterentur descendere prodiderit: Et postea à nostris.* CXXX. *interpretibus negotia ibi gesta.* Quid mirum autem tot linguas dissimiles Dioscuriadem convenire, quando in una Albania XXVI. fuisse legimus? *Idem.*

5. Ὁ Φᾶσις μέγας) Phasidis vocabulum pro rivo vel flumine merè Syrum est. Sic Psalmo Syro XLII. 2. על פצירא דמויא (*al phaside demojo*) ad rivos aquarum. Bochart. Geograph. Sacr. lib. IV. c. 31. p. 289.

6. Ἐξ Ἀρμενίας) Dionysius de Phaside, ℣. 694.

Ἀρξάμενος τὸ πρῶτον ἀπ᾽ οὔρεος Ἀρμενίοιο. i. e.

Incipiens primum è monte Armenio.

Scholiastes Apollonii ad L. II. ℣. 401. ὁ δὲ Φᾶσις φέρεται μὲν ἀπὸ τῶν Ἀρμενίας ὀρῶν, ὥς φησιν Ἐρατοσθένης· ἐκδίδωσι δὲ εἰς τὴν κατὰ Κόλχους θάλασσαν. Apollonius autem ex Amarantis montibus fluere canit, Plinius Lib. VI. c. 4. è Moschicis. Uterque mons est in Armenia. *Casaub.*

7. Τόν τε Γλαῦκον) Plinius. *Ex eo per Caspium in Cyrum subvectas quinque non amplius dierum terreno itinere ad Phasin in Pontum Indicas devehi merces.* Idem.

ὁμώνυμος πόλις, ἐμπορεῖον τῶν Κόλχων, τῇ A μὲν, περιβεβλημένη τὸν ποταμὸν, τῇ δὲ, λίμνην, τῇ δὲ θάλατταν· ἐντεῦθεν δὲ πλοῦς ἐπ' Ἀμισοῦ, καὶ Σινώπης, τριῶν ἡμερῶν ἢ δύο, διὰ τὸ τοὺς αἰγιαλοὺς μαλακοὺς εἶναι, [1] καὶ τὰς τῶν ποταμῶν ἐκβολάς. Ἀγαθὴ δ' ἐστὶν ἡ χώρα, καὶ καρποῖς, (πλὴν τοῦ μέλιτος· [2] πικρίζει γὰρ τὸ πλέον) καὶ τοῖς πρὸς ναυπηγίαν πᾶσι· πολλήν τε γὰρ καὶ φύει, καὶ ποταμοῖς καταχομίζει· λινόν τε ποιεῖ πολὺ, καὶ κάναβιν, καὶ κηρὸν, καὶ πίτταν· ἡ δὲ λινουργία καὶ τεθρύλληται· καὶ γὰρ εἰς τοὺς ἔξω τόπους ἐπεκόμιζον· [3] καί τινες βουλόμενοι συγγένειάν τινα τοῖς Κόλχοις πρὸς τοὺς Αἰγυπτίους ἐμφανίζειν, B ἀπὸ τούτων πιστοῦνται. Ὑπέρκειται δὲ τῶν λεχθέντων ποταμῶν ἐν τῇ Μοσχικῇ τὸ τῆς Λευκοθέας ἱερὸν, Φρίξου ἵδρυμα, καὶ μαντεῖον ἐκείνου, ὅπου κριὸς οὐ θύεται, πλούσιόν ποτε ὑπάρξαν, συληθὲν δὲ ὑπὸ Φαρνάκου καθ' ἡμᾶς, καὶ μικρὸν ὕστερον ὑπὸ Μιθριδάτου τοῦ Περγαμηνοῦ, κακωθείσης γὰρ χώρας,

Νοσεῖ τὰ τῶν θεῶν, οὐδὲ τιμᾶσθαι θέλει,

[4] φησὶν Εὐριπίδης· τὸ μὲν γὰρ παλαιὸν ὅσην ἐπιφάνειαν ἔσχεν ἡ χώρα αὕτη, δηλοῦσιν οἱ μῦθοι, τὴν Ἰάσονος στρατείαν αἰνιττόμενοι, C προελθόντος μέχρι καὶ Μηδίας· ἔτι δὲ πρότερον τὴν Φρίξου· μετὰ δὲ ταῦτα διαδεξάμενοι βασιλεῖς εἰς σκηπτουχίας διῃρημένην ἔχοντες τὴν χώραν μέσως πως ἔπραττον· αὐξηθέντος δὲ ἐπὶ πολὺ Μιθριδάτου τοῦ Εὐπάτορος, εἰς ἐκεῖνον ἡ χώρα περιέστη· ἐπέμπετο * δ' ἀεί τις τῶν φίλων ὕπαρχος καὶ διοικητὴς τῆς χώρας. τούτων δ' ἦν καὶ Μοαφέρνης, [5] ὁ τῆς μητρὸς ἡμῶν θεῖος πρὸς πατρός· ἦν δ' ἔνθεν ἡ πλείστη τῷ βασιλεῖ πρὸς τὰς ναυτικὰς δυνάμεις ὑπουργία· καταλυθέντος δὲ Μιθριδάτου, συγκατελύθη καὶ ἡ ὑπ' αὐτῷ πᾶσα, καὶ διενεμήθη πολ- D λοῖς· ὕστατα δὲ Πολέμων ἔσχε τὴν Κολχίδα, κἀκείνου τελευτήσαντος, [6] ἡ γυνὴ Πυθοδωρὶς κρατεῖ, βασιλεύουσα καὶ Κόλχων, καὶ Τραπεζοῦντος, [7] καὶ * Φερρακίας, καὶ τῶν

p. 499.
* Scripti δὲ καί τίς.
* Manuss. Φαρνακίας.

urbs ejusdem nominis, Colchorum emporium, ab una parte fluvio, ab altera lacu, à tertia mari cincta. Inde Amisum & Sinopen est navigatio tridui aut bidui, quod mollia sunt ea litora, & lenia fluviorum ostia. Bona est regio, fructusque ejus boni, melle demto, quod plerumque amaroris aliquid habet. Rebus etiam ad naves compingendas omnibus prædita est: multam enim materiam cùm ipsa producit, tum per amnes subvehit. Linum quoque producit copiosum, & cannabin, ceram, ac picem. Linificium etiam sermonibus hominum celebratum fuit: nam evehebatur in peregrina loca: & qui Colchorum cum Ægyptiis cognationem demonstrare volunt, isto utuntur argumento. Supra dicta flumina in Moschica regione situm est Leucotheæ templum, à Phrixo conditum, ibique oraculum ejus, ubi aries non immolatur: id opulentum pridem, nostra ætate spoliavit Pharnaces, ac paulo pòst compilavit Mithridates Pergamenus. Nam regione aliqua malè mulctata,

Deûm laborant res, & honoribus carent,

inquit Euripides. Enimverò quantus antiquitus splendor ejus fuerit regionis, fabulæ ostendunt, Jasonis expeditionem sub involucro proponentes, qui usque ad Mediam processerit, ac antea etiam Phrixi. Postea temporis successerunt reges, qui in provincias (id enim sunt sceptuchiæ) divisam ditionem mediocri rerum statu tenuerunt. Tandem Mithridates Eupator magnam nactus potentiam, istis potitus est regionibus: ab eo subinde aliquis amicorum missus est præfectus & administrator provinciæ: de quibus fuit etiam Moaphernes patris mei patruus: atque hinc regi maxima fuerunt ad rem navalem subsidia. Mithridate autem everso, etiam ditio ipsius dissipata in multos est: ultimò Polemon Colchidem habuit: eoque mortuo uxor Pythodoris regnum in Colchos, Trapezuntem, Pherraciam, & supra

1. Καὶ τὰς τῶν ποτ.) Malim, διὰ τάς. *Casaub.*

2. Πικρίζει γὰρ) Sic & Sardoum mel fuisse πικρὸν legitur. *Idem.*

3. Καί τινες βουλόμενοι) Herodotum intelligit. Is L. II. c. 104. & 105. quo loco profitetur se auctorem hujus opinionis, eamque multis rationibus stabilire enititur, præter alia argumenta hoc quoque affert, quod linum soli Colchi & Ægyptii ἐργάζονται κατὰ ταυτά. *Idem.*

4. Φησὶν Εὐριπίδης) Locus est in Troadibus (vs. 26.) Pro illis κακωθείσης γὰρ χώρας, dixit Euripid. Ἐρημία γὰρ πόλιν ὅταν λάβῃ κακή. *Idem.*

5. Ὁ τῆς μητρὸς ἡμῶν θεῖος) Legimus μητρὸς non πατρὸς ut Xylander deceptus lectione Aldini codicis ματρός. Sed libri veteres diserte habent μητρός. *Idem.*

6. Ἡ γυνὴ Πυθοδωρὶς) De hac plura libro duodecimo. pag. 555. *Idem.*

7. καὶ Φερρακίας) Legendùm esse Φαρνακίας nimis certum est è libro duodecimo p. 547. Pherraciam nusquam reperies: quod debuit interpretes movere. *Idem.*

accolentes barbaros tenuit: de quibus postea dicemus. Moschica, in qua templum fuit, tripartita est: partem ejus Colchi, Iberes aliam, aliam Armenii tenent. Oppidulum est in Iberia, urbs Phrixi nomine, quæ nunc Ideëssa dicitur, satis munitum, in confinio Colchidis. Apud Dioscuriadem fluit [2] Charus fluvius. De gentibus, quæ Dioscuriade conveniunt, sunt etiam Phtheirophagi, à sordibus & squalore nomen habentes. His vicini Soanes, sordibus haud quicquam inferiores, potentia autem priores, qua & fortitudine reliquos fere omnes excedunt: & in orbem circum sita tenent, summa Caucasi habitantes, quæ Dioscuriadi imminent: regem habent, & concilium CCC virorum: conducunt exercitum hominum ut fertur, etiam ad ducenta millia: tota enim multitudo ut incomposita, ita bellicosa est. Ajunt apud hos etiam aurum deferri à torrentibus, idque barbaros excipere alveolis perforatis, & velleribus lanosis: unde etiam aurei velleris exstiterit fabula: nisi fortè Iberos occiduis Iberibus (*qui Hispani sunt*) cognomines vocant, ob auri utrobique metalla. Utuntur [12] Soanes etiam veneno, quo mirabiliter cuspides inungunt, & venenatis telis sauciatos fœtor admodum est molestus. Porrò cæteræ gentes vicinæ

A ὑπερκειμένων βαρβάρων, περὶ ὧν ἐροῦμεν ἐν τοῖς ὕστερον. Ἡ δ᾽ οὖν Μοσχικὴ [1] ἐν ᾗ τὸ ἱερὸν, τριμερής ἐστι· τὸ μὲν γὰρ ἔχουσιν αὐτῆς Κόλχοι, τὸ δ᾽ Ἴβηρες, τὸ δὲ Ἀρμένιοι· ἔστι δὲ καὶ πολίχνιον ἐν τῇ Ἰβηρίᾳ Φρίξου πόλις, ἡ νῦν Ἰδεήσσα, εὐερκὲς χωρίον, ἐν μεθορίοις τῆς Κολχίδος· περὶ δὲ τὴν Διοσκουριάδα, [3] ῥεῖ ὁ Χάρις ποταμός. Τῶν δὲ συνερχομένων ἐθνῶν εἰς τὴν Διοσκουριάδα, [4] καὶ οἱ Φθειροφάγοι εἰσὶν, ἀπὸ τοῦ ῥύπου, καὶ τοῦ πίνου λαβόντες τοὔνομα. πλησίον δ᾽ [5] καὶ οἱ Σόανες, οὐδὲν βελτίους τούτων τῷ πίνῳ, δυνάμει δὲ B βελτίους, σχεδὸν δέ τι καὶ κράτιστοι κατ᾽ ἀλκὴν καὶ δύναμιν· δυναστεύουσι γοῦν [6] τῶν κύκλῳ τὰ ἄκρα τοῦ Καυκάσου κατέχοντες τὰ ὑπὲρ τῆς Διοσκουριάδος· βασιλέα δ᾽ ἔχουσι, καὶ συνέδριον ἀνδρῶν τριακοσίων· συνάγουσι δ᾽ ὥς φασι, στρατείαν, καὶ εἴκοσι μυριάδων· ἅπαν γάρ ἐστι τὸ πλῆθος μάχιμον, οὐ συντεταγμένον· [7] παρὰ τούτοις δὲ λέγεται καὶ [8] χρυσὸν καταφέρειν τοὺς χειμάῤῥους· ὑποδέχεσθαι δ᾽ αὐτὸν τοὺς βαρβάρους φάτναις κατατετρημμέναις, [9] καὶ μαλλωταῖς δοραῖς· [10] ἀφ᾽ οὗ δὴ μεμυθεῦσθαι καὶ τὸ χρυσόμαλλον * δέρας· εἰ μὴ καὶ C Ἴβηρας [11] ὁμωνύμως τοῖς ἑσπερίοις καλοῦσιν ἀπὸ τῶν ἑκατέρωθι χρυσείων. Χρῶνται δ᾽ οἱ Σόανες φαρμάκοις πρὸς τὰς ἀκίδας [12] θαυμαστῶς, καὶ τοὺς ἀφαρμάκτοις τετρωμένους βέλεσι λυπεῖ κατὰ τὴν ὀσμήν. Τὰ μὲν οὖν ἄλλα ἔθνη

* Scripti, δέρος & δέῤῥος.

1. ἐν ᾗ τὸ ἱερὸν) Leucotheæ videlicet. *Casaub.*

2. *Charos fluvius.*) Confusa hæc sunt pro ῥιόχαρος legi ῥεῖ ὁ Χάρος. Fortè est Charistus Ptolemæi. Sæpe enim dissentiunt hi duo in situ assignando. *Xyl.*

3. Ῥεῖ ὁ Χάρις ποταμὸς) Xylandro assentiòr legenti ῥεῖ. Sed de fluvii nomine parum mihi constat. Nam si ὁ Κάρος legas & de Charisto accipias, vereor ne Straboni fiat injuria. Erit enim error magnus: quum Charistus non fluat περὶ Διοσκουριάδα, quod præter Ptolem. docent Arrianus & Plinius, à quibus tamen Χαριεῖς dicitur non Charistus. Si legas ὁ Κόραξ non multum à veritate aberraveris. Ego tamen malo ἐπέχειν. *Cas.*

4. Καὶ οἱ Φθειροφάγοι) Vide Arrianum. *Idem.*

5. Καὶ οἱ Σόανες.) Ptol. & Plin. Suani. *Idem.*

6. Τῶν κύκλῳ) Legebatur τῷ κύκλῳ quod Xylandro imposuit. Prior legit ut nos. *Idem.*

7. Παρὰ τούτοις δὲ λέγεται) Vide Plin. lib. XXXIII. cap. 3. apud quem leges, *in Suanorum gente*, non Sannorum. Nam quin Soanas intelligat, dubium non est: hos autem diximus vocari à Ptol. & Plin. Suanos. Sanni alii sunt: vide infra. L. XII. p. 548. *Idem.*

8. Χρυσὸν καταφέρειν) Colchorum enim Regibus aurum fuit affatim ex fluminum ramentis, maxime apud Soanes; Et Appian. id ipsum testatur de B. Mithr. p. 242. Χρυσοφοροῦσι δὲ ἐκ τοῦ Καυκάσου πολλαὶ πηγαὶ ψῆγμα ἀφανὲς, *multi fontes è Caucaso fluentes auri ramenta deferunt.* Et Eustathius in Dionys. ℣. 689. Χρυσὸν παρ᾽ αὐτοῖς οἱ χείμαῤῥοι καταφέρουσιν, *aurum apud illos torrentes deferunt.* Quo auro tradit Plinius nullum esse absolutius, quia cursu ipso trituque perpolitur. Bochart. Geogr. Sacr. lib. IV. c. 31. p. 290.

9. Καὶ μαλλωταῖς δοραῖς) Appianus habet locum ita huic parem ac similem, ut videatur Strabonem sequutus quum hæc scriberet: Multi, ait, fluvii è Caucaso fluentes auri ramenta deferunt: quæ velleribus βαθυμάλλοις in aquam conjectis, ut intra villos inhæreant, captant accolæ: unde manavit de vellere aureo Æetæ fabula. Appiani verba sunt hæc de Bellis Mithridatic. p. 242. χρυσοφοροῦσι δὲ ἐκ τοῦ Καυκάσου πολλαὶ πηγαὶ ψῆγμα ἀφανές. καὶ οἱ περιοικοι κώδια θέντες ἐς τὸ ῥεῦμα βαθύμαλλα, τὸ ψῆγμα ἐνισχόμενον αὐτοῖς ἐκλέγουσι· καὶ τοιοῦτον ἦν ἴσως τὸ χρυσόμαλλον Αἰήτου δέρος. i. e. *In quo monte* (Caucaso) *multi fontes sunt ferentes ramenta auri minutissima, & ob id parum conspicua: accolæ vero vellera villosa in rivos demergunt, atque ita aureas arenulas his inhærentes colligunt: & fortasse tale fuit illud inclytum Æetæ tergus aureum.* Porro vocem δοραῖς Eustathius non agnoscit: quod videtur elegantius, sicut in Euangelio, ἐν μηλωταῖς περιπατεῖν: (Hebr. XI. ℣. 37.) quanquam aliud μηλωταὶ aliud μαλλωταί. *Casaub.*

10. Ἀφ᾽ οὗ δὴ) Plura vide apud Eustathium in Dionys. & Suidam. *Idem.*

11. Ὁμωνύμως τοῖς ἑσπερίοις.) Vide ad lib. pr. p. 61. *Id.*

12. Soanes) non Poanes scribendum, liquet ex epitomis & Stephano. *Xyland.* Male Θοᾶνες Eustathio in Dionys. ℣. 689. decepto forte ab ipso Strabone qui p. 497. hos etiam Θοάνες vocat ut ibi verissime Casaubonus in margine. *Scherpez.*

12. Θαυμαστῶς καὶ) Lego θαυμαστοῖς, ὃ καὶ τοὺς. *Cas.*

τὰ πλησίον τὰ περὶ τὸν Καύκασον, λυπρὰ καὶ A μικρόχωρα· τὸ δὲ τῶν Ἀλβανῶν ἔθνος, καὶ τὸ τῶν Ἰβήρων, ἃ δὴ πληροῖ μάλιστα τὸν λεχθέντα ἰσθμὸν, Καυκάσια καὶ αὐτὰ λέγοιτ' ἂν, εὐδαίμονα γὰρ χώραν ἔχει καὶ σφόδρα καλῶς οἰκεῖσθαι δυναμένην.

Καὶ δὴ καὶ ἥγε Ἰβηρία οἰκεῖται καλῶς τὸ πλέον πόλεσί τε καὶ ἐποικίοις, ὥστε καὶ κεραμωτὰς εἶναι στέγας, καὶ ἀρχιτεκτονικὴν τὴν τῶν οἰκήσεων κατασκευὴν, καὶ ἀγορὰς, καὶ τ' ἄλλα κοινά· τῆς δὲ χώρας τὰ μὲν κύκλῳ τοῖς Καυ-
p. 500. κασίοις ὄρεσι περιέχεται· προπεπτώκασι γὰρ ὡς εἶπον ἀγκῶνες ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν εὔκαρποι, B περιλαμβάνοντες τὴν σύμπασαν Ἰβηρίαν, καὶ συνάπτοντες [2] πρός τε τὴν Ἀρμενίαν, καὶ Κολχίδα· [3] ἐν μέσῳ ἐστὶ πεδίον ποταμοῖς διάρρυτον, μεγίστῳ δὲ τῷ Κύρῳ· ὃς τὴν ἀρχὴν ἔχων [4] ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας, εἰσβαλὼν εὐθὺς εἰς τὸ πεδίον τὸ λεχθὲν, παραλαβὼν καὶ [5] τὸν Ἀρραβῶνα κάτω τοῦ Καυκάσου ῥέοντα, καὶ ἄλλα ὕδατα, διὰ στενῆς ποταμίας εἰς τὴν Ἀλβανίαν ἐκπίπτει· μεταξὺ δὲ ταύτης τε καὶ τῆς Ἀρμενίας ἐνεχθεὶς πολὺς διὰ πεδίων εὐβοτουμένων σφόδρα, δεξάμενος καὶ πλείους ποταμοὺς, ὧν ἐστιν [6] ὅ, τε Ἀλαζώνιος, καὶ ὁ Σανδοβάνης, καὶ ὁ Ῥοιτάκης, καὶ Χάνης πλωτοὶ πάντες, εἰς τὴν Κασπίαν C
* ἐμβάλλει θάλατταν. [7] Ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Κόρος. Τὸ μὲν οὖν πεδίον τῶν Ἰβήρων [8] οἱ γεωργικώτατοι καὶ πρὸς εἰρήνην εὐκολίᾳ οἰκοῦσιν, Ἀρμενιστί τε, καὶ Μηδιστὶ ἐσκευασμένοι· τὴν δ' ὀρεινὴν οἱ πλείους, καὶ μάχιμοι κατέχουσι Σκυθῶν δίκην ζῶντες, καὶ Σαρματῶν, ὧνπερ καὶ ὅμοροι, καὶ συγγενεῖς εἰσίν· ἅπτονται δ' ὅμως καὶ γεωργίας, πολλάς τε μυριάδας συνάγουσιν ἐξ ἑαυτῶν, καὶ ἐξ ἐκείνων, ἐπειδάν τι συμπέσῃ θορυβῶδες. Τέσσαρες δ' εἰσὶν εἰς τὴν χώραν εἰσβολαί· μία μὲν διὰ Σαραπανῶν φρουρίου Κολχικοῦ, καὶ τῶν κατ' αὐτὸ στενῶν, D

* Scripti, ἐκβάλλει. Ald. ἐμβάλλουσι.

circa Caucasum, sterilem & angustam incolunt regionem: Albani & Iberes, quæ maximè isthmum implent gentes, Caucasiæ ipsæ quoque dici possunt: solum autem tenent felix, & quod admodum commodum habitationi sit.

¶ Et quidem Iberiæ major pars probè habitatur, [1] domibus & pagis conditis, ita ut etiam latericia tecta sint, & domorum architectonica structura, ac fora & alia publica ædificia. Pars ejus Caucasiis includitur montibus: nam, ut dixi, montis ejus porriguntur versus meridiem cubiti quidam frugiferi, universam cingentes Iberiam, & pertinentes ad Armeniam & Colchidem. In medio eorum planicies est fluviis irrigua, quorum Cyrus est maximus. Is in Armenia ortus, statim in eam incidit planiciem, adsumpto etiam Arrabone è Caucaso defluente, & aliis aquis, per angustum alveum in Albaniam se effundit. Inter hanc porrò & Armeniam copiosus labens per campos optima habentes pascua, receptis etiam pluribus amnibus, Alazonio, Sandobane, Rœtace, & Chane, qui omnes sunt navigabiles, in Caspium exit mare. Olim Corus vocabatur. Campestria Iberorum agriculturæ & pacis studiosissimi facilè habitant Armenio & Medico cultu. Montana plures & bellicosi habent, Scytharum more ac Sarmatarum viventes, quorum etiam finitimi sunt atque cognati: agriculturam tamen hi quoque attingunt: multaque hominum millia è suo corpore & illis cogunt, si quis incidat tumultus. Quatuor sunt in Iberiam aditus. Unus per Sarapana Colchicum castellum, & angustias quæ ponè sunt:

1. Hopperus vertit *urbibus & habitationibus* forte concinnius *urbibus & coloniis*.

2. Πρός τε τὴν Ἀρμενίαν) Tangit Iberia Armeniam latere meridiano, Colchidem autem occiduo. *Casaub.*

3. Ἐν μέσῳ πεδίον) De hac planitie loquitur Plinius libro VI. cap. 10. *Planitiem omnem à Cyro usque, Albanorum gens tenet: mox Iberum, discreta ab aliis amne Alazone in Cyrum è Caucasiis montibus defluente.* Id.

4. Ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας) Plinius H. Nat. Lib. L. VI. c. 9. aliter: *Cyrus*, inquit, *oritur in Heniochiis montibus, quos alii Corapicos* (al. *Coraxicos*) *vocavere.* Hunc fluvium Plut. & Dio Cyrnum semper vocant, non Cyrum. Appianus de Bellis Mithridatic. pag. 242. Cyrtum. *Idem.*

5. Τὸν Ἀρραβῶνα) Non memini alibi legisse me hunc fluvium. Ἀλαβὼν Stephano est ποταμὸς καὶ πόλις: quod nescio an huc pertineat. At scripti habent Ἀρραγῶνα. *Idem.*

6. Ὅ, τε Ἀλαζώνιος) Plinio *Alazon.* Idem.

7. Ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Κόρος) Cyrus autem est appellatus à Cyro rege quando Scythas infesto exercitu petens eum trajecit, Ammianus Marcellinus lib. XXIII. c. 6. p. 375. *Amnes has regiones prætereunt multi, quorum maximi sunt Choaspes & Gyndes & Amardus, & Charynda, & Cambises, & Cyrus, cui magno & spatioso Cyrus ille superior rex amabilis, abolito vetere, id vocabulum dedit, quum ereptum ire regna Scythica destinaret, quod & fortis esset ut ipse ferebatur, & vias sibi, ut ille, impetu ingenti molitus, in Caspium dilabitur mare.* Hæc Ammianus: à quo videtur dissentire Strabo noster lib. XV. ut ibi notavimus. *Idem.*

8. Οἱ γεωργικώτατοι καὶ πρὸς εἰρήνην ἐν εὐκολίᾳ) Libri veteres habent γεωργικώτεροι, & una voce præterea sunt auctiores. καὶ πρὸς εἰρήνην νενευκότες, ἐν εὐκολίᾳ οἰκοῦσιν. Idem.

1. Γεφυ-

per quas Phaſis pontibus CXX. junctus propter obliquitatem, aſper & violentus in Colchidem defluit, locis iſtis per imbres multis torrentibus exeſis & in convallem redactis. Oritur Phaſis ex ſuperjacentibus montibus, è multis confluens ſcaturiginibus: in campis autem alios in ſe recipit fluvios, quorum ſunt Glaucus & Hippus: ita completus, ac navigabilis factus, in Pontum exit. Urbs ei impoſita eſt, ejuſdem nominis, & lacus in vicinia. In Iberiam ergo è Colchide talis eſt aditus, ſaxis, caſtellis, & fluviis convalles facientibus interceptus. E Nomadibus autem verſus ſeptentrionem degentibus tridui eſt adſcenſus difficilis: poſt hunc anguſtiæ per quas fluvius labitur Aragus, quatuor dierum iter ad unum: munit autem extrema hujus viæ murus, haud facilè expugnabilis. Ab Albania per ſaxa principio exciſa eſt via: deinde per paludem quam fluvius è Caucaſo decidens efficit. Ab Armenia anguſtiæ ſunt ad fluvios Cyrum & Aragum: qui, antequam confluant, urbes habent munitas, ſaxis impoſitas, ad XVI. ſtadia inter ſe diſtantes: Cyro Harmozica imminet, Arago Seumara. His aditibus primum Pompejus, deinde Canidius uſi ſunt. 4 Quatuor hominum genera Iberiam incolunt. Primum è quo reges deligunt, ætate ſemper maximum de regis prioris cognatis, proximè minor natu jus dicit, exercitúſque ducit. Secundum eſt ſacerdotum, qui & jura cum finitimis communia procurant. Tertium eſt militum & agricolarum. Quartum eſt plebs, qui ſunt ſervi regii, & omnia ad uſus vitæ neceſſaria obeunt miniſteria. Communes eis ſunt poſſeſſiones ſecundum familias: imperat & gubernat quamvis earum natu maximus. Tales ſunt Iberes & eorum ſolum.

Albani magis dediti ſunt paſcendo pecori, & affiniores vago generi, non tamen alieni, eademque de cauſa etiam mediocriter bellicoſi. Habitant inter Iberos & mare Caſpium,

A δι' ὧν ὁ Φᾶσις [1] γεφύραις ἑκατὸν καὶ εἴκοσι περατὸς γινόμενος διὰ τὴν σκολιότητα, καταῤῥεῖ τραχὺς, καὶ βίαιος εἰς τὴν Κολχίδα, πολλοῖς χειμάῤῥοις κατὰ τὰς ἐπομβρίας ἐκχαραδρουμένων τῶν τόπων· γίνεται δ' ἐκ τῶν ὑπερκειμένων ὀρῶν πολλαῖς συμπληρούμενος πηγαῖς· ἐν δὲ τοῖς πεδίοις καὶ ἄλλους προσλαμβάνει ποταμοὺς, ὧν ἐστιν, ὅ, τε Γλαῦκος, καὶ ὁ Ἵππος· πληρωθεὶς δὲ, καὶ γινόμενος πλωτὸς ἐξίησιν εἰς τὸν Πόντον· καὶ ἔχει πόλιν ὁμώνυμον ἐπ' αὐτῷ, καὶ λίμνην πλησίον. Ἡ μὲν οὖν ἐκ τῆς Κολχίδος εἰς τὴν Ἰβηρίαν * εἰσβολὴ τοιαύτη, πέτραις, καὶ ἐρύμασι, καὶ ποταμοῖς χαραδρώδεσι διακε-
B κλεισμένη. Ἐκ δὲ τῶν πρὸς ἄρκτον Νομάδων ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, ἀνάβασις χαλεπή· καὶ μετὰ ταύτην ποταμία στενὴ ἐπὶ τοῦ Ἀράγου ποταμοῦ τεττάρων ἡμερῶν ὁδὸν ἔχουσα ἐφ' ἕνα· φρουρεῖ δὲ τὸ πέρας τῆς ὁδοῦ τεῖχος δύσμαχον· ἀπὸ δὲ τῆς Ἀλβανίας, διὰ πέτρας πρῶτον * λατομητὴ εἴσοδος, εἶτα διὰ τέλματος, ὃ ποιεῖ ὁ ποταμὸς ἐκ τοῦ Καυκάσου καταπίπτων. Ἀπὸ δὲ τῆς Ἀρμενίας τὰ ἐπὶ τῷ Κύρῳ στενὰ, καὶ τὰ ἐπὶ τῷ Ἀράγῳ· καὶ γὰρ πρὶν εἰς ἀλλήλους συμπεσεῖν ἔχουσιν ἐπικειμένας πόλεις ἐρυμνὰς ἐπὶ πέτραις, * διεχούσας ἀλλήλων ὅσον ἑκκαίδεκα σταδίους· ἐπὶ
C μὲν τῷ Κύρῳ, [2] τὴν Ἁρμοζικὴν, ἐπὶ δὲ θατέρῳ * Σεύμαρα. Ταύταις δ' ἐχρήσατο ταῖς εἰσβολαῖς πρότερον Πομπήϊος, ἐκ τῶν Ἀρμενίων ὁρμηθείς· [3] καὶ μετὰ ταῦτα Κανίδιος. [5] Τέτταρα, δὲ καὶ γένη τῶν ἀνθρώπων οἰκεῖ τὴν χώραν, ἓν μὲν, καὶ πρῶτον, ἐξ οὗ τοὺς βασιλέας καθιστᾶσι, κατ' ἀγχιστείαν τε, καὶ ἡλικίαν τὸν πρεσβύτατον· ὁ δὲ δεύτερος δικαιοδοτεῖ, καὶ στρατηγεῖ. δεύτερον δὲ τὸ τῶν ἱερέων, οἳ ἐπιμελοῦνται καὶ τῶν πρὸς τοὺς ὁμόρους δικαίων· τρίτον δὲ τὸ τῶν στρατευομένων καὶ γεωργούντων· τέταρτον δὲ τὸ τῶν λαῶν, οἳ βασιλικοὶ δοῦλοί εἰσι, καὶ πάντα διακονοῦνται τὰ πρὸς τὸν βίον· κοιναὶ δ' εἰσὶν * αὐτῶν αἱ κτήσεις κατὰ συγγένειαν· ἄρχει
D δὲ καὶ ταμιεύει ἑκάστην ὁ πρεσβύτατος· τοιοῦτοι μὲν οἱ Ἴβηρες, καὶ ἡ χώρα αὐτῶν.

Ἀλβανοὶ δὲ ποιμενικώτεροι, καὶ τοῦ νομαδικοῦ γένους ἐγγυτέρω, πλὴν οὐκ ἀλλότριοι· ταύτῃ δὲ καὶ [6] πολεμικοὶ μετρίως· οἰκοῦσι δὲ μεταξὺ τῶν Ἰβήρων, καὶ τῆς Κασπίας θαλάττης,

* Scripti, ἐμβολή.
* Scripti λατομητῆς.
p. 501.
* Scripti, διεχούσαις.
* Scripti, Σευσάμορα.
* Manuſſ. αὐτοῖς.

1. Γεφύραις ἑκατὸν καὶ εἴκοσι) Illa καὶ εἴκοσι non agnoſcit Euſtathius locum citans. *Caſaub.*
2. Τὴν Ἁρμοζικὴν) Ptolemæus Ἁρμάκτικαν vocat. *Idem.*
3. Καὶ μετὰ ταῦτα Κανίδιος) Hic eſt Canidius Baſſus, de cujus rebus geſtis in Iberia & Albania, vide Dionem libro XLIX. *Idem.*
4. *Quatuor.*) In Græco καὶ δέκα eſt, ut non quatuor, ſed XIV. ſint. Sed quatuor duntaxat recenſentur. Sed & in Albania multa non cohærent, ego in vertendo ſecutus ſum ſenſum. *Xyland.*
5. Τέτταρα δὲ καὶ γένη) Sic eſt legendum: Ait καὶ, quaſi diceret: ſicuti ſunt quatuor εἰσβολαὶ, ita quatuor ſunt γένη ἀνθρώπων. Hoc qui non animadvertebant, locum corrupêre. *Caſaub.*
6. Πολεμικοὶ μετρίως) Et tamen Dionyſio ψ. 731. dicuntur ἀρήϊοι. Plutarchus Iberes ait Albanis eſſe πολεμικωτέρους. Idem.

1. Πρὸς

[1] πρὸς ἕω μὲν ἁπτόμενοι τῆς θαλάττης, πρὸς δύσιν A δὲ ὁμοροῦντες τοῖς Ἴβηρσι· τῶν δὲ λοιπῶν πλευρῶν τὸ μὲν βόρειον, φρουρεῖται τοῖς Καυκασίοις ὄρεσι· ταῦτα γὰρ ὑπέρκειται τῶν πεδίων, καλεῖται δὲ πρὸς τῇ θαλάττῃ μάλιστα Κεραύνια, τὸ δὲ νότιον ποιεῖ ἡ Ἀρμενία παρήκουσα· πολλὴ μὲν πεδιάς, πολλὴ δὲ καὶ ὀρεινή, καθάπερ ἡ [2] Καμβυσήνη· καθ' ἣν ἅμα, καὶ τοῖς Ἴβηρσι καὶ τοῖς Ἀλβανοῖς οἱ Ἀρμένιοι συνάπτουσιν. Ὁ δὲ Κῦρος ὁ διαρρέων τὴν Ἀλβανίαν, καὶ οἱ ἄλλοι ποταμοὶ οἱ πληροῦντες ἐκεῖνον, [3] ταῖς μὲν τῆς γῆς ἀρεταῖς προσλαμβάνουσι, τὴν δὲ θάλατταν ἀλλοτριοῦσιν· ἡ γὰρ χοῦς, προσπίπτουσα πολλή, πληροῖ τὸν πόρον, ὥστε καὶ τὰς ἐπικειμένας νησίδας ἐξηπειροῦσθαι, B καὶ τενάγη ποιεῖν ἀνώμαλα, καὶ δυσφύλακτα· τὴν δ' ἀνωμαλίαν ἐπιτείνουσιν αἱ ἐκ τῶν πλημμυρίδων ἀνακοπαί· καὶ δὴ καὶ [4] εἰς στόματα δώδεκα φασὶ μεμερίσθαι τὰς ἐκβολάς, τὰ μὲν τυφλά, τὰ δέ, [5] παντελῶς ἐπιγελῶντα, καὶ μηδὲν ὕφορμον ἀπολείποντα· ἐπὶ πλείους γοῦν, ἢ ἑξήκοντα σταδίους ἀμφικλύστου τῆς ἠϊόνος οὔσης τῇ θαλάττῃ, καὶ τοῖς ποταμοῖς, ἅπαν [6] εἶναι μέρος αὐτῆς ἀπροσπέλαστον· τὴν δὲ χοῦν καὶ μέχρι πεντακοσίων παρήκειν σταδίων. θινώδη ποιοῦσαν τὸν αἰγιαλόν· [7] πλησίον δὲ καὶ ὁ Ἀράξης ἐμβάλλει, τραχὺς ἐκ τῆς Ἀρμενίας ἐκπίπτων· ἣν δὲ ἐκεῖνος προωθεῖ χοῦν, πορευτὸν ποιῶν τὸ ῥεῖθρον, ταύτην ὁ C Κῦρος ἀναπληροῖ· τάχα μὲν οὖν τῷ τοιούτῳ γένει τῶν ἀνθρώπων, οὐδὲν δεῖ θαλάττης· οὐδὲ γὰρ τῇ γῇ
p. 502. χρῶνται κατ' ἀξίαν· [8] πάντα μὲν γὰρ ἐκφέρουσι καρπόν, καὶ τὸν ἡμερώτατον, πᾶν δὲ φυτόν·

hos ortum, illos versus occasum attingentes: de cæteris lateribus septentrionale munitur Caucasiis montibus, qui planiciei imminent, & quà ad mare pertinent Ceraunii vocantur: austrinum efficit Armenia juxta porrecta, partim planicie magna, partim etiam montana: qualis est Cambysena, qua Armenii & Iberos & Albanos attingunt. Cyrus verò Albaniam perfluens, reliquique eum implentes fluvii, soli quidem ubertatem adjuvant, sed mare alterant. Multum enim cœni ingestum, implet trajectum, adeo ut insulæ quoque exiguæ propinquæ adjungantur continenti, fiantque paludes inæquales & observatu difficiles. Augent hanc inæqualitatem æstuum relisiones. Et quidem ferunt duodecim eum ostiis exire, partim cæcis, partim omnino fluctum refringentibus, nullamque navibus stationem relinquentibus: cumque litus ad plura LX. stadia mari & fluviis undique alluatur: totam ejus partem istam esse inaccessam: limum autem etiam ad IO. stadia promoveri, & quasi aggerem quendam litori præstruere. Haud procul inde Araxes etiam influit, asper ex Armenia se proruens. Quod limi ille protrudit alveum faciens pervium, Cyrus aqua opplet. Fortasse huic hominum generi nihil opus est mari, cùm ne terra quidem ut par erat utantur. Etenim ea omnis generis fructum, etiam mitissimum, profert, omnes plantas,

1. Πρὸς ἕω μὲν ἁπτόμενοι) Ptol. sic, Albania περιορίζεται à septentrionibus, τῇ Σαρματίᾳ, ab occidente, τῇ Ἰβηρίᾳ, à meridie parte τῆς μεγάλης Ἀρμενίας, usque ad mare Hyrcanium, κατὰ τὰς ἐκβολὰς Κυρροῦ ποταμοῦ. ab oriente parte Caspii maris, quæ est inter duorum fluminum ostia, Cyri & Soanorum. *Cas.*

2. Καμβυσήνη) Sic videtur appellata regio, per quam fluit Cambyses fluvius: cujus meminere Plinius, Dio, Marcellinus, alii. Apud Stephanum scribimus, Καμβυσήνη, καθὰ Ξερξήνη, ἀπὸ Καμβύσου καὶ Ξέρξου. Verum quod addit Stephanus Περσικαὶ χῶραι, dubito quàm sit verum: nisi Persicam regionem intelligas, quæ Persarum regi paruit. *Idem.* Vid. Berkel. in Steph. in voce Καμβυσήνη.

3. Ταῖς μὲν τῆς γῆς ἀρεταῖς προσλαμβάνουσι) In MS. Cod. meo ἀνεκδότῳ inscripto, παλαιῶν πάνυ λέξεων. in dict. Ἀλβανοί, hæc notantur, ὄνομα ἔθνους Γαλατῶν. τούτων φασὶ τὴν γῆν εὐδαίμονα καὶ καρποὺς ἐνεγκοῦσαν ἀγαθούς. οἶνον πολὺν καὶ ἡδὺν ἔχουσαν. h.e. *Albani, nomen gentis Galatarum, horum ajunt terram felicem esse, & fructuum bonorum feracem: ac vini suavis copiam proferentem.* Statius Papin. lib. IV. Syl. ad Jul. Men. ℣. 35.
Albanoque cadum sordentem promere fumo. Morel.

4. Εἰς στόματα δώδεκα φασὶ μεμερίσθαι) Appianus de Cyro de Bellis Mithridatic. p. 242. Ὃς δυόδεκα στόμασι πλωτοῖς ἐς τὴν Κασπίαν θάλασσαν ἐρεύγεται, πολλῶν ἐς αὐτὸν ἐμβαλόντων ποταμῶν, καὶ μεγίστου πάντων Ἀράξου. Vide Plutarchi Pompej. p. 637. T.I. ed. FFurt. *Casaub.*

5. Παντελῶς ἐπιγελῶντα) Interpretes elegans hoc loquendi genus non intellexere: γελᾶν sive ἐπιγελᾶν mare dicitur, quando ita diffunditur, ut solent, qui vehementius rident, unde etiam κῦμα apud Platonem pro vehementiore risu positum esse norunt eruditi. Æschylus Prometheo δεσμώτῃ. ℣. 89.

--- ποντίων τε κυμάτων
ἀνήριθμον γέλασμα.
--- *Marinorumque fluctuum*
Crispatio innumerabilis.

D Ad quem locum vide scholiasten (& Stanlejum.) sic Oppianus Ἁλιευτικῶν lib. IV. vs. 333.

--- μάλα πάντες ἀολλέες ἐγγὺς ἕπονται
Κύματος ἀκροτάτοιο γέλως ὅθι χέρσον ἀμείβει.
--- *Admodum omnes densi pone sequuntur*
Fluctus extremi visus ubi terram attingit.

Στόματα igitur ἐπιγελῶντα sunt, quæ latissime diffunduntur. *Idem.* Lucretio mare dicitur ridere. I. ℣. 8.
Tibi rident æquora ponti.
Cachinnare Accio in Phœnissis:
Cum crepitu clangentes cachinnant. Adde Passeratum in Catullum p. 59. La Cerd. ad Virg. Æn. VII. 9.

6. Εἶναι μέρος αὐτῆς) Puto deesse post hæc verba, συμβέβηκε τοῦτο. *Idem.*

7. Πλησίον δὲ καὶ ὁ Ἀράξης) Hæc quorundam fuit sententia: alii hunc quoque volunt Cyrum ingredi, vide Plutarch. in Pompejo. *Idem.*

8. Πάντα μὲν γὰρ ἐκφέρουσιν) Puto per parenthesin hæc dici, & γὰρ deleto ἐκφερούσῃ scriptum. Homerica ex Homero correxi de vita Cyclopica. *Xyland.*

adeoque semper quoque virentes: cum tamen ne exiguus quidem cultus adhibeatur.

Nam sine semente hac, & duri vomeris usu

Omnia proveniunt. —

sicut dixerunt nobis qui eam administraverunt provinciam, Cyclopicam quondam enarrantes vivendi rationem: nam consitum ibi agrum ferunt semel, bis proferre aut etiam ter frugem: & sanè primò quinquagechum & quæ non renovetur. cùm quidem non ferro, sed prorsus ligneo aratro terra proscindatur. Rigatur tota planicies fluminibus, aliisque aquis magis etiam quàm Babylonia aut Ægyptia. Itaque cùm semper herba viret, tum pascuis est admodum apta: aëris quoque est melior quam isthic temperies. Vites nunquam omnino fodiuntur, quinquennio exacto demum putantur: novellæ secundo jam anno statim fructum ferunt: adultæ tantum, ut magna pars in palmitibus relinquatur. Vegeta sunt etiam apud eos animalia tam mansueta quàm fera. Ipsi forma & magnitudine aliis præstant hominibus, moribus simplices, & à cauponando alieni: ut qui ne numismate quidem utantur plerunque, neque ultra centenarium numerare noverint, ac permutatione mercium utantur. Cætera quoque ad vitæ usum pertinentia negligenter tractant, imperiti ponderum & mensurarum exactarum: quin & bellum, ac rem civilem, & agriculturam improvidè obeunt. Tamen & pedites, & ex equis pugnant, levi gravique armatura, ut Armenii. Majorem quàm Iberi exercitum ducunt. Armant enim etiam LX. millia virorum, equitumque XXII. millia, quantis copiis adversus Pompejum decertaverunt. His quoque in bello auxiliantur Nomades adversum exteros, ut & Iberis eadem de causa. aliàs sæpe adoriuntur homines, adeoque agricultura prohibent. Albani jaculis utuntur & sagittis:

A καὶ γὰρ τὰ ἀειθαλῆ φέρει· τυγχάνει δ' ἐπιμελείας * οὐδὲ μικρᾶς, * [1] ἀλλὰ τ' ἀγαθὰ ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα ἄπαντα φύεται, καθάπερ * οἱ στρατηγήσαντές φασι, Κυκλώπειόν τινα διηγούμενοι βίον· πολλαχοῦ γοῦν σπαρεῖσαν ἅπαξ, δὶς ἐκφέρειν καρπὸν, ἢ καὶ τρίς· τὸν δὲ πρῶτον, καὶ * πεντηκοντάχουν [2] ἀνέαστον· [3] καὶ ταῦτα οὐδὲ σιδήρῳ τμηθεῖσαν· [4] ἀλλ' αὐτοξύλῳ ἀρότρῳ. Ποτίζεται δὲ πᾶν τὸ πεδίον, τοῦ Βαβυλωνίου, καὶ τοῦ Αἰγυπτίου μᾶλλον τοῖς ποταμοῖς, καὶ τοῖς ἄλλοις ὕδασιν· ὥστ' ἀεὶ ποώδη φυλάττειν τὴν ὄψιν· διὰ δὲ τοῦτο
B καὶ εὔβοτόν ἐστι· πρόσεστι δὲ καὶ τὸ εὐαέρον ἐκείνῳ μᾶλλον· ἄσκαφοι δὲ ἄμπελοι μένουσι διὰ τέλους, τεμνόμεναι διὰ πενταετηρίδος· νέαι μὲν διετεῖς ἐκφέρουσιν ἤδη καρπόν. τέλειαι δ' ἀποδιδόασι τοσοῦτον, ὥστε ἀφιᾶσιν ἐν τοῖς κλήμασι πολὺ μέρος· εὐερνῆ δ' ἐστὶ καὶ τὰ βοσκήματα παρ' αὐτοῖς, τά τε ἥμερα, καὶ τὰ ἄγρια· καὶ οἱ ἄνθρωποι κάλλει, καὶ μεγέθει διαφέροντες· ἁπλοῖ δὲ καὶ οὐ καπηλικοί· οὐδὲ γὰρ νομίσματι τὰ πολλὰ χρῶνται, οὐδὲ ἀριθμὸν ἴσασι μείζω τῶν ἑκατόν· ἀλλὰ φορτίοις τὰς ἀμοιβὰς ποιοῦνται· καὶ πρὸς τἄλλα δὲ
C τὰ τοῦ βίου ῥαθύμως ἔχουσιν· ἄπειροι δ' εἰσὶ καὶ μέτρων τῶν ἐπ' ἀκριβὲς, καὶ σταθμῶν· καὶ πολέμου δὲ, καὶ πολιτείας, καὶ γεωργίας ἀπερινοήτως ἔχουσιν· ὅμως δὲ καὶ πεζοὶ, καὶ ἀφ' ἵππων ἀγωνίζονται, ψιλοί τε καὶ κατάφρακτοι καθάπερ Ἀρμένιοι· στέλλουσι δὲ μείζω τῆς Ἰβήρων στρατιᾶς· ὁπλίζουσι γὰρ καὶ ἓξ μυριάδας ἀνδρῶν· ἱππέας δὲ [5] δισμυρίους, καὶ δισχιλίους, ὅσοις πρὸς Πομπήϊον ἐκινδύνευσαν. Καὶ τούτοις δὲ συμπολεμοῦσιν οἱ Νομάδες πρὸς τοὺς ἔξωθεν, ὥσπερ τοῖς Ἴβηρσι κατὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας· ἄλλως δ' ἐπιχει-
D ροῦσι τοῖς ἀνθρώποις πολλάκις, ὥστε καὶ γεωργεῖν κωλύουσιν· ἀκοντισταὶ δέ εἰσι καὶ τοξόται,

* Manuss. οὐ μικρᾶς. & οὐδεμιᾶς. Odyss. ι. 109.

* Sic scripserat Strabo: ut ex vett. lib. apparet: In q. tamen legitur φύονται.

* Scripti, στρατεύσαντες.

* Vett. q. πεντάχουν.

1. Ἀλλὰ τ' ἀγαθὰ) Eruditus vir quum rectè agnovisset hic Homeri verba, rursus in eo gravissimè peccavit, locumque adeo totum corrupit, dum ipsum poëtæ carmen ascripsit, ad quod respexerat tantum Strabo: non autem ipsum usurpaverat integrum: quod & bonis scriptoribus familiare est, & confirmant veteres codices. Nos igitur locum in integrum restituimus. *Casaub.*

2. Ἀνέαστον) Videtur aliquid deesse. Sensus est perspicuus. *Idem.*

3. Καὶ ταῦτα οὐδὲ σιδήρῳ τμηθ.) Pertinet hoc quoque ad laudem boni agri. Sic libro XV. dicit terram ὑπὸ τοῦ τυχόντος ὀρυκτοῦ χαραχθεῖσαν, tamen ἐκφέρειν καρπὸν καλόν. Ita enim ille locus legi debet. *Idem.*

4. Ἀλλ' αὐτοξύλῳ ἀρότρῳ.) Pro ὁλόξυλον dixit αὐτόξυλον. Sic Thucydid. libro quinto cap. 20. αὐτοδεκαετῶν διελθόντων, hoc est, ὅλων δέκα ἐτῶν. Cicero aliquando Græcos imitatur, ut ad Atticum Lib. V. Ep. 11. *Decem ipsos dies Athenis fui*, hoc est, integros. *Idem.*

5. Δισμυρίους καὶ δισχιλίους) Legendum μυρίους, ex Plutarcho T. I. p. 638. ed. FFurt, κατέλαβε, inquit de Pompejo cum Albanis bellum gerente, πρὸς Ἄβαντι ποταμῷ παρατεταγμένους, ἑξακισμυρίους πεζοὺς, καὶ δισχιλίους ἱππεῖς ἐπὶ μυρίοις. Appianus in hac parte negligentior fuit. Verumtamen etiam ex eo probari potest locum ita esse emendandum. Non dubito autem ego, quin & Strabo & Plutarchus eundem secuti essent auctorem, Theophanem Mitylenæum, qui Pompejo in hac expeditione comes postea res gestas ab eo conscripserat. *Idem.*

A θώρακας ἔχοντες καὶ θυρεούς· [1] περίκρανα δὲ θήρεια παραπλησίως τοῖς Ἴβηρσιν. Ἔστι δὲ τῆς Ἀλβανῶν χώρας, καὶ ἡ Κασπιανὴ τοῦ Κασπίου ἔθνους * ὁμώνυμος, οὗπερ καὶ ἡ θάλαττα, ἀφανοῦς ὄντος νυνί· ἡ δὲ ἐκ τῆς Ἰβηρίας εἰς τὴν Ἀλβανίαν εἰσβολὴ διὰ τῆς Καμβυσηνῆς ἀνύδρου τε καὶ τραχείας ἐπὶ τὸν Ἀλαζώνειον ποταμόν. [2] Θηρευτικοὶ δὲ καὶ αὐτοὶ [3] καὶ οἱ κύνες αὐτῶν εἰς ὑπερβολήν, οὐ τέχνῃ μᾶλλον, ἢ σπουδῇ τῇ περὶ * τοῦτο. Διαφέρουσι δὲ καὶ οἱ βασιλεῖς. Νυνὶ μὲν οὖν εἷς ἁπάντων ἄρχει· πρότερον δὲ καὶ καθ' ἑκάστην γλῶτταν ἰδίᾳ B ἐβασιλεύοντο ἕκαστοι· γλῶτται δ' εἰσὶν ἓξ καὶ εἴκοσι αὐτοῖς, διὰ τὸ μὴ εὐεπίμικτον πρὸς ἀλλήλους. Φέρει δ' ἡ γῆ καὶ τῶν ἑρπετῶν ἔνια τῶν θανασίμων, καὶ σκορπίους, καὶ φαλάγγια· τῶν δὲ φαλαγγίων τὰ μὲν, ποιεῖ γελῶντας ἀποθνήσκειν, τὰ δὲ, κλαίοντας πόθῳ τῶν οἰκείων. Θεοὺς δὲ τιμῶσιν· Ἥλιον καὶ Δία καὶ Σελήνην· διαφερόντως δὲ τὴν σελήνην· ἔστι δ' αὐτῆς τὸ ἱερὸν τῆς Ἰβηρίας πλησίον· ἱερᾶται δ' ἀνὴρ ἐντιμότατος, μετά γε τὸν βασιλέα προεστὼς τῆς ἱερᾶς χώρας, πολλῆς καὶ εὐάνδρου, καὶ αὐτῆς, καὶ τῶν ἱεροδούλων, ὧν ἐνθουσιῶσι πολλοὶ, καὶ προφητεύουσιν· ὃς δ' ἂν αὐτῶν ἐπὶ πλέον κατάσχετος γενόμενος C πλανᾶται κατὰ τὰς ὕλας μόνος, τοῦτον συλλαβὼν ὁ ἱερεὺς, ἁλύσει δήσας ἱερᾷ τρέφει πολυτελῶς τὸν ἐνιαυτὸν ἐκεῖνον· ἔπειτα προαχθεὶς εἰς τὴν θυσίαν τῆς θεοῦ, σὺν ἄλλοις ἱερείοις [4] θύεται μυρισθείς. Τῆς δὲ θυσίας ὁ τρόπος οὗτος· ἔχων τις ἱερὰν λόγχην ᾗ περ ἐστὶ νόμος ἀνθρωποθυτεῖν, παρελθὼν ἐκ τοῦ πλήθους, παίει διὰ τῆς πλευρᾶς εἰς τὴν καρδίαν, οὐκ ἄπειρος τοιούτου· πεσόντος δὲ σημειοῦνται μαντεῖά τινα ἐκ τοῦ πτώματος, καὶ εἰς τὸ κοινὸν ἀποφαίνουσι· κομισθέντος δὲ τοῦ σώματος εἴς τι χωρίον, ἐπιβαίνουσιν ἅπαντες καθαρσίῳ χρώμενοι. Ὑπερβαλλόντως δὲ καὶ τὸ γῆρας τιμῶσιν Ἀλβανοὶ, καὶ D τὸ τῶν ἄλλων [5] καὶ τὸ τῶν γονέων μόνων· τεθνηκότων δὲ οὐχ ὅσιον φροντίζειν οὐδὲ μεμνῆσθαι· συγκατορύττουσι μέντοι τὰ χρήματα αὐτοῖς· καὶ διὰ τοῦτο πένητες ζῶσιν· οὐδὲν πατρῷον ἔχοντες· ταῦτα μὲν περὶ Ἀλβανῶν. Λέγεται δ' Ἰάσονα μετ' Ἀρμενίου τοῦ Θετταλοῦ κατὰ τὸν πλοῦν τὸν ἐπὶ τοὺς

* Manuss. ἐπώνυμος.

* Scripti τούτων.

p. 503.

A thoraces gestant ac clypeos, & galeas ferinas itidem ut Iberi. Ad Albaniam pertinet etiam Caspiana, nomen à Caspia gente gerens, unde & mari appellatio: ea gens nunc obscura prorsus est. Ex Iberia in Albaniam aditus per Cambysenam aqua carentem & asperam est ad fluvium Alazonium. Excellunt venatione cùm Albani tum eorum canes, non arte magis quam studio, quod ei rei impendunt. Præstant etiam aliis reges. Nunc quidem unus universis imperat: quondam singuli eadem utentes lingua populi, suum quisque habuerunt regem. Linguæ sunt iis XXVI, quia non multis inter B se commerciis devinciuntur. Fert ea regio lethalia animalia quædam: scorpios etiam & phalangia. Phalangiorum alia cum risu necant, alia flentes suorum ob desiderium. Deos colunt: Solem, Jovem, Lunam, atque hanc quidem præcipuè. templum hujus est Iberiæ vicinum. ei præficitur sacerdos, primo secundum regem honore, præestque amplæ & viris abundanti ditioni, cùm quæ ad sacerdotium, tum quæ ad sacros ministros pertinent. Horum multi divino instinctu correpti vaticinantur: qui verò eorum furore vehementiore agitatus solus per C sylvas vagatur, hunc comprehensum sacerdos sacra vincit catena, & sumptuose per illum alit annum: productus deinde ad rem sacram deæ faciendam, unà cum aliis victis mactatur unguentis delibutus. Sacrificii ritus hic est. Quidam sacram tenens hastam, qua fas est homines sacrificandi causa interficere, comminus accedens latus hasta trajecti cor ferit, rei hujus non imperitus. Collapso isto, è cadavere divinationes quasdam concipiunt, inque publicum enunciant: & cadaver in certum locum deferentes, id lustrandi causa universi calcant pedibus. Summopere senectutem Albani venerantur, cùm D aliorum, tum parentum. Mortuorum autem curam gerere aut mentionem facere nefas putant. Pecunias quidem unà cum defunctis sepeliunt, ideoque pauperes vivunt, nihil paternorum possidentes. Hæc de Albanis. Ferunt Iasonem cum Armenio Thessalo in navigatione ad

1. *Περίκρανα δὲ θήρεια*) Plutarchus ait Albanos qui cum Pompejo sunt congressi, fuisse *φαύλως ὡπλισμένους, καὶ δέρμασι θηρίων τοὺς πολλούς*. *Cas.*

2. *Θηρευτικοὶ δὲ καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ κύνες αὐτῶν εἰς ὑπερβολήν. Excellunt venatione tam ipsi quam canes eorum*) Non minus ad Iberos quam Albanos referenda esse videntur. Vlitius in Comment. ad Nemesian. Cyneg. vs. 127.

Ne quorum proles de sanguine manat Ibero.

3. *Καὶ οἱ κύνες αὐτῶν*) Albanorum canes opinor intelligebat Oppianus cum Iberes commendabat, nisi & horum canes excelluere. *Casaub.*

4. *Θύεται μυρισθείς*) Aldi codex *μυριαθείς*. Libri veteres habent *μερισθείς*, alii rectius *μυρισθείς*. *Idem.*

5. *Καὶ τὸ τῶν γονέων μόνων*) Lego cum priore interprete & libris sctiptis *οὐ τὸ τῶν γονέων μόνων*. Alioquin vox *μόνων* tollenda fuerit. *Idem.*

Colchos instituta profectum fuisse usque ad mare Caspium, & Iberiam, Albaniamque peragrasse, magnamque Armeniæ & Mediæ partem. quod & Jasonea, & alii testantur commentarii. Armenium porrò ferunt oriundum fuisse Armenio, urbe juxta Bœbeidem paludem inter Larissam & Pheras, & quos ille secum duxit, eos incoluisse Acilesinam, & Syspiertidem usque ad Calachanam & Adiabenam: & quidem Armeniæ nomen à se reliquisse. ¶ In montibus, qui supra Albaniam sunt siti, Amazonibus quoque sedes fuisse perhibent. Sanè Theophanes qui Pompeji castra secutus in Albania fuit, inter Amazonas & Albanos ait habitasse Gelas & Legas Scythicos populos: indeque Mermadalin amnem profluere inter hos & Amazones medio spacio. Alii, atque inter hos Metrodorus Scepsius & Hypsicrates, ne ipsi quidem locorum ignari, Gargarensibus confines eas habitasse asserunt in radicibus Caucasiorum montium septentrioni obversorum, quæ Ceraunia dicuntur. Eas reliquum tempus ita exigere, ut plantandi, arandi, pascendique, equos maxime, operas ipsæ navent: fortissimæ etiam equis venatui sedent, & bellicam rem exercent, omnibus etiamnum infantibus dextram aduri mammam, ut ad quosvis usus expeditè brachium suo fungatur munere, ad jaculandum uti eas & arcu, & sagari (*quod gladii genus est*) & pelta: è pellibus ferarum cassides conficere, tegumenta,

A Κόλχους, ὁρμῆσαι μέχρι τῆς Κασπίας θαλάττης, καὶ τήν τε Ἰβηρίαν καὶ τὴν Ἀλβανίαν ἐπελθεῖν, καὶ πολλὰ τῆς Ἀρμενίας, καὶ τῆς Μηδίας· ὡς μαρτυρεῖ [1] τά τε Ἰασόνεια, καὶ ἄλλα * ὑπομνήματα. [2] Τὸν δὲ Ἀρμένιον εἶναι ἐξ Ἀρμενίου πόλεως τῶν περὶ τὴν Βοιβηίδα λίμνην μεταξὺ Φερῶν, καὶ Λαρίσης· τοὺς σὺν αὐτῷ τε οἰκῆσαι τήν τε Ἀκιλησινὴν, καὶ τὴν * Συσπιειρῆτιν ἕως Καλαχάνης, * καὶ Ἀδιαβανῆς· καὶ δὴ, καὶ τὴν Ἀρμενίαν ἐπώνυμον καταλιπεῖν. Ἐν δὴ τοῖς ὑπὲρ τῆς Ἀλβανίας ὄρεσι, καὶ τὰς Ἀμαζόνας οἰκεῖν φασί. Θεοφάνης μὲν οὖν ὁ συστρατεύσας τῷ Πομπηΐῳ, B καὶ γενόμενος ἐν τοῖς Ἀλβανοῖς, μεταξὺ τῶν Ἀμαζόνων, καὶ τῶν Ἀλβανῶν φησὶ [4] Γήλας οἰκεῖν, καὶ Λήγας Σκύθας· καὶ ῥεῖν ἐνταῦθα [5] τὸν Μερμάδαλιν ποταμὸν, τούτων τε καὶ τῶν Ἀμαζόνων ἀνὰ μέσον. Ἄλλοι δὲ, ὧν καὶ ὁ Σκήψιος Μητρόδωρος, καὶ Ὑψικράτης, οὐδὲ αὐτοὶ ἄπειροι τῶν τόπων γεγονότες, [6] Γαργαρεῦσιν ὁμόρους αὐτὰς φασὶν οἰκεῖν ἐν ταῖς ὑπωρείαις ταῖς πρὸς ἄρκτον τῶν Καυκασίων ὀρῶν, ἃ καλεῖται Κεραύνια, τὸν μὲν ἄλλον χρόνον καθ' αὑτὰς αὐτουργούσας ἕκαστα, τά τε πρὸς ἄροτον, καὶ φυτουργίαν, καὶ τὰ πρὸς τὰς νομὰς, καὶ μάλιστα τῶν ἵππων· τὰς δ' ἀλκιμωτάτας ἐφ' C ἵππων [7] κυνηγεσίαις πλεονάζειν, καὶ τὰ πολέμια ἀσκεῖν· ἁπάσας δ' ἐπικεκαῦσθαι τὸν δεξιὸν * μασὸν ἐκ νηπίων, ὥστε εὐπετῶς χρῆσθαι τῷ βραχίονι πρὸς ἑκάστην χρείαν· ἐν δὲ τοῖς πρώτοις πρὸς ἀκοντισμόν· χρῆσθαι δὲ καὶ τόξῳ, καὶ σαγάρει, καὶ πέλτῃ· δορὰς δὲ θηρίων ποιεῖσθαι, * δορύκρανά τε, καὶ σκεπάσματα,

* Scripti, ὑπομνήματα πλείω.
* Lego, Συσπειρῆτιν.
* Scripti καὶ Διαβ.
p. 504.
* Scripti μαζόν.
* Scripti περίκρανα τό.

1. Τά τε Ἰασόνεια) ἡρῷα videlicet ut alibi loquitur. Justinus libro XLII. cap. 3. *Itaque Jasoni totus ferme oriens, ut conditori divinos honores, templaque constituit.* Casaub.

2. Τὸν δὲ Ἀρμένιον εἶναι ἐξ Ἀρμενίου πόλεως τῶν περὶ τὴν Βοιβηΐδα λίμνην μεταξὺ Φερῶν καὶ Λαρίσσης. *Armenium porro ferunt oriundum fuisse Armenio, urbe juxta Bœbeidem paludem inter Larissam & Pheras.*) Eustathius videtur legisse hoc loco Ὁρμενίου πόλεως, non enim dubito, quin à nostro Geographo acceperit, quæ dixit de ejus urbis situ ad Iliad. β. versu 734. οἵ τ' ἔχον Ὀρμένιον, utitur enim ipsis Strabonis verbis: πόλις Θεσσαλικὴ μεταξὺ φασὶ Φερῶν καὶ Λαρίσσης, *Urbs Thessalica inter Pheras & Larissam, ut ajunt*, & eam idem Strabo supra pag. 434. & 436. septies Ὀρμένιον vocat: tamen ex Armeniæ regionis nomine, quæ numquam Ormenium dicta est, videtur hoc loco scripsisse Ἀρμένιον, sed non ex sua mente, nam ait λέγεται δὲ Ἰάσονα &c. Ex quodam igitur Mythographo accepit Ἀρμένιον urbem & non ex sua mente asserit. Mos fuit Græcorum, ut omnes gentes à suis Heroïbus denominatas fingerent. Sic, si diis placet, Media à Medeæ & Jasonis filio Medo. Armeniam fuit cum putabam dictam ab Aram, quasi Arameniam, nam Padan Aram, id est, fluviorum Aram dicebatur, quæ ad Armeniam usque extenditur, & ideo sic dictam putabam ad differentiam alterius Aram, Armeniæ nempe. Sed docuit me doctissimus Bochartus in suo Phaleg, dictam ab *Har Minui*, id est, à monte Minui, natione vicinæ Ararat sic vocata ab Hieremia; eum vide Lib. I. c. 3. *Palmer.*

3. Ἐξ Ἀρμενίου πόλεως) Vide sub finem libri. De D Armenio dictum est lib. IX. p. 438. ubi tamen Ormenium vocabatur & Orminium. *Casaub.*

4. Γήλας οἰκεῖν, καὶ Λήγας) Plutarchus (in Pompejo T. I. p. 638. ed. FFurt.) quoque docet Gelas & Legas Amazonibus esse vicinos. Sic enim scribit de Amazonibus loquens, νέμονται δὲ τοῦ Καυκάσου τὰ καθήκοντα πρὸς τὴν Ὑρκανίαν θάλασσαν, οὐχ ὁμοροῦσαι τοῖς Ἀλβανοῖς, ἀλλὰ Γέλαι καὶ Λῆγες οἰκοῦσι διὰ μέσου. *Caucasum incolunt, qua ad mare Hyrcanum spectat, non contermina Albanis, sed interveniunt Gelæ & Leges.* Pertinere hûc puto quod Steph. annotat. Γηλὺς ait, gens est, cujus meminit Quadratus de reb. Parth. primo. Plinius H. Nat. Lib. VI. c. 16. notat Gelas esse, quos Græci Cadusios vocant. *Idem.*

5. Τὸν Μερμάδαλιν) Mox dicitur ὁ Μερμόδας. *Idem.*

6. Γαργαρεῦσιν) Vide Stephanum Γαργαρεῖς. *Id.*

7. Κυνηγεσίαις πλεονάζειν) Malim σχολάζειν. *Id.*

A καὶ διαζώματα· [1] δύο δὲ μῆνας ἐξαιρέτους ἔχειν τοῦ ἔαρος, καθ' οὓς ἀναβαίνουσιν εἰς τὸ πλησίον ὄρος τὸ διορίζον αὐτάς τε, καὶ τοὺς Γαργαρέας· ἀναβαίνουσι δὲ κἀκεῖνοι κατὰ ἔθος τι παλαιὸν, συνθύσοντές τε, καὶ συνεσόμενοι ταῖς γυναιξὶ, τεκνοποιίας χάριν, ἀφανῶς τε καὶ ἐν σκότει, ὁ τυχὼν τῇ τυχούσῃ· ἐγκύμονας δὲ ποιήσαντες ἀποπέμπουσιν· αἱ δ' ὅ, τι μὲν ἂν θῆλυ τέκωσι κατέχουσιν αὐταὶ, τὰ δ' ἄρρενα κομίζουσιν ἐκείνοις ἐκτρέφειν· ᾠκείωται δ' ἕκαστος πρὸς ἕκαστον νομίζων υἱὸν διὰ τὴν ἄγνοιαν. Ὁ δὲ Μερμόδας καταῤῥάττων ἀπὸ τῶν ὀρῶν διὰ τῆς τῶν Ἀμαζόνων, καὶ τὴν Σι-

B ρακήνης, καὶ ὅση μεταξὺ ἔρημος, εἰς τὴν Μαιῶτιν ἐκδίδωσι. Τοὺς δὲ Γαργαρέας συναναβῆναι μὲν ἐκ Θεμισκύρας φασὶ ταῖς Ἀμαζόσιν εἰς τούσδε τοὺς τόπους· εἶτ' ἀποστάντας αὐτῶν, πολεμεῖν μετὰ Θρᾳκῶν, καὶ Εὐβοέων τινῶν πλανηθέντων μέχρι δεῦρο πρὸς αὐτάς· ὕστερον δὲ καταλυσαμένους τὸν πρὸς αὐτὰς πόλεμον ἐπὶ τοῖς λεχθεῖσι ποιήσασθαι συμβάσεις, ὥστε τέκνων συγκοινωνεῖν μόνον, ζῆν δὲ καθ' αὑτοὺς ἑκατέρους. Ἴδιον δέ τι συμβέβηκε τῷ λόγῳ περὶ τῶν Ἀμαζόνων· Οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι τὸ μυθῶδες, καὶ τὸ ἱστορικὸν διωρισμένον ἔχουσι· τὰ γὰρ παλαιὰ, καὶ ψευδῆ, καὶ τερατώδη, μῦθοι κα-

C λοῦνται· ἡ δ' ἱστορία βούλεται τἀληθὲς αὖτε παλαιὸν αὖτε νέον· καὶ τὸ τερατῶδες, ἢ οὐκ ἔχει, ἢ σπάνιον. Περὶ δὲ τῶν Ἀμαζόνων τὰ αὐτὰ λέγεται, [2] καὶ νῦν, καὶ πάλαι, τερατώδη τ' ὄντα, καὶ πίστεως πόῤῥω. Τίς γὰρ ἂν πιστεύσειεν, ὡς γυναικῶν στρατὸς, ἢ πόλις, ἢ ἔθνος [3] συσταίη ἄν ποτε χωρὶς ἀνδρῶν; καὶ οὐ μόνον γε συσταίη, ἀλλὰ καὶ ἐφόδους * ποιήσαι ἐπὶ τὴν ἀλλοτρίαν, καὶ κρατήσειεν οὐ τῶν ἐγγὺς μόνον, ὥστε, καὶ μέχρι τῆς νῦν Ἰωνίας προελθεῖν· ἀλλὰ καὶ διαπόντιον * στεῖλαι στρατιὰν [4] μέχρι τῆς Ἀττικῆς; τοῦτο γὰρ ὅμοιον ὡς ἂν εἴτις λέγοι, τοὺς μὲν ἄνδρας γυναῖκας * γινο-

D μένους τοὺς τότε, τὰς δὲ γυναῖκας ἄνδρας. Ἀλλὰ μὴν ταῦτά γε αὐτὰ καὶ νῦν λέγεται περὶ αὐτῶν·

* Scripti, ποιήσαιτο.

p. 505.

* Scripti, lib. στείλαιντο.

* Manuss. γεγονέναι.

A & subligacula. Duos autem veris menses habere eximios, quibus adscendant in montem vicinum: eas à Gargarensibus dividentem. Hos quoque adscendere tum, vetere quodam instituto, ibique unà peractis sacrificiis cum Amazonibus corpora eos miscere prolis procreandæ caussa: idque in occulto, & promiscue quemvis cum quavis ut casus obtulit. Postquam prægnantes fecerunt, domum eas dimittere. Has si femellam pariunt, ipsas enutrire: si marem, illis educandum mittere. Quemvis Gargarensium puero oblato se familiarem præbere, quem nimirum ob ignorantiam suum deputet fi-

B lium. Mermodas autem é montibus per Amazones se præcipitans, & Siracenam, ac deserta in medio sita, in Mæotidem effluit. Memoriæ proditum est Gargarenses e Themiscyra in ista loca cum Amazonibus commigrasse: inde ab iis defecisse, adjutosque à Thracibus & Euboënsibus quibusdam qui eò usque vagati essent, bellum iis intulisse. Postea composito bello pactos esse communitatem de qua diximus liberorum duntaxat, vita cætera seorsim transigenda. Peculiare aliquid narrationi de Amazonibus accidit. Reliquæ enim fabulas à vera historia separatas habent: etenim

C antiqua, falsa, & portentosa, fabulæ vocantur: historia veritatem requirit, sive prisca ea, sive nova sit: monstrosa aut nulla admittit, aut rarò. De Amazonibus verò eadem & nunc, & antiquitus traduntur, prodigiosa quidem, & à fide procul remota. Quis enim crediderit mulierum exercitum, aut civitatem, aut gentem constare absque viris posse? ac non constare modò, sed expeditiones etiam fecisse in aliorum ditionem ac non viciniam modo subegisse & usque ad eam, quæ nunc est, Jonia progressum; sed & trans mare ad Atticam usque copias emisisse? Perinde enim hoc est,

D ac si quis diceret, viros ea tempestate mulieres, mulieres viros fuisse. Enimvero isthæc etiamnum de iis prædicantur:

1. Δύο δὲ μῆνας) Plutarchus (in Pompejo p. 638. T. I. ed. FFurt.) loquens de Amazonibus, & Gelis, Legisque quos diximus, Τούτοις ἔτους ἑκάστου δύο μῆνας εἰς ταυτὸ φοιτῶσαι περὶ τὸν Θερμώδοντα ποταμὸν ὁμιλοῦσιν, εἶτα καθ' αὑτὰς ἀπαλλαγεῖσαι βιοτεύουσιν, i. e. *Cum his menses binos quoquo anno ad amnem Thermodontem congrediuntur & concumbunt, inde digressæ seorsim degunt.* [Morem hunc Amazonum fusius describit Cæsarius apud Johannem Siculum & Cedrenum pag. 127. qui ex eo auctore integras paginas transcripsit.] *Casaub.*

2. Καὶ νῦν) Nam omnes auctores, qui Pompeji res gestas scripsere, de ejus cum Amazonibus pugna mentionem faciunt. Plutarchus, Appianus alii. *Id.*

3. Συσταίη ἄν ποτε χωρὶς ἀνδρῶν) Hoc tamen vulgo creditum, & iis probatum qui Amazonas ἐτυμολογοῦσι, quasi dicas ἅμα ζώσας, quod simul vivant sine viris. Alii aliam afferunt rationem: sic enim volunt dictas, quod unam mammam exustam haberent, quasi ἄνευ μάζου. Servius ad Virgil. Æn. L. 1. ℣. 494. & alii. *Idem.* Diodor. Sicul. L. III. pag. 187. T. I. ed. 1604.

4. Μέχρι τῆς Ἀττικῆς) Nam mediis Athenis pugnatum est olim cum Amazonibus, ut multa diu testata sunt monumenta apud Athenienses. Vide Plutarchum in Theseo (T. I. pag. 12. ed. FFurt.) Pausaniam in Atticis (L. I. c. 41.) & omnium maximè Diodorum Siculum libro quarto. *Idem.*

1. Περὶ

augetque rei ſingularis admirationem, quod antiquis quam recentibus fides faciliùs adhibetur: Urbes quidem ab iis conditæ denominatæque feruntur Epheſus, Smyrna, Cuma, Myrina, Paphus: aliaque exſtant monumenta. Themiſcyram verò & campos juxta Thermodontem, monteſque ſupra poſitos, omnes Amazonibus adſcribunt: ajuntque inde eas expulſas fuiſſe: ubi nunc ſunt, pauca de iis, & ſine demonſtratione feruntur. Quale eſt etiam de Thaleſtria, quam Amazonibus imperantem cum Alexandro ferunt prolis concipiendæ cauſa in Hyrcania coiviſſe. non enim in confeſſo hoc eſt: ſed è tanto ſcriptorum numero, qui maximè veritatis habuerunt rationem, nihil ea de re dicunt, nullaque fit mentio ejus ab his quibus plurimum fidei habetur: qui tradiderunt, non conſentiunt. Clitarchus ait, Thaleſtriam à Caſpiis portis & Thermodonte profectam ad Alexandrum veniſſe: ſunt autem à Caſpiis portis ad Thermodontem ſtadia amplius ꝇↃ CIↃ. Quæ autem probabiliter vulgata ſunt, etſi in iis conſentiant omnes, tamen qui confinxere, adulandi quàm veritatis fuerunt ſtudioſiores. Quale eſt quod Caucaſum in montes Indicos, eiſque vicinum mare orientale tranſtulerunt à montibus qui ſupra Colchidem & Euxinum mare ſiti ſunt, quos Græci Caucaſum nominant, amplius XXX. ſtadiorum millibus ab India diſtantes: ibique Prometheum vinctum fabuloſè tradunt, cum nihil ulterius verſus ortum Solis cognoviſſent. Bacchi enim & Herculis in Indos expeditio poſterius tempore commentum præ ſe ferunt: quippe cum Hercules Prometheum mille pòſt annis dicatur ſolviſſe. Fuit ſanè glorioſius, Alexandrum uſque ad Indicos montes, quam uſque ad intimum Euxini ſinum & Caucaſum ſubegiſſe Aſiam: ſed gloria montis nomenque, & quòd Iaſon cum ſuis longiſſimam creditus eſt expeditionem feciſſe, progreſſus uſque ad

A ἐπιτείνει δὲ τὴν ἰδιότητα, καὶ τὸ πιστεύεσθαι τὰ παλαιὰ μᾶλλον, ἢ τὰ νῦν. Κτίσεις γοῦν πόλεων, καὶ ἐπωνυμίαι λέγονται, καθάπερ Ἐφέσου, καὶ Σμύρνης, καὶ Κύμης, καὶ Μυρίνης, καὶ * Πάφου, καὶ ἄλλα ὑπομνήματα· τὴν δὲ Θεμίσκυραν καὶ τὰ περὶ τὸν Θερμώδοντα πεδία, καὶ τὰ ὑπερκείμενα ὄρη, ἅπαντες Ἀμαζόνων καλοῦσι, καὶ φασὶν ἐξελαθῆναι αὐτὰς ἐνθένδε· ὅπου δὲ νῦν εἰσὶν, ὀλίγοι τὲ καὶ ἀναποδείκτως, καὶ ἀπίστως ἀποφαίνονται· καθάπερ καὶ [1] περὶ Θαληστρίας, ἣν Ἀλεξάνδρῳ συμμίξαι φασὶν ἐν τῇ Ὑρκανίᾳ, καὶ συγγενέσθαι [2] τεκνοποιΐας χάριν, δυναστευούσαν τῶν
B Ἀμαζόνων· οὐ γὰρ ὁμολογεῖται τοῦτο· ἀλλὰ τῶν συγγραφέων τοσούτων ὄντων, [3] οἱ μάλιστα τῆς ἀληθείας φροντίσαντες οὐκ εἰρήκασιν· * οὐ δ᾽ οἱ πιστευόμενοι μάλιστα οὐδενὸς μέμνηνται * τούτων· οὐ δ᾽ οἱ εἰπόντες τὰ αὐτὰ εἰρήκασι. Κλείταρχος φησὶ τὴν Θαληστρίαν ἀπὸ Κασπίων πυλῶν, καὶ Θερμώδοντος ὁρμηθεῖσαν ἐλθεῖν πρὸς Ἀλέξανδρον· εἰσὶ δ᾽ ἀπὸ * Κασπίων εἰς Θερμώδοντα στάδιοι πλείους ἑξακισχιλίων· καὶ τὰ πρὸς τὸ ἔνδοξον θρυλληθέντα κἂν ὁμολογεῖται παρὰ πάντων, οἱ δὲ πλάσαντες ἦσαν, οἱ κολακείας μᾶλλον, ἢ ἀληθείας φροντίζον-
C τες· [4] οἷον τὸ τὸν Καύκασον μετενεγκεῖν εἰς τὰ Ἰνδικὰ * ὄρη, καὶ τὴν πλησιάζουσαν ἐκείνοις ἑῴαν θάλατταν, ἀπὸ τῶν ὑπερκειμένων τῆς Κολχίδος, καὶ τοῦ Εὐξείνου ὀρῶν· ταῦτα γὰρ οἱ Ἕλληνες Καύκασον ὠνόμαζον, διέχοντα τῆς Ἰνδικῆς πλείους, ἢ * τρισμυρίους σταδίους· καὶ ἐνταῦθα ἐμυθεύσαντο τὰ περὶ Προμηθέως, καὶ τῶν δεσμῶν αὐτοῦ· ταῦτα γὰρ τὰ ὕστατα πρὸς ἕω ἐγνώριζον οἱ τότε. Ἡ δὲ ἐπὶ Ἰνδοὺς στρατεία Διονύσου, καὶ Ἡρακλέους, ὑστερογενῆ τὴν μυθοποιΐαν ἐμφαίνει· ἅτε τοῦ Ἡρακλέους καὶ τὸν Προμηθέα λύ-
D σαι λεγομένου χιλιάσιν ἐτῶν ὕστερον· καὶ ἦν μὲν * ἐνδοξότερον τὸ τὸν Ἀλέξανδρον μέχρι τῶν Ἰνδικῶν ὀρῶν καταστρέψασθαι τὴν Ἀσίαν, ἢ μέχρι τοῦ μυχοῦ τοῦ Εὐξείνου, καὶ τοῦ Καυκάσου· ἀλλ᾽ ἡ δόξα τοῦ ὄρους καὶ τοὔνομα, καὶ τὸ τοὺς περὶ Ἰάσονα δοκεῖν μακροτάτην στρατείαν

* Scripti, q. Πάφας.
* Manuſſ. οὐδ᾽ ὅσα πιστεύομεν.
* Scripti, τοιούτου.
* Scripti, Κασπίας.
* Manuſſ. μέρη.
* Scripti, τριακοσίους. perperam.
* Vulgo, ἐνδοξότερα.

1. Περὶ Θαληστρίας) Lego Θαλήστριος. Nam ita Diodorus aliique omnes. *Caſaub.*

2. Τεκνοποιΐας χάριν) Diodorus (L. XVII. p. 549. T. II. ed. 1604.) refert interrogatam Thaleſtrin ab Alexandro, τίνα χρείαν ἔχουσα πάρεστιν, reſpondiſſe, παιδοποιΐας ἕνεκεν ἥκειν. *Idem.*

3. Οἱ μάλιστα τῆς ἀληθείας φροντ.) Cujuſmodi fuêre Ariſtobulus & Ptolemæus: quos negat Arrianus L. VII. c. 13. de Amazonibus quicquam ſcripſiſſe quum res Alexandri diligenter conſcriberent: ſed neque alius quiſquam inquit Arrianus, ἱκανὸς ὑπὲρ τῶν τηλικούτων τεκμηριῶσαι tale quicquam tradidit. *Idem.*

4. Οἷον τὸ τὸν Καύκασον) Ridiculi ſane homines, qui iſta ſcripſerunt, ac digniſſimi, quorum ſilentium quamvis magno pretio redimeret Alexander. Dum enim mentiri non dubitant, ut etiam præter rei veritatem Alexandrum laudent, ſuis mendaciis id efficiunt, ut Alexandri expeditio multò minus nova ac mira videri meritò poſſet, quam re eſſet ipſa. Adeo tutius ſemper eſt ἀληθεύειν quàm ψεύδεσθαι. Cæterum de adventu Alexandri ad montem Caucaſum, vide Arrianum L. III. c. 28. *Idem.*

πλέσαι τὴν μέχρι τῶν πλησίον Καυκάσου, καὶ τὸ τὸν Προμηθέα παραδεδόσθαι δεδεμένον A ἐπὶ τοῖς ἐσχάτοις τῆς γῆς ἐν τῷ Καυκάσῳ, χαριεῖσθαί τι τῷ βασιλεῖ ὑπέλαβον, [1] τοὔνομα τοῦ ὄρους μετενέγκαντες εἰς τὴν Ἰνδικήν.

p. 506.

* Lego, οἱ τοὔνομα.

Τὰ μὲν οὖν ὑψηλότατα τοῦ ὄντως Καυκάσου, τὰ νοτιώτατά ἐστι, τὰ πρὸς * Ἀλβανία, καὶ Ἰβηρία, καὶ Κόλχοις, καὶ Ἡνιόχοις· οἰκοῦσι δὲ οὓς εἶπον, τοὺς συνερχομένους εἰς τὴν Διοσκουριάδα. συνέρχονται δὲ τὸ πλεῖστον ἁλῶν χάριν. τούτων δ' οἱ μὲν, τὰς ἀκρωρείας κατέχουσιν· οἱ δὲ, ἐν νάπαις αὐλίζονται· καὶ ζῶσιν ἀπὸ θηρίων σαρκῶν τὸ πλέον, καὶ καρπῶν ἀγρίων, καὶ γάλακτος. αἱ δὲ κορυφαὶ, χειμῶνος B μὲν ἄβατοι· θέρους δὲ προσβαίνουσιν, ὑποδούμενοι κεντρωτὰ ὠμοβόϊνα δίκην τυμπάνων πλατέα, διὰ τὰς χιόνας, καὶ τοὺς κρυστάλλους· καταβαίνουσι δ' ἐπὶ δορᾶς κείμενοι σὺν τοῖς φορτίοις, καὶ κατολισθαίνοντες· ὅπερ καὶ κατὰ τὴν Ἀτροπατηνὴν Μηδίαν, καὶ κατὰ τὸ Μάσιον ὄρος τὸ ἐν Ἀρμενίᾳ συμβαίνει· ἐνταῦθα δὲ καὶ τροχίσκοι ξύλινοι κεντρωτοὶ τοῖς πέλμασιν ὑποτίθενται. Τοῦ γοῦν Καυκάσου τὰ μὲν ἄκρα, τοιαῦτα. Καταβαίνοντι δ' εἰς τὰς ὑπωρείας· ἀρκτικώτερα μέν ἐστι κλίματα, ἡμερώτερα δέ· ἤδη γὰρ συνάπτει τοῖς πεδίοις τῶν Σιράκων. C

* Manuscr. Ἀλβανίαν, καὶ Ἰβερίαν, καὶ Κόλχους.

[2] Εἰσὶ δὲ καὶ Τρωγλοδύται τινες, ἐν φωλεοῖς οἰκοῦντες διὰ τὰ ψύχη· παρ' οἷς ἤδη καὶ ἀλφίτων ἐστὶν εὐπορία. Μετὰ δὲ τοὺς Τρωγλοδύτας, [3] καὶ Χαιανοῖται καὶ Πολυφάγοί τινες καλούμενοι, καὶ αἱ τῶν Εἰσαδίκων κῶμαι δυναμένων γεωργεῖν, διὰ τὸ μὴ παντελῶς ὑποπεπτωκέναι ταῖς ἄρκτοις· οἱ δ' ἐφεξῆς ἤδη νομάδες, οἱ μεταξὺ τῆς Μαιώτιδος, καὶ τῆς Κασπίας, Ναβιανοὶ καὶ Πανξανοί· καὶ ἤδη τὰ τῶν Σιράκων, καὶ Ἀόρσων φῦλα. Δοκοῦσι δ' οἱ Ἄορσοι, καὶ οἱ Σίρακες φυγάδες εἶναι τῶν ἀνωτέρω, καὶ προσάρκτιοι μᾶλλον Ἀόρσων. D Ἀβέακος μὲν ὁ τῶν Σιράκων βασιλεὺς, ἡνίκα Φαρνάκης τὸν Βόσπορον εἶχε, δύο μυριάδας ἱππέων ἔστελε. Σπαδίνης δ' ὁ τῶν Ἀόρσων, καὶ εἴκοσιν· οἱ δὲ ἄνω Ἄορσοι, καὶ πλείονας· καὶ γὰρ ἐπεκράτουν πλείονος γῆς, καὶ σχεδόν τι τῆς Κασπίων παραλίας τῆς πλείστης ἦρχον·

Caucaso vicina loca, quodque traditum fuit Prometheum in extremis terræ finibus ad Caucasum fuisse alligatum: hæc inquam fecerunt ut gratiam regis se inituros putarent, si nomen Caucasi in Indiam transportassent.

¶ Porrò autem ejus, qui re vera est Caucasi, excelsissimæ partes sunt quæ maximè versus meridiem tendunt ad Albaniam, Iberiam, Colchos, & Heniochos. Habitantur ab iis, quos Dioscuriadem convenire dixi: conveniunt autem feré salis causa. Horum alii summa montium incolunt: alii in saltibus degunt. Vivunt potissimum carnibus ferinis, frugibus sylvestribus & lacte. Vertices hyeme conscendi non possunt. Aestate scandunt, pedibus subligantes calceos aculeatos è tergore bovis crudo confectos, latos instar tympanorum, propter nives & glaciem. Delabuntur pelli insidentes una cum fasciculis suis: quod idem fit etiam in Atropatia Media, & Masio Armeniæ monte: ibi etiam rotulæ ligneæ aculeatæ plantis pedum subduntur. Summa ergo Caucasi sic sunt. Cùm descenditur ad radices montium, magis versus septentrionem jam loca inclinant: sed leniora sunt, jam campis Siracorum appropinquantia. Troglodytæ etiam ibi quidam sunt in speluncis habitantes frigoris causa: apud quos etiam farinæ jam est copia. Post Troglodytas sunt Chæanoetæ & Polyphagi, quasi voraces dicti, & Eisadicorum pagi, agriculturæ gnarorum, quia non omnino subjacent septentrionibus. Hos sequuntur Nomades deinceps usque ad Mæotidem, Nabiani & Panxani, ac Siracum jam nunc & Aorsorum nationes. Videntur Siraces & Aorsi patria superiore ejecti, Siracesque magis quam Aorsi ad septentrionem accedunt. Equidem Abeacus Siracum rex, cum Pharnaces Bosporum teneret, xx. equitum millia mittebat: Spadines Aorsorum rex etiam ducenta: plures his Aorsi superiùs habitantes, ut qui terræ plus obtinerent, ac ferè maximam partem oræ maris Caspii:

1. Τοὔνομα τοῦ ὄρους μετενέγκαντες) Lego οἱ τοὔνομα τοῦ ὄρους μετενέγκαντες. *Casaub.*

2. Εἰσὶ δὲ καὶ Τρωγλοδύται) Troglodytas etiam alii inter Scythas & gentes septentrionales constituunt. Quod autem auctor scholiorum in Æschylum poëtam conatur excusare Arabiam in Caucaso collocantem & hunc locum profert, ubi Strabo Troglodytas prope Mæotin statuit, errat: dum perperam Troglodytas istos cum aliis notioribus, qui sunt ad sinistrum maris rubri sinum, confundit. *Idem.*

3. Καὶ Χαιανοῖται) An sunt Χαινίδες Ptolemæi? Nescio etiam an Polyphagi, quos ait, ii sint, quos Ptolemæus vocat Hippophagos. Nam ἵππος in compositione, τὸ πολὺ significat. Siraces, quorum toties isto libro fit mentio, sunt quos Ptolemæus Σηρακηνοὺς vocat. Aorsos multi è veteribus nominant. *Idem.*

1. Κα-

itaque negociabantur etiam, camelis Indicas & Babylonicas merces à Medis & Armeniis excipientes: aurum quoque ob divitias gestabant. Aorsi Tanain accolunt, Siraces Achardeum: is è Caucaso fluens in Mæotin exit.

Secunda Asiæ pars à Caspio mari incipit, in quod prior desinebat. Mare hoc etiam Hyrcanum nominatur. Est autem de eo priùs dicendum, & accolentibus gentibus. Sinus est mare illud, ab Oceano versus meridiem editus: ab initio satis angustus, intus autem dum progreditur, in latum se pandit, maximè in intimo ad stadia etiam alicubi ꟾↃↃ. Introitus usque ad intimum recessum fortasse aliquanto est major, jam quodammodo terram habitatoribus carentem attingens. Eratosthenes profitetur maris hujus circumnavigationem, ut Græcis nota est, apud Albanos & Cadusios, stadiorum ꟾↃↃ. cccc. juxta Anariacam, Mardos & Hyrcanos usque ad ostia Oxi fluminis, ꟾↃↃ. demtis cc. hinc ad Jaxartem CꟾↃ CꟾↃ cccc.

A ὥστε καὶ ἐνεπορεύοντο καμήλοις τὸν Ἰνδικὸν φόρτον, καὶ τὸν Βαβυλώνιον παρά τε Ἀρμενίων, καὶ Μήδων διαδεχόμενοι· ἐχρυσοφόρουν δὲ διὰ τὴν εὐπορίαν. Οἱ μὲν οὖν Ἄορσοι τὸν Τάναϊν παροικοῦσιν· οἱ Σίρακες δὲ τὸν Ἀχαρδέον· ὃς ἐκ τοῦ Καρκάσου ῥέων, ἐκδίδωσιν εἰς τὴν Μαιῶτιν.

Ἡ δὲ δευτέρα μερὶς ἄρχεται μὲν ἀπὸ τῆς Κασπίας θαλάττης, εἰς ἣν κατέπαυεν ἡ προτέρα· [1] καλεῖται δὲ * αὕτη ἡ θάλαττα καὶ Ὑρκανία· δεῖ p. 507.
δὲ περὶ τῆς θαλάττης εἰπεῖν πρότερον ταύτης, καὶ τῶν προσοίκων ἐθνῶν· [2] ἔστι δ' ὁ κόλπος [3] ἀνέχων ἐκ τοῦ ὠκεανοῦ πρὸς μεσημβρίαν· [4] κατ' ἀρχὰς μὲν ἱκανῶς στενός· ἐνδοτέρω δὲ πλατυνόμενος προϊὼν καὶ
B μάλιστα κατὰ τὸν μυχὸν, ἐπὶ σταδίους που καὶ πεντακισχιλίους· ὁ δὲ εἴσπλους μέχρι τοῦ μυχοῦ, [5] μικρῷ πλείων ἂν εἴη· συνάπτων πως ἤδη τῇ ἀοικήτῳ· [6] Φησὶ δ' Ἐρατοσθένης τὸν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων γνώριμον περίπλουν τῆς θαλάττης ταύτης, τὸν μὲν παρὰ τοὺς Ἀλβανοὺς, καὶ τοὺς Καδουσίους, εἶναι πεντακισχιλίων, καὶ τετρακοσίων· τὸν δὲ [7] παρὰ τῶν * Ἀναριάκων [8] καὶ Μάρδων, καὶ Ὑρκανῶν, μέχρι τοῦ στόματος [9] τοῦ Ὤξου ποταμοῦ, τετρακισχιλίων καὶ ὀκτακοσίων· ἔνθεν δ' ἐπὶ τὸν Ἰαξάρτην [10] δισχιλίων τετρακοσίων.

* Vulgo, αὐτὴ θαλ.

* Scripti q. Ἀριάκων.

1. Καλεῖται δ' αὕτη ἡ θαλ.) Imo ejus tantum pars, Pomponius Mela L. III. c. 5. *In tres sinus diffunditur, contra os ipsum in Hyrcanum, ad sinistram in Scythicum, ad dextram in eum quem propriè & totius nomine Caspium appellant.* Casaub.

2. Ἔστι δ' ὁ κόλπος ἀνέχ.) Sequitur Strabo vulgatam suorum temporum de hoc mari opinionem: Putabant enim plerique omnes mare Caspium nihil aliud esse, quàm sinum Oceani Cronii sive septentrionalis, ut sinus Persicus ex Oceano meridiano ἀνέχει. Hæc est Dionysii Afri sententia: qui sinum Oceani secundum ita describit ℣. 47.

Δεύτερος αὖτ' ὀλίγος μὲν, ἀτὰρ προφερέστατος ἄλλων
Ὅς τ' ἀποκιδνάμενος κρονίης ἁλὸς ἐκ βορέαο
Κασπίη αἰπὺ ῥέεθρον ἐπιπροΐησι θαλάσσῃ
Ἥντε καὶ Ὑρκανίην ἕτεροι διεφημίξαντο. i. e.
Secundus autem, exiguus quidem, sed potissimus aliorum,
Qui separatus à Cronio (Saturnio) mari, à borea,
Caspio profundum fluentum intro mittit mari,
Quod etiam Hyrcanium alii nuncuparunt.

Hæc Pomponii Melæ, hæc Plinii sententia. At non eorum, qui nostra ætate de eo mari accuratius scripserunt, qui affirmant esse id per se, nec ullo modo, aut cum Oceano, aut cum alio mari misceri. Falluntur verò è recentioribus plerique dum totam antiquitatem hujus erroris insimulant. Nam quid illi novi docent, quod non jam pridem ab Herodoto Lib. I. cap. 203. sit traditum? Sic ille, Ἡ δὲ Κασπίη θάλασσα ἐστὶν ἐπ' ἑωυτῆς, οὐ συμμίσγουσα τῇ ἑτέρῃ θαλάσσῃ. Diodorus quoque Sicul. ait τὴν Ὑρκανίαν esse καθ' αὑτήν. Et maximus philosophorum Aristoteles non mare, sed lacum ideo appellat: mare tamen ab accolis appellari tradit. *Idem.*

3. Ἀνέχων ἐκ τοῦ Ὠκεανοῦ.) Hæc verba hoc videntur innuere, ex Oceano sinum hunc effundi, quod falsissimum esse constat, quantumvis Strabonis fuisse ætate creditum liquet. Nam infra etiam ait, Caspium mare ab Oceano impleri. Suprà multa correxi in Græco ex conjectura, cujus ratio è versione & ipsa grammatica repeti potest. Hîc autem
C pro Clusiis Cadusios ex ipsa re correxissem, etsi epitomæ me destituissent, quarum mendum in voce Ἀριακῶν vel Stephanus tollere possit. Mox de Cadusiis ipse Strabo. *Xyland.*

3. Ἀνέχων ἐκ τοῦ Ὠκ.) ἀνέχειν hîc dicit, quod εἰσέχειν alibi, libro duodecimo p. 563. τῷ δ' Ἀστακηνῷ κόλπος ἄλλος συνεχής ἐστιν, εἰσέχων μάλιστα πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον. Sic Pausanias Achaicis, Κατὰ τὴν Μυουσίαν χώραν θαλάσσης κόλπος ἐσεῖχεν. *Casaub.*

4. Κατ' ἀρχὰς μὲν ἱκανῶς στενός) Mela III. cap. 5. *Mare Caspium ut angusto, ita longo etiam freto, primùm terras, quasi fluvius, irrumpit.* Idem.

5. Μικρῷ πλείων ἂν εἴη) Stadiorum videlicet sex mille. Vide lib. II. pag. 74. *Idem.*

6. Φησὶ δ' Ἐρατοσθένης) Plinius eundem locum Eratosthenis retulit, his verbis H. Nat. VI. cap. 13. *Eratosthenes ponit & mensuram: ab exortu ad meridiem per Cadusiæ & Albaniæ oram quinquies M. CCCC.*
D *stad. Inde per Aratiaticos, Amardos* (sic legendum, non *Amarbos*) *Hyrcanos, ad ostium Zoni fluminis, quatuor M. DCCC. stad. Ab eo ad ostium Jaxartis M. CCCC. Quæ summa efficit quindecies centena LXXV. M. pass.* Idem.

7. Παρὰ τῶν Ἀναριάκων) Apud Plinium malè *Aratiaticos.* Nam Strabonis lectionem confirmat Stephanus. *Idem.*

8. Καὶ Μάρδων) Lego hîc Ἀμάρδων ut alibi. Sic Stephanus & Plinius. Mardos tamen etiam apud Stephan. & Diodorum aliosque leges. *Idem.*

9. Τοῦ Ὤξου ποταμοῦ) Cum constet sic rectè legi, constat etiam apud Plinium malè *Zoni* legi pro Oxi. Idem.

10. Δισχιλίων τετρακοσίων) Si Plinium sequimur legendum potius χιλίων τριακοσίων. Utra autem lectio sit verior potes si vacat ex Pliniana summa intelligere. *Idem.*

1. Ἀπαι-

A Δεῖ δὲ περὶ τῶν ἐν τῇ μερίδι ταύτῃ, καὶ τοῖς ἐπὶ τοσοῦτον ἐκτετοπισμένοις ἁπλούστερον ἀκούειν, καὶ μάλιστα περὶ τῶν διαστημάτων. Εἰσπλέοντι δ' ἐν δεξιᾷ μὲν τοῖς Εὐροπαίοις, οἱ συνεχεῖς Σκύθαι νέμονται, καὶ Σαρμάται, οἱ μεταξὺ τοῦ Ταναΐδος, καὶ τῆς θαλάσσης ταύτης, νομάδες οἱ πλείους· περὶ ὧν εἰρήκαμεν· ἐν ἀριστερᾷ δ' οἱ πρὸς ἕω Σκύθαι νομάδες, καὶ οὗτοι μέχρι τῆς πρὸς ἕω θαλάττης, καὶ τῆς Ἰνδικῆς παρατείνοντες. [1] Ἅπαντας μὲν δὴ τοὺς προσβόῤῥους, κοινῶς οἱ παλαιοὶ τῶν Ἑλλήνων συγγραφεῖς, Σκύθας καὶ Κελτοσκύθας ἐκάλουν. Οἱ δ' ἔτι πρότερον διελόντες, B τοὺς μὲν ὑπὲρ τοῦ Εὐξείνου, καὶ Ἴστρου, καὶ Ἀδρίου κατοικοῦντας, Ὑπερβορέους ἔλεγον, καὶ Σαυρομάτας, καὶ Ἀριμασπούς· τοὺς δὲ πέραν τῆς Κασπίας θαλάττης, τοὺς μὲν, Σάκας, τοὺς δὲ, Μασσαγέτας ἐκάλουν, οὐκ ἔχοντες ἀκριβῶς λέγειν περὶ αὐτῶν οὐδὲν, * [2] καίπερ πρὸς Μασσαγέτας τὸν Κύρου πόλεμον ἱστοροῦντες. Ἀλλ' οὔτε περὶ τούτων [3] οὐδεὶς ἠκρίβωτο * πρὸς ἀλήθειαν, οὔτε τὰ παλαιὰ τῶν Περσικῶν, οὔτε τῶν Μηδικῶν, ἢ Συριακῶν, ἐς πίστιν ἀφικνεῖτο μεγάλην, διὰ τὴν τῶν συγγραφέων ἁπλότητα, [4] καὶ τὴν C φιλομυθίαν. Ὁρῶντες γὰρ τοὺς φανερῶς μυθογράφους εὐδοκιμοῦντας, ᾠήθησαν καὶ αὐτοὶ παρέξεσθαι τὴν γραφὴν ἡδεῖαν, ἐὰν ἐν ἱστορίας σχήματι λέγωσιν, ἃ μηδέποτε εἶδον μήτε ἤκουσαν, ἢ οὐ παρά γε εἰδότων σκοποῦντες· δι' αὐτὸ δὲ μόνον τοῦτο, ὅτι ἀκρόασιν ἡδεῖαν ἔχει, καὶ θαυμαστήν. Ῥᾴδιον δ' ἄν τις Ἡσιόδῳ, καὶ Ὁμήρῳ πιστεύσειεν ἡρωολογοῦσι, καὶ τοῖς τραγικοῖς ποιηταῖς, ἢ Κτησίᾳ τε, καὶ Ἡροδότῳ, καὶ Ἑλλανίκῳ, καὶ ἄλλοις τοιούτοις. [5] Οὐδὲ τοῖς περὶ Ἀλεξάνδρου δὲ συγγράψασιν ῥᾴδιον πιστεύειν τοῖς πολλοῖς· καὶ γὰρ οὗτοι ῥᾳδιουργοῦσι D διά τε τὴν δόξαν * τοῦ Ἀλεξάνδρου, καὶ διὰ τὸ τὴν στρατείαν πρὸς τὰς ἐσχατιὰς γεγονέναι τῆς Ἀσίας πόῤῥω ἀφ' ἡμῶν· [6] τὸ δὴ πόῤῥω δυσέλεγκτον.

* Malim, καίπερ τὸν π. Μ. Κυρ.

* Scripti πρὸς, ἀλήθειαν οὐδὲν, οὔτε.

p. 508.

* Scripti, τὴν Ἀλ.

Verùm de his, quæ in hac parte sita sunt, & tam longè à nobis remota, cautè adhibenda est fides maximè ubi distantiæ locorum recitantur. Cum ad dextram intrò navigatur, Europæis continui Scythæ habitant, & Sarmatæ qui inter Tanaidem sunt & hoc mare, incertis plerique vagantes sedibus, de quibus disseruimus. Ad lævam sunt Scythæ nomades versus orientem, qui usque ad mare orientale & Indiam porriguntur. Veteres Græcorum scriptores, universas gentes Septentrionales Scytharum & Celtoscytharum nomine affecerunt. Iis autem antiquiores ita diviserunt eas, ut qui supra Euxinum, Istrum, & Adriam incolerent: eos omnes Hyperboreòs, Sauromatas, & Arimaspos appellarent: qui trans mare Hyrcanum, Sacas & Massagetas. Neque verò de iis quicquam potuerunt accuratè scribere, quantumvis Cyri adversus Massagetas bellum narrarent. Sed neque de his quisquam veritatem exactè perhibuit, neque de priscis Persarum, Medorum, Syrorum rebus, fidem admodum magnam invenerunt scriptores: idque ob ipsorum simplicitatem, & fabulas edendi studium. Cùm enim viderent in honore esse eos, qui è professo fabulas scriberent, existimaverunt suam quoque scriptionem lectoribus jucundam fore, si sub narrationis veræ specie ea dicerent, quæ neque vidissent neque audivissent, saltem ex iis, quibus cognita ista essent. id unum spectantes, ut auditio amoena fieret atque admirabilis. Equidem facilius Hesiodo & Homero aliquis fidem adhibuerit cùm de heroibus verba faciunt, itemque tragicis poëtis: quàm Ctesiæ, Herodoto, Hellanico, & eorum similibus. Plerisque etiam eorum, qui de Alexandro scripserunt, credere non est satis tutum. Nam & isti facilè verba dant, cùm ob Alexandri gloriam, tum quòd expeditio procul à nobis in extremos Asiæ fines facta fuit. difficulter autem redarguuntur, quæ de longè dissitis narrantur.

1. Ἅπαντας μὲν δὴ τοὺς προσβόῤῥους) Vide lib. I. ubi non semel id notavit. *Casaub.*

2. Καίπερ πρὸς Μασσαγέτας τὸν Κύρου πόλεμον ἱστοροῦντες) Legerem potius, καίπερ τὸν πρὸς Μασσαγέτας Κύρου πολ. ἱστορ. *Idem.*

3. Οὐδεὶς ἠκρίβωτο πρὸς ἀλήθειαν) Lege cum scriptis, οὐδεὶς ἠκρίβωτο οὐδέν. *Idem.*

4. Καὶ φιλομυθίαν) Fabulis delectati sunt veteres non poëtæ tantum, & historici, sed & philosophi, ut ex antiquissimorum reliquiis apparet. *Idem.*

5. Οὐδὲ τοῖς περὶ Ἀλεξάνδρου δὲ συγγράψασι) quos omnes fuisse ψευδολόγους non semel dixit Strabo. *Idem.*

6. Τὸ δὴ πόῤῥω δυσέλεγκτον) Facilius verba dant qui res longinquas narrant, ut qui Indica scribebant, aut res Alexandri in Oriente gestas. Ratio autem est, quia τὸ πόῤῥω δυσέλεγκτον, hoc est, difficile est mendacium eorum palam facere qui narrant τὰ πόῤῥω: plerique autem ita natura sunt comparati, ut libentissimè mentiantur quando sciunt, non esse παρὰ πόδας τὸν ἔλεγχον ut elegantissimè ait Ptolemæus: quod non minus eleganter quam vero simile idem esse ait, ut si quis εἰ μὴ κατάφωρος ἔσοιτο μὴ δικαιοπραγοίη κατὰ τὸν οἰκεῖον τῇ φιλοσοφίᾳ τρόπον. *Idem.*

1. Τοὺς

Romanorum & Parthorum imperium magis aperuit iſtarum rerum cognitionem, quàm antè tradita. qui enim iſta deſcripſerunt, cum gentes, tum res geſtas fidelius deſcripſerunt quàm priores: pleniùs enim perſpexerunt. ¶ Qui ad ſiniſtram in Caſpium mare intranti offeruntur Nomades, à noſtris hodie appellantur Daæ, & cognomento [4] Parni: pòſt ſolitudo eſt, ſequitur Hyrcania. Exinde mare altum jam fit, donec Medicos & Armenios attingat montes. Horum montium radices in lunæ formam curvantur, quæ ad mare deſinentes, intimum maris iſtius receſſum conficiunt. Hanc autem ad ima montium porrectam regionem, ſi ab extremis mare verſus ; rgas, non ita multum pars Albanorum & Armeniorum: majorem partem Gelæ, & Docuſini, Amardi, ac Quintii, & Anariacæ. Ferunt quoſdam de Parrhaſiis habitaſſe cum Anariacis, & nunc eos Parrhaſios vocari. Aenεianes autem in Vitia muniviſſe urbem, quæ nunc dicatur Aeneiana. ubi Græcanica oſtenduntur arma, & vaſa ærea, ac ſepulcra. Eſt & in Anariaca urbs Navarce ubi ajunt monſtrari oraculum dormientium. Sunt & aliæ gentes ibi latrociniis & militiæ magis deditæ quam agriculturæ. in cauſa eſt locorum aſperitas.

A Ἡ δὲ τῶν Ῥωμαίων ἐπικράτεια καὶ ἡ τῶν Παρθυαίων πλεῖόν τι προσεκκαλύπτει τῶν παραδεδομένων πρότερον· οἱ γὰρ περὶ ἐκείνων συγγράφοντες, καὶ τὰ χωρία καὶ τὰ ἔθνη ἐν οἷς αἱ πράξεις, πιστότερον λέγουσιν, ἢ οἱ πρὸ αὐτῶν, μᾶλλον γὰρ κατωπτεύκασι. [1] Τοὺς δ' οὖν ἐν ἀριστερᾷ εἰσπλέοντι τὸ Κάσπιον πέλαγος παροικοῦντας νομάδας, [2] Δάας οἱ νῦν προσαγορεύουσι, [3] τοὺς ἐπονομαζομένους * Πάρνους [5] ἥ τε ἔρημος * πρόκειται μεταξύ, καὶ ἐφεξῆς ἡ Ὑρκανία, καθ' ἣν ἤδη πελαγίζει μέχρι τοῦ συνάψαι τοῖς Μηδικοῖς ὄρεσι, καὶ τοῖς Ἀρμενίων. Τούτων δ' ἐστὶ μηνοειδὲς τὸ σχῆμα κατὰ τὰς ὑπωρείας, B αἱ τελευτῶσαι πρὸς θάλατταν, ποιοῦσι τὸν μυχὸν τοῦ κόλπου. Οἰκεῖ δὲ τὴν παρωρείαν ταύτην μέχρι τῶν ἄκρων ἀπὸ θαλάττης ἀρξαμένοις, ἐπὶ μικρὸν μὲν τῶν Ἀλβανῶν τὸ μέρος, καὶ τῶν Ἀρμενίων· τὸ δὲ πλέον [6] Γέλαι, καὶ Δοκουσῖνοι, καὶ Ἄμαρδοι [7] καὶ * Κουῖντοι, καὶ Ἀναριάκαι· Φασὶ δὲ [8] Παρρασίων τινὰς συνοικῆσαι τοῖς Ἀναριάκαις, [9] οὓς καλεῖσθαι νῦν Παρρασίους· Αἰνιᾶνας δ' ἐν τῇ Οὐιτίᾳ τειχίσαι πόλιν ἣ νῦν Αἰνιᾶνα καλεῖται· καὶ δείκνυται ὅπλα τε Ἑλληνικὰ ἐνταῦθα, καὶ σκεύη χαλκᾶ, καὶ ταφαί· ἐνταῦθα δὲ [10] καὶ πόλιν Ναβάρκην· ἐν ᾗ C φησὶ [11] δείκνυται μαντεῖον * ἐν κοιμωμένων, καὶ ἄλλα τινὰ ἔθνη λῃστρικὰ καὶ μάχιμα μᾶλλον, ἢ γεωργικά· ποιεῖ δὲ τοῦτο ἡ τραχύτης τῶν τόπων.

* Aldi cod. Σπάρνους. Legimus Ἀπάρνους ex aliquot ſequentibus locis.

* Manuſſ. πρόσκειται.

* Manuſſ. Κουΐτιοι. infra Οὐΐτιοι.

* Lege, ἐγκοιμωμένων.

1. Τοὺς δ' οὖν ἐν ἀριστερᾷ) Hoc eſt, partem Caſpii maris orienti obverſam: quæ pars erit ad ſiniſtram ingredientibus id mare fictitio illo oſtio, de quo modo dictum. *Caſaub.*

2. Δάας οἱ νῦν προσαγορεύουσι) Plinius inter Scytharum gentes Daas refert ſimul cum Sacis & Maſſagetis. Ptolemæus accolas Oxi fluminis facit Derbiccas, infra quos ſunt Maſſagetæ, quos ſequuntur Parni & Daæ. Herodotus autem inter Perſarum gentes νομάδας refert Daos. *Idem.*

3. Τοὺς ἐπονομαζομένους Πάρνους) Vult Parnos Daharum eſſe partem: ſecus reliqui Geographi. At Strabo paulò poſt Daharum plura facit genera: alios enim cognominari Aparnos, alios Xanthios, alios D Piſſuros. Legendum autem hic quoque ut ibi Ἄπαρνοι. Nam Aldi codex habet Σπάρνοι: manifeſto pro Ἄπαρνοι: ſed & Πάρνοι hi vocabantur, & ita legi poteſt, ut infra dicemus. *Idem.*

4. *Parni*) Parni infrà, & Ptolemæo 6. 10. itaque σ ante π abjeci. Quintios autem & Vitiam non dubito eſſe mendoſa vocabula, tametſi hoc infrà repetitur. Confer tertiam Aſiæ tabulam apud Ptolemæum. *Xyland.*

5. Ἧτε ἔρημος πρόκειται μεταξὺ) Sic planè Ptolemæus, in deſcriptione Margianæ, Κατέχουσιν αὐτῆς τὰ μὲν πρὸς τῷ Ὤξῳ ποταμῷ Δερβίκκαι· τὰ δ' ἀπὸ τούτου Μασσαγέται μεθ' οὓς Πάρνοι, καὶ Δᾶαι. ὑφ' οὓς ἥτε ἔρημος αὐτῆς, καὶ ἀνατολικώτεροι αὐτῆς Τάπυροι. *Caſaub.*

6. Γέλαι) poſt Γῆλαι ſcribuntur. rectius hoc, ut è Stephano conjicio. *Xyland.*

6. Γέλαι καὶ Δοκουσῖνοι) Docuſinos nuſquam reperies. Peritus lector videbit num ſit legendum tranſpoſitis mutatiſque paucis literis Καδούσιοι. Perſuadet id mihi hic locus Strabonis qui paulò poſt ſequitur p. 514. Κύκλῳ δὲ περὶ τὴν θάλατταν μετὰ τοὺς Ὑρκανοὺς Ἀμάρδους τε καὶ Ἀναριάκας, καὶ Καδουσίους, καὶ Ἀλβανοὺς. καὶ Κασπίους, καὶ Οὐιτίους. Sed eſt alius locus longè aptior. Nam ita ſcribit mox p. 510. Προσοικοῦσι δ' αὐτῷ καὶ τὰ προσάρτια μέρη, πρῶτοι μὲν οἱ Γῆλαι, καὶ Καδούσιοι, καὶ Ἄμαρδοι καθάπερ εἴρηται: quum dicit καθάπερ εἴρηται, docet nos, ſic eſſe legendum, ut nos emendavimus. Nam hunc locum reſpicit. *Caſaub.*

7. Καὶ Κουΐντιοι) Lego καὶ Οὐΐτιοι ut in modò relato Strabonis loco: Οὐιτία autem quæ mox ſequitur, regionis iſtorum nomen eſt. Herodotus videtur Οὐτίους appellare. *Idem.*

8. Παρρασίων τινὰς) Parrhaſii gens Arcadiæ *Idem.* Pauſan. VI. c. 8. & VIII. 27.

9. Οὓς καλεῖσθαι νῦν Παρρασίους) Nihil variant hîc libri. Mirum tamen eſt quàm diverſam lectionem hujus loci habuerint libri Stephani: quem vide in voce Αἰνία. Miraberis hominis oſcitantiam. Plinius *Parrhaſinos* vocat. *Idem.*

10. Ναβάρκην) Pro Ναβάρκη lego cum Stephano ἐν Ἀναριάκῃ. Etſi locus eſt heic lacer. *Xyland.*

10. Καὶ πόλιν Ναβάρκην) Rectè Xylander emendat Ἀναριάκην ex Stephano quem vide. *Caſaub.*

11. Δείκνυται μαντεῖον ἐν κοιμωμένων) Legendum, μαντεῖον ἐγκοιμωμένων. Nunquam enim reperies κοιμωμένων μαντεῖα, nec dormientium: ſed ἐγκοιμωμένων, & *incubantium*: quorum apud Plautum, Virgilium, & alios Græcos Latinoſque ſcriptores paſſim eſt mentio. Nec movearis quod in Stephano quoque legitur κοιμωμένων. *Idem.*

Τὸ μὲν τοι πλέον τῆς περὶ τὴν ὀρεινὴν [1] παραλίας Καδούσιοι νέμονται· σχεδόν δ' ἔτι ἐπὶ πεντακισχιλίους σταδίους ὥς φησι Πατροκλῆς· ὃς καὶ [2] πάρισον ἡγεῖται τὸ πέλαγος τοῦτο τῷ Ποντικῷ· ταῦτα μὲν οὖν τὰ χωρία λυπρά. Ἡ δ' Ὑρκανία σφόδρα εὐδαίμων καὶ πολλή, καὶ τὸ πλέον πεδιάς, πόλεσί τε ἀξιολόγοις *διειλημμένη [3] ὧν ἐστι Ταλαβρόκη, καὶ Σαμαριανή, καὶ Κάρτα, καὶ τὸ βασίλειον Τάπη· ὅ φασι μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάττης ἱδρυμένον, διέχειν τῶν Κασπίων πυλῶν σταδίους χιλίους τετρακοσίους· * καὶ διὰ τὸ μὲν εἶδος τῆς εὐδαιμονίας σημεῖα ἡγοῦνται. [4] ἡ μὲν γὰρ ἄμπελος μετρητὴν οἴνου φέρει· ἡ δὲ συκῆ μεδίμνους ἑξήκοντα· ὁ δὲ σῖτος ἐκ τοῦ ἐκπεσόντος καρποῦ τῆς καλάμης φύεται· ἐν δὲ τοῖς δένδρεσι σμηνουργεῖται· καὶ τῶν φύλλων ἀπορρεῖ μέλι· τοῦτο δὲ γίνεται καὶ τῆς Μηδείας ἐν τῇ Ματιανῇ καὶ τῆς Ἀρμενίας ἐν τῇ Σακασηνῇ, καὶ τῇ Ἀραξηνῇ· τῆς μέντοι προσηκούσης ἐπιμελείας οὐκ ἔτυχεν, οὔτε αὐτή, οὔτε ἡ ἐπώνυμος αὐτῇ θάλαττα. ἄπλους τε οὖσα καὶ ἀργός· νῆσοί τέ εἰσιν, οἰκεῖσθαι δυνάμεναι, ὡς δ' εἰρήκασί τινες καὶ χρυσῖτιν ἔχουσαι γῆν· Αἴτιον δ' ὅτι καὶ οἱ ἡγεμόνες οἵ τ' ἐξ ἀρχῆς ἐτύγχανον βάρβαροι ὄντες οἱ τῶν Ὑρκανῶν, Μῆδοί τε καὶ Πέρσαι, καὶ οἱ ὕστατοι Παρθυαῖοι, χείρους ἐκείνων ὄντες· καὶ ἡ γείτων ἅπασα χώρα λῃστῶν, καὶ νομάδων μεστή, καὶ ἐρημίας. Μακεδόνες δ' *ὀλίγον ὑπῆρξαν, καὶ ἐν πολέμοις ὄντες, καὶ τὰ πόρρω σκοπεῖν οὐ δυνάμενοι. Φησὶ δ' Ἀριστόβουλος ὑλώδη οὖσαν τὴν Ὑρκανίαν, δρῦν ἔχειν· πεύκην δὲ καὶ ἐλάτην καὶ πίτυν μὴ φύειν· τὴν δ' Ἰνδικὴν πληθύειν τούτοις. [5] Τῆς δὲ Ὑρκανίας ἐστὶ καὶ ἡ Νησαία· τινὲς δὲ καὶ καθ' αὑτὴν τιθέασι τὴν Νησαίαν. [6] Διαιρεῖται δὲ καὶ ποταμοῖς ἡ Ὑρκανία τῷ τε Ὤχῳ, καὶ τῷ Ὤξῳ, μέχρι τῆς εἰς θάλατταν ἐκβολῆς, ὧν ὁ Ὦχος διὰ τῆς Νησαίας ῥεῖ· [7] ἔνιοι δὲ τὸν Ὦχον εἰς τὸν Ὦξον ἐμβάλλειν φασίν. Ἀριστόβουλος δὲ καὶ μέγιστον ἀποφαίνει τὸν Ὦξον τῶν ἑωραμένων ὑφ' ἑαυτοῦ κατὰ τὴν Ἀσίαν, πλὴν τῶν Ἰνδικῶν· φησὶ δὲ καὶ εὔπλουν εἶναι (καὶ οὗτος καὶ Ἐρατοσθένης παρὰ Πατροκλέους λαβὼν) [8] καὶ πολλὰ τῶν Ἰνδικῶν *φορτία

* Manuſſ. περιειλημμένοι.

* Locus eſt corruptus. In vett. lib. legitur, Καὶ τοῦ εἴδους.

p. 509.

* Manuſſ. ὀλίγον μὲν χρόνον ὑπ'.

* Manuſſ. φορτίων.

A Majorem partem oræ montoſæ Cadufii tenent, fere ad IↃↃ. ſtadia: ut ait Patrocles, qui etiam putat hoc mare ab Euxino æquale eſſe. Atque hæc quidem loca ſterilia ſunt. ¶ Hyrcania fertilis admodum eſt & ampla, urbibuſque memorabilibus prædita. de quibus ſunt Talabroca, Samariana, Carta, & regia Tape, quam paululum ſupra mare ſitam, abeſſe ajunt à Caſpiis portis ſtadia CIↃ CCCC. & propter felicitatis ſpeciem, oſtenta exiſtimant. Nam vitis metretam vini fert, ficus medimnos LX. frumentum è ſemine, quod ex ariſta excidit, naſcitur. B in arboribus apiaria exſtant, & mel de foliis defluit. Idem fit in Matiana Mediæ, & in Armeniæ Sacaſena & Araxena. Tamen neque Hyrcania, neque mare ejuſdem nominis eo modo coluntur, quo par erat. Mare enim non navigatur, neque exercetur. & inſulas habet, quæ habitari poterant: ſunt qui dicant etiam auriferam eas habere terram. Culpa eſt penes primos, qui eò venerunt ductores barbari: utpote Hyrcani, Medi, Perſæ, & ultimi iſtis deteriores Parthi: tum vicinia prædonum fuit plena, ac ſolitudinum. Macedones eam non diu tenuerunt, & bellis occupati, C & qui longè diſſita non poſſent inſpicere. Ariſtobulus ait Hyrcaniam ſylvoſam eſſe: & quercum ferre. picea, abiete, ac pinu carere: quibus tamen India abundet. Pars Hyrcaniæ etiam Neſæa eſt: quam tamen alii ab ea ſeparant. Fluminibus quoque dividitur Hyrcania, Ocho, & Oxo, uſque ad oſtia eorum, quibus in mare exeunt, de his Ochus per Neſæam fluit. quidam Ochum in Oxum illabi affirmant. Ariſtobulus ſcribit nullum ſibi in Aſia majorem fluvium viſum, Indicis exceptis. Navigationi etiam commodum inquit (quod & ipſe & D Eratoſthenes à Patrocle ſumſerunt.) multaſque Indicas merces per eum

1. Παραλίας Καδούσιοι) Verborum horum etiam meminit Dionyſius Periegeta, ad cujus verba Euſtathius ex Strabone ita commentatur ℣. 730. Ἐκεῖ δὲ καὶ οἱ Καδούσιοι, κατὰ τὸν Διονύσιον, ὧν τραχεῖα ἡ γῆ· ἄνδρες δεινοὶ πετροβατεῖν, καὶ ἀκοντισαὶ ἄριστοι, ὡς ὁ Γεώγραφος ἱστορεῖ, καὶ οἷοι ἐν τοῖς τραχέσι πεζοὶ ἀντὶ ἱππέων διαμάχεσθαι. Hæc verba ideo in medium adduco, quia in Strabone non invenitur hodie illud δεινοὶ πετροβατεῖν, quo fortaſſis Strabo eſt ſupplendus. *Berkelius in Stephan. pag.* 434. *num.* 24.

2. Πάρισον) Fortè voluit intelligi παράλληλον. Sed res non planè reſpondet. *Xyland.*

3. Ὧν ἐστι Ταλαβρόκη) Mirum eſt harum urbium nullam à Ptolemæo nominari, niſi valde hodie ſunt depravati noſtri codices. Polyb. Tambr. & Tagas nominat. *Ca.*

4. Ἡ μὲν γὰρ ἄμπελος) Planè eadem dixit lib. II. Vide Diodor. lib. XVII. *Idem.*

5. Τῆς δ' Ὑρκανίας ἐστὶ καὶ ἡ Νησαία) Ptolemæo auctore Ariæ τὰ ἀρκτικὰ μέρη obtinent Νισαῖοι. Idem & Νισαίαν refert inter urbes Margianes. *Idem.*

6. Διαιρεῖται δὲ καὶ ποταμοῖς ἡ Ὑρκανία) Lego διαῤῥεῖται, cum priore interprete. *Idem.*

7. Ἔνιοι δὲ τὸν Ὦχον εἰς τὸν Ὦξον ἐμβάλλον φασίν) Ochum in Oxum ingredi cenſet Ptolemæus: quem vide in deſcriptione Bactrianæ & Plin. *Idem.*

8. Καὶ πολλὰ τῶν Ἰνδικῶν φορτίων κατάγειν εἰς τὴν Ὑρκανίαν) Plinius libro ſexto c. 17. *Adjicit idem*, Varro, *Pompeji ductu exploratum, in Bactros VII. diebus ex India perveniri ad Icarum flumen, quod in Oxum influat: & ex eo per Caſpium in Cyrum ſubvectas quinque non amplius dierum terreno itinere, ad Phaſin in Pontum Indicas poſſe devehi merces.* Idem.

1. Καὶ

devehi in mare Hyrcanum: indeque in Albaniam tranſportatas, per Cyrum & loca quæ deinceps ſunt in pontum Euxinum perferri. Non multa eſt hujus *Ochi* apud veteres mentio. Apollodorus tamen, is qui Parthica conſcripſit, identidem eum nominat, ut proxime Parthos labentem. Multa etiam de hoc mari mendacia opinio multorum pro veris accepit propter Alexandri ambitionem. Quando enim in confeſſo eſt, Aſiam ab Europa dividi omnino Tanai fluvio: ac magna Aſiæ portio, quæ inter Tanain eſt & mare, non paruit Macedonibus: decreverant autem aliqua id arte conficere, ut ſaltem fama jactaret iſtas quoque partes ab Alexandro fuiſſe ſubactas. His inducti rationibus, in unum conduxerunt Mæotidem paludem, quæ Tanain haurit, & Caſpium mare: hanc quoque paludem nuncupantes, dicenteſque meatu quodam effoſſo eas inter ſe conjungi, & unam eſſe alterius partem. Polycletus etiam argumenta profert, quibus fidem faciat mare hoc paludem eſſe: quia & ſerpentes educet, & aquam habeat dulcem. Porrò eandem cum Mæotide eſſe inde colligit, quia Caſpius lacus Tanaim recipiat. etenim ex iiſdem Indicis montibus, unde Ochus & Oxus aliique complures profluunt, labitur Jaxartes, utque reliqui in Caſpium mare exit, de omnibus ſeptentrioni proximus. Hunc ergo Iaxarten Tanaidis nomine inſigniverunt. atque hoc ipſum confirmare aggreſſi ſunt eum eſſe Tanain, quem Polycletus dixit. Nam cis ſitam regionem ferre abietem, ibique degentes Scythas abiegnis uti ſagittis: quod certiſſimum ſit indicium, eam Europæ eſſe, non Aſiæ partem: nam Aſiam ſuperiorem & orientalem non producere abietes. At Eratoſthenes ait in India quoque naſci abietem, indèque claſſem conſtructam ab Alexandro. multaque id genus alia conatur congerere Eratoſthenes. Nobis hæc ſatis ſit de iſta re dixiſſe. Id quoque unum eſt de iis, quæ in

A καταίγειν εἰς τὴν Ὑρκανίαν θάλατταν, ἐντεῦθεν δ' εἰς τὴν Ἀλβανίαν περαιοῦσθαι· καὶ διὰ τοῦ Κύρου καὶ τῶν ἑξῆς τόπων εἰς τὸν Εὔξεινον καταφέρεσθαι. Οὐ πάνυ δ' ὑπὸ τῶν παλαιῶν ὁ Ὦχος ὀνομάζεται. Ἀπολλόδωρος μέντοι ὁ τὰ Παρθικὰ γράψας, συνεχῶς αὐτὸν ὀνομάζει, ὡς ἐγγυτάτω τοῖς Παρθυαίοις ῥέοντα. Προσεδοξάσθη δὲ καὶ περὶ τῆς * θαλάττης πολλὰ ψευδῆ διὰ τὴν Ἀλεξάνδρου φιλοτιμίαν· ἐπειδὴ γὰρ ὡμολόγητο, * ὅτι ἐκ πάντων διείργει τὴν Ἀσίαν ἀπὸ τῆς Εὐρώπης ὁ Τάναϊς ποταμός, τὸ δὲ μεταξὺ τῆς θαλάττης, καὶ τοῦ Ταναΐδος πολὺ μέρος τῆς Ἀσίας ὄν, οὐχ ὑπέ-
B πιπτε τοῖς Μακεδόσι· στρατηγεῖν * δ' ἐγνώριστο, ὥς τε τῇ φήμῃ γε κἀκείνων δόξαι τῶν μερῶν κρατεῖν τὸν Ἀλέξανδρον. εἰς ἓν οὖν συνῆγον τήν τε Μαιῶτιν λίμνην τὴν δεχομένην τὸν Τάναϊν, καὶ τὴν Κασπίαν θάλατταν, λίμνην καὶ ταύτην καλοῦντες, καὶ συντετρῆσθαι φάσκοντες πρὸς * ἀλλήλας ἀμφοτέρας, ἑκατέραν δὲ εἶναι μέρος τῆς ἑτέρας. Πολύκλειτος δὲ καὶ πίστεις προσφέρεται περὶ τοῦ λίμνην εἶναι τὴν θάλατταν ταύτην. ὄφεις τέ γὰρ ἐκτρέφειν, p. 510.
[1] καὶ ὑπόγλυκυ εἶναι τὸ ὕδωρ· ὅτι δὲ καὶ οὐχ ἑτέρα τῆς Μαιώτιδός ἐστι, τεκμαιρόμενος
C ἐκ τοῦ Τάναϊν εἰς αὐτὴν ἐμβάλλειν· ἐκ γὰρ τῶν αὐτῶν ὀρῶν τῶν Ἰνδικῶν ἐξ ὧν ὅτε Ὦχος, καὶ ὁ Ὦξος φέρεται καὶ ἄλλοι πλείους, καὶ ὁ Ἰαξάρτης ἐκδίδωσί τε ὁμοίως ἐκείνοις εἰς τὸ Κάσπιον πέλαγος, πάντων ἀρκτικώτατος. τοῦτον οὖν ὠνόμασαν Τάναϊν καὶ προσέθεσαν τούτῳ πίστιν, ὥστ' εἴη Τάναϊς ὃν εἴρηκεν ὁ Πολύκλειτος· τὴν γὰρ περαίαν τοῦ ποταμοῦ τούτου φέρειν ἐλάτην· καὶ οἰστοῖς ἐλατίνοις χρῆσθαι τοὺς ταύτῃ Σκύθας· τοῦτο δὲ καὶ τεκμήριον τοῦ τὴν χώραν τὴν πέραν τῆς Εὐρώπης εἶναι μὴ τῆς Ἀσίας· τὴν γὰρ Ἀσίαν τὴν
D ἄνω, καὶ τὴν πρὸς ἕω μὴ φύειν ἐλάτην. Ἐρατοσθένης δέ φησι, καὶ ἐν τῇ Ἰνδικῇ φύεσθαι ἐλάτην, καὶ ἐντεῦθεν ναυπηγήσασθαι τὸν στόλον Ἀλέξανδρον· πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα τοιαῦτα συγκρούειν Ἐρατοσθένης πειρᾶται· ἡμῖν δ' ἀποχρώντως εἰρήσθω περὶ αὐτῶν. [2] Καὶ τοῦτο δ' ἐκ τῶν

* Manuſſ. θαλάττης ταύτης.

* Prior interpres ita legit, ὡμολόγητο ἐκ πάντων ὅτι.

* Suſpectus locus.

* Vett. lib. ἀλλήλους.

1. *Καὶ ὑπόγλυκυ εἶναι τὸ ὕδωρ*) Plinius H. N. VI. c. 17. *Hauſtum ipſius maris dulcem eſſe & Alexander Magnus prodidit, & M. Varro, talem perlatum Pompejo, juxta res gerenti Mithridatico bello, magnitudine haud dubiè influentium amnium victo ſale.* Caſaub.

2. *Καὶ τοῦτο δ' ἐκ τῶν κατὰ τὴν Ὑρκανίαν θρυλλουμένων παραδόξων*) Lego ἓν τῶν. Polybius lib. x. etſi non omnino idem ait cum Strabone, tamen ſimillimum *παράδοξον* refert: quo loco quærit quomodo Oxum fluvium tranſire ſoleant Apaſiacæ: ait enim fieri ut Oxus tanta rapiditate & violentia ex petris quibuſdam præruptis feratur, *ὥστε τῆς πέτρας ἐν τοῖς κάτω μέρεσι πλεῖον ἢ στάδιον ἀφάλλεσθαι τὴν καταφορὰν αὐτοῦ·* Itaque facile Apaſiacas juxta petras illas unde dat ſe fluvius præcipitem, *ὑπὸ τὴν καταφορὰν τοῦ ποταμοῦ πεζεύειν μετὰ τῶν ἵππων εἰς τὴν Ὑρκανίαν.* Prorſus iſta Polybii, etſi paullulum diverſa ſunt, hûc tamen pertinent. *Idem.*

κατὰ τὴν Ὑρκανίαν ἱστορουμένων παραδόξων ἐστὶν ὑπὸ Εὐδόξου, καὶ ἄλλων· ὅτι πρόκεινται τινὲς ἀκταὶ τῆς θαλάττης ὕπαντροι. τούτων δὲ μεταξὺ, καὶ τῆς θαλάσσης ὑπόκειται ταπεινὸς αἰγιαλός· ἐκ δὲ τῶν ὕπερθεν κρημνῶν ποταμοὶ ῥέοντες τοσαύτην προσφέρονται βίαν, ὥστε ταῖς ἀκταῖς συνάψαντες ἐξακοντίζουσι τὸ ὕδωρ εἰς τὴν θάλατταν, * ἄρραντον φυλάττοντες τὸν αἰγιαλόν· ὥς τε καὶ στρατοπέδοις ὁδεύσιμον εἶναι, σκεπαζόμενον τῷ ῥεύματι· οἱ δ' ἐπιχώριοι κατάγονται πολλάκις εὐωχίας καὶ θυσίας χάριν εἰς τὸν τόπον· καὶ ποτὲ μὲν ὑπὸ τοῖς ἄντροις κατακλίνονται, ποτὲ δ' ὑπὸ τῷ ῥεύματι ἡλιαζόμενοι· ἄλλως δ' ἄλλοι τέρπονται, παραφαινομένης ἅμα καὶ τῆς θαλάττης ἑκατέρωθεν, καὶ τῆς ἠϊόνος ποώδους, καὶ ἀνθηρᾶς οὔσης διὰ τὴν ἰκμάδα. Ἀπὸ δὲ τῆς Ὑρκανίας θαλάττης προϊόντι ἐπὶ τὴν ἕω, δεξιὰ μέν ἐστι τὰ ὄρη μέχρι τῆς Ἰνδικῆς θαλάττης, παρατείνοντα, ἅπερ οἱ Ἕλληνες ὀνομάζουσι Ταῦρον· ἀρξάμενον ἀπὸ τῆς Παμφυλίας, καὶ τῆς Κιλικίας, καὶ μέχρι δεῦρο προϊόντα ἀπὸ τῆς ἑσπέρας συνεχῆ, * καὶ τυγχάνοντα ἄλλων καὶ ἄλλων ὀνομάτων. Προσοικοῦσι δ' αὐτοῦ καὶ τὰ προσάρκτια μέρη, πρῶτοι μὲν οἱ Γῆλαι, καὶ Καδούσιοι, καὶ Ἄμαρδοι καθάπερ εἴρηται, καὶ τῶν Ὑρκανίων τινές· ἔπειτα τὸ τῶν Παρθυαίων ἔθνος, καὶ τὸ τῶν Μαργιανῶν, καὶ τῶν Ἀρίων, καὶ ἡ ἔρημος, ἣν ἀπὸ τῆς Ὑρκανίας ὁρίζει ὁ Σάρνιος ποταμὸς, πρὸς ἕω βαδίζουσι, καὶ ἐπὶ τὸν Ὦχον· καλεῖται δὲ τὸ μέχρι δεῦρο ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας διατεῖνον, ἢ μικρὸν ἀπολεῖπον, Παραχοάτρας. Ἔστι δὲ ἀπὸ τῆς Ὑρκανίας θαλάττης εἰς τοὺς Ἀρίους, περὶ ἑξακισχιλίους σταδίους· εἶθ' ἡ Βακτριανή ἐστι, καὶ ἡ Σογδιανή· τελευταῖοι δὲ Σκύθαι Νομάδες. Τὰ δ' ὄρη Μακεδόνες μὲν ἅπαντα τὰ ἐφεξῆς ἀπὸ Ἀρίων, Καύκασον ἐκάλεσαν· παρὰ δὲ τοῖς βαρβάροις, [2] τά τε ἄκρα καὶ τοῦ * Παροπαμίσου, τὰ προσβόρεια, [3] καὶ τὰ Ἠωδάα, καὶ τὸ Ἰμάονον· καὶ ἄλλα τοιαῦτα ὀνόματα ἑκάστοις μέρεσιν ἐπέκειτο. Ἐν ἀριστερᾷ δὲ τούτοις ἀντιπαράκειται Σκυθικὰ ἔθνη, καὶ τὰ Νομαδικὰ, ἅπασαν ἐκπληροῦντα τὴν βόρειον πλευράν· οἱ μὲν δὴ πλείους τῶν Σκυθῶν ἀπὸ τῆς Κασπίας θαλάττης ἀρξάμενοι, Δάαι προσαγορεύονται· τοὺς δὲ * προσεῴους τούτων μᾶλλον Μασσαγέτας, καὶ Σάκας ὀνομάζουσι· τοὺς δ' ἄλλους κοινῶς μὲν Σκύθας ὀνομάζουσιν,

* Scripti, πειρατόν.

* Scripti, quidam, ἄλλων ἄλλων ὀνομάτων τυγχανόντων.

p. 511.

* Scripti Παρπαμίσου.

* Scripti, πρὸς ἕω.

Hyrcania sunt, admirabilium, ab Eudoxo & aliis narratum. Actæ quædam ante mare sitæ sunt, infernè specus habentes. inter eas & mare litus jacet humile : è præcipitiis verò supernè imminentibus fluvii tanta cum vi se proruunt, ut ubi ad actam pervenerint, aquam ejaculentur in mare, ne consperso quidem litore itaque id etiam exercitibus est pervium, flumine quasi contectum, & incolæ sæpius sacrificandi aut convivia agitandi gratia eò se conferunt, aliquando sub specubus istis discumbentes, aliquando sub flumine apricantes, aliique aliter sese oblectantes, simul mari ab utraque parte conspicuo, & litore ob humorem herboso atque florido. Ab Hyrcano mari si quis versus orientem progrediatur, ad dexteram sunt omnes usque ad Indiam pertinentes, quos Taurum Græci vocant : ii à Pamphilia & Cilicia orti ab occasu continenter porriguntur, & aliis aliisque subinde nominibus adficiuntur. Hujus septentrionalia accolunt Gelæ, Cadusii, & Amardi, (ut diximus) aliique Hyrcanorum. Deinde Parthorum natio, & Margianorum, & Ariorum. Tum solitudo, quam ab Hyrcania dividit Sarneus fluvius, qua iter versus ortum Solis est & Ochum. Mons qui ab, Armenia eò usque protenditur, aut non procul inde definit, 1 Parachoatras appellatur. A mari Hyrcano ad Arios sunt stadiorum circiter sex millia. Deinceps Bactriana est, & Sogdiana : ultimi sunt Scythæ Nomades. Montes qui porrò ab Ariis excurrunt, Macedones universos Caucasi nomine notaverunt. Apud barbaros autem extrema Paropamisi, & ad septentriones vergentes partes Eodaa, Himaonum, aliasque gerunt singula appellationes. In læva parte his opponuntur Scythicæ gentes ac Nomadicæ, totum complentes boreale latus. plerique Scytharum, qui à Caspio mari incipiunt, Daæ appellantur : orienti viciniores Massagetæ & Sacæ : reliquos communi nomine Scythas dicunt, quanquam

1. *Parachoatras*) Ptolem. in tabula V. Asiæ Παραχοάτραν vocat lib. VI. c. 4. & 6. Vide illam tabulam, & septimam suprà posita, ut intelligas hunc locum. *Xyland.* Ald. Παρωχοάρας. Hopperus Παρωχοάτρας.

2. Τάτε ἄκρα τοῦ Παροπαμίσου) Variè scribitur hujus montis nomen ut ex Ptolemæo & Eustathio intelliges. *Casaub.*

3. Καὶ τὰ Ἠάδαα, καὶ τὸ Ἰμάονον) Legendum, καὶ τὰ Ἡμωδὰ, καὶ τὸ Ἴμαον. Strabo XV. p. 689. de Tauri jugis istis, ἅπερ οἱ ἐπιχώριοι κατὰ μέρος Παροπαμισόν τε καὶ Ἠμωδὸν καὶ Ἴμαον καὶ ἄλλα ὀνομάζουσι. *Idem.*

singuli populi etiam sua nomina habent. Plerique omnes vagam degunt vitam, id est, Nomades sunt. De his maximè innotuerunt, qui Græcis Bactrianam ademerunt Asii, Pasiani, & Tachari, ac Sacarauli: & profecti à regione, quæ trans Jaxartum est versus Sacas & Sogdianos, quam tenebant Sacæ, & de Dais alii Aparni dicti sunt, alii Xanthii, quidam Piscuri. Aparni Hyrcaniæ proxime adjacent, marique Caspio. reliqui pertingunt etiam usque ad loca quæ ad regionem Ariæ porriguntur. Inter hos, Hyrcaniam, Parthiamque, usque ad Ariam, ingens est solitudo & aqua carens: quam illi magnis peragrantes itineribus, incursiones faciebant in Hyrcaniam, Nesæam, & campestria Parthorum. Hi verò populi tributum paciscebantur. id erat, ut statis temporibus concederent illis regionis suæ populationem, prædæque aversionem. Sed cùm Sythæ ultra constitutum tempus molesti essent, bellum est conflatum: rursum inde pacta, & denuò belli instauratio evenerunt. Talis est & Nomadum cæterorum vita, subinde vicinos adorientium, & pacem componentium. ¶ Sacæ Cimmeriorum & Trerum modo incursiones fecerunt alias in remotiora, alias in vicina. Nam & Bactrianam occupaverunt, & optimam Armeniæ tellurem, quam à se Sacasenam denominaverunt: & usque ad Cappadoces, maximè eos qui ad mare Euxinum habitantes nunc Pontici dicuntur, progressi sunt. Hos, cùm ob prædam partam festos dies agitarent Persarum præfecti, qui tum circum ista erant loca noctu adorti funditus deleverunt. In campo autem petram quandem aggere complentes, ita ut rotundi collis figuram referret, muro cinxerunt. ibique deæ Anaitidis & eodem altari gaudentium deorum Amani & Anandrati Persicorum geniorum templum posuerunt, & Saca solennem eò conventum induxerunt. Is etiamnum ab iis celebratur qui Zela tenent. Hoc enim nomen loco. Est autem oppidum, quod fere incolunt sacrorum servi, quos Hierodulos vocant. Pompejus adjecta haud exigua regione,

A [1] ἰδίᾳ δ' ὡς ἑκάστους. Ἅπαντες δ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ Νομάδες· μάλιστα δὲ γνώριμοι γεγόνασι τῶν Νομάδων οἱ τοὺς Ἕλληνας ἀφελόμενοι τὴν Βακτριανὴν, Ἄσιοι καὶ Πασιανοὶ καὶ Τάχαροι καὶ Σακάραυλοι, καὶ ὁρμηθέντες ἀπὸ τῆς περαίας τοῦ Ἰαξάρτου τῆς κατὰ Σάκας καὶ Σογδιανοὺς, ἣν κατεῖχον Σάκαι, καὶ τῶν Δαῶν, [2] οἱ μὲν, προσαγορεύονται, Ἄπαρνοι, οἱ δὲ, Ξάνθιοι, οἱ δὲ, Πίσσουροι· οἱ μὲν οὖν Ἄπαρνοι πλησιαίτατοι τῇ Ὑρκανίᾳ παράκεινται, καὶ τῇ κατ' αὐτὴν θαλάττῃ· οἱ δὲ λοιποὶ διατείνουσι καὶ μέχρι τῆς ἀντιπαρηκούσης τῇ Ἀρίᾳ· μεταξὺ δ' αὐ- B τῶν, καὶ τῆς Ὑρκανίας, καὶ τῆς Παρθυαίας, μέχρι Ἀρίων, ἔρημος * κεῖται πολλὴ, καὶ ἄνυδρος· ἣν διεξιόντες μακραῖς ὁδοῖς, κατέτρεχον τήν τε Ὑρκανίαν, καὶ τὴν [3] Νησαίαν καὶ τὰ τῶν Παρθυαίων πεδία· οἱ δὲ, συνέθεντο φόρους· φόρος δ' ἦν τὸ ἐπιτρέπειν τακτοῖς τισὶ χρόνοις τὴν χώραν κατατρέχειν καὶ φέρεσθαι λείαν· ἐπιπολαζόντων δ' αὐτῶν παρὰ τὰ συγκείμενα, ἐπολεμεῖτο· καὶ πάλιν διαλύσεις, καὶ ἀναπολεμήσεις ὑπῆρχον· τοιοῦτος δὲ καὶ ὁ τῶν ἄλλων Νομάδων βίος, ἀεὶ τοῖς πλησίον ἐπιτιθεμένων, τοτὲ δ' αὖ διαλλαττομένων. Σάκαι μέν τοι παραπλησίας ἐφόδους ἐ- C ποιήσαντο τοῖς Κιμμερίοις, καὶ Τρήρεσι· τὰς μὲν, μακροτέρας, τὰς δὲ, καὶ ἐγγύθεν· καὶ γὰρ τὴν Βακτριανὴν κατέσχον, καὶ τῆς Ἀρμενίας κατεκτήσαντο τὴν ἀρίστην γῆν· ἣν καὶ ἐπώνυμον ἑαυτῶν κατέλιπον τὴν Σακασηνήν· καὶ μέχρι Καππαδοκῶν, καὶ μάλιστα τῶν πρὸς Εὐξείνῳ, οὓς Ποντικοὺς νῦν καλοῦσι, προῆλθον. Ἐπιθέμενοι δ' αὐτοῖς πανηγυρίζουσιν ἀπὸ τῶν λαφύρων οἱ τότε ταύτῃ τῶν Περσῶν στρατηγοὶ νύκτωρ ἄρδην αὐτοὺς ἠφάνισαν. Ἐν δὲ τῷ πεδίῳ πέτραν τινὰ προσχώματι * πληρώσαντες εἰς βουνοειδὲς σχῆμα [4] ἀπέθηκαν τεῖχος, καὶ τὸ τῆς [5] Ἀναΐτιδος, καὶ τὸ τῶν συμβώμων θεῶν D ἱερὸν ἱδρύσαντο * Ἀμανοῦ, καὶ Ἀνανδράτου Περσικῶν δαιμόνων· ἀπέδειξάν τε πανήγυριν κατ' ἔτος ἱεράν, [6] τὰ Σάκα· ἣν μέχρι νῦν ἐπιτελοῦσιν οἱ τὰ Ζῆλα ἔχοντες· οὕτω γὰρ καλοῦσι τὸν τόπον· ἔστι δὲ ἱεροδούλων πόλισμα τὸ πλέον. Πομπήϊος δὲ προσθεὶς χώραν ἀξιόλογον,

* Manuss. πρόκειται.

p. 512.

* Scripti, συμπληρώσαντες.

* Scripti, Ὠμανοῦ.

1. Ἰδίᾳ δ' ὡς ἑκάστους) Concisum & elegans loquendi genus, ὡς ἑκάστους pro ὡς ἑκάστοις συνέβη. Lib. XVI. Τὰ πολλὰ δ' ὡς ἕκαστα, εἰσὶν ὑπὸ φύλων οἰκούμενα μικτῶν. Est autem familiare Thucydidi genus loquendi: ut libro primo, cap. 89. καὶ μετὰ τοῦτο ἀπέπλευσαν ἐξ Ἑλλησπόντου, ὡς ἕκαστος κατὰ πόλεις. *Casaub.*

2. Οἱ μὲν προσαγορεύονται Ἄπαρνοι) Quia supra legebatur Πάρνοι, putant quidam hîc quoque ita legendum esse, nec vident acuti viri Parnos & Aparnos dici ut Mardi dicuntur & Amardi: quod non mirabuntur qui Græcam interpretationem bibliorum diligenter aliquando cum Hebræis contulerint. *Idem.*

3. Νησαίαν) Ald. Ἰσαίαν. Lego Νισαίαν. uti & p. 509. Ὦχος διὰ τῆς Νισαίας ῥεῖ. Vide Cas. Infra p. 525. ubi de Nisaeis equis fusius hac de re. In Ptol. tab. *Nysaea*. Scher.

4. Ἀπέθηκαν τεῖχος) hoc est, ἀπετείχισαν. *Cas.*

5. Ἀναΐτιδος) Vide pag. 532. 559.

6. Τὰ Σάκα) Malim τὰ Σάκαια, sicuti mox προσαγορεύσας Σάκαια. *Casaub.*

A καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ συνοικίσας εἰς τὸ τεῖχος μίαν τῶν πόλεων ἀπέφηνεν, ὧν διέταξε μετὰ τὴν τοῦ Μιθριδάτου κατάλυσιν. Οἱ μὲν οὕτω λέγουσι περὶ τῶν Σακῶν. Οἱ δ' ὅτι Κῦρος ἐπιστρατεύσας τοῖς Σάκαις, ἡττηθεὶς τῇ μάχῃ, φεύγει· στρατοπεδευσάμενος δ' ἐν ᾧ χωρίῳ τὰς παρασκευὰς ἀπολελοίπει, * πλήρεις ἀφθονίας ἁπάσης, καὶ μάλιστα οἴνου, διαναπαύσας * μικρὸν τὴν στρατιάν, ἤλαυνεν ἀφ' ἑσπέρας ὡς φεύγων, πλήρεις ἀφεὶς τὰς σκηνάς· προελθὼν δ' ὅσον ἐδόκει συμφέρειν, * ἱδρύθη· ἐπιόντες δ' ἐκεῖνοι καὶ καταλαβόντες ἔρημον ἀνδρῶν τὸ στρατόπεδον, τῶν δὲ πρὸς ἀπόλαυσιν μεστῶν, ἀναίδην ἐνεπίμπλαντο· ὁ δ' ὑποστρέψας ἐξοίνους κατέλαβε, καὶ παραπλῆγας· ὥσθ' οἱ μὲν, ἐν κάρῳ κείμενοι, καὶ ὕπνῳ, κατεκόπτοντο· οἱ δ' ὀρχούμενοι, καὶ βακχεύοντες, γυμνοὶ περιέπιπτον τοῖς τῶν πολεμίων ὅπλοις· [1] ὀλίγου δ' ἀπώλοντο ἅπαντες. Ὁ δὲ θεῖον νομίσας τὸ εὐτύχημα, τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἀφιερώσας τῇ πατρίῳ θεῷ προσαγορεύσας Σάκαια· ὅπου δ' ἂν ᾖ τῆς θεοῦ ταύτης ἱερὸν, ἐνταῦθα νομίζεται καὶ ἡ τῶν Σακαίων ἑορτὴ [2] βακχία τῆς μεθ' ἡμέραν, καὶ νύκτωρ διεσκευασμένων Σκυθιστὶ, πινόντων ἅμα, καὶ πληκτιζομένων πρὸς ἀλλήλους, ἅμα τε καὶ τὰς συμπινούσας γυναῖκας. Μασσαγέται δ' C ἐδήλωσαν τὴν σφετέραν ἀρετὴν ἐν τῷ πρὸς Κῦρον πολέμῳ· περὶ ὧν θρυλλοῦσι πολλοί· [3] καὶ δεῖ πυνθάνεσθαι παρ' ἐκείνων. Λέγεται δὲ καὶ τοιαῦτα περὶ τῶν Μασσαγετῶν· ὅτι κατοικοῦσιν οἱ μὲν, ὄρη· τινὲς δ' αὐτῶν πεδία· οἱ δὲ ἕλη, ἃ ποιοῦσιν οἱ ποταμοί· οἱ δὲ, τὰς ἐν τοῖς ἕλεσι νήσους· μάλιστα δέ φασι [4] τὸν Ἄραξον ποταμὸν κατακλύζειν τὴν χώραν [5] πανταχῆ σχιζόμενον· ἐκπίπτοντα δὲ τοῖς μὲν ἄλλοις στόμασιν εἰς τὴν ἄλλην τὴν πρὸς * ἄρκτοις θάλασσαν, ἑνὶ δὲ μόνῳ πρὸς τὸν κόλπον τὸν Ὑρκάνιον· [6] θεὸν δὲ ἥλιον μόνον ἡγοῦνται· τούτῳ δὲ ἱπποθυτοῦσι· [7] γαμεῖ δ' ἕκαστος D μίαν· χρῶνται δὲ καὶ ταῖς ἄλλων οὐκ ἀφανῶς·

* Aldi cod. πάσης. At manuſſ. πλήρας & πλήρεις & ita leg. non παρούσης ut Xyl.
* Scripti, μικρά.
* Scripti, ἱδρύνθη.

p. 513.
* Scripti, ἄρκτον, alii, τὴν προσάρκτιον.

A juſſiſque intra murum migrare ejus incolis unam urbium redegit earum, quas conſtituit Mithridate dejecto. Hæc de Sacis quidam tradiderunt. Alii ſic: Cyrus cum feciſſet expeditionem in Sacas, prœlio victus fugit: proinde cum caſtra poſuiſſet eo loco ubi impedimenta reliquerat, omni rerum copia, ac maximè vini ſuppeditante: paululum quiete refecto exercitu, ſub veſperam duxit fugam ſimulans, & tabernacula plena relinquens: ac progreſſus quantum videbatur ex uſu fore, ſubſtitit. Sacæ inſequentes, cùm caſtra hominum vacua, cibo B potuque plena reperiſſent, affatim ſe impleverunt. Cyrus reverſus vinolentos eos & ſtupidos deprehendit: itaque alii ſomno obruti profundo trucidati ſunt, alii inter ſaltandum & bacchandum nudi in arma hoſtium inciderunt: ac pœne univerſi perierunt. At Cyrus divinitus oblatam ſibi hanc victoriam arbitratus, diem iſtam deæ, quam patrio more colebat, conſecravit, & Sacæa appellavit: ubicunque autem fanum ejus deæ eſt, ibidem ſtatutum eſt celebrari Sacæa feſtum Bacchicum, per diem & noctem Scythico habitu, potantibus viris ac mulieribus, atque in vino invicem per joca & C laſciviam concertantibus. ¶ Maſſagetæ ſuam fortitudinem demonſtraverunt in bello adverſus Cyrum: de quo multi narrationes invulgaverunt, quos audire licet. Hæc quoque de iis dicuntur, alios habitare in montibus, alios in campis: quoſdam paludes, quas fluvii faciunt, nonnullos inſulas in paludibus ſitas. Maximè inundari regionem eorum ab Araxo flumine perhibent, undiquaque diviſo, & reliquis oſtiis in mare ſeptentrionale, unico in ſinum Hyrcanium effluente. Solem unicum deum agnoſcunt, eique equum ſacrificant. Unam quiſ- D que uxorem ducit: interim etiam alienis utuntur: neque id occultè;

1. Ὀλίγου δ' ἀπώλοντο ἅπαντες) ὀλίγου, hoc eſt, ὀλίγου δεῖν. ut rectè Xyland. quod moneo, quia magnus ille Beccefelenus id non potuit videre. At vident pueri. *Caſaub.*

2. Βακχεῖα τῆς μεθ' ἡμέραν) Lego βακχεία τίς. Sic tollitur omnis difficultas. Beccefeleni ut alibi ſic in emendatione hujus loci confidentia impudentiæ plena. *Idem.*

3. Καὶ δεῖ πυνθάνεσθαι παρ' ἐκείνων) nempe ab Herodoto I. 214. id diſces & Juſtino. *Idem.*

4. Τὸν Ἄραξον ποταμὸν) Herodotus I. c. 202. Ἀράξην vocat: eum vide. *Idem.*

5. Πανταχῆ σχιζόμενον) Manuſcripti πολλαχῆ melius. Totus locus eſt ex Herodoto Lib. I. cap. 202. Is ait oſtia Araxi eſſe XL. verùm ea oſtia omnia uno dempto effundere ſe εἰς ἕλεα καὶ τενάγη: unum illud ῥέειν διὰ καθαροῦ εἰς τὴν Κασπίην θάλασσαν. *Idem.*

6. Θεὸν δὲ ἥλιον μόνον ἡγοῦνται· τούτῳ δ' ἱπποθυτοῦσι) Lego θεῶν ut eſt apud Herodotum Lib. I. c. 216. θεῶν δὲ μόνον ἥλιον σέβονται, τῷ θύουσι ἵππους, i.e. *ex diis unum ſolem venerantur, cui equos immolant.* Quæcunque autem gentes Solem colunt, ex illi equum conſecrant. Juſtinus de Perſis Lib. I c. 10. *Solem unum eſſe Deum Perſæ credunt, & equos eidem deo ſacratos ferunt.* Id. Immolant vero albos, infulis ornatos. *Philoſtr. de Vita Apoll. Tyan.* I. c. 20. Forte quod ſint omnium celerrimi. *Vet. Comm. Horat.* 1. *Sat.* 7.

7. Γαμεῖ δ' ἕκαστος μίαν, χρῶνται) Herodotus Lib. I. c. 216. γυναῖκα μὲν γαμέει ἕκαστος, ταύτῃσι δὲ ἐπὶ κοινὰ χρέωνται, i.e. *Singuli quidem uxorem ducunt, ſed ea communiter utuntur.* Et quæ ſequuntur omnia ex eodem fonte: quanquam Strabo ordinem Herodoti mirè immutat. *Idem.*

qui cum aliena coit, pharetra de curru ſuſpenſa id apertè facit. Mortis genus optimum cenſent, ſi ſenio confecti cum carnibus ovillis in fruſta concidantur, unaque devorentur. Qui é morbo decedunt, eos abjiciunt tanquam impios, & dignos qui à feris vorentur. Equites boni ſunt, & pedites. Arcubus utuntur, & gladiis, & thoracibus, æreiſque ſagaridibus: ſive bipennes hæ ſunt. Cingula iis aurea, & diademata in pugnis: aurata etiam equorum fræna & lora humeralia. Argentum apud eos non naſcitur, neque ferri multum: æris & auri abundè. Qui in inſulis degunt, quia ſementem non faciunt, radicibus veſcuntur, & fructibus utuntur ſylveſtribus: amiciunt ſe arborum corticibus, quia pecore etiam carent: ſuccum bibunt ex arboreis fructibus eliſum. Qui paludes incolunt, ii piſcium eſu vivunt: veſtitu utuntur vitulorum marinorum pellibus, qui è mari ad eos ſurſum accurrunt. Montani ſylveſtribus ipſi quoque fructibus aluntur: habent etiam paucas aliquas oves: ſed non cædunt eas, lanæ cauſa & lactis parcentes: veſtem pigmentis illitis variant, quorum vigor non facilè evaneſcat. Campeſtres agrum quidem habent, ſed non colunt: ſed victum ex ovibus & piſcibus petunt, Nomadum ac Sythico more. Eſt enim quædam communis vivendi ratio omnium iſtorum populorum, quam ſæpe dixi. Sepultura quoque eadem eſt, iidem mores. Tota vitæ ratio libera quidem, ſed prava, fera, & bellicoſa: ad contractus ſimplex & fraudis pura.
¶ De Maſſagetarum & Sacarum gente ſunt etiam Attaſii, & Choraſmuſini:

A [1] ὁ δὲ μιγνύμενος τῇ ἀλλοτρίᾳ, τὴν φαρέτραν ἐξαρτύσας ἐκ τῆς ἁμάξης φανερῶς μίγνυται· [2] θάνατος δὲ νομίζεται παρ' αὐτοῖς ἄριστος, ὅταν γηράσαντες κατακοπῶσι μετὰ τῶν προβατείων κρεῶν, καὶ ἀναμὶξ βρωθῶσι· τοὺς δὲ νόσῳ θανόντας ῥίπτουσιν ὡς ἀσεβεῖς, καὶ ἀξίους ὑπὸ θηρίων βεβρῶσθαι· [3] ἀγαθοὶ δὲ ἱππόται, καὶ πεζοί· τόξοις δὲ χρῶνται, καὶ μαχαίραις, καὶ θώραξι, καὶ σαγάρεσι χαλκαῖς· ζῶναι δὲ * αὐτοῖς εἰσὶ χρυσαῖ, καὶ διαδήματα ἐν ταῖς * μάχαις· οἵ τε ἵπποι χρυσοχάλινοι, μασχαλιστῆρες δὲ χρυσοί· ἄργυρος δ' οὐ γίνεται παρ' αὐτοῖς, σίδηρος δ' ὀλίγος· [4] χαλκὸς δὲ, καὶ χρυσὸς ἄφθονος.

* Scripti αὐτοῖς.
* Scripti, μαχαίραις.

B [5] Οἱ μὲν οὖν ἐν ταῖς νήσοις οὐκ ἔχοντες σπέρμα, ῥιζοφαγοῦσι, καὶ ἀγρίοις χρῶνται καρποῖς· ἀμπέχονται δὲ [6] τοὺς τῶν δένδρων φλοιούς· οὐδὲ γὰρ βοσκήματα ἔχουσι· πίνουσι δὲ τὸν ἐκ τῶν δένδρων καρπὸν ἐκθλίβοντες. [7] Οἱ δ' ἐν τοῖς ἕλεσιν ἰχθυοφαγοῦσιν· ἀμπέχονται δὲ τὰ τῶν φωκῶν δέρματα τῶν ἐκ θαλάττης ἀνατρεχουσῶν. Οἱ δ' ὄρειοι τοῖς ἀγρίοις τρέφονται καὶ αὐτοὶ καρποῖς· ἔχουσι δὲ καὶ πρόβατα ὀλίγα· ὥστ' οὐδὲ κατακόπτουσι φειδόμενοι, τῶν ἐρίων χάριν, καὶ τοῦ γάλακτος· τὴν δ' ἐσθῆτα ποικίλλουσιν ἐπιχρίστοις φαρμάκοις, δυσεξίτηλον ἔχουσι τὸ ἄνθος.

C Οἱ δὲ πεδινοὶ καί περ ἔχοντες χώραν, οὐ γεωργοῦσιν. ἀλλὰ ἀπὸ προβάτων, καὶ ἰχθύων ζῶσι Νομαδικῶς, καὶ Σκυθικῶς. Ἔστι γάρ τις καὶ κοινὴ ἡ δίαιτα πάντων τῶν τοιούτων, ἣν πολλάκις λέγω. καὶ ταφαὶ δ' εἰσὶ παραπλήσιαι, καὶ ἤθη· καὶ ὁ σύμπας βίος αὐθέκαστος μὲν, σκαιὸς, δὲ, καὶ ἄγριος καὶ πολεμικός· πρὸς δὲ τὰ συμβόλαια ἁπλοῦς καὶ ἀκάπηλος. Τοῦ δὲ τῶν Μασσαγετῶν, καὶ τῶν Σακῶν ἔθνους, [8] καὶ οἱ Ἀττάσιοι, [9] καὶ οἱ Χωρασμουσινοί·

1. Ὁ δὲ μιγνύμενος τῇ ἀλλοτρίᾳ) Herodotus Lib. I. cap. 216. τῆς γὰρ ἐπιθυμήσει γυναικὸς Μασσαγέτης ἀνὴρ τὸν φαρετρεῶνα ἀποκρεμάσας πρὸ τῆς ἁμάξης, μίσγεται ἀδεῶς. Idem Herodotus Melpomene de Naſſamonibus eadem narrat (Lib. IV. cap. 172.) *Caſaub.* De Promiſcuo Perſarum concubitu videatur Agathias Scholaſtic. L. II. p. 58.

2. Θάνατος δὲ νομίζεται) Hæc quoque ad verbum ex Herodoto: cujus tamen verba quia prolixiora ſunt parcam aſcribere. (Anonymus ſcriptor ille cujus extat fragmentum περὶ τῶ καλῶ καὶ αἰσχρῶ: ita ſcribit Μασσαγέται δὲ τὼς γονέας κατακόψαντες κατέσθοντι, καὶ τάφος κάλλιστος δοκεῖ ἦμεν ἐν τοῖς τέκνοις τεθάφθαι. *Idem.*

3. Ἀγαθοὶ δὲ ἱππόται καὶ πεζοὶ) Herodotus L. I. c. 215. ἱππόται δέ εἰσι καὶ ἄνιπποι. Vide reliqua. *Id.*

4. Χαλκὸς δὲ καὶ χρυσὸς ἄφθονος) Herodotus dixerat ἄπλετος, quod noſter mutavit in ἄφθονος. Sic ille, χαλκὸς δὲ καὶ χρυσὸς ἄπλετος. *Idem.*

5. Οἱ μὲν οὖν ἐν ταῖς νήσοις) quas ait Herodotus eſſe pares magnitudine Lesbo: earum autem incolas, σιτεῖσθαι ῥίζας. *Idem.*

6. Τοὺς τῶν δένδρων φλοιοὺς) Maſſagetas ait Herodotus Lib. I. cap. 215. veſtem habere ὁμοίην τῇ Σκυθικῇ. Lego autem, τῇ Σηρικῇ. *Idem.*

D

7. Οἱ δ' ἐν τοῖς ἕλεσιν ἰχθυοφαγοῦσιν) Herodotus de iis qui paluſtria illa loca obtinent, in quæ effunditur Jaxartes, ἐν τοῖσι ἀνθρώποις κατοικεῖσθαι λέγουσι, ἰχθῦς ὠμοὺς σιτεομένους, ἐσθῆτι δὲ νομίζοντας χρᾶσθαι φωκέῳ δέρμασι. *Idem.*

8. Καὶ οἱ Ἀττάσιοι) Scribo καὶ οἱ Αὐγάσιοι. Stephanus, Αὐγάσιοι ἔθνος Μασσαγετῶν. Στράβων. *Idem.*

8. Καὶ οἱ Ἀττάσιοι, καὶ οἱ χωρασμουσινοί) Verius hoc modo ſuut legenda verba ultima, Καὶ οἱ Αὐγάσιοι, καὶ οἱ χωράσμιοί εἰσιν. Ita enim illum locum in nominibus propriis emendandum eſſe cum Iſaaco Caſaubono exiſtimo. Ex ultima autem voce, quæ in vulgatis χιορασμουσινοὶ facio Χωράσμιοί εἰσιν. *Holſtein. in Stephanum de urbibus p. 57.*

9. Καὶ οἱ Χωρασμουσινοὶ) Lego Χωράσμιοι, ut alibi: & Choraſmiorum paſſim meminere veteres: quanquam non uno modo ſcribitur illa dictio. Nam apud Arrianum dicuntur Choraſmeni, apud Stephanum Choramnæi. *Caſaub.*

1. Σπι-

A εἰς οὓς ἀπὸ τῶν Βακτριανῶν, καὶ τῶν Σογδιανῶν ἔφυγε [1] Σπιταμένης, εἷς ἐκ τῶν ἀποδράντων Περσῶν τὸν Ἀλέξανδρον· καθάπερ καὶ Βῆσσος, [2] καὶ ὕστερον δὲ Ἀρσάκης τὸν Καλλίνικον φεύγων [3] εἰς τοὺς Ἀσπασιάτρας ἐχώρησε. Φησὶ δ᾽ Ἐρατοσθένης τοὺς Ἀραχωτοὺς, καὶ Μασσαγέτας τοῖς Βακτρίοις παρακεῖσθαι * πρὸς Ὦξον· καὶ Σάκας μὲν καὶ Σογδιανοὺς, τοῖς ὅλοις ἐδάφεσιν ἀντικεῖσθαι τῇ Ἰνδικῇ * Βακτρία δ᾽ ἐπ᾽ ὀλίγον· τὸ γὰρ πλέον τῷ Παροπαμισῷ παρακεῖσθαι. διείργειν δὲ Σάκας μὲν, καὶ Σογδιανοὺς τὸν Ἰαξάρτην. Σογδιανοὺς δὲ καὶ * Βακτριανὴν τὸν Ὦξον· μεταξὺ δὲ Ὑρκανῶν, καὶ Ἀρίων, Ταπύρους οἰκεῖν. Κύκλῳ

* Manuſſ. πρὸς δύσιν, παρὰ τὸν Ὦξον.

* Manuſſ. Βακτρίους & Βακτρίοις.

p. 514.

* Manuſſ. Βακτριανούς.

B δὲ περὶ τὴν θάλατταν μετὰ τοὺς Ὑρκανοὺς, Ἀμαρδούς τε, καὶ Ἀναριάκας, καὶ Καδουσίους καὶ Ἀλβανοὺς, καὶ Κασπίους, καὶ * Οὐιτίους, τάχα δὲ, καὶ ἑτέρους μέχρι Σκυθῶν· Ἐπὶ θάτερα δὲ μέρη τῶν Ὑρκανῶν Δέρβικας. Τοὺς δὲ Καδουσίους συμψαύειν Μήδων καὶ Ματιανῶν ὑπὸ τὸν Παραχοάθραν. Τὰ δὲ διαστήματα οὕτω λέγει. Ἀπὸ μὲν τοῦ Κασπίου ἐπὶ τὸν Κῦρον, ὡς χιλίους ὀκτακοσίους σταδίους· ἔνθεν δ᾽ ἐπὶ Κασπίας πύλας πεντακισχιλίους ἑξακοσίους· εἶτα εἰς Ἀλεξάνδρειαν τὴν ἐν Ἀρίοις, ἑξακισχιλίους τετρακοσίους· εἶτ᾽ εἰς Βάκτραν τὴν πόλιν ἣ καὶ Ζαριάσπα καλεῖται, * τρισχιλίους ὀκτακοσίους ἑβδομήκοντα. Λέγει δὲ καὶ οὕτω τὰ διαστήματα.

* Supra Κύντιοι.

* Manuſſ. τρισχίλιοι, εἶτ᾽ ἐπὶ τὸν Ἰαξάρτην ποταμὸν, ἐφ᾽ ὃν Ἀλέξανδρος ἧκεν, ὡς πεντακισχιλίους. Ὁμοῦ δισχίλιοι δισμύριοι ἑξακόσιοι ἑβδομήκοντα. Αιγ.

C Ἀπὸ Κασπίων πυλῶν εἰς Ἰνδοὺς, εἰς μὲν Ἑκατόμπυλον, χιλίους ἐννακοσίους ἑξήκοντα φασίν· εἰς δ᾽ Ἀλεξάνδρειαν τὴν ἐν Ἀρίοις, τετρακισχιλίους πεντακοσίους τριάκοντα· εἶτ᾽ εἰς Προφθασίαν τὴν ἐν Δραγγῇ χιλίους χ′· οἱ δὲ φ′· εἶτ᾽ εἰς Ἀραχωτοὺς τὴν πόλιν τετρακισχιλίους ἑκατὸν εἴκοσιν· εἶτ᾽ εἰς Ὀρτόσπανα, ἐπὶ τὴν ἐκ Βάκτρων τρίοδον, δισχιλίους· εἶτ᾽ εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἰνδικῆς χιλίους· [4] ὁμοῦ, μύριοι πεντακισχίλιοι φ′· ἐπ᾽ εὐθείας δὲ τῷ διαστήματι τούτῳ τὸ συνεχὲς δεῖ νοεῖν τὸ ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ μέχρι τῆς ἑώας θαλάττης μῆκος, τῆς Ἰνδικῆς· ταῦτα μὲν τὰ περὶ τοὺς Σάκας.

D Ἡ δὲ Παρθυαία, πολλὴ μὲν οὐκ ἔστι· συνετέλει γοῦν μετὰ τῶν Ὑρκανῶν * τὰ Περσικὰ, καὶ μετὰ ταῦτα Μακεδόνων κρατούντων ἐπὶ χρόνον πολύν· πρὸς δὲ τῇ σμικρότητι δασεῖα καὶ ὀρεινή ἐστι,

* Malim. κατὰ τὰ Περσικά.

A ad quos è Bactrianis & Sogdianis fugit Spitamenes Perſarum unus qui ab Alexandro profugerunt, ut & Beſſus. Sed & Arſaces poſtmodò Callinicum fugiens ad Aſpaſiatres ſe contulit. Eratoſthenes tradit Arachotos & Maſſagetas ſitos juxta Bactrios ad Oxum: & Sacas quidem ac Sogdianos toto ſolo Indiæ oppoſitos: Bactrios aliquantulum, quorum major pars ſecundum Paropamiſum ſit poſita. Sacas & Sogdianos Jaxarte dirimi: hos & Bactrianos Oxo: inter Hyrcanos & Arios habitare Tapyros. In orbem circum mare poſt Hyrcanos eſſe Amardos, Anariacas,

B Caduſios, Albanos, Caſpios, Vitios, ac fortaſſe etiam alios quoſdam, uſque ad Scythas: ab altera Hyrcanorum parte Derbicas: à Caduſiis Medos attingi & Matianos ſub Parachoatram. Intervalla ſic tradit. A mari Caſpio uſque ad Cyrum, ſtadia circiter CIↃ IↃCCC. inde ad Caſpias portas IↃↃ IↃC. hinc ad Alexandriam in Ariis IↃↃ CIↃ. CCCC, porrò ad Bactra, quæ urbs etiam Zariaſpa dicitur CIↃ. CIↃ. CIↃ IↃCCC. L X X. Sic quoque di-

C ſtantias refert. A Caſpiis portis ad Indos Hecatompylum quidem CIↃ IↃCCCC L X. Ad Alexandriam autem Arianam quatuor millia, IↃ. XXX. hinc ad Prophthaſiam in Dranga, CIↃ & IↃC, aut ut alii IↃ: inde ad Arachotos IIII. millia, CXX. Inde ad Ortoſpana ad trivium è Bactricis, CIↃ CIↃ, porrò ad fines Indiæ CIↃ. Summa CCIↃↃ. IↃↃ IↃ. Ad rectam verò lineam huic intervallo reſpondere intelligendum eſt longitudinem Indiæ continuam ab Indo uſque ad orientale mare. Atque hæc de Sacis.

D Parthia ampla non eſt, ut quæ à Perſis, atque etiam Macedonibus rerum potitis cum Hyrcania fuerit cenſa. Præterquam quod parva, denſa ſylvis eſt, montoſa,

1. Σπιταμενης) Vide Q. Curtium Rufum. L. VII. cap. 5.

2. Καὶ ὕστερον δὲ Ἀρσάκης) Hic eſt Arſaces, auctor & conditor regni Parthici, à quo Arſacidæ dicti ſunt, qui poſtea iiſdem imperarunt: Callinicus autem eſt Antiochus ὁ ἐπικληθεὶς Καλλίνικος ὁ αὐτὸς καὶ Σέλευκος: ut ſcriptum eſt in Chronico Georgii Monachi: quem auctorem nondum publici juris factum, nos quoque habemus manu exaratum. *Caſ.*

3. Εἰς τοὺς Ἀσπασιάτρας) Scripti Ἀσπασιάκας & Ἀσπασιάτας. Lego Ἀπασιακὰς, cum Stephano qui hunc locum citat. *Idem.*

3. Εἰς τοὺς Ἀσπασιάτρας ἐχώρησε) Sic vulgo legitur, ſed MSS. Ἀσπασιάται & Ἀσπασιάκαι. Ad quem locum Caſaubonus Ἀσπασιακαὶ legit, inductus Stephani de urbibus loco, in quo Strabo citatur. Sed apud Polybium lib. 10. pag. 619. ter quoque legitur Ἀσπασιάκαι. *Holſtein. in Stephan. p. 40.*

4. Ὁμοῦ, μύριοι πεντακισχίλιοι φ.) Fortaſſe numerus in Græcis corruptus, & reponendum, ὁμοῦ, μύριοι πεντακισχίλιοι χ′ π′, pro πεντακισχίλιοι φ′. Plura de dimenſione itineris Indici à Caſpiis portis uſque ad Indiæ principium *Salmaſ. Exerc. Plinian. Edit. Ultraj. p. 556. b, E.*

& inops: itaque reges suam catervam cursu eam prætervehi jubebant, quod ne ad parvum quidem tempus alendo sufficeret. Nunc tamen aucta est. Partes ejus sunt Camisena & Chorena: ferè etiam quicquid est usque ad portas Caspias, & Aragos ac Tapyros, quæ olim Mediæ fuerunt. Est & Apamea & Heraclea, urbes apud Ragas. A Caspiis portis ad Ragas stadia sunt ɪↄ auctore Apollodoro: ad Hecatompylon Parthorum regiam cɪↄ ccLX. Nomen Ragis (*rupturas diceres*) à terræ motibus factum ajunt, quibus urbes complures, & pagos bis mille subversos Posidonius scribit. Tapyros habitare ferunt 6 post Hyrcanos & Derbicas. De Tapyris narratur, lege apud eos receptum esse ut uxores suas aliis viris elocent, postquam ipsi ex iis duos aut tres sustulerunt liberos. Sicut etiam Cato Hortensio roganti Marciam suam nostra ætate tradidit, secutus veterem Romanorum consuetudinem. ¶ Cæterum rebus extra Taurum novatis, quod Syriæ & Mediæ reges dissiderent: quibus istæ regiones parebant: primùm Euthydemus & omnem viciniam ad defectionem pertraxit. Deinde Arsaces Scytha, Dais quibusdam imperans cognomento Parnis, Nomadibus, qui ad Ochum accolebant, Parthiam invasit & occupavit. Atque ab initio quidem infirmus fuit bellum continenter sustinens adversus eos quibus Parthiam ademerat: cùm ipse,

A καὶ ἄπορος· * ὥσπερ διὰ τούτο δρόμῳ * διεξίασι τὸν ἑαυτῶν οἱ βασιλεῖς ὄχλον, οὐ δυναμένης τρέφειν τῆς χώρας οὐδ' ἐπὶ μικρόν. Ἀλλὰ νῦν ηὔξηται. [1] Μέρη δ' ἐστὶ τῆς Παρθυηνῆς, [2] ἥ τε Καμισηνὴ, [3] καὶ ἡ Χωρηνή· σχεδὸν δ' ἔτι, καὶ τὰ μέχρι Πυλῶν Κασπίων, καὶ * Ἀραγῶν καὶ Ταπύρων, ὄντα τῆς Μηδείας πρότερον. Ἔστι δ' Ἀπάμεια. καὶ Ἡράκλεια πόλις περὶ τὰς Ῥαγάς. εἰσὶ δ' ἀπὸ Κασπίων πυλῶν εἰς μὲν Ῥαγὰς στάδιοι πεντακόσιοι ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος· εἰς δ' [4] Ἑκατόμπυλον τὸ τῶν Παρθυαίων βασίλειον, χίλιοι διακόσιοι ἑξήκοντα· τοὔνομα δὲ ταῖς Ῥαγαῖς

B ἀπὸ τῶν γινομένων σεισμῶν γενέσθαι φασὶν, ὑφ' ὧν πόλεις τε συχναὶ, καὶ κῶμαι δισχίλιαι ὥς φησι Ποσειδώνιος * ἐτράπησαν· [5] τοὺς δὲ Ταπύρους οἰκεῖν φασι * μεταξὺ Δερβίκων τε, καὶ Ὑρκανῶν. Ἱστοροῦσι δὲ περὶ τῶν Ταπύρων ὅτι * αὐτοῖς εἴη νόμιμον, τὰς γυναῖκας τὰς γαμετὰς ἐκδιδόναι ἑτέροις ἀνδράσιν, ἐπειδὰν ἐξ αὐτῶν ἀνέλωνται δύο ἢ τρία τέκνα, [7] καθάπερ καὶ Κάτων Ὁρτησίῳ δεηθέντι ἐξέδωκε τὴν Μαρκίαν ἐφ' ἡμῶν κατὰ παλαιὸν Ῥωμαίων ἔθος. Νεωτερισθέντων δὲ τῶν ἔξω τοῦ Ταύρου διὰ τὸ πρὸς * ἀλλήλους εἶναι τοὺς τῆς Συρίας, καὶ τῆς Μηδίας βασιλέας τοὺς ἔχοντας καὶ ταῦ-

C τα, [8] πρῶτον μὲν τὴν Βακτριανὴν ἀπέστησαν οἱ πεπιστευμένοι, καὶ τὴν ἐγγὺς αὐτῆς πᾶσαν οἱ περὶ Εὐθύδημον. Ἔπειτ' Ἀρσάκης ἀνὴρ Σκύθης τῶν Δαῶν τινας ἔχων τοὺς Πάρνους καλουμένους Νομάδας, παροικοῦντας τὸν Ὦχον, ἐπῆλθεν ἐπὶ τὴν Παρθυαίαν, καὶ ἐκράτησεν αὐτῆς. Καταρχὰς μὲν οὖν ἀσθενὴς ἦν διαπολεμῶν πρὸς τοὺς ἀφαιρεθέντας τὴν χώραν, καὶ αὐτὸς

* Malim, ὥστε.
* Scripti, ἐξίασι.
* Suspecta vox. Forte Ῥαγῶν.
* Manuss. ἀνετράπησαν.
* Sic legendum, ex scriptis. Interpr. μετά. P. 515.
* Scripti, αυτοῦ.
* Scripti, ἀλλήλοις.

1. *Μέρη δ' ἐστὶ τῆς Παρθυηνῆς*) Manifesto Παρθυηνὴν vocat τὴν Παρθίαν. Ptolemæo verò Parthyene pars est Parthiæ. Polybium videtur sequi Strabo. *Casaub.*

2. *Ἥ τε Καμεισηνὴ, καὶ ἡ Χωρηνὴ*) Ptolemæus, non Camisenam, sed Comiusinam vocat: nec Chorenam, sed Choroanam. Sic infra lib. xv. pag. 725. Χοαρινὴ rectius scribitur. *Idem.*

2. *Ἥ τε Καμεισηνὴ*) Straboni Καμισήνη dicitur, quæ Ptolemæo est Κομινσήνη; Apud utrumque legendum Κομισήνη. *Salmas. Exerc. Plin. Ed. Ultraj. p. 842. a. F.*

3. *Καὶ ἡ Χωρήνη*) Sic vulgo malè dicitur, cùm legenda sit Χοαρήνη, quæ inter Parthiæ numeratur regiones. *Idem Ibidem. p. 690.*

4. *Ἑκατόμπυλον τὸ τῶν Παρθυαίων βασίλειον*) Hecatompylum vocat Parthorum regiam: docet autem Polybius L. x. p. 834. ed. Amst. fuisse Hecatompylum in medio totius Parthiæ sitam: nomenque invenisse ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος, quod in eam inciderent omnes viæ αἱ φέρουσαι εἰς πάντας τοὺς ἑξῆς τόπους. Alii regiam Parthorum ἐαρινὴν faciunt Rhagas, χειμερινὴν Babylonem, Athenæus lib. xɪɪ. c. 2. p. 513. *Casaub.* Cujus adi Animadversiones ad h. l. Athenæi.

5. *Τοὺς δὲ Ταπύρους οἰκεῖν φασὶ μεταξὺ*) Vocem μεταξὺ restituimus ex libris. Ptolemæus hos Taporos appellat, Stephanus Tapyrrhos. *Idem.*

6. *Post Hyrcanos*) Deest μετὰ puto aut ὑπὸ, respexi ad aliâs de his dicta. *Xyland.*

7. *Καθάπερ καὶ Κάτων Ὁρτησίῳ*) Res nota vel ex Tertulliano Adv. Gent. c. 39. ut Plutarchum in Caton. Min. p. 771. T. I. ed. FFurt. & alios omittam. *Casaub.*

8. *Πρῶτον μὲν τὴν Βακτριανὴν ἀπέστησαν οἱ πεπιστευμένοι, καὶ τὴν ἐγγὺς αὐτῆς πᾶσαν οἱ περὶ Εὐθύδημον. Primum Euthydemus & omnem viciniam ad defectionem pertraxit.*) Xylander putavit τὸ οἱ πεπιστευμένοι & τὸ οἱ περὶ Εὐθύδημον idem esse, & ultimum hoc membrum esse explicationem prioris. Sed errat, & eo gravius, quod contra historiam peccat, & falsam sententiam Straboni tribuit. Nam ex Polybii libro undecimo constat, & ex Trogo apud Justinum lib. 41. Theodotum priorem rebellasse, & eum fuisse Bactrianæ præfectum Strabo docet pagina sequente, ubi eum Diodotum vocat: ejus vero posteris regnum eripuit Euthydemus, ut ipse glorjatur apud Polybium dicto loco. Igitur verba Strabonis sic Latine reddere debebat Xylander: *primum Bactrianam ad defectionem pertraxerunt ii, quibus ejus custodia demandata fuerat: deinde & vicinas etiam regiones Euthydemus.* Palmer.

A καὶ οἱ διαδεξάμενοι ἐκεῖνον· ἔπειθ' οὕτως ἴσχυσαν ἀφαιρούμενοι τὴν πλησίον ἀεὶ διὰ τὰς ἐν τοῖς πολέμοις κατορθώσεις, ὥστε τελευτῶντες ἁπάσης τῆς ἐντὸς Εὐφράτου κύριοι κατέστησαν. Ἀφείλοντο δὲ καὶ τῆς Βακτριανῆς μέρος βιασάμενοι τοὺς Σκύθας· [1] καὶ ἔτι πρότερον τοὺς περὶ Εὐκρατίδαν· καὶ νῦν ἐπάρχουσι τοσαύτης γῆς, καὶ τοσούτων ἐθνῶν ὥστε ἀντίπαλοι * τῶν Ῥωμαίων τρόπον τινὰ γεγόνασι, κατὰ μέγεθος τῆς ἀρχῆς. Αἴτιος δ' ὁ βίος αὐτῶν, καὶ * τὰ ἔθη, τὰ ἔχοντα πολὺ μὲν τὸ βάρβαρον, καὶ τὸ Σκυθικόν· πλέον μέντοι τὸ χρήσιμον πρὸς τὴν ἡγεμονίαν, καὶ τὴν ἐν τοῖς πολέμοις κατόρθωσιν. B Φασὶ δὲ τοὺς Πάρνους Δάας μετανάστας εἶναι ἐκ τῶν ὑπὲρ τῆς Μαιώτιδος Δάων, οὓς Ξανθίους ἢ Παρίους καλοῦσιν· οὐ πάνυ δ' ὡμολόγηται Δάας εἶναί τινας τῶν ὑπὲρ τῆς Μαιώτιδος Σκυθῶν· [2] ἀπὸ τούτων δ' οὖν ἕλκειν φασὶ τὸ γένος τὸν Ἀρσάκην· οἱ δὲ, Βακτριανὸν λέγουσιν αὐτόν· [3] φεύγοντα δὲ τὴν αὔξησιν τῶν περὶ Διόδοτον, ἀποστῆσαι τὴν Παρθυαίαν. Εἰρηκότες δὲ πολλὰ περὶ τῶν Παρθικῶν νομίμων ἐν τῇ ἕκτῃ τῶν ἱστορικῶν ὑπομνημάτων βίβλῳ, δευτέρᾳ δὲ τῶν μετὰ Πολύβιον, παραλείψομεν ἐνταῦθα, μὴ ταυτολογεῖν δόξωμεν· τοσοῦτον εἰπόντες μόνον, ὅτι τῶν Παρθυαίων συνέδριόν φησι Ποσειδώνιος εἶναι διττόν· τὸ μὲν, συγγενῶν, C τὸ δὲ σοφῶν, καὶ μάγων, ἐξ ὧν ἀμφοῖν [5] τοὺς βασιλεῖς καθίστησιν·

* Manuſſ. τοῖς Ῥωμαίοις.
* Scripti, τὰ ἔθνη.

[6] Ἡ δ' Ἄρλα, καὶ ἡ Μαρδυανὴ, ἀκράτιστα

A tum ſucceſſores ejus: poſtea ita viribus aucti ſunt, rem bello præclare gerentes, & ſubinde vicina ſibi adjicientes, ut ad extremum quidquid eſt intra Euphratem ditionis in ſuam poteſtatem redegerint. Scythis quoque, & antè Eucrati, vim fecerunt, ac partem Bactrianæ ademerunt. Et hodie tantum poſſident terræ, totque gentium dominantur, ut ob imperij magnitudinem Romanorum potentiæ quodammodo ſint pares. In cauſa eſt viæ ratio & mores, in quibus multum eſt barbaricum & Scythicum, plus tamen ad imperium conducens, & rem bello rectè gerendam. B Ajunt Daas Parnos demigraſſe à Dais qui ſupra Mæotidem habitant, Xanthii dicti & Parii: non eſt autem prorſus in confeſſo eſſe quoſdam Daas Scythas ſupra Mæotidem: itaque ab iis Arſacen genus traxiſſe ferunt. Alii Bactrianum fuiſſe tradunt, cumque incrementa Diodoti fugeret, Parthiam ad defectionem pertraxiſſe. Sed cum multa de legibus & inſtitutis Parthorum dixerimus in ſexto hiſtoricorum commentariorum libro, itemque in ſecundo eorum, quæ Polybio ſubjunximus: nunc ea prætermittemus, ne videamur eadem inculcare. Id unum dicamus, Poſidonio teſte duplex eſſe concilium Parthorum: C unum cognatorum, [4] alterum ſapientum & magnorum: reges ex utroque deligi.

Arla & Martyana, validiſſima

1. Καὶ ἔτι πρότερον τοὺς περὶ Εὐκρατίδαν) De hoc Eucratide vide lib. XV. p. 686. & apud Juſtinum Lib. 41. c. 6. *Caſaub.*

2. Ἀπὸ τούτων δ' οὖν ἕλκειν φασὶ τὸ γένος τὸν Ἀρσάκην) Ait φασὶν, quia de ejus origine non convenit inter auctores. Juſtinus Lib. 41. c. 4. *Erat eo tempore Arſaces vir ſicut incertæ originis, ita virtutis expertæ.* Georgius Monachus, cujus ante memini, ait Arſacem & fratrem Teridatem ἕλκειν τὸ γένος ἀπὸ τοῦ Περσῶν Ἀρταξέρξου. *Idem.*

3. Φεύγοντα δὲ τὴν αὔξησιν τῶν περὶ Διόδοτον.) Juſtinus de Arſace Lib. 41. c. 4. *Non magno deinde poſt tempore, Hyrcanorum quoque regnum occupavit: atque ita duarum civitatium imperio præditus, grandem exercitum parat, metu Seleuci & Theodoti Bactrianorum regis.* Juſtinus Theodotum vocat, quem Strabo Diodotum. *Idem.*

4. *Alterum ſapientum*) Συγγενῶν hîc inculcatum eſt, fortè pro σοφῶν. Sed quæ ſequuntur verba de Arla & Matryana, utrum ad Parthiam, an verò, extrita librariorum vitio digreſſione, ad Ariæ deſcriptionem, & hujus ipſius aliqua parte, ad Ariam pertinent? Hoc quidem puto. Nam certè iſta ποτίζουσι δ' αὐτὰ &c. perſpicuè de Aria ſunt, cujus hoc nomine fluvium & Ptolem. novit, & Plinius VI. 23. maſcul. gen. & hîc infrà Strabo protulit. Quid de reliquis ſenſerim, verſio mea oſtendit. *Xyland.*

5. Τοὺς βασιλεῖς καθίστησι) Lego καθιστᾶσι. *Caſ.*

6. Ἡ δ' Ἄρλα καὶ ἡ Μαρτυανὴ) Poſt deſcriptam Hyrcaniam, & Parthiam, deſcribit paucis regiunculas duas, quæ à fluminibus Ario & Margo, Aria & Margiana appellantur. Sed ut hic locus eſt affectus, vix agnoſcas quæ nos dicimus in verbis Strabonis: minus etiam in interpretatione Xylandri, qui mirifico errore provincias iſtas duas in totidem caſtella tranſmutavit. Nos non dubitamus corruptiſſimum locum ſic eſſe ſuæ integritati reſtituendum, Ἡ δ' Ἀρία καὶ ἡ Μαργιανή. Idque neceſſario ſic eſſe faciendum nemo dubitabit, qui in conſilium modò Ptolemæum adhibere voluerit. Notandum verò etiam atque etiam Ariam hanc longè differre ab Ariana, quam deſcribit Geographus poſt Indiam lib. XV. p. 696. *Idem.*

D 6. Ἡ δὲ Ἄρλα καὶ ἡ Μαρδυανὴ ἀκράτιστα χωρία ἐστὶ ταύτῃ, τῇ μὲν ὑπὸ τῶν ὀρῶν ἐγκλειόμενα, τῇ δέ. *Arla & Martyana validiſſima iſtius ſunt regionis caſtella, partim montibus incluſa, partim.*) Fœliciſſime emendavit hunc locum doctiſſimus commentator, nec eſt de illa emendatione ulla dubitandi cauſa. Videtur tamen Salmaſius aliter ſentire: trahit enim hunc locum ad exemplum, quod aliquando χωρίον regionem ſignificat, & videtur legere ἀκράτιστα χωρία ἐστὶ ταῦτα, quaſi intellexerit Strabo, non ut Xylander & Caſaubonus intelligunt, *Validiſſima ſunt iſtius regionis caſtella*, ſed ita, *valdiſſimæ ſunt eæ regiones.* Eum vide in Exercitationibus Plinianis pag. 982. Sed cum hic locus ut corruptus vel mutilus notetur, non debet, ut videtur, adduci in exemplum ejus ſignificatus, qui alibi non invenitur. Tamen utraque ſententia magno ſe judice tuetur, ſuffragium noſtrum non eſt tanti, ut inclinare faciat lectorem in alterutram lancem. *Palmer.*

1. Τὰ

istius sunt regionis castella, partim montibus inclusa, partim domicilia locis planis habentia.................. Montes ergo inhabitant Scenitæ quidam in tabernaculis degentes: campestria amnibus perfluuntur. Rigant ea partim Ario, partim Margo. Contermina est Aria Bactrianæ & monti eam succingenti: distat ab Hyrcania stadiis circiter ↀ ↀ. Cum ea censebatur etiam Drangiana usque ad Carmaniam, majori parte austrinis partibus sub montes decumbens, habens tamen etiam boreales quasdam partes Ariæ propinquas. Arachosia etiam non procul abest, ipsa quoque meridionalibus montium partibus subjacens, & usque ad Indum amnem porrecta, pars Ariæ. Longitudo Ariæ stadia ↀ ↀ ferè: latitudo campestrium ccc. Urbes Arctacana, Alexandria, Achaja, nomina à conditoribus habentes. Terra est vini boni ferax, quod in tertiam usque ætatem durat in vasis non picatis. Vicina est etiam Margiana: sed solitudine campi cinguntur. Miratus autem regionis fertilitatem Antiochus Soter, muro eam circumdedit, cujus circulus continet stadia ↀ Ɔ, urbemque in ea condidit Antiochejam, Hæc quoque terra vitibus pollet. Ferunt inveniri vites ibi frequenter, quarum caudex tantus sit, quantum duo viri queant amplecti, uvam bicubitalem.
¶ Bactriæ partes quædam Ariæ versus septentrionem circumdantur: pleræque versus ortum porriguntur. Ampla est regio, & omnium rerum ferax, excepto oleo. Tanta autem fuit Græcorum, qui eam abalienaverunt, potentia ob soli præstantiam, ut & Arianam obtinuerint, & Indiam, ut ait Apollonius Adramyttenus:

A χωρία ἐστὶ ταύτη, τῇ μὲν, ὑπὸ τῶν ὀρῶν ἐγκλειόμενα, τῇ δ' ἐν πεδίοις τὰς οἰκήσεις ἔχοντα· τὰ μὲν οὖν ὄρη νέμονται σκηνῖταί τινες· [1] τὰ δὲ πεδία ποταμοῖς διαρρεῖται· ποτίζουσι δ' αὐτὰ τὰ μὲν, τῷ Ἀρίῳ, τὰ δὲ Μάργῳ. Ὁμορεῖ δὲ ἡ Ἀρία τῇ Βακτριανῇ, * [2] καὶ τὴν ὑποστᾶσαν ὄρει τῷ ἔχοντι [3] τὴν Βακτριανὴν, διέχει δὲ τῆς Ὑρκανίας περὶ ἑξακισχιλίους σταδίους· συντελὴς δ' ἦν αὐτῇ καὶ ἡ Δραγγιανὴ μέχρι Καρμανίας, τὸ μὲν πλέον τοῖς νοτίοις μέρεσι τῶν ὀρῶν περιπεπτωκυῖα, ἔχουσα μέντοι τινὰ τῶν μερῶν, καὶ τοῖς ἀρκτικοῖς πλησιάζοντα τοῖς κατὰ τὴν Ἀρίαν· καὶ ἡ Ἀραχωσία δὲ οὐ πολὺ ἄποθέν ἐστι, καὶ αὕτη τοῖς νοτίοις μέρεσι τῶν ὀρῶν ὑποπεπτωκυῖα, καὶ μέχρι τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ τεταμένη [4] μέρος οὖσα τῆς Ἀριανῆς. Μῆκος δὲ τῆς Ἀρίας ὅσον δισχίλιοι στάδιοι, πλάτος δὲ τριακόσιοι τοῦ πεδίου· [5] πόλεις δὲ * Ἀρκτακαύα, καὶ Ἀλεξάνδρεια, [6] καὶ Ἀχαΐα, ἐπώνυμοι τῶν κτισάντων· [7] εὐοινεῖ δὲ σφόδρα ἡ γῆ· καὶ γὰρ εἰς τριγονίαν παραμένει ἐν ἀπιττώτοις ἄγγεσι. Παραπλησία δ' ἐστὶ καὶ ἡ Μαργιανή· ἐρημίαις δὲ περιέχεται τὸ πεδίον. Θαυμάσας δὲ τὴν εὐφυΐαν ὁ Σωτὴρ Ἀντίοχος, τεῖχος περιέβαλε κύκλον ἔχοντι χιλίων καὶ πεντακοσίων σταδίων· πόλιν δὲ ἔκτισεν, Ἀντιόχειαν· εὐάμπελος δὲ καὶ αὕτη ἡ γῆ· φασὶ γοῦν τὸν πυθμένα εὑρίσκεσθαι πολλάκις δυσὶν ἀνδράσι περιληπτόν· τὸν δὲ βότρυν δίπηχυν. Τῆς δὲ Βακτρίας μέρη μέν τινα τῇ Ἀρίᾳ παραβέβληται πρὸς ἄρκτον, τὰ πολλὰ δ' ὑπέρκειται πρὸς ἕω· πολλὴ δ' ἐστὶ καὶ πάμφορος, πλὴν ἐλαίου. [8] Τοσοῦτον δ' ἴσχυσαν οἱ ἀποστήσαντες Ἕλληνες αὐτὴν διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας, * ὥστε τῆς Ἀριανῆς ἐπεκράτουν, καὶ τῶν Ἰνδῶν, [9] ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀδραμυττηνὸς,

p. 516.
*Locus depravatus. Prior interpr. legit, καὶ ὑποστᾶσα. (vel ὑποκειμένη aut ὑποπεπτωκυῖα,) ὄρει τῷ ἐχ.

* Scripti, Ἀρκτάκακνα.

* Vulgo, ἕως.

1. Τὰ δὲ πεδία ποταμοῖς διαρρεῖται) Nempe Ariam rigat fluvius Arius, Ptolemæus, διαρρεῖ δὲ τὴν χώραν (Ἀρίαν) ἀξιόλογος ποταμὸς καλούμενος Ἀρείας. Margianam secat fluvius Margus. Ptol. in Margianæ descriptione, διαρρεῖ δὲ τὴν χώραν ποταμὸς ἀξιόλογος ὁ Μάργος. *Casaub.* Arrian. de Exped. Alex. IV. c. 6.

2. Καὶ τὴν ὑποστᾶσαν ὄρει) De hoc loco diutius mihi est cogitandum. *Idem.*

3. Τὴν Βακτριανὴν) Certe Margianam mallem quam Bactrianam legere, & ἀπέχει δὲ τῆς Ὑρκανίας. Ptolemæo hic cum Strabone plane non convenit, causa in promptu est, neque Strabo dissimulavit dissensionem scriptorum. tamen probabile est, Ptolemæum meliores secutum, & certius omnia habuisse cognita. *Xyl.*

4. Μέρος οὖσα τῆς Ἀριανῆς) *Pars Ariæ*, ait Xylander: nequivit enim distinguere inter Ariam & Arianam. *Casaub.*

5. Πόλεις δὲ Ἀρκτακάνα) Ptolemæo urbs quædam Ariæ dicitur Ἀρτικαῦδνα, minus fortasse recte: itemD que alia Ἀλεξάνδρεια ἐν Ἀρίοις. *Idem.*

6. Καὶ Ἀχαΐα) Fortasse Ἀχαΐς. Plinius Lib. VI. c. 16. *Oppidum Heraclea, ab Alexandro conditum: quod deinde subversum ac restitutum, Antiochus Achaida appellavit.* Idem.

7. Εὐοινεῖ δὲ σφόδρα ἡ γῆ) Vide lib. 11. p. 73. *Idem.*

8. Τοσοῦτον δ' ἴσχυσαν οἱ ἀποστήσαντες Ἕλληνες αὐτὴν) Græcos intellige eos qui in superioribus Asiæ satrapiis collocati ab Alexandro, post ejus interitum, jugum imperii Macedonici respuerunt duce Philone Æniane. Historiam hanc habes apud Diodorum Siculum libro XVIII. *Idem.*

9. Ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος Ἀδραμυττηνὸς) Legebatur Ἀπολλώνιος. Sed si quid sani judicii est in nobis non dubitabimus legendum esse Ἀπολλόδωρος, ut habent libri veteres omnes. nondum tamen perpurgatus est hic locus. Nam Apollodorus quem laudat, Artemita fuit non Adramyttenus: & ita Strabo lib. 11. p. 118. eum appellat & paulò post periphrasticè τὸν ἐκ

καὶ πλείω ἔθνη κατεστρέψαντο, ἢ Ἀλέξανδρος [1] καὶ μάλιστα Μένανδρος· εἴγε καὶ τὸν Ὕπανιν διέβη πρὸς ἕω, [2] καὶ μέχρι τοῦ Ἰσάμου προῆλθε· τὰ μὲν γὰρ αὐτὸς, τὰ δὲ Δημήτριος * ὁ Εὐθυδήμου υἱὸς τοῦ Βακτρίων βασιλέως, οὐ μόνον δὲ τὴν Παταληνὴν κατέσχον, ἀλλὰ καὶ τῆς ἄλλης παραλίας τήν τε Τεσσαριόστου καλουμένην, καὶ τὴν Σιγέρτιδος βασιλείαν. Καθόλου δέ φησιν ἐκεῖνος τῆς συμπάσης Ἀριανῆς πρόσχημα εἶναι τὴν Βακτριανήν· καὶ δὴ καὶ [3] μέχρι Σύρων, καὶ * Φαύνων * ἐξέτειναν τὴν ἀρχήν. Πόλεις δ' εἶχον [4] τά τε Βάκτρα, ἥνπερ καὶ Ζαριάσπαν καλοῦσιν· ἣν διαρρεῖ ὁμώνυμος ποταμὸς * ἐμβάλλων εἰς τὸν Ὦξον, [5] καὶ Δάραψαν, καὶ ἄλλας πλείους· [6] τούτων δ' ἦν καὶ Εὐκρατιδία τοῦ ἄρξαντος ἐπώνυμος. Οἱ δὲ κατασχόντες αὐτὴν Ἕλληνες, καὶ εἰς σατραπείας διῃρήκασιν· ὧν, τήν τε Ἀσπιώνου, [7] καὶ τὴν Τουριούαν ἀφῄρηντο Εὐκρατίδην οἱ Παρθυαῖοι. Ἔσχον δὲ, καὶ τὴν Σογδιανὴν ὑπερκειμένην πρὸς ἕω τῆς Βακτριανῆς, μεταξὺ τοῦ τε Ὤξου ποταμοῦ, ὃς ὁρίζει τήν τε τῶν Βακτρίων, καὶ τὴν τῶν Σογδίων, καὶ τοῦ Ἰαξάρτου· οὗτος δὲ καὶ τοὺς Σογδίους ὁρίζει, καὶ τοὺς Νομάδας. Τὸ μὲν οὖν παλαιὸν οὐ πολὺ διέφερον τοῖς βίοις καὶ τοῖς ἤθεσι τῶν Νομάδων οἵ τε Σογδιανοὶ, καὶ οἱ Βακτριανοί· μικρὸν δ' ὅμως ἡμερώτερα ἦν τὰ τῶν Βακτριανῶν· ἀλλὰ καὶ περὶ τούτων οὐ τὰ βέλτιστα λέγουσιν οἱ περὶ Ὀνησίκριτον· τοὺς γὰρ ἀπειρηκότας διὰ νόσον, ἢ γῆρας ζῶντας παραβάλλεσθαι τρεφομένοις κυσὶν, ἐπίτηδες δὲ πρὸς τοῦτο, [8] οὓς ἐνταφιστὰς * καλοῦσι τῇ πατρῴᾳ γλώττῃ· καὶ ὁρᾶσθαι τὰ μὲν ἔξω τείχους τῆς μητροπόλεως τῶν Βάκτρων

* Scripti, ὁ Εὐθύμου.

* Suspecta vox. An potius Φοινίκων?

* Scripti, ἐξέτεινον.

* Scripti, ἐκβάλλων.

p. 517.

* Manusſ. καλεῖσθαι.

ac plures quam Alexander gentes subegerint, maximè Menander, siquidem is & Hypanim transivit versus ortum, & ad Isamum usque pervenit. hæc enim partim ipse egit, partim Demetrius Euthydemi F. Bactriorum regis. Non modò autem Pattalenam occupaverunt, sed & reliquam oram maritimam, & quod Tessariosti dicitur, ac quod Sigertidis regnum. Omnino autem ille inquit totius Arianæ præcipuam partem esse Bactrianam. Quin & usque ad Syros & Phaunos dominium suum protulerunt. Urbes habuerunt Bactra, (quæ & Zarispa dicitur, eamque fluvius ejusdem nominis perfluit, in Oxum se evolvens) Darapsam, & alias plures. inter quas & Eucratidia fuit, à principe nomen habens. Græci Bactriana potiti, in satrapias eam diviserunt: de quibus Aspioniam & Turivam Parthi Eucratidæ eripuerunt. Possederunt & Sogdianam Bactrii, supra Bactriam versus ortum sitam, inter Oxum fluvium, qui Bactrios à Sogdiis dividit, & Jaxartem amnem, Sogdios à Nomadibus distinguentem. Antiquitus Sogdii & Bactrii moribus non multum fuerunt absimiles Nomadum: paulò tamen mansuetiores fuerunt Bactriani. Onesicritus verò de his quoque narrat minimè laudanda. Eos enim qui senio confecti sint aut morbo, vivos ait projici canibus dedita opera ad hoc nutritis, quos sua lingua entaphistas, quasi vespillones vocant: ac videri quidem quæ extra murum primariæ Bactriorum

τῆς Ἀρτεμίτας. Lege igitur Ἀρταμιτηνὸς, ut fere libri veteres habent: non tantum enim dicitur Ἀρτεμίτης ut libro secundo supra, sed etiam isto modo. Stephanus id docet: quanquam totus ille Stephani locus ab imperitis librariis ita crudeliter tractatus est, ut nec pes nec caput appareat. *Casaub.*

9. Ὡς φησὶν Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀδραμυττηνὸς) Perperam vulgo apud Strabonem hic, & p. 525. hoc modo legitur, cum Apollodorum rectius Ἀρτεμιτηνὸν, vel Ἀρταμιτηνὸν vocaveris. p. 519. Apollodorus ἐκ τῆς Ἀρτεμίτας testis laudatur. Idem Strabo hunc Apollodorum vocat τὸν Ἀρτεμείτην, lib. 2. pag. 118. quanquam ut verum fatear, verear, ut is locus à menda sit liber. Hoc enim gentile nullam penitus analogiam habet, tum planè est contra regionis typum, & Strabo duobus istis locis, quæ allata sunt, aliter format. *Holstein. in Stephan. p.* 50.

1. Καὶ μάλιστα Μένανδρος) De Menandri hujus rebus gestis scripserat Trogus sub finem libri XLI. ut ex his verbis prologi ejus libri constat. *Indicæ quoque res additæ, gestæ per Apollodorum & Menandrum reges eorum.* Casaub.

2. Καὶ μέχρι τοῦ Ἰσάμου προῆλθε) Suspecta vox Ἰσάμου. An legendum Ἰμάου ut dicatur progressus usque ad montem Imaum, quæ pars est Tauri ἀνατολικωτάτη? Isamum enim flumen Indiæ nullum legi. *Idem.*

3. Μέχρι Σύρων καὶ Φαύνων) Fauni hi apud Geographos nusquam comparent: opinor ne apud historicos quidem. Puto legendum Φοινίκων. Sic passim Syri & Phœnices conjuncti leguntur. *Idem.*

4. Τά τε Βάκτρα, ἥνπερ καὶ Ζαριάσπαν καλοῦσι) Plinius H. N. lib. XVI. c. 15. *Bactra oppidum, quod appellant Zariaspa.* Notavit & paulò ante. *Idem.*

5. Καὶ Δάραψαν) Videtur esse Drepsa metropolis Sogdianorum apud Ptolemæum, & Marcellinum. *Idem.* Lib. XXIII. c. 6. *Hic inter alia oppida celebrantur Alexandria, Cyreschata & Drepsa Metropolis.* Plinio H. N. VI. c. 16. *Panda* quæ nunc *Mergian* dici traditur, teste Castaldo.

6. Τούτων δ' ἦν καὶ ἡ Εὐκρατιδία) etiam Ptolemæus Eucratidiam commemorat. De Eucratide alibi, & Justinus XLI. 6. *Idem.*

7. Καὶ τὴν Τουριούαν) Quis hujus meminit? An potius legendum Ἀτουρίαν, de qua multis locis Strabo? *Idem.*

8. Οὓς ἐνταφιστὰς καλοῦσι) Scribo ἐνταφιαστάς. Ratio nominis est perspicua. Ἐνταφιάζειν est corpus ad sepulturam componere: perinde ergo est, ut si libitinarios istos canes quis dicat. Glossar. ἐνταφιαστὴς, *pollictor.* Idem.

1. Παρά-

urbis sunt, pura: intus autem pleraque humanis plena ossibus. morem eum ab Alexandro fuisse sublatum. Similia horum etiam de Caspiis tradunt: ab iis parentes, ubi septuagesimum ætatis annum implerunt, inclusos fame necari. Id sanè tolerabilius, & propriæ legi simile, quanquam Scythicum. multò quidem magis Scythicus Bactrianorum mos. Ac dubitari potest, siquidem Alexander in istis partibus ista invenit, quid faciundum fuerit primis Persis, atque etiam illos antecedentibus principibus: cùm conjectura possit cerni, qualibus isti tum sint usi institutis. Alexandrum perhibent octo urbes in Bactriana & Sogdiana condidisse: quasdam etiam evertisse. de quibus fuerit Cariata Bactrianæ, ubi Callisthenes comprehensus, & in custodiam datus est: ac Paracanda Sogdianæ: itèmque Cyra, ultimum eorum quæ Cyrus condidit, ad Jaxartem fluvium sita, & terminum imperii Persici: idque delevit Alexander, quanquam Cyri studiosus, ob crebras defectiones. Ferunt etiam petras eum admodum altas atque munitas, proditione interveniente, qualis fuit Sisimithræ in Bactriana, in qua Oxyartes filiam habuit Roxanem: & in Sogdiana alia: itemque Oxi petram, quam alii Ariamazi nominant. Sisimithræ petram ajunt altitudine fuisse xv. stadiorum, ambitu xxc. supernè autem planam, ac glebosam, & 10. viris alendis sufficientem. ibi sumptuosè admodum hospitio exceptum Alexandrum, & cum Roxana Oxyartæ filia nuptias peregisse. Sogdianam duplæ altitudinis fuisse. Circa hæc loca eum etiam Branchidarum urbem exeidisse, quos eo Xerxes collocaret, ultrò eum à patria secutos, quòd pecuniam Dei in Didymis & donaria prodidissent: at Alexandrum sacrilegia eorum & proditionem abominatum, urbem delevisse. Amnem per Sogdianam fluentem & magni pretii Aristobulum esse: Macedonibus multa alia nova,

A καθαρά· τῶν δ' ἐντὸς τὸ πλέον ὀστέων πλήρες ἀνθρωπίνων· καταλῦσαι δὲ τὸν νόμον Ἀλέξανδρον. Τοιαῦτα δέ πως καὶ τὰ περὶ τοὺς Κασπίους ἱστοροῦσι· τοὺς γὰρ γονέας ἐπειδὰν ἑβδομήκοντα ἔτη γεγονότες τυγχάνωσιν, ἐγκλεισθέντας * λιμοκτονεῖν. Τοῦτο μὲν οὖν ἀνεκτότερον, καὶ τῷ οἰκείῳ νόμῳ παραπλήσιον, καίπερ ὂν Σκυθικόν· πολὺ μέντοι Σκυθικώτερον τὸ τῶν Βακτριανῶν. * Καὶ δεῖ διαπορεῖν ἴσως, εἰ Ἀλέξανδρος τοιαῦτα κατελάμβανε ταύταυθα, τί χρὴ ποιεῖν τὰ ἐπὶ τῶν πρώτων Περσῶν, καὶ τῶν ἔτι πρότερον ἡγεμόνων, ὁποῖα εἰκὸς ἦν * παρ' αὐτοῖς νενομίσθαι. Φασὶ δ' οὖν ὀκτὼ πόλεις τὸν Ἀλέ-
B ξανδρον ἔν τε τῇ Βακτριανῇ καὶ τῇ Σογδιανῇ κτίσαι, τινὰς δὲ κατασκάψαι, ὧν Καριάτας μὲν τῆς Βακτριανῆς, ἐν ᾗ Καλλισθένης συνελήφθη, καὶ παρεδόθη φυλακῇ. [1] Παράκανδα δὲ τῆς Σογδιανῆς, [2] καὶ τὰ Κύρα, ἔσχατον ὂν Κύρου κτίσμα ἐπὶ τῷ Ἰαξάρτῃ ποταμῷ κείμενον, ὅπερ ἦν ὅριον τῆς Περσῶν ἀρχῆς· κατασκάψαι δὲ τὸ κτίσμα τοῦτο καίπερ ὄντα φιλόκυρον, διὰ τὰς πυκνὰς ἀποστάσεις· ἑλεῖν δὲ καὶ πέτρας ἐρυμνὰς σφόδρα ἐκ προδόσεως, τήν τε ἐν τῇ Βακτριανῇ [3] τῆς Σισιμίθρου, ἐν ᾗ εἶχεν Ὀξυάρτης τὴν θυγατέρα Ῥωξάνην, καὶ τὴν ἐν τῇ Σογδιανῇ, καὶ τὴν τοῦ Ὤξου· οἱ δ' Ἀριαμάζου
C φασί. Τὴν μὲν οὖν Σισιμίθρου πεντεκαίδεκα σταδίων ἱστοροῦσι τὸ ὕψος, ὀγδοήκοντα δὲ τὸν κύκλον· ἄνω δ' ἐπίπεδον, καὶ εὔγαιον, ὅσον πεντακοσίους ἄνδρας τρέφειν δυναμένην, ἐν ᾗ καὶ ξενίας τυχεῖν πολυτελοῦς, καὶ γάμους ἀγαγεῖν Ῥωξάνης τῆς Ὀξυάρτου θυγατρὸς τὸν Ἀλέξανδρον· τὴν δὲ τῆς Σογδιανῆς διπλασίαν τὸ ὕψος φασί. Περὶ τούτους δὲ τοὺς τόπους, [4] καὶ τὸ τὸν Βραγχίδων ἄστυ ἀνελεῖν· οὓς Ξέρξην μὲν p. 518.
ἱδρῦσαι αὐτόθι, συναπάραντας αὐτῷ ἑκόντας ἐκ τῆς οἰκίας, διὰ τὸ παραδοῦναι τὰ χρήματα τοῦ θεοῦ τὰ ἐν Διδύμοις, καὶ τοὺς θησαυρούς· ἐκεῖνον
D δ' ἀνελεῖν μυσαττόμενον τὴν ἱεροσυλίαν καὶ τὴν προδοσίαν. Τὸν δὲ διὰ τῆς Σογδιανῆς ῥέοντα ποταμὸν, [5] καὶ πολυτίμητον Ἀριστόβουλον, [6] τῶν Μακεδόνων θεμένων (καθάπερ, καὶ ἄλλα πολλὰ,

* Manusc. λιμοκτονῆσαι. & λιμοκτονεῖσθαι.

* Aldi. cod. Καὶ δὴ διαπ. Vett. q. καὶ δεῖ διαπ. Alii, καὶ δὴ διαπορεῖν ἄξιον ἦν.

* Manusc. πὰρ αὐτοῖς.

1. Παράκανδα δὲ τῆς Σογδιανῆς) Manuscripti Μαράκανθα. Lege, Μαράκανδα: sic enim scribitur apud Arrianum libro quarto de Exped. Alexand. c. 30. *Cas.*

2. Καὶ τὰ Κύρα, ἔσχατον ὂν τοῦ Κύρου πόλισμα) Cyropolin vocant Arrianus de Exped. Alexandri L. IV. c. 3. & Curtius VII. c. 6. Ptolem. Κυρέσχατα, cujus appellationis docet Strabo rationem. *Idem.*

3. Τῆς Σισιμίθρου) Lege τὴν Σισ. Sisimithræ satrapæ petram Curtius describit lib. VIII. c. 2. *Idem.*

4. Καὶ τὸ τῶν Βραγχίδων ἄστυ ἀνελεῖν) Vide Curtium lib. VII. c. 5. De Branchidis infra lib. XIV. p. 634. *Idem.*

5. Καὶ Πολυτίμητον Ἀριστόβουλον) Corruptissimus locus & qui Xylandrum miserè decepit. Legendum autem, καλεῖ Πολυτίμητον Ἀριστόβουλος. Aristobulus hominis est, qui de rebus Alexandri scripserat, nomen, non fluminis. Polytimetus, contra fluvii proprium nomen est, omnibus memorati geographis & historicis qui res Alexandri attigere. Arrianus libro quarto c. 6. ὁ δὲ Πολυτίμητος πολὺ ἔτι μείζων ἢ κατὰ τὸν Πηνειὸν ποταμόν ἐστι. *Idem.*

6. Τῶν Μακεδόνων θεμένων) Deest verbum, τοὔνομα: quod ait Macedones fluvio huic nomen dedisse, dissentit Curtius VII. c. 10. qui sic vocari ab incolis scribit. *Idem.*

τὰ μὲν καινὰ ἔθεσαν, τὰ δὲ παρωνόμασαν) ἄρδοντα δὲ τὴν χώραν, ἐκπίπτειν εἰς ἔρημον, καὶ ἀμμώδη γῆν, καταπίνεσθαί τε εἰς τὴν ἄμμον, ὡς καὶ τὸν Ἄριον τὸν δι' Ἀρίων ῥέοντα. Τοῦ δὲ Ὤχου ποταμοῦ πλησίον ὀρύττοντας, εὑρεῖν ἐλαίου πηγὴν λέγουσιν· εἰκὸς δὲ ὥσπερ νιτρώδη τινὰ, καὶ στύφοντα ὑγρὰ, καὶ ἀσφαλτώδη, καὶ θειώδη διαῤῥεῖν τὴν γῆν, οὕτω καὶ λιπαρὰ εὑρίσκεσθαι· τὸ δὲ σπάνιον ποιεῖ τὴν παραδοξίαν. Ῥεῖν δὲ Ὦχον, οἱ μὲν διὰ τῆς Βακτριανῆς φασὶν, οἱ δὲ παρ' αὐτήν· καὶ οἱ μὲν, ἕτερον τοῦ Ὤξου μέχρι τῶν ἐκβολῶν νοτιώτερον ἐκείνου, ἀμφοτέρων δ' ἐν τῇ Ὑρκανίᾳ τὰς εἰς τὴν θάλατταν ὑπάρχειν ἐκρύσεις· οἱ δὲ, κατ' ἀρχὰς μὲν, ἕτερον· συμβάλλειν δ' εἰς ἓν τὸ τοῦ Ὤξου ῥεῖθρον, πολλαχοῦ καὶ ἓξ καὶ ἑπτὰ σταδίων ἔχοντα τὸ πλάτος. Ὁ μέντοι Ἰαξάρτης ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους ἕτερός ἐστι τοῦ Ὤξου, καὶ εἰς μὲν τὴν αὐτὴν τελευτῶν θάλατταν· αἱ δ' * ἐκβολαὶ διέχουσιν ἀλλήλων ὥς φησι Πατροκλῆς, 1 παρασάγγας ὡς ὀγδοήκοντα· 2 τὸν δὲ παρασάγγην τὸν Περσικὸν, οἱ μὲν ἑξήκοντα σταδίων φασὶν, οἱ δὲ, τριάκοντα ἢ τετταράκοντα. Ἀναπλεόντων δ' ἡμῶν τὸν Νεῖλον, ἄλλοτ' ἄλλοις μέτροις χρώμενοι τὰς σχοίνους ὠνόμαζον ἀπὸ πόλεως * εἰς πόλιν· ὥστε τὸν αὐτὸν τῶν σχοίνων ἀριθμὸν, ἀλλαχοῦ μὲν μείζω παρέχειν * πλοῦν, ἀλλαχοῦ δὲ βραχύτερον· 4 οὕτως ἐξ ἀρχῆς * παραδεδομένον, καὶ φυλαττόμενον μέχρι τοῦ νῦν. Μέχρι μὲν δὴ τῆς Σογδιανῆς πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον ἰόντι ἀπὸ τῆς Ὑρκανίας γνώριμα ὑπῆρξε τὰ ἔθνη καὶ τοῖς Πέρσαις πρότερον τὰ ἔξω τοῦ Ταύρου, καὶ τοῖς Μακεδόσι μετὰ ταῦτα, καὶ τοῖς Παρθυαίοις. Τὰ δ' ἐπέκεινα ἐπ' εὐθείας, ὅτι μὲν Σκυθικά ἐστιν ἐκ τῆς ὁμοειδίας εἰκάζεται· στρατεῖαι δ' οὐ γεγόνασιν ἐπ' αὐτοὺς ἡμῖν γνώριμοι·

* Manuſſ. ἰμβολαί.

* Scripti, ἐπὶ πόλιν.

* Vett. lib, πλοῦν ἀριθμόν.

A Nomades multa aliunde deducta nomina ponentibus: cum rigata tellure in ſolitudinem & arenoſam exire terram, abſorberique ſabulo: ſicut & Arium, qui per Ariam labitur. Fodientes quoque prope Ochum flumen invenire perhibent olei ſcaturiginem. Veriſimile eſt, ſicut nitroſi quidam & adſtringentes humores, ac bituminoſi etiam & ſulfurei terram perfluunt: ita & pingues reperiri: raritas facit ut fides minùs facilè adhibeatur. Labi Ochum alii per, alii præter Bactrianam affirmant: alii diverſum ad oſtia uſque ab Oxo, & verſus auſtrum ab eo diſſitum: cùm quidem in Hyrcania B uterque in mare exeant: alii ab initio diverſos fatentur, ſed inter ſe coire ſæpe ad ſex aut ſeptem ſtadia Oxo dilatato. Sanè Jaxartes ab initio ad finem uſque alius eſt ab Oxo: quantumvis in mare idem effundatur: horum oſtia ad xxc. paraſangas diſtare Patrocles dicit. Paraſangam Perſicum alii LX. ſtadiorum eſſe ajunt, 3 alii xxx. alii XL. Nos cùm adverſo Nilo ſubveheremur, aliàs aliis uſi menſuris ſchœnos numerabant ab urbe ad urbem: ita ut idem ſchœnorum numerus alibi longioris, alibi brevioris navigationis ſpatio conveniret: re ita C inde ab initio tradita, & in hunc uſque diem obſervata. Enimverò uſque ad Sogdianam verſus ortum ſolis ab Hyrcania ſitæ gentes extra Taurum, cùm Perſis priùs, tum poſt hos Macedonibus fuerunt cognitæ ac Parthis. Quæ verò ulteriùs in eadem recta ſunt linea, Scythicas eſſe de formæ convenientia conjicitur: expeditiones tamen nobis notæ in eas nullæ ſunt factæ:

1. Παρασάγγας ὡς ὀγδοήκοντα) Dictum eſt ſupra ſtadia eſſe inter horum duorum fluminum oſtia bis mille, & quadraginta: quod cum ſcribebat Strabo in ſingulos paraſangas ſtadia tantum triginta imputabat. Nam ita, paraſangæ LXXX. efficiunt ſtad. CIↃ. CIↃ. CCCC. *Caſaub.*

2. Τὸν δὲ παρασάγγην τὸν Περσικὸν) Locum hunc ſic reperio expreſſum in ſcheda perantiqua, ubi erat fragmentum libri quem ſcripſerat olim Julianus Architecto: cujus verba etiam Harmenopolus retulit, ſed hæc ille non habet, *ὁ δὲ παρασάγγης Περσικὸν μέτρον· οὐ παρ' ἅπασι δὲ τὸ αὐτό· ἀλλὰ παρὰ μὲν τοῖς πλείστοις μ σταδίων ἐστί· παρ' ἄλλοις δὲ ξ σταδίων καὶ ἔτι πολὺ πλέον ἐν ἄλλοις καθὰ φησὶ Στράβων προφέρων μάρτυρα τοῦ λόγου τὸν πολυμαθέστατον Ποσειδώνιον.* ſcriptum erat Ποσειδῶνα quod fortaſſe pro Πατροκλῆ irrepſit, cum Poſidonii nulla hìc ſit mentio. *Idem.* De Paraſanga vide G. J. Voſſium in Etymologico. Cui addas I. Druſium Animadverſ. I. c. 44. & egregium locum Agathiæ Hiſt. L. II. p. 55. ed. B. Vulcanii *Ἔστι γὰρ ὁ παρασάγγης, ὡς μὲν Ἡροδότῳ δοκεῖ καὶ Ξενοφῶντι τριάκοντα στάδια, ὡς δὲ νῦν Ἴβηρες καὶ Πέρσαι φασὶν, ἐν ἑνὶ μόνῳ τῶν εἴκοσι πλείονα*, i. e. *Conſtat autem Paraſanga, ut quidem Herodoto & Xenophonti placet, triginta ſtadiis, ut vero nunc Iberi & Perſæ volunt uno tantum ſupra viginti.*

3. *Alii* xxx.) Erat τριακοσίων, CCC. liquido falſum. Herodotus II. c. 6. & V. c. 53. paraſangam diſerte pronunciat ſtadia habere xxx. quem ſecutus ſum. *Xyl.*

4. Οὕτω ἐξαρχῆς παραδεδομένον) Uſus Græcè lo-D quentium poſtulat ut legamus, παραδεδομένον ὄν. *Caſ.*

4. Οὕτω ἐξαρχῆς παραδεδομένον) An crederet aliquis, virum illum, à quo uno plus incrementi acceperunt Græcæ literæ per hæc inſtaurata ſecula, quàm ab omni reliquo Helicone, notare ad hæc aut potuiſſe, aut voluiſſe, *Uſus Græcè loquentium poſtulat, ut legamus* παραδεδομένον ὄν. Immò non Græcè, ſed Σολοικικῶς loquentium. Poſſet enim admitti, ſed in adjectivis. Et tamen ſimiliter agit ad lib. xv. pag 728. ubi recenſens Strabo cauſas, cur ab Perſis Suſa urbs ſedi regiæ deſtinata ſit, poſt alias addit, *καὶ κρεῖττον τὸ μηδέποτε καθ' ἑαυτὴν τὴν Σουσίδα πραγμάτων μεγάλων ἐπίβουλον γεγονέναι.* Illic rurſum magnus vir: *Lego καὶ κρεῖττον ὂν*, id eſt, *cum melius eſſet & conducibilius.* Immo & ſine verbo ſubſtantivo idem ſignificat. Quod etſi poſſet placere, prout Lucianus in Pſeudomanti dixit ὡς ἀσεβὲς ὂν, & in epiſtola ad Nigrinum, ὡς γελοῖον ὄν; recte omiſit auctor, quod etiam ſine iſto participio poteſt probari, ut Ariſtophani in Pluto p. 62. προσῆκον μηδέν. &c. vide *J. Gronovii Comment. in Arrian. c.* 30.

1. Λέγε-

ut neque in ſeptentrioni proximos Nomades. Intenderat quidem Alexander in eos ducere, quando Beſſum requirebat ac Spitamenem: ſed cùm Beſſus captus adduceretur, & Spitamenes apud barbaros interiiſſet, à conatu ſuo deſtitit. Non convenit etiam de hoc, quòd quidam dicuntur circumnavigaſſe ab India in Hyrcaniam: fieri tamen id poſſe Patrocles pronunciavit. Dicunt etiam ultimam Tauri partem, quæ Imaus vocatur, Indiam attingens, neque magis quàm India accedere ad ortum, neque magis recedere: cùm autem venitur ad ſeptentrionale latus, maris ſubinde latitudo longitudine fit minor: ita ut ea pars Aſiæ, quam nunc deſcripſimus à Tauro contentam verſus Oceanum qui Caſpium mare implet, figuram habeat in fine deficientem. Longitudo huius partis eſt maxima ab Hyrcano mari ad Oceanum juxta Imaum, xxx. millia circiter ſtadiorum, itinere ſecundum montana Tauri porrecto: latitudo minor quam CIↃↃ. Diximus enim lineam, quæ ab Iſſico ſinu eſt uſque ad orientalem Oceanum apud Indos, ſtadiorum eſſe ad XL millium: ad Iſſum ab occidua extremitate apud Columnas, XXX millium: eſt autem intimum ſinus Iſſici aut nihilo, aut paulo magis verſus ortum quàm Amiſus: ab Amiſo ad Hyrcaniam, circitur CCIↃↃ: quæ linea æqualibus intervallis abeſt ab ea quam ab Iſſico ſinu ad Indos duci monuimus. Relinquitur ergo dicta longitudo verſus orientem partis jam à nobis deſcriptæ, XXX ſtadiorum millia. Rurſus cùm latitudo maxima habitatæ terræ ſit XXX ſtadiorum millia, quæ quidem terra chlamydis formam refert: intervallum hoc ferè fuerit meridiani qui per Caſpium mare, & qui per Perſicum ducitur: ſiquidem longitudo habitatæ terræ eſt LXX millium ſtadiorum. Ergo ſi ab Hyrcania ad Artemitam Babyloniæ ſtadiorum ſunt IIX millia (ut Apollodorus ex Artemiſia dixit:) inde autem ad fauces Perſici maris totidem: rurſuſque totidem, aut non multò pauciora ad loca extremis Æthiopiæ oppoſita: relinquitur latitudo habitatæ terræ, quæ deſcripta fuit ab intimo Hyrcani maris ſinu uſque ad ejus exitum, quantum diximus. Cùmque figura hujus ſegmenti in fine contrahatur atque deficiat verſus ortum, fuerit hæc ſimilis cultro popinario:

A καθάπερ οὐδὲ * περὶ τοὺς βορειοτάτους τῶν Νομάδων· ἐφ' οὓς ἐπεχείρησε μὲν ὁ Ἀλέξανδρος ἄγειν στρατείαν, ὅτε τὸν Βῆσσον μετῄει καὶ τὸν Σπιταμένην· ζωγρίᾳ δ' * ἀνενεχθέντος τοῦ Βήσσου, τοῦ δὲ Σπιταμένους ὑπὸ τῶν βαρβάρων διαφθαρέντος, ἐπαύσατο τῆς ἐπιχειρήσεως. Οὐχ ὁμολογοῦσι δ' ὅτι περιέπλευσαν τινες ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἐπὶ τὴν Ὑρκανίαν· ὅτι δὲ δυνατὸν, Πατροκλῆς εἴρηκε. [1] Λέγεται δὲ διότι τοῦ Ταύρου τὸ τελευταῖον ὃ καλοῦσιν * [2] Ἴμαιον, τῇ Ἰνδικῇ * ξυνάπτον [3] οὐδὲν οὔτε προὔχει πρὸς ἕω τῆς Ἰνδικῆς μᾶλλον, οὔτ' εἰσέχει· παριόντι δ' εἰς τὸ βόρειον πλευρὸν, ἀεὶ τι [4] τοῦ μήκους ὑφαιρεῖ καὶ τοῦ πλάτους ἡ θάλαττα,

B ὥστ' ἀποφαίνειν μείουρον πρὸς ἕω τὴν νῦν ὑπογραφομένην μερίδα τῆς Ἀσίας, ἣν ὁ Ταῦρος ἀπολαμβάνει πρὸς τὸν Ὠκεανὸν τὸν πληροῦντα τὸ Κάσπιον πέλαγος. Μῆκος δ' ἐστὶ ταύτης τῆς μερίδος τὸ μέγιστον ἀπὸ τῆς Ὑρκανίας θαλάττης ἐπὶ τὸν Ὠκεανὸν τὸν κατὰ τὸ Ἴμαιον τρισμυρίων που σταδίων, παρὰ τὴν ὀρεινὴν τοῦ Ταύρου τῆς πορείας οὔσης· πλάτος δ' ἔλαττον τῶν μυρίων. Εἴρηται γὰρ ὅτι περὶ τετρακισμυρίους σταδίους ἐστὶ τὸ ἀπὸ τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου μέχρι τῆς ἑώας θαλάττης τῆς κατὰ Ἰνδούς· ἐπὶ δ' Ἰσσὸν ἀπὸ τῶν ἑσπερίων ἄκρων τῶν κατὰ στήλας, ἄλλοι τρισμύριοι· ἔστι δὲ ὁ μυχὸς τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου μικρὸν ἢ οὐδὲν Ἀμισοῦ ἑωθινώ-

C τερος· τὸ δὲ ἀπὸ Ἀμισοῦ ἐπὶ τὴν Ὑρκανίαν γῆν, περὶ μυρίους ἐστὶ σταδίους, παράλληλον ὂν τῷ ἀπὸ τοῦ * Ἰσσικοῦ λεχθέντι ἐπὶ τοὺς Ἰνδούς· λείπεται δὴ τὸ λεχθὲν * μῆκος ἐπὶ τὴν ἕω τῆς περιωδευμένης νυνὶ μερίδος, οἱ τρισμύριοι στάδιοι. Πάλιν δὲ τοῦ πλάτους τῆς μεγίστης οἰκουμένης ὄντος περὶ τρισμυρίους σταδίους χλαμυδοειδοῦς οὔσης, τὸ διάστημα τοῦτο ἐγγὺς ἂν εἴη τοῦ μεσημβρινοῦ τοῦ διὰ τῆς Ὑρκανίας θαλάττης γραφομένου καὶ τῆς Περσικῆς, εἴπερ ἐστὶ τὸ μῆκος τῆς οἰκουμένης ἑπτὰ μυριάδες· εἰ οὖν ἀπὸ τῆς Ὑρκανίας ἐπὶ τὴν Ἀρτεμίταν τὴν ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ στάδιοι εἰσὶν ὀκτακισχίλιοι καθάπερ εἴρηκεν Ἀπολλόδωρος

D ἐκ τῆς Ἀρτεμίτας, ἐκεῖθεν δ' ἐπὶ τὸ στόμα τῆς κατὰ Πέρσας θαλάττης ἄλλο τοσοῦτον ἐστὶ, καὶ πάλιν τοσοῦτον ἢ μικρὸν ἀπολεῖπον εἰς τὰ ἀνταίροντα τοῖς ἄκροις τῆς Αἰθιοπίας· λοιπὸν ἂν εἴη τοῦ πλάτους τῆς οἰκουμένης τοῦ λεχθέντος ἀπὸ τοῦ μυχοῦ τῆς Ὑρκανίας θαλάττης ἐπὶ τοῦ στόματος αὐτῆς ὅσον εἰρήκαμεν· μειούρου δ' ὄντος τοῦ τμήματος τούτου τῆς γῆς ἐπὶ τὰ πρὸς ἕω μέρη γίνοιτ' ἂν τὸ σχῆμα προσόμοιον μαγειρικῇ κοπίδι,

* Malim. Ἐπὶ τούς.
* Manuſſ. Ἀναχθέντος.
p. 519.
* Lege, Ἴμαον.
* Manuſſ. ξυνάπτοντι.
* Scripti, q. Ἴσσου.
* Scripti, μέρος

1. Λέγεται δὲ διότι) Scripti libri, λέγων ὅτι mutata interpunctione: ut de eodem Patrocle intelligatur. *Caſaub.*

2. Ἴμαιον) Suprà, heic Ἴμαιον ſcribitur pro Imao. *Xyland.*

3. Οὐτὸν οὔτε.) Οὐδὲν οὔτε lego. *Idem.*

4. Τοῦ μήκους ὑφαιρεῖ καὶ τοῦ πλάτους) Fortè τὸ πλάτος. *Idem.*

τοῦ μὲν ὄρους ἐπ' εὐθείας ὄντος, καὶ νοουμένου A κατὰ τὴν ἀκμὴν τῆς κοπίδος· τῆς δ' ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ Ὑρκανίου παραλίας [2] ἐπὶ Τάμαρον κατὰ θάτερον πλευρὸν, εἰς περιφερῆ, καὶ μείουρον γραμμὴν * ἀποληγούσης. Ἐπιμνηστέον δὲ, καὶ τῶν παραδόξων ἐνίων ἃ θρυλλοῦσι περὶ τῶν τελέως βαρβάρων, οἷον τῶν περὶ τὸν Καύκασον καὶ τὴν ἄλλην ὀρεινήν. Τοῖς μὲν γὰρ νόμιμον εἶναι φασὶ τὸ τοῦ Εὐριπίδου,

* Scripti, ἀπολῆγον.

p. 520.

Τὸν φύντα θρηνεῖν εἰς ὅσ' ἔρχεται κακά.
Τὸν δ' αὖ θανόντα, * καὶ πόνων πεπαυμένον,
Χαίροντας εὐφημοῦντας ἐκπέμπειν δόμων.

* Scripti ὡς πόνων

Ἑτέροις δὲ, μηδένα ἀποκτείνειν τῶν ἐξαμαρτόντων B τὰ μέγιστα, ἀλλ' ἐξορίζειν μόνον μετὰ τέκνων, ὑπεναντίως τοῖς Δέρβιξι· καὶ γὰρ ἐπὶ μικροῖς οὗτοι σφάττουσι· σέβονται δὲ γῆν οἱ Δέρβικες· [3] θύουσι δ' οὐδὲν θῆλυ οὐδὲ ἐσθίουσι· [4] τοὺς δ' ὑπὲρ ἑβδομήκοντα ἔτη γεγονότας σφάττουσι· ἀναλίσκουσι δὲ τὰς σάρκας οἱ ἄγχιστα γένους· τὰς δὲ γραίας ἀπάγχουσιν, εἶτα θάπτουσι· τοὺς δὲ ἐντὸς ἑβδομήκοντα ἐτῶν ἀποθανόντας οὐκ ἐσθίουσιν, ἀλλὰ θάπτουσι· * [5] Σίγιννοι δὲ τ' ἄλλα μὲν περσίζουσιν, ἱππαρίοις δὲ χρῶνται μικροῖς δασέσιν, ἅπερ ἱππότην μὲν ὀχεῖν οὐ δύνανται· τέθριππα δὲ ζευγνύουσιν· ἡνιοχοῦσι δὲ γυναῖκες, C ἐκ παίδων ἠσκημέναι· ἡ δ' ἀρίστα [6] ἡνιοχοῦσα,

* Scripti, cod. Σίγγινοι

ut intelligatur mons in longum porrectus ad cuspidem cultri, ora autem à faucibus Caspii maris [1] ad Tamarum in altero latere, in rotundam ac cauda deficientem lineam desinente. ¶ Facienda hic mentio est quorundam admirabilium, quæ de planè barbaris vulgo narrantur, veluti his qui circa Caucasum & in reliquis sunt montanis. His enim in more esse positum ajunt Euripideum hoc:

Lugere natum ob multa in quæ venit mala:
Et morte liberatum tot laboribus
Efferre lætos, cumque faustis vocibus.

Aliis usus est neminem eorum, qui gravissimum in se admiserint scelus, interficere: sed tantum cum liberis extra suos fines ejicere. Contra Derbices etiam ob levia facinora morte multant. Hi terram venerantur religiosè: nihil femellum immolant aut mactant: qui LXX annum excesserunt, eos jugulant: carnes genere proximi absumunt: vetulas strangulant, inde sepeliunt: qui intra LXX annum moritur, non editur, sed humatur. Siginni Persicis cætera vivunt moribus: equuleis autem utuntur parvis, hispidis, & quales sessorem ferre non queant: itaque junguntur quadrigis: regit eas mulier, à prima ætate ad hoc condocefacta: quæ artem aurigandi optimè exercet,

1. *Ad Tamarum*) Vox nihil huc faciens. Euripid. versus apparet esse ex Cresphonte: Vide Cic. fine Tuscul. I. c. 48. & Stobæum serm. CXIX. ex quo, & Plutar. fine de audiendis poëtis mendum correxi. Themistocle apud Stobæum ineptè legitur. *Xyl.*

2. Ἐπὶ Τάμαρον) Legi potest, ἐπὶ τὸν Ἴμαον. Nam linea hæc intelligi debet ducta ab ostio Caspii maris ad Imaum, quæ est pars ultima Tauri ad orientem. *Casaub.*

3. Θύουσι) Ælianus Variar. Historiar. Libr. IV. cap. I. non simpliciter θύειν sed καταθύειν de viris dixit: Δερβίκκαι τοὺς ὑπὲρ ἑβδομήκοντα ἔτη βεβιωκότας ἀποκτείνουσι, τοὺς μὲν ἄνδρας καταθύοντες, ἀπάγχοντες δὲ τὰς γυναῖκας. i. e. *Derbiccæ omnes, qui supra septuaginta annos vixerunt interficiunt, viros mactando, mulieres vero strangulando.* Quem locum hoc modo erudite, ut solet, interpretatur Clarissimus Jacobus Perizonius: „Multum, *ait*, latet in vocabu-„lo καταθύοντες: plus certe quam lector parum pe-„ritus animadvertit. Nec enim simpliciter significatur, „eos quoquo modo mactatos, sed mactatos tamquam „victimas, quarum præsiciæ dantur diis, reliqua co-„meduntur ab hominibus, quod uno verbo expressit „Ælianus, quia ex sacrificiis plerumque instruebantur „convivia. Similia de Indis tradit Mela II. c. 7. *Qui-„dam proximos, parentesque, priusquam annis aut æ-„gritudine in maciem eant, velut hostias cædunt, cæso-„rumque visceribus epulari, fas, & maxime pium est.* „Καταθύειν autem est proprie in altari quid offerre „diis. Anton. Lib. Fab. 18. Θύοντος αὐτοῦ παρὼν ὁ „παῖς ἐδαίσατο τὸν ἐγκέφαλον τοῦ ἀρνὸς πρὶν ἐπὶ τὸν „βωμὸν καταθῦσαι ubi manifeste καταθύειν propius „quid notat & disertius quam θύειν quod laxius *sa-„crum facere* istic significat. Eodem verbo utitur Porphyrius de Abstinentia Lib. IV. §. 21. Ἱστοροῦνται γοῦν Μασσαγέται καὶ Δέρβικκες ἀθλιωτάτους ἡγεῖσθαι τῶν οἰκείων τοὺς αὐτομάτως τελευτήσαντας. διὸ καὶ φθάσαντες καταθύουσιν, καὶ ἑστίωνται τῶν φιλτάτων τοὺς γεγηρακότας, i. e. *Massagetæ siquidem & Derbices memorantur eos infelicissimos reputare, qui sponte naturæ moriuntur. Ideoque prævenientes amicissimos jam senescentes mactant & comedunt.*

4. Τοὺς δ' ὑπὲρ ἑβδομήκοντα ἐτῶν) De Caspiis paulò antè id narrabat. Ælianus Var. Histor. libro quarto cap. primo, Berbicibus videtur hoc tribuere; sed dubio procul corrigendus Ælianus ex isto Strabonis loco, legendumque Δερβίκκαι τοὺς ὑπὲρ ἑβδομήκοντα βεβιωκότας ἀποκτείνουσι. *Casaub.*

D

5. Σίγιννοι) Si rectè sic legitur, nomen est gentis barbaræ. *Xyland.*

5. Σίγιννοι δὲ) Veteres habent Σίγγινοι δὲ: quæ lectio mihi non placet. Confirmat enim vulgatam Herodotus, qui Sigynas hos videtur appellare: persuadet id mihi quod ait Strabo de Siginnis, eorum equos esse δασεῖς, & parvos ac qui sessorem ferre nequeant. Nam id planè Herodotus Lib. V. c. 9. de Sigynis, τοὺς δ' ἵππους αὐτῶν εἶναι λασίους ἅπαν τὸ σῶμα, ἐπὶ πέντε δακτύλους τὸ βάθος τῶν τριχῶν· μικροὺς δὲ καὶ σιμοὺς, καὶ ἀδυνάτους ἄνδρας φέρειν. ζευγνυμένους δὲ ὑφ' ἅρματα, εἶναι ὠκυτάτους. id est, *Eorumque equos toto corpore hirsutos esse, ad quinque digitos altitudine pilorum, eosdemque pusillos ac simos invalidosque ad viros gestandos, sed currui junctos esse pernicissimos.* Sigynas tamen suos ait Herodotus trans Istrum habitare, in Europa ut videtur: cum hi sint in Asia, ab Istro quàm remotissimi. *Casaub.*

6. Ἡνιοχοῦσα) οἰνοχοῦσα pro ἡνιοχοῦσα erat ridiculè. Infrà tertia in Asiæ partis initio. *Xyland.*

nubit cui vult: ajunt quosdam id sibi studio ducere, ut capita habere videantur longissima, & frontes prominentes ultra genas. Tapyriorum est, quod viri atrati incedunt, coma prolixa: mulieres veste candida, capillo curto: habitant hi inter Derbicas & Hyrcanos: qui fortissimus eorum censetur, is quam vult uxorem ducit. Caspii eos qui LXX amplius annos vixerunt, fame enectos in solitudinem ejiciunt: eminusque spectantes, si à feretro detrahi eos ab avibus videant, prædicant beatos: sin à feris aut canibus, non item: infelices, si omnino non detrahantur.

Quoniam autem septentrionales partes Asiæ Taurus facit, quæ & intra Taurum dicuntur: 3 principio de eo dicemus. Hujus partes sunt, quæ vel ipsis sunt in montibus aut tota, aut majore sui parte. Eorum quæ à Caspiis portis ortum versus jacent, simplicior est enarratio, ob incolarum feritatem: neque multum refert, huicne an illi climati accenseantur. Occidua omnia copiam de se dicendi suppeditant: ut pergendum sit initio facto ab iis, quæ Caspiis adjacent portis. Adjacet autem Media, versus occasum, regio ampla, & rerum quondam potita, sita in medio Tauro: is enim ibi locorum in multas finditur partes, magnasque convallium continet cavitates: quod fit etiam in Armenia. ¶ Etenim hic mons à Caria quidem & Lycia incipit: sed neque latitudine ibi, neque altitudine insigni spectandus. Primùm assurgit altè apud Chelidoneas, eæ sunt insulæ in principio oræ Pamphiliæ. Porrectus exinde versus orientem, convalles non ita magnas Cilicum. Hinc ab una parte Amanus ab eo abscinditur, ab altera Antitaurus, in quo sita sunt Comana, urbs superioris Cappadociæ: atque hic quidem in Cataonia desinit. Amanus mons usque ad Euphraten & Melitenam progreditur, quà Commagena juxta Cappadociam porrigitur: excipit autem montes trans Euphratem sitos, contiguos prædictis, nisi quantum abscindit per medios transiens. Valdè autem augetur ejus & altitudo & latitudo & in multas partes divisio.

A συνοικεῖ ᾧ βούλεται· τινὰς δ' ἐπιτηδεύειν φασὶν ὅπως ὡς μακροκεφαλώτατοι φανοῦνται, καὶ προπεπτωκότες τοῖς μετώποις, ὥσθ' ὑπερκύπτειν τῶν γενείων. Ταπύρων δ' ἐστὶ καὶ τὸ τοὺς μὲν ἄνδρας μελανειμονεῖν, καὶ μακροκομεῖν· τὰς δὲ γυναῖκας λευχειμονεῖν, καὶ βραχυκομεῖν· οἰκοῦσι δὲ μεταξὺ Δερβίκων, καὶ Ὑρκανῶν· καὶ ὁ ἀνδρειότατος κριθεὶς γαμεῖ ἣν βούλεται. Κάσπιοι δὲ τοὺς ὑπὲρ ἑβδομήκοντα ἔτη λιμοκτονήσαντες, εἰς τὴν ἐρημίαν ἐκτιθέασιν· ἄποθεν δὲ σκοπεύοντες, ἐὰν μὲν [1] ὑπ' ὀρνίθων κατασπωμένους ἀπὸ τῆς κλίνης ἴδωσιν, εὐδαιμονίζουσι· ἐὰν δ' ὑπὸ θηρίων [2] ἢ κυνῶν, ἧττον· ἐὰν δ' ὑπὸ B μηδενὸς, κακοδαιμονίζουσι.

Ἐπεὶ δὲ τὰ βόρεια μέρη τῆς Ἀσίας ποιεῖ ὁ Ταῦρος ἃ δὴ καὶ ἐντὸς τοῦ Ταύρου καλοῦσιν, εἰπεῖν προειλόμεθα πρῶτον περὶ τούτου· * ταῦτα δ' ἐστὶ καὶ τὰ ἐν τοῖς ὄρεσιν αὐτοῖς ἢ ὅλα, ἢ τὰ πλεῖστα· ὅσα μὲν τῶν Κασπίων πυλῶν ἑωθινώτερά ἐστιν, ἁπλουστέραν ἔχει τὴν περιήγησιν διὰ τὴν ἀγριότητα· οὐ πολύ τε ἂν διαφέροι τοῦδε, ἢ τοῦδε τοῦ κλίματος συγκαταλεχθέντα. Τὰ δ' ἑσπέρια πάντα δίδωσιν εὐπορίαν τοῦ λέγειν περὶ αὐτῶν· ὥστε δεῖ προάγειν ἐπὶ τὰ παρακείμενα ταῖς Κασπίαις πύλαις. Παράκειται δὲ ἡ Μηδία πρὸς δύσιν χώρα πολλὴ, καὶ δυναστεύσασα ποτὲ, καὶ ἐν μέσῳ τῷ Ταύρῳ κειμένη, C πολυσχιδεῖ κατὰ ταῦτα ὑπάρχοντι τὰ μέρη, καὶ αὐλῶνας ἐμπεριλαμβάνοντι μεγάλους, καθάπερ καὶ τῇ Ἀρμενίᾳ τοῦτο συμβέβηκε. Τὸ γὰρ ὄρος τοῦτο ἄρχεται μὲν ἀπὸ τῆς Καρίας καὶ Λυκίας, ἀλλ' ἐνταῦθα μὲν οὔτε πλάτος οὔτε ὕψος ἀξιόλογον δείκνυσιν· ἐξαίρεται δὲ πολὺ πρῶτον κατὰ τὰς Χελιδονέας· αὗται δ' εἰσὶ νῆσοι κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς Παμφυλίων παραλίας. Ἐπὶ δὲ τὰς ἀνατολὰς ἐκτεινόμενος, αὐλῶνας p. 521. μικροὺς ἀπολαμβάνει, τοὺς τῶν Κιλίκων· εἶτα τῇ μὲν, τὸ Ἀμανὸν ἀπ' αὐτοῦ [4] σχίζεται, τῇ δὲ, ὁ Ἀντίταυρος, ἐν ᾧ τὰ Κόμανα ἵδρυται τὰ ἐν τοῖς ἄνω λεγομένοις Καππάδοξιν. Οὗτος μὲν οὖν ἐν τῇ Καταονίᾳ τελευτᾷ· τὸ δὲ Ἀμανὸν ὄρος μέχρι τοῦ Εὐφράτου D καὶ τῆς Μελιτηνῆς πρόεισι· καθ' ἣν ἡ Κομμαγηνὴ τῇ Καππαδοκίᾳ παράκειται· ἐκδέχεται δὴ, τὰ πέραν τοῦ Εὐφράτου ὄρη, συνεχῆ μὲν τοῖς προειρημένοις, πλὴν ὅσον διακόπτει ῥέων * διὰ μέσων ὁ ποταμός· πολλὴν δ' ἐπίδοσιν λαμβάνει εἰς τὸ ὕψος, καὶ τὸ πλάτος καὶ τὸ πολυσχιδές.

* Vett. lib. τούτων δ' ἐστὶ

* Scripti, διὰ μέσου

1. Ὑπ' ὀρνίθων) De Caspiis & Hyrcanis ita Porphyrius *περὶ ἀποχῆς ἐμψύχων* Lib. IV. §. 22. p. 178. *Ὑρκάνιοι δὲ καὶ Κάσπιοι οἱ μὲν οἰωνοῖς καὶ κυσὶν παραβάλλουσι ζῶντας, οἱ δὲ τεθνεῶτας*, id est, *Hyrcani autem & Caspii avibus & canibus, hi quidem vivos, illi vero mortuos objiciunt.*

2. Ἢ κυνῶν) Cicer. Tusc. Quæst. I. cap. 45. *In Hyrcania plebs publicos alit canes: optimates, domesticos. Nobile autem genus canum illud scimus esse. Sed pro sua quisque facultate parat, à quibus lanietur: eamque optimam illi esse censent sepulturam.*

3. *Primum de eo*) De quo? Tauro scilicet. Locus est confusus: Vide divisionem initio libri propositam, & ad quintam Asiæ tabulam te refer. *Xyland.*

4. Σχίζεται) Utrique editioni Casaubonianæ excidit vox *σχίζεται* quam ex Ald. & Hopperiano codice revocavi.

1. *Ad*

Τὸ δ' οὖν νοτιώτατον μάλιστά ἐστιν ὁ Ταῦρος ὁρίζων A τὴν Ἀρμενίαν ἀπὸ τῆς Μεσοποταμίας. Ἐντεῦθεν δ' ἀμφότεροι ῥέουσιν οἱ τὴν Μεσοποταμίαν ἐγκυκλούμενοι ποταμοὶ, καὶ συνάπτοντες ἀλλήλοις ἐγγὺς κατὰ τὴν Βαβυλωνίαν, εἶτα ἐκδιδόντες εἰς τὴν κατὰ Πέρσας θάλατταν, ὅ, τε Εὐφράτης, καὶ ὁ Τίγρις. Ἔστι δὲ μείζων ὁ Εὐφράτης, καὶ πλείω διέξεισι χώραν, σκολιῷ τῷ ῥείθρῳ, [2] τὰς πηγὰς ἔχων ἐν τῷ προσβόρρῳ μέρει τοῦ Ταύρου, ῥέων δ' ἐπὶ δύσιν διὰ τῆς Ἀρμενίας, τῆς μεγάλης καλουμένης, μέχρι τῆς μικρᾶς, ἐν δεξιᾷ ἔχων ταύτην, [4] ἐν ἀριστερᾷ δὲ, τὴν * Λισκηνήν· εἶτα ἐπιστρέφει πρὸς νότον· συνάπτει δὲ κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῖς Καππαδοκῶν ὁρίοις· δεξιᾷ δὲ ταῦτα ἀφεὶς, καὶ τὰ τῶν Κομμαγηνῶν, B ἀριστερᾷ δὲ [5] τὴν Ἀσικινσινὴν, καὶ Σωφηνὴν, τῆς μεγάλης Ἀρμενίας, πρόεισιν ἐπὶ τὴν Συρίαν, καὶ λαμβάνει πάλιν ἄλλην ἐπιστροφὴν εἰς τὴν Βαβυλωνίαν, καὶ τὸν Περσικὸν κόλπον. [6] Ὁ δὲ Τίγρις * ἐκ τοῦ νοτίου μέρους τοῦ αὐτοῦ ὄρους ἐνεχθεὶς ἐπὶ τὴν Σελεύκειαν, συνάπτει τῷ Εὐφράτῃ πλησίον, καὶ ποιεῖ τὴν Μεσοποταμίαν πρὸς αὐτόν· εἶτ' ἐκδίδωσι καὶ αὐτὸς εἰς τὸν αὐτὸν κόλπον. Διέχουσι δὲ ἀλλήλων, αἱ πηγαὶ τοῦ τε Εὐφράτου, καὶ τοῦ Τίγριδος, περὶ δισχιλίους καὶ πεντακοσίους σταδίους. Ἀπὸ δ' οὖν τοῦ Ταύρου πρὸς ἄρκτον, ἀπόσχιδες πολλαὶ γεγόνασι, μία μὲν ἡ τοῦ καλουμένου Ἀντιταύρου· καὶ γὰρ ἐνταῦθα οὕτως ὠνομάζετο, ὁ τὴν Σωφηνὴν ἀπολαμβάνων ἐν αὐλῶνι μεταξὺ κειμένῳ αὐτοῦ τε, καὶ τοῦ Ταύρου. C Πέραν δὲ τοῦ Εὐφράτου κατὰ τὴν μικρὰν Ἀρμενίαν ἐφεξῆς τῷ Ἀντιταύρῳ πρὸς ἄρκτον ἐπεκτείνεται μέγα ὄρος, καὶ πολυσχιδές· [7] καλοῦσι δὲ τὸ μὲν αὐτοῦ Πολυάρρην,

* Manusſ. Λισήνην. Legendum arbitror Βασιλεισήνην.

* Sic reſtituimus ex manuſſ. vulgò ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὄρους.

Tauri pars maximè [1] ad ſeptentriones accedens eſt, quæ Armeniam à Meſopotamia dividit. Hinc fluunt ambo Meſopotamiam (cui inde nomen eſt) cingentes, invicemque coëuntes prope Babyloniam, ac deinde in Perſicum exeuntes mare fluvii, Euphrates & Tigris. Euphrates major eſt, pluſque terrarum perlabitur, alveo curvo. Fontes habet in Tauri ſeptentrionalibus partibus: inde fluens per majorem Armeniam verſus occaſum uſque ad minorem, hanc ad dextram habens, ad ſiniſtram autem [3] Liſcenam: deinde verſus auſtrum ſe convertit, attingitque ea in converſione fines Cappadocum: quos ad dextram relinquens & Commagenam, ad lævam autem Aſicinſenam, & Sophenam magnæ Armeniæ, ad Syriam progreditur: rurſumque alio flexu inde ad Babyloniam, atque hinc in ſinum fertur Perſicum. Tigris ex eodem monte delatus Seleuciam petit, ibique ſe Euphrati jungens, cum eo Meſopotamiam facit: deinde & ipſe in eundem exit ſinum. Fontes Tigridis & Euphratis diſtant invicem ſtadia circiter CIↃ CIↃ IↃ. Enimverò à Tauro verſus ſeptentrionem multæ portiones abſcinduntur: quarum una eſt Antitaurus, qui Sophenam includit in convalle inter ipſum atque Taurum ſita. Trans Euphraten autem deinceps poſt Antitaurum verſus ſeptentrionem extenditur mons magnus, & variè ſciſſus: ejus pars Polyarrhen,

1. *Ad ſeptentriones*) Νοτιώτατον, maximè auſtrinum. Atqui id verum non eſt, cùm Euphrates verſus meridiem fluat, & Cilicia longè admodum ſit quam Armenia auſtralior, vide tertiam & quartam Aſiæ tabulam, adeoque primam, legi ergo βορειότατον. Nam Strabo hæc minimè ignoravit, & mox ipſe τὸ πρόσβορρον Tauri μέρος dicitur, ubi oritur Euphrates. *Xyland.*

2. Τὰς πηγὰς ἔχων ἐν τῷ προσβόρρῳ μέρει τοῦ Ταύρου &c. & paulò poſt, συνάπτει δὲ κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῖς Καππαδοκῶν ὁρίοις.) Hæc corrupta ſunt, & parùm benè intellecta doctis viris. Fluit per Armeniam majorem primum Euphrates, recto curſu occidentem petens, donec attingat Armeniam minorem. In illo curſu poſtquam ſe convertat habet à dextra Armeniam majorem. De ea quippe intelligendum, quum dicit, ἐν δεξιᾷ ἔχων ταύτην, non de minore, ἐν ἀριστερᾷ δὲ τὴν Λισκηνήν. Notant libros habere, τὴν Λισήνην. Ipſi corrigunt, τὴν βασιλισσίνην. Verum non poteſt videri rectum; Nec enim ibi Baſiliſſine, ſed auctore ipſo Strabone pag. 527. reſcribendum, ἐν ἀριστερᾷ δὲ Ἀκιλισηνήν. Acilisene præfectura Armeniæ majoris ſita erat inter Taurum montem, & alveum Euphratis, dum recto curſu ad occidentem pergeret, priuſquam ad meridiem averteretur. *Salm. Exer. Plin. Edit. Ultraj. pag.* 437.

3. *Liſcenam)* Quid rei autem ſit Liſcæna, ignorare me fateor. In epitomis (quæ multo plura habent, quam nos: haud ſcio an aliunde corraſa, quod fieri potuit: an verò ex libris melioribus Strabonis decerpta, quod licet ſuſpicari) eſt ἀκλισήνη, Acliſena, itidem mihi ignota. Infra rectè legitur Ἀκιλισήνη, Aciliſena. *Xyland.*

4. Ἐν ἀριστερᾷ δὲ τὴν Λισκηνὴν) Fortaſſe legendum τὴν Βασιλεισηνήν. Nam apud Ptolemæum ſic vocatur regio ad Euphratem ſita. Liſcenam autem fruſtra adhuc quæſivi. In manuſcriptis eſt Λισήνη, quod D accedit ad Ὀρβαλισήνη, quæ eſt Armeniæ minoris portio, de qua tamen ſentire Strabonem non puto. *Caſaub.*

5. Τὴν Ἀσικινσινὴν) Etiam hanc vocem puto corruptam. Lego autem, Ἀκιλισηνήν, non tantum ex Ptolæmæo, ſed etiam ex aliis Strabonis ipſius locis. *Idem.*

6. Ὁ δὲ Τίγρις ἐκ τοῦ νοτίου μέρους τοῦ αὐτοῦ ὄρους) Reſtituimus veterem lectionem, quam tamen ne vetus quidem interpres agnoſcit: ſed illa verba ἐκ τοῦ νοτίου μέρους reſpondent illis ſuperioribus de Euphrate ἐν τῷ προσβόρρῳ μέρει. Sic etiam mox dicuntur αἱ πηγαὶ τοῦ Τίγριος eſſe κατὰ τὸ νότιον τῆς ὀρεινῆς πλευρόν. *Idem.*

7. Καλοῦσι δὲ τὸ μὲν αὐτοῦ Πολυάρρην) Emendamus hæc verba, ſcribendo: Καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ Παρυάδρην. Nam editum eſt vitioſe Πολυάρρην. Idem alio loco, pag. 556. τὴν παρώρειαν τοῦ Παρυάδρου. Iberorum fuiſſe ait, quæ poſtea Armeniæ majori attributa eſt. *Salm. Exer. Plin. Edit. Ultraj. p.* 440.

alia

alia Moschici montes, alia aliter appellatur: hi totam Armeniam usque ad Iberos & Albanos comprehendunt. Alii deinde versus orientem assurgunt montes, qui succingunt regiones sub Caspio mari sitas, usque ad Mediam & Atropatii quæ dicitur, & magnam. Partes horum montium vocant Parachoatram, qui usque ad Caspias portas excurrunt, & in alteram partem versus ortum Ariam contingunt: hæc nomina sunt montium septentrionem spectantium. Austrini trans Euphratem, à Cappadocia & Commagena ad orientem tendentes, primum Taurus vocantur: is Sophenam, reliquamque Armeniam à Mesopotamia dirimit. Quidam Gordyæos montes appellant: in his Masium quoque est, mons supra Nisibin & Tigranocerta situs. Attollitur deinde amplius, & Niphates dicitur: ubi scilicet sunt fontes Tigridis in austrina montis parte. Deinde dorsum montis à Niphate magis magisque porrectum, Zagrium montem conficit, qui Mediam à Babylonia distinguit. Zagrium sequuntur, supra Babyloniam quidem Elymæorum & Parætacenorum, supra Mediam Cossæorum montana. In medio jacent Media & Armenia, multos includentes montes, multas etiam montanas planicies, campos, magnasque convalles: complures etiam accolas gentes montanorum, exiguas & ferè prædæ deditas. Sic ergo intra Taurum collocamus Mediam (cujus sunt etiam portæ Caspiæ) & Armeniam. Nostra itaque de sententia gentes hæ versus septentrionem sunt, quando etiam intra Taurum. Eratosthenes verò, cum divisisset regiones istas in austrinas ac septentrionales, & quæ vocat ipse sigilla descripsisset, aliud septentrionale, aliud meridionale vocans, finem utriusque climatis statuit Caspias portas: convenienter ergo meridiei magis accedentia & versus ortum à Caspiis sita portis, meridionalia ponunciaverit, in quibus sunt Media & Armenia: septentrionem magis spectantia, septentrionalia: isto alia atque alia constitutione eveniente. Fortasse autem id illi non congruebat, quia extra Taurum versus meridiem nulla est pars Mediæ aut Armeniæ.

Media in duas dividitur partes: quarum una magna dicitur, cujus primaria urbs Ecbatana, magna urbs, & Medorum regia: atque etiam ibi regni sedes

A τὰ δὲ Μοσχικὰ ὄρη, τὰ δ' ἄλλοις ὀνόμασι. ταῦτα δ' ἀπολαμβάνει τὴν Ἀρμενίαν ὅλην μέχρις Ἰβήρων καὶ Ἀλβανῶν. Εἶτ' ἄλλ' ἐπανίσταται πρὸς ἕω * τὰ ὑπερκείμενα τῆς Κασπίας θαλάττης μέχρι Μηδίας, τῆς τε Ἀτροπατίου καὶ τῆς μεγάλης· καλοῦσι δὲ καὶ ταῦτα τὰ μέρη [* Sic rectè vet. lib. Vulgò, τὴν ὑπερκειμένην.] [p. 522.]
πάντα τῶν ὀρῶν Παραχοάθραν, καὶ τὰ μέχρι τῶν Κασπίων πυλῶν, καὶ ἐπέκεινα ἔτι πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς τὰ συνάπτοντα τῇ Ἀρίᾳ· τὰ μὲν δὴ πρόσβορα ὄρη οὕτω καλοῦσι. Τὰ δὲ νότια * τὰ πέραν τοῦ Εὐφράτου τῆς Καππαδοκίας, καὶ τῆς Κομμαγηνῆς πρὸς ἕω τείνοντα, κατ' ἀρχὰς μὲν αὐτὸ τοῦτο καλεῖται Ταῦρος διορίζων [* Scripti, μέρη τὰ πέρ.]
B τὴν Σωφηνὴν, καὶ τὴν ἄλλην Ἀρμενίαν ἀπὸ τῆς Μεσοποταμίας· τινὲς δὲ Γορδυαῖα ὄρη καλοῦσιν· ἐν δὲ τούτοις ἐστὶ, καὶ τὸ Μάσιον, τὸ ὑπερκείμενον τῆς Νισίβιος ὄρος, καὶ τῶν Τιγρανοκέρτων. Ἔπειτα ἐξαίρεται πλέον, καὶ καλεῖται Νιφάτης· ἐνταῦθα δέ που καὶ αἱ τοῦ * Τίγριδος πηγαὶ, κατὰ τὸ νότιον τῆς ὀρεινῆς πλευρόν· εἶτ' ἀπὸ τοῦ Νιφάτου μᾶλλον ἔτι, καὶ μᾶλλον ἡ ῥάχις ἐκτεινομένη, τὸ Ζάγριον ὄρος ποιεῖ τὸ διορίζον τὴν Μηδίαν καὶ τὴν Βαβυλωνίαν· μετὰ δὲ τὸ Ζάγριον ἐκδέχεται ὑπὲρ μὲν τῆς Βαβυλωνίας, ἥ τε τῶν Ἐλυμέων ὀρεινὴ καὶ ἡ τῶν Παραιτακηνῶν· ὑπὲρ δὲ τῆς Μηδίας ἡ τῶν [* Scripti Τίγριος.]
C Κοσσαίων. Ἐν μέσῳ δ' ἐστὶν ἡ Μηδία, καὶ ἡ Ἀρμενία, πολλὰ μὲν ὄρη περιλαμβάνουσαι, πολλὰ δὲ ὀροπέδια· ὡσαύτως δὲ πεδία, καὶ αὐλῶνας μεγάλους· συχνὰ δὲ καὶ ἔθνη τὰ περιοικοῦντα, μικρὰ, ὀρεινὰ, καὶ λῃστρικὰ τὰ πλείω. Οὕτω μὲν τοίνυν τίθεμεν ἐντὸς τοῦ Ταύρου τήν τε Μηδίαν, ἧς εἰσι καὶ αἱ Κάσπιοι πύλαι, καὶ τὴν Ἀρμενίαν. Καθ' ἡμᾶς μὲν τοίνυν προσάρκτια ἂν εἴη τὰ ἔθνη ταῦτα, ἐπειδὴ καὶ ἐντὸς τοῦ Ταύρου. Ἐρατοσθένης δὲ πεποιημένος τὴν διαίρεσιν εἰς τὰ νότια μέρη καὶ τὰ προσάρκτια, καὶ τὰς ὑπ' αὐτοῦ λεγομένας σφραγίδας, τὰς μὲν βορείους καλῶν, τὰς δὲ νοτίους, ὅριον ἀπο-
D φαίνει τῶν κλιμάτων ἀμφοῖν τὰς Κασπίους πύλας· εἰκότως οὖν τὰ νοτιώτερα πρὸς ἕω τείνοντα τῶν Κασπίων πυλῶν, νότια ἂν ἀποφαίνοι, ὧν ἐστι καὶ ἡ Μηδία, καὶ ἡ Ἀρμενία· τὰ δὲ βορειότερα πρόσβορα, κατ' ἄλλην καὶ ἄλλην διάταξιν τούτου συμβαίνοντος· τάχα δὲ οὐκ ἐπέβαλε τούτῳ, διότι ἔξω τοῦ Ταύρου πρὸς νότον οὐδέν ἐστιν οὔτε τῆς Ἀρμενίας μέρος οὔτε τῆς Μηδίας.

Ἡ δὲ Μηδία δίχα διήρηται· καλοῦσι δὲ τὴν μὲν, μεγάλην, ἧς μητρόπολις τὰ Ἐκβάτανα, μεγάλη πόλις καὶ τὸ βασίλειον ἔχουσα τῆς Μήδων ἀρχῆς· διατελοῦσι δὲ καὶ νῦν οἱ

A Παρθυαῖοι τούτῳ χρώμενοι βασιλείῳ· καὶ θερίζουσί γε ἐνταῦθα οἱ βασιλεῖς· ψυχρὰ γὰρ ἡ Μηδία, τὸ δὲ χειμαδίον ἐστὶν αὐτοῖς ἐν Σελευκείᾳ τῇ ἐπὶ τῷ * Τίγριδι πλησίον Βαβυλῶνος· ἡ δ' ἑτέρα μερίς ἐστιν ἡ Ἀτροπάτιος Μηδία· τοὔνομα δ' ἔσχεν ἀπὸ τοῦ Ἀτροπάτου ἡγεμόνος, ὃς ἐκώλυσεν ὑπὸ τοῖς Μακεδόσι γενέσθαι καὶ ταύτην, μέρος οὖσαν μεγάλης Μηδίας· καὶ δὴ καὶ βασιλεὺς ἀναγορευθεὶς ἰδίᾳ συνέταξε καθ' αὑτὴν τὴν χώραν ταύτην· καὶ ἡ διαδοχὴ σώζεται μέχρι νῦν ἐξ ἐκείνου πρός τε τοὺς Ἀρμενίων βασιλέας ποιησαμένων ἐπιγαμίας τῶν ὕστερον, καὶ Σύρων, καὶ μετὰ ταῦτα Παρθυαίων. Κεῖται δὲ ἡ χώρα τῇ μὲν Ἀρμενίᾳ καὶ τῇ Ματιανῇ πρὸς ἕω, τῇ δὲ μεγάλῃ Μηδίᾳ, πρὸς δύσιν· B πρὸς δ' ἄρκτον ἀμφοτέραις, τοῖς δὲ περὶ τὸν μυχὸν τῆς Ὑρκανίας θαλάττης, [1] καὶ τῆς Ματιανῆς, ἀπὸ νότου παράκειται. Ἔστι δ' οὐ μικρὰ κατὰ τὴν δύναμιν ὥς φησιν Ἀπολλωνίδης· ἥγε καὶ κατὰ μυρίους ἱππέας δύναται παρέχεσθαι, πεζῶν δὲ τέτταρας μυριάδας. Λίμνην δ' ἔχει τὴν Σπαῦτα, ἐν ᾗ ἅλες ἐπανθοῦντες πήττονται· εἰσὶ δὲ κνησμώδεις, καὶ ἐπαλγεῖς, ἔλαιον δὲ τοῦ πάθους ἄκος, * ὕδωρ δὲ γλυκὺ τοῖς καπυρωθεῖσιν ἱματίοις, εἴ τις κατ' ἄγνοιαν βάψειεν εἰς αὐτὴν πλύσεως χάριν. Ἔχουσι δ' ἰσχυροὺς γείτονας τοὺς Ἀρμενίους καὶ τοὺς Παρθυαίους· ὑφ' ὧν περικόπτονται πολλάκις· ἀντέχουσι δ' ὅμως καὶ ἀπο- C λαμβάνουσι τὰ ἀφαιρεθέντα, καθάπερ τὴν Συμβάκην ἀπέλαβον παρὰ τῶν Ἀρμενίων ὑπὸ Ῥωμαίοις γεγονότων, [3] καὶ αὐτοὶ προσεληλύθασι τῇ φιλίᾳ τῇ πρὸς Καίσαρα· θεραπεύουσι δ' ἅμα, καὶ τοὺς Παρθυαίους· βασίλειον δ' * αὐτοῖς θερινὸν μὲν ἐν πεδίῳ ἱδρυμένον Γάζα, καὶ ἐν φρουρίῳ ἐρυμνῷ Οὔερα, ὅπερ Ἀντώνιος ἐπολιόρκησε κατὰ τὴν ἐπὶ Παρθυαίους στρατείαν· διέχει δὲ τοῦτο τοῦ Ἀράξου ποταμοῦ τοῦ ὁρίζοντος τήν τε Ἀρμενίαν καὶ τὴν Ἀτροπατηνήν, σταδίους δισχιλίους, καὶ τετρακοσίους, [4] ὥς φησιν * Ἀδέλφιος ὁ τοῦ Ἀντωνίου φίλος, συγγράψας τὴν ἐπὶ Παρθυαίους στρατείαν αὐτοῦ, ἐν ᾗ παρῆν καὶ αὐτὸς, D ἡγεμονίαν ἔχων. Ἔστι δὲ τῆς χώρας ταύτης τὰ μὲν ἄλλ' εὐδαίμονα χωρία· ἡ δὲ πρὸς ἄρκτον ὀρεινὴ, καὶ τραχεῖα, καὶ ψυχρὰ, Καδουσίων κατοικία τῶν ὀρεινῶν, καὶ Ἀμαρδῶν, καὶ Ταπύρων, [5] καὶ Κυρτίων, καὶ ἄλλων τοιούτων· οἱ μετανάσται εἰσὶ,

* Scripti, Τίγρι.

p. 523.

* Suſpectus locus.

* Scripti, αὐτῶν.

* Fortaſſe ὁ Δέλλιος.

Parthis eſt, ac ibi æſtiva habent reges: frigida enim eſt Media: hyberna Seleuciæ Tigridi impoſitæ prope Babylonem: altera eſt Media Atropatia. Nomen hæc habet ab Atropato duce, qui obſtitit ne Macedonum ea in poteſtatem veniret, quanquam magnæ eſſet portio Mediæ: quin etiam rex peculiaris creatus, ditionem eam ab aliis ſeparatam conſtituit: & ſucceſſio ejus durat in hunc uſque diem: cùm poſteri per nuptias affinitates contraxiſſent cum Armeniæ, ac Syris poſtmodò Parthiſque regibus. Sita eſt regio iſta ab Armenia & Matiana verſus ortum Solis, à magna Media verſus occaſum: ab utriſque verſus ſeptentrionem: iis, qui ad intimum ſinum maris Caſpii & Matianæ ſunt, ab auſtro adjacet. Haud exiguam eſſe ejus potentiam Apollonides tradit: utpote quæ ad x equitum, xl peditum millia poſſit ſuppeditare. Lacum habet, qui Spauta dicitur, in quo ſales efflorеſcentes coguntur: ii pruritum, doloreſque excitant: oleum malo ei medetur, & aqua dulcis ſanat ſic inflammatas veſtes, ſi quis ignarus ſanandi cauſa eò immerſerit. Potentes habent vicinos Armenios ac Parthos, à quibus res ipſorum ſæpe abſcinduntur: reſiſtunt tamen, & ablata recuperant: ſicut Symbacen receperunt ab Armeniis, cùm hos Romani ſubjugaſſent, & ipſi acceſſerunt [2] ad Cæſarem: Simul & Parthos colunt. Regia iis per æſtatem eſt in planicie ſita Gaza, & loco edito ac natura munito Vera: quam in expeditione Parthica oppugnavit Antonius. Abeſt ab Araxo flumine, qui Armeniam ab Atropatena dividit, ſtadiis CIƆ CIƆ & CCCC ut Adelphius ait, Antonii comes, qui ejus Parthicam expeditionem deſcripſit, oculatus teſtis, & qui ipſe etiam partem exercitus duceret. Hujus regionis cætera ſunt opulenta: quod autem ad ſeptentrionem vergit, montoſum, aſperum, & frigidum eſt: ibi degunt Caduſii montani, Amardi, Tapyri, Cyrtii, aliique id genus: qui & aliunde in iſta migraverunt loca,

1. Καὶ τῆς Ματιανῆς) Malim καὶ τοῖς Ματιανοῖς, niſi aliquid deeſt. *Caſaub.*

2. *Ad Cæſarem*) Locus mancus, ſcio quid ex hiſtoria conjici poſſit. ſed malo aliis hoc liberum facere. *Xyland.*

3. Καὶ αὐτοὶ προσεληλύθασι τῇ φιλίᾳ τῇ πρὸς Καίσαρα) Reſtituimus lectionem Aldinam, quam Xylander nullo recto conſilio eſt aſpernatus: melius enim ſic legitur quam ut ille edidit ſublatis aliquot vocibus. *Caſaub.*

4. Ὥς φησιν Ἀδέλφιος ὁ τοῦ Ἀντωνίου φίλος) De Adelphio nihil habeo compertum: reperio Δέλλιον amicum Antonii, ejuſque in multis expeditionibus comitem. *Idem.*

5. Καὶ Κυρτίων) Κύρτιοι leguntur, & iidem mox Κάρτιοι. quod probo, vel Stephani ductu. *Xyland.*

1. Καὶ

& sunt latrones. Zagrus enim ac Niphates istas gentes sparsas habent: & qui in Persia sunt Cartii atque Hamardi (sic enim vocant Amardos:) & qui in Persia sunt, eodem hodieque nomine censentur, eundemque habitum tenent. ¶ Cadusii multitudine pedestri parum cedunt Arianis: optime jaculo pugnant: in asperis pedites loco equitum prœliantur. Antonio autem expeditionem difficilem redegit non loci natura, sed itinerum ductor Artavasdes Armeniorum rex: quem sibi insidiantem Antonius consiliarium & magistrum bellicorum consiliorum adscivit. Sumpsit quidem pœnas ab eo, sed sero, cum ille multas in calamitates conjecisset Romanos: ut & ille, qui iter, quod à Zeugmate ad Euphraten est usque ad fines Atropatenæ, ӀƆƆ CIƆ CIƆ CIƆ stadiorum effecit, amplius quàm rectæ duplum est: per montes, invia, inque gyrum circumducendo. ¶ Magna Media antiquitus Syrorum imperio everso toti imperavit Asiæ. Postea temporis, cùm Cyrus & Persæ Astyagen dejecissent, multum tamen pristinæ dignitatis retinuit: & Ecbatana hybernum erat domicilium Persis, ut & Macedonibus deinde, qui istos everterunt & Syriam occupaverunt: quin & nunc Parthis eundem usum atque securitatem præbet. Media major definitur versus ortum Parthia, & montibus Cossæorum. Sunt hi latrociniis dediti: & aliquando sagittariorum XIII millia eduxerunt, Elymæis suppetias ferentes contra Susios & Babylonios. Nearchus ait, cùm quatuor sint populi prædando viventes, de quibus Mardi Persis contigui erant, Uxii & Elymæi iisdem atque Susiis, Cossæi Medis: omnes eos tributa à regibus exegisse: Cossæos autem munera etiam accipere, cùm rex æstate Ecbatanis transacta in Babyloniam descendit: nimiam tamen eorum audaciam ab Alexandro fuisse compressam, cùm eos hyeme adortus esset. His ergo Media versus ortum definitur:

A καὶ λῃστρικοί. Καὶ γὰρ ὁ Ζάγρος, καὶ ὁ Νιφάτης κατεσπαρμένα ἔχουσι τὰ ἔθνη ταῦτα· [1] καὶ οἱ ἐν τῇ Περσίδι Κάρτιοι, [2] καὶ Ἀμαρδοὶ (καὶ γὰρ οὕτω λέγονται οἱ Ἀμαρδοί·) καὶ οἱ ἐν τῇ Ἀρμενίᾳ μέχρι νῦν ὁμωνύμως προσαγορευόμενοι, τῆς αὐτῆς εἰσὶν ἰδέας. Οἱ δ' οὖν Καδούσιοι πλήθει τῷ πεζῷ μικρὸν *ἀπολείπον(ται) τῶν Ἀριανῶν· ἀκοντισταὶ δ' εἰσὶν ἄριστοι· ἐν δὲ τοῖς τραχέσιν ἀνθ' ἱππέων πεζοὶ διαμάχον(ται). Ἀντωνίῳ δὲ χαλεπὴν τὴν στρατείαν ἐποίησεν οὐχ ἡ τῆς χώρας φύσις, ἀλλ' ὁ τῶν ὁδῶν ἡγεμών, ὁ τῶν Ἀρμενίων βασιλεὺς Ἀρταουάσδης, ὃν ἐκεῖνος ἐπιβουλεύοντα αὐτῷ, σύμβουλον ἐποιεῖτο καὶ κύριον τῆς περὶ τοῦ πολέμου γνώμης· ἐτι-
B μωρήσατο μὲν οὖν αὐτόν, ἀλλ' ὀψέ· ἡνίκα πολλῶν αἴτιος κακῶν κατέστη Ῥωμαίοις· καὶ αὐτὸς καὶ ἐκεῖνος ὅστις τὴν ἀπὸ τοῦ Ζεύγματος ὁδόν, τοῦ κατὰ τὸν Εὐφράτην, μέχρι τοῦ ἅψασθαι τῆς Ἀτροπατηνῆς, ὀκτακισχιλίων σταδίων, ἐποίησε πλέον ἢ διπλασίαν τῆς εὐθείας, διὰ ὀρῶν, καὶ ἀνοδιῶν, καὶ κυκλοπορείας. Ἡ δὲ μεγάλη Μηδία, τὸ μὲν παλαιὸν τῆς Ἀσίας ἡγήσατο πάσης [3] καταλύσασα τὴν τῶν Σύρων ἀρχήν· ὕστερον δ' ὑπὸ Κύρου, καὶ Περσῶν [4] ἀφαιρεθεῖσα τὴν τοσαύτην ἐξουσίαν Ἀστυάγου, διεφύλαττεν ὅμως πολὺ τοῦ πατρίου ἀξιώματος· καὶ ἦν τὰ Ἐκβάτανα χειμάδιον τοῖς Πέρσαις. Ὁμοίως δέ, καὶ τοῖς ἐκείνους καταλύσασι
C Μακεδόσι, τοῖς τὴν Συρίαν ἔχουσι· καὶ νῦν ἔτι τοῖς Παρθυαίων βασιλεῦσι τὴν αὐτὴν παρέχεται χρείαν τε, καὶ ἀσφάλειαν. Ὁρίζε(ται) δ' ἀπὸ μὲν τῆς ἕω τῇ τε Παρθυαίων, καὶ τοῖς Κοσσαίων ὄρεσι λῃστρικῶν ἀνθρώπων· οἳ τοξότας μυρίους καὶ τρισχιλίους παρέσχοντό ποτε Ἐλυμαίοις συμμαχοῦντες ἐπὶ Σουσίους, καὶ Βαβυλωνίους. Νέαρχος δέ φησι τεττάρων ὄντων λῃστρικῶν ἐθνῶν, ὧν Μάρδοι μὲν Πέρσαις προσεχεῖς ἦσαν, Οὔξιοι δέ, καὶ Ἐλυμαῖοι τούτοις τε, καὶ Σουσίοις, Κοσσαῖοι δὲ Μήδοις· πάντας μὲν φόρους πράττεσθαι τοὺς βασιλέας· Κοσσαίους δέ, καὶ δῶρα λαμβάνειν, ἡνί-
D κα ὁ βασιλεὺς θερίσας ἐν Ἐκβατάνοις εἰς τὴν Βαβυλωνίαν καταβαίνοι· καταλῦσαι δ' αὐτῶν τὴν πολλὴν τόλμην, Ἀλέξανδρον, ἐπιθέμενον χειμῶνος. Τούτοις δὲ δὴ ἀφορίζεται πρὸς ἕω,

* Scripti, ὑπολείπονται.

p. 524.

1. Καὶ οἱ ἐν τῇ Περσίδι Κάρτιοι) Rectè Xylander etiam hîc Κύρτιοι legit ut paulò antè. Cyrtios historiæ multis locis commemorant. *Casaub.*

2. Καὶ Ἀμαρδοὶ (καὶ γὰρ οὕτω λέγονται οἱ Ἀμαρδοί) καὶ &c.) Legendum est, καὶ Μάρδοι (καὶ γὰρ οὕτω &c. Notare voluit Strabo, eos, quos paulò antè Amardos vocaverat, etiam Mardos appellari, quod verum est: & ita multis locis vocantur ab Herodoto & aliis. Sic diximus alibi Parnos vocari etiam Aparnos. At Xylander hæc non animadvertens, in solo spiritu differentiam positam esse putat quam hîc notat Strabo, nimis profectò frigidè. *Idem.*

3. Καταλύσασα τὴν τῶν Σύρων ἀρχήν. i. e. *Syrorum imperio everso)* Assyriorum, quomodo ipse exponit lib. XVI. p. 737. his ferè verbis: *Qui porro de Syrorum imperio scribunt, cum dicunt Medos quidem à Persis, Syros verò à Medis eversos,* non alios Syros intelligunt, ἀλλὰ τοὺς, ἐν Βαβυλῶνι καὶ Νίνῳ κατασκευασμένους τὸ βασίλειον, *quam eos qui Babylone & Nini regiam constituerant.* Bochart. Geog. Sacr. lib. II. c. 3. p. 72.

4. Ἀφαιρεθεῖσα τὴν τοσαύτην ἐξουσίαν Ἀστυάγου) Probo veterum lectionem, ἐπὶ Ἀστυάγου. Contigit enim Medici imperii eversio temporibus Astyagæ, qui fuit ultimus Medorum rex: vide historicos. *Casaub.*

A καὶ ἔτι τοῖς Παραιτακηνοῖς, οἳ συνάπτουσι Πέρσαις, ὀρεινοὶ καὶ αὐτοὶ, καὶ λῃστρικοί. Ἀπὸ δὲ τῶν ἄρκτων τοῖς ὑπεροικοῦσι τῆς Ὑρκανίας θαλάττης Καδουσίοις, καὶ τοῖς ἄλλοις, οὓς ἄρτι διήλθομεν. Πρὸς νότον δὲ τῇ Ἀπολλωνιάτιδι, ἣν Σιτακηνὴν ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ, [1] καὶ τῷ Ζάγρῳ, καθ' ἡμᾶς Σαβατικῇ κεῖται τῆς Μηδίας οὔσῃ, οἱ δὲ, τῆς Ἐλυμαΐας φασί· πρὸς δύσιν δὲ τοῖς Ἀτροπατίοις, καὶ τῶν Ἀρμενίων τισίν. Εἰσὶ δὲ καὶ Ἑλληνίδες πόλεις κτίσματα τῶν Μακεδόνων ἐν τῇ Μηδίᾳ, ὧν Λαοδίκειά τε, καὶ Ἀπάμεια, [2] καὶ ἡ πρὸς Ῥαγαῖς καὶ αὐτὴ Ῥάγεια, τὸ τοῦ Νικάτορος κτίσμα· ὃ ἐκεῖνος μὲν B Εὔρωπον ὠνόμασε, Πάρθοι δὲ Ἀρσακίαν, νοτιωτέραν οὖσαν τῶν Κασπίων πυλῶν * πεντακοσίοις που σταδίοις, [3] ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος * Ἀδραμυττηνός. * Ἡ πολλὴ μὲν οὖν ὑψηλή ἐστι, καὶ ψυχρά· τοιαῦτα δὲ, καὶ τὰ ὑπερκείμενα τῶν Ἐκβατάνων ὄρη, καὶ τὰ περὶ τὰς Ῥάγας, καὶ τὰς Κασπίους πύλας, καὶ καθόλου τὰ προσάρκτια μέρη τὰ ἐντεῦθεν, [4] μέχρι πρὸς τὴν * Ματιανὴν, καὶ τὴν Ἀρμενίαν· ἡ δ' * ἐπὶ ταῖς Κασπίοις πύλαις ἐν ταπεινοῖς ἐδάφεσι, καὶ κοίλοις οὖσα, εὐδαίμων σφόδρα ἐστὶ, καὶ πάμφορος πλὴν ἐλαίας· εἰ δὲ καὶ φύεταί που, ἀλιπής τέ ἐστι, καὶ ξηρά· ἱππόβοτος δὲ καὶ αὕτη ἐστὶ διαφερόντως, C καὶ ἡ Ἀρμενία· καλεῖται δέ τις καὶ λειμὼν Ἱππόβοτος, ὃν καὶ διεξίασιν οἱ ἐκ τῆς Περσίδος, καὶ Βαβυλῶνος εἰς Κασπίους πύλας ὁδεύοντες, ἐν ᾧ πέντε μυριάδας ἵππων θηλειῶν νέμεσθαι φασὶν ἐπὶ τῶν Περσῶν· εἶναι δὲ τὰς ἀγέλας ταύτας βασιλικάς. Τοὺς δὲ Νισαίους ἵππους οἷς ἐχρῶντο οἱ βασιλεῖς ἀρίστοις οὖσι καὶ μεγίστοις, οἱ μὲν ἐνθένδε λέγουσι τὸ γένος, οἱ δ' ἐξ Ἀρμενίας· ἰδιόμορφοι δέ εἰσιν, ὥσπερ καὶ οἱ Παρθικοὶ λεγόμενοι νῦν παρὰ τοὺς Ἑλλαδικοὺς, καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς παρ' ἡμῖν· καὶ τὴν βοτάνην δὲ, τὴν μάλιστα τρέφουσαν τοὺς ἵππους ἀπὸ τοῦ πλεονάζειν ἐνταῦθα ἰδίως Μηδικὴν καλοῦμεν. D

* Manuff. ὀκτακοσίοις.
p. 525.
* Manuff. Ἀρτεμησειvος & ὁ Ἀρταμύθινος. Lego, Ἀρτεμιτηνός.
* Scripti Ματιανήν.
* Scripti ὑπὸ ταῖς Κασπίοις.

A ac Paraetacenis praeterea, qui contigui Persis, ipsi quoque montana incolunt, & latrocinia exercent. Versus Septentrionem autem Cadusiis, qui supra Hyrcanum mare habitant, aliisque nuper dictis. Versus meridiem Apolloniatide, quam Sitacenam antiqui dixerunt, & Zagro nostro tempore Sabatica sita est, Mediae alii Elymaeis tribuunt: versus occasum Atropatiis, & Armeniis quibusdam. Sunt & Graecanicae urbes in Media, à Macedonibus conditae, Laodicea, Apamea, & apud Ragas à Nicatore condita Rageja. quam B ipse Europum appellavit, Parthi Arsaciam, versus meridiem à Caspiis portis distitam 10 circiter stadiis, ut tradit Apollodorus Adramyttenus. Magna sui parte Media sublimis est, & frigida. ac tales sunt etiam supra Ecbatana siti montes, & apud Ragas, Caspiasque portas, atque in universum septentrionalia loca usque ad Matianam & Armeniam. Ad Caspias portas solum humile & in convalle situm, uberrimum est, & omnium ferax, dempta olea: quae etsi seritur alicubi, arida & pinguedinis expers nascitur. Haec regio (ut & C Armenia) equis alendis excellit: & inde quoddam pratum Hippobotum dicitur, per quod transeunt qui à Perside & Babylonia ad Caspias proficiscuntur: in eo ali ajunt L millia equarum è Persis, esseque armenta ea regia. 5 Nisaeos equos, quibus reges utuntur, optimis & maximis, quidam hinc peti ajunt, alii ex Armenia. Forma sunt peculiari, ut & qui nunc Parthici dicuntur, à Graecanicis aliisque nostratibus diversa. Sed & herbam, quae maximè equos alit, ex eo, quod ibi abundat, peculiariter Medicam appellamus. D

1. *Καὶ τῷ Ζάγρῳ καθ' ἡμᾶς σαβατικῇ κεῖται*) Corruptissimum locum sic emendabis ex manuscriptorum auctoritate, *καὶ τῷ Ζάγρῳ καθ' ὃ ἡ Μασσαβατικὴ κεῖται.* Massabaticae etiam libro XVI. pag. 745. meminit, ubi docet Elymaeae provincias esse duas, Gabianam & Massabaticam. Meminit & Dionysius Afer. ℣. 1014.

Αὐτὰρ ὑπὲρ Βαβυλῶνος ἐπὶ πνοιὴν βορέαο
Κισσοὶ, Μεσσαβάται τε, Χαλωνῖταί τε νέμονται. i. e.
Ceterum supra Babylonem, ad flatum boreae
Cissi, Messabatae, Chalonitaeque habitant.

Ptolemaeus in descriptione Persidis de Paraetacena loquens, quae est pars Persidis, *ἧς εἰσιν ἀπὸ μεσημβρίας Μεσσαβάται.* *Casaub.*

2. *Καὶ ἡ πρὸς Ῥαγαῖς καὶ αὐτὴ Ῥάγαια*) Malim *αὐτὴ Ῥάγα.* Stephanus, *Ῥάγα πόλις ἐν Μηδίᾳ.* *Idem.*

3. *Ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος Ἀδραμυττηνὸς*) Ecce iterum Adramyttenus vocatur hic, qui erat Artemita, ut supra docuimus. Lego ut ibi, *Ἀρταμιτηνὸς*, vel *Ἀρτεμιτηνός*. Juvant libri veteres, qui habent partim *Ἀρτεμησεινὸς* partim *ὁ Ἀρταμύθενος*. *Id.* Vide & supra p. 516. extr. ubi quae notavit Holsten. ex hac Cas. nota mutuatus est, nulla tamen mentione ejus facta. *Scherp.*

4. *Μέχρι πρὸς τὴν Ματιανὴν*) Manuscripti *Μαντιανὴν*, & ita multis locis. Sanè & apud Polib. lib. v. sic scribitur. *Idem.*

5. *Nisai equi*) Epitomae, etiam scriptae, *Νησαῖοι* habent, itemque Stephanus, ubi ordo litterarum lectionem stabilit, & supra quoque hoc ipso libro Nesaea Hyrcaniae vicina legebatur: fortasse alia. Certè Plin. VI. 25. Nisaeam legit Parthiae adscribens. Ita, & Nisaeos equos legit etiam Eustath. in Iliad. ζ. 558. & in Dionysium. & apud Plutar. in Pyrrho est *Νισαῖος ἵππος*, itaque hos sequor cum & infrà sic legatur. *Xyl.*

1. Φέρει

Silphium quoque fert Media, unde Medico ſucco nomen. Is longè deterior Cyrenaico, interdum etiam ei anteit bonitate: ſive id locorum differentia facit, ſive ſpecies plantæ variat, ſive qui ſuccum colligunt & conficiunt ad reponendum, & ad uſum, hoc præſtant. Talis ergo eſt Media. Quo ad magnitudinem, æquali ferè eſt longitudine atque latitudine: hæc maxima videtur à tranſitu Zagri (portam Mediam nominant) uſque ad portas Caſpias per Sigrianam, ſtadiorum quater mille &c. Magnitudini & potentiæ regionis ejus reſpondet tributorum quoque hiſtoria. Nam cùm Cappadocia conferat Perſis quotannis ultra cenſum argenteum, equos CIↃ IↃ, mulos bis mille, oves IↃↃↃ: ferè duplum hujus Medi pendebant. Mores ferè communes ſunt Medis atque Armeniis: quia & regio adſimilis eſt. Medos tamen principes auctoreſque fuiſſe & his iſtorum ferunt, & Perſis, qui Media occupata in dominationem Aſiæ ſucceſſerunt. Nam qui nunc dicitur Perſicus veſtitus, & ſagittandi ac rei equeſtris ſummum ſtudium, regumque cultus, ornatus, & honores quaſi divini regibus ab ſubditis qui habentur, à Medis ſunt profecta. Idque verum eſſe, maximè è veſtitu apparet: nam tiara, pileus, manicatæ tunicæ, & anaxyrides (*ſive ea ſunt braccæ*) in frigidis locis & aquilonaribus, ut ſunt Mediæ, geſtamen ſunt commodum, in auſtrinis minime. Perſæ autem habitationem ſuam ut plurimam habent ad Rubrum mare, meridionaliores Babyloniis & Suſiis. ſed everſis Medis, etiam quædam Mediæ contermina in ſuam redegerunt poteſtatem. Sed victoribus ita ob

A [1] Φέρει δὲ καὶ σίλφιον ἡ χώρα, ἀφ' οὗ ὁ Μηδικὸς καλούμενος ὀπὸς, [2] πολὺ λειπόμενος τοῦ Κυρηναϊκοῦ· ἔστι δ' ὅτε καὶ διαφέρων ἐκείνου· εἴτε παρὰ τὰς τῶν τόπων διαφορὰς, εἴτε τοῦ φυτοῦ κατ' εἶδος ἐξαλλάττοντος, εἴτε καὶ παρὰ τοὺς ὀπίζοντας, καὶ σκευάζοντας, ὥστε συμμένειν πρὸς τὴν ἀπόθεσιν, καὶ τὴν χρείαν. Τοιαύτη * μέν τις ἡ χώρα· τὸ δὲ μέγεθος πάρισόν πως ἐστὶν εἰς πλάτος, καὶ μῆκος. δοκεῖ δὲ μέγιστον εἶναι πλάτος τῆς Μηδίας, τὸ ἀπὸ τῆς τοῦ Ζάγρου ὑπερθέσεως, ἥπερ καλεῖται Μηδικὴ πύλη, εἰς Κασπίους πύλας διὰ τῆς Σιγριανῆς σταδίων τετρακισχιλίων ἑκατόν. Τῷ δὲ μεγέθει καὶ δυνά-
B μει τῆς χώρας ὁμολογεῖ καὶ ἡ περὶ τῶν φόρων ἱστορία. Τῆς γὰρ Καππαδοκίας παρεχούσης τοῖς Πέρσαις κατ' ἐνιαυτὸν πρὸς τῷ ἀργυρικῷ τέλει ἵππους χιλίους καὶ πεντακοσίους, * ἡμιόνους δὲ δισχιλίους, προβάτων δὲ πέντε μυριάδας, διπλάσια σχεδόν τι τούτων ἐτέλουν οἱ Μῆδοι. * Ἔθη δὲ τὰ πολλὰ μὲν * τὰ αὐτὰ τούτοις τε, καὶ τοῖς Ἀρμενίοις, διὰ τὸ καὶ τὴν χώραν παραπλησίαν εἶναι. Τοὺς μέντοι Μήδους ἀρχηγέτας εἶναί φασι, καὶ τούτοις, καὶ ἔτι πρότερον Πέρσαις τοῖς ἔχουσιν αὐτοὺς, καὶ διαδεξαμένοις τὴν τῆς Ἀσίας ἐξουσίαν· Ἡ γὰρ νῦν λεγομένη Περσικὴ στολὴ, καὶ ὁ τῆς τοξικῆς, καὶ ἱππικῆς ζῆλος,
C καὶ ἡ περὶ τοὺς βασιλέας θεραπεία, καὶ κόσμος καὶ σεβασμὸς θεοπρεπὴς παρὰ τῶν ἀρχομένων, εἰς τοὺς Πέρσας παρὰ τῶν Μήδων ἀφῖκται· καὶ ὅτι p. 526.
τοῦτ' ἀληθὲς, ἐκ τῆς ἐσθῆτος μάλιστα δῆλον. [3] Τιάρα γάρ τις καὶ κίδαρις, καὶ πῖλος, καὶ χειριδωτοὶ χιτῶνες, καὶ ἀναξυρίδες, ἐν μὲν τοῖς ψυχροῖς τόποις, καὶ προσβόρροις, ἐπιτήδειά ἐστι φορήματα, οἷοί εἰσιν οἱ Μηδικοί· ἐν δὲ τοῖς νοτίοις ἥκιστα· οἱ δὲ Πέρσαι τὴν πλείστην οἴκησιν ἐπὶ τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάττῃ κέκτηνται, μεσημβρινώτεροι καὶ Βαβυλωνίων ὄντες, καὶ Σουσίων· μετὰ δὲ τὴν κατάλυσιν τὴν τῶν Μήδων προσεκτήσαντό τινα καὶ τῶν προσαπτομένων Μηδίᾳ· ἀλλ' οὕτως ἐφάνη

* Scripti, μέντοι τίς.

* Vulgò, ἡμιόνων.

* Manuſſ. ἔθηκε δέ.

* Vulgò, πολλὰ μὲν τούτοις εἶναι quoque deficiente.

1. Φέρει δὲ καὶ σίλφιον ἡ χώρα, ἀφ' οὗ ὁ Μηδικὸς καλούμενος ὀπὸς, πολὺ λειπόμενος τοῦ Κυρηναϊκοῦ, ἔστι δ' ὅτε καὶ διαφέρων ἐκείνου. *Silphium quoque fert Media, unde Medico ſucco nomen, is longè deterior Cyrenaico, interdum ei anteit bonitate.*) Τὴν φράσιν ſi ſpectes, ut recte viri maximi, videbitur legendum, οὐ πολὺ λειπόμενος, *non multum deterior* Cyrenaico, interdum præſtantior. quod plane eſſet contra Dioſcoridem, & veteres omnes. Omnes tamen, ut iidem obſervarunt, codices habent πολὺ λειπόμενος, nullus vocem οὐ agnoſcit, ne quidem epitome. Contra apud Stephanum περὶ πόλεων legitur Μηδία, ὁ Μηδικὸς ὀπὸς, ἢ Μηδικὴ βοτάνη. Στράβων· φέρει δὲ σίλφιον ἡ χώρα. ἀφ' οὗ ὁ Μηδικὸς καλούμενος ὀπὸς, οὐ πολὺ λειπόμενος τοῦ Κυρηναικοῦ. *Media-- Medicus ſuccus, vel Medica herba. Strabo ait, Mediam ferre ſilphium, cujus ſuccus vocatur Medicus, præſtantia non multum à Cyrenaico recedens.* Vulgata
D ergo lectio corrupta, quod & ſenſus docet. *Bodæus à Stapel. in Theophraſt. hiſt. plant. lib. 6. p. 592.* Succi Medici meminit Euſtathius ad Dionyſ. ☧. 1017.

2. Πολὺ λειπόμενος τοῦ Κυρηναϊκοῦ) Si ſpectes τὴν φράσιν, videbitur legendum οὐ πολὺ λειπόμενος. Nihil tamen cenſeo temere mutandum: nam ſic quoque eſt in Epitome: nec variant libri veteres, quos quidem ſciam. Vide Dioſcoridem & Plinium. *Caſaub.*

2. Πολὺ λειπόμενος τοῦ Κυρηναϊκοῦ) Negatio ante πολὺ λειπόμενος deſideratur, ſed reponenda tum poſtulante ſenſu, tum flagitante hoc loco, quare legendum, οὐ πολὺ λειπόμενος τοῦ Κυρηναϊκοῦ. *Holſtein. in Stephan. p. 207.*

3. Τιάρα γάρ τις καὶ Κίδαρις) Quam formam tiara & Cidaris habuerit, quique eam geſſerint, doctiſſime exponit *Julius Cæſar Bulengerus de Veſt. Pontif. Epiſc. & Sac. lib. 1. c. 5.*

1. *Kai*

σεμνὰ, καὶ τοῦ βασιλικοῦ προσχήματος οἰκεῖα A τὰ ἔθη τοῖς νικήσασι, [1] καὶ τὰ τῶν νικηθέντων, ὥστ' ἀντὶ γυμνητῶν, καὶ ψιλῶν, θηλυστολεῖν ὑπομεῖναι, καὶ κατηρεφεῖς εἶναι τοῖς σκεπάσμασι. Τινὲς δὲ Μήδειαν καταδεῖξαι τὴν ἐσθῆτα ταύτην φασὶ, δυναστεύσασαν τοῖς τόποις καθάπερ Ἰάσονα, καὶ ἐπικρυπτομένην τὴν ὄψιν, ὅτε ἀντὶ τοῦ βασιλέως ἐξίοι· * τοῦ μὲν Ἰάσονος ὑπομνήματα εἶναι τὰ Ἰασόνια Ἡρῷα, τιμώμενα σφόδρα ὑπὸ τῶν βαρβάρων· ἔστι δὲ καὶ ὄρος μέγα ὑπὲρ τῶν Κασπίων πυλῶν ἐν ἀριστερᾷ, καλούμενον Ἰασόνιον· τῆς δὲ Μηδείας, τὴν ἐσθῆτα, καὶ τοὔνομα τῆς χώρας· λέγεται δὲ καὶ Μῆδος υἱὸς αὐτῆς, διαδέξασθαι τὴν ἀρχὴν, B καὶ τὴν χώραν ἐπώνυμον αὐτοῦ καταλιπεῖν. Ὁμολογεῖ δὲ τούτοις, καὶ τὰ κατὰ τὴν Ἀρμενίαν Ἰασόνια, καὶ τὸ τῆς χώρας ὄνομα, καὶ ἄλλα πλείω, περὶ ὧν ἐροῦμεν. Καὶ τοῦτο δὲ Μηδικὸν, τὸ βασιλέα αἱρεῖσθαι τὸν ἀνδρειότατον, ἀλλ' οὐ πᾶσιν, ἀλλὰ τοῖς ὀρείοις· μᾶλλον δὲ τὸ τοῖς βασιλεῦσιν πολλὰς εἶναι γυναῖκας· τοῖς δ' ὀρείοις, τῶν Μήδων καὶ πᾶσιν ἔθος τοῦτο, [2] ἐλάττους δὲ * τῶν ἑπτὰ οὐκ ἔξεστιν· ὡς δ' αὔτως τὰς γυναῖκας φασὶν ἐν καλῷ τίθεσθαι, ὅτι πλείστους νέμειν ἄνδρας, τῶν πέντε δὲ ἐλάττους, συμφορὰν ἡγεῖσθαι. Τῆς δ' ἄλλης Μηδίας εὐδαιμονούσης τελέως, λυπρά ἐστιν ἡ προσάρκτιος ὀρεινή· σιτοῦνται C οὖν ἀπὸ ἀκροδρύων, ἔκ τε μήλων ξηρῶν κοπέντων ποιοῦνται μάζας· ἀπὸ δ' ἀμυγδάλων φρυχθέντων ἄρτους· ἐκ δὲ ῥιζῶν τινῶν, οἶνον ἐκθλίβουσι· κρέασι δὲ χρῶνται θηρίοις· ἥμερα δὲ οὐ τρέφουσι θρέμματα. Τοσαῦτα καὶ περὶ Μήδων φαμέν· [3] περὶ δὲ τῶν Μηδικῶν καὶ κοινῇ τῆς συμπάσης Μηδίας, [4] ἐπειδὴ * ταῦτα τοῖς Περσικοῖς γεγένηται διὰ τὴν τῶν Περσῶν ἐπικράτειαν, ἐν τῷ περὶ ἐκείνων λόγῳ φήσομεν.

Τῆς δ' Ἀρμενίας τὰ μὲν νότια προβέβληται τὸν Ταῦρον, διείργοντα αὐτὴν ἀφ' ὅλης τῆς μεταξὺ Εὐφράτου καὶ τοῦ Τίγριδος, ἣν Μεσο-
p. 527. ποταμίαν καλοῦσι· τὰ δὲ ἑωθινὰ τῇ Μηδίᾳ συνάπτει D τῇ μεγάλῃ, καὶ τῇ Ἀτροπατηνῇ. Προσάρκτια δέ ἐστι τὰ ὑπερκείμενα τῆς Κασπίας θαλάττης ὄρη τὰ τοῦ Παραχοάθρα, καὶ Ἀλβανοὶ, καὶ Ἴβηρες, καὶ ὁ Καύκασος ἐγκυκλούμενος τὰ ἔθνη ταῦτα, καὶ συνάπτων τοῖς Ἀρμενίοις, συνάπτων δὲ καὶ τοῖς Μοσχικοῖς ὄρεσι, καὶ Κολχικοῖς μέχρι

* Manusc. Τοῦ μὲν Ἰάσονος φασὶ ὑπ.

* Manusc. τῶν πέντε.

* Lego, ταυτά.

majestatem & regio ornatui convenientem dignitatem placuerunt à victis Medis recepta, ut nuditate & levissimo vestitui muliebrem stolam ac vestem ad talos dependentem prætulerint. Sunt qui tradant, Medeam dominio istarum regionum cum Jasone potitam vestem illam excogitavisse, & quoties præter regem exiret, faciem velasse. Ac Jasonis quidem monimentum esse sacella Jasonia, quæ religiosissimè à barbaris coluntur. (Est & magnus mons supra Caspias portas ad lævam, qui Jasonium vocatur.) Medeæ autem vestem & nomen regionis. dicunt etiam Medum ejus filium in regnum successisse, ac provinciæ ei nomen à se factum reliquisse. Cum his consentiunt etiam Jasonia Armeniæ, nomenque regionis, & plura alia, de quibus suo dicemus loco. Id quoque Medorum est, regnum fortissimo deferre: neque tamen omnes hoc servant, sed montani: magis etiam hoc ut rex multas habeat uxores: quem quidem morem omnes Medi montani tenent: neque licet pauciores habere mulieres, quam septem. Mulieres quoque in parte felicitatis ponere ajunt alere quamplurimos viros: intra quinque, id verò calamitosum deputare. Cùm autem reliqua Media omnium rerum abundet copia, montana versus septentrionem sterilia sunt: itaque vescuntur arborum frugibus, & mazas faciunt ex aridis pomis conscissis, panesque è tostis amygdalis: & vinum è radicibus quibusdam exprimunt: carnibus aluntur ferinis, pecus cicur non educant. Tantum de Medis: de Medicis, quæ universæ communia sunt Mediæ, quoniam Persarum dominatione hæc Persis subsunt, suo dicemus loco.

Armeniæ partes versus meridiem vergentes, ante se situm habent Taurum montem, qui à tota eas regione dirimit quæ inter fluvios Euphratem & Tigrim intercepta, inde Mesopotamiæ nomen gerit. Orientalia Mediam attingunt cùm magnam, tum Atropatenam. Versus septentrionem sunt montes, qui Caspio imminent mari Parachoathri: tum Albani, Iberi, & Caucasus cicumdans istas gentes, Armeniamque attingens, cumque Moschicis etiam coiens, & Colchicis, usque

1. Καὶ τὰ τῶν νικηθέντων) Lege τὰ μὲν νικηθ sine καί. *Casaub.*

2. Ἐλάττους δὲ τῶν ἑπτὰ οὐκ ἔξεστι) Lege cum veteribus τῶν πέντε. quam lectionem etiam Eustathius in Dionys. ℣. 1017. confirmat. *Idem.*

3. Περὶ δὲ τῶν Μηδικῶν) Manuscr. Νομαδικῶν perperam: Medica vocat Medorum instituta, vel historiam imperii Medici. *Idem.*

4. Ἐπειδὴ ταῦτα τοῖς Περσικοῖς γεγένηται) Lege ταυτὰ τοῖς Π. Sensus est, quoniam eadem fuêre Medorum olim, quæ postea Persarum instituta, ideo quum de Persicis agemus, conjungemus & Medica. Ut sit sensus, quem Xylander elicit, alia lectione opus est. *Idem.*

:os qui Tibareni* dicuntur. Ab oc-
ı cum istæ sunt gentes, tum Pa-
dres mons, & Cydises usque ad Ar-
niam minorem, & Euphratis al-
m, quo Armenia à Cappadocia
Commagena distinguitur Etenim
phrates in septentrionali latere Tau-
scaturiens, ab initio versus ortum
ıt per Armeniam: deinde ad au-
um se convertens, Taurum secat
:er Armeniam, Cappadociam, &
ommagenam: inde se provehens, ubi
Assyriam venit, flectit sese versus hybernum ortum, usque ad Babylonem, & cum Tigri conjunctus Mesopotamiam includit: ambo autem in Persicum deferuntur sinum, Omnia hæc in orbem Armeniæ circumposita, montosa ferè sunt & aspera: demtis iis quæ aliquantum ad Mediam inclinant. Rursum si à Tauro initium sumas ab ea parte, quæ trans fluvium Euphratem opposita est Commagenæ & Melitenæ, Masius mons est, imminens supernè Mygdonibus in Mesopotamia versus Austrum sitis, in quibus est Nisibis. Septentrionem versus Sophena est, Masium inter & Antitaurum: qui ab Euphrate & Tauro intium sumens, in partes Armeniæ orientales desinit, mediam transiens Sophenam: & ab altera parte Acilisenam habens, sitam inter Taurum & Euphratem, priusquam ille ad Mespotamiam versus meridiem sese convertit. Regia Sophenes est Carcathiocerta. Supra Masium longè versus orientem juxta Gorgodylenam Niphates est: deinde Abus, unde Euphrates Araxesque prolabuntur, versus occasum alter, alter versus ortum: deinde Nibarus usque ad Mediam porrigitur. Diximus de Euphratis fluxu. Araxes versus ortum latus usque ad Atropatenam, ad occasum deinde & septentriones inclinat: ac primùm Azaram præterfluit, deinde Artaxata Armeniæ urbem: pòst per Araxenum campum in Caspium affunditur mare. In ipsa autem Armenia multi sunt montes,

A τῶν καλουμένων * Τιβαρηνῶν. Ἀπὸ δὲ τῆς ἑσπέρας ταῦτά ἐστι τὰ ἔθνη, καὶ ὁ * Παρυάδρης, καὶ ὁ Σκυδίσης μέχρι μικρᾶς Ἀρμενίας, καὶ τοῦ Εὐφράτου ποταμίας, ἣ διείργει τὴν Ἀρμενίαν ἀπὸ τῆς Καππαδοκίας, καὶ τῆς Κομμαγηνῆς. Ὁ γὰρ Εὐφράτης ἀπὸ τῆς βορείου πλευρᾶς τοῦ Ταύρου τὰς ἀρχὰς ἔχων, τὸ μὲν πρῶτον ῥεῖ πρὸς δύσιν διὰ τῆς Ἀρμενίας, εἶτ' ἐπιστρέφει πρὸς νότον καὶ διακόπτει τὸν Ταῦρον, μεταξὺ τῶν Ἀρμενίων τε, καὶ Καππαδοκῶν καὶ Κομμαγηνῶν· ἐκπεσὼν δ' ἔξω, καὶ γενόμενος κατὰ τὴν Συρίαν ἐπιστρέφει πρὸς χειμερινὰς ἀνατολὰς μέχρι Βαβυλῶνος, καὶ ποιεῖ τὴν Μεσοποταμίαν πρὸς τὸν Τίγριν· ἀμφότεροι δὲ
B τελευτῶσιν εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον. Τὰ μὲν δὴ κύκλῳ * ταῦτα, ὀρεινὰ σχεδόν τι πάντα καὶ τραχέα, πλὴν τῶν πρὸς τὴν Μηδίαν κεκλιμένων ὀλίγων. Πάλιν δὲ τοῦ λεχθέντος Ταύρου τὴν ἀρχὴν λαμβάνοντος ἀπὸ τῆς περαίας τῶν Κομμαγηνῶν καὶ τῶν Μελιτηνῶν, ἣν ὁ Εὐφράτης ποιεῖ, Μάσιον μέν ἐστι τὸ ὑπερκείμενον ὄρος τῶν ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ Μυγδόνων ἐκ νότου, ἐν οἷς ἡ Νίσιβις ἐστίν· ἐκ δὲ τῶν προσαρκτίων μερῶν ἡ Σωφηνὴ κεῖται. μεταξὺ τοῦ τε Μασίου, καὶ τοῦ Ἀντιταύρου· οὗτος δὲ ἀπὸ τοῦ Εὐ-
C φράτου, καὶ τοῦ Ταύρου τὴν ἀρχὴν λαβών, τελευτᾷ πρὸς τὰ ἑῷα τῆς Ἀρμενίας, ἀπολαμβάνων μέσην τὴν Σωφηνήν, [1] ἐκ θατέρου δὲ μέρους ἔχων τὴν Ἀκιλισηνήν, μεταξὺ ἱδρυμένην [2] τοῦ Ταύρου τε, καὶ τοῦ Εὐφράτου Μεσοποταμίας, πρὶν ἢ κάμπτειν αὐτὴν ἐπὶ νότον. Βασίλειον δὲ τῆς Σωφηνῆς Καρκαθιόκερτα. Τοῦ δὲ Μασίου ὑπέρκειται πολὺ πρὸς ἕω κατὰ τὴν Γοργοδυληνὴν ὁ Νιφάτης, εἶτ' ὁ Ἄβος, ἀφ' οὗ καὶ ὁ Εὐφράτης ῥεῖ καὶ ὁ Ἀράξης, ὁ μὲν πρὸς δύσιν, ὁ δὲ πρὸς ἀνατολάς· εἶθ' ὁ Νίβαρος μέχρι τῆς Μηδείας παρατείνει. Ὁ μὲν οὖν Εὐφράτης εἴρηται ὃν τρόπον
D ῥεῖ. Ὁ δὲ Ἀράξης πρὸς τὰς ἀνατολὰς ἐνεχθεὶς μέχρι τῆς Ἀτροπατηνῆς, κάμπτει πρὸς δύσιν καὶ πρὸς ἄρκτους· καὶ παραρρεῖ τὰ Ἄζαραν πρῶτον, εἶτ' Ἀρτάξατα πόλιν Ἀρμενίων· ἔπειτα διὰ τοῦ Ἀραξηνοῦ πεδίου, πρὸς τὸ Κάσπιον ἐκδίδωσι πέλαγος. Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ Ἀρμενίᾳ πολλὰ μὲν ὄρη,

* Scripti, q. Τιβαρῶν. q. Τιβανῶν.
* Scripti, Γαρύδρης.
* Scripti, τοιαῦτα.

1. Ἐκ θατέρου δὲ μέρους ἔχων τὴν Ἀκιλισηνήν, μεταξὺ ἱδρυμένην τοῦ Ταύρου τε, καὶ τοῦ Εὐφράτου Μεσοποταμίας, πρὶν ἢ κάμπτειν αὐτὴν ἐπὶ νότον) Locus est insigniter corruptus, quem feliciter sic restituo: μεταξὺ ἱδρυμένην τοῦ Ταύρου τε καὶ τῆς τοῦ Εὐφράτου ποταμίας πρὶν κάμπτειν αὐτὴν ἐπὶ νότον. Nullam heîc Mesopotamia sedem habere potest. Per ποταμίαν Euphratis alveum ejus intelligit. Et sic eadem pagina loquutus est, μέχρι μικρᾶς Ἀρμενίας καὶ τῆς τοῦ Εὐφράτου ποταμίας. Quin Taurus mons, eodem Strabone teste, continuis jugis latus meridionale Armeniæ majoris à Mesopotamia separabat. *Salmas. Exer. Plin. Edit. Ultraj. p. 437. & 438.*

2. Τοῦ Ταύρου τε καὶ τοῦ Εὐφράτου Μεσοποταμίας) Locus corruptus. In veteribus ita legitur, τοῦ ταύρου τε καὶ τῆς τοῦ Εὐφράτου Μεσοποταμίας, quæ lectio & ipsa est corrupta. Lego autem, καὶ τοῦ Εὐφράτου καὶ τῆς Μεσοπ. *Casaub.*

p. 528.

A πολλὰ δὲ ὀροπέδια, ἐν οἷς οὐδ᾽ ἄμπελος φύεται ῥᾳδίως· πολλοὶ δ᾽ αὐλῶνες, οἱ μὲν μέσως, οἱ δὲ καὶ σφόδρα εὐδαίμονες· καθάπερ τὸ Ἀραξηνὸν πεδίον, δι᾽ οὗ ὁ Ἀράξης ποταμὸς ῥέων εἰς τὰ ἄκρα τῆς Ἀλβανίας, * εἰς τὴν Κασπίαν ἐμπίπτει θάλασσαν· καὶ μετὰ ταῦτα ἡ Σακασσηνὴ, καὶ αὐτὴ τῇ Ἀλβανίᾳ πρόσχωρος καὶ τῷ Κύρῳ ποταμῷ· εἶθ᾽ ἡ Γωγαρηνή. Πᾶσα γὰρ ἡ χώρα αὕτη καρποῖς τε, καὶ τοῖς ἡμέροις δένδροις, καὶ τοῖς ἀειθαλέσι πληθύει. Φέρει δὲ καὶ * ἐλαίας· [1] ἔστι δὲ καὶ * ἡ Φαυηνὴ τῆς Ἀρμενίας ἐπαρχία· καὶ ἡ Κωμισηνὴ, καὶ Ὀρχιστηνὴ, πλείστην ἱππείαν παρέχουσα. Ἡ δὲ Χορζηνὴ, καὶ Καμβυσηνὴ προσβορώταταί εἰσι, B καὶ νιφόβολοι μάλιστα, συνάπτουσαι τοῖς Καυκασίοις ὄρεσι, καὶ τῇ Ἰβηρίᾳ, καὶ τῇ Κολχίδι· ὅπου φασὶ κατὰ τὰς ὑπερβολὰς τῶν ὀρῶν πολλάκις, [3] καὶ συνοδίας ὅλας * τῶν ὀρῶν ἐν τῇ χιόνι καταπίνεσθαι, νιφετῶν γινομένων ἐπὶ πλέον· ἔχειν δὲ καὶ βακτηρίας πρὸς τοὺς τοιούτους κινδύνους παρεξαίροντας εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, ἀναπνοῆς τε χάριν, καὶ τοῦ διαμηνύειν τοῖς ἐπιοῦσιν, ὥστε βοηθείας τυγχάνειν, ἀνορύττεσθαι, καὶ σώζεσθαι. Ἐν δὲ τῇ χιόνι βώλους πήγνυσθαι φασὶ κοίλας * περιεχούσας χρηστὸν ὕδωρ, ὡς ἐν χιτῶνι· [4] καὶ τὰ ζῶα δὲ ἐν αὐτῇ γεννᾶσθαι· καλεῖ δὲ σκώληκας Ἀπολλωνίδης, C Θεοφάνης δὲ [5] θρῖπας· καὶ τούτοις ἀπολαμβάνεσθαι χρηστὸν ὕδωρ, περισχισθέντων δὲ τῶν χιτώνων πίνεσθαι· τὴν δὲ γένεσιν τῶν ζώων τοιαύτην εἰκάζουσιν, οἵαν τὴν τῶν κωνώπων ἐκ τῆς ἐν τοῖς μετάλλοις φλογὸς, καὶ τοῦ [6] φεψάλου. Ἱστοροῦσι δὲ τὴν Ἀρμενίαν μικρὰν πρότερον οὖσαν, αὐξηθῆναι διὰ τῶν περὶ Ἀταξίαν, καὶ Θαριάδην· οἳ πρότερον μὲν ἦσαν Ἀντιόχου τοῦ μεγάλου στρατηγοὶ, βασιλεύσαντες δ᾽ ὕστερον μετὰ τὴν ἐκείνου ἧτταν, ὁ μὲν, τῆς Σωφηνῆς καὶ τῆς * [7] Ἀκιλισηνῆς καὶ Ὀδομαντίδος, καὶ ἄλλων τινῶν, ὁ δὲ, τῆς περὶ Ἀρτάξατα, D συνηύξησαν, ἐκ τῶν περικειμένων ἐθνῶν ἀποτεμόμενοι μέρη· ἐκ Μήδων μὲν τήν τε Κασπιανὴν καὶ Φαυνῖτιν, καὶ Βασοροπέδαν· Ἰβήρων δὲ τήν τε παρώρειαν τοῦ Παρυάδρου, καὶ τὴν Χορζηνὴν καὶ Γωγαρηνὴν, πέραν οὖσαν τοῦ Κύρου.

* Scripti, καὶ τὴν Κ. ἐκπίπτει.

* Scripti, ἐλαίαν.

* Fortasse legendum, ἡ Σωφηνή.

* Scripti, κατὰ τὰ ὄρη.

* Scripti, παρεχούσας.

* Vulgò Ἀμισηνῆς.

multæ montanæ planicies, in quibus ne vitis quidem facilè nascatur. Multæ etiam convalles, aliæ mediocriter, aliæ admodum uberes: de quarum numero sunt Araxeni campi, per quos Araxes labens ad extremam Albaniæ in Caspium mare se effundit: ac postea Sacassena, ipsa etiam Albaniam attingens, & Cyrum fluvium. Sequitur Gogarena. Tota enim hæc regio fructibus & arboribus abundat mansuetis, itemque semper virentibus: oleæ etiam ferax est. His adnumera Phanenam Armeniæ provinciam, & Comisenam, & Orchistenam, quæ plurimum præbet equitatum. [2] Chorzena & Cambysena maxime sunt sitæ versus septentrionem, ideòque etiam nivosissimæ, pertinentes ad Caucasi montana, Iberiamque, & Colchidem: ferunt ibi in trajectu montium totos comitatus interdum nivibus montanis absorberi, si quando ninxit vehementius: & ad hæc pericula sustinenda viatores habere baculos, quos in superficiem erigant: ut & respirare possint, & suum casum adventantibus significare: & quidem eos auxilium consequi, effodi, atque saluti restitui. Tradunt etiam in nive glebas coire cavas intus, aquam utilem tanquam in tunica continentes: & animalcula quoque in iis nasci, quæ vermes Apollonidæ vocantur, cossæ Theophani: in istis autem bonam aquam contineri, quæ scissis circum tunicis bibatur: ortum animalculorum talem conjiciunt, qualis est culicum in metallis è flamma & favilla. Memoriæ proditum est Armeniam, cùm olim fuisset parva, auctam fuisse Artaxiæ & Thariadæ opera. Hos, cum antè fuissent duces militiæ apud Antiochum Magnum, illo devicto ipsos regnum tenuisse, alteram Sophenæ, Acilisenæ, & Odomantidis: alterum circa Artaxata: & Armeniam auxisse, cum portiones circumjacentium ditionum ad se raperent. Medis ademisse Caspianam, Phauniten, & Basoropedam. Iberis quæ ad montes Paryadri & Chorzenam atque Gogarenam, quæ est trans Cyrum.

1. Ἔστι δὲ καὶ ἡ Φαυηνὴ τῆς Ἀρμενίας ἐπαρχία) ut phanos sive phannos paullò antè nusquam reperire nos diximus, sic nec Phanenem hanc alibi meminimus legere. Sophenem autem Armeniæ ἐπαρχίαν omnes commemorant: quare dubitari non ineptè potest, sitne hîc ita legendum. *Cas.*

2. *Chorzena*) Forte Chotarena Ptolemæi, sed de his vocabulis disputatur in thesauro nostro, seu onomastico Geographico. *Xyland.*

3. Καὶ συνοδίας ὅλας τῶν ὀρῶν) melius libri veteres κατὰ τὰ ὄρη. Similis est locus libro quarto, ubi de Alpibus. *Casaub.*

4. Καὶ τὰ ζῶα δ᾽ ἐν αὐτῇ γεννᾶσθαι) Lege doctissimi viri Hieron. Mercurialis Var. lectionum lib. III. cap. 14. *Idem.*

5. Θρῖπας·) pro ὀριπὰς, reposui θρῖπας & φεψάλου habent epitomæ. *Xyland.*

6. Φεψάλου.) Quid enim hic sit πέταλον. *Idem.*

7. Ἀκιλισηνῆς) Pro τῆς ἀμισηνῆς lego ἀκιλισηνῆς. *Idem.*

1. Παρχ-

Chalybibus & Mosynœcis Parenetam, & Xerxenam, quæ sunt parvæ Armeniæ confines, ejusque partes. Cataonibus Acilisenam & quod est ad Antitaurum regionis. Syris Tamoniten: ita ut eadem omnes utantur lingua. Urbes Armeniæ sunt Artaxata, quam & Artaxiasata vocant, conditam Artaxæ regi ab Annibale, qui utriusque auctor fuit............ 2 ad Araxen. Arxata sita est ad fines Atropatenæ. Artaxata autem ad campum Artaxenum condita est eleganter, regia Armeniæ. Jacet in cubito quodam peninsulam referente, cincta muri loco flumine, nisi quà isthmus est: is fossa & vallo includitur. Haud procul ab ea urbe sunt Babyrsa, & Olane, castella montana, ubi Tigranis & Artabagi gazæ adservabantur: fuerunt & alia supra Euphratem. Artageras ad defectionem perduxit Ador castelli præfectus: Cæsaris autem duces diuturna oppugnatione id ceperunt, murosque dejecerunt. ¶ Flumina Armeniæ sunt multa: notissima horum, in Euxinum mare exeuntia Phasis & Lycus: (pro quo non rectè Thermodontem Eratosthenes ponit.) in Caspium autem Cyrus & Araxes: in rubrum mare Euphrates & Tygris. ¶ Sunt & paludes in Armenia magnæ, quarum una est Mantiana, quam cæruleam interpretantur, maxima post Mæotidem, ut ajunt: aquæ salsæ, usque ad Atropatiam pertingens, in qua palude etiam sal coit. Arsena verò, quæ 3 & Thonitis, nitrosa est palus, ita ut eluat sordes vestium, ac fullonis operam iis purgandis præstet. itaque aqua ejus potui non est. Per hanc Tigris fertur, à Niphate monte ruens, neque miscetur paludi ob velocitatem, à qua ei nomen: nam sagittam Medi tigrin vocant. Tigris multorum generum pisces habet: palustres unius sunt formæ. In intimo paludis recessu Tigris in voraginem incidens, longòque spacio infra terram labens, apud Chalonitidem emergit.

A Χαλύβων δὲ, καὶ Μοσυνοίκων * 1 Παρυαδρῆτιν, καὶ Ξερξηνήν, ἃ τῇ μικρᾷ Ἀρμενίᾳ ἐστὶν ὅμορα, καὶ μέρη αὐτῆς ἐστί· καὶ Καταόνων δὲ Ἀκιλισηνήν, καὶ τὴν περὶ τὸν Ἀντίταυρον. Σύρων δὲ Ταμωνῖτιν, ὥστε πάντας ὁμογλώττους εἶναι. Πόλεις δ' εἰσὶν Ἀρμενίας, Ἀρτάξατά τε, ἣν καὶ Ἀρταξιάσατα καλοῦσιν Ἀννίβα κτίσαντος Ἀρταξίᾳ τῷ βασιλεῖ, * καὶ ἄρξατα ἀμφοτέρων, ἐπὶ τῷ Ἀράξῃ· ἡ μὲν Ἄρξατα πρὸς τοῖς ὅροις τῆς Ἀτροπατίας· ἡ δὲ Ἀρτάξατα, πρὸς τῷ Ἀραξηνῷ πεδίῳ, συνῳκισμένη καλῶς, καὶ βασίλειον οὖσα τῆς χώρας· κεῖται δ' ἐπὶ χερρονησιάζοντος ἀγκῶνος τὸ τεῖχος κύκλῳ περιβεβλημένον B τὸν ποταμόν, πλὴν τοῦ ἰσθμοῦ· τὸν ἰσθμὸν δ' ἔχει τάφρῳ καὶ χάρακι κεκλεισμένον· οὐ πολὺ δ' ἄπωθεν ἐστὶ τῆς πόλεως καὶ τὰ Τιγράνου καὶ Ἀρταβάσδου γαζοφυλάκια, φρούρια * ὀρεινά, * Βαβυρσά τε, καὶ Ὀλανή· ἦν δὲ καὶ ἄλλα ἐπὶ τῷ Εὐφράτῃ. Ἀρταγήρας δ' ἀπέστησε μὲν Ἄδωρ ὁ φρούραρχος. ἐξεῖλον δ' οἱ Καίσαρος στρατηγοὶ πολιορκήσαντες πολὺν χρόνον, καὶ τὰ τείχη καθεῖλον. Ποταμοὶ δὲ πλείους μέν εἰσιν ἐν τῇ χώρᾳ· γνωριμώτατοι δέ, Φᾶσις μὲν καὶ Λύκος, εἰς τὴν Ποντικὴν ἐκπίπτοντες θάλατταν. (Ἐρατοσθένης δ' ἀντὶ τοῦ Λύκου τίθησι Θερμώδοντα οὐκ εὖ·) εἰς τὴν Κασπίαν δὲ Κῦρος, καὶ C Ἀράξης· εἰς δὲ τὴν Ἐρυθρὰν, ὅ, τε Εὐφράτης, καὶ ὁ Τίγρις. Εἰσὶ δὲ καὶ λίμναι κατὰ τὴν Ἀρμενίαν μεγάλαι· μία μὲν ἡ Μαντιανή, Κυανεανὴ ἑρμηνευθεῖσα, μεγίστη, ὥς φασι μετὰ τὴν Μαιῶτιν ἁλμυροῦ ὕδατος, διήκουσα μέχρι τῆς Ἀτροπατίας, ἔχουσα καὶ ἁλοπήγια· ἡ δὲ Ἀρσηνή, ἣν καὶ Θωνῖτιν καλοῦσιν, ἐστὶ δὲ νιτρῖτις, τὰς δ' ἐσθῆτας ῥύπτει, καὶ διαξαίνει· διὰ δὲ τοῦτο καὶ ἄποτόν ἐστι τὸ ὕδωρ, φέρεται δὲ δι' αὐτῆς ὁ Τίγρις, ἀπὸ τῆς κατὰ τὸν Νιφάτην ὀρεινῆς ὁρμηθείς, ἄμικτον * φυλάττων τὸ ῥεῦμα διὰ τὴν ὀξύτητα· ἀφ' οὗ καὶ τοὔνομα, Μήδων τίγριν καλούντων τὸ τόξευμα· καὶ οὗτος μὲν ἔχει πολυειδεῖς ἰχθῦς· οἱ δὲ λιμναῖοι D ἑνὸς εἴδους εἰσί· κατὰ δὲ τὸν μυχὸν τῆς λίμνης εἰς βάραθρον ἐμπεσὼν ὁ ποταμὸς καὶ πολὺν τόπον ἐνεχθεὶς ὑπὸ γῆς, 4 ἀνατέλλει κατὰ τὴν * Χαλωνῖτιν·

* Scripti, Καρηνῆτιν.

p. 529.

* Manusc. καὶ Ἄρξατα ἀμφότερα, & ἀμφότεραι. quo modo legit prior interpr.

* Manusc. ἐρυμνά.

* Manusc. Βάρζυρσα.

* Vulgo, tantum φυλάττων διὰ τήν.

* Lego, Χαυωνῖτιν.

1. Παρυαδρῆτιν) Viri docti notant in scriptis esse Καρηνῆτιν. Sed typus hic non est usitatus provinciarum nominibus: & patet scribendum esse Καρηνῖτιν. Omnino illa ipsa est, quam Plinius *Caranitidem* vocat. *Salmas. Exerc. Plin. Edit. Ultraj. pag.* 440.

2. *Ad Araxen.*) Locus est mutilus. Pro ἀρταξιάσατα, ὦτα habet Stephanus. Artaxam è Lucullo Plutarchi castigo. *Xyland.*

3. *Thonitis*) Sic correxi è Dionysii periegesi, & Eustathio ejus interprete ibi. ψ. 987.

Ἔστι δέ τις κατὰ μέσσα περίτροχος ὕδασι λίμνη, Οὔνομα Θωνῖτις, i. e.

Est autem quædam in medio circumflua undis palus Nomine Thonitis.

Pro διαξαίνειν est διαξέει apud Eustathium, sed nostrum malo. *Idem.*

4. Ἀνατέλλει κατὰ τὴν Χαλωνῖτιν) Stephanus annotat partem Mediæ esse quæ Χαυωνῖτις appelletur: ex quo putavi aliquando scribendum hîc Χαυωνῖτις. Sed nihil est mutandum. Nam Chalonitis provincia est. Assyriæque hîc optimè quadrat, vide Plinium & infra ad lib. XVI. principium. *Casaub.*

4. Ἀνατέλλει κατὰ τὴν Χαλωνῖτιν) Docti equidem monent in Strabone legendum esse Χαυωνῖτιν, nihilo secius tamen retinenda est vox Χαλωνῖτις, quæ diversa est à Chauonitide. Hæc regio Mediæ. Illam disterminat à Media mons Zagrus. *Salmas. Ex. Plin. Edit. Ultraj. pag.* 488.

A ἐκεῖθεν δ' ἤδη πρὸς μὲν Ὦπιν, καὶ * τὸ τῆς Σεμιράμιδος διατείχισμα, ἐκεῖνός τι καταφέρεται, τοὺς Γορδυαίους ἐν δεξιᾷ ἀφεὶς, καὶ τὴν Μεσοποταμίαν ὅλην· καὶ Εὐφράτης τοὐναντίον ἐν ἀριστερᾷ ἔχων τὴν αὐτὴν χώραν· πλησιάσαντες δὲ ἀλλήλοις, καὶ ποιήσαντες τὴν Μεσοποταμίαν, ὁ μὲν διὰ Σελευκείας φέρεται πρὸς τὸν Περσικὸν κόλπον, ὁ δὲ, διὰ Βαβυλῶνος, καθάπερ εἴρηταί που ἐν τοῖς πρὸς Ἐρατοσθένην καὶ Ἵππαρχον λόγοις. Μέταλλα δ' ἐν μὲν τῇ Ὑσπιράτιδι ἐστι χρυσοῦ κατὰ τὰ Κάμβαλα· [1] ἐφ' ἃ * Μέμνονα ἔπεμψεν Ἀλέξανδρος μετὰ στρατιωτῶν· * ἀνήχθη δ' ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων· καὶ ἄλλα δ' ἐστὶ μέταλλα, [2] καὶ δὴ * τῆς ὀπάνδικος καλούμενος, ὃν δὴ καὶ * ἄρμενον καλοῦσι χρῶμα ὅμοιον κάλχῃ· B οὕτω δ' ἐστὶν ἱππόβοτος σφόδρα ἡ χώρα, καὶ οὐχ ἧττον τῆς Μηδίας, ὥστε οἱ Νισαῖοι ἵπποι καὶ ἐνταῦθα γίνονται, οἷσπερ οἱ Περσῶν βασιλεῖς ἐχρῶντο· καὶ ὁ σατράπης τῆς Ἀρμενίας τῷ Πέρσῃ κατ' ἔτος δισμυρίους πώλους τοῖς Μιθρακίνοις ἔπεμπεν. Ἀρταουάσδης δὲ Ἀντωνίῳ χωρὶς τῆς ἄλλης ἱππείας αὐτὴν τὴν κατάφρακτον ἑξακισχιλίαν ἵππων ἐκτάξας * ἐπέδειξεν ἡνίκα εἰς τὴν Μηδίαν ἐνέβαλε σὺν αὐτῷ. Ταύτης δὲ τῆς ἱππείας, οὐ Μῆδοι μόνοι, καὶ Ἀρμένιοι ζηλωταὶ γεγόνασιν, ἀλλὰ καὶ Ἀλβανοί· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι καταφράκτοις χρῶνται. C Τοῦ δὲ πλούτου καὶ τῆς χώρας τῆς δυνάμεως, σημεῖον οὐ σμικρὸν, ὅτι Πομπηΐου Τιγράνῃ τῷ πατρὶ τῷ Ἀρταουάσδου, τάλαντα ἐπιγράψαντος ἑξακισχίλια ἀργυρίου, διένειμεν αὐτίκα ταῖς δυνάμεσι τῶν Ῥωμαίων, στρατιώτῃ μὲν κατ' ἄνδρα πεντήκοντα δραχμὰς καὶ ἑκατὸν, ἑκατοντάρχῃ δὲ χιλίας, ἐπάρχῳ δὲ, καὶ χιλιάρχῳ τάλαντον. Μέγεθος δὲ τῆς χώρας Θεοφάνης ἀποδίδωσιν, εὖρος μὲν σχοίνων ἑκατὸν, μῆκος δὲ διπλάσιον· τιθεὶς τὴν σχοῖνον τετταράκοντα σταδίων· πρὸς ὑπερβολὴν δ' εἴρηκεν· ἐγγυτέρω δ' ἐστὶ τῆς ἀληθείας, μῆκος μὲν θέσθαι τὸ ὑπ' ἐκείνου λεχθὲν, εὖρος δὲ τὸ ἥμισυ ἢ μικρῷ πλεῖον. D Ἡ μὲν δὴ φύσις τῆς Ἀρμενίας, καὶ δύναμις τοιαύτη. Ἀρχαιολογία δέ τις ἐστὶ περὶ τοῦ ἔθνους τοῦδε τοιαύτη. Ἄρμενος ἐξ Ἀρμενίου πόλεως Θετταλικῆς, ἣ κεῖται μεταξὺ Φερῶν καὶ Λαρίσσης ἐπὶ τῇ Βοίβῃ, καθάπερ εἴρηται, συνεστράτευσεν Ἰάσονι ἐς τὴν Ἀρμενίαν· τούτου φασὶν ἐπώνυμον τὴν Ἀρμενίαν, οἱ περὶ * Κύρσιλον τὸν Φαρσάλιον, καὶ Μήδιον τὸν

A inde ad Opin, & Semiramidis murum procurrit, Gordyæos ad dexteram relinquens, totamque Meſopotamiam: contra Euphrates ad ſiniſtram eandem habens labitur. conjuncti autem poſtquam Meſopotamiam concluſerunt, alter per Seleuciam, per Babylonen alter in Perſicum ſinum devolvuntur, ſicut alibi diximus, cùm adverſus Eratoſthenem & Hipparchum diſputaremus. ¶ Sunt & auri metalla in Hyſpiratide apud Cambala, ad quæ Memnonem cum militibus miſit Alexander. allata ſunt autem ab incolis. quin & Opandicus, qui Armenus dicitur, colore calches, id B eſt purpureo. Adeo autem equorum ferax eſt regio, Mediæ nihil hac in re cedens, ut heic quoque Niſæi equi naſcantur: quibus uti Perſarum reges ſolebant & Armeniæ Satrapa Perſæ quotannis xx. millia pullorum mittebat è Mithracinis. Artaſuades Antonio præter alium equitatum, gravis etiam armaturæ (cataphractos) equorum turmam ſex millia continentem & inſtructam monſtravit, cùm una cum eo in Mediam irrupit. Hunc equitatum non Medi modò, & Armenii ſtudioſe tenuerunt, ſed Albani etiam: nam & hi cataphractis utuntur. C Opulentiam regionis ac potentiam inde licet æſtimare, quòd Pompejus, cùm Tigrani patri Artavaſdæ indixiſſet argenti talenta ↀ CIↃ, ſtatim in exercitum Romanum diſtribuit. militibus in caput CL denarios, centurionum unicuique CIↃ, tribunis militum ſingulis talentum. Magnitudo Armeniæ à Theophane ſic deſcribitur. Longitudo ſchœnorum C, latitudo dupla: ſchœno ſtadia XL continente. In qua re modum ille exceſſit. Vero propius eſt, ea poſita, quam is adſignavit, longitudine, latitudinem ſtatuere ſemiſſem ejus, aut etiam aliquid minus. Dictum eſt de Armeniæ ingenio & D opibus. ¶ Quod ad antiquitatem gentis attinet, talis fertur narratio. Armenus Armenio oriundus, Theſſaliæ oppido, ſito inter Pheras & Lariſſam, quæ eſt ad Bœbeidem lacum ſicut diximus: Jaſoni expeditionis in Armeniam comitem ſe præbuit. Ab hoc nomen habere Armeniam affirmant Cyrſilus Pharſalius, & Medius

* Manuſſ. τὸ τῆς Σεμ. καλούμενον δ.
* Manuſſ. Μένωνα.
* Fortaſſe ἀνηρέθη.
* Malim. τις ὁ π.
* Lego, ἀρμένιον.
p. 530.
* Scripti, ἀπέδειξεν.
* Scripti Κέρσυλον.

1. Ἐφ' ἃ Μέμνονα ἔπεμψεν Ἀλέξανδρος) Manuſcripti habent, Μένωνα. Vox ἀνήχθη mox, mihi eſt ſuſpecta, nec ſcio an ſit legenda ἀνηρέθη potius. *Caſaub.*

2. Καὶ δὴ τῆς ὀπάνδικος καλούμενος) Lego καὶ δὴ τὶς ὁ πάνδικος καλούμενος vel ὁ πανδ. De Armenio vide Plin. xxxv. 6. & Vitruvium. vii. c. 5. Lego enim ἀρμένιον, non ἄρμενον. *Idem.* Dioſcorid. v. 19.

2. Καὶ δὴ τῆς ὀπάνδικος καλούμενος, ὃν δὴ καὶ ἄρμενον καλοῦσι Χρῶμα ὅμοιον κάλχῃ) Verba hæc hoc modo emendanda, καὶ τὸ τῆς σάνδικος καλουμένης, ὅπερ Ἀρμένιον καλοῦσι Χρῶμα, ὅμοιον κάλχῃ, *Salm. Ex. Plin. Edit. Ultraj. p.* 811.

1. Περισ-

Larissæus, qui castra Alexandri sunt secuti: qui cum Armeno fuerunt, eorum alios sedes posuisse in Acilisena, quæ ante sub Sophena fuerat: alios in Syspiritide, usque ad Calachenam, & Adiabenam, quæ extra fines est Armeniæ. Quin & Armeniacam vestem, Thessalicam esse ajunt: ut sunt demissæ tunicæ, quas Ætolicas in Tragœdiis appellant, & cingunt circa pectus, & ephaptidas, seu humeralia: quòd etiam Tragœdi imitati essent Thessalos: nam adsciticio tali aliquo ornatu indigebant. Thessali autem maximè prolixa stola utentes, (ut probabile est, quòd omnium Græcorum maximè sint septentrionales, & frigidissima incolant loca) commodissimam imitandi occasionem præbuerunt, sed & histrionum apparatum in effingendo, & rei equestris studium, Thessalica esse ajunt his similiter & Medis. Porrò Jasonis expeditioni testimonium perhibent Jasonis sacella, quorum quædam reguli everterunt: ut & Parmenio templum Jasonis quod erat Abderis. Araxem porrò existimant appellatum ab Armeno ob similitudinem cum Peneo eodem nomine: nam & Peneum Araxis nomen reperisse, quòd Ossam ab Olympo abrupisset & per Tempe se proripuisset. Ita Araxen quoque in Armenia à montibus delapsum antiquitus ajunt in latum se effudisse, inque subjectis stagnasse campis, cùm nullum haberet exitum. Jasonem autem Tempe imitatum, meatum aperuisse cavum, per quem nunc aqua in Caspium mare se præcipitat: exinde Araxenum campum detectum fuisse, per quem Araxes ad catarractas fertur. Hæc de Araxe narratio habet aliquid probabilitatis: Herodoti non item: is dicit eum à Mantianis fluentem, in XL scindi fluvios, & Scythas à Bactrianis dividere: quem tamen etiam Callisthenes secutus est. Dicitur etiam quosdam Ænianum partim Vitiam condidisse, partim supra Armenios consedisse ad Abum & Imbarum: hi montes, Tauri sunt portiones: & Abus prope viam est qua Ecbatana itur, præter Baridis templum. Ferunt etiam Thracas quosdam, cognomento Saraparas, hoc est capitum amputatores, supra Armeniam habitare, propè Guranios & Medos, feros homines, & contumaces, montanos, qui crura & capita hominibus solerent præcidere:

A Λαρισσαῖον, ἄνδρες συνεστρατευκότες Ἀλεξάνδρῳ· τῶν δὲ μετὰ τοῦ Ἀρμενίου, τοὺς μὲν τὴν Ἀκιλισηνὴν οἰκῆσαι, τὴν ὑπὸ τῆς Σωφηνῆς πρότερον οὖσαν, τοὺς δὲ ἐν τῇ Συσπιρίτιδι, ἕως τῆς Καλαχηνῆς, καὶ τῆς Ἀδιαβηνῆς ἔξω τῶν Ἀρμενιακῶν * ὅρων. Καὶ τὴν ἐσθῆτα δὲ τὴν Ἀρμενιακὴν, Θετταλικὴν φασὶν, οἷον τοὺς βαθεῖς χιτῶνας, οὓς καλοῦσιν Αἰτωλικοὺς ἐν ταῖς τραγῳδίαις, καὶ ζωννύουσι περὶ τὰ στήθη, καὶ ἐφαπτίδας ὡς καὶ τῶν τραγῳδῶν μιμησαμένων τοὺς Θετταλούς· ἔδει μὲν γὰρ αὐτοῖς ἐπιθέτου κόσμου τοιούτου τινός· οἱ δὲ Θετταλοὶ μάλιστα βαθυστολοῦντες, ὡς εἰκὸς διὰ τὸ πάντων εἶναι Ἑλλήνων βορειοτάτους, B καὶ ψυχροτάτους νέμεσθαι τόπους, ἐπιτηδειοτάτην παρέχοντο μίμησιν· τὴν τῶν ὑποκριτῶν δὲ διασκευὴν ἐν τοῖς ἀναπλάσμασιν, καὶ τὸν τῆς ἱππικῆς ζῆλον φασὶν εἶναι Θετταλικὸν, καὶ τούτοις ὁμοίως καὶ Μήδοις. τὴν δὲ Ἰάσονος στρατείαν καὶ τὰ Ἰασόνια μαρτυρεῖ· ὧν τινα οἱ δυνάσται * κατέσκαψαν παραπλησίως· ὥσπερ τὸν ἐν Ἀβδήροις νεὼν τοῦ Ἰάσονος Παρμενίων. Τὸν δὲ Ἀράξην κληθῆναι νομίζουσι κατὰ τὴν ὁμοιότητα τὴν πρὸς τὸν Πηνειὸν ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Ἄρμενον, ὁμωνύμως ἐκείνῳ· καλεῖσθαι γὰρ Ἀράξην κἀκεῖνον, διὰ τὸ * ἀπορρῆξαι τὴν Ὄσσαν ἀπὸ τοῦ Ὀλύμπου ῥήξαντα τὰ Τέμπη· καὶ τοῦτον ἐν Ἀρμενίᾳ ἀπὸ τῶν ὀρῶν καταβάντα, C πλατύνεσθαι φασὶ τὸ παλαιὸν καὶ πελαγίζειν· ἐν τοῖς ὑποκειμένοις πεδίοις οὐκ ἔχοντα διέξοδον. Ἰάσονα δὲ μιμησάμενον τὰ Τέμπη, ποιῆσαι τὴν διασφάγα, δι᾽ ἧς καταῤῥάττει νυνὶ τὸ ὕδωρ εἰς τὴν Κασπίαν θάλατταν· ἐκ δὲ τούτου γυμνωθῆναι τὸ Ἀραξηνὸν πεδίον, δι᾽ οὗ συμβαίνει ῥέων ἐπὶ τὸν καταῤῥάκτην ὁ ποταμός· οὗτος μὲν οὖν ὁ λόγος περὶ τοῦ Ἀράξου ποταμοῦ λεγόμενος ἔχει τι πιθανόν· [1] ὁ δὲ Ἡροδότειος, οὐ πάνυ· φησὶ γὰρ ἐκ Ματιανῶν αὐτὸν ῥέοντα, εἰς τετταράκοντα ποταμοὺς σχίζεσθαι, μερίζειν δὲ Σκύθας καὶ Βακτριανούς· D καὶ Καλλισθένης δὲ ἠκολούθησεν αὐτῷ. Λέγονται δὲ καὶ τῶν Αἰνιανῶν τινες, οἱ μὲν, τὴν Οὐιτίαν οἰκῆσαι, οἱ δ᾽ ὕπερθε τῶν Ἀρμενίων ὑπὲρ τὸν Ἄβον, καὶ τὸν Ἴμβαρον· μέρη δ᾽ ἐστὶ τοῦ Ταύρου ταῦτα, ὧν ὁ Ἄβος ἐγγύς ἐστι τῆς ὁδοῦ τῆς εἰς Ἐκβάτανα φερούσης παρὰ τὸν τῆς Βάριδος νεών. Φασὶ δὲ καὶ Θρᾳκῶν τινας τοὺς προσαγορευομένους Σαραπάρας οἷον κεφαλοτόμους, οἰκῆσαι ὑπὲρ τῆς Ἀρμενίας, πλησίον Γουρανίων καὶ Μήδων θηριώδεις ἀνθρώπους καὶ ἀπειθεῖς, ὀρείους, [2] περισκελιστάς τε, καὶ ἀποκεφαλιστάς·

* Vulgò, ὅρων.

p. 531.

* Prior interpres legisse videtur, κατεσκεύασαν.

* Scripti, ἀπαρράξαι.

1. Ὁ δὲ Ἡροδότειος &c.) Hic Lib. 1. c. 202. scribit. ὁ δὲ Ἀράξης ποταμὸς ῥέει μεν ἐκ Ματιηνῶν ὅθενπερ Γύνδης, τὸν ἐς τὰς διώρυχας τὰς ἑξήκοντά τε καὶ τριηκοσίας διέλαβε ὁ Κῦρος. στόμασι δὲ ἐξερεύγεται τεσσαράκοντα. &c.

2. Περισκελιστάς τε καὶ ἀποκεφαλιστάς.) Veteres libri habent, περισκυθιστάς τε καὶ ἀπο. quod non probo. Videtur enim hac quoque voce perquam facetè alludere ad nominis ἐτυμότητα. Sunt enim

A τοῦτο γὰρ δηλοῦσι οἱ Σαραπάραι· εἴρηται δὲ καὶ τὰ περὶ τῆς Μηδείας ἐν τοῖς Μηδικοῖς· ὥστ' ἐκ τούτων πάντων εἰκάζουσι καὶ τοὺς Μήδους καὶ Ἀρμενίους, συγγενεῖς πως τοῖς Θετταλοῖς εἶναι, τοῖς ἀπὸ Ἰάσονος καὶ Μηδείας· ὁ μὲν δὴ παλαιὸς λόγος οὗτος. Ὁ δὲ τούτου νεώτερος καὶ κατὰ Πέρσας εἰς τὸ ἐφεξῆς μέχρι εἰς ἡμᾶς, ὡς ἐν κεφαλαίῳ πρέποι ἂν μέχρι τοσούτου λεχθεὶς, ὅτι κατεῖχον τὴν Ἀρμενίαν Πέρσαι καὶ Μακεδόνες, μετὰ ταῦτα οἱ τὴν Συρίαν ἔχοντες καὶ τὴν Μηδίαν· τελευταῖος ὑπῆρξεν Ὀρόντης ἀπόγονος Ὑδάρνου τῶν ἑπτὰ Περσῶν ἑνός· εἶθ' ὑπὸ τῶν Ἀντιόχου τοῦ μεγάλου στρατηγῶν, τοῦ B πρὸς Ῥωμαίους πολεμήσαντος διῃρέθη δίχα, Ἀρταξίου τε καὶ * Ζαδριάδριος· καὶ ἦρχον οὗτοι τοῦ βασιλέως ἐπιτρέψαντος· ἡττηθέντος δ' ἐκείνου, προσθέμενοι Ῥωμαίοις, καθ' αὑτοὺς ἐτάττοντο βασιλεῖς προσαγορευθέντες. Τοῦ μὲν οὖν Ἀρταξίου Τιγράνης ἦν ἀπόγονος· καὶ εἶχε τὴν ἰδίως λεγομένην Ἀρμενίαν· αὕτη δ' ἦν προσεχὴς, τῇ τε Μηδίᾳ καὶ Ἀλβανοῖς, καὶ Ἴβηρσι μέχρι Κολχίδος, καὶ τῆς ἐπὶ τῷ Εὐξείνῳ Καππαδοκίας. Τοῦ δὲ * Ζαδριάδριος ὁ Σωφηνὸς Ἀρτάνης ἔχων τὰ νότια μέρη, καὶ τούτων τὰ πρὸς δύσιν μᾶλλον· κατελύθη δ' οὗτος ὑπὸ τοῦ Τιγράνου, καὶ πάντων κατέστη C κύριος ἐκεῖνος. τύχαις δ' ἐχρήσατο ποικίλαις. Κατ' ἀρχὰς μὲν γὰρ ὡμήρευσε παρὰ Πάρθοις· ἔπειτα δι' ἐκείνων ἔτυχε καθόδου, λαβόντων μισθὸν ἑβδομήκοντα αὐλῶνας τῆς Ἀρμενίας· αὐξηθεὶς δὲ, καὶ ταῦτα ἀπέλαβε τὰ χωρία· καὶ τὴν ἐκείνων ἐπόρθησε, τήν τε περὶ Νίνον, καὶ τὴν περὶ Ἄρβηλα· ὑπηκόους δ' ἔσχε καὶ τὸν Ἀτροπατηνὸν, καὶ τὸν Γορδυαῖον, μεθ' ὧν καὶ τὴν λοιπὴν Μεσοποταμίαν, ἔτι δὲ καὶ τὴν Συρίαν αὐτὴν καὶ Φοινίκην διαβὰς τὸν Εὐφράτην, ἀνὰ κράτος εἷλεν. Ἐπὶ τοσοῦτον δ' ἐξαρθεὶς, καὶ πόλιν ἔκτισε πλησίον τῆς Ἰβηρίας μεταξὺ ταύτης τε καὶ τοῦ κατὰ τὸν Εὐφράτην D Ζεύγματος, ἣν ὠνόμασε Τιγρανόκερτα, ἐκ δώδεκα ἐρημωθεισῶν ὑπ' αὐτοῦ πόλεων Ἑλληνίδων ἀνθρώπους * συναγαγών. Ἔφθη δ' ἐπελθὼν Λεύκολλος, ὁ τῷ Μιθριδάτῃ πολεμήσας, καὶ τοὺς μὲν οἰκήτορας εἰς τὴν οἰκείαν ἑκάστου ἀπέλυσε· τὸ δὲ κτίσμα ἡμιτελὲς ἔτι ὂν, κατέσπασε προσβαλὼν, καὶ μικρὰν κώμην κατέλιπεν· ἐξήλασε δὲ καὶ τῆς Συρίας αὐτὸν καὶ τῆς Φοινίκης.

* Scripti, Ζαριάδριος.

p. 532.

* Scripti, Ζαριάδριος.

* Scripti, συνάγων.

id enim vox Saraparæ significat. De Medea in Mediæ descriptione dictum est. Ex his ergo omnibus conjiciunt, tam Armenios quam Medos cognatos esse quodammodo Thessalis, qui ab Jasone & Medea descenderunt: atque hæc est vetus narratio. Recentior, & à Persis incipiens atque ad nos usque pertinens, in summa ut commemoretur convenit. Armeniam possederunt Persæ: inde Macedones, pòst qui Syriam & Mediam obtinuerunt. Horum ultimus fuit Hydarnis è septem Persarum proceribus unius de Posteritate Orontes. Postmodò ab Antiochi Magni, ejus qui contra Romanos bellum gessit, ducibus divisa est in duas partes, Artaxii & Zadriadis: atque hi regis permissu imperaverunt: victo eo, Romanis se dediderunt, & ab iis reges sunt appellati. Ab Artaxio prognatus fuit Tigranes, posseditque eam, quæ propriè dicitur Armeniam, contiguam Mediæ, Albaniæ, Iberiæ, & pertinentem usque ad Colchidem atque Cappadociam ad Euxinum mare sitam. A Zariadre ortus fuit Artanes Sophenus, austrinas Partes, & quæ de his magis occasum spectant tenens: hoc Tigranes oppresso, in suam omnia redegit potestatem. Varia fortuna usus est [1] hic Tigranes. Initio obses apud Parthos fuit: deinde ab iis in patriam restitutus, cum mercedis loco LXX convalles Armeniæ accepissent: viribus auctus, cùm istas recuperavit, tum Parthorum ditionem populatus est, quæ [2] circa Ninum est & Arbela. Subditos etiam sibi habuit Atropatenos & Gordyæos: cum quibus & Mesopotamiam, & Syriam etiam transmisso Euphrate ac Phœnicem vi occupavit. Eò usque elatus, urbem condidit vicinam Iberiæ, inter hanc & Zeugma, quod est ad Euphraten, quam Tigranocerta nominavit, conducens in eam homines è XII quas evastaverat Græcanicis urbibus. Sed supervenit Lucullus, qui Mithridatem bello presserat, habitatoribusque domum quoque suam dimissis: opus semiperfectum subvertit, exiguumque pagum reliquit. Syria etiam & Phœnice eum expulit.

teste Hesychio, σαράβαρα, τὰ περὶ τὰς κνημῖδας ἐνδόματα. (Pollux quoque ex Aristophanis Scythis σαραβάρων meminit lib. VII. c. 13. Ubi malè vulgo scriptum Ἀντιφάνης. Vide ejusdem librum decimum, c. 40. *Casaub.*

1. *Hic Tigranes.*) V. Cicer. pro Sextio. c. 27. pro Leg. Manil. c. 9. Flor. III. 5.

1. *Circa Ninum*) Βερίνιον. Περὶ Νίνον legi ex conjectura. *Xyland.*

1. *Anai-*

Hujus Tigranis ſucceſſor Artavaſdes, floruit quamdiu Romanorum coluit amicitiam. Cùm autem Antonium Parthis prodidiſſet in bello contra eos ſuſcepto, pœnas dedit: vinctus enim ab eo Alexandriam abreptus, & in triumpho per urbem ductus, habituſque aliquantiſper in cuſtodia, bello Actiaco gliſcente interfectus eſt. Omnia Perſarum ſacra & Medi & Armenii religioſè colunt: præ cæteris verò [1] Anaitidem Armenii: cui & alibi templa poſuerunt, & in Aciliſena. Ibi ſervos ſervaſque ei conſecrant: quod ſanè mirum non eſt: Sed & illuſtriſſimi ejus nationis filias ſuas virgines ei dedicant: ac lex eſt, ut longo tempore apud deam conſtupratæ, deinde nuptum dentur: nemine talis mulieris conjugium dedignante. Tale quippiam etiam Herodotus de Lydiis mulieribus ſcribit Omnes enim eæ, ut ait, meretrices ſunt: & amatores ita blandè tractant, ut & hoſpitium præbeant, & ſæpe plura munera dent quam recipiant: utpote è re lauta ſumtum ſuppeditantes, non autem quoſvis hoſpitio excipiunt, ſed eos præcipuè, qui dignitate ipſis ſunt pares.

A Διαδεξάμενος δ' Ἀρταουάσδης ἐκεῖνον, τέως
μὲν εὐτύχει φίλος ὢν Ῥωμαίοις. Ἀντώνιον δὲ προ-
διδοὺς Παρθυαίοις ἐν τῷ πρὸς αὐτοὺς πολέμῳ,
δίκας ἔτισεν· ἀναχθεὶς γὰρ εἰς Ἀλεξάνδρειαν
ὑπ' αὐτοῦ δέσμιος πομπευθεὶς διὰ τῆς πόλεως,
τέως μὲν ἐφρουρεῖτο· ἔπειτ' ἀνῃρέθη, συνάπτοντος
τοῦ Ἀκτιακοῦ πολέμου· μετ' ἐκεῖνον δὲ πλείους ἐβα-
σίλευσαν ὑπὸ Καίσαρι καὶ Ῥωμαίοις ὄντες· καὶ
νῦν ἔτι συνέχεται τὸν αὐτὸν τρόπον. Ἅπαντα μὲν
οὖν τὰ τῶν Περσῶν ἱερὰ καὶ Μῆδοι καὶ Ἀρμένιοι
τετιμήκασι· [2] τὰ δὲ τῆς Ἀναΐτιδος, διαφερόντως
Ἀρμένιοι· ἔν τε ἄλλοις ἱδρυσάμενοι τόποις, καὶ δὴ καὶ
B ἐν τῇ Ἀκιλισηνῇ· ἀνατιθέασι δ' ἐνταῦθα δούλους,
καὶ δούλας· καὶ τοῦτο μὲν οὐ θαυμαστόν· ἀλλὰ καὶ θυ-
γατέρας οἱ ἐπιφανέστατοι τοῦ ἔθνους ἀνιεροῦσι παρ-
θένους, αἷς νόμος ἐστὶ, καταπορνευθείσαις πολὺν
χρόνον παρὰ τῇ θεῷ, μετὰ ταῦτα δίδοσθαι πρὸς
γάμον· οὐκ ἀπαξιοῦντος τῇ τοιαύτῃ συνοικεῖν οὐ-
δενός. Τοιοῦτον δέ τι καὶ [3] Ἡρόδοτος λέγει τὸ περὶ τὰς
Λυδάς· πορνεύειν γὰρ ἁπάσας. Οὕτω δὲ φι- p. 533.
λοφρόνως χρῶνται τοῖς ἐρασταῖς ὥστε καὶ ξενίαν
παρέχουσι, καὶ δῶρα ἀντιδιδόασι πλείω πολ-
λάκις, ἢ λαμβάνουσιν· ἅτ' ἐξ εὐπόρων οἴκων
C ἐπιχορηγούμεναι· δέχονται δὲ οὐ τοὺς τυχόν-
τας τῶν ξένων· ἀλλὰ μάλιστα τοὺς ἀπὸ ἴσου
ἀξιώματος.

1. *Anaitidem Armenii:*) Pro Tanaide autem Anaitidem repoſui non modò epitomas, ſed etiam Plutarchum & alios ſecutus ſcriptores, ipſumque adeo hoc in libro Strabonem. *Xyland.*

2. Τὰ δὲ τῆς Ἀναΐτιδος) Euſtathius in Dionyſium legiſſe videtur Ταναΐτηδος, magno errore. *Caſaub.* Codex Aldinus & Hopperi leg. Ταναΐδος unde facile Ταναΐτιδος irrepſit.

3. Ἡρόδοτος) Lib. I. cap. 93.

SYNO-

SYNOPSIS
LIBRI DUODECIMI.

PERSEQUITUR inceptam superiore libro partis tertiæ τῆς ἐντὸς Ταύρου *Asiæ descriptionem, Cappadociamque enarrat. Deinde agit de quarta ejusdem Asiæ parte: quæ est peninsula ea, ubi minor Asia. Tractat hîc de Ponto: Bithynia: Galatia: Lycaonia: Isauria: Pisidia: Mysia & Phrygia.*

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ
ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ
βίβλιον Δωδέκατον.

1 ΚΑΙ ἡ Καππαδοκία ἐστὶ πολυμερής τε, καὶ συχνὰς δεδεγμένη τὰς μεταβολάς· οἱ δ᾽ οὖν ὁμόγλωττοι μάλιστά εἰσιν [2] οἱ ἀφοριζόμενοι πρὸς νότον μὲν τῷ Κιλικίῳ λεγομένῳ Ταύρῳ, πρὸς ἕω δὲ τῇ Ἀρμενίᾳ, καὶ τῇ Κολχίδι, καὶ τοῖς μεταξὺ ἑτερογλώττοις ἔθνεσι· πρὸς ἄρκτον δὲ τῷ Εὐξείνῳ μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἅλυος· πρὸς δύσιν δὲ τῷ τε τῶν Παφλαγόνων ἔθνει, καὶ Γαλατῶν τῶν τὴν Φρυγίαν μετοικησάντων, μέχρι Λυκαόνων, καὶ Κιλίκων, τῶν τὴν τραχεῖαν Κιλικίαν νεμομένων. Καὶ αὐτῶν δὲ τῶν ὁμογλώττων [3] οἱ παλαιοὶ τοὺς Καταόνας

STRABONIS
RERUM GEOGRAPHIcarum Liber Duodecimus.

CAPPADOCIA in varias partes divisa est, & varias experta mutationes. Qui eadem utuntur lingua, ii maximè sunt, qui definiuntur versus meri-
B diem Cilicio qui vocatur Tauro: versus orientem Armenia & Colchide, aliisque interjacentibus gentibus, quæ sermone diverso utuntur: versus septentrionem Euxino mari usque ad Halys ostia: versus occasum Paphlagonica natione & Galatis, qui in Phrygiam commigraverunt usque ad Lycaones & Cilices, eos qui asperam colunt Ciliciam. Jam de iis ipsis, qui eodem utuntur sermone veteres Cataoniam

Libri initium deesse suspicor, non enim puto, ita ex abrupto (qui ajunt) eum ordiri voluisse. *Xyland.*

1. Καὶ ἡ Καππαδοκία) Asiam cis Taurum partitus est geographus libro superiore in quatuor partes: harum duas priores ac magnam tertiæ partem eodem libro explicuit: nunc quæ supersunt ejusdem μερίδος sunt exponenda: quid autem supersit ex illo loco facile intelligemus. ibi dicta est hæc tertia pars constare ex Media, Armenia, Cappadocia, & τοῖς μεταξύ: Mediam & Armeniam libri proximi fine est complexus. Cappadocia igitur restat cum τοῖς μεταξύ. Ex his apparet nihil periisse initio hujus libri: nisi fortasse paucula quædam verba aut hujus initio, aut
C prioris fine: quorum jactura factum ut hoc principium videatur minus concinnum & reliquis simile. Græcam tamen ὑπόθεσιν cum legimus, suspicari possumus desiderari hodie descriptionem eorum, quæ Strabo appellavit τὰ μεταξὺ: quum alioquin videantur ea cum Cappadocia describi. *Casaub.*

2. Οἱ ἀφοριζόμενοι πρὸς νότον μὲν) Confer cum Ptolemaica περιγραφῇ, quæ eadem ferè est. *Idem.*

3. Οἱ παλαιοὶ τοὺς Καταόνας ἔταττον) Cataoniam Cappadociæ esse partem ita videtur Stephanus notare, quasi Strabo primus id pronunciasset. Plinius idem docet. Ptolemæus verò ut aliquot alias Cappadociæ partes, ita hanc Armeniæ minori tribuit. *Idem.*

1. Οἱ

seorsim posuerunt, à Cappadocia tanquam diversa natione distinguentes: inque gentium enumeratione Cataoniam Cappadociæ subjunxerunt, inde Euphratem, & quæ sunt trans eum gentes: ita ut Melitenam quoque sub Cataonia posuerint, quæ inter hanc & Euphratem sita Commagenam attingit: ac pars decima Cappadociæ habetur, ut quidem in decem hæc divisa est provincias. Sic enim nostra ætate reges qui Archelaum antecesserunt, Cappadociæ ditionem distribuerunt: & Cataonia etiam una est de decem partibus. Nostra ætate utrique suus fuit præfectus cùm quidem neque ullum linguæ Cataonum à Cappadocum lingua discrimen apparet, neque ab aliis gentibus: mirum in modum prorsus ferè abolitis indiciis diversitatis inter istas gentes. Erant ergo divisi: adjecit Cataones Cappadocibus Ariarathes, qui primus Cappadocum rex fuit appellatus. 4 Est autem portio hæc Asiæ quarta tanquam isthmus magnæ peninsulæ duobus constrictus maribus: uno quod est Issici sinus usque ad Ciliciam, quæ nunc aspera dicitur: altero, quod est Euxini usque ad Sinopem & oram Tibarenorum. Intra Isthmum hunc peninsulam vocamus quidquid versus occasum est regionum à Cappadocia: quod Herodotus terram intra Halyn appellat: nam isthæc omnia possidet Crœsus, quem ille tyrannum populorum intra Halyn appellat. Hodie Asiam intra Taurum nominant, cognominem toti continenti isti, quæ Asia usurpatur. In hac ergo Asia, quam describimus modò, continentur ab ortu Paphlagones, Phryges, Lycaones: deinde Bithyni, Mysi, Epictetus: tum Troas & Hellespontia: post hæc ad mare de Græcis Æoles, ac Jones: de cæteris Cares & Lyci:

A καθ' αὑτοὺς ἔταττον, ἀντιδιαιροῦντες τοῖς Καππάδοξιν, ὡς ἑτεροεθνέσι· καὶ ἐν τῇ διαριθμήσει τῶν ἐθνῶν μετὰ τὴν Καππαδοκίαν ἐτίθεσαν τὴν Καταονίαν· εἶτα τὸν Εὐφράτην, καὶ τὰ πέραν ἔθνη, ὥστε, καὶ τὴν Μελιτηνὴν ὑπὸ τῇ Καταονίᾳ τάττειν, ἣ μεταξὺ κεῖται ταύτης τε καὶ τοῦ Εὐφράτου, συνάπτουσα τῇ Κομμαγηνῇ· μέρος τε τῆς Καππαδοκίας ἐστὶ δέκατον, κατὰ τὴν εἰς δέκα στρατηγίας διαίρεσιν τῆς χώρας. Οὕτω γὰρ δὴ οἱ καθ' ἡμᾶς βασιλεῖς [1] οἱ πρὸ Ἀρχελάου, διατεταγμένην p. 534.
εἶχον τὴν ἡγεμονίαν τῆς Καππαδοκίας· δέκατον δ' ἐστὶ μέρος καὶ ἡ Καταονία, καθ' ἡ-
B μᾶς δὲ εἶχε στρατηγὸν ἑκατέρα ἴδιον· οὔτε δ' ἐκ τῆς διαλέκτου διαφορᾶς τινος ἐν τούτοις πρὸς τοὺς ἄλλους Καππάδοκας ἐμφαινομένης, [2] οὔτε ἐκ τῆς τῶν ἄλλων ἐθνῶν, θαυμαστὸν πῶς ἠφάνισται τελέως τὰ σημεῖα τῆς ἀλλοεθνίας. Ἦσαν δ' οὖν διωρισμένοι· προσεκτήσατο δ' αὐτοὺς [3] Ἀριαράθης ὁ πρῶτος προσαγορευθεὶς Καππαδοκῶν βασιλεύς. Ἔστι δ' ὥσπερ Χερρονήσου μεγάλης ἰσθμὸς οὗτος, σφιγγόμενος θαλάτταις δυσὶ τῇ τε τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου μέχρι τῆς τραχείας Κιλικίας, καὶ τῇ τοῦ Εὐξείνου, μεταξὺ Σινώπης τε καὶ τῆς τῶν Τιβαρηνῶν πα-
C ραλίας· ἐντὸς δὲ τοῦ ἰσθμοῦ λέγομεν χερρόνησον τὴν προσεσπέριον τοῖς Καππάδοξιν ἅπασαν· ἣν [5] Ἡρόδοτος μὲν ἐντὸς Ἅλυος καλεῖ· αὕτη γάρ ἐστιν ἧς ἦρξεν ἁπάσης Κροῖσος· λέγει δ' αὐτὸν ἐκεῖνος τύραννον ἐθνέων τῶν ἐντὸς Ἅλυος ποταμοῦ. Οἱ δὲ νῦν τὴν ἐντὸς τοῦ Ταύρου καλοῦσιν Ἀσίαν, ὁμωνύμως τῇ ὅλῃ ἠπείρῳ ταύτην Ἀσίαν προσαγορεύοντες. Περιέχεται δ' ἐν αὐτῇ πρῶτον μὲν ἔθνη τὰ ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς Παφλαγόνες τε, καὶ Φρύγες, καὶ Λυκάονες· ἔπειτα Βιθυνοὶ καὶ Μυσοὶ καὶ ἡ Ἐπίκτητος· ἔτι δὲ Τρῳὰς, καὶ Ἑλλησποντία· μετὰ δὲ τούτους ἐπὶ θαλάττῃ μὲν Ἑλλήνων, οἵ τε Αἰολέες
D καὶ Ἴωνες, τῶν δ' ἄλλων Κᾶρές τε καὶ Λύκιοι·

1. Οἱ πρὸ Ἀρχελάου) Qui ab Antonio rex est Cappadociæ constitutus, vide infra, & Dionem. De Antipatro Derbete sub finem libri p. 569. *Casaub.*

2. Οὔτε ἐκ τῆς τῶν ἄλλων ἐθνῶν.) Verba non cohærent. Quid secutus sim, versio mea ostendit, ut & alibi, neque enim omnia annotando persequi possum. *Xyland.*

2. Οὔτε ἐκ τῆς τῶν ἄλλων ἐθνῶν) Mendosa lectio. Nam ἐθῶν legendum est, non ἐθνῶν. Sensus est, nullum restare ἀλλοεθνίας vestigium in illis decem præfecturis ex quibus Cappadociam totam dixit esse conflatam: nullum, inquam vestigium, neque in dialectis, neque in aliis moribus & institutis. Sic multis locis διάλεκτοι & ἔθη conjunguntur: quanquam constanti errore, perperam fere semper ἔθνη scripserunt malè feriati librarii pro ἔθη, ut hoc loco, & libro VIII. & XIV. οὔτε ἐκ τῶν ἄλλων ἐθῶν. *Casaub.*

3. Ἀριαράθης ὁ πρῶτος προσαγορευθεὶς Καππαδοκῶν βασιλεὺς) Obscurus locus: non enim vocabatur Ariarathes primus rex Cappadociæ, ut ex Diodoro apparet: sed è posteris ejus quum unus fuisset ita appellatus, postea sic reliqui quoque omnes fere sunt nuncupati. An igitur ita accipiendum quasi scriptum esset, ὁ πρῶτος προσαγ. Ἀριαράθης? An vero intelligit potius eum, qui Macedonum imperio exemit Cappadociam, & ut rex eam tenuit non ut Macedonum præfectus? Nam hîc Ariarathes vocabatur: sic omnino puto. Vide Diodorum libro XL. *Idem.*

4. *Est autem portio hæc*) Ita verti, ne quis ad solam Cappadociam pertinere hæc putaret. Vide initium libri superioris. *Xyland.*

5. Ἡρόδοτος) Lib. I. c. 28.

ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ Λυδοί. Περὶ μὲν οὖν τῶν A ἄλλων ἐροῦμεν ὕστερον. Τὴν δὲ Καππαδοκίαν εἰς δύο σατραπείας μερισθεῖσαν ὑπὸ τῶν Περσῶν παραλαβόντες Μακεδόνες, [1] περιεῖδον, τὰ μὲν ἑκόντες, τὰ δ' ἄκοντες, εἰς βασιλείας ἀντὶ σατραπειῶν περιστᾶσαν· ὧν τὴν μὲν ἰδίως Καππαδοκίαν ὠνόμασαν, καὶ πρὸς τῷ Ταύρῳ, καὶ νὴ δία μεγάλην Καππαδοκίαν· τὴν δὲ, Πόντον, οἱ δὲ τὴν πρὸς τῷ Πόντῳ Καππαδοκίαν. Τῆς δὲ μεγάλης Καππαδοκίας νῦν μὲν οὐκ ἴσμεν πρώτην διάταξιν· τελευτήσαντος γὰρ τὸν βίον Ἀρχελάου τοῦ βασιλεύσαντος [2] ἔγνω Καῖσάρ τε καὶ ἡ σύγκλητος ἐπαρχίαν εἶναι Ῥωμαίων αὐτήν· ἐπ' B ἐκείνου δὲ καὶ τῶν πρὸ αὐτοῦ βασιλέων, εἰς δέκα στρατηγίας διῃρημένης τῆς χώρας, πέντε μὲν ἐξητάζοντο αἱ πρὸς τῷ Ταύρῳ, Μελιτηνὴ καὶ Καταονία καὶ Κιλικία, Τυανῖτίς τε [3] καὶ Ἰσαυρῖτις· πέντε δὲ λοιπαὶ, [4] Λαουιανσηνὴ * [5] Σαργαρσηνὴ, Σαραουηνὴ, [6] Καμανηνὴ, Μοριμηνή. Προσετέθη δ' ὕστερον παρὰ Ῥωμαίων ἐκ τῆς Κιλικίας τῆς πρὸ Ἀρχελάου, καὶ ἑνδεκάτη στρατηγία, ἡ περὶ Καστάβαλά τε καὶ Κύβιστρα μέχρι τῆς Ἀντιπάτρου Δέρβης τοῦ λῃστοῦ. Τῷ δὲ Ἀρχελάῳ καὶ ἡ τραχεῖα περὶ Ἐλαιοῦσσαν Κιλικία καὶ πᾶσα ἡ τὰ πειρατήρια συστησαμένη. Ἔστι δ' ἡ μὲν Μελιτηνὴ, C παραπλησία τῇ Κομμαγηνῇ· πᾶσα γάρ ἐστι τοῖς ἡμέροις δένδροις κατάφυτος, μόνη τῆς ἄλλης Καππαδοκίας· ὥστε καὶ ἔλαιον φέρειν, καὶ τὸν Μοναρίτην οἶνον τοῖς Ἑλληνικοῖς ἐνάμιλλον· ἀντίκειται δὲ τῇ Σωφηνῇ μέσον ἔχουσα τὸν Εὐφράτην ποταμὸν, καὶ αὐτὴ, καὶ ἡ Κομμαγηνὴ ὅμορος οὖσα. Ἔστι δὲ φρούριον ἀξιόλογον τῶν Καππαδοκῶν ἐν τῇ περαίᾳ, [8] Τόμισα· τοῦτο δ' ἐπράθη μὲν τῷ Σωφηνῷ ταλάντων ἑκατόν· ὕστερον δὲ ἐδωρήσατο Λεύκολλος τῷ Καππαδόκι

* Epitomæ auctor, Σαργυσηνή. Ex eadem & vett. lib. seq. vocem restituimus.

* Scripti, καὶ τὸν νότον.

p. 535.

A in mediterraneis Lydi. Ac de reliquis quidem, postea dicetur. Cappadociam Persæ in duas diviserunt satrapias: eas ab his acceptas Macedones passi sunt in duo regna mutari, partim sponte, partim inviti: eorum alterum proprie Cappadociam & Cappadociam ad Taurum, adeoque magnam Cappadociam nuncupaverunt: alterum Pontum, sive Cappadociam Ponticam. Magnæ Cappadociæ antiquam constitutionem nunc ignoramus: mortuo enim ejus rege Archelao, Cæsar decrevit ac Senatus, ut Romanorum ea esset provincia. B Sub Archelao & eum antegressis regibus Cappadocia in decem divisa portiones seu præfecturas, quinque sub Taurica censebantur. Melitena, Cataonia, Cilica, Tyanitis, Isauritis: quinque reliquæ minori tribuebantur, Lavinasena, Sargusena, Sargavena, Cammanena, 7 Morimena. His adjecerunt Romani undecimam præfecturam de Cilicia quæ ante Archelai fuit, circum Castabala & Cybistra, usque ad Antipatri Derben prædonis. Paruit autem Archelao etiam aspera circa Elæussam Cilicia, & ea omnis, in qua prædonum cœtus coiverunt. C ¶ Melitena per omnia similis est Commagenæ: tota enim domesticis conseritur arboribus, sola ex omnibus Cappadociæ partibus: ita ut oleum quoque ferat: & Monarite vinum quod cum Græcis certet. Sophenæ ex adverso jacet, ab eo diremta Euphrate fluvio, ut & finitima Commagene. Trans fluvium Cappadociæ castellum est memorabile Tomisa: id venditum fuit Sophenæ talentis c: postea autem temporis Lucullus ob rem bene gestam præmii loco id Cappadoci dedit,

1. Περιεῖδον τὰ μὲν) Legebatur πορεῖλον ineptè. Sed & Eustathius in Dionysium ex hoc loco scribit. Cappadociam à Persis in duas Satrapias à Macedonibus in totidem regna fuisse divisam. *Xyland.*

2. Ἔγνω Καῖσαρ) Tiberius ut videtur: Vide Dionem. *Casaub.*

3. Καὶ Ἰσαυρῖτις) Non potest Isauria intelligi, de qua nullum est verbum in descriptione Cappadociæ. Libri veteres habent Σαυρῖτις. Epitomes auctor Γαρσαυρῖτιν vocat: & hanc lectionem probo, est enim quam Ptolemæus Γαρσαυρίαν appellat: Plinius H. N. VI. 3. *Garsauritin* ut Strabo. Lege ergo Γαρσαυρῖτις: quanquam alio loco infra legitur Γαρσαυρία. *Idem.*

4. Λαουινασηνὴ) Infra Λαυιασηνὴ vocatur, corrupta ut fit barbara voce. Ptolemæus Λαουιανησηνὴν vocat & in Armenia minore collocat. *Idem.*

5. Σαργασηνὴ, Σαργαουηνὴ) Posteriorem vocem ex Epitome & libris scriptis restituimus. Ptolem. Σαργαραυσηνὴν tantum refert: neque dubium repo- D nendam esse hic quoque hanc vocem, loco alterius illarum quas adscripsimus: nam ita rectè infra scribitur: puto autem loco prioris, quæ in manuscriptis scribitur, Σαργαυσηνή. Apud Plinium H. N. VI. 3. legitur *Sagaurasane*: sed is extra Cappadociam statuit. *Idem.*

6. Σαμανηνὴ) Scribe Καμμανηνὴ, ut post aliquot paginas scribitur: similiter Plinio H. N. VI. 3. *Cammannene.* Ptolemæo Χαμάνη. Morimentem ex Epitome restituimus, & Plinio. *Idem.*

7. *Morimena*) Locus hic corruptus est, Sed integravi eum quantum licuit ex epitomis atque Plin. lib. VI. c. 3. Morimena quidem paulo post apud Strabonem legitur. Nam de ipsis vocabulis disputabitur (Deo volente) in nostro Onomastico. Cybistra quidem legendum liquet. Elæussam legi ἐλαιοῦσσαν pro ἐλοῦσσαν, quia & infra sic aliquoties dicitur, & habet Plin. V. 27. *Xyland.*

8. Τόμισα) Apud Steph. Τόμισσα, χωρίον διορίζον Καππαδοκίαν ἀπὸ ταύρου. *Casaub.*

cujus in bello Mithridatico uſus fuerat opera. ¶ Cataonia lata eſt & cava planicies, omnium rerum ferax, exceptis quæ ſemper virent. Circum eam jacent cùm alii montes, tum Amanus verſus meridiem, fruſtum à Cilicio avulſum Tauro: & abruptus ab hoc in contrariam partem Antitaurus. Etenim Amanus à Cataonia occaſum verſus & meridiem ad Syriacum ac Cilicium ſe porrigens mare, hoc ſpacio includit totum ſinum Iſſicum, & campos Ciliciæ qui ſunt ad Taurum. Antitaurus ad ſeptentrionem inclinat, ac nonnihil etiam ad ortum, deinde in mediterranea deſinit. In hoc Antitauro profundæ ſunt & anguſtæ convalles: in quibus etiam ſita ſunt Comana, & Bellonæ templum Comana ab accolis dictum: urbs eſt memorabilis, & maxima ibi multitudo eorum qui divino inſtinctu corripiuntur, atque hierodulorum, qui ſunt ſacrificiorum ſervi. Cataones ſunt qui urbem inhabitant, regi quidem aliàs ſubditi, ſed pontificis tamen dicto audientes: is maxima è parte & templi dominus eſt, & hierodulorum: qui, cùm nos ibi peregrè eſſemus, plures erant ſex millibus, viri unà cum mulieribus. Multum etiam agri eſt, quod ad templum pertinet: cujus fructus percipit pontifex: iſque ſecundum regem in ſummo eſt inter Cappadoces honore: plerumque ex eadem familia ſunt pontifices & reges. Iſta ſacra putatur Oreſtes, ejuſque ſoror Iphigenia eò attuliſſe è Scythia Taurica, quæ Tauropoli Dianæ habentur: ibidemque lugubrem depoſuiſſe comam, unde Comana urbi nomen factum. Per eam mediam fluit Sarus amnis, ac per convalles Tauri in campos Ciliciæ ſe evolvens, in ſubjectum huic mare exit. At per Cataoniam Pyramus navigabile flumen decurrit, mediis in campis ſcaturiens: eſt autem foſſa memorabilis, per quam aqua pura longo ſpacio infra terram fertur, ac deinde in ſuperficiem erumpit. Si quis jaculum in foſſam contorqueat, adeo reſiſtit vis aquæ, ut ægre mergatur. Is fluvius ubi [3] immenſa profunditate, & ampliſſima latitudine lapſus Taurum attigit,

A συστρατεύσαντι ἀριστεῖον κατὰ τὸν πρὸς τὸν Μιθριδάτην πόλεμον. Ἡ δὲ Καταονία πλατύ, καὶ κοῖλον ἐστὶ πεδίον πάμφορον, πλὴν τῶν ἀειθαλῶν. Περίκειται δ' ὄρη ἄλλα τε καὶ ὁ Ἀμανὸς ἐκ τοῦ πρὸς νότον μέρους, ἀπόσπασμα ὂν τοῦ Κιλικίου Ταύρου· καὶ ὁ Ἀντίταυρος εἰς τἀναντία ἀπερρωγώς. Ὁ μὲν γὰρ Ἀμανὸς ἐπὶ τὴν Κιλικίαν, καὶ τὴν Συριακὴν ἐκτείνεται θάλατταν πρὸς τὴν ἑσπέραν, ἀπὸ τῆς Καταονίας, καὶ τὸν νότον· τῇ δὲ τοιαύτῃ διαστάσει περικλείει τὸν Ἰσσικὸν κόλπον ἅπαντα, καὶ τὰ μεταξὺ τῶν Κιλίκων πεδία πρὸς τὸν Ταῦρον. Ὁ δ' Ἀντίταυρος ἐπὶ τὰς ἄρκτους ἐγκέκλιται, καὶ μικρὸν ἐπι-
B λαμβάνει τῶν ἀνατολῶν, εἶτ' εἰς τὴν μεσόγαιαν τελευτᾷ. Ἐν δὲ τῷ Ἀντιταύρῳ τούτῳ, βαθεῖς, καὶ στενοί εἰσιν αὐλῶνες, ἐν οἷς ἵδρυται τὰ Κόμανα, καὶ τὸ τῆς Ἐνυοῦς ἱερόν, ὃ ἐκεῖνοι Κόμανα ὀνομάζουσι· πόλις δ' ἐστὶν ἀξιόλογος, πλεῖστον μέντοι τῶν * θεοφορήτων πλῆθος, καὶ τὸ τῶν ἱεροδούλων ἐν αὐτῇ. Καταόνες δέ εἰσιν οἱ ἐνοικοῦντες, ἄλλως μὲν ὑπὸ τῷ βασιλεῖ τεταγμένοι, τοῦ δὲ ἱερέως ὑπακούοντες· τὸ πλέον δὲ τοῦ θ' ἱεροῦ κύριος ἐστί, καὶ τῶν ἱεροδούλων, οἳ κατὰ τὴν ἡμετέραν ἐπιδημίαν πλείους ἦσαν τῶν ἑξακισχιλίων, ἄνδρες ὁμοῦ γυναιξί· πρόσκειται δὲ τῷ ἱερῷ, καὶ χώρα πολλή· καρποῦται δ' ὁ ἱε-
C ρεὺς τὴν πρόσοδον· καὶ ἔστιν οὗτος δεύτερος κατὰ τιμὴν τῇ Καππαδοκίᾳ μετὰ τὸν βασιλέα· ὡς δ' ἐπὶ τὸ πολὺ τοῦ αὐτοῦ γένους ἦσαν οἱ ἱερεῖς τοῖς βασιλεῦσι. [1] Τὰ δὲ ἱερὰ ταῦτα δοκεῖ Ὀρέστης μετὰ τῆς ἀδελφῆς Ἰφιγενείας κομίσαι δεῦρο ἀπὸ τῆς Ταυρικῆς Σκυθίας, τὰ τῆς Ταυροπόλου Ἀρτέμιδος. ἐνταῦθα δὲ καὶ τὴν πένθιμον κόμην ἀποθέσθαι, ἀφ' ἧς καὶ τοὔνομα τῇ πόλει. [2] Διὰ μὲν οὖν τῆς πόλεως ταύτης ὁ Σάρος ῥεῖ ποταμός, καὶ διὰ τῶν συναγκείων τοῦ Ταύρου p. 536.
διεκπεραιοῦται πρὸς τὰ τῶν Κιλίκων πεδία, καὶ τὸ ὑποκείμενον πέλαγος. Διὰ δὲ τῆς Καταονίας ὁ Πύραμος πλωτός, ἐκ μέσου τοῦ πεδίου
D τὰς πηγὰς ἔχων· ἔστι δὲ βόθρος ἀξιόλογος, δι' οὗ καθαρόν ἐστι τὸ ὕδωρ, ὑποφερόμενον κρυπτῶς μέχρι πολλοῦ διαστήματος ὑπὸ γῆς, εἶτ' ἀνατέλλον εἰς τὴν ἐπιφάνειαν· τῷ δὲ καθιέντι ἀκόντιον ἄνωθεν εἰς τὸν βόθρον, ἡ βία τοῦ ὕδατος ἀντιπεράττει τοσοῦτον, ὥστε μόλις βαπτίζεσθαι * ἀπλώτῳ δὲ βάθει καὶ πλάτει πολὺς ἐνεχθείς, ἐπειδὰν συνάψῃ τῷ Ταύρῳ,

* Scripti, θεοφρευρήτων.

* Vett. lib. ἀπλάτῳ & ἀπλάστῳ Xyl. ἀπλέτῳ.

1. Τὰ δ' ἱερὰ ταῦτα δοκεῖ Ὀρέστης) Vide Dionis fragmentum libri xxxv. & Arriani Peripl. *Caſaub.*

2. Διὰ μὲν οὖν τῆς πόλεως ταύτης ὁ Σάρος ῥεῖ ποταμὸς) In Ptolemæi tabulis aliter reperies: vide locum. *Idem.*

3. *Immenſa profunditate*) Ἀπλώτῳ eſt. Sed ἀπλέτῳ legi, nam cur profunditas navigationem impediat, aut etiam latitudo, nondum didici: neque verum puto, cæteris paribus pro λαμβάνει τε lego λαμβάνει τότε: Si non omnino etiam τε illud abundat. *Xyland.*

παράδοξον λαμβάνει τὴν συναγωγήν· παράδοξος δὲ καὶ ἡ διακοπὴ τοῦ ὄρους ἐστί, δι' ἧς ἄγεται τὸ ῥεῖθρον· καθάπερ γὰρ ἐν ταῖς ῥῆγμα λαβούσαις πέτραις, καὶ σχισθείσαις δίχα, τὰς κατὰ τὴν ἑτέραν ἐξοχὰς ὁμολόγους εἶναι συμβαίνει ταῖς κατὰ τὴν ἑτέραν * εἰσοχαῖς οὕτως, ὥστε κἂν συναρμοσθῆναι δύνασθαι· οὕτως εἴδομεν, καὶ τὰς ὑπερκειμένας τοῦ ποταμοῦ πέτρας ἑκατέρωθεν σχεδόν τι μέχρι τῶν ἀκρωρειῶν ἀνατεινούσας ἐν διαστάσει δυοῖν, ἢ τριῶν * πλέθρων, ἀντικείμενα ἐχούσας τὰ κοῖλα ταῖς ἐξοχαῖς· τὸ δὲ ἔδαφος τὸ μεταξὺ πᾶν πέτρινον, βαθύ τε, καὶ στενὸν τελέως ἔχον διὰ μέσου ῥῆγμα, ὥστε καὶ κύνα, καὶ λαγὼ διάλλεσθαι· τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ ῥεῖθρον τοῦ ποταμοῦ ἄχρι χείλους πλῆρες, ὀχετοῦ πλάτει προσεοικός· διὰ δὲ τὴν σκολιότητα, καὶ τὴν ἐκ τοσούτου συναγωγήν, καὶ τὸ διὰ τῆς φάραγγος βάθος, εὐθύς, τοῖς πόρρωθεν προσιοῦσιν ὁ ψόφος βροντῇ προσπίπτει παραπλήσιος· διεκβαίνων δὲ τὰ ὄρη τοσαύτην καταγεῖ χοῦν ἐπὶ τὴν θάλατταν, τὴν μὲν ἐκ τῆς Καταονίας, τὴν δὲ ἐκ τῶν Κιλίκων πεδίων, ὥς τε ἐπ' αὐτῷ καὶ χρησμὸς ἐκπεπτωκὼς φέρεται τοιοῦτος.

Ἔσσεται ἐσσομένοις [1] ὅτε Πύραμος εὐρυοδίνης
Ἠϊόνα προχέων ἱερὴν εἰς Κύπρον ἵκηται.

Παραπλήσιον γάρ τι κἀκεῖ συμβαίνει, καὶ ἐν Αἰγύπτῳ τοῦ Νείλου ἀεὶ προσεξηπειροῦντος τὴν θάλατταν τῇ προσχώσει· καθὸ καὶ [2] Ἡρόδοτος μὲν δῶρον τοῦ ποταμοῦ τὴν Αἴγυπτον εἶπεν· ὁ ποιητὴς δὲ τὴν Φάρον πελαγίαν [3] ὑπάρξαι πρότερον εἶπεν, νυνὶ πρόσγειον οὖσαν τῇ Αἰγύπτῳ. Τρίτη δ' ἐστὶν ἱερωσύνη Διὸς Δακίη οὐ λειπομένη ταύτης, [4] ἀξιόλογος δ' * ὅμως· ἐν ταύτῃ δ' ἐστὶ λάκκος ἁλμυροῦ ὕδατος ἀξιολόγου λίμνης ἔχων περίμετρον, ὀφρύσι κλειόμενος ὑψηλαῖς τε, καὶ * ὀρθαῖς, ὥστ' ἔχειν κατάβασιν κλιμακώδη· τὸ δ' ὕδωρ, οὔτ' αὔξεσθαί φασιν, οὔτ' ἀπόρρυσιν ἔχειν οὐδαμοῦ φανεράν. Πόλιν δ' οὔτε τὸ τῶν Καταόνων ἔχει πεδίον, οὔθ' ἡ Μελιτηνή· φρούρια δ' ἐρυμνὰ ἐπὶ τῶν ὀρῶν, τά τε Ἀζάμορα, καὶ τὸ Δασταρκόν, ὃ περιρρεῖται τῷ Καρμάλᾳ ποταμῷ· ἔχει δὲ καὶ ἱερὸν τὸ τοῦ Καταόνος Ἀπόλλωνος, καθ' ὅλην τιμώμενον τὴν Καππαδοκίαν, ποιησαμένων ἀφιδρύματα ἀπ' αὐτοῦ. Οὐδὲ αἱ ἄλλαι στρατηγίαι

* Scripti, ἐξοχαῖς.

* Scripti, πλευρ.

* Vel hic ὁμοίως legendum, vel paulò antè negatio tollenda.

* Scripti, ὀρθίαις.

p. 537.

A mirabilem aquarum congeriem excipit. Mirabilis est etiam fissura montis, quam alveus fluvii penetrat. Sicut enim in saxis, quæ rimis fatiscunt ac bifariam finduntur, evenit ut unius partis eminentia æqualis sit alterius cavitati, adeo ut concinnari etiam, inque unum compingi possint: ita & nos vidimus saxa utrinque supra fluvium sita, fere usque ad promontoria porrigi intervallo duorum aut trium jugerum, sic ut cavitates eminentiis opponantur. Quidquid soli interjacet, id omne saxosum est, profundum, prorsusque angusta in eo ruptura, quam B transilire canis lepusve possit: atque is est alveus fluvii ad labra usque aquæ plenus latitudine aqualiculi. Propter obliquitatem autem, & tam longinquam collectionem, ac convallis profunditatem, statim iis qui eminus accedunt sonitus tonitrui similis occurrit. Per montes elapsus Pyramus tantum secum terræ in mare effert è Cataonia partim, partim è Cilicum campis: ut oraculum quoque feratur, quo de eo exciderit.

Tempus erit rapido cum vortice Pyramus olim
Tellure aggesta sacram Cyprum quoque tanget.

C Etenim simile aliquid ibi usu venit ejus quod in Ægypto fit: ubi mare subinde terra aggesta à Nilo in continentem vertitur: unde & Herodotus Nili donum eam appellat: & Homerus Pharum quondam in alto sitam fuisse tradit, quæ hodie continenti Ægypto est adjuncta. Tertio loco est pontificatus Jovis, cui Dacia nomen, priore non minor, itidemque memorabilis. In hac lacus est aquæ salsæ, ambitu nequaquam parvæ paludis qui superciliis clauditur sublimibus & rectis: ita ut descensus sit per gradus, atque ejus neque incrementum esse ullum ajunt, neque defluxum usquam D conspicuum. Urbem neque Cataoniæ planicies ullam habet, neque Melitene: sed castella in montibus munita, Azamora, & Dastarcum, quod Carmala amne circumfluitur. Habet & fanum Apollinis Cataonis, qui totam per Cappadociam colitur, exempla ejus simulacri desumentibus gentilibus. Reliquæ præfecturæ nullas

1. Ὅτε Πύραμος εὐρυοδίνης) Ita etiam lib. I. p. 53. legitur. Apud Eustathium scribitur εὐρυδίνης. In Epitome ἀργυροδίνης. *Casaub.* Locus Eustathii exstat in Commentario ad Dionysii versum 866. Vide infra L. XIV. p. 675. Q. Curtium. III. 4.

2. Ἡρόδοτος) Lib. II. c. 5.

3. Ὑπάρξαι πρότερον εἶπεν) Aldi codex οὔπω corruptè. Xylander fecit εἶπεν. bene sanè, eumque sumus secuti: potest tamen fortasse minori mutatione facta, legi οὕτω, ut cum sequentibus jungatur. *Idem.*

4. Ἀξιόλογος δ' ὅμως) Legit Xylander ὁμοίως, sed præstat fortasse tollere negationem quæ præcessit, hoc modo ἱερ. Διὸς Δακίη λειπομένη τ. *Idem.*

1. Καὶ

habent urbes, duabus demtis. ¶ In Sargarausena oppidulum est Herpa, & Carmalus fluvius, qui & ipse in Cilicium effluit mare. In aliis est Argus castellum excelsum ad Taurum, & Nora, quæ nunc Neroassus dicuntur: ubi Eumenes diu obsidionem pertulit. nostra ætate Sisinus thesaurum suum ibi adservavit, qui Cappadociæ imperium affectarat. Is Cadyna etiam pro regia habuit, urbis in morem condita, in montibus Lycaoniæ. Nam Sabeira, nunc oppidum pagi simile, ferunt aliquando fuisse primariam regionis urbem. In Morimena templum est Jovis Venasiis culti, domicilium habens hierodulorum ter mille propemodum: agrumque bonæ frugis, ex quo ad pontificem redeunt quotannis talenta xv. Is præest per totam vitam, ut & is qui apud Comana, à quo ille proximus honore est. Duæ modo præfecturæ urbes habent: Tyanitis urbem nimirum Tyana. Hæc Tyanitis substrata Tauro est ad portas Cilicias: juxta quas facillimi ejus sunt, omnibusque communissimi in Ciliciam & Syriam transscensus. vocatur autem Eusebia ad Taurum, fertilis & maxima sui parte plana. Tyana imposita sunt aggeri Semiramidis probe muris substructo. Haud procul inde Castabala sunt, & Cybistra, oppida montibus jam propinquiora. Apud Castabala Perasiæ Dianæ fanum est, ubi ajunt sacrificas mulieres illæsis pedibus per prunas ambulare, atque ibi sunt qui autument gesta, quæ de Oresta & Tauropolo Diana feruntur: dictamque Perasiam, quod trans mare eo pervenerit. Ergo in Tyanitide præfectura, una de x dictis, urbs est Tyana. Nam postmodo adjectas non annumero, Castabala & Cybistra, & quæ in aspera sunt Cilicia, in qua Elæussam condidit Archelaus præclare, insulam non magnam sed fertilem, ac plerumque ibi vixit. In præfectura autem, quæ Cilicia dicitur, Mazaca sunt gentis metropolis. Ipsa quoque Eusebia cognominatur ad Argæum. Sita est enim sub Argæo omnium altissimo monte,

A πόλεις ἔχουσι πλὴν δυοῖν. Τῶν δὲ λοιπῶν στρατηγιῶν ἐν μὲν τῇ Σαργαραυσηνῇ πολίχνιον ἐστὶν Ἥρπα, καὶ ποταμὸς Κάρμαλος, ὃς καὶ αὐτὸς εἰς τὴν Κιλικίαν ἐκδίδωσιν· ἐν δὲ ταῖς ἄλλαις, ὅ τε Ἀργὸς ἔρυμα ὑψηλὸν πρὸς τῷ Ταύρῳ, [1] καὶ τὰ Νῶρα ὃ νῦν καλεῖται Νηροασσός, ἐν ᾧ Εὐμένης πολιορκούμενος ἀντέσχε πολὺν χρόνον· καθ' ἡμᾶς δὲ Σισίνου ὑπῆρξε * θησαυροφυλάκιον τοῦ ἐπιθεμένου τῇ Καππαδόκων ἀρχῇ· τούτου δ' ἦν καὶ τὰ Κάδυνα βασίλειον, καὶ πόλεως κατασκευὴν ἔχον· ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὅρων τῶν Λυκαονικῶν. Τὰ γὰρ Σάβειρα κωμόπολις λέγεται ὑπάρξαι ποτὲ καὶ αὐτὴ μητρόπολις τῆς

B χώρας. Ἐν δὲ τῇ * Μοριμηνῇ τὸ ἱερὸν τοῦ ἐν Οὐηνάσοις Διός, ἱεροδούλων κατοικίαν ἔχον τρισχιλίων σχεδόν τι, καὶ χώραν ἱερὰν εὔκαρπον, παρέχουσαν πρόσοδον ἐνιαύσιον ταλάντων πεντεκαίδεκα * τῷ ἱερεῖ· καὶ οὗτός ἐστι διὰ βίου, καθάπερ καὶ ὁ ἐν Κομάνοις, καὶ δεύτερος κατὰ τιμὴν μετ' ἐκεῖνον. Δύο δὲ ἔχουσι μόνον στρατηγίαι πόλεις, ἡ μὲν Τυανῖτις τὰ Τύανα, ὑποπεπτωκυῖα τῷ Ταύρῳ τῷ κατὰ τὰς Κιλικίας πύλας, καθ' ἃς εὐπετέσταται καὶ κοινόταται πᾶσίν εἰσιν αἱ εἰς τὴν Κιλικίαν, καὶ τὴν Συρίαν ὑπερβολαί· καλεῖται δὲ Εὐσέβεια ἡ πρὸς τῷ

C Ταύρῳ· ἀγαθὴ δὲ καὶ πεδιὰς ἡ πλείστη. [2] Τὰ δὲ Τύανα * ἐπίκειται χώματι Σεμιράμιδος τετειχισμένῳ καλῶς. Οὐ πολὺ δ' ἄπωθεν ταύτης ἐστὶ τά τε Καστάβαλα, καὶ τὰ Κύβιστρα, ἔπι μᾶλλον τῷ ὄρει πλησιάζοντα πολίσματα· ὧν ἐν τοῖς Κασταβάλοις ἐστὶ τὸ τῆς Περασίας Ἀρτέμιδος ἱερόν, ὅπου φασὶ τὰς ἱερείας γυμνοῖς τοῖς ποσὶ δι' ἀνθρακιᾶς βαδίζειν ἀπαθεῖς. κἀνταῦθα δέ τινες τὴν αὐτὴν θρυλλοῦσιν ἱστορίαν τὴν περὶ τοῦ Ὀρέστου, καὶ τῆς Ταυροπόλου. Περασίαν κεκλῆσθαι φάσκοντες, διὰ τὸ πέραθεν κομισθῆναι. Ἐν μὲν δὴ τῇ Τυανίτιδι στρατηγίᾳ τῶν λεχθεισῶν

D δέκα, ἔστι πόλισμα τὰ Τύανα· τὰς δ' ἐπικτήτους οὐ συναριθμῶ ταύταις Καστάβαλα, καὶ τὰ Κύβιστρα, καὶ τὰ ἐν τῇ τραχείᾳ Κιλικίᾳ, ἐν ᾗ τὴν Ἐλαιοῦσσαν νησίον εὔκαρπον συνέκτισεν Ἀρχέλαος ἀξιολόγως, καὶ τὸ πλέον ἐνταῦθα διετέλεσεν. Ἐν δὲ τῇ Κιλικίᾳ καλουμένῃ τὰ Μάζακα ἡ μητρόπολις τοῦ ἔθνους· [3] καλεῖται δ' Εὐσέβεια καὶ p. 538.
αὕτη ἐπίκλησιν ἡ πρὸς τῷ Ἀργαίῳ· [4] κεῖται γὰρ ὑπὸ τῷ Ἀργαίῳ ὄρει πάντων ὑψηλοτάτῳ,

* Manuscr. χρηματοφυλάκιον.

* Scripti, Μοριμηνῇ.

* Scripti τῷ ἱερῷ.

* Scripti, q. ὑπόκειται.

1. Καὶ τὰ Νῶρα) Describitur accuratè à Diodoro Siculo lib. XVIII. *Casaub.*

2. Τὰ δὲ Τύανα) De Tyanis vide Philostratum in vita Tyanensis Apollonii. Arrianus in Periplo Euxini maris Tyana quasi Thoana esse appellata ait à Thoante rege Tauricæ Chersonesi. *Idem.*

3. Καλεῖται δ' Εὐσέβεια) Post autem Cæsarea notantibus Plinio & Ptolemæo. *Idem.*

4. Κεῖται γὰρ ὑπὸ τῷ Ἀργαίῳ ὄρει) Plinius H. N. VI. c. 3. *Et sub monte Argæo Mazacam, quæ nunc Cæsarea nominatur.* Idem. Argæi montis sæpius meminit Claudianus.

καὶ ἀνέκλειπτον χιόνι τὴν ἀκρώρειαν ἔχοντι· ἀφ' ἧς φασὶν οἱ ἀναβαίνοντες (οὗτοι δ' εἰσὶν ὀλίγοι) κατοπτεύεσθαι ταῖς αἰθρίαις ἄμφω τὰ πελάγη, τό τε Ποντικὸν, καὶ τὸ Ἰσσικόν. Τὰ μὲν οὖν ἄλλα ἀφυῆ πρὸς συνοικισμὸν ἔχει πόλεως· ἄνυδρός τε γάρ ἐστι, καὶ ἀνοχυρὸς, διά τε τὴν ὀλιγωρίαν τῶν ἡγεμόνων, καὶ ἀτείχιστος· τάχα δὲ καὶ ἐπίτηδες, ἵνα μὴ ὡς ἐρύματι πεποιθότες τῷ τείχει, σφόδρα λῃστεύοιεν πεδίον οἰκοῦντες, ² λόφους ὑπερδεξίους ἔχον, καὶ * ἐμβριθεῖς· καὶ τὰ κύκλῳ δὲ χωρία ἔχει, τελέως ἄφορα, καὶ ἀγεώργητα, καίπερ ὄντα πεδινά· ἀλλ' ἔστιν ἀμμώδη, ³ καὶ ὑπόπετρα· μικρὸν δ' ἔτι προϊοῦσι, καὶ πυρίληπτα πεδία, καὶ μετὰ ⁴ βάθρων πυρὸς ἐπὶ σταδίους πολλούς· ὥστε πόρρωθεν ἡ κομιδὴ τῶν ἐπιτηδείων. Καὶ τὸ δοκοῦν δὲ πλεονέκτημα παρακείμενον ἔχει κίνδυνον· ἀξύλου γὰρ οὔσης σχεδόν τι τῆς συμπάσης Καππαδοκίας, ὁ Ἀργαῖος ἔχει περικείμενον δρυμὸν, ὥστε ἐγγύθεν ὁ ξυλισμὸς πάρεστιν· ἀλλ' οἱ ὑποκείμενοι τῷ δρυμῷ τόποι, καὶ αὐτοὶ πολλαχοῦ πυρὰ ἔχουσιν· ἅμα δὲ καὶ ὕφυδροι εἰσὶ ψυχρῷ ὕδατι· οὔτε τοῦ πυρὸς, οὔτε τοῦ ὕδατος, εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ἐκκύπτοντος, ὥστε καὶ ποάζειν τὴν πλείστην. Ἔστι δ' ὅπου καὶ ἑλῶδες, ἐστὶ τὸ ἔδαφος, καὶ νύκτωρ ἐξάπτονται φλόγες ἀπ' αὐτοῦ. Οἱ μὲν οὖν ἔμπειροι φυλαττόμενοι τὸν ξυλισμὸν ποιοῦνται· τοῖς δὲ πολλοῖς κίνδυνός ἐστι, καὶ μάλιστα τοῖς κτήνεσιν, ἐμπίπτουσιν εἰς ἀδήλους βόθρους τοῦ πυρός. Ἔστι δὲ καὶ ποταμὸς ἐν τῷ πεδίῳ τῷ πρὸ τῆς πόλεως Μέλας καλούμενος, ὅσον τεσσαράκοντα σταδίους διέχων τῆς πόλεως, ἐν ταπεινοτέρῳ τῆς πόλεως * χώρῳ τὰς πηγὰς ἔχων· ταύτῃ μὲν οὖν ἄχρηστος αὐτοῖς ἐστιν οὐχ ὑπερδέξιον ἔχων τὸ ῥεῦμα· εἰς ἕλη δὲ καὶ λίμνας διαχεόμενος * κακοῖ τὸν ἀέρα τοῦ θέρους τὸν περὶ τὴν πόλιν καὶ τὸ λατομεῖον δὲ ποιεῖ δύσχρηστον καίπερ εὔχρηστον ὄν· πλαταμῶνες γάρ εἰσιν, ἀφ' ὧν τὴν λιθίαν ἔχειν ἄφθονον συμβαίνει τοῖς Μαζακηνοῖς πρὸς τὰς οἰκοδομίας· καλυπτόμεναι δ' ὑπὸ ὑδάτων αἱ πλάκες, ἀντιπράττουσι· καὶ ταῦτα δ' ἐστὶ τὰ ἕλη πανταχοῦ πυρίληπτα. Ἀριαράθης δ' ὁ βασιλεὺς τοῦ Μέλανος κατά τινα στενὰ ἔχοντος τὴν εἰς τὸν Εὐφράτην διέξοδον, ἐμφράξας ταῦτα, λίμνην πελαγίαν ἀπέδειξε τὸ πλησίον πεδίον· ἐνταῦθα δὲ νησίδας τινὰς, ὡς τὰς Κυκλάδας

* Scripti, ἐμβαλεῖς.

* Manusc. χωρίῳ.

* Legebatur vulgo, κακεῖ. sed κακοῖ legisse etiam prior interpr. videtur.

cujusque vertex nunquam nivibus privatur. de quo ajunt qui conscenderunt (paucis vero contigit) sudo cœlo utrumque cerni mare, Euxinum scilicet atque Issicum. Is mons cætera ad urbis ædificationem ineptus est, cum & aquis careat, & munitionibus ac muris, ob ducum negligentiam. fortasse etiam studio id curantium, ne muro tanquam castello fidentes nimis 1 prædationi incumberent campum habitantes, qui colles habet altitudine sua opportunos & grandes. Sed & circumjacentia loca prorsus sterilia sunt, agriculturæque expertia, quantumvis in planicie: sunt enim sabulosa, & subtus saxosa. Ubi paulum processeris, campum aliquod multorum stadiorum invenies igni occupatum, in profundo delitescente: ita ut ad victum necessaria procul ipsis sint petenda. Adeoque id quod summum videtur commodum, habet adjunctum periculum. Cum enim universa fere Cappadocia ligno careat, mons Argæus circumpositum habet nemus: ut è vicinia ligna petere liceat: sed loca sylvæ illi subjecta, ipsa quoque passim ignem continent: simul & aqua subterfrigida latet: neque igni neque aqua in superficiem erumpente, quæ majori ex parte herbosa est: alicubi etiam palustre est solum & noctu flammæ ex eo exardescunt. Itaque periti caute lignantur: vulgo, & maximè pecori periculum est, quod sæpè incidunt in latentes ignis foveas. Est & fluvius in planicie, quæ urbi adjacet, nomine Melas, XL circiter stadia ab urbe distans, fontesque in loco qui est quam urbs sit humilior habens. Itaque eatenus inutilis est oppidanis, quod non è sublimi profluit: sed in lacus & paludes diffusus, ibi aërem circa urbem æstate vitiat. Quin etiam lapicidinam alioquin utilem, inutilem redigit: sunt enim planicies saxeæ in ripis, unde ad ædificandum copia lapidum suppeditat Mazacenis: sed lapideæ istæ tabulæ ab aquis occultatæ, operi resistunt. Atqui & istæ paludes ignem passim concipiunt. Ariarathes autem rex fauces, per quas Melas in Euphraten exit, obstruxit, effecitque ut campus proximus lacus quasi marinus esset: atque ibi minutas quasdam insulas Cycladum,

1. *Prædationi*) Λῃστεύοιεν enim legi pro πιστεύοιεν. *Xyland.*

2. Λόφους ὑπερδεξίους ἔχον καὶ ἐμβριθεῖς) Libri veteres pro ἐμβριθεῖς habent ἐμβαλεῖς, quæ lectio omnino est præferenda. Videtur enim ea voce declarare altitudinem collium istorum, quæ tanta sit, ut vix sagitta jaculata pervenire eò possit. *Casaub.*

3. Καὶ ὑπόπετρα) Ὑπόπετρα pro ὑποπτέρα, hæc ipse sensus docet. *Xyland.*

4. Μετὰ βάθρων) pro Βάθρων quoque βαράθρων suspicor scribendum aut βόθρων, ut infra. *Idem.*

inſtar comprehendens, puerilem ibi in morem vitæ partem exegit. At enim ea obſtructione confertim perrupta, aqua rurſum eluviem fecit: impletuſque Euphrates, cùm Cappadociæ magnam partem rapuit, multoſque pagos & conſita delevit: tum Galatarum terræ Phrygiam incolentium magnum damnum dedit. pro hoc detrimento incolæ ab Ariarathe CCC talenta exegerunt, Romanis judicio delato. Simile etiam apud Herpa evenit. Nam ibi quoque Carmale alveum obturavit: atque faucibus deinde perruptis, cùm aqua Cilicum quædam circa Mallum loca perdidiſſet, pœnas damno affectis luit. Mazaca ergo ſitum habent multis de cauſis incommodum. Videntur autem reges eam ſibi delegiſſe ſedem, quia locus eſt totius regionis medius, qui quidem & ligna habeat, & lapides ad ædificia, & pabulum, quo plurimo indigebant, utpote pecus alentes. Nam quodammodo urbs iis pro caſtris erat. Reliqua ad tutandum ſibi ſuiſque neceſſaria repoſita habebant in munitionibus caſtellorum: quæ multa ſunt, alia regis, alia [2] amicorum. Abſunt Mazaca à Ponto verſus meridiem ſtadiis circiter IↃCCC: ab Euphrate paulo minus duplo: à Ciliciis portis itinere ſex dierum (& Cyrini caſtra per Tyana, quæ medio ſita ſunt itinere) à Cybiſtris CCC. Utuntur Mazaceni legibus Charondæ, & legum decantatorem deligunt, qui ipſis eſt legum interpres, ut Romanorum ſunt, jureconſulti. Adflixit eos graviter Tigranes Armeniæ rex, quo tempore Cappadociam incurſionibus vaſtavit: omnes enim ſuis ejectos ſedibus in Meſopotamiam tranſtulit, & majorem Tigranocertorum partem iis habitatoribus frequentavit: qua tamen urbe à Romanis capta, quibus facultates erant, poſtliminio domum redierunt. Magnitudo Cappadociæ in latum ab Euxino ad Taurum, CIↃ. IↃCCC circiter ſtadia: longitudo à Lycaonia & Phrygia uſque ad Euphratem ortum verſus & Armeniam, ad tria ſtadiorum millia.

A ἀπολαβόμενος διατριβὰς ἐν αὐτοῖς ἐποιεῖτο μειρακιώδεις· ἐκραγὲν δ' ἀθρόως τὸ ἔμφραγμα, p. 539. ἐξέκλυσε πάλιν τὸ ὕδωρ· πληρωθεὶς δ' ὁ Εὐφράτης, τῆς τε τῶν Καππαδοκῶν πολλὴν παρέσυρε, καὶ κατοικίας, καὶ φυτείας ἠφάνισε πολλάς· τῆς τε τῶν Γαλατῶν τῶν τὴν Φρυγίαν ἐχόντων οὐκ ὀλίγην ἐλυμήνατο· ἀντὶ δὲ τῆς βλάβης ἐπράξαντο ζημίαν αὐτὸν [1] τάλαντα τριακόσια, Ῥωμαίοις ἐπιτρέψαντες τὴν κρίσιν. Τὸ δ' αὐτὸ συνέβη καὶ περὶ Ἥρπα· καὶ γὰρ ἐκεῖ τὸ τοῦ Καρμάλα ῥεῦμα ἐνέφραξεν, εἶτ' ἐκραγέντος * τοῦ στόματος, καὶ τῶν Κιλίκων τινὰ χωρία τὰ περὶ τὴν Μαλλὸν διαφθείραντος τοῦ B ὕδατος, δίκας ἔτισεν τοις ἀδικηθεῖσιν. ἀφυὲς δ' ὂν κατὰ πολλὰ τὸ τῶν Μαζακηνῶν χωρίον, ὃ πρὸς κατοικίαν μάλιστα οἱ * βασιλεῖς ἑλέσθαι δοκοῦσιν, ὅτι τῆς χώρας ἁπάσης τόπος ἦν μεσαίτατος, οὗτος τῶν ξύλα ἐχόντων ἅμα, καὶ λίθον πρὸς τὰς οἰκοδομίας, καὶ χόρτον οὗ πλεῖστον ἐδέοντο κτηνοτροφοῦντες· τρόπον γάρ τινα στρατόπεδον ἦν αὐτοῖς ἡ πόλις. Τὴν δ' ἄλλην ἀσφάλειαν τὴν αὐτῶν τε καὶ σωμάτων, ἐκ τῶν ἐρυμάτων εἶχον τῶν ἐν τοῖς φρουρίοις, ἃ πολλὰ ὑπάρχει· τὰ μὲν βασιλικὰ, τὰ δὲ τῶν φίλων. Ἀφέστηκε δὲ τὰ Μάζακα τοῦ μὲν Πόντου C περὶ ὀκτακοσίους σταδίους πρὸς νότον. τοῦ δ' Εὐφράτου, μικρὸν ἐλάττους, ἢ διπλασίους· τῶν Κιλικίων δὲ πυλῶν ὁδὸν ἡμερῶν ἕξ· καὶ τοῦ Κυρίνου τὸ στρατόπεδον διὰ Τυανῶν· κατὰ μέσην δὲ τὴν ὁδὸν κεῖται τὰ Τύανα διέχει δὲ Κυβίστρων τριακοσίους σταδίους. Χρῶνται δὲ οἱ Μαζακηνοὶ τοῖς Χαρώνδα νόμοις, αἱρούμενοι καὶ νομῳδόν, ὅς ἐστιν αὐτοῖς ἐξηγητὴς τῶν νόμων, καθάπερ οἱ παρὰ Ῥωμαίοις νομικοί. Διέθηκε δὲ φαύλως αὐτοὺς Τιγράνης ὁ Ἀρμένιος, ἡνίκα τὴν Καππαδοκίαν κατέδραμεν· ἅπαντας γὰρ ἀναστάτους ἐποίησεν εἰς Μεσοποταμίαν, καὶ τὰ Τιγρανόκερτα ἐκ τούτων συνῴκισε τὸ πλέον· ὕστερον D δ' ἐπανῆλθον οἱ δυνάμενοι * μετὰ τὴν τῶν Τιγρανοκέρτων ἅλωσιν. Μέγεθος δὲ τῆς χώρας κατὰ πλάτος μὲν, [3] τὸ ἀπὸ τοῦ Πόντου πρὸς τὸν Ταῦρον, ὅσον χίλιοι καὶ ὀκτακόσιοι στάδιοι· μῆκος δὲ ἀπὸ τῆς Λυκαονίας, καὶ Φρυγίας, μέχρι Εὐφράτου πρὸς τὴν ἕω, καὶ τὴν Ἀρμενίαν, περὶ τρισχιλίους.

* Scripti, τοῦ στομίου.

* Scripti, βασιλέων.

* Scripti, κατά.

1. Τάλαντα τριακόσια) Vetus interpretes legit τριάκοντα. *Caſaub.*

2. *Amicorum*) Τῶν φίλων. Sic Aldus noſter: corrector in φυλῶν mutaverat, neſcio quid admodum ſecutus. Quid Cyrini caſtra, & verba abs me parentheſi incluſa ſibi velint, ignoro. de Cybiſtris epitomas ſum ſecutus, quæ μικρὸν pro ἑκατὸν acceperunt. *Xyland.*

3. Τὸ ἀπὸ Πόντου πρὸς τὸν Ταῦρον, ὅσον χίλιοι καὶ ὀκτακόσιοι στάδιοι) Falſum hoc. Nam libro ſecundo p. 73. docuit nos Bagadaoniam partem Cappadociæ inter Argæum & Taurum diſtare à Ponto ſtadia CIↃ CIↃ CIↃ. Putabam legendum, ὅσον δισχίλιοι καὶ ὀκτ. σταδ. Verùm auctor Epitomes retinet vulgatam lectionem: quam ſi probamus, non erunt illa verba ἀπὸ Πόντου, de ipſo Ponto & mari Euxino intelligenda, ſed de regione Ponto, quam ſeparant à reliqua Cappadocia montes Tauro paralleli. Sic non erit diſcedendum à vulgata lectione. *Caſaub.*

1. Gaba-

Ἀγαθὴ δὲ καὶ καρποῖς, μάλιστα δὲ σίτῳ, A καὶ βοσκήμασι παντοδαποῖς· νοτιωτέρα δὲ οὖσα τοῦ Πόντου, ψυχροτέρα ἐστίν· [2] ἡ δὲ Γαβαδανία καίπερ πεδιὰς οὖσα, καὶ νοτιωτάτη πασῶν, ὑποπέπτωκε γὰρ τῷ Ταύρῳ, καὶ μόλις τῶν καρπίμων τι φέρει δένδρων· [3] ἀγρόβοτος δ' ἐστὶ καὶ αὕτη, καὶ ἡ πολλὴ τῆς ἄλλης, [4] καὶ μάλιστα ἡ περὶ Γαρσαυίραν, p. 540. καὶ Λυκαονίαν, καὶ Μοριμηνήν. Ἐν δὲ τῇ Καππαδοκίᾳ γίνεται καὶ ἡ λεγομένη Σινωπικὴ μίλτος, ἀρίστη τῶν πασῶν· ἐνάμιλλος δ' ἐστὶν αὐτῇ καὶ ἡ Ἰβηρική· ὠνομάσθη δὲ Σινωπικὴ, διότι κατάγειν ἐκεῖσε εἰώθασιν οἱ ἔμποροι, B πρὶν ἢ τὸ τῶν Ἐφεσίων ἐμπορεῖον μέχρι τῶν ἐνθάδε ἀνθρώπων διῖχθαι· λέγεται δὲ καὶ κρυστάλλου πλάκας, καὶ Ὀνυχίτου λίθου, πλησίον τῆς τῶν Γαλατῶν, ὑπὸ τῶν Ἀρχελάου μεταλλευόντων εὑρέσθαι. ἦν δέ τις τόπος καὶ λίθου λευκοῦ, τῷ ἐλέφαντι κατὰ τὴν χρόαν ἐμφερής, ὥσπερ ἀκόνας τινὰς οὐ μεγάλας ἐκφέρων, ἐξ ὧν τὰ λαβία τοῖς μαχαιρίοις κατεσκεύαζον· [6] ἄλλος δὲ τὰς διόπτρας βώλους * μεγάλας ἐκδιδοὺς, ὥστε καὶ ἔξω κομίζεσθαι. Ὅριον δ' ἐστὶ τοῦ Πόντου, καὶ τῆς Καππαδοκίας ὀρεινή τις παράλληλος τῷ Ταύρῳ, τὴν ἀρχὴν ἔχουσα C ἀπὸ τῶν ἑσπερίων ἄκρων τῆς Κομμαγηνῆς, ἐφ' ἧς ἵδρυται [8] φρούριον ἀπότομον * Δασμένων μέχρι τῶν ἑωθινῶν τῆς Λανιασινῆς. Στρατηγίαι δ' εἰσὶ τῆς Καππαδοκίας ἥτε Καμμανηνὴ, καὶ ἡ Λανιασινή. Συνέβη δὲ ἡνίκα πρῶτον Ῥωμαῖοι τὰ κατὰ τὴν Ἀσίαν διῴκουν νικήσαντες Ἀντίοχον, φιλίας καὶ συμμαχίας ἐποιοῦντο πρός τε τὰ ἔθνη, καὶ τοὺς βασιλέας,

* Vulgo, μεγάλους.

* Manuſſ. Δαμέσδα & Δασμένδα.

Frugum eſt ferax, maximè tritici: & omnis generis pecus alit: quanquam autem magis verſus meridiem jacet quàm Pontus, frigidior tamen eſt: at 1 Gabadania quanquam & plana eſt, & omnium maximè meridiem ſpectet, utpote Tauro ſubjecta: tamen ægre ullam frugiferam arborem fert: ager itaque ejus paſcuis inſervit, ut & aliæ multæ partes ejus regionis, maximè circa Garſaviram & Lycaoniam, ac Morimenam. In Cappadocia naſcitur etiam præſtantiſſimum omnium 5 minium, quod & cum Hiſpanico certat. Cappadocium Sinopenſis cognomento laudatur, quia Sinopen id ſolebant avehere mercatores, antequam Epheſiorum negociatio uſque ad hujus regionis homines prorogaretur. Dicitur etiam cryſtalli tabulas, & onychitis lapidis prope Galatiam inventas fuiſſe ab iis qui Archelao metalla effodiebant: fuitque etiam locus lapidis albi, eburneo colore, quaſi cotes quaſdam efferens non magnas, unde gladiorum faciebant manubria: alius etiam, qui magnas ſpeculorum materiæ glebas ederet, quæ etiam exportaretur. A Cappadocia Pontum dirimunt montes quidam, æquali ſpacio ſemper à Tauro procurrentes: quorum initium eſt ab extremis Commagenæ: ubi caſtellum eſt conditum loco prærupto 7 Daſmenon uſque ad orientalia Laniaſines: præfecturæ autem ſunt Cappadociæ & Cammanena, & Laniaſina. Quo tempore Romani primùm rebus Aſiæ moderati ſunt Antiocho devicto, evenit ut amicitiam ac fœdus cum iſtis gentibus regibuſque paciſcerentur:

1. *Gabadania*) Hanc ego nullibi invenio: & pro Cataonia obrepſiſſe puto, neque verba ſunt integra. *Xyland.*

2. Ἡ δὲ Γαβαδανία) Legendum Βαγαδαονία, ut ad libr. II. pag. 73. docuimus. Xylander qui pro Cataonia putat irrepſiſſe hanc vocem, nunquam id ſcripſiſſet, ſi Strabonem adhibuiſſet in conſilium: miror non eſſe ab eo animadverſum, Bagadaoniam & hic & libro ſecundo, ut ſoli cœlique mali vituperari, quum paullò antè contraria laude Cataoniam affecerit. *Caſaub.*

3. Ἀγρόβοτος) Vox eſt inſolens. *Xyland.*

3. Ἀγρόβοτος δ' ἐστὶ) Quis ita loquitur? Lego ὀναγρόβοτος. Sic infra de Lycaonia καὶ τὰ τῶν Λυκαόνων ὀροπέδια; ψυχρὰ καὶ ψιλὰ καὶ ὀναγρόβοτα. *Caſaub.*

4. Καὶ μάλιστα ἡ περὶ Γαρσαυίραν) Lego Γαρσαυρίαν. Garſauritin præfecturam intelligit, quam Ptolem. ſimiliter Γαρσαυρίαν vocat. *Idem.*

5. *Minium*) Minium Ibericum aut Hiſpanicum ſit, ambiguum eſſet, niſi Strabo libro tertio Hiſpanicum diſertè cum Sinopico contuliſſet. Vide & Plin. XXXIII. 7. *Xyland.*

6. Ἄλλος δὲ τὰς διόπτρας βώλους μεγάλας ἐκδιδοὺς) Hæc Græca non ſunt, ergò corrupta. Lege: ἄλλος δὲ ταῖς διόπτραις βώλους μεγάλας ἐκφέρων: *alius qui magnas glebas ſpecularibus faciendis ederet.* D De lapide ſpeculari loquitur. Inepte vertunt, *ſpeculorum materiæ.* Διόπτρα eſt *ſpecular*, per quod videtur: κατόπτρον *ſpeculum*, in quo videtur. Sed & τὰς διόπτρας βώλους fortean legi poſſet, hoc eſt, διαφανεῖς; &c. Heſychio qui διόπτρον διαφανὲς interpretatur, illud tamen melius. Διάφασιν facit ſpeculum ἔμφασιν. Hæc differentia eſt διόπτρας & κατόπτρου, ſpecularis & ſpeculi. *Salmaſ. Ex. Plin. Edit. Ult. p.* 183.

7. *Daſmenon.*) Locus eſt mutilatus, & hoc δασμενῶν apparet participium eſſe. Laniſena heic his; initio libri Laninaſena dicitur. quid faceres? Sed & reliqua de Cappadocibus ſunt mutilata. *Xyland.*

8. Φρούριον ἀπότομον Δασμένων) Manuſcripti Δασμέδα & Διασμένδα, quam lectionem veriorem puto: magis enim accedit ad reliqua Cappadociæ urbium nomina, in α ferè deſinentia: pleraque etiam in δα, cujuſmodi ſunt, Thebenda, Muſcanda, Laranda, Pida. *Caſaub.*

ac reliquis quidem regibus pro ſe hoc honoris tribueretur: Cappadoci vero communiter cum gente. Cum autem genus defeciſſet regium, Romani ratione fœderis & initæ cum Cappadocibus amicitiæ, iis permiſerunt ut liberè ſuis viverent legibus: hi autem miſſis legatis libertatem repudiaverunt, ut quam ſibi dicerent eſſe intolerabilem: regem ſibi dari poſtulaverunt. Romani mirati homines eſſe qui adeo de libertate animum deſpondiſſent, permiſerunt eis ut de ipſorum corpore regem ſuis quem vellent ſuffragiis crearent. Ita rex ab iis factus eſt Ariobarzanes: cujus in tertia ſtirpe genus defecit. Exinde Archelaus ab Antonio rex eſt conſtitutus, nulla propinquitate eam familiam attingens. Atque hactenus de magna Cappadocia: de aſpera autem Cilicia, quæ ei adjuncta fuit, commodius in totius Ciliciæ expoſitione dicetur.

Ponti vero rex fuit creatus Mithridates cognomento Eupator. Poſſedit autem regionem, quæ Haly fluvio determinatur, uſque ad Tibarenos & Armenios atque intra Halyn uſque ad Amaſtrin ac Paphlagoniæ quaſdam partes. Adjecit autem ditioni ſuæ etiam oram maritimam verſus occaſum uſque ad Heracleam, quæ Heraclidæ eſt patria Platonici: in diverſam vero partem Ponto adjecit quæ ſunt uſque ad Colchidem & Armeniam minorem. Sed & Pompejus illo dejecto his finibus concluſam ditionem occupavit. Is quæ ad Armeniam ſunt & Colchidem regulis diviſit, quorum opera in bello uſus fuerat: reliqua [2] in undecim reſpubl. diſtribuit, & Bithyniæ addidit, ut ex utriſque una conſtaret provincia: inter mediterranea quoſdam regno poſterorum Pylæmenis ſubdidit, ut & Galatas tetrarchis è ſtirpe. Poſtea temporis Romani principes alias aliaſque diviſiones fecerunt, reges reguloſque conſtituendo, urbeſque alias liberas faciendo, alias regulis ſubdendo, quaſdam ſub populi Romani poteſtate relinquendo. Nos ſingula uti nunc

A τοῖς μὲν ἄλλοις βασιλεῦσιν, αὐτοῖς καθ' ἑαυτοὺς δοθῆναι τὴν τιμὴν ταύτην· τῷ δὲ Καππαδόκῃ, καὶ αὐτῷ τε τῷ ἔθνει κοινῇ. Ἐκλιπόντος δὲ τοῦ βασιλικοῦ γένους, οἱ μὲν Ῥωμαῖοι συνεχώρουν αὐτοῖς αὐτονομεῖσθαι κατὰ τὴν συγκειμένην φιλίαν τε καὶ συμμαχίαν πρὸς τὸ ἔθνος· οἱ δὲ, πρεσβευσάμενοι τὴν μὲν ἐλευθερίαν παρῃτοῦντο, οὐ γὰρ δύνασθαι φέρειν αὐτὴν ἔφασαν· βασιλέα δ' ἠξίουν αὐτοῖς ἀποδειχθῆναι· οἱ δὲ θαυμάσαντες εἴ τινες οὕτως εἶεν ἀπειρηκότες πρὸς τὴν ἐλευθερίαν, * ἐπέτρεψαν αὐτοῖς ἐξ ἑαυτῶν ἑλέσθαι κατὰ χειροτονίαν ὃν ἂν βούλοιντο· καὶ εἵλοντο Ἀριοβαρζάνην· εἰς τρίτην γενεὰν B δὲ προελθόντος τοῦ γένους ἐξέλιπε. Κατεστάθη δ' ὁ Ἀρχέλαος οὐδὲν προσήκων αὐτοῖς, Ἀντωνίου καταστήσαντος. Ταῦτα καὶ περὶ τῆς μεγάλης Καππαδοκίας μέχρι τούτων. Περὶ δὲ τῆς τραχείας Κιλικίας τῆς προστεθείσης αὐτῇ, βέλτιόν ἐστιν ἐν τῷ περὶ τῆς ὅλης Κιλικίας λόγῳ διελθεῖν.

* Scripti, ἐπέτρεψαν. δ' οὖν.

Τοῦ δὲ Πόντου καθίστατο μὲν Μιθριδάτης ὁ Εὐπάτωρ βασιλεὺς, εἶχε δὲ τὴν ἀφοριζομένην τῷ Ἅλυϊ μέχρι Τιβαρηνῶν καὶ Ἀρμενίων, καὶ τὴν ἐντὸς Ἅλυος τὰ μέχρι Ἀμάστρεως, * καί τινων τῆς Παφλαγονίας μερῶν· προσεκτήσατο δ' οὗτος καὶ τὴν μέχρι Ἡρακλείας C παραλίαν, ἐπὶ τὰ δυσμικὰ μέρη, [1] τῆς Ἡρακλείδου τοῦ Πλατωνικοῦ πατρίδος· ἐπὶ δὲ τἀναντία, μέχρι Κολχίδος, καὶ τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας, ἃ δὴ καὶ προσέθηκε τῷ Πόντῳ. Καὶ δὴ καὶ Πομπήϊος καταλύσας ἐκεῖνον, ἐν τούτοις τοῖς ὅροις οὖσαν τὴν χώραν ταύτην παρέλαβε· τὰ μὲν πρὸς Ἀρμενίαν, καὶ τὰ περὶ τὴν Κολχίδα τοῖς συναγωνισαμένοις δυνάσταις κατένειμε, τὰ δὲ λοιπὰ εἰς ἕνδεκα πολιτείας διεῖλε, [3] καὶ τῇ Βιθυνίᾳ προσέθηκεν, ὥστ' ἐξ ἀμφοῖν ἐπαρχίαν γενέσθαι μίαν [4] μεταξὺ τῶν μεσογαίων τινὰς βασιλεύεσθαι παρέδωκε τοῖς ἀπὸ D Πυλαιμένους, καθάπερ καὶ τοὺς Γαλάτας τοῖς ἀπὸ γένους τετράρχαις· [5] Ὕστερον δ' οἱ τῶν Ῥωμαίων ἡγεμόνες, ἄλλους καὶ ἄλλους ἐποιήσαντο μερισμοὺς βασιλέας τε καὶ δυνάστας * καθιστάντες· καὶ πόλεις τὰς μὲν ἐλευθεροῦντες, τὰς δὲ ἐγχειρίζοντες τοῖς δυνάσταις, τὰς δ' ὑπὸ τῷ δήμῳ τῶν Ῥωμαίων ἐῶντες. Ἡμῖν δ' ἐπιοῦσι τὰ καθέκαστα,

p. 541.

* Locus eſt corruptus. In vett. lib. eſt μεταξὺ τῆς τῶν Παφλαγόνων τῶν μ.

* Manuſſ. καθίσαντες.

1. Τῆς Ἡρακλείδου τοῦ Πλατωνικοῦ) Vide Diogenem Laërtium Lib. v. *Caſaub.*

2. *In undecim.*) Vetus habet duodecim, fortaſſe ſcriptum ſecutus librum. De re ipſa Plutarchi Pompejum, & Appiani Mithridaticum legere licet, nam verba ſunt confuſa heic & manca. *Xyland.*

3. Καὶ τῇ Βιθυνίᾳ προσέθηκε) Suſpicor aliquid deeſſe. *Caſaub.*

4. Μεταξὺ τῶν μεσογαίων) Malim μεταξὺ δέ. Legitur autem in manuſcriptis, μεταξὺ τῆς τῶν Παφλαγόνων τῶν μεσογαίων. *Idem.*

5. Ὕστερον δ' οἱ τῶν Ῥωμαίων ἡγεμόνες) Noviſſimè Juſtinianus Novellam edidit, qua Cappadociæ gubernationem & adminiſtrationem totam innovat. *Idem.*

ὡς νῦν ἔχει λεγέσθω μικρὰ καὶ τῶν προτέρων ἐφαπτομένοις, ὅπου τοῦτο χρήσιμον. Ἀρξώμεθα δὲ ἀπὸ τῆς Ἡρακλείας ἥπερ δυσμικωτάτη ἐστὶ τούτων τῶν τόπων. Εἰς δὴ τὸν Εὔξεινον πόντον εἰσπλέουσιν ἐκ τῆς Προποντίδος, ἐν ἀριστερᾷ μὲν τὰ προσεχῆ τῷ Βυζαντίῳ κεῖται, Θρᾳκῶν δ' ἐστὶ, καλεῖται δὲ τὰ ἀριστερὰ τοῦ πόντου Θρᾳκικά· ἐν δεξιᾷ δὲ τὰ προσεχῆ, Χαλκηδόνια. Βιθυνῶν δ' ἐστὶ τὰ πρῶτα· εἶτα Μαριανδυνῶν· τινὲς δὲ καὶ Καυκώνων φασίν· εἶτα Παφλαγόνων μέχρι Ἅλυος· εἶτα Καππαδόκων τῶν πρὸς τῷ Πόντῳ, καὶ τῶν ἑξῆς μέχρι Κολχίδος· πάντα δὲ ταῦτα καλεῖται τὰ δεξιὰ τοῦ Εὐξείνου Πόντου. ταύτης δὲ τῆς παραλίας * ὑπῆρξεν Εὐπάτωρ, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Κολχίδος μέχρι Ἡρακλείας. Τὰ δ' ἐπέκεινα τὰ μέχρι τοῦ στόματος, καὶ τῆς Καλχηδόνος τῷ Βιθυνῶν βασιλεῖ συνέμενε. Καταλυθέντων δὲ τῶν βασιλέων, ἐφύλαξαν οἱ Ῥωμαῖοι τοὺς αὐτοὺς ὅρους, ὥστε τὴν Ἡράκλειαν προσκεῖσθαι τῷ Πόντῳ, τὰ δ' ἐπέκεινα Βιθυνοῖς προσχωρεῖν. [1] Οἱ μὲν οὖν Βιθυνοὶ, διότι πρότερον Μυσοὶ ὄντες, μετωνομάσθησαν οὕτως ἀπὸ τῶν Θρᾳκῶν τῶν ἐποικησάντων Βιθυνῶν τε καὶ Θυνῶν, ὁμολογεῖται παρὰ τῶν πλείστων· καὶ σημεῖα τίθενται, τοῦ μὲν τῶν Βιθυνῶν ἔθνους, τὸ μέχρι νῦν ἐν τῇ Θρᾴκῃ λέγεσθαί τινας Βιθυνούς· τοῦ δὲ τῶν Θυνῶν, τὴν Θυνιάδα ἀκτὴν τὴν πρὸς Ἀπολλωνίᾳ, καὶ Σαλμυδησσῷ. Καὶ οἱ Βέβρυκες δὲ οἱ τούτων προεποικήσαντες τὴν Μυσίαν, Θρᾷκες ἦσαν, ὡς εἰκάζω ἐγώ. p. 542. Εἴρηται δ' ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ Μυσοὶ Θρᾳκῶν ἄποικοί εἰσι τῶν νῦν λεγομένων Μυσῶν. Ταῦτα μὲν οὕτω λέγεται. Τοὺς δὲ Μαριανδυνοὺς, καὶ τοὺς Καύκωνας οὐχ ὁμοίως ἅπαντες λέγουσι· τὴν γὰρ δὴ [2] Ἡράκλειαν ἐν τοῖς Μαριανδυνοῖς ἱδρῦσθαι φασὶ, [3] Μιλησίων κτίσμα· τίνες δὲ καὶ πόθεν, οὐδὲ εἴρηται, οὐδὲ διαφορὰ ἐθνικὴ περὶ τοὺς ἀνθρώπους φαίνεται· παραπλήσιοι δ' εἰσὶ τοῖς Βιθυνοῖς· ἔοικεν οὖν καὶ τοῦτο Θρᾴκιον ὑπάρξαι τὸ φῦλον. Θεόπομπος δὲ Μαριανδυνόν φησι

*Scripti, ἁπάσης ὑπῆρξεν.

A habent recensebimus, &, ubi res poscet, pauca quædam de antiquioribus commemorabimus. Initium erit Heraclea, quæ de his locis maxime occidentem versus est. ¶ Cum è Propontide in Euxinum mare intratur, ad lævam sunt Byzantio contiguæ partes Thraciæ: ad dextram autem Chalcedonica regio. Prima in hac parte Bithynorum sunt, proxima Mariandynorum (quidam etiam Cauconum ajunt) deinde Paphlagonum usque ad Halyn: post Cappadocum ad Pontum, ac deinceps usque ad Colchos. hæc omnia dextram Ponti B partem appellemus. Oræ huic universæ à Colchide Heracleam usque imperavit Mithridates: ulteriora ad Propontidem usque ad Chalcedonem regi Bithyniæ paruerunt. Regum potestate abolita, fines eosdem servaverunt Romani: ita ut Heraclea Ponto adjungeretur, ulteriora versus occasum Bithyniæ. Enimvero Bithynos, cum antè Mysi essent, sic denominatos esse à Thracibus Bithynis atque Thynis qui eo commigraverunt, plerique uno ore affirmant: indiciumque adferunt de Bithynis, quod etiamnum in Thracia gens Bithynorum exstat: C de Thynis, quod Thynias est acta ad Apolloniam & Salmydessum. Sed & Bebryces, qui ante hos Mysiam incoluerunt, Thraces fuisse ego conjicio. Traditum est hoc, & ipsos Mysos Thracum coloniam esse eorum qui nunc Mysi dicuntur. Hæc quidem ita perhibentur. De Mariandynis & Cauconibus non idem omnes dicunt. Heracleam quidem in Mariandynis sitam à Milesiis conditam: qui fuerint, aut unde, non ostendunt: neque gentile aliquod discrimen Mariandynorum apparet, sed similles omnino sunt Bithynis: D itaque hæc quoque gens Thracia videtur. Theopompus scribit Mariandynum,

1. Οἱ μὲν οὖν Βιθυνοὶ) Vide quæ hac de re fusè dicta sunt lib. VII. pag. 295. *Casaub.*

2. Ἡράκλειαν ἐν τοῖς Μαριανδυνοῖς ἱδρύσθαι φασὶ Μιλησίων κτίσμα. *Heracleam in Mariandynis sitam à Milesiis conditam dicunt.*) Pugnat Xenophon Anabas. lib. 6. & Arrianus in Periplo, qui Megarensium coloniam faciunt, & Pausanias 1. Heliacorum in fine, & Diodorus lib. 14 ad annum 4. Olymp. 94. Apollonius Argon. 2. & ibi ejus Scholiastes, qui Bœotos etiam participes hujus coloniæ deductionis cum Megarensibus: de Milesiis vero οὐδὲ γρύ. Idem firmat & Suidas in Heraclides. In tanto antiquorum consensu quis dubitabit debere in hoc Strabonis loco pro Μιλησίων Μεγαρέων legi? Certe si Strabo ita scripsit, memoria sua eum fefellit, & in animo cum Heracleam haberet, de Sinope calamo properante scripsit, quæ in eodem maris tractu Milesiorum erat κτίσμα. Sed actum ago, nam postquam hæc scripsi, adii notas Casauboni, qui fere hæc omnia notavit, illi reddatur sua gloria, mihi sufficiat cum tali viro sentire. *Palm.*

3. Μιλησίων κτίσμα) Heraclea tamen Μεγαρέων ἄποικος vocatur ab Arriano. Xenophon Ἀναβασ. lib. VI. p. 374. ed. 1594. τοῦτον δὲ παραπλεύσαντες ἀφίκοντο εἰς Ἡράκλειαν, πόλιν Ἑλληνίδα Μεγαρέων ἄποικον, οὖσαν δ' ἐν τῇ Μαριανδυνῶν χώρᾳ. i. e. *quem prætervecti Heracleam perveniunt, urbem Græcam, Megarensium coloniam, in Mariandenorum finibus sitam.* [Sic Diodorus] Scholiastes Apollonii L. II. ait Μεγαρέων καὶ Βοιωτῶν. vide Justinum XVI. cap. 3. (& Eustath.) *Casaub.*

1. Κρησὶ

cum Paphlagoniæ in multas ditiones divisæ partem possideret, invasisse Bebrycum regionem atque occupasse, nomine à se relicto ei quam ante tenuerat. Id quoque traditum est, à Milesiis, qui Heracleam condiderunt, Mariandynos fuisse in servitutem redactos, qui antè ista incoluerant loca, atque etiam divenditos, non tamen extra fines: id eis sic usuvenisse, ut Cretensibus serviverunt qui cœtus Minous dicebantur, & Thessalis Penestæ. Caucones, quos narrant accolere oram deinceps à Mariandynis maritimam usque ad Parthenium fluvium, urbemque habere Tejum, alii Scythas faciunt, alii Macedonum quosdam, nonnulli etiam Pelasgorum. Dictum est de his etiam ante quodam loco. Callisthenes vero etiam in recensionem Homericam post versum,

Cromnamque, Aegialumque, & sublimes Erithynos,

ista posuit:

Cauconas duxit proles generosa Polyclis,
Circa Parthenium sedes quibus obtigit amnem.

Nam ab Heraclea & Mariandynis eos porrigi usque ad Leucosyros,. quos etiam nos Cappadoces appellamus: essequeCauconem gentem, quæ est circa Tejum usque ad Parthenium flumen: cui contigua est Henetorum, qui post Parthenium sunt, & Cytorum habent. quin adhuc etiam esse Cauconitas quosdam apud Parthenium. ¶ Heraclea urbs est portu commodo, & alias etiam memorabilis: utpote quæ etiam colonias deduxerit. nam ejus coloniæ sunt Cherronesus ac Calapis. Libera primum fuit, deinde aliquandiu tyrannos passa,

A * μέρος τῆς Παφλαγονίας ἄρξαντα ὑπὸ πολλῶν δυναστευομένης, ἐπελθόντα τὴν τῶν Βεβρύκων κατασχεῖν· * ἣν δ' ἐξέλιπεν, ἐπώνυμον ἑαυτοῦ καταλιπεῖν. Εἴρηται δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι * πρῶτον τὴν Ἡράκλειαν κτίσαντες Μιλήσιοι τοὺς Μαριανδυνοὺς εἱλωτεύειν ἠνάγκασαν, τοὺς προκατέχοντας τὸν τόπον, ὥστε καὶ πιπράσκεσθαι * ὑπὲρ αὐτῶν, μὴ εἰς τὴν ὑπερορίαν δέ· συμβῆναι γὰρ ἐπὶ τούτοις, καθάπερ [1] Κρησὶ μὲν ἐθήτευεν ἡ Μινώα καλουμένη σύνοδος, Θετταλοῖς δὲ οἱ Πενέσται. Τοὺς δὲ Καύκωνας, οὓς ἱστοροῦσι τὴν ἐφεξῆς οἰκῆσαι παραλίαν τοῖς Μαριανδυνοῖς μέχρι τοῦ Παρθενίου ποταμοῦ [2] πόλιν ἔχοντας τὸ Τήϊον, B οἱ μὲν Σκύθας φασὶν, οἱ δὲ τῶν Μακεδόνων τινὰς, οἱ δὲ τῶν Πελασγῶν· [3] εἴρηται δέ που καὶ περὶ τούτων πρότερον. Καλλισθένης δὲ καὶ ἔγραφε τὰ ἔπη ταῦτα εἰς τὸν διάκοσμον· μετὰ τὸ,

Κρῶμνάν τ' Αἰγιαλόν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους

πιθεὶς,

Καύκωνας αὖτ' ἦγε Πολυκλέος υἱὸς ἀμύμων.
Οἳ περὶ Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον.

Παρήκειν γὰρ ἀφ' Ἡρακλείας καὶ Μαριανδυνῶν [4] μέχρι Λευκοσύρων, οὓς καὶ ἡμεῖς Καππάδοκας προσαγορεύομεν· τὸ δὲ τῶν Καυκώνων γένος C τὸ περὶ τὸ Τήϊον μέχρι Παρθενίου, καὶ τὸ τῶν Ἐνετῶν τὸ συνεχὲς μετὰ τὸν Παρθένιον, τῶν ἐχόντων τὸ Κύτωρον· καὶ νῦν δ' ἔτι Καυκωνίτας εἶναί τινας περὶ τὸν Παρθένιον. [5] Ἡ μὲν οὖν Ἡράκλεια πόλις ἐστὶν * εὐλίμενος, καὶ ἄλλως ἀξιόλογος· ἥ γε καὶ ἀποικίας ἔστελλεν· [6] ἐκείνης γὰρ ἥ τε Χερρόνησος ἄποικος, [7] καὶ ἡ * Καλαπίς· ἦν τε αὐτόνομος, [8] εἶτα ἐτυραννήθη χρόνους τινάς·

* Malim; μέρους.
* Prior interpres ἣν δ' εἶλεν.
* Scripti, πρῶτοι.
* Scripti; ὑπ' αὐτῶν
Iliad. β. 855.
* Scripti, ἀλίμενος.
* Scripti, Κάλατις.

1. Κρησὶ μὲν ἐθήτευεν ἡ Μινόα καλουμένη σύνοδος) Ut Lacedæmonii suos Eilotas, & Thessali suos Penestas habuere, sic fuere apud Cretenses qui reliquis famularentur, quos Aphamiotas vocabant, quorum meminit Strabo libr. xv. p. 701. (Pollux docet Μινωΐτας fuisse appellatos, quos Strabo vocat σύνοδον Μινώαν. & tum hos, tum Penestas & Eilotas μεταξὺ δούλων καὶ ἐλευθέρων fuisse scribit.) Vide Aristotelem, Πολιτικῆς lib. II. cap. 7. & 8. *Cas.* Pollux Lib. III. c. 8. non Μινωΐτας sed Μνωΐτας legit, Athenæus vero Deipn. VI. c. 19. p. 267. Μνῶτας.

1. Κρησὶ μὲν ἐθήτευεν ἡ Μινώα καλουμένη σύνοδος) Corrigendus Strabo, ac pro ἡ Μινώα legendum ἡ Μνωΐα, quod rectum esse, inde apparet, quod Μνωῖται dicti fuerint. Nisi aliquis malit; ἡ Μνῶα καλουμένη: siquidem concise etiam Μνῶα, pro Μνωΐα, dictum Vid. Meursii Creta cap. XIV. p. 191.

2. Πόλιν ἔχοντας τὸ Τήϊον) Lege, τὸ Τίειον. Et pagina sequente: τὸ δὲ Τήϊον ἤδη πολίχνιον οὐδὲν ἔχον μνήμης ἄξιον. Scribendum & heîc τὸ δὲ Τίειον. Et ita aliis locis. Salmas. Exerc. Plin. Edit. Ultract. pag. 624.

3. Εἴρηται δέ που) Libro octavo. *Casaub.*

4. Μέχρι Λευκοσύρων, οὓς καὶ ἡμεῖς Καππάδοκας προσαγ.) Facit Leucosyros partem Cappadocum. Plinius H. N. VI. 3. aliter, *disterminat*, inquit, *eos Cappadocum amnis, à quo nomen traxere, antea Leucosyri dicti.* Ptolemæo convenit cum Strabone qui tamen infra nihil à Plinio videtur dissentire. *Idem.*

D 5. Ἡ μὲν οὖν Ἡράκλεια πόλις ἐστὶν εὐλίμενος) Veteres quidam ἀλίμενος: quod non placet, nec ferri potest, sine mutatione aliqua in sequentibus. Arrianus, Ἐν Ἡρακλείᾳ ὅρμος ναυσίν. *Idem.*

6. Ἐκείνης γὰρ ἥ τε Χερρόνησος ἄποικος) Cherronesus urbs est in Cherroneso Taurica, de qua lib. VII. pag. 308. *Idem.*

7. Καὶ ἡ Κάλαπις) Legendum Κάλατις omnino: non tantum quia sic est in veteribus libris, sed quia sic nominatur libro VII. p. 319. & ab aliis omnibus. *Idem.* Sic in Ponti Euxini Peripl. p. 158. ed. Gronov.

8. Εἶτα ἐτυραννήθη χρόνους τινάς.) Justinus lib. XVI. extremo, *multisque annis per gradus successionis, Heraclienses sub regno tyrannorum fuere.* In Memnonis Excerptis legimus Heracleotas partim à tyrannis, partim à Lysimacho privatos libertate fuisse annos LXXXIV. Diodorus Siculus eorum tyrannos diligenter recenset. Sed de rebus Heracleotarum lege illa Memnonis excerpta. *Idem.*

A εἶτ' ἠλευθέρωσεν ἑαυτὴν πάλιν· ὕστερον δ' ἐβασιλεύθη, γενομένη ὑπὸ τοῖς Ῥωμαίοις· ἐδέξατο δ' ἀποικίαν Ῥωμαίων ἐπὶ μέρει τῆς πόλεως, καὶ τῆς χώρας· λαβὼν δὲ παρ' Ἀντωνίου τὸ μέρος τοῦτο τῆς πόλεως, Ἀδιατόριξ, * ὁ Δεμνεκλίου τετράρχου Γαλατῶν υἱὸς, ὃ κατεῖχον οἱ [Ῥωμαῖοι] Ἡρακλεῶται· μικρὸν πρὸ τῶν Ἀκτιακῶν, ἐπέθετο νύκτωρ τοῖς Ῥωμαίοις, καὶ ἀπέσφαξεν αὐτοὺς, ἐπιτρέψαντος, ὡς ἔφασκεν ἐκεῖνος, Ἀντωνίου· θριαμβευθεὶς δὲ μετὰ τὴν ἐν Ἀκτίῳ νίκην, ἐσφάγη μεθ' υἱοῦ. Ἡ δὲ πόλις ἐστὶ τῆς Ποντικῆς ἐπαρχίας τῆς συντεταγμένης τῇ Βιθυνίᾳ. Μεταξὺ δὲ Χαλκηδόνος, καὶ Ἡρακλείας ῥέουσι ποταμοὶ πλείους, ὧν εἰσιν [1] ὅ, τε * Ψίλλης, καὶ ὁ Χάλπας, καὶ Σαγγάριος, οὗ B μέμνηται καὶ ὁ ποιητής. ἔχει δὲ τὰς πηγὰς κατὰ Σαγγίαν κώμην, ἀφ' ἑκατὸν καὶ πεντήκοντά που σταδίων οὗτος Πεσινοῦντος· διέξεισι δὲ τῆς ἐπικτήτου Φρυγίας τὴν πλείω, μέρος δέ τι καὶ τῆς Βιθυνίας· ὥστε καὶ τῆς Νικομηδείας ἀπέχειν μικρὸν πλείους, ἢ τριακοσίους σταδίους, καθ' οὓς συμβάλλει ποταμὸς αὐτῷ Γάλλος, [2] ἐκ * Μόδρων τὰς ἀρχὰς ἔχων, τῆς ἐφ' Ἑλλησπόντῳ Φρυγίας. Αὕτη δ' ἐστὶν ἡ αὐτὴ τῇ Ἐπικτήτῳ, καὶ εἶχον αὐτὴν οἱ Βιθυνοὶ πρότερον· αὐξηθεὶς δὲ καὶ γενόμενος πλωτὸς, καίπερ πάλαι ἄπλωτος ὢν, τὴν Βιθυνίαν ὁρίζει πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς. Πρόκειται δὲ τῆς παραλίας ταύτης [3] καὶ ἡ Θυνία νῆσος. Ἐν δὲ τῇ Ἡρακλεώτιδι γίC νεται τὸ ἀκόνιτον· διέχει δὲ ἡ πόλις αὕτη τοῦ ἱεροῦ τοῦ Χαλκηδονίου σταδίους χιλίους που, καὶ πεντακοσίους, τοῦ δὲ Σαγγαρίου πεντακοσίους. [5] Τὸ δὲ Τήϊον ἤδη πολίχνιον οὐδὲν ἔχον μνήμης ἄξιον, [6] πλὴν ὅτι Φιλέταιρος ἐντεῦθεν ἦν ὁ ἀρχηγέτης τοῦ τῶν Ἀτταλικῶν βασιλέων γένους. Εἶθ' [7] ὁ Παρθένιος ποταμὸς διὰ χωρίων ἀνθηρῶν φερόμενος· καὶ διὰ τοῦτο τοῦ ὀνόματος τούτου τετυχηκὼς, ἐν αὐτῇ τῇ Παφλαγονίᾳ τὰς πηγὰς ἔχων. Ἔπειτα ἡ Παφλαγονία, καὶ οἱ Ἐνετοί. Ζητοῦσι δὲ, τίνας λέγει τοὺς Ἐνετοὺς ὁ ποιητὴς, ὅταν φῇ·

p. 543.
* Scripti, Δομνεκλείου
* Ald. cod. Ψίλλις καὶ ὁ Καμπας. Iliad. γ. 187. & Iliad. π. 719.
* Scripti, Μίδρων.

A rursum sese in libertatem vindicavit. Regem deinde habuit, cum in Romanorum venisset potestatem: ac coloniam Romanorum accepit in partem urbis & agri. Quam urbis partem cum accepisset ab Antonio Adiatorix Demeneclii Galatarum tetrarchæ Filii, ab Heracleotis Romanis habitatam: paulo ante Actiacam pugnam, noctu Romanos adortus interfecit, permissu (ut aiebat) Antonii; sed post Actiacam victoriam in triumpho ductus, una cum filio occisus. Urbs est Ponticæ provinciæ, quæ ad Bithyniam est adjuncta. Inter Chalcedonem & Heracleam amnes labuntur complures: quoB rum è numero sunt Psillis, Chalpas, Sangarius: cujus etiam Homerus facit mentionem. Fontes habet hic apud Sangian pagum, CL circiter stadiis à Pessinunte, & majorem Phrygiæ Epicteti (id est adquisitæ) partem perlabitur, ac partem etiam Bithyniæ aliquam, ita ut à Nicomedia absit paulo plus CCC stadiis, quo loco ei occurrit Gallus fluvius, ortus apud Modra in Phrygia, quæ ad Hellespontum est sita, eadem cum ea quæ Epictetus dicitur, quondam à Bithynis possessa. Is auctus & navigabilis factus, cum olim naves non veheret, Bithyniam ostiis suis definit. Ante hanc maritimam oram etiam Thynias insula jaC cet. In Heracleotide nascitur aconitum. Abest urbs ea à Chalcedonio templo stadia ad CIƆ IƆ, à Sangario IƆ. ¶ 4 Tejum obscurum nunc est oppidulum nihilque habet memoratu dignum: nisi quod Philetærus inde ortus fuit, princeps generis Attalicorum regum. Deinceps est Parthenius fluvius, per florida delabens loca, indeque id nomen consecutus, quasi virgineum diceres, fontes in ipsa habens Paphlagonia. Sequitur Paphlagonia & Heneti. Quæstio autem est quosnam Henetos poëta dicat his versibus:

1. Ὅ, τε Ψίλλις καὶ ὁ Χάλπας καὶ Σαγγάριος) Meminere Ptolemæus, Arrianus, alii. *Casaub.*

1. Ὅ, τε Ψίλλης, καὶ ὁ Χάλπας) scribi debet, Ψίλλις καὶ ὁ Κάλπας. Sic enim Marcianus Heracleota: ἀπὸ Κάλπα ποταμοῦ εἰς Θυνιάδα νῆσον στάδια ξ. Et Ptolemæus: Κάλπα ποταμοῦ ἐκβολαὶ, Σαγγαρίου ποταμοῦ ἐκβολαί. Salmas. Ex. Plin. Ed. Ult. p. 618. a.

1. Ὅ, τε Ψίλλης) perperam Scribitur Ψίλλης pro Ψίλλις. vid. Pinedo in Stephan. p. 727.

2. Ἐκ Μόδρον) Fortè μάστρων. Plin. VI. 6. Henetos autem adspiro, unde Veneti, ex eodem, & ratione grammatica. ac maximè Eustathio in Periegetem. *Xyland.*

2. Ἐκ Μόδρων τὰς ἀρχὰς ἔχων. *Ortus apud Modra.*) Notat in margine Casaubonus scriptos codices habere Μίδρων, sed melius edita lectio: nam Constantinus in themate sexto Anatolico Bucellariorum in eo tractu facit mentionem Κομοπόλεως Μοδρήνης, & Leonclavius Modrenem in Bithynia ponit, & post D cum Ortelius. *Palmer.*

3. Καὶ ἡ Θυνία νῆσος) Meminere hujus insulæ Plinius, Ptolemæus, Arrianus, & Apollonius lib. II. 461. ubi multa de ea annotat ejus doctissimus interpres. Apollonia autem vocabatur cognomine Thynias. *Cas.*

4. *Tejum.*) Τήϊον ἤδη lego pro Τηϊονίτη, & supra Sangiam pro Sagiam ex Eustathio in Dionysium legi. Quos autem Atticos reges diceret, non. Sed & infra Attalici reges nominantur, ac post idem mendum refertur. Itaque Attalicos restitui, res tota copiosius libro XIII. exponitur. *Xyland.*

5. Τὸ δὲ Τήϊον ἤδη πολ.) Scribe Τίειον, auctore Steph. Tium enim vocant reliqui mascul. genere at Strabo, inquit Steph. ἐν δωδεκάτῃ οὐδετέρως καὶ τρισυλλάβως τὸ Τίειον φησί. *Casaub.*

6. Πλὴν ὅτι Φιλέταιρος) Vide Lucianum in longævis p. 474. T. II. ed. Amst. *Idem.* Ald. Cod. Φιλέτερος ε pro αι. qua de re ad p. 284.

7. Ὁ Παρθένιος) Schol. Apollon. Rhod. II. 937.

1. Εἰς

Paphlagonum hinc ibant ductore Pylæmene turmæ
Ex Henetis, mulas quæ terra enutrit agrestes.

Neque enim nunc in Paphlagonia Henetos inveniri ajunt: alii dicunt pagum esse in litore, x schœnis ab Amastri dissitum. Zenodotus ex Heneta legit, aitque urbem notari quæ nunc Amisus dicitur. Alii gentem quandam Cappadocibus conterminam expeditione cum Cimmeriis facta ferunt in Adriam excidisse. Id maxime in confesso est, primariam Paphlagonum gentem fuisse Henetos, è qua fuerit Pylæmenes, quem & plurimi ad bellum fuerunt secuti: qui eversa Troia, amisso duce in Thraciam abierint, vagatique deinde in Venetiam pervenerint: sunt qui Antenorem etiam & filios ejus socios ejus profectionis fuisse perhibent, & ad intimum Adriæ sinus recessum consedisse: cujus rei fecimus mentionem in Italiæ descriptione. Probabile est ergo hac de causa Henetos defecisse, ut in Paphlagonia nulli reperiantur. ¶ Paphlagones versus ortum finiuntur Haly fluvio, qui à meridie labitur inter Syros ac Paphlagones, exitque in Euxinum mare, ut ait Herodotus, Syrorum nomen Cappadocibus tribuens: nam hi etiamnum Leucosyri *id est albi Syri* dicuntur: cum Syri dicantur etiam extra Taurum, qui comparati cum iis qui intra taurum degunt, adusti corporis colorem gerant, ideoque non eodem utantur cognomento. Pindarus quidem Syrium pugnacem equestrem exercitum dixit, de Amazonum colonia loquens, quæ est Themiscyræ. Hæc autem Amiseni est agri: quem Leucosyri post Halyn tenent. Ergo versus orientem Halys est Paphlagoniæ terminus: ad meridiem Phryges & qui eo commigrarunt Galatæ: ad occasum Bithyni & Mariandyni. (Nam Cauconum genus funditus ubique periit) ad septentrionem est mare Euxinum. Jam cum hæc tota regio dividatur in mediterraneam, & in oram maritimam ab Haly usque ad Bithyniam, maritimam usque ad Heracleam Mithridates possedit:

Παφλαγόνων δ' ἡγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ Iliad. β. 851.
Ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων.

Οὐ γὰρ δείκνυσθαι φασὶ νῦν Ἐνετοὺς ἐν τῇ Παφλαγονίᾳ· οἱ δὲ κώμην ἐν τῷ αἰγιαλῷ φασί, δέκα σχοίνους ἀπὸ Ἀμάστρεως διέχουσαν. Ζηνόδοτος δὲ ἐξ Ἐνετῆς γράφει, καὶ φησὶ δηλοῦσθαι τὴν νῦν Ἀμισόν. Ἄλλοι δὲ φῦλόν τι τοῖς Καππάδοξιν ὅμορον στρατεῦσαι μετὰ Κιμμερίων· εἶτ' ἐκπεσεῖν εἰς τὸν Ἀδρίαν. Τὸ δὲ μάλισθ' ὁμολογούμενον ἐστίν, ὅτι ἀξιολογώτατον ἦν τῶν Παφλαγόνων φῦλον οἱ Ἐνετοί, ἐξ οὗ ὁ Πυλαιμένης ἦν· καὶ δὴ καὶ συνεστράτευσαν αὐτῷ οὗτοι πλεῖστοι· ἀποβαλόντες δὲ τὸν ἡγεμόνα, διέβησαν εἰς τὴν Θρᾴκην μετὰ τὴν Τροίας ἅλωσιν· πλανώμενοι δ' [1] εἰς * τὴν Ἐνετικὴν ἀφίκοντο. (* Scripti τὴν νῦν Ἐν. p. 544.) Τινὲς δὲ καὶ Ἀντήνορα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ κοινωνῆσαι τοῦ στόλου τούτου φασί, καὶ ἱδρυθῆναι κατὰ τὸν μυχὸν τοῦ Ἀδρίου, καθάπερ ἐμνήσθημεν [2] ἐν τοῖς Ἰταλικοῖς. Τοὺς μὲν οὖν Ἐνετοὺς διὰ τοῦτ' ἐκλιπεῖν εἰκός, καὶ μὴ δείκνυσθαι ἐν τῇ Παφλαγονίᾳ. Τοὺς δὲ Παφλαγόνας πρὸς ἕω μὲν ὁρίζει ὁ Ἅλυς ποταμός, [3] ῥέων ἀπὸ μεσημβρίας μεταξὺ Σύρων τε, καὶ Παφλαγόνων· καὶ ἐξίησι, κατὰ τὸν Ἡρόδοτον, εἰς τὸν Εὔξεινον καλούμενον πόντον, [4] Σύρους λέγοντα τοὺς Καππάδοκας· καὶ γὰρ ἔτι καὶ νῦν Λευκόσυροι καλοῦνται, [5] Σύρων καὶ τῶν ἔξω τοῦ Ταύρου λεγομένων· κατὰ δὲ τὴν πρὸς τοὺς ἐντὸς τοῦ Ταύρου σύγκρισιν, ἐκείνων ἐπικεκαυμένων τὴν χρόαν· * τούτοις δὲ μὴ τοιαύτην τὴν ἐπωνυμίαν γενέσθαι συνέβη· (* Scripti, τούτων.) καὶ Πίνδαρός φησιν, ὅτι αἱ Ἀμαζόνες, Σύριον εὐρυαίχμαν [6] δίιππον στρατὸν, τὴν ἐν τῇ Θεμισκύρᾳ κατοικίαν οὕτω δηλῶν. Ἡ δὲ Θεμίσκυρά ἐστιν ἡ τῶν Ἀμισηνῶν· αὕτη δὲ Λευκοσύρων τῶν μετὰ τὸν Ἅλυν. Πρὸς ἕω μὲν τοίνυν ὁ Ἅλυς ὅριον τῶν Παφλαγόνων· πρὸς νότον δὲ Φρύγες, καὶ οἱ ἐποικήσαντες Γαλάται· πρὸς δύσιν δὲ Βιθυνοί, καὶ Μαριανδυνοί· τὸ γὰρ τῶν Καυκώνων γένος ἐξέφθαρται τελέως πάντοθεν· πρὸς ἄρκτον δὲ ὁ Εὔξεινός ἐστι. Τῆς δὲ χώρας ταύτης διῃρημένης εἴς τε τὴν μεσόγαιαν, καὶ τὴν ἐπὶ θαλάττῃ διατείνουσαν ἀπὸ τοῦ Ἅλυος μέχρι Βιθυνίας ἑκατέραν, τὴν μὲν παραλίαν ἕως Ἡρακλείας, εἶχεν ὁ [7] Εὐπάτωρ·

1. Ἐις τὴν Ἐνετικὴν ἀφίκοντο) Plin. H. N. VI. c. 2. *Quo loco Henetos adjicit Nepos Cornelius, a quibus in Italia ortos cognomine eorum Venetos credi postulat.* Idem ex Nepote Solinus c. 56. Quod de Antenore mox subjicit firmat Virgil. Aen. 1. 247. vide ibi Serv. *Scherp.*

2. Ἐν τοῖς) Supr. L. v. p. 211.

3. Ῥέων ἀπὸ μεσημβρίας) Verba sunt Herodoti Κλειοῖ. (Lib. I. c. 6.) de Crœso loquitur, τύραννος δὲ ἐθνέων τῶν ἐντὸς Ἅλυος ποταμοῦ, ὃς ῥέων ἀπὸ μεσαμβρίης μεταξὺ Σύρων καὶ Παφλαγόνων, ἐξίει πρὸς Βορῆν ἄνεμον ἐς τὸν Εὔξεινον καλευμένον Πόντον. vide Arrian. *Casaub.*

4. Σύρους λέγοντα τοὺς Καππαδόκας) Herodotus Κλειοῖ (Lib. I. c. 72.) οἱ δὲ Καππαδόκαι ὑπ' Ἑλλήνων Σύριοι ὀνομάζονται. Idem Terpsichore (Lib. v. c. 49.) Φρυγῶν δὲ ἔχονται Καππαδόκαι, τοὺς ἡμεῖς Συρίους καλέομεν. Apol. lib. II. 948. Ἀσσυρίην vocat Capadociam, ubi vide eruditissimum ejus Scholiasten. *Cas.*

5. Σύρων καὶ τῶν ἔξω τοῦ Ταύρου λεγο.) Vide lib. I. & initio xvi. p. 737. *Idem.*

6. Διίππον στρατὸν) Legendum διίππον, vel certè εὔιππον, ut Olympionic. Od. VIII. ψ. 62. Sed omnino placet prior emendatio. *Idem.*

7. Εὐπάτωρ) Supra Lib. 1. pag. 14.

A τῆς δὲ μεσογαίας, τὴν μὲν ἐγγυτάτω ἔσχεν, ἧς τινα καὶ πέραν τοῦ Ἅλυος διέτεινε· καὶ μέχρι δεῦρο τοῖς Ῥωμαίοις ἡ Ποντικὴ ἐπαρχία ἀφώρισται. Τὰ λοιπὰ δ' ἦν ὑπὸ δυνάσταις, καὶ μετὰ τὴν Μιθριδάτου κατάλυσιν. Περὶ μὲν δὴ τῶν ἐν τῇ μεσογαίᾳ Παφλαγόνων, ἐροῦμεν ὕστερον, τῶν μὴ ὑπὸ τῷ Μιθριδάτῃ· νῦν δὲ πρόκειται τὴν ὑπ' ἐκείνῳ χώραν, κληθεῖσαν δὲ Πόντον διελθεῖν. Μετὰ δὴ τὸν Παρθένιον ποταμὸν ἔστιν [1] Ἀμαστρὶς, ὁμώνυμος τῆς συνῳκικυίας πόλις· ἵδρυται δὲ * ἐπὶ χερρονήσου λιμένας ἔχουσα τοῦ ἰσθμοῦ ἑκατέρωθεν· ἦν δ' ἡ Ἄμαστρις, γυνὴ μὲν Διονυσίου τοῦ Ἡρακλείας τυράννου, θυγάτηρ δὲ Ὀξυάθρου τοῦ Δαρείου ἀδελφοῦ, τοῦ κατὰ Ἀλέξανδρον· ἐκείνη μὲν οὖν ἐκ τεττάρων κατοικιῶν συνῴκισε τὴν πόλιν, ἔκ τε Σησάμου, καὶ Κυτώρου, καὶ Κρώμνης (ὧν καὶ Ὅμηρος μέμνηται ἐν τῷ Παφλαγονικῷ διακόσμῳ) [2] τετάρτης δὲ τῆς Τηΐου· ἀλλ' αὕτη μὲν ταχὺ ἀπέστη τῆς κοινωνίας, αἱ δὲ ἄλλαι συνέμειναν· ὧν ἡ Σήσαμος ἀκρόπολις τῆς Ἀμάστρεως λέγεται· τὸ δὲ Κύτωρον ἐμπορεῖον ἦν ποτὲ Σινωπέων· ὠνόμασται δ' [3] ἀπὸ Κυτώρου τοῦ Φρίξου παιδὸς, ὡς Ἔφορός φησι· πλείστη δὲ, καὶ ἀρίστη πύξος φύεται κατὰ τὴν Ἀμαστριανὴν, [4] καὶ μάλιστα περὶ τὸ Κύτωρον. [5] Ὁ δὲ Αἰγιαλός ἐστι μὲν [6] ἠϊὼν μακρὰ, πλειόνων ἢ ἑκατὸν σταδίων· ἔχει δὲ καὶ κώμην ὁμώνυμον, ἧς μέμνηται ὁ ποιητὴς, ὅταν φῇ. C

Κρῶμναν τ' Αἰγιαλόν τε, καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους.

[7] Γράφουσι δέ τινες, Κρῶμναν Κωβίαλόν τε. Ἐρυθίνους δὲ λέγεσθαί φασι τοὺς νῦν Ἐρυθρίνους ἀπὸ τῆς χρόας· δύο δ' εἰσὶ σκόπελοι. Μετὰ δὲ Αἰγιαλὸν Κάραμβις, ἄκρα μεγάλη πρὸς τὰς ἄρκτους ἀνατεταμένη, καὶ τὴν Σκυθικὴν δὲ χερρόνησον· ἐμνήσθημεν δ' αὐτῆς πολλάκις, καὶ τοῦ ἀντικειμένου αὐτῇ Κριοῦ μετώπου, [8] διθάλαττον ποιοῦντος τὸν Εὔξεινον πόντον.

* Vulgò, ὑπὸ χερ.

Iliad. β. 835.

p. 545.

Ibid. β. 855.

de mediterraneis etiam proximas partes, quarum nonnullæ ultra Halyn excurrerent. Atque eo usque Romani Ponticam provinciam extenderunt. Reliqua etiam dejecto Mithridate regulis paruere. De Paphlagonibus mediterraneis dicemus postea: nunc propositum est regionem Mithridati olim subditam, quæ Pontus usurpatur, describere. ¶ Post amnem ergo Parthenium Amastris est, urbs ejusdem cum ea, à qua condita est, nominis, sita est in peninsula, cujus isthmus utrinque portum habet. Fuit autem Amastris uxor Dionysii Heracleæ tyranni, filia Oxyathræ, qui Darii frater fuit B ab Alexandro debellati: hæc urbem è quatuor pagis composuit, Sesamo, Cytoro, Cromna (quorum etiam in Paphlagonum recensione meminit Homerus) ac Tejo: verum hic citò defecit à societate: reliqui in uno corpore permanserunt: de quibus Sesamus arx Amastris dicitur. Cytorus emporium aliquando fuit Sinopensium: nomen habere à Cytoro Phryxi F. Ephorus ait. plurima autem & optima buxus apud Amastrin nascitur, maxime ad Cytorum. Ægialus est, id quod vox notat, litus longius c stadiis: & habet cognominem pagum, cujus Homerus meminit hoc versu.

Cromnamque, Aegialumque, & sublimes Erithynos.

Scribunt tamen quidam,

Cromnam Cobialumque.—

Erythinos autem dici ajunt, qui nunc vocantur Erythrini à rubro colore: duo sunt scopuli. Post Ægialum est Carambis, promontorium magnum versus septentrionem porrectum & Scythicam Cherronesum. Sæpe facta est hujus mentio, & oppositi ei Kriu metopi: quibus Euxinus pontus in duo maria dividitur.

1. Ἀμαστρὶς, ὁμώνυμος τῆς συνῳκικυίας πόλις) Historia fuse relata est à Memnone, cujus vide Excerpta. Amastris notissima est urbs. *Casaub.* D

2. Τετάρτης δὲ τῆς Τηΐου) Scribo hîc quoque Τιείου. *Id.*

3. Ἀπὸ Κυτώρου τοῦ Φρίξου παιδὸς. *A Cytoro Phrixi filio.*) Herodotus eam Κυσίσσωρον vocat lib. VII. sectione 197. si bene se habet is locus, ubi bis repetitum est id nomen. *Palmer.*

4. Καὶ μάλιστα περὶ) Virgil. Georg. II. ℣. 437.

Et juvat undantem buxo spectare Cytorum.

Res vulgo nota Cytori omnes mentionem faciunt Geographi. *Casaub.* Vide ad Virgilii locum notas VV. Cll. Lacerdæ & Taubmanni.

5. Ὁ δ' Αἰγίαλος) Sic Arrianus post Cytorum Ægialos statim commemorat, aitque stadia interesse XL. *Id.*

6. Ἠϊὼν μακρὰ, πλειόνων ἢ ἑκατὸν σταδίων) Doctissimus Apollonii interpres Græcus sic tradit vocari tractum littoris, quod est inter Carambin & Sinopen, quod ait esse stadiorum CCIↃↃ. *Idem.*

7. Γράφουσι δέ τινες Κρῶμναν Κωβίαλόν τε) Apud Apollonium scribitur Κρώβιαλον lib. II. ℣. 943.

---- αἰπεινούς τε παρεξενέοντ' Ἐρυθίνους,
Κρωβίαλον Κρῶμνάν τε. i. e.
—— *& arduos Erythinos*
Crobialum item & Cromnam.

Ad quem versum locum Strabonis proferens ejus interpres Κρωβίαλον similiter legit, nec aliter scribit Stephanus. Et Eustathius legit ut nos. *Idem.* Valer. Flacc. Argon. V. ℣. 105. &c.

—— *ac fugit omne*
Crobiali latus, & fatis tibi, Tiphy, negatum
Parthenium: ante alios Triviæ qui creditur amnes
Fidus, & Inopi materna gratior unda.
Mox etiam Cromnam, atque jugo pallente Cytoron.
Teque cita penitus condunt, Erythia, carina.
Jamque reducebat noctem polus: alta Carambis
Raditur, & magnæ pelago tremit umbra Sinopes. &c.

ad quem locum videatur Alardus & Heinsius in notis.

8. Διθάλαττον ποιοῦντος τὸν Εὔξεινον πόντον) Dionysius Afer in eadem re, ℣. 156.

Ἐκ τοῦ δ' ἂν καὶ πόντον ἴδοις διθάλασσον ἐόντα.
Ex hoc vero & Pontum videas bimarem.

1. Μετὰ

Poſt Carambin ſequitur Cimolis, & Anticimolis, & Abonu teichos, oppidulum, & Armene Sinopenſium pagus portu præditus: de hac proverbium fertur.

Qui negotio carebat, muro cinxit Armeniam.

¶ Sequitur L poſt hanc ſtadiis ipſa Sinope, omnium quæ iſthic ſunt urbium præſtantiſſima. Hanc Mileſii condiderunt, & adornata claſſe, mare totum quod intra petras Cyaneas eſt in ſua habuit poteſtate, atque extra illud etiam Græcos in multis certaminibus adjuvit. quanquam verò diu ſuis vixit libera legibus, non tamen ad finem uſque libertatem ſuam conſervavit: ſed expugnata, ſervivit Pharnaci primùm, ac ejus deinceps ſucceſſoribus uſque ad Eupatorem & Romanos qui eum oppreſſerunt. Is quidem Mithridates ibi & natus fuit, & educatus: & in eximio eam habuit honore, caputque totius regni fecit. Eſt autem urbs ea naturæ etiam providentia præclare parata. Nam incumbit cervici cujuſdam peninſulæ: à cujus iſthmi utraque parte portus ſunt, & navalia, ac pelamydum capturæ mirabiles: de quibus diximus, ſecundam capturæ ejus felicitatem eſſe penes Sinopenſes, tertiam Byzantiorum. in orbem peninſula projecta habet ſcopuloſa litora, & cavernas quaſdam, veluti foveas ſaxoſas, Chœnicides ipſi, quaſi modiolos, appellant: eæ implentur mari intumeſcente: ut propter hanc quoque cauſam difficulter accedi ad locum iſtum poſſit: & quia ſcopulis apparentibus in echini morem horrens, nudo pedi aditum non præbet. Supernè, ac ſupra urbem, ſolum eſt bonum, & agris hortiſque crebris excultum: multo tamen præſtant ſuburbia. Ipſa urbs muris eſt egregiè circumdata, ac ſplendidè etiam ornata gymnaſio, foro, atque porticibus. Talis tamen cum ſit, bis capta nihilominus fuit: prius à Pharnace, cum is eam de improviſo obrueret: poſterius à Lucullo & tyranno intus deſidente cùm & foris & intus oppugnaretur. Nam cuſtodiæ

A [1] Μετὰ δὲ Κάραμβιν, Κίμωλις, καὶ Ἀντικίμωλις, καὶ Ἀβώνου τεῖχος, πολίχνιον, καὶ Ἀρμένη, ἐφ' ᾗ παροιμιάζονται.

Ὅστις ἔργον οὐδὲν εἶχεν, Ἀρμένην ἐτείχισεν.

Ἔστι δὲ κώμη τῶν Σινωπέων ἔχουσα λιμένα. Εἶτ' αὐτὴ [2] Σινώπη, σταδίους πεντήκοντα τῆς Ἀρμένης διέχουσα, ἀξιολογωτάτη τῶν ταύτῃ πόλεων· ἔκτισαν μὲν οὖν αὐτὴν Μιλήσιοι· * κατεσκευασμένη δὲ ναυτικὸν, ἐπῆρχε τῆς ἐντὸς Κυανέων θαλάττης, καὶ ἔξω δὲ πολλῶν ἀγώνων μετεῖχε τοῖς Ἕλλησιν· αὐτονομηθεῖσα δὲ πο-B λὺν χρόνον, οὐδὲ διὰ τέλους ἐφύλαξε τὴν ἐλευθερίαν· ἀλλ' ἐκ πολιορκίας ἑάλω, καὶ ἐδούλευσε Φαρνάκῃ πρῶτον, ἔπειτα τοῖς διαδεξαμένοις ἐκεῖνον μέχρι τοῦ Εὐπάτορος, καὶ τῶν καταλυσάντων Ῥωμαίων ἐκεῖνον· ὁ δ' Εὐπάτωρ, καὶ ἐγεννήθη ἐκεῖ, καὶ ἐτράφη· διαφερόντως δὲ ἐτίμησεν αὐτὴν, μητρόπολίν τε τῆς βασιλείας ὑπέλαβεν. [3] Ἔστι δὲ καὶ φυσικῇ προνοίᾳ κατεσκευασμένη καλῶς· ἵδρυται γὰρ ἐπὶ αὐχένι χερρονήσου τινός· ἑκατέρωθεν δὲ τοῦ ἰσθμοῦ, λιμένες καὶ ναύσταθμοι, καὶ πηλαμυδεῖα θαυμαστὰ, [4] περὶ ὧν εἰρήκαμεν, ὅτι δευτέραν θήραν οἱ Σινωπεῖς ἔχουσι, τρίτην δ' οἱ Βυζάντιοι· καὶ κύ-C κλῳ δ' ἡ χερρόνησος προβέβληται, ῥαχιώδεις ἀκτὰς ἔχουσα, καὶ κοιλάδας τινὰς ὡσανεὶ βόθρους πετρίνους οὓς καλοῦσι χοινικίδας· πληροῦνται δὲ οὗτοι μετεωρισθείσης τῆς θαλάττης· ὡς καὶ διὰ τοῦτο οὐκ εὐπρόσιτον τὸ χωρίον, * καὶ διὰ πᾶσαν τὴν τῆς πέτρας ἐπιφάνειαν, ἐχινώδη, καὶ ἀνεπίβατον εἶναι γυμνῷ ποδί· ἄνωθεν μέντοι καὶ ὑπὲρ τῆς πόλεως εὔγαιόν ἐστι τὸ ἔδαφος, καὶ ἀγροκηπίοις κεκόσμηται πυκνοῖς, πολὺ δὲ μᾶλλον τὰ προάστεια· αὐτὴ δ' ἡ πόλις p. 546. τετείχισται καλῶς, καὶ γυμνασίῳ δὲ καὶ ἀγορᾷ, καὶ στοαῖς κεκόσμηται λαμπρῶς· τοιαύτη δ' οὖσα, δὶς D ὅμως ἑάλω· πρότερον μὲν τοῦ Φαρνάκου παρὰ δόξαν αἰφνιδίως ἐπιπεσόντος· [5] ὕστερον δ' ὑπὸ Λευκούλλου, καὶ τοῦ ἐγκαθημένου τυράννου, καὶ ἐντὸς ἅμα, καὶ ἐκτὸς πολιορκουμένη· ὁ γὰρ ἐγκαταστα θεὶς

* Fortaſſe, κατασκευασαμένη rectius legeretur.

* Malim, καὶ διὰ τὸ π.

1. Μετὰ δὲ Κάραμβιν) Eadem περιήγησις apud Ptol. & Arrianum, niſi quod Anticinolin non nominant. Scribo autem per η Cinolin ut Aldus, & reliqui ferè omnes Geographi. *Caſ.*

2. Σινώπη σταδίους πεντήκοντα τῆς Ἀρμένης διέχουσα) Imo tantum XL. auctore Arriano. *Idem.*

3. Ἔστι δὲ καὶ φυσικῇ προνοίᾳ) Lego καὶ φύσει καὶ προνοίᾳ, quam emendationem ſimiles loci confirmant, ut paullò poſt de Amaſia, κατεσκευάσθαι δὲ θαυμαστῶς προνοίᾳ τε καὶ φύσει (& libro quinto pag. 236. de Martio campo, πρὸς τῇ φύσει προσλαβὼν καὶ τὸν ἐκ προνοίας κόσμον.) *Idem.*

4. Περὶ ὧν εἰρήκαμεν) Libro VII. ubi de Byzantio p. 320. *Idem.*

5. Ὕστερον δὲ ὑπὸ Λευκούλλου καὶ τοῦ ἐγκαθημένου) Ait expugnatam fuiſſe Sinopen à Lucullo ſimul & ab inſidente tyranno: rectè Strabo. Nam Sinopenſibus eodem tempore duobus hoſtibus fuit reſiſtendum, tyranno qui intus erat, & Lucullo qui urbem obſidebat. Vide Memnonis excerpta. Xylander ſævitiam iſtius tyranni ſine cauſa mollit & in negligentiam convertit, dum vertit *deſidente.* Atqui ἐγκαθῆσθαι non deſidere ſignificat, ſed incubare & inſidere: quæ voces propriè tyrannis conveniunt. *Idem.*

1 ὑπὸ τοῦ βασιλέως 2 φρούραρχος Βακχίδης, A ὑπονοῶν ἀεί τινα προδοσίαν ἐκ τῶν ἔνδοθεν, καὶ πολλὰς αἰκίας καὶ σφαγὰς ποιῶν, ἀπαγορεῦσαι τοὺς ἀνθρώπους ἐποίησε πρὸς ἄμφω, μήτ᾽ ἀμύνασθαι δυναμένους γενναίως, μήτε προσθέσθαι κατὰ συμβάσεις. Ἑάλωσαν οὖν· καὶ τὸν μὲν ἄλλον κόσμον τῆς πόλεως διεφύλαξεν ὁ Λεύκουλλος· 3 τὴν δὲ τοῦ Βιλλάρου σφαῖραν ἦρε, 5 καὶ τὸν Αὐτόλυκον, Σθένιδος ἔργον, ὃν ἐκεῖνοι οἰκιστὴν ἐνόμιζον, καὶ ἐτίμων ὡς θεόν· ἦν δὲ καὶ μαντεῖον αὐτοῦ. Δοκεῖ δὲ τῶν τῷ Ἰάσονι συμπλευσάντων εἶναι καὶ κατασχεῖν τοῦτον τὸν τόπον· εἶθ᾽ ὕστερον Μιλήσιοι τὴν εὐφυΐαν ἰδόντες, καὶ τὴν ἀσθένειαν B τῶν ἐνοικούντων, ἐξιδιάσαντο, καὶ ἐποίκους ἔστειλαν· νυνὶ δὲ καὶ Ῥωμαίων ἀποικίαν δέδεκται, καὶ μέρος τῆς πόλεως, καὶ τῆς χώρας ἐκείνων ἐστί. 6 Διέχει δὲ τοῦ μὲν Ἱεροῦ τρισχιλίους, καὶ πεντακοσίους, ἀφ᾽ Ἡρακλείας δὲ δισχιλίους, Καράμβεως δὲ ἑπτακοσίους σταδίους. Ἄνδρας δὲ ἐξήνεγκεν ἀγαθούς, τῶν μὲν φιλοσόφων, Διογένη τὸν κυνικόν, καὶ Τιμόθεον τὸν Πατρίωνα· τῶν δὲ ποιητῶν, Δίφιλον τὸν κωμικόν· τῶν δὲ συγγραφέων, 7 Βάθωνα τὸν πραγματευθέντα τὰ Περσικά. Ἐντεῦθεν δ᾽ ἐφεξῆς ἡ τοῦ Ἅλυος ἐκβολὴ ποταμοῦ· ὠνόμασται δ᾽ ἀπὸ τῶν ἁλῶν ἃς παραῤῥεῖ· ἔχει δὲ τὰς πηγὰς ἐν τῇ μεγάλῃ Καππαδοκίᾳ C τῆς Ποντικῆς πλησίον, κατὰ τὴν Καμβυσηνήν· ἐνεχθεὶς δ᾽ ἐπὶ δύσιν πολύς, εἶτ᾽ ἐπιστρέψας πρὸς ἄρκτους, διά τε Γαλατῶν, καὶ Παφλαγόνων, ὁρίζει τούτους τε καὶ τοὺς Λευκοσύρους. Ἔχει δὲ καὶ ἡ Σινωπῖτις καὶ ἡ μέχρι Βιθυνίας πᾶσα ὀρεινὴ ὑπερκειμένη τῆς λεχθείσης παραλίας, ναυπηγήσιμον ὕλην, ἀγαθὴν 7 καὶ * κατακόμιστον· ἡ δὲ Σινωπῖτις καὶ σφένδαμνον φύει, καὶ 9 ὀροκάρυον, ἐξ ὧν τὰς τραπέζας τέμνουσιν· ἅπασα δὲ καὶ ἐλαιόφυτός ἐστιν· ἡ μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάττης γεωργουμένη. Μετὰ δὲ τὴν ἐκβολὴν τοῦ Ἅλυος, 10 ἡ Γαδηλωνῖτίς ἐστι μέχρι τῆς Σαραμηνῆς, εὐδαίμων χώρα, καὶ πεδιὰς πᾶσα, D καὶ πάμφορος· ἔχει δὲ καὶ 11 προβατίαν ὑποδιφθέρου καὶ μαλακῆς ἐρέας· ἧς καθ᾽ ὅλην τὴν

* Manuss. melius εὐκατακόμιστον.

urbis præfectus à rege Bacchides subinde aliquam metuens proditionem, ac multas cædes edens, multos fœde multans civium eò rem deduxit, ut neque ad propugnandum fortiter civibus animus, neque ad deditionem initis pactis faciendum facultas esset. Expugnata igitur est, captaque urbs. Lucullus conservatis reliquis Sinopes ornamentis, Billari tamen sphæram abstulit, & Sthenidis opus, 4 Autolyci statuam, quem illi urbis conditorem existimantes divinis colebant honoribus. fuit etiam oraculum ejus. Videtur is unus eorum fuisse qui cum Jasone navigaverunt, & locum istum occupasse. Postea Milesii opportunitate loci animadversa, & imbecillitate inhabitantium, suum fecerunt, colonosque miserunt· Nunc Romanorum recepit coloniam, quæ in partem urbis agrique venit. Distat à fano Chalcedonensi stadia CIↃ CIↃ CIↃ IↃ. ab Heraclea CIↃ CIↃ. à Carambi IↃ CC. Viros præstantes protulit Sinope, philosophos Diogenem cynicum, & Timotheum Patrionem: poëtam comicum Diphilum: historiæ scriptorem Bathonem, qui Persica composuit. ¶ Deinceps sunt ostia Halys fluvii cui à salibus, quos præterlabitur, nomen est· Fontes habet in magna Cappadocia prope Ponticam, apud Cambysenam. Inde magno alveo versus occasum lapsus, ad septentrionem se convertit per Galatas & Paphlagones, hos à Leucosyris distinguens. Montana, quæ supra Sinopensem & reliquam maris oram usque ad Bithyniam sita sunt, navibus fabricandis aptam, & deportatu facilem habent materiam. Sinopensia etiam acerem habent, & nucem montanam: ex quibus mensæ fiunt. Universa & oleis consita est regio, quæ paululum supra mare colitur. ¶ Post ostia Halys fluvii Gadilonitis est usque ad Saramenam, fertilis admodum ac beata regio, tota campestris. Oves nutrit, quarum lanæ densæ sunt atque molles: qualis per totam

1. Ὑπὸ τοῦ βασιλέως) à Mithridate. *Casaub.*

2. Φρούραρχος Βακχίδης) Cleocharem alii vocant. *Id.*

3. Βιλλάρου σφαῖραν) De hoc nihil reperio. *Idem.*

4. *Autolici*) Sic correxi è Plutarchi Lucullo. Billari sphæram nescio, de Autolyci oraculo in epitomis præterea est, eo monitum Diogenem vitiasse monetam. An id Strabo scripserit: aut aliunde sit insertum, nescio. multa talia animadvertet, qui conferre Strabonem cum epitomis volet. *Xyland.*

5. Καὶ τὸν Αὐτόλυκον) Vide Plutarch. in Lucul. & Appianum. *Casaub.* Adde Paul. Leopardum Emend. XIII. 5. &, qui eum describit, Alardum ad Valer Flacc. V. 114. De Stenide Statuario agit Junius in Catal. Archit. &c.

6. Διέχει δὲ) Conferat studiosus lector cui hæc curæ, ista, cum intervallis ab Arriano sigillatim expositis: reperiet nec convenire omnino inter eos: nec multum descrepare in rei summa. *Idem.*

7. Βάθωνα) Apud Athenæum scribitur Βάτων. *Id.*

8. Καὶ κατακόμιστον) Legendum ut est in veteribus libris εὐκατακόμιστον. *Idem.*

9. Ὀροκάρυον) Per υ scripsi. *Xyland.*

10. Ἡ Γαδιλωνῖτις ἐστὶ) Gadilonitem alibi non reperio. Fortasse Gadilonem vocat quam Ptolemæi codices Galorum, quæ similiter ad Halyn est sita, licet in altera ripa. *Casaub.*

11. Προβατίαν) Pro ἀποδιφθ. habebat epitome ὑποδ. quod malui, densas notari puto. *Xyland.*

11. Προβατίαν ὑποδιφθέρου καὶ μαλακῆς ἐρέας) Diximus de hoc loco libro IV. quum exponeremus alium

Cappadociam & Pontum magna est penuria: nascuntur ibi etiam capreæ, raræ alibi. Hujus regionis partém Amiseni habent, partem Pompejus Dejotaro dedit: ut & quæ sunt ad Pharnaciam & Trapezuntem, Colchos usque ad minorem Armeniam: & regem ejus ditionis constituit, cum etiam paternam tetrarchiam haberet Tolistobogiorum Galatarum. Eo mortuo variæ fuerunt successiones. ¶ 1 Post Gadilonem est Saramena, urbsque Amisus illustris à Sinopa distans stadia circiter ıɔcccc. Theopompus narrat initio eam à Milesiis fuisse conditam, cùm ii Cappadocibus imperarent. Tertiùm autem ab Athenocle & Atheniensibus frequentatam colonis, Piræeum fuisse denominatam. Hanc quoque reges tenuerunt: & Eupator templis ornavit, partemque urbi de integro adjecit. Lucullus etiam hanc cepit: ac deinde Pharnaces, cùm è Bosporo trajecisset. Liberatam autem à divo Cæsare, Antonius regibus subjecit: deinde malè eam tractavit Strato tyrannus: rursum deinde libertas ei reddita est à Cæsare Augusto post Actiacam victoriam. Et nunc quidem in bono est statu. Habet autem cum aliam regionem bonam, tum Themiscyram Amazonum olim domicilium, & Sidenam. Themiscyra planities est, quæ ab altera parte mari alluitur, ad LX. stadia ab Amiso dissidens: ab altera montanis subjecta nemorosis probè & perfluis amnium alveis, qui indidem scaturiunt: è quibus omnibus impletus unus fluvius planiciem percurrit, Thermodon nomine: alius autem æqualibus ferè ab eo spatiis semper distans, Iris nomine, 5 per Phanarœam fluit, eandem perlabens planiciem. Oritur in ipsa Pontica regione, ac postquam Comana Ponti urbem pertransiit, ac Daximonitidem felicem campum versus occasum labens: inde ad septentriones se inflectit apud ipsa Gaziura

A Καππαδοκίαν, καὶ τὸν Πόντον σφόδρα πολλὴ σπάνις ἐστί· γίνονται δὲ καὶ ζόρκες, ὧν ἀλλαχοῦ σπάνις ἐστί. Ταύτης δὲ τῆς χώρας, τὴν μὲν ἔχουσιν Ἀμισηνοὶ, τὴν δ' ἔδωκε Δηϊοτάρῳ Πομπήϊος, καθάπερ καὶ τὰ περὶ τὴν Φαρνακίαν, καὶ τὴν Τραπεζουσίαν, μέχρι Κολχίδος, καὶ τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας· καὶ τούτων ἀπέδειξεν αὐτὸν βασιλέα, ἔχοντα καὶ τὴν πατρῴαν τετραρχίαν τῶν Γαλατῶν, τοὺς Τολιστοβογίους. Ἀποθανόντος δ' ἐκείνου, πολλαὶ διαδοχαὶ τῶν ἐκείνου γεγόνασι. Μετὰ δὲ τὴν Γαδιλῶνα, ἡ Σαραμηνὴ καὶ Ἀμισὸς πόλις ἀξιόλογος, 2 διέχουσα τῆς Σινώπης περὶ ἐνακοσίους σταδίους. Φησὶ δὲ αὐτὴν Θεόπομπος, B * 3 πρώτους Μιλησίους κτίσαι, Καππαδόκων * ἄρχοντας. τρίτον δ' ὑπ' Ἀθηνοκλέους, καὶ Ἀθηναίων ἐποικισθεῖσαν, Πειραιᾶ μετονομασθῆναι· καὶ ταύτην δὲ κατέσχον οἱ βασιλεῖς· ὁ δ' Εὐπάτωρ ἐκόσμησεν ἱεροῖς, καὶ προσέκτισε μέρος. Λεύκουλλος δὲ καὶ ταύτην ἐπολιόρκησεν· εἶθ' ὕστερον Φαρνάκης ἐκ Βοσπόρου διαβάς· ἐλευθερωθεῖσαν δ' ὑπὸ Καίσαρος τοῦ θεοῦ, παρέδωκεν Ἀντώνιος βασιλεῦσιν· εἶθ' ὁ τύραννος Στράτων κακῶς αὐτὴν διέθηκεν· εἶτ' ἐλευθερώθη πάλιν μετὰ τὰ Ἀκτιακὰ ὑπὸ Καίσαρος τοῦ Σεβαστοῦ, καὶ νῦν εὖ συνέστηκεν. Ἔχει δὲ τήν τε ἄλλην χώραν καλὴν, καὶ τὴν Θεμίσκυραν τὸ τῶν Ἀμαζόνων C οἰκητήριον, καὶ τὴν Σιδηνήν. Ἔστι δὲ ἡ Θεμίσκυρα πεδίον, τῇ μὲν ὑπὸ πελάγους κλυζόμενον ὅσον ἑξήκοντα σταδίους τῆς πόλεως διέχον· τῇ δ' ὑπὸ τῆς ὀρεινῆς, εὐδένδρου καὶ διαρρύτου ποταμοῖς, αὐτόθεν τὰς πηγὰς ἐχούσιν. Ἐκ μὲν οὖν τούτων πληρούμενος ἁπάντων εἷς ποταμὸς διέξεισι τὸ πεδίον 4 Θερμώδων καλούμενος· ἄλλος δὲ τούτῳ πάρισος, ῥέων ἐκ τῆς καλουμένης Φαναροίας, τὸ αὐτὸ διέξεισι πεδίον, καλεῖται δὲ Ἶρις. Ἔχει δὲ τὰς πηγὰς ἐν αὐτῷ τῷ Πόντῳ. Ῥυεὶς δὲ διὰ πόλεως μέσης Κομάνων τῶν Ποντικῶν, καὶ διὰ τῆς Δαξιμωνίτιδος εὐδαίμονος πεδίου πρὸς δύσιν· εἶτ' ἐπιστρέφει πρὸς τὰς ἄρκτους παρ' αὐτὰ 6 τὰ Γαζίουρα D

p. 547.

* Scripti, πρώτην.

* Videtur aliquid deesse: Manuss. habent. ἄρχοντα. Prior interpres legisse videtur εἶτα Καππαδόκων ἄρχοντα quam lectionem veram puto.

lium huic parem & geminum: ibi docuimus quid appellet lanam ὑποδίφθερον. Nam Xylander quidem à mente auctoris longè aberrat: quam nec τρισκαιδεκάπηχυς ille Beccefelenus vidit, qui censuit legendum ἀβροδιφθέρου. *Casaub.*

1. *Post Gadilonem*) Quod post de Gadilonitide & Aramina sequitur, suspectum est. Saramenam reposui è sequentibus. *Xyland.*

2. Διέχουσα τῆς Σινώπης περὶ ἐννακοσίους σταδίους) Paullò plures colliges ex intervallis, quæ ab Arriano sunt annotata: & Plinius quoque plures agnoscit, quum dicit abesse Amisum à Sinope centum triginta mil. pass. *Casaub.*

3. Πρώτους Μιλησιόυς κτίσαι Καππαδόκων ἄρχοντας) cum sequatur τρίτον δὲ apparet deesse hîc aliquid: deinde ubi quæso lectum est Milesios Cappadocibus imperasse? Omnino probo lectionem, quam secutus est vetus interpres: πρώτους Μιλησίους κτίσαι· εἶτα Καππαδόκων ἄρχοντα· τρίτον, &c. deesse autem videtur nomen illius Cappadociæ regis. *Idem.*

4. Θερμώδων καλούμενος) Thermodon & Iris tam sunt omnibus noti, quam Amazones, quarum campos rigant. Idem est de Themiscyra. *Idem.*

5. *Per Phanoræam*) Sic rectè legitur, malè confundentibus cum hoc Phanagoriam Ptolomæi libris. Vide præter ea quæ infrà de Phanoræa dicuntur. Plin. VI. cap. 3. & 6. πάρισον autem heic pro parellelo commodiùs quam superiore libro sumi potest. ut è tabulis liquet. Post pro παράριος, quod nihil est, παρώρειος scripsi, cùm epitomæ habeant ὀρεινῇ: pro ἀπορεῖν puto legendum εὐπορεῖν. *Xyland.*

6. Τὰ Γαζίουρα) Videtur à Dione appellari Γαζίουργις. *Casaub.* Locus exstat. Lib. 35. Histor. p. 5. sed edd. optimæ habent Γαζιούρσις.

A παλαιὸν βασίλειον, νῦν δ' ἔρημον· εἶτα * ἀνακάμπτει πρὸς ἕω· παραλαβὼν τόν τε Σκύλακα, καὶ ἄλλους ποταμοὺς, καὶ παρ' αὐτὸ τὸ Ἀμασείας ἐνεχθεὶς τεῖχος ἡμετέρας πατρίδος πόλεως ἐρυμνοτάτης, εἰς τὴν Φαναροίαν πρόεισιν· ἐνταῦθα δὲ συμβαλὼν ὁ Λύκος αὐτῷ, τὰς ἀρχὰς ἐξ Ἀρμενίας ἔχων, γίνεται καὶ αὐτὸς Ἶρις· εἶθ' ἡ Θεμίσκυρα ὑποδέχεται τὸ ῥεῦμα, καὶ τὸ Ποντικὸν πέλαγος. Διὰ δὲ τοῦτ' ἔνδροσόν ἐστι, 1 καὶ ποάζον ἀεὶ τὸ πεδίον τοῦτο, τρέφειν τε ἀγέλας βοῶν τε ὁμοίως, καὶ ἵππων δυνάμενον· σπόρον δὲ πλεῖστον δέχεται τὸν ἐκ τῆς ἐλύμου, καὶ
p. 548. κέγχρου, μᾶλλον δὲ ἀνέκλειπτον. αὐχμοῦ γὰρ 2 κρείττων ἐστὶν ἡ ἐνυδρία παντός· ὥστ' οὐδὲ λιμὸς καθικνεῖται τῶν ἀνθρώπων τούτων, οὐδ' ἅπαξ· B 3 τοσαύτην ὀπώραν ἐκδίδωσιν ἡ * παράλιος τὴν αὐτοφυῆ, καὶ ἀγρίαν, σταφυλῆς τε καὶ ὄχνης, καὶ μήλου, καὶ τῶν καρυωδῶν, ὥν τε κατὰ πᾶσαν τοῦ ἔτους ὥραν ἀφθόνως * εὐπορεῖν τοὺς ἐξιόντας ἐπὶ τὴν ὕλην· τοτὲ μὲν ἔτι κρεμαμένων τῶν καρπῶν ἐν τοῖς δένδρεσι, τοτὲ δὲ ἐν τῇ πεπτωκυίᾳ φυλλάδι, καὶ ὑπ' αὐτῇ κειμένων βαθείᾳ, καὶ πολλῇ κεχυμένῃ. Συχναὶ δὲ καὶ θῆραι παντοίων ἀγρευμάτων διὰ τὴν εὐφορίαν τῆς τροφῆς. Μετὰ δὲ τὴν Θεμίσκυραν ἐστὶν ἡ Σιδηνὴ, πεδίον εὔδαιμον * οὐχ ὁμοίως, καὶ κατάρρυτον, ἔχον χωρία ἐρυμνὰ ἐπὶ τῇ παραλίᾳ. 4 Τήν τε Σίδην, ἀφ' ἧς ὠνομάσθη Σιδηνὴ, καὶ Χάβακα, καὶ Φαύδα μέχρι μὲν δὴ δεῦρο, Ἀμισηνή· C Ἄνδρες δὲ γεγόνασιν ἄξιοι μνήμης κατὰ παιδείαν ἐνταῦθα· μαθηματικοὶ μὲν, Δημήτριος ὁ τοῦ Ῥαθηνοῦ· καὶ Διονυσιόδωρος, ὁμώνυμος τῷ Ἰκενεῖ γεωμέτρῃ· γραμματικὸς δὲ, Τυραννίων, οὗ ἡμεῖς ἠκροασάμεθα. Μετὰ δὲ τὴν Σιδηνὴν 5 ἡ Φαρνακία ἐστὶν ἐρυμνὸν πόλισμα· καὶ μετὰ ταῦτα ἡ Τραπεζοῦς πόλις Ἑλληνὶς, εἰς ἣν ἀπὸ τῆς Ἀμισοῦ περὶ δισχιλίους καὶ διακοσίους σταδίους ἐστὶν ὁ πλοῦς * 6 εἶτ' ἔνθεν εἰς Φᾶσιν χιλίων πους, καὶ τετρακοσίων· ὥσθ' οἱ σύμπαντες ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ μέχρι Φάσιδος 7 περὶ ὀκτακισχιλίους

* Scripti ἀνακάμπτει πάλιν πρ.

* Aldi cod. παράριος. unde fecit Xyl. παρώρειος.

* Vulgò, ἀπορεῖ.

* Scripti, οὐχ ὁμοίως δέ.

* Scripti, εἶτ' ἐντεῦθεν εἰς Φᾶσιν χίλιοι πους καὶ τεσσαρακόσιοι.

antiquam regiam, nunc desertam: hinc versus ortum revertitur, assumpto Scylace, aliisque amnibus, murosque Amasiæ patriæ nostræ, urbis munitissimæ, prætervectus, in Phanaroeam effertur. Ibi in eum incidit, cujus origo in Armenia est, & ipse quoque fit Iris: post Themiscyra fluvium excipit, & mare tandem Euxinum. Hac de causa planicies hæc semper roscida est & herbis viret, sufficitque alendis boum & equorum armentis: sementem plurimam excipit elymi atque milii: atque adeò nunquam frugibus destituitur: nam aquarum copia quavis siccitate est valentior: itaque fames nunquam ad istos homines pertingit: cum montana etiam tantam abundantiam præbeant sponte sua nascentium & sylvestrium fructuum: vitis, piri, mali, & eorum quæ sunt de genere nucum: ita ut toto anni tempore largiter decerpere fructus possint, qui in sylvas eunt: cum alii etiamnum de arboribus pendeant, alii in foliorum quæ defluxerunt strue copiosa & densa jacentia inveniantur: omnis etiam generis venationes in frequentissimo sunt usu ob fertilitatem soli. ¶ Themiscyram subsequitur Sidena, non item felix & aquis irrigua regio, castellis in ora maritima munitis prædita. Siden autem à qua nomen habet Sidena, & Chabaca, & Phauda atque hactenus Amisena. Amisus protulit viros doctrina insignes: mathematicos quidem Demetrium Ratheni, & Dionysiodorum ejusdem nominis cum Icene geometra: grammaticum autem Tyrannionem, quem nos audivimus. ¶ Secundum Sidenam Pharnacia est, munitum oppidum: ac pòst Trapezûs Græcanica urbs: ad quam ab Amiso navigatio est stadiorum circiter CIↃ CIↃ CC. Inde Phasin usque CIↃ CIↃ CCCC ferè: ita ut tota navigatio à fano Chalcedonio usque ad Phasidem IIX milliorum

1. Καὶ ποάζον ἀεὶ) Lego cum Epitome καὶ χλοάζον ἀεὶ. *Casaub.*

2. Κρείττων ἐστὶν ἡ ἐνυδρία παντός) Lege εὐυδρία. ἀνυδρία ferri non potest. *Idem.*

3. Τοσαύτην ὀπώραν ἐκδίδωσιν ἡ παράλιος) Veteres habent παρώριος & παράλιος: mihi vehementer probatur παράλιος. Nam multis locis commendat eo nomine maritimam istam oram, ubi Sinope, & Amisus. Veruntamen & παρώριος legi potest. *Idem.*

4. Τὴν Σίδην) Jusseram hunc locum ita edi, ἔχον χωρία ἐρυμνὰ ἐπὶ τῇ παραλίᾳ, τήντε Σίδην, ἀφ' ἧς ὠνομάσθη ἡ Σιδηνὴ, καὶ Χάβακα, καὶ Φαύδα μέχρι μ. nihil enim deest, quod visum est Xylandro, cujus editionem secutæ sunt nostræ operæ. Xylandrum decepit δὲ particula, quæ fecit ut putaret esse initium alius sententiæ: natus error ex gravissima plerorumque consuetudine pronunciandi τ post ν quasi esset δ. quæ multos bonorum scriptorum locos corrupit. Miror autem nec Sides nec Sidenes ullam ab D Arriano fieri mentionem. Apud Ptolem. in descriptione Cappadociæ lege, παρὰ μὲν τὴν Σιδήνην, non autem τὴν Σιδόνην. *Idem.* Plin. H. N. VI. c. 4.

5. ἡ Φαρνακία ἐστὶν) Arrianus Pharnaciam & Cerasuntem unam facit urbem. Ptolemæus duas: paullò tamen aliter quàm Strabo. *Idem.*

6. Εἶτ' ἐνθὲν δὲ εἰς Φᾶσιν χιλίων πού καὶ τετρακοσίων) Sic ferè Arrianus docet: parum enim abest quin hanc summam conficiant annotata ab eo sigillatim intervalla: ut valde mirer quid Xylandrum moverit ut legendum hoc loco putaverit δισχιλίων. *Idem.*

7. περὶ ὀκτακισχιλίους σταδίους εἰσὶν) Ita colliguntur ex Strabonis descriptione,

A Fano Sinopen usque stad.	3500.
A Sinope Amisum, stad.	900.
Inde Trapezuntem, stad.	2200.
Trapezunte ad Phasin, stad.	1400.
Summa	8000. *Idem.*

ſtadia impleat, non multis vel additis vel demtis. Hanc, oram maritimam legentes ab Amiſo, primò ad Heracleum perveniunt promontorium: inde aliud, Jaſonium nomine, & Genetes. Tum Cotyorum oppidum, è quo condita eſt Pharnacia. poſt Iſchopolis, dejecta. Sinus porrò ſequitur, in quo jacent Ceraſus & Hermonaſſa, oppida mediocria. Deinceps Hermonaſſam prope eſt Trapezus. hinc Colchis. atque illic urbs quædam Zygopolis dicta. Equidem de Colchide, & ora maritima ſupra eam jacente diximus. ¶ Supra Trapezuntem verò & Pharnaciam Tibareni ſunt, & Chaldæi, & Sanni, qui olim Macrones dicebantur, ac minor Armenia: ſed & Apaitæ his vicini ſunt locis, qui quondam vocati ſunt Cercitæ. per hos tranſit mons aſperrimus Scydiſſes, qui conjungitur Moſchicis montibus, qui ſupra Colchidem ſunt. Extrema ejus tenent Heptacometæ (*quos Septem paganos vertere liceat*) ſequitur Paryadres: qui uſque ad minorem Armeniam à locis Sidenæ & Cappadociæ finitimis porrectus, orientale Ponti latus conficit. Univerſi, qui montana iſta incolunt, planè ſunt feri. Sed Septempaganorum feritas omnium reliquorum ſuperat feritatem: nam eorum quidam etiam in arboribus, aut turriculis habitant: quæ cùm Moſyni dicantur, ipſis Moſynœcorum appellatio inde obtigit. Carnibus ferinis, & glandibus arborum victitant.

A σαδίους εἰσὶν, ἢ μικρῷ πλείους, ἢ ἐλάττους. Ἐν δὲ τῇ παραλίᾳ ταύτῃ ἀπὸ Ἀμισοῦ πλέουσιν, ἡ 1 Ἡράκλειος ἄκρα πρῶτον ἐστίν· 2 εἶτα ἄλλη ἄκρα Ἰασόνιον, 3 καὶ ὁ Γενέτης· 4 εἶτα * Κούτουρος πολίχνη, ἐξ ἧς συνῳκίσθη ἡ Φαρνακία· 5 εἶτα Ἰσχόπολις, κατερριμμένη· εἶτα κόλπος ἐν ᾧ Κερασοῦς τε καὶ Ἑρμώνασσα κατοικίαι μέτριαι· εἶτα τῆς Ἑρμωνάσσης πλησίον 6 ἡ Τραπεζοῦς· εἶθ' ἡ Κολχίς· ἐνταῦθα δέ που ἐστὶ 7 καὶ Ζυγόπολίς τις * λεγομένη. Περὶ μὲν τῆς Κολχίδος εἴρηται, καὶ τῆς ὑπερκειμένης παραλίας. Τῆς δὲ Τραπεζοῦντος ὑπέρκεινται, καὶ τῆς Φαρνακίας, B 8 Τιβαρηνοί τε καὶ Χαλδαῖοι, καὶ Σάννοι, οὓς πρότερον ἐκάλουν Μάκρωνας, καὶ ἡ μικρὰ Ἀρμενία· καὶ οἱ Ἀππαῖται δέ πως πλησιάζουσι τοῖς χωρίοις τούτοις οἱ πρότερον Κερκῖται. Διήκει δὲ διὰ τούτων ὅ, τε Σκυδίσσης ὄρος τραχύτατον συνάπτον τοῖς Μοσχικοῖς ὄρεσι τοῖς ὑπὲρ τῆς Κολχίδος, οὗ τὰ ἄκρα κατέχουσιν οἱ Ἑπτὰ κωμῆται, καὶ ὁ Παρυάδρης, ὁ μέχρι τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας ἀπὸ τῶν κατὰ Σιδήνην καὶ Θεμίσκυραν τόπων διατείνων, καὶ ποιῶν τὸ ἑωθινὸν τοῦ Πόντου πλευρόν. Εἰσὶ δ' ἅπαντες μὲν οἱ ὄρειοι τούτων ἄ- p. 549.
C γριοι τελέως, ὑπερβεβλήνται δὲ τοὺς ἄλλους οἱ Ἑπτὰ κωμῆται· τινὲς δὲ καὶ ἐπὶ δένδρεσιν, ἢ πυργίοις οἰκοῦσι, διὸ καὶ 9 Μοσυνοίκους ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ, 10 τῶν πύργων μοσύνων λεγομένων. Ζῶσι δ' ἀπὸ θηρείων σαρκῶν καὶ τῶν ἀκροδρύων·

* Scripti, Κύτωρος.

* Scripti, λεγομένη κατακία.

1. Ηράκλειος ἄκρα πρῶτον ἐστίν.) Imo Ἄγκων prius occurrit, deinde Iris oſtia, tum Themiſcyra: poſtremò Ἡρακλέως ἄκρον. Sic Ptolem. vide Arria. *Caſaub.*

2. Εἶτα ἄλλη ἄκρα Ἰασόνιον) Ptolem. Ἰασώνιον ἄκρον in Polemoniaci ponti deſcriptione: meminit & Arrianus. *Idem.*

3. Καὶ ὁ Γενέτης) Scribo Γενήτης. Stephanus. Γενήτης λιμὴν καὶ ποταμός. Sophocles Apollonii hoc carmen interpretans, Lib. II. vſ. 376.

Στηνὸς Εὐξείνοιο Γενηταίην ὑπὲρ ἄκρην.

Annotat Genetæum promontorium à fluvio Genete D eſſe dictum. Plinius Genetas gentem refert. *Idem.* In hoc fuit templum Jovis hoſpitalis, qui inde *Genetaeus* dicitur Valer. Flacco v. ℣. 147.

Inde Genetaei rupes Jovis.

& Apollon. Rhod. Argon. II. v. 1011.

Τοὺς δὲ μέτ' αὐτίκ' ἔπειτα Γενηταίου Διὸς ἄκρην Γναμψαντες. i. e.

Hos prælati è veſtigio Genetæi Jovis promontorio Circuito.

4. Εἶτα Κούτουρος πολίχνη) In veteribus libris eſt Κύτωρος malè. Non enim Cytorum, ſed Cotyora intelligit; qua de urbe multa leges apud Xenophontem Ἀναβασ. libro v. Cur autem Strabo oppidum appellet, cum Xenophonti ſit πόλις, docet Arrianus. Ταύτης ait de Cotyoris loquens, ὡς πόλεως Ξενοφῶν ἐμνημόνευσε, καὶ λέγει Σινωπέων ἄποικον εἶναι, νῦν δὲ κώμη ἐστὶ, καὶ οὐδὲ αὐτὴ μεγάλη. Cotyorenſes Pharnaciam tranſlatos ait Strabo. *Idem.*

5. Εἶτα Ἰσχόπολις) Ptolomæus meminit. *Idem.*

6. Ἡ Τραπεζοῦς, εἶθ' ἡ Κολχὶς) Colchidem vicinam facit Trapezunti. Xenophon Trapezuntem in Colchorum ditione ſitam. Ἀναβασ. libro quarto in fine pag. 342. ed. 1594. καὶ διῆλθον ἐπὶ θάλατταν εἰς Τραπεζοῦντα πόλιν Ἑλληνίδα, οἰκουμένην ἐν τῷ Εὐξίνῳ πόντῳ Σινωπέων ἀποικίαν, ἐν τῇ Κολχων χώρᾳ i. e. *ad mare veniunt, & ad urbem Græcam Trapezuntem; frequentem incolis, ad Pontum Euxinum, coloniam Sinopenſium, in regione Colchorum ſitam.* Ptolem. ad Pontum Cappadocicum collocat. *Id.* Videatur Bocharti Phaleg. L. IV. c. 32. p. 291.

7. Καὶ Συγόπολίς) Reſtitue ex veteribus λεγομένη κατοικία. Stephanus putat Zygopolin eſſe Zygorum, de quibus libro ſuperiore p. 496. dictum eſt urbem. *Id.*

8. Τιβαρηνοί τε καὶ Χαλδαῖοι) Præter Geographos lege Xenophontem, Ἀναβασ. libro quarto & quinto, & Diod. Siculum lib. XIV. itemque Apollonium libro ſecundo cum eruditiſſimo ſcholiaſte. ibi multa quoque de Macronibus, quos tamen Sannos fuiſſe appellatos Strabo unus me docet: quamquam etiam Plin. VI. 4. Sannorum meminit. *Id.* Præter Stranem hoc docet Euſtath. in Dionyſ. ℣. 766. Τούτους νῦν Σάννους φαμὲν, ἰδιωτικώτερον δὲ τζάνους &c.

9. Μοσυνοίκους] Val. Flacco v. 151. vocantur *Moſſonychi*, ubi *Moſſuni* reponit Heinſius quem vide uti & Bochart. Phaleg. III. 12. Melam. I. 3. A. Marcell. XXII. 8.

10. Τῶν πυργων μεσύνων λεγομ.) Vide & Xenoph. de Exped. Cyri p. 208. 209. Ed. Steph. Apoll. Rhod. Lib. II. ℣. 379. ſeqq. Dionyſ. Perieg. ℣. 766. Schol. Apoll. & ex illo corrige Phavorinum. *Scherpez.*

A ἐπιτίθενται δὲ καὶ τοῖς ὁδοιπορoῦσι, καταπηδήσαντες ἀπὸ τῶν ἰκρίων. Οἱ δὲ Ἑπτὰ κωμῆται, τρεῖς Πομπηΐου σπείρας κατέκοψαν, διεξιούσας τὴν ὀρεινὴν, κεράσαντες κρατῆρας ἐν ταῖς ὁδοῖς [1] τοῦ μαινομένου μέλιτος, ὃ φέρουσιν οἱ ἀκρέμονες τῶν δένδρων· πιοῦσι γὰρ καὶ παρακόψασιν ἐπιθέμενοι, ῥαδίως διεχειρίσαντο τοὺς ἀνθρώπους. Ἐκαλοῦντο δὲ τούτων τινὲς τῶν βαρβάρων [2] καὶ Βύζηρες. Οἱ δὲ νῦν [3] Χαλδαῖοι, Χάλυβες τὸ παλαιὸν ὠνομάζοντο, καθ' οὓς μάλιστα ἡ Φαρνακία ἵδρυται, κατὰ θάλατταν μὲν ἔχουσα εὐφυΐαν τὴν ἐκ τῆς πηλαμυδίας· πρώτιστα γὰρ ἁλίσκεται ἐνταῦθα τὸ ὄψον τοῦτο· B ἐκ δὲ τῆς γῆς τὰ μέταλλα, νῦν μὲν σιδήρου, πρότερον δὲ καὶ ἀργύρου. Ὅλως δὲ κατὰ τοὺς τόπους τούτους ἡ παραλία στενὴ τελέως ἐστίν· ὑπέρκειται γὰρ εὐθὺς τὰ ὄρη μετάλλων πλήρη καὶ δρυμῶν, [4] γεωργεῖ δ' οὐ πολλά· λείπεται δὴ τοῖς μὲν μεταλλευταῖς ἐκ τῶν μετάλλων ὁ βίος, τοῖς δὲ θαλαττουργοῖς ἐκ τῆς ἁλίας, καὶ μάλιστα τῶν πηλαμύδων, καὶ τῶν δελφίνων· ἐπακολουθοῦντες γὰρ ταῖς ἀγέλαις τῶν ἰχθύων, κορδύλης τε καὶ θυώνης, καὶ αὐτῆς πηλαμύδος, πιαίνονταί τε καὶ εὐάλωτοι γίνονται διὰ τὸ πλησιάζειν τῇ γῇ προαλέστερον δελεαζόμενοι· οὓς μόνοι οὗτοι κατακόπτουσι τοὺς δελφίνας· καὶ τῷ στέατι πολλῷ χρῶνται πρὸς ἅπαντα. C Τούτους οὖν οἶμαι λέγειν τὸν ποιητὴν Ἁλιζώνους ἐν τῷ μετὰ τοὺς Παφλαγόνας καταλόγῳ·

Iliad. Β. 856.

[5] Αὐτὰρ [6] Ἁλιζώνων Ὀδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον
Τηλόθεν ἐξ [7] Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.

Ἤτοι τῆς γραφῆς μετατεθείσης ἀπὸ τοῦ τηλόθεν ἐκ Χαλύβης· ἢ τῶν ἀνθρώπων [8] πρότερον Ἀλύβων λεγομένων ἀντὶ Χαλύβων· οὐ γὰρ νῦν δυνατὸν γέγονεν ἐκ Χαλύβων Χαλδαίους λεχθῆναι, πρότερον δ' οὐκ ἐνῆν ἀντὶ Ἀλύβων Χάλυβας· καὶ ταῦτα τῶν ὀνομάτων μεταπτώσεις πολλὰς δεχομένων, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς βαρβάροις. [9] Σίντιες γὰρ ἐκαλοῦντο τινὲς τῶν Θρακῶν, D

A Insidiantur autem iter facientibus, in eos de suis desilientes turriculis. Septempagani etiam tres Pompeji cohortes conciderunt, cùm eæ per montes istos iter facerent. nam insani mellis crateras eis propinaverunt in itinere, quod arborum summa ferunt germina: eo poto jam mente abalienatos adorti facilè interfecerunt. Horum barbarorum quidam etiam Byzeres fuerunt nominati. ¶ Cæterùm qui nunc vocantur Chaldæi, Chalybes antiquitus fuerunt nominati: penes quos potissimùm Pharnacia est. Huic à mari commoda pelamydum captura, qui pisces ibi primùm capiuntur. B in terra autem ei prosunt metalla, nunc quidem ferri, prioribus verò tenporibus etiam argenti. Omnino autem istis in locis ora maritima prorsus arcta est: statim enim imminent montes metallorum pleni, ac sylvarum: agri parum colitur. itaque victus relinquitur metallorum fossoribus è venis eorum: mare autem versantibus, è piscatura, pelamydum maximè & delphinorum. qui dum greges piscium sectantur, cordylæ potissimum, thunni, ac pelamydis: pingues redduntur, ac facilè capiuntur, dum escam quærentes avidiùs, ad terram accedunt. hi ergo soli concidunt delphinos, & adipem eorum copiosum ad omnis generis usus adhibent. C ¶ Hos itaque censeo à poëta vocari Halizonos, in recensione post Paphlagonas,

Duxit Halizones Odiusque, & Epistrophus unà
Ex Alyba procul, argenti qua vena secatur.

Sive scriptura mutata ex Chalyba est in Alybam: sive homines isti olim Alybes pro Chalybibus dicti sunt. Neque enim nunc quidem pro Chalybibus Chaldæi potuerunt dici: quondam autem non potuerunt ex Alybibus Chalybes fieri. præsertim cum vocabula multis sint obnoxia mutationibus, maximè barbarica. D Nam Sinties quidam Thraces dicti fuerunt,

1. Τοῦ μαινομένου μέλιτος) Meminit mellis furiantis Diosc. Lib.II.103. Diod. Siculus in Colchorum terra nasci ait, Plinius Sannorum. Sic ille, H. N. xxi. c. 13. *Aliud genus in eodem Ponto gente Samnorum mellis, quod ab insania, quàm gignit, mænomenon vocant. Id existimatur contrahi flore rhododendri, quo scatent sylvæ.* Cas.

2. Καὶ Βύζηρες) Plinio Buzeri: meminit etiam Stephanus. *Idem.* Dionys. Perieg. 765. Val. Flacc. v. 152.

3. Χαλδαῖοι) Berkelius ad Steph. p.106. ex Menippo in utroque Strabonis loco legendum docet Χάλδοι.

4. Γεωργεῖ δ' οὐ πολλά) Scribe γεωργεῖται δὲ & ἁλιείας mox pro ἁλίας. *Casaub.*

5. Αὐτὰρ Ἁλιζώνων &c.) Corrigendum Homerum, cujus editiones præter Eustathium & Turnebum pessime habent ὁ Δίος, patet quoque ex Il. E. ψ. 39.

—— Πρῶτος δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Ἀρχὸν Ἁλιζώνων Ὀδίον μέγαν ἔκβαλε δίφρου.

Eustath. in Dionys. ψ. 767. Ὧν (Ἁλιζώνων) ἦρχεν Ὀδίος καὶ Ἐπίστροφος. *Scherpez.*

6. Ἁλυζώνων) vitiose ante legebatur Ἀμαζώνων. Vide Berkelium ad Steph. p.103. Petitum de Amazon. c.13.

7. Ἀλύβης) Steph. de Urb. v. ΧΑΛΥΒΕΣ leg. Ἀλύβων.

8. Πρότερον Ἀλύβων λεγομένων ἀντὶ Χαλύβων) Sic reperias in Bibliis, ubi τὸ ח Hebræum in X. Græcum versum est, & ubi pro aspiratione tantum habitum. De hoc autem poëtæ loco vide interpretes, non enim mihi vacat in istis fabulis diutius commorari. *Cas.*

9. Σίντιες &c.) Hinc Eustathio ad Perieg. ψ. 767. Σίντιες Θρᾶκες. Eidem & brevium scholiorum auctori ad Iliad. A. ψ. 594. Λήμνιοι. Utrumque respicit Hesych. Σίντιες, Θρᾳκῶν τι γένος, οἱ δὲ τοὺς τὴν λίμνην (Scribo Λῆμνον) οἰκοῦντας. Firmat Strabo Lib. VII. in Excerpt. Σίντοι, ἔθνος Θρᾳκικὸν, κατῴκει τὴν Λῆμνον νῆσον, &c. *Scherpez.*

pòst Sinti, inde Saii: apud quos Archilochus se scutum abjecisse dicit:

> *Nunc aliquis clypeum, quem non ego sponte reliqui*
> *Ad veprem fugiens, eripuit Sajus.*

Qui iidem nunc Sapæ dicuntur, circa Abderam habitantes, 1 & insulas apud Lemnum. Ita Bregi, Breges, 2 Briges, & Phryges, iidem sunt. nec non Mæones, & Meones. Neque est operæ multa congerere talia. * Sensit etiam Scepsius nomen ex Alybibus in Chalybas mutatum esse: sed sequentia & his consonantia non intelligens, præcipuè ex Halizonis esse Chalybas, improbavit sententiam. Nos, nostra cum illius opinione comparata, etiam aliorum considerabimus conjecturas. Quidam scriptura mutata Olizonos legunt, alii Amazones. & pro Alyba, Alopam, vel Aloam. Hellanicus, Herodotus & Eudoxus nugis nos onerantes, Scythas quosdam Halizonas supra Borysthenem, Callipides, aliaque id genus nomina conficta perhibuerunt: Amazones quoque inter Mysiam, Cariam, & Lydiam. Ephorus eas Cumæ patriæ suæ vicinos facit. Atque id aliqua fortassis defendi ratione potest. Loquitur enim de urbe, quæ olim ab Amazonibus condita, deinde ab Æolensibus & Jonibus est instaurata: & ajunt urbes quasdam Amazonum esse cognomines, Ephesum, Smyrnam, Cumam, Myrleam. Alybe autem, aut ut alii legunt Alobe vel Alope, quonam pacto in his locis censebitur? quomodo argenti venæ locum habebunt? Hæc ille ut dilueret, versus istos ita legi vult.

> *Duxit Amazones Odius, & Epistrophus una*
> *Ex Alopa, pridem unde & Amazonidum genus exstat.*

Verum hac ille solutione in aliud commentum excidit. Nusquam enim ibi locorum Alopa exstat: & hæc lectio contra veterum librorum auctoritatem ita novata, temeritatem sapit. Scepsius neque hujus opinionem videtur probare, neque eorum, qui Halizones circa Pallenam ponunt: de quibus in Macedoniæ descriptione diximus:

A εἶτα Σίντοι, εἶτα Σάϊοι, παρ' οἷς φησὶν Ἀρχίλοχος τὴν ἀσπίδα ῥίψαι·

> Ἀσπίδι μὲν Σαΐων τις ἀγάλλεται, ἣν περὶ θάμνον
> Ἔντος ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων.

Οἱ δ' αὐτοὶ οὗτοι Σάπαι νῦν ὀνομάζονται· πάντες p. 550. γὰρ οὗτοι περὶ Ἄβδηρα τὴν οἴκησιν εἶχον, καὶ τὰς περὶ Λῆμνον νήσους· ὁμοίως δὲ καὶ 2 Βρέγοι, καὶ Βρέγες, καὶ Φρύγες οἱ αὐτοί· καὶ Μυσοὶ, καὶ Μέρονες· καὶ Μαίονες, καὶ Μήονες· οὐ χρεία δὲ πλεονάζειν. Ὑπονοεῖ δὲ καὶ ὁ Σκήψιος τὴν τοῦ ὀνόματος μετάπτωσιν ἐξ Ἀλύβων εἰς Χάλυβας· τὰ δ' ἑξῆς καὶ τὰ συνῳδὰ οὐ νοῶν, καὶ μάλιστα ἔκ τίνος * Ἀλιζώνους τοὺς Χάλυβας, ἀποδοκιμάζει τὴν δόξαν· ἡμεῖς δ' ἀντιπαραθέντες τῇ ἡμετέρᾳ τὴν ἐκείνου, καὶ τὰς τῶν ἄλλων ὑπολήψεις σκοπῶμεν. 3 Οἱ μὲν μεταγράφουσιν Ἀλιζώνων, οἱ δ' Ἀμαζόνων * ποιοῦντες· τὸ δ' ἐξ Ἀλύβης, ἐξ Ἀλόπης, ἐξ Ἀόλης. Τοὺς δὲ Σκύθας Ἀλιζώνας φάσκοντες ὑπὲρ τὸν Βορυσθένη, καὶ Καλλιπίδας, καὶ ἄλλα ὀνόματα, ἅπερ Ἑλλάνικός, καὶ Ἡρόδοτος, καὶ Εὔδοξος κατεφλυάρησαν ἡμῶν· τὰς δ' Ἀμαζόνας, μεταξὺ Μυσίας, καὶ Καρίας, καὶ Λυδίας, καθάπερ Ἔφορος νομίζει πλησίον Κύμης τῆς πατρίδος αὐτοῦ· καὶ τοῦτο μὲν ἔχεται τινὸς λόγου τυχὸν ἴσως· B εἴη γὰρ ἂν λέγων τὴν ὑπὸ τῶν Αἰολέων, καὶ Ἰώνων οἰκισθεῖσαν ὕστερον, πρότερον δ' ὑπὸ Ἀμαζόνων· καὶ ἐπωνύμους πόλεις τινὰς εἶναι φασί· καὶ γὰρ Ἔφεσον, καὶ Σμύρνην, καὶ Κύμην, καὶ Μύρλειαν· Ἡ δὲ Ἀλύβη, ὥς τινες Ἀλόβη, ἢ Ἀλόπη, πῶς ἂν ἐν τοῖς τόποις τούτοις ἐξητάζετο; πῶς δὲ τηλόθεν; πῶς δ' ἡ τοῦ ἀργύρου γενέθλη; ταῦτα μὲν ἀπολύεται * τῇ μετὰ ταῦτα γραφῇ· γράφει γὰρ οὕτως·

> Αὐτὰρ Ἀμαζώνων Ὀδίος, καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον,
> Ἐλθόντ' ἐξ Ἀλόπης, ὅθ' Ἀμαζονίδων γένος ἐστί·

Ταῦτα δ' ἀπολυσάμενος εἰς ἄλλο ἐμπέπτωκε πλάσμα· οὐδαμοῦ γὰρ ἐνθάδε εὑρίσκεται Ἀλόπη· C καὶ ἡ μεταγραφὴ δὲ παρὰ τὴν τῶν ἀντιγράφων τῶν ἀρχαίων πίστιν, καινοτομουμένη ἐπιπροσοῦτον, * χεδιασμῷ ἔοικεν. Ὁ δὲ Σκήψιος, οὐδὲ τὴν τούτου δόξαν ἔοικεν ἀποδεξάμενος, οὔτε τῶν περὶ τὴν Παλλήνην τοὺς Ἀλιζώνους ὑπολαβόντων, ὧν ἐμνήσθημεν ἐν τοῖς Μακεδονικοῖς·

* Manusſ. Ἀλιζώνους εἴρηκε τοὺς χ.

* Scripti, ποιοῦσι.

* Manusſ. τῇ μεταγραφῇ.

* Vulgò σχεδιασμόν.

1. *Hunc* locum partim ex Eustathio, partim ex epitomis correxi. Illud μάλιστα ἔκ τινος est pravum. Cur autem pro Μύρναν reposuerim inferiùs Μύρλειαν, ratio & post Strabonem ac Plinium Stephanus docere possunt, μύννα quidem nihil est. *Xyland.*

2. Βρέγοι, καὶ Βρέγες) Scriptura primigenia ita restituenda videtur, ut legatur: Βρίγοι & Βρίγες. Holstein. in Stephan. p. 75.

2. *Briges*) Vitiosa & manca est interpretatio in qua abundat *Briges*, aut Græco abest Βρύγες. Elegantius mox codex Hopperianus καὶ Μυσοὶ, καὶ Μέρονες, καὶ Μαίονες, καὶ Μήνονες i. e. *& Musi, & Merones, & Mæones & Mennes.*

3. Οἱ μὲν μεταγράφουσιν Ἀλιζώνων &c.) Ex Eustathio & Herodoto sic restituo Strabonem: Οἱ μὲν μεταγράφουσιν Ἀλαζώνων, οἱ δὲ Ἀμαζόνων ποιοῦσι τὸ δὲ ἐξ Ἀλύβης, ἐξ Ἀλόπης, ἐξ Ἀλόβης. Τοὺς δὲ Σκύθας Ἀλαζώνας φάσκοντας &c. Ita autem verto hunc locum: *Quidam scriptura mutata Halazonas legunt, alii Amazones inde faciunt: & pro Alybe, Alopa vel Aloba. Scythas quidem Halazonas commemorant.* Holstein. in Stephan. p. 23.

* Scripti, ὑπὲρ τὸν Βορ. ὁμοίως διαπορεῖ, καὶ πῶς ἐκ τῶν * περὶ τὴν A
Βορυσθένην νομάδων, ἀφῖχθαι συμμαχίαν τοῖς
Τρωσί τις νομίσειεν· ἐπαινεῖ δὲ μάλιστα τὴν Ἑ-
καταίου τοῦ Μιλησίου, καὶ Μενεκράτους τοῦ Ἐ-
λαΐτου, τῶν Ξενοκράτους γνωρίμων ἀνδρῶν
δόξαν, καὶ τὴν Παλαιφάτου· ὧν ὁ μὲν ἐν γῆς
περιόδῳ φησίν· ἐπὶ δ' Ἀλαζίᾳ πόλει [1] ποτα-
μὸς ὁ Ῥῦμος ῥέων διὰ Μυγδόνης πεδίου ἀπὸ δύ-
σιος ἐκ τῆς λίμνης τῆς Δασκυλίτιδος ἐς Ῥυνδα-
κὸν ἐσβάλλει· ἔρημον δ' εἶναι νῦν τὴν Ἀλαζίαν λέγει.
p. 551. κώμας δὲ πολλὰς τῶν Ἀλαζώνων οἰκεῖσθαι, δι'
ὧν Ὀδρύσσης ῥεῖ· ἐν δὲ ταύταις τὸν Ἀπόλλωνα
τιμᾶσθαι διαφερόντως, καὶ μάλιστα κατὰ τὴν
ἐφορείαν τῶν Κυζικηνῶν· Ὁ δὲ Μενεκράτης ἐν B
τῇ Ἑλλησποντιακῇ περιόδῳ, ὑπερκεῖσθαι λέγει
τῶν ὑπὲρ τὴν Μυρλείαν τόπων, ὀρεινὴν συνε-
χῆ, ἣν κατῴκει τὸ τῶν Ἀλιζώνων ἔθνος· δεῖ δέ
φησι γράφειν ἐν τοῖς λλ. τὸν δὲ ποιητὴν ἐν τῷ
ἑνὶ γράφειν διὰ τὸ μέτρον. [3] Ὁ δὲ Παλαίφα-
τός φησιν ἐξ Ἀμαζόνων τῶν ἐν τῇ Ἀλόπῃ οἰ-
κούντων, νῦν δ' ἐν Ζελείᾳ, τὸν Ὀδίον, καὶ τὸν
Ἐπίστροφον στρατεῦσαι. Τί οὖν ἄξιον ἐπαινεῖν τὰς
τούτων δόξας; χωρὶς γὰρ τοῦ τὴν ἀρχαίαν γρα-
φὴν καὶ τούτους κινεῖν, οὔτε τὰ ἀργύρεια δεικνύου-
*Suspectus locus. σιν, * ὅπου τῆς Μυρλεάτιδος λίμνη ἐστίν, οὔτε
πῶς οἱ ἐνθένδε ἀφιγμένοι εἰς Ἴλιον τηλόθεν ἦσαν, C
εἰ καὶ δοθείη Ἀλόπην τινὰ γεγονέναι ἢ Ἀλα-
ζίαν· πολὺ γὰρ δὴ ταῦτα ἐγγυτέρω ἐστὶ τῇ Τρῳά-
δι, ἢ τὰ περὶ Ἔφεσον. Ἀλλ' ὅμως τοὺς περὶ Πύ-
γελλα λέγοντας τὰς Ἀμαζόνας, μεταξὺ Ἐφέ-
σου, καὶ Μαγνησίας καὶ Πριήνης, φλυαρεῖν φη-
σιν ὁ Δημήτριος· τὸ γὰρ τηλόθεν οὐκ ἐφαρμότ-
τειν τῷ τόπῳ. Ὅπως οὖν μᾶλλον οὐκ ἐφαρ-
μόττει τῷ περὶ τὴν Μυσίαν, καὶ Τευθρανίαν;
* Scripti, προσιέμενα νὴ Δία, ἀλλά φασι δεῖν ἔνια καὶ ἀκύρως * προσ-
τιθέμενα δέχεσθαι, ὡς καὶ

Iliad. β. 863. Τῆλ' ἐξ Ἀσκανίης. καὶ

Odyss. σ. 5. Ἀρναῖος δὲ ὄνομ' ἔσκε, τὸ γὰρ θέτο πότνια
μήτηρ. καὶ D

Odyss. φ. 6. Εἵλετο δὲ κληῖδ' εὐκαμπέα χειρὶ παχείῃ
Πηνελόπη. --

Δεδόσθω δὴ καὶ τοῦτο· ἀλλ' ἐκεῖνα οὐ δοτέα οἷς
προσέχων ὁ Δημήτριος, οὐδὲ τοῖς ὑπολαβοῦσι

A id quoque dubitationem magnam habere docet, quomodo è Nomadibus ad Borysthenem degentibus suppetias venisse Trojanis credi possit. Maximè autem laudat Hecatæi Milesii, & Menecratis Elaitæ, qui Xenocratis fuerunt discipuli opinionem, ac Palæphati. Hecatæus in terræ circuitione ita scribit. Ad Alaziam urbem fluvius est Rymus, qui per Mygdonium campum ab occasu labitur è lacu Dascylitide, & in Ryndacum exit. aitque nunc desertam esse Alaziam. [2] multos autem Alazonum pagos habitari, quos Odrysses perfluat: in quibus Apollo studiosissimè colatur, maxime in-
B spectione Cyzicenorum. Menecrates in Hellesponti circuitione imminere ait locis Myrleam circumjacentibus montana continentia, quæ Halizones habitaverint. & duobus LL scribendam vocem, poëtam alterum metri causa omisisse. Palæphatus ait ex Amazonibus Alopen tunc, nunc Zeleiam habitantibus Odium & Epistrophum duxisse exercitum. Dignum verò sit hujusmodi laudare sententias? Nam præterquam quòd veterem scripturam convellunt: neque argenti metalla monstrant, ubi Myrleatis est palus: neque quomodo hinc ad Trojam profecti, longinqui fuerint, e-
C tiam si quis Alopen fuisse aut Alaziam aliquam concedat. multò enim viciniora Troadi sunt, quàm quæ Epheso sunt propinqua. Et tamen eos, qui Amazonas apud Pygella ajunt esse, inter Magnesiam, Ephesum, & Prienam, eos nugari dicit Demetrius. Verbum enim Homericum procul isti loco non congruere. Qui verò magis conveniet Mysiæ & Teuthraniæ propinquis? At enim mehercle ajunt quædam Homerica ita accipi debere, ut impropriè & ociosé apposita: qualia sunt,

Longè ex Ascania. — &

Arnæo mater nomen dederat veneranda.

D item

Crassa casta manu clavem tunc Penelopea
Corripuit. —

Concedamus sanè hoc. Illa tamen non danda sunt, quibus animum advertens Demetrius, ne iis quidem probabiliter

1. Ποταμὸς ὁ Ῥῦμος ῥέων διὰ Μυγδόνης πεδίου. *Fluvius Rymus, qui per Mygdonium campum labitur.)* Hic fluvius pag. sequenti vocatur Ὀδρύσσης: non memoratur alibi, quod sciam, ideo manet in dubio, utra lectio melior. *Palmer.*

2. *Hæ* etiam correctiones Eustathio debentur. Quod autem pòst paulo sequitur de ociose additis verbis, epitomæ ἀκύρως προστιθέμενα interpretati sunt voce παρέλκειν, & habent duo alia insuper exempla, οἰωνοῖσί τε πᾶσι. Iliad. α. initio, atque ἐείκοσι πᾶσαι ἔφυσαν. Iliad. 6. 470. ubi liquidò (ut sæpe apud Homerum alias) vox πᾶς ociosa est. in iis quæ Strabo habet, abundant τῆλε, πότνια, παχείη. *Xyland.*

3. Ὡς Παλαίφατος φησὶν ἐξ Ἀμαζόνων τῶν ἐν τῇ Ἀλόπῃ οἰκούντων, νῦν δὲ ἐν Ζελείᾳ τὸν Ὀδίον. *Palæphatus ait ex Amazonibus Alopen tunc, nunc Zeleiam habitantibus Odium.)* Ex præcedentibus patet legendum Ἀλαζώνων vel Ἀλιζώνων, ut quadret cum Hecatæo vel Menecrate. Cæterum cum apud Palæphatum habeamus caput de Amazonibus, hæc verba, quæ citantur à Strabone, ibi non inveniuntur. *Palmer.*

1. Τὰ

contradixit, qui putant legendum, è Chalyba. Concedens enim quòd etsi nunc non exstent argenti metalla apud Chalybes, tamen potuerint aliquando fuisse: id non concedit, ea nobilia fuisse, & digna memoratu, item ut ferri venas. Quid obstat, diceret aliquis, ut ferri, ita etiam argenti metalla celebrentur? aut potest ferri copia locum nobilitare, argenti nequeat? nisi fortè non heroum, sed Homeri demum ætate in honorem venerit argentum: ut reprehendendus sit poëta, qui eo nomine celebrem facere voluerit Alybam. Quomodo ergo fama hæc & opinio ad Homerum pervenit? quomodo æris in Temesa Italica? quomodo divitiarum Thebis Ægyptiis, quæ duplo ferè tantum aberant, quantum Chaldæi? Immò ne cum his quidem consentit, quibus patrocinatur. Nam de Scepsi patria sua scribens, prope eam & Æsepum ait esse Eneam pagum, & Argyriam, & Alaziam. quæ si sunt, utique ad fontes Æsepi sunt. At Hecatæus ultra ejus ostia ponit: & Palæphatus Amazones priùs Alopam, pòst Zelejam incoluisse dicens, nihil cum istis concordans dicit. Ac ne Menecrates quidem: qui Allope ista, aut Allobe, aut quocunque modo scribi velint, quæ sit non explicat. Acne ipse etiam Demetrius. Is enim hac de re adversus Apollodorum in Trojani exercitus recensione (diximus quidem jam multa, sed & hoc dicendum est) statuit non esse Halizonas extra Halyn intelligendum: nulla enim auxilia Trojanis venisse ex iis, quæ sunt trans Halyn, regionibus. Primùm ergo ex ipso quæremus quinam sint intra Halyn Halizones, & quid sit,

Ex Alyba procul, argenti quà vena secatur.

Non enim habebit quod dicat. Causam deinde jubebimus reddere, cur non concedat suppetias ex ulteriore regione missas fuisse. Nam ut reliqui omnes, Thracibus exceptis, intra Halyn sedes habuerint: nihil tamen impedit, quo minùs vel soli Leucosyri trans Halyn profecti auxilio Trojanis venerint. Nisi forte belligerantes transire ex istis locis in citeriora potuerunt, (quod de Amazonibus, Treribus, & Cimmeriis traditum est) opitulatum venire non potuerunt? Atque Amazones quidem auxilium non tulerunt: quia Priamus Trojanos adjuvans contra illas in bello fuerat. sic enim ait:

A δεῖν ἀκούειν τηλόθεν ἐκ Χαλύβης πιθανῶς ἀντείρηκε. Συγχωρήσας γὰρ, ὅτι εἰ καὶ μὴ ἔστι νῦν ἐν τοῖς Χάλυψι τὰ ἀργύρεια, ὑπάρξαι γε ἐνεδέχετο. ἐκεῖνο οὐ συγχωρεῖ, ὅτι καὶ ἔνδοξα ἦν καὶ ἄξια μνήμης, καθάπερ τὰ σιδήρεια * [τί δὲ κωλύει, φαίη τις ἂν ἢ καὶ ἔνδοξα εἶναι, καθάπερ καὶ τὰ σιδήρεια;] ἢ σιδήρου μὲν εὐπορία τόπον ἐπιφανῆ δύναται ποιεῖν, ἀργύρου δ' οὔ; εἰ μὴ κατὰ τοὺς Ἥρωας, ἀλλὰ καθ' Ὅμηρον εἰς δόξαν ἀφῖκτο τὰ ἀργύρεια· ἆρα μέμψαιτ' ἄν τις τὴν ἀπόφασιν τοῦ ποιητοῦ; πῶς οὖν εἰς τὸν ποιητὴν ἡ δόξα ἀφίκετο; πῶς δ' ἡ τοῦ ἐν Τεμέσῃ χαλκοῦ τῇ Ἰταλιώτιδι; πῶς δ' ἡ τοῦ Θηβαϊκοῦ
B πλούτου τῶν κατ' Αἴγυπτον; καίτοι διπλάσιον σχεδόν τι διέχοντα τῶν Αἰγυπτίων Θηβῶν, ἢ τῶν Χαλδαίων. Ἀλλ' οὐδ' οἷς * συνηγορεῖ, τούτοις ὁμολογεῖ. [1] Τὰ γὰρ περὶ τὴν Σκῆψιν νομοθετῶν τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, πλησίον τῆς Σκήψεως, καὶ τοῦ Αἰσήπου, Ἐνέαν κώμην καὶ Ἀργυρίαν λέγει, καὶ Ἀλαζίαν· ταῦτα μὲν οὖν εἰ καὶ ἔστι πρὸς ταῖς πηγαῖς ἂν εἴη τοῦ Αἰσήπου. Ὁ δὴ Ἑκαταῖος λέγει ἐπέκεινα τῶν ἐκβολῶν αὐτοῦ· ὅ, τε Παλαίφατος πρότερον μὲν Ἀλόπην οἰκεῖν φήσας, νῦν δὲ Ζέλειαν, οὐδὲν ὅμοιον λέγει τούτοις. Εἰ δ' ἄρα ὁ Μενεκράτης, καὶ οὐδ' οὗτος τὴν Ἀλλόπην, ἢ Ἀλλόβην, ἢ ὅπως ποτὲ βούλονται γράφειν, φράζει ἥ
C τις ἐστίν· οὐδ' αὐτὸς ὁ Δημήτριος. Πρὸς Ἀπολλόδωρον δὴ περὶ τῶν αὐτῶν [2] ἐν τῷ Τρωϊκῷ διακόσμῳ διαλεγόμενος, πολλὰ μὲν εἴρηται πρότερον, καὶ νῦν δὲ λεκτέον· οὐ γὰρ οἴεται δεῖν δέχεσθαι τοὺς * Ἀλιζῶνας ἐκτὸς τοῦ Ἅλυος. μηδεμίαν γὰρ συμμαχίαν ἀφῖχθαι τοῖς Τρωσὶν ἐκ τῆς περαίας τοῦ Ἅλυος· πρῶτον τοίνυν ἀπαιτήσομεν αὐτὸν, τίνες εἰσὶν οἱ ἐντὸς τοῦ Ἅλυος οἱ * Ἀλιζῶνες, καὶ

Τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.

Οὐ γὰρ ἕξει λέγειν. Ἔπειτα τὴν αἰτίαν, δι' ἣν οὐ συγχωρεῖ καὶ ἐκ τῆς περαίας ἀφῖχθαί τινα συμμαχίαν. Καὶ γὰρ εἰ τὰς ἄλλας ἐντὸς εἶναι τοῦ
D ποταμοῦ πάσας συμβαίνει πλὴν τῶν Θρακῶν, μίαν γε ταύτην οὐδὲν ἐκώλυε πέραθεν ἀφῖχθαι ἐκ τῆς ἐπέκεινα τῶν Λευκοσύρων. Ἢ πολεμήσοντας μὲν ἦν δυνατὸν διαβαίνειν ἐκ τῶν τόπων τούτων καὶ τῶν ἐπέκεινα, καθάπερ τὰς Ἀμαζόνας, καὶ Τρῆρας, καὶ Κιμμερίους φασί· συμμαχήσοντας δ' ἀδύνατον; [3] Αἱ μὲν οὖν Ἀμαζόνες οὐ συνεμάχουν, διὰ τὸ τὸν Πρίαμον πολεμῆσαι πρὸς αὐτὰς συμμαχοῦντα * τοῖς Τρωσίν·

* Inclusa in tribus exemplaribus desiderabantur.
Odyss. α. 184.
Iliad. ι. 381.
* Scripti, συνεργεῖ.
P. 552.
* Scripti, Ἀλυζῶνας.
* Scripti, Ἀλύζωνοι, Ald. & Hopper.
Ιλ. Β. Ἀλυζῶνες. 857.
* Manuss. τοῖς Ἴωσι.

1. Τὰ γὰρ περὶ τὴν Σκῆψιν νομοθετῶν) Postrema vox mihi est suspecta. An legi potest τοποτετῶν? *Casaub.*

2. ἐν τῷ Τρωϊκῷ διακόσμῳ διαλεγόμενος) Scribendum διαλεγόμενον. *Idem.*

3. Αἱ μὲν οὖν Ἀμαζόνες οὐ συνεμάχουν) Atqui illas ajunt συμμαχῆσαι. Vide Q. Smyrnæi Paralipomena. *Idem.*

Iliad. γ. 187.

Ἤματι τῷ ὅτε ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι. A
(Φησὶν ὁ Πρίαμος,)
Καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν, μετὰ τοῖσιν ἐλέγμην.

* Scripti, εἴθ' ὁμ.
* Vulgò, χαλεπὸν ita Cod. Ald. & Hopper.

* Οὔθ' ὁμοροῦντες αὐταῖς, οὐδ' οὕτως ἄπωθεν ὄντες, ὥστε * χαλεπὴν εἶναι τὴν ἐκεῖθεν μετάπεμψιν, οὐδ' ἔχθρας ὑποκειμένης, οὐδὲν ἐκωλύοντο οἶμαι συμμαχεῖν. Ἀλλ' οὐδὲ δόξαν ἔχει τοιαύτην τῶν παλαιῶν εἰπεῖν, ὡς συμφωνούντων, ἁπάντων, μηδένας ἐκ τῆς περαίας τοῦ Ἅλυος κοινωνῆσαι τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου. Πρὸς τοὐναντίον δὲ μᾶλλον εὕροι τις ἂν μαρτυρίας. Μαιάνδριος γοῦν ἐκ τῶν Λευκοσύρων φησὶ τοὺς Ἑνετοὺς ὁρμηθέντας συμμαχῆσαι τοῖς Τρωσίν· B ἐκεῖθεν δὲ μετὰ τῶν Θρᾳκῶν ἀπᾶραι, καὶ οἰκῆσαι περὶ τὸν τοῦ Ἀδρίου μυχόν· τοὺς δὲ μὴ μετασχόντας τῆς στρατείας Ἑνετοὺς, Καππάδοκας γενέσθαι. Συνηγορεῖν δ' ἂν δόξειε τῷ λόγῳ τούτῳ διότι πᾶσα ἡ πλησίον τοῦ Ἅλυος Καππαδοκία ὅση παρατείνει τῇ Παφλαγονίᾳ, ταῖς δυσὶ χρῆται * διαλέξεσι, καὶ τοῖς ὀνόμασι πλεονάζει τοῖς Παφλαγονικοῖς, Βάγας καὶ Βιάσας, καὶ Αἰνιάτης, καὶ Ῥατώτης, [2] καὶ Ζαρ', Δώκης [3] καὶ Τίβηρος, καὶ Γάσυς καὶ * Ὀλόγασυς, καὶ Μάνης· ταῦτα γὰρ ἔντι τῇ Βαμωνίτιδι, καὶ Πημολίτιδι, καὶ τῇ * Ζαγιλλουΐτιδι, καὶ Γαζακηνῇ, καὶ ἄλλαις C πλείσταις χώραις ἐπιπολάζει τὰ ὀνόματα. Αὐτὸς δὲ ὁ Ἀπολλόδωρος παρατίθησι τὸ τοῦ Ζηνοδότου, ὅτι γράφει

p. 553.
* Manuſſ. διαλέκτοις.
* Manuſſ. Ὀλίγασις.
* Manuſſ. Γαζαλουίτιδι.

Ἐξ Ἑνετῆς, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων.

Ταύτην δέ φησιν Ἑκαταῖον τὸν Μιλήσιον δέχεσθαι τὴν Ἀμισόν. Ἡ δ' Ἀμισὸς εἴρηται διότι τῶν Λευκοσύρων ἐστὶ καὶ ἐκτὸς τοῦ Ἅλυος. Εἴρηται δ' αὐτῷ που καὶ διότι ὁ ποιητὴς ἱστορίαν εἶχε τῶν Παφλαγόνων τῶν ἐν τῇ μεσογαίᾳ, παρὰ τῶν πεζῇ διελθόντων τὴν χώραν· τὴν παραλίαν δ' ἠγνόει καθάπερ καὶ τὴν ἄλλην τὴν Ποντικήν· ὠνόμαζε γὰρ ἂν αὐτήν. D Τοὐναντίον δ' ἐστὶν ἀναστρέψαντα εἰπεῖν ἐκ τῆς περιοδείας ὁρμηθέντα τῆς ἀποδοθείσης νυνὶ, ὡς τὴν μὲν παραλίαν πᾶσαν ἐπελήλυθε, καὶ οὐδὲν τῶν ὄντων τότε ἄξιον μνήμης παραλέλοιπεν. Εἰ δ' Ἡράκλειαν καὶ Ἄμαστριν, καὶ Σινώπην οὐ λέγει, τὰς μήπω συνῳκισμένας οὐδὲν θαυμαστόν· τῆς δὲ μεσογαίας οὐδὲν ἄτοπον εἰ μὴ εἴρηκε. Καὶ τὸ μὴ ὀνομάζειν δὲ πολλὰ τῶν γνωρίμων, οὐκ ἀγνοίας ἐστὶ σημεῖον,

Inter quos ſocia arma tuli tunc fœdere junctus,
Tempore Amazonides quo ſe ingeſſere feroces.

[1] Neque contermini iſtis mulieribus, neque ita longè remoti, ut inde arceſſendi incideret difficultas, neque hoſtili diſſidio interveniente: nihil puto impedivit quin auxilio venirent. Sed ne hoc quidem probabile eſt, omnes veteres in id conſentire, neminem eorum, qui trans Halyn habitarent, Trojanis in belli ſocietatem ſe adjunxiſſe. Et veró in contrariam ſententiam invenire licet teſtimonia. Nam Mæandrius Henetos è Leucoſyris profectos Trojanis in bello opem tuliſſe ait: inde cum Thracibus avectos, ſedes poſuiſſe in Adriæ ſinus angulo: eos Henetos, qui expeditioni non interfuerint, Cappadoces eſſe factos. Ac videtur adſtipulari huic ſententiæ id, quod, omnis Cappadocia quæ appropinquat ad Halyn, & ponè Paphlagoniam porrigitur: ea utroque ſermonis utitur genere, vocabuliſque Paphlagonicis abundat: quod genus ſunt Bagas, Biaſas, Æniates, Ratotes, Zar, Tiberus, Gaſys, Ologaſys, Manes: quæ in Bamonitide, Pemolitide, Zagiluitide, Gazacena, aliiſque multis partibus in frequentiſſimo ſunt uſu. Ipſe adeò Apollodorus Zenodoti iſthuc adducit, quòd ſcribat.

Ex Heneta, mulas regio quæ gignit agreſtes.

Et aſſerit, Henetam ab Hecatæo Mileſio accipi urbem Amiſum. Demonſtravimus autem Leucoſyrorum eſſe Amiſum, & extra Halyn. ¶ Idem alicubi dicit, poëtæ Paphlagonum mediterranem tantùm cognita fuiſſe de narratione eorum, qui iſta peragraſſent: maritimam æquè ut & reliquam Ponticam ignotam ei fuiſſe: alioqui nomina editurum nimirum fuiſſe. Contrà hoc invertere licet, deſcriptione oræ maritimæ quam nunc explicavimus principii loco ſumta: & pronunciare, fuiſſe ab eo totum litus deſcriptum, nihilque eorum, quæ iſta tempeſtate mentionem merebantur, præteritum. Quòd autem Heracleam, Amaſtrin, & Sinopen haud nominavit, nondum conditas, mirum non eſt: neque abſurdum, quod etiam mediterraneorum quædam non appellavit. Jam quod multa eorum non nominavit, quæ valde ſunt nota, id non ſtatim ignorationis ſignum eſt:

1. *Neque contermini*) Lacer eſt locus, loquitur autem de Chalybibus haud dubiè. itaque aſteriſco oſtendi deeſſe, quòd ſupplere meliores poſſunt codices. *Xyland.*

2. Καὶ ζὰρ δώκης) Manifeſto legendum cum veteribus libris Σαρδώκης. *Caſaub.*

3. Καὶ Τίβηρος) Lego καὶ Τίβιος ex ipſo Strabone, libro octavo. *Idem.* Scribe ſeptimo pag. 304.

qua

qua de re etiam suprà monuimus. Ait eum multa nobilia ignorasse, de iis quæ sunt circa Pontum: utpote flumina & populos: quos alioqui fuerit nominaturus. Hoc de quibusdam concedi potest, quorum signa sunt admodum evidentia: ut Scythis, Mæotide, Istro. Non enim per notas descripsisset Nomades lacte vescentes, opibus carentes, & justissimos homines, & claros equimulgos: & Scytharum, Sauromatarum, sive Sarmatarum nomen obticuisset: si tamen tum ita appellabantur à Græcis. Neque Thracum facta & Mysorum mentione, qui ad Istrum accolunt: ipsius fluvii nomen suppressisset, fluminum maximi: præsertim alioqui multus in distinguendis amnium notatione regionibus. Neque de Cimmeriis loquens, Mæotim omisisset & Bosporum. Quæ verò adeò insignia aut non sunt, aut ipsius ætate non fuerunt, ea si omisit, quis eum culpet? Verbi gratia, Tanais aliam nullam ob causam, quam quòd limes Europæ & Asiæ est, innotuit: at neque Europam neque Asiam nominabat Homero vivente, necdum divisus erat in tres continentes orbis terrarum, alioqui enim ut nimis insignes nominasset reliquas itidem, ut Africam nominavit, & ab occidua ejus spirantem parte Africum. continentibus reliquis nondum divisis, ne Tanaidis quidem opus habuit mentione. Sunt porrò multa commemoratione digna, sed de quibus ei nihil succurrebat. nam & in actionibus, & in sermonibus multa sunt de eorum genere, quæ subitò ad animum accidunt. Proinde ex hisce omnibus liquet vitioso duci indicio, quicunque ex eo, quod prætеritum ab Homero est aliquid, ignotum id ei fuisse colligit. Estque in rem, pluribus exemplis demonstrare quam pravum sit hoc signum, cum eo multi sint frequenter usi: qui hoc modo ratiocinantes refutandi sunt: etiam si videri possimus eadem sæpius inculcare. Exempli causa, si quis dicat ignoratum aliquem ab Homero esse fluvium, eo argumento quia nomen ejus non retulerit: fatuè eum loqui affirmabimus: quando ne Meleten quidem nominavit, qui amnis labitur præter Smyrnam, quæ à plurimis poëtæ patria assignatur. Hermum & Hyllum nominavit, Pactolum non item, qui tamen è Tmolo delapsus, cujus meminit, in eundem incidat alveum. Smyrnæ quoque nomen obticuit, & aliarum Ionicarum urbium: cùm nominet Æolicas, Miletum, Samnum, Lesbum, Tenedum.

A ὅπερ καὶ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ἐπεσημηνάμεθα. Ἀγνοεῖν γὰρ αὐτὸν πολλὰ τῶν ἐνδόξων ἔφη περὶ τὸν Πόντον, οἷον ποταμοὺς καὶ ἔθνη· ὀνομάσαι γὰρ ἄν. Τοῦτο δ' ἐπὶ μὲν τινων σφόδρα σημειωδῶν δοίη τις ἄν, οἷον Σκύθας, καὶ Μαιῶτιν καὶ Ἴστρον· οὐ γὰρ διὰ σημείων μὲν τοὺς Νομάδας εἴρηκε γαλακτοφάγους, ἀβίους τε καὶ δικαιοτάτους ἀνθρώπους, καὶ ἔτι ἀγαυοὺς ἱππημολγούς. Σκύθας δὲ οὐκ ἂν εἶπεν ἢ Σαυρομάτας, ἢ Σαρμάτας· εἰ δὴ οὕτως ὠνομάζοντο ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. Οὐδ' ἂν Θρακῶν τε, καὶ Μυσῶν μνησθεὶς τῶν πρὸς τῷ Ἴστρῳ, αὐτὸν παρεσίγησε, μέγιστον (Iliad. ν. initio.)
B τῶν ποταμῶν ὄντα· καὶ ἄλλως ἐπιφόρως ἔχων πρὸς τὸ τοῖς ποταμοῖς ἀφορίζεσθαι τοὺς τόπους. οὐδ' ἂν Κιμμερίους λέγων παρῆκε τὸν Βόσπορον ἢ τὴν Μαιῶτιν· Ἐπεὶ δὲ τῶν μὴ οὕτω σημειωδῶν, ἢ μὴ τότε, ἢ μὴ πρὸς τὴν ὑπόθεσιν, τί ἄν τις μέμφοιτο, Οἷον τὸν Τάναϊν δι' οὐδὲν ἄλλο γνωριζόμενον, ἢ διότι τῆς Ἀσίας, καὶ τῆς Εὐρώπης ὅριόν ἐστιν. ἀλλ' οὔτε τὴν (p. 554.) Ἀσίαν, οὔτε τὴν Εὐρώπην ὠνόμαζόν πω οἱ τότε, οὐδὲ διῄρητο οὕτως εἰς τρεῖς ἠπείρους ἡ οἰκουμένη· ὠνόμασε γὰρ ἄν που διὰ τὸ λίαν σημειῶδες, ὡς καὶ τὴν Λιβύην, καὶ τὸν Λίβα
C τὸν ἀπὸ τῶν ἑσπερίων τῆς Λιβύης πνέοντα· τῶν δ' ἠπείρων μή πω διωρισμένων, μηδὲ τοῦ Τανάϊδος ἔδει, καὶ τῆς μνήμης αὐτοῦ. Πολλὰ δὲ καὶ ἀξιομνημόνευτα μὲν, οὐχ ὑπέδραμε δέ· πολὺ γὰρ δὴ καὶ τὸ ἐπελευστικὸν εἶδος ἔν τε τοῖς λόγοις, καὶ ἐν ταῖς πράξεσιν ἐστίν. Ἐκ πάντων δὲ τῶν τοιούτων δῆλον ἐστιν, ὅτι μοχθηρῷ σημείῳ χρῆται πᾶς ὁ ἐκ τοῦ μὴ λέγεσθαί τι ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ, ἀγνοεῖσθαι ἐκεῖνο ὑπ' αὐτοῦ τεκμαιρόμενος, καὶ δεῖ διὰ πλειόνων παραδειγμάτων ἐξελέγχειν αὐτὸ μοχθηρὸν ὄν· πολλῷ γὰρ αὐτῷ κέχρηνται πολλοί·
D ἀνακρουστέον οὖν αὐτοὺς προφέροντας τὰ τοιαῦτα, εἰ καὶ ταυτολογήσομεν τὸν λόγον. Οἷον (Iliad. υ. 391.) ἐπὶ τῶν ποταμῶν εἴ τις λέγοι * τὸ μὴ ὀνομάζεσθαι, ἀγνοεῖσθαι εὐήθη φήσομεν τὸν λόγον· ὅπου γε οὐδὲ Μέλητα τὸν παρὰ τὴν Σμύρναν ῥέοντα ὠνόμακε ποταμὸν τὴν ὑπὸ τῶν πλείστων λεγομένων αὐτοῦ πατρίδα. Ἕρμον ποταμὸν καὶ Ὕλλον ὠνόμαζεν, οὐδὲ Πακτωλὸν τὸν εἰς ταὐτὸ τούτοις ῥεῖθρον ἐμβάλλοντα, τὴν δ' ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ Τμώλου ἔχοντα, οὗ μέμνηται. Οὐδ' αὐτὴν Σμύρναν λέγει, οὐδὲ τὰς ἄλλας τῶν Ἰώνων πόλεις καὶ τῶν Αἰολέων τὰς πλείστας, Μίλητον λέγων, καὶ Σάμον, καὶ Λέσβον, καὶ Τένεδον.

* Lego, τῷ.

οὐδὲ Ληθαῖον τὸν παρὰ Μαγνησίαν ῥέοντα. οὐδὲ A δὴ Μαρσύαν, τοὺς εἰς τὸν Μαίανδρον ἐκδιδόντας· ἐκεῖνον ὀνομάζων, καὶ πρὸς * τούτοις,

* Scripti, τούτῳ.

Iliad. ε. 669. Iliad. μ. 20.

Ῥῆσόν θ', Ἑπτάπορόν τε, Κάρησόν τε, Ῥόδιόν τε,

καὶ τοὺς ἄλλους, ὧν οἱ πλείους ὀχετῶν οὐκ εἰσὶ μείζους. Πολλάς τε χώρας ὀνομάζων καὶ πόλεις, ποτὲ μὲν, καὶ τοὺς ποταμοὺς, καὶ ὄρη συγκαταλέγει, τοτὲ δ' οὔ· τοὺς γοῦν κατὰ τὴν Αἰτωλίαν καὶ τὴν Ἀττικὴν οὐ λέγει, οὐδ' ἄλλους πλείους· ἐπεὶ καὶ τῶν πόῤῥω μεμνημένος, τῶν ἐγγὺς σφόδρα οὐ μέμνηται· οὐ δή που ἀγνοῶν αὐτοὺς γνωρίμους τοῖς ἄλλοις ὄντας· οὐδὲ δὲ τοὺς ἐγγὺς ἐπίσης, B ὧν τοὺς μὲν ὠνόμαζε, τοὺς δὲ οὔ. οἷον Λυκίους μὲν καὶ Σολύμους, Μίλυας δ' οὔ, οὐδὲ Παμφύλους, οὐδὲ Πισίδας. Καὶ Παφλαγόνας μὲν καὶ Φρύγας, καὶ Μυσούς· Μαριανδυνοὺς δ' οὔ, οὐδὲ Θυνοὺς οὐδὲ Βιθυνοὺς, οὐδὲ Βέβρυκας· Ἀμαζόνων τε μέμνηται, Λευκοσύρων δ' οὔ, οὐδὲ Σύρων, οὐδὲ Καππαδόκων, οὐδὲ Λυκαόνων, Φοίνικας, καὶ Αἰγυπτίους, καὶ Αἰθίοπας θρυλλῶν·

p. 555. καὶ Ἀλήϊον μὲν πεδίον λέγει καὶ Ἀρίμους· τὸ δὲ ἔθνος, ἐν ᾧ ταῦτα, σιγᾷ. Ὁ μὲν δὴ τοιοῦτος [1] ἔλεγχος ψευδής ἐστιν· ὁ δ' ἀληθὴς, ὅταν δείκνυται ψεῦδος λεγόμενόν τι· [2] ἀλλ' οὐδ' ἐν τῷ τοιούτῳ κατορθῶν ἐδείχθη, οὔτε γε ἐθάῤῥησε πλάσματα C λέγειν, τοὺς ἀγαυοὺς ἱππημολγοὺς γαλακτοφάγους· τοσαῦτα καὶ πρὸς Ἀπολλόδωρον· ἐπάνειμι δὲ ἐπὶ τὴν ἑξῆς περιήγησιν.

Ὑπὲρ μὲν δὴ τῶν περὶ Φαρνακίαν, καὶ Τραπεζοῦντα τόπων οἱ Τιβαρηνοὶ, καὶ Χαλδαῖοι μέχρι τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας εἰσίν· αὕτη δ' ἐστὶν εὐδαίμων ἱκανῶς χώρα· δυνάσται δ' αὐτὴν κατεῖχον ἀεὶ, καθάπερ τὴν Σωφηνήν· τοτὲ μὲν φίλοι τοῖς ἄλλοις Ἀρμενίοις ὄντες, τοτὲ δὲ ἰδιοπραγοῦντες. ὑπηκόους δ' εἶχον καὶ τοὺς Χαλδαίους, καὶ τοὺς Τιβαρηνοὺς, ὥστε μέχρι Τραπεζοῦντος καὶ Φαρνακίας διατείνειν τὴν ἀρχὴν αὐτῶν. Αὐξηθεὶς δὲ Μιθριδάτης ὁ Εὐ- D πάτωρ, καὶ τῆς Κολχίδος κατέστη κύριος, καὶ τούτων ἁπάντων, Ἀντιπάτρου τοῦ Σίσιδος παραχωρήσαντος αὐτῷ. Ἐπεμελήθη δὲ οὕτω τῶν τόπων τούτων, ὥστε πέντε καὶ ἑβδομήκοντα φρούρια ἐν αὐτοῖς κατεσκευάσατο, οἷσπερ τὴν πλείστην γάζαν ἐνεχείρησε. * Τούτων δ' ἦν ἀξιολογώτατα ταῦτα, Ὕδαρα, καὶ Βασγοιδάριζα, καὶ Σινορία, ἐπιπεφυκὸς τοῖς ὁρίοις τῆς μεγάλης

* Vulgò Τούτοις.

A Non nominat Lethæum qui Magnesiam præterfluit, neque Marsyam, qui in Mæandrum ab ipso nominatim dictum influunt: cùm tamen retulerit flumina,

Rhesúmque, Heptaporúmque, Caresúmque, Rodiúmque,

& alia, quorum pleraque, rivi modum non superant. Multas etiam regiones urbesve nominans, aliquando simul fluvios & montes refert, aliquando omittit. nam Aetoliæ quidem & Atticæ non exprimit, itémque plures alios: quando longinquorum etiam facta mentione, admodum propinqua præte- B rit: non utique quod ignoraret ea, nota aliis. Quin & ex æquo propinqua, alia nominans, alia reticet. Ita Lycios & Solymos refert: Milyas non, neque Pamphylos, neque Pisidas: item Paphlagonas habet, & Phryges, & Mysos: Mariandynos, Bithynos, Bebryces non habet. Amazonum meminit, tacitis Leucosyris. Syros, Cappadocas, Lycaones omisit, de Phœnicibus, Ægyptiis, & Aethiopibus sæpe loquens. Alejum campum & Arima nominat: regionem, in qua sunt, dissimulat. Hæc ergo falsa est reprehensio: vera, si quid ostendat poëtam falsi di- C xisse. At nihil tale præstitit ille, neque ausus est commentum vocare claros illos equimulgos lactivoros. Hæc ergo Apollodoro sint responsa: nos ad historiam institutam revertamur.

Supra Pharnaciam ergo & Trapezuntem sunt Tibareni & Chaldæi usque ad parvam Armeniam. Ea est satis felix regio, quam, ut & Sophenam reguli tenuerunt, aliquando fœdere Armeniis juncti, aliquando rem suam privatim administrantes: paruerunt eis & Tibareni & Chaldæi: ita ut Trapezuntem usque & Phar- D naciam eorum se ditio proferret. Mithridates Eupator potentia auctus, cùm Colchidem sibi subjecit, tum isthæc omnia, Antipatro Siside dominium ei cedente. Eam autem curam istorum locorum gessit, ut LXXV castella in iis exstruxerit, inque iis maximam gazam recondiderit, de quibus præcipua sunt Hydara, Basgœdariza, Sinoria, finibus majoris

1. Ἔλεγχος ψευδής ἐστιν) Sic habent libri veteres, vulgò, ψεῦδός ἐστιν. quomodo sæpe Græci loquuntur. *Casaub.*

2. ἀλλ' οὐδ' ἐν τῷ τοιούτῳ κατορθῶν ἐδείχθη) Sic restituimus secuti veteres libros, & ipsum Aldinum. Sensus est demonstratum alio loco fuisse, etiam hac in partè peccare Apollodorum, quando videlicet vult ostendere Homerum aliquid dixisse quod sit falsum. *Idem.*

Armeniæ inhærens castellum, unde & Synoriam Theophanes O magno appellavit, hoc est bigas. Nam totus mons Paryadres multas tales habet opportunitates: cùm aquæ dives sit & sylvosus, ac præruptis convallibus & præcipitiis passim divellatur. Itaque hîc plurima suorum gazophylaciorum condidit: atque etiam ad extremum in hanc ultimam Pontici regni marginem confugit ingruente Pompejo Mithridates, montem in Acilisena aqua præditum apud Dastira occupans. haud procul Euphrate, qui dividit minorem Armeniam ab Acilisena: ibi tantisper duravit, dum Pompejo obtinente coactus fuit per montes in Colchidem, atque inde in Bosporum fugere. Pompejus ibi locorum, in ipsa minore Armenia condidit Nicopolin, quæ etiamnum constat, & commodè habitatur. Enimverò minorem Armeniam cùm aliâs alii Romanorum arbitratu habuissent, ultimo loco Archelaus tenuit: Tibarenos, Chaldæos, usque ad Colchidem & Pharnaciam ac Trapezuntem possidet Pythodoris, prudens mulier & præesse rebus gnara. Filia est Pythodori Tralliani. Uxor fuit Polemonis, & cum eo regnavit per aliquod tempus: marito autem apud barbaros mortuo in Aspurgianis, qui sunt circa Sindicam, ipsa in regnum successit. cumque haberet duos è Polemone filios, & unam filiam: hæc nuptum data fuit Cotyi Sapæo, & per insidias eo necato vidua permansit, cùm liberos ex eo haberet: de quibus natu maximus rerum potitur, Pythodoridis filiorum alter cum matre privatus

A Ἀρμενίας χωρίον· 1 διόπερ Θεοφάνης * συνωρίαν παρωνόμασεν. Ἡ γὰρ τοῦ Παρυάδρου πᾶσα ὀρεινὴ τοιαύτας ἐπιτηδειότητας ἔχει πολλὰς, εὔυδρός τε οὖσα καὶ ὑλώδης, καὶ ἀποτόμοις φάραγξι, καὶ κρημνοῖς διειλημμένη * πολλαχόθεν· ἐτετείχιστο γοῦν ἐνταῦθα τὰ πλεῖστα τῶν γαζοφυλακίων· καὶ δὴ καὶ τὸ τελευταῖον, εἰς ταύτας κατέφυγε τὰς ἐσχατιὰς τῆς Ποντικῆς βασιλείας ὁ Μιθριδάτης ἐπιόντος Πομπηΐου, καὶ τῆς Ἀκιλισηνῆς κατὰ Δάσειρα, εὔυδρον ὄρος καταλαβόμενος· πλησίον δ' ἦν καὶ ὁ Εὐφράτης ὁ διορίζων τὴν Ἀκιλισηνὴν
B ἀπὸ τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας· διετρίψε τε τέως, ἕως πολιορκούμενος, ἠναγκάσθη φυγεῖν διὰ τῶν ὀρῶν εἰς Κολχίδα, κἀκεῖθεν εἰς Βόσπορον. Πομπήϊος δὲ περὶ τὸν τόπον τοῦτον 2 πόλιν ἔκτισεν ἐν τῇ αὐτῇ μικρᾷ Ἀρμενίᾳ Νικόπολιν, καὶ νῦν συμμένει, καὶ οἰκεῖται καλῶς. Τὴν μὲν οὖν μικρὰν Ἀρμενίαν ἄλλοτ' ἄλλων ἐχόντων ὡς ἐβούλοντο Ῥωμαῖοι, τὸ τελευταῖον εἶχεν ὁ Ἀρχέλαος. Τοὺς δὲ Τιβαρηνοὺς, καὶ Χαλδαίους, μέχρι Κολχίδος καὶ Φαρνακίας, καὶ Τραπεζοῦντος, ἔχει 3 Πυθοδωρὶς, γυνὴ σώφρων καὶ δυνατὴ προΐστασθαι
C πραγμάτων· Ἔστι δὲ θυγάτηρ Πυθοδώρου τοῦ Τραλλιανοῦ· γυνὴ δ' ἐγένετο Πολέμωνος, καὶ συνεβασίλευσεν ἐκείνῳ χρόνον τινά· εἶτα διεδέξατο τὴν ἀρχὴν, 4 τελευτήσαντος ἐν τοῖς Ἀσπουργιανοῖς καλουμένοις τῶν περὶ τὴν Σινδικὴν βαρβάρων· δυεῖν δ' ἐκ τοῦ Πολέμωνος ὄντων υἱῶν καὶ θυγατρὸς, ἡ μὲν ἐδόθη 5 Κότυϊ τῷ Σαπαίῳ· δολοφονηθέντος δὲ ἐχήρευσε, παῖδας ἔχουσα ἐξ αὐτοῦ· 6 δυναστεύει δ' ὁ πρεσβύτατος αὐτῶν· τῶν δὲ τῆς Πυθοδωρίδος υἱῶν ὁ μὲν ἰδιώτης συνδιοικεῖ τῇ μητρὶ

* Scripti, Συνέδραν.

* Scripti, πολλαχόθεν πολλά.

p. 556.

1. Διόπερ Θεοφάνης συνωρίαν παρωνόμασε) ait διόπερ, hoc est, quia erat ἐν τοῖς ὁρίοις, sive in confinio minoris majorisque Armeniæ. Ergo legendum συνορίαν per ο non per ω. Si quis tamen vulgatam lectionem retinendam contendat, non valde repugnabo. In veteribus locus est corruptus & legitur συνέδραν: mihi de hoc loco nondum planè liquet: maximè propter vocem ἐπιπεφυκός. *Casaub.*

2. Πόλιν ἔκτισεν ἐν τῇ αὐτῇ μικρᾷ Ἀρμενίᾳ Νικόπολιν) Dio ait Cappadocibus attribui Nicopolitas. Plinio convenit cum Strabone, lib. VI. cap. 9. *Oppida celebrantur in minore Cæsarea, Aza, Nicopolis.* Sic & Ptolem. *Idem.*

3. Πυθοδωρὶς, γυνὴ σώφρων) Hujus Strabo non semel meminit, de Polemone ejus marito vide Dionem. *Idem.*

4. Τελευτήσαντος ἐν τοῖς Ἀσπουρ.) Lego τελευτήσαντος τ' ἀνδρὸς ἐν. *Idem.*

5. Κότυϊ τῷ Σαπαίῳ) Cotyïs nomen quum audis intellige aliquem Thraciæ regem. Nam id fere per-
D petuum est, apud Thucydidem, Diodor. Dionem, Livium, Tacitum ac reliquos historicos. Porrò Cotys hic est ille Rhæmetalcis filius, quem narrat Tacitus libro secundo Annalium c. 67. dolo catenis primum oneratum, deinde interfectum à Rhescuporide patruo, qui postea accusatus ab hac Polemonis & Pythoridis filia, damnatus est. Non enim aliam Tacitus illo loco intelligit, quam hanc nostram. Habes autem hoc loco apud Strabonem paucissimis verbis comprehensam historiam, quam copiosè Tacitus refert. *Idem.*

6. Δυναστεύει δ' ὁ πρεσβύτατος αὐτῶν) Tacitus paullò aliter narrare videtur, *Thracia*, inquit L. II. Ann. c. 67. *in Rhæmetalcem filium Racusporidi, quem paternis consiliis adversatum constabat, inque liberos Cotyis dividitur: iisque nondum adultis Trebellienus Rufus Prætura functus datur, qui regnum interim tractaret, exemplo quo majores M. Lepidum Ptolemæi liberis tutorem, in Ægyptum miserant.* Idem.

τὴν ἀρχήν, ¹ ὁ δὲ νεωστὶ καθίσταται τῆς μεγάλης Ἀρμενίας βασιλεύς· αὐτὴ δὲ συνῴκησεν Ἀρχελάῳ, καὶ συνέμεινεν ἐκείνῳ μέχρι τέλους. νῦν δὲ χηρεύει, τά τε λεχθέντα ἔχουσα χωρία, καὶ ἄλλα ἐκείνων χαριέστερα, περὶ ὧν ἐφεξῆς ἐροῦμεν. Τῇ γὰρ Φαρνακίᾳ συνεχής ἐστιν ἡ Σιδήνη, καὶ ἡ Θεμίσκυρα, τούτων δ' ἡ Φανάροια ὑπέρκειται μέρος ἔχουσα τοῦ Πόντου τὸ κράτιστον· καὶ γὰρ ἐλαιόφυτός ἐστι καὶ εὔοινος, καὶ τὰς ἄλλας ἔχει πάσας ἀρετάς· ἐκ μὲν τῶν ἑῴων μερῶν προβεβλημένη τὴν Παρυάδρην, παράλληλον αὐτῇ κατὰ μῆκος· ἐκ δὲ τῶν πρὸς δύσιν τὸν Λίθρον, καὶ τὸν Ὄφλιμον· ἔστι δ' αὐλὼν, καὶ μῆκος ἔχων ἀξιόλογον καὶ πλάτος· διαρρεῖ δ' αὐτὴν ἐκ μὲν τῆς Ἀρμενίας ὁ Λύκος· ἐκ δὲ τῶν περὶ Ἀμάσειαν στενῶν ὁ Ἶρις· ² συμβάλλουσι δ' ἀμφότεροι κατὰ μέσον που τὸν αὐλῶνα· ἐπὶ τῇ συμβολῇ δ' ἵδρυται πόλις, ἣν ³ ὁ μὲν πρῶτος ὑποβεβλημένος Εὐπατορίαν ἀφ' αὑτοῦ προσηγόρευσε. Πομπήιος δ' ἡμιτελῆ καταλαβὼν, προσθεὶς χώραν, καὶ οἰκήτορας, ⁴ Μαγνόπολιν προσεῖπεν· αὕτη μὲν οὖν ἐν μέσῳ κεῖται τῷ πεδίῳ. Πρὸς αὐτῇ δὲ τῇ παρωρείᾳ τοῦ Παρυάδρου, Κάβειρα ἵδρυται, * σταδίοις ἑκατὸν καὶ πεντήκοντά που, νοτιωτέρα αὐτῆς ἐστίν· ἐν δὲ τοῖς Καβείροις τὰ βασίλεια Μιθριδάτου κατεσκεύαστο, ⁵ καὶ ὁ ὑδραλέτης, καὶ τὰ ζωγρεῖα, καὶ αἱ πλησίον θῆραι, καὶ τὰ μέταλλα· ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸ Καινὸν χωρίον προσαγορευθέν, ἐρυμνὴ καὶ ἀπότομος πέτρα, διέχουσα τῶν Καβείρων ἔλαττον, ἢ διακοσίους σταδίους· ἔχει δ' ἐπὶ τῇ κορυφῇ πηγὴν ἀναβάλλουσαν πολὺ ὕδωρ, * περί τε τῇ ῥίζῃ ποταμὸν, καὶ φάραγγα βαθεῖαν· τὸ δ' ὕψος ἐξαίσιον τῆς πέτρας ἐστὶ αὐχένος, ὥστ' ἀπολιόρκητός ἐστι· τετείχισται δὲ θαυμαστῶς, πλὴν ὅσον οἱ Ῥωμαῖοι κατέσπασαν· οὕτω δ' ἐστὶν ἅπασα ἡ κύκλῳ

* Scripti, σταδίοις δέ.

* Scripti, περί τε τὴν ῥίζαν.

regnum adminiſtrabat, alter recens Armeniæ majoris rex eſt creatus. Ipſa Archelao nupſit, & cum eo, dum is in vivis permanſit, vitam exegit. Nunc vidua eſt; & poſſidet quæ diximus loca, iiſque alia etiam venuſtiora, de quibus deinceps dicemus. Eſt enim Pharnaciæ contigua Sidena & Themiſcyra. ſupra hæc jacet Phanarœa, Ponti partem occupans optimam. nam & olei ferax eſt, & boni vini, & reliquas omnes habet dotes: verſus ortum ei prætenditur Paryadres mons in longitudinem æquis ſpaciis porrectus: ab occaſu Lithrus & Ophlimus; convallis eſt juſtæ longitudinis & latitudinis, quam perfluunt ex Armenia Lycus, ex anguſtiis apud Amaſiam Iris, & coëunt in media ferè convalle: ad eorum confluentes urbs ſita eſt, quam primus conditor à ſe vocavit Eupatoriam: eam Pompejus cum ſemiperfectam offendiſſet, agro & civibus additis Magnopolim appellavit. Atque hæc quidem in media jacet planicie. Ad ipſum autem montis Paryadris latus Cabeira ſita ſunt, ab iſta verſus meridiem ſtadiis circiter CL diſtantia. In Cabiris regia Mithridatis fuit exſtructa, & mola aquaria, & vivaria, & in vicinia venationes ac metalla. Ibi etiam locus cui nomen Novus, edita & prærupta petra minus quàm CC ſtadiis à Cabiris: habet in vertice fontem, qui multum aquæ ſurſum ejicit: in radice fluvium, & convallem profundam. altitudo colli ejus petræ immenſa eſt: itaque expugnari nequit: mirabiliter muris cincta eſt, niſi qua eos Romani dejecerunt: quicquid in orbem

1. Ὁ δὲ νεωστὶ καθίσταται τῆς μεγάλης Ἀρμενίας βασιλεύς) Hic Zeno vocabatur. Tacitus lib. II. Annalium c. 56. de Armeniis *Regem illa tempeſtate non habebant, amoto Vonone: ſed favor nationis inclinabat in Zenonem Polemonis regis Pontici filium, quod is prima ab infantia inſtituta & cultum Armeniorum æmulatus, venatu, epulis, & quæ alia barbari celebrant, proceres plebemque juxta devinxerat.* Caſ.

2. Συμβάλλουσι δὲ ἀμφότεροι) Plinius H. N. VI. 3. *Iris flumen, deferens Lycum.* Idem.

3. Ὁ μὲν πρῶτος ὑποβεβλημένος Εὐπατορίαν ἀφ' αὑτοῦ προσηγόρευσε) Eupatoriam condidit Mithridates Eupator, eaque regia eſt uſus. Appianus. Λούκουλλος δ' Ἀμισόν τε καὶ Εὐπατορίαν ἥν τινα τῇ Ἀμισῷ παρῳκοδόμησεν ὁ Μιτριδάτης, Εὐπατορίαν τὸ ὀνόμαζεν ἀφ' ἑαυτοῦ, καὶ βασίλεια ἡγεῖτο παρακαθήμενος ἐπολιόρκει. *Idem.*

4. Μαγνόπολιν προσεῖπε) Plinius paullò aliter H. N. c. 2. *Amiſo junctum fuit oppidum Eupatoria: a Mithridate conditum. Victo eo, Pompejopolis utrumque appellatum eſt.* Niſi tamen & Plinius & Appianus de alia Eupatoria loquantur, quæ non ad confluentem Iris & Lyci poſita eſſet, ſed Amiſo juncta, quod verum eſt. Nam Plinius alio loco Magnopolin iſtam commemorat. *Idem.*

5. Καὶ ὁ ὑδραλέτης) Sic vocat aquariam molam, id eſt quæ vi aquæ movetur: quales ferè ſunt quibus hodie utimur. Apparet autem ex hoc loco hydraletarum olim non frequentem fuiſſe uſum: fere enim jumentorum opera in eam rem utebantur, aut ſervorum nequam, qui in piſtrinum dedi dicebantur. Anemaletis autem quorum hodie frequens uſus, non videntur uſi veteres. *Idem.*

5. Καὶ ὁ ὑδραλέτης. *Et mola aquaria.*) Antiquiſſima mentio machinarum aquatilium, quibus molæ verſantur, & moluntur fruges. Ergo Mithridati debetur beneficium inventionis talis machinæ, nec fruſtra eſt Salmaſius in notis ad Lampridii Heliogabalum, c. 24. qui ait tempore Ciceronis inventas fuiſſe eas machinas ex epigrammate Antipatri cujuſdam, nam Cicero ea tempeſtate vivebat. *Palm.* De molis aquariis qui plura deſiderat ei adeundus eſt Joan. Heringius de Molendinis Quæſt. 2. §. 70. & ſeq. p. 53. 54. 55.

1. Καὶ

circa petram eam jacet, id sylvosum omne, montosum, & aquæ expers est: ut intra CXX. stadia non liceat castra ponere. Ibi Mithridates preciosissima quæque habebat deposita, quæ nunc in Capitolio jacent, à Pompejo dedicata. Hanc ergo regionem omnem possidet Pythodoris, contiguam barbaricæ quam obtinuit, & Zelitin præterea, ac Magnopolitidem. Cùm autem Cabira Pompejus in urbis formam adornasset, ac Diopolin nominasset: addidit ipsa operi aliquid & Augustam nuncupavit, eaque loco regiæ utitur. Habet etiam templum Mensis, quod Pharnacis dicitur: nempe pagum oppido similem Ameriam, quæ multos continet hierodulos, atque agrum sacrum, cujus fructus pontifex percipit. Usque adeò autem id fanum reges sunt venerati, ut jusjurandum quod regium dicitur, pronunciarent regis fortunam, & mensem Pharnacis. Est autem hoc quoque templum Lunæ, ut & quod in Albanis est, & quod in Phrygia, & mensis aliud in loco cognomine, & Ascæi apud Antiocheam Pisidiæ, & quod est in agro Antiocheno. Super Phanarœam sunt Comana Ponti, ejusdem nominis cum his, quæ in magna sunt Cappadocia, eidemque deæ consecrata, atque adeò inde imitata: sed & iisdem ferè utuntur ritibus sacrorum, divinorum instinctuum, & honoribus sacerdotum: quòd maximè factum est sub prioribus regibus, cum bis quotannis in exitu quem vocabant deæ, diadema pontifex gestaret, & honore secundus à rege esset. Fecimus etiam suprà mentionem Dorylai tactici, qui proavus fuit matris nostræ: tum alterius Dorylai, qui ipsius sorore natus, Philetæri fuit F. & quòd hic cum aliis maximis honoribus ab Eupatore affectus, tum etiam Comanensi sacerdotio, deprehensus fuerit, ut qui regnum ad Romanos solicitatione defectionis cuperet traducere. Eo dejecto, nostrum quoque male audivit genus. Serò tandem Moaphernes matris nostræ patruus illustris evasit jam sub regni Mithridatis interitum: tum rursus una cum rege adversam senserunt fortunam & ipse & amici ejus: nisi qui à rege maturiùs defecerunt: de quibus fuit avus noster maternus,

[A] κατάδρυμος καὶ ὀρεινὴ, καὶ ἄνυδρος, ὥστ' ἐντὸς ἑκατὸν καὶ εἴκοσι σταδίων μὴ εἶναι δυνατὸν στρατοπεδεύσασθαι· ἐνταῦθα μὲν ἦν τῷ Μιθριδάτῃ τὰ τιμιώτατα τῶν κειμηλίων, ἃ νῦν ἐν τῷ Καπιτωλίῳ κεῖται Πομπηΐου ἀναθέντος· p. 557. ταύτην δὴ τὴν χώραν ἔχει πᾶσαν ἡ Πυθοδωρὶς προσεχῆ οὖσαν τῇ βαρβάρῳ τῇ ὑπ' αὐτῆς κατεχομένῃ, [1] καὶ τὴν Ζελῖτιν, καὶ τὴν Μεγαλοπολῖτιν. Τὰ δὲ Κάβειρα Πομπηΐου σκευάσαντος εἰς πόλιν, καὶ καλέσαντος Διόπολιν, ἐκείνη προσκατεσκεύασε, [2] καὶ Σεβαστὴν μετωνόμασε, βασιλείῳ τε τῇ πόλει χρῆται. Ἔχει δὲ καὶ τὸ ἱερὸν Μηνὸς, Φαρνάκου καλού- [B] μενον, τὴν Ἀμερίαν κωμόπολιν, πολλοὺς ἱεροδούλους ἔχουσαν, καὶ χώραν ἱερὰν, ἣν ὁ ἱερώμενος ἀεὶ καρποῦται· ἐτίμησαν δ' οἱ βασιλεῖς τὸ ἱερὸν τοῦτο οὕτως εἰς ὑπερβολὴν, ὥστε τὸν βασιλικὸν καλούμενον ὅρκον τοῦτον ἀπέφηναν τύχην βασιλέως καὶ Μῆνα Φαρνάκου· ἔστι δὲ καὶ τοῦτο τῆς Σελήνης τὸ ἱερὸν, καθάπερ τὸ ἐν Ἀλβανοῖς, καὶ τὸ ἐν Φρυγίᾳ, τό, τε τοῦ Μηνὸς ἐν τῷ ὁμωνύμῳ τόπῳ, καὶ τὸ τοῦ * Ἀσκαίου τὸ πρὸς τῇ Ἀντιοχείᾳ τῇ πρὸς Πισιδίαν καὶ τὸ ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ἀντιοχέων. Ὑπὲρ δὲ τῆς Φαναροίας ἐστὶ τά τε Κόμανα τὰ ἐν τῷ Πόντῳ, ὁμώνυμα τοῖς ἐν τῇ μεγάλῃ [C] Καππαδοκίᾳ, καὶ τῇ αὐτῇ θεῷ καθιερωμένα, ἀφιδρυθέντα ἐκεῖθεν· σχεδὸν δέ τι καὶ τῇ ἀγωγῇ παραπλησίᾳ κεχρημένα τῶν τε ἱερουργιῶν, καὶ τῶν θεοφοριῶν, καὶ τῆς περὶ τοὺς ἱερέας τιμῆς· καὶ μάλιστα ἐπὶ τῶν πρὸ τοῦ βασιλέων· ἡνίκα δὶς τοῦ ἔτους κατὰ τὰς ἐξόδους λεγομένας τῆς θεοῦ, διάδημα ἐτύγχανε φορῶν ὁ ἱερεὺς καὶ ἦν δεύτερος κατὰ τιμὴν μετὰ τὸν βασιλέα. [3] Ἐμνήσθημεν δὲ πρότερον Δορυλάου τε τοῦ τακτικοῦ, ὃς ἦν πρόπαππος τῆς μητρὸς ἡμῶν· καὶ ἄλλου Δορυλάου, ὃς ἦν ἐκείνου ἀδελφιδοῦς, υἱὸς δὲ Φιλεταίρου· καὶ διότι ἐκεῖνος τῶν ἄλλων τιμῶν παρὰ τοῦ Εὐπάτορος [D] τῶν μεγίστων τυχὼν, καὶ δὴ καὶ τῆς ἐν Κομάνοις ἱερωσύνης, ἐφωράθη τὴν βασιλείαν ἀφιστὰς Ῥωμαίοις· καταλυθέντος δ' ἐκείνου συνδιεβλήθη καὶ τὸ γένος· ὀψὲ δὲ Μοαφέρνης ὁ θεῖος τῆς μητρὸς ἡμῶν εἰς ἐπιφάνειαν ἦλθεν ἤδη πρὸς καταλύσει τῆς βασιλείας, καὶ πάλιν τῷ βασιλεῖ * συνητύχησαν, καὶ αὐτὸς καὶ οἱ ἐκείνου φίλοι. πλὴν εἴ τινες ἔφθησαν προαποστάντες αὐτοῦ, καθάπερ ὁ πάππος ἡμῶν πρὸς πατρὸς αὐτῆς,

* Legitur infra Ἀρκαίου.

* Scripti quidam συνηντήχησαν quod non probo.

1. Καὶ τὴν Ζελῖτιν) Scribe Σηλῆτιν ut infra. Cas.
2. Καὶ Σεβαστὴν μετωνόμασε) Plinius H. N. VI. c. 3. in isto tractu & Sebastiam & Sebastopolin refert. Ptolem. quoque in Cappadociæ descriptione Sebastopolin & Σεβάστειαν agnoscit. Idem.
3. Ἐμνήσθημεν δὲ πρότερον) Libro decimo p. 477. 478. in Creticis. Idem.

A ὃς ἰδὼν τὰ τοῦ βασιλέως κακῶς φερόμενα ἐν τῷ πρὸς Λεύκουλλον πολέμῳ, καὶ ἅμα ἠλλοτριωμένος αὐτοῦ δι᾽ ὀργήν, ὅτι ἀνεψιὸν αὐτοῦ Τίβιον καὶ υἱὸν ἐκείνου Θεόφιλον ἐτύγχανεν ἀπεκτονὼς νεωστὶ, ὥρμησε τιμωρεῖν ἐκείνοις τε καὶ ἑαυτῷ· καὶ λαβὼν παρὰ τοῦ Λευκούλλου πίστεις, ἀφίστησι σὺν αὐτῷ πεντεκαί-
p. 558. δεκα φρούρια· καὶ ἐπαγγελίαι μὲν ἐγένοντο ἀντὶ τούτων μεγάλαι. Ἐπελθὼν δὲ Πομπήϊος ὁ διαδεξάμενος τὸν πόλεμον, πάντας τοὺς ἐκείνῳ τι χαρισαμένους ἐχθροὺς ὑπέλαβε, διὰ τὴν γενομένην αὐτῷ πρὸς ἐκεῖνον ἀπέχθειαν· διαπολεμήσας δὲ καὶ ἐπανελθὼν οἴκαδε ἐξενίκησεν, B ὥστε τὰς τιμὰς ἃς ὑπέσχετο ὁ Λεύκουλλος τῶν Ποντικῶν τισὶ, μὴ κυρῶσαι τὴν σύγκλητον· ἄδικον γὰρ εἶναι κατορθώσαντος ἑτέρου τὸν πόλεμον, τὰ βραβεῖα ἐπ᾽ ἄλλῳ γενέσθαι, καὶ τὴν τῶν ἀριστείων διανομήν. Ἐπὶ μὲν οὖν τῶν βασιλέων οὕτω τὰ Κόμανα διῳκεῖτο, ὡς εἴρηται· παραλαβὼν δὲ Πομπήϊος τὴν ἐξουσίαν, Ἀρχέλαον ἐπέστησεν ἱερέα, καὶ προσώρισεν αὐτῷ χώραν δίσχοινον κύκλῳ· τοῦτο δ᾽ ἐστὶν ἑξήκοντα στάδιοι πρὸς τῇ ἱερᾷ, προστάξας τοῖς ἐνοικοῦσι πειθαρχεῖν αὐτῷ· τούτων μὲν οὖν ἡγεμὼν ἦν, καὶ τῶν τὴν πόλιν οἰκούντων ἱεροδούλων κύ- C ριος, πλὴν τοῦ πιπράσκειν· ἦσαν δ᾽ [1] οὐκ ἐλάττους οὐδ᾽ ἐνταῦθα τῶν ἑξακισχιλίων. [2] Ἦν δ᾽ οὗτος Ἀρχέλαος υἱὸς μὲν τοῦ ὑπὸ Σύλλα, καὶ τῆς συγκλήτου τιμηθέντος, φίλος δὲ Γαβινίου τῶν ὑπατικῶν τινος· ἐκείνου δὲ πεμφθέντος εἰς Συρίαν, ἧκε καὶ αὐτὸς ἐπ᾽ ἐλπίδι τοῦ κοινωνήσειν αὐτῷ παρασκευαζομένῳ πρὸς τὸν Παρθικὸν πόλεμον· οὐκ ἐπιτρεπούσης δὲ τῆς συγκλήτου, ταύτην ἀφεὶς τὴν ἐλπίδα, ἄλλην εὕρετο μείζω. [3] Ἐτύγχανε γὰρ Πτολεμαῖος ὁ τῆς Κλεοπάτρας πατὴρ ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων ἐκβεβλημένος· [4] θυγά- D τηρ δ᾽ αὐτοῦ κατεῖχε τὴν βασιλείαν, ἀδελφὴ πρεσβυτέρα τῆς Κλεοπάτρας· ταύτῃ ζητουμένου ἀνδρὸς βασιλικοῦ γένους, ἐνεχείρισεν ἑαυτὸν τοῖς συμπράττουσι, προσποιησάμενος

qui cùm regis res in bello contra Lucullum videret ſucceſſibus carere: ſimulque animo ob iram eſſet ab eo abalienato, quod is ſobrinum ipſius Tibium, hujuſque filium Theophilum nuper necaſſet, ad ulciſcendum eorum & ſuas injurias animum adjecit: pactuſque cum Lucullo, & fide accepta, ſecum XV caſtella à Mithridate ad ipſum convertit: quo nomine magnificè ei pollicitus fuit Lucullus. Sed hujus ſucceſſor Pompejus cùm ſuperveniſſet, omnes qui aliqua re Lucullo gratificati fuerunt pro inimicis habuit, propter inimicitias, quæ ipſi cum eo intercedebant. Debellatoque Romam reverſus, pervicit, ne ſenatus honores, quos Ponticis quibuſdam Lucullus promiſerat, ratos haberet: quòd iniquum eſſe diceret, bello alterius opera confecto, alterius in poteſtate præmiorum & honorum diſtributionem poni. Comana ergo ſub regibus ita, ut dixi, gubernabantur. Pompejus autem accepta poteſtate Archelaum pontificem creavit, adjecitque ei ad ſacrum agrum per orbem duorum ſchœnorum, id eſt ſtadiorum LX alium agrum, ac mandavit inhabitantibus Comana, ut Archelao parērent. Horum ergo is princeps fuit, & hierodulorum in urbe degentium dominus, niſi quòd vendendi eos non habebat poteſtatem: qui hìc quoque pauciores ↀ CIↃ non fuerunt. Fuit hic Archelaus filius ejus, cui à Sylla & ſenatu honor eſt habitus, amicus Gabinii viri conſularis. Qui cum eſſet miſſus in Syriam, in ſpem venit Archelaus ſe ei ſocium in bello Parthico, quod ille parabat, futurum: id autem ſenatu Romano non permittente, hac ſpe omiſſa aliam potiorem reperit. Ptolemæum Cleopatræ patrem regno ejecerant Ægyptii regnabatque filia ſoror Cleopatræ natu major. Ei cùm quæreretur maritus regio ſanguine natus: dedit ſe Archelaus auxiliariis ſuis, ſimulavitque ſe

1. Ὀυκ ἐλάττους οὐδ᾽ ἐνταῦθα τῶν ἑξακισχ) ait οὐδ᾽ ἐνταῦθα: qua ſupra dixit in Cappadocicis Comanis fuiſſe iſtorum Veneri devotorum ſex millia & amplius, mulierum ſimul & virorum. *Caſaub.*

2. Ἦν δ᾽ οὗτος μὲν Ἀρχέλαος υἱὸς τοῦ) τοῦ videlicet Archelai, qui, ſatrapes Mithridatis quum eſſet, bellum geſſit cum Sylla: poſtea autem ejus & populi Rom. amicitiam coluit.

3. Ἐτύγχανε γὰρ Πτολεμαῖος) Auletes. Hiſtoria ex Strabone & Cicerone nota. Vide infra libro XVII. p. 795. & hiſtoricos.

4. Θυγάτηρ δ᾽ αὐτοῦ κατεῖχε τὴν βασιλείαν, ἀδελφὴ πρεσβυτέρα τῆς Κλεοπάτρας. *Regnabatque filia ſoror Cleopatræ natu major.*) Tacuit nomen Strabo, an ignoravit? id certe ita videtur; at habemus ex Dione lib. 39. οἱ Ἀλεξανδρεῖς τέως μὲν ἀγνοήσαντες, ὅτι εἰς τὴν Ἰταλίαν ἀπειρηκὼς ἦν, ἢ τεθνηκέναι αὐτὸν νομίσαντες, Βερενίκην τὴν θυγατέρα αὐτοῦ εἰς τὴν βασιλείαν ἀντικατέστησαν. Et rurſus eodem libro: ἦρχε δὲ τότε τῶν Αἰγυπτίων ἡ Βερονίκη. Fuit ergo ea major natu ſoror Cleopatræ Berenice vel Beronice, quam pater ab exilio reverſus & per Gabinium reductus morte mulctavit, ut diſcimus ex Dione eodem dicto loco. *Palm.*

1. Δύτεν-

filium eſſe Mithridatis Eupatoris: itaque receptus, ſex menſes regno potitus eſt. Sed eum Gabinius, Ptolemæum reducens, in pugna occidit. Filius ſacerdotium accepit: deinde Lycomedes, cui & IV ſchœnorum adjectus eſt ager. Hoc quoque dejecto, nunc pontificatum obtinet Dyteutos Adiatorigis filius, qui putatur hunc honorem ab Auguſto ſua virtute conſecutus. Nam cùm Auguſtus in triumpho Adiatorigem cum uxore & filiis duxiſſet, eumque cum maximo natu filio (is erat Dyteutus) interficere decreviſſet: minor natu ad milites, qui ad cædem ducebant, profeſſus eſt ſe eſſe majorem: diuque altercati ſunt fratres, donec parentes Dyteuto perſuaſerunt ut juniori victoriam concederet: ipſum ut ætate provectiorem, matri & reliquo fratri magis idoneum tutorem futurum: ita junior cum patre periit. Dyteutus ſuperſtes in hunc pervenit honorem. Nam Cæſar comperta, ut apparet, re, jam iſtis necatis ægrè id tulit ſuperſtiteſque beneficio & tutela dignos arbitratus, hoc honore affecit. Abundant Comana hominibus: eſtque hoc emporium ex Armenia venientibus præclarum. Conveniunt eò homines ſub exitus Deæ undique ex urbibus & agro, viri & mulieres ad feſtivitatem: ſemperque etiam alii multi peregrini cauſa votorum & ſacrificia deæ exhibendi gratia ibi degunt. Delicato victu utuntur incolæ, & omnia ipſorum prædia vitibus ſunt conſita. Multæ ibi ſunt mulieres corpore quæſtum facientes, pleræque ſacræ. Nam urbs hæc quaſi parva quædam eſt Corinthus: quod hìc quoque ob multitudinem meretricum Veneri ſacrarum plurimi peregre agebant ac feſtos dies agitabant: & mercatores atque milites planè exhauriebantur ſumtibus: adeò ut proverbium inde ortum ſit,

Non cuivis hominum contingit adire Corinthum.

Talia ergo ſunt Comana. Circumjacens in orbem regio omnis paret Pythodoridi: cujus ſunt Phanaræa, Zelitis, & Megalopolitis. De Phanaræa dictum eſt. Zelitis urbem habet Zelam in aggere Semiramidis exſtructam,

A Μιθριδάτου τοῦ Εὐπάτορος υἱὸς εἶναι· καὶ παραδεχθεὶς, ἐβασίλευσεν ἓξ μῆνας. Τοῦτον μὲν οὖν ὁ Γαβίνιος ἀνεῖλεν ἐν παρατάξει, κατάγων τὸν Πτολεμαῖον· υἱὸς δ' αὐτοῦ τὴν ἱερωσύνην παρέλαβεν· εἶθ' ὕστερον Λυκομήδης, ᾧ καὶ τετράσχοινος ἄλλη προσετέθη· καταλυθέντος δὲ καὶ τούτου, νῦν ἔχει [1] Δύτευτος υἱὸς Ἀδιατόριγος, ὃς δοκεῖ ταύτης τυγχάνειν τῆς τιμῆς παρὰ Καίσαρος τοῦ Σεβαστοῦ δι' ἀρετήν. Ὁ μὲν γὰρ Καῖσαρ, θριαμβεύσας τὸν Ἀδιατόριγα μετὰ παίδων, καὶ γυναικὸς, ἔγνω ἀναιρεῖν μετὰ τοῦ πρεσβυτάτου τῶν παίδων· ἦν δὲ πρεσβύτατος οὗτος· τοῦ δὲ δευτέρου τῶν ἀδελφῶν B αὐτοῦ φήσαντος εἶναι πρεσβύτατον πρὸς τοὺς ἀνάγοντας στρατιώτας, ἔρις ἦν ἀμφοτέροις πολὺν χρόνον, ἕως οἱ γονεῖς ἔπεισαν τὸν Δύτευτον, παραχωρῆσαι τῷ νεωτέρῳ τῆς νίκης. αὐτὸν γὰρ p. 559. ἐν ἡλικίᾳ μᾶλλον ὄντα, ἐπιτηδειότερον κηδεμόνα τῇ μητρὶ ἔσεσθαι, καὶ τῷ λειπομένῳ ἀδελφῷ· οὕτω δὲ τὸν μὲν συναποθανεῖν τῷ πατρί· τοῦτον δὲ σωθῆναι, καὶ τυχεῖν τῆς τιμῆς ταύτης· αἰσθόμενος γὰρ ὡς ἔοικε Καῖσαρ ἤδη τῶν ἀνθρώπων ἀνῃρημένων, ἠχθέσθη· καὶ τοὺς τε σωζομένους εὐεργεσίας καὶ ἐπιμελείας ἀξίους ὑπέλαβε, δοὺς αὐτοῖς ταύτην τὴν τιμήν. Τὰ μὲν οὖν Κόμανα εὐανδρεῖ, καὶ ἔστιν ἐμπορεῖον C τοῖς ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας ἀξιόλογον· συνέρχονται δὲ κατὰ τὰς ἐξόδους τῆς θεοῦ πανταχόθεν, ἔκ τε τῶν πόλεων καὶ τῆς χώρας, ἄνδρες ὁμοῦ ταῖς γυναιξὶν, ἐπὶ τὴν ἑορτήν· καὶ ἄλλοι δὲ κατ' εὐχὴν ἀεί τινες ἐπιδημοῦσι, θυσίας τε ἐπιτελοῦντες τῇ θεῷ. Καί εἰσιν ἁβροδίαιτοι οἱ ἐνοικοῦντες, καὶ οἰνόφυτα τὰ κτήματα αὐτῶν ἐστὶ τὰ πάντα, καὶ πλῆθος γυναικῶν τῶν ἐργαζομένων ἀπὸ τοῦ σώματος, ὧν αἱ πλείους εἰσὶν ἱεραί. Τρόπον γὰρ δή τινα μικρὰ Κόρινθός ἐστιν ἡ πόλις· καὶ γὰρ ἐκεῖ διὰ τὸ πλῆθος * τῶν ἑταίρων αἱ τῆς Ἀφροδίτης ἦσαν ἱεραί· πολὺς ἦν ὁ ἐπιδημῶν καὶ ἐνεορτάζων τῷ τόπῳ· οἱ δ' ἐμπορικοὶ, καὶ στρατιωτικοὶ, τε- D λέως ἐξανηλίσκοντο, ὥστ' ἐπ' αὐτῶν, καὶ παροιμίαν ἐκπεσεῖν τοιαύτην·

Οὐ παντὸς ἀνδρὸς εἰς Κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς.

Τὰ μὲν δὴ Κόμανα τοιαῦτα. Τὴν δὲ κύκλῳ πᾶσαν ἔχει Πυθοδωρὶς, ἧς ἥ τε Φαναροιά ἐστι, καὶ ἡ Ζηλῖτις, καὶ ἡ Μεγαλοπολῖτις. Περὶ μὲν Φαναροίας εἴρηται. Ἡ δὲ Ζηλῖτις [2] ἔχει πόλιν Ζηλὰ, ἐπὶ χώματι Σεμιράμιδος τετειχισμένην,

* Manuſſ. τῶν ἑταιρίδων.

1. Δύτευτος υἱὸς Ἀδιατόριγος) Manuſcripti habent, ὁ δεύτερος quod non placet, Adiatorix autem iſte filius fuit Demeneclii Galatarum tetrarchæ. De Adiatorigis autem perfidia & ſævitia, qua in Romanos uſus eſt Heracleæ, dictum eſt paullò antè à Geographo. *Caſaub.*

2. Ἔχει πόλιν Ζηλὰ) Meminere Plinius, Ptolemæus, Stephanus, alii. *Idem.*

A ἔχουσιν τὸ ἱερὸν τῆς Ἀναΐτιδος, ἥνπερ καὶ οἱ Ἀρμένιοι σέβονται. αἱ μὲν οὖν ἱεροποιΐαι μετὰ μείζονος ἁγιστείας ἐνταῦθα συντελοῦνται, καὶ τοὺς ὅρκους περὶ τῶν μεγίστων, ἐνταῦθα πολιτικοὶ πάντες ποιοῦνται. Τὸ δὲ πλῆθος τῶν ἱεροδούλων, καὶ αἱ τῶν ἱερέων τιμαὶ, παρὰ μὲν τοῖς βασιλεῦσι τὸν αὐτὸν εἶχον τύπον ὅπερ προείπομεν· νυνὶ δὲ ἐπὶ τῇ Πυθοδωρίδι πάντ' ἐστίν. Ἐκάκωσαν δὲ πολλοὶ καὶ ἐμείωσαν, τό, τε πλῆθος τῶν ἱεροδούλων, καὶ τὴν ἄλλην εὐπορίαν· ἐμειώθη δὲ καὶ ἡ παρακειμένη χώρα μερισθεῖσα εἰς πλείους δυναστείας, ἡ λεγομένη Ζηλῆτις, ἡ ἔχει πόλιν Ζῆλα ἐπὶ χώματι· τὸ παλαιὸν μὲν γὰρ B οἱ βασιλεῖς, οὐχ ὡς πόλιν, ἀλλ' ὡς ἱερὸν διῴκουν τῶν Περσικῶν θεῶν τὰ Ζῆλα· καὶ ἦν ὁ ἱερεὺς κύριος τῶν πάντων· * οἰκεῖται δ' ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἱεροδούλων, καὶ τοῦ ἱερέως ὄντος ἐν περιουσίᾳ μεγάλῃ, καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν οὐκ ὀλίγοις, χώρα τε ὑπέκειτο ἱερὰ, καὶ ἡ τοῦ ἱερέως.

* Scripti, ᾠκεῖτο.

p. 560. Πομπήϊος δὲ πολλὰς ἐπαρχίας προσώρισε τῷ τόπῳ, καὶ πόλιν ὠνόμασε· [1] καὶ ταύτην, καὶ τὴν Μεγαλόπολιν· συνθεὶς ταύτην τε εἰς ἕν, [2] τήν τε καλουμένην Καλουπηνὴν, καὶ τὴν Καμισηνὴν, ὁμόρους οὔσας τῇ τε μικρᾷ Ἀρμενίᾳ, καὶ τῇ * Λαναστηνῇ, ἐχούσας ὀρυκτοὺς ἅλας, καὶ ἔρυμα ἀρχαῖον τὰ Κάμισα, νῦν κατεσπασμένον· οἱ δὲ με- C τὰ ταῦτα ἡγεμόνες τῶν Ῥωμαίων, τῶν δυοῖν πολιτευμάτων τούτων, τὰ μὲν τοῖς Κομάνων ἱερεῦσι προσένειμαν, τὰ δὲ τῷ Ζήλων ἱερεῖ, [3] τὰ δὲ Τεπόργι δυνάστῃ τινὶ τοῦ τετραρχικοῦ γένους τῶν Γαλατῶν ἀνδρὶ τελευτήσαντος δ' ἐκείνου, ταύτην μὲν τὴν μερίδα οὐ πολλὴν οὖσαν, ὑπὸ Ῥωμαίους εἶναι συμβαίνει καλουμένην ἐπαρχίαν· καὶ ἔστι σύστημα καθ' αὑτὸν τὸ πολίχνιον, συνῳκισάντων [4] τὰ Κάρανα, ἀφ' οὗ καὶ χώρα Καρανῖτις λέγεται· τὰ δὲ λοιπὰ ἔχει Πυθοδωρὶς, καὶ ὁ Δυτεῦτος. Λείπεται δὲ τοῦ Πόντου τὰ μεταξὺ ταύτης τε τῆς χώρας καὶ τῆς Ἀμισηνῶν, καὶ Σινωπέων, πρός τε τὴν Καπ- D παδοκίαν συντείνοντα καὶ Γαλάτας, καὶ Παφλαγόνας. Μετὰ μὲν οὖν τὴν Ἀμισηνῶν μέχρι τοῦ Ἅλυος, ἡ Φαζημονῖτις ἐστὶν, ἣν Πομπήϊος Μεγαλόπολιν ὠνόμασε, κατὰ Φαζημῶνα κώμην ἀποδείξας τὴν κατοικίαν, καὶ προσαγορεύσας Νεάπολιν.

* Scripti Λανισηνῇ & Λαριασηνῇ.

habentem Anaitidis templum, quam & Armenii colunt. Sacrificia hîc majori cùm ſanctimonia peraguntur: & jusjurandum de ſummis rebus omnes, qui verſantur in rep., concipiunt. Hierodulorum multitudo & honores ſacerdotum, ſub regibus talia fuerunt, qualia ſuprà expoſuimus: nunc omnia ſunt in poteſtate Pythodoridis. Multi autem adflixerunt atque imminuerunt cùm ſacrorum ſervorum multitudinem, tum reliquas opes. Etiam adjacens Zelitica regio imminuta eſt, diviſa in multa dominia: cujus eſt urbs Zela ſupra aggerem: Antiquitus enim non ut urbem, ſed ut Perſicorum templum deorum Zela gubernabant reges: & omnia erant in poteſtate ſacerdotis. Habitatur autem à multitudine hierodulorum, & pontifice, qui magnas opes habet, & qui ad ipſum pertinent haud pauci: regio ſubjacet ſacra, & pontificis. Pompejus autem multas præfecturas loco adjecit, urbemque nominavit: ut & Megalopolin: hanc, & Calupenam, & Camiſenam in unam contrahens urbem: confines minori Armeniæ & Lanaſenæ, & foſſilem habentes ſalem, antiquumque olim caſtellum Camiſa, quod nunc eſt ſubverſum. Romanorum autem præfecti poſtmodò de his duabus urbibus partes alias Comanenſium ſacerdotibus attribuerunt, alias Zelæ pontifici, alias Teporgi cuidam regulo tetrarchici generis Galatarum: quo mortuo pars iſta non magna Romanis provinciæ nomine ceſſit. Urbs per ſe corpus quoddam eſt, contractis in eam etiam Caranis, unde regio Caranitis dicitur. Cætera Pythodoris & Dyteutus habent. Reſtat ea Ponti pars, quæ eſt inter hanc regionem & Amiſenam ac Sinopenſem, pertinens verſus Cappadociam, Galatiam & Paphlagoniam. Proinde poſt Amiſum uſque ad Halyn Phazemonitis eſt, quam Pompejus Megalopolin appellavit: & de Phazemone pago oppidum condidit, ac Neapolin dixit. Hujus regionis ſeptentrionale latus

1. Καὶ ταύτην καὶ τὴν Μεγαλόπολιν) Megalopolin appellat, quam paullò antè Magnopolin. Plinius H. N. VI. c. 3. ſimiliter Magnopolin & Zelam conjungit. *Caſaub.*

2. Τήν τε καλουμένην Καλουπηνὴν) Calupenam nuſquam legere memini. Plinius H. N. VI. c. 3. Colopenæ facit mentionem: ſed id nihil hûc pertinet. *Idem.*

3. Τὰ δὲ Τέποργι δυνάστῃ τινὶ τοῦ τετραρχικοῦ γένους τῶν Γαλατῶν. *Alias Teporgi cuidam regulo tetrarchici generis Galatarum.*) Credo Strabonem ſcripſiſſe, vel ſcribere debuiſſe, Τεπόριγι. Nam Teporix Gallicum ſonat, ut Adiatorix, Toredorix, Vercingetorix, Dumnorix, & alia hujus terminationis nomina Gallica. *Palmer.*

4. Τὰ Κάρανα, ἀφ' οὗ καὶ χώρα Καρανῖτις) Ptolemæus in iſto tractu Καρούανιν recenſet: quod neſcio an hûc pertineat. *Caſaub.*

Gazelotus & ager Amisenus includunt: occiduum Halys, ortivum Phanaroea: reliquum nostra Amasensium terra, omnium multo amplissima & optima. Partem Phazemonitidis quæ est versus Phanarœam, palus marina tenet, magnitudine 3 Stiphane quæ vocatur, piscosa: & in orbem sunt omnis generis pascua: impositum ei est castellum sublime, nunc desertum, nomine Cizara, ac regia ponè ædificata. Reliquum solum ferè nudum est, & frumenti ferax. Supra Amasenum agrum sunt thermæ Phazemonitarum, admodum salubres, & Sagylium in erecto admodumque excelso monte, inque acutum tendente cacumen habens arcem, aqua copiosa præditum. Id nunc negligitur: magnos autem usus regibus præbuit. Ibi etiam captus est & interfectus à regis Pharnacis filiis Arsaces, cùm res novas agitaret, regnumque sibi injussu principum sumeret. Captus est autem non vi expugnata arce à Polemone & Lycomede regibus, sed fame: nam planicie pulsus, in montem sine apparatu confugerat: invenit etiam aquas obturatas saxis excelsissimis: ita enim mandaverat Pompejus, ut dejicerentur castella, neque sinerentur utilia iis, qui prædandi causa ea occuparent. Sic ergo Pompejus instituit Phazemonitidem: posteriores hanc quoque regibus attribuerunt. ¶ Nostra autem urbs sita est in convalle profunda ac magna, per quam Iris fluvius labitur. Mirum in modum apparata est, cùm providentia hominum, tum natura loci: ac potest etiam castelli usum præbere: nam petra sublimis, & circumquaque præceps

A [1] ἡ Γαζηλωτὶς συγκλείει, καὶ ἡ τῶν Ἀμισηνῶν· τὸ δὲ ἑσπέριον ὁ Ἅλυς. τὸ δ' ἑῶον ἡ Φανάροια· τὸ δὲ λοιπὸν ἡ ἡμετέρα ἡ τῶν Ἀμασέων, [2] πολὺ πασῶν πλείστη, καὶ ἀρίστη· Τὸ μὲν οὖν πρὸς τῇ Φαναροίᾳ μέρος τῆς Φαζημωνίτιδος, λίμνη κατέχει πελαγία τὸ μέγεθος, ἡ Στιφάνη καλουμένη πολύοψος, καὶ κύκλῳ νομὰς ἔχουσα παντοδαπάς· ἐπίκειται δ' αὐτῇ φρούριον ἐρυμνὸν, ἔρημον νῦν, ἡ Κίζαρι, καὶ πλησίον βασίλειον κατεσκευασμένον· ἡ δὲ λοιπὴ ψιλὴ τὸ πλέον, καὶ * σιτοφόρος· ὑπέρκειται δὲ τῆς τῶν Ἀμασέων τά τε θερμὰ ὕδατα τῶν Φαζημωνιτῶν ὑγιεινὰ σφόδρα, καὶ τὸ Σα- * Scripti σιτοφόρος χῶρος.
B γύλιον ἐπὶ ὄρους ὀρθίου, καὶ ὑψηλοῦ, πρὸς ὀξεῖαν ἀνατείνοντος ἄκραν, ἔρυμα ἱδρυμένον ἔχον, καὶ ὑδρεῖον δαψιλὲς, ὃ νῦν ὠλιγώρηται· τοῖς δὲ βασιλεῦσιν ἦν χρήσιμον εἰς πολλά. Ἐνταῦθα δὲ ἑάλω, καὶ διεφθάρη ὑπὸ τῶν Φαρνάκου τοῦ βασιλέως παίδων Ἀρσάκης * βασιλεύων, καὶ νεωτερίζων, ἐπιτρέψαντος οὐδενὸς τῶν ἡγεμόνων· ἑάλω δὲ οὐ βίᾳ τοῦ ἐρύματος ληφθέντος ὑπὸ Πολέμωνος, καὶ Λυκομήδους βασιλέων ἀμφοῖν, ἀλλὰ λιμῷ· * ἀνέφυγε γὰρ εἰς τὸ ὄρος ἀπαρασκεύης χωρὶς, εἰργόμενος τῶν πεδίων· εὗρε δὲ καὶ τὰ ὑδρεῖα ἐμπεφραγμένα πέ- * Manusſ. δυναστεύων. * Scripti, ἀνέφυγον.
C τραις ἠλιβάτοις· οὕτω γὰρ διετέτακτο Πομπήϊος, κατασπᾶν κελεύσας τὰ φρούρια, καὶ μὴ ἐᾶν χρήσιμα τοῖς ἀναφεύγειν εἰς αὐτὰ βουλομένοις λῃστηρίων χάριν. Ἐκεῖνος μὲν οὖν οὕτω διέταξε τὴν Φαζημωνῖτιν. Οἱ δ' ὕστερον βασιλεῦσι καὶ ταύτην ἔνειμαν. Ἡ δ' ἡμετέρα πόλις κεῖται μὲν ἐν φάραγγι βαθείᾳ, καὶ μεγάλῃ, [4] δι' ἧς ὁ Ἶρις φέρεται ποταμός· κατεσκεύασται δὲ θαυμαστῶς [5] προνοίᾳ τε καὶ φύσει πόλεως· ἅμα τε καὶ φρουρίου παρέχεσθαι χρείαν δυναμένη· [6] πέτρα γὰρ ὑψηλὴ καὶ περίκρημνος, p. 561.

1. Ἡ Γαζηλωτὸς συγκλείει) Videtur esse quam Gazalinam Ptolemæus appellat, inter μεσογείους quidem τοῦ Πολεμωνιακοῦ πόντου: sed non procul à mari. *Casaub.*

2. Πολὺ πασῶν πλείστη καὶ ἀρίστη) Legendum cum libris prioris interpretis, πλείστη τε καὶ πολὺ πασῶν ἀρίστη. *Idem.*

3. *Stiphane*) Locus est corruptus. πολύοψον autem rectè vertitur piscosum, nam & supra hoc ipso in libro pelamiis ὄψον dicitur, & è Plutarchi Sympos. libro quarto, capite secundo, & 4. ὄψον piscem esse facilè disces. *Xyland.*

4. Δι' ἧς ὁ Ἶρις φέρεται ποταμός) Ex descriptione Amasææ Straboniana colligimus Irim fluvium Amasiam præterfluere, non influere: dixitque jam ante Strabo Irim ferri παρ' αὐτὸ τῆς Ἀμασείας τεῖχος. At qui hodie Amaseam viderunt testes fide digni, Irim mediam urbem secare narrant: ut necesse sit post Strabonis tempora amplificata pomeria ejus urbis, aut mutatam ejus fuisse formam. Eustathius itaque graviter errat quum vult nobis auctoritate Stra-
D bonis persuadere Irin δι' Ἀμασείας ῥέειν. *Casaub.*

5. Προνοίᾳ τε καὶ φύσει πόλεως) Laborat hîc locus ab interpunctione: quem non dubito sic esse restituendum, κατεσκευάσθαι δὲ θαυμαστῶς προνοίᾳ τε καὶ φύσει, πόλεως ἅμα τε καὶ φρουρίου παρέχεσθαι χρείαν δυναμένη. quod ait προνοίᾳ pertinet ad χρείαν πόλεως· φύσει, ad χρείαν φρουρίου. *Idem.*

6. Πέτρα γὰρ ὑψηλὴ) Quis pictor tam eleganter ullam unquam rem depinxit, quam facit Strabo hoc loco Amasiam urbem, vel propter unicum hunc alumnum merito memorabilem? mihi quidem videtur Strabo his verbis non tantum eam describere & depingere: sed oculis nostris spectandam reapse exhibere. Notandum verò, quod ait Strabo ad radices istius collis secundum Irin esse Amasiam sitam, hodie rem aliter esse, ut ex accurata viri clarissimi, Augerii Busbequii μάρτυρος αὐτόπτου descriptione intelligimus. *Casaub.* Verba Busbequii ex epistola prima adscripsi p. 73. ed. 1595. *Amasia urbs fere præcipua est Cappadociæ: præfectusque ejus provinciæ ibi jus dicere, & stativa castra habere solet. Sed nescio*

A κατερρωγυῖα ἐπὶ τὸν ποταμὸν, τῇ μὲν ἔχουσα τὸ τεῖχος ἐπὶ τῷ χείλει τοῦ ποταμοῦ, καθ' ὃ ἡ πόλις συνῴκισται, [1] τῇ δ' * ἀνατρέχων ἑκατέρωθεν ἐπὶ τὰς κορυφάς. δύο δ' εἰσὶ συμφυεῖς ἀλλήλαις, πεπυργωμέναι παγκάλως· ἐν δὲ τῷ περιβόλῳ τούτῳ βασίλειά τ' ἐστὶ καὶ βασιλέων μνήματα· αἱ κορυφαὶ δ' ἔχουσιν αὐχένα παντάπασι στενὸν, πέντε ἢ ἓξ σταδίων ἑκατέρωθεν τὸ ὕψος, ἀπὸ τῆς ποταμίας ἀναβαίνοντι, καὶ τῶν προαστείων· ἀπὸ δὲ τοῦ αὐχένος ἐπὶ τὰς κορυφὰς ἄλλη σταδιαία λείπεται πρόσβασις ὀξεῖα, καὶ πάσης βίας κρείττων· ἐκεῖ δὲ καὶ ὑδρεῖα ἐντὸς ἀναφέρεται, συρίγγων τετμημένων δυεῖν, τῆς μὲν
B ἐπὶ τὸν ποταμὸν, τῆς δ' ἐπὶ τὸν αὐχένα· ἐπέζευκται δὲ γέφυρα τῷ ποταμῷ, μία μὲν ἀπὸ τῆς πόλεως ἐπὶ τὸ προάστειον· ἄλλη δ' ἀπὸ τοῦ προαστείου πρὸς τὴν ἔξω χώραν· κατὰ γὰρ τὴν γέφυραν ταύτην ἀπολήγει τὸ ὄρος τὸ τῆς πέτρας ὑπερκείμενον· [2] αὐλὼν δ' ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ διήκων, οὐ πλατὺς τὸ πρῶτον τελέως, ἔπειτα πλατύνεται, καὶ ποιεῖ τὸ Χιλιόκωμον καλούμενον πεδίον· εἶθ' ἡ Διακοπηνὴ, καὶ ἡ Πιμωλισηνὴ χώρα εὐδαίμων πᾶσα μέχρι τοῦ Ἅλυος. Ταῦτα μὲν τὰ ἀρκτικὰ μέρη τῆς τῶν Ἀμασέων χώρας, μῆκος ὅσον πεντακοσίων σταδίων· ἔπειθ' ἑξῆς ἡ λοιπὴ πολὺ ταύτης ἐπιμηκεστέρα μέχρι τοῦ Βαβανόμου, καὶ τῆς Ξι-
C μηνῆς, ἥπερ καὶ αὐτὴ καθήκει μέχρι πρὸς τὸν Ἅλυν· τοῦτο μὲν δὴ τὸ μῆκος. πλάτος δὲ τὸ ἀπὸ τῶν ἄρκτων πρὸς νότον, ἐπί τε τὴν Ζηλῖτιν, καὶ τὴν μεγάλην Καππαδοκίαν μέχρι τῶν Τρόκμων· [3] εἰσὶ δ' ἐν τῇ Ξιμηνῇ ἅλες ὀρυκτῶν ἁλῶν· [4] ἀφ' ὧν εἰκάζουσιν εἰρῆσθαι Ἅλυν τὸν ποταμόν. Ἔστι δὲ καὶ ἐρύματα κατεσκαμμένα πλείω ἐν τῇ ἡμετέρᾳ χώρᾳ, καὶ ἔρημος γῆ πολλὴ [5] διὰ τὸν Μιθριδατικὸν πόλεμον· ἔστι μέντοι πᾶσα

* Legendum puto ἀνατρέχουσα vel ἀνατρέχον videlicet τὸ τεῖχος.

ac prærupta ad fluvium pertinet, ab una parte murum habens ad ripam fluminis, quà urbs est condita: altera utrinque excurrens sursum ad vertices: duo autem sunt, inter se cognati, & muris præclarè substructi. In his mœnibus regia est, & regum monumenta. Vertices autem habent cervicem admodum angustam, utrinque quinque aut sex stadiorum altitudine, quà à flumine & qua à suburbio adscenditur. Ab ea cervice ad cacumina ipsa alius restat adscensus, stadii ferè longitudine, acutus & contra omnem vim tutus: ibi intus etiam aquæ sursum feruntur: duabus excisis fistulis, una ad fluvium, altera ad cervicem. Amni pons est instratus, unus ab urbe in suburbium, alius à suburbio in exteriorem regionem: nam ad hunc pontem desinit mons, qui saxo supernè imminet. A fluvio convallis porrigitur ab initio non lata, sed deinde in latum deducitur, planiciemque efficit Chiliocomon, *quasi Millepagorum*. Sequitur Diacopena, & Pimolisena, regio planè felix, usque ad Halyn. Hæc sunt septentrionalia Amasenæ regionis, longitudine ad 10 stadia. Quod sequitur, multò est longius, usque ad Babanomum & Ximenam, quæ & ipsa ad Halyn pertingit: hæc est longitudo. Latitudo à septentrione versus Austrum ad Zelitam, & magnam Cappadociam usque ad Trocmos. In Ximena sunt salis fodinæ: unde Halyn fluvium dictum opinantur. Sunt in nostra regione multa castella diruta, multumque soli deserti propter Mithridaticum bellum. Tota est bonis consita

quid infaustum ea sedes jam a Bajazetis temporibus habere visa est, & nunc miserabilis Mustaphæ casus comprobavit. Strabo eam patriam sibi fuisse scribit. Jacet sub adversis collibus ad utramque transfluentis Iridis ripam (nam is urbem mediam secat) sic ut fere tamquam ex theatri gradibus undique ex locis declivibus despectus in flumen, unaque pars alteri tota pateat & conspicua sit. Collibus quidem ita cingitur ut una tantum via curribus aut jumentis aditum & exitum præbeat.

1. Τῇ δ' ἀνατρέχων ἑκατέρωθεν) Lego ἀνατρέχουσα, vel ἀνατρέχον videlicet τὸ ὄρος quod repeti potest loco vocis πέτρα. At ἀνατρέχων quò referes? *Casaub.*

2. Αὐλὼν δ' ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ διήκων) Eandem convallem intelligebat paullò antè in descriptione Phanoreæ: ἔστι δ' αὐλὼν καὶ μῆκος ἔχων ἀξιόλογον καὶ πλάτος. διαρρεῖ δ' αὐτὴν, ἐκ μὲν τῆς Ἀρμενίας ὁ Λύκος, ἐκ δὲ τῶν περὶ Ἀμάσειαν στενῶν ὁ Ἶρις, συμβάλλουσι δ' ἀμφότεροι κατὰ μέσον που τὴν αὐλῶνα. i. e. *Convallis è justæ longitudinis & latitudinis, quam perfluunt ex Armenia Lycus ex angustiis apud Amasiam Iris, & coëunt in media fere convalle.* Idem.

3. Εἰσὶ δ' ἐν τῇ Ξιμηνῇ ἅλες ὀρυκτῶν ἁλῶν) Melius veteres, ἅλες ὀρυκτοί. Salis fossilis passim apud
D Strabonem mentio. *Idem.*

4. Ἀφ' ὧν εἰκάζουσιν εἰρῆσθαι Ἅλυν τὸν ποταμόν) Sic alio loco, ὠνόμασται δ' ἀπὸ τῶν ἁλῶν ἃς παραρρεῖ. Annotant Grammaticorum filii, hunc fluvium cum aspiratione pronuntiari ab iis, qui nomen deducunt ἀπὸ τῶν ὀρυκτῶν ἁλῶν, ut Strabo: sine aspiratione ab iis, qui nomen ἀπὸ τῆς ἅλης factum putant. *Idem.*

5. Διὰ τὸν Μιθριδατικὸν πόλεμον) Eo enim bello restitit aliquandiu Amasia Romanis: postea eis sese dedidit. Memnon, οὕτως μὲν οὖν ἥλω καὶ ἡ Σινώπη, ἔτι δὲ ἡ Ἀμάσεια ἀντεῖχεν· ἀλλὰ μετ' οὐ πολλὺ καὶ αὐτὴ προσεχώρησε Ῥωμαίοις, quo tamen in loco eruditis viris considerandum relinquam num sit scribendum ἡ Ἀμισός. Suadent id mihi quidem, Strabo, Plutarch. Appianus, qui ἅλωσιν harum trium urbium ejus tractus, Heracleæ, Sinopes, & Amisi commemorant, ita ut Memno. *Idem.*

1. *Amnias.*)

arboribus, & equis reliquoque pecori alendo commoda: & habitationibus perapta. Regibus Amaſea quoque data fuit: nunc eſt provincia. Reſtat ea Ponti pars, quæ extra Halyn circa Olgaſſyn contermina eſt Sinopidi regioni. Olgaſſys mons eſt admodum altus & inacceſſus: habentque Paphlagones templa undique in hoc monte extructa. Circumhabitatur autem ſolum ſatis bonum, Blaëna, & Domanitis, quam [1] Amnias flumen perlabitur. Ibi Mithridatis Eupatoris duces (ipſe enim non interfuit.) Nicomedis Bithyni copias deleverunt funditus: iſque cum paucis fuga domum elapſus, inde in Italiam navigavit. Mithridates autem perſequens, cum Bithyniam primo aditu occupavit, tum Aſiam omnem uſque ad Cariam & Lyciam. Ibi quoque urbs eſt condita Pompejopolis, in qua eſt Sandaracurgium (*officinam ſandaracæ intellige*) non procul à Pimoliſis, quod eſt caſtellum regium dirutum: à quo regio utrinque fluvio adjacens dicitur Pimoliſena Sandaracurgion mons eſt cavus, quem magnis foſſis actis operarii ſubiverunt: fiebat autem opus publicè ſemper, adhibebanturque ii, qui ob facinora erant venditi: nam præterquàm quòd laborioſum eſt opus, lethalem etiam atque intolerabilem ferunt eſſe aërem in fodinis illis, ob gravem glebarum odorem: ut corpora morti celeri ſint obnoxia. Itaque ſæpe omiſſum eſt opus, quòd emolumento careret: cùm plures ducentis eſſent operarii: continenter autem morbis & exitiis conſumerentur. Hæc ergo de Ponto ſint dicta.

¶ Poſt Pompejopolin ſequitur Paphlagonia mediterranea uſque ad Bithyniam, itinere verſus occaſum inſtituto. Ejus, quantumvis exiguæ,

A ἄδενδρος, ἡ δ' ἱππόβοτος, καὶ τοῖς ἄλλοις θρέμμασι πρόσφορος· ἅπασα δὲ οἰκήσιμος καλῶς. Ἐδόθη δὲ καὶ ἡ Ἀμάσεια βασιλεῦσι· νυνὶ δ' ἐπαρχία ἐστί· Λοιπὴ δ' ἐστὶν ἡ ἐκτὸς Ἅλυος χώρα τῆς Ποντικῆς ἐπαρχίας, ἡ περὶ τὴν Ὀλγασσυν συναφὴς τῇ Σινωπίδι Ἔστι δ' ὁ Ὄλγασσυς ὄρος p. 562. σφόδρα ὑψηλὸν, καὶ δύσβατον· καὶ ἱερὰ τοῦ ὄρους τούτου πανταχοῦ καθιδρυμένα ἔχουσιν οἱ Παφλαγόνες· περιοικεῖται δὲ ἱκανῶς χώρα ἀγαθὴ, ἥτε Βλαηνὴ, καὶ ἡ Δομανῖτις, δι' ἧς Ἀμνίας ῥεῖ ποταμός. [2] ἐνταῦθα Μιθριδάτης ὁ Εὐπάτωρ τὰς Νικομήδους τοῦ Βιθυνοῦ δυνάμεις ἄρδην ἠφάνισεν, οὐδ' αὐτὸς παρατυχὼν, B ἀλλὰ διὰ τῶν στρατηγῶν· καὶ ὁ μὲν φεύγων μετ' ὀλίγων εἰς τὴν οἰκίαν ἐσώθη, κἀκεῖθεν εἰς Ἰταλίαν ἔπλευσεν· ὁ δ' ἠκολούθησε, [3] καὶ τήν τε Βιθυνίαν εἷλεν ἐξ ἐφόδου, καὶ τὴν Ἀσίαν κατέσχε μέχρι Καρίας, καὶ Λυκίας. [4] Κἀνταῦθα δ' ἀπεδείχθη πόλις ἡ Πομπηϊούπολις· ἐν δὲ τῇ πόλει ταύτῃ τὸ Σανδαρακουργιον οὐ πολὺ ἄπωθεν Πιμωλισῶν· φρουρίου βασιλικοῦ κατεσκαμμένου, [5] ἀφ' οὗ ἡ χώρα ἡ ἑκατέρωθεν τοῦ ποταμοῦ καλεῖται Πιμωλισηνή. Τὸ δὲ Σανδαρακουργιον ὄρος κοῖλόν ἐστιν, ἐκ τῆς μεταλλείας ὑπεληλυθότων αὐτὸ τῶν ἐργαζομένων διώρυξι μεγάλαις· εἰργάζοντο δὲ δημοσίως ἀεὶ, C μεταλλευταῖς χρώμενοι τοῖς ἀπὸ κακουργίας ἀγοραζομένοις ἀνδραπόδοις· πρὸς γὰρ τῷ ἐπιπόνῳ τοῦ ἔργου, καὶ θανάσιμον, καὶ δύσοιστον εἶναι τὸν ἀέρα φασὶ, τὸν ἐν τοῖς μετάλλοις διὰ τὴν βαρύτητα τῆς τῶν βώλων ὀδμῆς, ὥστε ὠκύμορα εἶναι τὰ σώματα. καὶ δὴ καὶ ἐκλιπέσθαι συμβαίνει πολλάκις τὴν μεταλλείαν διὰ τὸ ἀλυσιτελές· πλειόνων μὲν, ἢ διακοσίων ὄντων τῶν ἐργαζομένων, συνεχῶς δὲ νόσοις, καὶ φθοραῖς δαπανωμένων· ταῦτα καὶ περὶ τοῦ Πόντου εἰρήσθω. Μετὰ δὲ τὴν Πομπηϊούπολιν ἡ λοιπὴ τῆς Παφλαγονίας D ἐστὶ τῆς μεσογαίας μέχρι Βιθυνίας ἰοῦσι πρὸς δύσιν. Ταύτης δὲ καίπερ ὀλίγης οὔσης, μικρὸν

1. *Amnias.*) Epitomæ Ἄμνιος. *Xyland.*

2. Ἐνταῦθα Μιθριδάτης Εὐπάτωρ) Vide Appianum initio τοῦ Μιθριδατείου, quo ex loco intelligimus cladem hanc accepiſſe Nicomedem prope montem Scorobam, qui mons fuit terminus inter Bithynos & Ponticam regionem. *Caſaub.*

3. Καὶ τήντε Βιθυνίαν εἷλεν ἐξ ἐφόδου) Appianus de Mithridate, ὁ δὲ ὁρμῇ τῇ δὲ μιᾷ τὴν ἀρχὴν ὅλην τοῦ Νικομήδους ὑπολαβὼν ἐπῄει καὶ καθίστατο τὰς πόλεις. *Idem.*

4. Κἀνταῦθα δ' ἀπεδείχθη πόλις ἡ Πομπηϊούπολις) Ait κἀνταῦθα: quia multis aliis locis fuere conditæ urbes à Pompejo, ſuoque nomine inſignitæ, ut in Cilicia, & quæ hodieque floret Navarreni regni caput Pompelo. Hujus Pompejopolis meminit diligentiſſimus Ptolemæus. *Idem.*

5. Ἀφ' οὗ ἡ χώρα ἡ ἑκατέρωθεν τοῦ ποταμοῦ καλεῖται Πιμωλισηνή.) Quemnam fluvium intelligat obſcurum eſt, præſertim cum Pimoliſenem nemo quod ſciam veterum ita nominet præter Stephanum & Strabonem, qui & Phazemonitidem, & Damanetin, & Ximenen, & Diacopenem, & Calucupenen, itemque Daximonitin, & Gadilonitin aliaque non pauca hoc libro ſolus fortaſſe Geographorum commemorat: nec mirum. Fuit enim harum regionum callentiſſimus, in quibus patriam habuit. Cæterum quod ad Pimoliſenem attinet, notanda ſunt verba quæ paullò p. 561. antè poſuit in deſcriptione ejus convallis ubi eſt Amaſia: εἶθ' ἡ Διακοπηνὴ καὶ ἡ Πιμωλισηνὴ χώρα εὐδαίμων πᾶσα μέχρι τοῦ Ἅλυος? Unde apparet non ſine cauſa dubitare nos, quem fluvium hîc intelligat cum ait ἑκατέρωθεν τοῦ ποταμοῦ. *Idem.*

A μὲν πρὸ ἡμῶν ἦρχον πλείους· νυνὶ δ' ἔχουσι Ῥωμαῖοι, τοῦ γένους τῶν βασιλέων ἐκλιπόντος. Ὀνομάζουσι δ' οὖν τὴν ὅμορον τῇ Βιθυνίᾳ [1] Τιμωνῖτιν, καὶ τὴν Γεζατόριγος, καὶ * Μαρμολίτου τε καὶ Σανισηνήν, καὶ Ποταμίαν· [2] ἦν δέ τις καὶ Κινιστηνή, [3] ἐν ᾗ τὰ Κίνιατα φρούριον ἐρυμνόν, ὑποκείμενον τῆς τοῦ [4] Ὀλγάσσυος ὀρεινῆς, ᾧ χρησάμενος ὁρμητηρίῳ Μιθριδάτης ὁ Κτίστης προσαγορευθεὶς, κατέστη τοῦ Πόντου κύριος· [5] καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ τὴν διαδοχὴν ἐφύλαξαν μέχρι τοῦ Εὐπάτορος. Ὕστατος δὲ τῆς Παφλαγονίας ἦρξε [6] Δηϊόταρος Καστόρους υἱὸς ὁ προσαγορευθεὶς Φιλάδελφος, [7] τὸ Μορζέους βασίλειον ἔχων τὰ Γάγγρα, πολισμάτιον ἅμα καὶ φρούριον. Εὔδοξος δ' ὀρυκτοὺς ἰχθῦς ἐν τῇ Παφλαγονίᾳ λέγων ἐν ξηροῖς τόποις, οὐ διορίζει τὸν τόπον· ἐν ὑγροῖς δὲ [8] περὶ τὴν Ἀσκανίαν λίμνην φησὶ τὴν ὑπὸ * Κίῳ, λέγων οὐδὲν σαφές. Ἐπεὶ δὲ καὶ τὴν ὅμορον τῷ Πόντῳ Παφλαγονίαν ἐκτιθέμεθα. τοῖς δὲ Παφλαγόσιν ὁμοροῦσιν οἱ Βιθυνοὶ πρὸς δύσιν, πειρασόμεθα καὶ τὰ τούτων ἐπελθεῖν· ἔπειτα λαβόντες ἀρχὴν ἄλλην ἔκ τε τούτων, καὶ τῶν Παφλαγόνων, τὰ ἑξῆς τούτων τὰ πρὸς νότον μέχρι τοῦ Ταύρου συνυφανοῦμεν, τὰ παράλληλα τῷ Πόντῳ καὶ τῇ Καππαδοκίᾳ. τοιαύτην γάρ τινα ὑπογράφει τάξιν, καὶ μερισμὸν ἡ τῶν τόπων φύσις.

B

C

[9] Τὴν δὲ Βιθυνίαν ἀπὸ μὲν τῆς ἀνατολῆς ὁρίζουσι Παφλαγόνες τε καὶ Μαριανδυνοί, καὶ τῶν Ἐπικτήτων τινές· ἀπὸ δὲ τῶν ἄρκτων ἡ Ποντικὴ θάλαττα ἡ ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ * Σαγγαρίου, μέχρι τοῦ στόματος τοῦ κατὰ Βυζάντιον καὶ Χαλκηδόνα. ἀπὸ δὲ δύσεως ἡ Προποντίς· πρὸς νότον δ' ἥ τε Μυσία, καὶ Ἐπίκτητος καλουμένη Φρυγία, ἡ δ' αὐτὴ καὶ Ἑλλησποντιακὴ Φρυγία καλουμένη. Ταύτης δ' ἐπὶ μὲν τῷ στόματι τοῦ Πόντου,

* Scripti, lib. Μαρμολίτιν & Μαρμῶσιν.
* Scripti, δέξαντο.
p. 563.
* Lego, Τίω vel Τιείῳ.
* Scripti, Σαγαρίου.

multi fuerunt ante nostram ætatem domini. Nunc Romani tenent, quia stirps regia defecit. Partem, quæ Bithyniæ est contermina, Timonitem vocant Gezatorigis, Marmolitæ, Saniſenam, Potamiam seu fluvialem: fuit & Cinistena, in qua Ciniata castellum munitum, Olgassys montanis subjectum: qua arce belli usus Mithridates, is qui Ctistes, *id est conditor*, usurpatus fuit, Ponti dominus est factus: duravit successio posterorum ejus usque ad Eupatorem. Ultimus Paphlagoniæ rex fuit Dejotarus Castoris filius, cognomento Philadelphus, Morzeos regiam habens, & Gangra oppidulum simul ac castellum. Eudoxus fossiles esse pisces in Paphlagoniæ siccis locis dicens, locum non exprimit: in humidis locis circa Ascanium lacum sub Cio idem fieri dicit, nihil apertè scribens. Quoniam verò confinem Ponto Paphlagoniam expoſuimus, quam versus occasum attingit Bithynia: hanc etiam conabimur describere: novo deinde ab his duabus regionibus sumto initio, attexemus quæ meridiem versus ab his ad Taurum usque sita juxta Pontum & Cappadociam æqualibus intervallis porriguntur: nam hunc ordinem ipsa locorum divisio & natura nobis præscribit.

Bithyniam ab ortu definiunt Paphlagones & Mariandyni, atque Epictetorum quidam: à septentrione Ponticum mare ab ostiis Sangarii usque ad fauces intra Byzantium & Chalcedonem: ab occasu Propontis, à meridie Mysia, & Phrygia, quæ eadem & Epictetus & Hellespontiaca dicitur.

1. Τιμωνίτην) Scribe Τιμωνῖτιν, ut apud Ptol. *Caſ.*

2. Ἦν δέ τις καὶ Κινιστηνή) Malim Κινιατηνὴ cum dicat deduci ἀπὸ τῶν Κινιάτων. *Idem.*

3. Ἐν ᾗ τὰ Κίνιατα φρούριον) Videntur esse Κοίνικα Ptolemæi. *Idem.*

4. Ὀλγάσσυος) pro Ὄλγασσυς habent Ὀάλγασσυς non probo. *Xyland.*

5. Καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ) De Mithridatis prosapia vide Appianum initio τοῦ Μιθριδατείου. De Mithridate Crista lege Luciani Longævos. *Caſaub.*

6. Δηϊόταρος Καστόρους υἱὸς ὁ προσαγορευθεὶς Φιλάδελφος) An hic est Dejotarus tetrarcha Galatiæ, de quo infra & apud Ciceronem? Κάστορος autem lego non Καστόρους. *Idem.*

7. Τὸ Μορζέους βασίλειον ἔχων τὰ Γάγγρα) Xylander vocem Μορζέους putat esse loci nomen, & legit καὶ τὰ Γάγγρα: contra prior interpres, quem potius sequendum existimo, præsertim assentientibus veteribus libris. Vertit vetus, *& Gangra Merzei regiam habuit.* Dicunt autem veteres, τὰ Γάγγρα, & ἡ Γάγγρα, ut Stephanus annotat. Volunt quidam dictam sic fuisse illam urbem à capra quadam, quæ Gangra vocaretur, alii lingua Henetorum & Paphlagonum γάγγραν tradunt quamvis capram appellari: unde puto γάγγραιναν morbum proxima quæque subito depascentem esse dictum: & D. Paulus videtur allusisse ad vocis ἐτυμότητα II. ad Timoth. cap. II. commate 17. Καὶ ὁ λόγος αὐτῶν ὡς γάγγραινα νομὴν ἕξει. Gangram si nihil aliud synodus Gangrensis hodieque nobilitat. *Id.*

D

8. Περὶ τὴν Ἀσκανίαν λίμνην φησὶ τὴν ὑπὸ Κίῳ) Postrema vox corrupta mihi est aliquando visa. Athenæus deipn. enim initio libri octavi cap. I. p. 331. docet ex Theop. pisces fossiles reperiri olim solitos, in Tio: quare legendum hîc videbatur Τίῳ, vel Τιείῳ: sed nihil omnino mutandum. Nam adjecta Ascanii lacus mentio, vulgatam lectionem confirmat. Cio enim fuit vicinus non Tio. Vide Plin. lib. v. cap. 32. *Idem.* De piscibus fossilibus vide eruditiss. L. Nonnium de Re Cibaria Lib. III. c. 40.

9. Τὴν δὲ Βιθυνίαν ἀπὸ μὲν ἀνατολῆς ὁρίζουσι Παφλαγόνες) Aliter paullò hæc explicat Ptolemæus, quem vide initio lib. quinti. *Idem.*

1. Χαλ-

In ore Ponti Chalcedon ſita eſt Bithyniæ urbs, condita à Megarenſibus, & pagus Chryſopolis, ac fanum Chalcedonenſium. Habet ea regio paulo ſupra mare fontem Azaritiam, qui Crocodilos parvos alit. Chalcedonicum litus ſubſequitur ſinus Aſtacenus, pars Propontidis,

A [1] Χαλκηδὼν ἵδρυται Μεγαρέων κτίσμα, [2] καὶ κώμη Χρυσόπολις, [3] καὶ τὸ ἱερὸν τὸ Χαλκηδόνιον· ἔχει δ' ἡ χώρα μὲν * μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάττης κρήνην Ἀζαριτίαν, τρέφουσαν κροκοδείλους μικρούς· ἔπειτ' ἐκδέχεται τῆς Χαλκηδόνων ἠιὼν, [4] ὁ Ἀστακηνὸς καλούμενος κόλπος, μέρος ὢν τῆς Προποντίδος,

* Scripti; μικράν.

1. Χαλκηδὼν ἵδρυται) De Chalcedone vide ſupra libro VII. p. 220. ubi de Byzantio. *Caſaub.*

2. Καὶ κώμη Χρυσόπολεις) Plinius H. N. Lib. V. c. ultimo. *Ultra Chalcedona Chryſopolis fuit.* Idem.

3. Καὶ τὸ Ἱερὸν τὸ Χαλκηδόνιον) Fuit id fanum Dianæ. Ptolemæus, Βιθυνία τὸ πρὸς τῷ στόματι τοῦ Πόντου ἄκρον ἐφ' ᾧ Ἱερὸν Ἀρτέμιδος, Χαλκηδών. ubi vides non interponi Chryſopolin ut ſit à Strabone. *Idem.*

B

3. Καὶ τὸ ἱερὸν τὸ Χαλκηδόνιον. *Ac fanum Chalcedonenſium.*) Mallem τὸ Χαλκηδονίων. Sic enim ſemper ab auctoribus vocatur. Id videtur Ptolemæus dixiſſe fuiſſe Ἀρτεμίδος, ut notavit Caſaubonus. Verum cum is ſit unicus, qui id dixerit, forte non male putavit Pintianus in retractationibus ad Melam, eam vocem in Ptolemæi codice à quodam correctore ignaro corruptam & debere legi pro Ἀρτεμίδος Οὐρίου Διός. *Dianæ, Jovis faventis.* Sed hanc quæſtionem tractamus in noſtra Græcia antiqua, ſi Deus dederit noſtrum ſuper ea laborem in lucem proferre, quod vix ſperare licet ob ingruentem ſenectutem & morbos. *Palmer.*

4. Ὁ Ἀστακὴν καλούμενος κόλπος μέρος ὢν τῆς Προποντίδος ἐν ᾧ ἡ Νικομήδεια ἔκτισται) Libanii Rhetoris Μονῳδίαν ἐπὶ Νικομηδείᾳ, Lamentationem ſuper Nicomedia terræ motu ſubmerſa, non ita pridem Græce & Latinè edidimus; eamque editionem & verſionem noſtram Rom. ampliſſimus vir GULIELMUS DU VAIR Galliæ Procancellarius, cui illam conſecravimus, acceptiſſimam habuit. Ex ea quæ ad hanc Strabonis periocham firmandam & illuſtrandam conferunt, huc transferre non cunctabimur; quæ ſunt ejuſmodi in quiritatione ad Neptunum, τί δὴ τῷ ταύτης οἰκισμῷ μεμφόμενος, παραπλήσιον βουλὴν ἐβούλευσας. οὐχ ὁ μὲν πρῶτος οἰκιστὴς, ἑτέρωθι πολίζειν ἐπιχειρῶν, ἀπαντικρὺ τῆς νῦν οὔσης· μᾶλλον δὲ τῆς οὐκέτ' οὔσης, ἀφ' ὑμῶν ἤρχετο τοῦ ἔργου· καὶ ἦν ἱερεῖά τε ἐπὶ βωμοῖς, καὶ περὶ τοὺς βωμοὺς ὅμιλος. ὑμεῖς δὲ μετεστήσατε τὴν σπουδὴν ἐπὶ τὸν ὄχθον αἰετῷ τε καὶ δράκοντι. ὧν ὁ μὲν, ἱερείου κεφαλὴν ἐκ τοῦ πυρὸς τοῖς ποσὶν ἁρπάσας· ὁ δὲ ἐκ γῆς ἀναδὺς μέγας τε καὶ ὁπόσον ἡ Ἰνδῶν λέγεται βόσκειν, ὁ μὲν τὸν ἀέρα τεμὼν, ὁ δὲ τὴν θάλατταν, συγκαταίρουσιν εἰς τὸν λόφον· οἱ δὲ εἵποντο, θεοῖς ἕπεσθαι χειραγωγοῖς ἡγούμενοι. τὰ δὲ ἦν ἄρα πάντα ἀπάτη. κατακλύζεται δὴ τὸ πρῶτον πολέμου κύματι· ἔστω τοῦτο, καὶ γὰρ Κόρινθος ἣν ἔσχες, καὶ γῆ Κέκροπος ἧς ἠράσθης· ἀφικνεῖται δ' ἕτερος οἰκιστὴς, μάλιστα δὴ βασιλέων θεοὺς ἡγεμόνας ποιούμενος, μεγέθει θυσίας ὑπερβαλλόμενος, κρεῖττον ὑμῶν νευσάντων, ἐπηνώρθου τὸ ἄστυ. τῆς ποίας δὴ δίκην ὀλιγωρίας ὤφειλεν, ὥσπερ ἡ Αἰτωλῶν γῆ τῆς Οἰνέως. καλὸν οὖν ἢ κατὰ θεῶν τρόπον, ὧν συνεφάπτεσθε ποιημάτων ἀνθρώποις; ταῦτα ταῖς ὑμετέραις χερσὶ διαχεῖν, καὶ μιμεῖσθαι. τὰ παίδων ἀθύρματα, οἷς τοῦτο ἔυρηται, τὸ διαφθείρειν ἃ πεποιήκασιν. Et paulò poſt; τίς γὰρ ἐκείνης μείζων μὲν οὐκ ἂν εἴποιμι. καλλίων δὲ, μέτρῳ μὲν γὰρ τεττάρων ἐλείπετο· τοσοῦτον ἀτιμάσασα τοῦ μεγέθους, ὅσον ἔμελλε λυπήσειν τῶν οἰκητόρων τοὺς πόδας. εἰς δὲ κάλλους λόγον, τὰς μὲν ἀπέλειπε· ταῖς δὲ ἐξισοῦτο. πάντως δὲ οὐκ ἐκρατεῖτο· δεχομένη μὲν ταῖς ἀγκάλαις τὴν θάλατταν· εἰσιοῦσα δὲ εἰς τὴν θάλατταν ταῖς ἄκραις· ἐπιβαίνουσα μὲν τῆς χηλῆς, ἀναβαίνουσα δὲ ἐπὶ τὸν λόφον, στοῶν δύο δυάσι διειλημμένη, διηκούσαις τοῦ παντός· λάμπουσα μὲν δημοσίοις κατασκευάσμασι, τοῖς δὲ ἰδίοις συνεχής· ἐκ τῶν ὑπτίων ἐπὶ τὴν ἄκραν, οἷον κυπαρίττου κλάδοι, ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ, νάμασι διαρρεομένη, κήποις δορυφορουμένη· βουλευτήριά δὲ καὶ χωρία λόγων, καὶ ἱερῶν πλῆθος, καὶ λουτρῶν μεγέθη· καὶ λιμένος καιρὸν, εἶδον μὲν, δηλῶσαι δὲ οὐκ ἂν δυναίμην· πλὴν τοσοῦτόν γε ἐρῶ, ὅτι φοιτῶντες ἐκ Νικαίας ἐκεῖσε διὰ μὲν τῆς ἄλλης ἰόντες, ὑπέρ τε τῶν δένδρων ἐποιούμεθα λόγους καὶ τῆς γῆς, πρὸς ὅτου φορὰν ἀγαθῆς· οἰκείων τε πέρι καὶ φίλων καὶ παλαιᾶς σοφίας· παραμείψαντες δὲ τῶν ὀρῶν τοὺς ἑλιγμοὺς, ἐπεὶ φανείη τὸ ἄστυ· τοῦτο δὲ ἐγίγνετο τῆς ἀποστάσεως ἐν πεντήκοντα σταδίοις οὔσης καὶ ἑκατόν. ὁπότ' οὖν ἐκλάμψειε, περὶ μὲν τῶν ἄλλων σιγὴ ἦν· ὁ λόγος δὲ ἅπας ἡ πόλις. καὶ οὔτε κῆποι περὶ αὐτοὺς εἷλκον, αἰωρούμενοι τοῖς κλάδοις, οὐ νῶτα λῃίων, οὐ θαλάττης ἐργάται, καίτοι πέφυκέ πως ὁδοιπόρων ὀφθαλμὸν ἐπισπᾶσθαι θαλαττουργὸς, καὶ κώπην ἀναφέρων, καὶ δίκτυον ἀφιεὶς, καὶ δι' ἀγκίστρων ἐπιβουλεύων ἰχθύσιν, ἦν δὲ δεινοτέρα γοητεῦσαι τῆς πόλεως ἡ μορφή· καὶ τυραννεύουσα, τῷ κάλλει, τῶν ὀμμάτων, μίαν αὐτοῖς εἰργάζετο στάσιν, τὴν πρὸς αὐτήν· ἴσον δὲ τὸ πάθος τῷ τε πρῶτον ὁρῶντι, καὶ ὅστις ἐγγηρᾷ τῇ πόλει. ἐδείκνυ δ' ἂν οὑτοσὶ τῷ πέλας, ὁ μὲν, βασίλειον ἐπαστράπτον τῷ κόλπῳ, ὁ δὲ θέατρον ὑπερλάμπον τῆς ὅλης· ἄλλος δὲ ἄλλας ἀλλαχόθεν ἐκπεμπομένας αὐγάς· ὃ δὲ ἐνίκα, χαλεπὸν ἦν εὑρεῖν. ὥστε ὥσπερ ἄγαλμα σεβόμενοι προσηλαύνομεν· χοροῦντι δὲ ἐπὶ χαλκηδόνος, μεταστρέφεσθαί

C

τε ἦν ἀνάγκη, μέχρι τὴν θέαν ἡ φύσις ἀφῃρεῖτο τῆς ὁδοῦ, καὶ ἐοικέναι τοῖς ἑορτῆς πεπαυμένοις. [καὶ τ' ἄλλα. hoc eſt, ut interpretati ſumus: *Et quid tandem de hac Nicomediæ urbe condita conquerens; ſimile conſilium ac de Ilio inſtituiſti? nonne primus conditor aliorſum civitatem civibus inſtruere enitens, è regione ejus, quæ nunc eſt, imo potius, quæ non amplius eſt, à vobis operis initium duxit; ac victimæ in aris fuere; & cœtus circa aras: vos autem ſtudium veſtrum ad collem tranſtuliſtis, cum aquila & dracone; quorum illa caput victimæ ex igne pedibus eripuit: hic vero è terra emerſit ingens, & quantos qualeſque Indorum regio nutrire ſolet. Illa quidem aëre ſecto; hic mari trajecto, contulerunt ſe ad cacumen. Conditores vero ſecuti ſunt, ſe Deos ſequi ductores opinati. Hæc igitur omnia fraudi erant? obruitur utique primum fluctu belli, eſto. Corintho quoque quam tenes, & Cecropis terræ quam amaſti, id accidit. venit alter conditor, qui maximè è*

D

regibus Deos duces conſtituens, victimæ magnitudine exuperans, cùm vos ad melius propenſi eſſetis, oppidum in integrum reſtituit. Qualis ergo deſpicientiæ & contemptus pœnas urbs merebatur, ut Ætolorum terra ob Onei noxam? an præclarum igitur, aut pro more deorum eſt, opera quibus conjuncti eſtis cum hominibus, hæc manibus veſtris deſtruere, ac puerorum ludicra imitari, quibus hoc conſuetum eſt, ut diruant quæ fecerant? an egregium iſtud tibi eſt, Neptune; pro Attica quidem civitate, quæ nondum eo loci pollebat, per diſſidium acceſſiſſe ad certandum cum nepte, & in arce quæ tantum diſtat à mari, procellam oſtendiſſe: & non tantæ civitatis amore eſſe correptum, quin etiam fundamentum ſubtraxiſſe? Nam quænam illa major, haud quaquam dixerim; ſed pulchrior: quatuor enim aliis cedebat menſura; tanto inferior magnitudine, quanto futurum erat ut civium pedes dolore afficeret. ſed pulchritudinis ratione his quidem cedebat, aliis autem exæquabatur: prorſus verò non ſuperabatur, cum ulnis mare exciperet, ingreſſa in mare promontoriis, & crepi-

[1] ἐν ᾧ ἡ Νικομήδεια ἔκτισται, ἐπώνυμος ἑνὸς A * τῶν Βιθυνῶν βασιλέων τοῦ κτίσαντος αὐτήν. [2] πολλοὶ δ' ὁμωνύμως ὠνομάσθησαν, καθάπερ Πτολεμαῖοι διὰ τὴν τοῦ πρώτου δόξαν· ἦν δ' ἐν αὐτῷ τῷ κόλπῳ, [3] καὶ * Ἀστακὸς Μεγαρέων κτίσμα, καὶ Ἀθηναίων, [4] καὶ μετὰ ταῦτα Δοιδαλσοῦ, ἀφ' * ἧς καὶ ὁ κόλπος ὠνομάσθη· [5] κατεσκάφη δ' ὑπὸ Λυσιμάχου· τοὺς δ' οἰκήτορας μετήγαγεν εἰς Νικομήδειαν ὁ κτίσας αὐτήν. Τῷ δ' Ἀστακηνῷ * κόλπος ἄλλος συνεχής ἐστιν, εἰσέχων μάλιστα πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον, [6] ἐν ᾧ * Προῦσά ἐστιν ἡ Κῖος

* Scripti, τῶν Βιθυνικῶν.
* Scripti, Ἀστακὸς πόλις M.
* Scripti, ἀφ' οὗ.
* Scripti, κόλπῳ.
* Manuſſ. Προυσία & Προυσιάς.

in quo Nicomedea ſita eſt, nomen habens à conditore ſuo, aliquo Bithyniæ rege: multi autem eodem ſunt uſi nomine, ut & Ptolemæi, ob gloriam principis. Fuit in eo ſinu etiam Aſtacus, à Megarenſibus, & Athenienſibus condita, & à Dœdalſo inſtaurata, unde ſinui nomen: eam Lyſimachus delevit: cives Nicomediam traduxit urbis ejus auctor. Aſtaceno ſinui alius eſt contiguus, maximè verſus ortum ſolis penetrans: in eo Pruſa eſt, quæ olim Cius

dine ſaxorum muri littorei progrediens: deinde ad collem porticibus quater-geminis, quæ totam regionem pertingunt, publicis item ſtructuris ſplendens, privatis etiam continuata è ſupinis locis ad arcem uſque tanquam cupreſſi rami, alia domus ſuper alia, fluentis irrigata, hortis ſtipata. Cæterum prætoria & auditoria & Templorum multitudinem & lavacrorum moles & portus opportunitatem conſpexi quidem, ſed vix declarare poſſum, niſi dumtaxat dixero, quod Nicæa Nicomediam frequentantes, per aliam viam eundo, de arboribus verba faciebamus, & de ſolo quod ad omnem fœtum ferax eſſet: ac de domeſticis & amicis & antiqua ſapientia. cum vero montes tranſiſſemus eorumque involucra, unde oppidum apparet (hoc autem diſtantia quinquaginta & centum ſtadiorum fiebat) quando inquam urbs emicaret, de aliis jam ſilentium erat, & omnis de civitate ſermo inſtituebatur: Neque horti ramis excelſi ad ſe trahebant, neque frugiferi ſoli dorſa, neque maris operarii: & tamen viatorum oculos ad ſe utique allicere ſolet is, qui in Maritimo opere occupatur, & remum attollit, & rete demittit, ac piſcibus per hamos ſtruit inſidias: verùm civitatis forma erat magis illecebroſa, & pulchritudine dominans oculis, unam ipſis ſtationem in ſe præſtabat. par autem affectus, ei qui primum eam intuebatur & qui in urbe conſenuerat. atque hic quidem vicino oſtendebat Regiam profulgentem ſinui: alius vero Theatrum totam illuſtrans Civitatem: alius item alios aliunde emiſſos radios: quod autem vinceret inventu difficile erat; ut quaſi quoddam ſacrum ſignum pie venerantes progrederemur. procedenti vero ad Chalcedonem, converti neceſſe erat, donec ſpectaculum viæ natura adimeret: ut feſto ceſſanti iter ſimile eſſet, &c. p. 5.6. & deinceps edit. noſtræ Lat. v. 6. 7. & ſeq. Gr. *Morell.*

1. Ἐν ᾧ ἡ Νικομήδεια ἔκτισται ἐπώνυμος Νικομ.) Nicomediam condidit Nicomedes primus ejus nominis auctor: de eo Memnon p. 89. ed. H. Steph. 1557. ὁ δὲ Νικομήδης εἰς λαμπρὰν εὐδαιμονίαν ἀρθεὶς πόλιν ἑαυτῷ ὁμώνυμον ἀνεγείρει ἀπαντικρὺ Ἀστακοῦ. i.e. *Nicomedes autem, in conſpicuo felicitatis gradu poſitus, de nomine ſuo exſtruxit urbem è regione Aſtaci.* Ante hunc Nicomedem, reperio hæc Bithyniæ regum nomina, Dœdalſes cujus mox meminit, cui filius fuit Botiras. Botiræ Bias. huic Zipoëtes, pater Nicomedis, de quo diximus. *Caſaub.*

2. Πολλοὶ δ' ὁμωνύμως ὠνομάσθησαν καθάπερ Πτολεμαῖοι) non tantum in Bithyniæ & Ægypti regibus id obſervabis, ſed in aliis multis. Sic enim vicinæ Paphlagoniæ reges Pylæmenes vocabantur ab antiquo illo Pylæmene, cujus Homerus in Bœotia meminit. Cappadociæ plerique vocati ſunt Ariarathes. Thraciæ plurimis Cotys nomen fuit. Parthorum Arſacæ. Perſarum, inquit Diodorus, omnes poſt Artaxerxem Artaxerxes, & apud Indos, reges Palimbothrorum, omnes Palimbothri dicti ſunt. *Idem.*

3. Καὶ Ἀστακὸς Μεγαρέων κτίσμα καὶ Ἀθηναίων) Aſtacus condita fuit initio Olympiadis XVII. Memnon. p. 89. Τὴν Ἀστακὸν δὲ Μεγαρέων ᾤκησαν ἄποικοι Ὀλυμπιάδος ἱσταμένης ιζ', Ἀστακὸν ἐπίκλην κατὰ

B χρησμὸν θέμενοι, ἀπό τινος τῶν λεγομένων Σπαρτῶν καὶ γηγενῶν τῶν ἀπογόνων τῶν ἐν Θήβαις, Ἀστακοῦ τὴν κλῆσιν, ἀνδρὲς γενναίου καὶ μεγαλόφρονος. i.e. Interprete Laurentio & Rhodomanno. *Quam Megarenſium colonia, ſub initium Olympiadis* XVII, *frequentarat, Aſtacum oraculi juſſu denominatam, ab Aſtaco, quodam generoſo & cordato viro, ex eorum proſapia, qui Sparti & terrigenæ olim Thebis vocabantur.* Idem.

3. Καὶ Ἀστακὸς Μεγαρέων κτίσμα, & paulò poſt: κατεσκάφη δ' ὑπὸ Λυσιμάχου) quo tempore deſiit eſſe Aſtacus, Nicomedia incepit eſſe. Scribit enim Strabo incolas Aſtaci, quam delevit Lyſimachus, Nicomediam traductas eſſe, ab ejus conditore Nicomede, atque hinc factum arbitror, ut quidam auctores ſcripſerint Nicomediam, prius dictam fuiſſe Aſtacum: quorum opinionem illud videtur etiam adjuviſſe, quod non longe ab eo loco ubi erat Aſtacus ſita, condendam curavit Nicomediam Nicomedes. &c. *Salmaſ. in notis ad Trebell. Pollion. Gallien. II. cap* 4.

C 4. Καὶ μετὰ ταῦτα Δοιδαλσοῦ) Narrat Memnon, Aſtacum, dum eam tenerent Athenienſes ac Megarenſes, multis calamitatibus fuiſſe obnoxiam, multis bellis afflictam & ἐκτετρυχωθεῖσαν, tandem regnante Dydalſo liberatam ab omnibus iſtis periculis & calamitatibus fuiſſe. *Caſaub.*

5. Κατεσκάφη δ' ὑπὸ Λυσιμάχου) qui fuit unus ſucceſſor Alexandri. *Idem.*

6. Ἐν ᾧ Προῦσά ἐστιν ἡ Κῖος πρότερον ὀνομασθεῖσα) Memnonis Excerpta pag. 94. ed. H. Steph. ed. 1557. Προυσίας ὁ Βιθυνῶν βασιλεὺς, δραστήριος ὢν καὶ πολλὰ πράξας, μετὰ τῶν ἄλλων καὶ Κίερον πόλιν Ἡρακλεωτῶν οὖσαν, ὑφ' ἑαυτὸν ἔθετο τῷ πολέμῳ, ἀντὶ Κιέρου Προυσιάδα καλέσας. i. e. Interprete L. Rhodomanno. *Pruſias Bithynorum rex, mirifice induſtrius & gnarus, multis rebus geſtis clarus, inter alia etiam Cierum, Heraclienſis ditionis urbem, bello ſubjecit, pro Ciero Pruſiadem nuncupans.* Quam Cium vocant reliqui credo omnes, Memnon Κίερον ſem-

D per vocat. Plinius duas urbes Pruſas refert, alteram prope Cium ab Olympo monte, alteram ſub Hippio monte. Facit & Ptolemæus duas: quem vide. *Idem.*

6. Προῦσά ἐστιν ἡ Κίος πρότερον ὠνομασθεῖσα. *Pruſa eſt, quæ olim Cius dicebatur.*) Sic ad hunc locum ſummus vir commentatur: *quam Cium vocant reliqui fere omnes, Memnon Cierum ſemper vocat, Plinius duas urbes Pruſas refert,* &c. Cum tua pace liceat mihi à te diſcedere hoc loco, vir ſumme, cujus manes & memoria mihi multum veneranda: non enim duo illa nomina aut duas urbes confundit Memnon, imo nos docet aliam fuiſſe Κίερον Heracleotarum ditionis, aliam Κῖον dictam non longe à Daſcylio à Propontide. Sed & non fuerunt tantum duæ Pruſæ, imo tres fuerunt numero, una Heracleotarum ditionis olim Κίερος dicta, altera ad Olympum Myſiæ montem, tertia olim Κίος dicta prope Daſcylum non longe ab Helleſpontico mari & Propontide. In

eodem

dicebatur. Cium evertit Philippus Demetrii filius, Persei pater: deditque aream Prusiæ Zelæ F. qui in ea evertenda ipsum juverat, & Myrleam vicinam urbem Prusæ. In Prusias has urbes è ruderibus excitatas, Cium Prusiadem à se, Myrleam ab uxore Apameam denominavit. Hic est qui Annibalem recepit: cùm is ad ipsum post Antiochi cladem veniret, & ex pacto Attalicis Phrygia ad Hellespontum sita decessit: quam priores parvam, hi Epictetum, quasi adquisitam dixerunt. Supra Prusiadem mons est, Arganthonius nomine. Ibi fabulæ tradunt Hylam Herculis socium, qui Argo navi cum eo vectus fuit, dum aquatum exit, raptum fuisse à nymphis. Cium verò, ipsum quoque de sociis Herculis unum, revertentem à Colchis, urbem sibi cognominem isthic condidisse. Et nunc quoque apud Prusienses festivitas quædam celebratur, & montes cum thiasorum choro conscenduntur, Hylasque vocatur; quasi si ad eum requirendum

A πρότερον ὀνομασθεῖσα· [1] κατέσκαψε δὲ τὴν Κίον ὁ Φίλιππος ὁ Δημητρίου μὲν υἱὸς, Περσέως δὲ πατὴρ, [2] ἔδωκε δὲ Προυσίᾳ τῷ Ζήλα, συγκατασκάψαντι καὶ ταύτην, καὶ Μυρλείαν ἀστυγείτονα πόλιν, πλησίον δὲ καὶ Προύσης οὖσαν· ἀναλαβὼν δ' ἐκεῖνος ἐκ τῶν ἐρειπίων αὐτὰς, ἐπωνόμασεν ἀφ' ἑαυτοῦ μὲν Προυσιάδα πόλιν τὴν Κίον, τὴν δὲ Μυρλείαν Ἀπάμειαν ἀπὸ τῆς γυναικός· οὗτος δ' ἐστὶν ὁ Προυσίας ὁ καὶ Ἀννίβαν δεξάμενος, ἀναχωρήσαντα δεῦρο μετὰ τὴν Ἀντιόχου ἧτταν, [3] καὶ τῆς ἐφ' Ἑλλησπόντῳ Φρυγίας * ἀναστὰς κατὰ συμβάσεις τοῖς Ἀτταλικοῖς· ἣν οἱ μὲν πρότερον ἐκάλουν μικρὰν Φρυγίαν, ἐκεῖνοι δ' Ἐπίκτητον ὠνόμασαν. [4] ὑπέρκειται δὲ τῆς * Manuss. ἀνάστασιν.

B Προυσιάδος ὄρος [5] ὃ καλοῦσιν Ἀργανθώνιον· ἐνταῦθα δὲ μυθεύουσι τὸν Ὕλαν ἕνα τῶν [6] Ἡρακλέους ἑταίρων συμπλεύσαντα ἐπὶ τῆς Ἀργοῦς αὐτῷ, ἐξιόντα δὲ ἐπὶ ὑδρείαν ὑπὸ νυμφῶν ἁρπαγῆναι. Κίον δὲ, καὶ τοῦτον Ἡρακλέους * ἑταῖρον ἐπανελθόντα ἐκ Κόλχων, αὐτόθι καταμεῖναι, [7] καὶ κτίσαι τὴν πόλιν ἐπώνυμον αὐτοῦ· [8] καὶ νῦν δ' ἔτι καὶ ἑορτή τις ἄγεται παρὰ τοῖς Προυσιεῦσιν καὶ ὀρειβάσια θιασευόντων, καὶ καλούντων, Ὕλαν, ὡς ἂν κατὰ ζήτησιν τὴν ἐκείνου P. 564.

* Manuss. ἑτ. συμπλεύσαντα ἐπὶ τῆς Ἀργοῦς αὐτῶν καὶ σύμπλουν ἐπαν. in aliis ἑταῖρον καὶ σύμπλουν ἐπαν.

eodem errore fuit etiam Josephus Scaliger in notis ad Eusebium pag. 84. Sed de his fusius in nostra Græcia. *Palmer.*

C 6. Ἐν ᾧ Προῦσά ἐστιν ἡ Κίος πρότερον ὀνομασθεῖσα) Prusias, inquit Stephanus, à Prusa differt. Prusias enim est urbs Bithyniæ, dicta à conditore Prusia Zeliæ filio, quum antea Κίος vocaretur. Lege Κίερος. Memnon de Prusia Rege, *μετὰ τῶν ἄλλων καὶ Κίερον πόλιν Ἡρακλεωτῶν οὖσαν ὑφ' ἑαυτὸν ἔθετο τῷ πολέμῳ ἀντὶ Κιέρου Προυσιάδα καλέσας.* Itaque Prusias non condidit, sed nomen mutavit, pro Kiero Prusiada appellans. Prusa verò est & ipsum quoque Bithyniæ oppidum exiguum ab eodem Prusia conditum, qui bellum cum Cyro gessit. Strabo nullam Prusiadem agnoscit, sed duplicem Prusam, alteram conditam, à Prusia Zelæ filio prius Κίον vocatam (Κίερον Memnoni) alteram ab eo Prusia, qui bellum gessit cum Crœsò, ut in alterutro Scriptore mendum commissum sit commutatione nominis Crœsi in Cyrum, vid. animadvers. *Josephi Scaliger. in Chron. Euseb. p. 84: a.*

D 1. Κατέσκαψε δὲ τὴν Κίον ὁ Φίλιππος) Vide lacera Polybii fragmenta libri xv. *Casaub.*

2. Ἔδωκε δὲ Προυσίᾳ τῷ Ζήλα) Male apud Strabonem legitur Ζήλα, scribendum enim Ζιήλα, ex Arriano in Bithynicis apud Eustathium in lib. 3. Iliad. & Tzetzem Chil. 3. hist. 115. & ex Stephano in Ζῆλα & πρoῦσα, ac Suida. Hic Zielas à Gallis in convivio interfectus est, quos ad convivium invitarat, cum iis insidiaretur, ut scribit Phylarchus apud Athenæum lib. 2. ubi malè Ζηλᾶ scribitur. Vid. *Henrici Valesii adnotationes in Collectanea Constantini Porphyrogenetæ. pag. 30.*

3. Καὶ τῆς ἐφ' Ἑλλησπόντῳ) Hic locus diutius mihi est considerandus, ut eum intelligam. Libri veteres pro ἀναστὰς habent ἀνάστασιν. *Casaub.*

4. Ὑπέρκειται δὲ τῆς Προυσιάδος ὄρος, ὃ καλοῦσιν Ἀργανθώνιον) Meminit Apollonius lib. 1. vs. 1177.

Τῆμος ἄρ' οἵγ' ἀφίκοντο Κιανίδος ἤθεα γαίης
Ἀμφ' Ἀργανθώνειον ὄρος προχοάς τε Κίοιο. i. e.

Id horæ adnabant illi ad telluris Cianæ solum
Circiter montem Arganthonium & Cii effluentiam.

vide ibidem de Hyla, & apud Theocritum, reliquosque Argonauticorum scriptores. *Idem.*

5. Ὃ καλοῦσιν Ἀργανθώνιον) Ad Prusam mons erat Arganthonius, ut non tantum Strabo, sed & Apollonius inquit: eum Orpheus Arganthum nominat, ut & Propertius. *Turneb. Adversar. lib. XI. cap. 15. p. 355.*

6. Ἡρακλέους ἑταῖρον) Manuss. Ἡρακλέους ἑταῖρον συμπλεύσαντα ἐπὶ τῆς Ἀργοῦς αὐτῶν καὶ σύμπλουν ἐπανελθόντα, in aliis sic, ἑταῖρον καὶ σύμπλουν ἀνελθόντα. *Casaub.*

6. Ἡρακλέους ἑταῖρον ἐπανελθόντα &c.) Immortale illud Græcarum literarum decus Is. Casaubonus in margine notavit nonnullos libros habere ἑταῖρον καὶ σύμπλουν ἐπανελθόντα. Et ita legit Eustathius hunc locum ad Dionys. vs. 805. Ὁ δὲ γεωγράφος λέγει ὅτι ὑπὲρ τὴν Προυσιάδα Κίος πόλις, ἣν ἔκτισε Κίος Ἡρακλέους ἑταῖρος καὶ σύμπλους ἐπανελθὼν ἐκ Κολχίδος. *Scherpezeel.*

7. Καὶ κτίσαι τὴν πόλιν ἐπώνυμον αὐτοῦ) Apollonius Cium appellatam canit à Cio flumine: conditam autem à Polyphemo idem poëta & libr. 1. & libr. IV. itemque ejus scholiastes ex veteribus scriptoribus docent. Libr. autem primo sic scribit ex Aristotelis Republica Cianorum. *Cius urbs est Mysiæ, sic dicta à Cio duce τῆς Μιλησίων ἀποικίας.* *Casaub.*

8. Καὶ νῦν δ' ἔτι καὶ ἑορτή τις ἄγεται) Apollonius idem notat lib. 1. vs. 1351.

—— Καὶ ὅρκια ποιήσαντο,
Μήποτε μαστεύοντες ἀπολλήξειν καμάτοιο.
Τοὔνεκεν εἰσέτι νῦν περ Ὕλαν ἐρέουσι Κιανοὶ
Κοῦρον Θειοδάμαντος ἐϋκτιμένης τε μέλονται
Τρηχῖνος. i. e.

—— *& Sacramento se obligarunt*
Nunquam ejus indagandi defugituros laborem.
Ea re Ciani usque hodie quæritant Hylam
Theodamante gnatum, nec incommode sitam fovent
Trachinem. Idem.

πεποιημένων τὴν ἐπὶ τὰς ὕλας ἔξοδον· πολιτευσάμενοι δὲ πρὸς Ῥωμαίους οἱ Πρυσιεῖς εὐνοϊκῶς, ἐλευθερίας ἔτυχον. Οἱ δ' Ἀπαμιεῖς ἀποικίαν ἐδέξαντο Ῥωμαίων. [1] Προῦσα δὲ ἐπὶ τῷ Ὀλύμπῳ ἵδρυται τῷ Μυσίῳ πόλις εὐνομουμένη, τοῖς τε Φρυξὶν ὅμορος, καὶ τοῖς Μυσοῖς, κτίσμα Προυσίου τοῦ πρὸς Κροῖσον πολεμήσαντος· διορίσαι δὲ τοὺς ὅρους χαλεπὸν τούς τε Βιθυνῶν, καὶ Μυσῶν, καὶ Φρυγῶν, καὶ ἔτι Δολιόνων τῶν περὶ Κύζικον, καὶ Μυγδόνων, καὶ Τρώων· καὶ διότι μὲν δεῖ εἶναι

A in sylvas ivissent. Prusienses, quod remp. suam amicè Romanis gessissent, libertatem sunt consecuti. Apameam colonia deducta est. Prusa alia ad Olympum Mysiæ posita est urbs, quæ legibus bonis gubernatur, Phrygibus Mysisque finitima, condita, à Prusia qui bellum contra Crœsum gessit. Difficile est distinguere fines Bithynorum, Mysorum, Phrygum, Dolionum circa Cyzicum, Mygdonum, & Troum. quamvis in confesso est

1. Προῦσα δ' ἐπὶ τῷ Ὀλύμπῳ) Jam diximus duas fuisse Prusas, easque admodum vicinas. *Casaub.*

Προῦσα δὲ ἐπὶ τῷ Ὀλύμπῳ ἵδρυται τῷ Μυσίῳ πόλις εὐνομουμένη τοῖς τε Φρυξὶν ὅμορος καὶ τοῖς Μυσοῖς, κτίσμα Προυσίου τοῦ πρὸς Κροῖσον πολεμήσαντος. *Prusa alia ad Olympum Mysiæ posita est urbs, quæ legibus bonis gubernatur, Phrygibus Mysisque finitima, condita à Prusia, qui bellum contra Crœsum gessit.*) Fœdissimum ulcus hunc locum occupavit, quod nemo adhuc viderat, at statim malus ejus odor naribus meis oboluit. Stephanus suo tempore legebat, τοῦ πρὸς Κῦρον πολεμήσαντος. Palam enim est eum illa verba ab hoc Strabonis loco accepisse. Mutavit eam lectionem aliquis, qui cum videret vocem Κῦρον non convenire, pro ea Κροῖσον supposuit conjectura (sed fallaci) ducta ab Herodoto, qui libro 1. ait Crœsum omnes populos Asiæ intra Halym sibi subjecisse, inter quos Thraces, Thynos & Bithynos nominat. Imaginatus est igitur fuisse tempore Crœsi Prusiam Bithynorum regem, qui contra Crœsum bellum gesserat, sed nec Crœsi tempore fuerunt Bithyniæ reges in Asia, aliter de iis non tacuisset Herodotus, qui res antiquas narrare maxime gaudet, & de Crœso tam multa narravit. Imo nec Xenophontis tempore fuerunt Bithyniæ reges, nam de iis nec tacuisset Xenophon, qui Pharnabazum & ejus exercitus duces plurimos nomine proprio vocat Spithridatem, Rhatinem, Banchæum, quibuscum ipse & Græcorum exercitus sæpe pugnavit, & de Bithynis prædas egit, & totam regionem à portu Calpes ad Chrysopolin usque cum exercitu peragravit, numquam de eorum rege mentione facta. Sed nec Herodotus in Xerxis transitu de rege Bithyniæ meminit, & Thracum, Thynorum & Bithynorum ductorem fuisse narrat Bagasacem Persam, Artabanis filium. Tum ipse Strabo paulo post id satis innuit, cum rationem reddens, cur difficile sit limites definire Bithynorum, Mysorum, Phrygum, Dolionum, ait, αἴτιον δὲ τοὺς ἐπήλυδας στρατιώτας καὶ βαρβάρους ὄντας, μὴ βεβαίως κατέχειν τὴν κρατηθεῖσαν, ἀλλὰ πλανήτας εἶναι τὸ πλέον ἐκβάλλοντας καὶ ἐκβαλλομένους. *Causa autem est, quod cum essent advenæ milites & barbari, non firmiter retinebant regionem, quam subjecerant, sed errones essent plurimum ejicientes & ejecti.* Nimirum piratæ fuerunt initio & latrones, forte & exules, qui eum angulum terræ vastabant potius, quam possidebant, & primum αὐτόνομοι vivebant, ut & plurimi Thraces eo tempore αὐτόνομοι vocabantur. Sed super eo & de Bithyniæ regum numero, & quando cœperunt reges habere Bithyni, vide quæ notavi ad Appiani Mithridaticum pag. 114. & ex iis, quæ ibi dicta sunt, & hîc, concludes proculdubio, vocem Κροῖσον debere exulare ex hoc Strabonis loco. Nunc de voce Κῦρον, quæ extat apud Stephanum, videndum an inseri debeat in loco vocis Κροῖσον expunctæ. Id districte nego. Nam si de primo & magno Cyro intelligatur, fuit Crœso contemporaneus, & ideo non potuit contra regem Bithyniæ, qui nullus fuit, bellum gerere. Sed de altero Cyro etiam, qui contra fratrem Artaxerxem bellum gessit, à Xenophonte memoriæ mandatum, intelligi non potest. Nam maxime mirum foret Xenophontem, qui tanta cura enumeravit omnes modos, quibus utebatur Cyrus, ut sub prætextu bellorum cum finitimis nationibus adunaret & aleret exercitus, quibus postea contra fratrem uteretur, de bello illo contra Prusiam Bithynorum regem tacuisse. Sed & in Hellenicis lib. 3. Dercyllidæ & Græcorum incursiones & bella narrat in iis partibus gesta, nunquam de Bithynorum regibus mentione facta, imo ex eo patet Bithynos illos advenas fuisse sub Pharnabazi imperio, sæpe tamen rebellantes, & ad Appianum loco supra citato probavimus Bithynorum reges Alexandri Magni tempore tantum regnare cœpisse. Ergo nec bene se habet lectio apud Stephanum πρὸς Κῦρον. Quibus positis nunc vera lectio asserenda, & gratias quidem ago Stephano, qui ex sua lectione Κῦρον ad veram inveniendam nobis præluxit. Ego igitur minima mutatione confidenter Κίερον lego, nam inter Κῦρον & Κίερον secundum Jotacismum, qui nunc obtinet, minima est soni differentia. Cur autem sic lego, audi. Ex isto Strabonis loco vides Prusiam illum, qui vel πρὸς Κροῖσον vel πρὸς Κῦρον vel πρὸς Κίερον, ut emendo, bellum gessit, eundem esse, qui Prusam urbem vel Prusiada condidit ad Olympum montem. Sed ex Memnone discimus Prusiam primum, qui Claudus dictus est, cum Cieranis bellum gessisse; audi ejus verba apud Photium. Διηγεῖται δὲ ὅπως Προυσίας ὁ Βιθυνῶν βασιλεὺς δραστήριος ὢν καὶ πολλὰ πράξας, μετὰ τῶν ἄλλων καὶ Κίερον πόλιν Ἡρακλεωτῶν οὖσαν, ὑφ' ἑαυτὸν ἔθετο τῷ πολέμῳ ἀντὶ Κίερου Προυσιάδα καλέσας. *Narrat autem, quomodo Prusias Bithynorum rex strenuus & qui multa gessit, cum cæteris etiam Cierum urbem Heracleotarum sibi subjecit bello, eam Prusiadem pro Ciero nominans.* Ecce tibi Prusiæ nomen τοῦ πρὸς Κίερον πολεμήσαντος, qui Prusiadem condidit. Sed ne te fallat homonymia, altera fuit Prusias ea Memnonis, altera vero, de qua hîc Strabo, quæ fuit ad Olympum Mysiæ, & ambas Prusias iste condidit secundum Memnonem & Strabonem, unam ad Cierum & Hippiam fluvios in Heracleotarum ditione, alteram ad Olympum Mysiæ montem, quod de eo Prusia, qui fuit δραστήριος & πολλὰ πράξας, facile credi potest. Sed notandum est, similitudines vocum Κίος & Κίερος, Προῦσα & Προυσίας, multas tenebras affudisse Bithynicæ historiæ. Quod si Strabo deceptus nominis similitudine Prusiadem ad Olympum posuit pro Prusiade ad Hippium, quod fieri potest, nihilominus manet vera nostra emendatio. Nam ille, qui Prusiadem condidit, πρὸς Κίερον ἐπολέμησε, quod probandum erat. Itaque legatur & hoc loco apud Strabonem & apud Stephanum τοῦ πρὸς Κίερον πολεμήσαντος. *Palm.*

1. Ἀπαι-

est gentes istas à se invicem esse dividendas. Ac de Phrygibus quidem & Mysis etiam proverbium fertur,

a *Mysorum sunt seorsim fines, & Phrygum:*

definire autem eos difficile est. Causa est quod advenæ milites erant & barbari, neque constanter occupatam possidebant terram, sed ferè vagabantur, ejiciebantque & ejiciebantur. Omnes istos populos Thraces esse existimaverit aliquis: quòd & oppositam hîc continentem tenent, neque magna inter eos victus cultusque est diversitas. Tamen quantum conjectura licet consequi, Mysiam possis medio loco ponere inter Bithyniam & Æsopi ostia, quæ ad Olympum ferè totum pertineat. In orbem autem sitam circum esse Epictetum in mediterraneis, quæ nusquam mare attingat, sed usque ad orientales porrigatur partes Ascaniæ cum paludis tum regionis: nam communi cum palude nomine etiam regio appellabatur: cujus pars Phrygia erat, alia Mysia: sed Phrygia longius à Troja aberat. Atque ita etiam accipienda sunt Homeri carmina.

Phorcys ducebat Phrygas, Ascaniúsque superbus
Usque ex Ascania procul.

Nimirum Phrygia: cum alia sit propior Mysia ad eam quæ hodie est Nicæa.* cujus meminit his versibus.

Palmyn, Ascaniumque, Moryn genus Hippotionis.
Ascania auxilio quos miserat ubere (*gleba,*
— item.
Mysis, depugnant qui comminus, impertuntem.

Mirum autem videri non debet, quod Phrygum ducem quendam facit Ascanium, & qui ex Ascania venerit. Frequens enim apud eum est nominum ambiguitas à fluviis, paludibus & locis. Æsepum quidem Mysorum limitem facit ipse Homerus: cum enim montibus adjacentem Trojæ partem exposuisset, Æneæ parentem, quam Dardaniam appellavit: ponit deinceps à septentrione Lyciam sub Pandaro, in qua esset Zeleja: sic scribens:

A ἕκαστον τῶν φύλων χωρὶς, ὁμολογεῖται· καὶ ἐπί τε τῶν Φρυγῶν, καὶ τῶν Μυσῶν, καὶ παροιμιάζονται,

a Χωρὶς τὰ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν ὁρίσματα·

* διορίσασθαι δὲ χαλεπόν. Αἴτιον δὲ τὸ τοὺς ἐπήλυδας στρατιώτας, καὶ βαρβάρους ὄντας, μὴ βεβαίως κατέχειν τὴν κρατηθεῖσαν, ἀλλὰ πλανήτας εἶναι τὸ πλέον, ἐκβάλλοντας, καὶ ἐκβαλλομένους. [1] Ἅπαντα δὲ τὰ ἔθνη ταῦτα Θρᾴκιά τις εἰκάζοι ἂν διὰ τὸ τὴν περαίαν νέμεσθαι τούτους, καὶ διὰ τὸ μὴ πολὺ ἐξαλλάττειν ἀλλήλων * ἑκατέρους. Ὅμως δ' ἐφ' ὅσον εἰκάζειν οἷόν τε, τῆς μὲν Βιθυνίας μέσην ἄν τις θείη,
B καὶ τῆς ἐκβολῆς τοῦ Αἰσώπου τὴν Μυσίαν, ἁπτομένην τῆς θαλάττης, καὶ διήκουσαν μέχρι τοῦ Ὀλύμπου· σχεδὸν δὲ παντός· κύκλῳ δὲ τὴν Ἐπίκτητον κειμένην ἐν τῇ μεσογαίᾳ, θαλάττης οὐδαμοῦ ἁπτομένην· διατείνουσαν δὲ μέχρι τῶν ἑῴων μερῶν τῆς Ἀσκανίας λίμνης τε καὶ χώρας· ὁμονύμως γὰρ τῇ λίμνῃ καὶ ἡ χώρα ἐλέγετο· καὶ ἦν αὐτῆς· τὸ μὲν Φρύγιον, τὸ δὲ Μύσιον· ἀπωτέρω δέ τῆς Τροίας τὸ Φρύγιον. Καὶ δὴ καὶ οὕτως δεκτέον τὸ παρὰ τῷ ποιητῇ, ὅταν φῇ·

Φόρκυς δ' αὖ Φρύγας ἦγε, καὶ Ἀσκάνιος θεοειδής. Iliad. β. 862.
Τῆλ' ἐξ Ἀσκανίης. ---

C Τῆς Φρυγιακῆς, ὡς οὔσης ἐγγυτέρω ἄλλης Ἀσκανίας τῆς Μυσιακῆς πρὸς τῇ νῦν Νικαίᾳ, ἧς μέμνηται ὅταν φῇ.

Πάλμυν, Ἀσκάνιόν τε, Μόρυν θ' υἱὸν Ἱπποτίωνος. Iliad. ν. 291.
Μυσῶν ἀγχεμάχων ἡγήτορα. - p. 565.
Οἵ γ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοί.

Οὐ θαυμαστὸν δ' [2] εἰ τῶν Φρυγῶν εἰπών τινας ἡγεμόνας Ἀσκάνιον * καὶ ἐξ Ἀσκανίας ἥκοντα· πολλὴ γὰρ ἡ ὁμωνυμία παρ' αὐτῷ, καὶ ἡ ἀπὸ τῶν ποταμῶν, καὶ λιμνῶν, καὶ χωρίων ἐπίκλησις. Καὶ τὸν Αἴσηπον δὲ, τῶν Μυσῶν ὅριον παραδίδωσιν αὐτὸς ὁ ποιητής· [3] τὴν γὰρ * ἐπὶ τοῦ
D Ἰλίου παρωρείαν τῆς Τροίας καταλέξας τὴν ὑπ' Αἰνείᾳ ἣν Δαρδανίαν ἐκάλεσε, τίθησιν ἐφεξῆς πρὸς ἄρκτον καὶ εἰς τὴν Λυκίαν τὴν ὑπὸ Πανδάρῳ, ἐν ᾗ ἡ Ζέλεια καὶ φησίν·

* Scripti διορισάμενοι.

* Scripti ἑκάτερα.

* Scripti, καὶ Μυσῶν τινα λέγει ἡγεμόνα καὶ ἐξ Ἀσκανίας ἥκοντα.

* Scripti ὑπὲρ τοῦ Ἰλ.

1. Ἅπαντα δὲ τὰ ἔθνη ταῦτα Θρᾴκιά τις εἰκάζοι) Idque esse fusè disputatum lib. VII. *Casaub.*

2. Εἰ τῶν Φρυγῶν εἰπών τινας ἡγεμόνας Ἀσκάνιον καὶ ἐξ Ἀσκανίας ἥκοντα) In veteribus libris locus ita est scriptus, εἰ τῶν Φρυγῶν εἰπών τινας ἡγεμόνας (fortasse legendum τινὰ ἡγεμόνα) Ἀσκάνιον καὶ Μυσῶν τινα λέγει ἡγεμόνα καὶ ἐξ Ἀσκανίας ἥκοντα. At vetus interpres sic vertit, *Nec mirandum est cum quendam Phrygum ducem Ascanium dixerit, ex Ascania profectum, si dicat etiam Ascanium quendam ductorem Mysorum ex Ascania venientem*: quæ planissima lectio est. Sic igitur ille Græca verba legit, οὐ θαυμαστὸν δ' εἰ τῶν Φρυγῶν εἰπών τινα ἡγεμόνα Ἀσκάνιον ἐξ Ἀσκανίας ἥκοντα, καὶ Μυσῶν τινα λέγει ἡγεμόνα Ἀσκάνιον καὶ ἐξ Ἀσκανίας ἥκοντα. Error ex iteratione earundem vocum ortus. *Idem.*

3. Τὴν γὰρ ἐπὶ τοῦ Ἰλίου παρώρειαν) Legendum cum veteribus; τὴν γὰρ ὑπὲρ τοῦ Ι. π. *Idem.*

a *Mysorum sunt*) Erasmus in Adagiis pag. 171. ed. FFurt. 1656. explicat atque interpretatur hoc proverbium; ubi vide & aliud huic non absimile: Χωρὶς τὰ Μέρρα καὶ Σιλωαν ῥεύματα. i. e. *Sejuncta sunt Merrhæ ac Siloam flumina.*

Iliad. β. 824.

Οἱ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον Ἴδης, A
Ἀφνειοὶ πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσήποιο
Τρῶες. —

1 Τῇ δὲ Ζελείᾳ ὑποπέπτωκε πρὸς θαλάττῃ· ἐπὶ δὲ τὸ τοῦ Αἰσήπου τὸ τῆς Ἀδραστείας πεδίον, καὶ Τηρεία, καὶ ἡ Πιτύα, καὶ καθόλου ἡ νῦν Κυζικηνὴ ἡ πρὸς * Πριάπῳ, ἣν ἐφεξῆς καταλέγει· εἶτα ἀνακάμπτει πάλιν ἐπὶ τὰ πρὸς ἕω μέρη, καὶ τὰ ἐπέκεινα ὥστε ἐμφαίνει τὴν μέχρι Αἰσήπου, πέρας ἡγούμενος τῆς Τρῳάδος τὸ ἀρκτικὸν, καὶ ἑῷον. Ἀλλὰ μὴν μετά γε τὴν Τρῳάδα ἡ Μυσία ἐστὶ, καὶ ὁ Ὄλυμπος. Ἡ μὲν οὖν παλαιὰ μνήμη τοιαύτην τινὰ ὑπαγορεύει τὴν τῶν B ἐθνῶν θέσιν. Αἱ δὲ νῦν μεταβολαὶ τὰ πολλὰ ἐξήλλαξαν, ἄλλοτ' ἄλλων ἐπικρατούντων, καὶ τὰ μὲν, συγχεόντων, τὰ δὲ, διασπώντων. Καὶ γὰρ Φρύγες ἐπεκράτησαν, καὶ Μυσοὶ μετὰ τὴν Τροίας ἅλωσιν· εἶθ' ὕστερον Λυδοὶ, καὶ μετ' ἐκείνους Αἰολεῖς, καὶ Ἴωνες· ἔπειτα Πέρσαι, καὶ Μακεδόνες· τελευταῖοι δὲ Ῥωμαῖοι· ἐφ' ὧν ἤδη καὶ τὰς διαλέκτους, καὶ τὰ ὀνόματα ἀποβεβλήκασιν οἱ πλεῖστοι, γεγονότος ἑτέρου τινὸς μερισμοῦ τῆς χώρας, 2 οὐ μᾶλλον φροντίσαι δεῖ τὰ νῦν οἴεται λέγοντας, τῇ δὲ ἀρχαιολογίᾳ μετρίως προσέχοντας. Ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ τῆς Βιθυνίας, 3 τό, τε Βιθύνιόν ἐστιν 4 ὑπερκείμενον τοῦ Τηΐου, καὶ C ἔχων 5 τὴν περὶ Σάλωνα χώραν ἀρίστην βουβοσίοις, 6 ὅθεν ἐστὶν ὁ Σαλωνίτης τυρός. 7 Καὶ Νίκαια ἡ μητρόπολις τῆς Βιθυνίας, ἐπὶ τῇ Ἀσκανίᾳ λίμνῃ· περίκειται δὲ κύκλῳ πεδίον μέγα, καὶ σφόδρα εὔδαιμον, οὐ πάνυ γε ὑγιεινὸν τοῦ θέρους· κτίσμα Ἀντιγόνου μὲν πρῶτον τοῦ Φιλίππου, ὃς αὐτὴν Ἀντιγονίαν προσεῖπεν· εἶτα Λυσιμάχου, 8 ὃς αὐτὴν ἀπὸ τῆς γυναικὸς * ὠνόμασε Νίκαιαν· ἦν δ' αὕτη θυγάτηρ Ἀντιπάτρου·

* Scripti, Πριάμῳ,

* Scripti, μετωνόμασε.

Quique Zelejan habent ima radice sub Idæ
Aphneji, atque bibunt nigri latices Æsepi
Troës. —

Subjacet autem Zelejæ ad mare. Ad Æsepum deinde Adrasteæ est campus, Teria, Pitya, & omnino Cyzicena regio ad Priapum, quam postea ordine refert: inde reflectens orientalia commemorat & ulteriora: quo ostendit se finem Troadis existimare septentrionalem & ortivum ea quæ ad Æsepum pertinent. Enimvero Mysia & Olympus post Troadem sunt. Ac vetus quidem memoria talem gentium dictat situm. Recentiores autem mutationes pleraque inverterunt: aliis aliâs obtinentibus regiones, & alia confundentibus, alia divellentibus. Nam Phryges ista occupaverunt loca, & Mysi post Trojæ excidium: deinde Lydi, ac post hos Æolenses & Iones: secundum hos Persæ, mox Macedones: denique Romani sub quibus jam & linguam & nomina amiserunt plerique, nova quadam regionum instituta divisione: cujus potiorem censeo habendam rationem in recensendo præsenti statu, antiquitate interim mediocriter observata. In mediterraneis Bithyniæ Bithynium est, supra Tejum situm, & habens regionem circa Salonem, ubi optima sunt boum pascua, unde Salonites caseus. Tum Nicæa, primaria Bithyniæ urbs, ad Ascaniam paludem: quæ urbs ambitur campo magno: & admodum fœcundo, sed per æstatem non admodum salubri. Hanc Antigonus primum condidit, Philippi filius, & Antigoniam nominavit: deinde Lysimachus, qui eam ab uxore Nicæam appellavit: ea Antipatri fuit filia.

1. Τῇ δὲ Ζελείᾳ ὑποπέπτωκε. *Subjacet autem Zelejæ.*) Sententia claudicat, & est oratio imperfecta. Lege meo periculo: Ἴδῃ δὲ Ζελεία ὑποπέπτωκε, nec est opus pluribus verbis, ut ea lectio asseratur, quæ cum re concordat. *Palmer.*

2. Οὐ μᾶλλων φροντίσαι δεῖ τὰ νῦν οἴεται λέγοντας) Quisnam οἴεται? Vidi qui hanc vocem tollendam putarent. Xylander locum ita transtulit quasi legeretur φροντίσαι δεῖν οἴομαι. Nimis certum est ita esse legendum, τὰ νῦν ὄντα λέγοντας. Sententiam hanc sæpius apud Strabonem iteratam reperies. *Casaub.*

3. Τό, τε βιθύνιόν ἐστιν) Stephanus Βιθύνιον, πόλις Βιθυνίας, meminit & Plinius H. N. Lib. V. cap. 32. Ptolemæus sic Κλαυδιόπολις ἡ καὶ Βιθύνιον. *Idem.*

4. Ὑπερκείμενον τοῦ Τηΐου) Supra docuimus Τίειον scribendum esse quoties legitur in hoc auctore Τήϊον, quare hic quoque Τιείου lego. *Idem.*

5. Τὴν περὶ Σάλωνα χώραν) Stephanus, Σαλώνεια πόλις Βιθυνίας, καὶ τόπος Σάλων Σάλωνος. *Idem.*

6. Ὅθεν ἐστὶν ὁ Σαλωνίτης τυρός) Plinius Bithynum vocat. lib. XI. cap. 42. de diversitate caseorum. *Trans maria verò Bithynus fere in gloria est.* Idem.

7. Καὶ Νίκαια ἡ μητρόπολις τῆς Βιθυνίας ἐπὶ τῇ Ἀσκανίᾳ λίμνῃ) Plinius, *Deinde Nicæa in ultimo Ascanio sinu, quæ prius Olbia.* Vide Ptolem. De hac D Nicæa loquitur lex VI. Cod. De diversis prædiis. *Idem.*

8. Ὃς αὐτὴν ἀπὸ τῆς γυναικὸς ὠνόμασε Νίκαιαν) At Memnon unde Nicæa sic dicta sit, longè aliter explicat, pag. 103. 104. edit. H. Steph. a. 1557. Inquiens: αὕτη δὲ ἡ πόλις ἡ Νίκαια τὴν μὲν κλῆσιν ἄγει ἀπὸ Ναΐδος νύμφης, ὄνομα λαχούσης τὴν Νίκαιαν, ἔργον δὲ γεγονὼν Νικαέων τῶν μετὰ Ἀλεξάνδρου μὲν συστρατευσάντων, μετὰ δὲ τὸν ἐκείνου θάνατον κατὰ ζήτησιν πατρίδος, ταύτην τε κτισάντων καὶ συνοικησαμένων. ἡ μὲν οὖν Ναῒς ἡ Νίκαια παῖς λέγεται φῦναι Σαγαρίου τοῦ κατὰ τὴν χώραν δυνάστου καὶ Κυβέλης. παρθενίαν δὲ μᾶλλον ἢ τὴν πρὸς ἄνδρα ποθοῦσα ὁμιλίαν, ἐν ὄρεσι καὶ θήραις τὸν βίον ἔσχεν. ταύτης δὲ Διόνυσος μὲν ἤρα, ἐρῶν δὲ, οὐκ ἐτύγχανεν. μὴ τυγχάνων δὲ, μηχαναῖς τὸ λεῖπον τῇ γνώμῃ ἀναπληροῦν ἐπεχείρει. πληροῖ τοίνυν τὴν κρήνην ἀφ' ἧς εἴωθεν ἡ Νίκαια πίνειν, ἐπειδὰν ἀπὸ τῆς θήρας κοπωθείη, ἀντὶ τοῦ ὕδατος, οἴνου· ἡ δὲ, μηδὲν συνειδυῖα, καὶ τὸ εἰωθὸς ποιοῦσα, ἐμφορεῖταί τε τοῦ ἐπιβούλου νάματος,

καὶ

Urbs ipsa quadrata est, ambitu stadiorum XVI. Habet etiam gymnasium in campo quatuor portis apertum, & ad angulos rectos * ita vici sunt constituti, ut qui in medio lapide gymnasii consistit, is portas quatuor omnes videat. Paululum supra Ascanium lacum Otroea est oppidulum, in finibus Bithyniæ: jam versus orientem: arbitrantur sic ab Otreo dictam. Enimvero Mysos Bithyniam inhabitasse, primum Scylax testatur Coryandrensis, circa Ascanium lacum habitare inquiens Phryges & Mysos. Deinde Dionysius, qui de origine urbium scripsit, fauces quæ inter Chalcedonem & Byzantium sunt, ac Thracicus nunc vocantur Bosporus, ante ait Mysium Bosporum fuisse appellatas: quod ipsum testimonio esse potest, Thracicam gentem fuisse Mysos: sed & Euphorio dixit,

— *Ascanii prope flumina Mysi.*

& Alexander Ætolus:

Sedes Ascanios ad latices habitant
Ascaniæ sub labra paludis: ad illa Dolion
Sileno natus vixerat & Melia.

Quæ hoc ipsum evincunt testimonia, cum alibi Ascanius lacus nullibi quam hic inveniatur. Viri ob doctrinam memorabiles exstiterunt in Bithynia,

A [1] ἔστι δὲ τῆς πόλεως ἑκκαιδεκαστάδιος ὁ περίβολος ἐν τετραγώνῳ σχήματι· ἔστι δὲ καὶ τετράπυλος ἐν πεδίῳ κείμενος * [2] ἐρημοτομημένος πρὸς ὀρθὰς γωνίας· ὥστ' ἀφ' ἑνὸς λίθου κατὰ μέσον * ἱδρυμένου τὸ γυμνάσιον, τὰς τέτταρας ὁρᾶσθαι πύλας. Μικρὸν δ' ὑπὲρ τῆς Ἀσκανίας λίμνης Ὀτροία πολίχνη, πρὸς τοῖς ὅροις τῆς Βιθυνίας ἤδη πρὸς ἕω. Εἰκάζουσι δ' ἀπὸ Ὀτρέως [3] Ὀτροίας καλεῖσθαι πρότερον. Ὅτι δ' ἦν κατοικία Μυσῶν ἡ Βιθυνία, πρῶτον μαρτυρήσει [4] Σκύλαξ ὁ * Καρυανδεὺς, φήσας περιοικεῖν τὴν Ἀσκανίαν λίμνην, Φρύγας καὶ Μυσούς· * ἔπειτα [5] Διονύσιος ὁ τὰς κτίσεις συγγράψας, ὅτι κατὰ Χαλκηδόνα, καὶ Βυζάντιον τὰ B στενὰ, ἃ νῦν Θράκιος Βόσπορος καλεῖται, πρότερόν φησι Μύσιον Βόσπορον προσαγορεύεσθαι· τοῦτο δ' ἄν τις καὶ τοὺς Θρᾶκας εἶναι τοὺς Μυσοὺς μαρτύριον θείη· ὅ, τε Εὐφορίων

-- Μυσοῖο παρ' ὕδασιν Ἀσκανίοιο

λέγων· καὶ ὁ Αἰτωλὸς Ἀλέξανδρος,

Οἳ καὶ ἐπ' Ἀσκανίων δώματ' ἔχουσι ῥοῶν
Λίμνης Ἀσκανίης ἐπὶ χείλεσιν· ἔνθα Δολίων
Υἱὸς Σιληνοῦ νάσσατο, καὶ Μελίης.

Τὸ αὐτὸ ἐκμαρτυροῦσιν, οὐδαμοῦ τῆς Ἀσκανίας λίμνης εὑρισκομένης, ἀλλ' ἐνταῦθα μόνον. Ἄνδρες δ' ἀξιόλογοι κατὰ παιδείαν γεγόνασιν ἐν τῇ Βιθυνίᾳ,

* Lege ἐῤῥυμοτομημένος. p. 566.
* Vulgò ἱδρυμένος.
* Sic legendum non ut vulgò Κορυανδρεύς.
* Scripti ἔτι Δ.

καὶ ὑπηρετεῖ καὶ ἄκουσα τῷ βουλήματι τοῦ ἐραστοῦ. μέθης γὰρ αὐτὴν καὶ ὕπνου λαβόντων, ὅ, τε Διόνυσος C αὐτῇ ἐπιμίγνυται, καὶ παῖδας ἐξ αὐτῆς φύει Σάτυρόν τε καὶ ἑτέρους. οἱ δὲ Νικαεῖς οἳ τὴν πόλιν ἤγειραν καὶ συνῴκισαν Νίκαιαν, εἶχον πατρίδα Φωκίδος γείτονα. πρὸς ἣν καὶ πολλάκις στασιάσαντες, ὑπ' αὐτῆς ἐκείνης ὕστερον τὴν πατρίδα ἀφῃρέθησαν, καταστροφὴν ταύτης καὶ ἀφανισμὸν τῶν ἐν τῇ Φωκίδι πολλῇ σπουδῇ καταπραξαμένων. ἀλλ' ἡ μὲν Νίκαια οὕτω τε τὴν κλῆσιν καὶ τὴν οἰκοδομὴν ἔσχεν, καὶ οὕτως προσεχώρησεν Ῥωμαίοις. i. e. *Hæc urbs nomen deducit à Naide quadam Nympha, cui Nicææ nomen, & opus est Nicæensium, qui in Alexandri exercitu fuerunt: & post ejus interitum, dum patriam repetunt, hac urbe à se condita & frequentata, in civitatem coaluerunt. Nais autem illa Nicæa Sangario, loci regulo, & Cybele nata fertur. Quæ cum majore virginitatis desiderio quam consuetudine cum viro, teneretur, in montibus & venatibus vitam egit. Bacchus quidem efflictim amat puellam, sed hæc amorem frustratur. Quando igitur voti compos alia ratione fieri nequit, fallaciis explere animi desiderium* D *instituit. Nam fontem, ex quo Nicæa à venatione defessa bibere solebat, vino pro aqua replet. Eaque nihil suspicata, dum pro more suo bibit, fallacem intra se haurit liquorem: & sic quamlibet invita amantis cupiditati subservit. Mero enim & somno correptam Liber comprimit, & Satyrum ex ea liberosque alios suscipit. Nicæenses autem, à quibus excitata est Nicæa & sedibus frequentata, primum erant vicini Phocidi: sed quod subinde rebellarent, Phocenses tandem patria eos expulerunt, & urbs eorum eversa deleretur, magno perfecerunt studio; Nicæa ergò hoc modo appellata & condita fuit: atque ita in Romanorum potestatem devenit.* vid. Memnonis excerpta ex edit. Henr. Steph. pag. 103, 104. *Casaub.*

1. Ἔστι δὲ τῆς πόλεως ἑκκαιδεκαστάδιος ὁ περίβολος ἐν τετραγώνῳ σχήματι. ἔστι δε καὶ τετράπυλος ἐν πεδίῳ κείμενος ἐρημοτομημένος πρὸς ὀρθὰς γωνίας. ὥστ' ἀφ' ἑνὸς λίθου κατὰ μέσον ἱδρυμένου τὸ γυμνάσιον, τὰς τέτταρας ὁρᾶσθαι πύλας. Hinc interpres: *Urbis ambitus est stadiorum sedecim in figura quadrata, quæ in campo sita quatuor portas habet. ad rectos angulos, & in munitionem excisa. quare ex uno lapide qui circa medium Gymnasium positus est, omnes quatuor portæ cernuntur*, nimirum pro ἐρημοτομημένος, legens ἐρυμοτομημένος. Sed utrumque est mendosum, legendumque omninò est ἐῤῥυμοτομημένος, id est, *vicis sectis & divisis*, à themate ῥυμοτομοῦμαι. Paul. Leopard. Emendat. lib. XX. cap. 12.

2. *) annotavi asteriscum, ut ostenderem loca non esse integra heic, quid sit ἐρημοτομεῖν, divinet qui potest. ego ῥυμοτομεῖν puto esse, vicis, ac plateis urbem dividere. *Xyland.*

2. Ἐρημοτομημένος πρὸς ὀρθὰς γωνίας) Scribendum ut suspicatur Xylander, ἐῤῥυμοτομημένος. Verbo ῥυμοτομεῖν sæpe utitur Strabo. Fallitur tamen graviter Xylander, quum putat dici de gymnasio, quod de ipsius urbis περιβόλῳ dicitur: vide elegantissimum Augerii Busbequii libellum. (Epistol. I. p. 59. ed. 1595.) *Cas.*

3. Ὀτροίας καλεῖσθαι.) Equidem dissimulandum non est pro Ὀτροίας τὴν Τροίαν legisse χρηστομαθειῶν collectorem. *Xyland.*

4. Σκύλαξ ὁ Καρυανδεὺς) Restituimus veram lectionem. Nam vulgatæ editiones habent Κορυανδρεὺς: idque Xylander est secutus, quum posset ex plurimis locis Strabonis intelligere, à patria Caryandis esse sic appellatum. Est autem scriptor antiquissimus, quem ipse Aristoteles aliquando laudat, & alii quam plurimi. *Casaub.* De hoc auctore plurima vide Tom. I. Geographorum Minorum ex editione doctissimi I. Hudson.

5. Διονύσιος ὁ τὰς κτ.) Fuit hic Dionysius Χαλκιδικεὺς, cujus κτίσεις quoque citant Suidas v. Τελμισσεῖς. Schol. Apollon. Lib. II. ℣. 264. Harpocrat. v. Ἡφαιστία. Photius in Lex. MS. v. κλητήρσιν &c. De hac materia scripserunt etiam Dercyllus & Pherecydes; sed de his alibi. *Scherpezeelius.*

[1] Ξενοκράτης τε ὁ φιλόσοφος, καὶ Διονύσιος A ὁ διαλεκτικὸς, καὶ Ἵππαρχος, καὶ Θεοδόσιος, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μαθηματικοὶ, Κλεοφάνης τε ῥήτωρ ὁ Μυρλεανὸς, [2] Ἀσκληπιάδης τε Προυσιεὺς ἰατρός. Πρὸς νότον δ' εἰσὶ τοῖς Βιθυνοῖς, οἱ περὶ τὸν Ὄλυμπον Μυσοὶ, [3] οὓς * Ὀλυμπηνοὺς καλοῦσι τινὲς, οἱ δ' Ἑλλησποντίους· καὶ ἡ ἐφ' Ἑλλησπόντῳ Φρυγία· τοῖς δὲ Παφλαγόσι Γαλάται· ἀμφοτέρων τε τούτων ἔτι πρὸς νότον, ἡ μεγάλη Φρυγία, καὶ Λυκαονία, μέχρι τοῦ Ταύρου τοῦ Κιλικίου, καὶ Πισιδικοῦ. Ἐπεὶ δὲ τὰ τῇ Παφλαγονίᾳ συνεχῆ παράκειται τῷ Πόντῳ, καὶ τῇ B Καππαδοκίᾳ, καὶ τοῖς ἤδη περιωδευμένοις ἔθνεσιν, οἰκεῖον ἂν εἴη τὰ τούτοις γειτονοῦντα μέρη περιοδεῦσαι πρῶτον, ἔπειτα τοὺς ἑξῆς τόπους παραδεῖξαι. Πρὸς νότον τοίνυν εἰσὶ τοῖς Παφλαγόσι Γαλάται· [4] τούτων δ' ἐστὶν ἔθνη τρία· δύο μὲν τῶν ἡγεμόνων ἐπώνυμα Τρόκμοι, καὶ Τολιστοβώγιοι· τὸ τρίτον δ' ἀπὸ τοῦ ἐν Κελτικῇ ἔθνους Τεκτοσάγες· κατέσχον δὲ τὴν χώραν ταύτην οἱ Γαλάται πλανηθέντες πολὺν χρόνον, καὶ καταδραμόντες τὴν ὑπὸ τοῖς Ἀτταλικοῖς βασιλεῦσι χώραν, καὶ τοῖς Βιθυνοῖς, ἕως παρ' ἑκόντων ἔλαβον [6] τὴν νῦν Βιθυνίαν, καὶ Γαλλογραικίαν λεγομένην. Ἀρχηγὸς δὲ μάλιστα δοκεῖ C τῆς περαιώσεως τῆς εἰς τὴν Ἀσίαν γενέσθαι Λεονόριος. Τριῶν δὲ ὄντων ἐθνῶν ὁμογλώττων,

* Scripti, Ὀλυμπίους.

Xenocrates philosophus, Dionysius dialecticus, Hipparchus ac Theodosius & filii ejus mathematici, Cleophanes Myrleanus rhetor, Asclepiades Prusiensis medicus. Versus austrum Bithynis sunt Mysi circa Olympum degentes, quidam Olympios, alii Hellespontios nominant: tum Phrygia Hellespontia. Paphlagonibus Galatæ: & utrisque versus meridiem magna Phrygia, & Lycaonia, usque ad Taurum Cilicium ac Pisidicum. Quoniam verò quæ Paphlagoniam attingunt, ea Ponto & Cappadociæ adjacent & gentibus, quas jam peragravimus: instituto nostro conveniens fuerit his quoque vicinas partes describere ac deinde quæ sequuntur regiones demonstrare. ¶ Galatæ ergo Paphlagonibus versus meridiem sunt. Tria Galatarum habentur genera: quorum duo à ducibus nomen habent, [5] Trocmi, & Tolistobogi, tertium à Celtica gente Tectosages. Hanc regionem Galatæ occupaverunt, cùm diu vagati incursionibus Attalicorum regum Bithynorumque ditionem vexassent, tandem ab iis volentibus acceperunt eam terram, quæ nunc Bithynia & Gallogræcia dicitur. Princeps trajectionis horum in Asiam præcipuè existimatur fuisse Leonorius. Cùm autem sint tres gentes eadem utentes lingua,

1. Ξενοκράτης τε ὁ φιλόσοφος) Fuit enim Chalcedonius. *Casaub.*

2. Ἀσκληπιάδης τε Προυσιεὺς ἰατρὸς) Notanda hic est insignis illa inscriptio, quam reliquit nobis Celeberrimus Reinesius

C. CALPVRNIVS. ASCLEPIADES
PRVSA AD OLYMPVM MEDICVS
PARENTIBVS ET SIBI ET FRATRIB.
CIVITATES VII. A DIVO TRAIANO
IMPETRAVIT
NATVS III. NONAS MARTIAS.
DOMITIANO XIII. COS.
EODEM DIE. QVO. ET VXOR EIVS.
VERONIA. CHELIDON.
CVM QVA VIXIT ANN. LI.
STVDIORVM ET MORVM CAVSA
PROBATVS A VIRIS CLARISS.
ADSEDIT MAGISTRATIBVS POP. R.
ITA VT IN ALIIS ET IN PROV. ASIA
CVSTODIAR - - - - - IN VRNA
IVDICVM
VIXIT ANN. LXX.

(Ad quam celeberrimus auctor ita commentatur) Hæc me inscriptio inprimis adficit, quippe nusquam legere memineram, quod ea me docet de Asclepiade Prusense medico, imperante Trajano, Adriano & T. Antonino cum servili conditione fuisset, à quodam Calpurnio manumissum, civitatem Romanam & jus aliarum VII. impetrasse, & quæ sunt cætera. Cum audio Asclepiadis Βιθυνοῦ Κιανοῦ ὃς καὶ Προυσιεύς. Gal. *in Isag.* ex Oratore inter medicos novæ sectæ conditoris, qui victus ratione potius quam usu medicamentorum morbos curare instituerit, qua de re Celsus lib. V. c. 1. Plin. lib. XXVI. c. 1. Mithridati ultimo experiti, tempore Pompeji M. Romæ versati, & inter Bithynos ἀξιολόγους κατὰ παιδείαν ἄνδρας memorati à Strab. Lib. XII. civem fuisse, & jam gentilem, heredem artis & fortasse nepotem ejus ut credam inducor. vid. plur. in Syntagm. Inscript. Antiq. Reinesii Cl. XI. n. 4. p. 608.

3. Οὓς Ὀλυμπηνοὺς καλοῦσι τινὲς) Manusc. Ὀλυμπίους, minus rectè Stephanus, Ὄλυμπος ὄρος Μυσίας. Ἀρριανὸς Βιθυνιακῶν πρώτῳ. οἱ οἰκοῦντες Ὀλυμπηνοί. *Casaub.*

D 4. Τούτων δ' ἐστὶν ἔθνη τρία) Ascribam Plinii locum qui aliter sentire videtur. H. N. Lib. V. c. 32. *Qui partem eam insedere Gallorum Tolystobogi & Voturi & Ambitui vocantur: qui Mæoniæ & Paphlagoniæ regionem, Trocmi. Prætenditur Cappadocia à Septentrione & Solis ortu, cujus uberrimam partem occupavere Tectosages, ac Teutolodiaci: & gentes quidem hæ. Populi verò ac Tetrarchiæ omnes numero CXCV.* Vide Livium & Justinum. *Idem.*

5. *Trocmi.*) ita & libro quarto legitur, & apud alios scriptores, & Plin. V. 32. Heic Τρόγμοι inculcante, quos interpretem retinuisse miror, cùm sint nulli. Leonorius suspectum est. Epitomæ Leonem habent. Infra pro Blayro Blaudum correxi ex Stephano. & Orcaorycos ex sequentibus. *Xyland.*

6. Τὴν νῦν Βιθυνίαν) Quum toties & Bithyniam à Galatia separet, sitque id lippis notum & tonsoribus, apparet legendum esse τὴν νῦν Γαλατίαν, ut est in veteribus libris. *Casaub.*

1. Τὴν

& aliis quoque in rebus nihil differentes, quamvis earum in quatuor diviſerunt partes, & tetrarchiam nominaverunt, quæ ſuum haberet tetrarcham, & judicem unum, unum exercitus præfectum (*ſic Stratophylacem verto*) tetrarchæ ſubditos, ac duos ſtratophylacum vicarios. Duodecim tetrarcharum concilium, viri erant ccc. ii conveniebant in locum, cui nomen Drynæmeto: ii de cæde judicabant: reliqua tetrarchæ, & judices. Quondam ergo, ita erat conſtituta Galatia. Noſtra ætate in trium, deinde duorum, tandem unius venit poteſtatem Dejotari, cui ſucceſſit Amyntas: nunc Romani & hanc, & quæ Amyntæ fuit tenent provinciam. Trocmi Ponto & Cappadociæ confinia poſſident: optima eorum, quæ habent Galatæ. Tria ipſis ſunt caſtella muris cincta. Tavium emporium iſtorum locorum: ubi Jovis eſt coloſſus, & ſacer locus, unde ſontem abduci eſt nefas. Mithridatium, quod Pompejus á Ponto avulſum Bogodiatoro dedit. Tertium Danala, ubi Pompejus & Lucullus convenerunt: cum ille ad ſucceſſionem belli veniret, hic imperium ei traderet, atque ad triumphum abiret. Tectoſagum regio magnam Phrygiam attingit, qua Peſſinus eſt & Orcaoryci: horum caſtellum fuit Ancyra, ejuſdem nominis cum oppidulo Phrygiæ, quod verſus Lydiam apud Blaudum eſt. Toliſtobogii contermini ſunt Bithyniæ & Phrygiæ, quæ Epictetus dicitur: caſtella eorum Blucium & Peium: quorum alterum regia fuit Dejotari, alterum gazæ adſervandæ deſtinatum. Peſſinûs emporium eſt in iis regionibus, maximum habens templum, ſummaque cultum religione matris deorum, quam Angidiſtin appellant. Sacerdotes antiquitus reguli quidam erant, fructum magni ſacerdotii

A καὶ ἄλλο οὐδὲν ἐξηλλαγμένων, * ἕκαστα διελόντες εἰς τέτταρας μερίδας, τετραρχίαν ἑκάστην ἐκάλεσαν, τετράρχην ἔχουσαν ἴδιον, καὶ δικαστὴν ἕνα, καὶ στρατοφύλακα ἕνα, ὑπὸ τῷ τετράρχῃ τεταγμένους, ὑποστρατοφύλακας δὲ δύο. Ἡ δὲ τῶν δώδεκα τετραρχῶν βουλὴ ἄνδρες ἦσαν τριακόσιοι· συνήγοντο δὲ εἰς τὸ καλούμενον Δρυναίμετον. Τὰ μὲν οὖν φονικὰ ἡ βουλὴ ἔκρινε· τὰ δὲ ἄλλα οἱ τετράρχαι, καὶ οἱ δικασταί. Πάλαι μὲν οὖν ἦν τοιαύτη τις ἡ διάταξις· καθ' ἡμᾶς δὲ εἰς τρεῖς, εἶτ' εἰς δύο ἡγεμόνας, εἶτα εἰς ἕνα ἧκεν ἡ δυναστεία, εἰς Δηιόταρον, εἶτα ἐκεῖνον διεδέξατο Ἀμύντας· νῦν δ' B ἔχουσι Ῥωμαῖοι, καὶ ταύτην καὶ [1] τὴν ὑπὸ τῷ Ἀμύντᾳ γενομένην ἐπαρχίαν. Ἔχουσι δὲ οἱ μὲν Τρόκμοι τὰ πρὸς τῷ Πόντῳ καὶ τῇ Καππαδοκίᾳ· ταῦτα δ' ἐστὶ τὰ κράτιστα ὧν νέμονται Γαλάται· φρούρια δ' αὐτοῖς τετείχισται τρία, [2] Ταούιον ἐμπορεῖον τῶν ταύτῃ, ὅπου ὁ τοῦ Διὸς κολοσσὸς χαλκοῦς, καὶ * τέμενος ἄσυλον· καὶ Μιθριδάτιον ὃ ἔδωκε Πομπήιος Βογοδιατόρῳ, τῆς Ποντικῆς βασιλείας ἀφορίσας· τρίτον δέ πως Δανάλα, [3] ὅπου τὸν σύλλογον ἐποιήσαντο Πομπήιός τε καὶ Λεύκουλλος· ὁ μὲν, ἥκων ἐπὶ τὴν τοῦ πολέμου διαδοχήν, ὁ δὲ, παραδιδοὺς τὴν ἐξουσίαν, καὶ ἀπαίρων ἐπὶ τὸν θρίαμβον. C Τρόκμοι μὲν δὴ ταῦτ' ἔχουσι τὰ μέρη. Τεκτόσαγες δὲ τὰ πρὸς τῇ μεγάλῃ Φρυγίᾳ, τῇ κατὰ τὴν Πεσσινοῦντα καὶ Ὀρκαορκοὺς· [4] τούτων δ' ἦν φρούριον Ἄγκυρα, [5] ὁμώνυμος τῇ πρὸς Λυδίαν περὶ Βλαῦδον πολίχνῃ Φρυγιακῇ. Τολιστοβώγιοι δὲ ὅμοροι Βιθυνοῖς εἰσί, καὶ τῇ Ἐπικτήτῳ καλουμένῃ Φρυγίᾳ· φρούρια δ' αὐτῶν ἐστι τό, τε * Βλούκιον, καὶ τὸ Πήιον· ὧν τὸ μὲν, ἦν βασίλειον Δηιοτάρου, τὸ δὲ γαζοφυλάκιον. [6] Πεσσινοῦς δ' ἐστὶν ἐμπορεῖον τῶν ταύτῃ μέγιστον, ἱερὸν ἔχον τῆς μητρὸς τῶν θεῶν, σεβασμοῦ μεγάλου τυγχάνον· καλοῦσι δ' αὐτὴν * [7] Ἀγγιδίστιν. Οἱ δ' ἱερεῖς τὸ παλαιὸν μὲν δυνάσται τινὲς ἦσαν, ἱερωσύνην καρπούμενοι

p. 567.

* Manuſſ. ἕκαστοι διελ. recte.

* Scripti, τόμενος αὐτοῦ ασ.

* Scripti Βλούβιον.

* Lege, Ἀγδίστιν.

1. Τὴν ὑπὸ τῷ Ἀμύντᾳ γενομένην ἐπαρχίαν) Lege cum veteribus lib. τὴν ὑπὸ τῷ Ἀμύντᾳ γενομένην, πάσαν εἰς μίαν συναγαγόντες ἐπαρχίαν. De hoc Amynta vide Dionem lib. XLIX. *Caſaub.*

2. Ταούϊον ἐμπορεῖον τῶν ταύτῃ) Manuſcripti habent Τὰ οὔια, mendoſè. Plinius H. N. lib. 5. c. 32. *Oppinum*, *Tectoſagum Ancyra*, *Trocmorum Tavium*, *Toliſtobogiorum Peſinus.* Ptolemæus de Trocmis Galatis, ἐν οἷς πόλις Ταούϊον. *Idem.*

3. Ὅπου τὸν σύλλογον ἐποιήσαντο Πομπήϊός τε καὶ Λεύκουλλος) Plutarchus in Lucullo, de eo & Pompejo, καὶ συνῆλθον ἐν κώμῃ τινὶ τῆς Γαλατίας, καὶ προσεῖπον ἀλλήλους φιλοφρόνως, & in Pompejo, καὶ συνῆλθον περὶ τὴν Γαλατίαν, neutro loco urbis nomine expreſſo ubi convenere. *Idem.*

4. Τούτων δ' ἦν φρούριον Ἄγκυρα) Imo μητρόπολις. Ptolemæus de Tectoſagibus, quos ille vocat Tectoſacas, ἐν οἷς πόλις Ἄγκυρα μητρόπολις. *Idem.*

5. Ὁμώνυμος τῇ πρὸς Λυδίαν περὶ Βλαῦδον πολί- D χνῃ) Hujus Ancyræ infra meminit. In libris ſcriptis totus locus ita legitur, τούτων δ' ἦν φρούριον Ἄγκυρα ὁμώνυμος τῇ πρὸς Λυδίαν περὶ Βλαῦρον πολίχνῃ Φρυγιακῇ. Et liber quoque Aldi Βλαῦρον habet pro Βλαῦδον, quod magis tamen probo. Stephanus, Βλαῦδος, πόλις Φρυγίας ἀπὸ Βλαύδου τοῦ τὸν τόπον εὑρόντος ὡς Μενεκράτης. *Idem.*

6. Πεσσινοῦς δ' ἐμπορεῖον) Sic ſcribitur etiam apud Ptolem. & pleroſque alios Græcos ac Latinos. Sunt tamen qui ſcribant Πισινοῦς. Non adferam quæ de ejus vocis etymologia nugantur grammatici παρὰ τὸ πεσεῖν. *Id.*

7. Ἀγγιδίστιν) Ita fere Heſychius Ἄγδιστις ἡ αὐτὴ τῇ μητρὶ τῶν θεῶν. Inſcriptio vero apud Sponium Miſcell. Sect. III. n. 58. p. 97, 98. ΜΗΤΡΙ ΘΕΩΝ ΑΓΓΙΣΤΕΙ ΑΜΕΡΙΜΝΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΕΥΧΗΝ ubi vide Gallandium & Pauſan. I. 4. & VII. 17. Arnob. V. p. 158. Acdeſtis vocatur. Supra L. X. pag. 469. Ἀγδίστιν pro Αἴστιν legendum dixit Caſaubonus.

1 Ἀφι-

μεγάλην· νυνὶ δὲ τούτων μὲν αἱ τιμαὶ πολὺ μεμείωνται, τὸ δ' ἐμπόρειον συμμένει· κατεσκεύασαι δ' ὑπὸ τῶν Ἀτταλικῶν βασιλέων ἱεροπρεπῶς τὸ τέμενος, ναῷ τε καὶ στοαῖς λευκολίθοις· ἐπιφανὲς δ' ἐποίησαν Ῥωμαῖοι τὸ ἱερὸν, [1] ἀφίδρυμα ἐνθένδε τῆς θεοῦ μεταπεμψάμενοι κατὰ τοὺς τῆς Σιβύλλης χρησμοὺς· καθάπερ καὶ τοῦ Ἀσκληπιοῦ τοῦ ἐν Ἐπιδαύρῳ. Ἔστι δὲ καὶ ὄρος ὑπερκείμενον τῆς πόλεως, τὸ Δίνδυμον, ἀφ' οὗ ἡ Δινδυμήνη, καθάπερ ἀπὸ τῶν Κυβέλων * ἡ Κυβέλη. Πλησίον δὲ καὶ ὁ Σαγγάριος ποταμὸς ποιεῖται τὴν ῥύσιν· ἐπὶ δὲ τούτῳ τὰ παλαιὰ τῶν Φρυγῶν οἰκητήρια Μίδου, καὶ ἔτι πρότερον Γορδίου, καὶ ἄλλων τινῶν, οὐδ' ἴχνη σώζοντα πόλεων, ἀλλὰ κῶμαι, μικρῷ μείζους τῶν ἄλλων· [2] οἷον ἐστὶ τὸ Γόρδιον [3] καὶ Γορβεοῦς [4] τὸ τοῦ Κάστορος βασίλειον τοῦ Σαωκονδαρίου, ἐν ᾧ γαμβρὸν ὄντα τοῦτον [5] ἀπέσφαξε Δηϊόταρος, καὶ τὴν θυγατέρα τὴν ἑαυτοῦ· τὸ δὲ φρούριον * ἀνέσπασε, καὶ διελυμήνατο τὸ πλεῖστον τῆς κατοικίας.

Scripti, ἡ Κυβελίνη.

p. 568.

Scripti, κατέσπασε.

Μετὰ δὲ τὴν Γαλατίαν πρὸς νότον ἥ τε λίμνη ἐστὶν ἡ Τάττα, * παρακειμένη τῇ μεγάλῃ Καππαδοκίᾳ τῇ κατὰ τοὺς Μοριμηνοὺς, μέρος δ' οὖσα τῆς μεγάλης Φρυγίας· καὶ ἡ συνεχὴς ταύτῃ μέχρι τοῦ Ταύρου, ἧς τὴν πλείστην Ἀμύντας εἶχεν. Ἡ μὲν οὖν Τάττα, ἁλοπήγιόν ἐστιν αὐτοφυές· οὕτω δὲ περιπήττεται ῥᾳδίως τὸ ὕδωρ παντὶ τῷ βαπτισθέντι εἰς αὐτὸ, ὥστε στεφάνους ἁλῶν ἀνέλκουσιν, ἐπειδὰν καθῶσι κύκλον σχοίνινον· ὅ τε ὄρνεα ἁλίσκεται τὰ προσαψάμενα τῷ πτερώματι τοῦ ὕδατος παραχρῆμα πίπτοντα διὰ τὴν περίπηξιν τῶν ἁλῶν. Ἥτε δὴ Τάττα ἐστὶ, [6] καὶ τὰ περὶ Ὀρκαορυκοὺς, καὶ Πιγνισόν. Καὶ τὰ τῶν Λυκαόνων ὀροπέδια, ψυχρὰ καὶ ψιλὰ [7] καὶ ὀναγρόβοτα, ὑδάτων τε σπάνις πολλή· ὅπου δὲ καὶ εὑρεῖν δυνατὸν βαθύτατα φρέατα τῶν πάντων· [8] καθάπερ ἐν Σοάτροις, [9] ὅπου καὶ πιπράσκεται τὸ ὕδωρ· ἔστι δὲ κωμόπολις

Scripti, περικειμένη

percipientes: nunc eorum quidem honores valdè sunt attenuati: emporium tamen constat. Locus sacer ab Attalicis regibus magnificè est exornatus templo, porticibusque albi lapidis, illustre id fanum Romani fecerunt, cum inde simulacrum deæ acciverunt Sibyllæ oraculo moniti: ut & Æsculapii ab Epidauro. Mons urbi imminet Dindymum, unde Dindymene dicitur dea, ut à Cybelis Cybele. Propè Sangarius fluvius defluit. Ad hunc sunt antiqua Phrygum domicilia, Midæ, & eo prioris Gordii, aliorumque nonnullorum: ne vestigia quidem servantia urbium, sed pagi aliis paulo majores. De his est Gordium, & Gorbejus regia Castoris Saocondarii: quem ibi, & uxorem ejus filiam suam Dejotarus trucidavit, castellumque diruit, & maximam pagi partem evastavit. ¶ Post Galatiam versus meridiem est Tatta palus ad magnam sita Cappadociam apud Morimenam, pars magnæ Phrygiæ: & contigua huic regio usque ad Taurum, cujus maximam partem Amyntas tenuit. Tatta salis est natura suapte concrescentis palus: atque ita facilè concrescit aqua ejus ad quamvis rem immersam, ut demisso circulo è funiculis facto etiam salis corollam inde extrahant: & aves si quam alis attingant, statim decidant ob salem, quo eæ concrescunt. Est ergo Tatta: tum loca circa Orcaorycos, & Pignisum. ¶ Inde Lycaonum colles plani, frigidi, nudi, & asinis sylvestribus compascui: aquarum ibi magna penuria: atque ubi invenitur aqua, profundissimi omnium sunt putei, ut Soatris, ubi etiam venditur aqua: est is pagus oppidi instar

1. Ἀφίδρυμα ἐνθένδε τῆς θεοῦ μεταπεμψάμενοι κατὰ τοὺς τῆς Σιβύλλης χρησμοὺς) Livius lib. XXIX. c. 10. *Civitatem eo tempore repens religio invaserat, invento carmine in libris Sibyllinis, propter crebrius eo anno de cœlo lapidatum, inspectis. Quandoque hostis alienigena terræ Italiæ bellum intulisset, eum pelli Italia vincique posse, si mater Idæa Pessinunte Romam advecta foret.* Sed vide Herodianum, qui rem ab ovo repetit, totamque narrat. lib. I. c. 11. *Casaub.*

2. Οἷον ἐστὶ τὸ Γόρδιον) Gordium fuit antiqui Midæ regia, ait Plut. in Alexand. p. 674. T. I. ed. FFurt. *Idem.*

3. Καὶ Γορβεοῦς τὸ τοῦ Κάστορος βασίλειον) Conferatur hic locus cum illo proximo ubi & Dejotari & Castoris cujusdam facta est mentio: non enim sunt hæc sana satis. Ibi leges & τὸ Μοριζέους βασίλειον, quod videtur esse affine isti Γορβεοῦς. *Idem.*

4. Τὸ τοῦ Κάστορος βασίλειον τοῦ Σαωκονδαρίου, ἐν ᾧ γαμβρὸν ὄντα τοῦτον ἀπέσφαξε Δηϊόταρος. *Regia Castoris Saocondarii: quem ibi & uxorem ejus filiam suam Dejotarus trucidavit.*) Si τοῦτον ad Saocondarium referas (qui melius ad Gallicum sonum Saocondarus sine *i* diceretur) Castor ille idem erit, qui Dejotarum accusavit; si ad Castorem, tum habuit ille Castor filium cognominem. De Dejotaro autem & ejus erga liberos crudelitate vide Plutarchum lib. de Stoïcorum repugnantiis. *Palmer.*

5. Ἀπέσφαξε Δηϊόταρος) Lege Plutarchum de immani crudelitate istius belluæ adversus liberos. *Cas.*

6. Καὶ τὰ περὶ Ὀρκαορυκοὺς, καὶ Πιγνισὸν, καὶ τὰ τῶν Λυκαόνων ὀροπέδια) Pignissum, nisi fallor, appellat eam urbem, de qua Steph. Πίτνισσα πόλις Λυκαονίας. Ptolem. Πετενισσὸν appellat. & legendum fortasse est in Strab. Πιτνισὸν, per τ. *Idem.*

7. Καὶ ὀναγρόβοτα) Similiter Justinianus in Constitutionibus suis Lycaoniam vocat ἱππόβοτον. De onagris Lycaoniæ Plin. lib. VIII. cap. 44. *Onagri in Phrygia & Lycaonia præcipui.* Idem.

8. Καθάπερ ἐν Σουάτροις) Nescio sintne hæc Sovatra quæ Ptolem. Siovata inter Lycaoniæ urbes nominat; an potius quæ idem Savatra appellat, licet in Isauria collocet. Nam Ptolem. tria oppida Isauriæ tribuit: duo tantum Strabo. *Idem.*

9. Ὅπου καὶ πιπράσκεται τὸ ὕδωρ) ut in Africæ quadam regione, ait lex XIV. §. 3. D. de alimentis vel cib. *Idem.*

1. Ἐσ-

apud Garsabora: & tamen ista regio quantumvis aqua carens, mirum in modum oves nutrit, lanæ asperæ: è quibus quidam amplissimas sunt consecuti opes: & Amyntas ultra ccc greges iis in locis habuit. Sunt & paludes, major Coralis, minor Trogitis. Circum isthæc loca Iconium est oppidum probe conditum, agro feliciore quam is quem diximus onagros pascere: possedit Polemo. Ad hæc loca jam Taurus accedit Cappadociam & Lycaoniam distinguens à Cilicibus supra jacentibus, qui Trachiotæ ab asperitate regionis dicuntur. Lycaonum & Cappadocum est limes quod interjacet Coropassum Lycaoniæ pagum, & Gareathyra Cappadociæ oppidulum: horum castellorum intervallum est ad cxx stadia. Lycaoniæ etiam est Isaurica ad ipsum Taurum.

¶ Tum Isauria, quæ duos habet pagos cognomines: veterem nominant Euercem: his suberant etiam alii complures pagi, prædonum omnes domicilia. Exhibuerunt hi Romanis negocium, & P. Servilio, qui cognomen Isaurici inde retulit, à nobis visus. Is & Isauriam Romanis subegit, & plerasque piratarum munitiones excidit, quæ ad mare erant. In latere Isauriæ est Derbe, sedes Antipatri Derbæi, maximè adhærens Cappadociæ. Hujus fuerunt etiam Laranda. Mea ætate & Isaura & Derbam habuit Amyntas, cum Antipatrum illum Derbæum per insidias occidisset: idem Isaura quoque de Romanis accepit:

A Γαρσαβόρων πλησίον. ὅμως δὲ καίπερ ἄνυδρος οὖσα ἡ χώρα πρόβατα ἐκτρέφει θαυμαστῶς· τραχείας δὲ ἐρέας· καί τινες ἐξ αὐτῶν τούτων μέγιστον πλοῦτον ἐκτήσαντο. Ἀμύντας δ' ὑπὲρ τριακοσίας ἔσχε ποίμνας ἐν τοῖς τόποις τούτοις. Εἰσὶ δὲ καὶ λίμναι, Κώραλις μὲν ἡ μείζων, ἡ δ' ἐλάττων Τρωγίτις. [1] Ἐνταῦθα δέ που [2] καὶ τὸ Ἰκόνιον ἐστὶ, πολίχνιον εὖ συνῳκισμένον, καὶ χώραν εὐτυχεστέραν ἔχον τῆς λεχθείσης ὀναγροβότου· τοῦτο δ' εἶχε Πολέμων. Πλησιάζει δ' ἤδη τούτοις τοῖς τόποις ὁ Ταῦρος ὁ τὴν Καππαδοκίαν ὁρίζων, καὶ τὴν Λυκαονίαν, πρὸς τοὺς ὑπερκειμένους Κίλικας τοὺς τραχειώτας. Λυκαόνων τε καὶ Καππαδόκων ὅριον ἐστὶ τὸ μεταξὺ B Κοροπασσοῦ κώμης Λυκαόνων, καὶ Γαρεαθύρων πολιχνίου Καππαδόκων. Ἔστι δὲ τὸ μεταξὺ διάστημα τῶν φρουρίων τούτων· ἑκατὸν εἴκοσί που στάδιοι. Τῆς δὲ Λυκαονίας ἐστὶ καὶ ἡ Ἰσαυρικὴ πρὸς αὐτῷ τῷ Ταύρῳ. Εἶτα [3] Ἰσαυρία κώμας δύο ἔχουσα ὁμωνύμους· [4] τὴν μὲν * Παλαιὰν καλουμένην, Εὐερκῆ· ὑπήκοοι δ' ἦσαν ταύταις, καὶ ἄλλαι κῶμαι συχναί· [5] λῃστῶν δ' ἅπασαι κατοικίαι. Παρέσχον δὲ καὶ Ῥωμαίοις πράγματα, [6] καὶ τῷ Ἰσαυρικῷ προσαγορευθέντι Πουβλίῳ Σερβιλίῳ, ὃν ἡμεῖς εἴδομεν· ὃς καὶ ταῦτα ὑπέταξε Ῥωμαίοις, καὶ τὰ πολλὰ τῶν πειρατῶν ἐρύματα * ἐξείλε- p. 569.
C το, τὰ ἐπὶ τῇ θαλάττῃ. [7] Τῆς δ' Ἰσαυρικῆς ἐστὶν ἐν πλευραῖς ἡ Δέρβη, μάλιστα τῇ Καππαδοκίᾳ ἐπιπεφυκὸς [8] τὸ τοῦ Ἀντιπάτρου τυραννεῖον τοῦ Δερβήτου· [9] τοῦ δ' ἦν καὶ τὰ Λάρανδα· ἐφ' ἡμῶν δὲ καὶ τὰ Ἴσαυρα, καὶ τὴν Δέρβην Ἀμύντας εἶχεν, ἐπιθέμενος τῷ Δερβήτῃ, καὶ ἀνελὼν αὐτόν· τὰ δ' Ἴσαυρα παρὰ τῶν Ῥωμαίων * ἑλών·

* Scripti, ἐξεῖλε.

* Scripti, λαβών.

1. Ἐνταῦθα δέ που καὶ τὸ Ἰκόνιόν ἐστι) Iconium nobilitavit Pauli ἐπιδημία: vide Actorum cap. XIV. comm. 1. *Casaub.*

2. Καὶ τὸ Ἰκόνιον ἐστί) Ammian Marcellin. XIV. c. 2. vocat Iconium Pisidiæ oppidum, antea Lycaoniæ: nomen traxit ab imagine Medusæ quam ex columna ibi suspendit Perseus, uti auctor est Eustathius ad Dionys. Perieg. vers. 857 Τῶν Λυκαόνων ἐστὶ καὶ τὸ Εἰκόνιον τῇ εἰκόνι τῆς Γοργόνος παρανομαζόμενον, ἣν D αὐτόθι ἀναστηλῶσαι λέγεται Περσεύς. Stephan. de urbibus plane aliam, eamque prorsus fabulosam, tradit originem, nempe à nomine εἰκὼν id est *imago*, quam Jovis mandato fecerant Prometheus & Minerva, siccata Deucalionis tempore terra.

3. Ἰσαυρία κώμας δύο ἔχουσα ὁμωνύμους) Ptolemæus Isauricas urbes refert Savatra, Ausita, Isaura. Isaura autem & Ausira literarum transpositione tantum differunt. Plinius sic H. N. Lib. V. c. 27. *Ciliciæ Pamphyliam omnes junxere, neglecta gente Isaurica oppida ejus intus Clibanus, Isaura, Labassis.* Casaub.

4. Τὴν μὲν Παλαιὰν καλουμένην Εὐερκῆ) In puerili lapsu Xylander hæsit: qui non potuit distinguere utrum proprium esset nomen, Παλαιὰν an εὐερκῆ. Euercem ille indigitat: nos Palæam Strabonem secuti, qui sic alibi τὴν Παλαιὰν Ἰσαυρίαν commemorat. *Id.*

5. Λῃστῶν δ' ἅπασαι κατοικίαι) Amm. Marcellin. Lib. XIV. cap. 2. *Namque & Isauri, quibus usitatum est sæpe pacari, sæpe inopinis excursibus cuncta miscere, ex latrociniis occultis & raris, alente impunitate adulescentem in pejus audaciam, ad bella gravia proruperunt.* Latronum Isaurorum mentio fit in leg. 10. Codic. de Feriis.

6. Καὶ τῷ Ἰσαυρικῷ προσαγορευθέντι Πουβλίῳ Σερβιλίῳ) Is est ut puto quem ait Dio libro XXXV. mortuum esse ὑπέργηρων paullò post Julii Cæsaris necem: quanquam Dio Sulpitium Isauricum appellat. *Casaub.*

7. Τῆς δ' Ἰσαυρικῆς ἐστὶν ἐν πλευραῖς Δέρβη) Derbe urbs est Lycaoniæ. Lucas in Actis cap. XIV. com. 6. Κατέφυγον εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας, Λύστραν, καὶ Δέρβην καὶ τὴν περίχωρον. Stephano est φρούριον Ἰσαυρίας. Ptolemæo inter urbes στρατηγίας Ἀντιοχειανῆς Cappadociæ prima Derbe recensetur. *Idem.*

8. Τὸ τοῦ Ἀντιπάτρου τυραννεῖον τοῦ Δερβήτου) Hunc supra λῃστὴν appellavit, hîc tyrannum: ut mirer valdè optimum virum M. Tullium de hoc ita scribere ad Q. Philippum Proconsulem (ad Famil. XIII. ep. 73.) *Cum Antipatro Derbete*, inquit, *mihi non solum hospitium, verum etiam summa familiaritas intercedit.* Idem.

9. Τοῦ δ' ἦν καὶ τὰ Λάρανδα) Ptolemæus Laranda Derbæ statim subjicit. Stephanus πόλιν Λυκαονίας vocat Diodorus Siculus lib. XVIII. πόλιν Πισιδικὴν, ut & Isaura. *Idem.*

1. Τὸ

καὶ δὴ βασίλειον ἑαυτῷ κατεσκεύασεν ἐνταῦθα, A
τὴν παλαιὰν Ἰσαυρίαν ἀνατρέψας. Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χωρίῳ καινὸν τεῖχος οἰκοδομῶν, οὐκ ἔφθη συντελέσας, ἀλλὰ διέφθειραν αὐτὸν οἱ Κίλικες, ἐμβάλλοντα εἰς τοὺς Ὁμοναδεῖς, καὶ ἐξ ἐνέδρας ληφθέντα· τὴν γὰρ Ἀντιόχειαν ἔχων τὴν πρὸς τῇ Πισιδίᾳ, μέχρι Ἀπολλωνιάδος τῆς πρὸς Ἀπαμείᾳ τῇ Κιβωτῷ καὶ τῆς παρωρείου τινά, καὶ τὴν Λυκαονίαν, ἐπειρᾶτο τοὺς ἐκ τοῦ Ταύρου κατατρέχοντας Κίλικας καὶ Πισίδας τὴν χώραν ταύτην Φρυγῶν οὖσαν, καὶ Κιλίκων ἐξαιρεῖν· καὶ πολλὰ χωρία ἐξεῖλεν ἀπόρθητα πρότερον ὄντα, ὧν καὶ Κρήμνα. [1] Τὸ δὲ Σανδάλιον οὐδ' ἐνεχείρησε βίᾳ προσάγεσθαι, μεταξὺ κείμενον τῆς τε B
Κρήμνης, καὶ Σαγαλασσοῦ· [2] τὴν μὲν οὖν Κρήμναν ἄποικοι Ῥωμαίων ἔχουσιν. Σαγαλασσὸς δ' ἐστὶν ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἡγεμόνι τῶν Ῥωμαίων, ὑφ' ᾧ καὶ ἡ Ἀμύντου βασιλεία πᾶσα· διέχει δ' Ἀπαμείας ἡμέρας ὁδόν· κατάβασιν ἔχουσα σχεδόν τι καὶ τριάκοντα σταδίων, ἀπὸ τοῦ ἐρύματος [3] καλοῦσι δ' αὐτὴν καὶ Σελγησσόν· ταύτην δὲ τὴν πόλιν καὶ Ἀλέξανδρος εἷλεν. Ὁ δ' οὖν Ἀμύντας, τὴν μὲν Κρήμναν εἷλεν· [4] εἰς δὲ τοὺς Ὁμοναδέας παρελθὼν οἳ ἐνομίζοντο ἀληπτότατοι, καὶ καταστὰς ἤδη κύριος τῶν πλείστων χωρίων, ἀνελὼν καὶ τὸν τύραννον αὐτόν, ἐξ ἀπάτης ἐλήφθη διὰ τῆς τοῦ τυράννου γυναικός. Καὶ τοῦτον μὲν C
ἐκεῖνοι διέφθειραν. [5] Ἐκείνους δὲ Κυρίνιος ἐξεπόρθησε λιμῷ, καὶ τετρακισχιλίους ἄνδρας ἐζώγρησε, καὶ συνῴκισεν εἰς τὰς ἐγγὺς πόλεις· τὴν δὲ χώραν ἀπέλιπεν ἔρημον τῶν ἐν ἀκμῇ. Ἔστι δὲ καὶ * ἐφ' ὑψηλοῖς τοῦ Ταύρου μέρεσι κρημνοῖς ἀποτόμοις σφόδρα, καὶ τὸ πλέον ἀβάτοις, ἐν μέσῳ κοῖλον, καὶ εὔγαιον πεδίον εἰς αὐλῶνας πλείους διῃρημένον· τοῦτο δὲ γεωργοῦντες, ᾤκουν ἐν ταῖς ὑπερκειμέναις ὀφρύσιν, ἢ σπηλαίοις· τὰ πολλὰ δ' ἔνοπλοι ἦσαν, καὶ κατέτρεχον τὴν ἀλλοτρίαν, ἔχοντες ὄρη τειχίζοντα τὴν χώραν αὐτῶν. Συναφεῖς δ' εἰσὶ τούτοις οἵ τε ἄλλοι Πισίδαι, καὶ D
οἱ Σελγεῖς, οἵπερ εἰσὶν ἀξιολογώτατοι τῶν Πισιδῶν· τὸ μὲν οὖν πλέον αὐτῶν μέρος, τὰς ἀκρωρείας τοῦ Ταύρου κατέχει· τινὲς δὲ καὶ ὑπὲρ Σίδης,

* Scripti, ἐν ὑψηλοῖς.

quin & regiam sibi isthic condidit, antiqua Isauria eversa: cumque eodem in loco novum moliretur murum, ad finem opus non perduxit: sed eum Cilices per insidias interceptum occiderunt, cum in Homonadenses impressionem fecisset. Cùm enim Antiochiam Pisidiæ conterminam haberet, & usque ad Apolloniadem Apameæ Ciboto confinem, ac quædam ad montium latus pertinentia, nec non Lycaoniam: conatus est eos exscindere, qui è Tauro in istam regionem, quæ Phrygiæ erat ac Ciliciæ, excursiones factitabant. Itaque multa cœpit castella, nunquam ante expugnata: de quibus etiam Cremna fuit. Sandalium autem ne tentavit quidem vi, situm inter Cramnam & Sagalassum. Cremnam colonia Romanorum occupavit. ¶ Sagalassus sub eo Romanorum est præfecto, qui Amyntæ regnum gubernat universum: abest ab Apamea unius diei iter: ab arce in urbem descensus est ferè XXX stadiorum: vocatur etiam Selgessus: eam urbem Alexander quoque cepit. Cæterum Amyntas Cremna capta cum in Homonadenses expeditionem fecisset, qui maxime putabantur inexpugnabiles, & jam pleraque loca cepisset, ipsorum quoque tyrannum sustulisset, dolo uxoris captus periit. Ipsos autem Cyrinius fame expugnavit; ac quatuor millia virorum cepit vivos, inque vicinis collocavit urbibus, regione vacua hominum vigentis ævi relicta. Est etiam in summis partibus Tauri & præcipitiis ac fere inaccessis in medio cavitas, & campus bonæ glebæ, in convalles aliquot divisus: eum colentes habitabant in superne imminentibus superciliis ac spelunca: plerumque autem in armis degebant, & incursabant alienum solum, cum ipsorum montibus tanquam muris muniretur. Contigui his sunt cum reliqui Pisidæ: tum inter eos nobilissimi Selgenses. Major Pisidarum pars, extremitates Tauri montis tenet: quidam etiam supra Siden

1. Τὸ δὲ Σανδάλιον) Stephanus, Σανδάλιον Πισιδίας χωρίον. *Casaub.*

2. Τὴν μὲν οὖν Κρήμναν ἄποικοι Ῥωμαίων ἔχουσι) Ptolem. inter Pisidiæ urbes refert Cremnam coloniam: uno verbo id notans quod Strabo. *Idem.*

3. Καλοῦσι δ' αὐτὴν καὶ Σελγησσὸν) Stephanus, Σαγάλασσος πόλις Πισιδίας. λέγεται καὶ Σαλγησσός. *Idem.*

4. Εἰς δὲ τοὺς Ὁμοναδέας παρελθὼν) Videntur Homonadenses minus fuisse veteribus cogniti, aut potius neglecti fuisse à priscis geographis. Sic enim Plinius H N. Lib. V. c. 27. *Simili modo omnibus, qui eadem composuere, ignorata est illi contermina gens Homonadum, quorum intus oppidum Homona. Cætera Castella XLIV. inter asperas convalles latens.* Idem.

5. Ἐκείνους δὲ Κυρίνιος ἐξεπόρθησε λιμῷ) Meminit hujus rei Cornel. Tacitus Annalium lib. III. cap. 48. de Sulpicio Quirinio loquens, *Nihil ad veterem & patriciam Sulpiciorum familiam Quirinius pertinuit, ortus apud municipium Lanuvium: sed impiger militiæ & acribus ministeriis consulatum sub Divo Augusto, mox expugnatis per Ciliciam Homonadensium castellis insignia triumphi adeptus, datusque rector C. Cæsari Armeniam obtinenti, Tiberium quoque Rhodo agentem coluerat.* Strabo χωρία vocat quæ Plinius & Tacitus Castella. *Idem.*

1. Τῶν

& Aspendum Pamphyliæ urbes incolunt terrestres colles, oleis omnes consitos. Supra hos omnia jam montosa Catennenses, finitimi Selgensibus & Homanadensibus. Sagalassenses autem introrsum ad Milyadem. Artemidorus Pisidiæ urbes numerat Selgam, Sagalassum, Petnelissum, Adadatem, Briadem, Cremnam, Pityassum, Ambladem, Anabura, Sinda, Aarassum, Tarbassum, Termessum. Horum alii planè sunt montani, alii utrinque usque ad radices montium pertinent, versus Pamphyliam & Milyadem, finitimi Phrygibus, Lydis, & Caribus: quæ gentes quanquam versus septentrionem habitant, omnes tamen sunt pacificæ. Pamphyli, qui valde sunt nationis Ciciliæ participes, non prorsus à prædationibus abstinent, neque patiuntur vicinos quietè vivere: quanquam radices Tauri austrinas accolant. Phrygibus accedunt & Cariæ Tiaba, Sinda, & Amblada: unde Ambladense vinum, curationibus medicis utile. Pisidæ montani ferè per tyrannorum dominia, ut & Cilices, divisi, ad latrocinia sunt condocefacti: & ajunt antiquitus iis permixtos Leleges homines errabundos, ob similitudinem morum una cum ipsis victitasse. Selge urbs, ab initio est condita à Lacedæmoniis, atque etiam antè à Calchante: deinde constitit ob bonam reipubl. formam, ita ut aliquando etiam xx virorum millia habuerit. Mirabilis est eorum locorum natura. Nam in summis Tauri montanis regio est multis hominum millibus alendis sufficiens, valde ferax frugum: ut & oleas multis in locis producat, & bonas vites, omnisque generis pecori pascendo sufficiat. Suprà in orbem sylvæ sunt omnigenæ materiæ. Plurimus apud eos Styrax nascitur, arbor non magna,

A καὶ Ἀσπένδου, Παμφυλικῶν πόλεων κατέχουσι γεώλοφα χωρία, ἐλαιόφυτα πάντα· τὰ δ' ὑπὲρ τούτων [πάντα] ὀρεινὰ ἤδη, Καταννεῖς, ὅμοροι Σελγεῦσι καὶ Ὁμαναδεῦσι. Σαγαλασσεῖς δ' ἐπὶ τὰ ἐντὸς τὰ πρὸς τῇ Μιλυάδι. Φησὶ δ' Ἀρτεμίδωρος [1] τῶν Πισιδικῶν πόλεις, εἶναι Σέλγην, Σαγαλασσὸν, [2] Πετνηλισσὸν, [3] Ἀδαδάτην, Βεμάδα, Κρήμναν, Πιτυασσὸν, [4] Ἀμβλάδα, Ἀνάβουρα, Σίνδα, Ἀαρασσὸν, Ταρβασσὸν, Τερμεσσόν· τούτων δ' οἱ μὲν, εἰσὶ τελείως ὀρεινοὶ, οἱ δὲ, καὶ μέχρι τῶν ὑπωρειῶν καθήκοντες ἐφ' ἑκάτερα, ἐπί τε τὴν Παμφυλίαν, καὶ τὴν Μιλυάδα καθήκοντες Φρυξὶ καὶ Λυδοῖς καὶ Καρσὶν ὅμοροι, B πᾶσιν εἰρηνικοῖς ἔθνεσι, καίπερ προσβόρροις οὖσιν. Οἱ δὲ Πάμφυλοι πολὺ τοῦ Κιλικίου φύλου μετέχοντες, οὐ τελέως ἀφεῖνται τῶν λῃστρικῶν ἔργων, οὐδὲ τοὺς ὁμόρους ἐῶσι καθ' ἡσυχίαν ζῆν, * καίπερ τὰ νότια μέρη τῆς * ὑπωρείας τοῦ Ταύρου κατέχοντες. Εἰσὶ δὲ τοῖς Φρυξὶν ὅμοροι, καὶ τῇ Καρίᾳ, [5] Τιάβα, καὶ Σίνδα καὶ Ἄμβλαδα, ὅθεν καὶ ὁ Ἀμβλαδεὺς οἶνος ἐκφέρεται, πρὸς διαίτας ἰατρικὰς ἐπιτήδειος. Τῶν δ' οὖν ὀρεινῶν, ὡς εἰπεῖν Πισιδῶν, οἱ μὲν ἄλλοι κατὰ τυραννίδας μεμερισμένοι καθάπερ οἱ Κίλικες λῃστρικῶς ἤσκηνται· φασὶ δ' αὐτοῖς τῶν Λελέγων συγκαταμιχθῆναί C τινας τὸ παλαιὸν πλάνητας ἀνθρώπους, καὶ συμβῆναι διὰ τὴν ὁμοιοτροπίαν αὐτόθι. [6] Σέλγη δὲ καὶ ἐξαρχῆς μὲν ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐκτίσθη πόλις· καὶ ἔτι πρότερον ὑπὸ Κάλχαντος· ὕστερον δὲ καθ' αὑτὴν ἔμεινεν αὐξηθεῖσα ἐκ τοῦ πολιτεύεσθαι νομίμας, * ὡς ποτὲ καὶ δισμυρίανδρον εἶναι. Θαυμαστὴ δ' ἐστὶν ἡ φύσις τῶν τόπων. Ἐν γὰρ ταῖς ἀκρωρείαις τοῦ Ταύρου χώρα μυριάδας τρέφειν δυναμένη, σφόδρα εὔκαρπός ἐστιν, ὥστε καὶ ἐλαιόφυτα εἶναι πολλὰ χωρία, καὶ εὐάμπελα, νομάς τε ἀφθόνους ἀνεῖσθαι παντοδαποῖς βοσκήμασι· κύκλῳ δ' ὑπέρκεινται δρυμοὶ ποικίλης ὕλης· πλεῖστος δ' D ὁ στύραξ φύεται παρ' αὐτοῖς, [7] δένδρον οὐ μέγα

p. 570.

* Scripti καὶ πρὸς τὰ. * Sic legendum, cum manusſ. non ὑπερωρείας.

* Scripti; ὡς καὶ δισποτὲ εἶναι.

1. Τῶν Πισιδικῶν πόλεις εἶναι Σάλγην) Commemorat Ptolem. & Stephan. Σέλγη πόλις Πιζιδίας ἄποικος Λακεδαιμονίων. *Casaub.*

2. Πετνηλισσὸν) Hæc est illa urbs, quæ Ciceronis arma sensit, ab eo validè expugnata: quod multæ ejus epistolæ docent. Vocat autem Cicero ad Famil. XV. ep. 4. *Pindenissum.* & ita placuit eruditissimo Bosio rescribendum esse apud Strabonem, quod non possum summo viro concedere. Video enim Græcos omnes sic fere appellare ut Strab. [facit.] Ptolemæus quidem πέδνηλισσόν. Stephanus autem Πέδνιλισσόν. Polybius, quem per omnia sequitur noster Πεδνηλισσεῖς hujus loci incolas vocat. Quare in Strabone quoque sic omnino legendum, scribendumque per δ Πεδνηλισσός. *Idem.*

3. Ἀδαδάτην) Ptolemæus Adada vocat. *Idem.*

4. Ἀμβλάδα) Scribe Ἀμβλάδα, & verte Amblada, non Ambladem. Ἀμβλάδα rectè mox & apud Stephanum. *Idem.*

5. Τιάβα, καὶ Σίνδα) Lectio Straboni hoc modo restituenda est, apud quem male hodie Τιάβα καὶ Σίνδα, pro Τάβαι καὶ Ἴσινδα legendum. Holstein. in Stephan. p. 31.

5. Τιάβα καὶ Σίνδα) Scribendum est Τάβαι καὶ Ἴσινδα, hæc est certissima & indubitata lectio. Miror autem profectò Casaubonum hos errores non subolfecisse, nam pro Τιάβα reponendum esse Τάβαι, & pro Σίνδα Ἴσινδα suis locis demonstrabimus. Berkel. in Steph. p. 116. num 85.

6. Σέλγη δὲ) Selge multa mentio apud geographos & historicos. *Casaub.*

7. Δένδρον οὐ μέγα ὀρθηλόν) Lego δένδρον οὐ μέγα, ὄρθιον δὲ καὶ ὑψηλόν: nam vox ὀρθηλὸν mihi adhuc est incognita. De Styrace & ejus gummi vide Dioscoridem Lib. I. cap. 79. & Plin. H. N. XII. 17. *Idem.* Adde Joan. Rhodium ad Scribon. Largi Compos. 88.

ὀρθηλόν· ἀφ' οὗ καὶ τὰ στυράκινα ἀκοντίσματα ἐοικότα τοῖς κρανείνοις· ἐγγίνεται δ' ἐν τοῖς στελέχεσι ξυλοφάγου τι σκώληκος εἶδος, ὃ μέχρι τῆς ἐπιφανείας διαφαγὸν τὸ ξύλον, τὸ μὲν πρῶτον πιτύροις, ἢ πρίσμασιν ἐοικός τι ψῆγμα προχεῖ, καὶ σωρὸς συνίσταται πρὸς τῇ ῥίζῃ· μετὰ δὲ ταῦτα ἀπολείβεταί τις ὑγρασία δεχομένη πῆξιν ῥαδίαν [1] παραπλησίαν τῇ κόμμῃ· ταύτης δὲ τὸ μὲν ἐπὶ τὸ ψῆγμα πρὸς τῇ ῥίζῃ καταμιχθὲν, ἀναμίγνυται τούτῳ τε καὶ τῇ γῇ, πλὴν ὅσον [3] τὸ μὲν ἐπιπολὺ συστὰν διαμένει

p. 571. καθαρόν· τὸ δ' ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ στελέχους καθ' ἣν * ῥεῖ, πήγνυται, καὶ τοῦτο καθαρόν· ποιοῦσι δὲ καὶ ἐκ τοῦ μὴ καθαροῦ μίγμα ξυλομιγές τι καὶ γεωμιγές, εὐωδέστερον τοῦ καθαροῦ, τῇ δ' ἄλλῃ δυνάμει λειπόμενον· λανθάνει δὲ τοὺς πολλούς, ᾧ πλείστῳ χρῶνται θυμιάματι οἱ δεισιδαίμονες. Ἐπαινεῖται καὶ ἡ Σελγικὴ ἶρις, καὶ τὸ ἀπ' αὐτῆς ἄλειμμα· ἔχει δ' ὀλίγας προσβάσεις περὶ τὴν πόλιν, καὶ τὴν χώραν [4] τὴν Σελγαίων ὀρεινὴν, κρημνῶν καὶ χαράδρων οὖσαν πλήρη, ἃς ποιοῦσιν ἄλλοι τε ποταμοὶ, καὶ ὁ Εὐρυμέδων, καὶ ὁ Κέστρος ἀπὸ τῶν Σελγικῶν ὀρῶν εἰς τὴν Παμφυλίαν ἐκπίπτοντες θάλατταν· γέφυραι δ' ἐπίκεινται ταῖς ὁδοῖς. [6] Διὰ τὴν ἐρυμνότητα, οὔτε πρότερον, οὔθ' ὕστερον, οὐδ' ἅπαξ οἱ Σελγεῖς ὑπ' ἄλλοις ἐγένοντο· ἀλλὰ τὴν μὲν ἄλλην χώραν ἀδεῶς ἐκαρποῦντο, ὑπὲρ δὲ τῆς κάτω τῆς τε ἐν τῇ Παμφυλίᾳ καὶ τῆς ἐντὸς τοῦ Ταύρου διεμάχοντο πρὸς τοὺς βασιλέας ἀεί· πρὸς δὲ τοὺς Ῥωμαίους ἐπὶ τακτοῖς τισι κατεῖχον τὴν χώραν· πρὸς Ἀλέξανδρον δὲ πρεσβευσάμενοι δέξασθαι τὰ προστάγματα εἶπον κατὰ φιλίαν· νῦν δὲ ὑπήκοοι τελέως γεγόνασι καὶ εἰσὶν ἐν τῇ ὑπὸ Ἀμύντᾳ τεταγμένῃ πρότερον.

* Scripti, ῥεῖ πήγνυται.

Τοῖς Βιθυνοῖς ὁμοροῦσι πρὸς νότον, ὡς ἔφην, οἱ περὶ τὸν Ὄλυμπον τὸν Μύσιον προσαγορευόμενοι Μυσοί τε καὶ Φρύγες· ἑκάτερον δὲ τὸ ἔθνος διττόν ἐστι. Φρυγία τε γὰρ ἡ μὲν, καλεῖται μεγάλη, ἧς ὁ Μίδας ἐβασίλευσε, καὶ ἧς μέρος οἱ Γαλάται κατέσχον· ἡ δὲ μικρά, ἡ ἐφ' Ἑλλησπόντῳ, καὶ ἡ περὶ τὸν Ὄλυμπον, ἡ καὶ Ἐπίκτητος λεγομένη.

A sed recta: unde & styracina fiunt jacula, corni hastilibus simillima. In harum truncis arborum nascitur genus quoddam vermis ligna comedentis. Is vermis cùm ad superficiem usque exedit lignum, initio furfuribus aut serramentis simile quoddam ramentum effundit, cujus acervus ad radicem coit: posteà liquor quidam destillatur, qui in modum gummis facile concrescit: hujus liquoris partes; quæ in scrobem radici adsitam [2] deferuntur, cum hac & cum ipsa terra permiscentur: nisi si quid majorem in modum concrevit, itaque purum permanet: B quod autem in superficie trunci hæret per quem defluit, id concretum purumque existit: faciunt etiam è non puro quidpiam ligno admixtum & terræ, odoratius puro, sed vi inferius, quod tamen fallat plerosque vulgo: Eo ad suffitum utuntur superstitiosi plurimo. Laudatur etiam Selgica iris, & unguentum ex ea. Habet & adscensus paucos quosdam circa urbem & Selgææ regionis montana: quæ regio plena est præcipitiorum & angustarum vallium; eas efficiunt cum alii amnes, tum Eurymedon & Cestrus à Selgicis montibus in Pam- C phylium prolabentes mare. Itinera quà sunt, ibi pontibus junguntur alvei [5] propter arduitatem locorum. Selgenses neque ante, neque post sub aliis fuerunt, sed cum suæ ditionis fructus securè perceperunt: tum de inferiore quæ & in Pamphylia est & intra Taurum perpetua contra reges sustinuerunt certamina: cum Romanis verò pactis quibusdam conditionibus, eam obtinuerunt: missis quoque legatis ad Alexandrum, imperata se ut amicos facere significaverunt: nunc prorsus subditi sunt Romanis, censenturque in provincia, quæ Amyntæ paruit.

D Bithynis autem versus meridiem (ut docui) contermini sunt, qui circa Mysium Olympum incolunt cognomine Mysi & Phryges. Harum gentium utraque duplex est. Nam Phrygia alia vocatur magna, cujus rex fuit Midas, & cujus partem Galatæ occupaverunt: alia parva, quæ Hellesponto imminens, circa Olympum est, & Epictetus dicitur.

1. Παραπλησίαν τῇ κόμμῃ) Malim τῷ κόμμι. Nam κόμμι dicunt non κομμήν. *Casaub.*

2. *Defertur.*) Legi enim κατενεχθὲν pro καταμιχθέν. cogitavi etiam pro ἐπιπολὺ legendum ἐπὶ τῆς ἐπιπολῆς. sed consului citra mutationem loco. *Xyl.*

3. Τὸ μὲν ἐπιπολὺ συστὰν) Lege cum veteribus libris, ἐν ἐπιπολῇ συστάν. *Casaub.*

4. Τὴν Σελγαίων) Scribe Σελγέων. Σελγεῖς enim dicuntur, non Σελγαῖοι. *Idem.*

5. *Propter arduitatem.*) Locus est lacer. & non liquet ad Selgensesne --- hoc, an ad pontes pertineat. *Xyland.*

6. Διὰ τὴν ἐρυμνότητα) Lego Διὰ δὲ τὴν ἐρυμνότητα. *Casaub.*

1. Ἥτε

Itidemque Mysia alia est Olympica, Bithyniæ contigua & Phrygiæ Epicteto: quam Artemidorus ait coloniam esse Mysorum trans Istrum habitantium: alia est circa flumen Caicum, & Pergamenem, usque ad Teuthraniam & Caici ostia. Hæc verò invicem ita permutata sunt (quod & aliâs indicavimus) ut regionem quoque circa Sipylum veteres Phrygiam dixerint: incertum, majoris ne partem, an minoris: unde etiam Tantalum Phrygem appellarunt, & Pelopem, & Nioben. Utro res habeat modo, perspicua est mutatio. Pergamena enim & Elaitis, per quam Caicus elabitur, & his interjacens Teuthrania, ubi Teuthras ille fuit, & Telephi enutritio: medio sunt loco inter Hellespontum & Sipylum ac ei substratam Magnesiam. Itaque sicut ostendimus, difficile est distinguere.

Fines seorsim Mysorum, & fines Phrygum.

Lydi quoque & Mæones, quos Meonas Homerus dixit, cum his atque inter se confunduntur, aliis eosdem, aliis diversos dicentibus. Præterea Mysos alii Thraces, alii Lydos faciunt. Atque hi quidem causam ex antiquitate repetunt, quam litteris mandarunt Xanthus Lydus, & Menecrates Elaita: qui & rationem nominis Mysorum reddunt, quòd Lydorum lingua arbor oxya mysus vocatur, quæ juxta Olympum copiosa nascitur, ubi expositos ajunt fuisse decimatos, quorum progenies sint Mysi, sic à myso arbore dicti. Astipulari etiam linguam ajunt, mixtam è Phrygia & Lydia. Ac Mysos aliquamdiu circa Olympum habitavisse, cùm autem Phryges è Thracia trajecissent, ceperunt Trojæ & viciniæ principem. eos quidem heic censedisse: Mysos autem ad fontes Caici prope Lydiam. Patrocinatur his fabulis cum confusio istarum gentium, tum terræ, quæ intra Halyn est, felicitas, maxime oræ maritimæ. quæ in causa fuit, ut regio subinde ac undiquaque à transmarinis invaderetur; aut etiam vicini mutuo se impeterent. Maximè quidem tempore belli Trojani: & postea incursiones istæ atque migrationes sunt factæ: cùm simul & barbari & Græci ad occupandum alienam tellurem se darent; sed tamen etiam ante Trojanum bellum talia acciderunt. Nam & Pelasgorum

A Μυσία τε ὁμοίως, ¹ ἥτε Ὀλυμπινὴ συνεχὴς οὖσα τῇ Βιθυνίᾳ, καὶ τῇ Ἐπικτήτῳ, ἣν φησιν Ἀρτεμίδωρος ἀπὸ τῶν πέραν Ἴστρου Μυσῶν ἀπῳκίσθαι· καὶ ἡ περὶ τὸν Κάϊκον, καὶ τὴν Περγαμηνὴν μέχρι Τευθρανίας, καὶ τῶν ἐκβολῶν τοῦ ποταμοῦ. Οὕτω δ' ἐνήλλακται ταῦτα * ἐν ἄλλοις, ὡς πολλάκις λέγομεν, ὥστε καὶ τὴν περὶ * τὸ Σίπυλον, Φρυγίαν οἱ παλαιοὶ καλοῦσιν, ἄδηλον εἴτε τῆς μεγάλης, εἴτε τῆς μικρᾶς μέρος ὄντων· ἡ καὶ τὸν Τάνταλον Φρύγα καὶ τὸν Πέλοπα, καὶ τὴν Νιόβην· ὁποτέρως δ' ἂν ἔχοι, ἥγε ἐπάλλαξις φανερά. Ἡ γὰρ Περγαμηνὴ καὶ ἡ Ἐλαΐτις καθ' ἣν ὁ Κάϊκος ἐκπίπτει, B καὶ ἡ μεταξὺ τούτων Τευθρανία, ἐν ᾗ Τεύθρας καὶ ἡ τοῦ Τηλέφου ἐκτροφὴ, ἀναμέσον ἐστὶ τοῦ τε Ἑλλησπόντου, καὶ τῆς περὶ Σίπυλον, καὶ Μαγνησίαν τὴν ὑπ' αὐτῷ χώραν· ὥσθ' ὅπερ ἔφην ἔργον διορίσαι,

Χωρὶς δὲ Μυσῶν, καὶ Φρυγῶν ὁρίσματα.

Καὶ οἱ Λυδοὶ καὶ οἱ Μαίονες, οὓς Ὅμηρος καλεῖ Μῄονας ἐν συγχύσει πως εἰσὶ, καὶ πρὸς τούτους καὶ πρὸς ἀλλήλους. ὅτι οἱ μὲν, τοὺς αὐτοὺς, οἱ δ' ἑτέρους φασί· πρὸς δὲ τούτοις, ὅτι τοὺς Μυσοὺς, οἱ μὲν Θρᾷκας, οἱ δὲ Λυδοὺς εἰρήκασι, κατ' αἰτίαν παλαιὰν ἱστοροῦντες, ἣν Ξάνθος C ὁ Λυδὸς γράφει καὶ Μενεκράτης ὁ Ἐλαΐτης· ἐτυμολογοῦντες, καὶ τὸ ὄνομα τὸ τῶν Μυσῶν· ὅτι τὴν ὀξύην οὕτως ὀνομάζουσιν οἱ Λυδοί· πολλὴ δ' ἡ ὀξύη κατὰ τὸν Ὄλυμπον, ὅπου ἐκτεθῆναί φασι τοὺς δεκατευθέντας· ἐκείνων δ' ἀπογόνους εἶναι τοὺς ὕστερον Μυσοὺς, ἀπὸ τῆς ὀξύης οὕτω προσαγορευθέντας· μαρτυρεῖν δὲ καὶ τὴν διάλεκτον· μιξολύδιον γάρ πως εἶναι, καὶ μιξοφρύγιον. Τέως μὲν γὰρ οἰκεῖν αὐτοὺς περὶ τὸν Ὄλυμπον. τῶν δὲ Φρυγῶν ἐκ τῆς Θρᾴκης περαιωθέντων, ἑλόντων τόν τε τῆς Τροίας ἄρχοντα, καὶ τῆς πλησίον γῆς· ἐκείνους μὲν ἐνταῦθα οἰκῆσαι· τοὺς δὲ Μυσοὺς * περὶ τὰς τοῦ Καΐκου πηγὰς πλησίον Λυδῶν. Συνεργεῖ δὲ D πρὸς τὰς τοιαύτας μυθοποιΐας, ἥτε σύγχυσις τῶν ἐνταῦθα ἐθνῶν, καὶ ἡ εὐδαιμονία τῆς χώρας τῆς ἐντὸς Ἅλυος· μάλιστα δὲ τῆς παραλίας δι' ἣν ἐπιθέσεις ἐγίνοντο αὐτῇ πολλαχόθεν καὶ διὰ παντὸς ἐκ τῆς περαίας, ἢ καὶ ἐπ' ἀλλήλους ἰόντων τῶν ἐγγύς. Μάλιστα μὲν οὖν κατὰ τὰ Τρωϊκὰ, καὶ μετὰ ταῦτα γενέσθαι τὰς ἐφόδους καὶ τὰς μεταναστάσεις συνέβη, τῶν τε βαρβάρων ἅμα, καὶ τῶν Ἑλλήνων ὁρμῇ τινι χρησαμένων ² πρὸς τὴν τῆς ἀλλοτρίας κατάστασιν· ἀλλὰ καὶ πρὸ τῶν Τρωϊκῶν ἦν ταῦτα. Τό, τε γὰρ Πελασγῶν

* Scripti, ἐν ἀλλήλοις.
* Scripti, τὴν Σιπ.
p. 572. Iliad. β. 864.
* Scripti, ὑπὲρ τάς.

1. Ἥτε Ὀλυμπινὴ) Scribe, Ὀλυμπηνὴ ut supra Ὀλυμπηνοὺς rectè scribitur. *Casaub.*

2. Πρὸς τὴν τῆς ἀλλοτρίας κατάστασιν) Legendum κατάκτησιν omnino, ut libri veteres habent. *Idem.*

A ἦν φῦλον, καὶ τῶν Καυκώνων καὶ Λελέγων· εἴρηται δ᾽ ὅτι πολλαχοῦ τῆς Εὐρώπης ἐτύγχανε τὸ παλαιὸν πλανώμενα, ἅπερ ποιεῖ τοῖς Τρωσὶ συμμαχοῦντα ὁ ποιητὴς, οὐκ ἐκ τῆς περαίας. Τά τε περὶ τῶν Φρυγῶν, καὶ τῶν Μυσῶν λεγόμενα, πρεσβύτερα τῶν Τρωϊκῶν ἐστιν. Οἱ δὴ διττοὶ Λύκιοι τοῦ αὐτοῦ γένους ὑπόνοιαν παρέχουσιν, ἢ τῶν Τρωϊκῶν, ἢ τῶν πρὸς Καρίαν [1] τοὺς ἑτέρους ἀποικησαύτων. [2] Τάχα δὲ καὶ ἐπὶ τῶν Κιλίκων τὸ αὐτὸ συνέβη· διττοὶ γὰρ καὶ οὗτοι· οὐ μὴν ἔχομέν γε τοιαύτην λαβεῖν μαρτυρίαν, ὅτι καὶ πρὸ τῶν Τρωϊκῶν ἦσαν ἤδη οἱ νῦν Κίλικες· ὅ, τε Τήλεφος ἐκ τῆς Ἀρκαδίας ἀφῖχθαι νομίζοιτ᾽ ἂν μετὰ τῆς μητρός· γάμῳ δὲ τῷ ταύτης ἐξοικειωσάμενος τὸν ὑποδεξάμενον αὐτὸν Τεύθραντα, ἐνομίσθη τε ἐκείνου, καὶ παρέλαβε τὴν Μυσῶν ἀρχήν. B Καὶ οἱ Κᾶρες δὲ νησιῶται πρότερον ὄντες καὶ Λέλεγες ὥς φασιν, ἠπειρῶται γεγόνασι, προσλαβόντων Κρητῶν· [3] οἳ καὶ τὴν Μίλητον ἔκτισαν, [4] ἐκ τῆς Κρήτης λαβόντες Σαρπηδόνα κτίστην· [5] καὶ τοὺς Τερμίλας κατῴκησαν ἐν τῇ νῦν Λυκίᾳ· τούτους δ᾽ ἀγαγεῖν ἀποίκους ἐκ Κρήτης [6] Σαρπηδόνα, Μίνω καὶ Ῥαδαμάνθυος ἀδελφὸν ὄντα, [7] καὶ ὀνομάσαι Τερμίλας τοὺς νῦν [8] Μιλύας; ὥς φησιν Ἡρόδοτος· C ἔτι δὲ πρότερον Σολύμους· [9] ἐπανελθόντα δὲ

p. 573.

fuit gens, & Cauconum & Lelegum: A quas dictum est antiquitus varias Europæ partes pervagari solitas, & Homerus auxilium Trojanis tulisse hos dicit non trans aquam profectos. & quæ de Mysis ac Phrygibus dicuntur, antiquiora sunt rebus Trojanis. Jam duplices Lycii innuere videntur unicam gentem: ut vel Trojani, vel qui ad Cariam sunt, alteri ab alteris sint propagati. Quod idem fortasse etiam Cilicibus usu venit. Nam & hi sunt gemini. Neque nobis licet testimonium aliquod proferre, quo astruamus eos, qui nunc sunt Cilices, ante bellum B Trojanum fuisse. ac Telephum existimari potest ex Arcadia cum matre venisse: quam cum Teuthras excepisset atque uxorem duxisset, Telephum hujus filium habitum, in regnum Mysorum successisse. Sed & Cares cum olim fuissent insulares, itemque Leleges, continentem habitare receperunt auxilio Cretensium. Iidem Cares Miletum condiderunt, conditore à Cretensibus accepto Sarpedone. Quin & Termilas condiderunt in ea, quæ nunc dicitur, Lycia. quos è Creta colonos duxisse ajunt Sarpedonem Minos & Radamanthys fratrem: & nomen Termilarum posuisse iis, qui 8 Milyæ nunc di- C cuntur, ut ait Herodotus, & ante Solymi fuerunt appellati. supervenisse deinde

1. Τοὺς ἑτέρους ἀποικησάντων) Scribe ἀποικισάντων. Passim hæc confunduntur, magno errore. *Cas.*

2. Τάχα δὲ καὶ ἐπὶ τῶν Κιλίκων τὸ αὐτὸ συνέβη) Vide infra lib. XIV. p. 676. *Idem.*

3. Οἳ καὶ τὴν Μίλητον ἔκτισαν) Et tamen Milesii erant Atheniensium ἄποικοι. Ita enim eos appellat Herodotus. *Idem.*

4. Ἐκ τῆς Κρήτης λαβόντες Σαρπηδόνα κτίστην) Libri veteres habent, ἐκ τῆς Κρήτης Μιλήτου λαβόντες Σ. κ. τ. Legendum ἐκ τῆς Κρητικῆς Μιλήτου. Docet hoc similis locus lib. XIV. p. 634. ubi ex Ephoro docet Strabo Miletum κτίσμα εἶναι Κρητικῶν ἐπὶ θαλάττης τετειχισμένον, ὅπου νῦν ἡ παλαιὰ Μίλητός ἐστι, Σαρπηδόνος ἐκ Μιλήτου τῆς Κρητικῆς ἀγαγόντος οἰκήτορας. *Idem.*

5. Καὶ τοὺς Τερμίλας κατῴκησαν) Scribe κατῴκισαν. *Idem.* D

6. Σαρπηδόνα Μίνω καὶ Ῥαδαμάνθυος ἀδελφὸν ὄντα) Diodorus Siculus libro quinto hujus Sarpedonis meminit, & hanc historiam tangit. Τὸν δὲ τρίτον ἀδελφὸν Σαρπηδόνα φασὶ μετὰ δυνάμεως εἰς τὴν Ἀσίαν διαβάντα κατακτήσασθαι τοὺς περὶ Λυκίαν τόπους. Vide Herodotum lib. I. c. 173. *Idem.*

7. Καὶ ὀνομάσαι Τερμίλας τοὺς νῦν Μιλύας) Omnino Μιλύας, legendum est, ut rectè Xylander ait. Herodot. Κλειοῖ Lib. I. cap. 173. Τὴν γὰρ νῦν Λύκιοι νέμονται, αὕτη τὸ παλαιὸν ἦν Μιλυάς· οἱ δὲ Μιλύαι, τότε Σόλυμοι ἐκαλέοντο. Τέως μὲν δὴ αὐτέων Σαρπηδὼν ἦρχε. οἱ δὲ ἐκαλέοντο τό περ τε ἠνείκαντο οὔνομα, καὶ νῦν ἔτι καλέονται ὑπὸ τῶν περιοίκων οἱ Λύκιοι, Τερμίλαι. i. e. *Quam enim nunc Lycii incolunt, olim erat Milyas: & Milyæ tunc appellabantur Solymi, dum igitur ipsis imperitaret Sarpedon, eo, quod attulerunt, nomine vocabantur, & nunc adhuc vocantur à vicinis Termilæ.* Eustath. tamen legisse videtur Λινύαι; ita enim hunc locum apud eum leges: mendosè omnino. *Idem.*

8. *Milyæ.*) Sic legendum & ratio geographica docet, & Herodotus, de cujus primo libro hæc sunt desumta, & epitomæ, & Stephanus. Herodotus & Epitomæ non λύκωνα habent, sed λύκον. & ab hoc Lyciam, ab illo potius Lyconiam denominari potuisse apparet. Eustath. in Iliad. ξ. 184. Lycum vel Lyconem conjuncte nominat. Isandrum pro Pisandro habent omnes Homeri codices, quos ego vidi. Cætera de Sarpedone non assequor. quid est enim ἰχθύουσιν. *Xyland.*

8. Μιλύας, ὥς φησιν Ἡρόδοτος) Verba Herodoti adscribere operæ precium est Lib. I. c. 173. Τὴν γὰρ νῦν Λύκιοι νέμονται, αὕτη τὸ παλαιὸν ἦν Μιλυάς. οἱ D δὲ Μιλύαι, τότε Σόλυμοι ἐκαλέοντο. τέως μὲν δὴ αὐτέων Σαρπηδὼν ἦρχε. οἱ δὲ ἐκαλέοντο τό περ τε ἠνείκαντο οὔνομα, καὶ νῦν ἔτι καλέονται ὑπὸ τῶν περιοίκων οἱ Λύκιοι, Τερμίλαι. i. e. *Quam enim nunc Lycii incolunt, olim erat Milyas: & Milyæ tunc appellabantur Solymi. dum igitur ipsis imperitaret Sarpedon, eo, quod attulerant, nomine vocabantur & nunc adhuc vocantur à vicinis, Termilæ.* Rursus meminit Herodotus lib. VII. c. 77. & Polybius lib. V. pag. 415. Ptolemæo inter Pamphyliæ civitates ponitur Μιλυὰς; unde in Hieroclis notitia χωριομυλιαδικὰ inter Pamphyliæ civitates legitur. Holstein. in Stephan. p. 209.

9. Ἐπανελθόντα δὲ τὸν Πανδίονος Λύκωνα) Legendum Λύκον. Ita enim hîc vocatur ab Herodoto cujus verbis loquitur, & ita infra rectè scribitur lib. XIV. p. 667. μετὰ δὲ ταῦτα Λυκίους ἀπὸ Λύκου τοῦ Πανδίονος. *Casaub.*

1. Πελ-

Lycum Pandionis F. & Lyciis de se A nomen iisdem fecisse. Hæc historia Lycios cum Solymis eosdem facit. Homerus distinguit: siquidem Bellerophontes è Lycia profectus.

— Solymis arma intulit acribus. —

Et Isandrum item ejus filium Mars interfecit,

Adversus Solymos illustres arma ferentem.

Sed & Sarpedonem Lycium indigenam idem pronunciat. At victoriæ præmium fuisse propositum publicum præstantiam regionis . . . multa confirmant: etiam post bellum Trojanum: quando etiam Amazones isto B tempore notæ fuerunt. cùm & Priamus contra eas bello suscepto interfuisse dicatur, & arma in eos vertisse Bellerophontes. Urbes etiam memorantur antiquitus Amazonum cognomines. Jam in Iliaco campo tumulus fuit, (*bant:*

Quem sane Batieiam morta les vocitabant:
Divi velocis monumentum vero Myrinæ.

Hanc Myrinam ferunt unam fuisse de Amazonibus: argumentum ab origine vocis ducentes adjectivæ. Equi enim euscarthmi ob velocitatem dicuntur: Myrina polyscarthmos ob C aurigationis celeritatem, unde loco nomen. Idem ob præstantiam evenit etiam insulis vicinis. De quibus Rhodum & Côn ante Trojani etiam belli tempus à Græcis fuisse habitatas, de Homeri testimonio liquet. Post bellum Trojanum Græcorum migrationes, tum Trerum, Cimmeriorum, Lydorum, Persarum deinde, Macedonum, & ad extremam Gallorum irruptiones, conturbaverunt omnia atque confuderunt. Obscuritatis vero causam non mutationes duntaxat præbuerunt, sed & scriptorum D

τὸν Πανδίονος Λύκωνα, ἀφ' ἑαυτοῦ προσαγορεῦσαι τοὺς αὐτοὺς Λυκίους. Οὗτος μὲν οὖν ὁ λόγος ἀποφαίνει τοὺς αὐτοὺς Σολύμους τε καὶ Λυκίους· ὁ δὲ ποιητὴς χωρίζει· Βελλεροφόντης γοῦν ὡρμημένος ἐκ τῆς Λυκίας,

-- Σολύμοισι μαχέσατο κυδαλίμοισι. Iliad ζ. 184.

* 1 Πείσανδρόν τε ὡσαύτως υἱὸν αὐτοῦ,
Ἄρης, ὥς φησι, μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανε·

* Interpretes legunt Ἴσανδρον.

Καὶ τὸν Σαρπηδόνα δὲ ἐπιχώριόν τινα λέγει· ἀλλά τό γε ἆθλον προκεῖσθαι κοινὸν 2 τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας ἧς λέγω τοῖς ἰχθύουσιν ἐκ πολλῶν βεβαιοῦται· 3 καὶ μετὰ τὰ Τρωϊκὰ ὅπου καὶ Ἀμαζόνες κατεθάρρησαν αὐτοῖς· ἐφ' ἃς ὅτι Πρίαμος στρατεῦσαι λέγεται, καὶ ὁ Βελλεροφόντης. 4 Καὶ πόλεις τὸ πάλαι ὁμολογοῦνται ἐπώνυμοι αὐτῶν. Ἐν δὲ τῷ Ἰλιακῷ πεδίῳ κολώνη τίς ἐστιν.

Ἣν ἤτοι ἄνδρες Βατίειαν * κικλήσκουσιν, Iliad β. 814.
Ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης·

* Scripti, κλῆσιν φασὶν ἔχειν.

ἣν ἱστοροῦσι μίαν εἶναι τῶν Ἀμαζόνων, ἐκ τοῦ ἐπιθέτου τεκμαιρόμενοι· εὐσκάρθμους γὰρ ἵππους λέγεσθαι διὰ τὸ τάχος· κἀκείνην οὖν πολύσκαρθμον, διὰ τὸ ἀπὸ τῆς ἡνιοχείας τάχος· καὶ ἡ Μύρινα οὖν ἐπώνυμος ταύτης λέγεται. Καὶ αἱ ἐγγὺς δὲ νῆσοι 5 ταῦτ' ἔπαθον διὰ τὴν ἀρετήν. ὧν Ῥόδος καὶ Κῶς ὅτι πρὸ τῶν Τρωϊκῶν ἤδη ὑφ' Ἑλλήνων ᾠκοῦντο, καὶ ὑφ' Ὁμήρου σαφῶς ἐκμαρτυρεῖται. Μετὰ δὲ τὰ Τρωϊκὰ αἵ τε τῶν Ἑλλήνων ἀποικίαι, καὶ αἱ Τρηρῶν, καὶ αἱ Κιμμερίων ἔφοδοι, καὶ Λυδῶν, καὶ μετὰ ταῦτα Περσῶν, καὶ Μακεδόνων, τελευταῖον Γαλατῶν, ἐτάραξαν πάντα, καὶ συνέχεαν. Γέγονε δὲ ἡ ἀσάφεια, οὐ διὰ τὰς μεταβολὰς μόνον, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς τῶν συγγραφέων

1. *Πείσανδρόν τε*) Quod Pisander à Strabone vocatur variis locis, quem poëta vocat Isandrum, non dubito esse ejus *μνημονικὸν ἁμάρτημα*, nisi alios codices sit secutus. *Casaub.*

2. *Τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας ἧς λέγω τοῖς ἰχθύουσιν*) Mendosum locum sic emendabis mutatione facta minima, *τοῖς ἰσχύουσιν*. Sensus est, hunc agrum de quo loquitur, ob fertilitatem à multis fuisse petitum; & potentiori sæpe cessisse pro præmio. Sic Dio vocat *τὴν Ῥώμην ἆθλον τοῖς κρατήσουσι προκειμένην*, & Livius in alia re libro VI. *quoniam*, ait, *in certamine relictus præmium semper potentioris futurus sit.* Idem.

3. *Καὶ μετὰ τὰ Τρωϊκὰ, ὅπου αἱ Ἀμαζόνες*) Multum deberent Priamus & Bellerophontes huic lectioni si vera esset. Nam sic Trojano bello fuerint superstites: quod nisi probamus, ne hanc quidem lectionem probare possumus. Existimo autem locum esse mutilum, & sic restituendum *καὶ κατὰ τὰ Τρωϊκὰ, καὶ πρὸ αὐτῶν*, vel *καὶ πρὸ τῶν Τρωϊκῶν· ὅπου καὶ αἱ Ἀμαζόνες κατεθάρρησαν αὐτοῖς.* Apparet, inquit, has regiones ob soli bonitatem præmium fuisse potentioribus quibusque propositum: idque non tantum post bellum Trojanum, sed & antè: adeo quidem ut Amazones etiam eas occupare voluerint: quando Bellerophontes & mox Priamus ad ripam Sangarii, ut canit poëta, cum iis conflixerunt. Hæc est istius loci mens. *Idem.*

4. *Καὶ πόλεις τοπάλαι ὁμολογοῦνται ἐπώνυμοι αὐτῶν*) ut Ephesus, Smyrna, Cuma, Myrina, Paphus: quod alibi (Lib. V. p. 505) Strabo ait. *Idem.*

5. *Ταῦτ' ἔπαθον διὰ τὴν ἀρετήν·*) Nimirum, ut *τοῖς ἰσχύουσιν ἆθλον* essent propositæ: semper enim *περιμάχητον* est & periculo obnoxium, quod est optimum. *Idem.*

ἀνομολογίας, περὶ τῶν αὐτῶν οὐ τὰ αὐτὰ λεγόντων. τοὺς μὲν Τρῶας καλούντων Φρύγας, καθάπερ οἱ τραγικοὶ, τοὺς δὲ Λυκίους Κᾶρας, καὶ ἄλλους οὕτως. Οἱ δὲ Τρῶες οὕτως ἐκ μι- A
P. 574. κρῶν αὐξηθέντες, ὥστε καὶ βασιλεῖς βασιλέων εἶναι, παρέσχον καὶ τῷ ποιητῇ λόγον, τίνα χρὴ καλεῖν Τροίαν, καὶ τοῖς ἐξηγουμένοις ἐκεῖνον. Λέγει γὰρ καὶ κοινῶς ἅπαντας Τρῶας τοὺς συμπολεμήσαντας αὐτοῖς, ὥσπερ καὶ Δαναοὺς, καὶ Ἀχαιοὺς τοὺς ἐναντίους· ἀλλ᾽ οὐ δήπου Τροίαν ἐροῦμεν νὴ Δία, καὶ τὴν Παφλαγονίαν οὐδὲ τὴν Καρίαν, ἢ τὴν ὅμορον αὐτῇ Λυκίαν· λέγω δ᾽ ὅταν φῇ,

Iliad. γ. 2. Τρῶες μὲν κλαγγῇ ἐνοπῇ τ᾽ ἴσαν· -- B

ἐκ δὲ τῶν ἐναντίων,

Ibid. 8. Οἱ δ᾽ ἄρ᾽ ἴσαν σιγῇ μένεα πνείοντες Ἀχαιοί.

Καὶ ἄλλως δὲ λέγει πολλαχῶς. Ὅμως δὲ καίπερ τοιούτων ὄντων, πειρατέον διαιτᾶν ἕκαστα εἰς δύναμιν. ὅ, τι δ᾽ ἂν διαφύγοι τῆς παλαιᾶς ἱστορίας, τοῦτο μὲν ἐατέον (οὐ γὰρ ἐνταῦθα [1] τὸ

* Scripti, μέρος. τῆς γεωγραφίας * ἔργον) τὰ δὲ νῦν ὄντα λεκτέον. Ἔστι τοίνυν ὄρη δύο ὑπερκείμενα τῆς Προποντίδος, ὅ, τε Ὄλυμπος ὁ Μύσιος καὶ ἡ Ἴδη. Τῷ μὲν οὖν Ὀλύμπῳ ἡ τῶν Βιθυνῶν ὑποπέπτωκε· τῆς δὲ Ἴδης μεταξὺ καὶ τῆς θαλάττης ἡ Τροία κεῖται, συνάπτουσα τῷ ὄρει· περὶ μὲν οὖν ταύτης ἐροῦμεν ὕστερον, καὶ τῶν συνεχῶν αὐτῇ πρὸς νότον· νῦν δὲ περὶ τῶν Ὀλυμπηνῶν καὶ τῶν ἐφεξῆς μέχρι τοῦ Ταύρου παραλλήλων τοῖς προεφωδευμένοις λέγωμεν. Ἔστι τοίνυν ὁ Ὄλυμπος κύκλῳ μὲν οὐ συνοικούμενος· ἐν δὲ τοῖς ὕψεσι δρυμοὺς ἐξαισίους ἔχων, καὶ λῃστήρια δυναμένους ἐκτρέφειν, τόπους εὐερκεῖς· ἐν οἷς καὶ τύραννοι συνίστανται πολλάκις, οἱ δυνάμενοι συμμεῖναι πολὺν χρόνον· καθάπερ Κλέων ὁ καθ᾽ ἡμᾶς τῶν λῃστηρίων ἡγεμών. Οὗτος δ᾽ ἦν μὲν ἐκ Γόρδου κώμης, ἣν ὕστερον αὐξήσας ἐποίησε πόλιν, [2] καὶ προσηγόρευσεν Ἰουλιόπολιν· λῃστηρίῳ δ᾽ ἐχρῆτο καὶ ὁρμητηρίῳ κατ᾽ ἀρχὰς, τῷ καρτερωτάτῳ τῶν χωρίων, ὄνομα Καλλυδίῳ· ὑπῆρξε δ᾽ Ἀντωνίῳ μὲν χρήσιμος, ἐπελθὼν ἐπὶ τοὺς ἀργυρολογοῦντας Λαβιήνῳ, καθ᾽ ὃν χρόνον ἐκεῖνος τὴν Ἀσίαν κατεῖχε, καὶ κωλύσας τὰς παρασκευάς· ἐν δὲ τοῖς Ἀκτιακοῖς ἀποστὰς Ἀντωνίου, τοῖς Καίσαρος προσέθετο στρατηγοῖς, καὶ ἐτιμήθη

* Manuſſ. παραλαβὼν πλέον, ἢ κατ᾽ ἀξίαν, * προσλαβὼν τοῖς παρ᾽

A diſſenſio, de iiſdem non eadem dicentium: qui Troas appellant Phryges, ut & tragici, & Cares Lycios. Troës autem ita aucti ab exiguis initiis, ut etiam regum eſſent reges, quærendi occaſionem poëtæ ejuſque interpretibus exhibuerunt, quænam ſit dicenda Troja. Communiter enim omnes eos appellat Troas, qui Trojanis in bello adſuerunt: ut & hoſtes uno nomine Danaos atque Achivos: neque tamen, puto, Trojæ vocabulo accipiemus etiam Paphlagoniam, aut Cariam, aut ei finitimam Lyciam. Id reſpicio, ut cum dicit,

B *Cum clamore ibant Troës, fremituque* -- & de hoſtibus eorum.

Aſt ibant taciti ſpirantes robur Achai.

Et alias ſæpe eodem modo. Tamen, quanquam ita hæc habent, conandum eſt, ut ſingula, quoad fieri poteſt, diſcernamus: cumque aliquid veteris hiſtoriæ nos ſubterfugiet, eo omiſſo (neque enim in eo vertitur geographiæ officium) præſens ſtatus explicandus eſt. Supra Propontidem duo ſiti ſunt montes, Olympus & Ida. Olympo ſubjacet Bithynia: inter Idam & mare ſita eſt Troja, montem attingens. De hac & ei contiguis meridiem C verſus, poſtea dicemus ¶ Nunc de Olympenis, & quæ deinceps ad Taurum uſque paribus ſpaciis juxta ante deſcriptas regiones porriguntur, verba nobis ſunt facienda. Olympus mons eſt, in cujus circuitu non habitatur: in ſummitatibus autem ingentes habent ſylvas, & loca natura munita, ac recipiendis prædonum turmis apta: quæ ſæpe à tyrannis occupantur diu durare valentibus. Qualis fuit noſtro tempore Cleo prædonum dux, oriundus Gordo pago, quem auxit deinde, urbemque fecit, ac Juliopolin denominavit: Is ab initio arce ac receptaculo uſus eſt robuſtiſſimo caſtellorum, D nomine Callydio. Et multum ſane profuit Antonio, eos qui pecuniam Labieno Aſiæ præfecto colligebant invadens, atque apparatus impediens. Actiaco autem bello defecit ab Antonio, & Cæſaris legatis ſe adiunxit, ac majores quàm quibus dignus eſſet, honores repperit. Nam ad ea, quæ

1. Τὸ τῆς γεωγραφίας ἔργον) Non hoc præcipuè curat geographus: neque hoc illius ἔργον: ſed potius πάρεργον. Manuſcripti habent μέρος pro ἔργον: quod non placet. *Caſaub.*

2. Καὶ προσηγόρευσεν Ἰουλιόπολιν) Ptolemæus Juliogordum vocat Ἰουλιάγορδον, & collocat, non ad Olympum Myſium, ſed ad Sipylum, prope Magneſiam. Plinius nihil à Strabone variat lib. v. cap. 33. *Urbs fuit immenſa Aituſa nomine, nunc ſunt XV. civitates: inter quas Gordiu come, quæ Juliopolis vocatur*: quo ex loco Plinii intelligis quomodo verba Strabonis fuerint vertenda. *Idem.*

1. Τῆς

Antonius dederat, alia Cæſar adjecit, ut jam pro latrone ſpeciem reguli gereret: ſacerdos factus Jovis Abretteni, qui Myſiorum eſt deus, & Morenæ (quæ itidem ut Abrettena Myſiæ eſt pars) portione donatus: demum etiam Comanenſe in Ponto ſacerdotium ei obtigit: quod cum adiiſſet, intra menſem vita deceſſit, morbo exſtinctus acuto: ſive in eum aliâs incidit ex nimia repletione: ſive* (ut templi miniſtri ajebant) ira deæ. Etenim in circuitu templi & pontificis eſt, & antiſtitæ habitatio: ipſe ſacer locus præter reliquam ſanctimoniam apprimè purus eſt à ſuillarum eſu carnium, atque adeo in ipſam urbem porcus intromittitur nullus: quem morem, ille primo ſtatim adventu violavit, latronis ingenium declarans: ut qui non pontifex, ſed ſacrorum corruptela eò veniſſet. Olympus ergo talis eſt. Verſus ſeptentrionem accolunt eum Bithyni, Mygdones, Doliones: reliquum habent Myſi & Epicteti. Dolionas vocant potiſſimùm qui circa Cyzicum ſunt ab Æſepo ad Rhyndacum uſque, & Daſcylitidem paludem Mygdonas, qui deinceps uſque ad Myrleanum agrum. Supra Daſcylitidem aliæ duæ ſunt paludes, Apolloniatis & Miletopolitis: ad Daſcylitidem urbs eſt Daſcylejum: ad Miletopolitidem Miletopolis: ad tertiam Apollonia, quæ vocatur ad Rhyndacum: pleraque iſtorum nunc Cyziceni habent. ¶ Inſula in Propontide eſt Cyzicus, duobus pontibus continenti adjuncta, virtute præſtans admodum, ambitu ad 10 ſtadia: urbem ejuſdem nominis habet ad ipſos pontes, duoſque portus qui claudi poſſunt,

A Ἀντωνίου δοθεῖσι, καὶ τὰ παρὰ τοῦ Καίσαρος· ὥστ' αὐτὶ λῃστοῦ, δυνάστου * περιέθετο σχῆμα· ἱερεὺς μὲν ὢν τοῦ Ἀβρεττηνοῦ Διὸς Μυσίου θεοῦ· μέρος δ' ἔχων ὑπήκοον τῆς Μωρηνῆς. Μυσία δέ ἐστι καὶ αὕτη καθάπερ ἡ Ἀβρεττηνή· λαβὼν δ' ὕστατα καὶ τὴν ἐν τῷ Πόντῳ τῶν Κομανῶν ἱερωσύνην εἰς ταύτην κατελθὼν, ἐντὸς μηνιαίου χρόνου * κατέστρεφε τὸν βίον· νόσος δ' ἐξήγαγεν αὐτὸν ὀξεῖα· εἴτ' ἄλλως ἐπιπεσοῦσα ἐκ τῆς ἄδην πλησμονῆς. εἴθ' ὡς ἔφασαν οἱ περὶ τὸ ἱερὸν κατὰ μῆνιν τῆς θεοῦ· ἐν γὰρ τῷ περιβόλῳ τοῦ τεμένους, ἡ οἴκησίς ἐστιν, ἥτε τοῦ ἱερέως, καὶ τῆς ἱερείας· τὸ δὲ τέμενος χωρὶς τῆς ἄλλης ἁγιστείας, διαφανέστατα [1] τῆς τῶν ὑείων κρεῶν βρώσεως καθαρεύει, [2] ὅπου γε καὶ ἡ ὅλη πόλις· οὐδ' εἰσάγεται εἰς αὐτὴν ὗς· ὁ δ' ἐν τοῖς πρώτοις τὸ λῃστρικὸν ἦθος ἐπεδείξατο εὐθὺς κατὰ τὴν πρώτην εἴσοδον, τῇ παραβάσει τούτου τοῦ ἔθους· ὥσπερ οὐχ ἱερεὺς εἰσεληλυθὼς, ἀλλὰ διαφθορεὺς τῶν ἱερῶν· ὁ μὲν δὴ Ὄλυμπος τοιός δε. Περιοικεῖται δὲ πρὸς ἄρκτον μὲν ὑπὸ τῶν Βιθυνῶν, καὶ Μυγδόνων, καὶ Δολιόνων· τὸ δὲ λοιπὸν ἔχουσι Μυσοὶ καὶ Ἐπίκτητοι. Δολίονας μὲν οὖν μάλιστα καλοῦσι τοὺς περὶ Κύζικον ἀπὸ Αἰσήπου ἕως Ῥυνδάκου, καὶ τῆς Δασκυλίτιδος λίμνης. Μυγδόνας δὲ τοὺς ἐφεξῆς τούτοις, μέχρι τῆς Μυρλεανῶν χώρας· ὑπέρκειται δὲ τῆς Δασκυλίτιδος ἄλλαι δύο λίμναι μεγάλαι, ἥτε Ἀπολλωνιάτις, [3] ἥτε Μιλητοπολῖτις· πρὸς μὲν οὖν τῇ Δασκυλίτιδι Δασκύλειον πόλις· πρὸς δὲ τῇ Μιλητοπολίτιδι Μιλητόπολις· [4] πρὸς δὲ τῇ τρίτῃ Ἀπολλωνία ἐπὶ Ῥυνδακῷ λεγομένη· τὰ πλεῖστα δὲ τούτων ἐστὶ Κυζικηνῶν νυνί. [5] Ἔστι δὲ νῆσος ἐν τῇ Προποντίδι ἡ Κύζικος συναπτομένη γεφύραις δυσὶ πρὸς ἤπειρον, ἀρετῇ κρατίστη, * μέγεθος δὲ ὅσον πεντακοσίων σταδίων τὴν περίμετρον· ἔχει δὲ ὁμώνυμον πόλιν πρὸς αὐταῖς ταῖς γεφύραις, καὶ λιμένας δύο κλειστοὺς,

* Manuſſ. περιέκειτο χ.

* Scripti κατέστρεψε p. 575.

* Scripti; μεγέθει.

1. Τῆς τῶν ὑείων κρεῶν βρώσεως καθαρεύει) Carnem ſuillam Veneri eſſe inviſam & odioſam, ex alio loco Strabonis conſtat lib. IX. p. 438. ubi de Caſtinæa Venere loquitur. *Caſaub.*

2. Ὅπου γε, καὶ ἡ ὅλη πόλις, οὐδ' εἰσάγεται) Diſtinguendum eſt poſt vocem πόλις, quod Xylander non videtur animadvertiſſe. *Idem.*

3. Ἡ δὲ Μιλητοπολῖτις. *Miletopolitis.*) Hic idem lacus videtur dici Artynia à Plinio lib. V. cap. 32. *Palmer.*

4. Πρὸς δὲ τῇ τρίτῃ Ἀπολλονία ἐπὶ Ῥυνδακῷ λεγομένη) Eſt enim Rhyndaco fluvio appoſita. Vide Ptolem. De fluvio Rhyndaco lege infra, & Scholia Appollon. *Caſaub.*

. Πρὸς δὲ τῇ τρίτῃ Ἀπολλωνία ἐπὶ Ῥυνδάκῳ λεγομένη. *Ad tertiam Apollonia, quæ vocatur ad Rhyndacum.*) Ptolemæus eam urbem etiam Apolloniam vocat: at ex noſtro Strabone infra videtur hoc loco ſcribi debere Ἀπολλωνὶς; eum vide infra lib. 13. pag. 625. & pagina ſequenti etiam lacum huic urbi vicinum vocat Ἀπολλωνῖτιν, quod nomen formatur ab Ἀπολλωνίς. Nam ab Ἀπολλωνία formaretur Ἀπολλωνιάτις. *Palmer.*

D 5. Ἔστι δὲ νῆσος ἐν τῇ Προποντίδι ἡ Κύζικος) Vocat inſulam Cyzicum, quum reliqui ſic appellent urbem in peninſula ſitam. Erat enim teſte Mela I. c. 19. in *peninſulæ cervice ſita.* Apollonius libro primo ϟ. 936. νῆσον appellat ut Strabo.

> Ἔστι δέ τις αἰπεῖα προποντίδος ἔνδοθι νῆσος,
> Τυτθὸν ἀπὸ Φρυγίης πολυληίου ἠπείροιο
> Εἰς ἅλα κεκλιμένη. i. e.
> *Eſt ardua quadam intus Propontidi inſula*
> *Haud longe à frugaliſſimo Phrygiæ ſolo*
> *Quæ in mare vergit.*

Plinius H. N. V. c. 32. Strabonem explicat, *Ultra inſula, quam continenti junxit Alexander, in qua oppidum Mileſiorum Cyzicum. antea vocitatum Arconneſos & Dolionis, & Dyndimis, cujus à vertice mons Dindymus.* Ariſtides verò ſophiſta elegantiſſimus in panegyrico ἐν Κυζίκῳ περὶ τοῦ ναοῦ. De Cyzico ſic ſcribit, Πρόκειται, inquit, τῆς Ἀσίας ἀρχομένη μὲν ἐκ νήσου, καθισαμένη δὲ εἰς ἤπειρον. Paulo poſt, ἀλλὰ μὴν αὐτήν γε πόλιν καὶ ὡς νῆσον προσείποις ἂν, καὶ ὡς χερρόνησον, καὶ ἔτι ἐπέκεινα χερρονήσου πρὸς ἤπειρον. Ibidem eleganter ait Cyzicum eſſe veluti umbilicum inter Gadira & Phaſin. *Caſaub.*

A καὶ νεωσοίκους πλείους τῶν διακοσίων· τῆς δὲ πόλεως τὸ μὲν ἔστιν ἐν ἐπιπέδῳ, τὸ δὲ, πρὸς ὄρει· 1 καλεῖται δ' * ἄρκτων ὄρος· 2 ὑπέρκειται δ' ἄλλο Δίνδυμον μονοφυὲς, ἱερὸν ἔχον τῆς Δινδυμήνης μητρὸς τῶν θεῶν, 3 ἵδρυμα τῶν Ἀργοναυτῶν. Ἔστι δ' ἐνάμιλλος ταῖς πρώταις τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν ἡ πόλις, μεγέθει τε καὶ κάλλει, καὶ εὐνομίᾳ πρός τε εἰρήνην καὶ πόλεμον· ἔοικέ τε τῷ παραπλησίῳ τύπῳ κοσμεῖσθαι, ὥσπερ ἡ τῶν Ῥοδίων, καὶ Μασσαλιωτῶν, καὶ Καρχηδονίων τῶν πάλαι· τὰ μὲν οὖν πολλὰ ἐῶ· 4 τρεῖς δ' ἀρχιτέκτονας τοὺς ἐπιμελουμένους οἰκοδομημάτων τε δημοσίων, καὶ ὀργάνων, B τρεῖς δὲ καὶ θησαυροὺς κέκτηται, τὸν μὲν, ὅπλων, τὸν δ' ὀργάνων, τὸν δὲ, σίτου· ποιεῖ δὲ τὸν σῖτον ἄσηπτον ἡ Χαλκιδικὴ μιγνυμένη. Ἐπεδείξαντο δὲ τὴν ἐκ τῆς παρασκευῆς ταύτης ὠφέλειαν ἐν τῷ Μιθριδατικῷ πολέμῳ. Ἐπελθόντος γὰρ αὐτοῖς ἀδοκήτως τοῦ βασιλέως πεντεκαίδεκα μυριάσι, καὶ ἵππῳ πολλῇ, καὶ κατασχόντος 5 τὸ ἀντικείμενον ὄρος ὃ καλοῦσιν Ἀδραστείας, καὶ τὸ προάστειον, ἔπειτα καὶ διάραντος εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως αὐχένα, καὶ προσμαχομένου πεζῇ τε,

p. 576. καὶ κατὰ θάλατταν τετρακοσίαις ναυσὶν, ἀντέσχον πρὸς ἅπαντα οἱ Κυζικηνοὶ, ὥστε C καὶ ἐγγὺς ἦλθον τοῦ ζώγρια λαβεῖν τὸν βασιλέα ἐν τῇ διώρυγι ἀντιδιορύττοντες· ἀλλ' ἔφθη φυλαξάμενος, καὶ ἀναλαβὼν ἑαυτὸν ἔξω τοῦ ὀρύγματος· ὀψὲ δὲ ἴσχυσεν * εἰσπέμψαι τινὰς νύκτωρ ἐπικούρους ὁ τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸς Λεύκουλλος· 6 ὤνησε δὲ καὶ λοιμὸς τῷ τοσούτῳ πλήθει τῆς στρατείας ἐπιπεσὼν,

* Fortasse, Ἄρκτον τὸ ὄρος.

* Scripti, πέμψαι.

& navalia cc plura : pars urbis in plano est, alia monti adjacet : mons, Ursorum mons dicitur : supra hunc est alius, Dindymum, uno cacumine: in eo monte fanum est Dindymenes deorum matris dedicatum ab Argonautis. Hæc urbs comparari potest cum principibus Asiæ urbibus : ob magnitudinem, pulchritudinem, & legum bonitatem, bello pacique juxta accommodata, videtur iisdem ornamentis prædita, quibus Rhodiorum, Massiliensium, Carthaginensiumque urbes antiquitus fuerunt decoratæ. Pleraque hic prætereo. Tres ea civitas habet architectos, qui curam gerunt ædificiorum publicorum & instrumentorum : ita etiam armamentaria: unum armorum, alterum machinarum, frumenti tertium : quod à putredine defendit adjecta Chalcidica. Mithridatico bello utilitatem hujus apparatus demonstraverunt. Cum enim de improvisò invasisset eos rex peditum CL millibus, magnòque equitatu, & oppositum montem, qui Adrasteæ dicitur, occupasset ; ac suburbium, deinde etiam ad cervicem, quæ supra urbem est, castra transtulisset, & terra urbem opugnaret ac mari navibus CCCC: ita hæc omnia sustinuerunt Cyziceni, ut parum etiam abfuerit quin ipsum Mithridatem caperent vivum in cuniculo, quem is fodiebat: cum ipsi alium ex adverso agerent : evasit tamen, cum re observata se è cuniculo subduxisset : sero Lucullus Romanorum imperator effecit, ut præsidium in urbem mittere posset. Profuit etiam urbi pestis in tanto regis exercitu coorta:

1. Καλεῖται δ' ἄρκτων ὄρος) Lego, Ἄρκτον ὄρος, auctor Apollonius. Lib. I. ℣. 941.

Ἀρκτόν μιν καλέουσιν ὄρος περιναιετάοντες

Scholiastes, ταύτῃ οὖν τῇ Χερρονήσῳ παράκειται Ἄρκτον ὄρος, κυρίως οὕτω λεγόμενον· ἐπειδὴ φασὶ τὰς τροφοὺς τοῦ Διὸς ἐκεῖ διατριβούσας εἰς ἄρκτους μεταβληθῆναι· ἢ ὁ τόπος ἔνθηρος, καὶ ἀπὸ τοῦ θηρίου τῆς ἄρκτου ὠνομάσθη· ἢ διὰ τὸ ὑψηλὸν τοῦ ὄρους, ἀπὸ τοῦ δοκεῖν ταῖς ἄρκτοις προσπελάζειν ταῖς πατρώοις. Casaub.

2. Ὑπέρκειται δ' ἄλλο Δίνδυμον μονοφυὲς) cum addit μονοφυὲς, obiter refellit sententiam eorum, qui Dindymon montem sic putabant appellatum quod in duo cacumina esset scissus : quod ait Apollonii scholiastes, ad librum primum, his verbis, Δίνδυμον ὄρος Κυζίκου, ἱερὸν τῆς Ῥέας, διὰ τὸ διδύμους μαστοὺς ἀνήκειν ἐν αὐτῷ, ὥς φησι Φιλοστέφανος, οὕτω προσαγορευθέν. *Idem.*

3. Ἵδρυμα τῶν Ἀργοναυτῶν) Fusè exponitur ab Apollonio hæc historia seu fabula libro 1. *Idem.*

4. Τρεῖς δ' ἀρχιτέκτονας τοὺς ἐπιμελ.) Ideo Propertius de Cyzico. III. el. 21. vs. 3.

Dindymus & sacræ fabricata Juvenca Cubellæ.

ut explicat magnus ejus poëtæ interpres Scaliger, quem vide. *Idem.*

5. Τὸ ἀντικείμενον ὄρος ὃ καλοῦσιν Ἀδραστείας) Appianus de Bell. Mithrid. p. 221. Dindymum vocat, ὁ δ' οὐ πεισθεὶς ἐπὶ τὸ Δίνδυμον ὄρος ὑπερκείμενον ἀνῄει, καὶ χῶμα ἀπ' αὐτοῦ ἐς τὴν πόλιν ἔχων, πύργους τε ἐφίστη καὶ ὑπονόμοις τὸ τεῖχος ἀνεκρήμνει. Vide A- D pollonii scholiasten ad hoc ejus carmen.

Ἄστυ τε καὶ πεδίον νηπήϊον Ἀδρηστείης.

6. Ὤνησε δὲ καὶ λοιμὸς) Aldi codex habet λιμὸς, neque aliter quod sciam libri veteres : mihi tamen valdè probatur lectio, quam secuti sunt interpretes λοιμός. Veruntamen Memnon quoque vulgatam γραφὴν per ι confirmat, cujus hæc sunt p. 102. ed. H. Steph. ἐπὶ τούτῳ τῷ τοῦ βασιλέως ἀτυχήματι καὶ λιμὸς ἐπιπίπτει αὐτοῦ τῇ στρατιᾷ, καὶ πολλοὺς ἀπώλλυεν· πλὴν οὕτω πολλοῖς παθήμασι κάμνων, Κυζίκου τῆς πολιορκίας τέως οὐκ ἀφίστατο, μετ' ὀλίγον δὲ πολλὰ καὶ παθὼν καὶ πράξας, ὅμως ἀνάλωτον λιπὼν τὴν πόλιν, ἀνεχώρησε. i. e. Interprete Rhodomanno. *Post hoc infortunium etiam fames opprimit exercitum & multis interitum adfert. Tot tamen adversis ictus casibus, à Cyzici obsidione non absistit : sed brevi, licet multa perpessus esset, & egisset, urbe non expugnata recessit.* Arrianus docet præcessisse famem, id est λιμὸν, quæ attraxerit pestem, id est λοιμόν. *Idem.*

quam cum non prævidisset ille, multis suorum amissis discessit. Romani Cyzico honorem habuerunt: estque etiamnum libera, multumque habet agri, partim antiquitus, partim dono Romanorum. Nam & Troadis partem habent trans Æsepum, quod est ad Zelejam, & campum Adrasteæ: & Dascylitidem lacum partim Byzantii habent, partim Cyziceni: hi ad Dolionidem quoque & Mygdonidem multis fruuntur, usque ad Miletopolitidem & Apolloniatidem paludem. Per has regiones Rhyndacus labitur fluvius, ortus in Azanitide: recipiensque ex Abrettena Mysia cum alios tum Macestum ab Ancyra Abasitidis fluentem, in Propontidem exit apud Besbicum insulam: in hac mons est Cyzicenorum, nomine Artace, arboribus probe consitus: & insula ejusdem nominis ante eum jacet, & promontorium quod Melanos dicitur: id prætervehuntur qui à Cyzico Priapum navigant. At Epicteti Phrygiæ sunt Azani, Nacoleja, Cotyaejum, Midajum, Dorylajum urbes, & Cadi: quam Mysiæ alii adscribunt. ¶ Mysia in mediterraneis ab Olympena ad Pergamenam est porrecta,

A ὃν οὐ προείδετο ὁ βασιλεὺς, ὡς ἀπῆλθε πολλοὺς ἀποβαλών. Ῥωμαῖοι δ' ἐτίμησαν τὴν πόλιν· [1] καὶ ἔστιν ἐλευθέρα μέχρι νῦν, καὶ χώραν ἔχει πολλὴν, τὴν μὲν, ἐκ παλαιοῦ, τὴν δὲ τῶν Ῥωμαίων *προσθέντων· καὶ γὰρ τῆς Τρωάδος ἔχουσι τὰ πέραν τοῦ Αἰσήπου, τὰ περὶ τὴν Ζέλειαν, καὶ τὸ τῆς Ἀδραστείας πεδίον· καὶ τῆς Δασκυλίτιδος λίμνης, τὰ μὲν, ἔχουσι ἐκεῖνοι, τὰ δὲ, Βυζάντιοι· πρὸς δὲ τῇ Δολιονίδι, καὶ τῇ Μυγδονίδι νέμονται πολλὴν, μέχρι τῆς Μιλητοπολίτιδος λίμνης, καὶ τῆς Ἀπολλωνίτιδος αὐτῆς· δι' ὧν χωρίων, καὶ [2] ὁ Ῥυνδακὸς ῥεῖ ποταμὸς, τὰς ἀρχὰς ἔχων ἐκ τῆς Ἀζανίτιδος· προσλαβὼν δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἀβρεττηνῆς Μυσίας [3] ἄλλους τε καὶ Μάκεστον ἀπ' Ἀγκύρας τῆς Ἀβασίτιδος [4] ἐκδίδωσιν εἰς τὴν Προποντίδα [5] κατὰ Βέσβικον νῆσον. Ἐν ταύτῃ δὴ τῇ νήσῳ τῶν Κυζικηνῶν [6] ὄρος ἐστὶν εὔδενδρον Ἀρτάκη· καὶ νησίον ὁμώνυμον πρόκειται τούτου· καὶ πλησίον ἀκρωτήριον Μέλανος καλούμενον ἐν παράπλῳ τοῖς εἰς *Πρίαπον κομιζομένοις ἐκ τῆς Κυζίκου. Τῆς δ' Ἐπικτήτου Φρυγίας [7] Ἀζανοί τέ εἰσι, [8] καὶ Νακόλεια, [9] καὶ Κοτυάειον, καὶ Μιδάιον, [10] καὶ Δορύλαιον πόλεις, [11] καὶ Κάδοι· τοὺς δὲ Κάδους ἔνιοι τῆς Μυσίας φασίν. Ἡ δὲ Μυσία κατὰ τὴν μεσόγαιαν ἀπὸ τῆς Ὀλυμπηνῆς ἐπὶ τὴν Περγαμηνὴν καθήκει,

* Scripti, προστιθέντων.

* Scripti, etiam his Πρίαμον.

1. Καὶ ἔστιν ἐλευθέρα μέχρι νῦν) Ergo hæc scripta sunt ante annum v. c. DCCLXXIIX. Eo enim anno Cyzicenos libertatem amisisse Tacitus docet, cujus sunt hæc Ann. IV. 36. *Objecta publicè Cyzicenis incuria cerimoniarum Divi Augusti, additis violentiæ criminibus, adversum cives Romanos, & amisere libertatem, quam bello Mithridatis meruerant circumsessi, nec minus sua constantia, quam præsidio Luculli pulso rege.* Casaub.

2. Ῥυνδακὸς ῥεῖ ποταμὸς, τὰς ἀρχὰς ἔχ.) Plinius, *Amnes Horisius & Rhyndacus ante Lycus vocatus. Oritur in stagno Artynia juxta Mileto polin, recipit Maceston & plerosque alios, Asiam Bithyniamque disterminans.* Apollonii scholiastes (ad lib. 1. ψς. 1165.) annotat Megistum sua ætate eum fluvium appellari. *Idem.*

3. Ἄλλους τε καὶ Μάκεστον. *Cum alios tum Macestum.*) Eum fluvium eundem esse puto, quem Polybius lib. 5. μέγιστον vocat, & cum eo Apollonii Scholiastes pag. 57. Sed eæ voces sunt fere ejusdem significatus. *Palmer.*

D

4. Ἐκδίδωσιν εἰς τὴν Προποντίδα κατὰ Βέσβικον νῆσον· Ἐν ταύτῃ δὴ τῇ νήσῳ τῶν Κυζικηνῶν ὄρος Ἀρτάκη. *In Propontidem exit apud Besbicum insulam: in hac mons est Cyzicenorum, nomine Artace.*) Hunc locum videtur aliter legisse Xylander, & interpunxisse post νήσῳ, & infœliciter interpretatus est, quasi ταύτῃ τῇ νήσῳ deberet referri ad Βέσβικον, sic: *In hac* (Besbico) *mons est Cyzicenorum nomine Artace.* Ita secundum ejus versionem mons Artace fuit in Besbico insula. Sed erravit quam maxime, nam sic debuit vertere: *In hac Cyzicenorum insula mons est Artace*, & sic intelligi debere eum docet idem Strabo infra lib. 13. pag. 625. ἐν δὲ τῇ Κυζικηνῶν νήσῳ Ἀρτάκην, Κύζικον. *In Cyzicenorum autem insula Artacem, Cyzicum.* Cyzicus in insula ex magna parte sita fuit, & in eadem insula fuit Artace, quod debuit discere ex pagina anteriore, ἐστὶ δὲ νῆσος ἐν τῇ Προποντίδι ἡ Κύζικος συναπτομένη γεφύραις δυσὶ πρὸς ἤπειρον, *Est autem insula in Propontide Cyzicus duobus pontibus juncta continenti*, nihil clarius. *Palmer.*

5. Κατὰ Βέσβικον νῆσον) Stephanus ait Besbicum vocari parvam quandam insulam prope Cyzicum; sic dictam à gigante quodam. Plinius, *Est & Antiochia, & contra fauces Rhyndaci Besbycos XVIII. M. circuitus.* Casaub.

6. Ὄρος ἐστὶν εὔδενδρον Ἀρτάκη· καὶ νησίον ὁμώνυμον) Utriusque meminit Timosthenes cujus sunt hæc apud Stephanum, Ἀρτάκη τοῦτο μὲν ὄρος ἐστὶ τῆς Κυζικηνῆς, τοῦτο δὲ νησίον ἐστὶν ἀπὸ γῆς ἀπέχον στάδιον. *Idem.*

7. Ἀζανοί τέ εἰσι) Vide de his Azanis apud Stephanum. qui etiam hunc locum profert. Ptolem. horum urbs dicitur Ἀζανίς. *Idem.*

8. Καὶ Νακόλεια) Vide Stephanum Νακολία. Ptolem. quoque meminit. *Idem.*

9. Καὶ Κοτυάειον) Meminit Plinius & Ptolemæus. *Idem.*

10. Καὶ Δορυλάϊον πόλις) Ptolemæo Δορύλειον. Apud Stephanum hunc locum describentem scribitur; Δορύλαον πόλις. Idem alibi annotat Δορίειον Φρυγίας esse πόλιν. *Idem.*

10. Καὶ Δορύλαϊον πόλεις) Varium hujus nominis scribendi modum docet Eustathius ad Dionys. ψ. 815. de situ orbis, ubi de Phrygiæ divisione loquitur: Καὶ τρίτη ἡ λεγομένη Ἐπίκτητος, ἐν ᾗ τὸ Κοτυάειον (sic legendum, non Κοτυεύσιον) καὶ τὸ Δορύλαιον, ὡς ὁ γεωγράφος ἱστορεῖ, τὸ καὶ Δορυλάειον. κατὰ δὲ τὴν ὀρθογραφικὴν τέχνην καὶ τὸ Δορύλλειον, διὰ διφθόγγου. Berkel. in Steph. p. 308.

11. Καὶ Κάδοι) Meminit Ptol. itemque Steph. Propertius: Lib. IV. el. 6. vs. 7.

Spargite me lymphis, carmenque recentibus aris,
Tibia Mygdoniis libet eburna Cadis. Casaub.

καὶ τὸ Καΐκου λεγόμενον πεδίον· ὥστε μεταξὺ κεῖσθαι τῆς τε Ἴδης, καὶ τῆς Κατακεκαυμένης, ἣν οἱ μὲν Μυσίαν, οἱ δὲ Μαιονίαν φασίν. Ὑπὲρ δὲ τῆς Ἐπικτήτου πρὸς νότον ἐστὶν ἡ μεγάλη Φρυγία, λιποῦσα ἐν ἀριστερᾷ τὴν Πεσσινοῦντα, καὶ τὰ περὶ Ὀρκαορυκοὺς καὶ Λυκαονίαν· ἐν δεξιᾷ δὲ Μαίονας, καὶ Λυδοὺς καὶ Κᾶρας· ἐν ᾗ ἐστιν ἥτε παρώρειος λεγομένη Φρυγία, καὶ ἡ πρὸς Πισιδίαν, [1] καὶ τὰ περὶ Ἀμόριον [2] καὶ Εὐμενίαν, καὶ Σύνναδα· [3] εἶτα Ἀπάμεια ἡ Κιβωτὸς λεγομένη, [4] καὶ Λαοδίκεια, αἵπερ εἰσὶ μέγισται τῶν κατὰ τὴν Φρυγίαν πόλεων· περίκειται δὲ ταύταις καὶ πολίσματα, [5] Ἀφροδισιὰς, [6] Κολοσσαὶ, [7] Θεμισώνιον, [8] Σαναὸς, [9] μητρόπολις Ἀπολλωνιάς· ἔτι δὲ ἀπωτέρω τούτων Πέλται, [10] Ταβέαι, [11] Εὐκαρπία,
p. 577. [12] Λυσιάς. Ἡ μὲν οὖν παρώρεια, ὀρεινήν τινα ἔχει ῥάχιν, ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς ἐκτεινομένην ἐπὶ δύσιν· ταύτῃ δ' ἑκατέρωθεν ὑποπέπτωκέ τι πεδίον μέγα, καὶ πόλις πλησίον αὐτῆς, πρὸς ἄρκτον μὲν [13] Φιλομήλιον, ἐκ θατέρου δὲ μέρους Ἀντιόχεια ἡ πρὸς Πισιδίᾳ καλουμένη· ἡ μὲν, ἐν πεδίῳ * κειμένη, ἡ δ' ἐπὶ λόφου, ἔχουσα ἀποικίαν Ῥωμαίων. Ταύτην δ' ᾤκισαν Μάγνητες οἱ πρὸς Μαιάνδρῳ. Ῥωμαῖοι δ' ἠλευθέρωσαν τῶν βασιλέων, [14] ἡνίκα τὴν ἄλλην Ἀσίαν Εὐμένει παρέδοσαν τὴν ἐντὸς τοῦ Ταύρου· ἦν δὲ ἐνταῦθα καὶ ἱερωσύνη * τις Μηνὸς

* Scripti, κειμένη πᾶσα.

* Scripti, τινὸς Μ. legitur autem, supra Ἀσκαίου.

& campum Caici dictum: ita ut sit sita inter Idam, & Catakekaumenam (*hoc est combustam*) sive Mysiam, sive Mæoniam: utrumque enim fertur. ¶ Supra Epictetum versus meridiem est magna Phrygia, Pesinunte ad sinistram relicta, & quæ sunt circa Orcaorycos & Lycaoniam: ad dextram Mæonibus, Lydis, & Caribus. In hac est etiam quæ ad montana adjacens Parorius dicitur Phrygia, & quæ ad Pisidiam est, ac regio circa Amorium, Eumeniamque, & Synnada: deinde Apamea cognomento Cibotus; & Laodicea, quæ sunt maximæ Phrygiarum urbium. His etiam circumposita sunt oppida, Aphrodisias, Colossæ, Themipisonium, Sanaos, & Apollonias metropolis: longius deinde Peltæ, Tabeæ, Eucarpia, Lysias. Parorejos Phrygia montanum habet dorsum, ab ortu versus occasum productum: ei utrimque subjecta est magna planicies, dorsoque vicina urbs septentrionem versus Philomelium, ad meridiem Antiochea ad Pisidiam quæ vocatur: illa in campo, hæc in colle sita, & coloniam habens Romanam. Hanc Magnetes condiderunt, qui ad Mæandrum habitabant: liberaverunt à regibus Romani, quo tempore Asiam reliquam Eumeni tradiderunt, quæ intra Taurum jacet. Fuit ibi etiam

1. Καὶ τὰ περὶ Ἀμόριον) Stephanus, Ἀμόριον πόλις τῆς μεγάλης Φρυγίας. Nominat & Ptolemæus. *Casaub.*

2. Καὶ Εὐμενίαν) Scribe καὶ Εὐμένειαν. Steph. Εὐμένεια πόλις Φρυγίας: meminere Plinius & alii. *Idem.*

3. Εἶτα Ἀπάμεια ἡ Κιβωτὸς λεγομένη) Sic appellatur etiam à Plinio & Ptolemæo. *Idem.*

4. Καὶ Λαοδίκεια) Lyco flumini imposita: ideo Ptolemæo vocatur Λαοδίκεια ἐπὶ Λυκῷ. Idem.

5. Ἀφροδισιὰς) Nominatur Ptol. Vide Stephanus. *Idem.*

6. Κολοσσαὶ) Colossæ urbs Phrygiæ antiqua, & quæ aliquando vel maximè floruit, ut ex Herodoto VII. 30. apparet, qui appellat πόλιν μεγάλην Φρυγίας. Meminere plerique Geographi: & ut omnes scriptores prætermisissent, satis Colossenses nobilitavit D. Paulus epistola illa, quam ad eos scripsit. *Idem.*

7. Θεμισσώνιον) Sic Ptolem. & Stephanus. Plinius Themisones nominat inter populos Cibyratici conventus. *Idem.*

8. Σαναὸς) Ptolem Σανὶς ut puto. *Idem.*

9. Μητρόπολις Ἀπολλωνίας) Scribendum Μητρόπολις, Ἀπολλωνιάς. Non enim ferendus est interpretum error, qui unam tantum urbem his duabus vocibus putant significari: diversæ enim sunt Metropolis & Apollonia, quam Strabo Apolloniadem multis locis appellat: neque hic verbis est opus, quum id quod dico tam perspicuè doceant & Ptolemæus & Stephanus, ut res sit clarissima. Uterque Pisidiæ adscribit. *Idem.*

9. Μητρόπολις Ἀπολλωνιὰς) Hic interpres nomen civitatis proprium perperam tamquam appellativum adjunctum *Appolloniadi* tribuit, separandæ enim sunt hæ duæ voces, Μητρόπολις, Ἀπολλονίας. plura videantur apud Holstein in Stephan. p. 208.

10. Ταβέαι) Fortasse Τάβαι, ut apud Livium XXXVIII. c. 13. Steph.

Τάβαι, πόλις Λυδίας, περὶ ὧν ὁ χρησμός φησι πρὸς Πισίδας,
Ἄστυ Ταβῶν ἐρίκυδες ἐλεύθερον οἰκίζεσθαι. *Cas.*

11. Εὐκαρπία) Meminere Ptolem. & Stephan. qui appellationis rationem facetam affert. Sic enim esse appellatam ex Metrophane docet, ob vitis præstantiam, quæ uvam tantam producit, ut plaustro imposita, id medium frangat. Plinius Encarpenos hos vocat. *Idem.*

12. Λυσιὰς) est apud Ptolem. *Idem.*

13. Φιλομήλιον) Meminit etiam Cicero sæpius in Epistolis: Itemque Synnadorum, quæ mox recensentur. *Idem.*

14. Ἡνίκα τὴν ἄλλην Ἀσίαν Εὐμένει παρέδοσαν τὴν ἐντὸς τοῦ Ταύρου. Hoc quomodo sit intelligendum docet Livius libro XXXVII. c. 55. *Datum responsum est, decem legatos more majorum senatum missurum ad res Asiæ disceptandas, componendasque: summam tamen hanc fore, ut cis Taurum montem, quæ intra regni Antiochi fines fuissent, Eumeni attribuerentur, præter Lyciam Cariamque usque ad Mæandrum amnem, ea civitatis Rhodiorum essent. Cæteræ civitates Asiæ, quæ Attali stipendiariæ fuissent, eædem Eumeni vectigal penderent: quæ vectigales Antiochi fuissent, ea liberæ atque immunes essent.* Idem.

ſacerdotium Menſis Arcæi, multitudinem hierodulorum habens & ſacrorum locorum: ſed everſum eſt à morte Amyntæ ab iis, qui in hæreditatem ejus miſſi fuerunt. Synnada urbs eſt non magna: ante eam campus jacet oleis conſitus, ſtadiorum circiter LX, ab altera parte eſt Docimia pagus, & lapicidinæ Synnadici lapidis, ut quidem Romani appellant: nam incolæ Domicitidem & Docimæam vocant. Ex fodinæ ab initio exiguas glebas ediderunt: ſed ob ſumtuum magnitudinem, quam nunc faciunt Romani, eruuntur magnæ columnæ ſolidi lapidis: varietate ad Alabaſtritem accedentes lapidem: ita ut quanquam multum hujuſce onerum ad mare vænum deducatur: tamen & columnæ & tabulæ Romam perferantur, magnitudine atque pulcritudine admiranda. ¶ Apamea emporium eſt magnum ejus quæ proprie dicitur Aſia, proxima poſt Epheſum dignitate: hæc enim commune eſt receptaculum eorum, qui & ab Italia & è Græcia veniunt. Sita eſt Apamea ad Marſyæ fluvii oſtia: qui ad ipſam ortus urbem,

A Ἀρκαίου, πλῆθος ἔχουσι ἱεροδούλων, καὶ χωρίων ἱερῶν· κατελύθη δὲ μετὰ τὴν Ἀμύντου τελευτὴν ὑπὸ τῶν πεμφθέντων ἐπὶ τὴν ἐκείνου κληρονομίαν. Συννάδα δ' ἐστιν οὐ μεγάλη πόλις· πρόκειται δ' * αὐτῇ ἐλαιόφυτον πεδίον, ὅσον ἑξήκοντα σταδίων· ἐπέκεινα δ' ἐστὶ Δοκιμία κώμη, καὶ τὸ λατόμιον τοῦ Συνναδικοῦ λίθου· οὕτω μὲν Ῥωμαῖοι καλοῦσιν· οἱ δ' ἐπιχώριοι Δοκιμίτην, [1] καὶ Δοκιμαίαν· κατ' ἀρχὰς μὲν μικρὰς βώλους ἐκδιδόντος τοῦ μετάλλου· διὰ δὲ τὴν νυνὶ πολυτέλειαν τῶν Ῥωμαίων κίονες ἐξαιροῦνται μονόλιθοι μεγάλοι, B πλησιάζοντες τῷ ἀλαβαστρίτῃ λίθῳ κατὰ τὴν ποικιλίαν· [2] ὥς τε καίπερ πολλῆς οὔσης τῆς ἐπὶ θάλατταν ἀγωγῆς τῶν τηλικούτων φορτίων, ὅμως καὶ κίονες καὶ πλάκες εἰς Ῥώμην κομίζονται θαυμασταὶ κατὰ τὸ μέγεθος, καὶ κάλλος. Ἀπάμεια δ' ἐστὶν ἐμπορεῖον μέγα τῆς ἰδίως λεγομένης Ἀσίας, δευτερεῦον μετὰ τὴν Ἔφεσον. αὕτη γὰρ καὶ τῶν ἀπὸ τῆς Ἰταλίας, καὶ τῆς Ἑλλάδος ὑποδοχεῖον κοινόν ἐστιν· [3] ἵδρυται δὲ ἡ Ἀπάμεια ἐπὶ ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Μαρσύου ποταμοῦ· καὶ ῥεῖ διὰ μέσης τῆς πόλεως

* Scripti αὐτῆς.

1. Καὶ Δοκιμαίαν) corrupta videtur hæc vox, Salmaſius enim pro ea legit Δοκιμέα. Holſtein in C Stephan. p. 307.

2. Ὥστε καίπερ πολλῆς οὔσης τῆς ἐπὶ θάλατταν ἀγωγῆς) πολλῆς, Hoc eſt difficilis & laborioſæ. Interpretes hanc vocem non intelligentes totum locum perperam ſunt interpretati, cujus eſt hæc mens. Tantam eſſe lapidis Docimæi præſtantiam, ut quanvis difficilis ſit ductus & vectura talium onerum ad mare, nihilominus tamen multæ ex eo columnæ & tabulæ immenſæ magnitudinis Romam deferantur: fuerunt autem hæc onera è lapidicinis, unde eruebantur, ad mare uſque vehenda, ut ibi navibus imponerentur. *Caſaub.*

3. Ἵδρυται δ' ἡ Ἀπάμεια ἐπὶ ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Μαρσύου ποταμοῦ) [Herodotus Catarractem videtur appellare quem Marſyam vocant alii libro ſeptimo.] Non poſſum autem meliorem in hunc locum commentarium dare, quam ex Tito Livio, qui hunc tractum graphice admodum depinxit libro XXXVIII. c. 13. Ejus verba ſunt de Mæandro loquentis. *Hujus* D *amnis fontes Celænis oriuntur. Celænæ urbs, caput quondam Phrygiæ fuit: migratum inde haud procul veteribus Celænis: novæque urbi Apameæ nomen inditum ab Apamea ſorore Seleuci regis. Et Marſyas amnis haud procul à Mæandri fontibus oriens, in Mæandrum cadit. Famaque ita tenet, Celænis Marſyam cum Apolline tibiarum cantu certaſſe. Mæander ex arce ſumma Celænarum ortus, media urbe decurrens, per Caras primum, deinde Ionas in ſinum maris editur, qui inter Prienen & Miletum eſt.* Ex hoc Livii loco videtur mihi legendum mox, τὰς ἀρχὰς ὑπεράνω τῆς πολ. ut ſit ſenſus, oriri Marſyam ſupra Apameam, nimirum in antiquis Celænis, unde migratum ait Livius. Nam ibi fuêre fontes Marſyæ ὑπὸ τῇ ἀκροπόλει, inquit Xenophon, cujus verba adſcribam, Ἀναβάσε. libro primo p. 246. de Celænis loquitur, Διὰ μέσου δὲ τοῦ παραδείσου ῥεῖ ὁ Μαίανδρος ποταμός· αἱ δὲ πηγαὶ αὐτοῦ εἰσὶν ἐκ τῶν βασιλείων· ῥεῖ δὲ καὶ διὰ τῆς Κελαινῶν πόλεως· ἔστι δὲ καὶ μεγάλου βασιλέως βασίλεια ἐν Κελαιναῖς ἐρυμνά, ἐπὶ ταῖς C πηγαῖς τοῦ Μαρσυοῦ ποταμοῦ, ὑπὸ τῇ ἀκροπόλει· ῥεῖ δὲ καὶ οὗτος διὰ τῆς πόλεως, καὶ ἐμβάλλει εἰς τὸν Μαίανδρον. Non eſſe autem fontes Marſyæ Apameæ etiam Plinius docet quem vide libr. v. cap. 29. & lib. XXXI. cap. 2. Quinctus Curtius non parum diſſentire videtur, ſic ſcribens lib. III. initio, de Alexandro, *Urbem Celænas exercitum admovit; media illa tempeſtate mœnia interfluebat Marſya amnis fabuloſis Græcorum carminibus inclitus: fons ejus ex ſummo montis cacumine excurrens, in ſubjectam petram magno ſtrepitu aquarum cadit: inde diffuſus circumjectos rigat campos, limpidus & ſuas duntaxat undas trahens. Itaque color ejus placido mari ſimilis, locum poëtarum mendacio fecit: quippe traditum eſt, nymphas amore amnis retentas, illa rupe conſidere.* Cæterum *quam diu intra muros fluit, nomen ſuum retinet. At cum extra munimenta ſe evolvit, majore vi ac mole agentem undas Lycum appellant.* Lycum vocat quem reliqui Mæandrum: aut duos potius fluvios in unum confundit, D conflatque ex iis Lycum iſtum. Ac quoniam cepimus de hoc annotare quæ legiſſe meminimus & ad Strabonis interpretationem facere videntur, pergemus porrò & perelegantem locum Maximi Tyrii optimi ſcriptoris proferemus, qui hæc loca ſe oculis luſtraſſe ait, & his verbis deſcribit Diſſert. XXXVIII. Φρύγες οἱ περὶ Κελαινὰς νεμόμενοι τιμῶσι ποταμοὺς δύο. Μαρσύαν, καὶ Μαίανδρον. εἶδον τοὺς ποταμούς· ἀφίησιν αὐτοὺς πηγὴ μία, ἣ προσελθοῦσα ἐπὶ τὸ ὄρος ἀφανίζεται κατὰ νωτοῦ τῆς πόλεως, καὖθις ἐκδιδοῖ ἐκ τοῦ ἄστεος διελοῦσα τοῖς ποταμοῖς καὶ τὸ ὕδωρ καὶ τὰ ὀνόματα· ὁ μὲν ἐπὶ Λυδίας ῥεῖ, ὁ Μαίανδρος· ὁ δὲ, αὐτοῦ περὶ τὰ πεδία ἀναλίσκεται. θύουσι Φρύγες τοῖς ποταμοῖς, οἱ μὲν ἀμφοτέροις, οἱ δὲ, τῷ Μαιάνδρῳ, οἱ δὲ Μαρσύᾳ, καὶ ἐμβάλλουσι τὰ μηρία εἰς τὰς πηγάς, ἐπιφημίσαντες τοὔνομα τοῦ ποταμοῦ ὁ ποτέρῳ ἔθυσαν ἀπενεχθέντα δὲ ἐπὶ τὸ ὄρος καὶ ὑποδόντα τῷ ὕδατι οὔτ' ἂν ἐπὶ τὸν Μαρσύαν ἐκδοθείη τὰ τοῦ Μαιάνδρου· οὔτ' ἂν ἐπὶ τὸν Μαίανδρον τὰ τοῦ Μαρσύου· εἰ δὲ ἄμφοιν εἴη, διαιροῦνται τὸ δῶρον. i. c. *Qui Celænas ac-*

*Suſpectus locus. Fortaſſe ἄνω legendum.

* Fortaſſe διαῤῥεῖ.

p. 578.

* Malim. ἀπέδειξεν.

A 1 ὁ ποταμὸς, τὰς ἀρχὰς * ἀπὸ τῆς πόλεως ἔχων· κατενεχθεὶς δ' ἐπὶ τὸ προάστειον σφοδρῷ, καὶ καταφερεῖ τῷ ῥεύματι, συμβάλλει πρὸς τὸν Μαίανδρον, προσειληφότα καὶ ἄλλον ποταμὸν Ὀργᾶν, δι' ὁμαλοῦ φερόμενον πεδίον, καὶ μαλακόν· ἐντεῦθεν δ' ἤδη μέγας γενόμενος Μαίανδρος, τέως μὲν διὰ τῆς Φρυγίας φέρεται· ἔπειτα διορίζει τὴν Καρίαν, καὶ τὴν Λυδίαν, κατὰ τὸ Μαιάνδρου καλούμενον πεδίον, σκολιὸς ὢν εἰς ὑπερβολήν· 2 ὥς τε ἐξ ἐκείνου τὰς σκολιότητας ἁπάσας μαιάνδρους καλεῖσθαι· 3 τελευτῶν δὲ κατὰ Καρίαν αὐτὴν, * διαιρεῖ τὴν ὑπὸ τῶν Ἰώνων νῦν κατεχομένην, καὶ μεταξὺ Μιλήτου, καὶ Πριήνης, ποιεῖται τὰς ἐκβολάς. 4 Ἄρχεται δὲ B ἀπὸ Κελαινῶν λόφου τινὸς, ἐν ᾧ πόλις ἦν ὁμώνυμος τῷ λόφῳ· ἐντεῦθεν δὲ ἀναστήσας τοὺς ἀνθρώπους ὁ Σωτὴρ Ἀντίοχος 5 εἰς τὴν νῦν Ἀπάμειαν τῆς μητρὸς ἐπώνυμον τὴν πόλιν * ἐπέδειξεν Ἀπάμας· ἣ θυγάτηρ μὲν ἦν Ἀρταβάζου· δεδομένη δ' ἐτύγχανε πρὸς γάμον Σελεύκῳ τῷ Νικάτορι. Ἐνταῦθα δὴ μυθεύεται τὰ περὶ τὸν Ὄλυμπον, καὶ τὸν Μαρσύαν, καὶ τὴν ἔριν ἣν ἤρισεν ὁ Μαρσύας πρὸς Ἀπόλλωνα. Ὑπέρκειται δὲ καὶ λίμνη φύουσα κάλαμον, τὸν εἰς τὰς γλώττας τῶν αὐλῶν ἐπιτήδειον· ἐξ ἧς ὑπολείβεσθαι φασὶ τὰς πηγὰς ἀμφοτέρας, τήν τε τοῦ Μαρσύου, καὶ τὴν τοῦ Μαιάνδρου. Ἡ δὲ Λαοδίκεια μικρὰ πρότε- C ρον οὖσα, αὔξησιν ἔλαβεν ἐφ' ἡμῶν, καὶ τῶν ἡμετέρων πατέρων· καί τοι κακωθεῖσα ἐκ πολιορκίας ἐπὶ Μιθριδάτου τοῦ Εὐπάτορος· ἀλλ' ἡ τῆς χώρας ἀρετὴ, καὶ τῶν πολιτῶν τινὲς εὐτυχήσαντες,

mediam eam perfluit : & poſtquam ſuburbium vehemente atque præcipite fluxu percurrit, cum Mæandro coit, qui jam alium recepit ſuo alveo fluvium Orgân, per æquabile & leviter molliterque delatum ſolum. Hinc jam auctus aquis Mæander, aliquandiu per Phrygiam fluit : deinde Cariam à Lydia diſterminat, apud campum qui Mæandrius dicitur : nimis quam obliquus : ita ut ab eo etiam omnes obliquitates Mæandri appellentur : tandem apud ipſam Cariam Ionia, quæ nunc dicitur ſeparata, inter Miletum & Prienam in mare exit : oritur à Celænorum quodam tumulo, ubi urbs tumulo fuit cognominis : atque hinc cives tranſtulit Antiochus Soter in eam, quæ nunc dicitur, Apameam : cui à matre Apama ipſe nomen fecit, filia Artabazi, quæ nuptum data fuerat Seleuco Nicatori. Iſti loco adſignant fabulam Olympi & Marſyæ : ac concertationem Marſyæ adverſus Apollinem. Supernè eſt palus calamum edens ad tibiarum lingulas aptum : ex hac palude ajunt utrumque ſcaturire amnem : Marſyam inquam & Mæandrum. ¶ Laodicea cum ante eſſet exilis, noſtra & parentum noſtrorum ætate crevit : quanquam oppugnatione Mithridatis Eupatoris damnum accepiſſet non contemnendum. Sed ſoli præſtantia, & læta civium quorundam fortuna,

colunt Phryges, fluvios duos Marſyam colunt Mæandrumque : quorum ipſe ſpectator fui. Duo hi fluvii è fonte oriuntur uno, qui cum ad montem proceſſit uſque, ad poſteriorem urbis partem ſe ſubducit, rurſuſque ex urbe oritur, ſimulque aquam diſtinguit fluviis & nomen. Atque ex iis quidem Lydiam Mæander petit, alter ibidem in campis finitur ac conſumitur. His fluviis rem divinam Phryges faciunt : alii utrique ſimul, ſeorſim verò alii, Mæandro Marſyæve. Femora victimæ, quæ mactatur, in fontes addito alterius cui mactatur fluvii nomine porriciuntur. Quæ à fluvio ad montem deferuntur uſque, ubi ſub aquam demerguntur ; nec unquam fit, ut quæ Mæandro mactata ſunt, Marſyam petant, aut quæ Marſyæ Mæandrum. Nam ſi utriuſque ſint, dividunt victimam. Idem.

1. Ὁ ποταμὸς τὰς ἀρχὰς ἀπὸ τῆς πόλεως ἔχων. *Fluvius ad ipſam ortus urbem.*) Salmaſius emendat ἀπὸ τῆς ἀρχαίας πόλεως, fœliciter. Eum vide ad Solinum pag. 826. *Palmer.*

2. Ὥστε ἐξ ἐκείνου τὰς σκολιότητας ἁπάσας μαιάνδρους καλεῖσθαι) Notus locus Latini poëtæ. Aen. V. 250.

Victori chlamydem auratam, quam plurima circum
Purpura Mæandro duplici Melibæa cucurrit.

ad quem locum vide interpretes. *Caſaub.*

3. Τελευτῶν δὲ κατὰ Καρίαν αὐτὴν, διαιρεῖ τὴν ὑπὸ τῶν Ἰώνων νῦν κατεχομένην) Locus, qui vulgo ita editur, ſic rectius eſt legendus : τελευτῶν δὲ καὶ Καρίαν αὐτὴν διαῤῥεῖ τὴν ὑπὸ τῶν Ἰώνων νῦν κατεχομένην. Salmaſ. Exer. Plin. Edit. Ult. p. 587.

3. Τελευτῶν δὲ κατὰ Καρίαν, αὐτὴν διαιρεῖ τὴν ὑπὸ τῶν Ἰώνων νῦν κατεχομένην. *Tandem apud ipſam Cariam Ionio, quæ nunc dicitur, ſeparata.*) Gratias quam maximas debent omnes litterati Caſaubono, qui hunc locum fœliciter emendavit, dum legi debere ſuſpicatur αὐτὴν διαῤῥεῖ, quam ſuſpicionem pro certiſſima emendatione habeo, & eam etiam probat Salmaſius, qui paulo aliter : Τελευτῶν δὲ καὶ τὴν Καρίαν αὐτὴν διαῤῥεῖ, *In fine vero & Cariam ipſam perfluit*, in Solinum pag. 836. nil melius, nam de Mæandro loquitur. *Palmer.*

D 4. Ἄρχεται δὲ ἀπὸ Κελαινῶν λόφου τινὸς) Fortè legendum : ἀπὸ Κελαινοῦ λόφου τινὸς. Salmaſ. Ex. Plin. Ed. Ult. p. 587.

5. Εἰς τὴν νῦν Ἀπάμειαν τῆς μητρὸς ἐπώνυμον τὴν πόλιν ἐπέδειξεν Ἀπάμας) Teſtatur id quoque Livius lib. XXXVIII. c. 13. *Migratum inde haud procul Veteribus Celænis, novæque urbi Apameæ nomen inditum ab Apameâ ſorore Seleuci Regis.* Inde eſt quod nonnulli veterum promiſcue ſumunt Apamiam & Celænas. Plin. Lib. V. c. 29. *Tertius Apamiam vadit, ante appellatam Celænas.* Solinus cap. 40. *Aſiam excipit Phrygia, in qua Celæne, quæ antiquato priori nomine in Apamiam tranſiit.* Marcianus lib. VI. pag. 221. ed. Grot. *in Phrygia Celæne antea, in Apamæam commutatâ.* Huic porro Apamiæ cognomen erat, Κιβωτὸς, id eſt, arca. Strabo pag. 576. Ἀπάμεια ἡ Κιβωτὸς λεγομένη. *Apamia quæ Cibotos dicitur.* & pag. 569. μέχρι Ἀπολλωνιάδος τῆς πρὸς Ἀπαμείᾳ τῇ Κιβωτῷ. Bochart. Phaleg. lib. 1. c. 3. p. 15.

eam amplificaverunt. Prior Hiero, ꟾↄↄ ꟾↄↄ talentorum, ampliorem etiam hæreditatem legavit civitati, cum multis urbem donariis exornasset. Zeno deinde rhetor, atque hujus filius Polemo: qui etiam ob res præclarè gestas regno dignatus est, primum ab Antonio, deinde à Cæsare Augusto. Loca quæ sunt circum Laodiceam oves alunt excellentes: non mollicie modo lanarum, qua etiam Milesiis præstant: sed etiam ad corvorum nigredinis æmulum colorem: unde amplos quoque habent reditus: ut & Colosseni ab ejusdem nominis colore, in vicinia habitantes. Ibi etiam Caprus & Lycus in Mæandrum incidunt. Lycus fluvius est justæ magnitudinis: à quo & Laodicea cognomen habet, ut ad Lycum sita dicatur. Supra urbem situs est mons Cadmus, è quo Lycus defluit: item alius monti cognominis: qui cum haud exiguo spacio terram subeat, rursusque emergens reliquis misceatur fluminibus: simul & multis foraminibus pervium declarat solum, & obnoxium facilè terræ esse motibus & viciniam item. Carura limes est Phrygiæ & Cariæ. Is est pagus habens diversoria seu receptacula peregrinorum: & eruptiones ferventium aquarum partim in Mæandro fluvio, partim supra ripam. Et quidem narrant lenonem quendam, cum in istarum cauponarum quandam cum multitudine meritoriarum mulierum divertisset, noctu terræmotu existente, universos esse deletos. Ferè autem tota ad Mæandrum regio facilè terræ motibus concutitur, & cuniculos habet igni aut aqua plenos usque ad continentem.

A μεγάλην ἐποίησαν αὐτήν. Ἱέρων μὲν πρότερον, ὃς πλειόνων ἢ δισχιλίων ταλάντων κληρονομίαν κατέλιπε τῷ δήμῳ, πολλοῖς τ' ἀναθήμασιν ἐκόσμησε τὴν πόλιν. Ζήνων δὲ ὁ ῥήτωρ ὕστερον, 1 καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Πολέμων, ὃς καὶ βασιλείας ἠξιώθη διὰ τὰς ἀνδραγαθίας· ὑπ' Ἀντωνίου μὲν πρότερον, ὑπὸ Καίσαρος δὲ τοῦ Σεβαστοῦ μετὰ ταῦτα. Φέρει δ' ὁ περὶ τὴν Λαοδίκειαν τόπος προβάτων ἀρετὰς, οὐκ εἰς μαλακότητας μόνον τῶν ἐρίων, ᾗ καὶ τῶν Μιλησίων διαφέρει, 2 ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν κοραξὴν χρόαν, * 3 ὥσπερ καὶ προσοδεύονται λαμπρῶς ἀπ' αὐτῶν· ὥσπερ καὶ οἱ Κολοσσηνοὶ ἀπὸ τοῦ ὁμωνύμου χρώματος

*Scripti, ὅπερ.

B πλησίον οἰκοῦντες. Ἐνταῦθα δὲ καὶ ὁ Κάπρος, καὶ ὁ Λύκος συμβάλλει τῷ Μαιάνδρῳ ποταμῷ, ποταμὸς εὐμεγέθης· ἀφ' οὗ καὶ ἡ πρὸς τῷ Λύκῳ Λαοδίκεια λέγεται. Ὑπέρκειται δὲ τῆς πόλεως ὄρος Κάδμος, ἐξ οὗ καὶ ὁ Λύκος ῥεῖ· καὶ ἄλλος ὁμώνυμος τῷ ὄρει. 4 Τὸ πλέον δ' οὗτος * ὑπὸ γῆς ῥυεὶς, εἶτ' ἀνακύψας συνέπεσεν εἰς ταυτὸ τοῖς ἄλλοις ποταμοῖς, ἐμφαίνων ἅμα τὸ πολύτρητον τῆς χώρας, καὶ τὸ εὔσειστον· * εἰ γάρ τι ἄλλο, καὶ ἡ Λαοδίκεια εὔσειστος, καὶ τῆς πλησιοχώρου. Κάρουρα δὲ ὅριον ἐστὶ τῆς Φρυγίας καὶ τῆς Καρίας· κώμη δ' ἐστὶν αὕτη πανδοχεῖα ἔχουσα

*Scripti, ὑπὸ γῆν.

*Scripti, lib. εἰ γάρ τις ἄλλη.

C καὶ ζεστῶν ὑδάτων ἐκβολάς· τὰς μὲν, ἐν τῷ ποταμῷ Μαιάνδρῳ, τὰς δ' ὑπὲρ τοῦ χείλους. Καὶ δή ποτέ φασι πορνοβοσκὸν αὐλισθέντα ἐν τοῖς πανδοχείοις σὺν πολλῷ πλήθει γυναικῶν, νύκτωρ * γενομένου σεισμοῦ, 5 συναφανισθῆναι πάσας. Σχεδὸν δέ τι εὔσειστός ἐστι καὶ πᾶσα ἡ περὶ τὸν Μαίανδρον χώρα, καὶ ὑπόνομος πυρί τε καὶ ὕδατι μέχρι τῆς μεσογαίας.

*Scripti, ἐπιγενομένου.

1. Καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Πολέμων) De quo multis locis, Strabo & alii. *Casaub.*

2. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν κοραξὶν χρόαν) Notum est quid sit color coracinus, cujus & Jurisconsulti meminere. Strabonis verò loquutio insolens est. Alius dixisset κοράκων vel κόρακος χρόαν. An composita voce dixit Strabo. κοραξιχρόαν? non enim alius compositis vocibus magis delectatur quam Strabo. *Idem.*

2. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν κοραξὶν χρόαν, ὥσπερ καὶ προσοδεύονται λαμπρῶς ἀπ' αὐτῶν, ὥσπερ καὶ οἱ Κολοσσηνοὶ ἀπὸ τοῦ ὁμωνύμου χρώματος. *Sed etiam ad corvorum nigredinis æmulum colorem: unde amplos quoque habent reditus: ut & Colosseni ab ejusdem nominis colore.*) Hic locus longe est à sanitate, & maxime ulcerosus: primum enim εἰς τὴν κοραξὶν χρόαν male se habet, & quid velit dicere, magis divinare possumus, quam videre, quid dicat. Secundo ὥσπερ καὶ προσοδεύονται, nihil indicat sani. Tertio Κολοσσηνοὶ ἀπὸ τοῦ ὁμωνύμου χρώματος, ænigma est; quis enim unquam Græce doctus audivit nigrum colorem aut alium habere nomen ad Κολοσσὰς accedentem? Ego si in his rebus aliquid habeo acuminis, putarem hunc locum sic posse constitui: ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν κορακίνον χρόαν, ὥστε καὶ προσοδεύονται λαμπρῶς ἀπ' αὐτῆς, ὥσπερ καὶ οἱ Κελαινεῖς ἀπὸ τοῦ ὁμωνύμου χρώματος πλησίον οἰκοῦντες. *Sed & in corvino colore, unde multùm proficiunt ab eo, ut & Celænenses vicini, ab eo cognomine colore.* Sic videntur omnia satis quadrare: nam & κελαινὸν χρῶμα est

D ater, niger color; & urbs Celænæ non longe à Laodicea, de qua agit, sive τὴν ἐπὶ Λύκῳ intelligas, sive τὴν τῆς κατακεκαυμένης. Sed de his in nostra Græcia pluribus. *Palmer.*

3. Ὥσπερ καὶ προσοδεύονται λαμπρῶς) Scribe, ὥστε καὶ προσόδ. *Casaub.*

4. Τὸ πλέον δ' οὗτος ὑπὸ γῆν ῥυεὶς) οὗτος, nimirum Lycus non Caper ut putavit Xyland. Herodot. Polymnia (L. VII. c. 30.) Ἀπίκετο ἐς Κολοσσὰς, πόλιν μεγάλην Φρυγίης, ἐν τῇ Λύκος ποταμὸς ἐς χάσμα γῆς ἐσβάλλων ἀφανίζεται· ἔπειτα διὰ σταδίων ὡς μάλιστα κῃ πέντε ἀναφαινόμενος, ἐκδιδοῖ καὶ οὗτος ἐς τὸν Μαίανδρον. i. e. *Pervenit Colossas Phrygiæ oppidum, ubi Lycus amnis hiatum terræ subiens occulitur, deinde fere quinque post stadia emergens, elabitur & ipse in Mæandrum.* Idem.

5. Συναφανισθῆναι πάσας) Lege πάσαις ut habent manuscripti: significat, cum omnibus scortis ipsum lenonem fuisse obrutum. *Idem.*

 1. *Cavi-*

p. 579. A * Διατέτακται γὰρ ἀπὸ τῶν πεδίων δεξαμενὴ πᾶσα ἡ τοιαύτη κατασκευὴ τῆς χώρας [1] εἰς τὰ Χαρώνεια, τό τε ἐν Ἱερᾷ πόλει, [3] καὶ τὰ ἐν Χαράκοις τῆς Νησαΐδος, καὶ τὸ περὶ Μαγνησίαν καὶ Μυοῦντα. Εὔθρυπτός τε γάρ ἐστιν ἡ γῆ, [4] καὶ ψαθυρὰ πλήρης τε, ἁλμυρίδων, καὶ εὐεκπύρωτός ἐστι. Τάχα δὲ καὶ ὁ Μαίανδρος διὰ τοῦτο σκολιὸς, ὅτι πολλὰς μεταπτώσεις λαμβάνει τὸ ῥεῖθρον· καὶ πολὺν χοῦν καταγων, ἄλλοτ' ἄλλῳ μέρει τῶν αἰγιαλῶν προστίθησι· τὸ δὲ πρὸς τὸ πέλαγος βιασάμενος ἐξωθεῖ· καὶ δὴ καὶ τὴν Πριήνην πρότερον ἐπὶ θαλάττῃ οὖσαν, [5] μεσόγαιαν πεποίηκε [6] τετταράκοντα σταδίων προσχώματι. B Καὶ ἡ Κατακεκαυμένη δὲ ἥπερ ὑπὸ Λυδῶν καὶ Μυσῶν κατέχεται, διὰ τοιαῦτά τινα τῆς προσηγορίας τετύχηκε ταύτης· ἥ τε Φιλαδέλφεια ἡ πρὸς αὐτῇ πόλις, οὐδὲ τοὺς τοίχους ἔχει πιστοὺς, ἀλλὰ καθ' ἡμέραν τρόπον τινὰ σαλεύονται, καὶ διΐστανται· διατελοῦσι δὲ προσέχοντες τοῖς τῆς γῆς πάθεσι, καὶ ἀρχιτεκτονοῦντες πρὸς αὐτήν. Καὶ τῶν ἄλλων δὲ πόλεων, Ἀπάμεια μὲν καὶ πρὸ τῆς Μιθριδάτου στρατείας ἐσείσθη πολλάκις· καὶ ἔδωκεν ἐπελθὼν ὁ βασιλεὺς ἑκατὸν τάλαντα εἰς ἐπανόρθωσιν, ὁρῶν ἀνατετραμμένην τὴν πόλιν. Λέγεται δὲ καὶ ἐπ' Ἀλεξάνδρου παραπλήσια συμβῆναι· C διόπερ εἰκός ἐστι καὶ τὸν Ποσειδῶνα τιμᾶσθαι παρ' αὐτοῖς, καίπερ μεσογαίοις οὖσι· καὶ ἀπὸ Κελαινοῦ τοῦ Ποσειδῶνος, ἐκ * Κελαινῆς μιᾶς τῶν Δαναΐδων γενομένου κεκλῆσθαι τὴν πόλιν * ἐπώνυμον· ἢ διὰ τῶν λίθων καὶ τὴν ἀπὸ τῶν ἐκπυρώσεων μελανίαν. 7 Καὶ τὰ περὶ Σίπυλον

* Scripti Διατέτακε.
* Sic manuſſ. Xyl. Κελαινῆς.
* Scripti ὁμώνυμον.

A Nam tota iſta illius terræ [1] cavitas protenditur uſque ad Charonea: quorum unum eſt Hierapoli, aliud à [a] Nyſææ regionis Chataca: itemque ad Magneſiam & Myuntem. Solum enim eſt friabile & attritu facilè, plenum ſalſuginis, & quod nullo negocio inflammetur. Ac fortaſſis etiam Mæander ita curvus eſt, quod alveus ejus varie intercipitur. Sicut & multum limi deferens idem, alias aliis litoris partibus adpingit, aut vi facta in altum expellit. Prienam quidem anteà in mari ſitam, XL. ſtadia longo aggere continenti conjunxit. B Sed & Catacecaumene, quam Lydi & Myſi poſſident, combuſtæ appellationem cauſis ſcilicet de talibus obtinuit: ac Philadelphia urbs in ea, muros etiam tutos non habet: cum quotidie ii pœne ſuccutiantur ac fatiſcant: & oppidani adſiduo intenti ſint iſtis terræ adfectionibus, contraque moliantur. Sed & de cæteris urbibus Apamea etiam ante Mithridaticum bellum ſæpe motu terræ concuſſa fuit: & rex cum ſuperveniſſet, videretque urbem jam ſubverti, ad ſubſtructionem centum largitus eſt talenta. Idem Alexandri ætate accidiſſe ferunt: C quapropter veriſimile eſt Neptunum ab iis coli, quanquam mediterraneis, & à Celæno Neptuni ex Celæna Danaidum una F. urbem fuiſſe denominatam aut propter nigredinem lapidum, quæ fit ab aduſtione. Sed neque ea pro fabulis

1. *Cavitas.*) Κατασκευή. rem ſum ſecutus. quid Charoneia ſint, & Charax, diſcere potes ex Onomaſtico noſtro, item cur Nyſaeam ſcripſerim in verſione. Finis libri lacer eſt. de Berecyntho ibidem dixi. lego ἕρπουσι μήλων, πᾶν δ' ἐρεχθέει πέδον. *Xyland.*

a *Nyſææ*) Melius longe Hopperi editio *Neſaidis.*

2. Εἰς τὰ Χαρώνεια) Quid veteres Χαρώνεια appellarent, itemque Plutonia docuimus ad lib. v. pag. 244. *Caſaub.*

3. Καὶ τὰ ἐν Χαράκοις τῆς Νυσαΐδος) Legendum ἐν Ἀχαράκοις. Sic enim libro XIV. pag. 649. Κώμη τῶν Νυσαέων ἐστὶν οὐκ ἄπωθεν τῆς πόλεως Ἀχάρακα, ἐν ᾗ τὸ Πλουτώνιον niſi quis contra putet Χάρακα eſſe ibi legendum. *Idem.*

3. Ἐν Χαράκοις τῆς Νησαΐδος. *A Nyſææ regionis Characa.*) Puto legendum Νυσαΐδος, ut infra pag. 629. Hic error manat ab Iotaciſmo. Nyſa fuit urbs, quam alii Phrygiæ, alii Cariæ tribuunt, unde regio dicta Νυσαΐς. De voce Χαράκοις nihil habeo, quod dicam: de ea enim ſive urbe ſive pago nihil invenitur, quod ſciam, in aliis auctoribus. *Palmer.*

4. Καὶ ψαθυρὰ) Scripti ψαφαρὰ rectè. *Caſaub.*

5. Μεσόγαιαν πεποίηκε) Ex hoc loco corrigendus Euſtathius ad Dionyſ. ℣. 828. extr. ubi male legitur πεπόιηκε τὴν Πριήνην μεσόγεων τεσσαράκοντα σταδίων προσχώματι &c. *Scherpezeelius.*

6. Τετταράκοντα σταδίων προσχώματι) Mirè diſcrepat vetus interpres, qui non τετταράκοντα, ſed διακοσίων πεντήκοντα legiſſe videtur (Sed Euſtathius qui locum hunc profert in Dionyſium vulgatam lectionem confirmat.) *Caſaub.*

7. Καὶ τὰ περὶ Σίπυλον δὲ καὶ) (hanc enim copulam reſtituo ex prioribus editionibus & MS. Florentino, quem contuli, omiſſam neſcio quare à magno Iſaaco) D τὴν ἀνατροπὴν αὐτοῦ, μῦθον οὐδὲ τίθεσθαι καὶ γὰρ νῦν τὴν Μαγνησίαν τὴν ὑπ' αὐτῷ κατέβαλον σεισμοί· ἡνίκα καὶ Σάρδεις καὶ τῶν ἄλλων τὰς ἐπιφανεστάτας κατὰ πολλὰ μέρη διελυμήνατο (hic delibero an non ſcribendum ſit, διελυμήναντο) ἐπηνώρθωσε δὲ ὁ Ἡγεμὼν Χρήματα ἐπιδοὺς, καθάπερ καὶ πρότερον ἐπὶ τῆς γενομένης συμφορᾶς Τραλλιανοῖς, ἡνίκα τὸ γυμνάσιον καὶ ἄλλα μέρη συνέπεσεν, ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ τούτοις καὶ Λαοδικεῦσιν. i. e. *Sed neque ea pro fabulis habenda ſunt, quæ de Sipylo & ſubverſione ejus dicuntur; Nam & noſtra ætate tremores terræ Magneſiam dejecerunt: quando & Sardes & aliæ nobiliſſimæ urbes ab iiſdem ſunt graviſſimè adflictæ multis partibus. Imperator tamen inſtauravit pecuniam largitus: quod beneficii etiam ante Trallianis præſtiterat pater ejus, cum eorum corruiſſet Gymnaſium: itemque Laodicenſibus.* vid. Laur. Theodor. Gronov. cap. 6. Comm. in Marmor. baſin Coloſſi Tib. Cæſ. erect. p. 458. Tom. VII. Antiqit. Græcar. cl. I. Gronovii.

1. Δι

habenda sunt, quæ de Sipylo & subversione ejus dicuntur. Nam & nostra ætate tremores terræ Magnesiam dejecerunt: quando & Sardes, & aliæ nobilissimæ urbes ab iisdem sunt gravissime adflictæ multis partibus. Imperator tamen instauravit, pecuniam largitus: quod beneficii antè etiam Trallianis præstiterat pater ejus cùm eorum corruisset gymnasium: itemque Laodicensibus. Quid impedit, quo minùs audiamus antiquitatis scriptores? De quorum numero Xanthus Lydiæ historiæ conditor narrat quantæ ac quotæ in ista regione inciderint mutationes: quarum etiam superius facta est mentio. Quin etiam Typhoni quæ evenerunt, ad ista ii loca referunt, & Arimos: & Catakekaumenen eam appellant: audent etiam omnia, quæ sunt inter Lydos ac Mæandrum, eodem in tractu censere: cum ob paludum & fluviorum multitudinem, tum ob crebras terræ cavernas. Jam palus, quæ Laodiceam & Apameam interjacet, quanquam maris in morem alta est, cœnosum tamen quidpiam & quasi è cuniculo elisum edit. Ajunt etiam in jus vocari Mæandrum, cum prorutis limitibus agrorum fines mutat multamque ab eo exigi atque sumi è vectigalibus trajectuum. Inter Laodiceam & Carura fanum est Mensis, qui Carus dicitur, magna veneratione cultum. Nostra ætate fuit ibi schola magna medicinæ Herophileæ operam navantium, à Zeuxide gubernata, ac deinde ab Alexandro Philaletha: sicut & patrum nostrorum tempestate Smyrnæ Erasistratea schola fuit, præside Hicesio. nunc nihil simile evenit.

A [1] δὲ τὴν ἀνατροπὴν αὐτοῦ, μῦθον οὐ δεῖ τίθεσθαι. [2] Καὶ γὰρ νῦν τὴν Μαγνησίαν τὴν ὑπ' αὐτῷ κατέβαλον σεισμοί. ἡνίκα καὶ Σάρδεις καὶ τῶν ἄλλων τὰς * ἐπιφανεστάτας κατὰ πολλὰ μέρη διελυμήνατο· [3] ἐπηνώρθωσε δ' ὁ ἡγεμὼν χρήματα ἐπιδοὺς καθάπερ καὶ πρότερον ἐπὶ τῆς γενομένης συμφορᾶς Τραλλιανοῖς, (ἡνίκα τὸ γυμνάσιον καὶ ἄλλα μέρη συνέπεσεν) ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ τούτοις καὶ Λαοδικεῦσιν. Ἀκούειν δ' ἐστὶ καὶ τῶν παλαιῶν συγγραφέων· οἷά φησιν ὁ τὰ Λύδια συγγράψας Ξάνθος, διηγούμενος οἷαι μεταβολαὶ κατέσχον πολλάκις τὴν χώραν ταύτην, [4] ὧν B ἐμνήσθη μέν που καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν. Καὶ δὴ καὶ τὰ περὶ τὸν Τυφῶνα πάθη ἐνταῦθα μυθεύουσι, καὶ τοὺς Ἀρίμους, καὶ τὴν Κατακεκαυμένην ταύτην εἶναί φασιν· οὐκ ὀκνοῦσι δὲ καὶ τὰ μεταξὺ Μαιάνδρου καὶ Λυδῶν ἅπανθ' ὑπονοεῖν * τοιαῦτα· καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν λιμνῶν καὶ ποταμῶν, καὶ τοὺς πολλαχοῦ κευθμῶνας τῆς γῆς. Ἡ δὲ μεταξὺ Λαοδικείας, καὶ Ἀπαμείας λίμνη, καὶ βορβορώδη καὶ ὑπόνομον τὴν ἀποφορὰν ἔχει πελαγία οὖσα· φασὶ δὲ καὶ δίκας εἶναι τῷ Μαιάνδρῳ μεταφέροντι τὰς χώρας, ὅταν περικρουσθῶσιν οἱ C ἀγκῶνες· ἁλόντος δὲ τὰς ζημίας ἐκ τῶν πορθμικῶν διαλύεσθαι τελῶν. Μεταξὺ δὲ τῆς Λαοδικείας καὶ τῶν Καρούρων, ἱερόν ἐστι Μηνὸς Κάρου καλούμενον, τιμώμενον ἀξιολόγως· * συνέστηκε δὲ καθ' ἡμᾶς διδασκαλεῖον Ἡροφίλειον ἰατρῶν μέγα ὑπὸ Ζεύξιδος· καὶ μετὰ ταῦτα Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλαλήθους· καθάπερ ἐπὶ τῶν πατέρων τῶν ἡμετέρων ἐν Σμύρνῃ τὸ τῶν Ἐρασιστρατείων ὑπὸ Ἱκεσίου· νῦν δ' οὐχ ὁμοίως τι συμβαίνει.

* Scripti, ἐπιφανεστέρας.

* Sic scripti. Vulgo ταῦτα.

p. 580.

* Scripti συνέστη.

1. Δὲ τὴν ἀν.) Ald. & Hopper. Codex: καὶ τὰ περὶ Σίπυλον δὲ καὶ τὴν &c.

2. Καὶ γὰρ νῦν τὴν Μαγνησίαν) Intelligit magnum illum terræ motum quo XII. urbes Asiæ sunt conlapsæ, cujus Plinius H. N. II. 84 Tacitus A. II. 47. & alii meminere. Strabo autem sæpissimè. *Casaub.* Meminit quoque Solinus cap. XL. (ed. Salmas.) ubi tamen pro *duodecim* Schegkius Epist. XI. ex suo MS. legit *tredecim*, & ita ait esse apud Plinium; sed cum in veteri libro meo & editione Juntina sit *duodecim*, neque aliter inveniam apud Plinium & cæteros, huic emendationi non subscriberem. Præterea Eusebii locus fatente ipso Schegkio de mendo suspectus est. *Scherpez.*

3. Ἐπηνώρθωσε δ' ὁ ἡγεμὼν χρήματα ἐπιδοὺς) ἡγεμὼν hoc est, imperator Tiberius, ut ait lib. XIII. & Corn. Tacitus A. II. 47. *Asperrima in Sardianos lues plurimum in eosdem misericordiæ traxit. Nam centies sestertium pollicitus Cæsar: & quantum ærario, aut fisco pendebant, in quinquennium remisit. Magnetes à Sipylo, proximi damno ac remedio habiti.* Casaub. P. Orosius Hist. V. c. 4. *Sane*, ait, *Asiæ civitates illo terræ motu dirutas, tributo dimisso, propria libertate* (forte scribendum *liberalitate* ex Sueton. c. 48.) *donavit.* Exstat apud Clariss. L. Begerum in Continuat. D Thesaur. Brandenburgici p. 611. nummus statuam sedentem exhibens cum inscriptione CIVITATIBVS ASIAE RESTITVTIS. Ipsarum vero terræ motu absorptarum urbium numerus non idem est omnibus scriptoribus. Tacitus An. II. 47. duodecim fuisse tradit. Eusebius in Chronico tredecim facit, sed nominibus valde corruptis. *Tredecim urbes terræ motu corruerunt. Ephesus, Magnesia, Sardis, Mosthene, Megæchyero, Cæsarea, Philadelphia, Himolus, Temis, Cumæ, Myrrhina, Apollonia. Diahircania.* Emendabis inquit ad Taciti locum Lipsius: *Mosthenæ, Ægæ, Hierocæsarea, Philadelphia, Tmolus, Temnus, Cumæ, Myrina, Apollonia, Hircania.* Nicephorus Callistus Historiæ Ecclesiastic. L. I. c. 17. αὗται δ' εἰσὶν, Ἔφεσος, Μαγνησία, Σάρδεις, Μωστηνὴ, Ἱεροκαισάρεια, Φιλαδέλφεια, Τμῶλος, Τίμος, Μυρίνα, Κύμη, Ἀπολλωνία, Ὑρκανία, Διὰ, καὶ * Χειρὶ δὲ βαρεία. Verum huic postremæ urbi non immerito appositus est asteriscus.

4. Ὧν ἐμνήσθημέν που) Libro primo. *Casaub.*

1. Ἐνθ'

A Λέγεται δέ τινα φῦλα Φρύγια οὐδαμοῦ δεικνύμενα· ὥσπερ οἱ Βερέκυντες· καὶ Ἀλκμὰν λέγει,

Φρύγιον ἤυλησε μέλος τὸ Κερβείσιον.

καὶ βοθυνός τις λέγεται Κερβήσιος ἔχων ὀλεθρίους ἀποφοράς· ἀλλ' οὗτος γε δείκνυται· οἱ δ' ἄνθρωποι οὐκέθ' οὕτω λέγονται· Αἰσχύλος δὲ συγχεῖ ἐν τῇ Νιόβῃ· φησὶ γὰρ ἐκείνη μνησθήσεσθαι τῶν περὶ Τάνταλον,

Οἷς ἐν Ἰδαίῳ πάγῳ Διὸς πατρῴου βωμός ἐστι.

Καὶ πάλιν,

Σίπυλον Ἰδαίαν ἀνὰ χθόνα.

B Καὶ ὁ Τάνταλος λέγει,

Σπείρω δ' ἄρουραν δώδεχ' ἡμερῶν ὁδὸν,
Βερέκυντα χῶρον * [1] ἔνθ' Ἀδραστείας ἕδος.
Ἴδης μυκηθμοῖσι, καὶ βρυχήμασιν
Ἔρπουσι μήλων, πᾶν δ' ἐρέχθει πέδον.

* Perturbatus locus ac corruptus.

A Sed & nationes quædam Phrygiæ nominantur, nuſquam hodie exſtantes: ut Berecyntes. Et Alcman ait,

Phrygium cecinit melos Cerbeſium.

ac foſſa quædam Cerbeſia memoratur, peſtilentiam exhalans: ea tamen adhuc monſtratur, quanquam hominum mutato nomine. Æſchylus in Nioba confundit. ait enim illa ſe memorem futuram Tantali rerum,

In rupe cui paterni Idæa ſit Jovis ara.

& rurſus.

Sipylum, Idæo in ſolo.

B Verba etiam Tantali extant:

Bis ſex dierum itinere conſero ipſe agros,
Berecyntia arva, ſedes ubi Adraſtea habet.
Et Ida mugitu late ſonat boum,
Pecoriſque balatu procul campi fremunt.

1. Ἔνθ' Ἀδραστείας ἕδος.) Legendum cenſeo.
Ἔνθ' Ἀδραστείας ἕδος,
Ἴδη τε μυκηθμοῖσι καὶ βρυχήμασι
Βρέμουσι μήλων πᾶν δ' ὀρεχθέει πέδον.
Adraſtiæ campus & urbs fuere prope Cyzicum, non procul ab Ida. βρέμουσι aut aliud ἰσοδυναμοῦν pro ἕρπουσι v. ſit aliquis ſenſus, reponendum eſſe liquet. *Caſaub.*

SYNO-

SYNOPSIS

LIBRI DECIMI TERTII.

DESCRIBIT iſto libro oræ maritimæ partem, quæ eſt à Cyzico ad Cumam, & finem Æolidis: itemque oppoſitas ei tractui toti inſulas, quarum præcipua Lesbos. Poſtremò τὰ ὑπερκείμενα *in mediterraneis ad Taurum uſque exequitur.*

STRABONIS A ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ

RERUM GEOGRAPHICARUM Liber Decimus tertius.

HACTENUS ergo deſcripta nobis eſto Phrygia. Revertamur nunc ac Propontidem, & oram maritimam quæ deinceps ab Æſepo eſt, ac eodem ordine omnia peragremus. Troas prima eſt in hac ora: cujus celeberrima fama, quanquam dirutæ & deſertæ, non levem tamen multa dicendi materiam ſuggerit. Quo loco venia nobis petenda eſt, monendusque lector, ne cauſam prolixitatis imputet nobis potius, quam iis, qui vehementi tenentur deſiderio nobilia & antiqua cognoſcendi: conferunt ad eam aliquid etiam cum multitudo eorum, qui in iſtis locis ſedes poſuerunt Græci atque barbari: tum ſcriptores, qui neque eadem omnes, neque perſpicue omnia perhibuerunt: quorum inter primos

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

βιβλίον Τρισκαιδέκατον.

1 ΜΕΧΡΙ μὲν δεῦρο, ἀφωρίσθω τὰ περὶ τῆς Φρυγίας. p. 581 Ἐπανιόντες δὲ πάλιν ἐπὶ τὴν Προποντίδα, καὶ τὴν ἐφεξῆς τῷ Αἰσήπῳ παραλίαν, τὴν αὐτὴν τῆς περιοδείας τάξιν ἀποδώσομεν. B Ἔστι δὲ Τρῳὰς πρώτη τῆς παραλίας ταύτης, ἧς τὸ πολυθρύλλητον, καίπερ ἐν ἐρειπίοις, καὶ ἐν ἐρημίᾳ λειπομένης, ὅμως πολυλογίαν οὐ τὴν τυχοῦσαν παρέχει τῇ γραφῇ. Πρὸς τοῦτο δὲ συγγνώμης δεῖ καὶ παρακλήσεως, ὅπως τὴν αἰτίαν τοῦ μήκους μὴ ἡμῖν μᾶλλον ἀνάπτοιεν οἱ ἐντυγχάνοντες, ἢ τοῖς σφόδρα ποθοῦσι τὴν τῶν ἐνδόξων, καὶ παλαιῶν γνῶσιν· * προσλαμβάνει δὲ τῷ μήκει καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐποικισάντων τὴν χώραν Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων, καὶ οἱ C συγγραφεῖς, οὐχὶ τὰ αὐτὰ γράφοντες περὶ τῶν αὐτῶν, οὐδὲ σαφῶς πάντα· ὧν ἐν τοῖς πρώτοις

* Scripti, προλαμβάνει.

1\. ΜΕΧΡΙ μὲν δεῦρο ἀφορίσθω τὰ περὶ τῆς Φρυγίας) Quam ſub libri undecimi finem erat aggreſſus, & libro ſequenti perſecutus quartæ portionis Aſiæ cis Taurum deſcriptionem, eandem hoc quoque libro, & toto ſequenti perſequitur. Deduxerat nos Strabo libro ſequenti ad Æſæpum uſque fluvium, & Cyzicum: hoc autem libro inde ducit nos ad Cumam & Æolidem. Servat autem etiam hîc morem illum ſuum, ut objectas oræ maritimæ quam deſcribit inſulas, ſimul referat. Itaque Lesbum & reliquas ei conjunctas inſulas deſcribit. Poſtremo ad mediterranea ſe convertit. Erimus autem eo breviores in explicatione horum duorum librorum, quod quum eorum maxima pars verſetur in iis exponendis, quæ ſunt apud Homerum, quæ præ vetuſtate nimia jam tum memoriam ferè hominum fugiebant, commodius hæc tractabimus in Notis noſtris ad ſummum vatem: quas dabimus operam ut effectas in lucem brevi emittamus: non enim omnes maximum poëtam intelligunt. *Caſaub.*

ἐστὶν Ὅμηρος, εἰκάζειν περὶ τῶν πλείστων παρέχων. A Δεῖ δὲ καὶ τὰ τούτου διαιτᾶν, καὶ τὰ τῶν ἄλλων ὑπογράψαντας πρότερον ἐν κεφαλαίῳ τὴν τῶν τόπων φύσιν. Ἀπὸ δὲ τῆς Κυζικηνῆς καὶ τῶν περὶ Αἴσηπον τόπων, καὶ Γρανικὸν μέχρι Ἀβύδου, καὶ Σηστοῦ τὴν τῆς Προποντίδος παραλίαν εἶναι συμβαίνει· ἀπὸ δὲ Ἀβύδου μέχρι Λεκτοῦ, τὰ περὶ Ἴλιον, καὶ Τένεδον καὶ Ἀλεξάνδρειαν τὴν Τρῳάδα· πάντων δὴ τούτων ὑπέρκειται ἡ Ἴδη τὸ ὄρος, μέχρι Λεκτοῦ καθήκουσα· [1] ἀπὸ δὲ Λεκτοῦ μέχρι Καΐκου ποταμοῦ καὶ τῶν Κανῶν λεγομένων· ἔστι τὰ περὶ Ἄσσον, [2] καὶ Ἀτραμύττιον, καὶ Ἀταρνέα καὶ Πιτάνην,

p. 582. καὶ τὸν Ἐλαϊτικὸν κόλπον· οἷς πᾶσιν ἀντιπαρήκει B ἡ τῶν Λεσβίων νῆσος· εἶθ' ἑξῆς τὰ περὶ Κύμην, μέχρις Ἕρμου καὶ Φωκαίας, ἥπερ ἀρχὴ μὲν τῆς Ἰωνίας ἐστὶ, πέρας δὲ τῆς Αἰολίδος. Τοιούτων δὲ τῶν τόπων ὄντων, ὁ μὲν ποιητὴς, ἀπὸ τῶν περὶ Αἴσηπον τόπων, καὶ τῶν περὶ τὴν νῦν Κυζικηνὴν χώραν, ὑπαγορεύει μάλιστα τοὺς Τρῶας ἄρξαι, καὶ μέχρι τοῦ Καΐκου ποταμοῦ διῃρημένους κατὰ δυναστείας εἰς ὀκτὼ μερίδας, ἢ καὶ ἐννέα· τὸ δὲ τῶν ἄλλων ἐπικούρων πλῆθος, ἐν τοῖς συμμάχοις διαριθμεῖται. [3] Οἱ δ' ὕστερον τοὺς ὅρους * αὐτοὺς λέγουσι, καὶ τοῖς ὀνόμασι χρῶνται διηλλαγμένως, αἱρέσεις νέμοντες πλείους. C Μάλιστα δὲ [4] αἱ τῶν Ἑλλήνων ἀποικίαι παρεσχήκασι λόγον· ἧττον μὲν ἡ Ἰωνική· πλείονι γὰρ διέστηκε τῆς Τρῳάδος· ἡ δὲ τῶν Αἰολέων παντάπασι, καθ' ὅλην γὰρ ἐσκεδάσθη ἀπὸ τῆς Κυζικηνῆς μέχρι τοῦ Καΐκου, καὶ ἐπέλαβεν ἔτι πλέον τὴν μεταξὺ τοῦ Καΐκου καὶ τοῦ Ἕρμου ποταμοῦ. Τέτρασι γὰρ δὴ γενεαῖς πρεσβυτέραν φασὶ τὴν Αἰολικὴν ἀποικίαν τῆς Ἰωνικῆς· διατριβὰς δὲ λαβεῖν καὶ χρόνους μακροτέρους. [5] Ὀρέστην μὲν γὰρ ἄρξαι τοῦ στόλου· τούτου δ' ἐν Ἀρκαδίᾳ τελευτήσαντος τὸν βίον, διαδέξασθαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ Πένθιλον, καὶ προελθεῖν μέχρι Θρᾴκης, ἑξήκοντα ἔτεσι τῶν Τρωϊκῶν D ὕστερον, ὑπ' αὐτὴν τὴν τῶν Ἡρακλειδῶν

* Scripti, αὐτῶν.

A est Homerus, conjectandi de plerisque ansam præbens: cujus, itemque aliorum dicta nobis censenda sunt: ubi prius in summa locorum naturam eorum descripserimus. Post Cyzicenam & Æsepo adjacentem regionem & Granicum, usque ad Abydum & Sestum ora Propontidis maritima porrigitur. Ab Abydo autem usque ad Lectum, Ilium est, & Tenedus, & Alexandreia ac Troas denique: quibus omnibus imminet Ida mons usque ad Lectum pertinens. A Lecto usque ad Caicum fluvium & Canas quæ vocantur, Assus sunt & Atramyttium, & Atarneus, & Pitane, & Elaiticus sinus: quibus omnibus ex adverso Lesbus insula protenditur. Cuma deinde est, & reliqua usque ad Hermum fluvium & Phocæam, quæ initium est Ioniæ, finis Æolidis. Hic cum sit regionis situs, Homerus ab Æsepo vicinis locis & ei, quæ nunc Cyzicena dicitur, Troes potissimum imperasse innuit usque ad Caicum amnem: divisa eorum ditione in octo, aut etiam novem portiones: reliqua auxiliariorum multitudo, in sociorum recensione dinumeratur. Posteriores finibus iisdem constitutis, vocabula usurpant immutata, & in plures sectas abeunt. Præcipue autem Græcorum coloniæ dissensionum materiam præbuerunt: minus quidem Ionica, utpote à Troade longius distans. Æolica autem vel maxime, quæ se per totam dispersit oram à Cyzico ad Caicum usque, ac præterea magnam partem eorum occupavit, quæ intra Caicum sunt & Hermum fluvios. Etenim traditum est, Æolicam coloniam quatuor ætatibus Ionica priorem fuisse, & moras traxisse, ac longius tempus. Principem deducendæ coloniæ fuisse Orestam: ei in Arcadia vivis exemto, Penthilum filium successisse, & progressum esse in Thraciam usque LX annis post excidium Trojæ, quo ipso tempore in Peloponnesum

1. Ἀπὸ δὲ Λεκτοῦ μέχρι Καΐκου ποταμοῦ καὶ τῶν Κανῶν λεγομένων ὀρῶν) Ita forte scribendus hic locus Strabonis, cui τὸ ὀρῶν excidisse videtur. Berkel. in Stephan. p. 35. n. 47.

2. Καὶ Ἀτραμύττιον) Manuscripti Ἀδραμύττιον per δ. Sed utroque modo solitùm scribi hoc nomen, docet Stephanus. *Casaub.*

3. Οἱ δ' ὕστερον τοὺς ὅρους αὐτοὺς λέγουσι) Locum hunc sic prior interpres vertit. *At posteriores illorum fines dicunt, & variis nominibus partitiones multas conficiunt.* Nimirum legit, Οἱ δ' ὕστερον τοὺς ὅρους αὐτῶν λέγουσι καὶ ὀνόμασι διηλλαγμένοις (vel τοῖς ὀνόμασι διηλλαγμένως χρώμενοι) διαιρέσεις νέμονται πλείους: & sanè νέμονται veteres cod. agnoscunt. Mihi videtur locus sic potius legendus. Οἱ δ' ὕστερον ὅρους οὐ τοὺς αὐτοὺς λέγουσι, sine ulla in reliquis mutatione. Sensus est, difficilem esse περιήγησιν horum tractuum propter auctorum dissensiones: οὐ τοὺς omiserunt imperiti homines antè αὐτούς. Porrò ὅρους οὐ τοὺς αὐτοὺς λέγειν, & χρῆσθαι τοῖς ὀνόμασι διηλλαγμένως & νέμειν πλείους αἱρέσεις idem prorsus significant. *Casaub.*

4. Αἱ τῶν Ἑλλήνων ἀποικίαι) Æolum, Ionum, Dorum, de quibus vide libro octavo & apud Herodotum ac Pausaniam. *Idem.*

5. Ὀρέστην μὲν γὰρ ἄρξαι τοῦ στόλου. *Principem deducendæ coloniæ fuisse Orestam.*) Adde ad pleniorem historiæ notitiam συμπράξαντος τοῦ Πεισάνδρου ex Pindaro in Nemæorum undecimo. *Palmer.*

1. Εἶτ'

redierunt Herculis posteri. Deinde 2 Archelaum Penthili F. coloniam Æolicam traduxisse in eam, quæ nunc Cyzicena est, circa Dascylium. Graum porro filium hujus natu minimum usque ad Granicum flumen progressum; cumque se melius instruxisset, majorem exercitus partem in Lesbum trajecisse, atque hanc obtinuisse. Cæterum Clevam Dori F. & Malaum, ipsos quoque Agamemnoniæ stirpis, eodem quo Penthilus tempore exercitum conduxisse, sed Penthili copias occupavisse in Asiam transire: alteros in Locride & apud Phricium montem multum temporis traxisse: postmodo trajecisse in Asiam, & Cumam condidisse, à Locridis monte Phriconidem dictam. Ergo cum Aeolenses per totam sint dispersi eam regionem, quam à poëta Troicam vocari diximus: posteriorum alii totam eam Aeolidis nomine afficiunt, alii partem ejus: itemque Trojam alii totam, alii partem: neque inter se quidquam iis convenit. Statim de ipsis ad Propontidem locis, Homerus ab Aesepo Troadis facit initium: Eudoxus ab Artace & Priapo, cui Artace in Cyzicenorum insula opponitur, arctius contractis finibus Troadis sumit. Damastes etiam magis, à Pario eam incipiens. Atque hic quidem usque ad Lectum producit: alii aliter. Charon Lampsacenus alia ccc stadia aufert, à Practio initium ei ponens, quod tot abest à Pario, quot dixi, stadiis. Sed ad Atramyttium usque producit. Scylax Caryandensis Abydum initium facit. Idem de Aeolide est factum: quam Ephorus Abydo & Cuma terminat: alii aliter. Ejus, quæ vere Troja dicitur, optime describit situm Ida, mons excelsus, qui occasum spectans & mare, quod ab ea est parte, paululum se convertit versus septentrionem & quod ea est mare: hoc est Propontidis pars à faucibus Abydenis ad Aesepum & Cyzicenam: occiduum vero latus claudit Hellespontus, & post Aegæum pelagus. Cum autem multos pedes habeat Ida prominentes, & scolopendram forma

A εἰς Πελοπόννησον κάθοδον [1] εἶτ' Ἀρχέλαον υἱὸν ἐκείνου περαιῶσαι τὸν Αἰολικὸν στόλον, εἰς τὴν νῦν Κυζικηνὴν τὴν περὶ τὸ Δασκύλειον. [3] Γρᾶν δὲ τὸν υἱὸν τούτου τὸν νεώτατον προελθόντα μέχρι τοῦ Γρανίκου ποταμοῦ, καὶ παρεσκευασμένον ἄμεινον περαιῶσαι τὸ πλέον τῆς στρατιᾶς εἰς Λέσβον καὶ κατασχεῖν αὐτήν. Κλεύην δὲ τὸν Δώρου, καὶ Μαλαὸν, καὶ αὐτοὺς ἀπογόνους ὄντας Ἀγαμέμνονος, συναγαγεῖν μὲν τὴν στρατιὰν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καθ' ὃν καὶ Πένθιλος. ἀλλὰ τὸν μὲν τοῦ Πενθίλου στόλον φθῆναι περαιωθέντα ἐκ τῆς Θρᾴκης εἰς τὴν Ἀσίαν· τούτους δὲ περὶ τὴν Λοκρίδα, καὶ τὸ Φρίκιον ὄρος διατρίψαι πο-
B λὺν χρόνον· ὕστερον δὲ διαβάντας κτίσαι τὴν Κύμην, τὴν Φρικωνίδα κληθεῖσαν ἀπὸ τοῦ Λοκρικοῦ ὄρους. Τῶν Αἰολέων τοίνυν καθ' ὅλην σκεδασθέντων τὴν χώραν, ἣν ἔφαμεν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λέγεσθαι Τρωϊκὴν, 4 οἱ δ' ὕστερον οἱ μὲν, πᾶσαν Αἰολίδα προσαγορεύουσιν, οἱ δὲ, μέρος. καὶ Τροίαν, οἱ μὲν ὅλην, οἱ δὲ, μέρος αὐτῆς, οὐδὲν ὅλως ἀλλήλοις ὁμολογοῦντες. Εὐθὺς γὰρ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν Προποντίδα τόπων, ὁ μὲν Ὅμηρος ἀπὸ τοῦ Αἰσήπου τὴν ἀρχὴν ποιεῖται τῆς Τρῳάδος. Εὔδοξος δὲ, ἀπὸ Πριάπου, καὶ Ἀρτάκης, τοῦ ἐν τῇ Κυζικηνῶν νήσῳ χωρίου ἀνταίροντος τῷ Πριάπῳ, συστέλλων ἐπ' ἔλαττον τοὺς ὅρους. p. 583.
C Δαμάστης δ' ἔτι μᾶλλον συστέλλει ἀπὸ Παρίου. Καὶ γὰρ οὗτος μὲν ἕως Λεκτοῦ προάγει· ἄλλοι δ' ἄλλως. Χάρων δ' ὁ Λαμψακηνὸς, τριακοσίους ἄλλους ἀφαιρεῖ σταδίους, ἀπὸ Πρακτίου ἀρχόμενος· τοσοῦτοι γάρ εἰσιν ἀπὸ Παρίου εἰς Πράκτιον· ἕως μέν τοι Ἀτραμυττίου πρόεισι. Σκύλαξ δὲ ὁ Καρυανδεὺς ἀπὸ Ἀβύδου ἄρχεται. Ὁμοίως δὲ τὴν Αἰολίδα, Ἔφορος μὲν λέγει ἀπὸ Ἀβύδου μέχρι Κύμης· ἄλλοι δ' ἄλλως. Τοπογραφεῖ δὲ μάλιστα τὴν ὄντως λεγομένην Τροίαν, ἡ τῆς Ἴδης θέσις, ὄρους ὑψηλοῦ, βλέποντος πρὸς δύσιν, καὶ τὴν ταύτῃ θάλατταν, μικρὰ δ' ἐπιστραφέντος καὶ πρὸς ἄρκτον, καὶ τὴν ταύτῃ παραλίαν·
D ἔστι δὲ αὕτη μὲν τῆς Προποντίδος ἀπὸ τῶν περὶ Ἄβυδον στενῶν ἐπὶ τὸν Αἴσηπον, καὶ τὴν Κυζικηνήν· ἡ δ' ἑσπέρια θάλαττα, ὅ, τε Ἑλλήσποντος ἐστὶν, ἐν ᾧ καὶ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος. Πολλοὺς δ' ἔχουσα πρόποδας * ἡ Ἴδη καὶ σκολοπενδρώδης οὖσα

* Vulgo, ἤδη.

1. Εἶτ' Ἀρχέλαον υἱὸν ἐκείνου περαιῶσαι. *Deinde Archelaum ejus filium traduxisse.*) Hunc Pausanias Ἐχέλατον, non Ἀρχέλαον nominat; uter melius, alius dicat. *Palmer.*

2. *Deinde Archelaum*) potius Echelatum, Penthili filium. vid. Marshami Canon Chronicus, Secul. XIII. p. 359.

3. Γραῦν τὸν υἱόν. *Graum filium.*) Credo Strabonem scripsisse Γρᾶιν, nam Pausanias eum Γραΐδα vocat à recto Γραῒς, unde Strabo fecerat quarto casu Γρᾶιν. Sed ii qui υ tamquam ι proferunt, unum pro altero posuerunt, & ex viro fecerunt anum. *Palmer.*

3. Γραῦν δὲ τὸν υἱὸν) Lego Γρᾶν. Sic & Casaubonus in Athen. Lib. II. cap. 3. recte legit τῷ Γρᾷ τοῦ Ἐχελάτου. Kuhn. in Pausan. Lib. III. cap. 2. pag. 206.

4. Οἱ δ' ὕστερον οἱ μὲν) id est, *Posteriorum tamen alii.* δὲ hîc significat ὅμως, & est loquendi genus Homeri. *Casaub.*

τὸ σχῆμα, ἐσχάτοις ἀφορίζεται τούτοις, τῷ A τε περὶ τὴν * Ζέλειαν ἀκρωτηρίῳ, καὶ τῷ καλουμένῳ Λεκτῷ· τῷ μὲν τελευτῶντι εἰς τὴν μεσόγαιαν μικρὸν ὑπὲρ τῆς Κυζικηνῆς· καὶ δὴ καὶ ἔστι νῦν ἡ Ζέλεια τῶν Κυζικηνῶν· τὸ δὲ Λεκτὸν εἰς τὸ πέλαγος καθήκει τὸ Αἰγαῖον, ἐν παράπλῳ κείμενον τοῖς ἐκ Τενέδου πλέουσιν εἰς Λέσβον.

* Scripti, Ζαλείαν.

Iliad. ξ. 283.

Ἴδην δ' ἱκέσθην πολυπίδακα μητέρα θηρῶν,
Λεκτὸν, ὅθι πρῶτον λιπέτην ἅλα ---

Ὕπνος καὶ ἡ Ἥρα. οἰκείως τοῦ ποιητοῦ φράζοντος τὸ Λεκτόν· καὶ γὰρ ὅτι τῆς Ἴδης ἐστὶ τὸ Λεκτὸν, καὶ διότι πρώτη ἀπόβασις ἐκ θαλάττης αὕτη τοῖς ἐπὶ τὴν Ἴδην ἀνιοῦσιν, εἴρηκεν ὀρθῶς· καὶ [2] τὸ πολυπίδακα· εὐυδρότατον γὰρ κατὰ ταῦτα μάλιστα τὸ ὄρος· δηλοῖ δὲ τὸ πλῆθος τῶν ποταμῶν·

Iliad. μ. 20.

Ὅσσοι ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἅλαδε προρέουσι,
Ῥῆσος Ἑπτάπορός τε, ---

καὶ οἱ ἑξῆς, οὓς ἐκεῖνος εἴρηκε, καὶ ἡμῖν νυνὶ πάρεστιν ὁρᾶν· τοὺς δὴ πρόποδας τοὺς ἐσχάτους * ἐφ' ἑκάτερα οὕτω τὸ Λεκτὸν καὶ τὴν Ζέλειαν, οἰκείως τούτων καὶ τὴν ἀκρώρειαν ἀφορίζει 4 Γάργαρον ἀκρόντερον· καὶ γὰρ νῦν 5 Γάργαρον ἐν τοῖς ἄνω μέρεσι τῆς Ἴδης δείκνυ- C ται τόπος, [6] ἐν ᾗ τὰ νῦν Γάργαρα πόλις Αἰολική. Ἐντὸς μὲν γὰρ τῆς Ζελείας 7 καὶ τοῦ Λεκτοῦ, πρῶτα ἐστὶν ἀπὸ τῆς Προποντίδος ἀρξαμένοις μέχρι τῶν κατ' Ἄβυδον στενῶν· [8] εἶτ' ἔξω τῆς Προποντίδος τὰ μέχρι Λεκτοῦ. Κάμψαντι δὲ τὸ Λεκτὸν, ἀναχεῖται κόλπος μέγας, ὃν ἡ Ἴδη ποιεῖ πρὸς τὴν ἤπειρον ἀποχωροῦσα ἀπὸ τοῦ Λεκτοῦ, καὶ αἱ Κάναι τὸ ἐκ θατέρου μέρους ἀντικείμενον ἀκρωτήριον τῷ Λεκτῷ· καλοῦσι δ' οἱ μὲν Ἰδαῖον κόλπον, οἱ δ' Ἀδραμυττηνόν. Ἐν τούτῳ δὲ αἱ τῶν Αἰολέων πόλεις μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἕρμου, καθάπερ εἰρήκαμεν. Εἴρηται δὲ ἐν D τοῖς ἔμπροσθεν, ὅτι τοῖς ἐκ Βυζαντίου πλέουσι πρὸς νότον, ἐπ' εὐθείας ἐστὶν ὁ πλοῦς, πρῶτον

* Scripti, ἐφ' ἑκάτερα ὅρα οὕτω.

p. 584.

A referat, his duobus extremis terminatur promontoriis: uno quod ad Zelejam pertinet, altero Lecto: prius in mediterranea definit haud multum supra Cyzicenum agrum: (hodie quidem Zeleja Cyzicenorum est) posterius in mare Aegæum exit, legiturque ab iis qui à Tenedo in Lesbum navigant.

Mox ad abundantem venerunt fontibus Idam
Altricemque ferarum: & ubi vestigia Lecto
Imposuere, mari vadunt per sicca relicto.

Nimirum Venus & Somnus. 1 Quibus B verbis Homerus Lectum proprie describit, tum quod Idæ sit, tum quod è mari ad Idam ituris ibi prima sit extensio: & quod eam multas habere scaturigines dixit, eo pertinet, quod ea in parte maxime abundat aquis Ida: idque docent fluvii

In mare qui magnæ currunt de montibus Idæ,
Rhesusque, Heptaporusque —

& alii quos commemorat, & qui à nobis hodieque cerni possunt. Enumeratis vero extremitatibus ac pedibus quasi Idæ, Lecto inquam, & eo qui est ad Zelejam: convenienter etiam 3 summitatem ejus commemorat Gargarum: nam etiamnum in superioribus Idæ partibus Gargarum locus nominatur, ubi nunc Gargara sunt, urbs Aeolica. Inter enim Zelejam & Lectum primæ sunt Troadis partes à Propontide usque ad fauces ad Abydum: inde sunt extra Propontidem sita usque ad Lectum. Ubi cursum circa Lectum flexeris, magnus effunditur sinus, quem Ida facit à Lecto versus continentem declinans: ad hunc sunt etiam Canæ, ab altera sinus parte oppositum Lecto promontorium: sinum alii Idæum vocant, alii Atramyttenum. In hoc deinceps tractu usque ad ostia Hermi, urbes Æolidis sunt ut diximus. Id quoque supra dictum est, iis qui à Byzantio navigant versus meridiem, iter esse ad rectam lineam initio

1. *LOCUM* Homeri facilè fuit sibi restituere, sed videntur aliquot saltem verba excidisse. Ego ut potui Latinè ita exscripsi locum, ut ne hiaret. *Xyl.*

2. Τὸ πολυπίδακα εὐυδρότατον) Sic utraque editio Casauboniana, verum Marci Hopperi 1549. habet τὸ πολυπίδακον ἐνυδρότατον.

3. *Summitatem*) Ἀκρόντερον quid vocis sit, nescio, pravam puto. *Idem.*

4. Γάργαρον ἀκρόντερον) Lego ἀκρωντήριον, vel ἄκρον ἕτερον. *Casaub.*

5. Γάργαρον ἐν τοῖς ἄνω μέρεσι τῆς Ἴδης) Grammatici volunt Gargara appellari celsissimum montis Idæ jugum. esse enim dictum γάργαρον quasi κάρκαρον sive caput capitis. Sed de Gargaro vide Macrobium Saturn. V. c. 20. Servium ad Virgil. Georg. I. 103. & III. 269. & Stephanum. *Idem.*

6. Ἐν ᾗ τὰ νῦν Γάργαρα πόλις Αἰολική) Scripti ἐφ' οὗ non ἐν ᾗ, Plinius H. N. V. c. 30. *Intus mons Gargara, eodemque nomine oppidum.* Idem.

7. Καὶ τοῦ λεκτοῦ πρῶτα) mendosum est. Locus de Gargaro est apud Homer. Iliad. ξ. 292. meminit & Iliad. θ. 48. *Xyland.*

8. Εἶτ' ἔξω τῆς Προποντίδος, τὰ μέχρι Λεκτοῦ) Scripti libri εἶτ' ἔξω τὰ μέχρι τῆς προποντίδος τὰ μέχρι Λ. quam lectionem ferri non posse manifestum est. Nam ἡ μέχρι Λέκτου παραλία ἀπὸ Ἀβύδου non est τῆς προποντίδος: sed extra eam, ut disertè initio hujus libri scriptum est. *Casaub.*

1. Ἔπει-

ad Sestum & Abydum per mediam Propontidem: deinde propter Asiæ oram maritimam, usque ad Cariam. Atque adeo id observare oportet quod nunc ponimus, eos qui sequentia legunt: ut cum sinuum faciemus mentionem in ipsa isthac ora promontoria intelligant dici à quibus isti conficiuntur, in eadem sita linea veluti quodam meridiano. Sane ex iis, quæ poëta dixit, ii quibus harum rerum cura subit, conjiciunt totam istam quam navigando legunt oram Troibus fuisse subditam, in novem distinctam provincias, quæ tempore belli Trojani omnes paruerint Priamo, ac Trojæ nomen gesserint. Id liquere de singulis. Nam Achilles cum suis ab initio videns muris defendi Ilienses, aggressus est foris bellum facere, & eo in orbem circumlato, iis suam ditionem adimere.

Bis sex vastavi semel usus navibus urbes,
Et terra totidem, minus una: Troja cuncta
Sceptra verebantur. —

Trojam hîc appellat continentem ab eo populatam. Alibi etiam vastata sunt loca Lesbo opposita, circa Theben, Lyrnessum, & Pedasum quæ Lelegum fuit: & Eurypyli ditio, qui filius fuit Telephi: unde hæc de Neoptolemo.

Qualis, Telephiden ferro cum stravit acuto
Eurypylum heroëm.

Hæc ergo vastata ait: & Lesbum ipsam

-- cepit pulcram quo tempore Lesbum. &
Vastavit Lyrnessum & Pedason ---. &,
Lyrnessum populatus, & altæ mœnia Thebæ.

è Lyrnesso Briseis abducta fuit:

Captam è Lyrnesso quam duxerat. —

cum quidem Mynetem & Epistrophum ait poëta interfectos: idque indicat Briseis Patroclum lamentans

— neque me plorare sinebas,
Cum meus à forti est occisus Achille maritus,
Atque urbs magnanimi fuit evastata Mynetis.

quibus verbis Lyrnessum notat, quæ Mynetis imperio paruerit, qui & pro ea propugnans occubuerit. E Theba autem Chryseis abducta fuit,

Appulimus Theben, urbem sacram Eetionis.

A ἐπὶ Σηστὸν, καὶ Ἄβυδον διὰ μέσης τῆς Προποντίδος. [1] Ἔπειτα τῆς παραλίας τῆς Ἀσίας μέχρι Καρίας. Ταύτην δὴ φυλάττοντας χρὴ τὴν ὑπόθεσιν ἀκούειν τῶν ἑξῆς, κἂν λέγωμεν κόλπους τινὰς ἐν αὐτῇ τῇ παραλίᾳ, τάς τε ἄκρας δεῖ νοεῖν τὰς ποιούσας αὐτοὺς ἐπὶ τῆς αὐτῆς γραμμῆς κειμένας ὥσπερ τινὸς μεσημβρινῆς. Ἐκ δὴ τῶν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λεγομένων, εἰκάζουσιν οἱ φροντίσαντες περὶ * τούτου πλέον τι πᾶσαν τὴν παραλίαν ταύτην ὑπὸ τοῖς Τρωσὶ γεγονέναι, διῃρημένην μὲν εἰς δυναστείας ἐννέα, ὑπὸ δὲ τῷ Πριάμῳ τεταγμένην κατὰ τὸν Ἰλιακὸν πόλεμον, [2] καὶ λεγομένην Τροίαν· B δῆλον δ' ἐκ τῶν κατὰ μέρος· Οἱ γὰρ περὶ τὸν Ἀχιλλέα τειχήρεις ὁρῶντες τοὺς Ἰλιέας κατ' ἀρχὰς, ἔξω ποιεῖσθαι τὸν πόλεμον ἐπεχείρησαν, καὶ περιιόντες ἀφαιρεῖσθαι τὰ κύκλῳ.

* Scripti, τούτων.

Δώδεκα δὴ σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων. Iliad. ι. 328.

Πεζὸς δ' ἕνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον.

Τροίαν γὰρ λέγει τὴν πεπορθημένην ἤπειρον· πεπόρθηται δὲ ἐν ἄλλοις τόποις καὶ τὰ ἀντικείμενα τῇ Λέσβῳ, τὰ περὶ Θήβην, καὶ Λυρνησσὸν, καὶ Πήδασον τὴν τῶν Λελέγων, καὶ ἔτι ἡ τοῦ Εὐρυπύλου τοῦ Τηλέφου παιδός.

C Ἀλλ' οἷον τὸν Τηλεφίδην κατενήρατο χαλκῷ Odyss. λ. 518.
ὁ Νεοπτόλεμος
Ἥρω' Εὐρύπυλον.

Ταῦτα δὴ πεπορθῆσθαι λέγει· καὶ αὐτὴν τὴν Λέσβον

--- ὅτε Λέσβον ἐϋκτιμένην ἕλεν αὐτός. Καὶ Iliad. ι. 129.

Πέρσε δὲ καὶ Λυρνησσὸν καὶ Πήδασον. Καὶ Iliad. β. 691.

Λυρνησσὸν διαπορθήσας, καὶ τείχεα Θήβης.

ἐκ μὲν Λυρνησσοῦ ἡ Βρισηῒς ἑάλω.

Τὴν ἐκ Λυρνησσοῦ ἐξείλετο. ibid. 690.

ἧς ἐν τῇ ἁλώσει τὸν Μύνητα καὶ τὸν Ἐπίστροφον πεσεῖν φησὶν, ὡς ἡ Βρισηῒς θρηνοῦσα τὸν Πάτροκλον δηλοῖ. Iliad. τ. 295.

D Οὐδὲ μὲν οὐδέ μ' ἔασκες, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
Ἔκτεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος,
Κλαίειν.

Ἐμφαίνει γὰρ τὴν Λυρνησσὸν λέγων πόλιν θείοιο Μύνητος, ὡς ἂν δυναστευομένην ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐνταῦθα πεσεῖν αὐτὸν μαχόμενον· ἐκ δὲ τῆς Θήβης ἡ Χρυσηῒς ἐλήφθη. p. 585. Iliad. κ. 366.

Ὠχόμεθ' ἐς Θήβην ἱερὴν πόλιν Ἠετίωνος. Iliad. χ. 488.

1. Ἔπειτα τῆς παραλίας τῆς Ἀσίας μέχρι Λεκτοῦ) Legendum cum veteribus codicibus ἔπειτα ἡ παραλία τῆς Ἀσίας: subaudi ἐστὶ, vel sequitur. *Casaub.*

2. Καὶ λεγομένην Τροίην) Troja enim nomen est regionis, vide Servium, & Eustathium. *Idem.*

ἐκ δὲ τῶν ἀχθέντων ἐκεῖθεν φησὶν εἶναι τὴν Χρυσηΐδα· [2] οὐκ οἴονται δὲ δεῖν ἐξ εὐθείας ἀκούειν. A

Iliad. χ. 479. --- Σὺ μὲν ἐν Τροίῃ. ---

Αὐτὰρ ἐγὼ Θήβησιν (ἢ Θήβηθεν)

Iliad. ζ. 395. Ἀνδρομάχη θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἠετίωνος.

Ἠετίων ὃς ἔναιεν ὑποπλάκῳ ὑληέσσῃ.

Θήβῃ ὑποπλακίῃ, Κιλίκεσσ' ἄνδρεσσιν ἀνάσσων.

[3] Δευτέρα οὖν αὕτη δυναστεία Τρωϊκὴ μετὰ τὴν ὑπὸ Μύνητι. Οἰκείως δὲ τούτοις, καὶ τὸ ὑπὸ τῆς Ἀνδρομάχης λεχθὲν οὕτως.

Iliad. χ. 477. Ἕκτορ, ἐγὼ δύστηνος· ἰῇ ἄρα γεινόμεθ' αἴσῃ

Ἀμφότεροι, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου ἐνὶ οἴκῳ. B

Αὐτὰρ ἐγὼ Θήβησιν.

ἀλλὰ καθ' ὑπερβατὸν, Ἀμφότεροι ἐκ Τροίης, σὺ μὲν Πριάμου ἐνὶ οἴκῳ. Αὐτὰρ ἐγὼ Θήβησι. Τρίτη δ' ἐστὶν ἡ τῶν Λελέγων, καὶ αὕτη Τρωϊκή.

Iliad. φ. 86. Ἄλτεω, ὃς Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει.

Οὗ τῇ θυγατρὶ συνελθὼν Πρίαμος γεννᾷ τὸν Λυκάονα, καὶ Πολύδωρον· καὶ μὴν οἵ γε ὑπὸ τῷ Ἕκτορι ἐν τῷ καταλόγῳ ταττόμενοι, λέγονται Τρῶες.

Iliad. β. 816. Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ. C

εἶθ' ὑπὸ τῷ Αἰνείᾳ.

Ibid. 819. Δαρδανίων αὖτ' ἦρχεν ἐῢς πάϊς Ἀγχίσαο.

καὶ οὗτοι Τρῶες· φησὶ γοῦν.

Iliad. υ. 83. Αἰνεία Τρώων βουληφόρε.

Εἶθ' ὑπὸ Πανδάρῳ Λύκιοι, οὓς καὶ αὐτοὺς καλεῖ Τρῶας.

Οἳ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον Ἴδης.

Iliad. β. 824. Ἀφνειοὶ πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσήποιο

Τρῶες, τῶν αὖθ' ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς, Πάνδαρος·

Ἕκτη δ' αὕτη δυναστεία. Καὶ μὴν οἵ γε μεταξὺ τοῦ Αἰσήπου καὶ Ἀβύδου, Τρῶες· ὑπὸ μὲν γὰρ τῷ Ἀσίῳ ἐστὶ τὰ περὶ Ἄβυδον. D

Ibid. 835. Οἳ δ' ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο.

Καὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον ἔχον, καὶ δῖαν Ἀρίσβην,

Τῶν αὖθ' Ὑρτακίδης ἦρχ' Ἄσιος. ---

ἀλλ' ἐν Ἀβύδῳ μὲν υἱὸς τοῦ Πριάμου διέτριβεν, ἵππους νέμων, πατρῴας δηλονότι.

A [1] nam inter ibi captas numeratur Chryseis. Jam illud non putant ita ut scriptum est, intelligi debere.

Tu sane in Troja Priami prognatus in arce,

Ipsa autem Thebis. —

item alibi est:

Magnanimi proles pulchra Andromache Eetionis

Eetion habitabat Hypoplacon is nemorosam,

Thebam ad Hypoplaciam, Cilices sceptroque regebat.

Hæc ergo secunda est Troum ditio post eam, quæ Myneti paruit. Atque B huc quadrant verba Andromachæ

Hector, me miseram: usque eadem nos fata tulerunt.

Tu sane in Troja Priami prognatus in arce,

Ipsa autem Thebis. —

Exponunt autem verborum trajectione: ut sit sententia utrumque in Troja natum, Hectorem in domo Priami, Andromacham Thebis. Tertia Trojæ ditio fuerunt Leleges.

Altis, qui Lelegum fuerat regnator. —

cujus Altæ filiam habuit Priamus, & ex ea genuit Lycaonem, ac Polydorum. C Jam hi quidem, qui in recensione sub Hectore ponuntur, Troës dicuntur:

Troës ducebat galea notissimus Hector.

Et sub Ænea:

Dardanios satus Anchisa ducebat.

qui & ipsi Troës erant. inquit enim:

Aenea, Troum consultor —

Sequuntur Lycii sub Pandaro: quos & ipsos vocat Troës.

Quique Zelejan habebant sub radicibus Idæ

Aphnei, Aesepi nigros laticesque bibebant

Troës: Pandarus hos ducebat. —

Hæc sexta est Trojæ ditio. Quin & qui D inter Aesepum & Abydum sunt, Troës sunt.

Nam Asio parere dicuntur Abydo vicini.

Tum qui Percoten, qui Praction incoluerunt,

Qui Sestonque & Abydum, & Arisbæ mœnia clara.

His erat Hyrtacides dux Asius:

Atqui apud Abydum Priami spurius degebat, equas pascens: nimirum paternas.

1. *Hic*) locus est confusus: sed in epitomis explicatur. *Xyland.*

2. Οὐκ οἴονται δὲ δεῖν ἐξ εὐθείας ἀκούειν) Sed καθ' ὑπέρβατον ut mox subjicit. *Casaub.*

3. Δευτέρα οὖν αὕτη δυναστεία Τρωϊκὴ μετὰ τὴν ὑπὸ Μύνητ.) Hæc verba mihi videntur suo loco esse mota: melius enim nisi fallor legerentur ante illa Τρίτη δ. & omnino importunè hûc videntur inserta. *Idem.*

Sed

Sed Priamo genitore nothum mox Democoonta
Sternit: nuper equas ad Abydum pascere suetum.

Percotæ autem Hicetaonis F. boves pascebat, ne is quidem alienas.

Primum Hicetaonidem verbis incessit acerbis
Robustum Melanippum: armenta is paverat ante
Læta boum prope Percotam.

Itaque hæc etiam Troas est, & quidquid sequitur usque ad Adrasteam: nam ei præerant duo filii Meropis Percosii. Omnes ergo, qui ab Abydo Adrasteam habitant usque, Troës sunt: in duas divisi tamen partes, quarum alteri Asius præerat, alteri Meropis filii. Sicut & Cilicia duplex fuit, una Thebaici, alia Lyrnessia: in qua censeri potest etiam Eurypyli ditio, continuo sequens Lyrnessidem. His autem omnibus imperasse Priamum, verba ad hunc Achillis aperte demonstrant.

Te quoque tot quondam regnis populisque beatum
Audio: qui Macaris sedes quacunque coërcet
Lesbus, quaque supra Phrygia, & latus Hellesponti
Immensi includunt, ampla ditione teneres.

Ista igitur tempestate Troja talis fuit. Inciderunt postea mutationes omnis generis. Nam quæ circa Cyzicum sunt, Phryges occupaverunt usque ad Practium: quæ circa Abydum, Thraces atque ante utrosque Bebryces & Dryopes. Quæ deinceps sunt, Treres ipsi quoque Thraces. Thebes campos Lydi, qui tum dicebantur Mæones, & Mysorum, qui olim sub Telepho & Teuthrante fuerant, reliquiæ. Cum ergo poëta hoc pacto Aeolidem & Trojam in unum contraxerit, & Aeolenses totam regionem ab Hermo usque ad Cyzicum litus occupaverint, urbesque condiderint, ne nos quidem inepte conjunctim ista descripserimus, componentes eam, quæ nunc Aeolis dicitur, ab Hermo usque ad Lectum, cum ea quæ deinceps est usque ad Aesepum. Singulis enim exponendis rursum eas distinguemus, conferentes cum iis, quæ nunc sunt, ea quæ ab Homero & aliis dicuntur. ¶ Proinde post Cyzicum & Aesepum initium est Troadis de Homeri sententia. Sic enim de ea loquitur.

A Ἀλλ' υἱὸν Πριάμοιο νόθον βάλε Δημοκόωντα· Iliad. δ. 499.
Ὅς οἱ Ἀβυδόθεν ἦλθε παρ' ἵππων ὠκειάων.

Ἐν δὲ Περκώτῃ υἱὸς Ἱκετάονος ἐβουκόλει, οὐκ p. 586. ἀλλοτρίας οὐδ' οὗτος βοῦς.

--- πρῶτον δ' Ἱκεταονίδην ἐνένιπεν Iliad. ο.
Ἴφθιμον Μελάνιππον, ὁ δ' ἕως μὲν εἰλίποδας βοῦς, 546.
Βόσκ' ἐν Περκώτῃ.

Ὥστε καὶ αὕτη ἂν εἴη Τρωὰς καὶ ἡ ἐφεξῆς ἕως Ἀδραστείας. ἦρχον γὰρ αὐτῆς

Υἷε δύο Μέροπος Περκωσίου. ---

B Πάντες μὲν δὴ Τρῶες οἱ ἀπὸ Ἀβύδου μέχρι Ἀδραστείας· δίχα μέντοι διῃρημένοι, οἱ μὲν, ὑπὸ τῷ Ἀσίῳ, οἱ δ' ὑπὸ τοῖς Μεροπίδαις· καθάπερ καὶ ἡ τῶν Κιλίκων διττὴ, ἡ μὲν Θηβαϊκὴ, ἡ δὲ Λυρνησσίς. * ἐν αὐτῇ δ' ἂν λεχθείη ἡ * ὑπὸ Εὐρυπύλου ἐφεξῆς οὖσα τῇ Λυρνησσίδι. Ὅτι δὲ τούτων ἁπάντων ἦρχεν ὁ Πρίαμος, οἱ τοῦ Ἀχιλλέως λόγοι πρὸς τὸν Πρίαμον σαφῶς ἐμφανίζουσι.

* Manusc. μετ' αὐτήν.
* Scribo, ὑπὸ Εὐρυπύλῳ.

Καί σε γέρον τὸ πρὶν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶναι, Iliad. ω. 543.
Ὅσσον Λέσβος ἄνω Μάκαρος ἕδος ἐντὸς ἐέργει
C Καὶ Φρυγίη καθύπερθε, καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων.

Τότε μὲν οὖν τοιαῦτα ὑπῆρχεν· ὕστερον δὲ ἠκολούθησαν μεταβολαὶ παντοῖαι· τὰ μὲν γὰρ περὶ Κύζικον, Φρύγες ἐπῴκησαν ἕως Πρακτίου· τὰ δὲ περὶ Ἄβυδον Θρᾶκες· ἔτι δὲ πρότερον τούτων ἀμφοῖν Βέβρυκες καὶ Δρύοπες. τὰ δ' ἑξῆς Τρῆρες, καὶ οὗτοι Θρᾶκες· τὸ δὲ Θήβης πεδίον Λυδοὶ οἱ τότε Μῄονες. καὶ Μυσῶν οἱ περιγενόμενοι τῶν ὑπὸ Τηλέφῳ πρότερον καὶ Τεύθραντι. Οὕτω δὴ τοῦ ποιητοῦ τὴν Αἰολίδα καὶ τὴν Τροίαν εἰς ἓν συνθέντος, καὶ τῶν Αἰολέων τὴν ἀπὸ τοῦ Ἕρμου D πᾶσαν μέχρι τῆς κατὰ Κύζικον παραλίας κατασχόντων καὶ πόλεις κτισάντων, οὐδ' ἂν ἡμεῖς ἀτόπως περιοδεύσαιμεν, εἰς ταυτὸ συνθέντες τήν τε Αἰολίδα νῦν ἰδίως λεγομένην, τὴν ἀπὸ τοῦ Ἕρμου μέχρι Λεκτοῦ καὶ τὴν ἐφεξῆς μέχρι τοῦ Αἰσήπου. ἐν γὰρ τοῖς καθέκαστα διακρινοῦμεν πάλιν, παρατιθέντες ἅμα τοῖς νῦν οὖσι τὰ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ καὶ τῶν ἄλλων λεγόμενα. Ἔστιν οὖν μετὰ τὴν τῶν Κυζικηνῶν πόλιν καὶ τὸν Αἴσηπον, ἀρχὴ τῆς Τρωάδος καθ' Ὅμηρον· λέγει δ' ἐκεῖνος μὲν οὕτω περὶ αὐτῆς.

1. Ἀφνεῖ-

Iliad. β. 831.

Οἱ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον Ἴδης A
Ἀφνειοὶ, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσήποιο
Τρῶες, τῶν αὖτ᾽ ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς
Πάνδαρος.

p. 587. Τούτους δὲ ἐκάλει καὶ Λυκίους. 1 Ἀφνειοὺς δὲ ἀπὸ τῆς Ἀφνίτιδος νομίζουσι λίμνης· 2 καὶ γὰρ οὕτω καλεῖται ἡ Δασκυλῖτις. 3 Ἡ μὲν δὴ Ζέλεια ἐν τῇ παρωρείᾳ τῇ ὑστάτῃ τῆς Ἴδης ἐστὶν, ἀπέχουσα Κυζίκου μὲν σταδίους ἐνενήκοντα καὶ ἑκατόν· τῆς δ᾽ ἐγγυτάτω θαλάττης καθ᾽ ἣν ἐκδίδωσιν Αἴσηπος, ὅσον ὀγδοήκοντα. Ἐπιμερίζει δὲ συνεχῶς τὰ κατὰ τὴν παραλίαν τὴν μετὰ τὸν Αἴσηπον.

Iliad. β. 828.

Οἱ δ᾽ Ἀδρήστειάν τ᾽ εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ B
Καὶ Πιτύειαν ἔχον, καὶ Τηρείης ὄρος αἰπύ.
Τῶν ἦρχ᾽ Ἄδρηστός τε καὶ Ἄμφιος λινοθώρηξ,
Υἷε δύω Μέροπος Περκωσίου ----

Ταῦτα δὲ τὰ χωρία τῇ Ζελείᾳ μὲν ὑποπέπτωκε, ἔχουσι δὲ Κυζικηνοί τε καὶ Πριαπηνοὶ μέχρι καὶ τῆς παραλίας. Περὶ μὲν οὖν τὴν Ζέλειαν, ὁ Τάρσιός ἐστι ποταμὸς, 4 εἴκοσιν ἔχων διαβάσεις * τῇ αὐτῇ ὁδῷ. καθάπερ ὁ Ἑπτάπορος ὅν φησιν ὁ ποιητής· 5 ὁ δ᾽ ἐκ Νικομηδείας εἰς Νίκαιαν τέτταρας καὶ εἴκοσι· πολλοὺς δὲ καὶ 6 ὁ ἐκ Φολόης εἰς τὴν Ἠλείαν, Σκάρθων, πέντε καὶ εἴκοσι· πολλοὺς δὲ καὶ ὁ ἐκ Κοσκινίων εἰς C Ἀλάβανδα· πέντε δὲ καὶ ἑβδομήκοντα ὁ ἐκ Τυάνων εἰς Σόλους διὰ τοῦ Ταύρου. Ὑπὲρ δὲ τῆς ἐκβολῆς τοῦ Αἰσήπου σχεδόν τι σταδίοις, κολωνός ἐστιν, ἐφ᾽ ᾧ τάφος δείκνυται Μέμνονος τοῦ Τιθωνοῦ· πλησίον δ᾽ ἐστὶ καὶ ἡ Μέμνονος κώμη· 7 τοῦ δὲ Αἰσήπου καὶ τοῦ Πριάπου μεταξὺ ὁ Γρανικὸς ῥεῖ, τὰ πολλὰ δι᾽ Ἀδραστείας πεδίου. ἐφ᾽ ᾧ Ἀλέξανδρος τοὺς Δαρείου σατράπας, ἀνακράτος ἐνίκησε * συμβαλὼν, καὶ πᾶσαν τὴν ἐντὸς τοῦ Ταύρου καὶ τοῦ Εὐφράτου παρέλαβεν. Ἐπὶ δὲ Γρανικῷ πόλις ἦν Σιδήνη, χώραν ἔχουσα πολλὴν ὁμώνυμον· κατέσπασται δὲ νῦν. ἐν δὲ τῇ μεθορίᾳ τῆς Κυζικηνῆς, καὶ τῆς Πριαπηνῆς, D

* Vulgo, τῇ αὐτοῦ.

* Scripti, προσβαλών.

Quique Zelejan habebant sub radicibus Idæ
Aphneii, Aesepi nigros laticesque bibebant
Troës: Pandarus hos ducebat. —

Eosdem autem Lycios etiam vocat. Aphnejos dici censent ab Aphnitide lacu, quasi idem est Dascylitis. ¶ Zeleja in ultimis Idæ radicibus, à Cyzico abest stadia CXC: è proximo mari in quod se exonerat Æsepus, fere XXC stadia. Statim deinde oram maritimam quæ post Æsepum est dividit.

Quique Adrastejam tenuere, & Apæsia rura,
Et Pityejan, Tereja montemque per altum:
His Adrastus & Amphius simul imperitabant,
Fratres, & Meropis florens Percosia proles.

Hæc loca Zelejæ sunt subjecta: habentur autem à Cyzicenis & Priapenis usque ad litus. Apud Zelejam fluvius est Tarsius, XX habens in eadem via transitus: qualis etiam ab Homero nominatur Heptaporus. Alius à Nicomedia Nicæam fluens, XXIV: multos etiam, qui è Pholoa in Eleam labitur, Scarthon XXV: multos qui è Coscinìis Alabanda usque LXXV, qui Tyanis Solos per Taurum exit. Supra Aesepi ostia, ad stadia circiter. tumulus est, in quo sepulchrum ostenditur Memnonis, Tithoni F. prope etiam Memnonis est pagus. Inter Aesepum & Priapum Granicus fluit, majori parte per Adrasteæ campum. Ad hunc amnem Alexander satrapas Darii prœlio devicit, ac quidquid Asiæ est intra Taurum atque Euphraten, suum fecit. Ad Granicum sita fuit urbs Sidena, multum habens agri cognominis: nunc diruta est. In confinio Cyziceni ac Priapeni agri locus est

1. Ἀφνείους δ᾽ ἀπὸ τῆς Ἀφνίτιδος νομίζουσι λίμνης) Stephanus aliter, *Aphneum*, inquit, *est urbs Phrygiæ propinqua Cyzico & Mileto.* Sed suspecta vox mihi in hoc loco Stephani Μιλήτου. Subjicit, *Lacus qui est ad Cyzicum Aphnitis vocatur, prius Artynius dictus.* Casaub.

2. Καὶ γὰρ οὕτω καλεῖται ἡ Δασκυλῖτις) Notavit hoc etiam libro primo. Vide Homeri interpretes. Ptolem. Dascylejam commemorat non procul ab Ascanio lacu. Aphnei, nec Plin. nec Ptolem. meminere. *Idem.*

3. Ἡ μὲν δὴ Ζέλεια) Vide Stephanum. Meminit & Arrianus initio rerum Alex. (Lib. I. c. 13.) *Idem.*

4. Εἴκοσιν ἔχων διαβάσεις τῇ αὐτῇ ὁδῷ) Sic legendum, non τῇ αὐτοῦ. Similis fluvius iis, quos enumerat hîc Strabo, occurrit euntibus Geneva Seisellum, oppidum Geneva distans ad decem vel duodecim millia pass. qua in via decies & quater transeundus est ille fluvius. At in Transylvania fluvius est Crisius, bis & trigesies trajiciendus τῇ αὐτῇ ὁδῷ, ut loquitur Strabo: quod à viro fide digno accepi. *Idem.*

5. Ὁ δ᾽ ἐκ Νικομηδείας εἰς Νικαίαν τέτταρας καὶ εἴκοσι. *Alius à Nicomedia Nicæam fluens* XXIV.) Et propter tantos fluxus & refluxus, vel (ut proprius loquar) inflexiones frequentes & reflexiones is fluvius Δράκων vocatus est: ejus enim nomen extat apud Procopium lib. 5. & apud Annam Porphyrogenetam lib. 3. *Palmer.*

6. Ὁ ἐκ Φολόης εἰς τὴν Ἠλείαν Σκάρθων) Scarthonem fluvium ex Pholoë in Eleam delabentem non memini alibi legere. Itaque quæramus amplius de veritate hujus lectionis. *Casaub.*

7. Τοῦ δ᾽ Αἰσήπου καὶ τοῦ Πριάπου) Ptolem. inter Æsepum & Lampsacum sunt ostia Granici. *Idem.*

1. Τὰ

A Harpageia, unde abreptum Ganymedem est in fabulis: alii è Dardanio raptum perhibent promontorio, quod Dardano est vicinum. ¶ Priapus urbs est maritima cum portu: quidam à Milesiis conditam ajunt eodem quo Abydum & Proconnesum tempore: alii à Cyzicenis: nomen habet à Priapo, qui ibi colitur: sive id sacrum ab Orneis, Corintho vicinis, eo delatum est: sive quod eum, ut qui Bacchi ac Nymphæ F. pro deo haberetur, venerari cœperunt homines. Nam vitibus & hæc regio abundat, & deinceps finitima Parianorum atque Lampsacenorum. B Xerxes quidem Lampsacum Themistocli dedit, ut vinum inde perciperet. Recentiores Priapum deorum in censum retulerunt: non enim noverat Hesiodus Priapum, sed similis Atticorum videtur diis, Orthanæ, Conissalo, Tychoni. ¶ Regio ea vocabatur Adrastea, & campus Adrasteæ: more quodam recepto, ut duo uni loco nomina essent: sicut Thebe, & Thebes campus, itemque Mygdonius campus. Callisthenes Adrasteam ab Adrasto rege denominatam ait, qui primus Nemesi templum posuit. Sita est urbs inter Priapum & Parium, subjecto ejusdem nominis campo: C in quo etiam oraculum fuit Apollinis Actæi, & Dianæ, secundum Pycatam: sed in Parium omnis apparatus ac saxa translata sunt, templo destructo, & ædificata Parii ara, Hermocreontis opus mole ac pulchritudine admodum memorabili: oraculum defecit: ut & quod Zelejæ fuit. Cæterum hîc Adrasteæ nullum, Nemeseos nullum visitur templum.

A ἐστὶ [1] τὰ Ἁρπάγεια τόπος, ἐξ οὗ τὸν Γανυμήδην μυθεύουσιν ἡρπάχθαι· ἄλλοι δὲ περὶ Δαρδάνειον * ἄκραν, πλησίον Δαρδάνου. Πρίαπος δ' ἐστὶ πόλις ἐπὶ θαλάττῃ καὶ λιμήν· κτίσμα δ' οἱ μὲν Μιλησίων φασίν, οἵπερ καὶ Ἄβυδον καὶ Προκόννησον συνῴκισαν κατὰ τὸν αὐτὸν καιρόν· οἱ δὲ, Κυζικηνῶν· ἐπώνυμος δ' ἐστὶ τοῦ Πριάπου τοῦ τιμωμένου παρ' αὐτοῖς· [2] εἴτ' ἐξ Ὀρνεῶν τῶν περὶ Κόρινθον μετενηνεγμένου τοῦ ἱεροῦ· εἴτε τῷ λέγεσθαι Διονύσου καὶ Νύμφης τὸν θεὸν, ὁρμησάντων ἐπὶ τὸ τιμᾶν αὐτὸν τῶν ἀνθρώπων· ἐπειδὰν σφόδρα εὐάμπελός ἐστιν ἡ χώρα καὶ αὕτη. καὶ ἡ ἐφ' ἑξῆς ὅμορος, ἥ τε τῶν Παριανῶν, καὶ ἡ B τῶν Λαμψακηνῶν. [3] Ὁ γοῦν Ξέρξης τῷ Θεμιστοκλεῖ εἰς οἶνον ἔδωκε τὴν Λάμψακον. Ἀπεδείχθη δὲ θεὸς οὗτος ἀπὸ τῶν νεωτέρων· οὐδὲ γὰρ Ἡσίοδος οἶδε Πρίαπον, ἀλλ' ἔοικε τοῖς Ἀττικοῖς [4] Ὀρθάνῃ καὶ Κονισάλῳ, καὶ Τύχωνι, καὶ τοῖς τοιούτοις. p. 588. Ἐκαλεῖτο δ' ἡ χώρα αὕτη Ἀδράστεα, καὶ Ἀδραστείας πεδίον· κατὰ ἔθος τι οὕτω λεγόντων τὸ αὐτὸ χωρίον διττῶς, ὡς καὶ Θήβην, καὶ Θήβης πεδίον, [5] καὶ Μυγδόνιον πεδίον. Φησὶ δὲ καὶ Καλλισθένης, ἀπὸ Ἀδράστου βασιλέως, ὃς πρῶτος Νεμέσεως ἱερὸν ἱδρύσατο, καλεῖσθαι Ἀδράστειαν. Ἡ μὲν οὖν πόλις μεταξὺ Πριάπου καὶ Παρίου· ἔχουσα C ὑποκείμενον πεδίον ὁμώνυμον, ἐν ᾧ καὶ μαντεῖον ἦν Ἀπόλλωνος Ἀκταίου [6] καὶ Ἀρτέμιδος * κατὰ τὴν Πυκάτην· εἰς δὲ Πάριον μετηνέχθη πᾶσα ἡ κατασκευὴ καὶ λιθία κατασπασθέντος τοῦ ἱεροῦ· [7] καὶ ᾠκοδομήθη ἐν τῷ Παρίῳ βωμὸς, Ἑρμοκρέοντος ἔργον, πολλῆς μνήμης ἄξιον, κατὰ τὸ μέγεθος καὶ κάλλος· τὸ δὲ μαντεῖον ἐξηλείφθη καθάπερ καὶ τὸ ἐν Ζελείᾳ. Ἐνταῦθα μὲν οὖν οὐδὲν ἱερὸν Ἀδραστείας δείκνυται, οὐδὲ δὴ Νεμέσεως·

* Scripti, ἄκραν φασὶ πλ.

* Suspectus locus.

1. Τὰ Ἁρπαγεῖα τόπος) Stephanus, Ἁρπάγια οὐδετέρως, τόπος περὶ Κύζικον ὅθεν ἡρπάσθαι ἔασι Γανυμήδην. *Casaub.*

2. Εἴτ' ἐξ Ὀρνεῶν τῶν περὶ Κόρινθον) De Orneis & Priapo Orneata vide lib. VIII. pag. 382. etiam Lib. XIII. p. 587. *Idem.*

3. Ὁ γοῦν Ξέρξης τῷ Θεμιστοκλεῖ εἰς οἶνον ἔδωκε τὴν Λάμψακον.) Notum est Themistoclen à Xerxe accepisse εἰς ἄρτον Magnesiam, εἰς ὄψον Myuntem, εἰς οἶνον Lampsacum. Vide lib. XIV. pag. 636. & Plutarch. *Idem.*

4. Ὀρθάνῃ καὶ Κονισσάλῳ) De Orthane vide scholia Lycophronis, ubi Ὀρθάγης videtur appellari ad vers. 538. Hesychius, Ὀρθάκης τῶν ὑπὸ τὸν Πρίαπόν ἐστι θεῶν, καὶ αὐτὸς ἐντεταμένον ἔχων τὸ αἰδοῖον. De Conissalo vide Suidam in Κονίσσαλος Athen. lib. x. cap. 11. p. 441. utriusque meminit. *Casaub.* Plura vide apud D. Erasmum Adagiorum pag. 317. *Aeditimus Conissalus.*

5. Καὶ Μυγδόνιον πεδίον) Non puto dubitaturum esse quemquam deesse hîc vocem unam, legendumque καὶ Μυγδονίαν καὶ Μυγδόνιον πεδίον: & ita vetus interpres legit: nisi quod Μυγδονίας πεδίον vocat non Μυγδόνιον, & ita video esse in veteribus codicibus. Strabo libro superiore pag. 550. Μυγδόνης πεδίον vocavit de Rhymo fluvio loquens. *Idem.*

6. Καὶ Ἀρτέμιδος κατὰ τὴν Πυκάτην) Incomparabilis ille Casaubonus nullum hic mendum animad-D vertit: sine dubio legendum est: κατὰ τὴν ἀκτὴν, vel κατὰ τὴν ἐπακτίαν. Apollon. Rhodius. lib. I. 403.

Νήεον αὐτόθι βωμὸν ἐπακτίου Ἀπόλλωνος.

Ubi Scholiastes: Ἐπάκτιος, ὁ ἐν τῇ ἀκτῇ τιμώμενος. Et idem in hoc loco Strabonis nobis de Diana affirmare licet. Verum enim vero hac emendatione ipse mihi vix satisfacio; nam si esset licitum tam longe à vulgata lectione divagari, rescriberem, καὶ Ἀρτέμιδος Ἀδραστείας. Nam Suidas ex Demetrio Scepsio perhibet Dianam Adrastiam ibidem cultam fuisse: Δημήτριος δὲ ὁ Σκήψιος, Ἄρτεμιν φησὶν εἶναι, ὡς ἀπὸ Ἀδράστου τινὸς ἱδρυμένην. Neque enim displicet emendatio incomparabilis Gronovii, qui pro κατὰ τὴν Πυκάτην rescriberet κατὰ τὴν Περκώτην: nam certum est Priapum, Parium & Percoten vicina oppida fuisse. *Berkel. in Stephan. p. 37. n. 62.*

7. Καὶ ᾠκοδομήθη ἐν τῷ Παρίῳ βωμὸς) hujus aræ supra meminit lib. x. pag. 487. dixitque ejus latera esse σταδιαῖα. Meminere & alii. *Casaub.*

Περὶ δὲ Κύζικον ἐστὶν Ἀδραστείας ἱερόν. Ἀντίμαχος δ᾽ οὕτω φησὶν,

> Ἔστι δέ τις Νέμεσις μεγάλη θεὸς, ἣ τάδε πάντα
> Πρὸς μακάρων ἔλαχε· βωμὸν δέ οἱ εἵσατο πρῶτος
> Ἄδρηστος, ποταμοῖο παρὰ ῥόον Αἰσήποιο,
> Ἔνθα τετίμηταί τε καὶ Ἀδρήστεια καλεῖται.

Ἔστι δὲ καὶ τὸ Πάριον πόλις ἐπὶ θαλάττῃ, λιμένα ἔχουσα μείζω τῆς Πριάπου· καὶ ηὐξημένη γε ἐκ ταύτης· θεραπεύοντες γὰρ οἱ Παριανοὶ τοὺς Ἀτταλικοὺς, ὑφ᾽ οἷς ἐτέτακτο ἡ Πριαπηνὴ, πολλὴν αὐτῆς ἀπετέμοντο ἐπιτρεπόντων ἐκείνων. 1 Ἐνταῦθα μυθεύουσι τοὺς Ὀφιογενεῖς συγγένειάν τινα ἔχειν πρὸς τοὺς ὄφεις· 2 φασὶ δ᾽ αὐτῶν τοὺς ἄρρενας τοῖς ἐχιοδήκτοις ἄκος εἶναι, 3 συνεχῶς ἐφαπτομένους ὥσπερ τοὺς ἐπῳδοὺς, πρῶτον μὲν τὸ πελίωμα εἰς ἑαυτοὺς μεταφέροντας, εἶτα καὶ φλεγμονὴν παύοντας, καὶ τὸν πόνον. Μυθεύουσι δὲ τὸν ἀρχηγέτην τοῦ γένους, ἥρωά τινα μεταβαλεῖν ἐξ ὄφεως· 4 τάχα δ᾽ τῶν Ψύλλων τις ἦν τῶν Λιβυκῶν· εἰς δὲ τὸ γένος διέτεινεν ἡ δύναμις μέχρι ποσοῦ· κτίσμα δ᾽ ἐστὶ τὸ Πάριον Μιλησίων καὶ Ἐρυθραίων 5 καὶ Παρίων· 6 Πιτύεια δ᾽ ἐστὶν ἐν Πιτυοῦντι τῆς Παριανῆς, ὑπερκείμενον ἔχουσα πιτυῶδες ὄρος, μεταξὺ δὲ κεῖται Πριάπου καὶ Παρίου, 7 κατὰ Λῖνον χωρίον ἐπὶ θαλάττῃ, ὅπου οἱ Λινούσιοι κοχλίαι ἄριστοι τῶν πάντων ἁλίσκονται. Ἐν δὲ τῷ παράπλῳ τῷ ἀπὸ Παρίου εἰς Πρίαπον ἥ τε παλαιὰ Προκόννησός ἐστι, καὶ ἡ νῦν 8 Προκόννησος, πόλιν ἔχουσα

A Apud Cyzicum eſt Adraſteæ fanum. Antimachi vero ſunt hæc:

> *Eſt quadam Nemeſis, numen grave: cuncta dederunt*
> *Sorte illi ſuperi. Cui primus condidit aram*
> *Aeſepi tumidum prudens Adraſtus ad amnem.*
> *Hic ſacris colitur dea, & Adraſtea vocatur.*

¶ Parium quoque urbs eſt ad mare, portum habens quam Priapus majorem: & quidem rebus Priapenis aucta eſt: nam Pariani Attalicis regibus operam ſuam navantes, quibus ſuberat Priapena, B illorum permiſſu multa hujus ad ſe traxerunt. Ibi locorum fabulantur Ophiogenes (*id eſt Serpentigenas*) eſſe, qui cum ſerpentibus quandam habeant cognationem: nam mares eorum medicari ajunt iis qui à vipera morſi ſunt, continenter tangendo tanquam incantatores ſolent, ac primum in ſe transferre livorem, deinde inflammationem etiam doloremque ſedare. Ferunt principem ejus generis è ſerpente in heroëm fuiſſe mutatum: fortaſſe unus è Pſyllis Afris fuit: facultas ea aliquandiu eo in genere manſit. Parium condiderunt Mileſii, Erithræi, & Parii inſulares. C ¶ Pityeja eſt in Pityunte Parii agri, ſupraque eam mons eſt pinuum ferax: ſita eſt inter Parium & Priapum, propter Linum maritimum locum, ubi cochleæ Linuſiæ omnibus præſtantes aliis capiuntur. ¶ In mari quod à Priapo Parium euntes navigant, antiqua eſt Proconneſus, itemque nova, urbem habens,

1. Ἐνταῦθα μυθεύουσι τοὺς Ὀφιογενεῖς συγγένειάν τινα ἔχειν πρὸς τοὺς ὄφεις) Varro Lib. I. Rer. Humanar. *Ut habent Parii qui vocantur* Ὀφιογενεῖς, *& in Africa Pſyllos: quorum* ὀφιογενεῖς, *cum arbitrantur ſuppoſitum eſſe aliquem in ſtirpe, ei admovent, ut pungat colubram, cum pupugerit, ſi de genere ſit vivere, ſi non ſit, mori.* Caſaub.

2. Φασὶ δ᾽ αὐτῶν τοὺς ἄρρενας τοῖς ἐχιοδήκτοις ἄκος εἶναι, συνεχῶς ἐφαπτομένους) A Cratete Pergameno habet hoc Strabo, ut puto: docet Plinii locus, libro ſexto cap. ſecundo, *Crates Pergamenus in Helleſponto circa Parium genus hominum fuiſſe tradit, quos Ophiogenes vocat ſerpentum ictus contactu levare ſolitos & manu impoſita venena extrahere corpori.* Vide ejuſdem Plinii lib. XXVIII. cap. 3. ubi Ophiogenes in inſula Cypro collocat. *Idem.*

3. Συνεχῶς ἐφαπτομένους &c.) in Strabone reſcribendum συνεχῶς ἐπᾳδομένους, ὥσπερ τοὺς ἐπῳδούς. *Continenter incantantes Epodorum more:* continenter enim immurmurare, & excantare eſt Epodorum, non chirurgorum. *Claud. Dauſquejus, Commentar. in Sil. Ital. l. 3. p. 122.*

3. Συνεχῶς ἐφαπτομένους) Emendat Dauſquejus συνεχῶς ἐπᾳδομένους. Male, nam ἐπῳδοὶ ipſi tactu utebantur. Plinius de his ipſis non præteritus Caſaubono: *ſerpentium ictus contactu levare ſolitos & manu impoſita venena extrahere corpori.* Hi ἐπῳδοὶ Latinis *præcantatores*. Gronov. Obſervat. lib. II. c. 1.

4. Τάχα δὲ τῶν Ψύλλων τὶς ἦν τῶν Λιβυκῶν) De quibus libro ultimo. p. 814. *Caſaub.*

4. Τάχα δὲ τῶν ψύλλων τὶς ἦν τῶν Λιβυκῶν) Charicius lib. primo: *Pſylli ſunt in Africa ſerpentibus medentes, ſicut in Italia Marſi.* Pſyllos non tantum exſugendo veneno, ſed & ſopiendi carmine ſerpentibus valuiſſe, præter Lucanum lib. 9. auctor Plu- D tarchus in vita Catonis. vid. Stewechii Electa in lib. 2. Arnobii p. 76. & Caſaubonum ad Celſum de Re Medica L. V. c. 27.

5. Καὶ Παρίων) qui Parum inſulam Archilochi patriam habitabant. lib. X. pag. 487. *Caſaub.*

6. Πιτυεία) Ald. cod. Πίτυα. Et ita quoque hanc urbem dictam tradunt Apoll. interpretes ad Lib. I. ỿſ. 932. Ubi addunt vetus hoc eſſe Lampſaci nomen, & ex eo inditum quod Phrixus ibi theſaurum abſconderit, Thraces enim theſaurum vocare πιτύνη. *Scherp.*

7. Κατὰ Λῖνον χωρίον ἐπὶ θαλάττῃ) Stephanus, Λῖνον χωρίον τῆς Ἑλλησποντίας. *Caſaub.*

8. Προκόννησος) Inſula hæc nomen habet à multitudine cervorum, unde & Elaphoneſus dicta. Scholiaſtæ ad Apoll. Lib. II. ỿſ. 278. Διονύσιος δέ φησιν ὁ Ἀθηναῖος ἐν ταῖς κτίσεσιν τὰς ἐλάφους οὕτω λέγεσθαι πρόκας. Ὅθεν καὶ Προκόννησος, ἐπεὶ καὶ ἐν ταύτῃ πληθύουσιν ἔλαφοι ὑπὸ τινῶν δὲ Προκόννησος καὶ Ἐλαφόνησος ἐκλήθη. Suidas & ex illo Phavor.

& fodinam lapidis albi valde laudati: itaque earum, quæ iſthic ſunt, urbium opera, ac præcipue Cyzici, ex eo ſunt lapide. Proconneſius fuit Ariſteas, auctor carminum, quæ 2 Arimaſpea dicuntur, præſtigiis nemini ſecundus. ¶ Jam Rheæ montem alii montes ajunt eſſe in Peiroſſo, quos Zelejæ contiguos habent Cyziceni: in quibus regia venatio parata fuit Lydis, ac deinde Perſis: alii XL à Lampſaco ſtadiis collem oſtendunt: ubi matris deorum templum eſt, quod Rheæ ſacrum dicitur. ¶ Sed & Lampſacus mari imminet, urbs bonitate portus aliiſque rebus memorabilis, & adhuc bene conſtans: ut & Abydus, à qua ad CLXX ſtadia abeſt: ante Piryuſa dicta fuit: quod nomen Chio etiam fuiſſe ajunt. E regione in Cherroneſo oppidulum eſt Callipolis, ſitum in acta quæ longe extenditur verſus Aſiam & Lampſacum, ita ut trajectus non ſit amplior XL ſtadiis. ¶ Inter Lampſacum & Parium Pæſus fuit urbs, ac fluvius. Urbe diruta, Pæſani Lampſacum commigraverunt, Mileſiorum tam ipſi quam Lampſaceni colonia. Poëta & Pæſum dixit, & Apæſum.

Et Apæſia rura. &,
Pæſum qui locuples habitabat. —

καὶ μέταλλον μέγα λευκοῦ λίθου σφόδρα ἐπαινούμενον· τὰ γοῦν κάλλιστα τῶν ταύτῃ πόλεων ἔργα, ἐν δὲ τούτοις πρῶτον, τὰ ἐν [1] Κυζίκῳ, ταύτης ἐστὶ τῆς λίθου. [3] Ἐντεῦθεν ἐστὶν * Ἀρισταῖος ὁ ποιητὴς τῶν Ἀριμασπίων καλουμένων ἐπῶν, ἀνὴρ γόης εἴ τις ἄλλος. Τὸ δὲ τῆς Ῥείης ὄρος, οἱ μὲν τὰ ἐν Πειρωσσῷ ὄρη φασὶ, ἃ ἔχουσιν οἱ Κυζικηνοὶ τῇ Ζελείᾳ προσεχῆ, ἐν οἷς βασιλικὴ θήρα κατεσκεύαστο τοῖς Λυδοῖς καὶ Πέρσαις ὕστερον· οἱ δ' ἀπὸ τετταράκοντα τῆς Λαμψάκου σταδίων δεικνύουσι λόφον, ἐφ' ᾧ μητρὸς θεῶν ἱερόν ἐστιν, ἅγιον τῆς Ῥείης ἐπικαλούμενον. Καὶ ἡ Λάμψακος δ' ἐπὶ θαλάττῃ πόλις ἐστὶν εὐλίμενος καὶ ἀξιόλογος, συμμένουσα καλῶς, ὥσπερ καὶ ἡ Ἄβυδος· διέχει δ' αὐτῆς ὅσον ἑβδομήκοντα, καὶ ἑκατὸν σταδίους· [4] ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Πιτύουσα, καθάπερ καὶ τὴν Χίον φασίν· [5] ἐν δὲ τῇ στερρᾷ τῆς Χερρονήσου πολίχνιον ἐστὶ Καλλίπολις· κεῖται δ' ἐπ' ἀκτῆς ἐκκειμένης πολὺ πρὸς τὴν Ἀσίαν κατὰ τὴν Λαμψακηνῶν πόλιν, ὥστε τὸ δίαρμα μὴ πλέον εἶναι τετταράκοντα σταδίων. Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ Λαμψάκου καὶ Παρίου, Παισὸς ἦν πόλις καὶ ποταμός· κατέσπασται δ' ἡ πόλις· οἱ δὲ Παισηνοὶ μετῴκησαν εἰς Λάμψακον, Μιλησίων ὄντες ἄποικοι καὶ αὐτοὶ, καθάπερ καὶ οἱ Λαμψακηνοί. Ὁ δὲ ποιητὴς εἴρηκεν ἀμφοτέρως, καὶ προσθεὶς τὴν πρώτην συλλαβήν·

p. 589.

*Lege cum interprete Ἀριστέας.

-- καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ. καὶ ἀφελών· (Iliad. β. 828.)
-- ὅς ῥ' ἐνὶ Παισῷ
Ναῖε πολυκτήμων. -- (Iliad. ε. 612.)

vor. Πρὸξ, ἐλάφου γέννημα. vide & Euſtath. ad Odyſ. p. 632. Ed. Baſ. Præterea hic noto Dionyſium Athenienſem, cujus mentio in Schol. Apollonii, cum Dionyſio Chalcidenſi male confundi à Viris Maximis Caſaubono addend. ad Athen. p. m. 645. Mauſſaco ad Harpocrat. v. Ἡφαιστία, Voſſio de Hiſt. Gr. Lib. III. qui pro Διονύσιος ὁ Ἀθηναῖος ἐν κυήσεσι corrigunt Διονύσιος ὁ Χαλκιδικεὺς ἐν κτίσεσι. Etiam Meurſius in Bibl. Att. pro κυήσεσι legit κτίσεσι; ſed ſanus eſt locus. Veram quoque ſcripturam nobis ſervavit Phavorinus v. Πρόκας, ubi diligenter more ſuo exſcribit interpretes Apollonii. In Etymolog. v. Προικόννησος lego: Διονύσιος δὲ ὁ Ἀθηναῖος ἐν ταῖς κυήσεσιν οὕτω λέγει τὰς ἐλάφους πρόκας, pro κτήσεσιν. Alius eſt Dionyſius Athenienſis, alius Chalcidenſis. Athenienſis ſcripſit Κυήσεις, Chalcidenſis Κτίσεις. *Scherpez.*

1. Κυζίκῳ) Hinc dicti operarii *Cyzaceni*, quorum fit mentio in Lib. 7. Codic. de aquæ ductu. Vide Vitruvium Lib. VI. c. 6.

2. *Ariſtaus.*) In textu eſt Ἀρισταῖος Ariſtæus. Sed ego Suidam, Plutar. in Romulo, alioſque ſum ſecutus. quanquam Plinius etiam Ariſtæum vocat lib. VII. c. 52. ut quidem hodie legitur, itaque utrumque poſui. Proconneſum ſcio à quibuſdam Prœconneſum ſcribi, Προικόννησον. ſed id alibi expoſui. *Xyland.*

3. Ἐνθεῦθεν ἐστὶν Ἀρισταῖος) Omnino Ariſteas Proconneſius hic eſt. de quo ad lib. I. pag. 21. & ita legendum. *Caſaub.*

3. Ἐντεῦθεν ἐστὶν Ἀρισταῖος ὁ ποιητὴς) Ita conſtanter omnes libri. Caſaub. in margine, lege cum interprete Ἀριστέας. Nihil verius. Idem mendum eſt apud Pauſan. Eliac. c. VIII. Ἀρισταῖος γὰρ ὁ Προκοννήσιος &c. vide ibi Khün. & Euſtath. ad Iliad. B. p. 250. Τινὲς δὲ διδάσκαλον Ὁμήρου τὸν Κρεώφυλον εἶπον· ἕτεροι δὲ Ἀρισταῖον τὸν Προκ. Lege Ἀριστέαν. Error ex prava pronuntiatione profluxit. Ariſteæ meminit Geographus Lib. I. p. 21. & XIV. p. 639. de poëmate ejus vide quæ notat Magnus Caſaubonus ad Lib. I. Illis addo Pauſan. in Attic. c. XXIV. & Longin. περὶ ὕψους Sect. X. Ὁ τὰ Ἀριμάσπεια ποιήσας. Neque exiſtimem cum Fabro ad illum locum Longinum de auctore carminis dubitaſſe. Frequens eſt Scriptoribus citare libros non additis auctorum nominibus, quamvis ſint notiſſimi. Millies Euſtathio adfertur ὁ τὰ ἐθνικὰ γράψας. Strab. lib. X. p. 723. ὁ δὲ τὴν Φορωνίδα στέψας. Xyl. & Caſ. legunt γράψας. Apollon. Schol. ad Lib. I. ℣ſ. 1129. Ὁ τὴν Φορωνίδα συνθείς. Lib. III. ℣ſ. 1178. nomen additur Ἑλλάνικος ἐν α΄ Φορωνίδος. ad Lib. III. ℣. 242. Ὁ τὰ Ναυπακτικὰ πεποιηκὼς, lib. IV. ℣. 86. & alibi. Is ad lib. II. v. 299. dicitur Νεοπτόλεμος ὁ τὰ Ναυπακτικὰ ποιήσας. Vide & Heſych. v. Ἀγγίσαι, Βρυαζούσης, Ἐπενώτισεν, Ὀμμάτειος πόθος &c. quæ loca perperam nonnulli corrigunt adſcribendo Sophoclis & Euripidis nomina. *Scherpezeelius.*

4. Ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Πιτυοῦσα) Plinius H. N. Lib. V. cap. 32. *& Lampſacum antea Pityuſa dictum.* Caſaub.

5 *Quid eſt autem* Στερρᾷ τῆς Χερρ. ἀριστερᾷ aut περαίᾳ puto. *Xyland.*

5. Ἐν δὲ τῇ στερρᾷ τῆς Χερρ.) Suſpecta vox στερρᾷ: tamen etiam manuſcripti habent στερεᾷ. *Caſaub.*

5. Ἐν δὲ τῇ Στερρᾷ τῆς Χερρ.) Vox στερρᾷ Caſaubono eſt ſuſpecta, quam ego corruptiſſimam & nullius ſignificationis in hac cauſa exiſtimo, pro qua reponerem ἐν τῇ περαίᾳ, id eſt, *in ulteriori trans Helleſpontum ſive in adverſa Cherſoneſi regione.* Berkel. in Stephan. p. 439. num. 62.

Καὶ ὁ ποταμὸς νῦν οὕτω καλεῖται. Μιλησίων A δ' εἰσὶ, καὶ [1] αἱ Κολῶναι, αἱ ὑπὲρ Λαμψάκου ἐν τῇ μεσογαίᾳ τῆς Λαμψακηνῆς· [2] ἄλλαι δ' εἰσὶν ἐπὶ τῇ ἐκτὸς Ἑλλησποντίᾳ θαλάττῃ Ἰλίου διέχουσαι σταδίους τετταράκοντα πρὸς τοῖς ἑκατόν· ἐξ ὧν τὸν Κύκνον φασίν. Ἀναξιμένης δὲ καὶ ἐν τῇ Ἐρυθραίᾳ φησὶ λέγεσθαι Κολωνὰς, καὶ ἐν τῇ Φωκίδι, καὶ ἐν Θετταλίᾳ. [3] Ἐν δὲ τῇ Παριανῇ ἐστὶν [4] ἡ Λικολώνη. Ἐν δὲ τῇ Λαμψακηνῇ [5] τόπος εὐάμπελος Γεργήθιον· ἦν δὲ καὶ πόλις Γέργηθα, ἐκ τῶν ἐν τῇ Κυμαίᾳ Γεργήθων· ἦν γὰρ κἀκεῖ πόλις [6] πληθυντικῶς καὶ θηλυκῶς λεγομένη αἱ Γέργηθες· ὅθεν περ [7] ὁ Γεργήθιος ἦν Κεφάλων· καὶ νῦν ἔτι δείκνυ- B ται τόπος ἐν τῇ Κυμαίᾳ Γεργήθιον πρὸς Λαρίσσῃ· ἐκ Παρίου μὲν οὖν [8] ὁ γλωσσογράφος κληθεὶς ἦν Νεοπτόλεμος μνήμης ἄξιος· ἐκ Λαμψάκου δὲ [9] Χάρων τε ὁ συγγραφεὺς, [10] καὶ Ἀδείμαντος, καὶ Ἀναξιμένης ὁ ῥήτωρ, καὶ Μητρόδωρος ὁ τοῦ Ἐπικούρου ἑταῖρος [11] καὶ αὐτὸς δ' Ἐπίκουρος τρόπον τινὰ Λαμψακηνὸς ὑπῆρξε διατρίψας ἐν Λαμψάκῳ, καὶ φίλοις χρησάμενος τοῖς ἀρίστοις * τῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τοῖς περὶ Ἰδομενέα, καὶ Λεοντέα. Ἐντεῦθεν δὲ μετήνεγκεν Ἀγρίππας τὸν πεπτωκότα λέοντα Λυσίππου ἔργον· ἀνέθηκε δὲ ἐν τῷ ἄλσει [11] τῷ μεταξὺ τῆς λίμνης, καὶ τοῦ Εὐρίπου. C Μετὰ δὲ Λάμψακον ἐστὶν Ἄβυδος, καὶ τὰ μεταξὺ χωρία, περὶ ὧν οὕτως εἴρηκε συλλαβὼν ὁ ποιητὴς καὶ τὴν Λαμψακηνὴν, καὶ τῆς Παριανῆς τινά· * οὕτω γὰρ ἦσαν αὗται αἱ πόλεις κατὰ τὰ Τρωϊκά.

* Vulgò, τοῖς ἐν.

p. 590.

* Manuss. οὔπω γάρ.

Iliad. β. 835.

Οἳ δ' ἄρα Περκώτην, καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο.
Καὶ Σηστὸν, καὶ Ἄβυδον ἔχον, καὶ δῖαν Ἀρίσβην·

Nomen fluvio hodie idem. Milesiorum colonia etiam sunt Colonæ supra Lampsacum in Lampsaceni agri mediterraneis. Aliæ sunt ad exterum Hellespontí mare, ab Ilio distantes stadia CXL. inde Cygnum fuisse tradunt. Anaximenes etiam in Erythræa haberi Colonas perhibet, & in Phocide, inque Thessalia: in agro Pariano est alba Colone. In agro Lampsaceno locus est vitibus bene consitus, nomine Gergethium. Fuit & urbs Gergetha, à Gergethis in agro Cumano: nam & ibi fuit urbs plurali numero ac fœminino genere dicta Gergethes: patria Cephalonis Gergethii: atque etiamnum in Cumano solo monstratur Gergethium ad Larissam. Parium protulit Neoptolemum, cognomento glossographum, virum memoria dignum. Lampsaceni fuerunt Charon historiæ conscriptor, Adeimantus, Anaximenes rhetor: & Epicuri socius Metrodorus: quin & ipse Epicurus quodammodo Lampsacenus fuit: qui & commoraretur Lampsaci, & præstantissimorum ibi virorum uteretur amicitia, Idomeno & Leonteo. Hinc transtulit Agrippa leonem collapsum, Lysippi opus: reposuitque in luco, qui inter paludem est & Euripum. ¶ Post Lampsacum Abydus est, & interjacentia loca: de quibus ita locutus est poëta, ut simul Lampsacenum agrum, & Pariani nonnihil complectetur: ita enim urbes habebant tempore belli Trojani.

Tum qui Percoten, & Praction incoluerunt,
Qui Sestonque & Abydum, & Arisbæ mœnia claræ.

1. Αἱ Κολῶναι.) αἱ legi & reposui Aldina lectione ducente ad veritatem rei. *Xyland.*

2. Ἄλλαι δ' εἰσὶν) Harum meminit Thucydides lib. I. c. 131. & Κολωνὰς τὰς Τρωϊάδας vocat. *Cas.*

D 3. Ἐν δὲ τῇ Παριανῇ ἐστὶν ἡ Λικολώνη) Manuscripti Ἡλιουκολώνη. Vetus interpres Licocolona, vel Lycocolona. *Idem.*

4. Ἡ Λοκολώνη.) Aldo Λικολώνη. suspicor fuisse Λευκὴ Κολώνη, aut Λευκοκολώνη. *Xyland.*

5. Τόπος εὐάμπελος Γεργήθιον) Vide Stephanum Γεργίς. Gergithi meminit & Plin. itemque Livius. Lib. XXXVIII. c. 39. *Casaub.*

6. Πληθυντικῶς καὶ θηλυκῶς λεγομένη αἱ Γέργηθες) Herodotus Terpsichore extrema (Lib. V. cap. 122.) Εἷλε δὲ Γέργιθας τοὺς ὑπολειφθέντας τῶν ἀρχαίων Τευκρῶν. *Cepit item Gergithas qui à priscis Teucris relicti erant.* Idem Polymnia (Lib. VII. cap. 43.) ἅμα ἡμέρῃ δὲ ἐπορεύετο ἐνθεῦτεν, ἐν ἀριστερῇ μὲν ἀπέργων Ῥοίτειον πόλιν καὶ Ὀφρύνειον, καὶ Δάρδανον, ἥπερ δὲ Ἀβύδῳ ὁμουρός ἐστι. ἐν δεξιῇ δὲ, Γεργιθάς τε καὶ Τεύκρους. *Simul atque illuxit, illinc moverunt, a læva stringentes Rhoition urbem, & Ophryneon, & Dardanon, quæ Abydo contermina est: à dextra Gergitas & Teucros.* Scribo autem Γέργιθες per ι non η ut Stephan. & Herodot. & ita Suidas in Τύρβη. De hac multa Athen. lib. VI. *Idem.*

7. Ὁ Γεργήθιος ἦν Κεφάλων) Cephalonem aliquoties Stephanus citat. *Idem.*

8. Ὁ Γλωσσογράφος κληθεὶς) ut opinor κατ' ἐξοχὴν, propter excellentiam libri, quem inscripserat Glossæ: nam alioqui Glossographi omnes appellabantur, qui Glossas scripserant. Neoptolemum Parianum sæpè veteres Grammatici laudant, in primis Athenæus. Deipn. III. c. 7. & Lib. X. c. 20. & Lib. XI. cap. 7. *Idem.*

9. Χάρων τε ὁ συγγραφεὺς) Athenæus hujus historias & alia scripta passim laudat: laudatur & ab aliis. *Idem.*

10. Καὶ Ἀδείμαντος) Puto esse cujus meminit Athen. libro VI. c. 15. p. 255. De Anaximene Rhetore & Metrodoro Epicureo vide Suidam & Laërtium. *Idem.* Quintil. Inst. Orat. III. c. 4.

10. Καὶ αὐτὸς δ' Ἐπίκουρος Laërtius in vita. *Idem.*

11. Τῷ μεταξὺ τῆς λίμνης καὶ τοῦ Εὐρίπου) λίμνη est ut rectè docti viri censent, Stagnum Agrippæ. Tacitus lib. XV. cap. 37. Annal. & stagni, & nemoris hujus meminit. Euripi, multi. *Idem.*

I. Καὶ

Dux his Hyrtacides erat Aſius. — & addit.

Aſius Hyrtacides, ab Ariſba grandibus ille, ac
Fulvis vectus equis, à flumine Selleënte.

Quibus verbis videtur Ariſbam Aſii regiam facere, inde eum profectum dicens. Hæc autem loca ita nunc ſunt in obſcuro, ut minime conveniat inter eos, qui de iis narrant: niſi hoc, fuiſſe ea circa Abydum, Lampſacum, & Parium: cui loco antiquitus nomen fuerit Percote. ¶ De fluviis, Selleëntem quidem ad Ariſbam fluere dicit poëta: quando Ariſba profectus eſt Aſius à flumine Selleënte. Practius vero amnis eſt (urbs eo nomine non invenitur: quod falſo quidam putaverunt) inter Abydum fluens & Lampſacum: illud ergo

— Praction accoluerunt:

de flumine accipiendum eſt: ut & illa

Cephiſſique ſacras ſedes habuere prope undas. &,
Circa Parthenium flumen quis tecta fuerunt.

Fuit etiam in Leſbo urbs Ariſba: cujus ſolum Methymnæi tenent. Eſt & Ariſbus fluvius Thraciæ, ut dictum fuit, ac juxta eum Cebrenii Thraces. Multa ſunt nomina Thracibus cum Troibus: ut Scæi ſunt Thraces quidam, & Scæus fluvius, Scæus murus: & in Troja Scææ portæ. Xanthii Thraces, Xantheus Trojæ amnis. Ariſbus in Hebrum incidens. Ariſba in Troja. Rheſus Trojæ fluvius, & Thracum rex Rheſus. Eſt etiam Aſio cognominis alius Aſius apud Homerum,

— equeſtris avunculus Hectoris ille,
Germanus fraterque Hecubæ, natuſque Dymante
Dives Sangarium Phrygiæque habitator ad amnem.

¶ Abydus à Mileſiis condita eſt, permiſſu Gygæ Lydorum regis: cujus poteſtati iſta loca, & Troas ſuberant. Sed & promontorium quoddam apud Dardanum, Gyges nominatur. Abydus imminet ori Propontidis & Helleſponti: diſtat eodem ſpacio à Lampſaco & Ilio, ſtadiis circiter CLXX. Ibi fretum eſt ſeptem ſtadiorum,

A Τῶν αὖθ' Ὑρτακίδης ἦρχ' Ἄσιος --
φησὶν,

-- ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
Αἴθωνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος.

Οὕτω δ' εἰπὼν ἔοικε τὸ βασίλειον ἀποφαίνειν τοῦ Ἀσίου τὴν Ἀρίσβην, ὅθεν ἥκειν αὐτὸν φησίν. Οὕτω δ' ἀφανῆ τὰ χωρία ταῦτά ἐστιν, ὥστ' οὐδ' ὁμολογοῦσι περὶ αὐτῶν οἱ ἱστοροῦντες· πλὴν ὅτι περὶ Ἄβυδόν ἐστι, καὶ Λάμψακον καὶ Πάριον, [1] καὶ ὅτι πάλαι Περκώτη μετωνομάσθη ὁ τόπος. Τῶν δὲ ποταμῶν τὸν μὲν Σελλήεντα φησὶν ὁ ποιητὴς πρὸς τῇ Ἀρίσβῃ ῥεῖν· εἴπερ ὁ Ἄσιος Ἀρίσβηθεν ἧκε, καὶ ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος· ὁ
B δὲ Πράκτιος ποταμὸς μέν ἐστι, πόλις δ' οὐχ εὑρίσκεται ὥς τινες ἐνόμισαν· ῥεῖ δὲ καὶ οὗτος μεταξὺ Ἀβύδου, καὶ Λαμψάκου· τὸ οὖν

-- καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο

οὕτω δεκτέον ὡς περὶ ποταμοῦ· καθάπερ κἀκεῖνα·

Οἵ τ' ἄρα παρ' ποταμὸν Κηφισὸν δῖον ἔναιον. Iliad. β. 521.

Καὶ,

Ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ ἔργ' ἐνέμοντο. ibid. 854.

Ἦν δὲ καὶ ἐν Λέσβῳ πόλις Ἀρίσβα, ἧς τὴν χώραν ἔχουσι Μηθυμναῖοι· ἔστι δὲ καὶ ποταμὸς Ἄρισβος ἐν Θρᾴκῃ ὡς εἴρηται, καὶ τούτου πλησίον οἱ Κεβρήνιοι Θρᾷκες. Πολλαὶ δ' ὁμωνυμίαι
C Θρᾳξὶ, καὶ Τρωσίν· οἷον Σκαιοὶ Θρᾷκές τινες, καὶ Σκαιὸς ποταμὸς, καὶ Σκαιὸν τεῖχος, καὶ ἐν Τροίᾳ Σκαιαὶ πύλαι. Ξάνθιοι Θρᾷκες, Ξάνθος ποταμὸς ἐν Τροίᾳ. Ἄρισβος, ὁ ἐμβάλλων εἰς τὸν Ἕβρον. Ἀρίσβη ἐν Τροίᾳ. Ῥῆσος ποταμὸς ἐν Τροίᾳ, Ῥῆσος δὲ καὶ ὁ βασιλεὺς τῶν Θρᾳκῶν. Ἔστι δὲ καὶ τῷ Ἀσίῳ ὁμώνυμος ἕτερος παρὰ τῷ ποιητῇ Ἄσιος,

-- ὃς μήτρως ἦν Ἕκτορος ἱπποδάμοιο, Iliad. π. 717.
Αὐτοκασίγνητος Ἑκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος
Ὃς Φρυγίην ναίεσκε ῥοῇς ἐπὶ Σαγγαρίοιο.

[2] Ἄβυδος δὲ Μιλησίων ἐστὶ κτίσμα, ἐπιτρέ-
D ψαντος Γύγου τοῦ Λυδῶν βασιλέως· ἦν γὰρ ὑπ' ἐκείνῳ τὰ χωρία, καὶ ἡ Τρωὰς ἅπασα (ὀνομάζεται δὲ καὶ ἀκρωτήριόν τι πρὸς Δαρδάνῳ Γύγας) ἐπίκειται δὲ τῷ στόματι τῆς Προποντίδος, καὶ τοῦ Ἑλλησπόντου· διέχει δὲ τὸ ἴσον Λαμψάκου καὶ Ἰλίου, σταδίους περὶ ἑβδομήκοντα καὶ ἑκατόν, [3] ἐνταῦθα δ' ἐστὶ τὸ ἑπταστάδιον· p. 591.

1. Καὶ ὅτι πάλαι μετωνομάσθη τὸ χωρίον) Stephanus annotat Percoten eſſe urbem Troadis, quæ olim appellaretur Percope, ut videri poſſit ex eo hic locus eſſe emendandus: verum Euſtathius legit ut nos. Percoten etiam Plinius nominat. *Caſaub.* Inter Phrygiæ urbes enumerat Scylax Caryandenſis in Periplo.

2. Ἄβυδος δὲ Μιλησίων ἐστὶ κτίσμα) Teſtatur & Thucydides libro octavo. cap. 62. *Idem.*

3. Ἐνταῦθα δ' ἐστὶ τὸ ἑπταστάδιον) Plinius, H. N. Lib. IV. c. 11. *Et Helleſpontus, ſeptem ut diximus ſtadiis Europam ab Aſia dividens, quatuor illic inter ſe contrarias urbes habet, in Europa Callipolin & Seſton, in Aſia Lampſacum & Abydon.* De Xerxe & ponte, quo continentes junxit, plena ſunt veterum monumenta. *Idem.*

A ὅπερ ἔζευξε Ξέρξης, τὸ διορίζον τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀσίαν. Καλεῖται δ' ἡ ἄκρα Εὐρώπης Χερρόνησος διὰ τὸ σχῆμα, ἡ ποιοῦσα τὰ στενὰ τὰ κατὰ τὸ ζεῦγμα· ἀντίκειται δὲ τὸ ζεῦγμα τῇ Ἀβύδῳ. Σηστὸς δὲ ἀρίστη τῶν Χερρονήσου πόλεων· διὰ δὲ τὴν γειτοσύνην ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἡγεμόνι καὶ αὕτη ἐτέτακτο, [1] οὔπω τὰς ἠπείρους διοριζόντων τῶν τότε καὶ ἡγεμονίας. Ἡ μὲν οὖν Ἄβυδος καὶ ἡ Σηστὸς διέχουσιν ἀλλήλων τριάκοντά που σταδίους ἐκ λιμένος εἰς λιμένα· τὸ δὲ ζεῦγμα ἐστὶ μικρὸν ἀπὸ τῶν πόλεων παραλλάξαντι· ἐξ Ἀβύδου μὲν ὡς ἐπὶ τὴν Προποντίδα, ἐκ δὲ Σηστοῦ εἰς τοὐναντίον· B ὀνομάζεται δὲ πρὸς τῇ Σηστῷ τόπος Ἀποβάθρα, * καθὸ ἐζεύχθη ἡ σχεδία. Ἔστι δὲ ἡ Σηστὸς ἐνδοτέρω κατὰ τὴν Προποντίδα, ὑπερδέξιος τοῦ ῥοῦ ἐξ αὐτῆς· [2] διὸ καὶ εὐπετέστερον ἐκ τῆς Σηστοῦ διαίρουσι παραλλαξάμενοι μικρὸν [3] ἐπὶ τὸν τῆς Ἡροῦς πύργον, κἀκεῖθεν ἀφιέντες τὰ πλοῖα συμπράττοντος τοῦ ῥοῦ πρὸς τὴν περαίωσιν· τοῖς δ' ἐξ Ἀβύδου περαιουμένοις, παραλλακτέον ἐστὶν εἰς τἀναντία, ὀκτώ που σταδίους ἐπὶ πύργον τινὰ κατ' ἄντικρυ τῆς Σηστοῦ, ἔπειτα διαίρειν πλάγιον, καὶ μὴ τελέως ἔχουσιν ἐναντίον τὸν ῥοῦν. Ὤκουν δὲ τὴν Ἄβυδον μετὰ τὰ Τρωϊκὰ Θρᾷκες· εἶτα Μιλήσιοι. C Τῶν δὲ πόλεων ἐμπρησθεισῶν ὑπὸ Δαρείου τοῦ Ξέρξου πατρὸς τῶν κατὰ τὴν Προποντίδα, ἐκοινώνησε καὶ ἡ Ἄβυδος τῆς αὐτῆς συμφορᾶς· ἐνέπρησε δὲ πυθόμενος μετὰ τὴν ἀπὸ τῶν Σκυθῶν ἐπάνοδον, τοὺς Νομάδας παρασκευάζεσθαι διαβαίνειν ἐπ' αὐτὸν, κατὰ τιμωρίαν ὧν ἔπαθον· δεδιὼς μὴ αἱ πόλεις πορθμεῖα παράσχοιεν τῇ στρατιᾷ, Συνέβη δὲ πρὸς ταῖς ἄλλαις μεταβολαῖς, [4] καὶ τῷ χρόνῳ, καὶ τοῦτο αἴτιον τῆς συγχύσεως τῶν τόπων. Περὶ δὲ Σηστοῦ καὶ τῆς ὅλης Χερρονήσου προείπομεν [5] ἐν τοῖς περὶ τῆς Θρᾴκης τόποις. Φησὶ δὲ τὴν Σηστὸν Θεόπομπος βραχεῖαν μὲν, εὐερκῆ δέ· καὶ σκέλει D διπλέθρῳ συνάπτειν πρὸς τὸν λιμένα· καὶ διὰ ταῦτ' οὖν, καὶ διὰ ῥοῦν κυρίαν εἶναι τῶν παρόδων. Ὑπέρκειται δὲ τῆς τῶν Ἀβυδηνῶν χώρας ἐν τῇ Τρῳάδι [6] τὰ Ἄστυρα, ἃ νῦν μὲν Ἀβυδηνῶν ἐστι, κατεσκαμμένη πόλις· πρότερον δ' ἦν καθ' αὑτὸ, χρυσεῖα ἔχοντα, ἃ νῦν σπάνιά ἐστιν ἐξαναλωμένα·

* Manuſſ. καθ' ὃν ἐζεύγνυτο.

quod Xerxes ponte junxit, quoque Aſia ab Europa dirimitur. Europæ extremitas ob figuram Cherroneſus dicitur, id eſt peninſula, fauceſque ad juncturam illam efficit, quæ Abydo opponitur. Seſtus optima eſt urbium, quæ in Cherroneſo ſunt: & ob vicinitatem ſub eodem quo Abydus duce ponitur: cum ea ætate continentis partes & provinciæ nondum eſſent diſtinctæ. Abydus & Seſtus invicem diſtant à portu ad portum ſtadia fere XXX: pons eſt ſi ab urbe paululum diſcedas: ab Abydo verſus Propontidem, à Seſto in diverſum. Ad Seſtum locus ab exſcendendo è navibus Apobathra dicitur, quo loco ratis litora junxit. Seſtus interius eſt ad Propontidem, ſuperius amne qui ad eam eſt. Ideoque facilius à Seſto trajiciunt paululum deflexa navigatione ad Herûs turrim, atque inde navigia dimittentes, adjuvante etiam fluxu trajectum. Qui ab Abydo trajiciunt, in contrariam flectunt partem ad IIX ſtadia ad turrim quandam è regione Seſti: hinc oblique trajiciunt, non prorſus contrario fluxu. Abydum poſt Troica tenuerunt Thraces, inde Mileſii. Inter urbes autem Propontidis, quas Darius Xerxis pater incendit, etiam Abydus conflagravit. fecit hoc Darius, quod è Scythia reverſus inaudiviſſet Nomades ſe parare ad tranſeundum adverſus ipſum, pœnaſque maleficiorum exigendum: metuens ne urbes eæ exercitui eorum trajiciendo navigia concederent, eaque eſt cauſa confuſionis locorum. De Seſto & tota Cherroneſo à nobis eſt dictum in Thracia. Theopompus Seſtum ait exiguam quidem, ſed probe munitam eſſe; & duorum jugerum muro cum portu connexam. itaque cum ea de cauſa, tum ob fluxum præternavigationem in ſua habere poteſtate. ¶ Supra Abydenum agrum in Troade ſunt Aſtyra, urbs diruta, nunc Abydenorum. Olim pro ſe erat, & auri metallum habebat, quod exhauſtum nunc eſt & raro dat:

1. Οὔπο τὰς ἠπείρους διοριζόντων τῶν τότε) Manuſcripti οὔπω ταῖς ἠπείροις διοριζόντων τῶν τότε τὰς ἡγεμονίας: quam lectionem probo. *Caſaub.*

2. *Hæc* verba in Græco fortaſſis ita ſcribenda ſunt. Διὸ καὶ εὐπετέστερον E. T. Σ. διαίρουσι, παραλλαξάμενοι μ. &c. ἀφιέντα & παραλεκτέον liquidò erant falſa. *Xyland.*

3. Ὑπὲρ τὸν τῆς Ἡροῦς πύργον) Nota fabula de Herus & Leandri amoribus. *Caſaub.*

4. Καὶ τῷ χρόνῳ.) Lego καὶ τὸ χρόνου. *Xyland.*

5. Ἐν τοῖς περὶ τῆς Θράκης τόποις) Lego, λόγοις non τόποις. Locus quem citat, hodie deſideratur lib. VII. *Caſaub.*

6. Τὰ Ἄστυρα) Vide Stephanum qui Aſtyra & Myſiæ & Troadis commemorat. Plinius Aſtyren appellat. *Idem.*

ut & Tmoli ad Pactolum. Ab Abydo ad Æsepum, stadia feruntur IↃCC. si quis recta naviget, pauciora. Extra Abydum, Ilium jam est, & reliqua usque ad Lectum ora maritima, adque Idam montem sita regio, quæ Æneæ paruit. Hanc dupliciter nominat Homerus. alias Dardanios incolas dicens:

Dardanios satus Anchisa ducebat in armis
Aeneas. —

alias Dardanos.

Troësque, & Lycii, & bello acris
Dardana pubes.

Probabile est, ibi sitam fuisse antiquitus, quæ à poëta nominatur, Dardaniam.

Principio Jovis est è semine Dardanus
ortus,
Urbem Dardaniam qui condidit.

Nunc quidem ne vestigium urbis ibi restat. ¶ Conjicit Plato post diluvia tres vitæ degendæ formas exstitisse. Primam in summis montium, simplicem & agrestem: metuentibus aquas hominibus etiamnum campos tegentes: alteram ad radices montium, paulatim recepto animo, cum campi etiam reficcari cœpissent: tertiam in planis. Addi his posse videntur quarta etiam, & quinta: ultima autem omnium, habitandi in ora maritima & insulis, omni jam metu dempto. Quod enim homines magis minusque ausi sunt accedere ad mare, eo plura notari possunt genera civitatum & morum: utpote bonorum, fortium, & qui ad mansuetudinem se paulatim dederint. Est etiam in his discrimen rusticorum, semirusticorum, civilium. unde etiam ad urbanorum & optimorum morum appellationem ad extremum nomen civitatis transiit, mutatis in melius moribus pro vitæ rationis atque locorum mutationibus. Hæc Plato discrimina ait ab Homero notari, atque eum pro exemplo primæ formæ posuisse Cyclopum vitam. qui fructus sponte natos carperent, inque summis montibus ac speluncis habitarent.

His sine semente atque usu nascuntur
aratri
Omnia. — & mox
Curia non illis, legesve, aut dictio juris:

A καθάπερ τὰ ἐν τῷ Τμώλῳ * τὰ περὶ τὸν Πακτωλόν. Ἀπὸ Ἀβύδου δ' ἐπὶ Αἴσηπον, περὶ ἑπτακοσίους φασὶ σταδίους, εὐθυπλοΐα δὲ ἐλάττους. Ἔξω δὲ Ἀβύδου τὰ περὶ τὸ Ἴλιον ἐστὶ, τά τε ἄλλα παράλια ἕως Λέκτου, καὶ τὰ ἐν τῷ Τρωϊκῷ πεδίῳ, καὶ τὰ παρώρεια τῆς Ἴδης, τὰ ὑπὸ τῷ Αἰνείᾳ. [1] διττῶς δὲ ταῦτ' ὀνομάζει ὁ ποιητής· τότε μὲν οὕτω λέγων,

* Scripti, καὶ τὰ περὶ τὸν Π.

p. 592.

Δαρδανίων αὖτ' ἦρχεν ἐΰς πάϊς Ἀγχίσαο· — Iliad. β. 891.

Δαρδανίους καλῶν· τότε δὲ Δαρδάνους·

Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχι-
μαχηταί. — Iliad. θ. 425.

Εἰκὸς δ' ἐνταῦθα ἱδρῦσθαι τὸ παλαιὸν τὴν λεγομένην
B ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ Δαρδανίαν.

Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα
Ζεύς· — Iliad. υ. 215.
Κτίσε δὲ Δαρδανίην.

Νῦν μὲν γὰρ οὐδ' ἴχνος πόλεως σώζεται αὐτόθι. Εἰκάζει δὲ Πλάτων μετὰ τοὺς κατακλυσμοὺς τρία πολιτείας εἴδη συνίστασθαι· πρῶτον μὲν τὸ ἐπὶ τὰς ἀκρωρείας ἁπλοῦν τε καὶ ἄγριον, δεδιότων τὰ ὕδατα ἐπιπολάζοντα ἀκμὴν ἐν τοῖς πεδίοις· δεύτερον δὲ τὸ ἐν ταῖς ὑπωρείαις θαρρούντων ἤδη κατὰ μικρὸν, ἅτε δὴ καὶ τῶν πεδίων ἀρχομένων ἀναψύχεσθαι· τρίτον δὲ τὸ ἐν τοῖς πεδίοις. Λέγοι δ' ἄν τις καὶ τέταρτον, καὶ πέμπτον
C ἴσως, καὶ πλείω· ὕστατον δὲ τὸ ἐν τῇ παραλίᾳ, καὶ ἐν ταῖς νήσοις, λελυμένου παντὸς τοῦ τοιούτου φόβου· τὸ γὰρ μᾶλλον καὶ ἧττον θαρρεῖν πλησιάζειν τῇ θαλάττῃ, πλείους ἂν ὑπογράφοι διαφορὰς πολιτειῶν καὶ ἠθῶν, [2] καθάπερ τῶν ἀγαθῶν τε καὶ * τῶν ἀνδρείων, ἔτι πως ἐπὶ τὸ ἥμερον τῶν δευτέρων ὑποβεβηκότων· ἔστι δέ τις διαφορὰ, καὶ παρὰ τούτους, * τῶν ἀγροίκων, καὶ μεσαγροίκων, καὶ πολιτικῶν. ἀφ' ὧν ἤδη, καὶ ἐπὶ τὸ ἀστεῖον καὶ ἄριστον ἦθος ἐτελεύτησεν ἡ τῶν ὀνομάτων κατ' ὀλίγον μετάληψις, καὶ κατὰ τὴν τῶν ἠθῶν ἐπὶ τὸ κρεῖττον μετάστασιν, παρὰ τὰς τῶν τόπων καὶ τῶν βίων μεταβολάς. Ταύτας
D δὴ τὰς διαφορὰς ὑπογράφειν φησὶ τὸν ποιητὴν ὁ Πλάτων· τῆς μὲν πρώτης πολιτείας παράδειγμα τιθέντα τὸν τῶν Κυκλώπων βίον, αὐτοφυεῖς νεμομένων καρποὺς, καὶ τὰς ἀκρωρείας κατεχόντων ἐν σπηλαίοις τισὶν,

* Manuss. τῶν ἀγρίων.

* Scripti lib. τῶν ἀγρίων καὶ μεσαγρίων.

Ἀλλὰ τά γ' ἄσπαρτα, καὶ ἀνήροτα πάντα
φύονται (φησὶν) αὐτοῖς. — Odyss. ι. 109.
Τοῖσι δ' οὐκ ἀγοραὶ βουληφόροι, οὔτε θέ-
μιστες,

1. *Διττῶς δὲ ταῦτ' ὀνομάζει ὁ ποιητὴς*) Dardanos enim vocat & Dardanios. Sic dicuntur Syri & Syrii, itemque Pamphyli & Pamphylii, quod Priscianus Lib. II. extrem. & Eustathius annotant. *Casaub.*

2. *Καθάπερ τῶν ἀγαθῶν τε καὶ τῶν ἀνδρείων*) Probo veterem lectionem, *καὶ τῶν ἀγρίων*: verum tamen ne id quidem planè locum hunc suspicione mendi apud me liberat. In iisdem mox legitur, *τῶν ἀγρίων τε καὶ μεσαγρίων*. *Idem.*

1. Ὕστατα

A Ἀλλ' οἵ γ' ὑψηλῶν ὀρέων ναίουσι κάρηνα
Ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι, θεμιστεύει δὲ ἕκαστος
Παίδων ἠδ' ἀλόχου.

Τοῦ δὲ δευτέρου ἐκ τοῦ Δαρδάνου,

Iliad. υ. 216. Κτίσσε δὲ Δαρδανίην, ἐπεὶ οὔπω Ἴλιος ἱρὴ
p. 593. Ἐν πεδίῳ πεπόλιστο, πόλις μερόπων ἀνθρώπων
Ἀλλ' ἔθ' ὑπωρείας ᾤκεον πολυπιδάκου Ἴδης.

Τοῦ δὲ τρίτου, ἐπὶ τοῦ Ἴλου τοῦ ἐν τοῖς πεδίοις· τοῦτον γὰρ παραδιδόασι τοῦ Ἰλίου κτίστην, ἀφ' οὗ καὶ τὴν ἐπωνυμίαν λαβεῖν τὴν πόλιν· εἰκὸς δὲ B καὶ διὰ τοῦτο ἐν μέσῳ τῷ πεδίῳ τεθάφθαι αὐτὸν, ὅτι πρῶτος ἐθάρρησεν ἐν τοῖς πεδίοις θέσθαι τὴν κατοικίαν.

Iliad. λ. 160. Οἱ δὲ παρ' Ἴλου σῆμα παλαιοῦ Δαρδανίδαο
Μέσσον κάπ πεδίον παρ' ἐρινεὸν ἐσσεύοντο.

Οὐδ' οὗτος δὲ τελείως ἐθάρρησεν· οὐ γὰρ ἐνταῦθα ἵδρυσε τὴν πόλιν, ὅπου νῦν ἐστίν· ἀλλὰ σχεδόν τι τριάκοντα σταδίοις ἀνωτέρω πρὸς ἕω καὶ πρὸς τὴν Ἴδην, καὶ τὴν Δαρδανίαν, κατὰ τὴν νῦν καλουμένην Ἰλιέων κώμην. οἱ δὲ νῦν Ἰλιεῖς φιλοδοξοῦντες, καὶ θέλοντες εἶναι ταύτην τὴν παλαιὰν, C παρεσχήκασι λόγον τοῖς ἐκ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως τεκμαιρομένοις· οὐ γὰρ ἔοικεν αὕτη εἶναι, ἡ καθ' Ὅμηρον· καὶ ἄλλοι δὲ ἱστοροῦσι πλείους μεταβεβληκέναι τόπους τὴν πόλιν· [1] ὕστατα δ' ἐνταῦθα συμβῆναι κατὰ χρησμὸν μάλιστα. Τὰς δὴ τοιαύτας μεταβάσεις εἰς τὰ κάτω μέρη τὰς τότε συμβαινούσας, ὑπολαμβάνω καὶ βίων, καὶ πολιτειῶν ὑπογράφειν διαφοράς· ἀλλὰ ταῦτα μὲν, καὶ ἄλλοτε ἐπισκεπτέον. Τὴν δὲ τῶν Ἰλιέων πόλιν τὴν νῦν, τέως μὲν κώμην εἶναι φασὶ, τὸ ἱερὸν ἔχουσαν τῆς Ἀθηνᾶς, μικρὸν καὶ εὐτελές. [2] Ἀ- D λέξανδρον δὲ ἀναβάντα μετὰ τὴν ἐπὶ τῷ Γρανίκῳ νίκην, ἀναθήμασί τε κοσμῆσαι τὸ ἱερὸν, καὶ προσαγορεῦσαι πόλιν, καὶ οἰκοδομίαις ἀναλαβεῖν προστάξαι τοῖς ἐπιμεληταῖς, ἐλευθέραν τε κρῖναι, καὶ ἄφορον· ὕστερον δὲ μετὰ τὴν κατάλυσιν τῶν Περσῶν ἐπιστολὴν * ἐπιπέμψαι φιλάνθρωπον, ὑπισχνούμενον πόλιν τε ποιῆσαι μεγάλην, καὶ ἱερὸν ἐπισημότατον, καὶ ἀγῶνα ἀποδείξειν ἱερόν.

* Scripti. καταπέμψαι.

Sed celsos habitant montes, glabrasque cavernas
Summis verticibus. tum prætor quisque suorum est,
Uxores natosque regens propria ipse, domumque.

Secundæ in Dardano,

Urbem Dardaniam qui condidit: Ilios illo
Tempore cum nondum campis urbs sacra fuisset
Constructa; in planis. sed adhuc radicibus imis
Idæ Dardana gens habitaret montis aquosi.

Tertiæ sub Ilo, qui campos occupavit. Hunc enim Ilii conditorem perhibent, à quo & nomen urbi sit factum. ac probabile est ideo in medio sepultum fuisse campo, quod primus ausus fuisset sedes in campo ponere,

In mediis campis, Ili ad prisci monimentum
Dardanidæ Atrides palantes Troas agebat.

Quanquam ne is quidem prorsus planiciei confidebat. Non enim ibi fundavit urbem ubi nunc est: sed xxx fere stadiis supra versus ortum & Idam, ac Dardaniam: ubi nunc est Iliensium pagus. Nostra autem ætate Ilienses arrogantius suam urbem priscam Ilium esse autumantes: refelluntur ab iis, qui ex Homero argumenta ducunt. Non enim apparet eam esse, quæ hujus tempore fuit. Alii etiam narrant sæpius urbem hanc locum mutavisse: & tandem ibi positam, ubi nunc est, maxime oraculi jussu. Has ergo locorum mutationes, quæ tum evenerunt migrantibus subinde ad humiliora hominibus, arbitror etiam vivendi & civitatis administrandæ rationis discrimina designare. verum hæc etiam aliâs consideranda sunt. ¶ Ilium quod nunc est, ajunt antea pagum duntaxat fuisse, & habuisse exiguum ac vile templum Minervæ. Alexandrum autem Magnum, cum à pugna ad Granicum eo adscendisset, cum donariis ornasse locum, tum nomine urbis donasse, & procuratoribus suis mandavisse, ut substructionibus eam reficerent: inter liberas quoque & tributi immunes retulisse, deinde Persis debellatis epistolam ad eos scripsisse humanè, qua pollicebatur se urbem hanc facturum magnam, & templum illustrissimum conditurum, sacrumque certamen instituturum.

1. Ὕστατα δ' ἐνταῦθα συμβῆναι κατὰ χρησμόν.) Legendum censeo συμμεῖναι: idque manifestò rectum. *Casaub.*

2. Ἀλέξανδρον δὲ ἀναβάντα) Plutarchus & Arrianus scribunt venisse eum Ilium ante pugnam ad Granicum: bis igitur Ilium ascenderit. *Idem.*

1. Εἶτ'

A Mortuo Alexandro Lysimachus præcipue ejus urbis curam suscepit, templumque condidit, muroque urbem cinxit XL circiter stadiorum, & in eam commigrare jussit circumjacentes urbes antiquas, jam ruinam trahentes. Quo quidem tempore Alexandream etiam curandam sibi duxit: quæ jam ab Antigono condita, & Antigonia appellata, nomen mutavit. Pietatis enim hoc videbatur esse, ut qui Alexandro successissent, huic prius, postea demum sibi cognomines urbes conderent. & quidem hæc Alexandrea duravit & crevit: nunc etiam Romanorum coloniam excepit, & est una de urbibus nobilibus. Cæterum

B quod nunc est Ilium, oppidum pago simile fuit, quando Romani primum in Asiam venerunt, Antiochumque Magnum Asia, quæ intra Taurum est, expulerunt. Sane Demetrius Scepsius puerum se sub id tempus ait in eam urbem peregre venisse, atque ita neglecta vidisse domicilia, ut ne tecta quidem imbricibus coctis integerentur. Hegesianax scribit, Gallos cum ex Europa in Asiam trajecissent, & munito loco opus haberent, in eam adscendisse urbem: quia vero muris careret, statim eam deseruisse. Deinde admodum in meliorem est redacta formam. Rursus

C eam Romani, qui cum Fimbria erant, adflixerunt, expugnatam bello Mithridatico. Fuit is Fimbria quæstor missus consule Valerio Flacco, qui dux adversus Mithridatem belli erat creatus: consulem autem per seditionem cum interfecisset in Bithynia, ipse exercitus dux factus, ad Ilium accessit: oppidanisque eum, utpote latronem, non recipientibus, re cum ariolo communicata, oppugnationem aggressus, urbem undecimo die cepit. Cum quidem jactanti,

A Μετὰ δὲ τὴν ἐκείνου τελευτὴν, Λυσίμαχος μάλιστα τῆς πόλεως ἐπεμελήθη, καὶ νεὼν κατεσκεύασε, καὶ τεῖχος περιεβάλετο ὅσον τετταράκοντα σταδίων· * συνῴκησέ τε εἰς αὐτὴν τὰς κύκλῳ πόλεις ἀρχαίας, ἤδη κεκακωμένας· ὅτε καὶ Ἀλεξανδρείας ἤδη ἐπεμελήθη· συνῳκισμένης μὲν ἤδη ὑπ᾽ Ἀντιγόνου, καὶ καλουμένης Ἀντιγονίας, μεταβαλούσης δὲ τοὔνομα· ἔδοξε γὰρ εὐσεβὲς εἶναι τοὺς Ἀλέξανδρον διαδεξαμένους, ἐκείνου πρότερον κτίζειν ἐπωνύμους πόλεις, εἶθ᾽ ἑαυτῶν· καὶ δὴ καὶ συνέμεινε, καὶ αὔξησιν ἔλαβε· νῦν δὲ καὶ Ῥωμαίων ἀποικίαν δέδεκται, καὶ ἔστι τῶν ἐλλογίμων πό- p. 594.

B λεων. Καὶ τὸ Ἴλιον δ᾽ ὃ νῦν ἐστι, κωμόπολίς τις ἦν, ὅτε πρῶτον Ῥωμαῖοι τῆς Ἀσίας ἐπέβησαν, καὶ ἐξέβαλον Ἀντίοχον τὸν μέγαν ἐκ τῆς ἐντὸς τοῦ Ταύρου. Φησὶ γοῦν Δημήτριος ὁ Σκήψιος μειράκιον ἐπιδημήσας εἰς τὴν πόλιν κατ᾽ ἐκείνους τοὺς καιρούς, οὕτως ὠλιγωρημένην ἰδεῖν τὴν κατοικίαν, ὥστε μηδὲ κεραμωτὰς ἔχειν τὰς στέγας. Ἡγησιάναξ δὲ τοὺς Γαλάτας περαιωθέντας ἐκ τῆς Εὐρώπης, ἀναβῆναι μὲν εἰς τὴν πόλιν δεομένους ἐρύματος· παραχρῆμα δ᾽ ἐκλιπεῖν διὰ τὸ ἀτείχιστον· ὕστερον δ᾽ ἐπανόρθωσιν ἔσχε πολλήν· [1] εἶτ᾽ ἐκάκωσαν αὐτὴν πάλιν οἱ μετὰ Φιμβρίου Ῥω-

C μαῖοι, λαβόντες ἐκ πολιορκίας, ἐν τῷ Μιθριδατικῷ πολέμῳ. συνεπέμφθη δὲ ὁ Φιμβρίας ὑπάτῳ Οὐαλερίῳ Φλάκκῳ ταμίας, προχειρισθέντι ἐπὶ τὸν Μιθριδάτην· [2] καταστασιάσας δὲ καὶ ἀνελὼν τὸν ὕπατον [3] ἐν Βιθυνίᾳ, αὐτὸς κατεστάθη κύριος τῆς στρατιᾶς· καὶ προσελθὼν εἰς Ἴλιον, οὐ δεχομένων αὐτὸν τῶν Ἰλιέων, ὡς λῃστήν, [4] μάντει προσφέρει, καὶ ἑνδεκαταίους αἱρεῖ· καυχωμένου δ᾽

* Scribo, συνῴκισε.

1. Εἶτ᾽ ἐκάκωσαν αὐτὴν πάλιν οἱ μετὰ Φιμβρίου Ῥωμαῖοι λαβόντες ἐκ πολιορκίας) Livii Epitome libro LXXXIII. *Cajus Fimbria in Asia fusis prætio aliquot copiis Mithridatis, urbem Pergamum cepit, obsessumque regem non abfuit multum quin caperet. Urbem Ilion, quæ se potestati Syllæ reservabat, expugnavit ac delevit.* Appian. Fimbriæ crudelitatem pluribus narrat: qui quum Iliensibus persuasisset ut se quoque tanquam Romanum & συγγενῆ admitterent, ubi urbem est ingressus, τοὺς ἐν ποσὶ πάντας ἔκτεινε, καὶ πάντα ἐνεπίμπρη καὶ τοὺς πρεσβεύσαντας ἐς τὸν Σύλλαν ἐλυμαίνετο ποικίλως, οὔτε τῶν ἱερῶν φειδόμενος, οὔτε τῶν ἐς τὸν νεὼν τῆς Ἀθηνᾶς καταφυγόντων, οὓς αὐτῷ νεῷ κατέπρησε. κατέσκαπτε δὲ καὶ τὰ τείχη, καὶ τῆς ἐπιούσης ἠρεύνα περιϊὼν, μή τι συνέστηκε τῆς πόλεως ἔτι. Addit. Appian. hanc calamitatem contigisse Iliensibus anno ut quidam existimant CIↃL. post captum ab Agamemnone Ilium. *Casaub.*

2. Καταστασιάσας δὲ καὶ ἀνελὼν τὸν ὕπατον) Epitome Livii lib. LXXXII. *L. Valerius Flaccus consul. collega Cinnæ missus ut Syllæ succederet, propter avaritiam invisus exercitui suo, ab C. Fimbria legato ipsius ultimæ audaciæ homine occisus est: & imperium ad*

D *Fimbriam translatum.* Idem. Vide Vell. Paterc. II. 24.

3. Ἐν Βιθυνίᾳ) Manuscripti, κατὰ Βιθυνίαν. Appianus docet Nicomediæ fuisse Valerium Flaccum à Fimbria occisum. *Idem.*

4. Μάντει προσφέρει.) Verti hoc ut inveni. quanquam valde suspectum. *Xyland.*

4. Μάντει προσφέρει καὶ ἑνδεκαταίους αἱρεῖ) Semper mihi fuere illa verba supecta μάντει προσφέρει: constat enim Fimbriam cepisse Ilium non alicujus arioli opera, sed suis viribus & artibus. Vetus interpres sic vertit, *admoto ad urbem exercitu undecimo die eam cepit*, ut legisse videatur, βιάν τε pro μάντει: & notum est quam sæpe β & μ in veteribus libris confundantur. At in manu exaratis codicibus sic legitur, μάχην προσφέρει, καὶ ἑνδ. Eustathius locum proferens verba, de quibus agimus, omittit, & ἑνδεκαταίᾳ legit pro ἑνδεκαταίους. Si quis vulgatam lectionem mordicus defendendam putet, & retinendum μάντει, referendum hoc fortasse fuerit ad historiam, quam Servius refert Æneid. lib. secundo ad vers. 166. ubi de Palladio loquitur, *Quanquam*, inquit, *alii dicant simulacrum hoc à Trojanis fuisse absconditum intra exstinctum parietem postquam*

ὅτι τὴν Ἀγαμέμνων δεκάτῳ ἔτει μόλις εἷλε τὸν [1] χιλιόναυν στόλον ἔχων, καὶ τὴν σύμπασαν Ἑλλάδα στρατεύουσαν, ταύτην αὐτὸς ἑνδεκάτῃ ἡμέρᾳ χειρώσαιτο, εἶπέ τις τῶν Ἰλιέων· Οὐ γὰρ ἦν Ἕκτωρ ὁ ὑπερμαχῶν τῆς πόλεως. Τοῦτον μὲν οὖν ἐπελθὼν Σύλλας κατέλυσε, καὶ τὸν Μιθριδάτην κατὰ συμβάσεις εἰς τὴν οἰκείαν ἀπέπεμψε. [2] τοὺς δὲ Ἰλιέας παρεμυθήσατο πολλοῖς ἐπανορθώμασι. Καθ' ἡμᾶς μέντοι Καῖσαρ ὁ θεὸς πολὺ πλέον αὐτῶν προυνόησε, ζηλώσας ἅμα καὶ Ἀλέξανδρον. Ἐκεῖνος γὰρ κατὰ συγγενείας ἀνανέωσιν, ὥρμησε προνοεῖν αὐτῶν, ἅμα καὶ φιλόμηρος ὤν. [3] Φέρεται γοῦν τις διόρθωσις τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, [4] ἡ ἐκ τοῦ νάρθηκος λεγομένη, [5] τοῦ Ἀλεξάνδρου μετὰ τῶν περὶ Καλλισθένην καὶ Ἀνάξαρχον, ἐπελθόντος καὶ σημειωσαμένου τινά, ἔπειτα καταθέντος εἰς νάρθηκα, ὃν εὗρεν ἐν τῇ Περσικῇ γάζῃ * πολυτελῶς κατεσκευασμένον. Κατά τε δὴ τὸν τοῦ ποιητοῦ ζῆλον, καὶ κατὰ τὴν συγγένειαν τὴν ἀπὸ τῶν Αἰακιδῶν τῶν ἐν Μολοττοῖς βασιλευσάντων, παρ' οἷς καὶ τὴν Ἀνδρομάχην ἱστοροῦσι βασιλεῦσαι τὴν Ἕκτορος γενομένην γυναῖκα· [6] ἐφιλοφρονεῖτο

* Scripti, ταῦτα πολυτελῶς.

A quod intra undecim dies in poteſtatem ſuam redegiſſet eam urbem, quam Agamemnon CIↃ navium claſſe & totius Græciæ exercitu inſtructus non niſi ægrè decimo cepiſſet anno: quidam Ilienſium ſic reſpondit. Non enim erat nobis Hector, qui pro urbe propugnaret. Fimbriam quidem Sylla ſuperveniens è medio ſuſtulit, & Mithridatem certas pactum conditiones in patriam amandavit. Ilienſes multis beneficiis refecit atque conſolatus eſt. Noſtra ætate D. Cæſar longe majorem ejus procurationem geſſit, ſimul & Alexandrum imitans. Is enim & ut cognationem renovaret ſibi cum Ilienſibus intercedentem B animum ad eorum patrocinium appulit: & quia Homeri erat ſtudioſus. Etenim fertur quædam emendatio poëſeos Homericæ, quæ è narthecio Alexandri appellatur, poſterior Calliſthenis & Anaxarchi correctionibus: cum ſingula Alexander perlegiſſet, ac quædam adnotaſſet codicemque poſtea in narthecium depoſuiſſet: quod ſcrinium in gaza Perſica repererat precioſe admodum comparatum. Itaque & poëtæ ſtudio, & cognatione Æacidarum, qui in Moloſſis regnum geſſerant, ap ud quos narrant fuiſſe reginam Andromacham Hectoris quondam uxorem, ... cum Ilienſibus

cognoverunt Trojam eſſe perituram: quod poſtea bello Mithridatico, dicitur Fimbria quidam Romanus inventum indicaſſe: quod Romam conſtat advectum. Verum hoc mihi non probatur. *Caſaub.* C

4. Οὐ δεχομένων αὐτὸν τῶν Ἰλιέων, ὡς λῃστήν, μάντει προσφέρει. *Ilienſibus eum, utpote latronem, non recipientibus, re cum ariolo communicata.*) Notat ſummus vir, in ſcriptis codicibus ſic legi, μάχην.... προσφέρει. Ex utraque lectione veram licet reponere, ſcilicet μάχην μηχανάς τε προσφέρει. *Bellum & machinas admovet.* nam προσφέρειν μηχανὰς pro admovere machinas phraſis eſt πολιορκετικὴ & maxime uſitata. *Palmer.*

1. Χιλιόναυς στόλος) eſt vel ex Euripide notus. Aliquanto infra Rœteum Troadis reſtitui: cauſam in Onomaſtico reddidi. *Xyland.*

2. Τοὺς δ' Ἰλιέας παρεμυθήσατο πολλοῖς ἐπανορθώμασι) Scripti mire variant, παρεμυθήσατο καὶ πολλὰς πόλεις ἐπανορθώσατο. Prior interpres vulgatam retinet. *Caſaub.* D

3. Φέρεται γοῦν τὶς διόρθωσις τῆς Ὁμήρου ποιήσεως ἡ ἐκ τοῦ νάρθηκος λεγομένη τοῦ Ἀλεξάνδρου, μετὰ τῶν περὶ Καλλισθένην καὶ Ἀνάξαρχον, ἐπελθόντος καὶ σημειωσαμένου τινά, ἔπειτα καταθέντος εἰς νάρθηκα, ὃν εὗρεν ἐν Περσικῇ γάζῃ πολυτελῶς κατεσκευασμένον. hoc eſt, *fertur quidem emendatio quædam poëſis Homericæ, quæ ex narthecio vocatur, ab Alexandro una cum Calliſthene & Anaxarcho elaborata, cum aliqua illius percurriſſet atque annotaſſet Alexander, poſtque illa in Narthecio repoſuiſſet, quod repererat in gaza Perſica ſumptuoſe elaboratum*) Legendum autem putavi μετὰ τῶν, ut videntur legiſſe Guarinus & Tifernas, potius quam μετὰ τὴν, ut legiſſe videtur Xylander Auguſtanus, quaſi dicat, adjutum fuiſſe Alexandrum ad Homeri Scripta corrigenda opera duorum principum Philoſophorum, quos ſecum in bello tollebat &c. Nunneſius in Vitam Ariſtotel. pag. 36.

4. Ἡ ἐκ τοῦ νάρθηκος λεγομένη) Vide Plutarchum in Alexandro. *Caſaub.*

5. Τοῦ Ἀλεξάνδρου μετὰ τῶν περὶ Καλλισθένην καὶ Ἀνάξαρχον ἐπελθόντος) Errat Xylander quum putat editionem Alexandri poſteriorem fuiſſe editione Calliſthenis & Anaxarchi, & ita particulam μετὰ hic interpretatur: atqui Strabo non dicit μετὰ τοὺς, ſed μετὰ τῶν. Quis vero neſcit Calliſthenem & Anaxarchum philoſophos Alexandrum in Aſiatica expeditione eſſe comitatos? quare hoc potius ait Strabo, Alexandrum poëmata Homeri cum Calliſthene & Anaxarcho legiſſe ſingula annotantem, quæ ſibi & illis digna notatu videbantur. Prior interpres à tam craſſo errore ſibi rectè cavit. *Idem.*

6. Ἐφιλοφρονεῖτο γὰρ πρὸς τοὺς Ἰλιέας ὁ Ἀλέξανδρος) Verba illa, ὁ Ἀλέξανδρος, & quæ ſequuntur notulis incluſa, adjecta ſunt à nobis ex veteribus libris: quibus vitam omnino hic locus debet. Eſt autem obſervandum hyperbaton magnum quod ſententiam valdè obſervat: pendet enim oratio ab illis, Καθ' ἡμᾶς μέντοι Καῖσαρ. Hæc eſt ſententia: Cæſarem Ilienſibus faviſſe, primum æmulatione Alexandri. Alexander autem (inquit) duobus nominibus eorum fuit ſtudioſus, & propter cognationem, & quia erat φιλόμηρος. φιλόμηρον enim fuiſſe teſtatur Homeri editio, quæ vocatur ἐκ τοῦ νάρθηκος, quam Alexander opera Calliſthenis & Anaxarchi uſus curavit. Ergo & propter τὸν ποιητοῦ ζῆλον, & propter cognationem Æacidarum, qui Molottis imperarunt, ἐφιλοφρονεῖτο πρὸς τοὺς Ἰλιέας ὁ Ἀλέξανδρος. Cæſar vero, & quia erat φιλαλέξανδρος & quia longè certiora cognationis cum Ilienſibus argumenta habebat, alacritate maxima beneficiis Ilienſes ſibi eſſe cumulandos in animum induxit. Ex hac interpretatione apparet & tollendum eſſe γὰρ poſt ἐφιλοφρονεῖτο, & præterea στιγμὴν illam quæ peſſimè poſita eſt ante eandem vocem. *Idem.*

ob notiſſima faveret gentilitatis adverſus ipſos indicia: acriter animum appulit ad eos beneficiis ornandum. Notiora autem, primum quod Romanis Romani Æneam gentis ſuæ principem ponunt. Julius à Julo quodam ſuorum majorum: hic ab Julo nomen habuit, qui unus Æneæ propugnatorum fuit. Itaque & agrum iis Cæſar attribuit, & libertatem, publicarumque operarum immunitatem eis ſervavit, qua conditione etiamnum manent. Non fuiſſe autem ibi locorum ſitam antiquam Ilium, quæ tempore Homeri fuit: hiſce colligunt argumentis. Prius tamen loca oræ maritimæ deſcribamus: inde facto initio, ubi ſubſtiteramus.

Poſt Abydum eſt Dardanium promontorium, cujus paulo ante fecimus mentionem: & urbs Dardanus, LXX ſtadiis ab Abydo remota. Inter has Rhodius effluit fluvius. contra cujus oſtia in Cherroneſo eſt Cynos ſema (*canis monumentum*) quod ſepulchrum Hecubæ eſſe dicunt. Sunt qui Rhodium ab Æſepo excipi dicunt. eſt ſane unus eorum, qui ab Homero memorantur, ubi:

Rheſuſque, Heptaporuſque, Careſuſque, Rhodiuſque.

Ipſa Dardanus, urbs priſca, ita contemtui habita eſt: ut ſæpe reges Abydum tranſtulerint, ſæpe in priſtinum remigrare locum juſſerint incolas. Ibi ſunt congreſſi Cornelius Sylla Romanus imperator, & Mithridates cognomento Eupator: ac pacta inierunt de bello pace finiendo. ¶ Non procul inde eſt Ophrynium. ibi lucus Hectoris eſt loco conſpicuo: ac deinde lacus Pteleos.

A * γὰρ πρὸς τοὺς Ἰλιέας * [ὁ Ἀλέξανδρος· ὁ δὲ Καῖσαρ καὶ φιλαλέξανδρος ὤν, καὶ τῆς πρὸς τοὺς Ἰλιέας] συγγενείας [1] γνωριμώτατα ἔχων τεκμήρια, ἐπερρώσθη πρὸς τὴν εὐεργεσίαν νεανικῶς· γνωριμώτερα δέ, [2] πρῶτον μὲν ὅτι Ῥωμαίοις. Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τόν τ' Αἰνείαν ἀρχηγέτην ἡγοῦνται. ἔπειτα τε Ἰούλιος ἀπὸ Ἰούλου τινὸς τῶν προγόνων, ἐκεῖνος δ' ἀπὸ Ἰούλου τὴν προσωνυμίαν ἔσχε ταύτην τῶν ἀπογόνων εἷς ὢν τῶν ἀπὸ Αἰνείου. [3] Χώραν τε δὴ προσένειμεν αὐτοῖς, καὶ τὴν ἐλευθερίαν, καὶ τὴν ἀλειτουργησίαν αὐτοῖς συνεφύλαξε, [4] καὶ μέχρι νῦν συμμένουσιν ἐν τούτοις. Ὅτι δ' οὐκ ἐνταῦθα * ἵδρυτο τὸ παλαιὸν Ἴλιον καθ' Ὅμηρον σκοποῦσιν, ἐκ τῶν τοιῶνδε τεκμαίρονται. B Πρότερον δὲ ὑπογραπτέον τοὺς τόπους ἀπὸ τῆς παραλίας ἀρξαμένους, ἀφ' ἧς περ ἐλίπομεν.

* Malim deeſſe τὸ γάρ.

* Quæ his notis ſunt incluſa ex vett. lib. reſtituimus.

p. 595.

* Scripti, ἵδρυται.

Ἔστι τοίνυν μετ' Ἄβυδον ἥ τε Δαρδανὶς ἄκρα, ἧς μικρῷ * πρόσθεν ἐμνήσθημεν, [5] καὶ ἡ πόλις ἡ Δάρδανος, διέχουσα τῆς Ἀβύδου ἑβδομήκοντα σταδίους μεταξὺ δὲ ὁ Ῥόδιος ἐκπίπτει ποταμός, καθ' ὃν ἐν τῇ Χερρονήσῳ [6] τὸ Κυνὸς σῆμα ἐστίν, ὅ φασιν Ἑκάβης εἶναι τάφον· οἱ δὲ τὸν Ῥόδιον εἰς τὸν Αἴσηπον ἐμβάλλειν φασίν· εἷς δ' ἐστὶ τῶν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λεγομένων καὶ οὗτος·

* Scripti, πρότερον.

Ῥῆσος θ', Ἑπτάπορός τε, Κάρησός τε, Ῥόδιός τε. Iliad. μ. 20.

C [7] Ἡ δὲ Δάρδανος, κτίσμα ἀρχαῖον· οὕτω δ' εὐκαταφρόνητον, ὥστε πολλάκις οἱ βασιλεῖς οἱ μὲν μετῴκιζον αὐτὴν εἰς Ἄβυδον, οἱ δὲ ἀνῴκιζον πάλιν εἰς τὸ ἀρχαῖον κτίσμα. [8] Ἐνταῦθα δὲ συνῆλθον Σύλλας τε Κορνήλιος ὁ τῶν Ῥωμαίων ἡγεμών, καὶ Μιθριδάτης ὁ κληθεὶς Εὐπάτωρ· καὶ συνέβησαν πρὸς ἀλλήλους ἐπὶ καταλύσει τοῦ πολέμου. [9] Πλησίον δ' ἐστὶ τὸ Ὀφρυνίον ἐφ' ᾧ τὸ τοῦ Ἕκτορος ἄλσος ἐν περιφανεῖ τόπῳ· καὶ ἐφεξῆς λίμνη Πτελεώς.

1. *Γνωριμώτατα ἔχων τεκμήρια*) Malim *γνωριμώτερα*. Sequitur enim *γνωριμώτερα δὲ* ubi hæc repetit. *Caſaub.*

2. *Πρῶτον μὲν ὅτι Ῥωμαίοις*) Unicum ι malè inſertum poſtremæ voci locum miſerè corrupit. Lege ut eſt in manuſcriptis, *ὅτι Ῥωμαῖος*: in aliis eſt *Ῥωμαῖοι* confuſo ι cum ς. *Idem.*

3. *Χώραν τε δὴ προσένειμεν αὐτοῖς καὶ τὴν ἐλευθερίαν*) Non primus Julius Cæſar Ilienſibus aut agrum dedit, aut libertatem. Jam enim multò antè à Romanis id erant Ilienſes conſecuti, quando pax facta eſt inter Antiochum & Romanos, ut Livius libro XXXVIII. cap. 39. narrat: ubi ait *addita Ilienſibus fuiſſe Rhetæam & Gergithum*: à quo tempore ceſſaſſe non videntur Romani in decoranda ea urbe, ut ex Cornelio Tacito, Suetonio, Plinio & aliis apparet: donec pleniſſimam immunitatem conſecuti ſint, quam ait Calliſtratus Juriſconſultus, in lege XVII. §. 1. ff. de Excuſation. *Ilienſibus*, inquit, *& propter inclytam nobilitatem civitatis, & propter conjunctionem originis Romanæ, jam antiquitus, & ſenatuſconſultis & conſtitutionibus principum pleniſſima immunitas tributa eſt, ut etiam tutelæ excuſationem habeant.* Idem.

D

4. *Καὶ μέχρι νῦν συμμένουσιν ἐν τούτοις*) Legebatur *συμβαίνουσιν*: neque id mendum docti viri animadverterant: quod nos quum jampridem ſuſtuliſſemus multis è locis, poſtea reperimus hîc manuſcriptos rectè habere. *Idem.*

5. *Καὶ ἡ πόλις ἡ Δάρδανος*) Plinius Dardanium vocat. Meminit Herodotus Polymnia. (Lib. VII. cap. 43. & Lib. V. c. 117.) *Idem.*

6. *Τὸ Κυνὸς σῆμα ἐστίν*) Notiſſimus locus, nulli ferè geographorum prætermiſſus. Fuit autem Cynoſſema promontorium, in quo ſepulta Hecuba, canis Græcis appellata ob convitia, quibus eos inceſſebat captiva. Meminere Thucydides Lib. VIII. c. 104, 105. Diodorus & ſcholia Euripidis Hecuba. Plin. H. N. IV. c. 11. *Idem.*

7. *Ἡ δὲ Δάρδανος*) Meminit Herodotus Polymnia (VII. 49.) Plinio eſt Dardanium. Ptolem. Dardanum. *Idem.*

8. *Ἐνταῦθα δὲ συνῆλθον*) Plutarchus, *Συνῆλθον οὖν τῆς Τρῳάδος ἐν Δαρδάνῳ.* Appianus in campo ait conveniſſe. *Idem.*

9. *Πλησίον δ' ἐστὶ τὸ Ὀφρύνιον*) Meminit Herod. Polym. *Idem.*

1 Εἶτα Ῥοίτειον πόλις ἐπὶ λόφῳ κειμένη, 2 καὶ τῷ A Ῥοιτείῳ συνεχὴς ἠϊὼν * ἀλιτενὴς 3 Αἰάντειον, ἐφ' ᾗ μνῆμα καὶ ἱερὸν Αἴαντος· καὶ ἀνδριάς· 4 ὃν ἄραντος Ἀντωνίου κομισθέντα εἰς Αἴγυπτον, ἀπέδωκε τοῖς Ῥοιτειεῦσι πάλιν, 5 καθάπερ καὶ ἄλλοις ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ. Τὰ γὰρ κάλλιστα ἀναθήματα ἐκ τῶν ἐπιφανεστάτων ἱερῶν, ὁ μὲν ἦρε τῇ Αἰγυπτίᾳ χαριζόμενος, ὁ δὲ τοῖς θεοῖς ἀπέδωκε. 6 Μετὰ δὲ τὸ Ῥοίτειον ἐστὶ τὸ Σίγειον κατεσπασμένη πόλις, καὶ τὸ ναύσταθμον, 7 καὶ ὁ Ἀχαιῶν λιμὴν, καὶ τὸ Ἀχαϊκὸν στρατόπεδον, 8 καὶ ἡ Στόμα λίμνη καλουμένη, καὶ αἱ τοῦ Σκαμάνδρου ἐκβολαί. Συμπεσόντες γὰρ ὅ, τε Σιμόεις καὶ ὁ Σκάμανδρος ἐν τῷ πεδίῳ, πολλὴν * καταφέροντες ἰλὺν, προσχοῦσι τὴν παραλίαν, καὶ B τυφλὸν στόμα τε καὶ λιμνοθαλάττας, καὶ ἕλη ποιοῦσι. Κατὰ δὲ τὴν Σιγειάδα ἄκραν ἐστὶν ἐν τῇ Χερρονήσῳ τὸ Πρωτεσίλεων, καὶ ἡ Ἐλεοῦσα, περὶ ὧν εἰρήκαμεν ἐν τοῖς Θρᾳκίοις. Ἔστι δὲ τὸ μῆκος τῆς παραλίας ταύτης, ἀπὸ τοῦ Ῥοιτείου μέχρι Σιγείου,

* Vulgò, ἀλιγενής.

* Manuſſ. καταφέρουσιν ἰλὺν καὶ προσχοῦσι.

¶ Sequitur Rhœtejum urbs tumulo inſita: eique contiguus litoreæ arenæ tumulus, Æantejum, quaſi Ajacejum: ubi monimentum eſt Ajacis, & ſtatua. Hanc cum ſublatam Antonius in Ægyptum tranſtuliſſet: Rhœteënſibus reddidit Auguſtus, & aliis: nam pulcherrima templorum donaria ille Ægyptiam ut demereretur avexerat, hic diis ea reddidit. ¶ Poſt & Rhœteum eſt Segejum, urbs diruta, & ſtatio navium, & Achæorum portus, & eorundem caſtra, & palus nomine Stoma, atque oſtia Scamandri. Nam in campo concurrentes Simois & Scamander, multum terræ hauriunt & oræ aggerunt, cæcumque os & lacus marinos ac paludes conficiunt. Ex adverſo Sigei promontorii in Cherroneſo eſt Proteſileon 9 & Eleuſa de quibus in Thracia dictum eſt. Totius à Rhœteo uſque ad Sigeum

1. Εἶτα Ῥοίτειον πόλις ἐπὶ λόφῳ κειμένη, καὶ τῷ Ῥοιτείῳ συνεχὴς ἠϊὼν ἀλιτενὴς Αἰάντειον, ἐφ' ᾗ μνῆμα καὶ ἱερὸν Αἴαντος) mendoſe pro ἀλιτενὴς legitur ἀλιγενής. Unde factum eſt, ut interpres verterit: *Rhœtium urbs in colle ſita, & regio litoralis Rhœtio continua, & Haligenes & Æantium. In ea eſt Ajacis tumulus & templum.* Paul. Leopardus Emendat. IX. 15.

1. Εἶτα Ῥοίτειον πόλις ἐπὶ λόφῳ κειμένη, καὶ τῷ Ῥοιτείῳ συνεχὴς ἠϊὼν ἀλιτενὴς Αἰάντειον, ἐφ' ᾗ μνῆμα καὶ ἱερὸν Αἴαντος) Notandum, quod Αἰάντειον nomen potius Ajacis fani & tumuli ſit, quam litoris. Nam Αἰάντειον, Αἴαντος ἱερὸν vel μνῆμα, ut Ἀχίλλειον, Πρωτεσίλειον. Legendum itaque videtur: καὶ τῷ Ῥοιτείῳ συνεχὴς ἠϊὼν ἀλιτενὴς, ἐφ' ᾗ μνῆμα καὶ ἱερὸν Αἴαντος. Ut illud Αἰάντειον ex gloſſa ſit. Sed verius ſuſpicor exigua tranſpoſitione ſcribendum: καὶ τῷ Ῥοιτείῳ συνεχὴς ἠϊὼν ἀλιτενὴς, ἐφ' ᾗ Αἰάντειον, μνῆμα καὶ ἱερὸν Αἴαντος. Hoc indubitate verum eſt. Litus illud, in quo tumulus & fanum Ajacis, vel etiam oppidum Αἰάντειον, Rhœteum etiam dictum eſt à Rhœteo promontorio vel oppido. Salmaſ. Exer. Plin. Edit. Ultr. p. 11.

2. Καὶ τῷ Ῥοιτείῳ συνεχὴς ἠϊὼν ἀλιτενὴς) Sic legendum eſt: quid autem vox ἀλιτενὴς ſignificet, alio loco diximus (ſupra Lib. VII. pag. 308.) *Caſaub.*

3. Αἰάντειον ἐφ' ᾗ μνῆμα καὶ ἱερὸν Αἴαντος) Plinius H. N. Lib. V. c. 30. *In Sigæo fuit & Aeantium à Rhodiis conditum in altero cornu: Ajace ibi ſepulto XXX. ſtad. intervallo à Sigæo, & ipſo in ſtatione claſſis ſuæ.* Idem. In Sigeo itaque fuiſſet Aeantium; ſed Plinii locus in mendo cubat, & omnino verum exiſtimo illam interpunctionem, quam dederunt viri Erudi: *Fuit & Achillion, oppidum juxta tumulum Achillis conditum à Mitylenæis, & mox Athenienſibus, ubi claſſis ejus ſteterat in Sigeo. Fuit & Aeantium, à Rhodiis conditum in altera cornu* (Rhœteo) *Ajace &c.* Scherpezeelius.

4. Ὃν ἄραντος Ἀντωνίου κομισθέντα εἰς Αἴγυπτον) Euſtathius in rhapſodiam H. Iliadis Homer. ita hunc locum profert, ut appareat incidiſſe eum in depravatiſſimos codices. Legit Euſtathius, ὃν Ἄρατος ὑπ' Ἀντωνίου κομισθέντα εἰς Αἴγυπτον ἀπέδωκε τοῖς Ἰλιεῦσι πάλιν. Sed quis eſt Aratus iſte? Nam de eo altum in tota hiſtoria Romana ſilentium: nimis certum eſt, inſigne hoc eſſe Euſtathii peccatum, ſive ille ingenioſus eſſe voluit, & locum emendare, ſive potius, quod multis locis obſervabimus, codicibus uſus eſt minus emendatis. Atque hoc jam ante me Paulus Leopardus vir eruditiſſimus obſervavit, & in ſuos Emendationum libros retulit. *Idem.*

5. Καθάπερ καὶ ἄλλοις) Exemplo ſint Samii: è quorum Junonis templo quum eripuiſſet Antonius tria Myronis opera coloſſica, & Cleopatræ dediſſet: Auguſtus duo Samiis reſtituit, tertium Romam tranſtulit. Strabo id teſtatur lib. ſequenti, ubi de coloſſis illis loquens ſic ſcribit, ἃ ἦρε μὲν Ἀντώνιος, C ἀνέθηκε δὲ πάλιν ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ. Pertinet huc quod legitur in eo lapide, qui Ancyræ eſt, & continet breviarium rerum ab Auguſto geſtarum Peloponneſi. IN. TEMPLIS. OMNIVM. CIVITATVM. ET. ASIÆ. VICTOR. ORNAMENTA. REPOSVI. QVÆ. SPOLIATIS. TEMPLIS. *M. Antonius. cum. quo. bellum. geſſeram.* PRIVATIM. POSSEDERAT. *Caſaub.* Locum hunc reſtitui ex tabulà IV. Monumenti Ancyrani ex editione Cl. Jacobi Gronovii pag. 136. *Idem.*

6. Μετὰ δὲ τὸ Ῥοίτειον ἐστὶ τὸ Σίγειον πόλις) Sigæi urbis pauci veterum meminere. Sic enim omnes appellant promontorium, quod Strabo mox Σιγειάδα ἄκραν. Servius ad Virgil. Aeneid. II. verſ. 312. *Duo ſunt Trojæ promontoria Rœtium* (al. Roetheum) *& Sigæum, quod dictum eſt propter Herculis taciturnitatem, qui prohibitus hoſpitio Laomedontis ſimulavit abſceſſum, & inde contra Trojam per ſilentium venit, quod dicitur σιγή.* Urbis Herodot. meminit & Strabo infra. *Idem.*

D 7. Καὶ ὁ Ἀχαιῶν Λιμὴν) Plinius poſtquam de Sigeo dixit H. N. Lib. V. c. 30. *Dein portus Achæorum, in quem influit Xanthus Simoënti junctus, ſtagnumque prius faciens Palæſcamander.* Idem.

8. Καὶ ἡ Στομαλίμνη καλουμένη) *& palus nomine ſtoma* vertit Xylander. vetus etiam pejus *& lacus qui Os dicitur.* Tu verte, *& quæ Stomalimne appellatur.* Stagnum intelligit cujus meminit Plinius in loco, quem modo protuli: στομαλίμνην autem quid Græci appellarent dictum à nobis ad librum quartum: p. 184. vocem enim hactenus incognitam primi eruimus & expoſuimus: peccant vero interpretes quoties in eam incidunt, decepti à vulgatis codicibus, in quibus disjunctum Στόμα λίμνη peſſimè legitur: nam idem error mox quoque occurrit, & iterum lib. ſequenti, ubi inſignis Xylandri ſupinitas, qui vertit *Os portus*, quaſi legendum eſſet στόμα λιμένος. *Idem.*

9. *Et Eleuſa, de quibus*) Hæc verba quod in utraque editione Caſauboniana deſiderentur addidi.

1. Εὐ-

& Achillis tumulum litoris longitudo est LX stadiorum, si recta naviges. totum Ilio subjacet: ab eo quod nunc est, ad portum Achillis circiter XII stadia distans: ab antiquo aliis XXX supra versus Idæ partem. Achillis & templum est, & monumentum ad Sigæum: Patrocli etiam & Antilochi monumenta: iisque omnibus, & Ajaci quoque Ilienses rem sacram faciunt. Herculem non venerantur, patriam ab eo evastatam causantes. Atqui, dixerit aliquis, Ilium hic ita vastavit, ut postmodo eversuris quanquam adflictam, urbem tamen reliquerit: ideoque sic dixit poëta.

Ilion evastans, viduavit civibus urbem.

Viduitas enim illa, defectus est virorum, non exscidium. Illi autem funditus eam exsciderunt, quibus ipsi divinos habent honores. Nisi fortasse hoc proferunt, quod hi justum bellum intulerunt: Hercules injustum, propter equos Laomedontis. Cui rursum opponitur fabula, non horum causa id factum fuisse, sed quia exigeret mercedem de liberata à ceto Hesiona. Sed hæc mittamus: excidunt enim in refutationes fabularum: ac nos fortasse latent causæ credibiliores, quæ Ilienses moverunt ut alios honorarent, alios non. Videtur autem poëta Ilium exiguam pronunciare in oratione de Hercule: siquidem

Sex solas naves ducens, agmenque virorum
Paucorum, cepit tamen Ilion. —

Atque de his verbis apparet Priamum è parvo magnum, regemque regum factum, quod diximus. ¶ Paululum ab hoc progressi litore ad Achæum veniunt, quod jam continentis est Tenedo oppositæ. ¶ His ita se habentibus maritimis locis, campus Troicus superne incumbit usque ad Idam per multa stadia porrectus. Ejus pars quæ ad montem sita est arcta, partim versus meridiem protracta, usque ad Scepsi vicina loca: partim versus septentrionem, ad Lycios, quorum est Zeleja. Hanc Homerus Æneæ subjicit, & Antenoris FF. ac Dardaniam. Infra hanc est Cebrenia, campestris maxima sui parte, & fere æqualibus spaciis distans undiquaque à Dardania F. Fuit & urbs Cebrene. Suspicatur Demetrius, eo usque Ilii regionem pertinuisse, quæ sub Hectore fuit, à Navali usque ad Cebreniam. nam & sepulchrum Paridis ibi ostendi ait, atque Oenones:

A καὶ τοῦ Ἀχιλλέως μνήματος [1] εὐθυπλοούντων ἑξήκοντα σταδίων· ὑποπέπτωκε δὲ τῷ Ἰλίῳ πᾶσα, τῷ μὲν νῦν κατὰ τὸν Ἀχαιῶν λιμένα, ὅσον δώδεκα p. 596. σταδίους διέχουσα τῷ δὲ προτέρῳ, τριάκοντα ἄλλοις σταδίοις ἀνωτέρω πρὸς τὸ κατὰ τὴν Ἴδην μέρος. Τοῦ μὲν οὖν Ἀχιλλέως καὶ ἱερόν ἐστι, καὶ μνῆμα πρὸς τῷ Σιγείῳ· Πατρόκλου δὲ καὶ Ἀντιλόχου μνήματα· καὶ ἐναγίζουσιν οἱ Ἰλιεῖς πᾶσι καὶ τούτοις, καὶ τῷ Αἴαντι. Ἡρακλέα δ' οὐ τιμῶσιν, αἰτιώμενοι τὴν ὑπ' αὐτοῦ πόρθησιν. Ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν, φαίη τις ἄν, οὕτως ἐπόρθησεν, ὥστ' ἀπολιπεῖν τοῖς ὕστερον ἐκπορθήσουσι κεκακωμένην μὲν, πόλιν δέ. Διὸ καὶ οὕτως εἴρηκεν ὁ ποιητὴς,

B Ἰλίου ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγυιάς. Iliad. ε. 642.

Ἡ γὰρ χηρεία λειπανδρία τίς ἐστιν, οὐκ ἀφανισμὸς τέλεος· οὗτοι δ' ἠφάνισαν τελέως, οἷς ἐναγίζειν ἀξιοῦσι, καὶ τιμᾶν ὡς θεούς· εἰ μὴ τοῦτ' αἰτιάσαιντο, διότι οὗτοι μὲν δίκαιον πόλεμον ἐξήνεγκαν, ἐκεῖνος δὲ ἄδικον, ἕνεχ' ἵππων Λαομέδοντος· πρὸς δὲ τούτοις πάλιν ἀντιτίθεται μῦθος· οὐ γὰρ ἕνεκα ἵππων, ἀλλὰ μισθοῦ ὑπὲρ τῆς Ἡσιόνης καὶ τοῦ κήτους. Ἀλλ' ἐάσωμεν ταῦτα· εἰς γὰρ * μύθων ἀνασκευὰς ἐκπίπτει· τάχα δὲ λανθάνουσί τινες ἡμᾶς αἰτίαι πιστότεραι, δι' ἃς τοῖς Ἰλιεῦσιν ἐπῆλθε, τοὺς μὲν τιμᾶν, τοὺς δὲ μή· Ἔοικε δὲ ὁ ποιητὴς μικρὰν ἀποφαίνειν τὴν πόλιν ἐν * Vulgò, μέτρων.

C τῷ περὶ Ἡρακλέους λόγῳ· εἴπερ

Ἓξ οἴῃς σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν Iliad. ε. 641.
Ἰλίου ἐξαλάπαξε πόλιν. --

Καὶ φαίνεται ὁ Πρίαμος τῷ τοιούτῳ λόγῳ μέγας ἐκ μικροῦ γεγονὼς, καὶ βασιλεὺς βασιλέων, ὡς ἔφαμεν. Μικρὸν δὲ προελθοῦσιν ἀπὸ τῆς παραλίας ταύτης, ἔστι τὸ Ἀχαιΐον, ἤδη τῆς Τενεδίων περαίας ὑπάρχον. Τοιούτων δὲ τῶν ἐπὶ τῇ θαλάττῃ τόπων ὄντων, ὑπέρκειται τούτων τὸ Τρωϊκὸν πεδίον μέχρι τῆς Ἴδης ἀνῆκον ἐπὶ πολλοὺς σταδίους, κατὰ τὸ πρὸς ἕω μέρος. Τούτου δ' ἡ μὲν παρώρειος ἐστι στενὴ, τῇ μὲν ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν τεταμένη μέχρι τῶν κατὰ Σκῆψιν τόπων, τῇ δ'

D ἐπὶ τὰς ἄρκτους μέχρι τῶν κατὰ Ζέλειαν Λυκίων· ταύτην δ' ὁ ποιητὴς ὑπ' Αἰνείᾳ τάττει καὶ τοῖς Ἀντηνορίδαις, καλεῖ δὲ Δαρδανίαν· ὑπὸ δὲ ταύτῃ [2] Κεβρηνία πεδιὰς ἡ πλείστη, παράλληλός πως τῇ Δαρδανίᾳ· ἦν δὲ καὶ πόλις ποτὲ Κεβρήνη. Ὑπονοεῖ δ' ὁ Δημήτριος μέχρι δεῦρο διατείνειν τὴν περὶ τὸ Ἴλιον χώραν τὴν ὑπὸ τῷ Ἕκτορι, ἀνήκουσαν, ἀπὸ τοῦ ναυστάθμου μέχρι Κεβρηνίας· τάφον τε γὰρ Ἀλεξάνδρου δείκνυσθαί φησιν αὐτόθι, καὶ Οἰνώνης,

1. Εὐθυπλούντων ἑξήκοντα σταδίων) Pro ἑξήκοντα, legitur ἑπτὰ apud Eustathium. Vetus interpr. legit ἑβδομήκοντα. *Idem.*

2. Κεβρηνία) Meminit & Plinius H. N. Lib. V. cap. 30. Vide Lycophronis scholia de Cebrene ad vs. 57. *Casaub.*

ἣν ἱστοροῦσι γυναῖκα γεγονέναι τοῦ Ἀλεξάνδρου, A πρὶν Ἑλένην ἁρπάσαι· λέγειν δὲ καὶ τὸν ποιητὴν, Κεβριόνην νόθον υἱὸν ἀγακλῆος Πριάμοιο· p. 597. ὃν εἰκὸς εἶναι ἐπώνυμον τῆς χώρας, ἢ καὶ πόλεως, ὅπερ πιθανώτερον· τὴν δὲ Κεβρηνίαν διήκειν μέχρι τῆς Σκηψίας· ὅριον δ' εἶναι τὸν Σκάμανδρον μέσον αὐτῶν ῥέοντα· ἔχθραν δ' ἀεὶ καὶ πόλεμον εἶναι τοῖς τε Κεβρηνοῖς, καὶ τοῖς Σκηψίοις, ἕως Ἀντίγονος αὐτοὺς συνῴκισεν [1] εἰς τὴν τότε μὲν Ἀντιγονίαν, νῦν δὲ Ἀλεξάνδρειαν· τοὺς μὲν οὖν Κεβρηνεῖς συμμεῖναι τοῖς ἄλλοις ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ· τοὺς δὲ Σκηψίους ἐπανελθεῖν εἰς τὴν οἰκείαν ἐπιτρέψαντος Λυσιμάχου. Ἀπὸ δὲ τῆς κατὰ τούτους Ἰδαίας ὀρεινῆς, δύο φησὶν ἀγκῶνας ἐκτείνεσθαι πρὸς θάλατταν, τὸν μὲν εὐθὺ * Ῥοιτίου, τὸν δὲ Σιγείου, ποιοῦντας ἐξ ἀμφοῖν γραμμὴν ἡμικυκλιώδη· τελευτᾶν δ' ἐν τῷ πεδίῳ, τοσοῦτον ἀπέχοντας τῆς θαλάττης ὅσον τὸ νῦν Ἴλιον. Τοῦτο μὲν δὴ μεταξὺ τῆς τελευτῆς τῶν λεχθέντων ἀγκώνων εἶναι· τὸ δὲ παλαιὸν κτίσμα μεταξὺ τῆς ἀρχῆς· μεταλαμβάνεσθαι δ' ἐντός τό, τε Σιμοείσιον πεδίον, δι' οὗ ὁ Σιμόεις φέρεται· καὶ τὸ Σκαμάνδριον δι' οὗ Σκάμανδρος ῥεῖ. Τοῦτο δὲ καὶ ἰδίως Τρωϊκὸν λέγεται, καὶ τοὺς πλείστους ἀγῶνας ὁ ποιητὴς ἐνταῦθα ἀποδίδωσι· πλατύτερον γάρ C ἐστι, καὶ τοὺς ὀνομαζομένους τόπους ἐνταῦθα δεικνυμένους ὁρῶμεν, τὸν Ἐρινεὸν, τὸν τοῦ Αἰσυήτου τάφον, τὴν Βατίειαν, τὸ τοῦ Ἴλου σῆμα. Οἱ δὲ ποταμοὶ ὅ, τε Σκάμανδρος καὶ ὁ Σιμόεις, ὁ μὲν τῷ Σιγείῳ πλησιάσας, ὁ δὲ τῷ Ῥοιτείῳ, μικρὸν ἔμπροσθεν τοῦ νῦν Ἰλίου συμβάλλουσιν, εἶτ' ἐπὶ τὸ Σίγειον ἐκδιδόασι, καὶ ποιοῦσι τὴν * Στόμα λίμνην καλουμένην. διείργει δ' ἑκάτερον τῶν λεχθέντων πεδίων ἀπὸ θατέρου μέγας τις αὐχὴν τῶν εἰρημένων ἀγκώνων, ἐπ' εὐθείας ἀπὸ τοῦ νῦν Ἰλίου τὴν ἀρχὴν ἔχων [2] συμφυεῖς αὐτῷ· γινόμενος δ' ἕως τῆς Κεβρηνίας, [3] καὶ ἀποτελῶν τὸ Υ, γράμμα πρὸς τοὺς ἑκατέρωθεν D ἀγκῶνας. Ὑπὲρ δὲ τούτου μικρὸν ἡ τῶν Ἰλιέων κώμη ἐστὶν, ἐν ᾗ νομίζεται τὸ παλαιὸν Ἴλιον ἱδρῦσθαι πρότερον· τριάκοντα σταδίους διέχον ἀπὸ τῆς νῦν πόλεως. Ὑπὲρ δὲ τῆς Ἰλιέων κώμης, δέκα σταδίους ἐστὶν ἡ καλὴ Κολώνη, λόφος τις, [4] παρ' ὃν ὁ Σιμόεις ῥεῖ, πεντασάδιον ἔχων· γίνεται οὖν εὔλογον, πρῶτον μὲν τὸ ἐπὶ τοῦ Ἄρεος.

* Scripti, Ῥυτείου per υ. & ita multis locis.

Iliad. ε. 799. Iliad. λ. 163.

* Legendum hic quoque τὴν Στομαλίμνην conjunctim.

quæ ante raptum Helenes uxor Paridis fuit. Mentionem etiam fieri apud poëtam Cebrionis, quem spurium sustulerit Priamus: ac probabile est cognominem fuisse aut regionis, aut (quod magis videtur vero propinquum) urbis. Cebreniam porro usque ad agrum Scepsium pertingere. limitem esse Scamandrum, qui per medium horum labatur. Enimvero inimicitias semper fuisse Cebreniis ac Scepsiis: donec tandem eos Antigonus conduxit in urbem unam Antigoneam à se, post modo Alexandream dictam. Ac Cebrenos quidem mansisse in ea, quæ etiamnum dicitur Alexandrea, cum aliis civibus: Scepsios autem permissu Lysimachi in patriam revertisse. ¶ Porro ab istis locis, & quæ ibi sunt Idæ montana, duas portendi ad mare convalles: unam recta Rhœteum, alteram Sigeum versus: quibus utrisque convallibus linea circuli dimidium repræsentans conficiatur: eæ autem in campum desinant tanto à mari intervallo, quanto Ilium nostræ ætatis abest. Id enim esse positum inter fines istarum convallium: antiquum fuisse inter initia, inter has comprehendi Simoisium campum, per quem Simoes defertur: & Scamandrium, per quem Scamander. Atque hæc quidem planicies proprie Troica dicitur, & plerasque pugnas ibi decertatas poëta facit. Est enim amplior: & quæ luca Homerus nominat, fere ibi nominantur, ut videmus: caprificetum inquam, seu Erineum: sepulchrum Æsyetæ, Batiejam, & Ili sepulchrum. Fluvii autem Scamander & Simoes, cum alter ad Sigeum, alter ad Rhœteum appropinquarunt, paulo ante Ilium quod nunc est confluunt, atque inde apud Sigeum in mare exeunt, lacumque efficiunt, cui Stoma nomen. Dictos campos ab utraque parte dirimit collis quidam collo similis, recta à dictis porrectus convallibus ab eo quod nunc est Ilium incipiens, cognatos ipsi: & ubi ad Cebreniam pertendit, ac litteram Y ad utrumque convallem collatus retulit ¶ Paululum supra hæc, Iliensium est pagus: quem putant antiquitus Ilii locum fuisse: stadiis xxx ab urbe, quæ nunc est supra Iliensem pagum decem stadiis, pulchra illa est Colone, tumulus quidam præter quem Simois fluit, ambitu stadiorum quinque. Ergo probabile est, quod de Marte dicitur.

1. Εἰς τὴν τότε μὲν Ἀντιγονίαν, νῦν δὲ Ἀλεξάνδρειαν) Plinius H. N. Lib. V. c. 30. *Dein Cebrenia ipsaque Troas Antigonia dicta, nomine Alexandria colonia Rom.* Casaub.

2. Συμφυεῖς αὐτῷ) Melius vetus interpres συμφυὴς legit. *Idem.*

3. Καὶ ἀποτελῶν τὸ Υ, γρ.) Prior interpres ἀποτελεῖ, & ita legendum, nisi deest aliquid. *Idem.*

4. Παρ' ὃν Σιμόεις ῥεῖ, πεντασάδιον ἔχων. *Præter quem Simois fluit ambitu stadiorum quinque.*) Lege πενταστάδιον διέχων. *Palmer.*

1. Τό,

A *Parte alia resonans nigricantis turbinis instar*
Excelsa Troas Gradivus ab arce vocabat,
Cursibus ad Simoënta ruens, & Callicolonam.

Nam cum pugna in Scamandrio depugnaretur campo, verisimiliter Mars aliàs ab arce ad prœlium Trojanos exhortabatur, aliàs è locis quæ Simoënti essent vicina & Callicolonæ: quo usque etiam acies sese prolatasse non est creditu absurdum. cum autem Callicolona ab Ilio distaret nostro stadia XL, quid proderat tanto spacio dissita complecti loca, ad quæ instructæ acies non pertingerent? B Jam quod ad Tymbram Lycii castra sortiti sunt, id antiquo Ilio rectius convenit: Prope est enim campus Thymbra, & eum profluens amnis Thymbrius, ac in Scamandrum incidens juxta Thymbrei Apollinis templum: L stadiis etiam à nostro Ilio distans. Erineus autem, asper locus & caprificis consitus, sub antiquum situs est Ilium: itaque convenienter dixit Andromacha,

Armatas acies tu constitue ad Caprificum,
Qua parte ad muros prompta est adscensio nostros.

C Ab ea, quæ nunc est, urbe permultum abest. Fagus autem paulo inferior est Caprifico: de qua Achilles loquitur.

Ipse ego cum Danais dum prœlia ductor obivi,
Noluit à muris Hector producere turmas:
Tantum usque ad Scæas portas, Fagumque subibat.

Porrò Naustathmus, id est *navium statio*, quæ nunc dicitur, ita vicina est recenti Ilio: ut mirari subeat alterorum dementiam, alterorum timiditatem. D Græcorum inquam vecordiam, si tanto eam tempore sine muris tenuerunt, Ilio tam propinquo, tantaque Trojanorum & sociorum multitudine in eo versante: nam sub finem demum belli murus dicitur fabricatus: si tamen omnino

A Ὦρτο δ' Ἄρης ἑτέρωθεν ἐρεμνῇ λαίλαπι ἶσος, Iliad. υ. 5.
Ὀξὺ κατ' ἀκροτάτης πόλιος Τρώεσσι κελεύων.
Ἄλλοτε παρ' Σιμόεντι θέων ἐπὶ Καλλικολώνη.

Τῆς γὰρ μάχης ἐπὶ τῷ Σκαμανδρίῳ πεδίῳ συντελουμένης, p. 598. πιθανῶς ἂν ὁ Ἄρης ἄλλοτε μὲν τὴν ἐγκέλευσιν ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως ποιοῖτο, ἄλλοτε δ' ἐκ τῶν πλησίον τόπων τοῦ τε Σιμόεντος, καὶ τῆς Καλλικολώνης, μέχρι οὗ εἰκὸς καὶ τὴν μάχην παρατετάσθαι· τετταράκοντα δὲ σταδίους διεχούσης τῆς Καλλικολώνης ἀπὸ τοῦ νῦν Ἰλίου, τί χρήσιμον ἐπὶ τοσοῦτον μεταλαμβάνεσθαι τοὺς Iliad. κ. 430. B τόπους, ἐφ' ὅσον ἡ διάταξις οὐ διέτεινε; * [1] τό, τε πρὸς Θύμβρης διέλαχον Λύκιοι, οἰκειότερον ἐστὶ τῷ παλαιῷ κτίσματι· πλησίον γάρ ἐστι τὸ πεδίον ἡ Θύμβρα, καὶ ὁ δι' αὐτοῦ ῥέων ποταμὸς Θύμβριος, ἐμβάλλων εἰς τὸν Σκάμανδρον, κατὰ τὸ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ἱερόν· τοῦ δὲ νῦν Ἰλίου, καὶ πεντήκοντα σταδίους διέχει. Ὅ, τε Ἐρινεὸς τραχύς τις τόπος, καὶ ἐρινεώδης, τῷ μὲν ἀρχαίῳ κτίσματι ὑποπέπτωκεν· ὥστε τὸ,

* Malim Τό, τε ὅτι πρὸς Θ. vel sic potius, Πρὸς Θ δ' ἔλαχον.

Λαὸν δὲ στῆσον παρ' Ἐρινεὸν, ἔνθα μάλιστα Iliad. ζ. 433.
Ἀμβατός ἐστι πόλις, καὶ ἐπίδρομον ἔπλετο τεῖχος.

C Οἰκείως ἂν λέγοιτο Ἀνδρομάχῃ, [2] τῆς δὲ νῦν πόλεως πάμπολυ ἀπέοικε· καὶ ὁ φηγὸς δὲ μικρὸν κατωτέρω ἐστὶ τοῦ ἐρινεοῦ, ἐφ' οὗ φησιν ὁ Ἀχιλλεύς.

-- ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' Ἀχαιοῖσιν πολέμιζον, Iliad. ι. 352.
Οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τείχεος ὀρνύμεν Ἕκτωρ,
Ἀλλ' ὅσον ἐς Σκαιάς τε πύλας, καὶ φηγὸν ἵκανεν.

Καὶ μὲν τόγε Ναύσταθμον τὸ νῦν ἔτι λεγόμενον, πλησίον οὕτως ἐστὶ τῆς νῦν πόλεως, ὥστε θαυμάζειν εἰκότως ἄν τινα, [3] τῶν μὲν τῆς ἀπονοίας, [4] τῶν δὲ τοὐναντίον D τῆς ἀψυχίας· ἀπονοίας μὲν εἰ τοσοῦτον χρόνον ἀτείχιστον αὐτὸ εἶχον, [5] πλησίον οὔσης τῆς πόλεως, καὶ τοσούτου πλήθους, τοῦ τ' ἐν αὐτῇ καὶ τοῦ ἐπικουρικοῦ· [6] νεωστὶ γὰρ γεγονέναι φησὶ τὸ τεῖχος· ἢ οὐδ' ἐγένετο·

1. *Τό, τε, πρὸς Θύμβρης διέλαχον*) Certum est *διέλαχον* conflatum esse ex *δ' ἔλαχον* quod apud poëtam legitur: & ita hîc scribendum est. Ipsa enim poëtæ verba profert. *Casaub.*

2. *Τῆς δὲ νῦν πόλεως παμπολύ τι ἀπέοικε*) & libri veteres retinent hanc lectionem, & prior interpres, qui vertit *novæ autem urbi non convenit*: mihi tamen novum videtur loquendi hoc genus. Quare legere malo *ἀφέστηκε* cum Eustathio in *Ἰλιάδ. ζ.* *Idem.*

3. *Τῶν μὲν τῆς ἀπονοίας*) *τῶν μὲν* videlicet *τῶν Ἑλλήνων*: qui valdè fuerint amentes necesse est, si tamdiu sine muro fuerunt, quo defenderentur ab hoste ita propinquo. *Idem.*

4. *Τῶν δὲ τοὐναντίον τῆς ἀψυχίας*) *τῶν δὲ* videlicet *τῶν Τρώων*, quorum fuit vecordia insignis si tam propinquum hostem, nulla munitione tutum tamdiu tolerarunt, nec prius lacessere & aggredi ausi sunt, quam sua castra mœnibus cinxisset. *Idem.*

5. *Πλησίον οὔσης τῆς πόλεως*) Lego cum Eustath. *πλησίον οὔσης τοιαύτης πόλεως*. Idem.

6. *Νεωστὶ γὰρ γεγονέναι φησὶ τὸ τ.*) Restituimus *φησὶ* pro *φασὶ* ex veteribus libris: nam Homerum intelligit qui fabulam de muro Achivorum confinxit. *Idem.*

ὁ δὲ πλάσας ποιητὴς ἠφάνισεν, ὡς Ἀριστοτέλης φησίν· ἀψυχίας δὲ, εἰ γενομένου τοῦ τείχους, ἐτειχομάχουν, ὡς εἰσέπεσον εἰς * αὐτὸ τὸ ναύσταθμον, καὶ προσεμάχοντο ταῖς ναυσίν· ἀτείχιστον δὲ * ἔχοντες, οὐκ ἐθάῤῥουν προσιόντες πολιορκεῖν, μικροῦ τοῦ διαστήματος ὄντος· [1] ἔστι γὰρ τὸ ναύσταθμον πρὸς Σιγείῳ· πλησίον δὲ καὶ ὁ Σκάμανδρος ἐκδίδωσι, διέχων τοῦ Ἰλίου σταδίους εἴκοσιν. Εἰ δὲ φήσει τις τὸν νῦν λεγόμενον Ἀχαιῶν λιμένα εἶναι τὸ ναύσταθμον ἐγγυτέρω τινὰ, λέξει τόπον ὅσον δώδεκα σταδίους διεστῶτα τῆς πόλεως ἐπὶ θαλάττῃ πεδίον νῦν προστεθεὶς, διότι τοῦτο πᾶν * πρόχωμα τῶν ποταμῶν ἐστὶ, τὸ πρὸ τῆς πόλεως ἐπὶ θαλάττῃ πεδίον· ὥστε εἰ δωδεκαστάδιόν ἐστι [2] νῦν τὸ μεταξὺ τόδε, καὶ τῷ ἡμίσει ἔλαττον ὑπῆρχε.

* Scripti, αὐτὸν τὸν ναυσταθμόν.

* Scripti, ἐχόντων,

* Scripti πρόσχωμα τῶ ποταμῶ.

p. 599. Καὶ ἡ διήγησις δ' ἡ πρὸς τὸν Εὔμαιον ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσέως διασκευασθεῖσα, μέγα ἐμφαίνει τὸ διάστημα μέχρι τῆς πόλεως ἀπὸ τοῦ ναυστάθμου,

Odyss. ξ. 469. Ὡς ὅθ' ὑπὸ Τροίῃ λόχον ἤγομεν. --

φησὶ γὰρ ὑποβάς.

Λίην γὰρ νηῶν ἑκὰς ἤλθομεν. --

Ἐπί τε τὴν κατασκοπὴν πέμπονται γνωσόμενοι, πότερον μένουσι παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν πολὺ ἀπεσπασμένοι τοῦ οἰκείου τείχους.

Iliad. κ. 210. Ἠέ πόλιν δὲ

Ἂψ ἀναχωρήσουσι. --

Καὶ ὁ Πολυδάμας,

Iliad. σ. 254. Ἀμφὶ μάλα φράζεσθε φίλοι· κέλομαι γὰρ ἔγωγε.

Ἄστυ δὲ νῦν ἴεναι· --

-- ἑκὰς δ' ἀπὸ τείχεος εἰμέν.

Παρατίθησι δ' ὁ Δημήτριος, καὶ [3] τὴν Ἀλεξανδρινὴν Ἑστιαίαν μάρτυρα, τὴν συγγράψασαν περὶ τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος, πυνθανομένην εἰ περὶ τὴν νῦν πόλιν ὁ πόλεμος συνέστη, καὶ τὸ Τρωϊκὸν πεδίον τὸ μεταξὺ τῆς πόλεως, καὶ τῆς θαλάττης ὁ ποιητὴς φράζει· τὸ μὲν γὰρ πρὸ τῆς νῦν πόλεως ὁρώμενον, πρόχωμα εἶναι τῶν ποταμῶν ὕστερον γεγονός.

Ὅ, τε Πολίτης,

Iliad. β. 792. Ὃς Τρώων σκοπὸς ἷζε ποδωκείῃσι πεποιθὼς

Τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ Αἰσυήταο γέροντος,

A factus est murus: quem Aristoteles ait ab ipso poëta ut factum ita deletum fuisse. Timiditatem Trojanorum, si muro demum facto irruere & oppugnare eum ac naves aggressi sunt, stationem autem muro nondum cinctam ausi non sunt invadere, non longe dissitam: est enim statio ad Sigeum: pone etiam Scamandri sunt ostia, XX ab Ilio stadiis. Quod si quis dicat stationem fuisse eum, qui nunc dicitur Achæorum, portum, is propiorem dixerit quendam locum XII ab urbe stadiis, qui hodie campus est: cum totum istud sit terra à fluviis con- B gesta, atque ab urbe versus mare campi sit loco: ut si nunc XII sit stadiorum intervallum, etiam dimidio minus fuerit. Sed & narratio Ulyssis ad Eumæum composita, Ilium longe à statione illa navium absfuisse ostendit:

Insidias quando sub Troia struximus alta.

post enim dicit:

Namque nimis longe progressi à mœnibus usque
Huc sumus. --

Mittuntur etiam è Græcis exploratum, an Trojani apud naves sint per- C mansuri, ad quas procul à suis mœnibus avulsi pervenerant: an vero in urbem retro ituri. Et Polydamas:

Consultate viri: mea vos si dicta movebunt,
Mœnia nunc repetamus. --
Nam longe à muris processimus.

Demetrius etiam Hestiæam Alexandrinam testem adducit, quæ de Homeri Iliade aliquid conscripsit, & quæstionem hanc tractavit; An circa eam quæ nunc est urbem bellatum fuerit, & an Trojanus is sit poëtæ campus, qui inter urbem & mare est. Etenim quod D nunc ante urbem visitur, id aggerem esse terræ inferioribus temporibus à fluviis convectæ. Politem quoque.

Qui pedibus fretus pernicibus, è monumento
Summo Aesyetæ senis observabat Achivos,

1. Ἔστι γὰρ τὸ ναύσταθμον πρὸς Σιγείῳ) Ναύσταθμον fuit portus Trojanus, ita dictus, quod Græci navibus in eum appulissent. Juxta Sigæum fuisse, Segmentum illustre marmoreum ostendit, expressum ab Excellentissimo Polyhistore Laurentio Begero: Inde & Ovidius de primo congressu: *Jam Sigæa tenebant litora.* Sigæum autem jam tunc munitum fuisse, constat ex turri in eodem marmore delineata sive exsculpta. vid. Bellum & excidium Trojanum Laurent. Begeri num. 12. p. 5.

2. Νῦν τὸ μεταξὺ τόδε) Lego ὥστ' εἰ δωδεκαστάδιόν ἐστι νῦν τὸ μεταξὺ, τότε καὶ τῷ ἡμίσει ἔλαττον ὑπῆρχε: fuerit igitur hic campus olim sex stad. cui accesserint aggestione limi alia sex stad. *Casaub.*

3. Τὴν Ἀλεξανδρινὴν Ἑστιαίαν) Hestiæam sive Istiæam (nam utroque modo vocant veteres sicut & ἑστία dicitur & ἱστίη) citant & antiqua in Homerum scholia, ut ad principium Ἰλιαδ. γ. ℣ſ. 64. *Idem.*

1. Πίτ-

fatuum fuiſſe, ſi hodiernum cum antiquo idem ſit Ilium: nam ut maximè de ſummo ſpecularetur tumulo, tamen longè ſublimiore de loco ſpeculari poterat ex arce, pari ferè intervallo: neque ei celeritate pedum opus erat ſecuritatis cauſa: nam v ſtadiis abeſt tumulus Æſyetæ qui hodie monſtratur juxta viam quâ itur Alexandream: Ne Hectoris quidem circa urbem curſus rationi eſſet conſentaneus: noſtrum enim Ilium ambiri non poteſt ob continens montis dorſum. Neque abſurdum eſt, nullum exſtare antiqui Ilii veſtigium. Cùm enim aliæ circùm ſitæ urbes evaſtatæ, non omnino tamen dirutæ eſſent, hæc autem funditus everſa: omnes hujus lapides ad refectionem illarum adhibiti ſunt. Archæanactem quidem Mitylenæum ajunt ex Iliacis lapidibus Sigæum ſubſtruxiſſe. Id occupaverunt Athenienſes, miſſo Phrynone qui ex Olympico certamine victoriam reportaverat: cùm Lesbii totam ferè Troadem ſibi tanquam hæreditario jure vindicarent: qui & pleraque domicilia condiderunt, partim etiamnum durantia, partim abolita. Pittacus autem Mitylenæus, unus de ſeptem ſapientibus, cum claſſe adverſus Phrynonem profectus, bellum alternante in utramque partem fortuna aliquandiu geſſit: atque Alcæus poëta ait ſe in quadam pugna male acceptum, abjectis armis fuga ſibi conſuluiſſe. idque ad præconem quendam mandaſſe, ut domi narraret, ſe quidem ſalvum eſſe, cæterùm 6 amiſſo clypeo, quem Athenienſes dedicaverint Glaucopidi (*cæſiæ*) Minervæ, inque ejus fano ſuſpenderint.

A ματαιος ἦν· καὶ γὰρ εἰ ἐπ' ἀκροτάτῳ, ὅμως πολὺ ἂν μείζονος ὕψους τῆς ἀκροπόλεως ἐσκόπευεν, ἐξ ἴσου σχεδόν τι διαστήματος, μὴ δεόμενος μηδὲν τῆς ποδωκείας τοῦ ἀσφαλοῦς χάριν· πέντε γὰρ διέχει σταδίους ὁ νῦν δεικνύμενος τοῦ Αἰσυήτου τάφος κατὰ τὴν εἰς Ἀλεξάνδρειαν ὁδόν. Οὐδ' ἡ τοῦ Ἕκτορος δὲ περιδρομὴ ἡ περὶ τὴν πόλιν ἔχει τι εὔλογον· οὐ γάρ ἐστι περίδρομος ἡ νῦν, διὰ τὴν συνεχῆ ῥάχιν· ἡ δὲ παλαιὰ ἔχει περιδρομήν. Οὐδὲν δ' ἴχνος σώζεται τῆς ἀρχαίας πόλεως· εἰκότως· * ἅτε γὰρ ἐκπεπορθημένων τῶν κύκλῳ B πόλεων οὐ τελέως δὲ κατεσπασμένων, ταύτης δ' ἐκ βάθρων ἀνατετραμμένης, οἱ λίθοι πάντες εἰς τὴν ἐκείνων ἀνάληψιν μετηνέχθησαν. Ἀρχαιάνακτα γοῦν φασὶ τὸν Μιτυληναῖον ἐκ τῶν ἐκεῖθεν λίθων τὸ Σίγειον ἐκτειχίσαι· τοῦτο δὲ κατέσχον μὲν Ἀθηναῖοι, Φρύνωνα τὸν Ὀλυμπιονίκην πέμψαντες, Λεσβίων ἐπιδικαζομένων σχεδόν τι τῆς πάσης Τρῳάδος· ὧν δὴ καὶ κτίσματα εἰσὶν αἱ πλεῖσται τῶν κατοικιῶν, αἱ μὲν συμμένουσαι καὶ νῦν, αἱ δ' ἠφανισμέναι. [1] Πιττακὸς δ' ὁ Μιτυληναῖος p. 600. C εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν λεγομένων, πλεύσας ἐπὶ τὸν Φρύνωνα στρατηγὸν διεπολέμει τέως διατιθεὶς, καὶ πάσχων κακῶς· * [2] ὅτε καὶ Ἀλκαῖος φησὶν ὁ ποιητὴς, ἔν τινι ἀγῶνι κακῶς φερόμενον ἑαυτὸν, τὰ ὅπλα ῥίψαντα φυγεῖν· λέγει δὲ πρός τινα κήρυκα, * κελεύσας ἀγγεῖλαι [3] τοῖς ἐν οἴκῳ [4] Ἀλκαῖος σῶος ἄροι ἔνθα δ' [5] οὐκ αὐτὸν τὸν ἀλήκτοριν [7] ἐς Γλαυκωπὸν ἱερὸν ἐκρέμασαν Ἀττικοί·

Iliad. χ. 165.

* Vulgò, ὅτε γάρ.

* Vulgò, ὅ, τε καὶ

* Vulgò, κελεῦσαι.

1. Πίττακος δ' ὁ Μιτυληναῖος) Copiosè narrant hanc hiſtoriam, Laërtius in vita Pittaci, & Polyænus Strat. IV. c. 3. §. 21. & Herodotus libro quinto. meminere autem multi. *Caſaub.* Narrat etiam Iſidorus Pelus. Lib. v. Epiſt. 6. ſed non uno vitio corruptus. Φασὶ γὰρ ὡς Πιττακὸς λαβὼν τὴν ἀρχὴν παρὰ Μιτυληναίων, νενικηκὼς Φρόνωνα μονομαχίᾳ τὸν ἄρχοντα Σιγείου, ἀπεδίδου τὴν ἀρχήν. Ita locus legendus, quod ex parte monuit Schottus & ex hiſce perſpicuum eſt; ſed forte Iſidorus incidit in corruptos codices, à quibus deceptus eſt. Ita hic in Ald. legitur σήγειον, & mox ἐπὶ τὸν Φρύωνα. Adde Suid. v. Πιττακὸς. *Scherpezeelius.*

2. Ὅτε καὶ Ἀλκαῖος φησὶ ὁ ποιητὴς) Similis locus apud Herodotum, qui de bello iſto loquens quod fuit inter Mitylenæos & Athenienſes, ſic ait Lib. v. c. 95. πολεμεόντων δέ σφεων, καὶ ἄλλα πολλὰ παντοῖα ἐγένετο τῇσι μάχῃσι, ἐν δὲ δὴ Ἀλκαῖος ὁ ποιητὴς, συμβολῆς γενομένης, καὶ νικώντων Ἀθηναίων, αὐτὸς μὲν φεύγων ἐκφεύγει, τὰ δὲ οἱ ὅπλα ἴσχουσιν Ἀθηναῖοι, καὶ σφε ἀνεκρέμασαν πρὸς τὸ Ἀθήναιον τὸ ἐν Σιγείῳ, i.e. *His aſſidue bellantibus, cum alia præliis geſta ſunt, tum illud, quod Alcæus poëta in prœlio, quod collatis ſignis gerebatur, vincentibus Athenienſibus, ipſe quidem fugæ ſe mandans evaſit; ſed armis ejus potiti ſunt Athenienſes, quæ apud templum Minervæ in Sigeo ſuſpenderunt.* Caſ.

3. Τοῖς ἐν οἴκῳ) Melanippo præſertim amico ſuo, ut ſubjicit Herodotus Lib. v. c. 95. *Caſaub.*

D 4. Ἀλκαῖος σῶος ἄροι) Lego Ἀλκαῖος ὡς σῶος ἄροι. *Id.*

5. Οὐκ αὐτὸν τὸν ἀλήκτοριν) ἀλήκτορις quid ſit neſcio, ἀλκτήριον quidem non malè hîc conveniret. An ἀλέκτοριν vocat galeam quæ λόφον habebat, ut gallinæ ſuam λοίφιαν habent? *Idem.*

6. *Ammiſſo clypeo*) Locus miſerè eſt depravatus. rei mentio exſtat apud Herodotum τερψιχόρῃ, & ejus (arbitror) non iniquum ea in narratione cenſorem Plutarchum περὶ Ἡροδότου κακοηθείας. Phrynonem à Pittaco fuiſſe interemtum retiaria aſtutia, id ſanè liquet etiam è Diogene Laërtio, Suida, aliis. Alcæi verſus emendare non ſum aggreſſus, ne conjecturas venditarem, & de re non magna magnos ronchos experirer. *Xyland.*

7. Ἐς Γλαύκωπον ἱερὸν ἐκρέμασαν) Lego, ὃν ἐκρ. Glaucopum vocat Minervæ templum in Sigeo illi exſtructum, ut etiam ex Herodoto Lib. v. c. 95. apparet. *Caſ.* Unde autem Minerva γλαυκῶπις dicta ſit inquirit Caſaubonus ad Lib. VII. pag. 299. & Lilius Gr. Gyraldus Hiſtor. Deor. Syntagm. XI. pag. 343. ed. Leyd.

ὕστερον δ' * ἐκ μονομαχίας προσκαλεσαμένου τοῦ Φρύνωνος, [1] ἁλιευτικὴν ἀναλαβὼν * σκευὴν συνέδραμε, καὶ τῷ μὲν ἀμφιβλήστρῳ περιέβαλε, τῇ τριαίνῃ δὲ, καὶ τῷ ξιφιδίῳ ἔπειρε, καὶ ἀνεῖλε. Μένοντος δ' ἔτι τοῦ πολέμου, Περίανδρος διαιτητὴς αἱρεθεὶς ὑπὸ ἀμφοῖν, ἔλυσε τὸν πόλεμον. Τίμαιον δὲ ψεύσασθαι φησὶν ὁ Δημήτριος, ἱστοροῦντα ἐκ τῶν λίθων τῶν ἐξ Ἰλίου, Περίανδρον περιτειχίσαι τὸ Ἀχίλλειον τοῖς Ἀθηναίοις, βοηθοῦντα τοῖς περὶ Πιττακόν. ἐπιτειχισθῆναι μὲν γὰρ ὑπὸ τῶν Μιτυληναίων τὸν τόπον τοῦτον τῷ Σιγείῳ, οὐ μὴν ἐκ λίθων τοιούτων, οὐδ' ὑπὸ τοῦ Περιάνδρου. πῶς γὰρ ἂν αἱρεθῆναι διαιτητὴν τὸν προσπολεμοῦντα; Ἀχίλλειον δ' ἐστὶν ὁ τόπος ἐν ᾧ τὸ Ἀχιλλέως μνῆμα κατοικία μικρά. Κατέσκαπται δὲ καὶ τὸ Σίγειον [2] ὑπὸ τῶν Ἰλιέων * ἀπειθούντων, ὑπ' ἐκείνοις γὰρ ἦν ὕστερον ἡ παραλία πᾶσα ἡ μέχρι Δαρδάνου, καὶ νῦν ὑπ' ἐκείνοις ἐστί. Τὸ δὲ παλαιὸν ὑπὸ τοῖς Αἰολεῦσιν ἦν τὰ πλεῖστα· ὥστε Ἔφορος οὐκ ὀκνεῖ πᾶσαν τὴν ἀπὸ Ἀβύδου μέχρι Κύμης καλεῖν Αἰολίδα. [3] Θουκυδίδης δέ φησιν ἀφαιρεθῆναι τὴν Τροίαν ὑπὸ Ἀθηναίων τοὺς Μιτυληναίους, ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ τῷ Παχητίῳ. Λέγουσι δ' οἱ νῦν Ἰλιεῖς καὶ τοῦτο, ὡς οὐδὲ τελέως συνέβαινεν ἠφανίσθαι τὴν πόλιν κατὰ ἅλωσιν ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν, οὐδ' ἐξηλείφθη οὐδέ ποτε· [4] αἱ γοῦν Λοκρίδες παρθένοι, μικρὸν ὕστερον ἀρξάμεναι ἐπέμποντο κατ' ἔτος. Καὶ ταῦτα δ' οὐχ Ὁμηρικά. Οὔτε γὰρ τῆς Κασάνδρας φθορὰν οἶδεν Ὅμηρος· ἀλλ' ὅτι μὲν παρθένος ἦν ὑπ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον λέγει·

Iliad. ι. 365.

Πέφνε γὰρ Ὀθρυονῆα Καβησόθεν ἔνδον ἐόντα,
Ὅς ῥα νέον πολέμοιο μετὰ κλέος εἰληλούθει.
Ἤτεε γὰρ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην
Κασσάνδρην ἀνάεδνον. --

Margin notes: * Scripti ἐν μονομαχίᾳ. — * Scripti, στολήν. — * Manusſ. διὰ τὴν ἀπείθειαν.

A Enimverò postea temporis Pittacus à Phrynone ad singulare provocatus certamen, piscatorio usus apparatu eum excepit, anceps rete in eum conjecit, itaque comprehensum tridente ac pugione confodit. Bellum ne sic quidem finitum, optatus à partibus Periander arbiter, diremit. Mendacii accusat Timæum Demetrius, quòd ille perhibuerit Periandrum ex Iliacis lapidibus adversus Athenienses substruxisse Achilleum, eoque opitulatum Pittaco: nam munitionem quidem hanc Sigeo adjectam fuisse à Mitylenæis: sed neque è tali lapide, neque Periandro autore: qui enim is arbiter delectus fuisset, qui se hostem facto B ostendisset? Achilleum, ubi Achillis monumentum exstat, pagus est exiguus. Sigeum quoque dirutum est ab Iliensibus, cum oppidanis non benè fiderent: nam sub Iliensibus ora maritima postea fuit universa usque ad Dardanum: idque etiamnum. Olim sub Æolensibus fuerunt propemodum omnia, adeò quidem, ut Ephorus etiam intrepidè totam ab Abydo Cumam usque oram Æolidi adscripserit. Thucydides Trojam Mitylenæis adeptam ab Atheniensibus tradit bello Peloponnesiaco, duce Pachete. Id quoque Ilienses dicunt nostra ætate viventes, Ilium C ab Achivis captum nunquam fuisse prorsus deletum. Locrenses quidem virgines paulo pòst ceperunt Ilium mitti, more usitato. Atqui hæc non sunt Homerica. Nihil enim de violata Casandræ pudicitia apud Homerum invenies: qui sub id tempus eam virginem commemorat.

—necavit,
Othryonea, Cabeso illis qui fortè diebus
Venerat ad bellum, sibi grandia præmia poscens.
Cassandram Priami natarum principe forma
Muneribus ductam nullis donisve petebat.

1. Ἁλιευτικὴν ἀναλαβὼν σκευὴν συνέδραμε) videlicet ὁ Πίτλακος, quod ut facilius intelligatur mallem includi notis parentheseos quæcunque sunt inter πάσχων κακῶς, & ὕστερον δὲ. Porrò, ab hoc Pittaci stratagemate, manavit illud pugnæ genus, quo gladiatores inter se pugnant ut Polyænus disertè annotat Lib. I. c. 25. Strat. & Festus, in Retiario. *Hoc, ait, genus pugnæ institutum videtur à Pittaco uno ex septem sapientibus: qui adversus Phrynonem dimicaturus propter controversias finium, quæ erant inter Atticos & Mitylenæos, rete occulto lato impedivit Phrynonem.* Casaub. Retiarios accurate describit I. Lipsius Saturnal. Sermon. Lib. 1. cap. 8.

2. Ὑπὸ τῶν Ἰλιέων ἀπειθούντων. *Ab Iliensibus, cum oppidanis non bene fiderent.)* Sensus est absurdus. Lego ἀπειθῶν, ut referatur ad Σιγεῖον, & idem est sensus lectionis, quam se reperisse in codice manuscripto notat Casaubonus, διὰ τὴν ἀπειθίαν: id autem erat scri- D ptum in margine, tamquam interpretatio ἀπειθῶν. Palm.

3. Θουκυδίδης δε φησὶν ἀφαιρεθῆναι τὴν Τροίαν) Thucydidis verba docebunt, quomodo hic locus sit accipiendus, παρέλαβον δε inquit lib. III. καὶ τὰ ἐν τῇ ἠπείρῳ πολίσματα οἱ Ἀθηναῖοι ὅσων Μιτυληναῖοι ἐκρατοῦν· καὶ ὑπήκουον ὕστερον Ἀθηναίων, Strabo Τροίαν dixit, pro eo quod Thucydides τὰ ἐν τῇ ἠπείρῳ πολίσματα ὅσων Μιτυληναῖοι ἐκράτουν. *Casaub.*

4. Αἱ γοῦν Λοκρίδες παρθένοι, μικρόν ὕστερον ἀρξάμεναι ἐπέμποντο κατ' ἔτος.) Reperio hujus consuetudinis mentionem apud Polybium initio libri duodecimi (& apud Tzetzem in Comm. in Lycophron. ad ✝. 1141. qui Timæi hunc locum profert, quo res tota planissimè narratur: & vide omnino Plutarchum in lib. De sera numinis vind. pag. 988.) Cassandræ illatum ab Ajace Oileo stuprum, notum est ex Virgilio, Ovidio & Lycophrone, eorumque interpretibus. *Idem.*

1. Τῇ

de vi facta virgini, nulla apud eum mentio: neque hanc causam, ut iram Minervæ ideò conceptam Ajaci naufragium & interitum attulisse dicit: sed hunc ut & Græcos reliquos omnes Minervæ invisum fuisset refert: quæ omnes odisset Græcos, polluto ab omnibus suo templo: eosque à Neptuno ob verborum jactantiam fuisse perditos. Locrides puellæ Persis demum obtinentibus mitti ceperunt. Ita quidem Ilienses narrant, Homerus autem disertè urbis deletionem exprimit.

Tempus erit, sacra cum delebitur Ilios olim: &,

Si Priami celsam nostris evertimus urbem
Consiliis.——&
Urbs Priami decimo cecidit cùm funditus anno.

Ad hæc aliis etiam argumentis: quale est, quod Minervæ simulacrum stans hodie conspicitur, quod Homerus sedere indicat: jubet enim ille peplum

Palladis in genibus poni. —

ut alias

Ne quondam in genibus proles sibi nostra sederet.

sic enim melius habet, quam ut nonnulli exponunt, adducentes:

Inque foco sedet illa ad flammas protinus ignis.

pro, juxta focum: qui enim intelligatur peplum juxta genua deponi? Qui vero accentu trajecto γουνάσιν legunt, ut ὑιάσιν utro ii modo accipiant, exitum non inveniunt: 4 sive supplicationem. Antiquorum Minervæ simulacrorum multa sedentia videntur: ut Phocææ, Massiliæ, Romæ, in Chio,

A βίας δὲ οὐδὲ μέμνηται, οὐδ' ὅτι ἡ φθορὰ τοῦ Αἴαντος ἐν τῇ ναυαγίᾳ διὰ μῆνιν Ἀθηνᾶς συνέβη, ἢ κατὰ τοιαύτην αἰτίαν. ἀλλ' ἀπεχθανόμενον μὲν τῇ Ἀθηνᾷ κατὰ τὸ κοινὸν εἴρηκεν (ἁ- p. 601. πάντων γὰρ εἰς τὸ ἱερὸν ἀσεβησάντων, ἅπασιν ἐμήνιεν·) ἀπολέσθαι δὲ ὑπὸ Ποσειδῶνος μεγαλορρημονήσαντα. Τὰς δὲ Λοκρίδας πεμφθῆναι Περσῶν ἤδη κρατούντων συνέβη· οὕτω μὲν δὴ λέγουσιν οἱ Ἰλιεῖς. Ὅμηρος δὲ ῥητῶς τὸν ἀφανισμὸν τῆς πόλεως εἴρηκεν.

Ἔσσεται ἦμαρ ὅταν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρή. Iliad. ζ. 448.
Ἦ γὰρ καὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπήν.

B Εἴπερ βουλῇ καὶ μύθοισι,

Πέρθετο δὲ Πριάμοιο πόλις δεκάτῳ ἐνιαυτῷ. Iliad. μ. 15.

Καὶ τὰ τοιαῦτα δὲ 1 τοῦ αὐτοῦ τίθενται τεκμήρια, οἷον ὅτι τῆς Ἀθηνᾶς τὸ ξόανον νῦν μὲν ἑστηκὸς ὁρᾶται. Ὅμηρος δὲ καθήμενον ἐμφαίνει· πέπλον γὰρ κελεύει.

Θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν. --- ὡς καὶ, Iliad. ζ. 92.
Μή ποτε γούνασιν οἷσιν ἐφέζεσθαι φίλον υἱόν. Iliad. ι. 455.

2 Βέλτιον γὰρ οὕτως, ἢ ὡς τινες δέχονται, ἀντὶ τοῦ, παρὰ τοῖς γόνασι θεῖναι, παραλαβόντες τὸ,

C ---- Ἡ δ' ἧσται ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν πυρὸς αὐγῇ. Odyss. ζ. 305.

ἀντὶ τοῦ παρ' ἐσχάρῃ· τίς γὰρ ἂν νοηθείη πέπλου ἀνάθεσις παρὰ τοῖς γόνασι; 3 Καὶ οἱ τὴν προσῳδίαν δὲ διαστρέφοντες, γουνάσιν, * ὡς θυάσιν ὁποτέρως ἂν δέξωνται ἀπεραντολογοῦσιν, 5 εἴθ' ἱκετεύοντές τε φρένας. Πολλὰ δὲ τῶν ἀρχαίων τῆς Ἀθηνᾶς ξοάνων καθήμενα δείκνυται, καθάπερ ἐν Φωκαίᾳ, Μασσαλίᾳ, 6 Ῥώμῃ, Χίῳ,

*Ita legendum cum Epitome, non ut vulgo ὡς θυιάσι.

1. Τοῦ αὐτοῦ τίθενται τεκμήρια) Τοῦ μὴ εἶναι τὸ παλαιὸν Ἴλιον ὅπερ τὸ νῦν ἐστὶ, & quod Ilium quod nunc est, non est antiquum Ilium. *Casaub.*

2. Βέλτιον γὰρ οὕτω ἢ ὥς τινες δέχονται) Melius est in superiori poëtæ loco - - θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασι, usitatam voculæ ἐπὶ significationem retinere, quàm accipere pro παρὰ, quod faciebant qui tunc Iliensibus favebant quorum Palladium erat rectum non sedens, ut priscorum Iliensium. non est autem dubium quin vera sit Strabonis sententia: nam cum sedebant simulachra, super imponebantur genibus, quæ alias fuissent juxta collocanda. Sic apud Diodorum libro secundo, ubi de Rheæ simulachro loquitur, quod erat ἐπὶ δίφρου καθήμενον χρυσοῦ, quum addit, ἐπὶ δε τῶν γονάτων αὐτῆς εἱστήκεισαν λέοντες δύο, καὶ πλησίον ὄφεις ὑπερμεγέθεις, nemo sanus ἐπὶ interpretabitur παρά. *Idem.*

3. Καὶ οἱ τὴν προσωδίαν δὲ διαστρέφοντες γουνάσιν ὡς θυάσιν) Qui gloria Iliensium favebant, & volebant persuadere hominibus Palladium quod tum visebatur illud esse antiquissimum quod in antiquo Ilio fuisse constat, ut responderent objectioni factæ paulò antè ex Homeri carmine, ex quo colligitur sedisse antiquum illud simulachrum, dicebant non legendum esse θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν, sed ἐπὶ γουνάσιν facta accentus tantum mutatione: deduci

D enim volebant illam vocem à γουνὰς, non γόνυ: γουνὰς autem idem est ac ἱκετεία, quare ἐπὶ γουνάσιν interpretabantur, ἐπὶ ἱκετείᾳ quasi quis dicat, ad supplicandam, & demerendam: dicebant autem isti vocis γουνάσιν, esse prosodiam, qualis est vocis θυάσιν: nimirum ut θυὰς dicitur, ita volebant dici & γουνάς. *Idem.*

4. *Sive supplicationem.*) Locus est lacer. & quanquam Eustath. in Iliad. ζ. 92. adducit quædam, nihil tamen habet, quod huic medeatur. Epitomæ habent θυάσιν pro ὑιάσιν: & γουνάσιν pro supplicationibus accipi ostendunt (atque hinc est γουνάζεσθαι apud Homerum sæpius usurpatum.) Idem innuit Eustath. γουνασμὸν & ἱκετείαν interpretari quosdam dicens. Sed altera interpretationum, quam Strabo itidem improbat, excidit. Exemplum dicis devovendi instauratorem urbis eversæ, habes in sacris etiam litteris. Josuæ cap. 6. & eventum 2. Reg. 16. *Xyland.*

5. Εἴθ' ἱκετεύοντες τε φρένας) Locus est mutilus. *Casaub.*

6. Ῥώμη) Palladium quod Romæ fuit, creditum est id esse, quod Ilii erat: sedens itaque fuerit necesse est. Quam multi autem fuerint qui Iliacum Palladium sibi vindicarent, (non secus atque hodie Sanctorum reliquias) vide supra libro sexto. *Idem.*

καὶ ἄλλαις πλείοσιν. Ὁμολογοῦσι δὲ καὶ οἱ νεώτεροι τὸν ἀφανισμὸν τῆς πόλεως, [1] ὧν ἐστὶ καὶ Λυκοῦργος ὁ ῥήτωρ. μνησθεὶς γὰρ τῆς Ἰλιέων πόλεως φησί· τίς οὐκ ἀκήκοεν, ὡς ἅπαξ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων κατεσκάφη, ἀοίκητον οὖσαν; Εἰκάζουσι δὲ τοὺς ὕστερον ἀνακτίσαι διανοουμένους οἰωνίσασθαι τὸν τόπον ἐκεῖνον, εἴτε διὰ τὰς συμφορὰς, εἴτε καὶ καταρασαμένου τοῦ Ἀγαμέμνονος κατὰ παλαιὸν ἔθος· (καθάπερ καὶ ὁ Κροῖσος * [2] ἐξελὼν τὴν Σιδήνην εἰς ἣν ὁ τύραννος κατέφυγε Γλαυκίας, ἀρὰς ἔθετο κατὰ τῶν τειχιούντων πάλιν τὸν τόπον·) ἐκείνου μὲν οὖν ἀποστῆναι τοῦ χωρίου, ἕτερον δὲ τειχίσαι· * Πρότερον μὲν οὖν Ἀστυπαλαιεῖς οἱ τὸ Ῥοίτειον κατασχόντες συνῴκισαν πρὸς τῷ Σιμόεντι Πόλιον, ὃ νῦν καλεῖται Πόλισμα· οὐκ ἐν εὐερκεῖ τόπῳ· διὸ κατεσπάσθη ταχέως· ἐπὶ δὲ τῶν Λυδῶν ἡ νῦν ἐκτίσθη κατοικία, καὶ τὸ ἱερόν· οὐ μὴν πόλις γε ἦν, ἀλλὰ πολλοῖς χρόνοις ὕστερον, καὶ κατ' ὀλίγον, ὡς εἴρηται τὴν αὔξησιν ἔσχεν· Ἑλλάνικος δὲ χαριζόμενος τοῖς Ἰλιεῦσιν [3] οἷος ἐκείνου μῦθος συνηγορεῖ, τῷ τὴν αὐτὴν εἶναι πόλιν τὴν νῦν τῇ τότε. Τὴν δὲ χώραν ἀφανισθείσης τῆς πόλεως, οἱ τὸ Σίγειον καὶ τὸ Ῥοίτειον ἔχοντες διενείμαντο [4] καὶ τῶν ἄλλων, ὡς ἕκαστοι τῶν πλησιοχώρων ἀπέδοσαν ἀνοικισθείσης. Πολυπίδακον δὲ τὴν Ἴδην ἰδίως οἴονται λέγεσθαι, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐξ αὐτῆς ῥεόντων ποταμῶν· καθ' ἃ μάλιστα ἡ Δαρδανικὴ ὑποπέπτωκεν αὐτῇ, καὶ μέχρι Σκήψεως· καὶ τὰ περὶ Ἴλιον. Ἔμπειρος δ' ὢν τῶν τόπων, ὡς ἂν ἐπιχώριος ἀνὴρ ὁ Δημήτριος, τότε μὲν οὕτως λέγει περὶ αὐτῶν. Ἔστι γὰρ λόφος τις τῆς Ἴδης Κότυλος· ὑπέρκειται δ' οὗτος ἑκατόν που καὶ εἴκοσι σταδίοις Σκήψεως· ἐξ οὗ ὅ, τε Σκάμανδρος ῥεῖ. καὶ ὁ Γρανικὸς, καὶ Αἴσηπος· οἱ μὲν πρὸς ἄρκτον, καὶ τὴν Προποντίδα ἐκ πλειόνων πηγῶν συλλειβόμενοι, ὁ δὲ Σκάμανδρος ἐπὶ δύσιν ἐκ μιᾶς πηγῆς· πᾶσαι δ' ἀλλήλαις πλησιάζουσιν ἐν εἴκοσι σταδίων περιεχόμεναι διαστήματι· πλεῖστον δ' ἀφέστηκεν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τὸ τοῦ Αἰσήπου τέλος, σχεδόν τι καὶ πεντακοσίους σταδίους. Παρέχει δὲ λόγον, ὡς φησὶν ὁ ποιητής.

* Scripti, ἐξελθών.

* Scripti, πρῶτοι.

p. 602.

Iliad. ξ. 307.

A aliisque locis pluribus. Recentiores etiam testantur Ilium deletum fuisse: è quibus Lycurgus orator mentione ejus urbis illata: *Quis*, inquit, *non auditu percepit, eam postquam semel à Græcis eversa fuit habitationibus carere?* Conjiciunt porrò, eos qui postmodo instaurare Ilium intenderunt, locum antiqui Ilii abominatos fuisse: sive ob calamitates, sive quod Agamemno in reparatorem pristini Ilii exsecratus fuisset veteri quadam consuetudine (quomodo etiam Crœsus Sidena diruta, in quam tyrannus Glaucias confugerat, diris eos devovit, qui muris rursus locum cingerent) itaque B isto loco omisso, urbem alio posuisse. Primi adeo Astypalæenses qui Rhœteum occupaverunt, oppidulum ad Simoentem condidere, quod nunc Polisma dicitur: loco non satis firmo, unde & mox dirutum est. Sub Lydis ea quæ hodie exstat domorum exstructio facta est, & templum: neque tum urbs fuit, sed multo post tempore, cum ut diximus paulatim crevisset. Hellanicus Iliensium gratiam captans more suo, affirmat recentem cum antiqua urbem eandem esse. Agrum vero Iliensium, urbe subversa, Sigei & Rhœtei incolæ, aliique diviserunt inter se: ut instaurata C urbe reddiderunt. ¶ Fontosam præterea Idam propriè dictam existimant, ob multitudinem ex ea delabentium amnium: maximè ubi Dardania ei subjacet, usque ad Scepsin & Ilio vicina loca. Demetrius homo locorum peritus (quippe ibi natus) sic describit. *Collis quidam Idæ est, nomine Cotylus, supra Scepsin stadia circiter CXX situs. ex eo manant Scamander, Granicus, & Aesepus. hi quidem versus septentrionem & Propontidem è pluribus fontibus confluentes: Scamander ex unico, versus occasum. omnes hi fontes inter se vicini,* D *ambitu XX stadiorum continentur. Plurimum ab initio suo abest exitus Aesepi, ferè ad 10 stadia.* Cæterum ista Homeri verba disquirendi præbent materiam:

1. Ὧν ἐστι καὶ Λυκοῦργος ὁ ῥήτωρ) Locus Lycurgi est in oratione κατὰ Λεωκράτους. Sic autem ait docens urbis eversionem ejus esse mortem, hoc est, πόλεως εἶναι θάνατον ἀνάστατον γενέσθαι. Idque Troiæ & Messenæ exemplo confirmans, τὴν Τροίαν τίς οὐκ ἀκήκοεν ὅτι μεγίστη γεγενημένη τῶν τότε πόλεων, καὶ πάσης ἐπαρξάσα τῆς Ἀσίας, ὡς ἅπαξ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων κατεσκάφη, τὸν αἰῶνα ἀοίκητός ἐστιν. *Casaub.*

2. Ἐξελὼν τὴν Σιδηνὴν) Apud Eustathium legitur Σαρδιανήν. Nihil mutandum censeo: vulgatam enim lectionem confirmat hic locus supra, ἐπὶ δὲ τῷ Γρανικῷ πόλις ἦν Σιδηνὴ χώραν ἔχουσα πολλὴν ὁμώνυμον· κατέσπασται δὲ νῦν. *Idem.*

3. Οἷος ἐκείνου μῦθος.) lego θυμός. est particula Homerici versus. *Xyland.*

4. Καὶ τῶν ἄλλων, ὡς ἕκαστοι τῶν πλησιοχώρων) Lege ita hunc locum, οἱ τὸ Σίγειον καὶ τὸ Ῥοίτειον ἔχοντες διενείμαντο, καὶ τῶν ἄλλων ὡς ἕκαστοι τῶν πλησιοχώρων ἀπέδοσαν δ' ἀνοικισθείσης. Prior interpres illa verba καὶ τῶν ἄλλων ὡς ἐκ τῶν πλ. omisit: Xylander infeliciter est interpretatus: non enim observabat ὡς ἕκαστοι accipiendum esse pro ὡς ἑκάστοις συνέβη, ut ad librum undecimum annotavimus. Hoc animadverso sensus est planissimus. *Casaub.*

1. Pη-

Sunt gemini fontes, laticum qui divite fluxu
Labentem efficiunt per Troica culta Scamandrum.
Horum alter calidos fumi cum vortice nigri
Emittit latices. alter, certare sub ipsam
Aestatem qui cum glacie, aut cum grandine possint,
Aut nive, nec gelido superentur frigore, promit.

Nam neque calidæ aquæ ibi nunc locorum inveniuntur: & Scamandri fons non isthic, sed in monte est: atque unus is, non duo. Sanè B probabile est calidas aquas defecisse. frigidæ autem quia è Scamandro per alveum subterraneum effluentes, illic emergant, aut etiam quia vicinæ sint Scamandro: ejus fontes dici potuerunt. In Scamandrum Andrius influit è Caresena. est hæc montana regio multis pagis habitata, & probè culta, Dardaniæ adjacens usque ad loca Zeleiæ & & Pityeiæ vicina. nomen habere à Careso flumine ajunt, quem Homerus nominat:

Resusque, Heptaporusque, Caresusque, Rodiusque: C

urbem fluvio cognominem esse eversam. Porro Demetrius ita perhibet. Resus amnis nunc Roeites dicitur: nisi is forte Resus est, qui in Granicum exit. Heptaporus, quem & Polyporum dicunt, septies transitur, via quæ à Pulcra picea ad pagum Celænas ducit, & Aesculapii templum à Lysimacho dedicatum. De Pulcra ista picea, Attalus qui primus regnavit, sic scribit: ambitum ejus esse pedum XXIV: altitudinem à radice ad LXVII. deinde scindi in tres truncos æqualiter à se invicem distantes, qui rursus in unum D coëunt cacumen: ut tota ejus altitudo sit jugerum duorum, cubitorumque XV: abesse ab Adramyttio versus septentrionem stadia CXXC. Caresus à Malunte fluit, loco quodam sito inter Palæscepsim & Achæjum in continente Tenedo opposita: in Aesepum autem exit. Rhodius à Cleandria & Gorda labitur, qui à Pulcra picea absunt LX stadia: influit in Aenium. In convalle circa Aesepum, ad lævam fluminis partem initiò est

A Κρουνὼ δ' ἵκανον καλλιρρόω· ἔνθα δὲ πηγαὶ Iliad. χ. 147.
Δοιαὶ ἀναΐσσουσι Σκαμάνδρου δινήεντος.
Ἡ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῷ ῥέει, (ὅ ἐστι θερμῷ)
ἐπιφέρει δέ. ἀμφὶ δὲ καπνὸς
Γίνεται ἐξ αὐτῆς ὡσεὶ πυρός ---
Ἡ δ' ἑτέρη θέρεϊ προρέει, εἰκυῖα χαλάζῃ,
Ἢ χιόνι ψυχρῇ ---

Οὔτε γὰρ θερμὰ νῦν ἐν τῷ τόπῳ εὑρίσκεται, οὐδ' ἡ τοῦ Σκαμάνδρου πηγὴ ἐνταῦθα, ἀλλ' ἐν τῷ ὄρει· καὶ μία, ἀλλ' οὐ δύο. Τὰ μὲν οὖν θερμὰ ἐκλελεῖφθαι εἰκός· τὸ δὲ ψυχρὸν * κατὰ διάδοσιν ὑπεκρέον ἐκ τοῦ Σκαμάνδρου κατὰ τοῦτο ἀνατέλλειν τὸ χωρίον, ἢ καὶ διὰ τὸ πλη- B σίον εἶναι τοῦ Σκαμάνδρου, καὶ τοῦτο τὸ ὕδωρ λέγεσθαι τοῦ Σκαμάνδρου πηγήν· οὕτω γὰρ λέγονται πλείους πηγαὶ τοῦ αὐτοῦ ποταμοῦ. Συμπίπτει δ' εἰς αὐτὸν ὁ Ἄνδειρος ἀπὸ τῆς Καρησηνῆς, ὀρεινῆς τινος πολλαῖς κώμαις συνῳκισμένης, καὶ γεωργουμένης καλῶς, παρακειμένης τῇ Δαρδανικῇ μέχρι τῶν περὶ Ζέλειαν, καὶ Πιτύειαν τόπων, ὠνομάσθαι δὲ τὴν χώραν φασὶν ἀπὸ τοῦ Καρησοῦ ποταμοῦ, ὃν ὠνόμασεν ὁ ποιητής·

* Scripti καταδιδόασιν ὑπεκρέοντος.

[1] Ῥῆσος θ' Ἑπτάπορός τε Κάρησός τε Ῥόδιός τε. Iliad. μ. 20.

C τὴν δὲ * πόλιν κατεσπάσθαι τὴν ὁμώνυμον τῷ ποταμῷ. Πάλιν δ' οὗτος φησίν· ὁ μὲν Ῥῆσος ποταμὸς νῦν καλεῖται Ῥοείτης· εἰ μὴ ἄρα ὁ εἰς τὸν Γρανικὸν ἐμβάλλων Ῥῆσός ἐστιν. Ἑπτάπορος δὲ, ὃν καὶ Πολύπορον λέγουσιν, ἑπτάκις διαβαινόμενος ἐκ τῶν περὶ τὴν Καλὴν p. 603. πεύκην χωρίων, ἐπὶ Κελαινὰς κώμην ἰοῦσι, καὶ τὸ Ἀσκληπίειον ἵδρυμα Λυσιμάχου. Περὶ δὲ τῆς Καλῆς πεύκης; Ἄτταλος ὁ πρῶτος βασιλεύσας οὕτως γράφει· τὴν μὲν περίμετρον εἶναι φησὶ ποδῶν τεττάρων καὶ εἴκοσι, τὸ δὲ ὕψος * ἀπὸ μὲν ῥίζης διήκειν καὶ ἕως ἐπὶ ἑξήκοντα, καὶ ἑπτὰ πόδας· εἶτ' εἰς τρία σχιζομένην ἴσον ἀλλήλων διέ- D χοντα, εἶτα πάλιν συναγομένην εἰς μίαν κορυφὴν, ἀποτελοῦσαν τὸ τελέως πᾶν ὕψος δυοῖν πλέθρων, καὶ πεντεκαίδεκα πηχῶν. Ἀδραμυττίου δὲ διέχει πρὸς ἄρκτον ἑκατὸν καὶ ὀγδοήκοντα σταδίους. Κάρησος δ' ἀπὸ Μαλοῦντος ῥεῖ τόπου τινὸς, κειμένου μεταξὺ Παλαισκήψεως καὶ Ἀχαΐου τῆς Τενεδίων περαίας· ἐμβάλλει δὲ εἰς τὸν Αἴσηπον. Ῥόδιος δὲ ἀπὸ Κλεανδρίας καὶ Γόρδου, ἃ διέχει τῆς Καλῆς πεύκης ἑξήκοντα σταδίους· ἐμβάλλει δ' εἰς τὸν Αἴνιον. Τοῦ δ' αὐλῶνος τοῦ περὶ τὸν Αἴσηπον ἐν τῇ ἀριστερᾷ τῆς ῥύσεως αὐτοῦ, πρῶτον ἐστὶ

* Scripti, χώραν.

* Supplevimus ex vett. lib. Vulgo, ἀπὸ μὲν ῥίζης ἐπὶ ἑξ.

1. Ῥῆσος θ' Ἑπτάπορός τε Κάρησός τε Ῥόδιός τε) Plinius H. N. Lib. v. c. 30. *Ceteri Homero celebrati Rhesus, Heptaporus, Caresus, Rhedius, vestigia non habent.* Casaub.

A Πολίχνα τειχῆρες χωρίον, εἶθ' ἡ Παλαισκήψις, εἶτ' Ἀλλαζόνιον, τοῦτ' ἤδη πεπλασμένον πρὸς τὴν τῶν Ἀλλαζόνων ὑπόθεσιν, [1] περὶ ὧν εἰρήκαμεν. εἶτα Κάρησος ἐρήμη, καὶ ἡ Καρησηνὴ, καὶ ὁμώνυμος ποταμὸς, ποιῶν καὶ αὐτὸς αὐλῶνα ἀξιόλογον, ἐλάττω δὲ τοῦ περὶ τὸν Αἴσηπον. Τὰ δ' ἑξῆς ἤδη τὰ τῆς Ζελείας ἐστὶ πεδία, καὶ ὀροπέδια καλῶς γεωργούμενα· ἐν δεξιᾷ δὲ τοῦ Αἰσήπου μεταξὺ Πολίχνας τε καὶ Παλαισκήψεως ἡ Νέα κώμη, καὶ ἀργύρεια, [2] καὶ τοῦτο

* Scripti, τακτέον τὰ ἀργυρᾶ.

πάλιν * [3] τάγματα τὰ ἀργύρεια πρὸς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν, ὅπως σωθείη τό,

--- ὅθεν ἀργυρίου ἐστὶ γενέθλη.

B Ἡ οὖν Ἀλύβη που, ἢ Ἀλόπη, ἢ ὅπως βούλονται παρονομάζειν; ἐχρῆν γὰρ καὶ τοῦτο πλάσαι περιτετριψαμένους τὸ * πρόσωπον, καὶ μὴ χωλὸν ἐᾶν, καὶ ἕτοιμον πρὸς ἔλεγχον ἅπαξ ἤδη ἀποτετολμηκότας. Ταῦτα μὲν οὖν ἔνστασιν ἔχει τοιαύτην· * Τἄλλα δὲ ἀπολαμβάνομεν, ἢ τά τε πλεῖστα δεῖν προσέχειν, [4] ὡς ἀνδρὶ ἐμπείρῳ καὶ ἐντοπίῳ, φροντίσαντί τε περὶ τούτων τοσοῦτον, ὥστε τριάκοντα βίβλους συγγράψαι στίχων ἐξήγησιν μικρῷ πλειόνων ἑξήκοντα, τοῦ καταλόγου τῶν Τρώων. Φησὶ γοῦν τὴν Παλαισκῆψιν τῆς μὲν Αἰνείας διέχειν πεντήκοντα σταδίους, τοῦ δὲ ποταμοῦ τοῦ Αἰσήπου τριά- C κοντα· * τῆς δὲ Παλαισκήψεως ταύτης διατεῖναι τὴν ὁμωνυμίαν, καὶ εἰς ἄλλους πλείους τόπους· ἐπανίωμεν δὲ ἐπὶ τὴν παραλίαν ὅθεν περ ἀπελίπομεν. Ἔστι δ' ἡ μετὰ τὴν Σιγιάδα ἄκραν

* Vulgo, μέτωπον. ineptè.

* Vulgo, Ταῦτα δέ.

* Scripti, Ἀπὸ δὲ τῆς.

p. 604. καὶ τὸ Ἀχίλλειον [6] ἡ Τενεδίων περαία τὸ Ἀχαιὸν, καὶ αὐτὴ ἡ Τένεδος, [7] οὐ πλείους τῶν τετταράκοντα σταδίων διέχουσα τῆς ἠπείρου· ἔχει δὲ τὴν περίμετρον ὅσον ὀγδοήκοντα σταδίων. καὶ πόλιν Αἰολίδα, καὶ λιμένας δύο, καὶ ἱερὸν τοῦ Σμινθέως Ἀπόλλωνος καθάπερ καὶ ὁ ποιητὴς μαρτυρεῖ.

Iliad. α. 37. Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις Σμινθεῦ.

D * Scripti, νησία δύο ἅ.

Περίκειται δ' αὐτῇ * νησία πλείω, καὶ δὴ καὶ δύο [8] ἃ καλοῦσι Καλύδνας, κειμένας κατὰ τὸν ἐπὶ Λέκτον πλοῦν· καὶ αὐτὴν δὲ [9] τὴν Τένεδον

A Polichna, muris aptum oppidulum: deinde Palæſcepſis, & Allazonium, confictum jam gratia argumenti de Allazonibus: de quibus ſuprà diximus. tum Careſus deſerta, & Careſena, ac fluvius Careſus, ipſe etiam convallem faciens memorabilem, ſed Aeſepea minorem: ſequuntur jam Zeleiæ campi, & plani colles pulcrè culti. Ad dextram Aeſepi inter Polichnam & Palæſcepſin Novus eſt pagus, & fodinæ argenti: hæ quoque confictæ ejuſdem argumenti cauſa, ut ſervari poſſit illud

— *argenti quâ vena ſecatur.*

B Ubi ergo eſt Alyba illa, aut Alopa, vel quocunque tandem modo placet nominare? nam & hanc oportuit eos, ſemel jacta jam alea, perfricta fronte comminiſci, neque mancum relinquere ac repræhenſioni obnoxium quod finxerant. Hæc ergo ſic contradicuntur. Cætera autem probamus, [5] cenſemuſque in pleriſque Demetrio animum eſſe advertendum, homini perito, & iis in locis nato, ac cui res ea tantæ fuerit curæ, ut interpretandis LX paulo ampliùs Homeri verſibus de Troum recenſione, XXX libros conſcripſerit. Palæſcepſin is ab Aenea diſtare ait L ſtadia, ab C Aeſepo flumine XXX: atque hujus Palæſcepſis nominis ambiguitatem etiam ad alia plura loco extendi. Sed nos ad oram revertamur maritimam, unde ſumus digreſſi. ¶ Poſt Sigeum promontorium & Achillis monumentum continens eſt Tenedo oppoſita, & Achaium: tum ipſa Tenedus, non ampliùs XL ſtadiis à continente diſſita: ambitu eſt ad XXC ſtadiorum: urbem habet Aeolicam, & portus duos, templumque Apollinis Sminthei, quod & Homerus teſtatur:

Sminthеu, qui Tenedum regis —.

D Circa hanc minutæ inſulæ multæ jacent, de quibus duæ ſunt quas Calydnas dicunt, ſitas quà ad Lectum à Tenedo navigatur: ſunt qui ipſam Tenedon

1. Περὶ ὧν εἰρήκαμεν) Libro duodecimo pag. 549. ubi de Chaldæis & Chalybibus. *Caſaub.*

2. Καὶ τοῦτο πάλιν τάγματα τὰ Ἀργύρια) Locus eſt corrputus. Manuſcripti habent, καὶ τοῦτο πάλιν τακτέον πλάσμα τὰ Ἀργύρια. *Idem.*

3. Pro τάγματα legi πλάσματα. *Xyland.*

4. Ὡς ἀνδρὶ ἐμπείρῳ) De Demetrio Scepſio loquitur. *Caſaub.*

5. *Cenſemuſque in pleriſque*) Non eſt dubium, quin ad Demetrium Scepſium hæc pertineant: Sed in Græco verba non cohærent. *Xyland.*

6. Ἡ Τενεδίων περαία τὸ Ἀχαιὸν) Scribe Ἀχαιΐον, ut jam duobus locis ante legimus. *Caſaub.*

7. Οὐ πλείους τῶν τετταράκοντα σταδίων διέχουσα τῆς ἠπείρου) Plinius ait abeſſe Tenedum à Sigæo XII. M. & D. paſſ. quæ ſtadia ſunt aliquanto plura. *Idem.*

8. Ἃ καλοῦσι Καλύδνας) Vide ad finem lib. X. p. 489. *Idem.*

9. Τὴν Τένεδον Καλύδναν τινὲς εἶπον, ἄλλοι δὲ Λευκόφρυν) Plin. H. N. V. c. 31. *Extra Helleſpontum adverſa Sigeo littori adjacet Tenedus Leucophrys dicta & Phœnice & Lyrneſſos.* Idem. Heſych. Λεύκοφρυς, ἡ Τένεδος τὸ πάλαι. Pauſan. in Phocic. c. XIII. Ὄνομα ἡ νῆσος (Λεύκοφρυς) τὸ νῦν ἔσχεν ἀπὸ τοῦ Τέννου. ibi quoque Hiſtoriam lege. Vide & Euſtath. ad Dionyſ. ℣. 536. *Scherpezeelius.*

1. Mu-

Calydnan nominent: alii eam Leucophryn vocant: ſunt & aliæ circa eam exiguæ inſulæ. Ibi fabulantur res Tennis geſtas, & Cygni Thracis, patris (ut quidam volunt) Tennis, regis Colonarum. Achæo contigua fuit Lariſſa, & Colonæ quæ antè ad Diam pertinuerunt, & quæ nunc eſt Chryſa, poſita in ſaxoſa quadam ſummitate ſupra mare: & Hamaxitus continenter Lecto ſubjecta. Alexandrea nunc Achæum attingit: oppidula autem quæ circum erant, aliaque plura caſtella, eorum cives Alexandream tranſlati ſunt: de quibus Cebrena fuit & Neandria: agrum ipſi habent. Locus, in quo nunc Alexandria ſita eſt, Sigia vocabatur. ¶ In Chryſa autem iſta templum eſt Apollinis Sminthei: ac ſignum nominis veritatem rationemque conſervans, mus ſub pede eſt ſimulacri: opus eſt Scopæ Parii: & fabulæ hiſtoriam de muribus accommodant hoc modo. Teucris, quos primus Callinus elegiarum conditor multos è Creta adduxerat eò, fuiſſe oraculo præceptum, ut ſedes ibi ponerent, ubi ipſos terrigenæ eſſent adorti. id eis apud Hamaxitum eveniſſe: nam noctu magnam terreſtrium murium multitudinem erupiſſe, quæ quidquid armorum aut utenſilium è corio factum aderat corroſerit: Ita eos ibi manſiſſe. Eoſdem Idam quoque à Cretenſi dominaſſe. Heraclides Ponticus ait mures, cum circa templum abundarent, ſacros eſſe habitos, atque ita ſimulacrum factum quod muri inſiſteret. Alii veniſſe ex Attica quendam Teucrum narrant, è pago Troum ſive curia, quæ nunc Xypeteon dicatur: multos è Creta veniſſe Teucros: & Troianorum cum Cretenſibus conjunctionis eo utuntur indicio, quòd, apud utroſque Erichtonius fuerit gentis princeps.

A Καλύδναν τινὲς εἶπον, ἄλλοι δὲ Λευκόφρυν· εἰσὶ καὶ ἕτερα νησία περὶ αὐτήν. 1 Μυθεύουσι δ' ἐν αὐτῇ τὰ περὶ τὸν Τέννην, ἀφ' οὗ καὶ τοὔνομα τῇ νήσῳ, καὶ τὰ περὶ τὸν Κύκνον, Θρᾷκα τὸ γένος, πατέρα δ', ὥς τινες, τοῦ Τέννου, βασιλέα δὲ Κολωνῶν. ἦν δὲ τῷ Ἀχαιῷ συνεχὴς ἥ τε Λάρισα, καὶ Κολωναὶ τῆς Δίας οὖσαι πρότερον, καὶ ἡ νῦν Χρύσα ἐφ' ὕψους τινὸς πετρώδους ὑπὲρ τῆς θαλάττης ἱδρυμένη, καὶ ἡ Ἀμαξιτὸς ἡ τῷ Λεκτῷ ὑποκειμένη συνεχής· νυνὶ δ' ἡ Ἀλεξάνδρεια συνεχής ἐστι τῷ Ἀχαιῷ· τὰ δὲ πολίσματα ἐκεῖνα συνῳκισμένα τυγχάνει, καθάπερ καὶ ἄλλα πλείω τῶν φρουρίων εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν· ὧν καὶ Κεβρήνη, καὶ Νεαν- B δρία ἐστὶ, καὶ τὴν χώραν ἔχουσιν ἐκεῖνοι· ὁ δὲ τόπος, ἐν ᾧ νῦν κεῖται ἡ Ἀλεξάνδρεια, Σιγία ἐκαλεῖτο. Ἐν δὲ τῇ Χρύσῃ ταύτῃ, καὶ τὸ τοῦ Σμινθέως Ἀπόλλωνός ἐστιν ἱερὸν, καὶ τὸ σύμβολον 2 τὸ τὴν ἐτυμότητα τοῦ ὀνόματος σῶζον, ὁ μῦς ὑπόκειται τῷ ποδὶ τοῦ ξοάνου· Σκόπα δ' ἐστὶν ἔργα, τοῦ Παρίου· συνοικειοῦσι δὲ καὶ τὴν ἱστορίαν * εἰς τὸν μῦθον τοῦτον τῷ τρόπῳ τὸν περὶ τῶν μυῶν. Τοῖς γὰρ ἐκ τῆς Κρήτης ἀφιγμένοις Τεύκροις (3 οὓς πρῶτος παρέδωκε Καλλῖνος ὁ τῆς ἐλεγείας ποιητής, ἠκολούθησαν δὲ πολλοί) χρησμὸς ἦν, αὐτόθι ποιήσασθαι τὴν μονὴν ὅπου ἂν οἱ γηγενεῖς αὐτοῖς ἐπιθῶν- C ται· συμβῆναι δὲ τοῦτ' αὐτοῖς φασι περὶ Ἀμαξιτόν· νύκτωρ γὰρ πολὺ πλῆθος τῶν ἀρουραίων μυῶν ἐξανθῆσαν, διαφαγεῖν ὅσα σκύτινα τῶν τε ὅπλων, καὶ τῶν χρηστηρίων· τοὺς δὲ αὐτόθι μεῖναι· τούτους δὲ καὶ τὴν Ἴδην ἀπὸ τῆς ἐν Κρήτῃ * κατονομάσαι. Ἡρακλείδης δ' ὁ Ποντικὸς πληθύοντάς φησι μύας περὶ τὸ ἱερὸν νομισθῆναί τε ἱερὰς, καὶ τὸ ξόανον οὕτω κατασκευασθῆναι βεβηκὸς ἐπὶ τῷ μυΐ· ἄλλοι δ' ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἀφῖχθαί τινα Τεῦκρόν φασιν 4 ἐκ δήμου Τρώων, ὃς νῦν ὁ Ξυπετέων λέγεται. Τεύκρους δὲ μηδένας ἐλθεῖν ἐκ τῆς Κρήτης. τῆς δὲ πρὸς τοὺς Ἀττικοὺς ἐπιπλοκῆς τῶν Τρώων τιθέασι σημεῖον, καὶ τὸ παρ' ἀμφο- D τέροις Ἐριχθόνιόν τινα γενέσθαι τῶν ἀρχηγετῶν.

* Manuſſ. εἴτε μῦθον. τούτῳ τῷ τόπῳ.

* Scripti, q. παρονομάσαι.

1\. *Μυθεύουσι δ' ἐν αὐτῇ τὰ περὶ τὸν Τέννην*) Diodorus Siculus libro quinto in fine pag. 348. T. 1. ed. F.Furt. Τέννης ἦν υἱός μὲν Κύκνου τοῦ βασιλεύσαντος Κολώνης τῆς ἐν τῇ Τρῳάδι, ἀνὴρ δ' ἐπίσημος δι' ἀρετήν, οὗτος ἀθροίσας οἰκήτορας, καὶ τὴν ὁρμὴν ἐκ τῆς ἀντίπεραν ἠπείρου ποιησάμενος, κατελάβετο νῆσον ἔρημον τὴν ὀνομαζομένην Λεύκοφρυν. *Tennes Cygni filius erat, Colonen in Troade ſub ditione habentis, vir illuſtris virtute. Hic adſcitum colonorum agmen ex oppoſita continente traduxit; eumque eo Leucophrym inſulam colonis deſtitutam occupavit.* Vide Lycophronis interpretes ad verſ. 234. & Servium ad Virgil. Æn. II. ℣. 21. & 235. *Caſaub.*

2\. *Τὸ τὴν ἐτυμότητα τοῦ ὀνόματος σῶζον*) Nam σμίνθα ſive σμίνθος murem ſignificat. Vide & infra & Homeri interpretes. *Idem.*

3\. *Οὓς πρῶτος παρέδωκε Καλλῖνος*) Indicat doctiſſimus Strabo, quis fuerit primus auctor ejus fabulæ quam narrat, aitque fuiſſe Callinum elegiacum poëtam, quem poſtea auctorem multi ſint ſcriptores ſecuti. Xylander hunc quoque locum mirificè pervertit: utitur autem Strabo multis locis Callini hujus auctoritate: itemque alii. *Idem.*

4\. *Ἐκ δήμου Τρώων, ὃς νῦν Ξυπετέων λέγεται*) Satis conſtat Xypeteonem eſſe δῆμον Atticæ: quare ſuſpecta mihi ſunt vehementer illa verba ἐκ δήμου Τρώων. An legendum eſt ἐκ δήμου τινὸς ὃς νῦν Ξυπ: cum dicit ὃς νῦν ſatis arguit locum eſſe mendoſum. (De Teucro hoc & adventu ejus in Phrygiam ex Attica locus eſt egregius apud Dionyſ. Hal. libr. pr. c 61. τοῦτον, ait, videlicet τὸν Τεῦκρον, ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ Φανόδημος ὁ τὴν Ἀττικὴν γράψας ἀρχαιολογίαν, ἐκ τῆς Ἀττικῆς μετοικῆσαί φασιν εἰς τὴν Ἀσίαν δήμου Ξυπετεῶνος ἄρχοντα.) *Idem.*

p. 605. λέγουσι μὲν οὖν οὕτως οἱ νεώτεροι. Τοῖς δ' Ὁμήρου μᾶλλον ἔπεσι συμφωνεῖ τὰ ἐν τῷ Θήβης πεδίῳ, καὶ τῇ αὐτόθι Χρύσῃ ἱδρυμένῃ ποτὲ δεικνύμενα ἴχνη· περὶ ὧν αὐτίκα ἐροῦμεν. Πολλαχοῦ δ' ἐστὶ τὸ τοῦ Σμινθέως ὄνομα· καὶ γὰρ περὶ αὐτὴν τὴν Ἁμαξιτὸν χωρὶς τοῦ κατὰ τὸ ἱερὸν Σμινθίου, δύο τόποι καλοῦνται Σμίνθια· καὶ ἄλλοι δ' ἐν τῇ πλησίον Λαρισαίᾳ· καὶ ἐν τῇ Παριανῇ δ' ἐστὶ χωρίον τὰ Σμίνθια καλούμενα, καὶ ἐν Ῥόδῳ, καὶ ἐν Λίνδῳ, καὶ ἄλλοθι δὲ πολλαχοῦ· καλοῦσι δὲ νῦν τὸ ἱερὸν Σμίνθιον· χωρὶς δὲ καὶ τὸ Ἀλήσιον πεδίον οὐ μέγα ἐν τοῖς τοῦ Λέκτου, [1] καὶ τὸ Τραγεσαῖον ἁλοπήγιον αὐτόματον τοῖς ἐτησίαις πηγνύμενον πρὸς Ἁμαξιτῷ. Ἐπὶ δὲ τῷ Λέκτῳ βωμὸς τῶν δώδεκα θεῶν δείκνυται. καλοῦσι δ' Ἀγαμέμνονος ἵδρυμα, * ἐν ἐπόψει δὲ τῷ Ἰλίῳ ἐστὶ τὰ χωρία ταῦτα, ὡς ἐν διακοσίοις σταδίοις, ἢ μικρῷ πλείοσιν. ὡς δ' αὕτως καὶ τὰ περὶ Ἄβυδον ἐκ θατέρου μέρους, μικρὸν δ' ὅμως ἐγγυτέρω ἡ Ἄβυδος. Κάμψαντι τε τὸ Λέκτον, ἐλλογιμώταται πόλεις τῶν Αἰολέων, καὶ ὁ Ἀδραμυττηνὸς κόλπος ἐκδέχεται, ἐν ᾧ τοὺς πλείους τῶν Λελέγων κατοικίζων ὁ ποιητὴς φαίνεται, καὶ τοὺς Κίλικας διττοὺς ὄντας. Ἐνταῦθα δὲ καὶ ὁ τῶν Μιτυληναίων ἐστὶν αἰγιαλὸς, κώμας τινὰς ἔχων τῶν κατὰ τὴν ἤπειρον τῶν Μιτυληναίων· Τὸν δὲ αὐτὸν κόλπον, καὶ Ἰδαῖον λέγουσιν· ἡ γὰρ ἀπὸ τοῦ Λέκτου ῥάχις ἀνατείνουσα πρὸς τὴν Ἴδην, ὑπέρκειται τῶν πρώτων τοῦ κόλπου μερῶν· ἐν οἷς πρῶτον τοὺς Λέλεγας ὁ ποιητὴς ἱδρυμένους πεποίηκεν. Εἴρηται δὲ περὶ αὐτῶν καὶ πρότερον· καὶ νῦν δὲ προσληπτέον, ὅτι Πήδασόν τινα λέγει πόλιν αὐτῶν ὑπ' Ἄλτῃ * τεταγμένων.

Iliad. φ. 87. Ἄλτεω, ὃς Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει,
Πήδασον αἰπήεσσαν ἔχων ἐπὶ Σατνιόεντι·

Καὶ νῦν ὁ τόπος δείκνυται τῆς πόλεως ἔρημος. Γράφουσι δέ τινες οὐκ εὖ ὑπὸ Σατνιόεντι, ὡς ὑπὸ ὄρει Σατνιόεντι κειμένης τῆς πόλεως· οὐδὲν δ' ἐστὶν ὄρος ἐνταῦθα Σατνιόεις προσαγορευόμενον. ἀλλὰ ποταμὸς ἐφ' ᾧ ἵδρυται ἡ πόλις· νῦν δ' ἐστὶν ἐρήμη· Ὀνομάζει δὲ τὸν ποταμὸν ὁ ποιητής·

Iliad. ξ. 443. Σάτνιον οὔτασε δουρὶ μετάλμενος ὀξυόεντι,
Ἠνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε Νηῒς ἀμύμων

* Scripti, ἐν ἐπόψει τῷ Ἰλίῳ.

* Malim. τεταγμένην.

A Sic ergo recentiores dicunt. Homeri versibus magis consentiunt vestigia quæ in Thebes campo, & ibi posita Chrysa ostenduntur: de quibus mox dicemus. Nomen Sminthei multis in locis exstat. Nam & apud ipsam Hamaxitum extra templum Sminthium, duo alia loca Sminthia usurpantur, & alia in Larissæo agro: sed & in Pariano locus est quæ Sminthia dicuntur, itemque in Rhodo & Lindo, ac alibi multa. Nunc templum appellant Sminthium: seorsim est campus Halesium non magnus, circa Lectum, & salinæ Tragesææ apud Hamaxitum, ubi sal sponte sua cogitur spirantibus Etesiis. B Apud Lectum ara est XII deorum, quam Agamemno dicitur posuisse. Hæc omnia sunt in conspectu Ilii, intra CC aut paulo plura stadia: itemque ab altera parte quæ circa Abydum: tamen paulo propinquior est Abydus. ¶ Ubi Lectum circumflexeris, urbes Aeolensium nobilissimas videbis, excipietque sinus te Adramyttenus: ad quem Homerus majorem Lelegum partem collocat, & Cilices: qui quidem sunt gemini. Ibi etiam Mitylenæorum est litus, Mitylenæorum quosdam pagos habens in continente positos. C Eundem sinum etiam Adramyttenum appellant. Nam dorsum quod à Lecto ad Idam porrigitur, supra primas situm est sinus partes: in quibus primùm positos Lelegas poëta fuit. De his quanquam dictum est suprà: nunc tamen addamus, Pedasum urbem ab Homero quandam nominari, quæ Altæ paruerit.

Alta, qui Lelegum rex est in bella ferocum,
Pedason excelsam prope Satnioënta gubernans,

Et hodieque ostenditur locus, urbe vacuus. D Quidam non rectè scribunt, sub Satnioënte quasi urbs sub monte Satnioënte sita esset: neque enim ullus ibi mons eo nomine exstat: sed fluvius, ad quem urbs fuit condita, quæ nunc est deserta. Fluvium poëta nominat.

Satnion insiliens rigida tum perculit hasta
Enopidem: Nais peperit quem candida quondam

1. Καὶ τὸ Τραγεσαῖον ἁλοπήγιον) Lego Τραγασαῖον, ut apud Stephanum, Plinium & Athenæum, qui de his salinis mira narrat. Qui Troadem incolunt (ait ille) poterant olim quoties libitum esset Tragasæo sale uti: postquam verò Lysimachus salinis illis tributum imposuit, defecit illico sal. quod cum miratus esset Lysimachus & locum immunem esse concessisset, rursus ibi sal reperiri cepit. Pollux Lib. VI. c. 10. Vide in Athen. Deipn. Animad. III. c. I. p. 199. *Casaub.*

Enope nympha gravis: cum bucera pasceret ille
Armenta ad ripas undosi Satnioentis.

& rursum.

Ad ripas habitabat aquosi Sanioentis,
Pedason excelsam —.

Satnioëntem qui posteriùs illa loca incoluerunt, Saphnioëntem appellaverunt: magnus est torrens: memorabilem fecit Homerus, dum nominavit. Hæc loca contermina sunt agro Dardanio & Scepsio: tanquam alia quædam Dardania: inferiora autem Assiis nunc sunt & Gargariis, usque ad mare, quod Lesbum alluit: continenturque Antandrio, Cebrenio & Hamaxiteo limitibus. Supra Hamaxitum quidem Neandria sita est: cujus incolæ ipsi quoque intra Lectum sunt, magis in mediterranea, & versus Ilium vergentes: distant enim cxxx. stadiis. Supra hos Cebrenii sunt: inde Dardanii usque ad Palæscepsin & ipsam Scepsin. Antandrum certè Alcæus Lelegum urbem vocat

Principio Antandrus Lelegum urbs est.

Scepsius eam in circumjacentibus numerat: ita ut in Cilicum regionem excidere videatur: hi enim contigui sunt Lelegibus, austrinum maxime litus definientes. Humiles tamen sunt & hi, & qui ad oram maris Adramyttio vicinam propius accedunt. Nam post Lecton est Polymedium vicus, intra XL stadium: post alia XXC, lucus supra mare parvus: deinde intra CXL, Gargara. Sita sunt Gargara in promontorio, quod sinum efficit, qui proprie Adramyttenus dicitur. Etenim hoc nomine dicitur etiam tota maris ora quæ à Lecto est usque Canas, etiam Elaiticus complectens sinum: peculiariter autem Adramyttenum sinum nuncupant, qui promontorio cui insita sunt Gargara, & alio Pyrrha includitur, cui Pyrrhæ impositum est Veneris templum. Latitudo oris à promontorio ad promontorium est trajectus cxx stadiorum. Intus est Antandrus cum monte superne imminente, cui Alexandrea nomen:

A Ἤνοπι βουκολέοντι παρ' ὄχθαις Σατνιόεντος.

Καὶ πάλιν,

Ναῖε δὲ Σατνιόεντος ἐϋῤῥείταο παρ' ὄχθαις, p. 606.
Πήδασον αἰπεινήν. --- Iliad. ζ. 34.

[1] Σατνιόεντα δ' ὕστερον εἶπον· οἱ δὲ Σαφνιόεντα· ἔστι δὲ χείμαῤῥος μέγας. ἄξιον δὲ μνήμης πεποίηκεν ὀνομάζων ὁ ποιητὴς αὐτόν. Οὗτοι δ' οἱ τόποι συνεχεῖς εἰσι τῇ Δαρδανίᾳ καὶ τῇ Σκηψίᾳ, ὥσπερ ἄλλη τις Δαρδανία· ταπεινοτέρα δέ. Ἀσσίων δ' ἐστὶ νῦν καὶ Γαργαρέων ἕως τῆς κατὰ Λέσβον θαλάττης, περιεχόμενα τῇ τε Ἀντανδρίᾳ καὶ τῇ Κεβρηνίων * Scripti, τῇ τότε. B καὶ Νεανδριέων, καὶ Ἁμαξιτέων. Τῆς μὲν γὰρ Ἁμαξιτοῦ, Νεανδριεῖς ὑπέρκεινται, καὶ αὐτοὶ ὄντες Λέκτου ἐντὸς μεσογαιότεροί τε καὶ πλησιαίτεροι τῷ Ἰλίῳ. διέχουσι γὰρ ἑκατὸν καὶ τριάκοντα σταδίους· τούτων δὲ καθύπερθε Κεβρήνιοι· τούτων δὲ Δαρδάνιοι, μέχρι Παλαισκήψεως, καὶ αὐτῆς τῆς Σκήψεως. Τὴν δ' Ἄντανδρον Ἀλκαῖος μὲν καλεῖ Λελέγων πόλιν·

Πρῶτα μὲν καὶ Ἄντανδρος Λελέγων πόλις.

Ὁ δὲ Σκήψιος [2] ἐν ταῖς παρακειμέναις τίθησιν, ὥστ' ἐκπίπτοι ἂν εἰς τὴν τῶν Κιλίκων· οὗτοι γάρ εἰσι συνεχεῖς τοῖς Λέλεξι μᾶλλον, πως τὸ νότιον πλευρὸν τῆς Ἴδης ἀφορίζοντες· C ταπεινοὶ δ' ὅμως καὶ οὗτοι, καὶ οἱ τῇ παραλίᾳ συνάπτοντες μᾶλλον τῇ κατὰ Ἀδραμύττιον. Μετὰ γὰρ τὸ Λέκτον τὸ Πολυμήδιόν ἐστι χωρίον ἐν τετταράκοντα σταδίοις· εἶτ', ἐν ὀγδοήκοντα, ἄλσος μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάσσης· [3] εἶτ' ἐν ἑκατὸν καὶ τετταράκοντα τὰ Γάργαρα· κεῖται δὲ τὰ Γάργαρα ἐπ' ἄκρας ποιούσης τὸν ἰδίως Ἀδραμυττηνὸν καλούμενον κόλπον, λέγεται γὰρ καὶ πᾶσα ἡ ἀπὸ Λέκτου μέχρι Κανῶν παραλία τῷ αὐτῷ τούτῳ ὀνόματι, ἐν ᾧ καὶ ὁ Ἐλεατικὸς περιλαμβάνεται· ἰδίως μέν τοι φασὶ D τοῦτον Ἀδραμυττηνὸν τὸν κλειόμενον ὑπὸ ταύτης τε τῆς ἄκρας, ἐφ' ᾗ τὰ Γάργαρα, καὶ τῆς Πύῤῥας ἄκρας προσαγορευομένης· ἐφ' ᾗ καὶ Ἀφροδίσιον ἵδρυται· πλάτος δὲ τοῦ στόματός ἐστιν ἀπὸ τῆς ἄκρας ἐπὶ τὴν ἄκραν, δίαρμα, ἑκατὸν καὶ εἴκοσι σταδίων. Ἐντὸς δ' ἦ τε Ἄντανδρός ἐστιν ὑπερκείμενον ἔχουσα ὄρος, ὃ καλοῦσιν Ἀλεξάνδρειαν·

1. *Σατνιόεντα δ' ὕστερον εἶπον· οἱ δὲ Σαφνιόεντα*) Sic habet Aldi codex, quem sumus secuti. Nam οἱ δὲ legit etiam Eustathius, qui pro οἱ δὲ dixit τινές· verumtamen si ita legendum est, videtur pro Σατνιόεντα paulò aliter esse legendum, ut significetur facta mutatio in ea voce duplici modo. Xylander legit εἶπον οἱ τῇδε Σαφνιόεντα: quod non damno. *Cas.*

2. *Ἐν ταῖς παρακειμέναις τίθησι*) παρακειμέναις videlicet Lelegum ditioni. *Idem.*

3. *Εἶτ' ἐν τετταράκοντα τὰ Γάργαρα*) Ptolemæi περιήγησις hæc est, *Troadis*, *Alexandria Troas*, *Lectum promontorium*, *Assum*, *Phrygiæ minoris Gargarum.* Hodie apud Ptolemæum in omnibus editionibus Græcis, Latinisque legitur Ἰάργανον pro Γάργαρον: quam turpem mendam nondum fuisse animadversam valdè miror. *Idem.*

 1. Ὅπου-

[1] ὅπου τὰς θεὰς κριθῆναι φασὶν ὑπὸ τοῦ Πάριδος· καὶ ὁ Ἀσπανεὺς τὸ ὑλοτόμιον τῆς Ἰδαίας ὕλης· ἐνταῦθα γὰρ διατίθενται κατάγοντες τοῖς δεομένοις. A Εἶτα Ἄστυρα κώμη καὶ ἄλσος τῆς Ἀστυρηνῆς Ἀρτέμιδος ἅγιον. Πλησίον δ' εὐθὺς τὸ Ἀδραμύττιον, Ἀθηναίων ἄποικος πόλις, ἔχουσα καὶ λιμένα, καὶ ναύσταθμον· ἔξω δὲ τοῦ κόλπου καὶ τῆς Πυῤῥᾶς ἄκρας ἥτε Κισθήνη

p. 607. ἐστὶ πόλις ἔρημος, ἔχουσα λιμένα. ὑπὲρ αὐτῆς ἐν τῇ μεσογαίᾳ, τό, τε τοῦ χαλκοῦ μέταλλον, καὶ Περπερῆνα καὶ Τράριον, καὶ ἄλλαι τοιαῦται κατοικίαι. Ἐν δὲ τῇ παραλίᾳ τῇ ἐφεξῆς, αἱ τῶν Μιτυληναίων * κῶμαι, Κορυφαντίς τε καὶ Ἡράκλεια· καὶ μετὰ ταῦτα Ἄττεα. εἶτ' Ἀταρνεὺς, B καὶ Πιτάνη, καὶ αἱ τοῦ Καΐκου ἐκβολαί· ταῦτα δ' ἤδη * τοῦ Ἐλαϊτῶν, κόλπου· [2] καὶ ἔστιν ἐν τῇ περαίᾳ ἡ Μηλέα, καὶ ὁ λοιπὸς μέχρι Κάνων κόλπος. Λέγωμεν δὲ ἀναλαβόντες περὶ τῶν καθέκαστα πάλιν, εἴ τι παραλέλειπται μνήμης ἄξιον, καὶ πρῶτον περὶ τῆς Σκήψεως. Ἔστι δ' ἡ μὲν πάλαι Σκῆψις ἐπάνω Κεβρῆνος κατὰ τὸ μετεωρότατον τῆς Ἴδης ἐγγὺς Πολίχνης. ἐκαλεῖτο δὲ τό τε Σκῆψις, εἴτ' ἄλλως, [3] εἴτ' ἀπὸ τοῦ περίσκεπτον εἶναι τὸν τόπον· εἰ δεῖ τὰ παρὰ τοῖς βαρβάροις ἐν τῷ τότε ὀνόματα ταῖς Ἑλληνικαῖς ἐτυμοκαῖς ἐτυμολογεῖσθαι φωναῖς· ὕστερον δὲ κατωτέρω σταδίοις ἑξήκοντα εἰς C τὴν νῦν Σκῆψιν μετῳκίσθησαν ὑπὸ * Σκαμανδρίου τὲ τοῦ Ἕκτορος, καὶ Ἀσκανίου τοῦ Αἰνείου παιδός· καὶ δύο γένη ταῦτα βασιλεῦσαι πολὺν χρόνον ἐν τῇ Σκήψει λέγεται· μετὰ ταῦτα δ' εἰς ὀλιγαρχίαν μετέστησαν, εἶτα * Μιλήσιοι συνεπολιτεύθησαν αὐτοῖς, καὶ δημοκρατικῶς * ᾤκουν· οἱ δ' ἀπὸ γένους οὐδὲν ἧττον ἐκαλοῦντο βασιλεῖς, ἔχοντες τινὰς τιμάς· [4] εἶτ' εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν συνεπόλισε τοὺς Σκηψίους Ἀντίγονος. εἶτ' ἀπέλυσε Λυσίμαχος, καὶ ἐπανῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν.

* Scripti lib. κατοικίαι.

* Scripti, Ἐλαΐτου.

* Scripti, Σκαμάνδρου.

* Scripti, q. Μιλησίοις.

* Scripti, ᾠκοῦντο.

A ubi controverſiam dearum à Paride ajunt eſſe diſceptatam. Tum Aſpaneus, cædua ſylvæ Idææ pars: materiam enim eo devehentes, requirentibus divendunt: ſequitur Aſtyra pagus, & lucus Aſtyrenæ Dianæ ſacer. Hinc eſt Adramyttium, Athenienſium colonia, portum habens & navium ſtationem. Extra ſinum & Pyrrham promontorium Ciſthena eſt oppidum deſertum, portum habens. Supra in mediterraneis æris fodina eſt, & Perperena, Trarium, aliique id genus pagi. Deinceps in litore ſunt Mitylenæorum pagi Coryphantis, Heraclea: poſt Attea: inde Atarneus, Pitana, B & Caici oſtia: quæ jam ad Elaiticum ſinum pertinent loca: & in oppoſita continente eſt Malea, ſinuſque uſque ad Canas reliquas. Sed nos de ſingulis rurſum diſſeramus quæ memoratu digna præterivimus. ac primum de Scepſi. ¶ Antiqua Scepſis, *id eſt enim Palæſcepſis*, ſupra Cebrenem ſita fuit juxta excelſiſſimam Idæ partem ad Polichnam: nomen hoc habuit, ſive alias, ſive quod è loco illo longiſſime poſſet circumſpici: ſiquidem barbarica ejus ætatis nomina ſunt ad Græci ſermonis exigenda rationem. Deinde urbs XL ſtadia deorſum tranſlata eſt in eam quæ C nunc eſt Scepſis, à Scamandrio Hectoris, & Aſcanio Aeneæ F. ac duæ hæ familiæ diu Scepſi regnaſſe traduntur: venit poſtea urbs in paucorum poteſtatem: ſecundum hæc Mileſii ſe Scepſiis adjunxerunt in civitatem, & popularis reip. adminiſtratio eſt inſtituta: nihilominus tamen qui ex iſtis erant familiis, reges ſunt appellati, ac ſuos peculiares habuerunt honores. Poſtmodo Antigonus Sceplios Alexandream traduxit: dimiſit deinde in ſuam eos rurſum patriam Lyſimachus.

1. Ὅπου τὰς θεὰς κριθῆναι φασὶν ὑπὸ τοῦ Πάριδος) Diodorus Siculus libro XVII. p. 491. T. II. ed. 1604. de Ida monte loquens, μέγιστον δὲ ὑπάρχον τῶν κατὰ Ἑλλήσποντον ἔχει κατὰ τὸ μέσον ἄντρον, θεοπρεπὲς, ἐν ᾧ φασὶ κριθῆναι τὰς θεὰς ὑπὸ Ἀλεξάνδρου i. e. *& altitudine ceteros, ad Helleſpontum ſitos exſuperans in medio ſui ſpecum diis aptum habet: ubi Deas Alexandri judicium ſubiiſſe perhibent.* Fabula ex poëtis & Luciano notiſſima. *Caſaub.*

2. Καὶ ἔστιν ἐν τῇ περαίᾳ ἡ Μηλέα καὶ ὁ λοιπὸς μέχρι Κανῶν κόλπος) περαίαν hîc Xylander interpretatur oppoſitam continentem: Et ſanè id ſæpe vox illa ſignificat: at non hoc loco: ſed ulteriorem potius oram trans Caicum: neque hoc veterem interpretem latuit. Non dubito autem quin pro ἡ Μηλέα ſit legendum, ἡ Ἐλαία: quod ex his verbis quæ paulò poſt ſequuntur intelligimus, ubi poſtquam oſtia Caici ſimiliter ut hîc commemoravit, ſubjicit, ἐν δὲ τῷ πέραν τοῦ Καΐκου δώδεκα τοῦ ποταμοῦ σταδίους, Ἐλαία πόλις Αἰολική. Mox εἶτ' ἐν ἑκατὸν σταδίοις ἡ Κάνη. Fuit quum ſuſpicarer Μήλεαν ſucceſſiſſe loco Μαλίας, D quod fuit promontorium Lesbi νοτιώτατον, Canis oppoſitum ut docet paulò poſt Strabo: verum id non placet, & omnino de hoc ita cenſeo ut ſupra expoſui. *Idem.*

3. Εἶτ' ἀπὸ τοῦ περίσκεπτον εἶναι τὸν τόπον) Vides ut confundat τὸ σκέπτεσθαι cum σκήπτεσθαι. Eſt vero prudentiſſimum conſilium quod ſubjicit, in vocibus barbaris non eſſe rimandas etymologias græcanicas: quo ſi uſi eſſent Græci plerique, minus ſe nobis propinaſſent ridendos. Nunc contra, vox nulla eſt tam barbara, & à linguæ Græcæ ſono aliena, quam non facile Græcorum grammaticorum ſenatus, jure civitatis donet. Taceo nunc eorum dementiam qui è lingua Teutonica aut Cimbrica ceu oceano reliquas omnes derivant. *Idem.*

4. Εἶτ' εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν συνεπόλισε) Supra docuit perpetuas fuiſſe inter Sceplios & Cebrenios inimicitias: itaque cum Antigonus utroſque in eandem urbem ejus frequentandæ cauſa, migrare coëgiſſet, egerunt cum Lyſimacho Sceplii ut ſibi liceret avitas ſedes repetere. *Idem.*

1. *Elymno*)

Arbitratur Demetrius Scepſius patriam ſuam fuiſſe Aeneæ regiam, medio ſitam loco inter Aeneæ ditionem & Lyrneſſum: in quam dicatur fugiſſe Achille perſequente: ſic enim loquitur Achilles.

Non venit in mentem tibi, quo te tempore ſolum
Idæis inſtans de montibus exagitarim,
Veloci te calce premens ----
Hinc te Lyrneſſum fuga pertulit: hanc ego cepi. —

Cæterum huic de Scepſis autoribus, ac principibus ſermoni non conſonant ea, quæ de Aenea vulgo memorantur. Hunc quidem bello ſuperſtitem fuiſſe perhibent, propter inimicitias quæ ei cum Priamo erant.

(*Nam Priamo graviter ſemper ſuccenſuit iſte,*
Quod ſibi præclaro nullum deferret honorem
Eximium. —

etiam collegas ejus Antenoridas, & ipſum Antenorem, propterea quod Menelaum hoſpitio is excepiſſet. Sophocles quidem in exſcidio Ilii ait pardi pellem fuiſſe foribus Antenoris appoſitam, qua teſſera domum ejus immunem à direptione eſſe ſignificaretur. Proinde Antenorem cum filiis & Henetis ſibi adjunctis in Thraciam evaſiſſe: indeque in Venetiam, quæ nunc dicitur, apud Adriam perveniſſe. Aeneam cum Anchiſa patre & Aſcanio filio hominum collecta multitudine abnavigaſſe. Alii eum ſedes poſuiſſe ajunt apud Olympum Macedoniæ, alii apud Mantineam Arcadiæ Capuas condidiſſe nomine oppido à Capy facto: alii ad Aegeſtam Siciliæ cum [1] Elymno Troë trajeciſſe, & occupaſſe Erycem ac Lilybæum: fluvioſque circa Aegeſtam denominaſſe Scamandrum & Simoëntem; Veniſſe inde in Latium, monituque oraculi ibi conſediſſe, quod manere ibi jubebat, ubi menſam comediſſet: id ei in Latio apud Lavinium uſu veniſſe: cum [3] ob inopiam magnus panis loco menſæ poſitus,

A Οἴεται δ' ὁ Σκήψιος καὶ βασίλειον τοῦ Αἰνείου γεγονέναι τὴν Σκῆψιν, μέσην οὖσαν τῆς ὑπὸ τῷ Αἰνείᾳ, καὶ Λυρνησσοῦ, εἰς ἣν φυγεῖν εἴρηται διωκόμενος ὑπὸ τοῦ Ἀχιλλέως· φησὶ γοῦν ὁ Ἀχιλλεύς.

Ἦ οὐ μέμνῃ ὅτε πέρ σε βοῶν ἄπο μοῦνον ἐόντα,
Σεῦα κατ' Ἰδαίων ὀρέων ταχέεσσι πόδεσσι, --- Iliad. υ. 188. &
Κεῖθεν δ' εἰς Λυρνησσὸν ὑπέκφυγες. αὐτὰρ ἐγὼ τὴν 191.
Πέρσα, μεθορμηθεὶς ----

Οὐχ ὁμολογεῖ δὲ τῷ περὶ τῶν ἀρχηγετῶν τῆς Σκήψεως λόγῳ τῷ λεχθέντι νῦν, τὰ περὶ τοῦ Αἰνείου θρυλλούμενα. Περιγενέσθαι γὰρ δὴ τοῦτον B φασὶν ἐκ τοῦ πολέμου διὰ τὴν πρὸς Πρίαμον δυσμένειαν·

Αἰεὶ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμήνιε δίῳ,
Οὕνεκ' ἄρ' ἐσθλὸν ἐόντα μετ' ἀνδράσιν οὔτι τίεσκε. Iliad. ν. 460.

Τοὺς δὲ συνάρχοντας Ἀντηνορίδας, καὶ αὐτὸν τὸν Ἀντήνορα διὰ τὴν Μενελάου παρ' αὐτῷ ξενίαν. Σοφοκλῆς γοῦν ἐν τῇ ἁλώσει τοῦ Ἰλίου, παρδαλέαν φησὶ πρὸ τῆς θύρας τοῦ Ἀντήνορος προτεθῆναι σύμβολον τοῦ ἀπόρθητον ἐαθῆναι τὴν οἰκίαν. p. 608. Τὸν μὲν οὖν Ἀντήνορα, καὶ τοὺς παῖδας μετὰ τῶν * περιγινομένων Ἑνετῶν εἰς τὴν C Θρᾴκην περισωθῆναι· κἀκεῖθεν διαπεσεῖν εἰς τὴν λεγομένην κατὰ τὸν Ἀδρίαν Ἑνετικήν. Τὸν δὲ Αἰνείαν μετ' Ἀγχίσου τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ παιδὸς Ἀσκανίου λαὸν ἀθροίσαντα πλεῦσαι· καὶ οἱ μὲν οἰκῆσαι περὶ τὸν Μακεδονικὸν Ὄλυμπον φασίν· οἱ δὲ περὶ Μαντίνειαν τῆς Ἀρκαδίας, κτίσαι Καπύας, ἀπὸ Κάπυος θέμενον τοὔνομα τῷ πολίσματι· οἱ δ' εἰς Αἰγέσταν κατάραι τῆς Σικελίας [2] σὺν Ἐλύμνῳ Τρωΐ, καὶ Ἔρυκα, καὶ Λιλύβαιον κατασχεῖν, καὶ ποταμοὺς περὶ Αἰγέσταν προσαγορεῦσαι, Σκάμανδρον, καὶ Σιμόεντα. ἔνθεν δ' εἰς τὴν Λατίνην ἐλθόντα μεῖναι [3] κατά τι λόγιον τὸ κελεῦον μένειν ὅπου D ἂν τὴν τράπεζαν καταφάγοι· συμβῆναι δὲ * τοῖς Λατίνοις περὶ τὸ Λαουίνιον τοῦτο, [5] ἄρτου μεγάλου τεθέντος ἀντὶ τραπέζης, κατὰ ἀπορίαν,

* Manuſſ. λεγομένων. In aliis deeſt.

* Manuſſ. τῇ Λατίνῃ. Lego, δ' ἐν τῇ Λατ.

1. *Elymno*) pro Elymno vide an ſit Elymus legendum. Conſule ad hæc Dionyſ. Halic. antiq. Rom. lib. I. c. 52. *Xyland.*

2. Σὺν Ἐλύμνῳ Τροΐ) Scribe Ἐλύμῳ. Virgilius. Æn. V. ✝. 73.
Hoc Elymus facit, hoc ævi maturus Aceſtes,
Hoc puer Aſcanius.
& ita alii appellant. *Caſaub.*

3. Κατά τι λόγιον τὸ κελεῦον μεῖναι ὅπου ἂν τράπεζαν καταφάγοι) Notum illud ſummi vatis. Æn. III. 255.
Sed non antè datam cum gentis mœnibus urbem,
Quam vos dira fames, noſtræque injuria cædis,
Ambeſas ſubigat malis abſumere menſas.
Vide Dionyſium Halicarnaſſenſem libro I. *Idem.*

4. *Ob inopiam.*) Κατὰ ἀπορίαν mallem, & ἐν antè τοῖς Λατίνοις injicerem. non enim Latinis, ſed Aeneæ comitibus hoc accidit. Oraculum exſtat & alibi & III. ✝. 255. Aeneid. & menſæ voratæ lib. VII. ✝. 109. *Xyl.*

5. Ἄρτου μεγάλου τεθέντος ἀντὶ τραπέζης κατὰ ἀπορίαν) Virgilius, Æn. VII. ✝. 109.
Inſtituuntque dapes & adorea liba per herbas
Subjiciunt epulis (ſic Juppiter ipſe monebat)
Et cereale ſolum pomis agreſtibus augent.
Conſumptis hic fortè aliis, ut vertere morſus
Exiguam in Cererem penuria adegit edendi,
Et violare manu maliſque audacibus orbem
Fatalis cruſti, patulis nec parcere quadris. Caſaub.

καὶ ἅμα ἀναλωθέντος τοῖς ἐπ' αὐτῷ κρέασιν. A Ὅμηρος μέν τοι [1] συνηγορεῖν οὐδετέροις ἔοικεν, οὐδὲ τοῖς περὶ τῶν ἀρχηγετῶν τῆς Σκήψεως λεχθεῖσιν. Ἐμφαίνει γὰρ μεμενηκότα τὸν Αἰνείαν ἐν τῇ Τροίᾳ, καὶ διαδεδεγμένον τὴν ἀρχὴν, καὶ παραδεδωκότα παισὶ παίδων τὴν διαδοχὴν αὐτῆς, ἠφανισμένου τοῦ τῶν Πριαμιδῶν γένους·

Iliad. υ. ψ. 306.

Ἤδη γὰρ Πριάμου γενεὴν ἤχθηρε Κρονίων.
Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει,
Καὶ παῖδες παίδων, τοί κεν μετόπισθε γένωνται.

Οὕτω δ' οὐδ' ἡ τοῦ Σκαμανδρίου διαδοχὴ σώζοιτ' ἄν. B Πολὺ δὲ μᾶλλον τοῖς ἑτέροις διαφωνεῖ τοῖς μέχρι καὶ Ἰταλίας αὐτοῦ τὴν πλάνην λέγουσι, καὶ αὐτόθι ποιοῦσι τὴν καταστροφὴν τοῦ βίου. Τινὲς δὲ γράφουσιν·

Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο γένος πάντεσσιν ἀνάξει,
Καὶ παῖδες παίδων ----

τοὺς Ῥωμαίους λέγοντες. Ἐκ δὲ τῆς Σκήψεως οἵ τε [3] Σωκρατικοὶ γεγόνασιν, Ἔραστος καὶ Κορίσκος, [4] καὶ ὁ τοῦ Κορίσκου υἱὸς Νηλεὺς ἀνὴρ Ἀριστοτέλους ἠκροαμένος καὶ Θεοφράστου, [5] διαδεδεγμένος δὲ τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Θεοφράστου, ἐν ᾗ ἦν καὶ ἡ τοῦ Ἀριστοτέλους· ὁ γὰρ Ἀριστοτέλης τὴν ἑαυτοῦ Θεοφράστῳ παρέδωκεν· ᾧπερ καὶ τὴν σχολὴν ἀπέλιπε, C πρῶτος ὧν ἴσμεν συναγαγὼν βιβλία, καὶ διδάξας τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ βασιλέας βιβλιοθήκης σύνταξιν. Θεόφραστος δὲ Νηλεῖ
p. 609. παρέδωκεν· ὁ δ' εἰς Σκῆψιν κομίσας τοῖς μετ' αὐτὸν παρέδωκεν ἰδιώταις ἀνθρώποις, οἳ κατάκλειστα εἶχον τὰ βιβλία, οὐδ' ἐπιμελῶς κείμενα· ἐπειδὴ δὲ ᾔσθοντο τὴν σπουδὴν τῶν Ἀτταλικῶν βασιλέων, ὑφ' οἷς ἦν ἡ πόλις, ζητούντων βιβλία εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς ἐν Περγάμῳ βιβλιοθήκης, κατὰ γῆς ἔκρυψαν ἐν διώρυγί τινι· ὑπὲρ δὲ νοτίας καὶ σητῶν κακωθέντα, ὀψέ ποτε ἀπέδοντο οἱ ἀπὸ τοῦ γένους Ἀπελλίκοντι τῷ Τηΐῳ πολλῶν ἀργυρίων, τά τε Ἀριστοτέλους, καὶ τὰ τοῦ Θεοφράστου D βιβλία· ἦν δὲ ὁ Ἀπελλίκων φιλόβιβλος μᾶλλον, ἢ φιλόσοφος· διὸ καὶ ζητῶν ἐπανόρθωσιν τῶν διαβρωμάτων, εἰς ἀντίγραφα καινὰ μετήνεγκε τὴν γραφὴν ἀναπληρῶν οὐκ εὖ, καὶ ἐξέδωκεν ἁμαρτάδων πλήρη τὰ βιβλία. Συνέβη δὲ τοῖς ἐκ τῶν περιπάτων, τοῖς μὲν πάλαι τοῖς μετὰ

una cum injectis ei carnibus esset devoratus. Homerus neque his adstipulari videtur, neque iis quæ de Scepsis auctoribus dicta sunt. Innuit enim Aeneam mansisse in Troja, inque regnum successisse, & id per successionem ad filiorum filios propagasse: cum stirps Priami esset abolita.

Nunc etenim Priami stirpem Saturnius odit,
Fortis at Aeneas in Troës sceptra tenebit, —
Et nati natorum, & qui nascentur ab illis.

Hoc pacto ne Scamandrii quidem successio servabitur. Multo magis hæc discrepant ab iis, qui usque in Italiam vagatum eum dicunt, & ibi vitam cum morte commutasse. Quidam scribunt:

2 *At genus Aeneæ cunctis dominabitur oris, —*
Et nati natorum: —

ad Romanos id referentes. Protulit Scepsis Socraticos Erastum & Coriscum, & Neleum Corisci F. qui auditor fuit Aristotelis & Theophrasti: & hujus etiam bibliothecam successione nactus est, in qua Aristotelis etiam fuit bibliotheca: nam Aristoteles suam Theophrasto tradidit, cui & scholam reliquit. Primus omnium, qui nobis sunt noti, Aristoteles bibliothecam conductis libris composuit, idque Aegypti reges facere docuit. Theophrastus bibliothecam Neleo tradidit. Is libros Scepsin translatos posteris suis reliquit, ineruditis hominibus: qui incuriè positos sub clavibus retinuerunt. cumque Attalicorum regum studium intellexissent, quibus Scepsis parebat, conquirentium libros ad instruendam Pergami bibliothecam: sub terra suos in fossa quadam occultaverunt. Ibi ab humore & blattis vitiatos tandem, qui ex ea erant stirpe, Aristotelis Theophrastique libros Apelliconi Tejo magna pecunia vendiderunt. Tenebatur is Apellico librorum amore, quam philosophiæ studio majore: itaque erosarum particularum quærens instaurationem, in nova libros transtulit exempla, lacunas non rectè implens: ediditque libros mendorum plenos. Usu venit peripateticis antiquis, qui post

1. Συνηγορεῖν οὐδετέροις.) Οὐδὲ τούτοις forte. *Xyland.*

2. *At genus*) Virgil. Aen. III. ψ. 97.
Hic domus Aeneæ cunctis dominabitur oris
Et nati natorum

3. Σωκρατικοὶ γεγόνασιν Ἔραστος καὶ Κορίσκος) Laërtius inter Platonis discipulos refert Ἔραστον καὶ Κορίσκον Σκηψίους. *Casaub.*

4. Καὶ ὁ τοῦ Κορίσκου υἱὸς Νηλεὺς) Neleum fuisse auditorem Aristotelis & Theophrasti condiscipulum, ex Laërtio intelligimus. *Idem.*

5. Διαδεδεγμένος δὲ τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Θεοφράστου) Norunt omnes eruditi & quod Athenæus ait libro primo c. 2. Neleum hunc Aristotelis libros διατηρῆσαι, & quæ de eodem Neleo, itemque de Appelliconte & de Tyrannione à Plutarcho narrantur in vita Syllæ: Athenæus iterum libro quinto c. 14. p. 214. quam fuerit hic Appellicon φιλόβιβλος pluribus docet. *Idem.*

1. Ἀλλὰ

Theophraſtum vixerunt, cùm omnino libris carerent paucoſque duntaxat, præcipuè exotericos haberent: ut nulla de re exquiſitè pertractando eam philoſophari poſſent, ſed tantum de propoſitis diſputarent. Poſterioribus ab eo tempore quo libri iſti ſunt editi, faciliùs fuit philoſophari & Ariſtotelem imitari: quanquam ob mendorum multitudinem cogerentur multa probabiliter modò dicere. Multum huc etiam Roma contulit (Statim enim à morte Apelliconis Sylla cùm Athenas cepiſſet bibliothecam illius recepit: quæ cum huc eſſet allata, Tyrannio à bibliothecæ præfecto obtinuit, ut ſibi eorum uſus permitteretur, homo Ariſtotelis ſtudioſus) & librorum venditores nonnulli ineptis uſi librariis, neque cum exemplari deſcripta comparantes: quod & aliis accidit libris qui exſcribuntur vendendi cauſa & Romæ, & Alexandreæ. De his quidem ſatis. ¶ Scepſi natus eſt & Demetrius grammaticus, cujus ſæpe mentionem fecimus, qui Catalogum Homeri enarravit, æqualis Cratetis & Ariſtarchi. Et poſt hunc Metrodorus, qui è philoſopho in civilem mutatus hominem, in ſuis ſcriptis plerumque rhetorum more diſſerit: nova utens quadam dicendi forma, quæ ei apud multos admirationem peperit: idque ſua fama conſecutus eſt, ut opulentam uxorem Carthagine pauper duceret, ac Carthaginenſis appellaretur. Mithridatem autem colens Eupatorem, eum cum uxore in Pontum eſt comitatus, & ad ſummum ab eo honorem evectus: nam judicis ei officium hic demandavit, à cujus ſententia non liceret ad regem provocare. Non tamen ad finem vitæ fortuna permanſit ſecunda:

A Θεόφραστον ὅλως οὐκ ἔχουσι τὰ βιβλία πλὴν ὀλίγων, καὶ μάλιστα τῶν ἐξωτερικῶν, μηδὲν ἔχειν φιλοσοφεῖν πραγματικῶς, [1] ἀλλὰ θέσεις ληκυθίζειν. τοῖς δ' ὕστερον ἀφ' οὗ τὰ βιβλία ταῦτα προῆλθεν, ἄμεινον μὲν ἐκείνων φιλοσοφεῖν, καὶ Ἀριστοτελίζειν, ἀναγκάζεσθαι μέντοι τὰ πολλὰ * εἰκότως λέγειν, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν· πολὺ δὲ εἰς τοῦτο καὶ ἡ Ῥώμη προσελάβετο· εὐθὺς γὰρ μετὰ τὴν Ἀπελλικῶντος τελευτὴν, Σύλλας εἷλε τὴν Ἀπελλικῶντος βιβλιοθήκην ὁ τὰς Ἀθήνας ἑλών· δεῦρο δὲ κομισθεῖσαν, Τυραννίων τε ὁ
* Scripti, εἰκότα.

B γραμματικὸς * διεχειρίσατο φιλαριστοτέλης ὤν, θεραπεύσας τὸν ἐπὶ τῆς βιβλιοθήκης· καὶ βιβλιοπῶλαί τινες γραφεῦσι φαύλοις χρώμενοι, καὶ οὐκ ἀντιβάλλοντες, ὅπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων συμβαίνει τῶν εἰς πρᾶσιν γραφομένων βιβλίων καὶ ἐνθάδε, καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ· περὶ μὲν δὴ τούτων ἀπόχρη. Ἐκ δὲ τῆς Σκήψεως καὶ ὁ Δημήτριος ἐστιν, οὗ μεμνήμεθα πολλάκις, ὁ τὸν Τρωϊκὸν διάκοσμον ἐξηγησάμενος γραμματικὸς, κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον γεγονὼς Κράτητι καὶ Ἀριστάρχῳ· καὶ μετὰ τοῦτον [2] Μητρόδωρος ἀνὴρ ἐκ τοῦ φιλοσόφου μεταβεβληκὼς ἐπὶ τὸν πολιτικὸν βίον, καὶ ῥη-
* Manuſſ. ἐνεχειρίσατο.

C τορεύων τὸ πλέον ἐν τοῖς συγγράμμασιν· ἐχρήσατο δὲ φράσεώς τινι χαρακτῆρι καινῷ, καὶ * κατεπλήξατο πολλούς· διὰ δὲ τὴν δόξαν ἐν Καρχηδόνι γάμου λαμπροῦ πένης ὢν ἔτυχε, καὶ ἐχρημάτιζε Καρχηδόνιος. Μιθριδάτην δὲ θεραπεύσας τὸν Εὐπάτορα, συναπῆρεν εἰς τὸν Πόντον ἐκείνῳ μετὰ τῆς γυναικὸς, καὶ ἐτιμήθη διαφερόντως, ταχθεὶς ἐπὶ τῆς δικαιοδοσίας, [3] ἐφ' ἧς οὐκ ἦν τῷ κριθέντι βουλὴ p. 610. τῆς δίκης ἐπὶ τὸν βασιλέα. οὐ μέντοι διηυτύχησεν,
* Scripti, κατέπληξε.

1. Ἀλλὰ θέσεις ληκυθίζειν.) Notum eſt, λήκυθον valere *vas oleo unguentoque ſervando factum*; Inde tamen ad alias res oſtendendas transferebatur: ut Cicero quoque cepit hoc nomen in *primo epiſtolarum ad Atticum*, quum ait: *Totum hunc locum, quem ego varie meis orationibus, quarum tu Ariſtarchus es, ſoleo pingere; de flamma, de ferro, (noſti illas ληκύθους) valde graviter pertexuit.* Sed etiam *Plinius in ſecunda epiſtola libri primi*, cujus hæc ſunt verba: *Non tamen omnino Miniſtri ληκύθους fugimus, quotiens paulum itinere decedere non intempeſtivis amœnitatibus admonebamur.* Apellat autem (ni fallor) Cicero ληκύθους *locos communes ſummo artificio expolitos*, & in quibus exornandis arculæ illæ adhibitæ ſunt. Nam in Bruto quamvis Græcum nomen non ponat, idem videtur ſignificaſſe, ita de Catonis oratione loquens. *Intelliges nihil illius lineamentis, niſi eorum ornamentorum, quæ inventa nondum erant, florem & colorem defuiſſe.* &c. Petr. Victor. Variar. lection. lib. XXV. c. VII.

2. Μητρόδωρος &c.) Hujus Metrodori meminit quoque Plin. H. N. Lib. XXXVI. c. 6. *Hic eſt Mamurra Catulli Veronenſis carminibus proſciſſus, quem Me-* D *trodorus Sceptius clarius, quam Catullus, dixit habere quicquid habuiſſet Comata Gallia. Namque adjecit eum primum totis ædibus nullam niſi è marmore columnam habuiſſe.* Ita eximium illud literarum decus Joſ. Scaliger (Not. ad Catull. p. 24. ed. Antv.) legit hunc locum, quo in toto Plinio, ut ait, non alius eſt corruptior. Idem nomen reſtituit Ovid. lib. IV. de Ponto Eleg. 14.

Non loca, ſed mores ſcriptis vexavit amaris
Sceptius Auſonios, actaque Roma rea eſt.

Septius vulgo apud Ovid. legitur; ſed in Libro Urſini erat *Sceptius* teſte Ciofano. *Scherpez.* Adde Menagium in Diogen. Laërt. Lib. V. ſegm. 84. & Harduinum in indice Auctorum à Plinio citatorum pag. 120. T. I. v. *Metrodorus*.

3. ἐφ' ἧς οὐκ ἦν τῷ κριθέντι βουλὴ τῆς δίκης ἐπὶ τὸν βασιλέα) Nemo non facile videt locum eſſe corruptum. Puto autem legendum, ἀφ' ἧς οὐκ ἦν ἀναβολὴ τῆς δίκης ἐπὶ τὸν βασιλέα. Eſt enim ἀναβολὴ τῆς δίκης, ſic dictum ut ἀναβάλλειν τὴν δίκην, quod ſignificat, provocare, & ut loquuntur Juriſconſulti appellare ab inferiore judice ad ſuperiorem. (ἀναφορὰν in hoc ſenſu paſſim leges. propriè a. id. ἔφεσις συν.) *Idem.*

ἀλλ' ἐμπεσὼν εἰς ἔχθραν ἀδικωτέρων ἀνθρώπων, ἀπέστη τοῦ βασιλέως κατὰ τὴν πρὸς Τιγράνην τὸν Ἀρμένιον πρεσβείαν· ὁ δ' ἄκοντα ἀνέπεμψεν αὐτὸν Εὐπάτορι φεύγοντι ἤδη τὴν προγονικὴν βασιλείαν· κατὰ δὲ τὴν ὁδὸν κατέστρεψε τὸν βίον, εἴθ' ὑπὸ τοῦ βασιλέως, εἴθ' ὑπὸ νόσου· λέγεται γὰρ ἀμφότερα. περὶ μὲν τῶν Σκηψίων ταῦτα.

Μετὰ δὲ Σκῆψιν Ἄνδειρα [1] καὶ Πιονία, καὶ ἡ Γαργαρίς· ἔστι δὲ λίθος περὶ τὰ Ἄνδειρα, ὃς καιόμενος, σίδηρος γίνεται· εἶτα μετὰ γῆς τινὸς καμινευθεὶς ἀποστάζει ψευδάργυρον· ἣ προσλαβοῦσα χαλκὸν [2] τὸ καλούμενον γίνεται κρᾶμα, ὅ τινες ὀρείχαλκον καλοῦσι· γίνεται δὲ ψευδάργυρος καὶ περὶ τὸν Τμῶλον· Ταῦτα δ' ἐστὶ τὰ χωρία ἃ οἱ Λέλεγες κατεῖχον, ὡς δ' αὕτως καὶ τὰ περὶ Ἄσσον· [3] Ἔστι δὲ ἡ Ἄσσος ἐρυμνή, καὶ εὐτειχὴς ἀπὸ θαλάσσης καὶ τοῦ λιμένος, ὀρθίαν καὶ μακρὰν ἀνάβασιν ἔχουσα· ὥστ' ἐπ' αὐτῆς οἰκείως εἰρῆσθαι δοκεῖ [4] τὸ τοῦ Στρατονίκου τοῦ κιθαριστοῦ.

> Ἄσσον ἴθ' ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι.

Ὁ δὲ λιμὴν χώματι κατεσκεύασται μεγάλῳ. Ἐντεῦθεν ἦν Κλεάνθης ὁ στωϊκὸς φιλόσοφος, ὁ διαδεξάμενος τὴν Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως σχολήν, καταλιπὼν δὲ Χρυσίππῳ τῷ Σολεῖ· [5] ἐνταῦθα δὲ καὶ Ἀριστοτέλης διέτριψε διὰ τὴν πρὸς Ἑρμείαν τὸν τύραννον κηδείαν· Ἦν δὲ Ἑρμείας εὐνοῦχος τραπεζίτου τινὸς οἰκέτης· γενόμενος δ' Ἀθήνησιν ἠκροάσατο καὶ Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους· ἐπανελθὼν δέ, τῷ δεσπότῃ συνετυράννησε, πρῶτον ἐπιθεμένῳ τοῖς περὶ Ἀταρνέα καὶ Ἄσσον χωρίοις· ἔπειτα διεδέξατο ἐκεῖνον, καὶ μετεπέμψατο τόν τε Ἀριστοτέλην καὶ Ξενοκράτην, καὶ ἐπεμελήθη αὐτῶν· τῷ δ' Ἀριστοτέλει [6] καὶ * θυγατέρα ἀδελφιδοῦ συνῴκισε. [7] Μέμνων δὲ ὁ Ῥόδιος ὑπηρετῶν τότε τοῖς Πέρσαις καὶ στρατηγῶν, προσποιησάμενος φιλίαν

* Scripti, τὴν θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ.

sed iniquorum hominum inimicitiis intricatus, defecit à rege cùm ab eo legatus ad Tigranem missus esset Armenium: qui eum invitum Eupatori remisit, jam ex avito fugienti regno: in itinere autem mortuus est Metrodorus, sive regis opera, sive è morbo: utrunque enim fertur. Hæc quidem hactenus de Scepsiis.

¶ Post Scepsin Andeira sunt, & Pionia, & Gargaris. Lapis est apud Andeira, qui ustus in ferrum transit: deinde cum quadam terra in camino excoctus, pseudargyrum *seu falsum argentum* stillat: cui ubi est æs additum, temperamentum fit quod vocant, & nonnulli orichalcum dicunt: nascitur pseudargyrus etiam apud Tmolum. Hæc sunt loca quæ Leleges tenuerunt: ut & quæ circa Assum. ¶ Natura & arte munita est Ascus, à mari & portu rectam & longam habens adscensionem: ut convenire ei videatur Stratonici citharœdi:

> *Asson eas, properè exitium si tu tibi quaris.*

Portus magno aggere constructus est. Hinc natus fuit Cleanthes stoicus philosophus, qui Zenoni Citiensi in schola successit, & eam Chrysippo Solensi reliquit. Ibidem etiam Aristoteles commoratus est ob adfinitatem cum Hermeia tyranno. Fuit is Hermeas Eunuchus, cujusdam mensarii famulus: cumque venisset Athenas, Platonem audivit & Aristotelem. Reversus inde, tyrannidem in Atarnenses & Assios machinanti domino socium se præbuit: post ei successit, accivitque Aristotelem & Xenocratem, eorumque curam habuit: Aristoteli etiam filiam sobrini nuptum dedit. At Memnon Rhodius, Persarum eo tempore administer atque dux, simulata amicitia Hermeam

1. Καὶ Πιονία) Plinius H. N. Lib. v. c. 30. Pionitas commemorat. *Casaub.*

2. Τὸ καλούμενον γίνεται κρᾶμα, ὅ τινες ὀρείχαλκον καλοῦσι) Quis hanc battologiam in optimo scriptore ferat? τὸ καλούμενον ὅ τινες καλοῦσι. Equidem non dubito vel post καλούμενον aliquod deesse verbum, vel tollenda certè esse hæc τὸ καλούμενον. Stephanus sic locum expressit, εἶτα κραθεὶς χαλκῷ ὀρείχαλκος γίγνεται. (Vide gloss. & apud Festum. v. Aurichalcum, Schol.) *Idem.*

3. Ἔστι δὲ ἡ Ἄσσος) Assus postea Apollonia est appellata teste Plinio. H. N. Lib. v. 30. Assum etiam Ptolemæus & reliqui Geographi vocant. *Idem.*

4. Τὸ τοῦ Στρατονίκου τοῦ κιθαριστοῦ) Apud Stephanum inversis literis Νικόστρατος hîc vocatur, malè. Stratonici faceti citharistæ non rara mentio apud veteres. Strabo iterum meminit libro sequenti. est autem parodia elegans Homerici carminis Ἰλιάδ. ε. *Idem.*

5. ἐνταῦθα δὲ καὶ Ἀριστοτέλης διέτριψε) Vide Laërtium in vita, qui tamen Assi non meminit. *Idem.*

6. Καὶ θυγατέρα ἀδελφιδοῦ συνῴκισε) Veteres, τὴν θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ. Laërtius sic, οἱ δέ, καὶ κηδεῦσαι αὐτῷ δόντα τὴν θυγατέρα ἢ ἀδελφιδῆν. Aristocles etiam aliter, vituperatum namque Aristotelem refert, ὅτι τὴν Ἑρμείου γήμειε φύσει μὲν ἀδελφήν, θετὴν δὲ θυγατέρα Πυθιάδα. *Idem.*

7. Μέμνων δὲ ὁ Ῥόδιος) Imo Mentor. de quo sic Diodorus Siculus lib. XVI. pag. 449. T. II. ed. FF. ἐστρατεύσατο δ' ἐπὶ πρῶτον Ἑρμείαν τὸν Ἀταρνέων τύραννον ἀφεστηκότα τοῦ βασιλέως, καὶ πολλῶν ὀχυρωμάτων καὶ πόλεων κυριεύοντα. ἐπαγγειλάμενος δὲ αὐτῷ πείσειν τὸν βασιλέα, καὶ τῶν ἐγκλημάτων ἀπολῦσαι, συνῆλθεν εἰς λόγους καὶ παρακρουσάμενος αὐτὸν συνέλαβε. Dicitur autem ibi, Mentor hic amicus fuisse Artabazi & Memnonis. Sed de Memnone Rhodio plura idem Diod. lib. sequenti. *Idem.*

1. Καὶ

ad se vocavit, sub nomine hospitii & simulatorum negociorum: compræhensumque ad regem misit: ibi Hermeas suspendio adfectus periit: philosophi evaserunt, fugientes è locis quæ Persæ obtinebant. Myrsilus Assum à Methymneis conditam ait: Hellanicus Aeolicam facit urbem: ut Gargare quoque & Lamponia Aeolidis fiant, nam ab Assiis condita sunt Gargara: non satis bene habitatoribus instructa: nam è Mileto colonos eò miserunt reges eam evacuantes: itaque Demetrius Scepsius ait eos de Æolensibus semibarbaros factos. Homeri ætate omnia ista Lelegum fuerunt: quos Cares nonnulli appellant. Homerus distinxit.

Ad mare sunt Cares, & curvo Paones arcu,
Et Leleges, & Caucones.——

Diversi ergo à Caribus Leleges, habitabant inter Æneæ ditionem & Cilices poëtæ: ab Achille autem evastati, in Cariam transiverunt, & occupaverunt quæ circa Halicarnassum sunt loca. Urbs, qua excesserunt, non exstat. ¶ In mediterraneis autem Halicarnassi Pedasa urbs fuit ab ipsis nominata, & nunc regio Pedasis dicitur. Octo urbes ajunt in ea à Lelegibus frequentatas civibus: cùm olim illi multitudine hominum florerent: ita ut etiam Cariæ partem tenerent, quæ Myndum usque & Bargylios porrigitur: bonam etiam Pisidiæ partem occuparent. Postea cum Caribus in bellum profecti divisi sunt per totam Græciam, & gens ipsa deleta est: de octo autem urbibus sex Mausolus in unam Halicarnassum conduxit, ut Callisthenes refert: Synagela & Myndum integras reliquit. Pedasensibus his scribit Herodotus, & eorum vicinis si quid adversi impenderet, Minervæ antistitam apud eos barbam edidisse: idque ter accidisse. Etiamnum in ditione Stratonicensium est Pedasus oppidulum: in tota autem Caria & Mileti ostenduntur Lelegum sepulcra, castella, pagorumque vestigia.

A καλεῖ πρὸς ἑαυτὸν * ξενίας τε ὀνόματι καὶ πραγμάτων προσποιητῶν χάριν· συλλαβὼν δ᾽ ἀνέπεμψεν ὡς τὸν βασιλέα, κἀκεῖ κρεμασθεὶς ἀπώλετο· οἱ φιλόσοφοι δ᾽ ἐσώθησαν, φεύγοντες τὰ χωρία ἃ οἱ Πέρσαι κατεῖχον. Φησὶ δὲ Μυρσίλος Μηθυμναίων κτίσμα εἶναι τὴν Ἄσσον. * Καὶ Ἑλλάνικος δὲ Αἰολίδα φησίν· ὥστε καὶ τὰ Γάργαρα, καὶ ἡ Λαμπωνία Αἰολέων· Ἀσσίων γάρ ἐστι κτίσμα τὰ Γάργαρα οὐκ εὖ συνοικούμενα. ἐποίκους γὰρ οἱ βασιλεῖς εἰσήγαγον ἐκ Μιλήτου πόλεως ἐρημώσαντες ἐκείνην, ὥς τε ἡμιβαρβάρους γενέσθαι φησὶ Δημήτριος αὐτοὺς ὁ Σκήψιος ἀντὶ Αἰολέων. Καθ᾽ Ὅμηρον μέντοι ταῦτα B πάντα ἦν Λελέγων οὓς τινὲς μὲν Κᾶρας ἀποφαίνουσιν, Ὅμηρος δὲ χωρίζει.

Πρὸς μὲν ἁλὸς Κᾶρες καὶ Παίονες ἀγκυλότοξοι,
Καὶ Λέλεγες, καὶ Καύκωνες.

Ἕτεροι μὲν τοίνυν τῶν Καρῶν ὑπῆρξαν· ᾤκουν δὲ μεταξὺ τῶν ὑπὸ τῷ Αἰνείᾳ καὶ τῶν καλουμένων ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ Κιλίκων· ἐκπορθηθέντες δὲ ὑπὸ τοῦ Ἀχιλλέως, μετέστησαν εἰς τὴν Καρίαν καὶ κατέσχον τὰ περὶ τὴν νῦν Ἁλικαρνασσὸν χωρία. Ἡ μέντοι νῦν * ἐκλειφθεῖσα ὑπ᾽ αὐτῶν πόλις, οὐκέτ᾽ ἐστίν. Ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ τῶν Ἁλικαρνασ- C σέων τὰ Πήδασα ὑπ᾽ αὐτῶν ὀνομασθέντα ἦν πόλις, καὶ ἡ νῦν χώρα Πηδασὶς λέγεται· φασὶ δ᾽ ἐν αὐτῇ καὶ ὀκτὼ πόλεις ᾠκεῖσθαι ὑπὸ τῶν Λελέγων· πρότερον εὐανδρησάντων, ὥστε καὶ τῆς Καρίας * μετασχεῖν τῆς μέχρι Μύνδου [1] καὶ Βαργυλίων· καὶ τῆς Πισιδίας * ἀποτέμνεσθαι πολλήν. Ὕστερον δ᾽ ἅμα τοῖς Καρσὶ στρατευόμενοι κατεμερίσθησαν εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἠφανίσθη τὸ γένος· τῶν δ᾽ ὀκτὼ πόλεων τὰς ἓξ Μαύσωλος εἰς μίαν τὴν Ἁλικαρνασσὸν συνήγαγεν, ὡς Καλλισθένης ἱστορεῖ· [2] Συναγέλα δὲ καὶ Μύνδον διεφύλαξε. [3] Τοῖς δὲ Πηδασεῦσι τούτοις φησὶν Ἡρόδοτος, ὅτε μέλλοι τι ἀνεπι- D τήδειον ἔσεσθαι καὶ τοῖς περιοίκοις, τὴν ἱέρειαν τῆς Ἀθηνᾶς πώγωνα ἴσχειν· τρὶς δὲ συμβῆναι τοῦτο αὐτοῖς. Πήδασον δὲ καὶ ἐν τῇ νῦν Στρατονικέων πολίχνιον ἐστίν. Ἐν ὅλῃ δὲ Καρίᾳ καὶ ἐν Μιλήτῳ, [5] Λελέγων τάφοι, καὶ ἐρύματα, καὶ ἴχνη κατοικιῶν δείκνυται.

* Scripti ξενίας τε ἅμα καὶ.
* Vulgo Ἑλλάνικος τε καί.
p. 611.
Iliad. κ. 429.
* Manusc. ἐξαλειφθεῖσα ὑπ᾽ αὐτῶν πόλις Πήδασος οὐκέτ᾽.
* Scripti, κατασχεῖν.
* Manusc. ἀποτεμέσθαι.

1. Καὶ Βαργυλίων) Bargyla vertendum, non Bargylios. Bargylia enim, urbis nomen Stephano, Polybio, aliis. *Casaub.*

2. Συναγέλα δὲ καὶ Μύνδον διεφύλαξε) Scribendum Σουάγελα. Est enim vox Carica, quæ significat si Latinè vertas monumentum regis. Stephanus Σουάγελα πόλις Καρίας, ἔνθα ὁ τάφον ἦν τοῦ Καρὸς ὡς δηλοῖ καὶ τοὔνομα. καλοῦσι γὰρ οἱ Κᾶρες σοῦαν τὸν τάφον, γέλαν δὲ τὸν βασιλέα. *Idem.*

2. Συναγέλα) corrupte hæc vox scribitur pro Σουάγελα, quæ πόλις Καρίας, ἔνθα ὁ τάφος ἦν τοῦ Καρὸς, ὡς δηλοῖ γὰρ τοὔνομα. καλοῦσι γὰρ οἱ Κᾶρες σοῦαν τὸν τάφον, γέλαν δὲ τὸν βασιλέα. ὁ πολίτης, Σουαγελεύς. Holstein. in Stephan. pag. 302.

3. Τοῖς δὲ Πηδασεῦσι τούτοις φησὶν Ἡρόδοτος) Herodoti verba Κλειοῖ (L. 1. c. 175.) sunt hæc, ἦσαν δὲ Πηδασέες, οἰκοῦντες ὑπὲρ Ἁλικαρνασσοῦ μεσόγαιαν τοῖσι ὅκως τι μέλλοι ἀνεπιτήδεον ἔσεσθαι, αὐτοῖσί τε καὶ τοῖσι περιοίκοισι, ἡ ἱερείη τῆς Ἀθηναίης πώγωνα μέγαν ἴσχει. τρὶς σφι τοῦτο ἐγένετο. i. e. *Pedasii qui medi-*

Μετὰ δὲ τοὺς Λέλεγας τὴν ἑξῆς παραλίαν A ᾤκουν Κίλικες καθ' Ὅμηρον, ἣν δὴ νῦν ἔχουσιν Ἀδραμυττηνοί τε καὶ Ἀταρναῖται· καὶ Πιταναῖοι μέχρι τῆς ἐκβολῆς τοῦ Καΐκου. [1] Διῄρηντο δ' εἰς δύο δυναστείας οἱ Κίλικες καθάπερ εἴπομεν, τὴν τε ὑπὸ τῷ Ἠετίωνι, καὶ τὴν ὑπὸ τῷ Μύνητι· τοῦ μὲν οὖν Ἠετίωνος λέγει πόλιν Θήβην·

Iliad. α. 366. Ὠχόμεθ' ἐς Θήβην ἱερὴν πόλιν Ἠετίωνος.

* Manuſſ. Τούτου δὲ καὶ τὴν Χρύσαν τὴν ἔχουσαν τό. * [2] Τούτου καὶ τὴν Χρύσαν τὸ ἱερὸν τοῦ Σμινθέως Ἀπόλλωνος ἐμφαίνει, εἴπερ ἡ Χρυσηὶς ἐκ τῆς Θήβης ἑάλω.

Ὠχόμεθα γάρ (φησιν) ἐς Θήβην.

Τὴν δὲ διεπράθομέν τε, καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα.

p. 612. Καὶ τὰ μὲν εὖ δάσαντο μετὰ σφίσιν υἷες Ἀχαιῶν,

Ἐκ δ' ἕλον Ἀτρείδῃ Χρυσηΐδα καλλιπάρῃον.

Τοῦ δὲ Μύνητος τὴν Λυρνησσόν· ἐπειδὴ

Iliad. β. 691. Λυρνησσὸν διαπορθήσας, καὶ τείχεα Θήβης,

τόν τε Μύνητα, καὶ τὸν Ἐπίστροφον ἀνεῖλεν Ἀχιλλεύς· ὥστε ὅταν φῇ ἡ Βρισηὶς,

Iliad. τ. 295. Οὐδὲ μ' ἔασκες ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὠκὺς Ἀχιλλεὺς

Ἔκτεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος·

οὐ τὴν Θήβην λέγοι ἄν, αὕτη γὰρ Ἠετίωνος. ἀλλὰ τὴν Λυρνησσόν· ἀμφότεραι δ' ἦσαν ἐν τῷ κληθέντι μετὰ ταῦτα Θήβης πεδίῳ, ὃ διὰ τὴν C ἀρετὴν περιμάχητον γενέσθαι φασί· Μυσοῖς μὲν καὶ Λυδοῖς τοῖς πρότερον, τοῖς δ' Ἕλλησιν ὕστερον τοῖς ἐποικήσασιν ἐκ τῆς Αἰολίδος, καὶ τῆς Λέσβου. Ἔχουσι δὲ νῦν Ἀδραμυττηνοὶ τὸ πλέον. ἐνταῦθα γὰρ καὶ ἡ Θήβη, καὶ ἡ Λυρνησσὸς ἐρυμνὸν χωρίον· ἔρημοι δ' ἀμφότεραι· διέχουσι δὲ Ἀδραμυττείου σταδίους ἡ μὲν ἑξήκοντα, ἡ δὲ ὀγδοήκοντα· καὶ ἡ ἐπὶ θάτερα. Ἐν δὲ τῇ Ἀδραμυττηνῇ ἐστι καὶ ἡ Χρύσα, [3] καὶ ἡ Κίλλα· πλησίον οὖν τῆς Θήβης ἐστὶ νῦν, Κίλλα τις τόπος * λεγόμενος ἐν ᾧ * Κιλλαίου Ἀπόλλωνος ἐστὶν ἱερόν. παραρρεῖ δ' αὐτῷ [4] ἐξ Ἴδης φερόμενος

* Vulgo, λέγεται.
* Vulgo, Κιλλέου.

Proximum poſt Lelegas litus Cilices Homerici tenebant: quod nunc habent Adramytteni, Atarnæi, Pitanæi uſque ad Caici oſtia. Diviſi fuerunt Cilices in duas, ut dixi, provincias: quarum una Eetioni, altera Myneti pareret. ¶ Eetionis urbem Thebam Homerus appellat.

Nos Theben, ſacram urbem venimus Etionis.

Huic etiam Chryſam adſcribit, templum Sminthei Apollinis, ſi quidem Thebæ capta fuit Chryſeis: addit enim:

Atque è direpta prædam aſportavimus omnem,
Inter ſe rectè quam diviſere Pelaſgi,
Atridæ eximium dantes Chryſeida munus,

Urbem autem Mynetis Lyrneſſum nominat: ſiquidem Achilles Mynetem & Epiſtrophum interfecit

Lyrneſſum evaſtans, & clara mœnia Thebes.

itaque cum dicit Briſeis.

—neque me plorare ſinebas,
Cum meus à forti eſt occiſus Ahille maritus,
Atque evaſtata urbs clari miſeranda Mynetis:

non intelligi debet Thebe, quæ Eetionis fuit: ſed Lyrneſſus: ambæ autem fuerunt in campo qui deinde Thebes dictus fuit campus, de quo ob ejus præſtantiam certamina fuerunt Lydis & Myſis antè, poſteà Græcis qui eò è Lesbo & Æolide migraverunt. Nunc Adramytteni majorem partem obtinent: ibi enim Theba eſt, & Lyrneſſus munitum natura caſtellum: ambæ ſunt deſertæ: diſtant ab Adramyttio hæc LX, illa XXC ſtadiis, in diverſam partem. ¶ In Adramyttena eſt & Chryſa & Cilla, nunc Thebæ vicina. Locus eſt Cilla in quo Apollinis Cillei eſt fanum, ac præterfluit ex Ida delapſus

mediterraneam ſupra Halicarnaſſum colunt aliique vicini maximam diligentiam adhibere feruntur, ut eorum ſacerdotes Palladis ſacram barbam habent. Id quod ter illis accidiſſe putatur. Idem Herodotus Urania (L. VIII. c. 104.) rem eandem narrat: quo loco ſcribendum eſt τοῦτο δὲ σφι τρὶς ἤδη ἐγένετο: non δὶς, ut habent codices omnes. Tangit hiſtoriam philoſophus Hiſtoriæ Animalium libro tertio c. 11. Γυνὴ δὲ, ait, τὰς ἐπὶ τῷ γενείῳ οὐ φύει τρίχας, πλὴν ὀλίγαι ἐνίαις γίγνονται ὅταν τὰ καταμήνια στῇ καὶ οἷον ἐν Καρίᾳ ταῖς ἱερείαις, ὃ δοκεῖ συμβαίνειν σημεῖον τῶν μελλόντων. i.e. *Pili in mento mulieris non prodeunt; niſi interdum pauci, cum menſtrui curſus ſubſtiterunt, & ut in terra Caria mulieribus ſacerdotibus evenire ajunt, quod divinationis indicium interpretatur.* Caſaub.

4 Λελέγων τάφοι, καὶ ἐρύματα, καὶ ἴχνη κατοικιῶν) Similiter dixit libro ſeptimo pag. 321. oſtendi πολλαχοῦ τῆς Καρίας τάφους Λελέγων, καὶ ἐρύματα,

D Λελέγια καλούμενα. *Idem.*

1. Διῄρηντο δ' εἰς δύο δυναστείας οἱ Κίλικες) Fortaſſe etiam in tres, ait Strabo paulò poſt. *Idem.*

2. Τούτου καὶ τὴν Χρύσαν τὸ ἱερὸν τοῦ Σμινθέως Ἀπόλλωνος ἐμφαίνει) Scribendum omnino cum veteribus libris, Τούτου δὲ καὶ τὴν Χρύσαν τὴν ἔχουσαν τὸ ἱερὸν τοῦ Σμ. Απ. ἐμφ. *Idem.*

3. Καὶ ἡ Κίλλα. πλησίον οὖν) Interpres legit καὶ ἡ Χρύσα καὶ ἡ Κίλλα πλησίον τῆς Θήβης: quam lectionem non probo, & totum locum ita lego, Ἐν δὲ τῇ Ἀδρ. ἐστι καὶ ἡ Χρύσα, καὶ ἡ Κίλλα· πλησίον οὖν τῆς Θήβης ἐστὶ νῦν Κίλλα τις τόπος λεγόμενος, quam lectionem partim ex veteribus libris habemus, partim ex Euſtathio, qui non ſemel hunc locum profert. *Idem.*

4. Ἐξ Ἴδης φερόμενος ὁ Κίλλεος ποταμός) Ex eodem Euſtathio lego Κίλλος ποταμός. *Idem.*

1. Ἐξῦ-

Cilleus fluvius: ſunt hæc juxta Antandriam. Sed & in Lesbo Cilleum ab hac Cilla nomen habet. Eſt & Cillæum mons inter Gargarum & Antandrum. Daës Colonenſis ait, Cillei Apollinis templum primùm Colonis fuiſſe poſitum ab Græcis advectis Aeolenſibus. Chryſæ quoque Cilleum Apollinem dedicatum fuiſſe ferunt: idemne ſit cum Smintheo, aut alius ab eo, incertum. Chryſa oppidulum fuit ad mare ſitum, portum habens: ibi erat Sminthei delubrum Apollinis, & Chryſeis: paulo ſupra jacet Thebe. Locus nunc planè deſertus eſt: fanum Cilicum tranſlatum in eam quæ nunc eſt Chryſam ad Hamaxitum: cùm Cilicum alii in Pamphyliam emigraſſent, alii Hamaxitum. Qui imperitiores ſunt priſcarum hiſtoriarum, hîc fuiſſe Chryſam & Chryſeidem putant, Homerumque ejus loci facere mentionem. Atqui hîc nullus eſt portus. Homerus autem dicit.

Illi intra portum cùm pervenere profundum.

Neque templum hîc ad mare eſt: poëta autem ad mare ponit

Pontivaga egreditur Chryſeis pulcra carina.
Quam tunc Dulichius perduxit Ulyſſes ad aram,
Inque manus caro patri dedit. —

Neque propè Thebam: at Homerica propè fuit: nam inde abductam ait Chryſeidem. Sed neque Cilla in Alexandrino agro ulla oſtenditur, neque Cillæi templum Apollinis: at poëta conjunxit:

Qui Chryſam, Cillamque tenes. —

at in Thebes campo propinqua viſitur. Et navigatio à Cilicia Chryſa ad Nauſtathmon, LX fere eſt ſtadiorum, unius diei: quantam videtur Ulyſſes confeciſſe. Nam navem egreſſus, ſtatim ſacrificium deo præbet: deinde veſpera occupante, ibi pernoctat: manè avehitur. Ab Hamaxito autem vix tertium ejus intervalli eſt: itaque ſic licuiſſet Ulyſſi ſacris operato eadem die ad nauſtathmum redire. Eſt etiam tumulus magnus ponè fanum Cilleum Apollinis, monumentum Cilli cujuſdam: quem ferunt

A ὁ * Κίλλειος ποταμός· ταῦτα δ' ἐστὶ κατὰ τὴν Ἀντανδρίαν· καὶ τὸ ἐν Λέσβῳ δὲ Κίλλεον ἀπὸ ταύτης τῆς Κίλλης ὠνόμασται· ἔστι δὲ καὶ Κιλλαῖον ὄρος μεταξὺ Γαργάρων, καὶ Ἀντάνδρου. Φησὶ δὲ Δάης ὁ Κολωνεὺς ἐν Κολωναῖς ἱδρυθῆναι πρῶτον ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος πλευσάντων Αἰολέων τὸ τοῦ Κιλλέου Ἀπόλλωνος ἱερόν· καὶ ἐν Χρύσῃ δὲ λέγουσι Κίλλεον Ἀπόλλωνα ἱδρύσθαι ἄδηλον, εἴτε τὸν αὐτὸν τῷ Σμινθεῖ, εἴθ' ἕτερον· ἡ δὲ Χρύσα ἐπὶ θαλάττῃ πολίχνιον ἦν ἔχον λιμένα· πλησίον δὲ ὑπέρκειται ἡ Θήβη· ἐνταῦθα δὲ ἦν καὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Σμινθέως Ἀπόλλωνος, καὶ ἡ Χρυσηΐς· ἠρήμωται δὲ

B τὸ χωρίον τελέως· εἰς δὲ τὴν νῦν Χρύσαν τὴν κατὰ Ἀμαξιτὸν μεθίδρυται τὸ ἱερὸν τῶν Κιλίκων, τῶν μὲν εἰς τὴν Παμφυλίαν ἐκπεσόντων, τῶν δὲ εἰς Ἀμαξιτόν. Οἱ δ' ἀπειρότεροι τῶν παλαιῶν ἱστοριῶν, ἐνταῦθα τὴν Χρύσην καὶ τὴν Χρυσηΐδα γεγονέναι φασί· καὶ τὸν Ὅμηρον τούτου τοῦ τόπου μεμνῆσθαι. Ἀλλ' οὔτε λιμήν ἐστιν ἐνταῦθα. ἐκεῖνος δὲ φησίν.

Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἵκοντο. Iliad. α. 432.

Οὔτ' ἐπὶ θαλάττῃ τὸ ἱερόν * ἐστιν· ἐκεῖνος δ' ἐπὶ θαλάττῃ ποιεῖ τὸ ἱερόν. * Scripti, ἔνεστιν.

C Ἐκ δὲ Χρυσηῒς νηὸς βῆ ποντοπόροιο. Ibid. 439.
Τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεύς, p. 613.
Πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει.

Οὐδὲ Θήβης πλησίον, ἐκεῖνος δὲ πλησίον· ἐκεῖθεν γοῦν ἁλοῦσαν λέγει τὴν Χρυσηΐδα· Ἀλλ' οὐδὲ Κίλλα τόπος οὐδεὶς ἐν τῇ Ἀλεξανδρέων χώρᾳ δείκνυται· οὐδὲ Κιλλαίου Ἀπόλλωνος ἱερόν· ὁ δὲ ποιητὴς συζεύγνυσιν·

-- Ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας Ibid. 37.
Κίλλαν τε ζαθέην. --

Ἐν δὲ τῷ Θήβης πεδίῳ, δείκνυται πλησίον. ὅ, τε

D πλοῦς ἀπὸ μὲν τῆς Κιλικίου Χρύσης ἐπὶ τὸν ναύσταθμον, [1] ἑξήκοντά που σταδίων ἐστὶν ἡμερήσιός πως, ὅσον φαίνεται πλεύσας ὁ Ὀδυσσεύς· ἐκβὰς γὰρ εὐθὺ παρίστησι τὴν θυσίαν τῷ θεῷ, καὶ τῆς ἑσπέρας ἐπιλαβούσης μένει αὐτόθι· πρωῒ δὲ ἀποπλεῖ, ἀπὸ Ἀμαξιτοῦ· τὸ τρίτον δὲ μόλις τοῦ λεχθέντος διαστήματός ἐστιν, ὥστε παρῆν τῷ Ὀδυσσεῖ αὐθημερὸν ἀναπλεῖν ἐπὶ τὸ ναύσταθμον τελέσαντι τὴν θυσίαν. Ἔστι δὲ καὶ Κίλλου μνῆμα περὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Κιλλέου Ἀπόλλωνος χῶμα μέγα· ἡνίοχον δὲ τοῦτον

* Lego Κίλλος.

1. Ἑξήκοντά που σταδίων ἐστὶν ἡμερήσιός πως) Manuſcripti habent ἑπτακοσίων που σταδίων. quam lectionem confirmat quod ait eſſe ἡμερήσιον πλοῦν. Nam ſi legas ἑξήκοντα, non rectè dixerit Strabo id intervallum eſſe, navigationem diei unius. Nam ita cum loquuntur veteres intervallum longè majus intelligunt: fere mille ſtadiorum aut circiter, ut ad librum primum diximus. *Caſaub.*

Πέλοπος φασὶν ἡγησάμενον τῶν τόπων, [1] ἀφ' A οὗ ἴσως ἡ Κιλικία, ἢ ἔμπαλιν. Τὰ δ' οὖν περὶ τοὺς Τεύκρους καὶ τοὺς μύας ἀφ' ὧν ὁ Σμινθεὺς, [3] ἐπειδὴ σμίνθιοι οἱ μύες, δεῦρο μετενεκτέον. [4] Παραμυθοῦνται δὲ τὴν ἀπὸ μικρῶν ἐπίκλησιν τοιούτοις τισί. Καὶ γὰρ ἀπὸ τῶν παρνόπων, οὓς οἱ Οἰταῖοι κόρνοπας λέγουσι, Κορνοπίωνα τιμᾶσθαι παρ' ἐκείνοις Ἡρακλέα ἀπαλλαγῆς * ἀκρίδων χάριν. Ἰποκτόνον δὲ παρ' Ἐρυθραίοις τοῖς τὸν [5] Μελιοῦντα οἰκοῦσιν· ὅτι φθαρτικὸς τῶν ἀμπελοφάγων ἰπῶν· καὶ δὴ παρ' ἐκείνοις μόνοις τῶν Ἐρυθραίων τὸ θηρίον τοῦτο μὴ γίνεσθαι. Ῥό- B διοι δὲ ἐρυθιβίου Ἀπόλλωνος ἔχουσιν ἐν τῇ χώρᾳ ἱερὸν, τὴν ἐρυσίβην καλοῦντες ἐρυθίβην· [6] παρ' Αἰολεῦσι δὲ τοῖς ἐν Ἀσίᾳ [7] μιστὶς καλεῖται * Πορνοπίων, οὕτω τοὺς πόρνοπας καλούντων Βοιωτῶν, καὶ θυσία συντελεῖται Πορνοπίῳ Ἀπόλλωνι. Μυσία μὲν οὖν ἐστὶν ἡ περὶ τὸ Ἀδραμύττιον· ἦν δέ ποτε ὑπὸ Λυδοῖς, καὶ νῦν Πύλαι Λύδιαι καλοῦνται ἐν Ἀδραμυττίῳ, Λυδῶν, ὡς φασὶ, τὴν πόλιν ἐκτικότων. Μυσίας δὲ Ἄστυρα τὴν πλησίον κώμην φασίν· ἦν δὲ πολίχνη ποτὲ, ἐν ᾗ τὸ τῆς Ἀστυρηνῆς Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἐν ἄλσει, προστατούμενον μεθ' ἁγιστείας ὑπ' Ἀντανδρίων, ᾗ C μᾶλλον γειτνιᾷ· διέχει δὲ τῆς παλαιᾶς Χρύσης εἴκοσι σταδίους, καὶ αὐτῆς ἐν ἄλσει τὸ ἱερὸν ἐχούσης. Αὐτοῦ δὲ καὶ ὁ Ἀχίλλειος χάραξ· ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ ἀπὸ πεντήκοντα σταδίων ἐστὶν ἡ Θήβη ἔρημος, ἥν φησιν ὁ ποιητὴς ὑπὸ Πλάκῳ ὑληέσσῃ·

* Deest in manuss. hæc vox.

* Scripti, Παρνοπίων, & mox, Πάρνοπας. ac Παρνοπίωνι.

p. 614.

Pelopis fuisse aurigam, ac principem in ea duxisse loca. à quo fortasse Ciliciæ nomen est. [2] aut vicissim Enimverò quæ de Teucris & muribus traduntur (unde Smintheo nomen sit: quando Sminthii sunt mures) huc sunt transferenda. Excusant autem hanc à muribus denominationem talibus quibusdam exemplis. Nam Oetæi Herculem à locustis, quas Parnopes Græci, Kornopes ipsi nominant, Cornopionem appellatum venerantur, quòd à locustis ipsos liberaverit. Ipoctonum Herculem Erythræi ad Meliûnta accolentes colunt, quia ipes (vermes sunt à quibus vites corroduntur) exsciderit. nam apud solos Erythræos ea vitium pestis non nascitur. Rhodii in sua regione Erythibii Apollinis templum habent, ab rubigine frugum eversa sic dictum, quæ ipsius erythiba, aliàs erysibe dicitur. Ab Æolensibus qui in Asia sunt, Mysstis Pornopion dicitur, cum Bœoti sic appellent Pornopas: & sacrificatur Pornopioni Apollini. Mysia ergo est circa Adramyttium. Ea urbs aliquando sub Lydis fuit: & nunc portæ Lydiæ visuntur Adramytti: quod Lydi urbem eam condiderint. Mysiæ autem propinquum pagum. olim oppidum fuit, in cujus luco templum Astyrenæ Dianæ est, cui Antandrii religiosè præsunt, quibus id est vicinius. distat ab antiqua Chrysa stadia xx: cujus & ipsius in luco templum. Ibidem est & Achillis vallum. Inde ad quinquagesimum stadium Thebe est, deserta. quam Homerus sub Placo sitam ait sylvosa.

1. *Ἀφ' οὗ ἴσως ἡ Κιλικία ἢ ἔμπαλιν*) Lego ἢ ἀνάπαλιν ut apud Eustathium. Sensus est, aut ab hoc Cillo Ciliciam nomen invenisse, aut contra, nimirum à Cilicia Cillum hunc esse appellatum. Idem Eustathius etiam hîc τοῦ Κιλλαίου Ἀπόλλωνος scribendum esse docet & hoc amplius falli nos si putemus hanc sententiam esse mutilam. Porrò Ciliciam ajunt alii sic fuisse appellatum à Cilice Agenoris filio Phœnicis & Cadmi fratre: vide Apollodorum. *Casaub.*

2. *Aut vicissim.*) Asteriscum adjeci. nam deest aliquid nisi quis fortasse Ciliciam quandam cognomento ἔμπαλιν novit. Sane in Epitomis est Cillam & Cilices ab hoc dictos Cillo. Paulo suprà pro LX stadiis Eustath. habet LXX. Locum autem de Hercule Cornopione & cæteris ex Eustathio restitui, cum esset valde vitiatus. Eustathianam autem lectionem confirmant ea quæ in Lexico ex aliis auctoribus sunt annotata, quæ miror Gyraldo non accedisse ad animum, qui hunc locum depravatum, quanquam non nominatim, in sua deorum historia adduxerit. *Xyland.*

3. *Ἐπειδὴ σμίνθιοι*) Malim ut apud alios σμίνθοι. *Casaub.*

4. *Παραμυθοῦνται δὲ τὴν ἀπὸ μικρῶν ἐπίκλησιν τοιούτοις τισί*) Multa his apud Græcos similia, de quibus lege Clementem in Protreptico. Notus est & Accaronitarum deus Beelzebul, id est μύαγρος sive muscarum deus. *Idem.*

5. *Μελιοῦντα*) Quid sit μελιοῦς, non satis conjicio. Μηλιοῦντα vel Maliunta mallem. Intelligo de Erythræis, quorum urbis in Bœotia meminit Plin. IV. 7. qui à Maliaco sinu non ita procul abfuerunt. Sed hæc est conjectura infirma. *Xyland.*

6. *παρ' Αἰολεῦσι δὲ τοῖς ἐν Ἀσίᾳ μιστὶς καλεῖται Πορνοπίων*) Quid est μιστὶς? non est dubium hanc vocem esse corruptam. Libri veteres habent, μῦς τὶς, quod & ipsum corruptum esse liquet. Suspicor legendum μεὶς τις καλεῖται Π. ut sit sensus, quemadmodum apud Athenienses fuit Scirophorion mensis, à Scirade Minerva sic dictus, ita apud Æoles Asiaticos fuisse mensem unum Pornopionem dictum à Pornopio Apolline. μεὶς autem est μὴν apud Æoles. (imo etiam alios Græcos: nam etiam Aristoteles ea voce usus in quarto De gen. animalium extremo.) In veteribus quibusdam legitur Παρνοπίων, & Πάρνοπας & Παρνοπίωνι. Sed quum videatur significare differre Bæotos aliquid in hac voce ab aliis, sitque D certum Athenienses πάρνοπας dicere solitos, puto sic scribendum, κα. Πορνοπ. οὕτω τοὺς πάρνοπας καλούντων Β. καὶ θ. συ. Πορνοπίωνι Απ. Sic & veteres quidam. *Casaub.*

7. *Μιστὶς*) Quid autem sit illud μιστὶς, non invenio. Interpres μῦς τις legit: quid secutus, ignoro. *Xyland.*

1. ποτα-

A At neque Placos aut Plax (*tabulam aut ei similem planiciem interpretere*) ulla ibi est, neque sylva supernè imminet loco, quanquam sit ad Idam. Ab Astyris Thebe abest stadia ad LXX, ab Andeiris ad LX. Hæc autem omnia sunt nomina locorum desertorum, aut malè habitatorum, aut fluminum torrentium... celebrata tamen sunt ob antiquas historias. Urbes sunt memorabiles Assus & Adramyttium. Bello Mithridatico malè acceptum fuit Adramyttium. Nam prætor Diodorus in gratiam regis senatum occidit, cùm quidem se Academicum philosophum, B & causidicum, & rhetorem profiteretur interim. & quidem in Pontum etiam cum rege abiit. eo autem dejecto, pœnas ille dedit maleficio affectis, nam cùm multa simul ei crimina intentarentur, turpiter seipsum inedia confecit, non ferens dedecus tantum: idque in nostra patria. Orator insignis Adramyttenus exstitit Xenocles, Asiaticæ de forma orationis, ea qua ullus alius vehementia, isque pro Asia ad senatum oravit, quo tempore ea Mithridatis partibus favere insimulata fuit. Apud Astyra lacus est 4 nomine Sapra, C qui erumpit in litus mare asperis saxis in dorsi speciem porrectis asperum. Sub Anderis delubrum est Matris deorum Anderenæ sacrum, & antrum cuniculi in morem sub terra, usque ad Palæam pertinens. Palæa vicus quidam est, ab Anderis cxxx stadiis distitus. eum subterraneum specum demonstravit torrens, cùm incidisset in os ejus, & postridie juxta Andera à pastore quodam repertus esset, forte fortuna ad sacrificium eunte. Atarneus regia fuit 6 Hermeiæ tyranni. Sequitur Pitane urbs Æolica, duos habens portus. & fluvius Evenus eam præterfluens: D

A οὔτε δὲ * Πλακὸς ἢ Πλὰξ ἐκεῖ τι λέγεται, οὔθ' ὕλη ὑπέρκειται· καίτοι πρὸς τῇ Ἴδῃ. Ἀστύρων δ' ἡ Θήβη διέχει εἰς ἑβδομήκοντα σταδίους, Ἀνδείρων δὲ ἑξήκοντα. πάντα δὲ ταῦτα ἐστὶ τὰ ὀνόματα τόπων ἐρήμων, ἢ φαύλως οἰκουμένων, ἢ [1] ποταμῶν χειμάρρων· τεθρύλληται δὲ διὰ τὰς παλαιὰς ἱστορίας. Πόλεις δ' εἰσὶν ἀξιόλογοι Ἄσσος τε καὶ Ἀδραμύττιον. Ἠτύχησε δὲ τὸ Ἀδραμύττιον ἐν τῷ Μιθριδατικῷ πολέμῳ· τὴν γὰρ βουλὴν ἀπέσφαξε τῶν πολιτῶν Διόδωρος στρατηγὸς χαριζόμενος τῷ βασιλεῖ· προσποιούμενος δ' ἅμα τῶν τε B ἐξ ἀκαδημίας φιλοσόφων εἶναι, καὶ δίκας λέγειν, καὶ σοφιστεύειν τὰ ῥητορικά· καὶ δὴ καὶ συναπῆρεν εἰς τὸν Πόντον τῷ βασιλεῖ· καταλυθέντος δὲ τοῦ βασιλέως, ἔτισε δίκας τοῖς ἀδικηθεῖσιν· ἐγκλημάτων γὰρ ἐπενεχθέντων ἅμα πολλῶν, ἀπεκαρτέρησεν αἰσχρῶς, οὐ φέρων τὴν δυσφημίαν, ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει. Ἀνὴρ δὲ Ἀδραμυττηνὸς ῥήτωρ ἐπιφανὴς [2] γεγένηται Ξενοκλῆς, τοῦ μὲν Ἀσιανοῦ χαρακτῆρος * ἀγωνιστὴς εἰ τις ἄλλος, καὶ εἰρηκὼς ὑπὲρ τῆς Ἀσίας ἐπὶ τῆς συγκλήτου, καθ' ὃν καιρὸν αἰτίαν εἶχε Μιθριδατισμοῦ. Πρὸς δὲ τοῖς Ἀστύροις [3] λίμνη καλεῖται Σάπρα C [4] Σαπραθρώδης εἰς ῥαχιώδη τῆς θαλάττης αἰγιαλὸν τὸ ἔκρηγμα ἔχουσα. Ὑπὸ δὲ τοῖς Ἀνδείροις ἱερόν ἐστι μητρὸς θεῶν Ἀνδειρηνῆς ἅγιον, καὶ ἄντρον ὑπόνομον μέχρι Παλαιᾶς· ἔστι δ' ἡ Παλαιὰ κατοικία τις οὕτω καλουμένη, διέχουσα τῶν Ἀνδείρων ἑκατὸν καὶ τριάκοντα σταδίους· [5] ἔδειξε δὲ τὴν ὑπόνομον χείμαρρος ἐμπεσὼν εἰς τὸ στόμα, καὶ ἀνευρεθεὶς τῇ ὑστεραίᾳ κατὰ Ἄνδειρα ὑπὸ τοῦ ποιμένος κατὰ τύχην ἐπὶ θυσίαν ἥκοντος. Ἀταρνεὺς δ' ἐστὶ τὸ τοῦ Ἑρμείου τυραννεῖον· εἶτα Πιτάνη πόλις Αἰολική, δύο ἔχουσα λιμένας· D καὶ ὁ παραρρέων αὐτὴν ποταμὸς Εὔηνος,

* Scripti, ὑπὸ πλακός

* Manusst. ἀγωνιστὴς δὲ mutata distinctione.

1. *ποταμῶν χειμάρρων.*) Credo hoc dixisse fluviorum aut torrentum eluvione ista loca deleta esse. *Xyland.*

2. *Γεγένηται Ξενοκλῆς*) Xenoclis Adramytteni Cicero miminit, in Bruto cap. 91. *Casaub.*

3. *Λίμνη καλεῖται Σάπρα Σαπραθρώδης*) Ita legitur in quibusdam veteribus. Legendum verò ut est in aliis MSS. *καλεῖται Σάπρα βαραθρώδης.* *Idem.*

4. Nomine Sapara) Quid sit *σαπραθώδης*, dicam ubi didicero, interim mendum credam. *Xyland.*

5. *Ἔδειξε δὲ τὴν ὑπονομὴν χείμαρρος ἐμπεσὼν εἰς τὸ στόμα*) Hæc lectio mihi valdè mirifica videtur. Nam valdè scire velim quæ fuerint signa unde colligere potuerit acutulus iste pastor, torrentem quem videbat Palææ emergentem eundem esse quem ad Andira viderat in antrum se mergentem ? deinde quid obsecro torrens iste tantum boni afferre potuit pastori, ut ab eo quærendus fuerit quum incidisset in cavernam ? atqui ait Strabo, *ἀνευρεθεὶς*, ut quæsitus fuisse intelligendum videatur. Profectò absurdiora hæc sunt, quam ut inducere in animum queam magni judicii virum Strabonem tale quid unquam scripsisse. Legendum vero puto non *χείμαρρος*, sed *χίμαρος*, quæ vox capram seu hircum significat, hyeme natum. Sic erit optima sententia. (Prorsus ita rectè & confirmat nostram emendationem quod narrat Q. Curtius p. 146.) *Casaub.*

6. *Hermeiæ tyranni.*) Ἑρμίνε. non puto nihil de hoc dixisset, nulla priùs facta ejus mentione. de Hermeia itaque excepi cujus historia supra fuit explicata. *Xyland.*

A [1] ἐξ οὗ τὸ ὕδωρ ὑδραγωγεῖται τοῖς Ἀδραμυττηνοῖς. Ἐκ δὲ τῆς Πιτάνης ἐστὶν Ἀρκεσίλαος ὁ ἐκ τῆς ἀκαδημίας, Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως συσχολαστὴς παρὰ Πολέμωνι. Καλεῖται δὲ καὶ ἐν τῇ Πιτάνῃ [2] τὶς τόπος ἐν τῇ θαλάττῃ Ἀταρνεὺς ὑπὸ τῇ Πιτάνῃ, [3] κατὰ τὴν καλουμένην [4] νῆσον * ἔχουσαν. Φασὶ δ' ἐν τῇ Πιτάνῃ τὰς πλίνθους ἐπιπολάζειν ἐν τοῖς ὕδασι, [5] καθάπερ καὶ ἐν τῇ Τυρρηνίᾳ νησῖς πέπονθε· [6] κουφοτέρα γὰρ ἡ γῆ τοῦ [7] ἐπισόγκου ὕδατός ἐστιν, ὥστ' ἐποχεῖσθαι· ἐν Ἰβηρίᾳ δέ φησιν ἰδεῖν Ποσειδώνιος ἔκ τινος γῆς ἀργιλώδους, ᾗ τὰ ἀργυρώματα ἐκμάττεται, πλίνθους πηγνυμένας καὶ ἐπιπλεούσας.

* Suspecta vox.

p. 615.

B Μετὰ δὲ τὴν Πιτάνην ὁ Κάϊκος εἰς τὸν * Ἐλαϊτικὸν καλούμενον κόλπον ἐν τριάκοντα σταδίοις ἐκδίδωσιν. Ἐν δὲ τῷ πέραν τοῦ Καΐκου δώδεκα διέχουσα τοῦ ποταμοῦ σταδίους, Ἐλαία πόλις Αἰολικὴ, καὶ αὕτη Περγαμηνῶν ἐπίνειον, ἑκατὸν καὶ εἴκοσι * σταδίους διέχουσα τοῦ Περγάμου. Εἶτ' ἐν ἑκατὸν σταδίοις ἡ Κάνη, τὸ ἀντικείμενον ἀκρωτήριον τῷ Λεκτῷ, τὸ ποιοῦν τὸν Ἀδραμυττηνὸν κόλπον, οὗ μέρος ἐστὶ ὁ Ἐλαϊτικός ἐστί. Κάναι δὲ πολίχνιον Λοκρῶν τῶν ἐκ Κύνου, κατὰ τὰ ἄκρα τῆς Λέσβου τὰ νοτιώτατα, κείμενον ἐν τῇ Καναίᾳ· αὕτη δὲ μέχρι τῶν Ἀργινουσῶν διήκει καὶ τῆς ὑπερκειμένης ἄκρας, [9] ἣν Αἶγα τινὲς ὀνομάζουσιν ὁμωνύμως C τῷ ζώῳ· δεῖ δὲ μακρῶς τὴν δευτέραν συλλαβὴν ἐκφέρειν αἰγᾶν, ὡς Ἀκτᾶν, καὶ Ἀρχᾶν· οὕτω γὰρ ἐστὶ τὸ ὄρος ὅλον ὠνομάζετο, ὃ νῦν Κάνην

* Scripti, Ἐλαΐτην.

* Scripti, σταδίοις διέχουσα τῆς Περγ.

A è quo per aquæductus Adramytteni aquam sibi comparant. Pitane patria fuit Arcesilai academici, qui cum Zenone unà Citieo audivit Polemonem. Vocatur etiam apud Pitanen quidam in mari locus Atarneus, infra urbem ad eam quæ vocatur insula sese exserens. Ajunt apud Pitanam lateres coctos in aqua non subsidere: quod & in quadam parva Etrusci maris insula evenit: levior enim est terra quàm aqua cui injicitur: ideoque ea innatat. Posidonius in Hispania se vidisse affirmat è quadam terra argillacea, qua argentea detergent vasa, lateres concretos & aquæ innatantes. B Post Pitanam Caicus stadiis xxx in Elaiticum sinum se effundit. Trans Caicum xii à flumine stadiis Elæa est urbs Æolica, eademque pergamenorum navale, cxx stadiis distans è Pergamo. Hinc intra centum stadia Cana est, promontorium Lecto oppositum, Adramyttenumque confiniens sinum, cujus par est Elaiticus. Canæ autem, oppidulum est Locrensium [8] è Cino profectorum eò, juxta extremas Lesbi versus meridiem partes, situm in regione Canæa: ea regio usque ad Arginusas pertinet, iisque imminens promontorium, C quod Æga nonnulli appellant, quasi capram: est autem Ægân pronunciandum, ut archân & actân: sic enim totus mons appellatur, quem nunc Canen

1. Ἐξ οὗ τὸ ὕδωρ ὑδραγωγεῖται τοῖς Ἀδραμυττηνοῖς) Non improbo hanc lectionem: sed nec ea displicet, quæ est in manuscriptis ἐξ οὗ τὸ ὑδραγωγεῖον πεποίηται τοῖς Ἀδραμυττηνοῖς. *Casaub.*

2. Τὶς τόπος ἐν θαλάττῃ Ἀτρνεὺς) Lege ἐπὶ θ. non ἐν. sic veteres. Videtur autem locum hunc intelligere Herodotus Κλείοι, quum dicit Chios Pactyem pretio dedidisse ἐπὶ τῷ Ἀταρνεῖ. Vide locum (Lib. I. c. 160.) *Idem.*

3. Κατὰ τὴν καλουμένην νῆσον ἐχούσαν. *Ad eam quæ vocatur insula sese exserens.*) Jure hunc locum habet suspectum morbi Casaubonus in voce ἐχοῦσαν. Mederi tentabo, credo enim in ea voce latere nomen insulæ, Ἐλεοῦσαν: est enim insula ejus nominis in Æolide, teste Plinio lib. v. cap. 31. ejus verba sunt: *Juxta Smyrnam sunt Peristerides, Cateria, Alopeæ, Eleusa, Bachina, Pistira, Crommyonesos, Megale: ante Troada, Ascaniæ, &c.* Vides eum omnes insulas recensere, quæ præjacent littori Æolidis à Smyrna usque ad Troadem. Ergo ex hoc loco habemus situm Eleusæ scilicet è regione Atarnei. *Palm.*

4. Νῆσον ἔχουσαν.) Lego, dum quid melius offeratur, ἀνέχων νησίς. Νησίς τις fortè. *Xyland.*

5. Καθάπερ καὶ ἐν Τυρρηνίᾳ νησὶς πέπονθε) Interpretabar ita hunc locum, πέπονθε, videlicet τὸ ἐπιπολάζειν ἐν τοῖς ὕδασι, & de aliqua earum insularum dictum esse παχυμερέστερον putabam, quas Plinius commemorat libro secundo cap. 95. Plinii verba sunt, *Quædam insulæ semper fluctuant, sicut in agro Cæcubo & eodem Reatino, Muliensi, Statonieensi.* At summo viro Hermolao Barbaro, cujus judicium non meo tantum, sed multorum aliorum (etiam eorum qui soli docti videri volunt, & Hermolaum appellant barbarum,) longè antepono, placet hunc locum de Neside esse interpretandum, parva quadam insula in Campano littore, quæ (inquit ille,) tenet adhuc nomen, inter Pausilypum & Puteolos. Papinius ejus ita meminit Sylv. l. c. 12. ℣. 78.

Silvaque quæ fixam pelago Nesida coronat.

& III. Sylv. c. 3. v. 148.

--- inde malignum
Aera respirat pelago circumflua Nesis.

Hæc est summi viri sententia. Movet me tamen, quod non dicit Strabo ἐν Νησίδι id contingere: sed ipsam νησίδα τοῦτο πάσχειν. Docti viri judicent. D [Equidem vix sententiam mutare possum: præsertim quum videam νησίδα similiter appellari à Dionys. Halicarn. parvam insulam illam quæ in Cutilia lacu fluitare à veteribus est dicta. locus est lib. pr. cap. 19. Jam quod in Tyrrhenia dicitur esse hæc fluitans insula, cum sit in Reatino agro, id vero ne nos moveat: Veteres enim Græci Τυρρηνίας nomen eo usque etiam produxerunt, antiqui præsertim: qualis ille fuit unde hæc describebat Strabo. Notat id Dionysius Halicar. lib. pr.] *Casaub.*

6. Κουφοτέρα γὰρ ἡ γῆ τοῦ ἐπισόγκου ὕδατος) Sic habent & codices omnes, & auctor Epitomes. *Idem.*

7. Ἐπισόγκου) ἐπεισόγκου fortè, cui onus injicitur. *Xyland.*

8. *E Cyno.*) Hæc urbs est Locridis nobilis: Cygno nihil heic rei. Pater Auges media per ι constanter scribitur ab Apollodoro in bibliotheca. *Idem.*

9. Ἣν Αἶγα τινες ὀνομάζουσιν) Eustathius legit Αἰγίδ. Ἰλιάδα libro secundo de Minervæ ægide loquens:

& Canas appellant. Circa eum montem in orbem, versus meridiem & occasum Solis mare est: versus orientem Caici campestria subjacent: versus septentrionem Elaitis regio. Ipse mons pro se satis est contractus: mare autem Ægæum eò inclinat: unde & nomen ei: postea ipsum promontorium Æga appellatum: ut Sapphò: ac deinde Canen & Canas. Inter Elæam ac Pitanen, Atarneumque & Pergamum, intra Caicum Teuthrania est, distans ab unaquaque dictarum stadia amplius LXX. Historiæ ferunt Teuthrantem Cilicum fuisse & Mysorum regem. Euripidem auctorem habeo, Augen cum filio Telepho in cistam inclusos, inque mare dejectos fuisse ab Alea patre Auges, cùm is vitiatam ab Hercule filiam deprehendisset: sed providentia Minervæ factum, ut cista mari transmisso in ostium Kaici exciperet: corporibus exemptis Teuthrantem in uxorem accepisse Augem, & Telephum pro filio adoptavisse. Hæc quidem fabula est: & alio aliquo fortuito casu factum oportuit, ut filia Arcadis à Mysorum rege uxor duceretur, mulierisque ejus filius in regnum patri adoptanti succederet. Id quidem creditum est, Teuthrantem & Telephum regnasse ea in regione, quæ circa Teuthraniam est & Caicum. Homerus hoc modo meminit ejus historiæ.

Qualis, Telephidem telo cum stravit acuto
Heroem Eurypylum: sociorum maxima cujus
Turba una periit, muliebria dona secuti
Cetii. —

quibus quidem verbis ænigma potius nobis proponit, quam ut diserte aliquid exponat. Nam neque constat quos Cetejos intelligere debeamus: neque quid sibi velint muliebria illa dona. Grammatici etiam, dum fabellas adducunt, non tam solvunt quæstiones, quam rationes comminiscendo indulgent. Istis ergo missis, loquamur de magis perspicuis. Circa loca vicina Caico apparet fuisse regnum Eurypyli: ut fortasse aliqua etiam Cilicum pars ei paruerit: iisque non in duas,

A καὶ Κάνας λέγουσι· κύκλῳ δὲ περὶ τὸ ὄρος πρὸς νότον μὲν καὶ δύσιν ἡ θάλασσα· πρὸς ἕω δὲ τὸ Καΐκου πεδίον ὑπόκειται, πρὸς ἄρκτον δὲ ἡ Ἐλαΐτις· αὐτὸ δὲ καθ' αὑτὸ ἱκανῶς συνέσταλται· 1 προσνεύει δὲ * καὶ καθ' αὑτὸ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, ὅθεν αὐτῷ καὶ τοὔνομα· ὕστερον δὲ αὐτὸ τὸ ἀκρωτήριον Αἶγα κεκλῆσθαι, ὡς * Σαπφώ φησι· τὸ δὲ λοιπὸν Κάνη καὶ Κάναι. Μεταξὺ δὲ Ἐλαίας τε καὶ Πιτάνης, καὶ Ἀταρνέως δὲ καὶ Περγάμου, Τευθρανία ἐστί, διέχουσα * μιᾶς ἑκάστης αὐτῶν ὑπὲρ ἑβδομήκοντα σταδίους ἐντὸς τοῦ Καΐκου· καὶ ὁ Τεύθρας Κιλίκων, καὶ Μυσῶν ἱστόρηται βασιλεύς. B Εὐριπίδης δ' ὑπὸ Ἀλέου φησὶ τοῦ τῆς Αὔγης πατρὸς, εἰς λάρνακα τὴν Αὔγην καταπεθεῖσαν ἅμα τῷ παιδὶ Τηλέφῳ καταποντωθῆναι, φωράσαντος τὴν ἐξ Ἡρακλέους φθοράν. Ἀθηνᾶς δὲ προνοίᾳ τὴν λάρνακα περαιωθεῖσαν, ἐκπεσεῖν εἰς τὸ στόμα τοῦ Καΐκου· τὸν δὲ Τεύθραντα ἀναλαβόντα τὰ σώματα, τῇ μὲν, ὡς γαμετῇ χρήσασθαι, τῷ δ' ὡς ἑαυτοῦ παιδί· Τοῦτο μὲν οὖν μῦθος· ἄλλην δέ τινα δεῖ γεγονέναι συντυχίαν, δι' ἣν τοῦ Ἀρκάδος θυγάτηρ τῷ Μυσῶν βασιλεῖ συνῆλθε, καὶ ὁ ἐξ αὐτῆς διεδέξατο τὴν ἐκείνου βασιλείαν. Πεπίστευται δ' οὖν, ὅτι καὶ ὁ Τεύθρας καὶ C ὁ Τήλεφος ἐβασίλευσαν τῆς χώρας τῆς περὶ τὴν Τευθρανίαν καὶ τὸν Καΐκον· ὁ δὲ ποιητὴς ἐπὶ τοσοῦτον μέμνηται μόνον τῆς ἱστορίας ταύτης·

* Scripti ἐπὶ τὸ lego καὶ αὐτὸ ἐπὶ τὸ A.

* Sic scripti, vulgò ὡς Σ. tantum.

* Scripti, οὐδεμιᾶς.

Ἀλλ' οἷον τὸν Τηλεφίδην κατενήρατο χαλκῷ Odyss. λ. 518.
Ἥρω' Εὐρύπυλον, πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
Κήτειοι κτείνοντο γυναίων εἵνεκα δώρων·

αἴνιγμά τι τιθεὶς ἡμῖν μᾶλλον, ἢ λέγων τι σαφές. p. 616. Οὔτε γὰρ τοὺς Κητείους ἴσμεν οὕς τινας δέξασθαι δεῖ, οὔτε τὸ γυναίων εἵνεκα δώρων· ἀλλὰ καὶ οἱ γραμματικοὶ μυθάρια παραβάλλοντες, D εὑρεσιλογοῦσι μᾶλλον, ἢ λύουσι τὰ ζητούμενα· ἐάσθω δὲ ταῦτα· ἐκεῖνο δ' ὅπερ * ἐστὶ μᾶλλον ἐν φανερῷ λαβόντες λέγωμεν· ὅτι ἐν τοῖς περὶ τὸν Καΐκον τόποις φαίνεται βεβασιλευκὼς καθ' Ὅμηρον ὁ Εὐρύπυλος· ὥστ' ἴσως καὶ τῶν Κιλίκων μέρος τι ἦν ὑπ' αὐτῷ, καὶ οὐ δύο δυναστεῖαι μόνον,

* Vulgò, ἐστὶ δοκεῖ. Fortè ἐστὶ (δοκεῖ γε) μ.

quens: non sequor: cur enim addidisset Strabo ὁμωνύμως τῷ ζώῳ? Apud Stephanum legimus, Αἴγα τῆς Αἰολίδος ἄκρα ὡς Στράβων, ἡ νῦν Κανὴ καὶ Καναὶ λέγεται. Ἀρτεμίδωρος δὲ αἶξ εἶπε τὴν εὐθεῖαν οὐκ ἀναλόγως. τὸ τοπικὸν Αἰγαῖος καὶ τὸ πέλαγος: ex hoc loco Stephani intelligimus Strabonem his verbis Artemidorum reprehendere: si quidem is fuit qui αἶγα dixerat. In Stephani verbis turpe mendum sustulimus, cum legeretur Αἰγάτης Αἰολίδος pro Αἴγα τῆς Αἰολίδος. Planissimè hæc extulit Epitomæ auctor, Ὅτι ἡ Κάνη, καὶ πληθυντικῶς Κάναι λέγεται, περὶ ἣν ἄκρα ἡ Αἴγα. τὸ δὲ γα μακρὸν δεῖ νοεῖν, τὴν αἴγαν λέγοντας. *Casaub.*

1. Προσνεύει δὲ καὶ καθ' αὑτὸ τὸ Αἰγ.) Ex iis quæ refert Eustathius puto legendum, προσνεύει δὲ καὶ αὐτὸ (videlicet τὸ ἄκρον, vel αὐτὴ, quia præcedit ἄκρα) ἐπὶ τὸ Αἰγ. *Idem.*

ἀλλὰ καὶ τρεῖς ὑπῆρξαν ἐν αὐτοῖς. Τῷ δὲ λόγῳ A τούτῳ συνηγορεῖ, τὸ ἐν τῇ Ἐλαΐτιδι χειμαῤῥῶδες ποτάμιον [δείκνυσθαι] Κήτιον· ἐμπίπτει δὲ οὗτος εἰς ἄλλον ὅμοιον, εἶτ' ἄλλον· καταστρέφουσι δὲ εἰς τὸν Κάϊκον· ὁ δὲ Κάϊκος οὐκ ἀπὸ τῆς Ἴδης ῥεῖ, καθάπερ εἴρηκε Βακχυλίδης· οὐδ' ὡς Εὐριπίδης τὸν Μαρσύαν φησὶ τὰς [1] διωνομασμένας

Ναίειν Κελαινὰς ἐσχάτοις [2] Ἴδης τόποις·

πολὺ γὰρ τῆς Ἴδης ἄπωθεν αἱ Κελαιναί· πολὺ δὲ καὶ αἱ τοῦ Καΐκου πηγαί· δείκνυνται γὰρ ἐν πεδίῳ. Τῆμνον δ' ἐστὶν ὄρος, ὃ διορίζει τοῦτό τε καὶ τὸ καλούμενον [4] Ἀπίας πεδίον, ὃ ὑπέρκειται ἐν τῇ μεσογαίᾳ τοῦ Θήβης πεδίου· ῥεῖ δ' ἐκ τοῦ Τημνοῦ ποταμὸς Μύσιος, ἐμβάλλων εἰς τὸν Κάϊκον ὑπὸ B ταῖς πηγαῖς αὐτοῦ· ἀφ' οὗ δέχονταί τινες εἰπεῖν Αἰσχύλον κατὰ τὴν εἰσβολὴν τοῦ ἐν Μυρμιδόσι προλόγου,

Ἰὼ Κάϊκε Μύσιαί τε ἐπιῤῥοαί.

Ἐγγὺς δὲ τῶν πηγῶν κώμη Γέργηθά ἐστιν, εἰς ἣν * μετῴκησεν Ἄτταλος τοὺς ἐν τῇ Τρῳάδι, τὸ χωρίον ἐξελών. [5] Ἐπὶ δὲ τῇ παραλίᾳ τῇ ἀπὸ Λέκτου μέχρι Κανῶν, ἀντιπαρατέταται Λέσβος ἡ νῆσος, λόγου ἀξία πλείστου· περίκειται δὲ * αὐτοῦ καὶ νησία, τὰ μὲν ἔξωθεν, τὰ δὲ καὶ ἐν τῇ μεταξὺ τῆς τε καὶ τῆς ἠπείρου· καιρὸς ἤδη περὶ τούτων εἰπεῖν· καὶ γὰρ ταῦτα ἐστὶν Αἰολικά, σχεδὸν δέ τι καὶ C μητρόπολις ἡ Λέσβος ὑπάρχει τῶν Αἰολικῶν πόλεων. ἀρκτέον δ' ἀφ' ὧνπερ καὶ τὴν παραλίαν ἐπήλθομεν τὴν κατ' αὐτήν.

Ἀπὸ Λέκτου τοίνυν ἐπὶ Ἄσσον πλέουσιν [6] ἀρχὴ τῆς Λεσβίας ἐστὶ, κατὰ * Σίγριον τὸ πρὸς ἄρκτον αὐτῆς ἄκρον· ἐνταῦθα δέ που καὶ Μήθυμνα πόλις Λεσβίων ἐστὶ [7] ἀπὸ ἑξήκοντα σταδίων τῆς ἐκ Πολυμηδίου πρὸς τὴν Ἄσσον παραλίας. Οὔσης δὲ τῆς περιμέτρου σταδίων χιλίων ἑκατὸν, ἣν ἡ σύμπασα ἐκπληροῖ νῆσος, τὰ καθέκαστα οὕτως ἔχει. [8] ἀπὸ Μηθύμνης εἰς Μαλίαν τὸ νοτιώτατον ἄκρον ἐν δεξιᾷ * ἔχοντι τὴν νῆσον, καθ' ὃ αἱ Κάναι μάλιστα ἀντίκεινται D

* Scribo, μετῴκισε.

* Scripti αὐτῇ.

* Scripti, Σιγρίον.

* Sic restituimus ex vett. lib. Vulgò, ἔχουσι τὴν παραλίαν νῆσον.

A sed in tres fuerint divisi præfecturas. Huic rationi id favet, quod in Elaitide torrens pœne amnem æquans monstratur, nomine Cetejum: is in alium haud dissimilem, hic rursus in alium talem illabitur: denique Caicum augent suo influxu. Caicus non ex Ida fluit: quod Bacchylidi visum: neque ut Euripides dicit Marsyam nobiles,

Habitare Celænas extrema Idæ sub loca.

procul enim ab Ida absunt Celænæ, procul etiam Caici fontes: quæ in campo quidem ostenduntur. 3 Temnus mons est, qui & hunc, & qui Asiæ dicitur B campum definit, supra Thebæ campum in mediterraneis situm. E Temno fluit amnis Mysius, in Caicum infra ejus illabens fontes. Hinc quidam putant dictum Æschylo, in primordio prologi Myrmidonum suæ:

Io Caice, Io fluenta Mysia.

Prope fontes Caici est pagus Gergetha, in quem attalus Gergethios è Troade traduxit, oppido eorum sublato. E regione litoris à Lecto ad Canas, insula Lesbus porrigitur, plurimo digna sermone: circumjacent ibidem etiam minutæ insulæ, aliæ exterius, aliæ intra Lesbum & continentem sitæ: de qui- C bus tempus jam est dicendi, cum Æolica sint hæc omnia: & Lesbus quodammodo mater sit Æolicarum urbium: inde autem ordiemur, unde & ipsum litus describere cepimus.

Quà à Lecto Assum navigatur, Lesbia terra incipit à Sigrio ejus versus septentrionem promontorio. Atque ibi est Methymna Lesbiorum urbs, LX stadiis à Litore quod est inter Polymedium & Assum. Cum autem ambitus totius insulæ impleat stadia CIↃ C: singula sic habent. A Methymna ad Maleam maxime austrinum insulæ promontorium (9 si ad dextram habeat insulam) D juxta quod maxime Canæ opponuntur

1. Διωνομασμένας) vox est correctionis indigens. *Xyland.*

2. *Sed* Ἴδη) pro ἤδη cur scripserim, nemo eruditus quæret. *Idem.*

3. *Temnon*) restitui quanquam alii Timnon legunt. vide Onomasticum nostrum. *Idem.*

4. *Pro* Ἀπίας) Ἀσίας legendum, indidem disces. *Idem.*

5. Ἐπὶ δὲ τῇ παραλίᾳ) Legendum esse ἐπεὶ ita manifestum puto, etsi id non animadvertit Xylander, ut fere me id monere pudeat. Τὸ ἑξῆς. Ἐπεὶ δὲ ἀντιπαρατέταται &c. καιρὸς ἤδη περὶ τούτων εἰπεῖν. *Casaub.*

6 Ἀρχὴ τῆς Λεσβίας ἐστὶ κατὰ Σίγριον) Ptolemæo initium περιηγήσεως Lesbi Σίγγριον ἄκρον: duplici γγ. sed Stephanus unicum agnoscit.

7. Ἀπὸ ἑξήκοντα σταδίων) Mirè dissentit Plinius qui statuit intervallum XXXVII. M. pass. Idem circuitum ait esse, ut Isidorus, CLXVIII. M. p. ut veteres CXCV. M. *Idem.*

8. Ἀπὸ Μηθύμνης εἰς Μαλίαν) Apud Ptol. Μανία scriptum est, perperam: scribendum enim Μαλία. Thucyd. lib. III. c. 4. & 6. Μαλέαν vocat, prorsus ut Laconicum. Quod ait Strabo esse Maliam σημεῖον νοτιώτατον Lesbi, non ita Ptolemæus.

9 *Si ad dextram.*) Obscurum hoc non est, à Methymna ad Maleam navigantibus Lesbon ad dextram, oram continentis ad lævam haberi. itaque παραλίαν νῆσον est legendum. νῆσον erat, quod cum interpres non concoqueret, rejecit. Sed & circumscriptio insulæ Ptolemaicæ parum consentit, maxime cum Sigrium facit Eresso quam Pyrrhæ propius. de Arginusis οὐ ante μεγάλαι injeci ex rei veritate. *Xyland.*

& respondent insulæ, stadia sunt CCCXL. Hinc ad Sigrium IↃLX, quæ est insulæ longitudo: hinc ad Methymnæam, CCX. Mitylenæ inter Methymnam & Maliam sita est, urbium maxima: abest à Malia LXX stadiis, à Canis CXX, totidemque ab Arginusis. Arginusæ tres sunt insulæ non magnæ, continenti appropinquantes, circum Canas sitæ. Inter Mitylenam & Methymnam, juxta pagum agri Methymnæi Ægeirum, arctissima est insula, transitum habens usque ad Pyrrhæum Euripum stadiorum XX. Sita est Pyrrha in occiduo Lesbi latere, C à Malia stadiis. ¶ Mitylena portus habet duos: quorum austrinus conclusus est triremibus, & navibus XC: septentrionalis magnus c profundus, aggere septus: ante utrumqe jacet exigua insula, in qua pars civitatis habitat. ¶ Omnibus rebus bene est instructa Mitylena. Viros tulit præclaros, quondam Pittacum unum de VII sapientibus, & Alcæum poëtam, ejusque fratrem Antigenidam: hunc Alcæus scribit auxilio in pugna Babyloniis venisse, magnumque confecisse certamen, eosque è difficultatibus liberasse, occiso viro Machæta pugnace, ut ait, regum luctatorem relinquentem solum, & molestiam dolorum amolitum esse. Floruit eodem tempore Sappho, femina admirabilis: nam in tali tempore quod memoratum est, nullam novimus mulierem, quæ vel aliquo modo cum ea possit comparari, poëseos causa. Multi ea tempestate tyrannidem in ea urbe tenuerunt, ob dissidia: de quibus etiam exstant Alcæi carmina. E tyrannis unus fuit etiam Pittacus: quem, ut & cæteros Myrsilium, Megalagyrum, & Cleanactidas, aliosque nonnullos insectatus est Alcæus: ne ipse quidem purus studii ejusmodi novandarum rerum. Pittacus ut dominationes multorum tolleret, omnem potestatem penes se unum positam usurpavit: re confecta,

A τῇ νήσῳ καὶ συναπαρτίζουσι, στάδιοι εἰσὶ τριακόσιοι τετταράκοντα· ἐντεῦθεν δὲ ἐπὶ Σίγριον, ὅπερ ἐστὶ τῆς νήσου τὸ μῆκος, πεντακόσιοι ἑξήκοντα· εἶτ᾽ ἐπὶ τὴν Μηθυμναίαν, διακόσιοι δέκα. [1] Μιτυλήνη δὲ κεῖται μεταξὺ Μηθύμνης καὶ τῆς Μαλίας ἡ μεγίστη πόλις, διέχουσα τῆς Μαλίας ἑβδομήκοντα σταδίων· τῶν δὲ Κανῶν ἑκατὸν εἴκοσιν, ὅσων [2] καὶ τῶν Ἀργινουσῶν· αἳ, τρεῖς μέν εἰσιν οὐ μεγάλαι νῆσοι, πλησιάζουσαι δὲ τῇ ἠπείρῳ, παρακείμεναι δὲ ταῖς Κάναις. Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ Μιτυλήνης καὶ τῆς Μηθύμνης κατὰ κώμην τῆς Μηθυμναίας καλουμένην Αἴγειρον, στενωτάτη ἐστὶν ἡ νῆσος, ὑπέρβασιν ἔχουσα εἰς τὸν Πυῤῥαῖον Εὔριπον σταδίων εἴκοσιν. Ἵδρυται δ᾽ ἡ

B Πύῤῥα ἐν τῷ ἑσπερίῳ πλευρῷ τῆς Λέσβου, διέχουσα τῆς Μαλίας ἑκατόν. Ἔχει δ᾽ ἡ Μιτυλήνη λιμένας δύο· ὧν ὁ νότιος κλειστὸς * τριήρεσι, καὶ ἐν ναυσὶ πεντήκοντα· ὁ δὲ βόρειος μέγας καὶ βαθὺς, χώματι σκεπαζόμενος· [3] πρόκειται δ᾽ ἀμφοῖν νησίον μέρος τῆς πόλεως ἔχον αὐτόθι συνοικούμενον. κατεσκεύασται δὲ τοῖς πᾶσι καλῶς. Ἄνδρας δὲ ἔσχεν ἐνδόξους τὸ παλαιὸν μὲν Πιττακὸν ἕνα τῶν ἑπτὰ σοφῶν, καὶ τὸν ποιητὴν Ἀλκαῖον, καὶ τὸν ἀδελφὸν Ἀντιμενίδαν, ὅν φησιν Ἀλκαῖος Βαβυλωνίοις συμμαχοῦντα, τελέσαι μέγαν ἆθλον, καὶ ἐκ πόνων αὐτοὺς ῥύσασθαι, κτείνοντα ἄνδρα μα-

C χαίταν, ὥς φησι, βασιλήων παλαιστὰν, ἀπολιπόντα μόνον ἀνίαν τ᾽ ἀχέων ἀποπέμπων. Συνήκμασε δὲ τούτοις καὶ ἡ Σαπφὼ, θαυμαστόν τι χρῆμα· οὐ γὰρ ἴσμεν ἐν τῷ * τοσούτῳ χρόνῳ τῷ μνημονευομένῳ φανεῖσάν τινα γυναῖκα ἐνάμιλλον, οὐδὲ κατὰ μικρὸν, ἐκείνῃ, ποιήσεως χάριν· ἐτυραννήθη δὲ ἡ πόλις κατὰ τοὺς χρόνους τούτους ὑπὸ πλειόνων, διὰ τὰς διχοστασίας· καὶ τὰ * διχοστασιαστικὰ ποιήματα τοῦ Ἀλκαίου, περὶ τούτων ἐστίν· ἐν δὲ τοῖς τυράννοις καὶ ὁ Πιττακὸς ἐγένετο. Ἀλκαῖος μὲν οὖν ὁμοίως ἐλοιδορεῖτο, καὶ τούτῳ, καὶ τοῖς ἄλλοις, Μυρσίλῳ καὶ Μεγαλαγόρῳ,

D καὶ τοῖς Κλεανακτίδαις, καὶ ἄλλοις τισὶν, οὐδ᾽ αὐτὸς καθαρεύων τῶν τοιούτων νεωτερισμῶν. Πιττακὸς δ᾽ εἰς μὲν τὴν τῶν δυναστειῶν κατάλυσιν, ἐχρήσατο τῇ μοναρχίᾳ καὶ αὐτός· καταλύσας

p. 617.

* Scripti, τριήρει

* Vulgo, τοιούτῳ.

* Vett. lib. τὰ στασιωτικὰ καλούμενα τὰ Ἀλκαίου ποιήματα.

1. *Μιτυλήνη δὲ κεῖται*) Mitylenæ situm ex his Diodori Siculi verbis lib. XIII. intelligemus, *Mitylena*, inquit, *antiqua quidem urbs parva fuit insula: at quæ posterioribus temporibus illi est adjecta, in opposita Lesbo sita est. Inter veterem autem & novam, euripus interjacet angustus qui urbem reddit ὀχυράν.* Casaub.

2. *Καὶ τῶν Ἀργινουσῶν, αἱ τρεῖς*) Arginusarum præter geographos, meminere historici, maxime in descriptione pugnæ navalis, quæ pugnata est anno belli Peloponnesiaci XXI. ac Thucydides Lib. VIII. c. 101. quidem non insulas vocat, sed continenti annectit. *παραπλεύσαντες τὴν Κυμαίαν δειπνοποιοῦνται ἐν Ἀργινούσαις τῆς ἠπείρου, ἐν τῷ ἀντιπέρας τῆς Μιτυλήνης.* (*oram*) *Cumanam prætervecti cœnaverunt in Arginusis, quæ sunt in continente è regione Mitylenes.* Diodorus lib. XIII. de iisdem sic scribit, *αἱ νῆσοι τότ᾽ ἦσαν οἰκούμεναι, καὶ πολισμάτιον αἰολικὸν ἔχουσαι, κείμεναι μεταξὺ Μιτυλήνης καὶ Κύμης, ἀπέχουσαι τῆς ἠπείρου βραχὺ παντελῶς, καὶ τῆς ἄκρας τῆς καταν<ί>δος*: quo in loco suspecta mihi est postrema vox: videtur scripsisse *κανίδος*, ut Strabo, *περικείμεναι ταῖς Κάναις*. *Idem.*

3. *πρόκειται δ᾽ ἀμφοῖν νησίον*) Hæc fuit antiqua Mitylena: vide descriptionem quam ex Diodoro paulò antè attulimus. *Idem.*

1. Διο-

A ἣ ἀπέδωκε τὴν αὐτονομίαν τῇ πόλει. Ὕστερον δ' ἐγένετο χρόνοις πολλοῖς 1 Διοφάνης ὁ ῥήτωρ· 2 καθ' ἡμᾶς δὲ Ποτάμων, καὶ Λεσβοκλῆς, καὶ Κριναγόρας, 3 καὶ ὁ συγγραφεὺς Θεοφάνης· οὗτος δὲ καὶ πολιτικὸς ἀνὴρ ὑπῆρξε, καὶ Πομπηΐῳ τῷ Μάγνῳ κατέστη φίλος, μάλιστα διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτὴν, καὶ πάσας συγκατώρθωσεν αὐτῷ τὰς πράξεις· ἀφ' ὧν 4 τήν τε πατρίδα ἐκόσμησε, τὰ μὲν δι' ἐκείνου, τὰ δὲ δι' ἑαυτοῦ· p. 618. καὶ ἑαυτὸν πάντων Ἑλλήνων ἐπιφανέστατον ἀνέδειξεν· υἱόν τε ἀπέλιπε 5 Μάρκον Πομπήϊον, ὃν τῆς Ἀσίας ἐπίτροπον κατέστησέ ποτε Καῖσαρ ὁ Σεβαστός· 6 καὶ νῦν ἐν τοῖς πρώτοις ἐξετάζεται τῶν Τιβερίου φίλων. B Ἀθηναῖοι δ' ἐκινδύνευσαν μὲν ἀνηκέστῳ ψόγῳ περιπεσεῖν, 7 ψηφισάμενοι Μιτυληναίους ἡβηδὸν ἀποσφαγῆναι· μετέγνωσαν δὲ, καὶ ἔφθη μιᾷ θᾶττον ἡμέρᾳ τὸ ψήφισμα ἀφιγμένον * ἐπὶ τοὺς στρατηγοὺς, πρὶν ἢ πρᾶξαι τὸ προσταχθέν. Ἡ δὲ Πύῤῥα κατέσπασται· τὸ δὲ προάστειον οἰκεῖται, καὶ ἔχει λιμένα, ὅθεν εἰς Μιτυλήνην ὑπέρβασις σταδίων ὀγδοήκοντα. Εἶτ' Ἐρεσός ἐστι μετὰ τὴν Πύῤῥαν· ἵδρυται δ' ἐπὶ λόφου, καθήκει τε ἐπὶ θάλατταν· εἶτ' ἐπὶ τὸ Σίγριον ἐντεῦθεν στάδιοι * δεκαοκτώ· ἐξ Ἐρεσοῦ δ' ἦσαν Θεόφραστός τε, καὶ Φανίας, οἱ ἐκ τῶν περιπάτων φιλόσοφοι, Ἀριστοτέλους γνώριμοι. C Τύρταμος δ' ἐκαλεῖτο * πρότερον ὁ Θεόφραστος,

* Scripti, ὡς τοὺς στρ.

* Scripti εἰκοσιοκτώ.

* Manusſ. ἔμπροσθεν.

A libertatem civibus reddidit. Multo post tempore Mitylena protulit Diophanem rhetorem: nostra ætate Potamonem, Lesboclem, Crinagoram, & historiæ scriptorem Theophanem. Hic in republ. etiam versatus est, & usus Pompeji magni amicitia suam ob virtutem: in omnibus præclaris facinoribus socium se ei præbuit: ac partim Pompeji, partim sua ipsius opera patriam ornavit, seque omnium Græcorum illustrissimum præstitit. Filium reliquit M. Pompejum, quem quondam Augustus Cæsar Asiæ procuratorem constituit, hodie inter primos Tib. Cæsaris amicos censetur. B Parum abfuit quin Athenienses in immedicabilem sese conjecissent infamiam, cum decretum fecissent de trucidandis à puero usque omnibus Mitylenæis: resciderunt tamen decretum, unaque die ad imperatores citius posterius hoc decretum perlatum est, quam ii mandatum exsequi inciperent. ¶ Pyrrha eversa est. suburbium autem habitatur, habetque portum: à quo Mitylenam transitus est stadiorum xxc. Eressus Pyrrham sequitur, in colle sita, & ad mare pertinens: inde ad Sigrium stadia xiix. Eressius fuit Theophrastus, itemque 9 Phanias, philosophi peripatetici, auditores Aristotelis. C Theophrasto antea nomen fuit Tyrtamo:

1. *Διοφάνης ὁ ῥήτωρ*) Hic Romæ versatus est, & Gracchorum amicitia usus: quod tandem fuit ipsi quoque pernitiosum. Vide Plutarchum in Gracchis. *Casaub.*

2. Καθ' ἡμᾶς δὲ Ποτάμων) Et Potamo Romæ vixit, Tiberio imperatori ita charus, ut ei patriam repetenti commeatum hoc exemplo dederit, quod Græci dicunt *ἐφοδιάζειν*, nos, *donner passeport*, Ποτάμωνα Λεσβώνακτος εἴ τις ἀδικεῖν τολμήσοι, σκεψάσθω εἴ μοι δύναται πολεμεῖν. (auctor Hesychius Illustris.) Miror autem Lesbonactis ejus patris Strabonem non meminisse, qui fuit philosophus sua ætate clarus, nec pauca scripsit (Vide Suidam.) *Idem.*

2. Καθ' ἡμᾶς δὲ Ποτάμων) Quamvis ex inscriptione nondum edita legas *Ptamonem*, attamen Strabo & Suidas eum *Potamonem* appellant. Fusius autem D de eo Scribit suidas, illum Lesbonactis filium fuisse, & tempore Tiberii Romæ vixisse, cui tam charus erat, ut ei patriam repetenti præstantissimi exempli commeatum dederit. Berkel in Stephan. pag. 334. num. 24.

3. Καὶ ὁ συγγραφεὺς Θεοφάνης) Hic Theophanes res à Pompejo gestas literis mandaverat, quum fuisset ei comes in plerisque ejus expeditionibus. ejus auctoritate passim utuntur, qui post eum de rebus Pompeji aliquid scripserunt, Plutarchus præsertim & Strabo. *Casaub.*

4. Τήν τε πατρίδα ἐκόσμησε) non ornavit tantum, sed libertatem ei à Pompejo impetravit. Vellejus Paterculus libro secundo, cap. 18. de Rhodiis loquens, *Horum fidem Mitylenæorum perfidia inluminavit, qui Manium Aquillium aliosque Mithridati vinctos tradiderunt: quibus libertas in unius Theophanis gratiam, postea à Pompejo restituta est.* Idem.

5. Μάρκον Πομπήϊον) Sic vulgò malè, cum legendum sit Μάκρον, Theophanis enim filius fuit *Pompejus Macer*, qui Asiæ Procurator sub Augusto in præcipuis Tiberii amicis fuit Principatus Tiberiani initio, quo tempore opus suum scripsit, aut potius Strabo publicavit. vid. animadversion. Ryckii ad Tacit. lib. VI. c. 18.

6. Καὶ νῦν ἐν τοῖς πρώτοις ἐξετάζεται τῶν Τιβερίου φίλων.) Non videtur tamen *διευτυχῆσαι*, nec inter amicos Tiberii diu fuisse habitus M. Pomp. Theoph. filius postquam hæc à Strab. sunt scripta. Refert enim Corn. Tacit. in actis anni A. V. C. IƆCCLXXXVI. nocuisse vehementer Macrinæ & patri ejus ac fratri Theophanis hujus memoriam. Taciti verba sunt. Ann. VI. c. 18. *Etiam in Pompejam Macrinam exsilium statuitur, cujus maritum Argolicum socerum Laconem è primoribus Achæorum Cæsar adflixerat. Pater quoque inlustris eques Romanus, ac frater prætorius, cum damnatio instaret, se ipsi interfecere: datum erat crimini quod Theophanem Mitylenæum proavum eorum, Gn. Magnus inter intimos habuisset, quodque defuncto Theophani cælestes honores Græca adulatio tribuerat.* Fortasse M. Pompejus paulò post quam hæc sunt à Strabone scripta diem suum obiit, antequam ea contingerent quæ narrat Tacitus. *Casaub.*

7. Ψηφισάμενοι Μιτυληναίους ἡβηδὸν ἀποσφαγῆναι) Sunt ipsa verba decreti. Vide Thucydidem in actis anni quinti, belli Peloponnesiaci. Tangit philosophus hanc historiam Πολιτ. libro V. cap. 4. Quod autem decretum fuerat de Mitylenæis, postea erga Scionæos perpetratum est, auctore Thucydide. Lib. V. cap. 32. *Idem.*

8. *Et Phanias.*) Græca non mutavi. Sic tamen habet vetus, & Epitomæ. *Xyland.*

1. Λο-

sed Aristoteles hoc ei nomen fecit, simul ut prioris asperitatem fugeret, simul ut dictionis Theophrasteæ præstantiam commendaret, tanquam divinæ: omnes enim suos discipulos facundos, hunc facundissimum fecit Aristoteles. Post Sigrium urbs Antissa sequitur, portum habens. Deinde Methymna. Hæc patria fuit Arionis, ejus quem Herodotus delphino vectum in Tænarum evasisse fabulatur, cum à prædonibus esset in mare abjectus: atque hic citharœdus fuit. Terpandrum quoque ejusdem musicæ artificem Lesbium prædicant, qui primus lyram ante quatuor contentam fidibus, septem nervis instruxit: quòd è versibus, qui in eum scripti circumferuntur, intelligi potest:

Contento nervis quatuor nos carmine omisso:
Instructa septem fidibus tibi nobile carmen
Dicemus cithara. —

Lesbii etiam fuerunt Hellanicus historiæ conditor, & Callias qui Sapphûs & Alcæi versus interpretatus est. ¶ In freto quod inter Lesbum est atque Asiam, insulæ parvæ sunt ad XX: Timosthenes XL dicit: eæ uno nomine Hecatonnesi vocantur, voce ut Peloponnesus composita: abundante ex quadam consuetudine in his altero N, ut in Myonnesus etiam, & Proconnesus, Halonnesus. Sunt ergo Hecatonnesi, quasi Apollinis insulæ, qui Hecatus usurpatur, & in tota ista ora colitur usque ad Tenedum, cognomento Sminthei, Cillæi, Grynei, aut aliquo alio. His vicina est etiam Pordoselena, urbem in se habens cognominem: atque ante urbem alia major, cum urbe ejusdem nominis deserta, in qua templum Apollinis. ¶ Quidam nominum

A μετωνόμασε δ' αὐτὸν ὁ Ἀριστοτέλης Θεόφραστον· ἅμα μὲν φεύγων τὴν τοῦ προτέρου ὀνόματος κακοφωνίαν, ἅμα δὲ τὸν τῆς φράσεως αὐτοῦ ζῆλον ἐπισημαινόμενος· ἅπαντας μὲν γὰρ [1] λογίους ἐποίησε τοὺς μαθητὰς Ἀριστοτέλης, λογιώτατον δὲ Θεόφραστον. Ἄντισσα δ' ἐφεξῆς ἐστι τῷ Σιγρίῳ πόλις, ἔχουσα λιμένα. Ἔπειτα Μήθυμνα· ἐντεῦθεν δ' ἦν Ἀρίων ὁ ἐπὶ τῷ δελφῖνι μυθευόμενος ὑπὸ τῶν περὶ Ἡρόδοτον εἰς Ταίναρον σωθῆναι, καταποντωθεὶς ὑπὸ τῶν λῃστῶν· οὗτος μὲν οὖν κιθαρῳδός· καὶ Τέρπανδρον δὲ τῆς αὐτῆς μουσικῆς τεχνίτην γεγονέναι φασὶ, καὶ τῆς αὐτῆς νήσου, τὸν πρῶτον ἀντὶ
B τῆς τετραχόρδου λύρας, ἑπταχόρδῳ χρησάμενον· καθάπερ καὶ [2] ἐν τοῖς ἀναφερομένοις ἔπεσιν εἰς αὐτὸν λέγεται·

Σοὶ δ' ἡμεῖς τετράγηρυν * ἀποστρέψαντες ἀοιδὴν,
Ἑπτατόνῳ φόρμιγγι νέους κελαδήσαμεν ὕμνους.

* Scripti, ἀποτρέψαντες.

Καὶ Ἑλλάνικος δὲ Λέσβιος συγγραφεύς· καὶ Καλλίας ὁ τὴν Σαπφὼ καὶ τὸν Ἀλκαῖον ἐξηγησάμενος. Κατὰ δὲ τὸν πορθμὸν τὸν μεταξὺ τῆς Ἀσίας, καὶ τῆς Λέσβου, νησία ἐστὶ περὶ εἴκοσι· ὡς δὲ Τιμοσθένης φησὶ, τετταράκοντα· [3] καλοῦνται δ' Ἑκατόννησοι συνθέτως, ὡς Πελοπόννησος, κατ' ἔθος τι τοῦ Ν γράμματος πλεονάζοντος ἐν τοῖς τοιούτοις,
C ὡς Μυόννησος, καὶ Προκόννησος λέγεται, καὶ Ἁλόννησος· ὥστε Ἑκατόννησοι εἰσὶν, οἷον Ἀπολλώννησοι. Ἕκατος γὰρ ὁ Ἀπόλλων· παρὰ πᾶσαν γὰρ τὴν παραλίαν ταύτην ὁ Ἀπόλλων ἐκτετίμηται μέχρι Τενέδου, Σμινθεὺς, ἢ Κιλλαῖος καλούμενος, ἢ Γρυνεὺς, ἤ τινα ἄλλην ἐπωνυμίαν ἔχων. Πλησίον δὲ τούτων ἐστὶ [4] καὶ ἡ Πορδοσελήνη· πόλιν ὁμώνυμον ἔχουσα ἐν ἑαυτῇ· καὶ πρὸ τῆς πόλεως ταύτης ἄλλη νῆσος μείζων αὐτῆς, καὶ πόλις ὁμώνυμος ἔρημος, ἱερὸν ἔχουσα Ἀπόλλωνος. [5] Τὰς δὲ δυσφημίας p. 619.

1. *Λογίους ἐποίησε τοὺς μαθητὰς)* Λόγιος Mercurii etiam cognomen est, quod præsit orationi, vulgo autem οἱ διαλεκτικοὶ, inquit Thom. appellantur λόγιοι, quare fortasse hac notione Strabo hoc loco scripsit, quod Aristoteles omnes discipulos λογιωτάτους soleret reddere, id est, qui facultate differendi excellerent, quæ in contrarias partes valet. Sic illud de iisdem paulo post ἐληκύθιζον τὰς θέσεις, non tam accipio de elucubratione, quàm de copia, quâ ampullari eorum oratio videbatur. Nam & Marcus Tullius copiam semper tribuit Peripateticis in Orat. ad Brutum c. 14. de thesi hæc scribit: „in hac Aristoteles adolescentes non „ad Philosophorum morem tenuiter differendi, sed ad „copiam rhetorum in utramque partem, ut ornatius „& uberius dici possit, exercuit. Facultas autem dialectica, quæ Topicis proprie docetur, magnam copiam argumentorum in utramque partem suppeditat. Moschop. in Schediis λόγιον ait esse, qui à poetis ἐπήτης dicitur, id est disertus. Nunnesius ad Phrynichum. p. 40.

2. *Ἐν τοῖς ἀναφερομένοις εἰς αὐτὸν ἔπεσι λέγεται)* hoc est, ut testantur ii versus quæ ipsi tribuuntur. Xyland. malè, *qui in eum scripti circumferuntur.* De Terpandro lege Plutarchum περὶ μουσικῆς, & in A-
D pophtheg. Lacon. Lucianum & Suidam. *Casaub.*

3. *Καλοῦνται δ' Ἑκατόννησοι συνθέτως)* Hecatonnesos putat esse dictas, quasi Ἑκάτου νήσους Hecati insulas, id est Apollinis. Diodorus aliter videtur sentire qua sic scribit libro XIII. εὑρὼν δὲ αὐτὴν ἡλωκυῖαν, τότε μὲν ηὐλίσθη πρός τινι νήσῳ τῶν ἑκατὸν καλουμένων nisi scripserat Diodorus, τῶν Ἑκάτου καλουμένων. Sed non ita est. Nam ita Herodotus quoque Κλειοῖ, (Lib. I. c. 151.) ἐν Τενέδῳ, inquit, μία οἰκέεται πόλις, καὶ ἐν τῇσι ἑκατὸν νήσοισι καλεομένῃσι ἄλλη μία. *Idem.*

4. *Καὶ ἡ Πορδοσελήνη)* Hesychius, Πορδοσελήνη μεταξὺ Μυσίας καὶ Λέσβου νῆσος. *Idem.*

5. *Τὰς δὲ δυσφημίας τῶν ὀνομάτων φυγόντες τινὲς)* quas non fugiunt Stoici, quorum est decretum, ὁ σοφὸς εὐθυρρήμων ἐστί. Porrò obscænitas in verbo πορδοσελήνη ea est, quæ in voce Latina intercapedo, cui respondet divisio, ut doctissimè observavit Josephus Scaliger. *Idem.*

τῶν ὀνομάτων φυγόντες τινὲς, ἐνταῦθα μὲν [1] Ποροσελήνην δεῖν * λέγειν φασί· τὸ δ' Ἀσπόρδηνον τὸ περὶ Πέργαμον, τραχὺ καὶ λυπρὸν ὄν, Ἀσπόρηνον· καὶ τὸ ἱερὸν τὸ ἐνταῦθα τῆς μητρὸς τῶν θεῶν, Ἀσπορηνῆς. Τί οὖν φήσομεν τὴν Πόρδαλιν, καὶ τὸν Σαπέρδην, καὶ τὸν Περδίκκαν, καὶ τὸ Σιμωνίδου· A

* Scripti λέγεσθαι.

Σὺν πορδάκοισιν ἐκπεσόντες ἱμάσιν.

Ἀντὶ τοῦ διαβρόχοις· καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ·

[2] Πόρδακον τὸ χωρίον * λιμνιάζον.

* Malim, τὸ λιμνιάζον, vel ἤγουν λιμ.

Διέχει δ' ἡ Λέσβος τὸ ἴσον ἀπὸ τῆς Τενέδου καὶ Λήμνου, καὶ Χίου, σχεδόν τι τῶν πεντακοσίων ἐνδοτέρω σταδίων. Τοιαύτης δὲ τῆς πρὸς τοὺς Τρῶας οἰκειότητος ὑπαρχούσης τοῖς τε Λέλεξι, καὶ τοῖς Κίλιξι, ζητοῦσιν αἰτίαν, δι' ἣν οὐ συγκαταλέγονται καὶ οὗτοι ἐν τῷ καταλόγῳ. B Εἰκὸς δὲ διὰ τὴν τῶν ἡγεμόνων διαφθορὰν καὶ τὴν τῶν πόλεων ἐκπόρθησιν ὀλίγους * ὑποληφθέντας τοὺς Κίλικας, ὑπὸ τῷ Ἕκτορι τάττεσθαι. Ὅ, τε γὰρ Ἠετίων, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ, λέγονται πρὸ τοῦ καταλόγου διαφθαρῆναι·

* Scribe ὑπολειφθέντας.

Iliad. ζ. 415.

Ἤτοι μὲν πατέρ' ἁμὸν ἀπέκτανε δῖος Ἀχιλλεύς,
Ἐκ δὲ πόλιν πέρσεν Κιλίκων εὖ ναιετάουσαν
Θήβην ὑψίπυλον. --

Iliad. ζ. 421.

Οἳ δέ μοι ἑπτὰ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν.
Οἱ μὲν πάντες ἰῷ κίον ἤματι ἄϊδος εἴσω.
Πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς. C

Ὡς δ' αὔτως καὶ οἱ ὑπὸ Μύνητι, τούς τε ἡγεμόνας ἀποβεβλήκασι, καὶ τὴν πόλιν.

Iliad. β. 692.

Κὰδ δὲ Μύνητ' ἔβαλε καὶ Ἐπίστροφον, --

Iliad. τ. 296.

-- πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος.

Τοὺς δὲ Λέλεγας τοῖς μὲν ἀγῶσι παρόντας ποιεῖ· ὅταν τε οὕτω λέγῃ,

Iliad. κ. 428.

Πρὸς μὲν ἁλὸς Κᾶρες, καὶ Παίονες ἀγκυλότοξοι,
Καὶ Λέλεγες, καὶ Καύκωνες. --

Καὶ πάλιν,

Iliad. ξ. 443.

Σάτνιον οὔτασε δουρὶ --
Ἠνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε Νηῒς, ἀμύμων D
Ἤνοπι βουκολέοντι παρ' ὄχθας Σατνιόεντος.

A fœditatem fugientes, hic Poroselenam dici debere ajunt: & Aspordenum, quod est apud Pergamum loco sterili & aspero, Asporenum: & fanum quod ibi est Matris deûm Asporenæ. Quid faciemus ergo Pordali, Saperdæ, Perdiccæ, & Simonidis,

loris *pordacis*, id est madidis, & in veteri comœdia *pordacum* locus stagno insitus. Abest Lesbus à Tenedo, Lemno, & Chio æquali spacio ferè 10 interius stadiis. ¶ Cæterùm cùm tanta fuerit Lelegum & Cilicum cum Troianis familiaritas: causa quæritur cur non hi quoque in catalogo recenseantur. Probabile est interfectis ducibus, oppidisque evastatis, paucos quosdam superstites Cilices sub Hectore militasse. Nam cùm Eetion & filii ejus dicuntur ante recensionem periisse:

Nostrum verò patrem velox occidit Achilles,
Et Theben Cilicum bene cultam diruit urbem. —
Et septem fratres, mea quos domus ampla tenebat,
Una dies omnes letho dedit: impiger omnes
Vulneribus diris Pelides misit ad Orcum.

Itidem Cilces qui sub Mynete fuerant, duces urbesque amiserant:

Occiditque Myneta, & Epistrophon—
—*clarique Mynetis diruit urbem.*

Lelegas etiam pugnis interfuisse ostendit,

Ad mare sunt Cares, & curvo Paones arcu,
Et Leleges, & Caucones. —

item.

Satnion insiliens rigida tum perculit hasta
Enopidem, Nais peperit quem candida quondam
Enope nympha gravis, cùm bucera pasceret ille
Armenta ad ripas undosi Satnioentis.

1. Ποροσελήνην δεῖν λέγειν φασὶ) Poroselenem appellant Plinius & Ptolem. quanquam hic non insulam, sed urbem in continente facere videtur. *Casaub.*

2. Πόρδακον τὸ χωρίον λιμνιάζον) Lego τὸ λιμνιάζον. Nam λιμ. separari debet à prioribus verbis: est enim glossa Strab. vocis πόρδακον. Est autem locus Aristophanis ex ea fabula quæ Εἰρήνη appellatur. pag. 708. ed. Biseti.

Οὐ γὰρ οἷόν τ' ἐστὶ πάντως οἰναρίζειν τήμερον,
Οὐδὲ τυντλάζειν. ἐπειδὴ παρδακὸν τὸ χωρίον.

Scholia in eum locum, παρδακὸν δὲ δίυγρον· οὕτω καὶ Ἀρχίλοχος καὶ Σιμωνίδης. Puto etiam legendum in Strab. πάρδακον ut in Aristoph. Hesych. παρδάκων, διύγρων. *Idem.*

3. Πόρδακον τὸ χωρίον λιμνιάζον. *Pordacum locus stagno insitus.*) Videtur legisse Strabo apud Aristophanem Πόρδακον, ubi nunc legitur Πάρδακον, & ex Aristophane putat doctus commentator debere rescribi hoc loco Πάρδακον. Sed ex præcedentibus patet debere legi Πόρδακον, ut legitur: nam eam vocem citat, ut δυσφημόν τι καὶ κακέμφατον *Mali ominis aliquid & obscœni* habentem, quod convenit voci Πόρδακον; at si legis Πάρδακον, nihil habet ea vox ad obscœnitatem alludens, τοῦ πέρδειν & πόρδη. Ideo manere debet hæc lectio, ut puto. *Palmer.*

1. Εἰκο-

Non enim ita omnino defecerant, ut non corpus ipsi quoque aliquod per se constituerent: cùm adhuc regem haberent incolumem,

Alten, qui Lelegum rex est in bella ferocum:

neque urbs planè esset eversa,

Pedason excelsam sub Satnioenta gubernans.

In recensione autem omisit eos Homerus, non dignum satis corpus id existimans, quòd in catalogo referretur: aut sub Hectoris copiis complectens, adeò ei familiares. Etenim Lycaon Hectoris frater sic dicit,

—me parvo victurum tempore mater
Laothoë peperit, senis Altæ filia regis.

De his ergo hæc possunt dici probabiliter. ¶ Potest etiam, si quæratur de sententia Homeri quis sit verus limes ad quem Cilices desierint & Pelasgi, & qui inter eos sunt Cetei Eurypylo subditi. De Cilicibus quidem & Eurypyli ditione diximus quantum licuit: & quod quæ ad Caicum sunt maximè determinantur. Consentaneum autem est his continenter deinceps poni Pelasgos: cùm ex Homeri dictis, tum ex reliqua historia. Homeri sunt hæc,

Hippothous gentes ducebat in arma Pelasgas,
Has quæ Laryssæ subigebant fertilis arva.
Dux his Hippothous, forti cum fratre Pylæo,
Teutamidæ Lethi bona proles uterque Pelasgi.

Hæc verba memorabilem Pelasgorum multitudinem indicant: non enim gentem, sed gentes dicit, & Larissæ illis sedes adscribit. De multis autem Larissis oportet intelligere aliquam vicinam: quod rectissimè de ea quæ Cumæ propinqua conjeceris. De tribus enim Larissis ea quæ juxta Hamaxitum, planè in conspectu Ilii, nimisque vicina erat, intra ducentesimum ferè stadium: ut non probabiliter dici videatur, Hippothoum in certamine de cadavere Patrocli cecidisse,

Longè à Larissa.—

Magis hoc Larissæ juxta Cumam sitæ convenit: nam ad CIↃ stadia interveniebant. Tertia Larissa est pagus agri Ephesii in campo Caystrio: quam olim fuisse urbem ajunt, & habuisse templum Larissæi Apollinis, Tmolo quàm Ephesо viciniorem, cum ab hac absit CXXC stadia, & Meonibus ideò adscribi possit.

A Οὐ γὰρ οὕτως ἐξελελοίπεσαν τελέως, ὥστε μὴ καὶ καθ' αὑτοὺς ἔχειν τι σύστημα· ἅτε τοῦ βασιλέως αὐτῶν ἔτι περιόντος,

Ἄλτεω, ὃς Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει· Iliad. φ. v. 86.

Καὶ τῆς πόλεως οὐ τελέως ἠφανισμένης· ἐπιφέρει γάρ,

Πήδασον αἰπήεσσαν ἔχων ἐπὶ Σατνιόεντι. v. 87.

Ἐν μέντοι τῷ καταλόγῳ παραλέλοιπεν αὐτούς, οὐχ ἱκανὸν ἡγούμενος τὸ σύστημα, ὥστ' ἐν καταλόγῳ τάττεσθαι· p. 620. ἢ καὶ ὑπὸ τῷ Ἕκτορι καὶ τούτους συγκαταλέγων οὕτως ὄντας οἰκείους· ὁ γὰρ Λυκάων φησὶν ἀδελφὸς ὢν Ἕκτορος,

-- μινυνθάδιον δέ με μήτηρ Iliad. φ. 84.
B Γείνατο Λαοθόη, θυγάτηρ Ἄλταο γέροντος.
Ἄλτεω, ὃς Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει.

Ταῦτα μὲν οὖν τοιαύτην τινὰ ἔχει τὴν εἰκοτολογίαν. [1] Εἰκοτολογεῖν δ' ἐστὶ κἂν εἴ τις τὸν ἀκριβῆ ζητῇ κατὰ τὸν ποιητὴν ὅρον, μέχρι τίνος οἱ Κίλικες διέτεινον καὶ οἱ Πελασγοί, καὶ ἔτι οἱ μεταξὺ τούτων Κήτειοι λεγόμενοι, οἱ ὑπὸ τῷ Εὐρυπύλῳ·* περὶ μὲν οὖν τῶν Κιλίκων, καὶ τῶν ὑπ' Εὐρυπύλῳ, τὰ ἐνόντα εἴρηται καὶ διότι τὰ περὶ τὸν Κάϊκον μάλιστα περατοῦται. Τοὺς δὲ Πελασγοὺς εὔλογον τούτοις ἐφεξῆς τιθέναι, ἔκ τε τῶν ὑφ' Ὁμήρου λεγομένων, καὶ ἐκ τῆς ἄλλης ἱστορίας· ὁ μὲν γὰρ οὕτω φησίν·

* Vulgò, Εὐρύπυλοι.

C Ἱππόθοος δ' ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγχεσιμώρων, Iliad. β. 840.
Τῶν οἳ Λάρισσαν ἐριβώλακα ναιετάασκον.
Τῶν ἦρχ' Ἱππόθοός τε Πύλαιός τ' ὄζος Ἄρηος.
Υἷε δύο Λήθοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο.

Ἐξ ὧν πλῆθός τε ἐμφαίνει ἀξιόλογον τὸ τῶν Πελασγῶν· οὐ γὰρ φῦλον, ἀλλὰ φῦλα ἔφη· καὶ τὴν οἴκησιν ἐν Λαρίσσῃ φράζει· [2] πολλαὶ μὲν οὖν αἱ Λάρισσαι· δεῖ δὲ τῶν ἐγγύς τινα δέξασθαι· μάλιστα δ' ἂν τὴν περὶ Κύμην ὑπολάβοι τις ὀρθῶς· τριῶν γὰρ οὐσῶν, ἡ μὲν καθ' Ἁμαξιτόν, ἐν ὄψει τελέως τῷ Ἰλίῳ, καὶ ἐγγὺς σφόδρα ἐν διακοσίοις που σταδίοις· ὥστ' οὐκ ἂν λέγοιτο πιθανῶς ὁ Ἱπ-
D πόθοος πεσεῖν ἐν τῷ ὑπὲρ Πατρόκλου ἀγῶνι.

Τῆλ' ἀπὸ Λαρίσσης. -- Iliad. ρ. 301.

ταύτης γε· ἀλλὰ μᾶλλον τῆς περὶ Κύμην· χίλιοι γάρ που στάδιοι μεταξύ· τρίτη δὲ Λάρισσα, κώμη τῆς Ἐφεσίας ἐν τῷ Καϋστρίῳ πεδίῳ· ἥν φασι πόλιν ὑπάρξαι πρότερον, ἔχουσαν καὶ τὸ ἱερὸν Ἀπόλλωνος Λαρισσηνοῦ, πλησιάζουσαν τῷ Τμώλῳ μᾶλλον, ἢ τῇ Ἐφέσῳ, ταύτης γὰρ ἑκατὸν καὶ ὀγδοήκοντα διέχει σταδίους, ὥστε ὑπὸ τοῖς Μῄοσιν ἄν τις τάττοι ταύτην.

1. Εἰκοτολογεῖν δ' ἐστὶ) Εἰκοτολογεῖν est, conjecturas suas super aliqua re exponere. Hesych. εἰκοτολογῆσαι, ἐστοχασμένως εἰπεῖν. *Casaub.*

2. Πολλαὶ μὲν οὖν αἱ Λάρισσαι) Enumeravit Larissas plurimas Strabo lib. IX. pag. 440. *Idem.*

A Ἐφέσιοι δ' αὐξηθέντες ὕστερον, πολλὴν τῆς τῶν Μηόνων, οὓς νῦν Λυδοὺς φαμὲν, ἀπετέμοντο· ὥστ' οὐδ' αὕτη ἂν ἡ τῶν Πελασγῶν Λάρισσα εἴη· ἀλλ' ἐκείνη μᾶλλον. Καὶ γὰρ τῆς μὲν ἐν τῇ * Καϋστριανῇ Λαρίσσης οὐδὲν ἔχομεν τεκμήριον ἰσχυρὸν, ὡς ἦν ἤδη τότε· οὐδὲ γὰρ τῆς Ἐφέσου. Τῆς δὲ περὶ τὴν Κύμην μαρτύριόν ἐστι πᾶσα ἡ Αἰολικὴ ἱστορία, μικρὸν ὕστερον τῶν Τρωϊκῶν γενομένη. Φασὶ γὰρ [1] τοὺς ἐν τῷ Φρικίῳ τῷ ὑπὲρ Θερμοπυλῶν Λοκρικοῦ ὄρους ὁρμηθέντας, κατᾶραι μὲν εἰς τὸν τόπον ὅπου νῦν ἡ Κύμη ἐστί. καταλαβόντας δὲ τοὺς Πελασγοὺς, κεκακωμένους ὑπὸ τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου, κατέχοντας δ' ὅμως ἔτι B τὴν Λάρισσαν, διέχουσαν τῆς Κύμης ὅσον ἑβδομήκοντα σταδίους, ἐπιτειχίσαι αὐτοῖς τὸ νῦν ἔτι λεγόμενον Νέον τεῖχος, ἀπὸ τριάκοντα σταδίων τῆς Λαρίσσης· ἐλθόντας δὲ κτίσαι τὴν Κύμην, καὶ τοὺς περιγενομένους ἀνθρώπους ἐκεῖσε ἀνοικίσαι· ἀπὸ δὲ τοῦ Λοκρικοῦ ὄρους τήν τε Κύμην Φρικωνίδα καλοῦσιν ὁμοίως δὲ καὶ τὴν Λάρισσαν· ἐρήμη δ' ἐστὶ νῦν. Ὅτι δ' οἱ Πελασγοὶ μέγα ἦν ἔθνος, καὶ ἐκ τῆς ἄλλης ἱστορίας οὕτως ἐκμαρτυρεῖσθαι φασί. Μενεκράτης γοῦν ὁ Ἐλαΐτης ἐν τοῖς περὶ κτίσεων, φησὶ τὴν παραλίαν τὴν νῦν Ἰωνικὴν πᾶσαν, ἀπὸ Μυκάλης ἀρξαμένην, ὑπὸ Πελασγῶν C οἰκεῖσθαι πρότερον, καὶ τὰς πλησίον νήσους. Λέσβιοι δ' ὑπὸ Πυλαίῳ τετάχθαι λέγουσι σφᾶς, τῷ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λεγομένῳ, τῷ τῶν Πελασγῶν ἄρχοντι· ἀφ' οὗ καὶ τὸ παρ' αὐτοῖς ὄρος ἔτι Πύλαιον καλεῖσθαι. Καὶ Χῖοι δὲ οἰκιστὰς ἑαυτῶν Πελασγούς φασὶ, τοὺς ἐκ τῆς Θετταλίας. Πολύπλανον δὲ καὶ ταχὺ τὸ ἔθνος πρὸς ἐπαναστάσεις, ηὐξήθη τε ἐπὶ πολὺ, καὶ ἀθρόαν ἔλαβε τὴν ἔλλειψιν· καὶ μάλιστα κατὰ τὴν τῶν Αἰολέων, καὶ τῶν Ἰώνων περαίωσιν εἰς τὴν Ἀσίαν. Ἴδιον δέ τι τοῖς Λαρισσαίοις συνέβη, τοῖς τε Καϋστριανοῖς, καὶ τοῖς Φρικωνεῦσι, D καὶ τρίτοις τοῖς ἐν Θετταλίᾳ· ἅπαντες γὰρ ποταμόχωστον τὴν χώραν ἔσχον· οἱ μὲν ὑπὸ τοῦ Καΰστρου, οἱ δ' ὑπὸ τοῦ Ἕρμου, οἱ δ' ὑπὸ τοῦ Πηνειοῦ. Ἐν δὲ τῇ Φρικωνίδι Λαρίσσῃ, τετιμῆσθαι λέγεται Πίασος, ὃν φασὶν ἄρχοντα Πελασγῶν, ἐρασθῆναι τῆς θυγατρὸς Λαρίσσης· βιασάμενον δ' αὐτὴν, τίσαι τῆς ὕβρεως δίκην· ἐγκύψαντα γὰρ εἰς πίθον οἴνου καταμαθοῦσαν, τῶν σκελῶν λαβομένην ἐξᾶραι καὶ καθεῖναι αὐτὸν εἰς τὸν πίθον.

* Scripti, Καυστρινῇ.

p. 621.

A Epheſii autem poſtmodo aucti, multum regionis Meonibus, qui nunc Lydi uſurpantur, abſtulerunt: ut ne hæc quidem ſit Pelaſgorum Lariſſa, ſed iſthæc potiùs. Nullum enim de Cayſtriana Lariſſa habemus certum argumentum, eam tempore belli Troiani jam fuiſſe: cum ne de Epheſo quidem habeamus. De Cumis vicina autem Lariſſa teſtimonium fert omnis Æolica hiſtoria, paulo poſt Troiæ exſcidium geſtarum rerum. Narrant enim Græcos à Phricio Locrico monte ſupra Thermopylas profectos, conſediſſe iis in locis ubi nunc Cuma B eſt. Cumque offendiſſent Pelaſgos adflictos quidem bello Troiano, Lariſſam tamen adhuc tenentes: adverſus eos exſtruxiſſe eum qui etiamnum dicitur Longus murus, xxx à Lariſſa ſtadiis. rediiſſe deinde ac Cumam condidiſſe, eoque ſuperſtitum hominum coloniam deduxiſſe. à monte Locrico & Cumam Phriconidem dictam fuiſſe, & Lariſſam, quæ nunc eſt deſerta. Fuiſſe autem Pelaſgos magnam gentem, ex aliis etiam hiſtoriis ajunt teſtatum reddi poſſe. Etenim Menecrates Elaita in libro de origine urbium, oram maritimam univerſam C quæ nunc Ionica dicitur, ſumto à Mycale initio, itemque vicinas inſulas, ſedem fuiſſe Pelaſgorum. Lesbii verò ſub Pylæo ſe ad Ilium militaſſe ajunt, quem Pelaſgorum ducem facit Homerus. à quo etiamnum mons Pylæus in Lesbo nomen habet. Chii quoque à Pelaſgis ſe conditos affirmant è Theſſalia profectis. Vaga autem gens fuit Pelaſgorum, & ad migrationes præceps, & incrementa ac decrementa magna ac ſubita tulit: maxime ſub Æolenſium & Ionum, tranſitum in Aſiam. ¶ Peculiare aliquid omnibus Lariſſæis uſu venit, Cayſtrianis inquam, & Phriconenſibus, & D Theſſalicis: quòd nimirum ager eorum ingeſta à fluviis terra ſolet integi. id faciunt Cayſter, Hermus, & Peneum. Lariſſa Phriconide ferunt cultum honoribus fuiſſe Piaſum. quem ferunt cum Pelaſgorum princeps eſſet, filiæ, quam deperibat ſuæ, Lariſſæ vim feciſſe: atque hujus contumeliæ pœnas dediſſe. cùm enim eum in dolium vini plenum deſpicientem Lariſſa deprehendiſſet, arreptis cruribus eum ſublimem erexit, inque dolium dejecit.

1. Τοὺς ἐν τῷ Φριχίῳ τῷ ὑπὲρ Θερμοπυλῶν Λοκρικοῦ ὄρους) Omnino legendum Λοκρικῷ ὄρει. Sic ſupra de Cuma, τὴν Φρικωνίδα κληθεῖσαν ἀπὸ τοῦ Λοκρικοῦ ὄρους, & ita mox. *Caſaub.*

1. Ἔτι

Hujuſmodi ſunt antiqua. ¶ Æolicis quæ nunc ſunt urbibus, Ægæ etiam addendæ ſunt, & Temnus patria Hermagoræ, qui præcepta artis rhetoricæ ſcripſit. Sitæ ſunt urbes eæ ad montana quæ ſupra agrum Cumanum, Phocæum, & Smyrnæum jacent, per quem Hermus fluit. Non procul ab his urbibus Magneſia abeſt quæ ſub Sipylo dicitur, à Romanis libera judicata. hanc etiam læſerunt terræ motus nuper facti. In contrariam partem quæ ad Caicum inclinant, à Lariſſa ſi Hermum tranſeas uſque Cumam, LXX ſtadia ſunt. hinc Myrinam XL. inde Grynium tantundem. deinde Elæam. Ut autem Artemidorus, ab Ida ſunt Adæ. tum promontorium XL ſtadia, quam Hydram vocant: ea ſinum efficit Elaiticum oppoſito promontorio. . . . Si à ſinus faucibus perlatum in ſinu naviges LX ſtadia, ad Myrinam venies urbem Æolicam portu aptam. Inde Achæorum portus, ubi aræ ſunt XII deorum. oppidulum deinde Myrinæorum, Grynium, & fanum Apollinis, vetuſque oraculum, & templum ſumtuoſum ex albo lapide, eò uſque ſtadia ſunt XL. Hinc LXX ad Eleam, quæ urbs Attalicorum regum, portum habet & ſtationem navium: condita eſt à Meneſtheo & Athenienſibus qui cum eo ad Ilium fuerunt profecti. De Pitana, Atarneo, ac reliquis deinceps, dictum eſt ſuperiùs. ¶ Æolicarum urbium maxima eſt & præſtantiſſima Cuma:

A Τὰ μὲν οὖν ἀρχαῖα τοιαῦτα. Ταῖς δὲ νῦν Αἰολικαῖς πόλεσιν, [1] ἔτι καὶ τὰς Αἰγὰς προσληπτέον, καὶ τὴν Τῆμνον ὅθεν ἦν Ἑρμαγόρας ὁ τὰς ῥητορικὰς τέχνας συγγράψας· ἵδρυνται δὲ πόλεις· [2] αὗται κατὰ τὴν ὀρεινὴν τὴν ὑπερκειμένην τῆς τε Κυμαίας, καὶ τῆς Φωκαέων καὶ Σμυρναίων γῆς, παρ᾽ ἣν ὁ Ἕρμος ῥεῖ. Οὐκ ἄπωθεν δέ τούτων τῶν πόλεων, οὐδ᾽ ἡ * Μαγνησία ἐστὶν ἡ ὑπὸ Σιπύλῳ, ἐλευθέρα πόλις ὑπὸ Ῥωμαίων κεκριμένη. καὶ ταύτην δ᾽ ἐκάκωσαν [3] οἱ νεωστὶ γενόμενοι σεισμοί· εἰς δὲ τἀναντία τὰ ἐπὶ τὸν Κάικον νεύοντα, [4] ἀπὸ Λαρίσσης μὲν διαβάντι τὸν Ἕρμον εἰς Κύμην, ἑβδομήκοντα στάδιοι· ἐντεῦθεν δ᾽ εἰς Μύριναν τετ-
B ταράκοντα στάδιοι· τὸ δ᾽ ἴσον ἐντεῦθεν [5] εἰς Γρυνίον· κἀκεῖθεν εἰς Ἐλαίαν· ὡς δ᾽ Ἀρτεμίδωρος, ἀπὸ τῆς Ἴδης εἰσὶν Ἄδαι, εἶτ᾽ ἄκρα * μετὰ τετταράκοντα σταδίους, ἣν καλοῦσιν Ὕδραν, ἡ ποιοῦσα τὸν κόλπον τὸν Ἐλαϊτικὸν, [6] πρὸς τὴν ἀπεναντίαν ἄκραν * [7] Ἁρματοῦντα. Τοῦ μὲν οὖν στόματος τὸ πλάτος περὶ ὀγδοήκοντα σταδίους ἐστὶν ἐγκολπίζοντι· Μυρίνα ἐν ἑξήκοντα σταδίοις Αἰολὶς πόλις ἔχουσα λιμένα· εἶτ᾽ Ἀχαιῶν λιμὴν, ὅπου οἱ βωμοὶ τῶν δώδεκα θεῶν· εἶτα πολίχνιον Μυριναῖον, [8] Γρυνίον, καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος, καὶ μαντεῖον ἀρχαῖον, καὶ νεὼς πολυτελὴς λίθου λευκοῦ· στάδιοι δ᾽ ἐπ᾽ αὐτὴν τετταράκοντα· εἶθ᾽ ἑβδομήκοντα εἰς Ἐλαίαν, λιμένα ἔχουσαν καὶ
C ναύσταθμον τῶν Ἀτταλικῶν βασιλέων, Μενεσθέως κτίσμα, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἀθηναίων, τῶν συστρατευσάντων ἐπὶ Ἴλιον. Τὰ δ᾽ ἑξῆς εἴρηται τὰ περὶ Πιτάνην, καὶ Ἀταρνέα, καὶ τἄλλα * τὰ τοιαῦτα.

Μεγίστη δέ ἐστι τῶν Αἰολικῶν καὶ ἀρίστη Κύμη, καὶ σχεδὸν μητρόπολις αὕτη τε καὶ ἡ Λέσβος

* Scripti, Μαγνησία πόλις.

p. 622.

* Sic legendum cum vett. lib. Vulgò, deeſt μετά.

* Vetus interpres ἑρματοῦντα. quod minus probo.

* Lege cum vett. lib. τὰ ταύτῃ.

1. Ἔτι καὶ τὰς Αἰγὰς προσληπτέον) Hic neceſſario ſcribendum eſt Αἰγαίας. Gronov. Theſ. Antiquitat. Græc. tom. 7. in Marmor. Baſ. Laurent. Gronov. pag. 502.

2. Αὗται κατὰ τὴν ὀρεινὴν τὴν ὑπερκειμένην τῆς τε Κυμαίας, καὶ τῆς Φωκαέων καὶ Σμυρναίων γῆς, παρ᾽ ἣν ὁ Ἕρμος ῥεῖ.) Immo verba hæc παρ᾽ ἣν ὁ Ἕρμος ῥεῖ, non ſunt de Smyrnæorum regione accipienda, ſed de illo montano tractu, qui ſuper Cymæam, Phocæam & Smyrnæam regiones eminet. Præter illa montana fluit Hermus. Sed demus poſſe accipi de Smyrnæorum agro, certè campos Smyrnæos non ſecat Hermus. Aliud eſt παραῤῥεῖν, aliud διαῤῥεῖν. Hoc ſecure & interfluere ſignificat, illud præterfluere, & ab uno latere alluere. Quod & *præfluere* latini dixerunt, ut *prædncere* τὸ παραγράφειν. Salmaſ. Exer. Plinian. Edit. Ultr. p. 606.

3. Οἱ νεωστὶ γενόμενοι σεισμοὶ) Sub Tiberio, quando XII urbes Aſiæ ſunt obrutæ, qua de re ſæpius antè diximus. *Caſaub.*

4. Ἀπὸ Λαρίσσης μὲν διαβάντι τὸν Ἕρμον εἰς Κύμην. *A Lariſſa ſi Hermum tranſeas uſque Cumam.*) Sed ſi verum eſt, quod hoc loco ait Strabo, euntibus Lariſſa Cumen, tranſeundum eſſe Hermum, quid faciemus Ariſtidi, qui in Sermonum 4. narrat, quomodo Smyrna Lariſſam & Lariſſa Cumen & Myrinam venerit, & Hermum ponit inter Smyrnam & Lariſſam. Sed ea omnia tam exacte exequitur, ut non ſit ratio dubitandi. Certe magis credendum eſt rhetori: fuit enim proculdubio αὐτόπτης & in ea regione exercitatiſſimus. Ergo accommodandus eſt Strabonis ſenſus ad Ariſtidis topographiam, & intelligendus quaſi dixerit διαβάντι μὲν τὸν Ἕρμον, ἀπὸ Λαρίσσης ἐς Κύμην, *cum Hermum tranſvadaſſem*, aut, *poſtquam Hermum tranſiveram, à Lariſſa Cumen veni.* Palmer.

D 5. Εἰς Γρύνιον) Libri veteres quidam habent Γρώνιον. non rectè ut docet Stephanus. *Caſaub.*

6. Πρὸς τὴν ἀπεναντίαν ἄκραν Ἁρματοῦντα) Veteres quidam habent Ἑρματ. & ita prior interpres. Nihil tamen muto: & fortaſſe huc facit quod Harmatopolitas commemorat Plin. in iſto tractu. [Apud Thucydidem lib. VIII. cap. 101. ſimilis varietas. Nam in editis quidem ſcriptum eſt καὶ ἀφικόμενοι τῆς ἠπείρου εἰς Ἁρματοῦντα καταντικρὺ Μηθύμνης. at in veteribus libris eſt ἑρματοῦντα. *Idem.*

7. Ἁρματοῦντα) docet Strabo Eleaticum ſinum inter Hydram & Ἁρματοῦντα promontoria incluſum. Ego Stephani auctoritate Ἀργεννοῦντα repoſuerim: certiſſimum enim, hoc eſſe Ἀργεννὸν promontorium Ptolemæi. Stephanus autem teſtatur Ἀργεννὸν & Ἀργεννοῦντα unum eundemque locum eſſe. Holſtein in Stephan. pag. 43.

8. Γρύνιον) Meminit Diodor. lib. XVII. pag. 492. T. II. ed. 1604. *Caſaub.*

A τῶν ἄλλων πόλεων περὶ τριάκοντά που τὸν ἀριθμόν, ὧν ἐκλελοίπασιν οὐκ ὀλίγαι. Σκώπτεται δ' εἰς ἀναισθησίαν ἡ Κύμη κατὰ τοιαύτην τινά, ὥς φασιν ἔνιοι, δόξαν, ὅτι τριακοσίοις ἔτεσιν ὕστερον τῆς κτίσεως [1] ἀπέδοντο τοῦ λιμένος τὰ τέλη· πρότερον δ' οὐκ ἐκαρποῦτο τὴν πρόσοδον ταύτην ὁ δῆμος· κατέσχεν οὖν δόξα ὡς ὀψὲ ᾐσθημένων, ὅτι ἐπὶ θαλάττῃ πόλιν οἰκοῖεν. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλος λόγος, ὅτι δανεισάμενοι χρήματα * δημόσια, τὰς στοὰς ὑπέθεντο· εἶτ' οὐκ ἀποδόντες κατὰ τὴν ὡρισμένην ἡμέραν, εἴργοντο τῶν περιπάτων· ὅτε μέντοι ὄμβρος εἴη κατ' αἰδῶ τινα κηρύττοιεν οἱ δανεισταί, B κελεύοντες ὑπὸ τὰς στοὰς ὑπέρχεσθαι· τοῦ δὴ κήρυκος οὕτω φθεγγομένου, Ὑπὸ τὰς στοὰς ὑπέλθετε, ἐκπεσεῖν λόγον, ὡς Κυμαίων οὐκ αἰσθανομένων, ὡς ἐν τοῖς ὄμβροις ὑπὸ τὰς στοὰς ὑπελθετέον, ἂν μὴ σημαίνῃ τις αὐτοῖς διὰ κηρύγματος. Ἀνὴρ δ' ἄξιος μνήμης ἐκ τῆσδε τῆς πόλεως ἀναντιλέκτως ἐστὶν Ἔφορος τῶν Ἰσοκράτους γνωρίμων τοῦ ῥήτορος ὁ τὴν ἱστορίαν συγγράψας καὶ τὰ περὶ τῶν εὑρημάτων· καὶ ἔτι πρότερος τούτου Ἡσίοδος ὁ ποιητής· αὐτὸς γὰρ εἴρηκεν ὅτι ὁ πατὴρ αὐτοῦ Δῖος μετῴκησεν εἰς Βοιωτούς, Κύμην Αἰολίδα προλιπών·

* Malim δημοσίᾳ,

C

Hesiod. Oper. & D. v. 637.

Νάσσατο δ' ἄγχ' Ἑλικῶνος ὀϊζυρῇ ἐνὶ κώμῃ
Ἄσκρῃ, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλέῃ, οὐδέ ποτ' ἐσθλῇ.

p. 623. Ὅμηρος δ' οὐχ ὁμολογουμένως· πολλοὶ γὰρ ἀμφισβητοῦσιν αὐτοῦ. Τὸ δ' ὄνομα ἀπὸ Ἀμαζόνος τῇ πόλει τεθεῖσθαι· καθάπερ καὶ τῇ Μυρίνῃ ἀπὸ τῆς ἐν τῷ Τρωϊκῷ πεδίῳ κειμένης ὑπὸ τῇ Βατιείᾳ.

Iliad. β. 813.

Τὴν, ἤτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν,
Ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης.

Σκώπτεται δὲ καὶ ὁ Ἔφορος διότι τῆς πατρίδος D οὐκ ἔχων ἔργα φράζειν ἐν τῇ διαριθμήσει τῶν ἄλλων πράξεων, οὐ μὴν οὐδ' ἂν ἀμνημόνευτον αὐτὴν εἶναι θέλων, οὕτως ἐπιφωνεῖ. Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν καιρὸν Κυμαῖοι τὰς ἡσυχίας ἦγον. Ἐπεὶ δ' οὖν διεληλύθαμεν τὴν Τρωϊκὴν ἅμα καὶ τὴν Αἰολικὴν παραλίαν, ἐφεξῆς ἂν εἴη τὴν μεσόγειαν ἐπιδραμεῖν μέχρι τοῦ Ταύρου, φυλάσσοντας τὴν αὐτὴν τῆς ἐφόδου τάξιν. Ἔχει δέ τινα ἡγεμονίαν πρὸς τόπους τούτους, τὸ Πέργαμον ἐπιφανὴς πόλις, ἣ πολὺν συνευτυχήσασα χρόνον

eaque & Lesbus reliquarum Æolicarum urbium quasi matres ſunt, quæ ferè xxx numero fuerunt: nam earum haud paucæ interierunt. Cumæos ſtoliditatis notant, ob hanc (ut nonnulli putant) opinionem: quod CCC ab urbe condita demum anno portorium exegerint, neque antè eum reditum populus perceperit: itaque opinio obtinuit, ſero admodum eos ſenſiſſe, maritimam ſe urbem habitare. Alia etiam fertur ratio. Publico Cumæos nomine pecuniam mutuam cepiſſe, pignori oppoſitis porticibus, quam cùm non reddidiſſent ad diem dictum, prohibitos fuiſſe ambulationibus: imbribus tamen accidentibus creditores verecundia ductos præconis voce eos invitaſſe, ut ſub porticus ſubirent: proinde cùm præco clamaret, *Sub porticus ſubite:* redditum ſermonem, Neſcire Cumæos imbribus decidentibus ſubeundum eſſe ſub porticus, niſi præconio admonerentur. Citra controverſiam eſt, hac in urbe natum fuiſſe Ephorum, virum memoria dignum, Iſocratis rhetoris diſcipulum: qui hiſtoriam conſcripſit, & de inventionibus. Ante hunc ibidem editus eſt Heſiodus poëta: ipſe enim narrat Dium patrem ſuum Æolica relicta Cuma in Bœotos commigraſſe: ubi quidem

In miſero pago conſedit, pone Heliconem,
Aſcra: non ullo quæ tempore commoda præbet,
Tempore non minus hyberno, quàm æſtate moleſta.

Homerum fuiſſe Cumæum non eſt in confeſſo apud omnes. Nomen ajunt urbi factum ab Amazone: ut & Myrinæ ab ea quæ ſepulta eſt in Troiano campo ſub Batieia,

Sanè homines illam Batieiam nomine dicunt,
At divi celeris curſu monumenta Myrinæ.

Ephorus notatur falsè, quòd in rerum geſtarum enumeratione cùm nihil haberet quod à ſuis diceret actum, & tamen patriæ vellet mentionem facere, ita acclamaverit: *Eo tempore quieti erant Cumæi.* Poſtquam litus Trojanum & Æolicum peragravimus: reſtat ut mediterranea etiam uſque ad Taurum percurramus, eodem ſervato ordine. ¶ In his locis principatum tenet Pergamum, urbs illuſtris, & quæ multo tempore rebus ſecundis floruit

1. Ἀπέδοντο τοῦ λιμένος τὰ τέλη) ἀποδίδοσθαι τὰ τέλη non eſt exigere, ſed conducere. Ipſa quippe Reſpubl. non exigebat, ſed publicanis exigenda locabat. *Caſaub.*

1. Ἡγ.

sub Attalicis regibus. Hinc ergo peragrationis ducemus principium: primoque loco breviter ostendemus, unde reges isti orti, & quis eorum fuerit finis. Pergami gazam suam adservabat unus de Alexandri Magni successoribus Lysimachus Agathoclis F. erat autem conditum in ipso montis vertice: qui mons coni forma in acutum cacumen desinit. Hujus munitionis & thesauri custodia commissa fuit Philetæro Tiano, qui à puero contusis testiculis eviratus fuerat: nam spectaculo quodam funebri, in magna hominum frequentia, nutrix eum gestans etiamnum infantem in turba hominum deprehensa, adeò fuit oppressa, ut pueri etiam colliderentur genitalia. Erat ergo eunuchus: sed liberaliter educatus videbatur isto munere dignus. Ac fuit is Philetærus aliquandiu fidelis Lysimacho: sed odio Arsinoës correptus, quæ eum falsis criminationibus detulerat: castellum à fide Lysimachi abduxit, & pro temporum opportunitate rem gessit, quæ rebus novandis sentiebat idonea. Etenim Lysimachus domesticas in calamitates illapsus, coactus erat filium Agathoclem necare. Superveniens autem Seleucus Nicator eum everterat, atque ipse etiam per dolum à Ptolemæo Ceraunο necatus perierat. In his turbis Philetærus suo in castello mansit, semper potentiorem ac sibi propiorem pollicendo demerendoque lactans: atque ita per annos XX dominus mansit castelli ac pecuniæ. Duo ei fratres fuerunt: de his natu major Eumenes filium Eumenem genuit, qui hæreditariò Pergamum accepit, jamque in orbem circum sita loca in sua potestate habuit: adeò ut etiam apud Sardes prœlio congressus Antiochum Seleuci F. fuderit: mortuus est, cùm imperium per annos XXII tenuisset. Ei successit Attalus, Attali (qui minor natu frater Philetæri fuit) & Antiochidis Achæo natæ F. Hic primus rex salutatus est, cùm magna pugna Galatas vicisset:

A τοῖς Ἀτταλικοῖς βασιλεῦσι· καὶ δὴ καὶ ἐνθένδε ἀρκτέον τῆς ἑξῆς περιοδείας· καὶ πρῶτον περὶ τῶν βασιλέων ὁπόθεν ὡρμήθησαν, καὶ εἰς ἃ κατέστρεψαν, ἐν βραχέσι δηλωτέον. Ἦν μὲν δὴ τὸ Πέργαμον Λυσιμάχου γαζοφυλάκιον τοῦ Ἀγαθοκλέους ἑνὸς τῶν Ἀλεξάνδρου διαδόχων, αὐτὴν τὴν ἄκραν τοῦ ὄρους * συνωικημένην ἔχον· ἔστι δὲ στροβιλοειδὲς τὸ ὄρος εἰς ὀξεῖαν κορυφὴν ἀπολῆγον. ἐπεπίστευτο δὲ τὴν φυλακὴν τοῦ * ἐρύματος τούτου καὶ τῶν χρημάτων (ἦν δὲ τάλαντα ἐννακισχίλια) Φιλέταιρος ἀνὴρ * Τιανὸς θλιβίας ἐκ παιδός· συνέβη γὰρ ἔν τινι ταφῇ θέας οὔσης, καὶ πολλῶν
B παρόντων, ἀποληφθεῖσαν ἐν τῷ ὄχλῳ τὴν κομίζουσαν τροφὸν τὸν Φιλέταιρον ἔτι νήπιον, συνθλιβῆναι μέχρι * τοσοῦδε, ὥστε πηρωθῆναι τὸν παῖδα· ἦν μὲν δὴ εὐνοῦχος, τραφεὶς δὲ καλῶς ἐφάνη τῆς πίστεως ταύτης ἄξιος· τέως μὲν οὖν εὔνους διέμεινεν τῷ Λυσιμάχῳ· διενεχθεὶς δὲ πρὸς Ἀρσινόην τὴν γυναῖκα αὐτοῦ διαβάλλουσαν αὐτὸν, ἀπέστησε τὸ χωρίον, καὶ πρὸς τοὺς καιροὺς ἐπολιτεύετο, ὁρῶν ἐπιτηδείους πρὸς νεωτερισμόν· ὅ, τε γὰρ Λυσίμαχος κακοῖς οἰκείοις περιπεσὼν, [1] ἠναγκάσθη τὸν υἱὸν ἀνελεῖν Ἀγαθοκλέα· Σέλευκός τε ἐπελθὼν ὁ Νικάτωρ, ἐκεῖνόν τε κατέλυσε, καὶ αὐτὸς κατελύθη δολοφονηθεὶς ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ Κεραυνοῦ.
C Τοιούτων δὲ θορύβων ὄντων, διεγένετο μένων ἐπὶ τοῦ ἐρύματος ὁ εὐνοῦχος, καὶ πολιτευόμενος * δι' ὑποσχέσεων καὶ τῆς ἄλλης θεραπείας ἀεὶ, πρὸς τὸν ἰσχύοντα, καὶ ἐγγὺς παρόντα· διετέλεσε γοῦν ἔτη εἴκοσι κύριος ὢν τοῦ φρουρίου, καὶ τῶν χρημάτων. Ἦσαν δὲ αὐτῷ δύο ἀδελφοὶ, πρεσβύτερος μὲν Εὐμένης, νεώτερος δὲ Ἄτταλος· ἐκ μὲν οὖν τοῦ Εὐμένους ἐγένετο τῷ πατρὶ ὁμώνυμος Εὐμένης, ὅς περ καὶ διεδέξατο τὸ Πέργαμον, καὶ ἦν ἤδη δυνάστης τῶν κύκλῳ χωρίων· ὥστε καὶ περὶ Σάρδεις * ἐνίκησε συμβαλὼν Ἀντίοχον τὸν Σελεύκου· δύο δὲ καὶ εἴκοσιν
D ἄρξας ἔτη, τελευτᾷ τὸν βίον. Ἐκ δὲ Ἀττάλου καὶ Ἀντιοχίδος τῆς Ἀχαιοῦ γεγονὼς Ἄτταλος διεδέξατο τὴν ἀρχὴν, [2] καὶ ἀνηγορεύθη βασιλεὺς οὗτος πρῶτος, νικήσας Γαλάτας μάχῃ μεγάλῃ.

* Scribe, συνοικουμένην vel συνῳκημένην.
* Sic est legendum. Vulgò ὀρύγματος.
* Scripti, Τιανεὺς
* Scripti, τοσοῦτον.
* Scripti, μεθ' ὑποσχέσεων·
p. 624.
* Manusf. ἐνίκησε μάχῃ συμβαλών.

1. Ἠναγκάσθη τὸν υἱὸν ἀνελεῖν) Fusè hæc narrant Justinus initio libri XVII. & Pausanias in Atticis. (Lib. I. c. 10.) *Casaub.*

2. Καὶ ἀνηγορεύθη βασιλεὺς οὗτος πρῶτος) Culpant Viri Eruditi Strabonem, quia *Philetærus* Βασιλεὺς in Nummis apud Goltzium, & Seguinum; Eumenesque ejus successor & fratris filius Rex à Justino appellantur. Et rectè quidem faciunt, si ea mens Geographi fuit; qui quidem mihi videtur significare, Attalum non primum Regem fuisse appellatum Regem Pergamenorum, sed non ante regium nomen adscivisse, quam postquam ferocissimam Gallorum gentem devicit. Atque hoc est, quod etiam tradit Livius: Lib. XXXIII. c. 21. *Victis deinde prælio uno Gallis, quæ tum gens recenti adventu terribilior Asiæ erat, regium adscivit nomen, cujus magnitudini animum semper æquavit*: quæ totidem ferè verbis in Excerptis Polybii leguntur: Νικήσας δὲ μάχῃ Γαλάτας, ὃ βαρύτατον, καὶ μαχιμώτατον ἔθνος ἦν τότε κατὰ τὴν Ἀσίαν, ταύτην ἀρχὴν ἐποιήσατο, καὶ τότε πρῶτον αὑτὸν ἔδειξε βασιλέα: unde apud Strabonem quoque rescribendum πρῶτον, vel πρῶτος potius sumitur, ut frequenter fieri amat, adverbialiter. vid. Gisbert. Cuperi Observat. Lib. IV. p. 125.

A Οὗτος δὲ καὶ Ῥωμαίοις κατέστη φίλος, καὶ συνεπολέμησε πρὸς Φίλιππον μετὰ τοῦ Ῥοδίων ναυτικοῦ· γηραιὸς δὲ * ἐτελεύτα βασιλεύσας ἔτη τρία καὶ τετταράκοντα, υἱοὺς ἐξ Ἀπολλωνίδος Κυζικηνῆς γυναικὸς, Εὐμένη, Ἄτταλον, Φιλέταιρον, Ἀθήναιον. Οἱ μὲν οὖν νεώτεροι διετέλεσαν ἰδιῶται· τῶν δ᾽ ἄλλων ὁ πρεσβύτερος Εὐμένης ἐβασίλευσε· συνεπολέμησε δὲ καὶ οὗτος Ῥωμαίοις πρός τε Ἀντίοχον τὸν μέγαν, καὶ πρὸς Περσέα· 1 καὶ ἔλαβεν * ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἅπασαν τὴν ὑπ᾽ Ἀντιόχῳ τῆς ἐντὸς τοῦ Ταύρου. Πρότερον δ᾽ ἦν τὰ περὶ Πέργαμον οὐ πολλὰ χωρία μέχρι τῆς θαλάττης τῆς κατὰ τὸν Ἐλαΐτην κόλπον, καὶ τὸν Ἀδραμυττηνόν. B Κατεσκεύασε δ᾽ οὗτος τὴν πόλιν, καὶ τὸ Νικηφόριον ἄλσος κατεφύτευσε, καὶ ἀναθήματα, 2 καὶ βιβλιοθήκας, καὶ τὴν ἐπὶ τοσόνδε κατοικίαν τοῦ Περγάμου τὴν νῦν οὖσαν ἐκεῖνος προσεφιλοκάλησε· βασιλεύσας ἔτη τετταράκοντα καὶ ἐννέα, ἀπέλιπε τῷ υἱῷ τὴν ἀρχὴν Ἀττάλῳ, γεγονότι ἐκ Στρατονίκης τῆς Ἀριαράθου θυγατρὸς τοῦ Καππαδόκων βασιλέως· ἐπίτροπον δὲ κατέστησε καὶ τοῦ παιδὸς νέου τελέως ὄντος, καὶ τῆς ἀρχῆς τὸν ἀδελφὸν Ἄτταλον· ἓν δὲ καὶ εἴκοσιν ἔτη βασιλεύσας γέρων οὗτος τελευτᾷ, 3 κατορθώσας πολλά· C καὶ γὰρ Δημήτριον τὸν Σελεύκου συγκατεπολέμησεν Ἀλεξάνδρῳ τῷ Ἀντιόχου· καὶ συνεμάχησε Ῥωμαίοις ἐπὶ τὸν Ψευδοφίλιππον· 4 ἐχειρώσατο δὲ καὶ Διήγυλιν τὸν ἐκείνων βασιλέα στρατεύσας εἰς τὴν Θρᾴκην· ἀνεῖλε δὲ καὶ Προυσίαν, ἐπισυστήσας αὐτῷ Νικομήδη τὸν υἱόν· κατέλιπε δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν τῷ * ἐπιτροπευομένῳ Ἀττάλῳ· βασιλεύσας δὲ οὗτος ἔτη πέντε, 5 καὶ κληθεὶς Φιλομήτωρ, ἐτελεύτα νόσῳ τὸν βίον· κατέλιπε δὲ κληρονόμους Ῥωμαίους· οἱ δ᾽ ἐπαρχίαν ἀπέδειξαν τὴν χώραν, Ἀσίαν προσαγορεύσαντες ὁμώνυμον τῇ ἠπείρῳ·

* Scripti, ἐτελεύτησε.

* Scripti παρὰ τῶν Ρωμ. Et mox, τὴν ἐντὸς.

* Scripti, ἐπιτροπευθέντι.

A ſocius Romanorum fuit, eoſque in bello contra Philippum juvit, Rhodiæ conjunctus claſſi. Regnavit annos XLIII, & ſenex è vita deceſſit: relictis ex Apollonide Cyzicena muliere filiis quatuor, Eumene, Attalo, Philetæro, Athenæo. De his tres natu minores privati vixerunt: Eumenes natu maximus regnavit. Hic quoque Romanorum ſocius fuit in bellis adverſus Antiochum Magnum, & Perſeum: accepitque à Romanis quidquid Aſiæ intra Taurum Antiochus poſſederat: cùm antè ſub Pergami ditione fuiſſent pauca quædam loca uſque ad mare, juxta ſinum Elaiticum & Adramyttenum. B Hic urbem adornavit Pergamum, & lucum Nicephorium conſevit: urbemque ita ut nunc eſt auctam donariis & bibliothecis exornavit: & cum regnum per annos IL geſſiſſet, id filio Attalo reliquit, quem ſuſtulerat è Stratonica filia Ariarathis Cappadocum regis. Tutorem regni reliquit, & filii admodum parvo natu, fratrem ſuum Attalum. Hic Attalus cùm regnum per annos XXI adminiſtraſſet, ætate gravis obiit diem ſuum, magnis multis geſtis rebus: nam & C Alexandrum Antiochi F. adjuvit in debellando Seleuco: & Romanos contra Pſeudophilippum: & in Thraces expeditione facta, regem eorum Diegylin cepit: & Pruſiam interfecit, ſubſtituto ei filio Nicomede. Regnum Attalo, cujus tutelam geſſerat. Hic Attalus, cognomento Philometor, quinque annos regnavit: vitaque è morbo abiit, Romanis hæredibus nuncupatis. Hi ditionem aliam in provinciæ formam redegerunt, Aſiamque de continentis ejus nomine appellaverunt.

1. Καὶ ἔλαβεν ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων) Vide Livium libro XXXVII. *Caſaub.*

2. Καὶ βιβλιοθήκας) Nemini nota non eſt Pergamena bibliotheca, quæ non ab uno rege accumulata fuit, ſed omnibus fere regibus Pergamenis, ut ex Plinio & aliis apparet. *Idem.*

3. Κατορθώσας πολλὰ) Appianus Mithridatici initio eadem refert quæ hîc Strabo. *Idem.*

4. Ἐχειρώσατο δὲ καὶ Διήγυλιν τὸν ἐκείνων βασιλέα στρατεύσας εἰς τὴν Θρᾴκην. *Et in Thraces expeditione facta regem eorum Diegylin cepit.*) Nullus hunc locum ut male ſanum notavit, habet tamen ulcus non contemnendum, ſed facile ſanabitur. Quid eſt τῶν ἐκείνων βασιλέα? Supra de Romanis & Pſeudophilippo loquutus eſt, num Diegulin dicit eſſe eorum regem? abſit, ut Straboni tribuamus tam abſurdam ſententiam: ad quid ergo referemus hanc vocem ἐκείνων? Lege confidenter τὸν Καινῶν βασιλέα. Nam Καινοὶ Thracica gens in litore Ponti oppoſita Bithy- D niæ, de qua Stephanus: Καινοὶ ἔθνος Θρᾴκιον Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικῶν τετάρτῳ. *Cæni gens Thracica, ut Apollodorus in quarto Chronicorum.* Ptolemæus in Thraciæ tabula Καινικὴν gentem ponit. De ea etiam Plinius lib. 4. cap. 11. Ergo Diegulis iſte, quem in Thracia vicit & cepit Attalus, fuit Καινῶν βασιλεύς. Dabis credo manus lector, & forte plauſum. *Palm.*

5. Καὶ κληθεὶς Φιλομήτωρ, ἐτελεύτα νόσῳ τὸν βίον. κατελ.) Juſtinus libro XXXVI. cap. 4. de hoc Attalo loquens, *Matri deinde ſepulchrum facere inſtituit, cui operi intentus, morbum ex ſolis fervore contraxit, & ſeptima die deceſſit: hujus teſtamento heres populus Rom. tunc inſtituitur.* Vide Livii Epitomen LVIII. Florum, Oroſium, alios. *Caſaub.*

5. Καὶ κληθεὶς Φιλομήτωρ. *Cognomento Philometor.*) Eum Attalum Plutarchus in Tiberii Gracchi vita Φιλοπάτορα vocat. Sed male, nam & ipſe in vita Demetrii Philometorem vocat, & in Sylla etiam (ſi memoria non fallit.) *Palmer.*

1. Μιθρι-

Pergamum præterfluit Caicus per campum valdè opulentum, qui Caicus dicitur, ac ferè optimam partem Myſiæ. Noſtra ætate Pergameni viri memorabiles extiterunt Mithridates & Menodotes filius, & Adobogion tetrarchiæ Galatarum ſtirpis: & Mithridates, quem regis catamitum fuiſſe ajunt, ideoque hoc ei nomen neceſſarios feciſſe, quòd fingerent rege natum. Is D. Cæſari amicus factus, eò uſque honoris eſt provectus, ut etiam tetrarcha materni generis crearetur, rexque cùm aliorum tum Boſpori: evertit eum Lyſander, qui & Pharnacem interfecit, ac Boſporum obtinuit. Hujus ergo nomen magnum fuit. Nec non Apollodori rhetoris, qui artis præcepta conſcripſit, & ſectæ Apollodoreæ auctor fuit: ſi qua tamen ea eſt. Multa enim invaluerunt, quæ majore quam noſtro dijudicanda ſunt arbitrio: de quibus ſunt etiam Apollodorea & Theodorea. Maximè extulit Apollodorum amicitia Auguſti Cæſaris, quem dicendi arte inſtituit. Diſcipulum habuit

A Παραῤῥεῖ δ᾽ ὁ Κάϊκος καὶ τὸ Πέργαμον διὰ τοῦ Καΐκου πεδίου προσαγορευομένου, σφόδρα εὐδαίμονα γῆν διεξιὼν, σχεδὸν δέ τι καὶ τὴν ἀρίστην τῆς Μυσίας. Ἄνδρες δ᾽ ἐγένοντο ἐλλόγιμοι p. 625. καθ᾽ ἡμᾶς Περγαμηνοὶ, [1] Μιθριδάτης τε καὶ Μηνοδότης υἱὸς, καὶ Ἀδοβογίων, ὃς τοῦ τετραρχικοῦ τῶν Γαλατῶν γένους ἦν, καὶ ὃν παλλακεῦσαι τῷ βασιλεῖ Μιθριδάτῃ φασίν· ὅθεν καὶ τοὔνομα τῷ παιδὶ θέσθαι, * προσποιησαμένους τοὺς ἐπιτηδείους [2] ἐκ τοῦ βασιλέως αὐτὸν γεγονέναι. οὗτος οὖν Καίσαρι τῷ θεῷ γενόμενος φίλος, εἰς τοσόνδε προῆλθε τιμῆς, [3] ὥστε καὶ τετράρχης ἀπεδείχθη τοῦ μητρῴου γένους, καὶ βασιλεὺς, ἄλλων τε καὶ B τοῦ Βοσπόρου· [4] κατελύθη δ᾽ ὑπὸ Λυσάνδρου τοῦ καὶ Φαρνάκην ἀνελόντος τὸν βασιλέα, καὶ * κατασχόντος τὸν Βόσπορον. Οὗτός τε δὴ ὀνόματος ἠξίωται μεγάλου, καὶ Ἀπολλόδωρος ὁ ῥήτωρ, ὁ τὰς τέχνας συγγράψας, καὶ τὴν [5] Ἀπολλοδώρειον αἵρεσιν παραγαγὼν, ἥτις ποτ᾽ ἐστί· πολλὰ γὰρ ἐπεκράτει· μείζονα δὲ ἢ καθ᾽ ἡμᾶς ἔχοντα τὴν κρίσιν, ὧν ἐστι καὶ ἡ Ἀπολλοδώρειος αἵρεσις καὶ ἡ Θεοδώρειος. Μάλιστα δ᾽ ἐξῆρε τὸν Ἀπολλόδωρον ἡ τοῦ Καίσαρος φιλία τοῦ Σεβαστοῦ, διδάσκαλον τῶν λόγων γενόμενον· μαθητὴν δ᾽ ἔσχεν

* Manuſſ. τῶν ἐπιτηδείων προποιησαμένων.

* Ita legendum. Vulgo κατασχόντα.

1. *Μιθριδάτης τε καὶ Μηνοδότης υἱὸς, καὶ Ἀδοβογίων)* Non eſt in toto Strabone locus iſto corruptior, C & ad emendandum difficilior: in hac præſertim veterum ſcriptorum penuria: nemo enim veterum eorum, qui hodie ſuperſunt, docere poteſt veram hujus loci emendationem: itaque conjecturis agimus & εἰκοτολογοῦμεν. Inter Pergamenos illuſtres viros primum recenſet Strabo Mithridatem Pergamenum eum, qui poſtea, quod eſſet de Cæſare bene meritus, rex Boſpori conſtitutus eſt: de hoc Mithridate accipienda ſunt omnia Strabonis verba ad hæc ſequentia uſque, *οὗτός τε δὴ*. Docet autem accuratè ejus genus: verùm ea potiſſimum in parte corrupti ſunt libri editi, ſcripti, omnes. Legendum autem cenſeo totum locum ad hunc modum. *Ἄνδρες δ᾽ ἐγένοντο ἐλλόγιμοι καθ᾽ ἡμᾶς Περγαμηνοὶ Μιθριδάτης τε ὁ Μηνοδότου υἱὸς καὶ τῆς Ἀδοβογίωνος (ὃς τοῦ τετραρχικοῦ τῶν Γαλατῶν γένους ἦν) ἣν καὶ παλλακεῦσαι τῷ βασιλεῖ Μιθριδάτῃ φασίν· ὅθεν καὶ τοὔνομα θέσθαι τῶν ἐπιτηδείων προσποιησαμένων ἐκ τοῦ βασιλέως αὐτὸν γεγονέναι*: cujus lectionis hæc eſt ſententia. Pergamenum D fuiſſe Mithridatem cui pater, Menodotus, mater, Adobogionis (qui genus trahebat à Galatiæ tetrarchis) filia: quam fama eſt (inquit) concubinam fuiſſe Mithridatis: & huic ſuo filio Mithridati Pergameno id nomen dediſſe hortatu amicorum, qui libenter hominibus perſuaſiſſent, hunc non Menodoti, ſed Mithridatis eſſe filium. In manuſcriptis hic locus nihilo melius ſcriptus extat quàm in editis: niſi quod pro *προσποιησαμένους τοὺς ἐπιτηδείους*, optime habent *τῶν ἐπιτηδείων προσποιησαμένων*. Habemus autem perſuaſum viros omnes doctos, qui noſtram emendationem cum depravatiſſima lectione vulgata conferre non gravabuntur, conatum hunc noſtrum eſſe approbaturos: parum enim ut putamus, à veritate aberramus: quod ſequentia confirmant. *Caſaub.*

2. *Ἐκ τοῦ βασιλέως αὐτὸν γεγονέναι)* Ait amicos & propinquos matris Mithridatis fuiſſe ei auctores ut ſimularet hunc ſuſcepiſſe ſe à Mithridate rege, non à Menodoto marito, qui fortaſſe moriens uxorem prægnantem reliquit: videtur autem hoc conſilium C eventu fuiſſe comprobatum, ac vulgo creditum, Mithridatem Pergamenum Mithridatis Eupatoris eſſe filium. Sanè ſunt auctores qui ſic videntur exiſtimare: fuiſſe quidem à Mithridate educatum ex his Hirtii apparet c. 78. B. Al. *Mithridatem Pergamenum à quo rem feliciter, celeritérque geſtam in Ægypto ſupra ſcripſimus, regio genere ortum, diſciplinis etiam regiis educatum (Nam eum Mithridates rex Aſiæ totius propter nobilitatem Pergamo parvulum ſecum aſportaverat in caſtra, multoſque tenuerat annos)* &c. *Idem.*

3. *Ὥστε καὶ τετράρχης ἀπεδείχθη τοῦ μητρῴου γένους)* Lego *ἀπὸ τοῦ μητρῴου γένους*.) liquet enim ex ſuperioribus ſententiam eſſe hanc, delatam huic fuiſſe tetrarchiam quæ ad ejus maternum genus pertinebat, erat quippe hujus mater filia unius è tetrarchis, ut modo dictum. Hirtius ſic hac de re ſcribit cap. 78. B. Al. *Mithridatem Pergamenum, regem Boſphori conſtituit, quod ſub imperio Pharnacis fuerat, provinciaſque populi Rom. à Barbaris atque inimicis re-* D *gibus, interpoſito amiciſſimo rege, munivit. Eidem Tetrarchiam (legibus) Gallogræcorum, jure gentis & cognationis adjudicavit occupatam & poſſeſſam paucis ante annis à Dejotaro.* (De hoc Mithridate accipiendus Ciceronis hic locus lib. II. cap. 37. de Divinatione, *Is* (Cæſar) *cum ei* (Dejotaro) *Troginorum tetrarchiam eripuiſſet, & aſſeclæ ſuo Pergameno neſcio cui dediſſet, eidemque detraxiſſet Armeniam à ſenatu datam: cumque ab eo magnificentiſſimo hoſpitio acceptus eſſet, ſpoliatum reliquit & hoſpitem & regem.*) Idem.

4. *Κατελύθη δ᾽ ὑπὸ Λυσάνδρου τοῦ καὶ Φαρνάκην ἀνελόντος)* Scribendum eſſe *Ἀσάνδρου* pro *Λυσάνδρου* nemo paulò qui ſit hiſtoriæ peritior, aut ignorabit, aut dubitabit. Cui enim notum non eſt Pharnacem Mithridatis Eupatoris filium patris ſui regnum cupientem recuperare à Cæſare victum, ab Aſandro fuiſſe occiſum? Dio lib. XLII. pag. 207. ed. 1606. de Pharnace loquens, *καὶ ἐκεῖνον ἐκφυγόντα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἐπὶ τὸν Βόσπορον μετὰ τοῦτο ἐσβιαζόμενον, ὁ Ἄσανδρος εἶρξέ τε καὶ ἀπέκτεινε.* *Idem.*

A ἀξιόλογον Διονύσιον τὸν ἐπικληθέντα Ἀττικὸν, πολίτην αὐτοῦ· καὶ γὰρ σοφιστὴς ἦν ἱκανὸς καὶ συγγραφεὺς, καὶ λογογράφος. Προϊόντι δ' ἀπὸ τοῦ πεδίου καὶ τῆς πόλεως ἐπὶ μὲν τὰ πρὸς ἕω μέρη, πόλις ἐστὶν Ἀπολλωνία, μετεώροις ἐπικειμένη τόποις· ἐπὶ δὲ τὸν νότον ὀρεινὴ ῥάχις ἐστὶν ἣν ὑπερβᾶσι, καὶ βαδίζουσιν * ἐπὶ Σάρδεων, πόλις ἐστὶν ἐν ἀριστερᾷ Θυάτειρα, κατοικία Μακεδόνων, ἣν Μυσῶν ἐσχάτην τινὲς φασίν. Ἐν δεξιᾷ δ' Ἀπολλωνὶς, διέχουσα Περγάμου τριακοσίους σταδίους, τοὺς δὲ ἴσους καὶ τῶν Σάρδεων· ἐπώνυμος δ' ἐστὶ [1] τῆς Κυζικηνῆς Ἀπολλωνίδος· εἶτ' ἐκδέχεται τὸ Ἕρμου πεδίον, καὶ Σάρδεις· B τὰ δὲ προσάρκτια τῷ Περγάμῳ τὰ πλεῖστα ὑπὸ Μυσῶν ἔχεται τὰ ἐν δεξιᾷ τῶν Ἀβλήτων λεγομένων· οἷς συνάπτει ἡ Ἐπίκτητος μέχρι Βιθυνίας. Αἱ δὲ Σάρδεις πόλις ἐστὶ μεγάλη, νεωτέρα μὲν τῶν Τρωϊκῶν, ἀρχαία δ' ὅμως, [2] ἄκραν εὐερκῆ ἔχουσα· βασίλειον δ' ὑπῆρξε τῶν Λυδῶν, οὓς ὁ ποιητὴς καλεῖ Μήονας, οἱ δ' ὕστερον Μαίονας· οἱ μὲν τοὺς αὐτοὺς τοῖς Λυδοῖς, οἱ δ' ἑτέρους ἀποφαίνοντες· τοὺς δ' αὐτοὺς ἄμεινον ἐστὶ λέγειν. Ὑπέρκειται δὲ τῶν Σάρδεων ὁ Τμῶλος εὔδαιμον ὄρος ἐν τῇ ἀκρωρείᾳ [3] σκοπὴν ἔχον ἐξέδραν λευκοῦ λίθου Περσῶν ἔργον, ἀφ' οὗ κατοπτεύεται τὰ κύκλῳ πεδία, καὶ μάλιστα τὸ * Καϋστρινόν· C [4] περιοικοῦσι δὲ Λυδοὶ, καὶ Μακεδόνες· ῥεῖ δ' ὁ Πακτωλὸς ἀπὸ τοῦ Τμώλου, καταφέρων τὸ παλαιὸν χρυσοῦ ψῆγμα πολὺ, ἀφ' οὗ τὸν Κροίσου λεγόμενον πλοῦτον, καὶ τῶν προγόνων αὐτοῦ διονομασθῆναι φασί· νυνὶ δ' * ἐκλέλοιπε τὸ ψῆγμα· καταφέρεται δ' ὁ Πακτωλὸς εἰς τὸν Ἕρμον, εἰς ὃν καὶ ὁ Ὕλλος ἐμβάλλει, Φρύγιος νυνὶ καλούμενος· συμπεσόντες δ' οἱ τρεῖς καὶ ἄλλοι ἀσημότεροι σὺν αὐτοῖς, εἰς τὴν κατὰ Φωκαίαν ἐκδιδόασι θάλατταν, ὡς [5] Ἡρόδοτος φησίν. [6] Ἅπτεται δὲ καὶ Μυσίας ὁ Ἕρμος, ἐξ ὄρους ἱεροῦ τῆς Δινδυμήνης· καὶ διὰ τῆς Κατακεκαυμένης εἰς τὴν Σαρδιανὴν φέρεται D

* Scripti ἐπὶ Σάρδεις.

* Scripti, Καϋστριανόν.

p. 626.

* Scripti ἐξέλιπε.

A memorabilem, Dionysium civem suum, cognomento Atticum: qui & sophista fuit bonus, & historiæ & orationum scriptor. A Pergamo & planiciæ progressus versus orientem solem, Apolloniam invenies, sublimibus insitam locis. Versus austrum montosum est dorsum: quo superato in itinere versus Sardes, urbs est Thyateira, Macedonum colonia, quam ultimam Mysorum esse sunt qui dicant. Ad dextram est Apollonis, xxx stadiis à Pergamo, totidemque Sardibus: idem cum Cyzicena nomen gerens. Sequitur Hermi campus & Sardes: B quæ à Pergamo versus Aquilonem sunt, ad dextram pleraque à Mysis tenentur, qui Abletes nominant: quibus contigua est Epictetus, usque ad Bithyniam. ¶ Sardes urbs est magna, recentior quidem rebus Trojanis, antiqua tamen: arcem habet probè munitam: regia fuit Lydorum, quos Homerus Meonas *E longo*, posteriores Mæonas dixerunt: alii cum Lydis eosdem, alii diversos autumantes: præstat autem eosdem censere. Sardibus imminet Tmolus, mons dives, in fastigio speculam exedram albi lapidis, Persarum opus: unde conspici possunt in orbem circùm siti campi, C maximè Caystrius. Circùm accolunt Lydi, Mysi, Macedones: è Tmolo Pactolus defluit, qui antiquitus ramenta auri secum deferebat copiosè: unde Crœsi & ejus majorum divitias nomen celebre habuisse tradunt: nunc defecerunt ramenta. Defertur in Hermum Pactolus, ut & Hyllus: atque hi tres conjuncti, adsumptis etiam ignobilioribus aliis, in mare Phocææ proximum effluunt, ut Herodotus ait. Mysiam quoque attingit Hermus, è monte Dindymenæ sacro prolabens: & per D Catakekaumenem in Sardianam fertur

1. Τῆς Κυζικηνῆς Ἀπολλωνίδος) Vide sub finem libri duodecimi. *Casaub.*

2. Ἄκραν εὐερκῆ ἔχουσα) Herodotus de Sardiana arce L. I. c. 84. *ὁ δε Μήλης κατὰ τὸ ἄλλο τεῖχος περιενείκας, τῇ ἦν ἐπίμαχον τὸ χωρίον τῆς ἀκροπόλιος, κατηλόγησε τούτου, ὡς ἐὸν ἄμαχόν τε καὶ ἀπότομον· ἔστι δὲ τὸ πρὸς τοῦ Τμώλου τετραμμένον τῆς πόλεως.* i.e. *cum Meles per ceteram partem murorum circumduxit, quacumque poterat arx oppugnari: per hanc partem, tamquam inoppugnabilem atque præcisam, circumducere prætermisit: quæ ad Tmolum vergit.* Casaub.

3. *Σκοπὴν ἔχον ἐξέδραν λευκοῦ λίθου. In fastigio speculam exedram albi lapidis.*) Legerem libenter *ἑξέδρον*. Nam Aristophanes in Avibus *ἔξεδρον χώραν ἔχων extra situm regionem* dixit. quod habuit ex Sophocle, ut ait Scholiastes, & erat credo vocabulum augurale apud Sophoclem. Sed in hoc Strabonis loco interpretor *sex sedilia habentem* vel *sex latera, & capacem septem virorum sedentium.* De hoc loco sic Eustathius ad Iliad. 6. versu 866. *σκοπὴν δὲ λέγει τὴν κοινῶς λεγομένην βίγλαν, scopam ait, quæ communiter dicitur vigilia*, quæ vox, ut puto, à Latinis desumpta fuit & corrupta, quasi *vigilum sedes.* Palmer.

4. Περιοικοῦσι δὲ Λυδοὶ καὶ Μακεδόνες) Fortasse an, *Λυδοὶ καὶ Μαίονες. Casaub.*

5. Ἡρόδοτος.) Lib. v. cap. 101. *Idem.*

6. *Ἅπτεται δὲ καὶ Μυσίας ὁ Ἕρμος, ἐξ ὄρους ἱεροῦ Δινδυ.*) Plinius (H. N. Lib. v. c. 29.) hunc fluvium describit accuratè. *Oritur juxta Doryleum Phrygiæ civitatem, multosque colligit fluvios, inter quos Phrygem, qui nomine genti dato, à Caria eam disterminat: Hyllum & Cryon, & ipsos Phrygiæ, Mysiæ, Lydiæ amnibus repletos.* Idem.

per continuos, ut diximus, ad mare uſque campos. Sardibus ſubjecti ſunt, Sardianus, Cori, Hermi, Cayſtrique campi, contigui inter ſe, omniumque camporum optimi. Intra XL ab urbe ſtadia lacus eſt, Gygæus Homero, recentioribus Coloë dictus, ubi Coloënes Dianæ templum eſt, magna cum ſanctimonia cultum: ibi ferunt 3 ſimias diebus feſtis ſaltare: neſcio cur aliena à fide malint, quam vera dicere. Jam cùm Homeri verſus ita habeant.

Meonibus 5 *Maſthles, atque Antiphus imperitabant:*
Protulit hoſce palus Gygæa, Palæmene natos,
Mæonibus natis ſub Tmolo qui imperitabant.

quidam hunc quartum adſcribunt

Pinguis Hydæ in pagis, ſub Tmoli ſaxa nivoſi.

cùm quidem nulla ſit in Lydis Hyda. Alii hanc etiam Tychio patriam tribuunt, de quo poëta dicat:

Ille habitabat Hydæ —

Addunt locum ſylvoſum eſſe, & de cœlo ſæpius tactum: ibique Arimos ponunt: nam canente Homero

Ponè Arimos, ubi habere cubile Typhoea dicunt:

ſubjiciunt.

Ad pinguis quercetaque Hydæ.—

Fabulam hanc alii in Ciliciam, quidam in Syriam rejiciunt. Sunt qui Pithecuſis adſcribant, & Pithecos (*hoc eſt ſimias*) Etruſca lingua arimos dici tradant: alii Sardes Hydam nominant, alii arcem ejus. Scepſius maximè eos probat, qui Arimos in Myſia combuſta (id enim eſt Catacecaumene) ponunt. Pindarus cum Ciciliis *miſcet* ea quæ Pithecuſarum ſunt, ante Cumas ſitarum,

A κατὰ τὰ συνεχῆ πεδία, ὡς εἴρηται, μέχρι τῆς θαλάττης. Ὑπόκειται δὲ τῇ πόλει τό, τε Σαρδιανὸν πεδίον 1 καὶ τὸ τοῦ Ἕρμου, καὶ τὸ Καϋστριανόν, συνεχῆ τε ὄντα, καὶ πάντων ἄριστα πεδίων. Ἐν δὲ σταδίοις τετταράκοντα ἀπὸ τῆς πόλεώς ἐστιν 2 ἡ Γυγαία μὲν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λεγομένη, Κολόη δ᾽ ὕστερον μετονομασθεῖσα, ὅπου τὸ ἱερὸν τῆς Κολοήνης Ἀρτέμιδος μεγάλην ἁγιστείαν ἔχον. 4 Φασὶ δ᾽ ἐνταῦθα χορεύειν πιθήκους κατὰ τὰς ἑορτάς· οὐκ οἶδ᾽ ὅπως ποτὲ παραδοξολογοῦντες μᾶλλον, ἢ ἀληθεύοντες. Κειμένων δ᾽ οὕτω πως τῶν ἐπῶν παρ᾽ Ὁμήρῳ.

Μῄοσιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην Iliad. β. 864.
B Υἷε Πυλαιμένεος, τὼ Γυγαίη τέκε λίμνη.
Οἳ καὶ Μῄονας ἦγον ὑπὸ Τμώλῳ γεγαῶτας.

προσγράφουσί τινες τούτῳ τέταρτον ἔπος.

Τμώλῳ ὑπὸ νιφόεντι Ὕδης ἐν πίονι δήμῳ.

Οὐδεμία δ᾽ εὑρίσκεται Ὕδη ἐν τοῖς Λυδοῖς. Οἱ δὲ καὶ τὸν Τύχιον ἐνθένδε ποιοῦσιν, ὅν φησιν ὁ ποιητής.

Σκυτοτόμων ὄχ᾽ ἄριστος Ὕδῃ ἔνι. --- Iliad. η. 221.

Προστιθέασι δὲ καὶ διότι καὶ δρυμώδης ὁ τόπος καὶ κεραυνόβολος, καὶ ὅτι ἐνταῦθα οἱ Ἄριμοι· καὶ οὕτως γὰρ,

Εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς. Iliad. β. 783.

C * ἐπιφέρουσι, * Manuſſ. ἐπεισφέρουσι.

Χώρῳ ἐνὶ δρυόεντι, Ὕδης ἐν πίονι δήμῳ.

6 Ἄλλοι δ᾽ ἐν Κιλικίᾳ, τινὲς δ᾽ ἐν Συρίᾳ πλάττουσι τὸν μῦθον τοῦτον. 7 Οἱ δ᾽ ἐν Πιθηκούσσαις, οἱ καὶ 8 τοὺς πιθήκους φασὶ παρὰ τοῖς Τυρρηνοῖς ἀρίμους καλεῖσθαι· οἱ δὲ τὰς Σάρδεις Ὕδην ὀνομάζουσιν, οἱ δὲ τὴν ἀκρόπολιν αὐτῆς. Πιθανωτάτους δ᾽ ὁ Σκήψιος ἡγεῖται τοὺς ἐν τῇ Κατακεκαυμένῃ τῆς Μυσίας τοὺς Ἀρίμους τιθέντας. 9 Πίνδαρος δὲ συνοικιεῖ τοῖς ἐν τῇ Κιλικίᾳ τὰ ἐν Πιθηκούσσαις, ἅπερ ἐστὶ πρὸ τῆς Κυμαίας,

1. Καὶ τὸ τοῦ Ἕρμου) Plinius (H. N. L. v. c. 29.) *A Smyrna Hermus campos facit, & nomini ſuo adoptat.* Caſaub.

2. Ἡ Γυγαία μὲν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λ.) Plinius Gygeum ſtagnum appellat. Vide Herodotum Κλειοῖ. (I. c. 93.) *Id.*

3. *Simias.*) Apud Euſtath. in verſus Homeri, qui mox citantur, non πιθήκους eſt, ſed καλάθους: ut ſportulæ ſeu calathi ſaltaverint. In verſibus retinui Strabonianam lectionem ut inveni. *Xyland.*

4. Φασὶ δ᾽ ἐνταῦθα χορεύειν πιθήκους) Falſa lectio. Veteres libri habent, τοὺς καθ᾽ ὅλους, pro πιθήκους, unde apparet veram eſſe lectionem quam ex Euſtathio annotavit Xylander τοὺς γλάθους. Miror tamen quomodo καλάθους in πιθήκους mutarint librarii imperiti. *Caſaub.*

5. *Meſthlen*) alii ſcribunt, & Euſtathius. Idem non Pal. ſed Talamenem habet, atque etiam ἐτυμολογεῖ nomen hoc, alii Pylæmenem nominant. *Xyland.*

6. Ἄλλοι δ᾽ ἐν Κιλικίᾳ) Æſchyli ſcholiaſtes (ad Prometh. Vinct. ℣. 351.) notat Typhonem, natum quidem in Cilicia, ſed in Sicilia ſupplicio affectum. *Caſ.*

D 7. Οἱ δ᾽ ἐν Πιθηκούσσαις, οἱ καὶ τοὺς πιθ.) Ita poëtis placet, Pithecuſarum inſulas homines ſceleratiſſimos, poſtquam bellum ipſi Jovi tentarunt inferre, ab eo in ſimias fuiſſe transſmutatos. Ovidius Metamorph. libro XIV. ℣. 89.

Inarimen, Prochytamque legit, viridique locatas
Colle Pithecuſas, habitantum nomine dictas:
Quippe deum genitor fraudem, & periuria quondam
Cercopum exoſus, gentiſque admiſſa doloſæ,
In deforme viros animal mutavit: ut iidem
Diſſimiles homini poſſent, ſimileſque videri. Idem.

Ita Poëtæ. Aliter tamen Plinius, qui L. III. H. N. c. 6. a figlinis doleariorum nomen habere ſcribit. *Scherp.* Accuratius hunc locum tractant Salmaſius Plinian. Exercitat. c. 3. p. 68. Bochartius Hieroz. Lib. III. c. 31. & Geograph. Sacr. Part. II. Lib. I. c. 33.

8. Τοὺς πιθήκους φασὶ παρὰ τοῖς Τυρρηνοῖς ἀρίμους καλεῖσθαι) Heſychius, Ἄριμος, πίθηκος. *Idem.*

9. Πίνδαρος δὲ συνοικιεῖ τοῖς ἐν τῇ Κιλικίᾳ τὰ ἐν Πιθηκούσσαις) Æſchylus in Prometh. Vincto ℣. 351. quoque ut Pindarus fabulam Typhonis referens Ciliciam

καὶ τὰ ἐν Σικελίᾳ· καὶ γὰρ τῇ Αἴτνῃ φησὶν ὑποκεῖσθαι τὸν Τυφῶνα. --- [1] τόν ποτε A

Κιλίκιον θρέψε πολυώ --
Νυμον ἄντρον· νῦν γε μὰν
p. 627. Ταί θ' ὑπὲρ Κύμας ἁλιερκέες ὄχθαι
Σικελία τ' αὐτοῦ πιέζει
Στέρνα λαχνάεντα. Καὶ πάλιν,
Κείνῳ μὲν Αἴτνα δεσμὸς ὑπερφίαλος ἀμφίκειται.

Καὶ πάλιν,

Ἀλλ' οἷος ἄπλατον κεράϊζε θεῶν Τυφῶνα
Πεντηκοντακέφαλον ἀνάγκᾳ Ζεὺς πάτηρ
Ἐν Ἀρίμοις ποτέ.

B Οἱ δὲ, τοὺς Σύρους Ἀρίμους δέχονται, [2] οὓς νῦν Ἀράμους λέγουσι· τοὺς δὲ Κίλικας τοὺς ἐν τῇ Τροίᾳ μεταναστάντας εἰς Συρίαν ἀνῳκισμένους, ἀποτέμνεσθαι παρὰ τῶν Σύρων τὴν νῦν λεγομένην Κιλικίαν. Καλλισθένης δ' ἐγγὺς τοῦ Καλικάδνου, καὶ τῆς Σαρπηδόνος ἄκρας παρ' αὐτὸ τὸ Κωρύκιον ἄντρον εἶναι τοὺς Ἀρίμους, ἀφ' ὧν τὰ ἐγγὺς ὄρη λέγεσθαι Ἄριμα. Περίκειται δὲ τῇ λίμνῃ Κολόῃ τὰ μνήματα τῶν βασιλέων. Πρὸς δὲ ταῖς Σάρδεσίν ἐστι [3] τὸ τοῦ Ἀλυάττου ἐπὶ κρηπῖδος ὑψηλῆς χῶμα, μέγα ἐργασθὲν, ὥς φησιν Ἡρόδοτος, ὑπὸ τοῦ πλήθους τῆς πόλεως, οὗ τὸ πλεῖστον ἔργον αἱ παιδίσκαι συνετέλεσαν. [4] λέγει δ' ἐκεῖνος, καὶ πορνεύεσθαι πάσας· τινὲς δὲ καὶ πόρνης μνῆμα λέγουσι τὸν τάφον. C Χειροποίητον δὲ τὴν λίμνην ἔνιοι ἱστοροῦσι τὴν Κολόην πρὸς τὰς ἐκδοχὰς τῶν πλημμυρίδων αἳ συμβαίνουσι τῶν ποταμῶν πληρουμένων. [5] Ὕπαιπα δὲ πόλις ἐστὶ καταβαίνουσιν ἀπὸ τοῦ Τμώλου πρὸς τὸ τοῦ Καΰστρου πεδίον. Φησὶ δὲ Καλλισθένης ἁλῶναι τὰς Σάρδεις ὑπὸ Κιμμερίων πρῶτον, εἶθ' ὑπὸ Τρηρῶν καὶ Λυκίων, ὅπερ καὶ Καλλῖνον δηλοῦν τὸν τῆς ἐλεγείας ποιητήν· ὕστατα δὲ τὴν ἐπὶ Κύρου καὶ Κροίσου γενέσθαι ἅλωσιν. Λέγοντος δὲ τοῦ Καλλίνου τὴν ἔφοδον τῶν Κιμμερίων ἐπὶ τοὺς Ἡσιονῆας γεγονέναι,

& quæ in Sicilia. Ait enim Typhonem Ætnæ subjectum.

Quem quondam Cilicum
Nobile protulit antrum: modò
Litora supra Cumas mare qua profligant,
Et Trinacria premit ejus
Hirsutum insula pectus.

& alibi.

Huic Aetna immane vinculum superincumbit.

ac rursus.

Qualis immensum Jupiter Typhonem
Quinquaginta moventem capita prostravit
In Arimis quondam.

Sunt qui Arimorum nomine Syros intelligunt, qui nunc Arami dicuntur: & affirment Cilices è Troja pulsos in Syriam migrasse, Syrisque eam ademisse quæ nunc est, Ciliciam. Callisthenes prope Calicadnum & Sarpedonium promontorium ad ipsum Corycium antrum Arimos ponit, à quibus & vicini montes Arimi dicantur. Circa lacum Coloën monumenta sunt regum. Ad ipsas Sardes tumulus est Halyattis, agger magnus in sublimi positus crepidine: factus, ut ait Herodotus, à multitudine oppidana, ita ut puellæ majorem partem operis confecerint: eas idem omnes prostituisse corpora sua tradit: quidam etiam scorti id sepulcrum esse dicunt. Non desunt, qui lacum manu factum affirment Coloën, ut exciperet abundantem fluminum eluvie aquam. Hypæpa urbs est, quâ descenditur à Tmolo ad Caystrium pratum. Captas ait Sardes Callisthenes primùm à Cimmeriis, deinde à Treribus & Lyciis: idque etiam Callinum elegiarum scriptorem ostendere: postremò in Crœsi & Cypri potestatem venisse. Cùm autem Callinus dicat Cimmerios in Esioneas impressionem fecisse,

liciam cum Sicilia miscet. Ait enim Oceanus de Typhone,

Τὸν γηγενῆτε Κιλικίων οἰκήτορα
Ἄντρων ἰδὼν ᾤκτειρα.

& paulò pòst. ℣. 363.

Καὶ νῦν ἀχρεῖον καὶ παρήορον δέμας
Κεῖται στενωποῦ πλησίον θαλασσίου.
Ἰπούμενος ῥίζαισιν Αἰτναίαις ὕπο. i. e.
Et nunc inutili atque inhonoro corpore
Jacet prope fretum maritimum
Sub radicibus Ætnais tostus. Casaub.

1. Τόν ποτε Κιλίκιον θρ.) Locus Pindari est Pythionicarum εἰδ. α. ℣. 32. Vide ejusdem poëtæ Olympionic. εἶδος δ. ℣. 11. *Idem.*

2. Οὓς νῦν Ἀράμους λέγουσι) Malim Ἀραμμαίους ex aliis Strabonis locis. *Idem.*

3. Τὸ τοῦ Ἀλυάττου ἐπὶ κρηπῖδος ὑψηλῆς χῶμα) Herodotus Κλειοῖ. 1. c. 93. Ἐστὶ αὐτόθι Ἀλυάττεω D τοῦ Κροίσου πατρὸς σῆμα, τοῦ ἡ κρηπὶς μέν ἐστι λίθων μεγάλων· τὸ δὲ ἄλλο σῆμα, χῶμα γῆς. ἐξειργάσαντο δέ μιν οἱ ἀγοραῖοι ἄνθρωποι, καὶ οἱ χειρώνακτες, καὶ αἱ ἐνεργαζόμεναι παιδίσκαι. i. e. *Ibi enim est Alyattis Crœsi parentis sepulcrum cujus basis è grandioribus est lapidibus: reliqua sepulcri pars aggestio est terræ. Quod sepulcrum construxisse feruntur homines emtitii atque operarii, & una cum his adjuvantes ancillæ.* Idem.

4. Λέγει δ' ἐκεῖνος καὶ πορνεύεσθαι πάσας) Herodotus (L. 1. c. 93.) Τοῦ γὰρ δὴ Λυδῶν δήμου αἱ θυγατέρες πορνεύονται πᾶσαι, συλλέγουσαι σφίσι φερνάς· ἐς ὃ ἂν συνοικήσουσι τοῦτο ποιέουσαι. Simile est quod Strabo de Armeniis refert libro undecimo extremo. pag. 532. *Idem.*

5. Ὕπαιπα δὲ πόλις ἐστὶ) Urbs fuit parva. Ovidius Metam. lib. VI.

——*parvis habitabat Hypæpis.*

Sic & alibi. *Idem.*

1. Ἀνέλα-

qua Sardes ceperunt: conjicit Scepsius Ionicè eum Esioneas pro Asioneas dixisse, id est Asios: quòd nimirum Meonia dicta esset Asia: quomodo & Homerus loquitur:

Asius est ubi campus, ad alta fluenta Caystri.

Urbs hæc deinde ob virtutem soli præclarè refecta, ut nulli vicinarum gloria cederet, nuper magnam domiciliorum partem terræ motibus amisit. Tiberii autem Cæsaris, qui nostra ætate rerum potitur, providentia & hanc & complures alias beneficiis reparavit, eodem tempore eadem calamitate adflictas. Viri memorabiles Sardibus nati sunt, Diodori oratores duo ejusdem generis, quorum major cognomento fuit Zonas, qui vir multa certamina obivit pro Asia. & invadente eam Mithridate rege, cum ei solicitatarum ad defectionem ab eo urbium crimen esset intentatum, purgavit se, ac crimina diluit. Junioris, quo usi sumus amico, exstant historiarum volumina, odæ, & alia carmina, antiquam formam scribendi satis referentia. Xanthus antiquus historiæ scriptor Lydus perhibetur: an Sardibus natus fuerit, nescimus. ¶ Post Lydos Mysi sunt, & urbs Philadelpheia crebris vexata terræ motibus: nunquam enim desinunt muri ruinam minari, aliasque alia pars urbis labefactari: ea de causa pauci urbem inhabitant: plerique ruri vivunt, agrosque, quos habent optimos colunt: sed & paucos istos mirere licet, quòd tanto loci studio teneantur, cum habitent periculosè: magis etiam mirari licet quid conditoribus urbis in mentem venerit. ¶ Sequitur regio, quæ Catacecaumene, *id est combusta* dicitur, longitudine etiam IↃ stadiorum, latitudine CCCC: sive ea Mysia est, sive Meonia appellanda:

A καθ' ἣν αἱ Σάρδεις ἑάλωσαν, εἰκάζουσιν οἱ περὶ τὸν Σκήψιον ἰαστὶ λέγεσθαι Ἠσιονεῖς, τοὺς Ἀσιονεῖς. Τάχα γὰρ ἡ Μηονία φησὶν, Ἀσία ἐλέγετο· καθ' ὃ καὶ Ὅμηρος * ἔλεγεν, * Scripti εἴρηκεν.

Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι Καϋστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα. Iliad. β. 461.

Ἀναληφθεῖσα δ' ἀξιολόγως ὕστερον διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας ἡ πόλις καὶ οὐδεμιᾶς λειπομένη τῶν ἀστυγειτόνων, νεωστὶ ὑπὸ * σεισμῶν ἀπέβαλε πολλὴν τῆς κατοικίας· * Scripti, σεισμοῦ. ἡ δὲ τοῦ Τιβερίου πρόνοια τοῦ καθ' ἡμᾶς ἡγεμόνος, καὶ ταύτην καὶ τῶν ἄλλων συχνὰς 1 ἀνέλαβε ταῖς εὐεργεσίαις· 2 ὅσαι περὶ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἐκοινώνησαν τοῦ αὐτοῦ πάθους. Ἄνδρες B δὲ ἀξιόλογοι γεγόνασι τοῦ αὐτοῦ γένους, Διόδωροι δύο οἱ ῥήτορες, ὧν ὁ πρεσβύτερος ἐκαλεῖτο Ζωνᾶς, p. 628. ἀνὴρ πολλοὺς ἀγῶνας ἠγωνισμένος, ὑπὲρ τῆς Ἀσίας κατὰ δὲ τὴν Μιθριδάτου τοῦ βασιλέως ἔφοδον αἰτίαν ἐσχηκὼς, ὡς ἀφιστὰς παρ' αὐτοῦ τὰς πόλεις, ἀπελύσατο τὰς διαβολὰς ἀπολογησάμενος· τοῦ δὲ νεωτέρου φίλου ἡμῖν γενομένου, καὶ ἱστορικὰ συγγράμματά ἐστι, καὶ μέλη, καὶ ἄλλα ποιήματα, τὴν ἀρχαίαν γραφὴν ἐμφαίνοντα ἱκανῶς. Ξάνθος δὲ ὁ παλαιὸς συγγραφεὺς Λυδὸς μὲν λέγεται· εἰ δὲ ἐκ Σάρδεων οὐκ ἴσμεν. 3 Μετὰ δὲ Λυδούς εἰσι οἱ Μυσοὶ, καὶ πόλις Φιλαδέλφεια σεισμῶν πλήρης· 4 οὐ γὰρ διαλείπουσιν C οἱ τοῖχοι διϊστάμενοι, καὶ ἄλλοτ' ἄλλο μέρος τῆς πόλεως κακοπαθοῦν· οἰκοῦσι οὖν ὀλίγοι τὴν πόλιν διὰ τοῦτο· οἱ δὲ πολλοὶ καταβιοῦσιν ἐν τῇ χώρᾳ γεωργοῦντες, ἔχοντες εὐδαίμονα γῆν· ἀλλὰ καὶ τῶν ὀλίγων θαυμάζειν ἐστὶν, ὅτι οὕτω φιλοχωροῦσιν ἐπισφαλεῖς τὰς οἰκήσεις ἔχοντες· ἔτι δ' ἄν τις μᾶλλον θαυμάσειε τῶν κτισάντων αὐτήν. Μετὰ δὲ ταῦτ' ἐστὶν ἡ 5 Κατακεκαυμένη λεγομένη χώρα, μῆκος μὲν καὶ πεντακοσίων σταδίων, πλάτος δὲ τετρακοσίων, 6 εἴτε Μυσίαν χρὴ καλεῖν, εἴτε Μηονίαν·

1. *Ἀνέλαβε ταῖς ἐνεργεσίαις*) Has largitiones videntur proprie Commoda appellasse. Suidas, *Κόμμοδα δόσις ἐπὶ τοῦ σεισμοῦ παρεχομένη.* De hoc autem Tiberii facto diximus supra ex Tacito & aliis. *Casaub.*

2. *Ὅσαι περὶ τὸν αὐτὸν κ.*) XII. fuisse ajunt historici. *Idem.*

3. *Μετὰ δὲ Λυδούς εἰσι οἱ Μυσοὶ post Lydos sunt Mysi*) Nisi hic placeat *μετὰ* exponi per *τὸ in.* Hesychius *μετὰ πληθὺν, ἐν τῷ πλήθει.* Homerus Iliad. β. 142.

Τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε
Πᾶσι μετὰ πληθύν.

Thucydides: *μετὰ χεῖρας ἔχειν.* vid. Thes. Antiq. Græc. Gronovii tom. VII. in Marmorea Basi Laurent. Gronov. p. 482.

4. *Ου γὰρ διαλείπουσιν οἱ τοῖχοι διϊστάμενοι*) Lib. XII. p. 579. de Philadelphiæ mœnibus *ἀλλὰ καθ' ἡμέραν τρόπον τινὰ σαλεύονται καὶ διΐστανται*, & quæ sequuntur. *Casaub.*

5. *Κατακεκαυμένη*) Terra *Gomer* mihi videtur esse Phrygia, cujus portio est regio *κατακεκαυμένη*, quam alii Mysiæ, alii Mæoniæ adscribunt, & qui- D dem circa Caystrum, & Mæandrum & urbem Philadelphiam, de qua Apoc. III: 7. cujus campestris regio est *τεφρώδης cinericia*; montana autem & saxosa *μέλαινα ὡς ἐκ ἐπικαύσεως*, *montana tanquam ex adustione.* Terra denique tota est *εὔθρυπτος, καὶ ψαθυρὰ*, *fragilis & friabilis*, *πλήρης τε ἁλμυρίδων, καὶ εὐεκπύρωτος*, *& plena salsuginis, & facilè inflammatur.* Hæc verò ideo hic affero, ut constet ratio nominis *Gomer*, quam puto hinc posse colligi. Nempe terra *Gomer* Phrygia dicta est ratione partis illius, quæ velut tacta fulmine aut igne cœlesti ambusta tota videtur in cineres & carbones resoluta. Nam Hæbræorum גמר *gamar* inter cætera est consumere. Neque alio referendum *Φρυγίας* Phrygiæ Græcum nomen, nam græcè *φρύγειν* est torrere. vid. Bochart. Phaleg. lib. III. c. 8. p. 172.

6. *Εἴτε Μυσίαν χρὴ καλεῖν, εἴτε Μηονίαν*) Eadem dubitatio, supra lib. XII. p. 572. Diodorus & alii Catececaumenen nec Mysiam nec Mæoniam, sed Phrygiam appellant. *Casaub.*

 1. Εἰκό-

A λέγεται γὰρ ἀμφοτέρως· ἅπαντα ἄδενδρος, πλὴν ἀμπέλου τῆς τὸν Κατακεκαυμενίτην φερούσης οἶνον, οὐδενὸς τῶν ἐλλογίμων ἀρετῇ λειπόμενον. Ἔστι δὲ ἡ ἐπιφάνεια τεφρώδης τῶν πεδίων· ἡ δ' ὀρεινὴ καὶ πετρώδης, μέλαινα, ὡς ἂν ἐξ ἐπικαύσεως. Εἰκάζουσι μὲν οὖν τινὲς ἐκ κεραυνοβολιῶν καὶ πρηστήρων συμβῆναι τοῦτο· καὶ οὐκ ὀκνοῦσι τὰ περὶ τὸν Τυφῶνα ἐνταῦθα μυθολογεῖν. Ξάνθος δὲ καὶ Ἀριμοῦν τινα λέγει τῶν τόπων τούτων βασιλέα. Οὐκ εὔλογον δὲ, ὑπὸ τοιούτων παθῶν τὴν τοσαύτην χώραν ἐμπρησθῆναι ἀθρόως, ἀλλὰ μᾶλλον ὑπὸ γηγενοῦς πυρός· ἐκλιπεῖν δὲ νῦν τὰς πηγάς· B δείκνυνται δὲ καὶ βόθροι τρεῖς, οὓς φύσας καλοῦσιν, ὅσον τετταράκοντα ἀλλήλων διεστῶτας σταδίους· ὑπέρκεινται δὲ λόφοι τραχεῖς, οὓς εἰκὸς ἐκ τῶν ἀναφυσηθέντων σεσωρεῦσθαι μύδρων. Τὸ δ' εὐάμπελον τὴν τοιαύτην ὑπάρχειν γῆν λάβοι τις ἂν, καὶ ἐκ τῆς Κατανίας τῆς χωσθείσης τῇ σποδῷ, καὶ νῦν ἀποδιδούσης οἶνον δαψιλῆ καὶ καλόν. Ἀστεϊζόμενοι δέ τινες, [1] εἰκότως πυριγενῆ τὸν Διόνυσον λέγεσθαί φασιν, [2] ἐκ τῶν τοιούτων χωρίων τεκμαιρόμενοι. Τὰ δ' ἑξῆς ἐπὶ τὰ νότια μέρη τοῖς τόποις τούτοις, * ἐμπλοκὴν ἔχει μέχρι πρὸς τὸν Ταῦρον, ὡς τὰ καὶ τὰ Φρύγια, καὶ τὰ C Λύδια, καὶ τὰ Καρικὰ, καὶ ἔτι τὰ τῶν Μυσῶν, δυσδιάκριτα εἶναι παραπίπτοντα εἰς ἄλληλα· p. 629. εἰς δὲ τὴν σύγχυσιν ταύτην οὐ μικρὰ συλλαμβάνει τὸ τοὺς Ῥωμαίους μὴ κατὰ φῦλα διελεῖν αὐτοὺς, ἀλλὰ ἕτερον τρόπον διατάξαι τὰς διοικήσεις, [3] ἐν αἷς τὰς ἀγοραίους ποιοῦνται, καὶ τὰς δικαιοδοσίας. Ὁ μέν γε Τμῶλος ἱκανῶς συνῆπται, καὶ περιγραφὴν ἔχει μετρίαν, ἐν αὐτοῖς ἀφοριζόμενος τοῖς Λυδίοις μέρεσιν· [4] ἡ δὲ μεσόγαιος εἰς τὸ ἀντικείμενον μέρος διατείνει μέχρι Μυκάλης, ἀπὸ Κελαινῶν ἀρξάμενον, ὡς φησι Θεόπομπος· ὥς τε τὰ μὲν αὐτοῦ Φρύγες κατέχουσι, τὰ πρὸς ταῖς Κελαιναῖς, καὶ τῇ Ἀπαμείᾳ· τὰ δὲ Μυσοὶ καὶ Λυδοὶ, τὰ δὲ D

* Scripti lib. ἐμπλοκάς.

utrumque enim traditur. Arboribus prorsus caret, demta vite, quæ vinum Catacecaumenites gignit, nullo nobilium vinorum deterius. Camporum superficies est cinericia: montana & saxosa nigri sunt coloris: veluti ex adustione. Itaque sunt qui à fulminibus & cœlitus immissis ignis procellis id accidisse dicant: neque dubitent eò referre fabulam Typhonis. Xanthus etiam Arimun quendam istorum regem locorum ponit. Non est autem consentaneum tantum regionis tali casu fuisse confertim adustum; sed ab igni potius è terra enato, cujus nunc defecerint fontes: quin & tres fossæ monstrantur, quas Physas, hoc est folles, appellant, invicem ad XL stadia distantes: quibus asperi imminent colles, quos accumulatos è glebis sursum efflatis probabile est. Vitiferam vero probe hanc regionem esse, intelligi ex agro potest Catanensi: qui cinere oppletus, nunc vini boni large suppeditat copiam. Et quidam facete jocantes, convenienter ajunt Bacchum ignigenam dici, argumento ex his locis ducto. ¶ Quæ deinceps ab his locis versus meridiem sunt usque ad Taurum, implicata sunt: cum Phrygiæ, Lydiæ, Cariæ, Mysiæque partes inter se concurrentes discerni nequeant: ad quam confusionem haud parum fecit, quod non per gentes Romani loca ista diviserunt, sed alio modo diœceses seu præfecturas instituerunt, in quibus fora sunt & jus dicitur. Tmolus quidem satis est determinatus, mediocrem habet circumscriptionem in ipsis Lydiæ partibus. Mediterranea in oppositam partem porriguntur usque ad Mycalen à Celenis sumto initio, ut auctor est Theopompus. Eorum partem Phryges tenent, juxta Celænas & Apameam: alias Mysi & Lydi, alias

1. Εἰκότως πυριγενῆ τὸν Διόνυσον λέγεσθαί φασιν) Bacchum ex incendio Semeles matris esse natum sciunt & pueri: ideo dictus est πυριγενής. Diodorus Siculus Bibliotheces lib. IV. pag. 213. T. I. ed. 1604. referens varia Bacchi cognomina, βρόμιον δὲ, ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν γένεσιν αὐτοῦ γενομένου βρόμου. ὁμοίως δὲ καὶ πυριγενῆ διὰ τὴν ὁμοίαν αἰτίαν ὀνομάσαι. Julianus imperator in epigrammate (Anthol. L. I. c. 59. Ep. 5.) alludens ad hoc Bacchi cognomen, de zytho sic ait,

Τῷ σε χρὴ καλέειν Δημήτριον, οὐ Διόνυσον,
Πυρογενῆ μᾶλλον, καὶ βρόμον οὐ βρόμιον.

Unde te fas est vocari Demetrium, non Dionysium,
Et potius ex igne genitum, & bromon non bromium. Casaub.

2. Ἐκ τῶν τοιούτων χωρίων τεκμαιρόμενοι) quasi πυριγενὴς Bacchus diceretur, non ab incendio matris, sed ex eo quod fere loca ignita vini sint feracia. Potes etiam dicere, sic Bacchum appellari, quia ut Eratosthenes ait apud Athenæum & Stobæum οἶνός τοι πυρὶ ἴσον ἔχει μένος. *Idem.*

3. Ἐν αἷς τὰς ἀγοραίους ποιοῦνται) Scripti quidam habent τὰς ἀγοράς. non rectè. Præses in provincia quando jus dicit, *forum agere*, vel *conventus* Latinè dicitur. Græcè ἀγοραίους ποιεῖσθαι. Conventus enim Græci vertunt ἀγοραίους. Sic accipiendum apud Lucam, Actorum cap. XIX. commate 38. Εἰ μὲν οὖν Δημήτριος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τεχνῖται πρός τινα λόγον ἔχουσιν, ἀγοραῖοι ἄγονται, καὶ ἀνθύπατοί εἰσιν, ἐγκαλείτωσαν ἀλλήλοις. *Idem.*

4. Ἡ δὲ μεσόγαιος. *Mediterranea.*) Legendum est Μέσσωγις, ut infra eadem pagina pluries emendavit Casaubonus: hic locus per inadvertentiam evasit ejus manum. *Palmer.*

1. Τῆς

Cares & Iones. Sic & fluvii, maximè Mæander, partim diſtinguunt gentes, in aliis per quas medii fluunt certum diſcrimen ambiguum faciunt: eadem eſt ratio camporum in utroque montium & fluviorum latere. Neque nobis etiam uſque adeò horum cura habenda, aut inanis regionum dimenſio inſtituenda eſt: ſuffecerit ea deſcripſiſſe, quæ ab aliis ante nos tradita ſunt. Cayſtriano itaque campo, qui medio loco inter mediterranea & Tmolum incidit, verſus orientem conterminus eſt Cilbianus campus magnus & habitationibus probè aptus, agrique fertilis. Sequitur Hyrcanius campus, quem ſic Perſæ nominaverunt à colonis ex Hyrcania eo adductis. Tum Cyri campus ita à Perſis denominatus: inde Peltinus, Phrygiæ jam, & Cillanius, ac Tabenus, oppida habens ſemi Phrygia, Piſidicum etiam quidpiam habentia, unde iis nomen. Supra mediterraneam ſunt regionem, quæ inter Cares & Nyſaidem eſt: hæc regio eſt trans Mæandrum uſque ad Cibyratidem & Caballidem. ¶ In mediterraneis ex adverſo Laodicea eſt Hierapolis, ubi aquæ ſunt calidæ, & Plutonium: quorum utrumque inſolens aliquid atque mirum habet. Aqua enim ita facilè in callum coit atque *induratur*, ut rivis deductis ſæpes è ſolido *lapide* conſtantes operentur. Plutonium ſub parvo ſupercilio montis ſupra incumbentis foramen eſt modicum,

A Κάρες καὶ Ἴωνες· οὕτω δὲ καὶ οἱ ποταμοὶ, καὶ μάλιστα ὁ Μαίανδρος, τὰ μὲν διορίζοντες τῶν ἐθνῶν, δι' ὧν δὲ μέσοι * φερόμενοι, δύσληπτον ποιοῦσι τ' ἀκριβές· καὶ περὶ τῶν πεδίων δὲ τῶν ἐφ' ἑκατέρα τῆς τε ὀρεινῆς καὶ τῆς ποταμίας ὁ αὐτὸς λόγος· οὐδ' ἡμῖν ἴσως ἐπὶ τοσοῦτον φροντιστέον, ὡς ἄρα κενῇ χωρομετροῦσιν, ἀλλὰ τοσοῦτον μόνον ὑπογραπτέον, ὅσον καὶ οἱ πρὸ ἡμῶν παραδεδώκασι. Τῷ δὴ Καϋστριανῷ πεδίῳ μεταξὺ πίπτοντι [1] τῆς τε μεσογειότητος, καὶ τοῦ Τμώλου, συνεχές ἐστι πρὸς ἕω, τὸ Κιλβιανὸν πεδίον, πολύ τε καὶ συνοικούμενον εὖ, καὶ χώραν ἔχον σπουδαίαν· Εἶτα τὸ Ὑρ-

* Scripti, φέρονται.

B κάνιον πεδίον, Περσῶν ἐπονομασάντων καὶ ἐποίκους ἀγαγόντων ἐκεῖθεν· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ Κύρου πεδίον, ὃ Πέρσαι κατωνόμασαν· εἶτα τὸ Πελτινὸν πεδίον, ἤδη Φρύγιον, καὶ τὸ Κιλλάνιον, καὶ τὸ Ταβηνὸν, ἔχον τὰς πολίχνας μιξοφρυγίους, ἐχούσας τι καὶ Πισιδικὸν, ἀφ' ὧν αὐτὰ κατωνομάσθη· [2] ὑπερβάλλουσι δὲ τὴν μεσογίδα τὴν μεταξὺ Καρῶν τε, καὶ τῆς Νυσαΐδος, ἥ ἐστι χώρα κατὰ τοῦ Μαιάνδρου πέραν μέχρι τῆς Κιβυράτιδος, καὶ τῆς Καβαλλίδος. Πόλεις δ' εἰσὶ [3] πρὸς μὲν τῇ μεσογαίᾳ καταντικρὺ Λαοδικείας, Ἱεράπολις, ὅπου τὰ θερμὰ ὕδατα, καὶ τὸ Πλουτώνιον, ἄμφω παραδοξολογίαν

C τινὰ ἔχοντα. Τὸ μὲν γὰρ ὕδωρ εἰς πῶρον οὕτω ῥᾳδίως μεταβάλλει πηττόμενον, [4] ὥστ' ὀχετοὺς ἐπάγοντες, φραγμοὺς ἀπεργάζονται μονολίθους· [5] τὸ δὲ Πλουτώνιον ὑπ' ὀφρύϊ μικρᾷ τῆς ὑπερκειμένης ὀρεινῆς, στόμιόν ἐστι σύμμετρον,

1. Τῆς τε μεσογειότητος καὶ τοῦ Τμώλου) Legendum eſt, τῆς τε Μεσσωγίδος. Meſſogidem enim montem intelligit, cujus ſæpe infra meminit: docet autem Stephanus ex Strabone ita appellari Lydiæ montem: Euſtathius unico σ. & ὁ Μεσογίδα vocat ex eodem Strabone, variante jam olim lectione horum locorum. Idem Euſtath. Κιλβανοῦ πεδίου meminit. *Caſaub.*

2. Ὑπερβάλλουσι δὲ τὴν μεσογίδα) Scribo Μεσσωγίδα ut apud Stephanum: Montem enim eum intelligit de quo modo diximus: etſi locus non eſt ſatis ſanus. *Idem.*

3. Πρὸς μὲν τῇ μεσογαίᾳ) Manuſcripti habent μεσογίδι. Itaque quin montem hîc quoque intelligat non eſt dubitandum. An autem ſcribendum ſit Μεσογίδι, ut habent libri veteres, & confirmat Euſtathius, an potius Μεσσωγίδι ut docet Stephanus, lectoris eſto judicium: equidem Stephanum ſequor, ſcriptorem longe Euſtathio antiquiorem, nedum iis codicibus Strabonis, qui hodie extant. *Idem.*

4. Ὥστ' ὀχετοὺς ἐπάγοντες φραγμοὺς ἀπεργάζονται μονολίθους) Vitruvius lib. VIII. cap. 3. *Hierapoli* Phrygiæ *effervet aquæ calidæ multitudo, ex qua circum hortos & vineas foſſis auctis immittitur. Hæc autem efficitur poſt annum cruſta lapidea, & ita quotannis* dextra ac *ſiniſtra margines ex terra faciendo inducunt eam, & efficiunt his cruſtis in agris ſepta.* Meminere & Juriſconſulti Hieropolitanæ aquæ. Sic enim Ulpianus ſcribit lege prima. §. 13. D. De aqua cottidiana & æſtiva. *His accedit quod in quibuſdam locis & cum calidæ ſunt, irrigandis tamen agris neceſſariæ ſunt, ut Hierapoli: Conſtat enim apud Hierapolitanos in Aſia agrum aqua calida rigari.* Idem.

5. Τὸ δὲ Πλουτώνιον ὑπ' ὀφρύϊ μικρᾷ) Placet Dionis Nicæi deſcriptionem aſcribere. Is enim ſimiliter ut Strabo, & locum viſit, & periculum fecit. Sic ille in vita Trajani (pag. 252. ed. H. Stephan. 1592.) ſcribit de quodam Aſſyriæ antro letalem ſpiritum exhalante. εἶδον ἐγὼ τοιοῦτον ἕτερον ἐν Ἱεραπόλει τῆς Ἀ-

D σίας, καὶ ἐπειράθην αὐτοῦ δι' ὀρνέων, αὐτός τε ὑπερκύψας καὶ αὐτὸς ὑπεριδὼν τὸ πνεῦμα· κατακέκλεισται γὰρ ἐν δεξαμενῇ τινι, καὶ θέατρον ὑπὲρ αὐτοῦ ᾠκοδόμητο· φθείρει τὲ πάντα τὰ ἔμψυχα, πλὴν τῶν ἀνθρώπων τῶν τὰ αἰδοῖα ἀποτετμημένων. *Ego quidem alterum huic conſimilem vidi Hierapoli, quod eſt oppidum Aſiæ, fecique periculum in avibus, & procubui ut inſpicerem eum halitum, qui in ciſterna quadam concluditur, ubi theatrum ædificatum fuerat. Is ſpiritus omnibus animantibus peſtilens eſt, præterquam caſtratis.* Ait Dio Plutonium iſtud fuiſſe ciſternæ ſimile, ac theatrum deſuper exſtructum habuiſſe: quod quidem theatrum videtur poſt Strabonis tempora fuiſſe ædificatum: non enim ejus meminit: niſi quis putet Dionem theatrum id appellare quod Strabo διφράκτωμα τετράγωνον. Meminit & Ammianus lib. XXIII. c. 6. (Itemque Apulejus lib. De mundo, cujus hæc ſunt (pag. 65. ed. Elmenh.) *Vidi & ipſe apud Hierapolin Phrygiæ, non adeo ardui montis vicinum latus nativi oris hiatu reſeratum, & tenuis neque editæ marginis*

ambitu

A ὅσον ἄνθρωπον δέξασθαι δυνάμενον, βεβάθυνται δ᾽ ἐπιπολύ· πρόκειται δὲ τούτου δρυφράκτωμα, τετράγωνον, ὅσον ἡμιπλέθρου τὴν περίμετρον· τοῦτο δὲ πλῆρές ἐστιν ὁμιχλώδους παχείας ἀχλύος, ὥστε μόγις τοὔδαφος * καθορᾶν· τοῖς μὲν οὖν κύκλῳ πλησιάζουσι πρὸς τὸν * δρύφρακτον, ἄλυπός ἐστιν ὁ ἀὴρ, καθαρεύων ἐκείνης τῆς ἀχλύος ἐν ταῖς νηνεμίαις· συμμένει γὰρ ἐντὸς τοῦ περιβόλου. τῷ δ᾽ εἴσω παριόντι ζώῳ, θάνατος παραχρῆμα ἀπαντᾷ· ταῦροι γοῦν εἰσαχθέντες, πίπτουσι, καὶ * ἐξέλκονται νεκροί· ἡμεῖς δὲ στρουθία ἐπέμψαμεν, καὶ ἔπεσον εὐθὺς ἐκπνεύσαντα· [1] οἱ δ᾽ ἀπόκοποι Γάλλοι παρίασιν ἀπαθεῖς, ὥς τε καὶ μέχρι τοῦ στομίου πλησιάζειν, καὶ ἐγκύπτειν καὶ * καταδύνειν μέχρι ποσοῦ συνέχοντας, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὸ πνεῦμα· ἑωρῶμεν γὰρ ἐκ τῆς ὄψεως, ὡς ἂν πνιγώδους τινὸς πάθους ἔμφασιν, [2] εἴτε πάντων οὕτω πεπληρωμένων τοῦτο, εἴτε μόνον τῶν περὶ τὸ ἱερὸν, καὶ εἴτε θείᾳ προνοίᾳ καθάπερ ἐπὶ τῶν ἐνθουσιασμῶν εἰκὸς, εἴτε ἀντιδότοις τισὶ δυνάμεσι τούτου συμβαίνοντος· τὸ δὲ τῆς ἀπολιθώσεως, καὶ ἐπὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ ποταμῶν φασὶ συμβαίνειν· [3] καίπερ ὄντων ποτίμων· ἔστι δὲ καὶ πρὸς βαφὴν ἐρίων θαυμαστῶς σύμμετρον τὸ κατὰ τὴν Ἱεράπολιν ὕδωρ, ὥς τε τὰ ἐκ τῶν ῥιζῶν βαπτόμενα ἐνάμιλλα εἶναι τοῖς ἐκ τῆς κόκκου καὶ ταῖς ἁλουργέσιν· οὕτω δ᾽ ἐστὶν ἄφθονον τὸ πλῆθος τοῦ ὕδατος, ὥς τε ἡ πόλις μεστὴ τῶν αὐτομάτων βαλανείων ἐστί. Μετὰ δὲ τὴν Ἱεράπολιν τὰ πέραν τοῦ Μαιάνδρου, τὰ μὲν περὶ Λαοδίκειαν, καὶ Ἀφροδισιάδα, καὶ τὰ μέχρι Καρούρων, εἴρηται. Τὰ δ᾽ ἑξῆς ἐστὶ τὰ πρὸς δύσιν, ἡ τῶν Ἀντιοχέων πόλις τῶν ἐπὶ Μαιάνδρῳ τῆς Καρίας ἤδη· τὰ δὲ πρὸς νότον ἡ Κίβυρά ἐστιν ἡ μεγάλη, καὶ ἡ Σίνδη, [4] καὶ ἡ Καβαλαῒς, μέχρι τοῦ Ταύρου καὶ τῆς Λυκίας.

* Scripti, καθορᾶσθαι.

* Scripti, θύφρακτον.

p. 630.

* Scripti, ἐξέρχονται.

* Scripti, κατὰ δύναμιν.

B

C

A quanto possit homo recipi, admodum profundum: inclusum est cancellis quadrangulis, ambitu dimidii circiter jugeri. Id foramen oppletum est nebulosa & crassa caligine, ut solum vix possit conspici. Enimvero qui in orbem ad cancellos accedunt, nihil incommodi aër adfert, qui novilunio tempore ab ea caligine est purus, & intra cancellos se continet. Intro autem accedens animal illico mors excipit: tauri quidem intro adducti, mortui extrahuntur: & nos passeres immisimus, qui extemplo exanimati conciderent: at exsecti Galli sine damno accedunt, etiam usque ad foramen, inque id introspiciunt, & aliquantisper compresso plurimum spiritu subeunt: nam ex aspectu deprehendimus suffocatricis cujusdam affectionis speciem: sive omnes ita eo implentur spiritu, sive ii duntaxat qui circa templum agunt: & sive divina id fit providentia, ut par est in divinis furoribus: sive remediis quibusdam adversantibus pesti ei. Aquæ autem in lapidem mutationem ajunt etiam Laodiceæ fluviis accidere; quanquam potabilibus. Est & ad lanas tingendas mirum in modum accommodata aqua Hierapolitana: ita ut è radicibus facta tinctura coccinam & purpuream æquet: tanta autem aquæ copia est, ut tota urbs plena sit balneorum sponte sua ortorum. ¶ Post Hierapolin trans Mæandrum sita, ut Laodicæa Aphrodisias, & Carura, sunt jam explicata. Versus occasum sequitur Antiochia ad Mæandrum, Cariæ jam versus meridiem Cibyra magna, Sinda, Caballis, usque ad Taurum & Lyciam.

ambitu circumdatum, (hoc est quod διφράκτωμα Strabo vocat) *seu illa, ut poëtæ volunt, Ditis spiracula dicenda sunt, seu mortiferos anhelitus eos credi prior ratio est. Proxima quæque animalia & in alvum prona atque projecta venenati spiritus contagione corripiunt, & vertice circumacta interimunt. Antistites denique ipsos semiviros esse* (ajunt) *qui audent propius accedere, ad superna semper sua ora tollentes.*) Casaub.

5. Τὸ δὲ Πλουτώνιον) Plutonia specus sunt tetrum & pestiferum halitum evomentes, omniaque accedentia animalia statim enecantes, quemadmodum & Charonium ad Thymbriam vicum Cariæ describitur lib. XIV. p. 636. Maro lib. VII. Æneid. vocat spiracula Ditis. vid. Turneb. Adversf. lib. V. c. 22. p. 162.

1. Οἱ δ᾽ ἀπόκοποι Γάλλοι παρίασιν ἀπαθεῖς) Plinius hoc Plutonium soli Matris magnæ sacerdoti innoxium esse scribit. Ammianus L. XXIII. c. 6. longè generaliori voce usus, spadonibus ait, ut & Dio. *Casaub.*

2. Εἴτε πάντων οὕτω πεπληρωμένων τοῦτο) Emen- D davimus hunc locum nisi vehementer fallimur, admodum feliciter. Sic autem legimus, εἴτε πάντων τῶν οὕτω πεπηρωμένων τοῦτο: dubitare se indicat, quod dixit modo lethalem hunc aliis spiritum gallis ἀποκόποις esse innoxium, sitne id commune omnibus ea parte mutilatis & πεπηρωμένοις, an iis tantum, qui Magnæ matris sunt sacerdotes. Hoc Plinius sensisse videtur: illud Dio & Ammianus, ut ex iis, quæ paulò antè notavimus meritò quis suspicetur. *Idem.*

3. καίπερ ὄντων ποτίμων) Hoc maximè admiratione dignum, nam reliqui similes fluvii epoti præcordia vertunt in silicem, ut is quem ait esse Vib. Sequester, apud Cicones. *Idem.*

4. Καὶ ἡ Καβαλαῒς) corrigendum hoc Καβαλὶς, mox incolæ hujus urbis apud eundem Strabonem malè Καβαλλεῖς dicuntur pro Καβαλεῖς. Et paullò post item perperam: Λέγονται δὲ ἀπόγονοι Λυδῶν Κιβυράται τῶν Κατασχόντων τὴν Καβαλλίδων· pro Καβαλίδα. Holstein. in Stephan. p. 153.

Antiochea mediocris urbs est, ad ipsum sita Mæandrum ab ea parte qua is Phrygiam spectat: ponte junctus est fluvius: ad utramque ejus ripam ager est urbi, omnis locuples: plurima ibi ficus nascitur, unde caricis Antiochenis nomen, quæ & triphylla *quasi trifolia* nominantur: is quoque locus obnoxius est terræ motibus. In hac urbe natus fuit nobilis sophista Diotrephes, quem audit Hybreas oratorum nostræ ætatis coryphæus. Solymos esse dicunt Caballenses: & sane tumulus qui supra Termessium jacet promontorium, Solymus appellatur: ipsi Termessii vocantur Solymi. Prope est & vallum Bellerophontis, & [3] Peisandri tumulus, filii ejus, qui in pugna adversus Solymos cecidit. Singula hæc Homeri consentiunt dictis: nam hic de Bellerophonte hæc habet:

Post illam Solymis illustribus intulit arma:

& de filio ejus:

Peisandrum Solymos contra dum prœlia miscet
Mars stravit natum generoso Bellerophonte.

A Ἡ μὲν οὖν Ἀντιόχεια μετρία πόλις ἐστὶν, ἐπ' αὐτῷ κειμένη τῷ Μαιάνδρῳ κατὰ τὸ πρὸς τῇ Φρυγίᾳ μέρος· ἐπέζευκται δὲ γέφυρα· χώραν δ' ἔχει πολλὴν ἐφ' ἑκάτερα τοῦ ποταμοῦ πᾶσαν εὐδαίμονα· πλείστην δὲ φέρει τὴν καλουμένην Ἀντιοχικὴν ἰσχάδα· τὴν δὲ αὐτὴν καὶ τρίφυλλον ὀνομάζουσιν· εὔσειστος δὲ καὶ οὗτος ἐστὶν ὁ τόπος· σοφιστὴς δὲ παρὰ τούτοις ἔνδοξος γεγένηται Διοτρεφὴς, οὗ διήκουσεν [1] Ὑβρέας ὁ καθ' ἡμᾶς γενόμενος μέγιστος ῥήτωρ. Σολύμους δ' εἶναι φασὶ τοὺς Καβαλλεῖς· [2] τῆς γοῦν * Τερμήσσεως ἄκρας ὁ ὑπερκείμενος λόφος καλεῖται Σόλυμος· καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ Τερμησσεῖς Σόλυμοι καλοῦνται· (* Scripti Τελμησσέως.) B πλησίον δ' ἐστὶ καὶ ὁ τοῦ Βελλεροφόντου χάραξ, καὶ ὁ Πεισάνδρου τάφος τοῦ υἱοῦ πεσόντος ἐν τῇ πρὸς Σολύμους μάχῃ. Ταῦτα * δ' ἑκάστοις ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λεγομένοις ὁμολογεῖται· (* Scripti, δ' αὐτοῖς.) περὶ μὲν γὰρ τοῦ Βελλεροφόντου φησὶν οὕτω·

Δεύτερον αὖ Σολύμοισι μαχέσσατο κυδαλίμοισι. Iliad. ζ. 184.

περὶ δὲ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ.

Πείσανδρον δὲ οἱ υἱὸν Ἄρης ἆτος πολέμοιο p. 631.
Μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανεν.

Termessus urbs est Pisidica, maximè & proxime supra Cibyram sita. ¶ Cibyratæ dicuntur prognati à Lydis qui Caballidem obtinuerunt: urbem Pisidiæ finitimam transtulerunt & condiderunt aptissimo loco, cujus circulus stadiorum fere c. Crevit ob legum bonitatem, & pagi ejus porrecti à Pisidia conterminaque Milyade usque ad Lyciam & Rhodo oppositam continentem. Accedentibus autem tribus finitimis urbibus, Bubonibus nempe, Balburis, & Oenoandro,

C Ἡ δὲ Τερμησσὸς ἐστι Πισιδικὴ πόλις, ἡ μάλιστα καὶ ἐγγυτάτω ὑπερκειμένη τῆς Κιβύρας. Λέγονται δὲ ἀπόγονοι Λυδῶν * οἱ Κιβυράται [4] τῶν κατασχόντων τὴν Καβαλλίδα· (* Scripti οἱ Κιβυρεῖται; Mox, οἱ Κιβυράται.) ὕστερον δὲ Πισιδῶν τῶν ὁμόρων οἰκισάντων καὶ μετακτισάντων [5] εἰς ἕτερον τόπον εὐερκέστατον ἐν κύκλῳ σταδίων περὶ ἑκατόν. Ηὐξήθη δὲ διὰ τὴν εὐνομίαν· ἡ αἱ κῶμαι παρεξέτειναν ἀπὸ Πισιδίας, καὶ τῆς ὁμόρου Μυλιάδος ἕως Λυκίας, καὶ τῆς Ῥοδίων περαίας· προσγενομένων δὲ τριῶν πόλεων ὁμόρων, [6] Βουβώνων, Βαλβούρων, Οἰνοάνδρου,

1. Ὑβρέας) Hujus meminit Eusebius Chron. pag. 154.

2. Τῆς γοῦν Τερμήσσεως ἄκρας) Non tantum Bochartus probat lectionem Casauboni, cum libri scripti pro Τερμήσσεως habeant Τελμήσσεως, sed & fatetur, se hæc verba didicisse ex Eustathio, qui ipsum hunc locum citat, ubi de *Phaselide*: ταύτης ὑπέρκειται τὰ Σόλυμα; καὶ Τέλμισσος &c. dicitque Arrianum lib. 1. Ἀναβάσ. constanter scribere Τελμισσὸν, & Τελμισσέας. Et Hesychio Τελμισεῖς *Telmissenses* sunt ἔθνος περὶ Λυκίαν, *gens circa Lyciam.* Et apud Cic. de divinatione lib. 1. *Telmessus in Caria est.* citat & Suidam, qui habet Τελμισεῖς ex Polemone & Dionysio Chalcidensi, qui scripsit urbium origenes. Quin magnus Vir hoc nomen reducit ad linguam Solymorum, nam Telmissus erat תחלמיש, *Tachalamisch*, videlicet חלמיש *chalamisch* Hebræis *rupem* sonat, & ad formam nominis pertinet ת præpositum: quod à saxo deductum, seu monte prærupto, cui incumbebat, sic enim Arrianus; Χωρίον δὲ οἰκοῦσιν ὑπερύψηλον, καὶ πάντη ἀπότομον, *locum autem* D *inhabitant valde excelsum, & omni ex parte præruptum.* Bochart. in Chan. l. 1. c. 6. p. 363.

3. *Pisandrum.*) Homero Isander est. Sed quòd etiam supra lib. XII. sic habetur, volui Strabonianam lectionem heic retinere. *Xyland.*

4. Τῶν κατασχόντων τὴν Καβαλλίδα) Stephanus in Καβαλὶς locum profert, & unico λ hanc vocem scribit. *Casaub.*

5. Εἰς ἕτερον τόπον εὐερκέστατον) Non fuit mihi difficile locum emendare, quum legeretur ante εὐαρκέσατον, quod & Xyl. probavit. qui enim meminissem esse hanc vocem Straboni admodum familiarem, facile vidi sic legendum esse hîc quoque: postea autem ita & in manuscriptis esse didici. *Idem.*

6. Βουβώνων, Βαλβούρων, Οἰνοάνδρου) Lego Βουβῶνος, Βαλβούρων, Οἰνοάνδου, vel potius Οἰνοάνδων. Plinius H. N. Lib. v. c. 27. *Comprehendit in mediterraneis Cabaliam, cujus tres urbes, Oenoanda, Balbura, Bubon.* Sed ita esse legendum manifestissimè arguit Stephanus. Βουβῶνα quidem dicit mox Strabo. vide & Ptol. *Idem.*

A τετράπολις τὸ σύστημα ἐκλήθη, μίαν ἑκάστης ψῆφον ἐχούσης, δύο δὲ τῆς Κιβύρας· ἔστελλε γὰρ αὕτη πεζῶν μὲν τρεῖς μυριάδας, ἱππέας δὲ δισχιλίους ἐτυραννεῖτο δ' ἀεί· σωφρόνως δ' ὅμως· [1] ἐπὶ Μοαγέτου δ' ἡ τυραννὶς τέλος ἔσχε, καταλύσαντος αὐτὴν Μουρήνα, καὶ Λυκίοις προσνείμαντος τὴν Βαλβούραν, καὶ τὴν Βουβῶνα· οὐδὲν δ' ἧττον ἐν ταῖς μεγίσταις ἐξετάζεται διοικήσεσι τῆς Ἀσίας ἡ Κιβυρατική· Τέτταρσι δὲ γλώτταις ἐχρῶντο οἱ Κιβυράται, τῇ Πισιδικῇ, τῇ Σολύμων, τῇ Ἑλληνίδι, τῇ Λυδῶν· ταύτης δὲ οὐδ' ἴχνος ἐστὶν ἐν Λυδίᾳ· ἴδιον δ' ἐστὶν Κιβύρᾳ, τὸ τὸν σίδηρον τορεύεσθαι ῥᾳδίως. B Μιλύα δ' ἐστὶν ἡ ἀπὸ τῶν κατὰ Τερμησσὸν στενῶν, καὶ τῆς εἰς τὸ ἐντὸς τοῦ Ταύρου ὑπερθέσεως δι' αὐτῶν ἐπὶ Σίνδα παρατείνουσα ὀρεινὴ μέχρι Σαγαλασσοῦ, καὶ τῆς Ἀπαμέων χώρας.

conventui huic nomen Tetrapolis est factum: una quævis urbs suum habuit suffragium, Cibyra duo: quippe quæ mitteret XXX. peditum, duo equitum millia. Semper eam tyranni, sed modeste tamen tenuerunt. In Moagete desiit tyrannis, quem Murena dejecit, & Balburam ac Bedonem Lyciæ adjecit. Nihilo secius inter maximas Asiæ præfecturas Cibyratica habetur. Quatuor linguis usi sunt Cibyratæ, Pisidia, Solymorum, Græca, Lydia: cujus ne vestigium quidem in Lydia superest. Id Cibyra habet peculiare, quod ferrum facile apud eos tornatur. Milyas est, quæ ab angustiis apud Termessum & transitum Tauri ad interiora per eas angustias porrigitur ad Sindam montana regio, usque ad Sagalassum, & Apameam ditionem.

1. *Ἐπὶ Μοαγέτου δ' ἡ τυραννὶς τέλος ἔσχε*) Cum dicat Moagetem hunc à Murena fuisse depulsum, qui bello Mithridatico rem ibi gessit, apparet plures fuisse Cibyræ tyrannos qui Moagetæ appellarentur. Nam Livius unum nominat lib. XXXVIII. c. 14. his verbis. *Haud procul à Cibyra aberant: nec legatio ulla à Moagete, tyranno civitatis ejus, homine ad omnia infido atque importuno, veniebat.* Casaub.

SYNO-

SYNOPSIS

LIBRI DECIMI QUARTI.

ENARRAT quæ ſuperſunt de ea peninſula, ubi eſt, quæ minor Aſia nuncupatur: Tractat autem, de Ioniæ ora maritima. De Samo, & Icaria inſulis. De mediterraneis Ioniæ locis. De Rhodo inſula. De ora maritima, Rhodo oppoſita. De Caria. De Lycia, & Pamphylia. De Cilicia. Deinde ſequitur digreſſio, quæ diſputationem adverſus Apollodorum continet. Poſtremo agit de Cypro inſula.

STRABONIS

RERUM GEOGRAPHIcarum Liber Decimus Quartus.

SUPEREST, ut de Ionibus dicamus & Caribus, oraque extra Taurum maritima, quam tenent Lycii & Pamphylii ac Cilices: ſic enim abſolverimus tandem peninſulam, cujus iſthmum diximus eſſe tranſitum à Pontico mari ad Iſſicum. ¶ Ioniæ circuitus, ſi quis litus legat, ſtadiorum ad CCCCXXX, propter ſinus: & quia major pars ejus regionis formam imitatur peninſulæ. Longitudo in recta linea, non eſt ita magna.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

βιβλίον Τεσσαρεσκαιδέκατον.

1 ΛΟΙΠΟΝ δ' ἐστὶν εἰπεῖν p. 632.
περὶ Ἰώνων καὶ Καρῶν, καὶ τῆς ἔξω τοῦ Ταύρου παραλίας, ἣν ἔχουσι Λύκιοί τε καὶ Παμφύλιοι, καὶ Κίλικες· οὕτω γὰρ ἂν ἔχοι τέλος ἡ πᾶσα τῆς χερρονήσου περιήγησις, ἧς ἰσθμὸν ἔφαμεν [2] τὴν ὑπέρβασιν τὴν ἐκ τῆς
B
Ποντικῆς θαλάττης ἐπὶ τὴν Ἰσσικήν. Ἔστι δὲ τῆς Ἰωνίας ὁ μὲν περίπλους ὁ παρὰ γῆν, [3] σταδίων που χιλίων τετρακοσίων τριάκοντα, καὶ διὰ τοὺς κόλπους, καὶ διὰ τὸ χερρονησίζειν ἐπὶ πλεῖον τὴν χώραν· τὸ δ' ἐπ' εὐθείας μῆκος οὐ πολύ·

1. ΛΟΙΠΟΝ δ' ἐστὶν εἰπεῖν) Quæ hoc libro dicenda ſuperſint ſatis ex iis liquet, quæ ad librum XI. & XIII. notavimus. *Caſaub.*

2. Τὴν ὑπέρβασιν) hoc eſt, ὁδόν. Infra in eadem re ἧς τὸν ἰσθμὸν ἔφαμεν τὴν ἀπὸ Ἰσσοῦ ὁδὸν μέχρι Ἀμισοῦ. ſed vox ὑπέρβασις, ut & ὑπέρθεσις magis ſunt uſitatæ apud Geographos. *Idem.*

3. Σταδίων που χιλίων τετρακοσίων τριάκοντα) Addidimus vocem χιλίων ex veteribus libris & priore interprete. Vulgata lectio inepta eſt & falſa. Falſa eſt etiam, quam ex manuſcriptis reſtituimus, ſed veræ tamen propior, non enim putandum eſt totius Ioniæ παράπλουν ſi quis litus legat ſtadiorum eſſe tantum CIↃ. CCCC. & XXX. Nam quum ſint ſtadia ferè CIↃ. CIↃ. CC. ut ſubjicit, inter Epheſum & Smyrnam, quæ pars eſt tantum Ionicæ oræ, ſequitur neceſſario totam oram Ionicam, quæ complectitur quicquid eſt inter Poſidium Mileſiorum & Phocæam longè pluribus conſtare. *Idem.*

A αὐτὸ οὖν τὸ ἐξ Ἐφέσου μέχρι Σμύρνης, ὁδὸς μέν ἐστιν ἐπ' εὐθείας τριακόσιοι εἴκοσι στάδιοι. [1] εἰς γὰρ Μητρόπολιν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι στάδιοι· οἱ λοιποὶ δὲ εἰς Σμύρναν· περίπλους δὲ μικρὸν ἀπολείπων τῶν δισχιλίων, καὶ διακοσίων. Ἔστι δὴ οὖν ἀπὸ τοῦ Ποσειδίου τοῦ Μιλησίων, καὶ τῶν Καρικῶν ὀρῶν, μέχρι Φωκαίας καὶ τοῦ Ἕρμου, τὸ πέρας τῆς Ἰωνικῆς παραλίας. Ταύτης δὲ φησὶ Φερεκύδης Μίλητον μὲν, καὶ Μυοῦντα, καὶ τὰ περὶ Μυκάλην καὶ Ἔφεσον, Κᾶρες ἔχειν πρότερον· τὴν δ' ἑξῆς παραλίαν μέχρι Φωκαίας, καὶ Χίου, [3] καὶ Σάμου ἧς ἀναγκαῖος ἦρχε, Λέλεγας· ἐκβληθῆναι δ' ἀμφοτέρους ὑπὸ τῶν Ἰώνων, καὶ εἰς τὰ λοιπὰ B μέρη τῆς Καρίας ἐκπεσεῖν. Ἄρξαι δέ φησιν Ἄνδροκλον τῆς τῶν Ἰώνων ἀποικίας, ὕστερον τῆς Αἰολικῆς, υἱὸν γνήσιον Κόδρου τοῦ βασιλέως Ἀθηνῶν· γενέσθαι τοῦτον Ἐφέσου κτίστην· διόπερ τὸ βασίλειον τῶν Ἰώνων ἐκεῖ συστῆναι φασί· καὶ ἔτι νῦν [4] οἱ ἐκ τοῦ γένους ὀνομάζονται βασιλεῖς, ἔχοντές τινας τιμὰς, προεδρίαν τε ἐν ἀγῶσι, καὶ πορφύραν ἐπίσημον τοῦ βασιλικοῦ γένους, σκίπωνα ἀντὶ σκήπτρου, καὶ τὰ ἱερὰ τῆς Ἐλευσινίας Δήμητρος. [5] Καὶ Μίλητον δ' ἔκτισεν Νηλεὺς ἐκ Πύλου τὸ γένος ὤν· οἵ τε Μεσσήνιοι, καὶ οἱ Πύλιοι συγγένειάν τινα προσποιοῦνται, καθ' ἣν καὶ Μεσσήνιον τὸν Νέστορα οἱ νεώτεροι φα- C σὶ ποιηταὶ, καὶ τοῖς περὶ Μέλανθον τὸν Κόδρου πατέρα πολλοὺς, καὶ τῶν Πυλίων συνεξᾶραί φασιν εἰς τὰς Ἀθήνας· τοῦτον δὴ πάντα τὸν λαὸν

p. 633.

Nam Epheso Smyrnam iter est recta cccxx stadia; [2] Smyrnam autem reliqua: navigatio autem juxta litus ab una earum urbium ad alteram, stadiis ꟾↄ ꟾↄ cc paulo minor. Fines oræ Ionicæ sunt Poseidium Milesiorum, ac Cariæ extrema, & Phocæa atque Hermus. De hac Miletum, Myuntem; & quæ sunt circa Mycalen atque Ephesum loca Pherecydes scribit Cares quondam tenuisse: reliquam usque ad Phocæam, & Chium, & Samum oram, cui Ancæus præfuit, Leleges: utrosque autem ab Ionibus ejectos in reliquas Cariæ partes demigrasse. Ducem coloniæ Ionum ait fuisse Androclum Codri Atheniensium regis F. legitimum: qui eam post Æolicam deduxerit, Ephesumque condiderit. Itaque ibi regiam Ionum fuisse positam tradunt: & qui ex ea sunt progenie, etiamnum reges appellantur, habentque suos honores: primum scilicet in consessu Ionum quando spectantur certamina, purpuramque insigne regii generis, scipionem loco sceptri, & sacra Cereris Eleusiniæ. Miletum etiam condidit Neleus, domo Pylius. Messenii autem & Pylii quandam inter se cognationem perhibent, propter quam etiam recentiores poëtæ Nestorem Messenium faciunt: & cum Melantho Codri patre multos Pyliorum Athenas profectos ajunt: qui totus populus

1. *Εἰς γὰρ Μητρόπολιν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι στάδιοι)* Hæc verba Xylander non agnoscit: at agnoscit vetus interpres: habet etiam Aldus. Xyland. verò non consilio aut dolo omisit: sed deceptus à priore Basiliensi editione, ubi casu ea sunt omissa. Nollem virum doctum tantâ negligentia usum, in hoc præstantissimo scriptore explicando: quæ cum toto opere summa deprehenditur, tum hujus libri initio maxima. Nos verò, qui pro temporis angustiis, in summis occupationibus nostris omnem lapidem movimus, ut maculas omnes si fieri posset tolleremus, facile jampridem ex Aldi codice & vetere interprete aliisque auctoribus locum totum emendavimus: deinde aliquid nos & manuscripti adjuvere. *Idem.*

2. *Smyrnam autem reliqua.)* Locus est confusus & lacer & τοῦ περίπλου numerus non videtur verus. Sed & Ioniæ principem Anancæum nullum novi. Nomina eorum qui Ioniæ urbes condiderunt. *Xyland.*

3. *Καὶ Σάμου ἧς Ἀναγκαῖος ἦρχε, Λέλεγας)* Rectè Xylander Ἀγκαῖος. Quam ejus conjecturam Pausanias confirmat in Achaicis, itemque Callimachus Carm. in Delum. ℣. 50. *Casaub.*

4. *Οἱ ἐκ τοῦ γένους ὀνομάζονται βασιλεῖς ἔχοντές τινας τιμὰς)* Aristoteles Πολιτ. lib. III. c. 14. docet, usitatum fuisse Heroicis temporibus genus quoddam *μοναρχίας βασιλικῆς ἑκουσίας καὶ πατρίας γιγνομένης κατὰ νόμον*: qui enim cives suos primi aliquo insigni beneficio affecerant, iis regnum ultro ab omnibus deferebatur: idque etiam ad filios & nepotes transmittebant. In horum regum potestate erant, res bellicæ, sacrificia, & judicia. posterioribus verò temporibus inquit philosophus, quum vel ipsi reges imperium civibus remisissent, aut cives ipsis ademissent in plerisque civitatibus sola sacrorum procuratio regi est relicta (ita ut pro regibus fierent sacerdotes: reges tamen nihilominus eos appellabant, idque ὁσίης ἕνεκα, ut ait Dionysius Halic. IV. quem vide & lib. V. initio. Imprimis locum appone Clementis pagina 305.) hæc ferè philosophus: cujus sententiam historiæ veteres infinitis locis comprobant. (Cicero de divinat. lib. pr. c. 40. *Omnino*, inquit, *apud veteres qui rerum potiebantur, iidem auguria te-* D *nebant: ut enim sapere, sic divinare regale ducebant, ut testis est nostra civitas, in qua & reges, & augures, & postea privati eodem sacerdotio præditi remp. religionum auctoritate rexerint.* Vide eundem Aristotelem Poli. lib. VI. cap. ultimo. V. Casaub. in Suet. Aug. c. 31. p. 69. & 70.) Vide Plutarchum Quæstionum Rom. LXIII. (Hi sunt quos Græci ἀνακτοτελεστὰς vocabant, id est *reges sacrificulos.*) Ergo etiam quæ hic narrantur de Ephesi regibus, ex Aristotele sunt intelligenda: neque putandum est ullam potestatem regiam in his fuisse, minus autem tyrannicam: ut graviter errent, qui illum locum D. Lucæ Actorum XIX. 9. ubi fit mentio σχολῆς τυράννου τινὸς ex hoc loco Strabonis illustrari posse putant. *Idem.*

5. *Καὶ Μίλητον δ' ἔκτισε Νηλεὺς ἐκ Πύλου τὸ γένος ὤν)* Præter Herodotum IX. c. 96. & Pausaniam Lib. VII. cap. 2. vide Ælianum ποικίλ. lib. VIII. cap. 2. *Idem.*

1. Κυδρῆ-

communiter cum Ionibus in coloniam abiverit: ara in Posidio visitur, à Neleo posita. Cydrelus Codri F. spurius Myuntem condidit. Androcopus Lebedon, occupato loco, cui nomen Artis. Colophonem Andræmon Pylius: ut & Mimnermus in Nannone scribit. Prienam Ægyptus Nelei F. postea Philotas, populo secum Thebis adducto. Teum Athamas ante, unde & Athamantidem eam Anacreon vocat: post tempore Ionicæ coloniæ Nauclus Codri F. spurius; ac deinde Pœcnes & Damathus Atheniensis: erat enim è Bœotis Erythras Kænopus, spurius ipse etiam Codri filius. Phocæam Athenienses cum Philogene. Clazomenas Paralus, Chium Egertius, promiscuam adducens multitudinem. Samum Tembrio, ac postmodo Patrocles. Hæ ergo sunt XII urbes Ionicæ: postea temporis adsumta in eum conventum est etiam Smyrna, auctoribus Ephesiis: nam una habitaverunt antiquitus, ita ut Ephesus etiam Smyrnæ nomen gesserit: & Callinus quodam loco sic eam appellat, Ephesios Smyrnæorum vocabulo intelligens, in oratione ad Jovem:

A μετὰ τῶν Ἰώνων κοινῇ στεῖλαι τὴν ἀποικίαν· τοῦ δὲ Νηλέως ἐπὶ τῷ Ποσειδίῳ βωμὸς ἵδρυμα δείκνυται. [1] Κυδρῆλος δὲ νόθος υἱὸς Κόδρου Μυοῦντα κτίζει. [2] Ἀνδρόκοπος δὲ Λέβεδον, [3] καταλαβόμενος τόπον τινὰ * Ἄρτιν. Κολοφῶνα δὲ Ἀνδραίμων Πύλιος, ὥς φησι καὶ Μίμνερμος ἐν Ναννοῖ. [4] Πριήνην δὲ Αἴπυτος ὁ Νηλέως, εἶθ' ὕστερον Φιλώτας ἐκ Θηβῶν λαὸν ἀγαγών· [5] Τέω δὲ Ἀθάμας μὲν πρότερον, διὸ Ἀθαμαντίδα καλεῖ αὐτὴν Ἀνακρέων· [6] κατὰ δὲ τὴν Ἰωνικὴν ἀποικίαν, * Ναῦκλος υἱὸς Κόδρου νόθος, [7] καὶ μετὰ τοῦτο Ποίκνης, καὶ Δάμαθος Ἀθη-
B ναῖοι· [8] καὶ γὰρ ἦν ἐκ Βοιωτῶν. [9] Ἐρύθρας δὲ * [10] καὶ νῶπος· καὶ οὗτος υἱὸς Κόδρου νόθος. [11] Φωκαίαν δὲ οἱ μετὰ Φιλογένους Ἀθηναῖοι. [12] Κλαζομενὰς δὲ Πάραλος. [13] Χῖον δὲ * ἐγέρτιος, σύμμικτον ἐπαγόμενος πλῆθος. [14] Σάμον δὲ Τυμβρίων, εἶθ' ὕστερον * Προκλῆς· Αὗται μὲν δώδεκα Ἰωνικαὶ πόλεις· [15] προσελήφθη δὲ ὕστερον καὶ Σμύρνα, εἰς τὸ Ἰωνικὸν ἐναγαγόντων Ἐφεσίων· ἦσαν γὰρ αὐτοῖς σύνοικοι τὸ παλαιὸν, ἡνίκα καὶ Σμύρνα ἐκαλεῖτο ἡ Ἔφεσος· καὶ Καλλῖνός που οὕτως ὠνόμασεν αὐτὴν, Σμυρναίους τοὺς Ἐφεσίους καλῶν ἐν τῷ
C πρὸς Δία λόγῳ.

* Scripti, Ἄρτην.

* Legitur, Νάοκλος. quæ sequuntur deinde sunt corruptissima. Lego καὶ μετὰ τοῦτο Ἄποικος καὶ Δάμασος Ἀθηναῖοι. καὶ Γέρης ἐκ Βοιωτῶν.

* Scripti, Κνῶπος legendum puto Κλέοπος.

* Scripti, Ἐγέρτιλος.

* Vulgo, Πατροκλῆς.

1. Κυδρῆλος δὲ νόθος υἱὸς Κόδρου Μυοῦντα κτίζει) Pausaniæ (Lib. VII. c. 2.) Myuntis οἰκιστὴς Cyaretus dicitur, Codri filius. *Casaub.*

1. Κύδρηλος δὲ νόθος υἱὸς Κόδρου Μυοῦντα κτίζει. *Cydrelus Codri filius spurius Myuntem condidit.*) Pausanias eum Myuntis conditorem Κυάρητον nominat in Achaïcis. *Palmer.*

2. Ἀνδρόκοπος δὲ Λέβεδον) Libri veteres habent Ἀνδρόπομπος. Pausanias (Lib. VII. c. 3.) Andræmonem hunc vocat, & ipsum Codri fil. Strabo alios auctores sequitur. *Casaub.*

3. Καταλαβόμενος τόπον τινὰ Ἄρτιν. *Occupato loco, cui nomen Artis.*) Scripti Codices habent Ἄρτην, ut testatur Casaubonus, unde auguror legendum Ἀκτὴν, ut legit Dominicus Niger. *Palmer.*

4. Πριήνην δ' Αἴπυτος ὁ Νηλέως εἶθ' ὕστερον Φιλώτας) Pausanias aliter (Lib. VII. c. 2.) Πριηνεῖς δὲ Ἴωσιν ἀναμεμιγμένοι Θεβαῖοι, Φιλώταν τε τὸν ἀπόγονον Πηνέλεω καὶ Αἴγυπτον Νειλέως παῖδας ἔσχον οἰκιστάς. *Casaub.*

D

5. Τέω δὲ Ἀθάμας μὲν πρότερον) Pausanias Lib. VII. c. 3.) Τέων δὲ ᾤκουν μὲν Ὀρχόμενοι Μινύαι σὺν Ἀθάμαντι ἐς αὐτὴν ἐλθόντες. *Idem.*

6. Κατὰ δὲ τὴν Ιωνικὴν ἀποικίαν Ναῦκλος) Dissentit aliquid hac in parte Pausanias (Lib. VII. c. 3.) ἐσήγαγε δὲ, ait, Ἴωνας ἐς τὴν Τέων Ἄποικος ἀπόγονος Μελάνθου τέταρτος, ὃς τοῖς Ὀρχομενίοις, οὐδὲ τοῖς Τηΐοις νεώτερον ἐβούλευσεν οὐδέν. Ἔτεσι δ' οὐ πολλοῖς ὕστερον ἔκ τε Ἀθηναίων καὶ ἐκ Βοιωτίας ἀφίκοντο ἄνδρες· ἡγοῦντο δὲ τοῦ μὲν Ἀττικοῦ Δάμασος καὶ Νάοκλος, Κόδρου παῖδες, τῶν δὲ Βοιωτῶν Γέρης Βοιωτός. *Idem.*

7. Καὶ μετὰ τοῦτο Ποίκνης καὶ Δαμαθὸς Ἀθηναῖοι) Pro Ποίκνης fortasse legendum Ἄποικος ut apud Pausan. & pro Δαμαθὸς, Δαμασός. *Idem.*

8. Καὶ γὰρ ἦν ἐκ Βοιωτῶν) Quis sanus ferat hanc lectionem? Loquitur de Atheniensibus & ait eos esse Bœotos. Sed ex Pausania luce clarius est locum esse depravatum, & ita restituendum, καὶ Γέρης ἐκ Βοιωτῶν: nam pro Γέρης scripserint γὰρ ἦν. *Idem.*

9. Ἐρυθρὰς δὲ Κανῶπος) Putabam ex Pausania esse corrigendum, Κλέοπος. Sic ille Lib. V. cap. 3. τούτων τῶν κατειλεγμένων ἐχόντων Ἐρυθρὰς, Κλέοπος ὁ Κόδρου συλλέξας ἐξ ἁπασῶν τῶν ἐν Ἰωνίᾳ πόλεων ὅσους δὴ παρὰ ἑκάστων ἐπεισήγαγεν Ἐρυθραίους συνοίκους. Nunc puto sequendos esse veteres codices qui habent Κνῶπος. Nam ita apud Athenæum hic nominatur, non semel, sed iterum ac sæpius lib. VI. *Idem.*

10. Καὶ νῶπος) Sic vulgò perperam editur, cum legendum sit Κνῶπος, confirmante Polyæno lib. VIII. cap. 43. cui Κνῶπος iste τοῦ Κοδριδῶν γένους, id est, *Codridarum gente oriundus.* Holstein. in Stephan. pag. 118.

11. Φωκαίαν δ' οἱ μετὰ Φιλογένους Ἀθηναῖοι) Pausanias Lib. VIII. c. 3. docet Phocæenses Asiaticos à Phocensibus Europæis esse ortos: trajecisse autem in Asiam cum Philogene & Damone Atheniensibus. *Casaub.*

12. Κλαζομενὰς δὲ Πάραλος) Nescio an hic sit, quem Parphorum appellat Pausanias L. VII. c. 3. qui rem aliter narrat. *Idem.*

13. Χῖον δὲ Ἐγέρτιος σύμμικτον ἐπαγόμενος πλῆθος) Manuscripti, Ἐγέρτιλος. De hoc nihil est apud Pausaniam, qui tamen quomodo Chii se Ionibus adjunxerint copiosè narrat. *Idem.*

14. Σάμον δὲ Τυμβρίων, εἶθ' ὕστερον Προκλῆς) Etiam hæc aliter Pausanias. Tymbrionem iterum nominat Strabo lib. X. *Idem.*

15. Προσελήφθη δ' ὕστερον καὶ Σμύρνα) Smyrnam quomodo Æoles amiserint, & Iones occuparint narrat Herodotus Κλειοῖ. *Idem.*

Σμυρναίους δ' ἐλέησον. --- A

Καὶ πάλιν.

[1] Μνήσαι δ' εἴκοτέ τοι μηρία καλὰ βοῶν.

Σμύρνα δ' ἦν Ἀμαζὼν ἡ κατασχοῦσα τὴν Ἔφεσον· ἀφ' ἧς τοὔνομα καὶ τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τῇ πόλει. [2] ὡς καὶ ἀπὸ Σισύρβης Σισυρβῖταί τινες τῶν Ἐφεσίων ἐλέγοντο· καὶ τόπος δέ τις τῆς Ἐφέσου Σμύρνα ἐκαλεῖτο, ὡς δηλοῖ Ἱππῶναξ· [3] ᾤκει δ' ὄπισθεν τῆς πόλιος ἐν Σμύρνῃ μεταξὺ Τρηχείης τε καὶ Λέπρης ἀκτῆς. [4] Ἐκαλεῖτο γὰρ Λέπρη μὲν ἀκτὴ ὁ Πριὼν ὑπερκείμενος τῆς νῦν πόλεως, ἔχων μέρος τοῦ τείχους αὐτῆς· τὰ γοῦν ὄπισθεν τοῦ Πριῶνος κτήματα ἔτι νυνὶ λέγεται ἐν τῇ Ὀπισθολεπρείᾳ.
p. 634. [5] Τραχεῖα δ' ἐκαλεῖτο ἡ ὑπὲρ τὸν Κορησσὸν παρώρειος. B Ἡ δὲ πόλις ἦν τὸ παλαιὸν [6] περὶ τὸ Ἀθήναιον τὸ νῦν ἔξω τῆς πόλεως ὄν, [7] κατὰ τὴν καλουμένην Ὑπέλαιον· ὥστε ἡ Σμύρνα ἦν κατὰ τὸ νῦν γυμνάσιον· ὄπισθεν μὲν τῆς νῦν πόλεως, μεταξὺ δὲ Τρηχείης τε καὶ * Λεπρείης ἀκτῆς. Ἀπελθόντες δὲ τῶν Ἐφεσίων οἱ Σμυρναῖοι, στρατεύουσιν ἐπὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ νῦν ἐστιν ἡ Σμύρνα, Λελέγων κατεχόντων· ἐκβαλόντες δ' αὐτοὺς, ἔκτισαν τὴν παλαιὰν Σμύρναν διέχουσαν τῆς νῦν περὶ εἴκοσι σταδίους. Ὕστερον δὲ ὑπὸ Αἰολέων ἐκπεσόντες * ἔφυγον εἰς Κολοφῶνα, καὶ μετὰ τῶν ἐνθένδε ἐπιόντες, τὴν σφετέραν ἀπέλαβον· καθάπερ καὶ Μίμνερμος ἐν τῇ Ναννοῖ φράζει, μνησθεὶς τῆς Σμύρνης, ὅτι περιμάχητος ἀεί. C

* Scripti, Λέπρης.

* Scripti, κατέφυγον.

Ἡμεῖς δ' αἰπὺ Πύλον Νηλήϊον ἄστυ λιπόντες,
Ἱμερτὴν Ἀσίην νηυσὶν ἀφικόμεθα.

Smyrnæos miſerare. —

Ac rurſum.

Si taurorum illi pulcra tibi femora.

Smyrna Amazon fuit, à qua nomen hominibus urbique factum: ſicut & à Siſyrba quidam Epheſiorum Siſyrbitæ dicuntur. Sed & locus quidam Epheſi Smyrna vocatur, ut Hipponax docet his verbis: Habitabat in parte urbis poſteriore, in Smyrna, inter Aſperam & Leprem actam. Lepre acta enim dicebatur Prion, qui nunc ſupra urbem eſt ſitus, partemque muri occupat: & quæ poſt Prionem ſunt poſſeſſiones, etiamnum in poſteriore Lepra ſive Opiſtoleprea dicuntur. Aſpera dicebatur, quæ ad montes eſt ſupra Coriſſum. Ipſa urbs fuit antiquitus circa Athenæum *ſeu Minervium*, quod nunc eſt extra urbem, ad locum qui Hypelæus appellatur: ut fuerit Smyrna juxta id quod nunc exſtat gymnaſium, retro urbem quæ hodie eſt, inter Aſperam & Lepram actam. Diſceſſione deinde ab Epheſiis facta Smyrnæi, eo profecti ſunt ubi nunc Smyrna eſt, quem tum Leleges tenebant locum: quibus ejectis, veterem condiderunt Smyrnam, ab ea quæ nunc eſt ſtadiis circiter xx diſſitam. Poſtea temporis ab Aeolenſibus expulſi, Colophonem fugerunt, cumque Colophoniis reverſi ſuam urbem recuperaverunt. Id Mimnermus quoque Nannone indicat, Smyrnæ facta mentione, ut de qua ſemper fuerit certatum.

Nos Pylon excelſam linquentes Neleos urbem,
Jucundam oram Aſiæ navibus attigimus:

1. Μνήσαι δ' εἴκοτέ τοι) Deſunt hæc aut ſimilia, Σμυρναῖοι κατέκηαν. *Caſaub.*

2. Ὡς καὶ ἀπὸ Σισύρβης Σισυρβῖταί τινες τῶν Ἐφ.) Stephanus Σίσυρβα, μέρος Ἐφέσου, ἀπὸ Σισύρβης Ἀμαζόνος. *Idem.*

3. Ὤκει δ' ὄπισθεν τῆς πόλιος ἐν Σμύρνῃ μεταξὺ Τρηχείης τε καὶ Λέπρης ἀκτῆς. *Habitabat in parte urbis poſteriore, in Smyrna, inter Aſperam & Lepren actam.*) Hos verſus Hipponactæos ſic explicat & ſuo metro reddit Leo Allatius in ſuis ad Philonis ſeptem miracula notis:

Οἴκει δ' ὄπισθε τῆς πόληος ἐν Σμύρνῃ
Μεταξὺ Τρηχείης τε καὶ Λέπρης Ἀκτῆς.
Habitat autem pone urbem in Smyrna
Inter aſperum & ſterile litus.

Salmaſius vero ad Solinum ſic:

Ὤκει δ' ὄπισθεν τῆς πόληος ἐν Σμύρνῃ
Μεταξὺ Τρηχείης τε καὶ Λεπρῆς Ἀκτῆς. *Palmer.*

4. Ἐκαλεῖτο γὰρ Λέπρη μὲν ἀκτὴ ὁ Πριὼν) Prion erat collis urbi imminens. Similiter Prionem appellabant Sardiani collem in quo fuit Sardium arx: teſte Polybio lib. vi. Fuit & Carthagine τόπος καλούμενος Πριὼν, inquit idem Polybius libro 1. niſi potius ubique eſt ſcribendum πρηὼν per η. *Caſaub.*

4. Ἐκαλεῖτο γὰρ Λέπρη μὲν ἀκτὴ ὁ Πριὼν ὑπερκείμενος τῆς νῦν πόλεως) Straboni πριὼν eſt collis jugum imminens urbi. Nec videtur nomen proprium facere. -- Λεπρὸν aſperum ſignificat. Λέπρη ἀκτὴ eſt *aſperum littus.* Hujuſmodi loca πριῶνας fortean vocaverint, quod veluti ſerrata eſſent, & ob aſperitatem, & inæqualitatem dentibus ſerræ ſimilia. plura Salmaſ. Exerc. Plin. Ed. Ult. p. 568. D

5. Τραχεῖα δ' ἐκαλεῖτο ἡ ὑπὲρ τὸν Κορασσὸν παρώρειος) Athenæus libro octavo c. 16. p. 361. καὶ διαβάντες οἱ Ἐφέσιοι ἐκ τῆς νήσου, ἔτεα τ' οἰκήσαντες τῷ εἰκοστῷ δευτέρῳ κτίζουσι Τρηχεῖαν καὶ τὰ ἐπὶ Κόρισσον. *Caſaub.*

6. Περὶ τὸ Ἀθήναιον) Ibidem meminit Athen. templi Minervæ quod Epheſi fuit. *Idem.*

7. Κατὰ τὴν καλουμένην Ὑπέλαιον) Athenæus docet Hypelæum eſſe fontem Epheſi non procul à Sacro portu: vide locum (Lib. viii. cap. 16. pag. 361.) *Idem.*

7. Κατὰ τὴν καλουμένην Ὑπέλαιον) Forte deeſt vox, κρήνην. Dictus ὑπέλαιος ille fons, quod ſub illa oliva flueret, quæ ibi oſtendebatur, ſub qua pauſaverat primum enixa Latona. ſic enim Strabo pag. 639. καὶ τὴν πλησίον ἐλαίαν, ἐφ' ᾗ πρῶτον ἐπαναπαύσασθαί φασι τὴν Θεὸν ἀπολυθεῖσαν τῶν ὠδίνων. Salmaſ. Exercit. Plin. Ed. Ult. p. 570.

1. Μετὰ

Vi nostra freti consedimus & Colophone, A
Castum armis princeps jus violare manus.
Pergentes fluvio sed ab Astyente, deorum
Consilio Smyrnam vidimus Aeolidem.

Hæc de his: sed rursum singula sunt peragranda, initio sumto à principatum tenentibus locis, à quibus alia deinde condita sunt. Miletum dico, & Ephesum: hæ enim urbes sunt optimæ & nobilissimæ. ¶ Post Posidium seu Neptunium Milesiorum deinceps est oraculum Didymei Apollinis in Branchidis, sursum versus circiter xiix stadia. Incensum est à Xerxe, ut & alia omnia B templa, præter Ephesium. Branchidæ cum fugienti Persæ thesauros dei tradidissent, una abiverunt, ne pœnas cogerentur dare sacrilegii & proditionis. Postea temporis Milesii templum omnium maximum construxerunt, quod ob magnitudinem sine culmine mansit: nam ambitus delubri pagi amplitudinem æquat: estque intus & extra lucus preciosus: alia delubra oraculum & sacra continent. Ibi fabulæ Branchum fuisse dicunt, & amorem Apollinis. Ornatum est templum donariis antiquarum gentium sumtuosissime: inde ad urbem via & navigatio est non longa. E- C phorus narrat, Miletum principio à Cretensibus ad mare fuisse conditam, ubi nunc vetus est Miletus: Sarpedone è Cretensi Mileto eo ducente colonos, nomenque urbi idem cum ea imponente; cum eum locum antea Leleges tenuissent. eam quæ nunc est Miletum à Nileo fuisse conditam. Hæc portus habet quatuor, unum etiam classi sufficientem. Multa sunt hujus civitatis facta. maximum est autem, multitudo coloniarum. nam & Euxinum Pontum coloniis frequentarunt Milesii totum, & Propontidem, & alia loca. Anaximenes quidem Lampsacenus ait Ica- D rum insulam & Lerum Milesiorum esse colonias: & juxta Hellespontum in Cherroneso Limnas, in Asia Arisbam, Abydum, Pæsum: in Cyzicena insula Artacen & Cyzicum, in mediterraneis Troadis Scepsin.

Ἐς δ' ἄρα τὴν Κολοφῶνα βίην ὑπέροπλον ἔχοντες,
Ἑζόμεθ' ἀργαλέης ὕβριος ἡγεμόνες.
Κεῖθεν δ' Ἀςύεντος ἀπορνύμενοι ποταμοῖο
Θεῶν * βουλῇ Σμύρναν εἵλομεν Αἰολίδα. * Vulgo βουλήν.

Ταῦτα μὲν περὶ τούτων· ἐφοδευτέον δὲ πάλιν τὰ καθέκαστα, τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῶν ἡγεμονικωτέρων τόπων ποιησαμένους, ἀφ' ὧνπερ καὶ πρῶτον αἱ κτίσεις ἐγένοντο· λέγω δὲ τῶν περὶ Μίλητον καὶ Ἔφεσον· αὗται γὰρ ἄρισται πόλεις καὶ ἐνδοξόταται. 1 Μετὰ δὲ τὸ Ποσείδιον τὸ Μιλήσιον, ἑξῆς ἐστι τὸ μαντεῖον τοῦ Διδυμέως Ἀπόλλωνος τὸ ἐν Βραγχίδαις, 2 ἀναβάντι ὅσον * ὀκτωκαίδεκα σταδίους· ἐνεπρήσθη δ' ὑπὸ Ξέρξου, καθάπερ καὶ τὰ ἄλλα ἱερὰ πλὴν τοῦ ἐν Ἐφέσῳ· οἱ δὲ Βραγχίδαι τοὺς θησαυροὺς τοῦ θεοῦ παραδόντες τῷ Πέρσῃ φεύγοντι, συναπῆραν, τοῦ μὴ τῖσαι δίκας τῆς ἱεροσυλίας, καὶ τῆς προδοσίας. Ὕστερον δ' οἱ Μιλήσιοι μέγιστον νεὼν τῶν πάντων κατεσκεύασαν, διέμεινε δὲ χωρὶς ὀροφῆς διὰ τὸ μέγεθος· κώμης γοῦν κατοικίαν ὁ τοῦ σηκοῦ περίβολος δέδεκται, καὶ ἄλσος ἐντός τε καὶ ἐκτὸς πολυτελές· ἄλλοι δὲ σηκοὶ τὸ μαντεῖον καὶ τὰ ἱερὰ συνέχουσιν. Ἐνταῦθα δὲ μυθεύεται καὶ τὰ περὶ τὸν Βράγχον, καὶ τὸν ἔρωτα τοῦ Ἀπόλλωνος. Κεκόσμηται δ' ἀναθήμασι τῶν ἀρχαίων τεχνῶν πολυτελέστατα· ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ τὴν πόλιν οὐ πολλὴ ὁδός ἐστιν, οὐδὲ πλοῦς. 3 Φησὶ δ' Ἔφορος τὸ πρῶτον κτίσμα εἶναι Κρητικῶν, ὑπὲρ θαλάττης τετειχισμένον, ὅπου νῦν ἡ παλαιὰ Μίλητός ἐστι, Σαρπηδόνος ἐκ Μιλήτου τῆς Κρητικῆς ἀγαγόντος οἰκήτορας, καὶ θεμένου τοὔνομα τῇ πόλει τῆς ἐκεῖ πόλεως p. 635. ἐπώνυμον, κατεχόντων πρότερον τὸν τόπον Λελέγων. Τοὺς δὲ περὶ Νηλέα ὕστερον, τὴν νῦν τειχίσαι πόλιν· ἔχει δὲ καὶ τέτταρας λιμένας ἡ νῦν, ὧν ἕνα καὶ στόλῳ ἱκανόν· πολλὰ δὲ τῆς πόλεως ἔργα * ταύτης· μέγιστον δὲ 4 τὸ πλῆθος τῶν ἀποίκων· ὅ, τε γὰρ Εὔξεινος πόντος ὑπὸ τούτων * συνῴκισται πᾶς, καὶ ἡ Προποντὶς, καὶ ἄλλοι πλείους τόποι. Ἀναξιμένης γοῦν ὁ Λαμψακηνὸς οὕτω φησὶν, ὅτι καὶ Ἴκαρον τὴν νῆσον καὶ Λέρον Μιλήσιοι συνῴκισαν, καὶ περὶ Ἑλλήσποντον ἐν μὲν τῇ χεῤῥονήσῳ Λίμνας, ἐν δὲ τῇ Ἀσίᾳ Ἄβυδον, Ἄρισβαν, Παισόν· ἐν δὲ τῇ Κυζικηνῶν νήσῳ, Ἀρτάκην, Κύζικον· ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ τῆς Τρωάδος Σκῆψιν.

* Manuss. ὀκτὼ καὶ δέκα.
* Vulgo, ταῦτα.
* Sic Vett. lib. Vulgo τετείχισται.

1. Μετὰ δὲ τὸ Ποσείδιον) Etiam Plinius H. N. L. v. cap. 19. Ioniæ descriptionem à Posidio orditur. *In ea primus sinus Basilicus, Posideum promontorium.* Casaub.

2. Ἀναβάντι ὅσον ὀκτὼ καὶ δέκα σταδίους) Sequitur apud Plinium H. N. L. v. c. 29. *& oppidum Oraculum Branchidarum appellatum, nunc Didymæi Apollinis, à littore stad.* xx. Idem.

3. Φησὶ δ' Ἔφορος τὸ πρῶτον εἶναι κτίσμα Κρητικῶν) Pausanias L. vii. c. 2. alios sequitur auctores. Antiquissimi inquit qui Miletum obtinuere, fuere Anax & Asterius aborigines, unde nomen urbi Anactoria, postea Miletus est dicta cum eò appulisset Miletus cum classe Cretensium. *Idem.*

4. Τὸ πλῆθος τῶν ἀποίκων) Scribe ἀποικιῶν. Urbes quas Milesii condiderunt præsertim ad utrumque Ponti Euxini latus multas libro septimo & xii. Strabo commemoravit: vide proverbium πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι. *Idem.*

1. Ἐν

ἡμεῖς δ' [1] ἐν τοῖς καθέκαστα λέγωμεν, καὶ τὰς ἄλλας τὰς ὑπὸ τούτου παραλελειμμένας. [2] Οὔλιον δ' Ἀπόλλωνα καλοῦσί τινα καὶ Μιλήσιοι, καὶ * Δήλιοι, οἷον ὑγιαστικὸν καὶ παιωνικόν· τὸ γὰρ οὔλειν, ὑγιαίνειν· ἀφ' οὗ καὶ τὸ οὐλή, καὶ

Οὖλέ τε καὶ μέγα χαῖρε. ---

Ἰατικὸς γὰρ ὁ Ἀπόλλων [3] καὶ ἡ Ἄρτεμις ἀπὸ τοῦ ἀρτεμέας ποιεῖν· καὶ ὁ Ἥλιος δὲ καὶ ἡ Σελήνη συνοικειοῦνται τούτοις, ὅτι τῆς περὶ τοὺς ἀέρας εὐκρασίας αἴτιοι· καὶ τὰ λοιμικὰ δὲ πάθη, [4] καὶ τοὺς αὐτομάτους θανάτους τούτοις ἀνάπτουσι τοῖς θεοῖς. Ἄνδρες δ' ἄξιοι μνήμης ἐγένοντο ἐν τῇ Μιλήτῳ, Θαλῆς τε εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν ὁ πρῶτος φυσιολογίας ἄρξας ἐν τοῖς Ἕλλησι, καὶ μαθηματικῆς· καὶ ὁ τούτου μαθητὴς Ἀναξίμανδρος, καὶ ὁ τούτου πάλιν Ἀναξιμένης· ἔτι δ' Ἑκαταῖος, ὁ τὴν ἱστορίαν συντάξας. [5] καθ' ἡμᾶς δὲ Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ, ὃς ἐν φυγῇ διετέλεσε, παρρησιασάμενος * πέραν τοῦ μετρίου πρὸς Πομπήιον Μάγνον. Ἠτύχησε δ' ἡ πόλις, [6] ἀποκλείσασα Ἀλέξανδρον, καὶ βίᾳ ληφθεῖσα, καθάπερ καὶ Ἁλικαρνασσός· [7] ἔτι δὲ πρότερον ὑπὸ Περσῶν· [8] καί φησί γε Καλλισθένης, ὑπ' Ἀθηναίων χιλίαις δραχμαῖς ζημιωθῆναι Φρύνιχον, τὸν τραγικόν, διότι δρᾶμα * πεποίηκε Μιλήτου ἅλωσιν ὑπὸ Δαρείου. [9] Πρόκειται δ' ἡ Λάδη νῆσος πλησίον, [10] καὶ περὶ τὰς Τραγαίας νησία ὑφόρμους ἔχοντα λῃσταῖς. [11] Ἑξῆς δ' ἐστὶν ὁ Λατμικὸς κόλπος, ἐν ᾧ Ἡράκλεια ἡ ὑπὸ Λάτμῳ λεγομένη πολίχνιον, ὕφορμον ἔχον· ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Λάτμος ὁμωνύμως τῷ ὑπερκειμένῳ ὄρει· ὅπερ Ἑκαταῖος μὲν ἐμφαίνει τὸ αὐτὸ εἶναι νομίζων τῷ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ Φθειρῶν ὄρει λεγομένῳ, (ὑπὲρ γὰρ τῆς Λάτμου φησὶ τὸ Φθειρῶν

* Scripti Λύδιοι.

* Scripti, πέρα.

* Scripti, ἐποίησε.

Nos de singulis suo loco monentes, adjiciemus etiam alias. Apollinem Ulium quendam & Milesii vocant & Delii, utpote salutiferum & medicum. Est enim ulein, *sanum esse*. unde ule *cicatrix*, & ule pro *salve*. Etenim Apollo sanator est. Et Diana Artemis dicitur, quod artemeas, *id est integros incolumesque* faciat. His Sol & Luna accommodantur, quia penes eos est potestas aëris temperandi. quin & pestilentias, & mortes sponte accidentes iis imputant. Memorabiles viros Miletus protulit, qui sequuntur: Thales de VII sapientibus unus, qui princeps Græcorum indagationem causarum naturalium & mathematicarum rerum instituit: Anaximander hujus discipulus, rursumque hujus Anaximenes: tum Hecatæus, qui historiam conscripsit. Nostra ætate Æschines orator qui in exsulio mortuus est, quod libertate dicendi immodica Pompejum Magnum perstrinxisset. Infortunium habuit Miletus, cum excluso Alexandro vi est capta: ut & Halicarnassus. Sed ante à Persis fuit capta: & quidem scribit Callisthenes Phrynichum Tragœdum CIƆ drachmis multatum fuisse ab Atheniensibus, quod de capta à Dario Mileto fabulam condidisset. Ante Miletum non procul sita est Lade insula, & circum Tragæas exiguæ insulæ, stationes prædonum habentes. ¶ Sequitur Latmicus sinus, in quo Heraclea sub Latmo dicta, oppidulum cum statione. id ante Latmos ab imminente supra monte appellatum fuit. Latmum Hecatæus innuit eundem se putare cum eo, quem Phtheirôn montem Homerus nominat. (ait enim supra oppidum Latmum esse Phtheirôn

1. Ἐν τοῖς καθ' ἕκαστα λέγωμεν) Scribe λέγομεν. referendum est ad totum opus: maximè ad ea quæ præcessere. *Casaub.*

2. Οὔλιον δ' Ἀπόλλωνα καλοῦσι τινὰ καὶ Μιλήσιοι) Milesios Apollinem Οὔλιον coluisse docet Menandri locus apud Macrobium Saturnal. L. I. c. 17. cujus hæc sunt de Apolline loquentis, *Eundem Deum præstantem salubribus causis* οὔλιον *appellant, id est sanitatis auctorem: ut ait Hom.* οὖλε τε καὶ μέγα ut editt. *Μάλα χαῖρε. Menander scribit Milesios* Ἀπόλλωνι, οὐλίῳ *pro salute sua immolare.* Idem.

3. Καὶ ἡ Ἄρτεμις ἀπὸ τοῦ ἀρτεμέας ποιεῖν) Eadem ratione & Dianam οὐλίαν appellabant: ait enim Macrobius Saturnal. L. I. c. 17. *Pherecydes refert, Thesea cum in Cretam ad Minotaurum duceretur, vovisse pro salute, atque reditu suo,* Ἀπόλλωνι οὐλίῳ καὶ Ἀρτέμιδι οὐλίᾳ. *Idem.*

4. Καὶ τοὺς αὐτομάτους θανάτους τούτους ἀνάπτουσι τοῖς θεοῖς) Vide Heraclidis Pontici librum Allegoriarum. Notavit hoc etiam Eustathius. *Idem.*

5. Καθ' ἡμᾶς δ' Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ) Hic est quem septimum refert Laërtius octo Æschines nominans. *Idem.*

6. Ἀποκλείσασα Ἀλέξανδρον) Vide Arrian. lib. I. *Idem.*

7. Ἔτι δὲ πρότερον ὑπὸ Περσῶν) Historiam refert Herodotus Ἐρατοῖ. *Idem.*

8. Καὶ φησί γε Καλλισθένες ὑπ' Αθ.) Historiam refert & Herodotus Lib. VI. c. 21. autor Callisthene antiquior, Ἀθηναῖοι μὲν γὰρ δῆλον ἐποίησαν ὑπεραχθεσθέντες τῇ Μιλήτου ἁλώσει, τῇ τε ἄλλῃ πολλαχῇ, καὶ δὴ καὶ ποιήσαντι Φρυνίχῳ δρᾶμα Μιλήτου ἅλωσιν καὶ διδάξαντι ἐς δάκρυά τε ἔπεσαν τὸ θέητρον, καὶ ἐζημίωσάν μιν, ὡς ἀναμνήσαντα οἰκήϊα κακά, χιλίῃσι δραχμῇσι. καὶ ἐπέταξαν μηκέτι μηδένα χρᾶσθαι τούτῳ τῷ δράματι. *Idem.*

9. Πρόκειται δ' ἡ Λάδη νῆσος) Plinius meminit lib. V. cap. 31. & Herodotus Ἐρατοῖ (L. VI. c. 7.) ac Thucyd. lib. octavo. *Idem.*

10. Καὶ περὶ τὰς Τραγαίας νησία) Thucyd. lib. I. cap. 116. Τραγίαν νῆσον appellat. *Idem.*

11. Ἑξῆς δ' ἐστὶν ὁ Λατμικὸς κόλπος, ἐν ᾧ Ἡρακ.) Plin. H. N. V. c. 29. *Inde mons Latmus, Oppida Heraclea cognominis Cariæ, Myus quod primo condidisse Iones narrantur, Athenis profecti.* Idem.

1. Ταύ-

montem) alii Grium intelligunt, qui æqualibus undique ſpaciis à Latmo diſtans à Mileſio agro verſus orientem porrigatur per Cariam uſque ad Euromum & Chalcetores, ſublimiſque dicto incumbat oppidulo. Haud longe inde ubi fluviolum quendam tranſieris, quadam in ſpelunca Endymionis ſepulcrum cernes. Inde ab Heraclea ad oppidum Pyrrham navigatio eſt C circiter ſtadiorum: paulo autem amplius à Mileto Heracleam verſus ſi intrentur ſinus: recta tantum xxx. tantum ſpacii producitur in litore. Neceſſe eſt autem ut de inſignibus locis deſcriptionem tam exactam boni conſulat lector. A Pyrrha ad Mæandri oſtia, ſtadia ſunt L. locus vadoſus & paludoſus eſt. per ſtadia xxx adverſo flumine ſcaphis ad miniſteria paratis navigatur ad Myuntem, quæ una de XII Ioniæ urbibus, nunc ob defectum virorum Mileto eſt adjuncta. Hanc pro opſonio Xerxes Themiſtocli fertur dediſſe, pane Magneſiam, vino Lampſacum. Quatuor à Myunte ſtadiis pagus eſt Cariæ Thymbria: apud quam ſacra eſt ſpelunca Charonium nomine, quæ peſtilentibus exhalationibus etiam aves necat. Supra ſita eſt Magneſia quæ ad Mæandrum uſurpatur, colonia Magnetum Theſſalicorum & Cretenſium: de qua mox dicemus. Poſt oſtia Mæandri litus eſt Prienenſe, & ſupra Priene, ac Mycale mons venationibus aptus atque arboribus. Imminet hic Samio agro, & adverſus eum ultra Trogilium promontorium facit fretum VII circiter latum ſtadia. Priena quibuſdam Cadme dicitur, quia Philotas ejus inſtaurator Bœotius fuit. Patria fuit Biantis, unius de VII ſapientibus, de quo Hipponax, Iuſtior in judicando quam Bias Pyrenæus. Ante Trogilium ſita eſt inſula minuta, ejuſdem nominis. Inde ad Sunium breviſſimus trajectus eſt ſtadiorum CIↃ IↃC. ab initio Samus ad dextram eſt & Icaria & Corſias: ad ſiniſtram Melanthii ſcopuli. deinde per medias navigatur Cyclades.

A ὄρος κεῖσθαι) τινὲς δὲ τὸ Γρίον φασὶν, ὡς ἂν παράλληλον τῷ Λάτμῳ, ἀνῆκον ἀπὸ τῆς Μιλησίας πρὸς ἕω, διὰ τῆς Καρίας μέχρι Εὐρώμου, καὶ Χαλκητόρων· ὑπέρκειται δὲ ταύτης ἐν ὕψει. Μικρὸν δ' ἄπωθεν διαβάντι πρὸς τῷ Λάτμῳ ποταμίσκον, δείκνυται τάφος Ἐνδυμίωνος ἔν τινι σπηλαίῳ· εἶτα ἀφ' Ἡρακλείας ἐπὶ Πύῤῥαν πολίχνην πλοῦς ἑκατόν που σταδίων. Μικρὸν δὲ πλέον τὸ ἀπὸ Μιλήτου εἰς Ἡράκλειαν ἐγκολπίζοντι· εὐθυπλοία δ' εἰς Πύῤῥαν ἀπὸ Μιλήτου τριάκοντα, * τοιαύτην ἔχει μακροπορίαν ὁ παρὰ γῆν πλοῦς. Ἀνάγκη δ' * ὑπὸ τῶν ἐνδόξων τόπων ὑπομένειν τὸ περισκελὲς τῆς τοιαύτης B γεωγραφίας. Ἐκ δὲ Πύῤῥας ἐπὶ τὴν ἐκβολὴν τοῦ Μαιάνδρου, πεντήκοντα· τεναγώδης δ' ὁ τόπος, καὶ ἑλώδης· ἀναπλεύσαντι δ' ὑπηρετικοῖς σκάφεσι τριάκοντα σταδίους, πόλις Μυοῦς, μία τῶν Ἰάδων τῶν δώδεκα, ἣ νῦν δι' ὀλιγανδρίαν Μιλησίοις συμπεπόλισται· [1] ταύτην * ὄψον λέγεται Θεμιστοκλεῖ δοῦναι Ξέρξης, ἄρτον δὲ Μαγνησίαν, οἶνον δὲ Λάμψακον· ἔνθεν ἐν σταδίοις τέσσαρσι κώμη Καρικὴ Θυμβρία· παρ' ἣν ἄορνον ἐστὶ σπήλαιον ἱερὸν, Χαρώνιον λεγόμενον, ὀλεθρίους ἔχον ἀποφοράς· C [2] Ὑπέρκειται δὲ Μαγνησία ἡ πρὸς Μαιάνδρῳ, Μαγνήτων ἀποικία τῶν ἐν Θετταλίᾳ, καὶ Κρητῶν, περὶ ἧς αὐτίκα ἐροῦμεν. Μετὰ δὲ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Μαιάνδρου, ὁ κατὰ Πριήνην ἐστὶν αἰγιαλός· ὑπὲρ αὐτοῦ δ' ἡ Πριήνη, καὶ ἡ Μυκάλη τὸ ὄρος εὔθηρον καὶ εὔδενδρον. Ἐπίκειται δὲ τῇ Σαμίᾳ, καὶ ποιεῖ πρὸς αὐτὴν ἐπέκεινα τῆς * Τρωγιλίου καλουμένης ἄκρας, ὅσον ἑπταστάδιον πορθμόν. Λέγεται δ' ὑπό τινων ἡ Πριήνη Κάδμη, ἐπειδὰν Φιλώτας ὁ ἐπικτίσας αὐτὴν Βοιώτιος ὑπῆρχεν· ἐκ Πριήνης δ' ἦν Βίας, εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν, περὶ οὗ φησιν οὕτως Ἱππῶναξ, [3] Καὶ δικάσασθαι Βίαντος τοῦ Πριηνέως κρέσσων. D [4] Τῆς δὲ Τρωγιλίου πρόκειται νησίον ὁμώνυμον· ἐντεῦθεν δὲ * τῷ ἐγγυτάτῳ δίαρμά ἐστιν ἐπὶ Σούνιον σταδίων χιλίων ἑξακοσίων· καταρχὰς μὲν Σάμον ἐν δεξιᾷ ἔχοντι καὶ Ἰκαρίαν, καὶ Κορσίας· τοὺς δὲ [5] Μελανθίους σκοπέλους ἐξ εὐωνύμων· τὸ λοιπὸν δὲ διὰ μέσων τῶν Κυκλάδων νήσων.

p. 636.

* Scripti; τοσαύτην.

* Scripti; ἐπὶ τῶν.

* Scripti; ὄψου & ἄρτου.

* Scripti; Στρογιλίου.

* Scripti; τὸ ἐγγύτατον.

1. Ταύτην ὄψον) vide lib. priore ubi de Lampſaco. Diodorus libro XI. hæc referens ait Myuntem habere θάλασσαν εὔϊχθυν. *Caſaub.*

2. Ὑπέρκειται δὲ Μαγνησία ἡ πρὸς Μαιάνδρῳ) Plinius H. N. V. c. 29. *Supra hæc Magneſia Mæandri cognomine inſignis, à Theſſalica Magneſia orta.* Idem.

3. Καὶ δικάσασθαι Βίαντος τοῦ Πριηνέως κρέσσων) Lego ὁ καὶ. Videtur enim Hipponax de aliquo dixiſſe ὑπερβολικῶς ὁ καὶ δικ &c. Manuſcripti tamen habent κρέσσων: ut & Laërtius κρεῖσσον, idem à non ὁ habet. *Id.*

4. Τῆς δὲ Τρωγιλίου πρόκειται νησίον ὁμώνυμον) De his parvis inſulis vide Plinium lib. V. cap. 31. ubi pleræque nominantur. *Idem.*

5. Μελανθίους σκ.) Iſ. Voſſius ad Scylac. Caryandenſ. Periplum docet ſcribendum Μελαντίους, ſiquidem non à Melantho, ſed à Melante ſic dicuntur.

A Καὶ αὐτὴ δ' ἡ Τρωγίλιος ἄκρα πρόπους τὶς τῆς Μυκάλης ἐστί. Τῇ Μυκάλῃ δ' ὄρος ἄλλο πρόσκειται τῆς Ἐφεσίας Πακτύης. Καὶ ἡ Μεσσωγὶς δὲ εἰς αὐτὴν καταστρέφει.

Ἀπὸ δὲ τῆς Τρωγιλίου στάδιοι τετταράκοντα εἰς τὴν Σάμον. Βλέπει δὲ πρὸς νότον, καὶ αὐτὴ καὶ ὁ λιμὴν ἔχων ναύσταθμον. Ἔστι δ' αὐ-
p. 637. τῆς ἐν ἐπιπέδῳ τὸ πλέον ὑπὸ τῆς θαλάττης κλυζόμενον· μέρος δέ τι καὶ εἰς τὸ ὄρος ἀνέχει τὸ ὑπερκείμενον. Ἐν δεξιᾷ μὲν οὖν προσπλέουσι πρὸς τὴν πόλιν ἐστὶ τὸ Ποσείδιον, ἄκρα ἡ ποιοῦσα πρὸς τὴν Μυκάλην τὸν ἑπταστάδιον πορθμόν· ἔχει δὲ νεὼν Ποσειδῶνος· B 2 πρόκειται δ' αὐτοῦ νησίδιον ἡ Ναρθηκίς· ἐπ' ἀριστερᾷ δὲ τὸ προάστειον τὸ πρὸς τῷ Ἡραίῳ, καὶ ὁ Ἴμβρασος ποταμὸς, καὶ τὸ Ἡραῖον, ἀρχαῖον ἱερὸν, καὶ νεὼς μέγας, ὃς νῦν πινακοθήκη ἐστί· χωρὶς δὲ τοῦ πλήθους τῶν ἐνταῦθα κειμένων πινάκων, ἄλλαι πινακοθῆκαι, καὶ ναΐσκοι τινές εἰσι, πλήρεις τῶν ἀρχαίων τεχνῶν· τό, τε ὕπαιθρον, ὁμοίως μεστὸν ἐστι τῶν ἀρίστων ἀνδριάντων· ὧν τρία Μύρωνος ἔργα κολοσσικὰ, ἱδρυμένα ἐπὶ μιᾶς βάσεως· ἃ ἦρε μὲν Ἀντώνιος, ἀνέθηκε δὲ πάλιν ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ εἰς τὴν αὐτὴν βάσιν τὰ δύο, τὴν Ἀθηνᾶν, καὶ τὸν Ἡρακλέα· τὸν δὲ Δία εἰς τὸ Καπετώλιον μετήνεγκε, κατασκευάσας αὐτῷ ναΐσκον. C 3 Περίπλους δ' ἐστὶ τῆς Σαμίων νήσου σταδίων * ἑξακοσίων. 4 Ἐκαλεῖτο δὲ Παρθενιὰς πρότερον * οἰκούντων Καρῶν· εἶτα Ἀνθεμοῦς, εἶτα Μελάμφυλος, εἶτα Σάμος, εἴτ' ἀπό τινος ἐπιχωρίου Ἥρωος, 5 εἴτ' ἐξ Ἰθάκης καὶ Κεφαλληνίας ἀποικισάντος. 6 Καλεῖται μὲν οὖν καὶ ἄκρα τὶς Ἄμπελος βλέπουσά πως πρὸς τὸ τῆς Ἰκαρίας Δρέπανον· ἀλλὰ καὶ τὸ ὄρος ἅπαν, ὃ ποιεῖ τὴν ὅλην νῆσον ὀρεινὴν, ὁμωνύμως λέγεται. Ἔστι δ' οὐκ εὔοινος, καίπερ εὐοινουσῶν τῶν κύκλῳ νήσων, D καὶ τῆς ἠπείρου σχεδόν τι τῆς προσεχοῦς πάσης,

* Prior interpres, τριακοσίων.
* Vulgò, ἀπορούντων.

A Ipsum Trogilium promontorium, quasi pes quidam Mycales procurrens est. Mycalæ autem alius adjacet mons Pactyes, agri Ephesii. in quem & 1 Messogis terminatur.

A Trogilio in Samum sunt stadia XL. Austrum insula respicit, & portus ejus, statione navium præditus. In planicie major ejus pars mari proluitur. pars quædam etiam in montem suprà imminentem adsurgit. Ad dextram, qua intro navigatur ad urbem, est Possidium promontorium quod cum opposita Mycala fretum includit VII stadiorum. B templum habet Neptuni, ante id exigua sita est insula Narthecis. Ad lævam est suburbium ad Heræum *seu Iunonium*, & Imbrasus fluvius, atque Iunonis antiquum fanum, ac magnum templum, quod nunc reponendis tabulis usurpatur. Extra multitudinem tabularum ibi positarum, alia sunt etiam tabularum repositoria, & sacella quædam plena antiquorum artificiorum. similiter locus sub dio patens, plenus est optimarum statuarum. inter has tria Myronis opera colossica, uni insistentia basi. quæ cum sustulisset Antonius omnia, Augustus Cæsar duo reposuit in basin eandem, Minervam C scilicet atque Herculem. Iovem in Capitolium transtulit, sacello ei parato. Sami insulæ ambitus est stadiorum IↃC. Olim dicta fuit Parthenias, Caribus eam tenentibus. deinde Anthemus, post Melamphylus, tandem Samus: sive ab heroë aliquo indigena, sive quod incolæ ex Ithaca & Cephallenia eo sunt traducti. Promontorium habet Samus, quod Ampelos dicitur (*vitem vox hæc notat*) obversum Drepano Icariæ. eodemque nomine totus mons dicitur, qui totam insulam facit montosam. Non est autem à vino D laudabilis Samus, quanquam insulæ circumpositæ, & vicina continens omnis

1. *Mesogis.*) In Græco est ἡ Μεσογὺς, & infra ἤτε Μεσωγίς. interpres mediterranea vertit. Loquitur autem auctor, ut infra facilè intelliges, de monte vitifero. Stephanus montem Lydiæ ex hoc libro adducit, & Μέσσωγις scribit, ordine litterarum id comprobante. Unico σ legitur apud Plinium XIV. 7. In Ptolmæi 1. tabul. Asiæ lib. v. cap. 2. Μισῆτις vitiosè legitur, & in Latinis Misetes quæ vox in tabulas irrepsit. *Xyland.*

2. Πρόκειται δ' αὐτοῦ νησίδιον ἡ Ναρθηκίς) Suidas, Ναρθὴξ νησίδιον ἐγγύς φασι Σάμου ἐν δεξιᾷ τοῖς προσπλέουσιν. Sed apud Stephanum est Ναρθηκὶς ut apud Strabonem. *Casaub.*

3. Περίπλους δ' ἐστὶ τῆς Σαμίων νήσου σταδίων ἑξακοσίων) Manuscripti τριακοσίων perperam. Plinius H. N. Lib. v. c. 31. *Samum liberam circuitu octoginta septem M. passuum. aut ut Isidorus Centum.* Cum ait Plinius M. P. LXXXVII. prorsus expressit Græcorum sententiam, qui dicebant esse stadia ἑπτακόσια, quomodo scripsisse Strabonem suspicio est. *Idem.*

4. Ἐκαλεῖτο δὲ Παρθενιὰς πρότερον) Plinius H. N. L. v. c. 31. de Samo, *Partheniam primùm appellatam Aristoteles tradit, postea Dryusam, deinde Anthemusam. Aristocritus adjicit Melamphyllum, dein Cyparissiam: alii Parthenoarusam Stephanam.* (Lactantius Instit. lib. pr. cap. 17. *Insulam Samum scribit Varro, prius Partheniam nominatam, quod ibi Juno adoleverit ibique etiam Jovi nupserit.* Idem.

5. Εἴτ' ἐξ Ἰθάκης καὶ Κεφαλληνίας ἀποικίσαντος) τίνος ἀποικίσαντος; Deest aliquod verbum. *Idem.*

6. Καλεῖται μὲν οὖν καὶ ἄκρα τὶς Ἄμπελος) Vide Stephan. in Ἄμπελος. *Idem.*

I. Τὰ

optimum vinum dent: ut Chius, Lesbus, Côs. quin & Ephesium & Metropolites vina præstantia sunt. & Mesogis, Tmolus, Catacecaumene, Cnidus, Smyrna, aliaque obscuriora loca vino excellunt, sive ad jucunditatem, sive ad usus medicos requiras. Sed vino ut non est felix Samus, ita aliis omnibus rebus dives: quod & hinc apparet, quia certatim est expetita: & quod eam laudantes non verentur accommodare ei proverbium vulgatum: Ferre eam etiam gallinarum lac: sicut alicubi dixit Menander. hæc etiam causa fuit, cur tyranni eam possiderent, & inimicitiarum cum Atheniensibus. Tyrannides maxime viguerunt sub Polycrate, & fratre ejus Sylosonte. Polycrates fortuna & potentia ita floruit, ut etiam maris tenuerit imperium. Et hoc argumentum prosperitatis ejus ferunt, quod cum annulum lapide & sculptura sumptuosum admodum industria in mare abjecisset: paulo post piscatorum quidam extraxit piscem qui deglutierat eum: & aperto pisce annulus inventus est. Ferunt Ægyptiorum regem, cum hoc ei nunciatum esset, veluti vaticinantem pronunciasse, brevi Polycratem vitam infelici exitu clausurum, qui eo usque lætis elatus esset successibus. idque eventum comprobasse. nam à Persico satrapa dolo circumventum atque captum, & in crucem sublatum fuisse Polycratem. Cum hoc vixit Anacreon Lyricus, & mentione ejus opplevit sua carmina. Ejusdem ætate ferunt Pythagoram, cum gliscentem in patria videret tyrannidem, Samo excessisse, inque Ægyptum & Babylonem discendi studio abivisse. cumque reversus eam videret durare, in Italiam navigasse, atque ibi vitæ reliquum confecisse. Hæc de Polycrate. Sylosontem frater privatum reliquerat. Hic cum Dario Histaspis dono dedisset vestem, quam ipsa gestante ille expetiverat nondum ad regnum evectus: ab eo regnum adepto tyrannidem pro dono recepit. Imperavit autem acerbe: quo factum est ut viri urbem desererent, indeque proverbium exciderit,

Sylosontis opera vastitas regionem habet.

A τοὺς ἀρίστους * ἐκφερούσης οἴνους· οἷον Χίου, καὶ Λέσβου, καὶ Κῶ. Καὶ μὴν καὶ ὁ Ἐφέσιος, καὶ Μητροπολίτης ἀγαθοὶ, ἥ τε Μεσωγὶς, καὶ ὁ Τμῶλος, καὶ ἡ Κατακεκαυμένη, καὶ Κνίδος, καὶ Σμύρνα, καὶ ἄλλοι ἀσημότεροι τόποι διαφόρως χρηστοινοῦσιν, ἢ πρὸς ἀπόλαυσιν, ἢ πρὸς διαίτας ἰατρικάς· περὶ μὲν οἴνου οὐ πάνυ εὐτυχεῖ Σάμος· [1] τὰ δ' ἄλλα εὐδαίμων, ὡς δῆλον ἔκ τε τοῦ περιμάχητον γενέσθαι, καὶ ἐκ τοῦ τοὺς ἐπαινοῦντας, μὴ ὀκνεῖν ἐφαρμόττειν αὐτῇ τὴν λέγουσαν παροιμίαν, ὅτι φέρει καὶ ὀρνίθων γάλα· καθάπερ που καὶ Μένανδρος ἔφη· τοῦτο δὲ καὶ τὸ τῶν τυραννίδων αἴτιον κατέστη, B καὶ τῆς πρὸς Ἀθηναίους ἔχθρας. Αἱ μὲν οὖν τυραννίδες ἤκμασαν [2] κατὰ Πολυκράτη μάλιστα, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Συλοσῶντα· ἦν δ' ὁ μὲν καὶ τύχῃ καὶ δυνάμει λαμπρὸς, ὥστε καὶ θαλαττοκρατῆσαι· τῆς δ' εὐτυχίας αὐτοῦ σημεῖον τιθέασιν, ὅτι ῥίψαντος εἰς τὴν θάλατταν ἐπίτηδες τὸν δακτύλιον λίθου, καὶ γλύμματος πολυτελοῦς, ἀνήνεγκε μικρὸν ὕστερον τῶν ἁλιέων τις τὸν καταπιόντα ἰχθὺν αὐτόν· ἀνατμηθέντος δ' εὑρέθη ὁ δακτύλιος· πυθόμενον δὲ τοῦτο τὸν Αἰγυπτίων βασιλέα, φασὶ μαντικῶς πως ἀποφθέγξασθαι ὡς ἐν βραχεῖ καταστρέψει τὸν βίον C εἰς οὐκ εὐτυχὲς τέλος, ὁ τοσοῦτον ἐξηρμένος ταῖς εὐπραγίαις· καὶ δὴ καὶ συμβῆναι τοῦτο· καταληφθέντα γὰρ ἐξ ἀπάτης ὑπὸ τοῦ σατράπου τῶν Περσῶν, κρεμασθῆναι. Τούτῳ συνεβίωσεν Ἀνακρέων ὁ μελοποιός· καὶ δὴ καὶ πᾶσα ἡ ποίησις πλήρης ἐστὶ τῆς περὶ αὐτοῦ μνήμης. Ἐπὶ τούτου δὲ, καὶ Πυθαγόραν ἱστοροῦσι φυομένην ἰδόντα τὴν τυραννίδα, ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν, καὶ ἀπελθεῖν εἰς Αἴγυπτον καὶ Βαβυλῶνα, φιλομαθίας χάριν. Ἐπανιόντα δ' ἐκεῖθεν, ὁρῶντα ἔτι συμμένουσαν τὴν τυραννίδα, πλεύσαντα εἰς Ἰταλίαν, ἐκεῖ διατελέσαι τὸν βίον· περὶ Πολυκράτους μὲν ταῦτα. Συλοσῶν δ' D ἀπελείφθη μὲν ἰδιώτης ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ. Δαρείῳ δὲ τῷ Ὑστάσπεως χαρισάμενος ἐσθῆτα, ἧς ἐπεθύμησεν ἐκεῖνος φοροῦντα ἰδὼν (οὔπω δὲ ἐβασίλευε τότε) βασιλεύσαντος ἀντέλαβε δῶρον, τὴν τυραννίδα· πικρῶς δ' ἦρξεν, [3] ὥστε καὶ ἐλειπάνδρησεν ἡ πόλις· κἀκεῖθεν ἐκπεσεῖν συνέβη τὴν παροιμίαν,

Ἕκητι Συλοσῶντος εὐρυχωρίη.

* Vulgò, ἐκφερόντων.

p. 638.

1. Τὰ δ' ἄλλ' εὐδαίμων) Herodotus omnium urbium primam vocat. *Casaub.*

2. Κατὰ Πολυκράτη μάλιστα καὶ τὸν ἀδελφ.) De Polycrate & Sylosonte vide Herodotum Thalia. (L. III. c. 139.) Nota vero omnibus & Polycratis & Sylosontis fortuna admiranda. Sylosonti successit Æaces filius, regno pulsus ab Aristagora, teste Herod. L. VI. c. 13. *Id.*

3. Ὥς τε καὶ ἐλειπάνδρησεν ἡ πόλις) At Herodotus (Lib. III. c. 149.) traditam Sylosonti ait urbem ἔρημον. *Idem.*

1 Ἀθηναῖοι δὲ πρότερον μὲν πέμψαντες στρατηγὸν Περικλέα, καὶ σὺν αὐτῷ Σοφοκλέα τὸν ποιητὴν, πολιορκίᾳ κακῶς διέθηκαν ἀπειθοῦντας τοὺς Σαμίους· 2 ὕστερον δὲ καὶ κληρούχους ἔπεμψαν δισχιλίους ἐξ ἑαυτῶν, 3 ὧν ἦν καὶ Νεοκλῆς ὁ Ἐπικούρου τοῦ φιλοσόφου πατὴρ, γραμματοδιδάσκαλος, ὥς φασι· καὶ δὴ καὶ τραφῆναί φασιν ἐνθάδε, καὶ ἐν Τέῳ, καὶ ἐφηβεῦσαι Ἀθήνησι· γενέσθαι δ' αὐτῷ συνέφηβον Μένανδρον τὸν κωμικόν· 4 Σάμιος δ' ἦν καὶ Κρεώφυλος, ὅν φασι δεξάμενον ξενίᾳ ποτὲ Ὅμηρον, λαβεῖν δῶρον τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ ποιήματος, ὃ καλοῦσιν Οἰχαλίας ἅλωσιν. Καλλίμαχος δὲ τοὐναντίον ἐμφαίνει διά τινος ἐπιγράμματος· ὡς ἐκείνου μὲν ποιήσαντος, λεγομένου δ' Ὁμήρου διὰ τὴν λεγομένην ξενίαν·

* Legitur & Κρεωφύλου π.
* Legitur & ἀοιδόν.
* Legitur etiam ſic, Γράμμα Κρεωφύλου. Z.

* Τοῦ Σαμίου πόνος εἰμὶ, δόμῳ ποτὲ θεῖον
* Ὅμηρον
Δεξαμένου· κλαίω δ' Εὔρυτον ὅσσ' ἔπαθεν,
Καὶ ξανθὴν Ἰόλειαν· Ὁμήρειον δὲ καλεῦμαι
* Γράμμα· Κρεωφύλῳ, Ζεῦ φίλε, τοῦτο μέγα.

p. 639. Τινὲς δὲ διδάσκαλον Ὁμήρου τοῦτον φασίν· οἱ δ' οὐ τοῦτον, ἀλλ' Ἀριστέαν τὸν Προκοννήσιον. Παράκειται δὲ τῇ Σάμῳ νῆσος ἡ Ἰκαρία, 6 ἀφ' ἧς τὸ Ἰκάριον πέλαγος· αὕτη δ' ἐπώνυμός ἐστιν Ἰκάρου παιδὸς τοῦ Δαιδάλου, ὅν φασι τῷ πατρὶ κοινωνήσαντα τῆς φυγῆς, ἡνίκα ἀμφότεροι * πτερωθέντες ἀπῆραν ἐκ Κρήτης, πεσεῖν ἐνθάδε, μὴ κρατήσαντα τοῦ δρόμου· μετεωρισθέντι γὰρ πρὸς τὸν ἥλιον ἐπὶ πλέον, περιρρυῆναι τὰ πτερὰ τακέντος τοῦ κηροῦ. Τριακοσίων δ' ἐστὶ τὴν περίμετρον σταδίων ἡ νῆσος ἅπασα, καὶ ἀλίμενος, πλὴν ὑφόρμων, ὧν ὁ κάλλιστος Ἰστοὶ λέγονται· ἄκρα δ' ἐστὶν ἀνατείνουσα πρὸς ζέφυρον· ἔστι δὲ καὶ Ἀρτέμιδος ἱερὸν καλούμενον Ταυροπόλιον ἐν τῇ νήσῳ, 7 καὶ πολισμάτιον Οἰνόη, καὶ

* Vulgò, πτερωθέντες ἐκ Κρ.

A Athenienſes prius quidem miſſo Pericle prætore, & una Sophocle poëta, rebellantes Samias obſidione gravi adflixerunt. poſt etiam duo civium millia eo in coloniam miſerunt. è quibus fuit Neocles Epicuri philoſophi pater, ludi magiſter litterarii. & Epicurum ajunt Sami educatum ac in Teo, ad pubertatem acceſſiſſe Athenis, & æqualem habuiſſe Menandrum Comicum. Samius fuit etiam Creophylus. Hunc ajunt Homero hoſpitium aliquando præbuiſſe, donoque ab eo accepiſſe inſcriptionem poëmatis de capta Oechalia. B Callimachus contra quodam epigrammate indicat auctorem fuiſſe Creophylum, ſed Homero ob hoſpitium fuiſſe attributum.

5 *Me Samius fecit, qui quondam excepit Homerum*
Hoſpitio. caſus Euryte ploro tuos,
Formoſamque Ioleian. Homero ſcripta feruntur
Iſta: Creophylo, Iuppiter, hocce leve eſt?

Quidam hunc Homeri fuiſſe magiſtrum tradunt: alii non hunc, ſed Ariſteam Proconneſium. ¶ Samo adjacet C Icaria inſula, à qua nomen Icario mari. ipſa nomen habet ab Icaro Dædali F. quem ferunt patri fugæ comitem, quo tempore è Creta ſumptis alis avolavit, cum non teneret curſum, eo decidiſſe. nimis enim ad ſolem elati alas cera liquefacta defluxiſſe. Inſulæ totius ambitus eſt ſtadiorum CCC. portu caret, habet tamen ſtationes, quarum optima Hiſti appellantur: promontorium eſt verſus Favonium porrectum. Eſt etiam templum Dianæ nomine Tauropolium in inſula ea, & oppidulum Oenoë, &

1. Ἀθηναῖοι δὲ πρότερον μὲν πέμψαντες στρατηγὸν Περικλέα) Vide Diodorum Siculum in actis anni tertii Olympiadis LXXXIV. & Thucyd. lib. I. c. III. *Caſaub.* D

2. Ὕστερον δὲ καὶ κληρούχους ἔπεμψαν δισχιλίους ἐξ ἑαυτῶν) Poſt annum trigeſimum tertium Perdiccas Samios in patriam reduxit: ipſiſque urbem reſtituit, quam interea occupaverant hi Athenienſium coloni. Vide Diodor. lib. XVII. *Idem.*

3. Ὧν ἦν καὶ Νεοκλῆς) Vide Laërtium in Epicuro. Meminit & Cicero de N. D. I. c. 26. *Idem.*

4. Σάμιος δ' ἦν Κρεώφυλος) Creophyli hujus meminere paſſim veteres. Vide Laërtium in Pythagora, Pauſaniam IV. c. 2. Apulejum, alios. Epigramma Callimachi exſtat etiam apud Euſtathium, itemque Sextum Empyricum Adverſ. Mathem. L. I. c. 2. p. 10. quem nos habemus Græcè manuſcriptum. Ibi ſic legitur primus verſus.

Κρεωφύλου πόνος εἰμί, δόμῳ ποτὲ θεῖον ἀοιδὸν
poſtremò ſic,
---- ὁμήρειον δὲ καλεῦμαι
Γράμμα Κρεωφήλου. Z. *Idem.*

5. *Hos* verſus reſtitui adjutus Euſtath. comment. in Iliad. β. 730. qui locus viciſſim hinc poteſt corrigi. *Xyland.*

6. Ἀφ' ἧς τὸ Ἰκάριον πέλαγος) Niſi potius ab Icaro. Notiſſimus eſt Ovidii verſiculus, Triſt. I. el. I. ℣. 90.
Icarus Icariis nomina fecit aquis. Caſaub. Ovid. Triſt. III. el. 4. ℣. 22.

7. Καὶ πολισμάτιον Οἰνόη, καὶ ἄλλο Δράκανον ὁμώνυμον τῇ ἄκρᾳ ἐφ' ᾗ ἵδρυται. *Et oppidulum Oenoë, & aliud Draconum, ejuſdem cum promontorio nominis, cui incumbit.*) Supra pag. 637. hoc promontorium Δρέπανον vocat, quod videtur melius, communi ſcilicet dialecto. Sed unum & idem eſt: nam Dores π in κ mutant, ποτὲ, κοτὲ, πῶς, κῶς; mutant etiam ε in α, ut ἕτερος ἅτερος, Ἄρτεμις Ἄρταμις. Ergo Dorice Δράκανον idem quod Δρέπανον. Sic Theocritus Idyll. 26. Δράκανον νιφόεντα dixit. *Palmer.*

1. Πρώ-

aliud Draconum, ejusdem cum promontorio nominis cui incumbit, & habet locum appellentibus aptum navibus. promontorium abest à Canthario Sami promontorio, stadiis xxc; quod est angustissimum inter eas insulas fretum. Nunc quidem Samas penuria civium laborantes pecoris pascendi maxime causa incolunt. Cum à Samio freto quod est ad Mycalen navigatur Ephesum, ad dextram est Ephesiorum ora, partem ejus habent etiam Samii. Primum in ora maritima illa est Panionium, tribus stadiis supra mare situm, ubi Iones solennem conventum agitant, & Heliconio Neptuno sacrificant: sacrificio præsunt Prienses: de hoc in rebus Peloponnesiacis dictum est. Sequitur Neapolis, quondam Ephesiorum, nunc Samiorum qui Marathesium pro ea in permutatione dederunt remotioris cum viciniore. Post Pygela oppidulum, inque eo templum Munychiæ Dianæ, conditum ab Agamemnone, & à parte eorum qui ipsi suberant habitatum: nam quosdam natium dolore correptos, inde Pygalias vocatos fuisse ajunt, qui morbo defatigati ibi manserint, locoque à se id nomen fecerint. Post portus Panormus cum templo Ephesiæ Dianæ. deinde ipsa urbs Ephesus. In eadem ora paululum supra mare Ortygia est, lucus elegans omnis generis arboribus, plurima tamen cupresso.

A ἄλλο Δράκανον, ὁμώνυμον τῇ ἄκρᾳ * ἐφ' ᾗ ἵδρυται, πρόσορμον ἔχον· ἡ δὲ ἄκρα διέχει τῆς Σαμίων ἄκρας τῆς Κανθαρίου καλουμένης, ὀγδοήκοντα σταδίους, ὅπερ ἐστὶν ἐλάχιστον δίαρμα τὸ μεταξύ. Νυνὶ μέντοι λειπανδροῦσαν Σάμιοι νέμονται τὰ πολλὰ βοσκημάτων χάριν· μετὰ δὲ τὸν Σάμιον πορθμὸν τὸν πρὸς Μυκάλῃ, πλέουσιν εἰς Ἔφεσον, ἐν δεξιᾷ ἐστὶν ἡ Ἐφεσίων παραλία. μέρος δέ τι ἔχουσιν αὐτῆς καὶ οἱ Σάμιοι. 1 Πρῶτον δ' ἐστὶν ἐν τῇ παραλίᾳ τὸ Πανιώνιον, τρισὶ σταδίοις ὑπερκείμενον τῆς θαλάσσης, ὅπου τὰ Πανιώνια κοινὴ πανήγυρις τῶν Ἰώνων συντελεῖται τῷ Ἑλικωνίῳ B Ποσειδῶνι καὶ θυσία· ἱερῶνται δὲ Πριηνεῖς· 2 εἴρηται περὶ αὐτῶν ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς· εἶτα Νεάπολις, ἣ πρότερον μὲν ἦν Ἐφεσίων, νῦν δὲ Σαμίων. διαλλαξαμένων 3 πρὸς τὸ Μαραθήσιον 4 τὸ ἐγγυτέρω πρὸς * τὸ ἀπώτερον· 5 εἶτα Πύγελα πολίχνιον ἱερὸν ἔχον Ἀρτέμιδος Μουνυχίας ἵδρυμα Ἀγαμέμνονος, οἰκούμενον ὑπὸ μέρους τῶν ἐκείνου λαῶν· πυγαλγίας γάρ τινας καὶ γενέσθαι, καὶ κληθῆναι· κάμνοντας δ' ὑπὸ τοῦ πάθους καταμεῖναι, καὶ τυχεῖν, οἰκείου τοῦδε τοῦ ὀνόματος τὸν τόπον. 6 Εἶτα λιμὴν Πάνορμος καλούμενος, C ἔχων ἱερὸν τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος· εἶθ' ἡ πόλις. Ἐν δὲ τῇ αὐτῇ παραλίᾳ μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάττης ἐστὶ καὶ ἡ Ὀρτυγία, διαπρεπὲς ἄλσος παντοδαπῆς ὕλης, κυπαρίττου δὲ τῆς πλείστης·

* Scripti, ἐφ' ἧς.

1. *Πρῶτον δ' ἐστὶν ἐν τῇ παραλίᾳ τὸ Πανιώνιον*) Stephan. Πανιώνιον τέμενος καὶ πόλις ἐν τῇ παραλίᾳ τῶν Ἐφεσίων καὶ Σαμίων. Herodotus, L. I. c. 147. non urbem, sed χῶρον ἱερόν. Τὸ δὲ Πανιώνιον, inquit, ἐστὶ τῆς Μυκάλης χῶρος ἱρὸς, πρὸς ἄρκτον τετραμμένος κοινῇ ἐξαραιρημένος ὑπὸ Ἰώνων Ποσειδέωνι Ἑλικωνίῳ. Similiter & Pomponius Mela & Plinius regionem esse volunt. Melæ verba sunt. Lib. 1. c. 17. *ubi est Panionium sacra regio, & ob id eo nomine appellata, quod eam communiter Iones colunt.* Plinius H. N. L. v. cap. 29. ita, *in ora quæ Trogylia appellatur, Gessus amnis. Regio omnibus Ionibus sacra, & ideo Panionia appellata.* Casaub.

2. *Εἴρηται περὶ αὐτῶν*) & copiosè quidem libro octavo, ubi de Achæis. *Idem.*

3. *Πρὸς τὸ Μαραθήσιον*) Stephano Marathesium urbs est Ephesiorum in Caria. *Idem.*

4. *Τὸ ἐγγυτέρω πρὸς τὸ ἀπώτερον.*) Scripti, ἀπωτέρω. Semel monitum lectorem volo in melioris notæ libris scriptis semper in hoc loquendi genere ἐγγυτέρω & ἀπωτέρω conjungi, item ἐγγύτερον & ἀπώτερον: non autem ἐγγύτερον, & ἀπωτέρω, aut ἀπώτερον & ἐγγυτέρω. Idem.

5. *Εἶτα Πύγελα πολίχνιον*) Pomponius Mela & Plinius scribunt per Φ. & nomen ἀπὸ τῆς φυγῆς legunt. Melæ verba sunt L. 1. cap. 17. *Ibi à fugitivis (ut ajunt) condita nomen famæ annuit Phygela.* Plinii H. N. Lib. v. cap. 29. *Juxta fugitivis conditum (uti nomen indicio est) Phygela fuit.* Stephanus Strabonem sequitur. *Idem.*

6. *Εἶτα λιμὴν Πάνορμος καλούμενος ἔχων ἱερὸν τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος. Post portus Panormus cum templo Ephesiæ Dianæ.*) Vir summus Salmasius ad Solinum pag. 810. contendit legi debere Σάμορνος, sed ex conjectura ducta à solo Stephano, ubi legitur Σάμορνα καὶ Σάμορνος ἡ Ἔφεσος ἐκαλεῖτο, sine alio adminiculo. Ideo non possum manus dare ejus sententiæ, licet ejus eruditionem maxime semper miratus fuerim. Nam & apud Stephanum pro Σάμορνα forte legendum Σμύρνα: sic enim olim vocabatur Ephesus, ut dixit Strabo supra pag. 633. & citat Callinum sic de Epheso canentem, Σμυρναίους δ' ἐλέησον, ubi ex ratione metri non potest legi Σαμορναίους. Sed D dato & non concesso lectionem Stephani esse probam, quid inde? ipsa urbs olim fuit vocata Σαμόρνη & Σάμορνος, sed portum, qui extra urbem ad templum Dianæ erat, non est necesse intelligere habuisse idem nomen. Tum vox Πάνορμος convenit maxime portui, & id nomen sæpissime dabatur portubus: ejus nominis fuit portus Atticæ, ut Ptolemæus, & Achaiæ ut Thucydides. Polybius, Plinius & alii, & Milesiorum etiam secundum Herodotum, Thucydidem, Pausaniam, & Sami insulæ, ut T. Livius, & Epiri, ut Strabo & Ptolemæus, item Cephaleniæ, Peparethi, Cherronnesi, Chalcidicæ. Ideo non est mutanda hoc loco Strabonis lectio, quam firmat Q. Smyrnæus lib. 1. qui post Mycalen & alia loca non longe ab Epheso sita nominat etiam ἠιόεντα Πάνορμον, quod tamen potest etiam intelligi de Milesiorum Panormo. His rationibus ductus cogor discedere à sententia summi viri. *Palmer.*

διαῤῥεῖ δὲ ὁ Κέγχριος ποταμὸς, οὗ φασι νή- A
ψασθαι τὴν Λητὼ μετὰ τὰς ὠδῖνας· ἐνταῦθα
γὰρ μυθεύουσι τὴν λοχείαν καὶ τὴν τροφὸν
τὴν Ὀρτυγίαν, καὶ τὸ ἄδυτον ἐν ᾧ ἡ λοχεία,
[1] καὶ τὴν πλησίον ἐλαίαν, ᾗ πρῶτον ἐπαναπαύ-
σασθαί φασι τὴν θεὸν ἀπολυθεῖσαν τῶν ὠδίνων·
ὑπέρκειται δὲ τοῦ ἄλσους ὄρος ὁ Σολμισσὸς,
p. 640. ὅπου στάντας φασὶ τοὺς Κουρῆτας, τῷ ψόφῳ
τὴν Ἥραν τῶν ὅπλων ἐκπλῆξαι, ζηλοτύπως
ἐφεδρεύουσαν, καὶ λαθεῖν συμπράξαντας τὴν
λοχείαν τῇ Λητοῖ. Ὄντων δ' ἐν τῷ τόπῳ πλειό-
νων ναῶν, τῶν μὲν ἀρχαίων, τῶν δ' ὕστερον
γενομένων, ἐν μὲν τοῖς ἀρχαίοις ἀρχαῖά ἐστι ξόα-
να, ἐν δὲ τοῖς ὕστερον σκόπα τὰ ἔργα· ἡ μὲν Λη- B
τὼ σκῆπτρον ἔχουσα, ἡ δ' Ὀρτυγία παρέστη-
κεν, ἑκατέρᾳ τῇ χειρὶ παιδίον ἔχουσα. Πανή-
γυρις δ' ἐνταῦθα συντελεῖται κατ' ἔτος· ἔθει
δέ τινι οἱ νέοι φιλοκαλοῦσι, μάλιστα περὶ τὰς
ἐνταῦθα εὐωχίας λαμπρυνόμενοι· τότε δὲ καὶ
τῶν Κουρήτων ἀρχεῖον συνάγει συμπόσια, καὶ
τινὰς μυστικὰς θυσίας ἐπιτελεῖ. Τὴν δὲ πόλιν
ᾤκουν μὲν Κᾶρές τε καὶ Λέλεγες· ἐκβαλὼν δ'
ὁ Ἄνδροκλος τοὺς πλείστους, ᾤκισεν ἐκ τῶν
συνελθόντων αὐτῷ [2] περὶ τὸ Ἀθήναιον καὶ τὴν
Ὑπέλαιον, προσπεριλαβὼν [3] καὶ τῆς περὶ τὸν
Κορησσὸν παρωρείας· μέχρι μὲν δὴ τῶν κατὰ C
Κροῖσον, οὕτως ᾠκεῖτο. Ὕστερον δ' ἀπὸ τῆς
* Scripti; παρωρίας. * πρωρείου καταβάντες, περὶ τὸ νῦν ἱερὸν ᾤκη-
σαν μέχρι Ἀλεξάνδρου. Λυσίμαχος δὲ τὴν
νῦν πόλιν τειχίσας, ἀηδῶς τῶν ἀνθρώπων με-
θισταμένων, τηρήσας καταῤῥάκτην ὄμβρον, συν-
ήργησε καὶ αὐτὸς, καὶ τοὺς ῥινοῦχους ἐνέφραξεν,
[4] ὥστε κατακλύσαι τὴν πόλιν· οἱ δὲ μετέστησαν
ἄσμενοι· ἐκάλεσε δὲ Ἀρσινόην ἀπὸ τῆς γυναι-
κὸς τὴν πόλιν· ἐπεκράτησε μέντοι τὸ ἀρχαῖον
ὄνομα. [5] Ἦν δὲ γερουσία καταγραφομένη· τού-
τοις δὲ συνῄεσαν οἱ ἐπίκλητοι καλούμενοι, καὶ
διῴκουν πάντα. [6] Τὸν δὲ νεὼν τῆς Ἀρτέμιδος,

A Per eum Cenchrius labitur fluvius, quo se abluisse à partu Latonam perhibent. Istis enim in locis partum Latonæ ponunt fabulæ, & Ortygiam nutricem, & adytum in quo enixa fuerit, & proximam oleam, in qua primum soluta doloribus dea acquieverit. Supra lucum mons est situs Solmissus: in quo stantes ajunt Curetas armorum sonitu Iunonem rivalitatis causa insidiantem absterruisse & ut occulte pareret Latonæ adjumento fuisse. Cum autem plura sint ibi templa, antiqua alia, alia recentia: in antiquis vetusta sunt simulacra, in novis opera prava: B Iuno sceptrum tenens, & adstans Ortygia, & utraque manu infantem gestans. Quotannis ibi solennis celebratur festivitas: & consuetudine quadam adolescentes in splendide adornandis istis conviviis operam collocant. Sed & Curetum collegium tunc convivia agitat, & mystica quædam sacrificia peragit. ¶ Urbem initio habuerunt Cares & Leleges: quorum plerosque cum ejecisset Androclus, cum ii quos secum adduxerat domicilia posuit circa Athenæum & Hypelæum, occupatis etiam locis ad Corresum montibus adjacentibus. Ita habitatum fuit, usque ad Crœsi C tempora. Deinde à montanis degressi, circa templum quod nunc est sedes habuerunt usque ad Alexandrum. Lysimachus autem cum urbem ut hodie exstat muris circumvenisset, & videret oppidanos non libenter è prioribus sedibus migrare: exspectato præcipiti imbre, ipse eum adjuvit obstructis per quas aqua effluere solebat cloacis: ita ut diluvio urbem infestante non gravate cives transirent quo volebat. Urbi nomen Arsinoam fecit ab uxore sua: sed vetus obtinuit. Erat ad regendam civitatem senatus conscriptus: qui adjunctis quos Adsciticios vocabant omnia gubernabant. Templum Dianæ primus

1. Καὶ τὴν πλησίον ἐλαίαν) Plerique poëtæ (in Delo insula) partum Latonæ narrant fuisse. Vide Callimachum. Nota illa Catulli,

O Latonia maximi
Magna progenies Jovis.
Quam mater prope Deliam
Deposuit olivam. Casaub.

2. Περὶ τὸ Ἀθήναιον καὶ τὴν Ὑπέλαιον. *Circa Athenæum & Hypelæum.*) Post vocem Ὑπέλαιον vel deest vox κρήνην, vel subintelligenda est, nam Athenæus lib. 8. de eo fonte mentionem facit. *Palm.*

3. Καὶ τῆς περὶ τὸν Κοῤῥησὸν παρωρείας) Scribe Κορισσὸν ut supra & apud Athenæum. *Casaub.*

4. Ὥς τε κατακλύσαι τὴν πόλιν) Hujus inundationis & alterius appellationis mentionem non reperias facile in veteribus scriptoribus. Vide Stephan. Ἔφε- D σος, qui Duridis Epigramma profert, quod extat & Antholog. lib. 1. Εἰς πόλεις. Cap. 70. Epigr. 18. *Idem.*

5. Ἦν δὲ γερουσία καταγραφομένη) Sic dixit ut Romani patres conscriptos: nec memini antiquiores Græcos sic loqui. *Idem.*

6. Τὸν δὲ νεὼν τῆς Ἀρτέμιδος, πρῶτος μὲν Χερσίφρων) Libri veteres habent Ἀρχίφρων. Sed nihil esse mutandum docet Plinius libr. XXXVI. cap. 14. ubi de hoc templo loquens, *Operi*, ait, *præfuit Chersiphron architectus.* Casaub. Verum Libro VIII. c. 39. H. N. vocatur *Ctesiphon Gnossius*; imo plane aliis nominibus, sed valde corruptis teste Harduino ad hunc Plinii locum.

6. Τὸν δὲ νεὼν τῆς Ἀρτέμιδος πρῶτος μὲν Χερσίφρων ἠρχιτεκτόνησεν. *Templum Dianæ primus architectatus est Chersiphron.*) Nomen illius insignis architecti apud alios non ita exprimitur. Vitruvius Χρησίφωνα nominat, sed Strabo, ut credo, melius. *Palm.*

1. Ὡς

architectatus est Chersiphron: alius deinde majus fecit. Quod cum Herostratus quidam combussisset, aliud præstantius exstruxerunt, collato ad hoc mundo muliebri & suis facultatibus, prioribus etiam columnis venditis. Testantur hoc quæ tum facta sunt decreta: quæ ignorantem ait Artemidorus Timæum Tauromenitam, hominem alioqui invidum & calumniatorem, ac cui propterea 3 nomen Epitimii, id est reprehensoris factum sit, scripsisse, id templum eos è depositis Persarum condidisse. Atqui neque ulla tum fuisse deposita: & si qua fuissent, cum templo conflagrasse: cumque post incendium culmine careret, quemnam voluisse sub divo depositum suum in templo condere? Porro Alexandrum promisisse Ephesiis, & factos sumptus se compensaturem, & facturum de suo reliquos, ea lege ut ipsum operi inscriberent: id renuisse Ephesios: qui multo minus utique voluissent è sacrilegio & rapto gloriam sibi quærere. Laudatque eum Ephesium, qui Alexandro dixerit: Non esse conveniens ut Deus diis donaria apparet. Templum ait Cheiromocratis opus esse, qui etiam Alexandriam condiderit, eundem promisisse Alexandro, velle se Atho montem ita ad ipsius similitudinem effingere, ut tanquam libans è gutto quodam effunderet in pateram fluvium, qui ex una urbium (duas enim se facturum, unam ad dextram, alteram ad sinistram montis) in alteram laberetur. Post templum, reliquorum donariorum multitudinem inventam esse æstimatione artificum: aram verò totam ferme oppletam esse operibus Praxitelis. Nobis etiam Thrasonis quædam monstrata sunt, cujus est Hecatesium,

A πρῶτος μὲν * Χερσίφρων ἠρχιτεκτόνησεν, εἶτ' ἄλλος ἐποίησε μείζω· 1 ὡς δὲ τοῦτον Ἡρόστρατός τις ἐνέπρησεν, ἄλλον ἀμείνω κατεσκεύασαν, συνενέγκαντες τὸν τῶν γυναικῶν κόσμον, καὶ τὰς ἰδίας οὐσίας, διαθέμενοι δὲ καὶ τοὺς προτέρους κίονας· τούτων δὲ μαρτυρία ἐστὶ τὰ γενηθέντα τότε ψηφίσματα· ἅπερ ἀγνοοῦντα φησὶν ὁ Ἀρτεμίδωρος τὸν Ταυρομενίτην 2 Τίμαιον, καὶ ἄλλως βάσκανον ὄντα, καὶ συκοφάντην (4 διὸ καὶ Ἐπιτίμιον κληθῆναι) λέγειν, ὡς ἐκ τῶν Περσικῶν παρακαταθηκῶν ἐποιήσαντο τοῦ ἱεροῦ τὴν ἐπισκευήν· οὔτε δὲ ὑπάρξαι παρακαταθήκας τότε, εἴτε ὑπῆρξαν, * συνεμπρησθῆναι τῷ ναῷ· μετὰ δὲ τὴν ἔμπρησιν
B τῆς ὀροφῆς ἠφανισμένης, ἐν ὑπαίθρῳ τῷ σηκῷ, τίνα ἂν ἐθελῆσαι παρακαταθήκην κειμένην ἔχειν. Ἀλέξανδρον δὴ τοῖς Ἐφεσίοις ὑποσχέσθαι τὰ γεγονότα, καὶ τὰ μέλλοντα ἀναλώματα, ἐφ' ᾧ τε τὴν ἐπιγραφὴν αὐτὸν ἔχειν· τοὺς δὲ μὴ ἐθελῆσαι· πολὺ μᾶλλον οὐκ ἂν ἐθελήσαντας ἐξ ἱεροσυλίας καὶ ἀποστερήσεως φιλοδοξεῖν· ἐπαινεῖ τε τὸν εἰπόντα τῶν Ἐφεσίων πρὸς τὸν βασιλέα· ὡς οὐ πρέπει θεῷ θεοῖς ἀναθήματα κατασκευάζειν· μετὰ δὲ τὴν τοῦ νεὼ συντέλειαν, 5 ὅν φησιν εἶναι Χειρομοκράτους ἔργον (τοῦ δὲ αὐτοῦ καὶ τὴν Ἀλεξανδρείας κτίσιν) τὸν αὐτὸν
C ὑποσχέσθαι Ἀλεξάνδρῳ τὸν Ἄθω διασκευάσειν αὐτῷ, ὡσανεὶ ἐκ προχοῦ τινὸς εἰς φιάλην καταχέοντα σπονδήν, ποιήσαντα πόλεις δύο, τὴν μὲν ἐκ δεξιῶν τοῦ ὄρους, τὴν δὲ ἐν ἀριστερᾷ, ἀπὸ δὲ τῆς ἑτέρας εἰς τὴν ἑτέραν ῥέοντα ποταμόν. Μετὰ δ' οὖν τὸν νεών, τὸ τῶν ἄλλων ἀναθημάτων πλῆθος εὑρέσθαι * τῇ ἐκτιμήσει τῶν δημιουργῶν· τὸν δὲ δὴ βωμὸν εἶναι τῶν Πραξιτέλους ἔργων ἅπαντα σχεδόν τι πλήρη· ἡμῖν δ' ἐδείκνυτο καὶ τῶν Θράσωνός τινα, οὗπερ καὶ τὸ Ἑκατήσιόν ἐστι,

* Scripti Ἀρχίφρων.

* Scripti, συνεμπεπρῆσθαι.

p. 641.

*Suspectus locus.

1. Ὡς δὲ τοῦτον Ἡρόστρατός τις ἐνέπρησε) Contigit incendium templi hujus qua nocte Alexander natus est: unde locus Timæi apud Ciceronem, De natura Deorum libro secundo cap. 27. *Concinneque, ut multa Timæus: qui cum in historia dixisset, qua nocte natus Alexander esset, eadem Dianæ Ephesiæ templum deflagravisse, adjunxit, minime id esse mirandum, quod Diana in partu Olympiadis adesse voluisset, afuisset domo.* De hoc incendio & Herostrato vide plura apud Plutarchum in vita Alexandri Magni mox ab initio T. I. p. 665. ed. FFurt. Valerium Maximum L. VIII. cap. 14. & alios. *Casaub.* Aliter plane Hesychius. Λύγδαμις, οὗτος ἔκαυσεν τὸν ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος.

2. Τίμαιον, καὶ ἄλλως βάσκανον ὄντα καὶ συκοφάντην) Ingenium Timæi ex his Polybii intelligimus, ὁ δὲ παῖς, inquit lib. XII. ἐσκοτισμένος ὑπὸ τῆς ἰδίας πικρίας, τὰ μὲν ἐλαττώματα δυσμενικῶς, καὶ μετ' αὐξήσεως ἡμῖν ἐξήγγελκε, τὰ δὲ κατορθώματα συλλήβδην παραλέλοιπεν. Idem.

3. *Nomen epitimii.*) Locus hic ambiguus est. Sic legi Συκοφάντην, διὸ καὶ &c. Λέγειν ὡς ἐκ &c. an ἐπιτίμιος hominem carpendi studiosum & mordacem significet, non disputo: sane huc quadrat, & quæ aliæ significationes possunt adduci, cum verbis (ut nos ea habemus) non cohærent, pro nobis etiam
D Timæi nomen facit, quod perversum cognomento hoc sit, ob hominis dentes Theoninos. Quem mox Chæromocratem Strabo vocat, is Plutarcho est Stasicrates: Dinocrates Vitruvio. Plin. V. 10. Dinochares, si non est mendum. *Xyland.*

4. Διὸ καὶ ἐπιτίμιον κληθῆναι λέγει) Scribo Ἐπιτίμαιον. Diodorus Siculus libri quinti initio, postquam laudavit Timæum τῆς τῶν χρόνων ἀκριβείας, καὶ τῆς πολυπειρίας, addit, vituperari eundem propter intempestivas & longas reprehensiones, καὶ διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς ἐπιτιμήσεως, inquit, ἐπιτίμαιος ὑπό τινων ὠνομάσθη. Athen. lib. VI. cap. 20. pag. 272. docet ita fuisse eum appellatum à Polybio, & Istro ἐν ταῖς πρὸς αὐτὸν ἀντιγραφαῖς. *Casaub.*

5. Ὃν φησι Χειρομοκράτους ἔργον) Manuscripti partim Χειροκράτους partim Δεινοκράτους. & notum est variare veteres in nomine hujus architecti. Vide Plutarchum, in vita Alexandri, & de fortuna ejusdem, ubi & de Atho monte refertur. *Idem.*

1. Οὖς

καὶ ἡ κοίτη Πηνελόπεια, καὶ ἡ πρεσβῦτις ἡ Εὐρύκλεια. A Ἱερέας δ' εὐνούχους εἶχον, [1] οὓς ἐκάλουν Μεγαλοβύζους, καὶ ἀλλαχόθεν μετιόντες ἀεί τινας ἀξίους τῆς τοιαύτης προστασίας· καὶ ἦγον ἐν τιμῇ μεγάλῃ· συνιερᾶσθαι δὲ τούτοις ἐχρῆν παρθένους· νυνὶ δὲ τὰ μὲν φυλάττεται τῶν νομίμων, τὰ δ' ἧττον. Ἄσυλον δὲ μένει τὸ ἱερὸν καὶ νῦν, καὶ πρότερον· τῆς δ' ἀσυλίας τοὺς ὅρους ἀλλαγῆναι συνέβη πολλάκις. Ἀλεξάνδρου μὲν ἐπὶ στάδιον ἐκτείναντος. Μιθριδάτου δὲ τόξευμα * ἀφιέντος ἀπὸ τῆς γωνίας τοῦ κεράμου καὶ * δόξαντος ὑπερβαλέσθαι, μικρὰ τὸ στάδιον. Ἀντωνίου δὲ πλησιάσαντος τούτῳ, καὶ * συμπεριλαβόντος τῇ ἀσυλίᾳ μέρος B τι τῆς πόλεως· ἐφάνη δὲ τοῦτο βλαβερὸν, καὶ ἐπὶ τοῖς κακούργοις ποιοῦν τὴν πόλιν· ὥστ' ἠκύρωσεν ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ. Ἔχει δ' ἡ πόλις καὶ νεώρια καὶ λιμένα· βραχύστομον δ' ἐποίησαν οἱ ἀρχιτέκτονες, συνεξαπατηθέντες τῷ κελεύσαντι βασιλεῖ· οὗτος δ' ἦν Ἄτταλος ὁ Φιλάδελφος· οἰηθεὶς γὰρ οὗτος βαθὺν τὸν εἴσπλουν ὁλκάσι μεγάλαις ἔσεσθαι, καὶ αὐτὸν τὸν λιμένα τιναγώδη ὄντα πρότερον, διὰ τὰς ἐκ τοῦ Καΰστρου * προσχώσεις, ἐὰν * παραβληθῇ χῶμα τῷ στόματι, πλατεῖ τελέως ὄντι, ἐκέλευσε γενέσθαι τὸ χῶμα· συνέβη δὲ τοὐναντίον· ἐντὸς C γὰρ ἡ χοῦς εἰργομένη, τεναγίζειν μᾶλλον ἐποίησε τὸν λιμένα σύμπαντα μέχρι τοῦ στόματος· πρότερον δ' ἱκανῶς αἱ πλημμυρίδες καὶ ἡ παλίρροια τοῦ πελάγους, ἀφῄρει * τὸν χοῦν, καὶ ἀνέσπα πρὸς τὸ ἐκτός· ὁ μὲν οὖν λιμὴν τοιοῦτος. Ἡ δὲ πόλις τῇ πρὸς τὰ ἄλλα εὐκαιρίᾳ τῶν τόπων, αὔξεται καθ' ἑκάστην ἡμέραν, p. 642. ἐμπόριον οὖσα μέγιστον τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν τὴν ἐντὸς τοῦ Ταύρου. Ἄνδρες δ' ἀξιόλογοι γεγόνασιν ἐν αὐτῇ· τῶν μὲν παλαιῶν Ἡράκλειτός τε ὁ σκοτεινὸς καλούμενος, καὶ Ἑρμόδωρος· περὶ οὗ ὁ αὐτὸς οὗτος φησίν· [3] Ἄξιον Ἐφεσίοις ἡβηδὸν ἀπάγξασθαι, οἵτινες Ἑρμόδωρον ἄνδρα ἑαυτῶν ὀνήϊστον ἐξέβαλον, φάντες, Ἡμέων [4] μηδεὶς ὀνήϊστος ἔστω· εἰ δὲ μή, ἄλλῃ τε καὶ μετ' ἄλλων.

* Scripti, ἀφέντος.
* Malim, δόξαντος.
* Scripti, συμπαραλ.
* Scripti, προσχώσεις.
* Scripti περιβληθῇ.
* Scripti, τὴν χοῦν,

& fons Penelopes, & anus Euryclea. Sacerdotes habuit templum illud eunuchos, qui Megalobyzi vocabantur, aliunde alios istam ambientes dignitatem, & si mererentur ea ornatos: hi in magno erant honore, & collegas eis esse oportebat virgines. Hodie istorum institutorum alia servantur, alia negliguntur. Asyli jus templum habuit & olim & nunc. Sed istius libertatis fines ut sæpius mutarentur usu venit. Alexander asylo stadium largitus est: Mithridates quantum sagitta ab angulo tecti emissa contingeret, quod stadio fuit paulo longius spacium. [2] Antonius id duplicavit, partemque urbis asylo adjecit. Visum fuit hoc damnosum, & maleficis urbem in potestatem hoc pacto dedi: itaque abrogavit Augustus Cæsar. Urbs & navalia habet, & portum: sed ejus os breve fecerunt architecti, una cum rege jubente decepti. Is fuit Attalus Philadelphus. Opinatus enim cum putaret profundum aditum navibus onerariis fore in ipsum portum, qui vadosus alias erat ob aggestam à Caystro limum, si adjiceretur agger ori portus omnino lato fieri jussit aggerem. Sed contrarium evenit. Intus enim coarctatus limus fecit ut universus portus vadosior ad ipsum usque os fieret: cum ante æstus maris reciprocans limum satis auferret ac foras evelleret. Talis ergo portus est. Urbs ipsa ob opportunitatem locorum ad alias res, quotidie augetur, estque emporium Asiæ eorum quæ sunt intra Taurum maximum. Viri in ea memorabiles nati sunt, antiquis temporibus Heracleitus qui Scoteinus, *id est tenebricosus*, fuit ob obscuritatem sermonis cognominatus: & Metrodorus, de quo sic Heracletus: *Digni sunt Ephesii* qui ad puerum D usque omnes strangulentur, quod Hermodorum virum inter ipsos frugi ejecerunt, addito, Nemo nostrum frugi esto, aut alibi id esto, & inter alios.

1. Οὓς ἐκάλουν Μεγαλοβύζους) Vel Μεγαβύζους. *Casaub.*

2. *Antonius id duplicavit.*) Πλησιάσαντος τούτῳ nihil est, ni fallor ἐπιπλασιάσαντος τούτῳ legi conjecturam secutus, & vestigia lectionis veræ. *Xyland.*

3. Ἄξιον Ἐφεσίοις ἡβηδὸν ἀπάγξασθαι) Marcus Tullius Tuscul. Quæstionum. lib. v. c. 36. *Est apud Heraclitum Physicum de principe Ephesiorum Hermodoro, universos ait Ephesios esse morte multandos, quòd cum civitate expellerent Hermodorum, ita locuti sunt, Nemo de nobis unus excellat: sed, si quis extiterit, alio in loco & apud alios sit.* Sed nimis profectò severus judex Heraclitus: qui non meminerat virtutem & Musas perpetuo quodam fato ubique jacere & contemni, sæpe etiam odio esse. Nos animo grandiore sumus & celsiore: qui ne ei quidem civitati bene cupere & precari desinimus, quam de nobis, & doctissimis viris collegis aliquando nostris, iniquissimis temporibus pessimè esse meritam omnes fatentur. *Casaub.*

4. Μηδεὶς ὀνήϊστος ἔστω) Vox Ionica ὀνήϊστος. Phœnix Colophonius poëta,

Θαλῆς γὰρ ὅστις ἀστέων ὀνήϊστος,
Καὶ τῶν τότ' ὡς λέγουσι πολλῶν ἀνθρώπων
Ἐὼν ἄριστος, ἔλαβε πελλίδα χρυσῆν. Idem.

1. Δοκεῖ

Is Hermodorus videtur quasdam leges Romanis scripsisse. Hipponax etiam poëta Ephesius fuit: & Parrhasius atque Apelles pictores. De recentioribus Alexander fuit orator, cognomento Lychnus: is & rempubl. gessit, & historiam conscripsit: ac versus reliquit de rerum cœlestium, ac orbis terrestris partium descriptione, editis de singulis earum poëmatibus. ¶ Secundum Caystri ostia lacus est à mari effusus: nomine à Luna deducto Selenusia: aliaque deinceps in hanc influens: amplos eæ habent reditus: easque deæ consecratas cum suas fecissent reges, Romani restituerunt: publicani autem vi rursum ad se vectigalia rapuerunt. Artemidorus vero missus (ut ipse narrat) legatus, cum lacus deæ recuperavit, tum Heracleotidem desciscentem Romæ dicta causa evicit Ephesiorum esse: pro quibus meritis ei civitas auream in templo posuit statuam. In cavissima lacus parte fanum est regis, dedicatum (ut ajunt) ab Agamemnone. Sequitur Gallesius mons: ¶ Et Colophon urbs Ionica, anteque hanc Clarii Apollinis lucus, in quo antiquitus oraculum fuit. Memoriæ proditum est Calchantem cum [6] Amphilocho Amphiarai F. à Troia pedestri itinere eo venisse: cumque apud Clarum in se meliorem vatem incidisset Mopsum Mantus F. quæ Teiresiæ fuit filia, præ mœrore vita excessisse. Hesiodus fabulam sic refert. Mopso Calchantem hanc proposuisse.

Dic mihi (nam nostram tenet admiratio mentem)
Quot numero grossos parva hac habeat caprificus.

respondisse autem Mopsum.

A [1] Δοκεῖ δ' οὗτος ὁ ἀνὴρ νόμους τινὰς Ῥωμαίοις συγγράψαι. Καὶ Ἱππῶναξ δ' ἐστὶν ὁ ποιητὴς ἐξ Ἐφέσου, καὶ Παῤῥάσιος ὁ ζωγράφος καὶ Ἀπελλῆς. Τῶν δὲ νεωτέρων, Ἀλέξανδρος ῥήτωρ ὁ Λύχνος προσαγορευθεὶς, ὃς καὶ ἐπολιτεύσατο, καὶ συνέγραψεν ἱστορίαν, καὶ ἔπη κατέλιπεν, ἐν οἷς τά τε οὐράνια διατίθεται, καὶ τὰς ἠπείρους γεωγραφεῖ, καθ' ἑκάστην ἐκδοὺς ποιήματα. Μετὰ δὲ τὴν ἐκβολὴν τοῦ Καΰστρου λίμνη ἐστὶν ἐκ τοῦ πελάγους ἀναχεομένη· καλεῖται δὲ Σεληνουσία· καὶ ἐφεξῆς ἄλλη σύῤῥους αὐτῇ μεγάλας ἔχουσαι προσόδους· ἃς οἱ βασιλεῖς μὲν ἱερὰς οὔσας, ἀφείλοντο
B τὴν Θεόν· Ῥωμαῖοι δ' ἀπέδοσαν· πάλιν δ' οἱ δημοσιῶναι * βιασάμενοι περιέστησαν εἰς ἑαυτοὺς τὰ τέλη· [2] πρεσβεύσας δὲ ὁ Ἀρτεμίδωρος ὥς φησι, τάς τε λίμνας ἀπέλαβε τῇ θεῷ· καὶ τὴν Ἡρακλεῶτιν ἀφισταμένην ἐξενίκησε κριθεὶς ἐν Ῥώμῃ· ἀντὶ δὲ τούτων εἰκόνα χρυσῆν ἀνέστησεν ἡ πόλις ἐν τῷ ἱερῷ. Τῆς δὲ λίμνης ἐν τῷ κοιλοτάτῳ βασιλέως ἐστὶν ἱερόν· φασὶ δ' Ἀγαμέμνονος ἵδρυμα. [3] Εἶτα τὸ Γαλλήσιον ὄρος· καὶ ἡ Κολοφὼν πόλις Ἰωνικὴ, καὶ τὸ πρὸ αὐτῆς ἄλσος τοῦ Κλαρίου Ἀπόλλωνος, [4] ἐν ᾧ καὶ μαντεῖον ἦν ποτε παλαιόν· [5] Λέγεται δὲ Κάλχας ὁ μάντις μετ' Ἀμφιλόχου τοῦ
C Ἀμφιαράου κατὰ τὴν ἐκ Τροίας ἐπάνοδον πεζῇ δεῦρο ἀφικέσθαι· περιτυχὼν δ' ἑαυτοῦ κρείττονι μάντει κατὰ τὴν Κλάρον Μόψῳ τῷ Μαντοῦς τῆς Τειρεσίου θυγατρὸς, διὰ λύπην ἀποθανεῖν. Ἡσίοδος μὲν οὖν οὕτω πως διασκευάζει τὸν μῦθον· προτεῖναι γάρ τι τοιοῦτο τῷ Μόψῳ τὸν Κάλχαντα·

Θαῦμα μ' ἔχει κατὰ θυμὸν ἐρινεὸς ὅσσους ὀλίνθους,
Οὗτος ἔχει μικρός περ ἐὼν, εἴποις, ἂν ἀριθμὸν,

τὸν δ' ἀποκρίνασθαι.

* Vulgò, βιασάμενοι εἰς ἑ.

1. *Δοκεῖ δὲ οὗτος ὁ ἀνὴρ νόμους τινὰς Ῥωμαίοις συγγράψαι*) Præter historicos, & Plinium, vide Pomponium leg. 11. §. 4. D. De origine juris. *Casaub.*

2. *Πρεσβεύσας δὲ ὁ Ἀρτεμίδορος*) Artemidorus hic (opinor) est qui Geographicum opus ediderat: à Strabone passim laudatum: fuisse enim Ephesium docet Diodor. Sicul. lib. III. *Idem.*

3. *Εἶτα τὸ Γαλλήσιον ὄρος*) Stephanus, *Γαλλήσιον, πόλις Ἐφέσου.* Plinius H. N. Lib. v. c. 29. Halesium fluvium Colophonem alluere auctor est: ubi fortasse putet aliquis *Gallesium* scribendum. *Idem.*

4. *Ἐν ᾧ καὶ μαντεῖον ἦν ποτε παλαιὸν*) Ita loquitur, quasi oraculi nomen tantum sua ætate superesset: quum tamen id tum quoque viguisse ex Cornelio Tacito constet, cujus hæc sunt libro II. c. 54. Annalium de Germanico loquentis, *relegit Asiam, adpellitque Colophona, ut Clarii Apollinis oraculo uteretur. Non fœmina illic, ut apud Delphos, sed certis è familiis, & ferme Mileto accitus sacerdos, numerum mo-*
D *do consultantium & nomina audit: tum in specum degressus, hausta fontis arcani aqua, ignarus plerumque litterarum, & carminum, edit responsa versibus, compositis super rebus quas quis mente concepit.* Idem.

5. *Λέγεται δὲ Κάλχας ὁ μάντις μετ' Ἀμφιλόχου*) (Multa Servius Dan. pag. 34.) Hujus fabulæ sive historiæ mentio apud Lycophronem, in Cassandra: vide ejus scholiasten ad hunc versum. 426.

Τὸν μὲν, Μολοσσοῦ, Κυπέως, Κοίτου κύκνον. Id.

6. *Amphilocho.*) Ita omnino legendum esse, vel ex Homeri Odyss. o. 248. sciri potuit, ne dicam de aliis. Itaque Antilochum illum sustuli, quem etiam epitomæ receperant. infra Amphilochus rectè legitur. Fabula de Calchante & Mopso est etiam apud Zezam Lycophr. 138. primum versum emendaveris si legas *ὅσσον ὀλύνθων*, reliquos epitomæ habent rectè distinctos. *Xyland.*

Μύριοί εἰσιν ἀριθμὸν, ἀτὰρ μέτρον γε μέδιμνος, A
Εἷς δὲ περισσεύει, τὸν ἐπενθέμεν οὐκ ἂν δύναιο.
Ὡς φάτο· καί σφιν ἀριθμὸς ἐτήτυμος εἴδετο μέτρου.
Καὶ τότε δὴ Κάλχανθ' ὕπνος θανάτοιο κάλυψε.

p. 643. Φερεκύδης δέ φησιν ὗν προβαλεῖν ἔγκυον τὸν Χάλχαντα, καὶ ἐρωτῆσαι πόσους ἔχει χοίρους· τὸν δ' εἰπεῖν, ὅτι τρεῖς, ὧν ἕνα θῆλυν· ἀληθεύσαντος δ' ἀποθανεῖν ὑπὸ λύπης· οἱ δὲ τὸν μὲν Κάλχαντα προβαλεῖν τὴν ὗν φασι· τὸν δὲ, ἐρινεόν· καὶ τὸν μὲν εἰπεῖν τ' ἀληθὲς, τὸν δὲ μή· ἀποθανεῖν δὲ ὑπὸ λύπης καὶ κατά τι B λόγιον· λέγει δ' αὐτὸ Σοφοκλῆς ἐν Ἑλένης ἀπαιτήσει, ὡς εἱμαρμένον εἴη ἀποθανεῖν, ὅταν κρείττονι ἑαυτοῦ μάντει περιτύχῃ· [1] οὗτος δὲ καὶ εἰς Κιλικίαν μεταφέρει τὴν ἔριν, καὶ τὸν θάνατον τοῦ Κάλχαντος. Τὰ μὲν παλαιὰ τοιαῦτα. Ἐκτήσαντο δέ ποτε καὶ ναυτικὴν ἀξιόλογον δύναμιν. Κολοφώνιοι καὶ ἱππικὴν, ἐν ᾗ τοσοῦτον διέφερον τῶν ἄλλων, ὥσθ' ὅπου ποτὲ ἐν τοῖς δυσκαταλύτοις πολέμοις τὸ ἱππικὸν τῶν Κολοφωνίων ἐπικουρήσειε, λύεσθαι τὸν πόλεμον· ἀφ' οὗ καὶ τὴν παροιμίαν ἐκδοθῆναι τὴν λέγουσαν, Τὸν Κολοφῶνα ἐπέθηκεν, ὅταν τέλος ἐπιτεθῇ βέβαιον τῷ πράγματι. Ἄνδρες C δ' ἐγένοντο Κολοφώνιοι τῶν μνημονευομένων, Μίμνερμος αὐλητὴς ἅμα καὶ ποιητὴς * ἐλεγείας· καὶ Ξενοφάνης, ὁ φυσικὸς, ὁ τοὺς σίλλους ποιήσας διὰ ποιημάτων· λέγει δὲ Πίνδαρος, καὶ Πολύμναστόν τινα τῶν περὶ τὴν μουσικὴν ἐλλογίμων·

* Vulgò, ἐλεγεῖος.

Φθέγμα μὲν πάγκοινον ἔγνωκας
Πολυμνάστου Κολοφωνίου ἀνδρός·

[2] Καὶ Ὅμηρον δέ τινες ἐντεῦθεν εἶναί φασιν. Εὐθυπλοίᾳ μὲν οὖν ἑβδομήκοντα στάδιοί εἰσιν ἐξ Ἐφέσου· ἐγκολπίζοντι δὲ ἑκατὸν καὶ εἴκοσι. Μετὰ δὲ Κολοφῶνα ὄρος Κοράκιον, καὶ D νησίον ἱερὸν Ἀρτέμιδος, εἰς ὃ διανηχομένας τίκτειν τὰς ἐλάφους πεπιστεύκασιν. Εἶτα Λέβεδος διέχουσα Κολοφῶνος ἑκατὸν καὶ εἴκοσι σταδίους· ἐνταῦθα τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν ἡ σύνοδος, καὶ κατοικία τῶν ἐν Ἰωνίᾳ μέχρι Ἑλλησπόντου, ἐν ᾗ πανήγυρίς τε καὶ ἀγῶνες κατ' ἔτος συντελοῦνται τῷ Διονύσῳ. Ἐν Τέῳ δὲ ᾤκουν πρότερον τῇ ἐφεξῆς πόλει τῶν Ἰώνων· ἐμπεσούσης δὲ στάσεως, εἰς Ἔφεσον κατέφυγον.

Mille tibi decies numerus, mensura medimnus:
Unus adhuc superat, quem non comprehendere possis.
Dixit. Calchantem subito mors occupat atra.

Pherecydes ait à Calchante porcam gravidam fuisse propositam, & de fetus numero quæstionem. Mopsum respondisse, tres catulos, & de his unam femellam: idque re comprobante, ægritudine animi exstinctum fuisse Calchantem. Alii Calchantem de sue, de caprifico Mopsum quæsivisse: & hunc verum respondisse, illum non: ideoque mœrore exanimatum periisse: quod oraculo fuerit prædictum. Oraculum id Sophocles in Repetitione Helenæ commemorat: in fatis Calchanti fuisse ut moreretur ubi in se meliorem vatem incidisset: idem hanc concertationem & mortem Calchantis in Ciliciam transfert. Atque prisca quidem talia sunt. Quondam & nauticas copias memorabiles habuerunt, & equitatum quo ita aliis præstabant, ut ubicunque bellum aliquod ambiguum esset, Colophonio equitatu superveniente id dirimeretur: unde etiam ortum ferunt adagium, Colophonem imposuit: quando res stabili fine aliqua absolvitur. Colophonii viri, quorum memoria vivit, fuerunt Mimnermus tibicen juxta & elegiæ scriptor: Xenophanes physicus, qui sillos mordax poëma scripsit. Pindarus etiam Polymnastum quendam refert musica arte clarum.

Commune dictum Polymnasti audivisti viri Colophonii.

Quidam Homerum quoque natum Colophone autumant. Ab Epheso Colophonem recta naviganti iter est LXX stadiorum: sinus intranti CXX. Post Colophonem mons Coracius sequitur, & parva insula Dianæ sacra: in quam transnatare cervas ut pariant ibi ajunt. Deinde Lebedus, à Colophone distans stadia CXX. Ibi scenicorum artificum conventus & domicilium est qui in Ionia sunt ad Hellespontum usque ibique solennis conventus, & annua certamina in honorem Bacchi agitantur. Teos proxima deinceps Ioniæ urbs ante eorum fuerat sedes. Sed cum incidisset seditio, Ephesum confugerunt:

1. Οὗτος δὲ καὶ εἰς Κιλικίαν μεταφέρει τὴν ἔριν) De hoc Sophoclis loco, vide infra plura, ubi de Cilicia agit. p. 675. *Casaub.*

2. Καὶ ὅμηρον δέ τινες ἐντεῦθεν φάσι) Notum est carmen poëtæ quidem, τρισμεγίστου si vis: cæterum ingratissimi erga eum cui nihil non debebat,

Quæ Colophoniaco Scillæ dicuntur Homero. Idem.

1. Me.

cumque Attalus eos in Myonneſum traduxiſſet, quæ eſt inter Teon & Lebedum: miſſis legatis Teii à Romanis petiverunt, ne contra ſe ii paterentur muniri Myonneſum: ita illi Lebedum commigraverunt, Lebediis ob hominum penuriam qua tum premebantur eos perlibenter recipientibus. Teos à Lebedo diſtat ſtadia cxx. In medio eſt inſula Aſpis, aliis [4] Arconneſus dicta.... tum Myonneſus in excelſo loco peninſulam referente habitatur. Teos quoque ſita eſt in peninſula, & portum habet, patria Anacreontis lyrici poëtæ: cujus ætate Teii urbe relicta Abderam migraverunt Thraciæ urbem, non tolerantes Perſarum contumelias: unde & hoc dictum manavit,

Abdera pulchra Tejorum colonia.

Inferioribus tamen temporibus quidam in patriam rediverunt. De Apellicone Tejo dictum eſt ſupra. Tejus huic etiam Hecatæus hiſtoriæ ſcriptor. Eſt & alius portus ſeptentrioni obverſus, Cherræidæ: deinde Chalcidenſes peninſulæ iſthmus Tejorum & Erythræorum. Hi intra iſthmum habitant: in ipſo autem iſthmo Teii & Clazomenii: nam auſtrinum latus iſthmi & Chalcidenſes occupaverunt Teii, ſeptentrionale Clazomenii, qua Erythræos attingunt. Locus eſt nonnihil præceps ſub initium iſthmi, intus Erythræum agrum, extra Clazomenium habens. Supra Clazomenios Chalcidonenſes jacet lucus Alexandro Philippi F. conſecratus: & certamen communitati Ionum indicitur, ibique peragitur, quæ Alexandrea nominantur. Tranſitus iſthmi ab Alexandrio & Chalcidenſibus uſque ad præcipitium illud, L ſunt ſtadia: circumnavigatio CIↃ eoque amplius. In media ferè hæc ſunt Erythræ, urbs Ionica, portum habens, & quatuor inſulas ante eum, quæ Hippi (*id eſt equi*) vocantur. Antequam Erythras veniatur,

A Ἀττάλου δ' εἰς Μυόννησον αὐτοὺς κατοικίσαντος [1] μεταξὺ Τέω καὶ Λέσβου, πρεσβεύονται Τήϊοι, δεόμενοι Ῥωμαίων μὴ περιϊδεῖν ἐπιτειχιζομένην σφίσι τὴν Μυόννησον· [2] οἱ δὲ μετέστησαν εἰς Λέβεδον, δεξαμένων τῶν Λεβεδίων ἀσμένως διὰ τὴν κατέχουσαν αὐτοὺς ὀλιγανδρίαν. Καὶ Τέως δὲ Λεβέδου διέχει ἑκατὸν εἴκοσι στάδια. [3] Μεταξὺ δὲ νῆσος Ἀσπίς· [5] οἱ δ' Ἀρκόννησος καυκιῶν· [6] καὶ ἡ Μυόννησος δὲ ἐφ' ὕψους χερρονησιάζοντος κατοικεῖται. Καὶ ἡ Τέως δὲ ἐπὶ χερρονήσῳ ἵδρυται, λιμένα ἔχουσα· ἔνθεν δ' ἐστὶν Ἀνακρέων ὁ μελοποιός, ἐφ' οὗ Τήϊοι τὴν πόλιν ἐκλιπόντες, εἰς Ἄβδηρα ἀπῴκησαν Θρᾳκίαν B πόλιν, οὐ φέροντες τὴν τῶν Περσῶν ὕβριν· ἀφ' οὗ καὶ τοῦτ' εἴρηται· p. 644.

Ἄβδηρα καλὴ Τηΐων ἀποικία.

Πάλιν δ' ἐπανῆλθόν τινες αὐτῶν χρόνῳ ὕστερον· εἴρηται δὲ καὶ περὶ * Ἀπελλίκωνος, ὅτι Τήϊος ἦν κἀκεῖνος· γέγονε δὲ καὶ συγγραφεὺς Ἑκαταῖος ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως· ἔστι καὶ ἄλλος λιμὴν ὁ πρόσβορρος, ἀπὸ τριάκοντα σταδίων τῆς πόλεως, Χερραιίδαι· εἶτα Χαλκιδεῖς, ὁ τῆς Χερρονήσου ἰσθμὸς τῆς Τηΐων καὶ Ἐρυθραίων· ἐντὸς μὲν οὖν τοῦ ἰσθμοῦ οἰκοῦσιν οὗτοι, ἐπ' αὐτῷ δὲ τῷ ἰσθμῷ Τήϊοι καὶ Κλαζομένιοι· τὸ μὲν γὰρ νότιον τοῦ ἰσθμοῦ πλευρὸν ἔχουσι Τήϊοι, τοὺς Χαλκιδέας· C τὸ δὲ πρόσβορρον Κλαζομένιοι, καθὸ συνάπτουσι τῇ Ἐρυθραίᾳ· κεῖται δ' ὑπόκρημνος ὁ τόπος ἐπὶ τῇ ἀρχῇ τοῦ ἰσθμοῦ, ἐντὸς μὲν ἀπολαμβάνων τὴν Ἐρυθραίαν, ἐκτὸς δὲ τὴν τῶν Κλαζομενίων· ὑπέρκειται δὲ τῶν Κλαζομενίων Χαλκιδέων ἄλσος καθιερωμένον Ἀλεξάνδρῳ τῷ Φιλίππου· καὶ ἀγὼν ἀπὸ τοῦ κοινοῦ τῶν Ἰώνων Ἀλεξάνδρεια καταγγέλλεται, συντελούμενος ἐνταῦθα. Ἡ δ' ὑπέρβασις τοῦ ἰσθμοῦ, τὸ ἀπὸ Ἀλεξανδρείου καὶ τῶν Χαλκιδέων μέχρι τοῦ ὑποκρήμνου πεντήκοντα εἰσὶ στάδιοι· ὁ δὲ περίπλους πλείους ἢ χίλιοι. Κατὰ μέσον δέ πως τὸν περίπλουν αἱ Ἐρυθραί, πόλις Ἰωνική, λιμένα D ἔχουσα, καὶ νησίδας προκειμένας τέτταρας Ἵππους καλουμένας. [7] Πρὶν δ' ἐλθεῖν ἐπὶ τὰς Ἐρυθράς,

* Manuſſ. Ἀπελλίκοντος.

1. Μεταξὺ Τέω καὶ Λέσβου. *Inter Teon & Lebedum.*) Et ex ſequentibus & ejus littoris notitia ducta ratione & ex Hecatæo apud Stephanum in Μυόννησος patet legendum eſſe, μεταξὺ Τέω καὶ Λεβέδου. *Palm.*

2. Οἱ δὲ μετέστησαν εἰς Λέβεδον) Manuſcripti & hîc Λέσβον, & mox Λεσβίων pro Λεβεδίων habent: quod nec prior interpres eſt ſecutus. *Caſaub.*

3. Μεταξὺ δὲ νῆσος Ἀσπίς) Meminit Plin. libro primo, cap. 31. *Idem.*

4. *Arconneſus.*) Sic emendavi è Stephano pro Καυκιῶν aſteriſcum poſui, quia non video quid ſit. *Xyland.*

5. Οἱ δ' Ἀρκόννησος καυκιῶν) Monſtrum lectionis ſic rectè optimè emendaveris, οἱ δ' Ἀρκόννησον καλοῦσι. & ita legit opinor interpres. *Caſaub.*

6. Καὶ ἡ Μυόννησος ἐφ' ὕψους χερρονησιάζοντος κατοικεῖται) Aſcribam elegantem hujus loci deſcriptionem ex Livii lib. XXXVII. cap. 27. *Myonneſus promontiorum inter Tejum Samumque eſt: Ipſe collis eſt in modum metæ in acutum cacumen à fundo ſatis lato faſtigiatus: à continenti arctæ ſemitæ aditum habet: à mari exeſæ fluctibus rupes claudunt: Ita ut quibuſdam locis ſuperpendentia ſaxa plus in altum quàm quæ in ſtatione ſunt naves, promineant.* Idem.

7. Πρὶν δ' ἐλθεῖν ἐπὶ τὰς Ἐρύθρας, πρῶτον μὲν Γέραι πολίχνιον εἶτα Τήϊον. *Antequam Erythras veniatur, primum Eræ ſunt Tejum oppidum.*) Xylander cum vulgatis codicibus legit, πρῶτον μὲν γ' Ἔραι πολίχνιον ἐστὶ Τηΐων. Mutavit eam lectionem Caſaubonus ex manuſcriptis codicibus, quod non debe-

 bat:

A πρῶτον μὲν * Γέραι πολίχνιον· εἶτα Τήϊον, εἶτα Κώρυκος ὄρος ὑψηλὸν, 2 καὶ λιμὴν ὑπ' αὐτῷ Κασύστης, καὶ ἄλλος Ἐρυθραὶ λιμὴν καλούμενος, καὶ ἐφεξῆς πλείους· * Ἕτεροι δὲ φασὶ τὸν παράπλουν τοῦ Κωρύκου παντὰ * λῃστήρια ὑπάρξαι τῶν Κωρυκαίων καλουμένων, εὑραμένων τρόπον καινὸν τῆς ἐπιβουλῆς τῶν πλοϊζομένων· κατεσπαρμένους γὰρ ἐν τοῖς λιμέσι, τοῖς καθορμιζομένοις ἐμπόροις προσφοιτᾶν, καὶ ὠτακουστεῖν τί φέροιεν, καὶ ποῦ πλέοιεν· εἶτα συνελθόντας ἀναχθεῖσι τοῖς ἀνθρώποις ἐπιτίθεσθαι καὶ καθαρπάζειν· ἀφ' οὗ δὴ πάντα τὸν πολυπράγμονα, καὶ κατακούειν B ἐπιχειροῦντα τῶν λάθρα καὶ * ἐν ἀπορρήτῳ διαλεγομένων, Κωρυκαῖον καλοῦμεν· καὶ ἐν παροιμίᾳ φαμὲν,

* Ita habent manusf. & prior interpres. & mox εἶτα vulg. ἐστὶ Τ.

* Vulgò ἕτεροι φασὶ δὲ & ita Xyl. minus rectè.

* Scripti, λῃστηρίων.

* Scripti, ἐν ἀπορρήτοις.

Τοῦ δ' ἆρ' ὁ Κωρυκαῖος ἠκροάζετο,

ὅταν δοκῇ τις 3 πράττειν δι' ἀπορρήτων ἢ λαλεῖν, μὴ λανθάνῃ δὲ διὰ τοὺς κατασκοποῦντας, καὶ φιλοπευστοῦντας τὰ μὴ προσήκοντα. Μετὰ δὲ Κώρυκον Ἁλόννησος νησίον· εἶτα τὸ Ἄργεννον,

p. 645. ἄκρα τῆς Ἐρυθραίας, πλησιάζουσα μάλιστα τῷ Χίων Ποσιδίῳ ποιοῦντι πορθμὸν ὅσον ἑξήκοντα σταδίων. 4 Μεταξὺ δὲ τῶν Ἐρυθρῶν καὶ τοῦ ὑποκρήμνου, Μίμας ἐστὶν ὄρος ὑψηλὸν, C εὔθηρον, πολύδενδρον· εἶτα κώμη Κυβελλία καὶ ἄκρα Μέλαινα καλουμένη, μύλων ἔχουσα λατόμιον. Ἐκ δ' Ἐρυθρῶν Σίβυλλά ἐστιν ἔνθους, καὶ μαντικὴ γυνὴ τῶν ἀρχαίων τίς· κατ' Ἀλέξανδρον δὲ ἄλλη ἦν τὸν αὐτὸν τρόπον μαντικὴ, καλουμένη Ἀθηναῒς, ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως καὶ καθ' ἡμᾶς Ἡρακλείδης Ἡροφίλειος ἰατρὸς, συσχολαστὴς Ἀπολλωνίου τοῦ Μυός.

A primum 1 Eræ sunt Tejum oppidum. ¶ Deinde Corycus mons sublimis, & sub eo portus Casystes, aliusque Erythræ, ac deinceps complures. Alii totum Corycilitus ajunt insessum fuisse à prædonibus, qui Corycæi dicerentur, ac novum navigantibus insidiandi modum invenissent: nam in portibus eos dispersos appellentibus eo mercatoribus se applicuisse, & auscultasse clanculum quid ii veherent ac quo navigaverunt: deinde in unum coivisse, ac navigantes adortos, prædam abstulisse. Hinc receptum, aut curiosus quisque & qui sibi studio duceret B secreta clamque dicta inaudire, Corycæus appellaretur: & in proverbio dicamus,

Nimirum & hocce Corycæus inaudiit:

cum quis arcanum se aliquid agere aut dicere opinans non fallit eos, qui ad se nihil pertinentia explorare student. ¶ Corycum Halonnesus sequitur, parva insula: deinde Argennum est promontorium Erythrææ, accedens maxime ad Chiorum Posidium & fretum cum eo conficiens LX circiter stadiorum. Inter Erythras & præcipitem quem dixi locum, Mimas est mons ex- C celsus, feris abundans & arboribus: inde pagus Cybellia, & promontorium Melæna (*nigrum*) ubi molares lapides exscinduntur. Erythris nata fuit priscis temporibus Sibylla, mulier fatidica & divino furore incitata. Alexandri etiam tempore alia fuit ibidem orta, & itidem vates: nostro tempore Heraclides Herophileus medicus, scholæ socius Apollonio qui Mys (id est Myus) cognominabatur.

bat: melior enim vulgata lectio, quam sequutus est Xylander, & sine mendi suspicione. Primum enim, quod ad Τήϊον, quare rursus posuisset Tejum Strabo, de qua supra multis tractaverat? deinde Τήϊον non fuit nomen urbis, sed Τέως, cujus incolæ Τήϊοι. D Quod autem ad vocem Γέραι, nullibi invenitur nomen illud, præterquam in codicibus, quos vidit Casaubonus, unde Dominicus Niger somniavit urbem *Gerræ*. At, ut probetur legendum γ' Ἔραι, sufficit locus Thucydidis lib. VIII. c. 19. καὶ Διομέδων, ἀπελθόντος αὐτοῦ, οὐ πολὺ ὕστερον δέκα ναυσὶν Ἀθηναίων ἀφικόμενος, ἐσπείσατο Τηΐοις, ὥστε δέχεσθαι καὶ σφᾶς· καὶ παραπλεύσας ἐπὶ Ἔρας, καὶ προσβαλὼν, ὡς οὐκ ἐλάμβανε τὴν πόλιν, ἀπέπλευσεν, id est, *Et Diomedon, cum ille* (Tissaphernes scilicet) *abiisset, non multo post eum decem navibus Atheniensium adveniens fœdus facit cum Tejis, ut ab iis reciperetur: & ultra navigans ad Eras, & impressionem faciens, cum eas non caperet, abiit.* Ad hæc verbum non addam. *Palmer.*

1. *Eræ*) interpres habet Gerras, nescio unde. Etsi Ἔραι etiam mihi sunt suspectæ. *Xyland.*

2. Καὶ λιμὴν ἐπ' αὐτῷ Κασύστης, καὶ ἄλλος Ἐρυθρὰς λιμὴν καλούμενος. *Et sub eo portus Casystes aliusque Erythræ.*) Non possum sedare pruritum aliquid mutandi in hoc loco. Nam pro Ἐρυθρὰς λιμὴν non dubito Strabonem scripsisse Ἐρυθραίων λιμὴν, aliter non fuisset opus repetere vocem λιμὴν, sed dixisset λιμὴν ἐπ' αὐτῷ Κασύστης καὶ ἄλλος Ἐρυθραὶ καλούμενος. Sed repetit vocem λιμὴν, eo quod nomen loci erat Ἐρυθραίων λιμήν. Sic plures loci eodem modo vocabantur, ut Ἀθηναίων λιμὴν, de quo Plinius & Ptolemæus in Peloponneso lib. 3. Sic Ἀχαιῶν λιμὴν in Troade; & alius ejus nominis in Æolide, tertius in Messenia. Sic Ἐφεσίων λιμὴν in Bosporo, de quo Petrus Gillius ex Stephano Byzantino. Longum foret omnes enumerare. Tum manifesto Ἐρυθρὰς non convenit in quarto casu, & ideo mutanda est. *Palmer.*

3. Πράττειν δὲ ἀπορρήτων ἢ λαλεῖν) Scripti quidam, λαθεῖν pro λαλεῖν: quam lectionem ita ferri posse puto ut vulgatam malim. *Casaub.*

4. Μεταξὺ δὲ τῶν Ἐρυθρῶν καὶ τοῦ ὑποκρήμνου) An postrema vox loci alicuis nomen est? Suadere id phrasis ipsa videtur: & similis paullò ante locus. ἀπὸ Ἀλεξανδρείου καὶ τῶν χαλκιδέων μέχρι τοῦ ὑποκρήμνου. & alibi. *Idem.*

¶ Chii ambitus, si quis litus legat, stadiorum est ↀ cccc. urbem habet bono portu instructam, & stationem navium xxc capacem. Si ab urbe insulam circumvehare, eam ad dextram habens, primo est Posidium: deinde Phanæ portus profundus, & templum Apollinis, ac palmarum lucus: deinde Notium, litus stationi aptum:.... hinc ad urbem isthmus est LX stadiorum, circumnavigatio (quam diximus) CCC. Post Melæna promontorium juxta quod Psyra insula sublimis, stadia distans L. urbem ejusdem nominis habens, ambitum stadiorum XL. Deinde Ariusius ager asper & importuosus, stadiorum fere ccc, vinum ferens omnium Græcanicorum optimum. Tum Pelinæus mons omnium ejus insulæ altissimus. Habet hæc insula etiam secturam marmoris. Viri illustres Chii fuerunt Ion tragœdiæ, Theopompus historiæ scriptor, & Theocritus sophista: hi quidem etiam de republ. gerenda concertaverunt. Homerum quoque Chii sibi vindicant, argumento Homeridarum, qui è stirpe Homeri sunt: horum & Pindarus meminit,

Unde & Homeridæ
Sutilium cantores carminum.

Classem quoque aliquando habuerunt Chii, & imperium maris libertatemque attentaverunt. A Chio ad Lesbum navigatio est cccc fere stadiorum. Pone præruptum illum locum Chrytrium est,

A [1] Ἡ δὲ Χῖος τὸν μὲν περίπλουν ἐστὶ σταδίων ἐνακοσίων παρὰ γῆν φερομένῳ· πόλιν δ' ἔχει εὐλίμενον καὶ ναύσταθμον ναυσὶν ὀγδοήκοντα· ἐν δὲ τῷ περίπλῳ * δεξιὰν τὴν νῆσον ἔχοντι ἀπὸ τῆς πόλεως, πρῶτον μέν ἐστι τὸ Ποσείδιον, [2] εἶτα Φάναι λιμὴν βαθὺς καὶ νεὼς Ἀπόλλωνος, καὶ ἄλσος φοινίκων· εἶτα Νότιον, ὕφορμος αἰγιαλός [[3] εἶτα Λαΐους καὶ οὗτος ὕφορμος αἰγίαλος·] ὅθεν εἰς τὴν πόλιν ἑξήκοντα σταδίων ἰσθμός· περίπλους δὲ τριακοσίων ἑξήκοντα ὃν ἐπήλθομεν. Εἶτα Μέλαινα ἄκρα, καθ' ἣν τὰ Ψύρα νῆσος [4] ἀπὸ πεντήκοντα σταδίων τῆς ἄκρας, ὑψηλή, πόλιν ὁμώνυμον ἔχουσα· κύκλος δὲ τῆς νήσου

B τετταράκοντα στάδιοι· [5] εἶθ' ἡ Ἀριουσία χώρα, τραχεῖα καὶ ἀλίμενος σταδίων ὅσον τριακοσίων, [6] οἶνον ἄριστον φέρουσα τῶν Ἑλληνικῶν· εἶτα τὸ Πελιναῖον ὄρος ὑψηλότατον τῶν ἐν τῇ νήσῳ· ἔχει δ' ἡ νῆσος καὶ λατόμιον μαρμάρου λίθου. Ἄνδρες δὲ Χῖοι γεγόνασιν ἐλλόγιμοι, Ἴων τε ὁ τραγικὸς, καὶ Θεόπομπος ὁ συγγραφεὺς, καὶ Θεόκριτος ὁ σοφιστής· οὗτοι δὲ καὶ ἀντεπολιτεύσαντο ἀλλήλοις. [7] Ἀμφισβητοῦσι δὲ καὶ Ὁμήρου Χῖοι μαρτύριον * μὲν τοὺς Ὁμηρίδας καλουμένους, ἀπὸ δὲ τοῦ ἐκείνου γένους προχειριζόμενοι, ὧν καὶ [8] Πίνδαρος μέμνηται.

Ὅθεν περ καὶ Ὁμηρίδαι
C Ῥαπτῶν ἐπέων τὰ πόλλ' ἀοιδοί.

[9] Ἐκέκτηντο δὲ καὶ ναυτικόν ποτε Χῖοι· ἀνθήπτοντο δὲ τῆς κατὰ θάλατταν ἀρχῆς, καὶ ἐλευθερίας. Ἐκ Χίου δ' ἐς Λέσβον νότῳ τετρακόσιοί που στάδιοι· [10] ἐκ δὲ τοῦ ἀποκρήμνου [11] Χύτριόν ἐστι τόπος,

* Scripti; δεξιᾷ.

* Aldi cod. μετὰ. Scripti κατὰ. locus est suspectus.

1. Ἡ δὲ Χῖος τὸν μὲν περίπλουν ἐστὶ σταδίων ἐννακοσίων) quæ sunt mill. pass. centum & tria, ferè. At Plin. habere ait circuitus cxxv. M. pass. si locus mendo vacat. *Casaub.*

2. Εἶτα Φάναι λιμὴν) Apud Ptolemæum in descriptione Chii est Phanæa promontorium. Stephanus quoque promontorium esse vult, & nominis rationem explicat. Φάναι, ἀκρωτήριον τῆς Χίου, ἀπὸ τοῦ ἐκεῖθεν ἀναφανῆναι τῇ Λητοῖ τὴν Δῆλον. Fortasse scripserat Strabo Φάναι καὶ λιμήν. Nihil affirmo. *Id.*

3. Εἶτα Λαΐους, καὶ οὗτος ὕφορμος αἰγιαλὸς) Adjecimus hæc è libris scriptis: vox tamen Λαΐους est suspecta. Prior interpres sic transtulit. *Postea Leus, & hoc littus stationes habet.* Idem.

4. Ἀπὸ πεντήκοντα σταδίων) Prior interpres legit in suis ἑξήκοντα. *Idem.*

5. Εἶθ' ἡ Ἀριουσία χώρα) Ita legendum esse & Plinius & Plutarchus confirmant, ac reliqui qui Ariusii vini meminere. At Stephanus scribit, Ἀρσυσία χωρίον τῶν Ψύρων καὶ Χίου, τραχεῖα καὶ ἀλίμενος, ὅσον σταδίων τριακοντα, οἶνον ἄριστον ἔχουσα, καλούμενον Ἀρσύσινον, οὗ μέμνηται Στράβων τεσσαρεσκαιδεκάτη. καὶ τοὺς ἐνοικοῦντας τοιῶς δε κλητέον μετὰ συγκοπὴν τῆς σι· ἦν γὰρ Ἀρσύσινος, ἢ Ἀρσυηνός. Hæc Stephanus quem constat in hoc Strabonis loco legisse Ἀρσυσία & τριάκοντα, pro τριακοσίων. Incidit nimirum Stephanus in depravatos codices: cujus exemplo moneri possumus non hodie atque heri cepisse depravari præstantissimi hujus auctoris scripta. Vibius Sequester hujus loci meminit in libello de montibus, *Aruis in insula Chio, unde vinum Aruisium.* Id.

6. Οἶνον ἄριστον φέρουσα τῶν Ἑλληνικῶν) Vide Plinium lib. XIV. c. 7. & Athenæum libro primo c. 20. Plutarchus, τίς ἂν ἐν τούτῳ χρόνῳ βούλοιτο μᾶλλον Λαΐδι συγγενέσθαι, καὶ πιεῖν οἶνον Ἀριούσιον, ἢ κτείνας Ἀρχίαν ἐλευθερῶσαι τὰς Ἀθήνας; *Idem.*

7. Ἀμφισβητοῦσι δὲ καὶ Ὁμήρου Χῖοι μαρτύριον μὲν τοὺς Ὁμηρίδας καλουμένους) Sic legendus ille locus, Καὶ τοὺς Ὁμηρίδας, qui vulgo suspectus est viris doctis, nec satis sanus. Libri habent μαρτύριον κατὰ τοὺς Ὁμηρίδας, unde nos fecimus καὶ τοὺς Ὁμηρίδας. Inter alia testimonia & argumenta, quibus vincebant Homerum oriundum fuisse Chio, etiam τοὺς Ὁμηρίδας prætendebant, quæ familia fuit in Chio, Homerum ut nominis, ita originis auctorem asserens. Salmas. Ex. Plin. Ed. Ultr. p. 607.

8. Πίνδαρος) Nem. od. 2. ℣. 1.

D

9. Ἐκέκτηντο δὲ καὶ ναυτικόν ποτε Χῖοι) Chiorum fœlicitatem & prudentiam effert Thucydides libro VIII. c. 21. *Casaub.*

10. Ἐκ δὲ τοῦ ἀποκρήμνου Χύτριόν ἐστι τόπος. *Pone præruptum illum locum Chytrium est.*) Aristoteles Politicorum lib. v. c. 3. Χύτρον vocat eum locum, sed actum ago: nam id notavit Casaubonus. *Palmer.*

11. Χύτριον ἐστὶ τόπος ἐν ᾧ πρότερον ἵδρυντο Κλαζομεναὶ) Meminit Aristoteles Πολιτικῶν lib. v. cap. 3. στασιάζουσι δ' ἐνίοτε αἱ πόλεις, καὶ διὰ τοὺς τόπους, ὅταν μὴ εὐφυῶς ἔχει ἡ χώρα πρὸς τὶ μίαν εἶναι πόλιν·

A ἐν ᾧ πρότερον ἵδρυντο Κλαζομεναί· εἶθ' ἡ νῦν πόλις [1] νησία ἔχουσα προκείμενα ὀκτὼ γεωργούμενα. Κλαζομένιος δ' ἦν ἀνὴρ ἐπιφανὴς Ἀναξαγόρας ὁ φυσικὸς, Ἀναξιμένους ὁμιλητὴς τοῦ Μιλησίου· διήκουσε δὲ τούτου Ἀρχέλαος ὁ φυσικὸς, καὶ Εὐριπίδης ὁ ποιητής. Εἶθ' ἱερὸν Ἀπόλλωνος καὶ θερμὰ ὕδατα· καὶ ὁ Σμυρναίων p. 646. κόλπος, καὶ ἡ πόλις. Ἑξῆς δ' ἄλλος κόλπος, ἐν ᾧ ἡ παλαιὰ Σμύρνα, ἀπὸ εἴκοσι σταδίων τῆς νῦν. [2] Λυδῶν δὲ κατασπασάντων τὴν Σμύρναν, περὶ τετρακόσια ἔτη διετέλεσεν οἰκουμένη κωμηδόν· εἶτα ἀνήγειρεν αὐτὴν [3] Ἀντίγονος· καὶ μετὰ ταῦτα Λυσίμαχος, καὶ νῦν ἐστι καλλίστη πασῶν· B μέρος μέν τι ἔχουσα ἐπ' ὄρει τετειχισμένον, τὸ δὲ πλέον ἐν πεδίῳ πρὸς τῷ λιμένι, καὶ πρὸς τῷ Μητρῴῳ, καὶ πρὸς τῷ γυμνασίῳ· ἔστι δ' ἡ ῥυμοτομία διάφορος ἐπ' εὐθειῶν εἰς δύναμιν· καὶ αἱ ὁδοὶ λιθόστρωτοι, [4] στοαί τε μεγάλαι τετράγωνοι, ἐπίπεδοί τε, καὶ ὑπερῷοι· ἔστι δὲ καὶ βιβλιοθήκη, καὶ τὸ Ὁμήρειον, στοὰ τετράγωνος ἔχουσα νεὼν Ὁμήρου, καὶ ξόανον· ἀντιποιοῦνται γὰρ καὶ οὗτοι διαφερόντως τοῦ ποιητοῦ· καὶ δὴ καὶ νόμισμά τι χαλκοῦν παρ' αὐτοῖς Ὁμήρειον λέγεται· ῥεῖ δὲ πλησίον τοῦ τείχους ὁ Μέλης ποταμός· ἔστι δὲ πρὸς τῇ ἄλλῃ κατασκευῇ τῆς πόλεως καὶ λιμὴν κλειστός· ἓν δ' ἐλάττωμα τῶν ἀρχιτεκ- C τόνων οὐ μικρὸν, ὅτι τὰς ὁδοὺς * στρωννύντες, ὑπορρύσεις οὐκ ἔδωκαν αὐταῖς, ἀλλ' ἐπιπολάζει τὰ σκύβαλα, καὶ μάλιστα [5] ἐν τοῖς ὄμβροις ἐπαφιεμένων τῶν παρασκευῶν. [6] Ἐνταῦθα Δολοβέλλας Τρεβώνιον ἐκπολιορκήσας ἀνεῖλεν, ἕνα τῶν δολοφονησάντων Καίσαρα τὸν θεὸν, καὶ τῆς πόλεως

* Vett. lib. στορεννύντες.

ubi quondam sitæ fuerunt Clazomenæ. Hæ, ut nunc sunt, sequuntur: sitæque ante urbem octo minutæ insulæ, quarum ager colitur. Clazomenius illustris vir fuit Anaxagoras Physicus, Anaximenis Milesii discipulus: hunc audivit Archelaus Physicus, & Euripides poëta. Sequitur Apollinis fanum, & aquæ calidæ: tum sinus Smyrnæus, & ipsa Smyrna. ¶ Inde alius sinus, in quo vetus Smyrna, xx stadiis à nova. Cum Lydi Smyrnam diruissent, per cccc exinde annos per pagos habitatum ibi fuit: instauravit deinde urbem Antigonus, ac postea Lysimachus. Hodie omnium est pulcherrima: pars ejus in monte est ædificata, major in planicie ad portum & Magnæ Matris templum & gymnasium. Vici præclare sunt quantum ejus fieri potuit ad rectos angulos diducti: viæ lapidibus instratæ: porticus magnæ & quadratæ in planis & in editis locis: est & bibliotheca, & Homerium, scilicet porticus quadrata templum habens Homeri & simulacrum. Nam Smyrnæi quoque Homerum sibi acriter vindicant: & nomisma quoddam æreum apud eos Homerum vocatur. Prope muros labitur Meles fluvius. Præter reliquum urbis apparatum portus etiam est qui claudi potest. Unum hoc non leve est architectorum peccatum, quod cum vias sternerent, non fecere cloacas: quo factum ut stercora superfluitent, maxime imbribus decidentibus repositoriis ea dimittentibus. Ibi Dolabella Trebonium obsidione captum interfecit, unum de percussoribus divi Cæsaris: multasque urbis

οἷον ἐν Κλαζομεναῖς οἱ ἐπὶ χύτρῳ, πρὸς τοὺς ἐν νήσῳ. (Apud Stephanum χυτὸν hîc locus appellatur. Χυτὸν, inquit, χωρίον ἠπείρου· Ἔφορος ἐννεακαιδεκάτῳ· Οἱ δ' ἐκ Κλαζομενῶν, κατῴκησαν τῆς ἠπείρου τὸ χυτὸν καλούμενον. Sic legendum illo loco: & verba Ephori ex Aristotele exponenda.) *Casaub.*

1. Νήσια ἔχουσα προκείμενα ὀκτὼ) An Oenusas intelligit? Sic enim vocabantur parvæ quædam insulæ Chio προσεχεῖς: quarum meminere Herodotus Κλειοῖ, (L. I. c. 165.) & Stephanus. Thucydides hoc videtur innuere qui libro VIII. cap. 24. similiter ut Strabo, eas vocat τὰς πρὸ Χίου νήσους. *Idem.*

2. Λυδῶν δὲ κατασπασάντων τὴν Σμύρνην --- εἶτα ἀνήγειρεν αὐτὴν Ἀντίγονος καὶ μετὰ ταῦτα Λυσίμαχος. *Cum Lydi Smyrnam diruissent --- instauravit deinde urbem Antigonus, ac postea Lysimachus.*) Mirum est Strabonem nihil dixisse de Alexandro, qui post Theseum antiquioris Smyrnæ conditorem celebratur ut conditor vel instaurator celebratissimæ recentioris Smyrnæ, quæ ad Meletem sita fuit, non solum à Pausania, sed & ab Aristide pluries in orationibus, quas super Smyrna fecit. Forte etiam Antigonus eam urbem magis excoluit, & post eum Lysimachus. Itaque nihil muto: nam & non minus mirum est, Arrianum, qui de Alexandri gestis scripsit, nihil de ea Smyrnæ instauratione dixisse: putarem Alexandrum tantum de ejus instauratione decretum proposuisse, sed ob ejus absentiam & alias occupationes intermissam, Antigonum demum ad effectum eam perduxisse. *Palmer.*

3. Ἀντίγονος καὶ μετὰ ταῦτα Λυσίμαχος) Vel Aristidem vel Strabonem in voce Ἀντίγονος crediderim esse emendandum. Sic Aristides, μὴ γάρ μοι Λυσίμαχον ἔτι, μή δ' Ἀλέξανδρον αὐτὸν, μηδὲ Θησέα καὶ μύθους· ἀλλ' ἡμεῖς οἰκισταὶ τῆς πόλεως γένεσθε. D *Casaub.*

4. Στοαί τε μεγάλαι τετράγωνοι ἐπίπεδοί τε καὶ ὑπερῷοι. *Porticus magnæ & quadratæ in planis & in editis locis.*) Ita interpretatur Xylander, infœliciter: non est ea Strabonis sententia. Vertendum erat, *cum inferius in solo, tum superius in tabulato ædificatæ.* Palmer.

5. Ἐν τοῖς ὄμβροις ἐπαφιεμένων τῶν παρασκευῶν) Legendum τοῦ ἀποσκευῶν, quin enim κοπρῶνας & loca in quibus alvus exoneratur, intelligat, nemo potest dubitare: ἀποσκευὰς autem id vocant Græci non παρασκευάς. Pollux libro V. cap. 14. Τὸ δ' εἰς ἄφοδον ἀπελθεῖν, ἐρεῖς εἰς ἀπόπατον εἰς ἀποσκευήν. Mox, τὸ δ' ἔργον, ἀποπατῆσαι, ἀποσκευάσασθαι. *Casaub.*

6. Ἐνταῦθα Δολοβέλλας Τρεβώνιον) Historia est apud Dionem lib. XLVII. Livii epitomen, CXIX. *Idem.*

1. Μετὰ

partes dejecit. Post Smyrnam sunt Leucæ oppidulum, quod ad defectionem pertraxit Aristonicus post Attali Philometoris mortem, regia se stirpe natum autumans, & sibi regnum vindicare studens. Inde autem est ejectus, cum eum Ephesii apud Cumam navali pugna vicissent. Profectus autem in mediterranea, celeriter multitudinem pauperum & servorum ad libertatem evocatorum coëgit, quos Heliopolitas appellavit. ac primum Thyatira invasit, deinde Apolloniadem occupavit, post alia adortus est castella. Non duravit autem diu, sed statim contra eum urbes copias miserunt, & Nicomedes Bithynus, ac Cappadocum reges contra eum auxilia tulerunt. Quinque deinde Romani venerunt legati, & post hos exercitus cum P. Crasso consule: & post hunc M. Perperna, qui & bellum confecit, capto & Romam misso Aristonico. Hic quidem in carcere mortuus est, Perperna morbo exstinctus. Crassus juxta Leucas insidiis quorundam exceptus, in pugna cecidit. Supervenit M. Aquillius, consul, cum decem legatis, & provinciam in hanc quæ nunc exstat formam redegit. Post Leucas Phocæa est in sinu: de qua diximus in descriptione Massiliæ. Sequuntur confinia Ioniæ & Æolidis: ea quoque explicata. Iam in mediterraneis Ioniæ maritimæ restant quæ in via sunt ab Epheso Antiocheam usque & Mæandrum. Hanc quoque regionem Lydi, Cares & Græci permixtim habent. ¶ Prima ab Epheso est Magnesia, Æolica urbs, quæ ad Mæandrum cognomento dicitur: vicina est enim Mæandro: sed vicinior urbi Lethæus fluvius, qui à Pactya Ephesiorum monte ortus in Mæandrum influit. Alius est Lethæus amnis apud Gortynem, alius apud Triccam, ad quem Æsculapius dicitur natus, & alius apud Hesperitas seu occiduos Afros.

A παρέλυσε πολλὰ μέρη. [1] Μετὰ δὲ Σμύρναν αἱ Λεῦκαι πολίχνιον, ὃ ἀπέστησεν Ἀριστόνικος μετὰ τὴν Ἀττάλου τοῦ Φιλομήτορος τελευτήν, [2] δοκῶν τοῦ γένους εἶναι τοῦ τῶν βασιλέων, καὶ διανοούμενος εἰς ἑαυτὸν ποιεῖσθαι τὴν ἀρχήν· ἐντεῦθεν μὲν οὖν ἐξέπεσεν ἡττηθεὶς ναυμαχίᾳ περὶ τὴν Κυμαίαν ὑπὸ Ἐφεσίων· εἰς δὲ τὴν μεσογαίαν ἰὼν, ἤθροισε διὰ ταχέων πλῆθος ἀπόρων καὶ δούλων ἀνθρώπων ἐπ᾽ ἐλευθερίᾳ κατακεκλημένων, οὓς Ἡλιοπολίτας ἐκάλεσε· πρῶτον μὲν οὖν παρεισέπεσεν εἰς Θυάτειρα, εἶτ᾽ * Ἀπολλωνιάδα ἔσχεν, εἶτ᾽ ἄλλων ἐφίετο φρουρίων. Οὐ πολὺν δὲ διεγένετο χρόνον, ἀλλ᾽ εὐθὺς αἵ
B τε πόλεις ἔπεμψαν πλῆθος, καὶ Νικομήδης ὁ Βιθυνὸς ἐπεκούρησε, καὶ οἱ τῶν Καππαδόκων βασιλεῖς. Ἔπειτα πρέσβεις Ῥωμαίων πέντε ἧκον, καὶ μετὰ ταῦτα στρατεία [3] καὶ ὕπατος Πόπλιος Κράσσος· καὶ μετὰ ταῦτα Μάρκος Περπέρνας, ὃς καὶ κατέλυσε τὸν πόλεμον, ζωγρείᾳ λαβὼν τὸν Ἀριστόνικον, καὶ ἀναπέμψας εἰς Ῥώμην· ἐκεῖνος μὲν οὖν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ κατέστρεψε τὸν βίον, Περπέρναν δὲ νόσος διέφθειρε. Κράσσος δὲ περὶ Λεύκας ἐπιθεμένων τινῶν ἔπεσεν ἐν μάχῃ. * Μάρκος δὲ Ἀκύλλιος ἐπελθὼν ὕπατος μετὰ δέκα πρεσβευτῶν, διέταξε τὴν ἐπαρχίαν εἰς τὸ νῦν ἔτι συμμένον τῆς πολιτείας σχῆμα.
C Μετὰ δὲ Λεύκας Φωκαία ἐν κόλπῳ. περὶ δὲ ταύτης εἰρήκαμεν ἐν τῷ περὶ Μασσαλίας λόγῳ. Εἶθ᾽ οἱ ὅροι τῶν Ἰώνων καὶ τῶν Αἰολέων. εἴρηται δὲ καὶ περὶ τούτων. Ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ τῆς Ἰωνικῆς παραλίας, λοιπά ἐστι τὰ περὶ τὴν ὁδὸν τὴν ἐξ Ἐφέσου, μέχρι Ἀντιοχείας, καὶ τοῦ Μαιάνδρου. Ἔστι δὲ καὶ τὰ χωρία ταῦτα Λυδοῖς καὶ Καρσὶν ἐπίμικτα καὶ τοῖς Ἕλλησι. Πρώτη δ᾽ ἐστὶν ἐξ Ἐφέσου Μαγνησία πόλις Αἰολὶς, λεγομένη δὲ ἐπὶ Μαιάνδρῳ. πλησίον γὰρ αὐτοῦ ἵδρυται. πολὺ δὲ πλησιαίτερον ὁ Ληθαῖος ἐμβάλλων εἰς τὸν Μαίανδρον, τὴν δ᾽ ἀρχὴν ἔχων ἀπὸ Πακτύου τοῦ τῶν Ἐφεσίων
D ὄρους· ἕτερος δ᾽ ἐστὶ Ληθαῖος ὁ ἐν Γορτύνῃ, καὶ ὁ περὶ Τρίκκην, ἐφ᾽ ᾧ ὁ Ἀσκληπιὸς γεννηθῆναι λέγεται, [4] καὶ ἔτι ἐν τοῖς ἑσπερίταις Λίβυσι·

* Scripti, Ἀπολλωνίδα.

* Vulgò, Μάνιος δὲ

p. 647.

1. Μετὰ δὲ Σμύρναν αἱ Λευκαὶ) Intelligit Leucem oppidum, quod Tachos Persa condidit teste Diodoro lib. XV. *Casaub.*

2. Δοκῶν τοῦ γένους εἶναι τοῦ τῶν βασιλέων) Erat Aristonicus filius Eumenis ex pellice Ephesia. Vide Justinum lib. XXXVI. cap. 4. De hoc bello vide Livii epitomen lib. LIX. & alios historicos. *Idem.*

3. Καὶ ὕπατος Πόπλιος) Crassum vocat consulem, ut Livius, Cicero, & Orosius. Florus prætorem, Vellejus Paterculus proconsulem. *Idem.*

4. Καὶ ἔτι ἐν τοῖς Ἑσπερίταις Λίβυσι) Cum dicit τοῖς Ἑσπερίταις, indicat alios esse qui ἑῷοι appellentur: quæ distinctio Lybium nusquam opinor lecta: ut nec Lethæum fluvium in Libya quisquam veterum quod sciam collocat: quare non dubito legendum esse τοῖς Ἑσπερίταις Ἴβηρσι. Omnia optimè conveniunt. Nam Iberes alii sunt occidui, alii Orientales: & Lethæum, sive Oblivionis fluvium esse in Hispania quis nescit? Vide ad lib. III. p. 153. (Atque hæc pridem cum scripserimus, ne nunc quidem sententiam mutavimus. Sciendum tamen Libyes Hesperios interdum peculiariter appellari eos qui tractum Africæ incolebant, ubi mons Atlas: & promontorium Hesperium, sive Ceras Hesperium. Maximus Tyrius disputatione XXXVIII. pag. 373. Οἱ ἑσπέριοι Λίβυες οἰκοῦσι γῆν αὐχένα στενὸν καὶ ἐπιμήκη καὶ ἀμφιθάλαττον. σχιζομένη γὰρ κατὰ κορυφὴν τοῦ αὐχένος ἔξω θάλαττα, περιλαμβάνει τὴν γῆν κύματι πολλῷ

καὶ

κεῖται δ' ἐν πεδίῳ, πρὸς ὄρει καλουμένῳ Θώρακι ἡ πόλις· ἐφ' ᾧ σταυρωθῆναι φασὶ * Δαφίταν τὸν γραμματικὸν, λοιδορήσαντα τοὺς βασιλέας διὰ στίχου.

* Vett. q. Δαφιταῖον.

> Πορφύρεοι μώλωπες ἀπορρινήματα γάζης
> Λυσιμάχου, Λυδῶν ἄρχετε καὶ Φρυγίης.

Καὶ λόγιον δ' ἐκπεσεῖν αὐτῷ λέγεται, φυλάττεσθαι τὸν Θώρακα. Δοκοῦσι δ' εἶναι Μάγνητες Δελφῶν ἀπόγονοι τῶν ἐποικησάντων τὰ Δίδυμα ὄρη ἐν Θετταλίᾳ· περὶ ὧν φησιν Ἡσίοδος.

> Ἠ' οἵη Διδύμους ἱεροὺς ναίουσα κολωνοὺς,
> Δωτίῳ ἐν πεδίῳ πολυβότρυος ἄντ' Ἀμύροιο,
> Νίψατο Βοιβιάδος λίμνης πόδα παρθένος ἀδμής. B

Ἐνταῦθα δ' ἦν καὶ τὸ τῆς Δινδυμήνης ἱερὸν μητρὸς θεῶν· [1] ἱεράσθαι δ' αὐτοῦ τὴν Θεμιστοκλέους γυναῖκα, οἱ δὲ θυγατέρα παραδιδόασι· νῦν δ' οὐκ ἔστι τὸ ἱερὸν, διὰ τὸ τὴν πόλιν εἰς ἄλλον μετῳκίσθαι τόπον· [2] ἐν δὲ τῇ νῦν πόλει τὸ τῆς * Λευκοφρυηνῆς ἱερόν ἐστιν Ἀρτέμιδος, ὃ τῷ μὲν μεγέθει τοῦ ναοῦ καὶ τῷ πλήθει τῶν ἀναθημάτων, λείπεται τοῦ ἐν Ἐφέσῳ· τῇ δ' εὐρυθμίᾳ καὶ τῇ τέχνῃ τῇ περὶ τὴν κατασκευὴν τοῦ σηκοῦ πολὺ διαφέρει· καὶ τῷ μεγέθει * ὑπερφέρει πάντας τοὺς ἐν Ἀσίᾳ πλὴν δυοῖν, τοῦ ἐν Ἐφέσῳ, καὶ τοῦ ἐν Διδύμοις. Καὶ τὸ παλαιὸν δὲ συνέβη τοῖς Μάγνησιν ὑπὸ Τρηρῶν ἄρδην * ἀναιρεθῆναι, Κιμμερικοῦ ἔθνους, εὐτυχήσαντος πολὺν χρόνον. τῷ δ' ἑξῆς ἔτει Μιλησίους κατασχεῖν τὸν τόπον. Καλλῖνος μὲν οὖν ὡς εὐτυχούντων ἔτι τῶν Μαγνήτων μέμνηται, καὶ κατορθούντων ἐν τῷ πρὸς Ἐφεσίους πολέμῳ, Ἀρχίλοχος δὲ ἤδη φαίνεται γνωρίζων τὴν γενομένην αὐτοῖς συμφορὰν Κλαίειν * θάσσον οὐ τὰ Μαγνήτων κακά· ἐξ οὗ καὶ τὸ νεώτερον εἶναι Καλλίνου τεκμαίρεσθαι πάρεστιν. Ἄλλης δέ τινος ἐφόδου τῶν Κιμμερίων μέμνηται πρεσβυτέρας ὁ Καλλῖνος ἐπὰν φῇ·

* Sic & vett. lib. Xyl. Λευκοφρυνής.

* Vett. lib. ὑπεραίρει

* Manuſſ. ἀναλωθῆναι.

* Suſpecta lectio.

p. 648.

> Νῦν δ' ἐπὶ Κιμμερίων στρατὸς ἔρχεται ὀμβριμοέργων. D

A Urbs ſita eſt in campo ad montem cui nomen Thorax. in quo ferunt in crucem actum Daphitam grammaticum, quod hoc carmine Pergamenos reges inceſſiſſet.

> *Purpureæ vibices, ſcobs limataque gazæ*
> *Lyſimachi, Lydos & Phrygiam regitis.*

Et ferunt oraculum excidiſſe, quo jubebatur ſibi à Thorace cavere. Magnetes videntur poſteritas eſſe Delphorum qui Didymos montes in Theſſalia habitaverunt, de quibus Heſiodus.

> *Aut qualis ſacros Didymos colit inclyta colles*
> B *Dotium apud campumque, feracem Amyrumque Lyæi*
> *Virgo intacta, pedes Bœbeide quæ lavit unda.*

Hîc fuit etiam Dindymenes templum matris Deum: ejus antiſtitam fuiſſe quidam uxorem, alii filiam Themiſtoclis tradunt. Nunc templum non exſtat, urbe aliò tranſlata. In ea quæ hodie eſt Smyrna, fanum Dianæ Leucophrynes: magnitudine quidem templi, & multitudine donariorum Epheſio cedens: concinnitate autem & artificioſa delubri ſtructura longe ſuperius. magnitudine etiam omnia Aſiatica ſuperat, duobus exceptis, Epheſio & quod Didymis eſt. C Antiquitus evenit Magnetibus, ut funditus à Treribus delerentur, gente Cimbrica, quæ diu lætis uſa eſt ſucceſſibus. Deinceps Mileſii locum obtinuerunt. Callinus quidem ita meminit [3] Magnetum, ut qui rebus adhuc ſecundis uterentur, & in bello contra Epheſios rem feliciter gererent. Archilochus videtur jam cognitam habuiſſe eorum calamitatem, celerius plorare jubens Magnetum mala: unde etiam colligi poteſt, fuiſſe eum Callino poſteriorem. Aliam antiquiorem impreſſionem Cimmeriorum Callinus memorat, his verbis:

> D *At nunc Cimmeriorum exercitus imminet atrox.*

καὶ πελαγίῳ. Τοῖς ἀνθρώποις τούτοις ἱερόν ἐστι καὶ ἄγαλμα ὁ Ἄτλας. ἔστι δὲ ὁ Ἄτλας ὄρος κοῖλον, i. e. *Heſperii Libyes terram incolunt anguſtam, in longum diffuſam, mari cinctam undique. Hujus faucis ſummum circa verticem exterius dividitur mare, multaque aquarum vi & vorticibus marinis, terram amplectitur. His hominibus ſacer eſt Atlas. Hunc vicem ſtatuæ habent. Eſt autem Atlas mons cavus* &c. Sunt quos Geographi appellant Heſperios Æthiopas. Vide Plin. VII. cap. 31. *Caſaub.*

1. Ἱεράσθαι δ' αὐτοῦ τὴν Θεμιστοκλέους γυναῖκα) Plutarchus auctor eſt etiam ſua ætate fuiſſe apud hos Magnetes τιμάς τινας φυλαττομένας τοῖς ἀπὸ γένους Θεμιστοκλέους: quibus honoribus tunc frueretur Athenienſis Themiſtocles ipſius Amicus, & apud Ammonium Philoſophum aliquando condiſcipulus. *Idem.*

2. Ἐν δὲ τῇ νῦν πόλει τὸ τῆς Λευκοφρύνης ἱερὸν Ἀρτέμιδος. *In ea quæ hodie eſt Smyrna, fanum Dianæ Leucophrynes.*) Ex hôc loco licet ſuſpicari Magneſiam ſitam fuiſſe, ubi fuerat antiqua Λευκοφρὺς, vel non longe. *Palmer.*.

3. *Magnetum*) mala etiam in proverbium abiviſſe è Suida apparet, ſed Archilochi verſus lacer eſt. in verſus Callini integrum pro partibus reſtitui ὄμβριμος ἔργων, quæ nihil faciebant. Sed paulo poſt Homeri verſus ſine accentuum ullis notis ſcripſi. Sic enim in ſtatua more veterum inſculptos fuiſſe apparet, alioqui αὐδὴ ſatis fuiſſent diſtincta, & tota reprehenſio inanis, etiam omiſſa de jota adſcribendo ſubſcribendove diſputatione. Hodie apud Homerum neutro horum, ſed accuſativo caſu legitur. *Xyland.*

1. Καθά-

in qua de Sardibus captis docet. Magnetes viri illustres fuerunt Hegesias, princeps styli qui Asianus dicitur, cum corrupisset receptam consuetudinem Atticam: Tum Simon tibicen, qui & ipse vitiata priorum lyricorum consuetudine, Simodiam introduxit. sicut etiam adhuc magis Lysiodi & Magodi: Cleomachus etiam pugil, cum in amorem incidisset cinædi cujusdam & ancillæ, quam ille enutriebat, imitatus est cinædorum voces atque gestus. primus auctor cinædici sermonis fuit Sotades: eum secutus est Alexander Ætolus: atque hi quidem soluta oratione. Lysis autem carmine, & ante hunc Simus. Porro Anaxenorem citharœdum extulerunt quidem theatra; sed multo magis Antonius, qui eum etiam militibus stipatorem tributi exactorem è quatuor urbibus fecit. Patria quoque ipsum haud mediocriter ornavit, purpura amiciens Jovi Sosipolidi (*urbis servatori*) consecrata: sicut picta in foro ejus ostendit imago. Est etiam æreum ejus simulacrum in theatro, cui inscripti sunt hi versus Homeri.

Ητοι μεν τοδεκαλον ακουεμεν εςιν αοιδου
Τοιου γοιος οδ εστιθεοις εναλιγκιος αυδη

Scriptor autem spacio non satis considerato, ultimam litteram posterioris versus prætermisit, cum basis latitudo eam non admitteret: itaque civitatis inscitiam prodidit scripturæ ambiguitate: cum non liqueat recto ne an dandi casu accipiendum sit *αυδη*. multi enim absque *ι* dativos scribunt, moremque à nulla naturali causa profectum tollunt. ¶ Post Magnesiam iter est Tralles versus: ad lævam ejus Mesogis est, ad dextram Mæandri campus, quem incolunt simul Lydi, Cares, Iones, Milesii, & Myusii, atque Æolenses Magnesii: eadem est ratio situs locorum Nysam usque & Antiocheam. ¶ Trallis urbs est sita in trapezio quodam, quod verticem habet natura munitum, sicut & circum loca sunt satis probe munita.

A Ἐν ᾗ τὴν Σαρδέων ἅλωσιν δηλοῖ. Ἄνδρες δ' ἐγένοντο γνώριμοι Μάγνητες, Ἡγησίας τε ὁ ῥήτωρ, ὃς ἦρξε μάλιστα τοῦ Ἀσιανοῦ λεγομένου ςύλου, παραφθείρας τὸ καθεςηκὸς ἔθος τὸ Ἀττικόν· καὶ Σίμων ὁ μελοποιὸς, καὶ αὐτὸς παραφθείρας τὴν τῶν προτέρων μελοποιῶν ἀγωγὴν, καὶ τὴν Σιμῳδίαν εἰσαγαγών· [1] καθάπερ ἔτι μᾶλλον Λυσιωδοὶ καὶ Μαγῳδοί· καὶ Κλεόμαχος ὁ πύκτης, ὃς εἰς ἔρωτα ἐμπεσὼν κιναίδου τινὸς, καὶ παιδίσκης ὑπὸ κιναίδῳ τρεφομένης, ἀπεμιμήσατο τὴν ἀγωγὴν τῶν παρὰ τοῖς κιναίδοις διαλέκτων, καὶ τῆς ἠθοποιΐας· ἦρξε δὲ Σωτάδης μὲν πρῶτος τοῦ κιναιδολογεῖν· B ἔπειτα Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλός· ἀλλ' οὗτοι μὲν ἐν ψιλῷ λόγῳ· μετὰ μέλους δὲ Λύσις, καὶ ἔτι πρότερος * τούτου ὁ Σίμος. Ἀναξήνορα δὲ τὸν κιθαρῳδὸν, ἐξῆρε μὲν καὶ τὰ θέατρα· ἀλλ' ἔτι μάλιστα Ἀντώνιος· ὅν γε καὶ τεττάρων πόλεων ἀπέδειξε φορολόγον, ςρατιώτας αὐτῷ συςήσας· καὶ ἡ πατρὶς δ' ἱκανῶς αὐτὸν ηὔξησε, πορφύραν ἐνδύσασα ἱερωμένον τοῦ Σωσιπόλιδος Διός· καθάπερ καὶ ἡ γραπτὴ εἰκὼν ἐμφανίζει ἡ ἐν τῇ ἀγορᾷ· ἔςι δὲ καὶ χαλκῆ εἰκὼν ἐν τῷ θεάτρῳ, ἐπιγραφὴν ἔχουσα·

* Scripti, τούτων.

C Ἤτοι μὲν τόδε καλὸν ἀκουέμεν ἐςὶν ἀοιδοῦ, Odyss. ι. 3.
Τοίου γ' οἷος ὅδ' ἐςὶ, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδῇ.

Οὐ ςοχασάμενος δ' ὁ ἐπιγράψας, τὸ τελευταῖον γράμμα τοῦ δευτέρου ἔπους παρέλιπε, τοῦ πλάτους τῆς βάσεως * μὴ συνεξαρκοῦντος· ὥστε τῆς πόλεως ἀμαθίαν καταγινώσκειν παρέσχε διὰ τὴν ἀμφιβολίαν τὴν παρὰ τὴν γραφὴν, εἴτε τὴν ὀνομαςικὴν δέχοιτο πτῶσιν τῆς ἐσχάτης προσηγορίας, εἴτε τὴν δοτικήν· πολλοὶ [2] γὰρ χωρὶς τοῦ ι γράφουσι τὰς δοτικὰς, καὶ ἐκβάλλουσί γε τὸ ἔθος φυσικὴν αἰτίαν οὐκ ἔχον. Μετὰ δὲ Μαγνησίαν ἡ D ἐπὶ Τράλλεις ἐςὶν ὁδός· ἐν ἀριςερᾷ μὲν τὴν Μεσωγίδα ἔχουσιν, ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὁδῷ καὶ ἐν δεξιᾷ, τὸ Μαιάνδρου πεδίον, Λυδῶν ἅμα καὶ Καρῶν νεμομένων καὶ Ἰώνων, Μιλησίων τε καὶ Μυουσίων, ἔτι δὲ Αἰολέων τῶν ἐν Μαγνησίᾳ· ὁ δ' αὐτὸς τρόπος καὶ τῆς τοποθεσίας, καὶ μέχρι Νύσης καὶ Ἀντιοχείας. Ἵδρυται δ' ἡ μὲν τῶν Τραλλιανῶν πόλις ἐπὶ τραπεζίου τινὸς ἄκραν ἔχοντος ἐρυμνήν· καὶ τὰ κύκλῳ δ' ἱκανῶς εὐερκῆ·

* Scripti, οὐκ ἐξαρκ.

1. Καθάπερ ἔτι μᾶλλον Λυσιωδοὶ καὶ Μαγῳδοὶ) Vide Athenæum lib. XIV. cap. 3. pag. 620. ubi & de Simo ac Simodia. *Casaub.*

2. Γὰρ χωρὶς) Inter γὰρ & τοῦ, inserui ἄνευ, quod omnino requirit sensus, & legit vetus. Sane Grammatici jota in omnibus dativis Græcis requirunt, ut naturale. Sed hæc aliò pertinent. Illud obiter annotandum. Eustath. in Odyss. ψ. 143. Simum cujus facta heic mentio, Σημὸν pro η constanter habere. *Xyland.*

p. 649. A συνοικεῖται δὲ καλῶς, εἴ τις ἄλλη τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν ὑπὸ εὐπόρων ἀνθρώπων, καὶ ἀεί τινες ἐξ αὐτῶν εἰσὶν οἱ πρωτεύοντες [1] κατὰ τὴν ἐπαρχίαν, οὓς Ἀσιάρχας καλοῦσιν· ὧν Πυθόδωρός τε ἦν ἀνὴρ Νυσαεὺς τὸ ἐξ ἀρχῆς ἐκεῖσε μεταβεβηκὼς διὰ τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ ἐν τῇ πρὸς Πομπήϊον φιλίᾳ διαπρέπων μετ' ὀλίγων. [2] περιεβέβλητο δὲ καὶ οὐσίαν βασιλικὴν πλειόνων ἢ δισχιλίων ταλάντων, ἣν ὑπὸ Καίσαρος * τοῦ θεοῦ πραθεῖσαν διὰ τὴν πρὸς Πομπήϊον φιλίαν ἐξωνησάμενος, οὐχ ἧττω τοῖς παισὶ κατέλιπε· τούτου δ' ἐστὶ θυγάτηρ Πυθοδωρὶς, ἡ νῦν βασιλεύουσα ἐν τῷ Πόντῳ, [3] περὶ ἧς εἰρήκαμεν· B [4] οὗτος δὴ καθ' ἡμᾶς ἤκμασε· καὶ Μηνόδωρος ἀνὴρ λόγιος καὶ ἄλλως σεμνὸς, καὶ βαρὺς, ἔχων τὴν ἱερωσύνην τοῦ Διὸς τοῦ Λαρισαίου· κατεστασιάσθη δ' ὑπὸ τῶν Δομετίου τοῦ Ἀηνοβάρβου φίλων, καὶ ἀνεῖλεν αὐτὸν ἐκεῖνος, ὡς ἀφιστάντα τὸ ναυτικὸν, πιστεύσας τοῖς ἐνδειξαμένοις. Ἐγένοντο δὲ καὶ ῥήτορες ἐπιφανεῖς, Διονυσοκλῆς τε, καὶ μετὰ τοῦτον Δάμασος ὁ Σκόμβρος. Κτίσμα δέ φασιν εἶναι τὰς Τράλλεις Ἀργείων [5] καί τινων Θρακῶν, ἀφ' ὧν τοὔνομα. Τυραννηθῆναι δ' ὀλίγον συνέπεσε χρόνον τὴν πόλιν ὑπὸ τῶν Κρατίππου παίδων, κατὰ τὰ Μι- C θριδατικά. Νύσα δ' ἵδρυται πρὸς τῇ Μεσωγίδι τὸ πλέον τῷ ὄρει προσανακεκλιμένη· ἔστι δ' ὥσπερ δίπολις· διαιρεῖ γὰρ αὐτὴν χαράδρα τις ποιοῦσα φάραγγα, ἧς τὸ μὲν γέφυραν ἐπικειμένην ἔχει, συνάπτουσαν τὰς δύο πόλεις· τὸ δ' ἀμφιθεάτρῳ κεκόσμηται, κρυπτὴν * ἔχον τὴν ὑπόρρυσιν τῶν χαραδρωδῶν ὑδάτων· τῷ δὲ θεάτρῳ δύο ἄκραι, ὧν τῇ μὲν ὑπόκειται τὸ γυμνάσιον τῶν νέων, τῇ δ' ἀγορὰ, καὶ τὸ γεροντικόν· πρὸς δὲ νότον ὑποπέπτωκε τῇ πόλει τὸ πεδίον, καθάπερ καὶ ταῖς Τράλλεσιν. Ἐν δὲ τῇ ὁδῷ τῇ μεταξὺ τῶν Τράλλεων καὶ τῆς Νύσης, κώμη τῶν Νυσαέων ἐστὶν οὐκ ἄπωθεν τῆς πόλεως D [6] Ἀχάρακα, ἐν ᾗ τὸ Πλουτώνιον, ἔχον καὶ ἄλσος πολυτελὲς, [7] καὶ νεὼν Πλούτωνός τε, καὶ Ἥρας,

* Addidimus hæc verba ex vett. lib.

* Scripti, ἔχοντα & ἔχοντι.

Civibus optime frequentata est, ut ulla Asianarum urbium alia, opulentis: & semper aliqui eorum sunt principe in provincia loco, quos Asiarchas appellant: de quorum numero fuit Pythodorus, qui Nysæ natus, eo commigravit ob claritatem, interque Pompeji amicos cum paucis floruit: regiæ ei fuerunt opes, ampliores duobus talentûm millibus: quas cum Cæsar publicasset propter ejus cum Pompejo amicitiam, redemit Pythodorus, & non minores liberis suis reliquit. Hujus filia est Pythodoris, quæ nunc in Ponto regnat: de qua dictum supra. Is ergo nostra claruit ætate. Menodorus etiam, vir disertus, modestus, ac gravis sacerdotio fungens Jovis Larissæi. Hic à factione amicorum Domitii Aënobarbi circumventus, & ab hoc necatus est: cum credidisset delatoribus navales ab eo copias ad defectionem sollicitari. Oratores etiam ibi exstiterunt insignes Dionysocles, & post hunc Damasus cognomento Scombrus. Conditam urbem ab Argivis ajunt, & quibusdam Thracibus, à quibus ei nomen. Paulum temporis eam tyrannide presserunt Cratippi filii sub tempus belli Mithridatici. ¶ Nysa sub Messogide sita est, majori parte ad montem eum acclinata. Est quasi in duas divisa urbes: nam convalle quadam torrentis alveus eam distinguit: cujus una pars pontem habet duas urbes conjungentem: altera amphitheatro ornata est, habetque cloacam, per quam occulte defluit torrentis aqua. Theatrum duo habet fastigia, quorum alteri subjicitur gymnasium juniorum, alteri forum & senaculum. Versus austrum sub urbem est campus, ut & Trallibus. In via inter Tralles & Nysam, pagus est Nysæorum haud procul urbe, nomine Acharaca, in eo Plutonium est lucum habens preciosum, & templum Plutonis ac Junonis,

1. Κατὰ τὴν ἐπαρχίαν) Vocat ἐπαρχίαν quæ verius ἱεραρχία sive ἱερωσύνη diceretur. De Asiarchis vide quæ scripsit Cujacius Observ. lib. II. cap. 13. & ad leg. VIII. Cod. De munerib. patrimoniorum: itemque ad legem unicam Cod. de periculo successorum. Asiarcharum mentio est & apud Lucam Act. cap. XIX. ℣. 31. *Casaub.* De Asiarchis erudite, ut solet, scripsit Antonius van Dalen, Dissert. III. c. 3.

2. Περιεβέβλητο δὲ καὶ οὐσίαν βασιλικὴν) Sic dixit ut πλούτου περιβολὴν dicere solent. *Casaub.*

3. Περὶ ἧς εἰρήκαμεν) supra Lib. XII. pag. 555.

4. Οὗτος δὴ) Lego οὗτός τε δὴ ut in simillimo loco libro superiore, ubi de Mithridate Pergameno est sermo. *Casaub.*

5. Καί τινων Θρακῶν, ἀφ' ὧν τοὔνομα) Quam id probabile est, à Thracibus esse Tralles appellatas? prius autem vocabatur Antea, inquit Stephanus. Vide Plinium. H. N. Lib. V. cap. 29. *Idem.*

6. Ἀχάρακα, ἐν ᾗ τὸ Πλουτώνιον) Lib. XII. pag. 579 scribebatur Χάρακα. *Idem.*

7. Καὶ νεὼν Πλούτωνός τε, καὶ Ἥρας) juxta emendationem nostram legendum καὶ Κόρης, i. e. templum Plutonis ac Proserpinæ, non vero Junonis. Ezech. Spanheim. in epist. ad Andream Morellium pag. 112. & 113. ubi. plura.

1. Ἀπὸ

& Charonium antrum superne loco imminens, admirabile. Ajunt morbis gravatos, & qui horum deorum curationi aliquid tribuunt, eo commeare, & victitare in pago prope antrum apud peritos sacerdotes: hos pro iis excubare, & ex somniis præscribere curationes. Hi sunt, qui etiam invocant. Adducunt autem sæpius in antrum, ibique tanquam in fovea per complures dies desident absque cibo. Interdum ægroti propriis somniis animum advertunt: tamen illis, ut pote sacerdotibus, initiatoribus, & consiliariis utentes. Aliis locus iste inaccessus est & exitiosus. Quotannis festivitas conventu hominum agitur Acharacis, & tunc maxime videre est & audire eos de his rebus, qui eo confluunt. Atque tunc circa meridiem juvenes & ephebi è gymnasio nudi & uncti, taurum arreptum in antrum studiose inducunt: qui dimissus, ubi paulum accessit, exanimatus concidit. A Nysa XXX stadiis versus meridiem [2] superato monte Messogide, locus est qui Lemon, *id est pratum*, dicitur, in quem solemnibus conventibus Nysæi & vicini circum exeunt. Nec procul inde foramen quoddam est iisdem diis sacrum, quod usque ad Acharaca dicitur pertinere. Pratum autem illud ab Homero putant innui, quando Asii Lemonis facit mentionem. ostenduntque Caystrii & Asii cujusdam heroum sacella, ac propter ea fluentem Caystrum. Memoriæ traditum est,

A καὶ τὸ Χαρώνιον ἄντρον ὑπερκείμενον τοῦ ἄλσους * θαυμαστὸν τῇ φύσει· λέγουσι γὰρ δὴ καὶ τοὺς νοσώδεις καὶ προσέχοντας ταῖς τῶν θεῶν τούτων θεραπείαις, φοιτᾶν ἐκεῖσε, καὶ διαιτᾶσθαι ἐν τῇ κώμῃ πλησίον τοῦ ἄντρου, παρὰ τοῖς ἐμπείροις τῶν ἱερέων· οἳ ἐγκοιμῶνταί τε ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ διατάττουσιν ἐκ τῶν ὀνείρων τὰς θεραπείας· οὗτοι δ' εἰσὶ καὶ οἱ ἐγκαλοῦντες τὴν τῶν θεῶν ἰατρείαν· ἄγουσι δὲ πολλάκις εἰς τὸ ἄντρον· καὶ ἱδρύουσι μένοντας καθ' ἡσυχίαν ἐκεῖ, καθάπερ ἐν φωλεῷ σιτίων χωρὶς ἐπὶ πλείους ἡμέρας· ἔστι δ' ὅτε καὶ ἰδίοις ἐνυπνίοις οἱ νοσηλευόμενοι προσέχουσι, μυσταγωγοῖς δ' ὅμως, καὶ συμβούλοις ἐκείνοις χρῶνται ὡς ἂν ἱερεῦσι· τοῖς δ' ἄλλοις ἄδυτός ἐστιν ὁ τόπος, καὶ ὀλέθριος. Πανήγυρις δ' ἐν τοῖς Ἀχαράκοις συντελεῖται κατ' ἔτος. καὶ τότε μάλιστα ὁρᾶν ἐστι, καὶ ἀκούειν περὶ τῶν * τοσούτων τοὺς πανηγυρίζοντας· τότε δὴ καὶ περὶ μεσημβρίαν, ὑπολαβόντες ταῦρον οἱ ἐκ τοῦ γυμνασίου νέοι, καὶ ἔφηβοι, γυμνοὶ ἀπαληλιμμένοι, μετὰ σπουδῆς ἀνακομίζουσιν εἰς τὸ ἄντρον. ἀφεθεὶς δὲ μικρὸν * προσελθὼν πίπτει, καὶ ἔκπνους γίνεται. [1] Ἀπὸ δὲ τριάκοντα σταδίων τῆς Νύσης [3] ὑπερβᾶσι Τμῶλον τὸ ὄρος καὶ τὴν Μεσωγίδα ἐπὶ τὰ πρὸς τὸν νότον μέρη, καλεῖται τόπος Λειμών, εἰς ὃν ἐξοδεύουσι πανηγυρίζοντες Νυσαεῖς τε καὶ οἱ κύκλῳ πάντες· οὐ πόῤῥω δὲ τούτου B
στόμιον ἐστὶν ἱερὸν * τῶν τοιούτων θεῶν, ὅ φασι καθήκειν μέχρι τῶν Ἀχαράκων. Τοῦτον δὲ τὸν Λειμῶνα, ὀνομάζειν τὸν ποιητήν φασιν ὅταν φῇ, C

Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι, Il. β. 461.

δεικνῦντες Καϋστρίου, καὶ Ἀσίου τινὸς ἡρῷα, καὶ τὸν Κάϋστρον πλησίον ἀποῤῥέοντα. Ἱστοροῦσι

* Ita manuss. & prior interp. Vulgo θαυματὸν tantum.

p. 650.

* Vett. lib. τοιούτων.

* Scripti, προελθών.

* Scripti, τῶν αὐτῶν.

1. Ἀπὸ δὲ τριάκοντα σταδίων τῆς Νύσης ὑπερβᾶσι Τμῶλον τὸ ὄρος καὶ τὴν Μεσσωγίδα ἐπὶ τὰ πρὸς τὸν Νότον μέρη. *A Nysa* XXX *stadiis versus meridiem superato monte Messogide.*) Pugnat hic locus, ut cum edidit eruditissimus Casaubonus, cum τοποθεσίᾳ, *Locorum positione*, quam ipse Strabo satis curiose descripsit pag. 648. & sequenti. Nam Messogis ille mons erigitur inter Mæandrum & Caystrum fluvios, & habet Mæandri campum ad Meridiem, & Caystri campum ad Septentrionem, & Λειμὼν ille locus, de quo hîc agit Strabo, ab Homero ponitur ad Caystrum: Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι Καΰστρου ἀμφὶ ῥέεθρα. *In prato Asio circa Caystri fluenta.* Et paulo supra Strabo ponit euntibus Magnesia Tralles, procedendo adversus cursum Mæandri Messogin ad sinistram, Mæandri campum ad dextram. Itaque necesse est voces πρὸς τὸν Νότον mutare, ut omnia quadrent. Et primum quidem volebam reponere πρὸς Ἄρκτον, vel πρὸς Κάϋστρον. Sed δευτέρα φροντὶς meliora suggessit, & veram lectionem docuit multum abhorrentem à literarum ductu vulgatæ lectionis. Ergo lego confidenter πρὸς Ἰτοανάτων μέρη. Nam Itoana non longe à Nysa, ut nos docent Ptolemæi ordines antiqui, in quibus legebat olim Dominicus Niger Ἰτόανα, ubi nunc editur Βιτώανα. Cæterum Xylander usus est codice melioris notæ, qui non agnoscit vocem Τμῶλον, quæ omnino exulare debet, & præceps agi ex hoc loco, & non jure objurgat Xylandrum doctus commentator hoc loco. Nam Tmolus longe à Messogide erigitur, Caystro & Caystrio campo intercedente. Nam & quomodo intelligi posset in triginta stadiorum spatio transiri posse Messogin, Caystri campum & Tmolum? id certe est impossibile. Ergo legatur sic totus hic locus: ἀπὸ δὲ τριάκοντα σταδίων τῆς Νύσης, ὑπερβᾶσι ὅλον τὸ ὄρος τὴν Μεσσωγίδα ἐπὶ τὰ πρὸς Ἰτονοάτων μέρη. *Post triginta autem stadia à Nysa superantibus totum montem* D *Messogidem ad Itonoatarum partes.* Sic omnia erunt plana, & quadrabunt inter se Strabonis loci supra citati. *Palmer.*

2. *Superato monte.*) Quid Tmolus hîc faciat, non video: de Messogide suo loco. Hæc quoque cum Ptolemaicis non optimè conveniunt. Etsi Strabonem ego omnia perlustrasse oculis puto, ideoque plus ei adhibeo quam aliis fidei. *Xyland.*

3. Ὑπερβᾶσι Τμῶλον τὸ ὄρος καὶ τὴν Μεσωγίδα) Xylander, qui sustulit vocem Τμῶλον, nunquam in tantum errorem fuisset adductus, si observasset quod nos docuimus sub finem lib. prioris, ad illum locum ubi μεσογειότητος καὶ Τμώλου fit mentio: sic nimirum esse legendum, ut pro μεσογειότητος scribatur Μεσσογίδος. vide locum, qui vel ex isto potuit emendari, & emendatus vicissim huic prodesse adversus Xylandrum. Sic autem legit etiam Eustath. hunc locum proferens. *Casaub.*

δὲ τρεῖς ἀδελφοὺς, Ἄθυμβρόν τε, καὶ Ἀθύμβραδον, καὶ Ὕδρηλον ἐλθόντας ἐκ Λακεδαίμονος, τὰς ἐπωνύμους ἑαυτῶν κτίσαι πόλεις· λειπανδρῆσαι δ᾽ ὕστερον· ἐξ ἐκείνων δὲ συνοικισθῆναι τὴν Νῦσαν· καὶ νῦν Ἄθυμβρον ἀρχηγέτην νομίζουσιν Νυσαεῖς. Περίκεινται δὲ ἀξιόλογοι κατοικίαι πέραν τοῦ Μαιάνδρου, [1] Κοσκινία, καὶ Ὀρθωσία· ἐντὸς δὲ Βιοῦλα, Μάσταυρα, Ἀχάρακα, καὶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐν τῷ ὄρει [2] τὰ Ἀρόματα, συστέλλοντες τὸ * ρ γράμμα· ὅθεν ἄριστος Μεσωγίτης οἶνος ὁ Ἀρομεύς. Ἄνδρες δὲ γεγόνασιν ἔνδοξοι Νυσαεῖς, Ἀπολλώνιός τε ὁ στωϊκὸς φιλόσοφος τῶν Παναιτίου γνωρίμων ἄριστος, καὶ Μενεκράτης Ἀριστάρχου μαθητής· καὶ Ἀριστόδημος, ἐκείνου υἱὸς, οὗ διηκούσαμεν ἐσχατογήρω, νέοι παντελῶς ἐν τῇ Νύσῃ· καὶ Σώστρατος δὲ ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ἀριστοδήμου· καὶ ἄλλος Ἀριστόδημος, ἀνεψιὸς αὐτοῦ, ὁ παιδεύσας Μάγνον τὸν Πομπήϊον, ἀξιόλογοι γεγόνασι γραμματικοί· ὁ δ᾽ ἡμέτερος καὶ ἐρρητόρευε, καὶ ἐν τῇ Ῥόδῳ, καὶ ἐν τῇ πατρίδι δύο σχολὰς συνεῖχε, πρωῒ μὲν τὴν ῥητορικὴν, δείλης δὲ τὴν γραμματικὴν σχολήν· ἐν δὲ τῇ Ῥώμῃ τῶν Μάγνου παίδων ἐπιστατῶν ἠρκεῖτο τῇ γραμματικῇ σχολῇ. Τά δε πέραν ἤδη τοῦ Μαιάνδρου, τὰ λειπόμενα τῆς περιοδείας, πάντα ἐστὶ Καρικὰ, οὐκέτι τοῖς Λυδοῖς

p. 651. ἐπιμεμιγμένων ἐνταῦθα τῶν Καρῶν, ἀλλ᾽ ἤδη καθ᾽ αὑτοὺς ὄντων· πλὴν εἴ τι Μιλήσιοι, καὶ Μυούσιοι τῆς παραλίας ἀποτέτμηνται. Ἀρχὴ μὲν οὖν τῆς παραλίας ἐστὶν ἡ τῶν Ῥοδίων περαία πρὸς θαλάττης· τέλος δὲ τὸ Ποσείδιον τῶν Μιλησίων· ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ, τὰ ἄκρα τοῦ Ταύρου μέχρι Μαιάνδρου· λέγουσι γὰρ ἀρχὴν εἶναι τοῦ Ταύρου [3] τὰ ὑπερκείμενα ὄρη τῶν Χελιδονέων καλουμένων νήσων, αἵπερ ἐν μεθορίῳ τῆς Παμφυλίας, καὶ τῆς Λυκίας πρόκεινται· ἐντεῦθεν γὰρ ἐξαίρεται πρὸς ὕψος ὁ Ταῦρος· τὸ δ᾽ ἀληθὲς, καὶ τὴν Λυκίαν ἅπασαν ὀρεινὴ ἡ ῥάχις τοῦ Ταύρου, διείργει πρὸς τὰ ἐκτὸς καὶ τὸ νότιον μέρος· ἀπὸ τῶν Κιβυρατικῶν μέχρι τῆς περαίας τῶν Ῥοδίων κἀνταῦθα δ᾽ ἐστὶ συνεχὴς ὀρεινή· πολὺ μέντοι ταπεινοτέρα, καὶ οὐκ ἔτι τοῦ Ταύρου

* Malim τὸ ο γρ.

veniſſe Lacedæmone tres fratres, Athymbrum, Athymbradum, atque Hydrelum, & urbes condidiſſe ſibi cognomines: quas homines deinde defecerint, atque ex iis Nyſa fuerit condita: & quidem Nyſæi Athymbrum ſuæ urbis auctorem perhibent. Circumjacent trans Mæandrum memorabiles pagi Coſcinia & Orthoſia. citra autem Biula, Maſtaura, Acharaca, & ſupra urbem in montem Aromata, O brevi: unde optimum de vinis Meſſogiticis Aromenſe. Nyſa illuſtres protulit viros, Apollonium ſtoicum philoſophum, Panætii auditorum optimum. Menecratem, Ariſtarchi diſcipulum: & Ariſtodemum ejus filium (quem nos jam decrepitum audivimus Nyſæ, admodum adoleſcentes) item Soſtratum hujus fratrem: item alium Ariſtodemum hujus conſobrinum, qui docuit Pompejum Magnum. Hi omnes egregii fuerunt grammatici: noſter etiam rhetoricam docuit, & in Rhodo atque in patria duas ſcholas habuit: ita ut mane rhetoricam, veſperi grammaticam tractaret: ſed Romæ filiis Pompeji præfectus, grammatica ſchola fuit contentus. ¶ Quæ ultra Mæandrum reſtant nobis peragranda, omnia Carum jam ſunt: non, ut ante, Lydis permixtorum, ſed ſeorſim degentium, niſi ſi quid oræ maritimæ Mileſii & Myuſii ad ſe rapuerunt. Hujus oræ maritimæ initium eſt continentis Rhodo oppoſitæ litus: finis Poſidium Mileſiorum: in mediterraneis terminatur regio extremitatibus Tauri uſque ad Mæandrum. Nam Tauri principium faciunt montes Chelidoniis inſulis imminentes: quæ jacent ante confinia Lyciæ & Pamphyliæ: inde enim in altum aſſurgit Taurus: & re vera univerſam Lyciam dorſum montis Tauri dirimit ab exterioribus & auſtrinum latus à Cibyraticis, uſque ad objectam Rhodo continentem. Atque ibi continui ſunt montes, multo tamen humiliores: unde etiam Tauri

1. Κοσκινία καὶ Ὀρθωσία) Κοσκίνια mutato accentu alibi legere memini, quod malo. Plinius Coſcinum vocat, meminit Orthoſiæ. *Caſaub.*

2. Τὰ Ἀρόματα συστέλλοντες τὸ ρ γράμμα.) Suſpicor legendum τὸ ο γράμμα. Nam quæ eſt iſta literæ ρ συστολή? niſi quis putet γράμμα vocari τὴν συλλαβήν. Porrò quod notat ſcribi οἶνος Ἀρομεύς, id non obſervatur perpetuò. Nam apud Dioſcoridem Ἀρωμίτης οἶνος ſcribitur. Mirabilis verò Stephani negligentia, ſi ita ille ſcripſit ut hodie habetur in ejus Epitome, quam Hermolaus conſarcinavit: eam vide in voce Ἄρωμα. *Idem.*

3. Τὰ ὑπερκείμενα ὄρη τῶν Χελιδονέων νήσων) Inſulas Chelidoneas non uno loco Plinius commemorat: idem promontorium Chelidonium videtur appellare hoc Tauri principium. lib. v. cap. 17. Dionyſius Afer Patareum promontorium vocat. ỷ. 506.

Τήνδε μετ᾽, ἀντολίηνδε Χελιδόνιαι γεγάασι
Τρεῖς νῆσοι, μεγάλης Παταρηΐδος ἔνδοθεν ἄκρης. i. e.
Hanc autem poſt, orientem verſus, Chelidoniæ ſunt
Tres inſulæ, magnum Patareum intra promontorium.

Ptolemæus vocat, Χελιδονίας σκοπέλους. *Idem.*

1. Ἀρχὴ

non putantur eſſe, neque exteriora ab interioribus diſtinguere: quia eminentiæ & depreſſiones ſparſim iis accidunt, & æqualis eſt regionis latitudo atque longitudo: ut ſepti ſimile nihil habeant. Totus oræ circuitus, ſi quis intret ſinus, eſt ſtadiorum quater mille IↃ cccc: ſin Rhodiam continentem prætemavigeſ, CIↃ IↃ. Initium ſunt Dædala Rhodiæ continentis: finis mons Phœnix & ipſe Rhodiæ. Ante hunc ſita eſt Eleuſa inſula, ſtadiis cxx à Rhodo diſtans. In medio autem, ſi ad rectam lineam à Dædalis navigando legas oram Ciliciæ, Pamphyliæ, & Lyciæ, primum eſt Glaucus, ſinus bene portu aptus: hinc Artemiſium ſeu Dianium promontorium cum fano: deinde Latonæ lucus: ſuper eum & mare ad LX ſtadia urbs Calymna, poſt Caunus, inque vicinia Calbis flumen profundum, quo adverſo naves poſſunt ſubvehi: in medio Piſilis interjacet. ¶ Caunus navalia habet, & portum, qui claudi poteſt: ſupra eam ſitum eſt caſtellum Imbrus. Quanquam autem regio ea felix eſt, tamen id apud omnes in confeſſo eſt, per æſtatem & autumnum aërem ibi eſſe incommodum: ob æſtum & abundantiam nimirum pomorum. Quin & hoc vulgatum eſt, Stratonicum citharœdum cum videret Caunios admodum pallere, dixiſſe: hoc erat illud poëtæ,

Naſcuntur foliorum inſtar mortalia quippe
Corpora —

Ac culpantibus eum, quod urbem tanquam morbis obnoxiam ſubſannaret: Abſit, reſpondiſſe, ut eam ego urbem morboſam dicam, in qua mortui etiam ambulant. Defecerunt aliquando à Rhodiis Caunii: ſed judicio Romanorum ab iis ſunt recepti: & exſtat oratio Molonis adverſus Caunios.

A νομίζεται· οὐδὲ τὰ μὲν ἐκτὸς αὐτοῦ, τὰ δ' ἐντὸς, διὰ τὸ σποράδας εἶναι τὰς ἐξοχὰς, καὶ τὰς εἰσοχὰς, ἐπίσης τε πλάτος, καὶ μῆκος τῆς χώρας ἁπάσης, καὶ μηδὲν ἔχειν ὅμοιον διατειχίσματι. Ἔστι δ' ἅπας μὲν ὁ περίπλους κατακολπίζοντι σταδίων τετρακισχιλίων ἐννακοσίων· αὐτὸς δὲ ὁ τῆς περαίας τῶν Ῥοδίων ἐγγὺς χιλίων καὶ πεντακοσίων. 1 Ἀρχὴ δὲ τὰ Δαίδαλα τῆς Ῥοδίας * χωρίον· πέρας δὲ τὸ καλούμενον ὄρος Φοῖνιξ, καὶ τοῦτο τῆς Ῥοδίας. * Vett. lib. χώρας.

2 Πρόκειται δ' Ἐλέουσα νῆσος διέχουσα τῆς Ῥόδου σταδίους ἑκατὸν εἴκοσι. Μεταξὺ δὲ πρῶτον μὲν ἀπὸ Δαιδάλων πλέουσιν * ἐπὶ τὴν δύσιν B ἐπ' εὐθείας τῇ ἐκ Κιλικίας, καὶ Παμφυλίας, καὶ Λυκίας, παραλίᾳ, κόλπος ἐστὶν εὐλίμενος Γλαῦκος καλούμενος· εἶτα τὸ Ἀρτεμίσιον ἄκρα, καὶ ἱερόν· εἶτα τὸ Λητῷον ἄλσος· ὑπὲρ αὐτοῦ δὲ καὶ τῆς θαλάττης ἐν ἑξήκοντα σταδίοις 3 Κάλυμνα πόλις. Εἶτα Καῦνος, 4 καὶ ποταμὸς πλησίον Κάλβις βαθὺς, ἔχων εἰσαγωγήν· καὶ μεταξὺ * Πίσιλις, ἔχει δ' ἡ πόλις νεώρια, καὶ λιμένα κλειστόν· ὑπέρκειται δὲ τῆς πόλεως ἐν ὕψει φρούριον, Ἴμβρος. Τῆς δὲ χώρας εὐδαίμονος οὔσης, ἡ πόλις τοῦ θέρους ὁμολογεῖται παρὰ πάντων 5 εἶναι δυσάερος, καὶ τοῦ C μετοπώρου, διά τε καύματα, καὶ τὴν ἀφθονίαν τῶν ὡραίων· καὶ δὴ καὶ τὰ τοιαῦτα διηγήματα θρυλλεῖται· ὅτι Στρατονικὸς ὁ κιθαριστὴς ἰδὼν ἐπιμελῶς χλωροὺς τοὺς Καυνίους, τοῦτ' εἶναι ἔφη τὸ τοῦ ποιητοῦ.

* Supplevimus ex manuſſ.
* Scripti Πιλίσις.

Οἵη περ φύλλων γενεὴ, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν. Iliad. ζ. 146.

Μεμφομένων δὲ, ὡς σκώπτοιτο * αὐτῶν ἡ πόλις ὡς νοσερά· 6 ἐγὼ, ἔφη, μή ποτε θαῤῥήσαιμ' ἂν λέγειν νοσερὰν, ὅπου καὶ οἱ νεκροὶ περιπατοῦσιν. Ἀπέστησαν δέ ποτε Καύνιοι τῶν Ῥοδίων. κριθέντες δ' ἐπὶ τῶν Ῥωμαίων ἀπελήφθησαν D πάλιν. καὶ ἔστι λόγος Μόλωνος κατὰ Καυνίων.

* Scripti, αὐτῶν.
p. 652.

1. Ἀρχὴ δὲ τὰ Δαίδαλα) Non ita Ptolemæus, qui Δαίδαλα τόπον in Lycinia ponit. *Caſaub.*

2. Πρόκειται δ' Ἐλέουσα νῆσος) Manuſcripti, Πρόκειται δὲ τὸ καλούμενον ὄρος Φοῖνιξ καὶ Λέουσα. nihil muto. Nam Elæuſam inſulam & Strabo mox & Plinius commemorant. *Idem.*

3. Κάλυμνα πόλις, εἶτα Καῦνος) Apud Ptolem. Calinda vocatur, quæ hîc Calymna. Sic ille in deſcriptione Lyciæ μετὰ Καῦνον Κάλινδα. Plinius lib. v. cap. 27. Calydnam appellat. antiquam γραφὴν eſſe exiſtimo Κάλυνδα. Stephanus Κάλυνδα, πόλις Καρίας. Apud Herodotum Κλειοῖ ſcribe μέχρι οὔρων τῶν Καλυνδικῶν. *Idem.*

4. Καὶ ποταμὸς πλησίον Κάλβις) Meminit Ptolemæus. Neſcio verò an hûc pertineant quæ ſcribit Stephanus Κάλβιος. *Idem.*

5. Εἶναι δυσάερος, καὶ τοῦ μετοπώρου, διά τε καύματα) Attende quæ hîc dicuntur: miraberis mecum Strabonis ἀπόφασιν. Eſt inquit in confeſſo Caunum urbem eſſe δυσάερον, propter æſtus & abundantiam τῶν ὡραίων. Ego vero ſuſpicor deeſſe aliquid, inſerendamque in hanc ſententiam vocem νοσερὰ vel νοσώδης: idque Euſtath. confirmat locum hunc deſcribens. Ἔστι δὲ νοσώδης ἡ τοιαύτη, διὰ τὸ τοῦ ἀέρος οὐκ ἀγαθόν· ἔν τε θέρει καὶ μετοπώρῳ, διὰ τὰ καύματα καὶ τὴν τῶν ὡραίων ἀφθονίαν. Sic igitur fortaſſe legendum τοῦ θέρους ὁμολογεῖται παρὰ πάντων εἶναι δυσάερος καὶ νοσώδης καὶ τοῦ μ. Ita autem intelligendus hic locus. Caunum duabus anni tempeſtatibus eſſe parum ſanam: æſtate, propter nimios æſtus, autumno, propter pomorum copiam. *Idem.*

6. Ἐγὼ, ἔφη, μή ποτε θαῤῥήσαιμι) Scribe ut veteres libri habent, ἐγὼ ἔφη ταύτην θαῤῥήσαιμι cum interrogatione in fine ſententiæ: nam & id eſt elegantius, & ita Euſtathius legit. *Idem.*

[1] Φασὶ δ' αὐτοὺς ὁμογλώττους μὲν εἶναι τοῖς A Καρσὶν, ἀφῖχθαι δὲ Κρῆτας, καὶ χρῆσθαι νόμοις ἰδίοις. Ἑξῆς δὲ Φύσκος πολίχνη λιμένα ἔχουσα, καὶ ἄλσος Λητῶον. εἶτα Λώρυμα παραλία τραχεῖα, καὶ ὄρος ὑψηλότατον τῶν ταύτῃ· ἐπ' ἄκρῳ δὲ φρούριον ὁμώνυμον τῷ ὄρει Φοίνιξ· πρόκειται δ' ἡ Ἐλεοῦσα νῆσος ἐν τέτρασι σταδίοις κύκλον ἔχουσα ὅσον ὀκτωσταδίον·

Ἡ δὲ τῶν Ῥοδίων πόλις κεῖται μὲν ἐπὶ τοῦ ἑωθινοῦ * ἀκρωτηρίου· λιμέσι δὲ, καὶ ὁδοῖς, καὶ τείχεσι, καὶ ἄλλῃ κατασκευῇ τοσοῦτον διαφέρει τῶν ἄλλων, ὥστ' οὐκ ἔχομεν εἰπεῖν ἑτέραν, ἀλλ' οὐδὲ πάρισον, μή τί γε κρείττω ταύτης τῆς B πόλεως· θαυμαστὴ δὲ καὶ ἡ εὐνομία, καὶ ἡ ἐπιμέλεια πρός τε τὴν ἄλλην πολιτείαν, [2] καὶ τὰ ναυτικὰ, ἀφ' ἧς ἐθαλαττοκράτησε πολὺν χρόνον, καὶ τὰ λῃστήρια καθεῖλε, καὶ Ῥωμαίοις ἐγένετο φίλη, καὶ τῶν βασιλέων τοῖς φιλορωμαίοις τὲ, καὶ φιλέλλησιν· [3] ἀφ' ὧν αὐτόνομός τε διετέλεσε, καὶ πολλοῖς ἀναθήμασιν ἐκοσμήθη· ἃ κεῖται τὰ μὲν πλεῖστα ἐν τῷ Διονυσίῳ, καὶ τῷ γυμνασίῳ, ἄλλα δ' ἐν ἄλλοις τόποις· ἄριστα δὲ, ὅ, τε τοῦ ἡλίου κολοσσὸς, ὅν φησιν ὁ ποιήσας τὸ ἰαμβεῖον, ὅτι,

--- [5] Ἑπτάκις δέκα

C Κάρης ἐποίει πηχέων ὁ Λίνδιος·

Κεῖται δὲ νῦν ὑπὸ σεισμοῦ πεσὼν, περικλασθεὶς ἀπὸ τῶν γονάτων· [6] οὐκ ἀνέστησαν δ' αὐτὸν κατά τι λόγιον· τοῦτο δὴ τῶν ἀναθημάτων τὸ κράτιστον,

* Manuſſ. addunt poſt hanc vocem κόλπου.

A Ajunt eos eadem lingua cum Caribus uſos: veniſſe autem è Creta, & uſos ſuis legibus. Sequitur Phyſcus oppidum cum portu & luco Latonæ. Deinde Loryma litus aſperum, & mons eorum, qui iſthic ſunt, altiſſimus: in ſummo autem caſtellum Phœnix, ejuſdem cum urbe nominis. Ante eum jacet Eleuſa inſula, IV ſtadia diſtans, ambitu IIX ſtadiorum.

Rhodiorum urbs ſita eſt in promontorio verſus ortum porrecto: portubus, viis, muris, alioque apparatu tantum aliis præſtat urbibus, ut non modo meliorem nullam, ſed ne parem B quidem ullam ei dicere poſſimus. Admiranda eſt etiam legum optimarum conſervatio, & induſtria cum aliis reipub. partibus, tum navalibus impenſa copiis: quibus freti Rhodii, maris imperium diu obtinuerunt, piratas ſuſtulerunt, Romanorumque & regum Græcis Romaniſque cupientium amicitiam coluerunt: qui & liberam eam conſervaverunt, & multis donariis exornarunt. Horum pleraque in Bacchi ſacrario, & gymnaſio, alia alibi repoſita. Præſtantiſſima ſunt coloſſus Solis: quem, ut ait auctor Jambici carminis,

—— [4] *ſepties decem*

C *Cares cubitorum eſt fabricatus Lindius.*

Jacet nunc terræ motu proſtratus, à genibus confractus: oraculo prohibiti Rhodii, non inſtauraverunt: ſane omnium donariorum præclariſſimum,

1. Φασὶ δ' αὐτοὺς ὁμογλώττους μὲν εἶναι τοῖς Καρσί· ἀφῖχθαι δὲ Κρῆτας) Herodotus libro primo cap. 172. de Cauniis. *Caunii*, inquit, *ut mihi quidem videtur, ſunt* αὐτόχθονες: *ipſi tamen è Creta ſe profectos ferunt: ſimiles ſunt Caunii genti Caricæ, aut Cares genti Caunicæ.* Caſaub.

2. Καὶ τὰ ναυτικὰ) Manuſcripti καὶ τὴν περὶ τὰ ναυτικά. Xylander hunc locum non rectè expreſſit: non enim laudare voluit Rhodios ob navales copias: ſed propter bene conſtitutam Rempublicam, cum in aliis, tum in iis, quæ ad res nauticas pertinent. Quis neſcit tantam fuiſſe nauticarum legum præſtantiam apud Rhodios, ut etiam apud Juriſconſultos Romanos leges Rhodiæ appellentur αἱ περὶ τὰ ναυτικά? Vide titulum Pandectarum 11. libri XIV. qui titulus eſt, De lege Rhodia, de jactu. *Idem.*

3. Ἀφ' ὧν αὐτόνομός τε διετέλεσε) Si propriam vocis διετέλεσε ſignificationem ſpectes, falſum videtur quod Strabo ait: non enim perpetua fuit Rhodiis libertas. Cornelius Tacitus Annal. lib. XII. cap. 58. *Redditur Rhodiis libertas, adempta ſæpe aut firmata, prout bellis externis meruerant, aut domi ſeditione deliquerant.* Pendebant autem Rhodii Romanis principibus aurum coronarium. Quid autem ſit aurum coronarium docent Juriſconſulti, & præterea Suidas cujus verba aſcribam, Στεφανικὸν τέλεσμα παρὰ Ῥοδίοις οὕτως ἐκαλεῖτο ἐπειδὴ αὐτόνομοι ἦσαν οἱ ῥόδιοι· βραχὺ δέ τι μέρος ἐπὶ τιμῇ πέμποντες ἐτήσιον ὡς οὐ φόρον ἡγεμόσι μᾶλλον ἢ στέφανον φίλοις διδόντες. Τοῦτο καὶ Ἑλληνογαλάταις τοῖς Ἀγκυρανοῖς ἐπιχωριάζει τὸ λόγιον· στεφανικὸν γὰρ λέγουσι πᾶν τὸ ἐν χάριτος λόγῳ διδόμενον. (Sed de coronario auro vide locum Ciceronis contra Rullum I. cap. 4. & in Piſonem cap. 37. & apud Gellium V. cap. 6.) *Idem.*

4. *Septies decem.*) Senarios duos integros habent epitomæ, neſcio utrum ex ingenio, an è codice. Vide præter alios Plinium XXXIV. 7. Cæterùm quando Rhodiorum urbs memoratur, Ialyſum intelligere debes, cujus nomen Rhodus κατ' ἐξοχὴν occupavit. neque diſſimulat Plinius V. 31. *Xyland.*

5. Ἑπτάκις δέκα) Plinius, H. Nat. lib. XXXIV. cap. 7. *Ante omnes autem in admiratione fuit Solis* D *Coloſſus Rhodi, quem fecerat Chares Lindius, Lyſippi ſupradicti diſcipulus. Septuaginta cubitorum altitudinis fuit. Hoc ſimulacrum poſt quinquageſimum ſextum annum terræ motu proſtratum, ſed jacens quoque miraculo eſt, pauci pollicem ejus amplectuntur, majores ſunt digiti, quam pleræque ſtatuæ.* Vide & Feſtum, *Coloſſus*. De terræ motu, quo cecidit Coloſſus, lege Polybium libro quinto. (Integer verſus alibi ſic legitur,

Τὸν ἐν Ῥόδῳ κολοσσὸν ὀκτάκις δέκα

Λάχης ἐποίει πηχέων ὁ Λίνδιος.) *Caſaub.* Adſcribitur hoc carmen Simonidi Antholog. lib. IV. cap. 6. Epigr. 4. ad quem locum vide Brodaeum, & Junium in Catalogo Architector. Mechanicor &c.

6. Οὐκ ἀνέστησαν δ' αὐτὸν κατά τι λόγιον) Iacens itaque coloſſus viſebatur: diu autem ibi manſit: nam temporibus demum Conſtantis, qui fuit Heraclii nepos, Agareni Rhodo obtulerunt coloſſicum æs, ut notat Zonaras. (Enimvero certum eſt plures diverſis temporibus in eadem urbe fuiſſe erectos coloſſos.) *Caſaub.*

in ſeptenario eorum, quæ ſpectanda mundus habet, collocatur. Tum Protogenis picturæ Jalyſus & Satyrus columnæ adſtans, cui perdix inſiſtebat columnæ. Perdici, cum tabula recens eſſet poſita, ita inhiaverunt homines, ut illius admiratione Satyrus, quanquam elaboratiſſimus, negligeretur. & auxerunt admirationem, ab iis qui perdices alebant allatæ cicures perdices & è regione poſitæ: nam adverſus picturam pipiebant, multitudinemque ſpectantium oblectabant: & Protogenes cum animadverteret additamento ipſum poſthaberi, à templi præfectis impetrata venia acceſſit, & avem delevit. Rhodii quanquam populari imperio non reguntur, tamen curam populi gerunt, ut pauperum multitudinem continere poſſint. Itaque & frumentum in eam diſtribuitur, & majorum quodam inſtituto opulenti tenuium in partes ſuccedunt, ac ſunt miniſteria quædam publica cibos dividentium: ut & alimenta egeni habeant, & ad uſus publicos, maxime claſſem, operæ non deſint. In navalibus etiam occulta quædam habentur, & multitudine celantur: quæ ſi quis introſpiceret, aut intro ingrederetur, morte multabatur. Hic quoque ut & Maſſiliæ, & Cyzici, de architectis, & inſtrumentis atque armamentariis variis ſumma eſt adhibitia procuratio. Porro autem Rhodii itidem ut Halicarnaſſii, Cnidii, & Coi, ſunt Dorienſes. Nam qui Megara condiderunt Dorienſes, poſt mortem Codri partim ibi manſerunt: partim cum Althæmene Argivo ſocios ſe deducendæ in Cretam coloniæ adjunxerunt: partim in Rhodum & modo dictas urbes diſperſi ſunt. Hæc autem Homericis ſunt recentiora. Nam ejus quidem ætate Halicarnaſſus & Cnidus nondum exſtiterant: Rhodus & Côs erant, ſed ab Heraclidis tenebantur. Tlepolemus ſane ut virilem attigit ætatem,

Jam confectum ætate Licymnion interfecit
Carum, fratrem aviæ. tum naves protinus altas
Conſtruxit, turbaque hominum comitatus amœnam
Ingenti fugit patria. —

addit deinde:

A καὶ τῶν γνωστῶν ἑπτὰ θεαμάτων ὁμολογεῖται. [1] Καὶ αἱ τοῦ Πρωτογένους γραφαί· ὅ, τε Ἰάλυσος, καὶ ὁ Σάτυρος παρεστὼς στύλῳ· ἐπὶ δὲ τῷ στύλῳ πέρδιξ ἐφειστήκει· πρὸς ὃν οὕτως ἐκεχήνεσαν ὡς ἔοικεν οἱ ἄνθρωποι, νεωστὶ ἀνακειμένου τοῦ πίνακος, ὥστ' ἐκεῖνον ἐθαύμαζον, ὁ δὲ Σάτυρος παρεωρᾶτο, καί τοι σφόδρα κατωρθωμένος. ἐξέπληττον δ' ἔτι μᾶλλον οἱ περδικοτρόφοι, κομίζοντες τοὺς τιθασοὺς, καὶ τιθέντες καταντικρύ· ἐφθέγγοντο γὰρ πρὸς τὴν γραφὴν οἱ πέρδικες, καὶ ὠχλαγώγουν. Ὁρῶν δὲ ὁ Πρωτογένης τὸ ἔργον πάρεργον γεγονὸς, ἐδεήθη τῶν B τοῦ τεμένους προεστώτων ἐπιτρέψαι παρελθόντα ἐξαλεῖψαι τὸν ὄρνιν, καὶ ἐποίησε· Δημοκηδεῖς δ' εἰσὶν οἱ Ῥόδιοι, καίπερ οὐ δημοκρατούμενοι, συνέχειν δ' ὅμως βουλόμενοι, τὸ τῶν πενήτων πλῆθος· * σιταρκεῖται δὲ δὴ ὁ δῆμος, καὶ οἱ εὔποροι τοὺς ἐνδεεῖς ὑπολαμβάνουσιν ἔθει τινὶ πατρίῳ· λειτουργίαι τέ τινές εἰσιν ὀψωνιαζόμενοι, ὥσθ' ἅμα τόν τε πένητα ἔχειν τὴν διατροφὴν, καὶ τὴν πόλιν τῶν χρειῶν μὴ καθυστερεῖν, καὶ μάλιστα πρὸς τὰς ναυστολίας· τῶν δὲ ναυστάθμων τινὰ καὶ κρυπτὰ ἦν, καὶ ἀπόρρητα τοῖς πολλοῖς· τῷ δὲ κατοπτεύσαντι ἢ παρελθόντι εἴσω, θάνατος ὥριστο ἡ ζημία. Κἀνταῦθα C δὲ ὥσπερ ἐν Μασσαλίᾳ καὶ Κυζίκῳ τὰ περὶ τοὺς ἀρχιτέκτονας καὶ τὰς ὀργανοποιίας καὶ θησαυροὺς ὅπλων τε καὶ τῶν ἄλλων, ἐσπούδασται διαφερόντως· καὶ ἔτι γε τῶν παρ' ἄλλοις μᾶλλον. [2] Δωριεῖς δ' εἰσὶν ὥσπερ καὶ Ἁλικαρνασσεῖς καὶ Κνίδιοι, καὶ Κῷοι. Οἱ γὰρ Δωριεῖς οἱ τὰ Μέγαρα κτίσαντες μετὰ τὴν Κόδρου τελευτὴν, οἱ μὲν ἔμειναν αὐτόθι, οἱ δὲ σὺν Ἀλθαιμένει τῷ Ἀργείῳ τῆς εἰς Κρήτην ἀποικίας ἐκοινώνησαν, οἱ δ' εἰς τὴν Ῥόδον καὶ τὰς λεχθείσας ἀρτίως πόλεις ἐμερίσθησαν. ταῦτα δὲ νεώτερα τῶν ὑφ' Ὁμήρου λεγομένων ἐστί. Κνίδος μὲν δὴ καὶ Ἁλικαρνασσὸς οὐδ' ἦν πω. Ῥόδος δ' ἦν καὶ Κῶς, D ἀλλ' ᾠκεῖτο ὑφ' Ἡρακλειδῶν. [3] Τληπόλεμος μὲν οὖν ἀνδρωθείς.

Αὐτίκα πατρὸς ἑοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα,
Ἤδη γηράσκοντα Λικύμνιον. ---
Αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ' ὅγε λαὸν ἀγείρας,
Βῆ φεύγων.

Εἶτα φησὶν,

* Vulgo, σιταρχεῖται.

p. 653.

Iliad. β. 662.

1. Καὶ αἱ τοῦ Πρωτογένους γραφαὶ) De his omnibus lege Plinium. Jalyſi etiam Marcus Tull. meminit non uno loco. (in Orat. cap. 1. & in Verr. lib. iv. cap. 60.) *Caſaub.*

2. Δωριεῖς δ' εἰσὶν) Rhodiorum ἀρχαιολογίαν qui volet petet ex libro quinto Bibliothec. Diod. Sic. Tangit obiter & Athen. lib. viii. *Idem.*

3. Τληπόλεμος μὲν οὖν ἀνδρωθεὶς) Eadem leges apud Diodorum lib. 1. 5. *Idem.*

Εἰς Ῥόδον ἷξεν ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων A

Τρίχθα δὲ ᾤκηθεν καταφυλαδόν. ---

Iliad. β. Καὶ τὰς πόλεις ὀνομάζει τὰς τότε,

656. * Vett. lib. ἀργυρόεντα. Λίνδον, Ἰήλυσσόν τε, καὶ * ἀργινόεντα Κάμειρον·

τῆς Ῥοδίων πόλεως οὔπω συνῳκισμένης. Οὐδαμοῦ δὴ ἐνταῦθα Δωριέας ὀνομάζει, ἀλλ᾽ ἢ ἄρα Αἰολέας ἐμφαίνει καὶ Βοιωτούς, εἴπερ ἐκεῖ ἡ κατοικία τοῦ Ἡρακλέους καὶ τοῦ Λικυμνίου· εἰ δ᾽ ὥσπερ καὶ ἄλλοι φασὶν, ἐξ Ἄργους καὶ Τίρυνθος ἀπῆρεν ὁ Τληπόλεμος, οὐδ᾽ οὕτω Δωρικὴ γίνεται ἡ ἐκεῖθεν ἀποικία· πρὸ γὰρ τῆς Ἡρακλειδῶν καθόδου γεγένηται· * καὶ

* Scripti, καὶ ἡ ἐκεῖθεν, ἀποικία. Τῶν δ᾽ αὖ Φείδιππός τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην B

Θεσσαλοῦ υἷε δύω Ἡρακλείδαο ἄνακτος.

Καὶ οὗτοι τὸ Αἰολικὸν μᾶλλον, ἢ τὸ Δωρικὸν γένος ἐμφαίνοντες· ἐκαλεῖτο δ᾽ ἡ Ῥόδος πρότερον Ὀφιοῦσσα καὶ Σταδία, εἶτα Τελχινὶς, ἀπὸ τῶν οἰκησάντων Τελχίνων τὴν νῆσον· οὓς οἱ μὲν

p. 654. βασκάνους φασὶ καὶ γόητας, θείῳ καταῤῥαίνοντας τὸ τῆς Στυγὸς ὕδωρ, ζώων τε καὶ φυτῶν ὀλέθρου χάριν. οἱ δὲ τέχναις διαφέροντας, τοὐναντίον ὑπὸ τῶν ἀντιτέχνων βασκανθῆναι, καὶ τῆς δυσφημίας τυχεῖν ταύτης· ἐλθεῖν δ᾽ ἐκ Κρήτης εἰς Κύπρον πρῶτον, εἶτ᾽ εἰς Ῥόδον· πρώτους C δ᾽ ἐργάσασθαι σίδηρόν τε καὶ χαλκόν· καὶ δὴ καὶ τὴν ἅρπην τῷ Κρόνῳ δημιουργῆσαι· εἴρηται μὲν οὖν καὶ πρότερον περὶ αὐτῶν· ἀλλὰ ποιεῖ τὸ πολύμυθον, ἀναλαμβάνειν πάλιν, ἀναπληροῦντας εἴ τι παρελίπομεν. Μετὰ δὲ τοὺς Τελχῖνας, [1] οἱ Ἡλιάδαι μυθεύονται κατασχεῖν τὴν νῆσον, [2] ὧν ἑνὸς Κερκάφου καὶ Κυδίππης γενέσθαι παῖδας, τοὺς τὰς πόλεις κτίσαντας ἐπωνύμους αὐτῶν·

Λίνδον, Ἰήλυσόν τε, καὶ ἀργινόεντα [3] Κάμειρον,

Ἔνιοι δὲ τὸν Τληπόλεμον κτίσαι φασὶ, θέσθαι δὲ D τὰ ὀνόματα ὁμωνύμως τῶν Δαναοῦ θυγατέρων τισίν. Ἡ δὲ νῦν πόλις ἐκτίσθη κατὰ τὰ Πελοποννησιακὰ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀρχιτέκτονος, ὥς φασιν, [4] ὑφ᾽ οὗ καὶ ὁ Πειραιεύς· οὐ συμμένει δ᾽ ὁ Πειραιεὺς, κακωθεὶς ὑπό τε Λακεδαιμονίων πρότερον τῶν τὰ σκέλη καθελόντων, καὶ ὑπὸ Σύλλα τοῦ Ῥωμαίων ἡγεμόνος. Ἱστοροῦσι δὲ καὶ ταῦτα περὶ τῶν Ῥοδίων· ὅτι οὐ μόνον ἀφ᾽ οὗ χρόνου

A *Inde Rhodum venit, variis erroribus actus:*

Atque tribus posuere locis sibi tecta, domosque.

urbes etiam nominat,

Lindon, Jalysumque, argillosamque Camirum:

Cum Rhodiorum urbs nondum fuisset in unam contracta. Nusquam igitur ibi Dorienses nominat, sed Aeolenses innuit fuisse ac Bœotos: siquidem ibi Herculis & Licymnii fuit domicilium. Si vero, quæ aliorum est opinio, Argis & Tirynthe profectus fuit Tlepolemus: ne sic quidem Dorica fuerit colonia, cum sit ante Heraclidarum deducta reditum. Sed & hæc,

B *Tum duo Thessalidæ, tibi magne Alcida nepotes,*

Phædippus Cois atque Antiphus imperitabant:

Aeolicum potius, quam Doricum genus designant. Rhodus initio dicta fuit Ophiusa, atque Stadia: deinde Telchinis, ab inhabitantibus eam Telchinibus. Hos alii fascinatores & præstigiatores, qui sulfure admixtam stygis aquam instillarent rebus, ad perdendum animalia & stirpes. Alii cum excellerent artibus, invisum iis ab earundem æmulis ajunt: & hoc infamiæ C retulisse. E Creta eos primum in Cyprum, deinde Rhodum venisse: primosque ferrum & æs fabricatos, atque etiam Saturno falcem fecisse. Sane de his etiam ante dictum fuit: sed multitudo fabularum facit, ut revocemus: & si quid prætermissum est, adjiciamus. Post Telchinas Heliadæ (ut fabulæ tradunt) insulam occupaverunt: quorum unius Cercaphi & Cydippæ filii urbes condiderint, ac de se denominaverint.

Lindon, Ialysumque, argillosamque Camirum.

D Alii conditas à Tlepolemo ajunt: & eum nomina imposuisse à quibusdam filiis Danai. Urbs, quæ nunc est, Peloponnesiaci belli tempore exstructa est ab eo ipso architecto, qui Peiræum ædificavit. Peiræeus non perduravit, cum à Lacedæmoniis ante adflictus, qui longa crura sive muros dejecerunt: tum à Sylla Romanorum imperatore. Narrantur & hæc de Rhodiis: res eorum mari secundas fuisse non ab eo demum tempore

1. Οἱ Ἡλίαδαι μυθεύονται) Hi fuere Ἡλίου sive Solis filii, quem Rhodi Acantho peperit. Cicero De Natura Deorum lib. III. c. 21. *Quartus is, quem Heroicis temporibus Achanto Rhodi peperisse dicitur, avum Jalysi, Camiri & Lyndi.* Casaub.

2. Ὧν ἑνὸς Κερκάφου) Lego ὧν ἑνὸς Κερκάφου. *Idem.*

3. Κάμειρον) Ego emendo Κάμιρον. Κάμιρος enim urbis nomen, Κάμειρος autem conditoris Meursius in notis ad Macrob. lib. I. c. 17.

4. Ὑφ᾽ οὗ καὶ ὁ Πειραιεύς) Vide libro nono. p. 391. *Casaub.*

quo urbem, quæ exſtat hodie, condiderunt: ſed etiam ante Olympiorum inſtitutionem permultis annis eos procul à patria claſſem eduxiſſe hominum ſervandorum cauſa. Ita & uſque ad Hiſpaniam eos navigaſſe, & Rhodum condidiſſe, poſtmodo à Maſſilienſibus occupatam: & in Opicis Parthenopen: in Dauniis Coum auxilio Elpias. Quidam poſt reditum è bello Trojano Gymneſias ab iis ferunt conditas. Harum quæ eſt grandior, eam Timæus omnium inſularum maximam aſſerit poſt ſeptem has: Sardiniam, Siciliam, Cyprum, Cretam, Eubœam, Corſicam, Lesbum: ſed falſum dicit, cum ſint aliæ multo majores: Gymnetas ajunt à Phœnicibus Balearides vocatos, quod gymnaſias (*exercitationes corporis*) ii dicant balearidas. Quidam Rhodiorum etiam circa Sybarin ſedes poſuerunt, juxta Chaoniam. Videtur Homerus teſtari, antiquitus Rhodios fuiſſe fortunatos, jam inde à conditis tribus urbibus.

Ternæ illis ſedeſque, tribuſque: & Iupiter ipſe,
In ſuperos qui ſceptra gerit, mortale genuſque,
Dilexit, magnaque illos cumulavit opum vi.

Quidam hos verſus fabulæ accommodant, quod ſcilicet auro pluerit Jupiter in hac inſula, cum Minervam peperiſſet: idque eſt apud Pindarum. Inſulæ ambitus eſt ſtadiorum ІↃCCCC XX. ¶ Prima occurrit Lindus, ſi à Rhodiorum urbe naviges, inſula ad dextram relicta: urbs monti impoſita, admodum verſus meridiem vergens & Alexandream maxime: templum eſt ibi Minervæ Lindiæ nobile, à Danaidibus poſitum. Primum Lindii pro ſe remp. geſſerunt, ut & Camyſenſes & Jalyſii:

A συνῴκησαν τὴν νῦν πόλιν ἠτύχουν κατὰ θάλατταν· ἀλλὰ καὶ πρὸ τῆς Ὀλυμπιακῆς θέσεως συχνοῖς ἔτεσιν, ἔπλεον πόῤῥω τῆς οἰκείας ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν ἀνθρώπων, ἀφ' οὗ καὶ μέχρι Ἰβηρίας ἔπλευσαν, [1] κἀκεῖ μὲν τὴν Ῥόδον ἔκτισαν, ἣν ὕστερον Μασσαλιῶται κατέσχον· ἐν δὲ τοῖς Ὀπικοῖς τὴν Παρθενόπην· [2] ἐν δὲ Δαυνίοις μετὰ Κώων Ἐλπίας· τινὲς δὲ μετὰ τὴν ἐκ Τροίας ἔφοδον [3] τὰς Γυμνησίας νήσους ὑπ' αὐτῶν κτισθῆναι λέγουσιν· ὧν τὴν μείζω φησὶ Τίμαιος μεγίστην εἶναι μετὰ τὰς ἑπτὰ, Σαρδὼ, Σικελίαν, Κύπρον, Κρήτην, Εὔβοιαν, Κύρνον, Λέσβον· οὐτ' ἀληθῆ λέγων· πολὺ γὰρ B ἄλλαι μείζους· [4] Φασὶ δὲ τοὺς Γυμνητὰς ὑπὸ Φοινίκων Βαλεαρίδας λέγεσθαι, διότι τὰς γυμνασίας βαλεαρίδας λεχθῆναι. Ἔνιοι δὲ τῶν Ῥοδίων καὶ [5] περὶ Σύβαριν ᾤκησαν κατὰ τὴν Χαονίαν. Ἔοικε δὲ καὶ ὁ ποιητὴς μαρτυρεῖν, τὴν ἐκ παλαιοῦ παροῦσαν τοῖς Ῥοδίοις εὐδαιμονίαν, εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρώτης κτίσεως τῶν τριῶν πόλεων.

Τριχθὰ δὲ ᾤκηθεν καταφυλαδὸν, ἠδ' ἐφίληθεν Iliad. 6. 668.
Ἐκ Διὸς, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει,
Καί σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων.

C Οἱ δ' εἰς μῦθον ἀνήγαγον τὸ ἔπος, καὶ χρυ- p. 655.
σὸν ὑσθῆναί φασιν ἐν τῇ νήσῳ κατὰ τὴν τῆς Ἀθηνᾶς γένεσιν ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς, ὡς εἴρηκε Πίνδαρος. Ἡ δὲ νῆσος [6] κύκλον ἔχει σταδίων ἐνακοσίων εἴκοσιν. Ἔστι δὲ πρώτη μὲν Λίνδος ἀπὸ τῆς πόλεως πλέουσιν ἐν δεξιᾷ ἔχουσι τὴν νῆσον, πόλις ἐπὶ ὄρους ἱδρυμένη πολὺ πρὸς μεσημβρίαν ἀνατείνουσα, καὶ πρὸς Ἀλεξάνδρειαν μάλιστα· ἱερὸν δέ ἐστιν Ἀθηνᾶς Λινδίας αὐτόθι ἐπιφανὲς, τῶν Δαναΐδων ἵδρυμα· πρότερον μὲν οὖν καθ' αὑτοὺς ἐπολιτεύοντο οἱ Λίνδιοι, καθάπερ καὶ Καμειρεῖς καὶ Ἰαλύσιοι·

1. *Κἀκεῖ μὲν τὴν Ῥόδον ἔκτισαν*) Hæc eſt quam diximus à Strabone vocari *Ῥόδην* libro tertio pag. 160. & ita hîc quoque puto eſſe legendum. *Caſaub.*

D 2. *Ἐν δὲ Δαυνίοις μετὰ Κώων Ἐλπίας*) Stephanus, *Ἐλπία πόλις ἐν Δαυνίοις κτίσμα Ῥοδίων.* *Idem.*

2. *Ἐν δὲ Δαυνίοις μετὰ Κώων Ἐλπίας* i. e. *in Dauniis verò, cum Cois Elpias*) Quæ profecto verba mutila, nec cum cæteris cohærent. Nam quid illic fecit Elpias? urbem condidit? quamnam autem? hanc oportuit expreſſam à Strabone, ut in aliis factitatum. Itaque reſcribendum cenſeo, *μετὰ Κώων Σαλαπίαν ἔκτισαν Ἐλπίας*, *cum Cois Salapiam condidit Elpias*. nam Salapiam in Apuliâ Dauniâ condidit Elpias Rhodius. vid. Meurſ. Rhodum. lib. 1. cap. 28. pag. 59.

2. *Ἐλπίας*) Hic fortaſſis reſcribendum *Ἐλπίαν*, niſi quis ſtatuat, Strabonem numero plurali oppidi nomen protuliſſe. Berkel. in Stephan. p. 343.

3. *Τὰς Γυμνησίας νήσους ὑπ' αὐτῶν κτισθῆναι*) De Gymneſiis eadem reperies apud Diodorum Siculum lib. v. Liquet vero ex hoc loco unde illa deſcribat Diodorus: nempe è Timæo quod ille ſuo more nos celat, & tamen ejus verbis loquitur. De ſeptem iſtis inſulis vide quæ Euſtathius annotat in Dionyſium ỽ. 457. *Caſaub.*

4. *Φασὶ δὲ τοὺς Γύμνητας ὑπὸ Φοινίκων βαλεαρίδας λέγεσθαι*) hæc quô pertinent? parum enim videntur ad inſtitutum ſermonem facere. Lego autem *βαλεαρεῖς λέγεσθαι.* Facit hûc Polybii locus è libro tertio, ubi copias Annibalis refert. *πρὸς δὲ τούτοις βαλειαρεῖς, οὓς κυρίως μὲν καλοῦσι σφενδονήτας, ἀπὸ δὲ τῆς χρείας ταύτης, συνωνύμως καὶ τὸ ἔθνος αὐτῶν προσαγορεύουσι καὶ τὴν νῆσον.* *Idem.*

5. *Περὶ Σύβαριν ᾤκησαν κατὰ τὴν Χαονίαν*) Scribe *Χώνην*. Vide ad lib. VI. *Idem.*

6. *Κύκλον ἔχει σταδίων ἐνακοσίων εἴκοσι*) Hæc ſtadiorum ſumma efficit M. P. centum & XXIX. Sic Plinius Rhodi circuitum vult eſſe M. P. CXXX. aut ſecundum Iſidorum C. III. *Idem.*

A [1] μετὰ ταῦτα δὲ συνῆλθον ἅπαντες εἰς τὴν Ῥόδον· ἐντεῦθεν δ᾽ ἐστὶν εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν, Κλεόβουλος. [2] Μετὰ δὲ Λίνδον [3] Ἰξία χωρίον καὶ Μνασύριον· [4] εἶθ᾽ ὁ Ἀτάβυρις, ὄρος τῶν ἐνταῦθα ὑψηλότατον, ἐν ᾧ ἱερὸν Διὸς Ἀταβυρίου· [5] εἶτα Κάμειρος· εἶτ᾽ Ἰάλυσος κώμη, καὶ ὑπὲρ αὐτὴν ἀκρόπολίς ἐστιν Ὀχύρωμα καλουμένη· [6] εἶθ᾽ ἡ τῶν Ῥοδίων πόλις, ἐν ὀγδοήκοντά που σταδίοις. [7] Μεταξὺ δ᾽ ἐστὶ τὸ Θοάντιον ἀκτή τις, ἧς μάλιστα πρόκεινται [8] αἱ Σποράδες αἱ ἐπὶ τὴν Χαλκίαν, ὧν ἐμνήσθημεν πρότερον. Ἄνδρες δ᾽ ἐγένοντο μνήμης ἄξιοι πολλοὶ στρατηλάται τε καὶ ἀθληταί· ὧν εἰσὶ καὶ οἱ B Παναιτίου τοῦ φιλοσόφου πρόγονοι· τῶν δὲ πολιτικῶν, καὶ τῶν περὶ λόγους καὶ φιλοσοφίας, ὅ, τε Παναίτιος αὐτός. καὶ Στρατοκλῆς, καὶ Ἀνδρόνικος ὁ ἐκ τῶν περιπάτων, καὶ Λεωνίδας ὁ στωϊκός· ἔτι δὲ πρότερον Πραξιφάνης, καὶ Εὔδημος, καὶ Ἱερώνυμος. [9] Ποσειδώνιος δ᾽ ἐπολιτεύσατο μὲν ἐν Ῥόδῳ καὶ ἐσοφίστευσεν· ἦν δ᾽ Ἀπαμεὺς ἐκ τῆς Συρίας· [10] καθάπερ καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Μαλακὸς

poſtea autem in unam urbem Rhodum coiverunt. Lindius fuit Cleobulus, unus de VII ſapientibus. Poſt Lindum Ixia ſequitur, & Minaſyrium pagi: inde Atabyris, mons iſtorum ſane locorum altiſſimus: ibique templum Jovis Atabyrii. Poſt Camerus: hinc pagus Jalyſus, & munitio ſupra, ſive arx, Ochyroma hinc nomen habens. Sequitur poſt ſtadia circiter XXC Rhodiorum urbs. Deinceps eſt Thoantium, acta quædam, ante quam potiſſimum ſitæ ſunt Sporades Chalciam verſus: quarum ſupra eſt facta mentio. Viros memorabiles re bellica & certaminibus multos tulit Rhodus: de quibus fuerunt etiam Panætii majores. Tum civiles & in litteris ac philoſophia verſatos, cum ipſum Panætium, tum Stratoclem, Andronicum peripateticum, Leonidam Stoicum: & his prioris Praxiphanem, Eudemum, Hieronymum. Poſidonius in Rhodo quidem geſſit remp. & docuit: Apamea autem Syriæ patria ejus fuit. Apollonius quoque cognomento Mollis

1. *Μετὰ ταῦτα δὲ συνῆλθον ἅπαντες εἰς τὴν Ῥόδον*) Factum id ut ex Diodori Bibliotheca diſcimus anno primo Olympiadis XCIII. *Caſaub.*

Μετὰ δὲ Λίνδον Ἰξία χωρίον) Malim Ἰξίαι numero multitudinis, ita præcipiente Stephano. *Idem.*

2. *Ἰξία*) Incertum eſt, utrum numero ſingulari hæc vox ita legatur, an non etiam pro plurali poſitum ſit, ſi quis vero præter Strabonem & Stephanum hujus loci meminerit, facile dirimi poſſet. Berckel. ad Stephan. p. 418.

4. *Εἶθ᾽ ὁ Ἀτάβυρις ὄρος*) Stephan. eſt Ἀτάβυρον, quem vide. *Caſaub.*

5. *Εἶτα Κάμειρος. εἶτ᾽ Ἰάλυσος κώμη*) Locus ille ſine dubio luxatus, ac legendum, leviter tranſpoſitis verbis: *εἶτα Κάμειρος, κώμη· εἶτ᾽ Ἰάλυσος, καὶ ὑπὲρ α.* *Inde Camirus, pagus; hinc Jalyſus:* Adeo vetus autem hoc mendum eſt, ut & ab Euſtathio repræſentetur, ubi de his urbibus agit, Iliad. β΄. Ac Camirum pagum dixit, quia nullo muro cincta eſt, Jalyſum pariter ac Lindum urbem ſat munitam fuiſſe hinc apparet, quod non ceperint utramque Lacædemonii, ut Camirum, ſed perſuaſerint blandis verbis, ut tranſirent ab Athenienſibus in ſuas partes, quippe ſi fuiſſent pagi, nihil opus erat illis perſuadere, quos in poteſtatem cogere ſine morâ potuiſſent. Plura vid. in Meurſii Rhodo lib. I. c. 9. p. 25.

6. *Εἶθ᾽ ἡ τῶν Ῥοδίων πόλις*) Notatum eſt à Xyland. Rhodiorum urbem cum dicit Strabo, debere nos intelligere Jalyſum. Sanè Plinius H. N. Lib. V. c. 31. ita ſentire videtur. ſic ſcribens de hac inſula, *habitata urbibus, Lyndo, Camiro, Jalyſo, nunc Rhodo.* Sed cum manifeſtiſſimè dicat Strabo Rhodum urbem ab Jalyſo diſtare LXXX ſtadia, errarit Plinius neceſſe eſt ſi ita ſenſit. Verum equidem Plinio injuriam fieri hac vulgata interpretatione cenſeo, & poſt vocem Jalyſo eſſe diſtinguendum: voce enim *nunc* ſignificare hoc voluit, Rhodum multo poſt alias fuiſſe conditam, non (ut vulgo putant) hoc, Jalyſum & Rhodum ejuſdem urbis eſſe nomina. Confirmat & Diodorus noſtram ſententiam, ſic ſcribens. *Οἱ δὲ τὴν Ῥόδον νῆσον κατοικοῦντες καὶ Ἰάλυσον καὶ Λίνδον, καὶ Καμείρον μετῳκίσθησαν εἰς μίαν πόλιν τὴν νῦν καλουμένην Ῥόδον.* Non eſt igitur cur quiſquam poſthac ſibi perſuadeat Rhodum & Jalyſum eandem eſſe urbem, prava hac interpretatione inductus, quæ multos decepit. *Caſaub.*

7. *Μεταξὺ δ᾽ ἐστὶ Θοάντιον*) Ptolemæo Thoantium C eſt inſulæ Carpathi Rhodo adjacentis, promontorium: neque alibi de Thoantio quicquam legere memini. *Idem.*

8. *Αἱ Σποράδες αἱ ἐπὶ τὴν Χαλκίαν*) Manuſcripti *αἱ περὶ τὴν Καλχίδα*: non recte: Vide libri decimi finem. p. 488. *Idem.*

9. *Ποσειδώνιος δ᾽ ἐπολιτεύσατο μὲν ἐν Ῥόδῳ*) Non Rhodi tantum commoratus eſt Poſidonius, ſed etiam Rhodius appellatus eſt. Athenæus libro ſexto c. 13. in fine pag. 252. *Ποσειδώνιος δὲ ὁ Ἀπαμεὺς, ὕστερον δὲ Ῥόδιος χρηματίσας.* Idem pleriſque contigit literas Rhodi profitentibus. Sic & Theodorus Gadareus Rhodius eſt dictus, & ita dici maluit teſte Quintiliano Lib. III. c. 1. *Idem.*

10. *Καθάπερ καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Μαλακὸς καὶ ὁ Μόλων*) Hic locus diu me torſit: Apertè enim Strabo duos facit, Apollonium quem Mollem vocat, & Molonem: atqui Apollonius eſt qui cognomento Molon dictus eſt. Sic enim eum nominant Quintilianus multis locis III. c. 1. & XII. c. 6. & Suetonius in Cæ- D ſare c. 4. Putet aliquis legendum, *καθάπερ καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Μαλακὸς καὶ Μόλων.* Sed obſtat hic locus paullò poſt, ubi Alabandenſes refert qui Rhodum migrarunt. *Ὅ, τε Ἀπολλώνιος καὶ Μόλων.* Quid ergo? Dicam quod ſentio: puto enim quoties vel apud Quintilianum vel apud Suetonium vel alium occurrit mentio Apollonii Molonis, toties inſigne occurrere vel ipſius auctoris, vel librarii peccatum: auctoris, ſi ita ſcripſit & duos viros ejuſdem profeſſionis perperam confudit: librarii, ſi cum ſcriptum eſſet ab auctore *Apollonius Mollis*, ipſe in *Molonem* mutavit: meritò enim ſuſpicetur aliquis quoties Apollonius *Molo* ab his vocatur, toties reſcribi debere *Mollis*, quod docet nos Strabo: à quo ſtat Marcus Tullius Molonis auditor ut ipſe ſæpius teſtatur: quem quidem ille nunquam Apollonium vocat: idem Cicero de Orat. lib. I. c. 27. Apollonium, non Molonem, ſed Alabandenſem appellat: in quo pulchrè ei cum Strabone convenit. *Idem.*

& Molon: Euclea doctorem habuerunt rhetorem, domo Alabandenses. Prior Rhodum se contulit Apollonius, Molon serius: cui & dixit ille, Sero Molon: id est, tarde advenis. Pisander quoque Heracleæ carminis scriptor, Rhodius fuit: & Simmias grammaticus, & nostra ætate Aristocles. Dionysius vero Thrax, & Apollonius Argonauticorum conditor, Alexandrini fuerunt, sed nominati sunt Rhodii. De Rhodo dictum est satis. ¶ Proinde à Cariæ litore, quod post Rhodum est, ab Eleunte & Lorymis, flexus quidam est versus septentrionem, ac deinde ad rectam lineam navigatio usque ad Propontidem, veluti meridianum quendam referens, ad 100 stadiorum longitudinem, aut paulo minus: ad eam sunt reliqua Cariæ, Ionia, Aeolis, Troja, Cyzicum, Byzantium. Ergo post Loryma sequitur Cynos sema, *quod canis monumentum significat* & Syme insula. ¶ Mox Cnidus, duos habens portus: quorum alter claudi potest, triremibus recipiendis aptus: & navium statio capax xx. Ante Cnidum insula jacet, ambitu fere VII stadiorum, excelsa & theatri forma, aggeribus continenti adjuncta, ipsamque Cnidum in duas quasi dividens urbes: magna enim Cnidorum pars insulam habitat, quæ utrunque portum integit. Ponè eam in alto jacet Nisyrus insula. Cnidii viri memoria digni fuerunt Eudoxus mathematicus, unus de sociis Platonis: præterea Agatharchides [6] peripateticus, unus de amicis divi Cæsaris, qui largiter potuerunt: ejusque filius Artemidorus. Cnidius fuit etiam Ctesias Artaxerxis medicorum princeps, qui Syriaca scripsit & Persica. Secundum Cnidum Ceramus est, & Bargasa oppidula supra mare. ¶ Deinde Halicarnassus, regia dominorum Cariæ, quondam Zephyra dicta. Ibi Mausoli sepulcrum est, unum de septem mirabilibus mundi spectaculis, quod marito suo Artemisia ædificavit.

A καὶ Μόλων· ἦσαν γὰρ Ἀλαβανδεῖς [1] Μενεκλέους μαθηταὶ τοῦ ῥήτορος· ἐπεδήμησε δὲ πρότερον Ἀπολλώνιος· Ὀψὲ δ' ἧκεν ὁ Μόλων, [2] καὶ ἔφη πρὸς αὐτὸν ἐκεῖνος, Ὀψὲ μολών· ἀντὶ τοῦ ἐλθών· [3] καὶ Πείσανδρος δ' ὁ τὴν Ἡράκλειαν γράψας ποιητὴς Ῥόδιος· καὶ Σιμμίας ὁ γραμματικός· καὶ Ἀρισοκλῆς ὁ καθ' ἡμᾶς. Διονύσιος δὲ ὁ Θρᾷξ, καὶ Ἀπολλώνιος ὁ τοὺς Ἀργοναύτας ποιήσας, Ἀλεξανδρεῖς μέν· ἐκαλοῦντο δὲ Ῥόδιοι· περὶ μὲν Ῥόδου ἀποχρώντως εἴρηται. Πάλιν δὲ τῆς Καρικῆς παραλίας τῆς μετὰ τὴν Ῥόδον, ἀπὸ Ἐλεοῦντος καὶ τῶν Λωρύμων, [4] καμπτὴρ τίς ἐπὶ τὰς ἄρκτους ἐστὶ, καὶ λοιπὸν ἐπ' εὐ-
B θείας ὁ πλοῦς μέχρι τῆς Προποντίδος, ὡς ἂν μεσημβρινήν τινα ποιῶν γραμμὴν ὅσον πεντακισχιλίων σταδίων, ἢ μικρὸν ἀπολείπουσαν. Ἐνταῦθα δ' ἐστὶν ἡ λοιπὴ τῆς Καρίας, καὶ Ἴωνες, καὶ Αἰολεῖς, καὶ Τροία καὶ τὰ περὶ Κύζικον καὶ Βυζάντιον. Μετὰ δ' οὖν τὰ Λώρυμα, τὸ Κυνὸς σῆμα ἐστὶ, p. 656.
[5] καὶ Σύμη νῆσος. Εἶτα Κνίδος, δύο λιμένας ἔχουσα, ὧν τὸν ἕτερον κλειστὸν τριηρικὸν, καὶ ναύσταθμον ναυσὶν εἴκοσι· πρόκειται δ' ἡ νῆσος ἑπταστάδιός πως τὴν περίμετρον, ὑψηλὴ, θεατροειδὴς, συναπτομένη χώμασι πρὸς τὴν ἤπειρον, καὶ ποιοῦσα δίπολιν τρόπον τινὰ τὴν Κνίδον· πολὺ γὰρ μέρος αὐτῆς οἰκεῖ τὴν νῆσον, σκεπάζουσαν ἀμ-
C φοτέρους τοὺς λιμένας. Κατ' αὐτὴν δ' ἐστὶν ἡ Νίσυρος πελαγία. Ἄνδρες δ' ἀξιόλογοι Κνίδιοι, πρῶτον μὲν Εὔδοξος ὁ μαθηματικὸς τῶν Πλάτωνος ἑταίρων. εἶτ' Ἀγαθαρχίδης ὁ ἐκ τῶν περιπάτων, ἀνὴρ συγγραφεύς· καθ' ἡμᾶς δὲ Θεόπομπος ὁ Καίσαρος τοῦ θεοῦ φίλος, τῶν μεγάλα δυναμένων· καὶ υἱὸς Ἀρτεμίδωρος. Ἐντεῦθεν δὲ καὶ Κτησίας ὁ ἰατρεύσας μὲν Ἀρταξέρξην, [7] συγγράψας δὲ * τὰ Ἀσσυριακὰ καὶ τὰ Περσικά. Εἶτα μετὰ Κνίδον Κέραμος καὶ Βάργασα, πολίχνια ὑπὲρ θαλάττης. Εἶθ' Ἁλικαρνασσὸς, τὸ βασίλειον τῶν τῆς Καρίας δυναστῶν, Ζεφύρα καλουμένη πρότερον· ἐνταῦθα δ' ἐστὶν
D [8] ὅ, τε τοῦ Μαυσώλου τάφος· τῶν ἑπτὰ θεαμάτων ἔργον, ὅπερ Ἀρτεμισία τῷ ἀνδρὶ κατεσκεύασε·

1. *Μενεκλέους μαθηταὶ τοῦ ῥήτορος*) Restituimus veram lectionem, legebatur ante *μὲν Εὐκλέους μαθ.* ineptissimè: restituimus autem ex ipso Strabone, qui hunc locum citat mox de Menecle loquens. Sic autem & libri veteres habent. *Casaub.*

2. *Καὶ ἔφη πρὸς αὐτὸν ἐκεῖνος, Ὀψὲ μολών*) Facit allusionem ad Homeri carmen quod ita incipit. *Idem.*

3. *Καὶ Πείσανδρος ὁ τὴν Ἡρακλείαν γράψας*) Vide infra ad lib. sequentis principium. *Idem.*

4. *Καμπτὴρ τὶς ἐπὶ τὰς ἄρκτους ἐστὶ*) Malim *καμπὴ flexus*, nam etiam in Manuss. abest *τὸ ρ* & *καμπὴν* solet Strabo dicere. *Idem.*

5. *Καὶ Σύμη νῆσος*) Meminit Thucyd. lib. VIII. cap. 41. 42. De ea scribit accuratè Diodor. lib. v. *Id.*

6. *Peripateticus*) Adde ex Hopperi editione ac versione *Vir historicus. Ætate nostra Theopompus* Hæc enim in Latinis desiderantur.

7. *Συγγράψας καὶ τὰ Ἀσσυριακὰ καὶ τὰ Περσικὰ*) Secuti sumus Aldinum codicem, à quo nihil differunt scripti. Xylander nescio quare *Συριακὰ* maluit: non meminerat vir eruditus ita scriptum esse initio Excerptorum, quæ hodie supersunt ex libris Ctesiæ. *Κτησίου τοῦ Κνιδίου τὰ Περσικὰ ἐν βιβλίοις ἐστὶ κγ. ἀλλ' ἐν μὲν τοῖς πρώτοις ἓξ τά τε Ἀσσύρια διαλαμβάνει καὶ ὅσα πρὸ τῶν Περσικῶν.* *Idem.*

8. *Ὅ, τε τοῦ Μαυσώλου τάφος τῶν ἑπτὰ θεαμάτων ἔργον*) Plin. de Mausoleo lib. XXXVI. cap. 53. *Sepulchrum hoc est ab uxore Artemisia factum Mausolo Cariæ regulo, qui obiit Olympiadis centesimæ anno secundo. Opus id ut esset inter septem miracula ii maximè artifices fecere.* Sed de Mausoleo & Artemisia quis nescit, quæ passim veteres commemorant? *Idem.*

καὶ ἡ Σαλμακὶς κρήνη, [1] διαβεβλημένη οὐκ οἶδ' ὁπόθεν, ὡς μαλακίζουσα τοὺς πίνοντας ἀπ' αὐτῆς. [2] Ἔοικε δ' ἡ τρυφὴ τῶν ἀνθρώπων αἰτιᾶσθαι τοὺς ἀέρας ἢ τὰ ὕδατα. τρυφῆς δ' αἴτια οὐ ταῦτα, ἀλλὰ πλοῦτος, καὶ ἡ περὶ τὰς διαίτας ἀκολασία. [3] Ἔχει δ' ἀκρόπολιν ἡ Ἁλικαρνασσός. πρόκειται δ' αὐτῆς ἡ Ἀρκόννησος. Οἰκισταὶ δ' αὐτῆς ἐγένοντο ἄλλοι τε καὶ Ἄνθης μετὰ Τροιζηνίων. Ἄνδρες δὲ ἐγένοντο ἐξ αὐτῆς Ἡρόδοτός τε ὁ συγγραφεὺς, ὃν ὕστερον Θούριον ἐκάλεσαν, διὰ τὸ κοινωνῆσαι τῆς εἰς Θουρίους ἀποικίας· καὶ Ἡράκλειτος ὁ ποιητὴς, [4] ὁ Καλλιμάχου ἑταῖρος· καὶ καθ' ἡμᾶς Διονύσιος ὁ συγγραφεύς· Ἔπταισε δὲ καὶ αὕτη ἡ πόλις βίᾳ ληφθεῖσα ὑπὸ Ἀλεξάνδρου. * [5] Ἑκατόμνου γὰρ τοῦ Καρῶν βασιλέως, ἦσαν υἱοὶ τρεῖς, Μαύσωλος, καὶ Ἱδριεὺς, καὶ Πιξώδαρος· καὶ θυγατέρες δύο, [6] ὧν ἡ πρεσβυτέρα Ἀρτεμισία συνῴκησε τῷ πρεσβυτάτῳ τῶν ἀδελφῶν Μαυσώλῳ· ὁ δὲ δεύτερος Ἱδριεὺς Ἄδᾳ τῇ ἑτέρᾳ ἀδελφῇ· ἐβασίλευε δὲ Μαύσωλος· τελευτῶν δ' ἄτεκνος, τὴν ἀρχὴν κατέλιπε τῇ γυναικὶ, ὑφ' ἧς αὐτῷ κατεσκευάσθη ὁ λεχθεὶς τάφος· φθίσει δ' ἀποθανούσης διὰ πένθος [τοῦ ἀνδρὸς,] Ἱδριεὺς ἦρξε· καὶ τοῦτον ἡ γυνὴ Ἄδα διεδέξατο νόσῳ τελευτήσαντα· [7] ἐξέβαλε δὲ ταύτην Πιξώδαρος ὁ λοιπὸς τῶν Ἑκατόμνου παίδων. Περσίσας δὲ μετεπέμψατο Σατράπην ἐπὶ κοινωνίᾳ τῆς ἀρχῆς· ἀπελθόντος δ' ἐκ τοῦ ζῆν καὶ τούτου, κατεῖχεν ὁ σατράπης τὴν Ἁλικαρνασσόν. Ἐπελθόντος δὲ Ἀλεξάνδρου, πολιορκίαν ὑπέμεινεν, ἔχων Ἄδαν γυναῖκα, ἣ ἦν θυγάτηρ Πιξωδάρου ἐξ Ἀφνηΐδος Καππαδοκίσσης γυναικός. Ἡ δὲ τοῦ Ἑκατόμνου θυγάτηρ Ἄδα, ἣν ὁ Πιξώδαρος

* Manuss. Ἑκατόμνῳ γὰρ τῷ Καρῶν βασιλεῖ.

p. 657.

A Et Salmacis fons, nescio qua de causa infamis, quod ex eo bibentes molliciem contraherent. Enimvero luxuria hominum videtur in aëris & aquæ temperiem culpam referre: atqui non hæc causam luxuriæ præbent, sed divitiæ, & victus intemperans ratio. Arcem habet Halicarnassus: & ante eam sita est Arconnesus. Conditores urbis sunt cum alii, tum Anthes cum Trœzenis. Viri illustres nati sunt ibi Herodotus historiæ scriptor: qui deinde Thurius est appellatus, quod socium se deducendæ in Thurios coloniæ præbuisset: tum Heracletus poëta, Callimachi socius: B & nostra ætate Dionysius historiæ conditor. Hæc quoque urbs infortunium habuit, cum eam vi cepisset Alexander. Etenim Hecatomno, Cariæ regi, tres fuerunt filii, Mausolus, Hidrieus, & Pixodarus: filiæ duæ, quarum major natu Artemisia conjunx fuit fratris ætate primi Mausoli: secundam in matrimonio habuit Adam Hidrieus. Mausolus regnum tenuit: qui, sine prole decedens, id uxori reliquit, à qua est ei id quod diximus monumentum factum. Artemisia præ desiderio mariti tabe mortua, Hidrieo summa rerum obtigit: atque huic morbo extincto in re- C gnum successit Ada uxor. Eam Pixodarus ejecit, qui de Hecatomni filiis supererat: cumque Persicas res amplecteretur, satrapam accersit ad societatem regni: hic mortuo Pixodaro Halicarnassum possedit: habuitque uxorem Adam Pixodari filiam ex Aphneide muliere Cappadocia. & Alexandro adventante, obsidionem sustinuit. Filia vero Hecatomni Ada, quam Pixodarus

1. Διαβεβλημένη οὐκ οἶδ' ὁπόθεν) Quod negat scire se Strabo, unde factum sit ut male audiat fons Salmacis, id fusè docet Vitruvius libro secundo, capite octavo, quem locum vide. De hoc fonte lege Festum V. *Salmacis &c.* Vibium Sequestrem, & Ovidium Metam. IV. ỷ. 285. *Casaub.*

2. Ἔοικε δ' ἡ τρυφὴ τῶν ἀνθρώπων αἰτιᾶσθαι τοὺς ἀέρας ἢ τὰ ὕδατα) Eadem sententia Græci epigrammatis in Salmacidem fontem. Anthol. L. I. cap. 65. epigr. 7.

Εἰ μὲν ἀνὴρ ἥκεις, ἄρυσαι ξένε τῆς δ' ἀπὸ πηγῆς.
Εἰ δὲ φύσει μαλακὸς μή με πίῃς πρόφασιν·
Ἄῤῥεν ἐγὼ ποτόν εἰμι, καὶ ἀνδράσι μοῦνον ἀρέσκω.
Τοῖς δὲ φύσει μαλακοῖς, ἡ φύσις ἐστὶν ὕδωρ. i.e.
Si quidem vir venis, hauri hospes hoc ex fonte,
Sin vero natura mollis, ne me bibas hujus rei *causam.*
Virilis ego potus sum, & viris solummodo placeo:
Natura vero mollibus, ipsa natura est aqua. Id.

3. Ἔχει δ' ἀκρόπολιν Ἁλικάρνασσος) Halicarnassi descriptionem habes apud eundem Vitruvium eo ipso loco, Diodorus lib. XVII. ait Halicarnassum fuisse ἀκροπόλεσι καλαῖς κεκοσμημένην. Strabo mox διττὴν ἄκραν habuisse. *Idem.*

4. Ὁ Καλλιμάχου ἑταῖρος) Apparet ex epigrammate quo ei defuncto parentavit, amici morte mœrens. Vide Laërtium in Heraclito. *Idem.*

5. Ἑκατόμνου γὰρ τοῦ Καρῶν βασιλέως) Manuscripti, ἑκατόμνῳ γὰρ τῷ Καρῶν βασιλεῖ. Historiam, quæ hîc refertur, pete ab iis qui res Alexandri scripsere, D Plutarcho, Arriano, Q. Curtio. *Idem.*

6. Ὧν ἡ πρεσβυτέρα Ἀρτεμισία) Placet lectio veterum librorum. ὧν τῇ πρεσβυτέρᾳ Ἀρτεμισίᾳ συνῴκισε Μαύσωλος ὁ πρεσβύτερος τῶν ἀδελφῶν, ὁ δὲ δεύτερος Ἄδᾳ τῇ ἑτέρᾳ ἀδελφῇ. *Idem.*

7. Ἐξέβαλε δὲ ταύτην Πιξώδαρος ὁ λοιπὸς τῶν Ἑκατόμνου παίδων, Περσίκας δὲ μεταπέμπεται, Σατράπην ἐπὶ κοινωνίᾳ τῆς ἀρχῆς. *Eam Pixodarus ejecit, qui de Hecatomni filiis supererat, cumque Persicas res amplecteretur, Satrapam arcessit ad societatem regni.*) Quis fuit ille Persicas, de quo nullus alius auctor meminit? num aliquis alius è sanguine Hecatomni? nugæ. Lege meo periculo sine majuscula, περσίσας. Aoristus est a verbo Περσίζω, ut Μηδίζω, id est, *cum Persis sentio, Persis faveo, Persarum partes sequor.* Id de Pixodaro dixit, qui Persam Satrapem advocavit, & suum generum fecit communicato cum eo regni jure. Vocabatur ille Satrapes Oroontobates, ut disco ex Arriano lib. I. *Palmer.*

1. Ἐστὶν

extarbaverat, ſupplex Alexandro facta, obſecravit ut ſe in vi ademtum ſibi regnum reſtitueret: operam ſuam in recipiendis, quæ defecerant, pollicens, quod ea à ſuis neceſſariis teneri oſtenderet: ſimul & Alinda dedens, ubi degebat. Alexander cum annuiſſet, eamque reginam declaraſſet, urbem uſque ad arcem cepit: quæ erat duplex: eam oppugnari juſſit: brevique capta eſt, jam iratis animis & hoſtiliter eam impetente milite. ¶ Deinceps eſt Termerium Myndiorum promontorium, cui opponitur Coæ inſulæ promontorium Scandaria, à continente diſtans ſtadia XL. Eſt & locus ſupra Coam, nomine Termerum. ¶ Coorum urbs antiquitus dicta fuit Aſtypalæa, & alio in loco habitata fuit, itidem ad mare: deinde ob ſeditionem tranſmigraverunt in eam, quæ nunc eſt urbem juxta Scandariam, eamque nomine inſulæ Côn dixerunt. Urbs ipſa magna non eſt, ſed optime condita, & appellentibus conſpectu jucundiſſima. Inſulæ magnitudo ſtadiorum eſt circiter ID L: tota frugum eſt ferax, vini etiam optimi larga, ut Chius & Lesbus. Habet verſus meridiem promontorium Lacterem, unde ad Niſyrum ſtadia ſunt LX: ad Lacterium illud, Haliſarna ſunt: ad occaſum eſt Drecanum, & pagus qui os portus dicitur, abeſt ab urbe ad CC ſtadia. Lacter ad XXXV ſtadia adjicit navigationi: in ſuburbio Aeſculapii eſt ædes, celebre admodum,

A ἐξέβαλεν, ἱκετεύει τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ πείθει καταγαγεῖν αὐτὴν εἰς τὴν ἀφαιρεθεῖσαν βασιλείαν ὑποσχομένη ἐπὶ τὰ ἀφεστῶτα συμπράξειν αὐτῷ· τοὺς γὰρ ἔχοντας οἰκείους ὑπάρχειν αὐτῇ· παρεδίδου δὲ καὶ τὰ Ἄλινδα, * ἐν οἷς διέτριβεν. Ἐπαινέσας δὲ, καὶ βασίλισσαν ἀναδείξας, ἁλούσης τῆς πόλεως πλὴν τῆς ἄκρας, (διπλῆ δ' ἦν ἐκείνη,) πολιορκεῖν ἔδωκεν· ἑάλω δὲ ὀλίγῳ ὕστερον καὶ ἡ ἄκρα, πρὸς ὀργὴν ἤδη, καὶ ἀπέχθειαν, τῆς πολιορκίας γινομένης. Ἑξῆς δ' [1] ἐστὶν ἄκρα Τερμέριον Μυνδίων, καθ' ἣν ἀντίκειται τῆς Κώας ἄκρα Σκανδαρία, [2] διέχουσα τῆς ἠπείρου σταδίους τετταράκοντα· ἔστι δὲ B καὶ χωρίον Τέρμερον ὑπὲρ τῆς Κώας. Ἡ δὲ τῶν Κώων πόλις ἐκαλεῖτο τὸ παλαιὸν [3] Ἀστυπάλαια, καὶ ᾤκειτο ἐν ἄλλῳ τόπῳ ὁμοίως ἐπὶ θαλάττῃ· ἔπειτα διὰ στάσιν [4] μετῴκησαν εἰς τὴν νῦν πόλιν * περὶ τὸ Σκανδάλιον, καὶ μετωνόμασαν αὐτὴν Κῶν * ὁμοίως τῇ νήσῳ· ἡ μὲν οὖν πόλις οὐ μεγάλη, κάλλιστα δὲ πασῶν συνῳκισμένη· καὶ ἰδέσθαι τοῖς καταπλέουσιν ἡδίστη· τῆς δὲ νήσου τὸ μέγεθος, ὅσον πεντακοσίων σταδίων, καὶ πεντήκοντα· εὔκαρπος δὲ πᾶσα· οἴνῳ δὲ καὶ ἀρίστη καθάπερ Χίος, καὶ Λέσβος· ἔχει δὲ πρὸς νότον μὲν ἄκραν τὸν Λακτῆρα, ἀφ' οὗ ἑξήκοντα εἰς Νίσυρον· πρὸς δὲ τῷ Λακτηρίῳ χωρίῳ, C Ἁλίσαρνα· ἀπὸ δύσεως δὲ τὸ Δρέκανον, [5] καὶ κώμην καλουμένην * Στομαλίμνην· τοῦτο μὲν οὖν ὅσον διακοσίους ἀπέχει τῆς πόλεως σταδίους· ὁ δὲ Λακτὴρ προσλαμβάνει πέντε καὶ τριάκοντα τῷ μήκει τοῦ πλοῦ. Ἐν δὲ τῷ προαστείῳ τὸ Ἀσκληπιεῖον ἐστὶ, σφόδρα ἔνδοξον,

* Scripti; ἐν ᾧ διέτριβεν αὐτή.

* Vett. lib. παρὰ τό.

* Manuſſ. ὁμωνύμως.

* Ita eſt legendum. Vulgo στόμα λίμνος. Xyland. vero στόμα λιμένος magno errore.

1. Ἐστὶν ἄκρα Τερμέριον Μυνδίων, καθ' ἣν ἀντίκειται τῆς Κώας ἄκρα Σκανδάρια, διέχουσα τῆς ἠπείρου σταδίους τετταράκοντα, ἐστὶ δὲ καὶ χωρίον Τέρμερον ὑπὲρ τῆς Κώας *Eſt Termerium Myndiorum promontorium, cui opponitur Coæ inſulæ promontorium Scandaria à continente diſtans ſtadia* XL. *Eſt & locus ſupra Coam, nomine Termerum.*) Suſpectum habet ſtadiorum numerum Caſaubonus, eo quod Plinius dixit, diſtare Coon ab Halicarnaſſo millia paſſuum XV. Sed ideo mutandus non eſt numerus apud Strabonem. Halicarnaſſus enim in receſſu eſt, & longius diſtat à Co inſula, quam plura promontoria, quæ à continente verſus Co extenduntur & prominent. Ea quæ ad Co magis accedit (ut puto) vocatur nunc ab Italis *Capo Cico*, vel *Capo di San Piero*. Sed hic locus mihi ſuſpectus eſt in voce Κώας ultima. Nam ratio ſuadet Strabonem ſcripſiſſe ὑπὲρ τῆς ἄκρας, ſcilicet Τερμερίου, de quâ eſt ſermo, nam promontorium nomen ſumpſerat à vicino oppido ſeu pago, non à Co. *Palmer.*

2. Διέχουσα τῆς ἠπείρου σταδίους τετταράκοντα) Atqui Plinius H. N. Lib. V. c. 31. ait diſtare Con ab Halicarnaſſo M. XV. quæ ſunt ſtadia CXX. ut ſuſpicer in Strabone deeſſe vocem ἑκατόν. *Caſaub.*

3. Ἀστυπάλαια) Hanc dictam volunt ab Aſtypalæa Ancæi matre; Stephanus: Ἀστυπάλαια νῆσος μία τῶν Κυκλάδων &c. ἐκλήθη δ' ἀπὸ Ἀστυπαλαίας τῆς Ἀγκαίου μητρός. Hanc porro Aſtypalæam Phœnicis fuiſſe filiam ſcribunt Veteres. Apollonii Scholiaſtes lib. 1. ὁ μὲν Ἀγκαῖος υἱὸς Ἀστυπαλαίας ἦν τῆς Φοίνικος. *Ancæus quidem filius erat Aſtypalææ Phœnicis filiæ.* Vox Græca quidem eſt Aſtypalæa notiſſimæ ſignificationis; atque ut vult Themiſtagoras, ita dicta eſt Sami portio ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ ἐκεῖσε ὄντος ἄστεος, *à veteri oppido ibi condito.* Sed cum Sami regnaverit Ancæus, tam Sami portionem quam inſulam, de qua in præſens, ab Ancæi matre putamus Aſtypalæam appellatam. Quo nomine ſi verè dicta eſt, aliam eſſe oportet vocis originem, quam quæ prima fronte videtur. Phœniciam nimirum, abſurdum enim eſt ut Græco nomine, eoque a vetuſtate oppidi ſumpto, vocetur Phœniſſa mulier. Itaque ſi divinare licet, Aſtypalææ verum nomen fuit אשתפלא *Aſtippela* ab humilitate ductum; Syris enim אשתפל *eſtappel* eſt ſede dejicere, & demittere. ita uſurpat Chaldæus Paraphraſtes 1 Sam. 2: 36. Bochart. in Canaan p. 373. & 375.

4. Μετῴκησαν εἰς τὴν νῦν πόλιν) Factum id anno tertio Olympiadis centeſimæ tertiæ, auctore Diodoro. *Caſaub.*

5. Καὶ κώμην καλουμένην Στομαλίμνην) Ita legendum cum veteribus libris & priore interprete: nimirum fuit hic pagus ad aliquam Stomalimnam ſitus. quid autem veteres Stomalimnam appellarent, diximus non uno loco. *Idem.*

D

καὶ πολλῶν ἀναθημάτων μεστὸν ἱερόν, ἐν οἷς ἐστι καὶ ὁ Ἀπελλοῦ Ἀντίγονος. ἦν δὲ καὶ ἡ ἀναδυομένη Ἀφροδίτη, ἣ νῦν ἀνάκειται τῷ θεῷ Καίσαρι ἐν Ῥώμῃ, [1] τοῦ Σεβαστοῦ ἀναθέντος τῷ πατρὶ τὴν ἀρχηγέτιν τοῦ γένους αὐτοῦ. Φασὶ δὲ τοῖς Κῴοις ἀντὶ τῆς γραφῆς [2] ἑκατὸν ταλάντων ἄφεσιν γενέσθαι τοῦ προσταχθέντος φόρου. [3] Φασὶ δ' Ἱπποκράτην μάλιστα ἐκ τῶν ἀνακειμένων θεραπειῶν ἐνταῦθα γυμνάσασθαι τὰ περὶ τὰς διαίτας· οὗτός τε δή ἐστι τῶν ἐνδόξων Κῷος ἀνήρ, καὶ Σῖμος ὁ ἰατρός. Φιλήτας τε ποιητὴς ἅμα, καὶ
p. 658. κριτικός· καὶ καθ' ἡμᾶς Νικίας, ὁ καὶ τυραννήσας Κῴων· [4] καὶ Ἀρίστων, ὁ ἀκροασάμενος τοῦ περιπατητικοῦ, καὶ κληρονομήσας· [5] ἐντεῦθεν B
δ' ἦν καὶ Θεόμνηστος, ὁ ψάλτης ἐν ὀνόματι, ὅστις καὶ ἀντεπολιτεύσατο τῷ Νικίᾳ. Ἐν δὲ τῇ παραλίᾳ τῆς ἠπείρου κατὰ τὴν Μυνδίαν, Ἀστυπαλαία ἐστὶν ἄκρα, καὶ Ζεφύριον· εἶτ' εὐθὺς ἡ Μύνδος, λιμένα ἔχουσα· καὶ μετὰ ταύτην Βαργυλία, καὶ αὕτη πόλις· ἐν δὲ τῷ μεταξὺ Καρύανδα [6] λίμνη, καὶ νῆσος ὁμώνυμος ταύτῃ, ἣν ᾤκουν Καρυανδεῖς· Ἐντεῦθεν δ' ἦν καὶ Σκύλαξ ὁ παλαιὸς συγγραφεύς. Πλησίον δ' ἐστὶ τῶν Βαργυλίων [7] τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερὸν τῆς Μινδυάδος, [8] ὅπερ πεπιστεύκασι * περιύεσθαι· ἦν δέ ποτε καὶ χωρίον * Μινδύη. Ἐκ δὲ τῶν Βαργυλίων ἀνὴρ ἐλλόγιμος ἦν ὁ Ἐπικούρειος Πρώ- C
ταρχος, ὁ Δημητρίου καθηγησάμενος, τοῦ Λάκωνος προσαγορευθέντος. Εἶτ' Ἰασὸς ἐπὶ νήσῳ κεῖται * προσκειμένῃ τῇ ἠπείρῳ· ἔχει δὲ λιμένα, καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ βίου τοῖς ἐνθάδε ἐκ τῆς θαλάττης· εὐοψεῖ γάρ, χώραν τ' ἔχει παράλυπρον· καὶ δὴ καὶ διηγήματα τοιαῦτα πλάττουσιν εἰς αὐτήν. Κιθαρῳδοῦ γὰρ ἐπιδεικνυμένου,

* Videtur deeſſe aliquid. Forte περιύεσθαι ἀεί.
* Scripti, & prior interpr. Κινδύη & Κινδύς.
* Lege προσκειμένη.

& multis donariis plenum, in quibus eſt etiam Apellis Antigonus. Fuit ibi etiam Venus à mari emergens (anadyomenen Græci dicunt) quæ nunc conſecrata eſt divo Cæſari ab Auguſto Cæſare, patri ſuo auctorem generis dedicante: ajunt Cois pro pictura ea de tributi imperati ſumma remiſſa fuiſſe c talenta. Narrant Hippocratem maxime è dedicatis ibi curationibus ibi exercuiſſe ea quæ ad victus rationem ſpectant. Cum hic unus fuit de nobilibus Cois, tum Simus medicus, & Philetas poëta juxta atque cenſor ſcriptorum: & noſtra ætate Nicias, qui in Coos tyrannidem invaſit: item Ariſto, qui peripateticum audivit, eique hæres ſucceſſit. Cous fuit etiam Theomneſtus nobilis pſaltes, qui & in rep. ſe oppoſuit Niciæ. ¶ In ora continentis juxta agrum Myndium, Aſtypalæa eſt promontorium, & Zephyrium. Dehinc ipſa Myndus cum portu: ac mox Bargylia, ipſa quoque urbs. Interjacet Caryanda, palus, & ejuſdem nominis inſula, quam incoluerunt Caryandenſes: patria fuit hæc Scylacis antiqui hiſtoriæ conditoris. Vicinum Bargyliis eſt Mindyadis Dianæ templum, quod putant circumplui: fuit olim & vicus Mindya. Sargyliis natus fuit Protarchus, Epicureus ſecta, vir celebris, præceptor Demetrii ejus, qui Lacon uſurpatus fuit. ¶ Sequitur Iaſſus in inſula ante continentem ſita; portum habet, & victum incolæ fere è mari quærunt. Nam locus piſcibus abundat, & agrum habent ſterilem. Quin & talem de Iaſſiis confingunt narrationem. Cum citharœdus quidam artem ſuam publice oſtentaret,

1. Τοῦ Σεβαστοῦ ἀναθέντος τῷ πατρὶ) Plinius H. N. Lib. xxxv. cap. 10. *Venerem exeuntem è mari Divus Auguſtus dicavit in delubro patris Cæſaris, quæ Anadyomene vocatur, verſibus Græcis tali opere dum laudatur victo, ſed illuſtrato.* Extant hodieque verſus Græci, quos ait Plin. inter Græcanica epigrammata (Antholog. Lib. iv. c. 12.) *Caſaub.* D

2. Ἑκατὸ ταλάντων &c.) Olim inſana pretia tabularum ſtatuarumque artibus venerationem addidiſſe multis exemplis probat doctiſſimus Fr. Junius de Pictura Veter. lib. ii. cap. 9.

3. Φασὶ δ' Ἱπποκράτην μάλιστα ἐκ τῶν ἀνακειμένων θεραπειῶν ἐνταῦθα γυμνασάσθαι τὰ περὶ τὰς διαίτας) Plinius initio libri xxix. cap. 1. de medicina loquens. *Tunc eam revocavit in lucem Hippocrates, genitus in inſula Co, inprimis clara ac valida, & Aeſculapio dicata. Is cum fuiſſet mos, liberatos morbis ſcribere in templo ejus Dei quid auxiliatum eſſet, ut poſtea ſimilitudo proficeret, exſcripſiſſe ea traditur, atque (ut Varro apud nos credit) jam templo cremato, inſtituiſſe medicinam hanc, quæ Clinice vocatur.* de hoc more vide quæ notavimus ad lib. viii. p. 374. *Idem.*

4. Καὶ Ἀρίστων ὁ ἀκροασάμενος τοῦ περιπατητικοῦ) Ariſtones fuere varii, ut notatum eſt à Laërtio: duo verò nobiles, quorum alter fuit Stoïcus, alter Peripateticus. illi patria Chius, huic Julis in inſula Ceo: puto autem eum eſſe, quem hìc τὸν περιπατητικὸν vocat. *Id.*

5. Ἐντεῦθεν δ' ἦν καὶ Θεόμνηστος) Meminit Plutarchus, quem vide in M. Bruto p. 994. Tom. 1. ed. F. Furt. *Id.*

6. Λίμνη) Legendum ibi eſſe λιμὴν, ex ipſo Scylace evidenter apparet, ita enim ille: Καρύανδα νῆσος καὶ πόλις καὶ λιμὴν, οὗτοι Κᾶρες. Berkel. in Steph. p. 453.

7. Τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερὸν τῆς Μινδυάδος) Manuſſ. Κινδυάδος & mox Κινδύη non Μινδύη. optimè ſanè: & ita legendum. Polyb. lib. xvi. κατεπεφήμισται καὶ πεπίστευται παρὰ μὲν τοῖς Βαργυλιήταις, διότι τὸ τῆς Κινδυάδος Ἀρτέμιδος ἄγαλμα καίπερ ὂν ὑπαίθριον οὔτε νίφεται τὸ παράπαν, οὔτε βρέχεται· παρὰ δὲ τοῖς Ἰασσεῦσι τὸ τῆς Ἑστιάδος. Deinde ſequitur gravis Polybii reprehenſio eorum, qui talibus fabulis ſuas hiſtorias onerarunt. *Caſaub.*

8. Ὅπερ πεπιστεύκασι περιύεσθαι) Ex ſuperiori Polybii loco apparet quid velit Strabo: nimirum hoc templum nunquam complui. Verùm ſi ita Strabo ſcripſit non habebit me hìc quidem laudatorem. Cur enim tam obſcurè id ſignificat ut Oedipo ſit opus ad rem intelligendam? Sed fortaſſe ille ita ſcripſerat, ὅπερ πεπιστεύκασι μὴ ὕεσθαι, περιΰεσθαι δέ. hoc eſt, quod templum nunquam complui ſed circumplui tantum ajunt. Sanè ejuſmodi ſententia ſit neceſſe eſt. *Idem.*

1. Ὡς

tantisper ab omnibus fuisse auditum, dum tintinnabulum signum venditionis piscium daret: eo audito universos ad piscium negociationem discessisse, uno excepto qui erat surdaster majorem in modum. Ad hunc accessisse citharœdum, maximasque egisse gratias: qui tanto ipsum honore adfecisset, tantoque studio musicæ faveret: cum reliqui ad primum sonitum tintinnabuli discessissent. Quid? illum respondisse: jam ne signum datum est? cumque id affirmaret citharœdus: Tu ergo valeto, dixisse, ipsumque etiam surrexisse & abiisse. Inde fuit oriundus etiam Theodorus dialecticus: cognomento Cronus: quod ei ab initio tributum est falso, cum esset Apollonii, quo is usus fuit magistro. est autem translatum in Theodorum ob veri Croni obscuritatem. Post Jassum Miletus sequitur. In mediterraneis autem urbes sunt tres memorabiles: Mylassa, Stratonicea, Alabanda: & circa has reliquæ, aut maritimis vicinæ: ut Amyzon, Heraclea, Euromus, Chalcetor: atque de his quidem minus est quod simus soliciti. ¶ Mylassa in campo jacent admodum opulento: ejusque vertici imminet mons, unde albus lapis optimus abunde exscinditur. Neque vero exiguum est hoc emolumentum, lapidum suppeditare copiam amplam, idque de propinquo, ad ædificia, & substructiones, maxime templorum aliorumque publicorum operum. nam ut ulla alia, urbs hæc pulcerrime est porticibus & templis ornata. Mirari autem subit eos qui eam tam absurde subjecerunt recto ac sublimi præcipitio: & quidem ferunt præfectorum provinciæ quendam admiratione rei ductum dixisse: Qui hanc urbem condidit, nisi metuisset, ne erubuisset quidem. Mylasenses duo habent templa Jovis, unum ejus quem Osogo dicunt: alterum [6] Labrandeni: illud in urbe. Labranda pagus est in monte, qua Alabandis Mylasa euntibus

A τέως μὲν ἀκροᾶσθαι πάντας, [1] ὡς δ' ὁ κώδων ὁ κατὰ τὴν ὀψοπωλίαν ἐψόφησε, καταλιπόντας ἀπελθεῖν ἐπὶ τὸ ὄψον, πλὴν ἑνὸς δυσκώφου· τὸν οὖν κιθαρῳδὸν προσιόντα εἰπεῖν, ὅτι ὦ ἄνθρωπε πολλήν σοι χάριν οἶδα τῆς πρὸς ἐμὲ τιμῆς, καὶ φιλομουσίας· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι ἅμα τοῦ κώδωνος ἀκοῦσαι, ἀπιόντες οἴχονται· ὁ δέ· Τί λέγεις; ἔφη, ἤδη γὰρ ὁ κώδων ἐψόφηκεν; [2] εἰπόντος δὲ, Ναί· εὖ σοι εἴη, ἔφη· καὶ ἀναστὰς, ἀπῆλθε καὶ αὐτός. Ἐντεῦθεν δ' ἦν [3] ὁ διαλεκτικὸς Διόδωρος, ὁ Κρόνος προσαγορευθεὶς, καταρχὰς μὲν ψευδῶς· Ἀπολλώνιος γὰρ ἐκαλεῖτο ὁ Κρόνος, ἐπιστατήσας B ἐκείνου· μετήνεγκαν δ' ἐπ' αὐτὸν διὰ τὴν ἀδοξίαν τοῦ κατ' ἀλήθειαν Κρόνου. Μετὰ δ' Ἰασσὸν, [4] τὸ τῶν Μιλησίων Ποσείδιον ἐστίν·

Ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ καὶ τρεῖς εἰσὶ πόλεις ἀξιόλογοι, [5] Μύλασσα, Στρατονίκεια, Ἀλάβανδα· αἱ δὲ ἄλλαι * περιπόλιοι τούτων, ἢ τῶν παραλίων, ὧν εἰσιν Ἀμυζὼν, Ἡράκλεια, Εὔρωμος, Χαλκήτωρ· τούτων μὲν οὖν ἐλάττων λόγος. Τὰ δὲ Μύλασσα ἵδρυται ἐν πεδίῳ σφόδρα εὐδαίμονι. ὑπέρκειται δὲ κατὰ κορυφὴν ὄρος αὐτοῦ λατόμιον λευκοῦ λίθου κάλλιστον ἔχον· τοῦτο μὲν ὄφελός ἐστιν οὐ μικρὸν τὴν λιθίαν πρὸς τὰς οἰκοδομίας ἄφθονον, καὶ ἐγ- C γύθεν ἔχον, καὶ μάλιστα πρὸς τὰς τῶν ἱερῶν, καὶ τῶν ἄλλων τῶν δημοσίων ἔργων κατασκευάς. p. 659. καὶ γάρ τοι στοαῖς τε, καὶ ναοῖς εἴ τις ἄλλη κεκόσμηται παγκάλως· θαυμάζειν δ' ἐστὶ τῶν ὑποβαλόντων οὕτως ἀλόγως τὸ κτίσμα ὀρθίῳ καὶ ὑπερδεξίῳ κρημνῷ· καὶ δὴ καὶ τῶν ἡγεμόνων τις εἰπεῖν λέγεται, θαυμάσας τὸ πρᾶγμα· ταύτην γὰρ ἔφη τὴν πόλιν ὁ κτίσας, εἰ μὴ ἐφοβεῖτο ἄν, οὐδ' ᾐσχύνετο. Ἔχουσι δ' οἱ Μυλασεῖς ἱερὰ δύο, [7] τοῦ Διὸς, τοῦ τε Ὠσογὼ καλουμένου, καὶ Λαυρανδηνοῦ· τὸ μὲν ἐν τῇ πόλει· τὰ δὲ Λάβρανδα κώμη ἐστὶν ἐν τῷ ὄρει κατὰ τὴν ὑπέρθεσιν τὴν ἐξ Ἀλαβάνδων εἰς τὰ Μύλασα,

* Manusſ. παραπόλιοι.

1. Ὡς δ' ὁ κώδων ὁ κατὰ τὴν ὀψοπωλίαν) Mos Græcorum, nola uti ad ὀψοπωλίαν, sive venditionem piscium significandum. Plutarchus Symposiacorum libro IV. cap. 4. docet ὀψοφάγους dici non eos qui ullius alius cibi sint cupidiores, sed τοὺς περὶ τὴν ἰχθυοπωλίαν ἀναδιδόντας ἑκάστοτε, καὶ τοῦ κώδωνος ὀξέως ἀκούοντας. Strabo libro sequenti docet fuisse apud Indos Ædiles, qui curarent ut τὰ ὡραῖα ἀπὸ συστήμου venirent. *Casaub.*

2. Εἰπόντος δὲ Ναὶ) Restituimus elegantiam hujus loci ex Aldino codice: quam nescio cur Germani non probaverant, qui magno errore Ναὶ mutaverant in καὶ. *Idem.*

3. Ὁ διαλεκτικὸς Διόδωρος ὁ Κρόνος) Legebatur Θεόδωρος. Nos ex veteribus libris veram lectionem restituimus Vide Laërtium. *Idem.*

4. Τὸ τῶν Μιλησίων Ποσείδιον) Sic leg. ex manuscriptis & Strabonis multis locis. Vulgo πολίδιον in- D eptissime. *Idem.*

5. Μύλασσα) Vox ea rectè Stephano per unum σ scribitur, videlicet Μύλασα, & Gentile ejus revera Μυλασεύς. Ezech. Spanheim. de Præstant. numis. p. 905.

6. *Labrandeni*) Vitiose legebatur Λαυρανδινός. de eo vide Plutarch. quæst. Græca XLV. *Xyland.*

7. Τοῦ Διὸς τοῦ τε Ὠσογὼ καλουμένου καὶ Λαυρανδηνοῦ) Jovis Labrandeni frequens mentio veteribus. Herodoto libro quinto c. 119. Plutarcho in Quæst. Græc. Lactantio & Steph. (Jovis Osogo mentionem apud Pausaniam reperi. quanquam ille paullo aliter vocat: Verba ejus sunt hæc in Arcadicis Lib. VIII. c. 10. Θαλάσσης δὲ ἀναφαίνεσθαι κῦμα ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ λόγος ἐστὶν ἀρχαῖος· ἐοικότα δὲ καὶ Ἀθηναῖοι λέγουσιν ἐς τὸ κῦμα τὸ ἐν ἀκροπόλει· καὶ Καρῶν οἱ Μύλασα ἔχοντες, ἐς τοῦ θεοῦ τὸ ἱερὸν, ὃν φωνῇ τῇ ἐπιχωρίᾳ καλοῦσιν Ὀγῶα.) *Casaub.*

1. Ὁδὸς

ἄπωθεν τῆς πόλεως· ἐνταῦθα Διός ἐστιν νεὼς ἀρχαῖος, καὶ ξόανον Διὸς Στρατίου· τιμᾶται δ' ὑπὸ τῶν κύκλῳ, καὶ ὑπὸ τῶν Μυλασέων· [1] ὁδός τε ἔστρωται σχεδόν τι ὀκτὼ καὶ ἑξήκοντα σταδίων μέχρι τῆς πόλεως, ἱερὰ καλουμένη, δι' ἧς πομποστολεῖται τὰ ἱερά· ἱερῶνται δ' οἱ ἐπιφανέστατοι τῶν πολιτῶν ἀεὶ διὰ βίου· ταῦτα μὲν οὖν ἴδια τῆς πόλεως. [3] Τρίτον δ' ἐστὶν ἱερὸν τοῦ Καρίου Διὸς κοινὸν ἁπάντων Καρῶν, οὗ μέτεστι καὶ Λυδοῖς, καὶ Μυσοῖς ὡς ἀδελφοῖς. Ἱστορεῖται δὲ κώμη ὑπάρξαι τὸ παλαιόν. Πατρὶς δὲ καὶ βασίλειον ἦν τῶν Καρῶν τῶν περὶ τὸν Ἑκατόμνω· πλησιάζει δὲ μάλιστα τῇ κατὰ Φύσκον θαλάττῃ ἡ πόλις, καὶ τοῦτ' ἔστιν αὐτοῖς ἐπίνειον. Ἀξιολόγους ἔσχεν ἄνδρας καθ' ἡμᾶς τὰ Μύλασα, ῥήτορας τε ἅμα καὶ δημαγωγοὺς τῆς πόλεως. * Εὐθυδημόν τε, καὶ Ὑβρέαν. Ὁ μὲν οὖν Εὐθύδημος οὐσίαν ἐκ προγόνων παραλαβὼν μεγάλην, καὶ δόξαν, προσθεὶς καὶ τὴν δεινότητα, οὐκ ἐν τῇ πατρίδι μόνον μέγας ἦν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ Ἀσίᾳ τῆς πρώτης ἠξιοῦτο τιμῆς. Ὑβρέᾳ δ' ὁ πατὴρ, ὡς αὐτὸς διηγεῖτο ἐν τῇ σχολῇ, καὶ παρὰ τῶν πολιτῶν ὡμολόγητο, ἡμίονον κατέλιπε ξυλοφοροῦντα, καὶ ἡμιονηγόν· διοικούμενος δ' ὑπὸ τούτων ὀλίγον χρόνον, Διοτρέφους τοῦ Ἀντιοχέως ἀκροασάμενος ἐπανῆλθε, καὶ τῷ ἀγορανομίῳ παρέδωκεν ἑαυτόν· ἐνταῦθα δὲ κυλινδηθεὶς, καὶ χρηματισάμενος [μικρὰ,] ὥρμησεν ἐπὶ τὸ πολιτεύεσθαι καὶ τοῖς ἀγοραίοις συνακολουθεῖν· ταχὺ δὲ αὔξησιν ἔσχε καὶ * ἐθαυμάσθη, ἔτι μὲν Εὐθυδήμου ζῶντος, ἀλλὰ πλεονεκτήσας μάλιστα, κύριος γινόμενος τῆς πόλεως· ζῶν δ' ἐπεκράτει πολὺ ἐκεῖνος, δυνατὸς ὢν ἅμα, καὶ χρήσιμος τῇ πόλει, ὥστ' εἰ καί τι τυραννικὸν προσῆν, τοῦτ' ἀπελύετο, τῷ παρακολουθεῖν τὸ χρήσιμον. Ἐπαινοῦσι γοῦν τοῦτο τοῦ Ὑβρέου, ὅπερ δημηγορῶν ἐπὶ τελευτῆς εἶπεν. Εὐθύδημε, κακὸν εἶ τῆς πόλεως * ἀναγκαῖον· οὔτε γὰρ μετὰ σοῦ δυνάμεθα ζῆν, οὔτ' ἄνευ σοῦ. Αὐξηθεὶς οὖν ἐπὶ πολὺ, καὶ δόξας καὶ πολίτης ἀγαθὸς εἶναι καὶ ῥήτωρ, [4] ἔπταισεν ἐν τῇ πρὸς Λαβιηνὸν ἀντιπολιτείᾳ· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι μεθ' ὅπλων ἐπιόντι, καὶ Παρθικῆς συμμαχίας, ἤδη τῶν Παρθυαίων τὴν Ἀσίαν ἐχόντων,

*Scripti, q. Εὐθύμηδον.

* Scripti, ἐθαυμάσθη μάλιστα.

* Vett. lib. ἀναγκαῖον μέγα.

p. 660.

A is superatur, longius ab urbe ibi templum est Jovis antiquum, & simulacrum Jovis Stratii *seu militaris*: colitur is à circumjacentibus, & à Mylasensibus via eo usque strata est ab urbe, ad LX fere stadia, quæ sacra dicitur, & per eam sacræ pompæ ducuntur, sacerdotium nobilissimi civium gerunt per omnem vitam. Atque hæc sunt urbis ejus [2] propria: tertium est Jovis Carii templum commune omnium Carum: cujus etiam Lydi & Mysi participes sunt, utpote fratres: narrant olim pagum fuisse. Mylasa patria fuit & regia Carum, qui cum Hecatomno fuerunt: maxime mari quod est apud Physcum urbs appropinquat, atque hoc B est ejus emporium. Viros memorabiles nostra ætate habuit ea urbs, rhetores simul & qui populum suis orationibus ducerent, Euthydemum atque Hybream. Euthydemus cum magnas opes ac existimationem accepisset, adjecit iis vim dicendi, ac non in patria modo magnus fuit, sed & in Asia primarium honorem est consecutus. Hybreæ (ut ipse in schola narravit, & apud cives ejus in confesso est) pater mulum ligna bajulantem, agasonemque reliquit: quibus sustentatus, cum Diotrephem aliquandiu audivisset Antiocheæ: reversus in patriam, ædilitati se dedit. Quo in munere C se cum volutasset aliquandiu, & rem mediocriter fecisset, remp. capessere, & forensibus se adjungere cepit. Celeriter autem crevit, & cum vivente etiam Euthydemo in admiratione esset, maxime eo urbem in sua potestate habuit. Nam vivus ille longe prævaluit, potens juxta & utilis civitati: ut etiam si nonnihil tyrannicum adfuerit, id utilitas consequens diluerit: ac laudatur dictum Hybreæ, qui in fine orationis pro concione habitæ dixerit: Euthydeme, malum es civitati necessarium: nam neque tecum vivere possumus, neque sine te. Cum D autem Hybreas crevisset plurimum, videreturque & civis & orator eximius esse, impegit, cum Labieno adversaretur. Alii enim armatum adducenti militem & auxilia Parthorum, quippe Asiam Parthis tenentibus,

1. Ὁδός τε ἔστρωται σχεδόν τι) Ὁδὸς inculcatum temerè. Lego σχεδόν τι ὅσον καὶ. *Xyland.*

2. *Propria*) Ἴδια scripsi pro διὰ, sensum secutus. *Xyland.*

3. Τρίτον δ' ἐστὶν ἱερὸν τοῦ Καρίου Διὸς) Meminit Herodotus Κλειοῖ (I. c. 171.) unde ad verbum describit noster. *Casaub.*

4. Ἔπταισεν ἐν τῇ πρὸς Λαβιηνὸν ἀντιπολιτείᾳ) Labienus hic est qui cum Pacoro Parthorum regis filio magnam Syriæ & Asiæ minoris partem invasit, quo tempore Antonius in Ægypto Cleopatræ amori indulgebat. vide Dionem libro XLVIII. unde etiam disces qua occasione homo Romanus à Parthis steterit. Notat autem Dio, Labienum Ciliciam, & plerasque ἠπειρωτίδας πόλεις Asiæ, facile cepisse, præter Stratonicæam. Mylassorum autem & Alabandorum non sine periculo eum esse potitum: ideo etiam, ait Dio, Alabandenses captos supplicio affecit: Mylassa evertit incolis destituta. *Idem.*

cedebant: utpote inermes & pacis cupidi. Zeno autem Laodicensis, & Hybreas oratores non cesserunt, urbesque suas contra eum concitarunt. Hybreas etiam dicto quodam exasperavit Labienum, adolescentem irritabilem & stolidissimum. Cùm enim hic se Parthicum imperatorem appellasset: proinde, ajebat Hybreas, Caricum ego me imperatorem nuncupo. Exinde Labienus urbem invasit, cohortes secum instructus ducens Romanorum qui in Asia erant. & Hybream quidem non arripuit, qui jam Rhodum concesserat: domum autem ipsius sumptuosè apparatam corrupit ac diripuit: totamque urbem malè mulcavit: eò autem ex Asia digresso rediit Hybreas, & sese urbemque in integrum restituit. Hæc de Mylasis. ¶ Stratonicea Macedonum est colonia, ipsa quoque precioso apparatu à regibus exornata. In agro Stratoniceno duo sunt templa: unum Laginis Hecatæ sacrum, illustrissimum, ubi quotannis magni agitantur conventus: prope ipsam autem urbem ædes Jovis Chrysaorii, communis Caribus omnibus: qui eò ad sacrificia & deliberationes de rep. conveniunt. Ipsum conventum pagorum hunc, vocant Chrysaoreum: & qui plures pagos præbent, ii suffragio antecellunt, ut & Ceramietæ. In hoc conventu sunt etiam Stratonicei, quamquam non sunt Carici generis, quia tamen pagos habent Chrysaorei conventus. Inde fuit Menippus rhetor præclarus, cognomento Catocas, qui parentum nostrorum ætate vixit: hunc Cicero quodam libro Xenocli, & qui unà viguerunt comparans, omnibus quos ipse audivisset Asianis oratoribus anteponit. Est & alia Stratonicea, quæ ad Taurum nominatur, oppidulum ad montem situm. Alabanda ipsa quoque subjecta est tumulis quibusdam ita inclusis, ut speciem instrati clitellis aselli referat. Itaque Apollonius Malacus, hoc nomine & ob scorpiorum multitudinem, urbem facete notans,

A εἶξαν· ἅ τε ἄοπλοι, καὶ εἰρηνικοί. Ζήνων δ' ὁ Λαοδικεὺς, καὶ Ὑβρέας οὐκ εἶξαν ἀμφότεροι ῥήτορες, ἀλλὰ ἀπέστησαν τὰς ἑαυτῶν πόλεις· ὁ δ' Ὑβρέας, καὶ προσπαρώξυνε φωνῇ τινι μειράκιον εὐερέθιστον, καὶ ἀνοίας πλῆρες. [1] Ἐκείνου γὰρ * εἰπόντος ἑαυτὸν Παρθικὸν αὐτοκράτορα· οὐκοῦν, ἔφη, κἀγὼ λέγω ἐμαυτὸν Καρικὸν αὐτοκράτορα. Ἐκ τούτου δὲ ἐπὶ τὴν πόλιν ὥρμησε, τάγματα ἔχων ἤδη συντεταγμένα Ῥωμαίων, τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ· αὐτὸν μὲν οὖν οὐ κατέλαβε, παραχωρήσαντα εἰς Ῥόδον· τὴν δ' οἰκίαν αὐτοῦ * ἐλυμήνατο πολυτελεῖς ἔχουσαν κατασκευὰς, καὶ διήρπασεν· ὡς δ' αὔτως καὶ τὴν B πόλιν ὅλην ἐκάκωσεν. ἐκλιπόντος δ' ἐκείνου τὴν Ἀσίαν, ἐπανῆλθε καὶ ἀνέλαβεν ἑαυτόν τε, καὶ τὴν πόλιν. περὶ μὲν οὖν Μυλασῶν ταῦτα. Στρατονίκεια δ' ἐστὶ κατοικία Μακεδόνων· ἐκοσμήθη δὲ καὶ αὕτη κατασκευαῖς πολυτελέσιν ὑπὸ τῶν βασιλέων· ἔστι δ' ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Στρατονικέων δύο ἱερὰ, ἐν μὲν Λαγίνοις, τὸ τῆς Ἑκάτης ἐπιφανέστατον, πανηγύρεις μεγάλας συνάγον κατ' ἐνιαυτόν· ἐγγὺς δὲ τῆς πόλεως τὸ τοῦ Χρυσαορέως Διὸς κοινὸν ἁπάντων Καρῶν, εἰς ὃ συνίασι [2] θύσαντές τε, καὶ βουλευσάμενοι περὶ τῶν κοινῶν· καλεῖται δὲ τὸ σύστημα αὐτῶν Χρυσαορέον, συνεστηκὸς ἐκ κωμῶν· οἱ δὲ πλείστας C παρεχόμενοι κώμας, προέχουσι τῇ ψήφῳ, καθάπερ Κεραμιεῖται· καὶ Στρατονικεῖς δὲ τοῦ συστήματος μετέχουσιν, οὐκ ὄντες τοῦ Καρικοῦ γένους, ἀλλ' ὅτι κώμας ἔχουσι τοῦ Χρυσαορικοῦ συστήματος. Κἀνταῦθα δ' ἀνὴρ ἀξιόλογος γεγένηται ῥήτωρ Μένιππος κατὰ τοὺς πατέρας ἡμῶν, * Κατόκας ἐπικαλούμενος, [3] ὃν μάλιστα ἐπαινεῖ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν ῥητόρων, ὧν ἠκροάσατο Κικέρων, ὥς φησιν ἔν τινι γραφῇ * αὐτοῦ, συγκρίνων Ξενοκλεῖ καὶ τοῖς κατ' ἐκεῖνον ἀκμάζουσιν. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλη Στρατονίκεια ἡ πρὸς τῷ Ταύρῳ καλουμένη, πολί- D χνιον προσκείμενον τῷ ὄρει. Ἀλάβανδα δὲ, καὶ αὕτη μὲν ὑπόκειται [4] λόφοις τισὶ συγκεκλεισμένοις οὕτως, ὥστ' ὄψιν * παρέχεσθαι κανθηλίου κατεστρωμένου. Καὶ δὴ καὶ ὁ Μαλακὸς Ἀπολλώνιος σκώπτων τὴν πόλιν εἴς τε ταῦτα·

* Manuss. ἀνειπόντος.

* Manuss. διελυμήνατο.

* Scripti, Κοτόκας.

* Vett. lib. αὐτός.

* Vulgo καταχεῖσθαι.

1. Ἐκείνου γὰρ εἰπόντος ἑαυτὸν Παρθικὸν αὐτοκράτορα) Etiam Dio notat Labienum voluisse appellari, imperatorem Parthicum: idque, inquit, prorsus contra morem Rom. qui solent suis imperatoribus ab hoste devicto cognomen dare. Labienus verò contra, à Parthis se cognominavit, quorum dux erat, ὡς καὶ ἐκείνους ἀλλ' οὐ τοὺς πολίτας νικῶν. *Casaub.*

2. Θύσαντές τε καὶ βουλευσάμενοι περὶ τῶν κοινῶν) Lego θύοντές τε καὶ βουλευόμενοι. *Idem.*

3. Ὃν μάλιστα ἐπαινεῖ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν ῥητόρων, ὧν ἠκροάσατο Κικέρων) Locus Ciceronis quem citat Strabo, est in Bruto cap. 91. Sic ille, *Post à me Asia tota peragrata est, cum summis quidem oratoribus, quibuscum exercebar ipsis lubentibus: quorum erat princeps Menippus Stratonicensis, meo judicio, tota Asia, illis temporibus, disertissimus: &, si nihil habere molestiarum, nec ineptiarum, Atticorum est, hic orator in illis numerari rectè potest.* Idem.

4. Λόφοις τισὶ συγκεκλεισμένοις οὕτω) Non dubito vocem συγκεκλεισμένοις esse corruptam. Rectè verò manuscripti συγκειμένοις, vel συγκειμένη, quæ posterior lectio mihi magis placet. *Idem.*

A καὶ εἰς τὸ τῶν σκορπίων πλῆθος, ἔφη αὐτὴν εἶναι σκορπίων κανθήλιον κατεστρωμένον· μεστὴ δ' ἐστὶ καὶ αὕτη, καὶ ἡ τῶν Μυλασέων πόλις τῶν θηρίων τούτων, καὶ ἡ μεταξὺ πᾶσα ὀρεινή. p. 661. τρυφητῶν δ' ἐστὶν ἀνθρώπων, καὶ [2] καπυριστῶν, ἔχουσα ψαλτρίας πολλάς. Ἄνδρες δ' ἐγένοντο λόγου ἄξιοι δύο ῥήτορες ἀδελφοὶ Ἀλαβανδεῖς, Μενεκλῆς τε, οὗ ἐμνήσθημεν μικρὸν ἐπάνω, καὶ Ἱεροκλῆς [3] οἱ μετοικήσαντες εἰς τὴν Ῥόδον, ὅ, τε Ἀπολλώνιος, καὶ ὁ Μόλων. Πολλῶν δὲ λόγων εἰρημένων περὶ Καρῶν, ὁ μάλιστ' ὁμολογούμενος ἐστὶν οὗτος, ὅτι οἱ Κᾶρες ὑπὸ Μίνω ἐτάττοντο τότε Λέλεγες καλούμενοι, καὶ τὰς νήσους ᾤκουν· εἶτ' ἠπειρῶται γενόμενοι, πολλὴν τῆς παραλίας, καὶ τῆς μεσογαίας κατέσχον, τοὺς B προκατέχοντας ἀφελόμενοι· καὶ οὗτοι δ' ἦσαν οἱ πλείους Λέλεγες, καὶ Πελασγοί· πάλιν δὲ τούτους ἀφείλοντο μέρος οἱ Ἕλληνες, Ἴωνές τε, καὶ οἱ Δωριεῖς. Τοῦ δὲ περὶ τὰ στρατιωτικὰ ζήλου [4] τά τε ὄχανα ποιοῦνται τεκμήρια, καὶ τὰ ἐπίσημα, καὶ τοὺς λόφους· ἅπαντα μὲν γὰρ λέγεται Καρικά· Ἀνακρέων μέν γε φησίν·

> Δία δεῦτε Καρικὸν εὐεργέος ὀχάνου
> Χεῖρα τιθέμεναι.

Ὁ δ' Ἀλκαῖος,

> Λόφον τε σείων Καρικόν·

Τοῦ ποιητοῦ δ' εἰρηκότος οὑτωσί,

Iliad. β. 867.
> Μάσθλης αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων· C

[5] οὐκ ἔχει λόγον, πῶς τοσαῦτα εἰδὼς ἔθνη βάρβαρα, μόνους εἴρηκε βαρβαροφώνους τοὺς Κᾶρας, βαρβάρους δ' οὐδένας; [6] Οὔτ' οὖν Θουκυδίδης ὀρθῶς· οὐδὲ γὰρ λέγεσθαί φησι βαρβάρους, διὰ τὸ μηδὲ Ἕλληνάς πω ἀντίπαλον εἰς ἓν ὄνομα ἀποκεκρίσθαι· τό, τε γὰρ μήτε Ἕλληνάς πω, ψεῦδος * ὁ ποιητὴς ἀπελέγχει.

* Vett. lib. αὐτὸς ὁ ποιητής.

Odyss. α. 344.
> Ἀνδρὸς τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα, καὶ μέσον Ἄργος.

Καὶ πάλιν,

Odyss. ο. 80.
> Εἴτ' ἐθέλης τρεφθῆναι ἀν' Ἑλλάδα, καὶ μέσον Ἄργος.

D Μὴ λεγομένων τε βαρβάρων, πῶς ἔμελλεν εὖ λεχθήσεσθαι τὸ βαρβαροφώνων; Οὔτε δὴ οὗτος εὖ. οὔτ' Ἀπολλόδωρος ὁ γραμματικός,

A esse ajebat [1] asellum scorpiis onustum: plena est & hæc urbs & Mylasa iis bestiolis, & tota inter eas montana regio. Habitant eam homines luxuriosi & gulæ dediti, multasque habent psaltrias. Viri memorabiles Alabandenses fuerunt oratores duo fratres, Menecles (de quo paulo antè diximus) & Hierocles, qui in Rhodum commigraverunt: item Apollonius & Molo. ¶ Cæterùm cum de Caribus multa dicantur: id maximè ab omnibus est receptum: Cares Minoi paruisse olim, Lelegesque fuisse appellatos, & habitavisse in insulis: deinde cùm in continentem migrassent, multum oræ B maritimæ & mediterranei soli possessoribus ereptum obtinuisse: qui & ipsi plerique fuerint Leleges ac Pelasgi. Rursum istis partem ademerunt Græci, & Iones, & Dorienses. Studii rerum bellicarum argumenta adducunt scutorum ansas, insignia, & cristas: quæ omnia dicuntur Carica. Anacreon quidem inquit:

> *Insertare manum Caricæ ansæ bene fabricatæ.*

Alcæus autem.

> *Cristam quassans Caricam.*

¶ Cum autem Homerus dicat.

> *At Masthles Cares ducebat barbarilingues:* C

quæstio oritur, cur qui tam multas gentes norat barbaras, solos Cares barbarilingues dixerit, barbaros nullos? Non rectè hoc loco Thucydides, qui propterea negat ab eo barbaros appellari, quia ne Hellenes quidem, *id est Græcos*, quorum nomen his opponitur, expresserit. Quod de Græcis istis dicit, falsi Homerus convincit:

> *Gloria cujus summa per Helladaque & medium Argos.*

& iterum,

> *Si libet oblectare per Helladaque, & medium Argos.*

D Tum si nulli dicebantur barbari, quomodo rectè dicebantur barbarilingues. Ne Apollodorus quidem grammaticus

1. *Asellum scorpiis*) Κατεστρωμμένον, puto ut antè κατεστρώμενον. Neque video qui cistam notet κανθήλιον, & κατεστρωμμένον non est inversum. *Xyland.*

2. Καπυριστῶν) Καπυρισταὶ, nescio an sint qui gulæ student. Vide Eustath. Iliad. π. 792. infrà de Caribus ex Homero Μάσθλης in Græco reliqui. Sed si sic scripsit Strabo, est ἁμάρτημα μνημονικόν. Meonum enim is, non Carum ductor est Homero. *Idem.*

3. Οἱ μετοικήσαντες εἰς τὴν Ῥόδον, ὅ, τε Ἀπολλώνιος καὶ ὁ Μόλων) Ex superiori loco Strabonis, ubi viros Rhodios doctrina claros enumeravit, tam certum est quàm quod certissimum, esse legendum καὶ οἱ μετ. ut ad sequentia referatur vox μετοικήσαντες. *Casaub.*

4. Τά τε ὄχανα ποιοῦνται τεκμήρια καὶ τὰ ἐπίσημα, καὶ τοὺς λόφους) Herodotus id prius dixerat, quem vide lib. 1. Plinius lib. VII. cap. 56. Quæ quis invenerit. *Galeam*, *gladium*, *hastam*, Lacedæmonii, *Ocreas & cristas* Cares. *Idem.*

5. Οὐκ ἔχει λόγον.) Παρέχει puto, ut alias loqui solet. *Xyland.*

6. Οὔτ' οὖν Θουκυδίδης ὀρθῶς) Locus Thucydidis est in procemio: mihi verò, ut ingenuè dicam quod sentio, non videtur Thucydides validis destitui rationibus, quibus suam sententiam adversus Strabonem nostrum tueatur: verùm hæc tractent, quibus plus est otii. *Casaub.*

1. *Tar-*

rectè, qui ait communi nomine peculiariter & conviciandi causa Græcos usos, maximè Iones adversus Cares, quos odio haberent ob adsiduas inimicitias atque bella: etenim hac ratione fuerunt barbari nominandi. Nos autem causam quærimus, cur ne semel quidem barbarorum facta mentione, barbarilinguium meminerit. Ille ait, pluralem casum Barbaros non recipi in versum Heroicum: ideoque barbaros non esse nominatim expressos. Verùm non admittitur accusativus pluralis: at rectus tam admittebatur quàm ille Dardani, totidem & ejusdem quantitatis syllabarum: ac cùm dicatur,

Quales Troji equi. ——

Itidem dici poterat:

Quales Barbari equi. ——

Neque ea etiam vera est causa, quod Carum sit lingua [1] tardissima pronunciatu: neque enim est, cum habeat plurima Græca vocabula admixta: ut quidem testatur Caricarum scriptor Philippus. Existimo autem vocem Barbarum ita fuisse ab initio attributum his, quæ non nisi difficulter, duriter, aspereque possent pronunciari: cujusmodi sunt battarizein, traulizein, psellizein. Sumus enim ad hoc ingeniosissimi ut similes voces similibus exprimamus, quod jam ejusdem videntur esse generis: atque hîc abundat usus novorum nominum confictorum: qualia sunt kelaryzein, clangor, psophos, boë, plosus: quorum nunc pleraque proprie usurpantur. Cum ergo omnes, qui sic crasso ore loquuntur, barbari appellarentur: existimatum est alienigenarum ora esse talia: eorum inquam, qui non essent Græci. Hos igitur initio vocaverunt barbaros tanquam diductionem asperitatemque oris exprobrantes: deinde tanquam communi quodam gentili nomine abusi sumus, in nationum divisione barbaros Græcis opponentes. Multa enim consuetudo & commercia cum barbaris effecerunt, ut jam non ob oris crassiciem, aut vitium aliquod instrumentorum voci servientium barbari censerentur; sed ob sermonis peculiarem formam, quas dialectos usurpamus. Alia porro in nostra lingua crassicies vitiumque & quasi barbaries oris exstitit, cum quis Græcum sermonem affectans,

A ὅτι τῷ κοινῷ ὀνόματι ἰδίως, καὶ λοιδόρως ἐχρῶντο οἱ Ἕλληνες κατὰ τῶν Καρῶν, καὶ μάλιστα οἱ Ἴωνες μισοῦντες αὐτοὺς διὰ τὴν ἔχθραν, καὶ τὰς συνεχεῖς στρατείας· ἐχρῆν γὰρ οὕτω βαρβάρους ὀνομάζειν. Ἡμεῖς δὲ ζητοῦμεν διὰ τί βαρβαροφώνους καλεῖ, βαρβάρους δ' οὐδ' ἅπαξ. Ὅτι φησὶ τὸ πληθυντικὸν εἰς τὸ μέτρον οὐκ ἐμπίπτει, διὰ τοῦτ' οὐκ εἴρηκε βαρβάρους· ἀλλ' αὕτη μὲν ἡ πτῶσις οὐκ ἐμπίπτει· ἡ δ' ὀρθὴ οὐ διαφέρει τῆς Δάρδανοι.

Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι. -- p. 662. Iliad. ε.

B Τοιοῦτον δὲ, καὶ τὸ, 222.

Οἷοι Τρώϊοι ἵπποι. --

[2] Οὐδέ γε ὅτι βραχυτάτη ἡ γλῶττα τῶν Καρῶν· οὐ γάρ ἐστιν· ἀλλὰ καὶ πλεῖστα Ἑλληνικὰ ὀνόματα ἔχει καταμεμιγμένα, ὥς φησι Φίλιππος ὁ τὰ Καρικὰ γράψας. Οἶμαι δὲ τὸ βάρβαρον κατ' ἀρχὰς ἐκπεφωνῆσθαι οὕτως κατ' ὀνοματοποιΐαν, ἐπὶ τῶν δυσεκφόρως, καὶ σκληρῶς, καὶ τραχέως λαλούντων· ὡς τὸ βατταρίζειν, καὶ τραυλίζειν, καὶ ψελλίζειν. Εὐφυέστατοι γάρ ἐσμεν τὰς φωνὰς ταῖς ὁμοίαις φωναῖς κατονομάζειν διὰ τὸ ὁμογενὲς ἤδη· καὶ πλεονάζουσι μὲν ἐνταῦθα αἱ ὀνοματοποιΐαι, οἷον τὸ κε-

C λαρύζειν, καὶ κλαγγὴ δὲ, καὶ ψόφος, καὶ βοὴ, καὶ κρότος· ὧν τὰ πλεῖστα ἤδη καὶ κυρίως ἐκφέρεται· πάντων δὴ τῶν παχυστομούντων οὕτω βαρβάρων λεγομένων, ἐφάνη τὰ τῶν ἀλλοεθνῶν στόματα τοιαῦτα· [3] λέγω δὲ τὰ τῶν μὴ Ἑλλήνων· ἐκείνους οὖν ἰδίως ἐκάλεσαν βαρβάρους, ἐν ἀρχαῖς μὲν κατὰ τὸ λοίδορον, ὡς ἂν παχυστόμους, ἢ τραχυστόμους· εἶτα κατεχρησάμεθα, ὡς ἐθνικῷ κοινῷ ὀνόματι ἀντιδιαιροῦντες πρὸς τοὺς Ἕλληνας. Καὶ γὰρ δὴ τῇ πολλῇ συνηθείᾳ, καὶ ἐπιπλοκῇ τῶν βαρβάρων, οὐκ ἔτι ἐφαίνετο

D κατὰ παχυστομίαν, καὶ ἀφυΐαν τινὰ τῶν φωνητηρίων ὀργάνων τοῦτο συμβαῖνον, ἀλλὰ κατὰ τὰς τῶν διαλέκτων ἰδιότητας. Ἄλλη δέ τις ἐν τῇ ἡμετέρᾳ διαλέκτῳ ἀνεφάνη κακοστομία, καὶ οἷον βαρβαροστομία, εἴ τις ἑλληνίζων

1. *Tardissima*) Βραχυτάτη relinquo in textu, sed Βραδυτάτη lego, ancipiti loco. Græcorum linguis volubilibus sermo est aptior, quàm aliarum nationum brevitatem laudi potiùs quàm vituperio dandam idiomati putaverim. Et aliàs constat earum linguarum, quas politi homines barbaras putant, difficiliorem operosioremque esse quam elegantium pronunciationem. *Xyland.*

2. Οὐδέ γε ὅτι βραχυτάτη ἡ γλῶττα τῶν Καρῶν) Malo τραχυτάτη, idque sequentia confirmant. *Cas.*

3. Λέγω δὲ τὰ τῶν μὴ Ἑλλήνων) Ideo opponuntur Ἕλλην & ἄγλωσσος, ut Ἕλλην & βάρβαρος. Sophocles Trachiniis, ψ. 1077.

Οὔθ' Ἑλλὰς, οὔτ' ἄγλωσσος, οὐθ' ὅσην ἐγὼ
Γαῖαν καθαίρων ἱκόμην, ἔδρασέ πω.

Herodotus Euterpe annotat Ægyptios appellare omnes barbaros, τοὺς μὴ σφι ὁμογλώσσους: ut merito suspicetur aliquis vocem illam primum Ægyptiis fuisse in usu, indeque ad Græcos manasse: neque ignoro quæ sint à doctissimis viris hac de voce scripta. *Idem.*

A μὴ κατορθοίη· ἀλλ' οὕτω λέγει τὰ ὀνόματα, ὡς οἱ βάρβαροι οἱ εἰσαγόμενοι εἰς τὸν ἑλληνισμὸν, οὐκ ἰσχύοντες ἀρτιστομεῖν, ὡς οὐδ' ἡμεῖς ἐν ταῖς τῶν ἐκείνων διαλέκτοις. Τοῦτο δὲ μάλιστα συνέβη τοῖς Καρσί· τῶν γὰρ ἄλλων οὐκ ἐπιπλεκομένων πως σφόδρα τοῖς Ἕλλησιν, οὐδ' ἐπιχειρούντων Ἑλληνικῶς ζῆν, ἢ μανθάνειν τὴν ἡμετέραν διάλεκτον, πλὴν εἴ τινες σπάνιοι, καὶ κατὰ τύχην ἐπεμίχθησαν, καὶ κατ' ἄνδρα ὀλίγοι τῶν Ἑλλήνων τισίν· οὗτοι δὲ καθ' ὅλην ἐπλανήθησαν τὴν Ἑλλάδα μισθοῦ στρατεύοντες. Ἤδη οὖν τὸ βαρβαρόφωνον ἐπ' ἐκείνων πυκνὸν ἦν, ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα αὐτῶν στρατείας· καὶ μετὰ ταῦτα ἐπεπόλασε πολὺ μᾶλλον, B ἀφ' οὗ τάς τε νήσους μετὰ τῶν Ἑλλήνων ᾤκησαν, κἀκεῖθεν εἰς τὴν Ἀσίαν ἐκπεσόντες, οὐδ' ἐνταῦθα χωρὶς Ἑλλήνων οἰκεῖν ἠδύναντο, ἐπιδιαβαινόντων τῶν Ἰώνων, καὶ τῶν Δωριέων. Ἀπὸ δὲ

p. 663. τῆς αὐτῆς αἰτίας, καὶ τὸ βαρβαρίζειν λέγεται· καὶ γὰρ τοῦτο ἐπὶ τῶν κακῶς Ἑλληνιζόντων εἰώθαμεν λέγειν, οὐκ ἐπὶ τῶν Καριστὶ λαλούντων· οὕτως οὖν καὶ τὸ βαρβαροφωνεῖν, καὶ τοὺς βαρβαροφώνους δεκτέον, τοὺς κακῶς Ἑλληνίζοντας· ἀπὸ δὲ τοῦ Καρίζειν, καὶ τὸ βαρβαρίζειν, μετήνεγκαν εἰς τὰς περὶ Ἑλληνισμοῦ τέχνας· καὶ τὸ σολοικίζειν, εἴτ' ἀπὸ Σόλων, εἴτ' ἄλλως τοῦ ὀνόματος τούτου πεπλασμένου. C Φησὶ δὲ Ἀρτεμίδωρος ἀπὸ Φύσκου τῆς Ῥοδίων περαίας ἰοῦσιν εἰς Ἔφεσον, μέχρι μὲν Λαγίνων ὀκτακοσίους εἶναι καὶ πεντήκοντα σταδίους· ἐντεῦθεν δ' εἰς Ἀλάβανδα, πεντήκοντα ἄλλους καὶ διακοσίους· εἰς δὲ Τράλλεις ἑκατὸν ἑξήκοντα· ἀλλ' ἡ εἰς Τράλλεις ἐστὶ διαβάντι τὸν Μαίανδρον κατὰ μέσην που τὴν ὁδὸν, ὅπου τῆς Καρίας οἱ ὅροι. Γίνονται δ' οἱ πάντες ἀπὸ Φύσκου ἐπὶ τὸν Μαίανδρον κατὰ τὴν εἰς Ἔφεσον ὁδὸν, χίλιοι ἑκατὸν ὀγδοήκοντα.

* Manuss. ἀπὸ τοῦ Μαιάνδρου τῆς Ι.

Πάλιν * ἀπὸ τῆς Ἰωνίας ἐφεξῆς μῆκος ἐπιόντι κατὰ τὴν αὐτὴν ὁδὸν, ἀπὸ μὲν τοῦ ποταμοῦ εἰς Τράλλεις, ὀγδοήκοντα· εἶτ' εἰς Μαγνησίαν, ἑκατὸν τετταράκοντα· εἰς Ἔφεσον δ' ἑκατὸν εἴκοσιν· D [1] εἰς δὲ Σμύρναν, τριακόσιοι εἴκοσιν· εἰς δὲ Φωκαίαν, καὶ τοὺς ὅρους τῆς Ἰωνίας, ἐλάττους τῶν διακοσίων, ὥστε τὸ ἐπ' εὐθείας μῆκος τῆς Ἰωνίας εἴη ἂν κατὰ τοῦτο, ἢ μικρῷ πλέον τῶν ὀκτακοσίων. Ἐπεὶ δὲ κοινή τις ὁδὸς τέτριπται ἅπασι τοῖς ἐπὶ τὰς ἀνατολὰς ὁδοιποροῦσιν ἐξ Ἐφέσου, καὶ ταύτην μὲν ἔπεισιν· ἐπὶ μὲν τὰ * Κάρουρα τῆς Καρίας ὅριον πρὸς τὴν Φρυγίαν διὰ Μαγνησίας, καὶ Τραλλέων, Νύσης, Ἀντιοχείας, ὁδὸς ἑπτακοσίων τετταράκοντα σταδίων· ἐντεῦθεν δὲ ἡ Φρυγία διὰ Λαοδικείας, καὶ Ἀπαμείας, καὶ Μητροπόλεως,

* Scripti; Κάρουκα.

A perfectam ejus pronunciationem non attingit: sed ita voces effert, ut barbari, quando ad Græcæ linguæ usum introducuntur, neque possunt perfecte vocabula exprimere: quod & nobis in illorum idiomatibus usu venit. Maxime autem Caribus hoc contigit. Nam cum reliquæ gentes non multum fere cum Græcis haberent commercii, neque operam darent, ut Græcam vivendi loquendique rationem discerent, nisi si qui pauci & forte fortuna ac singulatim Græcis quibusdam se permiscuerunt: per totam Cares Græciam ære militando merentes sunt dissipati: itaque barbaries linguæ B apud eos fuit frequens, ab eorum in Græciam profectionibus: multoque magis deinde increbuit, postquam una cum Græcis habitare insulas ceperunt: indeque in Asiam expulsi, ne ibi quidem incolere sine Græcis potuerunt, ingruentibus Ionibus & Doriensibus. Eadem de causa barbarissare dictum est: quod usurpare solemus, non de Carice, sed de male Græce loquentibus. Ita ergo etiam barbarilingues intelligendi sunt, qui prave Græca loquuntur. Hinc etiam in artes Græce loquendi à Carissando barbarissare est traductum: & solœcis- C sare: sive à Solis ea vox, sive ab alio efficta est nomine. ¶ Artemidorus ait à Physco, quæ est in opposita Rhodo continente, Ephesum versus tendentibus, usque ad Lagina esse stadia ↀ CCCL. hinc ad Alabanda CCL. Tralles autem CLX. sed cum itur ad Tralles, medio fere itinere Mæander transitus, ubi sunt Cariæ fines. A Physco ad Mæandrum usque in via Ephesum ducente, in universum sunt stadia CIↃ CXXC. Rursum ab Ionia deinceps eidem itineri si insistas, à fluvio ad Tralles, stadia XXC. Magnesiam D CXL: Ephesum CXX: Smyrnam CCC: Phocæam & Ioniæ fines pauciora quam CC. quo pacto longitudo Ioniæ in directum vel IↃ CCC stadiorum, vel non multo major. Quoniam vero communis quædam via trita est omnibus qui ex Epheso versus orientem iter faciunt, eam hic quoque commemoremus. Ad Carura, qui Cariæ & Phrygiæ limes est, per Magnesiam, Tralles, Nysam, Antiocheam, via est IↃ CC XL stadiorum. Hinc Phrygia est: ibi per Laodiceam, Apameam, Metropolin,

1. Εἰς δὲ Σμύρναν τριακόσιοι εἴκοσι) Idem libri hujus initio dixit. *Casaub.*

& Chelidonias ad montanorum initium, qua sunt Holmi: à Caruris sunt stadia circiter IↃ CCCCXX. Ad Tyriarium vero, qui est limes ad Lycaoniam, per Philomelium, paulo plures quingentis. Deinde Lycaonia est usque ad Coropassum per Laodiceam Combustam, IↃ CCCCXL. A Coropasso Lycaoniæ usque ad Garsaüra oppidulum Cappadociæ in ipsis ejus finibus positum CXX. Hinc ad Mazaca primariam Cappadociæ urbem per Soandum & Sadacora IↃ CXXC. Hinc usque ad Euphratem & Tomisum Sophenæ pagum per Herphense oppidulum, stadia CIↃ CCCCXL. Quæ hinc ad rectam sunt lineam usque ad Indiam, eodem modo Artemidorus & Eratosthenes tradunt: cui quidem istis de regionibus maxime adhibendam fidem censet Polybius. Incipit à Samosatis Commagenæ, urbe ad transitum & Zeugma (*quod pontem significat*) sita. Ad Samosata à montibus Cappadociæ, qui superato Tauro sunt apud Tomisam, stadia perhibuit CCCCL.

Post Rhodiis oppositam continentem, cujus terminum Dædala diximus, deinceps versus orientem solem navigans ad Lyciam venies. Hanc subsequitur Pamphylia, usque ad Ciliciam quæ vocatur aspera: post hanc reliqua Cilicia, circa sinum Issicum. Atque hæ sunt partes peninsulæ, cujus isthmum dixeramus esse id, quod est in via ab Isso Amisum usque, aut (ut alii volunt) Sinopen. Regio autem extra Taurum in arcto litore est à Lycia ad Solos usque pertinente, quæ urbs nunc Pompejopolis vocitatur. Post hæc ora maritima, quæ ad sinum Issicum est, à Solis & Tarso initio sumpto in planiciem panditur. Quam si descripserimus, totum jam peninsulæ dictæ ambitum absolverimus: ut deinde ad alias Asiæ partes extra Taurum sitas transgressi, iis enarratis postremo loco ad Africam veniamus exponendam.

Post Rhodiorum Dædala, mons Lyciæ ex Dædala, ab hoc litus Lyciæ incipit, longitudine stadiorum CIↃ IↃ CCXX.

A [1] καὶ Χελιδονίων· ἐπὶ μὲν οὖν τὴν ἀρχὴν τῆς παρωρείας τοὺς Ὅλμους, στάδιοι περὶ ἐννακοσίους, καὶ εἴκοσι ἐκ τῶν Καρούρων· ἐπὶ δὲ τὸ πρὸς τῇ Λυκαονίᾳ πέρας τῆς παρωρείου [2] τὸ * Τυριάριον διὰ Φιλομηλίου, μικρῷ πλείους τῶν πεντακοσίων. Εἶθ' ἡ Λυκαονία μέχρι Καραπασσοῦ διὰ Λαοδικείας τῆς Κατακεκαυμένης, ὀκτακόσιοι τετταράκοντα· ἐκ δὲ Καραπασσοῦ τῆς Λυκαονίας [3] εἰς Γαρσάουρα πολίχνιον τῆς Καππαδοκίας ἐπὶ τῶν ὅρων αὐτῆς ἱδρυμένον, ἑκατὸν εἴκοσιν· ἐντεῦθεν δ' εἰς Μάζακα τὴν μητρόπολιν τῶν Καππαδοκῶν διὰ Σοάνδου, καὶ Σαδακόρων, ἑξακόσιοι ὀγδοήκοντα· ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ τὸν B Εὐφράτην μέχρι Τομισοῦ χωρίου τῆς Σωφηνῆς [4] διὰ * Ἡρφῶν πολίχνης, χίλιοι τετταράκοντα. Τὰ δ' ἀπ' εὐθείας τούτοις μέχρι τῆς Ἰνδικῆς, τὰ αὐτὰ κεῖται καὶ παρὰ τῷ Ἀρτεμιδώρῳ, ἅπερ καὶ παρὰ τῷ Ἐρατοσθένει. Λέγει δὲ καὶ Πολύβιος περὶ τῶν ἐκεῖ, μάλιστα δεῖν πιστεύειν ἐκείνῳ. Ἄρχεται δ' ἀπὸ Σαμοσάτων τῆς Κομμαγηνῆς, p. 664. ἣ πρὸς τῇ διαβάσει, καὶ τῷ Ζεύγματι κεῖται· εἰς δὲ Σαμόσατα ἀπὸ τῶν ὅρων τῆς Καππαδοκίας τῶν περὶ Τόμισαν ὑπερθέντι τὸν Ταῦρον, σταδίους εἴρηκε τετρακοσίους, καὶ πεντήκοντα.

Μετὰ δὲ τὴν Ῥοδίων περαίαν ἧς ὅριον τὰ Δαίδαλα, C * ἐφεξῆς πλέουσι πρὸς ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον, ἡ Λυκία κεῖται μέχρι Παμφυλίας· εἶθ' ἡ Παμφυλία μέχρι Κιλίκων τῶν τραχέων· εἶθ' ἡ τούτων μέχρι τῶν ἄλλων Κιλίκων τῶν περὶ τὸν Ἰσσικὸν κόλπον· ταῦτα δ' ἐστὶ μέρη μὲν τῆς χερρονήσου ἧς τὸν ἰσθμὸν ἔφαμεν τὴν ἀπὸ Ἰσσοῦ ὁδὸν μέχρι Ἀμισοῦ, ἢ Σινώπης, ὥς τινες. Ἡ ἐκτὸς δὲ τοῦ Ταύρου ἐν στενῇ παραλίᾳ τῇ ἀπὸ Λυκίας μέχρι τῶν περὶ Σόλους τόπων τῇ νῦν Πομπηΐου πόλει. Ἔπειτα ἤδη εἰς πεδία ἀναπέπταται ἡ κατὰ τὸν Ἰσσικὸν κόλπον παραλία ἀπὸ Σόλων, καὶ Ταρσοῦ ἀρξαμένη. Ταύτην οὖν ἐπελθοῦσιν, ὁ πᾶς περὶ τῆς χερρονήσου λόγος ἔσται περιωδευμένος· D εἶτα μεταβησόμεθα ἐπὶ τἄλλα μέρη τῆς Ἀσίας, τὰ ἐκτὸς τοῦ Ταύρου. Τελευταῖα δ' ἐκθήσομεν τὰ περὶ τὴν Λιβύην.

Μετὰ τοίνυν Δαίδαλα τὰ τῶν Ῥοδίων, ὄρος ἐστὶ τῆς Λυκίας ὁμώνυμον αὐτοῖς Δαίδαλα, ἀφ' οὗ λαμβάνει τὴν ἀρχὴν ὁ παράπλους ἅπας ὁ Λυκιακός· σταδίων * μὲν οὖν χιλίων ἑπτακοσίων εἴκοσι·

* Manuscr. Τυριάϊον & Τυρίκιον.

* Scripti, Ἐρφῶν.

* Scripti, εὐθὺς πλέουσι.

* Fortasse μὲν ἄν.

1. Καὶ Χελιδονίων. *Et Chelidonias.*) Vix abstineo, quin aliquid audeam in eam vocem, quæ non occurrit apud quemquam alium auctorum in eo tractu. Reponerem Φιλομήνον, sed infra nominatur, fuit tamen in ea itineris serie, quam describit Strabo. *Palmer.*

2. Τὸ Τυριάριον. *Tyriarium.*) Variant manuscripti. Τυρίκιον, Τυριάϊον. Quid si quis putaret debere legi, Τετράδιον ex Ptolemæo? est enim in eodem itineris ordine. *Idem.*

3. Εἰς Γαρσάουρα πολίχνιον) Lege Γαρσαύιρα, ut lib. XII. p. 539. *Casaub.*

4. Διὰ Ἡρφῶν πολίχνης) Lege διὰ Ἡρφῶν. Nam Ἧρφα vocavit lib. XII. pag. 359. *Idem.*

τραχὺς δὲ καὶ χαλεπὸς, ἀλλ' εὐλίμενος σφόδρα, καὶ ὑπὸ ἀνθρώπων συνοικούμενος σωφρόνων· ἐπεὶ ἥ γε τῆς χώρας φύσις, παραπλησία, καὶ τοῖς Παμφύλοις ἐστὶ, καὶ τοῖς * Τραχυώταις Κίλιξιν. Ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν ὁρμητηρίοις ἐχρήσαντο τοῖς τόποις πρὸς τὰ λῃστήρια, αὐτοὶ πειρατεύοντες, ἢ τοῖς πειραταῖς λαφυροπώλια καὶ ναύσταθμα παρέχοντες. Ἐν Σίδῃ γοῦν πόλει τῆς Παμφυλίας τὰ ναυπήγια συνίστατο τοῖς Κίλιξιν· ὑπὸ κήρυκά τε ἐπώλουν ἐκεῖ τοὺς ἁλόντας ἐλευθέρους ὁμολογοῦντες. Λύκιοι δ' οὕτω πολιτικῶς καὶ σωφρόνως ζῶντες διετέλεσαν, ὥστ' ἐκείνων διὰ τὰς εὐτυχίας θαλασσοκρατησάντων μέχρι τῆς Ἰταλίας· ὅμως * ὑπ' οὐδενὸς ἐξήρθησαν αἰσχροῦ κέρδους· ἀλλ' ἔμειναν ἐν τῇ πατρίῳ διοικήσει τοῦ Λυκιακοῦ συστήματος· εἰσὶ δὲ τρεῖς καὶ εἴκοσι πόλεις αἱ τῆς ψήφου μετέχουσαι· συνέρχονται δὲ ἐξ ἑκάστης πόλεως εἰς κοινὸν συνέδριον, ἣν ἂν δοκιμάσωσι πόλιν ἑλόμενοι· τῶν δὲ πόλεων αἱ μέγισται μὲν τριῶν ψήφων ἐστὶν ἑκάστη κυρία· αἱ δὲ μέσαι δυοῖν· αἱ δ' ἄλλαι μιᾶς·

p. 665. ἀνάλογον δὲ καὶ τὰς εἰσφορὰς εἰσφέρουσι, καὶ τὰς ἄλλας λειτουργίας. Ἓξ δὲ τὰς μεγίστας ἔφη ὁ Ἀρτεμίδωρος, Ξάνθον, Πάταρα, Πίναρα, Ὄλυμπον, Μύρα, Τλῶν, [1] κατὰ τὴν θέσιν τὴν εἰς Κίβυραν κειμένην. Ἐν δὲ τῷ συνεδρίῳ πρῶτον μὲν Λυκιάρχης αἱρεῖται, εἶτ' ἄλλαι ἀρχαὶ αἱ τοῦ συστήματος· δικαστήριά τε ἀποδείκνυται κοινῇ· καὶ περὶ πολέμου δὲ καὶ εἰρήνης καὶ συμμαχίας ἐβουλεύοντο πρότερον· νῦν δ' οὐκ εἰκός· ἀλλ' ἐπὶ τοῖς Ῥωμαίοις ταῦτ' ἀνάγκη κεῖσθαι, πλὴν εἰ ἐκείνων ἐπιτρεψάντων, ἢ * ὑπὲρ αὐτῶν εἴη χρήσιμον· ὁμοίως δὲ καὶ δικασταὶ, καὶ ἄρχοντες ἀνάλογον ταῖς ψήφοις ἐξ ἑκάστης προχειρίζονται πόλεως. Οὕτω δ' εὐνομουμένοις αὐτοῖς, συνέβη παρὰ Ῥωμαίοις ἐλευθέροις διατελέσαι, τὰ πάτρια νέμουσι· τοὺς δὲ λῃστὰς ἐπιδεῖν ἄρδην ἠφανισμένους, πρότερον μὲν ὑπὸ Σερουιλίου τοῦ Ἰσαυρικοῦ, καθ' ὃν * χρόνον καὶ τὰ Ἴσαυρα ἐκεῖνος καθεῖλεν· ὕστερον δὲ Πομπηΐου τοῦ Μάγνου, πλείω τῶν χιλίων καὶ τριακοσίων σκαφῶν ἐμπρήσαντος, τὰς δὲ κατοικίας ἐκκόψαντος· τῶν δὲ περιγενομένων ἀνθρώπων ἐν ταῖς μάχαις, τοὺς μὲν [2] καταγαγόντος εἰς Σόλους ἣν ἐκεῖνος Πομπηϊούπολιν ὠνόμασε· [3] τοὺς δ' [4] εἰς Διδυμένην

* Vulgò, τραχυτώταις.

* Vett. lib. ἐξ οὐδενὸς ἐπήρθησαν.

* Scripti, ὑπὲρ αὐτῶν ἐκείνων.

* Scripti, καιρόν.

A Asperum hoc est, & difficile: tamen bonis portubus admodum instructum, & à modestis habitatum hominibus. Locorum quidem natura Pamphyliis & asperam habitantibus Ciliciam est eadem. Sed hi opportunitate locorum usi sunt ad receptacula prædonum: cùm aut ipsi piraticam exercerent, aut marinis prædonibus forum divendendæ prædæ, & stationem navibus præberent: nam Sidæ quidem, quæ Pamphyliæ urbs est, fabricam navium habebant Cilices: & sub præcone vendebant captos, quos interim fatebantur esse liberos. At Lycii ita civiliter ac modestè vitam, B idque constanter, transegerunt: ut illis ob secundos successus mare ad Italiam usque obtinentibus, ipsi nulla turpis lucri cupiditate impelli se fuerint passi, sed in patria administratione Lyciaci conventus permanserint. Tres & viginti sunt urbes, quæ in eo concilio jus habent suffragii: ad id coëunt è singulis urbibus in eam, quæ ipsis commoda videtur, urbem. Maximæ urbium jus habent trium suffragiorum, mediocres duorum, reliquæ unius: eadem proportione & tributa pendunt, & reliqua obeunt munia. Artemidorus sex maximas recenset, Xanthum, C Patara, Pinara, Olympum, Myra, Tlôn, sitam in transitu montis versus Cibyram. In concilio primùm creatur Lyciarcha, *id est Lyciæ princeps*: tum reliqui ejus corporis magistratus: publica etiam judicia designabantur: nec non de bello & pace antiquitus consultabant: nunc, nisi Romanorum permissu, qui ad se eam transtulerunt potestatem, non licet eis: aut si in eorum commodum fiat: judices quoque & magistratus eadem suffragiorum proportione pro singulis deliguntur urbibus. Hoc modo illis bonas leges tenentibus evenit, ut perpetuo à Romanis libertas iis D & suorum avitorum fruitio bonorum concederetur: viderent Piratarum internecionem, primùm à Servilio Isaurico iis illatam, quo tempore Isaura demolitus est: deinde à Pompejo Magno, qui amplius CIϽ CCC. scaphas combussit, & prædonum diruit receptacula: & de hominibus, qui cladi superfuerunt, alios transtulit Solos, quæ nunc Pompejopolis dicitur, alios Didymenam,

1. Κατὰ τὴν θέσιν τὴν εἰς Κίβυραν κειμένην) Lege κατὰ τὴν ὑπέρθεσιν, hoc est, ὁδὸν, ut alibi exposuimus. *Casaub.*

2. Καταγαγόντος εἰς Σόλους) Vide paullo post. *Id.*

3. Τοὺς δ' εἰς Διδυμένην λειπανδρήσασαν) Manuscripti Διδομήνην. Legendum Δύμην. Dyme enim est Achajæ urbs, quam intelligit. Vide lib. VIII. p. 387. & quæ ibi annotavimus. *Idem.*

4. Εἰς Διδυμένην) Locus hic in exemplaribus vulgatis malè sanus est, quare lege εἰς Δύμην. *Is. Casaubo-*

quæ tum incolis egens, nunc Romanorum frequentatur colonia. Poëtæ autem, maximè tragici, confundere ſoliti nomina, ſicut Troibus, Myſis, & Lydis Phrygum, ita etiam Lyciis Carum appellationem accommodant. Poſt Dædala, Lyciorum mons eſt Dædala, & ei vicina Telmiſſus Lyciæ oppidum, ac promontorium eodem nomine, portu præditum. Eumenes bello Antiochico id oppidum à Romanis accepit: cujus regno ſublato, receperunt Lycii. Sequitur Anticragus, mons præceps, & in eo Carmyleſſus oppidulum in convalle haud magna ſitum. Poſtea Cragus, 5 qui vertices habet octo, & urbem ſibi cognominem. Huic monti fabula Chimæræ affingitur: neque procul diſtat Chimæra, convallis quædam à litore ſurſum tendens. Infra Cragum jacent Pinara, una de Lyciæ urbibus maximis: atque ibi Pandarus colitur, ejuſdem fortaſſe nominis cum Trojano.

Qualis populea mærens Philomela ſub umbra,
Filia Pandarei.—

Nam & hunc Lycium faciunt. Sequitur Xanthus fluvius, quondam Sirbes dictus. Ubi lembo ad decem ſtadia adverſo amne fueris ſubvectus, Latonæ eſt templum: & LX ſupra id ſtadiis Xanthus urbs, Lyciæ urbium maxima. Poſt Xanthum Patara, ipſa quoque magna urbs, portu & templis multis inſtructa, à Pataro condita. Ptolemæus Philadelphus cum eam auxiſſet, ab uxore Arſinoën Lyciæ denominavit: verùm antiquum nomen obtinuit. Deinde Myra ſunt XX ſtadiis ſupra mare in excelſo colle. Sequuntur oſtia Limyri amnis, & ſi terra ſtadia XX ab iis adſcenderis, Lymira oppidum.

A λειπανδρήσασαν, ἣν νυνὶ Ῥωμαίων ἀποικία νέμεται. Οἱ ποιηταὶ δὲ, μάλιστα οἱ τραγικοὶ, συγχέοντες τὰ ἔθνη, καθάπερ τοὺς Τρῶας, καὶ τοὺς Μυσοὺς, καὶ τοὺς Λυδοὺς, Φρύγας προσαγορεύουσιν, οὕτω καὶ τοὺς Λυκίους Κᾶρας· μετὰ δὲ οὖν [1] τὰ Δαίδαλα τὸ τῶν Λυκίων ὄρος, [2] οὗ πλησίον ἐστὶ Τελμισσὸς πολίχνη Λυκίων, καὶ Τελμισσὶς ἄκρα, λιμένα ἔχουσα· ἔλαβε δὲ τὸ χωρίον τοῦτο παρὰ Ῥωμαίων Εὐμενὴς ἐν τῷ Ἀντιοχικῷ πολέμῳ· καταλυθείσης δὲ τῆς βασιλείας, ἀπέλαβον πάλιν οἱ Λύκιοι. Εἶθ' ἑξῆς ὁ Ἀντίκραγος, ὄρθιον ὄρος ἐφ' ᾧ Καρμυλησσὸς χωρίον, ἐν φαραγγίῳ κείμενον, καὶ * 3 μετὰ τοῦτον ὁ 4 Κράγος, ἔχων * Vulgò, μετὰ τοῦτον
B ἄκρας ὀκτὼ, καὶ πόλιν ὁμώνυμον· περὶ ταῦτα μυθεύεται τὰ ὄρη τὰ περὶ τῆς Χιμαίρας· ἔστι δ' οὐκ ἄπωθεν καὶ ἡ Χίμαιρα φάραγξ τις ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ ἀνατείνουσα· ὑπόκειται δὲ τῷ Κράγῳ Πίναρα ἐν μεσογαίᾳ τῶν μεγίστων οὖσα πόλεων ἐν τῇ Λυκίᾳ· ἐνταῦθα δὲ Πάνδαρος τιμᾶται, τυχὸν ἴσως ὁμώνυμος τῷ Τρωϊκῷ.

Ὡς καὶ Πανδαρέου κούρη χλωρηῒς ἀηδών. Odyſſ. τ. 517.

Καὶ γὰρ τοῦτον ἐκ Λυκίας φασίν· [6] εἶθ' ὁ Ξάνθος ποταμὸς [7] ὃν Σίρβην ἐκάλουν οἱ πρότερον· [8] ἀναπλεύσαντι δ' ὑπηρετικοῖς δέκα σταδίοις, τὸ Λητῷον ἐστίν· ὑπὲρ δὲ τοῦ ἱεροῦ προελθόντι ἑξήκοντα, ἡ πόλις ἡ τῶν Ξανθίων ἐστὶ, μεγίστη τῶν ἐν p. 666.
C Λυκίᾳ. μετὰ δὲ τὸν Ξάνθον Πάταρα, καὶ αὕτη μεγάλη πόλις, λιμένα ἔχουσα, [9] καὶ ἱερὰ πολλὰ, [10] κτίσμα Πατάρου. Πτολεμαῖος δ' ὁ Φιλάδελφος ἐπισκευάσας, Ἀρσινόην ἐκάλεσε τὴν ἐν Λυκίᾳ· ἐπεκράτησε δὲ τὸ ἐξ ἀρχῆς ὄνομα. Εἶτα Μύρα, ἐν εἴκοσι σταδίοις ὑπὲρ τῆς θαλάττης ἐπὶ μετεώρου λόφου· εἶθ' ἡ ἐκβολὴ τοῦ Λιμύρου ποταμοῦ, καὶ ἀνιόντι πεζῇ σταδίους εἴκοσι τὰ Λίμυρα πολίχνη,

ſaubonus legit Δύμην, quæ Achajæ urbs fuit, & à Pompejo tum etiam incolas accepit ex piratis ab eo devictis, ut Strabo teſtatur lib. VIII. p. 386. Nihilominus noſtram lectionem veram exiſtimo. Holſtein. in Steph. p. 99.

1. *Τὰ Δαίδαλα. Dædala.*) Euſtathius videtur legiſſe τὸν Δαίδαλον. *Palmer.*

2. *Οὗ πλησίον ἐστὶ Τελμισσὸς*) Præter Geographos vide Suidam Τελμισσεῖς. *Caſaub.*

3. *Μετὰ τοῦτον ὁ Κράγος ἔχων ἄκρας ὀκτὼ*) Euſtathius locum proferens in Iliad. ζ. videtur legiſſe δύο pro ὀκτὼ, verùm nihil eſt mutandum: nam idem Euſtath. in Dionyſ. ℣. 847. legit ut nos. De Chimæra non eſt neceſſe proferre quæ etiam pueris ſunt nota. *Idem.*

4. *Κράγος*) Videtur in oriente *crac* pro petra uſurpari, hinc כרך *crac* Syris non tam rupem, quàm arcem ſonat aut munitum oppidum. Bochart. in Canaan. p. 679.

5. *Qui vertices octo*) Ἄκρας repoſui pro κράγας, quæ eſt vox nauci. ἄκρας etiam legit Euſtath. in Dionyſium, & in Iliad. ξ. 179. ubi quidem pro ὀκτὼν legitur δύο, ut non octo ſed duo vertices habuerit. Octo tamen in Dionyſianis commentariis cùm le-
D gantur, nolui mutare. Idem Euſtath. Lyciæ montem non Dædala, ſed Dædalum maſculino genere vocat, in Iliad. dictum verſum. *Xyland.*

6. *Εἶθ' ὁ ξάνθος ποταμὸς ὃν Σίρβην ἐκάλουν οἱ πρότερον*) Græci ξάνθον reddiderunt, quia זרבי *Zirba* flavum ſeu rubentem ſonat apud Arabes. Bochart. in Canaan. p. 363.

7. *Ὃν Σίρβην ἐκάλουν. Sirbes dictus.*) Idem Euſtathius ad Iliad. μ. legiſſe videtur Σίρμιν. *Palmer.*

8. *Ἀναπλεύσαντι δ' ὑπηρετικοῖς*) Supple σκάφεσι, ut alibi loquitur. *Caſaub.*

9. *Καὶ ἱερὰ πολλὰ, κτίσμα Πατάρου*) Mirum Strabonem tam celebris oraculi Apollinis, ut cum Deliaco etiam & Delphico conferatur, in Patara iſta non meminiſſe; ſed non vana nobis ſuſpicio incidit, verba tam accurati ſcriptoris vim paſſa eſſe, ſcripſerat enim Strabo: λιμένα ἔχουσα καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος. vide plura apud Barth. ad Stat. Theb. I. ℣. 696. p. 229.

10. *Κτίσμα Πατάρου*) De hoc, & omnino de Patarorum appellatione plura qui cupit legat Euſtathium ad hæc verba Dionyſii ℣. 129. Παταρῆΐδα τηλόθεν ἄκρην. & Stephanum, unde ille habet, aut erit ἀκόρεστος planè, aut reperiet ἄχρι κόρου. *Caſaub.*

A Μεταξὺ δ' ἐν τῷ λεχθέντι παράπλῳ νησία πολλὰ, καὶ λιμένες· [1] ὧν καὶ Μεγίστη νῆσος καὶ πόλις ὁμώνυμος ἡ Κισθήνη. Ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ * Φέλλος, καὶ Ἀντίφελλος καὶ ἡ Χίμαιρα ἧς ἐμνήσθημεν ἐπάνω. Εἶθ' Ἱερὰ ἄκρα, καὶ αἱ Χελιδόνιαι τρεῖς νῆσοι τραχεῖαι πάρισοι τὸ μέγεθος, ὅσον πέντε σταδίοις ἀλλήλων διέχουσαι· τῆς δὲ γῆς ἀφεστᾶσιν ἑξαστάδιον· μία δ' αὐτῶν καὶ πρόσορμον ἔχει. Ἐντεῦθεν νομίζουσιν οἱ πολλοὶ τὴν ἀρχὴν λαμβάνειν τὸν Ταῦρον, διά τε τὴν ἄκραν ὑψηλὴν οὖσαν, καὶ καθήκουσαν ἀπὸ τῶν Πισιδικῶν ὀρῶν τῶν ὑπερκειμένων τῆς Παμφυλίας, καὶ διὰ τὰς προκειμένας νήσους ἐχούσας ἐπιφανές τι σημεῖον ἐν τῇ θαλάττῃ κρασπέδου δίκην. B Τὸ δ' ἀληθὲς ἀπὸ τῆς Ῥοδίων περαίας ἐπὶ τὰ πρὸς Πισιδίαν μέρη συνεχής ἐστιν ἡ ὀρεινή· καλεῖται δὲ καὶ αὕτη Ταῦρος· δοκοῦσι δὲ καὶ αἱ Χελιδόνιαι κατὰ Κάνωβόν πως πίπτειν· τὸ δὲ δίαρμα λέγεται τετρακισχιλίων σταδίων. Ἀπὸ δὲ τῆς Ἱερᾶς ἄκρας ἐπὶ τὴν Ὀλβίαν, λείπονται στάδιοι τριακόσιοι ἑξήκοντα ἑπτά· ἐν τούτοις δ' ἐστὶν ἥ τε Κράμβουσα καὶ ὁ Ὄλυμπος, πόλις μεγάλη, καὶ ὄρος ὁμώνυμον, ὃ καὶ Φοινικοῦς καλεῖται· εἶτα Κώρυκος αἰγιαλός. Εἶτα Φασηλὶς τρεῖς ἔχουσα λιμένας, πόλις ἀξιόλογος καὶ λίμνη. Ὑπέρκειται δ' αὐτῆς τὰ Σόλυμα ὄρος, καὶ Τερμησσὸς Πισιδικὴ πόλις, ἐπικειμένη τοῖς στενοῖς, δι' ὧν ὑπέρβασίς ἐστιν εἰς τὴν Μιλυάδα. C Καὶ ὁ Ἀλέξανδρος δὲ διὰ τοῦτο ἐξεῖλεν αὐτὴν, ἀνοῖξαι βουλόμενος τὰ στενά. Περὶ Φασηλίδα δ' ἐστὶ τὰ κατὰ θάλατταν στενὰ, δι' ὧν Ἀλέξανδρος παρήγαγε τὴν στρατιάν· ἔστι δ' ὄρος Κλῖμαξ καλούμενον· ἐπίκειται δὲ τῷ Παμφυλίῳ πελάγει, στενὴν ἀπολείπων πάροδον ἐπὶ τῷ αἰγιαλῷ, ταῖς μὲν νηνεμίαις γυμνουμένην, ὥστε εἶναι βάσιμον τοῖς ὁδεύουσι· πλημμύροντος δὲ τοῦ πελάγους, ὑπὸ τῶν κυμάτων καλυπτομένην ἐπιπολύ· ἡ μὲν οὖν διὰ τοῦ ὄρους ὑπέρβασις, περίοδον ἔχει καὶ προσάντης ἐστί, τῷ δ' αἰγιαλῷ χρῶνται κατὰ τὰς εὐδίας. D Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος εἰς χειμέριον ἐμπεσὼν καιρὸν, καὶ τὸ πλέον ἐπιτρέπων τῇ τύχῃ, πρὶν ἀνεῖναι τὸ κῦμα ὥρμησε, καὶ ὅλην τὴν ἡμέραν ἐν ὕδασι γενέσθαι τὴν πορείαν συνέβη, μέχρι ὀμφαλοῦ βαπτιζομένων.

* Manuſſ. χωρία Φελλοί.

p. 667.

Interjacent in hac circumnavigatione multi portus, multæ parvæ inſulæ: quarum maxima inſula Ciſthene, cum ejuſdem nominis urbe. In mediterraneis ſunt Phellos & Antiphellos, & ſupra commemorata Chimæra. Deinde Sacrum promontorium, & Chelidoniæ tres inſulæ aſperæ, magnitudine ferè æquales, inter ſe quinque, à continente ſex ſtadia diſſitæ: una eorum etiam ſtationem navium appulſui commodam habet. Hinc plerique putant Taurum incipere, quia & ſublimis eſt promontorii vertex, & producitur à Piſidicis montibus ſupra Pamphyliam ſitis: & inſulæ ante id ſitæ in mari manifeſtum quoddam habent veſtigium, fimbræ in modum. Sed re vera continui ſunt montes è continente Rhodo objecta uſque ad Piſidiam, qui & ipſi gerunt Tauri nomen. Videntur Chelidoniæ Canopo opponi: trajectu quater mille ſtadiorum. Cæterùm à Sacro promontorio ad Olbiam ſtadia reſtant CCCLXVII. Interjacent Crambuſa & Olympus urbs magna cum ejuſdem nominis monte, qui etiam Phœnicûs dicitur. Sequitur Corycus litus. ¶ Ac deinde Phaſelis tres habens portus, urbs memorabilis, & lacus. Supra hanc Solyma ſunt mons, & Termeſſus Piſidica urbs, anguſtiis montium imminens per quas in Milyadem tranſitur: atque Alexander etiam propterea eam diruit, ut fauces iſtas aperiret. Apud Phaſelidem ſunt ad mare anguſtiæ, per quas exercitum traduxit Alexander. Eſt enim ibi mons Climax, Pamphylio incumbens mari, & propter litus arctum relinquens tranſitum: qui tranquillo mari nudatur, & à viatoribus perambulari poteſt: mari exundante, fluctibus admodum obtegitur. Alexander autem hybernam incidit in tempeſtatem, cumque fortunæ maximam eventus partem crederet, antequam defluerent undæ profectus eſt: itaque contigit, ut totum diem milites per aquam iter facerent, uſque ad umbilicum in eam demerſi.

1. Ὧν καὶ μεγίστη νῆσος καὶ πόλις ὁμώνυμος ἡ Κισθήνη. *Quarum maxima inſula Ciſthene.*) Videtur jure ſollicitare hunc locum Salmaſius ad Solinum. Nam ſi πόλις eſt ὁμώνυμος inſulæ, nomen autem inſulæ fuerit Μεγίστη, quomodo poteſt eſſe nomen urbis Κισθήνη? reponit igitur καὶ μηκίστη, vel καὶ Δολιχίστη, quod maxime probo. Sed non eget noſtra approbatione tanti viri auctoritas. *Palmer.*

Ὧν καὶ μεγίστη νῆσος καὶ πόλις ὁμώνυμος ἡ Κισθήνη) Hæc corruptiſſima ſunt; Omnino lego: ὧν καὶ Μεγίστη νῆσος, καὶ πόλις ὁμώνυμος, καὶ Μηκίστη. De *Megiſte* inſula nullum eſt dubium, quin intellexerit ibi Strabo, non de inſula *Ciſthene* inſularum Lyciæ maxima, ut vulgo vertunt. Stephanus: Μεγίστη πόλις, καὶ νῆσος τῆς Λυκίας, ὡς Πολυΐστωρ ἀπὸ Μεγίστεως τινος. τὸ ἐθνικὸν Μεγιστεύς. Sed verius Μεγίστην dictam à magnitudine. Pro ἡ Κισθήνη apud Strabonem puto etiam emendandum, καὶ ἡ Μηκίστη, ut eam inſulam intelligat, quæ aliis Δολιχίστη, à longitudine ſic dicta, nam δολιχὸς longum ſignificat. Salmaſ. Exercitat. Plinianar. Ed. Ult. p. 552.

Urbs ista Lyciæ est, in confinio Pamphyliæ sita: sed per se constat, neque communitatis Lyciorum est particeps. Enimverò Homerus Solymos à Lyciis diversos facit: quando à Lyciorum rege Bellerophontes ad secundum hoc missus certamen,

Adversus Solymos claros tulit arma secundò.

Qui autem Lycios quondam Solymos dictos asserunt, deinde Termilas ab iis, qui cum Sarpedone è Creta venerunt: postea Lycios à Lyco Pandionis F. quem extorrem domo Sarpedon in regni partem recepisset: non consentanea Homericis tradunt. Meliùs, qui ab Homero Solymos dictos ajunt, qui nunc Milyæ appellantur, de quibus suprà actum est. ¶ Post Phaselidem Olbia est Pamphiliæ initium, magna munitio: inde fluvius Catarractes, sic dictus, quia copiosus de excelso saxo se proruit torrentis in morem, ejusque decidentis fragor longè auditur. Sequitur Attalea urbs, nomen habens ab Attalo Philadelpho conditore, qui & in Corycum oppidulum aliam coloniam deduxit, exiguumque ambitum adjecit. Ajunt inter Phaselidem & Attaleam monstrari Thebam & Lyrnessum: cùm è Thebano campo Troicorum Cilicum ejectorum pars in Pamphyliam venisset: auctor Callisthenes. Deinceps sunt Cestrus fluvius, quo adverso si ad LX stadia quis subvehatur, ad Pergam venit urbem: ponè quam in sublimi loco templum est Dianæ Pergææ, ad quod singulis annis sacer est conventus: inde versus mare ad XL stadia est urbs celsa & Pergæ conspicua, ac lacus justæ magnitudinis Capria. Post fluvius Eurymedon, quo adverso ad LX stadia subvehuntur Aspendum, urbem satis populosam, ab Argivis conditam: supra hanc est Petnelissus: tum alius fluvius, & ante eum multæ parvulæ insulæ. Tum Side, Cumæorum colonia, ubi Minervæ est ædes. Prope est etiam Cibyratarum minorum ora maritima:

A [1] Ἔστι μὲν οὖν καὶ αὕτη ἡ πόλις Λυκιακὴ, ἐπὶ τῶν ὅρων ἱδρυμένη τῶν πρὸς Παμφυλίαν· τοῦ δὲ κοινοῦ τῶν Λυκίων οὐ μετέχει, καθ' αὑτὴν δὲ συνέστηκεν. Ὁ μὲν οὖν ποιητὴς ἑτέρους τῶν Λυκίων ποιεῖ τοὺς Σολύμους· ὑπὸ γὰρ τοῦ τῶν Λυκίων βασιλέως πεμφθεὶς ὁ Βελλεροφόντης ἐπὶ δεύτερον τοῦτον ἆθλον,

-- Σολύμοισι μαχέσατο κυδαλίμοισιν. Iliad. ζ. 184.

Οἱ δὲ τοὺς Λυκίους πρότερον Σολύμους καλεῖσθαι φάσκοντες, ὕστερον δὲ Τερμίλας, ἀπὸ τῶν ἐκ Κρήτης συγκατελθόντων τῷ Σαρπηδόνι φασί· μετὰ δὲ ταῦτα Λυκίους ἀπὸ Λύκου τοῦ Πανδίονος, ὃν ἐκπεσόντα τῆς οἰκίας ἐδέξατο Σαρπηδὼν * ἐπὶ B μέρει τῆς ἀρχῆς, οὐχ ὁμολογούμενα λέγουσιν Ὁμήρῳ· βελτίους δ' οἱ φάσκοντες λέγεσθαι Σολύμους ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ, τοὺς νῦν Μιλύας προσαγορευομένους, περὶ ὧν εἰρήκαμεν. [2] Μετὰ Φασηλίδα δ' ἐστὶν ἡ Ὀλβία τῆς Παμφυλίας ἀρχὴ, μέγα ἔρυμα, καὶ μετὰ ταύτην [3] ὁ Καταρράκτης λεγόμενος ἀφ' ὑψηλῆς πέτρας καταρράττων ποταμὸς πολὺς, καὶ χειμαρρώδης, ὥστε πόρρωθεν ἀκούεσθαι τὸν ψόφον. [4] Εἶτα πόλις Ἀτταλία, ἐπώνυμος τοῦ κτίσαντος Φιλαδέλφου, [5] καὶ οἰκήσαντος εἰς Κώρυκον πολίχνιον ἄλλην κατοικίαν ὅμορον, καὶ μικρὸν περίβολον περιθέντος. Φασὶ δ' ἐν τῷ μεταξὺ Φασήλιδος, καὶ Ἀττα- C λίας δείκνυσθαι Θήβην τε [6] καὶ Λυρνησσὸν, ἐκπεσόντων ἐκ τοῦ Θήβης πεδίου τῶν Τρωϊκῶν Κιλίκων εἰς τὴν Παμφυλίαν ἐκ μέρους ὡς εἴρηκε Καλλισθένης. Εἶθ' ὁ Κέστρος ποταμὸς, ὃν ἀναπλεύσαντι σταδίους ἑξήκοντα, Πέργη πόλις· καὶ πλησίον ἐπὶ μετεώρου τόπου, τὸ τῆς Περγαίας Ἀρτέμιδος ἱερὸν, ἐν ᾧ πανήγυρις κατ' ἔτος συντελεῖται. Εἶτ' * ἐπὶ τῆς θαλάττης ὅσον τετταράκοντα σταδίοις, πόλις ἐστὶν ὑψηλὴ, ὡς τοῖς ἐκ Πέργης ἐπόπτος· εἶτα λίμνη εὐμεγέθης Καπρία· καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Εὐρυμέδων ποταμὸς, ὃν ἀναπλεύσαντι ἑξήκοντα σταδίους Ἄσπενδος πόλις εὐανδροῦσα ἱκανῶς, Ἀργείων κτίσμα· ὑπέρκειται D δὲ ταύτης Πετνηλισσός· εἶτ' ἄλλος ποταμὸς, καὶ νησία προκείμενα πολλά· εἶτα Σίδη, Κυμαίων ἄποικος· ἔχει δ' Ἀθηνᾶς ἱερόν. Πλησίον δ' ἐστὶ καὶ ἡ Κιβυρατῶν παραλία τῶν μικρῶν·

* Manuss. ἐπὶ μέρος.

* Scripti, ὑπὲρ τῆς θαλ.

1. Ἐστὶ μὲν οὖν καὶ αὕτη ἡ πόλις Λυκιακὴ) Sic Ptolem. Phaselidem Lyciæ ascribit, Plinius Pamphyliæ, ut & Dionysius poëta. ℣. 155. *Casaub.*

2. Μετὰ Φασηλίδα δ' ἐστὶν ἡ Ὀλβία τῆς Παμφυλίας ἀρχὴ) Plinius, qui Pamphyliæ attribuit Phaselidem, non facit ejus ἀρχὴν Olbiam, sed Phaselidem utramque conjunctim referens. *Idem.*

3. Ὁ Καταρράκτης λεγόμενος) Meminit Plin. Ptolem. oram Pamphyliæ sic describit, *Post Phaselidem Lyciæ urbem sequuntur in ora Pamphyliæ, Olbia, Attalia, Catarracta fl. ostia Matylos, Cestri fl. ostia, Eurymedontis fl. ostia. Side.* Idem.

4. Εἶτα πόλις Ἀτταλία) Scribe Ἀττάλεια. *Idem.*

5. Καὶ οἰκήσαντος εἰς Κώρυκον πολίχνιον ἄλλην κατοικίαν ὅμορον) Verba Strabonis sic sunt legenda, καὶ οἰκίσαντος, malè igitur οἰκήσαντος, & malè hujus loci sententiam reddunt. Dicit Attaliam condidisse Attalum, & vicinum vicum, κατοικίαν ὅμορον, in parvum oppidulum exstruxisse circumdatis mœnibus, & Corycum vocasse. Salmas. Exercitat. Plin. Ed. Ultr. pag. 545.

6. Καὶ Λυρνησσὸν) Meminit Plinius. & Dionys. Afer. ℣. 875. *Casaub.*

A εἶθ' ὁ Μέλας ποταμὸς, καὶ ὕφορμος· εἶτα Πτολεμαῒς πόλις· καὶ μετὰ τοῦθ' οἱ ὅροι τῆς Παμφυλίας· [1] καὶ τὸ Κορακήσιον, ἀρχὴ τῆς τραχείας Κιλικίας. Ὁ δὲ παράπλους ἅπας ὁ Παμφύλιος, στάδιοί εἰσιν ἑξακόσιοι τεσσαράκοντα. p. 668. [3] Φησὶ δὲ Ἡρόδοτος, * τοὺς Παμφύλους τῶν μετὰ Ἀμφιλόχου καὶ Κάλχαντος εἶναι λαῶν, μιγάδων τινῶν ἐκ Τροίας συνακολουθησάντων· τοὺς μὲν δὴ πολλοὺς ἐνθάδε καταμεῖναι, τινὰς δὲ σκεδασθῆναι πολλαχοῦ τῆς γῆς. Καλλῖνος δὲ τὸν μὲν Κάλχαντα ἐν Κλάρῳ τελευτῆσαι τὸν βίον φησί· [4] τοὺς δὲ λαοὺς μετὰ Μόψου τὸν Ταῦρον ὑπερθέντας, [τοὺς μὲν ἐν Παμφυλίᾳ μεῖναι] τοὺς δ' ἐν Κιλικίᾳ μερισθῆναι, καὶ Συρίᾳ, μέχρι B καὶ Φοινίκης.

* Sic legend. Vulgò τοὺς τῶν μ.

Τῆς δὲ Κιλικίας τῆς ἔξω τοῦ Ταύρου, ἡ μὲν λέγεται τραχεῖα, ἡ δὲ πεδιάς· τραχεῖα μὲν, ἧς ἡ παραλία στενή ἐστι, καὶ οὐδὲν ἢ σπανίως ἔχει τι χωρίον ἐπίπεδον· καὶ ἔτι ἧς ὑπέρκειται ὁ Ταῦρος οἰκούμενος * κακῶς μέχρι καὶ τῶν προσβόρρων * πλευρῶν τῶν περὶ Ἴσαυρα, καὶ τοὺς Ὁμοναδέας μέχρι τῆς Πισιδίας· καλεῖται δ' ἡ αὐτὴ Τραχειῶτις, καὶ οἱ ἐνοικοῦντες Τραχειῶται. Πεδιὰς δὲ ἡ ἀπὸ Σόλων, καὶ Ταρσοῦ· μέχρι Ἰσσοῦ, καὶ ἔτι ὧν * ὑπέρκειται κατὰ * τὸ πρόσβορρον τοῦ Ταύρου πλευρὸν Καππαδόκας· αὕτη ἡ γὰρ χώρα τὸ C πλέον πεδίων εὐπορεῖ, καὶ χώρας ἀγαθῆς. Ἐπεὶ δὲ τούτων τὰ μέν ἐστιν ἐντὸς τοῦ Ταύρου, τὰ δ' ἐκτός· περὶ μὲν τῶν ἐντὸς εἴρηται· περὶ δὲ τῶν ἐκτὸς λέγωμεν, ἀπὸ τῶν * Τραχειωτῶν ἀρξάμενοι. Πρῶτον τοίνυν ἐστὶ τῶν Κιλίκων φρούριον τὸ Κορακήσιον, ἱδρυμένον ἐπὶ πέτρας ἀπορρῶγος, ᾧ ἐχρήσατο Διόδοτος ὁ Τρύφων προσαγορευθεὶς, ὁρμητηρίῳ, καθ' ὃν καιρὸν ἀπέστησε τὴν Συρίαν τῶν βασιλέων καὶ διεπολέμει πρὸς ἐκείνους, τοτὲ μὲν κατορθῶν, τοτὲ δὲ πταίων· τοῦτον μὲν οὖν Ἀντίοχος ὁ Δημητρίου κατακλείσας εἴς τι χωρίον, ἠνάγκασε διεργάσασθαι τὸ σῶμα. Τοῖς δὲ Κίλιξιν ἀρχὴ τοῦ τὰ πειρατικὰ συνίστασθαι, Τρύφων αἴτιος κατέστη, D

* Scripti, χαλῶς.
* Scripti, μερῶν.
* Vett. lib. ὑπέρκεινται
* Manuſſ. τὸ βορεῖον τοῦ Τ. μέρος.
* Vulgò, Τραχειῶν.

A deinde Melas fluvius ac ſtatio, & urbs Ptolemais. Inde fines Pamphyliæ, & Coraceſium, aſperæ initium Ciliciæ. Totius Pamphyliæ ambitus navigando eſt ſtadiorum IↃ CXL. [2] Herodotus ſcribit Pamphylos eſſe gentem, eorum qui cum Amphilocho & Calchante eò venerint, à Troja convenis quibuſdam comitati: horum pleroſque ibi conſediſſe, alios per varias terræ partes fuiſſe diſperſos. Callinus Calchantem Clari mortuum perhibet: Laos cum Mopſo Taurum ſuperaſſe, & in Pamphyliam ac Ciliciam ſe diviſiſſe, uſque ad Syriam etiam Phœni- B ciamque.

Ciliciæ, quæ extra Taurum eſt, pars aſpera, altera campeſtris dicitur. Aſpera, cujus ora maritima anguſta eſt, & aut nullum, aut rarò habet locum aliquem planum: & cui imminet mons Taurus malè habitatus uſque ad ſeptentrionalia latera Iſauris vicina, & juxta Homonadeas uſque ad Piſidiam. Eadem ab aſperitate Tracheotis dicitur, & incolæ Tracheiotæ. Campeſtris à Solis eſt & Tarſo uſque ad Iſſum: & præterea cui à ſeptentrionali parte Tauri imminent Cappadoces: hæc enim regio majori è parte campis C bonoque agro abundat. Quoniam verò horum alia ſunt intra, alia extra Taurum, diximus autem de iis, quæ intra ſunt: dicamus nunc de extra eum ſitis, initio ſumpto ab aſpera Cilicia. ¶ Primum Ciliciæ caſtellum eſt Coraceſium, ſitum in petra prærupta: qua arce belli uſus eſt Diodorus cognomento Trypho, cum à regibus abalienaret Syriam, bellumque dubiæ fortunæ vicibus adverſus eos gereret. Atque hunc quidem Antiochus Demetrii F. quodam in caſtello incluſum ad mortem ſibi conſciſcendam adegit. Cilicibus autem, ut ſocietates prædandi D in mare coirent, Tryphon auctor fuit,

1. Καὶ τὸ Κορακήσιον ἀρχὴ τῆς τραχείας Κιλικίας) Ita & Ptolemæus, apud quem ſequitur poſt illa quæ modo retulimus, *Ciciliæ Thraciæ urbes maritimæ ſunt, Coraceſium & Syedra.* Caſaub.

2. *Herodotus*) Videtur locum notare, qui eſt in Polymnia, ubi Xerxis claſſis recenſetur. Οἱ δὲ Πάμφυλοι οὗτοι εἰσὶ τῶν ἐκ Τροίης ἀποσκεδασθέντων ἅμα Ἀμφιλόχῳ καὶ Κάλχαντι. Sed tamen noſter λαῶν iſtud repetit, ut videatur apud Herodotum excidiſſe. Λαὸς populum ſignificat, & fieri potuit, ut ſic ſe nominarent convenæ, duces iſtos ſecuti paulo poſt de Delo aſteriſcum notavi. non enim adduci poſſum, ut quadrare credam. conjicere poteram aliquid, ſed exſpectabo meliorem librum faciliùs, quàm temeritatis notam. *Xyland.*

3. Φησὶ δ' Ἡρόδοτος τοὺς Παμφύλους) Locus Herodoti eſt Polymnia (VII. c. 91.) Οἱ δὲ Πάμφυλοι οὗτοί εἰσι τῶν ἐκ Τροίης ἀποσκεδασθέντων ἅμα Ἀμφιλόχῳ καὶ Κάλχαντι: quod autem putat Xylander ex Strabone reſtituendam Herodoto vocem λαῶν, vehementer fallitur. *Caſaub.*

4. Τοὺς δὲ λαοὺς μετὰ Μόψου τὸν Ταῦρον ὑπερθέντας) Xylander legit Λαοὺς, & Laos interpretatur: manifeſto errore: nam hic vertendum ut paullo antè in Herodoti loco. Solet autem Strabo plurali ejus vocis uti. Sic ſupra Lib. XIV. pag. 639. de Pygelis loquens ἵδρυμα Ἀγαμέμνονος, οἰκούμενον ὑπὸ μέρους τῶν ἐκείνου λαῶν. lib. XVI. pag. 750. Τὸν μὲν οὖν Τριπτολέμου Γόρδυν ἔχοντά τινας τῶν σὺν τῷ πατρὶ λαῶν. (Sic Plutarchus in Numa Πρόκλῳ μὲν τῶν Ῥωμύλου λαῶν, Θελέσῳ τῶν Τατίῳ μάλιστα προσεχόντων. *Idem.*

1. Οὐδ'

& ſocordia regum, qui per ſucceſſiones tunc Syriæ ſimul & Ciliciæ præerant: nam illo novas res moliente, idem etiam alii egerunt: & cum inter ſe diſſiderent fratres, ditionem inſidiantibus fecerunt obnoxiam. Maximè ad maleficia invitavit mancipiorum exportatio, cùm eſſet lucroſiſſima: nam & facilè mancipia capiebant, & non procul aberat maximum emporium Delus atque opulentum: quod uno die poterat ccıↄↄ mancipiorum accipere & amandare, ut etiam proverbium exſtiterit: Mercator appelle navim, expone; omnia illicò vendideris. Cauſam rei præbuit, quod deletis Carthagine & Corintho, Romanis multorum mancipiorum uſus cepit eſſe: eam facilitatem prædones animadvertentes, confertim eruperunt, mancipia facientes atque vendentes. Huc conducebat etiam Cypriorum & Ægyptiorum regum connivenția, qui Syrorum erant inimici: neque Syrii iis amici erant, ideoque non opitulabantur, ſimul & prædones, cùm ſe vendere corpora tantum ſimularent, impune egerunt latronicia. Ac ne Romanis quidem admodum curæ erant ea, quæ extra Taurum fiebant; ſed quanquam mitterent contemplatum iſta Scipionem Æmilianum, qui gentes & urbes inſpiceret, ac deinde alios quoſdam: deprehenderunt tamen id nequitia præfectorum fieri, qui à Seleuco Nicatore per ſucceſſionem præerant: quam ipſi cùm habuiſſent ante ratam, abolere dedecori ſibi ducebant. Sane hoc pacto factum eſt ut ditio ea in Parthorum veniret poteſtatem, qui trans Euphratem ſita obtinebant: & ad extremum etiam Armeniorum, qui extra Taurum quoque ſita occupaverunt, adeo ad Phœniciam uſque: & regiam quantum potuere imminuerunt poteſtatem, eorumque omne genus, ac Cilicibus mare tradiderunt. Proinde quibus Romani creſcentibus non obſtiterunt, eos tandem auctos viribus bello & miſſo exercitu coacti ſunt opprimere. Neque facile eſt Romanos hic negligentiæ inſimulare,

A καὶ ἡ τῶν βασιλέων οὐδένεια, τῶν τότε ἐκ διαδοχῆς ἐπιστατούντων τῆς Συρίας ἅμα καὶ τῆς Κιλικίας· τῷ γὰρ ἐκείνου νεωτερισμῷ συνενεωτέρισαν καὶ ἄλλοι· διχοστατοῦντές τε ἀδελφοὶ πρὸς ἀλλήλους, ὑποχείριον ἐποίουν τὴν χώραν τοῖς ἐπιτιθεμένοις· ἡ δὲ τῶν ἀνδραπόδων ἐξαγωγὴ, προὐκαλεῖτο μάλιστα εἰς τὰς κακουργίας ἐπικερδεστάτη γενομένη· καὶ γὰρ ἡλίσκοντο ῥᾳδίως· καὶ τὸ ἐμπορεῖον οὐκ ἄπωθεν παντελῶς ἦν μέγα, καὶ πολυχρήματον, ἡ Δῆλος δυναμένη μυριάδας ἀνδραπόδων αὐθημερὸν καὶ δέξασθαι καὶ ἀποπέμψαι· ὥστε καὶ παροιμίαν γενέσθαι * διὰ ταῦτα, B Ἔμπορε κατάπλευσον, ἐξελοῦ, πάντα * πέπραται. Αἴτιον δ᾽ ὅτι πλούσιοι γενόμενοι Ῥωμαῖοι μετὰ τὴν Καρχηδόνος καὶ Κορίνθου * κατασκαφὴν, * οἰκετίαις ἐχρῶντο πολλαῖς· ὁρῶντες δὲ τὴν εὐπέτειαν οἱ λῃσταὶ ταύτην, ἐξήνθησαν ἀθρόως αὐτοὶ, καὶ λῃϊζόμενοι, καὶ σωματεμποροῦντες· συνήργουν δ᾽ εἰς ταῦτα, καὶ οἱ τῆς Κύπρου, καὶ οἱ τῆς Αἰγύπτου βασιλεῖς, ἐχθροὶ τοῖς Σύροις ὄντες· [1] οὐδ᾽ οἱ Σύριοι δὲ φίλοι ἦσαν αὐτοῖς, ὥστ᾽ οὐδὲν ἐβοήθουν· ἅμα δὲ καὶ [2] οἱ λῃσταὶ προσποιούμενοι σώματ᾽ ἐμπορεῖν, ἄλυτον τὴν κακουργίαν εἶχον. Ἀλλ᾽ οὐδὲ Ῥω- C μαῖοι πω τοσοῦτον ἐφρόντιζον τῶν ἔξω τοῦ Ταύρου, [3] ἀλλ᾽ ἔπεμψαν μὲν καὶ Σκιπίωνα τὸν Αἰμιλιανὸν, ἐπισκεψόμενον τὰ ἔθνη καὶ τὰς πόλεις, καὶ πάλιν ἄλλους τινάς· ἔγνωσαν δὲ κακίᾳ τῶν ἀρχόντων συμβαῖνον τοῦτο [4] εἰς τὴν * κατὰ γένος διαδοχὴν τὴν ἀπὸ Σελεύκου τοῦ Νικάτορος, αὐτοὶ κεκυρωκότες ᾐδοῦντο ἀφαιρεῖσθαι. Τοῦτο δὲ συμβὰν τῆς μὲν χώρας ἐποίησε κυρίους Παρθυαίους, οἳ τὰ πέραν τοῦ Εὐφράτου κατέσχοντο· τελευταῖον δὲ, καὶ Ἀρμενίους· οἳ καὶ τὴν ἐκτὸς τοῦ Ταύρου προσέλαβον, μέχρι καὶ Φοινίκης· καὶ τοὺς βασιλέας κατέλυσαν εἰς δύναμιν, καὶ τὸ γένος D αὐτῶν σύμπαν, τὴν δὲ θάλατταν τοῖς Κίλιξι παρέδωκαν. Εἶτ᾽ αὐξηθέντας ἠναγκάσθησαν καταλύειν Ῥωμαῖοι πολέμῳ καὶ μετὰ στρατιᾶς, οὓς αὐξομένους οὐκ ἐκώλυσαν. Ὀλιγωρίαν μὲν οὖν αὐτῶν χαλεπὸν καταγνῶναι·

* Vett. lib. διὰ τοῦτο.
* Scripti, πέπρακται
* Vett. cod. καταστροφήν.
* Scripti, οἰκετείαις, & οἰκεσίαις.
p. 669.
* Vulgò, κατά γε διαδ.

1. Οὐδ᾽ οἱ Σύριοι δὲ φίλοι ἦσαν αὐτοῖς) Manuſcripti οὐδ᾽ οἱ Ῥώδιοι, quam lectionem probo, cum vetere interprete: erant enim hi Rhodiis vicini, qui tunc temporis maris imperium tenebant, ut multum ab iis juvari potuerint. *Caſaub.*

2. Οἱ λῃσταὶ προσποιούμενοι σώματ᾽ ἐμπορεῖν) Σώματα appellat homines ſervos & mancipia, quæ & Latinis Juriſconſultis ſæpe *corpora* dicuntur. Eſt ergo ſenſus, hos piratas tanto facilius piraticam exercuiſſe, quod ſola mancipia ſe venum exponere ſimularent. At Pamphyli piratæ longè impudentiores, qui ut paullò ante dictum eſt, apertè faterentur ingenuos eſſe & liberos quos venderent. *Idem.*

3. Ἀλλ᾽ ἔπεμψαν μὲν καὶ Σκιπίωνα τὸν Αἰμιλιανὸν) Hujus legationis meminere Marcus Tullius, Plutarchus, Juſtinus, Athenæus, alii. *Idem.*

4. Εἰς τὴν κατὰ γένος διαδοχὴν) Reſtituimus hunc locum, primùm ex conjectura & ingenio, ut alios infinitos, deinde etiam ex veteribus libris. *Idem.*

A πρὸς ἑτέροις δ' ὄντες τοῖς ἐγγυτέρω, καὶ κατὰ χεῖρα μᾶλλον, οὐχ οἷοί τε ἦσαν τὰ ἀπωτέρω σκοπεῖν. Ταῦτα μὲν οὖν ἔδοξεν ἡμῖν ἐν παρεκβάσει διὰ βραχέων εἰπεῖν. Μετὰ δὲ τὸ Κορακήσιον Συδρὴ πόλις, εἶθ' Ἁμαξία ἐπὶ βουνοῦ κατοικία τις ὕφορμον ἔχουσα, ὅπου κατάγεται ἡ ναυπηγήσιμος ὕλη. Κέδρος δ' ἐστὶν ἡ πλείστη καὶ δοκεῖ ταῦτα τὰ μέρη πλεονεκτεῖν τῇ τοιαύτῃ ξυλείᾳ· καὶ διὰ τοῦτ' Ἀντώνιος τὰ χωρία ταῦτα τῇ Κλεοπάτρᾳ προσένειμεν, ἐπιτήδεια ὄντα πρὸς τὰς τῶν στόλων κατασκευάς. Εἶτα Λαέρτης φρούριον ἐπὶ λόφου μαστοειδοῦς, ὕφορμον ἔχον· εἶτα Σελινοῦς ποταμός· εἶτα Κράγος πέτρα περίκρημνος πρὸς θαλάττῃ· εἶτα Χαραδροῦς ἔρυμα, καὶ αὐτὸ ὕφορμον ἔχον· B ὑπέρκειται δ' ὄρος * Ἄνδρικλος, καὶ παράπλους τραχὺς, Πλατανιστὸς καλούμενος· εἶτ' Ἀνεμούριον ἄκρα, καθ' ἣν ἡ ἤπειρος ἐγγυτάτω τῆς Κυπρίας ἐστὶν ἐπὶ Κρομμύου ἄκραν, ἐν διάρματι σταδίων τριακοσίων πεντήκοντα. Εἰς μὲν οὖν τὸ Ἀνεμούριον ἀπὸ τῶν ὅρων τῆς Παμφυλίας, ὁ Κιλίκιος παράπλους σταδίων ἐστὶν ὀκτακοσίων εἴκοσι· λοιπὸς δ' ἐστὶ μέχρι Σόλων ὅσον πεντακοσίων παράπλους σταδίων· [p. 670.] [1] τούτου δ' ἐστὶν Ἄγιδος πόλις πρῶτον [2] μετὰ τὸ Ἀνεμούριον· εἶτ' Ἀρσινόη, πρόσορμον ἔχουσα· εἶτα τόπος Μελανία, [3] καὶ Κελένδερις πόλις λιμένα ἔχουσα. Τινὲς δὲ ταύτην ἀρχὴν τιθένται τῆς Κιλικίας, οὐ τὸ Κορακήσιον, ὧν ἐστι καὶ ὁ Ἀρτεμίδωρος· καί φησιν, C ἀπὸ μὲν τοῦ Πηλουσιακοῦ στόματος εἶναι τρισχιλίους ἐννακοσίους σταδίους εἰς Ὀρθωσίαν· ἐπὶ δὲ τὸν Ὀρόντην ποταμὸν χίλια ἑκατὸν τριάκοντα· ἐπὶ δὲ τὰς πύλας ἑξῆς πεντακόσια εἰκοσιπέντε· ἐπὶ δὲ τοὺς ὅρους τῶν Κιλίκων χίλια διακόσια ἑξήκοντα· [4] εἶθ' Ὄλμος ὅπου πρότερον ᾤκουν οἱ νῦν Σελευκεῖς· κτισθείσης δ' ἐπὶ τῷ Καλυκάδνῳ τῆς Σελευκείας, ἐκεῖ μετῳκίσθησαν. Εὐθὺς γάρ ἐστιν ἡ τοῦ Καλυκάδνου ἐκβολὴ, κάμψαντι ἠϊόνα ποιοῦσαν ἄκραν, ἣ καλεῖται Σαρπηδών· πλησίον ἐστὶ τοῦ Καλυκάδνου καὶ τὸ Ζεφύριον, καὶ αὕτη ἄκρα· ἔχει δὲ ὁ ποταμὸς ἀνάπλουν εἰς τὴν Σελεύκειαν πόλιν εὖ συνοικουμένην, καὶ πολὺ D ἀφεστῶσαν τοῦ Κιλικίου καὶ Παμφυλίου τρόπου·

* Scripti, Ἄδρικος.

qui aliis propinquioribus occupationibus detenti, iisque magis ad manum positis, remotiora non potuerunt curare. Hæc visum mihi fuit dicere paucis, ut in digressione. ¶ Post Coracesium sequitur Sydra urbs, deinde Hamaxia in colle quodam oppidulum cum navali, quo materia navibus fabricandis deducitur, fere de cedro: qua arbore videnter abundare ista loca: ideoque ea Clopatræ attribuit Antonius, quod ad parandam classem idonea essent. Deinde Laërtes est castellum colli insitum mammillæ formam habenti statione præditum. Post Selinus fluvius, hinc Cragus præceps ad mare petra, deinde Charadrus castellum cum statione. Superne ei imminet Andriclus mons & asperum litus Platanistus nomine. Inde Anemurium promontorium, ubi continens ad Cyprum proximè accedit ad Crommyi promontorium, trajectu stadiorum CCCL. A finibus Pamphyliæ Anemurium usque Ciliciæ ora navigatur ad stadia IↃCCCXX, inde ad Solos IↃ. Post Anemurium est urbs Agidos, inde Arsinoë stationem habens, post locus Melania, & Celenderis urbs cum portu. Quidam hanc, non Coracesium faciunt Ciliciæ principium, quorum est etiam Artemidorus, qui à Pelusiaco ostio ad Orthosiam tradit stadia CIↃ CIↃ CIↃ IↃ CCCC. ad Orontem flumen CIↃ CXXX. deinceps ad portas IↃ XXV. ad terminos Ciliciæ CIↃ CCLX. Deinde Holmus est, ubi quondam habitarunt qui nunc Seleucenses sunt, & condita ad Calycadnum Seleucia, eo migraverunt. Statim enim sunt Calycadni ostia, si litus flexeris, quod promontorium efficit, cui nomen Sarpedon. Vicinum est Calycadno Zephyrium promontorium. Adverso Calycadno Seleuciam navigatur, urbem bene conditam, & valdè diversam à Ciliciæ ac Pamphyliæ modo.

1. Τοῦτο δ' ἐστὶν Ἄγιδος πόλις) Primum pro τοῦτο legendum videtur ἐν τούτῳ videlicet τῷ παράπλῳ, vel κατὰ τοῦτον: deinde non ἐστὶν ἄγιδος π. sed ἐστὶ ναγίδος π. scribendum esse certum est ex reliquis Geographis, qui Nagidum hanc urbem vocant. Stephanus, Ναγίδος πόλις μεταξὺ Κιλικίας καὶ Παμφυλίας. *Casaub.*

1. Ἐστὶν Ἄγιδος πόλις) Perperam legitur Ἀγίδος pro Ναγίδος, litera enim N, est prima nominis, antecedenti verbo adjuncta fuit, ut annotarunt Casaubonus & Ortelius. Scribitur enim ἐστιν Ἀγίδος, cum deberet scribit ἐστι Ναγίδος. Pinedo in Stephan. p. 482. n. 3.

2. Μετὰ τὸ Ἀνεμούριον) In manuscriptis est vox πόλις post Ἀνεμούριον, ut videatur scribendum, πρώτη μετὰ τὸ Ἀνεμούριον πόλις. *Casaub.*

3. Καὶ Κελένδερις πόλις) Non probo lectionem manuscriptorum Μελένδερις. Nam ita & reliqui Geographi habent. *Idem.*

4. Εἶθ' ὅλμος ὅπου πρότερον ᾤκουν οἱ νῦν Σελευκεῖς) Suspicor legendum Ὄλμοι: Nam ita paullò ante: & Stephanus, Ὄλμοι, πόλις τραχείας Κιλικίας ὅπου πρότερον ᾤκουν οἱ νῦν Σελευκεῖς. Locum hunc Strabonis describit Stephanus, & legit Ὄλμοι. Plinius Holmiam vocat libro v. c. 17. *Seleucia supra amnem Calicadnum Trachiotis cognomine, à mari relata, ubi vocabatur Holmia.* Idem.

4. Εἶθ' Ὄλμος) Corrigendus Strabo, legendum enim εἶτ' Ὄλμοι, nam jam ante numero plurium appellavit eodem libro p. 663. vid. Holstein in Steph. p. 233. b.

1. Φωρα-

Ibi nostra ætate exstiterunt memorabiles peripatetici Athenæus & Xenarchus. Athenæus etiam rempubl. tractavit & aliquandiu in patria populum dicendo duxit. deinde cum in amicitiam Murenæ incidisset, hujus in Augustum Cæsarem insidiis compertis una ipse fugiens captus est: insonsque inventus, à Cæsare dimissus. Cum autem Romam reversum salutarent atque compellarent primo occurrentes, Euripidea ista protulit:

Venio relicta mortuorum ego specu,
Portisque tenebrarum.—

Cumque paulum temporis supervixisset, noctu ruina domus in qua habitabat oppressus periit. Xenarchum nos audivimus. Is non diu domi mansit, sed fere Alexandreæ vixit & Athenis, ac tandem Romæ, docendum amplexus vitæ genus deditum; ususque amicitia Arii, & post etiam Augusti Cæsaris, ad finem usque vitam honoratus perduxit: paulo ante mortem luminibus captus, morbo est exstinctus. Post Calycadnum est petra Pœcile, *id est varia*, dicta: cui incisi sunt gradus, qua Seleuciam itur. Deinde Anemurium ejusdem cum priore nominis promontorium. hinc Crambusa insula, & Corycus promontorium, supra quod ad XX stadia antrum est Corycium, in quo optimus crocus nascitur. Est autem caverna ingens, rotunda, saxosa, cincta supercilio undiquaque satis alto: in quam ubi descenderis, solum est inæquale, saxosum ferè, plenum virgultis semper virentibus ac domesticis. juxta consita sunt sola quæ crocum ferunt. Est & antrum ibidem, quod fontem habet magnum, unde fluvius editur puræ ac pellucidæ aquæ statim terram subiens, occultoque alveo in mare effluens: vocant amaram aquam. ¶ Deinde post Corycum Eleusa insula est continenti propinqua. eam Archelaus condidit, & regiam sibi fecit, cum totam asperam Ciliciam excepta Seleucia esset nactus. quo modo & Amyntas prius habuit, & ante hunc Cleopatra. Nam cum latrociniis & terrestribus & maritimis loca ista opportuna essent:

A ἐνταῦθα ἐγένοντο καθ' ἡμᾶς ἄνδρες ἀξιόλογοι τῶν ἐκ τοῦ περιπάτου φιλοσόφων, Ἀθηναῖός τε καὶ Ξέναρχος, ὧν ὁ μὲν Ἀθηναῖος, καὶ ἐπολιτεύσατο, καὶ ἐδημαγώγησε χρόνον τινὰ ἐν τῇ πατρίδι· εἶτ' ἐμπεσὼν εἰς τὴν Μουρήνα φιλίαν, ἐκείνῳ συνεάλω φεύγων, 1 φωραθείσης τῆς κατὰ Καίσαρος τοῦ Σεβαστοῦ * ἐπιβουλῆς· ἀναίτιος δὲ φανεὶς, ἀφείθη ὑπὸ Καίσαρος· ὡς δ' ἐπανιόντα εἰς Ῥώμην ἠσπάζοντο, καὶ ἐπυνθάνοντο οἱ πρῶτοι ἐντυγχάνοντες, τὸ τοῦ Εὐριπίδου ἔφη·

Ἥκω, νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας
Λιπών.

* Manusſ. συσταθείσης ἐπιβουλῆς.

B Ὀλίγον δ' ἐπιβιοὺς χρόνον, ἐν συμπτώσει τῆς οἰκίας * ἐν ἧπερ κατῴκει διεφθάρη * νυκτὸς γενομένης. Ξέναρχος δὲ οὗ ἠκροασάμεθα ἡμεῖς, ἐν οἴκῳ μὲν οὐ πολὺ * διέτριβεν· ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ καὶ Ἀθήνησι, καὶ τὸ τελευταῖον ἐν Ῥώμῃ τὸν παιδευτικὸν βίον ἑλόμενος· 2 χρησάμενος δὲ καὶ τῇ Ἀρείου φιλίᾳ, καὶ μετὰ ταῦτα τῇ τοῦ Καίσαρος τοῦ Σεβαστοῦ, διετέλεσε μέχρι γήρως ἐν τιμῇ ἀγόμενος· μικρὸν δὲ πρὸ τῆς τελευτῆς πηρωθεὶς τὴν ὄψιν, κατέστρεψε νόσῳ τὸν βίον. Μετὰ δὲ τὸν Καλύκαδνον ἡ Ποικίλη λεγομένη πέτρα, κλίμακα ἔχουσα λατομητὴν, ἐπὶ Σελεύκειαν * ἄγουσα. Εἶτ' Ἀνεμούριον ἄκρα, ὁμώνυμος C τῇ προτέρᾳ, καὶ Κράμβουσα νῆσος, καὶ Κώρυκος ἄκρα, ὑπὲρ ἧς ἐν εἴκοσι σταδίοις ἐστὶ τὸ Κωρύκιον ἄντρον, 3 ἐν ᾧ ἡ ἀρίστη κρόκος φύεται· ἔστι δὲ κοιλὰς μεγάλη κυκλοτερὴς, ἔχουσα περικειμένην ὀφρὺν πετρώδη, πανταχόθεν ἱκανῶς ὑψηλήν· καταβάντι δ' εἰς αὐτὴν ἀνώμαλόν ἐστιν ἔδαφος, καὶ τὸ πολὺ πετρῶδες· μεστὸν δὲ τῆς θαμνώδους ὕλης ἀειθαλοῦς τε καὶ ἡμέρου· παρέσπαρται δὲ καὶ τὰ ἐδάφη τὰ φέροντα τὴν κρόκον· ἔστι δὲ καὶ ἄντρον αὐτόθι, ἔχον πηγὴν μεγάλην, ποταμὸν ἐξιεῖσαν καθαροῦ τε, καὶ διαφανοῦς ὕδατος, εὐθὺς καταπίπτοντα * ὑπὸ γῆν· ἐνεχθεὶς δ' ἀφανὴς, ἔξεισιν εἰς τὴν θάλατταν· καλοῦσι δὲ Πικρὸν D ὕδωρ. Εἶτ' ἡ Ἐλέουσα νῆσος μετὰ Κώρυκον, προσκειμένη τῇ ἠπείρῳ, ἣν συνῴκισεν Ἀρχέλαος καὶ κατεσκευάσατο βασίλειον, λαβὼν τὴν Τραχειῶτιν Κιλικίαν ὅλην πλὴν Σελευκείας· καθ' ὃν τρόπον καὶ ὁ Ἀμύντας πρότερον εἶχε, καὶ ἔτι πρότερον Κλεοπάτρα· Εὐφυοῦς γὰρ ὄντος τοῦ τόπου πρὸς τὰ λῃστήρια, καὶ κατὰ γῆν, καὶ κατὰ θάλατταν

* Scripti, ἐν ᾗ ᾤκει.
* Scripti, νύκτωρ.
* Scripti, διέτριψεν.
* Scripti, ἄγουσαι.
p. 671.
* Scripti, ὑπὸ γῆς.

1. *Φωραθείσης τῆς κατὰ Καίσαρος τοῦ Σεβαστοῦ ἐπιβουλῆς*) Hujus conjurationis dux & auctor Fannius Cæpio, particeps L. Licinius Varro Murena: quanquam de hoc dubitat Dio historiam referens lib. LIV. Vide Suetonium in Augusto cap. XIX. & Vellejum Paterculum. *Casaub.*

2. *Χρησάμενος δὲ τῇ Ἀρίου φιλίᾳ*) Floruit hic Philosophus Augusti temporibus: magnæ apud eum gratiæ & auctoritatis, ut vel ex Plutarchi Antonio in extremo & Apophthegm. intelligitur. Themistius ait Arrium apud Augustum non minori loco quàm Agrippam fuisse. *Idem.*

3. *Ἐν ᾧ ἡ ἀρίστη κρόκος φύεται*) Meminere Plinius Solinus, & poëtæ passim. Dioscorides L. I. c. 25. *Κρόκος ἐστὶ κράτιστος ἐν ἰατρικῇ χρῆζει ὁ Κωρύκειος.* *Idem.*

A (κατὰ γῆν μὲν, διὰ τὸ μέγεθος τῶν ὀρῶν, [1] καὶ τῶν ὑπερκειμένων ἐθνῶν, πεδία καὶ γεώργια ἐχόντων μεγάλα, καὶ εὐκατατρόχαστα· κατὰ θάλατταν δὲ διὰ τὴν εὐπορίαν τῆς τε ναυπηγησίμου ὕλης, καὶ τῶν λιμένων, καὶ ἐρυμάτων, καὶ * ὑποδεκτηρίων) ἐδόκει πρὸς ἅπαν τὸ τοιοῦτο βασιλεύεσθαι μᾶλλον τοὺς τόπους, ἢ ὑπὸ τοῖς Ῥωμαίοις ἡγεμόσιν εἶναι τοῖς ἐπὶ τὰς κρίσεις πεμπομένοις· οἳ μήτ' ἀεὶ παρεῖναι ἔμελλον, μήτε μεθ' ὅπλων. [2] Οὕτω μὲν Ἀρχέλαος ἔλαβε πρὸς τῇ Καππαδοκίᾳ τὴν Τραχεῖαν Κιλικίαν. Εἰσὶ δ' ὅροι ταύτης μεταξὺ Σόλων τε, καὶ Ἐλεούσης ὁ Λάτμος ποταμὸς, καὶ κώμη ὁμώνυμος· κατὰ δὲ τὰς ἀκρωρείας τοῦ Ταύρου, τὸ Ζηνικέτου B πειρατήριον ἐστὶν ὁ Ὄλυμπος, ὄρος τε καὶ φρούριον ὁμώνυμον, ἀφ' οὗ κατοπτεύεται πᾶσα Λυκία, καὶ Παμφυλία, καὶ Πισιδία· [3] ἁλόντος δὲ τοῦ ὄρους τοῦ Ἰσαυρικοῦ, [4] ἐνέπρησεν ἑαυτὸν πανοίκιον. Τούτου δ' ἦν καὶ ὁ Κώρυκος, καὶ ἡ Φασηλὶς, καὶ πολλὰ τῶν Παμφύλων χωρία· πάντα δ' εἷλεν ὁ Ἰσαυρικός. Μετὰ δὲ Λάτμον Σόλοι πόλις ἀξιόλογος τῆς ἄλλης Κιλικίας ἀρχὴ, τῆς περὶ τὸν Ἰσσὸν, Ἀχαιῶν καὶ Ῥοδίων κτίσμα τῶν ἐκ Λίνδου· εἰς ταύτην λειπανδρήσασαν, Πομπήιος Μάγνος κατῴκισε τοὺς περιγιγνομένους τῶν πειρατῶν, οὓς μάλιστα ἔγνω σωτηρίας καὶ προνοίας τινὸς ἀξίους· [5] καὶ μετωνόμασε [6] Πομπηιούπολιν. Γεγόνασι δ' ἄνδρες ἐνθάδε τῶν ὀνομαστῶν, Χρύσιππός τε ὁ στωϊκὸς φιλόσοφος, πατρὸς ὢν Ταρσέως C ἐκεῖθεν μετοικήσαντος· καὶ Φιλήμων ὁ κωμικὸς ποιητὴς, καὶ Ἄρατος ὁ τὰ Φαινόμενα συγγράψας ἐν ἔπεσι. Εἶτα Ζεφύριον ὁμώνυμον τῷ πρὸς Καλυκάδνῳ. Εἶτ' Ἀγχιάλη, μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάττης κτίσμα Σαρδαναπάλου, φησὶν Ἀριστόβουλος,
p. 672. ἐνταῦθα δ' εἶναι μνῆμα τοῦ Σαρδαναπάλου· καὶ τύπον λίθινον, συμβάλλοντα τοὺς τῆς δοξιᾶς χειρὸς δακτύλους, ὡς ἂν ἀποκροτοῦντα· ἔνιοι δὲ καὶ ἐπιγραφὴν εἶναί φασι Ἀσσυρίοις γράμμασι τοιάνδε·

ΣΑΡΔΑΝΑΠΑΛΟΣ Ο ΑΝΑΚΥΝΔΑΡΑΞΕΩ ΠΑΙΣ, ΑΓΧΙΑΛΗΝ, ΚΑΙ ΤΑΡΣΟΝ ΕΔΕΙΜΕΝ ΕΝ ΗΜΕΡΗ ΜΙΗ· ΣΥ Δ Ω ΞΕΝΕ D ΕΣΘΙΕ, ΠΙΝΕ, ΠΑΙΖΕ. [7 ΩΣ ΤΑΛΛΑ ΤΟΥΤΟΥ ΟΥΚ ΑΞΙΑ ΤΟΥ ΑΠΟΚΡΟΤΗΜΑΤΟΣ.]

* Sic vett. lib. Vulgò, ὑποδυτήριον.

(terra, ob montium magnitudinem, & populorum supra imminentium, campos & agros habentium amplos & incursionibus facilè obnoxios: mari, ob copiam materiæ navibus compingendis aptæ, ob portus, castella, & receptacula) visum fuit, præstare ut sub rege essent potius quam sub Romanorum præfectis, qui ad juris dictionem mittebantur, neque semper adfuturi, neque cum armis. Sic ergo Archelaus ad Cappadociam accepit asperam Ciliciam. Fines ejus sunt inter Solos & Eleusiam Latmus fluvius & pagus eodem nomine. Ad montis autem Tauri extrema Olympus est, mons, & castellum ejusdem nominis, Zeniceti prædonis arx: unde conspici potest omnis Lycia, Pamphylia, & Pisidia; sed cum Isauricus mons esset captus, ille se cum tota domo cremavit: ejus fuit etiam Corycus, Phaselis, & multa Pamphyliæ loca, quæ omnia cepit Isauricus. Post Latmum sunt Soli urbs memorabilis, alterius principium Ciliciæ quæ ad Issum est: condita ab Achæis & Rhodiis: in hanc, hominum frequentia destitutam, Pompejus Magnus piratarum reliquias transtulit, quas judicabat potissimum salute & procuratione dignas: ac mutato nomine eam Pompejopolin dixit. Protulit hæc urbs præclaros viros: Chrysippum Stoicum Philosophum, cujus pater Tarso inde commigraverat: tum Philemonem comicum poëtam, & Aratum qui versibus ea, quæ in cœlo visuntur, descripsit, Sequitur Zephyrium, ejusdem nominis cum eo promontorio, quod vicinum Calycadno commemoravimus. Inde pervenies ad Anchialem paululum supra mare situm, quam à Sardanapalo conditam Aristobulus ait: ibique Sardanapali esse monimentum, & imaginem lapideam conferentis dextræ manus digitos, ac plausum edituri. Sunt qui Assyriis litteris hæc ajunt esse inscripta. SARDANAPALUS ANACYNDARAXIS F., ANCHIALEN ET TARSUM UNA DIE AEDIFICAVIT. TU AUTEM HOSPES, EDE, BIBE, LUDE, &,

1. *Καὶ τῶν ὑπερκειμένων ἐθνῶν. Et populorum supra imminentium.*) Sensus exigit, ut legatur ὑποκειμένων. *Palmer.*

2. Οὕτω μὲν Ἀρχέλαος ἔλαβε πρὸς τῇ Καππαδοκίᾳ) Cappadociam Archelao tradiderat Antonius, ut lib. XII. p. 534. dictum est. & Dio lib. XLIX. *Casaub.*

3. Ἁλόντος δὲ τοῦ ὄρους τοῦ Ἰσαυρικοῦ) Lego ὑπὸ τοῦ Ἰσαυρικοῦ. Nam Isaura quidem castellum nominant geographi: montem autem Isauricum nullum quod sciam, & confirmat quod sequitur, πάντα δ' εἷλεν ὁ Ἰσαυρικός. *Idem.*

4. Ἐνέπρησεν ἑαυτὸν πανοίκιον) Legendum πανοικεί. Salmas. exercit. Plin. Ed. Ult. p. 563.

5. Καὶ μετωνόμασε Πομπηιούπολιν) Præter reliquos lege Dionem lib. XXXVI. *Idem.*

6. Πομπηιούπολιν) Hæc urbs dicta est Πομπηιόπολις, non ut præferunt hodie Strabonis ac Dionis codices Κομπηιούπολις, quod præter indubiam nummorum fidem arguere possunt similes terminationes, Κλαυδιόπολις, Τραιανόπολις, Ἀδριανόπολις. &c. vid. Ezech. Spanheim. de Præstant. numis. p. 528.

7. Ὡς τ' ἄλλα τούτου οὐκ ἄξια τοῦ ἀποκροτήματος) Secuti veteres codices non dubitavimus hæc verba hûc transferre, quæ in reliquis editionibus pessimè postponun-

A

Cum te mortalem teneas, præsentibus exple
Deliciis animum: post mortem hæc nullius usus.
Ipse Nini quondam magna rex, nunc cinis hic sum.
Hæc habeo quæ edi, quæque exsaturata libido
Hausit: at illa jacent multa & præclara relicta.
Mortales sapiens præceptum hoc discite vitæ.

Etenim reliquæ res hominum non dignæ sunt hacce digitorum complosione. Meminit horum etiam Chœrilus: & quidem vulgo jactantur hi versus:

B

Hæc habeo quæ edi, quæque exsaturata libido
Hausit: at illa jacent multa & præclara relicta.

Supra Anchialen sunt Quinda, munitum castellum, ubi quondam thesauros adservabant Macedones: eos sustulit Eumenes, cum rebellasset ab Antigono. Supra id & Solos montana sunt, & urbs Olbus, Jovis habens templum, à Teucri F. Ajace dedicatum. Ejus pontifex dominus erat Trachiotidis. Deinde huic ditioni inhiaverunt multi tyranni, & collegia prædonum sunt constituta. His deletis nostra jam ætate Teucri ditio ea appellari cepit, atque sacerdotium: & quidem plerique eorum, qui ibi fuerunt pontifices, Teucri aut Ajacis nomen gesserunt. Aba autem cum per nuptias in eam se familiam inseruisset, Zenophanis unius de tyrannis filia, dominationem suam fecit, quam ante pater sub tutelæ nomine occupaverat: postea etiam Cleopatra & Antonius obsequiis demerenti Abæ eam ditionem largiti sunt. Aba sublata, familiæ Teucri ditio relicta permansit.

C

1 Εὖ εἰδὼς ὅτι θνητὸς ἔφυς, σὸν θυμὸν ἄεξε
Τερπόμενος θαλίῃσι· θανόντι τοι οὔτις ὄνησις.
Καὶ γὰρ ἐγὼ σποδός εἰμι, Νίνου μεγάλης βασιλεύσας·
Ταῦτ' ἔχω ὅσσ' ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα, καὶ μετ' ἔρωτος
Τέρπν' ἔπαθον. τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια κεῖνα λέλειπται.
Ἥδε σοφὴ βιότοιο παραίνεσις ἀνθρώποισιν.

* 2 Μέμνηται δὲ καὶ Χοιρίλος * τούτων· καὶ δὴ καὶ περιφέρεται τὰ ἔπη ταυτί,

Ταῦτ' ἔχω ὅσσ' ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα, καὶ μετ' ἔρωτος
Τέρπν' ἔπαθον, τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια κεῖνα λέλειπται.

Ὑπέρκειται δὲ τὰ Κύινδα τῆς Ἀγχιάλης ἔρυμα, ᾧ ἐχρήσαντό ποτε οἱ Μακεδόνες γαζοφυλακείῳ· ἦρε δὲ τὰ χρήματα Εὐμένης ἀποστὰς Ἀντιγόνου. ἔτι δ' ὕπερθε τούτων τε καὶ τῶν Σόλων, ὀρεινή ἐστιν, 3 ἐν ᾗ * Ὄλβος πόλις, Διὸς ἱερὸν ἔχουσα, Αἴαντος ἵδρυμα τοῦ Τεύκρου· καὶ ὁ ἱερεὺς δυνάστης ἐγένετο τῆς Τραχειώτιδος· εἶτ' ἐπέθεντο τῇ χώρᾳ τύραννοι πολλοί, καὶ συνέστη τὰ λῃστήρια. Μετὰ δὲ τὴν τούτων κατάλυσιν, ἐφ' ἡμῶν ἤδη τὴν τοῦ Τεύκρου δυναστείαν ταύτην ἐκάλουν· τὴν δ' αὐτὴν, καὶ ἱερωσύνην· καὶ οἱ πλεῖστοι γε τῶν ἱερασαμένων ὠνομάζοντο Τεῦκροι, ἢ Αἴαντες. Εἰσιοῦσα δὲ Ἄβα κατ' ἐπιγαμίαν εἰς τὸν οἶκον τοῦτον ἡ Ζηνοφάνους θυγάτηρ ἑνὸς τῶν τυράννων, αὐτὴ κατέσχε τὴν ἀρχὴν προλαβόντος τοῦ πατρὸς ἐν ἐπιτρόπου σχήματι· ὕστερον δὲ καὶ Ἀντώνιος, καὶ Κλεοπάτρα κατεχαρίσαντο ἐκείνῃ, θεραπείαις ἐκλιπαρηθέντες· ἔπειθ' ἡ μὲν κατελύθη, τοῖς δ' ἀπὸ τοῦ γένους διέμεινεν ἡ ἀρχή.

* Sustulimus auctoribus libris quæ hoc loco vulgo legebantur, ὥστ' ἄλλα τὰ ἀνθρώπινα οὐκ ὄντα τούτου ἄξια τοῦ ἀποκροτήματος.
* Scripti τούτου.
* Scripti, Ὄλβη.

ponuntur sequentibus versibus, quod & Stephanus & Eustathius, qui hæc proferunt, refellunt. (Vide σχολ. Aristoph. pag. 590. ed. Biseti 1607.) ut Athenæum omittam qui lib. duodecimo cap. 7. hanc ἐπιγραφὴν ex Clitarcho (à quo & Strabo habet), totidem literis refert: extat & apud Arrianum ex eodem Clitarcho relata lib. II. Debuere autem hæc ita edi, ΩΣ ΤΑΛΛΑ ΤΟΥΤΟΥ ΟΥΚ ΑΞΙΑ, τοῦ ἀποκροτήματος, ita ut minoribus characteribus notarentur hæc τοῦ ἀποκροτήματος: quæ sunt Strabonis verba, explicantis illud ΤΟΥΤΟΥ Sardanapali: quod facile fuit ad intelligendum iis, qui ejus τύπον λίθινον viderent, qui habuit dextræ manus digitos compositos ad edendum illud ἀποκρότημα. Arrianus hanc interpretationem non adjecit, Athenæus & ipse ut Strabo est interpretatus. Nam post illa verba τούτου οὐκ ἀξία, addit de suo τοῦ ἀποκροτήματος οἶκε λέγειν: quæ sunt ipsius explicatio: quod notandum est, ne confundas cum verbis ἐπιγραφῆς, quod eruditissimi viri non videntur observasse. (Sic apud Terentium in Adelphis A. II. Sc. I. ℣. 9. *hujus non faciam.*) Casaub.

1. Εὖ εἰδὼς ὅτι θνητὸς ἔφυς) Videntur ante hæc verba desiderari quædam postquam protulit in scriptionem monumento Sardanapali inscriptam quam Clitarchus retulerat: nunc ex Chrysippo profert inscriptos eidem monumento versus. Docet id nos Athenæus lib. VIII. c. 3. p. 335. ubi etiam paullo aliter hæc carmina leguntur. *Idem.*

D

2. Μέμνηται δὲ Χοιρίλος τούτων) Chœrilus insculptum Sardanapali sepulchro epitaphium versibus expressit. Vide Athenæum lib. XII. cap. 7. p. 529, 530. *Idem.*

3. Ἐν ᾗ Ὄλβος πόλις) Manuscripti Ὄλβη πόλις. Steph. in Ὀλβία reprehendit Philoxenum quod dixisset Olbiam Pamphyliæ esse urbem. Est enim inquit, non Pamphyliæ, sed Solymorum terræ: neque Olbia vocatur, sed Olba: mihi verò videtur iniqua hæc Stephani reprehensio. Nam à Philoxeno stant Strabo paulo ante, Ptol. & Plinius; at fortasse Stephanus Olbam hanc tantum non Olbiam, de qua supra legisse meminerat: & non Σόλων in hoc Strabonis loco, sed Σολύμων videntur habuisse Stephani codices. *Idem.*

1. Ὁ ἰσθ-

Μετὰ δὲ τὴν Ἀγχιάλην αἱ τοῦ Κύδνου ἐκβολαὶ κατὰ τὸ Ῥῆγμα καλούμενον· ἔστι δὲ λιμνάζων τόπος, ἔχων καὶ παλαιὰ νεώρια, εἰς ὃν * ἐμπίπτει ὁ Κύδνος διαρρέων μέσην τὴν Ταρσὸν τὰς ἀρχὰς ἔχων ἀπὸ τοῦ ὑπερκειμένου τῆς πόλεως Ταύρου· καὶ ἔστιν ἐπίνειον ἡ λίμνη τῆς Ταρσοῦ. Μέχρι μὲν δὴ δεῦρο ἡ παραλία πᾶσα ἀπὸ τῆς Ῥοδίων περαίας ἀρξαμένη πρὸς ἰσημερινὰς ἀνατολὰς, ἀπὸ τῶν ὁμωνύμων ἐκτείνεται δύσεων· εἶτ' ἐπὶ τὴν χειμερινὴν ἀνατολὴν ἐπιστρέφει· μέχρι Ἰσσοῦ κἀντεῦθεν ἤδη καμπὴν λαμβάνει πρὸς νότον μέχρι Φοινίκης. τὸ δὲ λοιπὸν πρὸς δύσιν μέχρι στηλῶν τελευτᾷ. Τὸ μὲν οὖν ἀληθὲς [1] ὁ ἰσθμὸς τῆς περιωδευμένης Χερρονήσου, οὗτός ἐστιν ὁ ἀπὸ Ταρσοῦ καὶ τῆς ἐκβολῆς τοῦ Κύδνου μέχρι Ἀμισοῦ. τὸ γὰρ ἐλάχιστον ἐξ Ἀμισοῦ διάστημα ἐπὶ τοὺς Κιλίκων ὅρους, τοῦτ' ἐστιν· ἐντεῦθεν δ' ἑκατὸν εἴκοσιν εἰσὶν εἰς Ταρσὸν στάδιοι· κἀκεῖθεν οὐ πλείους πέντε ἐπὶ τὴν ἐκβολὴν τοῦ Κύδνου. Καὶ μὴν ἐπί γε Ἰσσὸν καὶ τὴν κατ' αὐτὴν θάλατταν, οὔτ' ἄλλη ὁδὸς συντομωτέρα ἐστὶν ἐξ Ἀμισοῦ τῆς διὰ Ταρσοῦ· οὔτ' ἐκ Ταρσοῦ ἐπὶ Ἰσσὸν ἐγγυτέρω ἐστὶν, ἢ ἐπὶ Κύδνον. Ὥς τε δῆλον, ὅτι ταῖς μὲν ἀληθείαις, οὗτος ἂν εἴη ὁ ἰσθμός. Λέγεται δ' ὅμως ὁ μέχρι τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου, * περικρυπτόντων διὰ τὸ σημειῶδες· διὰ δὲ τοῦτ' αὐτὸ, καὶ τὴν ἐκ τῆς Ῥοδίας γραμμὴν, ἣν μέχρι τοῦ Κύδνου κατηγάγομεν, τὴν αὐτὴν ἀποφαινόμενοι τῇ μέχρι Ἰσσοῦ, [2] οὐδὲν παρὰ τοῦτο ποιούμενοι· καὶ τὸν Ταῦρον φαμὲν διήκειν ἐπ' εὐθείας τῇδε τῇ γραμμῇ μέχρι τῆς Ἰνδικῆς. [3] Ἡ δὲ Ταρσὸς, κεῖται μὲν ἐν πεδίῳ. κτίσμα δ' ἐστὶ τῶν μετὰ Τριπτολέμου πλανηθέντων Ἀργείων κατὰ ζήτησιν Ἰοῦς· διαρρεῖ δ' αὐτὴν μέσην ὁ Κύδνος παρ' αὐτὸ τὸ γυμνάσιον τῶν νέων· ἅ τε δὴ τῆς πηγῆς οὐ πολὺ ἄπωθεν οὔσης, * τοῦ ῥείθρου διὰ φάραγγος βαθείας ἰόντος, εἶτ' εὐθὺς, εἰς τὴν πόλιν ἐκπίπτοντος, ψυχρόν τε, καὶ * τραχὺ τὸ ῥεῦμα ἐστὶν, ὅθεν [5] καὶ τοῖς παχυνευροῦσι καὶ ποδαγριζομένοις κτήνεσι,

* Scripti, ἐκπίπτει.

p. 673.

* Manuſſ. παρακρυπτόντων.

* Scripti, τὸ ῥεῖθρον.

* Scripti ταχύ.

Poſt Anchialum Cydni ſunt oſtia ad locum qui Rhegma, hoc eſt ruptura, dicitur. Locus ille ſtagnat, habetque antiquitus navalia: inque eum incidit Cydnus per mediam lapſus Tarſum, ortus è jacente ſupra urbem Tarſo: eaque palus navale eſt Tarſi. ¶ Hucuſque tota ora à Rhodiorum continente incipiens ab occaſu æquinoctiali ad ortum æquinoctialem porrigitur: deinde verſus hybernum ortum convertitur, uſque ad Iſſum: hinc jam flectitur verſus meridiem, uſque ad Phœnicen. reliquum litoris maris mediterranei uſque ad Columnas verſus occaſum extenditur. Revera igitur iſthmus ejus, quam deſcripſimus, peninſulæ eſt à Tarſo & oſtiis Cydni uſque ad Amiſum. Minimum enim intervallum ab Amiſo uſque ad Cilicum fines, hoc eſt; inde Tarſum ſunt CXX ſtadia, atque inde non plura V ad oſtia Cydni. Et verò ad Iſſum & mare ei proximum, neque via alia eſt brevior ab Amiſo, quàm per Tarſum, neque è Tarſo ad Iſſum compendioſior, quam propter Cydnum. Unde conſit, hunc verè eſſe quem diximus iſthmum. tamen dicitur uſque ad Iſthmicum ſinum: veritate ob ſigni evidentiam celata. Atque ob hoc ipſum linea, quam à Rhodo oppoſita continente uſque ad Cydnum produximus, eandemque pronunciavimus cum ea, quæ ad Iſſum uſque pertinet: nihil diverſi ingerit. & Taurum dicimus in recta hac linea porrò uſque ad Indiam pergere. ¶ Tarſus in campo ſita eſt, condita ab Argivis qui Iûs quærendæ cauſa ſunt cùm Triptolemo vagati. Mediam eam perfluit Cydnus, ad ipſum adoleſcentum gymnaſium: utpote ſcatebris non procul diſſitis, & alveo profundam convallem permeante, indeque ſtatim in urbem fluvio incidente. Fluvius eſt frigidus, atque aſper: unde tam pecori quàm hominibus [4] nervorum craſſitie & podagra

1. Ὁ ἰσθμὸς τῆς περιωδευμένης Χερρονήσου) Herodotus (L. 1. cap. 72.) non ἰσθμὸν ſed αὐχένα vocat, & effici ab Haly fluvio, qua de re ſupra multis locis. *Caſaub.*

2. Οὐδὲν παρὰ τοῦτο ποιούμενοι) Nihil mutandum. Simillimè dixit libro ſexto ἐροῦμεν δὲ κοινῶς ἃ παρειλήφαμεν, οὐδὲν παρὰ τοῦτο ποιούμενοι τοὺς τὴν μεσόγαιαν οἰκοῦντας. *Idem.*

3. Ἡ δὲ Ταρσὸς) Juliopolis quondam in gratiam Julii Cæſaris ab ipſis Tarſenſibus denominata. Dio libro XLVII. p. 342. ed. 1606. οὕτω γὰρ προσφιλῶς τῷ Καίσαρι τῷ προτέρῳ καὶ δι' ἐκεῖνον καὶ τῷ δευτέρῳ οἱ Ταρσεῖς εἶχον, ὥστε καὶ Ἰουλιόπολιν σφᾶς ἀπ' αὐτοῦ μετονομάσαι. *Idem.*

4. *Nervorum craſſicie & podraga*) Παχυνευοῦσι ῥοιζομένοις nihil eſt, neque quicquam valet παρυνευοῦσι. Plinius lib. 31. cap. 2. Cydnum podagricis mederi è Caſſio Parmenſi docet, idem eſt apud Vitruvium lib. 8. cap. 3. itaque correxi verba è conjectura, non admodum (puto) aliena: rem medicis diſputandam relinquo. De encycliis dixi ſuo loco, interim Græcam vocem Latinitate dono. *Xyland.*

5. Καὶ τοῖς παχυνευροῦσι καὶ ποδαγριζομένοις) Secuti ſumus Xylandri emendationem, quum liber Aldi haberet ῥοιζομένοις pro ποδαγριζομένοις: quam vocem eruditè reſtituit Xylander ex Plinio lib. XXXI. c. 2. & Vitruvio lib. VIII. cap. 3. Non diſſimulabo tamen Euſtathium, qui hunc locum citat ac deſcribit hanc vocem omittere. Sic ille de Cydno loquens in Dionyſium ad verſ. 867. ψυχρὸν δὲ, φασὶ, καὶ ταχὺ τὸ ῥεῦμα τοῦ Κύδνου, καὶ ἐπικουρεῖ τοῖς παχυνεύρουσι κτήνεσι. καὶ ἀνθρώποις. Ex quo loco hoc etiam diſcimus legendum eſſe in Strabone ταχὺ non τραχὺ: & ita eſt in ſcriptis codicibus. *Caſaub.*

laborantibus prodeſt. Tantum autem Tarſenſibus ſtudium rerum philoſophicarum, & diſciplinarum, quas encyclias dicunt Tarſenſes inceſſit: ut ſuperaverint Athenas, Alexandream, & ſi quis alius nominari poteſt locus, ubi philoſophorum & artium ad humanitatem pertinentium ſcholæ haberentur. Id intereſt: quòd Tarſi, qui ſtudia iſta colunt, ferè ſunt indigenæ: peregrini non facilè eò ventitant. At indigenæ domi non deſident, ſed ut perfectionem conſequantur, peregrè abeunt: perfectique libenter in alienis verſantur locis, domum redeunt pauci. Reliquarum, quas modò dixi, urbium diverſa eſt planè ratio, dempta Alexandrea, multi enim eò proficiſcuntur, & libenter ibi commorantur. indigenarum paucos videris aut aliò doctrinæ cauſa proficiſcentes, aut ibi degentes, ut litteris operam impendant. Alexandrinis utrumque uſu venit. Nam & multos recipiunt peregrinos, & emittunt ſuorum haud paucos. ſuntque apud eos omnis generis liberalium artium ſcholæ. Alioqui populoſa atque præpotens urbs eſt Tarſus, & metropolis rationem obtinet. Viri illuſtres ibi nati ſunt Antipater & Archedamus ac Neſtor Stoici. præterea duo Athenodori. Horum alter, Cordylio nomine, vixit cum M. Catone, & apud eum mortuus eſt: alter Sandonis F. quem & Cananitam à quodam pago denominant, Cæſaris præceptor fuit, magnoſque eſt honores conſecutus. Is cùm jam ſenex in patriam rediiſſet, ſtatum reip. mutavit, quam malè tractabat cum aliis Boëthus malus item ut poëta etiam civis, qui favore plebis conciliando plurimum valebat. Hunc etiam Antonius auxerat, cùm initio probaſſet carmen ejus in partam ad Philippos victoriam ſcriptum. Magis tamen extulit levitas Tarſenſibus tum familiaris: cùm is ad quodvis argumentum oblatum è tempore ſubito aliquid diceret. Quin etiam gymnaſii moderationem Tarſenſibus pollicitus Antonius, ei muneri Boëthum præfecit ſuo loco: eique ſumtuum faciendorum rationes ſunt creditæ. Deprehenſum eſt autem eum cùm alia, tum oleum peculari.

A καὶ ἀνθρώποις ἐπικουρεῖ. Τοσαύτη δὲ τοῖς ἐνθάδε ἀνθρώποις σπουδὴ πρός τε φιλοσοφίαν, καὶ τὴν ἄλλην ἐγκύκλιον ἅπασαν παιδείαν γέγονεν, ὥσθ᾽ ὑπερβέβληνται, καὶ Ἀθήνας, καὶ Ἀλεξάνδρειαν, καὶ εἴ τινα ἄλλον τόπον δυνατὸν εἰπεῖν, ἐν ᾧ σχολαὶ καὶ διατριβαὶ τῶν φιλοσόφων, [1] καὶ τῶν λόγων γεγόνασι. Διαφέρει δὲ τοσοῦτον, ὅτι ἐνταῦθα μὲν οἱ φιλομαθοῦντες, ἐπιχώριοι πάντες εἰσί· ξένοι δ᾽ οὐκ ἐπιδημοῦσιν ῥαδίως· οὐδ᾽ αὐτοὶ οὗτοι μένουσιν αὐτόθι, ἀλλὰ καὶ τελειοῦνται ἐκδημήσαντες, καὶ τελειωθέντες, ξενιτεύουσιν ἡδέως, [2] κατέρχονται δ᾽ ὀλίγοι. Ταῖς δ᾽ ἄλλαις πόλεσιν ἃς

B ἀρτίως εἶπον, πλὴν Ἀλεξανδρείας, συμβαίνει τἀναντία· φοιτῶσι γὰρ εἰς αὐτὰς πολλοὶ, καὶ διατρίβουσιν αὐτόθι ἄσμενοι· τῶν δ᾽ ἐπιχωρίων οὐ πολλοὺς, οὔτ᾽ ἂν ἔξω φοιτῶντας ἴδοις κατὰ φιλομάθειαν, οὔτ᾽ αὐτόθι, περὶ τοῦτο σπουδάζοντας. Ἀλεξανδρεῦσι δ᾽ ἀμφότερα συμβαίνει· δέχονται γὰρ πολλοὺς τῶν ξένων, καὶ ἐκπέμπουσι τῶν ἰδίων οὐκ ὀλίγους· [3] καὶ εἰσὶ σχολαὶ παρ᾽ αὐτοῖς παντοδαπαὶ, τῶν ἄλλων περὶ λόγον τεχνῶν· καὶ τἄλλα τ᾽ εὐανδρεῖ, καὶ πλεῖστον δύναται, τὸν τῆς μητροπόλεως ἐπέχουσα λόγον. Ἄνδρες δ᾽ ἐξ αὐτῆς γεγόνασι

C τῶν μὲν στωϊκῶν Ἀντίπατρός τε καὶ Ἀρχέδαμος, καὶ Νέστωρ· ἔτι δ᾽ Ἀθηνόδωροι δύο. ὧν ὁ μὲν Κορδυλίων καλούμενος, συνεβίωσε Μάρκῳ Κάτωνι, καὶ τελευτᾷ παρ᾽ ἐκείνῳ· ὁ δὲ τοῦ Σάνδωνος, ὃν καὶ Κανανίτην φασὶν ἀπὸ κώμης τινὸς, Καίσαρος καθηγήσατο, καὶ τιμῆς ἔτυχε μεγάλης· κατιών τε εἰς τὴν πατρίδα ἤδη γηραιὸς, κατέλυσε τὴν καθεστῶσαν πολιτείαν, κακῶς φερομένην ὑπό τε ἄλλων καὶ Βοηθοῦ κακοῦ μὲν ποιητοῦ, κακοῦ δὲ πολίτου, δημοκοπίαις ἰσχύσαντος τὸ πλέον. Ἐπῆρε δ᾽ αὐτὸν, καὶ Ἀντώνιος κατ᾽ ἀρχὰς ἀποδεξάμενος τὸ γραφὲν εἰς τὴν ἐν

D Φιλίπποις νίκην ἔπος· καὶ ἔτι μᾶλλον ἡ εὐχέρεια ἡ ἐπιπολάζουσα παρὰ τοῖς Ταρσεῦσι, ὥστ᾽ ἀπαύστως σχεδιάζειν παραχρῆμα πρὸς τὴν δεδομένην ὑπόθεσιν, καὶ δὴ καὶ γυμνασιαρχίαν ὑποσχόμενος Ταρσεῦσι τοῦτον * αὐτιγυμνασίαρχον κατέστησε, καὶ τὰ ἀναλώματα * ἐπίστευσεν αὐτῷ. Ἐφωράθη δὲ νοσφισάμενος τά τε ἄλλα [4] καὶ τοὔλαιον·

* Lego, καὶ τῶν φιλολόγων.

p. 674.

* Manuſſ. ἀντιγυμνασιάρχου.

* Scripti, ἐπίστευον.

1. Καὶ τῶν λόγων γεγόνασι) Philologos intelligit: & ita fortaſſe legendum. *Caſaub.*

2. κατέχονται) Κατέρχονται ſcripſi è ſenſu, & hiſtoriis, quas adducere nihil attinet. *Xyland.*

3. Καὶ εἰσὶ σχολαὶ παρ᾽ αὐτοῖς) Deeſſe quædam verba videntur: nam alioquin de Alexandrenſibus hæc videbuntur dici, quod non eſt. vel igitur paucula quædam deſunt: vel ſunt notis parentheſeos includenda quæcunque ſunt inter aſcripta verba, & ſuperiora illa καὶ τῶν λόγων γεγόνασι. *Caſaub.*

4. καὶ τοὔλαιον) Olei olim in gymnaſiis plurimus uſus, ut ex veterum multis locis apparet. *Idem.*

ἐλεγχόμενος δ' ὑπὸ τῶν κατηγόρων ἐπὶ τοῦ A Ἀντωνίου, παρῃτεῖτο τὴν ὀργὴν, σὺν ἄλλοις καὶ ταῦτα λέγων, ὅτι ὥσπερ Ὅμηρος ἐξύμνησεν Ἀχιλλέα, καὶ Ἀγαμέμνονα, καὶ Ὀδυσσέα, οὕτως ἐγώ σε· οὐ δίκαιος οὖν εἰμὶ εἰς τοιαύτας ἄγεσθαι διαβολὰς ἐπὶ σοῦ. Παραλαβὼν οὖν ὁ κατήγορος τὸν λόγον· ἀλλ' Ὅμηρος μὲν, ἔφη, ἔλαιον μὲν Ἀγαμέμνονος οὐκ ἔκλεψεν, ἀλλ' οὐδὲ Ἀχιλλέως· σὺ δέ· ὥς τι δώσεις δίκην. Διακρουσάμενος δ' οὖν θεραπείαις τισὶ τὴν ὀργὴν, οὐδὲν ἧττον διετέλεσεν ἄγων καὶ φέρων τὴν πόλιν μέχρι τῆς καταστροφῆς τοῦ Ἀντωνίου. Τοιαύτην δὲ πόλιν καταλαβὼν ὁ Ἀθηνόδωρος, τέως μὲν ἐπεχείρει B λόγῳ μετάγειν κἀκεῖνον, καὶ τοὺς συστασιώτας, ὡς δ' οὐκ ἀπείχοντο ὕβρεως οὐδεμιᾶς, ἐχρήσατο τῇ δοθείσῃ ὑπὸ τοῦ Καίσαρος ἐξουσίᾳ, καὶ ἐξέβαλεν αὐτοὺς, καταγνοὺς φυγήν· οἱ δὲ πρῶτον μὲν κατετοιχογράφησαν αὐτοῦ τοιαῦτα.

p. 675. Ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, πορδαὶ δὲ γερόντων.

Ἐπεὶ δ' ἐκεῖνος ἐν παιδιᾶς μέρει δεξάμενος, ἐκέλευσε παρεπιγράψαι, --- βρονταὶ δὲ γερόντων· [1] καταφρονήσας δέ τις τοῦ ἐπιεικοῦς, εὔλυτον τὸ κοιλίδιον ἔχων, προσέρανε πολὺ τῇ θύρᾳ, καὶ τῷ τοίχῳ, νύκτωρ παριὼν τὴν οἰκίαν· C ὁ δὲ τῆς στάσεως κατηγορῶν ἐν ἐκκλησίᾳ, [2] τὴν νόσον τῆς πόλεως, ἔφη, καὶ τὴν καχεξίαν, πολλαχόθεν σκοπεῖν ἔξεστι, καὶ δὴ καὶ ἐκ τῶν διαχωρημάτων· οὗτοι μὲν Στωϊκοὶ ἄνδρες. Ἀκαδημαϊκὸς δὲ Νέστωρ ὁ καθ' ἡμᾶς, ὁ Μαρκέλλου καθηγησάμενος, τοῦ Ὀκταουΐας παιδὸς τῆς Καίσαρος ἀδελφῆς. Καὶ οὗτος δὲ προέστη τῆς πολιτείας, διαδεξάμενος τὸν Ἀθηνόδωρον, καὶ διετέλεσε τιμώμενος παρά τε τοῖς ἡγεμόσι, καὶ ἐν τῇ πόλει· τῶν δ' ἄλλων φιλοσόφων,

Οὕσκεν ἐὺ γνοίην, καὶ τοὔνομα μυθησαίμην.

Πλουτιάδης τε ἐγένετο καὶ Διογένης τῶν περιπολιζόντων, D καὶ σχολὰς διατιθεμένων εὐφυῶς· ὁ δὲ Διογένης καὶ ποιήματα ὥσπερ ἀπεφοίβαζε τεθείσης ὑποθέσεως, [3] τραγικὰ ὡς ἐπιτοπολύ. Γραμματικοὶ δὲ, ὧν καὶ συγγράμματά ἐστιν, Ἀρτεμίδωρός τε, καὶ Διόδωρος·

Quo nomine cùm apud Antonium ab accusatoribus coargueretur, iram ejus inter alia his etiam verbis mitigavit: Ut Homerus Agamemnonis & Achillis laudes Ulyssisque decantavit, sic ego tuas: itaque indignum est me his apud te criminibus traduci. Excepit hoc dictum accusator: & Homerus quidem (ajebat) neque Agamemnoni, neque Achilli suffuratus est oleum: tu cum hoc feceris, pœnas dabis. Boëthus tamen placata officiis quibusdam ira, urbem agere ac ferre ad Antonii usque exitum perrexit. Talem urbem Athenodorus reperiens, Boëthum & commilitones ejus aliquandiu conatus est verbis corrigere: cùm autem ad summum injuriarum nihil sibi facerent reliqui, usus potestate sibi à Cæsare concessa, exsulio damnatos eos urbe ejecit. Illi primùm adversus eum in parietibus inscripserunt:

Res juvenum, responsa virum, crepitus seniorum.

Quod cum ille joci loco accipiens, jussisset contra inscribi --- *tonitrus seniorum.* porro æquitatem contemnens, cum laxam haberet alvum, noctu præteriens multum stercoris januæ & parieti ejus adspersit. Athenodorus autem actionem eam pro concione accusans, morbum dixit & vitiosissimum reipublicæ habitum cum multis aliis è rebus, tum etiam ex excrementis posse cerni. Atque hi quidem fuerunt Stoici. Academicus autem nostra ætate Nestor, qui docuit Marcellum Octaviæ F. Augusti filiæ. Is quoque præfuit reipublicæ, successor Athenodori, & ad finem usque vitæ in honore fuit apud præfectos & civitatem. De reliquis autem philosophis

Quos quidem ego norim, quos nomine dicere possim.

Plutiades fuit & Diogenes, qui circum urbes profecti scholas dextre instituerunt: versus etiam Diogenes quocunque argumento proposito tanquam Apollinis instinctu concitatus pronunciabat, tragicos plerumque: Grammaticos dedit Tarsus, quorum etiam scripta existant, Artemidorum & Diodorum:

1. Καταφρονήσας δέ τις τοῦ ἐπιεικοῦς) Restituimus veram lectionem, quum ante legeretur, δ' ἔτι, ineptissime. & τὸ ἐπιεικὲς non est æquitas, sed τὸ ἀνεξίκακον, quæ virtus facit ut & tolleremus facile injuriam, & tardè commoveamur. μακροθυμίαν sacri auctores elegantissime vocant. *Casaub.*

2. Τὴν νόσον τῆς πόλεως) Festivo huic dicto dedit occasionem vox νόσον, quæ & corporis morbum significat & animi. Sæpe enim pro vitio & pravitate ponitur. Æschylus.

—— νόσημα γὰρ
Αἴσχιστον εἶναι φημὶ συνθέτους λόγους.

Euripides.

Ἀκόλαστον ἔσχε γλῶσσαν, αἰσχίστην νόσον.

Sed exemplis in re perspicua non est opus. Vide Ciceronem. *Idem.*

3. Τραγικὰ ὡς ἐπιτοπολὺ) Adeo fuit usitatum Tarsensibus Tragica carmina componere, ut Tarsica vocarentur ejus generis poëmata, ut innuit Diogenes Laërtius in Bione. *Idem.*

1. Ας

poëtam autem tragicum, eorum qui Pleiades à septenario numero dicuntur, præstantissimum Dionysidem. Maxime autem Roma docere potest, quam multos Tarsus protulerit litteratos: cum sit Tarsensium & Alexandrinorum plena. Ac talis quidem est Tarsus. ¶ Jam post Cydnum est fluvius Pyramus, è Cataonia labens, cujus etiam ante fecimus mentionem. Artemidorus scribit, hinc Solos usque recto cursu navigationis esse stadia ɪↄ. Prope est Mallus, sita loco edito, condita ab Amphilocho & Mopso Apollinis filio, 1 ac Mantûs: de quibus multæ feruntur fabulæ, & facta earum est à nobis mentio cum de Calchante dissereremus, & lite de divinatione inter Mopsum & Calchantem: hanc enim quidam, è quibus est etiam Sophocles, in Ciliciam transferunt: quam is tragico more Pamphyliam appellat: sicut & Cilicia Cariæ, & Troia ac Lycia Phrygiæ nomine afficitur. In Cilicia quoque mortuum Calchantem & alii dicunt, & Sophocles. Neque de divinatione duntaxat eos contendisse fabulantur, sed etiam de imperio. Ferunt enim Mopsum & Amphilochum è Troja profectos Mallum condidisse: deinde Amphilochum profectum Argos, cum ibi res non è sententia offendisset, Mallum revertisse: cum autem societate excluderetur, singulari certamine cum Mopso esse congressum, cecidisse utrumque, & sepultos ita ut ab alterius tumba alterius non possit conspici: & nunc eorum sepulcra monstrantur apud Margasa prope Pyramum. Mallotes fuit Crates grammaticus, cujus discipulum fuisse ajunt Panætium. Supra hanc oram maritimam campus Alejus, per quem Philotas traduxit equitatum Alexandri, ipso phalangem ducente è Solis per oram maritimam & Mallotidem ad Issum & Darii copias: ajunt eum inferias etiam Amphilocho tulisse ob cognationem

A ποιητὴς δὲ τραγῳδίας ἄριστος τῶν τῆς Πλειάδος καταριθμουμένων, Διονυσίδης. Μάλιστα δ' ἡ Ῥώμη δύναται διδάσκειν τὸ πλῆθος τῶν ἐκ τῆσδε τῆς πόλεως φιλολόγων. Ταρσέων γὰρ καὶ Ἀλεξανδρέων ἐστὶ μεστή· τοιαύτη μὲν ἡ Ταρσός. Μετὰ δὲ τὸν Κύδνον ὁ Πύραμος ἐκ τῆς Καταονίας ῥέων, οὗπερ καὶ πρότερον ἐμνήσθημεν. Φησὶ δ' Ἀρτεμίδωρος, ἐντεῦθεν εἰς Σόλους εὐθυπλοίᾳ σταδίους εἶναι πεντακοσίους. Πλησίον δὲ καὶ Μαλλὸς ἐφ' ὕψους κειμένη, κτίσμα Ἀμφιλόχου, καὶ Μόψου τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ Μαντοῦς, περὶ ὧν πολλὰ μυθολογεῖται· καὶ δὴ καὶ ἡμεῖς ἐμνήσθημεν αὐτῶν ἐν τοῖς περὶ B Κάλχαντος λόγοις· καὶ τῆς ἔριδος, ἣν ἤρισαν περὶ τῆς μαντικῆς ὅ, τε Κάλχας, καὶ ὁ Μόψος· ταύτην γὰρ τὴν ἔριν μεταφέρουσιν ἔνιοι, καθάπερ καὶ Σοφοκλῆς, εἰς τὴν Κιλικίαν· καλέσας αὐτὴν ἐκεῖνος Παμφυλίαν τραγικῶς, καθάπερ καὶ τὴν * Κιλικίαν Καρίαν· καὶ τὴν Τροίαν, καὶ Λυκίαν καὶ Φρυγίαν· καὶ τὸν θάνατον δὲ τοῦ Κάλχαντος ἐνταῦθα παραδιδόασιν, ἄλλοι τε, καὶ Σοφοκλῆς. Οὐ μόνον δὲ τὴν περὶ τῆς μαντικῆς ἔριν μεμυθεύκασιν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀρχῆς. Τὸν γὰρ Μόψον φασὶ, καὶ τὸν Ἀμφίλοχον ἐκ Τροίας ἐλθόντας κτίσαι Μαλλόν· εἶτ' Ἀμφίλοχον εἰς Ἄργος ἐλθεῖν· C δυσαρεστήσαντα δὲ τοῖς ἐκεῖ, πάλιν ἀναστρέψαι δεῦρο. ἀποκλειόμενον δὲ τῆς κοινωνίας, συμβαλεῖν εἰς μονομαχίαν πρὸς τὸν Μόψον· 2 πεσόντας δὲ ἀμφοτέρους, ταφῆναι μὴ ἐν ἐπόψει ἀλλήλοις· 3 καὶ νῦν οἱ τάφοι δείκνυνται περὶ Μάργασα τοῦ Πυράμου πλησίον. Ἐντεῦθεν δ' ἦν Κράτης ὁ γραμματικὸς, 4 οὗ φασι γενέσθαι μαθητὴν Παναίτιον. Ὑπέρκειται δὲ τῆς παραλίας ταύτης 5 Ἀλήϊον πεδίον, δι' οὗ Φιλώτας διήγαγεν Ἀλεξάνδρῳ τὴν ἵππον, ἐκείνου τὴν φάλαγγα ἀγαγόντος ἐκ τῶν Σόλων διὰ τῆς παραλίας, καὶ τῆς Μαλλώτιδος, ἐπί τε Ἰσσὸν, καὶ τὰς Δαρείου δυνάμεις. Φασὶ δὲ καὶ ἐναγίσαι τῷ D Ἀμφιλόχῳ τὸν Ἀλέξανδρον, διὰ τὴν ἐξ Ἄργους

* Vett lib. Λυκίαν.

p. 676.

* Vulgo, ἀνατρέψαι.

1. *Ac Mantus*) Erat Αντοῦς, quasi verò è matre prolem sua sustulisse Apollinem aliquis perhibuerit, itaque secutus sum historiam sive fabulam notam cum aliunde, tum ex suprà dictis ab ipso auctore. Manto filia fuit Tiresiæ, è qua genuisse Mopsum dicitur Apollo vatem: alius enim fuit argonauta. Sed ea in Onomastico explicantur. mox καὶ ante Φρυγίαν sustuli, ut locum restituerem. supra disertè hoc ipsum dixerat Strabo. *Xyland.*

2. Πεσόντας δ' ἀμφοτέρους ταφῆναι μὴ ἐν ἐπόψει ἀλλήλοις) Hæc ita prorsus narrantur apud Lycophronem in Cassandra. *Casaub.*

3. Καὶ νῦν οἱ τάφοι δείκνυνται περὶ Μάργασα τοῦ Πυράμου πλησίον) Lectio est depravata. Ex Lycophrone sic legendum, περὶ Μέγαρσα. Sic ille, ℣. 443.

Αἰπὺς δ' ἀλιβρὸς ὄχμος ἐν μεταιχμίῳ
Μέγαρσος ἀγνῶν ἠρίων σταθήσεται.
Ὡς μὴ βλέπωσι μηδὲ νερτέρων ἕδρας.

Sed præstat legere Μάγαρσα, aut Μάγαρσον: ita enim ab omnibus vocatur. Stephanus, Μάγαρσος, μέγιστος ὄχθος ἐν Κιλικίᾳ πρὸς τῇ Μαλλῷ. Meminit & Arrianus libro secundo. *Idem.*

4. Ου φασὶ γενέσθαι μαθητὴν Παναίτιον) Vetus lectio non id relinquit incertum: sic enim habet, οὗ φησὶ μαθητὴς γενέσθαι Παναίτιος. *Idem.*

5. Ἀλήϊον) Pro Ἀλήνιον substitui, cùm & nullibi inveniretur Alenius, & quod heic de Philota dicitur, disertissimè Arrianus scribat lib. II. exped. Alex. ne dicam quid in Iliad. ξ. 201. de hoc campo annotaverit Eustath. *Xyland.*

5. Ἀλήϊον πεδίον) Meminit Herodotus. Vide Arrianum lib. II. *Casaub.*

συγγενίδαν. Ἡσίοδος δ' ἐν Σόλοις ὑπὸ Ἀπόλλωνος A ἀναιρεθῆναι τὸν Ἀμφίλοχον φησίν· οἱ δὲ περὶ τὸ Ἀλήϊον πεδίον· οἱ δ' ἐν Συρίᾳ ἀπὸ τοῦ Ἀληΐου ἀπιόντα διὰ τὴν ἔριν. Μετὰ δὲ Μαλλὸν [2] Αἰγαῖαι πολίχνιον ὕφορμον ἔχον· ([3] εἶτ' Ἀμανίδες πύλαι ὕφορμον ἔχουσαι, εἰς ἃς τελευτᾷ τὸ Ἀμανὸν ὄρος ἀπὸ τοῦ Ταύρου καθῆκον, ὃ τῆς Κιλικίας ὑπέρκειται κατὰ τὸ πρὸς ἕω μέρος) [4] ἀεὶ μὲν ὑπὸ πλειόνων δυναστευόμενον τυράννων [5] ἐχόντων ἐρύματα· καθ' ἡμᾶς δὲ κατέστη κύριος ἀνὴρ πάντων ἀξιόλογος, καὶ βασιλεὺς ὑπὸ Ῥωμαίων ὠνομάσθη διὰ τὰς ἀνδραγαθίας [6] Ταρκοδήμεντος, [7] καὶ τὴν διαδοχὴν τοῖς μετ' αὐτὸν παρέδωκε. Μετὰ δὲ Αἰγαίας [8] Ἰσσός, πολίχνιον ὕφορμον ἔχων καὶ ποταμὸς Πίνδος. Ἐν- B ταῦθα ὁ ἀγὼν συνέπεσεν Ἀλεξάνδρῳ, καὶ Δαρείῳ· καὶ ὁ κόλπος εἴρηται Ἰσσικός· ἐν αὐτῷ δὲ πόλις Ῥωσὸς, καὶ Μυρίανδρος ἑτέρα πόλις, καὶ Ἀλεξάνδρεια, καὶ Νικόπολις, [9] καὶ Μόψου ἑστία· [10] καὶ αἱ Πύλαι λεγόμεναι, ὅριον Κιλίκων τε καὶ Σύρων. Ἐν δὲ τῇ Κιλικίᾳ ἐστὶ καὶ τὸ τῆς Σαρπηδονίας Ἀρτέμιδος ἱερὸν καὶ μαντεῖον· τοὺς δὲ χρησμοὺς ἔνθεοι προθεσπίζουσιν. Μετὰ δὲ τὴν Κιλικίαν πρώτη πόλις ἐστὶ τῶν Σύρων, Σελεύκεια ἡ ἐν Πιερίᾳ, καὶ πλησίον [11] Ὀρόντης ἐκδίδωσι ποταμός. Ἔστι δ' ἀπὸ Σελευκείας εἰς Σόλους ἐπ' εὐθείας πλοῦς ὀλίγον ἀπολείπων

cum Argivis. Hesiodus Solis interfectum ab Apolline Amphilochum inquit: alii in campo Alejo: alii in Syria cum ob contentionem ab Alejo discessisset. Post Mallum 1 Ægææ est oppidulum cum statione: deinde Amani portæ cum statione, in quas Amanus desinit mons à Tauro porrectus supra Ciliciam, qua versus ortum ea vergit alii à pluribus regebantur tyrannis, castella possidentibus. Nostro tempore omnium est dominus factus Tarcodementus, vir præstans, & ob virtutem à Romanis appellatus rex, qui successionem posteritati suæ tradidit. Post Ægeas Issus est oppidulum cum statione, & flumen Pindus. Ibi Alexander cum Pindo pugnavit: hinc sinui Issico nomen: in quo est urbs Rosus: tum Myriandrus alia urbs, & Alexandrea, ac Nicopolis, & Mopsu hestia, (*quasi lares Mopsi diceres*) & quæ Pylæ seu portæ dicuntur, limes Ciliciæ atque Syriæ. In Cilicia est etiam Sarpedoniæ Dianæ templum & oraculum: vaticinantur autem divino instincti furore. Post Ciliciam prima urbs Syriæ est Seleucia, quæ in Pieria dicitur. Inde ad Solos navigatio brevissima est paulo

1. *Ægææ*) Sunt, quas Lucanus & alii Ægas dixerunt, ut suo loco ostendimus. *Xyland.*

2. Ἀγαῖαι πολίχνιον ὑφ-) Ægæas nominat Tacitus libr. XIII. Annal. cap. 8. Ptolem. Αἰγάς. *Casaub.*

3. Εἶτ' Ἀμανίδες πύλαι) Πύλας quid appellent Græci in montibus notum est. De Amanidibus Pylis præter Geographos, lege scriptores rerum Alexandri & Dionem lib. XLVIII. *Idem.*

4. Ἀεὶ μὲν ὑπὸ πλειόνων δυναστευόμενον) Secuti sumus in nostra editione scriptos libros. Ante legebatur οἱ μὲν, sententia hiante. Mihi tamen vehementer placeret ut hæc ad ipsum Amanum referrentur: quem montem perpetui tyranni & latrones obsederuut, Romano nomini hostes infensissimi: de quibus præclaram victoriam Cicero reportavit, quod ex ipsius epistola elegantissime ad M. Catonem pluribus placet exponere: quis enim non delectetur lectione rerum à tanto viro gestarum? adde quod multum illa Strabonem illustrant. Sic igitur Cicero D ad Fam. L. XV. ep. 4. *Itaque exercitum mihi ducendum per Cappadociæ regionem eam, quæ Ciliciam attingeret, putavi. Nam si me in Ciliciam demisissem, Ciliciam quidem ipsam propter montis Amani naturam facile tenuissem: (Duo sunt enim aditus in Ciliciam ex Syria: quorum uterque parvis præsidiis propter angustias intercludi potest, nec est quicquam Cilicia contra Syriam munitius) sed me Cappadocia movebat, quæ patet à Syria.* Mox *Cumque eo animo venissem, ut utrique provinciæ, si ita tempus ferret, subvenirem: tamen id, quod tam ante constitueram, vehementer interesse utriusque provinciæ, pacare Amanum, & perpetuum hostem ex eo monte tollere, agere perrexi.* Paullò post, *plerosque nec opinantes oppressimus, qui occisi captique sunt, interclusi reliqui. Fugeranam autem, quæ fuit non vici instar, sed urbis, quod erat Amani caput, itemque Cepiram, Ceminorim, acriter & diu repugnantibus Pontino illam partem Amani tenente ex antelucano tempore usque ad horam diei decimam, magna multitudine ho-* C *minum occisa cepimus: castellaque sex capta: complura incendimus.* Ascripsi paullo pluribus locum Ciceronis: quia non videbar posse aptiorem commentarium in hunc locum Strabonis tibi dare. Nam de Amano quidem omnes geographi: sed eorum descriptio nihil ad hanc Ciceronis. *Idem.*

5. Ἐχόντων ἐρύματα) Ex Cicerone id intelligimus, qui castella Amani nominat, Fugeranam, Cepiram, Ceminorin. meminit & aliorum. *Idem.*

6. Ταρκοδήμεντος) Lego Ταρκονδίμοτος. Sic enim Cicero ad Fam. L. XV. ep. 1. *Cum exercitum in Ciliciam ducerem, in finibus Lycaoniæ & Cappadociæ mihi literæ redditæ sunt à Tarcondimoto, qui fidelissimus socius trans Taurum, amicissimusque populi Romani existimatur.* Dio multis locis meminit, & Ταρκονδίμοτον, ut Cicero appellat. *Idem.* Firmat hanc emendationes Ald. Cod. qui Ταρκοδίμεντος habet.

7. Καὶ τὴν διαδοχὴν τοῖς μετ' αὐτὸν παρέδωκε) D Tarcondimoto illi de quo Cicero loquitur, successit Tarcondimotus filius, cui Augustus patrium regnum dedit, πλὴν τῶν παραθαλασσιδίων τινῶν inquit Dio libro LIV. quæ Archelao idem Augustus attribuit. *Idem.*

8. Ἰσσὸς πολίχνιον) Hæc omnia loca nobilitavit insignis Alexandri victoria. vide scriptores hujus historiæ. *Idem.*

9. Καὶ Μόψου ἑστία) Ptolemæus Μοψουεστίαν vocat. Cicero scribens ad Appianum Pulchrum (ad Fam, L. III. ep. 8.) *De nostris rebus quod scire vis: Tarso Nonis Octobribus Amanum vorsus profecti sumus. Hæc scripsi postridie ejus diei, cum castra haberem in agro Mopsuhestiæ.* Idem.

10. Καὶ αἱ Πύλαι λεγόμεναι ὅριον Κιλίκων τὲ καὶ Σύρων) An Pylas Amanidas intelligit? an alias? Duo enim sunt aditus in Ciliciam ex Syria. Vide locum Ciceronis quem supra attulimus. *Idem.*

11. Ὀρόντης &c.) Omittunt horum verborum interpretationem utraque editio Casauboni: adde ex Hopperi versione *proxime Orontes emittit.*

brevior

brevior CIↃ stadiis. Cum autem Trojani Cilices, quorum Homerus meminit, longe distent à Cilicibus extra Taurum sitis: quidam his auctores generis illos fuisse tradunt, & quædam loca hic etiam monstrant, sicut in Pamphylia Thebam ac Lyrnessum: alii contra etiam isthic Alejum campum ostendunt. Sed quoniam ejus quam diximus peninsulæ partes extra Taurum sitas peragravimus: adjicienda sunt quædam ¶ Apollodorus libro quo interpretatus est recensionem navium Homericam, affirmat, Asianos Troum auxiliarios omnes ab Homero enumerari eos, qui habitaverint peninsulam, cujus angustissimus isthmus sit inter maris intimum sinum ad Sinopen & Issum: externa latera formæ triquetræ inæqualia: quorum unum sit à Cilicia ad Chelidonias, aliud inde ad os ponti Euxini, tertium hinc ad Sinopen. Quod dicit de iis solis, qui peninsulam coluerint, iisdem rationibus falsitatis potest coargui, quibus evicimus non solos qui intra Halyn sunt iis auxilia tulisse. Loca enim circa Pharnaciam, in quibus Halizonos posuimus, ut extra *Halyn* sunt, ita etiam extra isthmum, *& angustias* inter Sinopen & Issum: neque hoc tantum: sed etiam re vera extra angustias inter Amisum & Issum: non enim rectè is definivit isthmum, & ejus pro hujus posuit angustias. Id vero omnium est stultissimum, quod cum trianguli formam adscribat peninsulæ, ejus latera extrema numerat tria: cum qui externa latera exponit, excipere videatur latus quod est ad angustias, tanquam id quoque sit latus, non tamen externum aut mari adsitum. Si ergo angustiæ istæ ita fuissent arctæ, ut parum à se invicem distarent, sed prope coirent latus Issicum ac Sinopense: concedi utcunque poterat trianguli forma esse peninsulam: nunc cum inter angustias, quas ipse dicit, tria stadiorum millia intercedant: inscitia est, non regionis descriptio, tanto quadrilatero tria tantum assignare latera. Ille tamen nobis chorographiam edidit versibus comicis, & terræ circuitionem inscripsit. Eadem inscitia manet etiam si quis minimo intervallo adstringat isthmum, quod perhibuerunt plerique, amplius semisse totius per mendacium substracto: sicut & Artemidorus dixit CIↃ IↃ stadia: nam ne hoc

A τῶν χιλίων σαδίων. Τῶν δ' ἐν Τροίᾳ Κιλίκων, ὧν Ὅμηρος μέμνηται, πολὺ διεςώτων ἀπὸ τῶν ἔξω τοῦ Ταύρου Κιλίκων, οἱ μὲν ἀποφαίνουσιν ἀρχηγέτας τοὺς ἐν τῇ Τροίᾳ τούτων, καὶ δεικνύουσί τινας τόπους καὶ ταῦθα, ὥσπερ ἐν τῇ Παμφυλίᾳ Θήβην, καὶ Λυρνησσόν· οἱ δ' ἔμπαλιν, καὶ Ἀλήϊόν τι πεδίον κἀκεῖ δεικνύουσι. Περιωδευμένων δὲ καὶ τῶν ἔξω τοῦ Ταύρου μερῶν τῆς προειρημένης χερρονήσου, προσθετέον ἐςὶ καὶ ταῦτα. Ὁ γὰρ Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ p. 677. νεῶν ἔτι καὶ τοιαῦτα λέγει· τοὺς γὰρ ἐκ τῆς Ἀσίας ἐπικούρους τῶν Τρώων, ἅπαντας κατηριθμεῖσθαι φησὶν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ τῆς χερρονήσου κατοίκους ὄντας, ἧς ὁ ςενώτατος ἰσθμός B ἐςι τὸ μεταξὺ τοῦ κατὰ Σινώπην μυχοῦ καὶ Ἰσσοῦ· αἱ δ' ἐκτὸς πλευραί φησι τριγωνοειδοῦς οὔσης, εἰσὶ μὲν ἄνισοι· παρήκουσι δὲ ἡ μὲν ἀπὸ Κιλικίας ἐπὶ Χελιδονέας, ἡ δ' ἐνθένδε ἐπὶ τὸ ςόμα τοῦ Εὐξείνου, ἡ δ' ἐπὶ Σινώπην πάλιν ἐνθένδε· τὸ μὲν οὖν μόνους τοὺς ἐν τῇ χερρονήσῳ, διὰ τῶν αὐτῶν ἐλέγχοιτ' ἂν ψεῦδος ὄν, δι' ὧν ἠλέγξαμεν πρότερον μὴ μόνον τοὺς ἐντὸς Ἅλυος. Οἱ γὰρ περὶ Φαρνακίαν τόποι, ἐν οἷς τοὺς Ἁλιζώνους ἔφαμεν, ὥσπερ ἔξω τοῦ Ἅλυός εἰσιν, οὕτω καὶ ἔξω τοῦ ἰσθμοῦ· C εἴπερ καὶ τῶν ςενῶν τῶν μεταξὺ Σινώπης, καὶ Ἰσσοῦ· καὶ οὐ τοῦτο γε μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν κατ' ἀλήθειαν ςενῶν τῶν μεταξὺ Ἀμισοῦ τε καὶ Ἰσσοῦ· οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνος ὀρθῶς ἀφώρισται τὸν ἰσθμὸν, καὶ τὰ κατ' αὐτὸν ςενὰ ἐκεῖνα ἀντὶ τούτων τιθείς· πάντων δ' εὐηθέςατον τὸ, τὴν χερρόννησον τριγωνοειδῆ φήσαντα, τρεῖς ἀποφαίνεσθαι τὰς ἔξω πλευράς· ὁ γὰρ τὰς ἔξω λέγων πλευρὰς, ἔοικεν ὑπεξαιρουμένῳ τὴν κατὰ τὰ ςενὰ, ὡς καὶ ταύτην οὖσαν πλευρὰν, οὐκ ἔξω δὲ, οὐδ' ἐπὶ θαλάττῃ· εἰ μὲν τοίνυν τὰ ςενὰ ταῦτα οὕτως ἦν συνηγμένα, ὥστε μικρὸν ἀπολείπειν τοῦ συνάπτειν ἐπ' ἀλλήD λαις τήν τε ἐπὶ Ἰσσὸν, * καὶ τὴν ἐπὶ Σινώπην πίπτουσαν πλευρὰν, * συνεχώρει ἂν τριγωνοειδῆ λέγεσθαι τὴν χερρόννησον. νῦν δέ γε τρισχιλίους σαδίους ἀπολειπόντων· μεταξὺ τῶν ὑπ' αὐτοῦ λεγομένων ςενῶν, ἀμαθία τὸ λέγειν τριγωνοειδὲς τὸ τοιοῦτον τετράπλευρον, οὐ δὲ χωρογραφικόν· ὁ δὲ καὶ χωρογραφίαν ἐξέδωκεν ἐν κωμικῷ μέτρῳ, Γῆς περίοδον ἐπιγράψας. Μένει δ' ἡ αὐτὴ ἀμαθία κἂν εἰς τοὐλάχιςον καταγάγῃ διάςημά τις τὸν ἰσθμὸν, ὅσον εἰρήκασιν οἱ πλεῖςον ψευσάμενοι τὸ ἥμισυ τοῦ παντός· ὅσον εἴρηκε καὶ Ἀρτεμίδωρος χιλίους, καὶ πεντακοσίους σαδίους, οὐδὲ γὰρ τοῦτο

* Vett. lib. μετὰ τόν.
* Scripti, ἐνεχώρει.

I. Καὶ

* Scripti, τριγωνοειδῆ.

A συναγωγὴν πω * τριγωνοειδοῦς ποιεῖ σχήματος. Ἀλλ' οὐδὲ τὰς πλευρὰς ὀρθῶς διήρηται τὰς ἔξω, τὴν ἀπὸ Ἰσσοῦ μέχρι Χελιδονίων εἰπών· λοιπὴ γάρ ἐστιν ὅλη ἐπ' εὐθείας ἡ Λυκιακὴ παραλία ταύτῃ, καὶ ἡ τῶν Ῥοδίων περαία μέχρι Φύσκου· ἐντεῦθεν δὲ καμπὴν λαβοῦσα ἡ ἤπειρος, ἄρχεται τὴν δευτέραν, * καὶ δυσμικὴν πλευρὰν, ἄχρι Προποντίδος καὶ Βυζαντίου. Φήσαντος δὲ τοῦ Ἐφόρου, διότι τὴν χερρόννησον κατοικεῖ ταύτην ἑκκαίδεκα γένη, τρία μὲν Ἑλληνικὰ, τὰ δὲ λοιπὰ βάρβαρα χωρὶς τῶν μιγάδων, ἐπὶ θαλάττῃ μὲν Κίλικες καὶ Λύκιοι, καὶ Πάμφυλοι, καὶ Βιθυνοὶ καὶ Παφλαγόνες, καὶ Μαριανδυνοὶ, καὶ B Τρῶες, καὶ Κᾶρες. Πισίδαι δὲ [1] καὶ Μυσοὶ, ἐν τῇ μεσογαίᾳ· [2] διαιρῶν ταῦτα ὁ Ἀπολλόδωρος, ἑπτακαιδέκατον φησὶν εἶναι, τὸ τῶν Γαλατῶν, ὃ νεώτερον ἐστὶ τοῦ Ἐφόρου. Τῶν δ' εἰρημένων, τὰ μὲν Ἑλληνικὰ μήπω, κατὰ τὰ Τρωϊκὰ κατῳκίσθαι, τὰ δὲ βάρβαρα [4] πολλὴν ἔχει σύγχυσιν διὰ τὸν χρόνον· καταλέγεσθαι δ' ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ τό, τε τῶν * Τρωϊκῶν, καὶ τῶν νῦν ὀνομαζομένων Παφλαγόνων, καὶ Μυσῶν, καὶ Καρῶν, καὶ Φρυγῶν, καὶ Κιλίκων, Μῄονας ἀντὶ Λυδῶν, καὶ ἄλλους ἀγνῶτας, οἷον Ἀλιζῶνας καὶ Καύκωνας· ἐκτὸς δὲ τοῦ καταλόγου Κητείους τε καὶ Σολύμους, καὶ Κίλικας τοὺς C ἐκ Θήβης πεδίου, καὶ Λέλεγας. Παμφύλους δὲ καὶ Βιθυνοὺς, καὶ Μαριανδυνοὺς, καὶ Πισίδας, καὶ Χάλυβας, καὶ Μιλύας, καὶ Καππαδόκας μηδ' ὠνομάσθαι· τοὺς μὲν, διὰ τὸ μηδέ πω τοὺς τόπους κατῳκηκέναι τούτους· τοὺς δὲ, διὰ τὸ ἑτέροις γένεσι περιέχεσθαι, ὡς Ἰδριεῖς μὲν καὶ Τερμίλαι Καρσί· Δολίονες δὲ καὶ Βέβρυκες Φρυξί. Φαίνεται δ' οὔτε τοῦ Ἐφόρου τὴν ἀπόφασιν διαιτῶν ἱκανῶς, τά τε τοῦ ποιητοῦ ταράττων, καὶ καταψευδόμενος. [5] Ἐφόρου τε γὰρ τοῦτο πρῶτον ἀπαιτεῖν ἐχρῆν, τί δὴ τοὺς Χάλυβας τίθησιν ἐντὸς τῆς χερρονήσου, τοσοῦτον ἀφεστῶτας καὶ Σινώπης καὶ Ἀμισοῦ πρὸς ἕω; D

* Manusſ. καὶ δυτικὴν ποιεῖν πλευράν.

p. 678.

* Scripti, Τρώων.

quidem triangulam conficit figuram. Quin & latera externa male divisit, unum ab Isso ad Chelidonias dicens: cum supersit adhuc totum Lyciæ litus, & Rhodo opposita continens usque ad Physicum: inde autem sese incurvans continens, ordiatur secundum & occiduum latus, usque ad Propontidem & Byzantium. ¶ Porro Ephorus dixit, peninsulam istam habitari à XVI gentibus, quarum tres sint Græcanicæ, reliquæ barbaræ exceptis convenis: ut ad mare scilicet sint Cilices, Lycii, Pamphyli, Bithyni, Paphlagones, Mariandyni, Troës, Cares: mediterranea autem teneant Pisidæ, Mysi, Chalybes, Phryges, Milyæ. Hæc Apollodorus cum divisisset, addit decimum septimum Galatarum, quæ Ephoro est recentior. [3] De dictis autem quædam cum Græcæ fuerint, Trojani belli tempore nondum à Græcis fuerunt frequentatæ. Barbaricæ propter tempus magnæ sunt confusioni obnoxiæ. Enumerari porro à poëta Troas, & qui nunc appellantur Paphlagones, Mysi, Cares, Phryges, Cilices, Meones pro Lydis: item alios ignotos, ut Halizones & Caucones: & extra recensionem nominari Cetejos, & Solymos, & Cilices è campo Thebano, & Leleges. Pamphylos autem, Bithynos, Mariandynos, Pisides, Chalybes, Milyas, & Cappadoces ne nominari quidem ab eo: partim quod ista loca nondum fuerint habitata, partim quod ab aliis occupata populis: ut Hidrienses & Termilæ à Caribus, Doliones & Bebryces à Phrygibus postmodo per successionem sunt aboliti. Videtur autem mihi Apollodorus neque Ephori sententiam recte disceptare: & Homeri verba partim conturbare, partim falso traducere. Primum enim id ex Ephoro fuit quærendum, cur intra peninsulam is Chalybes collocaret, tam procul versus orientem à Sinopa & Amiso remotos?

1. *Καὶ Μυσοὶ*) Utrique editioni Casaubonianæ desunt hæc verba Græca ex Aldino & Hopperiano codice adscribenda καὶ Χάλυβες, καὶ Φρύγες, καὶ Μιλύαι.

2. *Διαιρῶν ταῦτα ὁ Ἀπολλόδωρος*) Miror probari interpreti potuisse hanc lectionem ineptissimam: legendum διαιτῶν ταῦτα ὁ Απ. hoc est inquirens Apollodorus in eum locum Ephori. διαιτᾷν quid significet apud Philosophos, & quàm sit familiaris Straboni vox, nihil attinet dicere: Sciunt omnes qui præstantissimum auctorem πεπατήκασι. tantum addam locum unum qui mox sequitur, unde vera lectio cognoscitur, φαίνεται δ' οὔτε τοῦ Ἐφόρου τῆς ἀπόφασιν διαιτῶν ἱκανῶς. Sed apertè stabilit nostram lectionem Strabo ipse. Subjicit enim, quod addit Artemidorus gentem decimamseptimam iis sexdecim quas enumerat Ephorus, id non malè quidem dici, cæterum πρὸς τὴν δίαιταν τῶν ὑπὸ τοῦ Ἐφόρου λεγομένων esse ineptum. *Idem.*

3. *De dictis autem*) Tota hæc disputatio, ut aliæ multæ, valdè corruptelas passa est, neque enumeratio implet promissum numerum, neque construuntur verba ita, ut sensum perspicuum efficiant, conjecturas meas non magni facio, quas tamen ex versione, potest qui vult æstimare. Sunt & heic quædam, quæ suprà alieniore fortasse loco, tamen ab auctore epitomæ sunt adducta. *Xyland.*

4. *Πολλὴν ἔχει σύγχυσιν*) Scribe ἔχειν, subaudi, ait Artem. *Casaub.*

5. *Ἐφόρου τε καὶ τοῦτο πρῶτον ἀπαιτεῖν ἐχρῆν, τί δὴ τοὺς Χάλυβας τίθησιν ἐντὸς τῆς Χερρονήσου. Primum enim id ex Ephoro fuit quærendum, cur intra peninsulam is Chalybes collocaret.*) Sed eodem calculo etiam condemnandus est tibi Herodotus, ô Geographe, nam Chalybas etiam recenset in numero populorum intra Halyn, quos Crœsus subegit lib. 1. Forte tempore Crœsi intra Halyn habitabant, postea vero mutarunt sedes, & recesserunt Orientem versus. *Palmer.*

1. Κατὰ

Qui enim hujus peninsulæ isthmum faciunt lineam ab Isso ad Euxinum mare protractam, ii eam tanquam meridianum ponunt, vel Sinopes vel Amisi, Chalybum nemo. Nam ad hos pertinens linea, prorsus obliqua est: etenim Chalybum meridianus per Armeniam minorem rectius ducetur & Euphratem, intus coërcens Cappadociam totam, Commagenem, & Amanum, atque Issicum sinum. Quod si obliqua hac linea isthmum definiri concederemus: pleraque horum, & maxime Cappadociam intus complecteremur, & quæ regio Pontus proprie nunc dicitur, Cappadociæ pars ad Euxinum mare: ut si Chalybes ponantur peninsulæ pars, multo magis Cataones, & utrique Cappadoces, & Lycaones (quos ipse omisit) in ea sint collocandi. Cur vero Chalybes posuit in mediterraneis, quos Halizonas Homerus dixit, ut & nos demonstravimus? Præstabat sane dividere, & alios facere maritimos, alios mediterraneos: quod etiam de Cappadocibus statuendum est, atque Cilicibus. Ille autem Cappadocibus præteritis, Cilicas tantum marinos commemoravit. At qui sub Antipatro sunt Derbæo, & Homonadenses, aliique complures Pisidis contermini,

Qui mare non norunt, neque salsos addidicerunt
Esse cibos, —

quo ponentur? Sed ne Lydos quidem & Meones nominavit, sive duæ sunt eæ, sive unica gens: & sive seorsim habitabant, sive in alia quapiam contenti gente. Nam ita insignem gentem occultari non est verum: & qui de ea nihil dixit, non potest non videri prætermisisse aliquid dictu pernecessarium. Qui sunt autem convenæ isti? nam præter enarrata loca non possumus alia dicere nominata aut pro illis convenis relicta: neque eos censere aliquos eorum, quos vel dixerit vel prætermiserit: nam etsi permixti fuissent aliis: tamen potior pars eos vel Græcos vel barbaros fecisset: tertiam gentem commixtam novimus nullam. Quomodo autem tria sunt genera Græcorum peninsulam incolentium? Si enim propterea, quia antiquitus iidem fuerunt Athenienses & Iones: dicantur etiam Dorienses iidem cum Aeolensibus: atque ita duæ fient nationes. Si autem divisio est instituenda secundum posteriores gentes

A οἱ γὰρ λέγοντες τὸν ἰσθμὸν τῆς χερρονήσου ταύτης, τὴν ἀπὸ Ἰσσοῦ γραμμὴν ἐπὶ τὸν Εὔξεινον, ὡς ἂν μεσημβρινήν τινα τιθέασι ταύτην, οἱ μὲν, εἶναι νομίζουσι τὴν * ἐπὶ Σινώπης, οἱ δὲ τὴν ἐπ' Ἀμισοῦ· ἐπὶ δὲ τῶν Χαλύβων οὐδείς· λοξὴ γάρ ἐστι τελείως· ὁ γὰρ δὴ διὰ Χαλύβων μεσημβρινὸς, διὰ τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας γράφοιτ' ἂν, καὶ τοῦ Εὐφράτου, τὴν Καππαδοκίαν ὅλην ἐντὸς * ἀπολαμβάνων, καὶ τὴν Κομμαγηνὴν, καὶ τὸν Ἀμανὸν καὶ τὸν Ἰσσικὸν κόλπον. Εἰ δ' οὖν καὶ τὴν λοξὴν γραμμὴν ὁρίζειν τὸν ἰσθμὸν συγχωρήσαιμεν, τά πλεῖστά γε τούτων, καὶ μάλιστα ἡ Καππαδοκία ἐντὸς ἀπο-
B λαμβάνοιτ' ἂν, καὶ ὁ νῦν ἰδίως λεγόμενος Πόντος τῆς Καππαδοκίας μέρος ὢν * τὸ πρὸς τῷ Εὐξείνῳ· ὥστ' εἰ τοὺς Χάλυβας τῆς χερρονήσου θετέον μέρη, πολὺ μᾶλλον τοὺς Καταόνας, καὶ Καππαδόκας ἀμφοτέρους, καὶ Λυκάονας δὲ, οὓς καὶ αὐτοὺς παρῆκε. Διὰ τί δ' ἐν τοῖς μεσογαίοις ἔταξε τοὺς Χάλυβας, οὓς ὁ ποιητὴς * Ἀλιζῶνας ἐκάλεσεν, ὥσπερ καὶ ἡμεῖς ἀπεδείξαμεν; Ἄμεινον γὰρ ἦν διελεῖν, καὶ τοὺς μὲν ἐπὶ τῇ θαλάττῃ φάναι, τοὺς δὲ ἐν τῇ μεσογαίᾳ· ὅπερ καὶ ἐπὶ τῆς Καππαδοκίας ποιητέον, καὶ τῆς Κιλικίας. Ὁ δὲ τὴν μὲν οὐδ' ὠνόμασε· τοὺς Κίλικας δὲ τοὺς ἐπὶ τῇ θα-
C λάττῃ μόνον εἴρηκεν. Οἱ οὖν ὑπ' Ἀντιπάτρῳ τῷ Δερβήτῃ, καὶ οἱ Ὁμοναδεῖς, καὶ ἄλλοι πλείους οἱ συνάπτοντες τοῖς Πισίδαις;

--- Οἳ οὐκ ἴσασι θάλατταν
Ἀνέρες, οὐδ' ἔθ' ἅλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσι,

τίν' ἂν λάβωσι τάξιν; ἀλλ' οὐδὲ Λυδοὺς, οὐδὲ Μήονας εἴρηκεν, εἴτε δύο, εἴθ' οἱ αὐτοί εἰσι· καὶ εἴτε καθ' ἑαυτοὺς, εἴτ' ἐν ἑτέρῳ γένει περιεχομένους· οὕτω γὰρ ἐπίσημον ἔθνος οὐκ ἀποκρύψαι δυνατόν, οὔτε μὴ λέγων περὶ αὐτοῦ μηδὲν, οὐκ ἂν δόξειε παραλιπεῖν τι τῶν * κυριωτάτων. Τίνες δ' εἰσὶν οἱ μιγάδες; οὐ γὰρ ἂν ἔχοιμεν εἰ-
D πεῖν παρὰ τοὺς λεχθέντας τόπους ἢ ὠνομάσθαι ὑπ' αὐτοῦ ἢ παραλελεῖφθαι ἄλλους οὓς ἀποδώσομεν τοῖς μιγάσιν, οὐδέ γε αὐτῶν τινας τούτων, ὧν ἢ εἶπεν, ἢ παρέλιπε, καὶ γὰρ εἰ κατεμίχθησαν, ἀλλ' ἡ ἐπικράτεια πεποίηκεν, ἢ Ἕλληνας, ἢ βαρβάρους· τρίτον δὲ γένος οὐδὲν ἴσμεν τὸ μικτόν. Πῶς δὲ τρία γένη τῶν Ἑλλήνων ἐστὶ τὰ τὴν χερρόνησον οἰκοῦντα; εἰ γὰρ ὅτι τὸ παλαιὸν οἱ αὐτοὶ ἦσαν Ἴωνες, καὶ Ἀθηναῖοι, λεγέσθωσαν καὶ οἱ Δωριεῖς, καὶ οἱ Αἰολεῖς οἱ αὐτοὶ, ὥστε δύο ἔθνη γένοιτ' ἄν· εἰ δὲ διαιρετέον [1] κατὰ τὰ ὕστερα ἔθνη,

* Vulgo, ἐπὶ Σινώπην.
* Scripti, ἀπολαμβάνοντος.
* Scripti, τῆς πρὸς τῷ.
* Scripti, κίρος.
* Scripti, Ἀλαζώνους.
p. 679.
Odyss. λ. 121.
* Vulgo, καιριωτάτων.

1. Κατὰ τὰ ὕστερα ἔθνη) Nisi volumus ineptire Strabonem, legendum ἔθη, quod mendum sæpe occurrit. Sic & libri veteres. *Casaub.*

1. In

A καθάπερ καὶ τὰς διαλέκτους, τέτταρα αὖ εἴη καὶ τὰ ἔθνη, καθάπερ καὶ αἱ διάλεκτοι· οἰκοῦσι δὲ τὴν χερρόνησον ταύτην, καὶ μάλιστα κατὰ τὸν τοῦ Ἐφόρου διορισμὸν, οὐκ Ἴωνες μόνον, ἀλλὰ καὶ Ἀθηναῖοι, καθάπερ ἐν τοῖς καθέκαστα δεδήλωται. Τοιαῦτα μὲν δὴ πρὸς τὸν Ἔφορον διαπορεῖν ἄξιον. Ἀπολλόδωρος δὲ τούτων μὲν ἐφρόντισεν οὐδέν· τοῖς δὲ ἑκκαίδεκα ἔθνεσι, προστίθησιν ἑπτακαιδέκατον τὸ τῶν Γαλατῶν, ἄλλως μὲν χρήσιμον λεχθῆναι, πρὸς δὲ τὴν δίαιταν τῶν τοῦ Ἐφόρου λεγομένων, ἢ παραλειπομένων, οὐ δέον· εἴρηκε δὲ τὴν αἰτίαν αὐτὸς, ὅτι ταῦτα πάντα νεώτερα τῆς ἐκείνου ἡλικίας. Μεταβὰς δὲ ἐπὶ τὸν ποιητὴν, B τοῦτο μὲν ὀρθῶς λέγει, διότι πολλὴ σύγχυσις γεγένηται τῶν βαρβάρων ἐθνῶν ἀπὸ τῶν Τρωϊκῶν ἐς τὰ νῦν διὰ τὰς μεταπτώσεις· καὶ γὰρ προσγέγονέ τινα, καὶ * λέλοιπε, καὶ διέσπασται, καὶ συνῆκται εἰς ἕν. Οὐκ εὖ δὲ τὴν αἰτίαν διττὴν ἀποφαίνει, δι᾽ ἣν οὐ μέμνηταί τινων ὁ ποιητής· ἢ τῷ μήπω τότ᾽ οἰκεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ἔθνους τούτου· ἢ τῷ ἐν ἑτέρῳ γένει περιέχεσθαι. Τὴν γὰρ Καππαδοκίαν οὐκ εἴρηκεν, οὐδὲ τὴν Καταονίαν, * ὡς δ᾽ αὕτως τὴν Λυκαονίαν, δι᾽ οὐδέτερον τούτων· οὐ γὰρ ἔχομεν τοιαύτην ἱστορίαν ἐπ᾽ αὐτῶν οὐδεμίαν. Γελοῖόν τε τὸ τοὺς Καππαδόκας, καὶ Λυκάονας διατί μὲν Ὅμηρος παρέλιπε φροντίσαι, καὶ ἀπολογήσασθαι· διατί δ᾽ Ἔφορος παρῆλθε, παρ- C ελθεῖν καὶ αὐτόν· καὶ ταῦτα παραθέμενον πρὸς αὐτὸ τοῦτο τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἀνδρὸς, πρὸς τὸ ἐξετάσαι, καὶ διαιτῆσαι· καὶ διότι μὲν Μῄονας ἀντὶ Λυδῶν Ὅμηρος εἶπε διδάξαι· ὅτι δ᾽ οὔτε Λυδοὺς, οὔτε Μῄονας εἴρηκεν Ἔφορος, μὴ ἐπισημήνασθαι. Φήσας δὲ ἀγνώτων τινῶν μεμνῆσθαι τὸν ποιητὴν, Καύκωνας μὲν ὀρθῶς λέγει, καὶ Σολύμους καὶ Κητείους, καὶ Λέλεγας, καὶ Κίλικας τοὺς ἐκ Θήβης πεδίου· τοὺς δ᾽ Ἁλιζῶνας αὐτὸς πλάττει, μᾶλλον δ᾽ οἱ πρῶτοι τοὺς Ἁλιζῶνας ἀγνοήσαντες τίνες εἰσὶ, καὶ μεταγράφοντες πλεοναχῶς, καὶ πλάττοντες τὴν τοῦ ἀργύρου γενέθλαν, καὶ ἄλλα πολλὰ μεγάλα, ἐκλελυμένα * ἅπαντα· πρὸς D ταύτην δὲ τὴν φιλοτιμίαν κἀκεῖνα συνήγαγον, τὰς ἱστορίας ἃς ὁ Σκήψιος τίθησι παρὰ Καλλισθένους λαβὼν, καὶ ἄλλων τινῶν, οὐ καθαρευόντων τῆς περὶ τῶν Ἁλιζώνων ψευδοδοξίας· ὡς ὁ μὲν Ταντάλου πλοῦτος, καὶ τῶν Πελοπιδῶν, ἀπὸ τῶν περὶ Φρυγίαν, καὶ Σίπυλον μετάλλων ἐγένετο· ὁ δὲ Κάδμου, περὶ Θρᾴκην, καὶ τὸ Πάγγαιον ὄρος· ὁ δὲ Πριάμου, ἐκ τῶν ἐν Ἀστύροις περὶ Ἄβυδον χρυσείων, ὧν καὶ νῦν ἔτι μικρὰ λείπεται· πολλὴ δ᾽

* Scripti, ἐλλελοίπε.

p. 680.

* Vett. lib. οὐδ᾽ αὐτὴν Δ.

* Aldi cod. ἁπαντᾷ mutata diſtinctione, poſt vocem γέν.

A & ſermonis diverſitates: quatuor ut hujus ſpecies, ita etiam gentes erunt. Habitant autem peninſulam, præcipue ſi Ephori diſtinctionem ſequimur, non Iones duntaxat: verum etiam Athenienſes: ſicut in ſingulis demonſtratum fuit. Ac de his quidem adverſus Ephorum diſquirere dignum erat. Cæterum Apollodorus his omnibus neglectis, ſedecim gentibus decimam ſeptimam adjungit Galaticam: alias quidem utiliter dicendam, ſed nihil facientem ad ea, quæ Ephorus aut dixit aut reticuit: cauſam ipſe adfert: quod hæc Ephori ætate omnia ſint poſteriora. Tranſiens B deinde ad Homerum, recte quidem hoc dicit, magnam confuſionem à bello Trojano barbaris incidiſſe ad noſtra uſque tempora, propter mutationes: nam & extitiſſe quoſdam populos, & defeciſſe, & divulſos eſſe, & in unum coaluiſſe alios. Non recte autem duplicem adfert cauſam, cur quorundam non meminerit poëta: quia nimirum aut nondum gens aliqua iſthic habitaverit, aut alii fuerit inſerta. Neutra enim dictarum cauſa fuit, cur Cappadociam, Cataoniam, & Lycaoniam non diceret: nullam quippe talem de his habemus hiſtoriam. Et ridiculum eſt curare atque excuſare quod Homerus Cappado- C ces & Lycaones præterivit: cur autem Ephorus idem fecerit, ipſum quoque prætermittere: præſertim cum hujus verba examinandi ac dijudicandi gratia adduxiſſet. Item cur pro Lydis Homerus dixerat Meonas docere: cur neque Lydos neque Meonas Ephorus nominaverit, non annotare. Fatus deinde Homerum ignotos quoſdam nominaſſe, recte profert Cauconas, Solymos, Cetejos, Leleges, ac Cilices è Thebes campo: ipſe autem Halizonas fingit, aut potius ii, qui primi Halizonas ignorantes varie mutaverunt ſcripturam & commenti ſunt argenti proventum, D multaque alia magna & futilia. Atque ad hoc ſtudium contulerunt etiam narrationes, quas à Calliſthene ſumtas & quibuſdam aliis Scepſius poſuit, non immunibus falſarum de Halizonibus opinionum: ſcilicet Tantali & Pelopidarum divitias è Phrygiæ metallis & Sipylo fuiſſe hauſtas: Cadmi è Thracia & Pangæo monte: Priami ex auri fodinis, quæ apud Abydum ſunt 1 in Aſtyris: (quorum exiguæ ſuperſunt reliquiæ: ſed multum

1. *In Aſtyris.*) Ἐν Ἀστύροις repoſui pro Ἀστυρίοις, quanquam ita legeretur etiam in epitomis. Sed mendum eſſe cuivis pateat. Aſtyra apud Abydum fuiſſe auri feracia, è præcedente libro potuit diſci. *Xyland.*

2. Ὀρύγ

terræ egestum ac fossæ signa sunt lutulenta secturarum antiquarum) Midæ è metallis Bermii montis: Gygis, Alyattis, & Crœsi è Lydiæ metallis apud oppidulum quoddam inter Atarneum & Pergamum, ubi metalla effoderentur. Id quoque vitio vertere Apollodoro possis, quod cum soleant recentiores innovare quædam præter Homerica effata: solitus plerumque eos arguere, hic non modo neglexit, sed contra etiam diverse dicta in unum contraxit. Nam Xanthus Lydus post bellum Trojanum ait venisse Phrygas ex Europa & sinistra Ponti parte, adductos à Scamandrio è Berecyntis & Ascania. His addit Apollodorus, Ascaniæ ejusdem mentionem esse apud Homerum

Phorcys ducebat Phrygas, arduus Ascaniusque
Longe ex Ascania.

Atqui si res ita habet, migrationem oportet post bellum Trojanum evenisse: in eo autem auxilia, quæ poëta dicit, venerunt ex opposita continente è Berecyntis & Ascania. Qui ergo fuerunt Phryges isti

— ad Sangarii ripam qui castra locarunt,

quibus Priamus tum ait se suppetias tulisse? & quomodo Priamus è Berecyntis Phrygas accivit, cum quibus nihil ei erat necessitatis: ac præteriit finitimos, quibus ipse ante auxilio venerat? Hæc ille de Phrygibus locutus, infert de Mysis non convenientia cum illis. Ait enim etiam Mysiæ pagum nominari Ascaniam apud ejusdem nominis lacum: unde etiam Ascanius fluat amnis: cujus etiam Euphorio meminit:

— Ascanii prope Mysi læta fluenta.

& Alexander Ætolus

Ascanias ad aquas qui posuere domos,
Ascaniæ sub labra paludis, pone Dolion
Sileno natus & Melia incoluit.

Vocant autem, inquit, Dolionidem & Mysiam, qua apud Cyzicum Miletopolin itur. Hæc si vera sunt, & testimonio eorum, quæ hodie sunt, comprobantur, & poëtarum: quid obstabat quin Homerus hujus Ascaniæ mentionem faceret, non ejus quam

A ἡ ἐκβολὴ, καὶ τὰ [1] ὀρύγματα σημεῖα τῆς πάλαι μεταλλείας· ὁ δὲ Μίδου ἐκ τῶν περὶ τὸ Βέρμιον ὄρος· ὁ δὲ Γύγου, καὶ Ἀλυάττου, καὶ Κροίσου, [2] ἀπὸ τῶν ἐν Λυδίᾳ τῶν μεταξὺ Ἀταρνέως τε καὶ Περγάμου, πολίχνη ἐρήμη, ἐκμεταλλευόμενα ἔχουσα τὰ χωρία. Ἔτι καὶ ταῦτα μέμψαιτο αὐτῆς τοῦ Ἀπολλοδώρου, ὅτι τῶν νεωτέρων καινοτομούντων πολλὰ παρὰ τὰς Ὁμηρικὰς ἀποφάσεις, εἰωθὼς ταῦτ᾽ ἐλέγχειν ἐπιπλέον. ἐνταῦθα οὐκ ὠλιγώρηκε μόνον, ἀλλὰ καὶ τἀναντία εἰς ἓν συνάγει τὰ μὴ ὡσαύτως λεγόμενα. Ὁ μὲν γὰρ Ξάνθος ὁ Λυδὸς, μετὰ τὰ Τρωϊκὰ φησὶν ἐλθεῖν τοὺς Φρύγας ἐκ τῆς
B Εὐρώπης, καὶ τῶν ἀριστερῶν τοῦ Πόντου· ἀγαγεῖν δ᾽ αὐτοὺς Σκαμάνδριον ἐκ Βερεκυντων, καὶ Ἀσκανίας· ἐπιλέγει δὲ τούτοις ὁ Ἀπολλόδωρος, ὅτι τῆς Ἀσκανίας ταύτης μνημονεύει καὶ Ὅμηρος, ἧς ὁ Ξάνθος

Φόρκυς δὲ Φρύγας ἦγε, καὶ Ἀσκάνιος θεοειδὴς, Iliad. γ. 862.
Τῆλ᾽ ἐξ Ἀσκανίης.

Ἀλλ᾽ εἰ οὕτως ἔχει, ἡ μετανάστασις ὕστερον ἂν εἴη τῶν Τρωϊκῶν γεγονυῖα· ἐν δὲ τοῖς Τρωϊκοῖς p. 681.
τὸ λεγόμενον ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ ἐπικουρικὸν, ἧκεν ἐκ τῆς περαίας ἐκ τῶν Βερεκυντων, καὶ τῆς Ἀσκανίας· τίνες οὖν Φρύγες ἦσαν,

C Οἵ ῥα τότ᾽ ἐστρατόωντο παρ᾽ ὄχθας Σαγγαρίοιο,

ὅτε Πρίαμος

--- ἐπίκουρος ἐὼν μετὰ τοῖσιν ἐλέγμην

φησί; πῶς δὲ ἐκ μὲν Βερεκυντων μετεπέμπετο Φρύγας ὁ Πρίαμος, πρὸς οὓς οὐδὲν ἦν αὐτῷ συμβόλαιον; τοὺς δ᾽ ὁμόρους, καὶ οἷς αὐτὸς πρότερον ἐπεκούρησε παρέλιπεν; Οὕτω δὲ περὶ τῶν Φρυγῶν εἰπὼν, ἐπιφέρει καὶ τὰ περὶ τῶν Μυσῶν, οὐχ᾽ ὁμολογούμενα τούτοις· λέγεσθαι γάρ φησι καὶ τῆς Μυσίας κώμην Ἀσκανίαν περὶ λίμνην ὁμώνυμον, ἐξ ἧς καὶ τὸν Ἀσκάνιον ποταμὸν ῥεῖν, οὗ μνημονεύει καὶ Εὐφορίων

--- Μυσοῖο παρ᾽ ὕδασιν Ἀσκανίοιο.

D καὶ ὁ Αἰτωλὸς Ἀλέξανδρος·

Οἳ καὶ ἐπ᾽ Ἀσκανίῳ δώματ᾽ ἔχουσι ῥόῳ.
Λίμνης Ἀσκανίης ἐπὶ χείλεσι· ἔνθα Δολίων
Υἱὸς Σιληνοῖο νάσσατο καὶ Μελίης.

Καλοῦσι δέ φησι Δολιονίδα καὶ Μυσίαν τὴν περὶ Κύζικον ἰόντι εἰς Μιλητούπολιν. Εἰ οὖν οὕτως ἔχει ταῦτα, καὶ ἐκμαρτυρεῖται ὑπὸ τῶν δεικνυμένων νῦν, καὶ ὑπὸ τῶν ποιητῶν, τί ἐκώλυε τὸν Ὅμηρον ταύτης μεμνῆσθαι τῆς Ἀσκανίας, ἀλλὰ μὴ τῆς

1. Ὀρίσματα) vitium fuit pro ὀρύγματα, quod sensus desiderat, & habent epitomæ. *Xyland.*

2. Ἀπὸ τῶν ἐν Λυδίᾳ τῶν μεταξὺ Ἀ.) Locus est perturbatus. Epitomæ auctor sic habet ἀπὸ τῶν ἐν Λυδίᾳ τῆς μεταξὺ Ἀταρνέων τε καὶ Περγάμου πολίχνης ἐρήμης ἐκμεταλλευμένα ἐχούσης τὰ χωρία, quam lectionem amplector. *Casaub.*

A ὑπὸ Ξάνθου λεγομένης; εἴρηται δὲ καὶ πρότερον περὶ τούτων ἐν τῷ περὶ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν λόγῳ· ὥστε ἐχέτω πέρας.

Λοιπὸν δὲ τὴν πρὸς νότου παρακειμένην τῇ χερρονήσῳ ταύτῃ περιοδεῦσαι νῆσον τὴν Κύπρον. Εἴρηται δ' ὅτι ἡ περιεχομένη θάλαττα, ὑπὸ τῆς Αἰγύπτου καὶ Φοινίκης, καὶ Συρίας, καὶ τῆς λοιπῆς παραλίας μέχρι τῆς Ῥοδίων, σύνθετός πως ἐστὶν ἔκ τε τοῦ Αἰγυπτίου πελάγους, καὶ τοῦ Παμφυλίου, καὶ τοῦ κατὰ τὸν Ἰσσικὸν κόλπον. Ἐν δὲ ταύτῃ ἐστὶν ἡ Κύπρος νῆσος τὰ μὲν προσάρκτια μέρη, συνάπτοντα ἔχουσα τῇ Τραχείᾳ Κιλικίᾳ, [1] καθὰ δὴ καὶ προσεχεστάτη τῇ ἠπείρῳ· ἐστὶ τὰ δὲ ἑῷα τῷ Ἰσσικῷ κόλπῳ, τὰ δ' ἑσπέρια τῷ Παμφυλίῳ κλυζόμενα πελάγει, τὰ δὲ νότια τῷ Αἰ- B γυπτίῳ· τοῦτο μὲν σύρρουν ἐστὶν ἀπὸ τῆς ἑσπέρας τῷ Λιβυκῷ καὶ Καρπαθίῳ πελάγει· ἀπὸ δὲ τῶν νοτίων καὶ τῶν ἑῴων μερῶν, ἥ τε Αἴγυπτός ἐστι, καὶ ἡ ἐφεξῆς παραλία μέχρι Σελευκείας τε καὶ Ἰσσοῦ. πρὸς ἄρκτον δ' ἥ τε Κύπρος καὶ τὸ Παμφύλιον πέλαγος· τοῦτο δὲ ἀπὸ μὲν τῶν ἄρκτων περιέχεται τοῖς τε ἄκροις τῆς Τραχείας Κιλικίας καὶ τῆς Παμφυλίας, καὶ Λυκίας μέχρι τῆς Ῥοδίας· ἀπὸ δὲ τῆς δύσεως, τῇ Ῥοδίων νήσῳ· ἀπὸ δὲ τῆς ἀνατολῆς, τῇ Κύπρῳ
p. 682. τῇ κατὰ Πάφον καὶ τὸν Ἀκάμαντα· ἀπὸ δὲ τῆς μεσημβρίας σύρρουν ἐστὶ τῷ Αἰγυπτίῳ πελάγει. [2] Ἔστι δὲ ὁ μὲν κύκλος τῆς Κύπρου σταδίων τρισχιλίων καὶ τετρακοσίων εἴκοσι καταπολπίζοντι. μῆκος δὲ ἀπὸ τῶν C Κλειδῶν ἐπὶ τὸν Ἀκάμαντα πεζῇ, σταδίων χιλίων τετρακοσίων ὁδεύοντι ἀπὸ ἀνατολῆς ἐπὶ δύσιν. [3] Εἰσὶ δὲ αἱ μὲν Κλεῖδες νησία δύο * προκείμενα τῇ Κύπρῳ κατὰ τὰ ἑωθινὰ μέρη τῆς νήσου τὰ διέχοντα τοῦ Πυράμου σταδίους ἑπτακοσίους· ὁ δ' Ἀκάμας ἐστὶν ἄκρα δύο μαστοὺς ἔχουσα καὶ ὕλην πολλήν, κείμενος μὲν ἐπὶ τῶν ἑσπερίων τῆς νήσου μερῶν, ἀνατείνων δὲ πρὸς * ἄρκτους, ἐγγυτάτω μὲν πρὸς Σελινοῦντα τῆς Τραχείας Κιλικίας ἐν διάρματι σταδίων χιλίων· πρὸς Σίδην δὲ τῆς Παμφυλίας χιλίων καὶ ἑξακοσίων· πρὸς δὲ Χελιδονέας χιλίων ἐνακοσίων· [4] Ἔστι δὲ ἑτερόμηκες τὸ ὅλον τῆς νήσου σχῆμα, καί που καὶ ἰσθμοὺς ποιεῖ κατὰ τὰς τὸ πλάτος D διοριζούσας πλευράς· ἔχει δὲ καὶ τὰ καθέκαστα, ὡς ἐν βραχέσιν εἰπεῖν, οὕτως, ἀρξαμένοις ἀπὸ τοῦ * προσεχεστάτου σημείου τῇ ἠπείρῳ. Ἔφαμεν δέ που

* Lego, προσκείμενα.

* Scripti, ἄρκτον.

* Sic lege cum manuss. Vulgo προσεσχάτου.

Xanthus refert? Sed hic finem facio, cum supra de hac re dixerim in Mysorum & Phrygum enarratione.

Restat ut huic peninsulæ versus meridiem adjacentem insulam Cyprum describamus. Dictum fuit, mare quod continetur Ægypto, Phœnices, Syria & ora quæ usque ad Rhodo oppositam continentem porrigitur, quodammodo componi ex Ægyptio, Pamphilioque mari, & eo quod sinum facit Issicum. In eo est insula Cyprus, cujus Septentrionales partes ad asperam accedunt Ciliciam & continentis extremitatem: orientales Issico sinu, occidua Pamphilio, meridionalia Aegyptio mari alluuntur. Id ab occasu cum Africo & Carpathio mari confluit: ab austro & oriente Aegyptum habet, oramque deinceps Seleuciamque & Issum: versus septentrionem Cyprus est & mare Pamphylium. Hæc à septentrione continetur extremitatibus asperæ Ciliciæ & Pamphyliæ ac Lyciæ usque ad Rhodiam ab occasu Rhodo insula: ab ortu Cypro, qua Paphus est & Acamas: versus meridiem confluit cum Ægyptio mari. Circulus Cypri, si sinus intrentur, stadiorum est CIↃ CIↃ CIↃ CCCCXX. longitudo terrestri itinere à Cleidibus ad Acamantem, ab ortu versus occasum CIↃ CCCC. Sunt autem Cleides quasi claves, duæ minutæ insulæ ante Cyprum sitæ ad ortivas ejus partes, à Pyramo dissitæ ad stadia IↃCC. Acamas promontorium est duas quasi papillas habens, ad plurimam sylvam: situs est in occiduis insulæ partibus, sed versus septentrionem se porrigit, proxime qua Selinus est asperæ Ciliciæ, freto diremptus CIↃ stadiorum: à Sida Pamphyliæ CIↃ IↃC. à Chelidoneis CIↃ IↃCCCC. Figura totius insulæ est altera parte longior, & interdum isthmos facit lateribus in latitudinem deficientibus. Singula breviter enarrabimus, orsi ab eo puncto, quod continenti est proximum. Supra diximus

1. Καθὰ δὴ καὶ προσεχεστάτη τῇ ἠπείρῳ ἐστὶ) Restituimus veram lectionem: quam & manuscripti confirmant. At vulgati codices habent πρὸς ἐσχάτῃ τῇ ἠπ. qui error mox iterum occurrit, itemque alibi etiam apud Eustathium ut dicemus. *Casaub.*

2. Ἔστι δ' ὁ μὲν κύκλος τῆς Κύπρου σταδίων τρισχιλίων καὶ τετρακοσίων εἴκοσι καταπολπίζοντι) Stadia CIↃ CIↃ CIↃ CCCCXX. conficiunt CCCCXXVII. M. pass. & D. Itaque è Timosthene videtur hæc scribere Strabo Ita enim Plinius Lib. v. cap. 31. de Cypro loquens. *Hujus circuitum Timosthenes CCCCXXIX M. D. prodidit. Isidorus CCCLXXV.* Differt ab aliis Isidorus, opinor, quia sinus non ingreditur. *Id.*

3. Εἰσὶ δ' αἱ μὲν Κλεῖδες νησία δύο) Plinius quatuor esse ait. Herodotus Lib. v. cap. 108. Cleidas esse promontorium Cypri. Ptolem. insulas. *Idem.*

4. Ἔστι δ' ἑτερόμηκες τὸ ὅλον τῆς νήσου σχῆμα) Cypri figuram ut exprimerent veteres, ovinæ pelli dicebant esse similem, auctor Eustathius. Xenagoras Κεραστίαν quasi dicas cornutam dictam olim Cyprum putabat, non ut Xenocles ajebat, quod eam aliquando habuissent homines cornibus præditi: sed διὰ τὸ ἔχειν πολλὰς ἐξοχάς, ἃς κέρατα καλοῦσι, quod multis veluti cornibus prømineret. *Idem.*

1. Τὴν

è regione Anemurii, quod eſt aſperæ Ciliciæ promontorium, ſitum eſſe Cypri promontorium, quod Crommyi, *id eſt cepæ*, dicuntur: intervallum eſt CCCL ſtadiorum. Inde ſi naviges ita ut ad dextram tibi ſit inſula, continens ad lævam, verſus 2 orientem & meridiem curſus ad Cleides rectus erit ſtadiorum IↃCC. In medio urbs eſt 4 Lapathus cum navalibus & ſtatione, conditis à Laconibus & Praxandro: pone fuit Agidus: deinde Aphrodiſium, ubi arcta eſt inſula, tranſitu ad Salaminam ſtadiorum LXX. Deinde Achæorum acta, ubi Teucer primum appulit, cum à patre (ut fertur) Telamone domo ejectus Salaminam in Cypro conderet. Sequitur Carpaſia urbs cum portu, oppoſita Sarpedoni promontorio. E Carpaſia iſthmi tranſitus eſt ſtadiorum XXX ad inſulas Carpaſias & auſtrinum mare. Hinc eſt mons promontorium: promontorio nomen eſt Olympus, inque eo fanum Veneris, quod adiri aut conſpici à fœmina nefas eſt. Ante id ſitæ ſunt Cleides, aliæque plures, & Carpaſiæ inſulæ, ac poſt has Salamis, patria Ariſti hiſtoriæ ſcriptoris. Deinde Arſinoë urbs & portus: mox alius Leucola. Hinc promontorium Pedalium cui imminet collis aſper, ſublimis, menſæ forma, Veneri ſacer. ad eum à Cleidibus ſtadia ſunt IↃCXXXC. Inde navigatio ſinuoſa fere & aſpera eſt Citium uſque: urbs ea portum habet, qui claudi poteſt. Hæc patria fuit Zenonis Stoicorum principis, & Apollonii medici: inde Berytum ſunt ſtadia CIↃ IↃ. Citium ſequitur Amathus urbs: & in medio oppidum quod Palæa dicitur, id eſt vetus, & mons mammillæ ſimilis Olympus.

A κατὰ τὸ Ἀνεμούριον ἄκραν τῆς Τραχείας Κιλικίας ἀντικεῖσθαι τὸ τῶν Κυπρίων ἀκρωτήριον, 1 τὴν Κρομμύου ἄκραν, ἐν τριακοσίοις καὶ πεντήκοντα σαδίοις· ἐντεῦθεν δ᾽ ἤδη * δεξιὰν τὴν νῆσον ἔχουσιν, ἐν ἀριστερᾷ δὲ τὴν ἤπειρον, πρὸς ἄρκτον ὁ πλοῦς ἐστι, καὶ πρὸς ἕω· καὶ πρὸς τὰς Κλεῖδας εὐθύπλοια σαδίων ἑπτακοσίων· 3 ἐν δὲ τῷ μεταξὺ 5 Λάπαθός τε ἐστὶ πόλις ὕφορμον ἔχουσα, 6 καὶ Νεώρια Λακώνων * κτίσμα, καὶ Πραξάνδρου· 7 καθ᾽ ἣν ἦν Ἄγιδος· εἶτ᾽ Ἀφροδίσιον, καθ᾽ ὃ σενὴ ἡ νῆσος· εἰς γὰρ Σαλαμῖνα ὑπέρβασις σαδίων ἑβδομήκοντα· εἶτ᾽ Ἀχαιῶν ἀκτὴ, ὅπου Τεῦκρος προσωρμίσθη B πρῶτον Σαλαμῖνα κτίσας τὴν ἐν Κύπρῳ, ἐκβληθεὶς, ὥς φασιν, ὑπὸ τοῦ πατρὸς Τελαμῶνος· εἶτα Καρπασία πόλις, λιμένα ἔχουσα· κεῖται δὲ κατὰ τὴν ἄκραν τὴν Σαρπηδόνα. ἐκ δὲ τῆς Καρπασίας ὑπέρβασίς ἐστιν ἰσθμοῦ τριάκοντα σαδίων 8 πρὸς τὰς νήσους τὰς Καρπασίας, καὶ τὸ νότιον πέλαγος· εἶτ᾽ ἄκρα καὶ ὄρος· ἡ δ᾽ ἀκρώρεια καλεῖται Ὄλυμπος, ἔχουσα Ἀφροδίτης Ἀκραίας ναὸν, ἄδυτον γυναιξὶ καὶ ἀόρατον· πρόκεινται δὲ πλησίον αἱ Κλεῖδες, καὶ ἄλλαι δὲ πλείους· εἶθ᾽ αἱ Καρπασίαι νῆσοι 9 καὶ μετὰ ταύτας ἡ Σαλαμὶς, ὅθεν ἦν Ἀρισος ὁ συγγραφεύς· εἶτ᾽ Ἀρσινόη C πόλις καὶ λιμήν. εἶτ᾽ ἄλλος λιμὴν Λεύκολλα· 10 εἶτ᾽ ἄκρα Πηδάλιον, εἰς ἣν ὑπέρκειται λόφος τραχὺς, ὑψηλὸς, τραπεζοειδὴς, ἱερὸς Ἀφροδίτης, εἰς ὃν ἀπὸ Κλειδῶν, σάδιοι ἑξακόσιοι ὀγδοήκοντα· εἶτα κολπώδης, καὶ τραχὺς παράπλους ὁ πλείων εἰς Κίτιον· ἔχει δὲ λιμένα κλειστόν· ἐντεῦθεν ἐστι Ζήνων τε ὁ τῆς στωϊκῆς αἱρέσεως ἀρχηγέτης, καὶ Ἀπολλώνιος ἰατρός· ἐντεῦθεν εἰς Βηρυτὸν σάδιοι χίλιοι πεντακόσιοι. Εἶτ᾽ Ἀμαθοῦς πόλις· καὶ μεταξὺ πολίχνη Παλαιὰ καλουμένη, καὶ ὄρος μασοειδὲς Ὄλυμπος. p. 683.

* Scripti, δεξιᾷ. lege ἐν δεξιᾷ.

* Ita vett. Vulgo κτίσματα.

1. Τὴν Κρομμύου ἄκραν) Ita omnes hoc promontorium appellant. Fuit ibi & oppidum ejuſdem ferè nominis, ut docet poſtrema pars epiſtolæ Caſſii ad Ciceronem (ad Fam. L. XII. ep. 13.) qua ſignificat datam epiſtolam *Cypro, à Crommiu acride*. Caſ.

2. *Orientem & meridiem.*) Pro ἄρκτον legendum eſſe νότον, quod ego feci, facilè intelliget, qui Crommyi promontorium ſentiet ſeptentrionaliſſimum eſſe Cypri locum: & Clitum ſitum intuebitur. *Xyland.*

3. Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ Λάπαθός τε) Male locum hunc ſollicitant viri magni. Nam de ſtatione & navalibus, etiam commemorat Stephanus. Λάπηθος, πόλις Κύπρου· ὕφορμον ἔχουσα, καὶ νεώρια. *Lapethus, urbs Cypri: ſtationem habens, & navalia.* Ubi obſerva & per η ſcribi: uti quoque apud Plinium, Lib. V. cap. XXXI. Etiam apud Hieronymum, verum Lapetha, numero plurali, in vita Hilarionis monachi. *Hoc Salamina, hoc Cutium, hoc Lapetha, & urbes reliquæ, conclamabant.* Ptolemæo, Λάπιθος ſcribitur; Scylaci verò, Λήπηθος: qui coloniam hanc Phœnicum eſſe tradit. Meurſ. Cypr. lib. I. c. 12. p. 39.

D 4. *Lapathus*) Stephano Lapetus dicitur Λάπηθος, apud Ptolemæum legitur Lapithus, Λάπιθος. Plinio v. 31. eſt. *Cur legitur hodiè.*) Itidem ut Stephano Lapethus. *Xyland.*

5. Λάπαθός τε ἐστὶ πόλις) Apud Ptolem. & Diodorum libro XIX. ſcribitur Λάπιθος per ι, Stephanus per η, profertque Alexandri Epheſii carmen,

Βήλου δ᾽ αὖ Κίτιόν τε ἠμερόεσσα Λάπηθος. *Caſaub.*

6. Καὶ Νεορία) Ex Ptolemæo & Diodoro ſuſpicor legendum, καὶ Κερωνία. Nam malè apud Diodorum Κερυνία. *Idem.*

7. Καθ᾽ ἣν ἦν Ἄγιδος) Apparet legendum καθ᾽ ἣν ἡ Νάγιδος ex iis quæ ſupra diximus, quum ſimilem locum emendaremus. *Idem.*

8. Πρὸς τὰς νήσους τὰς Καρπασίας) Ptolemæus urbem Καρπασίαν inſulas Καρπάθους vocat. *Idem.*

9. Καὶ μετὰ ταῦτα ἡ Σαλαμίς.) Plinius Salaminas vocat, & contra Salamina urbem Cypri eſſe ait.

10. Εἶτ᾽ ἄκρα Πηδάλιον) Lego Ἰδάλιον, quippe male editur Πηδάλιον. vid. Meurſ. Cypr. Lib. I. cap. 12. pag. 38.

εἶτα Κρομμυὼν ἄκρα (?) — A

εἶτα Κουριὰς χερρονησιώδης, εἰς ἣν ἀπὸ Θρόνων στάδιοι ἑπτακόσιοι. Εἶτα πόλις Κούριον, ὅρμον ἔχουσα, Ἀργείων κτίσμα. Ἤδη οὖν πάρεστι σκοπεῖν τὴν ῥαθυμίαν τοῦ ποιήσαντος τὸ ἐλεγεῖον τοῦτο, οὗ ἡ ἀρχή.

* Ἱεραὶ τῷ Φοίβῳ πολλὸν διὰ κῦμα θέουσαι,
Ἤλθομεν αἱ ταχιναὶ τόξα φυγεῖν ἔλαφοι.

2 Εἴθ' ἡ Δῆλός ἐστιν, εἴθ' ὁστισοῦν· φησὶ μὲν ὁρμηθῆναι τὰς ἐλάφους Κωρυκίης ἀπὸ δειράδος· ἐκ δὴ Κιλίσσης ἠϊόνος εἰς ἀκτὰς διανήξασθαι Κουριάδας, καὶ ἐπιφθέγγεται διότι·

Μυρίον ἀνδράσι θαῦμα νοεῖν πάρα, 3 πῶς ἀνόδευτον,
Χεῦμα δι' 4 εἰαρινῶν ἐδράμομεν Ζεφύρων. B

Ἀπὸ γὰρ Κωρύκου 5 περίπλους μέν ἐστιν εἰς Κουριάδα ἀκτὴν· οὔτε ζεφύρῳ δὲ, 6 οὔτε ἐν δεξιᾷ ἔχοντι τὴν νῆσον, οὔτ' ἐν ἀριστερᾷ· δίαρμα δ' οὐδέν. Ἀρχὴ δ' οὖν τοῦ δυσμικοῦ περίπλου τὸ Κούριον, τοῦ βλέποντος πρὸς Ῥόδον· καὶ εὐθύς ἐστιν ἄκρα, ἀφ' ἧς ῥίπτουσι τοὺς ἁψαμένους τοῦ βωμοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος· εἶτα Τρῆτα, 7 καὶ Βοόσουρα, καὶ * παλαιὰ Πάφος, ὅσον ἐν δέκα σταδίοις ὑπὲρ τῆς θαλάττης ἱδρυμένη, ὕφορμον ἔχουσα· καὶ ἱερὸν ἀρχαῖον τῆς Παφίας Ἀφροδίτης· εἶτ' ἄκρα Ζεφυρία, πρόσορμον ἔχουσα· καὶ ἄλλη Ἀρσινόη, ὁμοίως πρόσορμον ἔχουσα καὶ ἱερὸν καὶ ἄλσος· C μικρὸν δ' ἀπὸ τῆς θαλάττης, 8 καὶ ἡ Ἱεροκηπίς. Εἶθ' ἡ Πάφος, κτίσμα Ἀγαπήνορος, καὶ λιμένα ἔχουσα, καὶ ἱερὰ εὖ κατεσκευασμένα· διέχει δὲ πεζῇ σταδίους ἑξήκοντα τῆς πάλαι Πάφου· καὶ πανηγυρίζουσι διὰ τῆς ὁδοῦ ταύτης κατ' ἔτος ἐπὶ τὴν πάλαι Πάφον, ἄνδρες ὁμοῦ γυναιξὶν ἐκ τῶν ἄλλων πόλεων συνιόντες. Φασὶ δ' εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐκ Πάφου τινὲς εἶναι σταδίους τρισχιλίους ἑξακοσίους. Εἶθ' ὁ Ἀκάμας ἐστὶ μετὰ Πάφον· εἶτα πρὸς ἕω μετὰ τὸν Ἀκάμαντα πλοῦς εἰς Ἀρσινόην πόλιν, καὶ τὸ τοῦ Διὸς ἄλσος· εἶτα Σόλους πόλις, λιμένα ἔχουσα, καὶ ποταμὸν, καὶ ἱερὸν Ἀφροδίτης, καὶ Ἴσιδος· κτίσμα δ' ἐστὶ Φαλήρου, D καὶ Ἀκάμαντος Ἀθηναίων· οἱ δ' ἐνοικοῦντες,

* Vel Ἱεραὶ legendum, vel transpositis vocibus τῷ Φοίβῳ, ἱεραί.

* Scripti, πάλαι.

A Tum Curias promontorium peninsulæ in modum: eo à Thronis stadia ↄↄcc. Post urbs Curium stationem habens, opus Argivorum. Jam oscitantiam subit considerare ejus, qui elegiam scripsit.

Nos sacræ Phœbo cervæ, dum tela per undas
Effugimus, cursu venimus huc celeri.

Sive is [1] Hedylus est, sive quicunque alius. Sane dicit Corycio cervas decurrisse jugo, à Cilicumque litore ad actas enatasse Curiadas, & addit:

Invia per freta nos vectæ (res mira relatu)
Per mare quod vernis vertitur à Zephyris. B

A Coryco quidem est ad Curiadem navigatio. Sed non Favonio spirante ut vel ad dexteram tibi, vel ad levam sit insula: trajectus autem nullus. Initium circuitus occidui Curium est, Rhodum respicientis. Statimque est promontorium, unde projiciunt eos qui Apollinis aram attigerunt. Sequuntur Treta, Boosura, & antiqua Paphus, ad x stadia supra mare condita, portum habens, & vetus Paphiæ Veneris templum. Hinc Zephyria promontorium cum statione, & aliud Arsinoë itidem stationem habens, & templum, ac lucum. C paulo à mari etiam Sacer hortus est. Deinde Paphus ab Agapenore condita portum habens, & templa probe condita. Distat à vetere Papho terrestri itinere stadiorum LX. & per eam viam solemnes pompæ ducuntur ad veterem Paphum, viris simul & mulieribus ex aliis urbibus eo convenientibus. Sunt qui à Papho ad Alexandream cursum dicant, CIↃ CIↃ CIↃ IↃC. Post Paphum est Acamas. Deinde versus orientem post Acamantem navigatio est ad Arsinoam urbem, & Jovi lucum: deinde Soli urbs cum portu & fluvio ac templo Veneris, D itemque Isidis: condiderunt Phalerus & Acamas Athenienses: qui inhabitant,

1. *Hedelus.*) Ἡ δῆλος, non autem de Delo agitur heic, sed de auctore elegiæ: itaque hoc nomen, etsi suspectum, posui. Locus passus est injuriam. *Xyland.*

2. Εἴθ' ἡ Δῆλός ἐστιν εἴθ' ὁστισοῦν) Legendum quod & Xylander vidit, εἴθ' Ἡδύλος ἐστί. Hedylus hic fuit poëta elegiacus & epigrammatarius, quem citat aliquoties Athenæus. *Casaub.*

3. Πῶς ἀνόδευτον χεῦμα) Sic vocat fretum, quod est inter Ciliciam & Cyprum: quod mare Aulona Cilicium vulgo vocabant. *Casaub.*

4. Εἰαρινῶν) Εἰαρινῶν pro ἐρίνων posui, & expressi Latinè. nam ἀερίων videtur interpres legisse. *Xyland.*

5. Περίπλους μέν ἐστιν) Est περίπλους inquit: sed non δίαρμα. δίαρμα enim vocant trajectum sine circuitu. *Idem.*

6. Οὔτ' ἐν δεξιᾷ ἔχοντι τὴν νῆσον, οὔτ' ἐν ἀριστερᾷ) Mirum sanè quod Strabo ait: iis qui à Coryco Curiam tendunt Cyprum ita esse circumeundam ut nec ad dextram ea sit nec ad sinistram. quod qui fieri queat, non equidem video, vel potius fieri non posse satis video. Peritus lector cogitet, num sit legendum οὔτ' ἐν δεξιᾷ ἔχοντι τὴν νῆσον, ἐν ἀριστερᾷ δέ. jam aliquot locos memini me emendare ab iis corruptos, qui usum particulæ δὲ in fine sententiæ non animadverterant. *Idem.*

7. Καὶ Βοόσουρα) Ptolemæo οὐρὰ Βοός. *Idem.*

8. Καὶ ἡ Ἱεροκηπίς) Plinio, Hierocepia. *Idem.*

Solii appellantur. Hæc patria fuit Stasanoris, qui unus de amicis Alexandri principatum est consecutus. Supra in mediterraneis est Limenia urbs, & deinde Crommyi promontorium. Quid vero attinet poëtas admirari, maxime eos qui omne studium dictioni modo impendunt, Damastæ scripta componentibus, qui longitudinem insulæ à septentrione versus meridiem metitur ab Hierocepia (*id est sacro horto*) ad Cleidas? quando ne Eratosthenes quidem recte: incusans enim hunc, Hierocepiam non à septentrione esse ait, sed à meridie. Ea vero in austrina non est parte, sed in occidua, ubi etiam Paphus sunt & Acamas. Dictum est de Paphi situ. Cyprus præstantia nulli cedit insulæ. Nam & vino oleique ferax est, & suo utitur contenta frumento: & æris abundantia sunt metalla apud Tamassum, ubi calcanthum *seu flos æris* nascitur & ærugo, usibus medicis res aptæ. Eratosthenes ait cum insulæ ejus campi quondam sylvescerent majorem in morem, ita ut occupati arboribus coli agri non possent: non ita multum auxilii tulisse eos, qui ad æs argentumque conflandum arbores cædebant: accessisse postea navium fabricationem & classium, cum mare jam tuto navigaretur, idque classibus. Sed Cyprios, cum ne sic quidem evincere possent sylvarum incrementa, liberum fecisse, ut arbores qui vellent ac possent exscinderent, & quod agri quisque exstirpatis sylvis perpurgasset, id proprium atque immune possideret. Antiquitus Cypri urbes suis singulæ paruerunt tyrannis. Sed ab eo tempore, quo Ptolemæi reges Ægyptum obtinuerunt, Cyprus quoque in eorum venit potestatem, adjuvantibus sæpe etiam Romanis. Cum autem ultimus Rex Ptolemæus, patruus Cleopatræ, quæ

A [1] Σόλιοι καλοῦνται. Ἐντεῦθεν ἦν Στασάνωρ τῶν Ἀλεξάνδρου ἑταίρων, ἀνὴρ ἡγεμονίας ἠξιωμένος· ὑπέρκειται δ' ἐν μεσογαίᾳ Λιμενία πόλις· εἶθ' ἡ * Κρομμύου ἄκρα. Τί δὲ δεῖ τῶν ποιητῶν θαυμάζειν, καὶ μάλιστα τῶν τοιούτων, οἷς ἡ πᾶσα περὶ τὴν φράσιν ἐστὶ σπουδή, τὰ τοῦ Δαμάστου * συγκρίνουσιν, ὅς τις τῆς νήσου τὸ μῆκος ἀπὸ τῶν ἄρκτων πρὸς μεσημβρίαν ἀποδίδωσιν, ἀπὸ Ἱεροκηπίας, ὥς φησιν * ἐπὶ Κλεῖδας; Οὐδὲ ὁ Ἐρατοσθένης εὖ· αἰτιώμενος γὰρ τοῦτον, οὐκ ἀπ' ἄρκτων φησὶν εἶναι τὴν Ἱεροκηπίαν, ἀλλ' ἀπὸ νότου· B οὐδὲ γὰρ ἀπὸ νότου, ἀλλ' ἀπὸ δύσεως, εἴπερ ἐν τῇ δυσμικῇ πλευρᾷ κεῖται, ἐν ᾗ καὶ ἡ Πάφος καὶ ὁ Ἀκάμας. Διάκειται μὲν οὕτως * ἡ Κύπρος τῇ θέσει· κατ' ἀρετὴν δ' οὐδεμιᾶς τῶν νήσων λείπεται. καὶ γὰρ εὔοινός ἐστι, καὶ εὐέλαιος· σίτῳ τε αὐτάρκει χρῆται. μέταλλά τε χαλκοῦ ἐστιν ἄφθονα τὰ ἐν Ταμασσῷ, [2] ἐν οἷς τὸ χαλκανθὲς γίνεται, καὶ ὁ ἰὸς τοῦ χαλκοῦ, πρὸς τὰς ἰατρικὰς δυνάμεις * χρήσιμος. Φησὶ δ' Ἐρατοσθένης τοπαλαιὸν ὑλομανούντων τῶν πεδίων, ὥς τε κατέχεσθαι δρυμοῖς, καὶ μὴ γεωργεῖσθαι, μικρὰ μὲν ἐπωφελεῖν πρὸς τοῦτο τὰ μέταλλα δενδρο- C τομούντων πρὸς τὴν καῦσιν τοῦ χαλκοῦ, καὶ τοῦ ἀργύρου· προσγενέσθαι δὲ καὶ τὴν ναυπηγίαν τῶν στόλων, ἤδη πλεομένης ἀδεῶς τῆς θαλάττης, καὶ μετὰ δυνάμεων· ὡς δ' οὐκ ἐξενίκων, ἐπιτρέψαι τοῖς βουλομένοις, καὶ δυναμένοις ἐκκόπτειν, καὶ ἔχειν ἰδόκτητον, καὶ ἀτελῆ τὴν διακαθαρθεῖσαν γῆν. Πρότερον μὲν οὖν [3] κατὰ πόλεις ἐτυραννοῦντο οἱ Κύπριοι· ἀφ' οὗ δ' οἱ Πτολεμαϊκοὶ βασιλεῖς κύριοι τῆς Αἰγύπτου κατέστησαν, εἰς ἐκείνους καὶ ἡ Κύπρος περιέστη, συμπραττόντων πολλάκις καὶ τῶν Ῥωμαίων. [4] Ἐπεὶ δ' ὁ τελευταῖος ἄρξας Πτολε- D μαῖος ἀδελφὸς τοῦ Κλεοπάτρας πατρὸς τῆς

* Scripti, Κρομμύων.

p. 684.

* Manuss. συγκρίνοντας.

* Scripti, εἰς Κλ.

* Ita legendum, Vulgo. ἡ Πάφος.

* Vulgo, χρήσιμα.

1. Σόλιοι καλοῦνται) ut distinguantur ab incolis Solorum in Cilicia, qui Σολεῖς dicuntur. Notat Laërtius in Solone. *Casaub.*

2. Ἐν οἷς τὸ χαλκανθὲς γίνεται) Doctus interpres, *chalcanthum*, id est, *æris flos* latinè reddidit. Imperitissime. Nam Χαλκανθὲς, & Χαλκοῦ ἄνθος, quod est æris flos, longe diversa. Apud Dioscoridem in antiquissimo exemplari regio Χαλκανθὲς quoque scribitur, non Χάλκανθον, ut vulgo habetur: Χαλκανθὲς τῷ μὲν γένει ἓν καὶ τὸ αὐτὸ ὑπάρχει. Et rectè quidem sic vocatur. Ab ἄνθος, quod colorem significat, compositum hoc nomen. Ut autem κροκανθὲς Græci dicunt, quod crocei est coloris, & πορφυρανθὲς, quod purpuræ colorem habet, sic etiam & Χαλκανθὲς, quod colorem habet Χαλκοῦ. Atqui colorem æris non habet chalcanthum. Quare non à Χαλκὸς & ἄνθος composita hæc dictio, sed à Χάλκη, quæ purpuram glaucam & cœruleam denotat. Hesychius: Χάλκη, πόρφυρα. Alii dicunt κάλχη. Inde & καλχαίνειν tingere. Pollux capite περὶ βαφῆς καὶ Χρωμάτων, καταχρωννὺς καλχαίνων: ἴδιον γὰρ ἐπὶ τῶν Χρωννύντων τοὔνομα. Inde igitur τὸ καλχανθὲς vel Χαλκανθὲς, quod colorem κάλχης referat, id est, cœruleæ purpuræ. Salmas. Exerc. Plin. p. 815. Ed. Ultr.

3. Κατὰ πόλεις ἐτυραννοῦντο) Hinc intelligi debet quod Pomponius Mela II. cap. 7. & Plinius ajunt, Cyprum aliquando novem regna cepisse. *Casaub.*

4. Ἐπεὶ δ' ὁ τελευταῖος ἄρξας) Cave hæc interpreteris de eo, qui postremus Lagidarum regnavit in Ægypto; sed de eo intellige qui postremus regnum Cypri tenuit, qui & ipse unus fuit è Lagidis Ptolemæis. Historia est apud Plutarchum in Catone juniore. *Idem.*

A καθ' ἡμᾶς βασιλεύσης, ἔδοξε πλημμελής τε εἶναι, καὶ ἀχάριστος εἰς τοὺς εὐεργέτας, ἐκεῖνος μὲν κατελύθη. Ῥωμαῖοι δὲ κατέσχον τὴν νῆσον, καὶ γέγονε στρατηγικὴ ἐπαρχία καθ' αὑτήν. [1] Μάλιστα δ' αἴτιος τοῦ ὀλέθρου κατέστη τῷ βασιλεῖ Πόπλιος Κλαύδιος Πούλχερ· ἐμπεσὼν γὰρ εἰς τὰ λῃστήρια τῶν Κιλίκων ἀκμαζόντων τότε, λύτρον αἰτούμενος ἐπέστειλε τῷ βασιλεῖ, δεόμενος πέμψαι, καὶ ῥύσασθαι αὐτόν· ὁ δ' ἔπεμψε μὲν, μικρὸν δὲ τελέως· ὥς τε καὶ τοὺς λῃστὰς αἰδεσθῆναι λαβεῖν, ἀλλὰ ἀναπέμψαι πάλιν, τὸν δ' ἄνευ λύτρων ἀπολῦσαι· Σωθεὶς δ' ἐκεῖνος, ἀπεμνημόνευσεν ἀμφοτέροις τὴν χάριν. καὶ γενόμενος δήμαρχος, ἴσχυσε τοσοῦτον, ὥς τε B ἐπέμφθη Μάρκος Κάτων ἀφαιρησόμενος * τὴν ἀρχὴν τῆς Κύπρου τὸν κατέχοντα· ἐκεῖνος μὲν οὖν ἔφθη [2] διαχειρισάμενος αὐτόν· Κάτων * δὲ ἐπελθὼν παρέλαβε τὴν Κύπρον. καὶ τὴν βασιλικὴν οὐσίαν διέθετο, καὶ τὰ χρήματα εἰς τὸ δημόσιον ταμιεῖον τῶν Ῥωμαίων ἐκόμισεν· ἐξ ἐκείνου δ' ἐγένετο ἐπαρχία ἡ νῆσος, καθάπερ καὶ νῦν ἐστὶ στρατηγική· * ὀλίγον δὲ χρόνον τὸν μεταξὺ, Ἀντώνιος Κλεοπάτρᾳ, καὶ τῇ ἀδελφῇ αὐτῆς Ἀρσινόῃ παρέδωκε· καταλυθέντος δὲ ἐκείνου, συγκατελύθησαν καὶ αἱ διατάξεις αὐτοῦ πᾶσαι.

* Manuſſ. τὴν Κύπρον.
* Scripti, δ' ἐλθών. p. 685.
* Lege. Μετ' ὀλίγον δέ.

A noſtra ætate regnum geſſit, videretur inique agere, neque bonam gratiam referre: eo dejecto Romani inſulam occupaverunt, ac in prætoriam provinciam redegerunt. Perniciei cauſa potiſſima regi fuit P. Claudius Pulcher: is enim cum incidiſſet in Cilicios piratas, tum maxime viribus vigentes & redimendi ſui precium poſceretur: ad regem miſit petitum, ut miſſo redemtionis precio ſe liberaret. Miſit ille, ſed ita exiguum, ut prædones id accipere puderet, remiſſoque eo Claudium abſque clarigatione dimitterent. Ita ſervatus, utriſque referendæ gratiæ memor fuit. B factuſque tribunus plebis, obtinuit ut M. Cato mitteretur, qui regi Cyprum poſſidenti adimeret. Atque is quidem adventum Catonis morte ſibi conſcita prævertit. Cato ſuperveniens Cyprum occupavit, regias facultates divendidit, & pecuniam in ærarium populi Romani intulit. Exinde inſula hæc fuit, ut etiam hodie eſt, provincia prætoria. Paulo interjecto tempore Antonius eam Cleopatræ, & ſorori ejus Arſinoæ tradiderat. Verum Antonio everſo, omnes etiam ejus conſtitutiones ſunt reſciſſæ.

1. Μάλιστα δὲ αἴτιος τοῦ ὀλέθρου κατέστη τῷ βασιλεῖ Πόπλιος Κλαύδιος Πούλχερ. *Perniciei cauſa potiſſima regi fuit P. Claudius Pulcher.*) De hoc negotio vide Ciceronem in oratione pro P. Sextio. *Palm.*

2. Διαχειρισάμενος ἑαυτὸν) veneno ſe interfecit. Ptolem. *Caſaub.*

SYNO-

SYNOPSIS
LIBRI DECIMI QUINTI.

POST explicatam Asiam totam quæ intra Taurum & est, & vocatur, transit Geographus ad τὴν ἐκτὸς τοῦ Ταύρου. *Hujus descriptionem ab Oriente orditur: tractatque primùm, De India, & adjacentibus insulis, quarum maxima est Taprobana. Deinde agit de Ariana, & Gedrosia, & Carmania. Postremò de Suside & Perside.*

STRABONIS
RERUM GEOGRAPHICARUM Liber Decimus Quintus.

DE Asia restant explicanda quæ extra Taurum sunt, dempta Cilicia, Pamphylia, & Lycia: tum quæ ab India usque ad Nilum inter Taurum jacent & exterius mare meridianum. Asiam Africa sequitur, de qua posterius dicemus: nunc ab India ordiemur: nam & prima versus orientem jacet, & maxima est. Enimvero heic lector æquum animum adhibeat oportet. Nam & remotissima est, & pauci nostrum eam conspexerunt:

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ
ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ βιβλίον Πεντεκαιδέκατον.

1 ΤΑ περιλειπόμενα τῆς Ἀσίας ἐστὶ, τὰ ἐκτὸς τοῦ Ταύρου, πλὴν Κιλικίας καὶ Παμφυλίας καὶ Λυκίας· τὰ δ᾽ ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς μέχρι Νείλου, μεταξὺ τοῦ Ταύρου καὶ τῆς

B * ἔξω θαλάττης τῆς νοτίου κείμενα· μετὰ δὲ τὴν Ἀσίαν ἡ Λιβύη ἐστὶ, περὶ ἧς ἐροῦμεν ὕστερον· νῦν δ᾽ ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἀρκτέον· πρώτη γὰρ ἔκκειται πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς μεγίστη. Δεῖ δ᾽ εὐγνωμόνως ἀκούειν περὶ αὐτῆς· καὶ γὰρ ἀπωτάτω ἐστί·

2 καὶ οὐ πολλοὶ τῶν ἡμετέρων κατώπτευσαν αὐτήν·

* Scripti, ἔξωθεν.

1. ΤΑ περιλειπόμενα τῆς Ἀσίας ἐστὶ τὰ ἐκτὸς τοῦ Ταύρου) Quum divisisset Geographus Asiam in eam, quæ est cis Taurum, & eam quæ est trans Taurum: visum ei est ab ea incipere quæ ἐντὸς Ταύρου appellatur: quam quidem tribus libris proximis nobis explicuit: altera quæ ἐκτὸς Ταύρου vocatur, hactenus manet illibata si paucula quædam excipias quæ priori libro complexus est de Cilicia, Pamphylia & Lycia: quæ quidem regiones ita sunt Tauri radicibus immixtæ, ut potius in ipsis montibus quam ἐκτὸς Ταύρου vel ἐντὸς sitæ dici queant. Jam ergo accedit Strabo ad descriptionem regionum, quæ sunt trans Taurum, quibus adjiciet partem Asiæ reliquam in qua Syria est & Ægyptus: postremò Africam paucis explicabit. Atque ut paucis rem complectar, restant dicenda quæcunque monti Tauro & mari nostro (quod est in eadem linea recta cum eo monte) sunt πρὸς νότον. *Casaub.*

2. Καὶ οὐ πολλοὶ τῶν ἡμετέρων κατώπτευσαν αὐτήν.) Primi qui Indiam Græcis aperuerunt, fuere Alexandri comites in expeditione Indica. Secuti hos sunt Græci qui orientem regibus Macedonicis eripere sunt moliti: ac partem etiam ademerunt. Hos ait Strabo libro undecimo, ulterius multo promovisse quam esset ab Alexandro factum. Postremò cepere quàm plurimi in Indiam navigare mercaturæ faciendæ causa. Atque ex his omnibus videbatur posse dici veritas rerum Indicarum. rectè tamen queritur nunc Strabo id non esse factum: Nam Alexandri quidem comites, ac qui eos sunt secuti Græci, quum infesto exercitu Indiam invaderent & lustrarent, non potuere nisi obiter & in transcursu ingenium & naturam locorum percipere. Mercatores qui posteà eo navigarunt, lucri inquit Plinius, non scientiæ causa tantum iter emetiuntur. Eadem querela Marini apud Ptolemæum: quo loco ait mercatores μὴ φροντίζειν τὴν ἀλήθειαν ἐξετάζειν, ἀσχολουμένους περὶ τὴν ἐμπορίαν· πολλάκις δὲ καὶ αὔξειν δι᾽ ἀλαζόνειαν. Hæc cum ita sint, merito petit Strabo ut boni consulat lector, si quid in sequentibus reperiat, quod minus probabile, vel etiam minus verum videatur. *Idem.*

1. Τὴν

A οἱ δὲ καὶ ἰδόντες, μέρη τινὰ εἶδον· τὰ δὲ πλείω λέγουσιν ἐξ ἀκοῆς· καὶ ἃ εἶδον δὲ, ἐν παρόδῳ στρατιωτικῇ καὶ δρόμῳ κατέμαθον· διόπερ οὐδὲ τὰ αὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν ἐξαγγέλλουσι· καὶ ταῦτα συγγράψαντες, ὡς ἂν πεφροντισμένως ἐξητασμένα· τινὲς δ᾽ αὐτῶν καὶ συστρατεύσαντες ἀλλήλοις, καὶ συνεπιδημήσαντες, καθάπερ οἱ Ἀλεξάνδρῳ συγκαταστρεψάμενοι τὴν Ἀσίαν· ἀλλ᾽ ἕκαστος ἑκάστῳ τἀναντία λέγει πολλάκις. Ὅπου δὲ περὶ τῶν ὁραθέντων οὕτω διαφέρονται, τί δεῖ νομίζειν περὶ τῶν ἐξ ἀκοῆς; Καὶ μὴν οὐδ᾽ οἱ ἄλλοι πολλοῖς χρόνοις ὕστερον συγγράψαντές τι περὶ τούτων, οὐδ᾽ οἱ νῦν πλέοντες ἐκεῖσε, ἀποφαίνονταί τι ἀκριβές. B Ἀπολλόδωρος γοῦν ὁ τὰ Παρθικὰ p. 686. ποιήσας, μεμνημένος καὶ τῶν [1] τὴν Βακτριανὴν ἀποστησάντων Ἑλλήνων παρὰ τῶν Συριακῶν βασιλέων τῶν ἀπὸ Σελεύκου τοῦ Νικάτορος, φησὶ μὲν αὐτοὺς αὐξηθέντας, ἐπιθέσθαι καὶ τῇ Ἰνδικῇ· οὐδὲν δὲ προσανακαλύπτει τῶν πρότερον ἐγνωσμένων, ἀλλὰ καὶ ἐναντιολογεῖ, πλείω τῆς Ἰνδικῆς ἐκείνους, ἢ Μακεδόνας καταστρέψασθαι λέγων. [2] Εὐκρατίδαν γοῦν πόλεις χιλίας ὑφ᾽ ἑαυτῷ ἔχειν· * [3] ἐκείνους δὲ [4] αὐτὰ τὰ μεταξὺ ἔθνη τοῦ τε Ὑδάσπου, καὶ τοῦ Ὑπάνιος τὸν ἀριθμὸν ἐννέα, πόλεις τε ἔχειν πεντακισχιλίας, ὧν μηδεμίαν εἶναι [5] Κῶ τῆς Μεροπίδος ἐλάττω· C ταύτην δὲ πᾶσαν τὴν χώραν καταστρεψάμενον Ἀλέξανδρον, παραδοῦναι Πώρῳ· καὶ οἱ νῦν δὲ πλέοντες ἐξ Αἰγύπτου ἐμπορικοὶ τῷ Νείλῳ καὶ τῷ Ἀραβίῳ κόλπῳ μέχρι τῆς Ἰνδικῆς, σπάνιοι μὲν καὶ πεπλεύκασι μέχρι τοῦ Γάγγου· καὶ οὗτοι δ᾽ ἰδιῶται, καὶ οὐδὲν πρὸς ἱστορίαν χρήσιμοι τῶν τόπων. Κἀκεῖθεν δὲ ἀφ᾽ ἑνὸς τόπου καὶ παρ᾽ ἑνὸς βασιλέως Πανδίονος καὶ ἄλλου Πώρου, [6] ἧκεν ὡς Καίσαρα τὸν Σεβαστὸν δῶρα καὶ πρεσβεῖα, καὶ ὁ κατακαύσας ἑαυτὸν Ἀθήνησι σοφιστὴς Ἰνδός· καθάπερ καὶ ὁ Κάλανος Ἀλεξάνδρῳ τὴν τοιαύτην θέαν ἐπιδειξάμενος. D Εἰ τοίνυν ταῦτ᾽ ἀφεὶς

* Aldus ἐκεῖνοι. Manuss. ἐκεῖνος δέ γε.

& qui viderunt, partem duntaxat viderunt, pleraque audita narrant. quin & quæ viderunt, in transitu militari ac cursu viderunt. qua de causa ne eadem quidem de iisdem perhibent: quanquam libros ut de rebus diligenter exploratis conscripserint. Sunt qui cum fuerint in eadem expeditione atque peregrinatione, ut qui Alexandrum in Asia domanda sunt comitati, singuli singulis contraria sæpenumero tradant. Jam si de visis ita dissentiunt, quid arbitrabimur de auditis futurum? Imo etiam qui multis post ætatibus aliquid de iis scripserunt locis, aut qui nunc eo navigant, nihil certi pronunciant. Apollodorus quidem cum Parthica scripsisset, illata etiam Græcorum mentione qui à Syriæ regibus, Seleuci Nicatoris successoribus, Bactrianam abalienassent: ait eos viribus auctos etiam Indiæ manus intulisse. nihil vero præter ante nota ipse detegit: nisi quod contra aliorum sententiam affirmat majorem ab his quam à Macedonibus Indiæ partem fuisse subactam. Nam Eucratidam quidem CIↃ urbes sub se habuisse: illos autem ipsas gentes, quæ sunt numero novem inter Hydaspen & Hypanin, ac urbes IↃↃ quarum nulla Co Meropide esset minor. regionem hanc totam ab Alexandro subactam, ac Poro esse traditam. Porro mercatorum, qui hodie ex Ægypto per Nilum & Arabicum sinum in Indiam navigant, pauci etiam usque ad Gangem perveniunt, & qui eo perveniunt, litterarum rudes sunt, neque ad locorum historiam concipiendam idonei. Jam ex Indiæ uno tantum loco, atque ab uno modo rege atque altero, Pandione scilicet ac Poro, legatio ad Augustum venit imperatorem cum muneribus, & sophista Indus qui se Athenis combussit: quemadmodum etiam Calanus id spectaculi Alexandro exhibuerat. Quibus omissis si

1. Τὴν Βακτριανὴν ἀποστησάντων Ἑλλήνων) Vide ad lib. I. *Casaub.*

2. Εὐκρατίδαν γοῦν) Qui fuit unus ex eis Græcis qui rebellarunt. *Idem.*

3. Ἐκείνους δὲ) Nimirum Macedones. Nam Alexander ad Hypanin usque venit: sed eum non trajecit. *Id.*

4. Αὐτὰ τὰ μετ.) αὐτὰ hoc est sola. Sic enim videtur hoc loco accipiendum, ut sit recta antithesis: quamquam quæ sequuntur de IↃↃ urbibus, ad Græcos videntur esse referenda. Itaque locus hic non est sanus. Pertinet hûc Plinii locus. *Alexandri Magni comites in eo tractatu Indiæ quam subegerant, scripserunt V. M. oppidorum fuisse nullum Co minus gentium IX.* Idem.

5. Κῶ τῆς Μεροπίδος) Ita solent veteres insulam illam appellare Co Meropidem. περιττῶς, inquit Græcus Thucydidis interpres (ad Lib. VIII. cap. 41.) quum nulla alia sit insula Cos appellata, ut distinctione opus sit. quod verum est: verùm usus ita obtinuit. Diodorus verò Meropidem simpliciter vocat lib. XIII. ubi sic est scribendum ex Thucydide Μετὰ δὲ ταῦτα τὴν Μεροπίδα πορθήσας. hodie legitur Μεροδίπα. ineptissimè. (Similiter & Coi Meropes appellati leguntur, ut in oraculo ipsis quondam dato, Μὴ πρότερον λήξει νεῖκος Μερόπων καὶ Ἰώνων πρὶν τρίποδα χρύσειον, ὃν Ἥφαιστος βάλε πόντῳ ἐκ πόλιος πέμψητε. Homerus hymno Apollinis,

Μίλητός τε Κίως τε, πόλις Μερόπων ἀνθρώπων.

unde autem Meropis Cos dicta sit, disces ex poëtarum Græcis interpretibus. *Idem.*

6. Ἧκεν ὡς Καίσαρα τὸν Σεβαστὸν δῶρα) Vide infra eodem. *Idem.*

quis memoriam rerum ante Alexandrum gestarum intueatur, multo omnia his ipsis obscuriora deprehendet. Probabile quidem est Alexandrum his credidisse, inflatum tot prosperis successibus. Etenim Nearchus refert, ambitione eum quadam incitatum voluisse per Gedrosiam ducere exercitum, cum auditu accepisset Semiramidem quoque & Cyrum hac in Indiam fecisse expeditionem: (sed illam fuga salutem consecutam evasisse cum XX hominibus, illum cum VII.) quod gloriosum sibi fore putaret, si istis tanta passis, ipse parta victoria salvum exercitum per eadem loca easdemque traduceret gentes. Nobis autem cujusnam rei certa fides Indicæ fieri potest, ex Cyri aut Semiramidis tali expeditione? Patrocinatur nostro sermoni quodammodo etiam Megasthenes: fidem jubens derogare antiquis de India narrationibus. Neque enim ab Indis foras missum exercitum nusquam: neque extrinsecus ingruisse & obtinuisse: excepta Herculis & Bacchi expeditione, & hæc ipsa Macedonica. Sane Sesostrim Ægyptium, & Tearconem Æthiopem usque in Europam processisse. [2] Navocodrosorum autem qui magis à Chaldæis probatur, magis etiam quam Herculem, usque ad Columnas pervenisse, quousque etiam Tearconem: illum tamen exercitum ex Hispania in Thraciam Pontumque duxisse. Idanthyrsum Scytham factis in Asiam excursionibus, attigisse etiam Ægyptum, ad Indiam vero eorum neminem pervenisse. Semiramin priusquam egrederetur obiisse. Et à Persis Hydracas ex India mercede accitos fuisse: illos autem copias suas in Indiam duxisse nunquam: prope tamen accessisse, cum Cyrus duceret in Massagetas. At enim Herculis & Bacchi res gestas Megasthenes cum paucis quibusdam credit. Aliorum magna pars, è quibus est Eratosthenes, fabulosa & minime credenda arbitrantur, ut & quæ apud Græcos jactantur. Nam Liber pater apud Euripidem in Bacchis juvenatur his verbis.

A τις τὴν περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου στρατείας ἐπιβλέπει μνήμην, πολὺ ἂν εὕροι ταύτων τυφλότερα. Ἀλέξανδρον μὲν οὖν πιστεύειν τοῖς τοιούτοις εἰκὸς, τετυφωμένον ταῖς τοσαύταις εὐτυχίαις. * Φησὶ δὲ Νέαρχος, φιλονεικῆσαι αὐτὸν διὰ τῆς Γεδρωσίας ἀγαγεῖν τὴν στρατιὰν πεπυσμένον διότι καὶ Σεμίραμις ἐστράτευσεν ἐπὶ Ἰνδοὺς, καὶ Κῦρος· ἀλλ' ἡ μὲν ἀνέστρεψε, φεύγουσα μετὰ εἴκοσιν ἀνθρώπων· ἐκεῖνος δὲ μεθ' ἑπτά· ὡς σεμνὸν τὸ ἐκείνων τοσαῦτα παθόντων * αὐτῶν καὶ στρατόπεδον σῶσαι μετὰ νίκης διὰ τῶν αὐτῶν ἐθνῶν τε καὶ
B τόπων· ἐκεῖνος μὲν δὴ ἐπίστευσεν. Ἡμῖν δὲ τίς ἂν δικαία γένοιτο πίστις περὶ τῶν Ἰνδικῶν ἐκ τῆς τοιαύτης στρατείας τοῦ Κύρου, ἢ τῆς Σεμιράμιδος; Συναποφαίνεται δέ πως [1] καὶ Μεγασθένης τῷ λόγῳ τούτῳ, κελεύων ἀπιστεῖν ταῖς ἀρχαίαις περὶ Ἰνδῶν ἱστορίαις· οὔτε γὰρ παρ' Ἰνδῶν ἔξω σταλῆναί ποτε στρατιὰν, οὔτ' ἐπελθεῖν ἔξωθεν καὶ κρατῆσαι, πλὴν τῆς μεθ' Ἡρακλέους καὶ Διονύσου, καὶ τῆς νῦν μετὰ Μακεδόνων. Καί τοι Σέσωστριν μὲν τὸν Αἰγύπτιον καὶ Τεάρκωνα τὸν Αἰθίοπα ἕως Εὐρώπης προελθεῖν. [3] Ναυοκοδρόσορον δὲ τὸν p. 687.
C παρὰ Χαλδαίοις εὐδοκιμήσαντα Ἡρακλέους μᾶλλον, καὶ ἕως Στηλῶν ἐλάσαι· μέχρι μὲν δὴ δεῦρο καὶ Τεάρκωνα ἀφικέσθαι· ἐκεῖνον δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰβηρίας εἰς τὴν Θρᾴκην, καὶ τὸν Πόντον ἀγαγεῖν τὴν στρατιάν. Ἰδάνθυρσον δὲ τὸν Σκύθην ἐπιδραμεῖν τῆς Ἀσίας μέχρι Αἰγύπτου. Τῆς δὲ Ἰνδικῆς μηδένα τούτων ἅψασθαι. Καὶ Σεμίραμιν δ' ἀποθανεῖν πρὸ τῆς ἐπιχειρήσεως. Πέρσας δὲ μισθοφόρους μὲν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς μεταπέμψασθαι Ὕδρακας· ἐκεῖ δὲ μὴ στρατεῦσαι, ἀλλ' ἐγγὺς ἐλθεῖν μόνον, ἡνίκα Κῦρος ἤλαυνεν ἐπὶ Μασσαγέτας. Καὶ τὰ περὶ Ἡρακλέους
D δὲ, καὶ Διονύσου, Μεγασθένης μὲν μετ' ὀλίγων πιστὰ ἡγεῖται· τῶν δ' ἄλλων οἱ πλείους, ὧν ἐστὶ καὶ Ἐρατοσθένης, ἄπιστα καὶ μυθώδη, καθάπερ καὶ τὰ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν. Ὁ μὲν γὰρ ἐν ταῖς Βάκχαις ταῖς Εὐριπίδου Διόνυσος, [4] τοιαῦτα νεανιεύεται.

* Scripti, φησὶ γοῦν.

* Lego αὐτόν. legitur autem in vett. lib. καὶ τὸ στρατόπεδον διασῶσαι.

1. Καὶ Μεγασθένης) Megasthenis locum vide apud Arrianum in Indicis. *Casaub.*

2. *Navocodrosorum.*) Nolui mutare, etsi fieri potuit in alienavoce ut erraret librarius. De Nabuchodonosore intelligo, sacris litteris nobilitato. u pro β heic quoque poni, non est insolens. Versus Sophoclis qui post adducuntur, habent multa mendosa. *Xyland.*

3. Ναυοκοδρόσορον δὲ) Nabuchodonosor hic est cujus mentio est apud Ezechielem & Danielem. Berosus Chaldæus apud Josephum lib. 1. contra Appionem, ipseque Joseph. Antiqu. Judaic. lib. x. Ναβουχοδονόσορον vocant, paullò aliter sacræ literæ. Hunc regem è Græcis præter Strabonem nemo quod sciam nominat. *Casaub.*

4. Τοιαῦτα νεανιεύεται) Exstant hi versus mox ab initio Tragœdiæ.

Λιπὼν δὲ Λυδῶν τὰς πολυχρύσους γύας, A
Φρυγῶν τε, Περσῶν θ' ἡλιοβλήτους πλάκας,
Βάκτρυά τε τείχη, τήν τε δύχειμον χθόνα
Μήδων ἐπελθὼν, Ἀραβίαν τ' εὐδαίμονα,
Ἀσίαν τε πᾶσαν. --

Παρὰ Σοφοκλεῖ δέ τις ἐστὶ τὴν Νύσσαν καθυμνῶν, ὡς τὸ Διονύσῳ καθιερωμένον ὄρος·

* Vulgò, κατιδών.
[1] Ὅθεν * κατεῖδον τὴν βεβακχιωμένην
Βροτοῖσι κλεινὴν Νύσσαν, ἣν ὁ Βούκερως
Ἴακχος αὐτῷ μαῖαν ἡδίστην νέμει,
Ὅπου τὶς ὄρνις οὐχὶ κλαγγάνει.

Καὶ τὰ ἑξῆς· [2] καὶ μηροτραφὴς δὲ λέγεται· καὶ ὁ ποιητὴς περὶ Λυκούργου τοῦ Ἠδωνοῦ φησὶν οὕτως· B

Iliad. ζ. 132.
Ὅς ποτε μαινομένοιο Διωνύσοιο τιθήνας,
Σεῦε κατ' ἠγάθεον Νυσήϊον. --

Τοιαῦτα μὲν τὰ περὶ Διονύσου. Περὶ δὲ Ἡρακλέους οἱ μὲν ἐπὶ τἀναντία μόνον μέχρι τῶν ἑσπερίων περάτων ἱστοροῦσιν, οἱ δ' * ἐφ' ἑκάτερα· ἐκ δὲ τῶν τοιούτων Νυσσαίους δή τινας ἔθνος προσωνόμασαν, καὶ πόλιν παρ' αὐτοῖς Νύσσαν Διονύσου κτίσμα, καὶ ὄρος τὸ ὑπὲρ τῆς πόλεως Μηρὸν, αἰτιασάμενοι καὶ τὸν αὐτόθι κισσὸν, καὶ ἄμπελον, οὐδὲ ταύτην τελεσίκαρπον· ἀπορρεῖ γὰρ ὁ βότρυς πρὶν περκάσαι διὰ τοὺς ὄμβρους τοὺς ἄρδην. Διονύσου δ' ἀπογόνους τοὺς Ὀξύδρακας, ἀπὸ τῆς ἀμπέλου τῆς παρ' αὐτοῖς καὶ τῶν πολυτελῶν ἐξόδων Βακχικῶς, C τάς τε ἐκστρατείας ποιουμένων τῶν βασιλέων, καὶ τὰς ἄλλας ἐξόδους μετὰ τυμπανισμοῦ, [3] καὶ εὐανθοῦς στολῆς· ὅπερ ἐπιπολάζει καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις Ἰνδοῖς. [4] ἄορνον δέ τινα πέτραν, ἧς τὰς ῥίζας ὁ Ἰνδὸς ὑπορρεῖ πλησίον τῶν πηγῶν, Ἀλεξάνδρου κατὰ μίαν προσβολὴν ἑλόντος σεμνυνόντες, ἔφασαν τὸν Ἡρακλέα, τρὶς μὲν προσβαλεῖν τῇ πέτρᾳ ταύτῃ, τρὶς δ' ἀποκρουσθῆναι. Τῶν δὲ κοινωνησάντων αὐτῷ τῆς στρατείας, [5] ἀπογόνους D εἶναι τοὺς Σίβας, σύμβολα τοῦ γένους σώζοντας, τό τε δορὰς ἀμπέχεσθαι, καθάπερ τὸν Ἡρακλέα·

* Vulgati cod. ἐφ. ἑκατέρων.

p. 688.

* Vulgò, ἑλόντα.

Lydorum abundans auro peragravi solum
Phrygiamque, & sole calentia plana Persidis,
Et Bactria, Medorumque frigidam plagam
Asiamque totam. —

Est etiam quidam apud Sophoclem, qui Nyssam decantat, ut montem Baccho sacrum.

Unde conspiciens bacchatam mortalibus claram Nyssam,
Quam corniger Bacchus jucundam sibi nutricem colit,
Ubi ales non clangit. Et cætera.

Dicitur etiam Bacchus in femore insutus, eductusque. Poëta autem de Lycurgo Edono sic ait:

Qui quondam insani juga per Nyssæia Bacchi
Nutrices agitavit. —

Ac de Baccho quidem hactenus. Herculem vero quidam tradunt in adversa parte tantum fuisse usque ad occidentis fines: quidam in utraque. Ex his autem Nyssæos gentem quandam nominarunt, & Nyssam urbem à Baccho conditam, & montem urbi imminentem nomine Merum, *id est femur*, *denominaverunt*: argumento hederæ ibi nascentis & vitis: quanquam fructum ad maturitatem hæc non perducit, nam racemus priusquam maturescat defluit propter imbrium abundantiam. Dicunt præterea, Oxydracas Bacchi esse genus, propter vites quæ apud eos nascuntur, & Bacchicas pompas sumtuosas, & propterea quod eorum reges castrensem apparatum, & cæteros exitus cum tympanis & stola floridi coloris, Bacchico more faciunt: quod etiam apud Indos cæteros usitatum est. Cum Alexander petram quandam nomine Aornum primo adortu cepisset, cujus radices Indus non procul à fonte suo alluit: gloriosè dixerunt, Herculem ter petram adortum, ter inde repulsum fuisse. Ab iis autem qui cum eo militaverant profectos volunt Sibas, generis signum servantes, quod pellibus amiciantur, quemadmodum Hercules:

1. Ὅθεν κατεῖδον τὴν) Sic restituimus hos versus qui ante perturbatissimi edebantur. *Casaub.*

2. Καὶ μηροτραφὴς δὲ λέγεται) Imo μηρορραφὴς à poëtis dicitur, & apud Eustath. quoque hæc explicantem μηρορραφὴς scribitur. Plinius H. N. Lib. VI. cap. 21. *Necnon & Nysam urbem plerique Indiæ ascribunt montemque Merum, Libero patri sacrum, unde origo fabulæ, Jovis fœmine editi.* Porrò conferat lector quæ habet Arrianus in Indicis cum istis: sunt enim ex eodem auctore desumpta. *Idem.*

3. Καὶ εὐανθοῦς στολῆς) Arrianus, κατάστικτον vocat. *Idem.*

4. Ἄορνον δέ τινα πέτραν) Arrianus, Ἀλλὰ τὴν Ἄορνον γὰρ Πέτρην ἥν τινα Ἀλέξανδρος βίῃ ἐχειρώσατο ὅτι Ἡρακλέης οὐ δυνατὸς ἐγένετο ἐξελεῖν, Μακεδόνων δοκέει μοι τὸ κόμπασμα. Diodorus & Curtius Lib. VIII. c. 11. ajunt desiisse Herculem Petram oppugnare propter terræ motus, qui tunc contigerunt. *Idem.*

5. Ἀπογόνοις εἶναι τοὺς Σίβας) Et hæc Arrianus totidem fere verbis. Diodorus verò Siculus lib. XVII. Ibos appellat quos Sibas reliqui. Sic ille, προῆγεν ἐπὶ τοὺς ὀνομαζομένους Ἴβους· τούτους δέ φασιν ἀπογόνους εἶναι τῶν μεθ' Ἡρακλέους ἐπὶ τὴν ἄορνον πέτραν στρατευσάντων. *Idem.*

1. Br-

& quod clavas gerant, easque bobus & mulis pro nota inurant. Hanc porro fabulam ex iis confirmant quæ de Caucaso ac Prometheo memorantur, quæ ipsa levi ansa arrepta huc è Ponto transtulerunt. Nam cum sacram quandam speluncam apud Paropamissadas viderent, in ea dixerunt vinctum fuisse Prometheum: atque Herculem, ut illum liberaret, huc venisse: & hunc esse Caucasum, in quo Græci vinctum Prometheum tradiderunt. Quæ omnia eorum figmenta esse qui Alexandro adulari studebant, primum ex eo liquet, quod scriptores non concordant: sed alii ea referunt, alii ne ullam quidem mentionem probabilem faciunt. Neque vero probabile est, res adeo illustres & ambitione plenas non esse auditas: & si sunt auditæ, non videtur verisimile non fuisse existimatas dignas memoratu, præsertim à fide dignissimis eorum. Deinde per quos Herculi & Baccho ad Indos transeundum erat, ii nullum certum signum habent, quo ostendant illos per eam terram transivisse. Præterea ejusmodi Herculis habitus, multo posterior Troianorum rerum memoria, figmentum eorum videtur, qui Heracleam de Herculis rebus poëma scripserunt, sive id Pisander fecit, sive alius. Antiquæ enim statuæ hoc modo apparatæ non sunt. Quare in his id tenendum est, quod ad fidem proxime accedit. Nos & in superioribus Geographiæ libris de his sententiam tulimus, quantum fieri potuit diligenter, & nunc etiam iis in promptu sitis utemur, & alia adjiciemus, quantum videbitur ad evidentiam opportunum. Arbitrio nostro, quod tum proposuimus, ea præsertim certissima videbantur, quæ summatim ab Eratosthene tradita erant in tertio Geographiæ libro, de ea scilicet quæ tunc India putabatur, cum eam Alexander invasit, & Indus flumen ejus limes erat, & Arianæ, quam deinceps ad orientem sitam Persæ tenuerunt.

A καὶ τὸ σκυταληφορεῖν, καὶ ἐπικεκαῦσθαι βουσὶ καὶ ἡμιόνοις ῥόπαλον. [1] Βεβαιοῦνται δὲ τὸν μῦθον τοῦτον, καὶ ἐκ τῶν περὶ τὸν Καύκασον, καὶ τὸν Προμηθέα· καὶ γὰρ ταῦτα μετενηνόχασιν ἐκ τοῦ Πόντου δεῦρο ἀπὸ μικρᾶς προφάσεως, ἰδόντες σπήλαιον ἐν τοῖς Παροπαμισάδαις ἱερόν· τοῦτο γὰρ ἐνεδείξαντο Προμηθέως δεσμωτήριον, καὶ δεῦρο ἀφιγμένον τὸν Ἡρακλέα ἐπὶ τὴν ἐλευθέρωσιν τοῦ Προμηθέως, καὶ τοῦτο εἶναι τὸν Καύκασον, ὃν Ἕλληνες Προμηθέως δεσμωτήριον ἀπέφηναν. Ὅτι δ᾽ ἐστὶ πλάσματα ταῦτα τῶν κολακευόντων Ἀλέξανδρον, πρῶτον μὲν ἐκ τοῦ μὴ ὁμολογεῖν ἀλλήλοις τοὺς συγγραφέας B δῆλον, ἀλλὰ τοὺς μὲν λέγειν, τοὺς δὲ μηδ᾽ ἁπλῶς μεμνῆσθαι· οὐ γὰρ εἰκὸς τὰ ἔνδοξα οὕτω, καὶ τύφου πλήρη μὴ πεπύσθαι· ἢ πεπύσθαι μὲν, μὴ ἄξια δὲ μνήμης ὑπολαβεῖν· καὶ ταῦτα τοὺς πιστοτάτους αὐτῶν. Ἔπειτα ἐκ τοῦ μηδὲ τοὺς μεταξὺ, δι᾽ ὧν ἐχρῆν τὴν ἐς Ἰνδοὺς ἄφιξιν γενέσθαι, τοῖς περὶ τὸν Διόνυσον, καὶ τὸν Ἡρακλέα μηδὲν ἔχειν τεκμήριον δεικνύναι τῆς ἐκείνων ὁδοῦ διὰ τῆς σφετέρας γῆς. [2] Καὶ ἡ τοῦ Ἡρακλέους δὲ στολὴ ἡ τοιαύτη, πολὺ νεωτέρα τῆς Τρωϊκῆς μνήμης ἐστὶ, [3] πλάσμα τῶν τὴν Ἡράκλειαν ποιησάντων, [4] εἴτε Πείσαν- C δρος ἦν, εἴτ᾽ ἄλλος τις· τὰ δ᾽ ἀρχαῖα ξόανα οὐχ οὕτω διεσκεύασται. Ὡς ἐν τοῖς τοιούτοις οὖν, ἀποδέχεσθαι δεῖ πᾶν τὸ ἐγγυτάτω πίστεως. Ἐποιησάμεθα δ᾽ ἡμεῖς, καὶ ἐν τοῖς πρώτοις λόγοις τοῖς περὶ γεωγραφίας δίαιταν, ἣν δυνατὸν ἦν, περὶ τούτων· καὶ νῦν ἐκείνοις γε ἐξ ἑτοίμου χρησόμεθα, καὶ ἕτερα προσθήσομεν, ὅσον ἂν δεῖν δόξοι πρὸς τὴν σαφήνειαν. [5] Μάλιστα ἐκ τῆς διαίτης ἐδόκει τῆς τότε πιστότατα εἶναι τὰ ὑπὸ τοῦ Ἐρατοσθένους ἐν τῷ τρίτῳ τῶν γεωγραφικῶν ἐκτεθέντα κεφαλαιωδῶς, περὶ τῆς τότε νομιζομένης Ἰνδικῆς, ἡνίκα Ἀλέξανδρος ἐπῆλθε· καὶ ἦν ὁ D Ἰνδὸς ὅριον ταύτης τε καὶ τῆς Ἀριανῆς, ἣν ἐφεξῆς πρὸς τῇ ἑσπέρᾳ κειμένην Πέρσαι κατεῖχον·

1. *Βεβαιοῦνται δὲ τὸν μῦθον τοῦτον*) Hoc est, probant hanc narrationem esse fabulam meram & Macedonum *κόμπασμα*, eo argumento, quòd non dubitarint iidem Macedones Caucasum in Indiam transferre: quo de ridiculo errore satis diximus libro undecimo. Arrianus ab aliis hæc acciperet, tamen ita profert, Mihi, ait, videtur esse quod ajunt de Petra Aorno ab Alexandro expugnata quum Hercules id olim non potuisset efficere. (Historiæ Indicæ lib. cap. 5.) *κόμπασμα Μακεδόνων· καταπερῶν καὶ τὸν παραπάμισον, Καύκασον ἐκάλεον Μακεδόνες, οὐδέν τι προσήκοντα τοῦτον τῷ Καυκάσῳ. Καίτι καὶ ἄντρον ἐπιφρασθέντες ἐν Παραπαμισάδεσι, τοῦτο ἔφρασαν ἐκεῖνο εἶναι τοῦ Προμηθέως τοῦ Τιτῆνος τὸ ἄντρον.* *Casaub.*

2. *Καὶ ἡ τοῦ Ἡρακλέους δὲ στολὴ ἡ τοιαύτη*) Nempe quod leonis pelle est amictus, & clavam gestat. *Idem.*

3. *Πλάσμα τῶν τὴν Ἡράκλειαν ποιησάντων*) Suidas in *Πείσανδρος*. *Ποιήματα δὲ αὐτοῦ Ἡράκλεια ἐν βιβλίοις β. Ἐστὶ δὲ τὰ Ἡρακλέους ἔργα· ἔνθα πρῶτος Ἡρακλεῖ ῥόπαλον ἐπιτέθεικε.* *Idem.*

4. *Εἴτε Πείσανδρος ἦν*) Ita video plerosque omnes sentire. Strabo ipse priore libro non dubitanter id dixit. Sic & Apollonii scholiastes eruditissimus. Sic & Theocritus antiquissimus poëta, multis tamen annis Pisandro Junior.

Τὸν τοῦ Σανὸς ὁ δ᾽ ὑμῖν υἱὸν ἀνὴρ
Τὸν λειοντόμαχαν, τὸν ὀξύχειρα
Πρᾶτος τῶν ἐπάνωθε μουσοποιῶν
Πείσανδρος ξυνέγραψεν ὡ ᾿κ Καμείρου. *Idem.*

5. *Μάλιστα ἐκ τῆς διαίτης ἐδόκει τῆς τότε*) Vide libro secundo. *Idem.*

p. 689. ὕστερον γὰρ δὴ καὶ τῆς Ἀριανῆς πολλὴν ἔσχον οἱ Ἰνδοὶ λαβόντες παρὰ τῶν Μακεδόνων. Ἔστι δὲ τοιαῦτα ἃ λέγει ὁ Ἐρατοσθένης. A

[1] Τὴν Ἰνδικὴν περιώρικεν, ἀπὸ μὲν τῶν ἄρκτων, τοῦ Ταύρου τὰ ἔσχατα· ἀπὸ δὲ τῆς Ἀριανῆς μέχρι τῆς ἑῴας θαλάττης, ἅπερ οἱ ἐπιχώριοι κατὰ μέρος Παροπάμισόν τε καὶ Ἠμωδὸν καὶ Ἴμαον, καὶ ἄλλα ὀνομάζουσι· Μακεδόνες δὲ Καύκασον· ἀπὸ τῆς ἑσπέρας ὁ Ἰνδὸς ποταμός· τὸ δὲ νότιον καὶ τὸ * προσεῷον πλευρὸν, πολὺ μείζω τῶν ἑτέρων ὄντα, προπέπτωκεν εἰς τὸ Ἀτλαντικὸν πέλαγος, [2] καὶ γίνεται ῥομβοειδὲς τὸ τῆς χώρας σχῆμα τῶν μειζόνων B πλευρῶν ἑκατέρου πλεονεκτοῦντος παρὰ τὸ * ἐναντίον πλευρὸν, καὶ τρισχιλίοις σταδίοις, ὅσον ἐστὶ τὸ κοινὸν ἄκρον τῆς τε ἑωθινῆς παραλίας, καὶ τῆς μεσημβρινῆς, ἔξω προπεπτωκὸς ἐξίσης ἐφ' ἑκάτερον παρὰ τὴν ἄλλην ἠιόνα. Τῆς μὲν οὖν ἑσπερίου πλευρᾶς, ἀπὸ τῶν Καυκασίων ὀρῶν ἐπὶ τὴν νότιον θάλατταν, στάδιοι μάλιστα λέγονται μύριοι τρισχίλιοι παρὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν, μέχρι τῶν ἐκβολῶν αὐτοῦ· ὥστ' ἀπεναντίον ἡ ἑωθινὴ προσλαβοῦσα τοὺς τῆς ἄκρας τρισχιλίους ἔσται μυρίων καὶ ἑξακισχιλίων σταδίων. Τοῦτο μὲν οὖν πλάτος τῆς χώρας τό, τ' ἐλάχιστον, καὶ τὸ μέγιστον. Μῆκος δὲ τὸ ἀπὸ C τῆς ἑσπέρας ἐπὶ τὴν ἕω· τούτου δὲ τὸ μὲν μέχρι Παλιβόθρων, ἔχοι τις ἂν βεβαιοτέρως εἰπεῖν· καταμεμέτρηται γὰρ σχοινίοις, καὶ ἔστιν ὁδὸς βασιλικὴ [3] σταδίων δισμυρίων· τὰ δ' ἐπέκεινα στοχασμῷ λαμβάνεται διὰ τῶν ἀνάπλων τῶν ἐκ θαλάττης, διὰ τοῦ Γάγγου ποταμοῦ μέχρι Παλιβόθρων· εἴη δ' ἂν σταδίων ἑξακισχιλίων· ἔσται δὲ τὸ πᾶν ᾗ βραχύτατον μυρίων ἑξακισχιλίων, ὡς [4] ἔκ τε τῆς ἀναγραφῆς τῶν σταθμῶν τῆς πεπιστευμένης μάλιστα λαβεῖν Ἐρατοσθένης φησὶ, καὶ ὁ Μεγασθένης οὕτω συναποφαίνεται. Πατροκλῆς δὲ χιλίοις ἔλαττόν φησι. Τούτῳ δὴ πάλιν τῷ διαστήματι προστεθὲν τὸ τῆς ἄ- D κρας διάστημα τὸ προσπῖπτον ἐπὶ πλέον πρὸς

* Scripti, πρὸς ἕω.

* Scripti, ἀπεναντίον.

A Postea enim magnam ejus partem Indi tenuerunt à Macedonibus traditam. ¶ Porrò hæc ſunt: quæ ab Eratoſthene traduntur.

Indiam à ſeptentrione, Tauri extrema terminant: Ab Ariana uſque in orientale mare, montes, quos indigenæ ſingulatim Paropamiſſi, Emodi, Imai, & aliis nominibus adficiunt: Macedones verò Caucaſum vocant: ab occidente Indus fluvius. Auſtrale & orientale latus, quæ ſunt longè aliis majora, in Atlanticum pelagus procurrunt: unde regio rhombi ſimilem figuram præbet: nam utrumvis majorum laterum, B contrariam ſibi latus tribus millibus ſtadiorum exſuperat, quarta eſt communis orientalis & meridionalis oræ extremitas, quæ in utrumque æqualiter excurrit ad aliam litoris regionem. Enimverò occidentalis lateris à Caucaſiis montibus in auſtrale mare XIII millia ſtadiorum perhibentur ſecundum Indum flumen uſque ad ejus oſtia. Quapropter oppoſitum orientale latus, aſſumptis extremitatis tribus millibus, erit ſtadiorum CCIϽϽ IϽϽ CIϽ. Atque hæc eſt maxima & minima regionis latitudo. Longitudo verò eſt C ab occidente in orientem, quæ quanta ſit, de ea parte, quæ uſque ad Palibothra pertendit, certiùs dici poteſt: ſchœnis enim dimenſa eſt, & viam regiam habet ſtadiorum XX millium. Ulteriora verò, conjectura deprehenduntur per navigationes quæ ex mari fiunt adverſo Gange Palibothra uſque, & ſunt ſtadiorum circiter IϽϽ CIϽ. Tota vero vel breviſſima eſt ſtadiorum ſedecies millium, ut ex certa diurnorum itinerum deſcriptione deprehendiſſe ſe Eratoſthenes affirmat: cui etiam Megaſthenes ſubſcribit. Patrocles verò mille ſtadia detrahit. Rur- D ſum ſi huic diſtantiæ extremitatis diſtantia addatur, præſertim quæ ad

1. Τὴν Ινδικὴν περιώρικεν) Arrianus, Ὅροι δὲ τῆς Ινδῶν γῆς, πρὸς μεν Βορέου ἀνέμου ὁ Ταῦρος τὸ ὄρος. Mox Τά πρὸς ἑσπέρην δὲ τῆς Ινδῶν γῆς ὁ ποταμὸς ὁ Ινδὸς ἀπείργει, ἔς τε ἐπὶ τὴν μεγάλην θάλασσαν. Mox, Τὸ δὲ πρὸς νότου τε ἀνέμου καὶ μεσημβρίης, καὶ αὐτὴ ἡ μεγάλη θάλασσα ἀπείργει τὴν Ινδῶν γῆν. καὶ τὸ πρὸς ἕω αὐτὴ ἡ θαλασσα ἀπείργει. Omnino ex eodem fonte hæc Arriani manant, unde haurire ſe noſter profitetur, neque Arrianus tantum, ſed & Dionyſius periegetes ex Eratoſthene Indiæ deſcriptionem ſumſit, quam elegantibus verſibus extulit. Vide & Diodor. *Caſaub.*

2. Καὶ γίνεται ῥομβοειδές τὸ τῆς χώρας σχῆμα) Dionyſius de India. ℣. 1130.

Ἤτοι μὲν πισύρεσσιν ἐπὶ πλευρῇσιν ἄρηρε,

Πασῇσι λοξῇσιν, ἀλιγκίη εἴδεϊ ῥόμβου.

ad quem locum vide Euſtathium. Nos vero ad librum ſecundum iſta pluribus aliquando faciente Deo exponemus, & figuris illuſtrabimus. *Idem.*

3. Σταδίων δισμυρίων) Mirum ſanè, iter ab Indiæ occiduis partibus Palibothra uſque dici ſtadiorum CCIϽϽ CCIϽϽ cum mox dicatur tota India patere in longitudinem ſtad. ſexdecim millia tantum: quod & liber primus nos docet: mirum inquam, ſed non verum: neque ita aut Eratoſthenes aut Strabo ſcripſere. Lege σταδίων μυρίων, ut apud Arrianum eundem Eratoſthenis locum deſcribentem legitur. *Idem.*

4. Ἔκ τε τῆς ἀναγραφῆς τῶν σταθμῶν) De qua multa libro ſecundo pag. 69. 70. *Idem.*

1. Oἱ

ortum vergit, ſcilicet tria millia ſtadiorum: longitudo maxima conficietur, quæ eſt ab Indi oſtiis, ſecundum litus quod deinceps eſt uſque ad dictam extremitatem, & orientales ejus terminos, quo in loco ii habitant, qui Coniaci vocantur. Nimirum autem hinc perſpici poteſt, quantum reliquorum ſententiæ diſcrepent. Cteſias dicit Indiam non eſſe minorem reliqua Aſia: Oneſicritus, eam eſſe trientem orbis habitati: Nearchus quatuor menſium iter per campum. Megaſthenes & Deimachus moderatiùs. Nam ſupra xx millia ſtadiorum eam partem ponunt, quæ ab auſtrali mari in Caucaſum tendit. Deimachus ſecundum quædam loca ſupra xxx millia. Adverſus hos in ſuperioribus eſt à nobis diſputatum. Nunc hoc ſatis eſt dicere, hæc ipſa facere pro his qui veniam petunt, quando de Indicis rebus loquentes nihil affirmant admodum. ¶ Tota India fluminibus irrigatur: quorum quædam in duo maxima irrumpunt, Indum atque Gangem: quædam propriis oſtiis in mare exeunt: omnia è Caucaſo primò ad meridiem feruntur, poſtea alia eundem ſervant curſum, præſertim quæ in Indum influunt, alia flectuntur ad orientem ut Ganges. Hic à montibus deſcendens, cum in planiciem pervenit ad orientem converſus: & Palibothra, civitatem maximam præterfluens in mare quod iſthic eſt effunditur uno oſtio, quanquam omnium Indicorum maximum flumen ſit. Indus duobus oſtiis in mare meridionale exit Pattalenam complectens, Ægyptio Delta perſimilem.

A ταῖς ἀνατολάς, [1] οἱ τρισχίλιοι στάδιοι ποιήσουσι τὸ μέγιστον μῆκος· ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ παρὰ τὴν ἑξῆς ἠϊόνα, μέχρι τῆς λεχθείσης ἄκρας, καὶ τῶν ἀνατολικῶν αὐτῆς τερμόνων· οἰκοῦσι δ' ἐνταῦθα [2] οἱ Κωνιακοὶ καλούμενοι. Ἐκ δὲ τούτων πάρεστιν ὁρᾶν, ὅσον διαφέρουσιν αἱ τῶν ἄλλων ἀποφάσεις. [3] Κτησίου μὲν οὐκ ἐλάττω τῆς ἄλλης Ἀσίας τὴν Ἰνδικὴν λέγοντος, [4] Ὀνησικρίτου δὲ τρίτον μέρος τῆς οἰκουμένης, [5] Νεάρχου δὲ μηνῶν ὁδὸν τεττάρων τὴν δι' αὐτοῦ τοῦ πεδίου. Μεγασθένους δὲ καὶ Δηϊμάχου μετριασάντων p. 690.
μᾶλλον· ὑπὲρ γὰρ δισμυρίους τιθέασι σταδίους, τὸ ἀπὸ τῆς νοτίου θαλάττης ἐπὶ τὸν Καύκασον. Δηΐ-
B μαχος δ' ὑπὲρ τοὺς τρισμυρίους κατ' ἐνίους τόπους. Πρὸς οὓς ἐν τοῖς πρώτοις λόγοις εἴρηται. Νυνὶ δὲ τοσοῦτον εἰπεῖν ἱκανὸν ὅτι καὶ ταῦτα συνηγορεῖ τοῖς αἰτουμένοις συγγνώμην, ἐάν τι περὶ τῶν Ἰνδικῶν λέγοντες, μὴ διϊσχυρίζωνται. Ἅπασα δ' ἐστὶ κατάρρυτος ποταμοῖς ἡ Ἰνδική, τοῖς μὲν εἰς δύο τοὺς μεγίστους συρρηγνυμένοις, τόν τε Ἰνδὸν, καὶ τὸν Γαγγῆν· τοῖς δὲ, κατ' ἴδια στόματα ἐκδιδοῦσιν εἰς τὴν θάλατταν· [6] ἅπαντες δ' ἀπὸ τοῦ Καυκάσου τὴν ἀρχὴν ἔχουσι· καὶ φέρονται μὲν ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν τὸ πρῶτον, εἶθ' οἱ μὲν μένουσιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς φορᾶς, καὶ μάλιστα οἱ εἰς τὸν Ἰνδὸν συμβάλλοντες· οἱ δ' ἐπιστρέφονται πρὸς ἕω
C καθάπερ καὶ ὁ Γάγγης ποταμός. Οὗτος μὲν οὖν καταβὰς [ὁ Γάγγης] ἐκ τῆς ὀρεινῆς, ἐπειδὰν ἅψηται τῶν πεδίων, ἐπιστρέψας πρὸς ἕω, καὶ ῥυεὶς παρὰ τὰ Παλίβοθρα μεγίστην πόλιν, πρόεισιν ἐπὶ τὴν ταύτῃ θάλατταν, [7] καὶ μίαν ἐκβολὴν ποιεῖται, μέγιστος ὢν τῶν κατὰ τὴν Ἰνδικὴν πολαμῶν. [8] Ὁ δὲ Ἰνδὸς δυσὶ στόμασιν εἰς τὴν μεσημβρινὴν ἐκπίπτει θάλατταν, ἐμπεριλαμβάνων τὴν Πατταληνὴν καλουμένην χώραν, παραπλησίαν τῷ κατ' Αἴγυπτον Δέλτα.

1. Οἱ τρισχίλιοι στάδιοι ποιήσουσι τὸ μέγιστον μῆκος) Hæc ſi addantur ſuperiori ſummæ erit longitudo Indiæ ex Eratoſthenis ſententia ſtadiorum CCIↃↃ IↃↃ CIↃ CIↃ CIↃ CIↃ. & ita Strabo iterum lib. primo. Arrianus verò ab Indo ad Palimbothra ſtadia numerari ait CCIↃↃ. inde ad fines Indiæ orientales, ξὺν τῇ ἄκρῃ τῇ ἀνεχούσῃ ἐς τὸ πέλαγος, alia CCIↃↃ. Itaque totius Indiæ longitudinem eſſe ſtadiorum XX. M. Hæc Arrianus: qui tamen Eratoſthenem ſe ſequi profitetur. *Caſaub.*

2. Οἱ Κωνιακοὶ καλούμενοι) legendum οἱ Κωλιακοί. Ab his Coliacis, vel Colicis promontorium ipſum dictum *Coliacum*, & Κωλιὰς & Κωλὶς, ut Dionyſio & Melæ. Salmaſ. Exerc. Plin. p. 783.

3. Κτησίου μὲν οὐκ ἐλάττω τῆς ἄλλης Ἀσίης) Arrianus eleganter, Κτησίης δὲ ὁ Κνίδιος τὴν Ἰνδῶν γῆν ἴσην τῇ ἄλλῃ Ἀσίῃ λέγει, οὐδὲν λέγων. *Caſaub.*

4. Ονησικρίτου δέ τριτον μέρος τῆς οἰκουμένης) Apud Arrianum pro τῆς οἰκουμένης legitur τῆς Ἀσιης, magna ſententiæ jactura. Forte γῆς legendum ex Plin. lib. VI. cap. 17. *Idem.*

5. Νεάρχου δὲ μηνῶν ὁδὸν τετλάρων, τὴν δὶ αὐτοῦ
D τοῦ πεδίου) Interpres non expreſſit vim vocis αὐτοῦ, quæ videtur eſſe, ut ſi Latinè dicas, etiam per campum. voluit enim intelligi quatuor iſtos menſes non abſumi τῇ κυκλοπορίᾳ, ut quum per montes iter eſt. Arrianus, Νέαρχος δὲ μηνῶν τετλάρων ὁδὸν τὴν δὶ αὐτοῦ τοῦ πεδίου τῆς Ἰνδῶν γῆς. *Idem.*

6. Ἅπαντες δ' ἀπὸ τοῦ Καυκάσου τὴν ἀρχὴν ἔχουσι) Error communis, inquiunt Juriſconſulti, facit jus. Hoc vides in iſto loco. vocat enim Geographus Caucaſum montes eos qui latus borium Indiæ faciunt: nihil veritus cum vulgo errare, cujus errorem non uno loco reprehendit. *Idem.*

7. Καὶ μίαν ἐκβολὴν ποιεῖται) Non ita reliqui Geographi: nec Virgilius, Æneid. lib. IX. ℣. 31. *Id.*

8. Ὁ δ' Ἰνδος δυσὶ στόμασιν εἰς τὴν) Arrianus de Indo, Lib. V. c. 3. 4. ὥσπερ αὐτὸς κατὰ δύο στόματα ἐκδιδοῖ, οὐ συνεχέα ἀλλήλοισι τὰ στόματα, καταπερ τὰ πέντε τοῦ Ἴστρου ἐστὶ συνεχέα· ἀλλ' ὡς τὰ τοῦ Νείλου, ὑπὸ τῶν Δέλτα ποιεέται τὸ Αἰγυπτίον· ὧδε τι καὶ τῆς Ἰνδῶν γης Δέλτα ποιέει ὁ Ἰνδος ποταμὸς, οὐ μεῖον τοῦ Αἰγυπτίου· καὶ τοῦτο Πάτλαλα τῇ Ἰνδῶν γλώσσῃ καλέεται. *Idem.*

A Ἐκ δὲ τῆς ἀναθυμιάσεως τῶν τοσούτων ποταμῶν, καὶ ἐκ τῶν ἐτησίων, ὡς Ἐρατοσθένης φησὶ, βρέχεται τοῖς θερινοῖς ὄμβροις ἡ Ἰνδικὴ, καὶ λιμνάζει τὰ πεδία· ἐν μὲν οὖν τούτοις τοῖς ὄμβροις λίνον σπείρεται καὶ κέγχρον· πρὸς τούτοις σήσαμον, ὄρυζα, βόσμορον· τοῖς χειμερινοῖς δὲ καιροῖς πυροὶ, κριθαὶ, ὄσπρια, καὶ ἄλλοι καρποὶ ἐδώδιμοι, ὧν ἡμεῖς ἄπειροι. Σχεδὸν δέ τι τοῖς ἐν Αἰθιοπίᾳ, καὶ κατ' Αἴγυπτον, τὰ αὐτὰ φύεται καὶ ἐν τῇ Ἰνδικῇ· καὶ τῶν ἐν τοῖς ποταμοῖς, πλὴν ἵππου ποταμίου, τὰ ἄλλα φέρουσι, καὶ * οἱ Ἰνδικοί. Ὀνησίκριτος δὲ καὶ τοὺς ἵππους γίνεσθαί φησι. B Τῶν δ' ἀνθρώπων οἱ μὲν μεσημβρινοὶ τοῖς Αἰθίοψιν εἰσὶν ὅμοιοι κατὰ τὴν χροιάν· κατὰ δὲ τὴν ὄψιν, καὶ τὴν τρίχωσιν τοῖς ἄλλοις· [1] οὐδὲ γὰρ οὐλοτριχοῦσι διὰ τὴν ὑγρότητα τοῦ ἀέρος· * οἱ δὲ βόρειοι, τοῖς Αἰγυπτίοις. [2] Τὴν δὲ Ταπροβάνην πελαγίαν εἶναι φασὶ νῆσον, ἀπέχουσαν τῶν νοτιωτάτων τῆς Ἰνδικῆς τῶν [3] κατὰ τοὺς Κωνιακοὺς πρὸς μεσημβρίαν ἡμερῶν ἑπτὰ πλοῦν, [4] μῆκος μὲν ὡς ὀκτακισχιλίων σταδίων ἐπὶ τὴν Αἰθιοπίαν· ἔχειν δὲ καὶ ἐλέφαντας· τοιαῦται μὲν αἱ τοῦ Ἐρατοσθένους ἀποφάσεις. Προστεθεῖσαι δὲ καὶ αἱ τῶν ἄλλων * εἴ τί που προσακριβοῦσιν, [5] ἰδιοποιήσουσι τὴν γραφήν. C Οἷον περὶ τῆς Ταπροβάνης, Ὀνησίκριτός φησι μέγεθος μὲν εἶναι πεντακισχιλίων σταδίων, οὐ διορίσας μῆκος, οὐδὲ πλάτος· [6] διέχειν δὲ τῆς ἠπείρου πλοῦν ἡμερῶν εἴκοσι· ἀλλὰ κακοπλοεῖν τὰς ναῦς, φαύλως μὲν ἱστιοπεποιημένας, κατεσκευασμένας δὲ ἀμφοτέρωθεν

* Vulgo, οἱ Ἰνδοί.

* Sic legendum: & ita fere in vett. lib.

* Scripti, εἴ πού τι.

p. 691.

Eratosthenes auctor est ex horum tantorum fluviorum exhalationibus, & flatu Etesiarum, Indiam æstivis imbribus madere ac campos stagnis oppleri & in iis imbribus linum seri & milium, & sesamum, oryzam, & bosmorum. Hyberno autem tempore seri triticum, ordeum, legumina, & alias fruges esculentas, quarum nos expertes. Jam quæ in Æthiopiæ & in Ægypti fluminibus nascuntur animalia eadem ferè Indiæ amnes producunt, præter Hippopotamum: quanquam Onesicritus dicat eos etiam in India procreari. Ex hominibus meridionales colore Æthiopibus, aspectu & capillo aliis persimiles sunt: nam propter veris humiditatem non crispantur: [2] septentrionales Ægyptiis sunt similes. ¶ Taprobanem in alto sitam insulam distare dicunt ab India australissimis partibus, quæ sunt apud Coniacos, meridiem versus, septem dierum navigatione. Ejus longitudinem esse ad VIII millia stadiorum Æthiopiam versus: in ea elephantos gigni. Hæc quidem ab Eratosthene traduntur: quibus si addamus, quæ ab aliis sunt scripta accuratiùs, eò magis propriè hanc descripserimus. Proinde Traprobanæ Onesicritus magnitudinem facit stadiorum ↀ, longitudinem verò & latitudinem non distinguens: distare eam dicit à continenti XX dierum navigatione: sed malè navigari, cum & mali navium vitiosè sint fabricati: & utrinque ita facti,

1. *Οὐδὲ γὰρ οὐλοτριχοῦσι*) quod faciunt Æthiopes. *Casaub.*

2. *Septentrionales*) *Ὡς δὲ βόροι.*) legendum putavimus, *οἱ δὲ πρόσβοροι*, quid rei sit, *βόσμορος* infra exponitur: etsi ibi scribitur *ω* magno, *βώσμορος*. *Xyland.*

3. *Τὴν δὲ Ταπροβάνην*) Vide Plin. lib. VI. cap. 22. *Casaub.*

4. *Κατὰ τοὺς Κωνιακοὺς*) Male editum est, cum *κωλιακοὺς* scribendum sit, hi enim Indiæ *νοτιώτατοι* dicti ab isto promontorio Coliaco, vel potius promontorium sic appellatum ab illis populis. Plura vid. apud Salmas. Exerc. Plin. p. 783.

5. *Μῆκος μὲν ὡς ὀκτακισχιλίων σταδίων*) Plinius, *Eratosthenes & mensuram prodidit longitudinis VIII. M. stad. latitudinis V. M.* Casaub.

6. *Ἰδιοποιήσουσι τὴν γραφήν*) hoc est, nobis propriam reddent hanc descriptionem Indiæ: sive efficient ut meritò censeri nostra queat hæc descriptio Indiæ. hæc est istius loci sententia. nam longè errat Xylander. *Idem.*

7. *Διέχειν δὲ τῆς ἠπείρου πλοῦν ἡμερῶν εἴκοσι. Ἀλλὰ κακοπλοεῖν τὰς ναῦς, φαύλως μὲν ἱστιοπεποιημένας, κατεσκευασμένας δὲ ἀμφοτέρωθεν ἐγκοιλίων μητρῶν χωρίς.*) Strabo naves *φαύλως ἱστιοπεποιημένας* vocat, *quæ male velis instructæ sunt.* Interpres *malos navium vitiose fabricatos* reddidit. Sequentia verò longe perversius interpretatus est: *cùm & mali navium vitiose sint fabricati, & utrimque ita facti, ut matricibus eos recipientibus destituerentur.* Hæc monstra sunt. Totum illum sic verte: *Dierum viginti itinere abesse à continenti, sed navium cursu malè navigantium, utpote quæ non benè velis instructæ sint, atque ita fabricatæ, ut costis & interamentis utrimque careant.* Græci *τὰ ἐγκοίλια* vocant, navium costas. Theophrastus de acantho Ægyptia: *διὸ καὶ ἐν ταῖς* D *ναυπηγίαις χρῶνται πρὸς τὰ ἐγκοίλια αὐτῇ.* Quæ Plinius sic reddidit Latinè: *ob id utilissima navium costis.* Virgilius:

—— —— *texunt abiete costas.*

τὰ ἐγκοίλια. In corpore quoque humano *τὰ ἐνιδρύμενα ταῖς πλευραῖς σπλάγχνα ἐγκοίλια καλεῖται.* Inde & ad navigia tralatum. Strabo *ἐγκοιλίας μήτρας* dixit, quia *μήτραν* etiam atque *ἐντεριώνην* in navi appellarunt *τὸ μεσαίτατον τῆς νεώς.* Livius *interamenta* navis vocavit, ut docuimus. p. 166. a. e. Fortè tamen in Strabone scribendum: *κατεσκευασμένας δὲ ἑκατέρωθεν ἐγκοιλίων καὶ μητρῶν χωρίς. absque costis, & interamentis.* Salmas. Exerc. Plin. pag. 781.

7. *Διέχειν δὲ τῆς ἠπείρου πλοῦν ἡμερῶν εἴκοσι, ἀλλὰ κακοπλοεῖν τὰς ναῦς, φαύλως μὲν ἱστιοπεποιημένας, κατασκευασμένας δὲ ἀμφοτέρωθεν ἐγκοιλίων μητρῶν χωρίς.*) Sic lege. Salmasius locum hunc sic interpretatur, quasi id Strabo voluerit, naves Taprobanicas costis & interamentis utrinque caruisse. Sed

profecto

ut matricibus eos recipientibus destituantur. Inter hanc atque Indiam alias insulas esse: ipsam verò omnium maximè meridiem versus sitam: circa eam gigni cete vitæ ancipitis, alia bobus, alia equis, alia aliis terrestribus animalibus similia. Nearchus de terra illuvie fluviorum solo aggesta hæc affert exempla: Hermi, & Caystri & Mæandri, & Caici campos ita appellatos esse ob limum qui è montibus à fluviis delatus campos auget: atque adeo facit si quis defertur qui mollior sit & pinguior. Ideoque rectè dici campos hos à fluviis effici. Hoc idem est cum eo quod Herodotus de Nilo dicit, terram quæ circa eum est donum ipsius esse. Et propterea Nearchus putat, Nilum rectè eodem nomine vocari, quo etiam Ægyptus. Aristobulus dicit solos montes & montium ima, pluviam & nives sentire: campos verò cùm imbrium esse expertes, tum nivis: ex incremento tantum fluminum regionem inundari, in montibus per hyemem ningere, vere incipiente imbres incipere ac semper magis augeri, Asianis & die & nocte jugiter & copiosè flumina effundi, usque ad Arcturi exortum, ea nivibus & imbribus aucta campos irrigare. Quæ omnia & à se & ab aliis deprehensa dicit, cum ex Paropamisadis in Indiam contenderent, post Plejadum occasum, & in montibus immorarentur, & Hypasiorum & Musicani terram hyeme permearent. Vere autem incipiente, cum in campos & Taxila urbem maximam, atque hinc ad Hydaspem ac Pori regionem descendissent, hyeme quidem aquam non vidisse, sed nives solum, & primo Taxilis pluisse: ac postquam in Hydaspem venissent, & Porum superassent, iter ad Hypanim facientes orientem versus, atque inde ad Hydaspem, rursum continuè pluisse, præsertim flantibus Etesiis: Arcturi autem exortu cessasse: & cum navium fabricationi ad Hydaspem immorati essent, & non multis diebus ante Plejadum occasum navigare cepissent,

A ἐγκοιλίων μητρῶν χωρίς· εἶναι δὲ καὶ ἄλλας νήσους αὐτῆς μεταξὺ, καὶ τῆς Ἰνδικῆς· νοτιωτάτην δ' ἐκείνην. Κήτη δ' ἀμφίβια περὶ αὐτὴν γίνεσθαι, τὰ μὲν βουσὶ, τὰ δ' ἵπποις, τὰ δ' ἄλλοις χερσαίοις ἐοικότα. Νέαρχος δὲ περὶ τῆς ἐκ τῶν ποταμῶν ἐπιχοῆς παραδείγματα φέρει τὰ τοιαῦτα, ὅτι καὶ τὸ Ἕρμου, καὶ Καΰστρου πεδίον, καὶ Μαιάνδρου, καὶ Καΐκου, παραπλησίως εἴρηται, διὰ τὸ τὴν * ἐπιφερομένην τοῖς πεδίοις χοῦν, αὔξειν αὐτά· μᾶλλον δὲ γεννᾶν, ἐκ τῶν ὀρῶν καταφερομένην ὅση εὔγεως, καὶ μαλακή· καταφέρειν δὲ τοὺς ποταμοὺς, ὥστε τούτων, ὡς ἂν γεννήματα ὑπάρχειν τὰ πεδία· καὶ εὖ λέ-

B γεσθαι, ὅτι τούτων ἐστὶ τὰ πεδία. Τοῦτο δὲ [καὶ] ταυτόν ἐστι τῷ ὑπὸ τοῦ Ἡροδότου λεχθέντι ἐπὶ τοῦ Νείλου, καὶ τῆς ἐπ' αὐτῷ γῆς, ὅτι ἐκείνου δῶρόν ἐστι· διὰ τοῦτο δ' ὀρθῶς, καὶ ὁμώνυμον τῇ Αἰγύπτῳ φησὶ λεχθῆναι τὸν Νεῖλον ὁ Νέαρχος. Ἀριστόβουλος δὲ μόνα καὶ ὕεσθαι καὶ νίφεσθαι τὰ ὄρη, καὶ τὰς ὑπωρείας φησί· τὰ πεδία δὲ καὶ ὄμβρων ὁμοίως ἀπηλλάχθαι, καὶ νιφετῶν· ἐπικλύζεσθαι δὲ μόνον κατὰ τὰς ἀναβάσεις τῶν ποταμῶν· νίφεσθαι μὲν οὖν τὰ ὄρη κατὰ χειμῶνα· τοῦ δὲ ἔαρος ἀρχομένου καὶ τοὺς ὄμβρους ἐνάρχεσθαι, καὶ ἀεὶ καὶ μᾶλλον λαμβάνειν ἐπίδοσιν· [1] τοῖς δὲ τῆς Ἀ-

C σίας καὶ ἀδιαλείπτως νύκτωρ, καὶ μεθ' ἡμέραν ἐκχεῖσθαι, καὶ λάβρους ἕως ἐπιτολῆς Ἀρκτούρου· ἔκ τε δὴ τῶν χιόνων, καὶ τῶν ὑετῶν πληρουμένους ποτίζειν τὰ πεδία. Κατανοηθῆναι δὲ ταῦτα, καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ, καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων φησὶν, ὡρμηκότων μὲν εἰς τὴν Ἰνδικὴν ἀπὸ Παροπαμισαδῶν· μετὰ δὲ δυσμὰς Πληϊάδων, καὶ διατριψάντων κατὰ τὴν ὀρεινὴν, [2] ἔν τε τῇ * ὑπ' Ἀσίων, καὶ τῇ Μουσικανοῦ γῇ τὸν χειμῶνα· τοῦ δ' ἔαρος ἀρχομένου καταβεβηκότων εἰς τὰ πεδία, καὶ πόλιν Τάξιλα εὐμεγέθη, ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ Ὑδάσπην καὶ τὴν Πώρου χώραν· Τοῦ μὲν οὖν χειμῶνος ὕδωρ οὐκ ἰδεῖν, ἀλλὰ χιόνας μόνον· ἐν δὲ τοῖς

D Ταξίλοις πρῶτον ὑσθῆναι· καὶ ἐπειδὰ καταβᾶσιν ἐπὶ τὸν Ὑδάσπην, καὶ νικήσασι τὸν Πῶρον, ὁδὸς ἦν πρὸς ἕω ἐπὶ τὸν Ὕπανιν, κἀκεῖθεν ἐπὶ τὸν Ὑδάσπην πάλιν, ὕεσθαι συνεχῶς, καὶ μάλιστα τοῖς ἐτησίαις· ἐπιτείλαντος δὲ τοῦ Ἀρκτούρου, γενέσθαι παῦλαν· διατρίψαντας δὲ περὶ τὴν ναυπηγίαν ἐπὶ τῷ Ὑδάσπῃ καὶ πλεῖν ἀρξαμένους πρὸ δύσεως Πληϊάδος οὐ πολλαῖς ἡμέραις,

* Manuscr. ἐπιφορουμένην.

* Et hic locus suspectus. Interp. Ὑπασίων legunt. Malim Ἱππασίων.

profectò videtur hæc in Burgundia scripsisse, antequam sciret, quid rei esset navis aut mare. Quis unquam vel animo concipere potuit navem absque costis? Longe aliud voluit Strabo, nempe naves has male navigare quod non rectè velis essent instructæ, & quod ita essent fabricatæ, ut costæ utrinque carerent firmamento. Plura vide in observationibus Isaaci Vossii ad Pompon. Melam. Lib. III. cap. 7.

2. Τοῖς δὲ τῆς Ἀσίας) Corruptus locus: reponendum autem alicujus Indicæ gentis nomen. fortasse τοῖς δὲ Ἱππασίοις. *Casaub.*

3. Ἔν τε τῇ ὑπ' Ἀσίων) Legendum puto Ἱππασίων, ut paullò post. *Idem.*

1. Τοῦ

p. 692. καὶ φθινόπωρον πᾶν, καὶ τὸν χειμῶνα, καὶ τὸ A ἐπιὸν ἔαρ, καὶ τὸ θέρος ἐν τῷ κατάπλῳ πραγματευθέντας, ἐλθεῖν εἰς τὴν Παταληνὴν περὶ κυνὸς ἐπιτολήν· δέκα μὲν δὴ τοῦ κατάπλου γίνεσθαι μῆνας, οὐδαμοῦ δ' ὑετῶν αἰσθέσθαι, οὐδ' ὅτε ἐπήκμασαν οἱ ἐτησίαι· τῶν δὲ ποταμῶν πληρουμένων τὰ πεδία κλύζεσθαι· τὴν δὲ θάλατταν ἄπλουν εἶναι τῶν ἀνέμων ἀντιπνεόντων, ἀπὸ γαίας δὲ μηδεμιᾶς πνοῆς ἐκδεξαμένης. Τοῦτο μὲν οὖν αὐτὸ καὶ ὁ Νέαρχος λέγει· περὶ δὲ τῶν θερινῶν ὄμβρων οὐχ ὁμολογεῖ· ἀλλά φησι ὕεσθαι τὰ πεδία θέρους, χειμῶνος δ' ἄνομβρα εἶναι. Λέγουσι δ' ἀμφότεροι, καὶ τὰς ἀναβάσεις τῶν ποταμῶν. B Ὁ μέν γε Νέαρχος [1] τοῦ Ἀκεσίνου πλησίον στρατοπεδεύοντός φησιν ἀναγκασθῆναι μεταλαβεῖν τόπον ἄλλον ὑπερδέξιον κατὰ τὴν ἀνάβασιν, γενέσθαι δὲ τοῦτο κατὰ θερινὰς τροπάς. Ὁ δ' Ἀριστόβουλος καὶ μέτρα τῆς ἀναβάσεως ἐκτίθεται τετταράκοντα πήχεις, ὧν τοῖς μὲν εἴκοσιν ὑπὲρ τὸ προϋπαρχον βάθος πληροῦν μέχρι χείλους τὸ ῥεῖθρον, τοῖς δ' εἴκοσιν ὑπέρχυσιν εἶναι εἰς τὰ πεδία. Ὁμολογοῦσι δὲ καὶ διότι συμβαίνει νησίζειν τὰς πόλεις, ἐπάνω χωμάτων ἱδρυμένας, καθάπερ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Αἰθιοπίᾳ· μετὰ δὲ Ἀρκτοῦρον παύεσθαι τὴν πλημμύραν, * ἀποβαίνοντος τοῦ ὕδατος· C [2] Ἔτι δ' ἡμίψυκτον σπείρεσθαι τὴν γῆν, ἀπὸ τοῦ * ψύχοντος ὀρυκτοῦ χαραχθεῖσαν, καὶ ὅμως φύεσθαι τὸν καρπὸν τέλειον καὶ καλόν. Τὴν δ' ὄρυζαν φησὶν ὁ Ἀριστόβουλος ἑστάναι ἐν ὕδατι κλειστῷ· πρασιὰς δ' εἶναι τὰς ἐχούσας αὐτήν· ὕψος δὲ τοῦ φυτοῦ, τετράπηχυ, πολύσταχύ τε, καὶ πολύκαρπον· θερίζεσθαι δὲ περὶ δύσιν Πληϊάδος, [3] καὶ πτίζεσθαι ὡς τὰς ζειάς· φύεσθαι δὲ καὶ ἐν τῇ Βακτριανῇ, καὶ Βαβυλωνίᾳ, καὶ Σουσίδι· καὶ ἡ κάτω δὲ Συρία φύει.

* Scripti, ὑποβαίνοντος.

totum autumnum & hyemem & ver & adventantem æstatem in navigatione occupantes circiter canis exortum in Pattalenam perveniſſe: cum menſes X navigantes nunquam aquam ſenſiſſent, vigentibus etiam Eteſiis. Fluminum verò eluvione campos inundatos, mare propter contrarios ventos, quia nullus à terra flatus proſequebatur: navigari non potuiſſe. Idem Nearchus affirmat. De æſtivis autem imbribus non conſentit: ſed æſtate complui campos, hyeme non item, adſerit. De fluminum exundatione convenit inter eos. Nearchus cum prope Aceſinem caſtra poſuiſſent, coactos ait fuiſſe aquis ſe extollentibus in arduum magis locum ea ſubducere: idque circa æſtivum ſolſtitium contigiſſe. Ariſtobulus exundantiæ [2] menſuram cubitorum XL tradidit, quorum viginti alveum implerent ſupra priorem profunditatem, uſque ad labrum, reliqui autem XX in campos effunderentur. Id quoque uno ore dicunt inſularum in morem aquis ambiri urbes, aggeribus impoſitas, quemadmodum in Ægypto etiam & Æthiopia. Poſt Arcturum autem jam aqua ſubſidente, ceſſare inundationem. Addit etiam terram ſemigelatam & frigore fiſſam ſeri & fruges optimas gigni. Ariſtobulus dicit oryzam in aquis eluvionis ſtare, factis areolis quibuſdam eſſe, eam continentibus: ſtirpis altitudinem eſſe quatuor cubitorum, ipſam multarum ſpicarum, multique fructus, meti ſub Plejadum occaſum, & zeæ more contundi. Naſci etiam in Bactriano agro, & in Babylonio, & in Suſio, & in inferiore Syriæ.

1. Τοῦ Ἀκεσίνου πλησίων στρατοπεδεύοντος) Vel στρατοπεδεύοντας, legendum eſt, vel τοῦ Ἀλεξάνδρου Ἀκεσίνου πλησίον στρ. Arrianus ſic, καὶ ἔφυγην ἡ Ἀλεξάνδρου στρατιὴ ἀπὸ τοῦ Ἀκεσίνου ποταμοῦ μέσου θέρεος, ὑπερβαλόντος τοῦ ὕδατος εἰς τὰ πεδία. Caſ.

2. *Menſuram.*) Μετὰ erat, quod facillimo lapſu potuit pro μέτρον ſubſtitui, & μέτρον legiſſe videtur interpres. *Xyland.*

3. Ἔτι δὲ ἡμίψυκτον σπείρεσθαι τὴν γῆν, ἀπὸ τοῦ ψύχοντος ὀρυκτοῦ χαραχθεῖσαν) Hunc locum litera unica pro altera malè poſita mirificè obſcurat. Nam quid eſt χαραχθεῖσα γῆ ὑπὲρ τοῦ ψύχοντος ὀρυκτοῦ? Interpretis quidem Xylandri verſio, nive Gallica frigidior mihi viſa. Legendum eſt, ὑπὸ τοῦ τυχόντος ὀρυκτοῦ χαραχθεῖσαν. Laudat Strabo hanc terram quod levi ſulco aretur, ut de Syria Plinius ait, cujus verba ſcripſi, ut hunc locum illuſtrarent. *Syria*, inquit, *tenui ſulco arat, cum multifariam in Italia octoni boves ad ſingulos vomeres anhelent.* (Contrarium de agris Italiæ idem Plinius ait: & eleganter D alter Plinius (Lib. V. Epiſt. 6.) in deſcriptione Tuſcorum ſuorum *Campi*, inquit, *quos non niſi ingentes boves & fortiſſima aratra perfringunt. Tantis glebis tenaciſſimum ſolum; quum primum perſecatur, aſſurgit, ut novo demum ſulco perdometur.*) Errat etiam Xylander cum ἡμίψυκτον vertit ſemigelatam. Nam ita potius locus debuit verti, *Terram autem dum eſt adhuc ſemiſicca, ſeri, à quolibet foſſore leviter ſciſſam.* Sic locutus eſt libro ſeptimo, Ἡ δὲ ἄλλη πεδιὰς καὶ εὔγαιός ἐστι πᾶσα, σίτῳ δὲ καὶ σφόδρα εὐτυχής· τριάκοντα γοῦν ἀποδίδωσι διὰ τοῦ τυχόντος ὀρυκτοῦ σχιζομένη. Potes etiam vocem ὀρυκτοῦ accipere de inſtrumento quo terra χαράσσεται, quam interpretationem juvat locus libri undecimi. πολλαχοῦ γοῦν σπαρεῖσαν ἅπαξ, δὶς ἐκφέρειν καρπὸν ἢ καὶ τρίς· τὸν δὲ πρῶτον δὲ πεντηκοντάχουν ἀνέαστον· καὶ ταῦτα οὐδὲ σιδήρῳ τμηθεῖσαν, ἀλλ' αὐτοξύλῳ ἀρότρῳ. *Idem.*

4 Καὶ πτίζεσθαι ὡς τὰς ζειάς.) Manuſcripti βαπτίζεσθαι· πτίζεσθαι certè mendo non caret. Nam πτίσσεσθαι potius erat dicendum. *Idem.*

1. Ὁ

Megillus ſcribit, eam ante pluvias ſeri: cultu tamen & irrigatione indigere, & clauſis aquis irrigari. Boſmorum Oneſicritus ait frumenti genus eſſe minus tritico & inter amnes naſci: torreri autem, cùm in area excutitur: ſed jurare, iſtos non priùs ex area ſe elaturos, quam igni frixerint: id eò faciunt ne ſemen exportetur. Porrò Ariſtobulus expoſita & ſimilitudine hujus regionis, qua attingit Ægyptum atque Æthiopiam, & quid ab eis haberet diverſi: cùm auſtrinis imbribus, Nilus impleatur, Indici fluvii ſeptentrionalibus: cauſam quærit, quare intermedia loca imbribus careant: nam nec inter Thebaica uſque in Syenem, & loca Meroæ proxima, nec in Indicæ partibus à Pattalena uſque in Hydaſpem pluit. Superiorem verò regionem, in qua & pluit & ningit: perinde excoli dicit, atque aliam, quæ eſt extra Indiam, cum ab imbribus & nivibus humectetur. Porrò ex iis quæ refert veriſimile eſt, terram facilè terræmotibus concuti ab humiditate nimia laxatam: & facilè rumpi, ut etiam fluminum alvei immutentur. Ipſe quidem ad rem quandam gerendam ſe miſſum, vidiſſe affirmat mille vel amplius urbium & vicorum regionem deſertam, cùm Indus proprium alveum reliquiſſet, & ad ſiniſtram converſus eſſet in alium longè profundiorem, & quaſi ſe inde præcipitaſſet: adeò ut regio ad dextram relicta non amplius effuſionibus irrigaretur, cùm non modo alveo recente ſublimior eſſet: ſed etiam omni fluminis inundatione. Flumina autem exundare, & ventos à terra non ſpirare, id comprobatur verbis Oneſicriti. Is enim maritimam oram dicit paluſtrem undoſamque eſſe, præſertim ad fluminum oſtia, propter limum & maris effluxum, & propterea quod marini venti prævaleant. Megaſthenes Indiæ fœcunditatem ex eo maximè declarat, quòd ea bis fructum ferat uno in anno. Idem Eratoſthenes inquit, alteram hybernam ſementem,

A Μέγιλλος δὲ τὴν ὄρυζαν σπείρεσθαι μὲν πρὸ τῶν ὄμβρων φησίν· ἀρδείας δὲ καὶ φυτείας δεῖσθαι ἀπὸ τῶν κλειστῶν * πληζομένην ὑδάτων. Περὶ δὲ τοῦ βοσμόρου, [1] ὅν φησιν Ὀνησίκριτος· διότι [2] σεπτός ἐστι μικρότερος τοῦ πυροῦ· γίνεται δ᾽ ἐν ταῖς μεσοποταμίαις. Φρύγεται δ᾽ ἐπὰν ἀλοηθῇ, προομνυμένων μὴ ἀποίσειν ἄπυρον ἐκ τῆς ἅλω, τοῦ μὴ ἐξάγεσθαι σπέρμα. Τὴν δ᾽ ὁμοιότητα τῆς χώρας ταύτης πρός τε τὴν Αἴγυπτον, καὶ τὴν Αἰθιοπίαν, καὶ πάλιν τὴν ἐναντιότητα, παραθεὶς ὁ Ἀριστόβουλος, διότι τῷ Νείλῳ μὲν ἐκ τῶν νοτίων ὄμβρων ἐστὶν ἡ πλήρωσις, τοῖς Ἰνδικοῖς ποταμοῖς δὲ ἀπὸ τῶν ἀρκτικῶν, p. 693.
B ζητεῖ πῶς οἱ μεταξὺ τόποι οὐ καταμβροῦνται. οὔτε γὰρ ἡ Θηβαῒς μέχρι Συήνης, καὶ τῶν ἐγγὺς Μερόης, οὔτε τῆς Ἰνδικῆς τὰ ἀπὸ τῆς Παττηλήνης, μέχρι τοῦ Ὑδάσπου· τὴν δ᾽ ὑπὲρ ταῦτα τὰ μέρη χώραν, ἐν ᾗ καὶ ὄμβροι, καὶ νιφετοὶ παραπλησίως ἔφη γεωργεῖσθαι τῇ ἄλλῃ τῆς ἔξω τῆς Ἰνδικῆς χώρᾳ· ποτίζεσθαι γὰρ ἐκ τῶν ὄμβρων καὶ τῶν χιόνων. Εἰκὸς δ᾽ οἷς εἴρηκεν οὗτος, καὶ εὔσειστον εἶναι τὴν γῆν, χαυνουμένην ὑπὸ τῆς πολλῆς ὑγρασίας, καὶ ἐκρήγματα λαμβάνουσαν, ὥστε καὶ ῥεῖθρα ποταμῶν ἀλλάττεσθαι. Πεμφθεὶς γοῦν ἐπί τινα χρείαν, ἰδεῖν φησιν ἐρημωθεῖσαν χώραν
C πλειόνων, ἢ χιλίων πόλεων σὺν κώμαις, ἐκλιπόντος τοῦ Ἰνδοῦ τὸ οἰκεῖον ῥεῖθρον, ἐκτραπομένου δ᾽ εἰς τὸ ἕτερον ἐν ἀριστερᾷ κοιλότερον πολὺ, καὶ οἷον καταῤῥάξαντος, εἰς τὴν ἀπολειφθεῖσαν ἐν δεξιᾷ χώραν μηκέτι ποτίζεσθαι ταῖς ὑπερχύσεσι μετεωροτέραν οὖσαν, [3] οὐ τοῦ ῥείθρου τοῦ καινοῦ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπερχύσεων. Ταῖς δὲ τῶν ποταμῶν πληρώσεσι, καὶ τὸ τοὺς ἀπογαίους μὴ πνεῖν, ὁμολογεῖ καὶ τὸ λεχθὲν ὑπὸ τοῦ Ὀνησικρίτου. Τεναγώδη γάρ φησιν εἶναι τὴν παραλίαν, καὶ μάλιστα κατὰ * τὰ στόματα τῶν ποταμῶν, διά τε τὴν
D χοῦν καὶ τὰς πλημμυρίδας, καὶ τὴν τῶν πελαγίων ἀνέμων ἐπικράτειαν. Μεγασθένης δὲ τὴν εὐδαιμονίαν τῆς Ἰνδικῆς ἐπισημαίνεται, [4] τῷ δίκαρπον εἶναι καὶ δίφορον· καθάπερ καὶ Ἐρατοσθένης ἔφη, τὸν μὲν εἰπὼν σπόρον χειμερινὸν,

* Manuſſ. ἀρδευομένην.

* Scripti τὸ στόμα.

1. Ὃν φησιν Ὀνησίκριτος, διότι σεπτός ἐστι) Epitomes auctor σῖτος ἐστί. Et ſanè vox σεπτὸς mihi eſt incognita: quam tamen in veteribus codicibus reperias, & priore interprete. boſmori meminit etiam Diodorus libro ſecundo, πολὺ δὲ ὄσπριον καὶ διάφορον, ἔτι δὲ ὄρυζα καὶ τὸ προσαγορευόμενον βόσμορον. Sic ibi legendum, vulgò βόσπορον. *Caſaub.*

2. Σεπτός) de boſmoro pro σεπτὸς eſt σῖτος in epitomis, quod & prætuli. *Xyland.*

3. Οὐ τοῦ ῥείθρου τοῦ καινου μονὸν) Sic erat, illud καινοῦ, ſi attentè locum conſideres: facilè καινοῦ fuiſſe verum deprehendes interpres omiſit. &c. (ne quid diſſimulem) olim me dubium tenuit: toto loco cum ſuperioribus comparato, vidi me in ſcirpo nodum quærere, ut aiunt. *Xyland.*

4. Τῷ δίκαρπον εἶναι καὶ δίφορον) Plinius H. Nat. Lib. VI. c. 17. *Alia illius cœli facies, alii ſiderum ortus, binæ meſſes in anno, binæ æſtates, media inter illa hyeme eteſiarum flatu: noſtra vero brumali.* Diodorus, τὰ πολλὰ δὲ τῆς χώρας ἀρδεύεται καὶ διὰ τοῦτο διττοὺς ἔχει τοὺς κατ᾽ ἔτος καρπούς. *Caſaub.*

A τὸν δὲ θερινόν, καὶ ὄμβρον ὁμοίως· οὐδὲν γὰρ ἔτος εὑρίσκεσθαι φησὶ πρὸς ἀμφοτέρους καιροὺς ἄνομβρον· ὥστε εὐετηρίαν ἐκ τούτου συμβαίνειν, ἀφόρου μηδέ ποτε τῆς γῆς οὔσης· [1] τούς τε ξυλίνους καρποὺς γεννᾶσθαι πολλούς, καὶ τὰς ῥίζας τῶν φυτῶν καὶ μάλιστα τῶν μεγάλων καλάμων, γλυκείας καὶ φύσει καὶ ἑψήσει, χλιαινομένου τοῦ ὕδατος τοῖς ἡλίοις, τοῦ τ' ἐκπίπτοντος ἐκ Διός, καὶ τοῦ ποταμίου. Τρόπον δή τινα λέγειν βούλεται, διότι ἡ παρὰ τοῖς ἄλλοις λεγομένη πέψις καὶ καρπῶν καὶ χυμῶν, παρ' ἐκείνοις ἕψησίς ἐστι· καὶ κατεργάζεται τοσοῦτον εἰς εὐστομίαν, ὅσον καὶ ἡ διὰ πυρός· διὸ καὶ τοὺς κλάδους τῶν δένδρων φησὶν εὐκαμπεῖς εἶναι, ἐξ ὧν οἱ τροχοί· [2] Ἐκ δὲ τῆς B αὐτῆς αἰτίας, ἐνίοις καὶ ἐπανθεῖν ἔριον. Ἐκ τούτου δὲ Νέαρχος φησὶ τὰς εὐητρίους ὑφαίνεσθαι σινδόνας· τοὺς δὲ Μακεδόνας ἀντὶ κναφάλων αὐτοῖς χρῆσθαι, [3] καὶ τοῖς σαγμασισάγην· τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ Σηρικά, [4] ἔκ τινων φλοιῶν ξαινομένης βύσσου.
p. 694. Εἴρηκε δὲ καὶ περὶ τῶν καλάμων [5] ὅτι ποιοῦσι μέλι μελισσῶν μὴ οὐσῶν· [6] οὐ γὰρ δένδρον εἶναι καρποφόρον· ἐκ δὲ τοῦ καρποῦ μεθύειν. [7] Πολλὰ γὰρ δὴ καὶ δένδρα παράδοξα ἡ Ἰνδικὴ τρέφει, ὧν ἐστι καὶ τό, κάτω νεύοντας * ἔχειν τοὺς κλάδους, τὰ δὲ φύλλα ἀσπίδος οὐκ ἐλάττω. Ὀνησίκριτος δὲ καὶ περιεργότερον τὰ ἐν τῇ Μουσικανοῦ διεξιών, ἅ φησι νοτιώτατα εἶναι τῆς Ἰνδικῆς, C διηγεῖται μεγάλα δένδρα εἶναί τινα, ὧν τοὺς κλάδους αὐξηθέντας, [εἶτ' ἀναδοθέντας] [8] ἐπὶ πήχεις καὶ δώδεκα· ἔπειτα τὴν λοιπὴν αὔξησιν κατωφερῆ λαμβάνειν, ὡς ἂν κατακαμπτομένους ἕως ἂν ἅψωνται τῆς γῆς·

* Manuſſ. ἔχον.

alteram æſtivam nominans quo modo & imbrem. Nullum enim annum inveniri dicit utroque tempore ſine pluvia, qua propter magnam eſſe ubertatem, cum ſemper terra ſit fœcunda. Fructus autem arboreos multos gigni, radices ſtirpium, præſertim magnarum arundinum, & natura & decoctione dulces eſſe, aqua à ſolibus tepefacta, tam cœleſti quam pluviali. Quodammodo igitur id videtur dicere eam quæ apud alios & fructuum & ſuccorum maturitas dicitur, apud illos concoctionem eſſe, quæ tantum ad ſuavitatem ſaporis conducat, quantum ea quæ per ignem fit. Idcirco etiam ramos arborum flexiles eſſe dicit, è quibus rotæ fiant: ob eandem cauſam, in quibuſdam lanam innaſci, ex qua Nearchus ait ſindonas ſubtilis & reticulati operis texi, & Macedones ea pro tomento uſos, ac clitellis ſubjeciſſe: ſerica etiam ejuſdem generis eſſe, byſſo ſcilicet ex corticibus quibuſdam excarminata. Tradit idem arundinem mel ſine apibus gignere: & cum non ſit arbor fructifera, ex fructu tamen ebrium facere. India multas quidem admirabiles arbores fert, è quibus eſt cujus rami ad terram propendent: foliis non minoribus clypeo. Oneſicritus curioſius ea perſequens quæ ſunt in Muſicana terra, Indiæ auſtraliſſima, refert arbores quaſdam ingentes eſſe, quarum rami cum ad duodenos cubitos creverint, reliquum incrementum pronum faciant, deflexi quouſque terram contingant:

1. *Τούς τε ξυλινοὺς καρποὺς γεννᾶσθαι πολλοὺς*) Græci *ξυλίνους καρποὺς* vocant omnes fructus qui ex arboribus colliguntur: ſicut & Hebræi dicunt פרי־עץ qui etiam עץ ſive *ξύλον* pro arbore uſurpant: eóſque imitantur & qui Græcè ſcripſêre ſacri auctores ut Johannes Apocalypſ. cap. 2. commate 7. Strab. lib. quinto *καρποὺς ξυλίνους* & *σιτικοὺς* opponit. Athenæus libro tertio cap. 5. pag. 78. *ὅτι δὲ πάντων τῶν καλουμένων ξυλίνων καρπῶν ὠφελιμώτερα ἐστὶ τοῖς ἀνθρώποις τὰ σῦκα, ἱκανῶς Ἡρόδοτος ὁ Λύκιος διὰ πολλῶν ἀποδείκνυσιν.* Diodorus libro tertio ait Dionyſium docuiſſe homines *τὰς οἰνοποσίας καὶ συγκομιδὰς τῶν ξυλίνων καλουμένων καρπῶν.* *Caſaub.*

2. *Ἐκ δὲ τῆς αὐτῆς αἰτίας ἐνίοις καὶ ἐπανθεῖν ἔριον*) De lanigeris arboribus vide Plinium H. N. Lib. XII. c. 10. Non prætermittam de iis locum Arriani: quia & elegans eſt, & interpreti viro alioquin docto, aqua hæſiſſe ibi videtur. Notat ille. Indos veſci certarum arborum corticibus. vocari autem illas arbores Indorum lingua, *Tala*, naſcíque in iis ſicut in palmarum ſummitatibus, veluti glomos lanarum carptarum. Verba Arriani ipſius infra ſcripſi (Hiſtor. Indic. lib. cap. 7.) *σιτέεσθαι δὲ τῶν δενδρέων τὸν φλοιόν· καλέεσθαι δὲ τὰ δένδρεα ταῦτα τῇ Ἰνδῶν φωνῇ Τάλα· καὶ φύεσθαι ἐπ' αὐτῶν κατάπερ τῶν φοινίκων ἐπὶ τῇσι κορυφῇσιν, οἵαπερ τολύπας.* *Idem.*

D

3. *Καὶ τοῖς σαγμασισάγην*) legendum, *καὶ τοῖς σάγμασι σαγῆς.* Antea emendavi, *καὶ τῆς σαγματοσάγης.* Sed nunc hoc magis probo. *Σάγην* vocat tomentum, quo farciuntur *σάγματα*, de quibus nos fuſius. p. 824. a. F. Nam *σάττειν* idem quod *implere & farcire* eſt. Salmaſ. Exerc. Plin. p. 701. b. G.

4. *Ἔκ τινων φλοιῶν ξαινομένης βύσσου*) Malè in Græco codice *φλοιῶν* legitur, cùm corrigendum ſit, ſerica *ἐκ φύλλων foliis* arborum excarminari. La Cerda in Virgil. Georgic. lib. II. pag. 285. a.

5. *Ὅτι ποιοῦσι μέλι μελισσῶν μὴ οὐσῶν*) Notum eſt ſaccharum à veteribus Græcis & Latinis fuiſſe mel appellatum. Tertullianus libr. De judicio Dei,

Mella viridanti confragant pinguia canna.

vide Plinium lib. XII. c. 8. Dioſcoridem cap. CCXCII. & Arriani Periplum maris Rubri. *Caſaub.*

6. *Οὐ γὰρ δένδρον εἶναι καρποφόρον, ἐκ δὲ τοῦ καρποῦ μεθύειν*) Hic locus mihi eſt de menda ſuſpectus: ſic tamen & veteres codices. vetus interpres de arundinibus ex quibus ſaccharum colligitur accepit. Sed an eæ ebrietatem afferant viderint *ἰατρῶν παῖδες.* *Idem.*

7. *Πολλὰ δὲ καὶ δένδρα παράδοξα ἡ Ἰνδικὴ τρέφει*) Arborum Indicarum multis locis Plinius meminit. Diodorus quoque Siculus lib. XVII. ſic ſcribit de Indiæ regione quadam *δένδρων γὰρ εἶχε γένη διαλάττοντα, καὶ τὸ μὲν ὕψος ἔχοντα πηχῶν ἑβδομήκοντα, τὸ δὲ πάχος μόλις ὑπὸ τεττάρων ἀνδρῶν περιλαμβανόμενον, τριῶν δὲ πλεθρῶν σκιὰν ἀποτελοῦντα.* *Idem.*

8. *Ἐπὶ πήχεις καὶ δώδεκα*) *ἐπὶ πήχεις ια* (ſic emaculandum) *καὶ δώδεκα.* Vid. Caſpar. Barth. Animad ad Papin. Statii IV. Thebaid. p. 1002.

1. Ὥστε

deinde terram ſubeant, ac radices agant veluti traduces: mox rurſus in truncum exeant, à quo poſtquam aucti fuerint, in eodem modo flectantur, & aliam propaginem efficiant: rurſuſque aliam, & ſic deinceps, ut ab una arbore longum umbraculum fiat, tabernaculo multis columnis innitenti ſimile. Refert ad hæc miras arborum magnitudines, quarum ſtipitem vix quinque homines complecti queant. Ariſtobulus ad Aceſinem, ac ubi is Hyarotidi permiſcetur, de arboribus dicit quæ ramos deflexos habent, & de earum magnitudine, ut ſub una arbore quinquaginta equites meridiari poſſint. Ille vero quadringentos ait. Narrat etiam Ariſtobulus, arborem eſſe 3 non magnam, quæ magnas ſiliquas habeat fabarum ſimiles, denorum digitorum longitudine, mellis plenas: quas qui ederint, non facile evadant mortem. Qui dixerunt trans Hyarotidem viſam fuiſſe arborem, quæ umbram in meridie faceret quinque ſtadiorum, cunctorum de arborum magnitudine ſermonem exceſſerunt. Idem tradit lanigerarum arborum florem nucleum habere: quo exempto reliquum lanæ in morem carminetur. In Muſicani regione frumentum ſponte naſci tritico perſimile ait: itemque vites viniferas cum cæteri vino carere Indiam dicant, adeo ut nec ibi tibia ſit, ut Anacharſis ajebat, nec ullum aliud muſicum inſtrumentum præter cymbala & tympana & crepitacula, quibus uti præſtigiatores ſolent.

A ἔπειτα κατὰ γῆς διαδοθέντας ῥιζοῦσθαι ὁμοίως ταῖς κατώρυξιν, εἶτ' ἀναδοθέντας στελεχοῦσθαι· ἐξ οὗ πάλιν ὁμοίως τῇ αὐξήσει κατακαμφθέντα, ἄλλην κατώρυγα ποιεῖν, εἶτ' ἄλλην· καὶ οὕτως ἐφεξῆς, ὥστ' ἀφ' ἑνὸς δένδρου σκιάδιον γίνεσθαι μακρὸν, πολυστύλῳ σκηνῇ ὅμοιον. Λέγει δὲ καὶ μεγέθη δένδρων, 1 ὥστε πέντε ἀνθρώποις δυσπερίληπτα εἶναι τὰ στελέχη. Κατὰ δὲ τὸν Ἀκεσίνην, καὶ τὴν συμβολὴν τὴν πρὸς Ὑάρωτιν, καὶ Ἀριστόβουλος εἴρηκε περὶ τῶν καταχαμπτομένους ἐχόντων τοὺς κλάδους, καὶ περὶ τοῦ μεγέθους· 2 ὥσθ' ὑφ' ἑνὶ δένδρῳ μεσημβρίζειν σκιαζομένους ἱππέας B πεντήκοντα· οὗτος δὲ τετρακοσίους. Λέγει δὲ ὁ Ἀριστόβουλος, 4 καὶ ἄλλο δένδρον, * οὐ μεγάλους λοβοὺς λεπίσματα καρποὺς ἔχον ὡς ὁ κύαμος, δέκα δακτύλους τὸ μῆκος πλήρεις μέλιτος· τοὺς δὲ φαγόντας, οὐ ῥᾳδίως σώζεσθαι. Ἅπαντας δ' ὑπερβέβληνται περὶ τοῦ μεγέθους τῶν δένδρων, οἱ φήσαντες ἑωρᾶσθαι πέραν τοῦ Ὑαρώτιδος δένδρον, ποιοῦν σκιὰν ταῖς μεσημβρίαις πεντασταδίον. Καὶ τῶν ἐριοφόρων δένδρων φησὶν οὗτος 5 τὸ ἄνθος ἔχειν πυρῆνα· ἐξαιρεθέντος δὲ τούτου, ξαίνεσθαι τὸ λοιπὸν ὁμοίως ταῖς ἐρέαις. Ἐν δὲ τῇ Μουσι- C κανοῦ, καὶ σῖτον αὐτοφυῆ λέγει πυρῷ παραπλήσιον· καὶ ἄμπελον, ὥστ' οἰνοφορεῖν, 6 τῶν ἄλλων ἄοινον λεγόντων, τὴν Ἰνδικήν· 7 ὥστε μηδ' αὐλὸν εἶναι κατὰ τὸν Ἀνάχαρσιν, μήτ' ἄλλο τῶν μουσικῶν ὀργάνων μηδὲν 8 πλὴν κυμβάλων καὶ τυμπάνων, καὶ κροτάλων, ἃ τοὺς θαυματοποιοὺς κεκτῆσθαι.

1. Ὥστε πέντε ἀνθρώποις δυσπερίληπτα εἶναι) Diodorus ait quatuor. *Caſaub.*

2. Ὥσθ' ὑφ' ἑνὶ δένδρῳ μεσημβρίζειν σκιαζομένους ἱππέας πεντήκοντα) Arrianus ex Nearcho refert Sophiſtas Indorum æſtate verſari ſolitos in pratis & paluſtribus locis ſub arboribus tantæ magnitudinis ut unius umbra ad quinque jugera in circuitu extendatur: poſſe etiam mille Sophiſtas unius arboris umbra contegi. *Idem.*

3. *Non magnam.*) Οὐ μεγάλους λοβοὺς λεπίσματα, voces ſunt planè non cohærentes, poſterior ſquamas, prior vibras aut prominentias potiùs quaſdam ſignificat. *Xyland.*

4. Καὶ ἄλλο δένδρον, οὐ μεγάλους λοβοὺς λεπίσματα καρποὺς ἔχον) Locus eſt miſerè corruptus: quem tamen in integrum reſtitueris ſi gloſſema, quo eſt inquinatus, ſuſtuleris. Sic igitur lege, Λέγει δὲ ὁ Ἀριστόβουλος καὶ ἄλλο δένδρον μέγα, μεγάλους ἔχον λοβοὺς ὡς ὁ κυαμὸς δεκαδακτύλους. Tollendæ enim omnino ſunt illæ voces λεπίσματα καρπούς. in quibus vocibus dupliciter peccatum eſt, primum quidem quando in contextu ſunt admiſſæ quum eſſent ejus gloſſa. deinde ipſæ etiam fuere corruptæ. Nam ſcribendum fuit λεπίσματα καρποῦ. hæc enim verba fuerunt aſcripta aut ſuperſcripta potius (qui fuit veterum mos) voci λοβοὺς tanquam ejus interpretamentum: & id quidem non malum. Eſt enim λοβὸς, fabarum integumentum: non illud quidem quo ſingulæ involvuntur, ſed quo plures ſimul. ſiliquam Latini vocant. Gloſſarium *Siliqua* κυάμου καὶ φασήλου λοβός. & λοβὸς τῶν χεδρόπων. In eodem Gloſſario alibi copioſius exponitur quot modis vox λοβὸς ſoleat accipi: quem locum aſcripſi, Λοβὸς ὀσπρίου, Siliqua. Λοβὸς ὠτίου, Lamna. Λοβὸς ἥπατος, fibra, fiber. Λοβοὶ τῶν σπλάγχνων, Hæ lactes. vide D etiam Suidam. *Caſaub.*

5. Τὸ ἄνθος ἔχειν πυρῆνα) Arrianus τολύπας vocat quod arboribus ἐριοφόροις innaſcitur. *Idem.*

6. Τῶν ἄλλων ἄοινον λεγόντων, τὴν Ἰνδικὴν) Arrianus ex Megaſthene refert Bacchum οἴνου δοτῆρα Ἰνδοῖς γενέσθαι καθάπερ Ἕλλησι. *Idem.*

7. Ὥστε μηδ' αὐλὸν εἶναι κατὰ τὸν Ἀνάχαρσιν) Anacharſis interrogatus an eſſent mulierculæ αὐλητρίδες apud Scythas. Atqui ait ille reſpondens, vitem non habent Scythæ. Extat dictum Anacharſidis apud Ariſtotelem Analyt. poſteriorum lib. priore. Plutarchum, Laërtium, Euſtathium. *Idem.*

8. Πλὴν κυμβάλων καὶ τυμπάνων καὶ κροτάλων) Apud Græcos hæc erant Magnæ matris initia & crepundia. Vide libro decimo. Indos vero docuit Bacchus, ait Arrianus θεοὺς σέβειν ἄλλους τε καὶ μάλιστα δὴ ἑαυτὸν, κυμβαλίζοντας καὶ τυμπανίζοντας. Idem.

A [1] Καὶ πολυφάρμακον δὲ, καὶ πολύρριζον, τῶν τε σωτηρίων, καὶ τῶν ἐναντίων, ὥσπερ καὶ πολυχρώματον, καὶ οὗτος εἴρηκε, καὶ ἄλλοι γε. Προστίθησι δ᾽ οὗτος, ὅτι καὶ νόμος εἴη τῶν ἀνευρόντα τι τῶν ὀλεθρίων, ἐὰν μὴ προσανεύρῃ καὶ τὸ ἄκος αὐτοῦ, θανατοῦσθαι· ἀνευρόντα δὲ, τιμῆς τυγχάνειν παρὰ τοῖς βασιλεῦσιν.
p. 695. Ἔχειν δὲ καὶ κιννάμωμον, καὶ νάρδον, καὶ ἄλλα ἀρώματα τὴν νότιον γῆν τὴν Ἰνδικὴν ὁμοίως, ὥσπερ τὴν Ἀραβίαν, καὶ τὴν Αἰθιοπίαν, ἐχουσάν τι ἐμφερὲς ἐκείνοις κατὰ τοὺς ἡλίους· διαφέρει δὲ τῷ πλεονασμῷ τῶν ὑδάτων, ὥστ᾽ ἔνικμον τὸν ἀέρα εἶναι, καὶ τροφιμώτερον παρὰ τοῦτο, καὶ γόνιμον μᾶλλον· ὡς δ᾽ αὔτως καὶ τὴν B γῆν· καὶ τὸ ὕδωρ ἤδη· καὶ μείζω τά τε χερσαῖα τῶν ζώων, καὶ τὰ καθ᾽ ὕδατος, τὰ ἐν Ἰνδοῖς τῶν παρ᾽ ἄλλους εὑρίσκεσθαι. [2] Καὶ τὸν Νεῖλον δ᾽ εἶναι γόνιμον μᾶλλον ἑτέρων, καὶ μεγαλοφυῆ γεννᾶν καὶ τἄλλα, καὶ τὰ ἀμφίβια· τάς τε γυναῖκας ἔσθ᾽ ὅτε καὶ τετράδυμα τίκτειν τὰς Αἰγυπτίας. [3] Ἀριστοτέλης δὲ, καὶ ἑπτάδυμά τινα ἱστορεῖ τετοκέναι· [4] καὶ αὐτὸς πολύγονον καλῶν τὸν Νεῖλον, καὶ τρόφιμον, διὰ τὴν ἐκ τῶν ἡλίων μετρίαν ἕψησιν, αὐτὸ καταλιπόντων τὸ τρόφιμον, τὸ δὲ περιττὸν ἐκθυμιώντων. Ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς αἰτίας καὶ τοῦτο συμβαίνειν εἰκὸς, ὅπερ φησὶν οὗτος, ὅτι τῷ ἡμίσει πυρὶ ἕψεται C τὸ τοῦ Νείλου ὕδωρ, ἢ τὰ ἄλλα. Ὅσῳ δέ γε φησὶ τὸ μὲν τοῦ Νείλου ὕδωρ δι᾽ εὐθείας ἔπεισι πολλὴν χώραν, καὶ στενὴν, καὶ μεταβάλλει πολλὰ κλίματα, καὶ πολλοὺς ἀέρας· τὰ δ᾽ Ἰνδικὰ ῥεύματα, ἐς πεδία ἀναχεῖται μείζω, καὶ πλατύτερα, ἐνδιατρίβοντα πολὺν χρόνον τοῖς αὐτοῖς κλίμασι· τόσῳ δὲ ἐκεῖνα τούτου τροφιμώτερα, διότι καὶ τὰ κήτη μείζω τε, καὶ πλείω· καὶ ἐκ τῶν νεφῶν δὲ ἑφθὸν ἤδη χεῖσθαι τὸ ὕδωρ.

Item Indiam multa medicamenta habere, & multas herbarum radices, tum salutares, tum noxias: quemadmodum & multos colores: & hic & alii dixerunt. Addit legem esse, si quis exitiale aliquid invenerit, nisi & remedium ejus reperiat, morte plecti: si adinvenerit honorem ei à regibus haberi. Esse Indiæ australi cinnamomum, nardum, & alia aromata, quemadmodum Arabiæ & Æthiopiæ: cui quod ad radios solares attinet persimilis sit: differat autem aquarum abundantia, unde aër udus est, & fœcundior proinde atque ad nutriendum uberior: ac eodem modo & terra & aqua: quapropter animalia tum terrestria, tum aquatilia apud Indos quam cæteros majora esse: siquidem etiam Nilus cæteris fœcundior sit, & magna producit, cum alia, tum ea quæ ancipitis sunt vitæ. Ægyptiæ quoque mulieres interdum quater geminos pariant. Narrat Aristoteles, quandam septem geminos peperisse. Idem Nilum fœcundissimum vocat, & largè nutrientem propter moderatam solis decoctionem, relinquentis nutrimentum & superfluum evaporantis. Ex eadem causa verisimile est id contingere, quod hic dicit, Nili aquam dimidio minori igne decoqui quam cæteras. Quanto autem magis (inquit) Nili aqua, multam & angustam regionem rectè percurrit, & multos aëres ac mundi varias plagas permutat: Indica vero flumina in majores latioresque effunduntur campos, diu in iisdem regionibus immorantia: tanto illa hoc magis nutriunt: unde & cete plurima generant & majora. Præterea aquam jam decoctam è nubibus effundi.

1. Καὶ πολυφάρμακον δὲ καὶ πολύρριζον.) Sic infra laudat τὴν ἀρετὴν τῶν ῥιζῶν καὶ φαρμάκων Ἰνδικῶν. *Cas.*

2. Καὶ τὸν Νεῖλον δ᾽ εἶναι γόνιμον) Vide libro ultimo. p. 788. *Idem.*

D 3. Ἀριστοτέλης δὲ, καὶ ἑπτάδυμά τινα ἱστορεῖ τετοκέναι) Id verò facile Aristoteli credo: Nam Paulus Jurisconsultus amplius ait, frequens id esse in Ægypto. Verba ejus infra scripsi. *Nam traditum est, & quatuor pariter puellas à matre familias natus esse. Alioquin tradidere non leves auctores, quinquies quaternas enixam Peloponnesi: multas Ægypti uno utero septenos. Sed & tergeminos senatores cinctos vidimus Horatios. Sed & Lælius scribit, se vidisse in palatio mulierem liberam, quæ ab Alexandria perducta est, ut Hadriano ostenderetur cum quinque liberis, ex quibus quatuor eodem tempore enixa* (inquit) *dicebatur, quintum post diem quadragesimum.* Hæc Paulus in lege III. Dig. *Si pars hæreditatis petatur:* quibus addere potes quæ scribit Julianus in lege XXXVI. Dig. *De solutionibus & liberationibus.* Porro Aristotelis locus hodie non exstat: Suspicatus autem sum aliquando non ἑπτάδυμα scripsisse Strabonem, sed πεντάδυμα. Nam ita video locum illum Aristot. ab aliis proferri. A. Gell. lib. X. cap. 2. *Aristoteles philosophus memoriæ tradidit, mulierem in Ægypto uno partu quinque enixam pueros: eumque esse finem multijugæ hominum partionis, neque plures unquam simul genitos compertum. hunc autem esse numerum ait rarissimum.* Ipsius Aristotelis verba sunt in historia animalium lib. VII. cap. 4. loquentis de partus muliebris ratione varia. τὸ μὲν γὰρ πλεῖστον καὶ παρὰ τοῖς πλείστοις, ἓν τίκτουσιν αἱ γυναῖκες. πολλάκις δὲ καὶ πολλαχοῦ δίδυμα, οἷον περὶ Αἴγυπτον· τίκτουσι δὲ καὶ τρία καὶ τέτταρα περὶ ἐνίους μὲν καὶ σφόδρα τόπους ὥσπερ εἴρηται πρότερον πλεῖστα δὲ τίκτεται πέντε τὸν ἀριθμόν· ἤδη γὰρ ὦπται τοῦτο καὶ ἐπὶ πλειόνων συμβεβηκός. Vide eundem. De Generatione animalium lib. IV. cap. 4. Sanè si scripsit Aristoteles, ut Gellius ait, non esse compertum plures unquam esse natos quàm quinque, ignorabat ille tunc quod ex eo refert Strabo septem simul natis. Docti viri cogitent. *Id.* Erudita congessit Carol. Ann. Fabrott. in Disquisitione de numero Puerperii. p. 97.

4. Καὶ αὐτὸς πολύγονον καλῶν τὸν Νεῖλον) Plinius Nili aquam genitalem appellat lib. IX. c. 57. *Idem.*

1. Τὸ

Hoc Aristobulus non concesserit qui negat campos compluі: Onesicrito autem videtur. Idem aquam causam facit proprietatum in animalibus: cujus signum affert, quod peregrina pecora eam potantia colores suos in regioni ei familiarem mutant colorem: atque hoc profecto bene dictum est. Quod autem Æthiopes nigri sunt & crispi, ejus rei non recte in meris aquis causam ponit, ac Theodectem reprehendit, qui causam referat ad solem, cum sic ait:

Quorum propinqua Sol adurens orbita
Fuliginoso corpora colore imbuit,
Aestuque tostas sicco crispavit comas:
Materiemque adolescendi consumtam abstulit

Quanquam hoc quidem rationem aliquam habet: dicit enim solem non esse viciniorem Æthiopibus quam aliis, sed magis perpendicularem, & propterea magis adurere: ut non recte dicat ille solem propinquum ab omnibus æqualiter distantem. Tum calorem quoque non esse nigredinis causam: cum qui in ventre sunt matris, quos nondum sol attigit, tamen nigrescant. Enimvero melius dicunt qui causam soli tribuunt, & ejus adustioni per vehementem quandam summi humoris deminutionem: qua de causa affirmamus Indos non crispari, nec eorum colorem aduri, cum nihil iis tale accidat, humidi aëris compotes. In utero autem ob seminis facultatem atque vim jam tales fiunt, quales fuere qui eos genuerunt. quo pacto etiam affectiones corporum certæ à

A Τοῦτο δ', οἱ μὲν περὶ Ἀριστόβουλον οὐκ ἂν συγχωροῖεν, οἱ φάσκοντες μὴ ὕεσθαι τὰ πεδία. Ὀνησικρίτῳ δὲ δοκεῖ, τόδε τὸ ὕδωρ αἴτιον εἶναι τῶν ἐν τοῖς ζώοις ἰδιωμάτων, καὶ φέρει σημεῖον [1] τὸ καὶ τὰς χρόας τῶν πινόντων βοσκημάτων ξενικῶν ἀλλάττεσθαι πρὸς τὸ ἐπιχώριον. Τοῦτο μὲν οὖν εὖ· οὐκέτι δὲ καὶ τοῦ μέλανας εἶναι καὶ οὐλότριχας τοὺς Αἰθίοπας, ἐν ψιλοῖς τοῖς ὕδασι τὴν αἰτίαν τιθέναι· μέμφεσθαι δὲ τὸν Θεοδέκτην εἰς αὐτὸν τὸν ἥλιον ἀναφέροντα τὸ αἴτιον, ὥς φησιν οὕτως.

[2] Ἧς ἀγχιτέρμων ἥλιος διφρηλατῶν,
B Σκοτεινὸν ἄνθος ἐξέχρωσε λιγνύος
Εἰς σώματ' ἀνδρῶν, καὶ * συνέστρεψεν κόμας * Vulgò, συνέστρεψε.
Μορφαῖς ἀναυξήτησι συντήξας πυρός.

Ἔχοι δ' ἄν τινα λόγον· φησὶ γὰρ μήτε ἐγγυτέρω τοῖς Αἰθίοψιν εἶναι τὸν ἥλιον, ἢ τοῖς ἄλλοις· ἀλλὰ μᾶλλον κατὰ κάθετον εἶναι, καὶ διὰ τοῦτο ἐπικαίεσθαι πλέον· ὥστ' οὐκ εὖ λέγεσθαι ἀγχιτέρμονα αὐτοῖς τὸν ἥλιον [3] ἴσον πάντων διέχοντα. Μήτε τὸ θάλπος εἶναι τοῦ τοιούτου p. 696. πάθους αἴτιον· μηδὲ γὰρ τοῖς ἐν γαστρὶ, ὧν οὐχ ἅπτεται ἥλιος. [4] Βελτίους δὲ οἱ τὸν ἥλιον αἰτιώμενοι, καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ ἐπίκαυσιν, κατ' C ἐπίλειψιν σφοδρὰν τῆς ἐπιπολῆς ἰκμάδος· καθ' ὃ καὶ τοὺς Ἰνδοὺς μὴ οὐλοτριχεῖν φαμὲν, [5] μηδ' οὕτω πεπεισμένως ἐπικεκαῦσθαι τὴν χρόαν, ὅτι ὑγροῦ κοινωνοῦσιν ἀέρος. Ἐν δὲ τῇ γαστρὶ ἤδη κατὰ σπερματικὴν διάθεσιν τοιαῦτα γίνεται οἷα τὰ γεννῶντα· [6] καὶ γὰρ πάθη

1. Τὸ καὶ τὰς χρόας τῶν πινόντων βοσκημάτων ξενικῶν ἀλλάττεσθαι πρὸς τὸ ἐπιχώριον) Aristoteles idem scribit, Historiæ animal. lib. III. cap. 12. Μεταβάλλουσι δ' ἔνια τῶν ζώων τὰς χρόας τῶν τριχῶν κατὰ τὰς τῶν ὑδάτων μεταβολάς. ἔνθα μὲν γὰρ λευκὰ γίνεται, ἔνθα δὲ μέλανα. Sed vide quæ hac de re scripsit summus philosophus Julius Cæsar Scaliger Exercitatione LIX contra Cardanum. *Casaub.*

2. Ἧς ἀγχιτέρμων ἥλιος διφρηλατῶν) Hoc vult Theodectes. Terræ ejus incolas à qua propius abest Sol torreri & nigrescere. Atque ita & philosophi plerique sentiunt: quæritque ea de re Alexander Aphrodiseus Problem. lib. I. Tibullus vero poëta Theodectæ sententiam hanc eleganter expressit. L. II. eleg. VI. ℣. 37.

Illi sint comites fusci, quos India torret,
Solis & admotis inficit ignis equis.

Addit Theodectes Solem iis συστρέψαι κόμας, quæ ratio sit, cur eæ gentes crispo sint capillo. Sic quoque Posidonius supra libro secundo dicebatur causam afferre cur & homines earum regionum sint οὐλότριχες, & reliqua animalia οὐλόκερω. Τὰ γὰρ ἄκρα συστρέφεσθαι deficiente humore & ardente Sole. *Idem.*

3. Ἴσον πάντων διέχοντα) Hoc astrologi non concedent Onesicrito: quibus placet Solem quando est in Capricorno terræ esse propinquiorem, quam quando est in Cancro. *Idem.*

4. Βελτίους δ' οἱ τὸν ἥλιον αἰτιώμενοι) Hic aperit Strabo quid sibi videatur in hac sententiarum varietate, maximè probabile. *Idem.*

5. Μηδ' οὕτω πεπεισμένως ἐπικεκαῦσθαι) πεπεισμένως accipit pro σφόδρα & vehementer. Sic Laërtius in carmine de Bione,

Καὶ σκυτίσι βραχίονας
Πεπεισμένως ἔδησε. *Idem.*

6. Καὶ γὰρ πάθη συγγενικὰ οὕτω λέγεται καὶ ἄλλαι ὁμοιότητες) Πάθη συγγενικὰ vocat quæ Aristoteles in simili disputatione σημεῖα συγγενῆ. cujusmodi, inquit, sunt φύματα & οὐλαί. (Memoria dignum quod narrat idem philosophus De generat. animalium lib. I. c. 17. Chalcedone quendam, qui stigma in brachio haberet, filium generasse qui eandem notam loco eodem haberet: etsi, inquit, συγκεχυμένον καὶ οὐ διηρθρωμένον τὸ γράμμα.) Antigonus quoque similiter annotat quosdam στίγματα ἐννενοχέναι hoc est, notas inustas vel casu, vel natura parentum corpori, expressa habuisse. Atque hoc historiæ confirmant. Sic enim legimus in femore Seleuci & Seleucidarum ancoræ notam fuisse. Ausonius de Antiochia Syriæ,

—— *Illa Seleucum*
Nuncupat ingenuum cujus fuit anchora signum.
Qualis inusta solet generis nota certa: per omnem
Nam sobolis seriem nativa cucurrit imago.

Vide Appianum in Syriacis, & Justinum lib. XV. cap. 4. *Idem.*

συγγενικὰ οὕτω λέγεται, καὶ ἄλλαι ὁμοιότητες. A [1] Καὶ τὸ πάντων δ' ἴσον ἀπέχειν τὸν ἥλιον πρὸς αἴσθησιν λέγεται, οὐ πρὸς λόγον. Καὶ πρὸς αἴσθησιν * οὐχ ὡς ἔτυχεν, ἀλλ' ὡς φαμὲν σημείου λόγον ἔχειν τὴν γῆν πρὸς τὴν τοῦ ἡλίου σφαῖραν· ἐπεὶ πρός γε τὴν τοιαύτην αἴσθησιν καθ' ἣν θάλπους ἀντιλαμβανόμεθα, * ἐγγύθεν μὲν μᾶλλον, πόρρωθεν δὲ ἧττον, οὐκ ἴσον· οὕτω δ' ἀγχιτέρμων ὁ ἥλιος λέγεται τοῖς Αἰθίοψιν, [2] οὐχ ὡς Ὀνησίκριτος δέδεκται. Καὶ τοῦτο δὲ τῶν ὁμολογουμένων ἐστί, καὶ τῶν σωζόντων τὴν πρὸς τὴν Αἴγυπτον ὁμοιότητα, καὶ τὴν Αἰθιοπίαν· ὅτι τῶν πεδίων ὅσα μὴ ἐπίκλυστα, ἄκαρπά ἐστι διὰ τὴν ἀνυδρίαν. B Νέαρχος δὲ τὸ ζητούμενον πρότερον ἐπὶ τοῦ Νείλου, πόθεν ἡ πλήρωσις αὐτοῦ, [3] διδάσκειν ἔφη τοὺς Ἰνδικοὺς ποταμούς, ὅτι ἐκ τῶν θερινῶν ὄμβρων συμβαίνει. Ἀλέξανδρον δ' ἐν μὲν τῷ Ὑδάσπῃ κροκοδείλους ἰδόντα, ἐν δὲ τῷ Ἀκεσίνῃ κυάμους Αἰγυπτίους, εὑρηκέναι δόξαι τὰς τοῦ Νείλου πηγάς, καὶ παρασκευάζεσθαι στόλον εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὡς τῷ ποταμῷ τούτῳ μέχρι ἐκεῖσε πλευσόμενον· μικρὸν δ' ὕστερον γνῶναι, διότι οὐ δύναται ὃ ἤλπισε· * Μέσσον γὰρ μεγάλοι ποταμοί, καὶ δεινὰ ῥεῖθρα, Ὠκεανὸς μὲν πρῶτον εἰς ὃν ἐκδιδόασιν οἱ Ἰνδικοὶ πάντες ποταμοί· ἔπειτα ἡ Ἀριανή, καὶ ὁ Περσικὸς κόλπος, C καὶ ὁ Ἀράβιος καὶ αὐτὴ ἡ Ἀραβία, καὶ ἡ Τρωγλοδυτική. Τὰ μὲν οὖν περὶ τῶν ἀνέμων, καὶ τῶν ὄμβρων, τοιαῦτα λέγεται, καὶ τῆς πληρώσεως τῶν ποταμῶν, καὶ τῆς ἐπικλύσεως τῶν πεδίων. Δεῖ δὲ καὶ τὰ καθέκαστα περὶ τῶν ποταμῶν εἰπεῖν, ὅσα πρὸς τὴν γεωγραφίαν χρήσιμα, καὶ ὅσων ἱστορίαν παρειλήφαμεν. ἄλλως τε γὰρ οἱ ποταμοὶ φυσικοί τινες ὅροι, καὶ μεγεθῶν, καὶ σχημάτων τῆς χώρας ὄντες, ἐπιτηδειότητα πολλὴν παρέχουσι πρὸς ὅλην τὴν νῦν ὑπόθεσιν. Ὁ δὲ Νεῖλος, καὶ οἱ κατὰ τὴν Ἰνδικήν, πλεονέκτημά τι ἔχουσι παρὰ τοὺς ἄλλους, p. 697. διὰ τὸ τὴν χώραν ἀοίκητον εἶναι χωρὶς αὐτῶν, D πλωτὴν ἅμα, καὶ γεωργήσιμον οὖσαν, καὶ μήτε ἐφοδεύεσθαι δυναμένην ἄλλως, μήτ' οἰκεῖσθαι τὸ παράπαν. Τοὺς μὲν οὖν εἰς τὸν Ἰνδὸν καταφερομένους, ἱστοροῦμεν τοὺς ἀξίους μνήμης,

* Vulgò, οὐχ οὕτως.

* Vulgò, ἐκεῖθεν.

* Malim Μέσσῳ. ut apud poëtam Οδυσσ. λ.

generis communitate profectæ, aliæque similitudines explicantur. Porro quod dictum est Solem eodem intervallo ab omnibus terræ locis distare, id sensui verum videtur, non item rationi. Atque id sensus etiam non quovis pacto comprobat: sed ut terram dicimus ad Solis globum puncti rationem obtinere. Nam respectu ejus sensus quo calorem percipimus, de proximo quidem magis, de longinquo vero minus: non æquale indicabitur intervallum. atque hoc modo Sol propinquus Æthiopibus dicitur, non ut Onesicrito visum est. Isthuc ipsum ex iis est, quæ in confesso sunt apud omnes, & similitudinem ad Ægyptum, & Æthiopiam Indiæ tuentur: quod campi qui non inundantur, propter siccitatem sterilescunt. Cæterum Nearchus antiquam de Nili incrementis quæstionem sic explicari ait, quod Indica flumina edoceant, ex æstivis imbribus id contingere. Alexandrum quidem cum crocodilos in Hydaspe vidisset: & Ægyptias fabas in Acesine, putasse Nili initium se invenisse: & propterea classem in Ægyptum parasse, tanquam per hoc flumen in Nilum navigaturum, paulo post intellexisse, quod sperabat, effici non posse. Nam magna flumina interjacent & difficiles alvei, & in primis Oceanus, in quem omnia Indiæ flumina exeunt. Postea Ariana, & Persicus & Arabicus sinus, & ipsa etiam Arabia & Troglodytica. Ac de ventis quidem & imbribus, & fluminum incrementis & camporum inundatione hactenus. ¶ Porro requiritur, ut de singulis fluminibus dicamus, quæcunque ad Geographiam utilia sunt, & quorum nos historiam accepimus. Alias enim flumina in primis ad præsens totum argumentum conducunt, utpote magnitudinum & figurarum regionum naturales termini. At enim Nilus & Indiæ flumina aliquid plus cæteris præstant, propterea quod sine ipsis regio habitari nequit, cum eorum beneficio & colatur & navigetur, nec aliter adiri aut habitari possit. Proinde cogniti nobis sunt fluvii memorabiles ii, qui in Indum illabuntur:

1. *Καὶ τὸ πάντων δ' ἴσον ἀπέχειν*) Defendit Strabo Theodecten adversus reprehensionem Onesicriti. *Casaub.*

2. *Οὐχ ὡς Ὀνησίκριτος δέδεκται*) Manuscripti habent *δέδεκται.* tum fuerit legendum *Ὀνησικρίτῳ*, & ita video fuisse in libris prioris interpretis: cujus versionem Xylander in his posterioribus libris sexcentis locis parùm ingenuè utitur pro sua, mihi vulgata lectio magis probatur: qua significatur malè Onesicritum accepisse vocem *ἀγχιτέρμων* apud Theodectem: & in hac significatione passim apud Grammatic. & Strabonem ipsum occurrit. *Idem.*

3. *Διδάσκειν ἔφη τοὺς Ἰνδικοὺς ποταμοὺς ὅτι ἐν τῷ θερ.*) Ascribam Arriani locum, ex eodem Nearcho desumptum ut quidem puto. Is postquam dixit æstate restagnare Indiæ fluvios per ejusdem campos ob nimias pluvias quæ in montibus potissimum contigerunt, addit, *ὥστε ἀπὸ τῶν δὲ ἔξεστι τεκμηριοῦσθαι, καὶ τοῦ Νείλου τὸ πάθημα τοῦτο ὅτι ἐοικὸς εἶναι ὕεσθαι τὰ Αἰθιόπων ὄρεα τοῦ θέρεος. καὶ ἀπ' ἐκείνων ἐμπιπλάμενον τὸν Νεῖλον ὑπερβάλλειν ὑπὲρ τὰς ὄχθας ἐς τὴν γῆν Αἰγυπτίην, θολερὸς ὤν.* *Idem.*

loca etiam per quæ ii deferuntur, novimus: de reliquis plus est ignorationis quam cognitionis. Etenim Alexander, qui hæc cum primis aperuit, initio cum ii, qui Darium dolo occiderant, ad occupandam Arianam impetum fecissent: majus operæprecium fore existimavit, si eos persequeretur & aboleret, quare in loca venit Indiæ proxima per Arianam. qua ad dextram relicta, Paropamissum ad borealia Bactrianamque transcendit: atque omnibus subactis quæ Persis parebant, ac etiam pluribus, in Indiam iter convertit, cum multi de ea quanquam non certa, prædicarent. Quare iisdem montibus par vias breviores exsuperatis reversus est, habens Indiam à sinistris: postea rursus in eam rediit, ac occidentales ejus fines & Cophem flumen & Choaspem qui in Cophem exit, & apud Plegerium urbem fluens præter Gorydalem urbem & Bandobenam & 3 Gandaritim permeat. Intellexit apprimè habitabilem & frugiferam esse montanam & borealem regionem: australem vero partim siti vastam, partim fluminibus, & omnino exustam, & bestiis magis quam hominibus convenientem. Ergo prius laudatam sibi Indiæ partem occupare intendit: simul ratus, flumina quæ trajicienda erant, transitu faciliora esse, cum non procul à suis fontibus abessent, & terram quam permeabant transverse secarent: simul audierat plura in unum coire: atque id semper eo magis effici, quo ulterius procederetur, ut transitu difficiliora subinde fierent, præsertim in navigiorum penuria. Hoc Alexander metuens, Cophem trajecit, & montana omnia subegit quæ ad orientem versa erant. Post Cophem erat Indus, postea Hydaspes, inde Acesines, ab hoc Hyarotis, postremo Hypanis. Ulterius quidem progredi cavit, tum quædam oracula observans, tum propter exercitum jam animos despondentem labore, in primis continuis pluviis defatigatum. Ex orientalibus itaque Indiæ partibus, eæ nobis innotuere quæ cis Hypanim sunt, & si qua porro exploraverunt, qui post illum trans Hypanim usque ad Gangem,

A καὶ τὰς χώρας δι' ὧν ἡ φορά· τῶν δ' ἄλλων ἐστὶν ἄγνοια πλείων, ἢ γνῶσις. 1 Ἀλέξανδρος γὰρ ὁ μάλιστα * τοῦτ' ἀνακαλύψας, κατ' ἀρχὰς μὲν ἡνίκα οἱ Δαρεῖον δολοφονήσαντες ὥρμησαν ἐπὶ τῆς Βακτριανῆς ἀπόστασιν, ἔγνω προυργιαίτερον ὂν διώκειν, καὶ καταλύειν ἐκείνους. Ἧκε μὲν οὖν τῆς Ἰνδικῆς πλησίον δι' Ἀριανῶν· ἀφεὶς δ' αὐτὴν ἐν δεξιᾷ, ὑπερέβη τὸν Παροπαμισὸν εἰς τὰ προσάρκτια μέρη, καὶ τὴν Βακτριανήν· καταστρεψάμενος δὲ τἀκεῖ πάντα ὅσα ἦν ὑπὸ Πέρσαις, καὶ ἔτι πλείω, τότ' ἤδη καὶ τῆς Ἰνδικῆς ὠρέχθη· λεγόντων μὲν περὶ αὐτῆς πολλῶν, οὐ σαφῶς δέ. Ἀνέστρεψε δ' οὖν, * ὑπερβὰς τὰ αὐτὰ ὄρη, κατ' ἄλλας ὁδοὺς ἐπιτομωτέρας, B ἐν ἀριστερᾷ ἔχων τὴν Ἰνδικήν, εἶτ' ἐπέστρεψεν εὐθὺς ἐπ' αὐτὴν, καὶ τοὺς ὅρους τοὺς ἑσπερίους αὐτῆς, καὶ 2 τὸν Κώφην ποταμὸν καὶ τὸν Χοάσπην, ὃς εἰς τὸν Κώφην ἐμβάλλει ποταμὸν, καὶ κατὰ Πληγήριον πόλιν ῥυεὶς παρὰ Γωρυδάλην πόλιν, καὶ διεξιὼν τήν τε Βανδοβηνὴν, καὶ τὴν Γανδαρῖτιν. Ἐπυνθάνετο δὲ οἰκήσιμον εἶναι μάλιστα, καὶ εὔκαρπον τὴν ὀρεινὴν, καὶ προσάρκτιον· τὴν δὲ νότιον, τὴν μὲν ἄνυδρον, τὴν δὲ ποταμόκλυστον, καὶ τελέως ἔκπυρον, θηρίοις τε μᾶλλον, ἢ ἀνθρώποις σύμμετρον. C Ὥρμησε μὲν οὖν τὴν ἐπαινουμένην κατακτᾶσθαι πρότερον, ἅμα καὶ τοὺς ποταμοὺς εὐπερατωτέρους νομίσας τῶν πηγῶν πλησίον, οὓς ἀναγκαῖον ἦν διαβαίνειν, ἐπικαρσίους ὄντας, καὶ * τέμνοντας ἣν ἐπῄει γῆν. Καὶ ἅμα δὲ καὶ ἤκουσεν εἰς ἓν πλείους συνιόντας, ῥεῖν, καὶ τοῦτ' ἀεὶ καὶ μᾶλλον συμβαῖνον ὅσῳ πλεῖον εἰς τὸ πρόσθεν προΐδειν, ὥστ' εἶναι δυσπερατωτέραν, καὶ ταῦτα ἐν πλοίων ἀπορίᾳ. Δεδιὼς οὖν τοῦτο, διέβη τὸν Κώφην, καὶ κατεστρέφετο τὴν ὀρεινὴν, ὅση ἐτέτραπτο πρὸς ἕω. Ἦν δὲ μετὰ τὸν Κώφην ὁ Ἰνδὸς, εἶθ' ὁ Ὑδάσπης, εἶθ' ὁ Ἀκεσίνης, καὶ ὁ Ὑάρωτις, D ὕστατος δ' ὁ Ὕπανις. Προελθεῖν γὰρ περαιτέρω ἐκωλύθη, τοῦτο μὲν μαντείοις τισὶ προσέχων, τοῦτο δ' ὑπὸ τῆς στρατιᾶς ἀπηγορευκυίας ἤδη πρὸς τοὺς πόνους ἀναγκασθείς· μάλιστα δ' ἐκ τῶν ὑδάτων ἔκαμνον συνεχῶς ὑόμενοι. Ταῦτ' οὖν ἐγένετο γνώριμα ἡμῖν τῶν ἑωθινῶν τῆς Ἰνδικῆς μερῶν, ὅσα ἐντὸς τοῦ Ὑπάνιος, καὶ εἴ τινα προσιστορήκασιν οἱ μετ' ἐκεῖνον περαιτέρω p. 698.
τοῦ Ὑπάνιος προελθόντες μέχρι τοῦ Γάγγου,

* Scripti, ταῦτα.

* Manusc. ὑπερθείς.

* Manusc. θραύοντας.

1. Ἀλέξανδρος γὰρ ὁ μάλιστα τοῦτ' ἀνακαλύψας) Sequitur brevis narratio expeditionis Alexandri in Indiam, qua de re fusè Arrianus lib. IV. & sequentibus, Curtius lib. VIII. Et deinceps. & Diodorus Siculus Lib. XVII. quanquam Strabo in nonnullis videtur alios sequi auctores quàm quos illi se secutos ajunt. *Cas.*

2. Τὸν Κώφην) Alius Κωφῆνα dixisset. Strabo Κώφην ut notat etiam Eustathius. *Idem.*

3. *Gandaritim*) Valerius Flaccus *Gangaridas* populos Scythiæ commemorat, V. Argonaut. hoc versu: *Misit in arma Darabs, acies quem Martia cursu Gangaridum.* Turneb. Adv. lib. V. c. 3. p. 142.

1. Τὰ

A καὶ Παλιβόθρων· μετὰ μὲν οὖν τὸν Κώφην ὁ Ἰνδὸς ῥεῖ· 1 τὰ δὲ μεταξὺ τούτοιν τοῖν δυοῖν ποταμοῖν ἔχουσιν 2 Ἀστακηνοί τε, καὶ Μασιανοὶ, καὶ Νυσαῖοι, καὶ * Ἱππάσιοι· 3 εἶθ' ἡ Ἀσσακανοῦ, ὅπου Μασόγα πόλις τὸ βασίλειον τῆς χώρας· Ἤδη δὲ πρὸς τῷ Ἰνδῷ πάλιν 4 ἄλλη πόλις Πευκολαῆτις, 5 πρὸς ἣν * Ζεῦγμα γενηθὲν ἐπεραίωσε τὴν στρατιάν. 6 Μεταξὺ δὲ τοῦ Ἰνδοῦ, καὶ τοῦ Ὑδάσπου, Τάξιλά ἐστι πόλις μεγάλη καὶ εὐνομωτάτη, καὶ ἡ περικειμένη χώρα * σεμνὴ, καὶ σφόδρα εὐδαίμων, ἤδη συνάπτουσα καὶ τοῖς πεδίοις. B Ἐδέξαντό τε δὴ φιλανθρώπως τὸν Ἀλέξανδρον οἱ ἄνθρωποι, καὶ 7 ὁ βασιλεὺς αὐτῶν Τάξιλος· ἔτυχόν τε πλειόνων, ἢ αὐτοὶ παρέσχον· ὥς τε φθονεῖν τοὺς Μακεδόνας καὶ λέγειν· ὡς οὐκ εἶχεν, ὡς ἔοικεν, Ἀλέξανδρος οὓς εὐεργετήσαι, πρὶν ἢ διέβη τὸν Ἰνδόν. Φασὶ δέ τινες εἶναι τὴν χώραν ταύτην Αἰγύπτου μείζονα. Ὑπὲρ δὲ ταύτης ἐν τοῖς ὄρεσιν 8 ἡ τοῦ * Βιασάρου χώρα, παρ' ᾧ δύο δράκοντας ἀπήγγελλον οἱ παρ' αὐτοῦ πρέσβεις τρέφεσθαι, 9 τὸν μὲν ὀγδοήκοντα πηχῶν, τὸν δὲ τετταράκοντα πρὸς τοῖς ἑκατὸν, ὡς εἴρηκεν Ὀνησίκριτος· ὃν οὐκ Ἀλεξάνδρου * μᾶλλον ἢ τῶν παραδόξων ἀρχικυβερνήτην προσείποι τις ἄν. C Πάντες μὲν γὰρ οἱ περὶ Ἀλέξανδρον, τὸ θαυμαστὸν ἀντὶ τἀληθοῦς ἀποδέχονται μᾶλλον· ὑπερβάλλεσθαι δὲ δοκεῖ τοὺς τοσούτους ἐκεῖνος

* Scripti, Πάσιοι.

* Manuss. ζεύγματος. γεγονότοι.

* Scripti, συχνή.

* Manuss. Ἀβιοσάρου.

* Ita legendum ex manuss.

& Palibothra processere. Post Cophem itaque Indus fluit. Regionem inter hæc duo flumina mediam habent Astacœni, Masiani, Nyssæi, & Hypasii. Sequitur Assacani ditio, in qua est Magosa ejus regia, deinde jam ad Indum est alia civitas nomine, Peucolaitis, juxta quam Alexander per pontem trajecit exercitum. Inter Indum & Hydaspem est Taxila, magna civitas, & legibus optimis constituta. Circumjacens regio præclara & valde ferax, jam campis vicina. Ejus incolæ & Taxilus eorum rex perhumaniter Alexandrum susceperunt: ac plura ab illo receperunt, quàm ipsi præbuere: adeo ut Macedones invidia correpti dicerent: Quasi vero Alexander non habuisset quibus benefaceret, prius quam Indum trajiceret. Sunt qui dicant hanc regionem majorem Aegypto. Supra hanc in montibus est 8 Abisari regio, apud quem legati ab eo missi nunciaverunt duos dracones nutriri, alterum XXC cubitorum longitudine, alterum CXL, ut Onesicritus refert: quem meliore jure fabulosarum & incredibilium de Alexandro narrationum, quam gubernatorum navalium ejusdem rectorem dicere possis. Equidem quotquot Alexandrum comitati, de rebus ejus gestis aliquid scripsere, ii admiranda veris ante habuerunt: monstrosis tamen narrationibus omnes eos

1. *Τὰ δὲ μεταξὺ τούτοιν τοῖν δυοῖν ποταμοῖν ἔχουσιν Ἀστακοινοί τε καὶ Μασσιανοί*) Arrianus. *Τὰ ἔξω Ἰνδοῦ ποταμοῦ τὰ πρὸς ἑσπέρην ἐπὶ τὸν ποταμὸν Κωφῆνα Ἀστακηνοὶ καὶ Ἀσσακηνοὶ ἔθνεα Ἰνδικὰ ἐποικέουσιν.* vide ejusdem, libri quarti finem, ubi præterea Guræos gentem inter illos duos fluvios commemorat. Scribendum autem in Strab. Νυσαῖοι per υ non ι. *Cas.*

2. *Ἀστάκοινοί τε*) Male scribitur, cum legendum sit *Ἀστάκηνοί τε*, dicti ab urbe *Ἀστάκανα*. vid. plura apud Salmas. Exercitat. Pliniar. p. 706. b. G.

3. *Εἶθ' ἡ Ἀσσακανοῦ, ὅπου Μασόγα πόλις τὸ βασίλειον*) Malim *Μάσσαγα* ut apud Arrianum lib. IV. & de eadem urbe puto accipienda esse quæ scribit idem libro octavo, *ἐν Ἀσσακηνοῖσι δὲ Μάσσακα πόλις μεγάλη, ἵνα περ καὶ τὸ κράτος τῆς γῆς ἐστὶ τῆς Ἀσσακίης*, quare ibi lego *Μάσσαγα*, ut libro quarto. *Casaub.*

3. *Εἶθ' ἡ Ἀσσακανοῦ*) Locus est corruptus, legendum enim est, *εἶθ' ἡ Ἀσσακηνή*. Holstein. in Steph. p. 200. a.

4. *Ἄλλη πόλις Πευκολαῆτις*) Ita potius regio appellatur, urbs Peucela. Arrianus subjicit iis verbis quæ modò protulimus. *Καὶ ἄλλη πόλις Πευκέλα ἔτι μεγάλη καὶ αὐτὴ οὐ μακρὰν τοῦ Ἰνδοῦ*: quanquam idem Arrianus, nisi mendum est, eam urbem vocat *Πευκελιῶτιν* lib. quarto, ubi præter has duas alias commemorat. *Casaub.*

5. *Πρὸς ἣν Ζεῦγμα γενηθὲν ἐπεραίωσε τὴν στρατιάν*) De ponte quo Indum stravit Hephæstion, Arrianus lib. V. *Idem.*

6. *Μεταξὺ δὲ τοῦ Ἰνδοῦ καὶ τοῦ Ὑδάσπου Τάξιλά ἐστὶ πόλις*) Sic Arrianus, *Alexander*, inquit, *trajecto Indo Taxila venit urbem magnam & felicem, omnium quæ inter Indum & Hydaspen sunt maximam.* Idem.

7. *Ὁ βασιλεὺς αὐτῶν Τάξιλος*) Hunc vocat Appianus *ὕπαρχον* non *βασιλέα*. Diodorus Siculus auctor est, Mophin tunc fuisse vocatum quando venit Alexander, sed ab Alexandro Taxilum mutato nomine fuisse appellatum: quod fuerat ipsius patri paulò antè mortuo nomen. In editionibus Q. Curtii L. VIII. c. 12. quas vidi, *Omphis est* pro *Mophis.* & de mutatione nominis sic idem scribit, *Omphis, permittente Alexandro, & regium insigne sumsit & more gentis suæ nomen, quod patris fuerat: Taxilem appellavere populares, sequente nomine imperium, in quemcunque transiret.* Idem.

D

8. *Abisari regio*) Hoc reliqui, quanquam Biosari trajectis litteris esset in Græco, neque sanè hic statui operam ludere, multis annotandis varietatibus lectionis, cum pleraque ignota sint, ne dicam fabulosa, apud Curtium Abiasares legitur, lib. IX. Suidas Abisarum loci nomen facit. Paulo post Onesicriti mentio fit quem constat ex historicis fuisse gubernatoribus Alexandri præfectum. Græca sunt manca: sensum perhibui. *Xyland.*

9. *Ἡ τοῦ Βιασάρου χώρα*) Manuscripti *Ἀβιοσάρου*. Diodorus Siculus Embisarum, Arrianus Abissareu, Curtius L. VIII. c. 12. Abiasarem vocat. *Casaub.*

10. *Τὴν μὲν ὀγδοήκοντα πηχῶν*) Etiam in Italiæ regione Hetruria visus aliquando draco pedum LXXXV auctore Dione libro quinquagesimo. *Idem.*

hic superasse videtur: tamen interim quædam verisimilia & memoratu digna dicere quæ etiam, qui fidem ei derogant, non præterirent. Sunt & alii qui dicunt dracones in Emodis montibus capi, & in speluncis enutriri. Porro autem inter Hydaspem & Acesinem est Pori terra, multa sane & opulenta, CCC fere urbium. Item sylva ad Emodos montes, ex qua Alexander multam abietem, & pinum & cedrum, & varios alios caudices navibus compingendis idoneos in Hydaspem deduxit, ex quibus classem construxit juxta urbes in utraque fluminis ripa à se conditas, ubi eo transmisso Porum vicit, aquarum alteram Bucephaliam nominavit, ab equo qui in eo prœlio cecidit. Is Bucephalus à latitudine frontis quasi bovis capite præditus, dictus est, quo semper Alexander in certaminibus utebatur: erat enim bellator optimus. Alteram Nicæam à victoria appellavit. Dicunt esse in ea sylva maximam ingentium cercopithecorum, *id est cantarum simiarum* multitudinem, adeo ut cum Macedones aliquando multos in collibus quibusdam apertis vidissent ordinibus stare instructis (nam id animal ad humanum accedit captum, non minus quam elephantes) exercitum putaverint esse, & in eos tanquam hostes contenderint: à Taxilo autem qui tum cum Alexandro erat, re cognita cessasse. Hoc animal duobus capitur modis. Nam cum imitari omnia soleant, & in arbores fugiant, venatores cum eas in arboribus insidere animadvertunt, catinum aqua plenum in conspectu ponunt, oculos sibi ex ea abluentes, postea visco pro aqua posito abeunt, atque eminus insidiantur, ubi animal ex arbore descenderit, & sese visco illeverit & conniventi palpebræ cohæserint, accedentes vivum capiunt. Atque hic unus est modus. Alter est, culleolos quosdam in braccæ modum induunt, abeuntque aliis ibi relictis interius villosis, & visco illitis. Simiæ se his induentes, facile capiuntur.

A τῇ * τερατολογίᾳ· 1 λέγειν δ᾽ οὖν τινα, καὶ πιθανὰ, καὶ μνήμης ἄξια, ὥς τε καὶ ἀπιστοῦντα μὴ παρελθεῖν αὐτά. Περὶ δ᾽ οὖν τῶν δρακόντων, καὶ ἄλλοι λέγουσιν, ὅτι ἐν τοῖς Ἠμωδοῖς ὄρεσι θηρεύουσι. καὶ τρέφουσιν ἐν σπηλαίοις. 2 Μεταξὺ δὲ τοῦ Ὑδάσπου, καὶ τοῦ Ἀκεσίνου, ἥ τε τοῦ Πώρου ἐστὶ πολλὴ, καὶ ἀγαθή, σχεδόν τι καὶ περὶ τριακοσίων πόλεων, 3 καὶ ἡ πρὸς τοῖς Ἠμωδοῖς ὄρεσιν ὕλη, ἐξ ἧς Ἀλέξανδρος κατήγαγε τῷ Ὑδάσπῃ κόψας ἐλάτην τε πολλὴν, καὶ πεύκην, καὶ κέδρον, καὶ ἄλλα παντοῖα στελέχη ναυπηγήσιμα, ἐξ ὧν στόλον κατεσκευάσατο ἐπὶ τῷ Ὑδάσπῃ, 4 πρὸς ταῖς B ἐκτισμέναις ὑπ᾽ αὐτοῦ πόλεσιν ἐφ᾽ ἑκάτερα τοῦ ποταμοῦ, ὅπου τὸν Πῶρον ἐνίκα διαβάς· ὧν τὴν μὲν 5 Βουκεφαλίαν ὠνόμασεν, ἀπὸ τοῦ πεσόντος ἵππου κατὰ τὴν μάχην τὴν πρὸς τὸν Πῶρον· 6 ἐκαλεῖτο δὲ Βουκεφάλας ἀπὸ τοῦ πλάτους τοῦ μετώπου· πολεμιστὴς δ᾽ ἦν ἀγαθὸς, καὶ ἀεὶ τούτῳ ἐκέχρητο κατὰ τοὺς ἀγῶνας· τὴν δὲ Νίκαιαν ἀπὸ τῆς νίκης ἐκάλεσεν. Ἐν δὲ τῇ p. 699. λεχθείσῃ ὕλῃ, καὶ τὸ τῶν κερκοπιθήκων διηγοῦνται πλῆθος ὑπερβάλλον, καὶ τὸ μέγεθος ὁμοίως· ὥς τε τοὺς Μακεδόνας ποτὲ ἰδόντας ἔν τισιν ἀκρολοφίαις ψιλαῖς ἑστῶτας ἐν τάξει κατὰ μέτωπον πολλοὺς (καὶ γὰρ ἀνθρωπονούστατον εἶναι τὸ C ζῶον, οὐχ ἧττον τῶν ἐλεφάντων) στρατοπέδου λαβεῖν φαντασίαν, καὶ ὁρμῆσαι μὲν ἐπ᾽ αὐτοὺς ὡς πολεμίους· μαθόντας δὲ παρὰ Ταξίλου συνόντος τότε τῷ βασιλεῖ, τὴν ἀλήθειαν, παύσασθαι. 7 Ἡ δὲ θήρα τοῦ ζώου διττή· μιμητικὸν δὲ, καὶ ἐπὶ τὰ δένδρα ἀναφευκτικόν· οἱ οὖν θηρεύοντες ἐπὰν ἴδωσιν ἐπὶ δένδρων ἱδρυμένον, ἐν ὄψει θέντες τρυβλίον ὕδωρ ἔχον, τοὺς ἑαυτῶν ὀφθαλμοὺς ἀλείφουσιν ἐξ αὐτοῦ· εἶτ᾽ ἀντὶ τοῦ ὕδατος, ἰξοῦ τρυβλίον θέντες, ἀπίασι καὶ λοχῶσι πόῤῥωθεν· ἐπὰν δὲ καταπηδῆσαν τὸ θηρίον ἐγχρίσηται τοῦ ἰξοῦ, καταμύσαντος δ᾽ * ἀλειφθῇ τὰ βλέφαρα, ἐπιόντες ζωγροῦσιν· εἷς D μὲν τρόπος οὗτος. Ἄλλος δὲ * ὑποδυσάμενοι θυλάκους, ὡς ἀναξυρίδας * ἐπίασιν, ἄλλους καταλείποντες δασεῖς, τὰ ἐντὸς κεχρισμένους ἰξῷ· ἐνδύντας δὲ εἰς αὐτοὺς ῥᾳδίως αἱροῦσι.

* Vulgò, τεραλογίᾳ.

* Vulgò, ἀπολειφθεῖ

* Scripti, ἀποδυσάμενοι.

* Scripti, ἀπίασιν.

1. *Λέγειν δ᾽ οὖν τινα*) Scribo *λέγει* videlicet Onesicritus. *Casaub.*

2. *Μεταξὺ δὲ τοῦ Ὑδάσπου καὶ τοῦ Ἀκεσίνου*) Sic omnino Arrianus: quem vide. *Idem.*

3. *Καὶ ἡ πρὸς τοῖς Ἠμωδοῖς ὄρεσιν ὕλη*) Hanc describit etiam Diodorus in eadem historia. *Idem.*

4. *Πρὸς ταῖς ἐκτισμέναις ὑπ᾽ αὐτοῦ πολέσιν ἐφ᾽ ἑκάτερα τοῦ ποταμοῦ*) Sic Arrianus, *Ἵνα δὲ ἡ μάχη ξυνέβη καὶ ἔνθεν ὁρμηθεὶς ἐπέρασε τὸν Ὑδάσπην ποταμὸν, πόλεις ἔκτισεν Ἀλέξανδρος. καὶ τὴν μὲν Νίκαιαν, τῆς νίκης τῆς κατ᾽ Ἰνδῶν ἐπώνυμον ὠνόμασε· τὴν δε Βουκεφάλαν ἐς τοῦ ἵππου τοῦ Βουκεφάλου τὴν μνήμην, ὃς ἀπέθανεν αὐτοῦ.* Idem & Diodorus. Bucephalam & Plinius & Ptolemæus nominant. *Idem.*

5. *Βουκεφαλίαν ὠνόμασεν*) Mendose hoc, quare cum Stephano & Hesychio melius scribes *Βουκεφάλεια.* Salm. Exercit. Plinian. p. 627. b. C.

6. *Ἐκαλεῖτο δὲ Βουκεφάλας ἀπὸ τοῦ πλάτοῖς τοῦ μετώπου*) Arrianus sic dictum tradit à bovis figura ei inusta: vel à nota quam in capite habuit candidam, ipse totus niger. Habuit & Cæsar equum similem. vide Suetonium. *Casaub.* De equo Bucephalo videndus est A. Gell. v. c. 2. Vetus Scholiast. Aristoph. ad Νεφελ. p. 123. Gronovius ad Arrianum L. v. c. 19.

7. *Ἡ δὲ θήρα τοῦ ζώου διττὴ*) Describit Diodorus in eadem historia. *Idem.*

Καὶ τὴν Καθέαν δέ τινες τὴν Σωπείθους τῶν νομαρχῶν τινὸς κατὰ τὴν δὲ τὴν μεσοποταμίαν τιθέασιν· 2 ἄλλοι δὲ καὶ τοῦ Ἀκεσίνου πέραν, καὶ τοῦ Ὑαρώτιδος, ὅμορον 3 τῇ τοῦ Πώρου, ὃς ἦν ἀνεψιὸς τοῦ ὑπ' Ἀλεξάνδρου ἁλόντος· καλοῦσι δὲ Γανδαρίδα τὴν ὑπὸ τούτῳ χώραν. 4 Ἐν δὲ τῇ Καθέᾳ καινότατον ἱστορεῖται τὸ περὶ τοῦ κάλλους, ὅτι τιμᾶται διαφερόντως, ὡς ἵππων καὶ κυνῶν· βασιλέα τε γὰρ τὸν κάλλιστον αἱρεῖσθαί φησιν Ὀνησίκριτος· γενόμενόν τε παιδίον μετὰ δίμηνον, κρίνεσθαι δημοσίᾳ, πότερον ἔχει τὴν ἔννομον * μορφὴν, καὶ τοῦ ζῆν ἀξίαν, ἢ οὔ· * κριθέντα δ' ὑπὸ τοῦ ἀποδειχθέντος ἄρχοντος, ζῆν, ἢ θανατοῦσθαι· βάπτεσθαί τε πολλοῖς εὐανθεστάτοις χρώμασι τοὺς πώγωνας αὐτοὺς, τούτου χάριν καλλωπιζομένους· τοῦτο δὲ καὶ ἄλλως ποιεῖν ἐπιμελῶς πολλοὺς τῶν Ἰνδῶν· καὶ γὰρ δὴ φέρειν τὴν χώραν χρόας θαυμαστὰς, καὶ θριξὶ καὶ ἐσθῆσι· τοὺς δ' ἀνθρώπους τὰ ἄλλα μὲν εὐτελεῖς εἶναι, * φιλοκόσμους δέ· Ἴδιον δὲ τῶν Καθέων, καὶ τοῦτο ἱστορεῖται, 5 τὸ αἱρεῖσθαι νυμφίον καὶ νύμφην ἀλλήλους· 6 καὶ τὸ συγκατακαίεσθαι τεθνεῶσι τοῖς ἀνδράσι τὰς γυναῖκας 7 κατὰ τοιαύτην αἰτίαν· ὅτι ἐρῶσαί ποτε τῶν νέων ἀφίσταντο τῶν ἀνδρῶν, ἢ φαρμακεύοιεν αὐτούς·

* Vulgo ἀρχὴν.
* Vulgo κριθέντος.
* Manuſſ. φιλοκόμους.

A Sunt qui 1 Catheam Sopithis regionem, qui unus fuit è nomarchis (*hoc eſt provinciarum certarum regulis*) inter hos amnes locaverint. Quidam trans Aceſinem, & Hyarotidem, finitimam terræ Pori, conſobrini alterius Pori, qui ab Alexandro captus fuit. Regionem vero quæ ſub hoc eſt, Gandaridem vocant. Mirum maxime eſt, quod de honore pulchritudini tanto habito in Cathea narrant, ut equorum & canum. Oneſicritus auctor eſt, apud eos regem pulcerrimum eligi. Puerum vero poſt duos à partu menſes publice judicari, utrum legitimam B formam habeat & vita dignam necne, eumque cum ab eo judicatus fuerit, qui rei præeſt, vel vivere vel interimi. Tingi etiam barbas ibi multis variiſque coloribus ornatus gratia. Multos vero ex Indis id impenſe facere: regionem enim colores admirabiles & capillis & veſtibus tingendis ferre, & hos homines cætera frugales, ornatui nimiam operam dare. Catheorum id quoque peculiare fertur, quod ut ſponſus & ſponſa ſe mutuo eligant. Item ut uxores cum viris defunctis comburantur, ob hanc cauſam, quod cum aliquando adoleſcentulos adamarent, à viris C ſecedebant, vel eos veneno tollebant.

1. *Catheam.*) Hæc apud Stephanum Κάθαια legitur, Cathæna. forte pro Cathæa. Sophites dicitur apud Curtium lib. IX. quem legere de his rebus potes. *Xyland.*

2. Ἄλλοι δὲ καὶ τοῦ Ἀκεσίνου πέραν καὶ τοῦ Ὑαρώτιδος) Ita videtur ſentire Arrianus. Diodorus vero Catheorum terram à Sopithis ditione ſeparat. *Caſ.*

3. Τῇ τοῦ Πώρου ὃς ἦν ἀνεψιὸς τοῦ ὑπὸ Ἀλ.) Pori utriuſque meminit Diodorus, & Arrianus. *Idem.*

4. Ἐν δὲ τῇ Καθέᾳ καινότατον ἱστορεῖται τὸ περὶ τοῦ κάλλους) Diodorus Siculus de Sophitis regione, quam dicit optimis legibus & inſtitutis præditam, τά τε γὰρ ἄλλα πρὸς δόξαν πολιτεύονται, καὶ τὸ κάλλος παρ' αὐτοῖς τιμιώτατον νενόμισται· διόπερ ἐκ νηπίου παρ' αὐτοῖς τὰ παιδία διακρίνεται, καὶ τὰ μὲν ἄρτια καὶ τὴν φύσιν ἔχοντα πρὸς εὐπρέπειαν καὶ ἰσχὺν εὔθετα τρέφεται· τὰ δὲ καταδεῆ τοῖς σώμασιν, ἀνάξια τροφῆς ἡγούμενοι διαφθείρουσι· ἀκολούθως δὲ τούτοις καὶ τοὺς γάμους ποιοῦνται. Quintus Curtius Lib. IX. c. I. eadem Latinis verbis ſic extulit. *Hinc in regnum Sophitis perventum eſt. Gens (ut Barbari credunt) ſapientia excellit, boniſque moribus regitur. Genitos liberos non parentum arbitrio tollunt, aluntque: ſed eorum quibus ſpectandi infantum habitum cura mandata eſt. Si quos inſignes aut aliqua membrorum parte inutiles notaverunt, necari jubent. Nuptiis coeunt, non genere ac nobilitate conjunctis: ſed electa corporum ſpecie.* Idem.

4. Ἐν δὲ τῇ Καθέᾳ) In hoc loco olim Καθαίᾳ à Strabone ſcriptum fuiſſe, ſatis manifeſtè indicat Stephanus, & elementorum, quam ſequitur, ſeries. Sic enim ille: Κάθαια, πόλις Ἰνδική. τιμῶσι δὲ τοὺς καλοὺς ἐπὶ τοσοῦτον, ὥς τε βασιλέα τὸν κάλλιστον αἱροῦνται ὁ πολίτης, Καθαῖος. Vix dubito, quin loquatur de regione, quæ hodie in mappis Europæ incolis nomine Cataia, vel Cataij cognitiſſima eſt. Quæ ratio quoque eſt, quod Strabo gentile nomen faciat Καθεὺς, quod æque vitiatum cenſeo, ac primitivum Κάθεα, ita enim ille paulo inferius: Ἴδιον δὲ τῶν Καθέων, καὶ τοῦτο ἱστορεῖται, τὸ αἱρεῖσθαι νυμφίον καὶ νύμφην ἀλλήλους. Sine dubio, & quam minima mutatione legendum Καθαίων, nam à Κάθαια, Græca conſuetudine poſſe formari Καθαιεὺς, non opus eſt, ut multis documentis probem: nam ab Ἱστίαια, oppidum in Eubœa, deducitur Ἱστιαῖος & Ἱστιαιεὺς, ſic quoque à Κάθαια commodiſſime Καθαῖος & Καθαιεύς. Berckel. in Steph. p. 435. n. 26. 27.

5. Τὸ αἱρεῖσθαι νυμφίον καὶ νύμφην ἀλλήλους) Diodorus Siculus libro XIX. hunc locum explicat, quo loco ait apud Indos legem eſſe qua ſancitum ſit ut qui quæve de matrimonio cogitaſſent, non à voluntate & judicio parentum penderent, ſed ipſi ſibi conjugem ſuo arbitratu conciliarent. Sic ille, ὄντος παλαιοῦ νόμου παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς τοὺς γαμοῦντας καὶ τὰς γαμουμένας παρθένους μὴ διὰ τῆς τῶν γονέων κρίσεως ποιεῖσθαι τὸν γάμον, ἀλλὰ πείσαντας ἀλλήλους. *Caſaub.* D

6. Καὶ τὸ συγκατακαίεσθαι τεθνεῶσι τοῖς ἀνδράσι τὰς γυναῖκας) Diodorus de iiſdem Cathæis παρὰ δὲ τούτοις νόμος ἦν τὰς γυναῖκας τοῖς ἀνδράσι συγκατακαίεσθαι. *Idem.*

7. Κατὰ τοιαύτην αἰτίαν) Diodorus unius ob culpam mulieris tradit factum id decretum, quum illa veneno maritum ſuum ſuſtuliſſet. Simile infra de aliis narratur. Porro hujus rei meminit Cicero Tuſculan. Quæſtionum. lib. V. c. 27. *Mulieres vero in India, cum eſt cujuſque earum vir mortuus, in certamen, indiciumque veniunt, quam plurimum ille dilexerit. plures enim ſingulis ſolent eſſe nuptæ. Quæ eſt victrix, ea læta, proſequentibus ſuis una cum viro in rogum imponitur, illa victa, mœſta diſcedit.* Eadem leges alio loco apud Diodorum libro XIX. ubi etiam cauſam eam affert quam hic Strabo. *Idem.*

Ut ergo veneficia desinerent, hanc legem latam esse: quæ profecto lex & causa mihi non satis probabilis videtur. Dicunt, in terra Sopithis, in monte quodam sales effodi, qui toti Indiæ sufficere possint. Item auri & argenti metalla non longe in aliis montibus dicuntur egregia, ut Gorgus indicavit metallarius. Indi & metallorum & conflandi imperiti, quibus abundent nesciunt, idcirco rem simplicius tractant. In eadem terra canes mire bonos narrant, atque Alexandrum C & L canes à Sopithe accepisse. Tum ut periculum faceret, duos leoni immisisse: qui cum impares certamini essent, alios duos solvisse: ibi æquato jam certamine, Sopithes jussit, ut unus ex canibus crure apprehensus abstraheretur à morsu: & nisi obtemperaret, crus amputaretur: quod Alexander primo non concessit, cani videlicet parcens. Sed cum Sopithes diceret se quatuor pro uno daturum, permisit. Canis vero potius sibi crus incidi lenta sectione passus est, quam morsum dimitteret. Cæterum iter usque ad Hydaspem magna ex parte erat ad meridiem, citerius vero ad orientem usque ad Hypanim, magis per montium radices quam campos: quare cum Alexander ab Hypani ad Hydaspem & navale reversus esset, classem conjunxit, postea per Hydaspem navigavit: Omnia prædicta flumina in unum intrant Indum, sed postremus Hypanis: quindecim dicuntur esse universa, mentione digna, quæ in Indum influunt, quibus omnibus auctus (ita quidem ad C stadia dilatari eum ut tradant qui non moderate loquuntur: moderatiores, ad L summum, minimum ad VII. multæ autem gentes & urbes circa eum sunt) postea duobus ostiis in australe mare se exonerat, & Pattalenam insulam facit. Alexandrum ut orientales partes omitteret, primo id movit, quod prohiberetur Hypanim transire: deinde quod experientia intelligeret falsam esse famam, quæ ante obtinuerat campestria regionis exusta ignibus esse, & bestiis magis

A νόμον οὖν θέσθαι τοῦτον, ὡς παυσομένης τῆς φαρμακείας· οὐ πιθανῶς μὲν οὖν ὁ νόμος, οὐδ' ἡ αἰτία λέγεται. Φασὶ δ' ἐν τῇ Σωπείθους χώρᾳ ὀρυκτῶν ἁλῶν ὄρος εἶναι, ἀρκεῖν δυνάμενον ὅλῃ τῇ Ἰνδικῇ· καὶ χρυσεῖα δὲ καὶ ἀργυρεῖα οὐ πολὺ ἄπωθεν ἐν ἄλλοις ὄρεσιν ἱστορεῖται καλά, ὡς ἐδήλωσε Γόργος ὁ μεταλλευτής. Οἱ δ' Ἰνδοὶ μεταλλείας καὶ χωνείας ἀπείρως ἔχοντες, οὐδ' ὧν εὐποροῦσιν ἴσασιν, ἀλλ' ἁπλούστερον μεταχειρίζονται τὸ πρᾶγμα. Ἐν δὲ τῇ Σωπείθους καὶ τὰς τῶν κυνῶν ἀρετὰς διηγοῦνται θαυμαστάς. [1] λαβεῖν γοῦν τὸν Ἀλέξανδρον παρὰ τοῦ Σωπείθους, κύνας πεντήκοντα καὶ ἑκατόν· διαπείρας δὲ χάριν λέοντι προσαφέντα δύο· B κρατουμένων δ' αὐτῶν, δύο ἄλλους ἐπαφεῖναι· τότε δ' ἤδη καθεστώτων εἰς ἀντίπαλα, τὸν μὲν Σωπείθη κελεῦσαι τῶν κυνῶν ἕνα ἀποσπᾶν τοῦ σκέλους τινὰ λαβόμενον, ἐὰν δὲ μὴ ὑπακούῃ, ἀποτεμεῖν· τὸν Ἀλέξανδρον δὲ κατ' ἀρχὰς μὲν ἀποτεμεῖν οὐ συγχωρεῖν, φειδόμενον τοῦ κυνός· εἰπόντος δ' [2] ὅτι τέτταρας ἀντιδώσω σοι, συγχωρῆσαι, καὶ τὸν κύνα περιϊδεῖν ἀποτμηθέντα τὸ σκέλος βραδείᾳ τομῇ, * πρὶν ἀνεῖναι * τὸ δῆγμα. Ἡ μὲν οὖν μέχρι τοῦ Ὑδάσπου ὁδὸς τὸ πλέον ἦν ἐπὶ μεσημβρίαν· ἡ δ' ἐνθένδε πρὸς ἕω μᾶλλον μέχρι τοῦ Ὑπάνιος· ἅπασα δὲ τῆς ὑπωρείας μᾶλλον, ἢ τῶν πεδίων ἐχομένη. Ὁ δ' οὖν Ἀλέξανδρος ἀπὸ τοῦ Ὑ- C πάνιος ἀναστρέψας ἐπὶ τὸν Ὑδάσπην καὶ τὸν ναύσταθμον, συνεκρότει τὸν στόλον. εἶτ' ἔπλει τῷ Ὑδάσπῃ. Πάντες δ' οἱ λεχθέντες ποταμοὶ συμβάλλουσιν εἰς ἕνα τὸν Ἰνδόν· [3] ὕστατος δὲ Ὕπανις. [4] πεντεκαίδεκα δὲ τοὺς σύμπαντας φασὶ συρρεῖν τούς γε ἀξιολόγους· πληρωθεὶς δ' ἐκ πάντων (ὥστε καὶ ἐφ' ἑκατὸν σταδίους, ὡς οἱ μὴ μετριάζοντες φασὶν, εὐρύνεσθαι κατά τινας τόπους· [5] ὡς δ' οἱ μετριώτεροι πεντήκοντα τὸ πλεῖστον, ἐλάχιστον δὲ ἑπτά· καὶ πολλὰ ἔθνη καὶ πόλεις * εἰσὶ πέριξ) ἔπειτα δυσὶ στόμασιν εἰς τὴν νοτίαν ἐκδίδωσι θάλασσαν, καὶ τὴν Παταληνὴν προσαγορευομένην ποιεῖ νῆσον. Ταύ- D την δ' ἔσχε τὴν διάνοιαν Ἀλέξανδρος ἀφεὶς τὰ πρὸς ἕω μέρη, πρῶτον μὲν διὰ τὸ κωλυθῆναι διαβῆναι τὸν Ὕπανιν· ἔπειτα καὶ ψευδῆ καταμαθὼν τῇ πείρᾳ τὸν προκατέχοντα λόγον, ὡς ἔκπυρα εἴη, καὶ θηρίοις μᾶλλον

p. 700.

* Vulgò, πλήν·
* Manusſ. τὰ δήγματα.
* Scripti, εἶναι.

1. Λαβεῖν γοῦν τὸν Ἀλέξανδρον παρὰ τοῦ Σωπείθους κύνας πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν) Diodorus Siculus historiam simillimè narrat. Qu. Curtius libro IX. cap. I. paulò aliter: quem vide. *Casaub.*

2. Ὅτι τέτταρας ἀντιδώσω σοι) Apud Diodorum est τρεῖς non τέτταρας. *Idem.*

3. Ὕστατος δὲ Ὕπανις) Ita semper appellat Strabo. Diodorus Hyphasin Plin. Ptol. & Curtius IX. I. Hypasin. Dionysio Afro convenit cum Strabone. *Idem.*

4. Πεντεκαίδεκα δὲ τοὺς συμπάντας φασὶ συρρεῖν) Plinius H. N. Lib. VI. c. 20. de Indo, *Undeviginti recipit amnes. Sed clarissimos, Hydaspem quatuor alios afferentem, Cartabram tres. Per se vero navigabiles Acesimum & Hypasim.* Vide omnino Arrianum. *Idem.*

5. Ὡς δ' οἱ μετριώτεροι πεντήκοντα τὸ πλεῖστον) Plinius H. N. Lib. VI. c. 20. inter μετριωτέρους, qui subjicit, *quadam tamen aquarum modestia nusquam latior quinquaginta stadiis aut altior XV.* Vide reliqua & Arrianum. *Idem.*

οἰκήσιμα τὰ ἐν τοῖς πεδίοις, ἢ ἀνθρωπείῳ γένει· A διόπερ ὥρμησεν ἐπὶ ταῦτα, ἀφεὶς ἐκεῖνα, ὥστε καὶ ἐγνώσθη ταῦτα ἀντ' ἐκείνων ἐπιπλέον. Ἡ μὲν οὖν μεταξὺ τοῦ Ὑπάνιος, καὶ τοῦ Ὑδάσπου p. 701. λέγεται ἐννέα ἔχειν ἔθνη· πόλεις δὲ εἰς πεντακισχιλίας, οὐκ ἐλάττους Κῶ τῆς Μεροπίδος. δοκεῖ δὲ πρὸς ὑπερβολὴν εἰρῆσθαι τὸ πλῆθος· ἡ δὲ μεταξὺ τοῦ Ἰνδοῦ καὶ τοῦ Ὑδάσπου, εἴρηται σχεδὸν ἢ ὑφ' ὧν οἰκεῖται τῶν ἀξίων μνήμης. Κάτω δ' ἑξῆς εἰσὶν οἵ τε Σίβαι λεγόμενοι, περὶ ὧν καὶ πρότερον ἐμνήσθημεν, [2] καὶ Μαλοὶ, * καὶ Ὀξυδράκαι, μεγάλα ἔθνη. Καὶ Μαλοὶ μὲν [3] παρ' οἷς ἀποθανεῖν ἐκινδύνευσεν Ἀλέξανδρος, τρωθεὶς ἐν ἁλώσει πολίχνης τινός. Ὀξυδράκαι δὲ, οὓς τοῦ B Διονύσου συγγενεῖς ἔφαμεν μεμυθεῦσθαι. Πρὸς αὐτῇ δ' ἤδη τῇ Παταληνῇ, [4] τήν τε τοῦ Μουσικανοῦ λέγουσι, καὶ τὴν Σαβούτα * Σινδοναλίαν, καὶ ἔτι τὴν Πορτικανοῦ, καὶ ἄλλων, ὧν ἐκράτησιν ἁπάντων Ἀλέξανδρος, τὴν τοῦ Ἰνδοῦ παροικούντων ποταμίαν. * [5] Ὑστάτοις τοῖς δὲ τὴν Παταληνὴν, ἣν ὁ Ἰνδὸς ποιεῖ, σχισθεὶς εἰς δύο προχοάς. Ἀριστόβουλος μὲν οὖν εἰς χιλίους σταδίους διέχειν ἀλλήλων φησὶν αὐτάς. Νέαρχος δ' ὀκτακοσίους προστίθησιν. Ὀνησίκριτος δὲ τὴν πλευρὰν ἑκάστην τῆς ἀπολαμβανομένης νήσου τριγώνου τὸ σχῆμα, δισχιλίων· τοῦ δὲ ποταμοῦ τὸ πλάτος, καθ' ὃ σχίζεται εἰς τὰ στόματα, C ὅσον διακοσίων· καλεῖ δὲ τὴν νῆσον Δέλτα, καὶ φησὶν ἴσην εἶναι τοῦ κατ' Αἴγυπτον Δέλτα· οὐκ ἀληθὲς τοῦτο λέγων. Τὸ γὰρ κατ' Αἴγυπτον Δέλτα, χιλίων * [6] καὶ τριακοσίων σταδίων ἔχειν λέγεται τὴν βάσιν, τὰς δὲ πλευρὰς ἑκατέραν ἐλάττω τῆς βάσεως. Ἐν δὲ τῇ Παταληνῇ, πόλις ἐστὶν ἀξιόλογος τὰ Πάταλα, ἀφ' ἧς καὶ ἡ νῆσος καλεῖται. Φησὶ δ' Ὀνησίκριτος τὴν πλείστην παραλίαν τὴν ταύτῃ, πολὺ τὸ τεναγῶδες ἔχειν, καὶ μάλιστα κατὰ τὰ στόματα τῶν ποταμῶν. διά τε τὴν χοῦν, καὶ τὰς πλημμυρίδας, καὶ τὸ μὴ πνεῖν ἀπογαίους, ἀλλ' ὑπὸ τῶν πελαγίων ἀνέμων κατέχεσθαι τούτους τοὺς τόπους τὸ πλέον. D Λέγει δὲ καὶ περὶ τῆς Μουσικανοῦ χώρας [7] ἐπιπλέον ἐγκωμιάζων αὐτὴν, ὧν τινα καὶ ἄλλοις

* Scripti, Σιδράκαι.

* Scripti, Σινδολίαν.

* Lego, ὕστατοι δὲ οἱ τὴν Π.

* Vulgò, καὶ διατριακοσίων.

A quam hominum generi habitabilia, quapropter illis partibus omiſſis, in has ſe contulit: eæque propterea ſunt melius quam illæ cognitæ. ¶ Regio quæ inter Hypanim eſt & Hydaſpem novem nationes habere dicitur, urbes verò ad ɪↄↄ, non minores Co in Meropide, quæ multitudo vera major tradi videtur. Quæ autem inter Indum eſt & Hydaſpem, ea à quibus habitetur memoratu dignis, ferè dictum eſt. Deinceps inferiùs habitant [1] Sibæ, de quibus ante dictum eſt, & Malli, & Oxydracæ, magnæ nationes. Malli ſunt, apud quos Alexander mortis B periculum adiit in expugnatione oppidi cujuſdam vulneratus. Oxydracæ ſunt, quos Bacchi cognatos diximus. Ad ipſam verò jam Pattalenam Muſicani terram dicunt, & Sabatæ Sindonaliam, ac etiam Porticam terram, & gentes alias quas Alexander ſubegit, fluvialem Indi regionem habitantes. Ultima eſt Pattalena, quam Indus facit in duos alveos diviſus. Ariſtobulus ait, mille ſtadiis eos inter ſe diſtare: Nearchus addit octingenta. Oneſicritus unum quodque latus comprehenſæ inſulæ, quæ figuram C triangulam habet, CIↃ CIↃ ſtadiorum dicit: fluminis latitudinem, ubi in alveos ſcinditur ad ſtadia CC, & eam inſulam Delta nominat Ægyptioque aſſerit Delta æqualem, quod verum non eſt. Nam Ægyptium Delta mille & cc aut ccc ſtadiorum baſim habere dicitur, laterum utrumque minus baſi. In Pattalena urbs eſt inſignis nomine Pattala, unde inſulæ nomen. Oneſicritus dicit finitimam oram magna ex parte paluſtrem eſſe, præſertim circa fluminum oſtia, propter lutum quod defertur, & maris affluxu, & quia à terra venti non ſpirant, ſed loca hæc D à marinis flatibus occupantur. Multus eſt etiam in Muſicani terra commendanda, nonnulla incolis ejus cum aliis

1\. *Sibæ*) Sic omnino & ſupra legitur, & apud Stephanum. μαλοὶ etiam ut hic, apud eundem λ unico ſcribuntur, itaque non mutavi. *Xyland.*

2\. Καὶ Μαλοὶ) Male vox illa ſimplici lambda effertur, cum Diodorus Sicul. lib. XVII. Arrianus lib. VI. Plutarchus, Curtius, Euſtathius ad Dionyſ. p. 116. unanimi ſcriptura Μαλλοὶ agnoſcant. Berckel. in Steph. p. 533. n. 65.

3\. Παρ' οἷς ἀποθανεῖν ἐκινδύνευσεν Ἀλ.) Præter Arrianum, Diodorum, & Curtium Plutarchus ſæpe meminit. *Caſaub.*

4\. Τήν τε Μουσικανοῦ λεγ. καὶ τὴν Σαβοῦτα Σινδοναλίαν καὶ ἔτι τὴν Πορτικανοῦ) Muſicani & Porticani regna ex Diodoro nota ſunt. Sabutæ terra videtur eſſe quam Diodorus appellat τὴν χώραν τῶν ὀνομαζομένων Σαμβαστῶν. *Idem.*

5\. Ὑστάτοις δὲ τοῖς) Non cohæret, ac niſi deeſt ἐφώρμησε, ἐπῆλθε, aut aliquid tale, vitium eſt. *Xyland.*

6\. Διατριακοσίων) Si rectè legitur, eſt pro διακοσίων ἢ τριακοσίων compendioſè poſitum. *Idem.*

7\. Ἐπιπλέον ἐγκωμιάζοντι.) Ἐγκωμιάζων. aut deeſt aliquid. Sed talia diſſimulare præſtat, quam perſequi. *Idem.*

7\. Ἐπιπλέον ἐγκωμιάζων αὐτὴν) Arrianus Muſicani ditionem totius Indiæ partem feliciſſimam habitam fuiſſe ait. *Caſaub.*

Indis communia memorans, ut de longitudine vitæ, quod centum & triginta vivant annos. Nam & Seres his longæviores dicuntur. Item de vitæ frugalitate, & salubritate, quanquam regio rebus omnibus abundet. Id eis proprium est quod Laconicorum in morem syssitiorum cibum in publico capiunt. Item quòd opsonium venatione quærunt: & auro & argento non utuntur quanquam metallis abundent. Item quòd adolescentibus ætate integris loco servorum utuntur, quemadmodum Cretenses 3 Aphamiotis, & Lacones Helotibus utebantur. Item quod nullas artes exquisitè discunt, præter medicinam, nam in quibusdam nimium exerceri, ut in bellicis ac similibus, maleficium putant. Ac quod judicium iis non est nisi cædis & contumeliæ, cùm homo præstare non possit, ne iis adficiatur: quæ verò in contractibus fiunt, ea sint penes unum quemque ideo ferendum esse, si quis fidem violarit: sed videndum cui credatur, & non implendam esse urbem controversiis. Hæc ab iis traduntur, qui cum Alexandro militarunt. Edita est etiam epistola quædam Crateri ad matrem Aristopatram scripta, quæ cum alia permulta admirabilia narrat, tum cum nullo concordat. Quin etiam refert Alexandrum ad Gangem usque processisse, & ipse se vidisse id flumen affirmat, & cete in eo, ejusque de magnitudine & latitudine & profunditate, remotiora à fide quam probabiliora perhibet. Quippe Gangem maximum esse omnium fluminum, quæ in tribus continentibus memorantur, proximum ab eo Indum, tertium Istrum, quartum Nilum, satis consentitur: singulari verò alii aliter tradunt. Quidam minimam ejus latitudinem triginta stadiorum dicunt, quidam trium. Megasthenes eum, ubi mediocris est, ad C stadia

A Ἰνδοῖς κοινὰ ἱστόρηται, ὡς τὸ μακρόβιον· 1 ὥστε καὶ τριάκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν προσλαμβάνειν. Καὶ γὰρ τοὺς Σῆρας ἔτι τούτων μακροβιωτέρους * τινάς φασι· καὶ τὸ λιτόβιον, καὶ τὸ ὑγιεινόν· καίπερ τῆς χώρας ἀφθονίαν ἁπάντων ἐχούσης. Ἴδιον δὲ τὸ, συσσίτιά τινα Λακωνικὰ αὐτοῖς εἶναι δημοσίᾳ σιτουμένων· ὄψα δ' ἐκ θήρας ἐχόντων. Καὶ τὸ χρυσῷ μὴ χρῆσθαι, μηδ' ἀργύρῳ μετάλλων ὄντων. 2 Καὶ τὸ ἀντὶ δούλων τοῖς ἐν ἀκμῇ χρῆσθαι νέοις· ὡς 4 Κρῆτες μὲν τοῖς Ἀφαμιώταις, Λάκωνες δὲ τοῖς Εἵλωσι· μὴ ἀκριβοῦν δὲ τὰς B ἐπιστήμας πλὴν ἰατρικῆς· ἐπί τινων γὰρ κακουργίαν εἶναι τὴν ἐπὶ πλέον ἄσκησιν, οἷαν ἐπὶ τοῖς πολεμικοῖς, καὶ τῶν ὁμοίων· δίκην δὲ μὴ εἶναι, πλὴν φόνου καὶ ὕβρεως. οὐκ ἐπ' αὐτῷ γὰρ τὸ μὴ παθεῖν ταῦτα. τὰ δ' ἐν τοῖς συμβολαίοις ἐπ' αὐτῷ ἑκάστῳ· ὥς τε ἀνέχεσθαι δεῖ ἐάν τις παραβῇ τὴν πίστιν· ἀλλὰ καὶ προσέχειν ὅτῳ πιστευτέον καὶ μὴ δικῶν πληροῦν τὴν πόλιν. Ταῦτα μὲν οἱ μετ' Ἀλεξάνδρου στρατεύσαντες λέγουσιν. Ἐκδέδοται δέ τις καὶ Κρατεροῦ πρὸς τὴν μητέρα Ἀριστοπάτραν ἐπιστολὴ, πολλά τε ἄλλα παράδοξα φράζουσα, καὶ οὐχ ὁμολογοῦσα C οὐδενί· καὶ δὴ καὶ τὸ μέχρι τοῦ Γάγγου προελθεῖν τὸν Ἀλέξανδρον· αὐτός τέ φησιν ἰδεῖν τὸν ποταμὸν, καὶ κήτη τὰ ἐπ' αὐτῷ, καὶ μεγέθους, καὶ πλάτους, καὶ βάθους πόρρω πίστεως μᾶλλον ἢ ἐγγύς. 5 Ὅτι μὲν γὰρ μέγιστος τῶν μνημονευομένων κατὰ τὰς τρεῖς ἠπείρους, καὶ μετ' αὐτὸν ὁ Ἴνδος, 6 τρίτος δὲ καὶ τέταρτος ὁ Ἴστρος, καὶ ὁ Νεῖλος, ἱκανῶς συμφωνεῖται. Τὰ καθ' ἕκαστα δ' ἄλλοι ἄλλως περὶ αὐτῶν λέγουσιν, οἱ μὲν τριάκοντα σταδίων τοὐλάχιστον πλάτος· οἱ δὲ καὶ τριῶν· 7 Μεγασθένης δὲ ὅταν ᾖ μέτριος καὶ εἰς ἑκατὸν

* Manuscr. καὶ πολυβίους καὶ ὑγιεινούς.

p. 702.

1. Ὥστε καὶ τριάκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν προσλαμβάνειν) Imo vita Indorum ad ducentesimum usque annum porrigitur si Ctesiæ ulla fides, cujus in Excerptis leguntur hæc, ἡ δὲ ζωὴ αὐτῶν, ρκ'. καὶ λ'. καὶ ν'. καὶ ο'. οἱ τὰ πλεῖστα βιοῦντες. *Casaub.*

2. Καὶ τὸ, ἀντὶ δούλων τοῖς ἐν ἀκμῇ χρῆσθαι νέοις) Servis quidem uti Indi non potuere cum apud eos esset incognita servitus, siquidem verè hæc Diodorus scripsit libro secundo, νενομοθέτηται παρ' αὐτοῖς δοῦλον μηδένα τοπαράπαν εἶναι, ἐλεύθερον δ' ὑπάρχοντα τὴν ἰσότητα τιμᾶν ἐν πᾶσι. *Idem.*

3. *Aphamiotis.*) Non, ut interpres, Ephamiotis. Hos libro XII Strabo dixerat Minois cœtum. Aphamiotas etiam Varinus habet. *Xyland.*

4. Κρῆτες μὲν τοῖς Ἀφαμιώταις) De Aphamiotis Cretensibus consule Grammaticos. Strabo lib. XII. p. 542. Μινώαν σύνοδον vocat. (Polluce L. III. c. 8. Minoitas.) *Casaub.*

5. Ὅτι μὲν γὰρ μέγιστος τῶν μνημονευομένων) Sic D Arrianus lib. quinto ait Indum fluvium excepto Gange omnium Asiæ & Europæ fluminum esse maximum. Cicero de natura deorum II. cap. 52. Indum appellat sine exceptione omnium fluminum maximum. *Idem.*

6. Τρίτος δὲ καὶ τέταρτος ὁ Ἴστρος καὶ ὁ Νεῖλος) Non puto accipiendum hunc locum ut fecit Xylander, qui Istrum Nilo prætulit, contra veterum sententiam: est ergo animadvertendus chiasmus in verbis Strabonis: & vox τρίτος referenda non ad proximam ὁ Ἴστρος, sed ad remotiorem ὁ Νεῖλος. Chiasmi autem hujusmodi passim apud optimos scriptores occurrunt. *Idem.*

7. Μεγασθένης δ' ὅταν ᾖ μέτριος εἰς ἑκατὸν) Megasthenis sententiam sic Plinius H. Nat. Lib. VI. c. 18. expressit, de Gange loquens, *Inde lenem fluere, ubi minimum VIII. M. pass. latitudine, ubi modicum, stadiorum C. altitudine nunquam minore pass. XX.* Idem.

εὐρύνεσθαι, βάθος δὲ εἴκοσι ὀργυιῶν τοὐλάχιστον. [1] Ἐπὶ δὲ τῇ συμβολῇ τούτου τε καὶ τοῦ ἄλλου ποταμοῦ [2] τὰ Παλίβοθρα ἱδρύσθαι, σταδίων ὀγδοήκοντα τὸ μῆκος, πλάτος δὲ πεντεκαίδεκα, ἐν παραλληλογράμμῳ σχήματι, ξύλινον περίβολον ἔχουσαν κατατετρημένον, ὥστε διὰ ὀπῶν τοξεύειν· προκεῖσθαι δὲ καὶ τάφρον φυλακῆς τε χάριν καὶ ὑποδοχῆς τῶν ἐκ τῆς πόλεως ἀπορροιῶν. [3] Τὸ δ' ἔθνος ἐν ᾧ ἡ πόλις αὕτη καλεῖσθαι Πρασίους, διαφορώτατον τῶν πάντων· τὸν δὲ βασιλεύοντα ἐπώνυμον δεῖ τῆς πόλεως εἶναι Παλίβοθρον καλούμενον, πρὸς τῷ ἰδίῳ τῷ ἐκ γενετῆς ὀνόματι, καθάπερ τὸν Σανδρόκοττον, πρὸς ὃν ἧκεν ὁ Μεγασθένης πεμφθείς. Τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ * παρὰ τοῖς Παρθυαίοις· [4] Ἀρσάκαι γὰρ καλοῦνται πάντες· ἰδίᾳ δὲ ὁ μὲν Ὀρώδης, ὁ δὲ Φραάτης, ὁ δ' ἄλλο τι. Ἀρίστη ὁμολογεῖται πᾶσα ἡ τοῦ Ὑπάνιος πέραν· οὐκ * ἀκριβοῦνται δὲ, ἀλλὰ διὰ τὴν ἄγνοιαν, καὶ τὸν ἐκτοπισμὸν, λέγεται πάντ' ἐπὶ τὸ μεῖζον, ἢ τὸ τερατωδέστερον· [5] οἷα τὰ τῶν χρυσωρύχων μυρμήκων, καὶ ἄλλων θηρίων τε καὶ ἀνθρώπων ἰδιομόρφων, καὶ δυνάμεσί τισιν ἐξηλλαγμένων· ὡς τοὺς Σῆρας μακροβίους φασὶ, πέρα καὶ διακοσίων ἐτῶν παρατείνοντας. Λέγουσι δὲ καὶ ἀριστοκρατικήν τινα σύνταξιν πολιτείας αὐτόθι ἐκ πεντακισχιλίων βουλευτῶν συνεστῶσαν, ὧν ἕκαστον παρέχεσθαι τῷ κοινῷ ἐλέφαντα.

p. 703. Καὶ τίγρεις δ' ἐν τοῖς Πρασίοις φησὶν ὁ Μεγασθένης γίνεσθαι μεγίστους, σχεδὸν δέ τι καὶ διπλασίους λεόντων. δυνατοὺς δὲ, ὥστε τῶν ἡμέρων τινὰ ἀγόμενον ὑπὸ τεττάρων, τῷ ὀπισθίῳ σκέλει δραξάμενον ἡμιόνου, βιάσασθαι καὶ ἑλκύσαι πρὸς αὐτόν. Κερκοπιθήκους δὲ μείζους τῶν μεγίστων κυνῶν, λευκοὺς, πλὴν τοῦ προσώπου· τοῦτο δ' εἶναι μέλαν· παρ' ἄλλοις δ' ἀνάπαλιν· τὰς δὲ κέρκους μείζους δυοῖν πηχέων· ἡμερωτάτους δὲ καὶ οὐ κακοήθεις περὶ ἐπιθέσεις, καὶ κλοπάς. Λίθους δ' ὀρύττεσθαι λιβανόχρους γλυκυτέρους σύκων, ἢ μέλιτος.

* Vulgo, περί.

* Scripti, ἀκριβοῦται.

A amplum tradit: minimam verò profunditatem viginti ulnarum. ¶ In hujus & alius fluminis concursu sita esse Palibothra, octoginta stadiorum longitudine, latitudine xv, figura quadrangula, lateribus oppositis eandem ubique servantibus distantiam: mœnibus ligneis & perforatis circumdatam, ita ut per foramina sagittent. Præpositam esse etiam fossam tutelæ gratia, & recipiendorum purgamentorum ex urbe affluentium. Gentem in qua urbs est Prasios vocari, omnibus præstantem aliis. Ejus regem præter proprium nomen quod à natalibus habet, de nomine urbis Palibothrum B appellari: quemadmodum & Sandrocottum, ad quem missus Megasthenes fuit. Idem apud Parthos fit: omnes enim Arsacæ nominantur: privatim verò alius Orodes, alius Phraates, alius aliter. Sane quæ trans Hypanim est regio, eam optimam esse in confesso habetur. Verum de his nihil accuratè & certò traditur, sed propter ignorantiam & longinquitatem, inflatius ac portentosius omnia narrantur: ut quæ de formicis perhibentur aurum effodientibus, & de bestiis aliis, & hominibus qui peculiares quasdam formas & singulares vires habeant: nam Seres tam longæ dicuntur C vitæ, ut ducentesimum annum excedant. Ferunt etiam quendam optimatum ordinem rempublicam gubernare ex quinque millibus consiliariorum constantem, quorum quisque elephantem reipublicæ præbeat. Megasthenes auctor est, Tigres apud Prasios gigni, magnitudine duplos ferè ad leonem, adeò robustos ut unus de mansuetis à quatuor hominibus ductus, mulum posteriore pede apprehenderit, atque ad se pertraxerit. Cercopithecos verò maximis canibus majores, & totos albos præter faciem, quæ nigra est (cum apud alios contrarium sit) caudæ longitudine D supra duos cubitos, cæterum mansuetissimos esse, neque malignè insidiari aut furari. Lapides quoque effodi thureo colore, ficu & melle dulciores.

1. Ἐπὶ δὲ τῇ συμβολῇ τούτου τε καὶ τοῦ ἄλλου ποταμοῦ) Fluvius alter quem non nominat est Erannoboas. auctor Arrianus Histor. Indic. cap. 4. *Casaub.*

2. Τὰ Παλίβοθρα ἱδρύσθαι) Alii Palimbotra vocant, fuere ab Hercule condita. Vide Diodor. lib. II. *Idem.*

3. Τὸ δ' ἔθνος ἐν ᾧ ἡ πόλις αὕτη καλεῖσθαι πρασίους) Plin. H. Nat. Lib. VI. cap. 19. *Sed omnium in India prope non modo in hoc tractu potentiam claritatemque antecedunt, Prassii amplissima urbe ditissimaque Palibotra. Unde quidam ipsam gentem Palibotros vocant, imo vero tractum universum à Gange.* Arrianus gentem ubi sunt Palibothra vocat Gadrosios. *Idem.*

4. Ἀρσάκαι γὰρ καλοῦνται πάντες) Imo Arsacidæ vocabantur, non Arsacæ: & ita legendum. ut Grammaticorum canonas præter eam, scribit Dio libro XL. p. 127. de Arsace loquens (de quo & Strabo lib. XI. p. 515.) ὅθεν περ καὶ οἱ ἔπειτα βασιλεύσαντες αὐτῶν, Ἀρσακίδαι ἐπωνομάσθησαν. Exempla autem regum qui idem nomen quasi hereditarium gesserunt plura notavimus ad lib. XII. p. 563. *Idem.*

5. Οἷα τὰ τῶν χρυσωρύχων μυρμήκων) De formicis Indicis, & reliquis ejus regionis animalibus præter Aristotelem, Plinium H. Nat. XI. 31. & Ælianum, lege Diodorum Ctesiam & Arrianum. *Idem.*

Quibusdam in locis serpentes esse bi-norum cubitorum, membraneis alis ut vespertiliones, eos per noctem volare, & lotii aut sudoris stillas demittere, quæ non caventium eas corpora computrescere cogant. Item scorpios volucres ingentes. Nasci quoque hebenum. Canes etiam esse validissimos, qui quod mordicus corripuerint, non antè dimittant, quàm aqua naribus infundantur: nonnullis præ vehementia in morsu oculos distorqueri, quibusdam etiam excidere: leonem & taurum à cane detineri: taurum mori rostro comprehensum, priusquam dimittatur. In regione montana, Siliam flumen esse, cui nihil innatet: quanquam id Democritus non credat, qui bonam partem Asiæ peragravit: sed nec Aristoteles id concedit: & si aëres quidam sint adeò tenues, ut nulla in eis volatilia invehantur. Nonnulla vero vapores exhalatos ad se trahunt, & hoc modo subvolantia ab iis absorbentur: quemadmodum electrum paleam, & sideritis ferrum ad se rapit, ut fortassis aliquæ ejusmodi vires etiam in aqua sint. Sed hæc ad physiologiam pertinent, & ad ea quæ de rebus supervehentibus traduntur: quare in eorum tractatione considerantur: nunc iis omissis ea persequamur, & quæ ad geographiam proprius attinent. ¶ Dicunt totam Indorum multitudinem in septem genera dividi, quorum philosophi honore antecedunt, numero vero paucissimi sunt: utuntur eorum unoquoque privatim, qui mactant & sacrificant: publice vero reges in eo conventu, qui maximus apud eos fit: cum novo anno incipiente, philosophi omnes 4 ad regis fores conveniunt, & quicquid quisque composuerit, vel observarit eo anno de fructibus, de animalibus, de republica, in medium proferunt. Ubi quis falsus fuisse ter deprehenditur, ei per totam vitam lege silentium indicitur: qui vera dixerit, immunis & omni tributo exemtus habetur. ¶ Secundum genus agricolarum est qui plurimi sunt, & probissimi. Hi ob immunitatem à militia, & securam opus faciendi licentiam, neque urbem,

A Ἀλλαχοῦ δὲ διπήχεις ὄφεις ὑμενοπτέρους, ὥσπερ αἱ νυκτερίδες· καὶ τούτους δὲ νύκτωρ πέτεσθαι, σταλαγμοὺς ἀφιέντας οὔρων, τοὺς δὲ * ἱδρώτων, διασήποντας τὸν χρῶτα τοῦ μὴ φυλαξαμένου· καὶ σκορπίους εἶναι πτηνοὺς, ὑπερβάλλοντας μεγέθεσι· φύεσθαι δὲ καὶ ἔβενον· εἶναι δὲ καὶ κύνας ἀλκίμους, οὐ πρότερον μεθιέντας τὸ δηχθὲν, πρὶν εἰς τοὺς ῥώθωνας ὕδωρ καταχυθῆναι· ἐνίοις δ' ὑπὸ προθυμίας ἐν τῷ δήγματι διαστρέφεσθαι τοὺς ὀφθαλμοὺς, τοῖς δὲ καὶ ἐκπίπτειν· κατασχεθῆναι δὲ καὶ λέοντα ὑπὸ κυνὸς, καὶ ταῦρον· τὸν δὲ ταῦρον καὶ ἀποθανεῖν κρατούμενον τοῦ ῥύγχους B πρότερον, ἢ ἀφεθῆναι. Ἐν δὲ τῇ ὀρεινῇ Σιλίαν ποταμὸν εἶναι ᾧ μηδὲν ἐπιπλεῖ. Δημόκριτον μὲν οὖν ἀπιστεῖν, ἅτε πολλὴν τῆς Ἀσίας πεπλανημένον· καὶ Ἀριστοτέλης δὲ ἀπιστεῖ· καίπερ καὶ ἀέρων ὄντων λεπτῶν, οἷς οὐδὲν ἐποχεῖται πτηνόν· [1] ἔτι δὲ τῶν ἀναφερομένων ἀτμῶν ἐπισπαστικοί τινες εἰσὶ πρὸς ἑαυτοὺς, καὶ οἷον ῥοφητικοὶ τοῦ ὑπερπετοῦς, ὡς τὸ ἤλεκτρον τοῦ ἀχύρου, καὶ ἡ σιδηρῖτις τοῦ σιδήρου· τάχα δὲ καὶ καθ' ὕδατος τοιαῦται τινες εἶεν ἂν δυνάμεις. Ταῦτα μὲν οὖν φυσιολογίας ἔχεταί τινος, καὶ τῆς περὶ τῶν ὀχουμένων πραγματείας· ὥς τε ἐν ἐκείνοις ἐ- C πισκεπτέον· νυνὶ δ' ἔτι καὶ προσληπτέον ταῦτα, καὶ ὅσα ἄλλα τῆς γεωγραφίας ἐγγυτέρω. 2 Φησὶ δὴ τὸ τῶν Ἰνδῶν πλῆθος εἰς ἑπτὰ μέρη διῃρῆσθαι, καὶ * πρώτους μὲν τοὺς φιλοσόφους εἶναι κατὰ τιμὴν, ἐλαχίστους δὲ κατ' ἀριθμόν· χρῆσθαι δ' αὐτοῖς ἰδίᾳ μὲν ἑκάστῳ τοὺς θύοντας, ἢ τοὺς ἐναγίζοντας· κοινῇ δὲ τοὺς βασιλέας 3 κατὰ τὴν μεγάλην λεγομένην σύνοδον, καθ' ἣν τοῦ νέου ἔτους ἅπαντες οἱ φιλόσοφοι τῷ βασιλεῖ συνελθόντες ἐπὶ θύρας, ὅτι ἂν ἕκαστος αὐτῶν συντάξῃ τῶν χρησίμων, ἢ τηρήσῃ πρὸς εὐετηρίαν 5 καρπῶν τε καὶ περὶ ζώων, καὶ πο- D λιτείας, προσφέρει τοῦτο εἰς τὸ μέσον· ὃς δ' ἂν τρὶς ἐψευσμένος ἁλῷ, νόμος ἐστὶ σιγᾶν διὰ βίου· τὸν δὲ κατορθώσαντα ἄφορον καὶ ἀτελῆ κρίνουσι. Δεύτερον δὲ μέρος εἶναι τὸ τῶν γεωργῶν, οἳ πλεῖστοί τέ εἰσι, καὶ ἐπιεικέστατοι, οἱ ἐν ἀστρατείᾳ καὶ ἀδείᾳ τοῦ ἐργάζεσθαι, πόλει

* Vett. q. ἱδρῶτας.

* Vulgo, πρῶτον.

p. 704.

1. Ἔτι δὲ τῶν ἀναφερομένων ἀτμῶν ἐπισπαστικοί τινές εἰσι) Sic accipe, τινὲς τῶν ἀναφερ· ἀτμῶν ἐπισπαστικοί εἰσι καὶ οἷον ῥοφητ. Sensus enim est, quosdam è vaporibus qui exhalantur & sursum feruntur, habere hanc vim ut trahant ad se & quasi absorbeant quod supervolat. *Casaub.*

2. Φησὶ δὴ τὸ τῶν Ἰνδῶν πλῆθος εἰς ἑπτὰ διῃρῆσθαι) Φησὶ videlicet Megasthenes, nec rectè φασι legeris, ut ex sequentibus liquet. Porrò divisionem hanc Indorum retulere & Arrianus in rebus Indicis, & Diodorus Siculus lib. 11. quos si libet potes consulere. *Idem.*

3. Κατὰ τὴν μεγάλην λεγομένην σύνοδον) Sic & Diodorus. Arrianus obscurius Μεγάλης συνόδου meminit. *Idem.*

4. *Ad regis fores.*) Συνελθόντες ἐπὶ θύρας. Interpres θήραν legit, inepte ut puto. *Xyland.*

5. Καρπῶν τε καὶ περὶ ζώων καὶ πολιτείας) Lego πρὸς εὐετηρίαν καρπῶν τε καὶ ζώων, καὶ περὶ πολιτείας. *Casaub.*

1. Θήρα

μὴ προσιόντες, μηδ᾽ ἄλλῃ χρείᾳ, μηδ᾽ ὀχλήσει κοινῇ· (A) πολλάκις γοῦν ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ καὶ τόπῳ, τοῖς μὲν παρατετάχθαι συμβαίνει, καὶ διακινδυνεύειν πρὸς τοὺς πολεμίους· οἱ δ᾽ * ἀροῦσιν ἢ σκάπτουσιν ἀκινδύνως, προμάχους ἔχοντες ἐκείνους· ἔστι δ᾽ ἡ χώρα βασιλικὴ πᾶσα· μισθοῦ δ᾽ αὐτὴν ἐπὶ τετάρταις ἐργάζονται τῶν καρπῶν. Τρίτον τὸ τῶν ποιμένων καὶ θηρευτῶν, οἷς μόνοις ἔξεστι θηρεύειν, καὶ θρεμματοτροφεῖν, ὤνιά τε παρέχειν, καὶ μισθοῦ ζεύγη· ἀντὶ δὲ τοῦ τὴν γῆν ἐλευθεροῦν θηρίων, καὶ τῶν σπερμολόγων ὀρνέων, μετροῦνται παρὰ τοῦ βασιλέως σῖτον, πλάνητα καὶ σκηνίτην νεμόμενοι βίον. (B) ἵππον δὲ καὶ ἐλέφαντα τρέφειν· οὐκ ἔξεστιν ἰδιώτῃ· βασιλικὸν δ᾽ ἑκάτερον νενόμισται τὸ κτῆμα, καὶ εἰσὶν αὐτῶν ἐπιμεληταί. [1] Θήρα δὲ τῶν θηρίων τούτων τοιάδε. Χωρίον ψιλὸν ὅσον τεττάρων ἢ πέντε σταδίων, τάφρῳ περιχαράξαντες βαθείᾳ, γεφυροῦσι τὴν εἴσοδον στενοτάτῃ γεφύρᾳ· εἶτ᾽ εἰσαφιᾶσι θηλείας τὰς ἡμερωτάτας τρεῖς, ἢ τέτταρας· αὐτοὶ δ᾽ ἐν καλυβίοις κρυπτοῖς ὑποκάθηνται λοχῶντες· ἡμέρας μὲν οὖν οὐ προσίασιν οἱ ἄγριοι· νύκτωρ δ᾽ ἐφ᾽ ἕνα ποιοῦνται τὴν εἴσοδον· εἰσιόντων δὲ, κλείουσι τὴν εἴσοδον λάθρα· εἶτα τῶν ἡμέρων ἀθλητῶν τοὺς ἀλκιμωτάτους (C) εἰσάγοντες, διαμάχονται πρὸς αὐτούς, ἅμα καὶ λιμῷ καταπονοῦντες· ἤδη δὲ καμνόντων οἱ εὐθαρσέστατοι τῶν ἡνιόχων λάθρα καταβαίνοντες, ὑποδύνουσιν ἕκαστος τῇ γαστρὶ τοῦ οἰκείου ὀχήματος· ὁρμώμενος δ᾽ ἐνθένδε, ὑποδύνει τῷ ἀγρίῳ, [2] καὶ σύμποδα δεσμεῖ· γενομένου δὲ τούτου, κελεύουσι τοῖς τιθασοῖς, τύπτειν τοὺς συμποδισθέντας, ἕως ἂν πέσωσιν εἰς τὴν γῆν· πεσόντων δ᾽ ὠμοβοΐνοις ἱμᾶσι προσλαμβάνονται τοὺς αὐχένας αὐτῶν πρὸς τοὺς τῶν τιθασῶν· ἵνα δὲ μὴ σειόμενοι τοὺς ἀναβαίνειν ἐπ᾽ αὐτοῖς ἐπιχειροῦντας ἀποσείοιντο, (D) τοῖς τραχήλοις αὐτῶν ἐμβάλλονται κύκλῳ τομὰς καὶ κατ᾽ αὐτὰς τοὺς ἱμάντας περιτιθέασιν, ὥσθ᾽ ὑπ᾽ ἀλγηδόνων εἴκειν τοῖς δεσμοῖς, καὶ ἡσυχάζειν· [3] τῶν δ᾽ ἁλόντων ἀπολέξαντες τοὺς πρεσβυτέρους, ἢ νεωτέρους τῆς χρείας, τοὺς λοιποὺς ἀπάγουσιν εἰς τοὺς σταθμούς· δήσαντες δὲ τοὺς μὲν πόδας πρὸς ἀλλήλους, τοὺς δὲ αὐχένας πρὸς κίονα εὖ πεπηγότα, δαμάζουσι λιμῷ·

* Scripti, ἀροῦσι καὶ σκ.

nec publicum negotium, nec ullum aliud minus attingunt, quamobrem eodem tempore, & eodem loco alii pugnant, & cum hoste pedem conferunt: alii arant vel fodiunt sine ullo periculo, cum illos propugnatores habeant. Et cum regio tota sit regis, ipsi eam conductam excolunt, pacti mercedis loco quartam fructuum partem. ¶ Tertium genus est pastorum ac venatorum, quibus solis & venari & pascere pecora & vendere, & jumenta locare licet: pro eo autem quod terram bestiis liberant, & ab avibus semina legentibus dimensum frumenti à rege accipiunt, vagi errabundique vitam in tabernaculis agunt. Privato homini equum & elephantem alere non licet: utrunque enim regis possessio censetur, suntque harum rerum curatores. Elephantum autem sic venantur. Locum aliquem ab omni purgatum materia, quatuor aut quinque stadiorum, profunda fossa circundant: tum ingressum, ponte angustissimo jungunt: deinde tres quatuorve elephantes feminas de mansuetis immittunt: ipsi in tuguriis occulti insidiantur. Per diem sylvestres non accedunt, nocte autem singulatim introeunt: quibus ingressis venatores clam aditum occludunt. Postea nonnullos è cicuribus certatoribus fortissimos inducentes, cum illis pugnant, simul etiam fame eos defatigant. Cum vero jam defessi fuerint, aurigarum audacissimi clam descendentes quisque sui elephantis uterum subeunt, atque hinc subito sylvestrium uterum subeuntes, compedes illis injiciunt: quo facto cicures instigant, ut vinctos verberent: quousque in terram cadant. Postquam ceciderint, bubulis loris eorum colla ad domitorum colla adstringunt: & ne ascensores excutere possint, colla circumcidentes, in cæsuris vincula imponunt, ut præ dolore vinculis cedant, & quietem agant. De captis seliguntur quicunque vel senio, vel juventa inutiles sunt: reliqui in stabula ducuntur, & pedibus invicem vinctis, ac colla ad columnam valide infixam fame domantur:

1. *Θήρα δὲ τῶν θηρίων τούτων τοιάδε*) Arrianus eandem *θήραν* narrat post explicata septem illa genera Indorum. Vide vero Plinium, Aristotelem, Ælianum. *Casaub.*

2. *Καὶ σύμποδα δεσμεῖ*) Existimo legendum *συμποδοδεσμεῖ*, unica dictione. nec mira videbitur hæc vox ei qui in lectione hujus auctoris fuerit versatus. *Idem.*

3. *Τῶν δ᾽ ἁλόντων ἀπολέξαντες*) Hos non seligunt ut eos necent: sed selectos dimittunt. vide Arrianum. *Idem.*

1. Ὥστ

deinde herba vel arundine viridi reficiuntur, poſt cicurantur, alii oratione, alii cantu aliquo, vel tympani ſonitu deliniti. Rari ſunt, qui non facile manſueſcant: Sunt enim à natura mites & manſueti, & ad rationem utentis animalis ingenium proxime accedunt. Quidam aurigas ſuos, qui in certamine ceciderint, è prœlio efferunt. Quidam per anteriores pedes uterum ſubeuntes propugnando ſervaverunt. Quod ſi quem ex curatoribus magiſtriſve per iram interfecerint, adeo illum deſiderant, ut præ mœrore à cibo abſtineant, interdum etiam ſibi mortem conſciſcant. Elephantes coëunt, & pariunt ut equi plurimum vere. Mari coitus tempeſtivus eſt, ubi domi detentus ſævire occipit, tunc enim pingue quiddam emittit per ſpiramentum, quod ei ſecundum tempora eſt: feminæ, cum hic idem meatus apertus fuerit. Edunt partum cum tardiſſime, menſe à conceptu decimo octavo, cum celerrime, ſub ſextum ac decimum. Sex annos à matre nutriuntur. Vivunt plerique quantum longæviſſimi homines, quidam etiam ad ducenteſimum perveniunt annum. Alioqui morbis obnoxii ſunt, & quidem curatu difficilibus. Vitiis oculorum remedio eſt, vaccæ lacte ſi perluantur, complures morbos vinum nigrum epotum curat. Vulneribus butyrum potum auxiliatur: (ferrum enim ejicit) ulcera ſuillis carnibus inuruntur. Oneſicritus dicit eos ad trecenteſimum annum vivere, raros ad quingenteſimum: circiter ducenteſimum robuſtiſſimos eſſe, in utero geſtare ad decennium. Majores Lybicis ac validiores cum ipſe, tum alii perhibent, cum proboſcidibus propugnacula dejiciant, & arbores radicitus evellant, in poſteriores pedes erecti. Scribit Nearchus compedes in tramitum concurſu quibuſdam à venatoribus diſponi, & à manſuetis indomitos in eas agi, qui præſtant, & ab auriga ducuntur. Adeo autem manſueſcere, ut lapidem ad ſcopum jacere, & armis uti, & optime natare ediſcant, ut maxima poſſeſſio exiſtimetur elephantis bigæ, duci enim ſub jugo, ut camelos.

A ἔπειτα χλόῃ καλάμου, καὶ πόας ἀναλαμβάνουσι· μετὰ δὲ ταῦτα πειθαρχεῖν διδάσκουσι, τοὺς μὲν διὰ λόγου, τοὺς δὲ μελισμῷ τινι, καὶ τυμπανισμῷ * κηλοῦντες· σπάνιοι δ᾽ οἱ δυστιθάσσευτοι· φύσει γὰρ διάκεινται πράως καὶ ἡμέρως, [1] ὥστ᾽ ἐγγὺς εἶναι λογικῷ ζώῳ· οἱ δὲ καὶ ἐξαίμους τοὺς ἡνιόχους ἐν τοῖς ἀγῶσι πεσόντας ἀνελόμενοι σώζουσιν ἐκ τῆς μάχης· τοὺς δὲ ὑποδύντας μεταξὺ τῶν προσθίων ποδῶν, ὑπερμαχόμενοι διέσωσαν· τῶν δὲ χορτοφόρων, καὶ διδασκάλων, εἴ τινα παρὰ θυμὸν ἀπέκτειναν, οὕτως ἐπιποθοῦσιν, ὥσθ᾽ ὑπ᾽ ἀνίας ἀπέχεσθαι τροφῆς· ἔστι δ᾽ ὅτε καὶ ἀποκαρτερεῖν· B βιβάζονται δὲ, καὶ τίκτουσιν, ὡς ἵπποι τοῦ ἔαρος μάλιστα· καιρὸς δ᾽ ἐστὶ τῷ μὲν ἄρρενι [2] ἐπειδὰν οἴκοι κατέχηται, καὶ ἀγριαίνῃ· τότε δὴ καὶ λίπους τι διὰ τῆς ἀναπνοῆς ἀνίησιν ἣν ἔχει παρὰ τοὺς κροτάφους· ταῖς δὲ θηλείαις ὅταν ὁ αὐτὸς πόρος οὗτος ἀνεῳγὼς τυγχάνῃ· κύουσι δὲ τοὺς μὲν πλείστους ὀκτωκαίδεκα μῆνας, ἐλαχίστους δ᾽ ἑκκαίδεκα· [3] τρέφει δ᾽ ἡ μήτηρ ἓξ ἔτη· ζῶσι δ᾽ ὅσον μακροβιώτατοι ἄνθρωποι οἱ πολλοί· τινὲς δὲ καὶ ἐπὶ διακόσια διατείνουσιν ἔτη· πολυνόσοι δὲ καὶ δυσίατοι. Ἄκος δὲ [4] πρὸς ὀφθαλμίαν μὲν βόειον γάλα προσκλυζόμενον τοῖς C πλείστοις δὲ τῶν νοσημάτων ὁ μέλας οἶνος πινόμενος· [5] τραύμασι δὲ * ποτὸν μὲν βούτυρον· ἐξάγει γὰρ τὰ σιδήρεια, [6] τὰ δ᾽ ἕλκη σαρξὶν ὑείαις πυριῶσιν. Ὀνησίκριτος δὲ, καὶ ἕως τριακοσίων ἐτῶν ζῆν φησί· σπάνιον δὲ καὶ ἕως πεντακοσίων· κρατίστους δ᾽ εἶναι περὶ τὰ διακόσια ἔτη· [7] κυΐσκεσθαι δὲ δεκαετίαν. Μείζους δὲ τῶν Λιβυκῶν καὶ ἐρρωμενεστέρους ἐκεῖνός τε εἴρηκε, καὶ ἄλλοι· ταῖς οὖν προβοσκίσιν ἐπάλξεις καθαιρεῖν καὶ δένδρα ἀνασπᾶν πρόρριζα, διανισταμένους εἰς τοὺς ὀπισθίους πόδας. Νέαρχος δὲ καὶ ποδάγρας ἐν ταῖς θήραις τίθεσθαι κατά τινας συνδρόμους φησί· συνελαύνεσθαι δ᾽ ὑπὸ τῶν D τιθασῶν τοὺς ἀγρίους εἰς ταύτας, κρειττόνων ὄντων, καὶ ἡνιοχουμένων. Οὕτως δ᾽ εὐτιθασσεύτους εἶναι, ὥς τε καὶ λιθάζειν ἐπὶ σκοπὸν μανθάνειν, καὶ ὅπλοις χρῆσθαι, νεῖν τε κάλλιστα· μέγιστόν τε νομίζεσθαι κτῆμα ἐλεφάντων * ἅρμα

p. 705.

* Manuſſ. καταυλοῦντες.

* Scripti, q. πρῶτον.

* Scripti, ἅρματα.

1. Ὥστε ἐγγὺς εἶναι λογικῷ ζώῳ) Legenda omnino quæ hac de re habet Arrianus, qui hoc etiam teſtatur, vidiſſe ſe elephantem κυμβαλίζοντα alioſque in orbem ſaltantes. *Caſaub.*

2. Ἐπειδὰν οἴκοι κατέχηται) Manuſcripti, ἐπειδὰν οἴστρῳ κατέχηται: quæ lectio & vera eſt & elegans. *Idem.*

3. Τρέφει δ᾽ ἡ μήτηρ ἓξ ἔτη) Octo ait Arrianus. Diodorus ſex ut hic. *Idem.*

4. Πρὸς ὀφθαλμίαν μὲν βόειον γάλα προσκλυζόμενον) Arrianus, καὶ ἔστιν αὐτοῖσι τῶν μὲν ὀφθαλμῶν ἴαμα, τὸ βόειον γάλα ἐγχεόμενον. *Idem.*

5. Τραύμασι δὲ ποτὸν μὲν βούτυρον· ἐξάγει γὰρ τὰ σιδήρεια) Hoc Arrianus prætermittit. Plinius verò ſic ſcribit, *Olei potu tela quæ corpori eorum inhæreant, decidere invenio.* Idem.

6. Τὰ δ᾽ ἕλκη σαρξὶν ὑείαις πυριῶσι) Arrianus vocem πυριῶσι interpretatur. ἐπὶ δὲ τοῖσι ἕλκεσι, τὰ ὕεια κρέα ὀπτώμενα καὶ καταπασσόμενα. *Idem.*

7. Κυΐσκεσθαι δὲ δεκαετίαν) Hæc vulgi opinio, Plinius H. N. L. VIII. c. 20. *Decem annis geſtare in utero vulgus exiſtimat.* Idem. Plaut. in Stich. I. ſc. 3. ℣. 14.

ἄγεσθαι δ' ὑπὸ ζυγῶν καὶ καμήλους· γυναῖκα δ' εὐδοκιμεῖν, εἰ λάβοι παρὰ ἐραστοῦ δῶρον ἐλέφαντα. Οὗτος ὁ λόγος οὐχ ὁμολογεῖ τῷ φήσαντι, μόνον βασιλέων κτῆμα εἶναι ἵππον, καὶ ἐλέφαντα. Τῶν δὲ μυρμήκων τῶν χρυσωρύχων δέρματα ἰδεῖν φησιν οὗτος παρδαλέαις ὅμοια. [1] Μεγασθένης δὲ περὶ τῶν μυρμήκων οὕτω φησὶν

p. 706. ὅτι ἐν Δέρδαις ἔθνει μεγάλῳ τῶν προσεώων, καὶ ὀρεινῶν Ἰνδῶν, ὀροπέδιον εἴη τρισχιλίων πως τὸν κύκλον σταδίων· ὑποκειμένων δὲ τούτῳ χρυσωρυχίων, οἱ μεταλλεύοντες εἶεν μύρμηκες, θηρίων ἀλωπέκων οὐκ ἐλάττους, τάχος ὑπερφυὲς ἔχοντες, καὶ ζῶντες ἀπὸ θήρας· ὀρύττουσι δὲ τὴν γῆν χειμῶνος· σωρεύουσί τε πρὸς τοῖς B στομίοις, καθάπερ οἱ ἀσπάλακες· ψῆγμα δ' ἐστὶ χρυσοῦ μικρᾶς ἑψήσεως δεόμενον· * τοῖς δ'

* Scripti τοῦθ' ὑπ.

ὑποζυγίοις μετίασιν οἱ πλησιόχωροι λάθρα· φανερῶς γὰρ διαμάχονται, καὶ διώκουσι φεύγοντας· καταλαβόντες δὲ διαχρῶνται καὶ αὐτοὺς, καὶ τὰ ὑποζύγια· πρὸς δὲ τὸ λαθεῖν κρέα θήρεια προτιθέασι κατὰ μέρη· περισπασθέντων δ' ἀναιροῦνται τὸ ψῆγμα, * καὶ τῷ τυχόντι τῶν ἐμπόρων ἀργὸν διατίθενται, χωνεύειν οὐκ εἰδότες. Ἐπεὶ δ' ἐν τῷ περὶ τῶν θηρευτῶν λόγῳ, καὶ περὶ τῶν θηρίων ἐμνήσθημεν, ὧν τε Μεγασθένης εἶπε, καὶ ἄλλοι, προσθετέον καὶ ταῦτα. Ὁ μὲν γὰρ Νέαρχος τὸ τῶν ἑρπετῶν C θαυμάζει πλῆθος, καὶ τὴν κακίαν· ἀναφεύγειν γὰρ ἐκ τῶν πεδίων εἰς τὰς κατοικίας τὰς διαλανθανούσας ἐν ταῖς ἐπικλύσεσι, καὶ πληροῦν τοὺς οἴκους· διὰ δὴ τοῦτο καὶ ὑψηλὰς ποιεῖσθαι τὰς κλίνας, ἔστι δ' ὅτε καὶ ἐξοικίζεσθαι πλεονασάντων· εἰ δὲ μὴ τὸ πολὺ τοῦ πλήθους ὑπὸ τῶν ὑδάτων διεφθείρετο, κἂν ἐρημωθῆναι τὴν χώραν. Καὶ τὴν μικρότητα δ' αὐτῶν εἶναι χαλεπὴν, καὶ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ μεγέθους· τὴν μὲν, διὰ τὸ δυσφύλακτον· τὴν δὲ, δι' ἰσχύν· ὅπου καὶ ἑκκαιδεκαπήχεις ἐχίδνας ὁρᾶσθαι· ἐπῳδοὺς δὲ περιφοιτᾶν πεπιστευμένους ἰᾶσθαι, καὶ εἶναι σχεδὸν τὴν μόνην ταύτην ἰατρικήν· [2] μηδὲ γὰρ νό- D σους εἶναι πολλὰς, διὰ τὴν λιτότητα τῆς διαίτης, καὶ τὴν ἀοινίαν· εἰ δὲ γίνοιντο, ἰᾶσθαι τοὺς σοφιστάς. Ἀριστόβουλος δὲ τῶν θρυλλουμένων μεγεθῶν οὐδὲν ἰδεῖν φησιν· ἔχιδναν δὲ μόνον ἐννέα πηχῶν, καὶ σπιθαμῆς. Καὶ ἡμεῖς δ' ἐν Αἰγύπτῳ κομισθεῖσαν ἐκεῖθεν * τηλικαύτην πως εἴδομεν· ἔχεις δὲ πολλούς φησι πολὺ ἐλάττους, καὶ ἀσπίδας, σκορπίους δὲ μεγάλους.

* Manusc. καὶ τοῦ τυχόντος τοῖς ἐμπόροις διά.

* Vulgò, τοιαύτην.

A atque mulierem eam præstare, quæ munus ab amante elephantem accipiat. Hoc dictum non consentit ei, qui à solo rege equum & elephantem possideri dixerat. ¶ Formicarum autem aurum effodientium pelles vidisse idem ait, pardalis pelli persimiles. Megasthenes de formicis ait, apud Derdas, quæ magna gens est Indorum montanorum, ad orientem expositorum: planiciem quandam montanam esse ter mille stadiorum ambitu, & sub ea aurifodinas, quas formicæ effodiant, vulpibus magnitudine non minores, mira celeritate, victum ex venatione comparantes. Fodere autem terram per hyemem, & ad ostium accumulare, quemadmodum solent talpæ. Hujus auri ramenta, id enim sunt, parva decoctione egent. Vicini jumentis ea clam rapiunt, aperte enim non possunt, prohibentibus formicis, quæ & pugnant, & fugientes insectantur, quos cum deprehenderint, una cum jumentis interimunt. Ut ergo illas lateant, ferinas carnes per loca plurima disponunt, itaque ad prædam dissipatis formicis, auri ramenta ipsi asportant, & fusionis ignari cuicunque mercatori rudia divendunt. Sed quoniam in hoc sermone quem de venatoribus ac bestiis habemus, meminimus eorum quæ à Megasthene & ab aliis referuntur, hæc etiam sunt addenda. Nearchus & multitudinem & malitiam reptilium mirum prædicat, quæ è campis in domicilia fugiant, si qua fluminum exundationibus non operiuntur: atque eas impleant, & propterea cubilia hominum alta esse dicit, nonnunquam etiam emigrare eos, nimis excrescente reptilium numero, & nisi multitudo maxima ab aquis extingueretur, regio deserta esset: Addit & parvitatem eorum periculosam, & nimiam magnitudinem: alteram, quia non facile possint evitari: alteram, quia sint violenta. cum quidem conspectæ sint viperæ feminæ sedecim cubitorum. Circumvagari incantatores, qui medicari putantur: & solam fere hanc medicinam esse. Nam propter vitæ frugalitatem, & vini abstinentiam, aut morbi non sunt: aut si qui sunt, eos sophistæ curant. Aristobulus negat se vidisse ullam tantæ magnitudinis, præter solam novem cubitorum & dodrantis viperam. Nos in Ægypto vidimus ejusdem ferè magnitudinis viperam inde allatam. Viperas autem mares complures vidisse se affirmat, multo tamen minores. item scorpios ingentes.

1 Μεγασθένης δὲ περὶ μυρμήκων οὕτω φησί) Vide etiam Herodotum Thalia. (Lib. III. c. 102.) *Casaub.*

2. Μήτε γὰρ νόσους εἶναι πολλὰς διὰ τὴν λιτότητα τῆς διαίτης) Arrianus, οὐ πολλὰ δὲ ἐν Ἰνδοῖσι πάθεα γίνεται, ὅτι αἱ ὧραι σύμμετροι εἰσὶν αὐτόθι· εἰ δὲ τι μεῖζον καταλαμβάνοι, τοῖσι σοφιστῇσι ἀνεκοινοῦντο· καὶ ἐκεῖνοι οὐκ ἄνευ θεοῦ ἐδόκεον ἰῆσθαι ὅ, τι περ ἰήσιμον. *Casaub.*

1. Ἑντοὶ

Et nihil horum tam infestum esse homini, quam parvos serpentes palmari longitudine, qui & in vasis, & in tabernaculis, & in sepibus occulti inveniantur: à quibus icti sanguinis profluvio ex omni meatu cum dolore maximo laborent: deinde pereant nisi cito subveniatur. Remedium propter Indicarum herbarum & medicamentorum vim facile esse. Addit in Indo flumine, & paucos crocodilos inveniri, nec hominibus infestos. Cætera vero animalia, quæ plurima sunt, eadem in eo gigni, quæ in Nilo, præter hippopotamum. Onesicritus & eum in Indo nasci affirmat. Tradit etiam Aristobulus nullum ex marinis piscibus in Nilum recurrere, præter alosam (si quidem ea est thrissa) & mugilem, ac delphinum propter crocodilos, in Indum vero permultos. Et è squillis (si eæ sunt carides tamen) parvas usque ad montes ascendere, magnas usque ad Indi & Acesinæ concursum. Ac de bestiis quidem hactenus: nunc ad Megasthenem regressi reliqua explicemus. ¶ Post venatores ac pastores, quartum genus ponit eorum qui artes exercent: item institores, & quicunque corpore victum quærunt. horum alii tributa pendunt ac statuta munia obeunt: alii vero, ut sunt qui arma & naves fabricantur, alimenta & stipendia ab rege habent, cui & soli operis suis serviunt: arma militibus præbet exercitui præfectus, & classis præfectus naves navigantibus, & mercatoribus precio locat. ¶ Quintum genus est bellatorum, qui reliquum tempus ociosi agunt, in locis ab rege constitutis, ubi & victus eis præbetur: ut cum opus sit, cito exeant, nihil de suo afferentes præter corpora. ¶ Sexti sunt inspectores, quorum partes sunt ut quæ aguntur inspiciant, & regi omnia clam renuncient. Hi in urbe urbanas meretrices sibi adjutrices adhibent, in castris vero castrenses: deliguntur autem viri optimi ac fidelissimi. ¶ Septimi sunt consiliarii & assessores regis, à quibus & magistratus & judicia, & rerum omnium administratio geritur. Non licet ex alio genere in aliud matrimonio contrahendo transire, aut ab unius generis institutis ad alius descendere: neque simul pluribus se dare tractandis,

A Οὐδὲν δὲ τούτων οὕτως ὀχλεῖν, ὡς τὰ * μικρὰ ὀφείδια, οὐ μείζω σπιθαμιαίων· εὑρίσκεσθαι γὰρ ἐν σκηναῖς, ἐν σκεύεσιν, * ἐν θριγκοῖς ἐγκεκρυμμένα· τοὺς δὲ πληγέντας αἱμορροεῖν ἐκ παντὸς πόρου μετὰ ἐπωδυνίας· ἔπειτα ἀποθνήσκειν, εἰ μὴ βοηθήσει τις εὐθύς· τὴν δὲ βοήθειαν ῥᾳδίαν εἶναι, διὰ τὴν ἀρετὴν τῶν Ἰνδικῶν ῥιζῶν, καὶ φαρμάκων. Κροκοδείλους p. 707. τε οὔτε πολλοὺς, οὔτε βλαπτικοὺς ἀνθρώπων ἐν τῷ Ἰνδῷ φησιν εὑρίσκεσθαι· καὶ τὰ ἄλλα δὲ ζῶα τὰ πλεῖστα τὰ αὐτὰ ἅπερ ἐν τῷ Νείλῳ γεννᾶσθαι πλὴν ἵππου ποταμίου. Ὀνησίκριτος δέ φησι καὶ τοῦτον γεννᾶσθαι. Τῶν δ' ἐκ θα- B λάττης φησὶν Ἀριστόβουλος εἰς μὲν τὸν Νεῖλον ἀνατρέχειν μηδὲν, ἔξω θρίσσης καὶ κεστρέως, καὶ δελφῖνος, διὰ τοὺς κροκοδείλους, ἐν δὲ τῷ Ἰνδῷ πλῆθος· τῶν δὲ καρίδων τὰς μὲν μικρὰς μέχρι ὄρους ἀναθεῖν, τὰς δὲ μεγάλας μέχρι τῶν συμβολῶν τοῦ τε Ἰνδοῦ, καὶ τοῦ Ἀκεσίνου. Περὶ μὲν οὖν τῶν θηρίων τοσαῦτα λέγεται· ἐπανιόντες δ' ἐπὶ τὸν Μεγασθένη, λέγωμεν τὰ ἑξῆς ὧν ἀπελείπομεν. Μετὰ γὰρ τοὺς θηρευτὰς, καὶ τοὺς ποιμένας, τέταρτόν φησιν εἶναι μέρος τοὺς ἐργαζομένους τὰς τέχνας, καὶ τοὺς καπηλικοὺς· καὶ οἷς ἀπὸ τοῦ σώματος ἡ ἐργασία· ὧν οἱ μὲν * φόρον τελοῦσι, καὶ λειτουρ- C γίας παρέχονται τακτάς· τοῖς δ' ὁπλοποιοῖς καὶ ναυπηγοῖς μισθοὶ, καὶ τροφαὶ παρὰ βασιλέως ἔκκεινται· μόνῳ γὰρ ἐργάζονται· παρέχει δὲ τὰ μὲν ὅπλα τοῖς στρατιώταις ὁ στρατοφύλαξ, τὰς δὲ ναῦς μισθοῦ τοῖς πλέουσιν ὁ ναύαρχος, καὶ τοῖς ἐμπόροις. Πέμπτον ἐστὶ τὸ τῶν πολεμιστῶν· οἷς τὸν ἄλλον χρόνον ἐν σχολῇ, καὶ πότοις ὁ βίος ἐστὶν ἐκ τοῦ βασιλικοῦ διαιτωμένοις, ὥστε τὰς ἐξόδους, ὅταν εἴη χρεία, ταχέως ποιεῖσθαι, πλὴν τῶν σωμάτων μηδὲν ἄλλο κομίζοντας παρ' ἑαυτῶν. [1] Ἕκτοι δ' εἰσὶν οἱ ἔφοροι· τούτοις δ' ἐποπτεύειν δέδοται τὰ πραττόμενα, καὶ [2] ἀναγγέλλειν λάθρᾳ τῷ βασιλεῖ· D συνεργοὺς * ποιουμένοις τὰς ἑταίρας, τοῖς μὲν ἐν τῇ πόλει, τὰς ἐν τῇ πόλει, τοῖς δὲ ἐν στρατοπέδῳ τὰς αὐτόθι. καθίστανται δ' οἱ ἄριστοι, καὶ πιστότατοι. Ἕβδομοι δ' οἱ σύμβουλοι καὶ σύνεδροι τοῦ βασιλέως, ἐξ ὧν τὰ ἀρχεῖα, καὶ δικαστήρια, καὶ ἡ διοίκησις τῶν ὅλων. Οὐκ ἔστι δ' οὔτε γαμεῖν ἐξ ἄλλου γένους, οὔτ' ἐπιτήδευμα οὔτ' ἐργασίαν μεταλαμβάνειν ἄλλην ἐξ ἄλλης, οὐδὲ πλείους μεταχειρίζεσθαι τὸν αὐτὸν,

* Scripti, λεπτά.

* Scripti, ἐν θρύοις.

* Scripti φόρευς.

* Vulgò, τοιουμένους.

1. Ἕκτοι δ' εἰσὶν οἱ ἔφοροι) Arrianus ἐπισκόπους appellat. Diodorus Lib. II. pag. 126. T. I. ed. 1604. ut Strabo, ἕκτον δ' ἐστί τὸ τῶν ἐφόρων. *Casaub.*

2. Ἀναγγέλλειν λάθρα τῷ βασιλεῖ) Referunt quæ resciverunt ad regem, ubi rex est, ad magistratum in civitatibus liberis. Arrianus, ἀναγγέλλουσι τῷ βασιλεῖ ἵνα περ βασιλεύονται Ἰνδοί· ἢ τοῖς πόλεσι ἵνα περ αὐτονόμοι εἰσί. Sic & Diodorus. *Idem.*

¹ πλὴν εἰ τῶν φιλοσόφων τις εἴη· ἐᾶσθαι γὰρ τοῦτον δι' ἀρετήν. Τῶν δ' ἀρχόντων οἱ μὲν εἰσιν ἀγορανόμοι, οἱ δ' ἀστυνόμοι, οἱ δ' ἐπὶ τῶν στρατιωτῶν· ὧν οἱ μὲν ποταμοὺς ἐξεργάζονται, καὶ ἀναμετροῦσι τὴν γῆν ὡς ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τὰς κλειστὰς διώρυγας, ἀφ' ὧν εἰς τὰς ὀχετείας ταμιεύεται τὸ ὕδωρ ἐπισκοποῦσιν. ὅπως * ἐξίσης πᾶσιν ἡ τῶν ὑδάτων παρείη χρῆσις· οἱ δ' αὐτοὶ, καὶ τῶν θηρευτῶν ἐπιμελοῦνται, καὶ τιμῆς καὶ κολάσεως εἰσὶ κύριοι τοῖς ἐπαξίοις· καὶ φορολογοῦσι δὲ, καὶ τὰς τέχνας τὰς περὶ τὴν γῆν ἐπιβλέπουσιν, ὑλοτόμων, τεκτόνων, χαλκέων, μεταλλευτῶν· ὁδοποιοῦσι δὲ, καὶ κατὰ δέκα στάδια στήλην τιθέασι, τὰς ἐκτροπὰς καὶ τὰ διαστήματα δηλούσας. Οἱ δ' ἀστυνόμοι εἰς ἓξ πεντάδας διῄρηνται· καὶ οἱ μὲν τὰ δημιουργικὰ σκοποῦσιν, οἱ δὲ ξενοδοχοῦσιν· καὶ γὰρ καταγωγὰς νέμουσι, ² καὶ τοῖς βίοις παρακολουθοῦσι, παρέδρους δόντες· καὶ προπέμπουσιν ἢ αὐτοὺς, ἢ τὰ χρήματα τῶν ἀποθανόντων νοσούντων τε ἐπιμελοῦνται, καὶ ἀποθανόντας θάπτουσι. Τρίτοι δ' εἰσὶν, οἱ τὰς γενέσεις καὶ θανάτους ἐξετάζουσι, πότε καὶ πῶς, τῶν τε φόρων χάριν, καὶ ὅπως μὴ ἀφανεῖς εἶεν αἱ κρείττους, καὶ χείρους γοναὶ, καὶ θάνατοι. Τέταρτοι οἱ περὶ τὰς καπηλείας, καὶ μεταβολάς· οἷς μέτρων μέλει, καὶ τῶν ὡραίων ὅπως ἀπὸ συσσήμου πωλοῖντο. * Οὐκ ἔστι δὲ πλείω τὸν αὐτὸν μεταβάλλεσθαι, πλὴν εἰ διττοὺς * ὑποτελοίη φόρους. Πέμπτοι δ' οἱ προεστῶτες τῶν δημιουργουμένων, καὶ πωλοῦντες, καὶ ἀγοράζοντες ταῦτα ἀπὸ συσσήμου, χωρὶς μὲν τὰ καινὰ, χωρὶς δὲ τὰ παλαιά· τῷ μιγνύντι δὲ ζημία. Ἕκτοι δ', καὶ ὕστατοι, οἱ τὰς δεκάτας ἐκλέγοντες τῶν πωλουμένων· θάνατος δ' ὁ τῷ κλέψαντι τὸ τέλος. ἰδίᾳ μὲν ἕκαστοι ταῦτα. Κοινῇ δ' ἐπιμελοῦνται τῶν τε ἰδίων, καὶ τῶν * πολιτικῶν, καὶ τῆς τῶν δημοσίων ἐπισκευῆς· τιμῶν τε, καὶ ἀγορᾶς, καὶ λιμένων, καὶ ἱερῶν.

* Scripti, ἐξ ἴσου.
p. 708.
* Vulgo, οὐκέτι.
* Vulgo, ἀποτελοίη.
* Vulgo, πολιτῶν.

A nisi philosophus quis sit: huic enim ob virtutem conceditur. ¶ De præfectis alii annonæ, alii urbi, alii militibus præsunt. Horum primi curant flumina, alii agrum metiuntur, ut in Ægypto, & clausis aquæ ductibus præsunt, ut ex æquo omnibus aquarum usus suppeditet. Iidem venatorum curam gerunt, & præmii & supplicii pro meritis potestatem habent, & tributa legunt, & artes inspiciunt, quæ terra exercentur, ut eorum qui ligna, vel domos, vel æs, vel metalla operantur. Conficiunt etiam vias, & per dena stadia lapidem locant, diverticula, B distantiasque indicantem. ¶ Urbani ædiles in sex quinterniones sunt divisi. Nam alii opificia inspiciunt, alii hospitum procurationem gerunt, hi hospitia distribuunt, & hominum victus vitam observant, & illis asseclas dant, & vel eos deducunt, vel defunctorum bona. Ægrotantium quoque curam habent, & mortuos sepeliunt. Tertii ortus hominum obitusque perscrutantur, & quando & quomodo evenerint: idque tributorum gratia, & ne boni malive nativitas, & mors lateant. C Quarti circa cauponas & commercia versantur. Hi mensurarum frugumque curam habent, ut consignata vendantur, neque sinant eundem plura commutare, nisi duplex vectigal persolvat. Quinti operibus locandis præsunt, ea obsignata locantes, seorsum nova à veteribus: quæ qui miscuerit, multam persolvit. Sexti & ultimi venditarum rerum decimas exigunt: & qui vectigali remp. defraudaverit, capite plectitur. Ac privatim quidem singuli hæc curant, publice vero & propria & civilia & publicam supellectilem, & D precia & forum, & portus & sacra.

1. Πλὴν εἰ τῶν φιλοσόφων τις εἴη· ἐᾶσθαι γὰρ τοῦτον δι' ἀρετήν) Arrianus aliter: Nam quum videatur Strabo dicere philosophis esse concessum ut ad novum vitæ genus transeant: idque ob eorum virtutem: contraria tamen ex verbis Arriani sententia elicitur: non licere cuiquam discedere à suo & majorum suorum instituto, nisi forte velit ad philosophiam se conferre. Arriani verba sunt. μοῦνον σφίσιν ἀνεῖται, σοφιστὴν ἐκ παντὸς γενέος γενέσθαι· ὅτι οὐ μάλθακα τοῖσι σοφιστῇσιν εἰσὶ τὰ πρήγματα, ἀλλὰ πάντων ταλαιπωρότατα. *Casaub.*

2. Καὶ τοῖς βίοις παρακολουθοῦσι) Si hæc lectio non est vitiosa quod suspicor, sic eam interpretor: ædiles istos solitos diligenter curare quomodo peregrini acciperentur, & alerentur. Sic παρακολουθεῖν τοῖς βίοις erit observare diligenter victum qui hospitibus peregrinis præbetur: παρακολουθεῖν quid significaret alibi docuimus. non ausim tamen affirmare locum menda carere. Cæterum de sententia facile est constituere: præsertim ex hoc loco Diodori (Lib. II. p. 126. T. I. ed. 1604.) quo idem refertur Indorum institutum. Locum ascribam ut cum isto possit conferri & eum illustrare. Εἰσὶ δὲ παρ' Ἰνδοῖς καὶ ἐπὶ τοὺς ξένους ἄρχοντες τεταγμένοι, καὶ φροντίζοντες ὅπως μηδεὶς ξένος ἀδικῆται· τοῖς δ' ἀρρωστοῦσι τῶν ξένων ἰατροὺς εἰσάγουσι, καὶ τὴν ἄλλην ἐπιμέλειαν ποιοῦνται, καὶ τελευτήσαντα θάπτουσι· ἔτι δὲ τὰ καταλειφθέντα τοῦ ξένου χρήματα τοῖς προσήκουσιν ἀποδιδόασι. quorum verborum sententia est hæc, *Sunt apud Indos præfecti peregrinis, quorum munus est prospicere ne cui peregrino ulla fiat injuria. quod si quis peregrinus in morbum inciderit, illi medicum adducunt, & quæ præterea necessaria sunt ægroto, curant. si moriatur, sepeliunt: hoc etiam amplius, pecunias si quas forte relinquat, propinquis ipsius restituunt.* Idem.

1. Γεω-

¶ Post urbis præfectos est tertium collegium, quod circa rem militarem versatur, ad eundem modum in quinterniones sex divisum, quorum unum adjungunt classis præfecto: secundum ei, qui bobus præest, quibus instrumenta & cibaria, & alia militiæ necessaria portantur, iidem ministros præbent, qui tympanis & tintinnabulis utuntur: item stratores & machinarum fabros, & horum famulos, quos pabulatum ad tintinnabulum emittunt, præmio & supplicio celeritatem & securitatem eos condocefacientes tutela illis adhibita. Tertii peditum curam habent, quarti equorum, quinti curruum, sexti elephantorum. Equis ac cæteris bestiis regia stabula sunt: est & regium armamentarium, in quo arma adservantur. Nam miles armaturum in armamentarium reddit: equum in equile: elephantum in suum item stabulum. His utuntur infrænibus. Currus à bobus in itinere trahuntur: equi capistro ducuntur, ne pedes curribus junctorum collidantur, neve eorum alacritatem currus hebetent. Currus præter aurigam vectores duos habet: elephas aurigam & tres sagittarios. Indi in victu frugales sunt, præsertim in castris, & quia supervacaneis non delectantur, ornatu eleganti utuntur. De furtis altum apud eos silentium. Hinc est quod Megasthenes refert, se, cum in Sandrocotti castra venisset, in quibus erant hominum CCCC millia, nullam diem vidisse in qua ultra CC drachmarum precium furta essent allata, cum legibus hæc quoque uterentur non scriptis. Litteras enim nesciunt, sed memoriter omnia administrant. Tamen propter simplicitatem, ac vitæ frugalitatem res eis prosperè succedere. Vinum eos non nisi in sacrificiis bibere, ex oryza confectum loco hordei. Cibum quoque magna ex parte oryzam esse sorbilem. In legibus & contractibus maximè simplicitatem eo argui, quod non multum habeant litium: nam neque commissi, nec depositi jura ulla habere, nec testibus uti, nec sigillis, sed simpliciter credere, domum frequentius incustoditam habere. Atque hæc quidem omnia sunt continentiæ.

A Μετὰ δὲ τοὺς ἀστυνόμους τρίτη ἐστὶ συναρχία ἡ περὶ τὰ στρατιωτικά, καὶ αὕτη ταῖς πεντάσιν ἑξαχῆ διωρισμένη· ὧν τὴν μὲν μετὰ τοῦ ναυάρχου τάττουσι, τὴν δὲ μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν βοϊκῶν ζευγῶν, δι' ὧν ὄργανα κομίζεται, καὶ τροφὴ, αὐτοῖς τε, καὶ κτήνεσι, καὶ τὰ ἄλλα τὰ χρήσιμα τῆς στρατείας· οὗτοι δὲ, καὶ τοὺς * διακόνους παρέχουσι τυμπανιστὰς κωδωνοφόρους, ἔτι δὲ καὶ ἱπποκόμους, καὶ μηχανοποιοὺς, καὶ τοὺς τούτων ὑπηρέτας· ἐκπέμπουσί τε πρὸς κώδωνας τοὺς χορτολόγους, τιμῇ καὶ κολάσει τὸ τάχος κατασκευαζόμενοι, καὶ τὴν ἀσφάλειαν. Τρίτοι δέ εἰσιν οἱ τῶν πεζῶν ἐπιμελούμενοι. Τέ-
B ταρτοι δ' οἱ τῶν ἵππων. Πέμπτοι δ' ἁρμάτων. Ἕκτοι δὲ ἐλεφάντων· βασιλικοί τε σταθμοὶ καὶ ἵπποις, καὶ θηρίοις· βασιλικὸν δὲ καὶ ὁπλοφυλάκιον· παραδίδωσι γὰρ ὁ στρατιώτης τήν τε σκευὴν εἰς τὸ ὁπλοφυλάκιον, καὶ τὸν ἵππον εἰς τὸν ἱππῶνα, καὶ τὸ θηρίον ὁμοίως· χρῶνται δ' ἀχαλινώτοις· τὰ δ' ἅρματα ἐν ταῖς ὁδοῖς βόες ἕλκουσιν· οἱ δὲ ἵπποι ἀπὸ φορβειᾶς ἄγονται τοῦ μὴ * παρεμπίπρασθαι τὰ σκέλη, μηδὲ τὸ πρόθυμον αὐτῶν ὑπὸ τοῖς ἅρμασιν ἀμβλύνεσθαι· δύο δ' εἰσὶν ἐπὶ τῷ ἅρματι * ἀναβάται πρὸς ἡνιόχῳ· ὁ δὲ τοῦ ἐλέφαντος ἡνίοχος τέταρτος, τρεῖς δ' οἱ
C ἀπ' αὐτοῦ τοξεύοντες. Εὐτελεῖς δὲ κατὰ τὴν δίαιταν οἱ Ἰνδοὶ πάντες, μᾶλλον δ' ἐν ταῖς στρατιαῖς· οὐδ' ὄχλῳ περιττῷ χαίρουσι· διόπερ εὐκοσμοῦσι. Πλείστη δ' ἐκεχειρία περὶ τὰς κλοπάς· [1] γενομένους γοῦν ἐν τῷ Σανδροκόττου στρατοπέδῳ φησὶν ὁ Μεγασθένης, τετταράκοντα μυριάδων πλήθους ἱδρυμένου, μηδεμίαν ἡμέραν ἰδεῖν ἀνηνεγμένα κλέμματα, πλειόνων ἢ διακοσίων δραχμῶν ἄξια, ἀγράφοις καὶ ταῦτα νόμοις χρωμένοις. Οὐδὲ γὰρ γράμματα εἰδέναι αὐτοὺς, ἀλλ' ἀπὸ μνήμης ἕκαστα διοικεῖσθαι· εὖ πράττειν δ' ὅμως διὰ τὴν ἁπλότητα, καὶ τὴν εὐτέλειαν· οἶνόν τε γὰρ οὐ πίνειν, ἀλλ'
D ἐν θυσίαις μόνον· πίνειν δ' ἀπ' ὀρύζης ἀντὶ κριθίνων συντιθέντας. Καὶ σιτία δὲ τὸ πλέον ὄρυζαν εἶναι * ῥοφητήν. Καὶ ἐν τοῖς νόμοις δὲ, καὶ ἐν τοῖς συμβολαίοις τὴν ἁπλότητα ἐλέγχεσθαι ἐκ τοῦ μὴ πολυδίκους εἶναι· [2] οὔτε γὰρ ἐπιθήκης, οὔτε παρακαταθήκης εἶναι δίκας. οὐ δὴ μαρτύρων, οὐδὲ σφραγίδων αὐτοῖς δεῖν, ἀλλὰ πιστεύειν παραβαλλομένους· καὶ τὰ οἴκοι δὲ τὸ πλέον ἀφρουρεῖν· ταῦτα μὲν δὴ σωφρονικά.

* Scripti, q. ἀκόνους.

p. 709.

* Suspecta vox.

* Manusc. παραβάται.

* Manusc. τροφήν.

1. Γενομένους γοῦν ἐν τῷ Σανδρακόττου στρατοπέδῳ) Fortasse γενόμενος legendum. De hac autem Megasthenis ad Sandracottum profectione dictum, & lib. II. meminit & Arrianus. *Casaub.*

2. Οὔτε γὰρ ἐπιθήκης) Quid sit ἐπιθήκης δίκη ignorare me ingenuè fateor. συνθήκης si legas, plana & perspicua erit sententia. *Idem.*

A Τἆλλ' οὐδ' ἄν τις ἀποδέξαιτο τὸ μόνους διαιτᾶσθαι ἀεὶ, καὶ τὸ μὴ μίαν εἶναι πᾶσιν ὥραν κοινὴν δείπνου τε καὶ ἀρίστου, ἀλλ' ὅπως ἑκάστῳ φίλον. Πρὸς γὰρ τὸν κοινωνικὸν, καὶ τὸν πολιτικὸν βίον, ἐκείνως κρεῖττον. [1] Γυμνάσιον δὲ μάλιστα τρῖψιν δοκιμάζουσι καὶ ἄλλως, καὶ διὰ σκυταλίδων ἐβενίνων λεῖον ἐξομαλίζονται τὰ σώματα. Λιταὶ δὲ καὶ αἱ ταφαὶ, καὶ μικρὰ χώματα. Ὑπεναντίως δὲ τῇ ἄλλῃ λιτότητι κοσμοῦνται· χρυσοφοροῦσι γὰρ, καὶ διαλίθῳ κόσμῳ χρῶνται, [2] σινδόνας τε φοροῦσιν εὐανθεῖς, [3] καὶ σκιάδια αὐτοῖς ἕπεται· τὸ γὰρ κάλλος B τιμῶντες ἀσκοῦσιν ὅσα καλλωπίζει τὴν ὄψιν· ἀλήθειάν τε ὁμοίως καὶ ἀρετὴν ἀποδέχονται· διόπερ οὐδὲ τῇ ἡλικίᾳ τῶν γερόντων προνομίαν διδόασιν, ἂν μὴ καὶ τῷ φρονεῖν πλεονεκτῶσι. Πολλὰς δὲ γαμοῦσιν ὠνητὰς παρὰ τῶν γονέων, λαμβάνουσί τε ἀντιδιδόντες ζεῦγος βοῶν· ὧν τὰς μὲν εὐπειθείας χάριν τὰς δ' ἄλλας ἡδονῆς καὶ πολυτεκνίας· εἰ δὲ μὴ σωφρονεῖν ἀναγκάσειεν, πορνεύειν ἔξεστι·

p.710. Θύει δὲ οὐδεὶς ἐστεφανωμένος, οὐδὲ θυμιᾷ, οὐδὲ σπένδει, οὐδὲ σφάττουσι τὸ ἱερεῖον, ἀλλὰ πνίγουσιν· ἵνα μὴ λελωβημένον, ἀλλ' ὁλόκληρον διδῶται τῷ θεῷ· ψευδομαρτυρίας δ' ὁ ἁλοὺς ἀκρωτηριάζεται· ὅ, τε πηρώσας, C οὐ τὰ αὐτὰ μόνον ἀντιπάσχει, ἀλλὰ καὶ χειροκοπεῖται· ἐὰν δὲ καὶ τεχνίτου χεῖρα, ἢ ὀφθαλμὸν ἀφέληται, θανατοῦται. Δούλοις δὲ οὗτος μέν φησι μηδένα Ἰνδῶν χρῆσθαι. Ὀνησίκριτος δὲ τῶν ἐν τῇ Μουσικανοῦ τοῦτ' ἴδιον ἀποφαίνει, καὶ ὡς κατόρθωμά γε· καθάπερ καὶ ἄλλα πολλὰ λέγει τῆς χώρας ταύτης κατορθώματα, ὡς εὐνομωτάτης. Τῷ βασιλεῖ δ' ἡ μὲν τοῦ σώματος θεραπεία, διὰ γυναικῶν ἐστιν, ὠνητῶν καὶ αὐτῶν παρὰ τῶν πατέρων· ἔξω δὲ τῶν θυρῶν οἱ σωματοφύλακες, καὶ τὸ λοιπὸν στρατιωτικόν· μεθύοντα δὲ κτείνασα γυνὴ βασιλέα, γέρας ἔχει συνεῖναι τῷ ἐκεῖνον D διαδεξαμένῳ· διαδέχονται δ' οἱ παῖδες· οὐδ' ὑπνοῖ * μεθημέρας ὁ βασιλεύς· καὶ νύκτωρ δὲ καθ' ὥραν ἀναγκάζεται τὴν κοίτην ἀλλάττειν διὰ τὰς ἐπιβουλάς. Τῶν γε μὴν κατὰ πόλεμον ἐξόδων, μία μέν ἐστιν ἡ ἐπὶ τὰς κρίσεις, ἐν αἷς διημερεύει διακούων οὐδὲν ἧττον, κἂν ὥρα γένηται τῆς τοῦ σώματος θεραπείας· αὕτη δ' ἐστὶν ἡ διὰ τῶν σκυταλίδων τρῖψις·

* Scripti μεθημέραν.

A Cætera non facile quis probaverit: ut quod ſoli degunt, quod non una omnibus, & cœnandi & prandendi hora eſt, ſed ut cuique libet: quippe ad civilem ſocialemque vitam contraria ſunt commodatiora. De corporis exercitationibus præcipuè frictionem probant, & maximè ſtrigilibus habeni glabris corpora læviant. In tumulis & ſepulturis faciendis perparci ſunt, in cultu corporis contra nimii. Nam & aurum geſtant, & lapillis diſtincto ornatu utuntur, & ſindones floridas induunt, & umbracula ſecum portant: etenim pul- B chritudinem excolentes, omnia faciunt quæ ad decorandam faciem pertinent. Veritatem atque virtutem in precio habent. Itaque ætati ſenum prærogativam nullam tribuunt, niſi prudentia ii excellant. Multas nuptas habent, quas a parentibus accipiunt, pari boum emtas, alias obedientiæ gratia, alias prolis ac voluptatis: & niſi caſtas eſſe cogant, ſcortari licet. Nemo ex Indis coronatus ſacrificat, nec adolet, nec libat: neque jugulant victimam, ſed præcluſo ſpiritu necant, ne quid mancum deo offeratur, ſed integrum. Qui falſus teſtis deprehenditur, C extremis partibus corporis multatur. Qui membro aliquo quempiam orbaverit, non modo talionis pœnam ſubit, ſed etiam manu truncatur. Quod ſi quis artifici manum, oculumve ademerit, morte luit pœnas. Idem dicit neminem Indorum ſervis uti. Oneſicritus id proprium eorum ait, qui ſub Muſicano ſunt, & quidem ea re hos aliis præſtare: quemadmodum & alia permulta ejus nationis peculiaria & laudem primariam merentia commemorat, utpote juſtiſſimæ. Regis corpus mulieres curant, eæ quoque de parentibus emtæ. Qui regem cuſtodiunt, D & reliquus exercitus manent extra portas. Si qua mulier regem ebrium occiderit, id præmii habet, ut cum illius ſucceſſore jungatur: ſuccedunt autem filii. Regi interdiu dormire non licet, nocte cogitur cubilia per horas mutare, idque propter inſidias. Præter exitum regis ad bellum, alius eſt, cum ad jus dicendum exit, per diem totum audiens, etiam ſi hora ſit ut corpus curet: id autem fit ſtrigilum perfrictione;

1. Γυμνασίων δὲ μάλιστα τρῖψιν) Τρῖψις, genus exercitationis apud veteres. Fiebat autem *διὰ σκυταλίδων*, ut mox ſubjicit. *Caſaub.*

2. Σινδόνας τε φοροῦσιν εὐανθεῖς) Arrianus auctor eſt Indos uti veſte linea λίνου λαμπροτάτου, Linum autem appellat lanam quæ ex arboribus colligitur. *Idem.*

3. Καὶ σκιάδια αὐτοῖς ἕπεται) Idem Arrianus ex Nearcho refert, Indorum ὅσοι οὐκ ἠμελημένοι σκιάδια προβάλλεσθαι. *Idem.*

5. Καλά-

nam ſimul & audit, & à tribus fricatoribus perfricatur. Exit etiam ad ſacrificia. Tertio ad venationem, ubi Bacchico more maxima mulierum caterva circumfunditur, ſtipatores exterius manent. Nam via funibus obtexitur: quod ſi quis interiùs ad mulieres uſque accedit, interficitur. Præcedunt regem tympana & tintinnabula. Cum in locis ſeptis venatur, è ſolio ſagittat, aſſiſtentibus ei duabus tribuſve mulieribus armatis: cum in locis non clauſis venatur, ſagittat ab elephante. Ex mulieribus aliæ curribus, aliæ equis, aliæ elephantis vehuntur: quemadmodum & militiæ unà ſunt, militant omni armorum genere inſtructæ. Hæc certè cum noſtris comparata, valdè ſunt inſolentia: magis etiam iſta. Caucaſi habitatores ait palam cum mulieribus coire, & cognatorum carnibus veſci. Addit autem cercopithecos ibi eſſe, qui per præcipitia incedentes, ſaxa contra inſequentes detrudant. Animalia quæ apud nos manſueta ſunt, apud illos magna ex parte fera eſſe. Equos ibi unicornes reperiri cervinis capitibus. Ex arundinibus erectas eſſe xxx ulnarum longitudine, humiles ad 2 L tanta craſſitudine, ut quibuſdam diameter ſit trium cubitorum, quibuſdam quadrupla. Prolapſus deinde in fabulas ait, homines quoſdam eſſe quinque, alios trium Spithamarum, quorum nonnulli naſo careant & duo tantum ſpiramenta ſupra os habeant: cum triſpithamis grues pugnare, quod & Homerus ſignificaverit: perdices item iis infeſtos eſſe, anſerum magnitudine. Illos gruum ova legere atque abolere: nam ibi nidificant, nec alibi eorum ova, nidique reperiuntur, ſæpe etiam gruem ex iſtis regionibus evolaſſe, quæ æneam cuſpidem haberet infixam, ibi accepto ictu. Similia ſunt quæ de Enotocœtis, qui auribus ſuis incubarent, & feris hominibus, ac monſtris cæteris dicuntur. Sed feros homines ad Sandrocottum non eſſe perlatos, quod ſibi mortem inedia conſciviſſent, eos calces antrorſum plantas & digitos pedum retro averſos habere. Adductos fuiſſe quoſdam carentes ore, mites homines, qui circa Gangis ortum habitent,

A ἅμα γὰρ καὶ διακούει καὶ τρίβεται τεττάρων περιεστώτων τριβέων. Ἑτέρα δ' ἐστὶν ἡ ἐπὶ τὰς θυσίας ἔξοδος. Τρίτη δ' ἐπὶ θήραν Βακχική τις, * κύκλῳ γυναικῶν περικεχυμένων, ἔξωθεν δὲ τῶν δορυφόρων· παρεσχοίνισται δ' ἡ ὁδός· τῷ δὲ παρελθόντι ἐντὸς μέχρι γυναικῶν θάνατος· προηγοῦνται δὲ τυμπανισταὶ, καὶ κωδωνοφόροι. Κυνηγετεῖ δ' ἐν μὲν τοῖς περιφράγμασιν ἀπὸ βήματος τοξεύων· παρεστᾶσι δ' ἔνοπλοι δύο, ἢ τρεῖς γυναῖκες· ἐν δὲ ταῖς ἀφράκτοις θήραις ἀπ' ἐλέφαντος· αἱ δὲ γυναῖκες αἱ μὲν ἐφ' ἁρμάτων, αἱ δ' ἐφ' ἵππων, αἱ δὲ καὶ ἐπ' ἐλεφάντων, ὡς καὶ συστρατεύουσιν, B ἠσκημέναι παντὶ ὅπλῳ. Ἔχει μὲν οὖν καὶ ταῦτα πολλὴν ἀήθειαν πρὸς τὰ παρ' ἡμῖν· ἔτι μέντοι τὰ τοιάδε μᾶλλον. Φησὶ γὰρ τοὺς τὸν Καύκασον οἰκοῦντας ἐν τῷ φανερῷ γυναιξὶ μίσγεσθαι· καὶ σαρκοφαγεῖν τὰ τῶν συγγενῶν σώματα· πετροκυλιστὰς δ' εἶναι * πιθήκους, οἳ λίθους κατακυλίουσι κρημνοβατοῦντες ἐπὶ τοὺς διώκοντας· τά τε παρ' ἡμῖν ἥμερα ζῶα, τὰ πλεῖστα παρ' ἐκείνοις ἄγρια εἶναι· ἵππους τε λέγει μονοκέρωτας ἐλαφοκράνους· 1 καλάμους δὲ, μῆκος μὲν τριάκοντα ὀργυιῶν τοὺς ὀρθίους, 3 τοὺς δὲ χαμαικλινεῖς πεντήκοντα· πάχος δὲ, ὥστε τὴν διάμετρον τοῖς μὲν C εἶναι τριπήχη, τοῖς δὲ * τετραπλάσιον. Ὑπερεκπίπτων δ' ἐπὶ τὸ μυθῶδες, πενταπιθάμους ἀνθρώπους λέγει καὶ τρισπιθάμους, ὧν τινας ἀμυκτῆρας, ἀναπνοὰς ἔχοντας μόνον δύο ὑπὲρ τοῦ στόματος· πρὸς δὲ τοὺς τρισπιθάμους πόλεμον εἶναι ταῖς γεράνοις (ὃν καὶ Ὅμηρον δηλοῦν) καὶ τοῖς πέρδιξιν, οὓς χηνομεγέθεις εἶναι· τούτους δ' ἐκλέγειν αὐτῶν τὰ ὠὰ, καὶ φθείρειν· ἐκεῖ γὰρ ὠοτοκεῖν τὰς γεράνους· διόπερ μηδαμοῦ μηδ' ὠὰ εὑρίσκεσθαι γεράνων· μήτ' οὖν νεοττία· πλειστάκις δ' ἐκπίπτειν γέρανον χαλκῆν ἔχουσαν ἀκίδα ἀπὸ τῶν ἐκεῖθεν πληγμάτων. Ὅμοια δὲ καὶ τὰ D περὶ τῶν Ἐνωτοκοιτῶν, καὶ τῶν ἀγρίων ἀνθρώπων, καὶ ἄλλων τερατωδῶν. Τοὺς μὲν οὖν ἀγρίους μὴ κομισθῆναι παρὰ Σανδρόκοττον· ἀποκαρτερεῖν γάρ· ἔχειν δὲ τὰς μὲν πτέρνας πρόσθεν, τοὺς δὲ ταρσοὺς ὄπισθεν, καὶ τοὺς δακτύλους. Ἀστόμους δέ τινας ἀχθῆναι ἀνθρώπους ἡμέρους· οἰκεῖν δὲ περὶ τὰς πηγὰς τοῦ Γάγγου·

* Supplevimus ex ms.

* Manuſſ. κερκοπιθήκους.

p. 711.

* Manuſſ. διπλάσιον.

1. Καλάμους δὲ μῆκος μὲν τριάκοντα ὀργυιῶν) Cteſiæ in Excerptis legimus, calamum Indicum tantam in altitudinem creſcere, quanta eſt mali altitudo navis μυριοφόρου. *Caſaub.*

2. *L, tanta*) Locus mendoſus. Qui enim humiles erectis & altis ſint longiores. mox ἀναπνοὴν, ἀναπνοὺς ſcripſi. duo non eſt in Græco. *Xyland.*

3. Τοὺς δὲ χαμαικλινεῖς πεντήκοντα) Probabile eſt, arundines quæ juxta terram ſe ſpargunt obliquæ, magis etiam creſcere quàm quæ rectæ ſtant. Xylander falſus eſt, quum putavit mendoſum eſſe hunc locum: nec animadvertit arundinum alias in excelſitatem naſci, alias obliquas quas Strabo χαμαικλινεῖς vocat vide Plinium H. Nat. xvi. 36. *Caſaub.*

τρέφεσθαι

τρέφεσθαι δ' ἀτμοῖς ὀπτῶν κρεῶν, καὶ καρ- A
πῶν, καὶ ἀνθέων ὀσμαῖς· ἀντὶ τῶν * στομάτων
ἔχοντας ἀναπνοάς· χαλεπαίνειν δὲ τοῖς δυσώδεσι
καὶ διὰ τοῦτο περιγίνεσθαι μόλις, καὶ μάλιστα
ἐν στρατοπέδῳ. Περὶ δὲ τῶν ἄλλων διηγεῖσθαι
τοὺς φιλοσόφους Ὠκύποδάς τε ἱστοροῦντας, ἵπ-
πων μᾶλλον ἀπιόντας. Ἐνωτοκοίτας δὲ ποδήρη
τὰ ὦτα ἔχοντας, ὡς ἐγκαθεύδειν· ἰσχυροὺς δὲ
ὥστ' ἀνασπᾶν δένδρα, καὶ ῥήττειν νευράν. Μο-
νομμάτους δὲ ἄλλους, ὦτα μὲν ἔχοντας κυνὸς,
ἐν μέσῳ δὲ τῷ μετώπῳ τὸν ὀφθαλμὸν, ὀρθο-
χαίτας, λασίους τὰ στήθη· τούς τε ἀμύκτηρας
εἶναι παμφάγους, ὠμοφάγους, ὀλιγοχρονίους,
πρὸ γήρως θνήσκοντας· τοῦ τε στόματος τὸ ἄνω B
προχειλότερον εἶναι πολύ. Περὶ τε τῶν χιλιε-
τῶν Ὑπερβορέων, τὰ αὐτὰ λέγειν Σιμωνίδῃ,
καὶ Πινδάρῳ, καὶ ἄλλοις μυθολόγοις. Μῦθος δὲ,
καὶ τὸ ὑπὸ Τιμαγένους λεχθὲν, ὡς ὅτι χαλκὸς
ὕοιτο σταλαγμοῖς χαλκοῖς, καὶ σύροιτο. Ἐγγυ-
τέρω δὲ πίστεως φησὶν ὁ Μεγασθένης, ὅτι οἱ πο-
ταμοὶ καταφέροιεν ψῆγμα χρυσοῦ, καὶ ἀπ'
αὐτοῦ φόρος ἀπάγοιτο τῷ βασιλεῖ· τοῦτο γὰρ
καὶ ἐν Ἰβηρίᾳ συμβαίνει. Περὶ δὲ τῶν φι-
λοσόφων λέγων, τοὺς μὲν ὀρεινοὺς αὐτῶν φη-
σὶν ὑμνητὰς εἶναι τοῦ Διονύσου, δεικνύντας τεκ-
μήρια· τὴν ἀγρίαν ἄμπελον παρὰ μόνοις αὐ-
τοῖς φυομένην, καὶ κιττὸν, καὶ δάφνην, καὶ C
μυρρίνην, καὶ πύξον, καὶ ἄλλα τῶν ἀειθαλῶν,
ὧν μηδὲν εἶναι πέραν τοῦ Εὐφράτου, πλὴν ἐν
παραδείσοις σπάνια, καὶ μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας
p. 712. σωζόμενα. Διονυσιακὸν δὲ, καὶ τὸ σινδονοφορεῖν,
καὶ τὸ μιτροῦσθαι καὶ μυροῦσθαι καὶ βάπτεσθαι
ἄνθινα, καὶ τοὺς βασιλέας κωδωνοφορεῖσθαι,
καὶ τυμπανίζεσθαι κατὰ τὰς * διεξόδους. Τοὺς
δὲ πεδιασίους τὸν Ἡρακλέα τιμᾶν. Ταῦτα
μὲν οὖν μυθώδη, καὶ ὑπὸ πολλῶν ἐλεγχό-
μενα, καὶ μάλιστα περὶ τῆς ἀμπέλου, καὶ τοῦ
οἴνου· πέραν γὰρ τοῦ Εὐφράτου, καὶ τῆς Ἀρμενίας
ἐστὶ πολλή· καὶ ἡ Μεσοποταμία ὅλη, καὶ ἡ Μη-
δία ἑξῆς μέχρι καὶ Περσίδος καὶ Καρμανίας· τού- D
των δὲ τῶν ἐθνῶν ἑκάστου, πολὺ μέρος εὐάμ-
πελον καὶ εὔοινον λέγεται. Ἄλλην δὲ διαίρε-
σιν ποιεῖται περὶ τῶν φιλοσόφων δύο γένη φά-
σκων, ὧν τοὺς μὲν Βραχμᾶνας καλεῖ, τοὺς δὲ
Γερμᾶνας. Τοὺς μὲν οὖν Βραχμᾶνας εὐδοκι-
μεῖν, μᾶλλον γὰρ καὶ ὁμολογεῖν ἐν τοῖς δόγμασιν·
ἤδη δ' εὐθὺς, καὶ κυομένους ἔχειν ἐπιμελητὰς
λογίους ἄνδρας· οὓς προσιόντας, λόγον μὲν ἐπά-
δειν δοκεῖν καὶ τὴν μητέρα, καὶ τὸ κυόμενον εἰς
εὐτεκνίαν· τὸ δ' ἀληθὲς, σωφρονικάς τινας πα-
ραινέσεις, καὶ * ὑποθήκας διδόναι· τὰς δ' ἥδιστα
ἀκροωμένας, μᾶλλον εὐτέκνους εἶναι νομίζεσθαι.

* Scripti, στομάχων.

* Manuss. ἐξόδους.

* Vett. lib. q. ἠθικάς.

& vaporibus assarum carnium & fructuum ac florum odoribus enutriantur, & pro ore spiracula quædam habeant: hos rebus fœtidis oppido gravari: ideoque vitam ægrè tolerare, præsertim in castris. De reliquis permultis philosophos narrasse, esse Ocypodas, qui cursu equos prævertant, ita dictos: quosdam Enotocœtos, qui aures ad talos usque dependentes habeant, quibus indormiant, adeo fortes, ut arbores evellant, & nervum rumpant. Alios esse unoculos, caninis auribus & crinibus erectis, pectore hispido, habentes oculum in media fronte: qui naso carent, omnia & cruda edere, & parvo tempore viventes, ante senectutem exstingui, & superiorem oris partem prominentem longe habere. De Hyperboreis qui mille annos vivunt eadem dicere eos, quæ Simonides, & Pindarus, & alii fabularum scriptores. Fabula etiam est, quod Timagenes dicit, æneis guttis pluisse ac eas confluxisse. Propinquius veritati est quod refert Megasthenes, flumina auri micas deferre, ex quibus regi tributum advehatur: id enim etiam in Iberia contingit. ¶ De philosophis narrat eos qui sunt montani, Bacchum celebrare, signa quædam ostendentes: quod solum apud eos agrestis vitis nascatur, & hedera, & laurus, & myrtus, & buxus, & alia semper virentia, quorum nullum sit trans Euphratem, præter pauca quædam in hortis amœnis, quæ multo cultu conserventur. Bacchicum est etiam, sindonem & mitras gestare, & unguentis uti, & floribus tingi, & tympana ac tintinnabula exeuntem regem præcedere. Campestres vero Herculem colere. Quæ profecto fabulosa sunt, & à multis refutata: præsertim de vino ac vitibus: nam regio trans Euphratem & Armeniam vineas habet. Mesopotamia quidem tota & Media ac cæteræ regiones usque in Persiam, & Carmaniam, magna ex parte vitibus & vino abundant. ¶ De philosophis quoque divisionem aliam instituit, duo genera eorum faciens, quorum unum Brachmanes, alterum Germanes dicatur. Præstare autem Brachmanes alteris, quod eorum decreta magis sint consentanea. Hi quamprimùm concepti sunt, viros doctos curatores habent, qui & matri & concepto accedentes, in speciem quidem incantando proli ac matri fœlicitatem conciliant: sed re vera quædam continentiæ præcepta dant.

Matres quæ libenter eos audiant eo feliciores prole futuras existimant: postquam vero nati sunt, alios atque alios curatores sortiuntur: nam quo magis ætas adolescit: tanto elegantiores magistros succedunt. Philosophos istos ante urbem in luco degere, intra mediocrem ambitum quo cinguntur: frugaliter vivere, super toris ac pellibus jacere, animalibus ac Venere abstinere, seriis sermonibus intentos, & cum volentibus audire communicantes. Auditori autem non licere nec loqui, nec screare, aut exspuere, alioqui diem illam cœtu excludi, ut incontinentem. Et cum triginta & septem annos sic vixerint, in sua secedere, & laxius licentiusque vivere, sindonem induere, aurum in manibus & auribus moderatè gestare, & carnibus vesci animalium, quæ hominum opera non adjuvant, ab acribus & condimentis abstinere, quamplurimas ducere uxores, multiplicandæ prolis gratia: nam è pluribus plura etiam nasci bona. Servis si careant, eorum vices ministerio liberorum suorum eos compensare cum proximè advenerit, pluri opus habere apparatu. Brachmanas cum uxoribus non philosophari, ne si improbæ sint, aliquid quod efferri nefas sit, in profanos efferrant: si probæ, viros relinquant. Nam qui voluptatem ac dolorem, vitam ac mortem æquè contemnat, subditum esse alteri nolle, hujusmodi autem esse probum & probam. Plurimas eorum de morte disputationes esse. Nam hanc vitam habendam esse, quasi recens conceptorum hominum statum: mortem vero partum in veram illam & felicem vitam, iis qui rectè philosophati sint: propterea eos multa exercitatione se ad mortem præparare, nihil eorum quæ hominibus accidere dicuntur, bonum esse vel malum, neque enim futurum, ut iisdem è rebus alii molestiam, alii gaudium caperent somni similes opiniones concipientes: utque iidem interdum angerentur, interdum immutati gauderent. Eorum vero quæ ad naturæ cognitionem pertinent, quædam dicit stultitiam ab eis censeri: ut qui factis quam verbis malint se bonos demonstrare. De multis vero cum Græcis sentire, ut quod mundus sit ortus,

A Μετὰ δὲ τὴν γένεσιν ἄλλους καὶ ἄλλους διαδέχεσθαι τὴν ἐπιμέλειαν, ἀεὶ τῆς μείζονος ἡλικίας χαριεστέρων τυγχανούσης διδασκάλων. Διατρίβειν δὲ τοὺς φιλοσόφους ἐν ἄλσει πρὸ τῆς πόλεως, ὑπὸ περιβόλῳ συμμέτρῳ, λιτῶς ζῶντας ἐν στιβάσι, καὶ δοραῖς, ἀπεχομένους ἐμψύχων, καὶ ἀφροδισίων, ἀκροωμένους λόγων σπουδαίων, μεταδιδόντας καὶ τοῖς ἐθέλουσι· τὸν δ᾽ ἀκροώμενον οὔτε λαλῆσαι θέμις, οὔτε χρέμψασθαι, ἀλλ᾽ οὐδὲ πτύσαι· ἢ ἐκβάλλεσθαι τῆς συνουσίας τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὡς ἀκολασταίνοντα. Ἔτη δ᾽ ἑπτὰ καὶ τριάκοντα, οὕτως
B ζήσαντα ἀναχωρεῖν εἰς τὴν ἑαυτοῦ κτῆσιν ἕκαστον, καὶ ζῆν ἀδεῶς καὶ ἀνειμένως μᾶλλον, σινδονοφοροῦντα, καὶ χρυσοφοροῦντα μετρίως ἐν ταῖς χερσὶ καὶ τοῖς ὠσί, προσφερόμενον σάρκας, * μὴ τῶν πρὸς τὴν χρείαν συνεργῶν ζώων, δριμέων, καὶ ἀρτυτῶν ἀπεχόμενον. Γαμεῖν δ᾽ ὅτι πλείστας εἰς πολυτεκνίαν· ἐκ πολλῶν γὰρ καὶ τὰ σπουδαῖα πλείω γίνεσθαι· [1] ἀναδουλοῦσί τε τὴν ἐκ τέκνων ἣν μὴ ἔχουσι δούλους ὑπηρεσίαν, ἐγγυτάτω οὖσαν πλείω δεῖν παρασκευάζεσθαι. Ταῖς δὲ γυναιξὶ ταῖς γαμεταῖς μὴ συμφιλοσοφεῖν τοὺς Βραχμᾶνας· εἰ μὲν μοχθηραὶ γίνοιντο, ἵνα μή τι τῶν οὐ
C θεμιτῶν ἐκφέροιεν εἰς τοὺς βεβήλους· εἰ δὲ σπουδαῖοι, μὴ καταλείποιεν αὐτούς. Οὐδένα γὰρ ἡδονῆς καὶ πόνου καταφρονοῦντα, ὡς δ᾽ αὔτως ζωῆς καὶ θανάτου, ἐθέλειν ὑφ᾽ ἑτέρῳ εἶναι· τοιοῦτον δ᾽ εἶναι τὸν σπουδαῖον, καὶ τὴν σπουδαίαν. Πλείστους δ᾽ αὐτοῖς εἶναι λόγους p. 713.
περὶ θανάτου· νομίζειν μὲν γὰρ δὴ τὸν μὲν ἐνθάδε βίον, ὡς ἂν ἀκμὴν κυομένων εἶναι· τὸν δὲ θάνατον γένεσιν εἰς τὸν ὄντως βίον, καὶ τὸν εὐδαίμονα τοῖς φιλοσοφήσασι· διὸ τῇ ἀσκήσει πλείστῃ χρῆσθαι [2] πρὸς τὸ ἑτοιμοθάνατον· [3] ἀγαθὸν δὲ ἢ κακὸν μηδὲν εἶναι τῶν συμβαινόντων
D ἀνθρώποις· οὐ γὰρ ἂν τοῖς αὐτοῖς τοὺς μὲν ἄχθεσθαι, τοὺς δὲ χαίρειν, ἐνυπνιώδεις ὑπολήψεις ἔχοντας· καὶ τοὺς αὐτοὺς τοῖς αὐτοῖς τοτὲ μὲν ἄχθεσθαι, τοτὲ δ᾽ αὖ χαίρειν μεταβαλλομένους· τὰ δὲ περὶ φύσιν, τὰ μὲν εὐήθειαν ἐμφαίνειν φησίν· ἐν ἔργοις γὰρ αὐτοὺς κρείττους, ἢ λόγοις εἶναι διὰ μύθων τὰ πολλὰ πιστουμένους. Περὶ πολλῶν δὲ τοῖς Ἕλλησιν ὁμοδοξεῖν· ὅτι γὰρ γενητὸς ὁ κόσμος,

* Scripti μηκέτι.

1. Ἀναδουλοῦσί τε τὴν ἐκ τέκνων) Apparet gravi menda affectum esse hunc locum: qui tamen quomodo sit emendandus, conjicere nondum potui, quod quidem mihi satisfaciat. Vetus interpres quum in suis libris nihil reperiret quo hac in parte juvaretur, totam hanc periodum transiliit. *Casaub.*

2. Πρὸς τὸ ἑτοιμοθάνατον) Manuscripti πρὸς τὸν ἕτοιμον θάνατον. non dubie corrupte: nam illa vox composita dignissima est elegantia Strabonis. *Idem.*

3. Ἀγαθὸν δὲ ἢ κακὸν μηδὲν εἶναι τῶν συμβαινόντων ἀνθρώποις.) Dogma Pyrrhonis, & reliquorum ejus sectæ apud Græcos. *Idem.*

καὶ φθαρτὸς λέγειν κἀκείνους, καὶ ὅτι σφαιροειδής· ὅ, τε διοικῶν αὐτὸν, καὶ ποιῶν θεὸς, δι' ὅλου διαπεφοίτηκεν αὐτοῦ· ἀρχαὶ δὲ τῶν μὲν συμπάντων ἕτεραι, [1] τῆς δὲ κοσμοποιίας τὸ ὕδωρ· [2] πρὸς δὲ τοῖς τέτταρσι στοιχείοις, πέμπτη τίς ἐστι φύσις, ἐξ ἧς ὁ οὐρανὸς, καὶ τὰ ἄστρα· γῆ δ' ἐν μέσῳ ἵδρυται τοῦ παντός· καὶ περὶ σπέρματος δὲ, καὶ ψυχῆς ὅμοια λέγεται, καὶ ἄλλα πλείω· παραπλέκουσι δὲ καὶ μύθους, ὥσπερ καὶ Πλάτων περί τε ἀφθαρσίας ψυχῆς, καὶ τῶν καθ' ᾅδου κρίσεων, καὶ ἄλλα τοιαῦτα. Περὶ μὲν τῶν Βραχμάνων ταῦτα λέγει. Τοὺς δὲ Γερμᾶνας, τοὺς μὲν ἐντιμωτάτους Ὑλοβίους φησὶν ὀνομάζεσθαι, ζῶντας ἐν ταῖς ὕλαις, ἀπὸ φύλλων καὶ καρπῶν ἀγρίων, ἐσθῆτος δὲ φλοιῶν δενδρίων, ἀφροδισίων χωρὶς, καὶ οἴνου. τοῖς δὲ βασιλεῦσι συνεῖναι δι' ἀγγέλων πυνθανομένοις περὶ τῶν αἰτίων, καὶ δι' ἐκείνων θεραπεύουσι, καὶ λιτανεύουσι τὸ θεῖον. Μετὰ δὲ τοὺς Ὑλοβίους, δευτερεύειν κατὰ τιμὴν τοὺς ἰατρικοὺς, καὶ ὡς περὶ τὸν ἄνθρωπον, φιλοσόφους λιτοὺς μὲν, μὴ ἀγραύλους δὲ, ὀρύζῃ καὶ ἀλφίτοις τρεφομένους ἃ παρέχειν αὐτοῖς πάντα τὸν αἰτηθέντα, καὶ ὑποδεξάμενον ξενίᾳ· δύνασθαι δὲ καὶ πολυγόνους ποιεῖν, καὶ ἀρρενογόνους, καὶ θηλυγόνους διὰ φαρμακευτικῆς· τὴν δὲ ἰατρείαν διὰ σιτίων τὸ πλέον, οὐ διὰ φαρμάκων ἐπιτελεῖσθαι· τῶν φαρμάκων δὲ μάλιστα εὐδοκιμεῖν τὰ ἐπίχριστα, καὶ τὰ καταπλάσματα· τἄλλα δὲ κακουργίας πολὺ μετέχειν. Ἀσκεῖν δὲ καὶ τούτους κἀκείνους καρτερίαν, τήν τε ἐν πόνοις, καὶ τὴν ἐν ταῖς * ὑπομοναῖς [3] ὥστ' ἐφ' ἑνὸς σχήματος ἀκίνητον διατελέσαι τὴν ἡμέραν ὅλην· ἄλλους δ' εἶναι τοὺς μὲν μαντικοὺς καὶ ἐπῳδοὺς, καὶ τῶν περὶ τοὺς κατοιχομένους λόγων, καὶ νομίμων ἐμπείρους, ἐπαιτοῦντας καὶ κατὰ κώμας, καὶ πόλεις· τοὺς δὲ χαριεστέρους μὲν τούτων καὶ ἀστειοτέρους· οὐδ' αὐτοὺς δὲ ἀπεχομένους τῶν καθ' * ᾅδου θρυλλουμένων, ὅσα δοκεῖ πρὸς εὐσέβειαν καὶ ὁσιότητα· συμφιλοσοφεῖν δ' ἐνίοις καὶ γυναῖκας, ἀπεχομένας καὶ αὐτὰς ἀφροδισίων. Ἀριστόβουλος δὲ τῶν ἐν Ταξίλοις σοφιστῶν, ἰδεῖν δύο φησὶ Βραχμᾶνας ἀμφοτέρους, τὸν μὲν πρεσβύτερον ἐξυρημένον, τὸν δὲ νεώτερον κομήτην, ἀμφοτέροις δ' ἀκολουθεῖν μαθητάς· τὸν μὲν οὖν ἄλλον χρόνον κατ' ἀγορὰν διατρίβειν, τιμωμένους ἀντὶ συμβούλων

* Scripti quidam ἐπιμοναῖς.

p. 714. * Scripti, ᾅδην.

A & interiturus, & sphæricus: & quod conditor & administrator ejus Deus universum eum pervadat: universarum rerum primordia diversa esse, mundi autem aquam, & præter quatuor elementa, quintam quandam naturam esse, ex qua cœlum astraque constent, terram in medio sitam universi, de semine, de anima, aliisque compluribus similia eos dicere, texere etiam fabulas quasdam, quemadmodum Plato, de immortalitate animæ, & de judiciis, quæ apud inferos fiunt, & alia hujusmodi non pauca. Ac de Brachmanis quidem hactenus.

¶ Germanum eos honoratissimos ait, B qui Hylobii appellantur, ex eo quod in sylvis degunt, è frondibus & sylvestribus fructibus viventes, vestem ex arborum corticibus habentes, vini & Veneris expertes. hos cum regibus de causis rerum interrogantibus per nuntios colloqui, & per illos divina à regibus coli & placari. Post sylvicolas in honore medicos esse, ut qui circa hominem philosophentur, frugales quidem, non tamen sub divo degentes, oryza & farina viventes, quæ nemo rogatus illis non largiatur, nemo hospitio non libenter suscipiat. Posse eos & fœcundos facere, & marium & feminarum procreationem medicamentis C præstare. Medicinam plurimum per cibos perfici, non autem per medicamenta: ex medicamentis maxime unctiones probari, & cataplasmata: quod cætera maleficii non sint expertia. Atque tam hos quam illos, & in laboribus & tolerantia constantiam exercere, adeo ut quotidie in eodem gestu immoti perseverent. Alios esse quosdam divinatores, incantatoresque & rituum, eorumque quæ de defunctis feruntur non ignaros, errantes per vicos & urbes: alios vero his elegantiores atque urbaniores, qui nec ipsi abstineant ab iis, D quæ de inferis memorantur, quæ ad pietatem sanctimoniamque pertinent. Cum horum etiam nonnullis mulieres philosophari, à venereis abstinentes. Aristobulus vidisse se dicit sophistas duos è Taxilis, utrosque Brachmanes: alterum seniorem tonsum, alterum juniorem comatum: utrunque discipulis comitatum fuisse, solitos reliquo tempore in foro versari, & ut consiliariis honorem hunc habitum,

1. Τῆς δὲ κοσμοποιίας ὕδωρ] Thaleti apud Græcos ita fere visum: isti vero videntur ex primo capite Geneseos hanc sententiam hausisse. *Casaub.*

2. Πρὸς δὲ τοῖς τέτταρσι στοιχείοις πέμπτη τίς ἐστι φύσις) Hæc Aristotelis est sententia. Vide libros de Cælo. *Idem.*

3. Ὥστε ἐφ' ἑνὸς σχήματος ἀκίνητον διατελέσαι τὴν ἡμέραν ὅλην) Ne hoc quidem exercitationis genus Græci ignorarunt. vel vide quæ de Socrate narrat Laërtius. *Idem.*

ut quicquid ex rebus venalibus vellent, id gratis auferre liceret, & ad quemcunque accesserint, sesamino oleo eum perfudisse, ut usque ad oculos flueret, & multo melle ac sesamo præsente, panem conficientes, gratis enutritos. Cumque etiam ad Alexandri mensam accederent, assistentes cœnasse, & tolerantiam docuisse: nam in locum quendam proximum cùm secessissent, seniorem supinum & solem & imbres pertulisse: jam enim pluebat, vere incipiente. Juniorem vero in altero pede stantem lignum tricubitale ambabus manibus sublatum sustentasse, pede autem jam defesso, alteri innixum, atque ita totum diem perseverasse. Ex his longè continentiorem visum fuisse juniorem, qui cum aliquandiu regem secutus fuisset, domum reversus est: & eo relicto, jussit si quid vellet ad se venire: alterum usque ad extremum secutum, & vestem & vitam apud regem immutasse: & cùm à quibusdam increparetur, respondisse, quadraginta exercitationis annos se complesse quos promisisset. Alexandrum filiis ejus dona plurima dedisse. ¶ Taxilarum consuetudines idem insolentes quasdam refert. Qui filias præ inopia locare non possunt, in ipso ætatis flore in forum eas producere, cum tuba & classicis, quibus bello signum dari solet, tum multitudine convocata, puellam accedenti primùm posteriora humero tenus detegere, postea verò anteriora: ubi placuit, certis conditionibus approbatis nubere. Idem mortuos vulturibus projici. Plures autem uxores habere, quod cum multis habent commune. Dicit etiam audivisse apud quosdam uxores spontè cum viris comburi: quæ id non ferant, inglorias esse, quæ & de aliis perhibentur. ¶ Onesicritus missum se scribit, ut cum sophistis colloqueretur. Etenim Alexandrum audivisse, nudos eos incedere, & tolerantiam exercentes, in honore maximo haberi, ad alios autem si vocarentur non ire, sed jubere ut ad se venirent, si quid assequi vellent, quod ab eis ageretur & diceretur:

A ἐξουσίαν ἔχοντας, ὅ, τι βούλοιντο τῶν ὠνίων, φέρε-
σθαι δωρεάν· ὅτῳ δ' ἂν προσίωσι, [1] καταχεῖν
αὐτῶν τοῦ σησαμίνου λίπους, ὥστε κατὰ τῶν ὀμμά-
των ῥεῖν· τοῦ τε μέλιτος πολλοῦ προκειμένου καὶ τοῦ ση-
σάμου μάζας ποιουμένους, τρέφεσθαι δωρεάν·
παρερχομένους δὲ καὶ πρὸς τὴν Ἀλεξάνδρου τράπε-
ζαν παραστάντας δειπνεῖν, καρτερίαν διδάσκειν,
παραχωροῦντας ἔς τινα τόπον πλησίον· ὅπου τὸν
μὲν πρεσβύτερον, πεσόντα ὕπτιον ἀνέχεσθαι τῶν
ἡλίων, καὶ τῶν ὄμβρων· ἤδη γὰρ ὕειν, ἀρχομένου
τοῦ ἔαρος· τὸν δ' ἑστάναι μονοσκελῆ ξύλον ἐπηρ-
μένον ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν, ὅσον τρίπηχυ·
κάμνοντος δὲ τοῦ σκέλους, ἐπὶ θάτερον μεταφέ-
B ρειν τὴν βάσιν, καὶ διατελεῖν οὕτως τὴν ἡμέραν ὅλην·
φανῆναι δ' ἐγκρατέστερον μακρῷ τὸν νεώτερον·
συνακολουθήσαντα γὰρ μικρὰ τῷ βασιλεῖ, ταχὺ
ἀναστρέψαι πάλιν ἐπ' οἴκου, μετιόντος τε αὐτὸν,
κελεῦσαι ἥκειν εἴ του βούλεται τυγχάνειν· τὸν δὲ
συναπᾶραι μέχρι τέλους, καὶ μεταμφιάσασθαι
καὶ μεταθέσθαι τὴν δίαιταν, συνόντα τῷ βασιλεῖ·
ἐπιτιμώμενον δ' ὑπό τινων λέγειν, ὡς ἐκπλη-
ρώσειε τὰ τετταράκοντα ἔτη τῆς ἀσκήσεως ἃ ὑπέ-
σχετο. Ἀλέξανδρον δὲ τοῖς παισὶν αὐτοῦ δοῦναι
δωρεάν. Τῶν δ' ἐν Ταξίλοις νομίμων καινὰ
καὶ ἄηθη λέγει, τό, τε τοὺς μὴ δυναμένους ἐκδι-
δόναι τὰς παῖδας ὑπὸ πενίας, προάγειν εἰς ἀ-
C γορὰν ἐν ἀκμῇ τῆς ὥρας [2] κόχλῳ τε καὶ τυμπά-
νοις, οἷσπερ καὶ τὸ πολεμικὸν σημαίνουσιν ὄχλου
προσκληθέντος· τῷ δὲ προσελθόντι, τὰ ὀπί-
σθια πρῶτον ἀνασύρεσθαι μέχρι τῶν ὤμων, εἶτα
τὰ πρόσθεν· ἀρεσάσης δὲ καὶ συμπεισθείσης, ἐφ'
οἷς ἂν δοκεῖ συνοικεῖν. Καὶ τὸ γυψὶ ῥίπτεσθαι τὸν
τετελευτηκότα· τὸ δὲ πλείους ἔχειν γυναῖκας,
κοινὸν καὶ ἄλλων. Παρά τισι δ' ἀκούειν φησὶ, καὶ
συγκατακαιομένας τὰς γυναῖκας τοῖς ἀνδράσιν
ἀσμένας· τὰς δὲ μὴ ὑπομενούσας ἀδοξεῖν· εἴρηται καὶ
ἄλλοις ταῦτα. Ὀνησίκριτος δέ φησιν αὐτὸς πεμ-
φθῆναι διαλεξόμενος τοῖς σοφισταῖς· ἀκούειν γὰρ τὸν p. 715.
Ἀλέξανδρον, ὡς γυμνοὶ διατελοῖεν, καὶ καρτερίας
D ἐπιμελοῖντο οἱ ἄνθρωποι, ἐν τιμῇ τε ἄγοιντο πλεί-
στῃ, παρ' ἄλλους δὲ μὴ βαδίζοιεν κληθέντες, ἀλλὰ κε-
λεύοιεν αὐτοὺς φοιτᾶν παρ' αὐτοὺς, εἴ τι μετασχεῖν
ἐθέλοιεν τῶν πραττομένων, ἢ λεγομένων ὑπ' αὐτῶν·

1. *Καταχεῖν αὐτῷ τοῦ σησαμίνου λίπους*) Manuscripti *αὐτῶν*, ut intelligatur oleo sesamino perfundi non eos qui sophis istis fiunt obvii, sed ipsos. atque ea vera lectio: quod manifestissimè arguit locus qui paulo post sequitur, quem ascribam ut hic illustretur. Ait ibi de eorundem Indorum philosophis loquens, *ὃ τῷ δ' ἂν κομίζοντι σῦκα ἢ βότρυς περιτύχωσι, λαμβάνειν δωρεὰν παρέχοντος· εἰ δ' ἔλαιον εἴη καταχεῖσθαι αὐτῶν καὶ ἀλείφεσθαι.* Casaub.

2. *Κόχλῳ τε καὶ τυμπάνοις οἷς περ καὶ τὸ πολεμικὸν σημαίνουσι*) Restituimus Aldi & veterum librorum lectionem, & edidimus *κόχλῳ* non *ὄχλῳ* quod in Germanicis editionibus reperias. cur enim mutarent nulla causa fuit: nisi quod fortasse *κόχλον* existimarunt parum aptum ad signum in bello dandum: sed fallebantur. Nam contra, concha in hanc rem veteres esse usos constat. Virgilius, Æn. VI. ℣. 171.

Sed tum forte cava dum personat æquora concha.

Sic apud Theocritum non uno loco. Sed & ad nuptias celebrandas concha veteres usi. In Europa,

Κόχλοισι ταναοῖς γάμιον μέλος ἠπύοντες. Idem.

τοιούτων δὴ ὄντων, ἐπειδὴ οὔτε αὐτῷ πρέπειν ἐδόκει παρ' ἐκείνους φοιτᾶν, οὔτε ἐκείνους βιάζεσθαι παρὰ τὰ πάτρια ποιεῖν τι ἄκοντας, αὐτὸς ἔφησε πεμφθῆναι. Καταλαβεῖν δὲ ἄνδρας πεντεκαίδεκα ἀπὸ σταδίων εἴκοσι τῆς πόλεως, ἄλλον ἐν ἄλλῳ σχήματι ἑστῶτα, ἢ καθήμενον, ἢ κείμενον γυμνὸν, ἀκίνητον ἕως ἑσπέρας, εἶτ' ἀπερχόμενον εἰς τὴν πόλιν· χαλεπώτατον δ' εἶναι τὸ ἥλιον ὑπομεῖναι οὕτω θερμὸν, ὥστε τῶν ἄλλων μηδένα ὑπομένειν, γυμνοῖς ἐπιβῆναι τοῖς ποσὶ τῆς γῆς ῥᾳδίως κατὰ μεσημβρίαν. Διαλεχθῆναι δ' ἑνὶ τούτων Καλάνῳ· ὃν καὶ συνακολουθῆσαι τῷ βασιλεῖ μέχρι Περσίδος, καὶ ἀποθανεῖν τῷ πατρίῳ νόμῳ τεθέντα ἐπὶ πυρκαϊάν· τότε δ' ἐπὶ λίθων τυχεῖν κείμενον. Προσιὼν οὖν, καὶ προσαγορεύσας, εἰπεῖν ἔφη διότι πεμφθείη παρὰ τοῦ βασιλέως, ἀκροασόμενος τῆς σοφίας αὐτῶν, καὶ ἀπαγγελῶν πρὸς αὐτόν· εἰ οὖν μηδεὶς εἴη φθόνος, ἕτοιμος εἴη μετασχεῖν τῆς ἀκροάσεως. Ἰδόντα δ' ἐκεῖνον χλαμύδα, καὶ καυσίαν φοροῦντα· καὶ κρηπῖδα, καταγελάσαντα, ¹ Τὸ παλαιὸν, φάναι, πάντ' ἦν ἀλφίτων, καὶ ἀλεύρων πλήρη, καθάπερ καὶ νῦν κόνεως· καὶ κρῆναι δ' ἔρρεον, αἱ μὲν ὕδατος, γάλακτος δ' ἄλλαι, καὶ ὁμοίως αἱ μὲν μέλιτος, αἱ δ' οἴνου, τινὲς δ' ἐλαίου· ὑπὸ πλησμονῆς δ' οἱ ἄνθρωποι καὶ τρυφῆς εἰς ὕβριν ἐξέπεσον. Ζεὺς δὲ μισήσας τὴν κατάστασιν, ἠφάνισε πάντα, καὶ διὰ πόνου τὸν βίον ἀπέδειξε· σωφροσύνης δὲ καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς παρελθούσης * εἰς τὸ μέσον, πάλιν εὐπορία τῶν ἀγαθῶν ὑπῆρξεν· ἐγγὺς δ' ἐστὶ κόρου νυνὶ, καὶ ὕβρεως τὸ πρᾶγμα, κινδυνεύει τε ἀφανισμὸς τῶν ὄντων γενέσθαι. Ταῦτα εἰπόντα, κελεύειν εἰ βούλοιτο ἀκροάσασθαι καταθέμενον τὴν σκευὴν γυμνὸν ἐπὶ τῶν αὐτῶν λίθων κείμενον, μετέχειν τῶν λόγων. Ἀπορουμένου δ' αὐτοῦ, Μάνδανιν, ὅσπερ ἦν πρεσβύτατος καὶ σοφώτατος αὐτῶν, τῷ μὲν ἐπιπλῆξαι ὡς ὑβριστὴν, καὶ ταῦτα ὕβρεως κατηγορήσαντα· αὐτὸν δὲ προσκαλέσασθαι, καὶ εἰπεῖν· ὡς τὸν μὲν βασιλέα ἐπαινοίη, διότι ἀρχὴν τοσαύτην

* Scripti, εἰς μέσον.

A proinde cum essent tales, neque sibi decorum putaret Alexander ad illos accedere, nec vellet invitos cogere, ut quicquam facerent præter patria instituta: se missum inquit. Invenisse autem se quindecim homines viginti stadiis ab urbe, alium in alio gestu, vel stantem vel sedentem, vel jacentem nudum, & usque ad vesperam immotum, postea in urbem discedentem. Omnium vero difficillimum esse solem perpeti adeo calidum, ut nemo alius nudis pedibus in meridie terram calcare sustineret. Collocutum se cum uno eorum nomine Calano, qui postea usque in Persiam Alexandrum secutus, secundum patriam legem mortuus est, in rogum impositus: B tunc autem forte lapidibus incubabat: itaque accessisse, & eum appellasse ac dixisse, Missum se ab Alexandro eorum sapientiam auditum, & regi renunciatum: quare se paratum audire, nisi quid obstaret. At Calanum, cum chlamydem, & causiam, ac crepidas indutum conspexisset, risu sublato ita fatum: Olim omnia plena erant triticeæ & hordeaceæ farinæ, ut nunc pulveris: fontes, alii lacte, alii aqua fluebant, nonnulli melle, alii vino, quidam oleo. Homines autem ob satietatem ac luxuriam ad contumeliam se transdiderunt. C Jupiter itaque præsentem statum exosus, omnia abolevit, & vitam per laborem degendam instituit. Tunc temperantia & virtutibus cæteris in medium prodeuntibus, rursum bonorum copia facta est. Nunc jam res penè ad saturitatem contumeliamque rediit, ac periculum est ne rerum omnium interitus impendeat. Quæ cum dixisset, jussisse, si quid vellet audire, ut eo habitu deposito, super iisdem lapidibus nudus jaceret. Se autem animi dubio, Mandanim, qui cæteros anteibat ætate pariter atque sapientia, Calanum objurgasse, qui contumeliam culpans, ipse contumeliosè ageret. D Sibi ad se vocato dixisse: Summopere quidem Alexandrum laudo, quod in tanta administrandi

1. Τὸ παλαιὸν φάναι) Manuscripti ἔφη. Nemo autem opinor dubitabit hæc legens quo ex fonte manarint. Satis enim liquet ex eo esse hæc ficta quæ nos Sacra pagina docet de statu primi parentis ante lapsum: maxime id apparet ex illis verbis, καὶ διὰ πόνου τὸν βίον ἀπέδειξε. Quod quid aliud est quam quod ait Jehova apud Mosem, *In sudore frontis tui panem tuum comedes.* (Sane constat apud omnes gentes remansisse, quamvis obscuram, antiquissimarum rerum quæ in sacris literis continentur, historiam. Puto itaque ex eo fructu quem Adamus magno suo nostroque damno (nisi aliunde salus affulsisset,) comedit, boves illas Hyperionis Solis Homericas manasse. τοῦ μὴ παρεμπίπρασθαι τὰ σκέλη. Legebamus παρεντρίβεσθαι, non inepta quidem conjectura, cæterum minus rectè. Nihil enim mutandum: nisi forte malis παρεμπίπρασθαι vel παραπίμπρασθαι. Hoc docet Xenophontis hic locus pag. 545. Intertriginem Latini vocant. nota intertriginem & ambusta in plerisque, ergo & à Plinio, & imprimis pagina 519. 4. fœmina atteri adurique equitatu notum. Sic Gal. 4. 14. ἐν οἷς παραπίμπραται βραχίονές τε καὶ μηροὶ, καὶ πήχεις. & rei veter. variæ actiones. Gal. iterum titul. 4. pagina 16. bis, ubi etiam simplex πίμπρασθαι hoc sensu in Absyrto frequens verbum.) *Casaub.*

1. Ei

imperii mole ſapientiam expetit, quem ſolum ego in armis philoſophantem vidi. Longè utiliſſimum fuerit, ſi ii ſapiant, quibus poteſtas eſt volentibus continentiam perſuadendi, invitos autem ad eam cogendi. Mihi autem (ajebat) venia debetur, ſi per tres interpretes colloquens, qui præter vocem plebeio quovis nihil amplius intelligunt, non poſſum noſtræ ſapientiæ vim ei demonſtrare, nam perinde res habet, ac ſi quis poſtularet limpidam aquam per cœnum delabi. Omnia itaque dicta Mandanis eo pertinuiſſe. Eam eſſe optimam doctrinam, quæ voluptatem moleſtiamque animo B eximeret, moleſtiam à labore differre, quod illa ei eſſet inimica, alter vero amiciſſimus. Ipſos corpora ad laborem exercere, ut mentes confirmentur, quibus motus ſedentur, & bona omnibus conſulendi publice privatimque facultas adeſſet: quomodo etiam nunc Alexandrum inſtituturi eſſent, ut & meliori rectè obtemperare, & deteriorem reddere meliorem poſſit. Poſthæc interrogaſſe, num talia etiam apud Græcos dicerentur? Cumque reſpondiſſet ipſe, eadem Pythagoram docere, ac jubere ab animalibus abſtinere, tum Socratem & Diogenem quem ipſe audiſ- C ſet, intuliſſe Mandanim. Sanè prudenter eos de cæteris rebus ſentire exiſtimo, in uno autem errare, quod legem anteponunt naturæ, aliàs enim non puderet eos noſtro more nudos degere, & tenui victu eſſe contentos: cum ea optima domus ſit, quæ minimo apparatu indigeat. Addidit multa ſe de natura, de ſignis, de imbribus, de ſiccitatibus, de morbis denique inquirere. Abeuntes vero in urbem per fora diſpergi: & quemcunque offenderint ficus vel uvas ferentem, ab eo gratis capere: ſi oleum fuerit, eo perfundi, & inungi: omnem domum divitum ſibi patere uſque in mulierum conclavia, D ingreſſos autem in cœnæ, & ſermonum communicationem adhiberi. Turpe apud eos putari corporis morbum: quem ſi quis veretur, ſeipſum igni è vita educit, nam conſtructo rogo ſuper eum perunctus ſedet, & accendi jubens immotus comburitur. ¶ Nearchus de Sophiſtis ita loquitur. Brachmanas in civitatibus verſari, & reges ſequi, & eorum conſiliarios eſſe:

A διοικῶν, ἐπιθυμοίη σοφίας· μόνον γὰρ ἴδοι αὐτὸν ἐν ὅπλοις φιλοσοφοῦντα· ὠφελιμώτατον δ᾽ εἴη τῶν ἁπάντων, [1] εἰ οἱ τοιοῦτοι φρονοῖεν οἷς πάρεστι δύναμις τοὺς μὲν ἑκουσίους πείθειν σωφρονεῖν, τοὺς δ᾽ ἀκουσίους ἀναγκάζειν· [2] αὐτῷ συγγνώμη p. 716.
εἴη εἰ δι᾽ ἑρμηνέων τριῶν διαλεγόμενος πλὴν φωνῆς μηδὲν πλέον συνιέντων, ἢ οἱ πολλοὶ, μηδὲν ἰσχύσει τῆς ὠφελείας ἐπίδειξιν ποιήσασθαι· ὅμοιον γὰρ ὡς ἂν εἰ διὰ βορβόρου καθαρὸν ἀξιοῖ τις ὕδωρ ῥεῖν. Τὰ γοῦν λεχθέντα εἰς τοῦτ᾽ ἔφη συντείνειν, ὡς εἴη λόγος ἄριστος, ὃς ἡδονὴν καὶ λύπην ψυχῆς ἀφαιρήσεται· καὶ ὅτι λύπη καὶ πόνος διαφέρει· τὸ μὲν γὰρ πο- B λέμιον, τὸ δὲ φίλον αὐτῆς· [3] τὰ δὲ σώματα ἀσκοῦσι πρὸς πόνον, ἵν᾽ αἱ γνῶμαι ῥωννύοιντο, ἀφ᾽ ὧν καὶ στάσεις παύοιεν, καὶ σύμβουλοι πᾶσιν ἀγαθῶν παρεῖεν, καὶ κοινῇ, καὶ ἰδίᾳ· καὶ δὴ καὶ * τάξει, ἢ νῦν συμβουλεῦσαι ἐνδέχεσθαι τὸν Ἀλέξανδρον· κρείττω μὲν γὰρ αὐτοῦ δεξάμενον, εὖ πείσεσθαι· χείρω δὲ, εὖ διαθήσειν. Ταῦτ᾽ εἰπόντα ἐξερέσθαι, εἰ καὶ ἐν τοῖς Ἕλλησι λόγοι τοιοῦτοι λέγοιντο; Εἰπόντος δ᾽ ὅτι καὶ Πυθαγόρας τοιαῦτα λέγει, κελεύει τε ἐμψύχων ἀπέχεσθαι, καὶ Σωκράτης, καὶ Διογένης, οὗ καὶ αὐτὸς ἀκροάσαιτο, ἀποκρίνα- C σθαι, ὅτι τἄλλα μὲν νομίζει φρονίμως αὐτοῖς δοκεῖν· ἓν δ᾽ ἁμαρτάνειν, νόμον πρὸ τῆς φύσεως τιθεμένους· οὐ γὰρ ἂν αἰσχύνεσθαι γυμνοὺς, ὥσπερ αὐτὸν διάγειν ἀπὸ λιτῶν ζῶντας· καὶ γὰρ οἰκίαν ἀρίστην εἶναι, ἥτις ἂν ἐπισκευῆς ἐλαχίστης δέηται. ἔφη δ᾽ αὐτοὺς καὶ τῶν περὶ φύσιν πολλὰ ἐξετάσαι, καὶ προσημασίαν ὄμβρων, αὐχμῶν, νόσων· ἀπιόντας δ᾽ εἰς τὴν πόλιν, κατὰ τὰς ἀγορὰς σκεδάννυσθαι· ὅτῳ δ᾽ ἂν κομίζοντι σῦκα, ἢ βότρυς περιτύχωσι, λαμβάνειν δωρεὰν παρέχοντος· εἰ δ᾽ ἔλαιον εἴη, καταχεῖσθαι αὐτῶν, καὶ ἀλείφεσθαι· ἅπασαν δὲ πλουσίαν οἰκίαν ἀνεῖσθαι αὐτοῖς μέχρι γυναι- D κωνίτιδος· εἰσιόντας δὲ, δείπνου κοινωνεῖν, καὶ λόγων· Αἴσχιστον δ᾽ αὐτοῖς νομίζεσθαι νόσον σωματικήν· τὸν δ᾽ ὑπονοήσαντα καθ᾽ αὐτοῦ τοῦτο, ἐξάγειν ἑαυτὸν διὰ πυρὸς νήσαντα πυράν· ὑπαλειψάμενον δὲ, καὶ καθίσαντα ἐπὶ τὴν πυρὰν, ὑφάψαι κελεύειν· ἀκίνητον δὲ καίεσθαι. Νέαρχος δὲ περὶ τῶν σοφιστῶν οὕτω λέγει· τοὺς μὲν Βραχμᾶνας πολιτεύεσθαι, καὶ παρακολουθεῖν τοῖς βασιλεῦσι συμβούλους·

*Suſpectus locus.

1. Εἰ οἱ τοιοῦτοι φρονοῖεν) hoc eſt, Si, ut placet Platoni, vel qui imperant darent philoſophiæ operam, vel qui ſunt philoſophi imperarent. *Caſaub.*

2. Αὐτῷ συγγνώμη εἴη) Deeſt aliquid: ſed ſententia eſt perſpicua. Prior interpres legiſſe videtur, εἶτα συγγνώμην αἰτεῖν εἰ. *Idem.*

3. Τὰ δὲ σώματα ἀσκοῦσι) Ante hæc verba deeſſe aliquid videtur. *Idem.*

τοὺς δ' ἄλλους σκοπεῖν τὰ περὶ τὴν φύσιν· A τούτων δ' εἶναι καὶ Κάλανον· συμφιλοσοφεῖν δ' αὐτοῖς καὶ γυναῖκας· τὰς δὲ διαίτας ἁπάντων σκληράς. Περὶ δὲ τῶν κατὰ τοὺς ἄλλους νομίμων, τοιαῦτα ἀποφαίνεται· τοὺς μὲν νόμους ἀγράφους εἶναι, τοὺς μὲν κοινούς, τοὺς δ' ἰδίους ἀήθειαν ἔχοντας πρὸς τοὺς τῶν ἄλλων· [1] οἷον τὸ

p. 717. τὰς παρθένους ἆθλον παρά τισι κεῖσθαι τῷ πυγμὴν νικήσαντι, ὥστ' ἀπροίκους συνεῖναι· παρ' ἄλλοις δὲ κατὰ συγγένειαν κοινῇ τοὺς καρποὺς ἐργαζομένους, ἐπὰν συγκομίσωσιν, αἴρεσθαι φορτίον ἕκαστον εἰς διατροφὴν τοῦ ἔτους· τὸν δ' ἄλλον ἐμπιπράναι τοῦ ἔχειν εἰσαῦθις ἐργάζεσθαι, καὶ μὴ ἀργὸν εἶναι. [2] Ὁπλισμὸν δ' εἶναι τόξον B καὶ οἰστοὺς τριπήχεις, [3] ἢ σαύνιον, καὶ πέλτην, καὶ μάχαιραν πλατεῖαν τριπήχη· ἀντὶ δὲ χαλινῶν φιμοῖς χρῆσθαι, κημῶν μικρὸν διαφέρουσιν· ἥλοις δὲ τὰ χείλη διαπεπάρθαι. Τὴν δὲ φιλοτεχνίαν τῶν Ἰνδῶν ἐμφανίζων, σπόγγους φησὶν ἰδόντας παρὰ τοῖς Μακεδόσι, μιμήσασθαι, τρίχας, καὶ σχοινία λεπτά, καὶ ἀρπεδόνας διαρράψαντας εἰς ἔρια· [4] καὶ μετὰ τὸ πλῆσαι, τὰ μὲν ἐξελκύσαντας, τὰ δὲ βάψαντας χροιαῖς· στλεγγιδοποιούς τε, καὶ ληκυθοποιοὺς ταχὺ γενέσθαι πολλούς· ἐπιστολὰς δὲ γράφειν ἐν σινδόσι λίαν κεκροτημέναις· [6] τῶν δ' ἄλλων γράμμασιν αὐτοὺς μὴ χρῆσθαι φα- C μένων. χαλκῷ δὲ χρῆσθαι χυτῷ, τῷ δ' ἐλατῷ μή· τὴν δ' αἰτίαν οὐκ εἶπε, καίτοι τὴν ἀτοπίαν εἰπὼν τὴν παρακολουθοῦσαν, ὅτι θραύεται κεράμου δίκην τὰ σκεύη πεσόντα.

cæteros vero quæ ad naturam pertinent contemplari: & ex his Calanum fuiſſe: cum eis unà mulieres philoſophari, & omnium vitas duriſſimas eſſe. De inſtitutis verò aliorum hæc prodit. Leges eſſe non ſcriptas, alias communes, alias proprias, quæ ab aliorum legibus valde ſint alienæ: ut quod apud nonnullos virgines præmium proponantur pugillatione vincenti, & ſine dote nubant, & quod alii quidam per cognationes & communiter agros colant: & cum fructus colligunt, quiſque onus ſuum tollat in anni alimenta: reliquum vero crement, ne ocioſi ſint, ſed habeant laborandi cauſam. Armaturam eſſe arcum & ſagittas tricubitales, vel tragulam, & peltam, & gladium latum tricubitalem, capiſtris pro frenis uti, quæ à camis non multum differant. Item labia clavis perforari. Monſtraturus porro Indos valde ſtudioſos eſſe artium, dicit eos ſpongia apud Macedonas viſa, ſtatim eam imitatos fuiſſe, pilos & funiculos ſubtiles, & licia in lanam conſcientes: & cum impleviſſent, partim traxiſſe, quæ autem coloribus tingerent 5 Item ſubito multos ſtrigilum & lecythorum opifices exſtitiſſe, epiſtolas in ſindonibus ſcribere perelegantes, cum alii negent ullis eos uti litteris. Aere fuſo uti, ductili nequaquam, cauſam vero non dixit, cum tamen abſurditatem conſequentem dixiſſet, quod vaſa decidentia fictilium more frangantur.

1. Οἷον τὸ τὰς παρθένους ἆθλον παρά τισι κεῖσθαι τῷ πυγμὴν νικήσαντι) Non pugilatu tantum parabant ſibi Indi uxores, ſed & lucta, & curſu, & aliis id genus facinoribus. Arrianus, γαμέουσι δὲ οὔτέ τι διδόντες, οὔτε λαμβάνοντες· ἀλλὰ ὅσαι ἤδη ὡραῖαι γάμου, ταύτας οἱ πατέρες προάγοντες ἐς τὸ ἐμφανὲς καθιστῶσιν, ἐκλέξασθαι τῷ νικήσαντι πάλην, ἢ πὺξ, ἢ δρόμον ἢ κατ' ἄλλην τινὰ ἀνδρίαν προκριθέντι. *Caſaub.*

2. Ὁπλισμὸν δ' εἶναι τόξον καὶ οἰστοὺς τριπήχεις) Similiter Arrianus ſcribit geſtaſſe Indos arcus pares ſibi magnitudine: ſagittas autem trium cubitorum. *Idem.*

3. Ἢ σαύνιον) Saunium eſt jaculi genus verutum: manavit ea vox à barbaris ad Græcos. Heſychius, Σαυνίον, ἀκόντιον βαρβαρικόν. Pollux quoque libro decimo cap. XXXI. his verbis meminit. καὶ ξυστὰ δ' εἴποις ἂν, καὶ κάμακας πιλτὰ, σαρίσσας, σαύνια. Exſtat & alio loco (infra pag. 734.) apud Strabonem, de Perſis loquentem, Θηρεύουσι δὲ σαύνια ἀφ' ἵππων βάλλοντες καὶ τοξεύματα, καὶ σφενδονοῦντες. Inde eſt σαυνιάζειν apud Diodorum libro quinto, ἀπαντῶντες δὲ τοῖς ἐφιππεύουσιν σαυνιάζουσι τοὺς ἀναντίους. Ridiculus error in hac voce apud Arrianum, quo loco idem narrat cum Strabone. οἱ δ' ἱππέες ἀκόντια δύο αὐτοῖσιν ἔχουσιν, οἷα τὰ Δαύνια ἀκόντια. Velim me aliquis doceat quænam appellet Daunia jacula. Interea legam οἷα τὰ σαύνια ἀκόντια. Nemo qui Strabonem legerit ita eſſe legendum ignorabit. *Idem.*

4. Καὶ μετὰ τὸ πλῆσαι) Eruditus interpres de emendatione hujus loci deſperavit: quanto nos eſt æquius deſpondere animum, qui hac præſertim ætate, nec ingenio nec eruditione cum doctiſſimo viro comparari volumus? Et tamen animum ne ſic quidem deſpondebimus: quin pro virili dabimus operam ut hic quoque locus purgetur & emendetur: tollaturque gravis menda quæ eum obſidet. Legendum autem putamus πιλῆσαι pro πλῆσαι, adjecta unica literula ι. Sententiam exiſtimamus eſſe hanc: Indos eſſe ita ingenioſos ut etiam ſpongiarum arte D effingendarum rationem excogitarint. Ratio autem fuit hæc. Pilos primum & funes & licia deſcripſerunt, & in lanæ ſpeciem redegerunt: deinde id totum coëgerunt ac denſarunt, ut quæ impilia & coactilia Latini vocant: ac ut imitarentur ſpongiæ τὸ μανὸν καὶ πολύτρητον traxere & dilatavere: poſtea ne quid ad ſimilitudinem ſpongiæ deeſſet, colore eo tinxerunt quo viderent eſſe Macedonum ſpongias. Atque hanc eſſe hujus loci ſententiam, tunc nobis perſuadebimus, quum doctis viris ita videri intellexerimus. *Idem.*

5. *Item ſubito*) Locus eſt mire depravatus & mutilatus, ut hic facillime venia danda ſit interpreti quod ſomniarem, verſio noſtra docet. Nam & ſequentia depravata ſunt: non magno fortaſſe veritatis diſpendio. *Xyland.*

6. Τῶν δ' ἄλλων γράμμασι μὴ χρῆσθαι φαμένων) Supra ex Megaſthene ut videtur dicebat, Indos γράμματα οὐκ εἰδέναι. *Caſaub.*

Inter ea, quæ de India memorantur, illud quoque eſt, quod apud eos mos eſt, & reges, & omnes qui in poteſtate aliqua ſunt, voto facto adorari, non autem poplite flexo honorari. Hæc regio lapides precioſos fert, ut cryſtallum, & varios carbunculos, & margaritas. Diſſenſionis ſcriptorum inter ſe argumenta ſunto, quæ de Calano ii narrant. Etenim cum Alexandro fuiſſe, & igne mortem ſibi conſciviſſe, uno omnes ore dicunt: modum vero non eundem omnes dicunt, nec eaſdem cauſas. Quidam tradunt eum tanquam regis prædicatorem ſecutum fuiſſe eum ultra Indiæ fines, præter communem aliorum philoſophorum conſuetudinem: qui Indiæ regibus aſſiſtunt, ea præcipientes quæ ad deorum cultum pertinent, quomodo Magi Perſarum regibus ſolent. Cumque apud Paſargadas ægrotaret (nam tum primum eum morbus invaſit) ſeipſum vita ſolviſſe, annos natum LXXIII, regis precibus non curatis. Facto enim rogo, & aurea lectica ſuper impoſita, illum in ea cubuiſſe, velatoque corpore combuſtum fuiſſe. Alii eum in lignea domo frondibus plena, & pyra ſuper tabulato conſtructa incluſum uti juſſerat, pompa peracta ſe ut trabem in ignem injeciſſe, & cum domo deflagraſſe. Megaſthenes nullum philoſophis decretum eſſe de morte ſibi conſciſcenda affirmat. Sed temerarios haberi, qui hoc in ſe admittant: ac natura quidem duros, in vulnus vel præcipitium ferri: doloris patientes, in profundum maris: doloris impatientiſſimos ſtrangulari, igneos in ignem detrudi: ac talem Calanum fuiſſe, incontinentem ſane hominem, & menſæ Alexandri mancipium. Ea propter hunc vituperari, Mandanim ſummopere laudari. Is cum Alexandri nuntii eum ad Jovis filium vocarent, & parenti dona pollicerentur, dicto non audienti minarentur cruciatum:

A Τῶν δὲ περὶ τῆς Ἰνδικῆς λεγομένων, καὶ τοῦτ' ἐστὶν, ὅτι ἀντὶ τοῦ προσκυνεῖν προσεύχεσθαι τοῖς βασιλεῦσι, καὶ πᾶσι τοῖς ἐν ἐξουσίᾳ, καὶ ὑπεροχῇ νόμος. [1] Φέρει δὲ καὶ λιθίαν ἡ χώρα * πολυτελῆ, κρυστάλλων καὶ ἀνθράκων παντοίων, καθάπερ τῶν μαργαριτῶν. Τῆς δ' ἀνομολογίας τῶν συγγραφέων ἔστω παράδειγμα, [2] καὶ ὁ περὶ τοῦ Καλάνου λόγος· ὅτι μὲν συνῆλθεν Ἀλεξάνδρῳ, καὶ ἀπέθανεν ἑκὼν παρ' αὐτῷ διὰ πυρὸς, ὁμολογοῦσι· τὸν δὲ τρόπον οὐ τὸν αὐτόν φασιν, οὐδὲ κατὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας· ἀλλ' οἱ μὲν οὕτως εἰρήκασι· συνακολουθῆσαι γὰρ αὐτὸν, ὡς ἐγκωμιαστὴν τοῦ βασιλέως
B ἔξω τῶν τῆς Ἰνδικῆς ὅρων, παρὰ τὸ κοινὸν ἔθος τῶν ἐκεῖ φιλοσόφων· ἐκείνους γὰρ συνεῖναι τοῖς αὐτόθι βασιλεῦσιν, ὑφηγουμένους τὰ περὶ τοὺς θεοὺς, ὡς τοὺς μάγους τοῖς Πέρσαις. Ἐν Πασαργάδαις δὲ νοσήσαντα τότε πρῶτον αὐτῷ νόσου γενομένης, ἐξαγαγεῖν ἑαυτὸν, ἄγοντα ἔτος ἑβδομηκοστὸν, καὶ τρίτον, μὴ προσέχοντα ταῖς τοῦ βασιλέως δεήσεσι· γενομένης δὲ πυρᾶς, καὶ τεθείσης ἐπ' αὐτῆς χρυσῆς κλίνης, κατακλιθέντα εἰς αὐτὴν, ἐγκαλυψάμενον ἐμπρησθῆναι. Οἱ δὲ ξύλινον οἶκον γενέσθαι, φυλλάδος δ' ἐμπλησθείσης, καὶ ἐπὶ τῆς στέγης πυρᾶς γενομένης ἐγκλεισθέντα ὥσπερ ἐκέλευσε μετὰ τὴν πομπὴν
C μεθ' ἧς εἶχε ῥίψαντα ἑαυτὸν, ὡς ἂν δοκὸν συνεμπρησθῆναι τῷ οἴκῳ. Μεγασθένης δ' ἐν p. 718.
μὲν τοῖς φιλοσόφοις οὐκ εἶναι δόγμα φησὶν ἑαυτοὺς ἐξάγειν· τοὺς δὲ ποιοῦντας τοῦτο νεανικοὺς κρίνεσθαι, τοὺς μὲν σκληροὺς τῇ φύσει φερομένους ἐπὶ πληγὴν ἢ κρημνὸν, τοὺς δ' ἀπόνους ἐπὶ βυθὸν, τοὺς δὲ πολυπόνους ἀπαγχομένους, τοὺς δὲ πυρώδεις εἰς πῦρ ὠθουμένους· [3] οἷος ἦν καὶ ὁ Κάλανος ἀκόλαστος ἄνθρωπος, καὶ ταῖς Ἀλεξάνδρου τραπέζαις δεδουλωμένος· τοῦτον * μὲν οὖν ψέγεσθαι· [4] τὸν δὲ Μάνδανιν ἐπαινεῖσθαι, ὃς τῶν τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀγγέλων καλούντων πρὸς τὸν Διὸς υἱὸν, πειθομένῳ τε δῶρα
D ἔσεσθαι ὑπισχνουμένων, ἀπειθοῦντι δὲ κόλασιν·

* Scripti, πολλῶν.

* Scripti, γοῦν.

1. Φέρει δὲ καὶ λιθίαν ἡ Χώρα πολυτελῆ, κρυστάλλων καὶ ἀνθράκων παντοίων, καθάπερ τῶν μαργαριτῶν) Fortaſſe per κρυστάλλους intelligit cryſtallina facie gemmas, & candicantes, ut nomine ἀνθράκιον palam eſt eum ardentes gemmas ſignificare, quarum principatum obtinet, qui ἄνθραξ proprie dictus eſt. Nam & alias gemmas ex genere ardentium præter carbunculum mittebat India, ut ſandareſum, lychniten, hyacinthum, tutinum & alias, quas Strabo παντοίων ἀνθράκων appellatione complexus eſt. Similiter & per λιθίαν πολυτελῆ τῶν κρυστάλλων gemmas omne genus candicantes & cryſtallini coloris intellexiſſe cenſendus eſt. Inter quas primatum obtinet Adamas, quem India ſola mittit. Qui quum ante gemmas pretium olim habuerit, haud vides, cur eam prætermiſſurus fuerit Strabo, dum Indiæ lapides pretioſos recenſeret. Certum eſt itaque adamantem comprehendiſſe ſub nomine κρυστάλλων παντοίων. Salmaſ. Exercit. Pliniar. p. 769. b. D. E.

2. Καὶ ὁ περὶ τοῦ Καλάνου λόγος) Vide Plutarchum & Arrianum qui Megaſthenem ſequitur. vide & Diodorum in actis anni tertii Olympiadis CXIII. Calani paſſim veteres meminere. *Caſaub.*

3. Οἷος ἦν καὶ ὁ Κάλανος ἀκόλαστος ἄνθρωπος) Cicero Tuſc. Quæſt. II. c. 22. vocat ignarum & barbarum. *Calanus Indus*, inquit, *indoctus ac barbarus in radicibus Caucaſi natus, ſua voluntate vivus combuſtus eſt.* Idem.

4. Τὸν δὲ Μάνδανιν ἐπαινεῖσθαι) Arrianus Dandamin appellat: itemque Plutarchus. *Idem.*

1. Μήτε

* Scripti, ὅν γε ἄρχειν.

* Vulgo, ψῆγμα τε.

* Vulgò, τιθασσευομένους.

[1] μήτε ἐκεῖνον φαίη Διὸς υἱὸν, * ὅς γε ἄρχει μηδὲ A πολλοστοῦ μέρους τῆς γῆς· μηδὲ αὐτῷ δεῖν τῶν παρ' ἐκείνου δωρεῶν, ὧν οὐδεὶς κόρος· μήτε δὲ ἀπειλῆς εἶναι φόβον, [2] ᾧ ζῶντι μὲν ἀρκοῦσα εἴη τροφὸς ἡ Ἰνδική, ἀποθανόντι δὲ ἀπαλλάξαιτο τῆς σαρκὸς ἀπὸ γήρως τετρυχωμένης, μεταστὰς εἰς βελτίω καὶ καθαρώτερον βίον· ὥστ' ἐπαινέσαι τὸν Ἀλέξανδρον καὶ συγχωρῆσαι. Λέγεται δὲ καὶ ταῦτα παρὰ τῶν συγγραφέων, ὅτι σέβονται μὲν τὸν ὄμβριον Δία οἱ Ἰνδοὶ, καὶ τὸν Γάγγην ποταμὸν, καὶ τοὺς ἐγχωρίους δαίμονας. Ὅταν δὲ βασιλεὺς λούῃ τὴν τρίχα, μεγάλην ἑορτὴν ἄγουσι, καὶ μεγάλα δῶρα πέμπουσι, τὸν ἑαυτοῦ πλοῦτον ἕκαστος ἐπιδεικνύμενος κατὰ ἅμιλλαν· τῶν τε μυρμήκων τινὰς καὶ πτερωτοὺς λέγουσι B τῶν χρυσορύχων· * ψήγματά τε χρυσοῦ καταφέρειν τοὺς ποταμοὺς καθ' ἅπερ τοὺς Ἰβηρικούς. [3] Ἐν δὲ ταῖς κατὰ τὰς ἑορτὰς πομπαῖς, πολλοὶ μὲν ἐλέφαντες πέμπονται χρυσῷ κεκοσμημένοι καὶ ἀργύρῳ, πολλὰ δὲ τέθριππα καὶ βοϊκὰ ζεύγη· εἶθ' ἡ στρατιὰ κεκοσμημένη· καὶ χρυσώματα δὲ τῶν μεγάλων καὶ λεβήτων κρατήρων ὀργυιέων καὶ τοῦ Ἰνδικοῦ χαλκοῦ· καὶ τράπεζαι δὲ, καὶ θρόνοι, καὶ ἐκπώματα, καὶ λουτῆρες, λιθοκόλλητα τὰ πλεῖστα, σμαράγδοις καὶ βηρύλλοις, καὶ ἄνθραξιν Ἰνδικοῖς· καὶ ἐσθὴς δὲ ποικίλη χρυσόπαστος, [4] καὶ παρδάλεις, καὶ λέοντες τιθασοὶ, καὶ τῶν ποικίλων ὀρνέων, καὶ εὐφθόγγων πλῆθος. Ὁ δὲ Κλείταρχος C φησὶν ἁμάξας τετρακύκλους, δένδρα κομιζούσας τῶν μεγαλοφύλλων ἐξ ὧν ἀπείργεται, γένη τε * τιθασευομένων ὀρνέων, [5] ὧν εὐφωνότατον μὲν εἴρηκε τὸν ὠρίωνα· λαμπρότατον δὲ κατὰ τὴν ὄψιν, καὶ πλείστην ἔχοντα ποικιλίαν, τὸν καλούμενον κατρέα· τὴν γὰρ ἰδέαν ταῷ μάλιστα ἐγγίζειν, [6] τὴν δὲ λοιπὴν εἰκονογραφίαν παρ' ἐκείνου ληπτέον.

A respondit, neque illum Jovis filium esse, qui ne minimæ quidem terrarum parti imperaret: nec se illius dona requirere, qui saturari non posset, nec minis terreri, cum vivens satis ab India nutriatur, mortuus vero ab attrita jam senio carne liberetur, in meliorem purioremque vitam transmigrans, itaque & ab Alexandro laudatum dicit, & missum factum. Porro hæc etiam à scriptoribus dicuntur, ab Indis Jovem pluvialem, & Gangem flumen, & indigetes genios coli, & cum eorum rex capillos abluit, magnam festivitatem celebrari, & maxima dona mitti, divitias suas certatim ostentan- B tium. Addunt nonnullas ex auriferis formicis alatas esse, & flumina auri ramenta deferre, ut in Iberia. In solennibus pompis multos elephantes mitti auro & argento ornatos, & multas quadrigas, & boum paria, deinde exercitum instructum sequi, & ingentes lebetes deauratos, & magnos crateras, & mensas ex Indico ære, & sellas, & pocula, & labra: fere omnia smaragdis & beryllis, & Indicis carbunculis distincta. Item vestem variam auroque intertextam, ... & pardales, & leones mites, & variarum eleganterque canentium avium C multitudinem. Clitarchus refert, magnis præditas frondibus arbores in plaustris quaternarum rotarum deportari, & ex eis aves mansuetas excuti, quarum canorissimum dicit orionem, aspectu pulcherrimum, atque varium, catreum nomine, specie pavoni persimilem: reliqua vero imaginis pictura ab illo sumenda est.

1. Μήτε ἐκεῖνον φαίη Διὸς υἱὸν) Apud Arrianum paulò aliter respondet Dandamis. Respondisse eum dicit, ὡς Διὸς υἱὸς καὶ αὐτὸς εἴη εἴπερ οὖν καὶ Ἀλέξανδρος· καὶ ὅτι οὐδὲ δέοιτο τουτῶν παρ' Ἀλεξάνδρῳ. *Casaub.*

2. Ὧ ζῶντι μὲν ἀρκοῦσα εἴη τροφὸς ἡ Ἰνδική) Apud Arrianum, ζῶντι μὲν γάρ οἱ τὴν Ἰνδῶν γῆν ἐξαρκεῖν, φέρουσαν τὰ ὡραῖα. ἀποθανόντι δὲ ἀπαλλαγήσεσθαι οὐκ ἐπιεικοῦς ξυνοίκου τοῦ σώματος. *Idem.*

3. Ἐν δὲ ταῖς κατὰ τὰς ἑορτὰς πομπαῖς) Confer cum descriptione πομπείας Antiochi Epiphanis, & Ptolemæi Philadelphi apud Athen. L. IV. c. 4, 5, 6. *Idem.*

4. Καὶ παρδάλεις) Ante hæc verba legebatur in vulgatis codicibus, καὶ ἀσοι, καὶ π. Sed nos secuti sumus libros scriptos in quibus nihil tale reperitur: quod & vetus interpres probavit. *Idem.*

5. Ὧν εὐφωνότατον μὲν εἴρηκε τὸν ὠρίωνα) Clitarchi locus est apud Ælianum, Historiæ animalium lib. XVII. cap. 22. μέλος δὲ μουσικὸν ὑπὸ τῆς φύσεως πεπαίδευται, οἷα δήπου μέλη ταῦτα ὑμνεῖται γλυκέα, καὶ πρὸς τὸν ᾀδόμενον ὑμέναιον βλέπει. Orionis avis etiam Hesychius meminit. *Idem.*

6. Τὴν δὲ λοιπὴν εἰκονογραφίαν παρ' ἐκείνου ληπτέον) Clitarchi scripta ad quæ rejicit nos Strabo hodie non exstant. exstat tamen hodieque ille locus de quo nunc agitur. qui quum sit singularis, eum non gravabor ex Æliano proferre ac interpretari. Sic Ælianus (de Animalib. Lib. XVII. c. 23.) Κατρέα ὄνομα, Ἰνδὸν γένος, τῇ φύσει ὄρνιν λέγει Κλίταρχος εἶναι τὸ κάλλος ὑπερήφανον, τὸ μέγεθος γὰρ εἶναι πρὸς τὸν ταών· τὰ δὲ ἄκρα τῶν πτερῶν ἔοικε σμαράγδῳ καὶ ὁρῶν μὲν ἄλλως, οὐκ οἶδας οἵους ὀφθαλμοὺς ἔχει· εἰ δὲ εἰς σὲ ἀ- D πίδοι, ἐρεῖς κιννάβαριν εἶναι τὸ ὄμμα, πλὴν τῆς κόρης· ἐκείνη δὲ μήλῳ τῇ χρόᾳ παρίκασαι, καὶ βλέπει ὀξύ· τό γε μὴν τοῖς ἁπάντων ὀφθαλμοῖς λευκὸν, ἀλλὰ τοῖς τοῦ κατρέως τοῦδε ὠχρὸν ἐστὶ τὰ τῆς κεφαλῆς πτίλα, γλαυκωπά· καὶ ἔχει ῥανίδας οἱονεὶ κρόκῳ παρεικασμένας, εἶτα ἄλλην ἄλλῃ διεσπαρμένας· πόδες δὲ αὐτῷ σανδαράκινοι ἔχει δὲ καὶ φώνημα ἔμμουσον, καὶ κατὰ τὴν ἀηδόνα τορόν. quæ sic Latine cursim & obiter vertimus. *Clitarchus ait catreum avem Indicam eximia esse pulchritudine magnitudine accedit ad taonem: alarum extrema pars smaragdum refert. oculos quales habeat non facile dignoscas solo aspectu: sin te ille intueatur, dicas ejus oculos præter pupillam esse cinnabari: pupilla melino colori est affinis, cernitque acutum. Capitis plumæ sunt illæ quidem cæsii coloris, sed guttis hinc inde sparsæ quæ crocum referant. Pedes, colore sunt sandarachino: vocem habet suavem, & instar lusciniæ argutam.* Idem.

1. Καὶ

est. Brachmanis Pramnas Philosophos opponunt, contentiosum genus hominum & arguendo deditum. Brachmanas etiam quod physiologiam & astronomiam exerceant, ab illis ut stultos & ostentatores derideri. Horum alios montanos, alios gymnetas, alios civiles ac domesticos appellari: montanos pellibus cervorum uti, & peras radicibus & medicamentis plenas gestare, ac medicinam, incantationes amuletaque profiteri. Gymnetas nudos degere, quod nomine ipsorum significatur, & magna ex parte sub dio tolerantiam, quam prius diximus, usque ad XXX & septimum annum exercere. Mulieres cum eis vivere, non tamen permisceri. Atque hos in admiratione maxima haberi. Quos vero civiles diximus, sindonem gestare, & in urbe vel in agro degere, hinnulorum vel damarum pellibus amictos. Et (ut verbo dicam.) Indos veste candida, & sindonibus candidis, & carbasis uti, secus quam ab his tradatur, qui eos dicunt vestes coloribus apprime infectas gestare, comam & barbam alere universos, & crinem intricatum mitra redimire. Artemidorus tradit Gangem ex Emodis montibus ad austrum deferri: & cum ad Gangem urbem pervenerit, converti ad ortum usque Palibothra, atque ostia. Oedanem porro unum ex iis nominat, qui in hanc influunt, nutririque in eo crocodilos, & delphinas: addit & alia quædam, sed ita confuse ac frigide, ut non sit eorum habenda ratio. His ea adjici possunt, quæ à Nicolao Damasceno dicuntur. Narrat hic se Antiochiæ, quæ apud Daphnem est, Indorum legatos vidisse, qui ad Cæsarem Augustum venerant. In epistola quidem plures fuisse memoratos: sed tres tantum superfuisse, quos vidisse se ait: cæteris longitudine viæ magna ex parte absumptis. Epistolam Græcam fuisse in membrana scriptam, in qua significaretur Porum esse, qui scriberet, se etsi sexcentis regibus imperaret, Cæsaris tamen amicitiam magni pendere, & paratum se quocunque voluerit aditum concedere, & in quibuscunque rectum fuerit opitulari. Hæc dicit in epistola contineri.

A * Φιλοσόφοις τε τοῖς Βραχμᾶσιν ἀντιδιαιροῦνται Πράμνας ἐριστικούς τινας καὶ ἐλεγκτικούς· τοὺς δὲ Βραχμᾶνας φυσιολογίαν καὶ ἀστρονομίαν ἀσκεῖν, γελωμένους ὑπ' ἐκείνων ὡς * ἀλαζόνας καὶ ἀνοήτους. Τούτων δὲ τοὺς μὲν ὀρεινοὺς καλεῖσθαι, τοὺς δὲ γύμνητας, τοὺς δὲ πολιτικοὺς [1] καὶ προσχωρίους· καὶ τοὺς μὲν ὀρεινοὺς δοραῖς ἐλάφων χρῆσθαι, πήρας δ' ἔχειν ῥιζῶν καὶ φαρμάκων μεστάς, προσποιουμένους ἰατρικὴν μετὰ γοητείας καὶ ἐπῳδῶν, [2] καὶ περιάπτων. Τοὺς δὲ γυμνῆτας κατὰ τοὔνομα γυμνοὺς διαζῆν, ὑπαιθρίους τὸ πλέον, καρτερίαν ἀσκοῦντας, ἣν ἔφαμεν πρότερον μέχρι ἑπτὰ καὶ B τριάκοντα· καὶ γυναῖκας δὲ συνεῖναι μὴ μιγνυμένας αὐτοῖς· τούτους δὲ θαυμάζεσθαι διαφερόντως· τοὺς δὲ πολιτικοὺς σινδονίτας κατὰ πόλιν ζῆν, ἢ καὶ κατ' ἀγρούς, [3] ἐνημμένους νεβρίδας, ἢ δορκάδων * δοράς· ὡς δ' εἰπεῖν Ἰνδοὺς ἐσθῆτι λευκῇ χρῆσθαι καὶ σινδόσι λευκαῖς καὶ καρπάσοις· ὑπεναντίως τοῖς εἰποῦσιν εὐανθέστατα αὐτοὺς ἀμπέχεσθαι φορήματα· κομᾶν δὲ [4] καὶ πωγωνοτροφεῖν πάντας, * ἀναπλεκομένους δὲ μιτροῦσθαι τὰς κόμας. Ἀρτεμίδωρος δὲ τὸν Γάγγην φησὶν ἐκ τῶν Ἠμωδῶν ὀρῶν καταφερόμενον πρὸς νότον· ἐπειδὰν κατὰ C τὴν Γάγγην γένηται πόλιν, ἐπιστρέφειν πρὸς ἕω μέχρι Παλιβόθρων, καὶ τῆς εἰς θάλατταν ἐκβολῆς· τῶν δὲ συῤῥεόντων εἰς αὐτὸν, Οἰδάνην τινὰ καλεῖ· τρέφειν δὲ καὶ κροκοδείλους, καὶ δελφῖνας· λέγει δὲ καὶ ἄλλα τινά· συγκεχυμένως δὲ καὶ ἀργῶς, ὧν οὐ φροντιστέον· Προσθείη δ' ἄν τις τούτοις [5] καὶ τὰ παρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ Νικολάου. Φησὶ γὰρ οὗτος ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ ἐπὶ Δάφνῃ, * παρατυχεῖν τοῖς Ἰνδῶν πρέσβεσιν, ἀφιγμένοις παρὰ Καίσαρα τὸν Σεβαστόν· οὓς ἐκ μὲν τῆς ἐπιστολῆς πλείους δηλοῦσθαι· σωθῆναι δὲ τρεῖς μόνους, οὓς ἰδεῖν φησί· τοὺς δ' ἄλλους ὑπὸ μήκους τῶν ὁδῶν D διαφθαρῆναι τὸ πλέον· * τὴν δ' ἐπιστολὴν Ἑλληνικὴν ἐν διφθέρᾳ γεγραμμένην, δηλοῦσαν, ὅτι Πῶρος εἴη γράψας· ἑξακοσίων δὲ ἄρχων βασιλέων, ὅμως περὶ πολλοῦ ποιοῖτο φίλος εἶναι Καίσαρι, καὶ ἕτοιμος εἴη δίοδόν τε παρέχειν ὅπῃ * βούλεται, καὶ συμπράττειν ὅσα καλῶς ἔχει· ταῦτα μὲν ἔφη λέγειν τὴν ἐπιστολήν·

* Scripti, φιλοσόφους. p. 719.

* Vulgò, ἀλαζήνους.

* Vulgò, νευράς.

* Scripti, καὶ πλεκ.

* Scripti, παρατυχών.

* Scripti, τὴν δὲ στολὴν ἑλληνίζειν.

* Vett. lib. βουλεύεται.

1. Καὶ προσχωρίους) hoc est, & rusticos. intelligit enim, ut quidem puto, eos qui dicuntur mox ζῆν κατ' ἀγρούς. *Casaub.*

2. Καὶ περιάπτων) Manuscripti περιαμμάτων. Nihil mutandum censeo: quæ sint autem ista amuleta vide apud Laërtium in Bione, ubi etiam περίαπτα vocantur. *Idem.*

3. Ἐνημμένους νεβρίδας) Veteres quidam, καθημένους. Lego antem ἐνειμένους vel καθειμένους. *Idem.*

4. Καὶ πωγωνοτροφεῖν πάντας) Q. Curtius (Lib. VIII. c. 9.) *Mentum semper intonsum est.* Idem.

5. Καὶ τὰ παρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ Νικολάου) Fuit hic, philosophus peripateticus, Augusto charissimus, vide Athenæum lib. XIV. c. 18. pag. 652. *Idem.*

* Vett. lib. προσανενεγκεῖν.
* Supplevimus hæc verba ex manuss.

A τὰ δὲ κομισθέντα δῶρα * προσενέγκαι ὀκτὼ οἰκέτας γυμνοὺς, ἐν περιζώμασι * καταπεπασμένους ἀρώμασιν· εἶναι δὲ τὰ δῶρα [2] τόν τε ἑρμᾶν, ἀπὸ τῶν ὤμων ἀφῃρημένον ἐκ νηπίου τοὺς βραχίονας, ὃν καὶ ἡμεῖς εἴδομεν· καὶ ἐχίδνας μεγάλας, καὶ ὄφιν πηχῶν δέκα, καὶ χελώνην ποταμίαν τρίπηχυν· πέρδικα δὲ μείζω γυπός. συνῆν δὲ, ὥς φασι, καὶ ὁ Ἀθήνησι κατακαύσας ἑαυτόν· ποιεῖν δὲ τοῦτο τοὺς μὲν ἐπὶ κακοπραγίᾳ * ζητοῦντας ἀπαλλαγὴν τῶν παρόντων· τοὺς δ' ἐπ' εὐπραγίᾳ καθάπερ τοῦτον· ἅπαντα γὰρ κατὰ γνώμην πράξαντα μέχρι νῦν, ἀπιέναι δεῖν, μή τι τῶν ἀβουλήτων χρονίζοντι B συμπέσῃ· καὶ δὴ καὶ γελῶντα ἅλλεσθαι γυμνὸν ἐπαληλειμμένον ἐν περιζώματι ἐπὶ τὴν πυράν· ἐπιγεγράφθαι δὲ τῷ τάφῳ. [3] ΖΑΡΜΑΝΟΧΗΓΑΣ ΙΝΔΟΣ ΑΠΟ ΒΑΡΓΟΣΗΣ ΚΑΤΑ ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ ΙΝΔΩΝ ΕΘΗ ΕΑΥΤΟΝ ΑΠΟΘΑΝΑΤΙΣΑΣ ΚΕΙΤΑΙ.

p. 720.
* Ante vocem ζητ. legebatur in vet. lib. τοὺς δὲ διὰ ἄλλην τινὰ δυστυχίαν ζη.

4 Μετὰ δὲ τὴν Ἰνδικήν ἐστιν ἡ Ἀριανὴ μερὶς πρώτη τῆς ὑπὸ Πέρσαις, τοῖς μετὰ τὸν Ἰνδὸν

Allata præterea esse dona ab octo servis nudis subligacula indutis [1] & aromatibus delibutis. Ea fuisse, Hermân à puero brachia ab humeris truncatum, quem nos vidimus: tum viperas ingentes & serpentem decem cubitorum & testudinem fluvialem trium cubitorum, & perdicem vulture majorem. Aderat etiam, ut ajunt, is qui se Athenis concremavit, quod alii in rebus adversis facere dicuntur, ut præsentia mala effugiant, alii in rebus secundis quemadmodum hic: nam cum omnia ex sententia adhuc successissent: abeundum sibi è vita censuisse, ne quid adversi accideret immoranti. Adeoque ridentem eum & nudum & unctum in rogum isse affirmat, & inscriptum fuisse sepulcro: HIC JACET ZARMANOCHAGAS INDUS, E BARGOSA, QUI SECUNDUM PATRIAM INDORUM CONSUETUDINEM SE VITA EDUXIT.

Post Indiam est Ariana, prima regionis pars, quæ post Indum Persis

1. *Et aromatibus delibutis*) Sic interpres. Sed in Græco nihil est omnino, ut appareat scripto usum aliquo libro. In Arianæ porro descriptio à Ptolemæo plurimum abest noster. vide nonam Asiæ Tab. *Xyland.*

C 2. Τόν τε Ἑρμᾶν, ἀπὸ τῶν ὤμων ἀφῃρημένον ἐκ νηπίου τοὺς βραχίονας) Eleganter Ἑρμᾶν appellat hominem brachiis carentem: propriè autem sic veteres vocabant Mercurii simulachra, quæ sine lacertis fingebantur, & Mercurius ipse *Cyllenius* ait Festus, *dictus, quod omnem rem sermo sine manibus conficiat: quibus partibus corporis qui carent, κυλλοὶ vocantur.* Dionis verba libro quinquagesimo quarto pag. 527. ed. 1606. erunt instar commentarii, οἱ Ἰνδοὶ προκηρυκευσάμενοι πρότερον φιλίαν, τότε ἐσπείσαντο δῶρα, πέμψαντες ἄλλα τε καὶ τίγρεις πρῶτον τότε τοῖς Ῥωμαίοις, νομίζω δ' ὅτι καὶ τοῖς Ἕλλησιν ὀφθείσας, καὶ τι καὶ μειράκιον οἱ ἄνευ ὤμων, (οἵους τοὺς Ἑρμᾶς ὁρῶμεν,) ἔδωκαν. Subjicit deinde Dio, vulgo dici hunc hominem manibus brachiisque carentem pedibus loco manuum esse usum, ita ut & arcum tenderet, & sagittam mitteret, & tuba caneret: quod tamen parum sibi verum videatur. Atqui nos vidimus hujusmodi hominem truncum brachiis, qui pedum D ministerio longè difficiliora præstaret. Nam etiam tormenta sclopetaria tendebat laxabatque, & quod magis miratus sum, pedibus non malè scribebat: habemusque penes nos inscriptam ab eo chartam. Meminit etiam Manilius Astronomic. libro quinto, hominum qui planta præstarent id omne fere quod manu solent alii. Sic autem canit,

Ille potens curvo pede fundere concita pila,
Ille pilam celeri fugientem prendere planta,
Et pedibus pensare manus, & ludere saltu,
Per totumque vagas corpus disponere plantas.

ad quem locum vide quæ sunt à doctissimo interprete annotata. (& si vis etiam quæ de alio quodam similiter mutilo à summo viro ejus patre scripta sunt, in aureis illis exercitationibus. CCCXXXIX.) *Casaub.*

3. Ζαρμανοχήγας Ἰνδὸς) Libri veteres habent Ζάρμανος Χήγαν distinctim. Dio Cassius Histor. L. LIV. p. 527. Indum istum Zarmarum nominat. *Idem.*

4. Μετὰ δὲ τὴν Ἰνδικὴν ἐστὶν ἡ Ἀριανῆ) Post Indiæ descriptionem, agit de Ariana. Arianam vocat regionem vastissimam, sed ferè desertam, quæ ab occiduis Indiæ finibus porrigitur ad Carmaniam usque & Gedrosiam, quod docuit nos Geographus libro secundo. Plinius libro septimo, cap. 23. sic describit. *Infra hæc omnia ora ab Indo, Ariana regio ambusta fervoribus, desertisque circumdata, multa tamen interfusa opacitate: cultores congregat circa duos maximos fluvios, Tonderon & Arosapen.* Cave autem confundas Arianam cum Aria, non tantum cum interprete, (de cuius errore alibi diximus) sed etiam cum aliis doctis viris, qui discrimen quod inter Ariam & Arianam est non animadvertentes, unam esse & eandem regionem putant. Atqui Aria regio est parva cis Taurum vel in ipso Tauro potius, ut docuit nos Geographus libro XI. p. 515. nos autem ibi notavimus: Ariam eo loco intelligi à Strabone eandem quam Ptolemæus in nona Asiæ tabula descripsit. Non est ergo cur miremur cum Xylandro, parum similia esse quæ hic à Strabone de Ariana dicuntur, iis quæ Ptolemæus dicto loco de Aria docet. Miror non venisse Xylandro in mentem, nec quæ libro undecimo de Aria, nec quæ libro secundo tot paginis disputavit noster de sphragidibus Eratosthenis: ex quibus facilè fuit Arianæ περιγραφὴν intelligere. quæ quidem vasta est ut diximus regio, multasque provincias sub se complectitur. Dionysius Afer. ℣. 1095. postquam de Indo egit, subjicit de gentibus quæ sunt ei ad occasum.

Ἠοῖοι μὲν δύνοντος ἐπὶ κλίσιν ἠελίοιο,
Ὠρίτας τ' Ἀρίβας τε λινοχλαίνους τ' Ἀραχώτας,
Σατραΐδας θ' ὅσσους τε παρὰ πτυχὶ Παρπαμισοῖο.
al. Παρπανισοῖο.
Ξυνῇ ὁμῶς μάλα πάντες ἐπωνυμίην Ἀριηνούς.

Ptolemæus vero gentes Arianæ diligenter explicans libro sexto, id tamen reticet de quo nos Dionysius monet: gentes omnes illas quæ juxta Indum porriguntur ab occidentali parte, Arianas communi nomine appellari. Jam ergo habemus & quid Aria sit, & quid

obtemperat, & superiorum satrapiarum, quæ extra Taurum sunt. Ab austro & septentrione eodem mari, & eisdem montibus terminatur, quibus India, & eodem flumine Indo, qui inter eam fluit, atque Indiam: hinc vero ad occidentem porrigitur usque ad lineam, quæ à Caspiis portis in Carmaniam describitur: ut quadrilatera sit figura. Australe itaque latus ab Indi & Pattalenæ ostiis incipit: desinit autem Carmaniam versus & Persici sinus os, habens promontorium ad austrum satis longe porrectum expositum. Postea in sinum deflectit usque in Persiam. In ea primum Arbies habitant, eodem nomine quo Arbis flumen appellati, quod eos à sequentibus Oritis dejunxit, mille ferè stadiorum oram habentes ut Nearchus ait, quæ & ipsa Indorum pars est. Postea sunt Oritæ gens liberæ conditionis, quorum præternavigatio CIↃ IↃ CCC stadiorum est. Inde Ichthyophagorum (*qui sic ab esu piscium dicuntur*) ora septem millium & quadringentorum stadiorum. Hinc Carmaniorum, ter mille & septingentorum usque in Persiam: ut in universum stadia sint CCIↃↃ CIↃ CIↃ CIↃCCC. ¶ Ichthyophagorum regio mari vicina est, & magna ex parte arboribus caret, penuria in ea palmarum, acanthi, myricæ,

A ποταμόν. καὶ τῶν ἄνω σατραπειῶν, τῶν ἐκτὸς τοῦ Ταύρου· τὰ μὲν νότια καὶ τὰ ἀρκτικὰ μέρη, τῇ αὐτῇ θαλάττῃ, καὶ τοῖς αὐτοῖς ὄρεσιν ἀφοριζομένη, οἷς περ καὶ ἡ Ἰνδική, καὶ τῷ αὐτῷ ποταμῷ τῷ Ἰνδῷ, μέσον ἔχουσα αὐτὸν ἑαυτῆς τε καὶ Ἰνδικῆς· ἐντεῦθεν δὲ πρὸς τὴν ἑσπέραν ἐκτεινομένη, μέχρι τῆς ἀπὸ Κασπίων πυλῶν εἰς Καρμανίαν γραφομένης γραμμῆς, ὥς τε εἶναι τετράπλευρον τὸ σχῆμα· τὸ μὲν οὖν νότιον πλευρὸν, ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν ἄρχεται τοῦ Ἰνδοῦ, καὶ τῆς Πατταληνῆς, τελευτᾷ δὲ πρὸς Καρμανίαν, καὶ τοῦ Περσικοῦ κόλπου τὸ στόμα, ἄκραν ἔχον ἐκκειμένην ἱκανῶς πρὸς
B νότον· εἶτα εἰς τὸν κόλπον λαμβάνει καμπὴν, ὡς ἐπὶ τὴν Περσίδα. 1 Οἰκοῦσι δ' Ἄρβιες πρῶτον, ὁμώνυμοι ποταμῷ Ἄρβει, τῷ ὁρίζοντι αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἑξῆς Ὠρειτῶν, 2 ὅσον χιλίων σταδίων ἔχοντες παραλίαν, ὥς φησι Νέαρχος. 3 Ἰνδῶν δ' ἐστὶ μερὶς καὶ αὕτη. 4 Εἶτ' Ὠρεῖται ἔθνος αὐτόνομον· 5 τούτων δ' ὁ παράπλους χιλίων ὀκτακοσίων· 6 ὁ δὲ τῶν ἑξῆς Ἰχθυοφάγων, ἑπτακισχίλιοι τετρακόσιοι· 7 ὁ δὲ τῶν Καρμανίων, τρισχίλιοι ἑπτακόσιοι, μέχρι Περσίδος· ὥσθ' οἱ σύμπαντες μύριοι δισχίλιοι ἐννακόσιοι. 8 Ἀλιτενὴς δ' ἐστὶν ἡ τῶν Ἰχθυοφάγων καὶ ἄδενδρος ἡ πλεί-
C στη, 9 φοινίκων καὶ ἀκάνθης τινὸς καὶ μυρίκης

& quid Ariana: quod qui non observarunt, gravissimos errores sæpe errant. Scribit Pomponius Mela libro primo cap. 2. *Indis proxima est Ariane, deinde Aria & Gedrosis, & Persis ad sinum Persicum.* Ait Mela quod Strabo his verbis: Μετὰ δὲ τὴν Ἰνδικὴν ἐστὶν ἡ Ἀριανὴ, quare fallitur & quidem graviter vir eruditissimus Andreas Schottus, quum putat legendum *proxima est Carmania.* quam emendationem, vel hic Plinii locus refellit scribentis de Parthia libro sexto, cap. 25. *Habet ab ortu Arios, à meridie Carmaniam & Arianos, ab occasu Pratitas, Medo, à Septentrione Hyrcanos, undique desertis cincta.* ubi vides separari manifestissimè Arios ab Arianis. Sed de his plus satis. *Idem.*

4. Μετὰ δὲ τὴν Ἰνδικὴν ἐστὶν ἡ Ἀριανὴ μερὶς πρώτη τῆς ὑπὸ Πέρσαις) Merito hic aliquis dixerit; Si Ariana prima est portio, quomodo Carmania postrema D esse potest, cum sit pars Arianæ? quapropter cum Strabo p. 726. dicat, ἡ δὲ Καρμανία τελευταία μέν ἐστι τῆς ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ ἐκβολῆς, omnino Strabonis verba ita refigenda sunt; ἡ Ἀριανῆς μερὶς πρώτη &c. Sic omnia clara & manifesta fiunt. Isaac. Vossius Observat. in Pomp. Mel. lib. 1. c. 2.

1. Οἰκοῦσι δ' Ἄρβιες πρῶτον) Dionysius ℣. 1096. Aribas vocat. Arrianus Ἀραβηοὺς, nisi scribendum est Ἀρβίους. Plinius Arbios. Vide Ptolemæum in descriptione Gedrosiæ. *Casaub.*

2. Ὅσον χιλίων σταδίων ἔχοντες παραλίαν) Arrianus ex eodem Nearcho, μῆκος τοῦ παράπλου, παρὰ μὲν χώρην τὴν Ἀραβίων, ἐς χιλίους μάλιστα σταδίους. *Idem.*

3. Ἰνδῶν δ' ἐστὶ μερὶς καὶ αὕτη) Hæc nisi addidisset Strabo, valde fuisset nobis laborandum in eo Plinii loco ubi Oritas ait ab Indis Arbi fluvio distermінari, qui locus ex his Strabonis verbis planus est & perspicuus. Vide & Arrianum. *Idem.*

4. Εἶτ' Ὠρεῖται ἔθνος αὐτόνομον) Meminere Dionysius ℣. 1096. Plin. Ptolem. Arrianus libro sexto, καὶ ἅμα ὡς τοῖς Ὠρείταις τοῖς ταύτῃ Ἰνδοῖς αὐτονόμοις ἐκ πολλοῦ οὖσιν, ἄφνω ἐπιπεσεῖν. *Idem.*

4. Εἶτ' Ὠρεῖται ἔθνος) Male sic scribuntur, cum debeant esse Ὠρῖται. At Ὠρεῖται dicuntur ab Oreo urbe Euboeæ, quos τετρασυλλάβως extulit Apollodorus τῶν Ὠρειτῶν νυκτὸς αἱροῦσιν πόλιν. Salmas. Exercit. Plinian. p. 828. b. E.

4. Εἶτ' Ὠρεῖται ἔθνος αὐτόνομον) Perperam apud Strabonem scribitur Ὠρεῖται per ει, sic enim per Synæresin dicebantur incolæ Orei, urbis Boeotiæ. Hi Indici populi Ὠρῖται per jota dicebantur, auctore Eustathio ad Periegetæ v. 1096. Pinedo in Steph. p. 734. n. 26. confer quoque Strabonem p. 446. ubi dicit Ὠρίτας πόλιν ἔχοντας ἰδίαν.

5. Τούτων δ' ὁ παράπλους χιλίων ὀκτακοσίων) Putabam aut Strabonem emendandum, aut Arrianum qui sic habet, παρὰ δὲ τὴν Ὀρειτῶν γῆν, ἑξακόσιοι καὶ χίλιοι, sed etiam in sequentibus variant. *Casaub.*

6. Ὁ δὲ τῶν ἑξῆς Ἰχθυοφάγων ἑπτακισχίλιοι τετρακόσιοι) Arrianus vero longe aliter: aliquanto plures enim esse CCIↃↃ. *Idem.*

7. Ὁ δὲ τῶν Καρμανίων τρισχίλιοι ἑπτακόσιοι) In hac summa & Arrianus consentit. *Idem.*

8. Ἀλιτενὴς δ' ἐστὶν ἡ τῶν ἰχθυοφάγων) Ichthyophagorum gens multiplex apud Geographos: alii enim sunt ad mare rubrum: de quibus libro sequenti. De istis vero qui oram maritimæ quæ est inter Carmanos & Oritas obtinent, præter Geographos consule Arrianum & Diodorum Siculum lib. XVII. *Idem.*

9. Φοινίκων καὶ ἀκάνθης τινὸς καὶ μυρίκης) Locus mihi est suspectus, & videtur ex Arriano aliter esse legendum posse intelligi. *Idem.*

A καὶ ὑδάτων δὲ καὶ τροφῆς ἡμέρου σπάνις· τοῖς δ' ἰχθύσι χρῶνται, καὶ αὐτοὶ, καὶ θρέμματα· καὶ τοῖς ὀμβρίοις ὕδασι καὶ ὀρυκτοῖς· [1] καὶ τὰ κρέα δὲ τῶν θρεμμάτων ἰχθύων προβάλλει· [2] οἰκήσεις δὲ ποιοῦνται τοῖς ὀστέοις τῶν κητῶν χρώμενοι, καὶ κόγχοις ὀστρέων τὸ πλέον, δοκοῖς μὲν ταῖς πλευραῖς καὶ ὑπερείσμασι, θυρώμασι δὲ ταῖς σιαγόσιν· οἱ σπόνδυλοι δ' αὐτοῖς εἰσιν ὅλμοι, ἐν οἷς πτίσσουσι τοὺς ἰχθύας ἐν ἡλίῳ κατοπτήσαντες· εἶτ' ἀρτοποιοῦνται σίτου μικρὰ καταμίξαντες·
p. 721. καὶ γὰρ μύλοι αὐτοῖς εἰσὶ σιδήρου μὴ ὄντος. καὶ τοῦτο μὲν ἧττον θαυμαστόν· καὶ γὰρ ἄλλοθεν ἐνέγκασθαι δυνατόν· ἀλλὰ πῶς ἐπικόπτουσιν ἀποτριβέντα; λίθοις μέντοι * φασὶν, οἷς καὶ τὰ βέλη, καὶ τὰ ἀκοντίσματα πεπυρακτωμένα * ὀξύνουσι· τοὺς δ' ἰχθύας, τοὺς μὲν ἐν κλιβάνοις καλοπτῶσι, τοὺς δὲ πλείστους ὠμοφαγοῦσι· [3] περιβάλλονται δὲ καὶ δικτύοις φλοιοῦ φοινικείου. [4] Ὑπέρκειται δὲ τούτων ἡ Γεδρωσία, τῆς μὲν Ἰνδικῆς ἧττον ἔμπυρος, τῆς δ' ἄλλης Ἀσίας μᾶλλον, καὶ τοῖς καρποῖς καὶ τοῖς ὕδασιν ἐνδεὴς, πλὴν θέρους, οὐ πολὺ ἀμείνων τῆς τῶν Ἰχθυοφάγων· ἀρωματοφόρος δὲ νάρδου μάλιστα, καὶ σμύρνης, ὥστε τὴν Ἀλεξάνδρου στρατιὰν ὁδεύουσαν, ἀντὶ * ὀρόφου καὶ στρωμάτων τούτοις χρῆσθαι εὐωδιαζομένην ἅμα καὶ ὑγιεινότερον τὸν ἀέρα ἔχουσαν * παρὰ τοῦτο. ἐποιήσατο δ' αὐτοῖς θέρους τὴν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς ἄφοδον ἐπίτηδες συνέβη· τότε γὰρ ὄμβρους ἔχειν τὴν Γεδρωσίαν, καὶ τοὺς ποταμοὺς πληροῦσθαι, καὶ τὰ ὑδρεῖα· χειμῶνος δ' ἐπιλείπειν· πίπτειν δὲ τοὺς ὄμβρους ἐν τοῖς ἄνω μέρεσι τοῖς προσαρκτίοις, καὶ ἐγγὺς τῶν ὀρῶν· πληρουμένων δὲ τῶν ποταμῶν καὶ τὰ πεδία τὰ πλησιάζοντα τῇ θαλάττῃ ποτίζεσθαι,

* Scripti, φησί.
* Manusſ. ἀποξύνουσι.
* Scripti, ὀρόφους.
* Vulgò, περὶ τοῦτο.

aquarum & domeſtici cibi maxima eſt. Veſcuntur piſcibus, tum ipſi, tum eorum pecora, & aquas pluvias è puteis foſſis hauſtas potant, pecorum carnes piſcibus præferunt..... Domos ex oſſibus cetorum & oſtreorum conchis magna ex parte faciunt: nam trabium & fulcrorum uſum coſtæ præſtant, portas maxillæ: è vertebris fiunt mortaria, in quibus piſces tundunt, ad ſolem aſſatos, poſtea ex his panem conficiunt, frumenti paulolum admiſcentes. Nam & molas habent, quanquam ferro carentes. Atque hoc quidem haud adeò mirum eſt, cum id aliunde afferri B poſſit: ſed quomodo attritas reficiunt? nimirum lapidibus iis, quibus & ſagittas, & miſſilia præuſta exacuunt, piſces partim in furnis aſſant, pleroſque crudos edunt. Capiunt eos retibus ex cortice palmarum factis. ¶ Supra hos eſt Gedroſia, minus quam India exuſta, quam reliqua Aſia magis. Ea fructuum & aquarum inopia laborat, niſi æſtate, nec multo melior eſt, quam regio Ichthyophagorum: fert tamen aromata, præcipue nardum & myrrham, ut Alexandri exercitus his pro tecto & ſtratis uteretur, odoratiorem ſimul ac ſalubriorem aërem habens. Ac de in- C duſtria quidem ſub æſtivum tempus ex India diſceſſere: tunc enim Gedroſia imbribus abundat, & flumina ac ciſternæ implentur, hyeme deficiunt. Cadunt imbres in ſuperioribus ac ſeptentrioni obverſis partibus, in locis montanis, unde fluminibus auctis campi mari proximi irrigantur,

1. *Καὶ τὰ κρέα δὲ τῶν θρεμμάτων ἰχθύων πρόβαλλει)* In veteribus quibuſdam eſt προσβάλλει. Sed nihil eſt mutandum: longeque falſus eſt Xylander quum exiſtimavit locum eſſe mutilum & depravatum. Sententia ut ex Arriano conſtat, hæc eſſe debet: pecorum quoque carnes piſcis guſtum & odorem præ ſe ferre, quum ipſa quoque pecora piſcibus veſcantur. Sic Arrianus, καὶ τῶν προβάτων τὰ κρέα λέγει ὅτι ἦν ἰχθυώδεα, ὡς τὰ τῶν ὀρνίθων τῶν πελαγίων, ὅτι καὶ αὐτὰ ἰχθύας σιτέεται. Jam ergo cum de ſententia docuerimus, de verbis tantum quæſtio reſtat. Nego autem quicquam hic aut deeſſe aut eſſe corruptum: προβάλλειν enim ἰχθύων per quam eleganter dixit pro ſapere piſcem, & odorem piſcis habere. Sic μύρου προβάλλειν dicunt pro redolere unguenta. Athenæus lib. XIII. καὶ κιναίδους καλοῦντες τοὺς ἢ μύρου προβάλλοντας, ἢ μικρὸν μαλακωτέραν ἠμφιεσμένους ἐσθῆτα. Sic alibi Strabo λιβάνου πνεῖν. ſubaudiendum autem in his loquendi generibus vocem πνοὴν, ut quum dicit Æſchylus, προπέμπειν πνοὰς πλούτου. (Si quis προσβάλλειν cum ſcriptis lib. legere velit, poterit tueri eam lectionem iſto Ariſtophanis loco ex ΕΙΡΗΝΗ p. 636. Biſeti. Πόθεν βροτοῦ με προσέβαλλεν ὦναξ Ἡράκλεις. Hoc eſt, ait Scholiaſtes, unde venit ad me hominis αἴσθησις vel ὀσμή? & addit, ἑλληνικῶς κατὰ τοὺς Ἀττικούς. Æ- D lianus de animalibus I. cap. 55. ἰοῦ τι προσβάλλει. Idem pagina 297. προσβ. ὀσμῆς ἰσχ. ac pagina 298. προσβ. ἀέρα ἰσχ. Philoſtratus in imagine Κώμου προβάλλειν de ſenſu auditus ſimiliter uſurpavit. ἢ οὐ προβάλλει σε κρόταλα, καὶ θροῦς ἔναυλος, καὶ βοὴ ἄτακτος.) Porro oves piſcibus veſci, non eſt ſine exemplo. Vide Ælianum lib. XV. c. 25. Athenæus quoque lib. VIII. c. 7. p. 345. boves in Thracia fuiſſe docet qui piſces comederent. (Affinia ſunt his quæ Græci παροιμιογράφοι & Feſtus ſcribunt περὶ τῶν κυπρίων σκατοφάγων βοῶν.) *Idem.*

2. *Οἰκήσεις δὲ ποιοῦνται τοῖς ὀστέοις τῶν κητῶν χρώμενοι)* Addit Diodorus idem narrans, ſquamas piſcium illis fuiſſe pro latere. Narrat hoc & Arrianus, & quidem fere verbis iiſdem. *Idem.*

3. *Περιβάλλονται δὲ καὶ δικτύοις φλοιοῦ φοινικείου)* Omnino φλοιοῦ φοινικείου legi debet. Fiebant hæc retia palmarum corticibus quibus inſtar lini utebantur. Arrianus. οἱ δὲ δίκτυα ἐπὶ τῷδε πεποίηνται, μέγεθος καὶ ἐς δύο σταδίους τὰ πολλὰ αὐτῶν πλέκουσι δ' αὐτὰ ἐκ τοῦ φλοιοῦ τῶν φοινίκων· στρέφοντες τὸ φλοιὸν ὥσπερ λίνον. *Caſaub.*

4. *Ὑπέρκειται δὲ τούτων ἡ Γεδρωσία)* Diodorus Siculus Κεδρωσίαν vocat. Arrianus Γαδρώσων χώραν. Eum vide omnino lib. VI. *Idem.*

1. *Near-*

& cisternæ abundant. Alexander qui eas effoderent in deserta præmisit, & eos qui sibi & classi mansiones pararent. ¶ Nam copiis trifariam divisis, ipse cum exercitus parte per Gedrosiam profectus est, à mari quingentis stadiis, ubi plurimum iter faciens, ut simul & classi oram commodam pararet, sæpe etiam mari appropinquavit, tametsi id inopes difficilesque & asperas actas habebat: partem cum Cratero præmisit per mediterranea, ut & Arianam subigeret, & in eadem loca procederet, in quæ ipse iter erat facturus, classem autem 1 Nearcho tradidit, & Onesicrito gubernatorum præfecto, jubens composite sequi, & ipsius iter à latere comitari. Et quidem Nearchus refert, jam rege iter peragente, ipsum in autumno sub vespertinum exortum Virgiliarum navigationem cœpisse, cum nondum apti venti spirarent: Barbaris ipsos adorientibus, atque expellentibus: jam enim abeunte rege animos receperant, ac libertatem affectabant· Craterus ab Hydaspe movens, per Arachotos, & Drangas in Carmaniam profectus est. Alexander per sterilem terram proficiscens toto itinere miserias toleravit: è longinquo tamen parva quædam & rara veniebant alimenta: itaque exercitus fame premebatur, & jumenta deficiebant, & in viis & in castris impedimenta relinquebantur: tamen palmarum & fructus, & cerebrum saluti fuerunt. Dicunt Alexandrum, quamvis difficultates istas præsciret, tamen ambitione motum pertendisse: ut cùm fama obtineret Semiramim cum XX hominibus ex India fuga evasisse; Cyrum verò cum VII: ipse victor per eadem loca tantum exercitum incolumem reduxisse iactaretur. Præter inopiam,

A καὶ ὑδρείων εὐπορεῖν. Προέπεμψε δ' εἰς τὴν ἔρημον μεταλλευτὰς τῶν ὑδρείων ὁ βασιλεύς, καὶ τοὺς ναύσταθμα αὐτῷ, καὶ τῷ στόλῳ κατασκευάσοντας. Τριχῆ γὰρ διελὼν τὰς δυνάμεις, τῇ μὲν αὐτὸς ὥρμησε διὰ τῆς Γεδρωσίας, ἀφιστάμενος τῆς θαλάττης τὸ πλεῖστον πεντακοσίους σταδίους, ἵν' ἅμα καὶ τῷ ναυτικῷ τὴν παραλίαν ἐπιτηδείαν παρασκευάζῃ· πολλάκις δὲ καὶ συνάπτων τῇ θαλάττῃ, καίπερ ἀπόρους καὶ τραχείας ἐχούσῃ τὰς ἀκτάς· τὴν δὲ προέπεμψε μετὰ Κρατεροῦ διὰ τῆς μεσογαίας, ἅμα χειρούμενόν τε τὴν Ἀριανὴν, καὶ προϊόντα
B ἐπὶ τοὺς τόπους αὐτοὺς, ἐφ' οὓς Ἀλέξανδρος τὴν πορείαν εἶχε· 2 τὸ δὲ ναυτικὸν Νεάρχῳ καὶ Ὀνησικρίτῳ τῷ ἀρχικυβερνήτῃ παραδοὺς, ἐκέλευσεν οἰκείας στάσεως ἐπιλαμβανομένους, ἐπακολουθεῖν, καὶ ἀντιπαραπλεῖν αὐτοῦ τῇ πορείᾳ. Καὶ δὴ καὶ φησὶν ὁ Νέαρχος ἤδη τοῦ βασιλέως τελοῦντος τὴν ὁδὸν, αὐτὸς μετοπώρου κατὰ πλειάδος ἐπιτολὴν ἑσπερίαν ἄρξασθαι τοῦ πλοῦ, μήπω μὲν τῶν πνευμάτων οἰκείων ὄντων, τῶν δὲ βαρβάρων ἐπιχειρούντων αὐτοῖς, καὶ ἐξελαυνόντων· καταθαρρῆσαι γὰρ ἀπελθόντος τοῦ βασιλέως, καὶ ἐλευθεριάσαι. Κρατερὸς δ' ἀπὸ τοῦ Ὑδάσπου ἀρξάμενος 3 δι' Ἀραχωτῶν ἤει καὶ Δραγ-
C γῶν εἰς Καρμανίαν. 4 Πολλὰ δ' ἐταλαιπώρει ὁ Ἀλέξανδρος καθ' ὅλην τὴν ὁδὸν διὰ λυπρᾶς ἰών. πόρρωθεν δ' ὅμως ἐπεχορηγεῖτο μικρὰ, καὶ p. 722.
σπάνια, ὥστε λιμώττειν τὸ στράτευμα, καὶ τὰ ὑποζύγια ἐπέλιπε· καὶ τὰ σκεύη κατελείπετο ἐν ταῖς ὁδοῖς, καὶ τοῖς στρατοπέδοις· ἀπὸ δὲ τῶν φοινίκων ἦν ἡ σωτηρία, τοῦ τε καρποῦ καὶ τοῦ ἐγκεφάλου. 5 Φασὶ δὲ φιλονεικῆσαι τὸν Ἀλέξανδρον· καίπερ εἰδότα τὰς ἀπορείας, πρὸς τὴν κατέχουσαν δόξαν· ὡς Σεμίραμις μὲν ἐξ Ἰνδῶν φεύγουσα σωθείη, μετὰ ἀνδρῶν ὡς εἴκοσι, Κῦρος δὲ ἑπτά· εἰ δύναιτο αὐτὸς
D τοσοῦτον στράτευμα διασῶσαι διὰ τῆς αὐτῆς χώρας, νικῶν καὶ ταῦτα. Πρὸς δὲ τῇ ἀπορίᾳ

1. *Nearcho.*) Νάρῳ in Græco erat. Sed historici habent Nearchum. Sicut & infra recte legitur. supra qui Mandanis vocatur constanter gymnosophista, aliis est Dandamis. infra de Gedrosiis ἀπὸ ὀρῶν. A finibus. puto Indiæ. ab Oritis habet interpres, & legisse apparet ἀπὸ τῶν Ὠρειτῶν. *Xyland.*

2. Τὸ δὲ ναυτικὸν Νεάρχῳ καὶ Ὀνησικρίτῳ τῷ ἀρχικυβερνήτῃ) Nearchus toti classi fuit præfectus. Onesicritus navi regiæ. Itaque ἀρχικυβερνήτης vocatur Nearchus simili ratione ac dicitur archiatros qui est τοῦ ἄρχοντος ἰατρὸς, non qui reliquis medicis est præpositus, ut male quidam putant. Ipse tamen Onesicritus hanc suam appellationem aliter voluit intelligi: nec dubitavit se ipse ναύαρχον appellare, contra veritatem inquit Arrianus. Non desunt tamen qui Onesicrito credant. Sic enim Plutarchus T. 1. p. 702. ed. FFurt. de eo scribit, constitutum fuisse ab Alexando ἄρχοντα τῶν κυβερνητῶν. *Casaub.*

3. Δὶ Ἀραχωτῶν ἤει καὶ Δραγγῶν εἰς Καρμανίαν) Drangos Arrianus vocat Zarangos qui sic scribit, αὐτὸς δὲ Κράτερον κατὰ τὴν Ἀραχώτων καὶ Ζαράγγων ἔπεμπεν ἐς Καρμανίαν. *Idem.*

4. Πολλὰ δ' ἐταλαιπώρει ὁ Ἀλέξανδρος) Arrianus ait tantum tolerasse molestiarum & laborum Alexandrum in hoc itinere, quantum vix reliqua tota expeditione. *Idem.*

5. Φασὶ δὲ φιλονεικῆσαι Ἀλέξανδρον καίπερ εἰδότα τὰς ἀπορείας) Solus contrarium sensit Nearchus. Arrianus libro sexto, Οὐ μὴν ἀγνοήσαντα Ἀλέξανδρον τῆς ὁδοῦ τὴν χαλεπότητα ταύτῃ ἐλθεῖν, & quæ sequuntur. *Idem.*

χαλεπὸν ἦν καὶ τὸ καῦμα, καὶ τὸ βάθος A τῆς ψάμμου, καὶ ἡ θερμότης· ἔστι δ' ὅπου καὶ θῖνες ὑψηλοὶ, ὥς τε πρὸς τὸ δυσχερῶς ἀναφέρειν τὰ σκέλη καθάπερ ἐκ βυθοῦ, καὶ ἀναβάσεις εἶναι, καὶ καταβάσεις· ἀνάγκη * δ' ἦν καὶ σταθμοὺς ποιεῖσθαι μακροὺς διὰ τὰ ὑδρεῖα, διακοσίων καὶ τετρακοσίων σταδίων, ἔστι δ' ὅτε καὶ ἑξακοσίων· νυκτοπορούντας τὸ πλέον· Πόῤῥω δὲ τῶν ὑδρείων ἐστρατοπεδεύοντο ἐν τριάκοντα σταδίοις πολλάκις, τοῦ μὴ ἐμφορεῖσθαι κατὰ τὸ δίψος· πολλοὶ γὰρ ἐμπίπτοντες σὺν ὅπλοις ἔπινον ὡς ἂν ὑποβρύχιοι, φυσώμενοι δ' ἐπέπλεον ἐκπεπνευκότες, καὶ τὰ ὑδρεῖα βραχέα ὄντα διέφθειρον· οἱ δ' ἐν τῷ ἡ- B λίῳ κατὰ μέσην ὁδὸν ἀπηγορευκότες ἔκειντο ὑπὸ δίψους· ἔπειτα τρομώδεις μετὰ παλμοῦ ποδῶν, καὶ χειρῶν, ἔθνησκον παραπλησίως, ὡς ἂν ὑπὸ ῥίγους καὶ φρίκης ἐχόμενοι. Συνέβαινε δέ τισι καὶ ἐκτραπομένοις τὴν ὁδὸν καταδαρθεῖν κρατουμένοις ὑπὸ ὕπνου καὶ κόπου· ὑστερήσαντες δ' οἱ μὲν ἀπώλοντο πλάνῃ τῶν ὁδῶν, καὶ ὑπὸ ἀπορίας ἁπάντων, καὶ καύματος· [1] οἱ δ' ἐσώθησαν, πολλὰ ταλαιπωρηθέντες· πολλὰ δὲ κατέκλυσε καὶ τῶν σωμάτων, καὶ τῶν χρηστηρίων ἐπιπεσὼν χειμάῤῥους νύκτωρ, καὶ τῆς βασιλικῆς δὲ κατασκευῆς ἐξηλείφθη * πολλὴ, καὶ τῶν καθοδηγούντων C τὲ κατ' ἄγνοιαν, πολὺ εἰς τὴν μεσόγαιαν ἐκτραπομένων, ὥς τε μηκέτι ὁρᾶν τὴν θάλατταν· ὁ συνεὶς ὁ βασιλεὺς, ἐξαυτῆς ὥρμησε, ζητήσων τὴν ἠϊόνα· καὶ ἐπειδὴ εὗρε, καὶ ὀρύξας εἶδεν ὕδωρ πότιμον, μεταπέμπεται τὸ στρατόπεδον· καὶ λοιπὸν μέχρι ἡμερῶν ἑπτὰ πλησίον ᾔει τῆς ἠϊόνος, εὐπορῶν ὑδρείας· ἔπειτ' αὖθις εἰς τὴν μεσόγαιαν ἀνεχώρησε. Ἦν δέ τι ὅμοιον τῇ δάφνῃ φυτὸν, οὗ τὸ γευσάμενον τῶν ὑποζυγίων ἀπέθνησκε μετὰ ἐπιληψίας καὶ ἀφροῦ· ἄκανθα δὲ τοὺς καρποὺς ἐπὶ τῆς γῆς * ἐστρωμένη, καθάπερ οἱ σίκυοι, πλήρης D ἦν ὀποῦ. τούτου δὲ ῥανίδες ἐς ὀφθαλμὸν ἐμπεσοῦσαι, πᾶν ἀπετύφλου ζῶον· οἵ τε ὠμοὶ φοίνικες ἔπνιγον πολλούς· Ἦν δὲ κίνδυνος καὶ ἀπὸ τῶν ὄφεων· ἐν γὰρ τοῖς θισὶν ἐπεφύκει βοτάνη· * ταύτην δ' ὑποδεδυκότες ἐλάνθανον· τοὺς δὲ πληγέντας ἀπέκτανον. Ἐν δὲ τοῖς Ὠρείταις τὰ τοξεύματα * χρίεσθαι θανασίμοις φαρμάκοις ἔφασαν, ξύλινα ὄντα καὶ πεπυρακτωμένα· τρωθέντα δὲ Πτολεμαῖον κινδυνεύειν· ἐν ὕπνῳ δὲ παραστάντα τινὰ τῷ Ἀλεξάνδρῳ,

* Scripti, δ' οὖν.

* Scripti, lib. πολλὰ καὶ τῶν καθοδηγῶν & ὁδηγούντων.

* Manuss. κεχυμένη.

p. 723.

* Scripti, τὸ ζῶον.

* Scripti, ταύτῃ.

* Scripti, θυέσθαι.

gravis erat etiam æstus & arenæ profunditas atque ardor: nonnullis in locis arenæ cumuli inveniebantur, unde non modò difficulter pedes referri poterant, sed & tanquam in alio profundo adscendendum descendendumque erat. Adhæc etiam itinera longa fieri oportebat, propter cisternas, ducentenûm quadringentûmve stadiorum, nonnunquam etiam sexcentuûm: & ea ferè nocturna. Castra procul ab aquis ponebant, sæpe ad CCC stadium, ne propter sitim ubertim biberent milites. Nam multi aquam nacti armati in eam se immergebant: unde intumefacti, exanimes fluitabant, & aquas, non profundas eas, contaminabant. Alii ob solis æstum siti confecti, in media via jacebant, deinde tremuli inter manuum ac pedum quassationem moriebantur, quomodo alii, qui rigore atque horrore detinebantur. Quibusdam etiam evenit, ut à via deflectentes obdormirent, somno & lassitudine superati: unde postea viarum errore, & omnium rerum egestate æstuque peribant. Fuere, qui post multas ærumnas ad suos evaderent. Illuvies quoque torrentis per noctem ingruentis, multa corpora, & utensilia obruit, & magnam partem regiæ suppellectilis. Sæpe viarum duces ob locorum imperitiam in mediterranea diverterunt, adeo ut non amplius mare appareret. Quod rex intelligens, mox ad quærendum litus properavit: in quo postquam effodienti aqua potui idonea inventa est, exercitum propere accersit, ac deinceps usque ad diem septimum per litoream regionem profectus est, aquis abundans: postea in mediterraneam revertit. Erat planta lauro similis, qua gustata, jumenta spumantia & comitiali correpta morbo emoriebantur. Spinæ quædam fructibus in terram fusis, quemadmodum cucumeres jacent, erat succo plena: cujus stillæ si in oculos alicujus animalis incidissent, id excæcabatur. Crudæ palmulæ multos enecabant. A serpentibus etiam periculum aderat. Nam in arenæ cumulis herba quædam innata, serpentes occultabat: à quibus icti, illico moriebantur. Dicunt apud Oritas, lethiferis venenis sagittas præustas illini. Cumque Ptolemæus saucius periclitaretur, ferunt quendam Alexandro in somno astitisse, atque ei radicem cum ramo

1. Οἱ δ' ἐσώθησαν) & paucissimi quidem servabantur eorum quibus id contigerat. Vide Arrianum. *Casaub.*

ostendisse, quam contritam saucio imponi juberet: experrectum à somno regem & visi memorem, quæsitam radicem invenisse, quæ copiosa aderat, atque & ipsum, & alios usos fuisse: barbaros cum inventum remedium vidissent, se Alexandro dedisse. Verisimile est, aliquem eam rei peritum regi indicasse: sed adulationis gratia adjuncta fabula est. Die sexagesimo in Gedrosiorum regiam à finibus veniens, cum exercitum paululum quiete refecisset, in Carmaniam profectus est. ¶ Proinde australe Arianæ latus hujusmodi situm oræ habet, & superior Gedrosiorum ac Oritarum terra, quæ proximè imminet: magna autem pars Gedrosiæ, in mediterranea recedit, dum Drangas contingat, & Arachotos, & Paropamisadas, de quibus quando nihil habemus quod melius ipsi dicamus, Eratosthenis sententiam proponemus. Ait is Arianam ab oriente Indo terminari, ab austro mari magno, ab aquilone Paropamiso, & montibus usque in Caspias portas. Ab occidente iisdem finibus quibus Parthia à Media, Carmania à Parætacena & Perside distinguitur. Regionis latitudo est Indi longitudo, à Paropamiso usque ad ostia, duodecim millia stadiorum: sunt qui XIII millia faciant, longitudo à Caspiis portis duplex est, ut in Asiaticis itineribus descriptum est. Nam Alexandriam usque, quæ in Ariis est à Caspiis portis, per Parthiam, una eademque via est. Sequitur quæ recta it per Bactrianam, & montis transcensum in Orospana per trivium è Bactris apud Paropamisadas. Altera paululum ab Aria austrum versus deflectit ad Prophthasiam. Dranganæ postea ἡ Ληκτὴ forte ἑλικτὴ curva, aut ἡ λοιπὴ, reliqua: rursum usque ad Indiæ montes, & Indum flumen. Quare ea quæ per Drangas it, & Arachotos, universa longior est stadiis CCIↃↃ IↃↃ CCC. Si quis autem mille

A δεῖξαι ῥίζαν αὐτόπρεμνον, ἣν κελεῦσαι τρίβοντα ἐπιτιθέναι τῷ τρωθέντι· ἐκ δὲ τοῦ ὕπνου γενόμενον, μεμνημένον τῆς ὄψεως, εὑρεῖν ζητοῦντα τὴν ῥίζαν πολλὴν πεφυκυῖαν. καὶ χρήσασθαι, καὶ αὐτὸν, καὶ τοὺς ἄλλους· ἰδόντας δὲ τοὺς βαρβάρους εὑρημένον τὸ ἀλέξημα, ὑπηκόους γενέσθαι τῷ βασιλεῖ. Εἰκὸς δέ τινα μηνῦσαι τῶν εἰδότων· τὸ δὲ μυθῶδες * προσετέθη, κολακείας χάριν. (* Vulgò, προσετίθει.) Ἐλθὼν δ᾽ εἰς τὸ βασίλειον τῶν Γεδρωσίων ἑξηκοσταῖος ἀπὸ Ὤρων, διαναπαύσας τὰ πλήθη μικρὸν, ἀπῆρεν εἰς τὴν Καρμανίαν. Τὸ μὲν δὴ νότιον τῆς Ἀριανῆς πλευρὸν τοιαύτην τινὰ ἔχει τὴν τῆς παραλίας διάθεσιν, καὶ B τῆς ὑπερκειμένης πλησίον γῆς τῆς τῶν Γεδρωσίων, καὶ Ὠρειτῶν. Πολλὴ δ᾽ ἐστὶ καὶ εἰς τὴν μεσόγαιαν ἀνέχουσα καὶ ἡ Γεδρωσία, μέχρι τοῦ συνάψαι Δράγγαις τε καὶ Ἀραχωτοῖς, καὶ Παροπαμισάδαις, περὶ ὧν Ἐρατοσθένης οὕτως εἴρηκεν· οὐ γὰρ ἔχομέν τι λέγειν βέλτιον περὶ αὐτῶν. Ὁρίζεσθαι μὲν γάρ φησι τὴν Ἀριανὴν ἐκ μὲν τῶν πρὸς ἕω τῷ Ἰνδῷ, πρὸς νότον δὲ τῇ μεγάλῃ θαλάττῃ, πρὸς ἄρκτον δὲ τῷ Παροπαμισῷ, καὶ τοῖς ἑξῆς ὄρεσι μέχρι Κασπίων πυλῶν, τὰ δὲ πρὸς ἑσπέραν τοῖς αὐτοῖς * ὅροις, οἷς ἡ μὲν Παρθυηνὴ πρὸς Μηδίαν, ἡ δὲ Καρμανία πρὸς τὴν Παραιτακηνὴν, καὶ Περσίδα διώρισται· (* Scripti, lib. ὄρεσιν.) πλάτος C δὲ τῆς χώρας, τὸ τῶν Ἰνδοῦ μῆκος, τὸ ἀπὸ τοῦ Παροπαμισοῦ μέχρι τῶν ἐκβολῶν, μύριοι καὶ δισχίλιοι στάδιοι· οἱ δὲ τρισχιλίους φασί· [1] μῆκος δὲ ἀπὸ Κασπίων πυλῶν, ὡς [2] ἐν τοῖς Ἀσιατικοῖς σταθμοῖς ἀναγέγραπται διττόν· Μέχρι μὲν Ἀλεξανδρείας τῆς ἐν Ἀρίοις ἀπὸ Κασπίων πυλῶν διὰ τῆς Παρθυαίας, μία καὶ ἡ αὐτὴ ὁδός· εἶθ᾽ ἡ μὲν ἐπ᾽ εὐθείας διὰ τῆς Βακτριανῆς καὶ τῆς ὑπερβάσεως τοῦ ὄρους [3] εἰς Ὀρόσπανα, διὰ τὴν ἐκ Βάκτρων τρίοδον, ἥτις ἐστὶν ἐν τοῖς Παροπαμισάδαις. ἡ δ᾽ ἐκτρέπεται μικρὸν ἀπὸ τῆς Ἀρίας πρὸς νότον εἰς Προφθασίαν D τῆς Δραγγιανῆς· [4] εἶτα πάλιν * ἡ Ληκτὴ, μέχρι τῶν ὅρων τῆς Ἰνδικῆς, καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ὥς τε μακροτέρα ἐστὶν αὐτὴ ἡ διὰ τῶν Δράγγων καὶ Ἀραχωτῶν, σταδίων μυρίων πεντακισχιλίων τριακοσίων ἡ πᾶσα. Εἰ δέ τις ἀφέλοι p. 724.

1. Μῆκος δ᾽ ἀπὸ Κασπίων πυλῶν) De his intervallis & libro undecimo p. 522. dictum est: qui locus conferendus cum isto. Plinius quoque libro sexto cap. 17. eadem refert, & jam suo tempore variasse vetera exemplaria in numerorum notis annotat. *Cas.*

2. Ἐν τοῖς Ἀσιατικοῖς σταθμοῖς) Itineraria Diogneti & Bætonis intelligit, quos Plinius vocat itinerum Alexandri mensores. Athenæus L. x. c. 12. p. 442. βηματιστάς. (Archelaus quoque fuit quidam qui descriptionem totius terræ ab Alexandro peragratæ ediderat auctore Laërtio libro secundo. fuit & Amyntæ liber olim Περὶ τῶν τῆς Ἀσίας σταθμῶν ut testis nobis Athenæus Lib. xi. c. 14. p. 500.) *Idem.*

3. Εἰς Ὀρόσπανα) Scribe Ὀρθόσπανα ut lib. xi. p. 514. & apud Plinium H. N. Lib. vi. c. 7. Marcell. & alios. *Idem.*

4. Εἶτα πάλιν ἡ ληκτὴ) Suspicor legendum ἡ αὐτὴ, si quidem non aliquod gravius hic latet ulcus, nam in manuscriptis plerisque locus ita habetur, εἶτα πάλιν . . . μέχρι in uno sic, εἶτα πάλιν ἡ λοίη με. fortasse pro ἡ λοιπὴ. *Idem.*

A τοὺς χιλίους τετρακοσίους, ἔχοι ἂν τὸ λοιπὸν τὸ ἐπ' εὐθείας μῆκος τῆς χώρας, μυρίων καὶ τετρακισχιλίων· οὐ πολὺ γὰρ ἔλαττον τῆς παραλίας· κἂν παραυξῶσί τινες αὐτῶν πρὸς τοῖς μυρίοις τὴν Καρμανίαν, * ἑξακισχιλίους τιθέντες· ἢ γὰρ ἂν σὺν τοῖς κόλποις φανοῦνται τιθέντες, ἢ σὺν τῇ ἐντὸς τοῦ Περσικοῦ κόλπου παραλίᾳ τῇ Καρμανικῇ. Ἐπεκτείνεται δὲ τοὔνομα τῆς Ἀριανῆς μέχρι μέρους τινὸς καὶ Περσῶν, καὶ Μήδων καὶ ἔτι τῶν πρὸς ἄρκτον Βακτρίων, καὶ Σογδιανῶν· εἰσὶ γάρ πως καὶ ὁμόγλωττοι παρὰ μικρόν. Ἡ δὲ τάξις τῶν ἐθνῶν τοιαύτη· Παρὰ μὲν τὸν Ἰνδὸν οἱ Παροπαμισάδαι. ὧν ὑπέρκειται ὁ Παροπαμισὸς ὄρος· εἶτ' Ἀραχωτοὶ πρὸς B νότον· εἶτ' ἐφεξῆς πρὸς νότον Γεδρωσηνοὶ σὺν τοῖς ἄλλοις τοῖς τὴν παραλίαν ἔχουσιν· ἅπασι δὲ παρὰ τὰ πλάτη τῶν χωρίων παράκειται ὁ Ἰνδός. Τούτων δ' ἐκ μέρους τῶν παρὰ τὸν Ἰνδὸν ἔχουσί τινα Ἰνδοί, πρότερον ὄντα Περσῶν, ἃ ἀφείλετο μὲν ὁ Ἀλέξανδρος τῶν Ἀριανῶν, καὶ κατοικίας ἰδίας συνεστήσατο· ἔδωκε δὲ Σέλευκος ὁ Νικάτωρ Σανδροκόττῳ, συνθέμενος ἐπιγαμίαν, καὶ ἀντιλαβὼν ἐλέφαντας πεντακοσίους. [1] Τοῖς Παροπαμισάδαις δὲ παράκεινται πρὸς τὴν ἑσπέραν Ἄριοι, τοῖς δὲ Ἀραχωτοῖς Δράγγαι, καὶ τοῖς Γεδρωσίοις· οἱ δ' Ἄριοι τοῖς Δράγγαις ἅμα καὶ πρὸς ἄρκτον παράκεινται, καὶ πρὸς ἑσπέ- C ραν, ἐγκυκλούμενοι μικρά πως· οἱ δὲ Βακτριανοί, τῇ τε Ἀρίᾳ πρὸς ἀριστερὸν παράκεινται, καὶ τοῖς Παροπαμισάδαις, δι' ὧνπερ Ἀλέξανδρος ὑπερέβαλε τὸν Καύκασον, ἐλαύνων ἐπὶ τὴν Βάκτρων· πρὸς ἑσπέραν δὲ ἐφεξῆς εἰσὶ τοῖς Ἀρίοις Παρθυαῖοι, καὶ τὰ περὶ τὰς Κασπίους πύλας· πρὸς νότον δὲ τούτοις ἡ ἔρημος τῆς Καρμανίας· εἶθ' ἡ λοιπὴ Καρμανία, καὶ Γεδρωσία. Γνοίη δ' ἄν τις τὰ περὶ τὴν λεχθεῖσαν ὀρεινὴν ἔτι μᾶλλον, προσιστορήσας τὴν ὁδόν, ᾗ ἐχρήσατο διώκων τοὺς περὶ Βησσὸν ὡς ἐπὶ Βάκτρων Ἀλέξανδρος ἐκ τῆς Παρθυηνῆς. Εἰς γὰρ τὴν Ἀριανὴν ἧκεν· εἶτ' εἰς Δράγγας, ὅπου Φιλώταν ἀνεῖλε τὸν Παρμενίωνος υἱὸν φωρά- D σας ἐπιβουλήν· ἔπεμψε δὲ καὶ εἰς Ἐκβάτανα τοὺς καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἀνελοῦντας, ὡς κοινωνὸν τῆς ἐπιβουλῆς. Φασὶ δ' αὐτοὺς [2] ἐπὶ δρομάδων καμήλων ὁδὸν ἡμερῶν τριάκοντα, ἢ καὶ τετταράκοντα, ἑνδεκαταίους διανύσαι, καὶ τελευτῆσαι τὴν πρᾶξιν.

* Scripti, ἑξακισχιλίων.

& trecenta detrahat, habebit reliquam regionis longitudinem in rectam XIV millia, quæ non multo minor est quam maritima ora: etsi nonnulli ad X millia Carmaniæ addant, sex millium eam ponentes. Aut enim cum sinubus ponent eam, aut cum ora Carmanica, quæ ad Persicum sinum est. Arianæ nomen usque ad partem quandam Persarum, & Medorum, & septentrionalium Bactriorum, ac Sogdianorum, extenditur. Sunt enim quasi ejusdem linguæ. ¶ Gentium ordo est hujusmodi. Juxta Indum sunt Paropamisadæ, quibus Paropamisus mons imminet: postea Arachoti ad austrum, ac in eandem plagam deinceps Gedrosini, & alii qui oram maris habitant, omnibus enim ad locorum latitudines Indus adjacet. Eorum quæ propter Indum sunt, partem habent Indi, cum prius essent Persarum: ea Alexander Arianis ademit, & peculiaria oppida constituit. Postea Seleucus Nicator ea dedit Sandrocotto, contracta cum eo affinitate, ac pro iis L elephantes accepit. Paropamisadis ad occidentem Arii adjacent, Arachotis & Gedrosiis Drangæ. Arii & ad aquilonem & ad occidentem Drangis adjacent, & eos quodammodo circumdant. Bactriana ad sinistram Ariæ adjacet, Paropamisadis, per quos Alexander Caucasum transcendit in Bactrianam. Deinceps ad occidentem Ariis Parthi adjacent, & loca Caspiis portis vicina. Parthis autem ad austrum Carmaniæ deserta, postea reliqua Carmania, & Gedrosia. Sed prædicta montana plenius cognoscet qui viam consideret qua usus est Alexander, cum Bessum ex Parthia in Bactrianam persecutus est. Nam in Arianam venit, postea in Drangas, ubi Philotam Parmenionis F. insidiarum compertum interemit: & qui patrem, ut consilii conscium necarent, misit Ecbatana. Hos ajunt camelis cursoriis (dromedarios appellant) XXX, XLve dierum itinere, diebus XI peracto, rem confecisse.

1. Τοῖς Παραπομισάδαις δὲ Παράκεινται πρὸς τὴν ἑσπέραν Ἄριοι) Potuitne clarius Strabo Arios ab Arianis distinguere? omnino autem ei cum Ptolemæo convenit, qui Paropamisadas similiter ait περιορίζεσθαι ἀπὸ δύσεως τῇ Ἀρίᾳ. Ariæ autem πρὸς ἑσπέραν Parthiam constituit. *Casaub.*

2. Ἐπὶ δρομάδων καμήλων) Quas etiam Curtius Lib. V. c. 2. dromades camelos appellat. Diodorus Lib. XIX. p. 683. T. II. ed. 1604. ait tanta celeritate esse præditos camelos dromades, ut paulo minus mille & quingentis stadiis uno die conficiant. Sed de variis camelorum generibus lege eundem Diodorum libro secundo. Isidorus Orig. XII. c. 1. *Dromeda genus est camelorum, minoris quidem staturæ, sed velocioris. Unde & nomen habet: nam* δρόμος *Græce cursus velocitas appellatur. Centum & amplius milliaria uno die pergere solet: quod animal sicut bos & ovis & camelus ruminat.* Idem.

Drangæ alioqui Perſicè viventes, vini penuria laborant: naſcitur apud eos ſtannum. Deinde ex Drangis Alexander venit in Euergetas, quos Cyrus ſic nominavit: & in Arachotos per Paropamiſadas ſub occaſum Virgiliarum. Nam ea regio montana eſt, & nivibus tunc tegebatur ac difficulter peragrabatur, ſed frequentes pagi, & rerum omnium copia præter oleum inſtructi difficultates leniebant. Ad ſiniſtram ſumma montium habebant. Meridionales Paropamiſi ad partes Indica ſunt, & Ariana ad ſeptentrionales, & occidentales Bactriana. Exacta ibi hyeme, & urbe condita, habens Indiam ſuperne ad dextram, per ſumma montium tranſivit Bactrianam. Via erat nuda arborum, niſi quod rari aderant terebinthi frutices, ſumma alimenti inopia, ut jumentorum carnibus veſcerentur, atque iis crudis propter lignorum penuriam: ſed ad hanc cruditatem concoquendum ſilphii copia præſens auxilio erat. Quintodecimo die ab hybernaculis, & urbe quam condiderat, Adrapſa pervenit, Bactrianæ urbem. Circa has partes, quæ Indis ſunt conterminæ, eſt Choarina, ex omnibus, quæ ſub Parthis ſunt, Indiæ proxima. Diſtat ab Ariana per Arachotos & dicta montana novendecim millibus ſtadiorum. Hanc regionem Craterus omnem peragrans, & ſubigens eos, qui parere recuſabant, pergebat ut ſe cum Alexandro jungeret, & ſane ſub idem fere tempus utrique exercitus pedeſtres in Carmaniam concurrerunt. ¶ Paulo poſt Nearchus in Arabicum ſinum claſſem adduxit, multas cum alias ærumnas, tum ob certorum magnitudinem perpeſſus. ¶ Et quanquam veriſimile eſt qui tum navigaverunt, multa inflatius garrivisse: tamen oſtenderunt, quid ipſis contigerit, etſi perinde magis metus quam periculum afficit. Plurimum eos turbaverunt phyſeterum (*qui ſic ab efflanda aqua dicuntur*) magnitudines, fluctum maximum & confertim cum caligine tanta ex ſufflationibus ſuis excitantium, ut proxima etiam quæque conſpici non poſſent.

A Οἱ δὲ Δράγγαι περσίζοντες τἆλλα κατὰ τὸν βίον, οἴνου σπανίζουσι· γίνεται δὲ παρ' αὐτοῖς καττίτερος. εἶτ' ἐκ Δραγγῶν, [1] ἐπί τε τοὺς Εὐεργέτας ἧκεν, οὓς ὁ Κῦρος οὕτως ὠνόμασε, καὶ τοὺς Ἀραχωτοὺς, ἤτοι διὰ τῶν Παροπαμισαδῶν ὑπὸ πλειάδος δύσιν· ἔστι δ' ὀρεινὴ καὶ * κεχιονόβλητο τότε, ὥστε χαλεπῶς ὡδεύετο· πυκναὶ μέντοι κῶμαι δεχόμεναι, πάντων εὔποροι, πλὴν ἐλαίου, παρεμυθοῦντο τὰς δυσκολίας· εἶχόν τε ἐν ἀριστερᾷ τὰς ἀκρωρείας. Ἔστι δὲ τὰ μεσημβρινὰ μὲν τοῦ ὄρους τοῦ Παροπαμισοῦ, Ἰνδικά τε καὶ Ἀριανά· τὰ δὲ προσάρκτια τὰ μὲν πρὸς ἑσπέραν Βάκτρια [τοῖς Βα-

B κτρίοις * βαρβάρων] διαχειμάσας δ' αὐτόθι, ὑπερδέξιον ἔχων τὴν Ἰνδικὴν, καὶ πόλιν κτίσας, ὑπερήκρισεν εἰς τὴν Βακτριανὴν διὰ ψιλῶν ὁδῶν, [2] πλὴν τερμίνθου θαμνώδους ὀλίγης· ἀπορούμενος καὶ τροφῆς, ὥστε ταῖς τῶν κτηνῶν σαρξὶ χρῆσθαι, καὶ ταύταις ὠμαῖς διὰ τὴν ἀξυλίαν· πρὸς δὲ τὴν ὠμοσιτίαν, πεπτικὸν ἦν αὐτοῖς τὸ σίλφιον πολὺ πεφυκός. Πεντεκαιδεκαταῖος δ' ἀπὸ τῆς κτισθείσης πόλεως καὶ τῶν χειμαδίων, ἧκεν εἰς Ἄδραψα πόλιν τῆς Βακτριανῆς· περὶ ταῦτα δέ που τὰ μέρη, τῆς ὁμόρου τῇ Ἰνδικῇ, [3] καὶ τὴν Χοαρηνὴν εἶναι συμβαίνει· ἔστι δὲ τῶν ὑπὸ τοῖς Παρθυαίοις αὕτη

C [4] προσεχεστάτη Ἰνδικῇ· διέχει δὲ τῆς Ἀριανῆς δι' Ἀραχωτῶν καὶ τῆς λεχθείσης ὀρεινῆς, σταδίους μυρίους ἐννακισχιλίους. Ταύτην δὲ τὴν χώραν διεξιὼν Κρατερὸς, καταστρεφόμενος ἅμα τοὺς ἀπειθοῦντας, ἤει συμμῖξαι τὴν ταχίστην σπεύδων τῷ βασιλεῖ. Καὶ δὴ περὶ τοὺς αὐτοὺς χρόνους σχεδόν τι συνέδραμον εἰς τὴν Καρμανίαν αἱ πεζαὶ δυνάμεις ἀμφότεραι. Καὶ μικρὸν ὕστερον οἱ περὶ Νέαρχον εἰσέπλεον εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον, πολλὰ ταλαιπωρήσαντες καὶ διὰ * τὴν ἄλην, καὶ ταλαιπωρίαν, καὶ τὰ μεγέθη τῶν κητῶν. Εἰκὸς μὲν οὖν πρὸς ὑπερβολὴν ἠδολεσχηκέναι πολλὰ τοὺς πλεύσαντας· ὅμως δ'

D οὖν εἰρήκασι παραδηλοῦντες ἅμα καὶ τὸ παραστὰν αὐτοῖς πάθος, διότι προσδοκία μᾶλλον ἢ κίνδυνος ὑπῆρχε τοῖς ἀληθέσι. Τὸ δὲ μάλιστα ταράττον, φυσητήρων μεγέθη ῥοῦν ἀπεργαζομένων μέγαν ἀθρόον, καὶ ἀχλὺν ἐκ τῶν ἀναφυσημάτων, ὥστε τὰ πρὸ ποδῶν μέρη μὴ ὁρᾶσθαι·

p. 725.
* Manuſſ. κεχιονοβόλητο.
* In vett. q. legitur βαρβάροις. In aliis incluſa deſunt.
*Sic emendavimus ex manuſſ. Vulgò τὴν ἄλλην καὶ ταλ. Xyl. ἄλλην ταλ.

1. Ἐπί τε τοὺς Εὐεργέτας ἧκεν, οὓς ὁ Κῦρος οὕτως ὠνόμασε) Prius appellabantur Arimaſpi, deinde à Cyro ſunt Euergetæ appellati. auctor Diodorus Lib. XVII. pag. 552. T. II. ed. 1604. qui cauſam pluribus refert in actis anni ultimi Olympiadis CXII. *Caſaub.*

2. Πλὴν τερμίνθου θαμνώδους ὀλίγης) Tollenda fortaſſe eſt τελεία στιγμὴ poſt vocem ὀλίγης, & ponenda ὑποστίγμη, nam etiam infra τέρμινθον refert inter ea, quibus homines montani veſcerentur. *Idem.*

3. Καὶ τὴν Χοαρηνὴν) Libro undecimo pag. 514. Χορήνη vocatur. Scripti male Χαριανήν. *Idem.*

4. Προσεχεστάτη Ἰνδικῇ) Ita reſtituimus cum legeretur πρὸς ἔσχατα Ἰνδικῇ: de qua menda non ſemel occurrente diximus ad libri ſuperioris finem. pag. 681. *Idem.*

A ἐπεὶ δ᾽ οἱ καθηγεμόνες τοῦ πλοῦ, δεδιότων ταῦτα τῶν ἀνθρώπων, τὴν δ᾽ αἰτίαν οὐχ ὁρώντων, ἐμήνυσαν ὅτι θηρία εἴη, τάχα δ᾽ * ἀπαλλάττοιτο σάλπιγγος ἀκούσαντα καὶ κρότου· ἐκ τούτου Νέαρχος ταῖς ναυσὶν ἐπῆγε μὲν τὸ ῥόθιον, καθ᾽ ἅπερ ἐκώλυον, καὶ ἅμα ταῖς σάλπιγξιν ἐφόβει· τὰ δὲ θηρία ἔδυνεν, εἶτ᾽ ἀνεφαίνετο κατὰ πρύμναν, ὥστε ναυμαχίας ἀγωνίαν παρεῖχεν· * ἀλλ᾽ αὐτίκα ἀφίστατο. Λέγουσι μὲν οὖν καὶ οἱ νῦν πλέοντες εἰς Ἰνδοὺς μεγέθη θηρίων, καὶ ἐπιφανείας· ἀλλ᾽ οὔτε ἀθρόων, οὔτ᾽ ἐπιφερομένων πολλάκις, ἀλλ᾽ ἀποσοβηθέντα τῇ κραυγῇ καὶ τῇ σάλπιγγι ἀπαλλάττεσθαι. Φασὶ δ᾽ αὐτὰ μὲν μὴ * πλησιάζειν τῇ

* Scripti, ἀπαλλάττοιντο.

* Vulgò, ἂν ἄφις.

p. 726.

* Scripti, ἐκπλήσι.

B γῇ, τὰ δ᾽ ὀστᾶ διαλυθέντων ψιλωθέντα, ἐκκυμαίνεσθαι ῥᾳδίως, καὶ χορηγεῖν τὴν λεχθεῖσαν ὕλην τοῖς Ἰχθυοφάγοις περὶ τὰς καλυβοποιΐας. Μέγεθος δὲ τῶν κητῶν φησὶν ὁ Νέαρχος τριῶν καὶ εἴκοσιν ὀργυιῶν. Πιστευθέν τι δὲ ἱκανῶς ὑπὸ τῶν ἐν τῷ στόλῳ φησὶν ὁ Νέαρχος, ἐξελέγξαι ψεῦδος ὄν. ὡς εἴη τὶς ἐν τῷ πόρῳ νῆσος, ἣ ἀφανίζει τοὺς προσορμισθέντας· κέρκουρον γάρ τινα πλέοντα, ἐπειδὴ κατὰ τὴν νῆσον ταύτην ἐγένετο, μηκέτι ὁραθῆναι· πεμφθέντας δέ τινας ἐπὶ τὴν ζήτησιν, ἐκβῆναι μὲν μὴ θαρρεῖν εἰς τὴν νῆσον ἐκπλέοντας. ἀνακαλεῖν δὲ κραυγῇ τοὺς ἀνθρώπους· μηδενὸς δ᾽ ὑπακούοντος, ἐπανελ-

C θεῖν· ἁπάντων δ᾽ αἰτιωμένων τὴν νῆσον, αὐτὸς ἔφη πλεῦσαι, καὶ προσορμισθεὶς ἐκβῆναι μετὰ μέρους τῶν συμπλευσάντων, καὶ περιελθεῖν τὴν νῆσον· ὡς δ᾽ οὐδὲν εὕρισκεν ἴχνος τῶν ζητουμένων, ἀπογνόντα ἐπανελθεῖν, καὶ διδάξαι τοὺς ἀνθρώπους· ὡς ἡ μὲν νῆσος ψευδῆ τὴν αἰτίαν ἔχοι (καὶ γὰρ αὐτῷ καὶ τοῖς συνεκβᾶσιν ὁ αὐτὸς ὑπάρξαι ἂν φθόρος) ἄλλος δέ τις τρόπος τῷ κερκούρῳ τοῦ ἀφανισμοῦ συμβαίη, μυρίων ὄντων δυνατῶν.

[1] Ἡ δὲ Καρμανία· τελευταία μέν ἐστι τῆς ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ ἐκβολῆς· [2] τὸ μέν τοι πρῶτον αὐτῆς ἄκρον ἐκκεῖται πρὸς νότον εἰς τὴν μεγάλην

D θάλατταν· ποιήσαν δὲ τὸ στόμα τοῦ Περσικοῦ κόλπου πρὸς τὴν ἀπὸ τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας ἄκραν ἐν ἀπόψει οὖσαν, κάμπτεται πρὸς τὸν Περσικὸν κόλπον, ἕως ἂν συνάψῃ τῇ Περσίδι· πολλὴ δὲ * καὶ τῇ μεσογαίᾳ ἐστὶν ἐκτεινομένη μεταξὺ τῆς Γεδρωσίας καὶ τῆς Περσίδος, παραλλάττουσα πλέον τῆς Γεδρωσίας πρὸς ἄρκτον. Δηλοῖ δ᾽ ἡ εὐκαρπία· [3] καὶ γὰρ πάμφορος καὶ μεγαλόδενδρος, πλὴν ἐλαίας, καὶ ποταμοῖς κατάρρυτος.

* Malim. καὶ ἐν τῇ. ut paulo post..

Sed cum navigationibus duces, illis timentibus, & causam ignorantibus, indicassent, belluas esse quæ facile tubarum sonitu & plausu exaudito discederent: Nearchus naves cum impetu eo compulit, ubi maxime arcebatur, ac tubis belluas exterruit. Illæ undas subeuntes, navale certamen à puppi minabantur: verum subito cessavere. Etiam ii, qui hodie in Indiam navigant belluas ingentes narrant, & earum apparationes, sed quæ neque confertim neque crebro se offerant, & discedant clamore ac tubis repulsæ, eas terræ nequaquam appropinquare, ossa vero jam dissolutarum à fluctibus facile ejici, & materiam faciendorum tuguriorum Ichthyophagis suppeditare. Nearchus cetorum magnitudinem ulnarum XIII refert. Quod autem pro vero plane ab iis habebatur qui in classe erant, insulam quandam esse in transitu, quæ accedentes perderet; id se falsum demonstrasse. Lembus quidam (*quales cercuri dicuntur*) prope insulam navigarat: nunquam amplius postea visum: homines ad inquirendum missos, cum in insulam exire non auderent, sed præternavigantes clamore amissos revocarent, nemine exaudiente, reversos. Ex eo omnibus crimen in insulam conferentibus, sese inquit navigasse: & appulsa navi cum parte navigantium egressum, insulam omnem ambivisse, cumque nullum quæsitorum vestigium invenisset, re desperata rediisse, atque docuisse falso insulam culpari (nam & sibi & sociis eodem fuisse periturum modo) sed aliam haud dubie exitii causam lembo fuisse, cum infinita accidere possint.

Carmania ab Indi ostio ultima est, primum quidem ejus promontorium ad austrum in mare magnum exit. Cum vero Persici sinus os fecerit, ad promontorium felicis Arabiæ quod in conspectu est, Persicum sinum versus inflectitur, quousque Persiæ conjungatur, longè quoque in mediterraneam inter Gedrosiam Parthiamque porrigitur, magis tamen à Gedrosia abscedit ad aquilonem, quod fertilitas declarat. Carmania enim omnium ferax est rerum, & magnas arbores gignit, præter oleam, & fluminibus est irrigua.

1. Ἡ δὲ Καρμάνια τελευταία μέν ἐστι) An hoc ait, Carmaniam esse ultimam partem Arianæ? *Casaub.*

2. Τὸ μέν τοι πρῶτον αὐτῆς ἄκρον) Harmozonta vocant. vide libro sequenti. p. 765. *Idem.*

3. Καὶ γὰρ πάμφορος καὶ μεγαλόδενδρος) Vide Arrianum. Amm. Marcellinus L. XXIII. c. 6. ait Carmaniam fructuariis arboreisque fœtibus esse cultam. *Idem.*

1. Ὀνη-

Gedroſia parum differt à terra Ichthyophagorum ut ſæpe eam ſterilitas opprimat: quapropter annuos fructus in plures annos recondunt. Oneſicritus tradit flumen eſſe in Carmania, quod auri ramenta ferat: tum argenti foſſilis & æris, & minii venas, & montes duos, alterum arſenici, alterum ſalis. Sunt & deſerta ejus quædam, quæ jam cum Parthia & Paraetacena conjunguntur. Habet etiam fruges terræ Perſicis ſimiles, præcipuè vitem Carmanicam à noſtris denominatam, quæ ſæpe bicubitalem uvam fert, magnis acinis ac denſis, ut facilè appareat palmitibus eam ibi magis luxuriare. Hi, quod equorum copia deſtituuntur, aſinis in bello plurimum utuntur, & aſinum Marti ſacrificant (quem ſolum Perſæ ex omnibus diis colunt) & bellicoſi ſunt. Nemo uxorem ducit, niſi prius hoſtis caput amputatum ad regem pertulerit. Rex calvaria in regio theſauro repoſita, linguam minutatim ſecans, pane permiſcet, poſtea deguſtatam, ei qui attulit, & familiaribus edendam præbet: atque ille præclarus eſt, cui multa capita ſunt allata. Nearchus aſſerit, Carmanitarum mores ac ſermonem maxima ex parte Perſarum eſſe ac Medorum æmula. Os Perſici ſinus majus eſt, quàm ut una die transfretari poſſit.

Poſt Carmaniam Perſia eſt, multa ſanè in ora illius ſinus, qui ab ea nomen habet: ſed longè major in mediterranea, præſertim in longitudine, quæ ab auſtro & Carmania in ſeptentrionem & Medicas gentes pertendit. Triplex autem eſt natura, & aëris temperie. Nam ora maritima æſtuoſa eſt, ac ventoſa & fructuum inops, præterquam palmarum. Ea quater mille, & quadringentis ſtadiis vel ccc cenſetur, & in flumen deſinit, qui amnium ibi maximus omnium Oroates appellatur. Regio verò ulterior campeſtris eſt, omnium ferax, & optima pecorum nutrix, fluminibus & lacubus plena.

A Ἡ δὲ Γεδρωσία διαφέρει μικρὸν τῆς τῶν Ἰχθυοφάγων· ὥστ' ἀκαρπία κατέχει πολλάκις· διὸ φυλάττουσι τὸν ἐνιαύσιον καρπὸν εἰς ἔτη πλείω ταμιευόμενοι. [1] Ὀνησίκριτος δὲ λέγει ποταμὸν ἐν τῇ Καρμανίᾳ καταφέροντα ψήγματα χρυσοῦ· καὶ ὀρυκτοῦ δὲ εἶναι μέταλλον, καὶ ἀργύρου, καὶ χαλκοῦ, καὶ μίλτου· ὄρη τε εἶναι δύο, τὸ μὲν ἀρσενικοῦ, τὸ δὲ ἁλός· [2] Ἔχει δέ τινα καὶ ἔρημον συνάπτουσαν ἤδη τῇ Παρθυαίᾳ καὶ τῇ Παραιτακηνῇ. Γεώργια δ' ἔχει παραπλήσια τοῖς Περσικοῖς, τά τε ἄλλα, καὶ ἄμπελον· ταύτης δ' ἡ Καρμανία λεγομένη παρ' ἡμῖν, καὶ δίπηχυν ἔχει πολλάκις τὸν βότρυν, [3] πυκνόραγά τε ὄντα καὶ
B μεγαλόραγα, ἣν εἰκὸς ἐκεῖ εὐερνεστέραν εἶναι. Χρῶνται δ' ὄνοις οἱ πολλοὶ καὶ πρὸς πόλεμον σπάνει τῶν ἵππων· [4] ὄνον τε θύουσι τῷ Ἄρει, ὃν Πέρσαι σέβονται θεῶν μόνον, καὶ εἰσὶ πολεμιστεί· γαμεῖ δ' οὐδεὶς πρὶν ἂν πολεμίου κεφαλὴν ἀποτεμὼν, ἀνενέγκοι ἐπὶ τὸν βασιλέα· ὁ δὲ τὸ κρανίον μὲν ἐπὶ τῶν βασιλείων ἀνατίθησι, τὴν δὲ γλῶσσαν λεπτοτομήσας καταμίξας ἀλεύρῳ, γευσάμενος, αὐτῷ δίδωσι τῷ ἀνενέγκαντι καὶ τοῖς οἰκείοις κατασιτήσασθαι· ἐνδοξότατος δ' ἐστὶν, ᾧ πλεῖσται κεφαλαὶ ἀνηνέχθησαν. Νέαρχος δὲ τὰ πλεῖστα ἔθη καὶ τὴν διάλεκτον τῶν Καρμανιτῶν, Περσικά τε καὶ Μηδικὰ εἴρηκε· τὸ p. 727.
C δὲ στόμα τοῦ Περσικοῦ κόλπου, μεῖζον διάρματος ἡμερησίου.

Μετὰ δὲ Καρμανίαν ἡ Περσίς ἐστι, πολλὴ μὲν ἐν τῇ παραλίᾳ τοῦ ἀπ' αὐτῆς ὀνομαζομένου Περσικοῦ κόλπου· πολλῷ δὲ μείζων ἐν τῇ μεσογαίᾳ, καὶ μάλιστα ἐπὶ μῆκος τὸ ἀπὸ τοῦ νότου καὶ τῆς Καρμανίας, ἐπὶ τὰς ἄρκτους, καὶ τὰ περὶ Μηδίαν ἔθνη. Τριπλῆ δ' ἐστὶ καὶ τῇ φύσει, καὶ τῇ τῶν ἀέρων κράσει· ἡ μὲν γὰρ παραλία καυματηρά τε καὶ ἀνεμώδης, καὶ σπανίστη καρποῦ ἐστὶ πλὴν φοινίκων, ὅσον ἐν τετρακισχιλίοις, καὶ τετρακοσίοις, ἢ τριακοσίοις ἐξεταζομένη σταδίοις· καταστρέφουσα εἰς ποταμὸν μέγιστον τῶν ταύτῃ καλούμενον [5] Ὀροάτιν. Ἡ δ' ὑπὲρ ταύ-
D της ἐστὶ πάμφορος καὶ πεδινὴ, καὶ θρεμμάτων ἀρίστη τροφὸς, ποταμοῖς τε καὶ λίμναις πληθύει·

1. Ὀνησίκριτος δὲ λέγει ποταμὸν) Hytanin vocat Plin. H. N. Lib. VI. c. 23. *Flumen Carmaniæ Hytanis portuoſum & auro fertile.* Caſaub.

2. Ἔχει δέ τινα καὶ ἔρημον) Hæc eſt Carmania deſerta: de qua vide Ptolemæum. *Idem.*

3. Πυκνόραγά τε ὄντα καὶ μεγαλόραγα) Analogia ſuadet ut ſcribamus duplici ῥῥ πυκνόῤῥαγα & μεγαλόῤῥαγα. Sic πυκνόῤῥιζος. *Idem.*

4. Ὄνον τε θύουσι τῷ Ἄρει, ὃν Πέρσαι σέβονται θεῶν μόνον) Martem ſolum Deorum à Perſis fuiſſe cultum cui perſuadebit Strabo? nemini certe qui recordetur eorum, quæ infra de Perſarum inſtitutis ac moribus ſcripſit, ut miſſam faciam Xenophontis Παιδείαν, quæ μυριάκις falſitatis arguit hanc lectionem. Atque hic locus maximos viros habuit exercitos. Magna vero gratia habeatur doctiſſimo viro Cornelio Bertramo, non ſacrarum tantum literarum, quas diu magna cum ſua laude eſt profeſſus, ſed totius etiam humanitatis peritiſſimo, qui veram lectionem divinavit, eamque mihi ante aliquot annos oſtendit. Placet autem illi, ut pro ὃν Πέρσαι σέβονται θεῶν μόνον legamus ὅνπερ καὶ σέβονται θεῶν μόνον. qua conjectura nihil ingenioſius, nihil probabilius dici queat. Porro Ἄρης hic, quem à Carmanis coli ait, neſcio an ſit Ἀρειμανής, quem Perſæ colebant ut Heſychius teſtatur. *Idem.*

5. Ὀροάτην) legendum Ὀρόατιν. conf. Strabonem pag. 729. τὸν δὲ Πασίτιγριν ἀπὸ τοῦ Ὀροάτιδος διέχειν περὶ δισχιλίους σταδίους. Salmaſ. Exercitat. Plin. pag. 494. a. E.

A τρίτη δ᾽ ἐστὶν ἡ πρὸς βορρᾶν χειμέριος καὶ ὀρεινή· πρὸς δὲ ταῖς ἐσχάταις εἰσὶν οἱ καμηλοβοσκοί. Μῆκος μὲν οὖν ἐστὶ κατ᾽ Ἐρατοσθένη τὸ ἐπὶ τὰς ἄρκτους, καὶ τὰς Κασπίους πύλας, περὶ ὀκτακισχιλίων, κατά τινας προπιπτούσας ἄκρας. Λοιπὴ δ᾽ ἐστὶν ἐπὶ Κασπίους πύλας οὐ πλείους, ἢ τῶν δισχιλίων. Πλάτος δὲ τὸ ἐν τῇ μεσογαίᾳ ἀπὸ Σούσων εἰς Περσέπολιν στάδιοι τετρακισχίλιοι διακόσιοι· κἀντεῦθεν ἐπὶ τοὺς Καρμανίας ὅρους, ἄλλοι χίλιοι ἑξακόσιοι. Φῦλα δὲ οἰκεῖ τὴν χώραν, οἵ τε Πατεισχορεῖς λεγόμενοι, καὶ οἱ Ἀχαιμενίδαι, [1] καὶ οἱ Μάγνοι· οὗτοι μὲν οὖν σεμνοῦ τινος εἰσὶ βίου ζηλωταί. [2] Κύρτιοι δὲ B καὶ Μαραοὶ ληστρικοί· ἄλλοι δὲ γεωργικοί· σχεδὸν δέ τι καὶ ἡ Σουσὶς μέρος γεγένηται τῆς Περσίδος· μεταξὺ αὐτῆς κειμένη καὶ τῆς Βαβυλωνίας, ἔχουσα πόλιν ἀξιολογωτάτην τὰ Ζοῦσα. Οἱ γὰρ Πέρσαι κρατήσαντες Μήδων, καὶ ὁ Κῦρος, ὁρῶντες τὴν μὲν οἰκείαν γῆν ἐπ᾽ ἐσχάτοις που τεταγμένην, τὴν δὲ Σουσίδα ἐνδοτέρω καὶ πλησιαιτέραν τῇ Βαβυλωνίᾳ ἐν τοῖς ἄλλοις ἔθνεσιν, ἐνταῦθα ἔθεντο τὸ τῆς ἡγεμονίας βασίλειον· ἅμα καὶ τὸ ὅμορον τῆς χώρας ἀποδεξάμενοι, καὶ
p. 728. τὸ ἀξίωμα τῆς πόλεως, [3] καὶ κρεῖττον τὸ μηδέποτε καθ᾽ ἑαυτὴν τὴν Σουσίδα [4] πραγμάτων μεγάλων ἐπίβουλον γεγονέναι, ἀλλ᾽ ἀεὶ ὑφ᾽ ἑτέροις ὑπάρξαι· καὶ ἐν μέρει τέτακται συστήματος C μείζονος, πλὴν εἰ ἄρα τὸ παλαιὸν τὸ κατὰ τοὺς ἥρωας. [5] Λέγεται γὰρ δὴ καὶ κτίσμα Τιθωνοῦ τοῦ Μέμνονος πατρὸς, κύκλον ἔχουσα ἑκατὸν καὶ εἴκοσι σταδίων, παραμήκης τῷ σχήματι· [6] ἡ δ᾽ ἀκρόπολις ἐκαλεῖτο Μεμνόνειον. [7] Λέγονται δὲ καὶ Κίσσιοι οἱ Σούσιοι. Φησὶ δὲ καὶ Αἰσχύλος τὴν μητέρα Μέμνονος Κισσίαν. [8] Ταφῆναι δὴ λέγεται Μέμνων περὶ Πάλτον τῆς Συρίας παρὰ * Βαδᾶν ποταμὸν, [9] ὡς εἴρηκε Σιμωνίδης ἐν Μήμνονι διθυράμβῳ τῶν Δαλιακῶν.

* Scripti, Βαυδᾶν.

Tertia est hyemalis ac montana aquilonem versus: ab extremis ejus partibus sunt camelorum pastores. Longitudo est (ut Eratostheni placet) in septentrionem & Caspias portas ad IIX stadiorum millia, secundum vertices quosdam procurrentia. Ultima est usque ad Caspias portas non ultra duo millia stadiorum. Longitudo vero in mediterranea, à Susis usque Persæpolim stadiorum, quater mille & CC: hinc usque ad Carmaniæ fines sunt CIↃ IↃC. Gentes regionem hanc incolunt Patischores & Achæmenidæ, & Magni: quorum hi honestæ vivendi rationi student. Item Cyrtii & Marai, quorum alii prædatores sunt, alii agricolæ. Sed & Susis ferè Persiæ pars est, inter eam & Babyloniam posita, & Susa urbem habet memorabilem. Nam Persæ ac Cyrus superatis Medis, cum suam terram in extremis sitam viderent, Susiam verò interius & Babyloniæ & aliis gentibus propiorem, in ea regiam collocaverunt, simul & regionis ejus adfinitatem probantes, & urbis dignitatem, & quia, quod maximum erat, Susii nunquam pro se magnas attentaverunt, sed semper subditi fuere, ac in parte majoris alicujus conventus censi, nisi quis heroum tempora respiciat. Susa enim à Tithono condita dicuntur, Memnonis patre, ambitus CXX stadiorum, figura oblonga, cujus arx Memnonium vocabatur. Susii etiam Cissii sunt dicti, & Æschylus Memnonis Cissiam vocat. Memnon ipse sepultus dicitur circa Paltum Syriæ, juxta flumen Badam, ut Simonides ait in Memnone dithyrambo 10 Deliacorum.

1. Καὶ οἱ Μάγνοι) Falsa lectio. Scribendum, καὶ Μάγοι auctore Plinio libro sexto. cap. 26. id & ex Herodoto liquebit. *Casaub.*

2. Κύρτιοι δὲ καὶ Μάραοι) Legendum est καὶ Μάρδοι. Non semel in hac voce peccatum, ut etiam ante ostendimus. vide ad illum locum libri undecimi p. 523. καὶ οἱ ἐν Περσίδι Κύρτιοι καὶ Ἄμαρδοι (καὶ γὰρ οὕτω &c. *Idem.*

3. Καὶ κρεῖττον τὸ μηδέποτε) Lego καὶ κρεῖττον ὄν, id est cum melius esset & conducibilius. *Idem.*

4. Πραγμάτων μεγάλων ἐπίβουλον γεγονέναι) Videndum num legendum sit potius ἐπήβολον, de quo judicent periti hujus linguæ. *Idem.*

5. Λέγεται γὰρ δὴ καὶ κτίσμα Τιθωνοῦ τοῦ Μέμνονος) Narrat Diodorus Siculus libro secundo, non procul à principio. *Idem.*

6. Ἡ δ᾽ ἀκρόπολις ἐκαλεῖτο Μεμνόνειον) Ita appellant Herodotus & Diodorus. Herodoti verba sunt in Terpsichore (Lib. V. c. 55.) καὶ δὴ λέγω σταδίους εἶναι τοὺς πάντας ἀπὸ θαλάσσης τῆς Ἑλληνικῆς μέχρι Σούσων. τοῦτο γὰρ Μεμνόνειον ἄστυ καλέεται &c. notat & alibi. *Idem.*

D 7. Λέγονται δὲ καὶ Κίσσιοι οἱ Σούσιοι) Apud Herodotum Cissiorum multis locis mentio. Æschylus in Persis ℣. 17. Susa & τὸ παλαιὸν Κίσσινον ἕρκος separat, & iterum paulo post ℣. 117. his verbis,

Μὴ πόλις πύθηται κένανδρον μεγ᾽
Ἄστυ Σουσίδος καὶ τὸ κίσσινον πόλισμα. *Idem.*

8. Ταφῆναι δὴ λέγεται Μέμνων) Aliter Diodorus libro secundo. *Idem.*

9. Ὡς εἴρηκε Σιμωνίδης) Legebam ὡς εἴρηκε Σῆμος ὁ Ἠλεῖος, auctore Suida qui ita scribit, Σῆμος Ἠλεῖος, γραμματικός. ἔγραψε Δηλιακὰ βιβλία η. (Verum notandum est, quem Suidas Eleum esse ait eundem Δήλιον appellari ab aliis, ut ab Athenæo L. IV. c. 23. p. 173. & Stephano quem vide, id est Τίγυρα. Quare si hos sequimur auctores non ὁ Ἠλεῖος, sed ὁ Δήλιος fuerit legendum.) *Idem.*

10. *Deliacorum*) Sic etiam Gyraldus legit in Simonide, in Græco est Δελιδιακῶν vox inanis. ego nihil habeo quod de Deliacis Simonideis affirmem. *Xyland.*

1. Τὰ

Urbis murorum, templorum & regiæ ſtructura Babylonicis ſimilis è coctili latere & bitumine à quibuſdam perhibetur. Polycletus dicit eam muris caruiſſe: CC ſtadiorum ambitum habuiſſe. Cùm autem regiam apud Suſa maximè exornaſſent, nihilominus Perſepolitanam & Paſagardicam amplificaverunt: nam & gaza & theſauri, & monumenta Perſarum ibi erant, ut in locis cùm munitioribus, tum à majoribus ipſorum cultis. Erat etiam regia alia Gabis in ſuperioribus Perſiæ partibus, & in ora maris juxta eam, quæ Oca dicebatur: atque hæc quidem Perſis imperantibus. Poſteriores autem aliis atque aliis uſi ſunt, tenuioribus nimirum, ut pote Perſia jam à Macedonibus ac Parthis etiam ampliùs deminuta. Nam etſi adhuc Perſæ proprium regem habent, viribus tamen longè ſunt inferiores, & Parthorum regis dicto ſunt audientes. Enimverò Suſa in mediterraneis jacent, trans Choaſpem flumen juxta pontem: Suſiana uſque ad mare pertinet. ora ejus maritima eſt à finibus Perſicæ oræ, uſque ad Tigris oſtia, ad ter mille ferè ſtadia. Choaſpes per regionem fluens, in eandem oram deſinit, ortus apud Uxios. Nam inter Suſa ac Perſiam montana quidam aſpera & prærupta interjacent, quæ anguſtias habent difficulter ſuperabiles, & homines latrones: qui mercedem etiam à regibus exigebant, è Suſis in Perſiam intrantibus. Addit Polycletus, Choaſpem & Eulæum, & Tigrim in lacum quendam confluere, atque ex eo inde in mare exire. Juxta lacum emporium eſſe, & cùm flumina maris merces non recipiant, nec emittant propter catarractas de induſtria factos, pedeſtri itinere ad mercatum iri. Quidam dicunt ɪↄccc ſtadia eſſe uſque ad urbem Suſa.

A Τὸ δὲ τεῖχος ᾠκοδόμητο τῆς πόλεως, καὶ ἱερὰ, καὶ βασίλεια παραπλησίως, ὥσπερ τὰ τῶν Βαβυλωνίων ἐξ ὀπτῆς πλίνθου καὶ ἀσφάλτου, καθάπερ εἰρήκασί τινες. Πολύκλειτός τε διακοσίων φησὶ τὸν κύκλον, καὶ ἀτείχιστον. Κοσμήσαντες δὲ τὰ ἐν Σούσοις βασίλεια μάλιστα τῶν ἄλλων, οὐδὲν ἧττον, καὶ τὰ ἐν Περσεπόλει, καὶ τὰ ἐν Πασαργάδαις ἐξετίμησαν· καὶ ἥ γε γάζα, καὶ οἱ θησαυροὶ, καὶ τὰ μνήματα, ἐνταῦθα ἦν τοῖς Πέρσαις, ὡς ἐν τόποις ἐρυμνοτέροις, καὶ ἅμα προγονικοῖς. Ἦν δὲ καὶ ἄλλα βασίλεια τὰ ἐν Γάβαις, ἐν τοῖς ἀνωτέρω που μέρεσι τῆς Περσίδος καὶ τὰ ἐν τῇ παραλίᾳ, [1] τὰ κατὰ τὴν Ὄκην λεγομένην·
B ταῦτα μὲν τὰ κατὰ τὴν τῶν Περσῶν ἀρχήν. Οἱ δ' ὕστερον ἄλλοις, καὶ ἄλλοις ἐχρήσαντο, ὡς εἰκὸς εὐτελεστέροις οὖσιν, ἅτε καὶ τῆς Περσίδος ἠλαττωμένης ὑπὸ τῶν Μακεδόνων, καὶ ἔτι μᾶλλον ὑπὸ τῶν Παρθυαίων. [2] Καὶ γὰρ εἰ βασιλεύονται μέχρι νῦν· ἴδιον βασιλέα ἔχοντες οἱ Πέρσαι τῇ γε δυνάμει πλεῖστον ἀπολείπονται), καὶ τῷ Παρθυαίων προσέχουσι βασιλεῖ. Τὰ μὲν οὖν Σοῦσα ἐν μεσογαίοις κεῖται [3] ἐπὶ τῷ Χοάσπῃ ποταμῷ περαιτέρω * κατὰ τὸ ζεῦγμα· ἡ δὲ χώρα μέχρι τῆς θαλάττης καθήκει· καὶ ἔστιν αὐτῆς ἡ παραλία μέχρι τῶν ἐκβολῶν σχεδόν τι τοῦ Τίγριος, ἀπὸ τῶν ὅρων τῆς Περσικῆς παραλίας, σταδίων ὡς τρισχι-
C λίων· ῥεῖ δὲ διὰ τῆς χώρας ὁ Χοάσπης εἰς τὴν αὐτὴν τελευτῶν παραλίαν, ἀπὸ τῶν Οὐξίων τὰς ἀρχὰς ἔχων. Παρεμπίπτει γάρ τις ὀρεινὴ τραχεῖα, καὶ ἀπότομος μεταξὺ τῶν Σουσίων, καὶ τῆς Περσίδος, στενὰ ἔχουσα δυσπάροδα, καὶ ἀνθρώπους λῃστάς· οἳ μισθοὺς ἐπράττοντο καὶ αὐτοὺς τοὺς βασιλέας κατὰ τὴν ἐκ Σούσων εἰς Πέρσας εἰσβολήν. Φησὶ δὲ Πολύκλειτος [4] εἰς λίμνην τινὰ συμβάλλειν τόν τε Χοάσπην, καὶ τὸν Εὔλαιον, καὶ ἔτι τὸν Τίγριν, εἶτ' ἐκεῖθεν ἐς τὴν θάλατταν ἐκδιδόναι· πρὸς δὲ τῇ λίμνῃ καὶ ἐμπορεῖον εἶναι, τῶν ποταμῶν μὲν οὐ δεχομένων τὰ ἐκ τῆς θαλάττης· οὐδὲ p. 729.
καταπεμπόντων διὰ τοὺς καταρράκτας ἐπίτηδες
D * γινομένους, πεζῇ δ' ἐμπορευομένων· ὀκτακοσίους γὰρ εἶναι σταδίους εἰς Σοῦσα λέγουσιν ἄλλοι·

* Lego ἢ κατὰ ζεῦγμα. Errat enim Xyl.

* Scripti, γινομένους.

1. Τὰ μετὰ τὴν Ὄκην) An eſt quam vocat Ταόκην Ptolemæus? *Caſaub.*

2. Καὶ γὰρ εἰ βασιλεύονται μέχρι νῦν ἴδιον βασιλέα ἔχοντες οἱ Πέρσαι, τῇ γε δυνάμει πλεῖστον ἀπολείπονται, καὶ τῷ Παρθυαίων προσέχονται βασιλεῖ. *Nam etſi adhuc Perſæ proprium regem habent, viribus tamen longe ſunt inferiores, & Parthorum regis dicto ſunt audientes.*) Res non nimis nota Romanis ſcriptoribus, & iis vel ignorata vel non tradita. En ratio, quare Perſæ hodierni non agnoſcunt Parthorum regnum, nec de eorum rebus in ſuis hiſtoriis meminere, ut narrat Hiſpanus auctor Teixera, & alii. *Palmer.*

3. Ἐπὶ τῷ Χοάσπῃ ποταμῷ περαιτέρω ἢ κατὰ τὸ Ζεῦγμα) Mire hic errat Xylander. Nam primum ἐπὶ non eſt *trans*, ſed *ad* & *juxta*. Sic accipiendum & apud Herodotum Terpſichore (Lib. v. c. 52.) quandò de Choaſpe loquens ſcribit, ἐφ' ᾧ Σοῦσα πόλις πεπόλισται. Dionyſius Afer, ℣. 1073.

—— Χωρὶς δὲ Χοάσπις

Ἕλκων Ἰνδὸν ὕδωρ, παρά τε ῥείων χθόνα Σούσων.

quod rectè Euſtath. interpretatur παραρρέων τὰ Σοῦσα. Deinde male putat Xylander Suſa fuiſſe juxta pontem. Nam verborum Strabonis hæc videtur eſſe ſententia, Suſa ſita eſſe ad Choaſpem fluvium paulo ulterius (id eſt, à mari remotius) quam ſit pons ei flumini ſuperſtructus. *Caſaub.*

4. Εἰς λίμνην τινὰ συμβάλλειν) Hujus lacus meminit Plinius lib. VI. cap. 23. vide etiam cap. 27. *Idem.*

A ἄλλοι δέ φασι τοὺς διὰ Σούσων ποταμοὺς εἰς ἓν ῥεῦμα τὸ τοῦ * Τίγριος συμπίπτειν, καὶ τὰς μεταξὺ * διώρυχας τοῦ Εὐφράτου· διὰ δὲ τοῦτο κατὰ τὰς ἐκβολὰς ὀνομάζεσθαι Πασίτηγριν. Νέαρχος δὲ τὴν παράπλουν τῆς Σουσίδος τεναγώδη φήσας, * πέρας αὐτοῦ λέγει τὸν Εὐφράτην ποταμόν· πρὸς δὲ τῷ στόματι κώμην οἰκεῖσθαι τὴν ὑποδεχομένην τὰ ἐκ τῆς Ἀραβίας φορτία· συνάπτειν γὰρ ἐφεξῆς τὴν τῶν Ἀράβων παραλίαν τῷ στόματι τοῦ Εὐφράτου, καὶ τοῦ Πασιτίγριδος· τὸ δὲ μεταξὺ πᾶν ἐπέχειν λίμνην, τὴν ὑποδεχομένην τὸν Τίγριν. Ἀναπλεύσαντι * δὲ τῷ Πασιτίγρει σταδίους πεντήκοντα, καὶ ἑκατὸν τὴν σχεδίαν εἶναι τὴν ἄγουσαν ἐπὶ * Σοῦσα ἐκ τῆς Περσίδος, ἀπέχουσαν Σούσων σταδίους ἑξήκοντα· τὸν δὲ Πασίτιγριν [1] ἀπὸ B τοῦ Ὀροάτιδος διέχειν περὶ δισχιλίους σταδίους· διὰ δὲ τῆς λίμνης ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ Τίγριος τὸν ἀνάπλουν εἶναι σταδίων ἑξακοσίων· πλησίον δὲ τοῦ στόματος κώμην οἰκεῖσθαι τὴν Σουσιανήν, διέχουσαν τῶν Σούσων σταδίους πεντακοσίους· * ἀπὸ δὲ τοῦ Εὐφράτου μέχρι Βαβυλῶνος τὸν ἀνάπλουν εἶναι * διὰ τῆς οἰκουμένης καλῶς σταδίων πλειόνων, ἢ τρισχιλίων, Ὀνησίκριτος δὲ πάντας φησὶν ἐκβάλλειν εἰς τὴν λίμνην, τόν τε Εὐφράτην, καὶ τὸν Τίγριν· ἐκπεσόντα δὲ πάλιν τὸν Εὐφράτην ἐκ τῆς λίμνης ἰδίῳ στόματι πρὸς τὴν θάλατταν συνάπτειν. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πλείω στενά, διεκβαίνοντι τὰ ἐν τοῖς Οὐξίοις κατ᾽ αὐτὴν τὴν Περσίδα, ἃ καὶ αὐτὰ βίᾳ διῆλθεν Ἀλέξανδρος, κατά τε τὰς C Περσικὰς πύλας, καὶ κατ᾽ ἄλλους τόπους διεξιὼν τὴν χώραν, καὶ κατοπτεῦσαι σπεύδων τὰ κυριώτατα μέρη, καὶ τὰ γαζοφυλάκια, ἃ τοσούτοις χρόνοις ἐξεπεπλήρωτο οἷς ἐδασμολόγησαν Πέρσαι τὴν Ἀσίαν· ποταμοὺς δὲ διέβη πλείους τοὺς διαῤῥέοντας τὴν χώραν, καὶ καταφερομένους εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον. Μετὰ γὰρ τὸν Χοάσπην [2] ὁ Κοπράτας ἐστὶ, [3] καὶ ὁ Πασίτιγρις, ὃς ἐκ τῆς Οὐξίας καὶ αὐτὸς ῥεῖ· [4] ἔστι δὲ καὶ Κῦρος ποταμὸς, διὰ τῆς κοίλης καλουμένης Περσίδος ῥέων περὶ Πασαργάδας, [5] οὗ * μετέλαβε τὸ ὄνομα ὁ βασιλεὺς, ἀντὶ Ἀγραδάτου μετωνομασθεὶς Κῦρος.

* Scripti, Πασιτίγριος.
* Scripti, διώρυγας.
* Scripti, τέλος.
* Scripti, τὸν Πασίτιγριν.
* Scripti, Σούσων.
* Manusſ. Ἀπὸ δὲ τοῦ στόματος τοῦ Εὐφ.
* Malim. διὰ γῆς.
* Fortaſſe, μετέβαλε.

A Sunt qui affirment flumina omnia, quæ Suſiam pervadunt, in Tigris alveum illabi, ac Euphratis foſſas intermedias, & propterea eum apud oſtia Paſitigrim nominari. Nearchus Suſiæ oram paluſtrem facit, & terminum ejus Euphratem, in ore ejus pagum habitari, qui merces ex Arabia ſuſcipiat. Succedere enim deinceps ori Euphratis, & Paſitigris. Loca media omnia à lacu quodam occupari, qui Tigrim in ſe recipit. Centum & L ſtadiis adverſo ſubvectos Paſitigri ad ratem venire, quæ Suſa è Perſide ducit, eamque à Suſis abeſſe ſtadiis B LX. Paſitigrim verò ab Oroatide duobus millibus ferè ſtadiorum: navigationem per lacum in os Tigrios ſtadiorum LX eſſe. Prope hoc pagum Suſianum habitari quingentis ſtadiis à Suſis diſtantem. Ab ore Euphratis Babylonem uſque navigationem eſſe per loca bene habitata, ſupra tria millia ſtadiorum. Oneſicritus ait omnes fluvios, Euphratem, Tigrimque in lacum influere: rurſumque Euphratem è lacu egreſſum, proprio oſtio cum mari jungi. Sunt & aliæ complures anguſtiæ Uxios tranſeunti juxta Perſiam: quas Alexander vi C permeavit ad Perſicas portas & loca alia tranſiens regionem, & videre contendens potiſſimas ejus partes & theſauros, per tantum temporis congeſtos, quò Perſæ ex Aſia tributa legerunt, & multa flumina trajecit, quæ regionem rigant, & in Perſicum ſinum deferuntur. Nam poſt Choaſpem ſunt amnes Copratas & Paſitigris, qui etiam ex Uxia fluit. Item Cyrus, qui circa Paſargadas per Perſiam, quæ dicitur cava, fluit, ab rege appellatus pro Agradato Cyrus.

1. Ἀπὸ τοῦ Ὀροάτιδος) Ὀροάτην modo vocabat. Sed Plinius H. N. Lib. v. c. 27. ſemper Oroatin, & Perſidis ait eſſe initium. *Caſaub.*

2. Ὁ Κοπράτας ἐστὶ) Meminit Diodorus lib. XIX. T. II. p. 666. *ἐπεὶ δὲ παρεγενήθη πρὸς τὸν Κοπράτην ποταμὸς, τὰ πρὸς τὴν διάβασιν παρεσκευάζετο. οὗτος δὲ ἔκ τινος ὀρεινῆς ῥέων ἐξέπιπτεν εἰς τὸν Τίγριν. Idem.*

3. Καὶ ὁ Πασίτιγρις, ὃς ἐκ τῆς Οὐξίας καὶ αὐτὸς ῥεῖ) Aſcribam de hoc flumine quæ habet Curtius Lib. v. c. 3. *Rex*, inquit, *quartis caſtris pervenit ad fluvium, Paſitigrim incolæ vocant: oritur in montibus Uxiorum, & per quinquaginta ſtadia ſylveſtribus ripis præceps inter ſaxa devolvitur. Accipiunt deinde eum campi, quos clementiore alveo præterit, jam navium patiens: ſexcenta ſtadia ſunt mollioris ſoli, per quod leni tractu aquarum Perſico mari ſe inſinuat.* Idem.

4. Ἔστι δὲ καὶ Κῦρος ποταμὸς) Hic locus valdè mihi eſt ſuſpectus: idque multis de cauſis. Primum quod Cyrum fluvium in Perſide conſtituit, reperio D hunc Corum nominari non Cyrum. Dionyſius Afer cui in pleriſque cum Strabone convenit, de Perſidis fluviis loquens. ℣. 1073.

Χωρὶς μὲν Κόρος ἐστὶ μέγας, χωρὶς δὲ Χοάσπις.

Deinde quod ſubjicit hunc fluvium ſic fuiſſe à Cyro appellatum cum ante appellaretur Agradatus, id ego nuſquam reperio: contra enim fluvium, qui à Cyro nomen accepit, alium eſſe docet manifeſtiſſimè Ammianus L. XXIII. c. 23. eum videlicet Cyrum, quem & Strabo lib. XI. p. 500. commemoravit, & in Caſpium mare ſe exonerare dixit. *Idem.*

5. Οὗ μετέλαβε τὸ ὄνομα) Imo *μετέβαλε* non *μετέλαβε*. *Μεταλαμβάνειν* enim *ὄνομα*, de ipſo fluvio dicitur qui antiquum nomen mutat, ut libro ſequenti p. 750. de Oronte, *τὸ δ᾽ ὄνομα τοῦ γεφυρώσαντος αὐτὸν Ὀρόντου μετέλαβε, καλούμενος πρότερον Τυφών. Idem.*

5. Οὗ μετέλαβε τὸ ὄνομα ὁ βασιλεὺς ἀντὶ Ἀγραδάτου μετωνομασθεὶς Κῦρος. *Ab rege appellatus pro Agra-*

Juxta Persepolim Alexander Araxem trajecit. Persepolis magnificam regiam habebat, & thesauros magni pretii. In Araxem è Parætacis labentem Medus influit, è Media decurrens. Hi per convallem rerum omnium feracem, & Carmaniæ junctam deferuntur, & orientalibus regionis partibus, sicut & ipsa Persæpolis. Alexander Persæpolis regiam combussit, ultus Græcos, quorum & illi sacra & urbes ferro igneque vastassent. Deinde in Pasargadas venit, ubi erat antiqua regum sedes. Hîc Cyri sepulturam in hortis vidit, turrim non sanè magnam, arborum densitate occultam, à parte inferiore solidam, superiore tabulatum habentem & sacellum, perangusto aditu. Per eum Aristobulus introisse se ait, jussu regis, atque sepulturam exornasse. Vidisse autem auream lecticam, & mensam cum poculis, & aureum alveum, vestem plurimam, & mundum gemmis ornatum. Verùm hæc vidisse affirmat, primo adventu, postea direpta fuisse: ac cætera quidem asportata, lecticam verò confractam, & alveo loco moto, cadaver nusquam apparuisse. Non hoc Satrapæ,

A [1] Πρὸς αὐτῇ δὲ Περσαιπόλει, τὸν Ἀράξην διέβη. [2] Ἦν δὲ ἡ Περσαίπολις ἔχουσα βασίλεια ἐκπρεπῆ, μάλιστα τῇ πολυτελείᾳ τῶν κειμένων. Ῥεῖ δ' ὁ Ἀράξης ἐκ τῶν Παραιτάκων· συμβάλλει δ' εἰς αὐτὸν ὁ Μῆδος, ἐκ Μηδείας ὁρμηθείς· φέρονται δὲ δι' αὐλῶνος παμφόρου συνάπτοντος τῇ Καρμανίᾳ, καὶ τοῖς ἑωθινοῖς μέρεσι τῆς χώρας, καθάπερ καὶ αὐτὴ ἡ Περσαίπολις. Ἐνέπρησε δὲ ὁ Ἀλέξανδρος τὰ ἐν Περσαιπόλει βασίλεια, τιμωρῶν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτι κἀκείνων ἱερὰ καὶ πόλεις οἱ Πέρσαι πυρὶ καὶ σιδήρῳ διεπόρθησαν· εἶτ' εἰς Πασαργάδας ἧκε· καὶ τοῦτο δ' ἦν βασίλειον ἀρ- p. 730.
B χαῖον· [3] ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸν Κύρου τάφον εἶδεν ἐν παραδείσῳ, πύργον οὐ μέγαν, τῷ δάσει τῶν δένδρων ἐναποκεκρυμμένον, * [4] κάτω μὲν στερεὸν, [5] ἄνω δὲ στέγην ἔχοντα καὶ σηκὸν, στενὴν τελέως ἔχοντα τὴν εἴσοδον· δι' ἧς παρελθεῖν εἴσω φησὶν Ἀριστόβουλος κελεύσαντος τοῦ βασιλέως, καὶ κοσμῆσαι τὸν τάφον· ἰδεῖν δὲ κλίνην τε χρυσῆν, καὶ τράπεζαν σὺν ἐκπώμασι, καὶ πύελον χρυσῆν, καὶ ἐσθῆτα πολλὴν, κόσμον τε λιθοκόλλητον· κατὰ μὲν οὖν τὴν πρώτην ἐπιδημίαν ταῦτ' ἰδεῖν· ὕστερον δὲ συληθῆναι, καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἐκκομισθῆναι τὴν δὲ κλίνην θραυσθῆναι μόνον, [6] καὶ τὴν πύελον * μεταθέντων, τὸν νεκρὸν δ' οὐ δῆλον γενέσθαι, διότι
C προνομευτῶν ἔργον ἦν, οὐχὶ τοῦ Σατράπου,

* Scripti, κάτωθεν.

* Scripti μεθέντων.

Agradato Cyrus.) Mutat doctus auctor notarum, & vult legi μετέβαλε. Sed puto eum primo impetu hæc scripsisse, non satis attente perspectis Strabonis verbis. Putat voluisse dicere Strabonem, regem Cyrum mutavisse fluvii nomen, & pro Agradate Cyrum vocavisse: at si hoc voluisset dicere Strabo, sic oportuisset eum loqui: οὗ μετέβαλε τὸ ὄνομα ὁ βασιλεὺς ἀντὶ Ἀγραδάτου μετονομάζων Κῦρον. Sed ut sunt verba Strabonis, contrarium sensum exhibent, à nomine fluvii scilicet rex denominatus est, & ex Agradato mutato nomine vocatus est Cyrus, nam μετωνομασθεὶς non potest referri quam ad βασιλεύς. Tum Ἀγραδάτης videtur potius fuisse nomen viri in lingua Persica, ut Ἀβραδάτης apud Xenophontem, Ὀροοντοβάτης, Spithridates, alia innumera. Maneat ergo lectio vulgata. *Palmer.*

1. Πρὸς αὐτῇ δὲ Περσαιπόλει τὸν Ἀράξην διέβη) Hic fluvius Ptolemæo aliter nominatur: scriptoribus rerum Alexandri Araxes similiter. Diodorus lib. XVII. διόπερ ὁ Ἀλέξανδρος κατὰ σπουδὴν ἦγε τὴν δύναμιν καὶ τὸν Ἀράξην ποταμὸν ζεύξας, διεβίβασε τοὺς στρατιώτας. Porrò non alluebat mœnia Persepoleos Araxes, sed nec multum ab iis erat remotus. Quintus Curtius L. v. c. 7. de Persepoli, *Hujus vestigium non inveniretur nisi Araxes amnis ostenderet, haud procul mœnibus fluxerat: inde urbem fuisse xx. stadiis distantem, credunt magis quam sciunt accolæ.* Casaub.

2. Ἦν δὲ ἡ Περσαίπολις ἔχουσα βασίλεια ἐκπρεπῆ) Describit hanc urbem Diodorus diligentissime: ejus incendium omnes commemorant. fuerat exstructa ut idem Diodorus Siculus libro primo ait, ex direptione Thebarum Ægyptiacarum. Combusta est ab Alexandro hortatu maxime Thaidis, nobilis scorti. Miror autem quum dicat Q. Curtius Persepolin semel incensam & dirutam, nunquam postea resurrexisse, recenseri tamen eam à Ptolemæo, non secus ac si tunc quoque floruisset. Q. Curtii verba sunt hæc, quæ propter elegantiam adscripsi (L. v. c. 7.) *Hunc exitum*, ait, *habuit regia totius Orientis, unde tot gentes ante jura petebant: patria tot regum, unicus quondam Græciæ terror, molita decem* (*decem* omittunt alii) *millium navium classem, & exercitus quibus Europa inundata est, contabulato mari molibus, perfossisque montibus, in quorum specus fretum immissum est. Ac ne longa quidem ætate, quæ excidium ejus secuta est, resurrexit.* Idem.

3. Ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸν Κύρου τάφον εἶδεν ἐν παραδείσῳ) Arrianus sub finem libri sexti pluribus describit ex Aristobulo, cujus descriptionem juvabit cum Straboniana conferre. *Idem.*

D 4. Κάτω μὲν στερεόν) Explicat Arrianus. καὶ αὐτὸν δὲ τὸν τάφον. τὰ κάτω λίθῳ τετραπέδῳ ἐς τετράγωνον σχῆμα πεποιῆσθαι. *Idem.*

5. Ἄνω δὲ στέγην ἔχοντα καὶ σηκὸν, στενὴν τελέως ἔχοντα τὴν εἴσοδον) Arrianus ἄνωθεν δὲ οἴκημα ἐπεῖναι λίθινον ἐστεγασμένον, θυρίδα ἔχον φέρουσαν ἔσω στενὴν, ὡς μόλις ἂν ἑνὶ ἀνδρὶ οὐ μεγάλῳ πολλὰ κακοπαθοῦντι παρελθεῖν. *Idem.*

6. Καὶ τὴν πύελον μεταθέντων, τὸν νεκρὸν δ' οὐ δῆλον γενέσθαι) Ex Arriano constat, quando rediit Alexander ad Cyri monumentum, reperisse eum, omnia fuisse exportata præter lectum & πύελον: quæ tamen & ipsa loco fuerant mota & non aliam ob causam relicta, quam quod facilè exportari non potuerant. inde videtur Strabo velle colligere, fuisse Cyri sepulchrum à prædonibus spoliatum, non à satrapa: quod tamen multis visum: & si credimus Curtio L. x. c. 1. non alia Orxinæ satrapæ causa pernitiei: quanquam Arrianus paulo aliter narrat. Hæc cum ita sint, putamus legendum in Strabone καὶ τὴν πύελον μεταθέντων· τὸν νεκρὸν δ' οὔ. (subintellige ἐκκομισθῆναι) ὡς δῆλον. *Idem.*

1. Σίτη-

καταλιπόντων ἃ μὴ δυνατὸν ἦν ῥᾳδίως ἐκκομίσαι· συμβῆναι δὲ ταῦτα καίπερ φυλακῆς περικειμένης μάγων [1] σίτησιν λαμβανόντων καθ' ἡμέραν πρόβατον, διὰ μηνὸς δ' ἵππον. Ἀλλ' ὁ ἐκτοπισμὸς τῆς Ἀλεξάνδρου στρατιᾶς εἰς Βάκτρα, καὶ Ἰνδούς, πολλά τε ἄλλα νεωτερισθῆναι παρεσκεύασε, καὶ δὴ καὶ τοῦθ' ἓν τῶν νεωτερισθέντων ὑπῆρξεν. Οὕτω μὲν οὖν Ἀριστόβουλος εἴρηκε, καὶ τὸ ἐπίγραμμα δὲ ἀπομνημονεύει τοῦτο· Ω ΑΝΘΡΩΠΕ, ΕΓΩ ΚΥΡΟΣ ΕΙΜΙ Ο ΤΗΝ ΑΡΧΗΝ ΤΟΙΣ ΠΕΡΣΑΙΣ ΚΤΗΣΑΜΕΝΟΣ, ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΣΙΑΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ. ΜΗ ΟΥΝ ΦΘΟΝΗΣΗΣ ΜΟΙ ΤΟΥ ΜΝΗΜΑΤΟΣ. Ὀνησίκριτος δὲ τὸν μὲν πύργον δεκάστεγον εἴρηκε· καὶ ἐν τῇ ἀνωτάτω στέγῃ κεῖσθαι τὸν Κῦρον· ἐπίγραμμα δ' εἶναι Ἑλληνικόν, Περσικοῖς κεχαραγμένον γράμμασιν. ΕΝΘΑΔ ΕΓΩ ΚΕΙΜΑΙ ΚΥΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΒΑΣΙΛΗΩΝ. Καὶ ἄλλο * περσίζον πρὸς τὸν αὐτὸν νοῦν. Μέμνηται δ' Ὀνησίκριτος, καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ Δαρείου τάφῳ γράμμα τόδε. ΦΙΛΟΣ ΗΝ ΤΟΙΣ φίλοις, ἱππεὺς καὶ τοξότης ἄριστος ἐγενόμην· κυνηγῶν ἐκράτουν· [2] πάντα ποιεῖν ἠδυνάμην. Ἄριστος δ' ὁ Σαλαμίνιος πολὺ μέν ἐστι νεώτερος τούτων· λέγει δὲ δίστεγον τὸν πύργον, καὶ μέγαν, ἐν δὲ τῇ Περσῶν διαδοχῇ ἱδρύσθαι, φυλάττεσθαι δὲ τὸν τάφον· ἐπίγραμμα δὲ τὸ λεχθὲν Ἑλληνικόν, καὶ ἄλλο Περσικὸν πρὸς τὸν αὐτὸν νοῦν. Τὰς δὲ Πασαργάδας ἐτίμησε Κῦρος, ὅτι τὴν ὑστάτην μάχην ἐνίκησεν Ἀστυάγην ἐνταῦθα τὸν Μῆδον, καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς Ἀσίας μετήνεγκεν εἰς ἑαυτόν, καὶ πόλιν ἔκτισε, καὶ βασίλειον κατεσκεύασε τῆς νίκης μνημεῖον· πάντα δὲ τὰ ἐν τῇ Περσίδι χρήματα ἐξεσκευάσατο εἰς τὰ Σοῦσα, καὶ αὐτὰ θησαυρῶν καὶ κατασκευῆς μεστά· οὐδὲ τοῦθ' ἡγεῖτο τὸ βασίλειον, ἀλλὰ τὴν Βαβυλῶνα, καὶ διενοεῖτο ταύτην * προσκατασκευάζειν· κἀνταῦθα δ' ἔκειντο θησαυροί. * Φασὶ δὲ χωρὶς τῶν ἐν Βαβυλῶνι, καὶ τῶν ἐν τῷ στρατοπέδῳ τῶν παρὰ ταῦτα μὴ ληφθέντων, αὐτὰ τὰ ἐν Σούσοις, καὶ τὰ ἐν Περσίδι τέτταρας μυριάδας ταλάντων ἐξετασθῆναι· τινὲς δὲ καὶ πέντε λέγουσιν· ἄλλοι δὲ πάντα πάντοθεν συναχθῆναι παραδεδώκασιν εἰς

* Forte Περσικὸν ut mox.

p. 731.

* Vulgò, προκατ

* Vulgò, Χωρὶς δὲ τῶν.

A sed prædatorum opus fuisse, qui ea reliquerant quæ asportare nequiverunt: Evenisse verò hæc, quantumvis magorum custodia imposita esset, qui quotidie ovem accipiebant in alimenta, singulisque mensibus equum. Enimverò Alexandri longinqua in Indiam & Bactros expeditione factum, ut multa novo exemplo fierent, de quibus & hoc fuerit. Hæc Aristobulus qui & inscriptionem monumenti hanc refert. O HOMO EGO CYRUS SUM ASIAE REX QUI PERSIS IMPERIUM PARAVI, ET REX ASIAE FUI. NE IGITUR MIHI MONUMENTUM INVIDEAS. Onesicritus ait turrim x tabulata habuisse, & in supremo Cyrum jacere, cum Græca inscriptione exarata.

B CYRUS EGO, REX OLIM REGUM CONDITUS HIC SUM.

Idem alio epigrammate Persico, in eandem sententiam. Onesicritus quoque illius meminit, quæ in Darii sepultura erat hoc sensu: AMICUS *Amicis* fui, & eques & sagittator optimus, venatores superavi, & omnia facere potui. Aristus Salaminius multo his junior, refert, turrim magnam fuisse, & duo tabulata habuisse, in successione Persarum conditam: sepulturam verò asservari, in qua Græcum epigramma inerat (ut antè diximus) & aliud Persicum in eandem sententiam. C Cyrus Pasargadis habuit honorem, quòd ibi Astyagem Medum ultimo prœlio superavit, & Asiæ imperium in se transtulit, urbe condita, & regia constructa ad rei memoriam. Pecuniæ autem quidquid in Persia erat, Susa exportavit, & ipsa quoque thesauris & suppellectile plena: non tamen pro regia habuit, sed Babylonem, quam in animo habebat adornare, atque hîc etiam thesauri servabantur. Traditum est præter ea, quæ Babylone & D in castris erant, & in hanc summam non venere, in Persia & Susis inventa fuisse talentorem LX millia. Sunt qui dicunt L. Nonnulli omnia undique

1. *Σίτησιν λαμβανόντων καθ' ἡμέραν πρόβατον, διὰ μηνὸς δ' ἵππον*) Si nihil deest, nimis profecto festinabat magnus scriptor cum ex Aristobulo hæc transferret. Nam quis obsecro qui hæc legat, non statim putet equinis carnibus vesci solitos istos magos? id enim Strabonis verba sonare videntur. Atqui non erant isti magi Scythæ abii & *ἱππημολγοί*, multo etiam minus *ἱπποφάγοι*. Sed ex Arriano quid Aristobulus scripserit liquet: refert ille fuisse intra ambitum, prope ipsum sepulchrum, Magis exstructum *οἴκημα σμικρὸν*, qui à Cambyse fuerant primum constituti loci custodes, atque his inquit, *προβατόν τε ἐς ἡμέραν ἐδίδοτο ἐκ βασιλέως, καὶ ἀλεύρων τε καὶ οἴνου τεταγμένα, καὶ ἵππος κατὰ μῆνα ἐς θυσίαν τῷ Κύρῳ.* (Neque tamen ignorandum apud Athenæum Deipn. IV. c. 10. p. 145. & Poliænum L. IV. c. 3. §. 32. nostrum dum referunt apparatum cœnæ regis Persarum, etiam *ἵππον* recenseri.) *Cas.*

1. *Σίτισιν*) In textu restitue *σίτησιν* pro corrupto illo *σίτισιν*. *Scherpez.*

2. *Πάντα ποιεῖν ἠδυνάμην*) Apud Athenæum Deipn. X. cap. 9. pag. 434. legimus inscriptum fuisse monumento Cyri, *ἠδυνάμην καὶ οἶνον πίνειν πολὺν, καὶ τοῦτον φέρειν καλῶς.* *Casaub.*

C Ecbatana comportata dicunt fuiſſe & LXXX millia talentorum: VIII millia verò, quæ cum Dario è Media fugiente exportata, ab iis direpta fuerunt, qui eum necaverunt. Alexander Babylonem longè omnibus anteponebat, videns eam & magnitudine & rebus cæteris excellere. Nam Suſiana quanquam opulenta ſit, fervidum tamen & æſtuoſum aërem habet, præſertim circa urbem, ut ille dicit: adeò ut lacertæ & ſerpentes, per æſtatem, dum ſol eſt in meridie, urbis vias tranſire non poſſint, ſed in mediis intercepta concrementur: quod nuſquam in tota Perſia contingit, quanquam magis verſus auſtrum vergente. Lavacra quoque frigida propoſita ſubitò incaleſcere: hordeum in ſole ſparſum ita 3 torreri, ut in furnis cachrys ſolet quapropter ad duos cubitos terram tectis imponunt, domus ipſæ propter onus anguſtæ fiunt & exiguæ, cùm longis trabibus careant, & magnis domibus indigeant propter æſtum. Trabibus autem e palma arbore ajunt peculiare hoc accidere, ut cùm ſolidæ ſint, inveteraſcendo non flectantantur in partem inferiorem, ſed in ſuperiorem pandantur adverſus onus: eoque melius tectum ſuſtinent. Aeſtus cauſa dicitur, quod ſeptentrionem verſus montes quidam altiſſimi imminent, qui omnem borealem flatum intercipiunt, hi verò ſublimes à montibus ſpirantes, campos non attingunt: ſed in auſtraliora Suſiæ perferuntur, reliqua ventis caret, tunc præcipuè, cum reliquam terram æſtu exuſtam eteſiæ refrigerant. Frumento adeò abundant, ut & hordeum & triticum in planicie centuplum ferat, nonnunquam etiam ducentuplum, ideo non crebros ſulcos faciunt: ne confertim radicibus actis germinatio impediatur. Cùm vites in ea non naſcerentur, Macedones ibi & in Babylone eas conſeverunt, non ſcrobibus factis, ſed palos quoſdam in extremo ferratos in terram defigentes, poſtea educentes, ac pro eis palmites demittentes. In Mediterranea verò plurimum, noſtroque tempore ſæpe aliter atque aliter contingit.

A Ἐκβάτανα ὀκτωκαίδεκα μυριάδας ταλάντων· τὰ δὲ Δαρείῳ φυγόντι ἐκ τῆς Μηδίας συνεκκομισθέντα τάλαντα ὀκτακισχίλια, διήρπασαν οἱ δολοφονήσαντες αὐτόν. Τὴν γοῦν Βαβυλῶνα προέκρινεν ὁ Ἀλέξανδρος, ὁρῶν καὶ τῷ μεγέθει πολὺ ὑπερβάλλουσαν, καὶ τοῖς ἄλλοις. Εὐδαίμων δ' οὖσα ἡ Σουσὶς, ἔκπυρον τὸν ἀέρα ἔχει καυματηρὸν, καὶ μάλιστα τὸν περὶ τὴν πόλιν, ὥς φησιν ἐκεῖνος· τὰς γοῦν σαύρας, καὶ τοὺς ὄφεις, θέρους ἀκμάζοντος τοῦ ἡλίου κατὰ μεσημβρίαν, μὴ φθάνειν διαβῆναι τὰς ὁδοὺς τὰς ἐν τῇ πόλει, ἀλλ' ἐν μέσαις περιφλέγεσθαι· ὅπερ τῆς Περσίδος μηδαμοῦ συμβαίνει, καίπερ νοτιωτέρας οὔσης· λου-
B τρὰ δὲ ψυχρὰ προτεθέντα, ἐκθερμαίνεσθαι παραχρῆμα, [1] τὰς δὲ κριθὰς διασπαρείσας εἰς τὸν ἥλιον, ἀλήθεσθαι, [2] καθάπερ ἐν τοῖς ἰπνοῖς τὰς κέγχρους· διὸ καὶ ταῖς στέγαις ἐπὶ δύο πήχεις τὴν γῆν ἐπιτίθεσθαι, ὑπὸ δὲ τοῦ βάρους ἀναγκάζεσθαι στενοὺς μὲν, [4] μακροὺς δὲ ποιεῖσθαι τοὺς οἴκους, ἀπορουμένους μὲν μακρῶν δοκῶν, δεομένους δὲ μεγάλων οἴκων διὰ τὸ πνῖγος. Ἴδιον δέ τι πάσχειν τὴν * φοινικίνην δοκόν· στερεὰν γὰρ οὖσαν παλαιουμένην, οὐκ εἰς τὸ κάτω τὴν ἔνδοσιν λαμβάνειν, ἀλλ' εἰς τὸ ἄνω μέρος κυρτοῦσθαι τῷ βάρει, καὶ βέλτιον ἀνέχειν τὴν ὀροφήν. Αἴτιον δὲ τῶν καυμάτων λέγεται, τὸ ὑπερκεῖ-
C σθαι πρὸς ἄρκτον ὄρη ὑψηλὰ τὰ προεκδεχόμενα ἅπαντας τοὺς βορείους ἀνέμους· ὑπερπετεῖς δὲ πνέοντες ἀπὸ τῶν ἀκρωτηρίων μετέωροι, τῶν γε πεδίων οὐ προσάπτονται, ἀλλὰ παρελαύνουσιν εἰς τὰ νοτιώτερα τῆς Σουσίδος· αὕτη δὲ νηνεμίαις κατέχεται, καὶ μάλιστα τότε, ἡνίκα ἐτησίαι τὴν ἄλλην γῆν καταψύχουσιν ἐκκεκαυμένην ὑπὸ τῶν καυμάτων. Πολύσιτος δ' ἄγαν ἐστὶν, ὥς τε ἑκατοντάχουν διὰ ὁμαλοῦ, καὶ κριθὴν καὶ πυρὸν ἐκτρέφειν· ἔστι δ' ὅτε καὶ διακοσιοντάχουν· διόπερ οὐδὲ πυκνὰς τὰς αὔλακας τέμνουσι· * πυκνούμεναι γὰρ, κωλύουσιν αἱ ῥίζαι τὴν βλάστην. Τὴν δ' ἄμπελον οὐ φυομέ-
D νην πρότερον Μακεδόνες κατεφύτευσαν κἀκεῖ, καὶ ἐν Βαβυλῶνι· οὐ ταφρεύοντες, ἀλλὰ παττάλους ἄτε σεσιδηρωμένους ἐξ ἄκρων πήττοντες, εἶτ' ἐξαιροῦντες, ἀντὶ δ' αὐτῶν τὰ κλήματα p. 732.
καθιέντες εὐθέως. Ἡ μὲν δὴ μεσόγαια πολλάκις, καὶ δὴ καὶ ἐφ' ἡμῶν ἄλλοτ' ἄλλως συνέβη.

* Scripti, φοινίκην.

* Manuſſ. ἐκκαιομένην.

1. *Τὰς δὲ κριθὰς διασπαρείσας εἰς τὸν ἥλιον ἀλήθεσθαι*) Auctor Epitomæ pro *ἀλήθεσθαι* legit *φρύγεσθαι*: mihi vulgata lectio ferri poſſe videtur, ut ſit hæc ſententia, hordeum ſoli expoſitum torreri & parari ad molendum, ut quæ in aliis locis igni torrentur. Nam quæ erant molenda, igni torrebantur. vide Servium ad illud Virgilii Æn. I. 183.
Et torrere parant flammis & frangere ſaxo. Caſ.

2. *Καθάπερ ἐν τοῖς ἰπνοῖς τὰς κέγχρους*) Melius *κάχρυς* ut in Epito. leges. Sic autem appellabant *πεφρυγμένας κριθὰς πρὸς ἀλευροποιΐαν*. *Idem.*

3. *Torreri*) Epitomæ habent non *ἀλήθεσθαι*, ſed *φρύγεσθαι*, neque *κέγχρους*, ſed *κάχρυς*, quas & ſequi malui. Sed cachryn non eſſe hordeum apparet, cùm ei hæc opponatur. *Xyland.*

4. *Μακροὺς δὲ ποιεῖσθαι.*) Senſum puto *μικροὺς* exigere. Inſerui etiam *οὐ* antè *προσάπτονται* eodem argumento. *Idem.*

A Καὶ φησὶν ὁ Νέαρχος μηδὲ καθοδηγῶν ἐπιχωρίων τυγχάνειν, ἡνίκα τῷ στόλῳ παρέπλει πρὸς τὴν Βαβυλωνίαν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς· ὅτι προσόρμους οὐκ ἔχειν, οὐδ' ἀνθρώπων εὐπορεῖν οἷός τ' ἦν τῶν ἡγησομένων κατ' ἐμπειρίαν. Γειτνιᾷ δὲ τῇ Σουσίδι τῆς Βαβυλωνίας, ἡ Σιτακηνὴ μὲν πρότερον, Ἀπολλωνιάτις δὲ ὕστερον προσαγορευθεῖσα· ἀπὸ τῶν ἄρκτων δ' ὑπέρκεινται ἀμφοῖν πρὸς ἕω, Ἐλυμαῖοι τὲ, καὶ Παραιτακηνοὶ, λῃστρικοὶ ἄνδρες, καὶ ὀρεινῇ τραχείᾳ πεποιθότες· μᾶλλον δ' οἱ Παραιτακηνοὶ τοῖς Ἀπολλωνιάταις ἐπίκεινται, ὥστε καὶ χεῖρον ἐκείνους διατιθέασιν. Οἱ δὲ B Ἐλυμαῖοι κἀκείνοις, καὶ τοῖς Σουσίοις, τούτοις δὲ καὶ οἱ Οὔξιοι προσπολεμοῦσιν· ἧττον δὲ νῦν, ὡς εἰκὸς, διὰ τὴν τῶν Παρθυαίων ἰσχὺν, ὑφ' ἧς εἰσὶν ἅπαντες οἱ ταύτῃ. Εὖ μὲν οὖν πραττόντων ἐκείνων, εὖ πράττουσιν ἅπαντες, καὶ οἱ ὑπήκοοι αὐτῶν· στασιαζόντων δὲ, ὅπερ συμβαίνει πολλάκις, καὶ δὴ καὶ ἐφ' ἡμῶν, ἄλλοτ' ἄλλως συμβαίνει· καὶ δὴ καὶ τὰ αὐτὰ πᾶσι· τοῖς μὲν γὰρ συνήνεγκεν ἡ ταραχὴ, τοῖς δὲ παρὰ γνώμην ἀπήντησεν. Ἡ μὲν δὴ χώρα ἥ τε Περσὶς, καὶ ἡ Σουσιανὴ τοιαύτη. Ἡ δὲ παραλία τεναγώδης ἐστὶ, καὶ ἀλίμενος· διὰ τοῦτο οὖν τὰ ἔθη τὰ Περσι- C κὰ, [2] τούτοις, καὶ Μήδοις τὰ αὐτὰ, καὶ ἄλλοις πλείοσι, περὶ ὧν εἰρήκασι μὲν πλείους, τὰ δὲ καίρια καὶ ἡμῖν λεκτέον. [3] Πέρσαι τοίνυν ἀγάλματα μὲν καὶ βωμοὺς οὐχ ἱδρύονται· [4] θύουσι δ' ἐν ὑψηλῷ τόπῳ, [5] τὸν οὐρανὸν ἡγούμενοι Δία· [6] τιμῶσι δὲ καὶ Ἥλιον, ὃν καλοῦσι Μίθραν· [7] καὶ Σελήνην, καὶ Ἀφροδίτην, καὶ πῦρ, καὶ γῆν, καὶ ἀνέμους, καὶ ὕδωρ· [8] θύουσι δ' ἐν καθαρῷ τόπῳ,

A Ac refert Nearchus, ſe ne viæ quidem duces indigenas habuiſſe, cum ex India in Babyloniam claſſe pedeſtres copias comitans navigaret, quòd nec ſtationes habere poterat, nec homines adipiſci poſſet, qui perite ducerent. Suſidi ea pars Babyloniæ proxima eſt, quæ quondam Sitacena, poſteà Apolloniatis eſt appellata. Ambabus à ſeptentrione orientem verſus Elymæi imminent & Parætaceni, latrones: utpote aſperis montibus freti. Sed magis Parætaceni Apolloniatis imminent, ideoque eos plurimum infeſtant. Elymæi autem illos & Suſios. B Elymæis Uxii bellum faciunt: hodie quidem id minus, propter Parthorum potentiam, ut ego exiſtimo, quibus parent omnes, qui loca ea incolunt: quare bono horum ſtatu, bene eſt etiam omnibus, qui illis parent: diſſidentibus verò, quod ſæpe factum eſt, etiam noſtro tempore, ſæpe aliter atque aliter res ſuccedunt, non eodem modo tamen omnibus: quibuſdam enim tumultus proſunt, quibuſdam præter ſententiam eveniunt. Ac Perſica quidem, & Suſiana regio talis eſt. Ora maritima eſt paluſtris & im- C portuoſa. ¶ [1] Itaque etiam de moribus Perſarum etſi permulti dixerunt, tamen dicenda nobis videntur quæ ad rem attinent: Perſæ nec ſtatuas, nec aras erigunt, ſacrificant in loco excelſo. Cœlum Jovem putant, colunt Solem, quem Mithram vocant. Item Lunam & Venerem, & ignem, & tellurem, & ventos, & aquam. Sacrificant in loco mundo

1. *Itaque etiam*) Locus eſt lacer. Aliquoties autem ἔθνη in ἔθη converti. καὶ τευξάμενοι, nihil eſt, κατευξάμενοι fortè: etſi ſic quoque ſtructura hiante. *Xyland.*

2. Τούτοις καὶ Μήδοις τὰ αὐτὰ) Ideo lib. XI. Mediam deſcribens dicebat ſe de Medorum inſtitutis dicturum quando & de Perſicis, cujus loci videtur lectorum memoriam voluiſſe renovare. *Caſaub.*

3. Πέρσαι τοίνυν ἀγάλματα καὶ βωμοὺς οὐχ ἱδρύονται) Ex Herodoto ad verbum hæc ſunt deſumpta: niſi quod Strabo Jonicè non loquitur. Sic ille L. I. 131. Πέρσας δὲ οἶδα νόμοισι τοιοῖσιδε χρεωμένους· ἀγάλματα μὲν καὶ νηοὺς καὶ βωμοὺς οὐκ ἐν νόμῳ ποιευμένους ἱδρύεσθαι. Vide & Laërtium in operis prooemio. *Idem.* Perſas omnino nullas habuiſſe ſtatuas negat Th. Hyde Hiſtor. Religion. Veter. Perſarum cap. 3. pag. 90.

4. Θύουσι δ' ἐν ὑψηλῷ τόπῳ) Præter Herodotum, notat hunc morem Perſarum Xenophon Παιδ. lib. VIII. Εὐθὺς οὖν λαβὼν ἱερεῖα ἔθυε Διΐ τε πατρῴῳ καὶ Ἡλίῳ καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς ἐπὶ τῶν ἄκρων ὡς Πέρσαι θύουσι. Non eſt autem dubium à Perſis hunc ritum hauſiſſe Hebræos, quos toties Deus per prophetarum os objurgat quod in excelſis ſacrificent Ezech. XX. 28. Hoſ. IV. 13. quin eorum lingua vox eadem במה & locum excelſum & altare ſignificat. *Idem.*

5. Τὸν οὐρανὸν ἡγούμενοι Δία) Herodot. Lib. I. 131. τὸν κύκλον πάντα τοῦ οὐρανοῦ Δία καλέοντες. *Idem.*

6. Τιμῶσι δὲ καὶ Ἥλιον, ὃν καλοῦσι Μίθραν) Quod Soli ſacrificent & Herodotus Lib. I. c. 131. ait aliique multi: quod Solem vocent Mithram, diſſentit ille qui D ſic Venerem à Perſis vocari ſcribit: niſi quis Μίτρην & Μίθρην differre putet. Straboni multi aſſentiuntur, Heſychius Μίθρας ὁ ἥλιος παρὰ Πέρσαις. Μίθρης ὁ πρῶτος ἐν Πέρσαις θεός. *Idem.* De Mithræ apud Perſas cultu ex profeſſo agit Th. Hyde, Hiſtor. Relig. Veter. Perſar. c. 4. quo docet non eſſe adorationem divinam.

7. Καὶ Σελήνην καὶ Ἀφροδίτην, καὶ πῦρ, καὶ γῆν, καὶ ἀνέμους, καὶ ὕδωρ) Eadem turba cœlitum apud Herodotum Lib. I. cap. 131. θύουσι δὲ ἡλίῳ τε καὶ σελήνῃ, καὶ γῇ καὶ πυρὶ καὶ ὕδατι καὶ ἀνέμοισι. Deinde ſubjicit de Venere. *Idem.* De Venere vide Th. Hyde Hiſt. Relig. Veterum. Perſarum c. 3. p. 91, 92.

8. Θύουσι δ' ἐν καθαρῷ τόπῳ κατευξάμενοι καὶ παραστησάμενοι τὸ ἱερεῖον ἐστεμμένον) Herodoti verba ſunt Lib. I. cap. 132. Τῶν δὲ ὡς ἑκάστῳ θύειν θέλει, ἐς χῶρον καθαρὸν ἀγαγὼν τὸ κτῆνος, καλέει τὸν θεὸν, ἐστεφανωμένος τὴν τιάραν μυρσίνῃ μάλιστα. ubi vides non victimam dici coronari ſolitam, ſed ipſum qui ſacrificat. Non fuit autem nobis difficile puerile mendum

cum imprecationibus, & coronatam hoſtiam ſtatuunt. Ubi magus, qui ſacrificium enarrat, carnes in portiones diſtribuit, ſua quiſque accepta, abeunt, nulla parte diis relicta: dicunt enim deum nihil velle, præter hoſtiæ animam, quidam (ut fertur) omenti partem igni imponunt. Præcipuè igni & aquæ ſacrificant, igni arida ligna imponentes ademto cortice, & arvina ſuperinjecta: deinde infuſo oleo, ſuccendunt, non inſpirantes, ſed ventilantes: ſi quis inſpirat, aut mortuum quicquam, cœnumve in ignem injicit: morte punitur. Aquæ ſacra peragunt hoc modo. In lacum vel flumen vel fontem venientes, ſcrobem faciunt, ibique hoſtiam jugulant, caventes ne quid proximæ aquæ ſanguine contingatur: ſic enim omnia pollutum iri: poſtea carnibus myrto, lauroque impoſitis, eas magi gracilibus virgis comburunt: & factis imprecationibus quibuſdam, oleum lacte ac melle mixtum inſpergunt, non in ignem, nec in aquam, ſed in terram. Imprecationes diu faciunt, faſciculum virgarum myricinarum tenuium tenentes. In Cappadocia (etenim maxima eſt ibi magorum multitudo, qui Pyrethi vocantur, & multa Perſicorum deorum templa:) non cultro ſed ſtipite quodam mactant, tanquam malleo verberantes.

A * κατευξάμενοι καὶ παραστησάμενοι τὸ ἱερεῖον ἐστεμμένον· 1 μερίσαντος δὲ τοῦ μάγου τὰ κρέα τοῦ ὑφηγουμένου τὴν ἱερουργίαν ἀπίασι διελόμενοι· τοῖς θεοῖς, οὐδὲν ἀπονείμαντες μέρος· τῆς γὰρ ψυχῆς φασὶ τοῦ ἱερείου δεῖσθαι τὸν θεὸν, ἄλλου δ' οὐδενός· 2 ὅμως δὲ τοῦ ἐπίπλου τι μικρὸν τιθέασιν, ὡς λέγουσί τινες ἐπὶ τὸ πῦρ. Διαφερόντως δὲ τῷ πυρὶ, καὶ τῷ ὕδατι θύουσι. τῷ μὲν πυρὶ προστιθέντες ξηρὰ ξύλα τοῦ λέπους χωρὶς, πιμελὴν ἐπιτιθέντες ἄνωθεν· εἶθ' ὑφάπτουσιν ἔλαιον * καταχέαντες, οὐ φυσῶντες, ἀλλὰ ῥιπίζοντες· τοὺς δὲ φυσήσαντας, B 3 ἢ νεκρὸν ἐπὶ πῦρ θέντας, ἢ βόλβιτον, θανατοῦσι. 4 Τῷ δὲ ὕδατι ἐπὶ λίμνην ἢ ποταμὸν, ἢ κρήνην ἐλθόντες, βόθρον ὀρύξαντες εἰς τοῦτον σφαγιάζονται, φυλαττόμενοι μή τι τοῦ πλησίον ὕδατος καθαροῦ αἱμαχθείη, ὡς μιανοῦντες· εἶτ' ἐπὶ μυῤῥίνην, ἢ δάφνην διαθέντες τὰ κρέα, 5 ῥάβδοις λεπτοῖς * ἐφάπτονται οἱ μάγοι, καὶ ἐπᾴδουσιν, ἀποσπένδοντες ἔλαιον ὁμοῦ γάλακτι καὶ μέλιτι κεκραμένον, οὐκ εἰς πῦρ, οὐχ ὕδωρ, ἀλλ' εἰς τοὔδαφος· τὰς δ' ἐπῳδὰς ποιοῦνται πολὺν χρόνον ῥάβδων μυρικίνων λεπτῶν δέσμην κατέχοντες. 6 Ἐν δὲ C τῇ Καππαδοκίᾳ (πολὺ γὰρ ἐστι τὸ τῶν μάγων φῦλον, οἱ καὶ * Πύραιθοι καλοῦνται· πολλὰ δὲ καὶ τῶν Περσικῶν θεῶν ἱερὰ) οὐδὲ μαχαίρᾳ θύουσι, ἀλλὰ κορμῷ τινι, ὡς ἂν ὑπέρῳ τύπτοντες.

* Vulgo, καὶ τευξάμενοι παρ. ineptè.

* Manuſſ. ἐπιχέαντες.

p. 733.

* Manuſſ. ὑφάπτουσι.

* Vulgo, πύρεθοι.

dum tollere καὶ τευξάμενοι. Verbo κατεύχεσθαι utitur in eadem re Herodotus: quem ſi conſuluiſſet Xylander, nunquam preces in imprecationes commutaſſet: quæ ejus eſt inſignis negligentia, cujus ubique impreſſa videas veſtigia: quæ nos tantiſper præterimus, dum otium nacti erimus ad novam verſionem tam excellentis operis cudendam. (Utitur & Dionyſius Halicarn. lib. VII. in deſcriptione ſacrorum Romanorum, ἔπειτα κατευξάμενοι, θύειν τότε τοῖς ὑπηρέταις αὐτὰ ἐκέλευον. & Plutarchus in Dione, item alibi.) *Caſaub.*

1. *Μερίσαντος δὲ τοῦ μάγου τὰ κρέα τοῦ ὑφηγουμένου τὴν ἱερουργίαν.*) Diſcedit hic aliquid ab Herodoto L. I. cap. 132. qui hoſtiam in partes ſecari ait ab eo qui ſacrificat: mago autem tribuit partes in ſacrificiis τοῦ ἐπαείδειν θεογονίην. *Idem.*

2. *Ὅμως δὲ τοῦ ἐπίπλου τι μικρὸν τιθέασιν ὡς λέγουσί τινες ἐπὶ τὸ πῦρ*) Catullus de Magis Perſarum Epig. XC. ℣. 5.

Gnatus ut accepto veneretur carmine divos,
Omentum in flamma pingue liquefaciens.

3. *Ἢ νεκρὸν ἐπὶ πῦρ θέντας*) Herodotus in Thalia (III. c. 16.) docet nec Perſas, nec Ægyptios cadavera ſolitos cremare: diverſa tamen inquit ratione. Perſæ quia ignem habent pro Deo, Ægyptii, quia Feram eſſe putant. *Idem.*

4. *Τῷ δὲ ὕδατι, ἐπὶ λίμνην ἢ ποταμὸν ἢ κρήνην ἐλθόντες*) Hujus moris non infrequens apud veteres mentio: ferè autem equum fluminibus ſacrificabant, & quidem album, ait Herodotus (Lib. VII. c. 113.) de Xerxe ſic ſcribens & ejus itinere per Thraciam, τὰ δὲ πρὸς μεσαμβρίην, τείνουσα ἐς αὐτὸν τὸν Στρυμόνα, ἐς τὸν οἱ μάγοι ἐκαλλιερέοντο, σφάζοντες ἵππους λευκούς. Cornelius Tacitus lib. VI. Annalium cap. 37. de Vitellio & Tiridate, qui copias ad ripam Euphratis habebant, *Sacrificantibus, cum hic more Romano Suovetaurilia daret, ille equum placando amni adornaſſet:* quem locum mirificè Strabonis & Herodoti verba illuſtrant, obſcurum doctis viris viſum: quanquam ut dixi hujus conſuetudinis non infrequens apud veteres mentio: neque verò Perſas tantum, ſed & Romanos id factitaſſe legimus. Vide Plutarchum in Lucullo. *Idem.*

D 5. *Ῥάβδοις λεπτοῖς ἐφάπτονται οἱ μάγοι*) Ita peragebant ſua ſacra Perſæ. Phœnix poëta apud Athenæum lib. XII. cap. 7. pag. 530. de Nino,

Οὐ παρὰ μάγοισι πῦρ ἱερὸν ἀνέστησε
Ὥσπερ νόμος, ῥάβδοισι τοῦ θεοῦ ψαύων.

Fuit & apud Scythas genus μαντικῆς διὰ ῥάβδων. de qua lege Herodotum Melpomene. (Lib. IV. cap. 67.) De iiſdem gentibus Scythiæ Ammianus Marcellinus lib. XXXI. c. 2. *Futura miro præſagiunt modo. Nam rectiores virgas fœminæ colligentes, eaſque cum incantamentis quibuſdam ſecretis præſtituto tempore decernentes, apertè quid portetur norunt.* Idem.

6. *Ἐν δὲ τῇ Καππαδοκίᾳ*) Perſicis inſtitutis pleriſque uſos Cappadocum & Ponti accolas, etiam ex eo intelligas, quod ſacra in excelſis locis faciebant ut de Perſis paulò ante relatum eſt. Appianus de Mithridate, ἔθυε τῷ στρατίῳ Διῒ πάτριον θυσίαν ἐπὶ ὄρους ὑψηλοῦ κορυφὴν μείζονα ἄλλην ἀπὸ ξύλων ἐπιτιθείς. Verumtamen de Pyræthis Perſarum & Cappad. nihil alibi legiſſe meminimus. *Idem.*

* Vulgo, πυραθεῖα.

ἔστι δὲ καὶ * Πυραιθεῖα, σηκοί τινες ἀξιόλογοι· A ἐν δὲ τούτοις μέσοις βωμὸς, ἐν ᾧ πολλή τε σποδὸς, [1] καὶ πῦρ ἄσβεστον φυλάττουσιν οἱ μάγοι· καθ' ἡμέραν δὲ εἰσιόντες, ἐπᾴδουσιν ὥραν σχεδόν τι, πρὸ τοῦ πυρὸς τὴν δέσμην τῶν ῥάβδων ἔχοντες, τιάρας περικείμενοι πιλωτὰς, καθηκούσας ἑκατέρωθεν, μέχρι τοῦ καλύπτειν τὰ χείλη, καὶ τὰς παραγναθίδας· ταῦτα δ' ἐν τοῖς τῆς Ἀναΐτιδος, καὶ τοῦ Ὠμανοῦ ἱεροῖς νενόμισται· τούτων δὲ καὶ σηκοί εἰσι, καὶ ξόανον τοῦ Ὠμανοῦ πομπεύει· ταῦτα μὲν οὖν ἡμεῖς ἑωράκαμεν. Ἐκεῖνα δ' ἐν ταῖς ἄλλαις ἱστορίαις λέγεται, καὶ τὰ ἐφεξῆς. [2] Εἰς γὰρ ποταμὸν οὔτ' οὐροῦσιν, οὔτε νίπτονται Πέρσαι οὐδὲ λούονται, οὐδὲ νεκρὸν ἐκβάλλουσιν, B

* Vulgo, μυταρά.

* Scripti, πρῶτον.

οὐδ' ἄλλα τῶν δοκούντων εἶναι * μυσαρῶν· ὅτῳ δ' ἂν θύσωσι θεῷ * πρώτῳ τῷ πυρὶ εὔχονται. Βασιλεύονται δ' ὑπὸ τῶν ἀπὸ γένους· ὁ δ' ἀπειθῶν, ἀποτμηθεὶς κεφαλὴν, καὶ βραχίονα ῥίπτεται. [3] Γαμοῦσι δὲ πολλὰς καὶ ἅμα παλλακὰς τρέφουσι πλείους πολυτεκνίας χάριν. Τιθέασι δὲ καὶ οἱ βασιλεῖς ἆθλα πολυτεκνίας κατ' ἔτος· τὰ δὲ τρεφόμενα μέχρι τῶν τεττάρων ἐτῶν, οὐκ ἄγεται τοῖς γονεῦσιν εἰς ὄψιν. Οἱ δὲ γάμοι κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας ἐπιτελοῦνται· παρέρχεται δ' ἐπὶ τὸν θάλαμον προφαγὼν μῆλον, ἢ καμήλου μυελὸν, ἄλλο δ' οὐδὲν τὴν C ἡμέραν ἐκείνην. [4] Ἀπὸ δὲ πέντε ἐτῶν ἕως τεττάρων καὶ εἴκοσι, παιδεύονται τοξεύειν, καὶ ἀκοντίζειν, καὶ ἱππάζεσθαι, καὶ ἀληθεύειν, διδασκάλοις τε λόγων τοῖς σωφρονεστάτοις χρῶνται, οἳ

* Manuff. ἀνάγοντες παραπλέκουσι.

καὶ τὸ μυθῶδες πρὸς τὸ συμφέρον * ἐπανάγοντες πλέκουσι, καὶ μέλους χωρὶς, καὶ μετ' ᾠδῆς, ἔργα θεῶν τε, καὶ ἀνδρῶν τῶν ἀρίστων ἀναδιδόντες. Συνάγουσι δ' εἰς ἕνα τόπον ψόφῳ χαλκοῦ πρὸ ὄρθρου, διεγείροντες ἐπὶ ἐξοπλισίαν, ἢ θήραν· τάξαντες δ' ἀνὰ πεντήκοντα ἡγεμόνα τῶν βασιλέως ἕνα παίδων αὐτοῖς, ἢ σατράπου.

P. 734.

τρέχοντι κελεύουσιν ἕπεσθαι, χωρίον ἀφορίσαντες τριάκοντα, ἢ τετταράκοντα σταδίων. Ἀπαιτοῦσι D δὲ καὶ λόγον ἑκάστου μαθήματος, ἅμα καὶ μεγαλοφωνίαν, καὶ πνεῦμα, καὶ πλευρὰν ἀσκοῦντες·

* Manuff. ὄμβρων καὶ χειμάρρων.

καὶ πρός καῦμα δὲ, καὶ πρὸς ψῦχος, καὶ * ὄμβρου, καὶ χειμάρρου διαβάσεις, ὥστ' ἄβροχα φυλάττειν, καὶ ὅπλα καὶ ἐσθῆτα· καὶ ποιμαίνειν δὲ, καὶ ἀγραυλεῖν, καὶ καρποῖς ἀγρίοις χρῆσθαι, τερμίνθῳ,

A Sunt & Pyratheia ſepta quædam ingentia, in quorum medio ara eſt. In ea magi & cinerem multum & ignem perennem ſervant: & eò quotidie ingreſſi, imprecationes faciunt, per horam ante ignem virgarum faſciculum tenentes, pileis infulis velati ex utraque parte dependentibus, adeò ut vittæ labia contegant ac malas. Hæc in Anaitidis & Omani delubris fiunt. Nam & horum ibi delubra ſunt, & Omani ſtatua in pompa ducitur. Iſta nos vidimus: quæ ſequuntur, hiſtorici memoriæ mandaverunt. In fluvium Perſæ non immejunt, nec lavant, nec B abluuntur, nec cadaver injiciunt, nec alia quæ immunda eſſe videantur. Cuicunque Deo ſacrificent, primum igni imprecationes faciunt. Reges habent ex eadem ſtirpe. Qui non paruerit, capite & brachio amputato projicitur. Ducunt uxores complures, & multas pellices alunt, multiplicandæ ſobolis gratia. Reges quotannis præmia proponunt iis, qui plures filios progenuerint, pueri ante quartum annum in patris conſpectum non veniunt. Nuptiæ in initio verni æquinoctii celebrantur: ſponſus in thalamum venit, comeſto prius malo vel cameli medulla, præter id nihil eo C die. A quinto uſque ad XXIV annum diſcunt ſagittare, jaculari, equitare, & in primis vera dicere. Diſciplinarum magiſtris continentiſſimis utuntur, qui & fabulas ad utilitatem accommodatas intexunt, cum cantu & ſine cantu, deorum & clarorum virorum facta celebrantes. Congregant eos in unum locum, æris ſonitu ante lucem excitatos ad arma aut venationem. Præficiunt quinquagenis aliquem ex regis filiis, aut ſatrapæ, quem currentem ſequi jubent, loco XXX, XL ve ſtadiorum determinato. Poſtulant hi etiam rationem de ſingulis, quæ illi di- D dicerint, ſimul & vocem, & latus & ſpiritum exercentes. Quin & adverſus æſtum, frigus, imbres, & ad torrentium tranſitus eos condocefaciunt, ut arma & veſtes immadidas ſervent. Paſcere etiam, & in agro pernoctare docent, & ruſticari, & fructibus ſylveſtribus veſci: ut termintho,

1. Καὶ πῦρ ἄσβεστον φυλάττουσιν οἱ μάγοι) Ignem hunc ſolitum exſtingui quando rex eſſet mortuus reperio in Bibliotheca Diodori obſervatum: quod non putavimus eſſe prætermittendum. *Caſaub.*

2. Εἰς γὰρ ποταμὸν οὔτ' οὐροῦσι, οὐδὲ λούονται) Herodotus I. 138. ἐς ποταμὸν δὲ οὔτε ἐνουρέουσι, οὔτε ἐμπτύουσι, οὐ χεῖρας ἐναπονίζονται, οὐδὲ ἄλλο τι οὐδὲν ποιοῦσι. *Idem.*

3. Γαμοῦσι δὲ πολλὰς καὶ ἅμα) Omnino ſunt ex Herodoto I. 135. cujus verba quia prolixiora ſunt, Parcam adſcribere. *Idem.*

4. Ἀπὸ δὲ πέντε ἐτῶν ἕως τετάρτου καὶ εἴκοσι) Herodotus I. 136. παιδεύουσι δὲ τοὺς παῖδας ἀπὸ πενταέτεος ἀρξάμενοι μέχρι εἰκοσαέτεος, τρία μοῦνα, ἱππεύειν, καὶ τοξεύειν, καὶ ἀληθίζεσθαι. At Xenophon iſta pluribus initio Παιδείας. *Idem.*

I. Καλοῦσ-

glandibus, pyris agrestibus. Atque hi Cardaces vocantur, furtis viventes: nam carda virile ac bellicosum signat. Quotidianus eorum cibus post exercitationem est panis durissimus, & nasturtium, & salis grana, & carnes assæ vel elixæ, potus aqua. Venantur autem pilas & sagittas ab equis mittentes, & fundantes. Vespertina eorum sunt exercitia arbores serere, aut radices effodere, aut arma fabricari, aut lino & retibus studium impendere artificiosè faciundis. Pueri venationem non attingunt, sed mos est eam domum referre. Cursus & cæterorum quæ in quinquertio exercentur præmia ab rege proponuntur. Pueri auro exornantur, cujus igneum fulgorem venerantur, quare id neque mortuo apponunt: quemadmodum nec ignem, ob honorem quem ei deferunt. Militant, & ordines ducunt à xx anno usque ad quinquagesimum & pedites & equites. Forum non attingunt, nam nec emunt, nec vendunt. Armantur cetra in rhombi figuram facta: præter pharetram, sagares & secures habent, capiti impositum pileum turritum, pectus thorace squamoso muniunt. Principes anaxyridem triplam habent, & tunicam manicatam, duplam, genu tenus, interula candida est, exterior verò vestis florida. Amiculum æstate purpureum vel floridum, hyeme autem floridum: tiaras magorum infulis similes, calceamentum altum ac duplum. Vulgo tunicam duplam gerunt, ad medium usque crus descendentem, circum caput sindonis cento volvitur. Quisque arcu & funda utitur. Persæ lautè cœnant, integra & multa & varia apponentes: vestis & poculorum ornatus splendidissimus, auro & argento refulgent. De rebus maximis in vino consultant, eaque decreta ipsi firmiora censent, quam quæ sobrii faciunt. Si notis & æqualibus in via occurrant, eos osculantur: si humilioribus, genam eis præbent, eaque osculum excipiunt: qui humiliores admodum sunt, duntaxat genu flexo digniores venerantur.

A δρυοβαλάνοις, ἀχράδι· [1] καλοῦνται δ' οὗτοι Κάρδακες, ἀπὸ κλοπείας τρεφόμενοι· κάρδα γὰρ τὸ ἀνδρῶδες, καὶ πολεμικὸν λέγεται. Ἡ δὲ καθ' ἡμέραν δίαιτα ἄρτος μετὰ τὸ γυμνάσιον, καὶ μάζα, καὶ κάρδαμον, καὶ ἁλῶν χόνδρος, καὶ κρέα ὀπτὰ, ἢ ἑφθὰ ἐξ ὕδατος· ποτὸν δ' ὕδωρ. Θηρεύουσι δὲ σαύνια ἀφ' ἵππων βάλλοντες, καὶ τοξεύματα, καὶ σφενδονοῦντες. Δείλης δὲ φυτουργεῖν, καὶ ῥιζοτομεῖν ἀσκοῦσι, καὶ ὁπλοποιεῖν, καὶ λίνα καὶ ἄρκυς φιλοτεχνεῖν· οὐχ ἅπτονται δὲ τῶν θηρευμάτων οἱ παῖδες, ἀλλὰ κομίζειν οἴκαδε ἔθος. Τίθεται δ' ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἆθλα
B δρόμου, καὶ τῶν ἐν τοῖς πεντάθλοις. Κοσμοῦνται οἱ παῖδες χρυσῷ τὸ πυρωπὸν τιθεμένων ἐν τιμῇ· διὸ οὐδὲ νεκρῷ προσφέρουσι, [2] καθάπερ οὐδὲ τὸ πῦρ κατὰ τιμήν. * Στρατεύουσι δὲ καὶ ἄρχουσιν ἀπὸ εἴκοσιν ἐτῶν ἕως πεντήκοντα, πεζοί τε, καὶ ἱππεῖς· ἀγορᾶς δὲ οὐχ ἅπτονται· οὔτε γὰρ πωλοῦσιν οὔτ' ὠνοῦνται· ὁπλίζονται δὲ γέρρῳ ῥομβοειδεῖ· παρὰ δὲ τὰς φαρέτρας σαγάρεις ἔχουσι καὶ κοπίδας· περὶ δὲ τῇ κεφαλῇ πίλημα πυργωτόν· θώραξ δ' ἐστὶν αὐτοῖς * φολιδωτός. Ἐσθὴς δὲ τοῖς ἡγεμόσι μὲν ἀναξυρὶς τριπλῆ, χιτὼν δὲ χειρι-
C δωτὸς διπλοῦς ἕως γόνατος· ὁ ὑπενδύτης μὲν λευκὸς, ἀνθινὸς δ' ὁ ἐπάνω· ἱμάτιον θέρους μὲν πορφυροῦν * ἢ ἀνθινον, χειμῶνος δ' ἀνθινον· τιάραι παραπλήσιαι ταῖς τῶν μάγων, ὑπόδημα κοῖλον διπλοῦν· τοῖς δὲ πολλοῖς χιτὼν ἕως μεσοκνημίου, καὶ διπλοῦς· ῥάκος δὲ σινδόνιόν τι περὶ τῇ κεφαλῇ· ἔχει δ' ἕκαστος τόξον, καὶ σφενδόνην· [3] Δειπνοῦσι πολυτελῶς Πέρσαι, τιθέντες καὶ ὁλομελῆ, καὶ πολλὰ καὶ ποικίλα· κόσμος τε λαμπρὸς * στολῆς, ἐκ πωμάτων τε τῶν ἄλλων, ὥς τε χρυσῷ, καὶ ἀργύρῳ καταλάμπεσθαι. Ἐν οἴνῳ τὰ μέγιστα βουλεύονται, καὶ βε-
D βαιότερα τῶν ἐν νήψει τίθενται· Τῶν κατὰ τὰς ὁδοὺς συναντώντων, τοὺς μὲν γνωρίμους καὶ ἰσοτίμους φιλοῦσι προσιόντας, τοῖς δὲ ταπεινοτέροις παραβάλλουσι τὴν γνάθον, καὶ δέχονται ταύτῃ τὸ φίλημα· οἱ δ' ἔτι ταπεινότεροι προσκυνοῦσι μόνον·

* Scripti, Στρατεύονται.

* Scripti. φαλιδωτός.

* Lego, ἢ ἰάνθινον.

* Manuss. στρωμνῆς.

1. Καλοῦνται δ' οὗτοι Κάρδακες) Vide Hesychium in Κάρδακες: quanquam quid Hesychius sibi velit, non facile dixerim. *Casaub.*

2. Καθάπερ οὐδὲ τὸ πῦρ κατὰ τιμήν) Non apud Persas tantum, sed etiam apud Græcos Romanosque ignis in luctu publico nullus usus, & ut notat Glossarii autor, λύχνους ἅπτειν ἐν πένθει οὐ θέμις. [θύουσι δ' ἐν καθαρῷ τόπῳ.) At Cicero 1. de divinatione cap. 41. *Et in Persis augurantur, & divinant magi, qui congregantur in fano commentandi causa & inter se colloquendi.* Idem Cic. libro II. De legibus cap. 10. *Deorum delubra esse in urbibus censeo: nec sequor magos Persarum, quibus auctoribus Xerxes inflammasse templa Græciæ dicitur, quod parietibus includerent Deos, quibus omnia deberent esse patentia ac libera, quorumque hic mundus omnis templum esset & domus.*] Idem.

3. Δειπνοῦσι πολυτελῶς Πέρσαι) Horatius Lib. I. Od. 38. ℣. 1.

Persicos odi puer apparatus.

Non ita olim Persæ, ante occupatum Medicum imperium. Vide Xenophon. *Idem.*

 1. Οἶνον

p. 735.

* Manuſſ. οἰωνοβότοις. * Manuſſ. πάτριον νενομίσται. * Vulgo, ἄσκησιν. * Manuſſ. ὧν ἔπραττον τῶν φόρων.

A Θάπτουσι δὲ κηρῷ περιπλάσαντες τὰ σώματα· τοὺς δὲ μάγους οὐ θάπτουσιν, ἀλλ' * οἰωνοβρότους ἐῶσι· τούτοις δὲ, καὶ μητράσι συνέρχεσθαι * νενόμισται. Τοιαῦτα μὲν τὰ ἔθη· ἔστι δ' ἴσως καὶ ταῦτα τῶν ἐθίμων, ἅ φησι Πολύκριτος. Ἐν γὰρ Σούσοις ἑκάστῳ τῶν βασιλέων ἐπὶ τῆς ἄκρας ἰδίᾳ πεποιῆσθαι * οἴκησιν, καὶ θησαυροὺς, καὶ παραθέσεις * ὧν ἐπράττοντο φόρων, ὑπομνήματα τῆς οἰκονομίας πράττεσθαι δ' ἐκ μὲν τῆς παραλίας ἀργύριον, ἐκ δὲ τῆς μεσογαίας ἃ φέρει ἑκάστη χώρα, ὥς τε καὶ χρώματα καὶ φάρμακα, καὶ τρίχα ἐρέαν, ἤ τι τοιοῦθ' ἕτερον, καὶ θρέμματα ὁμοίως. Τὸν δὲ διατάξαντα τοὺς φόρους, Δαρεῖον εἶναι τὸν μακρόχειρα, καὶ κάλλιστον B ἀνθρώπων, πλὴν τοῦ μήκους τῶν βραχιόνων, καὶ τῶν πήχεων, ἅπτεσθαι γὰρ καὶ τῶν γονάτων· τὸ δὲ πλεῖστον, καὶ χρυσὸν, καὶ ἄργυρον ἐν κατασκευαῖς εἶναι, νομίσματι δὲ οὐ πολλῷ· πρός τε τὰς δωρεὰς ἐκεῖνα κεχαρισμένα νομίζειν μᾶλλον, καὶ πρὸς κειμηλίων ἀπόθεσιν· τὸ δὲ νόμισμα τὸ πρὸς τὰς χρείας ἀρκοῦν ἱκανὸν εἶναι, κόπτειν δὲ πάλιν τὸ τοῖς ἀναλώμασι σύμμετρον. Τὰ μὲν οὖν ἔθη σωφρονικὰ τὰ πλείω. Διὰ δὲ τὸν πλοῦτον εἰς τρυφὴν ἐξέπεσον οἱ βασιλεῖς, ὥς τε πυρὸν μὲν ἐξ Ἄσσου τῆς Αἰολίδος μετιέναι, [1] οἶνον δ' ἐκ Συρίας τὸν Χαλυβώνιον, [2] ὕδωρ δὲ ἐκ τοῦ Εὐλαίου πάν- C των ἐλαφρότατον, ὥστ' ἐν Ἀττικῇ κοτύλῃ δραχμῇ ἀφολκότερον εἶναι. Συνέβη δὲ τοῖς Πέρσαις ἐνδοξοτάτοις γενέσθαι τῶν βαρβάρων, παρὰ τοῖς Ἕλλησιν, ὅτι τῶν μὲν ἄλλων οὐδένες τῶν τῆς Ἀσίας ἀρξάντων, Ἑλλήνων ἦρξαν, οὐδ' ᾔδεισαν οὐδ' ἐκεῖνοι τούτους, οὐδ' οἱ Ἕλληνες τοὺς βαρβάρους· ἀλλ' ἐπὶ μικρὸν μόνον ἐκ τῆς πόρρωθεν ἀκοῆς. Ὅμηρος γοῦν οὔτε τὴν τῶν Σύρων, οὔτε τὴν Μήδων ἀρχὴν οἶδεν· οὐδὲ γὰρ ἂν Θήβας Αἰγυπτίας ὀνομάζων, καὶ τὸν ἐκεῖ, καὶ τὸν ἐν Φοινίκῃ πλοῦτον, τὸν ἐν Βαβυλῶνι, καὶ Νίνῳ, καὶ Ἐκβατάνοις παρεσιώπησε. Πρῶτοι δὲ Πέρσαι, καὶ Ἑλλήνων ἐπῆρξαν. Λυδοὶ δὲ ἐπῆρξαν μὲν, ἀλλ' οὔτε τῆς D Ἀσίας ὅλης ἐπάρξαντες, ἀλλὰ μέρους τινὸς μικροῦ, τοῦ ἐντὸς Ἅλυος μόνον· καὶ ταῦτ' ἐπ' ὀλίγων χρόνων τῶν κατὰ Κροῖσον, καὶ Ἀλυάττην. Κρατηθέντες δ' ὑπὸ Περσῶν, εἰ καί τι τῆς δόξης ἦν αὐτοῖς, ἀφῃρέθησαν τοῦθ' ὑπ' ἐκείνων.

Corpora mortuorum humant, prius cera oblinentes. Magos inſepultos avibus edendos dimittunt: hi cum matribus inſtituto majorum coëunt. Ac Perſarum quidem mores ſunt hujuſmodi, quibus opinor addenda eſſe, quæ à Polycrito referuntur: ſunt autem hæc. Regum cuique Suſis in arce domicilium extat, & theſaurus, & tributorum quæ exegerit tabulæ, adminiſtratæ rei monumentum. Exigere eos ex ora maritima argentum, ex mediterranea, quæ quæque regio ferat, ut colores, medicamenta, lanam, vel aliud tale, aut pecora. Tributa inſtituit Darius Longimanus, qui omnium hominum pulcherrimus fuit, dempta brachiorum & cubitorum longitudine, etiam genua contingentium. Maximam auri atque argenti partem in ſuppellectile habent, in nummis perexiguam. Illam enim exiſtimant & ad donandum magis aptam, & ad reponenda adſervandaque in theſauris ceimelia. Nomiſmatis verò tantum ſufficere arbitrantur, quantum uſui ſatis ſit, & tantum auri percutiunt, quantum impenſis ſufficiat. Perſarum mores magna ex parte moderati ſunt. Cæterùm per opulentiam reges in delicias luxumque prolapſi ſunt, adeò ut triticum ex Aſſo Æolia afferri vellent, vinum autem ex Syria quod Chalybonium dicitur, aquam ex Eulæo, quòd ea omnium eſſet leviſſima, ut Atticæ heminæ comparata, drachma minus appenderet. Ex omnibus autem barbaris, Perſis uſu venit, ut notiſſimi apud Græcos eſſent, quòd nulli Græcis imperaverunt eorum qui Aſiam tenuere, præter eos: nec ii Græcos, nec Græci illos antea noverant, niſi quantum fama percepiſſent admodum exili. Non enim Homerus Medorum, Syrorumve imperium noverat: alioqui Ægyptias Thebas, & earum & Phœnicum divitias nominans, nequaquam Babylonis, [3] Nini & Ecbatanorum opes ſilentio tranſmiſiſſet. Ac primò quidem Græcis Perſæ imperaverunt, Lydi verò non toti Aſiæ, ſed parti ſolùm cis Halym perexiguæ, idque non diu ſed duntaxat, Crœſi & Alyattis. Et ſi quid gloriæ paraverant amiſerunt à Perſis ſubacti.

1. *Οἶνον δ' ἐκ Συρίας τὸν Χαλυβώνιον*) Vide Athenæum L.I.c.22.p.28. *Caſ.* Heſych. Χαλυβώνιος, εἶδος οἴνου· ἀπὸ τόπου τινὸς τῆς Συρίας. Corruptus eſt in hac voce Suidas, apud quem pro Χαλυδώνιος οἶνος legi debet Χαλυβώνιος. Vide & Euſtath. ad Homeri Odyſſ. p. 173. *Scherpez.*

2. *Ὕδωρ δ' ἐκ τοῦ Εὐλαίου*) Fortaſſe & aquam Nili bibebant: nam inde mitti ſolitam notatum eſt ab Athenæo Lib. II. c. 6. p. 45. idem Athen. Lib. XII. aquam fuiſſe docet propriam regi Perſarum & filio maximo natu. vide locum de Choaſpis aqua regia notum ex Herod. I. 188. Plin. Catullo. *Idem.*

3. *Nini*) Νείλῳ erat. ſed vitioſè. Homeri loca ſunt Iliad. τ. & Odyſſ. δ. In fine libri pro δὲ κἂν ἕνδεκα. legi δέκα ἢ ἕνδεκα. quod non arbitror dictione cauſæ indigere. *Xyland.*

1. Τοὺς

Perſæ Medorum rebus in ſuam poteſtatem redactis, ſtatim Lydos ſubegere: & Græcos qui in Aſia erant ſibi ſubditos fecerunt, poſtmodum in Græciam trajicientes magnis multiſque certaminibus victi ſunt. Aſiam tamen uſque ad mare tenuerunt, donec à Macedonibus ſunt debellati. Cyrus primus iis imperium comparavit, cujus ſucceſſor Cambyſes filius, à Magis ſublatus eſt. Septem verò Perſæ qui Magos interemerunt, Dario Hyſtaſpis F. imperium tradidere. Ejus ſucceſſores in Narſem deſierunt: quem cum Bagoa eunuchus interfeciſſet, Darium regem fecit, quanquam è ſtirpe regia non ortum. Hunc cum Alexander evertiſſet, ipſe X aut XI annos regnavit. Poſtea Aſiæ imperium in complures ſucceſſores, & ab eis profectos diviſum, tandem diſſipatum eſt. Permanſit annos circiter CCL. Hodie ſeorſim Perſæ ſuum habent corpus, & reges aliis ſubditos, antè Macedonibus, nunc Parthis.

A Πέρσαι δ' ἀφ' οὗ κατέλυσαν τὰ Μήδων, εὐθὺς καὶ Λυδῶν ἐκράτησαν, καὶ [1] τοὺς * κατὰ τὴν Ἀσίαν Ἕλληνας ὑπηκόους ἔσχον· ὕστερον δὲ καὶ διέβησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα· καὶ ἡττηθέντες πολλοῖς καὶ πολλάκις ἀγῶσιν, ὅμως διετέλεσαν τὴν Ἀσίαν μέχρι τῶν ἐπὶ θαλάττῃ τόπων κατέχοντες, ἕως ὑπὸ Μακεδόνων κατεπολεμήθησαν. Ὁ μὲν οὖν εἰς τὴν ἡγεμονίαν καταστήσας αὐτοὺς Κῦρος ἦν· διαδεξάμενος δὲ τοῦτον Καμβύσης υἱὸς, ὑπὸ τῶν μάγων κατελύθη. Τούτους δ' ἀνελόντες οἱ ἑπτὰ Πέρσαι, Δαρείῳ τῷ Ὑστάσπου παρέδοσαν τὴν ἀρχήν· εἶθ' οἱ ἀπὸ τούτου διαδεχόμενοι [2] κατέλυσαν εἰς Νάρσην· ὃν ἀποκτείνας Βαγῶος ὁ

B εὐνοῦχος, [3] κατέστησε Δαρεῖον οὐκ ὄντα τοῦ γένους τῶν βασιλέων. Τοῦτον δὲ καταλύσας Ἀλέξανδρος, [4] αὐτὸς ἦρξε δέκα ἢ ἕνδεκα ἔτη· εἶτ' εἰς πλείους τοὺς διαδεξαμένους, καὶ τοὺς ἐπιγόνους τούτων μερισθεῖσα ἡ ἡγεμονία τῆς Ἀσίας διελύθη· συνέμεινε δ' ὅσον πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς διακοσίοις ἔτη. Νῦν δ' ἤδη καθ' αὑτοὺς συνεστῶτες οἱ Πέρσαι, βασιλέας ἔχουσιν, ὑπηκόους ἑτέροις βασιλεῦσι, πρότερον μὲν Μακεδόσι, νῦν δὲ Παρθυαίοις.

* Vulgò, εἰς τὴν Ἀσίαν.

p. 736.

1. Τοὺς εἰς Ἀσίαν Ἕλληνας) εἰς Ἀσίαν, pro ἐν Ἀσίᾳ, ut *in civitatem*, pro *in civitate*: niſi ſcripſerat τοὺς εἰς Ἀσίαν περαιωθέντας aut ſimili modo. *Caſaub.*

2. Κατέλυσαν εἰς Νάρσην) Lege ex Diodoro εἰς Ἄρσην. vid. emendat. Pauli Leopard. Lib. XI. cap. 9. pag. 221. in Fac. Crit. Jan. Gruter.

3. Κατέστησε Δαρεῖον οὐκ ὄντα τοῦ γένους τῶν βασιλ.) Erat Aſtandes. Vide Plutarchum & Diodorum. *Caſaub.*

4. Αὐτὸς ἦρξε δέκα ἢ ἕνδεκα ἔτη·) Imo regnavit Alexander, ſi Diodorum audimus, annos XII. menſes VII. Verùm de his omnibus conſulant ſtudioſi doctorum Chronologorum noſtræ ætatis ſcripta. *Idem.*

SYNO-

SYNOPSIS
LIBRI DECIMI SEXTI.

CONTINET hic liber reliquas Aſiæ regiones omnes, quæ inter Perſidis Suſianæque fines ac Nilum continentur. Tractat Geographus de Aſſyria, ejuſque provinciis, Aturia, ubi quondam Ninus, Babylonia, Elymaide, Adiabena, & Meſopotamia. De Syria ejuſque provinciis, Commagena, Seleucide Syria, & quæ Cava dicitur, Phœnice, Judæa. De Arabia & gentibus quæ Rubrum mare & cognominem ſinum ab utroque ejus latere accolunt: quarum præcipuæ ſunt Arabes, & Troglodytæ.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ A STRABONIS

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ βιβλίον Ἑξκαιδέκατον.

RERUM GEOGRAPHICARUM Liber Decimus Sextus.

2 ΤΗ Περσίδι καὶ τῇ Σουσιανῇ συνάπτουσιν οἱ Ἀσσύριοι· 3 καλοῦσι δ᾽ οὕτω τὴν Βαβυλωνίαν, καὶ πολλὴν τῆς κύκλῳ γῆς, 4 ἧς ἐν μέρει, καὶ ἡ Ἀτουρία ἐστὶν, ἐν ᾗ περ ἡ Νῖνος, 5 καὶ ἡ Ἀπολλωνιάτις, καὶ Ἐλυμαῖοι, καὶ Παραιτάκαι, 6 καὶ ἡ περὶ τὸ Ζάγρον ὄρος Χαωνῖτις, καὶ τὰ περὶ τὴν Νῖνον πεδία, Δολομηνή τε, καὶ Καλαχηνὴ καὶ Χαζηνὴ καὶ Ἀδιαβηνὴ,

1 PERSIAM ac Suſianam contingunt Aſſyrii: ſic enim Babyloniam & maximam circum ſitæ regionis partem vocant, cujus & Aturia eſt, in qua ſunt Ninus, Apollonitatis, Elymæi: Paratacæ, & ad Zagrum montem Chaonetis: tum campi Nino vicini. B Deinde Dolomena, Calachena, Chazena, Adiabena,

1. LOcum hunc dextrè intelligi puto, ſi non hanc fingas ſententiam, omnia quæ heic commemorantur Aſſyriæ nomine cenſeri, ſed Dolomenam & cætera deinceps Aſſyria contigua referri. idque voce deinde volui innuere. Poſt Arbacen repoſui, omnibus hiſtoriis notum pro quo Orbacus fuerat incuria librarii & interpretis receptus. Confer cùm his quintam Aſiæ tabulam, ſupra appoſitam è Ptolemæo. *Xyland.*

2. Τῇ Περσίδι καὶ τῇ Σουσιανῇ συνάπτουσιν οἱ Ἀσσύριοι) Hujus libri cum ſuperiore connexio in promptu eſt, & πασίδηλος. Continet autem, quicquid eſt inter Perſidem & Suſianam, ac Ægyptum. *Caſaub.*

3. Καλοῦσι δ᾽ οὕτω τὴν Βαβυλωνίαν) Et tamen videas apud Geographos diſtingui à Babyloniis Aſſyrios. Dionyſius vero Afer Aſſyrios ad Euxinum ſubmovet: nimirum ita vocat, quos Strabo ait mox Syros fuiſſe appellatos. *Idem.*

4. Ἧς ἐν μέρει καὶ ἡ Ἀτουρία ἐστὶν) Aturia ergo Aſſyriæ pars eſt: neſcio vero quam id verum ſit quod ſcribit Dio in Trajano, ſic à barbaris fuiſſe vocatam τὴν Ἀδιαβηνὴν, mutato σ in τ. Sanè Plinius & Marcellinus Lib. III. cap. 6. auctores ſunt provinciam, ubi fuit Ninus, Aſſyriam prius fuiſſe vocatam, poſtea Adiabenem. Aturiam autem non nominant. *Idem.*

5. Καὶ ἡ Ἀπολλωνιάτις) Quæ olim Sitacena, uti libro ſuperiore p. 732. dixit. aliter alii. *Idem.*

6. Καὶ ἡ περὶ τὸ Ζάγρον ὄρος Χαωνῖτις) Scribendum Χαλωνῖτις. Ut apud Plinium. H. N. Lib. VI. cap. 27 & ſupra. Dionyſius Afer, ℣. 1014.

Αὐτὰρ ὑπὲρ Βαβυλῶνος, ἐπὶ πνοιὴν βορέαο,
Κισσοὶ, Μεσσαβάται τε, Χαλωνῖται τε νέμονται.

Sic ferè apud Polybium libro ſexto ubi legendum, διακομίσαντες γὰρ εἰς τὴν Χαλωνῖτιν πρὸς αὐταῖς ἀπεσαύρωσαν ταῖς εἰς τὸν Ζάγρον ἀναβολαῖς. *Idem.*

1. Ἀπὸ

& Meſopotamiæ gentes, Gordyæis & Mygdonibus iis proximæ qui circa Niſibim ſunt, uſque ad Zeugma quod eſt ad Euphratem & ad multam trans Euphratem regionem, quam Arabes tenent, & qui proprie nunc Syri appellantur, uſque ad Cilices & Phœnices & Libyas, & Ægyptium pelagus, ac Iſſicum ſinum. Syrorum nomen tendere videtur à Babylonia uſque ad Iſſicum ſinum, & ab hoc olim uſque ad Euxinum. Etenim utrique Cappadoces, tum qui ad Taurum, tum qui ad Pontum jacent, ad hoc uſque tempus Leucoſyri, id eſt, albi Syri nominantur: ſcilicet, quod ſint aliqui etiam B Syri nigri: hi autem extra Taurum ſunt. Taurum dico eum, qui ad Amanum uſque nomen extendit. Jam qui de Syrorum imperio ſcribunt, cum Medos à Perſis everſos dicunt, Syros autem à Medis, nullos alios Syros intelligunt, quam eos qui Babylone, ac Nini regiam conſtituerunt: quarum alteram Ninum Ninus in Aturia condidit: ejus uxor Semiramis, quæ & in regnum ſucceſſit, Babylonem. Atque hi Aſiam occupaverunt. Semiramidis verò opera præterea, quæ apud Babylonem ſunt, multa per univerſam ferè hanc continentem, ut aggeres, C qui Semiramidis vocantur, & mœnia & munitionum fabricæ, tabulorumque in iis, & aquæ ductus & ſcalæ & foſſæ in fluminibus & lacubus, & viæ, & pontes. Poſteris verò ſuis imperium reliquerunt uſque ad Sardanapalum & Arbacem, quod poſtea in Medos tranſlatum eſt. ¶ Sed Ninus poſt everſos Syros, extemplò deleta eſt. Ea multo major erat Babylone, in Aturiæ campo ſita. Aturia ſimilis eſt iis locis; quæ circa Arbela ſunt, & Lycum flumen intermedium habet. Arbela enim ad Babyloniam pertinent, & juxta eam ſunt. Trans Lycum verò Aturiæ campi, Ninum circumjacent. D In Aturia quoque pagus eſt nomine

A καὶ τὰ τῆς Μεσοποταμίας ἔθνη, τὰ περὶ Γορδυαίους, καὶ τοὺς περὶ Νίσιβιν Μυγδόνας, μέχρι τοῦ Ζεύγματος τοῦ κατὰ τὸν Εὐφράτην, καὶ τῆς πέραν τοῦ Εὐφράτου πολλῆς, ἣν Ἄραβες κατέχουσι, καὶ οἱ ἰδίως * ὑπὸ τῶν νῦν λεγόμενοι, Σύροι, μέχρι Κιλίκων καὶ Φοινίκων, καὶ Λιβύων, καὶ τῆς θαλάττης τῆς κατὰ τὸ Αἰγύπτιον πέλαγος, καὶ τὸν Ἰσσικὸν κόλπον. Δοκεῖ δὲ τὸ τῶν Σύρων ὄνομα διατεῖναι, [1] ἀπὸ μὲν τῆς Βαβυλωνίας μέχρι τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου· ἀπὸ δὲ τούτου μέχρι τοῦ Εὐξείνου τοπαλαιόν. [2] Οἱ γοῦν Καππαδόκες ἀμφότεροι, οἵ τε πρὸς τῷ Ταύρῳ, καὶ οἱ πρὸς τῷ Πόντῳ, μέχρι νῦν Λευκόσυροι καλοῦνται, ὡς ἂν ὄντων τινῶν B Σύρων καὶ Μελάνων· οὗτοι δ' εἰσὶν οἱ ἐκτὸς τοῦ Ταύρου· λέγω δὲ Ταῦρον μέχρι τοῦ Ἀμανοῦ διατείνων τοὔνομα. [3] Οἱ δ' ἱστοροῦντες τὴν Σύρων ἀρχὴν, ὅταν φῶσι Μήδους μὲν ὑπὸ Περσῶν καταλυθῆναι, Σύρους δὲ ὑπὸ Μήδων, οὐκ ἄλλους τινὰς τοὺς Σύρους λέγουσι, ἀλλὰ τοὺς ἐν Βαβυλῶνι, καὶ Νίνῳ κατεσκευασμένους τὸ βασίλειον· ὧν ὁ μὲν Νῖνος ὁ τὴν Νῖνον ἐν τῇ Ἀτουρίᾳ κτίσας· ἡ δὲ τούτου γυνὴ, ἥπερ καὶ διεδέξατο τὸν ἄνδρα, Σεμίραμις· ἧς ἐστὶ κτίσμα ἡ Βαβυλών. Οὗτοι δὲ ἐκράτησαν τῆς Ἀσίας· καὶ τῆς Σεμιράμιδος, χωρὶς τῶν ἐν Βαβυλῶνι ἔργων, πολλὰ καὶ ἄλλα κατὰ πᾶσαν γῆν σχεδὸν δείκνυται, ὅση τῆς ἠπείρου ταύτης ἐστὶ, C [4] τά τε χώματα, ἃ δὴ καλοῦσι Σεμιράμιδος, καὶ τείχη, καὶ ἐρυμάτων κατασκευαὶ, καὶ συρίγγων τῶν ἐν αὐτοῖς, καὶ ὑδρείων, καὶ κλιμάκων, καὶ διωρύχων ἐν ποταμοῖς, καὶ λίμναις, καὶ ὁδῶν, καὶ γεφύρων. Ἀπέλιπον δὲ τοῖς μεθ' ἑαυτοὺς τὴν ἀρχὴν, [5] μέχρι τοῦ Σαρδαναπάλου, καὶ Ἀρβάκου· μετέστη δ' εἰς Μήδους ὕστερον. Ἡ μὲν οὖν Νῖνος πόλις, ἠφανίσθη παραχρῆμα μετὰ τὴν τῶν Σύρων κατάλυσιν· [6] πολὺ δὲ μείζων ἦν τῆς Βαβυλῶνος, ἐν πεδίῳ κειμένη τῆς Ἀτουρίας· ἡ δ' Ἀτουρία, τοῖς περὶ Ἄρβηλα τόποις * ὁμοία ἐστὶ μεταξὺ ἔχουσα τὸν Λύκον ποταμόν. Τὰ μὲν οὖν Ἄρβηλα τῆς Βαβυλωνίας ὑπάρχει, ἃ κατ' αὐτήν ἐστιν· D ἐν δὲ τῇ περαίᾳ τοῦ Λύκου, τὰ τῆς Ἀτουρίας πεδία, τῇ Νίνῳ περίκειται. Ἐν δὲ τῇ Ἀτουρίᾳ ἐστὶ

* Vet. lib. ὑπὸ τῶν νῦν Ἰουδαίων λ.

p. 737.

* Scripti, ὅμοιος.

1. Ἀπὸ μὲν τῆς Βαβυλωνίας μέχρι τοῦ Ἰσσικοῦ) Heſychius annotat Συρίαν λέγεσθαι γῆν, τὴν ἀπὸ Φοινίκης μέχρι Βαβυλωνίας. Qui verſati ſunt in ſacris, ſciunt quàm latè pateat terra *Sur* Hebræis dicta. *Caſaub.*

2. Οἱ γοῦν Καππάδοκες ἀμφότεροι) Vide ad librum XII. p. 533. *Idem.*

3. Οἱ δ' ἱστοροῦντες τὴν Σύρων ἀρχὴν) quod uſitatius Aſſyriorum imperium appellatur, Juſtinus L. I. c. 2. *Imperium Aſſyrii, qui poſtea Syri dicti ſunt, mille trecentis annis tenuêre.* Idem.

4. Τά τε χώματα, ἃ δὴ καλοῦσι Σεμιράμιδος) Ut quæ Lib. XII. pag. 559. commemoravit, quum dicebat Zela urbem ἐπὶ χώματι Σεμιράμιδος τετειχισμένην. Cæterum de Nino & Semiramide, & eorum operibus conſule Herodotum, Diodorum, Juſtinum, alios. Sunt enim omnia decantatiſſima. *Idem.*

5. Μέχρι Σαρδαναπάλου καὶ Ἀρβάκου) Quorum quidem ille ultimus Aſſyriorum rex fuit, hic primus Medorum. Vocatur & Arbatus. Strabonis verba obſcuriora ſunt. *Idem.*

6. Πολὺ δὲ μείζων ἦν τῆς Βαβυλῶνος) Fuit ejus figura ἑτερομηκής. duo illa latera, quæ erant longiora, ſtadiis conſtabant CL. quæ breviora, ſtadiis XC. circuitus ſtadiorum CCCLXXX. nec poſtea ulla umquam urbs par huic magnitudini fuit ædificata. Hæc Diodorus Lib. II. *Idem.*

A [1] Γαυγάμηλα κώμη, ἐν ᾗ συνέβη νικηθῆναι, καὶ ἀποβαλεῖν τὴν ἀρχὴν Δαρεῖον. [2] Ἔστι μὲν οὖν τόπος ἐπίσημος οὗτος, καὶ τοὔνομα· [3] μεθερμηνευθὲν γάρ ἐστι καμήλου οἶκος· ὠνόμασε δ᾽ οὕτω Δαρεῖος ὁ * Ὑστάσπου, κτῆμα δοὺς εἰς διατροφὴν τῇ καμήλῳ τῇ * συνεκπεπονηκυίᾳ μάλιστα * τὴν ὁδὸν, τὴν διὰ τῆς ἐρήμου Σκυθίας μετὰ τῶν φορτίων, ἐν οἷς ἦν καὶ ἡ διατροφὴ τῷ βασιλεῖ. [4] Οἱ μέν τοι Μακεδόνες, τοῦτο μὲν ὁρῶντες κώμιον εὐτελὲς, τὰ δὲ Ἄρβηλα κατοικίαν ἀξιόλογον, κτίσμα ὥς φασιν [5] Ἀρβήλου τοῦ Ἀθμονέως, περὶ Ἄρβηλα τὴν μάχην καὶ νίκην [6] κατεφήμησαν, καὶ τοῖς συγγραφεῦσιν οὕτω παρέδωκαν. Μετὰ δὲ τὰ Ἄρβηλα, καὶ τὸ Νικατόριον ὄρος (ὃ προσωνόμασεν Ἀλέξανδρος νικήσας B τὴν περὶ Ἄρβηλα μάχην) ὁ Κάπρος ἐστὶ ποταμὸς, ἐν ἴσῳ διαστήματι, ὅσῳ καὶ ὁ Λύκος· [7] ἡ δὲ χώρα * Ἀρτακηνὴ λέγεται. Περὶ Ἄρβηλα δέ ἐστι καὶ Δημητρίας πόλις· [8] εἶθ᾽ ἡ τοῦ Νάφθα πηγὴ, [9] καὶ τὰ πυρὰ, [10] καὶ τὸ τῆς Ἀναίας ἱερὸν, καὶ Σαδράκαι τὸ Δαρείου τοῦ * Ὑστάσπου βασίλειον, καὶ ὁ Κυπαρισσὼν, καὶ ἡ τοῦ Κάπρου διάβασις, συνάπτουσα ἤδη Σελευκείᾳ, καὶ Βαβυλῶνι. [11] Ἡ δὲ Βαβυλὼν, καὶ αὕτη μέν ἐστιν ἐν πεδίῳ, [12] τὸν δὲ κύκλον ἔχει τοῦ τείχους τριακοσίων ὀγδοήκοντα πέντε σταδίων· πάχος δὲ τοῦ τείχους ποδῶν δύο καὶ τριάκοντα· ὕψος δὲ τῶν μὲν μεσοπυργίων, πήχεις πεντήκοντα, τῶν δὲ πύργων ἑξήκοντα· ἡ δὲ C πάροδος ἐπὶ τοῦ τείχους, ὡς τέθριππα ἐναντιοδρομεῖν ἀλλήλοις ῥᾳδίως· διόπερ τῶν ἑπτὰ θεαμάτων λέγεται καὶ τοῦτο, [13] καὶ ὁ κρεμαστὸς κῆπος,

* Scripti, Ὑστάσπεω.
* Manuſſ. συμπεπονηκυῖα.
* Scripti, κατὰ τὴν ὁδόν.
* Legendum Ἀρακτηνή.
p. 738.
* Scripti, Ὑστάσπεω.

Gaugamela, apud quem Darius ſuperatus amiſit imperium: quare hic locus inſignis eſt, ut & nomen. Cameli enim domus interpretatur: nam ſic Darius Hyſtaſpis F. nominavit, cùm hanc poſſeſſionem Camelo in alimentum daret, in via (qua per deſerta in Scythiam itur) oneribus portandis, in quibus regi etiam alimentum erat maximè defatigatæ: pagum Macedones hunc cùm tenuem viderent, Arbela verò habitationem memorabilem, ab Arbelo, ut tradunt Athmonei F. condita: circa Arbela & prælium & victoriam fuiſſe, famam ſparſerunt, eamque ſcriptoribus tradiderunt. Poſt Arbela & Nicatorium montem, quem ſic Alexander nominavit, à parta apud Arbela victoria, flumen eſt Caprus, tanto, quanto Lycus intervallo. Regio ipſa Artacena dicitur. Circa Arbela eſt urbs Demetrias. Pòſt fons, qui naphthæ ſcatebras habet, inde ignes, & Anææ templum, & Sadracæ Darii regia, Hyſtaſpis F. & Cupreſſetum, & Capri trajectus, jam ad Seleuciam & Babylonem pertinens. ¶ Babylon ipſa quoque in campo jacet, muri ambitu CCCXXCV ſtadiorum, craſſitie pedum XXXII. Altitudine inter turres cubitorum L, turrium ipſarum LX, viam ſuper mœnibus habet tam latam ut quadrigæ occurrentes facilè ſe tranſmittant. Unde & hoc de VII ſpectaculis unum dicitur: & hortus penſilis figura quadrata,

1. Γαυγάμαλα) Ald. Γαυγάμηλα, & ita legi debere monent viri Perſicæ linguæ periti. *Scherpez.*

1. Γαυγάμηλα) Ita Plin. VI. 26. Am. Mercellin. XXIII. 6. ſed Plutarchus in Alexandro p. 1252. ed. H. Steph. vocat Γαυσάμηλα, ed. FFurt. p. 683. male Παυσάμηλα, quæ vox cum dicatur ſignificare *domum cameli*, forte non inepte reſtituas Γαυκάμηλα.

2. Ἔστι μὲν οὖν τόπος ἐπίσημος οὗτος) Prorſus aliter Arrianus, qui de hoc loco ſic ſcribit, πόλις οὐκ ἦν, ἀλλὰ κώμη οὐ μεγάλη. οὐδὲ ὀνόμαστος ὁ χῶρος, οὐδὲ εἰς ἀκοὴν ἡδὺ τὸ ὄνομα. Sed & Strabo mox fatetur fuiſſe κώμιον εὐτελές. *Caſaub.*

3. Μεθερμηνευθὲν γάρ ἐστι καμήλου οἶκος) Neſcio an è lingua Hebræa vocis ratio peti poſſit. de poſteriore quidem parte non eſt dubium: de priore credat fortaſſe quis ita eſſe: quum גב Hebræis ſit locus eminens & excelſus. Verum peritiores earum linguarum de his ſtatuant. *Idem.*

4. Οἱ μέντοι Μακεδόνες) Eadem leges apud Arrianum lib. VI. Diodorum vero miror Gaugamelorum nullam feciſſe mentionem. *Idem.*

5. Ἀρβήλου τοῦ Ἀθμονέως) Hoc loco verſio latina corrigenda eſt, quæ perperam redditur, *ab Arbelo Athmonei filio*, cum reddenda ſit, *ab Arbelo Athmonenſi.* Holſtein. in Steph. p. 42.

6. Κατεφήμησαν) Scribe κατεφήμισαν. *Caſaub.*

7. Ἡ δὲ χώρα Ἀρτακηνὴ λέγεται) Joſephus Scaliger vir prorſus admirabilis & cum nemine noſtræ ætatis comparandus in Tibul. Lib. III. pag. 158. cenſet legendum Ἀρακτηνὴ λέγ. ut intelligatur regio *Arec*, cujus meminit Moſes Geneſeos cap. x. de Nemrodo loquens, *ejus*, inquit, *regni caput fuit Babylon, Arec, Acad, & Calne in terra Senaar.* De eadem putat ille accipiendum Tibulli hunc locum lib. IV. Panegyr. ad Meſſalam ✓ſ. 142.

Ardet Arecteis aut unda perhoſpita campis. Idem.

8. Εἶθ᾽ ἡ τοῦ νάφθα πηγὴ) Ne naphtha vide Plin. Lib. II. c. 105. & alibi: item Plutarchum in Alexandro & alios. *Idem.*

9. Καὶ τὰ πυρὰ) Videtur intelligere Babyloniæ locum, de quo Plin. II. c. 106. *Campus Babyloniæ flagrat quadam veluti piſcina jugeri magnitudine.* Meminere & alii, ut Dio in Tito de Veſuvio loquens. *Idem.*

10. Καὶ τὸ τῆς Ἀναίας ἱερὸν) Videtur eſſe τῆς Ἀναΐτιδος cujus toties meminit. *Idem.*

D

11. Ἡ δὲ Βαβυλὼν καὶ αὕτη μὲν ἐστὶν ἐν πεδίῳ) Herodotus in Babylonis deſcriptione (L. I. c. 178.) κέεται ἐν πεδίῳ μεγάλῳ. *Idem.*

12. Τὸν δὲ κύκλον ἔχει τοῦ τείχους τριακοσίων ὀγδοήκοντα πέντε σταδίων) Herodotus (Lib. I. c. 178.) ait Babylonis ambitum fuiſſe ſtadiorum CCCCLXXX. Plinius Herodotum ſecutus ſexaginta mill. paſſ. Diodorus CCCLXV. qui hoc etiam addit, voluiſſe Semiramidem ſtadiorum numero dierum anni totius numerum æquare. In reliquis demenſionibus non minor varietas, quam lectori apud ipſos auctores quos nominavi videndam relinquo. *Idem.*

13. Καὶ ὁ κρεμαστὸς κῆπος) Meminit Diodorus. Ὑπῆρχε δὲ καὶ ὁ κρεμαστὸς καλούμενος κῆπος παρὰ τὴν ἀκρόπολιν οὐ Σεμιράμιδος &c. quæ ſunt Strabonis verbis ſimillima. Beroſus apud Joſephum non κῆπον ſed παράδεισον vocat, & à Nabuchodonoſoro fuiſſe conſtructum ait in uxoris gratiam, quæ in Media regione montana educata, ſylvis delectabatur. *Idem.*

1. Ἔστι

cujus latus quodlibet quatuor eſt jugerum. Fornicibus continentur fornicatis ſitis ſuper talos cubi formam habentes. Tali iſti, pilæ concavæ ſunt & terra planæ, ut arbores maximas conſitas recipere poſſint, ex lapide coctili & bitumine conſtructæ, cum ipſæ tum teſtudines & fornices. Supremum tabulatum aſcenſus ſcalares habet & cochlias ipſis adjacentes, per quas continenter aqua ex Euphrate in hortos attollitur ab hominibus ad hoc ipſum conſtitutis. Nam flumen mediam urbem perlabitur, latitudine ſtadium occupans: horti ſuper flumine ſunt. Ibi etiam Beli ſepultura eſt, nunc everſa: quod feciſſe Xerxes fertur. Pyramis quædam erat quadrata, ex latere coctili ſtructa, ſtadii altitudine, cujus quodque latus ſtadium obtinebat. Hanc Alexander inſtaurare voluit: ſed cum multi res laboris eſſet, & multi temporis (nam ad expurgandam duntaxat terram x millibus hominum, duorum menſium opus erat) quod inceperat perficere non valuit: illico enim morbus & mors ejus oppreſſit. Poſteriorum nemo curavit: quinetiam reliqua neglecta ſunt, & urbis partem Perſæ diruerunt, partem tempus conſumſit & Macedonum negligentia: præſertim poſtquam Seleucus Nicator Seleuciam ad Tigrim condidit ſtadiis tantum CCC à Babylone diſſitam. Nam & ille & poſteri omnes huic urbi maximoperè ſtuduerunt, & regiam eo tranſtulerunt, & nunc Babylone hæc major eſt, illa magna ex parte deſerta, ut intrepide de ea uſurpari poſſit, quod de Megalopoli Arcadiæ magna urbe quidam dixit Comicus:

Eſt magna ſolitudo nunc Megalopolis.

In Babylonia propter lignorum penuriam è palmaceis trabibus & columnis ædificia faciunt. Circum columnas funes ex contortis calamis confectos ponunt, poſtea illinientes coloribus pingunt.

A ἔχων ἐν τετραγώνῳ σχήματι ἑκάστην πλευρὰν τεττάρων πλέθρων· συνέχεται δὲ ψαλιδώμασι καμαρωτοῖς, ἐπὶ πεττῶν ἱδρυμένοις κυβοειδῶν ἄλλης ἐπ' * ἄλλῃ· οἱ δὲ πεττοὶ κοῖλοι πλήρεις γῆς, ὥστε δέξασθαι φυτὰ δένδρων τῶν μεγίστων, ἐξ ὀπτῆς πλίνθου καὶ ἀσφάλτου κατεσκευασμένοι, καὶ αὐτοὶ, καὶ αἱ ψαλίδες, καὶ τὰ καμαρώματα. Ἡ δ' ἀνωτάτω στέγη προσβάσεις κλιμακωτὰς ἔχει, παρακειμένους δ' αὐταῖς, καὶ κοχλίας, δι' ὧν τὸ ὕδωρ ἀνῆγον εἰς τὸν κῆπον ἀπὸ τοῦ Εὐφράτου συνεχῶς οἱ πρὸς τοῦτο τεταγμένοι. Ὁ γὰρ ποταμὸς διὰ * μέσον ῥεῖ τῆς πόλεως σταδιαῖος B τὸ πλάτος· ἐπὶ δὲ τῷ ποταμῷ ὁ κῆπος. [1] Ἔστι δὲ καὶ ὁ τοῦ Βήλου τάφος αὐτόθι, νῦν μὲν κατεσκαμμένος, Ξέρξης δ' αὐτὸν κατέσπασεν, ὥς φασιν· ἦν δὲ πυραμὶς τετράγωνος ἐξ ὀπτῆς πλίνθου, καὶ αὐτὴ σταδιαία τὸ ὕψος· σταδιαία δὲ καὶ ἑκάστη τῶν πλευρῶν· ἣν Ἀλέξανδρος ἐβούλετο ἀνασκευάσαι· πολὺ δ' ἦν ἔργον καὶ πολλοῦ χρόνου (αὐτὴ γὰρ ἡ χοῦς εἰς ἀνακάθαρσιν μυρίοις ἀνδράσι δυεῖν μηνῶν ἔργον ἦν) ὥστ' οὐκ ἔφθη τὸ ἐγχειρηθὲν ἐπιτελέσαι, παραχρῆμα γὰρ ἡ νόσος, καὶ ἡ τελευτὴ συνέπεσε τῷ βασιλεῖ. Τῶν δ' ὕστερον οὐδεὶς ἐφρόντισεν. ἀλλὰ καὶ τὰ λοιπὰ C ὠλιγωρήθη καὶ κατήρειψαν τῆς πόλεως, τὰ μὲν οἱ Πέρσαι, τὰ δ' ὁ χρόνος, καὶ ἡ τῶν Μακεδόνων ὀλιγωρία περὶ τὰ τοιαῦτα· καὶ μάλιστα ἐπειδὴ [2] τὴν Σελεύκειαν ἐπὶ τῷ Τίγρητι πλησίον τῆς Βαβυλῶνος [3] ἐν τριακοσίοις που σταδίοις ἐτείχισε Σέλευκος ὁ Νικάτωρ. Καὶ γὰρ ἐκεῖνος καὶ οἱ μετ' αὐτὸν ἅπαντες περὶ ταύτην ἐσπούδασαν τὴν πόλιν, καὶ τὸ βασίλειον ἐνταῦθα μετήνεγκαν· καὶ δὴ καὶ νῦν ἡ μὲν γέγονε Βαβυλῶνος μείζων· ἡ δ' ἔρημος ἡ πολλή· ὥστ' ἐπ' αὐτῆς μὴ ἂν ὀκνῆσαί τινα εἰπεῖν ὅπερ ἔφη τις τῶν κωμικῶν ἐπὶ τῶν Μεγαλοπολιτῶν τῶν ἐν Ἀρκαδίᾳ.

D Ἐρημία μεγάλη ἐστὶν ἡ Μεγάλη πόλις.

Διὰ δὲ τὴν τῆς ὕλης σπάνιν, ἐκ φοινίκων ξύλων αἱ οἰκοδομαὶ συντελοῦνται, καὶ δοκοῖς καὶ στύλοις· περὶ δὲ τοὺς στύλους στρέφοντες ἐκ τῆς καλάμης σχοινία περιτιθέασιν. p. 739.

* Scripti, ἄλλης.

* Scripti, μέσης.

1. Ἔστι δὲ ὁ Βήλου τάφος αὐτόθι) Lege Arrianum Lib. VII. & Ælianum Lib. XIII. cap. 3. variæ hiſtoriæ. Plinius H. N. Lib. VI. cap. 26. de Babylone loquens, *Durat adhuc ibi Jovis Beli templum.* Caſaub.

2. Τὴν Σελεύκειαν ἐπὶ τῷ Τίγρητι) Hæc eſt quæ vocatur Seleucia ad Tigrin, inquit Plinius. Idem ſic ſcribit Lib. V. cap. 26. *Scinditur Euphrates à Zeugmate* LXXXIII. M. P. *circa vicum Maſſicen & parte læva in Meſopotamiam vadit per ipſam Seleuciam circa eam præfluenti infuſus Tigri.* Idem.

3. Ἐν τριακοσίοις που σταδίοις ἐτείχισε Σέλευκος ὁ Νικάτωρ) Plinius de Babylone H. N. Lib. VI. c. 26. *Cæterum in ſolitudinem rediit, exhauſta vicinitate Seleuciæ, ob id conditæ à Nicatore intra nonageſimum lapidem in confluente Euphratis foſſa perducti atque Tigris: quæ tamen Babylonia cognominatur, libera hodie ac ſui juris, Macedonumque moris.* Vides miram diverſitatem in intervallo quod eſt Babylone Seleuciam. Nam millia paſſ. ſive ut loquitur Plinius lapides nonaginta, ſtadia ſunt IↃCCXX. *Idem.*

A εἶτ' ἐπαλείφοντες χρώμασι καταγράφουσι· τὰς δὲ θύρας ἀσφάλτῳ· ὑψηλαὶ δὲ καὶ αὗται, καὶ οἱ οἶκοι καμαρωτοὶ πάντες διὰ τὴν ἀξυλίαν. Ψιλὴ γὰρ ἡ χώρα, καὶ θαμνώδης ἡ πολλὴ, πλὴν φοίνικος· οὗτος δὲ πλεῖστος ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ, πολὺς δὲ καὶ ἐν Σούσοις, καὶ ἐν τῇ παραλίᾳ Περσίδι, καὶ ἐν τῇ Καρμανίᾳ· Κεράμῳ δ' οὐ χρῶνται· [1] οὐδὲ γὰρ κατομβροῦνται. Παραπλήσια δὲ καὶ τὰ ἐν Σούσοις, καὶ ἐν τῇ Σιτακηνῇ. Ἀφώριστο δ' ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ κατοικία τοῖς ἐπιχωρίοις φιλοσόφοις, τοῖς Χαλδαίοις προσαγορευομένοις, οἳ περὶ ἀστρονομίαν εἰσὶ τὸ πλέον· προσποιοῦνται δέ τινες καὶ γενεθλιαλογεῖν, οὓς οὐ καταδέχονται οἱ ἕτεροι· ἔστι δὲ καὶ φῦλόν τι τῶν Χαλ- B δαίων, καὶ χώρα τῆς Βαβυλωνίας ὑπ' ἐκείνων οἰκουμένη, πλησιάζουσα καὶ τοῖς Ἄραψι, καὶ τῇ κατὰ Πέρσας λεγομένῃ θαλάττῃ. Ἔστι δὲ καὶ τῶν Χαλδαίων τῶν ἀστρονομικῶν γένη πλείω. [2] Καὶ γὰρ Ὀρχηνοί τινες προσαγορεύονται. [3] καὶ Βορσιππηνοὶ, καὶ ἄλλοι πλείους, ὡς ἂν κατὰ αἱρέσεις, ἄλλα καὶ ἄλλα * λέγοντες περὶ τῶν αὐτῶν δογμάτων· μέμνηνται δὲ καὶ τῶν ἀνδρῶν ἐνίων οἱ Μαθηματικοὶ, καθάπερ Κιδήνα τε καὶ Ναβουριανοῦ, καὶ Σουδίνου· καὶ Σέλευκος δ' ὁ ἀπὸ τῆς Σελευκείας Χαλδαῖός ἐστι, καὶ ἄλλοι πλείους ἀξιόλογοι ἄνδρες· τὰ δὲ Βόρσιππα, ἱερὰ πόλις ἐστὶν Ἀρτέμιδος καὶ Ἀπόλλωνος, λινουργεῖον μέγα. Πλη- C θύουσι δ' ἐν αὐτῇ νυκτερίδες * μείζους τῶν ἐν ἄλλοις τόποις· ἁλίσκονται δ' εἰς βρῶσιν, καὶ ταριχεύονται· περιέχεται δ' ἡ χώρα τῶν Βαβυλωνίων, ἀπὸ μὲν τῆς ἠοῦς, ὑπό τε Σουσίων καὶ Ἐλυμαίων καὶ Παραιτακηνῶν· ἀπὸ δὲ τῆς μεσημβρίας, ὑπὸ τοῦ Περσικοῦ κόλπου, καὶ τῶν Χαλδαίων, μέχρις Ἀράβων τῶν Ἀλεσηνῶν· ἀπὸ δὲ ἑσπέρας ὑπό τε Ἀράβων τῶν Σκηνιτῶν μέχρι τῆς Ἀδιαβηνῆς, καὶ τῆς Γορδυαίας· ἀπὸ δὲ τῶν ἄρκτων ὑπό τε Ἀρμενίων καὶ Μήδων, μέχρι τοῦ Ζάγρου, καὶ τῶν περὶ αὐτὸ ἐθνῶν. Διαρρεῖται δ' ὑπὸ πλειόνων μὲν ποταμῶν ἡ χώρα, μεγίστων δὲ τοῦ τε Εὐφράτου καὶ τοῦ Τίγριος· μετὰ γὰρ τοὺς Ἰνδι- D κοὺς οὗτοι λέγονται δευτερεύειν, κατὰ τὰ νότια μέρη τῆς Ἀσίας οἱ ποταμοί· ἔχουσι δ' ἀνάπλους, ὁ μὲν ἐπὶ τὴν Ὦπιν καὶ τὴν νῦν Σελεύκειαν· [4] ἡ δὲ Ὦπις, κώμη ἐμπορεῖον τῶν κύκλῳ τόπων, ὁ δ' ἐπὶ Βαβυλῶνα, πλειόνων ἢ τρισχιλίων σταδίων·

* Manuſſ. νέμοντες.

* Scripti, μείζους πολὺ τῶν.

A Portæ bituminatæ & altæ ſunt tam ipſæ, quam domus, quæ omnes propter lignorum penuriam fornicantur. Quippe regio magna ex parte nuda, nihil fert præter frutices & palmam: quæ & in Babylonia & in Suſiana & in ora Perſiæ & in Carmania permulta eſt. Imbrice autem non utuntur, cum imbribus careant. Idem fit in Suſiana & Sitacena. ¶ Conſtituta eſt habitatio peculiaris in Babylonia philoſophis indigenis, plurimum aſtronomîam tractantibus, qui Chaldæi appellantur. Sunt ex iis qui è natalibus hominum eventura iis vaticinari ſe profiteantur: ſed à ceteris B non probantur. Eſt & Chaldæorum natio & Babyloniæ regio ab eis habitata, Arabibus & mari proxima, quod Perſicum appellatur. Chaldæorum aſtronomicorum genera ſunt aliquot. Nam quidam Orcheni dicuntur, quidam Borſippeni, & alii complures qui (ut in ſectarum fieri ſolet diverſitate) eiſdem de rebus aliter atque aliter ſtatuunt. Mathematici quoque nonnullos eorum commemorant: ut Cidenam, & Naburianum, & Sudinum, & Seleucus ex Seleucia Chaldæus eſt, atque alii complures illuſtres viri. Borſippa urbs eſt Dianæ & Apolli- C ni ſacra. In ea maximum linificium eſt, & maxima veſpertilionum multitudo, qui longe majores ſunt quam in cæteris locis. Capiuntur ad cibum, & ſale condiuntur. Babyloniorum regio ab oriente continetur à Suſis & Elymæis & Parætacenis: à meridie vero Perſico ſinu & Chaldæis uſque ad Arabes Aleſenos: ab occidente ab Arabibus Scenitis uſque ad Adiabenam & Gordyæam: à ſeptentrione ab Armeniis ac Medis uſque ad Zagrum montem, & gentes circa eum habitantes. ¶ Regio multis fluminibus irrigatur: quorum maximi ſunt Tigris & Euphrates: ſecundi ab Indicis inter D hos, qui in auſtrali parte Aſiæ ſunt, fluvios. His adverſis navigatur à mari per alterum, Opim, & in eam, quæ nunc Seleucia dicitur: (Opis autem pagus eſt circumſtantium locorum emporium) per alterum vero Babylonem, ſupra tria millia ſtadiorum.

1. *Οὐδὲ γὰρ κατομβροῦνται*) Imbribus carent, pluvia non omnino, ut docent Arrianus & alii. *Caſ.*

2. *Καὶ γὰρ ὀρχηνοί τινες προσαγορεύονται*) Plinius H. N. L. VI. c. 26. *Orcheni quoque tertia Chaldæorum doctrina in eodem ſitu locantur, ad meridiem verſi.* Meminit & Ptolem. *Idem.*

3. *Καὶ Βορσιππηνοὶ*) Stephan. Βόρσιππα πόλις Χαλδαίων, οὐδετέρως. ex hoc loco Strab. & ſequenti. Joſepho eſt Βόρσιππος. *Idem.*

4. *Ἡ δ' Ὦπις*) Meminit etiam libro ſecundo p. 80. De Alexandro pluribus habes apud Arrianum libro ſeptimo, ἐκεῖθεν δὲ αὖθις, inquit, ἔπλει ἐς Ὦπιν, πόλιν ἐπὶ τοῦ Τίγρητος ᾠκισμένην. ἐν δὲ τῷ ἀνάπλῳ τοὺς καταρράκτας τοὺς κατὰ τὸν ποταμὸν ἀφανίζων, ὁμαλὸν πάντη ἐποίει τὸν ῥοῦν, οἳ δὴ ἐκ Περσῶν πεποιημένοι ἦσαν, τοῦ μή τινα ἀπὸ θαλάσσης ἀναπλεύσαντα εἰς τὴν χώραν αὐτῶν νηΐτῃ στόλῳ κρατῆσαι· ταῦτα δὲ μεμηχάνητο, ἅτε δὴ οὐ ναυτικοῖς τοῖς Πέρσαις. & quæ ſequuntur. *Idem.*

1. Πλημ-

Persæ quidem volentes de industria subvectiones eas prohibere, extranearum invasionum metu, catarrhactas manuum opere confecerunt, per quos fluviis in præceps dejectis, sursum navigandi facultas tolleretur. Alexander cum adventasset, quos potuit omnes demolitus est, præsertim qui erant in navigatione ad Opim. Fossarum quoque idem curam habuit. Exundat enim Euphrates æstate, sub ver incipiens, cum jam nives in Armenia liquefiunt: ut necesse sit stagnari arva, atque obrui: nisi quis ingruentem fluxum, & aquarum vim per fossas & canales divertat: quemadmodum Nilum quoque coërcent in Ægypto. Hinc ergo fossæ actæ sunt: sed opera nulla opus est. Nam cum terra profunda sit, & mollis ac facilè cedat: nullo negocio ab aquis abripitur, & campi nudantur, ac limus fossas implet, eorumque ora obstruit: unde rursum aquarum eluvio fit, quæ in campos mari propinquos effusæ, lacus, & paludes efficiunt & arundineta: è quorum arundinibus varia contexuntur vasa: quorum quæ liquida suscipiunt, bitumine illinuntur, cætera nuda, & lituræ expertia relinquuntur. Fiunt etiam vela arundinea storeis & cratibus similia. Fieri nequit ut hæc inundatio omnino prohibeatur: afferre autem aliquod remedium optimorum principum munus est. Remedium est, nimiam aquarum effusionem obstruendo prohibere, fossarum vero repletionem quam limus efficit, eas expurgando & ora aperiendo. Ac purgatio quidem facilis est: obstructio multarum manuum operam requirit. Nam cum terra facilè cedat, & mollis sit, aggestum limum non sustinet, sed cedendo & ipsa trahitur, & os obthuratu difficile reddit. Quin & celeritate opus est, ut cito fossæ claudantur & ne omnino ex eis aqua elabatur. Fossæ enim per æstatem arefactæ flumen quoque siccant, quod subsidens derivationibus non potest tempestivis sufficere, quibus regio perusta & siccitate squalens per æstatem plurimum eget: neque vero quicquam refert aquarumne multitudine obruantur fruges, an siti depereant. Præterea cum navigationes valde utiles sunt, ab ante dictis causis impeditæ, confici rectè nequeunt,

A οἱ μὲν οὖν Πέρσαι τοὺς ἀνάπλους ἐπίτηδες κωλύειν p. 740.
ἐθέλοντες φόβῳ τῶν ἔξωθεν ἐφόδων, καταῤῥάκτας χειροποιήτους κατεσκευάκεισαν· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἐπιὼν ὅσους οἷός τε ἦν ἀνεσκεύασε, καὶ μάλιστα τοὺς ἐπὶ τὴν Ὦπιν. Ἐπεμελήθη δὲ καὶ τῶν διωρύγων· [1] πλημμυρεῖ γὰρ ὁ Εὐφράτης κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ θέρους, ἀπὸ τοῦ ἔαρος ἀρξάμενος, ἡνίκα τήκονται αἱ χιόνες ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας, ὥστ' ἀνάγκη λιμνάζειν, καὶ κατακλύζεσθαι τὰς ἀρούρας. εἰ μὴ διοχετεύοι τις ταφρείαις καὶ διώρυξι τὸ ἐκπίπτον τοῦ ῥοῦ καὶ ἐπιπολάζον ὕδωρ, καθάπερ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ τὸ τοῦ Νείλου. ἐντεῦθεν μὲν οὖν αἱ διώρυγες γεγένηνται· Χρεία δέ ἐστιν ὑπουργίας μεγάλης, βαθεῖα γὰρ ἡ γῆ, καὶ μαλακὴ, καὶ εὐένδοτος, ὥστε καὶ ἐκσύρεται ῥᾳδίως ὑπὸ τῶν ῥευμάτων, καὶ γυμνοῦται τὰ πεδία. πληροῦται δὲ τὰς διώρυγας, καὶ τὰ στόματα αὐτῶν ἐμφράττει ῥᾳδίως ἡ χοῦς· οὕτω δὲ συμβαίνει πάλιν τὴν ὑπέρχυσιν τῶν ὑδάτων εἰς τὰ πρὸς τῇ θαλάττῃ πεδία ἐκπίπτουσαν, λίμνας ἀποτελεῖν καὶ ἕλη, καὶ καλαμῶνας, ἐξ ὧν καλάμινα πλέκεται παντοῖα σκεύη, τὰ μὲν ὑγροῦ δεκτικὰ, τῇ ἀσφάλτῳ περιαλειφόντων, τοῖς δ' ἄλλοις ψιλῶς χρωμένων· καὶ ἱστία δὲ ποιοῦνται καλάμινα, ψιάθοις, ἢ ῥιψὶ παραπλήσια· τὸ μὲν οὖν παντάπασι κωλύειν τὴν τοιαύτην πλημμύραν οὐχ οἷόν τε ἴσως· τὸ δὲ τὴν δυνατὴν προσφέρειν βοήθειαν, ἡγεμόνων ἀγαθῶν ἐστιν ἡ δὲ βοήθεια αὕτη, τὴν μὲν πολλὴν παρέκχυσιν ἐμφράξει κωλύειν, τὴν δὲ πλήρωσιν ἣν ἡ χοῦς ἐργάζεται τοὐναντίον, ἀνακαθάρσει τῶν διωρύγων, καὶ ἐξανοίξει τῶν στομάτων· ἡ μὲν οὖν ἀνακάθαρσις ῥᾳδία· ἡ δὲ ἔμφραξις, πολυχειρίας δεῖται· εὐένδοτος γὰρ οὖσα ἡ γῆ καὶ μαλακὴ, τὴν ἐπιφορηθεῖσαν οὐχ ὑπομένει χοῦν, ἀλλ' * ἀεὶ συνεφέλκεται κἀκείνην, καὶ ποιεῖ δυσεύχωστον τὸ στόμα. * Manuss. ἀλλ' εἴκουσα.
Καὶ γὰρ καὶ τάχους δεῖ πρὸς τὸ ταχέως κλυσθῆναι τὰς διώρυγας, καὶ μὴ πᾶν ἐκπεσεῖν ἐξ αὐτῶν τὸ ὕδωρ. ξηρανθεῖσαι γὰρ τοῦ θέρους, ξηραίνουσι καὶ τὸν ποταμόν· ταπεινωθεὶς δὲ, τὰς ἐποχετείας οὐ δύναται παρέχεσθαι κατὰ καιρὸν, ὧν δεῖται πλεῖστον τοῦ θέρους ἔμπυρος οὖσα ἡ χώρα καὶ καυματηρά· διαφέρει δ' οὐδὲν ἢ τῷ πλήθει τῶν ὑδάτων κατακλύζεσθαι τοὺς καρπούς, ἢ τῇ λειψυδρίᾳ, * τῷ δίψει διαφθείρεσθαι· ἅμα δὲ καὶ τοὺς ἀνάπλους πολὺ τὸ χρήσιμον ἔχοντας ἀεὶ λυμαινομένους γὰρ ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν λεχθέντων παθῶν, οὐχ οἷόν τε ἐπανορθοῦν, εἰ μὴ ταχὺ μὲν ἐξανοίγοιτο τὰ στόμια τῶν διωρύγων, * Fortasse καὶ τῷ. Sed hic locus totus est de mendo suspectus.

1. Πλημμυρεῖ γὰρ ὁ Εὐφράτης κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ θέρους ἀπὸ τοῦ ἔαρος ἀρξάμενος) Plinius H. N. Lib. v. c. 26. de Euphrate, *Increscit autem & ipse Nili modo statis diebus, paulum differens ac Mesopotamiam inundat Sole obtinente vicesimam partem Cancri. Minui incipit in Virgine, & Leone transgresso. In totum vero remeat in vigesima nona parte Virginis.* Casaub.

A ταχὺ δὲ κλείοιντο, καὶ αἱ διώρυγες ἀεὶ μετριάζοιεν, ὥς τε μηδὲ πλεονάζειν ἐν αὐταῖς τὸ ὕδωρ, μήτ᾽ ἐλλείπειν. p. 741. Φησὶ δ᾽ Ἀριστόβουλος τὸν Ἀλέξανδρον αὐτὸν ἀναπλέοντα καὶ κυβερνῶντα τὸ σκάφος, ἐπισκοπεῖν, καὶ ἀνακαθαίρειν τὰς διώρυγας μετὰ τοῦ πλήθους τῶν συνακολουθησάντων· ὡς δ᾽ αὔτως, καὶ τὰ στόμια ἐμφράττειν, τὰ δ᾽ ἀνοίγειν· κατανοήσαντα δὲ μίαν * συντείνουσαν ἐπὶ τὰ ἕλη, καὶ τὰς λίμνας τὰς πρὸ τῆς Ἀραβίας, δυσμεταχείριστον ἔχουσαν τὸ στόμα, καὶ μὴ ῥᾳδίως ἐμφράττεσθαι δυναμένην διὰ τὸ εὐένδοτον, καὶ μαλακόγειον, ἄλλο ἀνοῖξαι καινὸν στόμα ἀπὸ σταδίων τριάκοντα ὑπόπετρον λαβόντα χωρίον, B κἀκεῖ μεταγαγεῖν τὸ ῥεῖθρον· ταῦτα δὲ ποιεῖν, προνοοῦντα ἅμα καὶ τοῦ μὴ τὴν Ἀραβίαν δυσείσβολον τελέως ὑπὸ τῶν λιμνῶν ἢ καὶ τῶν ἑλῶν ἀποτελεσθῆναι, νησιάζουσαν ἤδη διὰ τὸ πλῆθος τοῦ ὕδατος· διανοεῖσθαι γὰρ δὴ κατακτᾶσθαι τὴν χώραν ταύτην, καὶ στόλους καὶ ὁρμητήρια ἤδη κατεσκευάσθαι, τὰ πλοῖα, τὰ μὲν ἐν Φοινίκῃ τε καὶ Κύπρῳ ναυπηγησάμενον διάλυτά τε, καὶ γομφωτά, ἃ κομισθέντα εἰς Θάψακον, σταδίοις ἑπτά, εἶτα τῷ ποταμῷ κατακομισθῆναι μέχρι Βαβυλῶνος. Τὰ δ᾽ ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ συμπηξάμενον τῶν ἐν τοῖς ἄλσεσι καὶ τοῖς παραδείσοις κυπαρίττων· C σπάνις γὰρ ὕλης ἐνταῦθα· ἐν δὲ Κοσσαίοις καὶ ἄλλοις τισὶ μετρία τίς ἐστιν εὐπορία· [1] σκήψασθαι μὲν οὖν αἰτίαν τοῦ πολέμου * φασίν, ἐπειδὴ μόνοι τῶν ἁπάντων οὐ πρεσβεύσαιντο οἱ Ἄραβες ὡς αὐτόν· τὸ δ᾽ ἀληθὲς ὀρεγόμενον πάντων εἶναι κύριον· καὶ * ἐπειδὴ δύο θεοὺς ἐπυνθάνετο τιμᾶσθαι μόνους ὑπ᾽ αὐτῶν, τόν τε Δία καὶ τὸν Διόνυσον τοὺς τὰ κυριώτατα πρὸς τὸ ζῆν παρέχοντας, τρίτον ὑπολαβεῖν ἑαυτὸν * τιμήσεσθαι, κρατήσαντα, καὶ ἐπιτρέψαντα τὴν πάτριον αὐτονομίαν ἔχειν, ἣν εἶχον πρότερον. Ταῦτά τε δὴ πραγματεύεσθαι περὶ τὰς διώρυγας τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ τοὺς τάφους σκευωρεῖσθαι τοὺς τῶν βασιλέων καὶ δυναστῶν· D τοὺς γὰρ πλείστους ἐν ταῖς λίμναις εἶναι. Ἐρατοσθένης δὲ τῶν λιμνῶν μνησθεὶς τῶν πρὸς τῇ Ἀραβίᾳ φησὶ τὸ ὕδωρ ἀπορούμενον διεξόδων ἀνοῖξαι πόρους ἐπὶ γῆς· καὶ δι᾽ ἐκείνων ὑποφέρεσθαι μέχρι Κοιλοσύρων· ἀναθλίβεσθαι δὲ εἰς * τοὺς περὶ Ῥινοκόλουραν, καὶ τὸ Κάσιον ὄρος ποταμούς, [2] καὶ ποιεῖν τὰς ἐκεῖ λίμνας, καὶ τὰ βάραθρα·

* Manuss. τὴν μάλιστα τείνουσαν.

* Fortassè φησί.

* Scripti, ἐπεί.

* Lego τιμηθήσεσθαι.

* Scripti, τοὺς πόρους.

nisi fossarum ora cito claudantur: ut semper fossæ mediocritatem servent, ne in eis aqua aut redundet aut deficiat. Narrat Aristobulus, Alexandrum ipsum navigantem, & scapham gubernantem fossas inspexisse, easque comitantis multitudinis opera expurgasse, & ora quædam obstruxisse, nonnulla aperuisse. Cumque fossam quandam ad paludes & lacus, qui sunt Arabiam versus, tendere animadverteret habentem os intractibile, & obstructu difficillimum, propter cedentem & mollem terram: aliud novum os aperuisse XXX à priore stadiis, capto loco petroso, atque traducto alveo. Idque etiam ideo arctum, ut præcaveret, ne Arabia omnino difficilis esset ingressu propter lacus & paludes: cùm propter aquæ multitudinem jam tum effecta insula videretur. Habebat enim in animo regionem eam occupare, jamque ad hoc & classem & receptacula paraverat, ac navigia partim in Phœnicia Cyproque construxerat, tum dissolubilia, tum clavis compacta, quæ per septem stadia Thapsacum portata, postea Babylonem flumine delata sunt: partim in Babylonia ædificaverat, ex hortorum & lucorum cupressis. Ibi enim materiei inopia est: apud Cossæos vero & nonnullos alios mediocris copia. Hanc eum causam dicunt bello prætendisse, quod Arabes ex omnibus gentibus legatos ad eum non misissent: revera, omnibus dominandi impulsum cupiditate: & quoniam duos tantum Deos ab illis coli audisset, Jovem scilicet, & Bacchum, qui eorum, quæ ad vitam pertinent, potissima largirentur: se tertium existimasse cultum iri, si vicisset, & patriam libertatem illis restituisset. Cum hæc Alexander circa fossas tradit effecisse: tum regum & principum sepulturas, quarum plurimæ in lacubus erant, refodisse, Eratosthenes paludum mentionem faciens, quæ apud Arabiam sit, aquam dicit, cùm exitum nullum inveniret, subterraneos sibi meatus aperuisse, ac per illos usque in Cœlesyriam delatam in ea flumina erupisse, quæ circa Rhinocolura & Casium montem sunt: atque ibi & lacus & voragines effecisse,

1. Σκήψασθαι μὲν οὖν τὴν αἰτίαν τοῦ πολέμου φασίν) Legebatur σκέψασθαι ineptè. Arrianus eadem pluribus persequitur. *Casaub.*

2. Καὶ ποιεῖν τὰς ἐκεῖ λίμνας καὶ τὰ βάραθρα) Etsi omnes voragines possunt appellari βάραθρα, tamen hic fuit interpretibus ea vox retinenda cum sit locis de quibus loquitur propria. Diodorus Siculus lib. I. de iisdem locis τὰ μὲν οὖν προειρημένα πεδία τοιαύτην ἔχοντα τὴν φύσιν, οἰκείας ἔτυχε προσηγορίας ὀνομασθέντα βάραθρα. Idem docet etiam lib. XVI. & lib. XX. *Idem.*

1. Et

quæ haud ſcio an veriſimilia dixerit. Nam Euphratis effuſiones, quæ Arabiam verſus, & lacus & paludes efficiunt, mari Perſico proximæ ſunt: iſthmus autem, qui ea dirimit, neque magnus, nec petroſus. Itaque probabilius erat, aquam in mare impelli, ſive ſub terram ſive ſupra ejus ſuperficiem: quam amplius ſex millibus ſtadiorum ſiccam & aridam regionem perrumpere: præſertim cum Libanus & Antilibanus, & 1 Caſius montes in medio eſſent. Atque hi quidem hæc dicunt. Polycletus negat Euphratem exundare. Etenim per campos maximos ferri: montium verò alios duobus millibus ſtadiorum, Caſios ad mille abeſſe, non admodum altos, nec multa nive tectos, aut quæ confertim liquetur: maximam enim montium altitudinem in borealibus partibus eſſe ultra Ecbatana: verſus auſtrum verò ſciſſos ac dilatatos plurimum deprimi: tum maximam aquæ partem à Tigri excipi. Equidem quod ultimò dicitur, apertè abſurdum eſt: in eoſdem enim campos Tigris deſcendit. Jam montium altitudines, quibus inundationes adſcribuntur, inæqualitatem quandam habent: cùm alias borealia magis attollantur: interdum meridionalia diducantur. Nix autem non modò altitudine montium, ſed climatibus etiam judicatur, ut ejuſdem montis boreales partes magis nivibus tegantur quàm auſtrales: & diutius illæ nivem retineant quam hæ. Tigris quidem ex auſtraliſſimis Armeniæ partibus, quæ ſunt Babyloniæ proximæ, nivalem aquam excipiens non ſanè multam, utpote ab auſtrali latere delabentem, minus ſanè exundat. Euphrates verò ex utriſque partibus aquam recipit, non ex uno monte ſolum, ſed ex multis: ut in deſcriptione Armeniæ declaravimus: addita etiam fluminis longitudine, quantum in magna & in parva Armenia ſpacii conficiat, & quantum deinde per Cappadociam & Taurum vadens, dum Thapſacum uſque defertur, inferiorem Syriam & Meſopotamiam dirimens: & quantum porrò Babylonem uſque & ad oſtia: quæ ſumma continet millia ſtadiorum XXXVI. Ergo hæc de foſſis dicta ſufficiunt. Regio hordeum fert quantum alia nulla: nam trecenticuplum reddere dicitur.

A οὐκ οἶδα δ' εἰ πιθανῶς εἴρηκεν· αἱ γὰρ τοῦ Εὐφράτου παρεκχύσεις αἱ ποιοῦσαι τὰς πρὸς τῇ Ἀραβίᾳ λίμνας καὶ τὰ ἕλη, πλησίον εἰσὶ τῆς κατὰ Πέρσας θαλάττης· ὁ δὲ διείργων ἰσθμὸς, οὔτε πολύς ἐστιν οὔτε πετρώδης, ὥς τε ταύτῃ μᾶλλον εἰκὸς ἦν βιάσασθαι τὸ ὕδωρ εἰς τὴν θάλατταν, εἴθ' * ὑπὸ γῆς, εἴτ' ἐπιπολῆς, ἢ p. 742. πλείους τῶν ἑξακισχιλίων σταδίων διανύειν, ἄνυδρον καὶ ξηρὰν οὕτω· καὶ ταῦτα ὀρῶν ἐν μέσῳ κειμένων, τοῦτε Λιβάνου καὶ τοῦ Ἀντιλιβάνου, τοῦ * Κασίου· οἱ μὲν δὴ τοιαῦτα λέγουσι. Πολύκλειτος δέ φησι μὴ πλημμυρεῖν τὸν Εὐφράτην· διὰ γὰρ πεδίων φέρεσθαι μεγάλων, τὰ B δ' ὄρη τὰ μὲν δισχιλίους ἀφεστάναι σταδίους [2] τὰ δὲ * Κάσσια μόλις χιλίους, οὐ πάνυ ὑψηλὰ, οὐδὲ νιφόμενα σφοδρῶς, οὐκ ἀθρόαν ἐπιφέροντα τῇ χιόνι τὴν τῆξιν· εἶναι γὰρ καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρῶν ἐν τοῖς ὑπὲρ Ἐκβατάνων μέρεσι τοῖς * προσβορείοις. ἀεὶ δὲ τοῖς πρὸς νότον σχιζόμενα, καὶ πλατυνόμενα πολὺ ταπεινοῦσθαι, ἅμα δὲ καὶ τὸ πολὺ τοῦ ὕδατος * ἐνδέχεσθαι τὸν Τίγριν. Τὸ μὲν οὖν ὕστατον ῥηθὲν φανερῶς ἄτοπον· εἰς γὰρ τὰ αὐτὰ κατέρχεται πεδία· καὶ οὕτως τὰ πλημμυρεῖν λεχθέντα ὕψη τῶν ὀρῶν ἀνωμαλίαν ἔχει· πῇ μὲν * ἐξηρμένα μᾶλλον, τὰ C βόρεια· πῇ δὲ πλατυνόμενα, τὰ μεσημβρινά· ἡ δὲ χιὼν, οὐ τοῖς ὕψεσι κρίνεται μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς κλίμασι· τό, τε αὐτὸ ὄρος τὰ βόρεια μέρη νίφεται μᾶλλον ἢ τὰ νότια· καὶ τὴν χιόνα * συμμένουσαν ἔχει μᾶλλον ἐκεῖνα, ἢ ταῦτα· ὁ μὲν οὖν Τίγρις ἐκ τῶν νοτιωτάτων μερῶν τῆς Ἀρμενίας, ἃ πλησίον ἐστὶ τῆς Βαβυλωνίας, δεχόμενος τὸ ἐκ τῶν χιόνων ὕδωρ οὐ πολὺ ὂν, ἅ τε ἐκ τῆς νοτίου πλευρᾶς, ἧττον ἂν πλημμύροι· ὁ δὲ Εὐφράτης, τὸ ἐξ ἀμφοτέρων δέχεται τῶν μερῶν, καὶ οὐχ ἑνὸς ὄρους, ἀλλὰ πολλῶν, (ὡς ἐδηλοῦμεν ἐν τῇ περιηγήσει τῆς Ἀρμενίας,) προστιθεὶς τὸ μῆκος τοῦ ποταμοῦ, ὅσον D μὲν τὸ ἐν τῇ μεγάλῃ Ἀρμενίᾳ διέξεισι, καὶ τῇ μικρᾷ. ὅσον δὲ τὸ ἐκ * τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας, καὶ * τῆς Καππαδοκείας, διὰ τοῦ Ταύρου διεκβαλὼν ἕως Θαψάκου φέρεται, τὴν κάτω Συρίαν, καὶ τὴν Μεσοποταμίαν ἀφορίζων· ὅσον δὲ τὸ λοιπὸν μέχρι Βαβυλῶνος καὶ τῆς ἐκβολῆς ὁμοῦ, τρισμυρίων καὶ ἑξακισχιλίων σταδίων· τὰ μὲν οὖν περὶ τὰς διώρυγας τοιαῦτα. Ἡ δὲ χώρα φέρει κριθὰς μὲν ὅσας οὐκ ἄλλη· καὶ γὰρ * τριακοσιάχια λέγουσι·

* Scripti, ὑπὸ γῆν.

* Scripti, καὶ τοῦ Μασσίου & Μαρσίου.

* Prior interpr. Κισσαῖα.

* Scripti, προσβόρροις.

* Scripti, ἐκδέχεσθαι

* Vulgo, ἐξηρμένου.

* Scripti, συνέχουσαν.

* Sic habent vet. lib. vulgo, ἐκ τῆς Ἀρμενίας καὶ τῆς μ.

* Scripti, διὰ τῆς.

* Scripti, τριακοσιάχιον & τριακοσιάχου.

1. *Et Caſius*) Interpres Marſyam pro Caſio repoſuit, neſcio quid ſecutus, mihi non probatur. Quid ſi Maſium legas, ſub quo Tigranocerta jacent? Sed nulla neceſſitate urgente, nolo quicquam mutare. de Marſya dixi ſuo loco. *Xyland.*

2. Τὰ δὲ Κάσσια) Lege cum priore interprete τὰ δὲ Κοσσαῖα. quorum montium & lib. II. meminit. *Caſaub.*

1. Ἡ μὲν

* Manuss. παρέχεται. * Vulgo, αὐτόν.

τὰ δὲ ἄλλα ἐκ τοῦ φοίνικος * παρέχονται· καὶ γὰρ A * ἄρτον καὶ οἶνον, καὶ ὄξος, καὶ μέλι, καὶ ἄλφιτα, τά τε πλεκτὰ παντοῖα ἐκ τούτου· τοῖς δὲ πυρῆσιν ἀντ' ἀνθράκων οἱ χαλκεῖς χρῶνται· βρεχόμενοι δὲ τοῖς σιτιζομένοις εἰς τροφὴν βουσὶ, καὶ προβάτοις. Φασὶ δ' εἶναι καὶ Περσικὴν ᾠδὴν, ἐν ᾗ τὰς ὠφελείας τοῦ φοίνικος, τριακοσίας καὶ ἑξήκοντα διαριθμοῦνται· ἐλαίῳ δὲ χρῶνται τῷ σησαμίνῳ τὸ πλέον· οἱ δ' ἄλλοι τόποι σπανίζονται τούτου τοῦ φυ-

p. 743.

τοῦ. Γίνεται δ' ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ ἡ ἄσφαλτος πολλὴ, περὶ ἧς Ἐρατοσθένης μὲν οὕτως εἴρηκεν· ὅτι [1] ἡ μὲν ὑγρὰ ἣν καλοῦσι νάφθαν, γίνεται ἐν τῇ Σουσίδι, ἡ δὲ ξηρὰ δυναμένη πήττεσθαι, ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ· ταύτης δ' ἐστὶν ἡ πηγὴ τοῦ νάφθα B πλησίον· πλημμύροντος δὲ τούτου κατὰ τὰς τῶν χιόνων τήξεις, καὶ αὐτὴ πληροῦται, καὶ ὑπέρχυσιν εἰς τὸν ποταμὸν λαμβάνει· ἐνταῦθα δὲ συνίστανται βῶλοι μεγάλαι πρὸς τὰς οἰκοδομὰς ἐπιτήδειαι, τὰς διὰ τῆς ὀπτῆς πλίνθου. Ἄλλοι δὲ καὶ τὴν ὑγρὰν ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ γίνεσθαι φασί· περὶ μὲν οὖν τῆς ξηρᾶς, εἴρηται πόσον τὸ χρήσιμον τὸ ἐκ τῶν οἰκοδομιῶν μάλιστα· φασὶ δὲ καὶ πλοῖα πλέκεσθαι, ἐμπλασθέντα δ' ἀσφάλτῳ, πυκνοῦσθαι. Τὴν δ' ὑγρὰν, ἣν νάφθαν καλοῦσι, παράδοξον ἔχειν συμβαίνει τὴν φύσιν· προσαφθεὶς γὰρ ὁ νάφθας πυρὶ πλησίον, ἀναρπάζει τὸ πῦρ, κἂν ἐπιχρίσας αὐτῷ σῶμα προσαγάγῃς, φλέγεται· σβέσαι C δ' ὕδατι οὐχ οἷόν τε· ἐκκαίεται γὰρ μᾶλλον, πλὴν εἰ πάνυ πολλῷ· [2] ἀλλὰ πηλῷ καὶ ὄξει, καὶ στυπτηρίᾳ, καὶ ἰξῷ πνιγέντα, σβέννυται. Πείρας δὲ χάριν φασὶν Ἀλέξανδρον ἐν λουτρῷ * [3] προσχέαι παιδὶ τοῦ νάφθα, καὶ προσαγαγεῖν λύχνον· φλεγόμενον δὲ καὶ τὸν παῖδα, ἐγγὺς ἐλθεῖν τοῦ ἀπολέσθαι, πλὴν πολλῷ σφόδρα καταντλοῦντες τῷ ὕδατι, ἐξίσχυσαν καὶ διέσωσαν οἱ περιεστῶτες. Ποσειδώνιος δέ φησι τοῦ ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ νάφθα τὰς πηγὰς, τὰς μὲν εἶναι λευκοῦ, τὰς δὲ μέλανος· τούτων δὲ τὰς μὲν εἶναι θείου ὑγροῦ, λέγω δὲ τὰς τοῦ λευκοῦ· ταύτας δ' εἶναι τὰς ἐπισπώσας τὰς φλόγας· τὰς δὲ τοῦ μέλανος, ἀσ- D φάλτου ὑγρᾶς, [4] ᾧ ἀντ' ἐλαίου τοὺς λύχνους καίουσι. Πάλαι μὲν οὖν ἡ Βαβυλὼν ἦν μητρόπολις τῆς Ἀσσυρίας, [5] νῦν δὲ Σελεύκεια ἡ ἐπὶ τῷ

* Manuss. περιχέαι.

Cætera verò palmæ suppeditant. Ex iis enim panis & mel & vinum, & acetum fit, & textilia varia, nucleis pro carbonibus fabri ferrarii utuntur, iidem in aqua macerati bobus & ovibus in pabulum dantur. Dicunt esse carmen quoddam Persicum in quo CCCLX palmæ utilitates numerentur: oleo frequentius sesamino utuntur. Cætera loca hujus arboris penuriam habent. In Babylonia etiam bitumen multum nascitur, de quo Eratosthenes dicit; liquidum, quod naphthan vocant, in Susiano agro nasci: siccum verò, quod congelascere potest, in Babylonio: cujus fons est propè ipsam naphthan: hoc autem inundante ex liquefactione nivium, & ipse augetur, & effusionem in fluvium facit. Hic glebæ maxime coëunt ad ædificia idoneæ, quæ ex coctilibus lateribus fiunt. Sunt qui liquidam etiam in Babylonio nasci dicunt. De sicco quidem dictum est, quantus sit ejus ad ædificia usus: dicunt etiam navigia contexi, quæ bitumine illita solidentur. Liquidi bituminis, quod naphthan vocant, admirabilis est natura. Nam igni admotum, eum corripit: & si corpus eo illitum igni admoveris, deflagrat, nec aqua ullo pacto extingui potest: sed magis etiam exardescit, nisi valdè multam superinfuderis, cœno & aceto, & alumine, & visco oppressum exstinguitur. Alexandrum tradunt, ut experimento rem cognosceret, puero cuidam in balneo naphthan illevisse, ac lucernam admovisse, puerum pœnè deflagrasse: circumstantes multa admodum aqua flammas devicisse, ac puerum servasse. Posidonius scribit, è fontibus naphthæ Babyloniis quosdam nigrum naphthan, quosdam album producere: atque ex iis alios esse liquidi sulphuris, eos scilicet qui album naphthan habent, quam & flammæ arripiant: eos verò, qui nigri bituminis sint, liquidos esse, & pro oleo in lucernis usurpari. Babylon olim Assyriæ fuit metropolis: nunc Seleucia est, quæ ad

1. Ἡ μὲν ὑγρὰ ἣν καλοῦσι νάφθαν) Plinio Lib. XXXV. c. 15. non placet inter bituminis genera referri naphtham. *Sunt*, inquit, *qui & naphtham de qua in secundo diximus volumine* c. 105. *bituminis generi ascribant. Verum ardens ejus vis ignium naturæ cognata procul ab omni usu abest.* Idem tamen liquidum bitumen commemorat, quod à Babylone invehitur. *Casaub.*

2. Ἀλλὰ πηλῷ) Refert Plinius lib. II. c. 104. de maltha, quæ huc videntur pertinere. *Idem.*

3. Προσχέαι παιδὶ) Puero nomen Stephano. Vide Plutarch. *Idem.*

4. Ὧ ἀντ' ἐλαίου τοὺς λύχνους καίουσι) Idem Plinius de alio bitumine, *Utuntur eo ad lucernarum lumina olei vice.* Idem.

5. Νῦν δὲ Σελεύκεια ἡ ἐπὶ τῷ Τίγρει λεγομένη) Vere hæc de suis temporibus Strabo. mox alio translatum est imperium. Plinius H. Nat. L. VI. c. 26. postquam egit de Seleucia. *Invicem*, ait, *ad hanc exhauriendam Ctesiphontem juxta tertium ab ea lapidem in Chalonitide condidere Parthi, quod nunc est caput regni.* Idem.

1. Ἀπὸ

Tigrim dicitur. Propè eam pagus maximus est nomine Ctesiphon, in quo Parthorum reges hyemabant, Seleuciæ parcentes, ne Scythicæ & militaris nationis hospitio adsiduo opprimeretur. Hic pagus urbis potentia ac magnitudine est, cum Parthorum multitudinem & apparatum omnem recipiat, ac venalia & necessaria artificia illis suppeditet. Ibi Parthorum reges in hyeme propter aëris temperiem degere solebant: æstatem verò in Hyrcania & Ecbatanis agunt, propter antiquam loci, & adhuc durantem famam. Et quemadmodum Babyloniam regionem vocamus, sic indigenas Babylonios dicimus non ab urbe, sed à regione. A Seleucia non item, & si ibi nati sint, ut Diogenes philosophus Stoicus, (*qui Babylonios usurpatur.*) Est porrò Artemita, insignis civitas, quingentis stadiis à Seleucia distans, plurimum orientem versus, ut & Sitacena. Nam & ea multa & opulenta inter Babylonem & Susianam jacet: quare è Babylone Susa euntibus, totum iter per Sitacenam est. Ad orientem verò è Susis in Persiæ mediterraneam euntibus iter est per Uxiam, quemadmodum iis, qui ex Persia in medios Carmanios proficiscuntur. Carmaniam à septentrione Persia circumdat, quæ multa est, cum Paraetacenis & Cossæis conjuncta usque ad Caspias portas, montanis sanè gentibus ac latrociniis: Susiæ conjungitur Elymaitica, quæ magna ex parte aspera est, & latronibus referta. Elymaiticæ Media, & quæ Zagro sunt proxima. ¶ Cossæi ferè sagittarii sunt, quemadmodum & montani eis finitimi, qui semper latrocinia exercent: parvam enim ac sterilem regionem incolentes, ex alieno vivere, & quidem prævalere oportet: omnes enim bello student. Sanè Elymæis cum hi adversus Babylonios, Susiosque bellum gererent, auxilio miserunt, tredecim hominum millia. Paraetaceni, quanquam magis agriculturam exerceant, quàm Cossæi, ne ipsi tamen à latrociniis abstinent.

A Τίγρις λεγομένη. Πλησίον δ' ἐστὶ κώμη, Κτησιφῶν λεγομένη, μεγάλη· ταύτην δ' ἐποιοῦντο χειμάδιον οἱ τῶν Παρθυαίων βασιλεῖς, φειδόμενοι τῶν Σελευκείων, ἵνα μὴ κατασταθμεύοιντο ὑπὸ τοῦ Σκυθικοῦ φύλου καὶ στρατιωτικοῦ· δυνάμει οὖν Παρθικῇ πόλις ἀντὶ κώμης ἐστὶ καὶ τὸ μέγεθος τοσοῦτόν γε πλῆθος δεχομένη, καὶ τὴν κατασκευὴν ὑπ' ἐκείνων αὐτῶν κατεσκευασμένη, καὶ τὰ ὤνια, καὶ τὰς τέχνας προσφόρους ἐκείνοις πεπορισμένη· εἰώθασι γὰρ ἐνταῦθα τοῦ χειμῶνος διάγειν οἱ βασιλεῖς διὰ τὸ εὐάερον· θέρους δὲ ἐν Ἐκβατάνοις, καὶ τῇ Ὑρκανίᾳ διὰ τὴν ἐπικράτειαν τῆς παλαιᾶς

B δόξης. Ὥσπερ δὲ Βαβυλωνίαν τὴν χώραν καλοῦμεν, οὕτω καὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐκεῖθεν Βαβυλωνίους καλοῦμεν, οὐκ ἀπὸ τῆς πόλεως, ἀλλ' ἀπὸ τῆς χώρας· [1] ἀπὸ δὲ τῆς Σελευκείας ἧττον κἂν ἐκεῖθεν ὦσι, καθάπερ Διογένη τὸν Στωϊκὸν φιλόσοφον. P. 744. Ἔστι δὲ καὶ Ἀρτεμίτα πόλις ἀξιόλογος, διέχουσα πεντακοσίους τῆς Σελευκείας σταδίους, πρὸς ἕω τὸ πλέον, [2] καθάπερ καὶ ἡ Σιτακηνή· καὶ γὰρ αὕτη πολλή τε καὶ ἀγαθή, μέση Βαβυλῶνος τέτακται, καὶ τῆς Σουσίδος, ὥστε τοῖς ἐκ Βαβυλῶνος εἰς Σοῦσα βαδίζουσι διὰ τῆς Σιτακηνῆς ἡ ὁδὸς ἅπασα·

C πρὸς ἕω δ' ἐστὶ, καὶ τοῖς ἐκ Σούσων εἰς τὴν μεσόγαιαν τῆς Περσίδος, διὰ τῆς Οὐξίας, καὶ τοῖς ἐκ τῆς Περσίδος, εἰς τὰ μέσα τῆς Καρμανίας. Τὴν μὲν οὖν Καρμανίαν ἐγκυκλοῦται πρὸς ἄρκτον ἡ Περσὶς, πολλὴ οὖσα· ταύτῃ δὲ συνάπτει ἡ Παραιτακηνὴ καὶ Κοσσαία μέχρι Κασπίων πυλῶν, ὀρεινὰ καὶ λῃστρικὰ ἔθνη· [3] τῇ δὲ Σουσίδι ἡ Ἐλυμάτις, καὶ αὐτὴ τραχεῖα ἡ πολλὴ, καὶ λῃστρική· τῇ δὲ Ἐλυμάτιδι, τὰ περὶ τὸν Ζάγρον καὶ ἡ Μηδία. Κοσσαῖοι μὲν οὖν εἰσὶ τοξόται τὸ πλέον, καθάπερ καὶ οἱ συνεχεῖς ὀρεινοὶ προνομεύοντες ἀεί· χώραν γὰρ ἔχουσιν ὀλίγην τε καὶ λυπρὰν, ὥστ' ἐκ τῶν ἀλλοτρίων ἀνάγ-

D κη ζῆν· ἀνάγκη δὲ καὶ ἰσχύειν· ἅπαντες γάρ εἰσι μάχιμοι· [4] τοῖς γοῦν Ἐλυμαίοις συνεμάχουν μύριοι καὶ τρισχίλιοι, πολεμοῦσι πρός τε Βαβυλωνίους καὶ Σουσίους· οἱ δὲ Παραιτακηνοὶ μᾶλλον μὲν τῶν Κοσσαίων ἐπιμελοῦνται γῆς· ὅμως δὲ καὶ αὐτοὶ λῃστηρίων οὐκ ἀπέχονται.

1. Ἀπὸ δὲ τῆς Σελευκείας ἧττον) Atqui ipsa Seleucia Babylonia appellabatur: ut mirum non sit Seleucenses, Babylonios non tantum à nomine regionis, sed etiam ab altera urbis appellatione fuisse dictos: tamen & Laërtius de Diogene Babylonio idem notat, plures ejusdem nominis referens, τέταρτος, inquit, στωϊκὸς γένος Σελευκεὺς, καλούμενος δὲ Βαβυλώνιος διὰ γειτονίαν. *Casaub.*

2. Καθάπερ καὶ ἡ Σιτακηνή) Ptolemæus post Artemitam Sittacen urbem refert. *Idem.*

3. Τῇ τε Σουσίδι ἡ Ἐλυμάτις. *Susiæ Elymaitica.*) Non multum abest ea vox à voce *Elam*, quæ Persas in sacris paginis ubique significat. *Palmer.*

4. Τοῖς γοῦν Ἐλυμαίοις συνεμάχουν) Idem dixit lib. IX. p. 524. *Casaub.*

Ἐλυμαῖοι δὲ καὶ μείζω τούτων κεκτῆνται χώραν καὶ ποικιλοτέραν· ὅση μὲν οὖν ἀγαθή, γεωργοὺς ἔχει τοὺς ἐνοικοῦντας· ἡ δ᾽ ὀρεινή, στρατιώτας τρέφει, τοξότας τοὺς πλείστους· πολλὴ δὲ οὖσα, πολὺ καὶ τὸ στρατιωτικὸν παρέχεται, ὥστε καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν δύναμιν κεκτημένος μεγάλην, οὐκ ἀξιοῖ τῷ τῶν Παρθυαίων βασιλεῖ παραπλησίως τοῖς ἄλλοις ὑπήκοος εἶναι· ὁμοίως δὲ καὶ πρὸς τοὺς Μακεδόνας ὕστερον, τοὺς τῆς Συρίας ἄρχοντας διέκειτο· 1 Ἀντίοχον μὲν οὖν τὸν Μέγαν τὸ τοῦ Βήλου συλᾶν ἱερὸν ἐπιχειρήσαντα, ἀνεῖλον ἐπιθέμενοι καθ᾽ αὑτοὺς οἱ πλησίον βάρβαροι. Ἐκ δὲ τῶν ἐκείνῳ συμβάντων παιδευθεὶς ὁ Παρθυαῖος, χρόνοις ὕστερον ἀκούων τὰ ἱερὰ πλούσια παρ᾽ αὐτοῖς, ὁρῶν δ᾽ ἀπειθοῦντας, ἐμβάλλει μετὰ δυνάμεως μεγάλης· καὶ τό, τε τῆς Ἀθηνᾶς ἱερὸν εἷλε, 2 καὶ τὸ τῆς Ἀρτέμιδος τὰ Ἄζαρα, καὶ ἦρε ταλάντων μυρίων γάζαν· ᾑρέθη δὲ καὶ πρὸς τῷ Ἡδυφῶντι ποταμῷ Σελεύκεια μεγάλη πόλις· * Σολόκη δ᾽ ἐκαλεῖτο πρότερον. Τρεῖς δ᾽ εἰσὶν εἰς τὴν χώραν εὐφυεῖς εἰσβολαί· ἐκ μὲν τῆς Μηδίας καὶ τῶν περὶ τὸν Ζάγρον τόπων διὰ τῆς Μασσαβατικῆς· ἐκ δὲ τῆς Σούσιδος διὰ τῆς Γαβιανῆς (ἐπαρχίαι δ᾽ εἰσὶν αὗται τῆς Ἐλυμαΐας, 3 ἥ τε Γαβιανὴ καὶ ἡ Μασσαβατικὴ) τρίτη δ᾽ ἐστὶν ἡ ἐκ τῆς Περσίδος. Ἔστι δὲ καὶ * Κορβιανὰ ἐπαρχία τῆς Ἐλυμαΐδος· ὅμοροι δ᾽ εἰσὶ τούτοις Σαγαπηνοί τε καὶ Σιλακηνοί, δυναστεῖαι μικραί. Τοσαῦτα μὲν καὶ τοιαῦτα ἔθνη πρὸς ἕω τὰ ὑπερκείμενα τῆς Βαβυλωνίας. Πρὸς ἄρκτον δὲ τὴν Μηδίαν φαμέν, καὶ τὴν Ἀρμενίαν· ἀπὸ δὲ δύσεως ἡ Ἀδιαβηνή, καὶ ἡ Μεσοποταμία. 4 Τῆς μὲν οὖν Ἀδιαβηνῆς ἡ πλείστη πεδιάς ἐστι, καὶ αὐτὴ τῆς Βαβυλωνίας μέρος οὖσα, ἔχουσα δ᾽ ὅμως ἄρχοντα ἴδιον· ἔστιν ὅπη καὶ τῇ Ἀρμενίᾳ προσχωροῦσα. Οἱ γὰρ Μῆδοι καὶ οἱ Ἀρμένιοι, τρίτοι δὲ Βαβυλώνιοι, τὰ μέγιστα τῶν ἐθνῶν τῶν ταύτῃ·

* Scripti lib. Σοδόμη.

p. 745.

* Scripti, Κυρβιάνη.

A Elymæi plus terræ possident, quàm hi & magis variæ, quæ ferax est, incolas rusticos habet: montana verò milites nutrit majore ex parte sagittarios, & cum multa sit, multum exercitum emittit. Ideò rex eorum potentia magna fretus recusat Parthorum regi obtemperare, quod faciunt alii. Eodem modo erga Macedonas, qui postmodum Syriæ imperaverunt, adfectus fuit. Antiochum quidem magnum, Beli templum spoliare conatum, finitimi barbari absque aliorum ope adorti interemerunt. Parthus ex his, quæ illi evenerant, edo- B ctus, & aliquanto post audiens templa esse apud eos opulenta, vidensque haudquaquam ultrò concessuros, vi magna invasit: & Minervæ templum ac Dianæ, quod Azara dicitur, cepit, CCIↃↃ talentorum gaza ablata. Capta est etiam propè flumen Hedyphontem Seleucia magna civitas, quæ prius Soloce vocabatur. Tres sunt in eam regionem commodi ingressus: è Media quidem & locis Zagro vicinis, per Massabaticam: ex Susiade per Gabianam (Gabiana & Massabatica Elymæorum sunt provinciæ) tertius ingressus est è Persia: est etiam Corbia- C na Elymæorum provincia. His finitimi sunt Sagapeni, & Silaceni, exiguæ præfecturæ principatus. Atque hæ sunt gentes, quæ orientem versus Babyloniam habitant. Ad septentrionem Media, ut supra diximus, & Armenia: Ad occidentem est Adiabena: & Mesopotamia. ¶ Maxima Adiabenæ pars plana est, ea præsertim quæ pertinet ad Babyloniam: quanquam proprium principem habeat, quibusdam locis Armeniam contingit. Nam Medi, Armenii, ac Babylonii, præter omnes alias gentes, quæ hic sunt,

1. Ἀντίοχον μὲν οὖν τὸν μέγαν τὸ τοῦ Βήλου συλᾶν ἱερὸν ἐπιχειρήσαντα) Josephus lib. XII. Ἀρχαιολογίας cap. 13. narrat Antiochum Epiphanem templum Dianæ in Elymaide spoliare conantem, magna clade accepta Babylonem recessisse: ubi cum paulò post accepisset nuntium de altera clade à suis accepta in Judæa dolore sit confectus. Idem & D. Hieronymus refert in Danielem. refert & Justinus, sed paulò aliter Lib. XXXII. Sed quia de Epiphane narrantur, non de Magno, docti censent nihil ea pertinere ad hunc locum. Antiochi autem Magni interitum reperies apud Justinum libro XXXVIII. *Casaub.*

2. Καὶ τὸ τῆς Ἀρτέμιδος Ἄζαρα) Hoc illud esse videtur Dianæ fanum, de quo Josephus intelligit. Puto autem legendum, τὰ Ζάρα. Nam inde dicta est Diana Ζαρῆτις. Hesychius, Ζαρῆτις, ἄρτεμις Πέρσαι. *Idem.*

3. Ἥτε Γαβιανὴ καὶ ἡ Μασσαβατικὴ) De Massa- D batica diximus ad Lib. XI. Gabianæ meminit Diodorus Lib. XIX. *Idem.*

4. Τῆς μὲν οὖν Ἀδιαβηνῆς ἡ πλείστη πεδιάς) De Adiabena locus est elegans apud Marcellinum Lib. XXIII. cap. 6. *Juxta* (al. *intra*) *hunc circuitum Adiabena est Assyria priscis temporibus vocitata, longaque assuetudine ad hoc translata vocabulum, ea re, quod inter Oenam & Tigridem sita navigeros fluvios, adiri vado nunquam potuit: transire enim* διαβαίνειν *dicimus Græci: & veteres quidem hoc arbitrantur. Nos autem didicimus quod in his terris amnes sunt duo perpetui, quos & transivimus Diavas & Adiavas, juncti navalibus pontibus. Ideoque intelligi Adiavenam cognominatam.* Ex his melius docemur ubi fuerit, quæ Adiabene vocabatur, regio, quàm ex Stephano, qui hoc tantum ait, esse χώραν μέσην Εὐφράτου καὶ Τίγριδος. & addit quod falsum jure videatur, ἥτις καὶ Μεσήνη ὠνόμαστο. Nam aliud Mesene, aliud Adiabene. vide Plinium. *Idem.*

1. Καλοῦν-

ita ſuas ab initio res inſtituerant, ut ſe invicem adorirentur, quiſque ſibi opportuno tempore: ac rurſum in gratiam redirent, quod uſque ad Parthorum imperium duravit. Proinde Medis ac Babyloniis Parthi imperant: Armenios autem nunquam in ſuam redegerunt poteſtatem, qui ſæpe bello impetiti, nunquam ſubacti ſunt, immò Tigranes (ut in rebus Armenicis docuimus) fortiter reſtitit. Adiabena ergo qualis ſit, intelligitur. Adiabeni etiam Saccopodes vocantur. De Meſopotamia & gentibus, quæ ad meridiem vergunt, deinceps dicemus, ſi priùs pauca de moribus Aſſyriorum dixerimus. ¶ Hi itaque in cæteris Perſarum ſimiles ſunt: proprium verò id habent, quod cuique tribui tres viros integros præficiunt, qui puellas nubiles in mediam multitudinem producentes, eas per præconem locandas ſignificant, ac primo eas, quæ digniores ſunt. Sic enim conjugia apud eos conficiuntur. A coitu ſurgunt, quiſque ſeorſum ſuffiti: lavantur mane priuſquam aliquid attingant, & perinde eis lavacrum in more eſt à coitu, atque à mortuis. Omnibus Babyloniorum mulieribus mos eſt, ex quodam oraculo, apud quoddam Veneris fanum cum hoſpite corpus miſcere, cum turba & cultu plurimo ad illud veniunt, quælibet funiculo coronatur: qui verò ad eam admittitur, poſito ſuper ejus genibus argento quantum convenire videtur, init longè eam à fano abductam: id argentum Veneri ſacrum eſt. Tria ſunt Aſſyriorum concilia, unum eorum qui jam militia ſunt defuncti, alterum nobiliorum, tertium ſenum. Seorſum aliud à rege inſtitutum eſt.

A διετέλουν οὕτως ἐξ ἀρχῆς συνεστῶτες, ὥστ' ἀλλήλοις ἐπιτίθεσθαι κατὰ καιροὺς τοὺς οἰκείους ἑκάστοι, καὶ πάλιν διαλύεσθαι· καὶ τοῦτο μέχρι καὶ τῆς τῶν Παρθυαίων ἐπικρατείας διέμενε. Τῶν μὲν οὖν Μήδων καὶ τῶν Βαβυλωνίων ἐπάρχουσι Παρθυαῖοι· τῶν δ' Ἀρμενίων οὐδ' ἅπαξ· ἀλλ' ἔφοδοι μὲν γεγόνασι πολλάκις, ἀνακράτος δ' οὐχ ἑάλωσαν, ἀλλ' ὅ γε Τιγράνης καὶ ἐρρωμένως ἀντεπεκράτησεν, ὡς ἐν τοῖς Ἀρμενιακοῖς εἴρηται. Ἡ μὲν οὖν Ἀδιαβηνὴ τοιαύτη· [1] καλοῦνται δ' οἱ Ἀδιαβηνοὶ, καὶ Σακκόποδες. Περὶ δὲ
B τῆς Μεσοποταμίας ἐροῦμεν ἐφεξῆς, καὶ τῶν πρὸς μεσημβρίαν ἐθνῶν, ἐπιόντες ἐπὶ μικρὸν πρότερον τὰ λεγόμενα περὶ τῶν ἐθῶν τῶν παρὰ τοῖς Ἀσσυρίοις. Τ' ἄλλα μὲν οὖν ἔοικε τοῖς Περσικοῖς· [2] ἴδιον δὲ, τὸ καθεστάναι τρεῖς ἄνδρας σώφρονας ἑκάστης ἄρχοντας φυλῆς, οἱ τὰς ἐπιγάμους κόρας προσάγοντες εἰς τὸ πλῆθος, ἀποκηρύττουσι τοῖς νυμφίοις ἀεὶ τὰς ἐντιμοτέρας πρώτας· οὕτω μὲν αἱ συζυγίαι τελοῦνται· ὁσάκις δ' ἂν μιχθῶσιν ἀλλήλοις ἐπιθυμιάσαντες, ἐξανίστανται ἑκάτερος χωρίς· ὄρθρου δὲ λούονται,
C πρὶν ἀγγείου τινὸς ἅψασθαι· παραπλησίως γὰρ ὥσπερ ἀπὸ νεκροῦ τὸ λουτρὸν ἐν ἔθει ἐστὶν, οὕτω καὶ ἀπὸ συνουσίας. [3] Πάσαις δὲ ταῖς Βαβυλωνίαις ἔθος κατά τι λόγιον, ξένῳ μίγνυσθαι, πρός τι Ἀφροδίσιον ἀφικνουμέναις μετὰ πολλῆς θεραπείας καὶ ὄχλου. [4] θώμιγγι δ' ἔστεπται ἑκάστη· ὁ δὲ προσιὼν καταθεὶς ἐπὶ τὰ γόνατα ὅσον καλῶς ἔχει ἀργύριον, συγγίνεται, ἄπωθεν τοῦ τεμένους ἀπαγαγών· τὸ δ' ἀργύριον ἱερὸν τῆς Ἀφροδίτης νομίζεται. Ἀρχεῖα δ' ἐστὶ τρία, τὸ τῶν ἀφειμένων ἤδη τῆς στρατείας, καὶ τὸ τῶν ἐνδοξοτάτων, καὶ τὸ τῶν γερόντων,
D χωρὶς τοῦ ὑπὸ τοῦ βασιλέως καθισταμένου.

1. *Καλοῦνται δ' οἱ Ἀδιαβηνοὶ, καὶ Σακκόποδες*) Locum hunc doctiſſimus Caſaubonus præterivit intactum, attamen in eum vir maximus Salm. ad Solinum ita ſcribit: *Haud ſcio, quare ſic dicti, niſi ſit quod ſuſpicor. Græci Ἀδιαβήνους putarunt nominatos quaſi τοῦ διαβαίνειν impotes, qui minimè poſſent crura divaricare ad ambulandum: haud ſecus ac ſi pedes ambos intra ſaccum conditos haberent, καὶ συμβεβηκότας.* Hæc ille quidem acutè, ut ſolet; Tamen ego aliud ſuſpicor, nempe mendoſe ſcribi Σακκόποδες pro Σαυκρόποδες: & vocem ignotam librarios corrupiſſe. Σαυκρόποδες Heſychio ſunt ἁβρόποδες, id eſt, ἁβρὰ βαίνοντες, qui infracto greſſu & ſuſpenſo mollitiem animi præ ſe ferunt. Hinc Suidæ ἁβρὰ βαίνων eſt θρυπτόμενος, *deliciis fractus*; & Heſychio ἁβρὰ βαίνων eſt τρυφερόβιος, *qui molliter & delicatè vivit.* Nempe mollis inceſſus mollem & effœminatam vitam arguit. Vide plura apud Bochart. in Phaleg. Lib. IV. c. 19. p. 246. Edit. Lug. Bat.

2. *Ἴδιον δὲ τὸ καθεστάναι τρεῖς ἄνδρας*) Herodotus Κλειοῖ paulò aliter hunc Aſſyriorum morem refert. eum, ſi vacat, lege. *Caſaub.*

3. *Πάσαις δὲ ταῖς Βαβυλωνίαις ἔθος κατά τι λόγιον ξένῳ μίγνυσθαι*) Etiam hæc ſunt ex Herodoto Lib. I. cap. 199. δεῖ, inquit, πᾶσαν γυναῖκα ἐπιχωρίην ἱζομένην ἐς ἱερὸν Ἀφροδίτης, ἅπαξ ἐν τῇ ζώῃ μιχθῆναι ἀνδρὶ ξείνῳ. *Idem.*

4. *Θώμιγγι δ' ἔστεπται ἑκάστη*) Herodotus L. I. c. 199. ἐν τεμένει Ἀφροδίτης κατέαται στέφανον περὶ τῇσι κεφαλῇσι ἔχουσαι θώμιγγος πολλαὶ γυναῖκες. In quibuſdam exemplaribus ante vocem θώμιγγι legebantur hæc, σειρὰ ἐκ φοινίκων. quod ortum exiſtimo ex gloſſa vocis θώμιγξ. quanquam θώμιγξ non eſt σειρὰ, ſed funiculus. *Idem.*

p. 746.

τούτου δ' ἐστὶ καὶ τὸ τὰς παρθένους ἐκδιδόναι, καὶ τὸ τὰς περὶ τῆς μοιχείας δικάζειν δίκας· * ἄλλο δὲ τὸ τὰς τῆς κλοπῆς, τρίτον τὸ περὶ τῶν βιαίων. [1] Τοὺς δ' ἀρρώστους εἰς τὰς τριόδους ἐκτιθέντες, πυνθάνονται τῶν παριόντων, εἴ τις τι ἔχοι λέγειν τοῦ πάθους ἄκος· οὐδείς τέ ἐστιν οὕτω κακὸς τῶν παριόντων, ὃς οὐκ ἐντυχὼν εἴ τι φρονεῖ σωτήριον ὑποτίθεται. Ἐσθὴς δ' αὐτοῖς ἐστὶ χιτὼν λινοῦς ποδήρης, καὶ ἐπενδύτης ἐρεοῦς, ἱμάτιον λευκόν· κόμη μικρά, ὑπόδημα ἐμβάδι ὅμοιον· φοροῦσι δὲ καὶ σφραγῖδα, καὶ σκῆπτρον οὐ λιτὸν, ἀλλ' ἐπίσημον, ἔχον * ἐπάνω μῆλον ἢ ῥόδον ἢ κρίνον ἤ τι τοιοῦτον· ἀλείφονται δ' ἐκ τοῦ σησάμου. θρηνοῦσι δὲ τοὺς ἀποθανόντας ὡς οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ πολλοὶ τῶν ἄλλων· θάπτουσι δ' ἐν μέλιτι κηρῷ περιπλάσαντες· τρεῖς δ' εἰσὶ φρατρίαι τῶν ἀπόρων σίτου· ἕλειοι δ' εἰσὶν οὗτοι καὶ ἰχθυοφάγοι, διαιτώμενοι παραπλησίως τοῖς κατὰ τὴν Γεδρωσίαν.

* Vulgo, ἄλλῳ.

* Scripti, εἰς τὸ ἄνω.

Μεσοποταμία δ' ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος ὠνόμασται· εἴρηται δ' ὅτι κεῖται μεταξὺ τοῦ Εὐφράτου, καὶ τοῦ Τίγριος· καὶ διότι ὁ μὲν Τίγρις τὸ ἑωθινὸν αὐτῆς μόνον κλύζει πλευρὸν, τὸ δὲ ἑσπέριον, καὶ νότιον ὁ Εὐφράτης· πρὸς ἄρκτον δὲ ὁ Ταῦρος, ὁ τοὺς Ἀρμενίους διορίζων ἀπὸ τῆς Μεσοποταμίας· τὸ μὲν οὖν μέγιστον ὃ ἀφίστανται διάστημα ἀπ' ἀλλήλων, τὸ πρὸς τοῖς ὄρεσίν ἐστι· τοῦτο δ' ἂν εἴη τὸ αὐτὸ ὅπερ εἴρηκεν Ἐρατοσθένης, τὸ ἀπὸ Θαψάκου, καθ' ὃ ἦν τὸ ζεῦγμα τοῦ Εὐφράτου τὸ παλαιὸν ἐπὶ τὴν τοῦ * Τίγριδος διάβασιν, καθ' ἣν διέβη Ἀλέξανδρος αὐτὸν, δισχιλίων τετρακοσίων· τὸ δ' ἐλάχιστον μικρῷ πλέον τῶν διακοσίων, κατὰ Σελεύκειάν που καὶ Βαβυλῶνα. [2] Διαρρεῖ δ' ὁ Τίγρις τὴν Θωνῖτιν καλουμένην λίμνην κατὰ πλάτος μέσην· [3] περαιωθεὶς δ' ἐπὶ θάτερον χεῖλος, κατὰ γῆς δύεται μετὰ πολλοῦ καὶ ψόφου καὶ ἀναφυσημάτων· ἐπὶ πολὺ δ' * ἐνεχθεὶς ἀφανὴς, ἀνίσχει πάλιν οὐ πολὺ ἄπωθεν τῆς Γορδυαίας [4] οὕτω δὲ σφοδρῷ διεκβάλλει τὴν λίμνην, ὡς φησιν

* Scripti, Τίγριος.

* Scripti, ἀναχθεὶς. minus recte.

A Hujus ſunt partes nuptum virginis collocare, & de adulteriis jura reddere, ſecundi de furtis, tertii de vi. Babylonii ægrotos in compitis exponentes, quærunt è prætereuntibus, quiſquam ne morbi præſentis remedium norit: neque verò prætereuntium ullus adeò eſt improbus, quin occurrens admoneat, ſi quid ſalutare novit. Veſtes gerunt, interiorem tunicam ex lino talarem, exteriorem ex lana, amictum album: coma eis parva eſt, calceamentum non ſanè magnum, ſoleæ ſimile. Geſtant etiam ſigillum & ſceptrum non rude, ſed inſigne: in ſuperiore parte malo, vel roſa, vel lilio, vel aliqua ejuſmodi re ornatum. B Unguntur ſeſamo, lugent mortuos ut Ægyptii, & alii permulti, ſepeliunt in melle, cera cadavere oblito. Tres ſunt curiæ eorum, qui frumento carent, ... paluſtres ii ſunt, & piſcibus veſcuntur, atque ita vivunt, quemadmodum Gedroſii.

Meſoptamia ab eventu rei nominata eſt. Dictum eſt enim eam inter Euphratem ac Tigrim jacere, & Tigrim orientale ejus latus alluere, occidentale verò & auſtrale Euphratem: ad ſeptentrionem eſt Taurus, qui Armenios dirimit à Meſopotamia. C Maxima diſtantia, qua inter ſe fluvii abſunt, ad montes eſt: quantum etiam Eratoſthenes à Thapſaco dixit, juxta quam antiquus Euphratis pons erat, ad Tigris tranſitum: ubi Alexander cum exercitu trajecit: ſtadiorum ſcilicet bis mille & cccc: minima verò diſtantia paulò ſuprà cc, circa Seleuciam ferè ac Babylonem. Labitur Tigris per lacum, qui Thonitis dicitur, per mediam ejus latitudinem: in alteram verò ripam perveniens cum multo ſonitu ac flatu terram ſubit: diuque ita lapſus, ut videri non poſſit, rurſum exoritur non procul à Gordyæa: D atque eo impetu lacum permeat (ſi

1. Τοὺς δ' ἀρρώστους εἰς τὰς τριόδους ἐκτιθέντες) Herod. L. I. c. 197. τοὺς κάμνοντας ἐς τὴν ἀγορὴν ἐκφορέουσι· οὐ γὰρ δὴ χρέωνται ἰητροῖσι. Meminit Strabo hujus conſuetudinis iterum libro tertio p. 155. ubi ſuſpicor legendum ὥσπερ οἱ Ἀσσύριοι, non ut vulgo ὥσπερ οἱ Αἰγύπτιοι. *Caſaub.* Vide quæ dixi §. x. p. 108, 109. de Inventis Novantiquis. Iis adde Serv. ad Virg. Æn. xii. 395. Iſidor. Orig. Lib. x. p. 1072. v. *Deſperatus.*

2. Διαρρεῖ δ' ὁ Τίγρις τὴν Θωνῖτιν καλουμένην λίμνην) Dionyſius Periegeta 987.

Ἔστι δέ τις κατὰ μέσσα περίτροχος ὕδασι λίμνη,
Οὔνομα Θωνῖτις, ἧς ἕλκεται ἐς μυχὰ Τίγρις,
Δούνων πολλὸν ἔνερθε· πάλιν δ' ἐξαῦτις ἀνασχὼν
Ὀξύτερον προΐησι κάτω ῥόον. *Idem.*

3. Περαιωθεὶς δ' ἐπὶ θάτερον χεῖλος, κατὰ γῆς δύεται) Plin. H. N. Lib. vi. cap. 27. de Tigri, *Fertur autem & curſu & colore diſſimilis: tranſvectuſque occurrente Tauro monte in ſpecu mergitur: ſubterque lapſus, à latere altero ejus erumpit. Locus vocatur Zoroanda. Eundem eſſe manifeſtum eſt, quod demerſa perfert. Alterum deinde tranſit lacum, qui Thoſpites appellatur, rurſuſque in cuniculos mergitur, & poſt XXV. M. paſſ. circa Nymphæum redditur.* Idem.

4. Οὕτω δὲ σφοδρῷ διεκβάλλει τὴν λίμνην) Lego σφοδρῶς. & ita fuit in Euſtathii exemplaribus: alioquin ῥεύματι eſſet ſubaudiendum. διεκβαίνει autem quod habetur in ſcriptis, non poſtpoſuerim vulgatæ lectioni διεκβάλλει vel διαβάλλει, quod apud Euſtath. legitur. Porrò Tigris celeritatem nomen teſtatur ipſum. Curtius Lib. iv. c. 9. *Itaque à celeritate, qua defluit, Tigri nomen eſt inditum: quia Perſica lingua Tigrim ſagittam appellant.* Idem.

1. Καὶ

Eratostheni credimus) ut quanquam lacus salsus sit, & piscibus careat: tamen hac in parte dulcescat, & fluat, ac piscibus abundet. Mesopotamia in magnam sanè longitudinem porrecta coarctatur, & quodammodo navigio similis est: maximam partem Euphrates ambit. Intervallum à Thapsaco Babylonem usque (ut Eratosthenes ait) est stadiorum quatuor millium & octingentorum. A Zeugmate verò (*id est ponte*) juxta Commagenam, ubi Mesopotamia incipit usque Thapsacum, sunt non pauciora duobus millibus stadiorum. Ad montes sita regio satis ferax est. Partem ejus ad Euphratem expositam, & pontem qui nunc juxta Commagenam est, & eum qui olim juxta Thapsacum erat, ii habent, qui à Macedonibus Mygdones sunt denominati, quorum est Nisibis, quam Antiochiam Mygdoniam appellarunt, sub Masio monte sitam. Tum Tigranocerta & loca quæ sunt circa Carrhas, & Nicephorium, & Chordiraza, & Sinnaca, in qua Surena Parthorum imperator Crassum dolo captum interemit. Ad Tigrim sunt Parthorum loca, quos antiqui Carduchos appellabant, & urbes quædam è quibus est Sarasa & Sitalca, & Pinaca munitio validissima, quæ arces tres habet, singulas suo muro cinctas, ut quasi triurbs videatur. Veruntamen ea Armenio paruit, & Romani vi ceperunt: quanquam Gordyæi excellentes architecti videbantur, & eorum instrumentorum periti artifices quibus urbes oppugnari solent, unde & Tigranes in his eorum operam adhibebat. Reliqua etiam Mesopotamia Romanis paruit, cujus magnam partem & præcipua quæque Pompejus Tigrani dedit. Nam regio pascuis læta est, ac germinibus: adeoque etiam fert quæ semper virent, & de aromatibus amomum. Alit etiam leones, gignit naphtham, & 5 Gagatem lapidem qui serpentes fugat. Traditum est, Gordym Triptolemi F. Gordyenam habitatoribus frequentasse. Postea Eretrienses, quos Persæ domo abreptos eo collocaverant.

A Ἐρατοσθένης, ὥστε ἁλμυρὰν αὐτὴν οὖσαν, καὶ ἀνιχθυν γλυκεῖαν, κατὰ τοῦτ' εἶναι τὸ μέρος, καὶ ῥοώδη, καὶ ἰχθύων πλήρη. Ἐπὶ μῆκος δὲ συχνὸν προσπέπτωκεν ἡ συναγωγὴ τῆς Μεσοποταμίας, [1] καὶ πλοίῳ πως ἐῴκει· ποιεῖ δὲ τὸ πλεῖστον τῆς περιφερείας ὁ Εὐφράτης· καὶ ἔστι τὸ μὲν ἀπὸ τῆς Θαψάκου μέχρι Βαβυλῶνος, ὡς εἴρηκεν Ἐρατοσθένης τετρακισχίλιοι καὶ ὀκτακόσιοι στάδιοι· τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ κατὰ Κομμαγηνὴν ζεύγματος, ἤπερ ἐστὶν ἀρχὴ τῆς Μεσοποταμίας, οὐκ ἔλαττον τῶν δισχιλίων σταδίων ἕως ἐπὶ Θάψακον. p. 747. Ἔστι δ' ἡ μὲν παρόρειος εὐδαίμων ἱκανῶς· ἔχουσι δ' αὐτῆς τὰ μὲν πρὸς
B τῷ Εὐφράτῃ, καὶ τῷ Ζεύγματι, τῷ τε νῦν τῷ κατὰ τὴν Κομμαγηνὴν, καὶ τῷ πάλαι τῷ κατὰ τὴν Θάψακον, οἵτε Μύγδονες κατωνομασθέντες ὑπὸ τῶν Μακεδόνων· [2] ἐν οἷς ἐστιν ἡ Νίσιβις, ἣν καὶ αὐτὴν Ἀντιόχειαν τὴν ἐν τῇ Μυγδονίᾳ προσηγόρευσαν, ὑπὸ τῷ Μασίῳ ὄρει κειμένην· καὶ Τιγρανόκερτα· καὶ τὰ περὶ Κάῤῥας, καὶ Νικηφόριον χωρία, καὶ Χορδίραζα, [3] καὶ Σίνακα, ἐν ᾗ Κράσσος διεφθάρη, δόλῳ ληφθεὶς ὑπὸ Σουρήνα τοῦ τῶν Παρθυαίων στρατηγοῦ. Πρὸς δὲ τῷ Τίγρει τὰ τῶν Παρθυαίων χωρία, [4] οὓς οἱ πάλαι Καρδούχους ἔλεγον, καὶ αἱ πόλεις ὧν * Σάρασά * Scripti, Σάρισα.
C τε καὶ Σιτάλκα καὶ Πινάκα κράτιστον ἔρυμα, τρεῖς ἄκρας ἔχουσα, ἑκάστην ἰδίῳ τείχει τετειχισμένην, ὥς τε οἷον τρίπολιν εἶναι· ἀλλ' ὅμως καὶ ὁ Ἀρμένιος εἶχεν ὑπήκοον, καὶ οἱ Ῥωμαῖοι βίᾳ παρέλαβον· εἰ καίπερ ἔδοξαν οἱ Γορδυαῖοι διαφερόντως ἀρχιτεκτονικοί τινες εἶναι, καὶ πολιορκητικῶν ὀργάνων ἔμπειροι· διόπερ αὐτοῖς εἰς ταῦτα ὁ Τιγράνης ἐχρῆτο. Ἐγένετο δὲ καὶ ἡ λοιπὴ Μεσοποταμία ὑπὸ Ῥωμαίοις. Πομπήϊος δ' αὐτῆς τὰ πολλὰ τῷ Τιγράνῃ προσένειμεν ὅσα ἦν ἀξιόλογα· ἔστι γὰρ εὔβοτος ἡ χώρα, καὶ εὐερνὴς, ὥς τε καὶ τὰ ἀειθαλῆ * τρέφειν, καὶ ἄρωμα τὸ * Scripti, τρεφέσθαι.
D ἄμωμον· καὶ λεοντοβοτός ἐστι. Φέρει δὲ καὶ * τὸν νάφθαν, καὶ τὴν γαγγίτιν λίθον, ἣν φεύγει τὰ ἑρπετά. Λέγεται Γόρδυς ὁ Τριπτολέμου [6] τὴν Γορδυηνὴν οἰκῆσαι· ὕστερον δὲ καὶ Ἐρετριεῖς οἱ ἀναρπασθέντες ὑπὸ Περσῶν. * Scripti, τὸ νάφθα.

1. Καὶ πλοίῳ πως ἐῴκει) Similis est πλοίῳ ὑπηρετικῷ. vide libro secundo. *Casaub.*

2. Ἐν οἷς ἐστιν ἡ Νίσιβις, ἣν καὶ αὐτὴν Ἀντιόχειαν) Plinius H. N. Lib. VI. c. 13. *Oppida, Alexandria, item Antiochia, quam Nisibin vocant.* De Nisibi Dio in fragmento libri XXXV. *Idem.*

3. Καὶ Σίνακα) Scribitur Σύνακα apud Appianum in Parthicis, ubi & de Crasso & de Surena leges. vide & Plutarch. in Crasso. *Idem.*

4. Οὓς οἱ πάλαι Καρδούχους ἔλεγον) Ita appellantur à Diodoro, & Xenophonte multis locis Ἀναβάσεως libro quarto. *Idem.*

5. *Gagatem lapidem.*) Γαγγῖτιν est etiam in epitomis, sed nescio quid Gangi heic loci, aut quid lapidis sit Gangites. Gagate lapide serpentes fugari, tradunt & alii, & Plinius XXXVI. 19. etsi in Lycia scribat, nasci, non est vero mirum idem alibi nasci, etiam aut natum perhiberi. *Xyland.*

6. Τὴν Γορδυηνὴν) Apud Dionem. L. XXXVI. p. 31. Κορδουηνὴ scribitur. *Casaub.*

A Περὶ μὲν οὖν Τριπτολέμου δηλώσομεν ἐν τοῖς Συριακοῖς αὐτίκα. Τὰ δὲ πρὸς μεσημβρίαν κεκλιμένα τῆς Μεσοποταμίας, καὶ ἀποτέρω τῶν ὀρῶν, ἄνυδρα καὶ λυπρὰ ὄντα [1] ἔχουσιν οἱ Σκηνῖται Ἄραβες, λῃστρικοί τινες καὶ ποιμενικοὶ, μεθιστάμενοι ῥᾳδίως εἰς ἄλλους τόπους, ὅταν ἐπιλείπωσιν αἱ νομαὶ, καὶ αἱ λεηλασίαι. Τοῖς οὖν παρωρείοις ὑπό τε τούτων κακοῦσθαι συμβαίνει καὶ ὑπὸ τῶν Ἀρμενίων· ὑπέρκεινται δὲ, καὶ καταδυναστεύουσι διὰ τὴν ἰσχύν· τέλος δ' ὑπ' ἐκείνοις εἰσὶ τὸ πλέον, ἢ τοῖς Παρθυαίοις· ἐν πλευραῖς γάρ εἰσι κἀκεῖνοι, τήν τε Μηδίαν ἔχοντες καὶ τὴν Βαβυλωνίαν. Μεταξὺ δὲ τοῦ Εὐφράτου καὶ τοῦ Τίγριος
[2] ῥεῖ καὶ ἄλλος ποταμὸς, Βασίλειος καλούμενος· B
[3] καὶ περὶ τὴν Ἀνθεμουσίαν ἄλλος Ἀβόρρας· διὰ δὲ
p. 748. τῶν Σκηνιτῶν ὑπὸ τῶν Μαλίων νυνὶ λεγομένων, καὶ τῆς ἐκείνων ἐρημίας, ἡ ὁδὸς τοῖς ἐκ τῆς Συρίας εἰς Σελεύκειαν, καὶ Βαβυλῶνα ἐμπορευομένοις ἐστίν. [4] Ἡ μὲν οὖν ἀνάβασις τοῦ Εὐφράτου, κατὰ τὴν Ἀνθεμουσίαν ἐστὶν αὐτοῖς, τόπον τῆς Μεσοποταμίας· ὑπέρκειται δὲ τοῦ ποταμοῦ, σχοίνους τέτταρας διέχουσα [5] ἡ Βαμβύκη, ἣν καὶ Ἔδεσσαν

A De Triptolemo mox in rebus Syriacis dicemus. Mesopotamiæ partes ad meridiem vergentes, & à montibus remotas siccas & steriles Arabes Scenitæ incolunt, latrociniis, & pascendo pecori dediti homines, & qui facilè in alia loca demigrant, ubi præda eos & pascua deficiunt: quare contingit ut prætermontani ab his infestentur, & ab Armeniis, qui desuper imminentes propter potentiam vim eis afferunt, & tandem vel illis parent vel Parthis, qui ad latera sunt, Mediæ atque Babyloniæ possessores. Inter Euphratem B atque Tigrim fluit aliud flumen, quod Basilius appellatur, & circa Anthemusiam aliud nomine Aborrhas. Mercatoribus ex Syria Seleuciam & Babyloniam euntibus, iter est per Scenitas & qui Malii hodie appellantur, perque eorum deserta. Euphratem transeunt juxta Anthemusiam in Mesopotamia. Quatuor schœnorum spatio trans flumen est Bambyca, quam Edessam &

1. Ἔχουσι Σκηνῖται Ἄραβες) Plinius H. N. Lib. VI. cap. 28. Vide Lib. XXIII. c. 6. & Salmas. Exerc. Plin. pag. 344, 345. *Nomades, infestatoresque Chaldæorum, Scenitæ, (ut diximus) claudunt, & ipsi vagi, sed à tabernaculis cognominati, quæ ciliciis metantur, ubi libuit.* Scenitas autem postea Saracenos fuisse dictos ex Ammiani non uno loco constat. *Cas.*

2. Ῥεῖ καὶ ἄλλος ποταμὸς βασίλειος καλούμενος) Basilii fluvii meminit etiam Ptolemæus in descriptione Babyloniæ. Fuit autem Euphratis dioryx ad Ctesiphontem ducta, ab Assyriis Naarmalcha dicta, quam vocem Græci sunt interpretati Βασίλειον ποταμὸν, nam & vox illa fluvium regium sonat. Ammianus lib. XXIV. c. 2. *Hinc pars fluminis scinditur largis aquarum agminibus ducens ad tractus Babylonios interiores, usui agris futura, & civitatibus circumjectis, alia Naarmalcha nomine, quod fluvius regum interpretatur, Ctesiphonta prætermeat.* Placet autem doctis viris, quod & mihi probatur, ita fuisse hanc diorigem appellatam quod regis cujusdam Babylonii jussu fuisset diducta, multis vero secutis post annis in eadem laborarunt Trajanus ac mox Severus. Ammianus c. 6. *Ventum est hinc ad fossile flumen Naarmalcha nomine, quod amnis regum interpretatur, tunc aridum. Id antehac Trajanus, postea Severus egesto solo fodiri in modum canalis amplissimi, studio curaverant summo, ut aquis illuc ab Euphrate transfusis, naves ad Tigridem commigrarent.* Idem.

3. Καὶ περὶ τὴν Ἀνθεμουσίαν ἄλλος Ἀβόρρας) Anthemusia est, inquit Ptolem. pars Mesopotamiæ Armeniæ vicina. Idem fluvium in Mesopotamia agnoscit, qui in Euphratem ingreditur & oritur non procul Anthemusia in Masio monte, eumque appellat Χαβώραν. qui fluvius mihi videtur is esse quem Strabo nunc intelligit, ut vel in Ptolem. vel in Strabone menda necessario inoleverit. Ammianus autem Aboram nominans lectionem Strabonis firmat. Sic ille lib. XIII. cap. 3. repetam autem paulò altius, ut de re facilius sit unicuique statuere. *Batne*, inquit, *municipium in Anthemusia conditum Macedonum manu priscorum, ab Euphrate flumine brevi spatio disparatur, refertum mercatoribus opulentis.* Mox, *Hanc regionem præstitutis celebritati diebus invadere parans dux ante dictus, per solitudines Aboræque amnis herbidas ripas suorum indicio proditus est.* Non est dubium Aboram hîc ab Ammiano vocari eum ipsum, quem Ptolemæus Chaboram appellat, Aboram Strabo: ut C in Strabone nihil mutandum videatur, sed in Ptolemæo potius pro Χαβώρας legendum Ἀβώρας. Nam ita habent & Ammiani, & Strabonis omnia exemplaria nostra, & Epitome. Putant tamen doctissimi quidam viri Chaboram Ptolemæi esse fluvium Chebar, ad quem fuisse se cum plebe deportatum Ezekiel testatur; quod si verè annotatum est ab eruditissimis viris, nec in Ptolemæo quicquam mutandum est, nec dubitandum & Strabonis & Ammiani codices esse emendandos. Verùm me non pœniteat eorum esse sententiæ qui Chebarem Ezekielis eundem potius esse opinantur cum Regio fluvio: est autem ea summi viri Josephi Scaligeri conjectura admodum probabilis, quam lectori videndam relinquo in ejus libris De emendatione temporum L. V. p. 399. ego hac in parte unum desidero in tanto viro. Vellem enim docuisset nos, quomodo errent Strabo & Ptol. fluvium Chaborram separantes à Basilio: equidem fluvium regium & Chaborram sive Aborram nunquam adducat ut credam idem esse. *Id.*

D 3. Καὶ περὶ τὴν Ἀνθεμουσίαν ἄλλος Ἀβόρρας. *Ac circa Anthemusiam aliud, nomine Aborras.*) Eo quod Ptolemæus hunc fluvium Chaboram vocat, putat doctissimus vir debere ex Strabone & Ammiano corrigi Ptolemæum, nec adduci potest, ut credat Ἀβόρρα & Chaborram idem esse. At sola aspiratione differunt ea vocabula, nam multi sunt populi, qui addito *c* aspirationes formant. Sic prisci nostri Franci, quos alii Hildebertum, Hildericum, Clodonicum, Childebertum, Childericum & Clodovicum vocabant. Est igitur inter Ἀβόρραν & Χαβόρραν sola dialecti in aspiratione differentia. Arabes certe, ut disco ex Geographo Nubiensi in parte 6 climatis 4, eum fluvium vocant *al Chabur*, quod valet ὁ Χαβόρρας. *Palm.*

4. Ἡ μὲν οὖν ἀνάβασις τοῦ Εὐφράτου) Vetus interpres legit διάβασις, quod probo, & ita mox. *Casaub.*

5. Ἡ Βαμβύκη &c.) Pessime Strabonem *Bambycen* seu *Hierapolim* cum *Edessa* confundere pluribus docet Th. Hyde in eruditissimis commentariis ad Peritsol Itinerarium Mundi p. 42, 43. quem adiisse non pœnitebit.

Hierapolim quoque, (*id eſt ſacram urbem*,) vocant. In ea Atargatin Syriam deam colunt. Tranſeuntibus verò iter eſt per deſerta uſque Scenas urbem memoratu dignam, ſitam ſuper foſſa quadam ad Babyloniæ fines. A fluminis tranſitu Scenas uſque eſt iter dierum viginti quinque. Hîc ſunt Camelitæ duplices, qui diverſoria habent, partim ciſternarum, partim aquis utuntur apportatis aliunde. Scenitæ pacem eis præbent, & petendorum vectigalium mediocritatem: cujus gratia illi per deſerta incedunt, omiſſa fluminis ripa, à qua abſunt ad dextram trium ferè dierum itinere. Etenim reguli, qui ex utraque parte flumen accolunt, cùm regionem habeant non valdè feracem, ac minus inopem colant, ſuum quoque dominium tenentes, ſuum etiam ſinguli vectigal exigunt, idque non moderatum. Difficile enim eſt apud homines intractabiles communem aliquam menſuram definiri mercatoribus commodam. Scenæ à Seleucia diſtant ſchœnis XIIX. Parthici imperii fines ſunt Euphrates & ulterior regio, citeriora Romani tenent, & Arabum reguli uſque ad Babyloniam: quorum quidam magis illis adhæreſcunt, quidam Romanis, quibus etiam contermini ſunt: ac minus quidem Scenitæ Nomades, qui fluvio ſunt proximi, magis autem remotiores, & ad felicem Arabiam accedentes: Parthi prius etiam Romanorum amicitiam coluerunt, & Craſſum, qui belli initium fecit, ulti ſunt: ſed & ipſis par eſt relatum, cum bellum accendiſſent, Pacoro in Aſiam miſſo. Antonius verò Armenii conſilio proditus, malè pugnavit: at Phraates, qui illi ſucceſſit, tantum Cæſaris Auguſti amicitiæ ſtuduit, ut etiam illi tropæa remitteret, quæ Parthi de Romanis erexerant. Et vocato in colloquio Titio, qui per id tempus Syriæ præerat, quatuor ei filios legitimos obſides tradidit: Saraſpadem, Ceroſpadem, Phraanam,

A [1] καὶ Ἱερὰν πόλιν καλοῦσιν, ἐν ᾗ τιμῶσι τὴν Συρίαν θεὸν τὴν Ἀταργάτιν. Διαβάντων γὰρ ἡ ὁδός ἐστι διὰ τῆς ἐρήμου μέχρι Σκηνῶν ἀξιολόγου πόλεως, ἐπὶ τοὺς τῆς Βαβυλωνίας ὅρους, ἐπί τινος * διώρυχος ἱδρυμένης. Ἔστι δ' ἀπὸ τῆς διαβάσεως μέχρι Σκηνῶν ἡμερῶν πέντε καὶ εἴκοσιν ὁδός· * [2] καμηλῖται διττοὶ καταγωγὰς ἔχοντες. τοτὲ μὲν ὑδρείων * εὐπόρους τῶν λακκαίων τὸ πλέον, τότε δ' ἐπακτοῖς χρώμενοι τοῖς ὕδασι. παρέχουσι δ' αὐτοῖς οἱ Σκηνῖται τήν τε εἰρήνην, καὶ τὴν μετριότητα, τῆς τῶν τελῶν πράξεως, ἧς χάριν φεύγοντες τὴν παραποταμίαν, διὰ τῆς ἐρήμου παραβάλλονται, καταλιπόντες ἐν δεξιᾷ
B τὸν ποταμόν, ἡμερῶν σχεδόν τι τριῶν ὁδόν. [3] Οἱ γὰρ παροικοῦντες ἑκατέρωθεν τὸν ποταμὸν Φύλαρχοι, χώραν οὐκ εὔπορον ἔχοντες, ἧττον δὲ ἄπορον νεμόμενοι, δυναστείαν ἕκαστος ἰδίᾳ περιβεβλημένος, ἴδιον καὶ τελώνιον ἔχει· καὶ τοῦτ' οὐ μέτριον. Χαλεπὸν γὰρ ἐν τοῖς τοσούτοις, καὶ τοῖς αὐθάδεσι κοινὸν ἀφορισθῆναι μέτρον τὸ τῷ ἐμπόρῳ λυσιτελές. Διέχουσι δὲ τῆς Σελευκείας αἱ Σκηναὶ σχοίνους ὀκτωκαίδεκα. Ὅριον δ' ἐστὶ τῆς Παρθυαίων ἀρχῆς ὁ Εὐφράτης καὶ ἡ περαία· τὰ δ' ἐντὸς ἔχουσι Ῥωμαῖοι, καὶ τῶν Ἀράβων οἱ φύλαρχοι, μέχρι Βαβυλωνίας, οἱ μὲν μᾶλλον ἐκείνοις, οἱ δὲ τοῖς Ῥωμαίοις προσέχοντες, οἷς
C περ καὶ πλησιόχωροι εἰσίν· ἧττον μὲν Σκηνῖται οἱ Νομάδες, οἱ τῷ ποταμῷ πλησίον, μᾶλλον δ' οἱ ἄπωθεν, καὶ πρὸς τῇ εὐδαίμονι Ἀραβίᾳ. Οἱ δὲ Παρθυαῖοι καὶ πρότερον μὲν ἐφρόντιζον τῆς πρὸς Ῥωμαίους φιλίας, τὸν δὲ ἄρξαντα πολέμου Κράσσον ἠμύναντο· καὶ αὐτοὶ ἄρξαντες τῆς μάχης τῶν ἴσων ἔτυχον, [4] ἡνίκα ἔπεμψαν ἐπὶ τὴν Ἀσίαν Πάκορον. Ἀντώνιος δὲ συμβούλῳ [5] τῷ Ἀρμενίῳ χρώμενος, προυδόθη καὶ κακῶς ἐπολέμησεν· ὁ δ' ἐκεῖνον διαδεξάμενος Φραάτης, τοσοῦτον ἐσπούδασε περὶ τὴν φιλίαν τὴν πρὸς Καίσαρα τὸν Σεβαστόν, ὥστε καὶ τὰ τρόπαια ἔπεμψεν, ἃ κατὰ Ῥωμαίων ἀνέστησαν Παρ-
D θυαῖοι· καὶ καλέσας εἰς σύλλογον Τίτιον, τὸν ἐπιστατοῦντα τότε τῆς Συρίας, τέτταρας παῖδας γνησίους ἐνεχείρισεν ὅμηρα αὐτῷ Σαρασπάδην, καὶ * Κεροσπάσδην, [6] καὶ Φραάνην,

* Scripti, διώρυγας.
* Fortaſſe. ἐν ᾗ. vel καθ' ἣν.
* Fortaſſe εὐποροῦντες. ut mox χρώμενοι, niſi εὐπόρους referre malis ad καταγ.
* Manuſſ. Κερεσπάδην.

1. Καὶ Ἱερὰν πόλιν καλοῦσι, ἐν ᾗ τιμῶσι τὴν Συ.) Ad verbum Plinius H. N. Lib. v. cap. 23. *Bambycen, quæ alio nomine Hierapolis vocatur, Syris vero Magog. Ibi prodigioſa Atargatis Græcis aut Derceto dicta colitur.* Caſaub. Recte, ut puto, hujus Deæ nomen reſtituitur Simplicio ad Lib. IV. Φυσ. Ἀκροασ. ubi leges Συρίαν ἀταράτην pro Ἀταργάτην, & ita extr. h. l. *Scherp.*

2. Καμηλῖται διττοὶ) Lego καθ' ἣν vel ἐν ᾗ. Sed quid appellat Camelitas? videntur enim eſſe qui alibi καμηλέμποροι. verum hîc aliquid difficultatis reperio. *Caſ.*

3. Οἱ γὰρ παροικοῦντες ἑκατέρωθεν τὸν ποταμὸν Φύλαρχοι) Quid movit Xylandrum ut φυλάρχους redderet *regulos*? Non recordatur vir doctus toties Phylarchorum iſtorum Arabiæ in hiſtoriis, & (ut alios miſſos nunc faciam) in ipſo Strabone fieri mentionem: quare retinenda vox illa omnino fuit, de qua vide infra. *Idem.*

4. Ἡνίκα ἔπεμψαν ἐπὶ τὴν Ἀσίαν Πάκορον) Qui à Ventidio eſt interfectus. Vide Juſtinum lib. XLII. c. 4. Plutarch. in Antonio, & Appianum. *Idem.*

5. Τῷ Ἀρμενίῳ) Artavaſdem intelligit. vide lib. XI. p. 524. & Dionem ac Plut. *Idem.*

6. Καὶ Φραάνην καὶ Βοώνην) Legendum Φραάτην & Βονώνην ex hiſtoria. *Idem.*

καὶ Βοώνην, καὶ γυναῖκας τούτων δύο, καὶ υἱεῖς τέτταρας, δεδιὼς τὰς στάσεις καὶ τοὺς ἐπιτιθεμένους αὐτῷ· A ᾔδει γὰρ μηδένα * ἰσχύσοντα καθ' ἑαυτὸν, ἂν μή τινα * ὑπολάβῃ τοῦ Ἀρσακίου γένους διὰ τὸ εἶναι σφόδρα φιλαρσάκας τοὺς Παρθυαίους· ἐκποδὼν οὖν ἐποίησε τοὺς παῖδας, ἀφελέσθαι ζητῶν τὴν ἐλπίδα ταύτην τοὺς κακουργοῦντας. Τῶν μὲν οὖν παίδων ὅσοι περίεισιν ἐν Ῥώμῃ, δημοσίᾳ βασιλικῶς τημελοῦνται· καὶ οἱ λοιποὶ δὲ βατιλεῖς πρεσβευόμενοι, καὶ εἰς συλλόγους ἀφικνούμενοι διατετελέκασιν.

p. 749.
* Scripti, ἰσχύοντα.
* Malim. ὑποβάλῃ.

1 Ἡ δὲ Συρία πρὸς ἄρκτον μὲν ἀφώρισται τῇ Κιλικίᾳ, καὶ τῷ Ἀμανῷ· ἀπὸ θαλάττης B δ' ἐπὶ τὸ ζεῦγμα τοῦ Εὐφράτου στάδιοί εἰσιν ἀπὸ τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου μέχρι τοῦ Ζεύγματος τοῦ κατὰ Κομμαγηνὴν, οἱ τὸ λεχθὲν πλευρὸν ἀφορίζοντες, 2 οὐκ ἐλάττους τῶν τετρακοσίων· πρὸς ἕω δὲ τῷ Εὐφράτῃ, καὶ τοῖς ἐντὸς τοῦ Εὐφράτου Σκηνίταις Ἄραψι· πρὸς δὲ νότον τῇ εὐδαίμονι Ἀραβίᾳ, καὶ τῇ Αἰγύπτῳ· πρὸς δύσιν δὲ τῷ Αἰγυπτιακῷ πελάγει μέχρι Ἰσσοῦ. Μέρη δ' αὐτῆς τίθεμεν, ἀπὸ τῆς Κιλικίας ἀρξάμενοι καὶ τοῦ Ἀμάνου, τήν τε Κομμαγηνὴν, καὶ τὴν Σελευκίδα καλουμένην τῆς Συρίας· ἔπειτα τὴν κοίλην Συρίαν· C τελευταίαν δ' ἐν μὲν τῇ παραλίᾳ τὴν Φοινίκην, ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ, τὴν Ἰουδαίαν. Ἔνιοι δὲ τὴν Συρίαν ὅλην εἴς τε Κοιλοσύρους, καὶ Φοίνικας διελόντες, τούτοις ἀναμεμῖχθαί φασι τέτταρα ἔθνη, Ἰουδαίους, Ἰδουμαίους, Γαζαίους, Ἀζωτίους, γεωργικοὺς μὲν ὡς τοὺς Σύρους, καὶ Κοιλοσύρους, ἐμπορικοὺς δὲ ὡς τοὺς Φοίνικας· καθόλου μὲν οὕτω. Καθέκαστα δὲ ἡ Κομμαγηνὴ μικρά τις ἐστίν· ἔχει δ' ἐρυμνὴν πόλιν Σαμόσατα, ἐν ᾗ τὸ βασίλειον ὑπῆρχε· νῦν δ' ἐπαρχία γέγονε· χώρα δὲ περίκειται σφόδρα εὐδαίμων * ὀλίγη· ἐνταῦθα δὲ νῦν ἐστὶ τὸ Ζεῦγμα τοῦ Εὐφράτου· κατὰ τοῦτο δὲ Σελεύκεια D ἵδρυται φρούριον τῆς Μεσοποταμίας, 3 προσωρισμένον ὑπὸ Πομπηΐου 4 τῷ * Κομμαγηνῷ·

* Lego, ὀλίγηδε.
* Scripti, τῇ Κομμαγηνῇ.

& Boonem, duas eorum uxores, & filios quatuor: seditionem metuens, & ne sibi insidiæ struerentur. Intelligebat enim neminem adversum se prævaliturum, si neminem ex Arsacio genere metuendum haberet: propterea quod Parthi valdè Arsaciorum sunt amantes: filios itaque à medio amovit, volens enim spem inimicis auferre: quare ejus filii quicunque supersunt, Romæ publicè ac regaliter curantur. Ac reliqui etiam reges & legatos subinde miserunt, & in colloquium venere.

Syria septentrionem versus Cilicia & Amano definitur (à mari ad Euphratis pontem stadia intersunt ab Issico sinu usque ad pontem, qui est juxta Commagenam, dictum latus terminantia, non pauciora quadringentis) Orientem versus terminatur Euphrate & Arabibus Scenitis, qui cis Euphratem sunt austrum versus felici Arabia & Ægypto, occidentem versus Ægyptio pelago, Issicum usque. Syriæ partes ab Cilicia & Amano incipiendo ponimus Commagenam, & eam quæ Seleucis Syriæ appellatur: postea Cœlesyriam, sive cavam Syriam in mediterraneis, ultimam Judæam, in ora Phœnicæ. Nonnulli totam Syriam in Cœlesyros & Phœnicas partiuntur: hisque dicunt quatuor nationes esse permixtas, Judæos, Idumæos, Gazæos, & Azotios: qui agriculturæ quidem, ut Syri & Cœlesyri: mercaturæ, ut Phœnices operam dent: atque hæc quidem in universum: nunc singula persequamur. ¶ Commagena perparva regio est, & urbem habet natura munitam Samosata regni caput, nunc provincia facta est. Circumjacet regio, ut parva ita admodum felix. Hoc in loco nunc est Euphratis pons, apud quem sita est Seleucia Mesopotamiæ castellum, Commagenæ à Pompejo adjectum:

1. Ἡ δὲ Συρία) Vide Plin. lib. v. cap. 12. *Cas.*

2. Ουκ ἐλάττους τῶν τετρακοσίων) Quis hoc non credat? Equidem scio à mari ad Zeugma in Euphrate esse stadia non dicam haud pauciora quadringentis, sed multo plura. Plinius de Syria. H. Nat. lib. v. cap. 12. *Longitudo ejus inter Siliciam & Arabiam CCCCLXX. M. pass. est Latitudo à Seleucia Pieria ad oppidum in Euphrat. Zugma CL. XXV. M. p.* Hunc Plinii locum considerantibus nobis, non fuit difficile veram lectionem Straboniani loci divinare, videamus igitur quot stadia efficiant CCLXXV. M. P. quæ Plin. habet pro istis quadringentis stadiis Strabonis. Sunt autem stadia CIↃ & CCCC. ne uno quidem plus minusve. Quare me auctore repone veram lectionem in Strabone ad hunc modum οὐν ἐλάττους τῶν α καὶ τετρακοσίων. hoc est τῶν χιλίων καὶ τετρα. *Idem.*

3. Προσωρισμένον ὑπὸ Πομπηΐου τῷ Κομμαγηνῷ.) Legendum προσωρισμένον ὑπὸ τοῦ Πομπηΐου τῇ Κομμαγηνῇ. Salmas. Exercit. Plin. Ed. Ult. p. 436.

4. Τῷ Κομμαγηνῷ) Commagenes regem intellige, cujus præter historicos meminisse videtur Cicero ad M. Catonem scribens ad Fam. L. xv. ep. 3. *Publicè propter duas causas nihil scripsi: quod & ipsum Commagenum legati dicebant ad senatum statim nuntios literasque misisse.* Casaub.

in quo Tigranes Cleopatram, cui Luna fuit cognomentum, interemit, aliquandiu inclusam, cum Syria excidisset. ¶ Seleucis autem portionum, quas diximus, optima est: vocatur etiam Tetrapolis à quatuor ante alias (sunt enim plures etiam) illustribus urbibus istius regionis. Antiochia apud Daphnem, Seleucia in Pieria, Apamia, & Laodicea: quæ propter concordiam sorores dicebantur. Eas Seleucus Nicator condidit. Maximam à suo patre Antiochiam denominavit, Seleuciam munitissimam à seipso, Apamiam ab uxore sua Apama: Laodiceam à matre. Secundum Tetrapolin in quatuor satrapias divisa est Seleucis (ut Posidonio placet) in quot Cœlesyria, Mesopotamia verò in unam. Antiochia etiam quatriurbis est,

A [1] ἐν ᾧ τὴν Σελήνην ἐπικληθεῖσαν Κλεοπάτραν, Τιγράνης ἀνεῖλε καθείρξας χρόνον τινα, ἡνίκα τῆς Συρίας ἐξέπεσεν. Ἡ δὲ Σελευκὶς ἀρίστη μέν ἐστι τῶν λεχθεισῶν μερίδων· [2] καλεῖται δὲ Τετράπολις, καὶ ἔστι, κατὰ τὰς ἐξεχούσας ἐν αὐτῇ πόλεις, ἐπεὶ πλείους γέ εἰσι· μέγισται δὲ τέτταρες. Ἀντιόχεια ἡ ἐπὶ Δάφνῃ, καὶ Σελεύκεια ἡ ἐν Πιερίᾳ· καὶ Ἀπάμεια δὲ καὶ Λαοδίκεια· αἵπερ καὶ ἐλέγοντο ἀλλήλων ἀδελφαὶ διὰ τὴν ὁμόνοιαν, Σελεύκου τοῦ Νικάτορος κτίσμα· ἡ μὲν οὖν μεγίστη, τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐπώνυμος, ἡ δ' ἐρυμνοτάτη αὐτοῦ· αἱ δ' ἄλλαι, [3] ἡ μὲν Ἀπάμεια τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ἀπάμας, B ἡ δὲ Λαοδίκεια τῆς μητρός. [4] Οἰκείως δὲ τῇ τετραπόλει, καὶ εἰς σατραπείας διῃρεῖτο τέτταρας. p. 750.
Ἡ δὲ Σελευκὶς, ὥς φησι Ποσειδώνιος, εἰς ὅσας καὶ ἡ κοίλη Συρία, εἰς μίαν τὴν Μεσοποταμίαν· [5] ἔστι δ' ἡ μὲν Ἀντιόχεια, καὶ αὐτὴ τετράπολις,

1. Ἐν ᾧ τὴν Σελήνην ἐπικληθεῖσαν, Τιγράνης ἀνεῖλε) Hæc vidua Antiochi quum esset, multis auctor fuerat, ut Tigranem excluderent: vide Josephum ἀρχαιολογίας lib. XIII. & ἁλώσεος libro I. *Casaub.*

2. Καλεῖται δὲ Τετράπολις, καὶ ἔστι) Aliter reliqui Geographi. *Idem.*

3. Ἡ μὲν Ἀπάμεια &c.) Vide quæ docta congessit Emin. H. Norisius de Epochis Syro Macedonum Diss. II. cap. 2. §. 1.

4. Οἰκείως δὲ τῇ τετραπόλει, καὶ εἰς σατρ.) Hujus periodi lectio depravata est: quum autem nihil hîc C libri me juvent, sequar priorem interpretem, qui sic legisse videtur, οἰκείως δὲ τῇ τετραπόλει, καὶ εἰς σατραπείας διῄρητο τέτταρας ἡ Σελευκὶς ὥς φησι Ποσειδώνιος, εἰς ὅσας καὶ ἡ Κοίλη Συρία. εἰς μίαν δὲ ἡ Μεσοποταμία. quanquam postrema hæc verba mihi valde sunt suspecta. *Casaub.*

5. Ἔστι δὲ ἡ μὲν Ἀντιόχεια καὶ αὐτὴ τετράπολις.) De Antiochia ἐπὶ Δάφνην, idem Orator Antiochenus in Βασιλικῷ seu Apologetico ad Theodosium I. quam orat. περὶ στάσεως Græce & Latine seorsum edidimus, & HENRICO Magno R. Christianiss. παμμακαρίτῃ consecravimus, urbis hujus situm, amplitudinem & pulchritudinem max. insiguem tantum non ob oculos ponit. hac potissimum ὑποτυπώσει, Ἤδη τινός ἤκουσα ζηλοῦντος τὴν ἡμετέραν πόλιν ὑδάτων τε εἵνεκα καὶ πνευμάτων καὶ μεγέθους καὶ κάλλους τῶν ἐνοικούντων, καὶ τοῦ λόγους ἐν αὐτῇ καὶ δίδοσθαι, καὶ λαμβάνεσθαι, καὶ εἶναι τούς τε παιδεύεσθαι βουλομένους, τούς τε παιδεύειν δυναμένους. D
Καὶ μετ' οὐκ ὀλίγα.) Ἁπάσης μέλει θεοῖς, καὶ εἰσὶν ἐκείνων κτήματα. Εἴπε δ' ἂν ἴσως τίς, ὡς οὐ μεγάλη τὰ τοιαῦτα ζημία, ὥσπερ ἐν χορῷ, τοῦ φαυλοτάτου χορευτοῦ σιωπῶντος. ἀλλ' οὐ περὶ τῆς ἡμετέρας ἔνιγέ τι τοιοῦτον εἰπεῖν, οὔτε ἐνθυμηθῆναι, ἣ πρὸς τοσοῦτο μὲν τέταται μῆκος, ὡς μὴ εἶναι ῥᾴδιον ἐκ πύλων εἰς πύλας ἐλθεῖν. τοιαύτην δὲ καὶ οὕτω πολλὴν περίκειται γῆν, ὥστε πάντα μὲν φέρειν, αὐτῇ δὲ ἀποχρῆν. πηγαὶ δὲ οὐ μικραὶ μὲν αἱ εἴσω τειχῶν, οὐδὲ ὀλίγαι. ταῖς δὲ ἀπὸ τῆς δάφνης ἐπὶ τὸ ἄστυ φερούσαις, οὐ πόλλας ἀντιθήσεις. καὶ μὴν χειμών τε πρᾶος, καὶ θέρος ἀνέμοις ἥδιστον· ἀγοράτε ἡ καθ' ἡμέραν ἀνθεῖ, παρέχουσα τοῖς ὁρῶσιν ὠνῆς ἐπιθυμίαν· πολὺ δὲ τὸ πανταχόθεν εἰς αὐτὴν μετοικιζόμενον, ἡ δὲ δέχεται ἀσμένως, καὶ θεραπεύει, καὶ οὐκ ἐᾷ μέμψασθαι τὰ βεβουλευμένα. τὴν ἰσχὺν δὲ τὴν διὰ πάσης τῆς πόλεως, πολλοὶ μὲν μόλεμοι πρὸς τὴν Περσῶν ἀρχὴν πολεμηθέντες ἐπέδειξαν. οὐχ' ἥκιστα δὲ ᾧ πέρας Ἰουλιανὸς ἐκεῖνος ἐπέθηκε· διδάξας διώκειν τοῖς φεύγειν μεμαθηκότας διὰ χρόνου Ῥωμαίοις, ἔργον αὐτῶν ἀποδούς. Quæ sic interpretari sine fuco & calamistris libuit. *Jam aliquem audivi urbem nostram beatam prædicantem ob aquas & auras & magnitudinem & pulchritudinem, ob indolem incolarum, & quod sermones in ea instituantur & excipiantur, quodque ibi sint, qui instrui velint; & qui instituere possint.* Et ulterius progressus luculentius ejusdem civitatis Elogium persequitur. *Cujuslibet urbis cura Diis est, & omnes illorum sunt peculia. diceret aliquis fortasse, non magnam hæc jacturam habere: quemadmodum si in choro pessimus omnium cantor sileret; verum de urbe nostra tale quiddam enuntiare non licet, ac ne cogitare quidem: quæ in tantum longitudine porrecta est, ut expeditum non sit à portis ad portas pervenire: ac tali tamque late patente territorio circundata est, ut omnia producat, ac sibi sufficiat. Fontes porro non exigui sunt, qui intra muros, nec pauci. iis autem qui à suburbio Daphnes ad oppidum manant, non multos opponeres. In ea certe mitis hyems, & æstas ventorum auris jucundissima est: annona etiam quotidie floret, cupiditatem emendi spectantibus in foro exhibens. multum est quod undequaque ad eam convehitur: hæc autem lubenter admittit, & fovet, & consulta reprehendere non sinit. Porro vires per totam urbem insitas multa quidem bella cum regno Persarum confecta indicarunt: maximè verò id, cui finem Julianus ille imposuit: qui Romanos assuefactos jamdudum fugere, docuit prosequi, opere ac munere suo ipsis restituto.* D Idem eximius Rhetor in Antiochico, adhuc in membranis jacente, superavit semetipsum jam senio confectus, in eodem argumento magnificentius exornando, his verbis. Τοῖς ἄλλοις ἡ χώρα, τὸ μὲν δίδωσι, τὸ δὲ οὐ δίδωσιν, ἢ νὴ Δία γὲ παντοδαπὰ δίδωσι μέν· ὑπερβολαῖς δὲ ὡρῶν τὸ λυπηρὸν οὐκ ἐκπέφευγεν. ἡ διαφεύγει μὲν καὶ τοῦτο, σπάνει δὲ ὑδάτων καὶ τὴν ἄλλην εὐκαιρίαν ἀμβλύνει. ἡμῖν δὲ πάντα ἀλλήλοις ἐφάμιλλα, ἡ γῆ, τὰ νάματα, τῶν ὡρῶν ἡ κρᾶσις· γῆ τοίνυν ἡ μὲν ὑπτία τοῖς πελάγεσι περισσουμένη; βαθεῖα καὶ πίειρα, καὶ μαλακή. ῥᾳδίως μὲν ἀρότροις εἴκουσα· γεωργῶν δὲ ἐπιθυμίας ἐπιεικῶς ὑπερβαίνουσα· ὁμοίως μὲν ἀγαθὴ σπείρειν, ὁμοίως δὲ ἀγαθὴ φυτεύειν, καὶ πρὸς ἑκατέρων τὰς γονὰς οὗ ἡρμοσμένη. δένδρα μὲν ὑψηλὰ μεθ' ὥρας παρεχομένη· τοὺς δὲ ἀστάχυς τῶν παρ' ἄλλοις δένδρων ὑψηλοτέρους· τοὺς δὲ καρποὺς εἰς πλῆθος· τὸ δὲ κάλλος, ὑπὲρ τὸ πλῆθος· ἄπεστι δὲ οὐδὲν, ὃ παρεῖναι βέλτιον· ἀλλ' ἄν τε τὸν διόνυσον εἴπος, πολὺς παρ' ἡμῖν βακχεύει· ἄν τε τὴν Ἀθηνᾶν, τῷ φυτῷ αὐτῆς ἡ γῆ κομᾷ. ὥστε πολὺς μὲν

οἶνος εἰς τοὺς ὁμόρους ἐνθένδε ῥεῖ, πολλῷ δὲ ἐπιπλέον ἔλαιον ἐν ὁλκάσιν ἄγεται πανταχοῖ. Δημήτηρ δὲ οὕτω δή τι τὴν ἡγετέραν ἠμάπησε, μᾶλλον ἢ Σικελίαν, ὥστε Ἥφαιστος μὲν ἐπὶ τῆς ἀσπίδος χρυσῆν ἄρουραν ἐποίησεν, ἡ δὲ μοῖραν ἡμῖν τῆς γῆς οὐ μικρὰν χρυσῷ προσόμοιον ἐποίησε. τῇ τε χρόᾳ καὶ ἅμα ὁ καρπὸς οἷος οὐκ ἄλλοθεν· καὶ τὸ δῶρον ξανθῆς ὄντως θεοῦ. ὄρη δὲ ἡμῖν τὰ μὲν ἐν τῇ χώρᾳ, τὰ δὲ περὶ τὴν χώραν. τὰ μὲν τὴν πεδιάδα τέμνοντα, τὰ δὲ πρὸς τοῖς τέρμασι περικλείοντα. τούτων δὲ τὰ μὲν τῷ σχήματι διέστηκε τῆς ὑπτίας εἰς ὕψος ἠρμένα· τὰ δὲ τῷ εὔγεῳ ἁμιλλᾶται τοῖς κάτω· καὶ οὐκ ἐν ἀτιμοτέροις γεωργοὶ πονοῦσι, ζεύγη περὶ τὰς κορυφὰς ἐλαύνοντες· ἀλλ᾽ ὅσα καὶ ἡ εὔπεδος ἀλλαχοῦ τρέφει μόνη, τὰ ὄρη γεννᾷ· ὅσα δὲ τῶν ὀρῶν ἀλλαχοῦ ἐστὶ δοῦναι μόνων, ταῦτα παρ᾽ ἡμῖν, καὶ παρὰ τῶν πεδίων τίκτεται· οὐ γὰρ διαιρεῖται τὸ μὲν εἰς φυτῶν αὔξησιν, τὸ δὲ εἰς σπερμάτων ὑποδοχήν· ἀλλ᾽ ἴδοις ἐν τοῖς αὐτοῖς δένδρα τε ἀναδραμόντα καὶ ὑπὸ τοῖς δένδρεσι λήϊα θάλλοντα; μᾶλλον δὲ καὶ μεμερισμένως ταῦτα δείκνυσι. καὶ κατὰ σύνοδον φέρει τουτὶ μὲν τῆς γῆς πολύπυρον· τουτὶ δὲ πολυοινότατον· τουτὶ δὲ πάντα συνείληφε. καὶ τὸ τὰ ὄρη μὴ λείπεσθαι τῶν πεδίων εἰς γονὰς, οὐ δίδωσι χώραν λιμῷ ῥᾳδίως συμβῆναι. οὐ γὰρ ταῖς τῶν ὡρῶν ἀταξίαις, οὐχ᾽ ἡ αὐτὴ κατ᾽ ἀμφοτέρων βλάβη· τὸ γὰρ ἐνδεέστερον πρὸς τὰ κάτω. τοῦτο πολλάκις πρὸς τὰ μετέωρα μέτριον· καὶ τὸ ἐκείνοις ἐπικείμενον, πολλάκις διαφεύγει τὰ κάτω, ὥστ᾽ ἐπ᾽ ἀσφαλοῖς ἐξεῖναι τὰ πολλὰ βιοτεύειν, ἢ πάσης εὐθηνούσης, ἢ πάντωε γε τῶν ἑτέρων· τῶν δὲ ὀρῶν ὁπόσα οὐ κάρπιμα τὴν φύσιν, ἑτέρωθεν συντελεῖ. τὰ μὲν γὰρ ταῖς λιθοτομίαις ἵστησι τῇ πόλει τοὺς τοίχους, τὰ δὲ ταῖς ὕλαις ἐρέπτει τε καὶ τ᾽ ἄλλα συνεργάζεται· καὶ χωρὶς τούτων σιτοποιοῖς καὶ λοετροῖς παρέχει τὸ πῦρ· ὅθεν περιεῖναι καὶ τρυφᾶν ὑπάρχει, ποίμνιά τε καὶ αἱ πόηλια τῶν βοσκημάτων εἰς τὴν ἀνθρώπου τροφὴν τελεῖ· καὶ οὐδὲν, ὥσπερ ἐν τοῖς πεπηρωμένοις σώμασιν, ἀργὸν ἔρριπται τῆς χώρας· ἀλλὰ τὰ μὲν ἀμείβεται τοὺς πόνους μεγαλοπρεπῶς· τὰ δὲ ἄνευ πόνων δωροφορεῖ· ποταμοὺς τοίνυν ὁπόσοι διαρρέουσι τὴν γῆν, τίς ἂν ἐξαριθμήσειε. τοὺς μὲν μείζους, τοὺς δὲ ἐλάττους. καὶ τοὺς μὲν ἀενάους, τοὺς δὲ τοῦ χειμῶνος ἐκγόνους· πάντας δὲ ὁμοιώς χρησίμους, τοὺς μὲν τῶν ὀρῶν ὁρμωμένους, τοὺς δὲ ἐκ τῶν πεδίων ἀνίσχοντας· τοὺς μὲν εἰς ἀλλήλους ἐμβάντας, τοὺς δὲ εἰς λίμνην ἰόντας· τοὺς δὲ εἰς θάλατταν στείχοντας· αἵγε μὲν πηγαὶ, καὶ τὸ τούτων ἄφθονον ἡμέτερον ἀκριβῶς γνώρισμα· καὶ οὐδεὶς οὕτω θρασὺς, οὐδὲ ἐπὶ νύμφαις μεγαλοφρονῶν, ὅστις ἂν ὡς ἴσον ἐνταῦθα ἔχων παρρησιάσαιτο, ὑπὲρ δὴ τοιαύτης τῆς ἡμετέρας γῆς αἱ ὧραι χορεύουσιν ἐμμελῶς· οὐ διαφθείρουσαι τὴν ἀπὸ ταύτης χάριν τῷ παρὰ σφῶν ἀήθει. οὔτε γὰρ ὁ χειμὼν ὑπὸ πλεονεξίας ἐπιλαμβάνει τὸν τοῦ ἦρος χρόνον μεθαρμόττων εἰς αὑτὸν τὴν ἐκείνου τέρψιν, οὔτε τὸ θέρος ταυτὰ ποιοῦν ἐκτείνεται πρὸς τὸν χειμῶνα, τὴν αὑτοῦ τε κἀκείνου μέσην ὥραν ἐκβάλλον, ἀλλ᾽ ἑκάστη τε ἐν ὅροις μένει, καὶ τοῦ ἔτους ἴσον ἀποτέμνεται μέτρον, καὶ τῆς δευτέρας προϊούσης ἐξίσωται· καὶ τὸ μέγιστον· (αἱ γὰρ ἐκ τῶν ὑπερβολῶν ἀνιαραὶ τοῖς σώμασιν, ἡ μὲν τοῦ ψύχους, ἡ δὲ τοῦ θάλπους) τὸ ὑπερβάλλον δεῦρο κολάζουσαι ταῖς ἡμερωτέροις ἐοικέναι βούλονται· καί μοι δοκοῦσι καθά περ πρὸς ἀλλήλας συνθέμεναι τῆς ἀλλήλων μεταλαμβάνειν δυνάμεως, ὁ μὲν χειμὼν μετουσίαν τινὰ θέρους ἐμφαίνειν τῷ προσηνεῖ καὶ ἀλύπῳ· τὸ δὲ θέρος παρ᾽ ἐκείνου δέχεσθαι τοσοῦτον, ὅσον ἔμενεν εἶναι κώλυμα τῷ λυποῦντι τῆς θέρμης. καὶ ὁ μὲν ὄμβρους ἄχρι κόρου παρέχει τῇ γῇ ψύχος ἀφελῶν, ἡ δὲ ἀνίησι λήϊα, καὶ θεριναῖς αὔραις ἐκτρέφει ῥυομέναις τάτε σώματα, καὶ τοὺς ἀστάχυς τῆς ἐκ τοῦ καύματος ζημίας. ὥστε μόνοις ἡμῖν ὑπάρχει τῇ παρούσῃ τε ἀεὶ τῶν ὡρῶν ἥδεσθαι, καὶ τὴν δευτέραν ἀσμένως δέχεσθαι, διὰ τὸ πάσαις ἐνεῖναί τι κεκομμένον καὶ εὔχαρι. τῶν δὲ ἄλλων οἱ πλεῖστοι, οἱ μὲν ἅπαντι τῶν κύκλων καταμέμφονται· οἱ δὲ ταῖς μὲν βελτίοσι, ταῖς δὲ οὐ τοιαύταις χρώμενος, ταυτὸν πεπόνθασι τοῖς ἐξ εἰρήνης, εἰς πόλεμον μεταπίπτουσιν· ἐπειδὰν ἡ μὲν ἀμείνων τὰ αὐτῆς ἐκπλήσασα οἴχεται, προσβάλλει δὲ ἡ χαλεπωτέρα· καὶ πρὶν ἡσθῆναι καθαρῶς, τὴν μὲν ἀπιοῦσαν οὐ δυνάμενοι κατασχεῖν, τὴν δ᾽ ἐπιοῦσαν φρίττοντες· ὧν ἡ μὲν ἱδρῶτι ῥεῖσθαι καταναγκάζει, καὶ καλινδεῖσθαι περὶ τὰς κρήνας· ἡ δὲ τοῖς κάμνουσι παραπλησίως, ἐν ταῖς ὥραις διάγειν νιφετῷ καθειργμένους· μόνοις δὲ ἡμῖν τό τε παρὸν τοῦ ἔτους ἡδύτερον, καὶ τὸ προσδοκώμενον οὐκ ἀηδέστερον· ἀλλ᾽ ἡ μὲν εὐφράνασα παρέρχεται, ἡ δὲ τὸ ἴσον κομίζουσα πρόσεισι· καὶ διαφέρει οὐδὲν τῶν πορευομένων ἐκείνας τὰς ὁδοὺς, ὅσαι πηγαῖς σκιεραῖς, καὶ τόποις ἀναπαυστηρίοις ἀπ᾽ ἀρχῆς· εἰς τέλος διειλημμέναι μετ᾽ εὐθυμίας ὁδοιπόρους παραπέμπουσιν.

Hæc cùm pro dignitate Attici Sermonis exprimere nimis arduum sit, saltem notiones tam præclaras purè & dilucidè exponere conabimur; hoc modo: *Aliis regio hoc quidem impertit, illud vero non concedit. aut enim medius fidius, omnis generis bona largitur; Sed tempestatum anni intemperie, molestiam non avertit: aut hoc quoque effugit, verum aquarum raritate aliam quamlibet opportunitatem obtundit, nobis autem cuncta inter se invicem concertant, solum, flumina, tempestatum moderatio. Solum igitur supinum, æquoribus abundans, profundum, & pingue, & molle, facile aratris cedens, agricolarum desiderium prorsus vincit: bonum pariter ad semen sparsum excipiendum: itidemque bonum ad consitiones arborum, & ad utriusque Sationis fœtus aptum & congruens: arbores quidem proceras cum venustate exhibens; Spicas autem arboribus, quæ apud alios sunt altiores: fructus vero uberrimos, in quibus pulchritudo copiam superat. Ceterum nihil quidquam abest, quod adesse melius foret: quin etiam si Liberum dixeris, multus apud nos luxuriat; Si Minervam, ipsius arbore tellus abundat, ut multum ad conterminos hinc vinum effluat, majore vero copia oleum onerariis vehatur ubicunque locorum. denique Ceres sic terram nostram dilexit, multo magis quàm Siciliam: adeo ut Vulcanus in clypeo auream terram sculpserit; patria vero terra nostram portionem nobis non parvam auro persimilem effecit, tum colore tum etiam fructu, qualis alibi non cernitur: & reapse flavæ munus Deæ. Montes porro nobis partim in regione, partim circa regionem, partim campos secantes, partim in finibus occludentes: Ex his quidam figura distante supino elati in cœlum: alii terræ bonitate certant cum inferioribus, & agricolæ non insumunt operam in ignobilioribus, dum juga circa vertices trahunt; sed, quæcunque alibi sola fertilis planities educat, hic montes generant: & quæ alibi in solis montibus crescunt, hæc apud nos etiam in planitie nascuntur. Non enim distinctum est solum, ita ut hoc quidem ad stirpium incrementum, illud autem ad satorum susceptionem aptum sit; sed in iisdem arbores excelsas videres, & sub arboribus segetes satas: imo potius partite tellus hæc ostendit: & per concursum hæc profert vim frumenti; illa magnam vini copiam: alia denique cuncta concipit, & quod montes non vincantur à planitie camporum ad fœtus, hoc non sinit regionem facile fame premi. Nam in tempestatum perturbatione non eadem est in utrisque locis noxa. Quod enim jejunius & angustius est ad inferiora, hoc persæpe ad superiora mediocre est; & quod his incumbit sæpe inferiora præterit; ut in securitate integrum sit plerumque vivere ubi tellus omnis fœcunda est, & cætera utique vigent. E montibus vero, qui frugiferi non sunt natura, alia ex parte conferunt, nempe dum lapicidinis urbi muros statuunt, & sylvis cingunt, atque ad alia opera juvant & usui sunt: præterea pistoribus, & lavacris ignem suppeditanti, unde præstantior status & deliciæ constant; & ovilia gregesque pendunt pecudes ad alendos homines; ac nihil ejusmodi quale in multis corporibus iners & otiosum projectum est in regione. Verum hæc partim magnificè labores remunerat, partim sine ullo labore munera largitur. præterea fluvios quotquot terram alluunt quis enumeraret? quorum alii majores, alii minores, alii juges ac perennes; alii hyeme exorti: omnes vero pariter utiles, alii è montibus manantes, alii è convallibus exorientes, alii in se invicem*

ex quatuor partibus conſtituta, quæ & ſingulæ ſuo, & omnes communi muro ſunt circumdatæ. primam partem Nicator condidit, habitatoribus ex Antigonia traductis, quam paulò antè Antigonus Philippi F. in propinquo conſtruxerat. Secunda pars eſt multitudinis habitatorum: tertia Seleuci Callinici: quarta Antiochi Epiphanis opus eſt. Urbs hæc caput Syriæ eſt, & qui regioni imperant, hîc regiam habent: potentia quidem & magnitudine non multò à Seleucia ſuperatur, quæ ad Tigrim eſt, & ab Alexandria Ægypti. Hûc Nicator eos traduxit, qui de genere erant Triptolemi, de quo paulò antè fecimus mentionem: idcirco Antiochenſes eum ut Heroëm colunt, & in Caſio monte apud Seleuciam feſtum ei diem agunt. Tradunt eum ad inquirendum Jo ab Argivis miſſum, cùm illa apud Tyrum primò conſpectui eſſet ſubtracta, per Ciliciam erraſſe: & Argivos quoſdam, qui cum eo erant, facta diſceſſione ibi Tarſum condidiſſe. Cæteros verò ſecutos in reliquam oram, perveſtigatione deſperata, apud Orontem flumen cum eo remanſiſſe. Gordym Triptolemi F. cum quoſdam de patris comitibus ſecum haberet, eos in Gordyæam colonos deduxiſſe. Reliquorum poſteros cum Antiochenſibus habitaſſe. Ulteriùs eſt Daphne ad ſtad. XL, mediocris vicus, & lucus ingens & opacus, fontanis aquis irriguus, in cujus medio eſt fanum

A ἐκ τεττάρων συνεστῶσα μερῶν· τετείχισται δὲ καὶ κοινῷ τείχει καὶ ἰδίῳ καθ' ἕκαστον τὸ κτίσμα. τὸ μὲν οὖν πρῶτον αὐτῶν ὁ Νικάτωρ συνῴκισε, μεταγαγὼν ἐκ τῆς Ἀντιγονίας τοὺς οἰκήτορας, ἣν πλησίον ἐτείχισεν Ἀντίγονος ὁ Φιλίππου μικρῷ πρότερον· τὸ δὲ δεύτερον, τοῦ πλήθους τῶν οἰκητόρων ἐστὶ κτίσμα· τὸ δὲ τρίτον Σελεύκου τοῦ Καλλινίκου· τὸ δὲ τέταρτον Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς. Καὶ δὴ καὶ μητρόπολις ἐστὶν αὕτη τῆς Συρίας, καὶ τὸ βασίλειον ἐνταῦθα ἵδρυτο τοῖς ἄρχουσι τῆς χώρας· οὐ πολύ τε λείπεται καὶ δυνάμει καὶ μεγέθει Σελευκείας τῆς ἐπὶ τῷ Τίγρει, καὶ Ἀλεξανδρείας τῆς πρὸς Αἰ-

B γύπτῳ. Συνῴκισε δ' ὁ Νικάτωρ ἐνταῦθα καὶ τοὺς * ἀπὸ γόνους Τριπτολέμου, περὶ οὗ μικρῷ πρόσθεν ἐμνήσθημεν· διόπερ Ἀντιοχεῖς ὡς ἥρωα τιμῶσι, καὶ ἄγουσιν ἑορτὴν ἐν τῷ * Κασσίῳ ὄρει τῷ περὶ Σελεύκειαν· φασὶ δ' αὐτὸν ὑπ' Ἀργείων πεμφθέντα ἐπὶ τὴν τῆς Ἰοῦς ζήτησιν, ἐν Τύρῳ πρῶτον ἀφανοῦς γενηθείσης πλανᾶσθαι κατὰ τὴν Κιλικίαν. ἐνταῦθα δὲ τῶν σὺν αὐτῷ τινὰς Ἀργείων κτίσαι τὴν Ταρσὸν ἀπελθόντας παρ' αὐτούς· τοὺς δ' ἄλλους συνακολουθήσαντας εἰς τὴν ἑξῆς παραλίαν, ἀπογνόντας τῆς ζητήσεως ἐν τῇ ποταμίᾳ τοῦ Ὀρόντου καταμεῖναι σὺν αὐτῷ. Τὸν μὲν οὖν υἱὸν

C τοῦ Τριπτολέμου Γόρδυν, ἔχοντά τινας τῶν σὺν τῷ πατρὶ λαῶν, εἰς τὴν Γορδυαίαν ἀποικῆσαι· τῶν δ' ἄλλων τοὺς ἀπογόνους συνοίκους γενέσθαι τοῖς Ἀντιοχεῦσιν. [1] Ὑπέρκειται δὲ τετταράκοντα σταδίους ἡ Δάφνη, κατοικία μετρία· [2] μέγα δὲ καὶ συνηρεφὲς ἄλσος, διαρρεόμενον πηγαίοις ὕδασιν· ἐν μέσῳ δὲ ἄσυλον τέμενος, καὶ νεὼς

* Manuſſ. ἀπογόνους.

* Legitur & Μασίῳ.

cem incurrentes, alii in paludem prorumpentes, alii ad mare pergentes: fontes porro eorumque copia noſtrum profus inſigne peculium eſt, neque ullus adeo procax eſt, & ob nymphas ſuperbiens, qui temerè jactare audeat tanquam par quiddam huic regioni obtineat. in hujuſmodi ſolo noſtro anni tempeſtates choreas ducunt, nec gratiam à terra acceptam deterunt injucunditate ſua. Nam nec hyems tam avida fauce eſt, ut veris tempus ſurripiat, transferens illius in ſe oblectationem; neque æſtas eadem aviditate extendit ſe ad hyemem, mediam inter ſe & illam tempeſtatem expellendo: ſed quæque finibus ſuis manet, & æqualem anni portionem ſecat, & ſubſequenti procedenti decidit; & quod maximum eſt (ſiquidem moleſti corporibus ſunt exceſſus, tum frigoris, tum caloris) omne immoderatum caſtigantes, lenioribus pares eſſe volunt: ac mihi videntur, perinde ac ſi pactum inter ſe iniiſſent, mutuæ virtutis conſortes fieri: atque hyems quidem participationem æſtatis quandam oſtendere tepido & innoxio ſtatu: æſtas vero ab hyeme tantum mutuari, quantum prodeſt ad temperamentum moleſti æſtus: atque hyems quidem imbres affatim ſuggerit ad frigus terræ eximendum: æſtas autem ſegetes profundit & tepidis auris educat, quæ fovent corpora, & ſpicas liberant fervoris noxa: adeo ut nobis ſolis integrum ſit præſenti quaque tempeſtate gaudere, & ſecundum libenter excipere, quod omnibus inſit aliquid conciſum, concinnum

D *& amœnum. Plerique autem aliorum populorum partim conqueruntur de toto circuitu: ac partim his melioribus, partim illis deterioribus utentes, idem perferunt, atque ii qui ex pace in bellum incidunt: quandoquidem ubi melior tempeſtas, confecto ſuo curriculo, cedit, moleſtior ingruit, vel priuſquam liberum ſit gaudium: cum prætereuntem non poſſint detinere, & ineuntem exhorreſcant: ſiquidem æſtas ſudore perfundi cogit, & circa fontes volutari: hyems vero degere inſtar ægrotantium, ſub tecto, nive & gelu coërcitos, facit. Solis utique nobis ea anni pars, quæ adeſt, jucundior, & quæ imminet, non inſuavior, & quæ oblectaverat, abit: ſed quæ idem rependat, ſubit; ac nihil plane differimus ab iis, qui illa ſuſcipiunt itinera, quæ fontibus umbroſis, & locis amœnioribus ab initio ad finem excipiuntur, & viatores tranquillis animis deducunt. Jam vero has anni tempeſtates conſecuti; ita nos ad mare habemus, ut niſi id obtigiſſet, minoris æſtimarem. At enim nec diurno itinere diſtamus à mari, neque littoribus ipſis incumbimus.* Atque hæc quidem hactenus. *Morell.*

1. Ὑπέρκειται δὲ τετταράκοντα σταδίους ἡ Δάφνη, κατοικία) Hinc dicta Antiochia ἐπὶ Δάφνῃ ut paullò ante, vel Epidaphnes ut apud Plinium. Daphnen appellat Dio L. LI. p. 447. τὸ τὴν Ἀντιοχέων προάστειον. *Caſ.*

2. Μέγα δὲ καὶ συνηρεφὲς ἄλσος.) Fuit hic lucus cupreſſis obſitus. De eo vide titulum Cod. De cupreſſis ex luco Daphnenſi, &c. lib. XI. tit. 77. *Idem.*

A Ἀπόλλωνος, καὶ Ἀρτέμιδος. Ἐνταῦθα δὲ πανηγυρίζειν ἔθος τοῖς Ἀντιοχεῦσι, καὶ τοῖς ἀστυγείτοσι· κύκλος δὲ τοῦ ἄλσους ὀγδοήκοντα στάδιοι. Ῥεῖ δὲ τῆς πόλεως πλησίον Ὀρόντης ποταμός· οὗτος δ᾽ ἐκ τῆς κοίλης Συρίας τὰς ἀρχὰς ἔχων, εἶθ᾽ ὑπὸ γῆν ἐνεχθεὶς, ἀναδίδωσι πάλιν τὸ ῥεῦμα, καὶ διὰ τῆς Ἀπαμέων εἰς τὴν Ἀντιόχειαν προελθὼν, πλησιάσας τῇ πόλει, πρὸς τὴν θάλατταν καταφέρεται τὴν κατὰ Σελεύκειαν· τὸ δὲ ὄνομα ἀπὸ τοῦ γεφυρώσαντος αὐτὸν Ὀρόντου μετέλαβε, καλούμενος πρότερον Τυφών. Μυθεύουσι δ᾽ ἐνταῦθά που τὰ περὶ τὴν κεραύνωσιν τοῦ Τυφῶνος, καὶ τοὺς Ἀρίμους, περὶ ὧν εἴπομεν καὶ πρότερον· Φασὶ δὲ τυπτόμενον

p. 751. B τοῖς κεραυνοῖς (εἶναι δὲ δράκοντα) φεύγειν κατάδυσιν ζητοῦντα· τοῖς μὲν οὖν ὁλκοῖς ἐντεμεῖν τὴν γῆν, [1] καὶ ποιῆσαι τὸ Ῥήξαιθρον πηγήν· ἐκ δὲ τούτου γενέσθαι τοὔνομα τῷ ποταμῷ. Πρὸς δύσιν μὲν οὖν θάλαττα ὑπόκειται τῇ Ἀντιοχείᾳ κατὰ Σελεύκειαν πρὸς ἣν καὶ τὰς ἐκβολὰς ὁ Ὀρόντης ποιεῖται· διέχουσα τῶν μὲν ἐκβολῶν, σταδίους τετταράκοντα, τῆς δ᾽ Ἀντιοχείας ἑκατὸν εἴκοσιν. Ἀνάπλους δ᾽ ἐκ θαλάττης ἐστὶν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, αὐθημερόν. Πρὸς ἕω

* Hæc vulgo desiderantur.

δ᾽ ὁ Εὐφράτης ἐστὶ, καὶ ἡ Βαμβύκη καὶ ἡ Βέροια * καὶ ἡ Ἡράκλεια τῇ Ἀντιοχείᾳ· πολίχνια τυραννούμενά ποτε ὑπὸ Διονυσίου τοῦ Ἡρακλέωνος. διέχει δ᾽ ἡ Ἡράκλεια σταδίους εἴκοσι τοῦ τῆς Ἀθηνᾶς ἱεροῦ τῆς Κυῤῥηστίδος· εἶτα ἡ Κυρηστικὴ μέχρι τῆς Ἀντιοχίδος. C Ἀπὸ δὲ τῶν ἄρκτων ἐστὶ τό, τε Ἀμανὸν πλησίον, καὶ ἡ Κομμαγηνή. Συνάπτει δὲ τούτοις ἡ Κυρηστικὴ μέχρι δεῦρο παρατείνουσα· Ἐνταῦθα δ᾽ ἐστὶ πόλις Γίνδαρος, ἀκρόπολις τῆς Κυρηστικῆς, καὶ λῃστήριον εὐφυὲς, καὶ Ἡράκλειόν τι καλούμενον πλησίον· περὶ οὓς τόπους ὑπὸ Οὐεντιδίου Πάκορος διεφθάρη ὁ πρεσβύτατος τῶν τοῦ Παρθυαίου παίδων ἐπιστρατεύσας τῇ Συρίᾳ. Τῇ δὲ Γινδάρῳ συνάπτουσιν αἱ Πάγραι τῆς Ἀντιοχίδος, χωρίον ἐρυμνὸν κατὰ τὴν ὑπέρθεσιν τοῦ Ἀμανοῦ τὴν ἐκ τῶν Ἀμανίδων πυλῶν εἰς τὴν Συρίαν κείμενον. ὑποπίπτει μὲν οὖν ταῖς Πάγραις τὸ τῶν Ἀντιοχέων πεδίον, δι᾽ οὗ ῥεῖ ὁ Ἄρκευθος D ποταμὸς, καὶ ὁ Ὀρόντης, καὶ ὁ Λαβώτας· * ἐν δὲ τούτῳ ἐστὶ τῷ πεδίῳ καὶ ὁ Μελεάγρου χάραξ, καὶ ὁ Οἰνοπάρας ποταμός· [2] ἐφ᾽ ᾧ τὸν Βάλαν Ἀλεξάνδρου μάχῃ νικήσας ὁ Φιλομήτωρ Πτολεμαῖος

* Manuss. ἐν ταυτῷ δὲ τῷ πεδίῳ ἐστὶ καί.

A Apollinis, ac Dianæ, & asylum. Eo Antiochenses aliique finitimi ad festa celebranda de more conveniunt. Luci ambitus est stadiorum xxc. Prope urbem Orontes labitur, qui in Cœlesyria ortus, postea sub terram demersus, iterum emergit: & per Apamiensem agrum & ad Antiochiam procedens, in mare Seleuciæ proximum exit. Is cum prius Typhon diceretur, mutato nomine, ab illo, qui in eo pontem fecit, Orontes est appellatus. Huic loco Typhonis fulmine icti fabulam affingunt, & de Arimis, de quibus à nobis suprà dictum est. Ajunt B draconem fuisse, & fulminibus ictum, dum fugæ latebras quæreret, tractibus terram secuisse: & ut fons erumperet, effecisse: qui nomen Rexæthri hinc obtinuerit. Mare itaque ad occidentem Antiochiæ subjacet apud Seleuciam, ad quod Orontes effluit. Seleucia ab ostiis distat stadia xl. Antiochia cxx. A mari Antiochiam adverso fluvio navigatur uno die. Ad orientem Antiochiæ adjacent Euphrates, Bambyca, Berrhœa, oppida quæ Dionysius tyrannus Heracleonis F. olim tenuit. Distat Heraclea à Minervæ Cyrestidis templo stadia xx. ¶ Sequitur Cyrestica regio usque ad Antio- C chensem agrum. A septentrione est mons Amanus: non procul etiam Commagena, quibus Cyrestica conjungitur, eò usque pertinens. Hoc in loco est Gindarus civitas, Cyresticæ regionis arx, & aptum latronibus receptaculum, tum quoddam nomine Heraclium. Circa hæc loca Pacorus, qui erat Parthorum regis filiorum natu maximus, cùm Syriam cum exercitu invasisset, à Venditio est interfectus. Gindaro Pagræ adjacent, castellum Antiochensis agri natura munitum juxta Amani transcensum, qua ex Amanidibus portis in Syriam itur. ergo Antiochiæ campus D Pagris subjacet: per eum Arceuthus amnis & Orontes & Labotas fluunt. In hoc campo est Meleagri vallum, & Oenoporas flumen, apud quod Ptolemæus Philomator, Bala Alexandri

1. Καὶ ποίησαι τὸ Ῥήξαιθρον πηγὴν) Manuscripti, καὶ ποιῆσαι τὸ ῥῆξαι τὴν γῆν. & ita vetus, qui sic vertit, *& ut fons erumperet effecisse*. Casaub.

2. Ἐφ᾽ ᾧ τὸν Βάλαν Ἀλεξάνδρου μάχῃ νικήσας ὁ Φιλομήτωρ Πτολεμαῖος ἐτελεύτησεν ἐκ τραύματος) Historiam tangit quæ in lib. Macchabæorum pluribus narratur; & apud Josephum Ἀρχαιολογίας lib. xiii. Ex iis intelligitur legendum esse τὸν Βάλαν Ἀλέξανδρον non Ἀλεξάνδρου. Josephi verba sunt, ἐβασίλευσε δὲ τῆς Ἀσίας Ἀλέξανδρος ὁ Βάλλης λεγόμενος, ἔτη. Vocant autem & Josephus & Maccabæi Alexandrum hunc Antiochi Epiphanis filium, at Livii Epitome de eo sic habet lib. li. *Alexander homo ignotus & incertæ stirpis occiso Demetrio rege in Syria regnabat. hunc Demetrius, Demetrii filius, qui à patre quondam ob incertos belli casus ablegatus Gnidon fuerat contempta socordia inertiaque ejus, adjuvante Ptolemæo Ægypti rege, cujus filiam Cleopatram acceperat in matrimonium, bello interemit. Ptolemæus in caput graviter vulneratus, inter curationem, dum ossa medici terebrare contendunt, expiravit.* Vide Justinum lib. xxxv. *Idem.*

1. Ἐλύ-

pugna superato, ex vulnere obiit. His imminet collis Trapezôn à similitudine mensæ dictus, apud quem Ventidius cum Nicate Parthorum imperatore decertavit. Hinc ad mare est Seleucia & Pieria, mons Amano continuus, & Rhossus inter Issum & Seleuciam posita. Prius Aquæ flumina dicebatur: ea insignis munitio est, & urbs inexpugnabilis: quapropter exclusо hinc Tigrane, Pompejus eam liberam pronunciavit. Antiochensibus ad austrum Apamia est, in mediterraneis sita: Seleucensibus verò Casius mons, & Anticasius. Ante verò post Seleuciam sunt Orontis ostia, postea Nymphæum specus quoddam sacrum. Postea Casium, deinceps Posidium oppidulum, & Heraclea. Sequitur Laodicea ad mare sita, urbs optimè exstructa, & portu prædita, agrum habens præter cæteram frugum ubertatem vini feracissimum, unde maximam vini partem Alexandrinis præbet, cum totum supra se montem habeat vineis plenum usque ad vertices ferè. Hi à Laodicea longè absunt paulatim ab ea adsurgentes: Apamiæ verò imminent, in rectam altitudinem erecti. Hanc Dolabella non mediocriter adflixit in eam fugiens, & usque ad interitum à Cassio ibi obsessus, ac multas urbis partes secum perdens. Apamia urbem habet magna ex parte probè munitam. Est enim collis quidam in campo muris bene cinctus, quem Orontes & ingens quidam lacus circumpositus, & latæ paludes peninsulam faciunt, tum prata pascendis equis & bobus amplissima circumjacent. Urbs in tuto sita est, & Cherronesus è re ipsa vocata. Regione & multa & ubere abundat, per quam Orontes fluit & multus in ea vagatur. Hoc in loco Seleucus Nicator quingentos illos elephantes alebat, & magnam exercitus partem, sic etiam posteriores reges. Olim Pella dicta fuit à primis Macedonibus, propterea quod maxima Macedonum pars, qui in Asia militaverant, hic habitaverunt. Pella verò Macedonum veluti metropolis fuit, Philippi

A ἐτελεύτησεν ἐκ τραύματος. Ὑπέρκειται δ' αὐτῶν λόφος Τραπεζὼν ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος καλούμενος, ἐφ' ᾧ Οὐεντίδιος πρὸς * Νικάτην τὸν Παρθυαίων στρατηγὸν ἔσχε τὸν ἀγῶνα. Πρὸς θαλάττῃ δὲ τούτων ἐστὶν ἡ Σελεύκεια, καὶ ἡ Πιερία, ὄρος συνεχὲς τῷ Ἀμανῷ· καὶ ἡ Ῥωσσὸς μεταξὺ Ἰσσοῦ, καὶ Σελευκείας ἱδρυμένη. Ἐκαλεῖτο δ' ἡ Σελεύκεια πρότερον Ὕδατος ποταμοί· ἔρυμα δέ ἐστιν ἀξιόλογον καὶ κρείττων βίας ἡ πόλις, διόπερ καὶ ἐλευθέραν αὐτὴν ἔκρινε Πομπήϊος ἀποκλείσας Τιγράνην. Πρὸς νότον δ' ἐστὶ τοῖς μὲν Ἀντιοχεῦσιν, Ἀπάμεια ἐν μεσογαίᾳ κειμένη· τοῖς δὲ Σελευκεῦσι τὸ Κάσιον ὄρος καὶ τὸ Ἀντικάσιον· ἔτι δὲ πρότερον μετὰ B τὴν Σελεύκειαν αἱ ἐκβολαὶ τοῦ Ὀρόντου· εἶτα τὸ Νυμφαῖον σπήλαιόν τι ἱερόν· εἶτα τὸ Κάσιον· ἐφεξῆς δὲ Ποσείδιον πολίχνη καὶ Ἡράκλεια· εἶτα Λαοδίκεια, ἐπὶ τῇ θαλάττῃ κάλλιστα ἐκτισμένη, καὶ εὐλίμενος πόλις, χώραν τε ἔχουσα πολύοινον πρὸς τῇ ἄλλῃ εὐκαρπίᾳ. Τοῖς μὲν οὖν Ἀλεξανδρεῦσιν αὕτη παρέχει τὸ p. 752. πλεῖστον τοῦ οἴνου, τὸ ὑπερκείμενον τῆς πόλεως ὄρος πᾶν κατάμπελον ἔχουσα, μέχρι σχεδόν τι τῶν κορυφῶν· αἱ δὲ κορυφαὶ τῆς μὲν Λαοδικείας πολὺ ἄπωθεν εἰσίν, ἠρέμα ἀπ' αὐτῆς καὶ κατ' ὀλίγον ἀνακλινόμεναι· τῆς Ἀπαμείας C δ' ὑπερκύπτουσιν ἐπ' ὄρθιον ὕψος ἀνατεταμέναι. [1] Ἐλύπησε δ' οὐ μετρίως Δολοβέλας καταφυγὼν εἰς αὐτὴν, καὶ ἐμπολιορκηθεὶς ὑπὸ Κασσίου μέχρι θανάτου, συνδιαφθείρας ἑαυτῷ καὶ τῆς πόλεως πολλὰ μέρη. Ἡ δ' Ἀπάμεια καὶ πόλιν ἔχει τὸ πλέον εὐερκῆ· λόφος γάρ ἐστιν ἐν πεδίῳ κοίλῳ τετειχισμένος καλῶς, ὃν ποιεῖ χερρονησίζοντα ὁ Ὀρόντης· καὶ [2] λίμνη περικειμένη μεγάλη, καὶ ἕλη πλατέα, λειμῶνάς τε βουβότους καὶ ἱπποβότους διαχεομένους ὑπερβάλλοντας τὸ μέγεθος· ἥ τε δὴ πόλις οὕτως * ἀσφαλῶς κεῖται· καὶ δὴ καὶ Χερρόνησος ἐκλήθη, διὰ τὸ συμβεβηκὸς, καὶ χώρας εὐπορεῖ παμπόλλης εὐδαίμονος, δι' ἧς D ὁ Ὀρόντης ῥεῖ, καὶ περιπολεῖ συχνὰ ἐν ταύτῃ. Ἐνταῦθα δὲ καὶ ὁ Νικάτωρ Σέλευκος τοὺς πεντακοσίους ἔτρεφεν ἐλέφαντας, καὶ τὸ πλέον τῆς στρατιᾶς, καὶ οἱ ὕστερον βασιλεῖς. [3] Ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Πέλλα ποτὲ ὑπὸ τῶν πρώτων Μακεδόνων, διὰ τὸ τοὺς πλείστους τῶν Μακεδόνων ἐνταῦθα οἰκῆσαι τῶν στρατευομένων· τὴν δὲ Πέλλαν ὥσπερ μητρόπολιν γεγονέναι τῶν Μακεδόνων τὴν Φιλίππου,

* Manuss. Φρανικάτην.

* Ita habet vet. lib. & prior interpres, cujus versionem usurpat Xyl. At vulgo sic legitur ἀσφαλῶς καὶ δή.

1. Ἐλύπησε δ' οὐ μετρίως Δολοβέλας καταφυγὼν εἰς αὐτὴν) Historiam reperies apud Dionem lib. XLVII. & in Epitome Livii lib. CXXI. *Casaub.*

2. Λίμνη περικειμένη μεγάλη καὶ ἕλη πλατέα) Legendum εἰς ἕλη πλατέα & mox διαχεομένη. Sic enim loqui suevit. *Idem.*

3. Ἐκαλεῖτο δὲ Πέλλα) Nescio an hæc sit Pella quam commemorat Polybius libro quinto, est enim in Syria. *Idem.*

 1. *Eme-*

A καὶ Ἀλεξάνδρου πατρίδα. [2] Ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸ λῃστήριον τὸ στρατιωτικὸν, καὶ τὸ ἱπποτρόφιον· θήλειαι μὲν ἵπποι βασιλικαὶ πλείους τῶν τρισμυρίων, ὀχεῖα δὲ τούτων τριακόσια. ἐνταῦθα δὲ καὶ πωλοδάμναι καὶ ὁπλομάχοι, καὶ ὅσοι παιδευταὶ τῶν πολεμικῶν ἐμισθοδοτοῦντο. Δηλοῖ δὲ τὴν δύναμιν ταύτην [3] ἥτε τοῦ Τρύφωνος ἐπικληθέντος Διοδότου παραύξησις, καὶ ἐπίθεσις τῇ βασιλείᾳ τῶν Σύρων, ἐντεῦθεν ὁρμηθέντος. Ἐγεγένητο μὲν γὰρ ἐν * Σηκοανοῖς, φρουρίῳ τινὶ τῆς Ἀπαμέων γῆς· τραφεὶς δ' ἐν τῇ Ἀπαμείᾳ, καὶ συσταθεὶς τῷ βασιλεῖ, καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν, ἐπειδὴ νεωτερίζειν ὥρμησεν, B ἐκ τῆς πόλεως ταύτης ἔσχε τὰς ἀφορμὰς τῶν περιοικίδων, Λαρίσσης τε καὶ τῶν Κασιανῶν, καὶ Μεγάρων, καὶ Ἀπολλωνίας, καὶ ἄλλων τοιούτων, αἳ συνετέλουν εἰς τὴν Ἀπάμειαν ἅπασαι· ἐκεῖνός τε δὴ βασιλεὺς τῆσδε τῆς χώρας ἀνεδείχθη, καὶ ἀντέσχε [4] πολὺν χρόνον. [5] Βάσσος δὲ * Καικίλιος μετὰ δυοῖν ταγμάτων ἀποστήσας τὴν Ἀπάμειαν διεκαρτέρησε τοσοῦτον χρόνον πολιορκούμενος ὑπὸ δυοῖν στρατοπέδων μεγάλων Ῥωμαϊκῶν, ὥστ' οὐ πρότερον εἰς τὴν ἐξουσίαν ἧκε, πρὶν ἑκὼν ἐνεχείρισεν ἑαυτὸν ἐφ' οἷς ἐβεβούλητο· p. 753. καὶ γὰρ τὴν στρατιὰν ἀπέτρεφεν ἡ χώρα, καὶ C συμμάχων εὐπόρει τῶν πλησίων φυλάρχων, ἐχόντων εὐερκῆ χωρία· ὧν ἐστι καὶ ἡ Λυσιὰς, ὑπὲρ τῆς λίμνης κειμένη τῆς πρὸς Ἀπάμειαν, [6] καὶ Ἀρέθουσα, καὶ ἡ Σαμψικεράμου, καὶ ἡ Ἰαμβλίχου τοῦ ἐκείνου παιδὸς [7] φυλάρχων τοῦ [8] Ἐμεσηνῶν ἔθνους· οὐ πόρρω δ' οὐδ' Ἡλιούπολις καὶ Χαλκὶς [9] ὑπὸ Πτολεμαίῳ τῷ Μενναίου,

* Manuſſ. Κοσσιανοῖς ſic fere mox.

* Scripti, Κεκίλιος.

& Alexandri patria. [1] Emeriti milites ibi nutriebantur, & equi alebantur, regis equæ numero XXX millia ſuperabant. His erant admiſſariæ CCC. Ibidem erant pullorum domitores: & ludi in armis magiſtri æra merebant, & qui alii artes militares docerent. Demonſtraverunt hujus urbis potentiam Tryphonis incrementa cognomento Diodoti, Syrorum regnum affectare aggreſſi. Natus hic Secoanis, caſtello Apamienſium, educatus verò Apamiæ, & regi & ejus familiaribus commendatus: novas res moliens anſam arripuit hanc, & circum vicinas Lariſſam, & Caſianos, & Megara, & Apolloniam, ac cæteras, quæ omnes ſub Apamia cenſebantur. Ac ille quidem regione hac potitus diu regnum tenuit. Baſſus Cæcilius cum duabus cohortibus Apamiam occupans, adeò obſtinatè duorum Romanorum exercituum obſidionem ſuſtinuit, ut non priùs in illorum poteſtatem devenerit, quàm impetratis, quas ipſe volebat, conditionibus, ultrò ſe dederet. Nam & exercitum regio alebat, & ſocios habebat permultos regulos, qui loca munita in proximo tenebant: è quibus erat Lyſias ultra lacum ſita, qui juxta Apamiam eſt & Arethuſa, item Sampſicerami, & Jamblichi ejus filii, regio, qui reguli genti Emeſſenæ imperabant. Propè erat Heliopolis & Chalcis ſub Ptolemæo poſitæ Mennæi F.

1. *Emeriti milites ibi nutriebantur*) Λῃστήριον στρατιωτικόν. Milites ibi recenſebantur, inquit interpres. hoc non eſt λῃστήριον. Ego στρατιωτικὸν λῃστήριον ſomniavi Strabonem dixiſſe, ubi rude donati milites vitæ reliquum exigerent. παρὰ τὸ λήγειν, qualia vocabula confingere non fuit ſcriptori noſtro religio. Sed ſi quid melius vel codex, vel ratio ſuggeret, facilè jacturam hujus ſomnii feremus. Mox pro Sacoanis legit interpres Caſianis: neſcio quid ſecutus, fortè quia mox eorum fit mentio. *Xyl.*

2. Ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸ λῃστήριον τὸ στρατιωτικὸν) Manuſcripti τὸ λογιστήριον τὸ στρ. rectè. Vulgata lectio turpiſſimè eſt depravata. *Caſaub.*

3. Ἥτε τοῦ Τρύφονος ἐπικληθέντος Διοδότου παραύξησις) Hic fuit unus è ducibus Alexandri Balæ, de cujus rebus geſtis & interitu lege primum librum Macchabæorum & Joſephum Ἀρχαιολογ. L. XIII. *Id.*

4. Πολὺν χρόνον) Tres annos regnavit. *Idem.*

5. Βάσσος δὲ Καικίλιος) Hiſtoriam refert Dio lib. XLVII. Baſſi hujus etiam Cicero meminit ad Fam. Lib. XI. epiſt. 1. & Lib. XII. epiſt. 11. *Idem.*

6. Καὶ Ἀρέθουσα, καὶ ἡ Σαμψιχεράμου) Imo legendum, καὶ Ἀρέθουσα, ἡ Σαμψικεράμου. Sic mox, καθάπερ ἡ Σαμψικεράμου Ἀρέθουσα. fuit autem Sampſiceramus unus è Phylarchis Arabum. Sic enim, ut jam diximus, duces Arabum & mox D Saracenorum ſunt appellati. Sampſiceramo filius fuit Jamblichus Romani nominis ſtudioſus, ut Cicero ad Fam. Lib. XV. epiſt. 1. teſtatur in epiſtola ad Coſſ. his verbis, *Eodem die ab Jamblicho, Phylarcho Arabum, quem homines opinantur bene ſentire, amicumque eſſe reipubl. noſtræ, literæ de eiſdem rebus mihi redditæ ſunt.* Nam quod Dionyſius Lambinus doctiſſimus, alioqui vir *Phararcho* legendum eo loco putabat, indignum eſt eo homine in quo vel tantillum ſani judicii ſuperfuerit: quod mecum fatebuntur quicunque literas Græcas penitius noverint. Porro Jamblicho huic filius fuit alius Jamblichus, & ipſe Romanorum amicitiam ſecutus, cui ab Auguſto patrium regnum eſt reſtitutum. *Idem.*

7. Φυλάρχων τοῦ Ἐμεσηνῶν ἔθνους) Arabum gens fuit in ἔθνη diviſa, Φύλας ipſi vocabant, unde Phylarchos appellarunt ſuos dynaſtas. Suidas, Φυλάρχης ὁ δυνάστης ξυμβάλλει τῷ Τραϊανῷ περὶ ἀκβάρου ὃς ἦν ὀσροήνης χώρας δυνάστης. οὕπερ φυλάρχας ὀνομάζουσιν ἐκεῖνοι, ὅτι καὶ τα χωρία αὐτῶν φυλαὶ ὀνομάζονται. (Vide Joſephum lib. primo c. 13. Ἀρχαιολ. & Plut. in Craſſo, qui ſcripſere Parthica.) *Idem.*

8. Ἐμεσηνῶν) Vide H. Noriſium de Epochis Syromacedonum Diſſertat. II. c. 2. §. 3.

9. Ὑπὸ Πτολεμαίῳ τῷ Μενναίου) De hoc Ptolemæo plurimis locis Joſephus. *Caſaub.*

1. Ἀλ-

qui Marsyam & Ituræorum montana obtinebat. Baſſi ſocius fuit etiam Alchædamus Rhambæorum rex, qui Nomades intra Euphratem habitant. Is Romanorum amicus fuerat: ſed cùm ſe injuria affectum ab eorum præfectis exiſtimaret, egreſſus in Meſopotamiam, ſub Baſſo ſtipendia meruit. Ex hac urbe eſt Poſidonius Stoicus, vir philoſophorum noſtri temporis eruditiſſimus. ¶ Apamienſium regioni ad auroram finitima eſt regulorum ditio Arabum, quæ Parapotamia dicitur, & Chalcidica a Marſya deſcendens, & tota ea, quæ Apamienſibus ad auſtrum jacet, hominum magna ex parte Scenitarum, qui Meſopotamiæ Nomadibus ſunt perſimiles. Nam quo Syris magis magiſque appropinquant, eò mitiores ſunt, & minus Arabes & Scenitæ, ac melius conſtitutas habent dominationes, ut eſt Sampſicerami Arethuſa, & quæ Cambari eſt, & Themella, & aliæ hujuſmodi. Talis ergo eſt Seleucenſis mediterranea. ¶ Reliquum litus à Laodicea ita habet. Laodiceæ propinqua ſunt oppidula, Poſidium, Heraclium, & Gabala: inde antiqua Aradiorum jam regio, Paltus, Balanæa, & Caranus Aradiorum navale: poſtea Enydra, & Marathus, antiqua Phœnicum urbs, nunc diruta: agrum ſorte diviſum Aradii tenent, deinceps eſt Taxymira, Orthoſia, & Eleutherus amnis, quem quidam Seleucidis terminum faciunt, Phœniciam & Cœleſyriam verſus. ¶ Ante jugum quoddam & importuoſum litus Aradus jacet, inter ſuum navale, quod diximus & Marathum, diſtans à terra ſtadiis XX. Eſt autem ſaxum à mari circumfuſum, ſeptem ferè ſtadiorum ambitu, habitationibus plenum: tanta hominum multitudine ad hoc uſque tempus, ut domus inhabitent multis faſtigiis aptas. Ajunt à Sidoniis quibuſdam exſulibus conditam. Aquantur partim è ciſternis & lacubus, partim ex oppoſita continente.

A τῷ τὸν Μαρσύαν κατέχοντι, καὶ τῶν Ἰτουραίων ὀρεινήν· τῶν δὲ συμμαχούντων τῷ Βάσσῳ ἦν καὶ [1] Ἀλχαίδαμος ὁ τῶν Ῥαμβαίων βασιλεὺς τῶν ἐντὸς τοῦ Εὐφράτου Νομάδων· ἦν δὲ φίλος Ῥωμαίων· ἀδικεῖσθαι δὲ νομίσας ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων, ἐκπεσὼν εἰς τὴν Μεσοποταμίαν, ἐμισθοφόρει τότε τῷ Βάσσῳ. Ἐντεῦθεν δ' ἐστὶ Ποσειδώνιος ὁ Στωϊκὸς, ἀνὴρ τῶν καθ' ἡμᾶς φιλοσόφων πολυμαθέστατος. Ὅμορος δ' ἐστὶ τῇ Ἀπαμέων, πρὸς ἕω μὲν ἡ τῶν Φυλάρχων Ἀράβων καλουμένη Παραποταμία, καὶ ἡ Χαλκιδικὴ, ἀπὸ τοῦ Μαρσύου καθήκουσα, καὶ πᾶσα ἡ πρὸς νότον τοῖς Ἀπαμεῦσιν, ἀνδρῶν Σκηνιτῶν τὸ πλέον· B παραπλήσιοι δ' εἰσὶ τοῖς ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ νομάσιν· ἀεὶ δ' οἱ πλησιαίτεροι τοῖς Σύροις ἡμερώτεροι, καὶ ἧττον Ἄραβες, καὶ Σκηνῖται, ἡγεμονίας ἔχοντες συντεταγμένας μᾶλλον, καθάπερ ἡ Σαμψικεράμου Ἀρέθουσα, [2] καὶ ἡ Γαμβάρου, * καὶ ἡ Θέμελλα, * καὶ ἄλλων τοιούτων. Τοιαύτη μὲν ἡ μεσόγαια τῆς Σελευκίδος. Ὁ δὲ παράπλους ὁ λοιπὸς ἀπὸ τῆς Λαοδικείας ἐστὶ τοιοῦτος. Τῇ γὰρ Λαοδικείᾳ πλησιάζει πολίχνια, τό, τε Ποσείδιον, καὶ τὸ Ἡράκλειον, καὶ τὰ Γάβαλα· [3] εἶτ' ἤδη ἡ τῶν Ἀραδίων παλαιὰ Πάλτος, καὶ Βαλαναία, [4] καὶ Κάρανος τὸ ἐπίνειον τῆς Ἀράδου, λιμένιον ἔχον· εἶτ' Ἔνυδρα, C καὶ Μάραθος πόλις ἀρχαία Φοινίκων κατεσπασμένη. Τὴν δὲ χώραν Ἀράδιοι κατεκληρούχησαν, [5] καὶ Ταξύμιρα τὸ ἐφεξῆς χωρίον· τούτοις δ' ἡ Ὀρθωσιὰς συνεχής ἐστι, καὶ ὁ Ἐλεύθερος ὁ πλησίον ποταμὸς, ὅνπερ ὅριον ποιοῦνταί τινες τῆς Σελευκίδος πρὸς τὴν Φοινίκην καὶ τὴν κοίλην Συρίαν. Πρόκειται δ' ἡ Ἄραδος ῥαχιώδους τινὸς, καὶ ἀλιμένου παραλίας, μεταξὺ τοῦ τε ἐπινείου αὐτῆς μάλιστα, καὶ τῆς Μαράθου, διέχουσα τῆς γῆς σταδίους εἴκοσιν· ἔστι δὲ πέτρα περίκλυστος, ὅσον ἑπτὰ τὸν κύκλον σταδίων, πλήρης * κατοικίας· τοσαύτη δ' εὐανδρία κέχρηται μέχρι καὶ νῦν, ὥστε πολυορόφους οἰκοῦσι τὰς οἰ- D κίας· ἔκτισαν δ' αὐτὴν φυγάδες, ὥς φασιν, ἐκ Σιδῶνος· τὴν δ' ὑδρείαν, τὴν μὲν ἐκ τῶν ὀμβρίων, καὶ λακκαίων ὑδάτων ἔχουσι, τὴν δ' ἐκ τῆς περαίας·

* Malim ἡ Θέμελλα ſine καὶ.
* Manuſſ. καὶ ἄλλαι τοιαυται.
* Scripti, καὶ Ἄραθος. malè.
* Lego κατοικιῶν.

1. Ἀλχαίδαμος ὁ τῶν Ῥαμβαίων βασιλεὺς) Hic à Dione Ἀλχαυδόνιος nominatur L. XLVII. p. 343. *Caſ.*

2. Καὶ ἡ Γαμβάρου, καὶ ἡ Θέμελλα) Lego καὶ ἡ Γαμβάρου Θέμελλα, καὶ ἄλλαι τοιαῦται & ita fere libri ſcripti. *Idem.*

3. Εἶτ' ἤδη ἡ τῶν Ἀραδίων παλαιά) Videndum num legendum potius ſit παραλία. quod genus mendi etiam alibi occurrit. *Idem.*

3. Εἶτ' ἤδη ἡ τῶν Ἀραδίων παλαιὰ Πάλτος) Lege παραλία, non verò παλαιά. id eſt, *deinde Aradiorum maritima regio*, non verò vertendus locus: *Inde antiqua Aradiorum jam regio*, confirmatur ea lectio ex ſequentibus, cum Strabo dicit: *Ante jugum quoddam & importuoſum litus Aradus jacet, inter ſuum navale, quod diximus & Marathum, diſtans à terra ſtadiis viginti.* Bochart. in Phaleg. Lib. IV. c. 36. p. 305.

4. Καὶ κάρανος) Sed obiter monendum pro Κάρανος in Strabone corrigendum Κάρνος, quod eſt apud Artemidorum & Stephanum noſtrum. *Berkelius ad Stephan. de Urbib. V.* ΠΑΛΤΟΣ pag. 621.

5. Καὶ Ταξύμιρα τὸ ἐφεξῆς χωρίον) Legendum καὶ τὰ Ξύμιρα, vel potius τὰ Σύμιρα. Stephanus vocare Σίνηρα videtur, Plinius & Ptolem. Σίμυρα. *Caſaub.*

5. Καὶ Ταξύμιρα) Sic perperam ſcribitur, pro τὰ Σύμιρα, Memoratur etiam Melæ Lib. I. cap. 12. *Tum Simyra caſtellum, & urbs non* obſcura Marathos. Pined. in Steph. p. 601. n. 41.

1. Πηγὴν

p. 754. ἐν δὲ τοῖς πολέμοις ἐκ τοῦ πόρου μικρὸν πρὸ τῆς πόλεως ὑδρεύονται, [1] πηγὴν ἔχοντες ἀφθόνου ὕδατος· εἰς ἣν περικαταστρέφεται κλίβανος, * καθεθεὶς ἀπὸ τῶν ὑδρευομένων σκαφῶν μολυβοῦς, * εὐρύστομος, εἰς πυθμένα συνηγμένος στενόν, ἔχοντα τρῆμα μέτριον· τῷ δὲ πυθμένι περιέσφιγκται σωλὴν σκύτινος, εἴτε ἄσκωμα δεῖ λέγειν, ὁ δεχόμενος τὸ ἀναθλιβόμενον ἐκ τῆς πηγῆς διὰ τοῦ κλιβάνου ὕδωρ· τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἀναθλιβὲν τὸ τῆς θαλάττης ἐστί. περιμείναντες δὲ τὴν τοῦ καθαροῦ καὶ ποτίμου ὕδατος ῥύσιν, ὑπολαμβάνουσιν εἰς ἀγγεῖα παρεσκευασμένα ὅσον ἂν δέῃ, καὶ πορθμεύουσιν εἰς τὴν πόλιν. A

* Suspecta vox, lego καθεθεὶς.
* Manuss. εὐρυστόματος.

Τὸ παλαιὸν μὲν οὖν οἱ Ἀράδιοι καθ' αὑτοὺς ἐβασιλεύοντο παραπλησίως, ὥσπερ καὶ τῶν ἄλλων ἑκάστη πόλεων τῶν Φοινικίδων· ἔπειτα τὰ μὲν οἱ Πέρσαι, τὰ δ' οἱ Μακεδόνες, τὰ δὲ νῦν Ῥωμαῖοι μετέθηκαν εἰς τὴν παροῦσαν τάξιν. B Οἱ δ' οὖν Ἀράδιοι μετὰ τῶν ἄλλων Φοινίκων ὑπήκουον τῶν Συριακῶν βασιλέων ἅτε φίλων· ἔπειτα στασιασάντων ἀδελφῶν δυοῖν, [2] τοῦ τε Καλλινίκου Σελεύκου, καὶ Ἀντιόχου τοῦ Ἱέρακος προσαγορευθέντος, προσθέμενοι τῷ Καλλινίκῳ, ποιοῦνται συμβάσεις, ὥστ' ἐξεῖναι δέχεσθαι τοὺς καταφεύγοντας ἐκ τῆς βασιλείας παρ' αὐτοὺς, καὶ μὴ ἐκδιδόναι ἄκοντας· μὴ μέντοι μηδ' ἐκπλεῖν ἐᾶν ἄνευ τοῦ ἐπιτρέψαι βασιλέα. Συνέβη δὲ ἐκ τούτου αὐτοῖς μεγάλα πλεονεκτήματα· C οἱ γὰρ καταφεύγοντες ἐπ' αὐτοὺς οὐχ οἱ τυχόντες ἦσαν, ἀλλ' οἱ τὰ μέγιστα πεπιστευμένοι, καὶ περὶ τῶν μεγίστων δεδιότες· ἐπιξενούμενοι δ' αὐτοῖς, εὐεργέτας ἡγοῦντο, καὶ σωτῆρας τοὺς ὑποδεξαμένους· ἀπεμνημόνευόν τε τὴν χάριν, καὶ μάλιστα * ἐπανελθόντες εἰς τὴν οἰκείαν· ὥστ' ἐκ τούτου χώραν τε * ἐκτήσαντο τῆς περαίας πολλὴν, ἧς τὴν πλείστην ἔχουσι καὶ νῦν, καὶ τἄλλα εὐθήνουν. Προσέθεσαν δὲ τῇ εὐτυχίᾳ ταύτῃ, καὶ πρόνοιαν καὶ φιλοπονίαν πρὸς τὴν θαλαττουργίαν· ὁρῶντές γε τοὺς γειτονεύοντας Κίλικας τὰ πειρατήρια συνισταμένους, οὐδ' ἅπαξ ἐκοινώνουν αὐτοῖς τῆς τοιαύτης ἐπιτηδεύσεως. Μετὰ δὲ Ὀρθωσίαν ἐστὶ καὶ τὸ Ἐλεύθερον Τρίπολις ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος τὴν ἐπίκλησιν εἰληφυῖα· [3] τριῶν γάρ ἐστι πόλεων κτίσμα, Τύρου, D

* Scripti, παρελθόντες.
* Scripti, ἐκτήσατο.

A In bello autem è freto paulo antè urbem aquam petunt: abundantem aqua id habet fontem: in quem clibanus inversus è scapha aquaria demittitur, plumbeus, ore lato, in angustum fundo coacto: is fundus mediocre foramen habet, cui fistula ex corio (sive utriculum dicere malumus) astricta est, quæ aquam è fonte per clibanum elisam excipit. Primò quæ exhauritur aqua, salsa est: expectantes verò puræ & dulcis aquæ cursum, in vasis ad id paratis excipiunt, atque in urbem deferunt. Olim Aradii per sese reges habebant, B ut cæteræ Phœnicum civitates: postea partim Persæ, partim Macedones, partim Romani, in præsentem statum redegerunt. Aradii itaque cum cætera Phœnicia Syriacis regibus ut amicis obtemperabant: postea duobus fratribus dissidentibus Callinico Seleuco, & Antiocho, qui Hierax cognominatus est, Callinico adhærentes, pacti hoc sunt, ut ad se ex regno confugientes recipere liceret, nec tradere invitos; sed nec etiam injussu regis enavigare permittere: quibus ex rebus amplissima eis commoda obtigerunt. Confugiebant enim C ad eos non vulgares homines, sed quibus maximæ res creditæ fuerant, & qui extrema timebant. Hi susceptri beneficium id putabant, ac servatores eos agnoscebant, & gratiam referebant, maximè cùm in patriam revertissent. Hinc bonam oppositæ continentis partem adepti sunt, atque etiamnum tenent, & alii in rebus usi sunt successibus prosperis. Huic verò felicitati & providentiam addiderunt, & studium rei navalis: ac cùm viderent vicinos Cilicas piraticam exercere, nunquam cum eis societatem instituti hujus iniverunt. ¶ Post Orthosiam & Eleutherum est Tripolis, D quæ nomen à re ipsa accepit: est enim condita è tribus urbibus, Tyro,

1. Πηγὴν ἔχοντες ἀφθ.) Lego ἔχοντος videlicet τοῦ πόρου. Plinius H. N. Lib. II. c. 103. *Nam dulcis haustus in mari plurimis locis, ut ad Chelidonias insulas, & Aradum, & in Gaditano Oceano.* Lucretius lib. VI. ℣. 890.

Quod genus endo mari spirat fons, dulcis aquai
Qui scatit, & salsas circum se dimovet undas.

Quibus verbis non est dubium Aradi fontem à Lucretio describi, neque potest meliori commentario explanari ille locus, quàm istis Strabonis verbis. At eruditissimus vir Lambinus de Arethusa accipit, nunquam id factum si poëtæ mentem ullo modo vidisset, à qua planè aliena sunt, quæcunque ille de Arethusa majore studio, quam judicio congerit. *Casaub.*

2. Τοῦτε Καλλινίκου Σελεύκου, καὶ Ἀντιόχου τοῦ Ἱέρακος) Fratres hi fuere filii Antiochi τοῦ Θεοῦ, cui pater Antiochus Soter. *Idem.*

3. Τριῶν γάρ ἐστι πόλεων κτίσμα, Τύρου, Σιδόνος, Ἀρίδου) Non tantum Tripolis e tribus urbibus fuit condita, sed etiam, tribus urbibus stadii unius intervallo invicem distantibus constabat. Diodorus libro XVI. κατὰ τὴν Φοινίκην ἐστὶ πόλις ἀξιόλογος ὄνομα Τρίπολις οἰκείαν ἔχουσα τῇ φύσει τὴν προσηγορίαν· τρεῖς γάρ εἰσιν ἐν αὐτῇ πόλεις σταδιαῖον ἀπ' ἀλλήλων ἔχουσαι διάστημα· ἐπικαλεῖται δὲ τούτων ἡ μὲν Ἀραδίων, ἡ δὲ Σιδωνίων, ἡ δὲ Τυρίων. *Idem.*

Sidone, & Arado. Tripoli continua est ea quæ Dei facies appellatur: in quam Libanus mons desinit. Inter hæc est locus quidam, nomine Trieris seu triremis. ¶ Porrò duo montes sunt, qui Syriam concavam (*hoc enim est Cœlesyria*) includunt, æqualibus ferè inter se dissiti spaciis, Libanus & Antilibanus, paulò supra mare incipientes: Libanus propè Tripolim & Dei faciem: Antilibanus supra mare Sidonium: desinunt autem ad Arabiæ montes, qui sunt ultra Damascum & eos, qui ibi Trachonitæ dicuntur, in alios quosdam montes, qui glebosos atque fructiferos colles habent. In medio concavitatem planam relinquunt, cujus latitudo ad mare est stadiorum cc, longitudo à mari in mediterraneam dupla. Irrigatur autem à fluminibus per regionem fœcundam, & omnium rerum feracem delabentibus, præsertim à Jordane: lacum habet, qui aromaticum juncum, & calamum fert: habet etiam paludes. Lacui nomen est Gennesaritico. Gignit etiam balsamum: de amnibus Chrysorrhoas ab urbe & regione Damascenorum incipiens, totus ferè in rivos consumitur: multa enim loca & profunda irrigat. Per Lycum & Jordanem onerariis navibus adverso alveo subvehuntur, præsertim Aradii. Pars camporum prima à mari Macras vocatur, & Macra campus, in quo Posidonius scribit visum fuisse serpentem mortuum jugeri longitudine: crassitudine tanta, ut equites ex utraque parte adsistentes, alter alterum videre nequiret: rictu eo qui hominem equo insidentem reciperet: exuvii squamam quamlibet clypeo majorem. Post Macram est Marsyas,

A Σιδόνος, Ἀράδου· τῇ δὲ Τριπόλει συνεχές ἐστι [1] τὸ τοῦ Θεοῦ πρόσωπον, εἰς ὃ τελευτᾷ ὁ Λίβανος τὸ ὄρος· [2] μεταξὺ δὲ Τριήρης χωρίον τι. [3] Δύο δέ ἐστιν ὄρη τὰ ποιοῦντα τὴν Κοίλην καλουμένην Συρίαν, ὡς ἂν παράλληλα, ὅ, τε Λίβανος καὶ ὁ Ἀντιλίβανος, μικρὸν ὕπερθεν τῆς θαλάττης ἀρχόμενα ἄμφω· ὁ μὲν Λίβανος τῆς κατὰ Τρίπολιν καὶ τοῦ Θεοῦ πρόσωπον μάλιστα· ὁ δ' Ἀντιλίβανος τῆς κατὰ Σιδόνα· τελευτῶσι δ' ἐγγύς πως τῶν Ἀραβίων ὀρῶν, τῶν ὑπὲρ τῆς Δαμασκηνῆς, καὶ τῶν Τραχωνιτῶν ἐκεῖ λεγομένων εἰς ἄλλα B ὄρη * γεώλοφα, καὶ καλλίκαρπα. Ἀπολείπουσι δὲ μεταξὺ πεδίον κοῖλον· πλάτος μὲν τὸ ἐπὶ τῇ θαλάττῃ διακοσίων σταδίων, μῆκος δὲ τὸ ἀπὸ τῆς θαλάττης ἐς τὴν μεσόγαιαν ὁμοῦ τι διπλάσιον. [4] Διαρρεῖται δὲ ποταμοῖς ἄρδουσι χώραν εὐδαίμονά τε, καὶ πάμφορον, μεγίστῳ δὲ τῷ Ἰορδάνῃ. Ἔχει δὲ καὶ λίμνην, ἣ φέρει τὴν ἀρωματῖτιν σχοῖνον, καὶ κάλαμον· ὡς δ' αὔτως, καὶ ἕλη· καλεῖται δ' ἡ λίμνη Γεννησαρῖτις, φέρει δὲ καὶ βάλσαμον. Τῶν δὲ ποταμῶν ὁ μὲν Χρυσορρόας ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Δαμασκηνῶν πόλεως, καὶ χώρας εἰς τὰς ὀχετείας C ἀναλίσκεται σχεδόν τι· πολλὴν γὰρ ἐπάρδει, καὶ βαθεῖαν σφόδρα· τὸν δὲ Λύκον, καὶ τὸν Ἰορδάνην ἀναπλέουσι φορτίοις, Ἀράδιοι δὲ μάλιστα. Τῶν δὲ πεδίων τὸ μὲν πρῶτον τὸ ἀπὸ τῆς θαλάττης, Μάκρας καλεῖται, καὶ Μάκρα πεδίον· ἐν τούτῳ δὲ Ποσειδώνιος ἱστορεῖ τὸν δράκοντα πεπτωκότα ὁραθῆναι νεκρὸν, μῆκος σχεδόν τι καὶ πλεθριαῖον, πάχος δ' ὥσθ' ἱππέας ἑκατέρωθεν παραστάντας ἀλλήλους μὴ καθορᾶν, χάσμα δὲ ὥστ' ἔφιππον δέξασθαι· τῆς δὲ φολίδος λεπίδα ἑκάστην ὑπεραίρουσαν θυρεοῦ. Μετὰ δὲ τὸν Μάκραν ἐστὶν ὁ Μαρσύας,

p. 755.

* Scripti, γεωλόφια.

1. Τὸ τοῦ Θεοῦ πρόσωπον) Promontorii nomen *Cas.* D
2. Μεταξὺ δὲ Τριήρης χωρίον τι) Meminit Polybius libro quinto. *Idem.*
3. Δύο δ' ἐστὶν ὄρη τὰ ποιοῦντα τὴν Κοίλην καλουμένην Συρίαν) Si hunc locum rectè intelligo, Cælen Syriam, sive Cavam inter Libanum & Antilibanum includit: in quo multum dissentit ab aliis. Polybius quidem lib. v. convallem, quæ est inter Libanum & Antilibanum, Marsian appellari docet: & in eo αὐλῶνι nasci tradit τὸν μυρεψικὸν κάλαμον inter Libanum & Antilibanum: quod Plinius reprehendit lib. xii. cap. 22. (De Syria Cæle, sic Dionysius canit περιηγητὴς. ℣. 897.

Ἀλλ' ἤτοι Συρίη μὲν ὑπεὶρ ἁλὸς ἐγγύθεν ἕρπει
Ἐς νότον, ἀντολίην τε, πολύπτολιν αἶαν ἔχουσα·
Ἣν Κοίλην ἐνέπουσιν ἐπώνυμον, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὴν
Μέσσην καὶ χθαμαλὴν ὀρέων δύο πρῶνες ἔχουσιν,
Ἑσπερίου Κασίοιο, καὶ ἠῴου Λιβάνοιο.

De Jordane maxime vide Joseph. p. 791.) *Idem.*

4. Διαρρεῖται δὲ ποταμοῖς) Videtur includere Jordanem inter Libanum & Antilibanum, quod si sensit, erravit gravissimè. Nam Jordanes etsi oritur in radicibus Libani montis, totus tamen extra convallem fluit, quæ Libano & Antilibano montibus clauditur. Sed & alium errorem videor mihi in Strabonis descriptione animadvertere. Nam quum dicit ab Aradiis sursum versus navigari Euphratem sicut Lycum, quem mox dicit prope Byblum in mare se exonerare, satis nisi fallor apertè indicat eos se sequi auctores, quibus parum erat hic fluvius cognitus: quod non mirabitur, qui hujus gentis ἀμιξίαν cum reliquis cognoverit: qua de re lege Josephi librum contra Appionem. Porrò Jordanem & Gennesareticum lacum nobilitarunt Euangelistarum scriptores, dum res gestas à Domino nostro Jesu Christo referunt: qui totum ferè tempus, quo officium suum est exequutus, ad ripas illius lacus est commoratus. *Idem.*

A ἔχων τινὰ καὶ ὀρεινά, ἐν οἷς ἡ Χαλκὶς, ὥσπερ ἀκρόπολις τοῦ Μαρσύου. ἀρχὴ δ' αὐτοῦ Λαοδίκεια ἡ πρὸς Λιβάνῳ· τὰ μὲν οὖν ὀρεινὰ ἔχουσι πάντα Ἰτουραῖοί τε καὶ Ἄραβες, κακοῦργοι πάντες· οἱ δ' ἐν τοῖς πεδίοις γεωργοί, κακούμενοι δ' ὑπ' ἐκείνων ἄλλοτε ἄλλης βοηθείας δέονται, ὁρμητηρίοις δ' ἐρυμνοῖς χρῶνται· καθάπερ οἱ τὸν Λίβανον ἔχοντες, ἄνω μὲν ἐν τῷ ὄρει Σιννᾶν, καὶ Βόρραμα, καὶ ἄλλα τινὰ τοιαῦτα ἔχουσι τείχη, [1] κάτω δὲ Βόσρα, καὶ Γίγαρτον, καὶ τὰ ἐπὶ τῆς θαλάττης σπήλαια, καὶ τὸ ἐπὶ τῷ Θεοῦ προσώπῳ φρούριον ἐπιτεθέν· ἃ κατέσπασε Πομπήϊος, ἀφ' ὧν τήν τε Βύβλον κατέτρεχε καὶ τὴν ἐφεξῆς ταύτῃ Βηρυτὸν, αἳ B μεταξὺ κεῖνται Σιδόνος, καὶ τοῦ Θεοῦ προσώπου. Ἡ μὲν οὖν Βύβλος τὸ τοῦ Κινύρου βασίλειον, ἱερά ἐστι τοῦ Ἀδώνιδος· ἣν τυραννουμένην ἠλευθέρωσε Πομπήϊος πελεκίσας ἐκεῖνον· κεῖται δ' ἐφ' ὕψους τινὸς μικρὸν ἄπωθεν τῆς θαλάττης. Εἶτα μετὰ ταύτην Ἄδωνις ποταμὸς καὶ ὄρος Κλίμαξ [2] καὶ Βύβλος· εἶθ' ὁ Λύκος ποταμὸς καὶ Βηρυτός· αὕτη δὲ κατεσπάσθη μὲν ὑπὸ p. 756. Τρύφωνος, ἀνελήφθη δὲ νῦν ὑπὸ Ῥωμαίων, δεξαμένη δύο τάγματα ἃ ἵδρυσεν Ἀγρίππας ἐνταῦθα, προσθεὶς καὶ τοῦ Μαρσύου πολλὴν, μέχρι καὶ τῶν τοῦ Ὀρόντου πηγῶν, αἳ πλησίον τοῦ τε Λιβάνου καὶ τοῦ Παραδείσου καὶ C τοῦ Αἰγυπτίου τείχους περὶ τὴν Ἀπαμέων γῆν εἰσι. Ταῦτα μὲν οὖν τὰ ἐπὶ θαλάττῃ. Ὑπὲρ δὲ τοῦ Μαρσίου ἐστὶν ὁ καλούμενος * Αὐλὼν βασιλικός· καὶ ἡ Δαμασκηνὴ χώρα, διαφερόντως ἐπαινουμένη· ἔστι δὲ καὶ ἡ Δαμασκὸς πόλις ἀξιόλογος σχεδόν τι καὶ ἐπιφανεστάτη τῶν ταύτῃ κατὰ τὰ Περσικά· ὑπέρκεινται δ' αὐτῆς δύο [3] λεγόμενοι Τραχῶνες· ἔπειτα πρὸς τὰ Ἀράβων μέρη καὶ [τῶν] Ἰτουραίων ἀναμὶξ, ὄρη δύσβατα, [4] ἐν οἷς καὶ σπήλαια ἦν βαθύστομα,

* Scripti, q. αὐλός.

habens montana quædam, in quibus est Chalcis tanquam Marsyæ arx. Ejus initium est Laodicea, quæ ad Libanum est. Montanam regionem Ituræi & Arabes habent, malefici omnes: qui verò campos habitant, ii agros colunt, & à cæteris infestati sæpe alieno indigent auxilio: Receptaculis utebantur munitissimis prædones, quemadmodum qui Libanum incolunt: superne quidem in monte Sinnam & Borama, & alias hujusmodi munitiones: infrà autem Bostra, Gigartum, & speluncas ad mare sitas, & castellum in Dei facie impositum habebant. Quæ omnia Pompejus evertit. Ab his Byblum & Berytum usque excurrebant, quæ inter Sidonem & Dei faciem jacent. Byblus fuit Cinyræ regia, in qua Adonidis templa sunt: eam tyranno securi percusso Pompejus liberavit: Jacet in excelso quodam loco, non procul à mari. Post hanc est Adonis fluvius, & mons Climax, & Byblus, postea Lycus fluvius, & Berytus à Tryphone diruta, nunc vero à Romanis instaurata, duabus legionibus ibi ab Agrippa collocatis, multa regione Marsyæ adjecta, usque ad Orontis exortum, qui prope Libanum est, & Paradisum, & Ægyptium murum Apamiensi agro proximum. Atque hæc quidem ad mare sunt. Post Marsyam succedit ea, quæ regia convallis dicitur, & Damascenus ager apprime nobilitatus. Damascus urbs est insignis, omnium fere nobilissima, quæ in ea sunt regiones, Persis vicina. Ultra eam sunt duo colles qui Trachones appellantur. Postea Arabiam & Ituræam versus sunt montes asperi, & altis speluncis insignes:

1. Κάτω δὲ Βόσρα καὶ Γίγαρτον) Manuscripti Βότρυν & ita legendum est ex Plinio. *Casaub.*

1. Κάτω δὲ Βόσρα) Bostra quidem à Strabone in Syria collocantur, non ut liquet ejus, sed librarii vitio, quoniam depravata est scriptura, & legi debet *Botrys*, sive latina scribendi ratione, *Botrus*, quam recentior Strabone Ptolemæus in Syriæ finibus includit. Lib. v. cap. 15. At *Bostra*, sub id tempus, inter Arabiæ vicos relata, & Philippi auspicio culta, extructisque ab eo ædificiis, & operibus publicis ornata, muroque cincta, dignitatem, cultum ac faciem novæ, & nuper conditæ urbis retinuerunt. Contra alii à Philippo haud inchoatam urbem, sed instauratam autumant, in his *Ortelius*, & qui hunc sequuntur. *Zonaras* scribit, πόλιν βασιλεύσας ἐπώνυμον ἑαυτῷ ἐδομήσατο, Φιλιππούπολιν ὀνομάσας αὐτήν. *Annal.* tom. II. Urbem, confirmato imperio, ædificavit, id est, domos, portas, muros, ad justam urbis formam extruxit. Vid. plura in Operibus Historic. Politicis Conrad. Samuel. Schurzfleischii. pag. 533. & 534.

D

2. Καὶ Βύβλος) Manuscripti παλαίβυβλος. optime. Vide Plinium, Ptolemæo est Παλαιόβυβλος. *Casaub.*

3. Οἱ λεγόμενοι τράχωνες) Josephus sæpe meminit. *Idem.*

4. Ἐν οἷς καὶ σπήλαια ἦν βαθύστομα) Ascribam istarum speluncarum descriptionem ex Josephi lib. xv. Ἀρχαιολογίας, ubi de latronibus loquitur qui illos tractus obsederant. οὔτε γὰρ πόλις αὐτοῖς, οὔτε κτῆσις ἀγρῶν ὑπῆρχε· φυγαὶ δὲ κατὰ γῆς, καὶ σπήλαια, καὶ κοινὴ μετὰ τῶν βοσκημάτων δίαιτα· μεμηχάνηται δὲ καὶ συναγωγὰς ὑδάτων, καὶ προπαρασκευὰς σιτίων, καὶ δυνάνται πλεῖστον ἐξ ἀφανοῦς ἀντέχειν· αἵγε μὴν εἴσοδοι στεναὶ καθ' ἕνα παρερχομένων, τὰ δ' ἔνδον ἀπίστως μεγάλα, καὶ πρὸς εὐρυχωρίαν ἐξειργασμένα, τὸ δ' ὑπὲρ τὰς οἰκήσεις ἔδαφος οὐχ ὑψηλὸν, ἀλλ' οἷον ἐξ ἐπιπέδου· πέτρα δὲ τὸ σύμπαν σκληρὰ καὶ δύσοδος· quorum verborum hæc ferè est sententia. *Illi neque urbem habent neque agros possident, sed sub terra receptacula & specus, vitamque unà cum pecore degunt: aquarum etiam & cibariorum*

quarum una quatuor hominum millia recipere possit in excursionibus, quæ undique in Damascenos fiunt. Frequentius quidem barbari in felicis Arabiæ mercatores grassantur. Quod tamen nunc minus fit, sublato Zenodoro latrone, & ob Romanorum justitiam, & militum præsidium, qui in Syria aluntur. Tota itaque regio ultra Seleucidem in Ægyptum & Arabiam recedens, Cœlesyria appellatur, proprie ea quæ Libano definitur & Antilibano: Reliqua regionis ora ab Orthosia, usque Pelusium, Phœnicia vocatur, angusta, ac maritimis obnoxia æstibus. Mediterranea ultra hanc usque in Arabes, inter Gazam & Antilibanum, Judæa nominatur. ¶ Nobis jam Cœlesyria peragrata, in Phœniciam deflectendum est nobis. Hujus unam partem de scripsimus, quæ ab Orthosia Berytum usque pertendit. Post Berytum est Sidon quadringentis ferè stadiis ab ea distans: in medio est Tamyras flumen & Æsculapii lucus, & Leonum urbs. Post Sidonem maxima & antiquissima Phœnicum est Tyrus, cum Sidone & magnitudine & forma & antiquitate comparanda, multis fabulis celebrata. Poëtæ quidem magis Sidonem celebrant, atqui adeò Homerus Tyri non meminit: Coloniæ tamen in Africam & Hispaniam usque ad loca extra columnas deductæ, Tyrum plurimum celebraverunt. Ergo ambæ & nunc & antiquitus claræ illustresque sunt: controversumque manet, utra earum Phœnicum metropolis dici debeat. Sidon jacet in elegante continentis portu. ¶ Tyrus tota insula est, ac ferè eodem modo habitata, quo Aradus, ad continentem aggere eam adnectente, at cum Alexander eam obsideret. Portus duos habet, alterum clausum, alterum apertum,

A ὧν ἓν καὶ τετρακισχιλίους ἀνθρώπους δέξασθαι δυνάμενον ἐν καταδρομαῖς, * αἳ τοῖς Δαμασκηνοῖς γίνονται πολλαχόθεν. (* Scripti, αἳ.) Τὸ μέν τοι πλέον τὸ ἀπὸ τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας, ἐμπόρους λεηλατοῦσιν οἱ βάρβαροι· ἧττον δὲ συμβαίνει, καταλυθέντων νυνὶ [1] τῶν περὶ Ζηνόδωρον τῶν λῃστῶν διὰ τὴν ἐκ τῶν Ῥωμαίων εὐνομίαν, καὶ διὰ τὴν ἐκ τῶν στρατιωτῶν ἀσφάλειαν τῶν ἐν τῇ Συρίᾳ τρεφομένων· ἅπασα μὲν οὖν ὑπὲρ τῆς Σελευκίδος, ὡς ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν Ἀραβίαν ἀνίσχουσα χώρα, Κοιλησυρία καλεῖται· ἰδίως δ' ἡ τῷ Λιβάνῳ καὶ τῷ Ἀντιλιβάνῳ ἀφωρισμένη. Τῆς δὲ λοιπῆς ἡ μὲν ἀπὸ Ὀρθωσίας μέχρι Πηλου- B σίου παραλία Φοινίκη καλεῖται, στενή τις καὶ ἀλιτενής· [2] ἡ δ' ὑπὲρ ταύτης μεσόγαια μέχρι τῶν Ἀράβων ἡ μεταξὺ Γάζης καὶ Ἀντιλιβάνου, Ἰουδαία λέγεται. Ἐπεὶ οὖν τὴν ἰδίως λεγομένην Κοίλην Συρίαν ἐπεληλύθαμεν, ἐπὶ τὴν Φοινίκην μέτιμεν· ταύτης δὲ τὰ μὲν ἀπὸ Ὀρθωσίας μέχρι Βηρυτοῦ, λόγου τετύχηκε. Μετὰ δὲ Βηρυτὸν ἔστι Σιδὼν ὅσον ἐν τετρακοσίοις σταδίοις· μεταξὺ δὲ ὁ Ταμύρας ποταμὸς, καὶ τὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἄλσος, καὶ Λεόντων πόλις. Μετὰ δὲ Σιδόνα, μεγίστη τῶν Φοινίκων, καὶ ἀρχαιοτάτη πόλις Τύρος ἐστὶν, ἡ ἐνάμιλλος αὐτῇ κατά τε μέγεθος, καὶ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ τὴν ἀρχαιό- C τητα ἐκ πολλῶν μυθῶν παραδεδομένη. Οἱ μὲν οὖν ποιηταὶ, τὴν Σιδόνα τεθρυλλήκασι μᾶλλον. Ὅμηρος δὲ οὐδὲ μέμνηται τῆς Τύρου. [3] Αἱ δὲ εἰς Λιβύην καὶ τὴν Ἰβηρίαν ἀποικίαι, μέχρι καὶ ἔξω στηλῶν, τὴν Τύρον πλέον ἐξυμνοῦσι μᾶλλον· ἀμφότεραι δ' οὖν ἔνδοξοι καὶ λαμπραὶ καὶ πάλαι καὶ νῦν· ὁποτέραν δ' ἄν τις εἴποι μητρόπολιν Φοινίκων, ἔρις ἐν ἀμφοτέραις ἐστίν. Ἡ μὲν οὖν Σιδὼν ἐπὶ εὐφυεῖ λιμένι τῆς ἠπείρου τὴν ἵδρυσιν ἔχει. [4] Τύρος δ' ἐστὶν ὅλη νῆσος σχεδόν τι συνῳκισμένη παραπλησίως ὥσπερ ἡ Ἄραδος· συνῆπται δὲ χώματι πρὸς τὴν ἤπειρον, ὃ κα- (p. 757.) τεσκεύασε πολιορκῶν Ἀλέξανδρος· δύο δ' D ἔχει λιμένας, τὸν μὲν κλειστὸν, τὸν δ' ἀνειμένον,

riorum copia sibi ut esset peram dederunt, ita ut quamplurimum hosti resistere, his quæ non apparent, muniti præsidiis queant. Aditus specuum ita sunt angusti ut singulos ingredi oporteat: interiora, suprà quam facilè quis credat, magna & latissimè patentia: solum quo veluti tecto teguntur, non est altum sed planum & reliquo solo fere æquale. Totus locus aspera est & impervia rupes &c. Casaub.

1. Τῶν περὶ Ζηνόδωρον) Veteres codices quidam Ζηνόδοτος. male, ut ex Josephi lib. xv. c. 13. constat. *Idem.*

2. Ἡ δ' ὑπὲρ ταύτης μεσόγαια) Adimit Strabo Judæis oram maritimam: rectè. Sic Josephus ait Judæos, οἰκεῖν χώραν οὐ παραλίον, esseque eorum urbes μακρὰν ἀπὸ θαλάσσης ἀνῳκισμένας. *Idem.*

3. Αἱ δ' εἰς Λιβύην καὶ τὴν Ἰβηρίαν ἀποικίαι) Plinius H. Nat. Lib. v. cap. 19. eleganter de Tyro, *olim partu clara, urbibus genitis, Lepti, Utica, & illa Romani imperii æmula, terrarum orbis avida Carthagine, etiam Gadibus extra orbem conditis.* Tyrorum ἀποικίας Strabo multas commemorat. Libro autem ultimo quodam loco non pauciores fuisse trecentis narrat. vide locum pag. 826. *Idem.*

4. Τύρος δ' ἐστὶν ὅλη νῆσος) Plinium H. N. Lib. v. c. 19. si sequimur non jam est, sed fuit. *Tyrus,* inquit, *quondam insula, prealto mari septingentis passibus divisa, nunc vero Alexandri oppugnantis operibus continens.* Ubi miror quod ait de septingentis passibus, cum Diodorus Lib. xvii. & Curtius Lib. iv. cap. 2. quatuor tantùm stadiorum freto fuisse à continenti tunc divisam sint auctores. *Idem.*

A ὃν Αἰγύπτιον καλοῦσιν· ἐνταῦθα δέ φασι πολυστέγους τὰς οἰκίας, ὥστε καὶ τῶν ἐν Ῥώμῃ μᾶλλον· διὸ καὶ * σεισμοὺς γινομένους, ἀπολιπεῖν μικρὸν τοῦ ἄρδην ἀφανίσαι τὴν πόλιν. Ἠτύχησε δὲ καὶ ὑπ᾽ Ἀλεξάνδρου πολιορκίᾳ ληφθεῖσα· ἀλλὰ τῶν τοιούτων συμφορῶν κατέστη κρείττων, καὶ ἀνέλαβεν αὐτὴν, τῇ τε ναυτιλίᾳ, καθ᾽ ἣν ἁπάντων τῶν ἀεὶ κρείττους εἰσὶ κοινῇ Φοίνικες, [1] καὶ ταῖς πορφυρίοις· πολὺ γὰρ ἐξήτασται πασῶν ἡ Τυρία καλλίστη πορφύρα· καὶ ἡ θήρα πλησίον, καὶ τἄλλα εὔπορα τὰ πρὸς βαφὴν ἐπιτήδεια· καὶ δυσάγωγον μὲν ποιεῖ τὴν πόλιν ἡ πολυπληθία τῶν * βαφέων· πλουσίαν δὲ διὰ τὴν τοιαύτην ἀνδρίαν. B Οὐχ ὑπὸ τῶν βασιλέων δὲ ἐκρίθησαν αὐτόνομοι μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων, μικρὰ ἀναλώσαντες, βεβαιωσάντων τὴν ἐκείνων γνώμην. [2] Τιμᾶται δὲ καθ᾽ ὑπερβολὴν Ἡρακλῆς ὑπ᾽ αὐτῶν· Τῆς δὲ περὶ τὰς * ναυστολίας δυνάμεως, τὸ πλῆθος, καὶ τὸ μέγεθος, τῶν ἀποικίδων ἐστὶ πόλεων τεκμήριον· οὗτοι μὲν οὖν τοιοῦτοι. Σιδόνιοι δὲ πολύτεχνοί τινες παραδέδονται καὶ καλλίτεχνοι, [3] καθάπερ καὶ ὁ ποιητὴς δηλοῖ· πρὸς δὲ, καὶ φιλόσοφοι, περί τε ἀστρονομίαν καὶ ἀριθμητικὴν, ἀπὸ τῆς λογιστικῆς ἀρξάμενοι, καὶ τῆς νυκτιπλοΐας· ἐμπορικὸν γὰρ καὶ C ναυκληρικὸν ἑκάτερον· καθάπερ καὶ τῶν Αἰγυπτίων εὕρημα γεωμετρίαν φασὶν, ἀπὸ τῆς χωρομετρίας ἣν ὁ Νεῖλος ἀπεργάζεται, συγχέων τοὺς ὅρους κατὰ τὰς ἀναβάσεις. Τοῦτο μὲν οὖν παρ᾽ Αἰγυπτίων ἥκειν εἰς τοὺς Ἕλληνας πεπιστεύκασιν· ἀστρονομίαν δὲ καὶ ἀριθμητικὴν παρὰ Φοινίκων· νυνὶ δὲ πάσης καὶ τῆς ἄλλης φιλοσοφίας εὐπορίαν, πολὺ πλείστην λαβεῖν ἐστιν ἐκ τούτων τῶν πόλεων· Εἰ δὲ δεῖ Ποσειδωνίῳ πιστεῦσαι, καὶ τὸ περὶ τῶν ἀτόμων δόγμα, παλαιόν ἐστιν ἀνδρὸς Σιδονίου [4] Μόσχου πρὸ τῶν Τρωϊκῶν χρόνων γεγονότος· τὰ μὲν οὖν παλαιὰ ἐάσθω· καθ᾽ ἡμᾶς δὲ ἐκ Σιδόνος μὲν ἔνδοξοι φιλόσοφοι γεγόνασι, D Βοηθός τε ᾧ συνεφιλοσοφήσαμεν ἡμεῖς τὰ Ἀριστοτέλεια· καὶ Διόδοτος ἀδελφὸς αὐτοῦ· ἐκ Τύρου δὲ Ἀντίπατρος, καὶ μικρὸν πρὸ ἡμῶν Ἀπολλώνιος ὁ τὸν πίνακα ἐκθεὶς τῶν ἀπὸ Ζήνωνος φιλοσόφων καὶ τῶν βιβλίων. Διέχει δὲ τῆς Σιδόνος ἡ Τύρος, οὐ πλείους τῶν διακοσίων σταδίων.

* Manuſſ. σεισμῶν γενομένων.

* Scripti, βαφίων. Fortaſſe. βαφείων.

* Scripti, ναυστολογίας.

A quem Ægyptium vocant. Dicunt in ea domos altiores fieri, quàm Romæ, ideò etiam parum abfuit aliquando, quin tota urbs terræ motibus deleretur. Cladem accepit ab Alexandro expugnata. Has tamen calamitates omnes ſuperavit, & ſe recollegit cùm navigationibus, qua re Phœnices ſemper aliis præſtitere, tum purpurarum captura. Tyria enim purpura optima omnium perhibetur, ac piſcatio ipſa proxima eſt: & cætera cuncta, quæ ad inficiendas veſtes pertinent, in promptu ſunt. At tametſi maxima hujuſmodi tinctorum multitudo civitatem reddit paulò diſſolutiorem, B tamen ob hanc copiam collocupletatur. Non ſolùm à regibus, ſed à Romanis etiam libertate donati ſunt, cum quidem paulo ſumtu impetrarent, ut eorum votum Romani ratum haberent atque confirmarent. Colitur apud eos Hercules majorem in modum. Quantum claſſe potuerint, argumento evidenti eſt multitudo & magnitudo coloniarum ab iis deductarum. Dictum eſt de Tyriis. ¶ Sidonii cùm multarum tum optimarum artium magiſtri perhibentur, quod etiam Homerus innuit, ad hæc aſtronomiæ & arithmeticæ periti: à ratiocinationibus & nocturna navigatione ducto initio: C utrumque enim mercatorum eſt, & nauclerorum; quomodo Ægyptiorum inventum geometriam ajunt, ab agrorum dimenſione, qua opus eſt, cum Nilus auctus terminos confudit. Atque hanc quidam diſciplinam, ab Ægyptiis ad Græcos propagatam pro certo habent: à Phœnicibus verò aſtronomiam & arithmeticam. Nunc omnis etiam reliquæ philoſophiæ copia maxima ex his civitatibus peti poteſt. Imò, ſi Poſidonio credimus, antiquum de atomis dogma Moschi eſt, hominis Sidonii, qui ante Trojani belli tempus vixit. Miſſa verò faciamus antiqua. D Noſtra ætate Sidon philoſophos nobiles tulit: Boëthum, quo nos in Ariſtotelea philoſophia commentanda ſocio uſi ſumus, & Diodotum ejus fratrem. Tyrius fuit Antipater: & paulò antè nos Apollonius, qui librorum & philoſophorum à Zenone profectorum tabulam edidit. Diſtat Tyrus à Sidone ſtadiis . cc non amplius.

1. Καὶ τοῖς πορφυρίοις) Plin. H. N. L. v. 19. *Nunc omnis ejus nobilitas conchylio atque purpura conſtat.* Caſ.

2. Τιμᾶται δὲ καθ᾽ ὑπερβολὴν Ἡρακλῆς) Teſtantur paſſim hiſtoriæ, maximè ſcriptores rerum Alexandri. Spoliatus fuit donariis Tyrius Hercules à Cæſare ob receptam ab eis uxorem Pompeji. Dio lib. XLII. *Idem.*

2. Τιμᾶται δὲ καθ᾽ ὑπερβολὴν Ἡρακλῆς) Hinc etiam verum hoc collige, quod ſcribit Plinius lib. XXXVII. cap. X. his verbis, *Euſebes ex eo lapide eſt, ex quo traditur Tyri in Herculis templo facta ſedes, ex qua Dii facile ſurgebant.* Morell.

3. Καθάπερ ὁ ποιητὴς δηλοῖ) In erroribus Menelai Locus poëtæ excuſſus eſt ſupra à Strab. L. I. p. 41. *Caſ.*

4. Μόσχου) Ald. Μώχου. Etiam Μῶχος Athenæo dicitur L. III. p. m. 126. Et ita hic legendum cenſuit Eruditiſſ. Menagius ad Laërt. p. 4. *Scherpez.*

In medio eſt oppidum, nomine Ornithon (*avium ſive gallinarum malis*) urbs, poſtea apud Tyrum fluvius exit. Poſt Tyrum eſt antiqua Tyrus, xxx ſtadiis diſtans. ¶ Inde Ptolemais magna urbs prius Ace nominata: hac Perſæ receptaculo adverſus Ægyptum utebantur. Inter hanc & Tyrum eſt litus arenæ tumulis obſitum, qui vitrariam arenam ferant, eam dicunt hoc in loco non fundi: cum verò Sidonem delata ſit, fuſioni parere. Sunt qui dicant, Sidonios vitrariam arenam habere fuſioni aptam, quidam autem omnem ubique fundi. Ego à vitrariis Alexandreæ audivi ipſe, quandam terram vitrariam eſſe in Ægypto ſine qua ſumtuoſa quædam, & multorum colorum opera perfici nequirent: quemadmodum & alia aliis mixturis indigent, ac Romæ multa & ad colores & ad operum facilitatem inveniri, quemadmodum in iis, quæ cryſtallina videntur, cùm quidem æneum catinum & poculum emere liceat. ¶ Memoriæ proditum eſt, mirum quippiam, & ex iis, quæ raro contingunt in litore accidiſſe inter Tyrum ac Ptolemaidem, cùm Ptolemaici prœlium cum Sarpedone imperatore commiſiſſent, fuga inſigni facta, pelagi affluxu inundationi adſimili fugientes obrutos, atque alios in pelagus abreptos, alios in locis concavis mortuos relictos fuiſſe. Pòſt cum iterum defluxiſſet æſtus, corpora detecta, atque oſtenſa, inter piſces mortuos promiſcuè jacentia. Idem circa Caſium apud Ægyptum accidere, ubi terra convulſione quadam celeri atque ſimplici, in alteram partem transferatur & decidat,

A Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ πολίχνιον, Ὀρνίθων πόλις λεγομένη· εἶτα πρὸς Τύρῳ ποταμὸς ἐξίησι. Μετὰ δὲ τὴν Τύρον ἡ Παλαίτυρος ἐν τριάκοντα σταδίοις. Εἶθ' ἡ Πτολεμαΐς ἐστι μεγάλη πόλις, [1] ἣν Ἄκην ὠνόμαζον πρότερον· ᾗ ἐχρῶντο ὁρμητηρίῳ πρὸς τὴν Αἴγυπτον οἱ Πέρσαι. Μεταξὺ δὲ τῆς Ἄκης καὶ Τύρου, θινώδης αἰγιαλός ἐστιν [2] ὁ φέρων τὴν ὑαλῖτιν ἄμμον· [3] ἐνταῦθα μὲν οὖν φασὶ μὴ χεῖσθαι. κομισθεῖσαν δὲ εἰς Σιδόνα τὴν χωνείαν δέχεσθαι· τινὲς δὲ καὶ τοῖς Σιδονίοις εἶναι τὴν ὑαλῖτιν ψάμμον ἐπιτηδείαν εἰς χύσιν. οἱ δὲ πᾶσαν πανταχοῦ κινεῖσθαί φασιν. Ἤκουσα δ' ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ παρὰ τῶν B ὑαλουργῶν, εἶναί τινα καὶ κατ' Αἴγυπτον ὑαλῖτιν γῆν, ἧς χωρὶς οὐχ οἷόν τε τὰς * πολυχρόους καὶ πολυτελεῖς * κατασκευὰς ἀποτελεσθῆναι· καθάπερ καὶ ἐν ἄλλοις ἄλλων μιγμάτων δεῖν· καὶ ἐν Ῥώμῃ δὲ πολλὰ παρευρίσκεσθαί φασι, καὶ πρὸς τὰς χρόας καὶ πρὸς τὴν ῥᾳστώνην τῆς κατασκευῆς, καθάπερ ἐπὶ τῶν κρυσταλλοφανῶν· [4] ὅπου γε καὶ τρυβλίον χαλκοῦ πρίασθαι καὶ ἐκπωμάτιον ἐστίν. Ἱστορεῖται δὲ παράδοξον πάθος τῶν πάνυ σπανίων, κατὰ τὸν αἰγιαλὸν τοῦτον τὸν μεταξὺ τῆς τε Τύρου, καὶ τῆς Πτολεμαΐδος. [5] Καθ' ὃν γὰρ καιρὸν οἱ Πτολεμαεῖς μάχην συνάψαντες πρὸς C Σαρπηδόνα τὸν στρατηγὸν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, τροπῆς γινομένης λαμπρᾶς, ἐπέκλυσεν ἐκ τοῦ πελάγους κῦμα τοὺς φεύγοντας ὅμοιον πλημμυρίδι· καὶ τοὺς μὲν εἰς τὸ πέλαγος ἀφήρπασε καὶ διέφθειρεν· οἱ δ' ἐν τοῖς κοίλοις τόποις ἔμειναν νεκροί· διαδεξαμένη δὲ ἡ ἄμπωτις πάλιν ἀνεκάλυψε, καὶ ἔδειξε τὰ σώματα τῶν κειμένων ἀναμὶξ ἐν νεκροῖς ἰχθύσι. Τοιαῦτα δὲ καὶ περὶ τὸ Κάσιον συμβαίνει τὸ πρὸς Αἰγύπτῳ· σπασμῷ τινὶ ὀξεῖ, καὶ ἁπλῷ περιπιπτούσης τῆς γῆς, καὶ εἰς * ἑκάτερον μεταβαλλομένης ἅπαξ·

p. 758.

* Scripti, q. πολυχρονίους perperam.
* Scripti, q. σκευάς.
* Scripti, ἕτερον.

1. Ἣν Ἄκην ὠνόμαζον πρότερον) Diodorus multis locis Acen nominat. Vide Plinium, Stephan. & Harpocrationem. *Caſaub.*

2. Ὁ φέρων τὴν ὑαλῖτιν ἄμμον) Plinius H. Nat. Lib. v. c. 19. *Rivus Pagida ſive Belus, vitri fertiles harenas parvo littori miſcens.* vide eundem lib. xxxvi. cap. 26. & Tacitum Annal. III. 20. *Idem.*

3. Ἐνταῦθα μὲν οὖν φασὶ μὴ χεῖσθαι) Simile eſt quod de Ilvæ metallis lib. v. referebat. *Idem.*

4. Ὅπου γε καὶ τρυβλίον χαλκοῦν πρίασθαι καὶ ἐκπωμάτιόν ἐστιν) Quis ſanus hanc lectionem ferat? loquitur de vitreis vaſis, & ait Romæ proſtare venalia vaſa ærea. Atqui de vitreis loquebaris, merito dicat aliquis. Verum Strabonem, ſi reviviſcat, Jovem lapidem perſuaſum habeo juraturum non ita à ſe ſcriptum, ſed χαλκοῦ, non χαλκοῦν. Nam quum modo dixiſſet vitrarios Romanos multa eſſe commentos & ad elegantiam vitrorum, & ad vilitatem, quæ τὴν ῥᾳστώνην τῆς κατασκευῆς conſequitur, ſubjecit appoſitiſſimè, tantam eſſe vaſorum vitreorum Romæ vilitatem, ut etiam paropſidem & poculum nummo poſſis tibi comparare. hoc eſt χαλκοῦ πρίασθαι. Ergo ſic eſt legendum. *Idem.*

D

5. Καθ' ὃν γὰρ καιρὸν οἱ Πτολεμαεῖς μάχην συνάψαντες πρὸς Σαρπηδόνα) Pro συνάψαντες lego συνῆψαν. Placet autem ex Athenæo Deipn. Lib. viii. cap. 2. p. 333 idem miraculum deſcribere, qui ſumit à Poſidonio. ὅτε Τρύφων ὁ Ἀπαμεὺς, ὁ τὴν τῶν Σύρων βασιλείαν ἁρπάσας ἐπολεμεῖτο ὑπὸ Σαρπηδόνος τοῦ Δημητρίου στρατηγοῦ περὶ Πτολεμαΐδα πόλιν, καὶ ὡς ὁ Σαρπηδὼν ληφθεὶς, ἀνεχώρησεν, εἰς τὴν μεσόγαιαν, μετὰ τῶν ἰδίων στρατιωτῶν, οἱ δὲ τοῦ Τρύφωνος ὥδευον κατὰ τὸ πλησίαλον νικήσαντες τῇ μάχῃ ἐξαίφνης πελάγιον κῦμα ἐξαρθὲν μετέωρον εἰς ὕψος ἐξαίσιον ἐπῆλθε τῇ γῇ καὶ πάντας αὐτοὺς ἐπέκλυσε, διέφθειρέν τε ὑποβρυχίους, ἰχθύων τε πολὺν σωρὸν ἀναχωροῦν τὸ κῦμα μετὰ τῶν νεκρῶν κατέλιπε καὶ οἱ περὶ τὸν Σαρπηδόνα ἀκούσαντες τὴν συμφορὰν, ἐπελθόντες, τοῖς μὲν τῶν πολεμίων σώμασιν ἐφήσθησαν, ἰχθύων τε ἀφθονίαν ἀπηνέγκαντο, καὶ ἔθυσαν ΠΟΣΕΙΔΩΝΙ ΤΡΟΠΑΙΩ πρὸς τοῖς προαστείοις τῆς πόλεως. *Idem.*

ὥστε τὸ μὲν μετεωρισθὲν αὐτῆς μέρος ἐπάγειν A τὴν θάλατταν, τὸ δὲ συνίζησαν δέξασθαι· τραπομένης δὲ τὴν ἀρχαίαν πάλιν ἕδραν ἀπολαβεῖν τὸν τόπον· ποτὲ μὲν οὖν καὶ ἐξαλλάξεώς τινος γινομένης, ποτὲ δ' οὔ· τάχα καὶ περιόδοις τισὶν ἐνδεδεμένων τῶν τοιούτων παθῶν, ἀδήλως ἡμῖν, καθάπερ τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν Νεῖλον ἀναβάσεων λέγεται * διαφόρως γινομένων, ἄδηλον δὲ τὴν τάξιν ἐχουσῶν. Μετὰ δὲ τὴν Ἄκην, [1] Στράτωνος πύργος πρόσορμον ἔχων. Μεταξὺ δέ, ὅ, τε Κάρμηλος τὸ ὄρος, [2] καὶ πολιχνίων * ὀνόματα, πλέον δ' οὐδὲν, Συκαμίνων πόλις, [3] Βουκόλων, καὶ Κροκοδείλων πόλις, καὶ ἄλλα τοιαῦτα· εἶτα δρυμὸς μέγας τίς. B

p. 759. Εἶτα Ἰόππη, καθ' ἣν ἡ ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου παραλία [4] σημειωδῶς ἐπὶ τὴν ἄρκτον κάμπτεται, πρότερον ἐπὶ τὴν ἕω τεταμένη. [6] Ἐνταῦθα δὲ μυθεύουσί τινες τὴν Ἀνδρομέδαν ἐκτεθῆναι τῷ κήτει· ἐν ὕψει γάρ ἐστιν ἱκανῶς τὸ χωρίον, ὥστ' ἀφορᾶσθαι φασὶν ἀπ' αὐτοῦ τὰ Ἱεροσόλυμα τὴν τῶν Ἰουδαίων μητρόπολιν· [7] καὶ δὴ καὶ ἐπινείῳ τούτῳ * κέχρηνται, καταβάντες μέχρι θαλάττης οἱ Ἰουδαῖοι· τὰ δ' ἐπίνεια τῶν λῃστῶν λῃστήρια δηλονότι ἐστί. Τούτων δὲ καὶ ὁ Κάρμηλος ὑπῆρξε, καὶ ὁ δρυμός· καὶ δὴ καὶ εὐανδρησεν οὗτος ὁ τόπος, ὥστ' ἐκ τῆς πλησίον κώμης Ἰαμνείας, καὶ τῶν κατοικιῶν τῶν κύκλῳ τέτταρας μυριάδας ὁπλίζεσθαι. C Εἰσὶ δ' ἐντεῦθεν εἰς τὸ Κάσιον τὸ πρὸς Πηλουσίῳ μικρῷ πλείους * ἢ χίλιοι στάδιοι· τριακόσιοι δ' ἄλλοι πρὸς αὐτὸ τὸ Πηλούσιον. [8] Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ, καὶ ἡ Γαδαρίς ἐστιν, ἣν καὶ αὐτὴν ἐξιδιάσαντο οἱ

* Scripti, διαφόρων.

* Scripti, ὀνόματι.

* Scripti, κέχρηνται.

* Manuscripti. ἢ μύριοι.

ut pars ejus in sublime elevata mare impellat, pars subsidens id recipiat, qua rursum in diversum mutata pristinam omnia sedem recipiant: & interdum permutatio quædam fiat, nonnunquam nulla. Fieri potest, ut motus hi certis conversionum circuitionibus, ac vicibus sint devincti, quæ nobis sint ignotæ: quomodo etiam Nili incrementa diversis modis, & ignoto hominibus ordine evenire traditum est. Post Acam est Stratonis turris, quæ stationem habet. In medio Carmelus est mons, & oppidula, quorum præter nomina nihil restat, ut Sycaminorum urbs, & Bubulcorum, & Crocodilorum, & hujusmodi alia. Sequitur ingens sylva. ¶ Postea Joppe, juxta quam Ægypti litus ante versum ortum Solis porrectum, ad septentrionem [5] veluti in puncto deflectitur. Ibi quidam Andromedam ceto expositam fabulati sunt. Locus satis editus est, ita quidem, ut indè tradant Hierosolyma conspici Judæorum metropolim: quin & Judæi portu hoc utuntur, usque ad mare degressi. Sed portus hi latronum scilicet receptacula sunt. Horum fuere & sylva, & Carmelus. Locus hic adeò hominibus abundavit, ut ex Jamnia proximo vico & circum vicinis habitationibus quadraginta hominum millia armarentur. Inde ad Casium Pelusio propinquum montem, distantia est CIↃ stadiorum, & paulò ampliùs, hinc alia CCC Pelusium usque. Interjacet Gadaris, quam ipsam quoque

1. Στράτωνος πῦργος) Sic olim vocabatur, quæ postea Cæsarea, postquam urbs præclara eo loco fuit exstructa. Describitur à Josepho libro Ἀρχαιολογ. XV. c. 13. *Casaub.*

2. Καὶ πολίχνιων ὀνόματα, πλέον δ' οὐδὲν Συκαμίνων πόλις) Interiisse illas urbes similiter Plinius H. Nat. Lib. V. cap. 19. innuit, *Memoria*, inquit, *urbium, Dorum, Sycaminum, promontorium Carmelum, & in monte oppidum, eodem nomine, quondam Ecbatana dictum.* Idem.

3. Βουκόλων.) Fortasse, Βουκόλων πόλις. ut in reliquis. *Idem.*

4. Σημειωδῶς ἐπὶ τὸν ἄρκτον κάμπτεται) Σημειωδῶς non est ut nugatur interpres *in puncto.* neque id vertere est, sed ænigmata loqui. significat in ora maritima ibi fieri manifestam καμπὴν, ita ut littus, quod est ab Ægypto, non amplius respiciat occasum, sed septentriones. Ergo σημειωδῶς est, *ita ut facilè appareat*, vox est mathematicorum, qui Latinè dicerent *notabiliter.* Strabo alibi ἀξιολόγως. *Idem.*

5. *Veluti è puncto.*) Σημειωδῶς. quod si στιγμοειδῶς legas in formam. sed nolui mutare. Joppen omnes alii scribunt per duo π. & quod apud Stephanum unico scribitur, infirmum est: ut suo loco dixi. *Xyland.*

6. Ἐνταῦθα δὲ μυθεύουσί τινες τὴν Ἀνδρομέδαν ἐκτεθῆναι) Plin. H. Nat. Lib. V. c. 13. *Joppe Phœnicum, antiquior terrarum inundatione, ut ferunt. Insidet collem præjacente saxo, in quo vinculorum Andromedæ vestigia ostendunt. Colitur illic fabulosa Derceto.* Casaub.

D

7. Καὶ δὴ καὶ ἐπινείῳ τούτῳ κέχρηνται καταβάντες μέχρι θαλάττης οἱ Ἰουδαῖοι) Ait Judæos quibus oram maritimam supra ademit, descendisse ad mare & Joppen occupasse, eoque navali uti, quod verum est: factum autem id paullò post, quàm Demetrius Siriæ rex captus est à Parthis, quo tempore Judæis præerat Simon, de quo sic scriptum est in Macchabæorum Lib. I. c. XIV. comm. 5, 6. Καὶ μετὰ πάσης τῆς δόξης αὐτοῦ ἔλαβε τὴν Ἰόππην ἐς λιμένα, καὶ ἐποίησεν εἴσοδον ταῖς νήσοις τῆς θαλάσσης· καὶ ἐπλάτυνε τὰ ὅρια τῷ ἔθνει αὐτοῦ, καὶ ἐκράτησε τῆς χώρας. (Sed & jam antè Hierosolymitani, ut navim conscenderent, Joppen ibant: quod vel Jonæ historia testatur.) *Idem.*

8. Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ καὶ ἡ Γαδαρίς ἐστιν) Appellat Strabo Gadaridem, agrum in quo fuere Gazara, quæ ille mox Gadara nominat. Manifestò id docent quæ sequuntur de Gadaride, ἣν καὶ αὐτὴν ἐξιδιάσαντο Ἰουδαῖοι. quibus verbis significat Judæos Gazara (quæ ut dixi ipse vocat Gadara) tunc occupasse quando & Ioppen de qua modo dictum. Historia narratur in Macchabæorum libris, ubi sequitur post ea verba quæ sunt modò à nobis descripta καὶ συνήγαγεν αἰχμαλωσίαν πολλὴν, καὶ ἐκυρίευσε Γαζάρων, καὶ Βαιθσούρων καὶ τῆς ἄκρας. Iosephus

Judæi ſuam fecerunt, poſtea Azotus & Aſcalon. Jamnia Azoto & Aſcalone diſtat ducentis ferè ſtadiis. Aſcalonenſium regio præcipuè cepas fert: urbs ipſa non eſt magna. Patria Antiochi philoſophi, qui nos paululum ætate anteceſſit. Gadarenſis fuit Philodemus Epicureus, & Meleager, & Menippus ſeria jocosè ſolitus exprimere, & Theodorus orator, qui ætate noſtra floruit. Poſtea eſt Gazæorum portus, & paulò ſupra ad ſeptem ſtadia urbs, quæ olim illuſtris fuit,

A Ἰουδαῖοι· εἶτ' Ἄζωτος, καὶ Ἀσκάλων. Ἀπὸ δὲ Ἰαμνείας εἰς Ἄζωτον καὶ Ἀσκάλωνα εἰσὶν ὅσον διακόσιοι στάδιοι. * [1] Κρομμύων τ' ἀγαθός ἐστιν ἡ χώρα τῶν Ἀσκαλωνειτῶν, πόλισμα δὲ μικρόν. [2] Ἐντεῦθεν ἦν Ἀντίοχος ὁ φιλόσοφος, μικρὸν πρὸ ἡμῶν γεγονώς. [3] Ἐκ δὲ τῶν Γαδάρων [4] Φιλόδημός τε ὁ Ἐπικούρειος γεγονὼς, καὶ Μελέαγρος, καὶ [5] Μένιππος ὁ σπουδογέλοιος, καὶ Θεόδωρος ὁ καθ' ἡμᾶς ῥήτωρ· [6] εἶθ' ὁ τῶν Γαζαίων λιμὴν πλησίον· ὑπέρκειται δὲ καὶ ἡ πόλις ἐν ἑπτὰ σταδίοις, ἔνδοξός ποτε γενομένη,

* Manuſſ. Κρομμύοις τ' ἀγαθή.

eandem hiſtoriam ſic retulit, *κατεστρέψατο γὰρ Σίμων, Γαζάραν τε πόλιν καὶ Ἰόππην, καὶ Ἰάμνειαν.* Idem *ἁλωσ.* libro primo, *Σίμων δὲ γενναίως ἀφηγούμενος τῶν πραγμάτων, αἱρεῖ μὲν Γαζαρά τε καὶ Ἰόππην, καὶ Ἰάμνειαν τῶν προσοίκων κατέσκαψε δὲ*, &c. Sic legendus eſt hic locus. Vulgò *ζαρά τε* perperam. Jam quod Gadaridi ſtatim ſubjicit Strabo Azotum, id quoque noſtram hanc ſententiam confirmat. Ita enim ſcriptum eſt apud eoſdem Macchabæos Lib. I. cap. 14. comm. 24. *Καὶ Ἰόππην ὠχύρωσε τὴν ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ τὴν Γάζαρα τὴν ἐπὶ τῶν ὁρίων ἀζώτου, ἐν ᾗ ᾤκουσαν οἱ πολέμιοι τὸ πρότερον ἐκεῖ, καὶ κατῴκισεν ἐκεῖ Ἰουδαίους.* Ergo luce jam clarius eſt Gadaridem & Gadara hoc loco commemorata, non aliud eſſe quam quæ Gazara Macchabæi & Joſephus appellant, neque de eo quiſquam dubitavit qui auctores, quos proferimus, diligenter aliquando legerit: ubi toties Joppa, Gazara, Azotus & Jamnia ut vicina oppida commemorantur. Atque hoc cum nos primi veriſſimè obſervaſſemus, & in noſtris Notis ad novum Teſtamentum breviter indicaſſemus, doctiſſimo cuidam viro probare noſtram ſententiam non potuimus. quod nos non miramur. neque enim ibi expoſueramus, qui factum ſit ut Strabo Gadara hunc locum appellarit, non ut reliqui Gazara, quod mox aperiemus. *Caſaub.*

1. *Κρομμύων τ' ἀγαθός ἐστιν ἡ χώρα τῶν Ἀσκαλωνειτῶν*) Plinius H. Nat. Lib. XIX. cap. 6. *Cepæ genera apud Græcos, Sardia, Samothracia, Alſidena, Setania, Schiſta, Aſcalonia ab oppido Judææ nominata.* Idem.

2. *Ἐντεῦθεν ἦν Ἀντίοχος ὁ φιλόσοφος*) Hic eſt Antiochus ille nobilis Academicus, cujus toties Cicero meminit in philoſophicis. *Idem.*

3. *Ἐκ δὲ τῶν Γαδάρων Φιλόδημός τε ὁ Ἐπικούρειος*) Poſtquam tractum illum deſcripſit ubi ſunt Joppe, Aſcalon, & Gadaris, refert nunc viros doctos, qui in eo tractu ſunt nati. Aſcalone, inquit, natus eſt Antiochus: Gadaris, Philodemus, Meleager & Menippus. non poſſumus autem dubitare Gadara hic intelligi urbem Gadaridis, quam modo cum Aſcalone retulerat. At docti viri Gadara cum legerent iſto loco, perſuaſerunt ſibi, hæc eſſe Gadara illa quæ fuerunt trans Jordanem ſita, Plinio & Ptolemæo, & aliis commemorata. de quibus tamen Strabo noſter hoc loco, ne per ſomnium quidem quicquam cogitavit. ac ne potuit quidem: quum enim oram maritimam deſcribat, eaque tantum oppida commemoret quæ ad mare ſita ſunt. quæ obſecro, inſcitia, *ἀταξία*, & inſania fuerit Straboni, tam procul à mari remotæ, & omnino ab iſto loco alienæ urbis mentionem injicere? Profectò in accuratiſſimo ſcriptore nuſquam talem *ἀταξίαν* reperies. Fuit igitur obſervandum, Strabonem confundere Gadara illa, de quibus modò diximus, cum Gazaris: putavit enim Gadara: quorum mentionem apud Polybium & alios reperiebat, eſſe Gazara, de quibus antè diximus. Itaque cum ſciret Gadarenſes vocari Philodemum, Meleagrum & Menippum, credidit Gazaris eſſe ortos, quæ ipſe Gadara vocabat. maximè quia mox ſequitur Gaza urbs nobilis. Gadarorum autem, urbis ejus, quam Ptolemæus & Plinius commemorant, & cujus ſit mentio Marci cap. v. commate primo, Strabo nullam uſquam facit mentionem: quod nos conſtanter affirmamus, contra magnorum virorum ſententiam, quibus aliter videtur. Porrò Gazara, urbem eam eſſe exiſtimo, quæ in ſacris literis Gezer appellatur. Video enim ſic ſemper à Joſepho & Macchabæis nuncupari: quin Joſephus quodam loco, Gadara diſertè vocat ut Strabo illam ipſam urbem. Sic namque legimus apud eum *Ἀρχαιολογίας* libro quinto, capite primo. *Ἡ δ' Ἐφραΐμου φυλὴ, τὴν ἄχρι Γαδάρων ἀπὸ Ἰαρδάνου μηκυνομένην ἔλαχεν.* Gadara enim conſtat hoc loco oppidum nuncupari quod Joſuas cap. XIV. commate tertio Gezer vocat in deſcriptione portionis Ephraimitarum. quanquam ſi quis apud Ioſephum eoquem protulimus loco, *Γαζάρα* legendum, ut alibi apud eundem cenſuerit, adeo ei non refragabor, ut contra libentiſſimè ſim aſſenſurus. *Idem.*

4. *Φιλόδημός τε ὁ Ἐπικούρειος* &c.) de Philodemo hoc Horat. Lib. 1. Sat. 2. verſ. 121.

Gallis hanc Philodemus ait, &c.

Ubi Acron: *Philodemus quidam Philoſophus fuit Phyſicus.* Et, *Alii dicunt Epicureum fuiſſe.* Meminit ejus & Cicero Lib. II. de Fin. cap. 35. *Credo Syronem dicis & Philodemum, &c.* Vide comment. ad Horat. Theodorum, de quo mox, docentem audivit Tiberius Cæſar, cum is Rhodum ſeceſſiſſet, Sueton. vita Tiber. cap. 57. Quintil. Inſt. Orat. Lib. III. cap. 1. Suidas, *Θεόδωρος, Γαδαρεύς. Σοφιστὴς ἀπὸ δούλων· διδάσκαλος γεγονὼς Τιβερίου Καίσαρος.* *Scherpezeel.*

5. *Μένιππος*) Ita Stephanus de Urb. V. ΓΑΔΑΡΑ. vide L. Gyraldum Dialog. VI. de Poëtis pag. 353.

6. *Εἶθ' ὁ τῶν Γαζαίων λίμην*) Videntur Gazæi afflicta urbe ſua primum ab Alexandro, deinde à Ptolemæo, ut ſcribit Diodorus, mox ab aliis, priſtinas ſedes reliquiſſe & ubi ante portum habuerant, habitaſſe qui locus *Γαζαίων λιμὴν* à Strabone dicitur, vulgò Majuma vocabatur, ut teſtatur Sozomenus libro ſecundo. Sic duæ quodammodo fuere Gazæ, ut etiam Hieronymus ait: urbs Gaza ſeptem ſtadiis à mari diſtans: & Gazæ portus, ſive Majuma, quò ut diximus plerique Gazæi receſſerant. Veruntamen neque urbs Gaza penitus derelicta, & deſerta fuit: neque Gazæorum portus ante Conſtantinum Magnum urbis ſpeciem habuit: Conſtantinus autem, ut Sozomenus ſcribit, urbem ibi ædificavit, & pro Majuma Conſtantiam a filio ſuo denominavit. quod igitur ait Strabo manſiſſe deſertam ab Alexandri temporibus Gazam, non ita accipiendum, quaſi diceret prorſus eam fuiſſe deſtitutam: ſed longè minùs quam antè frequentatam. *Caſaub.*

A [1] κατεσπασμένη δ' ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, καὶ μένουσα ἔρημος. Ἐντεῦθεν δ' ὑπέρβασις λέγεται χιλίων διακοσίων ἑξήκοντα * σταδίων [2] εἰς *Ἄειλαν πόλιν ἐπὶ τῷ μυχῷ τοῦ Ἀραβίου κόλπου κειμένην· διττὸς δ' ἐστίν· ὁ μὲν εἰς ἔχων τὸ πρὸς τῇ Ἀραβίᾳ, καὶ τῇ Γαζῇ μέρος, ὃν Ἐλανίτην προσαγορεύουσιν ἀπὸ τῆς ἐν αὐτῷ πόλεως· ὁ δ' εἰς τὸ πρὸς Αἰγύπτῳ κατὰ τὴν Ἡρώων πόλιν, εἰς ὃν ἐκ Πηλουσίου ἡ ὑπέρθεσις ἐπιτομωτέρα. δι' ἐρήμων δὲ καὶ ἀμμωδῶν, χωρίων αἱ ὑπερβάσεις ἐπὶ καμήλων· πολὺ δὲ καὶ τὸ τῶν ἑρπετῶν ἐν αὐταῖς πλῆθος. Μετὰ δὲ Γάζαν, [4] Ῥαφία, ἐν ᾗ μάχη συνέβη Πτολεμαίῳ τε τῷ τετάρτῳ, καὶ Ἀντιόχῳ τῷ μεγάλῳ. [5] Εἶτα Ῥινοκόλουρα, ἀπὸ B τῶν εἰσῳκισμένων τὰς ῥῖνας οὕτω καλουμένη· τῶν γὰρ Αἰθιόπων τις ἐπελθὼν ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον, ἀντὶ τοῦ ἀναιρεῖν τοὺς κακούργους, ἀποτέμνων τὰς ῥῖνας ἐνταῦθα κατῴκισεν, ὡς οὐκ ἂν ἔτι τολμήσοντας * ἀνελθεῖν, διὰ τὴν αἰσχύνην τῆς ὄψεως. Καὶ αὕτη μὲν οὖν ἡ ἀπὸ Γάζης λυπρὰ πᾶσα. καὶ ἀμμώδης· [6] ἔτι δὲ μᾶλλον ἐφεξῆς τοιαύτην ὑπερκειμένην ἔχουσι τὴν Σιρβωνίδα λίμνην [7] παράλληλον πρὸς τῇ θαλάττῃ μικρὰν δίοδον ἀπολείπουσαν μεταξύ, [8] μέχρι τοῦ Ἐκρήγματος καλουμένου, μῆκος ὅσον διακοσίων σταδίων· πλάτος δὲ τὸ μέγιστον πεντήκοντα· τὸ δ' Ἔκρηγμα συγκέχωσται· Εἶτα C συνεχὴς ἄλλη τοιαύτη ἡ ἐπὶ τὸ Κάσιον, κἀκεῖθεν ἐπὶ τὸ Πηλούσιον. Ἔστι δὲ τὸ Κάσιον, [9] θινώδης τις λόφος ἀκρωτηριάζων, ἄνυδρος, ὅπου τὸ Πομπηίου * τοῦ Μάγνου σῶμα κεῖται,

* Scripti, σταδίων καὶ ἑξη.

* Forte Ἐλάναν.

* Manuss. κακουργεῖν. Ald. ἀναιρεῖν.

p. 760.

* Scripti, τοῦ Μεγάλου.

ab Alexandro autem diruta. Ex hoc loco dicitur esse CIↃ CCLX stadiorum transcensus ad urbem 3 Elana, sitam in Arabici sinus intimo secessu. Duplex hic est, alter Arabiam & Gazam versus, quem Elaniticum appellant ab urbe, quæ in eo est: alter Ægyptum versus, ad Heroum urbem, in quem compendiosius iter est à Pelusio: Sed camelis conficiendum per loca deserta & arenosa: magna est etiam iis in locis serpentum multitudo. Gazam sequitur Raphia, ubi Ptolemæus, quartus cum Antiocho magno depugnavit. Postea sunt Rhinocolura, ab iis dicta, qui nares truncati eò fuere translati: nam Æthiopum quidam Ægyptum invadens, non nece, sed nasi mutilatione, maleficia coërcens, eos ibi collocavit, ut propter oris deformitatem redire domum non auderent. Quæ Gazam sequitur regio, sterilis est & arenosa. Magis etiam quæ inde est inter Sirbonidem lacum & mare æqualibus distantia intervallis, parvum quendam transitum in medio occupans, ad locum usque cui ab eruptione Ecregma nomen, longitudo est CC ferè stadiorum, maxima latitudo L: eruptio illa obturata est: sequitur regio usque ad Casium atque inde Pelusium. Casius est mons aggeribus arenarum similis, inque mare procurrens, ipse aquarum inops. In eo Magni Pompei corpus jacet,

1. Κατεσπασμένη δὲ ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, καὶ μένουσα ἔρημος. *Ab Alexandro autem diruta.*) Hæc ultima verba καὶ μένουσα ἔρημος non agnoscit Xylander: ideo suspicor esse glossema alicujus, qui ex Actis Apostolorum c. VIII. v. 26. id notaverat ad marginem, quod postea in textum additum est. Nam forte ea non fuit, quæ dicta fuit ἔρημος, sed alia, quæ magis ad desertum Ægyptum versus accedebat. Vide quæ notavi ad Polybii locum lib. V. p. 427. *Palm.*

2. Εἰς Ἀείλαν πόλιν) Interpres εἰς Ἐλάνα rectius. *Cas.*

2. Εἰς Ἀείλαν πόλιν) Male vulgò legitur, cum emendandum sit, εἰς Ἄϊλαν πόλιν. Et malè corrigunt eruditi viri, εἰς Ἐλάναν. licet ita etiam vocetur Straboni alio loco, & Artemidoro, & Ptolemæo. In concilio Nicæno ex Palæstina provincia subscripsit Petrus Episcopus *Aïlensis*, ab hac Aïla. Salmas. Exer. Plin. Ed. Ult. p. 342.

3. *Elana*) Infrà receptam de Elanis & Elanitico sinu scripturam secutus sum, relictis Græcis ut inveni. quando ipse etiam Plinius docet alios aliter scripsisse VI. cap. 28. De Rinocoluris etiam Stephanum & epitomas sum secutus. sed Æthiops, qui id fecerit, non video. *Xyland.*

4. Ῥαφία, ἐν ᾗ μάχη συνέβη Πτολεμαίῳ) Hoc prælio victor evasit Ptolem. Historiam habes apud Polybium lib. V. *Casaub.*

5. Εἶτα Ῥινοκόλουρα ἀπὸ τῶν εἰσῳκισμένων τὰς ῥῖνας οὕτω καλουμένη) Deesse aliquid videtur. Lego autem, ἀπὸ τῶν εἰσῳκισμένων, λελωβημένων τὰς ῥῖνας, οὕτω καλουμένη, vel simili modo. Res ex Diodoro & aliis nota. *Idem.*

D 5. Εἶτα Ῥινοκόλουρα, ἀπὸ τῶν εἰσῳκισμένων τὰς ῥῖνας οὕτω καλουμένη· τῶν γὰρ Αἰθιόπων τις ἐπελθὼν ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον, ἀντὶ τοῦ ἀναιρεῖν τοὺς κακούργους, ἀποτέμνων τὰς ῥῖνας ἐνταῦθα κατῴκισεν, ὡς οὐκ ἂν ἔτι τολμήσοντας ἀναιρεῖν διὰ τὴν αἰσχύνην τῆς ὄψεως. h. e. *Sequitur Rhinocolura, ab incolis naribus truncatis nomen habens: Regum enim Æthiopum unus Ægyptum aggressus, in maleficos capitali pœna animadvertere nolens, præsectis naribus eo loco habitare jussit, ceu posthac à latrociniis temperaturos, ob faciei fœditatem.*) Græcè videtur mihi locus esse mutilus, ut, substituto participio κοπέντων aut simili hunc in modum legatur: ἀπὸ τῶν εἰσῳκισμένων τὰς ῥῖνας κοπέντων οὕτω καλουμένη, tale quid enim desiderari videtur. vid. Hadriani Junii Animadvers. Lib. III. cap. 3.

6. Ἔτι δὲ μᾶλλον ἐφεξῆς τοιαύτην ὑπερκειμένην ἔχουσι) Lego, ἔτι δὲ μᾶλλον ἡ ἐφεξῆς τοιαύτη ὑπερκειμένην ἔχουσα τὴν Σιρβωνίδα λίμνην. *Casaub.*

7. Παράλληλον πρὸς τῇ θαλάττῃ μικρὰν δίοδον ἀπ.) Vide num legendum sit potius, παράλληλόν πως τῇ θαλάττῃ. Sic alibi dicebat, παρεκτέταται δ' ἡ Σιρβωνὶς τῇ παραλίᾳ, &c. *Idem.*

8. Μέχρι τοῦ Ἐκρήγματος) Meminit Diodorus lib. XIX. vide ad librum primum. *Idem.*

9. Θινώδης τὶς λόφος) Casio vicina esse arenosa, confirmat Aristides, qui arenarum ejus loci ita meminit, ἐπεὶ καὶ αἱ περὶ τὰς εἰσβολὰς τὰς ἐξ Ἀράβων εἰς Αἴγυπτον ψάμμοι, οὐ τοσοῦτον ὕσει, ὡς παρήσουσι ῥεῦμα ὕδατι. *Idem.*

& Jovis Caſii eſt templum, nec procul inde Magnus jugulatus fuit, Aegyptiorum dolo circumventus. Inde eſt via, quæ Peluſium defert, in ea ſunt Gerrha, & Chabriæ quæ vocantur caſtra: ac voragines Peluſio proximæ, Nili effuſionibus factæ, cum ea loca cava & paluſtria ſint. Dictum de Phœnicia eſt ſatis. Artemidorus ait, ab Orthoſia Peluſium eſſe ſtadia CIϽ CIϽ CIϽ IϽCL, ſi quis ſinus intret. A Melænis (ſive eæ ſunt Melaniæ) ad Celenderin, quod eſt confinium Ciliciæ ac Syriæ mille & nonaginta. Hinc in Orontem IϽXX. Poſtea Orthoſiam uſque CIϽ CXXX.

JUDEAE extrema occidentalia Caſio proxima, Idumæi occupant, & lacus. Idumæi quidem Nabatæi ſunt: per ſeditionem autem inde ejecti Judæis ſe adjunxerunt, & eorum leges amplexi ſunt. Ad mare autem Serbonidis majorem occupavere partem, & quæ deinceps ſunt uſque ad Hieroſolymam mari omnia vicina. Jam antè enim docuimus, hanc à navali Joppes conſpici, atque hæc quidem verſus ſeptentrionem ſunt, & magna ex parte à mixtis gentibus habitata, Aegyptiis, Arabibus, & Phœnicibus. Nam tales ſunt qui Galilæam habent, & Hierichuntem, & Philadelphiam, & Samariam, quam Herodes Sebaſtam, *id eſt Auguſtam*, nominavit. Cùm autem ſint convenæ, fama quæ plurimum obtinet de his, quæ de templo Hieroſolymitano jactata fidem inveniunt, perhibet ab Ægyptiis fuiſſe prognatos eos, qui nunc Judæi appellantur. ¶ Nam MOSES unus ex Ægyptiis ſacerdotibus,

A 1 καὶ Διός ἐστιν ἱερὸν Κασίου· πλησίον δὲ καὶ ἐσφάγη ὁ Μάγνος δολοφονηθεὶς ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων. Εἶτ' ἐπὶ Πηλούσιον ὁδός, ἐν ᾗ τὰ Γέρρα, 2 καὶ ὁ Χαβρίου λεγόμενος χάραξ, καὶ τὰ πρὸς τῷ Πηλουσίῳ βάραθρα, ἃ ποιεῖ ὁ παρεκχεόμενος Νεῖλος, φύσει κοίλων καὶ ἑλωδῶν ὄντων τῶν τόπων· τοιαύτη μὲν ἡ Φοινίκη· Φησὶ δ' Ἀρτεμίδωρος εἰς τὸ Πηλούσιον ἐκ μὲν Ὀρθωσίας εἶναι σταδίους τρισχιλίους ἑξακοσίους πεντήκοντα κατακολπίζοντι· ἐκ δὲ * Μελαίνων, ἢ Μελανίων, τῆς Κιλικίας τὴν πρὸς Κελένδεριν, ἐπὶ μὲν τὰ μεθόρια τῆς Κιλικίας, καὶ τῆς Συρίας, χιλίους καὶ ἐνακοσίους * εἴ-
B κοσι· ἐντεῦθεν δὲ ἐπὶ τὸν Ὀρόντην πεντακοσίους εἴκοσιν· εἶτ' ἐπὶ Ὀρθωσίαν, χιλίους ἑκατὸν τριάκοντα.

* Scripti, Μελαίων.

* Addidimus ex manuſſ.

Τῆς δὲ ΙΟΥΔΑΙΑΣ τὰ μὲν ἑσπέρια ἄκρα τὰ πρὸς τῷ Κασίῳ κατέχουσιν Ἰδουμαῖοι τε καὶ ἡ λίμνη. 3 Ναβαταῖοι δ' εἰσὶν οἱ Ἰδουμαῖοι· κατὰ στάσιν δ' ἐκπεσόντες ἐκεῖθεν προσεχώρησαν τοῖς Ἰουδαίοις, καὶ τῶν νομίμων τῶν αὐτῶν ἐκείνοις ἐκοινώνησαν· πρὸς θαλάττῃ δὲ ἡ Σερβωνὶς τὰ πολλὰ κατεῖχε, καὶ ἡ συνεχὴς μέχρι Ἱεροσολύμων· καὶ γὰρ ταῦτα πρὸς θαλάττῃ ἐστίν· ἀπὸ δὲ τοῦ ἐπινείου τῆς Ἰόππης
C εἴρηται, ὅτι ἐστὶν ἐν ὄψει· ταῦτα μὲν προσάρκτια, τὰ πολλὰ δ' ὡς ἕκαστα εἰσὶν ὑπὸ φύλων οἰκούμενα μικτῶν, ἔκ τε Αἰγυπτίων ἐθνῶν καὶ Ἀραβίων καὶ Φοινίκων· τοιοῦτοι γὰρ οἱ τὴν Γαλιλαίαν ἔχοντες, καὶ τὸν Ἱερικοῦντα, καὶ τὴν Φιλαδέλφειαν καὶ Σαμάρειαν 4 ἣν Ἡρώδης Σεβαστὴν ἐπωνόμασεν. Οὕτω δ' ὄντων μιγάδων, ἡ κρατοῦσα μάλιστα φήμη τῶν περὶ τὸ ἱερὸν τὸ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις πιστευομένων, 5 Αἰγυπτίους ἀποφαίνει τοὺς προγόνους τῶν νῦν Ἰουδαίων λεγομένων. ΜΩΣΗΣ γάρ τις τῶν Αἰγυπτίων ἱερέων

1. Καὶ Διός ἐστιν ἱερὸν Κασίου) Non tantum hic, ſed & in Corcyra memoratur Jovis Caſii templum, Plin. Hiſt. Nat. Lib. IV. c. 12. Niſi ibi legendum ſit *Caſſii*, ut eſt apud Sueton. Neron. cap. XXII. extr. *Scherpez.*

D 1. Καὶ Δίος &c.) Vide Jacob. Spon. Miſcell. Erudit. Antiq. pag. 75.

2. Καὶ ὁ Χαβρίου λεγόμενος χάραξ) Plinio H. N. Lib. V. c. 12. *Chabriæ caſtra.* videntur à Chabria Athenienſi dicta, de cujus in Ægyptum profectione Diodorus lib. XV. Meminit & Athenæus lib. XII. c. 8. pag. 532. *Caſaub.*

3. Ναβαταῖοι δ' εἰσὶν οἱ Ἰδουμαῖοι) Errat Strabo, dicens Idumæos origine eſſe Nabatæos, & ſeditione patria egreſſos. Vide Joſeph. Antiq. Jud. Lib. II. c. 1. Ptolemæus Lib. 1. de Herode apud Ammonium: Ἰδουμαῖοι, τὸ μὲν ἀρχῆθεν οὐκ Ἰουδαῖοι, ἀλλὰ Φοίνικες, καὶ Σύροι. Atque ita de Idumæis intelligendus eſt locus Herodoti Muſa ſecunda: Φοίνικες δὲ καὶ Σύριοι οἱ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ, καὶ οὗτοι ὁμολογοῦσι παρ' Αἰγυπτίων μεμαθηκέναι, veluti cenſet Grotius ille, vere Magnus. *Scherpezeelius.*

4. Ἣν Ἡρώδης Σεβαστὴν ἐπωνόμασε) Teſtatur Joſephus non uno loco. *Caſaub.*

5. Αἰγυπτίους ἀποφαίνει τοὺς προγόνους) Sic multi veterum Græcorum exiſtimavere, non tamen omnes: nam alius voluit Judæos eſſe progeniem ſophiſtarum Indiæ, alius Creta inſula profugos, alius Æthiopum prolem, alius aliter. Vide Joſephum contra Appionem, Cornelium Tacitum Hiſtoriarum lib. V. initio & Juſtinum. Omnes quàm procul à veritate aberrarint, ſcimus hodie nos Chriſtiani poſtquam Deo opt. maxim. ſingulari miſericordia etiam gentibus ſacroſanctum verbum ſuum communicare viſum eſt: quo ſanè nomine, ridiculi ſunt & inepti qui veteribus ſcriptoribus (quorum miſeranda potius eſt conditio) audent inſultare, & ignorantiam objicere, quo in genere ſingularis eſt quorundam homunciorum impudentia, qui Ariſtoteli principi philoſophorum ἀσεβείας & ἀθεότητος γραφὴν intendunt, non ob pæanem neſcio quem, ut olim factum à male feriatis Athenienſibus; ſed, quia non convenit illi in Ethicis & Metaphyſicis cum Moſe, quanquam quid boni illi viri in Ariſtotelis ſcriptis intellexerint aliâs viderimus. *Idem.*

A ἔχων τι μέρος τῆς καλουμένης χώρας, ἀπῆρεν ἐκεῖσε ἐνθένδε δυσχεράνας τὰ καθεστῶτα, καὶ συνεξῆραν αὐτῷ πολλοὶ τιμῶντες [1] τὸ θεῖον. ἜΦΗ γὰρ ἐκεῖνος καὶ ἐδίδασκεν, ὡς οὐκ ὀρθῶς * φρονοῦσιν οἱ Αἰγύπτιοι θηρίοις εἰκάζοντες, καὶ βοσκήμασι τὸ θεῖον. οὐδ᾽ οἱ Λίβυες. * οὐκ εὖ δὲ οὐδ᾽ οἱ Ἕλληνες, ἀνθρωπομόρφους τυποῦντες· εἴη γὰρ ἓν τοῦτο μόνον θεὸς τὸ περιέχον ἡμᾶς ἅπαντας καὶ γῆν καὶ θάλατταν, ὃ καλοῦμεν οὐρανὸν, καὶ κόσμον, * καὶ τὴν τῶν ὄντων φύσιν. Τούτου δὴ τίς ἂν εἰκόνα πλάττειν θαῤῥήσειε νοῦν ἔχων ὁμοίαν * τινὰ τῶν παρ᾽ ἡμῖν, ἀλλ᾽ ἐᾶν δεῖ πᾶσαν ξοανοποιΐαν· τέμενος ἀφορίσαντας καὶ σηκὸν ἀξιόλογον τιμᾶν ἕδους χωρίς. B Ἐγκοιμᾶσθαι δὲ καὶ αὐτοὺς ὑπὲρ ἑαυτῶν, καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων ἄλλους τοὺς εὐονείρους· καὶ προσδοκᾶν * δεῖν παρὰ τοῦ θεοῦ, καὶ δῶρον ἀεί τι, καὶ σημεῖον τοὺς σωφρόνως ζῶντας καὶ μετὰ δικαιοσύνης, τοὺς δ᾽ ἄλλους μὴ προσδοκᾶν. Ἐκεῖνος μὲν οὖν τοιαῦτα λέγων ἔπεισεν εὐγνώμονας ἄνδρας * οὐκ ὀλίγους, καὶ ἀπήγαγεν ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον, ὅπου νῦν ἐστὶ τὸ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις κτίσμα. [2] Κατέσχε δὲ ῥαδίως, οὐκ ἐπίφθονον ὂν τὸ χωρίον, οὐδ᾽ ὑπὲρ οὗ ἄν τις ἐσπουδασμένως μαχέσαιτο· ἔστι γὰρ πετρῶδες, αὐτὸ μὲν εὔυδρον, τὴν δὲ κύκλῳ χώραν ἔχον λυπρὰν καὶ ἄνυδρον, τὴν δ᾽ ἐντὸς ἑξήκοντα σταδίων, καὶ C ὑπόπετρον. Ἅμα δ᾽ ἀντὶ τῶν ὅπλων τὰ ἱερὰ προυβάλλετο καὶ τὸ θεῖον, ἵδρυσιν τούτου ζητεῖν ἀξιῶν, καὶ παραδώσειν ὑπισχνούμενος τοιοῦτον σεβασμὸν, καὶ τοιαύτην ἱεροποιΐαν, ἥτις οὐδὲ δαπάναις ὀχλήσει τοὺς χρωμένους· οὔτε θεοφορίαις, οὔτε ἄλλαις πραγματείαις ἀτόποις· οὗτος μὲν οὖν εὐδοκιμήσας τούτοις συνεστήσατο ἀρχὴν οὐ τὴν τυχοῦσαν, ἁπάντων προσχωρησάντων ῥαδίως τῶν κύκλῳ διὰ τὴν ὁμιλίαν, καὶ τὰ προτεινόμενα· οἱ δὲ διαδεξάμενοι, χρόνους μέν τινας ἐν τοῖς αὐτοῖς διέμενον δικαιοπραγοῦντες, [3] καὶ θεοσεβεῖς ὡς ἀληθῶς ὄντες, ἔπειτ᾽ ἐφισταμένων ἐπὶ τὴν ἱερωσύνην τὸ μὲν πρῶτον δεισιδαιμόνων, D ἔπειτα τυραννικῶν ἀνθρώπων, ἐκ μὲν τῆς δεισιδαιμονίας αἱ τῶν βρωμάτων * ἀποσχέσεις, ὧν

* Scripti, φρονοῖεν.
* Vulgo, εὐ δ᾽ ὐδ᾽ οἱ Ἕλληνες.
p. 761.
* Manuſſ. τῶν ὅλων
* Malim. τινί.
* Manuſſ. δεῖν ἀγαθὸν παρ.
* Addimus hæc verba ex manuſſ.
* Vulgo, ὑποσχέσεις

cum partem quandam regionis haberet, ac moleſtè ferret præſentem ſtatum, inde huc commigravit, multis eum comitantibus, quibus divina curæ erant. *Affirmabat enim docebatque Ægyptios non recte ſentire, qui beſtiarum ac pecorum imagines Deo tribuerent, itemque Afros, & Græcos, qui diis hominum figuram affingerent. Id vero ſolum eſſe Deum, quod nos & terram ac mare continet, quod cælum & mundum & rerum omnium naturam appellamus, cujus profecto imaginem nemo ſana mentis alicujus earum rerum, quæ penes nos ſunt, ſimilem audeat effingere. Proinde omni ſimulacrorum effictione repudiata, dignum ei templum ac delubrum conſtituendum, ac ſine aliqua figura colendum. Qui caſte ac juſte vivunt, eis bona ſomnia offerri: debere itaque & pro ſe, & pro aliis eos dormire in templo, & à Deo ſubinde aliquid boni atque indicii exſpectare, cæteris nihil ſperandum.* Talia Moſes dicens hominibus bonis fidem fecit, inque ea loca deduxit, ubi nunc condita ſunt Hieroſolyma: quem facilè obtinuit, cum non eſſent æmulationi obnoxia, neque digna de quibus contenderetur. Eſt enim locus ſaxoſus, aquis ipſe quidem abundans, cùm regio circùm ſterilis ac ſicca ſit, & intra ſexaginta ſtadia, etiam ſolum habeat lapidoſum infernè. Interim loco armorum ſacra & Deum prætendebat, cui ſe dicebat ſedem quærere, & ejuſmodi cultum & ſacrificia traditurum pollicebatur, quæ nec impenſa nec furoribus, neque re ulla abſurda cultores perturbarent. Hæc ille cum ſuis probaſſet, non contemnendum eſt adeptus imperium: facilè enim gentes omnes finitimæ tanta propoſita ſpe, & hujuſmodi conſuetudine ductæ ſe adjunxerunt. Succeſſores aliquandiu in iiſdem inſtitutis permanſere, juſti & verè religioſi. Poſt cum ſacerdotium occupaſſent, primùm quidem ſuperſtitioſi homines, deinde etiam tyrannici: ſuperſtitio invexit abſtinentiam à carnibus, quam

1. Τὸ θεῖον) *Summum illud & æternum, neque mutabile, neque interiturum* Numen, uti Tacitus Lib. V. Hiſt. cap. 5. ubi de Judæis agit. *Scherpez.*

2. Κατέσχε δὲ ῥαδίως οὐκ ἐπίφθονον ὂν τὸ χωρίον) Ait Judæam non eſſe felici ſolo, nec valdè περιμάχητον. in quo videtur parum Straboni convenire cum verbo Dei, ubi toties terræ Chananææ bonitas commendatur. verum dubium non eſt, quin Strabonis temporibus multò deteriorem agrum Judæi colerent, quam coluiſſent olim: quod & ex iiſdem ſacris literis probare poſſe mihi videor, ſi id ageretur. *Caſaub.*

3. Καὶ θεοσεβεῖς ὡς ἀληθῶς ὄντες) Notentur aureis literis hæc verba: quæ veritas ipſa ab ore hominis profani extorſit. his verbis Strabo fatetur religionem illam veram eſſe, quam Moſes Judæos olim docuit. Notetur etiam magni ſcriptoris candor, & φιλαλήθεια, quæ procul à Taciti ſuperſtitione & multorum κακοηθείᾳ abeſt. *Idem.* Juſtinus de Judæis Lib. XXXVI. cap. 2. *Quorum* (regum & ſacerdotum) *Juſtitia religione permixta, incredibile quantum convaluere*, ita ſcrib. cum Bernecero & Grævio. Ad Juſtin. hunc Strabonis locum notavit quoque Illuſtris Bongarſius. *Scherpez.*

1. Καὶ

etiamnum retinent: & circumcisiones, & excisiones, & si qua sunt hujusmodi alia: tyrannis autem latrocinia. Qui enim deficiebant, simul & eam regionem, & vicinam vexabant: at qui principum res agebant, ii aliena diripientes, Syriæ ac Phœniciæ non pauca subegerunt. Honor nihilominus arci eorum habebatur: quam non ut sedem tyrannorum aversarentur homines, sed venerarentur ut templum. Sic enim à natura est hominibus comparatum, & commune hoc Græcis & barbaris, ut sua sponte civiles, communi præcepto atque instituto vivant: aliter enim multi in unum coire, & convenienter idem agere non possunt, quod est civiliter degere: neque alia ratione societas vitæ servari potest. Præceptum verò duplex est, divinum aliud, aliud humanum. Antiqui sanè divina majore in honore & veneratione habuerunt, itaque multi tunc ad oracula proficiscebantur, atque ea consulebant. In Dodonam quidem,

Ut Jovis ex alta caperent oracula quercu,

cujus consilio plurimum utebantur: alii Delphos, ut ille

Superesset expositus ne quondam filius
Quæsitum —— cum quidem ipse filius
Iret, parentes ut suos cognosceret
Delphis docente Phœbo ——

Minos quin &

Ter ternos Jovis auditor Minos fuit annos:

id est, per novennium (ut Plato dicit) in Jovis antrum descendit, & ab illo præcepta accepit, quæ ad homines afferret. Eodem modo Lycurgus ejus imitator egit, nam sæpè peregrinans, ea ex Pythia intellexit, quæ Lacedæmoniis imperanda erant. Hæc quàm vera fuerint, non disputo, equidem ab hominibus putabantur & credebantur vera, & propterea divinatores in precio erant tanto, ut etiam imperio digni iudicarentur: scilicet qui divina nobis præcepta ac monitus exponerent & vivi & mortui: quemadmodum etiam Tiresias,

Cui dederat vita functo Proserpina mentem,
Ut saperet solus: reliquis errantibus umbris.

A περ καὶ νῦν ἔθος ἐστὶν αὐτοῖς ἀπέχεσθαι, καὶ περιτομαὶ, καὶ ἐκτομαὶ, καὶ εἴ τινα τοιαῦτα ἐνομίσθη· ἐκ δὲ τῶν τυραννίδων τὰ λῃστήρια. Οἱ μὲν γὰρ ἀφιστάμενοι τὴν χώραν ἐκάκουν, καὶ αὐτὴν καὶ τὴν γειτνιῶσαν. οἱ δὲ συμπράττοντες τοῖς ἄρχουσι καθήρπαζον τὰ ἀλλότρια, καὶ τῆς Συρίας κατεστρέφοντο, καὶ τῆς Φοινίκης πολλήν. Ἦν δ᾽ ὅμως εὐπρέπειά τις περὶ τὴν ἀκρόπολιν αὐτῶν, οὐχ ὡς τυραννεῖον βδελυττομένων, ἀλλ᾽ ὡς ἱερὸν σεμνυνόντων τὲ καὶ σεβομένων· πέφυκε γὰρ οὕτω· καὶ κοινόν ἐστι τοῦτο καὶ τοῖς Ἕλλησι καὶ τοῖς βαρβάροις.
B Πολιτικοὶ γὰρ ὄντες ἀπὸ προστάγματος κοινοῦ ζῶσιν· ἄλλως γὰρ οὐχ οἷόν τε τοὺς πολλοὺς, ἕν τι κατὰ ταυτὸ ποιεῖν ἡρμοσμένως ἀλλήλοις, ὅπερ ἦν τὸ πολιτεύεσθαι, καὶ ἄλλως πως νέμειν βίον κοινόν. Τὸ δὲ πρόσταγμα διττόν. ἢ γὰρ παρὰ θεῶν ἢ παρὰ ἀνθρώπων. [1] Καὶ οἵ γε ἀρχαῖοι τὸ παρὰ τῶν θεῶν ἐπρέσβευον μᾶλλον καὶ ἐσέμνυνον καὶ διὰ τοῦτο καὶ ὁ χρηστηριαζόμενος ἦν τότε πολὺς, καὶ τρέχων, εἰς μὲν Δωδώνην, ὅπως p. 762.

Ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούσῃ Odyss. ξ. 328.

συμβούλῳ τῷ Διῒ χρώμενος· εἰς δὲ Δελφοὺς

C Τὸν ἐκτεθέντα παῖδα μαστεύων μαθεῖν
Εἰ μηκέτ᾽ εἴη. - - - αὐτὸς δ᾽ ὁ παῖς
Ἔστειχε τοὺς τεκόντας ἐκμαθεῖν θέλων
Πρὸς δῶμα Φοίβου. - - -

Καὶ ὁ Μίνως παρὰ τοῖς Κρησίν. Odyss. τ. 179.

Ἐννέωρος βασίλευε Διός μεγάλου ὀαριστής.

[2] δι᾽ ἐννέα ἐτῶν ὥς φησι Πλάτων, ἀναβαίνων ἐπὶ τὸ ἄντρον τοῦ Διὸς, καὶ παρ᾽ ἐκείνου τὰ προστάγματα λαμβάνων, καὶ * παρακομίζων εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Τὰ δ᾽ ὅμοια ἐποίει καὶ Λυκοῦργος ὁ ζηλωτὴς αὐτοῦ. πυκνὰ γὰρ ὡς ἔοικεν ἀποδημῶν, ἐπυνθάνετο παρὰ τῆς Πυ-
D θίας ἃ προσήκει παραγγέλλειν τοῖς Λακεδαιμονίοις· ταῦτα γὰρ ὅπως ποτὲ ἀληθείας ἔχει, παρά γε τοῖς ἀνθρώποις ἐπεπίστευτο. καὶ ἐνενόμιστο· καὶ διὰ τοῦτο καὶ οἱ μάντεις ἐτιμῶντο, ὥστε καὶ βασιλείας ἀξιοῦσθαι, ὡς τὰ παρὰ τῶν θεῶν ἡμῖν ἐκφέροντες παραγγέλματα καὶ ἐπανορθώματα καὶ ζῶντες καὶ ἀποθανόντες· καθάπερ καὶ ὁ Τειρεσίας.

Τῷ καὶ τεθνηῶτι, νόον πόρε Περσεφόνεια Odyss. κ. 494.
Οἴῳ πεπνῦσθαι· τοὶ δὲ σκιαὶ ἀΐσσουσι.

* Manuss. διακομίζων.

1. Καὶ οἵ γε ἀρχαῖοι τὸ παρὰ τῶν θεῶν) Simillimus locus apud Diodorum Siculum lib. 1. non procul à fine. *Casaub.*

2. Δι᾽ ἐννέα ἐτῶν ὥς φησι Πλάτων) Plato ait, nono quoque anno, non per novennium ut somniant interpretes. *Id.* Vide sis Casaubonum supra ad L. X. p. 476.

Τοιοῦτος δ' ὁ Ἀμφιάρεως, καὶ ὁ Τροφώνιος, καὶ ὁ Ὀρφεύς, καὶ ὁ Μουσαῖος, καὶ ὁ παρὰ τοῖς Γέταις θεός, τὸ μὲν παλαιὸν Ζάμολξις Πυθαγόρειός τις, καθ' ἡμᾶς δ' ὁ τῷ Βυρεβίστᾳ θεσπίζων, Δεκαίνεος· παρὰ δὲ τοῖς Βοσπορανοῖς Ἀχαΐκαρος· παρὰ δὲ τοῖς Ἰνδοῖς οἱ γυμνοσοφισταί· παρὰ δὲ τοῖς Πέρσαις οἱ Μάγοι καὶ νεκυομάντεις, καὶ ἔτι οἱ λεγόμενοι λεκανομάντεις, καὶ ὑδρομάντεις. παρὰ δὲ τοῖς Ἀσσυρίοις, οἱ Χαλδαῖοι· 2 παρὰ δὲ τοῖς Ῥωμαίοις, οἱ Τυρρηνικοὶ ὡροσκόποι. Τοιοῦτος δέ τις ἦν καὶ ὁ Μωσῆς, καὶ οἱ διαδεξάμενοι ἐκεῖνον, τὰς μὲν ἀρχὰς λαβόντες οὐ φαύλας, ἐκτραπόμενοι δ' ἐπὶ τὸ χεῖρον. Ἤδη δ' οὖν φανερῶς τυραννουμένης τῆς Ἰουδαίας, 3 πρῶτος ἀνθ' ἱερέως ἀνέδειξεν ἑαυτὸν βασιλέα Ἀλέξανδρος· τούτου δ' ἦσαν υἱοὶ Ὑρκανός τε καὶ Ἀριστόβουλος· 4 διαφερομένων δὲ περὶ τῆς ἀρχῆς, ἐπῆλθε Πομπήϊος καὶ κατέλυσεν αὐτούς, καὶ τὰ ἐρύματα αὐτῶν κατέσπασε, καὶ αὐτὰ ἐν πρώτοις τὰ Ἱεροσόλυμα βίᾳ καταλαβών· ἦν γὰρ πετρῶδες εὐερκὲς ἔρυμα, ἐντὸς μὲν εὔυδρον, ἐκτὸς δὲ παντελῶς διψη-

p. 763. ρόν. τάφρον λατομητὴν ἔχων, βάθος μὲν ἑξήκοντα ποδῶν, πλάτος δὲ πεντήκοντα καὶ διακοσίων· ἐκ δὲ τοῦ λίθου τοῦ λατομηθέντος ἐπεπύργωτο τὸ τεῖχος τοῦ ἱεροῦ. Κατελάβετο δ' ὥς φασι, τηρήσας 5 τὴν τῆς νηστείας ἡμέραν, ἡνίκα ἀπείχοντο οἱ Ἰουδαῖοι παντὸς ἔργου, πληρώσας τὴν τάφρον, καὶ ἐπιβαλὼν τὰς διαβάθρας· κατασπάσαι δ' οὖν ἐκέλευσε τὰ τείχη πάντα, καὶ ἀνεῖλεν εἰς δύναμιν τὰ λῃστήρια, καὶ τὰ γαζοφυλάκια τῶν τυράννων. 6 Ἦν δὲ δύο μὲν τὰ ταῖς εἰσβολαῖς ἐπικείμενα τοῦ Ἱερικοῦντος Θρήξ τε καὶ Ταῦρος, ἄλλα δὲ Ἀλεξάνδριόν τε καὶ Ὑρκάνιον, καὶ Μαχαιροῦς, * καὶ Λυσίας, καὶ τὰ περὶ τὴν Φιλαδελφίαν, καὶ ἡ περὶ Γαλιλαίαν Σκυθόπολις. Ἱερικοῦς δ' ἐστὶ πεδίον κύκλῳ περιεχόμενον ὀρεινῇ τινι, καί που καὶ θεατροειδῶς πρὸς αὐτῷ κεκλιμένῃ· 7 ἐνταῦθα δ' ἐστὶν ὁ Φοινικών, μεμιγμένην ἔχων καὶ ἄλλην ὕλην ἥμερον καὶ εὔκαρπον, πλεονάζων δὲ τῷ φοίνικι,

* Manuss. Λυδὰς καὶ Λυδ.

Talis fuit Amphiaraus, & Trophonius, & Orpheus, & Musæus, & 1 apud Getas olim Zamolxis Pythagoreus, ætate nostra Decæneus, qui Byrebistæ vaticinatur, & apud Bosporanos Achaicarus, apud Indos Gymnosophistæ, apud Persas Magi, & qui Necyomantici, & Lecanomantici, & Hydromantici appellantur, apud Assyrios Chaldæi, apud Romanos Etrusci haruspices. Talis erat Moses, & successores ejus: qui ab initiis non malis, postea degeneravere. ¶ Cùm verò palàm iam Iudæa tyrannide premeretur, primus pro sacerdote se regem fecit Alexander, cujus filios Hyrcanum & Aristobulum de imperio disceptantes, Pompeius superveniens dejecit, atque eorum munitiones evertit, & ipsa inprimis Hierosolyma vi capta sunt. Erat probe munita urbs opere lapideo & interius aquis abundans, exteriùs omnino sicca, fossam habebat lapide exciso sexaginta pedum profunditate, latitudine CCL. E lapide autem exciso, educta erant templi mœnia. Pompeius cepit observato jejunii die, quo ab omni opere Iudæi abstinent, impleta fossa & admotis scalis, iussitque mœnia omnia convelli, ac quantum omnino potuit latronum receptacula diruit, & loca ubi gaza tyrannorum recondita erat: quorum duo Thrax atque Taurus in Hiericuntis ingressu sita erant: porrò autem Alexandrium & Hierecuntis, & Machærùs & Lysias, & quæ circa Philadelphium erant, item Scythopolis Galilææ proxima. Hierichus est planicies montibus circumdata, quæ in theatri speciem ad ipsam alicubi declinat. Ibi est Palmetum, cui immixtæ sunt etiam aliæ stirpes hortenses: locus ferax, palmis abundans,

1. *Apud Getas*) Additur in Græco θεός, ego hos deos putatos vix credam. posteà τυραννικοὶ erant, ridiculo mendo, quod non fefellit interpretem. *Xyland.*

2. Παρὰ δὲ τοῖς Ῥωμαίοις οἱ Τυρρηνικοὶ ὡροσκόποι) Vocem ὡροσκόποι esse corruptam semper judicavi. Legendum, vel ἱεροσκόποι: Nam Dionysius Halicarnasseus annotat ἱεροσκόποις Græcis esse qui Latinis aruspices: vel potius, quod verum est, Τυρρηνικοὶ οἰωνοσκόποι ex eodem Dionysio, qui (augures Romanorum notat esse Græcorum οἰωνοπόλους, &) Τυρρηνικὴν οἰωνοσκοπικὴν sæpe commemorat. primum fuit scriptum Τυρρηνικοὶ ὠνοσκόποι, deinde mutatum τὸ ν in ρ. Strabo infra Τυρρηνικῶν θεοπροπιῶν meminit. *Casaub.*

3. Πρῶτος ἀνθ' ἱερέως ἀνέδειξεν ἑαυτὸν βασιλέα Ἀλέξανδρος) Imò Aristobulus est, qui primus sacerdotium in regnum mutavit. Verum quia parum is vixit post assumptum diadema, eique successit frater Alexander, excusari ea ratione potest Strabo. Vide Josephum ἀρχαιολογίας libro XIII. cap. 19. & 20. itemque primum librum ἁλώσεως. *Idem.*

4. Διαφερομένων δὲ περὶ τῆς ἀρχῆς, ἐπῆλθε Πομπήϊος) Historia est apud Josephum Ἀρχαιολογίας lib. XIV. & Dionem lib. XXXVII. *Idem.*

5. Τὴν τῆς νηστείας ἡμέραν) Non semel eo modo capta: qua de re vide pulchrum Agatharchidis locum apud Josephum, lib. priore contra App. *Idem.*

6. Ἦν δὲ δύο μὲν) Omnia ista apud Josephum reperies, multis locis. *Idem.*

7. Ἐνταῦθα δ' ἐστὶν ὁ Φοινικών) Josephus de Hierichunte, ἔνθα τὸ τῆς Ἰουδαίας πιότατον, φοινικά τε παμπολὺν καὶ βάλσαμον τρέφει· τοῦτο λίθοις ὀξέσι ἐπιτέμνοντες τὰ πρέμνα συλλέγουσι κατὰ τὰς τομὰς ἐκ δακρύων. De Judææ balsamo vide præter Plin. Diodor. Sic. lib. XIX. *Idem.*

7. Ἐνταῦθα δ' ἐστὶν ὁ Φοινικών) Statius Pap. lib. V. Sylv. in Protreptico,

—— *Palmetaque capta subibit.* Morell.

ſpacio ſtadiorum C. totus irriguus eſt, & habitationibus plenus. Ibi & regia eſt, & Balſami Paradiſus, quæ planta aromatica eſt fruticoſa, cytiſo & terebintho perſimilis: hujus corticem ſcindentes, ſuccum in vaſis ſuſcipiunt, tenaci lacti perſimilem: ſuſceptus autem in conchis coagulatur: capitis dolores, & ſuffuſiones oculorum incipientes, & hebetudinem viſus mirificè ſanat, quare in precio eſt, eo præſertim quòd hîc ſolùm naſcitur. Palmetum, quod palmam caryotam fert, alibi nullum eſt, excepto Babylonio, & ulterioribus orientem verſus. Maximus quidem ex eis proventus eſt: quin etiam xylobalſamo pro aromate utuntur. ¶ [2] Sirbonis lacus permagnus eſt, cujus ambitum nonnulli mille ſtadiorum tradiderunt: propter maritimam oram extenditur, longitudine paulo amplius CC ſtadiis: profunda & graviſſima eſt ejus aqua, ut urinatores in eo locum non habeant: nam qui tenus umbilico in eum procedit, mox extollitur. Plenus eſt bitumine, quod è medio fundo temporibus non certis, cum bullis quaſi ferventis aquæ efflatur, ac tum ſuperficies paludis curvata, collis ſpeciem præbet: favillæ multum emittit, fumoſæ & quæ viſum fallat: æri, & argento, & nitidis ac terſis omnibus rubiginem inducens, demto ſolo auro: cùm vaſa æruginem contrahunt, jam accolæ intelligunt bituminis eruptionem appetere, ac ſeſe arundineis ratibus ad id inquirendum accingunt.

A ἐπὶ μῆκος σταδίων ἑκατὸν, διάρρυτος ἅπας καὶ μεστὸς κατοικιῶν· ἔστι δ' αὐτοῦ καὶ βασίλειον, καὶ ὁ τοῦ βαλσάμου Παράδεισος· ἔστι δὲ τὸ φυτὸν θαμνῶδες, κυτίσῳ ἐοικὸς καὶ τερμίνθῳ, ἀρωματίζον· οὗ τὸν φλοιὸν ἐπισχίσαντες, * ὑπολαμβάνουσιν ἀγγείοις τὸν ὀπὸν, γλίσχρῳ γάλακτι παραπλήσιον· ἀναληφθεὶς δ' εἰς κογχάρια λαμβάνει πῆξιν· λύει δὲ κεφαλαλγίας θαυμαστῶς καὶ ὑποχύσεις ἀρχομένας, καὶ ἀμβλυωπίας· τίμιος οὖν ἐστὶ, καὶ διότι ἐνταῦθα μόνον γεννᾶται· καὶ ὁ φοινικὼν δὲ τοιοῦτος, ἔχων [1] τὸν καρυωτὸν φοίνικα ἐνταῦθα μόνον, πλὴν τοῦ Βαβυλωνίου, καὶ τοῦ ἐπέκεινα πρὸς

B τὴν ἕω. Μεγάλη οὖν ἀπ' αὐτῶν ἡ πρόσοδος. Καὶ τῷ ξυλοβαλσάμῳ δὲ ὡς ἀρώματι χρῶνται. [3] Ἡ δὲ Σιρβωνὶς λίμνη, πολλὴ μέν ἐστι· καὶ γὰρ χιλίων σταδίων εἰρήκασί τινες τὸν κύκλον· τῇ μέντοι παραλίᾳ παρεκτέταται [4] μικρῷ τι πλέον τῶν διακοσίων σταδίων μῆκος ἐπιλαμβάνουσα, ἀγχιβαθὴς, * βαθύτατον ἔχουσα ὕδωρ, ὥστε μὴ δεῖν κολύμβου, ἀλλὰ τὸν ἐμβάντα καὶ μέχρις ὀμφαλοῦ * προεμβάντα, εὐθὺς ἐξαίρεσθαι· μεστὴ δ' ἐστὶν ἀσφάλτου αὕτη· [5] τοῦτον δὲ ἀναφυσᾶται κατὰ καιροὺς ἀτάκτους ἐκ μέσου τοῦ βάθους μετὰ πομφολύγων, ὡς ἂν ζέοντος ὕδατος· κυρτουμένη δ' ἡ ἐπιφάνεια, [6] λόφου

C φαντασίαν παρέχει· συναναφέρεται δὴ καὶ ἄσβολος πολλὴ καπνώδης μὲν, πρὸς δὲ τὴν ὄψιν ἄδηλος· ὑφ' ἧς κατιοῦται καὶ χαλκὸς καὶ ἄργυρος καὶ πᾶν τὸ στιλπνὸν μέχρι καὶ χρυσοῦ [7] ἀπὸ δὲ τοῦ κατιοῦσθαι τὰ σκεύη γνωρίζουσιν οἱ περιοικοῦντες ἀρχομένην τὴν ἀναβολὴν τῆς ἀσφάλτου, καὶ παρασκευάζονται πρὸς τὴν μεταλλείαν αὐτοῦ, ποιησάμενοι [8] σχεδίας καλαμίνας.

* Manuſſ. ἀπολαμβάν.

* Manuſſ. βαρύτατον.

* Scripti, προβάντα.

1. Τὸν καρυωτὸν φοίνικα) Plinio capitata palma, Varroni Lib. II. c. 1. Caryota. *Caſaub.*

2. *Sirbonis*) Sic ſcribit Stephanus, & aliis ubi Strabo habet βαθύτατον, habent epitomæ βαρύτατον interpres utrumque expreſſit, quem ſecutus ſum. *Xyland.*

3. Ἡ δὲ Σιρβωνὶς λίμνη πολλὴ μέν ἐστιν) Jampridem notus eſt viris eruditis Strabonis error, Sirbonim paludem, quæ eſt ad Caſium, confundentis cum Aſphaltite lacu, à quo Jordanes ebibitur: non defuiſſe autem Straboni auctores, quos hac in parte ſequeretur, vel ex eo intelligimus, quod Plinius refert, quoſdam tradidiſſe Sirbonem lacum habere CL M. paſſ. circuitum. *Caſaub.*

4. Μικρῷ τι πλέον τῶν διακοσίων σταδίων μῆκος ἐπιλαμβάνουσα) Hæc eadem de Sirbonide Diodorus libro primo, ἔστι γὰρ, inquit. ἀνὰ μέσον τῆς τε κοίλης Συρίας καὶ τῆς Αἰγύπτου λίμνη τῷ μὲν πλάτει στενὴ παντελῶς, τῷ δὲ βάθει θαυμάσιος, τῷ δὲ μήκει ἐπὶ διακοσίους παρήκουσα σταδίους· ἣ προσαγορεύεται μὲν Σιρβωνὶς, &c. quo ex loco etiam diſcimus βαθύτατον in Strabone legendum aut utrumque retinendum, βαθύτατον καὶ βαρύτατον: nam hoc poſterius habent manuſcripti. *Idem.*

5. Τοῦτον δ' ἀναφυσᾶται κατὰ καιροὺς ἀτάκτους) Diodorus Siculus de Aſphaltitide, ἐξ αὐτῆς δὲ μέσης ἐκφυσᾷ κατ' ἐνιαυτὸν ἀσφάλτου στερεᾶς μέγεθος, &c. Diodor. κατ' ἐνιαυτὸν ait pro eo quod dixit Strabo κατὰ καιροὺς ἀτάκτους, cui repugnat Tacitus Hiſt. V. c. 6. cujus ſunt hæc, *Certo anni tempore bitumen egerit*, & ita Plinius. Zenophilus apud Antigonum

D tertio quoque anno egeri ſcribit. *Idem.*

6. Λόφου φαντασίαν παρέχει) Diodorus ait inſulæ. Joſephus ταύρων ἀκεφαλαίων. *Idem.*

7. Ἀπὸ δὲ τοῦ κατιοῦσθαι τὰ σκεύη γνωρίζουσιν οἱ περιοικοῦντες ἀρχομένην τὴν ἀναβολὴν τῆς ἀσφάλτου) Eadem ſententia apud Diodorum. Τὴν δ' ἔκπτωσιν φανερὰν συμβαίνει γενέσθαι πρὸ ἡμερῶν εἴκοσι· κύκλῳ γὰρ τῆς λίμνης ἐπὶ πολλοὺς σταδίους ὀσμὴ τῆς ἀσφάλτου προσπίπτει πνεύματος μοχθηροῦ, καὶ πᾶς ὁ περὶ τὸν τόπον ἄργυρος καὶ χρυσὸς καὶ χαλκὸς ἀποβάλλει τὴν ἰδιότητα τοῦ χρώματος. Ex his facile erit Antigoni locum emendare, qui vulgo editur corruptiſſimus: ubi loquitur de hac eadem re, hoc eſt, περὶ ἀναδόσεως τῆς ἀσφάλτου. Sic ille, ὅταν δὲ γίγνηται τοῦτο παρὰ τοῖς ἔντος τριάκοντα σταδίων οἰκοῦσιν, ἰοῦσθαι (vel κατιοῦσθαι) τὰ χαλκώματα. hodie editur μειοῦσθαι perquam inepte. *Idem.*

8. Σχεδίας καλαμίνας) Diodorus vocat δέσμας καλάμων. *Idem.*

p. 764. ἔστι δ' ἡ ἄσφαλτος γῆς βῶλος, ὑγραινομένη, μὲν ὑπὸ θερμότητος καὶ διαχεομένη· πάλιν δὲ μεταβάλλουσα εἰς πάγον ἰσχυρὸν ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ ὕδατος, οἷόν ἐστι τὸ τῆς λίμνης ὕδωρ, ὥστε τομῆς καὶ κοπῆς δεῖσθαι· εἶτ' ἐπιπολάζουσα διὰ τὴν φύσιν τοῦ ὕδατος * ἣν ἔφαμεν, μηδὲ κολύμβου δεῖσθαι, μηδὲ βαπτίζεσθαι τὸν ἐμβάντα, ἀλλ' ἐξαίρεσθαι· προσπλεύσαντες δὲ ταῖς σχεδίαις, κόπτουσι καὶ * φέρουσι τῆς ἀσφάλτου ὅσον ἕκαστος δύναται. [1] τὸ μὲν οὖν συμβαῖνον τοιοῦτον. Γόητας δὲ ὄντας, * σκήπτεσθαί φησιν ἐπῳδάς, ὁ Ποσειδώνιος τοὺς ἀνθρώπους, [2] καὶ οὖρα καὶ ἄλλα δυσώδη ὑγρά, ἃ περικαταχέαντας, καὶ ἐκπιάσαντας, πήττειν τὴν ἄσφαλτον, εἶτα τέμνειν· εἰ μή τις ἐστὶν ἐπιτηδειότης τῶν οὔρων τοιαύτη, καθάπερ καὶ ἐν ταῖς κύστεσι τῶν λιθιώντων, καὶ ἐκ τῶν παιδικῶν οὔρων * ἡ χρυσοκόλλα συνίσταται· ἐν μέσῃ δὲ τῇ λίμνῃ τὸ πάθος συμβαίνειν εὔλογον, ὅτι καὶ ἡ πηγὴ τοῦ πυρός, καὶ τῆς ἀσφάλτου * κατὰ μέσον ἐστί, καὶ τὸ πλῆθος· ἄτακτος δὲ ἡ ἀναφύσησις, ὅτι καὶ ἡ τοῦ πυρὸς κίνησις οὐκ ἔχει τάξιν ἡμῖν φανεράν, ὥσπερ καὶ ἄλλων πνευμάτων πολλῶν. Τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ ἐν Ἀπολλωνίᾳ τῇ Ἠπειρώτιδι. [3] Τοῦ δ' ἔμπυρον τὴν χώραν εἶναι τὰ ἄλλα τεκμήρια φέρουσι πολλά· καὶ γὰρ πέτρας τινὰς ἐπικεκαυμένας δεικνύουσι τραχείας περὶ Μοασάδα, καὶ σύραγγας πολλαχοῦ, καὶ γῆν τεφρώδη· [4] σταγόνας τε πίσσης ἐκ [5] κλεισσάδων * λειβομένας καὶ δυσώδεις πόρρωθεν ποταμοὺς ζέοντας, κατοικίας δὲ ἀνατετραμμένας σποράδην· ὥστε πιστεύειν [6] τοῖς θρυλλουμένοις ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων, ὡς ἄρα ᾠκοῦντό ποτε τρισκαίδεκα πόλεις ἐνταῦθα, ὧν τῆς μητροπόλεως Σοδόμων, σῴζοιτο κύκλος ἑξήκοντά που σταδίων· ὑπὸ σεισμῶν καὶ ἀναφυσημάτων πυρὸς καὶ θερμῶν ὑδάτων ἀσφαλτωδῶν τε καὶ θειωδῶν ἡ λίμνη προπέσοι, καὶ πέτραι πυρίληπτοι γένοιντο· αἵ τε πόλεις αἱ μὲν καταποθεῖεν, ἃς δ' ἐκλείποιεν οἱ δυνάμενοι φυγεῖν. D

A Bitumen est terræ gleba, quæ à calore liquefacta, efflatur atque diffunditur, rursumque in solidum corpus aquæ frigore coit, qualis est lacuum aqua: unde & sectione & incisione opus habet. Id postea in summo fluitat, propter aquæ naturam, quam diximus ingredientem nec urinare, nec immergi posse, sed adtolli. Ratibus autem adnavigantes, quantum quisque potest referunt. Ac de bitumine quidem hæc diximus. Posidonius narrat, accolas præstigiis deditos homines incantationibus quibusdam uti, & lotia & alios hujusmodi fœtidos humores inspergere, atque exprimere, B quibus bitumen coaguletur: postea incidere. nisi fortè aliqua lotii vis est, qualis in vesica eorum qui calculo laborant. [3] Nam etiam ex pueri lotio chrysocolla conficitur. In medio autem lacus ista evenire consentaneum rationi est. Ignis enim ac bituminis fons & copia in medio est: quod autem non stato efflatur tempore, causa est, quia ignis motus, ordinem non habet nobis manifestum: quemadmodum & multorum aliorum flatuum. Talia etiam apud Apolloniam Epiroticam eveniunt. Esse autem ignem in solo ejus regionis multis etiam aliis signis docent. C Nam & petras asperas exustas circa Moasada ostendunt: & multis in locis exesas cavernas, & terram cinerulentam, & picis guttas è petris distillantes, & flumina fœtore eminus edito effervencia: & habitationes passim eversas: ut iis fides haberi posse videatur, quæ ab indigenis prædicantur: in hoc loco XIII urbes olim habitatas fuisse, quarum caput Sodoma adhuc LX stadiorum habeat superstitem ambitum: terræ autem tremoribus & ignis aquarúmque calidarum & bituminosarum ac sulphurearum eruptione extitisse lacum, saxa ignem concepisse, urbium alias absorptas, alias ab iis, quicunque fugere potuerunt, derelictas.

* Scripti, q. καθ' ἣν ἔφ.

* Scripti, φέρονται.

* Sic vett. lib. Vulgo σκέπτεσθαι

* Addidimus ex manuss. Xyl. habet ex vett. interpr.

* Scripti, κατὰ μέσην.

* Sic manuss. Vulgo λαμβανομένας.

1. Τὸ μὲν οὖν συμβαῖνον τοιοῦτον) Eadem Taciti videtur esse sententia Histor. v. c. 6. *Sed gnari*, inquit, *locorum tradunt, undantes bitumine moles pelli, manuque trahi ad littus: mox ubi vapore terræ, vi solis inaruerint, securibus cuneisque ut trabes aut saxa discindi.* Casaub.

2. Καὶ οὖρα καὶ ἄλλα δυσώδη ὑγρά) Menstruis mulierum cedit & lotio: idque non ut rem fictitiam Josephus narrat. πληρώσασι δὲ ἀποκόπτειν οὐ ῥᾴδιον, ἀλλὰ δι' εὐτονίαν προσήρτηται τῷ μηρύματι σκάφος, ἕως ἂν ἐμμηνίῳ γυναικῶν αἵματι, καὶ οὔρῳ διαλύσωσιν αὐτήν, οἷς μόνοις εἴκει. *Idem.*

3. *Nam etiam ex pueri lotio chrysocolla conficitur.*) Sic interpres nescio an fidem libri alicujus secutus, nos quidem tale habemus nihil: & apparet locum esse vitiatum. de chrysocolla pueri lotio temperata est aliquid apud Plinium Lib. XXXIII. cap. 5. Valdè autem Strabo ab aliis dissentit, qui Sirbonidem lacum cum Asphaltite faciat eundem: cùm longissime distent, & hic in Judæa sit, ille Pelusio propinquus. Sed in Onomastico ea commodius tractantur. *Xyl.*

4. Σταγόνας τε πίσσης ἐκ κλεισσάδων λειβομένας) Locus corruptus. Xylander legit λισσάδων: quo commodius nihil nunc succurrit. *Casaub.*

4. Σταγόνας τε πίσσης ἐκ κλεισσάδων λειβομένας) Emendo locum: σταγόνας τε πίσσης ἐκ λισσάδων λειβομένας. Λισσάδες sunt petræ ἀπότομοι. Salmas. Exercitat. Plin. Ed. Ultraj. p. 434.

5. Κλεισσάδων) Hanc vocem Græcam non agnosco. Λισσάδων poëticum est, sed ita videtur legisse interpres. *Xyland.*

6. Τοῖς θρυλλουμένοις ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων) Res nota est ex libris Mosis. Tacitus non magis credidit quam Strabo. *Casaub.*

Eratoſthenes contra ſentit, regionem ſtagnis intus conceptis ſubductam, maxima ejus parte factis eruptionibus retectam fuiſſe: quemadmodum & mare. In agro etiam Gadareno eſt aqua quædam peſſima ex lacu: qua deguſtata, pecora pilos, ungues, & cornua amittunt. Apud eas, quæ Tarichiæ appellantur, eſt lacus qui optima ſalſamenta præbet: gignit etiam arbores fructiferas malis ſimiles. Ægyptii bitumine ad mortuorum condituras utuntur. Pompejus quibuſdam, quæ Judæi ſibi violenter aſciverant, [2] ablatis ſacerdotio præfecit. Poſtea Herodes vir indigena id conſecutus, tantum ſuperioribus maximè Romanorum familiaritate præſtitit, ut rex quoque fuerit appellatus, Antonio primùm, poſtea Cæſare Auguſto poteſtatem ei concedente. De filiis alios ipſe ut eorum impetitus inſidiis interemit: alios moriens adſignata cuique portione ſucceſſores reliquit. Cæſar & Herodis filios, & ſororem Salomen, & Berenicen ejus filiam honore proſecutus eſt: ſed filiis res non feliciter ceſſerunt, qui, rei facti, alter in exſulio apud Gallos Allobroges vitam exegit: reliqui ægrè multis obſequiis reditum impetrarunt, & ſuam uterque tetrarchiam. ¶ Supra Judæam & Cœleſyriam, uſque ad Babyloniam & fluvialem Euphratis regionem auſtrum verſus tota eſt Arabia, exceptis Scenitis, qui ſunt in Meſopotamia. De Meſopotamia quidem & gentibus, quæ eam incolunt ſatis dictum eſt. Ulterior Euphratis regio, quæ ad ejus oſtia eſt, à Babyloniis incolitur & è Chaldæorum gente, de quibus etiam anteà diximus. Quæ Meſopotamiæ ſuccedunt, uſque in Cœleſyriam flumini [5] propinqua, & Meſopotamiæ, Arabes Scenitæ obtinent, per parvas quaſdam ditiones in ſterilibus locis propter aquarum inopiam nacti. Agriculturam aut parum aut nihil exercent, omnis generis pecus, præſertim camelos paſcunt. Ultra hos ſolitudo eſt ingens: quæ verò his jam auſtraliora ſunt, ab iis tenentur, qui felicem Arabiam incolunt.

A Ἐρατοσθένης δέ φησι τἀναντία· λιμναζούσης τῆς χώρας, ἐκρήγμασιν ἀνακαλυφθῆναι τὴν πλείστην, καθάπερ τὴν θάλασσαν. [1] Ἔστι δὲ καὶ ἐν τῇ Γαδαρίδι ὕδωρ μοχθηρὸν λιμναῖον, οὗ τὰ γευσάμενα κτήνη, τρίχας καὶ ὁπλὰς καὶ κέρατα ἀποβάλλει. Ἐν δὲ ταῖς καλουμέναις Ταριχείαις, ἡ λίμνη μὲν ταριχείας ἰχθύων ἀστείας παρέχει, φύει δὲ δένδρα καρποφόρα, μηλέαις ἐμφερῆ· χρῶνται δ' Αἰγύπτιοι τῇ ἀσφάλτῳ πρὸς τὰς ταριχείας τῶν νεκρῶν· Πομπήϊος μὲν οὖν περικόψας τινά τῶν ἐξιδιασθέντων ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων κατὰ βίαν, [3] ἀπέδειξεν. . . . Ἡρώδῃ p. 765.
. . . . τὴν ἱερωσύνην. τῶν δ' ἀπὸ γένους τις ἐν ὕστερον
B Ἡρώδης ἀνὴρ ἐπιχώριος, παραδὺς εἰς τὴν ἱερωσύνην, τοσοῦτον διήνεγκε τῶν πρὸ αὐτοῦ, καὶ μάλιστα τῇ πρὸς Ῥωμαίους ὁμιλίᾳ, καὶ πολιτείᾳ, ὥστε καὶ βασιλεὺς ἐχρημάτισε, δόντος τὸ μὲν πρῶτον Ἀντωνίου τὴν ἐξουσίαν, ὕστερον δὲ καὶ Καίσαρος τοῦ Σεβαστοῦ· τῶν δ' υἱῶν τους μὲν αὐτὸς ἀνεῖλεν, ὡς ἐπιβουλεύσαντας αὐτῷ· τοὺς δὲ τελευτῶν διαδόχους ἀπέλιπε, μερίδας αὐτοῖς ἀποδούς. Καῖσαρ δὲ καὶ τοὺς υἱοὺς ἐτίμησε τοῦ Ἡρώδου, καὶ τὴν ἀδελφὴν Σαλώμην, καὶ τὴν ταύτης θυγατέρα Βερενίκην· οὐ μέντοι εὐτύχησαν οἱ παῖδες, ἀλλ' ἐν αἰτίαις ἐγένοντο· [4] καὶ ὁ μὲν ἐν φυγῇ * διετέλεσε, παρὰ τοῖς Ἀλλόβριξι Γαλάταις λαβὼν οἴκησιν·
C οἱ δὲ θεραπείᾳ πολλῇ μόλις εὕροντο κάθοδον, τετραρχίας ἀποδοθείσης ἑκατέρῳ. Ὑπέρκειται δὲ τῆς Ἰουδαίας καὶ τῆς Κοίλης Συρίας, μέχρι Βαβυλωνίας, καὶ τῆς τοῦ Εὐφράτου ποταμίας πρὸς νότον Ἀραβία πᾶσα, χωρὶς τῶν ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ Σκηνιτῶν. Περὶ μὲν οὖν τῆς Μεσοποταμίας, καὶ τῶν νεμομένων αὐτὴν ἐθνῶν, εἴρηται. Τὰ δὲ πέραν τοῦ Εὐφράτου τὰ μὲν πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς αὐτοῦ, νέμονται Βαβυλώνιοι καὶ τὸ τῶν Χαλδαίων ἔθνος. εἴρηται δὲ περὶ τούτων. Τὰ δ' ἑξῆς τῆς Μεσοποταμίας μέχρι Κοίλης Συρίας, τὸ μὲν * πλεονάζον τῷ ποταμῷ καὶ τὴν Μεσοποταμίαν, Σκηνῖται
D κατέχουσιν Ἄραβες, δυναστείας ἀποτετμημένοι μικρὰς ἐν λυπροῖς χωρίοις διὰ τὰς ἀνυδρίας· γεωργοῦντες μὲν, * ἢ οὐδὲν ἢ μικρά, νομὰς δὲ ἔχοντες παντοδαπῶν θρεμμάτων, καὶ μάλιστα καμήλων· ὑπὲρ δὲ τούτων ἐρημός ἐστι πολλή· τὰ δὲ τούτων ἔτι νοτιώτερα ἔχουσιν, οἱ τὴν εὐδαίμονα καλουμένην Ἀραβίαν οἰκοῦντες.

* Manuſſ. διετέλει.

* Interpres πλησιάζον.

* Vulgo, ἢ οὐδὲν νόμας. reliqua ex vet. lib. adjecimus.

1. Ἔστι δὲ καὶ ἐν τῇ Γαδαρίδι ὕδωρ μοχθηρὸν) Eadem Gadaris hic intelligitur ac paullò antè. Vide quæ notavimus Marci capite quinto. *Caſaub.*

2. *Ablatis.*) Herodis nomen temerè fuit heic inculcatum è poſterioribus. Hyrcano regnum tradidiſſe Pompejum abducto Ariſtobulo, Dio & alii ſcriptum reliquerunt. Locus hîc eſt lacer. *Xyland.*

3. Ἀπέδειξεν......) Sic manuſcripti! ex hiſtoria conſtat Hyrcanum à Pompejo creatum Pontificem maximum. Vide Joſephum. *Caſaub.*

4. Καὶ ὁ μὲν ἐν φυγῇ διετέλεσε) Vide Joſephum libro XVIII. *Idem.*

5. *Propinqua.*) Græca ſic legi, τῷ μὲν πλησιάζον τ. π. καὶ τῇ Μεσοποταμίᾳ. & γεωργοῦντες μὲν ὀλίγον ἢ οὐδέν. *Xyland.*

Ταύτης δὲ τὸ μὲν προσάρκτιον πλευρὸν ἡ λεχθεῖσα ἐστὶν ἔρημος· τὸ δ' ἑῷον ὁ Περσικὸς κόλπος, τὸ δ' ἑσπέριον ὁ Ἀράβιος, τὸ δὲ νότιον ἡ μεγάλη θάλαττα ἡ ἔξω τῶν κόλπων ἀμφοῖν, ἣν ἅπασαν Ἐρυθρὰν καλοῦσιν. Ὁ μὲν οὖν Περσικὸς κόλπος λέγεται καὶ ἡ κατὰ Πέρσας θάλαττα. Φησὶ δὲ περὶ αὐτῆς Ἐρατοσθένης οὕτως, ὅτι τὸ μὲν στόμα φησὶν εἶναι στενὸν οὕτως [1] ὥστ' ἐξ * Ἁρμόζοντος τοῦ τῆς Καρμανίας ἀκρωτηρίου, τῆς Ἀραβίας ἀφορᾶται τὸ ἐν Μάκαις. ἀπὸ δὲ τοῦ στόματος ἡ ἐν δεξιᾷ παραλία περιφερὴς οὖσα, κατ' ἀρχὰς μὲν ἀπὸ τῆς Καρμανίας πρὸς ἕω μικρόν· εἶτα πρὸς ἄρκτον νεύει, καὶ μετὰ ταῦτα πρὸς τὴν ἑσπέραν μέχρι Τερηδόνος καὶ τῆς ἐκβολῆς τοῦ Εὐφράτου· περιέχει δὲ τήν τε Καρμάνιον παραλίαν, καὶ τὴν Περσῶν καὶ Σουσίων, καὶ Βαβυλωνίων ἀπὸ μέρους, ὅσον μυρίων οὖσαν σταδίων· περὶ ὧν καὶ ἡμεῖς εἰρήκαμεν· τὸ δ' ἐντεῦθεν ἑξῆς ἐπὶ τὸ στόμα πάλιν ἄλλοι τοσοῦτοι, καθάπερ, καὶ Ἀνδροσθένη λέγειν φασὶ τὸν Θάσιον, τὸν καὶ Νεάρχῳ συμπλεύσαντα καθ' αὑτόν· ὥστε δῆλον ἐκ τούτων εἶναι, διότι μικρὸν ἀπολείπεται τῷ μεγέθει τῆς κατὰ τὸν Εὔξεινον θαλάττης αὕτη ἡ θάλαττα· λέγειν δέ φησιν ἐκεῖνον περιπεπλευκότα στόλῳ τὸν κόλπον. ὅτι ἀπὸ Τερηδόνος, ἑξῆς ἐν δεξιᾷ ἔχοντι τὴν ἤπειρον, ὁ παράπλους ἔχει προκειμένην νῆσον Ἴκαρον, καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος ἅγιον ἐν αὐτῇ, καὶ μαντεῖον Ταυροπόλου· παραπλεύσαντι δὲ τῆς Ἀραβίας εἰς δισχιλίους, καὶ τετρακοσίους σταδίους, ἐν βαθεῖ κόλπῳ κεῖται πόλις * Γέῤῥα, Χαλδαίων φυγάδων ἐκ Βαβυλῶνος οἰκούντων τὴν ἁλμυρίδα, καὶ ἐχόντων ἁλίνας τὰς οἰκίας, ἃς ἐπειδὴ λεπίδες τῶν ἁλῶν ἀφιστάμεναι κατὰ τὴν ἐπίκαυσιν τὴν ἐκ τῶν ἡλίων, συνεχεῖς ἀποπίπτουσι, καταῤῥαίνοντες ὕδασι πυκνὰ τοὺς τοίχους συνέχουσι· διέχει δὲ τῆς θαλάττης, διακοσίους σταδίους ἡ πόλις· πεζέμποροι δ' εἰσὶν οἱ Γεῤῥαῖοι τὸ πλέον, τῶν Ἀραβίων φορτίων, καὶ ἀρωματικῶν. Ἀριστόβουλος δὲ τοὐναντίον φησὶ, τοὺς Γεῤῥαίους τὰ πολλὰ σχεδίαις εἰς τὴν Βαβυλωνίαν ἐμπορεύεσθαι, ἐκεῖθεν δὲ τῷ Εὐφράτῃ τὰ φορτία ἀναπλεῖν εἰς Θάψακον, εἶτα πεζῇ κομίζεσθαι πάντῃ. Πλεύσαντι δ' ἐπὶ πλέον ἄλλαι νῆσοι, Τύρος καὶ Ἄραδός εἰσιν, ἱερὰ * ἔχουσαι τοῖς Φοινικικοῖς ὅμοια· καὶ * φασί γε οἱ ἐν αὐταῖς οἰκοῦντες τὰς ὁμωνύμους τῶν Φοινίκων νήσους,

Margin notes: * Ita legendum Vulgo ἀρμόζον. — p. 766. — * Scripti, Γίγρα. — * Scripti, ἔχοντα. — * Scripti, φασὶ δή.

A Cujus septentrionale latus faciunt jam dicta deserta, orientale Persicus sinus, occidentale Arabicus, austrinum mare magnum, quod extra utrumque sinum est. Idque totum mare Rubrum vocatur. ¶ Persicus itaque sinus, Persicum mare appellatur: de quo Eratosthens ait, os ejus adeò angustum esse, ut ex Armozo Carmaniæ promontorio Arabiæ pars conspiciatur, quæ est Macis proxima. A faucibus autem, ora quæ à dextris est, cum curva sit, à principio quidem à Carmania paululum orientem versus, postea ad septentrionem vergit, hinc ad B occidentem usque ad Euphratis ostia, & Teredonem: complectitur autem & Carmaniorum oram, & Persarum & Susianorum & Babyloniæ ex parte, quæ CCIↃↃ ferè stadiorum est, de quibus jam antè diximus. Hinc protinus usque ad os alia totidem stadia sunt, ut traditum dicunt ab Androsthene Thasio, qui cum Nearcho navigavit, ut perspicuum ex his sit, mare hoc paulo minus esse mari Euxino. Tradunt etiam, illum dicere, qui sinum cum classe circumvectus sit: quod à Teredone naviganti, ac deinceps continentem à dextris habenti, insula Icarium proposita appareat, & Apollinis C Tauropoli templum in ea sanctum, atque oraculum. Ubi oram Arabiæ legeris ad bis mille & quadringenta stadia, in interiore sinu urbs jacet nomine Gerrha, quam Chaldæi teneant, è Babylonia extorres, loca salsa, & domos ex sale factas habitantes has cum salis squamæ propter solis ardorem abscendentes, continuè cadant, crebrò aquis adspergunt, atque eo pacto continuitatem parietum tutantur. Hæc urbs stadiis CC â mari distat. Gerrhæi negotiatione ferè terrestri tractant Arabum merces, & Aromata. D Aristobulus contra ait: Gerrhæos frequentius in Babyloniam ratibus mercatum ire, atque inde per Euphratem Thapsacum cum mercibus adnavigare, postea quo libeat pedestri itinere eas ferri. Naviganti ulterius sunt aliæ insulæ, Tyrus & Aradus, quæ templa Phœniciis similia habent, earum incolæ affirmant insulas & urbes, quas Phœnices eodem nomine habent,

1. Ὥστ' ἐξ Ἁρμόζοντος τοῦ τῆς Καρμανίας ἀκρωτηρίου) Legebatur ἀρμόζου: Nos ex scriptis veram lectionem restituimus. Ammianus ex eodem, ut videtur, Eratosthene, de Persico mari loquens (Lib. XXIII. cap. 6.) *cujus ostia adeo esse perhibentur angusta, ut ex Harmazonte Carmaniæ promontorio contra oppositum aliud promontorium, quod appellant incolæ Males, sine impedimento cernatur.* Casaub.

1. Ἀπὸ

A fuas effe colonias. Diftant hæ infulæ á Teredone x dierum navigatione: à promontorio vero, quod eft in ore apud Macas, unius. Nearchus & Orthagoras perhibent, Tyrinam infulam in alto mari verfus auftrum jacere, duobus millibus ftadiorum à Carmania diftantem, in qua Erythræ fepulchrum oftenditur, ingens fanè tumulus, & fylveftribus palmis confitus atque hunc in iis locis regnaffe, & de mari nomen reliquiffe: atque hæc fibi à Mithropafta Areini filio fatrapæ Phrygiæ patefacta, qui Darium fugiens, in ea infula degiffet, & cum eis con-
B greffus in Perficum finum delatis, reditum in patriam opera eorum ambiviffet. In tota Rubri maris ora arbores in profundo nafcuntur, lauro & oleæ adfimiles, quæ cum reforbetur mare, totæ deteguntur, eo affluente nonnunquam totæ obruuntur, quod eo fit mirandum magis, quia tota fuperjacens regio arboribus caret. De Perfico itaque mari, quod nos orientale latus felicis Arabiæ diximus, talia Eratofthenes tradidit. Nearchus ait Mithropaftem eis cum Amazena occurriffe: hunc infulæ cuidam in Perfico finu præfuiffe, no-
C mine Doractæ: ac Mithropaften cum in hunc confugeret, hofpitio acceptum fuiffe fub adventum Exogyri: & Amazenam conveniffe, ut ab eo commendaretur Macedonicæ claffi. Amazenam verò navigationis ducem fuiffe. Dicit etiam in Perficæ

A καὶ πόλεις ἀποίκους ἑαυτῶν. Διέχουσι δὲ αἱ νῆσοι αὗται Τερηδόνος μὲν δεχήμερον πλοῦν, τῆς δὲ κατὰ τὸ στόμα ἄκρας τῆς ἐν Μάκαις, ἡμερήσιον. [1] Ἀπὸ δὲ τῆς Καρμανίας εἰρήκασι, [2] καὶ Νέαρχος, καὶ Ὀρθάγορας, νῆσον Τυρρίνην κεῖσθαι πρὸς νότον πελαγίαν ἐν δισχιλίοις σταδίοις· ἐν ᾗ τάφος Ἐρυθρᾶ δείκνυται χῶμα μέγα, ἀγρίοις φοίνιξι κατάφυτον· τοῦτον δὲ βασιλεῦσαι τῶν τόπων, καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὴν θάλατταν ἐπώνυμον καταλιπεῖν· δηλῶσαι δὲ ταῦτά φησιν αὐτοῖς Μιθρωπάστην τὸν Ἀρηΐνου τοῦ Φρυγίας σατράπου, φυγόντα μὲν Δαρεῖον, διατρίψαντα δ' ἐν τῇ νήσῳ, συμμίξαντα δὲ αὐτοῖς καταχθεῖσιν εἰς Περσικὸν κόλ-
B πον, καὶ ζητοῦντα κάθοδον δι' αὐτῶν εἰς τὴν οἰκίαν. Καθ' ὅλην δὲ τὴν τῆς Ἐρυθρᾶς παραλίαν, [3] κατὰ βυθοῦ φύεται δένδρα ὅμοια δάφνῃ καὶ ἐλαίᾳ, ταῖς μὲν ἀμπώτεσιν ὅλα ὑπερφανῆ γιγνόμενα, ταῖς δὲ πλημμυρίσιν ἔσθ' ὅτε * ὅλα καλυπτόμενα· καὶ ταῦτα τῆς ὑπερκειμένης γῆς ἀδένδρου οὔσης, [4] ὥστε ἐπιγίνεσθαι τὸ παράδοξον. Περὶ μὲν οὖν τῆς κατὰ Πέρσας θαλάττης, ἣν ἑῴαν πλευρὰν ἔφαμεν εἶναι τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας, τοιαῦτα εἴρηκεν Ἐρατοσθένης. Φησὶ δ' ὁ Νέαρχος τὸν Μιθρωπάστην ἐντυχεῖν αὐτοῖς μετ' Ἀμαζήνου· τὸν δὲ Ἀμαζήνην ἐπάρχειν νήσου τινὸς τῶν ἐν
C τῷ Περσικῷ κόλπῳ· [5] καλεῖσθαι δὲ τὴν νῆσον Δοράκτα· εἰς ταύτην δὲ τὸν Μιθρωπάστην καταφυγόντα, ξενίας τυχεῖν κατὰ τὴν [6] Ἐξωγύρου γενομένην ἄφοδον· καὶ δὴ καὶ συνελθεῖν τῷ Ἀμαζήνῃ συστησόμενον τοῖς ἐν τῷ στόλῳ Μακεδόσι, τὸν δὲ Ἀμαζήνην καὶ καθηγεμόνα τοῦ πλοῦ γενέσθαι· λέγει δὲ καὶ ἐν ἀρχῇ τοῦ Περσικοῦ

* Scripti, q. ἄλλα.

p. 767.

1. Ἀπὸ δὲ τῆς Καρμανίας εἰρήκασι, καὶ Νέαρχος, καὶ Ὀρθάγορας, νῆσον Τυρρίνην κεῖσθαι πρὸς νότον πελαγίαν ἐν δισχιλίοις σταδίοις) Non alium in Strabone locum extare puto corruptiorem ifto, nec vero felicius emendari potuiffe, quam hoc modo: ἀπὸ δὲ τῆς Καρμανίας ἄκρας φησὶ Νέαρχος Ὠγύριδα νῆσον ἐρήμην κεῖσθαι πρὸς νότον πελαγίαν ἐν δισχιλίοις σταδίοις. Salmaf. Exer. Plin. Ed. Ultr. p. 831.

1. Ἀπὸ δὲ της Καρμανίας εἰρήκασι, καὶ Νέαρχος, καὶ Ὀρθάγορας, νῆσον Τυρρίνην κεῖσθαι) Salmafius nullum in toto Strabone locum ifto corruptiorem exftare putat, quique felicius emendari potuerit, quàm hoc modo; Ἀπὸ δὲ Καρμανίας ἄκρας φησὶ Νέαρχος Ὠγυρίδα νῆσον ἐρήμην κεῖσθαι. Addit etiam nullum fuiffe auctorem, qui Orthagoras dictus fit. Verum fallitur. Indicorum Orthagoræ meminit femel iterumque Ælianus (de Anim. xvi. 35 & xvii. 6.) Meminit etiam Philoftratus L. III. 15. de vita Apollonii. Facilè fanari poteft hic Strabonis locus, fcribe, νῆσον Ὠγυρίνην, vel mutatione minima, Γυρίνην. vid. Obfervat. Voffii in Pomponium Melam. L. III. c. 8. p. 286.

3. Κατὰ βυθοῦ φύεται δένδρα) Vide Plinium lib. xiii. c. 25. *Cafaub.* Plinius locum hunc defumfit ex Theophrafto Hiftor. Plantar. L. iv. c. 7. οὐ γὰρ μόνον ἐν τοῖς ἕλεσι καὶ ταῖς λίμναις, καὶ τοῖς ποταμοῖς, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ θαλάττῃ φύεται ὑλήματα ἔνια, ἔντε τῇ ἔξω καὶ τῇ περὶ ἡμᾶς, καὶ δένδρα. ἐν μὲν γὰρ τῇ περὶ ἡμᾶς μικρὰ πάντα φυόμενα, καὶ οὐδὲν ὑπερέχον ὡς εἰπεῖν τῆς θαλάττης. ubi vide Jul. Cæfar. Scaligerum, & Joannem Bodaeum a Stapel, qui acutiffime obfervavit Plinium verba ἐν μὲν γὰρ τῇ περὶ ἡμᾶς μικρὰ πάντα negligenter vertiffe *arbores minores*, cum debuiffet dicere, *quæ in noftro nafcuntur mari humiles funt plantæ five herbæ.* Non enim δένδρα fed ὑλήματα fubintelligen-
D dum, quod minus recte *frutices* vertit.

4. Ὥστε ἐπιγίνεσθαι τὸ παράδοξον) Legerem ἐπιτείνεσθαι, ut alibi, εἰκὸς ἐπιτείνεσθαι τὴν τοιαύτην ἀτοπίαν. Sed & vulgata lectio ferri poteft. Lib. ii. πολὺ δ' ἂν ἐπιγένοιτο τὸ ἄχρηστον ἐπὶ τῶν ἄλλων. *Cafaub.*

5. Καλεῖσθαι δὲ τὴν νῆσον Δοράκτα) Stephanus Δῶρα legiffe videtur qui fcribit Δῶρα, νῆσος ἐν τῷ Περσικῷ κόλπῳ. quod xv. Strabonis liber citatur, quum hic fit xvi, familiaris eft Stephano error, aut librariorum potius. *Idem.*

5. Καλεῖσθαι δὲ τὴν νῆσον Δοράκτα) Imo legendum, Ὀάρακτα. Male Cafaubonus Δῶρα ex Stephano emendabat. Et verba fequentia: εἰς ταύτην δὲ τὸν Μιθρωπάστην καταφυγόντα, ξενίας τυχεῖν κατὰ τὴν Ἐξωγύρου γενομένην ἄφοδον, cenfeo emendata fore, fi legantur: ξενίας τυχεῖν μετὰ τὴν ἐξ Ὠγύριος ἄφοδον. Ogyris infula deferta, è qua Mithropaftes in Oaracta vicinam ac cultam confugit, ibique à Mazene infulæ regulo humaniter exceptus eft. Salmaf. Exer. Plin. p. 831. v. Berkel. ad Steph. de Urb. p. 325.

παράπλου νῆσον, ἐν ᾗ μαργαρίτης πολὺς καὶ A
πολυτίμητός ἐστιν· ἐν ἄλλαις δὲ ψῆφοι τῶν διαυ-
γῶν καὶ λαμπρῶν· ἐν δὲ ταῖς πρὸ τοῦ Εὐφρά-
του νήσοις δένδρα φύεσθαι λιβάνου πνέοντα, ὧν
τὰς ῥίζας κλωμένων, ὀπὸν ῥεῖν· παγούρων
δὲ καὶ ἐχίνων μεγέθη, ὅπερ κοινὸν ἐν πάσῃ τῇ
ἔξω θαλάσσῃ· τοὺς μὲν γὰρ εἶναι μείζους καυ-
σίων, τοὺς δὲ καὶ δικοτύλους· ἐποκῆλαι δὲ κῆ-
τος ἰδεῖν πεντήκοντα πηχῶν. Ἀρχὴ δὲ τῆς Ἀ-
ραβίας ἀπὸ τῆς Βαβυλωνίας ἐστὶν ἡ Μακινή·
πρόκειται δὲ ταύτης τῇ μὲν ἡ ἔρημος τῶν Ἀρά-
βων, τῇ δὲ τὰ ἕλη τὰ κατὰ Χαλδαίους, ἃ ποιεῖ
παρεκχεόμενος ὁ Εὐφράτης, τῇ δὲ ἡ κατὰ Πέρ-
σας θάλαττα, δυσάερος οὖσα καὶ ὁμιχλώδης, B
καὶ ἔπομβρος ἅμα καὶ καυματηρά· καλλίκαρ-
πος δέ ἐστιν ὅμως· ἡ δ' ἄμπελος ἐν ἕλεσι φύε-
ται, καλαμίναις ῥιψὶν ἐπιβαλλομένης γῆς ὅση
* Scripti, ἐκφορητόν. δέξαιτ' ἂν τὸ φυτόν· ὥστε * φορητὸν γίνεσθαι
πολλάκις, εἶτα κοντοῖς ἀπωθεῖσθαι πάλιν εἰς
τὴν οἰκείαν ἕδραν. Ἐπάνειμι δὲ ἐπὶ τὰς Ἐρα-
τοσθένους ἀποφάσεις, ἃς ἑξῆς περὶ τῆς Ἀρα-
βίας ἐκτίθεται. Φησὶ δὲ περὶ τῆς προσαρκτίου
καὶ ἐρήμης, ἥτις ἐστὶ μεταξὺ τῆς τε εὐδαίμονος
Ἀραβίας, καὶ τῆς Κοιλοσύρων καὶ Ἰουδαίων,
μέχρι τοῦ μυχοῦ τοῦ Ἀραβίου κόλπου· διότι
ἀπὸ Ἡρώων πόλεως ἥτις ἐστὶ πρὸς τῷ Νείλῳ C
μυχὸς τοῦ Ἀραβίου κόλπου, πρὸς μὲν τὴν Να-
βαταίαν πέτραν εἰς Βαβυλῶνα, πεντακισχί-
λιοι ἑξακόσιοι· πᾶσα μὲν πρὸς ἀνατολὰς θε-
ρινάς, διὰ δὲ τῶν παρακειμένων Ἀραβίων
ἐθνῶν Ναβαταίων τε καὶ Χαυλοταίων, καὶ Ἀ-
γραίων· ὑπὲρ δὲ τούτων ἡ Εὐδαίμων ἐστίν, ἐπὶ
μυρίους καὶ δισχιλίους ἐκκειμένη σταδίους πρὸς
νότον, μέχρι τοῦ Ἀτλαντικοῦ πελάγους. Ἔ-
χουσι δ' αὐτὴν οἱ μὲν πρῶτοι μετὰ τοὺς Σύρους,
καὶ τοὺς Ἰουδαίους, ἄνθρωποι γεωργοί. Με-
τὰ δὲ τούτους διάμμος ἐστι γῆ καὶ λυπρὰ φοί-
νικας ἔχουσα ὀλίγους, καὶ ἄκανθαν καὶ μυρί-
κην καὶ ὀρυκτὰ ὕδατα, καθάπερ καὶ ἡ Γεδρω- D
σία. Σκηνῖται δ' ἔχουσιν αὐτὴν Ἄραβες καμηλο-
p. 768. βοσκοί. Τὰ δ' ἔσχατα πρὸς νότον καὶ ἀνταίροντα
τῇ Αἰθιοπίᾳ βρέχεται θερινοῖς ὄμβροις καὶ
διασπείρεται παραπλησίως τῇ Ἰνδικῇ· ποταμοὺς
δ' ἔχει καταναλισκομένους εἰς πεδία καὶ λίμνας·
εὐκαρπία δ' ἐστὶν ἥτε ἄλλη, καὶ μελιτουργία δια-
ψιλής, βοσκημάτων τε ἀφθονία, πλὴν ἵππων
καὶ ἡμιόνων καὶ ὑῶν· ὄρνεά τε παντοῖα πλὴν χη-
νῶν καὶ ἀλεκτορίδων. Κατοικεῖ δὲ τὰ μέγιστα
τέτταρα ἔθνη τὴν ἐσχάτην λεχθεῖσαν χώραν.
Μειναῖοι μὲν ἐν τῷ πρὸς τὴν Ἐρυθρὰν μέρει
πόλις αὐτῶν ἡ μεγίστη Κάρνα, [ἢ Καρανά·]

oræ initio insulam esse, in qua multi & preciosi uniones gignantur: in aliis verò clari & pellucidi lapilli. In insulis quoque ante Euphratem arbores, thus redolentes, nasci, quarum radices fractæ succum effundant: item miras pagurorum atque echinorum magnitudines, quod omni exteriori mari commune est: quorum alii pileis majores sint: alii acetabula duo impleant: vidisse etiam cetum adsultantem L cubitorum. Arabiæ initium à Babylonia est regio Macina. Ante hanc jacent partim Arabum deserta, partim Chaldæorum paludes: quarum has Euphrates effusus facit, illas Persicum mare. Ea etsi gravem ac nebulosum aërem habet, simulque pluviosa est & æstuosa: fructus tamen optimos producit. Vitis in paludibus nascitur, terra in arundineis cratibus imposita, quantam stirps recipiat: ut sæpe etiam ab aqua deferatur, & rursus in pristinam sedem contis propellatur. ¶ Sed redeo ad ea quæ deinceps Eratosthenes de Arabia commemorat. Tradit enim de parte septentrionali ejus & deserta, quæ inter felicem Arabiam & Cœlesyriam ac Judæam est, usque ad Arabici sinus recessum: ab Heroum urbe, quæ est ad Nilum, recessum Arabici sinus esse, usque ad Nabatæam petram versus Babylonem, stadiorum IↃↃ IↃC totum versus ortum æstivum: propter adjacentes Arabum gentes, Nabatæos scilicet, Chaulotæos, & Agræos: Supra hos felix Arabia, ad XII millia stadiorum ad austrum porrigitur usque in Atlanticum pelagus. Incolunt eam primi post Syros, & Judæos, homines agricolæ. Post hos regio est arenosa & sterilis, quæ palmas habet non multas, & spinam & myricam, & fossiles aquas quemadmodum Gedrosia. Eam Arabes Scenitæ camelorum pastores habitant. Ultima vero austrum versus, & Æthiopiæ opposita æstivis imbribus rigantur, & bis seruntur, quemadmodum India. Habent etiam flumina, quæ in campos & lacus absumuntur. Cùm cæterorum fructuum, tum etiam mellificii abundantia est: pecorum quoque omnis generis copia, exceptis equis, mulis, & porcis: avium etiam omnium, præter anseres & gallinas. Ac ultima quidem regio, de qua antè diximus, à quatuor maximis nationibus inhabitatur, à Minæis, in parte ad Rubrum mare sita: maxima eorum civitas Carna sive Carana.

I. Τρίτοι

Hos sequuntur Sabæi, quorum metropolis est Mariaba. Tertii sunt Catabanenses, qui ad angustias, & Arabici sinus transitum pertinent: eorum regio dicitur Tamna. Ad orientem maximè sunt Chatramotitæ urbem Cabatanum habentes. Urbes singulæ uni suo principi parent, & felices sunt, templaque ac regias optimè exstructa habent: domicilia verò lignorum compage, Ægyptiacis similia, & plus regionis occupant quatuor hæ præfecturæ, quas nomos vocant, quàm Ægyptiarum Delta. Succedit apud eos in regno non filius patri, sed qui primus è nobili genere post constitutum regem nascitur. Nam simul atque rex creatus est, omnes nobilium virorum uxores prægnantes conscribuntur, & custodes apponuntur, qui observent quæ prima pepererit. Ejus filius legis jussu assumitur, & ad regni successionem regaliter educatur. Catabania thus gignit & myrrham: hanc etiam Chatramotitica, & tum hæc, tum alia aromata mercatoribus permutatione dantur, qui ad eos ex Elanis Meinæam veniunt in diebus septuaginta. Elana urbs est in altero recessu Arabici sinus, qui apud Gazam est nomine Elaniticus, quemadmodum jam diximus. Gabæi in Chatramotiticam diebus XL proficiscuntur. Arabici sinus latus, quod præter Arabiam est, ab Elanitico recessu sumto initio, (ut Alexander & Anaxicrates scripserunt) XIV millia stadiorum comprehendit: ampliùs verò dicitur. Quod verò Troglodyticam versus est, in dextera parte navigantibus, ab Heroum urbe, usque ad Elephantum venationem & Ptolemaidem, stadiorum novem millia ad meridiem & paululum ad orientem. Hinc usque ad angustias circiter quatuor millia, & quingenta, magis ad orientem. Angustiæ Aethiopiam versus à promontorio fiunt, quod Dira nominatur, & oppidum eodem nomine habet, ea loca ab Ichthyophagis habitantur.

A ἐχόμενοι δὲ τούτων Σαβαῖοι· μητρόπολις δ' αὐτῶν Μαριάβα· [1] τρίτοι δὲ Καταβανεῖς, κατήκοντες πρὸς τὰ στενά, καὶ τὴν διάβασιν τοῦ Ἀραβίου κόλπου· τὸ δὲ βασίλειον αὐτῶν Τάμνα καλεῖται· πρὸς ἕω δὲ μάλιστα [2] Χατραμωτεῖται· πόλιν δ' ἔχουσι Καβάτανον. Μοναρχοῦνται δὲ πᾶσαι καὶ εἰσὶν εὐδαίμονες, κατεσκευασμέναι καλῶς ἱεροῖς τε καὶ βασιλείοις· αἵ τε οἰκίαι ταῖς Αἰγυπτίαις ἐοίκασι κατὰ τὴν τῶν ξύλων ἔνδεσιν· χώραν δ' ἐπέχουσιν οἱ τέτταρες νόμοι μείζω τοῦ κατ' Αἴγυπτον Δέλτα· διαδέχεται δὲ τὴν βασιλείαν οὐ παῖς παρὰ πατρός, ἀλλ' ὃς ἂν πρῶτος γεννηθῇ τινι τῶν ἐπιφανῶν παῖς, μετὰ τὴν κατάστασιν τοῦ βασιλέως· B ἅμα γὰρ τῷ καταστῆναί τινα εἰς τὴν ἀρχήν, ἀναγράφονται τὰς ἐγκύους γυναῖκας τῶν ἐπιφανῶν ἀνδρῶν, καὶ ἐφιστᾶσι φύλακας, ἥτις ἂν πρώτη τέκοι * νόμος ἐστὶν ἀναληφθέντα τρέφεσθαι βασιλικῶς, ὡς διαδεξόμενον· Φέρει δὲ λιβανωτὸν μὲν ἡ Καταβανία, σμύρναν δὲ ἡ Χατραμωτῖτις· καὶ ταῦτα δὲ καὶ τὰ ἄλλα ἀρώματα * μεταβάλλονται τοῖς ἐμπόροις. Ἔρχονται δὲ πρὸς αὐτοὺς ἐξ Ἐλανῶν μὲν εἰς Μιναίαν ἐν ἑβδομήκοντα ἡμέραις. Ἔστι δ' ἡ Ἔλανα πόλις ἐν θατέρῳ μυχῷ τοῦ Ἀραβίου κόλπου, τῷ κατὰ Γάζαν τῷ Ἐλανίτῃ καλουμένῳ, C καθάπερ εἰρήκαμεν. * [3] Γαβαῖοι δ' εἰς τὴν Χατραμωτῖτιν ἐν τετταράκοντα ἡμέραις ἀφικνοῦνται. Τοῦ δ' Ἀραβίου κόλπου, τὸ μὲν παρὰ τὴν Ἀραβίαν * πλευρὰν ἀρχομένοις ἀπὸ τοῦ Ἐλανίτου μυχοῦ, καθάπερ οἱ περὶ Ἀλέξανδρον ἀνέγραψαν καὶ Ἀναξικράτη, μυρίων καὶ τετρακισχιλίων σταδίων ἐστίν· εἴρηται δὲ ἐπὶ πλέον. Τὸ δὲ κατὰ τὴν Τρωγλοδυτικήν, ὅπερ ἐστὶν ἐν δεξιᾷ ἀποπλέουσιν ἀπὸ Ἡρώων πόλεως, [4] μέχρι μὲν Πτολεμαΐδος, καὶ τῆς τῶν ἐλεφάντων θήρας, ἐννακισχίλιοι πρὸς μεσημβρίαν στάδιοι, καὶ μικρὸν ἐπὶ τὴν ἕω· ἐντεῦθεν δὲ μέχρι D τῶν στενῶν, ὡς τετρακισχίλιοι, καὶ πεντακόσιοι πρὸς τὴν ἕω μᾶλλον. Ποιεῖ δὲ ἄκρα τὰ στενὰ p. 769. πρὸς τὴν Αἰθιοπίαν, Δειρὴ καλουμένη, καὶ πολίχνιον ὁμώνυμον αὐτῇ· κατοικοῦσι δὲ Ἰχθυοφάγοι.

* Manusf. τὸν αὐτῆς υἱὸν νομ.

* Scripti, παραβάλλονται.

* Lego, Γερραῖοι.

* Scripti, πλευρόν.

1. Τρίτοι δὲ Καταβανεῖς) Scribe Κατταβανεῖς. Ptolemæo Κατταβηνοί. Sic & Κατταβανία mox scribendum, ut apud Stephanum qui locum citat. *Cas.* Et ita est in Ald. Cod.

2. Χατραμωτεῖται) Male scribitur, quare legendum Χατραμωτῖται. Holstein. in Steph. p. 355.

3. Γαβαῖοι δὲ εἰς τὴν Χατραμωτῖτιν) Scribendum Γαζαῖοι. Vir eruditissimus corrigebat Γερραῖοι, perperam. Salmas. Exer. Plin. Ed. Ultraj. p. 350.

3. Γαβαῖοι δὲ εἰς τὴν Χατραμωτῖτιν ἐν τετταράκοντα ἡμέραις ἀφικνοῦνται, i. e. *Gabæi verò in Chatramotitin regionem quadraginta diebus perveniunt*) Ubi non bene interpres Latinus transfert τὸ ἀφικνοῦνται *proficiscuntur*, pro *perveniunt*, nec benè Casaubonus loco Strabonis citato pro Γαβαῖοι, substituit Γερραῖοι, ut & alii Γαζαῖοι. Illa enim lectio τοῦ Γαβαῖοι non est sollicitanda, quoniam ex nostro auctore & ex Plinii loco apparet, Gabbam fuisse Syriæ urbem, sic enim Plinius lib. XII. c. 17. *His commerciis Carras oppidum aperuere, quod est illis nundinarum, inde Gabbam omnes petere solebant dierum* XX *itinere, & Palæstinam Syriam.* Pined. in Steph. pag. 191. n. 10.

4. Μέχρι μὲν Πτολεμαΐδος καὶ τῆς τῶν ἐλεφάντων θήρας) Hæc est quæ Ptolemaïs τῶν θηρῶν appellatur. Plinius H. Nat. VI. 29. tradit appellari Ptolemaidem Epitheras. *Casaub.*

Καὶ φασὶν ἐνταῦθα στήλην εἶναι Σεσώστριος τοῦ Αἰγυπτίου, μηνύουσαν ἱεροῖς γράμμασι τὴν διάβασιν αὐτοῦ· Φαίνεται γὰρ τὴν Αἰθιοπίδα, καὶ τὴν Τρωγλοδυτικὴν πρῶτος καταστρεψάμενος οὗτος· εἶτα διαβὰς εἰς τὴν Ἀραβίαν· κἀντεῦθεν τὴν Ἀσίαν ἐπελθὼν τὴν σύμπασαν. διὸ καὶ πολλαχοῦ * Σεσώστριος χάρακες προσαγορεύονται, καὶ ἀφιδρύματά ἐστιν Αἰγυπτίων θεῶν ἱερῶν. Τὰ δὲ κατὰ Δειρὴν στενὰ, [1] συνάγεται εἰς σταδίους ἑξήκοντα· οὐ μὴν ταῦτά γε καλεῖται νῦν στενά· ἀλλὰ προσπλεύσασιν ἀπωτέρω, καθὸ τὸ μὲν δίαρμά ἐστι τὸ μεταξὺ τῶν ἠπείρων διακοσίων που σταδίων· ἓξ δὲ νῆσοι συνεχεῖς ἀλλήλαις τὸ δίαρμα * πληροῦσαι, στενοὺς τελέως διάπλους ἀπολείπουσι· δι' ὧν σχεδίαις τὰ φορτία κομίζουσι δεῦρο κἀκεῖσε, καὶ λέγουσι ταῦτα στενά. Μετὰ δὲ τὰς νήσους ὁ ἑξῆς πλοῦς ἐστιν ἐγκολπίζουσι παρὰ τὴν σμυρνοφόρον, ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν ἅμα, καὶ τὴν ἕω μέχρι πρὸς τὴν τὸ κιννάμωμον φέρουσαν· ὅσον πεντακισχιλίων σταδίων· πέραν δὲ ταύτης οὐδένα ἀφῖχθαι φασὶ μέχρι νῦν. Πόλεις δ' ἐν μὲν τῇ παραλίᾳ μὴ πολλὰς εἶναι, κατὰ δὲ τὴν μεσογαίαν πολλὰς οἰκουμένας καλῶς· τὰ μὲν δὴ τοῦ Ἐρατοσθένους περὶ τῆς Ἀραβίας τοιαῦτα. Προσθετέον δὲ καὶ τὰ παρὰ τῶν ἄλλων. Φησὶ δ' Ἀρτεμίδωρος τὸ ἀντικείμενον ἐκ τῆς Ἀραβίας ἀκρωτήριον τῇ Δειρῇ [2] καλεῖσθαι Ἀκίλαν· τοὺς δὲ περὶ τὴν Δειρὴν κολοβοὺς εἶναι τὰς βαλάνους. Ἀπὸ δὲ Ἡρώων πόλεως πλέουσι κατὰ τὴν Τρωγλοδυτικὴν, πόλιν εἶναι Φιλωτέραν ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς τοῦ δευτέρου Πτολεμαίου προσαγορευθεῖσαν, Σατύρου κτίσμα τοῦ πεμφθέντος ἐπὶ τὴν διερεύνησιν τῆς τῶν ἐλεφάντων θήρας καὶ τῆς Τρωγλοδυτικῆς· [3] εἶτα ἄλλην πόλιν Ἀρσινόην· εἶτα θερμῶν ὑδάτων ἐκβολὰς πικρῶν καὶ ἁλμυρῶν, κατὰ πέτρας τινὸς ὑψηλῆς ἐκδιδόντων εἰς τὴν θάλατταν· καὶ πλησίον ὄρος ἐστὶν ἐν πεδίῳ μιλτῶδες· [4] εἶτα Μυὸς ὅρμον καὶ Ἀφροδίτης ὅρμον καλεῖσθαι λιμένα μέγαν, τὸν εἴσπλουν ἔχοντα σκολιόν· προκεῖσθαι δὲ νήσους τρεῖς, δύο μὲν ἐλαίαις κατασκίους, μίαν δ' ἧττον κατάσκιον, μελεαγρίδων μεστήν· εἶθ' ἑξῆς τὸν Ἀκάθαρτον κόλπον, καὶ αὐτὸν κατὰ τὴν Θηβαΐδα κείμενον, καθάπερ τὸν Μυὸς ὅρμον· οὕτω δὲ ἀκάθαρτον· καὶ γὰρ ὑφάλοις χοιράσι καὶ ῥαχίαις ἐκτετράχυνται, καὶ πνοιαῖς καταιγιζούσαις τὸ πλέον.

* Manuss. Σετ. χαρ. χάρακες πρ.

* Scripti, ἐκπληροῦσαι.

A Narrant ibi Sesostris Aegyptii columnam esse, quæ sacris literis transitum ejus significet. Is enim primus videtur Aethiopiam Troglodyticamque subegisse, postea in Arabiam transgressus, inde Asiam omnem peragrasse, quapropter multis in locis Sesostris vallum appellatur: & Aegyptiorum deorum templa inveniuntur ab eo constructa. Angustiæ Diræ proximæ ad LX stadia contrahuntur. Hodie non hæ dicuntur angustiæ, sed ulterius naviganti, ubi trajectus est, inter continentes CC fere stadiorum. Ac sex quidem Insulæ inter se continuæ transitum implentes, valde angustas navigationes relinquunt, B per quas merces ultro citroque ratibus transvectantur: quas angustias vocant. Post insulas deinceps in sinum se inferenti, est navigatio præter Myrrhiferam regionem ad meridiem atque auroram, usque ad Cinnamomiferam, stadiorum fere ıↃↃ. ulterius negant quemquam adhuc profectum. Et in ora quidem urbes esse non multas, in mediterranea vero multas & optime habitatas. Talia ergo sunt, quæ de Arabia ab Eratosthene dicuntur. His ea sunt addenda, quæ alii eadem de re tradiderunt. ¶ Artemidorus scribit, Arabicum promontorium Diræ oppositum, Acilam vocari: C circa Diram qui habitant, eos glandibus mutilatos esse. Ab Heroum urbe naviganti juxta Troglodyticam urbem Philoteram esse à sorore secundi Ptolemæi appellatam, Satyri opus, qui ad Troglodyticam & elephantum venationem perscrutandam missus fuerat. Deinde aliam urbem Arsinoën. Hinc calidarum aquarum in mare exitus, quæ amaræ ac salsæ ab excelsa quadam petra prolabuntur. Non procul mons quidam est, in campo situs, minii plenus, deinde Muris statio, aliaque Veneris: hæc vocatur portus magnus, ingressu admodum flexuoso. In fronte insulas tres esse, duas D ob olearum frequentiam opacas, alteram minus opacam, quæ Meleagrides aves multas habeat. Deinceps sinum qui Immundus dicitur, & ipsum contra Thebaidem situm quemadmodum Muris stationem. Immundus dicitur, quia occultis cautibus, & dorsis exasperatur, & procellæ flatuum in eum crebrius incumbunt.

1. Συνάγεται εἰς σταδίους ἑξήκοντα) Plinius ait IV. M. D. P. Arrianus in Periplo, stadia LX. ut Strabo. *Cas.*

2. Καλεῖσθαι Ἀκίλαν) Manuscripti, Ὠκίλαν, melius. Ptolem. & Arriano Ocelis. *Idem.*

3. Εἶτα ἄλλην πόλιν Ἀρσινόην) Hæc verba, quæ in utraque editione Casaubomana desiderantur, ex codice Aldi & Hopperi revocavimus.

4. Εἶτα Μυὸς ὅρμον καὶ Ἀφροδίτης ὅρμον) Lego Μυὸς ὅρμον ὃν καὶ Ἀφροδίτης ὅρμον καλεῖσθαι. Agathar. ἐφεξῆς δὲ λιμὴν μέγας ἐκδέχεται· ὃς πρότερον μὲν Μυὸς ἐκαλεῖτο ὅρμος, ἔπειτα δὲ Ἀφροδίτης ὠνομάσθη. Nam & hæc & quæ sequuntur apparet omnia esse ex Agatharchide desumpta: quæ inter se comparent studiosi harum rerum, quibus plus otii est quam mihi: cui necessitatem festinandi cum alia multa imponunt, tum nundinæ Francfordienses imminentes: quæ typographum vocantes cogunt me scientem prudentem plurima præterire. *Casaub.*

Ibi Berenicem urbem in penitiore sinu positam. Post sinum est Ophiodes insula, ab eventu appellata, quam rex à serpentibus liberavit, cum multi applicantes, à serpentibus interficerentur, propter topazia. Is autem est lapis pellucidus, auri similis, splendore tanto refulgens, ut interdiu videri non possit, usque adeo circumfusus eo, noctu vero videtur ab iis qui eum colligunt. Ii notæ causa vasculo aliquo adposito, die effodiunt. Aegypti reges maximam hominum multitudinem, mercede conductam, ad horum lapidum collectionem custodiamque collocaverant. Post hanc insulam multæ Ichthyophagorum & Nomadum nationes sunt. Inde Sotiræ deæ portus: hunc principes quidam e maximis periculis servati, ab eventu rei sic nominarunt. Postea est maxima & oræ & sinus mutatio. Nam præternavigatio non amplius aspera est, sed propius quodammodo ad Arabiam acceditur. Ac mare humile est duarum fere ulnarum, & summa ejus facies herbida est musco, & alga pellucentibus, quæ plurimum in freto abundat, ubi arbores etiam sub aqua nascuntur. Fretum marinorum canum multitudinem fert. Postea sunt Tauri duo quidem montes, qui eminus formam quandam ostendunt tauris similem. Subsequitur alius mons, qui Isidis templum habet, à Sesostre positum: postea insula oleis consita mari circumvallata: secundum eam est Ptolemais apud Elephantum venationem ab Eumede condita: is cum ad venationem à Philadelpho mitteretur, clam peninsula quadam fossa & muro circumdata, cultu & obsequiis eorum amicitiam sibi conciliavit, qui eum arcebant. Intra hoc spacium effluit in mare pars quædam avulsa à flumine Astabora, qui ex lacu ortum habens, partem eo emittit, majore influens in Nilum. Postea sunt insulæ sex, Latomiæ appellatæ. Hinc est os quod Sabaiticum dicitur. In mediterranea castellum est, à Sucho conditum: postea portus nomine Elæa, & Stratonis insula: porro portus Saba, & elephantum venatio ab eis dicta. Regio, quæ interior est, Tenesis dicitur, eam Ægyptii habent à Psammiticho in exsulium acti: qui Sebritæ, id est, advenæ appellantur. Reginam habent,

(A) Ἐνταῦθα δὲ ἱδρύεται Βερενίκην πόλιν ἐν βάθει τοῦ κόλπου· μετὰ δὲ τὸν κόλπον ἡ Ὀφιώδης καλουμένη νῆσος ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος, ἣν ἠλευθέρωσε τῶν ἑρπετῶν ὁ βασιλεὺς, ἅμα καὶ διὰ τὰς φθορὰς τῶν προσορμιζομένων ἀνθρώπων * ἐκ τῶν θηρίων, καὶ διὰ τὰ τοπάζια. Λίθος δέ ἐστι διαφανὴς χρυσοειδὴς ἀπολάμπων φέγγος ὅσον μεθημέραν μὲν οὐ ῥᾴδιον ἰδεῖν ἐστι· περιαυγεῖται γάρ· νύκτωρ δ' ὁρῶσιν οἱ συλλέγοντες· περικαθάψαντες δὲ ἀγγεῖον σημείου χάριν μεθ' ἡμέραν ἀνορύττουσι· καὶ ἦν σύστημα ἀνθρώπων ἀποδεδειγμένον εἰς τὴν φυλακὴν τῆς λιθίας ταύτης, (B) καὶ τὴν συναγωγὴν, * σιταρκούμενον ὑπὸ τῶν τοῦ Αἰγύπτου βασιλέων. Μετὰ δὲ τὴν νῆσον ταύτην, πολλά ἐστιν Ἰχθυοφάγων * ἔθνη καὶ Νομάδων· εἶθ' ὁ τῆς Σωτείρας λιμὴν· ὃν ἐκ κινδύνων μεγάλων τινὲς σωθέντες τῶν ἡγεμόνων ἀπὸ συμβεβηκότος οὕτως ἐκάλεσαν. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐξάλλαξις πολλὴ τῆς παραλίας, καὶ τοῦ κόλπου· τὸν γὰρ παράπλουν, οὐκέτι συμβαίνει τραχὺν εἶναι, συνάπτειν τέ πως τῇ Ἀραβίᾳ, καὶ τὸ πέλαγος ταπεινὸν εἶναι σχεδόν τι καὶ ἐπὶ δύο ὀργυιάς· πρασίζειν τε τὴν ἐπιφάνειαν διαφαινομένου τοῦ μνίου, καὶ τοῦ φύκους, * ὅπερ πλεονάζει κατὰ τὸν πόρον· ὅπου γε καὶ δένδρα φύεται (C) καθ' ὕδατος, παρὰ τοῖς ἐνταῦθα· ἔχει δὲ καὶ κυνῶν πλῆθος τῶν θαλασσίων ὁ πόρος· εἶθ' οἱ Ταῦροι δύο ὄρη, τύπον τινὰ πόρρωθεν δεικνύντα τοῖς ζώοις ὅμοιον· εἶτ' ἄλλος ὄρος ἱερὸν ἔχον τῆς Ἴσιδος Σεσώστριος ἀφίδρυμα· εἶτα νῆσος * ἐλαίαις κατάφυτος ἐπικλυζομένη· μεθ' ἣν ἡ Πτολεμαῒς πρὸς τῇ θήρᾳ τῶν ἐλεφάντων, κτίσμα Εὐμήδους τοῦ πεμφθέντος ἐπὶ τὴν θήραν ὑπὸ τοῦ Φιλαδέλφου, λάθρα περιβαλλομένου χερρονήσῳ τινὶ τάφρον, καὶ περίβολον· εἶτ' ἐκθεραπεύσαντος τοὺς κωλύοντας, καὶ κατεσκευασμένου φίλους ἀντὶ δυσμενῶν. Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ ἐκδίδωσιν ἀπόσπασμα τοῦ Ἀσταβόρα καλουμένου ποταμοῦ, ὃς ἐκ λίμνης τὴν ἀρχὴν ἔχων, μέρος μὲν (D) τι ἐκδίδωσι, τὸ δὲ πλέον συμβάλλει τῷ Νείλῳ· εἶτα νῆσοι ἓξ Λατομίαι καλούμεναι· καὶ μετὰ ταῦτα τὸ Σαβαϊτικὸν στόμα λεγόμενον· καὶ ἐν τῇ μεσογαίᾳ φρούριον τὸ Σούχου ἵδρυμα· εἶτα λιμὴν καλούμενος Ἐλαία, καὶ ἡ Στράτωνος νῆσος· εἶτα λιμὴν Σαβὰ καὶ κυνήγιον ἐλεφάντων, ὁμώνυμον αὐτῷ· ἡ δ' ἐν βάθει τούτων χώρα, [1] Τηνεσὶς λέγεται· ἔχουσι δ' αὐτὴν οἱ παρὰ Ψαμμιτίχου φυγάδες Αἰγυπτίων· ἐπονομάζονται δὲ Σεβρῖται ὡς ἂν ἐπήλυδες· Βασιλεύονται δ' ὑπὸ γυναικὸς,

p. 770.

* Scripti, τὰς ἐκ τῶν.

* Vulgo, σιταρχούμενον.

* Manuscr. γένη.

* Vulgo, ὅπου.

* Scripti, ἐλαίᾳ.

1. Τηνεσὶς λέγεται) Nescio an sit Tenupsis Plinii H. Nat. vi. 30. oppidum Semberritarum, qui videntur esse Sebritæ Strabonis. *Casaub.*

p. 771. ὑφ' ἣν ἐστι καὶ ἡ Μερόη πλησίον τῶν τόπων τούτων οὖσα ἐν τῷ Νείλῳ νῆσος, ὑπὲρ ἧς ἄλλη ἐστὶ νῆσος οὐ πολὺ ἄπωθεν ἐν τῷ ποταμῷ κατοικία τῶν αὐτῶν τούτων φυγάδων. Ἀπὸ δὲ Μερόης ἐπὶ τήνδε τὴν θάλατταν εὐζώνῳ ὁδὸς ἡμερῶν πεντεκαίδεκα. Περὶ δὲ τὴν Μερόην, καὶ ἡ συμβολὴ τοῦ τε Ἀσταβόρα καὶ τοῦ Ἀστάπου, καὶ ἔτι τοῦ Ἀσταγάβα πρὸς τὸν Νεῖλον. [1] Παροικοῦσι δὲ τούτοις οἱ Ῥιζοφάγοι, καὶ οἱ Ἕλειοι προσαγορευόμενοι, διὰ τὸ ἐκ τοῦ παρακειμένου ῥιζοτομοῦντας ἕλους, κόπτειν [λίθοις] καὶ ἀναπλάσσειν μάζας, ἡλιάσαντας δὲ σιτεῖσθαι· λεοντόβοτα δ' ἐστὶ τὰ χωρία· ταῖς δ' ὑπὸ κυνὸς ἐπιπολὺ ἡμέραις ὑπὸ κωνώπων μεγάλων ἐξελαύνεται τὰ θηρία ἐκ τῶν τόπων· [2] εἰσὶ δὲ καὶ σπερματοφάγοι πλησίον, οἱ τῶν σπερμάτων ἐπιλειπόντων ὑπὸ τῶν ἀκροδρύων τρέφονται, σκευάζοντες παραπλησίως ὥσπερ οἱ ῥιζοφάγοι τὰς ῥίζας. Μετὰ δὲ τὴν Ἔλεαν αἱ Δημητρίου σκοπαὶ καὶ βωμοὶ Κόνωνος· ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ καλάμων Ἰνδικῶν φύεται πλῆθος· καλεῖται δὲ ἡ χώρα Κορακίου· ἦν δέ τις ἐν βάθει Ἐνδέρα γυμνητῶν ἀνθρώπων κατοικία, τόξοις χρωμένων καλαμίνοις καὶ πεπυρακτωμένοις οἰστοῖς· ἀπὸ δένδρων δέ, τοξεύουσι τὰ θηρία τὸ πλέον· ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀπὸ γῆς· πολὺ δ' ἐστὶ παρ' αὐτοῖς πλῆθος τῶν ἀγρίων βοῶν· ἀπὸ δὲ τῆς τούτων, καὶ τῶν ἄλλων θηρίων κρεωφαγίας ζῶσιν· ἐπὰν δὲ μηδὲν θηρεύσωσι, τὰ ξηρὰ δέρματα ἐπ' ἀνθρακιᾶς ὀπτῶντες, ἀρκοῦνται τῇ τοιαύτῃ τροφῇ. Ἔθος δ' ἐστὶν αὐτοῖς ἀγῶνα τοξείας προτιθέναι τοῖς ἀνήβοις παισί. Μετὰ δὲ τοὺς Κόνωνος βωμούς, ὁ Μήλινος λιμήν. ὑπέρκειται δ' αὐτοῦ φρούριον καὶ κυνήγια πλείω· εἶτα ὁ Ἀντιφίλου λιμήν· καὶ ὑπὲρ τούτου Κρεωφάγοι, κολοβοὶ τὰς βαλάνους, καὶ αἱ γυναῖκες Ἰουδαϊκῶς ἐκτετμημέναι· [3] ἔτι δὲ πρὸ τούτων ὡς πρὸς μεσημβρίαν οἱ Κυναμολγοί, ὑπὸ δὲ τῶν ἐντοπίων Ἄγριοι καλούμενοι, κατάκομοι, καταπώγωνες, κύνας ἐκτρέφοντες εὐμεγέθεις, οἷς θηρεύουσι τοὺς ἐπερχομένους ἐκ τῆς * πλησιοχώρας βόας Ἰνδικούς· εἴθ' ὑπὸ θηρίων ἐξελαυνομένους, εἴτε σπάνει νομῆς· ἡ δ' ἔφοδος αὐτῶν ἀπὸ θερινῶν τροπῶν μέχρι μέσου χειμῶνος. Τῷ δ' Ἀντιφίλου

* Scripti, πλησιοχώρου.

A fub qua eft Meroë infula, his locis vicina, & in Nilo fita. Ultra Meroën eft alia quædam infula in flumine non admodum longe diffita, quam iidem exfules inhabitant. A Meroë ad hoc mare eft iter dierum XV homini expedito. Circa Meroën Aftaboras, & Aftapas influunt. Hæc flumina Rhizophagi accolunt, qui & Elii vocantur: propterea quod ex adjacente palude evulfis radicibus, & lapide contufis, maffulas conficiunt, & ad folem coctis vefcuntur. Hæc loca leones alunt, qui fub canis exortum à maximis culicibus hinc expelluntur. B Sunt etiam Spermophagi (*quod eft feminivori*) non procul, qui deficientibus feminibus, glandibus nutriuntur, eas conficientes, quemadmodum Rhizophagi radices. Poft Eleam funt Demetrii fpeculæ, & Cononis aræ. In mediterranea verò maxima Indicarum arundinum multitudo nafcitur. Ea Coracii regio appellatur. Fuit etiam Endera quædam interius gymnetarum (*fic à nuditate & exercitatione dictorum*) hominum domicilium, qui arcu & arundineis fagittis præuftis utuntur. Hi plerumque feras de arboribus fagittant, interdum etiam C à terra. Summa eft apud eos fylveftrium boum multitudo, quorum & aliarum carnibus vitam fuftentant. Ubi nihil capiunt, ficca coria prunis affantes, pro cibo ufurpant. Mos eft apud eos fagittandi certamen impubibus proponere. Poft Cononis aras, eft portus Melinus, & fupra eum caftellum, ac venationes plurimæ. Deinceps Antiphili portus, fupra quem funt Creophagi, glandes mutili, & mulieres eorum Judaicè excifæ. Supra hos quafi ad meridiem funt Cynamolgi (*canimulgos diceres*) qui ab indigenis Agrii appellantur, comati & D barbari. Hi canes maximos alunt quibus Indicos boves venantur, è vicina regione venientes fuis à feris pulfos, five pafcuorum inopia: idque ab æftivo folftitio, ufque ad mediam hyemem. Poft Antiphili

1. *Παροικοῦσι δὲ τούτοις οἱ Ῥιζοφάγοι*) Diodorus lib. III. pag. 159. T. I. *κατὰ τὴν Αἰθιοπίαν τὴν ὑπὲρ Αἰγύπτου παρὰ τὸν Ἄσαν καλουμένον ποταμὸν, παροικεῖ τὸ τῶν Ῥιζοφάγων ἔθνος.* Vide quæ fequuntur. *Cafaub.*

2. *Εἰσὶ δὲ καὶ Σπερματοφάγοι πλησίον*) Manufcripti *Σπερμοφάγοι.* minus rectè. Diodorus Siculus, Lib. III. pag. 159. T. I. *Ἐχόμενοι δὲ τούτοις εἰσὶν οἵ τε ὑλοφάγοι καὶ οἱ σπερματοφάγοι καλούμενοι.* Porrò defcriptionem Spermatophagorum, quam Strabo profert, ego nonconcoquo. & videtur *ὑλοφάγοις* potius convenire. *Idem.*

3. *Ἔτι δὲ πρὸ τούτων ὡς πρὸς μεσημβρίαν οἱ Κυναμόλγοι*) Hos Diodorus Siculus Lib. III. p. 164. T. I. Cynamynos vocat. Sed Agatharchides, unde uterque fumfit ad verbum, vocat Cynamolgos: neque aliter Ælianus de animal. lib. XVI. cap. 30. qui tamen ex Ctefia Gnidio hiftoriam fumit, & Indicam gentem effe tradit. Cynamolgorum & Plinius H. N. Lib. VI. cap. 30. meminit. *Idem.*

1. Κατοι-

portum est alius portus, nomine Mutilorum lucus, & Berenice civitas Sabæa, & Sabæ civitas maxima: inde Eumenis lucus. Ulterius est urbs Daraba, & elephantorum venatio, quæ ad puteum nominatur: eam Elephantophagi habitant, hujusmodi venationem exercentes. Elephantorum gregem per sylvam delatum ex arbore aliqua cernentes, nequaquam adoriuntur: sed eorum qui vagantur extra armenta, clam accedentes, nervos incidunt, nonnulli eos sagittis interficiunt, serpentum felle tinctis. Sagittatio per homines tres perficitur, quorum duo arcum tenent, & pedibus præpositis nituntur, tertius vero nervum trahit. Nonnulli arbores notant, quibus elephanti acclinati quiescere solent. Accedentes itaque ex altera parte, truncum recidunt, in quem ubi se bestia reclinat, pariter cum arbore ruit: cumque surgere nequeat, propterea quod crura continuum & carens flexu os habeant, ex arboribus desilientes illam obtruncant. Venatores à Nomadibus immundi vocantur. ¶ Supra hos sunt Struthophagi, gens non admodum magna, apud quos aves dicuntur esse cervorum magnitudine, quæ volare non possunt, sed celeriter currunt, quemadmodum Struthocameli. Nonnulli eas arcu venantur, nonnulli pellibus struthorum tecti: nam dextram manum pelle colli operiunt, atque eam sic movent, quemadmodum animalia collum: sinistra vero semen spargunt, è suspensa pera eductum: eo avem allicientes, in convalles detrudunt, ubi viri animal circumsistentes obtruncant. Harum avium pellibus utuntur pro amictu & veste stragula. Cum iis Æthiopes, qui Sili appellantur, bellum gerunt, orygum cornibus pro armis utentes.

A λιμένι ἑξῆς ἐστὶ λιμὴν καλούμενος Κολοβῶν ἄλσος· καὶ Βερενίκη πόλις ἡ κατὰ Σαβὰς, καὶ Σαβαὶ πόλις εὐμεγέθης· εἶτα τὸ τοῦ Εὐμένους ἄλσος. Ὑπέρκειται δὲ πόλις Δαραβὰ, καὶ κυνήγιον ἐλεφάντων, τὸ πρὸς τῷ φρέατι καλούμενον· [1] κατοικοῦσι δ' Ἐλεφαντοφάγοι, τὴν θήραν ποιούμενοι τοιαύτην· ἀπὸ τῶν δένδρων ἰδόντες ἀγέλην * διὰ τοῦ δρυμοῦ φερομένην, ταύτῃ μὲν οὐκ ἐπιτίθενται· τοὺς δ' ἀποπλανηθέντας ἐκ τῶν ὄπισθεν λάθρα προσιόντες νευροκοποῦσι· τινὲς δὲ καὶ τοξεύμασιν ἀναιροῦσιν αὐτοὺς χολῇ βεβαμμένοις ὄφεων οἰστοῖς· ἡ δὲ τοξεία διὰ τριῶν ἀνδρῶν συντελεῖται, τῶν μὲν κατεχόντων τὸ B τόξον, καὶ προβεβηκότων τοῖς ποσὶ, τοῦ δ' ἕλκοντος τὴν νευράν· ἄλλοι δὲ σημειωσάμενοι τὰ δένδρα, οἷς εἰώθασι προσαναπαύεσθαι, προσιόντες ἐκ θατέρου μέρους τὸ στέλεχος * ἀποκόπτουσιν· ἐπὰν οὖν προσιὸν τὸ θηρίον ἀποκλίνῃ πρὸς αὐτὸ, πεσόντος τοῦ δένδρου πίπτει καὶ αὐτό. ἀναστῆναι δὲ μὴ δυνάμενον διὰ τὸ τὰ σκέλη διηνεκὲς ὀστοῦν ἔχειν καὶ ἀκαμπὲς, καταπηδήσαντες ἀπὸ τῶν δένδρων ἀνατέμνουσιν αὐτό· [2] τοὺς δὲ κυνηγοὺς οἱ Νομάδες Ἀκαθάρτους καλοῦσιν. [3] Ὑπέρκειται δὲ τούτων ἔθνος οὐ μέγα Στρουθοφάγων, [4] παρ' οἷς ὄρνεις εἰσὶ μέγεθος ἐλά- C φων ἔχοντες, πέτασθαι μὲν οὐ δυνάμενοι· θέοντες δὲ * ἀξίως, καθάπερ οἱ στρουθοκάμηλοι· θηρεύουσι δ' αὐτοὺς οἱ μὲν τόξοις, οἱ δὲ ταῖς δοραῖς τῶν στρουθῶν σκεπασθέντες, τὴν μὲν δεξιὰν καλύπτουσι τῷ τραχηλιμαίῳ μέρει, καὶ κινοῦσιν οὕτως ὥσπερ τὰ ζῶα κινεῖται τοῖς τραχήλοις, τῇ δὲ ἀριστερᾷ σπέρμα προχέουσιν ἀπὸ πήρας παρηρτημένης, καὶ τούτῳ δελεάσαντες τὰ ζῶα εἰς φάραγγας συνωθοῦσιν· ἐνταῦθα δ' ἐφεστῶτες ξυλοκόποι κατακόπτουσι. καὶ ἀμπέχονται δὲ καὶ ὑποστρώννυνται τὰ δέρματα ταῦτα· [5] πολεμοῦσι δὲ τούτοις οἱ [6] Σίλοι καλούμενοι D Αἰθίοπες, κέρασιν ὀρύγων ὅπλοις χρώμενοι.

p. 772.

* Scripti, ἀπὸ δρ.

* Vulgo, ὑποκρύπτουσιν.

* Forte ὀξέως.

1. *Κατοικοῦσι δ' ἐλεφαντοφάγοι τὴν θήραν ποιούμενοι τοιαύτην)* Est etiam apud Agatharchidem *περὶ τῶν ἐλεφαντοφάγων*, quæ si libet poteris conferre. *Casaub.*

2. *Τοὺς δὲ κυνηγοὺς οἱ Νομάδες ἀκαθάρτους καλοῦσι)* Sic apud Agatharch. *Ὅτι τῶν κυνηγῶν τούτων οὓς οἱ νομάδες ἀκαθάρθους καλεῖν εἰώθασι.* Et apud Diod. quoque legimus Acathartum sinum in descriptione Arabici sinus. Strabo iterum paullò post, *ὑπὸ τῶν μαγείρων οὓς καλοῦσιν ἀκαθάρτους.* idque ex Agatharch. *Idem.*

3. *Ὑπέρκειται δὲ τούτων ἔθνος οὐ μέγα στρουθοφάγων)* Struthophagorum gens est Cynegis Acathartis ad meridiem. Vide Agatharchidem & Diod. *Idem.*

4. *Παρ' οἷς ὄρνεις εἰσὶ μέγεθος ἐλάφων ἔχοντες)* Et ita scribit Diodor. Sic. Lib. III. vide & Aelian. de Animal. Lib. II. Plinius H. N. Lib. x. pr. *Avium grandissimi & pene bestiarum generis, struthiocameli Africi vel Aethiopici, altitudinem equitis insidentis equo excedunt, celeritatem vincunt: ad hoc demum datis pennis, ut currentem adjuvent: cætero non sunt volucres, nec a terra tolluntur. Ungulæ iis cervinis similes &c.* Vide etiam C. Barthium ad Claudian. Lib. II. in Eutrop. ad vs. 310. & seq. & Boecler. ad Herodian. Lib. 1. cap. 15. 11. *Scherpez.*

5. *Πολεμοῦσι δὲ τούτοις οἱ Σίλοι καλούμενοι Αἰθίοπες)* Agatharchides appellat Simos non Silos, & ita Diodorus quoque: ut merito videatur in Strabone scribendum *οἱ Σίμοι. Casaub.*

6. *Σίλοι καλούμενοι Αἰθίοπες)* *ὁ πάνυ* legit *Σίμοι.* Ego nihil mutarem. Poteritque hic locus servire ad sententiam eruditissimi Heemsterhuisii firmandam, qui *simum* & *silum* non differre existimat Notis ad Pollucem Lib. IX. Segm. 148. ubi plura & non ubivis obvia de hisce vocibus leges. *Scherpez.*

1. Πλητιό-

A 1 Πλησιόχωροι δὲ τούτοις εἰσὶ μελανώτεροί τε τῶν ἄλλων, καὶ βραχύτεροι, καὶ βραχυβιώτατοι· τὰ γὰρ τετταράκοντα ἔτη σπανίως ὑπερτίθεασιν, ἀποθηριουμένης αὐτῶν τῆς σαρκός· ζῶσι δ' ἀπὸ ἀκρίδων, ἃς οἱ ἐαρινοὶ λίβες καὶ ζέφυροι πνέοντες μεγάλοι, συνελαύνουσιν εἰς τοὺς τόπους τούτους· ἐν ταῖς χαράδραις δὲ ἐμβάλλοντες ὕλην καπνώδη, καὶ ὑφάψαντες μικρὸν, * ὑπερπετάμεναι γὰρ τὸν καπνὸν σκοτοῦνται, καὶ πίπτουσι· συγκόψαντες δ' αὐτὰς μεθ' ἁλμυρίδος μάζας ποιοῦνται καὶ χρῶνται. 2 Τούτων δ' ἔρημος ὑπέρκειται, νομὰς δαψιλεῖς ἔχουσα· * ἐκλειφθεῖσα δ' ὑπὸ πλήθους σκορπίων, B καὶ φαλαγγίων τῶν τετραγνάθων καλουμένων, ἐπελάσαντός ποτε καὶ ἀπεργασαμένου τοῖς ἀνθρώποις φυγὴν παντελῆ. Μετὰ δὲ Εὐμένους λιμένα μέχρι Δειρῆς καὶ τῶν κατὰ τὰς ἓξ νήσους στενῶν, Ἰχθυοφάγοι καὶ Κρεωφάγοι κατοικοῦσι, καὶ Κολοβοὶ μέχρι τῆς μεσογαίας. εἰσὶ δὲ καὶ θῆραι πλείους ἐλεφάντων, καὶ πόλεις ἄσημοι, καὶ νησία πρὸ τῆς παραλίας. Νομάδες δ' οἱ πλείους, ὀλίγοι δ' οἱ γεωργοῦντες· παρά τισι δὲ τούτων φύεται στύραξ οὐκ ὀλίγος· 3 συνάγουσι δὲ ταῖς ἀμπώτεσιν οἱ Ἰχθυοφάγοι τοὺς ἰχθῦς· ἐπιρρίψαντες δὲ ταῖς πέτραις καλοπτῶσι πρὸς τὸν ἥλιον· εἶτ' ἐξοπτήσαντες τὰς ἀκάνθας μὲν σωρεύουσι· C 4 τὴν δὲ σάρκα πατήσαντες, μάζας ποιοῦνται· πάλιν δὲ ταύτας ἡλιάζοντες σιτοῦνται· χειμῶνος δ' ἀδυνατήσαντες συνάγειν τοὺς ἰχθῦς, τὰς σεσωρευμένας ἀκάνθας κόψαντες, μάζας ἀναπλάττονται, καὶ χρῶνται, τὰς δὲ νεαρὰς ἐκμυζῶσι· ἔνιοι δὲ τὰς κόγχας ἐχούσας τὴν σάρκα σιτεύουσι, καταβάλλοντες εἰς χαράδρια καὶ συστάδας θαλάττης· εἶτ' ἰχθύδια παραρριπτοῦντες * τροφῇ αὐτοῖς χρῶνται ἐν τῇ τῶν ἰχθύων σπάνει· ἔστι δ' αὐτοῖς καὶ ἰχθυοτροφεῖα παντοῖα, ἀφ' ὧν ταμιεύονται. Ἔνιοι δὲ τῶν τὴν ἄνυδρον παραλίαν οἰκούντων, διὰ πέντε ἡμερῶν, ἐπὶ τὰ ὑδρεῖα ἀναβαίνουσι πανοικὶ μετὰ παιανισμοῦ· D ῥιφέντες δὲ πρηνεῖς πίνουσι βοῶν δίκην, ἕως ἐκτυμπανώσεως τῆς γαστρός· εἶτα ἀπίασιν ἐπὶ θάλατταν πάλιν· οἰκοῦσι δ' ἐν σπηλαίοις ἢ μάνδραις * στεγασταῖς· ἀπὸ δοκῶν μὲν καὶ στρωτήρων τῶν κητείων ὀστέων,

* Manuſſ. ὑπερπετασθεισῶν αὐτῶν εἶτα σκοτουμένων καὶ πιπτουσῶν.

* Vulgò, ἐκλειφθείσης.

P. 773.

* Scripti, τροφήν.

* Scripti, στεγαναῖς.

¶ His finitimi, cæteris & nigriores ſunt & minores, & vitæ brevioris. Raro enim quadrageſimum ſuperant annum, eorum carne jam in ferinam verſa. Vivunt ex locuſtis, quas verni Africi & Favonii vehementius flantes in ea loca compellunt. Sic autem eam venantur, fumoſam materiem in convallibus injicientes incendunt, illæ leviter ſupervolantes, fumo tenebras offundente decidunt, ita delapſas colligunt, & admixto ſale ex eis maſſulas conficiunt, atque utuntur. Ultra hos eſt eſt regio deſerta, quæ paſcua larga habet, ob ſcorpionum multitudinem derelicta, & phalangiorum, quæ tetragnathi, *id eſt, quadrimala*, appellantur. Horum animalium tanta aliquando copia exſuperavit, ut homines prorſus expellerentur. ¶ Poſt Eumenis portum uſque in Diram, & ſex inſularum anguſtias Ichthyophagi Creophagique habitant, & qui Mutili appellantur, uſque in mediterraneam. Sunt & aliæ quædam elephantum venationes, & urbes ignobiles, & inſulæ ante maritimam oram: paſtores magna ex parte inhabitant, agricolæ pauci, apud quoſdam plurimum ſtyrax naſcitur. Ichthyophagi mari decurrente piſces colligunt, eoſque in petras jacientes, ad ſolem torrent, poſtea exaſſant, ſpinarum acervos faciunt, carnem vero conculcantes, bolos conficiunt, rurſuſque ad ſolem poſitas edunt. Hyeme cum piſces legere non poſſint, acervatas ſpinas conterentes in paſtam coëunt & utuntur: recentes vero exſugunt. Nonnulli concharum carnibus nutriuntur: iis in foſſam vel lacunam aliquam maris immiſſis, piſciculos in cibum injiciunt, atque in penuria piſcium loco utuntur. Sunt iis varia piſcium vivaria pro penu. Sunt qui oram aquæ expertem habitantes, quinque dierum iter cum tota familia ad pæanis cantum, aquatum aſcendunt, ibique proni projecti more boum bibunt, dum venter in tympani modum intumeſcat, ſic ad mare redeunt. Degunt hi in ſpeluncis vel in tuguriis oleæ frondibus contectis,

1. Πλησιόχωροι δὲ τούτοις εἰσὶ) Acridophagos hos appellant Agatharch. & Diodorus Siculus. De his Plinius, *Pars quædam Æthiopum locuſtis tantum vivit fumo & ſale duratis in annua alimenta: ii quadrageſimum annum vitæ non excedunt.* Caſaub.

2. Τούτων δ' ἔρημος ὑπέρκειται νομὰς δαψιλεῖς ἔχουσα) Agatharchides Ὅτι τῶν ἀκριδοφάγων, φησὶν, ἀστυγείτων χώρα πολλὴ καὶ νομὰς ἔχουσα ποικιλίαι διαφερούσας. & quæ ſequuntur. Eadem fere apud Diodorum. *Idem.*

3. Συνάγουσι δὲ ταῖς ἀμπώτεσιν οἱ Ἰχθυοφάγοι) De iſtis Ichthyophagis, qui alii ſunt ab iis, de quibus libro ſuperiore dictum eſt, vide Agatharchidem & Diodorum lib. III. *Idem.*

4. Τὴν δὲ σάρκα πατήσαντες μάζας ποιοῦνται) Diodori verba, μετὰ δὲ ταῦτα τὰς μὲν σάρκας ἐπὶ τινὰς λεωπετρίας κατατιθέμενοι πατοῦσιν ἐπιμελῶς ἱκανὸν χρόνον καὶ καταμίσγουσι τὸν τοῦ παλιούρου καρπόν. *Idem.*

1. Φυλ-

& trabibus ac tignis ex ossibus ac spinis cetorum paratis. ¶ Chelonophagi testudinum operculis conteguntur, quæ adeo magnæ sunt, ut & navigare in eis tuto liceat. Nonnulli ex alga mari ejecta, ingentes cumulos collium forma aggerentes, eos suffodiunt atque inhabitant, mortuos piscibus edendos jaciunt, qui maris æstu defluentis abripiuntur. Tres sunt deinceps insulæ, quarum una testudinum, alia phocarum, tertia accipitrum dicitur. Tota ora palmeta & oliveta, & laureta habet, non modo quæ intra angustias est, sed etiam quæ extra, magna ex parte. Est & insula quædam Philippi, supra quam jacet elephantum venatio, quæ Pythangeli dicitur, deinde Arsinoë civitas & portus, post Dira, & supra hæc jacens elephantum venatio. Post Diram deinceps est regio aromatifera, & prima ejus, quæ myrrham fert, quæ etiam Ichthyophagorum est & Creophagorum: producit etiam Persicum & Ægyptiacum morum. Ulterius est Licha elephantum venatio. Passim sunt pluviarum aquarum cisternæ, quibus resiccatis elephantes proboscide ac dentibus puteos effodiunt, & aquam inveniunt. In hac ora usque ad Pytholai promontoria, sunt duo ingentes lacus: alter aquæ salsæ, quam mare dicunt, alter dulcis, qui hippopotamos alit, & crocodilos: circum labra autem papyrum gignit: ibes etiam in hoc loco conspiciuntur. Circa Pytholai promontorium jam sunt homines integri corporibus. Post hos est regio thurifera, in qua promontorium est, cui sacrum alnetum adest. In mediterranea est regio quædam fluvialis, quæ Isidis dicitur, & alia quædam Nilus. Ambæ myrrham & thuriferas arbores habent. Est etiam cisterna, quæ montanis aquis impletur. Postea Leonum specula & Pythangeli portus. Sequens regio pseudocasiam fert. Deinceps complures amnes sequuntur, in quorum ora thus nascitur: hinc fluvius usque ad regionem, quæ Cinnamomum fert: flumen quod hanc definit phleum multum gignit. Postea est aliud flumen, & Daphnus

A καὶ ἀκανθῶν, [1] φυλλάδος δ᾽ ἐλαΐνης. [2] Οἱ δὲ Χελωνοφάγοι, τοῖς ὀστράκοις αὐτῶν σκεπάζονται μεγάλοις οὖσιν, ὥστε καὶ πλεῖσθαι ἐν αὐτοῖς· ἔνιοι δὲ τοῦ φύκους ἀποβεβλημένου πολλοῦ καὶ θῖνας ὑψηλὰς καὶ λοφώδεις ποιοῦντες, ὑπορύττοντες ταύτας ὑποικοῦσι· τοὺς δὲ νεκροὺς ῥίπτουσι τροφὴν τοῖς ἰχθύσιν, ἀναλαμβανομένους ὑπὸ τῶν πλημμυρίδων. Τῶν δὲ νήσων τινὲς τρεῖς ἐφεξῆς κεῖνται, ἡ μὲν Χελωνῶν, ἡ δὲ Φωκῶν, ἡ δ᾽ Ἱεράκων λεγομένη· πᾶσα δ᾽ ἡ παραλία φοινικάς τε ἔχει, καὶ ἐλαιῶνας, καὶ δαφνῶνας, οὐχ ἡ ἐντὸς τῶν στενῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐκτὸς πολλή· ἔστι δέ τις καὶ Φιλίππου
B νῆσος, καθ᾽ ἣν ὑπέρκειται τὸ Πυθαγγέλου καλούμενον τῶν ἐλεφάντων κυνήγιον εἶτ᾽ Ἀρσινόη πόλις, καὶ λιμήν· καὶ μετὰ ταῦτα ἡ Δειρή· καὶ τούτων ὑπέρκειται θήρα τῶν ἐλεφάντων. Ἀπὸ δὲ τῆς Δειρῆς ἡ ἐφεξῆς ἐστιν ἀρωματοφόρος, πρώτη μὲν ἡ τὴν σμύρναν φέρουσα, καὶ αὕτη μὲν Ἰχθυοφάγων καὶ Κρεωφάγων· φύει δὲ [3] καὶ περσαίαν, καὶ συκάμινον Αἰγύπτιον [4] ὑπέρκειται δ᾽ ἡ Λίχα θήρα τῶν ἐλεφάντων· πολλαχοῦ δ᾽ εἰσὶ συστάδες τῶν ὀμβρίων ὑδάτων, ὧν ἀναξηρανθεισῶν, οἱ ἐλέφαντες ταῖς * προβοσκίσι καὶ τοῖς ὀδοῦσι φρεωρυχοῦσι καὶ ἀνευρί- * Vulgo. προσβοσκαῖς.
C σκουσιν ὕδωρ. Ἐν δὲ τῇ παραλίᾳ ταύτῃ δύο p. 774. λίμναι μέχρι τοῦ Πυθολάου ἀκρωτηρίου εἰσὶν εὐμεγέθεις· ἡ μὲν ἁλμυροῦ ὕδατος, ἣν καλοῦσι θάλατταν, ἡ δὲ γλυκέος· ἣ τρέφει καὶ ἵππους ποταμίους καὶ κροκοδείλους· περὶ δὲ τὰ χείλη πάπυρον· ὁρῶνται γὰρ καὶ ἴβεις περὶ τὸν τόπον· ἤδη δὲ καὶ οἱ πλησίον τῆς ἄκρας τοῦ Πυθολάου τὰ σώματα ὁλόκληροί εἰσι· μετὰ δὲ τούτους ἡ Λιβανωτοφόρος ἐνταῦθα ἄκρα ἐστὶ, καὶ ἱερὸν αἰγειρῶνα * ἔχον. Ἐν * Manuss. ἔχουσα. δὲ τῇ μεσογαίᾳ ποταμία τις * Ἴσιδος λεγομένη· καὶ * Scripti, q. εἴσοδος. ἄλλη τὶς Νεῖλος, ἄμφω καὶ λίβανον καὶ σμύρναν παραπεφυκότα ἔχουσαι. Ἔστι δὲ καὶ δεξαμένη τις τοῖς ἐκ τῶν ὀρῶν ὕδασι πληρουμένη· καὶ μετὰ ταῦ-
D τα Λέοντος κώμη, καὶ Πυθαγγέλου λιμήν· ἡ δ᾽ ἑξῆς ἔχει καὶ ψευδοκασσίαν. Συνεχῶς δ᾽ εἰσὶ ποταμίαι τε πλείους, ἔχουσαι λίβανον παραπεφυκότα, καὶ ποταμὸς μέχρι Κινναμωμοφόρου. ὁ δ᾽ ὁρίζων ταύτην ποταμὸς φέρει καὶ φλοῦν πάμπολυν· εἶτ᾽ ἄλλος ποταμὸς, καὶ Δαφνοῦς

1. Φυλλάδος δ᾽ ἐλαΐνης) Hoc est quod in excerptis Agatharchidis legimus Ichthyophagos quosdam τὰς τῶν ἐλαίων κορυφὰς ἀλλήλαις συνάπτοντας, εἶτα χρᾶσθαι σκηνώμασιν. ubi dicitur etiam harum olearum fructus esse similes fructui castaneæ. At Diodorus ita habet, τρίτος δὲ τρόπος ἐστὶ τοῖς Ἰχθυοφάγοις τῆς σκηνώσεως τοιοῦτος· ἐλάται φύονται πανὺ πολλαί. quæ cum sint ex eodem Agath. ad verbum descripta, non est dubium legendum esse ἐλαῖαι. Casaub.

2. Οἱ δὲ Χελωνοφάγοι) Meminere iidem. Idem.

3. Καὶ περσαίαν καὶ συκάμινον Αἰγύπτιον) Et persea & sycaminus arbores, quondam Æthiopibus & Ægyptiis peculiares. vide lib. sequenti, itaque malè Xyland. locum convertit. Idem.

4. Ὑπέρκειται δὲ ἡ Λίχα θήρα) Id est, Lichæ venatio, nam Λίχα patrii casus est: ut Πυθαγγέλου & Πυθολάου. Idem.

λιμήν· καὶ ποταμία Ἀπόλλωνος καλουμένη, ἔχουσα πρὸς τῷ λιβάνῳ καὶ σμύρναν καὶ κιννάμωμον· τοῦτο δὲ πλέον ἀκμάζει μᾶλλον περὶ τοὺς ἐν βάθει τόπους· εἶθ' ὁ Ἐλέφας τὸ ὄρος, ἐκκείμενον εἰς θάλατταν, καὶ διῶρυξ, καὶ ἐφεξῆς Ψυγμοῦ λιμὴν μέγας, καὶ ἵδρυμα τὸ Κυνοκεφάλων καλούμενον· καὶ τελευταῖον ἀκρωτήριον τῆς παραλίας ταύτης τὸ Νότου κέρας. Καὶ κάμψαντι δὲ τοῦτο, ὡς ἐπὶ μεσημβρίαν, οὐκέτι φησὶν ἔχομεν λιμένων ἀναγραφὰς, οὐδὲ τόπων, διὰ τὸ μηκέτι εἶναι γνώριμον. Ἐν δὲ τῇ ἑξῆς παραλίᾳ, εἰσὶ καὶ στῆλαι καὶ βωμοὶ Πυθολάου, καὶ Λίχα, καὶ Πυθαγγέλου, καὶ Λέοντος, καὶ Χαριμότρου, κατὰ τὴν γνώριμον παραλίαν τὴν ἀπὸ Δειρῆς μέχρι Νότου * κέρως· τὸ δὲ διάστημα οὐ γνώριμον. Πληθύει δ' ἐλέφασιν ἡ χώρα, [1] καὶ λέουσι τοῖς καλουμένοις μύρμηξιν· ἀπεστραμμένα δ' ἔχουσι τὰ αἰδοῖα καὶ χρυσοειδεῖς τὴν χρόαν, ψιλότεροι δὲ τῶν κατὰ τὴν Ἀραβίαν· φέρει δὲ καὶ παρδάλεις ἀλκίμους, καὶ ῥινοκέρωτας· οὗτοι δὲ μικρὸν ἀπολείπονται τῶν ἐλεφάντων οἱ ῥινοκέρωτες, ὥσπερ Ἀρτεμίδωρος φησὶν [2] ἐπὶ στεῤῥὰν τῷ μήκει· καίπερ ἑωρακέναι φήσας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἀλλὰ σχεδόν τι ὅσον τῷ ὕψει, * ἀπό γε τοῦ ἀφ' ἡμῶν ὁραθέντος· οὔτε πύξῳ τὸ χρῶμα ἐμφερὲς, ἀλλ' ἐλέφαντι μᾶλλον· μέγεθος δ' ἐστὶ τοῦ ταύρου· μορφὴ δ' * ἐγγυτάτω συάγρου, καὶ μάλιστα κατὰ τὴν προτομὴν, πλὴν τῆς ῥινὸς ὅτι ἐστὶ κέρας σιμὸν στερεώτερον ὀστέου παντός· χρῆται δ' ὅπλῳ, καθάπερ καὶ τοῖς ὀδοῦσιν ὁ σύαγρος· ἔχει δὲ καὶ στύλους δύο, ὡς ἂν σπείρας δρακόντων, ἀπὸ τῆς ῥάχεως μέχρι τῆς γαστρός περικειμένας, τὴν μὲν πρὸς τῷ λόφῳ, τὴν δὲ πρὸς τῇ ὀσφύϊ· ἐκ μὲν δὴ τοῦ ὑφ' ἡμῶν ὁραθέντος ταῦτα φαμὲν ἡμεῖς. Ἐκεῖνος δὲ προσδιασαφεῖ, διότι καὶ ἐλεφαντόμαχον ἰδίως ἐστὶ τὸ ζῶον περὶ τῆς νομῆς ὑποδυόμενον τῇ προτομῇ, καὶ ἀνακεῖρον τὴν γαστέρα, ἂν μὴ προληφθῇ τῇ προβοσκίδι καὶ τοῖς ὀδοῦσι. [3] Γίγνονται δ' ἐν τούτοις τοῖς τόποις καὶ αἱ καμηλοπαρδάλεις, [4] οὐδὲν ὅμοιον ἔχουσαι παρδάλει· τὸ γὰρ ποικίλον τῆς χρόας, * νευρίσι μᾶλλον ἔοικε ῥαβδωτοῖς πίλοις * καλεστιγμέναι· τελέως δὲ τὰ ὀπίσθια ταπεινότερα τῶν ἐμπροσθίων ἐστὶν, ὥστε δοκεῖν συγκαθῆσθαι τῷ οὐραίῳ μέρει, τὸ ὕψος βοὸς ἔχοντι·

portus & fluvialis regio, quæ Apollinis dicitur, & thus habet & myrrham & cinnamomum, quod plurimum in locis depreſſioribus viget. Exinde Elephas mons in mare prominens, & foſſa & Pſygmum portus ingens, & Cynocephalorum inſcriptione templum, & Auſtri cornu, ultimum hujus oræ promontorium. Id verſus meridiem ubi flexeris, negat ulterius portuum aut aliorum locorum deſcriptionem exſtare, quod incognita ſint. ¶ Quod deinceps eſt litus, in eo ſunt columnæ & aræ Pytholai & Lichæ, & Pythangeli, & Leonis, & Charimotri, per oram notam à Dira uſque ad Auſtri cornu. Ipſa verò diſtantia ignota eſt. ¶ Hæc regio elephantis abundat & leonibus, qui formicæ vocantur, & genitalia averſa habent, & colorem aureum, pilis non tam denſis veſtiti ut Arabici. Fert etiam pardales fortiſſimas, & Rhinocerotes, qui (ut Artemidorus ait) longitudine paulum ab elephantis ſuperantur, quod ſe Alexandriæ vidiſſe affirmat, ferè etiam quantum ad altitudinem. Ejus autem, quem nos vidimus, color non buxo, ſed elephanti ſimilis erat: magnitudo tauri: forma apro proxima, præſertim quod ad roſtrum attinet. Demto naſo, qui cornu quoddam eſt recurvum, omni oſſe durius. Eo pro armis utuntur, quemadmodum aper dentibus. Habet etiam duo cingula, tanquam draconum volumina, à dorſo uſque ad uterum circumeuntia, alterum jubam verſus, alterum ad lumbum. Nos hæc de eo dicimus, quem ipſi vidimus. Artemidorus addit id animal de paſtu cum elephante pugnare, & roſtro ſubire, ac ventrem ejus conſcindere, niſi ab elephantis Proboſcide vel dentibus prævertatur. ¶ In iis locis Camelopardales naſcuntur, nulla re pardali ſimiles. Cutis enim varietate hinnulo ſimillima eſt bellua, virgatis pilis diſtincta: poſteriora quoque humiliora ſunt anterioribus, ut à cauda ſedere videatur, ad bovis altitudinem:

* Vulgo, κέρας.

* Scripti, ὑπόγε.

* Scripti, ἐγγυτάτω.

p. 775.

* Id eſt νευρίσι. niſi ita quoque eſt legendum.

* Sic manuſſ. & prior interpr. cujus verſione utitur Xyl. Vulgo κατεστιγμέναις.

1. Καὶ λέουσι τοῖς καλουμένοις μύρμηξιν) Agatharchides μυρμηκολέοντας nuncupat, eum vide. *Caſaub.*

2. Ἐπὶ στειρὰν τῷ μήκει) Et hæc corrupta ſunt: & deeſſe aliquid ex ſequentibus conſtat, quibus videtur Appollodorum reprehendere. deſcriptio Strabonis eſt ex Agath. Sed de rhinocerothe & pleriſque iſtis animalibus, vide quæ poſt Agath. ab aliis ſunt ſcripta, ut Dione lib. LI. *Idem.*

3. Γίγνονται δ' ἐν τούτοις τοῖς τόποις καὶ αἱ καμηλοπαρδάλεις) Vide Agatharch. & deſcriptionem Plinii ejus animalis, quod Æthiopas nabin vocare ait, quod & ovem feram dici tradit. Deſcribit Camelopardalim, Romæ viſam, Dio lib. XLIII. *Idem.* De hoc animali vide Job. Ludolf. Hiſtor. Aethiop. I. cap. 10. §. 33. & Comment. pag. 149.

4. Οὐδὲν ὅμοιον ἔχουσαι παρδάλει. τὸ γὰρ ποικίλον τῆς χρόας, νευρίσι μᾶλλον ἔοικε ῥαβδωτοῖς πίλοις κατεστιγμέναι) Ita olim emendavimus: Τὸ γὰρ ποικίλον τῆς χρόας νεβροῖσι μᾶλλον ἔοικε ῥαβδωτοῖς σπίλοις κατεστιγμέναις. At pantherarum maculæ rotundæ, & oculis ſimiles. Propter maculas vocata eſt camelopardalis, διὰ τὴν ποικιλίαν τῆς χρόας, licet aliter ſit notis compuncta. Barbari vocant ζοράφιν, hodie *Giraffam.* Salmaſ. Exer. Plin. Ed. Ult. p. 275.

anteriora verò crura cameli cruribus non sunt humiliora, collum rectum est, & in altum exsurgit: verticem paulo sublimiorem camelo habet. Propter quam partium inconcinnitatem, nec tantam celeritatem habere puto, quantam dixit Artemidorus, insuperabilem affirmans. Ac ne fera quidem est: sed pecus, nullam enim feritatem præ se fert. Gignuntur etiam ibi (eodem perhibente) sphinges, & Cynocephali, & cepi qui faciem leonis, corpus reliquum pantheræ, magnitudinem damæ habent. Item tauri feri, ac qui carnem edant, nostros & magnitudine & celeritate longè exsuperantes, colore rufo. Crocutas quoque (ut ille inquit) ex cane lupoque hybrida est. Quæ verò Metrodorus Scepsius in libro de consuetudine dicit, fabulosa sunt, & nullius momenti. Artemidorus dracones etiam refert magnitudine XXX cubitorum, qui tauros elephantosque capiant: hìc quidem modum non excedens. Nam Indici ac Libyci dracones fabulosiores sunt, 3 quibus etiam alas tribuunt. Troglodytarum vita pastoralis est, ii multos tyrannos habent: mulieres & filii eis communes, nisi quæ tyrannorum sunt: qui tyranni uxorem corruperit, ove multatur. Eorum mulieres diligenter notis compinguntur. Collo conchas adversus fascinationes appensas gestant. Viri de pascuis contendunt, primo manibus rem gerentes, mox lapidibus: quod si vulnus fiat, etiam sagittis & gladiis: at mulieres in medium prodeuntes, & preces interponentes, pacem reparant. Vescuntur carnibus & ossibus simul contusis, & in coria involutis, & postea assatis: ac variis præterea modis quos usurpant. Cocos immundos vocant: ipsi non solum carnes & ossa, sed etiam coria comedunt. Vescuntur etiam sanguine admixto lacte.

A τὰ δὲ ἐμπρόσθια σκέλη τῶν καμηλείων οὐ λείπεται· τράχηλος δ' εἰς ὕψος ἐξηρτημένος ὀρθὸς, τὴν κορυφὴν δὲ πολὺ * ὑπερτέραν ἔχει τῆς καμήλου. διὰ δὲ τὴν * ἀσυμμετρίαν ταύτην, οὐδὲ τάχος οἶμαι τοσοῦτον εἶναι, περὶ τὸ ζῶον, ὅσον εἴρηκεν Ἀρτεμίδωρος, ἀνυπέρβλητον φήσας· ἀλλ' οὐδὲ θηρίον ἐστὶν, ἀλλὰ βόσκημα μᾶλλον· οὐδεμίαν γὰρ ἀγριότητα ἐμφαίνει· γίγνονται δέ φησι καὶ σφίγγες καὶ κυνοκέφαλοι, 1 καὶ κῆποι, λέοντος μὲν πρόσωπον ἔχοντες, τὸ δὲ λοιπὸν σῶμα πάνθηρος, μέγεθος δὲ δορκάδος· καὶ ταῦροι δ' εἰσὶν ἄγριοι καὶ σαρκοφάγοι, * μεγέθει πολλῷ τοὺς παρ' ἡμῖν ὑπερβεβλημένοι, B καὶ τάχει, πυρροὶ τὴν χρόαν. 2 Κροκούττας δ' ἐστὶ μίγμα λύκου καὶ κυνὸς, ὥς φησιν οὗτος. Ἃ δ' ὁ Σκήψιος λέγει Μητρόδωρος ἐν τῷ περὶ συνηθείας βιβλίῳ, μύθοις ἔοικε, καὶ οὐ φροντιστέον αὐτῶν. Καὶ δρακόντων δ' εἴρηκε μεγέθη τριάκοντα πηχῶν ὁ Ἀρτεμίδωρος, ἐλέφαντας καὶ ταύρους χειρουμένων, μετριάσας ταύτῃ γε. Οἱ γὰρ Ἰνδικοὶ μυθωδέστεροι, καὶ οἱ Λυβικοί· 4 οἷς γε καὶ πόα ἐπιπεφυκέναι λέγεται. 5 Νομαδικὸς μὲν οὖν ὁ βίος τῶν Τρωγλοδυτῶν, τυραννοῦνται δὲ καθ' ἕκαστα· κοιναὶ δὲ καὶ γυναῖκες καὶ τέκνα, πλὴν * τοῖς τυράννοις· τῷ δὲ τὴν τυράννου φθείραντι, πρόβατον ἡ ζημία ἐστί 6 στι- C βίζονται δ' ἐπιμελῶς αἱ γυναῖκες· περίκεινται δὲ τοῖς τραχήλοις κογχία ἀντὶ βασκανίων. πολεμοῦσι δὲ περὶ τῆς νομῆς, κατάρχας μὲν * 7 διορθούμενοι ταῖς χερσίν· εἶτα λίθοις· ὅταν δὲ τραῦμα γένηται, καὶ τοξεύμασι καὶ μαχαιρίσι· διαλύουσι δὲ γυναῖκες μέσον * ἐπιοῦσαι, καὶ δεήσεις προσενεγκάσαισαι· τροφὴ δ' ἔκ τε σαρκῶν καὶ τῶν ὀστέων κοπτομένων ἀναμὶξ καὶ εἰς τὰς δορὰς ἀνειλουμένων, εἶτ' ὀπτωμένων, καὶ ἄλλως πολλαχῶς σκευαζομένων ὑπὸ τῶν μαγείρων, οὓς καλοῦσιν ἀκαθάρτους, ὥστε μὴ κρεωφαγεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ ὀστοφαγεῖν, καὶ δερματοφαγεῖν· χρῶνται δὲ καὶ τῷ αἵματι, καὶ τῷ γάλακτι καταμίξαντες.

* Manuss. ὑπερπετεστέραν.
* Scripti, q. ἀμετρίαν
* Scripti, q. μέγεθος πολύ.
* Scripti, τῶν τυράννων.
* Probo lectionem ver. interpr. δυωθούμενοι.
* Manuss. προϊοῦσαι legunt quidam εἰς μέσον προϊοῦσαι.

p. 776.

1. *Καὶ κῆποι, λέοντος μὲν πρόσωπον ἔχοντες*) Non est ergo κῆβος, quem ait Aristoteles esse πίθηκον ἔχοντα οὐράν. Verum & κῆπος & κῆβος & κεῖβος. *Casaub.* Vide Strabo. Lib. XVII. p. 812.

2. *Κροκούττας δ' ἐστὶ*) In Excerptis Agath. & apud Diodor. & Ælianum est κρόκοτται. *Idem.*

3. *Quibus etiam alas*) Pro ποῖα, πτερὰ legi. nota est fabula neque operæ duxi, ubique annotare quid pro quo legerim, cum eruditi id ex versione facilè sint intellecturi. *Xyland.*

4. *Οἷς γε καὶ πόα ἐπιπεφυκέναι λέγεται*) Inepta est & falsa, quam commentus est Xylander lectionem πτερὰ, veram lectionem ex Strab. restituimus. cujus hæc sunt lib. ultimo, δράκοντάς τε λέγει μεγάλους οἷς καὶ πόαν ἐπιπεφυκέναι λέγεται. *Casaub.*

5. *Νομαδικὸς μὲν οὖν ὁ βίος τῶν Τρωγλοδυτῶν*) In Excerptis Strabonis annotatum legimus, Ὅτι Τρωγλοδύται ἄνευ τοῦ λ, λέγει ὁ Στράβων· quæ (ut puto) quum legisset vir quidam eruditiss. non dubitavit scribere, perpetuò Troglodytas istos apud Strabonem vocari: quod nos, qui Strabonem non nimis negligentes legisse videmur, perpetuò falsum reperimus. Nam etsi τρωγὴν & τρωγλὴν dici certum sit, tamen in Strabonis editis & scriptis codicibus omnibus, Trogloditæ hi perpetuo vocantur, & ita apud reliquos. Cæterum de istis Troglodytis Agathar. & Diodor. eadem. Sunt & alii duobus in locis Trogloditæ à Strabone collocati. *Idem.*

D

6. *Στιβίζονται*) Στιβίζεσθαι cerussa pingi vertit interpres, quod non assequor. *Xyland.*

6. *Στιβίζονται δ' ἐπιμελῶς αἱ γυναῖκες*) Nescio quid cogitabat vir eruditus cum reponeret σίζονται. Vera lectio est στιβίζονται. De stibi & stimmi, lege Dioscor. V. c. 99. & Plin. *Casaub.* Hæc antiquis intercosmetica fuisse patet ex II Reg. IX. 30. Jer. IV. 30. Ezech. XXIII. 40.

7. *Διορθούμενοι*) Lege διωθοῦντες pro διορθοῦντες. *Xyl.*

1. Ἐπει-

A Ποτὸν δὲ τοῖς μὲν πολλοῖς, ἀπόβρεγμα παλιούρου, τοῖς δὲ τυράννοις μελίκρατον, ἀπ' ἄνθους τινὸς ἐκπιεζομένου τοῦ μέλιτος. Ἔστι δ' αὐτοῖς χειμὼν μὲν ἡνίκα οἱ ἐτησίαι πνέουσι· κατομβροῦνται γάρ· θέρος δ' ὁ λοιπὸς χρόνος. Γυμνῆται δὲ καὶ δερματοφόροι, καὶ σκυταληφόροι διαπλοῦσιν· εἰσὶ δ' οὐ κολοβοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περιτετμημένοι τινὲς, καθάπερ Αἰγύπτιοι. Οἱ δὲ * Μεγαβάροι Αἰθίοπες τοῖς ῥοπάλοις καὶ τύλους προστιθέασι σιδηρούς· χρῶνται δὲ καὶ λόγχαις καὶ ἀσπίσιν ὠμοβυρσίναις. Οἱ δὲ λοιποὶ Αἰθίοπες τόξοις, καὶ λόγχαις· θάπτουσι δέ τινες τῶν Τρωγλοδυτῶν, ῥάβδοις παλιουρίνοις δήσαντες B τὸν αὐχένα τῶν νεκρῶν πρὸς τὰ σκέλη· [1] ἔπειτα εὐθὺς * καταλέγουσιν ἱλαροὶ, γελῶντες ἅμα, ἕως ἂν τοῦ σώματος τὴν ὄψιν ἀποκρύψωσιν· εἶτ' ἐπιθέντες κέρας αἴγειον, ἀπίασιν. Ὁδοιποροῦσι δὲ νύκτωρ ἐκ τῶν ἀρρένων * θρεμμάτων κώδωνας ἐξάψαντες, ὥστ' ἐξίστασθαι τὰ θηρία τῷ ψόφῳ· καὶ λαμπάσι τε, καὶ τόξοις ἐπὶ τὰ θηρία χρῶνται· καὶ διαγρυπνοῦσι δὲ τῶν ποιμνίων χάριν, ᾠδῇ τινι χρώμενοι πρὸς τῷ πυρί. Ταῦτ' εἰπὼν περὶ τῶν Τρωγλοδυτῶν, καὶ τῶν προσχώρων Αἰθιόπων, ἐπάνεισιν ἐπὶ τοὺς Ἄραβας· καὶ πρώτους ἔπεισι τοὺς τὸν Ἀράβιον κόλπον ἀφορίζοντας, καὶ ἀντικει- C μένους τοῖς Τρωγλοδύταις, ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ Ποσιδίου. Φησὶ δὲ ἐνδοτέρω κεῖσθαι τοῦτο τοῦ Ἐλανίτου μυχοῦ· [2] συνεχῆ δὲ τοῦ Ποσιδίου Φοινικῶνα εἶναι εὔυδρον, τιμᾶσθαί τε κομιδῆ, διὰ τὸ πᾶσαν τὴν κύκλῳ καυματηράν τε, καὶ ἄνυδρον, καὶ ἄσκιον ὑπάρχειν· ἐνταῦθα δὲ καὶ τὴν εὐκαρπίαν τῶν φοινίκων εἶναι θαυμαστήν· προεστήκασι δὲ τοῦ ἄλσους ἀνὴρ, καὶ γυνὴ, διὰ γένους ἀποδεδειγμένοι δερματοφόροι, τροφὴν ἀπὸ τῶν φοινίκων ἔχοντες· κοιτάζονται δ' ἐπὶ δένδρων καλυβοποιησάμενοι διὰ τὸ πλῆθος τῶν θηρίων. Εἶθ' ἑξῆς ἐστὶ νῆσος Φωκῶν, ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν θηρίων τούτων ὠνομασμένη. Πλησίον δ' αὐτῆς ἀκρωτήριον, ὃ διατείνει πρὸς τὴν D Πέτραν τὴν τῶν Ναβαταίων καλουμένων Ἀράβων καὶ τὴν Παλαιστίνην χώραν, εἰς ἣν Μιναῖοί τε καὶ Γερραῖοι, καὶ πάντες οἱ πλησιόχωροι τὰ τῶν ἀρωμάτων φορτία κομίζουσιν. Εἶτ' ἄλλη παραλία, πρότερον μὲν Μαρανιτῶν καλουμένη, ὧν οἱ μὲν ἦσαν γεωργοὶ, τινὲς δὲ Σκηνῖται. νῦν δὲ Γαρινδαίων, ἀνελόντων ἐκείνους δόλῳ·

* Ita legendum ex Strab. & vetere interpr. aut Μεγαβαρεῖς. Vulgo & in q. manuss. Μέγαροι.

* Emendo καταλεύουσι Errat vetus interpr. & cum eo Xyl.

* Scripti, ζώων.

Vulgus aquam bibit, in qua paliurus sit maceratus. Tyranni mulsum potant, melle è flore quodam expresso. Hyemem habent, cum etesiæ flant, tunc enim & imbres: æstatem vero reliquum tempus. Nudi sunt & pelliti, & scuticas gestant: & sunt non solum glandes mutili, sed etiam circumcisi nonnulli, quemadmodum Ægyptii. Aethiopes vero Megabari clavas gerunt, ferreis nodis armatas, utuntur etiam lanceis & scutis è crudo corio confectis. Reliqui Aethiopes arcu & lancea. Quidam Troglodytæ sepeliunt suos, paliurinis virgis mortui cervicem pedibus alligantes: postea subito efferunt, læti ac ridentes, quousque corporis faciem occultent: deinde imposito capræ cornu, abscedunt. Iter noctu peragunt: pecoribus masculis tintinnabula è collo suspendunt, ut feræ sonitu exterreantur. Arcu & facibus contra feras utuntur. Invigilant ad ignem gregis gratia, cantu quodam utentes. ¶ Cæterum Artemidorus hæc de Troglodytis ac vicinis Aethiopibus postquam dixit, revertitur ad Arabes: primo eos persequitur, qui Arabicum sinum terminant, & Troglodytis opponuntur, à Posidio incipiens, quod interius Elanitico recessu situm autumat. Posidio vero continuum esse palmetum quoddam aquis abundans, & in magno honore haberi: propterea quod tota circumstans regio æstuosa sit & arida & umbrarum expers. Ibi, ut ait, mirum in modum sunt feraces palmæ. Luco vir & uxor præsunt ratione generis constituti, pelliti ambo, victum ex palmis ducentes. Dormiunt in tuguriis factis super arboribus, propter ferarum multitudinem: Postea est Phocarum insula, à multitudine marinorum vitulorum nomen habens. Prope est promontorium, quod usque ad Arabum petram pertendit, qui Nabatæi dicuntur, & usque in Palæstinam, eo & Menæi & Gerrhæi, & vicini omnes aromata convehunt. Postea est alia ora, quæ prius Maranitarum dicebatur, quorum alii erant agricolæ, alii in tuguriis habitabant: nunc Garindæi illis dolo interemtis possident.

1. *Ἔπειτα εὐθὺς καταλέγουσι ἱλαροὶ*) Non convenit, quare legendum est *καταλεύουσιν*, i. e. lapidibus petunt vel obruunt. Docet hoc Agatharchides Cnidius & Diodorus Siculus ambo, *βάλλουσι χειροπλήθεσι λίθοις*. plura vid. in Emendat. Pauli Leopardi Lib. VIII. cap. 17.

2. *Συνεχῆ δὲ τοῦ Ποσειδίου Φοινικῶνα εἶναι εὔυδρον. Posidio vero continuum esse palmetum quoddam aquis abundans.*) Ex situs ordine hic locus debet esse Exodi *Elim*, ubi palmetum erat, & fontes duodecim. *Palmer.*

Nam

Nam eos adorti, dum festa quædam quinquennalia celebrarent, non solum hos interfecerunt: sed etiam ingruentes in alios, funditus omnes deleverunt Succedit his Elaniticus sinus, & Nabatæa, populosa sanè regio & pascuis abundans. Insulæ ante hæc sitæ, ab hominibus tenentur, qui olim quieti, postea ratibus deprædari ceperunt eos, qui ex Ægypto navigabant: sed pœnas dederunt classe adversum ipsos profecta, à qua fuerunt oppressi. Deinceps est planicies, aquis & arboribus plena & omni pecore abundans cum cætero, tum etiam camelis & mulis sylvestribus, & cervis & damis: sunt etiam ibi leones & pardales & lupi plurimi. Et ante hanc sita quædam insula nomine Dia. Postea sinus quingentorum ferè stadiorum à montibus circumclusus, faucibus accessu difficilibus est: circumhabitant homines terrestrium animalium venatores. Inde sunt insulæ tres desertæ, oleis obsitæ non nostratibus, sed indigenis, quas Aethiopicas vocamus, quarum lacryma medicam vim habet. Deinceps est litus lapidosum, & post id est ora mille ferè stadiorum ob portuum & jaciendarum anchorarum commoditatis penuriam transvectu difficile, nam mons quidam altus & asper juxta porrigitur, & postea montium radices, à quibus ad mare usque procedunt cautes: unde præsertim etesiis flantibus & imbribus accidentibus inevitabile periculum offertur. Subsequitur sinus, qui sparsas insulas habet. Protinus sunt cumuli arenæ nigerrimæ tres, valde excelsi, Post hos est Charmothas portus centum fere stadiorum ambitu, ingressu angusto, & omni scaphæ periculoso, exit in eum flumen. In medio insula jacet arboribus plena & cultui apta. Porro est litus asperum, quo subsequitur sinus quidam & regio Nomadum victum ex camelis ducentium: nam iis & in pugna & in faciendo itinere utuntur, & lacte ac carnibus vescuntur. Flumen per eos labitur, quod auri ramenta defert: sed artem eorum in massam auri convertendorum ignorant. Ipsi Debæ vocantur, & eorum quidam pastores sunt, alii agricolæ. Ego prisca gentium vocabula, tum quod obsoleta sunt, tum propter absurditatem pronunciationis, omitto. Sequuntut homines mansuetiores, temperatiorem nimirum terram habitantes, utpote aquis & imbribus large præditam. Apud eos aurum effoditur, non ramenta, sed glebulæ quædam, quæ non multa purgatione indigent: magnitudine minima nuclei, media mespili,

A ἐπέθεντο γὰρ αὐτοῖς πενταετηρικήν τινα πανήγυριν ἐπιτελοῦσι, καὶ τούτους δὲ διέφθειραν, καὶ τοὺς ἄλλους ἐπελθόντες ἄρδην διελυμήναντο. Εἶτ' Ἐλανίτης κόλπος, καὶ ἡ Ναβαταία, πολύανδρος οὖσα ἡ χώρα καὶ εὔβοτος· οἰκοῦσι δὲ καὶ νήσους προκειμένας πλησίον, οἳ πρότερον μὲν καθ' ἡσυχίαν ἦσαν, ὕστερον δὲ σχεδίαις ἐλῄζοντο τοὺς ἐκ τῆς Αἰγύπτου πλέοντας· δίκας δ' ἔτισαν, ἐπελθόντος στόλου, καὶ ἐκπορθήσαντος αὐτούς. Ἑξῆς δ' ἐστὶ πεδίον εὔδενδρόν τε καὶ εὔυδρον, καὶ βοσκημάτων παντοίων μεστὸν, ἄλλων τε καὶ ἡμιόνων ἀγρίων, καὶ καμήλων, καὶ ἐλάφων, καὶ δορκάδων πλῆθος, B λέοντές τε, καὶ παρδάλεις, καὶ λύκοι συχνοί. Πρόκειται δὲ νῆσος καλουμένη Δία· εἶτα κόλπος ὅσον πεντακοσίων σταδίων, ὄρεσι περικλειόμενος καὶ δυσεισβόλῳ στόματι· περιοικοῦσι δὲ θηρευτικοὶ ἄνδρες τῶν χερσαίων ἀγρευμάτων. Εἶτ' ἔρημοι τρεῖς νῆσοι πλήρεις ἐλαιῶν οὐ τῶν παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ τῶν ἐντοπίων ἃς καλοῦμεν Αἰθιοπικάς· ὧν τὸ δάκρυον, καὶ ἰατρικῆς δυνάμεώς ἐστιν. Ἐφεξῆς δ' ἐστὶν αἰγιαλὸς λιθώδης· καὶ μετὰ τοῦτον τραχεῖα, καὶ δυσπαράπλευστος, ὅσον χιλίων σταδίων παραλία σπάνει λιμένων, καὶ ἀγκυροβολίων· ὄρος γὰρ παρατείνει τραχὺ, καὶ ὑψηλόν· εἶθ' ὑπώ- C ρειαι * σπιλαδώδεις μέχρι τῆς θαλάττης, τοῖς ἐτησίαις μάλιστα καὶ ταῖς τότε ἐπομβρίαις ἀβοήθητον παρέχουσαι τὸν κίνδυνον. Ἑξῆς δ' ἐστὶ κόλπος νήσους ἔχων σποράδας· καὶ συνεχεῖς θῖνες ψάμμου μελαίνης τρεῖς ἄγαν ὑψηλοί. καὶ μετὰ τούτους Χαρμόθας λιμὴν ὅσον σταδίων τὸν κύκλον ἑκατὸν, στενὸν, καὶ ἐπικίνδυνον ἔχων τὸν εἴσπλουν παντὶ σκάφει· ῥεῖ δὲ καὶ ποταμὸς εἰς αὐτόν· ἐν μέσῳ δὲ νῆσος εὔδενδρος καὶ γεωργήσιμος. Εἶτ' ἐστὶ παραλία τραχεῖα, καὶ μετὰ ταύτην κόλποι τινὲς, καὶ χώρα Νομάδων, ἀπὸ καμήλων ἐχόντων τὸν βίον· καὶ γὰρ πολεμοῦσιν ἀπ' αὐτῶν, καὶ ὁδεύουσι, D καὶ τρέφονται τῷ τε γάλακτι χρώμενοι, καὶ ταῖς σαρξί. Ῥεῖ δὲ ποταμὸς δι' αὐτῶν ψῆγμα χρυσοῦ καταφέρων, οὐκ ἴσασι δ' αὐτὸ κατεργάζεσθαι. καλοῦνται δὲ * Δέβαι, οἱ μὲν Νομάδες, οἱ δὲ καὶ γεωργοί· οὐ λέγω δὲ τῶν ἐθνῶν τὰ ὀνόματα τὰ παλαιὰ διὰ τὴν ἀδοξίαν, καὶ ἅμα ἀτοπίαν τῆς ἐκφορᾶς αὐτῶν. Ἐχόμενοι δ' εἰσὶν ἡμερότεροι τούτων ἄνδρες, εὐκρατοτέραν οἰκοῦντες γῆν· καὶ γὰρ εὔυδρός ἐστι καὶ εὔομβρος· χρυσός τε ὀρυκτὸς γίνεται παρ' αὐτοῖς οὐ ψηγματώδης· ἀλλὰ βωλαρίων χρυσοῦ καθάρσεως οὐ πολλῆς * δεομένου, μέγεθος δ' ἐχόντων ἐλάχιστον μὲν πυρῆνος, μέσον δὲ μεσπίλου,

p. 777.

* Scripti; σπιλαιώδεις.

* Fortasse Δεδέβαι.

p. 778.

* Fortasse δεομένων.

μέγιστον δὲ καρύου. τρήσαντες δὲ ταῦτα ἐναλλὰξ A διαφανέσιν λίθοις ὅρμους ποιοῦνται διείροντες λίνον· περιτίθενται δὲ περὶ τοὺς τραχήλους, καὶ καρπούς· [1] πωλοῦσι δὲ καὶ πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας εὔωνον τὸν χρυσὸν, τριπλάσιον ἀντιδόντες τοῦ χαλκοῦ, διπλάσιον δὲ τοῦ ἀργύρου· διά τε τὴν ἀπειρίαν τῆς ἐργασίας, καὶ τὴν σπάνιν τῶν ἀντιλαμβανομένων, ὧν ἡ χρεία πρὸς τοὺς βίους ἀναγκαιοτέρα. Συνάπτει δ' ἡ τῶν Σαβαίων εὐδαιμονεστάτη μεγίστου ἔθνους, παρ' οἷς καὶ σμύρνα, καὶ λίβανος, καὶ κιννάμωμον· ἐν δὲ τῇ παραλίᾳ, καὶ βάλσαμον, καὶ ἄλλη τις πόα σφόδρα εὐώδης, ταχὺ B δ' ἐξίτηλον τὴν ὀδμὴν ἔχουσα· εἰσὶ δὲ καὶ φοίνικες εὐώδεις, καὶ κάλαμος· ὄφεις δὲ σπιθαμιαῖοι, φοινικοῖ τὴν χρόαν, προσαλλόμενοι καὶ μέχρι λαγόνος, τὸ δῆγμα ἔχοντες ἀνήκεστον. Διὰ δὲ τὴν ἀφθονίαν τῶν καρπῶν, ἀργοὶ, καὶ ῥᾴθυμοι τοῖς βίοις εἰσὶν οἱ ἄνθρωποι· κοιτάζονται δὲ ἐπὶ τῶν ῥιζῶν τῶν δένδρων, ἐκτέμνοντες [οἱ πολλοὶ καὶ δημοτικοὶ] διαδεχόμενοι δ' οἱ σύνεγγυς ἀεὶ τὰ φορτία, τοῖς μετ' αὐτοὺς παραδιδόασι μέχρι Συρίας καὶ Μεσοποταμίας· καρούμενοι δ' ὑπὸ τῶν εὐωδιῶν, αἴρουσι τὸν κάρον ἀσφάλτου θυμιάματι, καὶ τράγου πώγωνος. Ἡ δὲ πόλις τῶν Σαβαίων, C ἡ Μεριάβα, κεῖται μὲν ἐπ' ὄρους εὐδένδρου· βασιλέα δ' ἔχει κύριον τῶν κρίσεων καὶ τῶν ἄλλων· * [2] ἐκ δὲ τῶν ἄλλων βασιλέων, οὐ θέμις ἐξεῖναι, ἢ * καταλύουσιν αὐτὸν παραχρῆμα οἱ ὄχλοι κατά τι λόγιον· ἐν χλιδῇ δ' ἐστὶ γυναικείᾳ καὶ αὐτὸς, καὶ οἱ περὶ αὐτόν· τὸ δὲ πλῆθος τὰ μὲν γεωργεῖ, τὸ δ' ἐμπορεύεται τὰ ἀρώματα, τά τε ἐπιχώρια καὶ τὰ ἀπὸ τῆς Αἰθιοπίας, πλέοντες ἐπ' αὐτὰ διὰ τῶν στενῶν δερματίνοις πλοίοις· τοσαῦτα δ' ἐστὶ τὸ πλῆθος, ὥστ' ἀντὶ φρυγάνων, καὶ τῆς καυσίμου ὕλης, χρῆσθαι κινναμώμῳ, καὶ κασίᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις. [3] Γίνεται δ' ἐν τοῖς Σαβαίοις καὶ τὸ λάριμνον, εὐωδέστατον θυμίαμα. D

maxima nucis, quas perforantes & alterne componentes lapillis pellucidis armillas faciunt, inserto filo, & collo manibusque circumponunt. Vendunt id aurum vicinis vili precio, æris triplo, argenti duplo, tum propter operandi inscitiam, tum quod indigent iis, quæ contra accipiuntur, quorum usus magis est ad vitam necessarius. ¶ His proxima est felicissima Sabæorum terra, gentis maximæ. Apud hos thus & myrrha & Cinnamomum nascitur, in ora etiam balsamum, & alia quædam herba valdè odorata, quanquam ejus odor citò evanescit: habent præterea palmas odoratas & calamum: serpentes etiam spithamam longas, colore puniceo, usque ad ilia assilientes, quorum morsus incurabilis est. Homines propter maximam fructuum copiam otiosi socordesque vivunt. In radicibus arborum cubant, excidentes plerique de vulgo, atque inde merces proximi suscipientes protinus alter alteri consequenti tradunt, usque in Syriam atque Mesopotamiam. Ubi fragrantia caron (quod genus est soporis stupidi) induxit: bituminis suffitu & hirci barba, eum abigunt. Meriaba Sabæorum urbs in monte jacet arboribus pleno. Sub rege sunt, qui judiciorum ac cæterarum rerum potestatem habet, ex aliis vero regibus exire fas non est, aut subito eum turbæ abdicant: idque ex oraculo quodam. Sed & rex, tum qui circa eum sunt in deliciis muliebribus vivunt: plebis pars agros colit, pars aromata mercatur & indigena & Aethiopica: navigantes ad ea per angustias, navigiis ex corio confectis. Tanta autem est apud eos aromatum abundantia, ut pro sarmentis & cætera ignis faciundi materie, cinnamomo, casia, cæterisque utantur. Nascitur in Sabæis larimnum, suffitu odoratissimum.

* Corruptus locus etiam in vet. lib. omni. Lego ἐκ δὲ τῶν βασιλείων.

* Et hæc vox est corrupta Lego καταλεύουσι.

1. Πωλοῦσι δὲ καὶ πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας εὔωνον τὸν χρυσὸν, τριπλάσιον ἀντιδόντες τοῦ χαλκοῦ, διπλάσιον δὲ τοῦ ἀργύρου. id est, *Vili precio vicinis id aurum vendunt, æri triplum auri rependentes, argento autem duplum.*) Ridiculè, quia cum illis æs & argentum æque deessent, nulla erat ratio cur æri argentum postponerent, & auri minus argento quàm æri rependerent. Itaque sic legendum ut Strabo sibi constet, nec differat ab Agatharchide: τριπλάσιον ἀντίδοντες τοῦ χαλκοῦ, διπλάσιον δὲ τοῦ σιδήρου, καὶ δεκαπλάσιον τοῦ ἀργύρου. *Æri triplum auri rependentes, ferro autem duplum, & argento decuplum.* Quia διπλάσιον & δεκαπλάσιον vocabula sunt ὁμοιόπτωτα, alterum omiserunt scribæ. Et interpres verba Strabonis reddit in sensum planè contrarium; *vendunt aurum æris triplo, argenti dupla.* Quod fugisse demiror magnum illum commentatorem. Bochart. in Phaleg. Lib. II. c. 27. p. 139.

2. Ἐκ δὲ τῶν ἄλλων βασιλέων, οὐ θέμις ἐξεῖναι, ἢ καταλύουσιν αὐτὸν παραχρῆμα οἱ ὄχλοι κατά τι λόγιον) Legendum ex Agatharchide & Diodoro: ἐκ δὲ τῶν βασιλείων οὐ θέμις ἐξιέναι ἢ καταλεύουσιν αὐτὸν παραχρῆμα &c. i. e. *ex regia autem nefas est egredi, aut lapidibus obruunt cum statim turbæ juxta quoddam oraculum, responsum aut sortem.* vid. Emendat. Pauli Leopardi Lib. VIII. cap. 17.

3. Γίνεται δ' ἐν Σαβαίοις καὶ τὸ λάριμνον εὐωδέστατον θυμίαμα) λαρίμναν appellat Agathar. & vocem esse Arabicam annotat.. *Casaub.*

Hi atque Gerræi ditissimi sunt ex mercatura: suppellectilem ex auro & argento multam habent, vasa, lectos, tripodas, crateras cum operculis, domosque sumtuosas: & portæ & parietes, & tecta ex ebore, auro, argento, lapidibusque ornatus causa distincta. Hæc ille de Sabæis. Alia vero partim refert ita ut etiam Eratosthenes, partim etiam ab aliis historicis sumta adducit. ¶ Ostendit enim quosdam putare mari Rubro esse nomen à colore propter reflexionem radiorum apparente, vel à Sole cum supra verticem est, vel à montibus ex adustione rubentibus: nam utroque modo putari. Ctesiam vero Cnidium observasse, fontem quendam esse, qui aquam rubicundam, ac minio plenam in mare emittat. Agatharchidem autem hujus civem à Boxo genus quodam sumta tradidisse. Persam quendam Erythram nomine cum equorum armentum, leænæ asilo exagitatum, usque ad mare compelleretur, atque inde in insulam quandam transmitteret: primum constructa rate in insulam eam transivisse: animadversoque commodè habitari posse, armentum rursum in Persiam abegisse, ac missis in eam & in alias insulas, & in maritimam oram colonis, pelagus de suo nomine appellavisse. Alios vero, Persei filium Erythram asserere, qui in his locis imperarit. Sunt qui dicant ab Arabici sinus angustiis, usque ad extremum cinnamomiferæ terræ esse stadiorum 100 millia, ad austrum ne, an vero ad orientem, non exprimentes. Ferunt etiam smaragdum & beryllum in aurifodinis innasci. Sunt apud Arabes (ut Posidonius refert) etiam sales odorati. ¶ Supra Syriam Nabatæi, 3 ac Sabæi felicem Arabiam incolunt. Sæpe in Syriam excurrerunt, priusquam Romani ea potirentur, nunc & ipsi, & Syri Romanis parent. Nabatæorum metropolis est ea, quæ Petra nominatur. In loco alioquin æquabili & plano jacet: in circuitu vero extrorsum rupibus ac præcipitiis munito, introrsum fontes & ad hortos & aquationem uberrimos habente.

A [1] Ἐκ δὲ τῆς εὐπορίας, οὗτοί τε, καὶ Γερραῖοι πλουσιώτατοι πάντων εἰσὶν, ἔχουσί τε παμπληθῆ κατασκευὴν χρυσωμάτων τε καὶ ἀργυρωμάτων, κλινῶν τε καὶ τριπόδων καὶ κρατήρων, σὺν ἐκπώμασι καὶ τῇ τῶν οἴκων πολυτελείᾳ· καὶ γὰρ θυρώματα καὶ τείχη, καὶ ὀροφαὶ δι' ἐλέφαντος καὶ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ λιθοκολλήτου τυγχάνει διαπεποικιλμένα. Ταῦτα μὲν περὶ τούτων εἴρηκε· τἆλλα δὲ τὰ μὲν παραπλησίως τῷ Ἐρατοσθένει λέγει· τὰ δὲ καὶ παρὰ τῶν ἄλλων ἱστορικῶν παρατίθησιν. Ἐρυθρὰν γὰρ λέγειν τινὰς τὴν θάλατταν ἀπὸ τῆς P. 779.
χροιᾶς τῆς ἐμφαινομένης κατ' ἀνάκλασιν, εἴτε ἀπὸ τοῦ ἡλίου κατὰ κορυφὴν ὄντος, εἴτε ἀπὸ τῶν ὀρῶν ἐρυ-
B θραινομένων ἐκ τῆς ἀποκαύσεως· ἀμφοτέρως γὰρ * εἰκάζειν. Κτησίαν δὲ τὸν Κνίδιον πηγὴν ἱστορεῖν ἐκδιδοῦσαν εἰς τὴν θάλατταν ἐρευθὲς, καὶ μιλτῶδες ὕδωρ. Ἀγαθαρχίδην δὲ τὸν ἐκείνου πολίτην, [2] παρά τινος Βόξου τὸ γένος ἱστορῆσαι. διότι Πέρσης τις Ἐρύθρας ἱπποφορβίου τινὸς ὑπὸ λεαίνης οἴστρῳ * καταχομένης ἐξελαθέντος μέχρι θαλάττης, κἀκεῖθεν εἰς νῆσόν τινα διάραντος, σχεδίαν πηξάμενος, πρῶτος περαιωθείη πρὸς τὴν νῆσον· ἰδὼν δὲ καλῶς οἰκήσιμον, τὴν μὲν ἀγέλην εἰς τὴν Περσίδα * ἀπαγάγοι πάλιν. ἀποίκους δ' ἐκεῖ * στέλλεται, καὶ τὰς ἄλλας νήσους, καὶ τὴν παραλίαν, ἐπώνυμον δὲ ποιήσειεν ἑαυτοῦ
C τὸ πέλαγος. Τοὺς δὲ, Περσέως υἱὸν ἀποφαίνεσθαι τὸν Ἐρύθραν, ἡγήσασθαί τε τῶν τόπων. Λέγεται δ' ὑπό τινων τὰ ἀπὸ τῶν στενῶν τοῦ Ἀραβίου κόλπου μέχρι τῆς κινναμωμοφόρου τῆς ἐσχάτης πεντακισχιλίων σταδίων, οὐκ εὐκρινῶς, οὔτε ἐπὶ νότον, οὔτ' ἐπὶ τὰς ἀνατολάς. Λέγεται δὲ καὶ διότι ὁ σμάραγδος, καὶ ὁ βήρυλλος ἐν τοῖς τοῦ χρυσίου μετάλλοις ἐγγίνεται. Εἰσὶ δὲ ἅλες εὐώδεις ἐν Ἄραψιν, ὥς φησι Ποσειδώνιος. Πρῶτοι δ' ὑπὲρ τῆς Συρίας Ναβαταῖοι, καὶ * Σαβαῖοι τὴν εὐδαίμονα Ἀραβίαν νέμονται, καὶ πολλάκις κατέτρεχον αὐτῆς, πρὶν ἢ Ῥωμαίων γενέσθαι· νῦν δὲ κἀκεῖνοι Ῥωμαίοις εἰσὶν ὑπήκοοι καὶ Σύροι.
D Μητρόπολις δὲ τῶν Ναβαταίων ἐστὶν ἡ Πέτρα καλουμένη· κεῖται γὰρ ἐπὶ χωρίου τἆλλα ὁμαλοῦ, καὶ ἐπιπέδου, κύκλῳ δὲ πέτρᾳ * φρουρουμένου, τὰ μὲν ἐκτὸς * κρημνοῦ ἀποτόμου, τὰ δ' ἐντὸς πηγὰς ἀφθόνους ἔχοντος εἰς τε ὑδρείαν καὶ κηπείαν.

* Scripti, εἰκάζει.
* Vulgò, κατασχομένου, ἐξελάθεντος δὲ. quæ prava lectio Xyland. decepit.
* Malim. οὐκ ἀπαγάγοι.
* Malim. στέλλειεν.
* Ita Vet. lib. Quidem tamen Σουῆβοι.
* Scripti, q. φρουρούμενοι.
* Manuss. ἀποκρήμνου καὶ ἀποτόμου.

1. Ἐκ δὲ τῆς εὐπορίας οὗτοί τε καὶ Γερραῖοι) Vetus interpres cujus versionem usurpat Xylander, legit ἐμπορίας. Sed vulgatam lectionem hæc Agathar. verba confirmant, οὐδὲν γὰρ εὐπορώτερον Σαβαίων καὶ Γερραίων εἶναι δοκεῖ γένος. *Casaub.*

2. Παρά τινος Βόξου τὸ γένος ἱστορῆσαι) Bene habet, quod hodieque locus ille Agatharchidis exstat, quem si adeas non dubitabis legendum esse παρά τινος Βόξου, τὸ γένος Πέρσου. Cæterum de Rubri maris appellatione, non est obscurum quid Plinius H. Nat. L. VI. cap. 23. Curtius L. VIII. c. 9. & X. c. 4. & alii scribant. *Idem.* V. Job. Ludolf. Comm. ad Hist. Aethiop. L. I. c. 2. p. 80.

3. *Ac Sabæi*) Σουῆβοι, cujus lectionis, cum etiam Aldus ita expresserit, volui retinere vestigium, ne me carperent curiosiores. Sabæos interpres habet, fortasse ea ductus conjectura, quod Suevorum in istis regionibus domicilium quærere sit ineptum. alias significavi eam vocem esse mere Germanicam, neque probabile est, Suevos isthuc gentium venisse, istis quidem temporibus. *Xyland.*

A Ἔξω δὲ τοῦ περιβόλου, χώρα ἔρημος ἡ πλείστη, καὶ μάλιστα ἡ * πρὸς Ἰουδαίαν, ταύτῃ δὲ καὶ ἐγγυτάτω ἐστὶ τριῶν ἢ τεττάρων ὁδὸς ἡμερῶν εἰς Ἱεριχοῦντα, εἰς δὲ τὸν Φοινικῶνα πέντε. Βασιλεύεται μὲν οὖν ὑπό τινος ἀεὶ τῶν ἐκ τοῦ βασιλικοῦ γένους· ἔχει δ' ὁ βασιλεὺς ἐπίτροπον, τῶν ἑταίρων τινὰ καλούμενον ἀδελφόν· σφόδρα δ' εὐνομεῖται· [1] γενόμενος γοῦν παρὰ τοῖς πατρίοις Ἀθηνόδωρος ἀνὴρ φιλόσοφος, καὶ ἡμῖν ἑταῖρος διηγεῖτο θαυμάζων. Εὑρεῖν γὰρ ἐπιδημοῦντας ἔφη πολλοὺς μὲν Ῥωμαίων, πολλοὺς δὲ καὶ τῶν ἄλλων ξένων· τοὺς μὲν οὖν ξένους ὁρᾶν κρινομένους πολλάκις, καὶ B πρὸς τοὺς ἀλλήλους καὶ πρὸς τοὺς ἐπιχωρίους· τῶν δ' ἐπιχωρίων οὐδένας ἀλλήλοις ἐγκαλοῦντας, ἀλλὰ τὴν πᾶσαν * ἡσυχίαν
p. 780. ἄγοντας πρὸς ἑαυτούς. Πολλὰ δὲ καὶ ἡ τῶν Ῥωμαίων ἐπὶ τοὺς Ἄραβας στρατεία νεωστὶ γενηθεῖσα ἐφ' ἡμῶν, [2] ὧν ἡγεμὼν ἦν [3] Αἴλιος Γάλλος, διδάσκει τῶν τῆς χώρας ἰδιωμάτων· τοῦτον δ' ἔπεμψεν ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ διαπειρασόμενον τῶν ἐθνῶν, καὶ τῶν τόπων τούτων τε καὶ τῶν Αἰθιοπικῶν ὁρῶν, τήν τε Τρωγλοδυτικὴν τὴν προσεχῆ τῇ Αἰγύπτῳ, γειτονεύουσαν τούτοις, καὶ τὸν Ἀράβιον κόλπον στενὸν ὄντα τελέως τὸν διείργοντα ἀπὸ τῶν Τρωγλοδυτῶν, τοὺς Ἄραβας· προσοικειοῦσθαι δὴ διενοήθη τούτους, ἢ καταστρέφεσθαι· C ἦν δέ τι καὶ τὸ πολυχρημάτους ἀκούειν ἐκ παντὸς χρόνου, πρὸς ἄργυρον καὶ χρυσὸν τὰ ἀρώματα διατιθεμένους· καὶ τὴν πολυτελεστάτην λιθίαν, ἀναλίσκοντας * τῶν λαμβανομένων τοῖς ἔξω μηδέν· ἢ γὰρ φίλοις ἤλπιζε πλουσίοις χρήσασθαι, ἢ ἐχθρῶν κρατήσειν πλουσίων· ἐπῆρε δ' αὐτὸν καὶ ἡ παρὰ τῶν Ναβαταίων ἐλπὶς, φίλων ὄντων, καὶ συμπράξειν ἅπανθ' ὑπισχνουμένων· Ἐπὶ τούτοις μὲν οὖν ἔστειλε τὴν στρατείαν ὁ Γάλλος. Ἐξηπάτησε δ' αὐτὸν ὁ τῶν Ναβαταίων ἐπίτροπος Συλλαῖος· ὑποσχόμενος μὲν ἡγήσασθαι τὴν ὁδὸν, καὶ χορηγήσειν ἅπαντα καὶ συμπράξειν· ἅπαντα δ' ἐξ ἐπιβουλῆς πράξας, καὶ οὔ- D τε παράπλουν ἀσφαλῆ μηνύων, οὐδ' ὁδὸν,

* Scripti, πρὸς Ἰουδαίᾳ.

* Scripti, εἰρήνην.

* Suspectus locus.

A Extra mœnia regio magna ex parte deserta est, præsertim Judæam versus. Hinc Hierichuntem brevissimum iter est, trium dierum aut quatuor: in Palmetum vero quinque. Semper ibi aliquis è regia stirpe regnat, tum rex ipse aliquem ex sodalibus, qui frater vocatur, curatorem habet. Legibus admodum bonis gubernatur. Athenodorus quidem philosophus sodalis noster, reversus in patriam, cum admiratione quadam narrabat, multos se cum Romanos, tum alios peregrinos ibi invenisse, ac peregrinos quidem sæpè forenses lites inter se atque B adversus indigenas exercuisse: oppidanos invicem summa usos absque ullis mutuis criminationibus tranquillitate.

¶ Proxima Romanorum expeditio, quæ nostro tempore, duce Ælio Gallo, in Arabiam facta est, permulta ejus regionis peculiaria demonstravit. Ælium Augustus Cæsar in Arabiam misit, ut eas gentes & loca pertentaret: præterea Æthiopum terminos & Troglodyticam Ægypto finitimam, & vicinum iis Arabicum sinum, qui perangustus sane Arabes dirimit à Troglodytis eo utique consilio, ut vel eos sibi volentes conciliaret, vel subigeret adver- C santes. Inaudiverat eos jam inde à multo tempore ditissimos esse, qui auro & argento & pretiosis lapidibus aromata permutarent, & nihil in res aliunde importatas impenderent. Itaque vel se divitibus amicis usurum sperabat, vel locupletes inimicos superaturum. In magnam etiam spem Nabatæorum amicitia eum erexerat, ad omnem conatum adiumento se fore pollicentium. His fretus Gallus, exercitum duxit: Sed à Syllæo Nabatæorum procuratore deceptus est, qui se iter monstraturum, & in omnibus commeatu auxilioque adfuturum pollicitus, omnia D insidiose egit. Nam nec tutum iter, nec expeditam navigationem monstravit:

1. Γενόμενος γοῦν παρὰ τοῖς πατρίοις) Constanter affirmo legendum esse Πετραίοις. vulgata lectio inelegans, inepta, ac ne Græca quidem est. *Casaub.*

2. Ὧν ἡγεμὼν ἦν Αἴλιος Γάλλος) Hic est Gallus ille poëta egregius, qui Euphorionem Latinis versibus expresserat, Virgilio apprime charus, ut testatur Ecloga postrema, & ibi Servius. Fuit & Augusto aliquando charissimus: à quo primus omnium constitutus est ὕπαρχος Αἰγύπτου, qui vocatur præfectus Augustalis ejusdemque jussu hanc expeditionem suscepit: postea in odium Augusti ita venit, ut coactus sit ipse suis manibus se inteficere, ut testatur Eusebius in Chronic. & Suetonius ac Dio, qui modò eum Γάλλον Κορνήλιον appellat, ut Suetonius Cornelium Gallum: modò Αἴλιον Γάλλον, ut Strabo & Josephus. Eusebio dicitur, Cajus Cornelius Gallus, aliis ut Eutropio Cn. Cornelius Gallus. Historiam hujus expeditionis refert Dio lib. LIII. *Idem.*

3. Αἴλιος Γάλλος) Confundit hic Vir Summus duos Gallos. Verissime dicit Cornelium fuisse primum Αἰγύπτου ὕπαρχον: sed Aelius, de quo hic Geographus, fuit tertius: Petronius, secundus: vide Joseph. Antiq. Jud. Lib. XV. cap. 12. Ipsum Strab. Lib. XVII. Plin. Lib. VI. cap. 28. & 29. Eutrop. Lib. VII. cap. 4. Hic Aelius fuit socius & amicus Strabonis, cujus meminit Lib. II. p. 179. A. Vide quoque Gesneri Onomast. v. *Aelius* & *Cornelius*. Et æternum illud literarum decus J. G. Grævium ad Sueton. Aug. c. LXVI. *Scherpez.*

1. Ὧν

sed per avia & longos anfractus, & loca omnium indiga, & importuosa dorsa, vel occultis cautibus, aut cænosis stagnis periculosa duxit: æstu maris reciprocantis maximè iis in locis adversante. In hoc primum peccatum fuit, quod longas naves construxerat, nullo nec præsenti nec futuro navali prælio: etenim ne terra quidem valdè bellicosi sunt Arabes (caupones potius, ac mercatores) nedum mari. Atqui Aelius ad xxc biremes construxerat, & triremes, & phaselos apud Cleopatridum, quæ antiquæ Nili fossæ proxima est. Errore intellecto, fabricatus est onerarias naves cxxx, quibus navigavit, ducens peditum Romanorum ex his, qui in Ægypto erant, & sociorum circiter decem millia, quibus Judæi quingenti & Nabatæi mille cum Syllæo intererant. Tandem post multas ærumnas, quintodecimo die in Album pagum pervenit, maximum Nabatæorum emporium, multis navigiis amissis, quorum nonnulla cum ipsis hominibus nullo bello, sed ob navigandi difficultates periere. Id Syllæi improbitas effecit, negantis terrestri itinere in Album pagum exercitum duci posse, cum quidem eo, atque etiam ulterius mercatores tanta camelorum & hominum multitudine tutum & commeatu probè instructum iter à saxo in saxum conficiant, ut nihil ab exercitu differant. Hæc autem ideo contigere Gallo, quia rex Obeidas nihil admodum de communibus rebus, præsertim bellicis solicitus erat: (quod omnibus Arabum regibus commune vitium est) omnia Syllæi procuratoris potentiæ commiserat. Is omnia dolo agebat, cupiens (ut opinor) regionem perlustrare, & Romanis in urbibus aliquot ac gentibus subigendis adesse, deinde his absumtis morbo, fame, labore, & aliis quæ struxerat malis, ipse universa ea possidere. Proinde ad Album pagum pervenit, jam exercitu oris, & crurum vitiis (qui morbi sunt ei regioni familiares) tacto stomacaccen & scelotyrben dicunt: quorum illa circa os & circa crura resolutio quædam est, ob aquas & herbas proveniens. Æstatem itaque ac hyemem ibi agere coactus est, dum reficeret infirmos.

A ἀλλὰ ἀνοδίαις καὶ κυκλοπορείαις καὶ πάντων ἀπόροις χωρίοις, ἢ ῥαχίαις ἀλιμένοις παραβαλὼν, ἢ χοιράδων ὑφάλων μεσταῖς, *ἢ τεναγώδεσι· πλεῖστον δὲ αἱ πλημμυρίδες ἐλύπουν ἐν τοιούτοις, καὶ ταῦτα χωρίοις, καὶ αἱ ἀμπώτεις. (* Scripti, ἢ τενάγεσιν.) Πρῶτον μὲν δὴ τοῦθ' ἁμάρτημα συνέβη, τὸ μακρὰ κατασκευάσασθαι πλοῖα, μηδενὸς ὄντος μηδ' ἐσομένου κατὰ θάλατταν* πολέμου. (* Malim πολεμίου.) Οὐδὲ γὰρ κατὰ γῆν σφόδρα πολεμισταί εἰσιν, ἀλλὰ κάπηλοι μᾶλλον οἱ Ἄραβες, καὶ ἐμπορικοὶ, μήτοι γε κατὰ θάλατταν· ὁ δ' οὐκ ἔλαττον ὀγδοήκοντα ἐναυπηγήσατο δίκροτα, καὶ τριήρεις καὶ φασήλους, κατὰ Κλεοπατρίδα τὴν πρὸς τῇ παλαιᾷ διώρυγι τῇ ἀπὸ τοῦ Νείλου.

B Γνοὺς δὲ διεψευσμένος, ἐναυπηγήσατο σκευαγωγὰ ἑκατὸν, καὶ τριάκοντα, οἷς ἔπλευσεν ἔχων περὶ μυρίους πεζοὺς τῶν ἐκ τῆς Αἰγύπτου Ῥωμαίων, καὶ τῶν συμμάχων, [1] ὧν ἦσαν Ἰουδαῖοι μὲν πεντακόσιοι, Ναβαταῖοι δὲ χίλιοι μετὰ τοῦ Συλλαίου. Πολλὰ δὲ παθὼν, καὶ ταλαιπωρηθεὶς, πεντεκαιδεκαταῖος ἧκεν εἰς Λευκὴν κώμην τῆς Ναβαταίων γῆς, ἐμπορεῖον μέγα, πολλὰ τῶν πλοίων ἀποβαλὼν, ὧν ἔνια καὶ αὔτανδρα ὑπὸ δυσπλοίας, πολεμίου δὲ οὐδενός· τοῦτο δ' ἀπειργάσατο ἡ τοῦ Συλλαίου κακία τοῦ πεζῇ φήσαντος ἀνόδευτα εἶναι στρατοπέδοις εἰς τὴν Λευκὴν κώμην, εἰς ἣν * καὶ ἐξῆς οἱ καμηλέμποροι, τοσούτῳ πλήθει ἀνδρῶν, καὶ καμήλων p. 781. (* Malim. καὶ ἐξ ἧς.)

C ὁδεύουσιν ἀσφαλῶς καὶ εὐπόρως εἰς πέτραν ἐκ πέτρας, ὥστε μὴ διαφέρειν μηδὲν στρατοπέδου. Συνέβαινε δὲ τοῦτο [2] τοῦ μὲν βασιλέως τοῦ * Ὀβόδα μὴ πολὺ φροντίζοντος τῶν κοινῶν, καὶ μάλιστα τῶν κατὰ πόλεμον· (κοινὸν δὲ τοῦτο πᾶσι τοῖς Ἀράβων βασιλεῦσιν·) ἅπαντα δὲ * ἐπὶ τῇ τοῦ ἐπιτρόπου ποιουμένου ἐξουσίᾳ τοῦ Συλλαίου· τούτου δ' ἅπαντα δόλῳ στρατηγοῦντος, καὶ ζητοῦντος (ὡς οἶμαι) κατοπτεῦσαι μὲν τὴν χώραν, καὶ συνεξελεῖν τινὰς αὐτῶν πόλεις καὶ ἔθνη μετὰ τῶν Ῥωμαίων, αὐτὸν δὲ καταστῆναι κύριον ἁπάντων, ἀφανισθέντων ἐκείνων ὑπὸ λιμοῦ καὶ κόπου, καὶ νόσων καὶ ἄλλων * ὅσα δόλῳ παρεσκεύασεν ἐκεῖνος· εἰς γοῦν τὴν Λευκὴν κώμην κατῆ- (* Sic manuscr. & vetus interpres Vulgo Ὀβεῖδα. * Scripti, ὑπὸ τῇ. * Scripti, σῶν.)

D ρεν, [3] ἤδη στομακάκκῃ τε καὶ σκελοτύρβῃ πειραζομένης τῆς στρατιᾶς ἐπιχωρίοις πάθεσι, τῶν μὲν περὶ τὸ στόμα, τῶν δὲ περὶ τὰ σκέλη παράλυσίν τινα δηλούντων, ἔκ τε τῶν ὑδρείων, καὶ τῶν βοτανῶν. Ἠναγκάσθη γοῦν τό, τε θέρος καὶ τὸν χειμῶνα διατελέσαι αὐτόθι, τοὺς ἀσθενοῦντας ἀνακτώμενος.

1. Ὧν ἦσαν Ἰουδαῖοι μὲν πεντακόσιοι) Josephus id notavit, Ἀρχαιολογίας libro xv. c. 12. *Casaub.*

2. Τοῦ μὲν βασιλέως Ὀβόδα) Vulgo Ὀβεῖδα. perperam, nam in veteribus exemplaribus Ὀβόδας hic vocatur rectius, ut ex Josepho apparet. *Idem.*

3. Ἤδη στομακάκκῃ τε καὶ σκελοτύρβῃ πειραζομένης τῆς στρατιᾶς ἐπιχωρίοις πάθεσι) Tunc primum videntur medicis fuisse cognita hæc morborum genera: quæ mox exercitum Germanici Cæsaris infestarunt. Vide Plinium libro xxv. c. 3. Scelotyrbem etiam Galenus (in definition. Medic. p. 265. T. II. ed. Charterii.) ait esse εἶδος παραλύσεως. *Idem.* Scribitur etiam στομακάκη *stomacace*: sed, si quidem oris vitium dicitur, quidam scribendum putant στομοκάκη vel στομοκάκκη. Vocatur vulgo scorbutum, quem morbum Hippocrati cognitum fuisse nomine *magni lienis* & *ilei hæmatitis* non sine ratione plurimi asserunt. Vide Sennertum L. III. Part. v. Sect. 2. c. 1.

A Ἐκ μὲν οὖν τῆς Λευκῆς κώμης εἰς Πέτραν, ἐντεῦθεν δ' εἰς Ῥινοκόλουρα τῆς πρὸς Αἰγύπτῳ Φοινίκης τὰ φορτία κομίζεται, κἀντεῦθεν εἰς τοὺς ἄλλους· νυνὶ δὲ τὸ πλέον εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν τῷ Νείλῳ κατάγεται· τὰ δ' ἐκ τῆς Ἀραβίας καὶ τῆς Ἰνδικῆς εἰς Μυὸς ὅρμον· [1] εἶθ' ὑπερθέσεις εἰς Κοπτὸν τῆς Θηβαΐδος, καμήλοις, ἐν διώρυγι τοῦ Νείλου κειμένη εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Πάλιν ἐκ τῆς Λευκῆς κώμης ὁ Γάλλος ἀναζεύξας τὴν στρατιὰν, διὰ τοιούτων ᾔει χωρίων, ὥστε καὶ ὕδωρ καμήλοις κομίζειν μοχθηρίᾳ τῶν ἡγεμόνων τῆς ὁδοῦ· διόπερ πολλαῖς ἡμέραις ἧκεν [2] εἰς τὴν Ἀρέτα γῆν συγγενοῦς τῷ Ὀβόδᾳ· ἐδέξατο μὲν οὖν αὐτὸν Ἀρέτας φιλικῶς, καὶ δῶρα προσήνεγκεν. B Ἡ δὲ τοῦ Συλλαίου προδοσία κἀκείνην ἐποίησε τὴν χώραν δυσπόρευτον· τριάκοντα γοῦν ἡμέραις διῆλθεν αὐτὴν, ζειὰς, καὶ φοίνικας ὀλίγας παρέχουσαν, καὶ βούτυρον ἀντ' ἐλαίου διὰ τὰς ἀνοδίας· ἡ δ' ἑξῆς ἣν ἐπῄει, Νομάδων ἦν, ἔρημος τὰ πολλὰ ὡς ἀληθῶς, ἐκαλεῖτο δὲ Ἀραρηνή· βασιλεὺς δ' ἦν Σάβος· καὶ ταύτην ἀνοδίαις διῆλθε κατατρίψας ἡμέρας πεντήκοντα, [4] μέχρι πόλεως * Ἀγρανῶν καὶ χώρας εἰρηνικῆς τε, καὶ ἀγαθῆς. Ὁ μὲν οὖν βασιλεὺς ἔφυγεν, ἡ δὲ πόλις ἐξ ἐφόδου κατελήφθη. C Ἐκεῖθεν ἡμέραις ἓξ ἧκεν ἐπὶ τὸν ποταμόν. Συναψάντων δ' αὐτόθι τῶν βαρβάρων εἰς μάχην, περὶ μυρίους αὐτῶν ἔπεσον· τῶν δὲ Ῥωμαίων δύο· ἐχρῶντο γὰρ ἀπείρως τοῖς ὅπλοις ἀπόλεμοι τελέως ὄντες, τόξοις τε καὶ λόγχαις, ξίφεσι, καὶ σφενδόναις· οἱ πλεῖστοι δ' αὐτῶν, ἀμφιστόμοις πελέκεσιν· εὐθὺς δὲ, καὶ τὴν πόλιν εἷλε καλουμένην Ἀσκᾶ, * [5] συλληφθεῖσαν ὑπὸ τοῦ βασιλέως. Ἐντεῦθεν εἰς Ἄθρουλλα πόλιν ἧκε, κρατήσας αὐτῆς ἀκονιτὶ, φρουρὰν ἐμβαλών· καὶ παρασκευάσας * ἐφόδια σίτου, καὶ φοινίκων εἰς πόλιν Μαρσυαβὰ προῆλθεν, ἔθνους τοῦ Ῥαμανιτῶν, οἳ ἦσαν ὑπὸ Ἰλασάρῳ. D Ἓξ μὲν οὖν ἡμέρας προσβαλὼν ἐπολιόρκει· λειψυδρίας δ' οὔσης, ἀπέστη· δύο μὲν οὖν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπέχειν τῆς ἀρωματοφόρου, καθάπερ τῶν αἰχμαλώτων ἀκούειν ἦν. Ἓξ δὲ μηνῶν χρόνον ἐν ταῖς ὁδοῖς κατέστρεψε φαύλως ἀγόμενος·

Ex Albo pago in Petram, ex Petra Rhinocolura, quæ in ipsa Phœnicia est apud Ægyptum, merces solebant portari, atque hinc in alia loca: nunc pars maxima per Nilum Alexandriam vehitur. Arabicæ & Indicæ merces in Muris portum, postea camelis Coptum Thebaicam transferuntur: inde Alexandriam per Nili fossam. Enimvero Gallus ex Albo pago cum exercitu digressus, per ejusmodi loca profectus est, ut camelis aquam portare cogeretur: quod ei malicia ductorum evenit. Quare post multos dies in Aretæ terram pervenit, qui Obidæ affinitate conjunctus erat. Is Gallum amicè suscepit, & dona obtulit. Sed Syllæi proditio, & hanc regionem difficilem transitu reddidit. Eam itaque diebus XXX permeavit per loca invia, spelta & palmulis non multis & butyro pro oleo usus. Quam vero deinceps adibat, Nomadum erat, & revera 3 magna ex parte deserta; ea Ararena dicebatur: rex erat Sabus: eam peragravit diebus L, consumtis per invia itinera, usque ad urbem Agranorum & pacatam & fertilem regionem: eorum rex aufugit, urbs primo adortu capta est. Hinc post sextum diem ad flumen pervenit. Ibi barbari instructa acie occurrerunt è quibus ad X millia ceciderunt, ex Romanis duo tantum desiderati sunt. Nam omnino imbelles erant, & armis imperite utebantur, arcu, & lancea, & gladio, & funda, & magna ex parte bipennibus. Mox etiam urbem cepit nomine Asca à rege derelictam. Hinc Athrulla venit, quam nullo negotio cepit, & præsidio firmavit: & frumenti palmularumque viatico comparato, Marsyabas processit urbem Rhamanitarum, qui sub Ilasaro erant. Eam adortus, sex diebus obsedit, postea aquæ inopia coactus destitit ab incepto. Duorum dierum itinere tantum se abesse ab aromatifera, è captivis intelligebat. Sex autem menses contrivit in itinere, culpa ductorum:

* Scripti, Νεγρανῶν. Lego Ἀγραίων.

p. 782.

* Vetus interpres legisse videtur, ἀπολειφθεῖσαν.

* Suplevi. ex manuss.

1. Εἶθ' ὑπερθέσεις εἰς Κόπτον) Locus est corruptus. Fortasse legendum εἶθ' ὑπέρθεσις εἰς Κόπτον τῆς Θηβαΐδος· καμήλοις, ἢ διώρυγι τοῦ Νείλου. ἐκεῖθεν δ' εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Nonnihil hanc emendationem sequens mox locus confirmat. Sed quæ libro sequenti de Copto & dioryge ad Coptum narrantur, vix sinunt nos dubitare, quin rectè emendemus. *Casaub.*

2. Εἰς τὴν Ἀρέτα γῆν) De hoc rege, vel alio cognomine multa Josepho mentio. *Idem.*

3. *Magna ex parte deserta*) Ἔρημος τὸ πολλὰ legit interpres; sed Etymon ne sic quidem intelligitur; ἐρύματα quidem non videntur huc congruere. *Xyl.*

4. Μέχρι πόλεως Ἀγρανῶν. *Usque ad urbem Agranorum.*) Casaubonus legit Ἀγραίων, & ad sua commentaria lectorem remittit, ubi debuerat ejus emendationis rationes proferre, sed nihil de eo loco dixit in suis commentariis: id oblitus est præstare, quod promiserat. Si quid mutandum est, forte legendum quis suspicaretur, Ἀτρανῶν vel Ἀτρηνῶν, quorum urbem Imperator Severus incassum obsedit, de quo vide Herodianum in Severo. *Palmer.*

5. Συλληφθεῖσαν) Pro συλληφθεῖσαν sententia suggerit καταλειφθεῖσαν aut simile. *Xyland.*

persensit tamen sero fraudem, eaque deprehensa per aliam viam reversus, nonis castris Anagrana pervenit: ubi prælium commissum fuerat: undecimis deinde ad septem puteos, à re ipsa sic nominatos. Hinc jam per loca pacata, in pagum Chaalla, post in alium nomine Malotham ad flumen positum: postea per deserta non multum aquæ habentia usque in vicum Negram, qui sub Obida est & ad mare jacet. In reditu totum iter diebus sexaginta confecit, in quo prius sex menses consumserat. Hinc in Muris stationem, exercitum in diebus undecim trajecit: hinc Coptum est transgressus. Cum utilibus itaque copiis Alexandriam pervenit. Cæteros non bello, sed fame, labore, morbo, & itinerum difficultate amiserat. Septem duntaxat in bello perierant. Ita non multum neque hæc expeditio profuit ad locorum cognitionem, nonnihil tamen adjuvat. Causa incommodorum fuit penes Syllæum: qui & ejus rei causa Romæ pœnas dedit. Etenim amicitiam simulans, cum ad hanc perfidiam aliorum etiam facinorum convictus teneretur, securi percussus est. ¶ Aromatiferam regionem in partes quatuor (ut ante dictum est) dividunt. De aromatibus, thus & myrrham ex arboribus esse dicunt, cassiam vero etiam palustrem. Sunt qui dicant magnam ejus partem ex India afferri, thus optimum apud Persiam nasci. Alii totam felicem Arabiam in quinque regna partiuntur: quorum aliud bellatores, & omnium propugnatores habet: aliud agricolas à quibus frumentum ad alios importatur: aliud eos, qui opificia & artes sedentarias tractant: aliud myrrham fert: aliud vero thus. Eadem tamen & cassiam, & cinnamomum, & nardum ferunt. Artes ac studia ab alio in aliud non transferuntur, sed quique in patriis permanent institutis. Vinum magna ex parte fere ex palmulis conficitur. Fratres honore filios antecedunt, quod natu grandiores sunt. Qui ex eadem gente sunt, regnant, & cæteros magistratus obeunt: quæ possederunt: omnibus consanguineis sunt communia, sed natu grandior dominus est. Una omnibus uxor est, qui prior ingreditur, posito ante januam baculo,

A ἔγνω δ' ἀναστρέφων [1] ὀψὲ τὴν ἐπιβουλήν, καὶ καταμαθὼν, καὶ καθ' ἑτέρας ὁδοὺς ἐπανελθὼν, ἐνναταῖος μὲν γὰρ * εἰς Ἀνάγρανα ἧκεν, ὅπου ἡ μάχη συμβεβήκει· ἑνδεκαταῖος δ' ἐκεῖθεν εἰς Ἑπτὰ φρέατα, καλούμενα ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος· ἐντεῦθεν ἤδη * δι' εἰρήνης εἰς Χάαλλα κώμην, καὶ πάλιν ἄλλην Μαλόθαν πρὸς ποταμῷ κειμένην ἀφικνεῖται· εἶτα δι' ἐρήμης ὀλίγα ὑδρεῖα ἐχούσης * ὁδὸς, μέχρι * Νέγρας κώμης· ἔστι δὲ τῆς Ὀβόδα· κεῖται δ' ἐπὶ θαλάττης· τὴν δὲ πᾶσαν ὁδὸν * ἑξηκοσταῖος ἐξήνυσε κατὰ τὴν ἐπάνοδον, ἀναλώσας ἓξ B μῆνας ἐν τῇ ἐξ ἀρχῆς ὁδῷ· ἐντεῦθεν δ' ἐπεραίωσε τὴν στρατιὰν ἑνδεκαταῖος εἰς Μυὸς ὅρμον, εἶθ' ὑπέρθεσις εἰς Κοπτόν· μετὰ γοῦν τῶν σωθῆναι δυναμένων κατῆρεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν· τοὺς δ' ἄλλους ἀπέβαλεν, οὐχ ὑπὸ πολεμίων, ἀλλὰ νόσων, καὶ κόπων, καὶ λιμοῦ, καὶ μοχθηρίας τῶν ὁδῶν· ἐπεὶ κατὰ πόλεμον [2] ἑπτὰ * γε μόνον διαφθαρῆναι συνέβη, δι' ἃς αἰτίας οὐδ' ἐπὶ πολὺ πρὸς τὴν γνῶσιν τῶν τόπων ὤνησεν ἡ στρατιὰ αὕτη· μικρὰ δ' ὅμως συνήργησεν· ὁ δ' αἴτιος τούτων ὁ Συλλαῖος. Ἔτισε δὲ καὶ δίκας ἐν Ῥώμῃ, προσποιούμενος μὲν φιλίαν, [3] ἐλεγχθεὶς δὲ C πρὸς αὐτῇ τῇ πονηρίᾳ, καὶ ἄλλα κακουργῶν, * καὶ ἀποτμηθεὶς τὴν κεφαλήν. Τὴν μὲν οὖν ἀρωματοφόρον διαιροῦσιν εἰς τέτταρας μερίδας, ὥσπερ εἰρήκαμεν· τῶν ἀρωμάτων δὲ λίβανον μὲν καὶ σμύρναν ἐκ δένδρων γίνεσθαι φασί· κασίαν δὲ καὶ ἐκ λιμνῶν· τινὲς δὲ τὴν πλείω ἐξ Ἰνδῶν εἶναι· τοῦ δὲ λιβάνου βέλτιστον τὸν πρὸς τῇ Περσίδι. Κατ' * ἄλλην δὲ διαίρεσιν σύμπασαν τὴν Εὐδαίμονα πενταχῇ σχίζουσιν εἰς βασιλείας, ὧν ἡ μὲν τοὺς μαχίμους ἔχει, καὶ προαγωνιστὰς ἁπάντων· ἡ δὲ τοὺς γεωργοὺς, παρ' ὧν ὁ σῖτος εἰς τοὺς ἄλλους εἰσάγεται· ἡ δὲ τοὺς βαναυσοτεχνοῦντας· καὶ ἡ μὲν σμυρνοφόρος, ἡ δὲ λιβανωτοφόρος· D αἱ δ' αὐταὶ καὶ τὴν κασίαν, καὶ τὸ κιννάμωμον, καὶ τὴν νάρδον φέρουσι· παρ' ἀλλήλων δ' οὐ μεταφοιτᾷ τὰ ἐπιτηδεύματα, ἀλλ' ἐν τοῖς πατρίοις διαμένουσιν ἕκαστοι. Οἶνος δ' ἐκ φοινίκων ὁ πλείων. Ἀδελφοὶ τιμιώτεροι τῶν τέκνων κατὰ * πρεσβυγένειαν· καὶ βασιλεύουσιν οἱ ἐκ τοῦ γένους, καὶ ἄλλας ἀρχὰς ἄρχουσι· κοινὴ κτῆσις ἅπασι τοῖς συγγενέσι· κύριος δὲ ὁ πρεσβύτατος· μία δὲ καὶ γυνὴ πᾶσιν· [4] ὁ δὲ φθάσας εἰσιὼν μίγνυται, προθεὶς τῆς θύρας τὴν ῥάβδον,

* Manusſ. εἰς τὰ νάγρανα.
* Fortaſſe δι' ἐρήμης.
* Scripti, ὁδοῦ.
* Scripti, q. Ὕγρας.
* Sic legendum Vulgo ἑξηκοστός.
* Ita emendavimus ex vetere interprete. Vulgo γενομένων.
* Forte καὶ ἀπετμήθη.
* Vulgo, ἄλλων & σχίζονται non σχίζουσιν.
p. 783.
* Scripti, πρεσβυτερίαν.

1. Ὀψὲ) Pro ὄψει, ὀψέ. *Xyland.*
2. Ἑπτὰ γενομένων) Lego ὀπτά γε μόνον. *Idem.*
3. Ἐλεγχθεὶς δὲ πρὸς αὐτῇ τῇ πονηρίᾳ.) Scribe, πρὸς ταύτῃ τῇ πονηρίᾳ. *Casaub.*
4. Ὁ δὲ φθάσας εἰσιὼν) Narrat Herodotus Melpomene. *Idem.*

* Scripti, ἑκάστῳ γὰρ δή.

* Scripti, νυκτεύει.

A * ἑκάστῳ δὲ ῥαβδοφορεῖν ἔθος· * νυκτερεύει δὲ παρὰ τῷ πρεσβυτάτῳ· διὸ καὶ πάντες ἀδελφοὶ πάντων εἰσί· μίγνυνται δὲ καὶ μητράσι· μοιχῷ ἡ ζημία θάνατος· μοιχὸς δ' ἐστὶν ὁ ἐξ ἄλλου γένους. Θυγάτηρ δὲ τῶν βασιλέων τινὸς θαυμαστὴ τὸ κάλλος, ἔχουσα ἀδελφοὺς πεντεκαίδεκα, ἐρῶντας αὐτῆς πάντας, καὶ διὰ τοῦτ' ἀδιαλείπτως ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ παριόντα ὡς αὐτήν, κάμνουσα ἤδη, παραδέδοται νοήματι χρήσασθαι τοιούτῳ, ποιησαμένη ῥάβδους ὁμοίας ταῖς ἐκείνων, ὅτ' ἐξίοι παρ' αὐτῆς τις, ἀεί τινα προυτίθει τῆς θύρας τὴν ὁμοίαν ἐκείνῃ, καὶ μικρὸν ὕστερον ἄλλην, στοχαζομένης ὅπως μὴ * ἐκείνην τὴν

* Forte. ἐκείνη.

B παραπλησίαν ἔχῃ ὁ μέλλων προσιέναι· καὶ δὴ πάντων κατ' ἀγορὰν ποτὲ ὄντων, ἕνα προσιόντα τῇ θύρᾳ, καὶ ἰδόντα τὴν ῥάβδον ἐκ μὲν ταύτης εἰκάσαι, διότι παρ' αὐτήν τις εἴσεισι· ἐκ δὲ τοῦ τοὺς ἀδελφοὺς πάντας ἐν τῇ ἀγορᾷ καταλιπεῖν, ὑπονοῆσαι μοιχόν· δραμόντα δὲ πρὸς τὸν πατέρα καὶ ἀπαγαγόντα, ἐκεῖνον ἐλεγχθῆναι καταψευσάμενον τῆς ἀδελφῆς. Σώφρονες δ' εἰσὶν οἱ Ναβαταῖοι καὶ κτητικοί, ὥστε καὶ δημοσίᾳ τῷ μὲν μειώσαντι τὴν οὐσίαν ζημία κεῖται, τῷ δ' αὐξήσαντι τιμαί. Ὀλιγόδουλοι δ' ὄντες, ὑπὸ τῶν συγγενῶν διακονοῦνται τὸ πλέον, ἢ ὑπ' ἀλλήλων, ἢ αὐτοδιάκονοι, ὥστε καὶ μέχρι

C τῶν βασιλέων διατείνειν τὸ ἔθος. Συσσίτεια δὲ ποιοῦνται κατὰ τρισκαίδεκα ἀνθρώπους· μουσουργοὶ δὲ δύο τῷ συμποσίῳ ἑκάστῳ. Ὁ δὲ βασιλεὺς ἐν ὄγκῳ μεγάλῳ πολλὰ συνεχῆ ποιεῖ συμπόσια· πίνει δ' οὐδεὶς πλείω τῶν ἕνδεκα ποτηρίων ἄλλῳ καὶ ἄλλῳ χρυσῷ ἐκπώματι. Οὕτω δ' ὁ βασιλεὺς ἐστὶ δημοτικός, ὥστε πρὸς τῷ αὐτοδιακόνῳ, καὶ τὸ ἀντιδιάκονον τοῖς ἄλλοις αὐτὸν γίνεσθαι· πολλάκις δὲ καὶ ἐν τῷ δήμῳ δίδωσιν εὐθύνας· ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ ἐξετάζεται τὰ περὶ τὸν βίον· οἰκήσεις δὲ διὰ * λίθου πολυτελεῖς· αἱ δὲ πόλεις ἀτείχιστοι δι' εἰρήνην. Εὔκαρπος

* Scripti, λίθων.

D ἡ πολλὴ πλὴν ἐλαίου· χρῶνται δὲ σησαμίνῳ. Πρόβατα λευκότριχα, βόες μεγάλοι, ἵππων ἄφορος ἡ χώρα· κάμηλοι δὲ τὴν ὑπουργίαν ἀντ' ἐκείνων παρέχονται· [1] χιτῶνες δ' ἐν περιζώμασι, καὶ βλαυτίοις περιίασι, καὶ οἱ βασιλεῖς, ἐν πορφύρᾳ δ' οὗτοι· εἰσαγώγιμα δ' ἐστὶ τὰ μὲν τελέως, τὰ δ' οὐ παντελῶς * ἄλλως τε καὶ ἐπιχωριάζειν καθάπερ χρυσὸν καὶ ἄργυρον καὶ τὰ πολλὰ τῶν ἀρωμάτων· χαλκὸς δὲ καὶ σίδηρος, καὶ ἔτι πορφυρᾶ ἐσθής, στύραξ· κρόκος δὲ καὶ * κοστάρια τόρευμα, γραφὴ πλάσμα,

p. 784.

* Prior interpres legisse videtur, Καὶ ἄλλα δὲ ἐπιχωριάζει καθάπερ χρυσὸς καὶ ἄργυρος.

* Scripri, κοσώρια.

Ibidem τόρευμα non κόρεμα.

A cum ea congreditur (nam in more habent, ut quisque baculum gestet) ea tamen cum grandiore pernoctat: quapropter omnes omnium sunt fratres, coëunt etiam cum matribus. Adulterio supplicium est mors: is autem adulter censetur, qui ex alio genere est. Regis cujusdam filia mira pulchritudine, cum fratres quindecim haberet, qui omnes eam amarent, & propterea alius post alium continue ad eam ingrederentur; jam defessa, hujusmodi traditur usa arte; baculos fecit baculis eorum persimiles, & cum quisque ab ea exiret, continuo baculum aliquem similem ante januam

B ponebat, & paulo post alium, considerans ne qui esset ingressurus, illi similem haberet. Cum itaque aliquando omnes in foro essent, unus ad januam accedens & baculum videns, putavit ex hoc aliquem intus cum ea esse, quia autem fratres omnes in foro reliquisset, adulterum suspicatus ad patrem accurrit, atque huc eum adducens convictus est sororem falso criminari. Nabatæi quidem continentes sunt, & rei parandæ atque conservandæ intenti: quare qui opes suas imminuit, publicè multatur: qui auget, honore afficitur. Quia pauci

C apud eos serviunt, frequentius consanguinei ministrant, vel alter alteri, vel quisque sibi, ut etiam ad reges hic mos perveniat. Conviviis adhibent tredecim homines: cuique convivio bini adsunt, qui musicam exercent. Rex apparatu maximo multa continue convivia celebrat, nemo supra undecim pocula exhaurit: alio atque alio aureo poculo id fit. Adeo rex popularis est, ut ad id, quod ipse sibi ministrat, etiam aliis ministret. Sæpe etiam apud populum causam dicit: nonnunquam in ejus vitam inquiritur. Domus sunt ex lapide pretioso, urbes sine mœnibus. Nam in

D pace degunt. Regio omnium ferax, præter oleum: utuntur oleo sesamino. Oves sunt albæ, boves magni, equos non habent, sed cameli implent eorum officium. Tunicæ, subligacula in usu sunt, & sandalia, reges purpurati incedunt. Rerum aliæ importantur, quædam minimè: quædam indigena sunt, aurum, argentum, & plurima ex aromatibus, æs & ferrum & vestis purpurea: & styrax, & crocus, & costus, [2] cœlaturas, & signa,

1. Χιτῶνες δ' ἐν περιζώμασι) Lego Ἀχίτωνες. *Casaub.*

2. *Cælaturæ*) Κορέματα vox est inanis. τορεύματα legit interpres, & eum probo. *Xyland.*

& tabulas aliunde habent. Mortua corpora haud majoris quam stercus putant (quo sensu Heraclitus dixit: cadavera hominum magis abjicienda foras quam stercus.) quapropter reges etiam in sterquiliniis defodiuntur. Solem colunt, ara super domum excitata, & quotidie in ea libant ac thus adolent. ¶ Jam cum poëta dicat,

Veni & ad Aethiopes, & Sidonios & Erembos,

quæritur quinam intelligendi sint. Ac de Sidoniis quidem controversia est, num nam in Persico sinu habitantes dici debeant, quorum coloni sint Sidonii nostri: quemadmodum & Tyrios quosdam ibi insulares tradunt, & Aradios, quorum coloniæ Aradus nostra & Tyrus sint. Sed major tamen quæstio de Erembis est, an Troglodytæ intelligi debeant (quod vi originis vocabuli quidam pervincere volunt, inde Erembos dici autumantes quod terram subeant) an Arabes. Ac noster Zeno sic scripturam mutat: *Sidonios, Arabasque.* Probabilius est quod scripsit Posidonius, Erembos leviter deflexo vocabulo à poëta sic nominatos, qui nunc Arabes vocantur, quemadmodum ab aliis suo tempore appellarentur. Dicit etiam has tres nationes continenter inter se positas, suam invicem cognationem ostendere eo, quod adfinibus nominibus afficiantur: Armenios scilicet, Arabes & Erembos. Et quemadmodum existimandum est unam gentem in tres esse divisam, pro climatum diversitatibus, magis magisque immutatam: sic & nominibus pluribus, uti pro uno. Nec verò sunt audiendi, qui *ἐρεμνοὺς*, hoc est, nigros scribunt, id enim magis Æthiopibus convenit. Nominat etiam Arimos Homerus, quos Posidonius docet esse accipiendos, non locum aliquem Syriæ vel Ciliciæ, vel alius terræ; sed Syriam ipsam. Arimæi enim sunt, qui in ea habitant, & fortasse Græci eos Aramæos, vel Arimos vocabant. Nominum enim mutationes permultæ sunt, præsertim

A οὐκ ἐπιχώρια· ἴσα κοπρίᾳ ἡγοῦνται τὰ νεκρὰ σώματα· καθάπερ Ἡράκλειτος φησὶ, [1] Νέκυες κοπρίων ἐκβλητότεροι· διὸ καὶ παρὰ τοὺς κοπρῶνας κατορύττουσι καὶ τοὺς βασιλεῖς. Ἥλιον τιμῶσιν ἐπὶ τοῦ δώματος ἱδρυσάμενοι βωμὸν, σπένδοντες ἐν αὐτῷ καθημέραν καὶ λιβανωτίζοντες.

Τοῦ δὲ ποιητοῦ λέγοντος,

Αἰθίοπας θ' ἱκόμην καὶ Σιδονίους, καὶ Ἐρεμβούς, Odyss. δ. ψ. 84.

διαπορoῦσι καὶ περὶ τῶν Σιδονίων μὲν, τίνας χρὴ λέγειν τῶν ἐν τῷ Περσικῷ κόλπῳ κατοικούντων, ὧν ἄποικοι οἱ παρ' ἡμῖν Σιδόνιοι,
B καθάπερ καὶ Τυρίους τινὰς ἐκεῖ νησιώτας ἱστοροῦσι, καὶ Ἀραδίους, ὧν ἀποίκους τοὺς παρ' ἡμῖν φασιν, εἴτ' αὐτοὺς τοὺς Σιδονίους. Ἀλλὰ μᾶλλον περὶ Ἐρεμβῶν ἡ ζήτησις, εἴτε τοὺς Τρωγλοδύτας ὑπονοητέον λέγεσθαι, καθάπερ οἱ * τὴν ἐτυμολογίαν βιαζόμενοι ἀπὸ τοῦ εἰς τὴν ἔραν ἐμβαίνειν, ὅπερ ἐστὶν εἰς τὴν γῆν, εἴτε τοὺς Ἄραβας. Ὁ μὲν οὖν Ζήνων ὁ ἡμέτερος μεταγράφει οὕτως. * Vulgò, τῇ ἐτυμολογίᾳ.

Καὶ Σιδονίους, Ἄραβάς τε.

Πιθανώτερον δὲ Ποσειδώνιος γράφει, τῷ παραμικρὸν ἀλλάξαι,

C Καὶ Σιδονίους, καὶ * Ἐρεμβούς. * Videtur aliquid esse corruptum.

ὡς τοῦ ποιητοῦ τοὺς νῦν Ἄραβας οὕτω καλέσαντος, καθάπερ καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων ὠνομάζοντο κατ' αὐτόν. Φησὶ δὲ ταῦτα τρία ἔθνη συνεχῆ ἀλλήλοις ἱδρυμένα, ὁμογένειάν τινα ἐμφαίνειν πρὸς ἄλληλα, καὶ διὰ τὸ παρακειμένως ὀνόμασι κεκλῆσθαι, τοὺς μὲν Ἀρμενίους, τοὺς δὲ Ἄραβας, τοὺς δὲ Ἐρεμβούς· ὥσπερ δὲ ἀπὸ ἔθνους ὑπολαμβάνειν ἐστὶν, εἰς τρία διῃρεῖσθαι κατὰ τὰς τῶν κλιμάτων διαφορὰς ἀεὶ καὶ μᾶλλον ἐξαλλαττομένων, οὕτω καὶ τοῖς ὀνόμασι χρήσασθαι πλείοσιν ἀνθ' ἑνός. [2] Οὐδ' οἱ * ἐρεμνοὺς γράφον- * Scripti, ἐρυμνούς.
D τες πιθανοί. Τῶν γὰρ Αἰθιόπων μᾶλλον ἴδιον. Λέγει δὲ καὶ τοὺς Ἀρίμους ὁ ποιητὴς, οὕς φησιν ὁ Ποσειδώνιος δέχεσθαι δεῖν, μὴ τόπον τινὰ τῆς Συρίας, ἢ τῆς Κιλικίας, ἢ ἄλλης τινὸς γῆς· ἀλλὰ τὴν Συρίαν αὐτήν. Ἀριμαῖοι γὰρ οἱ ἐν αὐτῇ. [3] Τάχα δ' οἱ Ἕλληνες Ἀραμαίους ἐκάλουν, ἢ Ἀρίμους. Αἱ δὲ τῶν ὀνομάτων μεταπτώσεις, καὶ μάλιστα τῶν p. 785.

1. *Νέκυες κοπρίων ἐκβλητότεροι*) Idem hoc Heracliti dictum refert Plutarch. Sympos. IV. Probl. 4. Meminit & Eustath. ad Hom. Il. γ. pag. 291. Ed. Bas. sed nulla Heracliti mentione facta. Alludit Eusebius in Orat. de Laud. Constant. pag. m. 659. ubi vide H. Valesii, Viri Summi, notam. Adde Polluc. Lib. V. cap. 46. pag. 559. editionis Wetstenianæ, quam poliverunt Viri Præstantissimi Lederlinus & Heemsterhusius. *Scherpez.*

2. *Οὐδ' οἱ ἐρεμνοὺς γράφοντες πιθανοὶ*) Ita emendabat Crates. *Casaub.*

3. *Τάχα δ' οἱ Ἕλληνες Ἀραμαίους ἐκάλουν*) Imo Græci Syros appellant, qui se ipsi Arammæos nuncupabant. Josephus Ant. Jud. L. I. cap. 7. *Ἀραμαίους δὲ Ἄραμος ἔσχε, οὓς Ἕλληνες Σύρους προσαγορεύουσι.* *Idem.*

βαρβαρικῶν πολλαί· [1] καθάπερ τὸν Δαριήκην A Δαρεῖον ἐκάλεσαν, τὸν δὲ * Φάρζιριν Παρυσάτιν, [2] Ἀταργατὶν δὲ τὴν Ἀθάραν· Δερκετὼ δ᾽ αὐτὴν Κτησίας καλεῖ. Τῆς δὲ τῶν Ἀράβων εὐδαιμονίας, καὶ Ἀλέξανδρον ἄν τις ποιήσαιτο μάρτυρα τὸν διανοηθέντα ὥς φασι καὶ βασίλειον αὐτὴν ποιήσασθαι μετὰ τὴν ἐξ Ἰνδῶν ἐπάνοδον. Πᾶσαι μὲν οὖν αἱ ἐπιχειρήσεις αὐτοῦ κατελύθησαν τελευτήσαντος παραχρῆμα τὸν βίον· μία δ᾽ οὖν καὶ αὕτη τῶν ἐπιχειρήσεων ἦν, [3] εἰ μὲν ἑκόντες παραδέχοιντο αὐτόν· εἰ δὲ μή, ὡς * πολεμήσοντος· καὶ δὴ ὁρῶν μήτε πρότερον, μήθ᾽ ὕστερον πέμψαντας ὡς αὐτὸν πρέσβεις, παρεσκευάζετο πρὸς τὸν πόλεμον, ὥσπερ εἰρήκαμεν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν. B

* Scripti, Φάρζιρον.

* Aldi codex, πολεμήσοντες.

A Barbarorum, quemadmodum Dariacem Darium, Pharzirim vero Paryſatim, Atargatam Atharam dixerunt: quam Cteſias Derceto vocavit. Arabum opulentiæ teſtem laudare licet etiam Alexandrum, qui eam (ut fertur) regiam efficere conſtituerat, poſtquam ex India rediiſſet. Sed omnia ejus conſilia mors ſubito accidens irrita fecit. Et quidem unum ex iis, quæ ille moliebatur, erat Arabiam occupare, vel ſua ſponte recipientibus Arabibus, vel bello coactis. Itaque cum eos videret nec prius, nec poſterius legatos miſiſſe, ad bellum ſe jam parabat: ſicut ſupra oſtendimus. B

1. Καθάπερ τὸν Δαριηκην Δαρεῖον ἐκάλεσαν) Puto ſcripſiſſe Strabonem. τὸν Δαριαεύην. Nam Hebræis Darius vocatur דריוש Dariaves. Cteſiæ Δαριαῖος. Æſchylo neſcio quare Δαρειάν. *Caſaub.*

1. Καθάπερ τὸν Δαριήκην Δαοεῖον ἐκάλεσαν) Legendum τὸν Δαριαύην. Salmaſ. Exercit. Plin. p. 405.

2. Ἀταργατὶν δὲ τὴν Ἀθάραν) Supra pag. 748. Ἀταργάτις. Vocatur & Aſtarte. Vide Lucianum lib. de Syria dea, Plutarchum (de Iſide & Oſiride) & Hyginum. *Idem.* De Atargate videri poteſt Eratoſthenes Cyrenæus Cataſter. 9. & Caſaubonus Animadv. in Athenæum Lib. VIII. c. 8. p. 602. & 603. Salmaſius Exercitation. Plinianar. p. 405. Beyerus ad Seldenum de DIs Syris p. 300. edit. 1680.

3. Ἐι μὲν ἔχοντες παραδέχοιντο αὐτόν· εἰ δὲ μὴ) Elegans σχῆμα ἐλλείψεως, Atticis familiare, ut docuerunt jam pridem docti Viri. Herodotus plena locutione utens, docet quid ſit ſubaudiendum, ἢν μὲν πείθονται, ταῦτα δὴ τὰ καλλί· ἢν δὲ &c. (Sic apud Thucyd. εἰ μὲν, &c. ταῦτα ἄριστα· εἰ δὲ μή. *Caſaub.*

SYNO-

SYNOPSIS
LIBRI DECIMI SEPTIMI.

CONTINET decimus ſeptimus & ultimus hic liber, primo quidem Ægypti totius ac ſuperioris Æthiopiæ deſcriptionem: Deinde earum omnium AFRICÆ partium, quæ Straboni fuerunt cognitæ. Poſtremo adjectum eſt corollarium de ſtatu & adminiſtratione Romani Imperii, quo tempore hæc à Strabone ſcribebantur.

STRABONIS
RERUM GEOGRAPHICArum Liber Decimus Septimus.

CUM in Arabiæ deſcriptione ſinus eos una enarraverimus, qui eam ſtringunt, ac peninſulam faciunt, Perſicum ſcilicet atque Arabicum: ſimulque etiam Ægypti partem aliquam luſtraverimus, & Aethiopiæ Troglodytica ac ſequentia uſque ad extrema terræ, quæ cinnamomum fert: nunc reliqua iis gentibus continua explicanda ſunt, nimirum quæ circa Nilum jacent. Poſt hæc Libyam quæ totius geographiæ ſummam abſolvat, percurremus: prius tamen hîc quoque Eratoſthenis ſententiæ exponendæ ſunt. ¶ Iſta ergo narrat. Nilus ab Arabico ſinu occidentem verſus diſtat IX millibus ſtadiorum, & circa oſtia ſimils eſt *ν* literæ reſupinæ jacenti. *Is enim, inquit, poſtquam fluxit à Meroë*

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ
ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ
βιβλίον Ἑπτακαιδέκατον.

1 ΕΠΕΙ δὲ τὴν Ἀραβίαν ἐφοδεύοντες καὶ τοὺς κόλπους συμπεριελάβομεν τοὺς σφίγγοντας αὐτὴν, καὶ ποιοῦντας χερρόνησον, τόν Περσικὸν καὶ τὸν * Ἀράβιον· τούτῳ δὲ τινὰ * Manuſſ. Ἀράβιον κόλπον.

B συμπεριωδεύθη καὶ τῆς Αἰγύπτου, καὶ τῆς Αἰθιοπίας τὰ τῶν Τρωγλοδυτῶν, καὶ τῶν ἑξῆς μέχρι τῶν ἐσχάτων τῆς κινναμωμοφόρου· τὰ λειπόμενα, καὶ συνεχῆ τοῖς ἔθνεσι τούτοις, ταῦτα δ᾽ ἐστὶ τὰ περὶ τὸν Νεῖλον, ἐκθετέον· μετὰ δὲ ταῦτα τὴν Λιβύην ἔπιμεν, ἥπερ ἐστὶ λοιπὴ καὶ συμπάσης γεωγραφίας. Κἀνταῦθα δ᾽ Ἐρατοσθένους ἀποφάσεις προεκθετέον. Φησὶ δὴ τοῦ Ἀραβίου κόλπου πρὸς τὴν ἑσπέραν [2] ἐνακισχιλίους σταδίους διέχειν τὸν Νεῖλον, παραπλήσιον ὄντα κατὰ τὸ σχῆμα τῷ γράμματι τῷ ν κειμένῳ ἀνάπαλιν, * [3] [Ῥυεὶς γάρ φησι ἀπὸ Μερόης p. 786.

* Reſtituimus hunc locum ope veterum codicum, ex quibus adjecimus quæ notis ſunt incluſa.

1. ΕΠΕΙ *δὲ τὴν Ἀραβίαν ἐφοδεύοντες καὶ τοὺς κόλπους συμπεριελάβομεν*) Etiam hujus libri connexio cum præcedente perſpicua eſt. Continet quæ ſuperſunt de Aſia nondum dicta: hoc eſt Ægyptum & Æthiopiam: itemque Libyæ totius deſcriptionem, cum eleganti coronide in operis totius fine. *Caſaub.*

2. *Ἐννακισχιλίους σταδίους διέχειν τὸν Νεῖλον*) Falſiſſimum eſt dixiſſe unquam Eratoſthenem diſtare Arabicum ſinum à Nilo ſtadia ↀ CIↃ CIↃ CIↃ CIↃ. id dixit ſcilicet is qui inter Euphratem & Nilum ſtatuebat tantum ſtad. ↀ ſed nemo ſanæ mentis dubitabit locum eſſe corruptum, ac legendum eſſe potius *ἐννακοσίους*. *Idem.*

C 3. *Ῥυεὶς γάρ φησι ἀπὸ Μερόης*) Jampridem ex vetere interprete locum hunc reſtitueram: poſtea acceſſit veterum librorum auctoritas. Huc autem Eratoſthenica Nili deſcriptio quantum diſcrepet à Pliniana lib. v. cap. 9. ſatis apparet: neque proferam quæ de hoc fluvio certatim omnes Geographi, hiſtorici etiam plurimi, in his Herodotus, Diodorus, Ammianus, itemque duo præſtantiſſimi ſophiſtæ Ariſtides & Heliodorus, nec non Philoſtratus, (ut Lucanum & reliquos poëtas taceam) ſtudio magno conſcripſere: Nam & omnibus hodie ea nota ſunt, & nos temporis premimur anguſtiis: cui vix paucæ horæ ſuperſunt, ad reliqua percurrenda; quare ea tantum notavimus, quæ minus commode prætermitti poſſe videbantur. *Idem.*

A ἐπὶ τὰς ἄρκτους ὡς δισχιλίους καὶ ἑπτακοσίους σταδίους πάλιν] ἀναστρέφει πρὸς μεσημβρίαν, καὶ τὴν χειμερινὴν δύσιν, ὡς τρισχιλίους, καὶ ἑπτακοσίους σταδίους, καὶ σχεδὸν ἀντάρας τοῖς κατὰ Μερόην τόποις, καὶ εἰς τὴν Λιβύην * πολὺς προσπεσὼν καὶ τὴν ἑτέραν ἐπιστροφὴν ποιησάμενος, πρὸς τὰς ἄρκτους φέρεται, πεντακισχιλίους μὲν καὶ τριακοσίους σταδίους ἐπὶ τὸν μέγαν καταράκτην, παρεπιστρέφων μικρὸν πρὸς τὴν ἕω, χιλίους δὲ καὶ διακοσίους τοὺς ἐπὶ τὸν ἐλάττω τὸν κατὰ Συήνην, πεντακισχιλίους δὲ ἄλλους καὶ τριακοσίους ἐπὶ τὴν θάλατταν. Ἐμβάλλουσι δ' εἰς αὐτὸν δύο ποταμοὶ, φερόμενοι μὲν ἔκ τινων λιμνῶν ἀπὸ τῆς ἕω, περιλαμβάνοντες δὲ νῆσον εὐμεγέθη τὴν B Μερόην· [1] ὧν ὁ μὲν Ἀσταβόρας καλεῖται, κατὰ τὸ πρὸς ἕω πλευρὸν ῥέων, ἕτερος δ' Ἀστάπους· οἱ δ' Ἀστοσάβαν καλοῦσι· τὸν δ' Ἀστάπουν * ἄλλον εἶναι, ῥέοντα ἔκ τινων λιμνῶν ἀπὸ μεσημβρίας, καὶ σχεδὸν τὸ κατ' εὐθεῖαν σῶμα τοῦ Νείλου τοῦτον ποιεῖν· τὴν δὲ πλήρωσιν αὐτοῦ τοὺς θερινοὺς ὄμβρους παρασκευάζειν. Ὑπὲρ δὲ τὰς συμβολὰς τοῦ Ἀσταβόρα καὶ τοῦ Νείλου σταδίοις ἑπτακοσίοις, Μερόην εἶναι πόλιν ὁμώνυμον τῇ νήσῳ· ἄλλην δ' εἶναι νῆσον ὑπὲρ τῆς Μερόης, ἣν ἔχουσιν οἱ Αἰγυπτίων φυγάδες οἱ ἀποστάντες ἐπὶ Ψαμμιτίχου, καλοῦνται δὲ * Σεβρῖται ὡς ἂν ἐπήλυδες· [3] βασιλεύονται δὲ ὑπὸ γυναικός· * ὑπακούουσι δὲ τῷ ἐν Μερόῃ. C Τὰ δὲ κατωτέρω ἑκατέρωθεν Μερόης, παρὰ μὲν τὸν Νεῖλον πρὸς τὴν Ἐρυθρὰν, Μεγάβαροι, καὶ Βλέμμυες, Αἰθιόπων ὑπακούοντες, Αἰγυπτίοις δ' ὅμοροι· παρὰ θάλατταν δὲ Τρωγλοδύται· [4] διεστᾶσι δὲ εἰς δέκα ἢ δώδεκα ἡμερῶν ὁδὸν, οἱ κατὰ τὴν Μερόην Τρωγλοδύται τοῦ Νείλου. Ἐξ ἀριστερῶν δὲ τῆς ῥύσεως τοῦ Νείλου, [5] Νοῦβαι κατοικοῦσιν ἐν τῇ Λιβύῃ μέγα ἔθνος ἀπὸ τῆς Μερόης * ἀρξάμενον [6] μέχρι τῶν Ἀγγόνων, οὐχ ὑποταττόμενοι τοῖς Αἰθίοψιν, ἀλλ' ἰδίᾳ κατὰ πλείους βασιλείας διειλημμένοι. Τῆς δ' Αἰγύπτου τὸ περὶ τὴν θάλατταν ἐστὶν ἀπὸ τοῦ Πηλουσιακοῦ στόματος πρὸς τὸ

* Scripti, πολύ.

* Vulgo, Τὸν δ' Ἀσταποῦν εἶναι. Sed vocem ἄλλον ex veteribus libris & priore interp. restituimus.

* Scripti, Σεβίρται. Vulgo Σεμβρῖται.

* Suspectus locus.

* Scripti, ἀρξάμενοι.

versus septentrionem ad bis mille, & septingenta stadia, vertitur ad meridiem & hybernum occasum ad stadia ter mille ıɔcc· ac propè obversus locis circa Meroën, inque Africam pleno alveo delatus, rursum inflexus versus septentrionem ıɔɔ ccc stadia decurrit ad magnum cataractem, paululum versus ortum inclinans: hinc stadia cıɔ cc ad minorem cataractem, qui est Syenæ vicinus: inde rursum ıɔɔ ccc stadia usque ad mare. Excipit Nilus duo flumina è lacubus quibusdam ab oriente delata, & Meroën ingentem insulam complectentia: quorum alterum dicitur Astaboras, ad orientale latus fluens: alterum Astapus, quod nonnulli Astosabam vocant. [2] Astapum vero fluere è lacubus quibusdam à meridie: atque hunc ferè rectum Nili corpus efficere, ab æstivis imbribus augeri. Supra Astaboræ & Nili concursum ad stadia ıɔ cc Meroën urbem esse, eodem nomine quo insulam. Supra Meroën aliam insulam, quam Aegyptiorum exsules incolant, qui à Psammiticho desciverunt, & Sembritæ, id est, advenæ nominantur, & reginam habent, quæ regi Meroës paret. Quæ infra Meroën sunt, secus Nilum ex utraque ejus parte mare Rubrum versus, Megabari & Blemmyes habitant Aethiopum subditi, Aegyptiis finitimi. Ad mare autem Troglodytæ, quorum qui juxta Meroën sunt decem, undecimve dierum itinere à Nilo distent. A sinistra vero cursus Nili habitant Nubæ magna Lybiæ gens, à Meroë incipientes usque ad Nili flexus: non hi Æthiopibus parentes, sed pro sese in multa regna divisi. Ægypti maritima sunt ab ore Pelusiaco ad

1. Ὧν ὁ μὲν Ἀσταβόρας καλεῖται) Astaboram & Astapum & Ptolem. commemorat: sed quod vult Eratosthenes cingere eos Meroën, longe aliter Ptolem. Heliodorus non multum ab Eratosthene dissentit libro decimo pag. 460. ed. 1619. ubi de Meroë sic scribit, Ἡ γὰρ δὴ Μερόη μητρόπολις οὖσα τῶν Αἰθιόπων, τὰ μὲν ἄλλα ἐστὶ νῆσος, τριγωνίζουσα ποταμοῖς ναυσιπόροις. τῷ τε Νείλῳ καὶ τῷ Ἀσταβόρᾳ, καὶ τῷ Ἀστασόβᾳ (al. Ἀρσασόβᾳ) περιῤῥεομένη. τοῦ μὲν κατὰ κορυφὴν ἐμπίπτοντος τοῦ Νείλου, καὶ πρὸς ἑκάτερα σχιζομένου· τῶν ἑτέρων δὲ δυοῖν κατὰ πλευρὰν ἑκατέραν θατέρου παραμειβόντων καὶ αὖθις ἀλλήλοις συμπιπτόντων καὶ εἰς ἕνα τὸν Νεῖλον τό, τε ῥεῦμα, το, τ' οὔνομα ἐκνικωμένων. Hæc mentem istius loci aperiunt. Astapum autem Heliodorus non nominat, sed Asasobam: qui est Eratost. Ἀσοσάβας, & ita in Heliodoro lego. Vide Plinium Hist. Nat. Lib. v. c. 9. & Vitruvium L. viii. c. 2. *Cas.*

2. *Astapum vero*) Omnia hæc sunt variis perso- D natum mutationibus confusa, itaque ad verbum ferè expressi. Sembritæ priore libro Sebritæ leguntur. *Xyl.*

3. Βασιλεύονται δ' ὑπὸ γυναικὸς) Plinius (H. N. L. vi. c. 30.) ait Semberritas reginæ parere. Quæ sequuntur, nescio quomodo cum his consonent. maximè cum iis, quæ lib. superiore de iisdem narravit. *Cas.*

4. Διεστᾶσι δὲ εἰς δέκα ἢ δώδεκα ἡμερῶν ὁδοὺς οἱ κατὰ τὴν Με.) Vellem addidisset quot putet stadia in uniuscujusque diei iter: Si, ut alibi sæpe, ccc putavit, erunt stadia plus minus cıɔ cıɔ cıɔ. Supra dixit distare Meroën à mari iter dierum circiter quindecim. *Idem.*

5. Νοῦβαι κατοικοῦσιν ἐν τῇ Λιβύῃ) Plinio H. Nat. L. vi. c. 30. Nubei Æthiopes. *Idem.*

6. Μέχρι τῶν Ἀγγόνων) Prior interpres legit ἀγκώνων: ut non sit populi nomen; sed flexus Nili intelligantur, de quibus dictum paullò antè. *Idem.* Ἀγκώνων legendum esse ait Bochart. Geogr. Sacr. P. I. Lib. iv. c. 26.

Canopicum longitudine ſtadiorum ter mille CCC. Hæc ſunt quæ Eratoſthenes tradidit. Enimvero plenius iſtæc explicanda ſunt: eaque primo quæ ad Ægyptum pertinent, ut à notioribus ad ſequentia procedamus. Nilus quædam huic regioni & contiguæ, & Aethiopiæ quæ ſuprà eſt, præſtat communia, ut quod ſuis eas incrementis rigat: & ſolum hanc partem habitalem reddit, quæ ejus exundationibus tegitur: quicquid editius eſt, & fluento ipſius ſublimius, id ab utraque parte deſertum, & ob aquæ penuriam cultoribus vacuum tranſit. Cæterum neque totam Aethiopiam Nilus permeat, nec in rectum nec ſolus, nec bene habitatam: Aegyptum vero & ſolus, & totam, & in rectum, à minore cataracte ſupra Syenem & Elephantinam incipiens, qui ſunt Aegypti & Aethiopiæ fines, uſque ad Nili oſtia in mare exeuntis. Equidem hodie Aethiopes magna ex parte paſtoralem ac inopem vitam jam inde degunt, tum propter ſoli tenuitatem, & aëris intemperiem, tum propterea quod longe à nobis abſunt. Omnia contraria ſunt apud Aegyptios: nam & civilem ac manſuetam vitam degunt, & in locis notis habitant: itaque etiam conſtitutiones eorum memorantur: atque etiam laudem eo invenerunt, quod videntur rectè uti regionis ubertate, & bene diviſam eam adminiſtratamque habere. Etenim rege conſtituto, multitudinem in tres partes tribuerunt, quarum una militiam, altera agros coleret: tertia ſacerdotum erat. Ita alii ſacrorum curam gerebant, alii eorum, quæ ad hominem pertinent, rurſumque horum alii belli, alii quæ pacis erant: agriculturam & artes: unde & regi ſui erant reditus. Sacerdotes philoſophiam & aſtronomiam exercebant, & cum regibus converſabantur. Regio initio in præfecturas diviſa fuit, quas nomos vocant: Thebaica quidem in decem: quæ vero in Delta, in totidem: intermedia autem in ſedecim: & (ut quidam volunt) tot erant hujuſmodi præfecturæ, quot aulas

A Κανωβικὸν [1] ςάδιοι * τρισχίλιοι τριακόσιοι. Ἐρατοσθένης μὲν οὖν οὕτως. Δεῖ δὲ ἐπὶ πλέον εἰπεῖν· καὶ πρῶτον τὰ περὶ τὴν Αἴγυπτον, ὡς ἀπὸ τῶν γνωριμωτέρων ἐπὶ τὰ ἑξῆς προϊωμεν. Κοινὰ μὲν γάρ τινα, καὶ ταύτῃ τῇ χώρᾳ, καὶ τῇ συνεχεῖ, καὶ ὑπὲρ αὐτὴν τῇ τῶν Αἰθιόπων ὁ Νεῖλος παρασκευάζει, ποτίζων τε αὐτὰς κατὰ τὰς ἀναβάσεις, καὶ τοῦτ' οἰκήσιμον αὐτῶν τὸ μέρος ἀπολιπὼν μόνον τὸ καλυπτόμενον ἐν ταῖς πλημμυρίσι, τὸ δ' ὑπερδέξιον, καὶ μετεωρότερον τοῦ ῥεύματος πᾶν, ἀοίκητον ἑκατέρωθεν διεξιὼν καὶ ἔρημον διὰ τὴν αὐτὴν ἀνυδρίαν. Ἀλλὰ τὴν μὲν Αἰθιο- P. 787.
B πίαν οὔτε πᾶσαν διέξεισιν ὁ Νεῖλος, οὔτε μόνος, οὔτ' ἐπ' εὐθείας, οὔτ' οἰκουμένην καλῶς· τὴν δὲ Αἴγυπτον, καὶ μόνος, καὶ πᾶσαν, καὶ ἐπ' εὐθείας ἀπὸ τοῦ μικροῦ Καταῤῥάκτου ὑπὲρ Συήνης, καὶ Ἐλεφαντίνης ἀρξάμενος, οἵπερ εἰσὶν ὅροι τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Αἰθιοπίας, ἕως τῶν ἐπὶ θάλατταν ἐκβολῶν τοῦ Νείλου. * Καὶ νῦν οἵ γε Αἰθίοπες τὸ πλέον νομαδικῶς ζῶσι καὶ ἀπόρως, διά τε τὴν λυπρότητα τῆς χώρας καὶ τὴν τῶν ἀέρων ἀσυμμετρίαν, καὶ τὸν ἀφ' ἡμῶν ἐκτοπισμόν· τοῖς δ' Αἰγυπτίοις ἅπαντα τἀναντία συμβέβηκε· καὶ γὰρ πολιτικῶς, καὶ
C ἡμέρως ἐξαρχῆς ζῶσι, καὶ ἐν γνωρίμοις ἵδρυνται τόποις, ὥστε καὶ αἱ διατάξεις αὐτῶν μνημονεύονται· καὶ ἐπαινοῦνταί γε, δοκοῦντες * ἀξιοχρέως χρήσασθαι τῇ τῆς χώρας εὐδαιμονίᾳ μερίσαντές τε εὖ, καὶ ἐπιμεληθέντες. Βασιλέα γὰρ ἀποδείξαντες, τριχῇ τὸ πλῆθος διεῖλον· καὶ τοὺς μὲν στρατιώτας ἐκάλεσαν, τοὺς δὲ γεωργούς, τοὺς δὲ ἱερέας· καὶ τοὺς μὲν τῶν ἱερῶν ἐπιμελητάς, τοὺς δ' ἄλλους τῶν περὶ τὸν ἄνθρωπον· καὶ τοὺς μὲν ἐν τῷ πολέμῳ, τοὺς δ' ὅσα ἐν εἰρήνῃ, γῆν τε καὶ τέχνας ἐργαζομένους· ἀφ' ὧνπερ καὶ αἱ πρόσοδοι συνήγοντο τῷ βασιλεῖ. Οἱ δ' ἱερεῖς καὶ
D φιλοσοφίαν ἤσκουν, καὶ ἀστρονομίαν, ὁμιληταί τε τῶν βασιλέων ἦσαν. Ἡ δὲ χώρα [2] τὴν μὲν πρώτην διαίρεσιν εἰς νομοὺς ἔσχε, δέκα μὲν ἡ Θηβαΐς, δέκα δ' ἡ ἐν τῷ Δέλτα, ἑκκαίδεκα δ' ἡ μεταξύ· ὡς δέ τινες, τοσοῦτοι ἦσαν οἱ σύμπαντες νομοί, ὅσαι αἱ ἐν τῷ λαβυρίνθῳ αὐλαί.

* Alibi χίλιοι.

* Scripti, Καὶ μήν.

* Scripti, ἀξίως.

1. Στάδιοι τρισχίλιοι τριακόσιοι) Herodotus Lib. II. cap. 6. addit trecentos. Diodorus Lib. I. pag. 27. T. I. ed. 1604. verò ait Ægyptum habere δισχιλίων ςαδίων τὴν παραθαλάττιον πλεύραν. infra legitur inter Peluſiacum & Canobicum oſtia, quæ ſit Ægypti baſis, eſſe ſtadia CIↃ & CCC. totius autem Delta ambitum eſſe ſtad. CIↃ CIↃ CIↃ. ut difficile ſit in tanta varietate de vera lectione ubique ſtatuere. *Caſaub.*

2. Τὴν μὲν πρώτην διαίρεσιν εἰς νομὰς ἔσχε) Νομοὶ ſunt *præfecturæ*, ut vertit Plinius Hiſt. Nat. Lib. V. cap. 9. Quidam putant hanc vocem eſſe Ægyptiacam, quos falli & omnes ſciunt qui aliquid Græcè ſciunt, & Diodor. diſertè admonet (quanquam non me fugit locus Epiphanis ſuper hanc vocem diſputantis libro primo. At Græci Grammatici notant τύπον περισπατικὸν inuſitatum in hac voce: νομὸς enim propriè dicitur locus ubi ſunt αἱ νομαί.) *Idem.*

αὗται δ' ἐλάττους τῶν τριάκοντα· πάλιν δ' οἱ νομοὶ τομὰς ἄλλας ἔσχον· εἰς γὰρ τοπαρχίας οἱ πλεῖστοι διῄρηντο, καὶ αὗται δ' εἰς ἄλλας τομάς· ἐλάχισται δ' αἱ ἄρουραι μερίδες. Ἐδέησε δὲ τῆς ἐπ' ἀκριβὲς καὶ κατὰ λεπτὸν διαιρέσεως διὰ τὰς συνεχεῖς τῶν ὅρων συγχύσεις, ἃς ὁ Νεῖλος ἀπεργάζεται κατὰ τὰς αὐξήσεις, ἀφαιρῶν καὶ προστιθεὶς, καὶ ἐναλλάττων τὰ σχήματα, καὶ τἆλλα σημεῖα ἀποκρύπτων, οἷς διακρίνεται τό, τε ἀλλότριον, καὶ τὸ ἴδιον. ἀνάγκη δὴ ἀναμετρεῖσθαι πάλιν καὶ πάλιν. Ἐντεῦθεν δὲ καὶ τὴν [1] γεωμετρίαν συστῆναί φασιν, ὡς τὴν λογιστικὴν, καὶ ἀριθμητικὴν παρὰ Φοινίκων, διὰ τὰς ἐμπορίας. Τριχῆ δὲ διῄρητο ὥσπερ τὸ σύμπαν, καὶ τὸ ἐν ἑκάστῳ τῷ νομῷ πλῆθος, εἰς τρία ἴσα μερισθείσης τῆς χώρας. Ἡ δὲ περὶ τὸν ποταμὸν πραγματεία διαφέρει τοσοῦτον, ὅσον τῇ ἐπιμελείᾳ νικᾶν τὴν φύσιν. Φύσει γὰρ πλείονα φέρει καρπὸν,
p. 788. καὶ ποτισθεῖσα μᾶλλον· φύσει δὲ καὶ ἡ μείζων ἀνάβασις τοῦ ποταμοῦ πλείω ποτίζει γῆν, ἀλλ' ἡ ἐπιμέλεια πολλάκις, καὶ τῆς φύσεως ἐξίσχυσεν ἐπιλειπούσης, ὥστε καὶ κατὰ τὰς ἐλάττους ἀναβάσεις τοσαύτην ποτισθῆναι γῆν, ὅσην ἐν ταῖς μείζοσι, διά τε [τὴν] τῶν διωρύγων, καὶ τῶν * παραχωσμάτων· [2] ἐπὶ γοῦν τῶν πρὸ Πετρωνίου χρόνων ἡ μεγίστη μὲν ἦν φορὰ, καὶ ἀνάβασις, [4] ἡνίκα ἐπὶ τεσσαρεσκαίδεκα πήχεις ἀνέβαινεν ὁ Νεῖλος· ἡνίκα δ' ἐπ' ὀκτὼ, συνέβαινε λιμός· ἐπ' ἐκείνου δὲ ἄρξαντος τῆς χώρας, καὶ δώδεκα μόνον πληρώσαντος πήχεις τοῦ Νείλου μέτρου, μεγίστη ἦν ἡ φορά· καὶ ὀκτώ ποτε μόνον πληρώσαντος, λιμοῦ οὐδεὶς ᾔσθετο· τοιαύτη μὲν ἡ διάταξις. Τὰ δ' ἑξῆς λέγωμεν νυνί. Ἀπὸ γὰρ τῶν Αἰθιοπικῶν τερμόνων, ῥεῖ ἐπ' εὐθείας πρὸς ἄρκτους ὁ Νεῖλος, ἕως τοῦ καλουμένου χωρίου Δέλτα· [5] εἶτ' ἐπὶ κορυφὴν σχιζόμενος ὁ Νεῖλος, ὥς φησιν ὁ Πλάτων, ὡς ἂν τριγώνου κορυφὴν ἀποτελεῖ τὸν τόπον τοῦτον· πλευρὰς δὲ τοῦ τριγώνου τὰ σχιζόμενα ἐφ' ἑκάτερα ῥεῖθρα καθήκοντα μέχρι τῆς θαλάττης, τὸ μὲν ἐν δεξιᾷ τῆς κατὰ Πηλούσιον· τὸ δ' ἐν ἀριστερᾷ τῆς κατὰ Κάνωβον, καὶ τὸ πλησίον

* Scripti, παραχωμάτων.

labyrinthus habebat, quæ circiter triginta erant. Rursum hæ præfecturæ divisæ fuere: majore enim è parte in toparchias divisæ fuerunt: toparchiæ rursum in portiones alias, quarum minimæ arva erant. Opus autem fuit tam diligenti ac subtili locorum divisione, propter continuas finium confusiones, quas Nilus auctus efficiebat, aliis addens, aliis adimens, & immutans figuras, & signa obruens, quibus proprium discernebatur ab alieno. Itaque identidem dimetiri oportebat. Atque hinc ab Ægyptiis geometriam credunt inventam fuisse, quemadmodum ratiocinandi scientiam & arithmeticam à Phœnicibus propter mercaturas. Ut autem universa regio in tres æquas partes divisa est, ita & multitudo, quæ in quaque præfectura. Artificium autem quod Nilo adhibetur, tanti est, quanti industria naturam vincens. Nam cum regio natura multum fructum afferat, irrigata plurimum affert: Natura autem majus Nili incrementum plus terræ irrigat, sed sæpe diligentia hoc consecuta est natura destituente, ut tantum terræ minoribus Nili incrementis irrigaretur, quantum majoribus: idque fossarum & aggerum auxilio. Sane ante Petronii tempora tunc [3] maxima fertilitas erat, cum Nilus ad quartum ac decimum cubitum excrescebat: cum vero ad octavum modo adsurgeret, fames & penuria eveniebat. At vero illo regioni præfecto, cum duodecimum cubitum tantum Nilus implesset, maxima fuit frugum ubertas: & cum octavum solum aliquando attigisset, famem nemo sensit. Atque hæc quidem est Ægypti constitutio. Nunc ordine singula edisseremus. ¶ Nilus ab Aethiopiæ finibus recta fluit ad septentrionem usque ad eum locum, qui Delta appellatur, ubi tanquam à vertice quodam scissus (ut Plato inquit) figuram conficit triangulam: latera trianguli, alvei sunt duo Nili utrinque ad mare descendentis, alter ad dextram, Pelusium usque: alter ad sinistram, ad Canopum usque & proximum

1. Γεωμετρίαν συστῆναι) *Anaximandri* tribuit Cedrenus p. 130. *Chaldaeis* Cassiodor. Variar. III. Epist. 52.

2. Ἐπὶ γοῦν τῶν πρὸ Πετρωνίου χρόνων) Petronius Ælio Gallo successit, fuitque secundus præfectus Augustalis. *Casaub.* Petronius successit Cornelio Gallo, Ælius Petronio. Vide quæ notavi ad p. 1126. *Scherpez.*

3. *Maxima fertilitas*) Φθορὰ bis legebatur: bis φορὰν reposui, adstipulante etiam interprete. Locus Platonis de Δ est in Timæo. *Xyland.*

4. Ἡνίκα ἐπὶ τεσσαρεσκαίδεκα πήχεις ἀνέβαινεν ὁ Νεῖλος) Atqui justum ejus incrementum est cubitorum XVI. ait Plinius Hist. Nat. Lib. V. cap 9. cujus ascribam verba, *Justum incrementum est cubitorum XVI. Minores aquæ non omnia rigant, ampliores detinent, tardius recedendo. Hæ serendi tempora absumunt solo madente, illæ non dant sitiente. Utrumque reputat provincia. In XII cubitis famem sentit, in XIII etiamnum esurit: XIV cubita hilaritatem afferunt: XV securitatem: XVI delicias.* Casaub.

5. Εἶτ' ἐπὶ κορυφὴν σχιζόμενος ὁ Νεῖλος ὥς φησιν ὁ Πλάτων) In Timæo p. 21. T. II. ed. H. Stephani ubi est κατὰ κορυφὴν non ἐπὶ. & ita Heliodor. *Idem.*

1. Ἡ ἱκα-

Heraclium: baſis autem maritima eſt ora inter Peluſium atque Heraclium. Ita inſula mari duobuſque Nili alveis includitur, & Delta nominatur: propterea quod ejus figura eſt litteræ Δ ſimilis. Locus qui ad verticem eſt eodem nomine appellatur, utpote dictæ figuræ initium eſt. Itemque pagus, qui ibi eſt. Duo jam retulimus Nili oſtia, alterum Peluſiacum, alterum Canopicum & Heracleoticum. Inter hæc alia quinque oſtia ſunt: quæ quidem mentionem mereantur: multa alia tenuiora. A primis enim partes quædam abruptæ paſſim per totam ſunt inſulam, quæ multos alveos inſulaſque fecerunt, ita ut tota inſula ſit navigabilis, foſſis aliis ſuper alias actis: quæ tanta facilitate navigantur ut nonnulli teſtaceis utantur ſcaphis. Inſula ter mille fere ſtadiorum ambitu continetur. Sinus etiam intrant, & inferne objectam ipſi Delta fluvialem regionem. Nilo exundante tota undis tegitur præter habitationes: quæ aut nativis collibus aut aggeribus factitiis impoſitæ ſunt, non pagi modo, ſed urbes etiam memorabiles: quæ eminus conſpectæ inſularum ſpeciem præbent. Aqua æſtate ultra quadrageſimum diem permanet: poſtea paulatim decreſcit, quo pacto etiam crevit. Intra diem ſexageſimum campi denudantur, atque exſiccantur, & quo citius id fit, eo citius & aratur, & ſeritur, idque celerius apud eos qui majores æſtus habent. Simili modo regio ſupra Delta irrigatur, niſi quod Nilus quatuor millibus ſtadiorum unico alveo recta delabitur, tametſi interdum inſulæ intercipiant: quarum præcipua eſt, quæ Heracleoticam præfecturam comprehendit: aut ſicubi foſſa ampliore divertatur in magnum aliquem lacum, vel regionem, quam irrigare poſſit, cujus generis eſt rivus, qui Arſinoëticam præfecturam includit, & Mœridis lacum & quos Mareotis refuſos excipit. Denique, ut verbo dicam, fluvio irrigua eſt ſola ea pars Ægypti, quæ jacet ad utramque Nili ripam, & raro uſquam CCC ſtadiorum continuam latitudinem habitabilem obtinet. Orditur ab Æthiopiæ montibus, & in ipſius Delta verticem deſinit.

A Ἡράκλειον προσαγορευόμενον· βάσιν δὲ τὴν παραλίαν τὴν μεταξὺ τοῦ Πηλουσίου, καὶ τοῦ Ἡρακλείου. Γέγονε δὲ ἡ νῆσος ἔκ τε τῆς θαλάττης, καὶ τῶν ῥευμάτων ἀμφοῖν τοῦ ποταμοῦ· καὶ καλεῖται Δέλτα, διὰ τὴν ὁμοιότητα τοῦ σχήματος· τὸ δ᾽ ἐπὶ τῇ κορυφῇ χωρίον ὁμωνύμως κέκληται διὰ τὸ ἀρχὴν εἶναι τοῦ λεχθέντος σχήματος· καὶ ἡ κώμη δὲ ἡ ἐπ᾽ αὐτῷ καλεῖται Δέλτα. Δύο μὲν οὖν ταῦτα τοῦ Νείλου στόματα, ὧν τὸ μὲν Πηλουσιακὸν καλεῖται, τὸ δὲ Κανωβικὸν, καὶ Ἡρακλεωτικόν· μεταξὺ δὲ τούτων ἄλλαι πέντε εἰσὶν ἐκβολαὶ αἵ γε ἀξιόλογοι, λεπτότεραι δὲ πλείους· ἀπὸ γὰρ τῶν πρώτων μερῶν,

B ἀπόρρωγες πολλαὶ καθ᾽ ὅλην μερισθεῖσαι τὴν νῆσον, πολλὰ καὶ ῥεῖθρα, καὶ νήσους ἐποίησαν, ὥσθ᾽ ὅλην γενέσθαι πλωτὴν διωρύγων ἐπὶ διώρυξι τμηθεισῶν, αἳ κατὰ ῥᾳστώνην πλέονται τοσαύτην, ὥστε καὶ ὀστράκινα ἐνίοις πορθμεῖα· τὴν μὲν οὖν περίμετρον ὅσον τρισχιλίων σταδίων ἐστὶν ἡ σύμπασα νῆσος· * κολποῦσι δ᾽ αὐτὴν, καὶ τὴν κάτω χώραν σὺν ταῖς ἀπαντικρὺ ποταμίαις τοῦ Δέλτα· ἐν δὲ ταῖς ἀναβάσεσι τοῦ Νείλου, καλύπτεται πᾶσα, καὶ πελαγίζει, πλὴν τῶν οἰκήσεων· αὗται δ᾽ ἐπὶ λόφων αὐτοφυῶν, ἢ χωμάτων ἵδρυνται, πόλεις τε ἀξιόλογοι καὶ κῶμαι, νησίζουσαι κατὰ τὴν πόρρωθεν ὄψιν.

* Vetus interpres legiſſe videtur, οἰκοῦσι vel κατοικοῦσι.

C Πλείους δ᾽ ἢ τετταράκοντα ἡμέρας τοῦ θέρους διαμεῖναν τὸ ὕδωρ, ἔπειθ᾽ ὑπόβασιν λαμβάνει κατ᾽ ὀλίγον, καθάπερ καὶ τὴν αὔξησιν ἔσχεν· ἐν ἑξήκοντα δὲ ἡμέραις τελέως γυμνοῦται, καὶ ἀναψύχεται τὸ πεδίον· ὅσῳ δὲ θᾶττον ἡ ἀνάψυξις, τοσῷδε θᾶττον ὁ ἀροτὸς, καὶ ὁ σπόρος· θᾶττον δὲ, παρ᾽ οἷς τὰ μείζω θάλπη. Τὸν αὐτὸν τρόπον, καὶ τὰ ἐπάνω τοῦ Δέλτα ποτίζεται, πλὴν ὅτι ἐπ᾽ εὐθείας ὅσον * τετρακισχιλίοις σταδίοις, δι᾽ ἑνὸς ῥείθρου τοῦ ποταμοῦ φερομένου, πλὴν εἰ μή που τις ἐντρέχοι νῆσος, ὧν ἀξιολογωτάτη ἡ τὸν Ἡρακλεωτικὸν νόμον περιέχουσα· ἢ εἴ που τις ἐκτροπὴ διώρυγι ἐπιπλέον p. 789.

* Scripti, πεντακισχ.

D εἰς λίμνην μεγάλην καὶ χώραν, ἣν ποτίζειν δύναται, καθάπερ ἐπὶ τῆς τὸν Ἀρσινοΐτην νομὸν ποιούσης, καὶ τὴν Μοίριδος λίμνην, καὶ τῶν εἰς τὴν Μαρεῶτιν ἀναχεομένων. Συλλήβδην δ᾽ εἰπεῖν, ἡ ποταμία μόνον ἐστὶν Αἴγυπτος [1] ἡ ἑκατέρωθεν ἐσχάτη τοῦ Νείλου, σπάνιον εἴ που τριακοσίων σταδίων ἐπέχουσα συνεχῶς πλάτος τὸ οἰκήσιμον, ἀρξαμένη ἀπὸ τῶν ὀρῶν τῆς Αἰθιοπίας, μέχρι τῆς κορυφῆς τοῦ Δέλτα.

1. Ἡ ἑκατέρωθεν ἐσχάτη τοῦ Νείλου) Ἐσχάτη hoc eſt ἐχομένη, *quæ utrinque Nilo eſt contigua.* Sed vocem ἔσχατος quis ita accepit? non tamen ignoro aliquoties eam legi in hoc ſcriptore, ubi ſic videtur poſſe accipi. Verum illos locos eſſe corruptos ex antiquis exemplaribus docuimus. (Hìc autem legendum putamus ἡ ἑκατέρωθεν ἐσχατιὰ τοῦ Νείλου. hoc eſt, τὸ ἑκατέρωθεν συνάπτον τῷ N. ut explicatur ab Heſychio vox ἐσχατιά. *Caſaub.*

[2] Ἔοικεν οὖν κυρίᾳ ψυχομένῃ ἐπὶ μῆκος, ὑπεξαιρουμένων τῶν ἐπιπλέον ἐκτροπῶν. Ποιεῖ δὲ τὸ σχῆμα τοῦτο τῆς ποταμίας ἧς * λέγω, καὶ τῆς χώρας, τὰ ὄρη τὰ ἑκατέρωθεν * ἀπὸ τοῦ περὶ Συήνην τόπου καταγόμενα, μέχρι τοῦ Αἰγυπτίου πελάγους· ἐφ᾽ ὅσον γὰρ ταῦτα παρατείνει, καὶ διέστηκεν ἀπ᾽ ἀλλήλων, ἐπὶ τοσοῦτον καὶ ὁ ποταμὸς συνάγεταί τε καὶ διαχεῖται, καὶ διασχηματίζει τὴν χώραν διαφόρως τὴν οἰκήσιμον. Ἡ δὲ ὑπὲρ τῶν ὀρῶν ἐπὶ συχνὸν ἀοίκητός ἐστιν. [3] Οἱ μὲν οὖν ἀρχαῖοι στοχασμῷ τὸ πλέον, οἱ δ᾽ ὕστερον αὐτόπται γενηθέντες, ᾔσθοντο ὑπὸ ὄμβρων θερινῶν πληρούμενον τὸν Νεῖλον, τῆς Αἰθιοπίας τῆς ἄνω κλυζομένης, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς ἐσχάτοις ὄρεσι· παυσαμένων δὲ τῶν ὄμβρων παυομένην κατ᾽ ὀλίγον τὴν πλημμυρίδα· τοῦτο δ᾽ ὑπῆρξε μάλιστα δῆλον τοῖς πλέουσι τὸν Ἀράβιον κόλπον μέχρι τῆς κινναμωμοφόρου, καὶ τοῖς ἐκπεμπομένοις ἐπὶ τὴν τῶν ἐλεφάντων θήραν, καὶ εἴ τινες ἄλλαι χρεῖαι παρώξυνον ἐκεῖσε ἄνδρας προχειρίζεσθαι τοὺς τῆς Αἰγύπτου βασιλέας τοὺς Πτολεμαϊκούς. Οὗτοι γὰρ ἐφρόντισαν τῶν τοιούτων· [4] διαφερόντως δ᾽ ὁ Φιλάδελφος ἐπικληθεὶς, φιλιστορῶν, καὶ διὰ τὴν ἀσθένειαν τοῦ σώματος, διαγωγάς ἀεί τινας καὶ τέρψεις ζητῶν καινοτέρας. Οἱ πάλαι δὲ βασιλεῖς οὐ πάνυ ἐφρόντισαν τῶν τοιούτων· καίπερ οἰκεῖοι σοφίας γεγονότες καὶ αὐτοὶ, καὶ οἱ ἱερεῖς, μεθ᾽ ὧν ἦν αὐτοῖς ὁ πλείων βίος· ὥστε καὶ θαυμάζειν ἄξιον, καὶ διὰ τοῦτο, καὶ διότι Σέσωστρις τὴν Αἰθιοπίαν ἐπῆλθεν ἅπασαν μέχρι τῆς κινναμωμοφόρου, καὶ ὑπομνήματα τὰ τῆς στρατείας αὐτοῦ, καὶ νῦν ἔτι * δείκνυνται στῆλαι καὶ ἐπιγραφαί. Καμβύσης τε τὴν Αἴγυπτον κατασχὼν, προῆλθε καὶ μέχρι τῆς Μερόης μετὰ τῶν Αἰγυπτίων· καὶ δὴ καὶ τοὔνομα τῇ τε νήσῳ,

* Scripti, λέγομεν.
* Scripti, ἀπὸ τῶν κατὰ Συήνην τόπων.
p. 790.
* Malim. δείκνυται mutata distinctione.

A Itaque [1] similis est fasciæ in longum explicatæ: si excipias diverticula fluvii, quæ sunt compluria. Figuram vero fluvialis regionis, & terræ, quam dico, montes efficiunt, à locis Syenæ proximis deducti ex utraque parte usque ad Aegyptium pelagus: qui quantum extenduntur ii, & inter se distant, tantum flumen diffunditur & contrahitur, & regionem habitabilem diverso modo figurat. Quod supra montes est regionis, non habitatur magna ex parte. Enimvero antiqui conjectura, recentiores etiam visu ipso cognoverunt, Nilum augeri quando superne adsita Æthiopia imbribus æstivis polluitur: maxime B in extremis montibus. Imbribus autem finientibus, paulatim inundationem desinere. Quam rem ii potissimum deprehenderunt, qui in Arabicum sinum navigarunt usque ad cinnamomiferam regionem & ii qui ad elephantorum venationem missi fuerunt, aut si qui alii usus Ptolemæos Ægypti reges impulerunt, ut homines aliquos eo amandarent. Nam hi talia curabant: is præcipue qui cognomento fuit Philadelphus, cognitionis rerum apprime studiosus: cum propter corporis imbecillitatem semper novæ alicujus oblectationis materiam expeteret. C Antiqui autem reges perexiguam harum rerum curam habuerunt: tametsi cum ipsi sapientiæ studio dediti essent, tum sacerdotes, cum quibus plurimum vivebant. Idque eo magis est admiratione dignum, quod Sesostris totam Æthiopiam permeavit, usque ad Cinnamomiferam regionem, & adhuc quædam ejus monumenta extant, & columnæ & inscriptiones. Cambyses quoque Aegypto potitus, cum Aegyptiis usque ad Meroën progressus est,

1. *Similis est fasciæ*) Græca reliqui ut inveneram, haud dubiè vitiata. quid enim est, quæso, κυρίᾳ ψυχομένῃ; Interpres χειρὶ videtur legisse. ego κειρίᾳ proprius abesse, à vestigiis receptæ lectionis sensi. & pro ψυχομένῃ quid legerim, cum versio nostra ostendit, tum tabulæ geographicæ & res ipsa docent. *Xyland.*

2. Ἔοικεν οὖν κυρίᾳ ψυχομένῃ ἐπὶ μῆκος) Prior interpres legisse videtur χειρί: nec videtur ineptum dictu, Ægyptum similem esse manui expansæ: nam ostia τῶν Delta referunt quodammodo manus digitos, ut Nilus supra Delta brachium: non puto tamen veram esse hanc lectionem; nam quid esset χειρ ψυχομένη? Xylander legit κειρίᾳ τεταμένῃ, sententia non mala. sed à veteri lectione recedens mirum quantum. *Casaub.*

3. Οἱ μὲν οὖν ἀρχαῖοι στοχασμῷ τὸ πλέον) Primus videtur Agatharchides Gnidius hanc causam Nili ἀναβάσεως commentus. Diodorus Siculus Lib. I. p. 39. T. I. Ἔγγιστα δὲ τῇ ἀληθείᾳ προσελήλυθεν Ἀγαθαρχίδης ὁ Κνίδιος· φησὶ γὰρ κατ᾽ ἐνιαυτὸν ἐν τοῖς κατὰ τὴν Αἰθιοπίαν ὄρεσι γίνεσθαι συνεχεῖς ὄμβρους ἀπὸ θερινῶν τροπῶν μέχρι τῆς μετοπωρινῆς ἰσημερίας· D εὐλόγως οὖν τὸν Νεῖλον ἐν μὲν τῷ χειμῶνι συστέλλεσθαι, τὴν κατὰ φύσιν ἔχοντα ῥύσιν ἀπὸ μόνων τῶν πηγῶν, κατὰ δὲ τὸ θέρος, διὰ τοὺς ἐκχεομένους ὄμβρους τὴν λαμβάνειν τὴν αὔξησιν. Sanè constat, sub æquinoctiali, & ubicumque etiam intra tropicos Sol sit perpendicularis, tantos imbres solitos contingere, ut hoc sit illis loco hyemis, & molestissimæ quidem: cum omnia veluti diluvio quodam natent. Hanc tamen esse causam cur Nilus intumescat nescio an concedere debeamus. Cur enim Nilo proprium esset hoc πάθος? Itaque doctis nostræ ætatis viris placet, à subterraneis potius causis Nilum intumescere: idque eo argumento maximè probatur, quod & in Delo fons est Inopus nomine, qui Nilo ὁμοιοπαθεῖ, ideoque Nili ἀπόρρωξ à quibusdam dictus. Atqui dici non potest ullos imbres, qui tunc nulli sunt, aut non certè magni in Delo, in causa esse cur infletur Inopus. *Casaub.*

4. Διαφερόντως δ᾽ ὁ Φιλάδελφος ἐπικληθεὶς) Ptolemæus secundus. Vide Plin. & Diodor. *Idem.*

1. *A Thra-*

& nomen urbi insulæque ab illo factum ajunt, Meroë sive sorore, sive uxore ejus (nam & hoc traditur) ibi mortua, utique honorandæ causa Fœminæ loco id nominis imposuit. Mirum itaque est, cur tantis oblatis investigandi occasionibus, non prorsus innotuerit imbrium historia ejus ætatis hominibus: præsertim cum sacerdotes curiosius in sacros libros referrent & confirmarent quæ subtilioris aliquid haberent cognitionis. Etenim, si dignum disquisitione visum fuit, quod adhuc quæri solet: cur æstate, & non hyeme partibus australissimis imbres cadant: In Thebaide vero & circa Syenen non item: cur non de hoc etiam disputaretur, quomodo ex imbribus Nilus augeatur? ne talibus testibus uti cogeremur, quales producit Posidonius. Ait enim Eratosthenem tradere, æstivos imbres causam esse. Idque hunc ab Aristotele sumsisse, Aristotelem vero ¹ à Thrasyalce. Thrasyalcem autem ab alio, atque illum ab Homero, qui Nilum cœlitus delapsum auctor sit.

Rursus Ægypti cælo delapsa fluenta.

Verum isthæc mitto, cum à multis sint tractata: de quibus satis sit duos afferre, qui ætate nostra de Nilo scripserunt, Eudorum & Aristonem peripateticos. Hi demto saltem ordine, cætera omnia & stylo & argumentis iisdem fere uterque posuerunt. Itaque libros inter se collaturus, cum exemplarium copia nulla fieret, alterum cum altero comparavi: uter autem alterius compilaverit scriptum, fortasse Ammonis oraculo doceri aliquis possit. Eudorus quidem Aristonem eo nomine incusat: sed profecto ipsum dicendi genus magis est Aristoneum. Cæterum prisci id solum Aegyptum vocavere, quod habitatur, & à Nilo irrigatur, à locis Syenæ proximis incipientes usque ad mare: recentiores vero ad hoc usque tempus, omnes fere orientales partes assumserunt, quæ inter Arabicum sinum sunt, atque Nilum (Aethiopes porro Rubro mari non adeo utuntur.)

A καὶ τῇ πόλει τοῦτο παρ' ἐκείνου τεθῆναι φασίν, ἐκεῖ τῆς Ἀδελφῆς ἀποθανούσης αὐτοῦ Μερόης· οἱ δὲ γυναῖκα φασί· τὴν ἐπωνυμίαν οὖν ἐχαρίσατο αὐτῇ τιμῶν τὴν ἄνθρωπον. Θαυμαστὸν οὖν πῶς ἐκ τῶν τοιούτων ἀφορμῶν οὐ τελέως ἐναργὴς ἦν ἡ περὶ ὄμβρων ἱστορία τοῖς τότε· καὶ ταῦτα τῶν ἱερέων φιλοπραγμονέστερον ἀναφερόντων εἰς τὰ ἱερὰ γράμματα, καὶ * ἀποτιθεμένων ὅσα μάθησιν περιττὴν ἐπιφαίνει· εἰ γὰρ ἄρα τοῦτ' ἐχρῆν ζητεῖν ὅπερ καὶ νῦν ἔτι ζητεῖται, τί δή ποτε θέρους, χειμῶνος δὲ οὔ; καὶ ἐν τοῖς νοτιωτάτοις, ἐν δὲ τῇ Θηβαΐδι, καὶ τῇ περὶ Συήνην οὐ συμπίπτουσιν
B ὄμβροι, τὸ δ' ὅτι ἐξ ὄμβρων αἱ ἀναβάσεις, μὴ ζητεῖν, μηδὲ τοιούτων δεῖσθαι μαρτύρων, οἵους Ποσειδώνιος εἴρηκε. Φησὶ γὰρ Καλλισθένη λέγειν τὴν ἐκ τῶν ὄμβρων αἰτίαν τῶν θερινῶν, παρὰ Ἀριστοτέλους λαβόντα· ἐκεῖνον δὲ παρὰ Θρασυάλκου τοῦ Θασίου· (τῶν ἀρχαίων δὲ φυσικῶν εἷς οὗτος·) ἐκεῖνον δὲ παρ' ἄλλου· τὸν δὲ, παρ' Ὁμήρου διϊπετέα φάσκοντος τὸν Νεῖλον.

Ἂψ δ' εἰς Αἰγύπτοιο διϊπετέος ποταμοῖο. Odyss. Δ 581.

Ἀλλ' ἐῶ ταῦτα πολλῶν εἰρηκότων, ὧν ἀρκέσει δύο μηνῦσαι τοὺς ποιήσαντας καθ' ἡμᾶς τὸ περὶ τοῦ Νείλου βιβλίον Εὔδωρόν τε καὶ Ἀρί-
C στωνα * τὸν ἐκ τῶν περιπάτων· πλὴν γὰρ τῆς τάξεως τά τε ἄλλα καὶ τῇ φράσει, καὶ τῇ ἐπιχειρήσει ταὐτά ἐστι κείμενα παρ' ἀμφοτέροις· ² ἐγὼ γοῦν ἀπορούμενος ἀντιγράφων εἰς τὴν ἀντιβολὴν, ἐκ θατέρου θάτερον ἀντέβαλον· πότερος δ' ἦν ὁ τἀλλότρια ὑποβαλλόμενος, ἐκ Ἄμμωνος εὕροι τις ἄν. Εὔδωρος δ' ᾐτιᾶτο τὸν Ἀρίστωνα· ἡ μέντοι φράσις Ἀριστώνειος μᾶλλον * ἐστίν. Οἱ μὲν οὖν ἀρχαῖοι τὸ οἰκούμενον αὐτὸ καὶ ποτιζόμενον ὑπὸ τοῦ Νείλου μόνον Αἴγυπτον ἐκάλουν, ἀπὸ τῶν περὶ Συήνην τόπων ἀρξάμενοι μέχρι τῆς θαλάττης·
D οἱ δ' ὕστερον μέχρι νῦν προσέλαβον ἐκ μὲν τῶν πρὸς ἕω μερῶν, μεταξὺ τοῦ Ἀραβίου κόλπου, καὶ τοῦ Νείλου σχεδόν τι πάντα· οἱ δ' Αἰθίοπες οὐ πάνυ χρῶνται τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάττῃ·

* Vulgò, ἀποτεινομένων.

* Aldi cod. τῶν, & in vet. lib. τῶν περιπατητικῶν.

* Scripti, ἦν.

1. *A Thrasyalce.*) Lege & supple ex Hopperi versione, *à Thrasyalco Thasio, qui unus fuit ex antiquis Physicis.*

2. Ἐγὼ γοῦν ἀπορούμενος ἀντιγράφων εἰς τὴν ἀντιβολὴν) Sensus hujus loci est, Strabonem cum incidisset in codices horum scriptorum Eudori & Aristonis, minus emendatos, velletque eos collatione aliorum exemplarium emendare, iis destitutum, ex ipsorum inter se collatione utrumque codicem emendasse: quod facere non potuisset, nisi ut initio dixit iisdem verbis Eudori & Aristonis opera fuissent contexta: unde apparet alterum necessario plagiarium & furem fuisse, uter utro autem prior scripsisset, difficilis inquit quæstio hæc est Strabonis sententia. Mihi idem omnino contigit aliquando. Nam quum emissem à Græculo quodam Johannis Curopalatæ historiam, reperi postea paucis exceptis, iisdem verbis eam esse conscriptam, quibus est Cedreni historia, sive ille à Cedreno acceperit sive contra. Ac quum me ab illo Græculo deceptum, qui magna me pecunia emunxerat, inique ferrem, hoc me tamen recreabat, quod ex utriusque collatione multa posse in utroque emendari videbam. Cedrenum enim ita esse editum sciebam, ut multa passim in ejus scriptis turpissima relicta sint menda. Sed utinam omnes mendæ, quæ meliores Cedreno auctores obsident, in Cedrenum & ejus farinæ scriptores possent transferri. *Casaub.*

p. 791. ἐκ δὲ τῶν ἑσπερίων [1] τὰ μέχρι τῶν Ἀνάσεων, καὶ ἐν τῇ παραλίᾳ τὰ ἀπὸ τοῦ Κανωβικοῦ στόματος μέχρι Καταβαθμοῦ καὶ τῆς Κυρηναίων ἐπικρατείας. Οἵ τε γὰρ ἀπὸ τοῦ Πτολεμαίου βασιλεῖς ἴσχυσαν ἐπὶ τοσοῦτον, οἵ γε καὶ τὴν Κυρηναίαν αὐτὴν κατέσχον, καὶ διενείμαντο πρὸς τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν Κύπρον. Ῥωμαῖοί τε οἱ διαδεξάμενοι τὴν ἐκείνων ἐπαρχίαν, κρίναντες τὴν Αἴγυπτον ἐν τοῖς αὐτοῖς ὅροις διεφύλαξαν. [2] Ἀνάσεις δ' οἱ Αἰγύπτιοι καλοῦσι τὰς οἰκουμένας χώρας, περιεχομένας κύκλῳ μεγάλαις ἐρημίαις, ὡς ἂν νήσους πελαγίας· πολὺ δὲ τοῦτ' ἐστὶ κατὰ τὴν Λιβύην· τρεῖς δ' εἰσὶν αἱ πρόσχωροι τῇ Αἰγύπτῳ καὶ ἐπ' αὐτῇ τεταγμέναι. Τὰ μὲν οὖν καθόλου καὶ ἀνωτάτω περὶ τῆς Αἰγύπτου, ταῦτα λέγομεν· τὰ καθέκαστα δὲ, καὶ τὰς ἀρετὰς αὐτῆς, νῦν διέξιμεν. Ἐπεὶ δὲ τὸ πλεῖστον τοῦ ἔργου τούτου καὶ τὸ κυριώτατον ἡ Ἀλεξάνδρειά ἐστι καὶ τὰ περὶ αὐτὴν, ἐντεῦθεν ἀρκτέον. Ἔστι τοίνυν ἡ ἀπὸ Πηλουσίου παραλία πρὸς τὴν ἑσπέραν πλέουσι, μέχρι μὲν τοῦ Κανωβικοῦ στόματος, [3] χιλίων που καὶ τριακοσίων σταδίων, ὃ δὴ καὶ βάσιν τοῦ Δέλτα ἔφαμεν· ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ Φάρον τὴν νῆσον ἄλλοι στάδιοι πεντήκοντα πρὸς τοῖς ἑκατόν. Ἡ δὲ Φάρος νησίον ἐστὶ παράμηκες [4] πρὸς ἔσχατον τῇ ἠπείρῳ, [5] λιμένα πρὸς αὐτὴν ποιοῦν ἀμφίστομον. Ἠϊὼν γάρ ἐστι κολπώδης, ἄκρας εἰς τὸ πέλαγος προβεβλημένη δύο· τούτων δὲ μεταξὺ ἡ νῆσος ἵδρυται κλείουσα τὸν κόλπον, παραβέβληται γὰρ * αὐτὸν κατὰ μῆκος· τῶν δ' ἄκρων τῆς Φάρου τὸ μὲν οὖν ἑῷον μᾶλλον ἐστὶ προσεχὲς τῇ ἠπείρῳ, καὶ τῇ κατ' αὐτὴν ἄκρᾳ· [6] καλεῖται δ' Ἀκρολοχιάς, [7] καὶ ποιεῖ τὸν λιμένα ἀρτίστομον· πρὸς δὲ τῇ στενότητι

* Malim αὐτῷ.

A Ab occidente vero loca uſque ad Anaſes quæ vocantur & in ora maritima ab oſtio Canopico, uſque ad eum locum, qui Catabathmus dicitur, & Cirenæorum ditionem. Nam Ptolemaici reges eo uſque dominationem protulerunt ſuam: ut & Cirenaicam ſub ſe haberent, & eam ab Aegypto Cyroque ſepararent. Romani, qui poſtea ſucceſſerunt, provinciam Aegyptum prioribus finibus incluſerunt. Aegyptii regiones vocant habitatas & maximis deſertis circumdatas, quaſi quaſdam pelagi inſulas, quales ſunt multæ ad Africam. Harum tres ſunt Aegypto finitimæ, & ei ſubditæ. Diximus de Aegypto generalia, & è B ſuperioribus repetita temporibus ſingula, & quid quæque habeant præclari, deinceps enarrabimus. ¶ Initium autem ab Alexandrea faciemus & locis ei vicinis: cum hujus tractationis præcipuam partem ea occupent. Ergo maritima ora à Peluſio uſque ad Canopicum oſtium, ad occidentem naviganti eſt CIↃ fere & CCC ſtadiorum, quod & baſim ipſius Delta dicimus. Hinc ad Pharum inſulam centum & quinquaginta. Pharus inſula quædam eſt oblonga, quæ continenti adjacet, ancipitem ad eam portum faC ciens. Eſt enim litus ſinuoſum, quod duo promontoria in mare emittit, inter quæ inſula jacet portum claudens, cui per longum objicitur: de Phari promontoriis orientale magis continentem, & oppoſitum ſibi promontorium attingit, & Acrolochias vocatur: quod portum efficit ore arcto. Accedit ad anguſtias portus,

1. Τὰ μέχρι τῶν ἀνάσεων) Manuſcripti Ἀναβάσεων. corrupte omnino: Vetus interpres Ἀβάσεων pro Ἀνάσεων, vide mox. *Caſaub.*

2. Ἀνάσεις δ' οἱ Αἰγύπτιοι καλοῦσι) Idem & L. II. p. 193. Prior interpres ſemper legit Ἀβάσεις. Steph. per υ Αὐάσεις. Sic ille, Αὔασις, πόλις Αἰγύπτου· ταύτην δὲ καὶ Ὄασιν καλοῦσιν, ἐοικυῖαν παρδαλέᾳ· κατάστικτος γάρ ἐστιν ἀνύδρῳ γῇ καὶ ἐρήμῳ τὰς οἰκήσεις D ἔχουσα. τὰ τοιαῦτα Αὐάσεις Αἰγύπτιοί φασι. Oaſin & Auaſin implicat, ut vides, Stephanus. Plinius Auaſes commemorat quod ſciam nuſquam: ſed nomos duos Oaſitas ibi collocat. (Teſtantur autem Juriſconſulti ſolitum in Ægypto nocentes, qui jure Romano eſſent in inſulam relegandi, in Ouaſin relegari, vide leg. VII. D. De interdictis & relegatis §. 5.) *Idem.*

2. Ἀνάσεις δ' οἱ Αἰγύπτιοι καλοῦσι τὰς οὐκουμένας χώρας) Perperam apud Strabonem legitur Ἀνάσεις pro Ἀυάσεις. In Oaſim relegatum fuiſſe juvenalem à Domitiano, quod eum vocaverit *Calvum Neronem*, annotat ejus vetus Scholiaſta, perperam ad Ulpian. leg. 7. de interdictis legitur in *Maſim* relegare pro in *Oaſim* relegare. Hebraicè etiam חוה ציה *havah tſijah* ſignificat *vicum deſertum* ab חוה, quod Num. cap. 32. ℣ſ. 41. Deuter. cap. 3. ℣ſ. 14. ſignificat *villam*. ציה *Tſijah* vero Jeſ. c. 41. ℣ſ. 18. ſonat deſertum, ſeu locum aridum & ſiccum. Pinedo in Steph. p. 138.

3. Χιλίων που καὶ τριακοσίων σταδίων) Vide ſupra initio libri. *Caſaub.*

4. Πρὸς ἔσχατον ἠπείρῳ) Lego προσεχέστατον τῇ ἠπείρῳ. quomodo aliquot jam locos emendavimus ſimiliter affectos, ut ſub finem lib. XV, & alibi. Euſtathius tamen hunc locum proferens habet & ipſe πρὸς ἔσχατα τῇ ἠπείρῳ: quod tamen me non movet. miror magis Euſtathium ſi ita ſcripſit mendam non animadvertiſſe. (Quid quod apud Dionyſium Halic. ſimilis menda aliquot locis occurrit?) *Idem.*

5. Λιμένα πρὸς αὐτὴν ποιοῦν ἀμφίστομον) Virgilius eadem de re, Æn. I. ℣ſ. 164.

—— *inſula portum*
Efficit objectu laterum.

& Cæſar libro tertio Belli civilis c. 112. *Hæc inſula objecta Alexandriæ portum efficit.*

6. Καλεῖται δ' Ἀκρολοχιάς) Vel Λοχίας ἄκρα, ut infra. *Idem.*

7. Καὶ ποιεῖ τὸν λιμένα ἀρτίστομον) Vetus interpres, *ore optimo.* utitur & libro quinto. Xylander vertit *ore arcto*, facete. In veteribus codicibus eſt ἀμφίστομον, ut paullo ante, quod non probo. *Idem.*

1. Τούτου

quod in intermedio freto petræ sunt, partim aquis opertæ, partim eminentes, continue occurrentem ex pelago fluctum exasperantes. Ipsum adeo insulæ promontorium est petra quædam mari circumdata, turrim habens ex albo lapide mirifice structam multis fastigiis, eodem, quo insula nomine. Eam Sostratus Cnidius regum amicus posuit ob navigantium salutem, quod hac descriptione notatur. SOSTRATUS CNIDIUS DEXIPHANIS F. DIIS SERVATORIBUS, PRO NAVIGANTIBUS. Nam cum ora ex utraque parte importuosa, & humilis esset, cautesque ac [3] brevia haberet, signo aliquo opus fuit, alto & claro, quo usi navigantes ex alto portus ingressum contingere possent. Occiduum etiam ostium quanquam non tutum ingressum habet, non tamen tanta indiget providentia: sed hoc alium portum efficit, qui Eunosti dicitur, atque hic ante exfossum & clausum portum jacet: qui enim ex dicta Phari turri ingressum habet, is maximus portus est. Hi vero continui in secessu illo, qui septem stadium appellatur, aggere ab eo diremti adjacent. Agger autem est pons quidam à continenti in insulam ad occidentalem ejus partem porrectus, duos tantum aditus navigabiles relinquens in Eunosti portum, ipsos quoque ponte junctos: quod opus non modo pons erat in insulam, sed etiam aquæ ductus, cum illa habitaretur. Nostra ætate Divus Cæsar eam in Alexandrino bello (in quo pro regibus contra ipsum steterat) evastavit, pauci tamen nautæ juxta turrim habitant. Maximus quidem portus præterquam quod & natura & aggere bene clauditur, profundus est adeo proxime ipsum litus, ut maxima etiam navis [5] ad ipsos gradus ejus applicari tuto possit:

A τοῦ μεταξὺ πόρου καὶ πέτραι εἰσὶν, αἱ μὲν ὕφαλοι, αἱ δὲ καὶ ἐξέχουσαι, τραχύνουσαι πᾶσαν ὥραν τὸ προσπίπτον ἐκ τοῦ πελάγους κλυδώνιον. Ἔστι δὲ καὶ αὐτὸ τὸ τῆς νησίδος ἄκρον πέτρα * πολύκλυστος, ἔχουσα πύργον θαυμαστῶς κατεσκευασμένον λευκοῦ λίθου πολυώροφον, ὁμώνυμον τῇ νήσῳ· [1] τοῦτον δ' ἀνέθηκε Σώστρατος Κνίδιος φίλος τῶν βασιλέων, τῆς τῶν πλωϊζομένων σωτηρίας χάριν, ὥς φησιν ἡ ἐπιγραφή. [2] Ἐπίγραμμα. ΣΩΣΤΡΑΤΟΣ ΚΝΙΔΙΟΣ ΔΕΞΙΦΑΝΟΥΣ, ΘΕΟΙΣ ΣΩΤΗΡΣΙΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΛΩΙΖΟΜΕΝΩΝ. ἀλιμένου γὰρ οὔσης
B καὶ ταπεινῆς τῆς ἑκατέρωθεν παραλίας, ἐχούσης δὲ καὶ χοιράδας καὶ βράχη τινά, ἔδει σημείου τινὸς ὑψηλοῦ καὶ λαμπροῦ τοῖς ἀπὸ τοῦ πελάγους προσπλέουσιν, ὥστ' εὐστοχεῖν τῆς εἰσβολῆς τοῦ λιμένος. Καὶ τὸ ἑσπέριον δὲ στόμα οὐκ εὐ- p. 792.
είσβολόν ἐστιν· οὐ μὴν τοσαύτης γε δεῖται προνοίας· ποιεῖ δὲ καὶ τοῦτο ἄλλον λιμένα τὸν τοῦ Εὐνόστου καλούμενον· πρόκειται δ' οὗτος τοῦ ὀρυκτοῦ καὶ κλειστοῦ λιμένος· ὁ μὲν γὰρ ἐκ τοῦ λεχθέντος πύργου τοῦ Φάρου τὸν εἴσπλουν ἔχων, ὁ μέγας ἐστὶ λιμήν· οὗτοι δὲ συνεχεῖς ἐν βάθει * ἐκείνῳ [4] τῷ ἑπτασταδίῳ καλουμένῳ χώματι διειργόμενοι ἀπ' αὐτοῦ, παράκεινται·
C τὸ δὲ χῶμά ἐστιν ἀπὸ τῆς ἠπείρου γέφυρα ἐπὶ τὴν νῆσον κατὰ τὸ ἑσπέριον αὐτῆς μέρος ἐκτεταμένη, δύο διάπλους * διαλείπουσα μόνον εἰς τὸν Εὐνόστου λιμένα, καὶ αὐτοὺς γεγεφυρωμένους· ἦν δ' οὐ γέφυρα μόνον ἐπὶ τὴν νῆσον τὸ ἔργον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ὑδραγώγιον ὅτε γε ᾠκεῖτο· νῦν δ' ἠρήμωσεν αὐτὴν ὁ θεὸς Καῖσαρ ἐν τῷ πρὸς Ἀλεξανδρείας πολέμῳ, τεταγμένην μετὰ τῶν βασιλέων· ὀλίγοι δ' οἰκοῦσι πρὸς τῷ πύργῳ ναυτικοὶ ἄνδρες. Ὁ γοῦν μέγας λιμὴν πρὸς τῷ κεκλεῖσθαι καλῶς τῷ τε χώματι, καὶ τῇ φύσει, ἀγχιβαθής τέ ἐστιν, ὥστε τὴν μεγίστην ναῦν ἐπὶ * κλίμακος ὁρμεῖν·

* Scripti, περίκλυστος.

* Scripti, ἐκεῖ.

* Scripri, ἀπολείπουσα.

* Scripti, κλίματος. non rectè.

1. Τοῦτον δ' ἀνέθηκε Σώστρατος Κνίδιος φίλος τῶν βασιλέων) Plinius lib. XXXVI. c. 12. *Magnificatur & alia turris, à rege facta in insula Pharo, portum obtinente Alexandriæ, quam constitisse DCCC talentis tradunt: magno animo ne quid omittamus Ptolomæi regis, quod in ea permiserit Sostrati Gnidii architecti structuræ ipsius nomen inscribi.* Lucianus in libello de rectè conscribenda historia, non permissu regis, ut ait Plinius, sed eleganti Sostrati fraude, factum tradit ut ipsius nomen fuerit insculptum: eum vide. Ammianus L. XXII. 16. de Pharo loquens, ab aliis dissentit. *Cas.* Vide Isaaci Vossii notas ad Pompon. Melam L. II. 7.

2. Ἐπίγραμμα. Σω.) Nescio an vox ἐπίγραμμα sit Strabonis, potest enim abesse. Eadem inscriptio est apud Lucianum. *Idem.* Etiam apud ejus veterem interpretem ad Icaromenippum pag. 22.

3. *Brevia*) Βράχη. qua de voce alias dixi. nam βράγχη neque Græcum est, neque si fingas aliqua
D ratione, huc potest quadrare; itaque interpretem huic annotationi facile prætuli. *Xyland.*

4. Τῷ ἑπτασταδίῳ καλουμένῳ χώματι) Cur Heptastadium noluit dicere interpres ut Ammianus Lib. XXII. c. 16. quem vide. *Casaub.*

5. *Ad ipsos gradus*) Ἐπὶ κλίμακος. Interpres κλήματος legit, & sarmento maximas teneri naves in portu dixit. Sane mihi non contigit videre navim, portum, mare: itaque an sarmentis naves alligarentur necne, viderint alii. Sed ἀγχιβαθὲς scio dici id, quod statim à ripa aut litore est profundum. legi etiam & audivi in portibus scalas seu gradus fieri, per quas è navibus adscendatur, & è litore descendatur. Ergo sub ipsum portum, profundum mare ita erat, ut is obstaret fundus, quin magna navis eo posset appelli. Infra fit bubulcorum mentio, sed & hos prædonum fuisse germanos, alibi additur. *Xyland.*

1. Δια-

καὶ εἰς πλείους δὲ σχίζεται λιμένας· Οἱ μὲν A οὖν πρότεροι τῶν Αἰγυπτίων βασιλεῖς ἀγαπῶντες οἷς εἶχον, καὶ οὐ πάνυ ἐπεισάκτων δεόμενοι, [1] διαβεβλημένοι πρὸς ἅπαντας τοὺς πλέοντας, καὶ μάλιστα τοὺς Ἕλληνας (πορθηταὶ γὰρ ἦσαν καὶ ἐπιθυμηταὶ τῆς ἀλλοτρίας κατὰ σπάνιν γῆς) ἐπέστησαν φυλακὴν τῷ τόπῳ τούτῳ, κελεύσαντες ἀπείργειν τοὺς προσιόντας· κατοικίαν δ᾽ αὐτοῖς ἔδοσαν [2] τὴν προσαγορευομένην Ῥακῶτιν, ἣ νῦν μὲν τῆς Ἀλεξανδρέων πόλεώς ἐστι μέρος τὸ ὑπερκείμενον τῶν νεωρίων· τότε δὲ κώμη ὑπῆρχε. Τὰ δὲ κύκλῳ τῆς κώμης [3] Βουκόλοις παρέδοσαν, δυναμένοις καὶ αὐτοῖς κωλύειν τοὺς ἔξωθεν ἐπιόντας. B Ἐπελθὼν δὲ Ἀλέξανδρος, καὶ ἰδὼν τὴν εὐκαιρίαν, ἔγνω τειχίζειν ἐπὶ τῷ λιμένι τὴν πόλιν· τῆς δ᾽ ὕστερον ἐπηκολουθηκυίας εὐδαιμονίας τῇ πόλει, [4] μνημονεύουσί τι σημεῖον κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ κτίσματος συμβάν· τῶν γὰρ ἀρχιτεκτόνων τῇ λευκῇ διασημαινομένων τὴν τοῦ περιβόλου γραμμὴν, ἐπιλειπούσης τῆς γῆς, καὶ τοῦ βασιλέως ἐπιόντος, οἱ διοικηταὶ τῶν ἀλφίτων μέρος τῶν παρεσκευασμένων τοῖς ἐργάταις παρέσχον, δι᾽ ὧν καὶ αἱ ὁδοὶ κατετμήθησαν εἰς πλείους· * τοῦτ᾽ οὖν οἰωνίσθαι λέγονται πρὸς ἀγαθοῦ γεγονός. Ἡ δ᾽ εὐκαιρία πολύτροπος· C [5] ἀμφίκλυστόν τε γάρ ἐστι τὸ χωρίον δυσὶ πελάγεσι, τὸ μὲν ἀπὸ τῶν ἄρκτων τῷ Αἰγυπτίῳ λεγομένῳ, τὸ δ᾽ ἀπὸ μεσημβρίας τῷ τῆς λίμνης τῆς Μαρείας, ἣ καὶ Μαρεῶτις λέγεται· πληροῖ δὲ ταύτην πολλαῖς διώρυξιν ὁ Νεῖλος, ἄνωθέν τε καὶ ἐκ πλαγίων, δι᾽ ὧν καὶ τὰ εἰσκομιζόμενα πολλῷ πλείω τῶν ἀπὸ θαλάττης ἐστίν· ὥσθ᾽ ὁ λιμὴν ὁ λιμναῖος ὑπῆρχε πλουσιώτερος τοῦ θαλαττίου· ταύτῃ τὰ ἐκκομιζόμενα ἐξ Ἀλεξανδρείας πλείω τῶν εἰσκομιζομένων ἐστί· γνοίη δ᾽ ἄν τις ἔν τε τῇ Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ τῇ Δικαιαρχίᾳ γενόμενος, ὁρῶν τὰς ὁλκάδας ἔν τε τῷ κατάπλῳ, καὶ ἐν ταῖς ἀναγωγαῖς ὅσον βαρύτεραί τε καὶ κουφότεραι δεῦρο κἀκεῖσε πλέοιεν. D

* Scripti, τοῦτ᾽ οὖν οἴμαι οἰων λήγεται.

P. 793.

Sed & in portus complures ſcinditur. Enimvero primi Aegyptiorum reges ſuis contenti opibus, nec importata aliunde magnopere deſiderantes, omnibus exteris navigantibus, eo infenſi erant, maxime Græcis, qui ob ſoli penuriam populari atque appetere aliena ſolebant, ideoque muniverunt locum hunc præſidio impoſito, cui & habitandam dederunt eam, quæ Rhacotis appellabatur, ea nunc Alexandriæ pars eſt, navalibus imminens: tunc vicus erat. Quæ vero in orbem circumjacebant, Bucolis, *id eſt bubulcis*, tradidere: qui ipſi quoque vires haberent ad arcendos extraneos. Cum Alexander eo veniſſet, loci oppotunitate perſpecta, ſtatuit urbem ad portum eſſe muniendam. Futuram urbis felicitatem, quæ conſecuta eſt, ferunt oſtento in ipſa operis deſignatione fuiſſe præmonſtratam, architectis enim ambitus lineam gypſo deſignantibus, & adventante rege gypſo deficiente, farinæ operariis deſtinatæ à procuratoribus fuiſſe præbitam partem, qua etiam compitorum plures diviſiones delineaverint. Eam rem viſam fuiſſe boni ominis. Certe commoditates urbs habet non unius modo generis. DUO maria locum undique alluunt, alterum à ſeptentrione, quod Ægyptium dicitur, alterum à meridie, quod Mareiæ lacus & Mareotis appellatur: eum Nilus multis foſſis tum è ſuperioribus partibus, tum è lateribus actis implet, per quas multo plura importantur, quam è mari, adeo ut portus, qui ad lacum eſt, ditior ſit marino. Exportari ex Alexandria plura hâc, quam ex Italia importari, facile ſentiet, qui Alexandriæ & Puteolis fuerit: obſervaveritque onerarias naves & venientes & recedentes, quanto graviores aut leviores ultro citroque navigent.

1. *Διαβεβλημένοι πρὸς ἅπαντας τοὺς πλέοντας καὶ μάλιστα τοὺς Ἕλληνας*) Diodorus refert Ægypti priſcos reges non permiſiſſe ut ullus peregrinorum eo appelleret. Verbum autem *διαβάλλεσθαι* ſignificat *ἀπεχθάνεσθαι* odio habere, interdum, ut hic. qua in ſignificatione mirum eſt quam frequenter apud Philoſtratum occurrat, ut in epiſtola Apollonii ad Veſpaſianum *Διαβεβλημένος οὕτω πρὸς Ἕλληνας, ὡς δουλοῦσθαι αὐτοὺς ἐλευθέρους ὄντας, τί ἐμοῦ ξυνόντος δέῃ;* Sic alibi *διαβεβλῆσθαι πρὸς φιλοσοφίαν.* Alibi paullò aliter de Tantalo *θεοῖς δὲ μὴ διαβεβλῆσθαι αὐτόν· οὐ γὰρ ἂν εἰ θεοῖς ἀπήχθητο*, &c. (Vide Pollucem libro quinto capite vigeſimo, & Ariſtot. utitur Rhet. lib. tertio, cap. ſecundo, ubi V. ex Plut. *διαβάλλειν* activa voce eo ſenſu uſurp. profert No. *διαβεβλῆσθαι* cum præpoſ. *εἰς* apud Platonem 7. De rep. pag. 539. & Demoſthen. initio pro Megalopoli.) *Caſaub.*

2. *Τὴν προσαγορευομένην Ῥακῶτιν*) Quidam vocant *Ῥαχάστην*, ut Cedrenus. Meminit Tacitus Hiſtor. Lib. IV. 84. (& Clemens Alexandrinus in *Προτρεπτικῷ* his verbis, *ὃς δεξάμενος τὸν ἀνδριάντα καθίδρυσεν ἐπὶ τῆς ἄκρας ἣν νῦν Ῥακῶτιν καλοῦσιν.*) *Idem.*

3. *Βουκόλοις παρέδοσαν*) Vide apud Heliodorum libro I. elegantem deſcriptionem eorum locorum in quibus habitabant qui Bucoli appellabantur. *Idem.*

4. *Μνημονεύουσι σημεῖον κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ κτίσματος*) Vide Ammianum L. XXII. c. 16. *Idem.*

5. Ai

Jam præter opes, quæ ex utraque parte & in maris & in lacus portum advehuntur, aëris temperies digna eſt memoratu: quæ idcirco contingit, quod urbs utrinque alluitur, & Nilus incrementa commode facit. Quippe cæteræ urbes, quæ ad lacus ſitæ ſunt, gravem & præfocantem aërem in æſtivis ardoribus habent, ac propter vapores à ſole excitatos, cœnum in lacuum labris cogitur, unde cœnoſo humore exhalante, aër morbidus attrahitur, ac peſtilentiæ initium præbet. At Alexandriæ incipiente æſtate Nilus auctus auget etiam lacum, & nullum cœnum relinquit, unde malignus aliquis poſſet vapor exhalare. Simul eteſiæ à borealibus partibus, & tanto pelago adſpirant: ut Alexandrini optime æſtatem agant. Urbis ſolum chlamydis figuram habet, cujus latera, quæ in longum tendunt, aqua circum alluuntur XXX fere ſtadiorum habentia diametrum: latera vero, quæ in latum ſunt, iſthmis ſtringuntur ſeptem octove ſtadiorum, hinc mari, illinc lacu allutorum. Ac tota quidem urbs viis diviſa eſt, per quas & equi & currus agi poſſunt: duabus autem latiſſimis, 3 quæ amplius jugero expanduntur, & ſeſe medias ad rectos angulos ſecant. Urbs publica fana pulcherrima, & regias, quæ quartam tertiamve totius ambitus partem occupant. Nam regum quiſque ut deorum donariis aliquid ornamenti addere ſtudebat, ita & ad jam extructas regias aliquam de ſuo adjiciebant, ut nunc poëtæ illud vere dici poſſit,

Sunt alia ex aliis. —

atque omnes inter ſe junctæ ſunt & portui contiguæ, & iis quæ extra eum ſunt. Pars etiam regiarum eſt Muſeum, quod deambulationem habet, & exedram & maximam domum, in qua cœnaculum eſt eorum, qui Muſei conſortes ſunt, ac litteris humanioribus ſtudium impendunt. Hoc collegium publice pecunias habet & ſacerdotem, qui Muſeo præeſt, olim à regibus, nunc à

A Πρὸς δὲ τῷ πλούτῳ τῶν καταγομένων ἑκατέρωσε εἴς τε τὸν κατὰ θάλατταν λιμένα, καὶ εἰς τὸν λιμναῖον, καὶ τὸ εὐάερον ἄξιον σημειώσεως ἐστίν· ὃ καὶ αὐτὸ συμβαίνει διὰ τὸ ἀμφίκλυστον, καὶ τὸ εὔκαιρον τῆς ἀναβάσεως τοῦ Νείλου. [1] Αἱ μὲν γὰρ ἄλλαι πόλεις αἱ ἐπὶ λιμνῶν ἱδρυμέναι, βαρεῖς καὶ πνιγώδεις ἔχουσι τοὺς ἀέρας ἐν τοῖς καύμασι τοῦ θέρους· ἐπὶ γὰρ τοῖς χείλεσιν αἱ λίμναι τελματοῦνται διὰ τὴν ἐκ τῶν ἡλίων ἀναθυμίασιν· βορβορώδους οὖν ἀναφερομένης τοσαύτης ἰκμάδος, νοσώδης ὁ ἀὴρ ἕλκεται, καὶ λοιμικῶν κατάρχει παθῶν. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ τοῦ θέρους ἀρχομένου πληρούμενος ὁ Νεῖ- B λος, πληροῖ καὶ τὴν λίμνην, καὶ οὐδὲν ἐᾷ τελματῶδες, τὸ τὴν ἀναφορὰν ποιῆσον μοχθηράν· τότε δὲ καὶ οἱ ἐτησίαι πνέουσιν ἐκ τῶν βορείων, καὶ τοῦ τοσούτου πελάγους· ὥστε κάλλιστα τοῦ θέρους Ἀλεξανδρεῖς διάγουσιν· [2] ἔστι δὲ χλαμυδοειδὲς τὸ σχῆμα τοῦ ἐδάφους τῆς πόλεως· οὗ τὰ μὲν ἐπὶ μήκους πλευρά ἐστι τὰ ἀμφίκλυστα, ὅσον τριάκοντα σταδίων ἔχοντα διάμετρον· τὰ δὲ ἐπὶ πλάτος οἱ ἰσθμοί, ἑπτὰ ἢ ὀκτὼ σταδίων ἑκάτερος, σφιγγόμενος τῇ μὲν ὑπὸ θαλάττης, τῇ δὲ ὑπὸ τῆς λίμνης. Ἅπασα μὲν ὁδοῖς κατατέτμηται, * ἱππηλάταις καὶ ἁρματηλάταις· δυσὶ δὲ πλατυτάταις C * ἐπὶ πλέον ἢ πλέθρον ἀναπεπταμέναις· αἳ δὴ δίχα καὶ πρὸς ὀρθὰς τέμνουσιν ἀλλήλας. Ἔχει δ' ἡ πόλις τεμένη, τά τε κοινὰ κάλλιστα καὶ τὰ βασίλεια, τέταρτον, ἢ καὶ τρίτον τοῦ παντὸς περιβόλου μέρος· τῶν γὰρ βασιλείων ἕκαστος ὥσπερ τοῖς κοινοῖς ἀναθήμασι προσεφιλοκάλει τινὰ κόσμον, οὕτω καὶ οἴκησιν ἰδίᾳ περιεβάλλετο πρὸς ταῖς ὑπαρχούσαις, ὥστε νῦν τὸ τοῦ ποιητοῦ.

4 Ἐξ ἑτέρων ἕτερ' ἐστίν·

ἅπαντα μέντοι συναφῆ καὶ ἀλλήλοις καὶ τῷ λιμένι, καὶ ὅσα ἔξω αὐτοῦ. Τῶν δὲ βασιλείων D μέρος ἐστί, 5 καὶ τὸ Μουσεῖον, ἔχον περίπατον καὶ ἐξέδραν καὶ οἶκον μέγαν, ἐν ᾧ τὸ συσσίτιον p. 794. τῶν μετεχόντων τοῦ Μουσείου φιλολόγων ἀνδρῶν. Ἔστι δὲ τῇ συνόδῳ ταύτῃ καὶ χρήματα κοινά, καὶ ἱερεὺς ὁ ἐπὶ τῷ Μουσείῳ τεταγμένος, τότε μὲν ὑπὸ τῶν βασιλέων, νῦν δ'

* Scripti, ἱππηλάτοις & ἁρματηλάτοις.
* Supplevimus hunc locum ex vet. lib. Xyl. habet ex vetere interpr.

1. *Αἱ μὲν γὰρ ἄλλαι πόλεις*) Excipit Ravennam lib. v. p. 213. *Caſaub.*
2. *Ἔστι δὲ χλαμυδοειδὲς*) Idem Diodorus & alii. *Idem.* Plinius H. N. v. 10. Veteres chorographos urbium, locorumque ſitus ac formas rerum imaginibus aſſimulaſſe multis exemplis probat Hadr. Junius Hiſt. Batav. c. 3.
2. *Χλαμυδοειδὲς τὸ σχῆμα*) Quænam ſit *χλαμυδοειδὴς* figura, egregie, ut omnia, oſtendit & addito Alexandriæ ſchemate illuſtrat Ampliſſimus Cuperus in corollario ad Homeri Apotheoſin p. 158. & ſeqq. *Scherp.*
3. *Quæ plus jugero*) In Græco Aldino & noſtro nihil tale eſt, tamen reliqui, ſi forte è ſcripto id huc intulit interpres, mihi quidem videretur nimium hoc eſſe: niſi infra porticus ſtadio ampliores referrentur. Infra pro Soma, videtur legendum *ζῶμα*, clauſtrum, cingulum. *Xyland.*
4. *Ἐξ ἑτέρων*) Ex Ὀδ. ρ. 266. de Ulyſſ. ædibus. *Caſ.*
5. *Καὶ τὸ Μουσεῖον ἔχον καὶ περίπατον καὶ ἐξέδραν*) Muſei meminit Suetonius in Claudio. 42. & alii: de hexedra vide Vitruvium Lib. VI. c. 5. *Idem.*

ὑπὸ Καίσαρος. Μέρος δὲ τῶν βασιλείων ἐστὶ [1] καὶ τὸ καλούμενον Σῶμα, ὃ περίβολος ἦν, ἐν ᾧ αἱ τῶν βασιλέων ταφαὶ, καὶ ἡ Ἀλεξάνδρου· ἔφθη γὰρ τὸ σῶμα ἀφελόμενος Περδίκκαν ὁ τοῦ Λάγου Πτολεμαῖος, κατακομίζοντα ἐκ τῆς Βαβυλῶνος, καὶ ἐκτρεπόμενον ταύτῃ κατὰ πλεονεξίαν καὶ ἐξιδιασμὸν τῆς Αἰγύπτου, καὶ δὴ καὶ ἀπώλετο διαφθαρεὶς ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν, ἐπελθόντος τοῦ Πτολεμαίου, καὶ κατακλείσαντος αὐτὸν ἐν νήσῳ ἐρήμῃ ἐκεῖνος μὲν οὖν ἀπέθανεν ἐμπειπαρεὶς ταῖς σαρίσσαις, ἐπελθόντων ἐπ᾽ αὐτὸν τῶν στρατιωτῶν· σὺν αὐτῷ δὲ καὶ οἱ βασιλεῖς. Ἀρριδαῖός τε, καὶ τὰ παιδία τὰ Ἀλεξάνδρου, καὶ ἡ γυνὴ Ῥωξάνη ἀπῆρεν εἰς Μακεδονίαν· τὸ δὲ σῶμα τοῦ Ἀλεξάνδρου κομίσας ὁ Πτολεμαῖος ἐκήδευσεν ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ ὅπου νῦν ἔτι κεῖται· οὐ μὴν ἐν τῇ αὐτῇ πυέλῳ· ὑαλίνη γὰρ αὕτη, ἐκεῖνος δ᾽ ἐν χρυσῇ κατέθηκεν. Ἐσύλησε δ᾽ αὐτὴν [2] ὁ Κόκκης, καὶ Παρείσακτος ἐπικληθεὶς Πτολεμαῖος, ἐκ τῆς Συρίας ἐπελθὼν, καὶ ἐκπεσὼν εὐθὺς, ὥστ᾽ ἀνόνητα αὐτῷ τὰ σῦλα γενέσθαι. Ἔστι δ᾽ ἐν τῷ μεγάλῳ λιμένι κατὰ μὲν τὸν εἴσπλουν ἐν δεξιᾷ ἡ νῆσος καὶ ὁ πύργος ὁ Φάρος· κατὰ δὲ τὴν ἑτέραν χεῖρα αἵ τε χοιράδες, καὶ ἡ Λοχιὰς ἄκρα ἔχουσα βασίλειον. Εἰσπλεύσαντι δ᾽ ἐν ἀριστερᾷ, ἐστὶ * συνεχῆ τοῖς ἐν τῇ Λοχιάδι, τὰ ἐνδοτέρω βασίλεια, πολλὰς καὶ ποικίλας ἔχοντα διαίτας καὶ ἄλση· τούτοις δ᾽ ὑπόκειται ὅ, τε κρυπτὸς λιμὴν καὶ κλειστὸς ἴδιος τῶν βασιλέων, καὶ ἡ Ἀντίρροδος νησίον προκείμενον τοῦ ὀρυκτοῦ λιμένος, βασίλειον ἅμα καὶ * λιμένιον ἔχον· ἐκάλεσαν δ᾽ οὕτως, ὡς ἂν τῇ Ῥόδῳ ἐνάμιλλον. Ὑπέρκειται δὲ τούτου τὸ θέατρον· εἶτα τὸ Ποσείδιον, ἀγκών τις ἀπὸ τοῦ Ἐμπορίου καλουμένου προπεπτωκὼς, ἔχων ἱερὸν Ποσειδῶνος· ᾧ προσθεὶς χῶμα Ἀντώνιος ἔτι μᾶλλον προνεῦον εἰς μέσον τὸν λιμένα ἐπὶ τῷ ἄκρῳ κατεσκεύασε δίαιταν βασιλικὴν, [3] ἣν Τιμώνιον προσηγόρευσε. Τοῦτο δ᾽ ἔπραξε τὸ τελευταῖον ἡνίκα * προλειφθεὶς ὑπὸ τῶν φίλων ἀπῆρεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν μετὰ τὴν ἐν Ἀκτίῳ κακοπραγίαν, Τιμώνιον αὐτῷ κρίνας τὸν λοιπὸν βίον, ὃν διάξειν ἔμελλεν ἔρημος τῶν τοσούτων φίλων. Εἶτα τὸ

* Vulgo, συνεχής.

* Scripti, λιμένι.

* Sic vet. lib. quidam tamen προαιτικαταλειφθείς. Vulgo, προκληθείς.

Cæſare conſtitutum. Regiarum pars & illud eſt, quod Soma appellatur, ſeptum quoddam, in quo regum ſepulturæ, & Alexandri erat. Ptolemæus Lagi F. Alexandri corpus Perdiccæ eripuerat, cum hic id è Babylone deferret, atque huc diverteret, avaritia & Ægypti ſibi vindicandæ ſtudio impulſus. Periit ille à militibus interemtus, à Ptolemæo ſuperveniente in inſula deſerta incluſus, ubi irruentibus militibus, ſariſſis confoſſus eſt. Cum eo reges, Aridæuſque, & Alexandri filii, & Rhoxana uxor in Macedoniam diſceſſerunt. Alexandri corpus Ptolemæus Alexandriam detulit: ibique id ſepeliit, & adhuc ibi jacet, non tamen in eodem alveo. Nunc enim vitreus eſt, ille in aureo condiderat. Aureum Ptolemæus cognomento Coccus & Subditicius rapuit, è Syria eo profectus: ſtatimque dejectus, nullam è præda utilitatem percepit. In magno portu juxta ingreſſum ad dextram eſt inſula, & turris Pharus, ad lævam ſunt cautes, & Lochias promontorium, in quo regia eſt. Ingreſſo ad ſiniſtram, ſunt interiores regiæ, continuæ iis quæ ſunt in Lochiade, multa ac varia domicilia & lucos habentia. His occultus ac clauſus portus ſubjacet, qui proprius eſt regum. Item Antirrhodus inſula, quæ ante effoſſum portum jacet, regiam habens, & parvum portum; ſic dicta, quod Rhodo quaſi æmula eſſet. Supra hanc theatrum eſt, poſtea Poſidium, cubitus quidam ab Emporio quod vocatur deflectens, & Neptuni templum habens. Ibi Antonius addito aggere magis etiam in medium portum prominente, regiam domum conſtruxit, quam Timonium appellavit, idque ad extremum fecit, cum ab amicis 4 derelictus, poſt Actiacam calamitatem, Alexandriam diſceſſiſſet, ac ſolitariam ſibi quandam vitam Timonis exemplo peragendam propoſuiſſet, amicis omnibus valere juſſis. Poſtea eſt

1. *Καὶ τὸ καλούμενον Σῶμα.*) Mirum in omnibus codicibus conſtantiſſime reperiri hanc lectionem: Mihi tamen legendum videtur Σῆμα. Nam quia ibi regum erant monumenta, & ſepulchra, ideo ei loco Sema, h. e. monumentum, & quaſi dicas Mauſoleum fuit nomen. Meminere Σήματος Alexandrini ſcriptores proverbiorum Græcorum in adagio Εὔνους ὁ σφάκτης: ut dubitandum non ſit ita eſſe emendandum. *Caſ.* Idem docet in notis ad Suetonium L. II. c. 18.

1. *Καὶ τὸ καλούμενον Σῶμα*) Si recte habet hæc lectio, ſic videtur locus dictus in honorem Alexandri, cujus τὸ σῶμα ibi poſitum eſſet. De Ptolemæi ſtudio erga defunctum Alexandrum & de ejus ſepultura conſule Diodorum, qui copioſe rem explicat. Meminit hujus monumenti Lucanus, & Suetonius in Auguſto c. 18. *Idem.*

2. *Ὁ Κόκκης καὶ Παρείσακτος ἐπικληθεὶς Πτολεμαῖος*) Qui & Cybioſactes eſt appellatus, ut mox dicemus, & crediderit fortaſſe aliquis pro Κόκκης hic quoque Κυβιοσάκτης olim fortaſſe ſcriptum, quod tamen non affirmamus. *Idem.*

3. *Ἣν Τιμώνιον προσηγόρευσε*) Vide Plutarchum in Antonio. *Idem.*

4. *Derelictus*) Προκληθείς. verba interpretis dedita opera hic etiam retinui. De Timonio & Timone rem Plutarchus expedit in Antonio. paulo poſt ἀλλά τε μὲν: in ἄλλα τεμένη mutavi, & νεῶν in ναῶν: quod faciundum etiam interpres viderat. *Xyl.*

Cæsarium & Emporium, & Apostases, (*quæ dicuntur quasi abscessus.*) Inde navalia usque ad septemstadium. Atque hæc circa magnum portum sunt. Deinde à septemstadio est Eunosti portus, & supra hunc est effossus portus, etiam Cibotus, *hoc est arca*, dictus, qui & ipse navalia habet. Intra hunc fossa est navigabilis usque ad Mareotidem lacum perducta: extra fossam itaque restat urbis paululum. Postea est Necropolis (*id est cadaverum urbs*) & suburbanum in quo horti plurimi sunt, & sepulturæ, ac domicilia condiendis mortuis idonea. Intra fossam sunt Sarepium, & alia quædam antiqua fana, abolita fere propter templorum factam exstructionem Nicopoli: nam & amphitheatrum, & stadium, & quinquennalia certamina ibi celebrantur: antiquitus vero instituta viluerunt. Sed (ut verbo dicam) urbs & donariis & sacris plena est, pulcerrimum gymnasium, quod porticus habet stadio majores: tum forum judiciale, & luci. Est etiam Panium altum opus manu conditum, forma turbinata, saxeo tumulo simile, in quod per cochleam ascenditur, ab ejus vertice tota urbs subjecta undique cerni potest. A Necropoli vero platea, quæ in longum præter gymnasium pertendit usque ad Canopicam portam: postea est circus, qui *Græce* Hippodromus appellatur; & aliæ subsequentes usque ad Canopicam fossam. Exeunti per Hippodromum est Nicopolis, quæ habitatur ad mare, ita ut urbe non minor censeri debeat: distat ab Alexandria stadiis triginta. Hunc locum Cæsar Augustus ornavit: quòd hic prœlio eos superavit, qui cum Antonio contra ipsum exierant, & primo aditu urbem cepit: Antonium verò coëgit, ut ipse sibi manum afferret: Cleopatram vivam in potestatem suam redegit: quæ paulò post & ipsa se in custodia clàm admotæ aspidis morsu, aut (ut alii tradunt) illito veneno interfecit. Ad hunc modum Lagidarum imperium eversum est, quod per multos annos duraverat. ¶ Etenim Ptolemæus Lagi F. Alexandro successit,

A * Καισάρειον καὶ τὸ Ἐμπόρειον, καὶ ἀποστάσεις· μετὰ ταῦτα τὰ νεώρια, μέχρι τοῦ Ἑπταστάδιου. Ταῦτα μὲν τὰ περὶ τὸν μέγαν λιμένα. Ἑξῆς δ' Εὐνόστου λιμὴν μετὰ τὸ Ἑπταστάδιον· καὶ ὑπὲρ τούτου ὀρυκτὸς, ὃν καὶ Κιβωτὸν καλοῦσιν, ἔχων καὶ αὐτὸς νεώρια. Ἐνδοτέρω δὲ τούτου διῶρυξ πλωτὴ μέχρι τῆς λίμνης * τεταμένη τῆς Μαρεώτιδος· ἔξω μὲν οὖν τῆς διώρυγος μικρὸν ἔτι λείπεται τῆς πόλεως· εἶθ' ἡ Νεκρόπολις, καὶ τὸ προάστειον ἐν ᾧ * κῆποι τε πολλοὶ καὶ ταφαὶ καὶ καταγωγαὶ, πρὸς τὰς ταριχείας τῶν νεκρῶν ἐπιτήδειαι. Ἐντὸς δὲ τῆς διώρυγος [1] τό, τε Σαράπιον καὶ ἄλλα τεμένη ἀρχαῖα ἐκλελειμένα πως διὰ τὴν τῶν ναῶν κατασκευὴν τῶν ἐν Νικοπόλει· καὶ γὰρ ἀμφιθέατρον καὶ στάδιον, καὶ οἱ πεντετηρικοὶ ἀγῶνες ἐκεῖ συντελοῦνται, τὰ δὲ παλαιὰ ὠλιγώρηται. Συλλήβδην δ' εἰπεῖν ἡ πόλις μεστή ἐστιν ἀναθημάτων καὶ ἱερῶν· κάλλιστον δὲ τὸ γυμνάσιον, μείζους ἢ σταδιαίας ἔχον τὰς στοὰς ἐν μέσῳ. τὸ δὲ δικαστήριον καὶ τὰ ἄλση. Ἔστι δὲ καὶ Πάνειον, ὕψος τι χειροποίητον, στροβιλοειδὲς, ἐμφερὲς ὄχθῳ πετρώδει, διὰ κοχλίου τὴν ἀνάβασιν ἔχον· ἀπὸ δὲ τῆς κορυφῆς ἔστιν ἀπιδεῖν ὅλην τὴν πόλιν ὑποκειμένην αὐτῷ πανταχόθεν. Ἀπὸ δὲ τῆς Νεκροπόλεως ἡ ἐπὶ τὸ μῆκος πλατεῖα διατείνει παρὰ τὸ γυμνάσιον μέχρι τῆς πύλης τῆς Κανωβικῆς· εἶθ' Ἱππόδρομος καλούμενός ἐστι, καὶ αἱ παρακείμεναι αἱ ἄλλαι μέχρι τῆς διώρυγος τῆς Κανωβικῆς. Διὰ δὲ τοῦ Ἱπποδρόμου διελθόντι ἡ Νικόπολίς ἐστιν ἔχουσα κατοικίαν ἐπὶ θαλάττῃ πόλεως οὐκ ἐλάττω· τριάκοντα δέ εἰσιν ἀπὸ τῆς Ἀλεξανδρείας στάδιοι. Τοῦτον δ' ἐτίμησεν ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ τὸν τόπον, ὅτι ἐνταῦθα ἐνίκα τῇ μάχῃ τοὺς ἐπεξιόντας * αὐτῷ μετ' Ἀντωνίου· καὶ λαβὼν ἐξ ἐφόδου τὴν πόλιν, ἠνάγκασε τὸν μὲν Ἀντώνιον ἑαυτὸν διαχειρίσασθαι, τὴν δὲ Κλεοπάτραν ζῶσαν ἐλθεῖν εἰς τὴν ἐξουσίαν· μικρὸν δ' ὕστερον κἀκείνη ἑαυτὴν ἐν D τῇ φρουρᾷ διεχειρίσατο λάθρα δήγματι ἀσπίδος, ἢ φαρμάκῳ ἐπιχρίστῳ· λέγεται γὰρ ἀμφοτέρως· καὶ συνέβη καταλυθῆναι τὴν τῶν Λαγιδῶν ἀρχὴν, πολλὰ συμμείνασαν ἔτη. [2] Πτολεμαῖος γὰρ ὁ Λάγου διεδέξατο Ἀλέξανδρον,

* Scripti q. Καισάριον.

p. 795.

* Scripti, τετμημένη.

* Scripti, q. ποιηται π.

* Scripti, ἐπ' αὐτόν.

1. *Τότε Σαράπιον*) Miris laudibus Sarapium effert Ammianus lib. XXII. c. 16. De eo Tacitus Historiarum libro IV. 81. 84. *Casaub.*

2. *Πτολεμαῖος γὰρ ὁ Λάγου*) In harum rerum cognominibus differunt inter sescriptores. Epiphanius ita eos appellat, & hoc ordine regnasse docet.

I.	Ptolemæus Lagi F. annos	XL.
II.	Ptolemæus Philopator	XXI.
III.	Ptolemæus Epiphanes.	XXII.
IV.	Ptolemæus Philopator II. annos	XXXIV.
V.	Ptolemæus Philologus & Euerg.	XXIX.
VI.	Ptolemæus Soter	XV.
VII.	Ptolemæus Alexas.	XII.
VIII.	Ptolemæus Alexandri frater	VIII.
IX.	Ptolemæus Bacchus.	XXXI.
X.	Cleopatra in qua defecit stirps Lagidarum.	XXXII.

Sed de his consulantur docti nostræ ætatis Chronologi. *Idem.* Accuratissimam Ptolemaeorum historiam, numismatibus illustratam edidit ante aliquot annos vir Clarissimus Joan Vaillant.

ἐκεῖνον δὲ Φιλάδελφος, τοῦτον δ' ὁ Εὐεργέτης, A 1 εἶθ' ὁ Φιλοπάτωρ ὁ τῆς Ἀγαθοκλείας, εἶθ' ὁ Ἐπιφανής, εἶθ' ὁ Φιλομήτωρ, παῖς παρὰ πατρὸς ἀεὶ * διαδεχόμενος· τοῦτον δ' ἀδελφὸς διεδέξατο 2 ὁ δεύτερος Εὐεργέτης, ὃν καὶ Φύσκωνα προσαγορεύουσι· τοῦτον δ' ὁ Λάθουρος ἐπικληθεὶς Πτολεμαῖος· 3 τούτου δ' ὁ Αὐλητὴς ὁ καθ' ἡμᾶς, ὅσπερ ἦν τῆς Κλεοπάτρας πατήρ. Ἅπαντες μὲν οὖν οἱ μετὰ τὸν τρίτον Πτολεμαῖον ὑπὸ τρυφῆς διεφθαρμένοι, χεῖρον ἐπολιτεύσαντο· χείριστα δ' ὁ τέταρτος καὶ ὁ ἕβδομος καὶ ὁ ὕστατος ὁ Αὐλητής· ὃς χωρὶς τῆς ἄλλης ἀσελγείας * χοραύλην ἤσκησε· καὶ ἐπ' αὐτῷ τε ἐσεμνύνετο ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστ' οὐκ ὤκνει συντελεῖν ἀγῶνας ἐν τοῖς βασιλείοις, εἰς οὓς παρῄει B διαμιλλησόμενος τοῖς ἀνταγωνισταῖς. Τοῦτον μὲν οὖν οἱ Ἀλεξανδρεῖς ἐξέβαλον· τριῶν δ' αὐτῷ θυγατέρων οὐσῶν, ὧν μία γνησία ἡ πρεσβυτάτη, ταύτην ἀνέδειξαν βασίλισσαν· υἱοὶ δ' αὐτοῦ δύο νήπιοι τῆς τότε χρείας ἐξέπιπτον τελέως. Τῇ δὲ κατασταθείσῃ 4 μετεπέμψαντο ἄνδρα ἐκ τῆς Συρίας Κυβιοσάκτην τινά, προσποιησάμενον τοῦ γένους εἶναι τῶν Συριακῶν βασιλέων· τοῦτον μὲν οὖν ὀλίγων ἡμερῶν ἀπεστραγάλλισεν ἡ βασίλισσα, οὐ φέρουσα

* Ita vet. lib. & δεχόμενος.

p. 796.

* Melius in Epitome χοραυλεῖν.

Ptolemæo autem Philadelphus, Philadelpho Euergetes, huic Philopator Agathocliæ, ei Epiphanes, huic Philometor, semper filio patri in regnum succedente. Philometori verò frater successit, secundus Euergetes nominatus, quem & Physconem dicunt, huic Ptolemæus cognomento Lathurus successit: Lathuro autem ætate nostra Auletes Cleopatræ pater. Sed omnes post tertium Ptolemæum malè regnum gesserunt, luxu perditi: omnium verò pessimè quartus, & septimus, & ultimus Auletes. Hic præter alia flagitia etiam choraulam exercuit: & adeo ea se jactavit, ut non pigeret eum certamina in regia celebrare, ad quæ & ipse cum aliis concertaturus prodiit. Itaque eum Alexandrini exegerunt, & cum ei tres filiæ essent, unam natu grandiorem; quæ legitima erat, reginam fecerunt: duo ejus filii infantes adhuc regno tum prorsus exciderunt. Reginæ virum è Syria acciverunt Cybiosactem quendam, qui se è Syriacorum regum stirpe ferebat. Hunc intra paucos dies regina 5 strangulavit, cum ejus

1. Εἶθ' ὁ Φιλοπάτωρ, ὁ τῆς Ἀγαθοκλείας. *Huic Philopator Agathocliæ.*) Contra communem phrasim & suetum Hellenismum sumitur hoc loco ὁ τῆς Ἀγαθοκλείας, quod moneo, ne aliquis sibi persuadeat hunc Philopatora fuisse Agathocliæ filium. Subintelligi enim debet ἐραστής. Sed id omisit dicere, eo quod non alia magis re notus fuit ille rex, quam ab ejus scorti amore, cui omnino se permisit, & quæ cum fratre Agathocle totam Ægyptum ad nutum gubernavit, donec seditione periit. vide Polybium lib. xv. *Palmer.*

2. Ὁ δεύτερος Εὐεργέτης) Ipse quidem Euergeten se appellabat: sed Alexandrini Cacergeten nuncupabant. *Casaub.*

3. Τούτου δὲ Αὐλητὴς ὁ καθ' ἡμᾶς. *Illi autem ætate nostra Auletes.*) Dubito, num legendum sit τοῦτον δὲ ὁ Αὐλητής, ut ad successionem referatur, eo quod plures dixerunt eum esse alienum à Ptolemæorum stemmate. *Palmer.*

4. Μετεπέμψαντο ἄνδρα ἐκ τῆς Συρίας Κυβιοσάκτην τινά) Dio L. XXXIX. p. 117. Seleucum appellat. Σέλευκον δέ τινα ὡς καὶ ἐκ τοῦ βασιλείου γένους τοῦ ποτὲ ἐν τῇ Συρίᾳ ἀνθήσαντος ὄντα, μεταπέμψασα, ἄνδρα τε ἐπεγράψατο, καὶ κοινωνὸν τῆς τε βασιλείας καὶ τοῦ πολέμου ἐποιήσατο· ὡς δὲ ἐκεῖνος ἐν οὐδενὸς μοίρᾳ ὢν ἑωρᾶτο, τοῦτον μὲν ἀπέκτεινεν. Sed quid est quod Strabo hunc vocat Κυβιοσάκτην? Xylander quum non concoqueret hanc vocem, locum putavit esse corruptum & emendandum, in quo deceptum fuisse eum, docent & veteres codices, qui hanc lectionem constanter retinent: & hoc amplius locus Suetonii, ubi exstat eadem vox. Scribit ille de Vespasiano cap. 19. *Alexandrini Cybiosacten eum vocare perseveraverunt, cognomine unius è regibus suis turpissimarum sordium.* Quanquam apud Suetonium vera lectio hactenus ignorata est. Cybiotaten legi placet interpretibus, qui etiam in Strabone sic esse legendum dicere audent. Sed profecto explodenda est istorum & emendatio & interpretatio. Errant enim non mediocriter, quum putant Cybiotaten dictum fuisse istum παρὰ τὸ τάττειν τὰ κύβια, sive ab or- C dinandis familiæ cybiis. Nos non dubitamus peritiores hujus linguæ mecum esse affirmaturos, illam vocem à Græca lingua alienam esse nec ferri posse, quum sit contra omnem rationem & analogiam. Quid ergo? nimirum retinenda nobis est omnino Strabonis librorum lectio Κυβιοσάκτης: quæ lectio, sive analogiam spectes (ut oportet) sive significationem, optima est. Nam quum esset iste Seleucus sordidus, & αἰσχροκερδής, quique ex omni re lucrum captaret, dici cepit ab Alexandrinis, quorum nota est scurrilitas, Cybiosactes, non παρὰ τὸ τάττειν τὰ κύβια, ut inepte ariolantur, qui saltem Κυβιοτάκτην dicere debuerunt. sed παρὰ τὸ σάττειν τὰ κύβια. simillime ut παρὰ τὸ ὀρύττειν τοὺς τοίχους dicitur τοιχωρύκτης. Cybium ut etiam Plinius (N.H. IX. 15.) docet genus fuit salsamenti. σάττειν autem proprie est onus jumento imponere, ut faciunt mercium vectores & camelitæ: & pro ἐμπορεύεσθαι accipi potest κυβιοσάκτης: igitur idem plane est quod ταριχέμπορος. Jam qui sciunt quale convicium fuerit, dici ταριχέμπορος, & τῷ ἀγκῶνι ἀπομυσσόμενος, ut de suo patre Bio dicebat, (& de Horatii patre dici solitum D refert Suetonius in ipsius vita, & auctor ad Herennium sub finem lib. ult. cap. 54. *ut si (ait) salsamentarii filio dicas, Quiesce tu cujus pater cubito se emungere solebat*) ii facile hujus scommatis venustatem animadvertent. Atque ita existimamus & Strabonem esse explicandum, & Suetonium emendandum. *Casaub.*

5. *Strangulavit*) Ἀπεστραγάλισεν, ego duplici γγ legi. nam hac voce etiam alii utuntur scriptores, alias ἀστράγαλος quid sit, liquet. Si libet accipere, talos ei præcisos fuisse, ut vix sim crediturus, ita non contendam. Cybiosactis vox mihi suspecta est, quod παρεισάκτῳ est adfine. qualis fuit qui mox refertur Archelaus. Infra in Cleopatræ historia asteriscum notavi: nam quæ interpres apposuit, non sunt Straboniana. Dionysius quidem frater fuit Cleopatræ, & epitomæ eum nominant. Historiam è Dionis XXXIX. Plutarcho, & aliis petet, qui volet. *Xyland.*

sordes, illiberalitatemque pati non posset. In hujus locum Archelaus subiit, qui se Mithridatis Eupatoris filium simulabat: erat autem Archelai filius: ejus, qui contra Syllam bellum gessit, & postea à Romanis ei honor habitus est, ac avus ejus fuit, qui tempore nostro postremus in Cappadocia regnavit, Comanorum sacerdos, quæ in Ponto sunt. Is cum Gabinio tunc degens, tanquam cum eo contra Parthos militaturus eo nesciente per amicos quosdam ad reginam deductus, rex declaratus fuit. Sub idem tempus Auletam Romam profectum, Pompejus Magnus suscipit, & senatui commendat, ac de reductione ejus agit, & de nece legatorum, qui supra centum contra regem venerant, è quibus fuit Dio Academicus princeps legationis. Ptolemæus itaque à Gabinio reductus, Archelaum ac filiam interemit. Sed non multò pòst morbo assumptus est, relictis duobus filiis, & totidem filiabus, quarum grandior erat Cleopatra. Alexandrini filium natu grandiorem, & Cleopatram regno præfecerunt, *sed pueri familiares mota seditione Cleopatram ejecerunt, quæ postea* cum sorore in Syriam secessit. Interea Pompejus magnus ex Palæopharsalo fugiens ad Cassium montem ac Pelusium venit, ibique à regis familiaribus per fraudem interfectus est. Cæsar cum supervenisset, adolescentulum interemit, & Cleopatram ab exilio revocatam, Ægypti reginam constituit, atque ei in regni partem reliquum fratrem addit, admodum puerum. Post Cæsaris mortem, & res ad Philippos gestas, Antonius in Asiam profectus, Cleopatram summis honoribus complexus est, ut etiam acciperet in uxorem, & filios ex ea susciperet: ea in Actiaco bello una fuit, unaque fugit: utrumque postea Cæsar Augustus ejecit, Ægyptumque à contumeliis ebriosorum dominorum liberavit. ¶ Nunc provincia est, & tributa maxima pendit, ab hominibus modestis administratur, qui in eam mittuntur. Qui mittitur, regis loco est. Ei subest dicæodotes, *id est, juri dicendo præfectus*, qui judicia exercendi pleraque potestatem habet.

A τὸ βάναυσον αὐτοῦ, καὶ τὸ ἀνελεύθερον. [1] Ἧκε δ' ἀντ' ἐκείνου προσποιησάμενος καὶ αὐτὸς εἶναι Μιθριδάτου υἱὸς τοῦ Εὐπάτορος Ἀρχέλαος, ὃς ἦν υἱὸς μὲν Ἀρχελάου τοῦ πρὸς Σύλλαν διαπολεμήσαντος, καὶ μετὰ ταῦτα τιμηθέντος ὑπὸ Ῥωμαίων, πάππος δὲ τοῦ βασιλεύσαντος Καππαδοκῶν ὑστάτου καθ' ἡμᾶς, ἱερεὺς δὲ τῶν ἐν Πόντῳ Κομάνων. Γαβινίῳ δὲ τότε συνδιέτριβεν ὡς συστρατεύσων ἐπὶ Παρθυαίους, λαθὼν δὲ τοῦτον κομίζεται * διά τινος εἰς τὴν βασίλισσαν καὶ ἀναδείκνυται βασιλεύς. Ἐν τούτῳ τὸν Αὐλητὴν ἀφικόμενον εἰς Ῥώμην, δεξάμενος Πομπήϊος Μάγνος, συνίστησι τῇ συγκλήτῳ καὶ διαπράττεται κάθοδον μὲν τούτῳ, B τῶν δὲ πρέσβεων τῶν πλείστων ἑκατὸν ὄντων ὄλεθρον τῶν καταπρεσβευσάντων αὐτοῦ· τούτων δ' ἦν καὶ Δίων ὁ Ἀκαδημαϊκὸς ἀρχιπρεσβευτὴς γεγονώς. Καταχθεὶς * δὲ ὑπὸ Γαβινίου Πτολεμαῖος, τόν τε Ἀρχέλαον ἀναιρεῖ καὶ τὴν θυγατέρα, χρόνον δ' οὐ πολὺν τῇ βασιλείᾳ προσθεὶς, τελευτᾷ νόσῳ, καταλιπὼν δύο μὲν υἱεῖς, δύο δὲ θυγατέρας, πρεσβυτάτην * τε Κλεοπάτραν. Οἱ μὲν οὖν Ἀλεξανδρεῖς ἀπέδειξαν βασιλέας τόν τε πρεσβύτερον * τῶν υἱῶν καὶ τὴν Κλεοπάτραν· * [οἱ δὲ συνόντες τῷ παιδὶ καταστασιάσαντες ἐξέβαλον τὴν Κλεοπάτραν] καὶ ἀπῆρε μετὰ τῆς ἀδελφῆς εἰς τὴν Συρίαν. C Ἐν τούτῳ Πομπήϊος Μάγνος ἧκε φεύγων ἐκ Παλαιοφαρσάλου πρὸς τὸ Πηλούσιον, καὶ τὸ Κάσιον ὄρος· τοῦτον μὲν οὖν δολοφονοῦσιν οἱ μετὰ τοῦ βασιλέως· ἐπελθὼν δὲ Καῖσαρ τόν τε μειρακίσκον διαφθείρει, καὶ καθίστησι βασίλισσαν τῆς Αἰγύπτου τὴν Κλεοπάτραν μεταπεμψάμενος ἐκ τῆς φυγῆς· συμβασιλεύειν δ' ἀπέδειξε τὸν λοιπὸν ἀδελφὸν αὐτῇ, νέον παντελῶς ὄντα. Μετὰ δὲ τὴν Καίσαρος τελευτὴν καὶ τὰ ἐν Φιλίπποις, διαβὰς Ἀντώνιος εἰς τὴν Ἀσίαν, ἐξετίμησεν ἐπιπλέον τὴν Κλεοπάτραν, ὥστε καὶ γυναῖκα ἔκρινε, καὶ * ἐτεκνοποίησεν ἐξ αὐτῆς, τόν τε Ἀκτιακὸν πόλεμον συνήρατο ἐκείνῃ καὶ D συνέφυγε· καὶ μετὰ ταῦτα ἐπακολουθήσας ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ ἀμφοτέρους κατέλυσε, καὶ τὴν Αἴγυπτον ἔπαυσε παροινουμένην. Ἐπαρχία δὲ νῦν ἐστι, φόρους μὲν τελοῦσα ἀξιολόγους, ὑπὸ σωφρόνων δὲ ἀνδρῶν διοικουμένη τῶν πεμπομένων ἐπάρχων ἀεί. [2] Ὁ μὲν οὖν πεμφθεὶς τὴν τοῦ βασιλέως ἔχει τάξιν· [3] ὑπ' αὐτῷ δ' ἐστὶν ὁ δικαιοδότης, ὁ τῶν πολλῶν κρίσεων κύριος·

* Scripti, διά τινων.

* Scripri, γοῦν.

* Forte δέ. vel deest aliquid.

* Scripti, παίδων.

* Inclusa his notis è trib. vett. lib. sunt adjecta, quæ & vetus interpr. agnoscit cujus interpretationem apposuimus.

p. 797.

* Scripti, ἐτεκνοποιήσατο.

1. Ἧκε δ' ἀντ' ἐκείνου) Vide Dionem, eodem loco. Ibi habes & de Gabinio, ut Ciceronis epistolas omittam. *Casaub.*

2. Ὁ μὲν οὖν πεμφθεὶς τὴν τοῦ βασιλέως ἔχει τάξιν) Similiter Cornel. Tacitus Hist. L. I. c. 11. *Ægyptum*, inquit, *copiasque quibus coërcetur jam inde à divo Augusto equites Romani obtinent loco regum.* Hic est autem præfectus augustalis, de cujus officio vide titulos Digest. & Cod. *Idem.*

3. Ὑπ' αὐτῷ δ' ἐστὶν ὁ δικαιοδότης) Hic est Juridicus Alexandriæ, qui erat sub præfecto Augustali. De hujus etiam officio habes in Dig. & Cod. *Idem.*

[1] ἄλλος δ' ἐστὶν ὁ προσαγορευόμενος ἴδιος A
λόγος, [2] ὃς τῶν ἀδεσπότων [3] καὶ τῶν εἰς Καί-
σαρα πίπτειν ὀφειλόντων ἐξεταστής ἐστι· [4] παρέ-
πονται δὲ τούτοις ἀπελεύθεροι Καίσαρος καὶ οἰ-
κονόμοι, μείζω καὶ ἐλάττω πεπιστευμένοι πράγ-
ματα. Ἔστι δὲ καὶ στρατιωτικοῦ τρία τάγμα-
τα, ὧν τὸ ἓν κατὰ τὴν πόλιν ἵδρυται, τἄλλα
δ' ἐν τῇ χώρᾳ· χωρὶς δὲ τούτων ἐννέα μέν εἰσι
σπεῖραι Ῥωμαίων, τρεῖς ἐν τῇ πόλει, τρεῖς
δ' ἐπὶ τῶν ὅρων τῆς Αἰθιοπίας ἐν Συήνῃ
φρουρὰ τοῖς τόποις, τρεῖς δὲ κατὰ τὴν ἄλλην
χώραν. [6] Εἰσὶ δὲ καὶ ἐπαρχίαι τρεῖς ὁμοίως
* Vulgo ἐπὶ τούς. διατεταγμέναι * κατὰ τοὺς ἐπικαιρίους τόπους.
* Scripti, κατὰ πόλιν. Τῶν δ' ἐπιχωρίων ἀρχόντων * κατὰ πόλεις B
μὲν ὅ, τε ἐξηγητής ἐστι πορφύραν ἀμπεχόμε-
νος, καὶ ἔχων πατρίους τιμὰς, καὶ ἐπιμέ-
λειαν τῶν τῇ πόλει χρησίμων· [7] καὶ ὁ ὑπο-
μνηματογράφος, καὶ ἀρχιδικαστής. τέταρτος
δὲ ὁ νυκτέρινος στρατηγός. Ἦσαν δ' οὖν καὶ
ἐπὶ τῶν βασιλέων αὗται αἱ ἀρχαί· κακῶς δὲ
τῶν βασιλέων πολιτευομένων, ἠφανίζετο καὶ
ἡ τῆς πόλεως εὐκαιρία διὰ τὴν ἀνομίαν. Ὁ
γοῦν Πολύβιος γεγονὼς ἐν τῇ πόλει, βδελύτ-
τεται τὴν τότε κατάστασιν, καὶ φησὶ τρία γέ-
* Lego καὶ ἐπί. νη τὴν πόλιν οἰκεῖν, τό, τε Αἰγύπτιον, * καὶ
τὸ ἐπιχώριον φῦλον ὀξὺ, καὶ πολιτικὸν, καὶ
τὸ μισθοφορικὸν πολὺ, καὶ ἀνάγωγον· ἐξ ἔ- C
θους γὰρ παλαιοῦ ξένους ἔτρεφον τοὺς τὰ
ὅπλα ἔχοντας, ἄρχειν μᾶλλον, ἢ ἄρχεσθαι δε-
διδαγμένους διὰ τὴν τῶν βασιλέων οὐδένειαν.
* Scripti, δ' ἦν. Τρίτον * δὴ γένος τὸ τῶν Ἀλεξανδρέων,
οὐδ' αὐτὸ εὐκρινῶς πολιτικὸν διὰ τὰς αὐτὰς
αἰτίας· κρεῖττον δ' ἐκείνων ὅμως· καὶ γὰρ οἱ μι-
γάδες Ἕλληνες ὅμως ἀνέκαθεν ἦσαν, καὶ ἐμέ-
μνηντο τοῦ κοινοῦ τῶν Ἑλλήνων ἔθους· ἠφανισ-
μένου δὲ καὶ τούτου τοῦ πλήθους, μάλιστα ὑ-
πὸ τοῦ Εὐεργέτου τοῦ Φύσκωνος, καθ' ὃν ἧ-
p. 798. κεν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ὁ Πολύβιος. Κα-
* Manuſſ. πολλάκις. ταστασιαζόμενος γὰρ ὁ Φύσκων, * πλεονάκις
τοῖς στρατιώταις ἠφίει τὰ πλήθη, καὶ διέφθειρε. D
Τοιούτων δή φησιν ὄντων τῶν ἐν τῇ πόλει, λοι-
πὸν ἦν τῷ ὄντι τὸ τοῦ ποιητοῦ.

A Tum alius ἴδιος λόγος, nimirum qui peculiares rationes curat. Is in ea inquirit, quæ ſub alterius poteſtate non ſunt, ſed ſeorſim ad Cæſarem recidunt. Hos comitantur Cæſaris liberti & adminiſtratores, quibus majora & minora negotia committuntur. Sunt etiam tres militum cohortes: quarum una in urbe, reliquæ in agro verſantur: præter has novem cohortes Romanorum, tres in urbe, tres in finibus Aethiopiæ præſidio circa Syenem collocatæ: & reliquæ tres in cætera regione. Sunt etiam [5] tres equitum turmæ per loca opportuna eodem modo diB ſpoſitæ Ex indigenis magiſtratibus in urbe eſt exegetes, *ſive interpres*, qui purpuram geſtat, & patrios honores habet, & ea curat quæ urbi ſunt neceſſaria. Item commentariorum ſcriba, & judicum præfectus. Quartus eſt prætor nocturnus. Hi magiſtratus etiam tempore regum erant; ſed cum reges male viverent, horum vitio & injuſtitia etiam bonus urbis ſtatus corrumpebatur. Certe Polybius, cum in ea urbe fuiſſet, eum ſtatum, qui tum erat, deteſtatur. Narrat autem tria hominum genera urbem habitare: Aegyptios, & indigenam nationem acrem, C atque civilem, & mercenarios milites, multos ſane ac refractarios. Nam ex antiqua conſuetudine peregrinos milites alebant, qui propter regum vilitatem potius imperare, quam ſervire didicerant. Tertium genus erat Alexandrinorum, nec id valde civile, propter eaſdem cauſas: melius tamen quam illi. Nam convenæ cum à Græcis eſſent oriundi, communis Græcorum conſuetudinis non erant plane immemores. Sed hæc quoque multitudo ſub Euergeta Phyſcone periit, quo regnante Polybius Alexandriam venit. Is Phyſco cum ſeditionibus divexare-D tur, ſæpenumero plebem militibus objecit atque interfecit. Hoc urbis ſtatu, inquit Polybius, reſtabat revera poëtæ illud:

1. Ἄλλος δ' ἐστὶν ὁ προσαγορευόμενος ἴδιος λόγος) Quum temporibus Auguſti & Tiberii hæc fuerint à Strabone ſcripta, non eſt dubium ἴδιον λόγον appellari ab eo, qui in Digeſtis appellatur *procurator Cæſaris* vel *rationalis*. Poſtea vero inter plures hoc munus fuit diviſum. ut in Codice & Notitia utriuſque imperii videre licet. Non tantum autem ἴδιος λόγος procurator Cæſaris appellatus: ſed etiam καθολικὸς, ut à doctiſſimis viris eſt annotatum. *Caſ.*

2. ὃς τῶν ἀδεσπότων) *Bona vacantia* vocantur JCtis. *Idem.*

3. Καὶ τῶν εἰς Καίσαρα πίπτειν ὀφειλόντων) Κυριολογία. Caduca enim vocantur. *Idem.*

4. Παρέπονται δὲ τούτοις ἀπελεύθεροι Καίσαρος) Qui ideo in Codice appellantur *Cæſariani*. ut in leg. 5. Cod. De jure fiſci. *Idem.*

5. *Tres equitum turmæ*) Sic interpres, & (ut puto) non male in Græco eſt ἐπαρχίαι præfecturæ. *Xyland.*

6. Εἰσὶ δὲ καὶ ἐπαρχίαι τρεῖς) Prior interpres ἱππαρχίαι legit, quod verius videtur. *Caſaub.*

7. Καὶ ὁ ὑπομνηματογράφος) Latine Commentarienſem dicere potes. Alexandrini hypomnematographi mentio eſt in leg. 59. Cod. de decurionibus, &c. *Idem.*

1. Καὶ

Longum iter exantlatur in Aegyptum atque molestum.

Similis etiam erat, si non pejor, posteriorum regum ratio. Romani multa pro viribus emendarunt urbe (ut dictum est) composita, & quibusdam pro imperatoribus & monarchis & ethnarchis per regionem constitutis, quibus tamen haud magna negotia permittebantur. Urbis ubertas hinc potissimum est, quod hic solus Ægypti locus ad utraque idoneus est: & ad res maritimas, propter portus commoditatem; & ad terrestres, quia omnia facilè in hunc locum flumine deferuntur, ubi maximum totius orbis emporium est. Atque urbis quidem virtutes hæ sunt. Ægypti reditus Cicero in quadam oratione indicans, Auletæ patri Cleopatræ ait quotannis CCIↃↃ CIↃ CIↃ IↃ talentorum tributum pendi consuevisse. Ubi verò is, qui pessimè ac segnissimè regnum administrabat, tantum in reditibus habuit, quid censendum putes de præsentibus, quæ tanta diligentia à Romanis administrantur, Indicis etiam Troglodyticisque negotiationibus adjectis? Superiore sanè tempore, ne viginti quidem navigia in Arabicum sinum transire audebant, ut extra fauces proras prospicerent: nunc maximæ classes usque in Indiam & extrema Æthiopiæ transmittunt: unde preciosissimæ merces in Ægyptum advehuntur, ac rursum in alia exportantur loca ex Ægypto, ut duplicia hinc vectigalia exigantur: unum rerum quæ importantur, altera earum quæ exportantur: cæterum preciosarum mercium gravia sunt itidem vectigalia, cùm & monopolia ibi sint: nam sola ferè Alexandria, & recipit istas merces, & foras emittit. Quæ commoditas loci plenius potest conspici, si quis regionem peragret, ac primò maritimam oram à Catabathmo incipiens: nam eousque Aegyptus pertinet: deinceps est Cyrenaica, & barbari circumhabitant Marmaridæ. ¶ A Catabathmo Parætonium usque recta navigatione est cursus stadiorum IↃ CCCC. Parætonium civitas est, & portus magnus XL ferè stadiorum.

A Αἴγυπτον δ' ἰέναι δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε. Odyss. λ' 481.
Τοιαῦτα δ' ἦν εἰ μὴ χείρω, καὶ τὰ τῶν ὕστερον βασιλέων. καὶ Ῥωμαῖοι δ' εἰς δύναμιν, ὡς εἰπεῖν, ἐπηνώρθωσαν τὰ πολλά. τὴν μὲν πόλιν διατάξαντες ὡς εἶπον· κατὰ δὲ τὴν χώραν ἐπιστρατηγούς τινας, [1] καὶ μονάρχας καὶ ἐθνάρχας καλουμένους, ἀποδείξαντες πραγμάτων οὐ μεγάλων ἐπιστατεῖν ἠξιωμένους. Τῆς δ' εὐκαιρίας τῆς κατὰ τὴν πόλιν, τὸ μέγιστόν ἐστιν, ὅτι τῆς Αἰγύπτου πάσης μόνος ἐστὶν ὁ τόπος οὗτος, πρὸς ἄμφω πεφυκὼς εὖ, τά τε ἐκ θαλάττης διὰ τὸ εὐλίμενον, καὶ τὰ ἐκ τῆς χώρας, ὅτι πάντα εὐμαρῶς ὁ ποταμὸς πορθμεύει, συνάγει τε εἰς τοιοῦτο χωρίον ὅπερ μέγιστον ἐμπορεῖον τῆς οἰκουμένης ἐστί. Τῆς μὲν οὖν πόλεως ταύτας ἄν τις λέγοι τὰς ἀρετάς· τῆς Αἰγύπτου δὲ τὰς προσόδους, [ἃς] [2] ἔν τινι λόγῳ Κικέρων φράζει, φήσας κατ' ἐνιαυτὸν τῷ τῆς Κλεοπάτρας πατρὶ τῷ Αὐλητῇ [3] προσφέρεσθαι φόρον ταλάντων μυρίων καὶ δισχιλίων πεντακοσίων. Ὅπου οὖν ὁ κάκιστα καὶ ῥαθυμότατα τὴν βασιλείαν διοικῶν τοσαῦτα προσωδεύετο, τί χρὴ νομίσαι τὰ νῦν, διὰ τοσαύτης ἐπιμελείας οἰκονομούμενα, καὶ τῶν Ἰνδικῶν ἐμπορειῶν, καὶ τῶν Τρωγλοδυτικῶν ἐπηυξημένων ἐπὶ τοσοῦτον; [4] Πρότερον μέν γε οὐδ' εἴκοσι πλοῖα ἐθάρρει τὸν Ἀράβιον κόλπον διαπερᾶν, ὥστε ἔξω τῶν στενῶν ὑπερκύπτειν· νῦν δὲ καὶ στόλοι μεγάλοι στέλλονται μέχρι τῆς Ἰνδικῆς καὶ τῶν ἄκρων τῶν Αἰθιοπικῶν, ἐξ ὧν ὁ πολυτιμότατος κομίζεται φόρτος εἰς τὴν Αἴγυπτον, κἀντεῦθεν πάλιν εἰς τοὺς ἄλλους ἐκπέμπεται τόπους· ὡς τὰ τέλη διπλάσια συνάγεσθαι, τὰ μὲν εἰσαγωγικά, τὰ δὲ ἐξαγωγικά· τῶν δὲ βαρυτίμων βαρέα καὶ τὰ τέλη· [5] καὶ γὰρ δὴ καὶ μονοπωλείας ἔχει· Μόνη γὰρ ἡ Ἀλεξάνδρεια τῶν τοιούτων, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ ὑποδοχεῖόν ἐστι, καὶ χορηγεῖ τοῖς ἐκτός· Ἔτι δὲ μᾶλλον κατιδεῖν ἐστι τὴν εὐφυΐαν ταύτην περιοδεύοντι τὴν χώραν, καὶ πρῶτον τὴν παραλίαν ἀρξαμένην ἀπὸ τοῦ Καλαβαθμοῦ· μέχρι δεῦρο γάρ ἐστιν ἡ Αἴγυπτος· ἡ δ' ἑξῆς ἐστι Κυρηναία καὶ οἱ περιοικοῦντες βάρβαροι Μαρμαρίδαι. Ἀπὸ μὲν οὖν Καταβαθμοῦ εἰς Παραιτόνιον εὐθυπλοοῦντι, σταδίων ἐστὶν ἐνακοσίων ὁ δρόμος· πόλις δ' ἐστὶ καὶ λιμὴν μέγας τετταράκοντά που σταδίων·

1. Καὶ μονάρχας) Lego καὶ νομάρχας qua voce Aristoteles, Diodorus, & alii utuntur. Sic appellabantur præfecti singulorum nomorum. *Casaub.*

2. Ἔν τινι λόγῳ Κικέρων φράζει) Locus Ciceronis non exstat. *Idem.*

3. Προσφέρεσθαι φόρον ταλάντων μυρίων καὶ δισχιλίων πεντακοσίων) At Diodorus Siculus, qui ut ipse testatur, eodem Ptolemæo regnante in Ægyptum ivit, longe à Cicerone dissentit. Reditum enim Ægypti fuisse tantum IↃↃ CIↃ talentorum. *Idem.*

4. Πρότερον μέν γε οὐδ' εἴκοσι) Vide libro secundo. *Idem.*

5. Καὶ γὰρ δὴ καὶ μονοπωλείας ἔχει) De monopoliis vide Jurisconsultos. Tolluntur monopolia omnia constitutione Zenonis in Codicem relata libr. quarto titul. 49. *Idem.*

1. Πλειω-

p. 799. καλοῦσι δ' οἱ μὲν Παραιτώνιον τὴν πόλιν, οἱ δ' Ἀμμωνίαν. Μεταξὺ δὲ ἥ τε Αἰγυπτίων κώμη καὶ ἡ Αἰνησίσφυρα ἄκρα, καὶ Τυνδάρειοι σκόπελοι νησίδια τέτταρα ἔχοντα λιμένα· εἶθ' ἑξῆς ἄκρα Δρέπανον· καὶ νῆσος Αἰνησίππεια ἔχουσα λιμένα· καὶ κώμη Ἆπις, ἀφ' ἧς εἰς μὲν Παραιτώνιον στάδιοι ἑκατὸν, εἰς δὲ Ἄμμωνος, ὁδὸς ἡμερῶν πέντε. Ἀπὸ δὲ τοῦ Παραιτωνίου χίλιοί που καὶ τριακόσιοι στάδιοι. Μεταξὺ δὲ πρῶτον μὲν ἄκρα λευκόγεως, Λευκὴ ἀκτὴ καλουμένη· ἔπειτα Φοινικοῦς λιμὴν, καὶ Πνιγεὺς κώμη· εἶτα νῆσος Πηδωνία λιμένα ἔχουσα· εἶτ' Ἀντίφραι, B μικρὸν ἀπωτέρω τῆς θαλάττης· ἅπασα μὲν ἡ χώρα αὕτη οὐκ εὔοινος, [1] πλείω δεχομένου τοῦ κεράμου θάλατταν, ἢ οἶνον, ὃν δὴ καλοῦσι Λιβυκόν· ᾧ δὴ καὶ τῷ ζύθῳ τὸ πολὺ φῦλον χρῆται τῶν Ἀλεξανδρέων· [2] σκώπτονται δὲ μάλιστα αἱ Ἀντίφραι· εἶθ' ὁ Δέρις καλούμενος οὕτως, διὰ τὴν πλησίον πέτραν μέλαιναν * δέρει ἐοικυῖαν· ὀνομάζουσι δὲ καὶ Ζεφύριον τὸν πλησίον τόπον· εἶτ' ἄλλος λιμὴν Λεύκασπις, καὶ ἄλλοι πλείους· εἶτα Κυνὸς σῆμα· εἶτα Ταπόσειρις οὐκ ἐπὶ θαλάττῃ, πανήγυριν δεχομένη μεγάλην· καὶ ἄλλη δ' ἐστὶ Ταπόσιρις ἐπέκεινα τῆς C πόλεως ἱκανῶς· αὐτῆς δὲ πλησίον ἐπὶ τῇ θαλάττῃ πετρῶδες χωρίον, καὶ αὐτὸ δεχόμενον πολλοὺς τοὺς ἀκμάζοντας ἅπασαν ὥραν ἔτους· εἶθ' ἡ Πλινθίνη, καὶ Νικίου κώμη· καὶ Χερρόνησος φρούριον, πλησίον ἤδη τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ τῆς Νεκροπόλεως ἐν ἑβδομήκοντα σταδίοις. Ἡ δὲ Μαρεία λίμνη παρατείνουσα μέχρι καὶ δεῦρο, πλάτος μὲν ἔχει πλειόνων, ἢ πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν σταδίων, μῆκος δ' ἐλαττόνων ἢ τριακοσίων. Ἔχει δ' ὀκτὼ νήσους, καὶ τὰ κύκλῳ πάντα οἰκούμενα καλῶς· [3] εὐοινία τέ ἐστι περὶ τοὺς τόπους,

* Scripti, δέρρει.

A Hanc alii Paraetonium, alii Ammoniam vocant. In intermedio ſpacio eſt Aegyptiorum pagus, & Aeneſiſphyra promontorium: & Tyndarii ſcopuli, qui ſunt quatuor parvæ inſulæ, & portum habent. Sequitur Drepanum promontorium, & inſula Aeneſipaſta cum portu: poſt pagus Apis, à quo Paraetonium uſque ſunt ſtadia c: ad Ammonem autem quinque dierum iter, à Paraetonio circiter mille & CCC ſtadia. Inter hæc primò eſt albi ſoli promontorium, quod Alba acta nominatur: hinc Phœnicus portus, & Pnigeus pagus, deinde Pedonia inſula cum portu. B Sequuntur Antiphræ non procul à mari. Tota hæc regio nequaquam vini ferax eſt, teſta plus maris quàm vini recipiente, quod Libycum appellant: hoc & zytho Alexandrina plebs uti ſolet. Maximè autem Antiphræ dicteriis impetuntur, carpuntur. Deinde eſt portus Deris appellatus: propter petram quandam proximam, pelli perſimilem. Vocatur etiam Zephyrium locus quidam propinquus, poſtea eſt alius portus nomine Leucaſpis, & alii complures: hinc Cynoſſema & poſt id Taposiris, non tamen ad mare, quo in loco annuus C conventus ſacer frequentatur. Item alia Taposiris ſatis ultra urbem. Propter eam locus quidam eſt ſaxoſus ad mare, ubi verno anni tempore frequens eſt adoleſcentum conventus. Sequitur Plinthyna, & Niciæ pagus, & Cherroneſus caſtellum ab Alexandria & Necropoli diſtans ſtadia LXX. ¶ Lacus autem Mareia, qui huc uſque pertendit, latitudinem habet ſupra c ſtadia, longitudinem intra CCC. Habet enim inſulas octo, & loca circum ſita omnia benè habitata. In his locis maxima vini copia eſt,

1. Πλειωδεχομένου τοῦ κεράμου θάλατταν ἢ οἶνον) Ait totum iſtum tractum vino parum abundare: ideoque plus diffundi in dolia aquæ marinæ quam vini. Nota ſunt quæ de, vino aqua ſalſa temperato, ſive τεθαλλαττωμένῳ ſcribunt Plinius & Athenæus Deipn. I. c. 20. Ægyptii vero non tantum vinum ita temperatum ſervabant, ſed etiam Nili aquam meram inſtar vini in dolia diffuſam. Ariſtides in Ægyptio docens Nili aquam non σήπεσθαι, addit, καὶ μόνοι ἂν ἴσμεν αἰγύπτιοι κεράμια ὕδατος ὥσπερ ἄλλοι οἴνου πιμπλᾶσι καὶ ἔχουσι τριῶν καὶ τεττάρων ἐτῶν ἔνδον, καὶ ἔτι πλειόνων· καὶ τῷ χρόνῳ σεμνύνουσιν ὥσπερ ἡμεῖς τὸν οἶνον. *Caſaub.*

2. Σκώπτονται δὲ μάλιστα οἱ Ἀντίφραι) Εἰς οὐκ εὐοινίαν videlicet, quaſi eſſent omnium minime εὔοινοι. *Id.*

3. Εὐοινία τέ ἐστι περὶ τοὺς τόπους, ὥστε καὶ διαχεῖσθαι πρὸς παλαίωσιν τὸν Μαρεώτην οἶνον. i. e. *In his locis maxima vini copia eſt, ut etiam Mareoticum* D *vinum diffundatur, & in longum tempus ſervetur.*) Ita ſcribendum eſſe patet ex Heſychio: Μαρεῶτις, εἶδος ἀμπέλου. Uti & *Mareotides* apud Maronem. Nolo tamen negare Μαρεώτην uſitatius dici. Athenæus ſub finem Lib. I. c. 25. p. 33. ὅτι ὁ Μαρεώτης οἶνος Ἀλεξανδρεωτικὸς τὴν προσηγορίαν ἔσχεν ἀπὸ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κρήνης Μαρείας καὶ τῆς παρ' αὐτὴν πόλεως ὁμονύμου, &c. Stephanus non fontem, quod fabuloſum eſt, ſed lacum eſſe refert: Μάρεια, πόλις καὶ λίμνη, ἣ καὶ Μαρεῶτις λέγεται, ἀφ' ἧς καὶ Μαρεώτης οἶνος. Adeo nec ille vini hujus Ægyptii celebritatem præterire potuit. Nec Horatius poſt Cæcubum vim Mareotici vini extollere omiſit Lib. I. Ode 37.

Mentemque limphatam Mareotico
Redegit in veros timores.

Vlitius ad Gratii. Cyneg. ℣ſ. 313. vide notas Torrentii ad mox citatum Horatii locum.

1. Τὸν

ut etiam Mareoticum vinum diffundatur, & in longum tempus servetur. ¶ In Ægypti lacubus ac paludibus biblus nascitur, & Ægyptiaca faba ex qua pocula fiunt, quæ ciboria dicunt. Harum virgæ, altitudine ferè æquales, ad decem pedes altæ sunt. Biblus nuda virga est, lanuginem quandam in vertice habens. Faba in multis partibus & folia & frondes emittit, & fructum fabæ nostræ persimilem, magnitudine solum & gustu differentem. Fabeta jucundum quendam aspectum ac delectationem præbent convivia agitantibus: id faciunt in scaphis thalamiferis, densissima fabeta subeuntes, & eorum foliis obumbrati: quæ adeò magna sunt, ut poculorum & catinorum usum præbeant (habent enim concavitatem quandam ad id idoneam) unde Alexandrinæ officinæ iis plenæ sunt, & pro vasis utuntur. Agri quoque ex his fabis reditum habent: ac faba quidem talis. Hoc in loco biblus non multa nascitur: non enim excolitur. In inferioribus verò ipsius Delta partibus permulta est, alia deterior, alia melior Hieratica appellatur. Nonnulli ut reditus augerent, Judaicam versutiam huc adhibuerunt, quam illi in palma caryotica, atque balsamo excogitaverant: non enim permittunt multis in locis nasci: quo fit ut raritati precium imponentes, reditum quidem augeant, communi verò usui damnum adferant. E Canopica porta exeunti ad dextram est fossa, quæ lacui jungitur & Canopum fert. Per lacum vero in flumen, & Canopum & ad Schediam navigatur: prius tamen Eleusinem, qui pagus est Alexandriæ, & Nicopoli proximus, in ipsa Canopica fossa situs: conclavia habet

A ὥστε καὶ διαχεῖσθαι πρὸς παλαίωσιν [1] τὸν Μαραιώτην οἶνον· Φύεται δ' * ἐν τοῖς Αἰγυπτιακοῖς ἕλεσι καὶ ταῖς λίμναις, ἥ τε βίβλος, καὶ [2] ὁ Αἰγύπτιος κύαμος, ἐξ οὗ τὸ κιβώριον, σχεδόν τι * ἰσύψεις ῥάβδοι ὅσον δέκα πόδες. Ἀλλ' ἡ μὲν βίβλος ψιλὴ ῥάβδος ἐστὶν * ἐπ' ἄκρου ἔχουσα χαίτην. Ὁ δὲ κύαμος κατὰ πολλὰ μέρη φύλλα καὶ ἄνθη ἐκφέρει, καὶ καρπὸν ὅμοιον τῷ παρ' ἡμῖν κυάμῳ, μεγέθει μόνον καὶ γεύσει διαλλάττοντα· Οἱ οὖν κυαμῶνες ἡδεῖαν ὄψιν παρέχουσι καὶ τέρψιν, τοῖς * εὐωχεῖσθαι βουλομένοις· εὐωχοῦνται δ' ἐν σκάφαις θαλαμηγοῖς, B * ἐνδύνοντες εἰς τὸ πύκνωμα τῶν κυάμων, καὶ συσκιαζόμενοι τοῖς φύλλοις· ἔστι γὰρ σφόδρα μεγάλη * ὡς καὶ ἀντὶ ποτηρίων καὶ τρυβλίων χρῆσθαι· ἔχει γάρ τινα καὶ κοιλότητα ἐπιτηδείαν πρὸς τοῦτο· καὶ δὴ ἡ Ἀλεξάνδρεια μεστὴ τούτων ἐστὶ κατὰ τὰ ἐργαστήρια, ὡς σκεύεσι χρωμένων· καὶ οἱ ἀγροὶ, μίαν τινὰ τῶν προσόδων καὶ ταύτην ἔχουσι τὴν ἀπὸ τῶν φύλλων. ὁ μὲν δὴ κύαμος τοιοῦτος. ἡ δὲ βίβλος ἐνταῦθα μὲν οὐ πολλὴ φύεται, οὐ γὰρ ἀσκεῖται· ἐν δὲ τοῖς κάτω μέρεσι τοῦ Δέλτα, πολλή· ἡ μὲν χείρων, ἡ δὲ βελτίων ἡ ἱερατική. κἀνταῦθα δέ τινες τῶν τὰς προσόδους ἐπεκτείνειν βουλομένων μετήνεγκαν τὴν Ἰουδαϊκὴν ἐντρέχειαν, C ἣν ἐκεῖνοι παρεῦρον ἐπὶ τοῦ φοίνικος * τοῦ καρυωτικοῦ καὶ βαλσάμου. οὐ γὰρ ἐῶσι πολλαχοῦ φύεσθαι, τῇ δὲ σπάνει τιμὴν ἐπιθέντες, τὴν πρόσοδον οὕτως αὔξουσι, τὴν δὲ κοινὴν χρείαν διαλυμαίνονται. Ἐν δεξιᾷ δὲ τῆς Κανωβικῆς πύλης ἐξιόντι, ἡ διῶρυξ ἐστὶν ἡ ἐπὶ Κάνωβον συνάπτουσα τῇ λίμνῃ· ταύτῃ δὲ καὶ ἐπὶ Σχεδίαν ὁ πλοῦς ἐπὶ τὸν μέγαν ποταμὸν καὶ ἐπὶ τὸν Κάνωβον, πρῶτον δὲ ἐπὶ τὴν Ἐλευσῖνα· ἔστι δ' αὕτη κατοικία πλησίον τῆς τε Ἀλεξανδρείας, καὶ τῆς Νικοπόλεως ἐπ' αὐτῇ τῇ Κανωβικῇ διώρυγι κειμένη, [3] διαίτας ἔχουσα

* Manuss. ἐν ταῖς Αἰγυπτιακαῖς λίμναις καὶ τοῖς ἕλεσι.
* Scripti, ἰσοΐψεις. lego ἰσούψεις ut alibi.
* Scripri, ἐπ' ἄκρῳ.
* Scripti, ἐνευωχεῖσθαι.
p. 800.
* Scripti, ἐνδύνονται δ' εἰς.
* Scripti, ὥστε.
* Manuss. καὶ μάλιστα τοῦ καρ.

1. Τὸν Μαραιῶτιν οἶνον) Scribe Μαρειώτην vel Μαρεώτην. Casaub.

1. Τὸν Μαραιῶτιν οἶνον) Puto legendum Μαρεώτην οἶνον i.e. *Mareoten vinum.* Mareotis enim dicebatur palus ipsa, ut tradit Stephanus, quod ex Strabonis libro hoc XVII. p. 792. desumpsit. Sic enim ille: Ἀμφίκλυστόν τε γάρ ἐστι τὸ χωρίον δυσὶ πελάγεσι, τὸ μὲν ἀπὸ τῶν ἄρκτων τῷ Αἰγυπτίῳ λεγομένῳ, τὸ δ' ἀπὸ μεσημβρίας τῷ τῆς λίμνης τῆς Μαρείας, ἣ καὶ Μαρεῶτις λέγεται. πληροῖ δὲ ταύτην πολλαῖς διώρυξιν ὁ Νεῖλος, ἄνωθεν δὲ καὶ ἐκ πλαγίων, δι' ὧν καὶ τὰ εἰσκομιζόμενα πολλῷ πλείω τῶν ἀπὸ θαλάττης ἐστίν· ὥσθ' ὁ λιμὴν ὁ λιμναῖος ὑπῆρχε πλουσιώτερος τοῦ θαλαττίου. i.e. *Locum* (Alexandriam) *duo maria undique alluunt, alterum à septentrione, quod Ægyptium dicitur, alterum à meridie, quod Mareæ paludis, quæ &* Mareotis *dicitur; implet hanc multis fossis Nilus è superioribus partibus & è lateribus, per quas multo plura importantur, quam è mari, adeo ut* D *portus, qui ad paludem est, ditior sit marino.* Est etiam Mareotis, species quædam vitis, teste Hesychio in Μαρεῶτις, unde Virgil. Georgic. lib. I. canit.

Sunt Thasiæ vites, sunt & Mareotides albæ.

Et *Mareotica* cortex pro *Ægyptia* papyro accipitur apud Martialem Epigram. Lib. XIV. Epig. 209.

Levis ab æquorea cortex Mareotica concha
Fiat: inoffensa curret arundo via.

Pinedo in Steph. pag. 443.

2. Ὁ Αἰγύπτιος κύαμος, ἐξ οὗ τὸ κιβώριον) Aliter Athenæus Lib. III. cap. 1. pag. 73. οἱ δὲ γενόμενοι φησὶ κύαμοι ἐκ τῶν κιβώριων & Diodorus libro primo pag. 30. T. I. τό, τε κιβώριον δαψιλέστατον ὑπάρχον, φέρει τὸν καλούμενον Αἰγύπτιον κύαμον. Vide Plin. Casaub.

3. Διαίτας ἔχουσα καὶ ἀπόψεις τοις καπυρίζειν βουλομένοις) Vocat διαίτας & ἀπόψεις, locos ad commessandum & genio indulgendum accommodatos, (Vel potius locos ad elegantiam prospectus de industria

καὶ ἀπόψεις τοῖς καπυρίζειν βουλομένοις καὶ A ἀνδράσι, καὶ γυναιξὶν [2] ἀρχή τις Κανωβισμοῦ, καὶ τῆς ἐκεῖ λαμυρίας. Ἀπὸ δὲ τῆς Ἐλευσῖνος προελθοῦσι μικρὸν ἐν δεξιᾷ ἐστιν ἡ διῶρυξ, ἀνάγουσα ἐπὶ τὴν Σχεδίαν· διέχει δὲ τετράσχοινον τῆς Ἀλεξανδρείας ἡ Σχεδία, κατοικία πόλεως· ἐν ᾗ τὸ ναύσταθμον τῶν θαλαμηγῶν πλοίων, ἐφ᾽ οἷς οἱ ἡγεμόνες εἰς τὴν ἄνω χώραν ἀναπλέουσιν· ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸ τελώνιον τῶν ἄνωθεν καταγομένων, καὶ ἀναγομένων· οὗ χάριν καὶ Σχεδία ἔζευκται ἐπὶ τῷ ποταμῷ. ἀφ᾽ ἧς καὶ [3] τοὔνομα τῷ ποταμῷ· Μετὰ δὲ τὴν διώρυγα τὴν ἐπὶ Σχεδίαν ἄγουσαν, ὁ ἑξῆς ἐπὶ τὸν Κάνωβον B πλοῦς ἐστὶ παράλληλος τῇ παραλίᾳ τῇ ἀπὸ Φάρου μέχρι τοῦ Κανωβικοῦ στόματος· στενὴ γάρ τις ταινία μεταξὺ διήκει τοῦ τε πελάγους καὶ τῆς διώρυγος, ἐν ᾗ ἐστιν ἥ τε μικρὰ Ταπόσειρις, μετὰ τὴν Νικόπολιν καὶ τὸ Ζεφύριον. ἄκρα ναΐσκον ἔχουσα Ἀρσινόης Ἀφροδίτης· τὸ δὲ παλαιὸν, καὶ Θῶνιν τινὰ πόλιν ἐνταῦθα φασὶν, ἐπώνυμον τοῦ βασιλέως τοῦ δεξαμένου Μενέλαόν τε καὶ Ἑλένην ξενίᾳ· περὶ οὖν τῶν τῆς Ἑλένης φαρμάκων φησὶν οὕτως ὁ ποιητής.

p. 801. Odyss. δ. 228.

> Ἐσθλά, τά οἱ Πολύδαμνα πόρεν Θῶνος παράκοιτις. C

Κάνωβος δ᾽ ἐστὶ πόλις ἐν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν σταδίοις ἀπὸ Ἀλεξανδρείας πεζῇ ἰοῦσιν, [4] ἐπώνυμος Κανώβου τοῦ Μενελάου κυβερνήτου, ἀποθανόντος αὐτόθι, ἔχουσα τὸ τοῦ Σαράπιδος ἱερὸν πολλῇ ἁγιστείᾳ τιμώμενον, καὶ θεραπείας ἐκφέρον, ὥστε καὶ τοὺς ἐλλογιμωτάτους ἄνδρας πιστεύειν, καὶ ἐγκοιμᾶσθαι αὐτοὺς ὑπὲρ ἑαυτῶν ἢ ἑτέρων. Συγγράφουσι δέ τινες καὶ τὰς θεραπείας, ἄλλοι δὲ ἀρετὰς τῶν ἐνταῦθα λογίων. Ἀντὶ πάντων δ᾽ ἐστὶν ὁ τῶν πανηγυριστῶν ὄχλος, τῶν ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας

[1] & loca, ubi capyriis initiantur & viri & mulieres: quod est Canopicorum rituum & protervitatis initium. Paululum ab Eleusine progresso, ad dextram est fossa, quæ Schediam deducit. Schedia quatuor schœnis distat ab Alexandria, pagus urbi similis est, & navale habens Thalamiferorum navigiorum, quibus principes in superiorem navigant regionem. Ibi etiam earum rerum vectigal exigitur, quæ à superiore Alexandriæ parte importantur & exportantur, cujus gratia & rati fluvius junctus, & ab ea loco nomen inditum est: post fossam, quæ Schediam & Canopum ducit, est navigatio secundum maritimam oram ei quæ à Pharo usque ad Canopicum ostium perducit æqualibus semper spaciis opposita. Angusta enim quædam fascia inter pelagus & fossam extenditur, in qua est parva Taposiris, post Nicopolim ac Zephyrium, & promontorium ac Veneris Arsinoës sacellum habet. Hoc in loco dicunt olim urbem Thonim fuisse, à rege denominatam, qui Menelaum & Helenam hospitio suscepit. Sane de medicamentis Helenæ sic poëta inquit:

> *Optima quæ Polydamna illi Thonis dedit uxor.*

¶ Canopus cxx stadiis distat ab Alexandria, terrestri itinere: cognominis Canopi, qui Menelai gubernator fuerat, & ibi mortuus est. Habet Serapidis templum religiose cultum, ut etiam nobilissimi viri ei credant, & pro se vel pro aliis insomnia ibi capiant. Sunt qui curationes conscribant: quidam virtutes ibi editorum oraculorum. Sed ante omnia memorabilis est eorum turba, qui ad festivos conventus per fossam

industria accommodatos, sic διαίτας & ἀπόψεις ἀποκλείστους, legas in Plutarch. Lucullo.) *procul ab hominum conspectu summotos.* Legebatur καπυρίοις, ineptissime, καπυρίζειν est gulæ indulgere & ventri servire. unde dicti καπυρισταὶ Lib. XIV. τρυφητῶν δ᾽ ἐστὶν ἀνθρώπων, καὶ καπυριστῶν ἔχουσα ψαλτρίας πολλάς. inde etiam καπύρια dicta, de quibus Athenæus Lib. III. Has διαίτας describit Ammianus Lib. XXII. cap. 16. de Canopo loquens, *Hactenus*, inquit, *impendio locus fanis & diversoriis lætis exstructus, auris & salutari temperamento perflabilis, ita ut extra mundum nostrum morari se quisquam arbitretur in illis tractibus agens, quum sæpe aprico spiritu immurmurantes audierit ventos.* Casaub.

1. *Loca*) Ἀπόψεις forte ἐπόψεις, unde ἐποπτικὰ sacrificia. apparet autem καπύρια fuisse aliquem ritum & sacrificii genus, cui ibi initiarentur, dictum de voce etiam supra. *Xyland.*

2. Ἀρχή τις Κανωβισμοῦ, καὶ τῆς ἐκεῖ λαμυρίας) D Ait locos illos, de quibus modo egimus, esse initium κανωβισμοῦ, id est vitæ Canopiticæ; Canopitarum delitiosa & voluptuosa quantum fuerit vita, testis optimus Juvenalis, Sat. XV. ψς. 44.

> —— *horrida sane*
> *Ægyptus: sed luxuria, quantum ipse notavi,*
> *Barbara famoso non cedit turba Canopo.*

Inde illud Augusti de Antonio apud Dionem, Lib. L. p. 435. ταῦτα γὰρ ἀντ᾽ ἐκείνων αὐτὸς ἐθελοντὴς ἀνθείλετο, καὶ πάντα τὰ πατρία τὰ σεμνολογήματα ἀποῤῥίψας, εἷς τῶν ἀπὸ Κανώβου κυμβαλιστῶν γέγονε. *Casaub.*

3. Ὄνομα τῷ ποταμῷ) Τόπῳ lege. pro τεχνία legendum Ταινία non est obscurum. *Xyland.*

4. Ἐπώνυμος Κανώβου τοῦ Μενελάου κυβ.) Ita tradunt Græci, quos & Latini sequuntur. At docti Ægyptiorum olim existimabant vocem esse Ægyptiacam, quæ significet, si Latine vertas, *Aureum solum*, auctor Aristides. *Casaub.*

1. Ὁ μὲν

Alexandria deſcendunt. Nam ſingulis diebus ac noctibus navicularum plena eſt ea, virorum ac mulierum vectantium, qui extrema cum laſcivia cantant atque tripudiant. Et in ipſo Canopo diverſoria habent foſſæ impoſita, ad hujuſmodi levitatem atque oblectationes idonea. Poſt Canopum eſt Heraclium, quod Herculis templum habet. Inde eſt Canopicum oſtium, & ipſius Delta initium. Ad dextram Canopicæ foſſæ, Elaitica præfectura, à fratre primi Ptolemaei appellata: & non mehercule ab heroë, ut quidam volunt: è quibus eſt Artemidorus. Poſt Canopicum oſtium eſt Bolbiticum, hinc Sebenniticum & Phatnicum, quod magnitudine tertium eſt præter prima duo, quibus Delta terminatur. Nam nec procul à vertice ſcinditur in parte ipſius Delta interiore. Phatnico vero ſuccedit Mendeſium, huic Taniticum, ultimum eſt Peluſiacum. Sunt inter hæc alia quædam oſtiola ignobiliora, falſa oſtiorum appellatione: habent enim ingreſſus, non tamen aptos magnis navigiis, ſed ſcaphis. Propterea quod brevia ac paludes loca ea obtinent. Præcipue autem Canopico oſtio utebantur tanquam emporio, occluſis Alexandriæ portubus, ut antè dictum eſt. Poſt Bolbiticum oſtium, arenoſum quoddam & humile promontorium longè porrigitur, quod Agni cornu appellatur. Poſtea eſt Perſei ſpecula & Mileſiorum murus. Nam Mileſii Cyaxaris, qui Medorum rex fuit ætate & Pſammitichi, xxx navibus navigantes, in Bolbiticum oſtium appulerunt, ibique egreſſi dictum opus confecerunt. Tempore poſt in Saiticam præfecturam navigantes, Inaro navali prælio ſuperato, Naucratim urbem non multo ſupra Schediam condiderunt. Poſt Mileſiorum murum ad Sebenniticum oſtium procedenti ſunt lacus, quorum alter Buticus à Buto urbe nominatur. Inde Sebennitica urbs & Sais, inferioris regionis metropolis. In hac Minervam colunt, ut cujus templo Pſammitichi ſepultura eſt.

A καλιόντων τῇ διώρυγι· πᾶσα γὰρ ἡμέρα καὶ πᾶσα νὺξ πληθύει τῶν ἐν τοῖς πλοιαρίοις καταυλουμένων καὶ κατορχουμένων ἀναίδην μετὰ τῆς ἐσχάτης ἀκολασίας, καὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν· τῶν δ᾽ ἐν αὐτῷ τῷ Κανώβῳ καταγωγὰς ἐχόντων. ἐπικειμένας τῇ διώρυγι εὐφυεῖς πρὸς τὴν τοιαύτην ἄνεσιν καὶ εὐωχίαν. Μετὰ δὲ τὸν Κάνωβον ἐστὶ τὸ Ἡράκλειον τὸ Ἡρακλέους ἔχον ἱερόν· εἶτα τὸ Κανωβικὸν στόμα, καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ Δέλτα. Τὰ δ᾽ ἐν δεξιᾷ τῆς Κανωβικῆς διώρυγος, [1] ὁ μὲν Ἐλαΐτης ἐστὶν νομὸς ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πρώτου Πτολεμαίου καλουμένου, οὐ μὰ Δία ἀπὸ τοῦ ἥρωος, ὡς

B ἔνιοι φασὶν, ὧν καὶ Ἀρτεμίδωρος. Μετὰ δὲ στόμα τὸ Κανωβικὸν ἐστὶ τὸ Βολβιτικόν· [2] εἶτα τὸ Σεβεννιτικὸν καὶ τὸ Φατνικόν· τρίτον ὑπάρχον τῷ μεγέθει παρὰ τὰ πρῶτα δύο, οἷς ὥρισται τὸ Δέλτα· καὶ γὰρ οὐδὲ πόρρω τῆς κορυφῆς σχίζεται εἰς τὸν ἐντὸς τοῦ Δέλτα. Τῷ δὲ Φατνικῷ συνάπτει τὸ Μενδήσιον· εἶτα τὸ Τανιτικὸν, καὶ τελευταῖον τὸ Πηλουσιακόν. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα τούτων μεταξὺ, ὡς ἂν ψευδοστόματα ἀσημότερα. Ἔχει μὲν οὖν εἰσαγωγὰς τὰ στόματα, ἀλλ᾽ οὐκ εὐφυεῖς, οὐδὲ μεγάλοις πλοίοις, ἀλλ᾽ ὑπηρετικοῖς, διὰ τὸ βραχέα εἶναι καὶ ἑλώδη. Μάλιστα μέντοι τῷ Κανωβικῷ

C στόματι ἐχρῶντο, ὡς ἐμπορίῳ, τῶν κατ᾽ Ἀλεξάνδρειαν λιμένων ἀποκεκλεισμένων ὡς προείπομεν. Μετὰ δὲ [3] τὸ Βολβίτινον στόμα ἐπιπλέον ἔκκειται ταπεινὴ καὶ ἀμμώδης ἄκρα· καλεῖται δὲ Ἀγνοῦ κέρας· εἶθ᾽ ἡ Περσέως σκοπή· καὶ τὸ Μιλησίων τεῖχος· πλεύσαντες γὰρ ἐπὶ Ψαμμιτίχου τριάκοντα ναυσὶ Μιλήσιοι κατὰ Κυαξάρη, (οὗτος δ᾽ * τῶν Μήδων,) κατέσχον εἰς τὸ στόμα τὸ Βολβίτινον. εἶτ᾽ ἐκβάντες ἐτείχισαν τὸ λεχθὲν κτίσμα· χρόνῳ δ᾽ ἀναπλεύσαντες εἰς τὸν Σαϊτικὸν νομὸν, καταναυμαχήσαντες Ἴναρον, πόλιν ἔκτισαν Ναύκρατον, οὐ πολὺ τῆς Σχεδίας ὕπερθεν.

* Vetus interpr. legiſſe videtur βασιλεὺς τῶν Μ.

D Μετὰ δὲ τὸ τῶν Μιλησίων τεῖχος ἐπὶ τὸ Σεβεννυτικὸν προσιόντι στόμα, λίμναι εἰσίν. ὧν ἡ ἑτέρα Βουτικὴ καλεῖται ἀπὸ Βούτου πόλεως· καὶ ἡ Σεβεννυτικὴ δὲ πόλις, καὶ ἡ Σαΐς μητρόπολις τῆς κάτω χώρας ἐν ᾗ τιμῶσι τὴν Ἀθηνᾶν· ἐν δὲ τῷ ἱερῷ αὐτῆς ἡ θήκη κεῖται τοῦ Ψαμμιτίχου· p. 802.

1. Ὁ μὲν Ἐλαΐτης ἐστὶ νόμος. *Elaïtica præfectura.*) Mirum eſt nullum vidiſſe hunc errorem, lege Ὁ Μενελαΐτης ἐστὶ νόμος, quod ex ſequentibus manifeſtum eſt: nam Ptolemæus Lagi filius fratrem habuit Μενέλαον, quem præfecerat Cypro, teſtis Plutarchus in Demetrio, ab eo hic nomine appellatus, non ab Atride Menelao, ut Artemidorus volebat. Hæc eſt ſententia Strabonis: nam quod legitur hoc loco Πτολεμαίου καλουμένου, patet ex Xylandri verſione eſſe typographicum errorem pro καλούμενος. *Palmer.*

2. Εἶτα τὸ Σεβεννιτικὸν καὶ τὸ Φατνικόν. τρίτον ὑπάρχον τῷ μεγέθει παρὰ τὰ πρῶτα δύο, οἷς ὥρισται τὸ Δέλτα. καὶ γὰρ οὐδὲ πόρρω τῆς κορυφῆς σχίζεται εἰς τὸν ἐντὸς τοῦ Δέλτα.) Ita ſcribendus ille locus: εἶτα τὸ Σεβεννυτικὸν τρίτον ὑπάρχον τῷ μεγέθει παρὰ τὰ πρῶτα δύο οἷς ὥρισται τὸ Δέλτα, καὶ γὰρ οὐδὲ πόρρω τῆς κορυφῆς σχίζεται εἰς τὰ ἐντὸς τοῦ Δέλτα. Salmaſ. Exer. Plin. p. 339.

3. Τὸ Βολβίτινον) Ita conſtanter Ptoleme. Strabonis Epitom. & Herodot. II. 17. Edit. Hopperi τὸ Βολβιτικόν.

περὶ δὲ τὴν Βοῦτον καὶ Ἑρμόπολις ἐν νήσῳ κειμένη. [1] Ἐν δὲ τῇ Βούτῳ Λητοῦς ἐστὶ μαντεῖον· ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ τῇ ὑπὲρ τοῦ Σεβεννυτικοῦ καὶ Φατνικοῦ στόματος Ξόϊς ἐστὶ καὶ νῆσος καὶ πόλις ἐν τῷ Σεβεννυτικῷ νομῷ. Ἔστι δὲ καὶ Ἑρμοῦ πόλις καὶ Λύκου πόλις, καὶ Μένδης, ὅπου τὸν Πᾶνα τιμῶσι, * καὶ τῶν ζώων τράγον· [2] ὡς δὲ Πίνδαρός φησιν, οἱ τράγοι ἐνταῦθα γυναιξὶ μίγνυνται.

[3] Μένδητα παρὰ κρημνὸν θαλάσσης ἔσχατον
Νείλου κέρας, αἰγίβατοι ὅθι τράγοι γυναιξὶ
μίσγονται.

Πλησίον δὲ Μένδητος καὶ * Διὸς πόλις, καὶ αἱ περὶ αὐτὴν λίμναι, καὶ Λεοντόπολις· εἶτ' ἀπωτέρω ἡ Βούσιρις πόλις ἐν τῷ Βουσιρίτῃ νομῷ, καὶ Κυνὸς πόλις. Φησὶ δ' Ἐρατοσθένης, κοινὸν μὲν εἶναι τοῖς βαρβάροις πᾶσιν ἔθος, τὴν ξενηλασίαν· τοὺς δ' Αἰγυπτίους ἐλέγχεσθαι διὰ τῶν περὶ τὸν Βούσιριν μεμυθευμένων ἐν τῷ Βουσιρίτῃ νομῷ διαβάλλειν τὴν ἀξενίαν βουλομένων τοῦ τόπου τούτου τῶν ὕστερον· οὐδὲ βασιλέως μὰ Δία, οὐδὲ τυράννου γενομένου τινὸς τοῦ Βουσίριδος· προσεπιφημισθῆναι δὲ καὶ τό,

Αἴγυπτον δ' ἰέναι δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε,

προσλαμβάνοντος πρὸς τοῦτο πάμπολυ, καὶ τοῦ ἀλιμένου, καὶ τοῦ μηδὲ τὸν ὄντα λιμένα ἀνεῖσθαι τὸν πρὸς τῇ Φάρῳ, φρουρεῖσθαι δ' ὑπὸ βουκόλων λῃστῶν ἐπιτιθεμένων τοῖς προσορμιζομένοις· Καρχηδονίους δὲ καταποντοῦν, εἴ τις τῶν ξένων εἰς Σαρδὼ παραπλεύσειεν, ἢ ἐπὶ στήλας. Διὰ δὴ ταῦτ' ἀπιστεῖσθαι τὰ πολλὰ τῶν ἑσπερίων. Καὶ τοὺς Πέρσας δὲ κακῶς ἡγεῖσθαι τοῖς πρέσβεσι * τὰς ὁδοὺς κύκλῳ, καὶ διὰ δυσκόλων· συνάπτει δὲ καὶ ὁ Ἀθριβίτης * νομός, [4] καὶ ἔτι ὁ Ἀπροσωπίτης νομός, ἐν ᾧ Ἀφροδίτης πόλις. Ὑπὲρ δὲ τὸ Μενδήσιον στόμα, καὶ τὸ Τανιτικὸν, λίμνη μεγάλη, καὶ ὁ Μενδήσιος ἐστὶ νομὸς, καὶ ὁ Λεοντοπολίτης, καὶ πόλις Ἀφροδίτης, καὶ ὁ Φαρβητίτης νομός· εἶτα τὸ Τανιτικὸν στόμα, ὅ τινες Σαϊτικὸν λέγουσι· καὶ ὁ Τανίτης νομὸς, καὶ πόλις ἐν αὐτῇ μεγάλη Τάνις. Μεταξὺ δὲ τοῦ Τανιτικοῦ, καὶ τοῦ Πηλουσιακοῦ λίμναι, καὶ ἕλη μεγάλα καὶ συνεχῆ, κώμας πολλὰς ἔχοντα. [5] Καὶ αὐτὸ δὲ τὸ Πηλούσιον κύκλῳ περικείμενα ἔχει ἕλη, ἅ τινες Βάραθρα καλοῦσι,

* Scripti, καὶ ζῶον τράγον.

* Scripti, αἰγίβοτοι.

* Scripti, Διόσπολις conjunctim.

Odyss. δ 483.

* Addidimus hæc verba ex vett. lib.

* Manuss. νομὸς καὶ Ἀθριβῖτις πόλις, καὶ.

A Circa Butum Hermopolis in insula jacet. Buti est Latonæ oraculum. In mediterranea supra Sebenniticum & Phatnicum ostium, est Xois insula, & civitas in Sebennitica præfectura, & Hermopolis & Lycopolis. Præterea Mendes, ubi Pan colitur, & hircus animal, & (ut Pindarus ait) hoc in loco hirci cum mulieribus coëunt.

Mendetis ad vicina mari præcipitia,
Cornuque Nili extremum, quâ salax capra
Maritus humanam audet inire fœminam.

Prope Mendetem est Diospolis, & Lacus circa eam, & Leontopolis. Ulterius B in Busiritica præfectura est Busiris civitas, & Cynospolis. Auctor est Eratosthenes, communem Barbaris omnibus consuetudinem esse, ut hospites pellant. Aegyptios vero accusari, propter ea quæ in fabulis de Busiride & Busiritica præfectura dicta sunt, volentibus posteris loci hujus inhospitalitatem calumniari: cum medius fidius nullus neque rex fuerit Busiris, nec tyrannus. Illud quoque in Aegyptios solitum cantari:

Longum iter exantlatur in Aegyptum atque molestum.

Ad hanc opinionem permultum fecit, quod locus est importuosus, & portus, C quem habet ad Pharum, nequaquam patet, sed à bubulcis custoditur: hominibus latrocinio deditis, qui applicantes eo adoriantur. Carthaginenses vero demergere peregrinos, qui in Sardiniam, vel in Herculis columnas navigant. Persæ quoque legatos male ducunt per ambages & difficilia loca. Contigua dictis est Athribitica præfectura: inde Aprosopitica præfectura, in qua est Veneris civitas. Supra Mendesium ac Taniticum ostium est magnus lacus, & Mendesia præfectura, & Leontopolitana, & Veneris civitas, & Pharbetita præfectura. Postea Taniticum ostium, quod nonnulli Saiticum vocant, & Tanitica præfectura, D & Tanis maxima in eo urbs. Inter Taniticum Pelusiacumque ostium sunt lacus, & maximæ ac continuæ paludes, in quibus & pagi multi sunt. Pelusium quoque ipsum est cinctum lacubus, quæ nonnulli Barathra vocant,

1. Ἐν δὲ τῇ Βούτῳ Λητοῦς ἐστὶ μαντεῖον) Et quidem ἀψευδέστατον ait Herodotus Libr. II. c. 152. *Casaub.*

2. Ὡς δὲ Πίνδαρος φησὶν, οἱ τράγοι ἐνταῦθα γυναιξὶ μίσγονται) Contigisse id testatur Herodotus Lib. II. cap. 46. dum ipse versaretur in Ægypto atque id ἀναφανδὸν & propalam. Pindarici loci meminere Priscianus & Ælianus Περὶ ζώων Lib. VII. 19. (Vide etiam Plutarchi Grillum, Pag. 1820.) *Idem.* Egregia tradit Bochart Hieroz. L. II. c. 53. p. 641, 642.

3. Μένδητα παρὰ κρημνὸν θαλάσσης, ἔσχατον) Aristides Pindari hunc locum diligenter excutiens, docet peccatum fuisse à poëta vehementer, quum tota Mendesia præfectura sit procul à mari. Eum vide in Orat. Ægypt. T. III. p. 535. ed. Basil. 1566. *Idem.*

4. Καὶ ἔτι ὁ Ἀπροσωπίτης νομὸς) Scribe ὁ Προσωπίτης. ex Herodoto Lib. II. c. 41. Ptolem. Stephano. *Id.*

5. Καὶ αὐτὸ δὲ τὸ Πηλούσιον κύκλῳ περικείμενα ἔχει ἕλη, ἅ τινες Βάραθρα) Vulgo Βάθρα: de his barathris

nec non paludibus. Sita eſt urbs ſupra mare ſtadiis amplius xx. muri ambitus eſt ſtadiorum xx. à [1] luto nomen habet, *quod Græcis pelus eſt.* Ex hac parte Aegyptus difficilis intratu eſt, ab orientalibus partibus Phœnicem ac Judæam ſpectantibus. Sed & ex Arabia Nabatæa, quæ continua eſt, aditus in Aegyptum patet. Arabia inter Nilum jacet, & Arabicum ſinum, & in extremis ejus partibus ſitum eſt Peluſium: verum tota deſerta eſt, & exercitui invia. Iſthmus qui inter Peluſium eſt, atque receſſum ſinus qui ad Heroum urbem accedit, nongentorum eſt ſtadiorum, ut vero Poſidonius ſentit, paulo pauciorum CIↃ IↃ. præterquam autem quod aqua caret, &arenis eſt obſitus, etiam multos ſerpentes habent, qui ſe abdunt in arenas. A Schedia ad Memphim ſurſum naviganti ad dextram ſunt pagi plurimi uſque in lacum Mariam, è quibus eſt is qui Chabriæ pagus appellatur. Ad flumen eſt Hermopolis, deinde Gynæcopolis, & Gynæcopolitana præfectura. Inter hæc ſunt foſſæ plurimæ, in Mareotim exeuntes. Momemphitæ Venerem colunt, & ſacram vaccam alunt, quemadmodum Apis quidem in Memphi, Heliopoli autem Mnevis nutriuntur. Ii enim dii apud eos putantur. Qui alibi aluntur (multi autem & in Delta & extra Delta, alii marem, alii fœminam bovem alunt) dii non putantur, ſed ſacri. Ultra Momemphim ſunt nitri fodinæ duæ, quæ nitrum plurimum ferunt, indeque dictus Nitrioticus nomos. Hîc Serapis colitur, & apud hos ſolum in Aegypto ovis mactatur, non procul hinc eſt urbs nomine Menelaus. Ad ſiniſtram vero in ipſo Delta, & ad fluvium eſt Naucratis, duobus ſchoenis à flumine diſtat Sais: & paulo ſupra eam eſt Oſiridis aſylum, in quo Oſirim jacere arbitrantur. Controverſia de hoc multis eſt, & iis præſertim qui Phylas ſupra Syenem & Elephantinam habitant.

A καὶ τέλματα· ᾤκισται δ' ἀπὸ θαλάττης ἐν πλείοσιν, ἢ εἴκοσι σταδίοις· τὸν δὲ κύκλον ἔχει τοῦ τείχους * σταδίους εἴκοσιν· ὠνόμασται δ' ἀπὸ τοῦ πηλοῦ, καὶ τῶν τελμάτων. Ταύτῃ δὲ καὶ δυσείσβολός ἐστιν ἡ Αἴγυπτος ἐκ τῶν ἑωθινῶν τόπων τῶν κατὰ Φοινίκην, καὶ τὴν Ἰουδαίαν· καὶ ἐκ τῆς Ἀραβίας δὲ τῆς Ναβαταίων, ἥπερ ἐστὶ προσεχής, διὰ τούτων ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον ἡ ὁδός. Ἡ δὲ μεταξὺ τοῦ Νείλου καὶ τοῦ Ἀραβίου κόλπου, Ἀραβία μέν ἐστι, καὶ ἐπί γε τῶν ἄκρων αὐτῆς ἵδρυται τὸ Πηλούσιον· ἀλλ' ἔρημος ἅπασα ἐστὶ, καὶ ἄβατος στρατοπέδῳ. Ὁ δὲ μεταξὺ ἰσθμὸς τοῦ Πηλουσίου, καὶ τοῦ μυχοῦ τοῦ καθ' Ἡρώων πόλιν, ἐνακοσίων μέν ἐστι B σταδίων, ὡς δὲ Ποσειδώνιός φησιν, ἐλάττων, ἢ χιλίων καὶ πεντακοσίων· πρὸς δὲ τῷ ἄνυδρος εἶναι καὶ ἀμμώδης, ἑρπετῶν πλῆθος ἔχει τῶν ἀμμοδυτῶν. Ἀπὸ δὲ Σχεδίας * ἀναπλέουσιν ἐπὶ Μέμφιν, ἐν δεξιᾷ μέν εἰσι πάμπολλαι κῶμαι μέχρι τῆς Μαρείας λίμνης, ὧν ἐστὶ καὶ ἡ Χαβρίου κώμη * λεγομένη· ἐπὶ δὲ τῷ ποταμῷ Ἑρμούπολίς ἐστιν· εἶτα Γυναικῶν πόλις, καὶ νομὸς Γυναικοπολίτης· ἐφεξῆς δὲ Μώμεμφις, καὶ Μωμεμφίτης νομός· μεταξὺ δὲ διώρυγες πλείους εἰς τὴν Μαρεῶτιν. Οἱ δὲ Μωμεμφῖται τὴν Ἀφροδίτην τιμῶσι, καὶ [2] τρέφεται θήλεια βοῦς ἱερὰ καθάπερ ἐν Μέμφει ὁ Ἆπις ἐν Μέμφει, ἐν C Ἡλίου δὲ πόλει ὁ Μνεῦις· οὗτοι μὲν οὖν θεοὶ νομίζονται· οἱ δὲ παρὰ τοῖς ἄλλοις, καὶ παρὰ πολλοῖς γάρ δή· ἔν τε τῷ Δέλτα, καὶ ἔξω αὐτοῦ, τοῖς μὲν ἄρρην, τοῖς δὲ θήλεια τρέφεται· οὗτοι δὲ θεοὶ μὲν οὐ νομίζονται, ἱεροὶ δέ. Ὑπὲρ δὲ Μωμέμφεως εἰσὶ δύο νιτρίαι, πλεῖστον νίτρον ἔχουσαι· [3] καὶ νομὸς Νιτριώτης. Τιμᾶται δ' ἐνταῦθα ὁ Σάραπις, καὶ παρὰ μόνοις τούτοις θύεται ἐν Αἰγύπτῳ πρόβατον· πλησίον δὲ καὶ ἐνταῦθα πόλις Μενέλαος· ἐν ἀριστερᾷ δὲ ἐν τῷ Δέλτα ἐπὶ μὲν τῷ ποταμῷ Ναύκρατις· ἀπὸ δὲ τοῦ ποταμοῦ δίσχοινον διέχουσα ἡ Σάϊς, καὶ μικρὸν ταύτης ὕπερθε τὸ τοῦ Ὀσίριδος ἄσυλον, D ἐν ᾧ κεῖσθαι τὸν Ὄσιριν φασίν. Ἀμφισβητοῦσι δὲ τούτου πολλοὶ, καὶ μάλιστα οἱ τὰς Φύλας οἰκοῦντες τὰς ὑπὲρ Συήνης, καὶ τῆς Ἐλεφαντίνης.

* Scripti, σταδίων. p. 803.

* Scripti, ἀναβαίνουσιν.

* Scripti, καλουμένη.

thris ſupra diximus & tres Diodori locos annotavimus. Idem mendum ex Polybio tollendum lib. quinto, *καὶ προῆγε*, inquit, *ποιούμενος τὴν πορείαν, παρὰ τὸ Κάσιον καὶ τὰ βάθρα καλούμενα διὰ τῆς ἀνύδρου.* Legendum hîc quoque *βάραθρα*. *Caſaub.*

1. *A luto* &c.) Hopperi verſio *à luto & cœno*; puto ſcribendum, *à luto & paludibus.*

2. Τρέφεται θήλεια βοῦς ἱερὰ καθάπερ &c.) Dubius & obſcurus, ob omiſſum neglectumque in omnibus editionibus inciſum, hic locus, perſpicuus & clarus exſtat apud Epitimatorem p. 218. vol. II. Geograph. veter. ſcriptor. Græc. Minor. eruditiſſimi J. Hudſoni. ὍΤΙ ἐν Μομέμφιδι τρέφεται θήλεια βοῦς ἱερὰ, καθάπερ ἐν Μέμφιδι ὁ Ἆπις· ἐν Ἡλιουπόλει δὲ ὁ Μνεῦις βοῦς.

2. Τρέφεται θήλεια &c.) Τρέφεται (apud Momemphitas) θήλεια βοῦς ἱερὰ καθάπερ ἐν Μέμφει. Falſum hoc eſt. Nam Apis non fuit βοῦς θήλεια, ſed ἄῤῥην. In mendo cubat hic locus, quem ita lego & interpungo: Τρέφεται θήλεια βοῦς ἱερά· καθάπερ μὲν ὁ Ἆπις ἐν Μέμφει, ἐν Ἡλίου δὲ πόλει ὁ Μνεῦις. Senſus ergo Strabonis eſt: uti apud Memphitas ὁ Ἆπις, & Heliopolitanos ὁ Μνεῦις, ſic apud Momemphitas colitur Βοῦς, ſed θήλεια. *Scherpez.*

3. Καὶ νομὸς Νιτριῶτις) Lege Νομὸς Νιτριώτης. Nomos enim maſculino, non fœminino genere uſurpatur; memoratur etiam Plinio Lib. v. c. 9. cui *Nitrites* dicitur. Pinedo in Steph. p. 498.

1 Μυθεύουσι γὰρ δή, διότι ἡ Ἶσις κατὰ πολλοὺς τόπους κατὰ γῆς θείη σορούς τοῦ Ὀσίριδος· μία δὲ τούτων ἣν ἔχουσα τὸν Ὄσιριν, ἀφανὴς πᾶσι· τοῦτο δὲ πράξειε λαθεῖν βουλομένη τὸν Τυφῶνα, μὴ ἐπελθὼν * ἐκρίψειε τὸ σῶμα τῆς θήκης. Ἀπὸ μὲν δὴ Ἀλεξανδρείας ἐπὶ τὴν τοῦ Δέλτα κορυφὴν αὕτη ἡ περιήγησις. Φησὶ δ᾽ ὁ Ἀρτεμίδωρος σχοίνων ὀκτὼ, καὶ εἴκοσι τὸν ἀνάπλουν, τοῦτο δ᾽ εἶναι * σταδίων ὀκτακοσίων τετταράκοντα· λογιζόμενος τριάκοντα σταδίων τὴν σχοῖνον· ἡμῖν μέν τοι πλέουσιν ἄλλοτ᾽ ἄλλῳ μέτρῳ χρώμενοι τῶν σχοίνων, ἀπεδίδοσαν τὰ διαστήματα, ὥστε καὶ τετταράκοντα σταδίους, καὶ ἔτι μείζους κατὰ τόπους ὁμολογεῖσθαι παρ᾽ αὐτῶν. Καὶ διότι παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις ἄστατόν ἐστι τὸ τῆς σχοίνου μέτρον, αὐτὸς Ἀρτεμίδωρος ἐν τοῖς ἑξῆς δηλοῖ. Ἀπὸ μὲν γὰρ Μέμφεως μέχρι Θηβαΐδος τὴν σχοῖνον ἑκάστην φησὶν εἶναι σταδίων ἑκατὸν εἴκοσιν· ἀπὸ δὲ τῆς Θηβαΐδος μέχρι Συήνης, ἑξήκοντα· ἀπὸ δὲ Πηλουσίου πρὸς τὴν αὐτὴν ἀναπλέουσι κορυφὴν· σχοίνους μὲν πέντε, καὶ εἴκοσι φησί· σταδίους δὲ ἑπτακοσίους πεντήκοντα, τῷ αὐτῷ μέτρῳ χρησάμενος. Πρῶτον δ᾽ ἐκ τοῦ Πηλουσίου προελθοῦσιν εἶναι διώρυχα τὴν πληροῦσαν τὰς κατὰ τὰ ἕλη καλουμένας λίμνας· αἳ δύο μέν εἰσιν, ἐν ἀριστερᾷ δὲ κεῖνται τοῦ μεγάλου ποταμοῦ ὑπὲρ τὸ Πηλούσιον ἐν τῇ Ἀραβίᾳ. Καὶ ἄλλας δὲ λίμνας λέγει καὶ διώρυχας ἐν τοῖς αὐτοῖς μέρεσιν ἔξω τοῦ Δέλτα. Ἔστι δὲ καὶ νομὸς * Σεθρείτης παρὰ τὴν ἑτέραν λίμνην· ἕνα δὲ τῶν δέκα τῶν ἐν τῷ Δέλτα διαριθμεῖται καὶ τοῦτον· εἰς δὲ τοσαύτας λίμνας συμβάλλουσι καὶ ἄλλαι δύο διώρυχες· ἄλλη δ᾽ ἐστὶν ἐκδιδοῦσα εἰς τὴν Ἐρυθρὰν, καὶ τὸν Ἀράβιον κόλπον, καὶ πόλιν Ἀρσινόην, ἣν ἔνιοι Κλεοπατρίδα καλοῦσι. Διαρρεῖ δὲ καὶ 2 διὰ τῶν πικρῶν καλουμένων * λιμνῶν, αἳ πρότερον μὲν ἦσαν πικραί· τμηθείσης δὲ τῆς διώρυχος τῆς λεχθείσης μετέβαλον τῇ κράσει τοῦ ποταμοῦ· καὶ νῦν εἰσιν εὔοψοι, μεσταὶ δὲ καὶ τῶν λιμναίων ὀρνέων. 3 Ἐτμήθη δὲ ἡ διώρυξ κατ᾽ ἀρχὰς μὲν ὑπὸ Σεσώστριος πρὸ τῶν

* Vulgo, ἐκκρύψειε.

p. 804.

* Scripti, σταδίους ὀκτακοσίους.

* Scripti, Σεθρωΐτης.

* Ante legebatur Ἐρυθρῶν.

A Fabulantur enim, Isim multis in locis sub terram Osiridis loculos posuisse, in uno duntaxat Osirim fuisse reconditum, omnibus aliis ignotum. Id eam fecisse, ut falleret Typhonem, ne inventum corpus ex sepulchro erueret. Atque ab Alexandria quidem ad ipsius Delta verticem tantum est circuitionis. Artemidorus dicit octo ac viginti schœnorum adverso amne eam navigationem esse, id est octingenta & quadraginta stadiorum: nam xxx stadiorum schœnum facit. Nobis quidem navigantibus alia atque alia schœnorum mensura distantias indi- B caverunt, ut quibusdam in locis quadraginta stadiorum schœnum, ac plurium etiam faterentur. Esse autem apud Aegyptios variam schœnorum quantitatem ipse Artemidorus in sequentibus declarat, à Memphi enim usque in Thebaidem schœnos singulos pronunciat esse centum ac viginti stadiorum, à Thebaide usque ad Syenem sexaginta. A Pelusio ad eundem verticem sursum navigantibus schœnos quinque ac viginti dicit, stadia septingenta & quinquaginta, superius dictam usurpans mensuram. Porro tradit à Pelusio procedenti primam oc- C currere eam fossam, quæ lacus eos implet, qui ad paludes vocantur. Atque ii quidem duo sunt, & ad sinistram magni fluminis jacent. Supra Pelusium in Arabia dicit esse alios quosdam lacus, & fossas in eisdem partibus extra Delta. Ad alterum lacum est præfectura Sethreïtica, quæ una ex decem numeratur, quæ in Delta sunt. In hos lacus aliæ duæ fossæ conveniunt. Est alia quæ in rubrum mare & Arabicum sinum exit, & ad urbem Arsinoën, quam nonnulli Cleopatridem vocant, atque per eos lacus fluit, qui amari vocantur. Hi, cum antiquitus amari essent, facta fossa, & ad- D mixto flumine, sunt immutati: ac nunc bonos ferunt pisces, & aquatilibus volucribus abundant. Fossa primùm à Sesostri incisa est, ante bellum

1. Μυθεύουσι γὰρ δὴ) Copiose de his Diodorus Siculus libro primo. *Casaub.*

2. Διὰ τῶν πικρῶν καλουμένων λιμνῶν) Sic legendum ex manuscriptis. Alii πικρὰν λίμνην vocant ut Diodor. lib. XVII. Plinius *Fontes amaros.* unde legebam κρηνῶν pro ἐρυθρῶν. *Idem.*

3. Ἐτμήθη καὶ ἡ διώρυξ) Vide quæ notavimus ad Lib. I. *Idem.*

3. Ἐτμήθη δὲ ἡ διώρυξ καταρχὰς μὲν ὑπὸ Σεσώστριος, πρὸ τῶν Τρωϊκῶν· οἱ δὲ ὑπὸ τοῦ Ψαμμιτίχου παιδὸς, ἀρξαμένου μόνον, εἶτα ἐκλιπόντος τὸν βίον· ὕστερον δὲ ὑπὸ Δαρείου τοῦ πρώτου, διαδεξαμένου τὸ ἑξῆς ἔργον, καὶ οὗτος δὲ δόξῃ ψευδεῖ πεισθεὶς ἀφῆκε τὸ ἔργον περὶ συντέλειαν ἤδη· ἐπείσθη γὰρ μετεωροτέραν εἶναι τὴν Ἐρυθρὰν θάλατταν τῆς Αἰγύπτου καὶ εἰ διακοπείη πᾶς ὁ μεταξὺ Ἰσθμὸς, ἐπικλυσθήσεσθαι τῇ θαλάττῃ τὴν Αἴγυπτον. οἱ μέν τοι Πτολεμαϊκοὶ βασιλεῖς διακόψαντες κλειστὸν ἐποίησαν τὸν Εὔριπον, ὥστε ὅτε βούλοιντο ἐκπλεῖν ἀκωλύτως εἰς τὴν ἔξω θάλατταν, καὶ εἰσπλεῖν πάλιν. *Excisa autem est fossa ab initio per Sesostrin, ante Trojana bella: alii vero dicunt per Psammitichum filium, qui tantum opus incepit solum, & mortuus est: postea vero per Darium primum, qui id opus perficiendum exceperat: & hic autem opinione falsa persuasus, opus dimisit fere perfectum; nam persuasus fuit altius esse mare Erythraum*

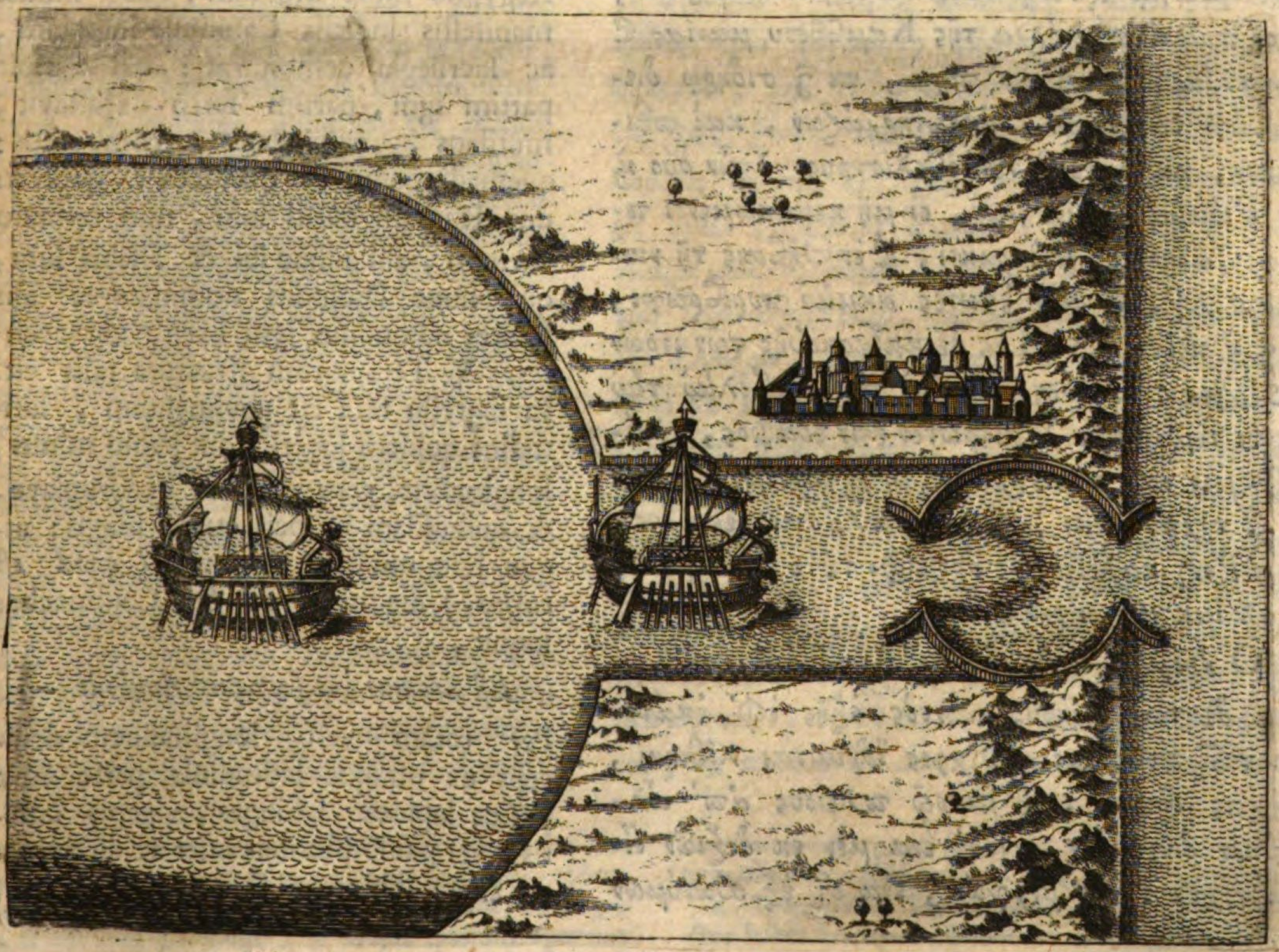
Ægypto,

Trojanum, nonnulli eam à Psammiticho filio solum inchoatam putant, morte eum præcipiente: Postea Darium primum in operis absolutionem successisse. Is opus pœne absolutum deseruit.

A Τρωϊκῶν· οἱ δὲ ὑπὸ τοῦ Ψαμμιτίχου παιδὸς, ἀρξαμένου μόνον, εἶτ' ἐκλιπόντος τὸν βίον· ὕστερον δὲ ὑπὸ Δαρείου τοῦ πρώτου διαδεξαμένου τὸ ἑξῆς ἔργον. Καὶ οὗτος ὑπὸ δόξῃ ψευδεῖ πεισθεὶς ἀφῆκε τὸ ἔργον περὶ συντέλειαν ἤδη·

Ægypto, & si perfoderetur totus, qui intercedit, Isthmus, Ægyptum inundatum iri mari immisso. Ptolemaici tamen reges perforantes Euripum fecerunt clausum, ita ut nullo impedimento mare exterum adnavigarent, & rursus è mari renavigarent.) De eo negotio Plinius, paulo aliter Lib. VI. cap. 29. *Daneon portus, ex quo navigabilem alveum perducere in Nilum, qua parte ad Delta dictum decurrit 62 mill. pass. intervallo (quod inter flumen & mare rubrum interest) primus omnium Sesostris rex Ægypti cogitavit. Mox Darius Persarum, deinde Ptolemæus sequens, qui & duxit fossam latitudine pedum* C, *altitudine* XXX, *in longitudinem* XXVII *mill.* 1D *passus usque ad fontes amaros: ultra deterruit inundationis metus, excelsiore tribus cubitis rubro mari comperto quam terra Ægypti. Aliqui non eam afferunt causam, sed ne immisso mari corrumperetur aqua Nili, quæ sola potum præbet.* Hæc Plinius, & hæc ultima eadem est, quam altera. Nam nisi mare excelsius foret repertum, non fuisset ratio timendi, ne aqua Nili corrumperetur; nam flumina, quæ inferius defluunt, non corrumpuntur, quoniam eorum unda excelsior, unda maris eam impellit & in eam se immittit. At si mare rubrum per canalem illum in Nilum defluxisset, palam est mare excelsius fuisse Nilo. Cæterum Strabonis verba in errorem induxerunt plerosque doctorum, putantes Strabonem intellexisse, falsum fuisse, aquam maris Erythræi fuisse superiorem & Ægyptum depressiorem. Et id quidem prima facie videtur intellexisse. Sed accuratius incumbendo id non videtur sequi ex verbis Strabonis: falsum quidem erat, ut ait, fuisse impossibile Isthmum perfodere sine inundatione Ægypti depressioris, quod Strabo probat, eo quod Ptolemæi reges id obtinuerunt. Sed quo modo? Per Euripum clausum scilicet. At non erat opus Euripo clauso, si mare non fuisset excelsius. Sed Isthmus poterat exscindi sine periculo, & incile illud poterat aquam Nili in mare rubrum inferius immittere. Nec credendum foret Straboni, si aliter intellexisset, ut volunt, qui numquam adiit eum locum, ut patet ex sua peregrinationis in Ægyptum narratione contra eorum sententiam, qui à Dario operi præpositi, & situm Ægypti & maris superficiem ad amussim contemplati & mensurantes ab opere illis fructuoso & gloriæ pleno desistere coacti sunt. Nondum enim notæ erant euriporum clausorum machinæ, per quas facile naves ex inferiori fossa in excelsiorem alveum ascendunt. Id nunc notissimum est, & in Belgio passim videri possunt ejus rei multa exempla.

Fossa Trajana, quæ & Ptolemæus olim à Sesostride cœpta, à Dario instaurata, à Ptolemæo perfecta & aperta usque ad mare per Euripum clausum, à Trajano rursus purgata. Postremo restaurata ab Amro filio Alasi Ægypti præfecto sub Omare Calipha circa annum Hegiræ 20. ut narrat historia Sarracenica pag. 32. *Palm.*

ἐπειδὴ γὰρ μετεωροτέραν εἶναι τὴν Ἐρυθρὰν θάλατταν τῆς Αἰγύπτου, καὶ εἰ διακοπείη πᾶς ὁ μεταξὺ ἰσθμός, ἐπικλυσθήσεσθαι τῇ θαλάττῃ τὴν Αἴγυπτον· οἱ μὲν τοι Πτολεμαϊκοὶ βασιλεῖς διακόψαντες, κλειστὸν ἐποίησαν τὸν Εὔριπον, ὥστε ὅτε βούλοιντο ἐκπλεῖν ἀκωλύτως εἰς τὴν ἔξω θάλατταν, καὶ εἰσπλεῖν πάλιν. Εἴρηται δὲ καὶ περὶ τῆς τῶν ὑδάτων ἐπιφανείας καὶ ἐν τοῖς πρώτοις ὑπομνήμασι. Πλησίον δὲ τῆς Ἀρσινόης, καὶ ἡ τῶν Ἡρώων ἐστὶ πόλις καὶ ἡ Κλεοπάτρις ἐν τῷ μυχῷ τοῦ Ἀραβίου κόλπου, τῷ πρὸς
p. 805. Αἴγυπτον, καὶ λιμένες, καὶ κατοικίαι· διώρυγες δὲ πλείους, καὶ λίμναι πλησιάζουσαι τούτοις· ἐνταῦθα δ᾽ ἐστὶ καὶ ὁ Φαγρωριοπολίτης νομός· καὶ πόλις Φαγρωριόπολις. Ἡ δὲ ἀρχὴ τῆς διώρυγος τῆς ἐκδιδούσης εἰς τὴν Ἐρυθρὰν, ἀπὸ κώμης ἄρχεται Φακκούσης, ᾗ συνεχής ἐστι καὶ ἡ Φίλωνος κώμη· πλάτος δ᾽ ἔχει πηχῶν ἑκατὸν ἡ διῶρυξ, βάθος δ᾽ ὅσον ἀρκεῖ μυριοφόρῳ νηΐ· οὗτοι δ᾽ οἱ τόποι πλησιάζουσι τῇ κορυφῇ τοῦ Δέλτα. Αὐτοῦ δὲ καὶ ἡ Βούβαστος πόλις, καὶ ὁ Βουβαστίτης νομός· καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ὁ Ἡλιοπολίτης νομός. Ἐνταῦθα δ᾽ ἐστὶν ἡ τοῦ ἡλίου πόλις, ἐπὶ χώματος ἀξιολόγου κειμένη, τὸ ἱερὸν ἔχουσα τοῦ ἡλίου· καὶ τὸν βοῦν τὸν Μνεῦιν ἐν σηκῷ τινὶ τρεφόμενον, ὃς παρ᾽ αὐτοῖς νενόμισται θεός, ὥσπερ καὶ ἐν Μέμφει ὁ Ἆπις. Πρόκεινται δὲ τοῦ χώματος λίμναι, τὴν ἀνάχυσιν ἐκ τῆς πλησίον διώρυγος ἔχουσαι. Νυνὶ μὲν οὖν ἐστι πανέρημος ἡ πόλις, τὸ ἱερὸν ἔχουσα τῷ Αἰγυπτίῳ τρόπῳ κατεσκευασμένον ἀρχαῖον, ἔχον πολλὰ τεκμήρια τῆς Καμβύσου μανίας καὶ ἱεροσυλίας, ὃς τὰ μὲν πυρί, τὰ δὲ σιδήρῳ διελωβᾶτο τῶν ἱερῶν, ἀκρωτηριάζων, καὶ περικαίων, καθάπερ καὶ τοὺς ὀβελίσκους· [1] ὧν δύο καὶ εἰς Ῥώμην ἐκομίσθησαν, οἱ μὴ κεκακωμένοι τελέως· ἄλλοι δ᾽ εἰσὶ κἀκεῖ, καὶ ἐν Θήβαις τῇ νῦν Διοσπόλει, οἱ μὲν ἑστῶτες ἀκμὴν πυρίβρωτοι, οἱ δὲ καὶ κείμενοι. Τῆς δὲ κατασκευῆς τῶν ἱερῶν ἡ διάθεσις τοιαύτη. Κατὰ τὴν εἰσβολὴν τὴν εἰς τὸ τέμενος, λιθόστρωτόν ἐστιν ἔδαφος, πλάτος μὲν ὅσον πλεθριαῖον, ἢ καὶ ἔλαττον, μῆκος δὲ καὶ τριπλάσιον, καὶ τετραπλάσιον· ἔστιν ὅπου καὶ μεῖζον· καλεῖται δὲ δρόμος τοῦτο, καθάπερ Καλλίμαχος εἴρηκεν.

Ὁ δρόμος ἱερὸς οὗτος Ἀνούβιδος.

Διὰ δὲ τοῦ μήκους παντὸς ἑξῆς ἐφ᾽ ἑκάτερα τοῦ πλάτους σφίγγες ἵδρυνται λίθιναι, πήχεις εἴκοσιν, ἢ μικρῷ πλείους ἀπ᾽ ἀλλήλων διέχουσαι, ὥσθ᾽ ἕνα μὲν ἐκ δεξιῶν εἶναι στίχον τῶν σφιγγῶν, ἕνα δ᾽ ἐξ εὐωνύμων

Falso enim ei erat persuasum, Rubrum mare Aegypto esse sublimius: ideoque si intermedius isthmus incideretur, Aegyptum à mari obrutum iri. Ptolemaici quidem reges eum incidentes, Euripum clausum fecerunt, ut cum vellent in exterius mare navigarent, ac rursum sine impedimento reverterentur. De superficie autem aquarum dictum est in prioribus commentariis. Prope Arsinoam est Heroum civitas, & Cleopatris in Arabici sinus intimo Ægyptum recessu versus, item portus & habitationes, & fossæ complures, & lacus iis vicini. Ibidem est Phagroriopolitana præfectura, & Phagroriopolis urbs. Fossæ autem in mare Rubrum exeuntis initium est, à Pago Phaccusa, cui continuus est Philonis pagus. Fossa latitudinem habet cubitorum c, profunditas ea, quæ navi satis sit ingenti. Hæc loca ad Delta verticem prope accedunt. Ibi est Bubastus civitas, & Bubastica præfectura. Supra eam est regio Heliopolitana, ubi Solis urbs est aggeri magno imposita. Solis templum habet, & Mnevim bovem, qui in septo quodam nutritur, & ab Heliopolitanis pro deo habetur, quemadmodum & Apis à Memphitis. Ante aggerem lacus jacent, in quos propinquæ fossæ refunduntur. Nunc omnino urbs deserta est: habet autem pervetustum templum Aegyptio more structum, quod multis manifestis indiciis Cambysis insaniam, ac sacrilegia demonstrat: qui templa partim igni, partim ferro devastavit, mutilans, exscindens, comburens: quemadmodum & obeliscos: quorum duo Romam delati sunt, non omnino corrupti, alii adhuc ibi & Thebis sunt, quæ nunc Diospolis nominatur, alii stantes admodum igni exesi: alii jacentes. ¶ Templorum structura talis est. In ingressu fani est pavimentum, latitudine quidem jugeri, aut paulo minus, longitudine vero tripla quadruplave, & quibusdam in locis etiam magis: atque hoc quidem dromus (*quod est cursus*) dicitur, ut & Callimachus inquit,

Est dromus hic sacratus Anubidi. —

Per totam vero longitudinem deinceps ex utraque latitudinis parte sunt positæ lapideæ sphinges, vigenis cubitis, vel paulo pluribus inter se distantes: ut altera sphingum series sit à dextra,

1. Ὧν δύο καὶ εἰς Ῥώμην ἐκομίσθησαν) Vide Plinium lib. XXXVI, cap. 9. & sequentibus, item Ammianum lib. XVII. cap. 4. *Casaub.*

1. Τρισκαί-

altera à ſiniſtra. Poſt ſphinges veſtibulum ingens & ubi proceſſeris ulterius aliud veſtibulum, rurſumque aliud. Sed neque veſtibulorum, neque ſphingum certus eſt numerus: ſed alius atque alius pro diverſitate longitudinis & latitudinis dromorum. Poſt veſtibula eſt templum quod ingens atrium habet, ac memoratu dignum, & delubrum mediocre: ſimulacrum vero aut nullum, aut non ad hominis formam: ſed beſtiæ alicujus effictum. Ex utraque parte atrii projectæ ſunt quæ pinnæ appellantur, ſunt autem duo muri, æquè alti atque templum, in initio inter ſe diſtantes paulò plus, quàm eſt latitudo crepidinis templi, poſtea prorſum procedunt ad inclinantes invicem lineas, uſque ad L aut LX cubitos. Hi parietes ingentium ſimulacrorum ſculpturas habent, Etruſcis & antiquis Græciæ operibus perſimilium. Extat etiam ædes quædam multis columnis ſtructa, ſicuti Memphi, Barbarica fabrica, nam præterquam quod columnæ multæ ſunt, & ingentes, & multiplici ordine conſtitutæ, nihil pictum aut elegans habet, ſed potiùs inanem quendam laborem arguit. Heliopoli domos amplas vidimus, in quibus ſacerdotes habitabant. Hanc enim perhibent olim ſacerdotum habitationem fuiſſe, hominum philoſophiæ & aſtronomiæ deditorum: nunc is ordo ac ſtudium defecit, nec quiſquam nobis tali exercitationi præfectus oſtendebatur, ſed homines tantùm, qui ſacrificia curarent, atque ritus eos peregrinis commonſtrarent. Comitatus quidem eſt Ælium Gallum ducem ex Alexandria navigantem in Agyptum, quidam nomine Chæremon, qui ejuſmodi ſcientiam profitebatur: ſed ob ignorationem, & arrogantiam fere plurimum deridebatur. Oſtendebantur ergo ibi ſacerdotum ædes ac domicilia, in quibus Eudoxus & Plato egerant. Etenim Eudoxus cum Platone eò profectus eſt: & ambo cum ſacerdotibus annos tredecim ſunt verſati, ut nonnulli tradiderunt. Iſti ſacerdotes cum rerum cœleſtium ſcientia præſtarent, cæterum arcanam eam ſervarent, neque cum quoquam communicare vellent: tamen & tempore & obſequio devicti nonnulla præcepta enarraverunt, cùm plurima interim Barbari occultarent.

A μετὰ δὲ τὰς σφίγγας πρόπυλον μέγα, εἶτ' ἄλλο προελθόντι πρόπυλον, εἶτ' ἄλλο· οὐκ ἔστι δὲ διωρισμένος ἀριθμὸς, οὔτε τῶν προπύλων, οὔτε τῶν σφιγγῶν· ἄλλα δ' ἐν ἄλλοις ἱεροῖς, ὥσπερ καὶ τὰ μήκη, καὶ τὰ πλάτη τῶν δρόμων. μετὰ δὲ τὰ προπύλαια, ὁ νεὼς πρόναον ἔχων μέγαν, καὶ ἀξιόλογον· τὸν δὲ σηκὸν σύμμετρον, ξόανον δ' οὐδὲν, ἢ οὐκ ἀνθρωπόμορφον, ἀλλὰ τῶν ἀλόγων ζώων τινός· τοῦ δὲ προνάου παρ' ἑκάτερον πρόκειται τὰ λεγόμενα πτερά· ἔστι δὲ ταῦτα ἰσοϋψῆ τῷ ναῷ τείχη δύο, κατ' ἀρχὰς μὲν ἀφεστῶτα ἀπ' ἀλλήλων μικρὸν πλέον, ἢ τὸ πλάτος ἐστὶ τῆς p. 806.
B κρηπῖδος τοῦ νεώ· ἔπειτ' εἰς τὸ * πρόσθεν προϊόντι, [1] κατεπινευούσας γραμμὰς μέχρι πηχῶν πεντήκοντα ἢ ἑξήκοντα· ἀναγλυφὰς δ' ἔχουσιν οἱ * τοῖχοι οὗτοι μεγάλων εἰδώλων, * ὁμοίων τοῖς Τυῤῥηνικοῖς, καὶ τοῖς ἀρχαίοις σφόδρα τῶν παρὰ τοῖς Ἕλλησι δημιουργημάτων. Ἔστι δέ τις καὶ πολύστυλος οἶκος καθάπερ ἐν Μέμφει, βαρβαρικὴν ἔχων τὴν κατασκευήν· πλὴν γὰρ * τοῦ μεγάλων εἶναι, καὶ πολλῶν, καὶ πολυστίχων τῶν στύλων, οὐδὲν ἔχει χάριεν, οὐδὲ γραφικὸν, ἀλλὰ ματαιοπονίαν ἐμφαίνει μᾶλλον. Ἐν δὲ τῇ Ἡλιουπόλει, καὶ οἴκους εἴδομεν μεγάλους, ἐν οἷς διέτριβον οἱ ἱε-
C ρεῖς· μάλιστα γὰρ δὴ ταύτην κατοικίαν ἱερέων γεγονέναι φασὶ τὸ παλαιὸν, φιλοσόφων ἀνδρῶν, καὶ ἀστρονομικῶν· ἐκλέλοιπε δὲ καὶ τοῦτο νυνὶ τὸ σύστημα, καὶ ἡ ἄσκησις. Ἐκεῖ μὲν οὖν οὐδεὶς ἡμῖν ἐδείκνυτο τῆς τοιαύτης ἀσκήσεως προεστὼς, ἀλλ' οἱ ἱεροποιοὶ μόνον, καὶ ἐξηγηταὶ τοῖς ξένοις τῶν περὶ τὰ ἱερά. Παρηκολούθει δέ τις ἐξ Ἀλεξανδρείας ἀναπλέοντι εἰς τὴν Αἴγυπτον Αἰλίῳ Γάλλῳ τῷ ἡγεμόνι Χαιρήμων τοὔνομα, προσποιούμενος τοιαύτην τινὰ ἐπιστήμην. γελώμενος δὲ τὸ πλέον, ὡς ἀλαζὼν, καὶ ἰδιώτης· ἐκεῖ οὖν ἐδείκνυντο οἵ τε τῶν ἱερέων οἶκοι, καὶ Πλάτωνος, καὶ
D Εὐδόξου διατριβαί. Συνανέβη γὰρ δὴ τῷ Πλάτωνι ὁ Εὔδοξος δεῦρο, καὶ συνδιέτριψαν τοῖς ἱερεῦσιν ἐκεῖνοι ἐνταῦθα [2] τρισκαίδεκα ἔτη, ὡς εἴρηταί τισι· περιττοὺς γὰρ ὄντας κατὰ τὴν ἐπιστήμην τῶν οὐρανίων, μυστικοὺς δὲ καὶ δυσμεταδότους, τῷ χρόνῳ καὶ ταῖς θεραπείαις ἐξελιπάρησαν, ὥστε τινὰ τῶν θεωρημάτων ἱστορῆσαι, τὰ πολλὰ δὲ ἀπεκρύψαντο οἱ βάρβαροι.

* Scripti, πρότω.
* Scripti, στοῖχοι.
* Addimus hanc vocem ex manuſſ.
* Manuſſ. τοῦ μεγάλους εἶναι καὶ πολλοὺς καὶ πολυστίχους τοὺς στύλους.

1. Κατεπινευούσας γραμμὰς) Legendum κατ' ἐκνευούσας γραμμὰς, nam γραμμαὶ ἐκνεύουσαι videntur eſſe lineæ, quæ quo magis ſe porrigunt, eo magis a ſe invicem diſcedunt, & majus ſpatium aperiunt ſuo divortio. Contrarium eſt συννεύειν. Videatur ipſe Strabo lib. v. ab initio. Vulgatæ editionis ſenſum in κατεπινευούσας γρ. ad inclinantes invicem lineas, plane non aſſequor. *Kühnius ad Polluc. Lib. 1. c. 1. pag. 6.*

2. Τρισκαίδεκα ἔτη ὡς εἴρηταί τισι) Epitome auctor habet ἔτη τρία. Diodorus & Diogenes Laërtius annorum numerum reticent. *Caſaub.* Vide Voſſium de Scientiis Mathemat. c. 33. §. 13.

A Οὗτοι δὲ τὰ ἐπιτρέχοντα τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς μόρια ταῖς τριακοσίαις ἑξήκοντα πέντε ἡμέραις εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἐνιαυσίου χρόνου παρέδοσαν· ἀλλ' ἠγνοεῖτο τέως ὁ ἐνιαυτὸς παρὰ τοῖς Ἕλλησιν, ὡς καὶ ἄλλα πλείω, ἕως οἱ νεώτεροι ἀστρολόγοι παρέλαβον παρὰ τῶν μεθερμηνευσάντων εἰς τὸ Ἑλληνικὸν τὰ τῶν ἱερέων ὑπομνήματα· καὶ ἔτι νῦν παραλαμβάνουσι τὰ ἀπ' ἐκείνων, ὁμοίως καὶ τὰ τῶν Χαλδαίων. Ἐντεῦθεν δὴ ὁ Νεῖλός ἐστιν ὁ ὑπὲρ τοῦ Δέλτα· τούτου δὴ τὰ μὲν δεξιὰ καλοῦσι Λιβύην, ἀναπλέοντι· ὥσπερ καὶ τὰ περὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, καὶ τὴν Μαρεῶτιν· τὰ δ' ἐν ἀριστερᾷ Ἀραβίαν. Ἡ μὲν οὖν Ἡλιοπολίτις ἐν τῇ Ἀραβίᾳ ἐστίν· ἐν δὲ τῇ Λιβύῃ * Κερκέσουρα πόλις κατὰ τὰς Εὐδόξου κειμένη σκοπάς· B δείκνυται γὰρ σκοπή τις πρὸ τῆς Ἡλίου πόλεως, καθάπερ καὶ πρὸ τῆς Κνίδου, * καθ' ἣν ἐσημειοῦτο ἐκεῖνος τῶν οὐρανίων τινὰς κινήσεις· [1] ὁ δὲ νομὸς Λιτοπολίτης οὗτος. Ἀναπλεύσαντι δ' ἐστὶ Βαβυλὼν φρούριον ἐρυμνὸν, ἀποστάντων ἐνταῦθα Βαβυλωνίων τινῶν, εἶτα διαπραξαμένων ἐνταῦθα κατοικίαν παρὰ τῶν βασιλέων· νυνὶ δ' ἐστὶ στρατόπεδον ἑνὸς τῶν τριῶν ταγμάτων τῶν φρουρούντων τὴν Αἴγυπτον· ῥάχις δ' ἐστὶν ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου καὶ μέχρι Νείλου καθήκουσα, [2] δι' ἧς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τροχοὶ καὶ κοχλίαι τὸ ὕδωρ ἀνάγουσιν, C ἀνδρῶν ἑκατὸν πεντήκοντα ἐργαζομένων, δεσμίων· ἀφορῶνται δ' ἐνθάδε τηλαυγῶς αἱ Πυραμίδες ἐν τῇ περαίᾳ ἐν Μέμφει, καὶ εἰσὶ πλησίον. Ἐγγὺς δὲ καὶ ἡ Μέμφις αὐτὴ τὸ βασίλειον τῶν Αἰγυπτίων· ἔστι γὰρ ἀπὸ τοῦ Δέλτα τρίσχοινον εἰς αὐτήν· ἔχει δὲ ἱερά τό, τε τοῦ Ἄπιδος, ὅς ἐστιν ὁ αὐτὸς καὶ Ὄσιρις· [3] ὅπου ὁ βοῦς ὁ Ἄπις ἐν σηκῷ τινι τρέφεται, θεὸς ὡς ἔφην νομιζόμενος, [4] διάλευκος τὸ μέτωπον καὶ ἄλλα τινὰ * μικρὰ τοῦ σώματος· τὰ δ' ἄλλα μέλας· οἷς σημείοις ἀεὶ κρίνουσι τὸν ἐπιτήδειον εἰς τὴν διαδοχὴν, ἀπογενομένου τοῦ τὴν τιμὴν ἔχοντος. Ἔστι δ' αὐλὴ προκειμένη τοῦ σηκοῦ, D ἐν ᾗ καὶ ἄλλος σηκὸς τῆς μητρὸς τοῦ βοός· εἰς ταύτην δὲ τὴν αὐλὴν ἐξαφιᾶσι τὸν Ἄπιν καθ' ὥραν τινὰ, καὶ μάλιστα πρὸς ἐπίδειξιν τοῖς ξένοις· ὁρῶσι μὲν

* Scripti, Βερκέσουρα.

p. 807.

* Scripti, πρὸς ἥν.

* Manuſſ. μέρη.

li excurrentes diei ac noctis particulas ſupra CCCLXV dies ad anni complementum, tradiderunt. Ignorabatur annus eo tempore apud Græcos, quemadmodum & alia permulta: donec juniores aſtrologi ab iis acceperunt, qui ſacerdotum monumenta in Græcam linguam tanſtulerunt, & adhuc tum ab illis, tum à Chaldæis accipiunt. ¶ Hinc jam Nilus ſupra Delta eſt, cujus dextra ubi ſurſum navigatur, Libyam vocant, inque his ea quæ Alexandriæ & Mareotidi proxima ſunt: ſiniſtra vero Arabiam. Ergo Heliopolitis præfectura in Arabia cenſebitur. In Libya vero Cerceſura urbs eſt, juxta Eudoxi Ceſoulas ſita. Etenim ante Heliopolim ſpecula quædam oſtenditur, quemadmodum & ante Cnidum: de quibus ille cœleſtium corporum motus obſervabat. Præfectura hæc Litopolitana nominatur. Ulterius ſurſum naviganti eſt Babylon caſtellum natura munitum, à Babyloniis quibuſdam conditum: qui huc ſecedentes, eo in loco habitationem à regibus impetrarunt. Nunc in ea collocata eſt una ex tribus legionibus, quæ Ægyptum cuſtodiunt. Ab hoc loco uſque ad Nilum, jugum quoddam deſcendit, per quod aqua rotis, & cochleis à flumine trahitur, CL hominibus captivis continuè opus facientibus. Hinc Pyramides, quæ apud Memphim ſunt, in ulteriore regione manifeſte apparent, quæ quidem propinquæ ſunt. ¶ Propinqua eſt etiam Memphis Aegyptiorum regia: tribus ſchœnis à Delta diſſita. Ea Apidis templum habet, qui idem eſt, qui Oſiris. Ibi bos Apis in ſepto quodam alitur, & ut diximus, apud eos pro deo habetur, albus frontem, & quaſdam parvas corporis partes, cætera vero niger: quibus ſignis judicant qui ſit ad ſucceſſionem idoneus, alio defuncto. Ante id ſeptum aula quædam eſt, & in ea aliud ſeptum matris ejus bovis. In hanc aulam nonnunquam Apis emittitur, præſertim ut peregrinis oſtendatur: aliâs enim per feneſtram

1. Ὁ δὲ νομὸς Λιτοπολίτης οὗτος) Scribe Λατοπολίτης, ut apud Ptol. Steph. & alios. *Caſaub.*

2. Δι' ἧς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τροχοὶ καὶ κοχλίαι τὸ ὕδωρ ἀνάγουσι) Diodorus Siculus (L. v. p. 313. T. I.) auctor eſt Ægyptios ad ſuos agros Nili aqua irrigandos plurimum uti ſolitos cochlea, quam machinam Archimedes in Ægypto cum eſſet invenit. Ejus conficiendæ rationem docet Vitruvius lib. x. cap. 11. Sic mox Strabo ait τὰ λίαν ἔξαλα κοχλίαις ἀρδεύεσθαι. *Idem.*

3. Ὅπου ὁ βοῦς ὁ Ἄπις ἐν σηκῷ τινὶ τρέφεται) Deſcribitur ab Herodoto in Ægyptiacis, ſive Euterpe. (Lib. II. c. 129. & ſeqq.) *Idem.*

4. Διάλευκος τὸ μέτωπον καὶ ἄλλα τινὰ) Apis veri indicia quæ fuerint vide apud Herodotum libro tertio ſive Thalia c. 28. *Idem.* Amm. Marcellin. XXII. c. 14. Hic bos non uno modo depingebatur. Erectus inſidens pedibus poſterioribus exſtat apud *Malvaſiam Marm. Velſin.* pag. 3. Cum Luna in latere, apud *Illuſtriſſ. Ezech. Spanheimium de Uſu & Præſtant. Numiſm.* Diſſ. VII. pag. 654. *Begerum Theſaur. Brand.* Volum. III. pag. 1117. Vittatus apud *Patin. Num. Imper. Rom.* pag. 135. Cum copiæ cornu eum depingit *Beger. Theſ. Brand.* Part. II. pag. 660. Cum duabus ſtellis & aquila. *Idem ibid.* pag. 821. 822. Adde porro Muſæi Viri præſtantiſſimi, *Jacobi de Wilde* Sign. XII.

1. Li

quandam videtur: ſed volunt ut etiam extra ſpectetur, itaque ubi paululum foris exſultim luſit, rurſum in proprium locum recipitur. Apidis templum Vulcanio adjacet, quæ eſt ædes, templi magnitudine aliiſque rebus ſumptuoſè adornata. [1] In fronte dromi coloſſus jacet, ex integro lapide. In hoc dromo tauri committi ſolent ad pugnam, quos nonnulli dedita opera ad hoc ipſum alunt, quemadmodum alii equos: dimiſſi inter ſe pugnam miſcent: victori præmium datur. Memphi eſt etiam Veneris fanum, quæ Græca dea cenſetur: quidam Lunæ id dicunt. Eſt etiam Serapium, in loco valde arenoſo, adeo ut arenæ colles à ventis exaggerentur: ibi vidimus ſphinges alias uſque ad capita obrutas, alias dimidia duntaxat eminentes, unde conjicere licebat magnitudinem periculi, ſi quem eo proficiſcentem turbo venti deprehenderet. Urbs magna eſt & populoſa, & ſecunda poſt Alexandriam hominibus convenis referta. Extant lacus in fronte urbis, & regiarum, quæ nunc dirutæ ſunt & deſertæ: ſitæ olim in loco edito, & uſque ad inferiorem urbis partem deſcendentes, ubi lacus & lucus adjunguntur. Quadraginta ſtadiis ab urbe eſt montanum quoddam ſupercilium, in quo ſtant multæ Pyramides, regum ſepulturæ. Earum tres memorabiles ſunt: duæ inter ſeptem orbis ſpectacula adnumerantur. Singulæ altitudine ſtadii, figura quadrata, altitudinem habentes paulo majorem quolibet latere, & mole ſe paululum excedentes. In media fere laterum altitudine, lapis exemtilis eſt: eoque ſublato obliqua fiſtula uſque ab loculum. Atque eæ inter ſe proximæ in eodem ſunt plano. Ulterius in majore montis altitudine eſt tertia multo primis duabus minor, majore tamen impenſa ſtructa. Nam ab ipſis fere fundamentis usque ad medium conſtat ex nigro lapide, ex quo mortaria faciunt, ab extremis Æthiopiæ montibus delato: qui cum & durus ſit, & operatu difficilis, reddidit opus ſumtuoſum. Hic dicitur meretricis ſepultura, ab amantibus effecta. Hanc mulierem Sappho poëtria Doricham vocat, & fratris ſui Charaxi amicam, cum is Lesbium vinum negotiator Naucratim portaret.

A γὰρ καὶ διὰ θυρίδος ἐν τῷ σηκῷ (βούλονται δὲ καὶ ἔξω) ἀποσκιρτήσαντα δ' ἐν αὐλῇ μικρὰ, ἀναλαμβάνουσι πάλιν εἰς τὴν οἰκείαν στάσιν. Τό, τε δὴ τοῦ Ἄπιδος ἐστὶν ἱερὸν παρακείμενον τῷ Ἡφαιστείῳ, καὶ αὐτὸ τὸ Ἡφαίστειον πολυτελῶς κατεσκευασμένον, ναοῦ τε μεγέθει, καὶ τοῖς ἄλλοις. Πρόκειται δ' ἐν τῷ δρόμῳ τούτῳ * [καὶ μονόλιθος κολοσσός· ἔθος δ' ἐστὶν ἐν τῷ δρόμῳ] ταύρων ἀγῶνας συντελεῖσθαι πρὸς ἀλλήλους οὓς ἐπιτηδές τρέφουσί τινες ὥσπερ οἱ ἱπποτρόφοι· συμβάλλουσι γὰρ εἰς μάχην ἀφέντες· ὁ δὲ κρείττων νομισθεὶς, ἄθλου τυγχάνει. Ἔστι δ' ἐν Μέμφει καὶ Ἀφροδίτης ἱερὸν, θεᾶς Ἑλληνίδος νομιζομένης· τινὲς δὲ Σελήνης, ἱερὸν εἶναι φασίν· Ἔστι δὲ
B καὶ Σεράπειον ἐν ἀμμώδει τόπῳ σφόδρα, ὥσθ' ὑπ' ἀνέμων θῖνας ἄμμων σωρεύεσθαι, ἀφ' ὧν αἱ σφίγγες, αἱ μὲν καὶ [2] μέχρι τῆς κεφαλῆς ἑωρῶντο ὑφ' ἡμῶν κατακεχωσμέναι, αἱ δ' ἡμιφανεῖς· ἐξ ὧν εἰκάζειν παρῆν τὸν κίνδυνον, εἰ τῷ βαδίζοντι πρὸς τὸ ἱερὸν λαῖλαψ ἐπιπέσοι. Πόλις δ' ἐστὶ μεγάλη τε καὶ εὔανδρος, δευτέρα μετ' Ἀλεξάνδρειαν, μιγάδων ἀνδρῶν καθάπερ καὶ τῶν ἐκεῖ συνῳκισμένων· πρόκεινται δὲ καὶ λίμναι τῆς πόλεως καὶ τῶν βασιλείων, ἃ νῦν μὲν κατέσπασται, καὶ ἐστιν ἔρημα· ἵδρυται δ' ἐφ' ὕψους καθήκοντα μέχρι τοῦ κάτω τῆς πόλεως p. 808.
ἐδάφους· συνάπτει δ' ἄλσος αὐτῷ καὶ λίμνη. Τετταράκοντα δ' ἀπὸ τῆς πόλεως σταδίους προελθόντι, ὀρεινή
C τις ὀφρύς ἐστιν, ἐφ' ᾗ πολλαὶ μὲν Πυράμιδες εἰσὶ τάφοι τῶν βασιλέων· τρεῖς δ' ἀξιόλογοι, τὰς δὲ δύο τούτων καὶ ἐν τοῖς ἑπτὰ θεάμασι καταριθμοῦνται· εἰσὶ γὰρ σταδιαῖαι τὸ ὕψος, τετράγωνοι τῷ σχήματι, τῆς πλευρᾶς ἑκάστης μικρῷ μεῖζον τὸ ὕψος ἔχουσαι· μικρῷ δὲ καὶ ἡ ἑτέρα τῆς ἑτέρας ἐστὶ μείζων· ἔχει δ' ἐν ὕψει μέσως πως τῶν πλευρῶν λίθον ἐξαιρέσιμον· ἀρθέντος δὲ σύριγξ ἐστὶ σκολιὰ μέχρι τῆς θήκης· αὗται μὲν οὖν ἐγγὺς ἀλλήλων εἰσὶ τῷ αὐτῷ ἐπιπέδῳ· ἀποτέρω δ' ἐστὶν ἐν ὕψει μείζονι τῆς ὀρεινῆς ἡ τρίτη πολὺ ἐλάττων τῶν δυοῖν, πολὺ δὲ μείζονος δαπάνης κατεσκευασμένη· ἀπὸ γὰρ θεμελίων
D μέχρι μέσου σχεδόν τι, μέλανος λίθου ἐστίν· ἐξ οὗ καὶ τὰς θυίας κατασκευάζουσι κομίζοντες πόῤῥωθεν, ἀπὸ τῶν τῆς Αἰθιοπίας ὀρῶν· ὃς τῷ σκληρὸς εἶναι καὶ δυσκατέργαστος, πολυτελῆ τὴν πραγματείαν παρέσχε· λέγεται δὲ τῆς ἑταίρας τάφος γεγονὼς ὑπὸ τῶν ἐραστῶν, ἣν Σαπφὼ μὲν ἡ τῶν μελῶν ποιήτρια, καλεῖ Δορίχαν ἐρωμένην τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς Χαράξου γεγονυῖαν, οἶνον κατάγοντος εἰς Ναύκρατιν Λέσβιον κατ' ἐμπορίαν·

* Incluſa notis adjecimus ex vet. libris.

1. *In fronte dromi)* Hæc interpretem de ſuo finxiſſe, vix eſt probabile. tamen nuſquam exſtant in noſtris libris. quod facit, ut conjiciam eum ſcripto libro, ac quam ſit noſter meliore uſum. In ſequentibus quædam emendavi, quorum ratio eſt in promptu. *Xyland.*

2. Μέχρι τῆς κεφαλῆς ἑωρῶντο ὑφ' ἡμῶν κατακεχωσμέναι. *Ibi vidimus Sphinges uſque ad capita obrutas.)* Pro ὑφ' ἡμῶν lego ὑπ' ἀνέμων, nec indiget probationibus ea emendatio, ſatis per ſe ſtabit nullo adminiculo. *Palmer.*

A [1] ἄλλοι δ' ὀνομάζουσι Ῥοδώπην· μυθεύουσι δ' ὅτι λουομένης αὐτῆς, ἓν τῶν ὑποδημάτων αὐτῆς ἁρπάσας ἀετὸς παρὰ τῆς θεραπαίνης, κομίσειεν εἰς Μέμφιν· καὶ τοῦ βασιλέως δικαιοδοτοῦντος, ὑπαίθριος γενόμενος, κατὰ * κορυφὴν αὐτοῦ ῥίψειε τὸ ὑπόδημα εἰς τὸν κόλπον· ὁ δὲ καὶ τῷ ῥυθμῷ τοῦ ὑποδήματος, καὶ τῷ παραδόξῳ κινηθεὶς, περιπέμψειεν εἰς τὴν χώραν κατὰ ζήτησιν τῆς φορούσης ἀνθρώπου τοῦτο· ἐν τῇ πόλει δὲ εὑρεθεῖσα τῶν Ναυκρατιτῶν ἀναχθείη καὶ γένοιτο γυνὴ τοῦ βασιλέως· τελευτήσασα δὲ τοῦ λεχθέντος τύχοι τάφου. Ἓν δέ τι τῶν ὁραθέντων ὑφ' ἡμῶν ἐν ταῖς Πυραμίσι παραδόξων οὐκ ἄξιον B παραλιπεῖν. [2] Ἐκ γὰρ τῆς λατύπης σωροί τινες πρὸ τῶν Πυραμίδων κεῖνται· ἐν τούτοις δ' εὑρίσκεται ψήγματα καὶ τύπῳ καὶ μεγέθει φακοειδῆ· ἐνίοις δὲ, καὶ ὡς ἂν πτίσμα οἷον ἡμιλεπίστων ὑποτρέχει. [3] Φασὶ δ' ἀπολιθωθῆναι λείψανα τῆς τῶν ἐργαζομένων τροφῆς· οὐκ ἀπέοικε δέ· καὶ γὰρ οἴκοι παρ' ἡμῖν, λόφος τίς ἐστιν ἐν πεδίῳ παραμήκης· οὗτος δ' ἐστὶ μεστὸς ψήφων φακοειδῶν [4] λίθου * πωρείας· καὶ αἱ θαλάττιαι δὲ, καὶ αἱ ποτάμιαι ψῆφοι, σχεδόν τι τὴν αὐτὴν ἀπορίαν ὑπογράφουσιν· [5] ἀλλ' αὗται μὲν ἐν τῇ κινήσει τῇ διὰ τοῦ ῥεύματος * [6] εὑρεσιλογίαν τινὰ ἔχουσιν, ἐκεῖ δ' ἀπορωτέρα ἡ σκέψις· C εἴρηται δ' ἐν ἄλλοις καὶ * διότι περὶ τὸ μέταλλον τῶν λίθων, ἐξ ὧν αἱ Πυραμίδες γεγόνασιν [ἐν ὕψει ταῖς Πυραμίσιν] * ὃν πέραν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, [7] Τρωϊκόν τι καλεῖται πετρῶδες ἱκανῶς ὄρος, καὶ σπήλαια ὑπ' αὐτῷ, καὶ κώμη πλησίον καὶ τούτοις καὶ τῷ ποταμῷ, Τροία καλουμένη, κατοικία παλαιὰ τῶν Μενελάῳ συγκατακολουθησάντων αἰχμαλώτων Τρώων, καταμεινάντων δ' αὐτόθι.

* Scripti, κορυφῆς.

* Antea legebatur πορείας inepte.

* Ita est legendum. At Xyl. εὑρεσι γλοίαν legit.

p. 809.

* Scripti, διότι & ὅτι.

* Scripti, ὅπερ ἐν τῇ.

A Alii eam Rhodopem nominant, atque fabulam quandam narrant: ea dum lavaretur, aquilam alterum è calceis è manu ancillæ correptum, Memphim deportasse: & in sublime supra regis verticem jura dantis evolantem, calceum in huius gremium demisisse: regem calcei concinnitate & rei novitate permotum, per totam regionem dimisisse ad inquirendam eam, quæ hujusmodi calceum gestaret: eam in urbe Naucratitarum inventam, atque adductam, regis uxorem factam, & post mortem hac sepultura adfectam fuisse. Sed unum de miris rebus à nobis in Pyramidibus visum, haud quaquam prætereundum est. B Acervi quidam lapidum frustulis dolando detritis, ante Pyramides jacent, in his lapilli & forma, & magnitudine lentis inveniuntur, quidam ut hordei grana, quæ semidecorticata eminent: narrant reliquias ciborum, qui operariis dati fuerant, in lapidem induruisse: quod quidem satis videtur verisimile. Nam & apud nos collis quidem est oblongus, in campo situs, qui tofi calculis in modum lentis plenus est. Maritimi quoque & fluviales calculi eandem fere ambiguitatem præ- C stant: sed ii propter motum, qui in aqua fit, lentorem seu mucorem aliquem habent, isthic indagatio veri est difficilior. Alibi docuimus, ... circa loca, ubi lapides effodiuntur, ex queis Pyramides factæ sunt, mons quidam est nomine Troicus satis petrosus, & speluncæ sub eo, & pagus his ac flumini proximus nomine Troja, antiqua Trojanorum habitatio, eorum qui captivi Menelaum secuti sunt & ibi consederunt.

1. Ἄλλοι δ' ὀνομάζουσι Ῥοδόπην) Scribe Ῥοδώπην. Sic autem nominatur ab Herodoto Lib. II. c. 135. quo nomine reprehenditur ab Athenæo Lib. XIII. c. 7. pag. 596. aliam enim Doricham (quam Δωρίχαν ille vocat, non Δορίχαν, ut hic) esse aliam Rhodopin. Herodotum sequi videtur & Diodor. L. I. p. 59. T. I. De Rhodopide scorto vide præterea Ælianum lib. XIII. c. 33. (& Plin. lib. XXXVI. c. 12.) *Casaub.*

2. Ἐκ γὰρ τῆς λατύπης σωροί τινες πρὸ τῶν Πυραμίδων κεῖνται) Manifesto refellit hæc Diodorus L. I. p. 57. T. I. negans ullum ejus rei vestigium apparere, idque valde esse mirum καὶ τὸ θαυμασιώτατον, inquit, τὸ τηλικοῦτον ἔργον κατεσκευασμένον, καὶ τοῦ περιέχοντος τόπου παντὸς ἀμμώδους ὄντος, οὐδὲν ἴχνος οὔτε τοῦ χώματος, οὔτε τῆς τῶν λίθων ξεσουργίας καὶ λαξευσίας ἀπολείπεται. nisi de unica tantum pyramide Diodori verba accipias. Sane Strabonis auctoritas, qui præsertim vidisse se dicit, multis Siculis apud me prævalet. *Idem.*

3. Φασὶ δ' ἀπολιθωθῆναι λείψ) Tale quid narrat Aristoteles in Admirandis, de vasis in lapidem mutatis, in Lydiæ metallis. Vide locum N. 48. pag. 1154. ed. Paris. 1619. *Idem.*

4. Λίθου πωρείας) Ita appellat qui πῶρος vulgo dicitur. *Idem.*

D 5. Ἀλλ' αὗται μὲν ἐν τῇ κινήσει τῇ διὰ τοῦ ῥεύματος) Strabonis est hæc sententia, Calculos & ostrea, ac similia, quæ in littore reperiuntur, generari marinæ aquæ agitatione, ideo etiam libro tertio dicebat, ubi maximi fiunt æstus, ibi & ostreorum plurimum reperiri. (Eam sententiam fuse explicatam habes apud auctorem libr. περὶ φυτῶν Aristotel. de Plant. lib. II. capite secundo.) *Idem.*

6. Εὑρεσιλογίαν τινα ἔχουσι) Hoc est, de iis apte potest disputari, tractarique, num sit ea causa, quam modo diximus. εὑρεσιλογεῖν & εὑρεσιλογία voces sunt iis non inauditæ qui Plutarchum, Laërtium & Athenæum legerunt. Xylandri tanta fuit hoc loco negligentia, ut nihil supra, qui mendum in editione priore Basiliensi tantum commissum non animadvertens, in plus quam puerilem errorem incidit. *Idem.*

6. Εὑρεσιλογίαν τινὰ ἔχουσιν) Hunc locum mendosum videri, monet Schottus Observat. Hum. L. IV. c. I.

7. Τρωϊκόν τι καλεῖται πετρῶδες ἱκανῶς ὄρος) Meminit & Ptolem. τοῦ Τρωϊκοῦ λίθου ὄρους. *Casaub.*

¶ Post Memphim est Acanthus civitas Libycæ persimilis: ibidem Osiridis templum, & Acanthæ Thebaicæ lucus, unde gummi habetur: postea est Aphroditopolitana præfectura, & civitas eodem nomine in Arabia, in qua bos alba sacra alitur. Sequitur Heracleotica præfectura in insula magna, juxta quam ad dexteram in Libycam, aut Arsinoiticam præfecturam fossa est, quæ & duo ora habet, cum pars quædam insulæ intercidat. Hæc præfectura cæteras omnes, & aspectu, & virtute, & apparatu antecellit. Sola enim oleas perfectas & fructiferas arbores profert, ac si quis bene colligat oleum etiam optimum fit: negligentes autem rem, multum quidem efficiunt, sed pessimi odoris. At Ægyptus reliqua oleo caret, exceptis hortis, qui circa Alexandriam sunt: 2 qui oleas quidem ferre possunt, oleum vero non suppeditant. At vini non parum fert, frumentum quoque, legumina, & alia semina omnis generis. Habet etiam lacum admirabilem, 3 Mœridis appellatum, pelagi magnitudine, & maximo colore, cujus etiam ripas videre est maris litoribus persimiles, ut idem de hoc loco atque iis qui sunt circa Ammonem existimari possit. Etenim haud sane multo à se invicem distant, atque ambo à Parætonio, &, ut ex multis deprehendi argumentis potest, templum illud prius in litore stabat, atque hæc loca prius maritima erant. Inferiorem verò Ægyptum, & quæ usque ad Serboniticum lacum tendunt, pelagus obtinebat, conjunctum fortasse cum mari Rubro, quod Heroum urbi & Elanitico recessui proximum est. ¶ Sed de his in primo geographiæ volumine pluribus dictum est. Nunc paucis admonentes naturæ simul atque providentiæ opus una consideratione perpendemus. Naturæ, quia rebus omnium ad id unum vergentibus, quod universi medium est, & quæ circa id sita sunt, medium atque densissimum est terra: minus aqua ea densa est:

A Μετὰ δὲ Μέμφιν 1 Ἄκανθος πόλις ὁμοίως ὡς ἐν τῇ Λιβύῃ, καὶ τὸ τοῦ Ὀσίριδος ἱερὸν, καὶ τὸ τῆς Ἀκάνθης ἄλσος τῆς Θηβαϊκῆς, ἐξ ἧς τὸ κόμμι. Εἶθ' ὁ Ἀφροδιτοπολίτης νομὸς, καὶ ἡ ὁμώνυμος πόλις ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, ἐν ᾗ λευκὴ βοῦς ἱερὰ τρέφεται. Εἶθ' ὁ Ἡρακλεώτης νομὸς ἐν νήσῳ μεγάλῃ, καθ' ἣν ἡ διῶρυξ ἐστὶν ἐν δεξιᾷ εἰς τὴν Λιβύην ἐπὶ τὸν Ἀρσινοΐτην νομὸν, ὥστε καὶ δίστομον εἶναι τὴν διώρυγα, μεταξὺ μέρους τινὸς τῆς νήσου παρεμπίπτοντος. Ἔστι δ' ὁ νομὸς οὗτος ἀξιολογώτατος τῶν ἁπάντων κατά τε τὴν ὄψιν καὶ τὴν ἀρετὴν, καὶ τὴν κατασκευήν· ἐλαιόφυτός τε
B γὰρ μόνος ἐστὶ μεγάλοις καὶ τελείοις δένδρεσι καὶ καλλικάρποις· εἰ δὲ συγκομίζοι καλῶς τις, καὶ εὔελαιος· ὀλιγωροῦντες δὲ τούτου, πολὺ μὲν ποιοῦσιν ἔλαιον, μοχθηρὸν δὲ κατὰ τὴν ὀσμήν. Ἡ δ' ἄλλη Αἴγυπτος ἀνέλαιός ἐστι, πλὴν τῶν κατ' Ἀλεξάνδρειαν κήπων, οἳ μέχρι τοῦ ἐλαίαν χορηγεῖν ἱκανοί εἰσιν, ἔλαιον δ' οὐχ ὑπουργοῦσιν· οἶνον δὲ οὐκ ὀλίγον ἐκφέρει· σῖτόν τε καὶ ὄσπρια καὶ τἆλλα σπέρματα πάμπολλα. 4 Θαυμαστὴν δὲ καὶ τὴν λίμνην ἔχει τὴν Μοίριδος καλουμένην, πελαγίαν τῷ μεγέθει καὶ τῇ χρόᾳ θαλαττοειδῆ· καὶ τούς αἰ-
C γιαλοὺς δέ ἐστιν ὁρᾷν ἐοικότας τοῖς θαλαττίοις· ὡς ὑπονοεῖν τὰ αὐτὰ περὶ τῶν κατὰ Ἄμμωνα τόπων καὶ τούτων. Καὶ γὰρ οὐδὲ πάμπολυ ἀφεστᾶσιν ἀλλήλων καὶ τοῦ Παραιτονίου, μὴ ὥσπερ τὸ ἱερὸν ἐκεῖνο εἰκάζειν ἐστὶ πρότερον ἐπὶ τῇ θαλάττῃ ἱδρῦσθαι διὰ τὸ πλῆθος τῶν τεκμηρίων· τοῦθ' ὁμοίως τὰ χωρία πρότερον ἐπὶ τῇ θαλάττῃ ὑπῆρχεν. Ἡ δὲ κάτω Αἴγυπτος καὶ τὰ μέχρι τῆς λίμνης τῆς Σερβωνίτιδος, πέλαγος ἦν, σύρρουν τυχὸν ἴσως τῇ Ἐρυθρᾷ τῇ κατὰ Ἡρώων πόλιν καὶ τὸν Ἐλανίτην μυχόν. Εἴρηται δὲ περὶ τούτων διὰ πλειόνων ἐν τῷ πρώτῳ ὑπομνήματι τῆς γεωγραφίας, καὶ νῦν
D δ' ἐπὶ τοσοῦτον ὑπομνηστέον τῆς φύσεως ἅμα καὶ τὸ τῆς προνοίας ἔργον εἰς ἓν συμφέροντας. Τὸ μὲν τῆς φύσεως, ὅτι τῶν πάντων εἰς ἓν * συννευόντων τὸ τοῦ ὅλου μέσον, καὶ * σφαιρουμένων περὶ τοῦτο· καὶ τὸ μὲν πυκνότατον καὶ μεσαίτατον ἐστὶν ἡ γῆ, τὸ δ' ἧττον τοιοῦτον, καὶ ἐφεξῆς τὸ ὕδωρ·

* Ita legendum cum vet. lib. Vulgo, συνδυόντων.

* Malim. σφαιρουμένων.

1. Ἄκανθος πόλις ὁμοίως ὡς ἐν τῇ Λιβύῃ. *Acanthus civitas Libycæ persimilis.*) Delendum τὸ ὡς, & legendum ὁμοίως ἐν τῇ Λιβύῃ, ut censet Salmasius ad Solinum pag. 532. *Palmer.*

2. *Qui oleas quidem*) Et hic interpretem secutus sum, sive is codice, sive judicio fretus hæc ita extulit. Nam sententia plana est: & nemo nescit, non ubique vinum fieri ubi vites etiam uvas gignunt, quod de oleo & olea itidem intelligi potest. *Xyland.*

3. *Mœridis*) Mœridis autem lacus ita notus est, ut Muridis hæsisse ullo libro mirer. epitomæ etiam heic recte habent. Cætera confusa sunt. Epitomæ habent, antiquos censuisse inferiorem Ægyptum circa Serbonidem, Mœridem, & Ammonium lacus, mare fuisse, quod quidem Arabico contiguum fuerit sinui. De orbe aquæ & terræ hic disputare non libet. *Idem.*

4. Θαυμαστὴν δὲ καὶ τὴν λίμνην ἔχει τὴν Μοίριδος) Sunt qui Μύριδος appellent, ejus veteres passim meminere. Vide lib. 1. *Casaub.* Diodor. Sicul. Lib. 1. pag. 48. T. 1.

p. 810. ἑκάτερον δὲ σφαῖρα, ἡ μὲν, στερεά, ἡ δὲ κοίλη, ἐντὸς ἔχουσα τὴν γῆν. Τὸ δὲ τῆς προνοίας ὅτι βεβούληται καὶ αὐτὴ * ποικιλοτέρα τις οὖσα, καὶ μυρίων ἔργων δημιουργὸς, ἐν τοῖς πρώτοις ζῷα γεννᾶν, ὡς πολὺ διαφέροντα τῶν ἄλλων· καὶ τούτων τὰ κράτιστα θεούς τε καὶ ἀνθρώπους, ὧν ἕνεκεν καὶ τὰ ἄλλα συνέστηκε. Τοῖς μὲν οὖν θεοῖς ἀπέδειξε τὸν οὐρανὸν, τοῖς δ' ἀνθρώποις τὴν γῆν, τὰ ἄκρα τῶν τοῦ κόσμου * μερῶν· ἄκρα δὲ τῆς σφαίρας τὸ μέσον, καὶ τὸ ἐξωτάτω. Ἀλλ' ἐπειδὴ τῇ γῇ περίκειται τὸ ὕδωρ, οὐκ ἔστι δ' ἔνυδρον ζῷον ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ χερσαῖον καὶ ἐναέριον, καὶ πολλοῦ κοινωνικὸν φωτὸς, ἐποίησεν ἐξοχὰς ἐν τῇ γῇ πολλὰς, καὶ εἰσοχὰς, ὥστ' ἐν αἷς μὲν ἀπολαμβάνεσθαι τὸ σύμπαν, ἢ καὶ τὸ πλέον ὕδωρ * ἀποκρύπτον τὴν ὑπ' αὐτῷ γῆν· ἐν αἷς δ' ἐξέχειν τὴν γῆν ἀποκρύπτουσαν ὑφ' ἑαυτῇ τὸ ὕδωρ, πλὴν ὅσον χρήσιμον τῷ ἀνθρωπείῳ γένει, καὶ τοῖς περὶ αὐτὸ ζῴοις καὶ φυτοῖς. Ἐπεὶ δ' ἐν κινήσει συνεχεῖ τὰ σύμπαντα, καὶ μεταβολαῖς μεγάλαις (οὐ γὰρ οἷόν τε ἄλλως τὰ τοιαῦτα, δὲ τοσαῦτα, καὶ τηλικαῦτα, ἐν τῷ κόσμῳ διοικεῖσθαι) ὑποληπτέον, μήτε τὴν γῆν ἀεὶ συμμένειν οὕτως, ὥστ' ἀεὶ τηλικαύτην * εἶναι μηδὲν προστιθεῖσαν ἑαυτῇ μήδ' ἀφαιροῦσαν, μήτε τὸ ὕδωρ, μήτε τὴν ἕδραν ἔχειν τὴν αὐτὴν ἑκάτερον, καὶ ταῦτα, εἰς ἄλληλα φυσικωτάτης οὔσης καὶ ἐγγυτάτω τῆς μεταπτώσεως. Ἀλλὰ καὶ τῆς γῆς πολλὴν εἰς ὕδωρ μεταβάλλειν, καὶ τῶν ὑδάτων πολλὰ χερσοῦσθαι τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅνπερ καὶ ἐν τῇ γῇ, καθ' ἑαυτὴν τοσαῦται διαφοραί· Ἡ μὲν γὰρ εὔθρυπτος, ἡ δὲ στερεὰ καὶ πετρώδης, καὶ σιδηρῖτις, καὶ οὕτως ἐπὶ τῶν ἄλλων. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς * ὑγρᾶς οὐσίας, ἡ μὲν γὰρ * ἁλμυρίς, ἡ δὲ γλυκεῖα καὶ πότιμος, ἡ δὲ φαρμακώδης καὶ σωτήριος· καὶ ὀλέθριος, καὶ ψυχρὰ καὶ θερμή. Τί οὖν θαυμαστὸν, εἰ ἔνια μέρη τῆς γῆς, ἃ νῦν οἰκεῖται, θαλάττῃ πρότερον κατείχετο; τὰ δὲ νῦν πελάγη πρότερον ᾠκεῖτο; καθάπερ καὶ πηγὰς τὰς πρότερον ἐκλιπεῖν συνέβη· τὰς δ' ἀνεῖσθαι, καὶ ποταμοὺς καὶ λίμνας. Οὕτω δὲ καὶ ὄρη, καὶ πεδία εἰς ἄλληλα μεταπίπτειν, περὶ ὧν καὶ πρότερον εἰρήκαμεν πολλὰ, καὶ νῦν εἰρήσθω. Ἡ δ' οὖν Μοίριδος λίμνη διὰ τὸ μέγεθος, καὶ τὸ βάθος ἱκανή ἐστι, κατά τε τὰς ἀναβάσεις τὴν πλημμυρίδα φέρειν, καὶ μὴ ὑπερπολάζειν εἰς τὰ οἰκούμενα, καὶ πεφυτευμένα· εἶτα ἐν τῇ ἀποβάσει τὸ πλεονάζον ἀποδοῦσα τῇ αὐτῇ διώρυγι
p. 811. κατὰ θάτερον τῶν στομάτων, ἔχειν ὑπολειπόμενον τὸ χρήσιμον πρὸς τὰς ἐποχετείας, καὶ αὐτὴ καὶ ἡ διῶρυξ· ταῦτα μὲν φυσικά· ἐπίκειται δὲ τοῖς στόμασιν ἀμφοτέροις τῆς διώρυγος κλεῖθρα,

* Manusſ. ποικιλτρία.
* Scripti, μέρη.
* Scripti, ἀποκύπτον.
* Vulgo, οὖσαν.
* Vulgo, ἁλμυρᾶς.
* Scripti, ἁλμυρά.

A utrumque globus: ſed altera quidem ſolidus, aqua concava inter ſeſe terram complectens. Providentiæ, quod cum varietatis ſit cupida & plurimarum rerum opifex, in primis animalia creavit, quæ longe cæteris antecellunt, atque horum ipſorum præſtantiſſima deos atque homines, quorum gratia cætera ſunt conſtituta. Diis itaque cœlum, hominibus terram incolendam dedit, quæ duo mundi extrema ſunt, medium ipſum, & id quod ultimum eſt. Enimvero quoniam aqua terram circumdat, homo autem non eſt aquatile animal, ſed terreſtre, aërem multumque lumen percipit: B eadem terram multis in locis excitavit, in multis depreſſit: ut alibi tota aqua, vel maxima ejus pars obtineret, & terram ſub ſe occultaret: alibi vero terra exſtaret, atque aquam in ſe abſconderet: niſi quantum hominum generi, cæteriſque animalibus, ac ſtirpibus neceſſarium videbatur. Jam cum omnia continue moveantur, & transmutentur (aliter enim talia totque, ac tanta in mundo recte adminiſtrari non poſſent) exiſtimandum eſt, nec terram perpetuo ita durare, ut ſemper tanta ſit, nec quicquam ei addatur aut adimatur: nec aquam, nec eandem ſedem ſemper ab C iis obtineri: maxime quia transmutationem eis mutuam & propinquiſſimam addiderit. Proinde terræ multum in aquam convertitur: & aquæ viciſſim multum in terram transmutatur: quemadmodum in terra ipſa per ſe multæ differentiæ inveniuntur: cum alia ſit fragilis, alia ſolida, alia petroſa, aut ferrea, alia aliter: atque eodem modo de humoribus, alius eſt ſalſus, alius dulcis & poculentus, alius ſalubris & medicam vim habens, alius pernicioſus, & frigidus alius, alius calidus. Quî ergo mirum ſit terræ partes aliquas, quæ nunc habitantur, olim mari tectas: & quæ nunc D pelagus ſunt, prius habitatas fuiſſe? quemadmodum de fontibus alii exaruere, alii eruperunt: itemque & flumina, & lacus, montes & campos invicem commutari probabile eſt: de quibus ante copioſius dictum eſt: nunc iſthæc ſunto addita. ¶ Mœridis itaque lacus tum propter magnitudinem, tum propter profunditatem ſub Nili incrementa excipiendæ inundationi ſufficit, ne aquæ in ſata & habitationes exundent: poſtea decreſcente Nilo, abundantem in ſe aquam foſſæ adminiculo reddit per utrumque os utilem irrigationibus. Idem præſtat & foſſa: atque hæc quidem naturalia ſunt. Utrique autem foſſæ oſtio clauſtra impoſita ſunt,

1. Πρὸς

quibus architecti, & influenti & effluenti aquæ moderantur. Ad hæc est labyrinthi fabrica, opus haud impar pyramidibus, & adjacens regis sepultura ejus, qui labyrinthum construxit. Locus autem in primo fossæ ingressu ad triginta, quadragintave stadia procedenti, est planicies quædam mensali forma pagum habens, & multorum regum regiam, quot prius præfecturæ erant. Nam totidem aulæ sunt columnis ambitæ, invicem continuæ, omnes uno ordine, & uno pariete tanquam parvo quodam muro, ante se sitas aulas habent. Viæ vero, quæ ad eas tendunt, ex adverso sunt ipsius muri, ante ingressus cryptæ quædam multæ ac longæ, quæ inter se vias flexuosas habent, ut nemo peregrinus ingredi aulam ullam possit, nec egredi sine duce. Dignum admiratione, quod uniuscujusque domus tabulata, ac etiam cryptarum latitudines, ex lapideis pluteis integris, & magnitudine insolenti constructæ sunt, nullo usquam nec ligni, nec alius materiæ interventu. Ac si quis in tabulatum ascendat, quod non admodum altum est, quippe unica contentum contignatione, videre potest lapideum campum tantis lapidibus instratum: inde ad aulas visu retorto, cernere deinceps eas XXVII, ordine positas, & columnis è solido lapide innitentes, parietes quoque ipsos ex lapidibus non minoribus compositos. In fine hujus ædificii quod plus stadio occupat, est sepultura quædam, pyramis quadrangula, cujus quodlibet latus quatuor fere est jugerum & altitudo par. Sepulti nomen est [2] Imandes. Dicunt tot aulas ibi factas esse, quia solerent omnes præfecturæ eo convenire, atque epulum quoddam sacris viris ac mulieribus fiebat, sacrificii gratia Deo reddendi, & juris dicendi de rebus maximis, quævis autem præfectura in suam aulam procedebat. Præternaviganti hæc ad centum stadia, urbs est Arsinoë, quæ olim Crocodilorum urbs dicebatur. In hac enim præfectura mirum in modum colitur Crocodilus, & est sacer apud eos in lacu quodam seorsum nutritus, & sacerdotibus mansuetus, ac Suchus vocatur.

A οἷς ταμιεύουσιν οἱ ἀρχιτέκτονες τό, τε εἰσρέον ὕδωρ, καὶ τὸ ἐκρέον. [1] Πρὸς δὲ τούτοις ἡ τοῦ λαβυρίνθου κατασκευή, πάρισον ταῖς πυραμίσιν ἐστὶν ἔργον, καὶ ὁ παρακείμενος τάφος τοῦ κατασκευάσαντος βασιλέως τὸν λαβύρινθον. ἔστι δὲ τῷ κατὰ τὸν πρῶτον εἴσπλουν τὸν εἰς διώρυγα * προελθόντι ὅσον τριάκοντα ἢ τετταράκοντα σταδίους ἐπίπεδόν τι τραπεζῶδες χωρίον, ἔχον κώμην τε καὶ βασίλειον μέγα ἐκ πολλῶν βασιλέων, ὅσοι πρότερον ἦσαν νομοί· τοσαῦται γάρ εἰσιν αὐλαὶ περίστυλοι συνεχεῖς ἀλλήλοις, ἐφ᾽ ἕνα στίχον πᾶσαι καὶ ἐφ᾽ ἑνὸς τοίχου, * ὡς ἀντὶ τείχους μικροῦ προκειμένας ἔχοντες τὰς αὐλάς· αἱ δ᾽ εἰς αὐ-
B τὰς ὁδοὶ καταντικρὺ τοῦ τείχους εἰσί· πρόκεινται δὲ τῶν εἰσόδων κρυπταί τινες μακραὶ καὶ πολλαί, δι᾽ ἀλλήλων ἔχουσαι σκολιὰς τὰς ὁδούς, ὥστε χωρὶς ἡγεμόνος μηδενὶ τῶν ξένων εἶναι δυνατὴν τὴν εἰς ἑκάστην αὐλὴν πάροδόν τε καὶ ἔξοδον. Τὸ δὲ θαυμαστόν, ὅτι αἱ στέγαι τῶν οἴκων ἑκάστου μονόλιθοι, καὶ τῶν κρυπτῶν τὰ πλάτη μονολίθοις ὡσαύτως ἐστέγασται πλαξίν, ὑπερβαλλούσαις τὸ μέγεθος, ξύλων οὐδαμοῦ καταμεμιγμένων * οὐδ᾽ ἄλλης ὕλης οὐδεμιᾶς· ἀναβάντα τε ἐπὶ τὸ στέγος, οὐ μεγάλῳ ὕψει, ἅτε μονοστέγῳ, ἔστιν ἰδεῖν πεδίον λίθινον ἐκ τηλικούτων λίθων· ἐντεῦθεν δὲ πάλιν εἰς τὰς αὐλὰς ἐκπί-
C πτοντα, ἑξῆς ὁρᾶν κειμένας ὑπὸ μονολίθων κιόνων ὑπηρεισμένας ἑπτὰ καὶ εἴκοσι· καὶ οἱ τοῖχοι δὲ οὐκ ἐξ ἐλαττόνων τῷ μεγέθει λίθων σύγκεινται. Ἐπὶ τέλει δὲ τῆς οἰκοδομίας ταύτης πλέον ἢ στάδιον ἀπεχούσης, ὁ τάφος ἐστὶ πυραμὶς τετράγωνος, ἑκάστην τετράπλεθρόν πως ἔχουσα τὴν πλευρὰν καὶ τὸ ὕψος ἴσον. [3] Ἰμάνδης δ᾽ ὄνομα ὁ ταφείς. Πεποιῆσθαι δέ φασι τὰς αὐλὰς τοσαύτας ὅτι τοὺς νομοὺς ἔθος ἦν ἐκεῖσε συνέρχεσθαι πάντας· ἄριστον δ᾽ ἦν μετὰ τῶν οἰκείων ἱερῶν, καὶ ἱερείων θυσίας τε καὶ θεοδοσίας καὶ δικαιοδοσίας τῶν μεγίστων χάριν· κατήγετο δὲ τῶν νομῶν ἕκαστος εἰς τὴν ἀποδειχθεῖσαν αὐλὴν
D αὐτῷ. Παραπλεύσαντι δὲ ταῦτα ἐφ᾽ ἑκατὸν σταδίους, πόλις ἐστὶν Ἀρσινόη. Κροκοδείλων δὲ πόλις ἐκαλεῖτο πρότερον, σφόδρα γὰρ ἐν τῷ νομῷ τούτῳ τιμῶσι τὸν κροκόδειλον, καὶ ἔστιν ἱερὸς παρ᾽ αὐτοῖς ἐν λίμνῃ καθ᾽ αὑτὸν τρεφόμενος, χειροήθης τοῖς ἱερεῦσι· [4] καλεῖται δὲ Σοῦχος·

* Manuſſ. παρελθόντι.

* Scripti, ὡς ἂν τείχους.

* Vulgo, οὐδ᾽ ἄλλης οὐδεμ.

1. Πρὸς δὲ τούτοις ἡ τοῦ Λαβυρίνθου κατασκευή.) Opus decantatissimum, describitur ab Herodoto II. 148. Diodoto & Plinio Lib. XXXVI. c. 13. *Casaub.*

2. *Imandes*) Epitomæ constanter Maindem vocant, paulo post Ismandes dicitur. De labyrinthis locus est sic satis perplexus, & fere interpretem ad verba exprimentem hic secutus sum. Vide Plinium L. XXXVI. c. 13. *Xyland.*

3. Ἰμάνδης δ᾽ ὄνομα ὁ ταφείς) In Epitome scriptum est Μαΐνδης. Hunc Diodorus L. I. p. 55. T. I. ait ab aliis Μένδην, ab aliis Μάῤῥον appellari. Strabo vero paullo post Memnonem ab Ægyptiis Ismandem dici ex quorundam sententia refert. *Casaub.*

4. Καλεῖται δὲ Σοῦχος) Lego atque emendo Σοῦχις, ita occurrit enim apud Damascium in vita Isidori, Σοῦχις ὄνομα δὲ κροκοδείλου καὶ εἶδος, *Souchis vero nomen & species Crocodili.* Illam enim terminationem in *is*, Ægyptiis familiarem cum aliunde

A τρέφεται δὲ σιτίοις, καὶ κρέασι, καὶ οἴνῳ προσφερόντων ἀεὶ τῶν ξένων, τῶν ἐπὶ τὴν θέαν ἀφικνουμένων. p. 812. Ὁ γοῦν ἡμέτερος ξένος ἀνὴρ τῶν ἐντίμων, αὐτόθι μυσταγωγῶν ἡμᾶς, συνῆλθεν ἐπὶ τὴν λίμνην, κομίζων ἀπὸ τοῦ δείπνου πλακουντάριόν τι καὶ κρέας ὀπτὸν, καὶ προχοΐδιόν τι μελικράτου· εὕρομεν δ' ἐπὶ τῷ χείλει κείμενον τὸ θηρίον· προσιόντες δ' οἱ ἱερεῖς, οἱ μὲν διέστησαν αὐτοῦ τὸ στόμα, ὁ δὲ * ἐπέθηκε τὸ πέμμα, καὶ πάλιν τὸ κρέας· [1] εἶτα τὸ μελίκρατον κατήρασε· καθαλόμενος δὲ εἰς τὴν λίμνην, διῆξεν εἰς τὸ πέραν· ἐπελθόντος δὲ καὶ ἄλλου τῶν ξένων, κομίζοντος ὁμοίως ἀπαρχὴν, λαβόντες περιῆλθον δρόμῳ, καὶ καταλαβόντες προσήνεγκαν ὁμοίως τὰ προσενεχθέντα. B Μετὰ δὲ τὴν Ἀρσινοΐτην, δὲ τὸν Ἡρακλεωτικὸν νομὸν, Ἡρακλέους πόλις, ἐν ᾗ ὁ ἰχνεύμων τιμᾶται ὑπεναντίως τοῖς Ἀρσινοΐταις· οἱ μὲν γὰρ τοὺς κροκοδείλους τιμῶσι, καὶ διὰ τοῦτο ἥ τε διῶρυξ αὐτῶν μεστή ἐστι τῶν κροκοδείλων, καὶ ἡ τοῦ Μοίριδος λίμνη· σέβονται γὰρ καὶ ἀπέχονται αὐτῶν· οἱ δὲ τοὺς ἰχνεύμονας τοὺς ὀλεθριωτάτους τοῖς κροκοδείλοις, καθάπερ καὶ ταῖς ἀσπίσι· καὶ γὰρ τὰ ᾠὰ διαφθείρουσιν αὐτῶν, καὶ αὐτὰ τὰ θηρία τῷ πηλῷ * θωρακισθέντα· κυλισθέντα γὰρ αὐτῷ, ξηραίνονται πρὸς τὸν ἥλιον· εἶτα τὰς ἀσπίδας μὲν ἢ τῆς κεφαλῆς ἢ τῆς οὐρᾶς λαβόμενοι, κατασπῶσιν εἰς C τὸν ποταμὸν, καὶ διαφθείρουσι· τοὺς δὲ κροκοδείλους ἐνεδρεύσαντες, ἡνίκ' ἂν ἡλιάζωνται κεχηνότες, ἐμπίπτουσιν εἰς τὰ χάσματα, καὶ διαφαγόντες τὰ σπλάγχνα, καὶ τὰς γαστέρας, ἐκδύουσιν ἐκ νεκρῶν τῶν σωμάτων. Ἑξῆς δ' ἐστὶν ὁ Κυνοπολίτης νομὸς, καὶ Κυνῶν πόλις, ἐν ᾗ ὁ Ἄνουβις τιμᾶται, καὶ τοῖς κυσὶ τιμὴ καὶ σίτισις τέτακταί τις ἱερά. Ἐν δὲ τῇ περαίᾳ Ὀξύρυγχος πόλις, καὶ νομὸς ὁμώνυμος· [2] τιμῶσι δὲ τὸν Ὀξύρυγχον, καὶ ἔστιν αὐτοῖς ἱερὸν Ὀξυρύγχου· καίτοι καὶ τῶν ἄλλων Αἰγυπτίων κοινῇ τιμώντων τὸν Ὀξύρυγχον. Τινὰ μὲν γὰρ τῶν ζῴων ἅπαντες κοινῇ τιμῶσιν Αἰγύπτιοι, καθάπερ τῶν D πεζῶν μὲν τρία, βοῦν, κύνα, αἴλουρον·

* Scripti, ἐνέθηκε.

* Scripti, θωρακισθέντες & κυλισθέντες.

Nutritur autem pane, carne & vino, quæ à peregrinis afferuntur ad ejusmodi spectaculum venientibus. Hospes itaque noster, unus ex honoratis viris, qui nobis sacra commonstrabat, ad lacum una accedens, placentulam & carnem assam, & quoddam mulsi vasculum è cœna attulit. Bestiam in ripa lacus invenimus, ex sacerdotibus alii ejus os aperuerunt, alius placentam ingessit, postea carnem, deinde mulsum infudit: ille in lacum desiliens, in ulteriorem partem trajecit: cumque alius hospes advenisset, & similiter primitias attulisset, cursu lacum circumeuntes itidem invento Crocodilo obtulerunt. Post Arsinoiticam Heracleoticamque præfecturam est Herculis civitas, in qua colitur ichneumon, contra morem Arsinoitarum. Hi enim Crocodilos colunt, & propterea fossam habent Crocodilis plenam & Mœridis lacum, nam venerantur, & ab iis abstinent. Heracleotæ autem Ichneumones, qui Crocodilis & aspidibus perniciosissimi sunt, nam & earum ova delent & ipsas bestias interficiunt luto armati quo se involverunt, & postea ad solem exsiccato, aspides capite aut cauda arreptas in flumen trahunt, atque occidunt. Crocodilos insidiose observant, quando ii se rictu diducto soli exponunt, tum in ora eorum intrant, & exesis visceribus, è ventre mortuorum egrediuntur. Sequitur Cynopolitana præfectura, & Canum urbs, in qua Anubis colitur, & honor & sacer quidam cibus canibus est constitutus. In ulteriore regione est Oxyrynchus civitas, & præfectura eodem nomine. Hic Oxyrynchus colitur, & Oxyrynchi templum est, quamvis etiam cæteri Aegyptii omnes Oxyrynchum piscem colant. Sunt etiam quædam animalia, quæ Ægyptii universi colunt, ut de terrestribus tria, bovem, canem, felem:

de novi, tum ex pleraque locorum ita desinentium apud eos terminatione, Stephano Byzantio frequenter indicata: unde Strabonis potius quam Photii codices in ea voce emendandos liquet. At vero haud male ita dictos id genus Crocodilos liceret statuere, quod non in paludibus solum, sed etiam in antris ac speluncis, Diospolitarum exemplo, alerentur. סכה *soucche* certe Hebræis, (quibus multa cum Ægyptiorum idiomate communia notarunt eruditi) antrum & spelunca, unde & *Succhæos* seu Troglodytas, inter militantes Ægyptiorum Regi Chronicorum auctori (2 Chronic. XII. vers. 3.) commemoratos, deducebat in suo Phaleg doctissimus Bochartus. *Ezech. Spanheim. de Us. & Præst. Numis. Dissert.* III. *pag.* 150.

1. Εἶτα τὸ μελίκρατον κατήρασε) Κατερᾷν est solo illidere. affine voci ἐξερᾷν (& voci ἀπερᾷν) qua libro primo usus est. In Epitome exponitur κατέπιεν, male. Sed aliter fortasse scribendum. *Casaub.*

2. Τιμῶσι δὲ τὸν Ὀξύρυγχον, καὶ ἔστιν αὐτοῖς ἱερὸν Ὀξυρίγχου &c. καθάπερ τῶν πεζῶν μὲν τρία, βοῦν, κύνα, αἴλουρον &c. τῶν δ' ἐνύδρων δύο, λεπιδωτὸν ἰχθὺν, ὀξύρυγχον) Legendum tamen est λεπιδωτὸν καὶ ὀξύρυγχον, aut λεπιδωτὸν ἰχθὺν καὶ ὀξύρυγχον. Idem pag. 823. Ἰχθύες δ' ἐν τῷ Νείλῳ πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι, χαρακτῆρα ἴδιον ἔχοντες καὶ ἐπιχώριον. γνωριμώτατοι δὲ ὅ, τε ὀξύρυγχος, καὶ ὁ λεπιδωτὸς, καὶ λάτης, (ἢ λάθος) καὶ ἀλαβῆς. vid. Miscellan. Joannis Brodæi Lib. VII. cap. 2. De piscibus quibus abstinuerunt Ægyptii, Syri, & Græci agit Lud. Nonnus de Re Cibaria III. c. 3.

1. Περὶ

è volatilibus, accipitrem atque ibim: ex aquatilibus duo, lepidotum (*id est squammatum*) piscem, & Oxyrynchum. Sunt & quæ seorsum coluntur. Sic Saitæ & Thebani ovem: Latum vero, qui piscis quidam est in Nilo, Latopolitani: lupum Lycopolitani: Cynocephalum, Hermopolitani: Cepum Babylonii, qui sunt juxta Memphim. Cepus faciem habet satyro similem, cætera inter canem atque ursum: in Æthiopia nascitur. Aquilam Thebani, leonem Leontopolitani, capram & hircum Mendesii, murem araneum (*si quidem hoc est mygale Græcorum*) Athribitæ, alii aliud. Caussas vero afferunt inter se non consentientes. Deinceps est Hermopolitanum castellum, ubi vectigal exigitur earum rerum quæ è Thebaide deferuntur. Hinc usque ad Syenem, & Elephantinam stadia sunt LX unusquisque continentes schœni incipiunt. Postea Thebaicum custodiæ destinatum castellum, custodia & fossa, quæ Tanim defert. Hinc luporum urbs Lycopolis, aliaque Veneris, tum Panopolis antiqua habitatio hominum, linificium & lapidum opera exercentium. Post eam Ptolemais civitas omnium maxima quæ in Thebaide sunt & Memphi non minor: quæ etiam Græco more institutam habet civitatem. Supra hanc est Abydus, in qua est Memnonis regia mirifice structa, è solido lapide: quemadmodum diximus de labyrintho:.... Est & fons quidam ibi in profundo positus, in quem per cochleas descenditur, ex integris lapidibus, & magnitudine, & structura excellentibus. Est etiam fossa, quæ ex magno flumine in hunc locum deducit. Circa fossam est Acanthôn Aegyptiorum lucus Apollini sacer. Abydus olim urbs magna videtur fuisse, primo post Thebas loco: nunc in parvum pagum redacta est. Quod si (ut nonnulli sentiunt) Memnon ab Ægyptiis Ismandes dicitur: etiam Labyrinthus Memnonius erat, & ejusdem opus cujus Abydensia & Thebana, nam & ibi quædam Memnonia dicuntur. Secundum Abydum

A τῶν δὲ πτηνῶν δύο, ἱέρακα καὶ ἶβιν· τῶν δ' ἐνύδρων δύο, λεπιδωτὸν ἰχθὺν, καὶ ὀξύρυγχον· ἄλλα δ' ἐστὶν, ἃ τιμῶσι καθ' ἑαυτοὺς ἕκαστοι, καθάπερ Σαΐται πρόβατον, καὶ Θηβαῖται· λάτον δὲ τὸν ἐν τῷ Νείλῳ τινὰ ἰχθὺν, Λατοπολῖται· λύκον τε Λυκοπολῖται· Κυνοκέφαλον δὲ Ἑρμοπολῖται· * Κεῖπον δὲ Βαβυλώνιοι οἱ κατὰ Μέμφιν· ἔστι δ' ὁ κεῖπος τὸ μὲν πρόσωπον ἐοικὼς Σατύρῳ, τ' ἄλλα δὴ κυνὸς καὶ ἄρκτου μεταξύ· γεννᾶται δ' ἐν Αἰθιοπίᾳ· ἀετὸν δὲ Θηβαῖοι, λέοντα δὲ Λεοντοπολῖται, αἶγα δὲ καὶ B τράγον Μενδήσιοι, μυγαλῆν δὲ Ἀθριβῖται, ἄλλοι δ' ἄλλο τι· τὰς δ' αἰτίας οὐχ ὁμολογουμένας λέγουσιν. Ἑξῆς δ' ἐστὶν Ἑρμοπολιτικὴ φυλακὴ, τελώνιόν τι τῶν ἐκ τῆς Θηβαΐδος καταφερομένων· ἐντεῦθεν ἀρχὴ τῶν ἑξηκονταστadίων σχοίνων, ἕως Συήνης, καὶ Ἐλεφαντίνης· εἶτα ἡ Θηβαϊκὴ φυλακὴ, καὶ διῶρυξ φέρουσα ἐπὶ Τάνιν· εἶτα Λύκων πόλις, καὶ Ἀφροδίτης, καὶ Πανῶν πόλις, λινουργῶν, καὶ λιθουργῶν κατοικία παλαιά. Ἔπειτα Πτολεμαϊκὴ πόλις, μεγίστη τῶν ἐν τῇ Θηβαΐδι, καὶ οὐκ ἐλάττων Μέμφεως, ἔχουσα καὶ σύστημα πολιτικὸν ἐν τῷ Ἑλληνι- C κῷ τρόπῳ. Ὑπὲρ δὲ ταύτης ἡ Ἄβυδος, ἐν ᾗ τὸ Μεμνόνειον βασίλειον θαυμαστῶς κατεσκευασμένον, ὁλόλιθον τῇ αὐτῇ κατασκευῇ ἥπερ τὴν λαβύρινθον ἔφαμεν, οὐ πολλαπλοῦν δέ· καὶ κρήνην ἐν βάθει κειμένην, ὥστε καταβαίνειν εἰς αὐτὴν * κατακαμφθεισῶν ψαλίδων διὰ μονολίθων ὑπερβαλλόντων τῷ μεγέθει, καὶ τῇ κατασκευῇ. Ἔστι δὲ διῶρυξ ἡ ἄγουσα ἐπὶ τὸν τόπον ἀπὸ τοῦ μεγάλου ποταμοῦ. [1] Περὶ δὲ τὴν διώρυγα Ἀκανθῶν τῶν Αἰγυπτίων ἄλσος ἐστὶν ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος· ἔοικε δὲ ὑπάρξαι ποτὲ D ἡ Ἄβυδος πόλις μεγάλη, δευτέρουσα μετὰ τὰς Θήβας· νυνὶ δ' ἐστὶ κατοικία μικρά· εἰ δ' ὥς φασιν ὁ Μέμνων ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων Ἰσμάνδης λέγεται, καὶ ὁ λαβύρινθος Μεμνόνειον ἂν εἴη καὶ τοῦ αὐτοῦ ἔργον, οὗπερ καὶ τὰ ἐν Ἀβύδῳ, καὶ τὰ ἐν Θήβαις· καὶ γὰρ ἐκεῖ λέγεταί τινα Μεμνόνεια. Κατὰ δὲ τὴν Ἄβυδον ἐστὶν

* Scripti, q. κῆπον alii κῆβον.

p. 813.

* Scripti, q. καταβαφεισῶν male.

1. Περὶ δὲ τὴν διώρυγα Ἀκανθῶν τῶν Αἰγυπτίων ἄλσος ἐστὶν ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος) De Abydo loquitur. Male vertunt, *Acanthôn Ægyptiorum*, scribe: *spinarum Ægyptiarum.* Spinam Thebaïcam memorat idem Strabo, pag. 809. à qua urbem Acanthon dictam scribit haud longe à Memphi. Μετὰ δὲ Μέμφιν Ἄκανθος πόλις ὁμοίως ὡς ἐν τῇ Λιβύῃ, καὶ τὸ τοῦ Ὀσίριδος ἱερὸν, καὶ τὸ τῆς ἀκάνθης ἄλσος τῆς Θεβαϊκῆς, ἐξ ἧς τὸ κόμμι. pessime vertunt: *post Memphim Acanthus urbs est Lybicæ persimilis.* Vult dicere Acanthum similiter ut Memphin in latere Libico esse. Nam nulla alia in Africa urbs Acanthus. Legendum: ὁμοίως ἐν τῇ Λιβύῃ. Salmas. Exer. Plin. edit. Ultraj. pag. 376.

1 ἡ πρώτη Ἄνασις ἐκ τῶν λεχθεισῶν τριῶν ἐν A τῇ Λιβύῃ, διέχουσα ὁδὸν ἡμερῶν ἑπτὰ ἐνθένδε δι' ἐρημίας, εὔυδρός τε κατοικία καὶ εὔοινος, καὶ τοῖς ἄλλοις ἱκανή· δευτέρα δ' ἡ κατὰ τὴν Μοίριδος λίμνην· τρίτη δὲ ἡ κατὰ τὸ μαντεῖον τὸ ἐν Ἄμμωνι· καὶ αὗται δὲ κατοικίαι εἰσὶν ἀξιόλογοι. Πολλὰ δ' εἰρηκότες περὶ τοῦ Ἄμμωνος, τοσοῦτον εἰπεῖν βουλόμεθα· 2 ὅτι τοῖς ἀρχαίοις μᾶλλον ἦν ἐν τιμῇ, καὶ ἡ μαντικὴ καθόλου, καὶ τὰ χρηστήρια· νυνὶ δ' ὀλιγωρία κατέχει πολλή, τῶν Ῥωμαίων ἀρκουμένων τοῖς Σιβύλλης χρησμοῖς, καὶ τοῖς Τυρρηνικοῖς θεοπροπίοις, διά τε σπλάγχνων, καὶ ὀρνιθείας, καὶ διοσημειῶν. Διόπερ καὶ τὸ ἐν Ἄμμωνι σχεδόν τι ἐκλέλειπται χρηστήριον, πρό- B τερον δὲ ἐτετίμητο. Δηλοῦσι δὲ μάλιστα τοῦτο οἱ τὰς Ἀλεξάνδρου πράξεις ἀναγράψαντες, προστιθέντες μὲν πολὺ καὶ τὸ τῆς κολακείας εἶδος, ἐμφαίνοντες δ' ὅ τι καὶ πίστεως ἄξιον. 3 Ὁ p. 814. γοῦν Καλλισθένης φησὶ τὸν Ἀλέξανδρον φιλοδοξῆσαι μάλιστα, ἀνελθεῖν τε ἐπὶ τὸ χρηστήριον, ἐπειδὴ καὶ Περσέα ἤκουσε πρότερον ἀναβῆναι καὶ Ἡρακλέα· ὁρμήσαντα δ' ἐκ Παραιτονίου καίπερ νότων * ἐπιπεσόντων βιάσασθαι· πλανώμενον δ' ὑπὸ τοῦ κονιορτοῦ σωθῆναι γενομένων ὄμβρων, καὶ δυοῖν κοράκων ἡγησαμένων τὴν ὁδόν, ἤδη τούτων * κολακευτικῶς λεγομένων· τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ ἑξῆς· μόνῳ γὰρ [δὲ] τῷ βα- C σιλεῖ τὸν ἱερέα ἐπιτρέψαι παρελθεῖν εἰς τὸν νεὼν μετὰ τῆς συνήθους στολῆς, τοὺς δ' ἄλλους μετενδῦναι τὴν ἐσθῆτα, ἔξωθέν τε τῆς θεμιστείας ἀκροάσασθαι πάντας πλὴν Ἀλεξάνδρου, τοῦτον δ' ἔνδοθεν εἶναι· οὐχ ὥσπερ ἐν Δελφοῖς, καὶ Βραγχίδαις τὰς ἀποθεσπίσεις διὰ λόγων, * ἀλλὰ νεύμασι καὶ συμβόλοις τοπλέον· ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ,

*Scripti, ἐμπεσόντων.

*Scripti, κολακικῶς.

*Vulgo, ἀνανεύμασι συμβόλοις.

Iliad. α. 528.

Ἦ, καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων.

τοῦ προφήτου τὸν Δία ὑποκρινομένου· τοῦτο μέντοι ῥητῶς εἰπεῖν τὸν ἄνθρωπον πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι εἴη Διὸς υἱός· * Προστραγῳδεῖ δὲ τούτοις ὁ Καλλισθένης, ὅτι τοῦ Ἀπόλλωνος τὸ ἐν Βραγχίδαις D μαντεῖον ἐκλελοιπότος, ἐξ ὅτου τὸ ἱερὸν ὑπὸ τῶν Βραγχιδῶν σεσύλητο ἐπὶ Ξέρξου περσισάντων, ἐκλελοιπυίας δὲ καὶ τῆς κρήνης, τότε ἥ τε κρήνη ἀνάσχοι, καὶ μαντεῖα πολλὰ οἱ Μιλησίων πρέσβεις * κομισθέντες εἰς Μέμφιν περὶ τῆς ἐκ Διὸς γενέσεως τοῦ Ἀλεξάνδρου, καὶ τῆς ἐσομένης περὶ Ἄρβηλα νίκης, καὶ τοῦ Δαρείου θανάτου, καὶ τῶν ἐν Λακεδαίμονι νεωτερισμῶν·

*Vulgo, προστραγῳδῶν.

*Deest verbum: nisi legendum κομίσαιεν.

est prima Anasis ex tribus, quæ sunt in Africa, dissita inde iter dierum septem: habitatio aquis & vino abundans, neque aliarum etiam rerum indiga. Secunda est juxta Mœridis lacum. Tertia est Ammonis oraculo proxima: hæ quoque optimæ habitationes sunt. ¶ Multis à nobis de Ammone dictis, id tantum adjicimus: veteribus & divinationem universam, & oracula in summo fuisse honore, nunc eadem admodum negligi, Romanis in Sibyllæ oraculis, & Etrusca divinatione per extispicia, auguria, & servationes de cœlo adquiescentibus. Itaque Ammonis oraculum fere desertum est, quod in honore quondam fuerat. Id ii in primis declarant, qui Alexandri res conscripserunt, qui quanquam adulandi gratia non pauca adjecerunt, indicant tamen quæ credenda sint. Callisthenes narrat, Alexandrum ambitione quadam inductum ad id oraculum contendisse, quod intelligeret Perseum & Herculem prius eo adscendisse, atque è Parætonio profectum, quamvis austrinis incidentibus flatibus, pertendisse, & cum per pulverem vagaretur, imbrium superventu, & duorum corvorum qui iter commonstrarent, servatum esse: quæ ipsa jam adulatorie dicuntur, similia sunt quæ sequuntur: Soli scilicet regi à sacerdote concessum, ut in templum ingrederetur habitu consueto: cæteros vestem mutare jussos, & foris omnes oraculum audivisse, demto Alexandro, qui ingressus intro fuerit. Responsa non ut apud Delphos, & Branchidas verbis dari, sed magna ex parte nutu, & signis: quemadmodum apud Homerum,

Dixit, cæruleisque superciliis pater almus
Annuit. —

vate nimirum Jovem imitante. Hoc autem expresse eum regi dixisse, esse ipsum Jovis filium. His Callisthenes tragice rem exaggerans addit, cum Apollo Branchidarum oraculum deseruisset, ab eo tempore quo templum à Branchidis Xerxem sequentibus spoliatum fuit, & fons defecisset: & hunc tum denuo scaturiisse, & Milesiorum legatos Memphim profectos, multa responsa attulisse de nato è Jove Alexandro, de futura apud Arbela victoria, de Darii morte, de rebus Lacedæmone novandis:

1. Ἡ πρώτη Ἄνασις) Manuscripti habent hic Αὔασις, quomodo legendum esse supra docuimus ex Stephano. *Casaub.*

2. Ὅτι τοῖς ἀρχαίοις μᾶλλον ἦν ἐν τιμῇ) Similis querela libro superiore. *Idem.*

3. Ὁ γοῦν Καλλισθένης φησὶ τὸν Ἀλέξανδρον) De Alexandri ad Ammonis oraculum profectione habes apud Arrianum lib. III. Diod. lib. XVII. Curtium, Plutarchum in vita, & Justinum lib. XI. cap. II. *Idem.*

de generis quidem nobilitate, etiam Erythræam Athenaidem effatum, quæ Erythrææ antiquæ Sibyllæ similis fuerit. ¶ Talia sunt quæ à scriptoribus traduntur. Abydi Osiris colitur, in ejus templo non licet, nec cantori, nec tibicini, nec citharœdo sacrificium auspicari, quemadmodum mos est aliis deis. Post Abydum est parva Diospolis, inde Tentyra urbs. Ejus incolæ præter cæteros Ægyptios excellenter Crocodilum detestantur, & ex omnibus beluis inimicissimum habent. Nam cæteri quanquam ejus animalis malitiam norint, & humano generi perniciosum existiment, Tentyritæ omnibus modis eos pervestigant, atque occidunt. Sunt qui dicant, quemadmodum Psylli apud Cyrenaicam regionem naturalem quandam vim habent adversus serpentes: sic & Tentyritis esse contra Crocodilos, ut nihil ab eis damni accipiant, sed intrepide urinentur, & aquam tranent, alio nemine audente. Cumque Crocodili Romam allati essent pro spectaculo, Tentyritæ eos sequebantur, & parata Crocodilis piscina quadam, & foramine in uno laterum, ut ex aqua in apricum egredi possent: Tentyritæ erant qui eos interdum rete in aquam ipsi intrantes educebant in locum aprication destinatum, ut à spectatoribus cerni possent, aliâs rursum eos in piscinam retrahebant. Colunt autem Venerem. Post Veneris templum est Isidis fanum, deinceps sunt ea quæ Typhonia vocantur, & fossa quæ 4 Coptum defert communem Ægyptiorum & Arabum urbem. Deinceps est isthmus in rubrum mare porrectus, juxta Berenicen urbem, quæ quanquam sine portu est, tamen ob opportunitatem isthmi idonea diversoria habet. Dicunt Philadelphum primo hanc viam exercitu aperuisse, cum aquis ea careret, ac diversoria constituisse, tam pedibus iter agentibus quàm camelis. Idque effecisse, quoniam rubrum mare difficulter navigaretur, præsertim ex intimo recessu. Enimverò experientia utilitatem maximam demonstravit,

A περὶ δὲ τῆς εὐγενείας, καὶ τὴν Ἐρυθραίαν Ἀθηναΐδα * φησὶν ἀνειπεῖν· καὶ γὰρ ταύτην ὁμοίαν γενέσθαι τῇ παλαιᾷ Σιβύλλῃ τῇ Ἐρυθραίᾳ. Τὰ μὲν δὴ τῶν συγγραφέων τοιαῦτα. Ἐν δὲ τῇ Ἀβύδῳ τιμῶσι τὸν Ὄσιριν· ἐν δὲ τῷ ἱερῷ τοῦ Ὀσίριδος οὐκ ἔξεστιν, οὔτε ᾠδὸν, οὔτε αὐλητὴν, οὔτε ψάλτην ἀπάρχεσθαι τῷ θεῷ, καθάπερ τοῖς ἄλλοις θεοῖς ἔθος. Μετὰ δὲ τὴν Ἄβυδον Διόσπολις ἡ μικρά· εἶτα Τέντυρα πόλις· ἐνταῦθα δὲ διαφερόντως παρὰ τοὺς ἄλλους Αἰγυπτίους ὁ κροκόδειλος ἠτίμωται, καὶ ἔχθιστος τῶν ἁπάντων θηρίων νενόμισται. Οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι, καίπερ εἰδότες τὴν κακίαν τοῦ ζώου, καὶ ὡς ὀλέθριον τῷ ἀνθρωπίνῳ γένει, B σέβονται ὅμως, καὶ ἀπέχονται· [1] οὗτοι δὲ πάντα τρόπον ἀνιχνεύουσι, καὶ διαφθείρουσιν αὐτούς· [2] ἔνιοι δ' ὥσπερ τοὺς Ψύλλους τοὺς πρὸς τῇ Κυρηναίᾳ, φυσικήν τινα ἀντιπάθειαν ἔχειν πρὸς τὰ ἑρπετὰ, οὕτως καὶ τοὺς Τεντυρίτας φασὶ πρὸς τοὺς Κροκοδείλους, ὥστε μηδὲν ὑπ' αὐτῶν πάσχειν, ἀλλὰ καὶ κολυμβᾶν ἀδεῶς, καὶ διαπερᾶν, μηδενὸς ἄλλου θαρροῦντος· εἴς τε τὴν Ῥώμην κομισθεῖσι τοῖς κροκοδείλοις ἐπιδείξεως χάριν, συνηκολούθουν οἱ Τεντυρῖται· γενομένης τε δεξαμενῆς [3] καὶ * τρήματος τινὸς ὑπὲρ μιᾶς τῶν πλευρῶν, ὥστε καὶ τοῖς θηρίοις ἐκβᾶσι τοῦ ὕδατος, ἡλιαστήριον εἶναι, ἐκεῖνοι ἦσαν οἱ τό- C τε μὲν ἐξέλκοντες δικτύῳ πρὸς τὸ ἡλιαστήριον, ὡς καὶ ὑπὸ τῶν θεατῶν * ὁραθῆναι, ἐμβαίνοντες ἅμα εἰς τὸ ὕδωρ· τότε δὲ πάλιν εἰς τὴν δεξαμενὴν κατασπῶντες. Τιμῶσι δὲ Ἀφροδίτην· ὄπισθεν δὲ τοῦ νεὼ τῆς Ἀφροδίτης, Ἴσιδος ἐστὶν ἱερόν· εἶτα Τυφώνεια καλούμενα, καὶ ἡ εἰς Κοπτὸν διῶρυξ, πόλιν κοινὴν Αἰγυπτίων τε καὶ Ἀράβων. Ἐντεῦθεν ἐστὶν ὁ ἰσθμὸς εἰς τὴν Ἐρυθρὰν κατὰ πόλιν Βερενίκην, ἀλίμενον μὲν, τῇ δ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἰσθμοῦ καταγωγὰς ἐπιτηδείους ἔχουσαν. Λέγεται δ' ὁ Φιλάδελφος πρῶτος στρατοπέδῳ τεμεῖν τὴν ὁδὸν ταύτην ἄνυδρον οὖσαν, D καὶ κατασκευάσαι * σταθμὸν, ὥσπερ τοῖς ἐμπορικοῖς ὁδεύμασι, καὶ διὰ τῶν καμήλων· τοῦτο δὲ πράξειν διὰ τὸ τὴν Ἐρυθρὰν δύσπλουν εἶναι, καὶ μάλιστα τοῖς ἐκ τοῦ μυχοῦ πλοϊζομένοις. Ἐφάνη δὲ τῇ πείρᾳ πολὺ τὸ χρήσιμον,

* Scripti, q. φασὶν.

p. 815.

* Manusf. πήγματος.

* Scripti, θεαθῆναι ἐκβ.

* Scripti, σταθμούς.

1. Οὗτοι δὲ πάντα τρόπον ἀνιχνεύουσι, καὶ διαφθείρουσι) Plin. lib. XXXVIII. cap. 3. *Casaub.*

2. Ἔνιοι δ' ὥσπερ τοὺς Ψύλλους) Adde & Marsos, itemque Ophiogenes, de quibus suprap. 588. De Psyllis vide præter alios Dionem lib. LI. pag. 451. (Imo ante omnes Celsum medicum, Lib. V. cap. 27. §. 3. *Idem.*

3. Καὶ τρήματος τινὸς) Perperam in Strabone legitur, cum recte habeatur in libris, πήγματος. Pegma illud ad hoc excitatum erat, ut crocodilis ἡλιαστήριον esset, nam hoc genus insoliculari amat, quod in littore Nili plerumque faciunt, tum ut ibi populo spectandi exponerentur. *Salmas. Exer. Plin. edit. Ultraj. pag.* 317.

4. *Coptum*) Sic & interpres, erat in Græco Κοπτὴν. Coptus urbs est, cujus & alii scriptores meminerunt. sed heic eam recte poni, optime disci potest ex Plinio Lib. V. cap. 9. & VI. cap. 23. sed & paulo post recte legitur, ubi φόρον tributum interpres habet, φόρτον ego scripsi ex ipsa sententia. *Xyland.*

A καὶ νῦν ὁ Ἰνδικὸς φόρτος ἅπας καὶ ὁ Ἀράβιος, καὶ τοῦ Αἰθιοπικοῦ ὁ τῷ Ἀραβίῳ κόλπῳ κατακομιζόμενος εἰς Κοπτὸν φέρεται· καὶ τοῦτ' ἐστὶν ἐμπορεῖον τῶν τοιούτων φορτίων. Οὐκ ἄπωθεν δὲ τῆς Βερενίκης ἐστὶ Μυὸς ὅρμος πόλις, ἔχουσα τὸν ναύσταθμον τῶν πλοϊζομένων. Καὶ τῆς Κοπτοῦ οὐ πολὺ ἀφέστηκεν ἡ καλουμένη Ἀπόλλωνος πόλις, ὥστε καὶ αἱ διορίζουσαι τὸν ἰσθμὸν δύο πόλεις, ἑκατέρωθέν εἰσιν. Ἀλλὰ νῦν ἡ Κοπτὸς, καὶ ὁ Μυὸς ὅρμος, εὐδοκιμεῖ, καὶ χρῶνται τοῖς τόποις τούτοις. Πρότερον μὲν οὖν ἐνυκτοπόρουν πρὸς τὰ ἄστρα βλέποντες οἱ καμηλέμποροι, καὶ καθάπερ οἱ πλέοντες ὥδευον, κομίζοντες καὶ ὕδωρ· νυνὶ δὲ καὶ ὑδρεῖα κατεσκευάκασιν, ὀρύξαντες πολὺ βάθος· καὶ ἐκ τῶν οὐρανίων καίπερ ὄντων B σπανίων, ὅμως δεξαμενὰς πεποίηνται· ἡ δ' ὁδὸς ἐστὶν ἓξ, ἢ ἑπτὰ ἡμερῶν. Ἐπὶ δὲ τῷ ἰσθμῷ τούτῳ, καὶ τὰ τῆς σμαράγδου μέταλλα ἐστὶ, καὶ ἄλλων λίθων πολυτελῶν, τῶν Ἀράβων ὀρυττόντων βαθεῖς τινας ὑπονόμους. Μετὰ δὲ τὴν Ἀπόλλωνος πόλιν, αἱ Θῆβαι· καλεῖται δὲ νῦν Διὸς πόλις.

Iliad. ι. 383. Αἵθ' ἑκατόμπυλοί εἰσι, διηκόσιοι δ' ἀν' ἑκάστην
Ἀνέρες ἐξοιχνεῦσι σὺν ἵπποισι, καὶ ὄχεσφιν.

Ὅμηρος μὲν οὕτω· λέγει δὲ καὶ τὸν πλοῦτον
οὐδ' ὅσα Θήβας

℣. 382. Αἰγυπτίας, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται.

p. 816. C Καὶ ἄλλοι δὲ τοιαῦτα λέγουσι, μητρόπολιν τιθέντες τῆς Αἰγύπτου ταύτην· καὶ νῦν δείκνυται δ' ἴχνη τοῦ μεγέθους αὐτῆς ἐπὶ ὀγδοήκοντα σταδίους τὸ μῆκος· ἔστι δ' ἱερὰ πλείω. Καὶ τούτων δὲ τὰ πολλὰ ἠκρωτηρίασε Καμβύσης· νυνὶ δὲ κωμηδὸν συνοικεῖται· * μέρος δ' ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, ἐν ἧπερ ἡ πόλις· [1] μέρος δ' ἐστὶ καὶ ἐν τῇ περαίᾳ, ὅπου τὸ Μεμνόνιον· ἐνταῦθα δὲ δυοῖν κολοσσῶν ὄντων μονολίθων ἀλλήλων πλησίον, ὁ μὲν σώζεται, τοῦ δ' ἑτέρου τὰ ἄνω μέρη [2] τὰ ἀπὸ τῆς καθέδρας πέπτωκε σεισμοῦ γενηθέντος, ὥς φασι. Πεπίστευται δ' ὅτι [3] ἅπαξ καθ' ἡμέραν ἑκάστην, ψόφος, ὡς ἂν πληγῆς οὐ μεγάλης ἀποτελεῖται, D ἀπὸ τοῦ μένοντος ἐν τῷ θρόνῳ, καὶ τῇ βάσει μέρους· κἀγὼ δὲ παρὼν ἐπὶ τῶν τόπων μετὰ Γάλλου Αἰλίου, καὶ τοῦ πλήθους τῶν συνόντων αὐτῷ φίλων τε καὶ στρατιωτῶν, περὶ ὥραν πρώτην ἤκουσα τοῦ ψόφου, εἴτε δὲ ἀπὸ τῆς βάσεως,

* Scripti, μέρος δέ τι.

A atque nunc omnes Indicæ & Arabicæ merces, & Æthiopicæ etiam, quæ Arabico sinu advehuntur, Coptum deferuntur, istarum mercium emporium. Non procul à Berenice est Muris statio, quæ urbs navale habet. A Copto quoque non multum abest Apollinis civitas, quare duæ urbes isthmum terminantes utrinque sunt: sed Coptus & Muris statio nunc excellunt, iisque omnes utuntur. Initio camelis vecti per noctem iter agebant, astra observantes, quemadmodum nautæ, & aquam secum portabant: nunc terra in profundum effossa aquarum copiam paraverunt, & B pluviis, quanquam raræ sint, cisternas fecerunt. Iter est VI, VII ve dierum. In hoc isthmo sunt smaragdi, & aliorum quorundam preciosorum lapidum metalla, ubi Arabes profundos quosdam cuniculos effodiunt. Post Apollinis urbem sunt Thebæ, quæ nunc Diospolis vocatur.

Quis centum portæ; per quarum quamque ducenti
Sublimeis in equis & curribus egrediuntur.

Sic quidem Homerus inquit. Opulentiam quoque exprimit:

Nec quanta Thebis Aegypti, quamlibet ampla,
Adservantur opes. ——

C Sunt & alii qui eadem dicant, hanc Ægypti metropolim ponentes: nunc vestigia magnitudinis ejus supersunt longitudine XXC ferè stadiorum. Habet templa quàm plurima, magna ex parte à Cambyse mutilata: nunc per vicos habitatur, ac pars ejus in Arabia, ubi & urbs est: pars etiam in ulteriore regione, ubi Memnonium. Hîc cum duo colossi essent de solido lapide inter se propinqui, alter adhuc exstat, alterius vero superiores à sede partes corruerunt, terræ (ut fama est) motu. Credi- D tum etiam est, semel quotidie sonitum quendam veluti ictus haud magni edi à parte, quæ in sede ac basi remansit. Ipse cum Aelio Gallo adessem, & cum reliqua multitudine amicorum, ac militum, qui cum eo erant, circiter horam primam sonitum audivi: utrum à basi,

1. *Μέρος δ' ἐστὶ καὶ ἐν τῇ περαίᾳ, ὅπου τὸ Μεμνόνιον*) Erat hoc templum è regione Thebarum in altera Nili ripa, prope locum qui vocabatur Syringes, auctor Pausanias in Atticis. (L.I.c. 42.) *Casaub.*

2. *Τὰ ἀπὸ τῆς καθέδρας πέπτωκε σεισμοῦ γενηθέντος*) Pausanias Lib. I. cap. 4. non terræ motu corruisse: sed fractam à Cambyse hanc statuam tradit. *τοῦτο*, inquit, *τὸ ἄγαλμα Καμβύσης διέκοψε, πεσὸν δ' ἐκ κεφαλῆς ἐς μέσον σῶμα, ἦν ἀπερριμμένον.* Juvenalis satyra XV. ℣. 5.

Dimidio magicæ resonant ubi Memnone chordæ.
Idem.

3. *Ἅπαξ καθ' ἡμέραν*) Plinius ait quotidiano solis ortu contactum radiis, crepare. lib. XXXVI. c. 7. & ita Cornelius quoque Tacitus libro secundo c. 61. Annalium referens visam fuisse Germanico hanc Memnonis saxeam effigiem. (Meminit & Eusebius in Chronicis, & Dionysius periegeta ℣. 250. *Vide* omnino Lucianum *Ἀπιστ.* pag. 349. T. II. ed. Amst. *Idem.* Adde Scaliger. Animadvers. ad Euseb. p. 25.

sive à colosso, an vero ab eam circumstantium aliquo editus fuerit, non habeo affirmare: cum propter incertitudinem causæ quidvis potius credere subeat, quam ex lapidibus sic compositis sonitum edi. Supra Memnonium sunt regum loculi in speluncis quibusdam in lapidem incisi, circiter XL, mirum in modum structi, spectatuque sane digni. Iuxta hos in obeliscis quibusdam inscriptiones sunt, quæ regum illorum divitias, ac potentiam declarant, atque imperium usque in Scythiam, & Bactrianam, & Indiam, & quæ nunc Ionia dicitur, propagatum. Item tributorum magnitudinem, & exercitus circiter mille millia. Thebani maxime sacerdotes astronomiam philosophiamque exercere dicuntur. Hi non Lunæ, sed Solis cursu annos numerant, triginta dierum duodecim mensibus, quorum quisque XXX constet diebus, quinque dies quotannis adjicientes. Ad totius vero anni complementum cum quædam diei particulæ excurrant, circuitionem quandam componunt è totis diebus, totisque annis: quot particulæ excurrentes & coeuntes diem conficiunt. Hujusmodi sapientiam omnem Mercurio in primis tribuunt. Jovi, quem præcipue colunt, virgo quædam genere clarissima & specie pulcerrima sacratur: quales Græci pallacas, *hoc est pellices*, vocant. Ea pellicis more, cum quibus vult coit, usque ad naturalem corporis purgationem. Post purgationem viro datur: sed prius quam nubat, post pellicatus tempus, in mortuæ morem lugetur. Post Thebas & Hermonthis civitas, in qua Apollo & Jupiter coluntur: hic etiam bos alitur. Deinde est Crocodilorum urbs, quæ eam beluam colit. Hinc Veneris urbs, & postea Latopolis, quæ Palladem & Latum colit. Postea Lucinæ civitas, & ejus templum. In ulteriore regione est accipitrum urbs, ubi accipiter colitur. Deinde Apollinis urbs quæ etiam Crocodilis est inimica. Syene vero & Elephantina, altera quidem in finibus est Æthiopiæ, & Aegypti urbs: altera insula dimidio stadio in Nilo ante Syenem positæ, inque ea urbs quæ Cnuphidis templum habet, & Nilometrium.

A εἴτε ἀπὸ τοῦ κολοσσοῦ, εἴτ' ἐπίτηδες τῶν κύκλῳ, καὶ περὶ τὴν βάσιν ἱδρυμένων τινὸς ποιήσαντος τὸν ψόφον, οὐκ ἔχω διϊσχυρίσασθαι· διὰ γὰρ τὸ ἄδηλον τῆς αἰτίας, πᾶν μᾶλλον ἐπέρχεται πιστεύειν, ἢ τὸ ἐκ τῶν λίθων οὕτω τεταγμένων ἐκπέμπεσθαι τὸν ἦχον. Ὑπὲρ δὲ τοῦ Μεμνονείου, θῆκαι βασιλέων ἐν σπηλαίοις λατομηταὶ περὶ τετταράκοντα, θαυμαστῶς κατεσκευασμέναι, θέας ἄξιαι· ἐν δὲ ταῖς θήκαις ἐπί τινων ὀβελίσκων ἀναγραφαὶ δηλοῦσαι τὸν πλοῦτον τῶν τότε βασιλέων, καὶ τὴν ἐπικράτειαν, ὡς μέχρι Σκυθῶν, καὶ Βακτρίων, καὶ Ἰνδῶν, καὶ τῆς νῦν Ἰωνίας διατεινάσης·
B καὶ φόρων πλῆθος, καὶ στρατιᾶς περὶ ἑκατὸν μυριάδας. Λέγονται δὲ καὶ ἀστρονόμοι, καὶ φιλόσοφοι μάλιστα οἱ ἐνταῦθα ἱερεῖς· τούτων δ' ἐστὶ καὶ τὸ τὰς ἡμέρας μὴ κατὰ σελήνην ἄγειν, ἀλλὰ κατὰ ἥλιον, τοῖς τριακονθημέροις δώδεκα μησὶν ἐπαγόντων, πέντε ἡμέρας κατ' ἐνιαυτὸν ἕκαστον· εἰς δὲ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, ἐπιτρέχοντος μορίου τινὸς τῆς ἡμέρας, περίοδόν τινα συντιθέασιν ἐξ ὅλων ἡμερῶν, καὶ ὅλων ἐνιαυτῶν * τοσούτων ὅσα μόρια τὰ ἐπιτρέχοντα συνελθόντα ποιεῖ ἡμέραν. * Vulgo, τοσαύτη.
Ἀνατιθέασι δὲ τῷ Ἑρμῇ πᾶσαν τὴν * τοιαύτην σοφίαν· τῷ δὲ Διΐ, ὃν μάλιστα τιμῶσιν, * Scripti, τοσαύτην μάλιστα σο.
C εὐειδεστάτη, καὶ γένους λαμπροτάτου παρθένος ἱερᾶται, [1] ἃς καλοῦσιν οἱ Ἕλληνες παλλάδας· αὕτη δὲ καὶ παλλακεύει, καὶ σύνεστιν οἷς βούλεται μέχρις ἂν ἡ φυσικὴ γένηται τοῦ σώματος κάθαρσις· μετὰ δὲ τὴν κάθαρσιν δίδοται πρὸς ἄνδρας· πρὶν δὲ δοθῆναι, πένθος αὐτῆς ἄγεται μετὰ τὸν τῆς παλλακείας καιρόν. Μετὰ δὲ Θήβας Ἑρμουθὶς πόλις, ἐν ᾗ ὅ, τε p. 817.
Ἀπόλλων τιμᾶται, καὶ ὁ Ζεύς· τρέφεται δὲ καὶ ἐνταῦθα βοῦς. Ἔπειτα Κροκοδείλων πόλις τιμῶσα τὸ θηρίον· εἶτα Ἀφροδίτης πόλις, καὶ μετὰ ταῦτα Λατόπολις, τιμῶσα Ἀθηνᾶν καὶ τὸν Λάτον. εἶτα Εἰληθυίας πόλις καὶ ἱερόν· ἐν δὲ τῇ περαίᾳ Ἱ-
D ερακῶν πόλις τὸν ἱέρακα τιμῶσα· εἶτ' Ἀπόλλωνος πόλις, καὶ αὕτη πολεμοῦσα τοῖς κροκοδείλοις. Ἡ δὲ Συήνη, καὶ ἡ Ἐλεφαντίνη, ἡ μὲν ἐπὶ τῶν ὅρων τῆς Αἰθιοπίας, [καὶ τῆς Αἰγύπτου πόλις· ἡ δ' ἐν τῷ Νείλῳ προκειμένη] τῆς Συήνης νῆσος ἐν ἡμισταδίῳ, καὶ ἐν ταύτῃ πόλις ἔχουσα ἱερὸν Κνούφιδος, [2] καὶ Νειλομέτριον * [καθάπερ Μέμφις. * Inclusa adjecimus ex vett. lib.

1. Ἃς καλοῦσιν οἱ Ἕλληνες παλλάδας) Sic est legendum. Nam ita veteres omnes, & Epitome. Xylander insignem fecit injuriam istis castissimis Palladibus, quas voluit esse παλλακάς. Eustath. de voce Παλλὰς agens, *ἡ δὲ ἱστορία εἰς ταυτὸν ἄγει τῇ νεανίδι τὴν παλλάδα, οὕτω παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὰς μείρακας ὀνομάζεσθαι λέγουσα.* *Casaub.*

2. Καὶ Νειλομέτριον καθάπερ Μέμφις) Addidimus ex veteribus libris verba illa καθάπερ Μέμφις. Sic Heliodorus Lib. IX. p. 445. ed. Bourdel. qui totum hunc Strabonis locum descripsisse videtur, *οἱ δὲ τήν τε φρεατίαν τὸ Νειλομέτριον ἐδείκνυσαν, τῷ κατὰ τὴν Μέμφιν παραπλήσιον.* De hoc puteo vide etiam Aristidem in Ægyptio. *Idem.*

1 Ἔστι δὲ τὸ Νειλομέτριον] σὺν μονολίθῳ κατεσκευασμένον ἐπὶ τῇ ὄχθῃ τοῦ Νείλου φρέαρ, ἐν ᾧ τὰς ἀναβάσεις τοῦ Νείλου σημειοῦνται, τὰς μεγίστας τε καὶ ἐλαχίστας, καὶ τὰς μέσας· συναναβαίνει γὰρ καὶ συνταπεινοῦται τῷ ποταμῷ τὸ ἐν τῷ φρέατι ὕδωρ. Εἰσὶν οὖν ἐν τῷ τοίχῳ τοῦ φρέατος παραγραφαί, μέτρα τῶν τελείων, καὶ τῶν ἄλλων ἀναβάσεων· ἐπισκοποῦντες οὖν ταύτας, * ἐπισημαίνουσι τοῖς ἄλλοις ὅπως εἰδοῖεν· πρὸ πολλοῦ γὰρ ἴσασιν ἐκ τῶν τοιούτων σημείων, καὶ * τῶν ἡμερῶν τὴν ἐσομένην ἀνάβασιν, καὶ προδηλοῦσι. Τοῦτο δὲ καὶ τοῖς γεωργοῖς χρήσιμον, τῆς τῶν ὑδάτων ταμιείας χάριν, καὶ παραχωμάτων, καὶ διωρύγων, καὶ ἄλλων τοιούτων· καὶ τοῖς ἡγεμόσι τῶν προσόδων χάριν· αἱ γὰρ μείζους ἀναβάσεις, μείζους καὶ τὰς προσόδους ὑπαγορεύουσιν. Ἐν δὲ τῇ Συήνῃ, καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ τὸ διασημαῖνον τὰς θερινὰς τροπάς, καὶ διότι τῷ τροπικῷ κύκλῳ ὑπόκεινται οἱ τόποι οὗτοι, 2 καὶ ποιοῦσιν ἀσκίους τοὺς γνώμονας κατὰ μεσημβρίαν [* ἀπὸ γὰρ τῶν ἡμετέρων τόπων, λέγω δὴ τῶν Ἑλληνικῶν προϊοῦσιν ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν] ἐνταῦθα πρῶτον ὁ ἥλιος κατὰ κορυφὴν ἡμῖν γίνεται, 3 καὶ ποιεῖ τοὺς γνώμονας ἀσκίους κατὰ μεσημβρίαν· ἀνάγκη δὲ κατὰ κορυφὴν ἡμῖν γινομένου, καὶ εἰς τὰ φρέατα βάλλειν μέχρι τοῦ ὕδατος τὰς αὐγὰς κἂν βαθύτατα ᾖ. κατὰ κάθετον γὰρ ἡμεῖς τε ἑστάμεν, καὶ τὰ ὀρύγματα τῶν φρεάτων κατεσκεύασται. Εἰσὶ δ' ἐνταῦθα τρεῖς σπεῖραι Ῥωμαίων ἱδρυμέναι φρουρᾶς χάριν. Μικρὸν δ' ὑπὲρ τῆς Ἐλεφαντίνης ἐστὶν ὁ μικρὸς καταῤῥάκτης, ἐφ' ᾧ καὶ θέαν τινὰ οἱ σκαφῖται τοῖς ἡγεμόσιν ἐπιδείκνυνται· ὁ μὲν γὰρ καταράκτης ἐστὶ κατὰ μέσον τὸν ποταμόν, πετρώδης τις ὀφρύς, ἐπίπεδος μὲν ἄνωθεν, ὥστε δέχεσθαι τὸν ποταμόν· τελευτῶσα δ' εἰς κρημνόν, καθ' οὗ καταῤῥήγνυται τὸ ὕδωρ, ἑκατέρωθεν δὲ πρὸς τῇ γῇ ῥεῖθρον,
p.818. ὃ μάλιστα καὶ ἀνάπλουν ἔχει· ἀναπλεύσαντες οὖν ταύτῃ, καταῤῥέουσιν ἐπὶ τὸν καταῤῥάκτην, καὶ ὠθοῦνται μετὰ τῆς σκάφης ἐπὶ τὸν κρημνόν,

* Scripti, διασημαίνουσι.
* Forte καὶ τεκμηρίων.
* Inclusa omnia ex vett. codici: sunt adjecta. extant & apud vet. interpr. cujus versionem apposuimus.

A Hoc autem est puteus quidam in Nili ripa ex integro lapide constructus, in quo & maxima & minima & mediocria Nili incrementa adnotantur, nam putei aqua cum Nilo pariter crescit & decrescit. Suntque in putei pariete notæ quædam insculptæ incrementorum, & perfectorum & aliorum. Hæc itaque observantes aliis etiam significant, ut incrementa cognoscant. Nam ex signis, certis diebus multo ante futura Nili incrementa cognoscunt, idque omnibus prædicunt. quæ res agricolis ad aquarum dispensationem, & aggerum ac fossarum curationem conducit: præfectis B vero ad redituum rationes, majora enim incrementa, majores proventus denunciant. Syenæ puteus quidam est, æstivi index solstitii: & hæc loca circulo tropico subjecta monstrant, quando in meridie umbilici nullam faciunt umbram. *A nostris enim locis, hoc est à Græcis, in meridie procedentibus* hic primum sol nobis supra verticem fit: & meridie nullam gnomonum umbram projicit. Necesse autem est, cum nobis supra verticem fuerit, ut in puteos etiam profundissimos usque ad aquam radios jaciat Sol, quandoquidem & nos ad angulos rectos solo insistimus, & putei ad perpendiculum effo- C diuntur. Hoc in loco tres Romanorum cohortes collocatæ sunt præsidii gratia. Paulo supra Elephantinam est parvus catarractes, in quo navicularii scaphis utentes spectaculum quoddam principibus exhibent. Catarractes est ad medium fere flumen petrosum quoddam supercilium in superiore parte planum, ut flumen recipere possit: desinens vero in præcipitium, per quod aqua dejicitur, utrinque secus terram alveus est, quo facile sursum navigari possit. Hac itaque subvecti defluunt in catarractem, & cum scapha in præcipitium

1. Ἐστι δὲ τὸ Νειλομέτριον σὺν μονολίθῳ κατεσκευασμένον ἐπὶ τῇ ὄχθῃ τοῦ Νείλου φρέαρ) Ita habetur hic locus in omnibus codicibus scriptis editisque: mendosissimè: quod facile nos animadvertimus, quorum aures ferre non poterant hoc loquendi genus σὺν μονολίθῳ κατεσ. non nobis magis quam Græco solo universo inauditum. poteramus fortasse falli nisi remansisset illud σύν: quum μονολίθων ædificiorum etiam paulo ante sit facta mentio. verum ea nihil ad hunc locum: legendum enim est συννόμῳ λίθῳ κατεσκευασμένον. Nam etiam libro quinto (p. 360. huj. edit.) eandem vocem à librariis fuisse corruptam ostendimus: neque hoc tantum, sed etiam apud Heliodor. lib. 9. p. 445. quo loco videtur Strabonis hæc verba descripsisse, idem error est commissus. Sic ille: οἱ δὲ τήν τε φρεατίαν τὸ [Νειλομέτριον ἐδείκνυσαν τῷ κατὰ τὴν Μέμφιν παραπλήσιον, σὺν νόμῳ μὲν καὶ ξεστῷ λίθῳ κατεσκευασμένον. Legendum D hic quoque est συννόμῳ· neque dubitamus apud Strabonem quoque prius fuisse scriptum συννόμῳ λίθῳ ut apud Heliodorum: quod postea semidoctus aliquis corrigere voluit & in μονολίθῳ mutavit. Porro συννόμους λίθους interpretatur Suidas μεγάλους, ὁμοίους. & affert hoc exemplum incerti auctoris, ἐξηριθμήσατο τοὺς δόμους· ἦν γὰρ ἐκ συννόμων λίθων ᾠκοδομημένος ὥστε καὶ λίαν εὐσυλλόγιστον εἶναι τὴν ἀπὸ γῆς τῶν ἐπάλξεων ἀπόστασιν. Mihi videtur Heliodorus, cum addit καὶ ξεστῷ, explicare voluisse quid esset σύννομος λίθος. est igitur quod à Latinis architectis *saxum quadratum* vocatur. *Casaub.* Quis sit σύννομος λίθος docet Salmas. Exer. Plinian. p. 268, 858, 871.

2. Καὶ ποιεῖ τοὺς γνώμονας ἀσκίους κατὰ μεσημβρίαν) Plutarchus (de Orac. defect. p. 411. T. II. ed. FFurt.) vero scribit sua ætate non amplius τοὺς ἐν Συήνῃ γνώμονας ἀσκίους φαίνεσθαι περὶ τροπὰς θερινάς. sed de his omnibus observationibus consule Plinium & Astrologos. *Id.*

1. Ὥσπερ

detruduntur, & ipſi & ſcaphæ incolumes. Paulò ſupra catarractem ſunt Philæ, communis Aethiopum & Aegyptiorum habitatio, ſtructa quemadmodum Elephantina & pari magnitudine. Hæc templa Ægyptia habet, ubi ales colitur, quem accipitrem ipſi vocant, mihi ſanè nihil cum noſtris ſimile videbatur habere, aut Aegyptiis: utpote & magnitudine excedens, & varietate longè diverſus eſt. Dicebant autem Aethiopicum eſſe, & inde adferri, cum alter deficit, ac ſanè tunc nobis oſtenſus eſt, cum jam morbo deficeret. Nos Philas Syena plauſtro vecti ſumus, per campum valdè planum, centum ſtadiorum itinere. Per totam ferè viam videre erat utrinque multis in locis in morem Mercurialium tumulorum qui viis apponi ſolent, petram arduam, rotundam, politam, propemodum ſphæricam, è nigro ac duro lapide, ex quo mortaria fiunt, majori ſaxo impoſitam, ac rurſum ſuper ea aliam, nonnullæ per ſeſe jacebant: earum maxima erat non minore XII pedum diametro, atque omnes majores quam hujus dimidium. Trajecimus in inſulam pactone. Pacton eſt ſcaphæ genus è ſcuticis ita compoſitum, ut textile quiddam videatur. Stantes itaque in aqua vel in aſſeribus ſedentes facile tranſmiſimus inani metu: caret enim res periculo, ſi ſcapha non nimis oneratur. Cùm in tota Ægypto palma ſterilis ſit, vel fructum afferat eſui non aptum, & in locis apud Delta, & Alexandream: tamen in Thebaide palma optima eſt: quare admiratione dignum eſt, quomodo qui eandem plagam habitant, quam Judæi, & iis ſunt finitimi, qui inquam circa Delta ſunt & Alexandriam, tantùm ab illa differant: quæ ultra aliam palmam etiam caryotam gignit, non multo meliorem quàm Babylonia.

A καὶ σώζονται σὺν αὐτοῖς ἀπαθεῖς. Τοῦ δὲ καταῤῥάκτου μικρὸν ἐπάνω, τὰς Φιλὰς εἶναι συμβαίνει, κοινὴν κατοικίαν Αἰθιόπων τε, καὶ Αἰγυπτίων κατεσκευασμένην, ὥσπερ καὶ τὴν Ἐλεφαντίνην, καὶ τὸ μέγεθος ἴσην ἱερὰ ἔχουσαν Αἰγύπτια, ὅπου καὶ ὄρνεον τιμᾶται, ὃ καλοῦσι μὲν ἱέρακα, οὐδὲν δὲ ὅμοιον ἔμοι γε ἐφαίνετο ἔχειν τοῖς παρ' ἡμῖν, καὶ ἐν Αἰγύπτῳ ἱέραξιν· ἀλλὰ καὶ τῷ μεγέθει μεῖζον ἦν, καὶ τῇ ποικιλίᾳ πολὺ ἐξηλλαγμένον· Αἰθιοπικὸν δ' ἔφασαν εἶναι, κἀκεῖθεν κομίζεσθαι ὅταν ἐκλίπῃ καὶ πρότερον· καὶ δὴ καὶ τότε ἐδείχθη ἡμῖν πρὸς ἐλλείψει ὂν διὰ νόσον. Ἤλθομεν δ' εἰς Φιλὰς ἐκ Συήνης ἀ-
B πήνῃ, δι' ὁμαλοῦ σφόδρα πεδίου σταδίους ὁμοῦ τι ἑκατόν· παρ' ὅλην δὲ τὴν ὁδὸν ἦν ἰδεῖν ἑκατέρωθεν πολλαχοῦ, [1] ὥσπερ ἑρμαῖα πέτρον ἠλίβατον στρογγύλον, λεῖον ἱκανῶς, ἐγγὺς σφαιροειδοῦς τοῦ μέλανος καὶ σκληροῦ λίθου, ἐξ οὗ αἱ θυεῖαι γίνονται ἐπὶ πέτρῳ κείμενον μείζονι, καὶ ἐπ' ἐκείνῳ πάλιν ἄλλο· ἔστι δ' ὅτε αὐτοὶ καθ' αὑτοὺς ἔκειντο οἱ πέτροι· ἦν δ' ὁ μὲν μέγιστος τὴν διάμετρον ποδῶν οὐκ ἐλαττόνων ἢ δώδεκα, ἅπαντες δὲ μείζους ἢ ἡμίσεις τούτων. [2] Διέβημεν δὲ εἰς τὴν νῆσον ἐπὶ πάκτωνος· ὁ δὲ πάκτων διὰ σκυταλίδων πεπηγός ἐστι σκαφίον ὥστ' ἐοικέναι διαπλοκίνῳ· ἑστῶτες δ' ἐν ὕδατι ἢ καὶ σανι-
C δίοις τισὶ προσκαθήμενοι, ῥᾳδίως ἐπεραιώθημεν [3] οὐ δεδιότες· ἀκίνδυνα γάρ ἐστιν ἂν μή τις ὑπέρογκον ποιήσῃ τὸ πορθμεῖον. [4] καθ' ὅλην δὲ τὴν Αἴγυπτον τοῦ φοίνικος ἀγόνου ὄντος καὶ ἐκφέροντος καρπὸν οὐκ εὔβρωτον ἐν τοῖς περὶ τὸ Δέλτα τόποις, καὶ περὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ὁ ἐν τῇ Θηβαΐδι φοίνιξ ἄριστος τῶν ἄλλων φύεται. Θαυμάζειν οὖν ἄξιον, πῶς ταυτὸ κλίμα οἰκοῦντες τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ ὅμοροι οἱ περὶ τὸ Δέλτα, καὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, τοσοῦτον διαλλάττουσιν, ἐκείνης πρὸς ἄλλῳ φοίνικι καὶ τὸν καρυωτὸν γεννώσης, οὐ πολὺ κρείττονα τοῦ Βαβυλωνίου.

1. Ὥσπερ ἑρμαῖα πέτρον ἠλίβατον) Prior interpres legit ἕρματα. non quidem ineptè: ſed nec recte etiam. Nam vera eſt vulgata lectio ἑρμαῖα. Sic enim appellant Græci lapidum cumulos, in honorem Mercurii congeſtos in viis. Heſychius. Ἑρμαῖος λόφος, τοὺς σωροὺς τῶν λίθων ἑρμᾶς τοὺς ἐν ταῖς ὁδοῖς γινομένους εἰς τιμὴν τοῦ θεοῦ. (Vide in Etymologico magno.) Vocabantur & ἕρμακες, ut docet Nicandri ſcholiaſtes explicans hoc carmen.

Τῶν οἱ μὲν λίθακάς τε καὶ ἕρμακας ἐνναίοντες. *Caſ.*

2. *Διέβημεν δὲ εἰς τὴν νῆσον ἐπὶ πάκτωνος. ὁ δὲ πάκτων διὰ σκυταλίδων πεπηγός ἐστι σκαφίον ὥστ' ἐοικέναι διαπλοκίνῳ*) *Pacton* ſcapha eſt ex pluribus compoſita fuſtibus, vel lignis inter ſe alligatis. Πακτὼν idem quod πηκτών. Πακτὰ & πηκτὰ, τὰ ἐκ πολλῶν ξύλων πεπηγμένα. Unde πακτῶσαι, & πηκτὰ δωμάτων fores ex pluribus aſſeribus compactæ. *Salmaſ. Ex. Plin. Edit. Ult. p.* 785. Vide Scheff. de Milit. Naval. Lib. IV. cap. I.

3. Οὐ δεδιότες) Reſtituimus negationem ex libris. *Caſaub.*

D 4. *Καθ' ὅλην δὲ τὴν Αἴγυπτον τοῦ φοίνικος ἀγενοῦς ὄντος, καὶ ἐκφέροντος καρπὸν οὐκ εὔβρωτον ἐν τοῖς περὶ τὸ Δέλτα τόποις, καὶ περὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ὁ ἐν τῇ Θηβαΐδι φοίνιξ ἄριστος τῶν ἄλλων φύεται*, hoc eſt; *Cum in tota Ægypto Palma ſit è vilium genere, vel fructum ferat eſui non aptum in locis apud Delta & Alexandriam, tamen in Thebaïde Palma omnium optima naſcitur*) Ex hoc loco collegiſſe videtur vir magnus ad Solinum, id quod non ſemel innuit, Palmas nempe in tota Ægypto ſteriles fuiſſe ſeu infrugiferas, præter Thebaïcas, aut verò Alexandrinas, ſed quarum poſteriorum fructus non erat edulis; Neque aliter Strabonis Interpres priora illa verba verterat; *Cum in tota Ægypto palma ſterilis ſit*: quum tamen id non dicat Geographus, ſed vilioris aut minus præſtantis Palmæ genus totam Ægyptum habuiſſe, excepta Thebaïde, in qua longe optimum proveniebat. *Spanheim. Diſſertat.* IV. *de Præſtant. & Uſu. Numiſm. pag.* 314.

A Διττὸς δ' ἐστὶν ὅ, τε ἐν τῇ Θηβαΐδι, καὶ ὁ ἐν Ἰουδαίᾳ, ὅ, τε ἄλλος, καὶ ὁ καρυωτής· σκληρότερος δ' ὁ Θηβαϊκὸς, ἀλλὰ τῇ γεύσει εὐστομώτερος. Ἔστι δὲ καὶ νῆσος ἡ μάλιστα ἐκφέρουσα τὸν ἄριστον, μεγίστην τελοῦσα πρόσοδον τοῖς ἡγεμόσι· βασιλικὴ γὰρ ἦν· ἰδιώτῃ δ' * οὐ μετῆν, καὶ νῦν τῶν ἡγεμόνων ἐστί. Πολλὰ δ' Ἡρόδοτός τε καὶ ἄλλοι φλυαροῦσιν, ὥσπερ μέλος, ἢ ῥυθμὸν, ἢ ἥδυσμά τι τῷ λόγῳ τὴν τερατείαν προσφέροντες·

p. 819. [1] Οἷον καὶ τὸ φάσκειν περὶ τὰς νήσους τὰς πρὸς τῇ Συήνῃ, καὶ τῇ Ἐλεφαντίνῃ (πλείους δ' εἰσὶ) τὰς πηγὰς τοῦ Νείλου εἶναι, καὶ βάθος B ἄβυσσον ἔχειν τὸν πόρον κατὰ τοῦτον τὸν τόπον. Νήσους δ' ὁ Νεῖλος κατεσπαρμένας ἔχει παμπόλλας, τὰς μὲν καλυπτομένας ὅλας ἐν ταῖς ἀναβάσεσι, τὰς δ' ἐκ μέρους· ἐποχετεύεται δὲ τοῖς κοχλίαις τὰ λίαν ἔξαλα. Ἦν μὲν οὖν ἡ Αἴγυπτος εἰρηνικὴ τὸ πλέον ἐξ ἀρχῆς διὰ τὸ αὔταρκες τῆς χώρας, καὶ τὸ δυσείσβολον τοῖς ἔξωθεν· [3] ἀπὸ μὲν τῶν ἄρκτων ἀλιμένῳ παραλίᾳ, καὶ πελάγει τῷ Αἰγυπτίῳ φρουρουμένη· ἀπὸ δὲ τῆς ἕω, καὶ τῆς ἑσπέρας ἐρήμοις ὄρεσι τοῖς τε Λιβυκοῖς, καὶ τοῖς Ἀραβίοις, ὥσπερ ἔφαμεν· λοιπὰ δὲ τὰ πρὸς νότον, Τρωγλοδύται, Βλέμμυες, καὶ Νοῦβαι, C καὶ Μεγάβαροι οἱ ὑπὲρ Συήνης Αἰθίοπες· εἰσὶ δ' οὗτοι Νομάδες, καὶ οὐ πολλοὶ, οὐδὲ μάχιμοι, δοκοῦντες δὲ τοῖς πάλαι, διὰ τὸ λῃστρικῶς ἀφυλάκτοις ἐπιτίθεσθαι πολλάκις· οἱ δὲ πρὸς μεσημβρίαν, καὶ Μερόην ἀνήκοντες Αἰθίοπες, οὐδ' οὗτοι πολλοὶ, οὔτε ἐν συστροφῇ, ἅτε ποταμίαν μακρὰν, καὶ στενὴν καὶ σκολιὰν οἰκοῦντες, οἵαν προειπομεν· οὐδὲ παρεσκευασμένην καλῶς, οὔτε πρὸς πόλεμον, οὔτε πρὸς τὸν ἄλλον βίον. Καὶ νῦν δὲ διάκειται παραπλησίως ἡ χώρα πᾶσα· σημεῖον δὲ τρισὶ γοῦν σπείραις, οὐδὲ ταύταις ἐντελέσιν ἱκανῶς ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἡ χώρα φρουρεῖται. D Τολμήσασι δὲ τοῖς Αἰθίοψιν ἐπιθέσθαι, κινδυνεῦσαι τῇ χώρᾳ συνέπεσε τῇ σφετέρᾳ. Καὶ αἱ λοιπαὶ δὲ δυνάμεις αἱ ἐν Αἰγύπτῳ, οὔτε τοσαῦταί τινες εἰσὶν, οὔτε ἀθρόαις ἐχρήσαντο, οὐδ' ἅπαξ Ῥωμαῖοι· οὔτε γάρ εἰσιν οὔτ'

* Scripti, οὐ & μετῆν.

In Thebaide & in Judæa duplex est palma, caryota scilicet atque reliqua: ac Thebaica quidem quanquam durior sit, gustatu tamen est suavior. Est etiam insula quædam quæ palmam optimam fert, & proventum maximum principibus fert: regis enim erat, & privatus nemo in ea parte habebat, & nunc principum est. Enimverò multa cùm cæteri nugantur, tum Herodotus: veluti cantus loco, ut rhythmi, aut condimenti, prodigiosas fabulas orationi adhibentes. Cujus generis est, quod apud insulas dicunt juxta Syenem, & Elephantinam sitas: (sunt autem complures) Nili fontes esse, & ad eum locum flumen profunditate esse immensa. Nilus quidem insulas sparsas quamplurimas habet, quarum aliæ totæ excrescente flumine obruuntur, aliæ ex parte. Loca vero [2] nimis procul à mari remota, rivis per cochlias inductis irrigantur. ¶ Cæterum jam inde ab initio Ægyptus valde pacata fuit, tum propter suas copias, quibus facile se sustentaret: tum quod non temere externis gentibus patêret in eam ingressus. Nam à septentrione ora importuosa & Ægyptio pelago cingebatur, ab ortu & occasu desertis & montibus Libycis & Arabicis (ut diximus) munita, austrum versus Troglodytæ, & Blemmyes, & Nubæ, & Megabari erant, qui Aethiopes supra Syenem habitant: ii verò sunt Nomades, neque multi, neque bellicosi, quanquam olim viderentur: propterea quod sæpè latronum more incautos adoriebantur. Aethiopes quoque ad meridiem Meroënque porrecti, neque ipsi valde multi sunt, neque collecti in unum conventum degunt: quippe qui fluvialem regionem longam angustamque habitent, qualem antè diximus, nec ad bellum, nec ad aliam vitæ rationem bene instructi. Atque adeò etiamnum idem est Aegypti status. Cujus rei indicium est, quòd à tribus Romanis cohortibus, nec iis satis plenis, custoditur, cùmque aliquando Æthiopes aggredi nostros ausi essent, de sua ipsarum regione in periculumve, venerunt. Sed nec in Ægypto copiæ tantæ sunt, nec unquam Romani confertim iis usi sunt. Etenim nec

1. *Οἷον καὶ τὸ φάσκειν, περὶ τὰς νήσους τὰς πρὸς τῇ Συήνῃ*) Locus Herodoti est in Ægyptiacis. Ille vero hoc ita narrat ab aliis auditum ut à se non credi satis significet. At Aristides in Ægyptio totum illum Herodoti (L. II. c. 28.) locum de Syene & montibus vicinis, & de catarractis diligentissime excussit: quem si lubet adire potes. *Casaub.*

2. *Nimis procul a mari*) Ἔξαλα sed quid κοχλίαις ἐποχετεύεσθαι sit, nondum didici. Locus videtur non constare. Infra de cohortibus εὐτελὲς in ἐντελὲς mutavi, ut sensus & verba consonarent. *Xyland.*

3. *Ἀπὸ μὲν τῶν ἄρκτων ἀλιμένῳ παραλίᾳ*) Adeo importuosa est ora hæc, ut neget Diodor. Lib. 1. p. 27. T. 1, inter Parætonium quod Lybiæ est, & Joppen quod in Phœnicia, ullum portum commodum interesse præter Pharum; quum sit illud intervallum stad. ferè 1000. *Casaub.*

Ægyptii ipsi sunt admodum bellicosi, quanquam multi sint: nec etiam finitimæ gentes. Cornelius quidem Gallus, cui primùm provincia à Cæsare commissa est, Heroum urbem quæ defecerat paucis stipatus recepit, & in Thebaide seditionem propter tributa exortam citò admodum sedavit. Deinde Petronius tot millibus Alexandrinorum in eum irruentibus jactu lapidum, tantum suis munitus militibus impetum sustinuit, nonnullis ipsorum interemtis, cæterosque repressit. Gallus Aelius cum parte præsidii, quod erat in Ægypto, in Arabiam ingressus, dictum est, quomodo eos esse imbelles ostenderit: & & nisi Syllæus eum prodidisset, felicem Arabiam totam subegisset. ¶ Aethiopes Romanis spretis, propterea quod pars quædam copiarum, quæ in Aegypto erant, cum Gallo Aelio avulsa esset, bellum in Arabia gerente, impressione facta in Thebaidem, & præsidia trium cohortium; quæ Syenæ Elephantinæ, ac Philis erant: repentino impetu ceperunt, & mancipaverunt, ac Cæsaris statuas everterunt. Contra hos profectus Petronius cum non totis decem millibus peditum, & equitibus octingentis, adversus triginta hominum millia: primùm eos compulit, ut Pselcham confugerent, Aethiopicam urbem: missisque ad eos legatis, repetiit quæ capta erant, & causas quamobrem bellum movissent poposcit; ac dicentibus, se injuria affectos à monarchis: respondit non illos esse regionis dominos, sed Cæsarem. Petentibus porrò triduum ad deliberandum, nihilque interim eorum quæ par erat facientibus: movens contra eos, in pugnam procedere coëgit: ac celeriter in fugam vertit cum & compositi malè, & male armati essent: nam scuta ingentia, & è crudo bovis tergore confecta habebant: arma quibus pugnarent, secures alii, alii contos, nonnulli gladios gerebant. Proinde quidam in urbem sunt compulsi, alii in deserta fugam fecerunt, alios proxima insula excepit, qui sese fluvio commiserant: nam hoc in loco propter aquæ fluxum Crocodili pauci sunt. Ex iis erant etiam duces Reginæ Candaces quæ per nostra tempora Aethiopibus imperavit, virilis sane mulier, altero oculo capta. Hos itaque omnes cepit,

A αὐτοὶ οἱ Αἰγύπτιοι πολεμισταὶ, καίπερ ὄντες παμπληθεῖς, οὔτε τὰ πέριξ ἔθνη. Γάλλος μέν γε Κορνήλιος, ὁ πρῶτος κατασταθεὶς ἔπαρχος τῆς χώρας ὑπὸ Καίσαρος, τήν τε Ἡρώων πόλιν ἀποστᾶσαν ἐπελθὼν, δι' ὀλίγων εἷλε· στάσιν τε γενηθεῖσαν ἐν τῇ Θηβαΐδι διὰ τοὺς φόρους, ἐν βραχεῖ κατέλυσε. Πετρώνιός τε ὕστερον τοῦ Ἀλεξανδρέων πλήθους τοσούτων μυριάδων * ὁμήσαντος ἐπ' αὐτὸν μετὰ λίθων βολῆς, αὐτοῖς τοῖς περὶ αὐτὸν στρατιώταις αντέσχε· καὶ διαφθείρας τινὰς αὐτῶν, τοὺς λοιποὺς ἔπαυσε. Γάλλος τε Αἴλιος μέρει τῆς ἐν Αἰγύπτῳ φρουρᾶς εἰς τὴν Ἀραβίαν

B ἐμβαλὼν, εἴρηται τίνα τρόπον * ἐξήλεγξε τοὺς ἀνθρώπους ἀπολέμους ὄντας· εἰ δὲ μὴ ὁ Συλλαῖος αὐτὸν προυδίδου, κἂν κατεστρέψατο τὴν Εὐδαίμονα πᾶσαν. Ἐπειδὴ δὲ οἱ Αἰθίοπες καταφρονήσαντες * τῷ μέρει τῇ * τῆς Αἰγύπτου δυνάμεως ἀπεσπάσθαι μετὰ Γάλλου Αἰλίου πολεμοῦντος πρὸς τοὺς Ἄραβας, ἐπελθόντες τῇ Θηβαΐδι, καὶ τῇ φρουρᾷ τῶν τριῶν σπειρῶν τῶν κατὰ Συήνην, * καὶ τὴν Ἐλεφαντίνην, καὶ Φιλὰς ἐξ ἐφόδου διὰ τὸ αἰφνίδιον, καὶ ἐξηνδραποδίσαντο, ἀνέσπασαν καὶ τοὺς Καίσαρος ἀνδριάντας· ἐπελθὼν δὲ ἐλάττοσιν ἢ μυρίοις πεζοῖς Πετρώνιος, ἱππεῦ-

C σι δὲ ὀκτακοσίοις πρὸς ἄνδρας τρισμυρίους, πρῶτον μὲν ἠνάγκασεν * ἀναφυγεῖν αὐτοὺς εἰς Ψέλχην πόλιν Αἰθιοπικὴν, καὶ πρεσβεύεται τά τε ληφθέντα ἀπαιτῶν, καὶ τὰς αἰτίας δι' ἃς ἦρξαν πολέμου, λεγόντων δὲ [1] ὡς ἀδικοῖντο ὑπὸ τῶν μονάρχων, ἀλλ' οὐκ ἔφη τούτους ἡγεμόνας εἶναι τῆς χώρας, ἀλλὰ Καίσαρα· αἰτησαμένων δὲ ἡμέρας τρεῖς εἰς βουλὴν, καὶ μηδὲν, ὧν ἐχρῆν, ποιούντων, προσβαλὼν ἠνάγκασε προελθεῖν εἰς μάχην· ταχὺ δὲ τροπὴν ἐποίησε, συντεταγμένων τε κακῶς, καὶ ὡπλισμένων· μεγάλους γὰρ εἶχον θυρεοὺς, καὶ τούτους ὠμοβοΐνους, ἀμυντήρια δὲ πελέκεις,

D οἱ δὲ κοντοὺς, οἱ δὲ καὶ ξίφη. Τινὲς μὲν οὖν εἰς τὴν πόλιν * συνηλάθησαν, οἱ δὲ εἰς τὴν ἐρημίαν ἔφυγον· τινὰς δὲ νῆσος πλησίον * ἐδέξατο ἐμβάντας εἰς τὸν πόρον· οὐ γὰρ πολλοὶ ἦσαν ἐνταῦθα οἱ κροκόδειλοι, διὰ τὸν ῥοῦν. Τούτων δὲ ἦσαν καὶ [2] οἱ τῆς βασιλίσσης στρατηγοὶ τῆς Κανδάκης. ἣ καθ' ἡμᾶς ἦρξε τῶν Αἰθιόπων, ἀνδρική τις γυνὴ, πεπηρωμένη * τὸν ὀφθαλμόν· τούτους δὲ δὴ ζωγρίᾳ λαμβάνει ἅπαντας,

* Ita vett. lib. Vulgo, ὁρμησάντων.

* Scripti, q. ἐξέλιξε.

* Scripti, τὸ μέρος. lego τῷ μέρος τι.

p. 820.

* Manusſ. τῆς ἐν Αἰγυπτίου.

* Addunt manusſ. ante hanc vocem καὶ ἑλόντες ἔφθασαν τήν τε Συήνην.

* Addidimus ex vett. lib.

* Scripti, συνηθροίσθησαν.

* Scripti, ὑπεδέξατο.

* Scripti, τὸν ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν.

1. Ὡς ἀδικοῖντο ὑπὸ τῶν μονάρχων) Lego hic quoque ut supra νομάρχων. *Casaub.*

2. Οἱ τῆς βασιλίσσης στρατηγοὶ τῆς Κανδάκης) Alia est Candace de qua Lucas in Actis VIII. 27. Fuit enim id nomen multis reginis commune, ut Plinius H. Nat. VI, 29. annotat. De hujus autem Candaces expeditione vide Dionem libro LIV. p. 524. *Idem.*

ἐπιπλεύσαις σχεδίαις τε καὶ ναυσί. καὶ καταπέμπει παράχρημα εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ἐπελθών τε τὴν Ψέλχην αἱρεῖ· προσαριθμουμένου δὲ τοῖς ἑαλωκόσι τοῦ πλήθους τῶν πεσόντων ἐν τῇ μάχῃ, τοὺς σωθέντας ὀλίγους παντάπασι συνέβη γενέσθαι. Ἐκ δὲ Ψέλχης ἧκεν εἰς Πρῆμνιν, ἐρυμνὴν πόλιν, διελθὼν τοὺς θῖνας, ἐν οἷς ὁ Καμβύσου κατεχώσθη στρατὸς, ἐμπεσόντος ἀνέμου· προσβαλὼν δὲ ἐξ ἐφόδου τὸ φρούριον αἱρεῖ, καὶ μετὰ ταῦτα ὥρμησεν ἐπὶ Ναπάτων· τοῦτο δ' ἦν τὸ βασίλειον τῆς Κανδάκης, καὶ ἦν ἐνταῦθα υἱὸς αὐτῆς· καὶ αὐτὴ δ' ἔν τινι πλησίον * ἵδρυτο χωρίῳ. Πρεσβευσαμένης δὲ περὶ φιλίας, καὶ ἀποδούσης τοὺς ἐκ Συήνης αἰχμαλώτους, καὶ τοὺς ἀνδριάντας, ἐπελθὼν λαμβάνει καὶ τὰ Νάπατα, φυγόντος τοῦ παιδὸς, καὶ κατασκάπτει· ἐξανδραποδισάμενος δ' ἀναστρέφει πάλιν εἰς τοὐπίσω μετὰ τῶν λαφύρων, δύσοδα κρίνας τὰ προσωτέρω· τὴν δὲ Πρῆμνιν τειχίσας βέλτιον, φρουρὰν ἐμβαλὼν, καὶ τροφὴν δυοῖν ἐνιαυτῶν, τετρακοσίοις ἀνδράσιν ἀπῆρεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν· p. 821. καὶ τῶν αἰχμαλώτων τοὺς μὲν ἐλαφυροπώλησε, χιλίους δὲ Καίσαρι ἔπεμψε νεωστὶ ἐκ Κανταβρων ἥκοντι· τοὺς δὲ νόσοι διεχρήσαντο. Ἐν τούτῳ, μυριάσι Κανδάκη πολλαῖς ἐπὶ τὴν φρουρὰν ἐπῆλθε. Πετρώνιος δ' ἐξεβοήθησε, καὶ φθάνει προσελθὼν εἰς τὸ φρούριον, καὶ πλείοσι παρασκευαῖς ἐξασφαλισάμενος τὸν τόπον, πρεσβευσαμένων δ' ἐκέλευσεν ὡς Καίσαρα πρεσβεύεσθαι· οὐκ εἰδέναι δὲ φασκόντων ὅς τις εἴη Καῖσαρ, καὶ ὅπῃ βαδιστέον εἴη παρ' αὐτὸν, ἔδωκε τοὺς παραπέμψοντας· καὶ * ἧκον εἰς Σάμον, ἐνταῦθα τοῦ Καίσαρος ὄντος, καὶ μέλλοντος εἰς Συρίαν ἐντεῦθεν προϊέναι, Τιβέριον εἰς Ἀρμενίαν στέλλοντος. Πάντων δὲ τυχόντων ὧν ἐδέοντο, ἀφῆκεν αὐτοῖς καὶ τοὺς φόρους οὓς ἐπέστησε. Πολλὰ δ' εἴρηται περὶ τῶν Αἰθιοπικῶν ἐν τοῖς πρότερον, ὥστε συμπεριωδευμένα ἂν εἴη τῇ Αἰγύπτῳ, καὶ τὰ τούτων. Ὡς δ' εἰπεῖν, καὶ τὰ ἄκρα τῆς οἰκουμένης τὰ παρακείμενα τῇ δυσκράτῳ, καὶ ἀοικήτῳ διὰ καῦμα ἢ ψῦχος, ἀνάγκη ἀποτεύγματα εἶναι τῆς εὐκράτου καὶ ἐλαττώματα· ταῦτα δ' ἐκ τῶν βίων δῆλα, καὶ τῆς πρὸς τὰς χρείας τὰς * ἀνθρωπικὰς ἀπορίας· κακόβιοί τε δὴ καὶ γυμνῆτες εἰσὶ τὰ πολλὰ, καὶ Νομάδες· τά τε βοσκήματα αὐτοῖς ἐστὶ μικρὰ πρόβατα * καὶ αἶγες, καὶ βόες καὶ κύνες μικροί· τραχεῖς δὲ καὶ μάχιμοι [οἰκοῦντες μικροὶ ὄντες] Τάχα δὲ καὶ τοὺς Πυγμαίους ἀπὸ τῆς τούτων μικροφυΐας ἐπενόησαν, καὶ ἀνέπλασαν· ἑωρακὼς μὲν γὰρ οὐδεὶς ἐξηγεῖται τῶν πίστεως ἀξίων ἀνδρῶν. Ζῶσι δ' ἀπὸ κέγχρου, καὶ κριθῆς, ἀφ' ὧν καὶ ποτὸν ποιοῦσιν αὐτοῖς· ἔστι δὲ ἔλαιον, καὶ βούτυρον καὶ στέαρ· οὐδ' ἀκρόδρυα ἔχουσι πλὴν φοινίκων ὀλίγων

* Scripti, ἱδρύται.

* Scripti, ἧκει.

* Scripti, ἀνθρωπίνας.

* Sic restituimus ex vett. lib.

trajecto ratibus ac navibus flumine, & in Alexandriam misit, atque Pselcham profectus, eam cepit: unde numerata captivorum multitudine eorum qui in prælio ceciderunt, pauci omnino superfuerunt. A Pselcha Premnium venit urbem natura munitam, cumulis arenæ peragratis in quibus Cambysis exercitus obrutus est vento incidente. Eam adortus primo impetu cepit. Inde Nepata progressus est, ubi Candaces regia erat, ejusque filius morabatur. Ipsa cum in castello propinquo sederet, legatos misit, de pace tractarent, redditisque statuis, & captivis qui abducti fuerant Syena. Sed impetu facto Petronius Napata cepit ac diruit, puero fugiente: ratusque inferiora invia esse, cum præda retro abiit, ac Premni mœnibus & præsidio & quadringentorum hominum cibariis in biennium munita, reversus est Alexandriam. Ex captivis autem cæteris divenditis, mille ad Cæsarem misit nuper é Cantabris reversum: horum nonnulli morbo consumpti sunt. Sub hæc Candacen cum multis hominum millibus præsidium aggressam, Petronius auxilio profectus antevertit: & castellum ingressus, multo apparatu confirmavit. Legatis ad se missis, mandavit si quid vellent ut ad Cæsarem proficiscerentur: ac negantibus scire si quis Cæsar esset, & ubi conveniendus, dedit qui deducerent. In Samum itaque profecti, Cæsarem invenerunt in Syriam progredi parantem, & Tiberium in Armeniam amandantem. Ab eo facilè, quod volebant impetravere: nam & tributa eis remissa sunt. Sed de Aethiopicis rebus satis in superioribus dictum est, proinde ita hæc cum Aegypto descripta sit. Quod autem dicendum sit, extremas habitati mundi partes, quæ intemperatæ & inhabitabili regioni adjacent, propter frigus aut æstum esse quasi errores quosdam ad defectus temperatæ, necesse est, quod ex vita & earum rerum inopia, quæ ad humanum usum pertinent perspici potest. Magna enim ex parte nudi incedentes, pastoralem ac duram vitam degunt, incertis vagantes tuguriis: eorum pecora, oves, capræ, & boves, omnia sunt parva: canes asperi tamen & pugnaces, cæterum pusilli & ipsi. fortasse ob horum parvitatem Pygmæi conficti sunt, quos nemo fide dignus dixit se vidisse. ¶ Vivunt milio & hordeo, ex quibus etiam potum sibi conficiunt, butyrum & adipem pro oleo habent. Pomis carent præter palmulas, atque earum perpaucæ

in hortis regiis naſcuntur : nonnulli herba veſcuntur, & frondibus tenellis, & loto & calami radice, carnibus, & lacte & caſeo & ſanguine utuntur. Reges colunt ut deos, qui ferè clauſi domi ſedent. Regni caput eſt Meroe urbs ejuſdem cum inſula nominis : inſulam clypei figuram habere dicunt : magnitudo fortaſſe vera amplior dicta eſt, longitudine ter mille fere ſtadiorum, amplitudine CIↃ. Montes frequentes habet, & nemora magna habitant partim paſtores partim venatores, partim agricolæ. Sunt in ea ærariæ, ferrariæ, & aurariæ fodinæ, & precioſorum lapidum genera. Libyam verſus magnis quibuſdam arenæ cumulis ambitur : Arabiam verſus continuis præcipitiis. Auſtrum verſus fluminum concurſu, Aſtaboræ, Aſtapodis & Aſtaſobæ. A ſeptentrione eſt Nili decurſus, uſque in Ægyptum, ea quam oſtendimus alvei obliquitate. Oppidanæ domus ex palmarum fiſſis lignis fiunt, quibus intertextis, parietes fiunt, aut lateribus coctis. Sales apud eos foſſiles ſunt, quemadmodum & in Arabia. Abundat arboribus palma, Perſico, ebeno & 3 ſiliquaſtro. Venantur elephantes, leones & pardales. Dracones habent, qui cum elephantis pugnant, & multas alias feras, quæ à toſtis & aridis locis ad paluſtria & aquoſa confugiunt. Supra Meroën eſt Pſeboa lacus ingens, qui inſulam habet ſatis habitatam. Porro cum occiduam ad Nilum regionem Libyes habeant, trans eum ſitam Æthiopes : fit ut alteri atque alteri per vices inſulæ & fluviali regioni imperent, ac victoribus expulſi cedant. Æthiopes arcubus quadricubitalibus ligneis ac præuſtis utuntur. Armantur etiam mulieres, quarum pleræque oris labium æneo circulo trajectum habent. Pelliti ſunt quia lanis carent : nam oves eorum caprarum in morem hirtæ ſunt. Quidam nudi incedunt, aut brevibus pellibus cincti, aut tegmina quædam induunt, è pilis bene contexta. Deum putant alterum immortalem, qui rerum omnium cauſa ſit,

A ἐν κήποις βασιλικοῖς· ἔνιοι δὲ καὶ πόαν σιτοῦνται, καὶ κλῶνας ἁπαλοὺς, καὶ λωτὸν, καὶ καλάμου
ῥίζαν· κρέασι δὲ χρῶνται, καὶ αἵματι, καὶ γάλακτι,
καὶ τυρῷ· σέβονται δ᾽ ὡς θεοὺς τοὺς βασιλέας,
κατακλείστους ὄντας, καὶ οἰκουροὺς τὸ πλέον. Ἔστι δὲ
τὸ μέγιστον αὐτοῖς βασίλειον, ἡ Μερόης πόλις
ὁμώνυμος τῇ νήσῳ· 1 τὴν δὲ νῆσον θυρεοειδῆ φασι
τὸ σχῆμα· τὸ δὲ μέγεθος τάχα πρὸς ὑπερβολὴν
εἴρηται, μῆκος μὲν ὅσον τρισχιλίων σταδίων, εὖρος
δὲ * χιλίων. Ἔχει δὲ συχνὰ καὶ ὄρη, καὶ δάση μεγάλα· οἰκοῦσι δ᾽ οἱ μὲν Νομάδες, οἱ δὲ θηρευτικοὶ, * Vulgo, χίλια.
οἱ δὲ γεωργοί· ἔστι δὲ καὶ χαλκωρυχεῖα, καὶ σιδηρουργεῖα καὶ χρυσεῖα, καὶ λίθων γένη πολυτελῶν· περιέ-
B χεται δ᾽ ἀπὸ μὲν τῆς Λιβύης θισὶ μεγάλοις, ἀπὸ
δὲ τῆς Ἀραβίας κρημνοῖς συνεχέσιν· ἄνωθεν δ᾽
ἐκ νότου ταῖς συμβολαῖς τῶν ποταμῶν τοῦ τε Ἀστα-
βόρα, καὶ τοῦ Ἀστάποδος, 2 καὶ τοῦ Ἀστασόβα· p. 822.
πρὸς ἄρκτον δὲ ἡ ἐφεξῆς ῥύσις τοῦ Νείλου, καὶ
μέχρι Αἰγύπτου, κατὰ τὴν λεχθεῖσαν πρότερον
σκολιότητα τοῦ ποταμοῦ. Ἐν δὲ ταῖς πόλεσιν αἱ
οἰκήσεις ἐκ φοινικίνων σχιζῶν διαπλεκόμεναι * * Scripti, καὶ τοίχ.
τοίχων ἢ πλίνθων· ὀρυκτοὶ δὲ ἅλες, καθάπερ ἐν
τοῖς Ἄραψι· πλεονάζει δὲ τῶν φυτῶν ὅ, τε φοίνιξ
καὶ ἡ περσέα, καὶ ὁ ἔβορος, καὶ ἡ κερατεία·
θήρα δὲ καὶ ἐλεφάντων ἐστὶ, καὶ λεόντων, καὶ
παρδάλεων· εἰσὶ δὲ καὶ δράκοντες οἱ ἐλεφαντο-
C μάχοι, καὶ ἄλλα θηρία πλείω· καταφεύγει γὰρ
ἀπὸ τῶν ἐμπυροτέρων, καὶ αὐχμηροτέρων ἐπὶ
τὰ ὑδρηλὰ, καὶ ἑλώδη. 4 Ὑπέρκειται δὲ τῆς Μερόης 5 ἥτε Ψεβώα λίμνη μεγάλη, νῆσον ἔχουσα
οἰκουμένην ἱκανῶς· συμβαίνει δὲ τοῦ Νείλου τὴν
μὲν * δυσμικὴν παραποταμίαν ἐχόντων τῶν Λι- * Scripti, δυσικὴν. Forte δυτικὴν.
βύων, τὴν δὲ πέραν Αἰθιόπων, παρὰ μέρος
αὐτῶν τὴν ἐπικράτειαν εἶναι τῶν νήσων, καὶ τῆς
ποταμίας ἐξελαυνομένων τῶν ἑτέρων, καὶ παραχωρούντων τοῖς κρείττοσι γινομένοις. Χρῶνται δὲ καὶ
τόξοις Αἰθίοπες τετραπήχεσι ξυλίνοις, πεπυρακτωμένοις. Ὁπλίζουσι δὲ καὶ τὰς γυναῖκας, ὧν αἱ
πλείους κεκρίκωνται τὸ χεῖλος τοῦ στόματος χαλκῷ
D κρίκῳ· κωδιοφόροι δ᾽ εἰσὶν, ἐρέαν οὐκ ἔχοντες,
τῶν προβάτων αἰγοτριχούντων· οἱ δὲ * γυμνῆται * Scripti, γυμνῆτες.
εἰσὶν, ἢ καὶ περιέζωνται μικρὰ κώδια, ἢ 6 τρίχινα
πλέγματα * εὐυφῆ. Θεὸν δὲ νομίζουσι, τὸν μὲν * Vulgo, εὐυφυῆ.
ἀθάνατον, τοῦτον δ᾽ εἶναι τὸν αἴτιον τῶν πάντων·

1. Τὴν δὲ νῆσον θυρεοειδῆ φασι τὸ σχῆμα) Diodorus Siculus de Meroe. Lib. 1. p. 29. T. 1. ταύτην δὲ τῷ μὲν σχήματι φασὶν ὑπάρχειν θυρεῷ παραπλησίαν, τῷ δὲ μεγέθει &c. *Caſaub.*

2. Καὶ τοῦ ἀσασόβα) Superiori libro vocabatur Ἀσταγάβα. Sed hanc lectionem omnes auctores confirmant. *Idem.*

3. *Siliquaſtro*) Κερατεία eſt in Græco, interpres κερατεία videtur legiſſe quem ſecutus ſum, Græca voce relicta. ſi quis forte eſt qui novit eam, doceat rogo. *Xyland.*

4. Ὑπέρκειται δὲ τῆς Μερόης, ἥτε Ψεβώα λίμνη μεγάλη) Scribe: ἥ τε Ψεβὼ λίμνη μεγάλη. Nam ἐθνικὸν Ψεβοΐτης, non Ψεβῶος. Salm. Ex Plin. p. 269.

5. Ἥ τε Ψεβώα λίμνη) Aliis Ψεβὼ dicitur, vide Stephan. *Caſaub.*

6. Τρίχινα πλέγματα εὐφῆ. *Tegmina è pilis bene contexta.*) Intelligit & vertit Xylander *bene contexta*, quod eſt ſpiſſa & minime rara. Secus vero intelligo rara, levia, & quæ nulla cum difficultate & parvo labore texuntur, facilia textu. *Palmer.*

 1. Τῶν

A τὸ δὲ θνητόν, ἀνώνυμόν τινα, καὶ οὐ σαφῆ, ὡς δ' ἐπιτοπολὺ τοὺς εὐεργέτας, καὶ βασιλικοὺς θεοὺς νομίζουσι, καὶ τούτων τοὺς μὲν βασιλέας κοινοὺς ἁπάντων μὲν σωτῆρας καὶ φύλακας, τοὺς δ' ἰδιώτας, ἰδίως τοῖς εὖ παθοῦσιν ὑπ' αὐτῶν. [1] Τῶν δὲ πρὸς τῇ διακεκαυμένῃ τινές, καὶ ἄθεοι νομίζονται· * οἵ γε καὶ τὸν ἥλιον ἐχθαίρειν, καὶ κακῶς λέγειν ἐπειδὰν προσίδωσιν ἀνίσχοντα, ὡς καίοντα καὶ πολεμοῦντα αὐτοῖς, καταφεύγειν τε εἰς τὰ ἕλη. Οἱ δ' ἐν Μερόῃ, καὶ Ἡρακλέα, καὶ Πᾶνα, καὶ Ἶσιν σέβονται πρὸς ἄλλῳ τινὶ βαρβαρικῷ. Τοὺς δὲ νεκροὺς οἱ μὲν εἰς τὸν ποταμὸν ἐκρίπτουσιν, οἱ δ' οἴκοι κατέχουσι περιχέαντες
B ὕαλον· τινὲς δὲ ἐν κεραμίαις σοροῖς κατορύττουσι κύκλῳ τῶν ἱερῶν· ὅρκον τε τὸν ὑπὲρ αὐτῶν ἀπαιτοῦσι, καὶ πάντων ἁγιστεύουσι μάλιστα. [2] Βασιλέας τε καθιστᾶσι τοὺς κάλλει διαφέροντας ἢ ἀρετῇ, κτηνοτροφίας ἢ ἀνδρείας, ἢ πλούτου· Ἐν δὲ τῇ Μερόῃ κυριωτάτην τάξιν ἐπεῖχον οἱ ἱερεῖς τὸ παλαιόν· οἵ γε καὶ τῷ βασιλεῖ προσέταττον ἔσθ' ὅτε ἀποθνήσκειν πέμψαντες ἄγγελον, καὶ καθίστασαν ἀντ' αὐτοῦ ἕτερον·
p. 823. ὕστερον δὲ κατέλυσέ τις τῶν βασιλέων τὸ ἔθος, ἐπιὼν μεθ' ὅπλων ἐπὶ τὸ ἱερὸν ὅπου ὁ χρυσοῦς νεώς ἐστι, καὶ τοὺς ἱερέας ἀποσφάξας πάντας.
C Ἔστι δὲ καὶ τοῦτο ἔθος Αἰθιοπικόν· ὃς γὰρ ἂν τῶν βασιλέων * πηρωθῇ μέρος τι τοῦ σώματος ὁπωσοῦν, τὸ αὐτὸ πάσχουσιν οἱ συνόντες αὐτῷ μάλιστα, οἱ δ' αὐτοὶ καὶ συναποθνήσκουσιν· ἐκ δὲ τούτου φυλακὴ τοῦ βασιλέως ἐστὶ πλείστη παρ' αὐτῶν· περὶ μὲν Αἰθιόπων ἀρκείσθω ταῦτα. Τοῖς δ' Αἰγυπτιακοῖς, καὶ ταῦτα προσθετέον ὅσα ἰδιάζοντα, οἷον ὁ Αἰγύπτιος λεγόμενος κύαμος, ἐξ οὗ τὸ κιβώριον, καὶ ἡ βίβλος· ἐνταῦθα γὰρ καὶ παρ' Ἰνδοῖς μόνον· [3] ἡ δὲ περσέα ἐνταῦθα μόνον, καὶ παρ' Αἰθίοψι, δένδρον μέγα καρπὸν ἔχον γλυκὺν καὶ μέγαν· καὶ ἡ συκάμινος ἡ ἐκφέρουσα τὸν λεγόμενον καρπὸν συκόμορον· σύκῳ γὰρ ἔοικεν· ἄτιμον δ' ἐστὶ κατὰ τὴν γεῦσιν· γίνεται δὲ καὶ τὸ κόρσιον,
D ὅμοιον τῷ πεπέρει τράγημα, μικρῷ αὐτοῦ μεῖζον. Ἰχθύες δ' ἐν τῷ Νείλῳ [5] πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι, χαρακτῆρα ἴδιον ἔχοντες καὶ ἐπιχώριον· γνωριμώτατοι δὲ ὅ, τε ὀξύρυγχος,

* Scripti, οὕς γε καὶ τὸν ἥλιον φασὶν ἐχ.

*Manuss. q. τρωθῇ.

alterum mortalem, qui nomine careat, & non sit congnitu facilis: plerunque autem eos à quibus beneficium acceperunt, & regios, pro diis habent: reges suos communes omnium servatores & custodes esse, cæteros verò privatim eorum quibus benefecerunt. Ex iis qui ad torridam habitant, nonnulli sunt qui deos non credunt, qui quidem Solem oderint, & detestentur cùm eum exoriri vident, propterea quod eos urat & infestet: atque ob id in paludes fugiunt. Meroë cultores etiam Herculem, Panem & Isidem venerantur: ac præterea quendam deum barbaricum. Mortuos alii in flumen abjiciunt, alii circumfuso vitro domi servant, alii in fictilibus alveolis eos circum templa defodiunt. Jusjurandum per eos exigunt, & sanctimoniam adhibent. Regem constituunt eum, qui vel forma vel alendorum pecorum virtute, vel robore, vel opibus excellat. Antiquitus Meroë summa potestas fuit penes sacerdotes, tantaque auctoritas, ut nonnunquam misso nuntio mortem regi imperarent, & ei alium sufficerent. Postmodo rex quidam consuetudinem hanc abolevit, cum manu armata in fanum irruens, ubi aureum sacellum erat, & sacerdotes omnes jugulans. Is etiam Aethiopibus mos est, ut ubi, rex aliqua parte corporis mutilatur, familiares idem quoquo modo patiantur, & cum eo etiam moriantur: idcirco maxima regi custodia adest. Ac de Aethiopicis quidem hactenus. ¶ Aegyptiacis vero ea adjicienda sunt, quæ illorum propria dicuntur, ut Aegyptia faba, ex qua ciborium fit, item biblus. Hæc enim solum ibi sunt & in India. Persica vero ibi & in Aethiopica solum, arbor magna fructu dulci & grandi. Item morus, quæ fructum fert qui sycomorum dicitur: nam ficui persimilis est, gustatu vero ignobili. Nascitur etiam corsium fructus 4 piperi similis, aliquanto tamen major. Pisces in Nilo permulti sunt ac diversi, qui propriam quandam & regioni convenientem formam habent: sed maxime noti sunt Oxyrynchus,

1. *Τῶν δὲ πρὸς τῇ διακεκαυμένῃ τινες*) Atlantes hi vocantur: de quibus vide apud Herodotum in Melpomene. (Lib. IV. cap. 184.) *Casaub.*

2. *Βασιλέας τὲ καθιστᾶσι τοὺς κάλλει διαφέροντας*) Notavit Herodotus, & ex eo alii. Aristoteles in Politicis Lib. IV. c. 4. ait in quadam Æthiopiæ parte deferri regna ad eos qui *μεγέθει διαφέρουσι*. *Idem.*

3. *Ἡ δὲ περσέα ἐνταῦθα μόνον καὶ παρ Αἰθίοψι*) Supra scribebatur *περσαία*. In Diodoro *περσίαι* vel *περσαῖαι*. Hanc arborem emi vendique vetat lex pri. Cod. De cupressis ex luco Daphnensi, vel perseis &c. *Idem.*

4. *Piperi similis*) Sic interpres, nam Græca *ὅμοιον τῇ πεςι τράγημα*, nihil sunt. Pisces Nili nolui vertere, re tam dubia cuique suum arbitrium relinquens, quædam ex epitomis correxi pro *στρακίνων* legi *ὀστρακίνων*. Si vis, Stracinouem, piscem fac. *Xyland.*

5. *Πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι*) Ut qui *τυφλῖνος* vocatur. de quo Hesychius. Pisces vero Nili enumerat Athenæus libro septimo. *Casaub.*

1. Ὡς

& lepidotus, & lates, & alabes, & coracinus, & porcus, & phagrorius, quem etiam phagrum vocant. Item silurus, & citharus, & thrissa, mugil, ostracea dilychnus, physa, bos: item cochleæ ingentes, quæ vocem ululatui similem edunt. Animalia quoque sua habet, ichneumonem, & Aegyptiam aspidem, quæ proprium quiddam habet, præter alias aliorum locorum: ea duplex est, altera dodrantalis, quæ celerius interficit, altera ulnæ ferè longitudine, ut & Nicander ait, qui de serpentibus scripsit. Ex avibus est ibis, & accipiter Aegyptius, qui mansuetior est iis, qui alibi sunt, quemadmodum & felis. Habent & corvum nocturnum peculiarem, nam apud nos aquilæ magnitudine est, & grave canit: in Ægypto verò graculi magnitudine voce diversa. Mansuetissima est ibis, magnitudine & figura ciconiæ persimilis: color duo genera facit: nam alterum totum nigrum est, alterum ciconiæ simile. Alexandriæ nullum non trivium eis plenum est, partim utiliter, partim inutiliter. Utiliter, quatenus omnes serpentes & omnes macelli & fororum opsonoriorum sordes colligit: inutiliter vero, quia omnivora & immunda est, nec facile à mundorum & alienorum contaminatione prohiberi potest. Verumque illud Herodoti est: Aegyptiorum esse, lutum manibus tractare, massam vero ex qua panis fit, pedibus. Caces quoque apud eos peculiare est quoddam panis genus, quod ventrem sistit. Et cicci, (*hoc est ricinus*) qui in arvis seritur, oleumque ex eo exprimitur, quo omnes fere indigenæ ad lucernam utuntur: pauperiores vero & operarii ad unctionem, tum viri, tum mulieres. Item coccinea texta Aegyptiaca è stirpe quadam conficiuntur, junceis & palmaceis similia: zythus quanquam peculiariter apud illos fiat, tamen communis est eis cum multis, & apud diversos diverse conficitur. Id de maxime laudatis eorum moribus est,

A καὶ ὁ λεπιδωτὸς, καὶ * λάτης, καὶ ἀλάβης, καὶ κορακῖνος καὶ χοῖρος, καὶ φαγρώριος, ὃν καὶ * φάγρον καλοῦσιν· ἔτι σίλουρος, κιθαρὸς, θρίσσα, κεστρεύς· ὀστρακίων, δίλυχνος, φύσα, βοῦς, κοχλίαι μεγάλοι φωνὴν * ὀλολυγοῦσιν ὁμοίαν φθεγγόμενοι· ζῶα ἐπιχώρια, καὶ ὁ ἰχνεύμων, καὶ ἡ ἀσπὶς ἡ Αἰγυπτία. Ἴδιον δέ τι ἔχουσα παρὰ τὰς ἐν ἄλλοις· διττὴ δ' ἐστὶν, ἡ μὲν σπιθαμιαία, ἥπερ καὶ ὀξυθανατωτέρα, ἡ δ' ἐγγὺς ὀργυιᾶς, [1] ὡς καὶ Νίκανδρος ὁ τὰ θηριακὰ γράψας εἴρηκε· καὶ τῶν ὀρνέων ἶβις, καὶ ἱέραξ ὁ Αἰγύπτιος, ἥμερος γὰρ παρὰ * τοὺς ἄλλοθι, ὡς καὶ ἡ αἴ-
B λουρος, καὶ ὁ νυκτικόραξ ἰδιότροπος ἐνθάδε· παρ' ἡμῖν μὲν γὰρ ἀετοῦ μέγεθος * ἔχει καὶ φθέγγεται βαρύ· ἐν Αἰγύπτῳ δὲ κολοιοῦ μέγεθος, καὶ φθογγὴν διάφορον· [2] ἡμερώτατον δ' ἡ ἶβις, πελαργώδης μὲν κατὰ σχῆμα, καὶ μέγεθος· διττὴ δὲ τὴν χρόαν· ἡ μὲν πελαργώδης, ἡ δὲ ὅλη μέλαινα· μεστὴ δ' αὐτῶν ἅπασα τρίοδος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, πῆ μὲν χρησίμως, πῆ δ' οὐ χρησίμως· χρησίμως μὲν ὅτι πᾶν θηρίον ἐκλέγει, καὶ τὰ ἐν τοῖς κρεωπωλείοις, καὶ τοῖς * ὀψοπωλείοις ἀποκαθάρματα· δυσχρήστως δὲ, ὅτι παμφάγον, καὶ ἀκάθαρτον, καὶ δυσκόλως ἀπειργόμενον, ἀπὸ τῶν κα-
C θαρίων, καὶ τῶν ἀλλοτρίων, [καὶ] μολυσμοῦ παντός. Ἀληθὲς δὲ καὶ τὸ Ἡροδότου· καὶ ἔστιν Αἰγυπτιακὸν τὸ, τὸν μὲν πηλὸν ταῖς χερσὶ φυρᾶν, τὸ δὲ στέαρ τὸ εἰς τὴν ἀρτοποιίαν τοῖς ποσί· [3] Καὶ οἱ κάκεις δὲ ἴδιόν τι ἄρτου γένους, σταλτικὸν κοιλίας· [4] καὶ τὸ κίκι, καρπός τις σπειρόμενος ἐν ἀρούραις, ἐξ οὗ ἔλαιον ἀποθλίβεται, εἰς μὲν λύχνον τοῖς ἀπὸ τῆς χώρας σχεδόν τι πᾶσιν, εἰς ἄλειμμα δὲ τοῖς πενεστέροις καὶ ἐργατικωτέροις, καὶ ἀνδράσι, καὶ γυναιξί· [5] καὶ τὰ κόκκινα δὲ πλέγματα Αἰγυπτιακά ἐστι, φυτοῦ τινος, ὅμοια τοῖς σχοινίοις ἢ φοινικίνοις. Τὸ δὲ ζῦθος ἰδίως μὲν
D σκευάζεται παρ' ἐκείνοις· κοινὸν δ' ἐστὶ πολλοῖς· καὶ παρ' ἑκάστοις δὲ αἱ σκευασίαι διάφοροι. Καὶ τοῦτο δὲ τῶν ζηλουμένων μάλιστα παρ' αὐτοῖς,

* Scripti, λατός.
* Scripti, q. φραγώριος.
* Interpr. ὀλολύζουσιν.
* Vulgo, τοὺς ἄλλους.
* Scripti, ἴσχει.
* Vulgo, ὀψοπώλαις.
p. 824.

1. Ὡς καὶ Νίκανδρος ὁ τὰ θηριακὰ γράψας εἴρηκε) Nicandri versus,
Τῆς ἤτοι μῆκος μὲν, ὃ κενύτατον ἔτρεφεν αἶα,
Ὀργυιῇ μετρητόν. *Casaub.*

2. Ἡμερώτατον δὲ ἡ Ἶβις) De Ibi præter Herodotum II. 65, 75, 76. Aristotelem, Plinium & Ælianum, sic Cicero de N. D. I. 36. *Ibes maximam vim serpentium conficiunt, cum sint aves excelsæ, cruribus rigidis, corneo proceroque rostro: avertunt pestem ab Ægypto, cum volucreis angueis ex vastitate Lybiæ vento Africo invectas, interficiunt, atque consumunt. Ex quo fit, ut illæ, nec morsu vivæ noceant, nec odore mortuæ.* Idem. Figuram vide apud Jac. de Wilde Sign. Antiq. N. XIII.

3. Καὶ οἱ κάκεις δὲ ἴδιόν τε ἄρτου γένους) Herodoto Lib. I. cap. 77. κολλῆς vel κολλῆστις, certum est panis genus apud Ægyptios. *Idem.*

4. Καὶ τὸ κίκκι καρπός τις) Herodoti L. II. c. 94. & Plinii codices uno κ scribunt κίκι, quod grammatici confirmant. *Idem.*

5. Καὶ τὰ κόκκινα δὲ πλέγματα) Legebatur κατὰ κόκκινα ineptissime. Sed nec libri veteres quos sumus secuti mendo carent. Legendum enim καὶ τὰ κοΐκινα. Hesychius, Κόϊκες, ἐν Αἰθιοπίᾳ φοινίκων εἶδος καὶ τὰ πεπλεγμένα ἐκ τῶν φύλλων τοῦ δενδροῦ σκεύη, φορμοί. Vide etiam Pollucem. L. VI. c. 11. *Idem.*

5. Καὶ τὰ κούκινα δὲ πλέγματα Αἰγυπτιακά ἐστι) Male vir eruditus corrigebat κοΐκινα, cum scripti haberent κόκκινα. Salm. Exer. Plin. Edit. Ult. p. 574.

A 1 τὸ πάντα τρέφειν τὰ γεννώμενα παιδία. καὶ τὸ περιτέμνειν, καὶ τὰ θήλεα ἐκτέμνειν, ὅπερ καὶ τοῖς Ἰουδαίοις νόμιμον· καὶ οὗτοι δέ εἰσιν Αἰγύπτιοι τὸ ἀνέκαθεν καθάπερ εἰρήκαμεν ἐν τῷ περὶ ἐκείνων λόγῳ. 2 Φησὶ δ' Ἀριστόβουλος μηδὲν ἀνατρέχειν ὄψον εἰς τὸν Νεῖλον ἐκ τῆς θαλάττης, πλὴν κεστρέως, καὶ θρίσσης, καὶ δελφῖνος διὰ τοὺς κροκοδείλους· τοὺς μὲν δελφῖνας διὰ τὸ κρείττους εἶναι· τοὺς δὲ κεστρέας παραπέμπεσθαι ὑπὸ τῶν χοίρων παρὰ γῆν, κατά τινα οἰκείωσιν φυσικήν· τῶν δὲ χοίρων ἀπέχεσθαι τοὺς κροκοδείλους, στρογγύλων ὄντων, καὶ ἐχόντων ἀκάνθας ἐπὶ τῇ κεφαλῇ φερούσας κίνδυνον τοῖς θηρίοις· B ἀναθεῖν μὲν οὖν ἔαρος τοὺς κεστρέας γόνον ἔχοντας· μικρὸν δὲ πρὸ δύσεως πλειάδος καταβαίνειν τεξομένους ἀθρόους, ὅτε καὶ ἡ ἅλωσις αὐτῶν γίνεται περιπιπτόντων τοῖς φράγμασιν ἀθρόον· τοιαύτην δέ τινα εἰκάζειν ἐστὶ, καὶ περὶ τῆς θρίσσης αἰτίαν. Ταῦτα καὶ περὶ Αἰγύπτου.

3 ΠΕΡΙ ΔΕ ΛΙΒΥΗΣ ἐφεξῆς λέγωμεν, ὅπερ συμπάσης τῆς γεωγραφίας λείπεται μέρος. 4 Εἴρηται μὲν οὖν καὶ πρότερον πολλὰ περὶ αὐτῆς, ἀλλὰ νῦν ὅσα καίρια προσυπομνηστέον, προσθέντας, καὶ τὰ μὴ λεχθέντα πρότερον. Οἱ μὲν πρὸς ἠπείρους τὴν C οἰκουμένην διελόντες, ἀνίσως διεῖλον· ἐμφαίνει γὰρ τὸ τριχῆ, τὸ εἰς τρία ἴσα· τοσοῦτον δ' ἀπολείπεται τοῦ τρίτον εἶναι μέρος τῆς οἰκουμένης ἡ Λιβύη, ὥστε καὶ συντεθεῖσα μετὰ τῆς Εὐρώπης οὐκ ἂν ἐξισάζειν δόξειε τῇ Ἀσίᾳ· τάχα δὲ καὶ τῆς Εὐρώπης ἐλάττων ἐστί· κατὰ δὲ τὴν δύναμιν, καὶ πολλῷ τινι· ἔρημος γάρ ἐστιν ἡ πολλὴ τῆς μεσογαίας, καὶ τῆς παρωκεανίτιδος· κατοικίαις δὲ κατάστικτός ἐστι μικραῖς, καὶ σποράσι καὶ Νομαδικαῖς ταῖς πλείσταις· πρὸς δὲ τῇ ἐρημίᾳ, καὶ τὸ θηριοτρόφον * ἐξελαύνειν, καὶ ἐκ τῆς δυναμένης οἰκεῖσθαι· πολὺ δὲ καὶ τῆς διακεκαυμένης ἐπιλαμ- D βάνει ζώνης. Ἡ μέν τοι καθ' ἡμᾶς εὐδαιμόνως οἰκεῖται πᾶσα παραλία ἡ μεταξὺ Νείλου, καὶ Στηλῶν, καὶ μάλιστα ἡ ὑπὸ Καρχηδονίοις γενομένη· ἀνυδρίαι τέ τινες κἀνταῦθα παρεμπίπτουσιν,

*Forte ἐξελαύνει. vel ὥστ' ἐξελαύνειν.

p. 825.

quod omnem prolem educant, circumcidunt etiam mares: & fœminas excidunt, quod Judæis est legitimum, qui (ut supra diximus cum de eis loquеremur) origine sunt Aegyptii. Auctor est Aristobulus, nullum piscem è mari in Nilum ascendere, crocodilorum metu: præter mugilem, thrissam & delphinum hunc qui crocodilo est præstantior: mugiles quia à porcis secus terram deducantur stipati, ob quandam naturalem societatem. Crocodilos vero à porcis abstinere, qui cum rotundi sint, & spinas ad caput habeant, periculum ipsis creant. Ascendere itaque mugiles ille inquit, in vere, cum prægnantes sunt: descendere autem paulo ante Virgiliarum occasum confertim, ut ibi pariant, ac tum in septa incidentes frequentes capi. Hujusmodi de alosa etiam licet causam comminisci. Ac de Aegypto quidem hactenus.

De Libya (*hoc est Aphrica*) deinceps dicendum est, quæ una totius terrarum descriptionis pars restat. Sane ante etiam multa de hac diximus, nunc quod tempestivum videbitur commemorabimus, & si quæ dicta prius non fuëre, addemus. Qui totam terram in continentes divisere, inæqualiter diviserunt. Etenim existimo id divisum esse trifariam, quod in tria æqua dividitur. Sed tantum abest Aphricam terram esse orbis partem, ut etiam Europæ addita, Asiam non æquet, ac fortasse quantitate minor est quam Europa: virtute profecto multo est inferior: nam maxima mediterraneæ pars & regio circa oceanum deserta: præterea habitationibus & sparsis, & magna ex parte incertis sedibus vagantium hominum distincta est. Ad solitudinem accedit, quod è multis quæ habitari possent locis, feræ quas alit homines arcent. Magna quoque ejus pars torridæ zonæ subjicitur. Nostrâ quidem ætate feliciter habitatur ea maris ora, quæ inter Nilum atque Herculis columnas jacet, maximè ea quæ sub Carthaginensibus fuit: quanquam ibi loca quædam intercidunt, siti vasta:

1. Τὸ πάντα τρέφειν τὰ γενώμενα παιδία) Merito hoc institutum Ægyptiorum laudat: Nam apud alias gentes prolem exponere nimis crescentem, moribus fuit receptum: quod Tertullianus in libro adversus gentes merito exagitat, neque eam crudelissimam consuetudinem Aristoteles Politic. VII. c. 16. in totum aut damnat aut probat. Ælianus Thebanos hac culpa alicubi (Var. Hist. II. c. 7.) liberat. (De Romanis vide Dionysium Halicarn. Lib. II. cap. 15.) *Casaub.* De partus expositione & nece apud veteres elegantissimum Commentarium edidit Vir Celeberrimus, summusque jurisconsultus Gerardus Noodt, qui inscribitur *Julius Paulus*.

2. Φησὶ δ' Ἀριστόβουλος) Idem notatum L. XV. *Idem.*

3. Περὶ δὲ Λίβυης ἐφεξῆς λέγωμεν) Post descriptas Europam & Asiam, subjicit de Africa quædam. Hanc veteribus fere incognitam, nostra autem & patrum nostrorum ætate Hispanorum, Lusitanorum navigationes nobis aperuisse constat: quare eorum scripta legantur. *Idem.*

4. Εἴρηται μὲν οὖν καὶ πρότερον) Lib. II. & L. III. quædam, & alibi obiter. *Idem.*

qualia circa Syrtes & Marmaridas & Catabathmum ſunt. Aphricæ figura eſt, ſi quis in plano conſideret, rectangula triquetra. Baſis eſt ora nobis obverſa ab Aegypto atque Nilo uſque in Mauritaniam & Herculis columnas: ad rectum vero angulum ei efficitur latus à Nilo per Aethiopiam ductum, ſi id ejiciamus uſque ad oceanum. Latus vero recto angulo ſubtenſum, eſt regio tota, quæ ad oceanum jacet, inter Aethiopes atque Mauritaniam. Loca quæ circa ipſum dictæ figuræ verticem, jam torridæ ſubjacent, tantum freti conjectura quadam dicimus: propterea quod inacceſſa ſunt: unde nec maximam regionis hujus latitudinem dicere promptum eſt. In ſuperioribus tamen hoc diximus, ex Alexandria in Meroën Aethiopici regni caput eunti, auſtrum verſus eſſe ſtadia ferè CCIƆƆ: inde recti ad exuſtæ fines & habitabilis alia ſtadiorum III millia. Maxima itaque Africæ latitudo ponenda eſt XIII, quatuordecimve millium ſtadiorum: longitudo paulò minor quàm dupla. Atque hæc de Libya in univerſum dicta ſunt. ¶ Nunc ſingula percurremus, ab occidentalibus clarioribuſque partibus initio ſumto. Ibi ergo habitant, qui à Græcis Mauruſii appellantur, Libyca gens & magna & opulenta. Romani & indigenæ Mauros vocant: ab Hiſpania oppoſita mari anguſto diremtos. Juxta eſt etiam fretum, ad Herculis columnas, de quo jam multa dicta ſunt. Extra columnarum fretum procedenti ita ut ad ſiniſtram ſit Africa mons eſt, quem Græci Atlantem nominant, barbari Dyrim. Inde proceſſus quidam eminet, extrema Mauritaniæ pars, occidentem verſus, & Cotes appellatur: ponè etiam eſt oppidulum ſupra mare, id barbari Tinga vocant, Artemidorus Linga, Eratoſthenes Lixum, & contra Gades eſt ſitum, freto IƆCCC ſtadiorum diremtum, ac tantumdem diſtat à freto columnarum. Lixo & Cotibus ad auſtrum ſinus adjacet, qui Emporicus vocatur, & diverſoria mercatoria habet Phœnicibus

A οἷαι αἱ περί τε τὰς Σύρτεις, καὶ τὰς Μαρμαρίδας, καὶ τὸν Καταβαθμόν. Ἔστι δὲ ὀρθογωνίου τριγώνου τὸ σχῆμα, ὡς ἄν τις ἐν ἐπιπέδῳ νοήσειε, βάσιν μὲν ἔχον τὴν καθ' ἡμᾶς παραλίαν, τὴν ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου, καὶ Νείλου μέχρι Μαυρουσίας καὶ Στηλῶν· * πρὸς ὀρθὴν δὲ ταύτῃ πλευρὰν τὴν ὁ Νεῖλος ποιεῖ μέχρι Αἰθιοπίας, προσεκβαλλόντων ἡμῶν ἕως Ὠκεανοῦ· τὴν δὲ ὑποτείνουσαν τῇ ὀρθῇ τὴν παρωκεανῖτιν ἅπασαν τὴν μεταξὺ Αἰθιόπων, καὶ Μαυρουσίων. Τὸ μὲν οὖν κατ' αὐτὴν τὴν κορυφὴν τοῦ λεχθέντος σχήματος, ἤδη πως ὑποπίπτον τῇ διακεκαυμένῃ, λέγομεν ἐξ εἰκασμοῦ διὰ τὸ ἀπρόσιτον, ὥστ' οὐδὲ τὸ μέγιστον ἂν πλάτος τῆς

*Scripti, q. πρὸς ὀρθὰς δὲ ταύτῃ πλευρὶς.

B χώρας ἔχοιμεν ἂν λέγειν· τὸ μέν τοι τοσοῦτον, ἐν τοῖς πρόσθεν λόγοις ἔφαμεν, ὅτι ἐξ Ἀλεξανδρείας εἰς Μερόην τὸ βασίλειον τῶν Αἰθιόπων πρὸς νότον ἰόντι, στάδιοί εἰσι περὶ μυρίους· ἐκεῖθεν δ' ἐπ' εὐθείας ἐπὶ τοὺς ὅρους τῆς διακεκαυμένης, καὶ τῆς οἰκουμένης, ἄλλοι τρισχίλιοι· τὸ γοῦν αὐτὸ θετέον τὸ μέγιστον πλάτος τῆς Λιβύης, μυρίους, καὶ τρισχιλίους, ἢ τετρακισχιλίους σταδίους· μῆκος δὲ μικρῷ ἔλαττον, ἢ διπλάσιον. Τὰ καθόλου μὲν ταῦτα περὶ Λιβύης. Τὰ καθέκαστα δὲ λεκτέον, ἀρξαμένοις ἀπὸ τῶν ἑσπερίων μερῶν, καὶ ἐπὶ ἐπιφανεστέρων· Οἰκοῦ-

C σι δ' ἐνταῦθα [1] Μαυρούσιοι μὲν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων λεγόμενοι, Λιβυκὸν ἔθνος μέγα, καὶ εὔδαιμον, Μαῦροι δ' ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων, καὶ τῶν ἐπιχωρίων, ἀντίπορθμον τῇ Ἰβηρίᾳ. Κατὰ τοῦτο δὲ καὶ ὁ κατὰ τὰς στήλας τὰς Ἡρακλείους πορθμός ἐστι, περὶ οὗ πολλὰ εἴρηται. Ἔξω δὴ προελθόντι τοῦ κατὰ τὰς Στήλας πορθμοῦ, τὴν Λιβύην ἐν ἀριστερᾷ ἔχοντι, ὄρος ἐστὶν, ὅπερ οἱ μὲν Ἕλληνες Ἄτλαντα καλοῦσιν, οἱ βάρβαροι δὲ Δύριν. Ἐντεῦθεν δὲ πρόπους ἔκκειταί τις ὕστατος πρὸς δύσιν τῆς Μαυρουσίας, αἱ Κώτεις λεγόμεναι· πλησίον δὲ καὶ πολίχνιον μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάτ-

D της, ὅπερ Τίγγα καλοῦσιν οἱ βάρβαροι, [2] Λίγγα δὲ Ἀρτεμίδωρος προσηγόρευκε, Ἐρατοσθένης δὲ Λίξον· κεῖται δ' ἀντίπορθμον τοῖς Γαδείροις ἐν διάρμασι σταδίων ὀκτακοσίων, ὅσον ἑκάτερα διέχει τοῦ κατὰ τὰς Στήλας πορθμοῦ· πρὸς νότον δὲ τῇ Λίξῳ καὶ ταῖς Κώτεσι, παράκειται κόλπος, Ἐμπορικὸς, καλούμενος ἔχων Φοινικικὰς p. 826.

1. Μαυρούσιοι μὲν ὑπὸ τῶν Ἑλλ.) Notant hoc & alii. Sed Livius Lib. XXIV. cap. 49. Mauruſios dicere non dubitat aliquando: & contra Dio Græce ſcribens Μαυριτανίαν interdum dicit, non Μαυρουσίαν. *Caſaub.*

2. Λίγγα δ' Ἀρτεμίδωρος προσηγόρευσε) Τίγγα ergo & Λίγγα & Λίξον ejuſdem oppidi eſſe nomen putare debemus. Ptolemæo Λίξ fluvius eſt, Λίξα urbs. Alexandro cuidam apud Stephanum fluvius Λίξος dicitur, urbs Λίξα. Jam ſæpe diximus nullam certam analogiam eſſe veteres ſecutos in efferendis barbaris nominibus. Cave vero confundas urbem hanc cum Tingi Mauritaniæ: quam nemo veterum Lyxum appellavit, ut recte affirmavit Hermolaus Barbarus: male à quibuſdam reprehenſus, qui non videntur animadvertiſſe quid inter Tingin & hanc urbem interſit. *Idem.*

ἐμπορικὰς κατοικίας· ἐστὶ μὲν οὖν πᾶσα ἡ συνεχὴς τῷ κόλπῳ τούτῳ παραλία κολπώδης, ὑπεξαιρουμένῳ δὲ τοὺς κόλπους καὶ τὰς ἐξοχὰς κατὰ τὸ σχῆμα τὸ τριγωνοειδὲς ὃ ὑπέγραψα νοείσθω μᾶλλον ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν ἅμα, καὶ τὴν ἕω λαμβάνουσα τὴς αὔξησιν ἡ ἤπειρος. Τὸ δ᾽ ὄρος διὰ μέσης ἐκτεινόμενον τῆς Μαυρουσίας τὸ ἀπὸ τῶν Κώτεων μέχρι Σύρτεων, οἰκεῖται, καὶ αὐτὸ καὶ ἄλλα παράλληλα αὐτῷ· κατ᾽ ἀρχὰς μὲν ὑπὸ τῶν Μαυρουσίων, ἐν βάθει δὲ τῆς χώρας ὑπὸ τοῦ μεγίστου τῶν Λιβυκῶν ἐθνῶν, οἳ Γαιτοῦλοι λέγονται. Πλεῖστα δὲ πλάσματα τῇ Λιβυκῇ παραλίᾳ τῇ ἐκτὸς * παρεψεύσαντο οἱ συγγραφεῖς, [2] ἀρξάμενοι ἀπὸ τοῦ ὀφρύα περίπλου, περὶ ὧν ἐμνήσθημεν δή που, καὶ πρότερον· καὶ νῦν δὲ λέγομεν, συγγνώμην αἰτούμενοι τῆς τερατολογίας, ἐάν που βιασθῶμεν ἐκπεσεῖν εἰς τι τοιοῦτον, φεύγοντες τὸ πάντα σιγῇ παραπέμπειν, καὶ τρόπον τινὰ πηροῦν τὴν ἱστορίαν. * Φασὶ γοῦν τὸν Ἐμπορικὸν κόλπον, ἄντρον δ᾽ ἔχειν εἴσω δεχόμενον τὴν θάλατταν ἐν ταῖς πλημμυρίσι, μέχρι καὶ ἑπτὰ σταδίων· προκείμενον δὲ τούτου ταπεινὸν, καὶ ὁμαλὸν χωρίον, ἔχων Ἡρακλέους βωμὸν, ὃν οὐκ ἐπικλύζεσθαι φασὶν ὑπὸ τῆς πλημμυρίδος· ἓν μὲν δή τι τῶν πλασμάτων νομίζω τοῦτο. Ἐγγὺς δὲ * τούτου· τὸ ἐν τοῖς ἑξῆς κόλποις κατοικίας λέγεσθαι παλαιὰς Τυρίων, ἃς ἐρήμους εἶναι νῦν οὐκ ἐλαττόνων ἢ τριακοσίων πόλεων· ἃς οἱ Φαρούσιοι καὶ οἱ Νιγρῆται ἐξεπόρθησαν· διέχειν δὲ τούτους τῆς Λιγγὸς φασὶν ἡμερῶν τριάκοντα ὁδόν. Τὸ μέντοι τὴν Μαυρουσίαν εὐδαίμονα εἶναι χώραν, πλὴν ὀλίγης ἐρήμου, καὶ ποταμοῖς, τε καὶ λίμναις κεχορηγῆσθαι, παρὰ πάντων ὁμολογεῖται. Μεγαλόδενδρός τε, καὶ πολύδενδρος ὑπερβαλλόντως ἐστὶ, καὶ πάμφορος· τὰς γοῦν μονοξύλους τραπέζας ποικιλωτάτας, καὶ μεγίστας ἐκείνη τοῖς Ῥωμαίοις χορηγεῖ. Τοὺς δὲ ποταμοὺς ἔχειν φασὶ καὶ κροκοδείλους, καὶ ἄλλα γένη ζώων ἐμφερῆ τοῖς ἐν τῷ Νείλῳ· τινὲς δὲ καὶ τοῦ Νείλου πηγὰς πλησιάζειν οἴονται τοῖς ἄκροις τῆς Μαυρουσίας. Ἐν ποταμῷ δέ τινι γίνεσθαι βδέλλας ἑπταπήχεις κατατετρημένα ἐχούσας τὰ βραγχία δι᾽ ὧν ἀναπνέουσι. Καὶ ταῦτα δὲ λέγουσι περὶ τῆς χώρας, ὅτι ἄμπελος φύεται δυσὶν ἀνδράσι τὸ πάχος δυσπερίληπτος, βότρυν πηχυαῖον πως ἀποδιδοῦσα· βοτάνη τε ὑψηλὴ πᾶσα δὲ καὶ λάχανον νεαρὸν καὶ δρακόντιον, οἱ δὲ τῶν σταφυλίνων καυλοὶ καὶ ἱππομαράθου, καὶ σκολύμων δώδεκα πήχεις:

* Scripti, προσεψεύσαντο.

* Scripti, Φασὶ δ᾽ οὖν.

* Scripti, τούτων.

A mercatoribus deſtinata. Tota quidem ora huic ſinui continua, ſinuoſa eſt: ſinus & proceſſus ſi demas, quæ ſunt in triangula Africæ figura à nobis deſcripta. Id tenendum eſt, continentem plurimum ad meridiem atque orientem excreſcere. Mons qui à Cotibus uſque in Syrtes per mediam Mauritaniam tendit, & ipſe, & montes qui cum eo paribus porriguntur ſpaciorum diſtantiis, commode habitantur, in initio quidem à Mauruſiis: in ipſo vero regionis intimo, à maxima Libyæ natione, qui Gætuli appellantur. Plurimas fabulas oræ exteriori Libyæ adfinxere ſcriptores, à [1] ſupercilii ora circumnaviganda orſi: de quibus etſi ſupra mentio habita eſt, nunc tamen nonnihil dicemus: veniam præfati ſicubi nolentes omnia ſilentio præterire, & narrationem utcunque plenam facere cupientes, monſtroſa quædam referemus. Ajunt ergo in Emporico ſinu antrum eſſe, quod mare in inundationibus in ſe uſque ad ſeptem ſtadia admittat: ante hoc antrum locum eſſe humilem, & planum, in quo Herculis ara ſit, qui nunquam tegatur aquarum adfluxu: hoc ego inter figmenta numero. Huic accedit, quod in ſequentibus finibus tradunt, antiquas ſcilicet Tyriorum habitationes, quæ nunc deſertæ ſunt, urbes non pauciores CCC, quas Pharuſii ac Nigretes exciderint. Dicunt hos à Linge diſtare itinere dierum XXX. Enimvero Mauritaniam feracem eſſe (parte ea demta quæ deſerta eſt) fluminibuſque ac lacubus abundare, omnes tradidere. Arbores profecto & multas & magnas habet, & omnium rerum eſt ferax, quin & menſas ex uno eoque integro ligno varias Romanis ſuppeditat. Amnes ejus crocodilos, & alia animalia habere narrant, eorum ſimilia quæ ſunt in Nilo. Quidam etiam opinantur Nili ortum extremis Mauritaniæ partibus propinquum eſſe. In quodam flumine arundines naſci ſeptem cubitorum longitudine, branchiis, quarum opera reſpirant, foraminibus pertuſis. Tum in ea regione vitem naſci, cuius caudicem vix duo homines complecti queant, racemum eſſe cubitalem, & omnem herbam altam, & olus novum, & dracontium. Staphylinorum, hippomarathi & cinararum caules duodenûm cubitorum, craſſitudine palmorum quaternûm.

B

C

D

1. *Supercilii*) Quid ſint ſupercilia, intelligunt qui honeſtas tranſlationes in hoc genere conſiderant. ὀφρὺς nomen eſt in hac tractatione frequens: Ophrya quid ſit, ne conjicere quidem poſſum. *Xyland.*

2. Ἀρξάμενοι ἀπὸ τοῦ Ὀφρύα περίπλου) Manuſcripti, ἀπὸ τοῦ Ὀφέλλα παράπλου. Nihil hic ſuccurrit: quod quidem affirmare auſim. *Caſaub.*

Nutrit hæc regio dracones, elephantos, capreas, bubalos, & similia animalia: item leones, ac pardales: fert etiam mustelas, felibus pares ac similes, nisi quod illarum rostra magis prominent: simiarum quoque maximam multitudinem. Narrat Posidonius, se, cum è Gadibus in Italiam navigaret, in Libyæ oram delatum, ac sylvam quandam mari contiguam vidisse, simiis plenam, quarum aliæ super arboribus, aliæ in terra sederent, nonnullæ catulos haberent, & ubera præberent, nec sine risu vidisse alias uberibus graves, nonnullas etiam calvas, nonnullas herniosas, & alia quædam id genus vitia ostendentes. Supra Mauritaniam Aethiopum regio est, qui Hesperii (*nimirum occidui*) vocantur, magna ex parte male habitata. Auctor est Iphicrates, hoc in loco camelopardales gigni, & elephantes, & eos qui Rhizes vocantur, forma tauris persimiles, victu verò & mole corporum ac pugnandi robore elephantis pares. Addit magnos dracones ibi esse, quibus etiam herba superne innascatur, A leonibus elephantorum pullos invadi: quos cum sauciaverint illi matribus succurrentibus fugere, matres, cum fœtus sanguine maculatos viderint, eos interficere: leones postmodum reversos cadaveribus vesci. Bocchum Maurorum regem cum adversus Hesperios Aethiopes ascendisset, misisse dono uxori calamos Indicis similes, quorum genu quodlibet octonos chœnices caperet, & asparagos pari magnitudine. ¶ A Linge in exterius mare navigantibus est civitas Zelis, & Tiga: hinc septem fratrum monumenta, & imminens mons, multis feris & magnis arboribus plenus, nomine Bela. Columnarum fretum longitudine dicitur stadiorum centum & viginti, minima verò latitudine sexaginta juxta Elephantem. Ulterius naviganti sunt urbes & flumina complura usque ad amnem Molochath, qui Maurorum Massæsyliorumque regionem distinguit. Nominatur etiam promontorium magnum flumini proximum, & locus aridus, ac sterilis Metagonium: ac ferè mons à Cotibus huc usque pertendit. Longitudo à Cotibus usque in Massæsyliorum fines est stadiorum ↀ. Metagonium novæ Carthagini respondet, in adversa ripa oppositæ.

A τὸ δὲ πάχος παλαιστῶν τεττάρων, καὶ δρακόντων δέ, καὶ ἐλεφάντων, καὶ δορκάδων, καὶ βουβάλων, καὶ τῶν παραπλησίων ζώων, λεόντων τε καὶ παρδάλεων, παντοδαπὴ τροφὸς ἡ χώρα ἐστί. Φέρει δὲ καὶ γαλᾶς αἰλούροις ἴσας, καὶ ὁμοίας, πλὴν ὅτι τὰ ῥύγχη προπέπτωκε μᾶλλον· πιθήκων τε πάμπολυ πλῆθος· περὶ ὧν καὶ Ποσειδώνιος εἴρηκεν, ὅτι πλέων ἐκ Γαδείρων εἰς τὴν Ἰταλίαν, προσενεχθείη τῇ Λιβυκῇ παραλίᾳ καὶ ἴδοι τῶν θηρίων μεστόν τινα τούτων ἀλιτενῆ * δρυμόν· τῶν μὲν ἐπὶ τοῖς δένδρεσι, τῶν δ᾽ ἐπὶ γῆς * ἐνίων ἐχόντων καὶ σκύμνους, καὶ * ἐπεχόντων μαστόν· καὶ γελᾶν οὖν ὁρῶν βαρυμάστους, ἐνίους δὲ φαλακρούς, B καὶ κηλήτας, καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἐπιφαίνοντας * σίνη. Ὑπὲρ ταύτης δ᾽ ἐστὶν ἐπὶ τῇ ἔξω θαλάσσῃ ἡ τῶν ἑσπερίων καλουμένων Αἰθιόπων χώρα, κακῶς οἰκουμένη τοπλέον. Ἐνταῦθα δὲ καὶ καμηλοπαρδάλεις φησὶν Ἰφικράτης γεννᾶσθαι, καὶ ἐλέφαντας, καὶ τοὺς καλουμένους Ῥίζεις, οἳ ταυροειδεῖς μέν εἰσι τὴν μορφήν· κατὰ δὲ τὴν δίαιταν καὶ τὸ μέγεθος, καὶ τὴν ἀλκὴν τὴν πρὸς μάχην, ἐλέφασιν ἐοίκασι· δράκοντάς τε λέγει μεγάλους, ὥστε καὶ πόαν ἐπιπεφυκέναι· τοὺς δὲ λέοντας τοῖς πώλοις τῶν ἐλεφάντων ἐπιτίθεσθαι· αἱμάξαντας δὲ φεύγειν ἐπιουσῶν τῶν μητέρων· τὰς δ᾽ ἐπειδὰν ἴδωσιν ᾑ- C μαγμένους, κτείνειν· ἐπανιόντας δὲ τοὺς λέοντας ἐπὶ τὰ πτώματα, νεκροφαγεῖν· Βόγον δὲ τὸν βασιλέα τῶν Μαυρουσίων ἀναβάντα ἐπὶ τοὺς ἑσπερίους Αἰθίοπας, καταπέμψαι τῇ γυναικὶ δῶρα, καλάμους τοῖς Ἰνδικοῖς ὁμοίους, ὧν ἕκαστον γόνυ χοίνικας χωρεῖν ὀκτώ· καὶ ἀσπαράγων δ᾽ ἐμφερῆ μεγέθη. [1] Εἰς δὲ τὴν ἐντὸς θάλατταν πλέουσιν ἀπὸ Λιγγὸς, πόλις ἐστὶ Ζῆλις, καὶ Τίγα, εἶτα τῶν ἑπτὰ ἀδελφῶν μνήματα, καὶ τὸ ὑποκείμενον ὄρος ὄνομα Ἀβύλη, πολύθηρον, καὶ μεγαλόδενδρον. Τοῦ δὲ κατὰ τὰς στήλας πορθμοῦ, τὸ μὲν μῆκος λέγεται σταδίων ἑκατὸν εἴκοσι, τὸ δ᾽ ἐλά- D χιστον πλάτος κατὰ * τὴν Ἐλέφαντα ἑξήκοντα. Εἰσπλεύσαντι δ᾽ ἑξῆς πόλεις τε καὶ ποταμοὶ πλείους μέχρι Μολοχὰθ ποταμοῦ, ὃς ὁρίζει τὴν Μαυρουσίων, καὶ τὴν Μασαισυλίων γῆν. Καλεῖται δὲ καὶ ἄκρα μεγάλη πλησίον τοῦ ποταμοῦ, καὶ Μεταγώνιον τόπος ἄνυδρος καὶ λυπρός, σχεδὸν δέ τι τὸ ὄρος τὸ ἀπὸ τῶν * Κωτίων μέχρι δεῦρο παρατείνει· μῆκος δὲ τὸ ἀπὸ τῶν Κωτίων ἐπὶ τοὺς ὅρους τῶν Μασαισυλίων, στάδιοι πεντακισχίλιοι· ἔστι δὲ τὸ Μεταγώνιον κατὰ νέαν που Καρχηδόνα ἐν τῇ περαίᾳ·

p. 827.

* Scripti, δρυμῶνα.
* Forte, ἐνίων δὲ καὶ ἐχ.
* Manuss. ὑπεχόντων.
* Addidimus hanc vocem ex vett. lib.
* Scripti, τόν.
* Scripti, Κωταίων. & ita mox.

1. Εἰς δὲ τὴν ἐντὸς θάλασσαν) Semper ita hic legimus. Vulgo ἐκτὸς, quod refelluut libri veteres, neque juvat quod Plinio auctore ora interni maris ab Abyla & septem fratribus incipit. *Casaub.*

A [1] Τιμοσθένης δ' οὐκ εὖ, κατὰ Μασσαλίαν φησίν· ἔστιν ἐκ Καρχηδόνος νέας δίαρμα, εἰς Μεταγώνιον, στάδιοι τρισχίλιοι· παράπλους δ' εἰς * Μασσαλίαν ὑπὲρ ἑξακισχιλίων. Οὕτω δ' εὐδαίμονα χώραν οἰκοῦντες τὴν πλείστην οἱ Μαυρούσιοι, διατελοῦσιν ὅμως, καὶ μέχρι δεῦρο τοῦ χρόνου νομαδικῶς ζῶντες οἱ πολλοί. Καλλωπίζονται δ' ὅμως κόμης ἐμπλοκῇ καὶ πώγωνι, καὶ χρυσοφορίᾳ, σμήξει τε ὀδόντων, καὶ ὀνυχισμῷ· [2] σπάνιόν τε ἂν ἴδοις ἁπτομένους * ἀλλήλων ἐν τοῖς περιπάτοις τοῦ παραμένειν αὐτοῖς ἄθικτον τὸν κόσμον τῶν τριχῶν. [3] Μάχονται δ' ἱππόται τοπλέον [ἀπὸ ἄκοντος,] * σχοινοχαλίνοις χρώμενοι τοῖς ἵπποις, * καὶ γυμνοῖς· B ἔχουσι δὲ καὶ μαχαίρας· οἱ δὲ πεζοὶ τὰς τῶν ἐλεφάντων δορὰς, ὡς ἀσπίδας περιβάλλονται· τὰς δὲ τῶν λεόντων καὶ παρδάλεων καὶ ἄρκτων ἀμπέχονται, καὶ ἐγκοιμῶνται. Σχεδὸν δέ τοι καὶ οὗτοι, καὶ οἱ ἐφεξῆς Μασσαίσυλοι, καὶ κοινῶς Λίβυες κατὰ τὸ πλέον, ὁμοιόσκευοί εἰσι καὶ τἄλλα ἐμφερεῖς, μικροῖς ἵπποις χρώμενοι, ὀξέσι δὲ καὶ εὐπειθέσιν, ὥστ' ἀπὸ * ῥαβδίου οἰακίζεσθαι· περιτραχήλια δὲ ξύλινα, ἢ τρίχινα, ἀφ' ὧν ὁ ῥυτὴρ ἀπήρτηται· [4] ἔνιοι δὲ καὶ χωρὶς ὁλκῆς ἕπονται ὡς κύνες· πέλτη μικρὰ βυρσίνη, πλατύλογχα μικρὰ, ἄζωστοι, πλατύσημοι χιτῶνες· C ἐπιπόρπημα, ὡς ἔφην, * δορὰ καὶ προθωράκιον. Φαυρούσιοι δὲ καὶ Νιγρῆτες οἱ ὑπὲρ τούτων οἰκοῦντες πρὸς τοῖς ἑσπερίοις Αἰθίοψι, καὶ τοξεύουσι καθάπερ οἱ Αἰθίοπες· χρῶνται δὲ καὶ δρεπανηφόροις ἅρμασι· μίσγονται δὲ καὶ τοῖς Μαυρουσίοις οἱ Φαυρούσιοι διὰ τῆς ἐρήμου σπανίως ὑπὸ ταῖς κοιλίαις τῶν ἵππων ὑπαρτῶντες τοὺς ἀσκοὺς τοῦ ὕδατος· ἔστι δ' ὅτε καὶ εἰς Κίρταν ἀφικνοῦνται διά τινων τόπων, ἑλωδῶν * καὶ λιμνωδῶν. Τινὰς δ' αὐτῶν καὶ Τρωγλοδυτικῶς οἰκεῖν φασὶν, ὀρύττοντας τὴν γῆν. Λέγεται δὲ κἀνταῦθα τοὺς θερινοὺς ὄμβρους ἐπιπολάζειν·

p. 828.

* Sic etiam vet. cod. nec rectè Xyl. mut.

* Vulgo, ἀλλήλοις.

* Scripti, σχοινομάλοις.

* Scripti, καὶ γυμνοί.

* Scripti, ῥάβδου.

* Scripti, δορός.

* Scripti, καὶ λιμνῶν.

A Timosthenes male pronunciavit, versus Massæsyliam esse. A nova Carthagine Metagonium esse stadiorum ter mille trajectum, præternavigationem ab ea Massæsyliam usque amplius sex millibus stadiorum. Cæterum Mauri etsi adeo uberem regionem inhabitant, tamen ad hoc usque tempus, magna ex parte incertis vagantur sedibus. Hi comas cincinnis exornant, & barbam comunt, aurumque gestant, dentes tergent, unguium incrementa resecant, ac raro videas inter se contingentes, quin capillorum ornatum tangant. Pugnant B fere ab equis hastati, equis nudis utentes, & frænis è fune factis: gerunt etiam gladios. At pedites elephantorum pellibus pro clypeis utuntur: leonum & pardalium & ursorum pellibus induuntur, iisque indormiunt. Fere autem & ii & sequentes Massæsylii & Libes magna ex parte cultu eodem utuntur, & in cæteris persimiles sunt, parvis equis utentes, celeribus tamen & mansuetis, adeo ut sola virgula gubernentur. Equi collaria ex ligno habent, aut pilo confecta, è quibus habena dependet. Sunt qui etiam sine tractu dominum sequuntur instar canum. Pelta utuntur parva è corio con- C fecta, lancea lata, & parva, discincti, tunicæ amplæ, & pellis, ut dixi, vestis est, & clypeus. Phaurusii, & Nigretes, qui supra istos habitant, Hesperiis Æthiopibus vicini, sagittant quemadmodum Æthiopes, falcatis quoque curribus utuntur. Conveniunt nonnunquam Mauros Phaurusii, sed raro, per deserta, aquarum utres equarum ventribus subligatos vehentes, nonnunquam per loca quædam palustria & lacus Cirtam veniunt. Quidam ex eis dicuntur Troglodytarum more infra terram in cavernis effossis habitare. Eosdem ajunt æstivis imbribus abundare: D fere ea, quæ de iisdem & vicinis eorum eodem vivendi instituto utentibus subjicit: μικροῖς ἵπποις χρώμενοι, ὀξέσι δὲ καὶ εὐπειθέσιν, ὥστ' ἀπὸ ῥάβδου οἰακίζεσθαι. Si enim virga reguntur, quid freno opus? Et sane omnes fere eæ gentes infrenibus equis usæ. Suspectam mihi vulgatam insuper facit varia scriptorum codicum lectio, quæ habet: τοπλέον σχοινομάλοις χρώμενοι. Unde conjicere liceat: ἄνευ χαλίνων vel ἀχαλινώτοις χρώμενοι τοῖς ἵπποις. Verum quod postmodo περιτραχήλια illis attribuit, ἀφ' ὧν ὁ ῥυτὴρ ἀπήρτηται, nihil ad frenum pertinet, sed vel ἐπιφατνίδιον δεσμὸν intelligit, vel quo equi duci solent, quam ὁλκὴν etiam vocant. *I. Vlitius Comment. ad Nemesiani Cyneg.* ℣. 254. p. 412.

1. Τιμοσθένης δ' οὐκ εὖ κατὰ Μασσαλίαν) Corrumpit hunc locum Xylander: optime enim habet: neque ulla emendatione opus, ad vocem quidem Μασσαλίαν quod attinet. Sententia est, Metagonium esse è regione Carthaginis novæ, urbis in Hispania sitæ, non Massiliæ, ut putavit Timosthenes: magno errore, quum inter Massiliam & Carthag. novam sit παράπλους stadiorum ꟾↄↄ cꟾↄ. Totus locus sic legi debet Τιμοσθένης δ' οὐκ εὖ κατὰ Μασσαλίαν φησίν· ἔστι δ' ἐκ Καρχηδόνος &c. *Casaub.*

2. Σπάνιόν τε ἂν ἴδοις ἁπτομένους) Raro inquit dum una deambulant se contingunt, ut maneant compositi capilli, nec deformentur, quod fieret si se invicem contingerent. Xylander aliter, sed errat. *Idem.*

3. Μάχονται δ' ἱππόται τοπλέον (ἀπὸ ἄκοντος) σχοινοχαλίνοις χρώμενοι τοῖς ἵπποις, καὶ γυμνοῖς) Veruntamen hisce contrariantur, atque pugnant

4. Ἔνιοι δὲ χωρὶς ὁλκῆς) Polybius & Livius non uno loco docent: & Virgilius Æn. IV. ℣ſ. 41. Numidas infrenos vocat. *Casaub.*

hyeme vero siccitate laborare, quosdam ex iis Barbaris, serpentum ac piscium coriis pro indumentis, ac strato uti. Sunt, qui dicant, Mauros Indos esse, qui cum Hercule in hunc locum descenderunt. Non diu ante nostra tempora Bogus & Bocchus reges Romanorum amici, Mauritaniam tenuerunt, quibus mortuis, Juba successit, cum Cæsar Augustus ad paternum regnum hoc etiam illi adjecisset. Is Jubæ F. fuit, ejus qui contra divum Cæsarem cum Scipione bellum gessit. Jubæ, nuper vita functo, successit in imperio Ptolemæus Antonii & Cleopatræ filia natus. Artemidorus Eratosthenem reprehendit, qui pro Linge, Lixum urbem dixisset circa extrema Mauritaniæ occidentalia: & Phœniceas urbes permultas ibi conditas, quarum vestigium nullum appareat: apud Hesperios Æthiopes aërem apertum esse, cum ante dixerit matutinis antemeridianisque temporibus crassum esse, & caliginosum: quomodo enim siccis & æstuosis locis hæc esse posse? At ipse longe ineptiora dicit de eisdem locis. Scribit enim, Lotophagos quosdam ibi degere exsules, qui siccam regionem incolant, & loton edant, herbam quandam & radicem, qua comesta nullum potum requirant: eosque ad loca usque supra Cyrenen sita pertendere, qui vero ibi sint, lac bibere, & carnibus vesci: quanquam in eodem sint climate. Sed nec Gabinius Romanarum rerum scriptor in describenda Mauritania fabulis prodigiosis abstinet. Scribit enim apud Lingem Antæi sepulturam esse, & compagem ossium cadaveris absumti cubitorum sexaginta, eamque à Sertorio detectam & rursus humatam. Addit etiam de elephantis fabulosa quædam: ceteras feras ignem fugere, elephantes ei resistere ac repugnare, propterea quod sylvam consumat: eos cum hominibus certare, exploratoribus præmissis, quos ubi viderint fugere, idem facere si vulnera accepissent, ramos vel herbam, vel pulverem supplices prætendere ¶ Post Mauritaniam est Massæsyliorum regio, à Molochath flumine initium sumens: finiens vero in promontorium

A χειμῶνος δὲ εἶναι ἀνυδρίαν. Ἐνίους δὲ τῶν ταύτῃ βαρβάρων, καὶ ὄφεων, καὶ ἰχθύων δοραῖς, * ἀμπεχῶσί τε καὶ στρώμασι χρῆσθαι. Τοὺς δὲ Μαυρουσίους ἔνιοι φασὶν Ἰνδοὺς εἶναι, τοὺς συγκατελθόντας Ἡρακλεῖ δεῦρο. Μικρὸν μὲν οὖν πρὸ ἡμῶν οἱ περὶ Βόγον βασιλεῖς, καὶ Βόκχον κατεῖχον αὐτὴν, φίλοι Ῥωμαίων ὄντες· ἐκλιπόντων δὲ τούτων, [1] Ἰούβας παρέλαβε τὴν ἀρχὴν, δόντος τοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος καὶ ταύτην αὐτῷ τὴν ἀρχὴν πρὸς τῇ πατρῴᾳ· υἱὸς δ' ἦν Ἰούβα τοῦ πρὸς Καίσαρα τὸν θεὸν πολεμήσαντος μετὰ Σκηπίωνος. Ἰούβας μὲν οὖν νεωστὶ ἐτελεύτα τὸν βίον· διαδέδεκται δὲ τὴν ἀρχὴν [2] υἱὸς Πτολεμαῖος, γεγονὼς [3] ἐξ Ἀντωνίου θυγατρὸς καὶ Κλεοπάτρας. B Ἀρτεμίδωρος δ' Ἐρατοσθένει μὲν ἀντιλέγει, [4] διότι Λίζον τινὰ φησὶ πόλιν περὶ τὰ ἄκρα τῆς Μαυρουσίας τὰ ἑσπέρια, ἀντὶ Λιγκός. Φοινικικὰς δὲ πόλεις κατεσκευασμένας παμπόλλας τινὰς, ὧν οὐδέν ἐστιν ἰδεῖν ἴχνος· ἐν δὲ τοῖς ἑσπερίοις Αἰθίοψι τοὺς ἀέρας πλατεῖς, φήσας ταῖς τε ὀρθριναῖς ὥραις, καὶ ταῖς δειλιναῖς, παχεῖς, καὶ ἀχλυώδεις * εἶναι τοὺς ἀέρας· πῶς γὰρ ἐν αὐχμώδεσι καὶ καυματηροῖς τόποις ταῦτ' εἶναι; Αὐτὸς δὲ τούτων πολὺ χείρω λέγει περὶ τοὺς αὐτοὺς τόπους. Μετανάστας γάρ τινας ἱστορεῖ Λωτοφάγους, C οἳ τὴν ἄνυδρον νέμοιντο· σιτοῖντο δὲ λωτὸν πόαν τινὰ καὶ ῥίζαν, ἀφ' ἧς οὐδὲν δέοιντο ποτοῦ. Παρήκειν δ' αὐτοὺς μέχρι τῶν ὑπὲρ Κυρήνης τόπων· τοὺς δ' ἐκεῖ καὶ γαλακτοποτεῖν, καὶ κρεωφαγεῖν, καίπερ ὁμοιοκλινεῖς ὄντας. Καὶ Γαβίνιος δὲ ὁ τῶν Ῥωμαίων συγγραφεὺς οὐκ ἀπέχεται τῆς τερατολογίας τῆς περὶ τὴν Μαυρουσίαν· πρὸς γὰρ τῇ Λιγγὶ Ἀνταίου μνῆμα ἱστορεῖ, καὶ σκελετὸν πηχῶν ἑξήκοντα, ὃν Σερτώριον γυμνῶσαι, καὶ πάλιν ἐπιβαλεῖν γῆν. Καὶ τὰ περὶ τῶν ἐλεφάντων μυθώδη· φησὶ γὰρ τἆλλα μὲν θηρία φεύγειν τὸ πῦρ, τοὺς δ' ἐλέφαντας πολεμεῖν, καὶ ἀμύνεσθαι, διότι τὴν ὕλην φθείρει· πρὸς δὲ τοὺς D ἀνθρώπους διαμάχεσθαι κατασκόπους προπέμποντας· καὶ ὅταν ἴδωσιν ἐκεῖνον φεύγειν, καὶ αὐτοὺς, ἐπειδὰν τραύματα λάβωσιν ἱκετήριον προτείνειν κλάδους, ἢ βοτάνην ἢ κόνιν. Μετὰ δὲ τὴν τῶν Μαυρουσίων γῆν ἡ τῶν Μασαισυλίων ἐστὶν, ἀπὸ τοῦ Μολοχὰθ ποταμοῦ τὴν ἀρχὴν λαμβάνουσα, [5] τελευτῶσα δὲ ἐπὶ τὴν ἄκραν,

* Manusc. ἀμπεχόναις τε.

p. 829.

* Ante legebatur φήσας τοὺς ἀέρας.

1. Ἰούβας παρέλαβε τὴν ἀρχὴν) Narrat Dio libro LIII. pag. 514. *Casaub.*

2. Υἱὸς Πτολεμαῖος) De cujus nece vide Dionem libro LVIII. *Idem.*

3. Ἐξ Ἀντονίου θυγατρὸς) Huic nomen Cleopatræ auctore Dione, lib. LI. *Idem.*

4. Διότι Λίζον) Legendum ex Hannone Λίξον, & paulo post, ἀντὶ Λιγκὸς, lege Λιγγὸς, pro sententia Artemidori, ut docet Strabo pag. 825. vid. Geograph. Vet. Script. Græc. minores: vol. I. p. 12. & Dausquejum ad Silium Italicum Lib. III. p. 118.

5. Τελευτῶσα δ' ἐπὶ τὴν ἄκραν, ἣ καλεῖται ὅριον) Non est dubium de eo promontorio hæc intelligi, quod reliqui Geographi Tritum vocant. Quare legendum censeo, ἣ καλεῖται Τρίτον, ὅριον τῆς τε &c. *Casaub.*

* Fortaſſe legendum ἡ καλεῖται Τρίτον, ὅρ. * Lego, Μασσυλιαίων.

* ἢ καλεῖται [1] ὅριον τῆς τε Μασσαισύλων, [2] καὶ A τῆς * Μασσυλίβων γῆς· στάδιοι δ' εἰσὶν ἀπὸ τοῦ Μεταγωνίου μέχρι τοῦ Τρητοῦ ἑξακισχίλιοι· οἱ δ' ἐλάττους φασίν. Ἔχει δ' ἡ παραλία πόλεις τε πλείους καὶ ποταμούς, καὶ χώραν εὐφυῆ· τῶν δ' ἐν ὀνόματι ἀρκεῖ μνησθῆναι. Ἔστι δὲ πόλις Σίγα ἐν χιλίοις σταδίοις ἀπὸ τῶν λεχθέντων ὅρων, καὶ βασίλειον Σύφακος κατέσπασται δὲ νῦν· τὴν δὲ χώραν μετὰ Σύφακα κατέσχε Μασσανάσσης, εἶτα Μικίψας· εἶτα καὶ οἱ ἐκεῖνον διαδεξάμενοι· καθ' ἡμᾶς δὲ Ἰούβας ὁ πατὴρ τοῦ νεωστὶ τελευτήσαντος Ἰούβα· κατέσπασται δὲ καὶ [4] Ζάμα τὸ τούτου βασίλειον ὑπὸ Ῥωμαίων. Μετὰ δὲ τὴν Σίγα Θεῶν λιμὴν ἐν ἑξακοσίοις σταδίοις· B εἶτ' ἄλλοι ἄσημοι τόποι· τὰ μὲν οὖν ἐν βάθει τῆς χώρας ὀρεινὰ, καὶ ἔρημα, ἔσθ' ὅτε παρέσπαρται, ἃ κατέχουσιν οἱ Γαιτοῦλοι μέχρι καὶ Σύρτεων· τὰ δ' ἐκεῖ πρὸς θαλάττῃ καὶ πεδία εὐδαίμονά ἐστι, καὶ πόλεις πολλαὶ, καὶ ποταμοὶ, καὶ λίμναι· Ποσειδώνιος δ' οὐκ οἶδ' εἰ ἀληθῆ φήσας ὀλίγοις καὶ μικροῖς διαρρεῖσθαι ποταμοῖς τὴν Λιβύην· * αὐτοὺς γὰρ οὓς Ἀρτεμίδωρος εἴρηκε, καὶ μεγάλους. Ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ τοῦτ' ἀληθέστερον εἰπεῖν· εἴρηκε δὲ τούτου τὴν αἰτίαν αὐτός· μὴ γὰρ κατομβρεῖσθαι τοῖς ἀρκτικοῖς μέρεσι· καθάπερ οὐδὲ τὴν Αἰθιοπίαν φασὶ, διὸ πολλάκις λοιμικὰ C ἐμπίπτειν ὑπὸ αὐχμῶν, καὶ τὰς λίμνας τελμάτων πίμπλασθαι, καὶ τὴν ἀκρίδα ἐπιπολάζειν. Ἔτι φησὶ τὰ μὲν ἀνατολικὰ ὑγρὰ εἶναι· τὸν γὰρ ἥλιον ἀνίσχοντα ταχὺ παραλλάττειν, τὰ δ' ἑσπέρια ξηρά· ἐκεῖ γὰρ καταστρέφειν· ὑγρὰ γὰρ καὶ ξηρὰ, τὰ μὲν παρ' ὑδάτων ἀφθονίαν, ἢ σπάνιν λέγεται· τὰ δὲ παρὰ τὴν τῶν ἡλίων· βούλεται δὲ λέγειν τὰ παρὰ τοὺς ἡλίους· ταῦτα δὲ πάντες ἀρκτικοῖς καὶ μεσημβρινοῖς κλίμασιν ἀφορίζουσι· καὶ μὴν ἀνατολικά τε καὶ δυσμικὰ, τὰ μὲν πρὸς τὰς οἰκήσεις λεγόμενα καθ' ἑκάστην τὴν οἴκησιν, καὶ τὴν μετάπτωσιν τῶν ὁριζόντων, ἄλλα καὶ ἄλλα ἐστὶν, ὥσθ' οὐδέν ἐστι D

p. 830.

* Fortaſſe legendum πολλοὺς γὰρ Ἀρτί. quanquam aliter vetus interpres.

quod Maſſaeſyliorum & Maſſælibyum confinium dicitur. A Metagonio Tritum uſque ſunt ſtadiorum ſex millia: ſunt qui pauciora numerent. Ora maritima complures urbes & fluvios habet, & regionem valde commodam, ſed ſatis ſit mentionem eorum facere, quæ ſunt clariora. Diſtat itaque Siga civitas à dictis finibus CIↃ ſtadiorum intervallo, & Syphacis regia, quæ nunc diruta eſt. Poſt [3] Syphacem Maſſiniſſa obtinuit regionem, poſtea Micipſa, poſtea ejus ſucceſſores, noſtra tempeſtate Juba Jubæ pater nuper mortui. Diruta eſt etiam à Romanis Zama hujus regia. Poſt Siga in ſexcentis ſtadiis eſt. Deorum portus, ac porro alia loca obſcura: quæ verò in interiore jacent regione, montana ſunt ac deſerta: quibus interdum inſeruntur, quæ Gætuli tenent uſque etiam ad Syrtes. Ibi vero ad mare & campi uberes ſunt, & urbes multæ fluminaque & lacus. ¶ Poſidonius ſcribit (neſcio quam vere) raris parviſque fluminibus Libyam irrigari: de iis enim dicit, quæ Artemidorus magna dicit: quod de mediterraneis verius poteſt affirmari. Et hujus rei cauſam ipſe affert, quod partes ſeptentrionales non compluantur, quemadmodum neque Æthiopiæ, atque hinc ſæpe propter ſiccitatem peſtes incidere, & lacus cœnoſos fieri, locuſtarumque exſiſtere copiam: addit etiam orientalia humida eſſe, quod ſol exoriens cito prætereat, occidua vero ſicca: quod ſol ibi decumbat. Humida vero & ſicca alia ob aquarum copiam vel inopiam, alia ob ſolis radiorum diuturnam brevemve dicuntur præſentiam, quod voluit dicere his verbis: propter ſoles, quæ omnes ſeptentrionalibus, vel meridionalibus plagis aſſignant. At enim orientalia & occidentalia certorum reſpectu dicta locorum pro habitationum & horizontum diverſitate ſubinde mutantur. Quare de iis,

1. Ὅριον τῆς τε Μασσαισύλων καὶ τῆς Μασσυλίβων γῆς) Retinuimus lectionem quam habent hic manuſcripti, quam tamen non dubitamus eſſe corruptam. Maſſylibes enim nulli uſquam à veteribus commemorantur. Sed Maſſyli & Maſſæſyli inter Numidicas gentes. Dionyſius Afer, ℣ſ. 186.

Τοῖς δ' ἐπὶ δὴ, Νομάδων παραπέπταται ἄσπετα φῦλα,

Ἔνθα Μασσαισύλιοί τε καὶ ἀγρόνομοι Μασυλῆες.

Utriuſque populi meminere Polybius & Livius itemque Stephanus, quod jam ante me docuit ad Livii Lib. XXIV. cap. 48. vir doctrinæ & judicii magni Carolus Sigonius. quo magis miror Xylandrum adeo mendam hujus loci non animadvertiſſe, ut contra ex hoc corrupto loco alios quamplurimos corrumpere non dubitarit. *Caſaub.*

2. Καὶ τῆς Μασυλίβων γῆς) Pro Μασυλίβων, *Maſyliborum*, ſine dubio legendum eſt, Μασυλίων, *Maſyliorum*, ex Polybii Lib. III. qui Maſſyliorum & Maſſæliorum meminit. vid. Pinedo in Steph. p. 446.

3. *Syphacem*) Quod res eſt notiſſima, auſus ſum Græca mendo privare. Jol urbs in epitomis eſt Jola. Triti mentio ſequitur pagina proxima, quod alias erat ſuſpectum. Infra de Jugurtha hiſtoricos prætuli librario, & Cirtham pro Utica poſui, etſi in Græco nihil mutarim. Inſulæ nomen eſt omiſſum, ubi aſteriſcum vides. Sed puto eam eſſe, quæ itidem ut Jol vocata fuit Julia Cæſarea, contra Sani oſtia. Vide Ptolemæum. *Xyland.*

4. Ζάμα τὸ τούτου βασίλειον) Scripti Ζᾶμα. non recte ut docet præter Geographos Polybius, Hirtius de B. Afric. cap. 91. & Vitruvius L. VIII. c. 4. *Caſaub.*

quæ nullo possunt comprehendi numero, in universum dici nequit, orientalia humida esse, occidentalia sicca, quod fortassis respectu totius habitabilis terræ, de quibusdam liceat pronunciare, ut est India, & Hispania. Quid ergo probabilitatis habet ejus causæ redditio? In continuo enim ac nunquam intermittente solis circumductione, quænam esse potest immoratio? Præterea transitus velocitas ubique est æqualis. Atque aliàs etiam repugnat evidentiæ hoc effatum. Hispaniæ vel Mauritaniæ extrema occidenti proxima, cæteris omnibus licciora esse: cum & aërem temperatum habeant, & aquarum largam copiam. Si vero illud decumbere sic interpretetur, quod terræ habitabilis in extremo isthic sol terræ immineat: quid (dii boni) hoc attineret ad siccitatem? Nam & in his & in cæteris habitabilis terræ locis, qui ejusdem sunt plagæ, sol æquali tempore noctis absistens, iterum redit, & calefacit terram. ¶ Quin & alicubi isthic est bituminis fons, & æris fodinæ, & volucrium, ac non alatorum scorpionum multitudo memoratur ibi, magnitudine (ut fertur) septenûm vertebrarum, tum phalangia & multitudine & magnitudine non vulgari, lacertæ etiam bicubitales. In montibus adjacente regione lapillos inveniri ajunt, qui lucernarii & Carchedonii dicuntur, inque campis ostraciorum & cheramydum multitudinem: ut dictum est, cum de Ammone ageremus. Est & arbor apud eos nomine melilotus, è qua vinum conficiunt. Nonnulli terram biferam habent, & duas messes faciunt, unam vernam, alteram æstivam. Culmus est quinque cubitorum longitudine, crassicie verò parvi digiti, fructum affert ducentocuplum & quadragintacuplum. Vere non serunt, sed terram colligatis paliuris converrentes ac sarrientes, semine è spicis in messe eo delapso contenti sunt: hinc enim proveniunt æstivæ fruges.

A καθολικῶς εἰπεῖν ἐπὶ τῶν ἀπεριλήπτων τὸ πλῆθος· ὅτι τὰ μὲν ἀνατολικὰ ὑγρὰ, τὰ δὲ * δυσμικὰ ξηρά· Ὡς δὲ λέγεται πρὸς τὴν οἰκουμένην ὅλην καὶ τὰς ἐσχατιὰς τὰς τοιαύτας, * ἧς καὶ ἡ Ἰνδικὴ, καὶ ἡ Ἰβηρία, λέγοιτ' ἂν κατά γε τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν. Τίς οὖν ἡ πιθανότης τῆς αἰτιολογίας; ἐν γὰρ περιφορᾷ συνεχεῖ τε καὶ ἀδιαλείπτῳ τοῦ ἡλίου, τίς ἂν εἴη καταστροφή; τό, τε τάχος τῆς παραλλαγῆς πανταχοῦ ἴσον. Ἄλλως τε παρὰ τὴν ἐνάργειαν ἐστὶ, τὰ ἔσχατα τῆς Ἰβηρίας, ἢ τῆς Μαυρουσίας τὰ πρὸς δύσιν, B ξηρὰ λέγειν ἁπάντων μάλιστα, καὶ τὸ περιέχον εὔκρατον ἔχειν, καὶ πλείστων ὑδάτων εὐπορεῖν. Εἰ δὲ τὸ καταστρέφειν τοιοῦτον εἴληπται, ὅτι ἐνταῦθα τὰ ὕστατα τῆς οἰκουμένης ὑπὲρ γῆς γίνεται, τί τοῦτο συντείνει πρὸς ξηρασίαν; καὶ γὰρ ἐνταῦθα, καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις τόποις τῆς οἰκουμένης τοῖς ταυτοκλινέσι, τὸν ἴσον διαλιπὼν χρόνον τὸν τῆς νυκτὸς, ἐπάνεισι, πάλιν καὶ θερμαίνει τὴν γῆν. Ἔστι δέ που αὐτόθι καὶ ἀσφάλτου πηγὴ, καὶ χαλκωρυχίας, καὶ σκορπίων δὲ καὶ πτηνῶν, καὶ ἀπτέρων λέγεται πλῆθος, μεγέθει δὲ ἑπτὰ σπονδύλων, ὁμοίως δὲ καὶ φαλάγγια, καὶ C μεγέθει καὶ πλήθει διαφέροντα. σαύρας δὲ διπήχεις φασίν· ἐν μὲν οὖν τῇ παρωρίᾳ λίθους εὑρίσκεσθαι φασὶ τοὺς λυχνίτας, καὶ καρχηδονίους λεγομένους· [1] ἐν δὲ τοῖς πεδίοις ὀστρακίων καὶ χηραμύδων πλῆθος, οἷον ἐν τοῖς περὶ τοῦ Ἄμμωνος λόγοις εἰρήκαμεν· [2] καὶ δένδρον δέ ἐστι μελίλωτον καλούμενον, ἐξ p. 831. οὗ σκευάζουσιν οἶνον· τινὲς δ' αὐτῶν καὶ δίκαρπον ἔχουσι τὴν γῆν, καὶ δύο θερισικὰ καρποῦνται, τὰ μὲν θερινὰ, τὰ δὲ ἐαρινά· ἔστι δὲ ἡ καλάμη πενταπήχης τὸ ὕψος, πάχος δὲ τοῦ μικροῦ δακτύλου· τὸν δὲ καρπὸν [3] διακοσιοτεσσαρακοντάχουν ἀποδίδωσι· τοῦ δὲ D ἔαρος οὐδὲ σπείρουσιν, ἀλλὰ παλιούροις συνδεδεμέναις ἐπικαταψήσαντες τὴν χώραν, τῷ ἐκπεσόντι στάχυϊ κατὰ τὸν θερισμὸν ἀρκοῦνται· τελεσικαρπεῖ γὰρ τὸν θερινὸν καρπόν.

* Scripti, δοσικά. Forte δυτικά.

* Scripti, οἷα.

1. Ἐν δὲ τοῖς πεδίοις ὀστρακίων καὶ χηραμύδων πλῆθος) Pompon. Mela Lib. I. cap. 6. de Numidia loquens. *Interius, & longe satis à littore (si fidem res capit) mirum admodum, spinæ piscium, muricum ostreorumque fragmenta, saxa attrita, (uti solent) fluctibus, & non differentia marinis, infixæ cautibus anchoræ.* Mela χηραμύδας hac periphrasi explicat, *saxa attrita uti solent fluctibus.* Casaub.

2. Καὶ δένδρον δέ ἐστι μελίλωτον καλούμενον. *Est & arbor apud eos nomine melilotus.*) Τὸ μέλι est prothesis addita ob fructus dulcedinem, si bene se habet ea vox, de quo dubito. Nam Polybius, qui eam arborem describit, eam simpliciter λῶτον vocavit, ut videre est apud Athenæum lib. IX. at μελίλωτον herba est coronaria, quam Sertulam Campanam vocant, de qua Plinius, Ovidius, & alii. Ideo credo notum vocabulum pro ignoto posuit exscriptor. *Palmer.*

3. Διακοσιοτεσσαρακοντάχουν) Ita lego cum Epitome. Vulgo inepte, διακοσίω καὶ τετρακοντάχουν. Sic apud Polybium legendum ὁ πεντηκοντακαιτριετὴς χρόνος. non ut vulgo ὁ πεντήκοντα καὶ τριετὴς χρόνος. *Casaub.*

Διὰ δὲ τὸ πλῆθος τῶν θηρίων [1] κνημῖδας ἔχοντες A ἐργάζονται, καὶ τἄλλα δὲ μέρη διφθεροῦνται· καθεύδοντες δὲ περιχρίουσι τοὺς κλινόποδας σκορόδοις, τῶν σκορπίων χάριν, καὶ παλιούροις περιδοῦσιν. Ἦν δ' ἐν τῇ παραλίᾳ ταύτῃ πόλις Ἰὼλ ὄνομα, ἣν ἐπικτίσας Ἰούβας ὁ τοῦ Πτολεμαίου πατὴρ, μετωνόμασε Καισάρειαν, *ἔχουσαν καὶ λιμένα, καὶ πρὸ τοῦ λιμένος νησίον. Μεταξὺ δὲ *τῆς Καισαρείας καὶ τοῦ Τρητοῦ μέγας ἐστὶ λιμὴν, ὃν *Σάρδαν καλοῦσι· τοῦτο δ' ἐστὶν ὅριον τῆς ὑπὸ τῷ Ἰούβᾳ, καὶ τῆς ὑπὸ τοῖς Ῥωμαίοις· πολυτρόπως γὰρ οἱ μερισμοὶ γεγένηνται τῆς χώρας, ἅτε τῶν νεμομένων αὐτὴν πλειόνων γενομένων, καὶ τῶν Ῥωμαίων ἄλλοτ' ἄλλως τούτων, τοῖς μὲν φίλοις χρωμένων, τοῖς δὲ καὶ πολεμίοις· B ὥστε καὶ ἀφαιρεῖσθαι καὶ χαρίζεσθαι συνέβαινεν ἄλλοις ἄλλα, καὶ οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον. Ἦν δὲ ἡ μὲν πρὸς τῇ Μαυρουσίᾳ, προσοδικωτέρα τε καὶ δυναμικωτέρα· [2] ἡ δὲ πρὸς τῇ Καρχηδονίᾳ καὶ *τῇ Μασσυλιαίων ἀνθηροτέρα τε καὶ κατεσκευασμένη βέλτιον, καίπερ κεκακωμένη διὰ τὰ Καρχηδόνια τὸ πρῶτον, ἔπειτα διὰ τὸν πρὸς Ἰουγούρθαν πόλεμον· ἐκεῖνος γὰρ Ἀδάρβαλα ἐκπολιορκήσας [3] ἐν Ἰτύκῃ, καὶ ἀνελὼν φίλον ὄντα Ῥωμαίων, ἐνέπλησε τὴν χώραν πολέμου· εἶτ' ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις συνέστησαν πόλεμοι· τελευταῖος δὲ ὁ πρὸς Σκηπίωνα Καίσαρι τῷ θεῷ συστὰς, ἐν ᾧ καὶ Ἰούβας ἀπέθανε. συνηφανίσθησαν δὲ τοῖς ἡγεμόσι καὶ αἱ πόλεις, Τισιαοῦς τε, C καὶ Οὔατα, καὶ Θάλα, ἔτι δὲ καὶ Κάψα τὸ γαζοφυλάκιον τοῦ Ἰουγούρθα· καὶ Ζάμα, καὶ Ζίγχα, καὶ πρὸς αἷς κατεπολέμησε Καῖσαρ Σκηπίωνα [ὁ θεός] πρὸς Ῥουσπῖνον μὲν πρῶτον νικῶν, εἶτα πρὸς *Οὐζίτους· εἶτα πρὸς Θαψῷ, καὶ τῇ πλησίον λίμνῃ καὶ ταῖς ἄλλαις· πλησίον δὲ καὶ Ζέλλα καὶ Ἀχόλλα, ἐλεύθεραι πόλεις. [4] εἷλε δ' ἐξ ἐφόδου Καῖσαρ τὴν * . . . νῆσον, καὶ Θέναν πολίχνην ἐπιθαλαττιδίαν. Τούτων πασῶν αἱ μὲν τελέως ἠφανίσθησαν, αἱ δ' ἡμίσπαστοι κατελείφθησαν. Φαρὰν δ' οἱ Σκηπίωνος ἱππεῖς ἐνέπρησαν. Μετὰ δ' οὖν Τρητὸν ἡ Μασσυλιαίων ἐστὶ καὶ ἡ Καρχηδονίων παραπλησία χώρα. D Κίρτα τέ ἐστιν ἐν μεσογαίᾳ, τὸ Μασσανίσσου καὶ τῶν ἑξῆς διαδόχων βασίλειον, πόλις εὐερκεστάτη, κατεσκευασμένη καλῶς τοῖς πᾶσι. καὶ μάλιστα ὑπὸ Μικίψα, ὅς τις καὶ Ἕλληνας *συνῴκησεν *ἐκεῖ· καὶ τοσαύτην ἐποίησεν, ὥστ' ἐκπέμπειν μυρίους ἱππέας, διπλασίους δὲ πεζούς. Ἥ τε δὴ Κίρτα πόλις ἐνταῦθα, καὶ οἱ δύο Ἵππωνες,

* Scripti, ἔχουσα.
* Scripti, τοῦ λιμένος.
* Scripti, Σάλδαν melius.
* Ita legendum auctoribus libris. Aldi cod. Μασσαισυλίων. minus rectè. Interpr. Μασσαιλιβύων non uno loco pessimè.
* Scripti, Οὐτίτους.
p. 832.
* Scribo, συνῴκισεν.
* Scripti, q. ἐν αὐτῇ.

Ob ſerpentum multitudinem operarii ocreas gerunt, cæteras corporis partes diphtheris contegentes. Dormituri lecti pedes allio illinunt, ſcorpionum gratia, & paliuris circumligant. In hac ora fuit urbs quædam nomine Jol, quam Juba Ptolemæi pater à ſe inſtauratam, mutato nomine Cæſaream vocavit. Ea portum habet, & inſulam ante portum. Inter Cæſaream atque Tritum eſt magnus portus, quem Sardam vocant. Atque hæc ſunt confinia Jubæ & Romanorum ditionis. Etenim variis plane modis regio iſta fuit diviſa, cum qui eam tenerent, complures eſſent, & Romanis alii amicis, alii hoſtibus diverſo tempore uterentur, ideoque & darent & auferrent aliis alia. Regio ſane Mauritaniæ proxima, vires ac proventus majores habebat: quæ verò Carthaginem & Maſſælibyum terram contigit, florentior eſt, & melius apparata, quanquam primo Carthaginienſi bello adflicta, ac deinde bello contra Jugurtham geſto. Hic cum Adherbalem Romanorum amicum expugnatum Uticæ interfeciſſet, in regionem eam plurima accivit bella, quibus alia atque alia ſucceſſerunt, ultimum fuit quod Divus Cæſar cum Scipione geſſit, in quo & Juba mortuus eſt, urbes cum ducibus deletæ ſunt: Tiſiaus, & Vata, & Thala, & Capſa, ubi Jugurthæ theſauri erant, & Zama, & Zincha, & eæ apud quas Cæſar Scipionem debellavit: primo apud Rhuſpinum, deinde apud Uzitas, poſt apud Thapſum & proximum ei lacum, & apud alia loca. Prope erant etiam Zella & Acholla liberæ civitates. Cepit autem Cæſar primo adortu . . . inſulam, & Thenam oppidulum mari imminens, ex his omnibus aliæ prorſus deletæ ſunt, aliæ ſemidirutæ relictæ. Pharam Scipionis equites incenderunt. ¶ Poſt Tritum eſt Maſſælibyum & Carthaginenſium regio. Cirta Maſiniſſæ, & ſucceſſorum regia eſt in mediterraneis, urbs munitiſſima, & optimè omnibus rebus inſtructa, maxime à Micipſa, qui & Græcos in eam habitatum deduxit: & tantam effecit, ut decem equitum millia, peditum xx emitteret. Cirta itaque hîc eſt, & duo Hippones,

1. Κνημῖδας ἔχοντες ἐργάζονται) Alludit huc magnus poëta quum canit de Carthaginienſibus, Æn. I. ℣ſ. 340.

Virginibus Tyriis mos eſt geſtare pharetram
Purpureoque altè ſuras vincire cothurno. Caſaub.

2. Ἡ δὲ πρὸς τῇ Καρχηδονίᾳ καὶ τῇ Μασσυλιαίων) Ita legendum auctoribus libris ſcriptis. Sunt quos Maſſylos vocavimus paulo ante. At Xylander Μασσαιλιβύων legit. *Idem.*

3. Ἐν Ἰτύκῃ) Salluſt. B. Jugurth. c. 26. ait *Cirta.*

4. Εἷλε δ' ἐξ ἐφόδου Καῖσαρ τὴν νῆσον) Opinor legendum eſſe τὴν νῆσον Κέρκινναν, quam emendationem niſi fallor hiſtoriæ fides comprobat. vide Hirtium de bello Alex. lib. primo. *Caſaub.*

alter

alter Uticæ proximus, alter remotior, & Trito propinquior, ambæ regiæ. Utica & magnitudine, & dignitate secunda est post Carthaginem: atque hac excisa caput regionis fuit, & receptaculum Romanorum ad res in Africa gerendas. In eodem sinu sita est, in quo Carthago, ad alterum ex promontoriis quæ sinum faciunt: horum id quod juxta Uticam est, Apollonium vocatur, alterum verò Hermæa. Urbes ipsæ ita sunt sitæ, ut unam possis ex altera cernere. Prope Uticam Bagrada amnis labitur. A Trito Carthaginem sunt stadia bis mille & quingenta: quanquam neque de hoc intervallo, neque de eo quod ad Syrtes est, consentitur. ¶ Carthago in peninsula quadam jacet, quæ ambitum habet stadiorum CCCLX, muro cinctum, cujus sexaginta stadiorum longitudinem collum occupat, quod à mari in mare pertinet, ubi Carthaginensium elephantes stabula habebant, & locus amplissimus est. In media urbe arx fuit, quam Byrsam vocarunt (*hoc est tergus*) supercilium satis erectum, circumcirca habitatum, in cujus vertice Aesculapii templum erat, quod Asdrubalis uxor capta urbe secum concremavit. Arci portus subjacent, & Cothon parva insula, ac rotunda, Euripo circumdata, ad cujus utramque partem sunt in orbem navalia. Eam urbem Dido condidit, Tyro colonis eo adductis profecta. Et adeo bene cessit hæc Pœnis colonia, & ea quæ in Hispania est cum alia, tum etiam quæ jacet extra Herculis columnas: ut adhuc optimam Europæ partem & in continenti complura loca & adjacentes insulas habeant: quin & Africam omnem sibi subjecerunt, quæ non incertas ad sedes vagantibus ab hominibus haberetur. Quibus opibus usi, urbem Romæ æmulam fecere suam, & tria maxima contra Romanos bella gesserunt. Carthaginensium potentiam maxime ex ultimo istorum bello æstimare possis, quo à Scipione Aemiliano ipsi devicti, & urbs solo est æquata. Initio enim ejus belli, CCC urbes in Africa habebant: in urbe hominum millia septingenta. Obsessi porrò & ut ad deditionem spectarent coacti, armaturæ gravis tradiderunt CC millia: catapelticorum instrumentorum tria millia, ne porro eis bellum fieret. Sed cum rursum bellum gerere decrevissent, mox arma fabricari ceperunt: ac singulis diebus CXL clypei compacti, in armamentarium referebantur, & gladii CCC, & lanceæ quingentæ,

A ὁ μὲν πλησίον Ἰτύκης, ὁ δὲ ἀποτέρω πρὸς τῇ Τρητῷ μᾶλλον, ἄμφω βασίλεια, ἡ δὲ Ἰτύκη δευτέρα μετὰ Καρχηδόνα τῷ μεγέθει, καὶ τῷ ἀξιώματι· καταλυθείσης δὲ τῆς Καρχηδόνος, ἐκείνη ἦν ὡς ἂν μητρόπολις τοῖς Ῥωμαίοις, καὶ ὁρμητήριον πρὸς τὰς ἐν Λιβύῃ πράξεις· ἵδρυται δ' ἐν τῷ αὐτῷ κόλπῳ τῷ Καρχηδονιακῷ, πρὸς θατέρῳ τῶν ἀκρωτηρίων τῶν ποιούντων τὸν κόλπον· ὧν τὸ μὲν πρὸς τῇ Ἰτύκῃ καλοῦσιν Ἀπολλώνιον, θάτερον δ' Ἑρμαίαν, καὶ εἰσὶν ἐν ἐπόψει ἀλλήλαις αἱ πόλεις. Ῥεῖ δὲ τῆς Ἰτύκης πλησίον ὁ Βαγάδρας ποταμός. Εἰσὶ δ' ἀπὸ Τρητοῦ μέχρι Καρχηδόνος στάδιοι
B δισχίλιοι πεντακόσιοι. Οὐδὲ τοῦθ' ὁμολογεῖται τὸ διάστημα· οὔτε τὸ μέχρι Σύρτεων. Καὶ Καρχηδὼν δὲ ἐπὶ Χερρονήσου τινὸς ἵδρυται, ἐπιγραφούσης κύκλον τριακοσίων ἑξήκοντα σταδίων ἔχοντα τεῖχος, οὗ τὸ ἑξηκοντάσταδιον μῆκος αὐτὸς ὁ αὐχὴν ἐπέχει, καθήκων ἀπὸ θαλάττης ἐπὶ θάλατταν, ὅπου τοῖς Καρχηδονίοις ἦσαν αἱ τῶν ἐλεφάντων στάσεις, καὶ τόπος * εὐρυχωρής. Κατὰ μέσην δὲ τὴν πόλιν ἡ ἀκρόπολις, ἣν ἐκάλουν Βύρσαν, ὀφρὺς ἱκανῶς ὀρθία, κύκλῳ περιοικουμένη· κατὰ δὲ τὴν κορυφὴν ἔχουσα Ἀσκλήπιον, ὅπερ κατὰ τὴν ἅλωσιν ἡ γυνὴ τοῦ Ἀσδρούβα συνέπρησεν αὐτῇ. Ὑπόκεινται δὲ τῇ ἀκροπόλει οἵ τε λιμένες καὶ
C ὁ Κώθων, νησίον περιφερὲς Εὐρίπῳ περιεχόμενον, ἔχοντι νεωσοίκους ἑκατέρωθεν κύκλῳ. Κτίσμα δ' ἐστὶ Διδοῦς, ἀγαγούσης ἐκ Τύρου λαόν. Οὕτω δ' εὐτυχὴς ἡ ἀποικία τοῖς Φοίνιξιν ὑπῆρξε καὶ αὕτη, καὶ ἡ μέχρι τῆς Ἰβηρίας τῆς τε ἄλλης καὶ τῆς ἔξω στηλῶν, ὥστε καὶ τῆς Εὐρώπης ἔτι νῦν τὴν ἀρίστην νέμονται Φοίνικες κατὰ τὴν ἤπειρον, καὶ τὰς προσεχεῖς νήσους· τήν τε Λιβύην κατεκτήσαντο πᾶσαν, ὅσην μὴ νομαδικῶς οἷόν τ' ἦν οἰκεῖν. Ἀφ' ἧς δυνάμεως πόλιν τε ἀντίπαλον τῇ Ῥώμῃ κατεσκευάσαντο, καὶ τρεῖς ἐπολέμησαν πρὸς αὐτοὺς μεγάλους πολέμους. Γένοιτο δ' ἂν εὔδηλος ἡ δύναμις αὐτῶν ἐκ τοῦ ὑστάτου πο-
D λέμου, ἐν ᾧ κατελύθησαν ὑπὸ Σκηπίωνος τοῦ Αἰμιλιανοῦ, καὶ ἡ πόλις ἄρδην ἠφανίσθη. Ὅτε γὰρ ἤρξαντο πολεμεῖν τοῦτον τὸν τρόπον, πό- p. 833.
λεις μὲν εἶχον τριακοσίας ἐν τῇ Λιβύῃ, ἀνθρώπων δ' ἐν τῇ πόλει μυριάδας ἑβδομήκοντα· πολιορκούμενοι δὲ καὶ ἀναγκασθέντες τραπέσθαι πρὸς ἔνδοσιν, πανοπλιῶν μὲν ἔδοσαν μυριάδας εἴκοσι· καταπελτικὰ δὲ ὄργανα τρισχίλια, ὡς οὐ πολεμηθησόμενοι. Κριθέντος δὲ πάλιν τοῦ ἀναπολεμεῖν, ἐξαίφνης ὁπλοποιίαν συνεστήσαντο· καὶ ἑκάστης ἡμέρας ἀνεφέροντο θυρεοὶ μὲν ἑκατὸν καὶ τετταράκοντα πεπηγότες· μάχαιραι δὲ τριακόσιαι, καὶ λόγχαι πεντακόσιαι, χίλια

* Scripti, εὐρυχωρίας.

χίλια δὲ βέλη καταπελτικά· τρίχα δὲ τοῖς καταπέλταις αἱ θεράπαιναι παρεῖχον· ἔτι τοίνυν ναῦς ἔχοντες δώδεκα ἐξ ἐτῶν πεντήκοντα κατὰ τὰς ἐν τῷ δευτέρῳ πολέμῳ συνθήκας· τότε καίπερ ἤδη συμπεφευγότες εἰς τὴν Βύρσαν ἐν διμήνῳ κατεσκευάσαντο ναῦς * εἴκοσι καὶ ἑκατὸν καταφράκτους, καὶ τοῦ στόματος τοῦ Κώθωνος φρουρουμένου, διώρυξαν ἄλλο στόμα, καὶ προῆλθεν αἰφνιδίως ὁ στόλος· ὕλη γὰρ ἦν ἀποκειμένη παλαιά, καὶ τεχνιτῶν πλῆθος προσεδρεῦον καὶ σιταρκούμενον δημοσίᾳ. Τοιαύτη δ᾽ οὖσα Καρχηδών, ὅμως ἑάλω, καὶ κατεσκάφη. Τὴν δὲ χώραν τὴν μὲν, ἐπαρχίαν ἀπέδειξαν οἱ Ῥωμαῖοι, τὴν ὑπὸ τοῖς Καρχηδονίοις, τῆς δὲ, Μασανάσσην ἀπέδειξαν κύριον, καὶ τοὺς ἀπογόνους τοὺς περὶ Μικίψαν. Μάλιστα γὰρ ἐσπουδάσθη παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις ὁ Μασινίσσης δι᾽ ἀρετὴν καὶ φιλίαν· καὶ γὰρ δὴ καὶ οὗτος ἐστὶν ὁ τοὺς Νομάδας πολιτικοὺς κατασκευάσας καὶ γεωργούς· ἔτι δ᾽ ἀντὶ τοῦ λῃστεύειν, διδάξας στρατεύειν. Ἴδιον γάρ τι τοῖς ἀνθρώποις συνέβη τούτοις. Χώραν γὰρ οἰκοῦντες εὐδαίμονα, πλὴν τοῦ * θηρίοις πλεονάζειν, ἐάσαντες * ἐκφέρειν ταῦτα, καὶ τὴν γῆν ἐργάσασθαι μετ᾽ ἀδείας, ἐπ᾽ ἀλλήλοις ἐτρέποντο, τὴν δὲ γῆν τοῖς θηρίοις ἀφῆκαν· Οὕτω δ᾽ αὐτοῖς συνέβαινε πλάνητα καὶ μεταναστὴν βίον ζῆν, μηδὲν ἧττον τῶν ὑπὸ ἀπορίας, καὶ λυπρότητος τόπων ἢ ἀέρων εἰς τοῦτο περιϊσταμένων τὸν βίον, ὥστε καὶ ἴδιον τοὔνθ᾽ εὑρίσκεσθαι τοὔνομα τοὺς Μασαισυλίους· καλοῦνται γὰρ Νομάδες. Ἀνάγκη δὲ τοὺς τοιούτους εὐτελεῖς εἶναι * τὸν βίον, καὶ τὸ πλέον ῥιζοφάγους, ἢ κρεωφάγους, γάλακτι δὲ καὶ τυρῷ τρεφομένους. Ἠρημωμένης δ᾽ οὖν ἐπὶ πολὺν χρόνον τῆς Καρχηδόνος, καὶ σχεδόν τι τὸν αὐτὸν χρόνον ὅνπερ καὶ Κόρινθος, ἀνελήφθη πάλιν περὶ τοὺς αὐτούς πως χρόνους ὑπὸ Καίσαρος τοῦ θεοῦ, πέμψαντος ἐποίκους Ῥωμαίων τοὺς προαιρουμένους, καὶ τῶν στρατιωτῶν τινάς· καὶ νῦν εἴ τις ἄλλη καλῶς οἰκεῖται τῶν ἐν τῇ Λιβύῃ πόλεων.

p. 834. Κατὰ μέσον δὲ τὸ στόμα τοῦ Καρχηδονίου κόλπου, νῆσος ἐστὶ Κόρσουρα· ἀντίπορθμος δ᾽ ἐστὶν ἡ Σικελία τοῖς τόποις τούτοις ἡ κατὰ Λιλύβαιον, ὅσον ἐν διαστήματι χιλίων καὶ πεντακοσίων σταδίων· τοσοῦτον γάρ φησι τὸ ἐκ Λιλυβαίου μέχρι Καρχηδόνος· οὐ πολὺ δὲ τῆς Κορσούρας διέχουσιν, οὐδὲ τῆς Σικελίας ἄλλαι τε νῆσοι καὶ Αἰγίμουρος. Διάπλους δ᾽ ἐστὶν ἐκ Καρχηδόνος ἑξήκοντα σταδίων εἰς τὴν προσεχῆ περαίαν· ὅθεν εἰς Νέφεριν ἀνάβασις σταδίων ἑκατὸν εἴκοσι, πόλιν δ᾽ ἐρυμνὴν ἐπὶ πέτρας ᾠκισμένην. Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ κόλπῳ ἐν ᾧπερ καὶ ἡ Καρχηδών,

* Scripti, ἑκατὸν εἴκοσι.

* Vulgo, θηρία.
* Scripti, ἀφεῖσθαι.

* Scripti, τοῖς βίοις. alii τοὺς βίους.

A & mille tela, quæ è catapultis mitterentur: ad quarum funes conficiendos ancillæ crines præbebant. Adhuc naves XII habebant ab anno quinquagesimo è fœderibus in secundo bello percussis. Tum vero, tametsi in arcem confugissent, duobus mensibus CXX naves cataphractas construxerunt, & cum Cothonis ostium præsidio occuparetur, aliud effodêre, unde subito classis erupit: adhuc enim antiqua materies in promptu erat, & fabrorum multitudo publicis alimentis sustentata, operi faciundo intenta. Carthago tamen, tanta cum esset, capta est, & deleta. B Ditionem Carthaginensibus subditam Romani in provinciæ formam redegerunt: nisi quod Masinissæ partem tradiderunt, ejusque posteris à Micipsa genus ducentibus. Masinissam hunc ob virtutem, & amicitiam plurimi Romani fecerunt: is enim Numidas civiles & agricolas reddidit: & loco latrociniorum eos militiam docuit. Singulare quiddam hominibus iis accidit. Nam cum regionem uberem colerent, nisi quod feris abundabat: his omissis & agri tuto colendi studio, in sese manus converterunt, agro feris dimisso. Itaque contigit eis C ut vagi & patriæ expertes vitam agerent: haud aliter quam qui ob inopiam & locorum sterilitatem & aëris inclementiam ad ejusmodi vitæ genus adiguntur, hinc Massæsylii Nomadum seu Numidarum nomen sunt adepti. Est verò necesse tales victu uti vili, plerumque radices edere, & carne & lacte & caseo nutriri. Postquam diu Carthago deserta permansit: eodem ferè tempore, quo & Corinthus rursum à divo Cæsare sub idem feré tempus instaurata est, missis eo colonis Romanis, quibus liberet, & militum nonnullis. Hodie quidem ita civibus frequentatur, ut urbs Africæ nulla melius. D In medio ostio Carthaginensis sinus insula est Cossura. ¶ His locis è regione opponitur Lilybæum Siciliæ, CIↃ IↃ fere stadiorum intervallo, tanta est enim inter Lilybæum & Carthaginem intercapedo. Non procul à Cossura & Sicilia distant, cum aliæ complures insulæ, tum etiam Aegimurus. Navigatio autem LX stadiorum est Carthagine in proximam oppositam continentem, inde ad Nepherim adscensus est stadiorum CXX: urbem natura munitam, & super petra quadam ædificatam. In sinu Carthaginensi est

Tunis civitas, & aquæ calidæ, & lapicidinæ quædam, deinde Hermæa promontorium asperum: [2] ac pone urbs cognominis: mox Neapolis: inde Taphitis promontorium, & in eo collis quidam Aspis nomine, à similitudine scuti appellatus, quem Agathocles Siciliæ tyrannus condidit, quo tempore adversus Carthaginienses classem duxit. Hæ urbes à Romanis una cum Carthagine sunt eversæ. Stadiis quadringentis à Taphitide est Cossura insula, contra Selinuntem Siciliæ fluvium posita, ambitum habens CL stadiorum, & urbem eodem nomine: distat à Sicilia ad sexcenta circiter stadia. Melite etiam insula abest à Cossura stadiis quingentis, deinde est Adrume civitas: in qua etiam erant navalia. Sequuntur insulæ multæ & inter se vicinæ omnes nomine Tarichiæ; hinc urbs Thapsis, post quam insula est in pelago Lopadusa. Sequitur Ammonis promontorium ad speculandum thynnos, postea Thæna urbs circa parvæ Syrtis initium. Alia quoque oppidula permulta interjacent non digna memoratu. In principio Syrtis insula quædam est oblonga, nomine Cercinna, justæ magnitudinis, quæ urbem habet eodem nomine. Item altera minor, Cercinnitis. ¶ His continua est minor Syrtis, quam Lotophagitim Syrtim etiam dicunt. Hujus sinus ambitus est fere CIↃ IↃC. Oris latitudo IↃC. Juxta utrumque promontorium, quæ os efficiunt, insulæ adjacent continenti, Cercinna scilicet, de qua diximus, & Meninx, magnitudine æquales. Meningem Lotophagorum terram putant, cujus Homerus meminit: & signa quædam extant, & Ulyssis ara, & fructus ipse. Nam lotos arbor crebra in ea est fructu suavissimo, plura etiam in ea oppida sunt, sed unum eodem nomine quo insula. Quin & in ipsa Syrti oppidula plurima sunt. In recessu ipso est ingens emporium, quod flumen allabitur in sinum exiens. Maris autem æstus hucusque pertendunt: quorum tempore finitimi maximo studio ad captandos pisces excurrunt. Post Syrtim est lacus, nomine Zuchis CCCC fere stadiorum, ingressu arcto, urbs cognominis ei adjacet, purpuri infecturas, & omnis generis salsamenta habens. Hinc est alius lacus longe minor, post quem est

A Τυνὶς ἐστὶ πόλις, καὶ θερμὰ, καὶ λατομίαι τινές, [1] καὶ ἐπ' αὐτὴν πόλις ὁμώνυμος· εἶθ' ἡ Ἑρμαία ἄκρα τραχεῖα· εἶτα Νεάπολις· εἶτ' ἄκρα Ταφῖτις· καὶ ἐπ' αὐτῇ λόφος Ἀσπὶς καλούμενος ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος· ὅνπερ συνῴκισεν ὁ τῆς Σικελίας τύραννος Ἀγαθοκλῆς· καθ' ὃν καιρὸν ἐπέπλευσε τοῖς Καρχηδονίοις· συγκατεσπάσθησαν δὲ τῇ Καρχηδονίᾳ ὑπὸ Ῥωμαίων αἱ πόλεις αὗται. Ἀπὸ δὲ τῆς * Ταφίδος ἐν τετρακοσίοις σταδίοις νῆσος ἐστὶ * Κόσσουρα κατὰ Σελινοῦντα τῆς Σικελίας ποταμὸν, καὶ πόλιν ἔχουσαν ὁμώνυμον, ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα σταδίων οὖσα τὴν περίμετρον, * διέχουσα τῆς Σικελίας περὶ ἑξακοσίους σταδίους. B Ἔστι δὲ καὶ Μελίτη νῆσος ἐν πεντακοσίοις σταδίοις ἀπὸ τῆς * Κοσσούρας· εἶτα * Ἀδρύμη πόλις, ἐν ᾗ καὶ νεώρια ἦν· εἶθ' αἱ Ταριχεῖαι λεγόμεναι, νησία πολλὰ καὶ πυκνά· εἶτα Θάψος πόλις· καὶ μετὰ ταύτην νῆσος πελαγία Λοπάδουσα· εἶτα ἄκρα Ἄμμωνος [[3] βαλίθωνος πρὸς θυννοσκοπίαν.] εἶτα Θαίνα πόλις περὶ τὴν ἀρχὴν κειμένη τῆς μικρᾶς Σύρτεως· πολλαὶ δ' εἰσὶ καὶ ἄλλαι μεταξὺ πολίχναι οὐκ ἄξιαι μνήμης· παράκειται δὲ τῇ ἀρχῇ τῆς Σύρτεως νῆσος παραμήκης, ἡ Κέρκιννα, εὐμεγέθης, ἔχουσα ὁμώνυμον πόλιν. καὶ ἄλλη ἐλάττων * Κερκιννῖτις. Συνεχὴς δ' ἐστὶν ἡ μικρὰ Σύρτις, ἣν καὶ Λωτοφαγῖτιν Σύρτιν λέ- C γουσιν. Ἔστι δ' ὁ μὲν κύκλος τοῦ κόλπου τούτου, σταδίων χιλίων ἑξακοσίων· τὸ δὲ πλάτος τοῦ στόματος ἑξακοσίων· καθ' ἑκατέραν τὴν ἄκραν ποιοῦσαν τὸ στόμα, προσεχεῖς εἰσὶ νῆσοι τῇ ἠπείρῳ, ἥτε λεχθεῖσα Κέρκιννα καὶ ἡ Μῆνιγξ, πάρισοι τοῖς μεγέθεσι. Τὴν δὲ Μήνιγγα νομίζουσιν εἶναι τὴν τῶν Λωτοφάγων γῆν, τὴν ὑφ' Ὁμήρου λεγομένην· καὶ δείκνυταί τινα σύμβολα, καὶ βωμὸς Ὀδυσσέως, καὶ αὐτὸς ὁ καρπός· πολὺ γάρ ἐστι τὸ δένδρον ἐν αὐτῇ τὸ καλούμενον λωτὸν, ἔχον ἥδιστον καρπόν· πλείους δ' εἰσὶν ἐν αὐτῇ πολίχναι· μία δ' ὁμώνυμος τῇ νήσῳ· καὶ ἐν αὐτῇ δὲ τῇ Σύρτει πολίχναι τινές εἰσι. Κατὰ δὲ τὸν μυχὸν ἐστι παμμέ- p. 835.
D γεθες ἐμπορεῖον, ποταμὸν ἔχον ἐμβάλλοντα εἰς τὸν κόλπον· διατείνει δὲ μέχρι δεῦρο τὰ τῶν ἀμπώτεων πάθη καὶ τῶν πλημμυρίδων, καθ' ὃν καιρὸν ἐπὶ τὴν θήραν τῶν ἰχθύων ἐπιπηδῶσιν οἱ πρόσχωροι κατὰ σπουδὴν θέοντες. Μετὰ δὲ τὴν Σύρτιν, Ζοῦχις ἐστὶ λίμνη σταδίων τετρακοσίων, στενὸν ἔχουσα εἴσπλουν, καὶ παρ' αὐτὴν πόλις ὁμώνυμος, πορφυροβαφεῖα ἔχουσα καὶ ταριχείας παντοδαπάς· εἶτ' ἄλλη λίμνη πολὺ ἐλάττων· καὶ μετὰ ταύτην

* Scripti, Σαφιτίδος.
* Scripti q. Κύσσουρος.
* Interpres ἔχουσα.
* Vulgo, Αδρύμη.
* Scripti q. Κοσσούρου.
* In quibusdam πεκινῖτις.

1. Καὶ ἐπ' αὐτὴν πόλις ὁμώνυμος) Lego ἐπ' αὐτῶν. Urbis, quæ appellabatur Latomiæ, meminit Diodorus libro xx. *Casaub.*

2. *Ac pone urbs*) Ita quidem legit interpres, & alias verba non cohærent. *Xyland.*

3. Βαλίθωνος) Quid sit βαλίθωνος, nondum didici, quam & omittendi causam interpreti fuisse existimo: tametsi notari locum præstabat, ni fallor. *Idem.*

A ᾿Αβρότονον πόλις, καὶ ἄλλαι τινές. Συνεχῶς δ᾿ Νεάπολις, ἣν καὶ Λέπτιν καλοῦσιν· ἐντεῦθεν δ᾿ ἐστὶ δίαρμα ἐπὶ Λοκρῶν τῶν ᾿Επιζεφυρίων τρισχίλιοι ἑξακόσιοι στάδιοι. ῾Εξῆς δ᾿ ἐστὶ ποταμὸς Κίνυφος· καὶ μετὰ ταῦτα διατείχισμά τι ὃ ἐποίησαν Καρχηδόνιοι, γεφυροῦντες * βάραθρά τινα εἰς τὴν χώραν ἀνέχοντα· εἰσὶ δὲ καὶ ἀλίμενοί τινες ἐνταῦθα τόποι, τῆς ἄλλης παραλίας ἐχούσης λιμένας· εἶτ᾿ ἄκρα ὑψηλὴ καὶ ὑλώδης, ἀρχὴ τῆς μεγάλης Σύρτεως, καλοῦσι δὲ Κεφαλάς· εἰς ταύτην δὲ τὴν ἄκραν ἐκ Καρχηδόνος, στάδιοι εἰσὶ μικρῷ πλείους τῶν πεντακισχιλίων. ῾Υπέρκειται δὲ τῆς ἀπὸ Καρχηδόνος παραλίας μέχρι Κεφαλῶν, καὶ

B μέχρι τῆς Μασαισυλίων καὶ τῶν Λιβοφοινικῶν γῆς, μέχρι τῆς τῶν Γαιτούλων ὀρεινῆς, ἤδη Λιβυκῆς οὔσης. ῾Η δ᾿ ὑπὲρ τῶν Γαιτούλων ἐστὶν ἡ τῶν Γαραμαντῶν γῆ παράλληλος * ἐκείνοις, ὅθεν οἱ Καρχηδόνιοι κομίζονται λίθοι· τοὺς δὲ Γαράμαντας ἀπὸ τῶν Αἰθιόπων, καὶ τῶν παρωκεανιτῶν ἀφεστάναι φασὶν ἡμερῶν ἐννέα, ἢ καὶ δέκα ὁδόν· τοῦ δ᾿ ῎Αμμωνος καὶ πεντεκαίδεκα. Μεταξὺ δὲ τῆς Γαιτούλων καὶ τῆς ἡμετέρας παραλίας, πολλὰ μὲν πεδία, πολλὰ δὲ ὄρη καὶ λίμναι μεγάλαι καὶ ποταμοὶ, ὧν τινὲς καὶ * καταδύοντες ὑπὸ γῆς ἀφανεῖς γίνονται· λιτοὶ δὲ σφόδρα τοῖς βίοις εἰσὶ καὶ τῷ κόσμῳ· πολυγύναικες δὲ καὶ πολύπαιδες,

C τἆλλα δὲ ἐμφερεῖς τοῖς νομάσι τῶν ᾿Αράβων, καὶ ἵπποι δὲ καὶ βόες μακροχειλότεροι τῶν παρ᾿ ἄλλοις· ἱπποφόρβια δ᾿ ἐστὶν ἐσπουδασμένα διαφερόντως τοῖς βασιλεῦσιν, ὥστε καὶ ἀριθμὸν ἐξετάζεσθαι πώλων κατ᾿ ἔτος εἰς μυριάδας δέκα· Τὰ δὲ πρόβατα γάλακτι καὶ κρέασιν ἐτρέφετο, καὶ μάλιστα πρὸς τοῖς Αἰθίοψι· τοιαῦτα μὲν τὰ ἐν τῇ μεσογαίᾳ. [2] ῾Η δὲ μεγάλη Σύρτις, τὸν μὲν κύκλον ἔχει σταδίων ἐνακοσίων τριάκοντά που· τὴν δ᾿ ἐπὶ τὸν μυχὸν [3] διάμετρον, χιλίων πεντακοσίων· τοσοῦτον δέ που καὶ τὸ τοῦ στόματος πλάτος. ῾Η χαλεπότης δὲ καὶ ταύτης τῆς Σύρτεως καὶ τῆς μικρᾶς, ὅτι πολλαχοῦ τεναγώδης ἐστὶν

p. 836. D ὁ βυθὸς κατὰ τὰς ἀμπώτεις καὶ τὰς πλημμυρίδας, συμβαίνει τισὶν ἐμπίπτειν εἰς τὰ βράχη καὶ καθίζειν· σπάνιον δ᾿ εἶναι τὸ σωζόμενον σκάφος.

* Vulgo, βάθρα.

* Scripti, ἐκείνῃ.

* Scripti, καταδύντες.

A Abrotonum urbs, & aliquot aliæ. Continuo sequitur Neapolis, quam Leptim vocant. Inde ad Epizephyrios Locros trajectus est stadiorum ter mille & sexcentorum: postea est flumen, Cinyphus, hinc murus quidam, quem Carthaginenses condiderunt, voraginibus quibusdam ponte instratis, quæ in regionem recedebant: sunt autem loca quædam importuosa, cum cætera ora portus habeat. Postea est promontorium altum & sylvosum magnæ Syrtis initium, quod Cephalas (*id est capita*) vocant. Carthagine ad hoc promontorium sunt paulo plura CIↃ CIↃ CIↃ CIↃ CIↃ stadia. Imminet autem oræ à Carthagine usque Cephalas, & Massæsylios

B Libophœnicum terra, usque ad Getuliæ montana, quæ jam Africa est. Supra Gætuliam est Garamantum regio, quæ cum illa æqualibus spaciis porrigitur, unde Carchedonii lapilli afferuntur; dicunt Garamantas ab Aethiopibus, & Oceani vicinis abesse IX, aut X. dierum itinere, ab Ammone XV. Inter Gætuliam & nostram oram multi campi interjacent, & multi montes, & magni lacus, & flumina, quorum quædam in terra demersa evanescunt. Hi & in victu & ornatu frugales sunt, uxores mul-

C tas & multos filios habent, cætera Arabum Nomadibus persimiles. Eorum equi & boves [1] ungulas aliis longiores habent. Reges plurimum equis student, itaque ad centena pullorum millia quotannis accurata inquisitione facta recensentur. Oves carne & lacte nutriuntur, præsertim in locis Aethiopiæ vicinis. Atque in mediterranea quidem hæc. ¶ Major verò Syrtis IↃCCCCXXX stadiorum ambitum habet, diametrum intimi sinus CIↃ IↃ, quanta ferè est oris latitudo. ¶ Majoris ac minoris Syrtis difficultas inde est, quod

D cum multis in locis fundus sit vadosus ac cœnosus propter æstus maris, contingit ut multi in brevia illapsi hæreant, & raro navigia evadant.

1. *Ungulas cæteris longiores*) Ingenue dico, me hoc non satis assequi, μακροχειλοτέρους est impressum, annotavit corrector χει esse, interpretem χη legisse. fateor nimis quam verum me observasse, apud hunc auctorem η & ει sæpe confundi. neque de pronunciationis Græcarum vocum vitio heic disputandum est mihi: qui uno verbo hoc affirmo, ignorationis & depravationis ejus linguæ bonam partem nos horum elementorum confusioni debere, quæ omnia sub unam Myconum coacta per ι simplex efferunt vulgo, fastidientes novitatem (si diis placet) cum ει ei, εὐ eu, non ef pronunciemus. Sed de eo alibi. Heic si quæstionem proponere libeat, quæri etiam de α & ι potest: μικρ. an μακρ. sit legendum. *Xyland.*

2. ῾Η δὲ μεγάλη Σύρτις τὸν μὲν κύκλον ἔχει σταδίων ἐνακοσίων τριάκοντά που) Lectionis depravationem nemo tam puer est qui non videat. Legi autem potest σταδίων πεντακισχιλίων. Nam ita libro secundo: & ita refert Eustathius. verum ita recesserimus à vestigiis hujus lectionis mirum quantum. *Casaub.*

3. Διάμετρον) Si pro διάμετρον, legas περίμετρον, quærelam correctoris sustuleris. familiarissimum est Straboni orarum & trajectuum brevissimum, & prolixiorem qui fit ubi sinus intrantur, quod ipse solet ἐγκολπίζειν dicere, comparare. *Xyl.*

1. Συνε-

Itaque solent procul ab iis navigare, caventes ne incaute à ventis correpti in sinus istos illidantur. Enimvero hominum audacia, cum omnia alia, tum istas etjam juxta terram navigationes non veretur tentare. In Majorem verò Syrtim naviganti, post Cephalas ad dextram est lacus CCC fere stadiorum longitudine, latitudine septuaginta in sinum effluens. Is insulas quasdam habet, & stationem ante os. Post lacum est locus nomine Aspis, & portus optimus omnium qui sint in Syrte. Deinceps est Euphratas turris, Carthaginensis regionis, & Cyrenaicæ Ptolemæo subditæ limes: postea locus nomine Charax, quo Carthaginenses emporio utebantur advehentes vinum, ejusque loco succum & & laserpicium reportantes ab iis, qui id ex Cyrena clam exportabant. Postea sunt Philænorum aræ. Tum Automala castellum præsidium habens, in totius sinus recessu positum. Quæ per hunc recessum sinus ducitur parallelus, Alexandriæ parallelo australior est paulo minus CIↃ stadiis, Carthaginis parallelo paucioribus quam duobus millibus. Ergo ab altera parte inciderit in Heroum urbem, quæ est in intimo Arabici sinus recessu: ab altera in Massæsuliorum & Maurorum mediterraneam, ubi jam reliqua oræ pars est, usque in urbem Berenicen stadiorum novies mille & IↃ. In longum supra hoc siti sunt, etiam in latum porrecti usque ad Philænorum aras, Nasamones, Libyca gens. In eo spacio interjacent portus non sane multi, aquationes etiam perexiguæ. Promontorium, in quo Berenice sita est, Pseudopenias dicitur juxta lacum nomine Tritonidem, in quo insula est, quæ Veneris templum habet. Est etiam Hesperidum lacus, in quem fluvius Ladon exit. Intra Berenicen est quoddam promontorium septentrionale parvum, quod Syrtis fauces ad Cephalas facit. Berenice contra Peloponnesi extremitatem jacet, quod Ichthys vocatur, nec non contra Zacynthum stadiorum ter mille & sexcentorum intervallo. Ex hac urbe M. Cato terrestri itinere Syrtim circuivit spatio dierum XXX: ducto X millium hominum exercitu, & in partes diviso, aquandi causa:

A Διόπερ πόρρωθεν τὸν παράπλουν ποιοῦνται, φυλαττόμενοι μὴ ἐμπέσοιεν εἰς τοὺς κόλπους ὑπ' ἀνέμων ἀφύλακτοι ληφθέντες· τὸ μέν τοι παρακίνδυνον τῶν ἀνθρώπων, ἁπάντων διαπειρᾶσθαι ποιεῖ· καὶ μάλιστα τῶν παρὰ γῆν περίπλων. Εἰσπλέοντι δὴ τὴν Μεγάλην Σύρτιν ἐν δεξιᾷ μετὰ τὰς Κεφαλάς, ἔστι λίμνη τριακοσίων που σταδίων τὸ μῆκος, ἑβδομήκοντα δὲ τὸ πλάτος, ἐκδιδοῦσα εἰς τὸν κόλπον, ἔχουσα καὶ νησία καὶ ὕφορμον πρὸ τοῦ στόματος. Μετὰ δὲ τὴν λίμνην τόπος ἐστὶν Ἀσπίς, καὶ λιμὴν κάλλιστος τῶν ἐν τῇ Σύρτει. [1] Συνεχὴς δὲ ὁ * Εὐφράτης πύργος ἐστὶν, ὅριον τῆς πρότερον Καρχηδονίας γῆς, B καὶ τῆς Κυρηναίας τῆς ὑπὸ Πτολεμαίῳ· εἶτ' ἄλλος τόπος Χάραξ καλούμενος, ᾧ ἐμπορείῳ ἐχρῶντο Καρχηδόνιοι κομίζοντες οἶνον, ἀντιφορτιζόμενοι δὲ ὀπὸν καὶ σίλφιον παρὰ τῶν ἐκ Κυρήνης λάθρα * κομιζόντων· εἶθ' οἱ Φιλαίνων βωμοί· καὶ μετὰ τούτους Αὐτόμαλα φρούριον, φυλακὴν ἔχον, ἱδρυμένον κατὰ τὸν μυχὸν τοῦ κόλπου παντός· ἔστι δὲ ὁ διὰ τοῦ μυχοῦ τούτου παράλληλος, τοῦ μὲν δι' Ἀλεξανδρείας μικρῷ νοτιώτερος χιλίοις σταδίοις· τοῦ δὲ διὰ Καρχηδόνος ἐλάττοσιν, ἢ δισχιλίοις· πίπτοι δ' ἂν τῇ μὲν καθ' Ἡρώων πόλιν τὴν ἐν τῷ μυχῷ τοῦ Ἀραβίου κόλπου, τῇ δὲ κατὰ τὴν μεσόγαιαν τῶν Μασαισυλίων, καὶ τῶν Μαυ- C ρουσίων, ὅπου τὸ λειπόμενον ἤδη τῆς παραλίας ἐστὶν εἰς πόλιν Βερενίκην, στάδιοι ἐννακισχίλιοι πεντακόσιοι· Ὑπέρκεινται δὲ τοῦ μήκους, ἐπὶ δὲ πλάτους παρήκοντες, καὶ μέχρι τῶν Φιλαίνου βωμῶν, οἱ προσαγορευόμενοι Νασαμῶνες Λιβυκὸν ἔθνος· ἔχει δὲ τὸ μεταξὺ διάστημα, καὶ * λιμένας οὐ πολλοὺς, ὑδρεῖα δὲ σπάνια. Ἔστι δὲ ἄκρα λεγομένη Ψευδοπενιάς, ἐφ' ἧς ἡ Βερενίκη τὴν θέσιν ἔχει, παρὰ λίμνην τινὰ Τριτωνίδα, ἐν ᾗ μάλιστα νησίον ἐστὶ, καὶ ἱερὸν τῆς Ἀφροδίτης ἐν αὐτῷ· [2] ἔστι δὲ καὶ λιμὴν Ἑσπερίδων, [3] καὶ ποταμὸς ἐμβάλλει * Λάδων. Ἐνδοτέρω δὲ τῆς Βερενίκης ἐστὶ τὸ μικρὸν ἀκρωτήριον λεγόμενον Βόρειον, ὃ ποιεῖ τὸ στόμα τῆς Σύρτεως D πρὸς τὰς Κεφαλάς· κεῖται δὲ ἡ Βερενίκη κατὰ τὰ ἄκρα τῆς Πελοποννήσου, κατὰ τὸν καλούμενον Ἰχθύν· καὶ ἔτι κατὰ τὴν Ζάκυνθον, [4] ἐν διάρματι σταδίων τρισχιλίων ἑξακοσίων. Ἐκ ταύτης τῆς πόλεως τριακοσταῖος πεζῇ περιώδευσε τὴν Σύρτιν Μάρκος Κάτων, κατάγων στρατιὰν πλειόνων ἢ μυρίων ἀνδρῶν, εἰς μέρη διελὼν τῶν ὑδρείων χάριν·

* Manusf. Εὐφράντας. & ita vetus interpres.

* Scripti, παρακομιζόντων.

* Scripti, λειμῶνας.

* Lego Λάθων ut & vetus interpres.

1. *Συνεχὴς δὲ ὁ Εὐφράτης πύργος ἐστιν*) Pro Εὐφράτης, lege Εὐφράντα. Pined. in Stephan. p. 281.

2. *Ἔστι δὲ καὶ λιμὴν Ἑσπερίδων*) Vetus interpres legisse videtur λίμνη. De Hesperidum urbe, quæ fuit in hoc tractu, vide quæ notavimus sub finem libri secundi. pag. 123. *Casaub.*

2. *Ἔστι δὲ καὶ λιμὴν Ἑσπερίδων*) Et Hesperidum λίμνην fuisse, in quem fluvius Ladon exiret, idem docet Strabo. Sic enim legendum, non (ut voluit Casaubonus) λιμένα. vid. Geograph. Vet. Script. minores: tom. I. pag. 5.

3. *Καὶ ποταμὸς ἐμβάλλει Λάδων*) Lego Λάθων. ut quidam libri habent: Athenæo Lib. I. cap. 28. p. 71. quodam loco est Λήθων. *Casaub.*

4. *Ἐν διάρματι σταδίων τρισχιλίων ἑξακοσίων*) Lib. X. dixit esse stadia CIↃ CIↃ CIↃ CCC. *Idem.*

* Scripti, καύματι.

ὥδευσε δὲ πεζὸς ἐν ἄμμῳ βαθείᾳ, καὶ * καύμασι. Μετὰ δὲ Βερενίκην [1] πόλις ἐστὶ Τεύχειρα,

p. 837.

ἣν καὶ Ἀρσινόην καλοῦσιν· εἶθ' ἡ Βάρκη πρότερον, νῦν δὲ Πτολεμαΐς· εἶτα Φυκοῦς ἄκρα, ταπεινὴ μὲν, πλεῖστον δὲ * κειμένη πρὸς ἄρκτον παρὰ τὴν ἄλλην Λιβυκὴν παραλίαν· κεῖται δὲ κατὰ Ταίναρον τῆς Λακωνικῆς [2] ἐν διάρματι δισχιλίων ὀκτακοσίων σταδίων· ἔστι δὲ καὶ πολίχνιον ὁμώνυμον τῇ ἄκρᾳ. Οὐ πολὺ δὲ τοῦ Φυκοῦντος ἀπέχει τὸ τῶν Κυρηναίων ἐπίνειον ἡ Ἀπολλωνιὰς, ὅσον ἑκατὸν καὶ ἑβδομήκοντα σταδίοις, τῆς δὲ Βερενίκης χιλίοις, τῆς δὲ Κυρήνης ὀγδοήκοντα, πόλεως μεγάλης ἐν τραπεζοειδεῖ πεδίῳ κειμένης, ὡς ἐκ τοῦ πελάγους ἑωρῶμεν αὐτήν. Ἔστι δὲ Θηραίων * κτίσμα, Λακωνικῆς νήσου, ἣν καὶ Καλλίστην ὠνόμαζον τὸ παλαιὸν, ὡς φησὶ καὶ Καλλίμαχος.

* Lego ἐκκειμένη.

* Scripti q. κτίματα.

Καλλίστη τὸ πάροιθε, τὸ δ' ὕστερον οὔνομα Θήρη,
Μήτηρ εὐίππου πατρίδος ἡμετέρης.

Κεῖται δὲ τὸ τῶν Κυρηναίων ἐπίνειον κατὰ τὸ ἑσπέριον ἄκρον τῆς Κρήτης, τὸ τοῦ Κριοῦ μέτωπον [3] ἐν διάρματι * δισχιλίων σταδίων· ὁ δὲ πλοῦς Λευκονότῳ. Λέγεται δὲ ἡ Κυρήνη κτίσμα Βάττου. πρόγονον δὲ τοῦτον ἑαυτοῦ φάσκει Καλλίμαχος· ηὔξησε δὲ διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας· καὶ γὰρ ἱπποτρόφος ἐστὶν ἀρίστη, καὶ καλλίκαρπος, καὶ πολλοὺς ἄνδρας ἀξιολόγους ἔσχε, καὶ δυναμένους ἀξιολόγως ἐλευθερίας περιίστασθαι, καὶ πρὸς τοὺς ὑπερκειμένους βαρβάρους ἰσχυρῶς ἀντέχειν. Τὸ μὲν οὖν παλαιὸν αὐτόνομος ἦν, ἡ πόλις· εἶτα οἱ τὴν Αἴγυπτον κατασχόντες Μακεδόνες αὐξηθέντες ἐπέθεντο αὐτοῖς, [4] ἀρξάντων τῶν περὶ Θίμβρωνα τῶν ἀνελόντων τὸν Ἅρπαλον. Βασιλευθέντες δὲ χρόνους τινὰς, εἰς τὴν Ῥωμαίων ἐξουσίαν ἦλθον· καὶ νῦν ἐστὶν ἐπαρχία τῇ Κρήτῃ συνεζευγμένη· τῆς δὲ Κυρήνης ἐστὶ περιπόλια, ἥτε Ἀπολλωνία καὶ ἡ Βάρκη καὶ ἡ Τεύχειρα, καὶ Βερενίκη, καὶ τὰ ἄλλα πολίχνια τὰ πλησίον. Ὁμορεῖ δὲ τῇ Κυρηναίᾳ ἡ τὸ σίλφιον φέρουσα, καὶ τὸν ὀπὸν τὸν Κυρηναϊκὸν ὃν ἐκφέρει τὸ σίλφιον ὀπισθέν· ἐγγὺς δ' ἦλθε τοῦ ἐκλιπεῖν ἐπελθόντων τῶν βαρβάρων κατὰ ἔχθραν τινὰ, καὶ φθειράντων τὰς ῥίζας τοῦ φυτοῦ· εἰσὶ δὲ Νομάδες. Ἄνδρες δ' ἐγένοντο γνώριμοι Κυρηναῖοι, Ἀρίστιππός τε ὁ Σωκρατικὸς, ὅς τις καὶ τὴν Κυρηναϊκὴν κατεβάλετο φιλοσοφίαν, καὶ θυγάτηρ Ἀρήτη τοὔνομα, ἥπερ διεδέξατο τὴν σχολὴν,

* Sic vet. lib. Vulgo τῷ Κυρηναίῳ.

A profectus autem est pedes per æstum & profundam arenam. Post Berenicen est urbs Teuchira, quam Arsinoën vocant. Hinc est Barce, quæ postmodum Ptolemais dicta est, deinde Phycus promontorium humile quidem, sed valde porrectum ad aquilonem, præter reliquam Libyæ oram, contra Tænarum Laconiæ jacet, bis mille & octingentorum stadiorum trajectu. Est etiam ibi oppidulum eodem nomine, quo promontorium. Non procul à Phycunte est Apollonias, emporium Cyrenensium ad CLXX stadia, à Berenice mille, à Cyrene urbe maxima octoginta. ¶ Cyrene urbs magna est, in B campo jacens mensæ formam referente: ut quidem nobis è mari visa fuit. Theræi condiderunt, Spartanorum coloni. Thera olim Callista dicebatur, ut Callimachus ait,

Nomine Calliste primum, sed postmodo Thera:

Mater equûm ditis mî fuit hæc patria.

Cyrenensium navale occidentali Cretæ promontorio, quod est Kriu metopon, opponitur CIↃ CIↃ stadiorum trajectu, navigatur autem Leuconoto. Cyrenen à Batto conditam tradunt, à quo se genus ducere Callimachus ait. Ea ob C regionis bonitatem plurimum crevit: nam & equorum nutrix est, & fructus optimos fert. Viros claros complures habuit, qui & libertatem optime tueri noverant, & imminentibus Barbaris fortiter resistere. Sui antiquitus juris fuit, postea Macedones Ægypto potiti, ac potentia aucti eam adorti sunt, Thimbronis ductu, qui Harpalum interfecerat. Regnum postea aliquandiu habuere Cyrenæi, inde in Romanorum potestatem devenere, & nunc provincia est Cyrenaica cum Creta conjuncta. Cyrenaica oppida sunt, Apollonia, Barce, & Teuchira, & Berenice, & alia quædam proxima. Cyrenæis D finitima est regio, quæ laserpicium producit, & Cyrenaicum succum, quem silphium expresso & coagulato succo dat. Id propemodum defecit, cùm aliquando barbari impressione facta, radices ejus pene omnes odio impulsi eruissent. Sunt hi Nomades. Cyrena illustres viros tulit, Aristippum Socraticum, qui Cyrenaicæ sectæ auctor fuit: & Aretam ejus filiam, quæ in schola successit:

1. Πόλις ἐστὶ Τεύχειρα) Scripti Τάρχειρα. Lego Ταύχειρα ut etiam apud Herodotum Lib. IV. c. 171. & Diodorum legitur. *Casaub.*

2. Ἐν διάρματι δισχιλίων ὀκτακοσίων) Libro octavo, ἀπαρτιλογίᾳ studuit, quum esse dicit stadia ter mille. *Idem.*

3. Ἐν διάρματι δισχιλίων σταδίων) Ita omnino legendum ex lib. x. p. 475. Nam vulgata lectio ferri nullo modo potest. *Idem.*

4. Ἀρξάντων τῶν περὶ Θίμβρωνα) Vide Diodorum libro XVIII. *Idem.*

rursumque hujus filium Aristippum, qui in matris locum subiit: & quod à matre esset edoctus, Matrodidacti cognomen tulit. Ibi natus etiam fuit Anniceris, qui Cyrenaicam sectam videtur emendasse, & Anniceriam ab sese propagasse. Callimachus quoque Cyrenæus est, & Eratosthenes, ambo ab Aegypti regibus in honore habiti, ille poëta simul & grammaticæ studiosus, hic & in his & in philosophia, & in mathematicis ut quisquam alius excellens. Item Carneades: hos Academicorum optimos uno ore dicunt. Præterea Cronus Apollonius Diodori dialectici magister, qui & ipse Cronus dictus est, magistri cognomine in discipulum à quibusdam translato. Post Apolloniam est reliqua Cyrenæorum ora, usque ad eum locum qui Catabathmus dicitur stadiorum CIↃ CIↃ cc. præternavigatu non sane commoda propter portuum & stationum & aquarum inopiam. In hac ora maritima loca sunt præcipue nobilia, Naustathmum, & Zephyrium, quod stationem habet: & aliud Zephyrium, & Cherronesus promontorium, ubi portus est. Hoc oppositum est Cretæ Corico, CIↃ IↃ stadiorum intervallo, si quis secundo austro naviget. Postea est Heraclium ac deinde pagus Paliurus, tum portus Menelaus, & Ardanaxes, humile promontorium, non tamen carens statione. Hinc magnus portus, cujus è regione est Cherronesus Cretæ ter mille fere stadiorum trajectu. Toti enim fere huic oræ Creta æquis intervallis opponitur, angusta ipsa ac longa. Post magnum portum est alius portus, nomine Phycus, ultra eum sunt Tetrapyrgia. Jam vero reliqua sunt ad Parætonium, & inde Alexandriam usque: locus autem Catabathmus dicitur. Atque eousque Cyrenaica pertinet, de qua etiam in Aegyptiacis diximus. ¶ Syrtis & Cyrenaicæ superne incumbentem regionem Afri obtinent, sterilem sane & aridam, primi Nasamones, postea Psylli, & Gætulorum pars, & Garamantes. Magis versus orientem sunt Marmaridæ ad Cyrenam propius accedentes, & usque ad Ammonem pertinentes. A majoris itaque Syrtis recessu,

A καὶ ὁ τούτου πάλιν διαδεξάμενος υἱὸς Ἀρίστιππος, ὁ κληθεὶς Μητροδίδακτος· καὶ Ἀννίκερις, ὁ δοκῶν ἐπανορθῶσαι τὴν Κυρηναϊκὴν αἵρεσιν, καὶ παραγαγεῖν ἀντ' αὐτῆς τὴν Ἀννικερείαν, Κυρηναῖος δ' ἐστὶ καὶ Καλλίμαχος, καὶ Ἐρατοσθένης, p. 838. ἀμφότεροι τετιμημένοι παρὰ τοῖς τῶν * Αἰγυπτίων βασιλεῦσιν. ὁ μὲν ποιητὴς ἅμα, καὶ περὶ γραμματικὴν ἐσπουδακώς· ὁ δὲ καὶ ταῦτα, καὶ περὶ φιλοσοφίαν, καὶ τὰ μαθήματα εἴ τις ἄλλος διαφέρων. Ἀλλὰ μὴν καὶ Καρνεάδης· * [1] οὗτος δὲ τῶν ἐξ Ἀκαδημίας ἄριστος φιλοσόφων ὁμολογεῖται· καὶ ὁ Κρόνος δὲ Ἀπολλώνιος ἐκεῖθεν ἐστιν, ὁ τοῦ διαλεκτικοῦ Διοδώρου διδάσκαλος τοῦ καὶ αὐτοῦ
B Κρόνου προσαγορευθέντος, μετενεγκάντων τινῶν τὸ τοῦ διδασκάλου ἐπίθετον ἐπὶ τὸν μαθητήν. Μετὰ δὲ τὴν Ἀπολλωνίαν ἐστὶν ἡ λοιπὴ τῶν Κυρηναίων παραλία μέχρι Καταβαθμοῦ σταδίων δισχιλίων διακοσίων, οὐ πάνυ εὐπαράπλους· καὶ γὰρ λιμένες ὀλίγοι καὶ ὕφορμοι καὶ κατοικίαι, καὶ ὑδρεῖαι. Τῶν δὲ μάλιστα ὀνομαζομένων κατὰ τὸν παράπλουν τόπων, τό, τε Ναύσταθμόν ἐστι, καὶ τὸ Ζεφύριον, πρόσορμον ἔχον, καὶ ἄλλο Ζεφύριον, καὶ ἄκρα Χεῤῥόνησος λιμένα ἔχουσα· κεῖται δὲ [2] κατὰ Κόρικον τῆς Κρήτης ἐν διάρματι * χιλίων καὶ πεντακοσίων σταδίων νότῳ· εἶτα Ἡράκλειόν τι ἱερόν, καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ κώμη Παλίουρος· εἶτα λιμὴν
C Μενέλαος καὶ Ἀρδανάξης, ἄκρα ταπεινὴ ὕφορμον ἔχουσα· εἶτα μέγας λιμήν, καθ' ὃν ἡ ἐν τῇ Κρήτῃ Χεῤῥόνησος ἵδρυται, τρισχιλίων πως σταδίων δίαρμα ἀπολιποῦσα μεταξύ· ὅλη γὰρ σχεδόν τι τῇ παραλίᾳ ταύτῃ ἀντίκειται παράλληλος ἡ Κρήτη στενὴ καὶ μακρά. Μετὰ δὲ μέγαν λιμένα ἄλλος λιμὴν Φυκοῦς, καὶ ὑπὲρ αὐτὸν * Τετραπύργιον. Τὸ δὲ λοιπὸν μέχρι Παραιτονίου, κἀκεῖθεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν· καλεῖται δὲ ὁ τόπος Καταβαθμός· μέχρι δεῦρο ἡ Κυρηναία, ἣ καὶ εἴρηται ἡμῖν ἐν τοῖς Αἰγυπτιακοῖς. Τὴν δ' ὑπερκειμένην ἐν βάθει χώραν τῆς Σύρτεως καὶ τῆς Κυρηναίας κατέχουσιν οἱ Λίβυες, παράλυπρον καὶ αὐχ-
D μηράν· πρῶτον μὲν οἱ Νασαμῶνες, ἔπειτα Ψύλλοι καί τινες Γαιτοῦλοι, ἔπειτα Γαράμαντες. πρὸς ἕω δ' ἔτι μᾶλλον οἱ Μαρμαρίδαι, προσχωροῦντες ἐπὶ πλέον τῇ Κυρηναίᾳ, καὶ παρατείνοντες μέχρι Ἄμμωνος. [3] Τεταρταίους μὲν οὖν φασὶν [4] ἀπὸ τοῦ μυχοῦ τῆς μεγάλης Σύρτεως

* Scripti q. Αἰγυπτίοις

* Ita habent vet. lib. etiam prioris interpr. Vulgo οὗτοι & ἄριστοι. ac ὁμολογοῦνται.

* Suspectus locus.

* Scripti, Τετραπύργια.

1. Οὗτος δὲ τῶν ἐξ Ἀκαδημίας) Lego Οὗτός τε δὴ ut alibi multis locis. De his omnibus philosophis abunde Laërtius. *Casaub.*

2. Κατὰ Κόρικον τῆς Κρήτης ἐν διάρματι χιλίων καὶ πεντακοσίων σταδίων) Et loci nomen, & numerum stadiorum habeo suspecta. *Idem.*

3. Τεταρταίους μὲν οὖν φασιν ἀπὸ τοῦ μυχοῦ τῆς μεγάλης Σύρτεως τοὺς κατ' αὐτὸ μαλακῶς βαδίζοντας) Scribendum omnino: τοὺς ἐπ' Αὐτομάλακος βαδίζοντας. Ἀυτομάλακα castellum fuit, quod ἐν τῷ μύχῳ τῆς Σύρτεως ab eodem locatur, quo ditio Carthaginiensium à Cyrenensi olim disterminabatur. Dicitur & Αὐτομάλαξ Ptolemæo, aliis etiam Αὐτόμαλα, vid. Stephanum. *Salmas. Exer. Plin. Ed. Ultraj. pag.* 271.

4. Ἀπὸ τοῦ μυχοῦ τῆς μεγάλης Σύρτεως τοὺς κατ' αὐτὸ μαλακῶς βαδίζοντας) Nullus est in toto Strabone locus tam ancipitis lectionis atque hic est. Nam

* Vetus interpr. legisse videtur ὡς ἐπὶ Ἑσπερίδων κήπους.
* Suspecta lectio.
* Manuss. μόνον & ita vetus interpres.
p. 839.
* Manuss. διακοσίων.
* Vulgo, γὰρ πάρεστιν.
* Scripti q. Ἀναβάσεων.

τοὺς κατ' αὐτὸ μαλακῶς βαδίζοντας, * ὡς A ἐπὶ χειμερινὰς ἀνατολὰς ἀφικνεῖσθαι. Ἔστι δὲ ὁ τόπος οὗτος ἐμφερὴς τῷ Ἄμμωνι, φοινικοτρόφος τε καὶ εὔυδρος· ὑπέρκειται δὲ τῆς Κυρηναίας * τῆς πρὸς μεσημβρίαν· μέχρι μὲν σταδίων ἑκατὸν, καὶ δενδροφόρος ἐστὶν ἡ γῆ· μέχρι δ' ἄλλων ἑκατὸν σπείρεται * μᾶλλον. Ὀρυζοτροφεῖ δ' ἡ γῆ διὰ τὸν αὐχμόν. Ὑπὲρ δὲ τούτων ἡ τὸ σίλφιον ἔχουσά ἐστιν· εἶθ' ἡ ἀοίκητος καὶ ἡ τῶν Γαραμάντων· ἔστι δ' ἡ τὸ σίλφιον φέρουσα, στενὴ καὶ παραμήκης καὶ παράξηρος, μῆκος μὲν ὡς ἐπὶ τὰς ἀνατολὰς ἰόντι, ὅσον σταδίων χιλίων, πλάτος δὲ * τριακοσίων ἢ μικρῷ πλειόνων, τό γε γνώριμον. Εἰκάζειν μὲν B * γὰρ ἅπασιν πάρεστι διηνεκῶς τὴν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ παραλλήλου κειμένην, τοιαύτην εἶναι κατά τε τοὺς ἀέρας καὶ τὴν τοῦ φυτοῦ φοράν· ἐπεὶ δ' ἐμπίπτουσιν ἐρημίαι πλείους, οὐ τοὺς πάντας τόπους ἴσμεν· παραπλησίως δ' ἀγνοεῖται, καὶ τὰ ὑπὲρ τοῦ Ἄμμωνος καὶ τῶν * Ἀνάσεων μέχρι τῆς Αἰθιοπίας. Οὐδ' ἂν ἔχοιμεν λέγειν τοὺς ὅρους, οὔτε τῆς Αἰθιοπίας, οὔτε τῆς Λιβύης, ἀλλ' οὐδὲ τῆς πρὸς Αἰγύπτῳ τρανῶς, μήτιγε τῆς πρὸς τῷ ὠκεανῷ. Τὰ μὲν οὖν καθ' ἡμᾶς μέρη τῆς οἰκουμένης οὕτω διάκειται.

Ἐπεὶ δ' οἱ Ῥωμαῖοι τὴν ἀρίστην αὐτῆς καὶ C γνωριμωτάτην κατέχουσιν, ἅπαντας ὑπερβεβλημένοι τοὺς πρότερον ἡγεμόνας, ὧν μνήμην ἴσμεν· ἄξιον διὰ βραχέων καὶ τὰ τούτων εἰπεῖν. Ὅτι μὲν οὖν ἐκ μιᾶς ὁρμηθέντες πόλεως τῆς Ῥώμης ἅπασαν τὴν Ἰταλίαν ἔσχον διὰ τὸ πολεμεῖν καὶ πολιτικῶς ἄρχειν, εἴρηται· καὶ διότι μετὰ τὴν Ἰταλίαν τὰ κύκλῳ προσεκτήσαντο, τῇ αὐτῇ ἀρετῇ χρώμενοι. Τριῶν δὲ ἠπείρων οὐσῶν, τὴν μὲν Εὐρώπην σχεδόν τι πᾶσαν ἔχουσι, πλὴν τῆς ἔξω τοῦ Ἴστρου, καὶ τῶν μεταξὺ τοῦ Ῥήνου καὶ τοῦ Τανάϊδος παρωκεανιτῶν. Τῆς δὲ Λιβύης ἡ καθ' ἡμᾶς παραλία πᾶσα ὑπ' αὐτοῖς ἐστιν· ἡ δὲ ἄλλη ἀοί- D κητός ἐστιν, ἢ λυπρῶς καὶ νομαδικῶς οἰκεῖται. Ὁμοίως δὲ καὶ τῆς Ἀσίας ἡ καθ' ἡμᾶς παραλία πᾶσα ὑποχείριός ἐστιν· εἰ μή τις τὰ τῶν Ἀχαιῶν, καὶ Ζυγῶν, καὶ Ἡνιόχων ἐν λόγῳ τίθεται,

quatuor dierum etiam lento itinere 1 ad Hesperidum hortos dicuntur pervenire. Hic locus est Ammoni similis palmifer, & aquosus. Imminet autem Cyrenaicæ ad meridiem vergenti, usque ad centum stadia, & arbores fert: hinc ad alia centum, seritur potius: hæc terra etiam oryzam gignit pro alimento propter siccitatem. Ultra hanc est regio quæ silphium fert; deinceps quæ sunt non habitantur: Garamantum terra laserpicifera, angusta est, & longa & arida. longitudo versus ortum Solis eunti circiter mille stadia, latitudo CCC vel paullo plura, quantum omnino cognitum est. Conjecturam facere possumus, quæ sub eodem deinceps jacent parallelo etiam aëris temperiem, & stirpium procreationem habere eandem. Verum quia vastæ interveniunt solitudines, non omnia loca scimus. Itidem ignorantur, quæ supra Ammonem, & Anases sunt usque in Æthiopiam. Immo nec Æthiopiæ fines, nec Libyæ dicere expeditum est, atque adeo ne ejus quidem, quæ Aegypto adjacet quicquam diserte scimus: nedum eorum, quæ Oceanum 2 attingunt.

Enim vero quando de his regionibus optimas notissimasque partes Romani obtinent, omnium quæ ante valuerant imperiis superatis: (quorum quidem ad nos devenerit memoria) è re visum est, eorum quoque res compendio indicare. Ostendimus Romanos una ex urbe profectos, belli & pacis artibus totam Italiam, deinde quæ Italiæ proxima sunt omnia, eadem virtute in suam potestatem redegisse. Divisa autem terra in tres continentes, Europam fere totam habent, præter eas partes quæ extra Istrum sunt, & præter Oceani accolas eos, qui inter Rhenum Tanaimque habitant. Africæ vero ora, quæ nobis ex adverso est, tota Romanis est subdita: cætera vel inhabitabilis vel sterilis, vel incolitur misere, & à vagis hominibus. Itidem Asiæ ora quæ ad nos obvertitur, tota Romanis paret, nisi quis Achæorum, Zygorum, & Heniochorum rationem putet habendam,

illa τοὺς κατ' αὐτὸ μαλακῶς, bene habere merito videantur, modo αὐτὸν legas non αὐτό. Erit enim non incommoda sententia: posse ab ore Syrtis majoris ad intimum ejus recessum perveniri quatriduo: etiam si quis μαλακῶς βαδίζοι, nec nimis festinet. Rursus qui meminerit Automala fuisse urbem in eo recessu, merito suspicetur verba illa τοὺς κατ' αὐτὸ μαλακῶς retinere potius vestigium veræ lectionis, quam ipsam esse. Priorem vero interpretem locum aliter legisse ex interpretatione apparet. Nam pro illis ὡς ἐπὶ χειμερινὰς ἀνατολὰς legit ἐφ' ἑσπερίδων. Ac cum dixerit lib. secundo majoris Syrtis τὸ βάθος esse ἀφ' ἑσπερίδων εἰς Αὐτομάλα, agatque hoc loco de eodem intervallo, extet autem utrinsque vocis hic vestigium, fortasse non inepte affirmarit aliquis utramque vocem esse restituendam. Cæterum quid sit statuendum, ἐν Ἄμμωνος ἴδοι τις ἄν. *Casaub.*

1. *Ad Hesperidum*) Sic esto: nihil ego in meis habeo libris, disputatio in Onomastico explicabitur, DEO dante. De iis quæ sunt in fine libri, malo legi doctissimorum hominum scripta, quam extra institutum nostrum libentius evagari. *Xyland.*

2. *Attingunt*) Adde ex Hopperi versione. *Quare nostræ habitabilis partes sic se habent.*

qui in anguſtis admodum & ſterilibus locis latrocinia exercent, & nullibi fixis ſedibus vivunt. Mediterranea & interiora partim Romani habent, partim Parthi, & barbari, qui ſupra hos ſunt, orientem ac ſeptentrionem verſus, ut Indi, Bactrii, & Scythæ, dehinc Arabes, & Aethiopes, quibus ſemper aliquid adimunt Romani. Eorum, quæ Romanis obediunt, partem reges tenent: aliam ipſi habent, provinciæ nomine: & præfectos & quæſtores in eam mittunt. Sunt & nonnullæ civitates liberæ conditionis, aliæ ab initio per amicitiam Romanis adjunctæ, aliæ ab ipſis honoris gratia libertate donatæ. Sunt & principes quidam ſub eis & reguli & ſacerdotes: his permiſſum eſt patria ſectari inſtituta. Provinciæ aliter atque aliter diverſis temporibus diviſæ fuerunt. Exponam, ut noſtro tempore Auguſtus imperator diviſerit. Is, cum civitas ei totius imperii adminiſtrationem permiſiſſet, & pacis & belli poteſtatem ad annos vitæ totam ditionem bifariam diviſit, ita ut partem ſibi vindicaret, partem populo daret. Sibi quidem, quæcunque militum præſidio eſſent tenenda, quales ſunt regiones barbaræ, & gentibus nondum ſubactis finitimæ: ſteriles quidem & cultui ægre parentes, qua re incolæ cæterarum rerum penuria impulſi, & copia munitionum freti jugum detrectarent. Populo autem reliquam conceſſit, quæ pacata facile ſine armis ſub imperio retineretur. Utramque portionem in provincias numero multas diviſit: quarum aliæ Cæſaris, aliæ populi dicuntur. In ſuas præfecturas Cæſar ipſe procuratores mittit, alias aliter regionem diſtribuens, & pro eo atque res exigit, ſuas rationes inſtituens. At in ſuas provincias populus prætores vel conſules mittit: ſed & hæ diverſe ſolent dividi, prout uſus poſtulaverit. Initio tamen duas conſulares fecit; Africam ſcilicet, quæ Romanis paret: ea modo demta, quæ prius

A ληστρικῶς καὶ νομαδικῶς ζώντων ἐν στενοῖς καὶ λυπροῖς χωρίοις. Τῆς δὲ μεσογαίας, καὶ τῆς ἐν βάθει, τὴν μὲν ἔχουσιν αὐτοὶ, τὴν δὲ Παρθυαῖοι, καὶ ὑπὲρ τούτων βάρβαροι· πρός τε ταῖς ἀνατολαῖς καὶ ταῖς ἄρκτοις Ἰνδοὶ καὶ Βάκτριοι καὶ Σκύθαι, εἶτ' Ἄραβες καὶ Αἰθίοπες· προστίθεται δὲ ἀεί τι παρ' ἐκείνων αὐτοῖς. Ταύτης δὲ τῆς συμπάσης χώρας τῆς ὑπὸ Ῥωμαίοις, ἡ μὲν βασιλεύεται· ἣν δ' ἔχουσιν αὐτοὶ καλέσαντες ἐπαρχίαν· καὶ πέμπουσιν ἡγεμόνας καὶ φορολόγους· * Εἰσὶ δὲ καὶ ἐλεύθεραι πόλεις, αἱ μὲν ἐξ ἀρχῆς κατὰ φιλίαν προσελθοῦσαι, τὰς δ' ἠλευθέρωσαν αὐτοὶ κατὰ τιμήν. Εἰσὶ δὲ καὶ

B δυνάσται τινὲς καὶ φύλαρχοι καὶ ἱερεῖς ὑπ' αὐτοῖς· οὗτοι μὲν δὴ ζῶσι κατά τινας πατρίους νόμους. αἱ δ' ἐπαρχίαι διῄρηνται ἄλλοτε μὲν ἄλλως. ἐν δὲ τῷ παρόντι, [1] ὡς Καῖσαρ ὁ Σεβαστὸς διέταξεν. [2] Ἐπεί τοι γὰρ ἡ πατρὶς ἐπέτρεψεν αὐτῷ τὴν προστασίαν τῆς ἡγεμονίας, καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης κατέστη κύριος διὰ βίου, δίχα διεῖλε πᾶσαν τὴν χώραν· καὶ τὴν μὲν ἀπέδειξεν ἑαυτῷ, τὴν δὲ τῷ δήμῳ· ἑαυτῷ μὲν ὅση στρατιωτικῆς φρουρᾶς ἔχει χρείαν· αὕτη δ' ἐστὶν ἡ βάρβαρος καὶ πλησιόχωρος τοῖς μήπω κεχειρωμένοις ἔθνεσιν, ἢ λυπρὰ καὶ δυσγεώργητος, ὥσθ' ὑπὸ ἀπορίας τῶν

C ἄλλων, ἐρυμάτων δ' εὐπορίας, ἀφηνιάζειν καὶ ἀπειθεῖν· τῷ δήμῳ δὲ τὴν ἄλλην ὅση ἦν εἰρηνικὴ, καὶ χωρὶς ὅπλων ἄρχεσθαι ῥᾳδία· ἑκατέραν δὲ τὴν μερίδα εἰς ἐπαρχίας διένειμε πλείους· ὧν αἱ μὲν καλοῦνται Καίσαρος, αἱ δὲ τοῦ δήμου. [3] Καὶ εἰς μὲν τὰς Καίσαρος ἡγεμονίας καὶ διοικητὰς Καῖσαρ πέμπει, διαιρῶν ἄλλοτε ἄλλως τὰς χώρας, καὶ πρὸς τοὺς καιροὺς πολιτευόμενος· [4] εἰς δὲ τὰς δημοσίας ὁ δῆμος στρατηγοὺς ἢ * ὑπατικούς· καὶ αὗται δ' εἰς μερισμοὺς ἄγονται διαφόρους, ἐπειδὰν κελεύῃ τὸ συμφέρον. Ἀλλ' ἐν ἀρχαῖς τε διέθηκε [5] ποιήσας ὑπατικὰς μὲν

D δύο. [6] Λιβύην μὲν ὅση ὑπὸ Ῥωμαίοις, ἔξω τῆς

* Scripti, εἰσὶ δὲ τινὲς καί.

p. 840.

* Vulgo ὑπάτους.

1. Ὡς Καῖσαρ ὁ Σεβαστὸς διέταξεν) De hac Auguſti diviſione provinciarum lege quæ ſcribunt Suetonius in Auguſto cap. 47. & 48. & Græcus paraphraſtes Inſtitutionum Juris libro ſecundo titulo primo. Sed omnium maxime videndus Dio, qui libro quinquageſimo tertio, & partitionem hanc provinciarum refert, & de iis, qui mittebantur in utraſque provincias tam Cæſaris quam populi Rom. tractat cum cura & ſtudio magno. Strabo iterum libro tertio hiſtoriam tetigit. *Caſaub.*

2. Ἐπεί τοι γὰρ ἡ πατρὶς ἐπέτρεψεν αὐτῷ τὴν προστασίαν τῆς ἡγεμον.) Legem regiam intelligit, quæ de Auguſti imperio lata eſt, qua lege populus ei & in eum omne imperium ſuum & poteſtatem conceſſit, ait Juſtinianus Imperator, Inſtitutionem lib. I. tit. II. *Idem.*

3. Καὶ εἰς μὲν τὰς Καίσαρος ἡγεμονίας καὶ διοικητὰς Καῖσαρ πέμπει) Lego, καὶ εἰς μὲν τὰς Καίσαρος, ἡγεμόνας καὶ διοικητὰς Καῖσαρ πέμπει. *Idem.*

4. Εἰς δὲ τὰς δημοσίας ὁ δῆμος στρατηγοὺς ἢ ὑπάτους) Magis proprie dixiſſet στρατηγικοὺς ἢ ὑπατικούς, ut loquitur paulo poſt. Nam ut diſerte notat Dio, Cæſar τὰ ὀνόματα τό, τε τοῦ στρατηγοῦ καὶ τὸ τοῦ ὑπάτου in Italia voluit retineri. Sic tamen etiam L. III. Strabo eſt loquutus, ut nihil ſit temere mutandum. *Idem.*

5. Ποιήσας ὑπατικὰς μὲν δύο) Sic libri ſcripti, ſubauditur autem ἐπαρχίας. vulgo ὑπάτους. *Idem.*

6. Λιβύην ὅση) Servius ad Virg. Æn. I. ℣ſ. 188. de hac Libyæ parte, *Cervi*, inquit, *non ſunt in provincia proconſulari ad quam venit Æneas.* Idem.

1. Ὅτι

ὑπὸ Ἰούβᾳ μὲν πρότερον, νυνὶ δὲ Πτολεμαίῳ A τῷ ἐκείνου παιδί· καὶ Ἀσίαν τὴν ἐντὸς Ἅλυος καὶ τοῦ Ταύρου, πλὴν Γαλατῶν, καὶ τῶν ὑπὸ Ἀμύντου γενομένων ἐθνῶν, ἔτι δὲ Βιθυνίας καὶ τῆς Προποντίδος· δέκα δὲ στρατηγίας· κατὰ μὲν τὴν Εὐρώπην, καὶ τὰς πρὸς αὐτῇ νήσους, τήν τε ἐκτὸς Ἰβηρίαν λεγομένην, 1 ὅση ἐπὶ τὸν Βαῖτιν ποταμὸν καὶ τὸν Ἄτακα· καὶ τῆς Κελτικῆς τὴν Ναρβωνῖτιν. Τρίτην δὲ Σαρδὼ μετὰ Κύρνου, καὶ Σικελίαν τετάρτην· Πέμπτην δὲ καὶ ἕκτην τῆς Ἰλλυρίδος τὴν πρὸς τῇ Ἠπείρῳ, καὶ Μακεδονίαν. Ἑβδόμην δ' Ἀχαΐαν μέχρι Θετταλίας καὶ Αἰτωλῶν καὶ Ἀκαρνάνων, καί τινων Ἠπειρωτι- B κῶν ἐθνῶν, ὅσα τῇ Μακεδονίᾳ προσώριστο. Ὀγδόην δὲ Κρήτην μετὰ τῆς Κυρηναίας. Ἐννάτην δὲ Κύπρον. Δεκάτην δὲ Βιθυνίαν, μετὰ τῆς Προποντίδος, καὶ τοῦ Πόντου τινῶν μερῶν· τὰς δὲ ἄλλας ἐπαρχίας ἔχει Καῖσαρ· ὧν εἰς ἃς μὲν πέμπει τοὺς ἐπιμελησομένους ὑπατικοὺς ἄνδρας, εἰς ἃς δὲ στρατηγικοὺς, 2 εἰς ἃς δὲ καὶ ἱππικούς. Καὶ βασιλεῖς δὲ καὶ δεκαρχίαι καὶ δυνάσται τῆς ἐκείνου μερίδος καὶ εἰσὶ, καὶ ὑπῆρξαν ἀεί.

sub Juba fuit, nunc verò Ptolemæo addicta est illius filio: Et Asiam cis Halym & montem Taurum, Galatis exceptis & gentibus quæ Amyntæ paruerunt, excepta etiam Bithynia, & Propontide. Prætorias autem X constituit. Earum sunt in Europa, Prima Hispania, & insulæ ad eam sitæ externè. Secunda quæ est interioris sive Bæticæ Hispaniæ, & ad Atacem, & Narbonensem Galliam. Tertia Sardinia cum Cyrno, *id est*, *Corsica*. Quarta Sicilia. Quinta & sexta Illyricum adjunctis Epiro & Macedonia. Septima Achaia, usque ad Thessaliam, Aetoliam, atque Acarnaniam, & quasdam gentes Epiroticas Macedoniæ adfines. Octava Creta cum Cyrenaica. Nona Cyprus. Decima Bithynia cum Propontide, & quibusdam Ponti partibus. Reliquas provincias Cæsar tenet, ac gubernatum mittit in quasdam viros consulares, in alias prætorios: sunt & in quas equestris ordinis viros. Reges autem, decarchiæ, & reguli semper fuere Imperatoris portioni adjudicati, idque etiamnum servatur.

1. Ὅση ἐπὶ τὸν Βαίτην ποταμὸν καὶ τὸν Ἄτακα) Transpositione vocum, fœde hic locus est corruptus. Nam ut verba sunt ordinata, legendum esset καὶ τὸν Ἄναν non Ἄτακα. Ille fluvius est Hispaniæ, Bæticam ab occasu & septentrione terminans. Atax mediam fere Narbonensem provinciam secat. Si lectionem vulgatam retinemus, omnino hæc verba καὶ τὸν Ἄτακα istis sunt postponenda, καὶ τῆς Κελτικῆς. Verum quid opus fuerit Atacis mentionem facere non video. prorsusque de hoc loco certi aliquid statuere, nec nos possumus, nec alius fortasse qui æque fuerit ac nos sumus (hic quidem) ope C veterum exemplarium destitutus. Cæterum notat Dio Lib. LIV. pag. 523. Galliam Narbonensem & Cyprum, quæ hic inter prætorias provincias recensentur, ab Augusto populo fuisse concessas, quum ipse prius eas retinuisset: missosque proconsules à populo Romano in utramque provinciam fuisse. *Cas.*

2. Εἰς ἃς δὲ καὶ ἱππικούς) Videntur hæc pertinere ad id quod libro quarto notavit, εἰς τοὺς τελέως βαρβάρους mitti solitum aliquem ἵππαρχον. Verumtamen etiam aliæ provinciæ ab equitibus regebantur. Sed de his satis. *Idem.*

LECTO-

LECTORI BENEVOLO.

Etsi poteramus, Lector, sine ullo tuo fortasse damno omittere Græcas ὑποθέσεις, quas singulis libris Strabonis Aldus præposuit: tamen quia extant in plerisque veteribus codicibus, placuit eas tibi ex iisdem libris hic subjicere. Sciendum autem, neque primi libri ὑπόθεσιν, quam edimus, fuisse in Aldi codicibus: neque in nostris, quam ille edidit, libri octavi.

ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ
τοῦ πρώτου βιβλίου Κεφάλαια.

Ὅτι οὐκ ἐκτὸς φιλοσοφίας ἡ γεωγραφικὴ πραγματεία. Ὅτι καὶ Ὅμηρος αὐτῇ πανταχοῦ τῶν ἐπῶν φαίνεται χρώμενος. Ὅτι οἱ πρότερον αὐτῇ χρησάμενοι ἐλλειπῶς ἢ ἀναρθρώτως, ἢ ἐσφαλμένως, ἢ ψευδῶς, ἢ τοῖς αὐτοῖς ἀσυμφώνως εἰρήκασιν. Ἔλεγχοι καὶ ἀποδείξεις τοῦ εἰκότως αὐτὸν οὕτω κρίνειν κεφαλαιώδεις, πάσης οἰκουμένης συντόμως ὑποτυποῦντες τὴν διάθεσιν. Πίςις εἰκότων, καὶ τεκμηρίων βεβαίωσις τοῦ κατὰ πολλὰ μέρη τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ εἰς ἀλλήλους μετατεθῆναι.

ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ.

*Ἐν τῷ δευτέρῳ κατὰ λέξιν προβαλλόμενος τὰ Ἐρατοσθένους, διαιτᾷ καὶ διελέγχει ὅσα μὴ ὀρθῶς * εἴρηται ἢ διαγέγραπται. καὶ Ἱππάρχου δὲ τῶν πολλῶν μιμνήσκεται ἐπιλαμβανόμενος· καὶ ἐπὶ τέλει ἔκθεσις σύντομος, καὶ τρόπον τινὰ σύνοψις τῆς ὅλης πραγματείας, τουτέςι τῆς γεωγραφικῆς ἱςορίας.*

* γρ. διήρηται.

ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ.

ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ.

*Ἐν τῷ τετάρτῳ τὰ περὶ Γαλλίαν καὶ Ἰβηρίαν· καὶ ὅσα διείργουσιν αἱ Ἄλπεις τῆς * Ἰβηρίας ἔνδον· ἐν οἷς καὶ Βρετανία, καὶ τῶν ὠκεανιτίδων νήσων τινές· ὅσαι καὶ δοκοῦσιν οἰκεῖσθαι· καὶ βαρβάρων χώραν, καὶ ἔθνη παροικοῦντα τοῦ Ἴςρου πέρας.*

* γρ. Ἰταλίας.

ΤΟΥ ΠΕΜΠΤΟΥ.

Ἐν τῷ πέμπτῳ τὰ περὶ Ἰταλίαν ἀπὸ τῆς ὑπωρείας τῶν Ἄλπεων μέχρι τοῦ Σικελικοῦ πορθμοῦ καὶ Ταραντίνου κόλπου, καὶ τοῦ Ποσειδωνιάτου· ἐν οἷς Βενετία· Λιγουρία· Πίκηνον· Τουσκία· Ῥώμη· Καμπανία· Λευκανία· Ἀπουλία· καὶ ὅσαι νῆσοι τῇ ταύτῃ θαλάσσῃ παράκεινται ἀπὸ Γενουϊτῶν μέχρι Σικελίας.

ΤΟΥ ΕΚΤΟΥ.

Ἐν τῷ ἕκτῳ τὰ ἐφεξῆς τῆς Ἰταλίας καὶ τὰ ἐντὸς τοῦ Ἀδρίου μέχρι Μακεδονίας· ἐν οἷς Ἀπουλία· Καλαβρία καὶ ὅσα κατὰ τὸν Ἰόνιον κόλπον ἅμα ταῖς παρακειμέναις νήσοις ἀπὸ Σικελίας, ἕως τῶν Κεραυνίων, κἀκτοῦ ἄλλου μέρους ἕως Καρχηδόνος καὶ τῶν ταύτῃ παρακειμένων νησιδίων.

ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΟΥ.

Ἐν τῷ ἑβδόμῳ λέγει τῆς Εὐρώπης τὰ λειπόμενα μέρη· ἔςι δὲ τὰ πρὸς τὴν ἕω πέραν τοῦ Ῥήνου μέχρι τοῦ Tανάϊδος, καὶ τοῦ ςόματος τῆς Μαιώτιδος λίμνης, καὶ ὅσα μεταξὺ τοῦ Ἀδρίου, καὶ τῶν ἀριςερῶν τῆς Ποντικῆς θαλάσσης μερῶν, ἀπολαμβάνει πρὸς νότον, μέχρι τῆς Ἑλλάδος, καὶ τῆς Προποντίδος ὁ Ἴςρος· ἐν οἷς καὶ Μακεδονία πᾶσα.

ΑΛΛΩΣ.

Τὰ ἐκτὸς Ἴςρου ἀπὸ Γερμανίας μέχρι Τανάϊδος, καὶ τὰ ἐντος ἀπὸ Ἀδρίου μέχρι Μακεδονίας, καὶ Προποντίδος καὶ τῶν ἀριςερῶν τόπων τοῦ Πόντου.

ΤΟΥ ΟΓΔΟΟΥ.

Ἐν τῷ ὀγδόῳ λέγει τὰ περὶ τῆς Εὐρώπης· Μακεδονίας τὰ λειπόμενα· καὶ Ἑλλάδα πᾶσαν· ἐν ᾗ καὶ ἐγχρονίζει διὰ τὸ πολύγνωςον τῆς χώρας, διακριβῶν, καὶ εὐκρινῆ ποιῶν τὰ ἀδιακρίτως, καὶ ἀδιορίστως ὑπὸ τῶν ποιητῶν τε καὶ ἱστορικῶν περὶ τῶν ταύτῃ πόλεων εἰρημένα· καὶ μάλιστα ἐν καταλόγῳ τὲ καὶ ἄλλοθι πολλαχοῦ τῆς ποιήσεως.

ΤΟΥ

ΤΟΥ ΕΝΝΑΤΟΥ.

Ἐν τῷ ἐννάτῳ περιέχει τῆς Ἑλλάδος, Ἀθηνῶν μάλιστα, πανηγυρικὴν ἔκφρασιν καὶ Βοιωτίαν καὶ Θετταλίαν μετὰ τῆς παραλίας αὐτῆς.

ΤΟΥ ΔΕΚΑΤΟΥ.

Τὸ δέκατον περιέχει τὰ περὶ Αἰτωλίαν καὶ τὰς παρακειμένας νήσους· ἔτι δὲ Κρήτην πᾶσαν, ᾗ καὶ μάλιστα ἐγχρονίζει· νόμιμά τε αὐτῆς διηγούμενος, καὶ τῶν κρήτων· πρός γε καὶ τῶν Ἰδαίων δακτύλων τὴν ἐν αὐτῇ γένεσιν, καὶ τιμὴν, καὶ ὄργια ἐπεξιών· καὶ τὸ ἴδιον δὲ γένος Στράβων ἀπὸ Κρήτης λέγει· ἔτι δὲ καὶ τὰς περὶ Κρήτην νήσους, πολλὰς οὔσας· ἐν αἷς εἰσὶ, καὶ αἱ Σποράδες, καὶ τῶν Κυκλάδων ἔνιαι.

ΤΟΥ ΕΝΔΕΚΑΤΟΥ.

Τὸ ἑνδέκατον, ἄρχεται μὲν τῆς Ἀσίας· τοῦ δὲ Τανάϊδος ἀπὸ τῶν ἀρκτικῶν μερῶν ἄνωθεν, ἀρχομένου διαιρεῖν τὴν Εὐρώπην τῆς Ἀσίας· περιέχει δὲ τὸ βιβλίον καὶ τὰ παρακείμενα ἔθνη ταῖς ἀρχαῖς αὐτοῦ πρὸς τῇ ἀνατολῇ, καὶ μεσημβρίᾳ· ἡ καὶ Ἀσία ἐστί· ἔστι δὲ τῇδε ἔθνη βάρβαρα τῷ βιβλίῳ ἐγκείμενα ὅσα παροικεῖ τὸ Καυκάσιον ὄρος· ἐν οἷς Ἀμαζόνες τε καὶ Μασαγέται· Σκύθαι, καὶ Ἀλβανοί· καὶ Ἴβηρες· Βακτριανοί· Κάσπιοι· Μῆδοι· Πέρσαι· Ἀρμενίαι δύο ἕως τῆς Μεσοποταμίας· ἔχει δὲ καὶ Τρωγλοδύτας, καὶ
* γρ. καλούμενα. Ἡνιόχους οὕτω * λεγόμενα ἔθνη· καὶ Σκηπτούχους, Χοάνους, Ἀσσυρίους, Πολυφάγους, Ἀβιανοὺς, Σιρακοὺς, Ταπύρους· ἐπεμνήσθη δὲ Ἰάσονος καὶ Μηδείας, καὶ ὧν ἔκτισαν πόλεων· ἔτι δὲ Ξέρξου, καὶ Μιθριδάτου καὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου.

ΤΟΥ ΔΩΔΕΚΑΤΟΥ.

Τὸ δωδέκατον περιέχει τὰ ὑπόλοιπα τῆς Ποντικῆς χώρας· καὶ ἐφεξῆς, Καππαδοκίαν· Γαλατίαν, Βιθυνίαν, Μυσίαν· Φρυγίαν· Μαιονίαν· καὶ πρὸ τούτων Σινωπίδα πόλιν Ποντικὴν, καὶ Ἡράκλειαν καὶ Ἀμάσειαν· ἔτι Ἰσαυρίαν, Λυκίαν, Παμφυλίαν, Κιλικίαν, μετὰ τῶν παρακειμένων νήσων, καὶ ὀρῶν, καὶ ποταμῶν.

ΤΟΥ ΤΡΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΥ.

Τὸ τρισκαιδέκατον περιέχει τῆς Ἀσίας τὴν ἀπὸ τῆς Προποντίδος κάτωθεν ἀπὸ τῆς Κυζίκου ἀρχομένην· καὶ ἐφεξῆς τὴν ταύτῃ παραλίαν πᾶσαν· καὶ εἴ τινες νῆσοι ὑπάρχουσιν· ἐγχρονίζει δὲ μάλιστα τῇ Τροίᾳ εἰ καὶ ἔρημος, διὰ τὸ ἐπίσημον αὐτῆς, καὶ πολυθρύλλητον ἐκ τοῦ πολέμου.

ΤΟΥ ΤΕΣΣΑΡΕΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΥ.

Τὸ τεσσαρεσκαιδέκατον περιέχει τὰς Κυκλάδας νήσους καὶ τὴν ἀντίπεραν χώραν· ἐν ᾗ Παμφυλία· Ἰσαυρία· Κιλικία· Λυκία· Πισιδία· ἕως Σελευκίας, τῆς Συρίας, καὶ τῆς Ἀσίας τῆς ἰδίως λεγωμένης, Ἰωνίας.

ΤΟΥ ΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑΤΟΥ.

Τὸ πεντεκαιδέκατον βιβλίον περιέχει Ἰνδίαν καὶ Περσίδα.

ΤΟΥ ΕΞΚΑΙΔΕΚΑΤΟΥ.

Τὸ ἑξκαιδέκατον περιέχει τὴν * Ἀσσυρίαν χώραν· ἐν ᾗ Βαβυλὼν, καὶ Νίσιβις, πόλεις μέγισται, καὶ τὴν Ἀδιαβηνὴν, καὶ Μεσοποταμίαν· Συρίαν πᾶσαν· Φοινίκην· Παλαιστίνην· Ἀραβίαν πᾶσαν. καὶ ὅσα τῆς Ἰνδικῆς τῇ Ἀραβίᾳ [ἣ] συνάπτει, καὶ τὴν Σαρακηνῶν· ἣν Σκηνῆτιν καλεῖ, καὶ πᾶσαν τὴν παρακειμένην τῇ τε νεκρᾷ θαλάσσῃ καὶ τῇ ἐρυθρᾷ.

* γρ. Ἀστύριον & Ἀττυρίαν.

ΤΟΥ ΕΠΤΑΚΑΙΔΕΚΑΤΟΥ.

Τὸ ἑπτακαιδέκατον περιέχει Αἴγυπτον ἅπασαν, καὶ Λιβύην πᾶσαν.

ΧΡΗΣΤΟ-

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ

ΕΚ ΤΩΝ

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ.

CHRESTOMATHIÆ

EX

STRABONIS GEOGRAPHICIS.

Interprete HIERONYMO GEMUSÆO.

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ

ΕΚ ΤΩΝ

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΥ α΄.

CHRESTOMATHIÆ

EX

STRABONIS GEOGRAPHICORUM

LIBRO I.

Quod Homerus primus sit ausus Geographiam tractare. Quod enim terrarum orbis universus oceano alluatur tanquam insula, ipse ait, nunc quidem, " Ibo ut telluris almæ confinia spectem " Oceanumque. nunc autem de orientali parte terræ, " Inde recens radiis jam sol percusserat arva, " Oceani lentas alti præfugerat undas. De occiduo vero, " Incidit oceano lux fulgentissima solis. Et de australi, " Juppiter Oceanum & duram cognomine gentem " Æthiopum hesternus petiit. De septentrionali vero, " Oceani tota est undarum atque æquoris expers. Oceanum autem appellat ipsum Horizontem. Quod refluum vocat oceanum Homerus, ob undarum accessus atque recessus. Cujus generis est & illud, " Terque die revomit, ter sorbet deinde refluxus. Id enim si non ter, sed bis tantum accidit, fortasse aut scripturæ error est, aut historiæ, aut poëticus excessus sermonis. Ejusmodi est & illud " E tranquille fluente. Nam recessus lentus est, nec universus fit. Quod cum Homerus scopulos interdum tectos, interdum dicat nudatos, oceani recessus atque accessus innuit. Quod affectiones oceani circa undarum accessus atque recessus consentiunt mare continuum atque unum esse, quod ubique idem fit aquæ incrementum & decrementum, aut non admodum variat, tanquam ab eadem causa proficiscatur. Quod Homerus totius adjacentis nobis oræ maritimæ situm describit, appellans

A ΟΤΙ [b] Ὅμηρος πρῶτος ἐτόλμησεν γεωγραφῆσαι. ΟΤΙ [c] γὰρ ἡ γῆ ὑπὸ τοῦ ὠκεανοῦ περικλύζεται νήσου δίκην, αὐτὸς λέγει. νῦν μὲν, [d] " Εἶμι γὰρ ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης " Ὠκεανόν τε· νῦν δὴ, περὶ τοῦ ἀνατολικοῦ τῆς γῆς, [e] " Ἠέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας, " Ἐξ ἀκαλαῤῥείταο βαθυῤῥόου ὠκεανοῖο. περὶ δὲ τοῦ δυτικοῦ· " Ἐν δ' ἔπεσ' ὠκεανῷ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο. περὶ δὲ τοῦ νοτίου· [f] " Ζεὺς γὰρ ἐς ὠκεανὸν μετ' [g] ἀμύμονας αἰθιοπῆας " Χθιζὸς ἔβη. περὶ B δὲ τοῦ βορείου· " Οἴη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν ὠκεανοῖο. Ὠκεανὸν δὲ λέγει τὸν ὁρίζοντα. ΟΤΙ [h] ἀψόῤῥοον Ὅμηρος τὸν ὠκεανὸν λέγει, διὰ τὰς ἀμπώτεις καὶ πλημμυρίδας· τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ, " Τρὶς μὲν γάρ τ' ἀνίησιν ἐπ' ἤματι, τρὶς δ' ἀναροιβδεῖ· καὶ γὰρ εἰ μὴ τρὶς, ἀλλὰ δὶς, ἴσως ἢ ἡ γραφὴ ἡμάρτηται, ἢ ἡ ποιητικὴ ὑψηγορία, ἢ ἡ ἱστορία παρέπεσεν· τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ " Ἐξ ἀκαλαῤῥείταο· ἡ γὰρ ἄμπωτις πραεῖα καὶ οὐκ ἀθρόα. ΟΤΙ [i] καὶ τὸ σκοπέλους λέγειν τὸν Ὅμηρον, τότε μὲν καλυπτομένους, τότε δὲ γυμνουμένους, τὰς ἀμπώτεις καὶ πλημμυρίδας αἰνίττεται. ΟΤΙ [k] τὰ πάθη τοῦ ὠκεανοῦ τὰ περὶ C τὰς ἀμπώτεις καὶ τὰς πλημμυρίδας ὁμολογεῖ συνεχῆ καὶ μίαν εἶναι τὴν θάλασσαν. πανταχοῦ γὰρ αὐτὴ αὔξησις καὶ μείωσις τοῦ ὕδατος, ἢ οὐ πολλὺ παραλλάττει, ὡς ἂν ἀπὸ μιᾶς αἰτίας γινομένη. ΟΤΙ [l] Ὅμηρος πᾶσαν τὴν καθ' ἡμᾶς παραλίαν γεωγραφεῖ, λέγων

a In *Ed. Basil.* titulus hoc modo concipitur, Σὺν θεῷ χρηστομάθειαι &c. b *Strab.* p. 1. & 2. *B.* & 7. *A.* juxta *Ed. Paris.* c *Strab.* p. 2. C. 4. *A.* d *Strab.* p. 4. *B.* e *Strab.* p. 2. C. f *Strab.* p. 3. *B.* g Ἀμύμονας in vulgatis *Homeri* libris. h *Strab.* p. 4. C. i *Strab.* p. 4. *D.* k *Strab.* p. 5. *D.* l *Strab.* p. 6. *B.* C. *D.*

[A] Λιβύην, Θήβας, Αἴγυπτον, Φοινίκην, Κύπρον, Σιδόνα, [a] Σολύμους, Κᾶρας, καὶ τὰς περὶ αὐτὰς νήσους. ἔπι δὲ Φρυγίαν, καὶ Ἑλλήσποντον, καὶ Τρῶας, καὶ Παφλαγόνας, καὶ Αἰήτην, καὶ Ἰάσονα, καὶ Κιμμερίους, καὶ τοὺς τοῖς Θρᾳξὶ πλησιοχώρους Μυσοὺς περὶ τὸν Ἴστρον οἰκοῦντας. εἶτα, Κίκονας, καὶ Λάρισσαν, καὶ τὴν ἑξῆς Ἑλλάδα, μέχρι τῆς Θεσπρωτίας. εἶτα, τὰ τῆς Ἰταλίας ἄκρα, Τεμέσην, καὶ Σικελοὺς, καὶ Ἠλύσιον πεδίον. εἰ δέ τινα μεταξὺ παραλείπει, οὐ θαῦμα. τοιαύτη γὰρ ἡ γεωγραφία. ΟΤΙ [b] Ἀναξίμανδρος, ὁ Θαλοῦ μαθητὴς καὶ πολίτης, πρῶτος [B] γεωγραφικὸν πίνακα ἐξέδωκεν· Ἑκαταῖος δὲ, σύγγραμμα. ΟΤΙ [c] ἀδύνατον, ἄνευ τῆς τῶν οὐρανίων θεωρίας, γεωγραφῆσαι. καὶ γὰρ δεῖ, πρὸς μὲν τὰ μήκη τῶν πόλεων, τῶν ἐκλειπτικῶν ἡλίου καὶ σελήνης παρατηρήσεων· πρὸς δὲ τὰ πλάτη, τῆς τῶν κλιμάτων διαφορᾶς. ΟΤΙ [d] ἡ γεωγραφία, συνῆπται ἔκ τε γεωμετρίας καὶ μετεωρολογίας. ΟΤΙ εἰ καὶ τὰ οὐράνια τῷ τόπῳ ἀφέστηκε τῶν ἐπιγείων, τοσοῦτον ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης, ἀλλὰ τῇ θεωρίᾳ ἥνωται. ΟΤΙ [e] τοὺς παρ' Ὁμήρῳ Ἐρεμβοὺς, τοὺς Τρωγλοδύτας δεῖ Ἄραβας ἐξακούειν, παρὰ τὸ ἐν τῇ ἔρᾳ (τῇ γῇ) [C] ἐμβαίνειν. ΟΤΙ [f] ἡ γεωγραφία, οὐ μόνον διὰ φιλοσοφίαν μεγάλα συντελεῖ, ἀλλὰ καὶ διὰ πολιτικὰς καὶ στρατηγικὰς φρονήσεις τε καὶ πράξεις. ΟΤΙ [g] τὸ πολλῶν ἀνθρώπων ἰδεῖν ἄστεα καὶ νοῦν γνῶναι, καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους μεγάλων ἐπιίστορα ἔργων εἰρημένον, [h] τὴν ἐκ τῆς Γεωγραφικῆς ἱστορίας διαγινομένην φρόνησιν ἐμφανίζει. ΟΤΙ [i] ἡ μὲν γεωγραφία, τῆς ὅλης οὔσα οἰκουμένης ἱστορία, περὶ τὸ ποσὸν μᾶλλον καταγίνεται, ὡς μαθηματικωτέρα· ἡ δὲ χωρογραφία τόπου τινὸς οὖσα, οἷον ὡς Ὅμηρος λέγει, "Οἵ θ' Ὑρίην ἐνέμοντο καὶ Αὐλίδα πετρήεσσαν, [D] [k] Καὶ πολύκνημον Ἐτεωνὸν, καὶ πολυτρήρωνα Θίσβην, καὶ πολυστάφυλον Ἄρνην, περὶ τὸ ποιὸν τῆς χώρας· οἷον εἰ βαθύγειος, εἰ ὀρεινὴ, εἰ πεδιὰς, εἰ ἄξυλος, εἰ μέταλλα ἔχουσα. ΟΤΙ [l] ἄλλος μὲν ὁ τῆς Ἰνδικῆς χωρογράφος, ἀγνοῶν τὴν Ἑλλάδα τυχόν· καὶ ἄλλος ὁ τῆς Αἰγύπτου, ἀγνοῶν τὰ τῆς Περσίδος καὶ Βακτριανῆς. ΟΤΙ [m] δεῖ γεωμετρικῆς καὶ

[A] Libyam, Thebas, Ægyptum, Phœnicem, Cyprum, Sidonem, Solymos, Caras, atque circumjacentes insulas. Præterea autem, Phrygiam, & Hellespontum, & Troas, & Paphlagonas, & Æeten, & Jasonem, & Cimmerios, & Thracibus vicinos Mysas, accolentes Istrum. Deinde Ciconas, & Larissam, &; quæ deinceps sita est, Hellada usque ad Thesprotiam: postmodum Italiæ extrema, Temesam, Siculos, & campum Elysium. Quod si nonnulla, quæ inter hæc jacent, omittit, id mirum esse non debet. Ita enim solet Geographia. Quod Anaximander Thaletis discipulus & civis, primus geographicam tabulam [B] ediderit; Hecatæus vero codicem scriptum reliquerit. Quod sit impossibile, absque cœlestium rerum inspectione, geographiam tractare: nam ad longitudines urbium, solis & lunæ defectuum observatione opus est; ad latitudines vero, inspiciendæ sunt climatum differentiæ. Quod geographia composita sit, ex geometrica exercitatione & rerum sublimium tractatione. Quod cœlestia, quamvis loco à terrenis tantum distent, quantum à terra cœlum abest, contemplatione tamen inter se juncta sint. Quod per eos, qui apud Homerum sunt Erembi, Troglodytas Arabas intelligere [C] oporteat, sic dictos, quod ἔραν, id est, terram subeunt. Quod geographia non solum ad philosophiam, verum etiam ad prudentiam atque actiones civiles & Imperatorias conducat magnopere. Quod tum hoc, "Mores hominum multorum nosse atque urbes; tum illud quod de Hercule fertur, "magnorum inspectorum operum, eam quæ ex geographica historia nascitur, prudentiam significat. Quod geographia, tanquam orbis totius habitabilis historia, in quanto potius versatur, ut quæ sit magis finitima mathematicæ. At chorographia, cum sit loci cujuspiam, velut dum Homerus ait, "Qui colunt [D] Hyriam lapidosamque Aulida; & dum asperam vocat Eteonon, aut Thisben columbis divitem, aut Arnem vitiferam, in qualitate regionis explicanda sese occupat, velut an sit campestris regio, an montana, aut profunda, aut lignorum, aut metallorum ferax. Quod alius contingat Indiæ chorographus, qui forte Græciam ignoret; alius Ægypto, ignorans Persidis naturam & Bactrianæ. Quod geometria &

a Vide *Josephi* Antiq. Jud. L. VII. c. 3. b *Strab.* p. 7. *A. B.* Vide *Agathemerum* p. 1. c *Strab.* p. 7. B.C. d *Strab.* p. 8. B.C. e *Strab.* p. 2. C. p. 42. *A.* f *Strab.* p. 1, 2. *A.* p. 8. *D.* p. 9. *A. B. C.* p. 10. *D.*

g *Strab.* p. 8. *D.* p. 9. *A.* h Ita legimus In *Ed. Basil.* τὴν ἐκ τῆς γραφικῆς ἱστορίας διαγινομένης φρόνησιν. i *Strab.* p. 9. C. D. p. 10. *A.* k *Strab.* p. 298. C. l *Strab.* p. 9. *D.* m *Strab.* p. 11. C. *D.*

astronomia ei sit opus, qui geographiam sit tractaturus. Quodque ex his ipsis hypotheses sint sumendæ; velut quod Sphæricus sit mundus: item terræ superficies quod sit Sphærica. Præterea de corporum ad medium inclinatione, & quæcunque hujusce generis sunt. Quod oporteat minime Imperatorem adeo imperitum esse situs terræ, ut in aliquibus locis constitutus ita dicat, " O socii, neque enim scimus ubi tenebræ, aut ubi Aurora, & similia. Neque rursus de poli elevatione, aut de syderibus quæ simul oriuntur, simul ad medium cœli appellunt, & simul occidunt, alisque id genus, solicitum esse. Quod etiam sphæricam contemplationem attigisse oporteat eum qui geographiam sit tractaturus; velut circulos in sphæra parallelos, & rectos, & ejusmodi alia. Quod ut in colosso totius operis fabricam inspicientes, quæ sunt exigua negligimus; ita in geographia situm regionis, & habitudinem ad cœlestia totius exponimus: an vero aspera sit, aut mari inacessa, & quicquid ejusmodi fuerit, id omittimus. Quod neque ignarus fuerit disciplinarum Eratosthenes, neque tamen vere sit Philosophatus, ac proinde Βῆτα fuisse appellatum, ut qui secundas partes in disciplinis omnibus tulisse videatur. Is minime censebat, poëticen primam esse philosophiam appellandam, sed delectationem solum quandam esse perperam affirmabat. Quod poëtica fons & initium Sermonis ornati existat & Rhetorices, adhibens orationi fastum conjunctum venustati. Scilicet, pedestrem orationem dicimus eam, quæ absque metro è sublimi in humilem deducta sit locum. Quod & leges & urbes antiquæ fabulas susceperint, tanquam larvas quasdam adversus redolentes infantiam, ut Cocytos, Acherontas, Pyriphlegethontas, Stygas, & simpliciter theologiam veterem universam. Quod illud, " Sic falsa veris affinia multa loquutus, non omnia videlicet, sed multa esse fabulosa indicat, alioqui veris similia non essent. ejusmodi autem fabulæ sunt dum veris involvuntur, " Argento ceu si quis circumfuderit aurum, ita enim fabulæ se habent. Quod Homerus Circen appellat Ææam ab urbe Æa: & Symplegadas in mari Byzantio, Planctas: & Pontum Euxinum, per excellentiam præ aliis sic dictum, quod tum maximus æstimaretur, ad oceanum fabulose transtulit:

A ἀστρονομίας τῷ γεωγραφήσοντι, καὶ ὑποθέσεις λαβεῖν ἐξ αὐτῶν· οἷον ὅτι σφαιρικὸς ὁ κόσμος, καὶ ἡ τῆς γῆς ἐπιφάνεια. καὶ ἔτι περὶ τῆς ἐπὶ τὸ μέσον φορᾶς τῶν σωμάτων, καὶ ὅσα τοιαῦτα. ΟΤΙ [a] δεῖ τὸν στρατηγὸν, μήτε τοσοῦτον ἄμοιρον εἶναι γεωγραφίας, ὥς τε λέγειν ἔν τισι τόποις, "Ὦ φίλοι, οὐ γάρ τ' ἴδμεν ὅπη ζόφος, οὐδ' ὅπη ἠώς· καὶ τὰ τοιαῦτα. οὔτε πάλιν περὶ ἐξάρματος τοῦ πόλου, καὶ συνανατολῶν, καὶ συμμεσουρανήσεων, καὶ συγκαταδύσεων τῶν ἀστέρων, πολυπραγμονεῖν, καὶ τῶν ὁμοίων. ΟΤΙ [b] καὶ τῆς σφαιρικῆς θεωρίας δεῖ
B ἧφθαι τὸν γεωγραφήσοντα· οἷον κύκλων ἐν σφαίρᾳ παραλλήλων καὶ ὀρθῶν, καὶ τῶν τοιούτων. ΟΤΙ [c] ὥσπερ ἐπὶ κολοσσοῦ τὴν ὁλοσχέρειαν τῆς κατασκευῆς σκοποῦντες, τῶν μικρῶν καταφρονοῦμεν, οὕτως καὶ ἐπὶ γεωγραφίας, τὴν μὲν θέσιν τῆς χώρας, καὶ τὴν πρὸς τὰ οὐράνια σχέσιν πολυπραγμονοῦμεν· εἰ δὲ πολύκνημος, ἢ ἀμιχθαλόεσσα, ἤ τι τοιοῦτον, ἐῶμεν. ΟΤΙ [d] Ἐρατοσθένης, οὔτε τῶν ἀπαιδεύτων ἦν, οὔτε τῶν γνησίως φιλοσοφούντων· διὸ καὶ Βῆτα ἐκαλεῖτο, ὡς τὰ δευτερεῖα φέρειν δοκῶν, ἐπὶ πάσῃ παιδείᾳ. ὃς [e] καὶ τὴν ποιητικὴν οὐ φι-
C λοσοφίαν πρώτην ἠξίου καλεῖν, ἀλλὰ μόνον ψυχαγωγίαν τινὰ, κακῶς λέγων. ΟΤΙ [f] ἡ ποιητικὴ, πηγὴ καὶ ἀρχὴ φράσεως κατεσκευασμένης, καὶ ῥητορικῆς ὑπάρχει, μετὰ τοῦ σεμνοῦ καὶ ὀγκώδους. ἀμέλει καὶ πεζὸν λόγον φαμὲν, τὸν ἄνευ μέτρου ἐκ τοῦ ὕψους ταπεινωθέντα. ΟΤΙ [g] τοὺς μύθους αἵ τε παλαιαὶ πόλεις, καὶ οἱ νόμοι ἐδέξαντο, ὡς μορμολύκας τινὰς πρὸς τοὺς νηπιόφρονας. οἷον Κωκυτοὺς, Ἀχέροντας, Πυριφλεγέθοντας, Στυγὰς, καὶ ἁπλῶς πᾶσαν θεολογίαν παλαιάν. ΟΤΙ [h] τὸ "Ἴσκε ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα, οὐ πάν-
D τα δηλονότι, ἀλλὰ πολλὰ [i] καὶ μυθώδη. οὐ γὰρ ἂν ἦν ἐτύμοισιν ὁμοῖα. τοιοῦτοι δ' οἱ μῦθοι περὶ τὴν ἀλήθειαν εἱλούμενοι· "Ὡς ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνὴρ, οὕτως καὶ οἱ μῦθοι. ΟΤΙ [k] Αἰαίην, τὴν Κίρκην Ὅμηρος ὀνομάζει, ἀπὸ τῆς Αἴας πόλεως· καὶ τὰς Συμπληγάδας ἐν Βυζαντίῳ, Πλαγκτάς· καὶ τὸν Πόντον τὸν Εὔξεινον, κατ' ἐξοχὴν τῶν ἄλλων, τό τε ὑπονοούμενον μέγιστον εἶναι, πρὸς ὠκεανὸν μυθολογεῖ·

a *Strab.* p. 12. *B. C. D.* b *Strab.* p. 12. *D.* p. 13. *A.* c *Strab.* p. 13. *D.* d *Strab.* p. 15. C. Vide *Marcianum Heracl.* p. 63. e *Strab.* p. 15. *D.* 16. C. 7. *A.* f *Strab.* p. 16. *A. B. C.* g *Strab.* p. 19. *A. B. C. D.* h *Strab.* p. 20. *B. C.* i Lego *εἶναι* aut *εἶπε* pro *καί.* k *Strab.* p. 21. *B.*

καὶ τοὺς Κιμμερίους ἀπὸ τοῦ κλίματος τοῦ A νεφελώδους, ὡς ἐσκοτισμένους ὅλους· καὶ τὸν Σικελικὸν πορθμὸν ὑπὸ λῃστῶν κατεχόμενον, εἰς Σκύλλαν, καὶ τὰ ὅμοια. ΟΤΙ [a] περὶ Σικελίας τὴν θάλασσαν, ἰχθύων τὶ γένος ἐστὶν, οὓς καλοῦσιν γαλεώτας τε καὶ ξιφίας καὶ κύνας, ἐξ ὧν λαβὼν Ὅμηρος ἔλεγεν· " Δελφῖνάς τε κύνας τε καὶ εἴποθεν ἄλλο λάβῃσιν " Κῆτος. ΟΤΙ [b] τὸ " Τρὶς μὲν γάρ τ' ἀνίησιν ἐπ' ἤματι τρὶς δ' ἀναροιβδεῖ, δεῖ νοεῖν, ὅτι δὶς τοῦτο γίνεται καὶ οὐ τρίς· διὸ δεῖ, ἢ μεταβολὰς αἰτιᾶσθαι, ἢ ἄγνοιαν, ἢ ποιητικὴν ἐξουσίαν. ΟΤΙ [c] ἡ ποιητικὴ σύγκειται, ἐξ ἱστορίας, καὶ διαθέσεως, καὶ B μύθου. τῆς μὲν οὖν ἱστορίας τέλος ἀλήθειά ἐστιν, ὡς ἐν νεῶν καταλόγῳ, οἷον πολυτρήρωνα καὶ πετρήεσσαν. τῆς δὲ διαθέσεως, ἐνέργεια τὸ τέλος, ὡς ὅταν μαχομένους εἰσάγῃ. μύθου δὲ, ἡδονὴ καὶ ἔκπληξις τέλος. ΟΤΙ [d] μυθεύει μὲν, ὁ τὰς Γοργόνας εἰσάγων· προσμυθεύει δὲ, ὁ τὴν τοῦ Ὀδυσσέως πλάνην ἐκτραγῳδῶν. ΟΤΙ τὸ [e] " Βορέης καὶ ζέφυρος τώ τε Θρῄκηθεν ἄητον, καλῶς εἴρηται· ὁ γὰρ Μέλας κόλπος τῆς Θρᾴκης, ἐπιστρέφων πρὸς νότον, τοῖς ἐν Λήμνῳ καὶ Σαμοθρᾴκῃ, τὸν ζέφυρον ἐκ Θρᾴκης πνέοντα παρέχει. ΟΤΙ [f] ὁ ἀπὸ θε- C ρινῆς ἀνατολῆς, Καικίας· ὁ δὲ κατὰ διάμετρον, Λίψ· ὁ δ' ἀπὸ χειμερινῆς ἀνατολῆς, Εὖρος· ὁ δὲ κατὰ διάμετρον, Ἀργέστης· οἱ δ' ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ, Ἀπηλιώτης καὶ Ζέφυρος. καὶ ταῦτα μὲν Ἀριστοτέλης. ὁ δὲ Ὅμηρος δυσαῆ μὲν Ζέφυρον λέγει, τὸν Ἀργέστην· [g] Λίβα δὲ πνέοντα Ζέφυρον, τὸν ὑφ' ἡμῶν Ζέφυρον· Ἀργέστην δὲ Νότον, τὸν Λευκόνοτον. οὗτος γὰρ ὀλίγα τὰ νέφη ποιεῖ, τοῦ λοιποῦ νότου ὅλου Εὔρου πως ὄντος. " † Ὡς ὁπότε νέφεα Ζέφυρος στυφελίζει, " Ἀργέσταο νότοιο βαθείῃ λαίλαπι τύπτων. τὸν γὰρ δυσαῆ Ζέφυρον νῦν λέγει· ὃς εἴωθε διασκιδνάναι τὰ ὑπὸ Λευκονότου συναγόμενα ἀσθενῆ ὄντα· ἐπιθέτως τοῦ Νότου νῦν D Ἀργέστου λεγομένου. ΟΤΙ [h] τὴν Φάρον νῆσον Ὅμηρος πελαγίαν λέγει, οὐχ οὕτως οὖσαν νῦν. ἀλλὰ τοῦτο θαυμασίως εἴρηκεν. αἰνίττεται γὰρ, ὅτι ἡ Αἴγυπτος δῶρόν ἐστιν τοῦ Νείλου, ὡς καὶ Ἡρόδοτος ἔλεγεν. καὶ ὅτι πρὸ μυρίων ἐτῶν πελαγία οὖσα, νῦν διὰ τὴν πρόσχωσιν, πλησιάζει Αἰγύπτῳ. ΟΤΙ [i] " Αἰθίοπας τοὶ διχθὰ δεδαίαται ἔσχατοι ἀνδρῶν.

& Cimmerios, à climate nebuloso, tanquam tenebris obvolutos totos, ad finitimas inferno regiones traduxit, & fretum Siculum, latronibus infestum, in Scyllam, & hujus generis permulta. Quod per mare Siculum, piscium quoddam genus est, quos appellant galeotas, & gladios, & canes, è quibus transtulit Homerus id quod ait. " Delphinasque canesque, & si quandoque adipisci " Balenam possit. Quod illud, " Terque die revomit, ter sorbet deinde refluxus, intelligendum sit bis tantum fieri non ter. Quapropter aut mutationem causari oportet aut ignorantiam, aut poëticam licentiam. Quod poëtica composita sit ex historia, dispositione, & fabula. Historiæ itaque finis est veritas, velut in catalogo navium, quoties columbis abundantem regionem appellat, aut saxosam: dispositionis vero expressio efficaciaque, veluti cum introducit pugnantes: fabulæ autem voluptas & terror est finis. Quod fingit is qui Gorgonas introducit, affingit qui errores Ulyssis tragice decantat. Quod istud, " Boreas & Zephyrus qui è Thracia spirant, recte dictum sit. Nam sinus Niger Thraciæ, ad austrum versus, iis qui Lemnum & Samothracen incolunt, Zephyrum è Thracia flantem exhibet. Quod qui ab ortu æstivo flat ventus, Cæcias sit; qui autem è diametro, Africus: qui ab ortu hyberno, Eurus; & qui è diametro, Argestus: qui vero ab æquinoctiali, Apeliotes & Zephyrus. Hæc Aristoteles. Cæterum Homerus, violenter spirantem Zephyrum appellat, quem nos Caurum dicimus: Africum canore flantem, qui à nobis Favonius sive Zephyrus: Caurum vero austrum, Leuconotum appellat: hic enim paucas nubes cogit, cum reliquus Auster totus quodammodo sit Eurus. " Dissipat ut Zephyrus nubes, gravibusque procellis " Cauri austri pulsant. Nunc autem violenter spirantem Zephyrum dicit, qui à Leuconoto congregata solet dissipare, cum sint debilia: ubi adjectivi loco Notus dicitur Caurus. Quod Pharum insulam Homerus dicit, mari ambitam esse, quæ talis nunc non est. Quod dictum admiratione profecto dignum est. Innuit enim Ægyptum Nili donum esse, ut etiam Herodotus dicebat. Et cum ante decem millia annorum in medio mari sita fuerit hæc insula, nunc propter exaggerationem terræ Ægypto est contigua. Quod " Extremos hominum Æthiopas geminisque diremtos

a *Strab.* p. 24. *B.* b *Strab.* p. 25. *A.* c *Strab.* p. 25. *B.* d *Strab.* pag. 27. *A.* e *Strab.* pag. 28. *B.* f *Strab.* p. 29. C. *B.* g Λίγα δὲ πνέοντα legendum esse monuit *Casaub.* († In vulgatis Homeri libris Ιλ. Λ. ℣. 305. ὡς ὁπότε ζέφυρος νέφεα στυφελίξῃ.) h *Strab.* pag. 30. C. *B.* *A.* i *Strab.* p. 30. C. *D.* p. 31. *A.*

a *Strab.*

„Partibus, hi qua ſol cadit, & qua tollitur, illi. Crates quidem ita enarrat, inquiens, magnum Indiæ oceanum intra Æthiopas ſeſe medium injicientem, ex ortu in occaſum bipeſtitos efficere. Ariſtarchus autem, Æthiopiam ait ab ortu in occaſum eſſe continuam, quapropter alios ipſorum cognoſci, extremos ſcilicet, alios, qui in medio ſint, ignorari, ſive oceano ambiatur univerſa Libya, ſive iſthmus quiſpiam inter oceanum Atlanticum & mare Rubrum interſit. Cæterum, quando Æthiopes, qui in medio ſunt, à nobis ignorantur, ob id binas Æthiopias dici, quæ tamen una ſit. Quod Homerus auſtrales mundi partes, orientales appellat & verſus ſolem locatas; ſeptentrionales vero, occiduas & verſus noctem jacentes, ut hoc loco, „Hæc humilis jacet ad tenebras, multum æquora ſupra. Hæ ſecus auroram ſpectant, ſoliſque nitorem. Nam Ithaca magis verſus boream eſt ſita quam reliquæ inſulæ. Et rurſus, „Sive illæ dextra volitant Titanis ad ortum, „Auroramque petant læva ſeu parte tenebras. Et rurſus, „Me latet, ô Socii, noctis locus, aut ubi Eous, „Aut ubi ſol terras ſubeat mortalia luſtrans, „Aut ubi conſcendat. Quod Aſia ab Africa rectius dividatur ſinu Arabico, qui inſtar meridiani ab oceano ſeſe uſque ad iſthmum porrigit juxta Peluſium, longitudine ferme ſupra ſtadiorum millia viginti quinque, latitudine, ubi ea maxima eſt, non multo majore quam mille. Atque idem terminus utriuſque Æthiopiæ fuerit. At Nilus ipſe minime idoneus eſt terminus, quando non parva Aſiæ portio, quæ hoc auſtralior eſt, ſic facta diviſione, non comprehenderetur, ut neſcias, utrum ea Libyæ, an Aſiæ ſit adſcribenda. Quod proverbia ſint exceſſuum exceſſus ſignificantia, qualia, Suberis umbra levior, Phrygio lepore timidior, Ager terram habet Laconica epiſtola breviorem. Quod Pontus olim Lacus fuerit. Verum cum multæ maximæque fluminum aquæ in ipſum ſeſe immitterent, fortaſſe ingentibus etiam motibus terræ excitis, rupta fuit juxta Byzantium terra, atque in hunc modum aqua in Ægæum pelagus ac Myrtoum effuſa, duo Maria fecit continentia. Spes autem eſt, eundem Pontum, aliquando continentem terram fore. Nam & quæ circa Salmydeſſum ſunt loca, & quæ Pectora vocantur, item juxta Iſtrum deſerta

A „Οἱ μὲν δυσομένου ὑπερίονος, οἱ δ᾽ ἀνιόντος. Κράτης μὲν ἐξηγεῖται, ὅτι ἡ μεγάλη τῆς Ἰνδικῆς θάλασσα, μεσεμβολοῦσα τοὺς Αἰθίοπας, ἐξ ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμὰς, ποιεῖ αὐτοὺς δίχα δεδαίσθαι. ὁ [a] δὲ Ἀρίσταρχος, συνεχῆ τὴν Αἰθιοπίαν λέγει εἶναι ἐξ ἀνατολῶν ἕως δυσμῶν. διὸ τοὺς μὲν αὐτῶν γνωρίζεσθαι, τοὺς ἄκρους· τοὺς μέσους δὲ, ἀγνοεῖσθαι. εἴ τε περιρρύτου οὔσης τῆς πάσης Λιβύης, εἴ τε ἰσθμοῦ τινος μεταξὺ τῆς τε Ἀτλαντικῆς θαλάσσης καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς κειμένου· καὶ ἡμῖν ἀγνοουμένων τῶν ἐκείνῃ Αἰθιόπων κατῳκηκότων· καὶ διὰ τοῦτο, δύο

B Αἰθιοπίαι λέγονται. ΟΤΙ [b] Ὅμηρος, τὰ νότια μέρη τοῦ κόσμου, ἑῷα καλεῖ καὶ ἡλιακά· τὰ δὲ βόρεια, ἑσπέρια καὶ νυκτερινά. οἷον, „Αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ „πανυπερτάτη εἰν ἁλὶ κεῖται, „Πρὸς ζόφον. αἱ δέ τ᾽ ἄνευθε, πρὸς ἠῶ τ᾽ ἠέλιόν τε. ἡ γὰρ Ἰθάκη, βορειοτέρα ἐστὶν τῶν νήσων ἐκείνων. καὶ πάλιν. „Εἴτ᾽ ἐπὶ δεξὶ ἴωσι, πρὸς ἠῶ τ᾽ ἠέλιόν τε „Εἴτ᾽ ἐπ᾽ ἀριστερὰ τοί γε ποτὶ ζόφον ἠερόεντα. καὶ αὖθις [c] „Ὦ φίλοι, οὐ γάρ τ᾽ ἴδμεν ὅπη ζόφος, οὐδ᾽ ὅπη ἠώς, „Οὐδ᾽ ὅπη ἠέλιος φαεσίμβροτος εἶσ᾽ ὑπὸ γαῖαν, „Οὐδ᾽ ὅπη ἀννεῖται. ΟΤΙ [d] ἄμεινον τὴν Ἀσίαν χωρίζειν τῆς Λιβύης τῷ Ἀραβίῳ

C κόλπῳ, ἀπὸ τῆς μεγάλης θαλάσσης δίκην μεσημβρινοῦ διήκοντι, ἕως τοῦ κατὰ Πηλούσιον ἰσθμοῦ. [e] μῆκος, στάδια δισμύρια καὶ πεντακισχίλια· πλάτος δὲ, ὅπου μέγιστον, οὐ πλείω τῶν χιλίων σταδίων ἔχοντι. ὁ δ᾽ αὐτὸς οὗτος ὅρος, καὶ τῶν δύο Αἰθιοπιῶν εἴη. ὁ δὲ Νεῖλος, οὐκ ἄξιος ἂν εἴη μεθόριον λέγεσθαι. πολλὴ γὰρ ἡ νοτιωτέρα τούτου Ἀσία ἀδιαίρετος λείπεται, ἡ Λιβύη ἡ αὐτὴ ἀμφιδοξουμένη. ΟΤΙ [f] παροιμίαι εἰσὶν τῶν ὑπερβολῶν ὑπερβολὰς ἐμφαίνουσαι· αὗται. φελλοῦ σκιᾶς κουφότερον. Φρυγὸς λαγῶ δειλότερον. ὁ ἀγρὸς γῆν ἔχει Λακωνικῆς ἐπιστολῆς ἐλάττονα. ΟΤΙ

D [g] ὁ Πόντος τὸ παλαιὸν λίμνη ἦν. ἀλλὰ τῷ πλήθει τῶν τοσούτων ποταμίων ὑδάτων τῶν εἰς αὐτὸν ἐμβαλλόντων, τάχα δὲ καὶ σεισμῶν ἐξαισίων γινομένων, διερράγη ἡ κατὰ τὸ Βυζάντιον γῆ. καὶ οὕτως τὸ ὕδωρ ἐκχυθὲν εἰς τὸ Αἰγαῖον καὶ Μυρτῷον, συνεχεῖς τὰς δύο θαλάσσας εἰργάσατο· [h] ἐλπὶς δὲ, καὶ τὸν Πόντον ποτὲ χερσωθῆναι. καὶ γὰρ τὰ περὶ τὸν Σαλμυδησσὸν, καὶ τὰ καλούμενα στήθη, καὶ ἡ περὶ τὸν Ἴστρον

a *Strab.* p. 31. C. 32. *B.* 33. *A.* 35. *B.* b *Strab.* p. 28. *A.* pag. 34. *B.* c *Strab.* pag. 28. *A.* 34. C. d *Strab.* p. 35. *B.* 35. C. *D.* e Ἐν μήκει σχεδόν τι καὶ πεντακισχιλίων σταδίων ἐπὶ τοῖς μυρίοις. *Strab.* f *Strab.* p. 36. *D.* g *Strab.* p. 49. C. h *Strab.* pag. 49. *B.* 50. *A.* *B.*

a *Strab.*

A Σκυθικὴ ἐρημία ἤδη τεναγίζει. ἀλλὰ καὶ τὸ Ἄμμωνος ἐν Λιβύῃ ἱερὸν παραθαλάσσιόν ποτε ὄν. σημεῖον δὲ, ὅτι περὶ τοὺς τρισχιλίους σταδίους ἀπέχον ἀπὸ τῆς νῦν θαλάσσης, πᾶσα ἡ ὁδὸς ψαμμώδης τέ ἐστιν καὶ μεστὴ κόχλων καὶ χηραμίδων καὶ καρκίνων καὶ ὀστρέων ὀστῶν· ἀλλὰ καὶ ἡ Αἴγυπτός ποτε, πέλαγος ἦν. καὶ ἡ Σικελία, συνεχὴς Ἰταλίᾳ. [a] τὸ δὲ περὶ τὸ Ἀμμωνιακὸν πάθος γέγονεν, ῥαγέντος τοῦ κατὰ τὰς στήλας πορθμοῦ. καὶ διὰ τὸ ταπεινότερον εἶναι τὸ ἔξω στηλῶν ἔδαφος, ἐκχυθῆναι μὲν τὸ κατὰ τὴν Λιβύην ὕδωρ, καὶ τέναγος γενέσθαι ἐπὶ πολὺ τὸν κατὰ Πηλούσιον ἰσθμόν. λιμνάσαι δὲ τὸ Ἀτλαντικὸν, συνεχὲς γενόμενον τῇ ἔσω θαλάσσῃ. B ΟΤΙ [b] ἡ τῶν κυμάτων τῆς θαλάσσης κινήσεως συνέχεια φυσική ἐστιν, αὐτῆς τῆς θαλάσσης οἷον σφυγμικὴ ἀναπνοή· καθ' ἣν οἵ τε εὔριποι παλινδρομοῦσιν, καὶ τὰ ναυάγια καὶ περιττώματα ἐκκυμαίνεται, ἀποπτύει δὲ ἁλὸς ἄχνην. ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἀπογαίοις πνεύμασιν, οὐδὲν ἧττον τὸ κυμάτιον ἐκ τοῦ πελάγους, προαιρετικὴν ὡς ἂν εἴποι τις [c] κινούμενον κίνησιν, πολλὸν παρὲξ ἅλα φῦκος ἔχευεν. ΟΤΙ [d] οὐ μᾶλλον ἡ Σικελία ἀπερράγη τῆς Ἰταλίας, ἢ ὑπὸ τοῦ πυρὸς τοῦ Αἰτναίου ἀνεδόθη· καὶ αἱ περὶ τὴν Λιπάραν νῆσοι, καὶ αἱ Πιθηκοῦσσαι. ὥς τε ἐλπὶς, καὶ ἠπείρους ὅλας ἀναδίδοσθαι κάτωθεν, C καὶ ἄλλας συνιζάνειν κάτω ἀφανιζομένας. [e] ὅπερ καὶ ἡ Ἀτλαντὶς παρὰ Πλάτωνι νῆσος παθεῖν ἱστόρηται, καὶ Βοῦρα περὶ τὴν Ἑλλάδα. ΟΤΙ [f] τὸ τοὺς εὐρίπους εἶναι ῥοώδεις, οὐκ ἔστιν μία αἰτία. ὁ μὲν γὰρ Σικελικὸς, δίς· ὁ δὲ Χαλκιδικὸς, ἑπτάκις· ὁ δὲ κατὰ Βυζάντιον οὐδὲ ὅλως παλινοστεῖ, ἀλλ' ἀεὶ ἀπὸ τοῦ Πόντου ῥεῖ εἰς δυσμάς. ΟΤΙ [g] ἡ ἐν τῷ μυχῷ τοῦ Ἰονίου Ἰστρία ἀπὸ τοῦ Ἴστρου ποταμοῦ ὠνομάσθαι λέγεται, ἐκ τοῦ μεγάλου Ἴστρου ἀποσχιζομένου ὥς τινές φασιν· ἀλλὰ καὶ τὸν Ἰάσονα οἱ μῦθοι ἐκ τοῦ Πόντου διὰ τούτου τοῦ ποταμοῦ ἐξάγουσιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν θάλασσαν. ΟΤΙ [h] μέσον Θήρας καὶ Θηρασίας ἐκπεσοῦσαι D φλόγες ἐκ τοῦ πελάγους ἐφ' ἡμέρας τέτταρας, ὥστε πᾶσαν ζεῖν καὶ φλέγεσθαι τὴν θάλατταν, ἀνεφύσησαν κατ' ὀλίγον [i] ἐξαιρομένην ὡς ἂν ὀργανικῶς, καὶ συντιθεμένην ἐκ μύδρων νῆσον, ἔχουσαν δώδεκα σταδίων τὴν περίμετρον. ΟΤΙ [k] σεισμοῦ γενομένου μεγίστου, τῆς τε Σιδόνος τὰ δύο μέρη κατεστράφη, καὶ ἑτέρα πόλις, ὅλη, πλησίον αὐτῆς. καὶ Εὐβοίας ἡ ἐν Εὐρίπῳ Ἀρέθουσα κρήνη ἀπετυφλώθη, καὶ οὐ πρότερον ἔπαυσεν, πρὶν χάσμα μέγα περὶ τὸ [l] Ληλάντιον

Scythica, cœno increscunt. Sed & Hammonis in Libya templum olim fuit maritimum. Hujus rei signum est, quod, cum stadiorum circiter tria millia distet à mari, tota quæ ad eam ducit via, arenosa est, & conchis atque ostreorum ossibus plena, & Cheramidibus, & Cancris. Sed & Ægyptus olim mare fuit, & Sicilia quondam contigua erat Italiæ. Mutatio olim apud Hammonem accidit, cum fretum, quod prope Columnas est, erupisset. Quod enim solum extra Columnas esset humilius, effusa est quæ Libyam occupabat aqua, & palustris esse cœpit immenso spatio juxta Pelusium isthmus, atque lacus naturam induit Atlanticum interno mari continuum factum. Quod maris fluctuum perennis motus, naturalis illi, ac veluti ipsius spiratio sit; quo mota freta refluunt, & naufragia, cæteraque excrementa ejiciuntur; "Sordentemque vomit spumam. Sed etsi venti è terra contra ferantur, nihilominus fluctus è Pelago, tanquam motu per electionem citato, agitatus, algam permultam extra se in litus propellit. Quod nihilo magis ab Italia avulsa fuerit Sicilia, quam ob Ætnæ incendium è fundo projecta. Itidem quæ juxta Liparam sunt insulæ, atque ipsæ Pithecusæ. Quo fit, ut rationi adeo consentaneum sit continentes terras totas interdum ex imo emergere, quemadmodum alias in imum demersas evanescere. Id quod Atlantis apud Platonem insula passa fuisse dicitur, item Bura in Græcia. Quod ut freta fluxu & refluxu agitentur, non una sit causa. Nam Siculum bis, Chalcidicum septies, Byzantinum nunquam refluit, sed è Ponto continenter in occasum fluit. Quod Istria, in sinu intimo Ioniæ sita, ab Istro flumine nomen traxisse fertur, qui à magno Istro, ut aliqui affirmant, ortum habet. Per hunc fluvium, fabulæ Jasonem è Ponto in Græcum mare educunt. Quod inter Theram, & Thrasiam flammæ per dies quatuor è pelago proruperunt, ita ut mare totum æstuaret atque arderet, sensim exhalantes tanquam machinis eductam insulam, è fluitantibus terris compositam, ambitu stadiorum duodecim. Quod terræ motu maximo quandoque exorto Sidonis partes duæ fuerint eversæ, & alia quædam huic vicina, urbs tota. Et in Eubœa Euripi Arethusa fons obturatus fuit, neque istud desiit, priusquam ingens hiatus in Campo Lelanto

a *Strab.* p. 51. *D.* 49. *D.* 38. *D.* b. *Strab.* p. 53. *A.* C. c Hoc firmat *Casauboni* conjecturam, qui apud *Strab.* p. 53. pro κινουμένην legit κινουμένη. d *Strab.* p. 54. *B.* e *Strab.* p. 102. *B.* & 54. *B.* f *Strab.* p. 55. *B.* g *Strab.* p. 57. *B.* 46. *B.* h *Strab.* p. 57. *D.* i Ita apud *Strab.* pro ἐξαιρουμένην recte legit *Casaub.* k *Strab.* p. 58. *A.* l Λήλαντον πεδίον. *Strab.*

apertus ignitum flumen vomuit: atque Arethusæ fontes tum rursus eruperunt. Quod rursus regnante Tantalo, terræ motu in Lydia & Ionia facto, Sipylus mons fuerit eversus, & nonnullæ Ionum civitates. In Troja aquæ calidæ desierunt, de quibus scribit Homerus: " Alter aquas calidas fert. Et è paludibus lacus facti. Non igitur mirum est, si aliquando sit futurum, ut Isthmus Arabiæ, qui Casio adjacet, disruptus, aut humiliorem situm accipiens, mare Ægyptium cum Rubro committat. Præterea autem Piræeus, velut etiam nomen indicat, ex adverso Atticæ quandoque in medio pelago jacebat, tanquam insula. Et Leucas insula facta est, Corinthiis Isthmum exscindentibus. De qua dicit Homerus: " Qualis eram quando munitam Nericon urbem " Littore in Epiri cepi. Apud Methonem in sinu Hermonico, facta evaporatione flammea, mons altitudine septem stadiorum ejectus est: interdiu quidem, propter calorem & odorem sulphuris inaccessus; noctu vero bene fragrat, procul effulget & calefacit, adeo ut ad quinque stadiorum intervallum maris aqua æstuaret, turbulenta esset stadia usque ad xx. aggerque saxorum præruptorum in eo existat turrium magnitudini non cedentium. A lacu Copaïde Arne & Midia urbes, quæ ab Homero in catalogo recensentur, absorptæ fuerunt: Echinades insulæ, Acheloï aggestione in continentem abierunt: & Asteris insula juxta Ithacam, cum prius binos portus haberet, nunc ne ad anchoræ quidem jactum locum habet idoneum. Sed & Ossa ab Olympo fuit avulsa. Quod Pytheas Massiliensis, cum visus sit Philosophus esse, in descriptione Thules ac Britanniæ, mendacissimus deprehenditur. Quod cum nonnulli Alexandro consilium dedissent, ut, divisis hominibus in Græcos ac Barbaros, illis ut amicis, his tanquam hostibus uteretur: ipse responderit, satius fore, juxta virtutem ac vitium divisionem facere. Nam Indos bellicosos esse atque etiam Romanos & Carthaginenses, qui in Aristocratia viventes optime rempublicam administrant: non ita Athenienses.

A πεδίον γεγονὸς πηλοῦ διαπύρου ποταμὸν [a] ἐξήρασεν. τότε δὲ καὶ τῆς Ἀρεθούσης αἱ πηγαὶ πάλιν ἀνεδόθησαν. ΟΤΙ [b] πάλιν περὶ Λυδίαν καὶ Ἰωνίαν σεισμῶν γενομένων, Σίπυλός τε τὸ ὄρος κατεστράφη, κατὰ τὴν Ταντάλου βασιλείαν· καί τινες τῶν Ἰώνων πόλεις, καὶ τὰ ἐν Τροίᾳ θερμὰ ὕδατα ἀπώλετο, περὶ ὧν Ὅμηρος ἔλεγεν· " Ἡ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῷ ῥεῖ. ἐγένοντο δὲ καὶ λίμναι ἐξ ἑλῶν. οὐδὲν οὖν θαυμαστὸν, εἰ ὁ κατὰ τὸ Κάσιον ἰσθμὸς τῆς Ἀραβίας διαρραγεὶς, ἢ ἵζημα λαβὼν, ποιήσει τὴν τῆς Αἰγύπτου θάλασσαν σύρρουν τῇ Ἐρυθρᾷ. ἔτι δὲ καὶ ὁ Πειραιεὺς, ὡς καὶ τὸ ὄνομα ἐμφαίνει, πέραν ἔκειτο τῆς Ἀττικῆς ὡς νῆσος· [c] καὶ ἡ B Λευκὰς, νῆσος ὑπὸ Κορινθίων γέγονεν, διακοψάντων τὸν ἰσθμόν. περὶ οὗ λέγει Ὅμηρος· " Οἷος Νήρικον εἷλον ἐϋκτίμενον πτολίεθρον, " Ἀκτὴν Ἠπείροιο. περὶ Μεθώνην δὲ, τὴν ἐν τῷ Ἑρμονικῷ κόλπῳ, ὄρος ἑπταστάδιον τὸ ὕψος ἀνεβλήθη, γενηθέντος ἀναφυσήματος φλογώδους. μεθ' ἡμέραν μὲν ἀπρόσιτον ὑπὸ τοῦ θερμοῦ καὶ θειώδους ὀδμῆς. νύκτωρ δὲ εὐώδες, ἐκλάμπον πόρρω καὶ θερμαῖνον, ὥς τε ζεῖν τὴν θάλατταν, ἐπὶ σταδίους πέντε· θολερὰν δ' εἶναι, καὶ ἐπὶ εἴκοσι σταδίους· προσχωσθῆναι δὲ πέτραις ἀπορρῶξι πύργων οὐκ C ἐλάττοσιν. ὑπὸ δὲ τῆς Κωπαΐδος λίμνης, αἱ ἐν καταλόγῳ Ὁμήρου πόλεις, Ἄρνη καὶ Μίδεια, κατεπόθησαν· καὶ αἱ Ἐχινάδες νῆσοι ἐκ τῆς τοῦ Ἀχελώου προσχώσεως ἠπειρώθησαν· καὶ ἡ Ἀστερὶς νῆσος πλησίον Ἰθάκης, λιμένας πρὶν ἔχουσα δύο, νῦν δ' οὐκ ἀγκυροβόλιον ἔχει. ἀλλὰ καὶ ἡ Ὄσσα ἐκ τοῦ Ὀλύμπου ἀπερράγη. ΟΤΙ [d] Πυθέας ὁ Μασσαλιώτης δοκῶν εἶναι φιλόσοφος, ψευδέστατος ἠλέγχθη ἐν οἷς τὰ περὶ Θούλην καὶ Βρεττανίας γεωγραφεῖ. ΟΤΙ [e] τινὲς Ἀλεξάνδρῳ συνεβούλευον, διαιροῦντα τοὺς ἀνθρώπους εἰς Ἕλληνας καὶ Βαρβάρους, τοῖς μὲν ὡς φίλοις, τοῖς δὲ ὡς πολεμίοις χρῆσθαι· ὁ δὲ D ἀπεκρίνατο, ἄμεινον εἶναι, ἀρετῇ καὶ κακίᾳ διαιρεῖν τούτους. εἶναι γὰρ Ἰνδοὺς μὲν καὶ [f] ἀρείους καὶ Ῥωμαίους καὶ Καρχηδονίους, ἀριστοκρατουμένους, καὶ καλῶς πολιτευομένους· Ἀθηναίους δὲ οὐχ οὕτως.

a Ἐξήμησεν *Strab.* p. 58. *A.* b *Strab.* p. 58. *B. C. D.* c *Strab.* p. 59. *A. B. C. D.* & pag. 60. *A.* d *Strab.* p. 63. *A. B.* Vide *Marcianum Heracl.* p. 63.

e *Strab.* p. 66. *D.* f Ἀρειανοὺς apud *Strab.* p. 66. *D.* quam lectionem si sequamur, aliter interpretandus est locus.

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΥ β'.

ΟΤΙ [a] ἡ Βακτριανὴ χώρα εὐδαιμονεστάτη ἐστὶν καὶ εὐφορωτάτη, ἐν ᾗ δὲ τῇ Ὑρκανίᾳ [b] ἡ ἄμπελος μετρητὴν οἴνου φέρει· ἡ δὲ συκῆ μεδίμνους ἑξήκοντα· ὁ δὲ σῖτος ἐκ τοῦ ἐκπεσόντος καρποῦ τῆς καλάμης πάλιν φύεται· ἐν δὲ τοῖς δένδροις σμηνουργεῖται, καὶ τῶν φύλλων ἀπορρεῖ μέλι. γίνεται δὲ καὶ ἐν τῇ [c] Μαντιανῇ τῆς Μηδίας τοῦτο, καὶ τῆς Ἀρμενίας ἐν τῇ Σακασηνῇ, καὶ τῇ [d] Ἀραξανῇ. ἀλλ' ἐπειδὴ αὗται νοτιώτεραί εἰσιν τῆς Ὑρκανίας καὶ εὐκραέστεραι, οὐ θαῦμα· ἐν δὲ τῇ Μαργιανῇ, ὁ τῆς ἀμπέλου πυθμὴν γίνεται πολλάκις δυοῖν ἀνδρῶν ὀργυίαις περίληπτος· ὁ δὲ βότρυς δίπηχυς. ἀλλὰ καὶ ἡ Ἀρεία παραπλησία ἐστὶν, εὐοινίᾳ δὲ καὶ ὑπερβάλλει· ἐν ᾗ καὶ εἰς τριγένειαν τὸν οἶνόν φασι μένειν ἐν ἀπισσώτοις ἄγγεσιν. πάμφορος δ' ἐστὶν καὶ ἡ Βακτριανὴ, πλὴν ἐλαίου. ΟΤΙ [e] ἡ Βαγαδανία χώρα τῆς Καππαδοκίας, πεδίον οὖσα ἐξαίσιον, μεταξὺ Ἀργαίου ὄρους καὶ Ταύρου, διὰ τὸ εἶναι ὑψηλὴ, οὐδὲ ξυλοφορεῖ. τὰ δὲ περὶ Σινώπην καὶ Ἀμισὸν καὶ [f] Φανάροιαν, καίτοι γ. σταδίους ὄντα βορειότερα, καὶ ἐλαιόφυτα καὶ εὐχείμερά ἐστιν, διὰ τὸ εἶναι ταπεινότερα καὶ ὑπὸ τῆς θαλάσσης ἀλεαίνεσθαι. ΟΤΙ [g] περὶ τὰς ἐκβολὰς Βορυσθένους, καὶ τὴν παρωκεανίτην Κελτικὴν, ἢ οὐ φύεται ἄμπελος, ἢ οὐ τελεσφορεῖ, ἢ ὀλιγοκαρπεῖ· τοῦ δὲ χειμῶνος κατορύττεται. ΟΤΙ [h] τοσοῦτον περὶ τὴν Μαιῶτίν ἐστιν ὑπερβολὴ τοῦ κρυμοῦ, ὥς τε ἐν ᾧ χωρίῳ οἱ τοῦ Μιθριδάτου στρατηγοὶ ἐνίκησαν τοὺς Βαρβάρους, ἱππομαχοῦντες ἐπὶ τοῦ κρυστάλλου, ἐν τῷ αὐτῷ ναυμαχοῦντες ἐνίκησαν τοὺς αὐτούς. ΟΤΙ τοσοῦτον ψύχος γίνεται περὶ τοὺς τόπους ἐκείνους, ὡς καὶ τὰς χαλκᾶς ὑδρίας ὑπὸ τοῦ χειμῶνος διαρρήγνυσθαι· ὡς καὶ τὸ [i] ἐπίγραμμα δηλοῖ, τὸ ἐν τῷ Ἀσκληπιείῳ τῶν Παντικαπαιέων, ἐπὶ τῇ ῥαγείσῃ ὑδρίᾳ. "Εἴ τις ἄρ' ἀνθρώπων μὴ πείθεται οἷα παρ' ἡμῖν "Γίνεται, εἰς τήνδε γνώτω

A B C D

CHRESTOMATHIÆ EX STRABONIS GEOGRAPHICORUM

LIBRO II.

QUOD Bactriana regio beatissima sit & fertilissima, atque in Hyrcania vitis vini metretam ferat, ficus autem medimnos sexaginta; frumentum, ex semine quod é spicis decidit, renascatur denuo; in arboribus apes operentur, & mella de frondibus fluant. Quodque idem in Mattiana Mediæ, & in Sacasina & Araxina Armeniæ fiat. Verum quando hæ australiores sunt quam sit Hyrcania, & temperatiores, minime id mirum est. At in Margiana, stipes vitis sæpenumero tantus evadit, ut duorum vix hominum ulnis contineri possit: botrus autem bicubitalis. Et Aria huic est similis, vini bonitate tamen excellit; in qua affirmant vina etiam per tres ætates durare in vasis non picatis. Est autem omnium rerum ferax Bactriana, præterquam olei. Quod Bagadania Cappadociæ regio, quæ est ingens planities inter Argæum & Taurum montes, ob immensam altitudinem ligna non ferat. Quæ vero Sinope adjacent arva, & Amiso, & Phanarœæ, quamvis stadiorum tribus millibus magis ad septentrionem vergant, oliveta gignunt, & mitiores habent hyemes; nimirum quia humiliora sunt, & à mari tepescunt. Quod circa Borysthenis ostia, & Celticam oceano contiguam, vitis aut non nascitur, aut non ad maturitatem ducitur, aut paucos fructus fert; per hyemem vero humi defoditur. Quod tantùs sit circa Mæotin frigoris excessus, ut quo in loco Mithridatis copiæ Barbaros superarunt, in glacie equestri prælio, eo ipso deinde navali pugna congressi vicerint. Quod tantum frigus in iis locis sæviat, ut æreæ hydriæ vi hyemis rumpantur; veluti indicat epigramma, in Æsculapii templo apud Panticapæum, super hydria rupta. "Siquis forte hominum non credat qualia apud nos "Fiant, hanc, noscat,

a *Strab.* p. 73. *A. B.* b Idem apud *Strab.* L. XI. p. 509. c *Mantiana* palus Mediæ apud *Strab.* p. 529. Sed regio Ματτιανὴ dicitur p. 73. & 509. d Ita apud *Procopium.* Ἀραξηνὴ apud *Strab.* e *Strab.* p. 73. C. Verum ibi & hîc loci Βαγαδαονία ex *Stephano* scribendum, aut potius Βαγνδαονία ex *Goltzii* nummis. f Φαρνακίαν legisse videtur *Gemusæus.* Vide *Casaub.* ad *Strab.* p. 47. g *Strab.* p. 73. *D.* h *Strab.* pag. 73. *D.* 74. *A.* i *Strab.* p. 74. *A.*

a *Strab.*

conſpiciens hydriam: "Antiſtes poſuit Stratius, non muneris ergo, "Sed certum immenſi frigoris indicium. Quod Hipparchus ait, circa Boryſthenem & per Clima ſeptimum, totis æſtivis noctibus ſolem lucere, dum ipſe ab ortu in occaſum circumfertur. Cæterum per brumam ſolis elevationem maximam eſſe cubitorum prope novem: in Britannia vero quatuor, ubi maximus dies horarum eſt æquinoctialium XIX. Quod apud Homerum quinque plicaturæ in Achillis ſcuto Zonas quinque totius terræ ſignificant. Aurea quidem Amphiſciam, quæ inter tropicos eſt ſita. At duæ Stanneæ, Periſcias duas, quæ ſub polis ſunt. Æreæ autem duæ, binas Heteroſcias, quarum altera noſtra hæc eſt, quæ ad boream habitatur, altera eorum, qui nobis Antœci ſunt verſus Auſtrum. Quod Pytheas, & Euemerus, & Antiphanes, mendaces fuerint Geographi. Quod qui longitudinem terræ diſtinguunt circuli, meridiani ſunt, non autem ortus & occaſus: latitudinem vero, paralleli. Quod Calpe mons ſit Hiſpaniæ, qua parte altera jacet columnarum Herculis, multo quam ſit Gadium inſula orientalior. Quod Italiæ pars maxime auſtralis duos habeat vertices: quorum alter, qui eſt occidentalior, juxta Leucopetram promontorium, contra Tauromenium Siciliæ jacet, qua magna Græcia eſt; at orientalior vertex promontorium eſt Japygium, ad occaſum contra montes Acroceraunios & Chaonas jacens. Cæterum Crotonis ſinus & Tarentinus inter hos vertices eſt ſitus. Quod Geographus dimenſiones terræ à Mathematicis factas, principia ſtatuit; quemadmodum illæ demonſtrationes Aſtronomicas: atque hæ rurſus Naturalem ſcientiam, quæ per ſe ſcientia & virtus eſt, hypotheſes non habens. Nam virtutes carent hypotheſibus, & à ſeipſis pendent; habentque in ſeſe principia, & fidem cæterarum omnium. Quod terram in quinque Zonas diſtinxiſſe geometræ ſit; at non ejus qui mente geometriam exercet, ſed qui figuras à mente ad terram ac cœlum transfert, quo etiam Geographus tanquam architecto & principe utitur. Quod Geometer & gnomonica & demonſtratione aſtronomica adjutus, circulos æquinoctiali parallelos & meridianos metitur; eamque terræ partem, quæ habitabilis eſt, peregrinatione, reliquam vero ex intervallorum proportione menſurat. Qua ratione fit, ut, invento intervallo quod eſt à polo uſque

A ἰδὼν ὑδρίαν· "Ἦν οὐχ ὡς ἀνάθημα θεοῦ καλόν, ἀλλ' ἐπίδειγμα "Χειμῶνος μεγάλου, θῆκ' ἱερεὺς Στράτιος. ΟΤΙ [a] Ἵππαρχός φησι κατὰ τὸν Βορυσθένη καὶ τὸ ζʹ. κλίμα, ἐν ὅλαις ταῖς θεριναῖς νυξὶ, παραυγάζεσθαι τὸ τοῦ ἡλίου φῶς, περιϊστάμενον ἀπὸ τῆς δύσεως ἐπὶ τὴν ἀνατολήν. ταῖς δὲ χειμεριναῖς τροπαῖς, τὸ πλεῖστον μετεωρίζεσθαι τὸν ἥλιον ἐπὶ πήχεις θʹ. ἐν δὲ Βρεττανίαις, περὶ πήχεις δʹ. ἔνθα καὶ ἡ μεγίστη ἡμέρα, ὡρῶν ἐστιν ἰσημερινῶν ιθʹ. ΟΤΙ παρ' Ὁμήρῳ, [b] αἱ εʹ πτύχες τῆς τοῦ Ἀχιλλέως ἀσπίδος, τὰς εʹ τῆς ἁπάσης γῆς ζώνας αἰνίττονται· ἡ μὲν χρυσὴ, τὴν ἀμφίσκιον, ἥτις ἐστὶν μεταξὺ τῶν τροπικῶν· αἱ δὲ δύο κασσιτέ-
B ριναι, τὰς δύο περισκίους, αἵ τινές εἰσιν ὑπὸ τοὺς πόλους· αἱ δὲ δύο χαλκαῖ, τὰς δύο ἑτεροσκίους, αἵ τινές εἰσιν, ἥ τε ἡμετέρα οἰκουμένη πρὸς βορρᾶν, καὶ ἡ τῶν ἀντοίκων ἡμῶν πρὸς νότον. ΟΤΙ [c] Πυθέας καὶ Εὐήμερος καὶ Ἀντιφάνης, ψεῦσται γεωγράφοι. ΟΤΙ [d] οἱ τὸ μῆκος τῆς οἰκουμένης ἀφορίζοντες, μεσημβρινοί εἰσιν, οὐχὶ δὲ ἀνατολαὶ καὶ δύσεις· τὸ δὲ πλάτος, οἱ παράλληλοι. ΟΤΙ ἡ Κάλπη ὄρος ἐστὶν Ἰβηρίας, ἔνθα ἡ ἑτέρα τῶν Ἡρακλέους στηλῶν, πολλῷ τῆς νήσου τῶν Γαδείρων ἀνατολικωτέρα. ΟΤΙ τῆς Ἰταλίας ἡ νοτιωτάτη μερὶς, δικόρυφός ἐστιν. ὧν ἡ μὲν δυτικωτέρα κορυφὴ κατὰ Λευκοπέτραν ἄκραν, ἀ-
C πέναντι τοῦ ἐν Σικελίᾳ Ταυρομενίου κεῖται, κατὰ τὴν μεγάλην Ἑλλάδα· ἡ δὲ ἀνατολικωτέρα κορυφὴ, ἡ ἄκρα ἐστὶν Ἰαπυγία, ἀπέναντι κειμένη πρὸς δυσμὰς τῶν Ἀκροκεραυνίων ὀρέων καὶ Χαόνων. ὁ δὲ τῆς Κρότωνος καὶ [e] Ταραντῖνος κόλπος, μεταξύ ἐστιν τῶν δύο κορυφῶν. ΟΤΙ [f] ὁ γεωγράφος ἀρχὰς ἔχει, τὰς τῆς γῆς ἀναμετρήσεις τῶν μαθηματικῶν· αὗται δὲ τὰς ἀστρονομικὰς ἀποδείξεις· αὗται δὲ τὴν φυσικὴν ἐπιστήμην, ἀρετὴν οὖσαν καὶ ἐπιστήμην ἀνυπόθετον καθ' αὑτήν. αἱ γὰρ ἀρεταὶ ἀνυπόθετοί εἰσιν, καὶ ἐξ ἑαυτῶν ἤρτηνται, καὶ ἔχουσιν ἐν ἑαυταῖς τάς τε ἀρχὰς καὶ τὰς πίστεις ἁπάντων. ΟΤΙ [g] τὸ λέγειν εἶναι τὴν γῆν πᾶσαν
D πεντάζωνον, καὶ τὰ τοιαῦτα γεωμέτρου ἐστίν· ἀλλ' οὐχὶ τοῦ νοερῶς γεωμετροῦντος, ἀλλὰ τοῦ τὰ νοερὰ σχήματα ἐφαρμόζοντος τῇ γῇ καὶ τῷ οὐρανῷ· ᾧ τινι καὶ ὁ γεωγράφος ἀρχιτέκτονι χρῆται καὶ ὑποθέσει. ΟΤΙ [h] ὁ γεωμετρικὸς, χρώμενος τῇ γνωμονικῇ τε καὶ ἀστρονομικῇ ἀποδείξει, τουτέστιν, τοὺς τῷ ἰσημερινῷ παραλλήλους κύκλους καὶ τοὺς μεσημβρινοὺς καταμετρεῖ· τὴν μὲν οἰκήσιμον ἐμβατεύων, τὴν δ' ἄλλην ἐκ τοῦ λόγου τῶν ἀποστάσεων· οὕτω δ' ἂν εὑρίσκοι τὸ ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ ἕως τοῦ

a *Strab.* p. 75. *B.* b Vide *Strab.* p. 4. C. c *Strab.* pag. 102. *A.* & p. 115. *A. B.* d *Strab.* pag. 85. C. e *Strab.* Ταραντῖνος κόλπος. f *Strab.* pag. 110. *B. D.* g *Strab.* pag. 111. *A. B.* C. h *Strab.* pag. 111. *D.* 112. *A.*

πόλου διάστημα. ἔχων δὲ τοῦτο, ἔχει καὶ τὸ τετραπλάσιον, τουτ᾽ ἔστιν τὸν τῆς γῆς μέγιστον κύκλον. λαβὼν δὲ διὰ τῶν ἀναμετρήσεων τῆς γῆς, καὶ πιστεύσας τοῖς ἀναμετρήσασιν αὐτήν, ἔχει τὸν σταδιασμὸν τῆς περιμέτρου τῆς ὅλης γῆς. καὶ διὰ τοῦτο καὶ δύο δοθεισῶν οἰκήσεων εὑρίσκει τὸ μεταξὺ αὐτῶν διάστημα γεωμετρικῶς. ΟΤΙ [a] οὐ διαφέρει λέγειν, τὴν ὅλην οἰκουμένην νῆσον τῷ ὠκεανῷ κλυζομένην, καὶ τὸ λέγειν μόριά τινα αὐτῆς ἀγνοεῖσθαι εἴτε περικλύζεται, εἴτε καὶ οὐκ ἔχει, διὰ τὸ ἐλαχίστην εἶναι τὴν μεταξὺ ἄγνωστον γῆν. ΟΤΙ [b] τμηθείσης τῆς ὅλης γῆς ὑπό τε τοῦ ἰσημερινοῦ καὶ τοῦ παραλλήλου τούτῳ ἀρκτικοῦ κύκλου πρὸς βορρᾶν, γίνεται τὸ σχῆμα σπόνδυλος. οὗ τμηθέντος διὰ τοῦ κύκλου τοῦ ἀφορίζοντος τό, τε δυσμικώτατον καὶ ἀνατολικώτατον μέρος τῆς οἰκουμένης, ὅσπερ ἐστὶν κύκλος μεσημβρινός, γίνεται τὸ περιλαμβανόμενον σχῆμα ἥμισυ σπονδύλου· οὗ ἡ ἐπιφάνεια [c] χλαμυδοειδὴς οὖσα, ποιεῖ τὴν καθ᾽ ἡμᾶς οἰκουμένην, περικλυζομένην τῷ Ἀτλαντικῷ πελάγει· ἤτοι νήσου δίκην, ἢ κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος περικλυζομένην. ΟΤΙ [d] τὸ τῆς οἰκουμένης μῆκος στάδιά ἐστιν μυριάδες ζ΄. τὸ δὲ πλάτος αὐτῆς, μυριάδες σταδίων γ΄. ἀφοριζομένων ὑπὸ τῶν διὰ καῦμα καὶ ψῦχος ἀοικήτων. τὸ μὲν οὖν διὰ καῦμα ἀοίκητον τῆς οἰκουμένης μέρος πλάτος ἔχει στάδια ,η ω. μῆκος δὲ τὸ μέγιστον μυριάδων [e] ιβ΄. ,ς. σταδίων, ὅπερ ἐστὶν ἥμισυ τοῦ ἰσημερινοῦ. ΟΤΙ [f] κατὰ Ἐρατοσθένην, ἡ τῆς γῆς περίμετρος στάδιά εἰσιν μυριάδες κε΄. ,β. ὧν τὸ ἑξηκοστὸν μέρος γίνεται ,δ σ΄. σταδίων. ΟΤΙ κατὰ Στράβωνα, τὸ νότιον πέρας τῆς καθ᾽ ἡμᾶς οἰκουμένης ἀφορίζεται ὑπὸ παραλλήλου τῷ ἰσημερινῷ γραφομένου διὰ Βλεμμύων καὶ Νούβων· ὅστις ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ ἀπέχει μοίρας ι΄. ἔγγιστα πρὸς βορρᾶν. καὶ ἀπὸ τούτου τοῦ παραλλήλου, πρὸς μὲν τὸν ἰσημερινὸν στάδια ,η ω. πρὸς δὲ τὸν διὰ Μερόης παράλληλον στάδια ,γ. πρὸς δὲ τὸν διὰ Συήνης ἀπὸ Μερόης στάδια ,ε. καὶ ἕτερα τοσαῦτα ἀπὸ τοῦ διὰ Συήνης παραλλήλου ἐπὶ τὸν παράλληλον τὸν διὰ τῆς κάτω χώρας Αἰγύπτου. ΟΤΙ τὸ τῆς οἰκουμένης διάστημα, κατὰ μῆκος μὲν ἔχει στάδια μύρια· κατὰ πλάτος δὲ ,β. ψ μ΄. στάδια. ΟΤΙ [g] δεῖ τὸν ἐπὶ σφαιρικῆς ἐπιφανείας βουλόμενον τὴν οἰκουμένην καταγράφειν, μὴ μείζονα ποιεῖν σφαῖραν, ἔχουσαν τὴν διάμετρον ποδῶν ι΄. εἰ δ᾽ ἐπὶ ἐπιπέδου, μὴ ἐλάσσονα ποδῶν ζ΄. ΟΤΙ [h] Στράβων, αὐτοψίᾳ ἴδεν τῆς οἰκουμένης κατὰ μὲν μῆκος, ἀπὸ Ἀρμενίας

A ad æquinoctialem, habeat etiam quadruplum ejus, videlicet maximum in terra circulum. Atque ad hunc modum habet totius terræ dimensionem per stadia, partim scilicet ex mensuratione quam ipsemet fecerit, partim iis qui hanc sunt metiti fidem adhibens: & proinde, datis duabus habitationibus, quæ sit inter ipsas distantia geometrice invenit. Quod non sit ulla differentia, sive quis totum orbem habitabilem insulam appellet oceano cirumdatam, sive dicat de partibus ejus aliquibus id ignorari, num ambiantur; eo quod minima sit terra incognita, quæ in medio sita est. Quod si terra tota B ab æquinoctiali, &, qui huic versus boream parallelus est, circulo arctico dividatur, spondyli figuram efficiet: is si dividatur, per circulum disterminantem maxime orientalem terræ partem atque occiduam (est autem hic è meridianis circulus) evadet reliqua hujus figuræ portio spondyli dimidium. Hujus superficies, chlamydis formam referens, nostram efficit habitabilem, Atlantico pelago circumfusam; & aut instar insulæ undiquaque, aut magna ex parte aquis circumfluam. Quod longitudo habitabilis stadiorum habet myriadas septem: latitudo tres, sejunctis iis, quæ præ æstu ac frigore inhabitabiles sunt, partibus. Quæ C igitur ob æstum habitari nequit pars terræ, latitudinem habet stadiorum 8800. longitudinem vero maximam 126000. quanta est æquinoctialis medietas. Quod juxta Eratosthenis sententiam terræ ambitus stadia habeat 252000. quorum pars sexagesima sit stadiorum 4200. Quod juxta Strabonis sententiam, australis terminus nostræ habitabilis finitur circulo ad æquinoctialem parallelo, ducto per Blemmyas & Nubas. Is ab æquinoctiali versus Boream proxime distat gradibus decem. Ab hoc parallelo ad æquinoctiale & stadia sunt 8800. ad parallelum autem per Meroën stadia 3000. ab hoc vero ad Parallelum per Syenen stadia 5000. D totidemque alia ab eo, qui per Syenen ducitur, usque ad parallelum qui per inferiora Ægypti. Quod totius habitabilis intervallum longitudine quidem stadia habeat 10000. latitudine 2740. Quod qui terram habitatam in sphærica superficie sit descripturus, sphæram non majorem fabrefacere debet, quam diametrum habentem pedum decem: si in plana, non minorem quam pedum septem. Quod Strabo ipse viderit quicquid est habitabilis, juxta longitudinem quidem ab Armenia

a *Strab.* pag. 112. *D.* b *Strab.* pag. 113. *A. B.* c *Strab.* p. 116. *B. C.* p. 118. *C.* d *Strab.* p. 113. *C.* pag. 116. *B.* e Ita lego pro ιμ΄. in *Ed. Basil.* f *Strab.* p. 113. *D.* g *Strab.* p. 116. *C. D.* h *Strab.* p. 117. *B.*

a *Strab.*

usque ad Sardiniam; juxta latitudinem vero à mari Euxino usque ad Æthiopiæ terminos. Quod visus, quamvis in cæteris auditui præstet, ad scientiam tamen capessendam eo longe est inferior; scilicet permulta, quæ in geographia traduntur, auditu scimus. Quod juxta Strabonis sententiam latitudo habitabilis terminatur magnitudine meridiani, qui per Cinnamomiferam regionem, & per Meroën, & Syenen, & Alexandriam, & Rhodum, & Byzantium, & Borysthenem ducitur, ac parallelo per Hiberniam Britanniæ insulam. Porro longitudo magnitudine paralleli, qui per Columnas describitur, & Siciliam, & Peloponnesum, & Rhodum, & Cyprum, & sinum Issicum, & Armeniam, & per mediam Mediam, & quod deinceps est situm, dorsum montanum usque ad mare Indicum. Est autem figura hæc chlamydis specie, habetque latus australe latum, septentrionale angustum, orientale vero æquale occiduo. Quod Artabra portus Hispaniæ è regione Cassiteridum. Quod juxta Strabonis sententiam, latus Mauritaniæ occiduum, adjacens oceano, initium sumit à Columnis; inde tendens ad ortum & austrum, finit in meridianum, qui per Carthaginem describitur, & Cinnamomiferæ parallelus est. Hic secundum Ptolemæum ab occiduo termino juxta longitudinem gradibus 34. & quadrante distat. Quod pars Pyrenes occiduæ parti occiduæ Britanniæ magnæ versus austrum sit opposita. Quod Europa præ cæteris multiplicem formam habeat; Africa vero simplicem; Asia inter utramque mediam. Id autem fit propter litora. Quod fretum prope Columnas latitudinem habeat stadiorum septuaginta, qua parte angustissimum est: longitudinem vero stadiorum centum viginti. Quod mare Ibericum terminos habet, ab austro quidem litus Africæ usque ad Carthaginem; à septentrione vero ipsius Hispaniæ regionem maritimam & Galliæ usque ad Siciliam. Porro Siciliæ, quod Italiæ adjacet, fretum, stadiorum est septem: quod autem Syrti minori, mille quingentorum: & à Gadibus usque ad Siciliam, per medium pelagus, quæ per Rhodum describitur & sinum Issicum linea stadia continet duodecim millia. Latitudo vero hujus pelagi maxima, à Massilia scilicet usque ad Sisarem fluvium Africæ, stad. est quinque millium. Quod Iberico mari versus austrum adjacens pelagus, usque ad Cyrenen, partim vocatur Africum, partim

A ἕως Σαρδοῦς· κατὰ δὲ πλάτος, ἀπὸ τοῦ Εὐξείνου πόντου μέχρι τῆς Αἰθιοπίας ὁρίων. ΟΤΙ [a] ἡ ὄψις, κἂν τοῖς ἄλλοις πλεονεκτῇ τῆς ἀκοῆς, ἀλλ' οὖν εἰς ἐπιστήμην πολὺ αὐτῆς ἐλλείπει· ἀμέλει τὰ πολλὰ τῶν ἐν γεωγραφίᾳ θεωρουμένων ἀκοῇ ἴσμεν. ΟΤΙ [b] κατὰ Στράβωνα, τὸ τῆς οἰκουμένης πλάτος ὁρίζεται τῷ τοῦ μεσημβρινοῦ μεγέθει, τοῦ γραφομένου διὰ τῆς Κινναμωμοφόρου, καὶ Μερόης, καὶ Συήνης, καὶ Ἀλεξανδρείας, καὶ Ῥόδου, καὶ Βυζαντίου, καὶ Βορυσθένους, καὶ τοῦ διὰ τῆς Ἰέρνης νήσου Βρεττανικῆς παραλλήλου· τὸ δὲ μῆκος τῷ μεγέθει τοῦ παραλλήλου, τοῦ γραφομένου διὰ τῶν στηλῶν, B καὶ Σικελίας, καὶ Πελοποννήσου, καὶ Ῥόδου, καὶ Κύπρου, καὶ Ἰσσικοῦ κόλπου, καὶ Ἀρμενίας, καὶ Μηδίας μέσης, καὶ τῆς ἐφεξῆς πρὸς ἀνατολὰς ὀρεινῆς ῥάχεως ἕως τῆς Ἰνδικῆς θαλάσσης. καὶ ἔστιν τὸ σχῆμα τοῦτο χλαμυδοειδές, πλατὺ μὲν ἔχον τὸ νότιον πλευρόν, στενὸν δὲ τὸ βόρειον, τὸ δὲ ἀνατολικὸν τῷ δυτικῷ ἴσον. ΟΤΙ [c] τὰ Ἄρταβρα λιμήν ἐστι τῆς Ἱσπανίας, ἀπέναντι τῶν [d] Κασσιτερίδων. ΟΤΙ κατὰ Στράβωνα [e] ἡ δυτικὴ πλευρὰ τῆς Μαυριτανίας ἡ παρωκεανῖτις, ἀρξαμένη ἀπὸ στηλῶν καὶ πρὸς ἀνατολὰς καὶ νότον κλίνουσα, καταλήγει εἰς τὸν διὰ Καρχηδόνος μεσημβρινὸν τῆς Κι- C ναμωμοφόρου παράλληλον· ὅς ἐστι κατὰ Πτολεμαῖον ἀπέχει τοῦ δυτικοῦ πέρατος μοίρας λδ΄. δ΄. κατὰ μῆκος. ΟΤΙ τὰ ἑσπέρια μέρη τῆς Πυρήνης ἀντίκεινται πρὸς νότον τοῖς ἑσπερίοις μέρεσι τῆς μεγάλης Βρεττανίας. ΟΤΙ [f] ἡ μὲν Εὐρώπη πολυσχημονεστάτη ἐστίν· ἡ δὲ Λιβύη, ἁπλοσχήμων· ἡ δὲ Ἀσία, μεταξὺ ἀμφοῖν. τοῦτο δὲ γίνεται διὰ τοὺς αἰγιαλούς. ΟΤΙ [g] ὁ κατὰ στήλας πορθμός, τὸ μὲν πλάτος ἔχει σταδίους ο΄. τὸ στενότατον· τὸ δὲ μῆκος, σταδίους ρκ΄. ΟΤΙ [h] ἡ Ἰβηρικὴ θάλασσα περιορίζεται· ἀπὸ μὲν νότου, τῇ Λιβυκῇ παραλίᾳ, μέχρι Καρχηδόνος· ἀπὸ δὲ βοῤῥᾶ, τῇ τῆς Ἰβηρίας D παραλίᾳ καὶ Κελτικῆς, μέχρι Σικελίας: τῆς δὲ Σικελίας, ὁ μὲν πρὸς τῇ Ἰταλίᾳ πορθμός, σταδίων ἐστὶν ζ΄. ὁ δὲ ἐπὶ τὴν μικρὰν Σύρτιν, σταδίων ,αφ΄. καὶ ἀπὸ Γαδείρων ἕως Σικελίας, διὰ μέσου τοῦ πελάγους, ἡ γραμμὴ ἡ διὰ Ῥόδου γραφομένη καὶ Ἰσσικοῦ κόλπου, σταδίων ἐστὶν μυρίων ,β. τὸ δὲ πλάτος τοῦ πελάγους τούτου, ἀπὸ Μασσαλίας ἕως Σίσαρος ποταμοῦ Λιβυκοῦ, ὅπερ ἐστὶν μέγιστον, στάδιοι ,ε. ΟΤΙ [i] τὸ πρὸς νότον τοῦ Ἰβηρικοῦ πελάγους πέλαγος, ἕως Κυρήνης, Λιβυκὸν καλεῖται· τὸ δὲ

a *Strab.* p. 117. *B.C.D.* b *Strab.* p. 118. *C.D.* & pag. 119. *A.B.* c *Strab.* p. 120. *A.* d Καττιτερίδων *Strab.* e *Strab.* p. 120. *A.* f *Strab.* p. 121. *D.* g *Strab.* pag. 122. *B.* h *Strab.* p. 122. *C. D.* i *Strab.* p. 122. *D.*

Σαρδῷον· τὸ δὲ Τυῤῥηνικόν. ΟΤΙ [a] τοῦ A Ἰωνίου κόλπου, τὸ μὲν μῆκος στάδια ͵ε. τὸ δὲ πλάτος ͵ασ΄. ΟΤΙ [b] ἀπὸ Παχύνου ἕως Κρήτης, καὶ τῶν δυτικῶν ἕως Ταινάρου τῆς Πελοποννήσου, ἴσον ὑπάρχον, στάδιοι ͵δφ΄. ΟΤΙ [c] τὸ Μυρτῷον πέλαγος μεταξὺ κεῖται Κρήτης τε καὶ Ἀττικῆς καὶ τῆς Ἀργείας, πλάτος ἔχον τὸ μέγιστον τὸ ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς, [d] σταδίων ͵δσ΄. μῆκος δὲ, ἔλαττον ἢ διπλάσιον. ἐν ᾧ νῆσοι, Κύθηρά τε, καὶ Καλαυρία, καὶ Αἴγινα, καὶ τῶν Κυκλάδων νήσων τινές. τῷ δὲ συνεχές ἐστιν, τό, τε Αἰγαῖον σὺν τῷ Μέλανι κόλπῳ καὶ Ἑλλησπόντῳ, καὶ τὸ Ἰκάριον, καὶ τὸ Καρπάθιον, μέχρι Ῥόδου καὶ Κρήτης καὶ Κύπρου. τὸ δὲ Ἀσιατικὸν B πέλαγος ἔχει τάς τε Κυκλάδας νήσους, καὶ Σποράδας, καὶ τὰς προκειμένας Καρίας τε καὶ Ἰωνίας καὶ Αἰολίδος μέχρι Τρωάδος, καὶ τὰς πρὸ τῆς Ἑλλάδος καὶ Μακεδονίας, ἀπὸ Εὐβοίας μέχρι Ἴμβρου καὶ Σαμοθράκης. ΟΤΙ [c] οἱ περὶ τὰ Γάδειρα καὶ Ἄβυδον πορθμοὶ, ἑπταστάδιοί εἰσιν· ὁ δὲ περὶ τὸ Βυζάντιον, τετραστάδιος. ΟΤΙ δύο Κόρκυραί εἰσιν, ἥ τε τῶν Φαιάκων ἀντιπέραν Βουθρωτοῦ, καὶ ἡ Μέλαινα ἀντιπέραν πρὸς δύσιν καὶ βοῤῥᾶν τῶν τοῦ Δρίλωνος ποταμοῦ ἐκβολῶν. καὶ ἔστιν αὕτη ἐν τῷ Ἰωνίῳ κόλπῳ. ΟΤΙ [f] ἡ Εὐρώπη ἔχει πολὺ τὸ σοφὸν καὶ ἔντεχνον τοῦ βίου, καθάπερ Ἕλληνες καὶ C Μακεδόνες καὶ Ῥωμαῖοι. ἔχει δὲ καὶ τὸ ἐν τῇ ὀρεινῇ αὐτῆς μάχιμον γινόμενον· καὶ τὸ ἐν τῇ πεδιάδι, εὔφορον καὶ κάρπιμον. καὶ διὰ τοῦτο ἀρίστη ἐστὶν τῶν ἄλλων χωρῶν, καὶ ἔτι διὰ τὰ μέταλλα. ΟΤΙ [g] οἱ Λίγυες, οὐκ εἰσὶν μὲν Κελτικὸν ἔθνος, παραπλήσιον δὲ αὐτοῖς τῷ βίῳ. νέμονται δὲ μέρος τῶν Ἄλπεων, τὸ συνάπτον τοῖς Ἀπεννίνοις ὄρεσι· μέρος δὲ καὶ τῶν Ἀπεννίνων κατέχουσιν. ΟΤΙ [h] τὴν Ἰταλίαν ποιεῖ χεῤῥόνησον, τό, τε Τυῤῥηνικὸν πέλαγος ἀρξάμενον ἀπὸ τοῦ Λιγυστικοῦ, καὶ τὸ Αὐσόνιον, καὶ ὁ Ἀδρίας. ΟΤΙ [i] κατὰ Ἵππαρχον, καὶ ἡ μία μοῖρα τοῦ οὐρανοῦ, τοῦτ' ἔστιν τὸ τξ΄. τοῦ D ὅλου κύκλου μεγίστου, στάδια ἀπολαμβάνει ἐπὶ τῆς γῆς ψ΄.

Sardoum, partim Tyrrhenum. Quod sinus Ionii longitudo sit stad. 5000. latitudo 1200. Quod à Pachyno in Cretam usque, & à parte occidua usque ad Tænarum Peloponnesi, intervallum sit æquale, stad. 4500. Quod Myrtoum mare medium jacet inter Cretam & Atticam & Argiam, latitudinem habens maximam ab Attica stad. 4200. longitudinem minus quam duplam. In hoc insulæ jacent, Cythera, Calauria, Ægina, item è Cycladibus nonnullæ. Huic contiguum est, partim Ægæum pelagus una cum Melane sinu & Hellesponto, partim Icarium & Carpathium usque ad Rhodum & Cretam & Cyprum. Cæterum Asiaticum pelagus Cycladas insulas habet, & Sporadas, & quæ ante Cariam & Ioniam & Æolida usque ad Troadem sitæ sunt: item quæ ante Græciam & Macedoniam, ab Eubœa usque ad Imbrum & Samothracem. Quod freta duo, alterum Gadibus adjacens, alterum Abydo, septenûm stadiorum sunt: & quod juxta Byzantium est, stadiorum quatuor. Quod duæ sunt Corcyræ, altera Phæacum contra Buthrotum, altera Nigra [dicta,] contra ostia Drilonis fluvii, versus occasum & boream. Est autem hæc in sinu Ionio. Quod Europa tum sapientiæ tum artis ad vitam civilem idoneæ plurimum teneat; veluti Græci sunt, & Macedones, & Romani. Habet etiam per montanas regiones, gentem pugnacem: & in agro campestri ferax est, ac fructibus abundat. Inter cæteras itaque partes terræ, tum ob has virtutes, tum ob metallorum copiam optima sane est. Quod Ligures non sint è gente Celtica, similes tamen illi genere vitæ. Incolunt Alpium regionem quæ Apenninis montibus conjuncta est: partim etiam ipsorum Apenninorum tenent. Quod Italiam efficiant peninsulam, partem mare Tyrrhenum initium sumens à Ligustico, partim Ausonium, & sinus Adriaticus. Quod juxta Hipparchi sententiam, cœli gradus unus, id est trecentesima sexagesima totius circuli maximi pars, stadia continet in terra septingenta.

a *Strab.* p. 123. *D.* b *Strab.* p. 124. *A.* c *Strab.* p. 124. *B. C.* d Πλάτος, ὅσον χιλίων καὶ διακοσίων σταδίων. *Strab.* e *Strab.* p. 124. *C. D.* f *Strab.* p. 126. *C. D.* p. 127. *A. B. C.* g *Strab.* p. 128. *C.* h *Strab.* p. 128. *D.* i *Strab.* p. 131. *D.* & p. 132. &c.

XPH-

CHRESTOMATHIÆ EX STRABONIS GEOGRAPHICORUM LIBRO III.

QUOD Iberiæ longitudo stadiorum sit 6000. latitudo autem maxima 5000. Hujus magna pars, cum primis vero quæ ad septentrionem jacet, aspera est & sterilis, & nemorosa paucos fructus ferens, & gelu rigida. Cæterum australis pars, & maxime quæ extra Columnas est sita, optima est & beatam habitationem præbet. Quod & Iberiæ & Galliæ pars angustior juxta Pyrenen sit: nam in iis locis duos sinus efficiunt, hinc oceanus, illinc mare mediterraneum. Quod extrema Iberiæ versus occasum ad Sacrum promontorium ultra terminos Africæ excurrunt, stad. 1500. Et navi simile est promontorium ipsum, circa se tres exiguas habens insulas; è quibus una rostri, reliquæ epotidarum speciem præ se ferunt. Quod Anas flumen & Tagus, ex partibus orientalibus cum impetu ruentes, se exonerant, hic in occiduum oceanum, ille vero ad australe latus Sacri promontorii. Cæterum regio, quæ inter hæc duo flumina jacet Sacrum promontorium continens, mediocriter felix est: quæ vero deinceps versus interius mare sita est, si vel ad universam habitabilem conferatur, nulla est inferior; sive eorum, quæ terra producit, bonorum felicitate, sive quæ ipsum mare. Hanc Bætis flumen perlabitur, ab ortu erumpens, appellaturque Bætica. Incolunt eam Turdetani sapientissimi Hispanorum. Hi grammaticen habebant, & poëtas, & historicos, ut affirmabant Strabonis tempore, à sex annorum millibus; sed & cæteri Hispani non lingua una utentes, grammaticis artibus utuntur pro suo idiomate singuli. Quod Gades à Bæticæ litore distent stad. 750. Quod Bæticam incolentes Hispani, æstuaria vocare consueverint convalles marinis aquis refertas, & instar fluviorum in mediterranea navigationem præbentes. Quod à Sacro promontorio ad ostia Anæ fluvii miliaria sunt sexaginta:

[a] ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΥ. γ′.

A ΟΤΙ [b] τῆς Ἰβηρίας, τὸ μὲν μῆκος, στάδιοι ͵ς. τὸ δὲ πλάτος ͵ε. τὸ μέγιστον. ταύτης δὲ, τὸ μὲν πλεῖστον μέρος καὶ μάλιστα τὸ βόρειον, τραχὺ καὶ λεπτόγεων καὶ δρυμῶδες καὶ ὀλιγόκαρπον καὶ κρυμῶδες. τὸ δὲ νότιον καὶ μάλιστα τὸ ἔξω στηλῶν, ἄριστον καὶ σὺν εὐδαιμονίᾳ οἰκούμενον. ΟΤΙ [c] τὸ στενότερον μέρος τῆς τε Ἰβηρίας καὶ τῆς Κελτικῆς περὶ τὴν Πυρήνην ἐστίν. κόλποι γὰρ γίνονται ἔκ τε τοῦ ὠκεανοῦ καὶ τῆς ἔσω θαλάσσης ἐνταῦθα. ΟΤΙ [d] πρὸς δύσιν προὔχει τὰ περὶ τὸ Ἱερὸν ἄκρον τῆς Ἰβηρίας τῶν Λιβυκῶν περάτων, σταδίους ͵αφ′· καὶ ἔοικεν B νηῒ τὸ ἄκρον, περὶ αὐτὸ ἔχον γ′. νησίδια· ὧν τὸ μὲν ἐμβόλου τάξιν ἔχει, τὰ δὲ [e] ἐπωτίδων. ΟΤΙ [f] ὁ Ἄνας ποταμὸς καὶ ὁ Τάγος ἐκ τῶν ἑῴων ὁρμώμενοι μερῶν ἐκδιδοῦσιν, ὁ μὲν εἰς τὸν δυτικὸν ὠκεανόν· ὁ δὲ Ἄνας, πρὸς νότον τοῦ Ἱεροῦ ἄκρου. καὶ ἔστιν ἡ μεσοποταμία αὕτη, περιέχουσα τὸ Ἱερὸν ἄκρον, εὐδαίμων μετρίως· ἡ δ᾽ ἐφεξῆς χώρα ἐπὶ τὴν ἔσω θάλασσαν, ὑπερβολὴν οὐκ ἀπολείπει εὐδαιμονίας, πρὸς ἅπασαν κρινομένη τὴν οἰκουμένην, τῶν τε ἐκ γῆς καὶ θαλάσσης ἀγαθῶν. ταύτην δ᾽ ὁ Βαῖτις διαῤῥεῖ ποταμὸς ἐξ ἀνατο- C λῶν ὁρμώμενος, καὶ καλεῖται Βαιτική· ἣν οἰκοῦσιν Τουρδητανοὶ, σοφώτατοι τῶν Ἰβήρων ὄντες, καὶ γραμματικὴν τέχνην καὶ ποιητὰς καὶ ἱστορικοὺς (ὥς φασιν) ἐπὶ τῶν τοῦ Στράβωνος χρόνων ἐτῶν ͵ς. ἔχοντες. ἀλλὰ καὶ ἄλλοι Ἴβηρες οὐχ ὁμόγλωσσοι ὄντες, γραμματικαῖς χρῶνται τέχναις ἕκαστοι κατὰ τὴν ἰδίαν γλῶσσαν. ΟΤΙ [g] τὰ Γάδειρα ἀπέχει τοῦ Βαιτικῆς τοῦ αἰγιαλοῦ, στάδια ψν′. ΟΤΙ [h] λέγου- D σιν οἱ περὶ τὴν Βαιτικὴν Ἴβηρες ἀναχύσεις, τὰς πληρουμένας τῇ θαλάττῃ ἐν ταῖς πλημμυρίσι κοιλάδας· καὶ ποταμῶν δίκην εἰς τὴν μεσογαίαν ἀνάπλους ἐχούσας. ΟΤΙ [i] ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ ἄκρου, ἐπὶ τὸ τοῦ Ἄνα στόμα, μίλιά εἰσιν ξ′.

a Hic divisionem faciendam esse volui, sequutus *Gemusæum* & *Strabonis* libros vulgatos. In *Ed. Basil.* Chrestomathia ex libro tertio incipit ab his verbis, pag. 32. Ὅτι οὐκ ἔστιν πάντων τῶν Κελτῶν &c. Adeo ut hinc aliquis forsan conjiceret, aliam olim exstitisse divisionem *Strabonis* Geographiæ. b *Strab.* p. 137. *A. B.* c *Strab.* p. 137. *B.C.* d *Strab.* p. 137. *D.* p. 138. *A.* e De *Epotidis*. Vide *Schefferum* de Militia navali lib. 2. c. 5. f *Strab.* p. 139. *A. B. C.* g *Strab.* p. 140. *B.* h *Strab.* p. 140. *C.* i *Strab.* p. 140. *D.*

ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ τὸ τοῦ Βαίτιδος στόμα, μίλια ρʹ. A εἶτα εἰς Γάδειρα, μίλια οʹ. ΟΤΙ [a] περὶ τὴν Βαιτικὴν, μεγάλαι πόλεις, Κορδύβη, [b] Γαδίτανα, Ἴσπαλις, Ἰτάλικα, [c] Ἴλιπα, [d] Ἄστινα, [e] Κάρμων, [f] Ὀβούλκων, καὶ [g] Ἀπτοῦα, καὶ [h] Οὔρσων, καὶ [i] Τούκκης, καὶ Ἰουλία, καὶ [k] Αἴγουα, καὶ Μοῦνδα, ἔνθα οἱ Πομπηΐου παῖδες κατεπολεμήθησαν· πᾶσαι δ' αὗται Κορδύβης οὐκ ἄπωθέν εἰσιν. ΟΤΙ [l] οἱ Πομπηΐου παῖδες· Γναῖος μὲν ἡττηθεὶς, ἔφυγεν εἰς Καρτηΐαν, κἀκεῖ διεφθάρη· Σέξτος δὲ ἐκ Κορδύβης σωθεὶς, καὶ ὀλίγον ὕστερον Σικελίᾳ προσχὼν καὶ ἀποστήσας αὐτὴν, εἶτα καὶ ἐξ αὐτῆς ἐκπεσὼν, πλεύσας εἰς Μίλητον, καὶ ἁλοὺς ὑπὸ τῶν Ἀντωνίου στρατηγῶν, αὐτοῦ κἀκεῖνος B ἐτελεύτησεν. ΟΤΙ [m] ὁ Βαῖτις ἀναπλέεται ὁλκάσι μεγάλαις εἰς τὴν μεσογαίαν, στάδια φʹ. ἕως Ἱσπάλιος. καὶ εἰσὶν περὶ τὰς ὄχθας αὐτοῦ μέταλλα, ἄλλα τε, καὶ ἄργυρος πλεῖστος. ΟΤΙ ἀπὸ τῶν ἀναχύσεων πᾶσα σχεδὸν ἡ Βαιτικὴ πλοΐζεται. ΟΤΙ [n] περὶ τὴν Ἰβηρίαν ἕως Σαρδοῦς, οἱ ἐτησίαι εὖροι γίνονται ἐν τῇ ἔσω θαλάσσῃ. ΟΤΙ [o] Ἰβηρία πᾶσα τῶν ὀλεθρίων θηρίων σπανίζει, πλὴν τῶν [p] γεωρύχων λαγιδίων, οὓς ἔνιοι λεβηρίδας προσαγορεύουσι. λυμαίνονται γὰρ καὶ φυτὰ καὶ σπέρματα, ῥιζοφαγοῦντες. τοῦτο δὲ γίνεται καὶ ἕως Μασσαλίας καί τινων νήσων περὶ αὐτήν. ΟΤΙ [q] τοσοῦτος ἦν πλοῦτος τοῖς περὶ τὴν Τουρδιτανίαν Ἴβηρσιν, ὡς C τοὺς μετὰ Βάρκα στρατεύσαντας Καρχηδονίους εὑρεῖν αὐτοὺς πίθοις καὶ [r] φιάλαις παναργύροις χρωμένους. ΟΤΙ ἡ Λυσιτανία εὐδαίμων ἐστὶν, καὶ ἔχει καὶ ψῆγμα χρυσοῦ πλεῖστον. ΟΤΙ τὸ βορειότατον ἄκρον τῆς Ἰβηρίας, Νέριον καλεῖται. ΟΤΙ [s] ἡ Νέα Καρχηδὼν τῆς Ἰβηρίας ἐν τῇ ἔσω θαλάσσῃ κειμένη, κτίσμα ἐστὶν Ἀσδρούβα, τοῦ δεξαμένου Βάρκαν τὸν Ἀννίβα πατέρα. ΟΤΙ σχεδὸν πᾶσα ἡ Ἰβηρία μέταλλα παντοῖα ἔχει, μάλιστα δὲ χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου. ΟΤΙ [t] ἀπὸ σταδίων κδʹ. τῆς Νέας Καρχηδόνος, νῆσός ἐστιν ἡ καλουμένη Σκομβραρία, ἀπὸ τῶν ἁλισκομένων D σκόμβρων, ἐξ ὧν τὸ ἄριστον σκευάζεται γάρον. οὕτως οὖν εἶπεν ὁ Στράβων τὸ γάρον. ΟΤΙ [v] κατὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἴβηρος ποταμοῦ πρὸς νότον κεῖνται αἱ Βαλιαρίδες, νῆσοι ἀξιόλογοι, ἐξ ὧν καὶ τὸ πέλαγος Βαλιαρικὸν, ἃς Ἕλληνες

hinc ad Bætis ostium, centum: inde ad Gades usque, septuaginta. Quod per Bæticam magnæ sint urbes, Corduba, Gaditana, Hispalis, Italica, Ilipa, Astina, Carmon, Obulco, & Atetua, & Urso, & Tuccis, & Julia, & Ægua, & Munda, ubi liberi Pompeji fuerunt expugnati. Cæterum omnes illæ à Corduba non longe absunt. Quod de Pompeji filiis, Cnæus devictus in Carteiam fugerit, ibique obtruncatus est; Sextus autem è Corduba elapsus, paulo post in Siciliam appulit, quam ubi ad rebellandum sollicitaverat, inde profugiens navigavit Miletum, captusque ab Antonii ducibus illic & ipse interiit. Quod Bætis magnis navigiis in mediterranea, & usque ad Hispalim per stadia quingenta adverso flumine navigatur. Sunt autem circa ripas ejus metalla, tum alia, tum argenti plurimum. Quod per æstuaria universa fere Bætica navigabilis sit. Quod circa Hispaniam ad Sardiniam usque Euri Etesiæ in interiore mari gignuntur. Quod in universa Hispania perniciosarum bestiarum raritas sit, præterquam cuniculorum terras effodientium, quos quidam liberidas appellant. Plantis enim seminibusque nocent, radices esitantes. Idem fit usque ad Massiliam, atque nonnullas circumjacentes insulas. Quod tantæ fuerunt divitiæ Hispanorum Turditaniam incolentium, ut Carthaginienses, qui sub Barca militabant, doliis ac phialis argenteis utentes deprehenderint. Quod Lusitania valde felix sit, atque auri ramentis abundet. Quod septentrionale maxime Hispaniæ promontorium, Nerium appellatur. Quod Carthago Nova Hispaniæ super interiore mari sita, condita erat ab Asdrubale illo qui Barcæ Hannibalis patri successit. Quod Hispania ferme tota omnis generis, maxime vero auri & argenti, metalla habeat. Quod stadiis viginti quatuor Carthagine Nova abest insula, à scombris, qui illic capiuntur, Scombraria dicta, è quibus optimum garum præparatur, sic igitur Strabo nominavit garum. Quod ex adverso ostiorum Iberi fluvii, versus austrum, Baleares sint sitæ, non contemnendæ insulæ, à quibus mare dictum est Balearicum: Græci

a *Strab.* pag. 141. *B.* b Ἡ τῶν Γαδιτανῶν πόλις *Strab.* c Vide *Harduinum* ad *Plin.* lib. 3. pag. 391. d Ἀστίγα malit *Casaub.* Nec dubium, inquit, esse quam alii vocant Ἀστιγί. e Forf. Χαρμονία *Ptolemæi.* f Ὀβόλκων *Stephano*, Ὄβουλκον *Ptolemæo*, Obulco *Plinio*, -Obucula *Hirtio.* g Ita in *MSS. Strabonis*, teste *Casaubono.* in vulgatis Ἀπέτουα. h Ὄρσων *Appiano*, Ursao *Hirtio.* i Τοῦκι *Ptolemæo*, Τοῦκις in libb. vulgatis *Strabonis.* Τούκκις scribendum esse monuit *Casaub.* k Hegua forsan *Plinii.* Verum *Attegua* pro *Hegua* reponit *Harduinus*: adeo ut hic Ἀττεγούα legendum suspicaret, nisi malis Ἀττεγούα pro Ἀπτούα. l *Strab* p. 141. *D.* m *Strab.* p. 141. *D.* p. 142. *A. B. C.* n *Strab.* p. 144. *A.* o *Strab* p. 144. C. p Γαιωρύχων λαγιδέων. *Strab.* q *Strab.* p. 145. *A.* p. 146. *A.* p. 151. *A.* r Φάτναις pro φιάλαις apud *Strabonem* legunt *Xylander* & *Casaub.* s *Strab.* p. 158. C. t *Strab.* p. 159. *B.* v *Strab.* p. 167. *B.C.*

a In

appellant Gymnesias. Cantabri vero insignis est gens Hispaniæ, à qua oceanus Cantabricus est dictus. Quod in Hispania castores multi gignuntur, sed [Hispanicum] castorium non habet eandem vim cum Pontico. Quemadmodum etiam æs Cyprium solum Cadmiam fert, & vitriolum, & spodium. Item Celtiberorum equi, cum sint subalbidi, ubi in exteriorem Hispaniam traducti fuerint, colorem mutare dicuntur. Quod Cantabri, & qui hisce sunt finitimi, urina in cisternis inveterata lavantur: eaque tum ipsi tum eorum uxores dentes abstergunt. Quod Vettones, cum, primum castra Romanorum ingressi, quosdam Centuriones deambulationis gratia viam deflectere cernerent, insanire homines suspicati sunt, ac proinde iis præcedentes viam ad tabernacula commonstrabant; putabant enim aut in tabernaculo quietè manendum, aut pugnandum esse. Tam feris illi atque immansuetis moribus fuerunt. Præterea autem ipsorum mulieres ornatus gratia gestabant ferrea monilia collo circumdata, corvos ferreos habentia, qui ante frontem longius procumbentes supra verticem erant reflexi. Ad hos corvos, cum vellent, attrahebant velum, ut prætentum faciei ipsam tegeret. Atque hoc putabant esse ornatum. Alias ajunt tympanulum circumjectum habere ad cervicem, ad occiput quidem rotundum, adstringens caput ipsum usque ad auriculas; in altitudinem vero & latitudinem paulatim supinatum. Alias vero priorem comam adeo explicare, ut plus quàm facies pateat. Alias rursus columnella pedali [capiti] imposita atque in sublime erecta, cæsariem illi circumtexere, deinde nigricante velo exornare. Ultra hæc, quæ sane vera esse constat, permulta alia visa sunt, & efficta de omnibus communiter Hispanicis populis, tum præcipue de septentrionalibus: & non solum de ipsorum fortitudine, sed & de crudelitate & ferocitate. Siquidem matres filios occiderunt, priusquam in bello caperentur. Et puer quidam, cum parentes & fratres captivi vinculis adstricti jacerent, nacto cultro eos omnes interfecit, id scilicet jubente patre. Idem fecit mulier de iis, qui secum capti fuerunt. Quidam ad ebrios vocatus, supra rogum sese conjecit. Hæc autem & Celtæ & Scythæ & Thraces faciunt.

A Γυμνησίας καλοῦσι. [a] Καντάβροι δὲ ἐπίσημον ἔθνος Ἰβηρικὸν, ἀφ' οὗ ὁ περικείμενος ὠκεανὸς Καντάβριος καλεῖται. ΟΤΙ [b] ἐν Ἰβηρίᾳ κάστορες μὲν πολλοὶ γίνονται, ἀλλ' οὐκ ἔχει τὸ καστόριον τὴν αὐτὴν δύναμιν τῷ Ποντικῷ. καθάπερ καὶ ὁ Κύπριος μόνος χαλκὸς φέρει τὴν [c] Καδμίαν λίθον καὶ τὸ χαλκανθὲς καὶ τὸ [d] σπόδιον· καὶ οἱ τῶν Κελτιβήρων ἵπποι ὑπόψαροι ὄντες, ἐπειδὰν εἰς τὴν ἔξω [e] μεταχθῶσιν Ἰβηρίαν, μεταβάλλειν τὴν χρόαν λέγονται. ΟΤΙ [f] οἱ Καντάβροι καὶ οἱ τούτοις πλησιόχωροι οὔρῳ λούονται ἐν δεξαμεναῖς παλαιουμένῳ· καὶ τοὺς ὀδόντας σμήχονται τῷ αὐτῷ οὔρῳ, καὶ αὐτοὶ καὶ γυναῖκες. ΟΤΙ [g] οἱ [h] Οὐέττωνες Ἴ- B βηρες, ὅτε πρῶτον εἰς τὸ τῶν Ῥωμαίων παρῆλθον στρατόπεδον, ἰδόντες τινὰς τῶν ταξιαρχῶν ἀνακάμπτοντας ἐν ταῖς ὁδοῖς περιπάτου χάριν, μανίαν ὑπέλαβον, [i] τὴν ὁδὸν αὐτοῖς εἶναι ἐπὶ τὰς σκηνάς· ὡς δέον ἢ μένειν καθ' ἡσυχίαν ἱδρυθέντας, ἢ μάχεσθαι· τοσοῦτον αὐτοῖς τὸ θηριῶδες καὶ ἀνήμερον ἦν. καὶ αἱ γυναῖκες δ' αὐτοῖς κόσμου χάριν περιτραχήλια σιδηρᾶ ἐφόρουν, [ἔχοντα] κόρακας σιδηροῦς προνενευκότας τοῦ προσώπου πολὺ, καμπτομένους ὑπὲρ κορυφῆς, καὶ [k] περιπίπτοντας πρὸ τοῦ μετώπου πολύ. κατὰ τούτων δὲ τῶν κοράκων, ὅτε βούλονται, κατασπῶντο κάλυμμα, ὥστε ἐμπετασθὲν τῷ προσώπῳ καλύπτειν C αὐτό· καὶ τοῦτο κόσμον ἐνόμιζον. [l] ἄλλας δέ φασι τυμπάνιον [m] περικεῖσθαι, πρὸς μὲν τῷ ἰνίῳ περιφερὲς, καὶ σφίγγον τὴν κεφαλὴν μέχρι τῶν παρωτίδων· εἰς ὕψος δὲ καὶ πλάτος, [n] ἐξυπτιασμένον κατ' ὀλίγον. [o] ἄλλας δὲ τὰ προκόμια ψιλοῦν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἀποστίλβειν τοῦ μετώπου μᾶλλον· τὰς δὲ ὅσον ποδιαῖον τὸ ὕψος ἐπιθεμένας στυλίσκον, περιπλέκειν αὐτῷ τὴν χαίτην, εἶτα καλύπτρᾳ μελαίνῃ περιστέλλειν. πρὸς δὲ τῇ ἀληθείᾳ τῇ τοιαύτῃ, πολλὰ καὶ ἑώραται καὶ μεμύθευται περὶ πάντων κοινῇ τῶν Ἰβηρικῶν ἐθνῶν, διαφερόντως δὲ τῶν προσβόρρων· οὐ μόνον τὰ πρὸς ἀνδρείαν, ἀλλὰ καὶ τὰ πρὸς ὠμότητα [p] καὶ θηριωδίαν. καὶ γὰρ τέκνα μητέρες D ἔκτειναν, πρὶν ἁλῶναι κατὰ τὸν [q] πόλεμον· καὶ παιδίον δὲ, τῶν γονέων καὶ ἀδελφῶν δεδεμένων αἰχμαλώτων, ἔκτεινε πάντας, τοῦ πατρὸς κελεύσαντος, σιδήρου κυριεύσαν· γυνὴ δὲ πάλιν τοὺς συναλόντας. κληθείς δέ τις εἰς μεθυσκομένους, ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς πυράν. ταῦτα δὲ καὶ Κελτοὶ καὶ Σκύθαι καὶ Θρᾷκες ποιοῦσιν.

a In *Ed. Basil.* Κάντανροι, & mox ὠκεανὸς Καντανύριος. b *Strab.* p. 163. C. D. c Καδμείαν *Strab.* d In *Ed. Basil.* σπονδίον. e Ita *MSS. Strabonis*, in *lib. vulgatis* μεταλεθῶσιν. f *Strab.* p. 164. *A.* g *Strab.* p. 164. *B. C. D.* h In *Ed. Basil.* Οὐέττωνος. i Verbum aliquod hic subintelligendum. k Προσπίπτοντας *Strab.* l Ἄλλαις malim. m Περιχεῖσθαι *Strab.* n ita ex *Strab.* In *Ed. Basil.* ἐξ ὑπτίας μὲν κατ' ὀλίγον. o Ἄλλα in *Ed. Bas.* Locum sic vertit *Xylander.* Alias frontis partes, quæ ad comam spectant, ita deglabrare, ut magis ipsa fronte niteant. p Καὶ ἀπόνοιαν θηριώδη. *Strab.* q De bello Cantabrico hæc intelligenda.

A ΟΤΙ [a] τῆς Κάλπης καὶ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Βαίτιδος ἀπέχει τὰ Γάδειρα, στάδια ψν'. καὶ ἔστιν ἡ νῆσος μικρά· πλάτος μὲν ἔχουσα σταδιαῖον, μῆκος δὲ στάδια ρ'. καὶ εἰσὶν οἱ ἐνοικοῦντες πλουσιώτατοι διὰ τὴν ἐμπορείαν. ΟΤΙ [b] Πολύβιος κρήνην εἶναί φησιν ἐν Γαδείροις ὕδατος ποτίμου, ἥ τις ἀντιπαθεῖ τῇ θαλάσσῃ· πλημμυρούσης μὲν, λειψυδρεῖ· ὑποφευγούσης δὲ, πλημμυρεῖ. αἰτιᾶται δ' ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ βάθους εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς ἐκπῖπτον, καλυφθείσης μὲν αὐτῆς ἀπὸ τοῦ κύματος κατὰ τὰς πλημμύρας, εἴργεται τῶν οἰκείων τοιούτων ἐξόδων· ἀναστρέψαν δ' εἰς τὸ ἐντὸς, ἐμφράττει τοὺς τῆς πηγῆς πόρους, καὶ ποιεῖ λειψυδρίαν· γυμνωθείσης δὲ πάλιν εὐθυπορῆσαν ἐλευθεροῖ τὰς B φλέβας τῆς γῆς, ὥστε ἀναβλύειν εὐπόρως· ὁ δὲ Στράβων, οὐ δὲ ταύτην μὲν αἰτίαν ἀποδοκιμάζει· λέγει δὲ κἀκεῖνος ἑτέραν. [c] ὅτι εἰκὸς τῶν φλεβῶν τινας τῶν πηγαίων, νοτισθείσας διὰ τῆς πλήμμης ἔξωθεν χαυνοῦσθαι, καὶ παρέκχυσιν εἰς τὰ πλάγια μᾶλλον διδόναι τοῖς ὕδασιν, ἢ ἀναθλίβειν κατὰ τὸ ἀρχαῖον ῥεῖθρον εἰς τὴν κρήνην· εἶτα, ὥσπερ Ἀθηνόδωρός φησιν, εἰσπνοῇ τε καὶ ἐκπνοῇ τὸ συμβαῖνον περὶ τὰς πλημμυρίδας καὶ τὰς ἀμπώτεις ἔοικεν· εἶναι ἄν τινα τῶν ῥεόντων ὑδάτων, ἃ κατ' ἄλλους μὲν πόρους ἔχει τὴν ἔκρυσιν κατὰ φύσιν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν (ὧν δὴ τὰ στόματα πηγὰς καὶ κρήνας καλοῦμεν) κατ' ἄλλους δὲ πόρους C συνέλκεται πρὸς τὸ τῆς θαλάττης [d] βάθος. καὶ [e] συνεξαίροντα μὲν ἐκείνην, ὥς τε πλημμυρεῖν, ὅταν οἷον ἡ ἐκπνοὴ γίνηται, τὸ οἰκεῖον ἀπολείπει ῥεῖθρον· πάλιν ἀναχωρεῖ πρὸς τὸ οἰκεῖον ῥεῖθρον, ὅταν κἀκείνη λάβῃ τὴν ἀναχώρησιν. ΟΤΙ [f] φησὶ Ποσειδώνιος, τὴν τοῦ ὠκεανοῦ κίνησιν ὑπέχειν ἀστροειδῆ περίοδον· τὴν μὲν ἡμερήσιον, πρὸς τὰς τοῦ ἡλίου ἀνατολάς τε καὶ δύσεις· τὴν δὲ μηνιαίαν, πρὸς τὰς τῆς σελήνης φάσεις· τὴν δὲ ἐνιαυσιαίαν, πρὸς τὰς τοῦ ἡλίου τροπάς· καθ' ἡμέραν γὰρ πρὸς τὴν τῆς σελήνης συμπάθειαν. ὅταν ὑψωθῇ ἀπὸ τοῦ ὁρίζοντος ζωδίου μέγεθος, ἄρχεσθαί τε διοιδεῖν τὴν θάλατταν καὶ πλημμυρεῖν, μέ- D χρι μεσουρανήσεως αὐτῆς· ἐκκλίναντος δὲ τοῦ ἄστρου, πάλιν ἀναχωρεῖν κατ' ὀλίγον, ἕως ἂν ζώδιον ὑπερέχουσα τοῦ δυτικοῦ ὁρίζοντος τελέως μειωθῇ. [g] εἶτα ἐν τῇ ῥιχίᾳ ταύτῃ διαμένειν τὸν ὠκεανὸν, ἕως ἡ σελήνη δυύασα ἀποφύγῃ τοῦ ὁρίζοντος πάλιν ζωδιακὸν ὑπὸ γῆν διάστημα. εἶτα κατὰ τὸ ὅμοιον σχῆμα, ἕως τοῦ ὑπογείου πλημμυρεῖ.

Quod à Calpe & Bætis ostiis Gades distant stadiis septingentis quinquaginta: est autem insula exigua, latitudine stadii unius, longitudine centum. Hujus incolæ è mercatura ditissimi sunt. Quod Polybius fontem ait esse in Gadibus, aquis abundantem potui aptis, cui contra quam mari aliquid evenit: nam cum illud augetur, tum ipse deficit; cum vero refluit, completur. Causam rei confert in spiritus, qui è fundo in superficiem terræ efferuntur; qua superficie sub maris fluxum undis cooperta, prohibentur à solito egressu, atque ad interna reversi fontis meatus obturant, & aquæ defectum efficiunt: ea deinde iterum nudata, directos meatus agentes spiritus fontis venas usque adeo liberant, ut facile & ubertim scateat aqua. Hanc causam Strabo non approbans aliam adfert. Quod & credibile ut venæ aliquæ fontis ab inundatione humectatæ extrinsecus laxentur, & magis in obliquum aquas diffundant, quam eas secundum pristinum alveum in fontem exprimant. Deinde, ut ait Athenodorus, inspirationi & exspirationi perquam simile videtur, quod circa aquarum accessus & recessus accidit: ut sint fluentes aquæ per alios meatus naturalem fluxum in terræ superficiem habentes (quorum meatuum orificia appellamus fontes) rursusque per alios meatus ad maris fundum una trahantur: & [mare] quidem ipsum attollentes, ut exundet quando fit exspiratio; ac tum proprium alveum relinquunt: mox ad eundem redeunt, cum & illud abit rursus. Quod Posidonius ait, oceani motum sideris circuitum subire: diurnum quidem, solis ortum & occasum; menstruum vero, lunæ varium lumen; annuum autem, solis conversiones. Atque in singulos quidem dies ad lunæ consensum variat. Cum enim luna unius signi spatio supra horizontem elevatur, mare intumescere incipit & in terras effluere, idque dum ad medium cœli perveniat. Rursus inclinante astro retrocedit paulatim, donec signo uno horizontem occiduum excesserit, quo momento prorsus decrescit mare. Deinde in eodem statu manet oceanus, quousque luna sub occasum demersa rursus sub terra unius signi intervallo ab horizonte destiterit. Atque dein eodem modo quo prius exundat, donec luna sub tellure in imo cœli sit;

a *Strab.* p. 168. *D.* pag. 169. *A.* b *Strab.* pag. 172. *B. C.* c *Strab.* p. 173. *B. C.* d Sic *Strabonis* libb. vulgati. atque ita legisse videtur *Gemusæus.* In *Ed. Basil.* πάθος. e Καὶ συνεξαίροντα μὲν ἐκείνῃ apud *Strabonem* legit *Casaubonus.* f *Strab.* p. 173. C. D. p. 174. *A. B.* g Apud *Strab.* Εἶτα μένειν ἐν τῇ αὐτῇ καταστάσει. Forsan pro ῥιχίᾳ (quod nusquam alibi, quod sciam, occurrit) reponendum μαλακίᾳ aut μαλαχίᾳ. Εἶτα ἐν τῇ ῥιχίᾳ ταύτῃ διαμένειν) Ῥαχίᾳ aut Ionice ῥηχίᾳ jam reponendum mallem. nam voce ῥαχίᾳ Iones τὴν ἄμπωτιν καὶ ἀναχώρησιν τῆς θαλάττης exprimunt, teste *Suida.* immo & pro maris restagnatione in oceani littore usurpatur apud *Pausaniam.*

a Πρὸς

A postea iterum recedit, donec luna in ortum progressa uno signo ab horizonte abfuerit: tum enim consistit donec supra horizontem signi altitudine elevatur luna. Atque ad hunc modum singulis id diebus ab æterno peragitur. Menstruus vero motus ita fit: intenduntur aquarum incrementa & decrementa circa novilunia & plenilunia; remittuntur autem in quadraturis. Annuus ita fit: circa solstitia accessus recessusque augentur; circa æquinoctium utrumque maxime diminuuntur: & hoc perpetuo fit. Rursus autem dum luna in tropicis signis versatur, inæqualitas apparet accessus atque recessus tum celeritate tum quantitate reciprocationum: B in æquinoctialibus & æqualitas est & ordo constantior: in cæteris medio inter hæc modo. Quod non omnium Celtarum una sit lingua aut una vox. Quod Alpes, à Ligustico mari initio sumto, usque ad Rheni ostia procurrunt. Quod Cemmenus mons Pyrenæ monti ad rectos angulos est situs, longitudinem habens circiter stadia duo millia; & desinit prope Lugdunum urbem, versus ortum. Qui à Pyrene & monte Cemmeno versus Boream habitant usque ad Oceanum Aquitani dicti, disterminantur à Lugdunensi Gallia Ligeri flumine. Quod universa fere Gallia fluminibus permeatur: sunt C autem tam apposite sita ea flumina, ut onera mercium ab oceano in mediterraneum, & ab hoc vicissim in oceanum transferri possint, paucis quibusdam exceptis locis, per quæ itinere terrestri portantur. Est autem Celtica hominibus abundantissima, & feracissima. Circa Narbonem vero atque ipsius oram maritimam usque ad Cemmenos montes oleis consita est. Quæ ad septentrionem progreditur, ea paulatim ne vites quidem alere potest. Quod Narbonensis Gallia parallelogrammum referat, cujus opposita duo latera efficiunt, & mare quod meridiem versus jacet, & mons Cemmenus ad Alpes usque: reliqua duo Pyrene monte at- D que Alpibus constituuntur. Dividitur autem Narbonensis regio ab Italia flumine Varo, ab Hispania templo Pyrenææ Veneris. Et est quæ inter Aphrodisium & Vari fluminis ostia interjacet regio maritima, stad. duorum millium septingentorum. Quod Massilia urbs Græca tanta fuerit temperantia & moderatione, ut legem haberet, ne dos maxima aureos centum, vestitus quinque excederet, & mulierum ornatus ut totidem esset aureorum.

καὶ πάλιν ὑπονοστεῖ, ἕως ἐλθοῦσα [a] περὶ τῆς ἀνατολῆς ζωδιακὸν διάστημα τελέως ῥιχίαν σχοίη. εἶτα ἐν τῇ ῥιχίᾳ μένει ἕως ἂν ὑψωθῇ τοῦ ὁρίζοντος τὸ ζωδιακὸν διάστημα. καὶ οὕτως καθ' ἑκάστην γίνεται ἡμέραν ἐξ ἀϊδίου. ἡ δὲ μηνιαία γίνεται οὕτως· ἀποτείνονται αἱ αὐξομειώσεις περὶ τὰς συνόδους καὶ πανσελήνους· μειοῦνται δὲ περὶ τὴν διχότομον ἑκατέραν. ἡ δ' ἐνιαυσιαία γίνεται οὕτως· περὶ τὰς τροπὰς ἑκατέρας τοῦ ἡλίου ἐπιτείνονται αἱ αὐξομειώσεις [b] τῶν ἀμπώτεων· περὶ δὲ τὰς ἰσημερίας ἑκατέρας μειοῦνται ἐσχάτως· καὶ τοῦτο ἀεὶ γίνεται. πάλιν δὲ τῆς σελήνης ἐν τοῖς τροπικοῖς ζωδίοις, ἀνωμαλίαν εἶναι τῶν ἀμπώτεων καὶ πλημμυρῶν, τῷ τε τάχει καὶ τῷ πλήθει τῶν αὐξομειώσεων· ἐν δὲ τοῖς ἰσημερινοῖς, ὁμαλίαν τε καὶ εὐταξίαν· ἐν δὲ [c] τοῖς δισώμοις, μεταξὺ τούτων. ΟΤΙ [d] οὐκ ἔστιν πάντων τῶν Κελτῶν [e] ὁμὸς θρόος οὐδ' ἴα γῆρυς. ΟΤΙ [f] αἱ Ἄλπεις, ἀπὸ τῆς Λιγυστικῆς ἀρξάμεναι θαλάσσης, ἐπὶ τὰς τοῦ Ῥήνου διήκουσιν ἐκβολάς. ΟΤΙ τὸ Κέμμενον ὄρος πρὸς ὀρθὰς γωνίας ἐστὶν τῇ Πυρήνῃ, μῆκος ἔχον περὶ στάδια ͵β. καὶ παύεται περὶ Λούγδουνον πόλιν πρὸς ἀνατολάς· οἱ δὲ τῆς τε Πυρήνης καὶ τῶν Κεμμένων πρὸς Βορρᾶν οἰκοῦντες ἕως τοῦ ὠκεανοῦ Ἀκυϊτανοὶ καλοῦνται, ἀφοριζόμενοι τῷ Λίγηρι ποταμῷ ἀπὸ Λουγδουνησίας. ΟΤΙ [g] πᾶσα σχεδὸν ἡ Κελτικὴ ποταμοῖς ἐστιν κατάρρυτος. οὕτως δὲ οἱ ποταμοὶ εὐφυῶς κεῖνται, ὥστε ἀπὸ τοῦ ὠκεανοῦ εἰς τὴν ἔσω θάλασσαν καὶ ἔμπαλιν τὰ φορτία διὰ τῶν ποταμῶν οἱ ἔμποροι διαβιβάζουσιν, ὀλίγων τινῶν χωρίων πεζῇ κομίζεσθαι ἀναγκαζόντων. ἔστιν δὲ καὶ πολυανθρωποτάτη ἡ Κελτική, καὶ εὔφορος. περὶ δὲ Νάρβωνα καὶ τὴν παραλίαν αὐτῆς ἕως τῶν Κεμμένων ἐλαιόφυτός ἐστιν. τὰ δὲ πρὸς Βορρᾶν προϊόντι ἐκ τοῦ κατ' ὀλίγον οὐδὲ ἄμπελον ἔχει. ΟΤΙ [h] ἡ Ναρβωνησία παραλληλόγραμμον ἔχει τὸ σχῆμα· ὧν ἡ Νοτία θάλασσα καὶ τὸ Κέμμενον ὄρος ἕως τῶν Ἄλπεων, αἱ ἀπεναντίον· ἡ δὲ Πυρήνη καὶ αἱ Ἄλπεις, αἱ λοιπαὶ δύο ἀπεναντίον· διορίζεται δὲ ἡ Ναρβωνῖτις χώρα ἀπὸ τῆς Ἰταλίας τῷ Οὐάρῳ ποταμῷ, ἀπὸ δὲ τῆς Ἰβηρίας τῷ ἱερῷ τῆς Πυρηναίας Ἀφροδίτης· καί εἰσιν μεταξὺ τοῦ Ἀφροδισίου καὶ τῶν τοῦ Οὐάρου ποταμοῦ ἐκβολῶν ἡ παραλία, στάδια ͵βψ'. ΟΤΙ [i] ἡ Μασσαλία πόλις Ἑλληνικὴ τοσοῦτον ἦν σώφρων καὶ μετρία, ὥστε καὶ νόμον εἶχον, τὴν μεγίστην προῖκα χρυσίων εἶναι ρ'. τὴν δὲ ἐσθῆτα χρυσίων ε'. καὶ τὸν τῶν γυναικῶν κόσμον ὁμοίως χρυσίων ε'.

a Πρὸς τὰς ἀνατολάς. *Strab.* b Forsan τῶν ἀμπώτεων καὶ πλημμυρῶν. c Hic prorsus hæreo, dubius an reponerem, ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις διοσημείοις. Vide *Strab.* p. 174. *D.* d *Strab.* p. 116. C. e *Homer.* Il. δ. v. 437. f *Strab.* pag. 177. *A.* g *Strab.* pag. 177. C. D. p. 178. *A.* h *Strab.* p. 178. *B.* C. D. i *Strab.* p. 179. *B.* & p. 181. *A.* *B.*

A τοσοῦτον δὲ τοὺς λόγους καὶ τὴν φιλοσοφίαν ἔργῳ ἐξήσκησαν, ὥστε τοὺς φιλομαθείᾳ ἐχομένους Ῥωμαίους, μὴ εἰς Ἀθήνας ἀλλ' εἰς Μασσαλίαν πορεύεσθαι. ἔστιν δὲ ἡ πόλις Φωκαέων ἀποικία. ΟΤΙ [a] μεταξὺ Νάρβωνος καὶ τοῦ Ἀφροδισίου ἄκρου ἐκ τῆς Πυρήνης ῥεῖ ποταμὸς ὁ Ῥουσκίνων· οὗ πλησίον λίμνη, καὶ χωρίον ὕφυδρον, μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάττης, ἁλυκίδων μεστὸν, τὸ τοὺς ὀρυκτοὺς κεστρεῖς ἔχον. δύο γὰρ ἢ τρεῖς ὀρύξαντι πόδας, καὶ καθέντι τρίαιναν εἰς ὕδωρ ἰλυῶδες, ἔστιν [b] περιπεῖραι τὸν ἰχθὺν, ἀξιόλογον τὸ μέγεθος. τρέφεται δ' ὑπὸ τῆς ἰλύος, καθάπερ αἱ ἐγχέλυες. ΟΤΙ [c] μεταξὺ Μασσαλίας καὶ τῶν τοῦ Ῥοδανοῦ ἐκβολῶν ποταμοῦ πεδίον ἐστὶν διέχον τῆς θαλάσσης στάδια ρʹ. B τοσοῦτον δὲ καὶ τὴν διάμετρον, κυκλοτερὲς τὸ σχῆμα· καλεῖται δὲ λιθῶδες ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος· μεστὸν γάρ ἐστιν λίθων χειροπληθῶν, ὑποπεφυκυῖαν ἐχόντων αὐτοῖς ἄγρωστιν· ἀφ' ἧς ἄφθονοι νομαὶ βοσκήμασίν εἰσιν· ἐν μέσῳ δ' ὕδατα καὶ ἁλυκίδες ἐνίστανται καὶ ἅλες. Ἀριστοτέλης μὲν οὖν φησιν, ὑπὸ σεισμῶν τῶν καλουμένων [d] βραστῶν, ἐκπεσόντας τοὺς λίθους εἰς τὴν ἐπιφάνειαν συνολισθεῖν εἰς τὰ κοῖλα τῶν χωρίων. Ποσειδώνιος δὲ λίμνην οὖσαν παγῆναι μετὰ κλυδασμοῦ· καὶ διὰ τοῦτο εἰς πλείους μερισθῆναι λίθους, καθάπερ τοὺς ποταμίους κάχληκας καὶ ψήφους τὰς αἰγιαλίτιδας. καὶ ἔστιν ἑκάτερος τῶν λόγων πιθανός. ἀνάγκη γὰρ τοὺς οὕτως συνεστῶτας λίθους, οὐ καθ' αὐ- C τοὺς ἢ ἐξ ὑγροῦ παγέντας μεταβάλλειν [e] [ἀλλ'] ἐκ πετρῶν μεγάλων ῥήγματα συνεχῆ λαβουσῶν ἀποκριθῆναι. ΟΤΙ [f] οἱ Σάλυες οἰκοῦσι μεταξὺ Ῥοδανοῦ ποταμοῦ καὶ Δρυεντία ποταμοῦ, ἐπὶ στάδια φʹ. ΟΤΙ οἱ πλησίον Καππαδοκίας Γαλάται Κελτῶν εἰσιν ἄποικοι. ΟΤΙ [g] ἐν τῇ Ἀκυϊτανίᾳ τῆς Κελτικῆς, ἣν ἔχουσι Τάρβελλοι, μέταλλά ἐστιν χρύσεα σπουδαιότατα πάντων. ἐν γὰρ βόθροις ὀρυχθεῖσιν ἐπὶ μικρὸν εὑρίσκονται καὶ χειροπληθεῖς χρυσίου πλάκες, ἔσθ' ὅτε μικρᾶς ἀποκαθάρσεως δεόμεναι. τὸ δὲ λοιπὸν ψῆγμά ἐστιν, καὶ βῶλοι, καὶ αὐταὶ κατεργασίαν οὐ πολλὴν ἔχουσαι. ἡ δὲ μεσόγειος καὶ ὀρεινὴ D βελτίω γῆν ἔχει. ΟΤΙ [h] τὸ σύμπαν ἔθνος, ὃ νῦν Κελτικόν τε καὶ Γαλατικὸν καὶ Γαλλικὸν καλεῖται, ἀρειμάνιόν τέ ἐστιν καὶ θυμικὸν καὶ μάχιμον, καὶ μᾶλλον ἱππικῇ μάχῃ εὐδοκιμοῦν· καὶ τὸ κράτιστον Ῥωμαίοις ἱππικὸν οὗτοι παρέχουσιν. εἰσὶν δὲ τοῖς τρόποις ἁπλοῖ, καὶ οὐ κακοήθεις. εἰς δὲ τὸ διεγερθῆναι πρὸς πόλεμον ἑτοίμως ἐρεθίζονται, ὡς μισοπόνηροι· καὶ πάλιν εὐκόλως χειροῦνται καὶ δουλοῦνται.

In dicendi vero ſtudio ac philoſophiæ eo uſque exercuerunt ſeſe; ut qui Romani diſciplinarum amore tenebantur, non Athenas ſed Maſſiliam proficiſcerentur. Hæc urbs Phocenſium eſt colonia. Quod inter Narbonem & Aphrodiſii promontorium è Pyrene Rhuſcino flumen exeat, juxta quem lacus eſt, & ager ſubtus aquoſus, paululum ſupra mare, ſalinis refertus: is etiam foſſiles habet mugiles. Nam ubi quis duos aut tres foderit pedes, & in limoſam aquam immiſerit fuſcinam, piſcem licet eximiæ magnitudinis configere: is limo anguillarum inſtar alitur. Quod inter Maſſiliam & Rhodani fluvii oſtia jacet campus, à mari diſtans ſtadiis centum, diametro ejuſdem quantitatis, forma circulari. Is ab eventu Lapidoſus dicitur, lapidibus, qui manus implere poſſint, pleniſſimus; ſub quibus gramen exoritur, quod pabuli ubertatem pecoribus ſuppeditat. In medio autem aquæ, & ſalinæ ſunt, & ſales. Dicit igitur Ariſtoteles lapides eos à terræ-motibus, quos braſtos, id eſt ebullientes, appellant, in ſuperficiem ejectos, ad cava loca confertim delapſos eſſe. Poſidonius lacum fuiſſe dicit, qui cum fluctuatione quadam exaruerit, ideoque in plures diſperſus fuerit lapides, ſicut fluviatilem glaream, & calculos littoreos. Sane uterque probabilem rei rationem expoſuit. Neceſſe enim eſt ita congregatos lapides non per ſe ipſos conſiſtere, vel ex humiditate compactos oriri, ſed fragmenta eſſe magnorum ſaxorum continentibus rupturis avulſa. Quod Salyes inter Rhodanum & Druentiam amnes habitant, per quingenta ſtadia. Quod Galatæ, qui Cappadociæ adjacent, Gallorum ſint coloni. Quod in Aquitania Galliæ, quam habent Tarbelli, auri-fodinæ ſint omnium præſtantiſſimæ: nam in ſcrobibus paululum defoſſis, auri laminæ reperiuntur manum implentes, aliquando exigua indigentes repurgatione: reliquum ramenta & glebæ ſunt, ipſæ quoque non multum operis deſiderantes. Mediterranea autem & montana agrum habent meliorem. Quod univerſa hæc natio, quæ nunc Celtica & Galatica & Gallica appellatur, bellicoſa eſt & ferox & ad pugnam promta, magis tamen equeſtri pugna nobilis, adeoque optimum equitatum Romanis ſuppeditat. Cæterum ingenio candido eſt & ſimplici, & ab improbis moribus abhorrente. Itaque ut ad bellum coëant ſtatim laceſſuntur, utpote laborum oſores; & facile item domantur, ſubjuganturque.

a *Strab.* p. 182. *A.* b Apud *Strab.* παραπεῖραι. melius περιπεῖραι. c *Strab.* p. 182. *B.* C. *D.* d Βράσται dicuntur *Ariſtoteli.* e Verbum uncis incluſum ſupplevi ex *Strabone.* f *Strab.* p. 185. *B.* g *Strab.* p. 190. C. h *Strab.* p. 195. C. p. 196. *B.*

a *Strab.*

Sunt autem Hispanis ob magnitudinem corporis robustiores, magis tamen qui ad oceanum vergunt. Cæterum bella gerentes, non multo tempore resistunt: nam adversus Romanos, postquam Hispani, belligerare cœperunt, priores tamen fuere subjugati. Hispani vero non universis viribus sicut Galli, neque uno in loco depugnabant: sed in locis multis, inque aliis alii, atque alio tempore, quapropter difficilius subdi potuerunt. Quod è Gallis, qui Belgæ, vocantur fortissimi sunt, in quindecim nationes divisi. Habitant autem inter Rhenum & Ligerim, scilicet ad oceanum domos habentes. Hi Germanis sunt vicini, ac reliqua vivendi norma similes. Apud eos tanta est mulierum fœcunditas, ut circiter trecenta millia censeretur Belgarum multitudo, qui arma ferre possent. Sagis vestiuntur, ac comas nutriunt, dormiunt humi, carnibus victitant, & lac potant. Eorum regio sues & oves alit. Pro tunicis gestant scissos cum manicis amictus, usque ad pudenda & natos demissos. Lana quidem eorum aspera, cæterum oblongis villis, ex qua hirsuta texunt sagula. Hæc universæ Italiæ per mercatus suppeditant, quemadmodum etiam suilla salsamenta. Armatura illis gladius longus à dextro latere suspensus, clypeus oblongus, & hastæ pro proportione, & matara tragulæ genus. Est etiam illis lignum pili forma, quod non amento sed è manu mittitur, è longinquo magis feriens quam sagitta, quo potissimum ad aucupia utuntur. Sues etiam in agris pernoctant, proceritate, robore, celeritate præstantes. Periculum est ab iis insueto cuipiam accedenti, non minus quam à lupis. Quod apud omnes Celtas tria hominum genera passim sint in honore. Bardi scilicet, qui laudationibus, rebusque poëticis student; & Vates, qui sacrificiorum, causarumque naturalium curæ sunt dediti; & Druidæ, qui, præter causarum naturalium studia, etiam moralem Philosophiam exercent. Hi omnium justissimi censentur. Immortales animas esse statuunt, & mundum; tamen aliquando ignem & aquam superatura. Simplicitati ipsorum atque animositati multum imprudentiæ & superbiæ conjunctum est, & ornamentorum studium ingens. Etenim aurum gestant, circa collum quidem torques, manibus autem & lacertis armillas. Principibus vestes sunt auro pictæ. Victores intolerabiles sunt; devicti vero, plane

A καὶ εἰσὶν τῶν Ἰβήρων ῥωμαλεώτεροι, διὰ τὰ τῶν σωμάτων μεγέθη· καὶ τούτων οἱ παρωκεανῖται μᾶλλον. οὐκ αὐτέχουσι δὲ χρόνον πολλὼ πολεμοῦντες· καὶ γὰρ πρὸς Ῥωμαίους πολεμεῖν ἤρξαντο ὕστεροι τῶν Ἰβήρων, ἀλλὰ πρότεροι κατεστράφησαν. οἱ δ' Ἴβηρες οὔτε πανστρατιᾷ ὥσπερ οἱ Γαλάται ἐπολέμουν, οὔτε καθ' ἕνα τόπον· ἀλλὰ κατὰ πολλὰ τῆς χώρας, καὶ ἄλλοιτε ἀλλαχοῦ, δυσαλωτότεροι γεγόνασιν. ΟΤΙ [a] τῶν Γαλατῶν οἱ Βέλγαι ἀνδρειότατοί εἰσιν, εἰς ιε'. ἔθνη διῃρημένοι· οἰκοῦσι δὲ μεταξὺ τοῦ Ῥήνου καὶ τοῦ [b] Λίγειρος, παρωκεανῖται ὄντες. καὶ εἰσὶν οὗτοι τοῖς Γερμανοῖς γείτονες, καὶ τὴν
B ἄλλην δίαιταν ὅμοιοι. καὶ διὰ τὴν τῶν γυναικῶν εὐτεκνίαν, εἰς λ'. μυριάδας τὸ τῶν Βελγῶν ἐξητάζετο μάχιμον πλῆθος. σαγηφοροῦσι δὲ, καὶ κομοτροφοῦσι, καὶ χαμαιεῦναί εἰσιν, καὶ κρεωφάγοι, καὶ γαλακτοπόται· καὶ ἡ χώρα κτηνοτρόφος συσὶ καὶ προβάτοις· ἀντὶ δὲ χιτώνων σχιστοὺς χειριδωτοὺς φοροῦσι, μέχρι γλουτῶν καὶ αἰδοίων. ἡ δ' ἐρέα αὐτοῖς τραχεῖα μὲν, ἀκρόμαλλος δὲ, ἀφ' ἧς τοὺς δασεῖς σάγους ἐξυφαίνουσι, καὶ τῇ Ἰταλίᾳ πάσῃ χορηγοῦσιν ἐπ' ἐμπορείᾳ, καὶ τὰ ἐκ τῶν συῶν ταρίχη. ὁπλισμὸς δὲ μάχαιρα μακρὰ, παρηρτημένη παρὰ τὸ δεξιὸν πλευρὸν, καὶ θυ-
C ρεὸς μακρὸς, καὶ λόγχαι κατὰ λόγον, καὶ [c] μάταρις παλτοῦ τι εἶδος· ἔστιν δέ τι καὶ γρόσφῳ ἐοικὸς ξύλον, ἐκ χειρὸς οὐκ ἐξ ἀγκύλης [d] ἀφιέμενον, τηλεβολώτερον καὶ βέλους, ᾧ μάλιστα καὶ πρὸς τὰς τῶν ὀρνέων χρῶνται θήρας. αἱ δὲ ὕες αὐτοῖς καὶ ἀγραυλοῦσιν, ὕψει καὶ τάχει καὶ ἀλκῇ διαφέρουσαι· κίνδυνος δ' ἐστὶν τῷ ἀήθει προσιόντι ταύταις, ὡσαύτως καὶ λύκῳ. ΟΤΙ [e] παρὰ πᾶσι Κελτοῖσι τρία γένη ἔντιμα αὐτοῖς ἐστιν μάλιστα. [f] Βάρδοι τε, ποιηταὶ ὄντες ὕμνων· καὶ [g] Οὐάται, ἱεροποιοὶ καὶ φυσιολόγοι· καὶ Δρυΐδαι [οἳ] πρὸς τῇ φυσιολογίᾳ, καὶ τὴν ἠθικὴν
D φιλοσοφίαν ἀσκοῦσι, δικαιότατοι νομιζόμενοι. ἀφθάρτους δὲ τὰς ψυχὰς οὗτοι λέγουσιν εἶναι, καὶ τὸν κόσμον· ἐπικρατήσειν δέ ποτε καὶ πῦρ καὶ ὕδωρ. τῷ δὲ ἁπλῷ καὶ θυμικῷ πολὺ τὸ ἀνόητον καὶ ἀλαζονικὸν πρόσεστιν τοῖς Γάλλοις, καὶ τὸ φιλόκοσμον. χρυσοφοροῦσι γὰρ, περὶ μὲν τοῖς τραχήλοις στρεπτόν· περὶ δὲ τοῖς βραχίοσι καὶ τοῖς καρποῖς ψέλια· καὶ ἐσθῆτες αὐτοῖς τοῖς ἄρχουσι χρυσόπαστοι· καὶ εἰσὶν ἀφόρητοι μὲν νικῶντες, ἡττηθέντες δὲ

a *Strab.* p. 196. *B.* C. *D.* p. 197. *A.* b Nonnullis dicitur Λίγυος & Λείγηρος. c Μέρις apud *Strab.* Verum μάταρις ex *Scaligero* & *Turnebo* legit *Casaubonus*, quem vide in Commentariis ad pag. 196. d Ἐφιέμενον *Strab.* e *Strab.* p. 197. C. D. f Βάρτοι in *Ed. Basil.* g Οὐάτεις apud *Strabonem.*

ἐκπληκτοι. ΟΤΙ [a] ἔναντι τῶν τοῦ Λίγηρος ποταμοῦ ἐκβολῶν νῆσός ἐστιν μικρὰ, οὐ πάνυ πελαγία ἐν τῷ ὠκεανῷ· ἐν ᾗ τῶν Σαμνιτῶν αἱ γυναῖκες Βάκχαι, τῷ Διονύσῳ κατεχόμεναι, οἰκοῦσιν, ἐξιλεούμεναι τὸν θεόν. οὐ θέμις δὲ ἐπιβαίνειν ἄνδρα τῆς νήσου. αἱ δὲ γυναῖκες ἀντιπλέουσαι ἐκ τῆς νήσου συνέρχονται τοῖς σφετέροις ἀνδράσι, καὶ πάλιν ἀπίασιν εἰς τὴν νῆσον. ΟΤΙ [b] Κελτοὶ πάντες φιλόνεικοί εἰσιν· καὶ οὐ νομίζεται παρ' αὐτοῖς αἰσχρὸν, τὸ ἀφειδεῖν τοὺς νέους τῆς ἀκμῆς, ἀσκοῦσι δὲ μὴ παχεῖς εἶναι, μηδὲ προγάστορας· τὸν δ' ὑπερβαλλόμενον τῶν νέων τὸ τῆς ζώνης μέτρον, ζημιοῦσθαί φασιν. ΟΤΙ [c] ἡ πλείστη τῆς Μεγάλης Βρεττανίας πεδιάς ἐστιν καὶ κατάδρυμος· πολλὰ δ' ἔχει καὶ ὀρεινά· φέρει δὲ σῖτον καὶ βοσκήματα καὶ μέταλλα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ σιδήρου· καὶ δέρματα δὲ καὶ ἀνδράποδα χορηγεῖ καὶ κύνας κυνηγετικούς· Κελτοὶ δὲ καὶ τοῖς κυσὶ τούτοις χρῶνται πρὸς τοὺς πολέμους. εἰσὶν δ' οἱ Βρεττανοὶ εὐμήκεις τοῖς σώμασιν· τὰ δ' ἤθη ἁπλούστερα καὶ βαρβαρώτερα ἔχουσιν ἤπερ οἱ Κελτοί· ὥστ' ἔνιοι διὰ τὸ ἀγνοεῖν, καίτοι γάλακτος εὐποροῦντες, οὐ τυροποιοῦσιν. ἄπειροι δ' εἰσὶν καὶ κηπείας καί τινων γεωργίας τρόπων· πόλεις δ' αὐτοῖς οἱ δρυμοί εἰσιν· περιφράξαντες γὰρ δένδρεσι καταβεβλημένοις εὐρυχωρῆ κύκλον, ἐνταῦθα καὶ αὐτοὶ καλυβοποιοῦνται, καὶ τὰ βοσκήματα κατασταθμεύουσιν, οὐ πρὸς πολὺν χρόνον. ἔπομβροι δ' εἰσὶν οἱ ἀέρες μᾶλλον ἢ νιφετώδεις αὐτοῖς. ἐν δὲ ταῖς αἰθρίαις ὁμίχλη κατέχει πολὺν χρόνον, ὥστε δι' ἡμέρας ὅλης ἐπὶ τρεῖς μόνον ἢ τέτταρας ὥρας τὰς περὶ τὴν μεσημβρίαν ὁρᾶσθαι τὸν ἥλιον. ΟΤΙ [d] δὶς διέβη Καῖσαρ ὁ Θεὸς εἰς τὴν Βρεττανίαν· ἄξιον δὲ λόγου οὐδὲν ἔπραξεν· αἱ γὰρ νῆες αὐτοῦ, τῆς πανσελήνου ἐπίδοσιν [e] λαβούσης τῆς ἀμπώτεως, κακῶς ἔπαθον καὶ ἐφθάρησαν αἱ πολλαί. δύο δὲ νίκας ἐνίκησεν ἐκεῖ, καίτοι δύο μόνα τάγματα περαιώσας τῆς στρατιᾶς, καὶ ἔλαβεν λείαν πολλήν. ἐπὶ δὲ τοῦ Αὐγούστου τελέως εἰς φόρου ἀπαγωγὴν Ῥωμαίοις κατέστησαν. ΟΤΙ [f] οἱ τὴν Ἰέρνην νῆσον κατοικοῦντες Βρετανοὶ ἄγριοί εἰσιν, καὶ ἀνθρωποφάγοι, καὶ ποηφάγοι, καὶ τοὺς γονεῖς τελευτήσαντας ἐσθίουσιν, καὶ φανερῶς μίγνυνται γυναιξί τε ἄλλαις καὶ μητράσιν. ΟΤΙ [g] Πυθέας, εἰ καί τινα περὶ Θούλης λέγων ἐψεύσατο, ὅμως τῆς περὶ τὸ μαθηματικὸν θεωρίας, εὖ λέγει περὶ αὐτήν. λέγει δὲ τῶν μὲν ἡμέρων καρπῶν τε καὶ ζώων [h] ἄφορον εἶναι καὶ σπάνιν. κέγχρῳ δὲ καὶ ἄλλοις λαχάνοις, καὶ καρποῖς

consternati. Quod in oceano, ex adverso ostiorum Ligeris fluminis, insula est exigua, non longe in pelago sita, in qua habitant Samnitum mulieres, Bacchi numine afflatæ, Deum placantes. Virum insulam ingredi fas non est. Mulieres trajicientes ex insula viris miscentur, inde redeunt. Quod Galli omnes sint contentiosi; neque turpe putatur apud eos, si adolescentes flore ætatis abutantur. Exercentur ne sint crassi neque ventre promisso: & si quis adolescens zonæ præscriptam mensuram excedit, eum multari ajunt. Quod magna pars Britanniæ Magnæ campestris sit, & arbustis plena; multos etiam habeat montes. Est autem frumenti ferax tellus, & pecorum; item metallorum, auri, argenti, & ferri: pelles itidem & mancipia, canesque venationi aptissimos suppeditat. His canibus Galli etiam ad bella utuntur. Sunt autem Britanni statura procera, moribus autem simplicioribus ac barbaris magis quam Galli. Unde fit ut nonnulli ex ipsis, abundantes lacte, ob imperitiam caseum non conficiant. Colendorum insuper hortorum & ruris operum imperiti sunt. Urbes ipsorum, nemora sunt. Latissimos enim circos dejectis sepiunt arboribus; ubi, constructis tuguriis, & ipsi pariter & armenta non multo tempore stabulantur. Aër ipsis magis pluvius, quam nivosus est. Per serenitates nebula ita multum temporis occupat, ut die tota tribus tantum aut quatuor horis circa meridiem ipsum conspiciant solem. Quod Divus Cæsar in Britanniam bis trajecerit, nulla re memorabili gesta. Naves enim ejus male sunt afflictæ, atque interiere permultæ, quod undarum recessus in plenilunio magnum incrementum accepisset. Victoriis illic duabus est potitus, trajectis solum militum ordinibus, ac prædam reportavit immensam. Cæterum sub Augusto prorsus tributarii Romanis sunt facti. Quod, qui Hiberniam insulam colunt, Britanni, sylvestres sunt, & anthropophagi, herbarumque manducones, defunctosque parentes edunt: atque palam hi mulieribus miscentur, tum cæteris, tum matribus etiam. Quod Pytheas, quanquam in nonnullis, quæ de Thule perhibuit, sit mentitus; tamen quod ad mathematicam attinet contemplationem, recte dixisse videtur: ait enim mansuetorum fructuum ac animalium aut plane inopem esse, aut parum illis abundare; incolas milio & aliis oleribus, fructibus

a *Strab.* p. 198. *B.* b *Strab.* p. 199. *A.* c *Strab.* p. 199. *D.* p. 200. *A. B.* d *Strab.* p. 200. C. e Secundum *Strab.* λαβούσης τῆς ἀμπώτεως καὶ πλημμυρίδος. f *Strab.* p. 201. *A.* g *Strab.* p. 201. *B. C.* h Legendum ex *Strabone*, τῶν μὲν ἄφορον εἶναι, τῶν δὲ σπανίαν. aut τῶν μὲν ἀφορίαν εἶναι, τῶν δὲ σπάνιν.

A & radicibus ali. Frumentum illic exiguum nascitur. Quod ex iisdem Liguriæ locis Alpes & Apenninus initium habent. Ajunt quoque, Liguriæ montes materiæ ligneæ adeo feraces esse, ut inveniantur arbores octo pedum crassitudine habentes diametrum. Montes hi prælati sunt & abrupti. Quod Ligures vino utantur apud se nato, picato, austeroque. Frequens etiam apud eos lyncurium est, quod nonnulli electrum appellant. Quod inter Ligures & Massiliam habitant Salyes, gens maritima, Alpes mari vicinas tenens. Ajunt altitudinem illorum montium rectissimam stadiorum esse centum, ac totidem descensum. B Quod ex Alpibus fluant Rhenus, Danubius, Padus, & Rhodanus. Quod Padus omnium totius Europæ fluminum, uno Danubio excepto, maximus sit, ubi in mare erumpit. Quod circa Alpes & occiduam Italiæ partem admodum difficilis & præceps via sit; ut si quis vel pusillum labatur, periculum sit ne in profundissimas deferatur valles. Quibus in locis Cæsar ingenti sumtu viam struxit, eamque quantum licuit ampliavit. Sed & aliud paradoxum habet hæc regio. Tabulæ glaciei maximæ, è summis verticibus abruptæ, prætereuntes interimere solebant. C Quod Strabo Geographus sub Nerone floruit Romano Imperatore. Quod Alpes peculiaris cujusdam formæ gignunt belluam, habitu quidem ad cervi staturam, collo duntaxat & villis exceptis, quibus capro perquam est similis, ac sub mento carnis globum gerit palmi magnitudine, capillosum, crassitudinem caudæ pulli equini habentem. Quod Polybius ait juxta Aquilejam aurifodinas fuisse inventas natura adeo excellenti, ut cum à superficie terræ ad duos pedes solum detraxeris, fossile confestim aurum invenias; fossam autem non plusquam pedum esse quindecim. D Aurum ipsum partim per se purum esse, fabæ aut lupini mole, octava tantum parte decocta; partim pluscula indigere concoctione, sed ea admodum utili.

καὶ ῥίζαις τρέφεσθαι. σῖτος δὲ ὀλίγος γίνεται. ΟΤΙ [a] ἐκ τῶν αὐτῶν τόπων τῆς Λιγυστικῆς ἄρχονται αἵ τε Ἄλπεις καὶ τὰ Ἀπέννινα ὄρη. Φασὶν δὲ τὰ ὄρη τῆς Λιγυστικῆς τοσοῦτον εἶναι ξυλοτρόφα, ὡς εὑρίσκεσθαί τινα δένδρα, καὶ ὀκτὼ ποδῶν ἔχοντα τὴν διάμετρον τοῦ πάχους· τὰ δὲ ὄρη ταῦτα ὑπερύψηλα καὶ ἀπότομα. ΟΤΙ [b] οἱ Λίγυες οἴνῳ χρῶνται τῷ ἐκ τῆς γῆς σφῶν γινομένῳ, πιττίτῃ, αὐστηρῷ. πλεονάζει δὲ καὶ τὸ λιγγούριον παρ᾽ αὐτοῖς, ὅ τινες ἤλεκτρον προσαγορεύουσιν. ΟΤΙ [c] μεταξὺ Λιγύων καὶ τῆς Μασσαλίας οἰκεῖ τὸ τῶν Σαλύων ἔθνος παράλιον, τὰς Ἄλπεις τὰς παραλίους οἰκοῦν. Φασὶ δὲ τὸ ὕψος τῶν ὀρέων εἶναι, ᾗ ὀξύτατόν ἐστιν, στάδια ρʹ. καὶ τοσοῦτον αὖθις τὴν κατάβασιν. ΟΤΙ [d] ἐκ τῶν Ἄλπεων ῥεῖ, ὅ, τε Ῥῆνος, καὶ ὁ Ἴστρος, καὶ ὁ Πάδος, καὶ ὁ Ῥοδανός. ΟΤΙ ὁ Πάδος ποταμὸς ἁπάντων ἐστὶν μείζων τῶν ἐν Εὐρώπῃ ποταμῶν πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς αὐτοῦ, πλὴν μόνον τοῦ Ἴστρου. ΟΤΙ [e] περὶ τὰς Ἄλπεις καὶ τὰ δυσμικὰ τῆς Ἰταλίας ἡ ὁδὸς χαλεπωτάτη ἐστὶν καὶ κρημνώδης, ὡς καὶ τοῖς μικρὸν ὀλισθήσασι κίνδυνον εἶναι, εἰς φάραγγας ἀβύσσους καταρενεχθῆναι· ἃς ὁ Αὔγουστος δαπάναις πολλαῖς ἀνέκτισεν, καὶ κατὰ τὸ δυνατὸν ἐπλάτυνεν. ἔχει δέ τι παράδοξον καὶ ἕτερον ἡ χώρα· κρυστάλλου γὰρ πλάκες μέγισται ἐκ τῶν ἀκρωρειῶν ἀπορρηγνύμεναι διέφθειρον τοὺς ὁδίτας. [ΟΤΙ [g] ἐστὶν λέξις οἱ δημοσιῶναι, ὥσπερ οἱ σιτῶναι καὶ βοῶναι καὶ ὀψῶναι.] ΟΤΙ [f] Στράβων ὁ γεωγράφος περὶ Νέρωνος ἤκμαζεν, τοῦ Ῥωμαίων αὐτοκράτορος. ΟΤΙ [g] αἱ Ἄλπεις ἰδιόμορφόν τι ζῶον γεννῶσιν, ἐλαφοειδὲς τὸ σχῆμα πλὴν αὐχένος καὶ τριχώματος· ταῦτα δ᾽ ἐοικέναι κάπρῳ, ὑπὸ δὲ τῷ γενείῳ πυρῆνα ἴσχει ὅσον σπιθαμαῖον, ἀκρόκομον, πωλικῆς κέρκου τὸ πάχος. ΟΤΙ [h] φησὶν Πολύβιος, κατ᾽ Ἀκυληΐαν εὑρεθῆναι χρύσεα μέταλλα οὕτως εὐφυῆ, ὥστε ἐπὶ δύο πόδας ἀποσύραντι τὴν ἐπιπολῆς γῆν, εὐθὺς ὀρυκτὸν εὑρίσκεσθαι χρυσόν· τὸ δ᾽ ὄρυγμα μὴ πλειόνων ὑπάρχειν ἢ ιέ. ποδῶν. εἶναι δὲ τοῦ χρυσοῦ τὸν μὲν αὐτόθεν καθαρὸν, κυάμου μέγεθος ἢ θέρμου, τοῦ ὀγδόου [i] μέρους μόνον ἀφεψηθέντος· τὸν δὲ δεῖσθαι μὲν χωνείας πλείονος, σφόδρα δὲ λυσιτελοῦς.

a *Strab.* pag. 201. *D.* p. 202. C. b *Strab.* p. 202. C. p. 202. *D.* c *Strab.* pag. 203. *A.* p. 203. C. *D.* d *Strab.* pag. 204. *A. B.* e *Strab.* p. 244. C. *D.* f Quod uncis inclusum dedimus, esse *Excerptoris* videtur annotatiuncula in vocem δημοσιώναις apud *Strab.* p. 205. *B.* g *Strab.* p. 206. *D.* p. 829. *D.* h *Strab.* p. 207. *D.* p. 208. *A.* i *Strab.* p. 208. C. k Hoc firmat scripturam *Cod.* MSS. *Strabonis*. In ejusdem *libb. vulgatis* vox μέρους desideratur.

ΧΡΗ-

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ
ΕΚ ΤΩΝ
ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΥ δ΄.

ΟΤΙ [a] τὸ παλαιὸν Ἰταλία ἐκαλεῖτο ἡ περιεχομένη χώρα, ὑπό τε τῆς νῦν Μεγάλης Ἑλλάδος, καὶ Ἰαπυγίας, καὶ Ποσειδωνιάτου κόλπου· ὕστερον δὲ διὰ τὸ εὐτυχὲς τοῦ ὀνόματος ἐπεκράτησεν καὶ ἕως Οὐάρου ποταμοῦ καὶ τοῦ Ἀδριατικοῦ μυχοῦ καὶ τῶν Ἄλπεων, Ἰταλία καλεῖσθαι. A ΟΤΙ [b] τῶν Ἄλπεων περιφερὴς ἡ ὑπώρειά ἐστιν καὶ κολπώδης, τὰ κοῖλα ἔχουσα ἐστραμμένα πρὸς τὴν Ἰταλίαν. τοῦ δὲ κόλπου τὰ μὲν μέσα πρὸς τοῖς Σαλασσοῖς ἐστιν· B τὰ δ' ἄκρα ἐπιστροφὴν λαμβάνει, τὰ μὲν μέχρι τῆς [c] ἄκρας καὶ τοῦ μυχοῦ τοῦ Ἀδρίου, τὰ δ' εἰς τὴν Λιγυστικὴν παραλίαν μέχρι Γενούας τῶν Λιγύων τοῦ ἐμπορίου, ὅπου τὰ Ἀπέννινα ὄρη συνάπτει ταῖς Ἄλπεσιν. ΟΤΙ [d] μόνη ἡ τοῦ Ἀδριατικοῦ μυχοῦ παραλία τῆς καθ' ἡμᾶς θαλάσσης μιμεῖται τὰ τοῦ ὠκεανοῦ πάθη, ὁμοίως ἐκείνῳ πλημμυροῦσά τε καὶ ἀναρροιβδοῦσα καθ' ἑκάστην ἡμέραν. ὑφ' ὧν τὸ πλέον τοῦ πεδίου λιμνοθαλάττης γίνεται μεστόν· διώρυξι δὲ καὶ παραχώμασιν καθάπερ ἡ κάτω χώρα τῆς Αἰγύπτου διοχετεύεται· καὶ τὰ μὲν ἀνέψυκται καὶ γεωργεῖται, τὰ δὲ διάπλους ἔχει. τῶν δὲ πόλεων αἱ μὲν νησίζουσιν, αἱ δ' ἐκ μέρους κλύζονται. ΟΤΙ [e] ὁ C περὶ τὴν Ῥάβενναν ἀὴρ καθαρώτατός ἐστιν καὶ ὑγιεινότατος. τούτου δ' αἴτιον ἡ πλημμυρίς τε τῆς θαλάσσης καὶ ἡ τοῦ Πάδου πλήρωσις, πᾶν τὸ βορβορῶδες ἀποκαθαίρουσαι. τὰ αὐτὰ δὲ γίνονται καὶ περὶ Ἀλεξάνδρειαν· ἡ γὰρ τοῦ Νείλου ἀνάβασις τὴν τῆς λίμνης ἀφανίζει δυσωδίαν τὴν ἐκ τοῦ τέλματος. ΟΤΙ ἐν Ῥαβέννῃ τὰ ἕλη ποιοῦσι τὰς ἀμπέλους καρπιμωτάτας καὶ ταχυφόρους· ἀλλ' ἐν ε΄. ἔτεσι γηράσκουσαι φθείρονται. ΟΤΙ [f] Ἀδρία πόλις ἐστὶν περὶ τὰ μυχὰ τοῦ Ἀδρίου, ἀφ' ἧς ἡ ταύτη θάλασσα καλεῖται Ἀδρίας· ἦν δὲ τὸ πάλαι ἐπιφανεστάτη. ΟΤΙ [g] μετὰ τὸ Τίμαυον μυχαίτατον ὂν τοῦ Ἀδρίου, ἡ τῶν Ἴστρων ἐστὶν παραλία μέχρι Πόλας, ἧς καὶ D Καλλίμαχος μέμνηται λέγων, "Ἀτὰρ κείνων γλῶσσ' ὀνόμηνε Πόλας. κτίσμα δὲ ἐστιν Κόλχων, καὶ αἱ Ἀψυρτίδες νῆσοι ἐπίκεινται τῇ Πόλᾳ. ΟΤΙ [h] ἡ Λιγυστικὴ ἐν αὐτοῖς τοῖς Ἀπεννίνοις ὄρεσιν ἵδρυται, μεταξὺ Τυρρηνίας τε καὶ Κελτικῆς·

CHRESTOMATHIÆ
EX
STRABONIS GEOGRAPHICORUM
LIBRO IV.

QUOD Italia olim dicta sit ea regio, quæ continetur Magna nunc Græcia dicta, & Japygia, & sinu Posidoniate. Postmodum ob felicitatem nominis obtinuit, ut ad Varum usque flumen, & sinum Adriaticum, atque ad Alpes Italia appellaretur. Quod inferior Alpium pars curva sit & sinuosa, cavitates in Italiam versas habens. Ipsius sinus medium est apud Salassos: extrema conversionem habent, hinc quidem usque ad sinus Adriatici ultimas oras, hinc vero ad maritimam Ligurum regionem Genuam usque, emporium Ligusticum, qua Apenninus Alpibus committitur. Quod è nostro mari solius Adriatici sinus maritima ora similem oceano affectionem sustinet, inundationibus quotidie crescens & decrescens. Unde campi illius major pars marinis aquis plena stagnat; fossisque & aggeribus actis, sicut in inferiore fit Ægypto, aqua hinc inde derivatur: aliæque partes siccatæ agriculturam experiuntur, aliæ navigabiles sunt. Urbium vero aliæ insularum modo cinguntur, aliæ quadam ex parte alluuntur. Quod qui circa Ravennam est aër purissimus sit ac saluberrimus. Hujus causa est tum maris inundatio tum Padi impletio, quibus universa cœnositas expurgatur. Idem in Alexandria fit, ubi Nili ascensus paludis tetrum odorem, qui è cœno nascitur, propulsat. Quod Ravennæ paludes vites efficiant fertilissimas, cito maturescentes: cæterum annis quinque vetustate intereunt. Quod Adria urbs fuerit in intimo sinu Adriatico, à qua mare ita sit appellatum: fuit autem celeberrima quondam. Quod post Timavum, qui in intimo sinu est Adriæ, Istrorum littus est Polam usque, cujus etiam meminit Callimachus, "Ast illam dixit Colchica lingua Polas. Est autem Colchorum ædificium: & Absyrtides insulæ Polæ adjacent. Quod Liguria in ipsis Apennini montibus sit sita, inter Galliam & Etruriam: est autem

a Strab. p. 209. D. b Strab. p. 210. D. p. 211. A. c Ὄκρας legendum esse existimat Casaub. d Strab. p. 212. C. e Strab. p. 213. D. p. 214. A. f Strab. p. 214. B. g Strab. p. 215. D. h Strab. p. 218. C.

a Strab.

petrosa & aspera. Quod Etruriæ regio, pars Italiæ, initium sumit à Liguriæ finibus usque ad flumen Tiberim. Hujus incolæ maritimi campos tenent ab Apenninis montibus terminatos. Ab hac mare quod adjacet Etruscum vocatur. Quod ex Apenninis montibus Tiberis effluit, & pluribus amnibus augetur, parte quadam per Etruriam excurrens: deinceps ab ea distinguit Umbriam primo, deinde Sabinos, & Latinos qui ad Romam ad littus maris habitant. Adjacent quodammodo flumini & Etruscis juxta latitudinem, at sibi mutuo juxta longitudinem locati sunt: tendunt ad eos Apennini montes qui juxta Adriam sunt. Quod Latinorum regio inter oram maritimam, quæ est ab Ostia usque ad Sinuessam urbem & Sabinos, est sita. Cæterum Ostia, urbis Romæ navale est, qua Tiberis in mare exit. Extenditur autem in longum usque ad Campaniam & Samnites. Quod Tyrrheni appellati sunt à Tyrrheno Atyos filio, ejus qui è Lydia colonos in hanc regionem misit. Cum enim Mæonia fame premeretur, Atys, qui tum imperabat, ab Hercule & Omphale oriundus, alterum è filiis Lydum nomine apud se retinere coactus est, à quo postmodum regio Lydia est appellata; alterum Tyrrhenum cum magna parte populi dimittere, qui, cum in Italiam venisset, Tyrrheniam habitavit à se denominatam. Quod Etrusci celebres exstiterint, ac permulta gesserint insigniter, tum alia, tum quod Gallos, qui Romam sub Furio [Camillo] ceperant, circa Sabinos occurrentes debellarint; & quam illi à Romanis volentibus pecuniam acceperant, eam pro redemtione captivorum ab invitis extorserunt. Quod apud Homerum Pelasgicum Argos dicitur Thessalia, inter ostia Pinei & Thermopylas usque ad montana Pindi, quod iis locis imperarint Pelasgi: & Jovem Dodonæum Homerus appellat Pelasgicum, "Rex o Juppiter Dodonæe Pelasgice. Plerique etiam Epiroticas gentes Pelasgicas appellavere, quod eo usque suam Pelasgi ditionem protulerint: quin & eos, qui finitimi sunt Cilicum in Troade, Homerus Pelasgos appellat, inquiens, "Hippothous duxit sævos per tela Pelasgos. Quod Pelasgi ab Atheniensibus pelargi fuerint appellati, quod errones essent, atque more avium quo fors vocaret huc atque illuc commearent. Quod longitudo Etruriæ maxima, ab oppido Lunæ usque ad Ostia, stadiorum est 2500. latitudo per montana dimidio minor.

A τραχεῖα δ' ἐστὶν καὶ πετρώδης. ΟΤΙ [a] ἡ Τυρρηνία χώρα, μοῖρα οὖσα τῆς Ἰταλίας, ἄρχεται ἀπὸ τῶν τῆς Λιγυστικῆς ὁρίων ἕως ποταμοῦ τοῦ Τιβέρεως· παραθαλάσσιοι δ' ὄντες οὗτοι καὶ τὰ πεδία οἰκοῦντες τὰ τῶν Ἀπεννίνων ἀπολήγοντα· ἐξ ἧς καὶ ἡ παρακειμένη θάλασσα Τυρρηνικὴ καλεῖται. ΟΤΙ ὁ Τίβερις ῥεῖ ἀπὸ τῶν Ἀπεννίνων ὀρέων, πληροῦται δ' ἐκ πολλῶν ποταμῶν· μέρος μέν τι διὰ τῆς Τυρρηνίας φερόμενος, τὸ δ' ἐφεξῆς διορίζων ἀπ' αὐτῆς, πρῶτον μὲν τὴν Ὀμβρικὴν, εἶτα Σαβίνους καὶ Λατίνους τοὺς πρὸς τῇ Ῥώμῃ μέχρι τῆς παραλίας. παραβέβληνται δέ πως τῷ ποταμῷ μὲν καὶ τοῖς Τυρρηνοῖς κατὰ πλάτος, ἀλλήλοις δὲ κατὰ μῆκος· ἀνέχουσι δὲ πρὸς
B τὰ Ἀπέννινα ὄρη, τὰ πρὸς τῷ Ἀδρίᾳ. ΟΤΙ [b] ἡ τῶν Λατίνων χώρα μεταξὺ κεῖται τῆς τε ἀπὸ τῶν Ὠστίων παραλίας, μέχρι πόλεως Σινυέσσης καὶ τῆς Σαβίνης· τὰ δ' Ὤστια ἐπίνειόν ἐστιν Ῥώμης, [c] εἰς ἃ ὁ Τίβερις ἐκδίδωσιν. ἐκτείνεται δ' ἐπὶ μῆκος, μέχρι Καμπανίας καὶ Σαμνιτῶν. ΟΤΙ [d] Τυρρηνοὶ καλοῦνται ἀπὸ Τυρρηνοῦ τοῦ Ἄτυος, τοῦ στείλαντος ἐκ Λυδίας ἀποίκους εἰς τὴν χώραν ταύτην. λιμῷ γὰρ ἡ Μαιονία ἐπιέζετο, καὶ διὰ τοῦτο ὁ Ἄτυς βασιλεύων ἐκεῖ, Ἡρακλείδης ὢν ἀπὸ Ὀμφάλης, ἠναγκάσθη τὸν μὲν ἕτερον τῶν παίδων, Λυδὸν καλούμενον, αὐτοῦ κατασχεῖν, ἐξ οὗ καὶ ἡ χώρα Λυδία· τὸν δ' ἕτερον Τυρρηνὸν στεῖλαι μετὰ τοῦ
C πλείστου λαοῦ, ὃς ἐλθὼν ᾤκησεν τὴν ἐξ αὐτοῦ Τυρρηνίαν. ΟΤΙ [e] οἱ Τυρρηνοὶ ἐπιφανεῖς γενόμενοι πολλὰ ἔνδοξα ἔπραξαν, ἄλλα τε, καὶ τοὺς Γαλάτας, τοὺς τὴν Ῥώμην ἐπὶ Φουρίου λαβόντας, ὑπαντήσαντες περὶ Σαβίνους κατεπολέμησαν, καὶ ὅσα χρήματα ἑκόντων Ῥωμαίων ἔλαβον, πάντα ἠνάγκασαν τοὺς Γαλάτας ἄκοντας δοῦναι λύτρα τῶν ἁλόντων ὑπ' αὐτῶν. ΟΤΙ [f] τὸ παρ' Ὁμήρῳ Πελασγικὸν Ἄργος ἡ Θετταλία λέγεται, ὅ ἐστιν μεταξὺ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Πηνειοῦ καὶ τῶν Θερμοπυλῶν, ἕως τῆς ὀρεινῆς τῆς κατὰ Πίνδον, διὰ τὸ ἐπάρξαι τῶν τόπων τούτων τοὺς Πελασγούς· τόν τε Δία τὸν Δωδωναῖον [g] ὀνομάζει Ὅμηρος· "Ζεῦ ἄνα Δωδωναῖε Πελασγικέ.
D πολλοὶ δὲ καὶ Ἠπειρωτικὰ ἔθνη Πελασγικὰ εἰρήκασιν, ὡς καὶ μέχρι δεῦρο τῶν Πελασγῶν ἐπαρξάντων· ἀλλὰ καὶ τοὺς ὁμόρους τῶν ἐν Τρωάδι Κιλίκων Ὅμηρος Πελασγοὺς εἴρηκεν, λέγων, "Ἱππόθοος δ' ἄγε φῦλα Πελασγῶν. ΟΤΙ [h] τοὺς Πελασγοὺς διὰ τὸ πλανήτας εἶναι, καὶ δίκην ὀρνέων ἐπιφοιτᾶν ἐφ' οὓς ἔτυχεν τόπους, φασὶν πελαργοὺς ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν κληθῆναι. ΟΤΙ [i] τῆς Τυρρηνίας τὸ μὲν μῆκος, ὃ μέγιστόν ἐστιν, ἀπὸ Λούνης πόλεως μέχρι Ὠστίων, σταδίων ͵ΒΦ'. πλάτος δὲ τοῦ ἡμίσους ἔλαττον τὸ πρὸς τοῖς ὄρεσιν·

a *Strab.* p. 218. *D.* p. 219. *A.* b *Strab.* p. 219. *A.* c Apud *Strab.* εἰς ὃ ἐκδίδωσιν ὁ Τίβερις. d *Strab.* p. 219. *B. C.* e *Strab.* p. 220. *B.* f *Strab.* p. 221. *B. C.* g Πελασγικὸν ὀνομάζει Ὅμηρος legendum ex *Strabone.* h *Strab.* pag. 221. *D.* i *Strab.* p. 222. *A. B.*

ἡ δὲ Λοῦνα, μικρὰ μέν ἐστιν πόλις, ἔχει δὲ λιμένα μέγιστον τε καὶ κάλλιστον· ἔχει δὲ μέταλλα, λίθου ποικίλου λευκοῦ, ὑπογλαυκίζοντος, ἀφ' ὧν τὰ ἐν Ῥώμῃ ἐδάφη καὶ οἱ ναοὶ οἱ κάλλιστοι κοσμοῦνται. οἱ δ' Ἕλληνες καλοῦσι τὸν λιμένα, Σελήνης λιμένα. ΟΤΙ [a] ἀπὸ Λούνης εἰς Πίσαν στάδιοι εἰσιν πλείους τῶν υ'. ἡ δὲ Πίσα κτίσμα ἐστὶν τῶν ἐκ Πελοποννήσου Πισατῶν· οἱ μετὰ Νέστορος στρατεύσαντες ἐν τῷ νόστῳ ἐπλανήθησαν, καὶ ταύτην τὴν Πίσαν ἔκτισαν. ΟΤΙ [b] ὁ Στράβων ἴδεν τοὺς ἐργαζομένους τὸν σίδηρον, τὸν ἐκ τῆς Αἰθαλίας νήσου τῆς πλησίον Κύρνου κομιζόμενον. οὐ γὰρ δύναται συλλιπαίνεσθαι καμινευόμενος ἐν τῇ νήσῳ· κομίζεται δ' εὐθὺς ἐκ τῶν μετάλλων εἰς τὴν ἤπειρον· τοῦτο δὲ δὴ παράδοξον ἡ νῆσος ἔχει, καὶ τὸ τὰ ὀρύγματα ἀναπληροῦσθαι τῷ χρόνῳ τὰ μεταλλευθέντα· καθάπερ τοὺς πλαταμῶνάς φασι τοὺς ἐν Ῥόδῳ, καὶ τὴν ἐν Πάρῳ πέτραν τὴν μάρμαρον, καὶ τοὺς ἐν Ἰνδοῖς ἅλας. ΟΤΙ [c] ἡ Κύρνος νῆσος ὑπὸ Ῥωμαίων Κόρσικα καλεῖται. οἰκεῖται δὲ φαύλως, τραχεῖά τε οὖσα, καὶ τοῖς πλείστοις μέρεσι δύσβατος τελέως· ὥστε τοὺς κατέχοντας τὰ ὄρη καὶ ἀπὸ λῃστηρίων ζῶντας, ἀγριωτέρους εἶναι θηρίων· οἱ δ' ἀνδραποδισθέντες αὐτῶν ἀγόμενοι εἰς δουλείαν, ἢ οὐχ ὑπομένουσι ζῆν, ἢ [d] ἀχρεῖοι τοῖς ὠνησαμένοις εἰσίν· μῆκος δὲ τῆς νήσου, μίλια ρξ'. πλάτος δὲ ο'. Σαρδόνος δὲ μῆκος, μίλια σκ'. πλάτος δὲ ϟη'. ἡ δὲ Σαρδὼν ἔχει μὲν πολὺ καὶ τὸ τραχὺ τῆς γῆς· ἔχει δὲ καὶ τὸ βαθύγειον καὶ κάρπιμον, μάλιστα δ' ἐστὶν σιτοφόρος· ὅσα δὲ αὐτῆς εὔκαρπα χωρία, [e] νοσηλά ἐστιν καὶ λοιμώδη τοῦ θέρους. ΟΤΙ [f] ἐν τῇ Σαρδοῖ γίνονται κριοὶ, φύοντες τρίχα αἰγείαν ἀντὶ ἐρέας, καλοῦνται δὲ ἐπιχωρίως [g] Μούσμωνες, ὧν ταῖς δοραῖς θωρακίζονται· ἔχουσι δὲ ξιφίδιον καὶ πέλτην ἐν ταῖς μάχαις. ΟΤΙ [h] ἀπὸ Σαρδοῦς ἕως τῆς κατ' ἀντικρὺ Λιβύης τὸ πέλαγος, μίλιά ἐστιν τ'. ΟΤΙ ἐν Κόσσαις πόλει θυννοσκοπιόν ἐστιν. ἀκολουθεῖ γὰρ ὁ θυννος οὐ τῇ βαλάνῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῇ πορφύρᾳ παρὰ γῆν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς ἔξω θαλάττης μέχρι καὶ Σικελίας. ΟΤΙ [i] οὐ πόρρω πάνυ τῆς Ῥώμης λίμναι εἰσὶν ἀγαθαὶ ἰχθυοτρόφοι· ἀφ' ὧν τύφη τε καὶ πάπυρος καὶ ἀνθήλη, εἰς Ῥώμην κομίζονται. ΟΤΙ [k] Αἰνείας ὁ Ἀγχίσου, ἐκ Τροίας καταίρας εἰς Λαῦρον πλησίον τοῦ Τιβέριδος τῶν ἐκβολῶν, μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάσσης ὅσον κδ'. σταδίοις, ἔκτισε πόλιν Ἄλβαν. ἐπελθὼν δὲ Λατῖνος ὁ τῶν Ἀβοριγίνων βασιλεὺς, (οὗτοι δ' ᾤκουν ὅπου νῦν ἡ Ῥώμη ἐστὶν,) σύμμαχον ἔλαβεν

Est autem Luna exiguum oppidum, portumque habet maximum & pulcherrimum: item fodinas habet lapidis varii albi, subglauci, ex quo Romæ pavimenta atque templa ornantur pulcherrima. Græci hunc portum Selenes portum appellant. Quod à Luna Pisas usque plura sunt quam quadringenta stadia. Cæterum Pisæ à Pisanis Peloponnesi conditæ fuerunt. Hi sub Nestore militantes in reditu aberrarunt, atque has Pisas condiderunt. Quod Strabo viderit qui elaborarunt ferrum quod ex Æthalia portatur, insula Cyrno vicina. Id cum in ejus insulæ fornacibus coquitur, in massam compingi nequit, quare è fodinis illico in continentem perfertur. Cum illud admiratione dignum habet insula, tum quod exhausta fossionibus loca post tempus iterum plena cernantur, sicut de salsis fossis apud Rhodios, & de Pari insulæ marmore est proditum, & de salibus apud Indos. Quod Cyrnus insula à Romanis dicta sit Corsica: male ea habitatur, aspera scilicet & pluribus in locis plane invia; quo fit ut montana ejus colentes, & ex latrociniis vitam sustentantes, ipsas immanitate belluas superent. Qui ex ipsis capti in servitutem trahuntur, aut vitam non tolerant, aut emtoribus sunt inutiles. Longitudo insulæ habet miliaria 160. latitudo 70. Sardiniæ longitudo miliarium est 220. latitudo 98. Cæterum Sardinia partem terræ non exiguam habet asperam, partem tamen profundam, fructuumque & præcipue tritici feracem. Porro quæ loca apud eos sunt fertilia, ea æstate morbida sunt & pestilentiæ obnoxia. Quod in Sardinia nascuntur arietes, qui pro lana pilum caprinum habent: Musmonas vocant incolæ. Horum pellibus thoracis loco utuntur. In pugnis peltam gestant & pugionem. Quod è Sardinia usque ad id quod adversus Africam est mare miliaria sunt trecenta. Quod in oppido Cossarum specula est ad captandos thynnos comparata. Non enim glandes tantum sectatur thynnus, sed & purpuram prope terram, ab exteriore mari initium sumens usque ad Siciliam. Quod non longe à Roma lacus sint, piscibus alendis optimi, è quibus typhe, papyrus, & panicula Romam usque portatur. Quod Æneas Anchisæ filius è Troja Laurentum appellens, prope Tiberis ostia paulum supra mare, circiter quatuor & viginti stadia scilicet, ædificavit oppidum Albam. Adventante autem Latino rege Aboriginum, qui tunc loca ubi nunc Roma est incolebant, inter ipsum

a *Strab.* p. 222. *A.* C. b *Strab.* p. 223. *D.* p. 224. *A.* c *Strab.* p. 224. C. 224. *D.* d Scil. ἀπαθείᾳ καὶ ἀναισθησίᾳ τοὺς ὠνησαμένους ἐπιτρίβουσιν. *Strab.* e Forsan νοσηρά. f *Strab.* p. 225. C. g Μύσμωνες *Strab.* h *Strab.* p. 225. *D.* i *Strab.* p. 226. C. D. k *Strab.* p. 229. *A.* B. C. D. p. 230. *A.* B. C.

a Ἀμόλιον

A atque Æneam ſocietas inita adverſus vicinos Rutulos, qui per id tempus Ardeam tenebant. Diſtat autem ab Ardea Roma ſtadiis 160. Victor autem Æneam in affinitatem accepit. Inde rurſus pugnam conſerentibus Rutulis Latinus cecidit: ipſi vero ab Ænea ſubjugati ſunt. Atque inde Æneas ejus loci imperium adeptus, ſuos etiam Latinos appellavit. Poſt hæc annis quadringentis, Amulii ac fratris Numitoris res geſtas tradunt Hiſtoriæ. Hi ab Ænea hoc modo deſcendere. Uterque ab Aſcanii prognatis per ſucceſſionem Albæ regnum acceperunt. Cæterum junior fratrum Amulius, natu majore ſupplantato, regnum obtinuit. Et cum Numitori filius eſſet ac filia, filium quidem inter venandum per dolum occidit; filiam vero, ut ſpem illi prolis interciperet, Veſtæ ſacerdotem conſtituit, ſervandæ virginitatis gratia. Hanc Rheam Silviam vocant. Corruptam poſtea deprehendens, gemellis partu editis, Silviam quidem conjecit in carcerem, fratri gratiam tribuens, puellos vero ritu patrio ad Tiberim expoſuit. Fabulantur itaque à Marte genitos, animadverſumque expoſitos à lupa catulorum loco ali: ac Fauſtulum quendam loci illius ſublatos educaſſe, appellaſſeque alterum Romulum, Remum alterum. Hos ergo, cum adoleviſſent, in Amulium ejuſque liberos impetum feciſſe. Quibus exſtinctis, ac regno Numitori reſtituto, domum reverſos Romam condidiſſe, in locis, non quidem arbitrio delectis & idoneis, ſed neceſſitate oblatis: neque enim ſolum natura munitum, neque agrum circumjacentem habebant proprium, & qui urbi condendæ ſufficeret, neque homines qui incolerent. Qui enim ea loca tenebant ſeorſim habitabant, urbis ædificandæ mœnibus propinqui, neque Albanorum imperio ſubditi. Erant autem, Collatia, Antemnæ, Fidenæ, Labicum, aliæque hujus generis urbes; tunc quidem oppidula, nunc autem vici, & privata quorundam ædificia, ſtadia triginta aut paulo plura à Roma diſtantia. Orta autem ſeditione, inter ædificanda mœnia, Remum occiſum fuiſſe tradunt. Urbe condita, Romulus homines convenas aggregat; ſacrum quendam locum Aſylum aperiens inter arcem & Capitolium, quo perfugientes finitimos cives allegit. Quibus cum connubia adipiſci nequiret, Neptuno ſacrum equeſtre vulgat certamen, quod etiamnum celebratur. Convenientibus

A τὸν Αἰνείαν κατὰ τῶν ἀστυγειτόνων Ῥουτούλων, τῶν τὴν Ἀρδέαν οἰκούντων· στάδιοι δ᾽ ἀπὸ Ῥώμης εἰς Ἀρδέαν ρξʹ. νικήσας δὲ φίλος ἦν Αἰνείᾳ. ὕστερον δ᾽ ἀναμαχόμενοι οἱ Ῥοῦτουλοι, τὸν Λατῖνον ἔκτειναν· αὐτοὶ δὲ ὑπὸ Αἰνείου ἐκρατήθησαν. καὶ ἀπὸ τότε Αἰνείας τῶν τόπων ἐκείνων βασιλεύσας ὠνόμασε Λατίνους τοὺς ὑφ᾽ αὑτῷ. ὕστερον δὲ υʹ. ἔτεσιν ἱστορεῖται τὰ περὶ τὸν [a] Ἀμόλιον καὶ τὸν ἀδελφὸν [b] Νομίτορα. οὗτοι δ᾽ ἀπὸ Αἰνείου κατήγοντο οὕτως. διεδέξαντο μὲν γὰρ τὸ τῶν Λατίνων κράτος ἄμφω παρὰ τῶν ἀπογόνων Ἀσκανίου τοῦ Αἰνείου παιδός· παραγκωνισάμενος δ᾽ ὁ νεώτερος τὸν πρεσβύτερον, ἦρχεν ὁ Ἀμόλιος. υἱοῦ δ᾽ ὄντος καὶ θυγατρὸς τῷ Νομίτορι, τὸν μὲν ἐν κυνηγίᾳ

B ἐδολοφόνησεν ὁ Ἀμόλιος· τὴν δὲ, ἵνα ἄτεκνος διαμένοι, τῆς Ἑστίας ἱέρειαν κατέστησε, παρθενείας χάριν. καλοῦσι δ᾽ αὐτὴν, Ῥέαν [c] Σιλουΐαν. εἶτα φθορὰν φωράσας, διδύμων αὐτῇ παίδων γενομένων, τὴν μὲν εἷρξεν ἀντὶ τοῦ κτείνειν, χαριζόμενος τ᾽ ἀδελφῷ· τοὺς δ᾽ ἐξέθηκε πρὸς τὸν Τίβεριν, κατά τι πάτριον. μυθεύεται μὲν οὖν ἐξ Ἄρεως γενέσθαι τοὺς παῖδας, ἐκτεθέντας δὲ ὑπὸ λυκαίνης ὁραθῆναι σκυλακευομένους· Φαύστυλον δέ τινα τῶν περὶ τὸν τόπον συφορβῶν ἀνελόμενον ἐκθρέψαι· καλέσαι δὲ, τὸν μὲν Ῥωμύλον, τὸν δὲ Ῥέμον· ἀνδρωθέντας δὲ ἐπιθέσθαι τῷ Ἀμο-

C λίῳ καὶ τοῖς παισί. καταλυθέντων δὲ ἐκείνων, καὶ τῆς ἀρχῆς εἰς τὸν Νομίτορα περιστάσης, ἀπελθόντας οἴκαδε, κτίσαι τὴν Ῥώμην, ἐν τόποις, οὐ πρὸς αἵρεσιν μᾶλλον ἢ πρὸς ἀνάγκην ἐπιτηδείοις· οὔτε γὰρ ἐρυμνὸν τὸ ἔδαφος, οὔτε χώραν οἰκείαν ἔχον τὴν πέριξ, ὅση πόλει πρόσφορος, ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ἀνθρώπους τοὺς [d] συνοικίσοντας. οἱ γὰρ ὄντες ᾤκουν καθ᾽ αὑτοὺς, συνάπτοντες πρὸς τοῖς τείχεσι τῆς κτιζομένης πόλεως, οὐδὲ τοῖς Ἀλβανοῖς τοῖς τὴν Ἄλβαν οἰκοῦσι πάνυ προσέχοντες. Κολλατία δ᾽ ἦν, καὶ Ἀντέμναι, καὶ Φιδῆναι, καὶ [e] Λαβικὸν, καὶ ἄλλα τοιαῦτα· τότε μὲν πολίχνια, νῦν δὲ κῶμαι, [f] κτήσεις ἰδιωτῶν, [g] ἀπὸ λʹ. ἢ μικρῷ

D πλειόνων τῆς Ῥώμης σταδίων. γενομένης δὲ στάσεως (φασὶ) κατὰ τὴν κτίσιν, τὸν Ῥέμον ἀποθανεῖν. μετὰ δὲ τὴν κτίσιν, ἀνθρώπους σύγκλυδας ὁ Ῥωμύλος ἤθροιζεν, ἀποδείξας ἄσυλόν τι τέμενος, μεταξὺ τῆς ἄκρας καὶ τοῦ [h] Καπετωλίου· τοὺς δ᾽ ἐκεῖ καταφεύγοντας τῶν ἀστυγειτόνων, πολίτας ἀποφαίνων· ἐπιγαμίας δὲ τούτοις οὐ τυγχάνων, ἐπηγγέλλετο ἕνα ἀγῶνα ἱππικὸν τοῦ [i] Ποσειδῶνος, ἱερόν τε καὶ νῦν ἐπιτελούμενον. συνελθόντων

a Ἀμώλιον *Strab.* Ἀμέλιον *Plutarch.* b Νεμήτορα *Strab.* Νομήτορα *Plut.* c Σιλβίαν *Strab.* Σιλουΐαν mallem, ut apud *Plut.* d Ita apud *Strabonem* ſcribendum, ut monuit *Caſaub.* e Λαβῖνον *Strab.* Λαβικοὶ legendum cenſet *Caſaub.* Rectius forſan Λαβικόν. Vide *Cluverii* Italiam Antiq. p. 947. f Κτίσεις apud *Strab.* verum κλήσεις malit *Caſaubonus.* g Ἀπὸ λʹ. ἢ μʹ. μικρῷ &c. *Strab.* 230. h Καπιτωλίου *Strab.* i Ποσειδῶνος ἱερὸν, τὸν καὶ νῦν ἐπιτ. *Strab.*

δὲ πολλῶν, πλείστων δὲ Σαβίνων, ἐκέλευσε τὰς παρθένους ἁρπάσαι τὰς ἀφιγμένας τοῖς δεομένοις γάμου. μετιὼν δὲ τὴν ὕβριν Τίτος Τάτιος διὰ ὅπλων, ὁ βασιλεὺς τῶν Κυριτῶν, ἐπὶ κοινωνίᾳ τῆς ἀρχῆς καὶ πολιτείας συνέβη πρὸς τὸν Ῥωμύλον. δολοφονηθέντος δὲ ἐν [a] Λαβινίῳ τοῦ Τατίου, μόνος ἦρξεν Ῥωμύλος ἑκόντων τῶν Κυριτῶν. μετὰ δὲ τοῦτον ἦρξεν Νούμας Πομπίλιος πολίτης τοῦ Τατίου, παρ' ἑκόντων λαβὼν τῶν ὑπηκόων. ΟΤΙ [b] ἀπὸ Ὠστίας ἕως Σινυέσσης ἡ παραλία Λατίνη καλεῖται, εἰς δὲ τὴν μεσογαίαν μέχρι Καμπανίας διήκει καὶ Σαμνιτῶν. ἅπασα δ' ἐστὶν εὐδαίμων καὶ πάμφορος, πλὴν ὀλίγων χωρίων λοιμωδῶν καὶ ἑλωδῶν καὶ νοσερῶν. ΟΤΙ [c] τὰ Ὠστία πόλις ἐστὶν ἀλίμενος παραλία, διὰ τὰς τοῦ Τιβέριδος προσχώσεις. ἐκδέχονται δὲ τὰς φορτηγοὺς ὁλκάδας πλησίον, τὰ ὑπηρετικὰ σκάφη τὸν γόμον μεταγγίζοντα· καὶ οὕτως ὁ ἀνάπλους γίνεται πρὸς τὴν Ῥώμην, ἀπέχουσαν Ὠστίων στάδια ρϟ'. ΟΤΙ [d] Τυῤῥηνοὶ ἐλῄστευον τὴν Ἑλλάδα· λαβόντες δὲ οἱ Ἕλληνες τινὰς αὐτῶν, ἀπέστειλαν προῖκα Ῥωμαίοις, ἐγκαλοῦντες ὡς οὐ δίκαια ποιούντων, εἴ γε Ἑλλήνων ἄποικοι ὄντες, καὶ Διοσκούρων ἱερὸν ἐν τῇ ἀγορᾷ ἱδρυσάμενοι, οὓς σωτῆρας εἶναι πάντες πιστεύουσιν, οἵδε κατὰ τῆς τῶν Διοσκούρων πατρίδος λῃστὰς παρορῶσιν στελλομένους, καὶ ταῦτα εὐνομώτατοι ὄντες. Ῥωμαῖοι δ' ἀκούσαντες ἐκώλυσαν τοὺς λῃστάς. ΟΤΙ [e] ἐν τῇ Λατινίᾳ ὄρος ἐστὶν νησιάζον θαλάττῃ τε καὶ ἕλεσιν, καλούμενον Κιρκαῖον. ἔχει δὲ καὶ Κίρκης ἱερὸν, καὶ δείκνυται ἔχον τινὰ φιάλην Ὀδυσσέως· διὸ τὰ τοῦ μύθου τῆς Κίρκης ἐκεῖ φασι γεγονέναι. ΟΤΙ [f] ἡ Ἀππία ὁδὸς ἔστρωται ἀπὸ Ῥώμης μέχρι Βρεντησίου. ΟΤΙ [g] οἱ πρῶτοι Ῥωμαῖοι ἐνόμιζον ἄμεινον εἶναι, ὅπως οἱ ἄνδρες ὦσι τοῖς τείχεσι πρόβλημα, ἀλλ' οὐ τὰ τείχη τοῖς ἀνδράσι. [h] διὸ τὴν Ῥώμην οὐ κατὰ αἵρεσιν, ἀλλὰ κατὰ ἀνάγκην ἔκτισαν ἐν ἐπιμάχῳ τόπῳ. ΟΤΙ [i] Αὔγουστος ἐνομοθέτησεν Ῥωμαίοις, μὴ πλείω ποδῶν ό. ὕψος οἰκοδομεῖν οἰκίας, προνοούμενος τῶν συμπτωμάτων. ΟΤΙ [k] τῶν Ἑλλήνων περὶ τὰς κτίσεις εὐστοχησάντων καὶ ἐρυμνότητος καὶ κάλλους καὶ λιμένων καὶ χώρας εὐφυοῦς οἱ Ῥωμαῖοι ὑπερεβάλλοντο ταῖς τε τῶν ὁδῶν στρώσεσι, καὶ ὑδάτων εἰσαγωγαῖς, καὶ ὑπονόμοις. ΟΤΙ [l] οἱ πρῶτοι Ῥωμαῖοι, πρὸς ἄλλοις μείζοσι

permultis, maxima ex parte Sabinis, edicit ut cœlibes cuncti virgines eo profectas rapiant. Inde T. Tatius Curitum rex injuriam hanc armis vindicaturus, in regni societatem & civitatis cum Romulo convenit. Cæso autem per dolum Tatio in urbe Lavinii, solus Romulus Curitibus ita volentibus imperium tenuit. Post hunc regnavit Numa Pompilius, Tatii civis, oblato à subditis regno. Quod ab Ostia Sinuessam usque ora maritima Latium dicitur, & in mediterranea tendit usque ad Campaniam & Samnites. Est autem tota felix, atque omnium rerum ferax, exceptis paucis quibusdam locis, quæ palustria sunt & morbida. Quod Ostia urbs sit maritima, ac propter limum, quem Tiberis multis amnibus impletus aggregat, importuosa. Cæterum naves onerarias è propinquo excipiunt, & naves actuarias, in quas onera transferuntur. Ad hunc modum sursum navigatur ab Ostiis Romam usque distantem stadiis centum nonaginta. Quod ex Etruscis, latrocinia in Græcos exercentibus, captos nonnullos Romanis gratis remiserint Græci, incusatione simul adjuncta, quod inique facerent, qui cum Græcorum essent coloni, & in foro Castoris ac Pollucis ædem locassent, quos servatores suos esse crederent omnes, adversus tamen ipsorum patriam prædones mitterent; atque id ita facerent, qui cæterorum mortalium essent legum observantissimi. Romani, hoc audito nuncio, prædones coërcuerunt. Quod in Latio mons est instar insulæ, mari & paludibus clausus: Circæum vocant. Habet etiam Circes templum, & ostenditur Ulyssis quædam patera; quapropter quæ de Circe fabulis produntur, illic perhibentur gesta fuisse. Quod via Appia à Roma Brundusium usque sit strata. Quod prisci Romani satius putarent esse, ut viri mœnibus essent propugnacula, quam è contra. Quapropter Romam non pro arbitrio electionis, sed pro necessitate in loco condidere, qui posset oppugnari facile. Quod Augustus Romanis sanxerit, ne altius septuaginta pedibus ædificarent, prævidens nimirum id, quod erat eventurum. Quod cum Græci in ædificiis fabricandis acuti maxime & solertes fuisse videantur, pulchritudinem & munimentum ingeniose prospicientes, portusque & agri feracitatem; Romani eos superarunt, cum stratis viarum & aquæ ductibus, tum cloacis subterraneis ducendis. Quod prisci Romanis aliis rebus majoribus

a *Λαουϊνίῳ Strab.* b *Strab.* p. 231. C. apud quem *ἀπὸ τῶν Ὠστίων.* c *Strab.* pag. 231. *D.* p. 232. *A.* d *Strab.* p. 232. *B.* C. e *Strab.* p. 232. *D,* f *Strab.* p. 233. *B.* g *Strab.* p. 234. *A. D.* h Contrarium plane sequitur. i *Strab.* p. 235. *B.* k *Strab.* p. 235. C. l *Strab.* p. 236. *A.*

ac necessariis magis occupati, urbis pulchritudinem neglexere; sed posteri magnam hac in re coram adhibuerunt. Quod Ancon Italiæ urbs Syracusanorum est ædificium, qui Dionysii tyrannidem non sustinentes fugêre. Hæc portum habet. Quod Romani Junonem Cypram vocant, Cronum autem Saturnum. Quod Marsi & Peligni, & Marrucini & Frentani, circa Apenninum habitantes, pugnacissimi sint, ac persæpe virtutem suam ostenderint. Ac primum quidem, dum sub Romanis degere recusarunt; deinde, quando cum ipsis militiæ societatem inierunt; postremo, cum & libertatem & civitatis communionem assequi volentes & repulsam passi, Marsicum bellum magis accenderunt, quod ab iis, qui primi id cœperunt habuit nomen. Quo tempore Corfinium Pelignorum metropolin maritimam, communem universis Italis civitatem loco Romæ designantes, eamque translato nomine Italicam appellantes, contra populum Romanum totius belli propugnaculum receptaculumque constituerunt: eoque in loco consules atque imperatores creavere, & per biennium bellum protractum, donec à Romanis postulata impetrassent. Quod regio Campaniæ omnium felicissima sit, proptereaque Opicis & Ausoniis frequenter bellorum causa exstiterit. Metropolin habet Capuam, quam tanquam caput ita appellarunt: nam capen vocant caput. Tradunt regionem hanc ter in anno seri: bis quidem zea, deinde panico: quædam etiam loca ejus regionis quarto satu olera producere. Hic Falernum vinum nascitur, quod optimum habetur. Quod Cumæ Italiæ, in hac Campania sitæ, Græca civitas, Chalcidensium & Cumanorum opus antiquissimum. Hi inter se pepigere, ut horum quidem haberet nomen, illorum autem diceretur colonia: quapropter etiamnum Cumæ appellatur, Chalcidensium tamen putatur colonia. Exercitus hujus ductores fuere Hippocles Cumæus, & Megasthenes Chalcidensis. Quod post urbem Cumarum versus austrum, Misenum est promontorium; deinde Bajæ, & aquæ calidæ, tum ad delicias tum ad morbos sanandos commodissimæ. Unde Romani bajam nutricem vocant, & bajulum; ob Bajas, scilicet, locum voluptati ac deliciis aptissimum. Quod Dicæarchiam urbem Romanorum aliqui Annibalis bello frequentes habitare incipientes, mutato nomine appellarint Puteolos. Portum habet manufactum: super urbem statim Vulcani

A καὶ ἀναγκαιοτέροις ὄντες, ὠλιγώρουν τοῦ κάλλους τῆς Ῥώμης· οἱ δ᾽ ὕστεροι, ἐπεμελήθησαν. ΟΤΙ [a] ἡ ἐν Ἰταλίᾳ Ἀγκὼν πόλις κτίσμα ἐστὶν Συρακουσίων τῶν τὴν Διονυσίου τυραννίδα μὴ ὑπομεινάντων, ἀλλὰ φυγόντων. ἔχει δὲ καὶ λιμένα. ΟΤΙ [b] Ῥωμαῖοι τὴν Ἥραν, Κύπραν καλοῦσι· τὸν δὲ Κρόνον, Σατίρνιον. ΟΤΙ Μαρσοὶ καὶ [c] Πελιγνοὶ καὶ Μαρουκῖνοι καὶ Φρεντανοὶ, περὶ τὸ Ἀπέννινον οἰκοῦντες, μαχιμώτατοί εἰσιν, καὶ πολλάκις τὴν ἀρετὴν αὐτῶν ἐπεδείξαντο· πρῶτον μὲν, μὴ θέλοντες ὑπὸ Ῥωμαίοις τελεῖν· εἶτα, συστρατεύοντες Ῥωμαίοις· εἶτα, [ὅτε] τῆς Ῥωμαϊκῆς ἀντιποιούμενοι πολιτείας, B καὶ μὴ τυγχάνοντες, τὸν Μαρσικὸν ἐξῆψαν πόλεμον ἀπὸ τῶν προκατερξάντων ὀνομασθέντα. Κορφίνιον τὴν τῶν Πελιγνῶν μητρόπολιν παραλίαν, κοινὴν πᾶσι τοῖς Ἰταλιώταις ἀποδείξαντες πόλιν ἀντὶ τῆς Ῥώμης, ὁρμητήριον τοῦ πολέμου, μετωνόμασαν Ἰταλικὴν πόλιν· ἔνθα καὶ ὑπάτους καὶ στρατηγοὺς ἐχειροτόνησαν, καὶ δύο ἔτη πολεμήσαντες διεπράξαντο ὅσα ἐβούλοντο παρὰ Ῥωμαίων. ΟΤΙ [d] ἡ Καμπανία χώρα εὐδαιμονεστάτη ἐστὶν, καὶ διὰ τοῦτο περιμάχητος γέγονεν Ὀπικοῖς τε καὶ Αὐσονίοις. μητρόπολιν δ᾽ ἔχει Καπύην, τὴν οἷον κεφαλήν· κάπην γὰρ τὴν C κεφαλὴν καλοῦσιν. τὴν δὲ χώραν φασὶ, τρὶς διὰ τοῦ ἔτους σπείρεσθαι· δὶς μὲν ζεᾷ, εἶτα ἐλύμῳ· τινὰ δὲ τῆς χώρας καὶ λαχανεύεσθαι τὸ τέταρτον. ἔνθα καὶ ὁ Φάλερνος οἶνος γίνεται ἄριστος ὤν. ΟΤΙ [e] ἡ ἐν Ἰταλίᾳ Κύμη τῆς Καμπανικῆς μοίρας, Ἑλληνική ἐστιν, Χαλκιδέων καὶ Κυμαίων ἀρχαιότατον κτίσμα· συμφωνησάντων, ἵνα τῶν μὲν τὸ ὄνομα ἔχοι ἡ κτισθησομένη πόλις, τῶν δὲ, ἵνα ἡ ἀποικία λέγοιτο· διὸ καὶ νῦν, Κύμη καλουμένη, Χαλκιδέων λέγεται ἀποικία. οἱ δὲ τὸν στόλον ἄγοντες, Ἱπποκλῆς τε ὁ Κυμαῖος καὶ Μεγασθένης ὁ Χαλκιδεὺς ἦσαν. ΟΤΙ [f] μετὰ τὴν D Κύμην πόλιν, πρὸς νότον ἐστὶν τὸ Μισηνὸν ἄκρον μεθ᾽ ὃ αἱ Βαίαι, καὶ τὰ θερμὰ ὕδατα, πρός τε τρυφὴν καὶ θεραπείαν νόσων ἐπιτήδεια. ὅθεν οἱ Ῥωμαῖοι [g] βαίαν καλοῦσι τὴν τροφὸν καὶ βαΐουλον, διὰ τὰς Βαίας, τόπον ὄντα ἀπολαυστικώτατον καὶ τρυφῶντι ἐπιτήδειον. ΟΤΙ [h] τὴν Δικαιαρχίαν πόλιν Ῥωμαίων τινὲς [i] οἰκήσαντες κατὰ τὴν Ἀννίβα στρατείαν, μετωνόμασαν Ποτιόλους· ἔχει δὲ λιμένα χειροποίητον. ὑπέρκειται δὲ τῆς πόλεως εὐθὺς ἡ τοῦ Ἡφαίστου

a *Strab.* pag. 241. *A.* b *Strab.* p. 241. *B. C. D.* c Ita juxta *Strabonem.* In *Ed. Bas.* Παλίγνοι, καὶ Μαῤῥουκῖνοι, καὶ Φρεττανοί. d *Strab.* p. 242. *B. C. D.* & p. 243. *A.* e *Strab.* p. 243. *B.* f *Strab.* pag. 243. *D.* p. 244. *A.* g Hinc licet colligere Epitomatorem nostrum infimæ ætatis auctorem esse. h *Strab.* pag. 245. *C.* p. 246. *A.* i Forsan οἰκίσαντες.

A ἀγορᾷ, πεδίον περικεκλεισμένον διαπύροις ὀφρύσι, καμινώδεις ἐχούσαις ἀναπνοὰς πολλαχοῦ καὶ βρομώδεις ἱκανῶς· τὸ δὲ πεδίον θείου πλῆρές ἐστιν συρτοῦ. ΟΤΙ [a] περὶ τὴν Κύμην σημεῖά τινα δείκνυνται τῆς μυθευομένης ἐν Ὀδυσσείᾳ νεκυομαντείας· οἷον Στὺξ, καὶ Ἀχερουσία λίμνη, καὶ Ἀχέρων, καὶ τὰ ἐκεῖσε θερμὰ λουτρὰ ἀντὶ τοῦ Πυριφλεγέθοντος· ἔστιν δὲ καὶ διῶρυξ κρυπτὴ διεξόδους ἔχουσα καὶ νεκυομαντεῖον, καὶ οἱ εἰσιόντες διὰ νυκτὸς εἰσίασι καὶ ἐξέρχονται, ὥστε ἀναλογεῖν τοὺς παρ' Ὁμήρῳ Κιμμερίους. τὸ δ' αὐτὸ φαίνεται ἔργον, καὶ περὶ τὴν πλησίον Νεάπολιν. ΟΤΙ [b] ἐν Νεαπόλει, θερμὰ λουτρά εἰσιν ὑγιαστικά τε καὶ ἀπολαυστικά· οὐ χείρω μὲν τῶν ἐν B Βαΐαις, ἐλάττω δέ. καὶ πολλοὶ Ῥωμαίων, ἐρῶντες ἡσυχίας τε καὶ ἀναπαύσεως, μετοικίζονται εἰς Νεάπολιν. ΟΤΙ [c] ὑπὲρ τὴν Νεάπολιν ὄρος ἐστὶν Οὐεσούϊον καλούμενον, ἀγροῖς περιοικούμενον παγκάλοις, πλὴν τῆς κορυφῆς· αὕτη δ' ἐπίπεδος μὲν πολὺ μέρος ἐστὶν, ἄκαρπος δ' ὅλη. ἐκ δὲ τῆς ὄψεως τεφρώδης ἐστὶν, καὶ κοιλάδας φέρει σηραγγώδεις πετρῶν αἰθαλωδῶν κατὰ τὴν χρόαν, ὡς ἂν ἐκβεβρωμένων ὑπὸ πυρός· ὥστε τεκμήραιτο ἄν τις τὸ χωρίον τοῦτο καίεσθαι πρότερον, καὶ ἔχειν κρατῆρας πυρὸς, σβεσθῆναι δ' ἐπιλιπούσης τῆς ὕλης. τάχα δὲ καὶ τῆς εὐκαρπίας τῆς κύκλῳ τοῦτο αἴτιον· ὥσπερ ἐν τῇ Κατάνῃ τὸ κατατεφρωθὲν C μέρος, ἐκ τῆς σποδοῦ τῆς ἀνενεχθείσης ὑπὸ τοῦ Αἰτναίου πυρὸς, εὐάμπελον τὴν γῆν ἐποίησεν. [d] ἔχει μὲν γὰρ τὸ λιπαῖνον, καὶ ἡ ἐκπυρουμένη βῶλος, καὶ ἡ ἐκφέρουσα τοὺς καρπούς. πλεονάζουσα δὲ τῷ λίπει πρὸς ἐκπύρωσιν ἐπιτηδεία, καθάπερ ἡ θειώδης πᾶσα· ἐξικμασθεῖσα δὲ, καὶ σβεσθεῖσα, καὶ ἐκτεφρωθεῖσα, εἰς καρπογονίαν μεταβάλλει. ΟΤΙ [e] πρὸ τῆς Πικεντίνης καὶ Καμπανίας τοῦ κόλπου, τοῦ προσαγορευομένου Κρατῆρος, καὶ ἀφοριζομένου τῷ τε Μισηνῷ καὶ τῷ Ἀθηναίῳ ἀκρωτηρίοις, νησῖδές εἰσιν, αἵ τε Πιθηκοῦσαι, καὶ Καπρέαι, καὶ [f] Σειρηνοῦσαι, καὶ Προχύτη. ΟΤΙ [g] κατὰ τὸν Πίνδαρον [h] πᾶς ὁ χῶρος ὁ ἀπὸ τῆς Κύμης μέχρι Σικελίας διάπυρός D ἐστιν, καὶ κατὰ βάθους ἔχει κοιλίας τινὰς εἰς ἓν συναπτούσας. διόπερ τοιαύτη ἐστὶν ἥ τε Αἴτνη, καὶ αἱ τῶν Λιπαραίων νῆσοι, καὶ τὰ περὶ Δικαιαρχίαν καὶ Νεάπολιν καὶ Βαΐας χωρία, καὶ αἱ [i] Πιθηκοῦσαι. ΟΤΙ [k] Τίμαιος ἱστορεῖ, ἀπὸ σεισμῶν λόφον τινὰ τῶν περὶ τὴν Νεάπολιν νήσων καταπεσόντα ἀναβαλεῖν πῦρ, καὶ τὸ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς θαλάσσης ἐξῶσαι πάλιν ἐπὶ τὸ

forum imminet, campus circumquaque inclusus superciliis ignitis, quæ passim tanquam è caminis incendium magno cum fremitu exspirant: campus autem sulphure tractili est plenus. Quod circa Cumas, signa quædam necromantiæ ostenduntur, de qua in fabulis Odysseæ mentio fit; veluti Styx, Acherusia lacus, Acheron, & lavacra calida loco Pyriphlegethontis. Est etiam occulta fossa illic committentes inter se meatus habens; & oraculum, ad quod advenæ noctu ingrediuntur, & redeunt, ut non absimile sit quod de Cimmeriis apud Homerum scribitur. Eadem in Neapoli visuntur, quæ his locis est vicina. Quod in Neapoli calida lavacra sint, & sanitati & deliciis idonea; non inferiora iis quæ apud Bajas sunt, quamvis minora: multique è Romanis, quietem & otium sectantes, Neapolim secedunt. Quod supra Neapolim mons est (Vesuvium appellant) amœnissimis agris circumhabitatus, solo excepto vertice, qui magna sui ex parte planus est, fructum omnino nullum ferens. Adspectu cinereus est, cavernasque ostendens fistularum plenas & lapidum colore fuliginoso, utpote ab igne exesorum: ut conjecturam facere possis loca ista quondam arsisse, & ignis crateras habuisse, deinde materia deficiente restincta fuisse. Fortasse hæc etiam causa est fertilitatis locorum circumjacentium: quemadmodum de Catana proditum est, ejectum ab Ætnæis ignibus cinerem ea parte lætam vinetis tellurem effecisse. Habet enim pingue aliquid, & quæ igne excoquitur gleba, & quæ uberes affert fructus. Ac dum pingui abundat, ignis idonea fit materia, sicut sulphureum omne: pinguedine autem consumta, & gleba restincta atque in cinerem redacta, ad frugum procreationem apta redditur. Quod ante sinum Picentini agri & Campaniæ, quem Craterem appellant, duobus ad meridiem spectantibus promontoriis inclusum Miseno & Athenæo, insulæ sunt exiguæ, Pithecusæ, Capreæ, Sirenussæ, & Prochyta. Quod juxta Pindarum tractus totus à Cumis in Siciliam usque ignitus sit, & in profundo quasdam in unum coëuntes cavernas habeat. Quapropter & Ætna, & Liparenses insulæ, & quæ Dicæarchiæ & Neapoli & Bajis adjacent loca, & Pithecusæ, talem habent naturam. Quod Timæus tradit, collem quendam insularum Neapoli vicinarum terræ motu concussum ignem evomuisse, & quod inter ipsum ac mare in medio erat rursum ad mare

a *Strab.* p. 244. *A. B.* C. *D.* p. 245. *A. B.* b *Strab.* p. 246. C. *D.* c *Strab.* p. 247. *A. B.* C. d Ἔχει μὲν γὰρ τὸ λιπαῖνον καὶ τὴν ἐκπυρουμένην βῶλον, καὶ τὴν ἐκφέρουσαν τοὺς καρπούς. *Strab.* p. 247. *B.* e *Strab.* pag. 247. C. *D.* f *Aliis* Σειρηνοῦσαι. g *Strab.* p. 248. *A. B.* h Πᾶς ὁ πόρος *Strab.* i *Aliis* Πιθηκοῦσαι. k *Strab.* p. 248. C.

Καὶ

A perpulisse: ac terram in cineres versam & in sublime evectam rursum vehementi turbine in insulam incubuisse, tribusque inde in altum mare recessisse stadiis, pauloque post rursum ad terram dedisse impetum, & refluxu combussisse insulam, ignemque in ea tandem exstinctum esse: fragore autem perculsos eos qui continentem habitabant, ex ora maris in Campaniam profugisse. Quod Campanis ob loci felicitatem usu venerit, ut ex æquo malis fruerentur ac bonis. Eo enim luxus progressi sunt, ut ad gladiatorum paria depugnantium convivas ad cœnam invitarent, eorum numerum pro cœnarum dignitate definientes. Cumque Hannibal B in deditionem eos suscepisset, exercitum ejus in Hyberna acceptum adeo voluptatum illecebris effœminarunt, ut Hannibal dixerit, periculum sibi esse ne victor ab hostibus opprimeretur, qui loco virorum mulieres recepisset milites. Romani autem victoriam consecuti eos multis calamitatibus castigarunt. Quod post Campaniam Picentinorum sit maritima gens. Hi coloni sunt Picenorum, qui Adriam colunt, à Romanis in hunc sinum Posidoniatem traducti, qui nunc Pæstanus vocatur, & urbs Posidonia, Pæstus, in medio sinu locata. Est autem morbosum oppidum ob circumjacentes fluvium palu- C des. Quod juxta Picentinos & Lucanos aqua sit potui apta, in quam planta injecta illico duratur in lapidem, servato tamen pristino colore & figura.

A πέλαγος· τὸ δὲ ἐκπυρωθὲν τῆς γῆς, μετεωρισμὸν λαβὸν, κατασκῆψαι πάλιν τυφωνοειδῶς εἰς τὴν νῆσον, [a] καὶ τρεῖς τῆς θαλάττης χώρας σταδίους ἀναχωρῆσαι μετ᾽ οὐ πολὺ ὑποστρέψαι, καὶ τῇ παλιῤῥοίᾳ κατακαῦσαι τὴν νῆσον, καὶ γενέσθαι σβέσιν τοῦ ἐν αὐτῇ πυρός· ἀπὸ δὲ τοῦ ἤχου, τοὺς ἐν τῇ ἠπείρῳ φυγεῖν ἐκ τῆς παραλίας εἰς τὴν Καμπανίαν. ΟΤΙ [b] τοῖς Καμπανοῖς συνέβη, διὰ τὴν τῆς χώρας εὐδαιμονίαν, ἐπ᾽ ἴσον ἀγαθῶν ἀπολαῦσαι καὶ κακῶν. ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ [c] ἐνετρόφησαν, ὥστε ἐπὶ δεῖπνον ἐκάλουν, πρὸς ζεύγη μονομάχων ὁρίζοντες ἀριθμὸν, κατὰ τὴν τῶν δείπνων ἀξίαν. Ἀννίβα δὲ ἐξ ἐνδόσεως λαβόντος αὐτοὺς, B δεξάμενοι χειμαδίοις τὴν [d] στρατιὰν, οὕτως ἐξεθήλυναν ταῖς ἡδοναῖς, ὥστε τὸν Ἀννίβαν φάναι, νικῶν κινδυνεύειν ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς γενέσθαι, γυναῖκας ἀντὶ τῶν ἀνδρῶν τοὺς στρατιώτας ἀπολαβών. Ῥωμαῖοι δὲ κρατήσαντες, πολλοῖς κακοῖς αὐτοὺς [e] ἐσωφρόνησαν. ΟΤΙ μετὰ τὴν Καμπανίαν ἡ Πικεντίνη ἐστὶν παραλία. ἄποικοι δ᾽ οὗτοι γεγόνασιν ἀπὸ τῶν ἐν τῇ Ἀδρίᾳ Πικέντων, ὑπὸ Ῥωμαίων ἐξαναστάντες εἰς τὸν Ποσειδωνιάτην τοῦτον κόλπον· ὃς νῦν, Παιστανὸς καλεῖται, καὶ ἡ πόλις Ποσειδωνία, Παιστὸς, ἐν μέσῳ κειμένη τῷ κόλπῳ. ἐπίνοσος δέ ἐστιν ἡ πόλις, διὰ τὰ παρακείμενα ἕλη τοῦ ποταμοῦ. C ΟΤΙ περὶ Πικεντίνους καὶ Λευκανοὺς ὕδωρ ἐστὶν πότιμον· ἐν ᾧ φυτοῦ τινος ἐμβληθέντος, εὐθὺς λιθοῦται τὸ φυτὸν, φυλάττον τὴν χρόαν καὶ τὸ σχῆμα ὅπερ καὶ εἶχεν.

a Καὶ ἐπὶ τρεῖς τῆς θαλάττης ἀναχωρῆσαι σταδίους· ἀναχωρήσασαν δ᾽ οὐ πολὺ ὑποστρέψαι, καὶ τῇ παλιῤῥοίᾳ κατακλύσαι τὴν νῆσον &c. *Strab.* quem hic loci in mendo cubare suspicor. b *Strab.* p. 250. *D.* 251. *A.* 251. *B. C.* c Ita ex *Strabone*. In *Ed. Bas.* εὖ ἐτρύφησαν. d Στρατείαν. *Strab.* e Ἐσωφρόνισαν legendum hic loci & apud *Strabonem*.

CHRESTOMATHIÆ EX STRABONIS GEOGRAPHICORUM LIBRO V.

QUOD ante sinum Posidoniatem Leucosia sit insula, nomen ab una è Sirenibus sortita, quo tempore ob Ulyssem in profundum sese abjecerunt. Quod post sinum Posidoniatem versus austrum alius sinus sit, ubi urbs Ela est à Phocensibus

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΥ. έ.

ΟΤΙ [a] πρὸ τοῦ Ποσειδωνιάτου κόλπου, Λευκωσία νῆσός ἐστιν ἐπώνυμος μιᾶς τῶν Σειρήνων, ὅτε ἑαυτὰς κατεποντίσαν διὰ τὸν Ὀδυσσέα. ΟΤΙ μετὰ τὸν Ποσειδωνιάτην κόλπον, πρὸς νότον ἕτερός ἐστιν κόλπος, ἔνθα πόλις Φωκαέων

a *Strab.* pag. 252. *A. B.*

κτίσμα [a] Ἔλη (οἱ δὲ νῦν [b] Ἐλαίαν αὐτὴν καλοῦσι) πατρὶς οὖσα Παρμενίδου καὶ Ζήνωνος, τῶν Πυθαγορείων. εὐνομεῖτο δὲ ἡ πόλις, καὶ διὰ τὴν τῆς χώρας λυπρότητα ἐθαλαττέργουν, καὶ ταρίχη κατεσκεύαζον, καὶ τὰ τοιαῦτα. ΟΤΙ [c] ὁ πάσης Λευκανίας παράπλους στάδιά ἐστι χν΄. καὶ πρὸς τῷ πέρατι τῆς Λευκανίας ἡρῷον τοῦ Δράκοντος, ἑνὸς τῶν Ὀδυσσέως ἑταίρων· ἐφ᾽ οὗ καὶ ὁ χρησμὸς ἐγένετο· « Λάϊον ἀμφὶ Δράκοντα, πολύν ποτε λαὸν ὀλεῖσθαι. ἐπὶ γὰρ ταύτην λαοὶ στρατεύσαντες οἱ κατὰ τὴν Ἰταλίαν Ἕλληνες ὑπὸ Λευκανῶν ἠτύχησαν, ἐξαπατηθέντες τῷ χρησμῷ. ΟΤΙ [d] Πετιλία ἡ τῶν Λευκανῶν μητρόπολις Φιλοκτήτου ἐστὶν κτίσμα, κατὰ στάσιν ἐκπεσόντος τῆς Μελιβοίας. αὕτη τε καὶ [e] ἡ Κρέμισσα περὶ τοὺς αὐτοὺς τόπους. ΟΤΙ [f] ἀπὸ Λευκοπέτρας τῆς ἐν τῷ πορθμῷ ὡς ἐπὶ Βορρᾶν ἡ παραλία [g] περὶ μίλια σ΄. ὑπὸ Βρεττίων οἰκεῖται· ἥτις πρότερον μὲν Οἰνωτρία ἐκαλεῖτο· ὕστερον δὲ, Ἰταλία ἰδίως. ὅρον δ᾽ αὐτῆς, πρὸς μὲν τῷ Τυρρηνικῷ πελάγει, ὁ [h] Λάος ποταμός· πρὸς δὲ τῷ Σικελικῷ, τὸ Μεταπόντιον. ΟΤΙ [i] ὁ μὲν Ἱππωνιάτης κόλπος ἐν τῷ Τυρρηνῷ πελάγει, ὁ δὲ Σκυλλητικὸς κόλπος ἐν τῷ Σικελικῷ, ἀπολαμβάνουσιν ἰσθμὸν μεταξὺ ἑαυτῶν, σταδίων ρξ΄. ὁ δὲ περίπλους τῆς χερρονήσου, στάδιοι ͵β. ΟΤΙ [k] ἡ τῶν Λευκανῶν χώρα μεταξὺ κεῖται δύο θαλασσῶν. ὧν ἡ μὲν Τυρρηνικὴ ἀπὸ Λάου ποταμοῦ ἕως Σιλάρου ποταμοῦ ἐστιν· ἡ δὲ Σικελικὴ ἀπὸ Θουρίων εἰς Μεταπόντιον· κατὰ δὲ τὴν ἤπειρον ἀπὸ Σαμνιτῶν ἕως τοῦ ἰσθμοῦ, τοῦ μεταξὺ Λάου τε ποταμοῦ καὶ Θουρίων. πλάτος δὲ τοῦ ἰσθμοῦ τούτου, τ΄. στάδια. πρὸς δὲ νότον ὑπὲρ τούτων Βρέττιοι ἔχουσιν ἕως τοῦ ἰσθμοῦ, ἀπολαμβάνοντες τὴν χερρόνησον, τὴν μεταξὺ Ἱππωνιάτου κόλπου καὶ Σκυλλητικοῦ. Βρεττίους δὲ καλοῦσιν αὐτοὺς οἱ Λευκανοὶ, καὶ δηλοῖ τὸ ὄνομα ἀποστάτας· δοῦλοι γὰρ ὄντες τῶν Λευκανῶν ἀπέστησαν αὐτῶν, συμμαχοῦντος Διονυσίου τοῦ Σικελίας τυράννου. ΟΤΙ [l] ἐγγὺς τοῦ Λάου πρὸς νότον ἡ [m] Τέμεσά ἐστιν πόλις, ἡ ὕστερον Τέμψα κληθεῖσα· ἧς καὶ Ὅμηρος μέμνηται. καὶ εἰσὶν καὶ χαλκουργεῖα ἐκεῖ [νῦν] ἐκλελοιπότα· καὶ ἡρῷον ἐκεῖ Πολίτου τῶν Ὀδυσσέως ἑταίρων ἑνὸς δολοφονηθέντος ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων, καὶ μηνίσαντος κατ᾽ αὐτῶν χαλεπῶς οὕτως, ὡς καὶ δασμοφορεῖν αὐτοὺς ὅσα ἔτη· καὶ παροιμίαν ἐπ᾽ αὐτῷ γενέσθαι,

A condita: noſtra ætas Eleam appellat. Ex hac Parmenides & Zeno Pythagorici originem duxerunt. Erat olim bonis legibus inſtituta: cæterum ob ſterilis ſoli tenuitatem magnam rebus maritimis operam dare, & piſcium condimenta, atque id genus alia præparare ſunt coacti. Quod totius Lucaniæ præternavigatio ſtadiorum eſt 650. & ad Lucaniæ terminum Draconis ſacellum eſt, qui è comitibus Ulyſſis exſtitit, de quo illud oraculum eſt vulgatum: “ Qua Draco Laius eſt, multum populi periturum. Adverſus hanc Græci qui in Italia erant populi, ducto exercitu, re male geſta à Lucanis cladem acceperunt, hoc oraculo decepti. Quod Petelia Lucanorum urbs primaria à Philoctete B condita ſit, quo tempore per ſeditionem è Meliboea profugit. Et alia itidem eodem in eo loco, Crimiſſa dicta. Quod à Leucopetra, quæ juxta fretum eſt verſus Boream, ora maritima intervallo miliarium ducentorum à Bruttiis incolitur. Hæc primum vocabatur Oenotria, poſtmodum Italia proprie cœpit appellari. Limites ejus ſunt à mari Etruſco, Laus fluvius; à Siculo, Metapontium. Quod ſinus Hipponiates in mari Tyrrheno, & Scylleticus ſinus in Siculo, intra ſe Iſthmum amplectuntur ſtadiorum 160. ambitus autem navigationis Cherroneſi ſtadiorum eſt 2000. Quod Lucanorum re- C gio inter duo maria ſita eſt: quorum alterum Etruſcum, à Lao fluvio uſque ad Silarum fluvium progreditur; Siculum vero à Thuriis Metapontium uſque: per continentem vero à Samnitibus uſque ad Iſthmum, qui inter Laum & fluvium & Thurios. Hujus Iſthmi latitudo ſtadiorum eſt 300. Supra hos verſus auſtrum habitant Bruttii uſque ad Iſthmum, occupantes Cherroneſum, quæ inter Hipponiatem & Scylleticum ſinum continetur. Bruttios autem vocarunt Lucani, & ſignificat hoc nomen fugitivos. Nam prius Lucanorum ſervi fuere, & ab iis adjutante Dionyſio Siciliæ tyranno transfugerunt. D Quod prope Laum verſus auſtrum Temeſe urbs ſit, quæ poſtmodum fuit Tempſa appellata, cujus & Homerus meminit. Apud eam fodinæ ſunt æris, quæ hoc tempore defecerunt. Item ſacellum Politæ Ulyſſis ſociorum uni dicatum, quem Barbarorum ejus loci fraude trucidatum graves iras exercuiſſe ferunt, coactoſque vicinos ei annuum tributum pendere: unde proverbium fuerit ortum,

a Ὑέλη & Ἔλλη dicitur. Vide *Strab.* & *Cluverii* Italiam Antiq. pag. 1259. &c. b Juxta *Strabonem*, *Alioſque*, Ἐλέαν ſcribendum. c *Strab.* pag. 253. *A. B.* d *Strab.* p. 254. *A. B.* apud quem Πετηλία. Latinis libris promiſcue ſcribitur *Petelia* & *Petilia*. e Κρίμισσα. *Strab.* f *Strab.* pag. 254. *D.* g Vide *Strab.* h Ita ex *Strabone*, *Aliiſque*. In *Ed. Baſ.* Λαῦος. i *Strab.* p. 255. *A.* k *Strab.* p. 255. *B. C.* l *Strab.* p. 255. *C. D.* p. 256. *A.* m Aliis Τεμίση & Τεμέσα.

a *Strab.*

Nemo Temesæum heroëm provocet. Dicitur etiam Tamase per ᾱ. Quidam ajunt non hujus Temeses Homerum meminisse. Quod post Temesen Cosentia sit Bruttiorum caput; & post ipsam Pandosia validum propugnaculum, tres habens vertices. Circumfluit Acheron fluvius. Hoc loco Molossorum rex Alexander trucidatus fuit, Dodonæo oraculo deceptus, Acherontem atque Pandosiam cavere jubente; cum similis appellationis loca in Thesprotico agro monstrentur. Aliud præterea oraculum decepit virum: "Pandosia ingentem es populum exstinctura trivertex. Ubi incertum erat utrum hostium an suorum clades ostentaretur. Quod virgines, à Messeniis Peloponnesi ad sacra Dianæ facienda missas, nonnulli è Lacedæmoniis ipsisque adeo Messeniis in itinere violarint. Eas Messenii qui miserant vindicaturi violatoribus ipsis bellum intulerunt, devictique in fugam versi sunt. Missi itaque legati ad Delphos expostulatum cum Apolline atque Diana, quod ejusmodi mercedem reciperent pro allato Diis subsidio, rogitantes quonam pacto ex ea calamitate servarentur. Quibus respondit Apollo, ut una cum Chalcidensibus Rhegium commigrarent, & Sorori gratias haberent. Non enim periisse eos, sed servatos esse, neque una cum patria delendos esse, quæ non multo post à Lacedæmoniis esset capienda. Illi autem paruerunt, atque una cum Chalcidensibus Rhegium in Sicilia condiderunt. Quod Rhegium inde nomen habuerit, quod Sicilia magnis terræ motibus à continente fuerit avulsa. Hanc conjecturam quis facile ex iis sumat, quæ circa Ætnam aliasque Siciliæ partes, & Liparam ac circumjacentes insulas evenerunt: item circa Pithecusas & quæ in adverso continente sunt loca omnia, in quibus idem evenisse verisimile est. Nunc sane posteaquam fuere aperta orificia, per quæ ignis respirat, & igniti lapides atque aquæ emittuntur, raro fit ut freto adjacens terra motibus concutiatur. At quo tempore omnes qui nunc in superficiem tendunt meatus occluderentur, in subterraneis concavitatibus ardentes ignes & spiritus vehementes terræ motus efficiebant. agitati itaque ventorum violentia loci cessere, perruptique utrumque mare admiserunt, cum hoc tum quod ibi est inter alias insulas. Nam Prochyta & Pithecusæ partes sunt continentis avulsæ: item Capreæ, & Leucosia, & Sirenusæ, & Oenotrides.

A Μηδεὶς τὸν ἥρωα τὸν ἐν Τεμέσῃ. λέγεται δὲ καὶ Ταμάσῃ διὰ τοῦ ᾱ. τινὲς δ' οὐ ταύτης φασὶν τὸν Ὅμηρον μεμνῆσθαι. ΟΤΙ [a] μετὰ τὴν [b] Τέμψαν [c] Κωσεντία ἐστὶν μητρόπολις Βρεττίων· καὶ μετ' αὐτὴν Πανδοσία, φρούριον ὀχυρὸν τρικόρυφον, Ἀχέροντι ποταμῷ περιῤῥεόμενον· ἔνθα ὁ Μολοττὸς Ἀλέξανδρος διεφθάρη, ἐξαπατηθεὶς ὑπὸ τοῦ [d] ἐκ Δωδώνης χρησμοῦ, κελεύοντος φυλάττεσθαι Πανδοσίαν καὶ Ἀχέροντα· ἦσαν δὲ ἄρα καὶ περὶ Θεσπρωτίαν Πανδοσία καὶ Ἀχέρων. ἐξηπάτησε δὲ καὶ ἄλλο λόγιον, "Πανδοσία τρικόλωνε, πολύν ποτε λαὸν ὀλέσσεις. ἄδηλον ὂν, πότερον οἰκεῖον ἢ ὀθνεῖον. ΟΤΙ [e] οἱ ἐν Πελοποννήσῳ

B Μεσσήνιοι ἔπεμψαν ἑαυτῶν παρθένους εἰς ἱερουργίαν τῇ Ἀρτέμιδι· ἃς τινες τῶν Λακεδαιμονίων καὶ αὐτῶν Μεσσηνίων κατὰ τὴν ὁδὸν ἐβιάσαντο. ταύτας οἱ πέμψαντες Μεσσηνίων ἐκδικοῦντες ἐπολέμησαν τοῖς βιασαμένοις, καὶ ἡττηθέντες ἔφυγον· καὶ εἰς Δελφοὺς πέμψαντες ἐνεκάλουν, μεμφόμενοι τὸν Ἀπόλλω καὶ τὴν Ἄρτεμιν, εἰ τοιοῦτοι τυγχάνοιεν, ἀνθ' ὧν ἐτιμώρουν αὐτοῖς, καὶ πυνθανόμενοι πῶς ἂν σωθεῖεν ἀπολωλότες· ὁ δ' Ἀπόλλων ἐκέλευσε στέλλεσθαι μετὰ Χαλκιδέων εἰς τὸ Ῥήγιον, καὶ τῇ ἀδελφῇ αὐτοῦ χάριν ἔχειν· οὐ γὰρ ἀπολωλέναι αὐτοὺς, ἀλλὰ σεσῶσθαι, μέλλοντάς γε μὴ [f] συναφανίσεσθαι τῇ πατρίδι, ἁλωσομένῃ

C μικρὸν ὕστερον ὑπὸ Σπαρτιατῶν. οἱ δὲ πεισθέντες ἔκτισαν σὺν Χαλκιδεῦσι τὸ Ῥήγιον ἐν Σικελίᾳ. ΟΤΙ [g] Ῥήγιον ἐκλήθη διὰ τὸ ῥαγῆναι ὑπὸ σεισμῶν μεγάλων ἐκ τῆς ἠπείρου τὴν Σικελίαν. τεκμαίροιτο δ' ἄν τις ἀπὸ τῶν περὶ τὴν Αἴτνην συμπτωμάτων, καὶ τῶν κατὰ Λιπάραν καὶ τὰς περὶ αὐτὴν νήσους· ἔτι δὲ καὶ τῶν κατὰ τὰς Πιθηκούσας καὶ τὴν προσεχῆ περαίαν ἅπασαν, οὐκ ἀπεικὸς εἶναι καὶ τοῦτο συμβῆναι. νυνὶ μὲν οὖν ἀνεῳγμένων τούτων τῶν στομάτων, δι' ὧν τὸ πῦρ ἀναφυσᾶται, καὶ μύδροι καὶ ὕδατα ἐκπίπτει, σπάνιόν τε σείεσθαί φασιν τὴν περὶ τὸν πορθμὸν γῆν· τότε δὲ πάντων ἐμπεφραγμένων

D τῶν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν πόρων, ὑπὸ γῆς [h] σμυχόμενον τὸ πῦρ καὶ τὸ πνεῦμα σεισμοὺς ἀπειργάζετο σφοδρούς· μοχλευόμενοι δ' οἱ τόποι πρὸς τὴν βίαν τῶν ἀνέμων ὑπεῖξάν ποτε, καὶ ἀναῤῥαγέντες ἐδέξαντο τὴν ἑκατέρωθεν θάλατταν, καὶ ταύτην, καὶ τὴν μεταξὺ [i] τῶν ἄλλων τῶν ταύτῃ νήσων· καὶ γὰρ ἡ Προχύτη καὶ Πιθηκοῦσσαι, ἀποσπάσματα τῆς ἠπείρου· καὶ αἱ [k] Καπρέαι, καὶ ἡ Λευκωσία, καὶ [l] Σειρηνοῦσσαι, καὶ Οἰνωτρίδες.

a *Strab.* p. 256. *A. B.* b Τάμψαν in *Ed. Basil.* c Κοσεντία in *Ed. Bas. Straboni*, *Aliisque*, Κωνσεντία dicitur. d Ἐν Δωδώνῃ apud *Strabonem.* e *Strab.* p. 257. C. *D.* f Συναφανισθήσεσθαι *Strab.* g *Strab.* p. 258. *A. B. C.* h Συνεχόμενον *Strab.* p. 258. *B.* i Τῶν ἄλλων νήσων τῶν ταύτῃ *Strab.* k Καπρίαι in *Ed. Basil.* l Σειρῆνες *Strab.*

αἱ δὲ καὶ ἐκ τοῦ πελάγους ἀνέδυσαν, καθάπερ καὶ νῦν πολλαχοῦ συμβαίνει· τὰς μὲν γὰρ πελαγίας ἐκ βυθοῦ μᾶλλον ἀνενεχθῆναι πιθανὸν, τὰς δὲ προκειμένας τῶν ἀκρωτηρίων, καὶ πορθμῷ διειργομένας, ἐντεῦθεν ἀπεῤῥωγέναι δοκεῖν [a] εὐλογώτερον. [b] ἡ δὲ Λευκόπετρα νοτιωτέρα ἐστὶν τοῦ Ῥηγίου, καὶ ἔτι τὸ Ἡράκλειον πέρας νότιον· καὶ ἀπ' αὐτοῦ πρὸς ἀνατολὰς βορειότερον τὸ Ζεφύριον ἄκρον, καὶ οἱ Ἐπιζεφύριοι Λοκροὶ, ἄποικοι τῶν πρὸς τῷ Κρισσαίῳ κόλπῳ Λοκρῶν. καὶ εἰσὶν ἀπὸ Ῥηγίου πόλεως μέχρι Λοκρῶν πόλεως, στάδιοι χʹ. πρῶτοι δὲ Λοκροὶ οὗτοι νόμοις ἐγγράπτοις ἐχρήσαντο, καὶ εὐνομήθησαν ἔτη πολλά. B καὶ Διονύσιος ἐκπεσὼν Σικελίας ἀνομώτατα πάντων διεχρήσατο· ὥς γε προεγάμει μὲν, παρεισιὼν εἰς τὸ δωμάτιον, τὰς νυμφοστοληθείσας· συναγαγὼν δὲ τὰς ὡραίας παρθένους, περιστερὰς ὀλοπτέρους ἐν τοῖς συμποσίοις ἠφίει, κἀκείνας ἐκέλευεν γυρεύειν γυμνάς· τινὰς δὲ καὶ σανδάλια ὑποδουμένας ἄζυγα, [c] τὸ μὲν ὑψηλὸν, τὸ δὲ ταπεινὸν, περιδιώκειν ἔφασαν, τοῦ ἀπρεποῦς χάριν· δίκας μέντοι ἔδωκεν· ἐπειδὴ γὰρ εἰς τὴν Σικελίαν ἐπανῆλθε τὴν ἀρχὴν ἀναληψόμενος, οἱ Λοκροὶ καταλύσαντες τὴν φρουρὰν, ἠλευθέρωσαν σφᾶς, καὶ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν δύο θυγατέρων καὶ τοῦ C νεωτέρου υἱοῦ κύριοι κατέστησαν. πολλὰ δὲ δεομένῳ τῷ Διονυσίῳ καὶ αὐτῷ καὶ Ταραντίνοις ὑπὲρ αὐτοῦ, προέσθαι τὰ [d] πράγματα ἐν οἷς ἂν ἐθελήσωσιν, οὐκ ἔδοσαν· ἀλλὰ τὸν θυμὸν εἰς τὰς θυγατέρας τὸ πλεῖστον ἐξέχεαν. καταπορνευθείσας γὰρ ἐστραγγάλισαν· εἶτα καύσαντες τὰ σώματα, κατήλεσαν τὰ ὀστᾶ καὶ κατεπόντωσαν. ΟΤΙ [e] Ἄληξ ποταμὸς διορίζει Ῥηγίνην τε καὶ Λοκρίδα· οὗ ἐν ταῖς ὄχθαις, ἴδιόν τι συμβαίνει περὶ τοὺς τέττιγας. οἱ μὲν γὰρ ἐν τῇ τῶν Λοκρῶν περαίᾳ φθέγγονται, τοῖς δὲ ἀφώνοις εἶναι συμβαίνει. τὸ δ' αἴτιον εἰκάζουσιν, ὅτι τοῖς μὲν, παλίνσκιόν ἐστιν τὸ χωρίον, ὥστε D ἐνδρόσους ὄντας μὴ διαστέλλειν τοὺς ὑμένας· τοῖς δὲ ἡλιαζομένοις, ξηροὺς καὶ κερατώδεις ἔχειν, ὥστε ἀπ' αὐτῶν εὐφυῶς ἐκπέμπεσθαι τὸν φθόγγον. [f] τὴν δὲ μεσογαίαν Λοκρῶν καὶ Ῥηγίνων Βρέττιοι κατέχουσι, ἐν οἷς καὶ ἡ ἀρίστη πίττα γίνεται καὶ πλείστη. ΟΤΙ [g] μετὰ Λοκροὺς ἡ [h] Σάγρας ἐστίν· ἔνθα μύριοι Λοκροὶ μετὰ Ῥηγίνων πρὸς ιγʹ. μυριάδας Κροτωνιατῶν

A Porro nonnullæ ex ipso pelago emerserunt, ſicut pluribus in locis etiam hoc tempore conſtat eveniſſe. Nam quæ in medio jacent mari, è fundo in altum fuiſſe elatas credibilius eſt: quæ vero ante promontoria jacent & anguſto freto ſunt disjunctæ, inde avulſas fuiſſe rationabilius videtur. Cæterum Leucopetra Rhegio eſt auſtralior, & adhuc magis Herculeum promontorium. Ab hoc verſus ortum ſeptentrionalius eſt Zephyrium promontorium: item Locri Epizephyrii, Locrorum juxta Criſſæum ſinum habitantium coloni. Sunt autem à Rhegio uſque ad Locros ſtadia ſexcenta. Primi vero hi Locri legibus ſcriptis ſunt uſi, & plurimum temporis rempub. optimis inſtituris rexere: quas Dionyſius, è Sicilia ejectus, flagitioſiſſime vexavit. Nam ſponſalibus ornatas puellas, cubicula & thalamos irrumpens prius quam nupſiſſent, vitiabat: formoſas vero virgines in unum congregans, dimiſſas integris alis columbas in convivio nudas in circuitu quæritare & captare jubebat; nonnullaſque ſandalia indutas inæqualia, partim ſuperne, partim inferne, columbas ſectari dicebant, dedecoris cauſa. Poſtremo pœnas dedit: cum enim recuperaturus imperium in Siciliam rediiſſet, Locri cæſo præſidio in libertatem ſeſe vindicarunt, uxoremque ejus, & filias duas, ac juniorem natu filium in poteſtatem ſuam redegerunt. Cum autem Dionyſius ipſe & pro eo Tarentini multis eos precibus fatigarent, ut corpora redderent, redemtione, quantam vellent, accepta; non reddiderunt, iramque omnem in filias evomuere. Nam conſtupratas ſtrangularunt, corpora deinde concremarunt, & oſſa molendo detrita in mare diſſipaverunt. Quod Alex fluvius Rheginum à Locrenſi agro diſterminat, in cujus ripis peculiare quiddam de cicadis accidit. Quæ enim in Locrorum ripa verſantur ſonantius ſtrident, aliis vox nulla contigit. Ejus rei hanc eſſe cauſam ſuſpicantur, quod hæ in regione ſint umbroſa, itaque roris plenæ non pandunt alarum pelliculas; illæ, quia apricantur, membranas habent aridas & corneas; ut facile iis ſonus edatur. Mediterraneam inter Rheginos & Locros Bruttii habitant, in quibus optima pix, & copioſe naſcitur. Quod poſt Locros Sagra flumen labitur, ubi decem Locrorum millia una cum Rheginis, de cxxx. millibus Crotoniatarum

a Ita in *MSS. Strabonis* teſte *Caſaubono*. In *libb. vulgatis* εὐλογώτατον. b *Strab.* p. 259. *A. B. C. D.* p. 260. *A.* c Sic vertit *Strabonis* Interpres: *Quibuſdam etiam ſandalia indutis inæqualia, alterum ſublime, alterum humile, dedecoris cauſa, juſſit ut ſic columbas ſectarentur.* Vox ἔφασαν ſuſpecta *Caſaubono*. d In *MSS. Strab.* σώματα. e *Strab.* p. 260. C. f *Strab.* p. 261. *A. B.* g Ita ex *Strabone*. In *Ed. Baſ.* μετὰ τὸ ἄκρον Λοκροὺς &c. h Σάγρα in *Ed. Baſ.* Σάγρας ſcribendum eſſe conſtat ex *Strabone*.

pugna commiſſa victoriam deportarunt: atque hinc natum eſt adverſus incredulos proverbium; Veriora iis quæ apud Sagram acciderunt. Addunt inſuper, eo ipſo die, quo certamen initum eſt, hujus belli eventum in Olympiis nunciatum eſſe. Quod poſt Sagram Caulonia ſit; deinde Scylletium, à Meneſtheo Athenienſi conditum: nunc Scylacium dicitur. Ab hoc ſinus Scylleticus eſt dictus. Sequitur inde Crotoniatarum regio & Japygum tria promontoria. Deinde Lacinium, templum Junonis ditiſſimum. Sinus autem Crotonienſis incipit ab iſto promontorio, & fluvio Æſaro, & urbe Crotone. Cum Achivi à Deo oraculum accepiſſent, ut Crotonem conderent, miſſus fuit Myſcellus ut locum inſpiceret. Hunc, ajunt, cum jam conditam ibi videret Sybarim, vicino amni cognominem, eam potiorem judicaſſe; propterea que ad Oraculum reverſum, denuo rogaſſe numquid hanc pro illa condere liceret: ac Deum reſpondiſſe (erat autem Myſcellus nonnihil gibboſus) "Gibboſe incaſſum, Myſcelle, aliena requiris, "Vanaque venaris: quæ dantur dona probato. Reverſum itaque Crotonem condidiſſe, adjuvante etiam Archia Syracuſarum conditore, qui forte fortuna eo appulit, cum ad Syracuſas condendas tenderet curſum. Crotonem prius Japyges habitabant. Videturque hæc civitas rem bellicam, & artem inſuper athleticam pulcherrime exercuiſſe: una enim Olympiade, ſeptem viri qui ſtadio vicêre omnes Crotoniatæ fuerunt; ut non injuria dictum videatur, Crotoniatarum poſtremum reliquorum Græcorum eſſe primum. Sed & Milo athleta Crotonienſis, Pythagoræ diſcipulus, in Olympiis admiranda peregit certamina. Fama eſt, columna quandoque in Philoſophorum, cum quibus degebat, contubernio laborante, ipſum ſubeuntem ſervaſſe univerſos, deinde ſeſe ſubduxiſſe. Eodem robore fretum, ajunt, cum profundam denſamque per ſylvam iter faceret, longe à tramite deviaſſe, atque ibi trunco ingenti, cui inſerti cunei eſſent, invento, immiſſis in ſciſſuram manibus pariter ac pedibus conatum fuiſſe lignum penitus diſcindere: idque ſolummodo conſequutum, ut exſilirent cunei; ligni vero partes ſtatim inter ſe coiiſſe, ipſumque hoc modo captum à feris fuiſſe devoratum. Quod deinceps à Crotone ſtadiis ducentis

A ἀγωνισάμενοι ἐνίκησαν. καὶ ἐκ τούτου ἡ παροιμία πρὸς τοὺς ἀπιστοῦντας, Ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ Σάγρᾳ. φασὶν δὲ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τὴν ἀγγελίαν μηνυθῆναι Ὀλυμπίασι τοῦ ἔργου τούτου. ΟΤΙ [a] μετὰ Σάγραν [b] Καυλωνία ἐστίν. εἶτα Σκυλλήτιον, Μενεσθέως τοῦ Ἀθηναίου κτίσμα· νῦν δὲ Σκυλάκιον καλεῖται. ἐκ τούτου δὲ ὁ Σκυλλητικὸς κόλπος κλείεται· εἶτα ἡ Κροτωνιάτις χώρα, καὶ τῶν Ἰαπύγων ἄκραι γʹ. εἶτα τὸ Λακίνιον, ἱερὸν Ἥρας πλουσιώτατον. [c] ἀρχὴ δέ ἐστιν τοῦ Κροτωνιάτου κόλπου τὸ ἄκρον τοῦτο, καὶ Αἴσαρος ποταμὸς, καὶ Κρότων πόλις. τοῦ δὲ θεοῦ χρήσαντος Ἀχαιοῖς Κρότωνα κτίζειν, ἀπεστάλη Μύσκελλος B κατασκεψόμενος τὴν χώραν· ἰδόντα δέ φασιν ἐκτισμένην ἤδη Σύβαριν, ποταμῷ τῷ πλησίον ἐπώνυμον, κρῖναι ταύτην εἶναι ἀμείνω· ἐπανελθόντα δ' ἐρέσθαι τὸν θεὸν, εἰ κελεύοι ταύτην ἀντ' ἐκείνης κτίζειν· τὸν δὲ [d] ἀνειπεῖν (ἐτύγχανε δὲ ὑπόκυφος ὢν ὁ Μύσκελλος) "Μύσκελλε βραχύνωτε [e] πάρεξ σέθεν ἄλλο ματεύων, "Κλάσματα θηρεύεις· [f] δῶρον δ' ὅ, τι δῷ τις ἐπαίνει. ἐπανελθόντα δὲ κτίσαι τὴν Κρότωνα, συμπράξαντος καὶ Ἀρχίου τοῦ τὰς Συρακούσας οἰκίσαντος, προσπλεύσαντος κατὰ τύχην, ἡνίκα ὡρμᾶτο ἐπὶ τὸν τῶν Συρακουσῶν οἰκισμόν. ᾤκουν δὲ Ἰάπυγες τὸν Κρότωνα τότε. δοκεῖ οὖν ἡ Κρό- C των, τά τε πολέμια καλῶς ἀσκῆσαι, καὶ τὰ περὶ τὴν ἄθλησιν· ἐν μιᾷ γοῦν Ὀλυμπιάδι, οἱ τῶν ἄλλων προτερήσαντες τῷ σταδίῳ ἑπτὰ ἄνδρες, ἅπαντες ὑπῆρξαν Κροτωνιᾶται· ὥστε εἰκότως εἰρῆσθαι δοκεῖ, ὅτι Κροτωνιατῶν ὁ ἔσχατος πρῶτος ἦν τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. [g] ἀλλὰ καὶ Μίλων ὁ Κροτωνιάτης ἀθλητὴς, Πυθαγόρου μαθητὴς γεγονὼς, θαυμαστὰ διεπράξατο ἀγωνίσματα ἐν Ὀλυμπίᾳ. φασὶν δὲ αὐτὸν ἐν τοῖς Πυθαγορείοις ὄντα καὶ συνεστιώμενον, ἑνὸς τῶν στύλων πεσεῖν μέλλοντος, ὑποβαλόντα ἑαυτὸν, ἐκσῶσαί τε τοὺς συνόντας καὶ ἑαυτὸν ὑποσπάσαι. τῇ δ' D αὐτῇ ῥώμῃ χρώμενον, φασὶν, ὁδοιποροῦντά ποτε δι' ὕλης βαθείας, παραβῆναι τὴν ὁδὸν ἐπὶ πολύ· εἶθ' εὑρόντα ξύλον ἐσφηνωμένον, ἐμβαλόντα χεῖρας ἅμα καὶ πόδας εἰς τὴν διάστασιν βιάζεσθαι πρὸς τὸ διασχίσαι· τοσοῦτον δ' ἰσχῦσαι μόνον ὥστ' ἐκπεσεῖν τοὺς σφῆνας, εἶτ' εὐθὺς τὰ μέρη ἐπισυμπεσεῖν τοῦ ξύλου, ἀποληφθέντα δ' αὐτὸν ἐν τοιαύτῃ πάγῃ θηριόβρωτον γενέσθαι. ΟΤΙ [h] ἐφεξῆς [i] τῇ Κρότωνι σταδίοις σʹ.

a *Strab.* p. 261. *B.* b Ita *Strabo*, *Aliique*. In *Ed. Baſ.* Καυλονία, & mox Σκυλήτιον & Σκυλητικός. c *Strab.* p. 262. *A. B. C. D.* d Ἀντειπεῖν in *Strabonis* libb. vulgatis. Verum ἀνειπεῖν in *Codd. MSS.* teſte *Caſaubono.* e Πάρες σέθεν. *Strab.* Παρὲκ θεὸν legit *Caſaub.* & mox εὔδαλα pro κλάσματα. Mallem tamen *Strabonem* ex *Epitomatore* noſtro corrigere. f Ὀρθὸν apud *Strab.* in *Codd. MSS.* δῶρον, ut teſtatur *Caſaubonus.* g *Strab.* p. 263. *A. B.* h *Strab.* p. 263. B. C. i Paſſim in *Ed. Baſ.* maſculini generis eſt Κρότων.

A ἡ Σύβαρίς ἐστιν πόλις, μεταξὺ δυοῖν ποταμῶν Κράθιδος καὶ Συβάριδος· τοσοῦτον δὲ ἡ πόλις εὐτύχησεν, ὡς δ΄. μὲν ἐθνῶν τῶν πλησίον ἦρξεν, κε΄. δὲ πόλεων, λ΄. δὲ μυριάσιν ἀνδρῶν ἐπὶ Κρότωνα ἐστράτευσεν, πεντήκοντα δὲ σταδίων κύκλον οἱ συνοικοῦντες ἐπλήρουν ἐπὶ τῷ Κράθιδι. ὑπὸ μέν τοι τρυφῆς καὶ ὕβρεως ἅπασαν τὴν εὐδαιμονίαν ἀφῃρέθησαν ὑπὸ τῶν Κροτωνιατῶν ἐν ἡμέραις θ΄. ἑλόντες γὰρ τὴν πόλιν ἐπήγαγον τὸν ποταμὸν, καὶ κατέκλυσαν. τὴν δὲ πόλιν οἱ περιλειφθέντες εἰς ἕτερον τόπον μετέθηκαν, καὶ Θουρίους προσηγόρευσαν, ἀπό τινος κρήνης πλησίον οὔσης ὀνομάσαντες. B ΟΤΙ [a] ὁ Σύβαρις ποταμὸς τοὺς πίνοντας ἵππους ἀπ᾽ αὐτοῦ πτυρτικοὺς ποιεῖ· διὸ καὶ τὰς ἀγέλας ἀπείργουσιν ἀπ᾽ αὐτοῦ· ὁ δὲ Κρᾶθις τοὺς ἀνθρώπους ξανθοτριχεῖν καὶ λευκοτριχεῖν ποιεῖ λουομένους, καὶ ἄλλα πολλὰ πάθη ἰᾶται. ΟΤΙ Θούριοι ὑπὸ Λευκανῶν ἠνδραποδίσθησαν. Ῥωμαῖοι δὲ ἐποίκους στείλαντες ἐπ᾽ αὐτὴν μετωνόμασαν τὴν πόλιν Κοπίας. ΟΤΙ [b] μετὰ Θουρίους Ἡράκλεια ἐστιν πόλις, καὶ μετ᾽ αὐτὴν ἀπὸ σταδίων μ΄. Μεταπόντιόν ἐστιν πόλις, κτίσμα Πυλίων, τῶν ἐξ Ἰλίου μετὰ Νέστορος πλευσάντων· καὶ τοσοῦτον ἀπὸ γεωργίας εὐτύχησαν, ὡς ἐν Δελφοῖς ἀναθεῖναι χρυσοῦν θέρος. ΟΤΙ [c] τῶν τριῶν πλευρῶν τῆς Σικελίας τὸ μὲν μέγιστον, μεταξὺ C Πελωρίδος καὶ Λιλυβαίου, κυρτόν ἐστιν, σταδίων ͵αψκ΄. τὰ δὲ δύο κοῖλά πως. ἡ δὲ μεταξὺ Παχύνου καὶ Πελωρίδος ἐλαχίστη, σταδίων ͵αρλ΄. ὁ δὲ περίπλους, [d] σταδίων ͵δυ΄. [e] ἀπὸ δὲ Λιλυβαίου εἰς τὴν Λιβύην τὸ δίαρμα, στάδιοι ͵αφ΄. τοὐλάχιστον. καὶ τῶν ὀξυδερκούντων τις ἀπὸ τινος σκοπιᾶς [f] τῶν ἐν Λιλυβαίῳ ἀπαγγέλλει τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀπὸ Λιβύης σκαφῶν ἀναγομένων. πόλεις δέ εἰσιν, κατὰ μὲν τὸ ἀνατολικὸν πλευρὸν, Μεσσήνη βορειοτάτη, εἶτα Ταυρομένειον, εἶτα Κατάνη, Νάξος, Μέγαρα, Συράκουσαι. [g] ἡ δὲ Μεσσήνη πρότερον Ζάγκλη ἐκαλεῖτο, διὰ τὴν τοῦ τόπου σκολιότητα. D δείκνυται δὲ καὶ ἡ Χάρυβδις μικρὸν πρὸ τῆς Μεσσήνης ἐν τῷ πορθμῷ, βάθος ἐξαίσιον, εἰς ὃ αἱ παλίρροιαι τοῦ πορθμοῦ κατάγουσιν εὐφυῶς τὰ σκάφη τραχηλιζόμενα μετὰ συστροφῆς καὶ δίνης μεγάλης· καταποθέντων δὲ καὶ διαλυθέντων τὰ ναυάγια παρασύρεται πρὸς ἠϊόνα τῆς [h] Ταυρομενείας, ἣν καλοῦσιν ἀπὸ τοῦ συμπτώματος τούτου Κοπρίαν. ἀπέχει δ᾽ ἡ Μεσσήνη ἀπὸ Ῥηγίου πόλεως δίαρμα, στάδια ξ΄. ἀπὸ δὲ στυλίδος, πολὺ ἔλαττον.

Sybaris urbs sit, inter Crathidem & Sybaridem fluvios sita. Hæc civitas eo felicitatis excrevit, ut gentibus vicinis quatuor, urbibus autem viginti quinque imperarit, & contra Crotonem trecentorum millium hominum exercitum duxerit; quinquaginta vero stadiorum circulum impleverint supra Crathidem domicilia habentes. Sed ob luxum & petulantiam, universa hac felicitate intra dies septuaginta à Crotoniatis exuti, fuerunt: nam urbe potiti, inducto flumine cuncta demerserunt. Qui vero relicti erant pauci in alium locum urbem transtulerunt; ac, mutato nomine, à fonte quodam vicino Thurios appellarunt. Quod Sybaris flumen equos, qui ex eo bibunt, sternutamentis agitat, ideoque armenta ab eo arcent. Crathis vero hominum, qui in eo lavant, crines fulvos albosque reddit, multisque morbis medetur. Quod Thurii à Lucanis in servitutem tracti fuere: Romani vero, missis in eam urbem colonis, mutato nomine Copias appellarunt. Quod post Thurios Heraclea urbs sit, ac post ipsam stadiis circiter quadraginta Metapontium urbs, à Pyliis, qui una cum Nestore ab Ilio navigarunt, condita: hos tanto successu terram coluisse, ut Delphis dedicaverint auream æstatem. Quod è tribus lateribus Siciliæ maximum, inter Pelorum & Lilybæum jacens, gibbosum sit, stadiorum mille septingentorum viginti: reliqua duo concava; è quibus id quod inter Pachynum & Pelorum jacet, minimum est, stadiorum 1130. Navigatio in circuitu stadiorum est 4400. A Lilybæo autem in Africam brevissimus trajectus stadiorum est 1500. Quidam acie oculorum insigni, è specula quadam in Lilybæo numerum navium Libya solventium nunciat. Urbes in hac sunt, ab orientali quidem latere, Messana, septentrionalis maxime; deinde Tauromenium, & mox Catana, Naxus, Megara, Syracusæ. Porro Messana prius Zancle dicebatur, ob locorum obliquitatem. Et Charybdis paulo ante Messanam in freto ostenditur, profundum immensum, in quod æstus freti ob naturam loci facile abripiunt navigia inversa, cum circumagitatione & fluctus procella magna: quorum absorptorum & dissipatorum fragmenta ad Tauromenitanum littus devolvuntur, quod ab hoc eventu Copriam [id est, sterquilinium] appellant. Distat Messana à Rhegio stadiorum trajectu sexaginta; à Columella vero, multo minus.

a *Strab.* p. 263. *D.* b *Strab.* p. 264. *A.D.* c *Strab.* p. 266. *A.* d Ita ex *Strabone.* In *Ed. Bas.* σταδίων δγ΄. e *Strab.* p. 267. *B.* f Forsan τοῖς ἐν Λιλυβαίῳ. g *Strab.* p. 268. *A. B.* h Ταυρομενίας *Strab.*

a *Strab.*

In ea regione Mamertini adeo invaluerunt, ut vinum, quod illic est optimum, non Messanium, sed Mamertinum appellaretur. Quod Amphinomus & Anapias filii pii, sublatis in humeros parentibus, ex Ætnæ incendio, cum in Catanæum agrum devolveretur, ipsos servarint. Catanensium quidem agrum cineribus oppletum aliquandiu affligit cinis; postea temporis vinetis lætum reddit, ac bonæ frugis feracem, cum reliquum agri non ita præstet vini productione. Radicesque efferunt cinere sic oppleta loca, quas oves depascentes tanta pinguedine exuberant, ut suffocentur, nisi quarto quoque die sanguis ab auribus mittatur, ut in Erithea insula fieri solet. Cæterum fluxus ille [materiæ ex incendio egestæ] ad soliditatem permutatus, terram ad magnam profunditatem usque in lapidem convertit: ut pristinam superficiem detegere volentibus lapides exscindere sit necesse. Liquescente enim in ipsis crateribus petra, ac deinde sursum egesta, humor è monte defluens verticique superfusus in limum nigrescit; mox duritiem assumens lapis molaris efficitur, eodem servato quem fluens habebat colore; fitque cinis è crematis lapidibus, quemadmodum combustis ex lignis fieri solet. Sicut igitur ex lignorum cinere ruta fovetur, sic Ætnæum cinerem quandam affinitatem cum vitibus habere est verisimile. Quod Myscellum & Archiam, Delphos petentes, ut de colonia ducenda orculum consulerent, Deus rogarit, divitias ne mallent an sanitatem? Myscello itaque sanitatem, Archia opes eligente, Deum illi ut Syracusas, Myscello ut Crotonem conderet, mandasse. Atque res ita evenit. Nam Crotonis salubritatem indicant tot victoriæ Milonis in Olympiis; Syracusanorum vero divitias immensas, proverbium quod in nimis sumtuosos dicitur, ne decimam quidem Syracusanorum rependo. Quod Syracusanis, quia viri essent virtute præstantissimi, obvenerit, ut sub tyrannis constituti reliquis tamen imperarent, ac liberati alios à dominatione liberarent. Quod Syracusanis initio bellum intulerint Sicani, Siculique, & Morgetes, & quotquot mediterraneam ac Morgantium incolebant. Quod Rhodanus fluvius per lacum non magnum fluens undis ejus non miscetur; atque idem de Alpheo flumine & Arethusa figmentum; item de Inacho fluvio, qui è Pindo per Amphilochos & Acarnanas ruens, atque Acheloi aquis sese miscens in mare Argivum ingreditur;

A τοσοῦτον δ' οἱ Μαμερτῖνοι ἔθνος ἐπεκράτησε τῆς χώρας, ὡς τὸν ἄριστον οἶνον μὴ Μεσσήνιον ἀλλὰ Μαμερτῖνον καλεῖσθαι. ΟΤΙ [a] ἐκ τῶν τῆς Αἴτνης ῥυάκων τοῦ πυρὸς κατερχομένων πρὸς τὴν Καταναίαν ποτὲ, Ἀμφίνομος καὶ Ἀναπίας εὐσεβεῖς ἄνδρες ἀράμενοι τοὺς γονέας ἐπὶ τῶν ὤμων διέσωσαν. καταπεφρυγμένα δὲ τὰ Καταναίων χωρία πρὸς καιρὸν [ἡ σποδὸς] λυπεῖ· χρόνῳ δὲ ποιεῖ ὕστερον εὐάμπελον καὶ χρηστόκαρπον, τῆς ἄλλης οὐχ ὁμοίως οὔσης εὐοίνου. τὰς τε ῥίζας ἐκφέρει τὰ κατατεφρωθέντα χωρία· πιαίνει δ' ἐπὶ τοσοῦτον τὰ πρόβατα ὥστε πνίγεσθαι, καὶ διὰ τοῦτο [b] δι' ἡμερῶν δ'. ἀφαιροῦσιν ἐκ τῶν ὤτων αἷμα, καθάπερ καὶ ἐν τῇ Ἐρυθείᾳ νήσῳ ποιοῦσιν. B ὁ δὲ ῥύαξ εἰς πῆξιν μεταβάλλων ἀπολιθοῖ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς ἐφ' ἱκανὸν βάθος, ὥστε λατομίας εἶναι χρείαν τοῖς ἀνακαλύψαι βουλομένοις τὴν ἐξ ἀρχῆς ἐπιφάνειαν. τακείσης γὰρ ἐν τοῖς κρατῆρσι τῆς πέτρας, εἶτ' ἀναβληθείσης, τὸ ὑπερχυθὲν τῆς κορυφῆς ὑγρὸν πηλός ἐστιν μέλας, ῥέων κατὰ τῆς ὀρεινῆς. εἶτα πῆξιν λαβὼν γίνεται λίθος μυλίας, τὴν αὐτὴν φυλάττων χρόαν ἣν ῥέων εἶχεν· καὶ ἡ σποδὸς δὲ καιομένων τῶν λίθων, ὡς ἀπὸ τῶν ξύλων γίνεται. καθάπερ οὖν τὸ πήγανον τῇ ξυλίνῃ σποδῷ τρέφεται, τοιοῦτον ἔχειν τι οἰκείωμα πρὸς τὴν ἄμπελον εἰκὸς τὴν Αἰτναίαν σποδόν. ΟΤΙ [c] Μύσκελλον καὶ Ἀρχίαν εἰς Δελφοὺς ἀπελθόντας περὶ ἀποικίας ἤρετο ὁ Θεὸς, C πότερον βούλοιτο ἑκάτερος αὐτῶν πλοῦτον ἢ ὑγίειαν; ἑλομένου δ' Ἀρχίου μὲν πλοῦτον, Μυσκέλλου δ' ὑγίειαν, ὁ Θεὸς ἐκέλευσεν τὸν μὲν Συρακούσας κτίσαι, Μύσκελλον δὲ Κρότωνα. καὶ συνέβη οὕτως. τὴν γὰρ ἐν Κρότωνι ὑγίειαν μαρτυροῦσιν οἱ περὶ Μίλωνα Ὀλυμπιονῖκαι. τὴν δ' ἐν Συρακουσίοις τοῦ πλούτου ὑπερβολὴν ἡ παροιμία λέγουσα περὶ τῶν ὑπερβολῶν, ὅτι οὐδὲ τὴν τῶν Συρακουσίων δεκάτην ἀμείβω. ΟΤΙ [d] συνέβη Συρακουσίοις ἡγεμονικοῖς οὖσι διὰ τὴν ἀρετὴν ἑαυτῶν, τυραννουμένοις τε ἄρχειν τῶν ἄλλων, καὶ ἐλευθερωθεῖσιν ἐλευθεροῦν τοὺς ἄλλους καταδυναστευομένους. D ΟΤΙ τοῖς Συρακουσίοις κατ' ἀρχὰς ἐπολέμουν Σικανοὶ, Σικελοὶ, Μόργητες, καὶ ὅσοι ἄλλοι τὴν μεσογαίαν εἶχον καὶ τὴν Μοργαντίνην. ΟΤΙ [e] ὁ Ῥοδανὸς ποταμὸς, εἰς λίμνην μικρὰν ἐμβάλλων, ἀμιγῶς δι' αὐτῆς διέρχεται· τὸ δὲ περὶ τοῦ Ἀλφειοῦ ποταμοῦ καὶ τῆς Ἀρεθούσης μυθολόγημα· ἔτι δὲ καὶ τοῦ Ἰνάχου ποταμοῦ, ὅτι ἐκ Πίνδου καὶ Ἀμφιλόχων καὶ Ἀκαρνάνων ὁρμώμενος εἰς τὴν τῆς Ἀργείας θάλασσαν βάλλει, πρότερον τῷ Ἀχελῴῳ συμμίξας τὸ ῥεῖθρον·

a *Strab.* pag. 269. *A.B.C.* b Δι' ἡμερῶν μ'. ἢ ν'. *Strab.* In *MSS.* δι' ἡμερῶν δ'. ἢ ε'. c *Strab.* p. 269. *C.D.* Μύσκελλον } Vide *Schol.* in *Aristophanis* ἱππεῖς, pag. 351. *Ed. Cald.* d *Strab.* pag. 270. *A.B.* e *Strab.* p. 270. *D.* 271. *B.C.D.*

καὶ τοῦ ἐν Δήλῳ Ἰνώπου ποταμοῦ, ὅτι ἐκ τῶν τοῦ Νείλου φέρεται ναμάτων· καὶ ὅσα τοιαῦτα ἀπίθανα καὶ ἀδύνατά ἐστιν. ΟΤΙ ὁ ἐν Ἀμφιλόχοις Ἴναχος ποταμὸς, ὁμώνυμός ἐστιν τῷ Ἀργείῳ· ὠνομάσθη δὲ οὕτως ὑπὸ Ἀμφιλόχου τοῦ καὶ τὸ Ἄργος Ἀμφιλοχικὸν καλέσαντος. ΟΤΙ [a] διὰ τοὺς ἐκ Λιβύων πολέμους ἡ Σικελία ὀλιγανθρωπεῖ, διὸ Ῥωμαῖοι ταύτην ἐνέμοντο, ἱπποφόρβια καὶ [βοῶν] ἀγέλας ἔχοντες καὶ δούλους. οὗτοι δ' οἱ δοῦλοι κατέτρεχον τὴν Σικελίαν, καὶ κατ' ὀλίγους, καὶ ἐπὶ Εὔνου τοῦ τὸν δουλικὸν ἐξάψαντος πόλεμον σὺν πολλαῖς χιλιάσιν. ἀνήχθη δὲ καὶ λῃστής τις ἐν Ῥώμῃ Σικελὸς, λεγόμενος Αἴτνης υἱὸς εἶναι, [b] Σέρουλος ὄνομα, ὃς πολλάκις μονομαχήσας, ὕστερον ἐπί τινος πήγματος ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀγῶνος συνεσταμένου τεθεὶς ὑψηλοῦ, ὡς ἂν ἐπὶ τῆς Αἴτνης, διαλυθέντος αἰφνιδίως ἔκ τινος μηχανῆς καὶ συμπεσόντος, κατηνέχθη καὶ αὐτὸς εἰς γαλεάγρας θηρίων εὐδιαλύτους, ἐπίτηδες παρεσκευασμένας ὑπὸ τῷ πήγματι, καὶ ἐβρώθη. ΟΤΙ [c] τὴν Σικελίαν τὸ παλαιὸν ταμεῖον τῆς Ῥώμης ἐκάλουν Ῥωμαῖοι. ΟΤΙ οἷον ἀκροπόλεις δύο [d] Συράκουσαί τε καὶ ὁ Ἔρυξ ἵδρυνται τῆς Σικελίας· μέση δ' ἀμφοῖν ἡ Ἔννα πόλις. ΟΤΙ [e] τῆς Αἴτνης τὰ ἄνω χωρία ψιλά ἐστιν καὶ τεφρώδη, καὶ χιόνος μεστὰ τοῦ χειμῶνος· τὰ κάτω δὲ, δρυμοῖς καὶ φυτείαις διείληπται παντοδαπαῖς. ἔοικε δὲ λαμβάνειν μεταβολὰς πολλὰς τὰ ἄκρα τοῦ ὄρους, διὰ τὴν νομὴν τοῦ πυρός· τοτὲ μὲν εἰς ἕνα κρατῆρα συμφερομένου, τοτὲ δὲ σχιζομένου, καὶ τοτὲ μὲν ῥύακας ἀναπέμποντος, τοτὲ δὲ φλόγας καὶ λιγνῦς, ἄλλοτε δὲ καὶ μύδρους ἀναφυσῶντος. ἀνάγκη δὲ τοῖς πάθεσι τούτοις τούς τε ὑπὸ γῆν πόρους συμμεταβάλλειν, καὶ τὰ στόμια ἐνίοτε πλείω, [f] καὶ τὴν ἐπιφάνειαν τὴν πέριξ. ΟΤΙ [g] ἀνελθόντες τινὲς εἰς τὴν Αἴτνην ἴδον πεδίον θερμότατον τεφρῶδες· καὶ ἐν μέσῳ βουνὸν, καὶ αὐτὸν τεφρώδη, καὶ ἐξ αὐτοῦ καπνὸν ὀρθὸν ἀνιόντα ὡσεὶ ποδῶν σ'· νηνεμίας οὔσης· καὶ εἴκασαν εἶναι καπνὸν καὶ φύσημα τοῦ κρατῆρος. καὶ τοῦ λεγομένου διηγήματος περὶ Ἐμπεδοκλέους ἐμνήσθησαν, ὅτι ἡ χαλκῆ κρηπὶς αὐτοῦ εὑρέθη ἐκφυσηθεῖσα, [h] ὅτε αὐτὸς καθήλατο εἰς τὸν κρατῆρα. ἀλλὰ τὸ μὲν ἐπιλείπειν ποτὲ τὸ πῦρ καὶ τὰ πνεύματα, ἐπιλειπούσης τῆς ὕλης, οὐκ ἄλογον· οὐ μὴν ἐπὶ τοσοῦτόν γε, ὥστε ἀντὶ τῆς τοσαύτης βίας, ἐφικτὸν ἀνθρώπῳ γενέσθαι τὸν πλησιασμόν· νύκτωρ μὲν οὖν φέγγη φαίνεται λαμπρὰ ἐκ τῆς κορυφῆς, μεθ' ἡμέραν δὲ καπνῷ καὶ ἀχλύϊ κατέχεται.

A itemque de Inopo, qui in Delo est, quod ex Nili fluentis feratur; atqui id genus alia incredibilia & impossibilia. Quod Inachus fluvius in Amphilochis idem nomen habeat cum Argivo. Fuit autem ab Amphilocho ita dictus, qui & Argos Amphilochicum vocavit. Quod Sicilia bellis Libycis afflicta paucos habeat cultores: itaque Romani eam coluerunt, equorum armenta, boum greges, & servos illic habentes. Hi servi per insulam latrocinia exercuerunt, pauci primum, deinde sub Euno, qui servile bellum excitavit multis millibus. Fuit etiam Romam adductus è latronibus Siculus quidam, qui se filium Ætnæ prædicabat, B Serulus nomine. Is ubi sæpe singulari certamine congressus fuisset, postremo cum gladiatorum spectaculum exhiberetur, in tabulato positus sublimi tanquam in Ætna, eo subito collapso ac fraude dissoluto, ipse in solutiles bestiarum caveas ad hoc ipsum infra tabulatum paratas est præcipitatus, & ab iisdem dentibus laceratus. Quod Siciliam olim Romæ cellam penariam Romani appellarint. Quod tanquam duæ arces Siciliæ sitæ sint Syracusæ & Erix: inter quas media est Enna urbs. Quod Ætnæ loca superiora nuda sint & cinerosa, per hyemem vero nivibus referta: inferiora nemoribus & C variis arborum consitionibus partita. Montis hujus cacumina varias suscipiunt mutationes, ob ignis grassationem, nunc quidem in unum craterem collabentis, nunc vero divisim effluentis, nunc igneos emittentis rivos, nunc flammas fumosasve fuligines, interdum etiam ardentes exhalantis massas. Necesse est autem meatus subterraneos cum his pariter accidentibus variari, atque ora quandoque plura aperiri in circumjecta superficie. Quod nonnulli Ætnam conscendentes campum viderint calidissimum, cineribus oppletum: & in medio collem, qui & ipse cineribus fuerit obsitus, è quo fumus rectus ascendit ad pedes usque ducentos, D cum tranquillitas esset: conjeceruntque fumum illum esse & spiritum è cratere sublatum. Et historiæ, quæ de Empedocle fertur, meminerunt, quod ærea ejus crepida, cum se in craterem dimitteret, vi ignis ejecta, inventa sit. Deficere autem ignem quandoque & spiritus, quoties materia deficiat, rationi non absonum: non usque adeo tamen ut contra istam vim homo aliquis accedere queat. Per noctem itaque lucet, atque è cacumine splendet, interdiu fumo & caligine obsidetur.

a *Strab.* p. 273. *A. B.* p. 272. *C.* b Ita ex *Strabone.* In *Ed. Bas.* Σέρβουλος. c *Strab.* pag. 273. *C.* d Συράκουσσαι in *Ed. Bas.* e *Strab.* p. 273. *D.* p. 274. *A.* f Lego κατὰ τὴν &c. g *Strab.* p. 274. *A. B. C. D.* h Ὅτι καθάλλοιτο. *Strab.*

Quod Sicilia tota cavernosa sit, fluminibus atque igne plena, sicut & mare Tyrrhenum Cumas usque; & calidarum aquarum scaturigines habeat. Ad Agrigentum vero lacus sunt, gustum maris habentes, naturam vero diversam: nam & natandi inscios nullo pacto demergi contingit, quin lignorum in morem superne fluitant. Italici sane crateres habent, qui aquas in rotundam exsufflant formam, rursusque in eundem sinum recipiunt. Spelunca ad Metaurum amplissimam intus habet fistulam, per quam occultus elabitur amnis, magno sane intervallo, deinde in superficiem emergit; quemadmodum in Syria Orontes hiatum inter Apamiam & Antiochiam irrumpens (Charybdim hunc appellant) post quadraginta rursum se exerit stadia. Eodem modo Tigris in Mesopotamia, & Nilus in Africa, non procul à fontibus. Quæ vero apud Stymphalum est aqua, ducentis sub terra stadiis delata, in Argivo deinde agro Erasinum effundit amnem. Rursusque aqua ad Abiam Arcadicam, infra terram depulsa, longo post intervallo Eurotam & Alpheum emittit, adeo ut fabula fidem invenerit; coronarum scilicet, quæ alterutri amnium nuncupatæ in communem alveum injiciuntur, quamque in eo cui nuncupata fuerit amne emergere. Quod Lipara potens fuerit, & quandoque imperarit, Cnidiorum existens colonia: appellabatur antea Meligunis, atque Delphici Apollinis templum suis primitiis multoties exornavit. Terram fertilem habet, & proventum ex metallis aluminis, ac aquas calidas, quemadmodum Sicilia, & ignis exspirationes. Inter hanc & Siciliam media jacet, quam Vulcano sacram vocant: saxosa tota & deserta & ignita, tribus in locis, tanquam è tribus crateribus ignem efflans; quorum è maximo massas flammæ eructant, quæ magna ex parte fretum obturarunt. Ex observatione creditur flammas ipsas flatibus concitari, cum hîc tum in Ætna. Neque absurdum id est. Venti enim nascuntur augescuntque, è marinis exhalationibus originem ducentes; ut ex cognata materia similique eventu ignis accensus admirationem iis, qui alias ista viderunt, adimat. Ex tribus crateribus unum partim effluxisse ajunt, alios restare: ac maximi labrum rotundum esse ad stadia quinque, paulatimque contrahi ad pedum triginta diametrum, à quo profunditas usque ad

A ΟΤΙ [a] πᾶσα Σικελία κοίλη κατὰ γῆς ἐστιν, ποταμῶν καὶ πυρὸς μεστὴ, καθάπερ τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος μέχρι τῆς Κυμαίας. καὶ θερμοῦ ὕδατος μεστή ἐστιν. περὶ δὲ Ἀκράγαντα λίμναι τὴν μὲν γεῦσιν ἔχουσι θαλάττης, τὴν δὲ φύσιν διάφορον· οὐδὲ γὰρ τοῖς ἀκολύμβοις βαπτίζεσθαι συμβαίνει, ξύλων τρόπον ἐπιπολάζουσιν· οἱ [b] Ἰταλικοὶ δὲ κρατῆρας ἔχουσιν ἀναβάλλοντας ὕδωρ εἰς [c] θολοειδὲς ἀναφύσημα, καὶ πάλιν εἰς τὸν αὐτὸν δεχομένους μυχόν. τὸ δὲ περὶ Μάταυρον σπήλαιον ἐντὸς ἔχει σύριγγα εὐμεγέθη, καὶ ποταμὸν δι' αὐτῆς ῥέοντα, ἀφανῆ μέχρι πολλοῦ διαστήματος, εἶτα ἀνακύπτοντα πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν· καθάπερ Ὀρόντης ἐν Συρίᾳ, κα-
B ταδὺς εἰς τὸ μεταξὺ χάσμα Ἀπαμείας καὶ Ἀντιοχείας, ὃ καλοῦσι Χάρυβδιν, ἀνατέλλει πάλιν ἐν μ'. σταδίοις. τὰ δ' ὅμοια καὶ ὁ Τίγρις ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, καὶ ὁ Νεῖλος ἐν τῇ Λιβύῃ, μικρὸν πρὸ τῶν πηγῶν. τὸ δὲ περὶ Στύμφαλον ὕδωρ, ἐπὶ σ'. σταδίους ὑπὸ γῆν ἐνεχθὲν, ἐν τῇ Ἀργείᾳ τὸν Ἐρασῖνον ἐκδίδωσι ποταμόν· πάλιν τὸ πρὸς τὴν Ἀρκαδικὴν [d] Ἀβίαν ὑποβρύχιον ὠσθὲν, ὀψέ ποτε τόν τε Ἀλφειὸν καὶ τὸν Εὐρώταν ἀναδίδωσιν· ὥστε καὶ [e] πεπιστεῦσθαι μυθῶδές τι, ὅτι τῶν ἐπιφημισθέντων στεφάνων ἑκατέρῳ καὶ ῥιφέντων εἰς τὸ κοινὸν ῥεῦμα, ἀναφαίνεται κατὰ τὸν ἐπιφημισμὸν ἑκάτερος ἐν τῷ οἰκείῳ ποταμῷ. ΟΤΙ [f] ἡ Λιπάρα δυνατὴ
C γέγονεν καὶ ἦρξέν ποτε, Κνιδίων οὖσα ἄποικος· ἐκαλεῖτο δὲ Μελιγουνὶς πρὶν, καὶ ἀκροθίνια πολλὰ ἀνέθηκεν εἰς Δελφούς· ἔχει δὲ καὶ γῆν εὔκαρπον, καὶ στυπτηρίας [g] μετάλλων πρόσοδον, καὶ θερμὰ ὕδατα, ὡς καὶ ἡ Σικελία, καὶ πυρὸς ἀναπνοάς. ταύτης δὲ μεταξύ πως ἐστὶν καὶ τῆς Σικελίας, ἣν νῦν [h] Ἡφαίστου ἱερὰν καλοῦσι, πετρώδης πᾶσα, καὶ ἔρημος, διάπυρος· ἔχει δὲ ἀναπνοὰς τρεῖς, ὡς ἂν ἐκ τριῶν κρατήρων· ἐκ δὲ τοῦ μεγίστου καὶ μύδρους αἱ φλόγες ἀναφέρουσιν, οἳ προσκεχώκασιν ἤδη πολὺ μέρος τοῦ πόρου· ἐκ δὲ τῆς τηρήσεως πεπίστευται, διότι τοῖς ἀνέμοις συμπαροξύνονται καὶ αἱ φλόγες, αἵ τε ἐνταῦθα, καὶ αἱ κατὰ τὴν Αἴτνην. οὐκ ἄλογον δέ.
D [i] καὶ γὰρ οἱ ἄνεμοι, γεννῶνται καὶ τρέφονται, τὴν ἀρχὴν λαβόντες ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς θαλάττης ἀναθυμιάσεων· ὡς ἀπὸ συγγενοῦς ὕλης καὶ πάθους, καὶ τὸ πῦρ ἐξαπτόμενον οὐκ ἐᾷ θαυμάζειν τοὺς ὁρῶντας ἄλλως γέ πως τὰ τοιάδε. φασὶ δὲ τῶν τριῶν κρατήρων, τὸν μὲν καταρρυηκέναι ἐκ μέρους, τοὺς δὲ συμμένειν. τὸ δὲ μέγιστον τὸ χεῖλος ἔχειν περιφερὲς ὂν, ε'. σταδίων· κατ' ὀλίγον δὲ συνάγεσθαι, [k] εἰς λ'. ποδῶν διάμετρον, καθ' οὗ βάθος εἶναι τὸ μέχρι

a *Strab.* p. 274. D. p. 275. *A.* B. C. D. b Παλικοὶ legendum ex conjectura felicissima *Casauboni* in Commentariis ad *Strabonis* p. 275. c Forsan θολώδεις scribendum. d Ἀσίαν legendum esse monuit *Casaubonus.* e Ita in *Codd. MSS. Strabonis.* In *Libb. vulgatis* πιστευθῆναι. *Strab.* pag. 275. C. D. f Ita ex *Strabone.* In *Ed. Bas.* μέταλλον ἐμπρόσοδον. g Hæc insula Ἱερὰ simpliciter, & Ἡφαίστου νῆσος nuncupatur. *Casaubonus.* h *Strab.* pag. 276. *A.* B. C.

a Εἰς

θαλάττης, σταδιαῖον, ὥστε καθορᾶν ταῖς νηνεμίαις· ἐὰν μὲν οὖν νότος μέλλῃ πνεῖν, ἀχλὺν ὁμιχλώδη καταχεῖσθαι κύκλῳ [a] φασὶν τῆς νησῖδος, ὥστε μηδὲ τὴν Σικελίαν ἄπωθεν φαίνεσθαι· ὅταν δὲ Βορέας, φλόγας [b] καθαρὰς ἀπὸ τοῦ λεχθέντος κρατῆρος εἰς ὕψος ἐξαίρεσθαι, καὶ βρόμους ἐκπέμπεσθαι μείζους· τὸν δὲ ζέφυρον μέσην τινὰ ἔχειν τάξιν. τοὺς δ' ἄλλους κρατῆρας, ὁμοειδεῖς μὲν εἶναι, τῇ δὲ βίᾳ λείπεσθαι τῶν ἀναφυσημάτων· ἔκ τε δὴ καὶ τῆς διαφορᾶς τῶν βρόμων, καὶ ἐκ τοῦ πόθεν ἄρχεται τὰ ἀναφυσήματα καὶ αἱ φλόγες καὶ αἱ λιγνύες, προσημαίνεσθαι καὶ τὸν εἰς ἡμέραν τρίτην πάλιν μέλλοντα ἄνεμον πνεῖν. [c] τῶν γοῦν ἐν Λιπάρᾳ, γενομένης ἀπλοίας, προειπεῖν τινάς φασι τὸν ἐσόμενον ἄνεμον, καὶ μὴ διαψεύσασθαι. ἀφ' οὗ καὶ τὸ μυθωδέστατον δοκοῦν εἰρῆσθαι τῷ Ὁμήρῳ, οὐ μάτην εἴρηται· ἀλλ' αἴνιγμα τῆς ἀληθείας ἐστὶ, ὅτι ἔλεγεν, ταμίαν τῶν ἀνέμων εἶναι τὸν Αἴολον.

ΟΤΙ [d] αἱ τοῦ Αἰόλου νῆσοι ζʹ. εἰσὶν, Λιπάρα, [e] Θερμέσσα, Στρογγύλη, Διδύμη, [f] Ἐρικοῦσσα, Φοινικοῦσσα, Εὐώνυμος. ὧν ἡ Στρογγύλη, ἀπὸ τοῦ σχήματος καλεῖται· βίᾳ μὲν φλογὸς λειπομένη, τῷ δὲ φέγγει πλεονεκτοῦσα. ἐνταῦθα δὲ, τὸν Αἴολον οἰκῆσαί φασιν. Ἐρικοῦσα δὲ καὶ Φοινικοῦσα, ἀπὸ τῶν φυτῶν κέκληνται· ἀνεῖνται δ' εἰς νομάς. ἡ δὲ Εὐώνυμος πελαγία ἐστὶν καὶ ἔρημος· πολλάκις δὲ καὶ φλόγες εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ πελάγους τοῦ περὶ τὰς νήσους ὤφθησαν ἐπιδραμοῦσαι, τῶν κατὰ βάθους κοιλιῶν τοῦ πυρὸς ἀναστομωθέντος πόρου τινὸς καὶ βιασαμένου πρὸς τὸ ἐκτός. [g] φησὶ δὲ Ποσειδώνιος, περὶ τροπὰς θερινὰς ἅμα τῇ ἕω, μεταξὺ τῆς Ἱερᾶς καὶ τῆς Εὐωνύμου, πρὸς ὕψος ἀρθεῖσαν ἐξαίσιον τὴν θάλατταν ὁραθῆναι, καὶ συμμεῖναί τινα χρόνον ἀναφυσωμένην συνεχῶς, εἶτα παύσασθαι. τοὺς δὲ τολμήσαντας προσπλεῖν, ἰδόντας νεκροὺς ἰχθύας ἐλαυνομένους ὑπὸ τοῦ ῥοῦ· τοὺς δὲ, καὶ θέρμῃ καὶ δυσωδίᾳ πληγέντας φυγεῖν· πολλαῖς δ' ἡμέραις ὕστερον ὁρᾶσθαι πηλὸν ἐπανθοῦντα τῇ θαλάττῃ· πολλαχοῦ δὲ, καὶ φλόγας ἐκπιπτούσας καὶ καπνοὺς καὶ λιγνύας· ὕστερον δὲ παγῆναι, καὶ γενέσθαι τοῖς μυλίαις λίθοις ἐοικότα τὸν πάγον. ΟΤΙ [h] τὴν Ἰαπυγίαν οἱ Ἕλληνες Μεσαπίαν καλοῦσιν χερρόνησον οὖσαν, εἰς βʹ. μοίρας διαιρουμένην· τὸ μέν τι γὰρ αὐτῆς Σαλεντῖνοι, [οἰκοῦσιν,] τὸ δὲ Καλαβροί. ὑπὲρ τούτους πρόσβορροι, Πευκέτιοί εἰσιν καὶ [i] Ἄπουλοι. ἡ δὲ Μεσαπία, χερρόνησος οὖσα, ἀπὸ Βρεντεσίου πόλεως πρὸς ἀνατολὰς, μέχρι Τάραντος πρὸς δυσμὰς πόλεως, ἰσθμὸν ἔχει σταδίων τί.

A mare stadii unius spatio sit, ut conspici ventis non flantibus possit. Igitur si spiraturus sit Auster, nebulosam circa insulam caliginem effundi, ut ne Sicilia quidem eminus cernatur: Borea autem flante, flammas puras ex eo, quem dixi, cratere attolli altius, ac majores emitti strepitus: Zephyrum autem medium quendam ordinem tenere. Reliquos crateres ejusdem generis esse, exhalationem vero minores impetus habere. Cæterum ex fragorum differentia & loci è quo exhalationes & flammæ ac fumus oriuntur, prænosci etiam quis tertio post die spiraturus sit ventus. Quare ubi ventorum fuerit tranquillitas, Liparensium quosdam futurum ventum prædicere, neque falli. B Qua ex re id quod fabulosissimum videtur ab Homero dictum, non frustra dictum esse apparet; sed veritatem per ambages eum significasse, cum Æolum appellaret ventorum promum. Quod Æoli insulæ septem sint, Lipara, Thermessa, Strongyle, Didyme, Ericusa, Phœnicusa, Euonymos: è quibus Strongyle à rotunditate figuræ appellata fuit; flammarum vi minor, lumine cæteras superans. In hac Æoli domicilium fuisse ajunt. Ericusa & Phœnicusa ab arbustis [erica & palma] appellatæ fuere, atque ad pascua sola servantur. Euonymos in pelago sita est, ac deserta. Multoties sane in superficie maris, quod est circa insulas C istas, discurrere flammas animadversum est, cum è profundis cavitatibus recluso quopiam meatu ignis ad exteriora violenter prorumpit. Posidonius ait, circa æstivum Solstitium prima luce inter Hieram & Euonymum pelagus mirum in modum in altum conscendere visum esse, atque aliquando sic constitisse assiduis flatibus erectum, deinde subsedisse: quosdam vero illuc adnavigare ausos, exanimatos pisces fluctibus agitari vidisse; alios vero vapore & odore perculsos fugam arripuisse. Multis post diebus limum apparuisse mari supernatantem, multis quoque locis flammas erupisse & fumum atque D caliginem: postremo congelatum fuisse, & molaribus lapidibus similem glaciem exstitisse. Quod Japygiam Græci Messapiam vocant: peninsulæ formam obtinet, & in duas partes divisa est; quarum alteram Salentini habent, alteram Calabri. Supra hos ad Boream Peucetii sunt & Apuli. Cæterum Messapia, peninsula quum sit, à Brundusio ab ortu atque Tarentum usque versus occasum, isthmum habet stadiorum 310.

a Εἰς ν'. ποδῶν *Strab.* b In *Ed. Bas.* φησίν. c Ita ex *Strabone.* In *Ed. Bas.* καθ' ἃς. d Τῆς γοῦν ἐν Λιπάραις γενομένης ἀπλοίας, προειπεῖν &c. *Strab.* e *Strab.* p. 275. C. p. 276. D. f Θέρμισσα *Strab.* g Ita ex *Strabone.* In *Ed. Bas.* Ἐρικοῦσία, Φοινικουσσα. *Alii* Ἐρικώδης καὶ Φοινικώδης. h *Strab.* pag. 277. *A.B.* i *Strab.* pag. 277. *D.* k Αὐδάνιοι *Strab.* Οἱ Δαύνιοι malit *Casaub.*

a *Strab,*

Quod bello Messaniaco conflato, qui è Lacedæmoniis non militaverant, pro servis habiti, atque Helotes dicti fuerint. Eadem militia durante, quotquot nati fuerant, Parthenias vocabant; cujus appellationis hæc fuit causa. Cum enim longo tempore bellum traheretur Lacedæmoniis Messanam obsidentibus, ab exercitu dimissi sunt juvenum florentissimi, jussique ut cuncti virginibus cunctis miscerentur: atque inde Partheniæ nomen acceperunt, atque ignobiles habiti erant. Hanc itaque ignominiam non ferentes (erant autem permulti) popularibus insidias struxerunt, Phalanthum ducem habentes, qui unus ex ipsorum erat numero. Convenerat autem, ut in Hyacinthiorum celebritate cum certamen conficeretur, quando Phalanthus pileum capiti imponeret, fieret insultus. Ea res cum in ipso certamine patefacta esset, præco in medium procedens jussit ne Phalanthus pileum imponeret. Quo facto conjurati intelligentes se deprehensos esse, alii diffugerunt, alii supplices veniam flagitarunt: itaque bene sperare jussi, in vincula conjiciuntur. Phalanthus vero ad Apollinem de Colonia deducenda consulturus mittitur, cui Deus ita respondit; " Satyreum tibi do, pinguis pagosque Tarenti " Incolere, infestis & Japygas opprimere armis. Una igitur cum Phalantho Partheniæ profecti Tarentum condiderunt, urbemque ab Heroë quodam ita nominarunt. Quod Tarentini, rem suam civilem populari potestate gerentes, amplissimi aliquando fuere: Pythagoricam quoque philosophiam amplexi, Archytam philosophum principem urbis designarunt; qui per longum tempus imperavit. Deinde adeo invaluere deliciæ ac pessimus reipublicæ status, ut plura festa publica apud eos agerentur quam essent reliqui dies totius anni; & hospites ac peregrinos principes vocarent in urbem, quibus ne ipsi recte parebant: veluti Alexandrum Epirotam contra Messapios, & Pyrrhum, & è Lacedæmoniis nonnullos: sub Hannibale quoque Carthaginiensibus se junxerunt; quapropter à Romanis postea debellati in statum humiliorem redacti fuerunt. Quod Japygum regio, mirum in modum elegans sit. Cum enim in superficie aspera videatur, ubi aratris scinditur, altioris fertilitatis glebas reperies: & quanquam aquarum indiga sit, pascuis tamen apta est, & arboribus ferax. Hæc tota regio copiosa quondam virorum multitudine floruit, urbesque continuit XIII.

A ΟΤΙ [a] τοῦ Μεσσηνιακοῦ πολέμου γινομένου, οἱ μὴ μετασχόντες Λακεδαιμονίων τῆς στρατείας ἐκρίθησαν δοῦλοι, καὶ ὠνομάσθησαν Εἵλωτες· ὅσοι δὲ κατὰ τὴν στρατείαν παῖδες ἐγένοντο, [b] Παρθενίας ἐκάλουν, διὰ τὸ, πολυχρονίου τοῦ πολέμου συμβάντος, ἐκ τῶν οἴκοι παρθένων οὐσῶν γυναικῶν· διὰ τὸ πολὺν χρόνον παραταθῆναι τοῖς Λακεδαιμονίοις Μεσσήνην πολιορκοῦσιν, καὶ ἀποστεῖλαι τοὺς νεωτάτους ἐκ τοῦ κοινοῦ πρὸς τὸ μιχθῆναι ταῖς πάσαις καὶ τεκνοποιήσασθαι· διὰ τοῦτο Παρθενίαι ἐκλήθησαν, καὶ ἄτιμοι ἦσαν. οἱ δὲ οὐκ ἀνασχόμενοι (πολλοὶ δ' ἦσαν) ἐπεβούλευσαν
B τῷ κοινῷ, ἔχοντες Φάλανθον ἡγεμόνα ἕνα αὐτῶν· ἔδει οὖν τῷ ἀγῶνι, τῶν Ὑακινθίων συντελουμένων, ἡνίκα τὴν κυνῆν [c] περίθηται Φάλανθος, ποιεῖσθαι τὴν ἐπίθεσιν. ἐξαγγελθείσης δὲ τῆς πράξεως ἐν τῷ ἀγῶνι, προελθὼν ὁ κῆρυξ εἶπεν, [d] μὴ περιθέσθαι κυνῆν Φάλανθον. οἱ δὲ στρατιῶται αἰσθόμενοι φωραθέντες, οἱ μὲν διεδίδρασκον, οἱ δὲ ἱκέτευον· κελεύσαντες δ' αὐτοὺς θαρρεῖν, φυλακῇ παρέδοσαν· τὸν δὲ Φάλανθον ἔπεμψαν εἰς Θεοῦ περὶ ἀποικίας· ὁ δὲ ἔχρησεν, " Σατύρειόν τοι ἔδωκα, Τάραντά τε πίονα δῆμον, " Οἰκῆσαι, καὶ πῆμα Ἰαπύγεσσι γενέσθαι. [e] ἧκον οὖν σὺν Φαλάν-
C θῳ οἱ Παρθενίαι, καὶ ἔκτισαν Τάραντα, ἣν ὠνόμασαν οὕτως ἀπό τινος ἥρωος. ΟΤΙ [f] Ταραντῖνοι, ἀριστοκρατηθέντες [g] ἐν δημοκρατίᾳ, μεγάλως ἴσχυσαν· καὶ τὴν Πυθαγόρειον ἀσπασάμενοι γνησίως φιλοσοφίαν, Ἀρχύταν τὸν φιλόσοφον ἄρχοντα προυβάλοντο, ὃς καὶ πολὺν χρόνον ἦρξεν. ὕστερον δὲ τοσοῦτον εἰς τὴν τρυφὴν καὶ κακοπολιτείαν ἐτράποντο, ὥστε καὶ τὰς δημοτελεῖς ἑορτὰς πλείους τῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἡμερῶν ἄγειν· καὶ ξένους καὶ ἀλλοφύλους ἄρχοντας ἐπικαλεῖσθαι, καὶ οὐδὲ τούτοις εὐπειθεῖς γινόμενοι· οἷον Ἀλέξανδρον τὸν Ἠπειρώτην κατὰ Μεσ-
D σαπίων, καὶ Πύῤῥον, καί τινας Λακεδαιμονίους· καὶ ἐπὶ Ἀννίβα συνεμάχουν Καρχηδονίοις, καὶ διὰ τοῦτο ὑπὸ Ῥωμαίων ὕστερον καταπολεμηθέντες ἐταπεινώθησαν. ΟΤΙ [h] ἡ τῶν Ἰαπύγων χώρα παραδόξως ἐστὶν [i] ἀστεία. ἐπιπολῆς γὰρ φαινομένη τραχεῖα, εὑρίσκεται βαθύγειος σχιζομένη· ἀνυδροτέρα δὲ οὖσα εὔβοτος καὶ εὔδενδρός ἐστιν. εὐάνδρησεν δέ ποτε καὶ τοῦτο σφόδρα τὸ χωρίον σύμπαν, καὶ ἔσχεν πόλεις ιγ.

a *Strab.* p. 278. C. D. p. 279. A. b Vide *Cluverii* Ital. Antiq. p. 1229. c Περιθῇ ὁ Φάλανθος. *Strab.* d Μὴ ἂν περιθεῖναι &c. *Strab.* e *Strab.* p. 279. A. B.

f *Strab.* p. 280. B. C. D. g Πολιτευόμενοι δημοκρατικῶς *Strab.* h *Strab.* p. 281. A. B. C. i Ἀστεία non *elegans*, sed *urbi idonea* interpretatur *Gemusæus*.

ἀλλὰ νῦν πλὴν Τάραντος καὶ Βρεντεσίου, τὰ ἄλλα πολίσματά ἐστιν· οὕτως [a] ἐκπεπόνηνται καὶ τεταπείνωνται. ἐνταῦθα καὶ ὁ σκόπελος, ὃν καλοῦσιν ἄκραν Ἰαπυγίαν, πολὺς ἐκκείμενος εἰς τὸ πέλαγος καὶ τὰς χειμερινὰς ἀνατολάς, ἐπιστρέφων δέ πως ἐπὶ τὸ Λακίνιον (ἄκρον τῆς [b] Βρεντείας, ἣν Ἑλλάδα μεγάλην ἀπὸ τῆς τοῦ Πυθαγόρου ἐνταῦθα διατριβῆς ἐκάλησαν) ἀνταῖρον ἀπὸ τῆς ἑσπέρας αὐτῷ, καὶ κλείων τὸ στόμα τοῦ Ταραντίνου κόλπου πρὸς αὐτόν· καὶ τὰ Κεραύνια δ' ὁμοίως ὄρη κλείει πρὸς αὐτὸν [τὸ στόμα] τοῦ Ἰονίου κόλπου. καὶ ἔστιν τὸ δίαρμα ὅσον ψ'. σταδίων ἀπ' αὐτοῦ πρός τε τὰ Κεραύνια καὶ πρὸς τὸ Λακίνιον. περίπλους δὲ Τάραντός ἐστιν ἐς Βρεντέσιον [c] μέχρι μὲν Βάριδος πολίχνης χ'. στάδιοι. καλοῦσι δὲ Βάριν οἱ νῦν Οὐέρητον. ἔνθεν εἰς τὰ Λευκά, στάδια π'. πολίχνιον καὶ τοῦτο, ἐν ᾧ δείκνυται πηγὴ δυσώδους ὕδατος. ἐκ δὲ τῶν Λευκῶν εἰς Ὑδροῦντα πολίχνην στάδια ρ ν'. ἐντεῦθεν δ' εἰς Βρεντέσιον υ'. οἱ δὲ ἴσοι καὶ εἰς Σάσωνα τὴν νῆσον, ἥ τις μέση πως ἵδρυται τῆς τε Ἰαπυγίας καὶ τῶν Κεραυνίων τῆς Ἠπείρου. ΟΤΙ [d] ἡ ἀπὸ Βρεντεσίου ὁδὸς εἰς Τάραντα, τοῦτ' ἔστιν ὁ ἰσθμός, σταδίων σ'. ἀφορίζων γῆν, ἣν Μεσσαπίαν τε καὶ Ἰαπυγίαν καὶ Καλαβρίαν καὶ Σαλεντίνην κοινῶς οἱ πολλοὶ καλοῦσι, χερρόνησον οὖσαν. ΟΤΙ [e] εὐλίμενός ἐστιν ἡ πόλις τὸ Βρεντέσιον. ἑνὶ γὰρ στόματι πολλοὶ κλείονται λιμένες ἄκλυστοι, κόλπων ἀπολαμβανομένων ἐντός· ὥστ' ἐοικέναι κέρασιν ἐλάφου τὸ σχῆμα, ἀφ' οὗ καὶ τοὔνομα· σὺν γὰρ τῇ πόλει κεφαλῇ μάλιστα ἐλάφου προσέοικεν ὁ τόπος· τῇ δὲ Μεσσαπίᾳ γλώττῃ [f] Βρεντέσιον ἡ κεφαλὴ τοῦ ἐλάφου καλεῖται. καὶ εἰσὶν ἀπὸ Ῥώμης εἰς Βρεντέσιον μίλια τ ξ'. ΟΤΙ ἀπὸ Βρεντεσίου πλοῦς ἐστιν εἰς τὴν περαίαν διπλοῦς· ὁ μὲν ἐπὶ τὰ Κεραύνια καὶ τὴν Ἤπειρον, ὁ δὲ εἰς Δυρράχιον μείζων τοῦ προτέρου· [g] ἔστιν γὰρ ,δω. σταδίων. τέτριπται δ' ἑκάτερος τούτων, διὰ τὸ τὴν πόλιν εὐφυῶς κεῖσθαι πρός τε τὰ τῶν Ἰλλυριῶν ἔθνη καὶ τὰ τῶν Μακεδόνων. ΟΤΙ [h] τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο τὸ [i] Ἀργυρίππιον ἡ πόλις, ὕστερον Ἀργυρίππα, εἶτα ὕστερον ἐκλήθη Ἄρποι, κτίσμα Διομήδους. ΟΤΙ τῆς [k] Δαυνίας περὶ λόφον τινὰ δείκνυται ἡρῷα· τὸ μὲν Κάλχαντος, ἐπ' ἄκρᾳ τῇ κορυφῇ (ἐναγίζουσι δ' αὐτῷ μέλανα κριὸν οἱ μαντευόμενοι, ἐγκοιμώμενοι ἐν τῷ δέρματι·) τὸ δὲ Ποδαλειρίου, κάτω πρὸς τῇ ῥίζῃ, διέχον τῆς θαλάττης

A Nunc præter Tarentum & Brundusium, cætera exigua sunt oppida, adeo ipsorum vires absumtæ sunt & depressæ. Hoc in loco exstat scopulus, quem promontorium Japygium vocant, multum in pelagus ac ortum hybernum procurrens, ac paulatim inflectens se ad Lacinium (promontorium Brettiæ, quam Magnam olim Græciam appellarunt, à Pythagoræ illic commoratione) ob occasu ei oppositum, atque ad ipsum fauces sinus Tarentini claudens: sicut & Ceraunii montes ad hoc ipsum claudunt fauces Jonii sinus. Trajectus ab hoc sinu ad Ceraunios montes & ad Lacinium est stadiorum 700. A Tarento ad Brundusium navigatio juxta B littus ad Barin oppidulum usque (quod nunc Veretum dicitur) stadiorum est 600. Hinc ad Leuca, stadia sunt 80. & hoc exiguum oppidum est, in quo fons fœtidæ aquæ monstratur. A Leucis ad Hydruntem exiguam urbem stadia sunt 150. inde Brundusium usque stadia 400. totidemque ad Sasonem insulam, quæ in medio inter Ceraunia Epiri & Japygiam jacet trajectu. Quod à Brundusio via Tarentum usque, id est Isthmus, stadiorum est 200. disterminans terram hujus peninsulæ, quam plerique communi vocabulo Messapiam & Japygiam & Calabriam & Salentinam appellant. Quod urbs Brundusium portus commoditate excellat. C Multi namque portus uno aditu includuntur, à fluctibus tuti, intus receptis finibus; ut forma ipsa cervi cornibus simillima sit, unde & urbi nomen est inditum: locus enim una cum urbe cervino capiti maxime comparari potest, ac lingua Messapiorum cervi caput Brentesium dicitur. Sunt autem è Roma Brundusium usque milliaria 360. Quod à Brundusio in ripam transmarinam duplex sit trajectus: unus ad Ceraunios montes & Epirum; alter ad Dyrrachium, priori major: est enim stadiorum 4800. Horum uterque supra modum frequens est, quod urbs ipsa commode sita sit, tum ad Illyricas gentes, tum ad Macedones. D Quod urbs olim Argyrohippium dicta fuerit, quæ deinde Argyrippa, ac postremo Arpi sit vocata, Diomedis ædificium. Quod in Daunia circa collem quendam ostenduntur basilicæ duæ: altera quidem Calchantis in summo vertice, cui sacrificant nigrum arietem qui oracula requirunt, & ejus pelli indormiunt: altera Podalirii, in ima radice montis posita, à mari distans

a Ita ex *Strabone*. In *Ed. Bas.* ἐκπεπόνηνται. b Forsan Βρεττίας. c Ita juxta *Strabonem* à *Cluverio* emendatum. In *Ed. Bas.* Μέχρι μὲν Βάρητος πολίχνης χί. στάδιοι· καλοῦσι δὲ Βάριν οἱ νῦν. ἔνθεν &c. d *Strab.* p. 282. *A.* e *Strab.* p. 282. C. f Βρένтιον ex *Stephano* malint alii. g Χιλίων γάρ ἐστι καὶ ω'. σταδίων. *Strab.* h *Strab.* p. 283. *D.* i *Straboni*, *Aliisque* Ἄργος ἵππιον. k Ita ex *Strabone*. In *Ed. Bas.* Σαμνίας. Vide *Strab.* p. 284. *B. C. D.*

stadiis circiter 100. Locum hunc Drium appellant. Ante hunc sinum est promontorium ad ccc. stadia in mare procurrens versus ortum; Garganum appellant: cui adjacent Diomedeæ insulæ. De Diomede variat historia. Alii ajunt à suis accersitum Argis obiisse: alii vero illic in Arpis Dauniæ decessisse tradunt: nonnulli in una ex insulis à se appellatis evanuisse: alii à Venetis in Deorum numerum relatum fuisse produnt. Quod Italia tutam habitationem præbeat, instar insulæ mari circumdata; atque uno in loco Alpium ingentibus præcipitiis, tanquam validissimis muris circumvallata. Quod Strabo sub Tiberio Cæsare, ejusque filiis Druso & B Germanico, floruit.

a *Strab.* p. 286. *A.* b *Strab.* p. 288. *D.*

A σταδια ρʹ. ὁ δὲ τόπος καλεῖται Δρίον. πρόκειται δὲ τοῦ κόλπου τούτου πελάγιον ἀκρωτήριον πρὸς ἀνατολὰς, ἐπὶ τʹ. ἀνατεῖνον σταδίους, τὸ Γάργανον· οὗ πλησίον αἱ Διομήδειαι νῆσοι. περὶ δὲ τοῦ Διομήδους διαφόρως ἱστορεῖται. οἱ μὲν φασὶν, ὅτι μετάπεμπτος γενόμενος ἐν Ἄργει ἐτελεύτησεν· οἱ δὲ αὐτοῦ ἐν Ἄρποις τῆς Δαυνίας· οἱ δὲ, ἐν μιᾷ τῶν νήσων αὐτοῦ ἀφανισθῆναι· οἱ δὲ, ὅτι ἐν Ἐνετοῖς ἀπεθεώθη. ΟΤΙ [a] ἡ Ἰταλία ἀσφαλῶς ᾤκηται, νήσου δίκην περίκλυστος οὖσα· καὶ πάλιν αἱ Ἄλπεις κρημνώδεις εἰσὶν, καὶ τείχεσι πεφραγμέναι. ΟΤΙ [b] Στράβων ὁ γεωγράφος ἤκμαζεν ἐπὶ τῶν χρόνων Τιβερίου Καίσαρος, καὶ τῶν παίδων αὐτοῦ Δρούσου καὶ Γερμανικοῦ. B

CHRESTOMATHIÆ EX STRABONIS GEOGRAPHICORUM LIBRO VII.

QUOD à sinu Adriatico usque ad Istri ripas C stadia sint mille. Quod Germani à Gallica gente parum differant, feritatis excessu, & corporis proceritate, atque flavitie: in cæteris sint similes & forma & moribus, quamobrem à Romanis Germani fuerunt appellati, voce Fratrem significante. Quod Marsi & Sicambri gentes sint Germanicæ ad occasum sitæ. Quod in Germaniæ tractu Hercynia silva sit circa Suevos, gentem maximam. Quod Germaniæ populi magis Septentrionales vitam agant pastoralem, & D in curribus degant, atque ex uno loco in alium facile migrent, quia thesauros non reponunt. Quod Drusus Tiberii filius, bellum felici successu gerens, prope Rhenum obiit. Quod Rhenus ab Albi fluvio distat stadiis 3000. recta proficiscenti. Quod silva Hercynia densior sit & magnis consita arboribus, & munitissimis in locis ingentem ambitum includat. In medio sita regio est, quæ pulcherrime habitari potest. Nec longe ab hac distant Istri ac Rheni fontes,

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΥ. ζʹ.

C ΟΤΙ [a] ἀπὸ τοῦ Ἀδριατικοῦ μυχοῦ ἕως τοῦ Ἴστρου τῶν ὄχθων, στάδιοί εἰσιν ͵α. ΟΤΙ [b] Γερμανοὶ μικρὸν ἐξαλλάττουσι τοῦ Κελτικοῦ φύλου, τῷ τε πλεονασμῷ τῆς ἀγριότητος, καὶ τοῦ μεγέθους, καὶ τῆς ξανθότητος· τἄλλα δὲ παραπλήσιοι καὶ μορφαῖς καὶ νόμοις, ὅθεν καὶ Γερμανοὶ ὑπὸ Ῥωμαίων καλοῦνται· δύναται δὲ τὸ ὄνομα Γνήσιοι. ΟΤΙ [c] Μάρσοι καὶ Σούγαμβροι ἔθνη εἰσὶν Γερμανικὰ δυσμικά. ΟΤΙ ὁ Ἑρκύνιος δρυμὸς τῆς Γερμανίας ἐστὶν, περὶ Σουήβους ἔθνος μέγα. ΟΤΙ [d] τὰ βορειότερα ἔθνη τῶν Γερμανῶν D ἁμαξόβιά ἐστιν καὶ νομαδικὰ, καὶ ῥᾳδίως μεταναστεύειν ἕτοιμα, διὰ τὸ μὴ θησαυρίζειν. ΟΤΙ Δροῦσος ὁ Τιβερίου παῖς πολεμῶν καὶ κατορθῶν περὶ τὸν Ῥῆνον ἐτελεύτα. ΟΤΙ [e] διέχει ὁ Ῥῆνος ἀπὸ τοῦ [f] Ἄλβιδος ποταμοῦ, στάδια ͵γ. εὐθυποροῦντι. ΟΤΙ ὁ Ἑρκύνιος δρυμὸς πυκνότερός τε ἐστὶν καὶ μεγαλόδενδρος, ἐν χωρίοις ἐρυμνοῖς κύκλον περιλαμβάνων μέγαν. ἐν μέσῳ δὲ ἵδρυται χώρα, καλῶς οἰκεῖσθαι δυναμένη. ἔστιν δὲ πλησίον αὐτῆς, ἥ τε τοῦ Ἴστρου πηγὴ καὶ ἡ τοῦ Ῥήνου,

a *Strab.* p. 289. *B.* b *Strab.* p. 290. *A.* c *Strab.* p. 290. *B. C.* d *Strab.* pag. 291. *A. B.* e *Strab.* p. 292. *B. C. D.* f *Aliis* Ἄλβιος.

A καὶ ἡ μεταξὺ ἀμφοῖν λίμνη, καὶ τὰ ἕλη τὰ ἐκ τοῦ Ῥήνου διαχεόμενα. ἔχει δ' ἡ λίμνη τὴν περίμετρον σταδία τ'. [a] νοτιωτέρα δ' ἐστὶν τῶν τοῦ Ἴστρου πηγῶν καὶ αὕτη, καὶ ὁ Ἑρκύνιος δρυμός· ὥστε ἀνάγκη τῷ ἀπὸ τῆς Κελτικῆς ἐπὶ τὸν Ἑρκύνιον δρυμὸν ἰόντα, πρῶτον μὲν διαπερᾶσαι τὴν λίμνην, ἔπειτα τὸν Ἴστρον, [b] εἶτ' ἤδη δι' εὐπετεστέρων χωρίων ἐπὶ τὸν δρυμὸν ἐλθεῖν δι' ὀροπεδίων. ΟΤΙ ἐστὶν καὶ ἑτέρα ὕλη μεγάλη ἐν Γερμανίᾳ [c] Γάβρητα, [d] ἐπίταδε τῶν Σουήβων· ἐπέκεινα δ' ὁ Ἑρκύνιος δρυμός, ἔχεται δὲ κἀκεῖνος ὑπ' αὐτῶν. ΟΤΙ [e] Κίμβροι καλοῦνται οἱ παρωκεανῖται Γερμανοὶ, οἵτινες ἐστράτευσάν ποτε εἰς τὴν Μαιῶτιν· καὶ ἀπ' αὐτῶν, ὡς ἔοικεν, καὶ οἱ τὸν Βόσπορον οἰκοῦντες Κιμ- B μέριοι ἐκλήθησαν, ὧν καὶ Ὅμηρος μέμνηται. οἱ δὲ Ἕλληνες τὸ ὄνομα σολοικίζοντες λέγουσιν. ΟΤΙ [f] ταῖς τῶν Κίμβρων γυναιξὶ, συστρατευούσαις τοῖς ἀνδράσι, παρηκολούθουν γυναῖκες προμάντεις ἱέρειαι, πολιότριχες, λευχείμονες, καρπασίνας ἐφαπτίδας ἐπιπεπορπημέναι, ζῶσμα χαλκοῦν ἔχουσαι, γυμνόποδες· τοῖς οὖν αἰχμαλώτοις διὰ τοῦ στρατοπέδου συνήντων ξιφήρεις· καταστρέψασαι δ' αὐτοὺς, ἦγον ἐπὶ κρατῆρα χαλκοῦν, ὅσον ἀμφορέων κ'. εἶχον δ' ἀναβάθραν, ἣν ἀναβᾶσα ὑπερπετὴς τοῦ λέβητος ἐλαιμοτόμει ἕκαστον μετεωρισθέντα· ἐκ δὲ τοῦ προχεομένου αἵματος εἰς τὸν κρατῆρα μαντείαν τινὰ ἐποιοῦντο· ἄλλαι δὲ διασχίσα- C σαι ἐσπλάγχνευον, ἀναφθεγγόμεναι νίκην τοῖς οἰκείοις. ἐν δὲ τοῖς ἀγῶσιν ἔτυπτον τὰς βύρσας, τὰς περιτεταμένας τοῖς γέρροις τῶν ἁρμαμαξῶν, ὥστε ἀποτελεῖσθαι ψόφον ἐξαίσιον. ΟΤΙ [g] οἱ παλαιοὶ Ἕλληνες τοὺς Γέτας καὶ τοὺς Μυσοὺς οἰκοῦντας περὶ τὸν Ἴστρον, Θρᾷκας ὑπελάμβανον· καὶ τοὺς ἀποίκους τῶν ἐκ Θρᾴκης Μυσῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ οἰκοῦντας μεταξὺ Φρυγῶν καὶ Λυδῶν καὶ Τρώων· καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ Φρύγες Βρύγες εἰσὶν, Θρᾴκιόν τι ἔθνος· καθάπερ καὶ Μυγδόνες, καὶ Βέβρυκες, καὶ Μεδοβιθυνοὶ, καὶ Βιθυνοὶ, καὶ [h] Θυνοὶ, καὶ Μαριανδυνοί· ἀλλ' οὗτοι μὲν τελέως τὴν Εὐρώπην ἐξέλιπον, πλὴν Μυσῶν, ὧν καὶ [i] Ὅ- D μηρος ἐμνήσθη· [k] καὶ γάρ εἰσιν τινὲς τῶν ταύτῃ Θρᾳκῶν καὶ Μυσῶν ἀπεχόμενοι κρεοφαγίας καὶ γάμου, διὰ ὁσιότητα· οὓς λέγει ἀγαυοὺς Ἱππημολγοὺς, Γαλακτοφάγους, Ἀβίους τε, τοῦτ' ἐστιν [l] ἀγάμους, ἄνευ συμβιώσεως γυναικῶν· καὶ συμβαίνει αὐτοῖς δικαιοπραγεῖν, διὰ τὸ πένητας εἶναι. [m] εἰκὸς δὲ καὶ τὸν Ζάμολξιν ὕστερον τοὺς Γέτας ἀναπεῖσαι Πυθαγορίζειν, εὑρόντα ἑτοίμους

& lacus inter utrumque interjacens, & de Rheno effusæ paludes. Habetque lacus ipse ambitum stadiorum 300. Est autem australior hic lacus quam sint vel Istri fontes, vel ipsa silva Hercynia; ut necesse è Gallia ad silvam Hercyniam proficiscenti, prius lacum hunc trajicere, mox Istrum: & proinde per faciliora loca montanasque planities ad silvam ipsam progredi. Quod alia etiam in iisdem Suevis silva, Gabreta nomine, ingens jaceat, ultra quam Hercynia est, quæ & ipsa ab istis tenetur. Quod Cimbri appellantur Germani juxta Oceanum habitantes, qui usque ad Mæotin aliquando armis progressi sunt. Ab his qui Bosporum incolunt Cimmerii videntur nomen traxisse, quorum etiam Homerus meminit: nam Græci non sine solœcismo hoc nomen ita efferunt. Quod Cimbrorum uxoribus, viris in militandi societate conjunctis, vates quædam adhærebant canæ, albo vestitu, carbasinis supparis desuper fibulis affixis, cinctu æreo, pedibus nudis. Eæ captivis per castra strictis occurrebant ensibus, quos humi sternentes ad æreum craterem protrahebant, viginti amphorarum capacem. Habebant & pulpitum, quo agiliter conscenso vates sublimis supra lebetem elevatis guttur incidebat: tum è fuso in craterem sanguine suam captabant quandam divinationem: reliquæ scisso ventre intestina speculabantur, suis victoriam acclamitantes. In ipsis vero certaminibus, extentas ad carrorum velamina pelles tantis ictibus pulsabant, ut ingenti cum horrore fragor efficeretur. Quod veteres Græci Mysos & Getas, qui Istrum accolunt, Thraces esse existimaverint: itemque colonos Mysorum Thraciæ esse eos, qui in Asia inter Phrygas & Lydos & Trojanos habitant. Quin & ipsi Phryges Bryges sunt, gens Thracica; sicut & Mygdones, & Bebryces, & Medo-bithyni, & Bithyni, & Thyni, & Mariandyni. Sed hi omnes Europam prorsus deseruere præter Mysos, quorum etiam Homerus meminit. Sunt enim nonnulli è Thracibus illis & Mysis, qui à carnium esu & nuptiis ob religionem abstinent, quos appellat ipse inclytos Hippomolgos, Lactophagos, Abios, id est, cœlibem absque mulieribus vitam agentes. Fit autem, ut, cum pauperes hi sint, justissime vivant. Est itaque verisimile Zamolxin posterioribus seculis persuasisse Getis, ut Pythagoricam vitam ducerent, quod eos ad

a Νοτιωτέρα δ' ἐστὶν αὕτη καὶ τῶν τοῦ Ἴστρου πηγῶν καὶ τοῦ Ἑρκυνίου δρυμοῦ &c. legit *Cluverius*. b Ita ex *Strabone*. In *Ed. Bas.* Εἴπερ δεῖ. Forsan εἶτα ἔδει aut εἶτα δεῖ. c Γαύβρητα *Strab.* d Ἔπειτα δὲ τὰ τῶν Σουήβων. *Strab.* e *Strab.* pag. 293. *B. C. D.* f *Strab.* p. 294. *A.* g *Strab.* p. 295. *B. C.* h Ita ex *Strabone*. In *Ed. Bas.* Οὖνοι. i *Il.* ν. vers. 5. k *Strab.* p. 296. *A. B.* C. l Aliter *Schol.* in *Homeri Il.* ν'. vers. 6. Vide *Strab.* p. 296. m *Strab.* p. 297. *D.* p. 298. *A. B.*

a *Strab.*

Philosophiam promtos deprehendisset. Quod Pontus, qui nunc Euxinus dicitur, prius Axenus, id est inhospitabilis, fuerit dictus: quod populi, qui tunc juxta illum habitabant, feri essent; & qui Tauricam colebant, hospites mactare soliti essent. Quod Scythæ omnia communia habere consueverint, usque ad mulieres ipsas, præter gladium solum & poculum. Quia tenuiter victitant, justissimi etiam sunt; nam injustitia ob pecuniæ possessionem & contractus fieri solet. Veteres enim Scythæ erant pauperes: quod & testatur Homerus. Item Herodotus de Scythis cum Dario rege Persarum bellum gerentibus scribens, & de frugalitate ipsorum ac simplicitate. Et Dromichætes rex Getarum, cum Lysimachum Macedonum ducem, qui cum Alexandro quandoque militaverat, vivum cepisset, ubi Getarum monstrasset paupertatem, impune dimisit cum illo monito; ne Getas talem paupertatem exercentes bello persequeretur, sed amicis iis uteretur. Quod terra ea, quæ inter Pontum Euxinum & Germaniam jacet, bifariam divisa, regionem ad ortum & Pontum Euxinum vergentem Getæ habitant; ad occasum vero Daci & Davi: unde etiamnum apud Athenienses in usu est servorum nomen. Quod partes Istri fluvii superiores, quæ versus fontes sunt ad cataractas usque, antiqui Danubium dixerunt, quæ maxime per Dacos feruntur: inferiores vero ad Pontum usque, quæ juxta Getas, Istrum appellarunt. Habent autem Daci eandem linguam cum Getis. Quod inter mare Ponticum ab Istro Tyram versus Getarum solitudo protenditur, campestris tota atque aquarum indiga: in qua Darius Hystaspis filius destitutus, quando trajecto Istro in Scythas duxit, in periculum venit siti cum toto exercitu pereundi. Quod à Peuce, quæ insula ostiis Istri comprehensa, usque ad Tyræ eruptionem sint stadia 700. at ab ostio Istri, quod Sacrum appellatur & maxime australe est, usque ad id quod maxime septentrionale est, stadia 300. Est autem hæc basis ipsius Peuces insulæ, triangularem figuram habentis. Quod Leuce insula à Peuce versus ortum distat stadiis 500. in pelagus educta, sacra Achilli. Quod deinde Borysthenes sit fluvius mox ad septentrionem; & ad ortum Hypanis fluvius, à Tyra flumine: ante hos Borysthenes insula. Cæterum rursum naviganti Borysthenem ad stadia ducenta,

A πρὸς φιλοσοφίαν. ΟΤΙ [a] ὁ Εὔξεινος νῦν πόντος Ἄξενος τὸ πρὶν ἐκαλεῖτο, διὰ τὸ τὰ ἐνοικοῦντα ἔθνη ἄγρια εἶναι, καὶ ξενοκτονεῖν τοὺς περὶ τὴν Ταυρικήν. ΟΤΙ [b] οἱ Σκύθαι πάντα κοινὰ εἶχον καὶ αὐτὰς τὰς γυναῖκας, πλὴν ξίφους καὶ ποτηρίου. διὰ δὲ τὸ εἶναι ἄβιοι, δικαιότατοί εἰσιν· [c] ἡ γὰρ ἀδικία, διὰ τὴν τῶν χρημάτων κτῆσιν, καὶ διὰ τὰ συμβόλαια. οἱ γὰρ παλαιοὶ Σκύθαι πένητες ἦσαν, ὃ καὶ Ὅμηρος μαρτυρεῖ. καὶ Ἡρόδοτος, περὶ τῶν [ἐπιστρατευσάντων] τῷ Δαρείῳ βασιλεῖ τῶν Περσῶν Σκυθῶν γράφων, τῆς τε αὐταρκείας καὶ λιτότητος αὐτῶν. καὶ [d] Δρομιχαίτης ὁ Γετῶν βασιλεὺς,
B ζωγρήσας Λυσίμαχον τὸν στρατηγὸν τῶν Μακεδόνων, συστρατεύσαντά ποτε Ἀλεξάνδρῳ, ἀπέλυσεν δείξας αὐτῷ πρότερον τὴν τῶν Γετῶν πενίαν, καὶ εἰπών· ὅτι οὐ δεῖ τοῖς τὴν τοιαύτην πενίαν ἀσκοῦσι Γέταις πολεμεῖν, ἀλλὰ φίλοις κεχρῆσθαι. ΟΤΙ [e] τῆς μεταξὺ Εὐξείνου πόντου καὶ Γερμανῶν γῆς διχῆ διαιρουμένης· τὸ μὲν πρὸς ἀνατολάς τε καὶ τὸν Εὔξεινον Γέται νέμονται, τὸ δὲ πρὸς δυσμὴν Δακοὶ καὶ [f] Δαῦοι· ἀφ᾽ οὗ καὶ ἐπιπολάζει ἐν Ἀθήναις [g] τὸ τῶν δούλων ὄνομα. ΟΤΙ [h] τοῦ Ἴστρου ποταμοῦ τὰ μὲν ἄνω καὶ πρὸς ταῖς πηγαῖς μέρη, μέχρι τῶν καταρακτῶν, Δανούϊον προσηγόρευον οἱ παλαιοὶ, ἃ μάλιστα διὰ τῶν Δάκων φέρεται. τὰ
C δὲ κάτω μέχρι τοῦ Πόντου, τὰ παρὰ τοὺς Γέτας, ἐκάλουν Ἴστρον. ὁμόγλωττοι δ᾽ εἰσὶν οἱ [i] Δάκοι τοῖς Γέταις. ΟΤΙ [k] μεταξὺ τῆς Ποντικῆς θαλάσσης, τῆς ἀπὸ Ἴστρου ἐπὶ Τύραν, καὶ ἡ τῶν Γετῶν ἐρημία πρόκειται, πεδιὰς πᾶσα καὶ ἄνυδρος· ἐν ᾗ Δαρεῖος ἀποληφθεὶς ὁ Ὑστάσπεως, καθ᾽ ὃν καιρὸν διέβη τὸν Ἴστρον ἐπὶ τοὺς Σκύθας, ἐκινδύνευσεν πανστρατιᾷ δίψῃ φθαρῆναι. ΟΤΙ [l] μεταξὺ τῆς Πεύκης, ἥ ἐστιν νῆσος ὑπὸ τῶν τοῦ Ἴστρου στομάτων ἀπολαμβανομένη, ἕως τῶν τοῦ Τύρα ἐκβολῶν, [m] στάδιοί εἰσιν ψ΄. τὸ δὲ ἀπὸ Ἱεροῦ στόματος τοῦ Ἴστρου, ὅ ἐστιν νοτιώτατον, ἕως τοῦ βορειοτάτου, τοῦτ᾽
D ἔστιν ἡ τῆς Πεύκης βάσις τριγώνου οὔσης, στάδιοί εἰσιν τ΄. ΟΤΙ [n] ἡ Λευκὴ νῆσος ἀπὸ τῆς Πεύκης ἀπέχει πρὸς ἀνατολὰς στάδια φ΄. εἰς τὸ πέλαγος, ἱερὰ Ἀχιλλέως. ΟΤΙ [o] ὁ Βορυσθένης ποταμὸς εἶτα πρὸς βορρᾶν, καὶ [πρὸς] ἀνατολὰς ὁ Ὕπανις ποταμὸς, ἀπὸ τοῦ Τύρα ποταμοῦ· καὶ πρὸ αὐτῶν νῆσος Βορυσθένης. ἀναπλεύσαντι δὲ τὸν Βορυσθένη στάδια σ΄.

a *Strab.* p. 298. *D.* b *Strab.* p. 296. *D.* p. 300. *D.* p. 301. *A. B. C.* c Ἐπιθυμία πλειόνων ἐπ᾽ ἀδικίαν ἄγει. *Schol. Hom.* d Δρομηχέτης in *Ed. Bas.* Vide *Strab.* p. 302. *B.* p. 305. *C.* e *Strab.* p. 304. *C.* f Δάοι in *Ed. Bas.* Vide *Berkelium* ad *Steph.* v. Δακία. g Τὰ τῶν οἰκετῶν ὀνόματα Γέται καὶ Δαῦοι. *Strab.* h *Strab.* p. 304. *D.* p. 305. *A.* i In *Ed. Bas.* Δακοὶ passim, non Δάκοι. k *Strab.* p. 305. *B. C.* l *Strab.* p. 305. *C. D.* m Στάδιοι ἑπτακόσιοι. *Strab.* n *Strab.* p. 306. *A.* o *Strab.* p. 306. *B. C.*

πόλις ἐστὶν ὁμώνυμος τῷ ποταμῷ· ἡ δ᾽ αὐτὴ καὶ Ὀλβία καλεῖται, κτίσμα Μιλησίων, ἐμπορεῖον μέγα. μεταξὺ δὲ τοῦ Ἴστρου ποταμοῦ καὶ τοῦ Βορυσθένους πρώτη ἐστὶν ἡ τῶν Σκυθῶν ἐρημία· εἶτα [a] Τυραγέται· εἶτα Ἰάζυγες Σαρμάται, καὶ οἱ Βασίλειοι λεγόμενοι Σκύθαι. ΟΤΙ ἡ προσάρκτιος πᾶσα, ἀπὸ Γερμανίας μέχρι τῆς Κασπίας θαλάσσης, πεδιάς ἐστιν, ἣν ἴσμεν. ΟΤΙ [b] Ῥωξολανοὶ περὶ τὴν Μαιῶτιν οἰκοῦντες ἐπολέμουν πρὸς τοὺς τοῦ Εὐπάτορος Μιθριδάτου στρατηγούς, ἔχοντες ἡγεμόνα Τάσιον. ΟΤΙ [c] αἱ τοῦ Βορυσθένους ποταμοῦ ἐκβολαὶ ἐν τῷ μυχῷ κεῖνται τοῦ Ταμυράκου κόλπου, καὶ ἡ Βορυσθένης νῆσος· ὁ δὲ Καρκινίτης ποταμὸς ἐν τῷ μυχῷ ἐκδίδωσι τοῦ ὁμωνύμου κόλπου· καὶ περιέχεται μεταξὺ τῶν δύο κόλπων τούτων ἡ Ταυροσκυθία χερρονησίζουσα, ἧς τὰ νότια μέρη εὐθεῖα ἐστὶν αἰγιαλός, ὁ Ἀχιλλέως δρόμος. ΟΤΙ τὰ περὶ Μαιῶτιν χωρία διὰ τὴν ψύξιν ὄνους οὐ τρέφει· δύσριγον γὰρ τὸ ζῶον. οἵ τε βόες, οἱ μὲν ἄκεροι γίνονται· τῶν δὲ ἀποῤῥινῶσιν τὰ κέρατα· καὶ γὰρ τοῦτο δύσριγον τὸ μέρος. οἵ τε ἵπποι μικροὶ γίνονται· τὰ δὲ πρόβατα μεγάλα. ὁ δὲ διάπλους τοῦ Βοσπόρου ἁμαξεύεται ἐκ τοῦ Παντικαπαίου εἰς Φαναγορίαν, ὥστε καὶ πηλὸν εἶναι καὶ ὁδόν· ὀρυκτοί τε εἰσὶν ἰχθύες, οἱ [d] ἀποληφθέντες ἐν τῷ κρυστάλλῳ, θηρευτοὶ [e] γαγγάμῃ τῷ ἐργαλείῳ· καὶ μάλιστα οἱ ἀντακαῖοι δελφῖσι πάρισοι τὸ μέγεθος. ἡ δὲ ἄμπελος χειμῶνος κατορύττεται. τὰ δὲ καύματα τοῦ θέρους σφοδρὰ γίνονται, τάχα μὲν τῶν σωμάτων ἀηθιζομένων, τάχα δὲ τῶν πεδίων νηνεμούντων, ἢ καὶ τοῦ πάχους τοῦ ἀέρος ἐκθερμαινομένου πλέον, καθάπερ ἐν τοῖς νέφεσιν οἱ παρήλιοι ποιοῦσιν. ΟΤΙ μετὰ τὴν νῆσον τὴν Βορυσθένη, ἑξῆς πρὸς ἀνατολὰς ἐν τῇ ἠπείρῳ, ψιλὸν χωρίον καλούμενον ἄλσος ἱερὸν Ἀχιλλέως· εἶτα ὁ Ἀχιλλέως δρόμος, ἀλιτενὴς χερσόνησος. ἔστι γὰρ ταινία τις, ὅσον α. σταδίων μῆκος ἐπὶ τὴν ἕω· πλάτος δὲ τὸ μέγιστον δυοῖν σταδίων· τὸ δὲ ἐλάχιστον, πλέθρων δ΄. διέχουσα τῆς ἑκατέρωθεν τοῦ αὐχένος ἠπείρου τῇ θαλάσσῃ σταδίους ξ΄· ἀμμώδης, ὕδωρ ἔχουσα ὀρυκτόν· [f] κατὰ μέσον δὲ ὁ τοῦ ἰσθμοῦ αὐχὴν, ὅσον μ΄. σταδίων· τελευτᾷ δὲ πρὸς ἄκραν ἣν Ταμυράκην καλοῦσιν, ἔχουσαν ὕφορμον· μεθ᾽ ἣν ὁ Καρκινίτης κόλπος, εὐμεγέθης, ἀνέχων πρὸς τὰς ἄρκτους ὅσον ἐπὶ [g] σταδίους ͵β. μέχρι τοῦ μυχοῦ. τὸν δὲ κόλπον καὶ Ταμυράκην καλοῦσιν ὁμωνύμως τῇ ἄκρᾳ. ἐνταῦθα δ᾽ ἐστὶν ὁ ἰσθμὸς, ὁ διείργων τὴν Σάπραν λεγομένην λίμνην ἀπὸ θαλάττης, σταδίων μ΄. καὶ ποιῶν τὴν

A ejusdem nominis urbs offertur, alioqui Olbia dicta; amplum sane emporium, opus Milesiorum. Inter Istrum fluvium & Borysthenem prima occurrit Getarum solitudo, deinde Tyragetæ, mox Jazyges Sarmatæ, & Basilii appellati Scythæ. Quod universus aquilonaris tractus, quantus est nobis cognitus, à Germania usque ad mare Caspium, campestris est regio. Quod Roxolani circa Mæotim habitantes bellum gesserint adversus Mithridatis Eupatoris duces, imperatorem habentes Tasium. Quod Borysthenis fluvii ostia in intimo recessu Tamyraci sinus jaceant: itemqne Borysthenes insula. At Carcinites fluvius in recessu erumpit sinus eodem nomine B dicti: interque hos duos sinus Tauro-scythia continetur, peninsulæ forma; cujus pars australis rectum littus est, cursum Achillis appellant. Quod loca circa Mæotim præ magno frigore asinos non gignant; est enim animal istud frigoris impatiens. Boum autem alii absque cornibus nascuntur, aliis amputantur; hæc enim pars à gelu maxime læditur. Equi pusilli apud eos nascuntur, pecudes vero magnæ. Trajectus autem Bospori à Panticapæo ad Phanagoriam plaustris percurritur, adeo ut via trita & cœnum ibi sit. Et pisces in glacie deprehensi fuscinis effodiuntur; maxime antacæi, delphinos magnitudine æquantes. C Vitis per hyemem defoditur. Æstus per æstatem ingens est, forte quia corporibus æstus est insolens, aut quia nullæ spirant auræ, aut quia crassitudo aëris plus caloris concipit, quale est quod in nubibus parelii efficiunt. Quod post Borysthenis insulam ad ortum in continente nudus locus est, quem Achillis Sacrum lucum appellant; deinde Achillis cursus, peninsula in mare porrecta. Est enim ad ortum fascia quædam in stadia mille producta; latitudine maxima duorum stadiorum, minima jugerum quatuor: distans à continente, quæ utrinque cervici huic adjacet, per mare stadiis 60. arenosa est, aquam tantum fossilem D habens. In medio Isthmi collum est fere stadiorum 40. Terminatur vero ad promontorium, quod Tamyracen appellant; & navium statio est. Post illud sinus est Carcinites, magnitudine non modica, tendens in aquilonem ad stadia circiter duo millia, usque ad ipsum sinus recessum. Hunc sinum, eodem quo promontorium nomine, Tamyracen appellant. Hic isthmus ille est, qui lacum Sapran [putrem] nominatum à mari separat, stadiorum 40. facitque peninsulam, quæ

a Τυῤῥηγέται Strab. Τυραγγίται Ptol. b Ita ex Strabone. In Ed. Bas. Ῥωξοανοί. c Strab. p. 307. A.B.C.D. d Ἀπολειφθέντες Strab. e Γαγγάμη, σαγήνη ἢ δίκτυον ἁλιευτικὸν, καὶ σκεῦος γεωργικὸν ὅμοιον τῇ κρεάγρᾳ. Hesych. f Strab. pag. 308. A. apud quem κατὰ μέσον. g Vide Strab. p. 308. A. a Strab.

Taurica & Scythica appellatur Chersonesus. Sunt qui latitudinem Isthmi dicunt esse stadiorum 360. Cæterum Putris palus dicitur esse stadiorum 4000. pars autem est Mæotidis versus occasum, magnoque illi ore conjungitur, paludosa est admodum, & vix naviculis sutilibus navigari potest: venti enim cœnum facile detegunt, inde rursus opplent; adeo ut paludes ipsæ majoribus cymbis non sint perviæ, sed illic detineantur. Quod Chersonesus urbs in Taurica, quæ antea propriis legibus vivebat, à Barbaris postmodum direpta eo necessitatis adducta est, ut Mithridatem Eupatorem præsidem sibi deligeret, cum Barbaris, qui supra isthmum usque ad Borysthenem atque Adriam loca tenent, bella gesturum; quæ adversus Romanos præludia parabantur. Ille igitur, cum ista spe ductus lubens exercitum in Chersonesum misisset, Scythis bellum intulit, eosque subjugavit; ac Bosporo potitus est, ultro accepta ejus loci ditione à Parisade, qui eum tunc obtinebat. Ex eo tempore Chersonesitarum civitas in hunc usque diem Bosporanis regulis est subjecta. Quod Symbolorum portum in Taurica, qui versus occasum ac boream jacet, Tauricum littus sequitur ab Euxino ponto versus austrum, longitudinem habens stadiorum mille, asperum, montanum, & aquilonibus procellosum. Sita est urbs Theodosia in Bosporo. Cæterum in medio hujus littoris promontorium est, quod Criû metopon appellatur, ex adverso Paphlagoniæ & Carambidos promontorii. Inter Carambin, & Arietis frontem intervallum stadiorum habet duo millia ducenta. A Theodosia Panticapem usque Bosporitanorum metropolim regio tota agrum habet feracem, præcipue tritici, stadia continens quingenta triginta. Urbs Panticapæa in ore lacus Mæotidis est sita. Panticapæum autem collis est in circulum habitatus ad stadia viginti, Milesiorum ædificium. Quod duo ostia Tanais inter se distant stadiis 60. quo loco urbs est eodem nomine cum fluvio, emporium Barbarorum maximum post Panticapæum. A Panticapæo versus boream ad stadia viginti sursum pergenti, Myrmecium est oppidum exiguum: deinde Parthenium vicus stadiis à Myrmecio quadraginta, à Panticapæo vero sexaginta. Juxta Panticapæum, fretum, id est Bospori trajectus, stadiorum est septuaginta; à Parthenio vero, quo loco angustissimum est, stadiorum viginti. Habet autem illic oppositum in Asia vicum,

A Ταυρικὴν καὶ Σκυθικὴν λεγομένην χερρόνησον. οἱ δὲ τξ΄. τὸ πλάτος τοῦ ἰσθμοῦ φασίν. ἡ δὲ Σάπρα λίμνη, σταδίων μὲν εἶναι ͵δ. λέγεται. μέρος δ᾽ ἐστὶν τῆς Μαιώτιδος τὸ πρὸς δύσιν· συνεστόμωται γὰρ αὕτη στόματι μεγάλῳ, καὶ ἐστὶν ἑλώδης σφόδρα, καὶ ῥαπτοῖς πλοίοις μόγις πλώϊμος· οἱ γὰρ ἄνεμοι τὰ τενάγη ῥᾳδίως ἀνακαλύπτουσιν, εἶτα πάλιν πληροῦσιν, ὥστε τὰ ἕλη τοῖς μείζοσι σκάφεσιν οὐ περάσιμά ἐστιν, ἀλλ᾽ ἐνίσχεται αὐτόθι. ΟΤΙ [a] Χερρόνησος πόλις ἐν τῇ Ταυρικῇ πρότερον αὐτόνομος ἦν. κατατρεχομένη δ᾽ ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἠναγκάσθη προστάτην ἑλέσθαι Μιθριδάτην τὸν Εὐπάτορα, καὶ
B στρατηγιῶντα ἐπὶ τοὺς ὑπὲρ τοῦ ἰσθμοῦ μέχρι Βορυσθένους ποταμοῦ βαρβάρους καὶ τοῦ Ἀδρίου. ταῦτα δ᾽ ἦν ἐπὶ Ῥωμαίους παρασκευή. ἐκεῖνος μὲν οὖν κατὰ ταύτας τὰς ἐλπίδας, ἄσμενος πέμψας εἰς τὴν χερρόνησον [b] στρατιὰν, ἐπολέμει πρὸς τοὺς Σκύθας, καὶ τούτους ἐχειρώσατο, καὶ Βοσπόρου κατέστη κύριος· παρ᾽ ἑκόντος λαβὼν [c] Περισάδου, τοῦ κατέχοντος τότε. ἐξ ἐκείνου δὴ τοῦ χρόνου τοῖς τοῦ Βοσπόρου δυνάσταις ἡ τῶν Χερρονησιτῶν πόλις ὑπήκοος μέχρι νῦν ἐστίν. ΟΤΙ [d] μετὰ τὸν [e] Συμβόλων λιμένα ἐν τῇ Ταυρικῇ, ὅς ἐστιν δυσμικὸς καὶ βόρειος, ἡ Ταυρικὴ πρὸς νότον τοῦ Εὐξείνου παραλία ͵α. οὖσα σταδίων τὸ
C μῆκος, τραχεῖα καὶ ὀρεινὴ, καὶ καταιγίζουσα τοῖς βορέαις. ἵδρυται ἡ Θεοδοσία πόλις ἐν τῷ Βοσπόρῳ. ἐν δὲ τῷ μέσῳ τῆς παραλίας ταύτης, ἀκρωτήριόν ἐστιν τὸ καλούμενον Κριοῦ μέτωπον, ἀντικρὺς Παφλαγονίας καὶ τοῦ ἀκρωτηρίου αὐτῆς Καράμβιδος. τὸ δὲ δίαρμα τὸ μεταξὺ Καράμβιδος καὶ Κριοῦ μετώπου, στάδιοι ͵βσ΄. ἀπὸ δὲ Θεοδοσίας εἰς Παντικάπην μητρόπολιν τῶν Βοσποριανῶν, πᾶσα ἡ χώρα εὔγεος καὶ εὔφορος σίτου, στάδια φλ΄. ἡ δὲ Παντικάπαια πόλις ἵδρυται ἐπὶ τῷ στόματι τῆς Μαιώτιδος λίμνης. τὸ δὲ Παντικάπαιον λόφος ἐστὶν πάντη περιοικούμενος ἐν κύκλῳ σταδίων κ΄. κτίσμα Μιλησίων. ΟΤΙ [f] τὰ τοῦ Ταναΐδος
D δύο στόματα διέχει ἀλλήλων, ὡς στάδια ξ΄. ἔνθα καὶ πόλις ὁμώνυμος τῷ ποταμῷ, μέγιστον ἐμπορεῖον τῶν βαρβάρων μετὰ τὸ Παντικάπαιον. ἀπὸ δὲ τοῦ Παντικαπαίου πρὸς βορρᾶν στάδια κ΄. ἀνιόντι, Μυρμήκιόν ἐστιν πολίχνιον· εἶτα κώμη Παρθένιον, ἀπὸ σταδίων μ΄. τοῦ Μυρμηκίου, ἀπὸ δὲ Παντικαπαίου ξ΄. ἔστιν δὲ κατὰ μὲν τὸ Παντικάπαιον, ὁ πορθμὸς, τοῦτ᾽ ἔστιν τὸ πλάτος τοῦ Βοσπόρου, σταδίων ο΄. ἀπὸ δὲ τοῦ Παρθενίου, ὅπου καὶ τὸ στενότατόν ἐστιν τοῦ πορθμοῦ, στάδια κ΄. ἔχει δ᾽ ἐνταῦθα ἀντικειμένην ἐν τῇ Ἀσίᾳ κώμην,

a *Strab.* p. 308. *D.* b Ita ex *Strabone.* In *Ed. Bas.* στρατείαν. c Παρισάδου malit *Casaub.* d *Strab.* p. 309. *A. B. C. D.* e Συμβούλων *Ed. Bas.* f *Strab.* p. 310. *B. C. D.*

a Καὶ

Ἀχίλλειον καλουμένην. ἐντεῦθεν δὲ τὸ μῆκος A τῆς λίμνης, ἐπὶ τὸν Τάναϊν τὴν πόλιν καὶ τὴν νῆσον στάδια ͵βσ΄. ὁ δὲ κατὰ τὴν Ἀσίαν περίπλους [a] κατὰ τὰ δεξιὰ μέρη ὀλίγῳ τι ὑπερβάλλει τὴν ͵β σ΄. σταδίων· ὁ δὲ ἀριστερὸς καὶ ἐπὶ τὴν Εὐρώπην, ὑπὲρ τοὺς ͵ζ. ἔγγιστα, ὡς εἶναι τὴν τῆς συμπάσης λίμνης περίμετρον ͵θ. ἔγγιστα σταδίων· ἧς τὰ μὲν Εὐρωπαῖα μέρη ἔρημα, τὰ δ᾽ ἀνατολικὰ οἰκεῖται· ἡ δὲ Ταυρικὴ Χερρόνησος ἔοικεν, καὶ κατὰ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ τὸ σχῆμα, τῇ Πελοποννήσῳ. [b] τὴν δὲ πλείστην, μέχρι τοῦ ἰσθμοῦ καὶ τοῦ κόλπου τοῦ Καρκινίτου, Ταῦροι Σκυθικὸν ἔθνος ᾤκουν· καὶ ἐκαλεῖτο πάλαι ἡ χώρα αὕτη πᾶσα, σχεδὸν δ᾽ ἔτι καὶ ἔξω τοῦ B ἰσθμοῦ μέχρι Βορυσθένους, μικρὰ Σκυθία. τῆς δὲ Χερρονήσου τῆς Ταυρικῆς, πλὴν τῆς ὀρεινῆς τῆς παραλίου μέχρι Θεοδοσίας, ἡ ἄλλη πεδιὰς καὶ εὔγεώς ἐστιν πᾶσα, σίτῳ δὲ καὶ σφόδρα εὐτυχής· τριάκοντα γοῦν ἀποδίδωσι, διὰ τοῦ τυχόντος ὀρυκτοῦ σχιζομένη. φόρον δ᾽ ἔφερον Μιθριδάτῃ τῷ Εὐπάτορι οὗτοι· ἐντεῦθεν, φασίν, καὶ τὰ [c] σιτοπόμπια τοῖς Ἕλλησιν εἶναι· καὶ Λεύκωνα, φασίν, πέμψαι ἐντεῦθεν Ἀθηναίοις σίτου μεδίμνους [d] μυριάδας ι ε΄. διὰ δὲ τὸ νομάδας εἶναι τοὺς βορειοτέρους, Γεωργοὶ οὗτοι ἐκαλοῦντο ἰδίως. ΟΤΙ [e] ἴδιόν ἐστιν Σκυθῶν καὶ Σαρματῶν, τὸ τοὺς ἵππους C ἐκτέμνειν εὐπειθείας χάριν· μικροὶ μὲν γάρ εἰσιν, ὀξεῖς δὲ σφόδρα καὶ δυσπειθεῖς. ΟΤΙ [f] ἐν Σκυθίᾳ ἀετὸς οὐ γίνεται. γίνεται δὲ καὶ ζῶον τι ἐνταῦθα ὁ καλούμενος Κόλος, μεταξὺ ἐλάφου τε καὶ κριοῦ τὸ μέγεθος, λευκός, ὀξύτερος τούτων τῷ δρόμῳ, πίνων τοῖς ῥώθωσιν εἰς τὴν κεφαλήν, εἶτ᾽ ἐντεῦθεν εἰς ἡμέρας ταμιεύων πλείους, ὥστ᾽ ἐν τῇ ἀνύδρῳ νέμεσθαι ῥᾳδίως· τοιαύτη μὲν ἡ μεταξὺ Ῥήνου καὶ Τανάϊδος ποταμῶν χώρα, ἡ ἐκ τοῦ Ἴστρου ποταμοῦ, ὑπὸ τῆς Ποντικῆς θαλάσσης ἀφοριζομένη. ΟΤΙ [g] παράλληλά ἐστιν τρόπον τινὰ τῷ Ἴστρῳ ποταμῷ, τά τε Ἰλλυρικὰ καὶ τὰ Παιονικὰ D καὶ τὰ Θρᾴκια ὄρη, μίαν πως γραμμὴν ἀποτελοῦντα, διήκουσιν ἀπὸ τοῦ Ἀδρίου μέχρι πρὸς τὸν Πόντον· ἥσπερ προσάρκτια μέν, τὰ μεταξὺ Ἴστρου ποταμοῦ καὶ τῶν ὀρῶν. πρὸς νότον δέ, ἥ τε Ἑλλὰς καὶ ἡ συνεχὴς Βάρβαρος μέχρι τῆς ὀρεινῆς. πρὸς μὲν οὖν [h] τὸν Πόντον, τὸ Αἷμον ἐστὶν ὄρος, μέγιστον τῶν ταύτῃ καὶ ὑψηλότατον, μέσην πως διαιροῦν τὴν Θρᾴκην. πρὸς δὲ τῷ Ἀδρίᾳ, πᾶσα ἡ [i] Ἀδρία σχεδόν ἐστι. μέση δ᾽ ἡ Παιονία,

Achilleum nomine. Ex hoc loco longitudo lacus ad Tanaim urbem & insulam stadiorum est 2200. Hunc numerum paulo excedit præter Asiam ad dextram partem navigatio: ad sinistram vero, & juxta Europam, septem millia proxime excedit, ut totius lacus ambitus stadiorum fere sit 9000. Hujus pars, quæ in Europam vergit, deserta est; quæ ad ortum, habitatur. Cæterum Taurica Chersonesus, & magnitudine & figura Peloponneso est similis. Magnam ejus partem, usque ad Isthmum scilicet ac sinum Carcinitem, Tauri colebant, gens Scythica: appellabaturque olim regio hæc universa, & fere quicquid extra isthmum est usque ad Borysthenem, parva Scythia. Hujus Tauricæ Cherronesi, præter montanam oram maritimam usque ad Theodosiam, reliqua pars tota campestris est, & fertilis, inprimis autem frumenti: ibi enim quocunque fossore forte proscissa est, trigecuplum reddit. Hi tributum pendebant Mithridati Eupatori. Ex his locis ad Græcos commeatus frumentarios exstitisse ajunt. Et Leuconem traditum est Atheniensibus misisse modiorum frumenti myriadas quindecim. Quando autem qui supra eos habitant pastores sint omnes, hi peculiariter Georgi nominabantur. Quod Scythicæ, & Sarmaticæ gentis peculiaris mos sit, equos castrare, ut mansuetiores ad parendum fiant: sunt enim parvi, verum acres admodum & contumaces. Quod in Scythia aquilæ non nascantur: animal autem quadrupes fit, quod Colos appellatur, magnitudine inter cervum & arietem media, corpore albicante, eximiæ supra hos levitatis ad cursum, naribus potans aquam in caput trahit, ibique per dies complures reservat, ita ut facile vivat in locis aquæ expertibus. Hujus generis universa extra Danubium regio est, inter Rhenum & Tanain fluvios, quæ ab Istro fluvio incipit, & mari Pontico terminatur. Quod quodammodo ad Istrum fluvium paralleli sint Illyrici & Pæonici ac Thracii montes, juxta unam lineam fere jacentes, ab Adria ad Pontum usque porrectam: à qua versus septentrionem est, quod inter Istrum fluvium & montes interjacet regionis: versus meridiem, Græcia & huic contiguæ Barbarorum sedes ad montes usque. Atque ad Pontum quidem, Æmus mons est, cæteros ejus loci magnitudine & altitudine facile superans, mediam dividens Thraciam. Ad Adriam vero, tota fere Ardia. Media jacet Pæonia,

a Καὶ in *Ed. Bas.* b *Strab.* p. 311. *A.B.* c Σιτοπομπεῖα apud *Strabonem.* d Aliter *Strabo.* Locum vero suspectum habet *Casaubonus.* e *Strab.* p. 312. C. f *Strab.* p. 312. *D.* g *Strab.* p. 313. *B.C.* h Τῷ Πόντῳ *Strab.* i Ἀρδεία *Strab.* Verum Ἀρδία scribendum esse docet *Steph.* v. Ἄρδια.

a *Strab.*

quæ & ipsa tota edita est. In utramque inde partem, in Thracia quidem mons confinis Rhodope post Æmum maxime altus: in altera parte versus septentrionem, ora Illyrica, & Autariatarum regio & Dardanica. Alpes autem usque ad Japodas excurrunt, Celticam simul & Illyricam gentem. Ocra vero pars Alpium à Rhætis ad Japodas porrectarum humillima. Inde montes rursus attolluntur juxta Japodas, & vocantur Albii. Inter Ocram & Albios montes juxta lineam rectam in Istria montes sunt, quibus nomen Caruanca. Porro Bebii montes adhuc magis versus ortum sunt quam Albii: ita ut in quinto climate hi montes sint juxta lineam fere rectam locati, Ocra, Caruanca, Albia, Bebia. Deinde montes superioris Mysiæ: mox Æmus Thracius usque ad Euxinum pontum. Recta itaque linea, juxta hos montes ducta, Istro fere parallela est. Quod littoris Illyrici initium, Istria sit, Carnis & Italiæ continua. Sunt autem ab intimo sinu Adriæ usque ad Polam urbem stadia 800. ac totidem Anconem usque, Italiæ urbem. Cæterum Istriæ circuitio tota usque ad Albios montes, stadiorum est 1300. Deinceps autem Japodum præternavigatio est stadiorum 1000. Quod Japodes ad Albium montem sint siti, qui finis est Alpium & admodum altus: ac partim ad Pannonios & Istrum, partim ad Adriam: notis autem compuncti sunt corpora, quemadmodum Thraces & Illyrici cæteri. Quod post Japodum oram Liburnica succedit stadiorum 1500. cui insulæ adjacent numero 40. & ante Japodas insula Cyractica: & ante Istros Absyrtides insulæ, ubi Medea dicitur Absyrtum fratrem interfecisse. Præterea Tragurium & Pharos ante Liburniam jacent, insignes insulæ. Item Issa insula. Quod Dalmatis peculiaris mos sit, singulis octenniis agros denuo dividere: nam quod numismate nullo utantur, id ipsis inter ejus littoris accolas rursus peculiare est, cum cæteris autem Barbaris permultis commune. Quod mons Adrius Dalmatiam mediam secat, hinc ad mare, illinc in diversum. Post hunc Naro fluvius est, & ante hunc Melæna insula, quæ Corcyra dicitur, à Cnidiis condita. Quod multæ gentes defecerint, & indies deficiant: è Gallis quidem Boji & Scordisci; ex Illyricis Autariatæ, Ardiæi, & Dardanii; è Thracibus Triballi. Jam vero ne nomen quidem

A καὶ αὕτη πᾶσα ὑψηλή· ἐφ' ἑκάτερα δ' αὐτῆς, ἐπὶ μὲν τὰ Θράκια, ἡ Ῥοδόπη, ὅμορον ὑψηλὸν ὄρος μετὰ τὸν Αἷμον· ἐπὶ δὲ θάτερα πρὸς ἄρκτον, τὰ Ἰλλυρικά, ἥ τε τῶν Αὐταριατῶν χώρα καὶ ἡ Δαρδανική. αἱ δὲ [a] Ἄλπεις διατείνουσι μέχρι τῶν [b] Ἰαπόδων, Κελτικοῦ τε ἅμα καὶ Ἰλλυρικοῦ ἔθνους. ἡ δὲ Ὄκρα, ταπεινότατον μέρος τῶν Ἀλπεων ἐστιν, τῶν διατεινουσῶν ἀπὸ τῆς Ῥαιτικῆς μέχρι Ἰαπόδων· ἐντεῦθεν δ' ἐξαίρεται τὰ ὄρη πάλιν ἐν τοῖς Ἰάποσι, καὶ καλεῖται Ἄλβια. μεταξὺ δὲ Ὄκρας καὶ Ἀλβίων ὀρέων ἐν τῇ Ἰστρίᾳ, τὰ ὄρη τὰ [c] Καρούαγκα ἐπ' εὐθείας. τὰ δὲ Βέβια ἔτι ἀνατολικώτερα τῶν Ἀλβίων· ὡς εἶναι κατὰ τὸ ε'. κλίμα σχε- B δὸν ἐπ' εὐθείας τὰ ὄρη ταῦτα, Ὄκραν, Καρούαγκα, Ἄλβια, Βέβια· εἶτα τὰ τῆς ἄνω Μυσίας ὄρη· εἶτα ὁ Αἷμος ὁ Θράκιος, ἕως τοῦ Εὐξείνου πόντου. αὕτη οὖν ἡ κατὰ τὰ προκείμενα ὄρη εὐθεῖα, παράλληλός ἐστιν τῷ Ἴστρῳ σχεδόν. ΟΤΙ [d] ἀρχὴ τῆς Ἰλλυρικῆς παραλίας ἐστὶν ἡ Ἰστρία, συνεχὴς οὖσα τοῖς τε Κάρνοις καὶ τῇ Ἰταλίᾳ. καὶ εἰσὶν ω'. στάδιοι ἀπὸ τοῦ μυχοῦ τοῦ Ἀδρίου ἕως τῆς Πόλας· τοσοῦτοι δὲ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἕως Ἀγκῶνος, πόλεως Ἰταλικῆς. ὁ δὲ πᾶς τῆς Ἰστρίας παράπλους ἕως τῶν Ἀλβίων ὀρῶν, στάδιοι ͵ατ'. ἑξῆς δέ ἐστιν ὁ Ἰαποδικὸς παράπλους, σταδίων ͵α. ΟΤΙ οἱ Ἰάποδες ἵδρυνται ἐπὶ τῷ Ἀλβίῳ ὄρει, τελευταίῳ ὄντι τῶν Ἄλπεων καὶ ὑψηλῷ σφόδρα. τῇ C μὲν ἐπὶ τοὺς Παννονίους καὶ τὸν Ἴστρον καθήκοντες, τῇ δὲ ἐπὶ τὸν Ἀδρίαν· [e] κατάστικτοι δέ εἰσιν ὁμοίως τοῖς ἄλλοις Ἰλλυριοῖς τε καὶ Θρᾳξίν. ΟΤΙ μετὰ τὸν τῶν Ἰαπόδων παράπλουν ὁ Λιβυρνικός ἐστιν σταδίων ͵αφ'. νήσων ἀριθμὸν ἔχων πρὸ αὐτοῦ, περὶ μ'. τῶν δὲ Ἰαπόδων νῆσος πρόκειται ἡ [f] Κυρακτική· τῶν δὲ Ἰστρίων αἱ Ἀψυρτίδες νῆσοι, ἔνθα φασὶν τὴν Μήδειαν τὸν ἀδελφὸν Ἄψυρτον ἀνελεῖν. καὶ ἡ Τραγούριον δὲ καὶ ἡ Φάρος πρὸ τῆς Λιβυρνίας εἰσίν, νῆσοι ἐπίσημοι· καὶ ἡ [g] Ἴσσα νῆσος. ΟΤΙ [h] ἴδιον τῶν Δαλματέων τὸ διὰ ὀκταετηρίδος ἀναδασμὸν ποιεῖσθαι τῆς χώρας· τὸ δὲ μὴ χρῆσθαι νομίσμασι, πρὸς μὲν τοὺς ἐν τῇ παραλίᾳ ταύτῃ ἴδιον· [i] πρὸς ἄλλους D δὲ τῶν Βαρβάρων πολλοὺς κοινόν. ΟΤΙ ὄρος ἐστὶν [k] Ἄδριον, μέσον τέμνον τὴν Δαλματικήν, τὴν μὲν ἐπιθαλάττιον, τὴν δὲ ἐπὶ θάτερα. εἶτα ὁ Νάρων ποταμός, καὶ πρὸ αὐτοῦ ἡ Μέλαινα νῆσος, ἥ τις καὶ Κέρκυρα καλεῖται, Κνιδίων κτίσμα. ΟΤΙ [l] πολλὰ ἔθνη ἐξέλιπον καὶ ἐκλείπουσι. Γαλατῶν μέν, Βόϊοι καὶ [m] Σκορδίσκοι· Ἰλλυριῶν δέ, Αὐταριάται καὶ Ἀρδιαῖοι καὶ Δαρδάνιοι· Θρᾳκῶν δέ, Τριβαλλοί. νῦν δ' οὐδ' ὄνομά ἐστιν

a *Strab.* p. 313. *D.* p. 314. *A.* b Ita apud *Strabonem* & *Steph. Byzant.* Ἰαπύδων juxta *Ptolemæum*, *alios que.* c Ὄρος Καρυάγκας apud *Ptolemæum.* d *Strab.* p. 314. C. *D.* e *Strab.* p. 315. *A.* f Ita juxta *Strabonem.* In *Ed. Bas.* Κυρηκτική. g Ἴασσα in *Ed. Bas.* h *Strab.* p. 315. C. i Ita ex *Casauboni* conjectura. In *Ed. Bas.* πρὸς ἀλλήλους. k In *MSS. Strabonis* Ἄρδιον, teste *Casaubono.* l *Strab.* p. 315. *D.* m Σκορδίσται in *Ed. Bas.*

Μακεδόνων ἢ Θρακῶν. ΟΤΙ [a] μετὰ τὴν τῶν A Ἀρδιαίων καὶ Πληραίων παραλίαν, [b] Ῥιζαίων κόλπος ἐστὶν, καὶ Ῥίζων πόλις· καὶ Δρίλων ἐφεξῆς πρὸς νότον ποταμὸς, ἀνάπλουν ἔχων πρὸς ἕω μέχρι τῆς Δαρδανικῆς· συνάπτει τοῖς τε Μακεδονικοῖς καὶ τοῖς Παιονικοῖς ἔθνεσι πρὸς μεσημβρίαν· εἶτα Δυῤῥάχιον ὁμώνυμος τῇ χεῤῥονήσῳ πόλις, Κερκυραίων κτίσμα· εἶτα Ἄψος ποταμός· εἶτα Ἀπολλωνία πόλις, Κορινθίων κτίσμα· εἶτα [c] Ἄωος ποταμός· εἶτα Βαλλιακὴ πόλις, καὶ τὰ Κεραύνια ὄρη, καὶ Χάονες, ἡ ἀρχὴ τοῦ Ἰονίου κόλπου, καὶ νῆσος [d] Σασώ· [e] καὶ ἔστιν τὸ μὲν Ἰόνιον ὄνομα, ἡ ἀρχὴ τοῦ κόλπου· τὸ δὲ Ἀδρίας, τοῦ ἔσω μέρους τοῦ B μυχοῦ· νῦν δὲ σύμπας ὁμοίως καλεῖται. καὶ εἰσὶν ἀπὸ Λιβυρνίας εἰς τὰ Κεραύνια ὄρη ἡ παραλία, στάδια δισχίλια· ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ μυχοῦ τοῦ Ἀδρίου ὁδὸς, ἕως τῶν Κεραυνίων ὀρέων πεζῇ, ἡμερῶν πλειόνων ἢ λʹ. κατὰ δὲ θάλασσαν ὁ πλοῦς, ἡμερῶν ἕξ· καὶ ἔστιν πᾶσα ἡ παραλία αὕτη εὔγειος, καὶ πάμφορος, καὶ εὐάμπελος, καὶ εὔδενδρος. ΟΤΙ [f] ἡ ὑπερκειμένη τῆς παραλίας Ἰλλυρία, πᾶσά ἐστιν ὀρεινὴ καὶ ψυχρὰ καὶ νιφοβόλος· ἡ δὲ προσάρκτιος καὶ μᾶλλον, ὥστε καὶ τῶν ἀμπέλων σπάνιον εἶναι. ταῦτα δὲ τὰ χωρία Παννόνιοι κατέχουσι· πρὸς νότον μὲν μέχρι [g] Δαλματέων καὶ Ἀρδιαίων, C πρὸς ἄρκτον δὲ μέχρι τοῦ Ἴστρου ποταμοῦ, πρὸς ἕω δὲ Σκορδίσκοις συνάπτονται· τῇ δὲ παρὰ τὰ ὄρη τῶν Μακεδόνων καὶ Θρακῶν. ΟΤΙ ἐν Αὐταριάταις, ἔθνει Ἰλλυρικῷ ἐπισήμῳ, ὕδωρ ἐστὶν ῥέον ὑπὸ ἄγκει τινὶ τοῦ ἔαρος· ἀρυσάμενοι δὲ τὸ ὕδωρ καὶ ἀποθέντες ἡμέρας εʹ. εἶχον· εἶτα ἐξεπήγνυτο, καὶ ἦσαν ἅλες. ΟΤΙ [h] μετὰ τὴν τῶν Σκορδίσκων χώραν ἡ τῶν Τριβαλλῶν καὶ Μυσῶν ἐστιν χώρα, παρὰ τὸν Ἴστρον οὖσα· καὶ τὰ ἕλη τὰ τῆς ἐντὸς Ἴστρου μικρᾶς Σκυθίας. ΟΤΙ [i] ἀπὸ τοῦ νοτιωτάτου στόματος τοῦ Ἴστρου, ὅπερ Ἱερὸν καλεῖται, ἐπὶ νότον ἰόντι τὴν τοῦ Πόντου παραλίαν, Ἴστρος ἐστὶν πολίχνιον ἀπὸ φʹ. D σταδίων, Μιλησίων κτίσμα· εἶτα ἕτερον πολίχνιον Τόμις, ἀπὸ σνʹ. σταδίων· εἶτα πόλις [k] Κάλατις, ἀπὸ σπʹ. σταδίων, Ἡρακλεωτῶν κτίσμα· εἶτα πόλις Ἀπολλωνία, ἀπὸ ͵ατʹ. Καλάτιδος σταδίων, κτίσμα Μιλησίων. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ Ἀπολλωνίας καὶ Καλάτιδος, Ὀδησσός ἐστιν· [l] εἶτα τὰ τοῦ Αἵμου ὄρους ἀνατολικὰ πέρατα, ἀρξάμενα ἀπὸ τῶν ἄλσεων· εἶτα Μεσημβρία, Μεγαρέων κτίσμα· εἶτα Ἀγχιάλη πόλις· εἶτα Ἀπολλωνία.

Thracum aut Macedonum est. Quod post Ardiæorum & Pleræorum oram maritimam Rhizæorum sinus est, & Rhizon oppidum: deinde ad austrum Drilo fluvius, quo adverso navigatur orientem versus usque ad Dardanicam. Attingit Macedonicas gentes & Pæonicas ad meridiem. Deinde Dyrrachium urbs est, ejusdem nominis cum peninsula, Corcyræorum opus. Deinde Apsus fluvius: ab hoc urbs Apollonia, à Corinthiis condita. Mox Aous fluvius: deinde Balliace urbs, & Ceraunii montes, & Chaones, initium sinus Ionii, & insula Saso. Est autem propria appellatio Ionii, qua parte sinus incipit: Adriatici vero, qua interior ejus sinus pars est, nunc autem sinus universus eodem gaudet nomine. Sunt autem à Liburnia ad Ceraunia usque per oram maritimam, stadiorum 2000. Via à sinu Adriatico usque ad Ceraunios montes pedibus eunti, dierum est plus quam 30. Navigatio per mare, dierum sex. Universa hæc ora maritima frugum atque rerum omnium ferax est, vinetis atque arboribus optime consita. Quod quæ supra oram illam maritimam sita est Illyria, omnis montana est, & frigida, & nivibus oppleta: quæ ad septentrionem spectat, adhuc magis, ita ut raro vitem ferat. Hæc loca Pannonii tenent: ad austrum quidem, ad Dalmatas usque & Ardiæos pertinentia; ad septentrionem vero, usque ad Istrum fluvium; ad ortum, Scordiscos attingentia, qua Macedonum ac Thracum montes sunt. Quod in Autariatis, gente Illyrica insigni, aqua fit, é valle quadam verno tempore fluens: quæ hausta & per quinque dies deposita coagulatur, & sal efficitur. Quod post Scordiscorum regionem, Triballorum & Mysorum sit regio, juxta Istrum sita: item paludes minoris intra Istrum Scythiæ. Quod ab Istri ostio maxime australi, quod appellant Sacrum, versus austrum per oram Ponti maritimam eunti ad stadia quingenta, Ister sit, oppidum exiguum, Milesiorum opus: deinde oppidulum aliud, Tomis, ad stadia 250. Post stadia 280 urbs Calatis, Heracleotarum colonia: inde stadiis MCCC abest Apollonia, à Milesiis condita. In medio Apolloniam inter & Calatidem spatio, Odessus est: postea montis Æmi orientalis extremitas, incipiens à Lucis: deinde Mesembria, Megarensium colonia: ac deinceps Anchiale urbs; & mox Apollonia.

a *Strab.* p. 316. *A.* B. C. D. b Ita ex *Strabone.* In *Ed. Bas.* Ῥιζαὶ κόλπος καὶ Ῥίζον πόλις. c In *Ed. Bas.* Λᾶος ποταμός. d Ita *Ptolemæus* Σάσων *Polyb.* e *Strab.* p. 317. *A.* f *Strab.* p. 317. C. D. g Δαλματαίων in *Ed. Bas.* h *Strab.* p. 318. *B.* i *Strab.* p. 319. *A. B. C. D.* k Κάλλατις in *Ed. Bas.* l Apud *Strab.* Εἶτα τὸ Αἷμον ὄρος μέχρι τῆς δεῦρο θαλάττης διῆκον.

Rursum ab Apollonia usque ad Cyaneas stadia sunt 1500. In medio spatio Thynias & Salmydessus est, littus desertum & lapidosum, importuosum, ad aquilonem late patens & apertum, longitudine usque ad Cyaneas stadiorum fere 700. Sunt autem Cyaneæ perexiguæ insulæ juxta os Ponti, altera Europæ, altera Asiæ contigua, freto disjunctæ, quod latitudinem habet stadiorum circiter viginti. Tantum etiam est intervallum inter templum Byzantii & templum Chalcedonis: eæque sunt summæ Thracii Bospori & Ponti ipsius angustiæ. Quod Thracum lingua urbs Bria appellatur; unde Mesembria, tanquam Mesios oppidum; & Selymbria, oppidum Selyos: item Ænus olim Poltyobria vocabatur, tanquam Poltyos oppidum. Quod Megarensibus aliquando oraculum de colonia consulentibus Deus responderit, ut urbem ex adverso cæcorum locarent, Byzantium significans: nam Chalcedonios appellabat cæcos, qui cum ad eum locum decem & septem annis prius appulissent, non adverterint tanquam cæci, ut meliorem locum Byzantium eligerent, sed Chalcedonem duxerint, quæ tenuior esset. Quod Pelamys in paludibus lacus Mæotidis nascitur: inde ubi parum adoleverit, in Pontum descendit, atque ad Asianum litus Trapezuntem usque excurrens, ob exiguitatem non capitur. Inde ad Sinopen usque venatio ipsius primum incipit, ubi paulatim augescens juxta Byzantium insignem magnitudinem habent, & capitur maxime. Nam in cornu, quod juxta Byzantium est, sinuosum maris gurgitem ad occidentem conversum, ingrediens, capiendam se præbet commodissime. Quod cornu juxta Byzantium nomen acceperit, quia mare illud cornu cervino simile est: habet enim sinus quosdam ramis non absimiles. Quod regio, quam nunc Græci habent, à Barbaris prius habitabatur; scilicet, Pelops e Phrygia populum in eam partem duxit, quæ ab ipso Peloponnesus nunc dicta est; Danaus vero ex Ægypto. Dryopes, Caucones, Pelasgi, Leleges, & nonnulli alii, regiones Græciæ inter se partiti sunt. Nam Atticam Thraces cum Eumolpo tenebant: ex Phocide Aulidem, Tereus: Cadmeiam autem, Phœnices, qui cum Cadmo venerunt, tenuere: Bœotiam, Aones, & Tembices, & Hyantes. Quin & nomina quædam Barbariem præ se ferunt; ut Cecrops, Codrus, Æclus, Cothus, Drymas, Crinanus. Et nunc sane totam Epirum, & Græciam fere, & Peloponnesum,

A πάλιν δ' ἀπὸ τῆς Ἀπολλωνίας ἐπὶ Κυανέας, στάδιοί εἰσιν ͵αφ'. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ, ἥ τε Θυνιὰς καὶ Σαλμυδησσὸς, αἰγιαλὸς ἔρημος καὶ λιθώδης, ἀλίμενος, ἀναπεπταμένος πολὺς πρὸς τὸν βορρᾶν, σταδίων ὅσον ψ'. μέχρι Κυανέων τὸ μῆκος. αἱ δὲ Κυάνεαι νησίδιά εἰσιν δύο, πρὸς τῷ στόματι τοῦ Πόντου· τὸ μὲν τῇ Εὐρώπῃ προσεχὲς, τὸ δὲ τῇ Ἀσίᾳ, διειργόμενα πορθμῷ, ὅσον κ'. σταδίων· τοσοῦτον δὲ διέχει καὶ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Βυζαντίων, καὶ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Χαλκηδονίων, ὅπερ ἐστὶν τὸ στενότατον τοῦ Θρακίου Βοσπόρου καὶ τὸ τοῦ Πόντου στόμα. ΟΤΙ Θρακιστὶ καλεῖται ἡ πόλις, Βρία. διὸ Μεσημβρία μὲν, ἡ τοῦ Μέσιος βρία· Σηλυμ- B βρία δὲ, ἡ τοῦ Σήλυος βρία. ἡ δὲ Αἶνος ποτὲ [a] Πολτυοβρία ἐκαλεῖτο, τοῦ Πόλτυος βρία. ΟΤΙ [b] Μεγαρεῦσι χρωμένοις ποτὲ, περὶ ἀποικίας, ἔχρησεν ὁ Θεὸς, κτίζειν πόλιν ἀπέναντι τῶν τυφλῶν, λέγων τὸ Βυζάντιον· τοὺς γὰρ Χαλκηδονίους τυφλοὺς ἐκάλει, διὰ τὸ πρὸ δεκαεπτὰ ἐτῶν ἐλθόντες οὐκ ἐνενόησαν, ὡς τυφλοὶ δῆθεν, τὴν ἀμείνω χώραν ἐκλέξασθαι τὸ Βυζάντιον, ἀλλ' ἔκτισαν τὴν χείρω, τὴν Χαλκηδόνα. ΟΤΙ [c] ἡ Πηλαμὺς γεννᾶται μὲν ἐν τοῖς ἕλεσι τῆς Μαιώτιδος λίμνης· εἶτα ἐκεῖ ὀλίγον αὐξηθεῖσα κατέρχεται εἰς τὸν Πόντον· εἶτα τὰ Ἀσιανὰ μέρη ἐπιλαβοῦσα ἕως Τραπε- C ζοῦντος, διὰ τὴν μικρότητα οὐ θηρεύεται. ἐντεῦθεν δ' ἕως Σινώπης ἄρχεται θηρεύεσθαι, καὶ κατὰ μικρὸν αὐξηθεῖσα ἐν Βυζαντίῳ ἤδη ὡραία ἐστὶν, καὶ θηρεύεται μάλιστα· καὶ εἰς τὸ κέρας τὸ κατὰ Βυζάντιον, κολπῶδες πρὸς δυσμὰς ἀνάχυμα τῆς θαλάσσης, εἰσέρχεται, καὶ ἀγρεύεται μάλιστα. ΟΤΙ τὸ κατὰ Βυζάντιον κέρας ὠνόμασται, διὰ τὸ ἐοικέναι ἐλάφου κέρατι τὴν ταύτῃ θάλασσαν· ἔχει γὰρ κόλπους τινὰς, ὡς ἂν ἀποφύσεις. ΟΤΙ [d] ἡ νῦν Ἑλλὰς χώρα, Βαρβάρων ἦν πρότερον κατοικία· οἷον Πέλοπος μὲν ἐκ τῆς Φρυγίας ἐπαγαγομένου λαὸν, εἰς τὴν ἀπ' αὐτοῦ κληθεῖσαν Πελοπόν- D νησον· Δαναοῦ δ' ἐξ Αἰγύπτου· Δρυόπων δὲ, καὶ Καυκώνων, καὶ Πελασγῶν, καὶ Λελέγων, καὶ ἄλλων τοιούτων, κατανειμαμένων τὰ χωρία τῆς Ἑλλάδος· τήν τε γὰρ Ἀττικὴν, οἱ μετὰ Εὐμόλπου Θρᾷκες ἔσχον· τῆς δὲ Φωκίδος τὴν [e] Αὐλίδα, Τηρεύς· τὴν δὲ Καδμείαν, οἱ μετὰ Κάδμου Φοίνικες· αὐτὴν δὲ τὴν Βοιωτίαν, Ἄονες καὶ Τέμβικες καὶ Ὕαντες. καὶ ἀπὸ τῶν ὀνομάτων δ' ἐνίων τὸ βάρβαρον ἐμφαίνεται· Κέκροψ, Κόδρος, [f] Αἶκλος, Κόθος, Δρύμας, Κρινανός. καὶ νῦν δὲ πᾶσαν Ἤπειρον καὶ Ἑλλάδα σχεδὸν, καὶ Πελοπόννησον

a Πολτιοβρία *Strab.* Vide *Palmerii* Exerc. p. 300. & *Steph.* v. Σηλυμβρία, ubi Πολτυμβρία legitur. b *Strab.* p. 320. C. c *Strab.* p. 320. *A. B.* d *Strab.* p. 321. *A. B. C.* e Δαυλίδα *Strab.* f Ἔκλος In *Ed. Bas.*

A καὶ Μακεδονίαν, Σκύθαι Σκλάβοι νέμονται· καὶ ἡ Ἰωνία δὲ ὑπὸ Καρῶν καὶ Λελέγων ἐκρατεῖτο. ΟΤΙ ὑπὸ τὸ ἕκτον κλίμα κεῖται ἡ Ἄλπις τὸ ὄρος, καὶ πρὸς ἀνατολὰς σχεδὸν ἐπ' εὐθείας διήκει ἡ ὀρεινὴ αὕτη ῥάχις, ἕως Αἵμου ὄρους, τοῦ εἰς τὸν Εὔξεινον λήγοντος· ὠνόμασται δὲ καθ' ἕκαστον ἔθνος, οὕτως· Ἄλπις, Ὄκρα, Καρούαγκα, Ἄλβις, Βέβια· καὶ ταῦτα μὲν, τὰ Ἰλλυρικὰ ὄρη· τὰ δὲ Μακεδονικὰ, Βερτίσκος, Σκάρδον, Ὄρβηλος, Ῥοδόπη, Αἷμος· ταῦτα δὲ τὰ ἔσχατα δύο, Θράκιά εἰσιν. μεταξὺ δὲ τῆς ῥάχεως ταύτης καὶ τοῦ Ἴστρου κάθηνται ἔθνη ταῦτα, Ῥαιτοὶ, Οὐϊνδελικοὶ, Νωρικοὶ, Παννόνιοι οἱ ἄνω, Παννόνιοι οἱ κάτω, Σκορδίσκοι, Δαλμάται, Μυσοὶ οἱ ἄνω, Μυσοὶ B οἱ κάτω, διήκοντες ἕως τῆς Πεύκης νήσου· οἱ δὲ Ἰλλυριοὶ καὶ οἱ Μακεδόνες καὶ οἱ Θρᾷκες πρὸς νότον εἰσὶν τῆς ῥάχεως ταύτης. ΟΤΙ [a] ἀπὸ Ἀπολλωνίας, τῆς ἐν τῷ Ἀδρίᾳ Ταυλαντίων τῶν Μακεδονικῶν πόλεως, ἥ ἐστιν πλησίον Δυῤῥαχίου, ἄρχεται ἡ [b] Ἐγνατία ὁδὸς, πρὸς ἕω βεβηματισμένη κατὰ μίλιον καὶ [c] κατεστηλοθετημένη, μέχρι Κυψέλου καὶ Ἕβρου ποταμοῦ· μιλίων δέ ἐστιν φλέ. καὶ ἐὰν ᾖ τὸ μίλιον στάδια ή. γίνεται αὕτη ἡ ὁδὸς σταδίων ͵δσπ΄. ἐὰν δὲ ὡς Πολύβιος βούλεται, ὑπερβάλλῃ τὸ μίλιον τοῦ ὀκτασταδίου δίπλεθρον, ὅ ἐστιν τριτημόριον τοῦ σταδίου· τὸ γὰρ πλέθρον ἑκτημόριόν ἐστιν τοῦ σταδίου· προσθετέον τοῖς ͵δσπ΄. σταδίοις, τὸ τρίτον τῶν φλέ· τουτ' ἔστιν ροή. καὶ γίνονται ͵δυνή. C ΟΤΙ Πτολεμαῖος μὲν τὸ τῆς Μακεδονίας βόρειον πέρας εἶναι λέγει, τὴν γραμμὴν τὴν διὰ Βερτίσκου ὄρους καὶ Σκάρδου καὶ Ὀρβήλου ἐκβαλλομένην· πρὸς ἀνατολὰς μὲν, ἕως μέσης τῆς Προποντίδος· πρὸς δυσμὰς δὲ, ἕως τῶν ἐκβολῶν Δρίλωνος ποταμοῦ, τοῦ ἐκ τοῦ Βερτίσκου ὄρους ἀνίσχοντος· ἵνα τὰ βορειότερα τῶν ὀρέων τούτων καὶ τῆς γραμμῆς ταύτης ᾖ, τὰ μὲν Ἰλλυρικὰ, τὰ δὲ Θράκια· ὁ δὲ Στράβων οὐχ' οὕτως· [d] ἀλλὰ τὴν Ἐγνατίαν ὁδὸν μεθόριον τίθησιν Ἰλλυρίας καὶ τῆς Ἠπείρου, ἀπὸ Ἀπολλωνίας ἕως πόλεως Λυχνιδίου, καὶ τόπου καλουμένου οὕτως, Πυλῶνος· τὰ δὲ λοιπὰ τῆς ὁδοῦ ταύτης, διά τε Ἡρακλείας καὶ Λυγκηστῶν καὶ Ἑόρ- D δων, εἰς Ἔδεσσαν καὶ Πέλλαν, ἕως Θεσσαλονικείας. μίλια δέ εἰσιν ταῦτα, σξζ΄. τὰ δὲ λοιπὰ ἕως ποταμοῦ Ἕβρου, τοσαῦτα. ΟΤΙ ἀπὸ Ἀπολλωνίας πόλεως ἡ Ἐγνατία ὁδὸς διορίζει πρὸς νότον τὴν Ἤπειρον, περιεχομένην ὑπὸ τοῦ Ἀδριατικοῦ πελάγους, ἕως τοῦ κόλπου τοῦ Ἀμβρακικοῦ. ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου πρὸς ἕω, ἕως Αἰγαίου, Ἑλλάς ἐστιν, πρὸς νότον ἔχουσα τὴν Πελοπόννησον. ΟΤΙ [e] ὁ Στρυμὼν ποταμὸς διορίζει Μακεδονίαν καὶ Θρᾴκην· ἡ δὲ Θρᾴκη κλυζομένη

& Macedoniam, Scythæ Sclavi tenent. Ioniam Cares, & Leleges, tenebant. Quod sub sexto climate Alpis mons jacet, & ad ortum juxta rectam fere lineam dorsum ejus montanum porrigitur, usque ad montem Æmum, qui in pontum Euxinum desinit. Nomina autem habet juxta unamquamque gentem hæc: Alpis, Ocra, Caruanca, Albis, Bebia; & hi Illyrici montes sunt: Macedonici vero, Bertiscus, Scardon, Orbelus, Rhodope, Æmus; è quibus duo extremi Thracii sunt. Inter hoc dorsum & Danubium hæ gentes intersunt, Rhæti, Vindelici, Norici, Pannones superiores & inferiores, Scordisci, Dalmatæ, Mysi superiores & inferiores, qui usque ad Peucen insulam progrediuntur. Cæterum Illyrii & Macedones & Thraces ab hoc dorso ad austrum tendunt. Quod ex Apollonia in Adria, quæ Taulantiorum Macedoniæ urbs est prope Dyrrhachium sita, via Egnatia incipit versus ortum, per millia passuum dimensa, atque lapideis columnis notata, usque ad Cypselum & Hebrum amnes. Est autem milliarium 535. Quod si in singula milliaria octo stadia computentur, venient in hanc viam stadia 4280 Sin vero, ut vult Polybius, milliare superet octo stadia duobus jugeribus, i. e. triente stadii (jugerum enim sexta pars stadii) stadiis 4280. addenda est tertia pars milliarium 535. i. e. stadia 178. & in universum fient quatuor millia quadringenta quinquaginta octo. Quod Ptolemæus latus Macedoniæ septentrionale ait esse lineam per montem Bertiscum, & Scardum, & Orbelum ejectam; ad ortum quidem usque ad mediam Propontidem, ad occasum vero usque ad ostia Drilonis fluvii, ex monte Bertisco orientis: ita ut partes horum montium & lineæ hujus septentionales partim sit Illyrica natio, partim Thracica. Porro Strabo non ita definit; sed viam Egnatiam terminum Illyriæ & Epiri statuit, ab Apollonia usque ad Lychnidium urbem exiguam, & locum quem Pylonis appellant. Cætera hujus viæ per Heracleam, & Lyncestas, & Eordos, in Edessam & Pellam, usque ad Thessalonicam. Sunt autem hæc milliaria 267. Reliqua pars usque ad Hebrum fluvium totidem milliarium est. Quod ab urbe Apollonia via Egnatia Epirum terminat versus austrum, circumdatam à mari Adriatico usque ad sinum Ambracium. A sinu Ambracio versus ortum usque ad Ægæum Hellas est, habens Peloponnesum à meridie. Quod Strymon fluvius Macedoniam & Thraciam disterminat. Thracia vero mari alluitur

a *Strab.* p. 322. D b Ἰγνατία *Strab.* c Κατεστηλωμένη *Strab.* d *Strab.* p. 323. A. B. e *Strab.* p. 323. B. C.

a *Strab.*

Ægæo, & Melane sinu, & Hellesponto, & Propontide, & Bosporo, ac ponto Euxino, atque in Æmum montem desinit. Septentrionale latus Thraciæ constituunt Æmus & Rhodope & Orbelus montes; occiduum vero, Strymon fluvius. Quod Myrtoum pelagus continetur à Sunio usque ad Corinthum & Saronicum sinum: deinde latere orientali Peloponnesi usque ad Maleam & Cythera, & Cretæ partem borealem. In hoc mari etiam Cyclades insulæ sitæ sunt. Quod Dodona in regione Molottorum jaceat, qui Epirum tenent. Quod à Cerauniis montibus, & Chaonibus, præternavigatio ortum versus sit stadiorum 1300. usque ad os Ambracii sinus, quo loco finitur Epirus. Quod à Cassiope portu Corcyræ usque ad Brundusium stadia sint 1700. Quod os ipsum Ambracii sinus stadiorum sit quatuor; ambitus autem trecentorum. Circumhabitant ipsum, à septentrione Amphilochi, ab ortu Acarnanes, ab occasu Cassopæi, & Nicopolis ab Augusto condita. In intimo sinu hoc Ambracia urbs est, à qua sinus nomen habet, nec procul à mari abest. Hanc Pyrrhus Epirotarum rex reddidit celebrem, regia sede illic constituta. Fuit autem à Gorgo Cypseli filio ædificata Ambracia. Quod Actia, ludi quinquennales, sint Nicopoli: quo loco Augustus, Antonio navali pugna devicto, tum ipsam urbem appellavit Nicopolin, quæ prius Actium dicebatur, juxtaque illam Actia (certamen Olympicum) celebranda instituit. Quod post Epigonorum adversus Thebas expeditionem, Alcmæon à Diomede accersitus ad eum in Ætoliam concessit, inque hac Ætolia, & Amphilochia, & Acarnania occupandis socium se ei præbuit. Cæterum cum illos ad bellum Trojanum Agamemnon accerseret, Diomede proficiscente, Alcmæon in Acarnania remanens Argos condidit, appellavitque Amphilochium cognomento fratris: Inachum quoque fluvium, qui per illam regionem in sinum influit, ab Argivo amne Inacho appellavit. Quod juxta Macedoniam & Thessaliam, circa Pœum montem & Pindum Æthices sint, & Penei fontes. Dodonæum autem oraculum in Thesprotia est, & Dodonam Thesprotida cognominarunt poëtæ. Jacet autem in radicibus Tomari montis, à quo monte Jovis vates, quos Poëta vocat *ἀνιπτόποδας*, Tomuri vocabantur, per syncopen scilicet Τομάρουροι, tanquam Tomari custodes dicas. Hinc illud Odysseæ,

A Αἰγαίῳ τε πελάγει, καὶ τῷ Μέλανι κόλπῳ, καὶ Ἑλλησπόντῳ, καὶ Προποντίδι, καὶ Βοσπόρῳ, καὶ Εὐξείνῳ πόντῳ, εἰς τὸν Αἶμον τὸ ὄρος περαιοῦται· ἡ δὲ βόρειος τῆς Θρᾴκης πλευρά, ὁ Αἶμός ἐστιν καὶ ἡ Ῥοδόπη καὶ ὁ Ὄρβηλος τὰ ὄρη· ἡ δὲ δυσμικὴ πλευρά, ὁ Στρυμὼν ποταμός ἐστιν. ΟΤΙ τὸ Μυρτῷον πέλαγος περιέχεται ἀπὸ Σουνίου ἕως Κορίνθου, καὶ τοῦ Σαρωνικοῦ κόλπου· εἶτα τῇ ἀνατολικῇ τῆς Πελοποννήσου πλευρᾷ, ἕως Μαλείας καὶ Κυθήρων καὶ Κρήτης τῶν βορείων μερῶν· ἐν ᾧ πελάγει καὶ αἱ Κυκλάδες εἰσίν. ΟΤΙ [a] ἡ Δωδώνη ἐν τῇ τῶν Μολοττῶν χώρᾳ ἐστίν, τῶν ἐν Ἠπείρῳ. ΟΤΙ ἀπὸ τῶν Κεραυνίων ὀρέων καὶ Χαόνων, ὁ ἐπὶ τὴν ἕω παράπλους σταδίων ἐστὶν ͵ατ'. ἕως
B τοῦ στόματος τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου, ἔνθα καὶ ἡ Ἤπειρος περαιοῦται. ΟΤΙ ἀπὸ Κασσιόπης λιμένος τῆς ἐν Κερκύρᾳ ἕως Βρεντεσίου, στάδια ͵αψ'. ΟΤΙ [b] τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου, τὸ μὲν στόμα σταδίων ἐστὶν δ'. ὁ δὲ περίπλους, τ'. σταδίων ἐστίν. ἐποικοῦσι δ' αὐτὸν Ἀμφίλοχοι μὲν πρὸς βορρᾶν, Ἀκαρνᾶνες δὲ πρὸς ἀνατολάς, Κασσωπαῖοι δὲ καὶ Νικόπολις (Αὐγούστου κτίσμα) πρὸς δυσμάς. ἐν δὲ τῷ μυχῷ τοῦ κόλπου, Ἀμβρακία ἐστὶν πόλις, ἐξ ἧς ὁ κόλπος ὠνόμασται, ὀλίγον ἀπὸ θαλάσσης· ἣν Πύρρος ὁ Ἠπειρώτης ἐπίσημον ἐποίησεν, βασιλείῳ ταύτῃ χρησάμενος. κτίσμα δ' ἐστὶν [c] Γόργου τοῦ Κυψέλου παιδὸς ἡ Ἀμβρακία πόλις. ΟΤΙ τὰ Ἄκ-
C τια πενταετηρικὸς ἀγών ἐστιν ἐν Νικοπόλει· ἔνθα ὁ Αὔγουστος Ἀντώνιον καταναυμαχήσας περὶ τὸ Ἄκτιον, τήν τε πόλιν ἐκάλησεν Νικόπολιν, καὶ περὶ τὸ Ἄκτιον τὰ Ἄκτια ἀγῶνα [Ὀλυμπικὸν] ἔθηκεν. ΟΤΙ μετὰ τὴν τῶν Ἐπιγόνων εἰς Θήβας στρατείαν, Ἀλκμαίων παρακληθεὶς ὑπὸ Διομήδους συνῆλθεν εἰς Αἰτωλίαν αὐτῷ· καὶ συγκατεκτήσαντο ταύτην τε τὴν Αἰτωλίαν, καὶ τὴν Ἀμφιλοχίαν, καὶ τὴν Ἀκαρνανίαν. καλοῦντος δ' αὐτοὺς ἐπὶ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον Ἀγαμέμνονος, ὁ μὲν Διομήδης ἐπορεύθη· ὁ δὲ Ἀλκμαίων, μείνας ἐν τῇ Ἀκαρνανίᾳ, τὸ Ἄργος ἔκτισεν, καλήσας Ἀμφιλοχικὸν ἐπώνυμον τοῦ ἀδελφοῦ· Ἴναχον δέ, τὸν διὰ τῆς χώρας ῥέοντα
D ποταμὸν εἰς τὸν κόλπον, ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν Ἀργείαν προσηγόρευσεν. ΟΤΙ [d] πλησίον τῆς τε Μακεδονίας καὶ τῆς Θετταλίας, περὶ τὸ Ποῖον ὄρος καὶ τὴν Πίνδον, Αἴθικές τε καὶ αἱ τοῦ Πηνειοῦ πηγαί. τὸ δὲ ἐν Δωδώνῃ μαντεῖον ἐν τῇ Θεσπρωτίᾳ ἐστίν· καὶ οἱ ποιηταὶ Θεσπρωτίδα τὴν Δωδώνην ἔφασαν. [e] κεῖται δὲ ὑπὸ τῷ Τομάρῳ ὄρει· καὶ ἀπὸ τοῦ Τομάρου ὄρους καὶ οἱ τοῦ Διὸς ὑποφῆται ἀνιπτόποδες, τόμουροι ἐκαλοῦντο, ἐν συγκοπῇ ἀπὸ τοῦ [f] τομαρούροι, ὡς ἂν τοῦ Τομάρου φύλακες. καὶ τὸ ἐν τῇ [g] Ὀδυσσείᾳ

a *Strab.* p. 324. *A.* b *Strab.* p. 324. *D.* p. 325. *A. B. C. D.* p. 326. *A.* c Ita apud *Scymnum Chium.* v. 454. In *Strabone* Τόλγου. d *Strab.* pag. 327. C.

e *Strab.* pag. 328. C. D. f Ita *Casaub.* Τομόρουροι in *Ed. Bas.* g *Odyss.* π. v. 404.

ὑπὸ Ἀμφινόμου λεγόμενον. „Εἰ μέν κ' αἰνήσωσι A Διὸς μεγάλοιο θέμιστες, „Εἰ μέν κ' αἰνήσωσι Διὸς μεγάλοιο Τόμουροι. οὐδαμοῦ γὰρ τὰ μαντεῖα θέμιστας καλεῖ Ὅμηρος, ἀλλ' ἐπὶ τῶν πολιτικῶν καὶ νομίμων ἐθῶν εἴωθεν καλεῖν τὸ θέμιστας· [a] πρότερον δὴ ὑπὸ ἀνδρῶν προφητῶν ἐκρατεῖτο· ὕστερον δὲ ὑπὸ τριῶν γυναικῶν γραιῶν. ἦν δὲ πρότερον περὶ [b] Σκότουσαν πόλιν τῆς Πελασγιώτιδος τὸ χρηστήριον· ἐμπρησθέντος δ' ὑπό τινων τοῦ δένδρου, μετηνέχθη κατὰ χρησμὸν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Δωδώνῃ. ἐχρησμῴδει δ' οὐ διὰ λόγων, ἀλλὰ διά τινων συμβόλων, ὥσπερ τὸ ἐν Λιβύῃ Ἀμμωνιακόν· ἴσως δέ τινα πτῆσιν αἱ τρεῖς περιστεραὶ ἐπέτοντο ἐξαίρετον, ἐξ ὧν αἱ ἱέρειαι παρατηρούμεναι προεθέσπιζον. B φασὶν δὲ καὶ κατὰ τὴν τῶν Μολοττῶν καὶ Θεσπρωτῶν γλῶτταν, τὰς γραίας πελίας καλεῖσθαι, καὶ τοὺς γέροντας πελίους· καὶ ἴσως οὐκ ὄρνεα ἦσαν αἱ θρυλούμεναι πελειάδες, ἀλλὰ γυναῖκες γραῖαι τρεῖς, περὶ τὸ ἱερὸν σχολάζουσαι. ΟΤΙ ἡ παροιμία, [c] τὸ ἐν Δωδώνῃ χαλκεῖον, ἐντεῦθεν ὠνομάσθη. χαλκεῖον ἦν ἐν τῷ ἱερῷ, ἔχον ὑπερκείμενον ἀνδριάντα, κρατοῦντα μάστιγα χαλκῆν, ἀνάθημα Κορκυραίων· ἡ δὲ μάστιξ ἦν τριπλῆ ἁλυσιδωτὴ, ἀπηρτημένους ἔχουσα ἐξ αὐτῆς ἀστραγάλους· οἱ πλήττοντες τὸ χαλκεῖον συνεχῶς, ὁπότε αἰωροῖντο ὑπὸ τῶν ἀνέμων, μακροὺς ἤχους ἀπειργάζοντο· ἕως ὁ μετρῶν τὸν χρόνον, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἤχου C μέχρι τέλους, καὶ ἐπὶ υ. προελθεῖν· ὅθεν καὶ ἡ παροιμία ἐλέχθη, ἡ Κερκυραίων μάστιξ. ΟΤΙ ἡ Κόρκυρα τὸ παλαιὸν εὐτυχὴς ἦν, καὶ δύναμιν ναυτικὴν πλείστην εἶχεν, ἀλλ' ὑπὸ πολέμων τινῶν καὶ τυράννων ἐφθάρη· καὶ ὕστερον ὑπὸ Ῥωμαίων ἐλευθερωθεῖσα οὐκ ἐπῃνέθη, ἀλλ' ἐπὶ λοιδορίᾳ παροιμίαν ἔλαβεν, ἐλευθέρα Κόρκυρα χέζ' ὅπου θέλεις. ΟΤΙ ἡ Μακεδονία περιορίζεται, ἐκ μὲν δυσμῶν τῇ παραλίᾳ τοῦ Ἀδρίου· ἐξ ἀνατολῶν δὲ, τῇ παραλλήλῳ ταύτης μεσημβρινῇ γραμμῇ, τῇ διὰ τῶν ἐκβολῶν Ἕβρου ποταμοῦ καὶ Κυψέλων πόλεως· ἐκ βορρᾶ δὲ, τῇ νοουμένῃ εὐθείᾳ γραμμῇ, τῇ διὰ Βερτίσκου ὄρους, καὶ Σκάρδου, καὶ Ὀρβήλου, καὶ Ῥοδόπης, καὶ Αἵμου. τὰ γὰρ ὄρη ταῦτα, ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ Ἀδρίου, D διήκει κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν ἕως τοῦ Εὐξείνου, ποιοῦντα χερρόνησον μεγάλην πρὸς νότον, τήν τε Θρᾴκην ὁμοῦ καὶ Μακεδονίαν καὶ Ἤπειρον καὶ Ἀχαΐαν· ἐκ νότου δὲ, τῇ Ἐγνατίᾳ ὁδῷ, ἀπὸ Δυρραχίου πόλεως πρὸς ἀνατολὰς ἰούσῃ, ἕως Θεσσαλονικείας· καί ἐστιν τὸ σχῆμα τοῦτο τῆς Μακεδονίας, παραλληλόγραμμον ἔγγιστα. ΟΤΙ ὁ Πηνειὸς ποταμὸς ῥέων διὰ τῶν Τεμπῶν καὶ ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ Πίνδου ὄρους, καὶ διὰ μέσης Θεσσαλίας καὶ τῶν Λαπιθῶν καὶ

quod Amphinomus ait, „Si Jovis hoc magni liqueat jussisse Themistas, „Si Jovis hoc magni liqueat jussisse Tomuros. Nusquam enim Homerus oracula Themistas appellat, sed de civilibus & legitimis consuetudinibus id nomen usurpare solet. Is locus initio tribus à viris tenebatur, qui vaticiniorum ministri erant; postea tres anus sunt adhibitæ. Prius apud Scotussam urbem Pelasgicam istud oraculum erat; arbore deinde à quibusdam incensa, translatum fuit Apollinis oraculum Dodonam. Dabat autem responsa non verbis, sed per signa quædam, quemadmodum Ammoniacum in Libya: fortassis peculiari quopiam modo tribus columbis volitantibus, sacerdotes inspicientes oraculum edebant. Ajunt insuper Molottorum & Thesprotiorum lingua, anus appellari πελίας, senes πελίους. Et fortasse volucres non fuere tres vulgatæ columbæ, sed mulieres vetulæ tres, quæ templo operam dabant. Quod proverbium, Æs Dodonæum, hinc originem sumsit. Lebes fuit æneus in templo, supra se statuam habens tenentem flagellum æreum, donum Corcyrensium: flagellum erat triplum, catenulis intextum, dependentes habens talos; qui lebetem continenter pulsantes, quoties scilicet à vento agitabantur, diu resonare fecerunt: adeo ut metientes tempus ab initio soni usque ad finem etiam ad 400. usque pervenirent; unde proverbium cœpit, Corcyrensium flagellum. Quod Corcyra olim felix exstiterit, & copiis navalibus plurimum valuerit, sed à bellis ac Tyrannis aliquot fuerit dejecta; postea à Romanis in libertatem restituta nullam laudem assecuta est, sed contumelioso proverbio occasionem fecit: Libera est Corcyra, caca ubi voles. Quod Macedonia ab occasu terminatur ora maritima Adriatici; ab ortu linea meridiana huic littori parallela, per Hebrum fluvium & urbem Cypselorum ducta; à septentrione vero linea recta, quæ per montem Bertiscum, & Scardum, & Orbelum, & Rhodopen, atque Æmum duci intelligitur. Hi montes, à mari Adriatico initium sumentes, juxta lineam rectam sese ad Euxinum usque pontum porrigunt, faciuntque ad Notum magnam Chersonesum, Thraciam scilicet, & Macedoniam, & Epirum, & Achaiam: ab austro autem finitur via Egnatia, ab urbe Dyrrhachio ortum versus Thessalonicam usque tendente: est autem Macedoniæ figura parallelogrammo similis. Quod Peneus fluvius, initio sumto à Pindo monte, per Tempe, perque mediam Thessaliam fertur, item per Lapithas, &

a *Strab.* p. 329. *A. B.* b Cum simplici σ apud *Strab.* c Vide *Zenobii* centuriam VI. 5.

Perrhæbos: atque aſſumto Europo fluvio, quem Homerus Titareſium vocat, Macedoniam terminat ad Boream, Theſſaliam vero ad Notum. Cæterum Europi fontes è Citario monte, qui Olympo continuus eſt, erumpunt. Eſt autem Olympus Macedoniæ mons: Oſſa vero & Pelion Theſſaliæ. Quod ſub radicibus Olympi juxta Peneum fluvium Gyrton habetur urbs Perrhæbica, & Magnetis, in qua regnarunt Perithous & Ixion. Diſtat Gyrton à Tyrrhene urbs Crannoniorum, ajuntque cum Poëta dixiſſet "Τῶ μὲν ἄρ' ἐκ Θρῄκης &c. Ephyros dictos fuiſſe Crannonios, Phlegyas autem Gyrtonios. Quod urbs Dion non ſit in littore Thermæi ſinus, in radicibus Olympi, ſed circiter ſeptem ſtadia diſtat. Habet autem Dion oppidum, pagum vicinum, Pimpleam, ubi Orpheus moratus eſt. Quod Vates olim etiam muſicen exercuerint. Quod poſt Dion oppidum Haliacmon fluvius eſt, in ſinum Thermæum ingrediens. Ab hoc verſus Boream ipſius ripa Pieria vocatur uſque ad Axium fluvium, in qua urbs Pydna, quæ nunc Citrum vocatur: deinde Methone, & Alorus oppidum: inde Erigon, & Lydias fluvii. A Lydia ad urbem Pellam navigatio eſt adverſa, ſtadiorum 120. Diſtat autem Methone à Pydna, ſtadiis 40. ab Aloro 70. Pydna itaque Piericum eſt oppidum: Alorus, Bottaïcum, In campo, qui ante Pydnam eſt, Romani devicto Perſe regnum Macedonum everterunt. In campo ante Methonam, accidit Philippo Amyntæ F. ut dextrum oculum amitteret, obſidione urbis catapultica ſagitta ictus. Quod Pellam, urbem prius exiguam, Philippus in immenſum auxerit, quod in ea educatus fuerit. Habet ante ſe lacum, è quo Lydias fluvius exit. Lacum hunc implet ab Axio fluvio divulſa pars. Deinceps Axius eſt, qui diviſa terra Bottiæa atque Amphaxitide, aſſumtoque fluvio Erigone, inter Chaleſtram & Thermen in mare erumpit. Super hoc fluvio locus ſitus eſt, quem Homerus Amydonem appellat, aitque Pæonum auxilia ad Trojam inde veniſſe; " Procul, ex Amydone, ab Axio late fluente. Cæterum quia Axius turbidus fluit, fons autem ex

A Περραιβῶν, δεχόμενοί τε τὸν [a] Εὔρωπον ποταμὸν, ὃν Ὅμηρος Τιταρήσιον ὠνόμασεν, διορίζει Μακεδονίαν μὲν πρὸς βορρᾶν, Θεσσαλίαν δὲ πρὸς νότον· αἱ δὲ τοῦ Εὐρώπου ποταμοῦ πηγαὶ ἐκ τοῦ [b] Κιταρίου ὄρους ἄρχονται, ὅ ἐστιν συνεχὲς τῷ Ὀλύμπῳ· καὶ ἔστιν ὁ μὲν Ὄλυμπος τῆς Μακεδονίας, ἡ δὲ Ὄσσα τῆς Θεσσαλίας, καὶ τὸ Πήλιον. ΟΤΙ ὑπὸ ταῖς ὑπωρείαις τοῦ Ὀλύμπου, παρὰ τὸν Πηνειὸν ποταμὸν, Γυρτών ἐστι πόλις Περραιβική, καὶ Μαγνῆτις, ἐν ᾗ Πειρίθοός τε καὶ Ἰξίων ἦρξαν. [c] ἀπέχει δ' ἡ Γυρτὼν τῆς Τύρρηνος, πόλεως Κραννῶν· καὶ φασὶν ὅταν εἴπῃ ὁ ποιητὴς, "Τὼ μὲν ἄρ' ἐκ Θρῄκης, Ἐφύρους μὲν λέγεσθαι τοὺς Κραννωνίους, Φλεγύας δὲ τοὺς Γυρτωνίους.
B ΟΤΙ τὸ Δίον ἡ πόλις οὐκ ἐν τῷ αἰγιαλῷ τοῦ Θερμαίου κόλπου ἐστὶν, ἐν ταῖς ὑπωρείαις τοῦ Ὀλύμπου, ἀλλ' ὅσον ζ'. ἀπέχει σταδίους· ἔχει δ' ἡ πόλις τὸ Δίον κώμην πλησίον [d] Πίμπλειαν, ἔνθα Ὀρφεὺς διέτριβεν. ΟΤΙ τὸ παλαιὸν οἱ μάντεις καὶ μουσικὴν εἰργάζοντο. ΟΤΙ μετὰ τὸ Δίον πόλιν ὁ Ἁλιάκμων ποταμός ἐστιν, ἐκβάλλων εἰς τὸν Θερμαῖον κόλπον· καὶ τὸ ἀπὸ τούτου, ἡ πρὸς βορρᾶν τοῦ κόλπου παραλία, Πιερία καλεῖται, ἕως τοῦ Ἀξίου ποταμοῦ, ἐν ᾗ καὶ πόλις Πύδνα, ἡ νῦν [e] Κίτρον καλεῖται· εἶτα Μεθώνη καὶ Ἄλωρος πόλις· εἶτα Ἐρίγων καὶ Λουδίας ποταμοί. ἀπὸ δὲ Λουδίου εἰς Πέλλαν πόλιν ἀνάπλους στάδια ρκ'. ἀπέχει δ' ἡ Μεθώνη τῆς
C μὲν Πύδνης, στάδια μ'. τῆς Ἀλώρου δὲ, ο'. στάδια. ἡ μὲν οὖν Πύδνα, Πιερική ἐστιν πόλις· ἡ δὲ Ἄλωρος, Βοτταϊκή. ἐν μὲν οὖν τῷ πρὸ τῆς Πύδνης πεδίῳ, Ῥωμαῖοι Περσέα καταπολεμήσαντες καθεῖλον τὴν τῶν Μακεδόνων βασιλείαν. ἐν δὲ τῷ πρὸ τῆς Μεθώνης πεδίῳ, γενέσθαι συνέβη [τῷ] Φιλίππῳ τῷ Ἀμύντου τὴν ἐκκοπὴν τοῦ δεξιοῦ ὀφθαλμοῦ καταπελτικῷ βέλει, κατὰ τὴν πολιορκίαν τῆς πόλεως. ΟΤΙ τὴν Πέλλαν, οὖσαν μικρὰν πρότερον, Φίλιππος εἰς μῆκος ηὔξησε, τραφεὶς ἐν αὐτῇ. ἔχει δὲ λίμνην πρὸ αὐτῆς, ἐξ ἧς ὁ Λουδίας ποταμὸς ῥεῖ· τὴν δὲ λίμνην πληροῖ τοῦ Ἀξίου τι ποταμοῦ ἀπόσπασμα. εἶτα ὁ Ἀξιὸς διαιρῶν τήν τε Βοττιαίαν καὶ
D τὴν Ἀμφαξῖτιν γῆν, καὶ παραλαβὼν τὸν Ἐρίγωνα ποταμὸν, ἐξίησι μεταξὺ Χαλέστρας καὶ Θέρμης. ἐπίκειται δὲ τῷ Ἀξιῷ ποταμῷ χωρίον, ὅπερ Ὅμηρος Ἀμυδῶνα καλεῖ, καὶ φησὶν τοὺς Παίονας ἐντεῦθεν εἰς Τροίαν ἐπικούρους ἐλθεῖν· [f] "Τηλόθεν ἐξ [g] Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντος· ἀλλ' ἐπεὶ ὁ μὲν Ἀξιὸς θολερός ἐστιν, κρήνη δέ τις ἐξ

a Εὔρωπον ex *Plinio* malit *Caſaub.* b Τιταρίου vel Τιτάρου ex *Euſtathio* reponendum cenſet *Caſaub.* c Ἀπέχει δ' αὐτῶν οὐ πολὺ πόλις Κραννὼν ex *Euſtathio* legit *Caſaubonus.* Ἀπέχει δ' ἡ Γυρτὼν) *Stephanus* περὶ πόλεων citat hæc verba *Strabonis* v. Κράνων. Quæ hodie (ut inquit *Holſtenius*) apud ipſum *Strabonem* deſiderantur: veſtigia tamen ſuperſunt in *Excerptis*, ſed parum ſincera: quæ ex *Stephano* ſic corrigenda, ἀπέχει δὲ σταδίους ρ'. τῆς Γυρτῶνος πόλεως ἡ Κραννών. d In antiquis exemplaribus Πίπλαν & Πιπλείαν ſine litera μ legi notaverunt eruditi, ut *Salmaſ.* ad *Solinum* p. 159. *Palmer.* e Dubium (inquit *Palmerius*) an ex *Strabone* apud *Livium* ſcribendum ſit *Citrum*, an ex *Livio* apud *Strabonem* Κίττιον. f *Homer.* Il. β'. v. 849. g Ἀβυδῶνος legunt *Alii.*

a *Homer.*

Ἀμυδῶνος ἀνίσχουσα καὶ ἐπιμιγνυμένη αὐτῷ καλλίστου ὕδατος, διὰ τοῦτο τὸν ἑξῆς στίχον, „ Ἀξιοῦ, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται [a] αἶαν, μεταγράφουσιν οὕτως, “ Ἀξιοῦ, ᾧ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἴης. οὐ γὰρ τὸ τοῦ Ἀξίου ὕδωρ κάλλιστον τῆς γῆς τῇ ὄψει κίδναται, ἀλλὰ τῆς γῆς τῷ Ἀξιῷ. ΟΤΙ μετὰ τὸν Ἀξιὸν ποταμὸν ἡ Θεσσαλονίκη ἐστὶν πόλις, ἡ πρότερον Θέρμη ἐκαλεῖτο· κτίσμα δ' ἐστὶν Κασσάνδρου, ὃς ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς, παιδὸς δὲ Φιλίππου τοῦ Ἀμύντου, ὠνόμασεν· μετῴκισεν δὲ τὰ πέριξ πολίχνια εἰς αὐτήν· οἷον Χαλάστραν, Αἰνέαν, Κισσὸν, καί τινα καὶ ἄλλα· ἐκ δὲ τοῦ Κισσοῦ ὑπονοήσειεν ἄν τις γενέσθαι καὶ τὸν παρ' [b] Ὁμήρῳ Ἀμφιδάμαντα, οὗ ὁ πάππος Κισσεὺς ἔθρεψεν αὐτὸν, φησὶν, ἐν Θρήκῃ, ἣ νῦν Μακεδονία καλεῖται. ΟΤΙ ἡ Βέροια πόλις ἐν ταῖς ὑπωρείαις κεῖται τοῦ Βερμίου ὄρους. ΟΤΙ ἡ Παλλήνη χεῤῥόνησος ([c] ἧς ἐν τῷ ἰσθμῷ κεῖται ἡ πρὶν μὲν Ποτίδαια, νῦν δὲ Κασσάνδρεια) Φλέγρα τὸ πρὶν ἐκαλεῖτο. ᾤκουν δ' αὐτὴν οἱ μυθευόμενοι γίγαντες, ἔθνος ἀσεβὲς καὶ ἄνομον, οὓς Ἡρακλῆς διέφθειρεν. ἔχει δὲ πόλεις δ'· Ἄφυτιν, Μένδην, Σκιώνην, Σάνην. ΟΤΙ τῆς Ὀλύνθου ἐπίνειόν ἐστιν [d] Μηκύβερνα ἐν τῷ Τορωναίῳ κόλπῳ. ΟΤΙ πλησίον Ὀλύνθου χωρίον ἐστὶν κοῖλον, καλούμενον Κανθαρώλεθρον ἐκ τοῦ συμβεβηκότος· τὸ γὰρ ζῶον ὁ Κάνθαρος πέριξ τῆς χώρας γινόμενος, ἡνίκα ψαύσῃ τοῦ χωρίου ἐκείνου, διαφθείρεται. ΟΤΙ ἀντικρὺ Καναστροῦ ἄκρου τῆς Παλλήνης, ἡ [e] Δέῤῥις ἐστὶν ἄκρα, πλησίον Κωφοῦ λιμένος· καὶ ὁ Τορωναῖος κόλπος ὑπὸ τούτων ἀφορίζεται. καὶ πρὸς ἀνατολὰς αὖθις κεῖται τὸ ἄκρον τοῦ Ἄθωνος, ὃ ἀφορίζει τὸν Σιγγιτικὸν κόλπον· ὡς εἶναι ἐφεξῆς κόλπους τοῦ Αἰγαίου πελάγους πρὸς βοῤῥᾶν, ἀλλήλων ἀπέχοντας οὕτως· Μαλιακὸν, Παγασιτικὸν, Θερμαῖον, Τορωναῖον, Σιγγιτικὸν, Στρυμονικόν. τὰ δὲ ἄκρα. Ποσείδιον μὲν, τὸ μεταξὺ Μαλιακοῦ καὶ Παγασιτικοῦ· τὸ δὲ ἐφεξῆς πρὸς βοῤῥᾶν Σηπιάς· εἶτα τὸ ἐν Παλλήνῃ Κάναστρον· εἶτα Δέῤῥις· εἶτα Νυμφαῖον ἐν τῷ Ἄθωνι, πρὸς τῷ Σιγγιτικῷ· τὸ δὲ πρὸς τῷ Στρυμονικῷ, Ἀκράθως ἄκρον· [f] ὧν μεταξὺ ὁ Ἄθων, οὗ πρὸς ἀνατολὰς, ἡ Λῆμνος· πρὸς δὲ βοῤῥᾶν ἀφορίζει τὸν Στρυμονικὸν κόλπον ἡ Νεάπολις. ΟΤΙ Ἄκανθος πόλις· ἐν τῷ Σιγγιτικῷ κόλπῳ ἐστὶν παράλιος, πλησίον τῆς τοῦ Ξέρξου διώρυχος· ἔχει δ' ὁ Ἄθων ε. πόλεις· Δῖον, Κλεωνάς, [g] Θύσσον, Ὀλόφυξιν, Ἀκροθώους· αὕτη δὲ

Amydone limpidissima aqua huic miscetur, sequentem versum Ἀξιοῦ, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν ita mutandum esse censent, Ἀξιοῦ, ᾧ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἴης. Non enim Axii aqua pulcherrima omnium per terram fertur, sed terræ aqua limpidissima Axio miscetur. Quod post Axium fluvium Thessalonica urbs sit, prius Therme dicta, à Cassandro ædificata. Is de nomine uxoris, quæ filia erat Philippi Amyntæ F. urbem hanc ita appellavit, atque circumjacentia oppidula in eam deduxit; ut Chalastram, Æneam, Cissum, & quædam alia. Ex hac Cisso quispiam existimarit Amphidamantem Homeri fuisse, quem avus Cisseus, ut inquit, educavit in Thracia, quæ nunc Macedonia vocatur. Quod Beroea urbs sit in radicibus Bermii montis sita. Quod Pallene Chersonesus (in cujus isthmo jacet, quæ prius Potidæa, nunc autem Cassandrea dicitur) olim Phlegra fuerit vocata. Eam incolebant fabulosi Gigantes, gens impia & iniqua, quos Hercules sustulit. Habet urbes quatuor; Aphytin, Menden, Scionen, Sanen. Quod Olynthi navale sit Mecyberna, in sinu Toronæo. Quod juxta Olynthum locus cavus sit, ab eventu Cantharolethron appellatus. Nam Scarabæus, qui circa hunc locum nascitur, ubi eum attigerit, illico exstinguitur. Quod ex adverso Canastri promontorii Pallenes Derris est promontorium, juxta portum Surdum; & hisce sinus Toronæus definitur. Rursus ad ortum jacet Athonis promontorium, quod sinum Singiticum terminat: adeo ut deinceps in Ægæo mari boream versus sinus sint isti, hoc modo dispositi: Maliacus, Pagasiticus, Thermæus, Toronæus, Singiticus, Strymonicus. Promontoria vero ita jacent: Posidium quidem inter sinum Maliacum & Pagasiticum; deinceps ad boream Sepias; dein in Pallene Canastrum; mox Derris; ab hoc Nymphæum in Athone juxta sinum Singiticum: ad sinum vero Strymonicum Acrathos est promontorium; inter quæ est Athos, cui ad ortum jacet Lemnus; ad boream vero sinum Strymonicum Neapolis finit. Quod Acanthus urbs sit maritima in Singitico sinu jacens, prope fossam Xerxis. Habet autem Athos urbes quinque; Dium, Cleonas, Thyssam, Olophyxin, Acroathon: hæc ad

a *Homer*. Il. β'. v. 850. legitur αἴη. b *Homer*. Il. λ'. v. 221. &c. ubi Ἰφιδάμας, non Ἀμφιδάμας legitur. c Hæc uncis includenda esse monuit *Casaubonus*. d In *Ed. Bas.* Μηκύπερνα. e *Herodot*. l. 7. §. 22. Ἄμπελον ἄκραν ponit, ubi *Strabo* hic Δέῤῥιν ponit. *Palmer*. f Scil. inter sinum Strymonicum & Singiticum. g Aliis Θύσσον, Ὀλόφυξον, Ἀκροθόους. Vide *Var. Lect.* ad *Thucyd.* p. 276.

verticem montis est. Cæterum Athos mons est acutissimus, altissimusque, mamillæ formam habens. Qui in ejus cacumine habitant, solem tribus horis antequam in littore appareat, orientem vident. Est autem Chersonesi in circuitu navigatio, ab Acantho urbe usque ad Stagiram Aristotelis patriam, stadiorum 400. In hac Chersoneso lacus est Caprus, & insula exigua eodem nomine: deinde sunt Strymonis ostia; mox Phagres, Galepsus, Apollonia, urbes. Inde sequitur os Nessi, qui Macedoniam & Thraciam separat, ut Philippus & Alexander hujus filius suis temporibus eam definiebant. Sunt autem circa sinum Strymonicum aliæ etiam urbes; Myrcinus, Argilus, Drabescus, Datum, quod regionem habet optimam & feracem, item navium officinas, aurique fodinas: unde proverbium est natum, Datum bonorum, tanquam dicas Bonorum glomos. Quod multa metalla auri sint in Crenidibus, ubi nunc sunt Philippi, prope montem Pangæum. Et ipse mons Pangæus aurea & argentea metalla habet; & quæ ultra ac citra Strymonem est regio, usque ad Pæoniam. Ajunt prætera eos, qui Pæoniæ agrum colunt, invenire auri frusta quædam exigua. Quod Strymon fluvius ab Agrianis circa Rhodopen habitantibus initium sumit. Quod qui apud Homerum celebratur Asteropæus Pelegonis filius, ex Pæonia Macedoniæ fuisse tradatur: unde Pelegonis filius dictus sit; nam Pæones Pelegones dicebantur. Quod urbs Philippi Crenides olim vocaretur. Quod Sinti gens Thracica Lemnum insulam habitarint: unde Homerus Sintias eos vocat, dicens, "Ibi me Sinties viri &c. Quod post Nessum fluvium ad ortum Abdera sit civitas, cognomen Abderi habens, quem equi Diomedis esitarunt. Deinde urbs Dicæa, cui superjacet lacus ingens, Bistonis: inde urbs Maronea. Quod Thraciæ fluvius nunc Riginia dictus, olim Erigon appellatus fuerit. Quod Samothracen Jasion & Dardanus fratres coluerint. Cæterum cum Jasion fulmine ictus fuisset, quod adversus Cererem peccasset, Dardanus à Samothrace ad radices Idæ montis demigravit, & urbem condidit quam Dardaniam nuncupavit: & Trojanos, qui illic sunt, Mysteria docuit, quæ in Samothrace habebantur. Vocabatur autem Samothrace prius Samos. Quod Chersonesus Thraciæ tria maria efficiat: Propontidem à septentrione, Hellespontum ab ortu, & Melana sinum à meridie; in quem

A πρὸς τῇ κορυφῇ τοῦ Ἄθωνος κεῖται. ἔστιν δ' ὁ Ἄθων ὄρος μαστοειδὲς, ὀξύτατον, ὑψηλότατον· οὗ οἱ τὴν κορυφὴν οἰκοῦντες ὁρῶσι τὸν ἥλιον ἀνατέλλοντα, πρὸ ὡρῶν γ'. τῆς ἐν τῇ παραλίᾳ ἀνατολῆς. καὶ ἔστιν ἀπὸ πόλεως τῆς Ἀκάνθου ὁ περίπλους τῆς χερρονήσου, ἕως Σταγείρου πόλεως τοῦ Ἀριστοτέλους, στάδια υ'. ἐν ᾗ λιμὴν ὄνομα Κάπρος, καὶ νησίον ὁμώνυμον τῷ λιμένι· εἶτα αἱ τοῦ Στρυμόνος ἐκβολαί· εἶτα Φάγρης, Γαληψὸς, Ἀπολλωνία, πᾶσαι πόλεις· εἶτα τὸ [a] Νέσου στόμα, τοῦ διορίζοντος Μακεδονίαν καὶ Θρᾴκην, ὡς Φίλιππος καὶ Ἀλέξανδρος ὁ τούτου παῖς διώριζον, ἐν τοῖς κατ' αὐτοὺς χρόνοις. εἰσὶν δὲ περὶ τὸν Στρυμονικὸν
B κόλπον πόλεις καὶ ἕτεραι· οἷον [b] Μύρκινος, Ἄργιλος, [c] Δραβίσκος, Δάτον· ὅπερ καὶ ἀρίστην ἔχει χώραν καὶ εὔκαρπον, καὶ ναυπήγια, καὶ χρυσοῦ μέταλλα· ἀφ' οὗ καὶ παροιμία [d] Δάτον ἀγαθῶν, ὡς καὶ Ἀγαθῶν ἀγαθίδες. ΟΤΙ πλεῖστα μέταλλά ἐστιν χρυσοῦ ἐν ταῖς Κρηνίσιν, ὅπου νῦν οἱ Φίλιπποι πόλις ἵδρυται, πλησίον τοῦ Παγγαίου ὄρους· καὶ αὐτὸ δὲ τὸ Παγγαῖον ὄρος χρύσεια καὶ ἀργύρεια ἔχει μέταλλα, καὶ ἡ πέραν, καὶ ἡ ἐντὸς τοῦ Στρυμόνος ποταμοῦ, μέχρι Παιονίας· φασὶν δὲ καὶ τοὺς τὴν Παιονίαν γῆν ἀροῦντας εὑρίσκειν χρυσοῦ τινα μόρια. ΟΤΙ ὁ Στρυμὼν ποταμὸς ἄρχεται ἐκ τῶν περὶ τὴν Ῥοδόπην Ἀγριανῶν. ΟΤΙ ὁ παρ' Ὁμή-
C ρῳ Ἀστεροπαῖος υἱὸς Πηλεγόνος, ἐκ Παιονίας ὢν τῆς ἐν Μακεδονίᾳ ἱστορεῖται· διὸ καὶ Πηλεγόνος υἱός· οἱ γὰρ Παίονες, Πηλεγόνες ἐκαλοῦντο. ΟΤΙ ἡ νῦν Φίλιπποι πόλις Κρηνίδες ἐκαλοῦντο τὸ παλαιόν. ΟΤΙ Σίντοι ἔθνος Θρᾳκικὸν κατῴκει τὴν Λῆμνον νῆσον· ὅθεν [e] Ὅμηρος Σίντιας αὐτοὺς καλεῖ, λέγων, "Ἔνθα με Σίντιες ἄνδρες. ΟΤΙ μετὰ τὸν Νέσσον ποταμὸν πρὸς ἀνατολὰς, Ἄβδηρα πόλις ἐπώνυμος Ἀβδήρου, ὃν οἱ τοῦ Διομήδους ἵπποι ἔφαγον· εἶτα Δικαία πόλις πλησίον, ᾗ ὑπέρκειται λίμνη μεγάλη ἡ Βιστονίς· εἶτα πόλις Μαρώνεια. ΟΤΙ ὁ νῦν ποταμὸς Ῥιγινία ἐν Θρᾴκῃ καλούμενος, Ἐρίγων ἦν καλούμενος.
D ΟΤΙ τὴν Σαμοθρᾴκην Ἰασίων καὶ Δάρδανος ἀδελφοὶ ᾤκουν· κεραυνωθέντος δὲ Ἰασίωνος [f] διὰ τὴν εἰς Δήμητρα ἁμαρτίαν, ὁ Δάρδανος ἀπάρας ἐκ Σαμοθρᾴκης, ἐλθὼν ᾤκησεν ἐν τῇ ὑπωρείᾳ τῆς Ἴδης, τὴν πόλιν Δαρδανίαν καλέσας· καὶ ἐδίδαξεν τοὺς Τρῶας [g] τὰ ἐν Σαμοθρᾴκῃ μυστήρια. ἐκαλεῖτο δὲ ἡ Σαμοθρᾴκη, Σάμος πρίν. ΟΤΙ ἡ ἐν Θρᾴκῃ χερρόνησος τρεῖς ποιεῖ θαλάσσας· Προποντίδα, ἐκ βορρᾶ· Ἑλλήσποντον, ἐξ ἀνατολῶν· καὶ τὸν Μέλανα κόλπον, ἐκ νότου· ὅπου καὶ ὁ Μέλας ποταμὸς βάλλει,

a In *MSS.* Νέσου teste, *Casaubono.* b Ita in *Codd. MSS. Thucyd.* al. Μύρκινος. c Al. Δραβῆσκος. d Al. Δάτος ἀγαθῶν. In *Ed. Bas.* Δάτον ἀγαθόν. Vide *Eustath.* ad *Dionys.* v. 517. e *Il. ά.* v. 594. f Quod Cereris concubitum appetisset. *Dion. Halicarn.* l. 1. g Vide *Dion. Halicarnass.* l. 1. p. 50. *Ed. Wechel.*

ὁμώνυμος τῷ κόλπῳ. ΟΤΙ ἐν τῷ ἰσθμῷ τῆς χερσονήσου τρεῖς πόλεις κεῖνται· πρὸς μὲν τῷ Μέλανι κόλπῳ, Καρδία· πρὸς δὲ τῇ Προποντίδι, Πακτύη· πρὸς δὲ τῇ μεσογαίᾳ, Λυσιμαχία. μῆκος τοῦ ἰσθμοῦ στάδια μ΄. ΟΤΙ ἡ πόλις ὁ Ἐλεοῦς ἀρσενικῶς λέγεται· τάχα δὲ καὶ ὁ Τραπεζοῦς.

A fluvius eodem nomine ingreditur. Quod in isthmo Chersonesi tres urbes sint sitæ: ad Melana sinum Cardia, ad Propontidem Pactye, ad mediterranea Lysimachia. Longitudo isthmi stadiorum est quadraginta. Quod urbs Eleus in masculino efferatur genere; forte etiam Trapezus.

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ

ΕΚ ΤΩΝ

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΥ. η΄.

ΟΤΙ [a] ἡ ἅπασα Ἑλλὰς χερρόνησος ὁρίζεται· ὧν πρώτη ἡ Πελοπόννησος, ἰσθμῷ κλειομένη μ΄. σταδίων· δευτέρα δὲ ἡ καὶ ταύτην περιέχουσα, ἧς ἰσθμός ἐστιν ὁ ἐκ Παγῶν τῶν Μεγαρικῶν εἰς Νισαίαν τὸ Μεγαρέων [b] ἐπίνειον· ὑπερβολὴ σταδίων ρκ΄. ἀπὸ θαλάττης τῆς Κορινθίας, ἐπὶ θάλατταν τὴν Σαρωνικήν. τρίτη δ' ἡ καὶ ταύτην περιέχουσα, ἀπὸ τοῦ μυχοῦ τοῦ Κρισαίου κόλπου μέχρι Θερμοπυλῶν· ἡ ἐπινοουμένη εὐθεῖα γραμμὴ ὅσον φη΄. σταδίων, τὴν μὲν Βοιωτίαν ἅπασαν ἐντὸς ἀπολαμβάνουσα, τὴν δὲ Φωκίδα τέμνουσα λοξὴν καὶ τοὺς Ἐπικνημιδίους Λοκρούς. τετάρτη δ' ἡ ἀπὸ τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου διὰ τῆς Οἴτης καὶ τῆς Τραχινίας, εἰς τὸν Μαλιακὸν κόλπον καθήκοντα ἔχουσα τὸν ἰσθμὸν [c] καὶ τὰς Θερμοπύλας, ὅσον ω΄. ὄντα σταδίων. [d] πλειόνων δὲ ἢ ,δ. ἄλλος ἐστὶν, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κόλπου τοῦ Ἀμβρακικοῦ, διὰ Θετταλῶν καὶ Μακεδόνων, εἰς τὸν Θερμαῖον διήκων μυχόν. ΟΤΙ [e] ὁ Πύλος ἐστὶν μὲν καὶ πόλις, " Οἱ δὲ [f] Πύλον Νηλῆος ἐϋκτίμενον πτολίεθρον " Ἷξον. ἔστιν δὲ καὶ ἡ χώρα, [g] " ὅς τ' εὐρὺ ῥεῖ Πυλίων διὰ γαίης. περὶ δὲ τὴν πόλιν τὴν Πύλον ῥεῖ ποταμὸς Ἄμαθος καλούμενος· ὅθεν τὸ, " [h] Πύλοιο ἄναξ ἦν Ἠμαθόεντος. ἡ δὲ Ἦλις, ἡ χώρα ἐστίν· οὔπω γὰρ ἦν ἐπὶ τῶν Ὁμήρου χρόνων, ἡ νῦν Ἦλις πόλις κτισθεῖσα. ΟΤΙ [i] Τριφυλία ἡ περὶ τὴν Ἦλιν χώρα ἐκλήθη, διὰ τὰ τρία φῦλα· τό, τε τῶν ἀπ' ἀρχῆς [k] Ἐπειῶν κατασχόντων τὴν χώραν, καὶ τὸ τῶν ἐπικτησάντων Μινυῶν,

CHRESTOMATHIÆ

EX

B

STRABONIS GEOGRAPHICORUM

LIBRO VIII.

QUOD Græcia universa Chersonesis finitur. E quibus prima est Peloponnesus, quæ isthmo clauditur stadiorum 40. Altera est hanc ipsam continens, cujus isthmus est à Pagis Megaricis usque ad Nisæam Megarensium navale: trajectus hujus est à mari Corinthio ad mare Saronicum stadiorum 120. Tertia etiam
C hanc continet ab intimo sinu Crissæo usque ad Thermopylas, intelligiturque linea recta stadiorum fere 508, omnem intus includens Bœotiam, Phocidem vero Locrosque Epicnemidios oblique secans. Quarta à sinu Ambracio per Oetam & Trachiniam in Maliacum sinum tendentem isthmum habet juxta Thermopylas stadiorum 800 Est & alius isthmus, stadiorum plus quam 4000. ab eodem sinu Ambracio, per Thessalos ac Macedonas usque in Thermæum sinum porrectus. Quod Pylus & urbs sit, juxta illud, " Pervenere Pylum, Neleus cui præfuit urbi " Exstructæ pulchre. Est
D regio etiam, ut indicio est hoc, " Pylios late perlabitur agros. Pylum urbem alluit Amathus fluvius. Unde & illud, " Rex erat Pyli Emathoëntis. Porro Elis, regio est: nam Homeri ætate, quam nunc Elin appellant, urbs nondum fuit condita. Quod Triphylia regio juxta Elin ita fuerit appellata, propter tria φῦλα, id est, tres gentes. Primum Epeis regionem tenentibus: deinde Minyis, qui accolæ accesserunt:

a *Strab.* p. 334. C. D. b Ἐπίνειον ὑπερβολὴ &c. apud *Strab.* c Κατὰ τὰς legisse videtur *Gemusæus.* d Πλειόνων δ' ἢ χιλίων ἄλλος &c. *Strab.* e *Strab.* p. 336. C. D. f *Homer. Odyss.* γ'. ℣. 4. g *Homer.* Il. ε'. ℣. 545. h Il. β'. ℣. 77. i *Strab.* p. 337. B. D. k Ita ex *Strabone.* Ἀπειῶν in *Ed. Bas.*

postremo Eleis, qui victores loci compotes exstiterunt. Quod Cyllene navale sit Eleorum, ab Elide urbe distans stadiis 120. Meminit hujus Cyllenes etiam Homerus, cum ait, " Ductor Epeorum cecidit Cyllenius Otus. Non enim ab Arcadico monte Epeorum ductorem ostensurus erat. Quod post Cyllenen ad austrum Selleis fluvius est, è Pholoë per urbem Ephyram elabens, quæ à Thesprotica, Thessalica, & Corintho diversa est. De hac Homerus ait, " Duxerat ex Ephyra quam à flumine Selleente. Et Ulysses eo profectus est, " quærens lethale venenum. Et de hac ipsi proci dicunt, " Aut Ephyres præpingue solum fortassis adibit, " Inde petiturus lethalia pharmaca nobis. Ex hac fuit Augiæ filia, " Quæ norat quotquot producit terra venena. Cæterum ante hunc Minyius est fluvius; deinde Chelonatas promontorium ad austrum; & Pylus, diversa à Messeniaca, quæ Nestorem tulit. Sunt enim Pyli tres, quemadmodum etiam carmen indicat; " Est Pylus ante Pylum, siquidem est Pylus altera sane: nimirum, Messeniaca, & Elidis, & quæ Triphyliaca dicitur. Quod Homerus nonnunquam partes totis adnumerare soleat, ut hoc loco, — " per Helladaque & medium Argos; &, " per Helladaque Phthiamque; item, " Curetesque pugnabant Ætolique; &, " Quique ab Echinadibus venerunt Dulichioque. Ejusdem generis est & illud, " Et qui Buprasium coluere atque Elida divam: nam Buprasium pars est Elidis regionis. Quod fluvius quidam est Achelous circa Dymen Elidis urbem, eodem scilicet nomine quo flumen Acarnaniæ Achelous. Quod ab urbe Pheia in Elide usque ad Olympiam ascensus sit à mari stadiorum 120. qua brevissimus est. Quod ex eodem loco oriantur Eurotas & Alpheus, nimirum ex Asea vico Megalopolitidis: atque sub terram per stadia aliquammulta demersi rursus erumpant, atque Laconicam hic, Pisæam ille petant. Quod Alpheus fluvius, receptis Celadonte & Erymantho aliisque fluminibus, præter Olympiam delatus, in Siculum pelagus excurrat. Quod à Pylo Emathoënte ortum versus mons sit Mintha. Ajunt autem Mintham

A καὶ τρίτον τὸ τῶν Ἠλείων τῶν ὕστερα ἐπικρατησάντων. ΟΤΙ Κυλλήνη ἐπίνειόν ἐστιν Ἠλείων, ἀπέχουσα τῆς Ἤλιδος πόλεως στάδια ρκ΄. μέμνηται δὲ τῆς Κυλλήνης ταύτης καὶ Ὅμηρος, λέγων, [a] " Ὦτον Κυλλήνιον ἀρχὸν Ἐπειῶν. οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ Ἀρκαδικοῦ ὄρους ὄντα ἔμελλεν ἡγεμόνα τῶν Ἐπειῶν ἀποφῆναι. ΟΤΙ [b] μετὰ τὴν Κυλλήνην πρὸς νότον, ὁ Σελλήεις ἐστὶν ποταμὸς, ῥέων ἐκ Φολόης διὰ πόλεως Ἐφύρας, ἑτέρας οὔσης τῆς Θετταλικῆς, καὶ τῆς Θεσπρωτικῆς, καὶ τῆς Κορίνθου· καὶ περὶ ταύτης λέγει [c] Ὅμηρος, " Τὴν ἄγετ' ἐξ Ἐφύρης ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος. ἐκεῖ δὲ καὶ Ὀδυσσεὺς ᾤχετο, " [d] Φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος· καὶ δὴ B καὶ περὶ ταύτης λέγουσιν οἱ μνηστῆρες, " Ἠὲ καὶ εἰς Ἐφύρην ἔλθοι πίειραν ἄρουραν, " Ὄφρ' ἔνθεν θυμοφθόρα φάρμακ' ἐνείκῃ. ἐκεῖθεν ἦν καὶ ἡ τοῦ Αὐγείου θυγάτηρ, [e] " Ἣ τόσα φάρμακα ᾔδη ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών. πρὸ δὲ αὐτοῦ καὶ ὁ [f] Μινύειος ποταμός ἐστιν· εἶτα ἡ [g] Χελωνάτας ἄκρα πρὸς νότον, καὶ [h] Πύλος ἕτερος τοῦ Μεσσηνιακοῦ τοῦ Νέστορα θρέψαντος. τρεῖς γάρ εἰσιν Πύλοι, ὡς καὶ τὸ ἔπος δηλοῖ· " Ἔστι Πύλος πρὸ Πύλοιο, Πύλος γε μέν ἐστι καὶ ἄλλος· ὅ, τε Μεσσηνιακὸς, καὶ ὁ τῆς Ἤλιδος, καὶ ὁ Τριφυλιακός. ΟΤΙ [i] εἴωθεν Ὅμηρος τὰ μέρη πολλάκις τοῖς ὅλοις συναριθμεῖν· οἷον, " ἀν' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος. C καὶ, " ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε· καὶ, " Οἱ δ' ἐκ Δουλιχίοιο Ἐχινάων θ' ἱεράων· καὶ, " Κουρῆτές τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοί. τοιοῦτόν ἐστιν καὶ τὸ, " Οἱ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ἤλιδα δῖαν ἔναιον· τὸ γὰρ Βουπράσιον μέρος ἐστὶν τῆς Ἤλιδος μοίρας. ΟΤΙ [k] ἐστίν τις ποταμὸς Ἀχελῷος περὶ Δύμην πόλιν τῆς Ἤλιδος, ὁμώνυμος τῷ κατὰ τὴν Ἀκαρνανίαν ποταμῷ, Ἀχελῴῳ καλουμένῳ. ΟΤΙ [l] ἀπὸ Φειᾶς πόλεως τῆς ἐν Ἤλιδι ἕως Ὀλυμπίας ἀπὸ θαλάσσης ἄνοδος στάδιοι ρκ΄. [m] τῷ ἐγγυτάτῳ. ΟΤΙ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ τόπου ἄρχεται Εὐρώτας τε καὶ Ἀλφειὸς, ἐξ Ἀσέας κώμης τῆς Μεγαλοπολίτιδος· D δύντες δὲ ἐπὶ συχνοὺς σταδίους ἀνατέλλουσι πάλιν, καὶ ὁ μὲν εἰς τὴν Λακωνικὴν, ὁ δὲ εἰς τὴν Πισᾶτιν κατάγεται. ΟΤΙ ὁ Ἀλφειὸς ποταμὸς, [n] παραλαβὼν τόν τε Κελάδοντα καὶ Ἐρύμανθον καὶ ἄλλους ποταμοὺς, καὶ διελθὼν παρὰ τὴν Ὀλυμπίαν, ἐκβάλλει εἰς τὴν Σικελικὴν θάλασσαν. ΟΤΙ [o] πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Πύλου Ἠμαθόεντος ὄρος ἐστὶν καλούμενον [p] Μίνθη. Φασὶ δὲ τὴν Μίνθην,

a *Homer.* Il. ό. ℣s. 528. b *Strab.* p. 338. *A. B. C. D.* c *Il.* β'. ℣s. 659. d *Odyss.* ά. ℣s. 261. e *Il.* λ'. ℣s. 740. f Ita ex *Strabone.* Μηνιός in *Ed. Bas.* g Χελωνῆτις in *Ed. Bas.* h *Strab.* pag. 339. C. D. i *Strab.* p. 340. D k *Strab.* p. 342. *B.* l *Strab.* p. 343. *A. B.* m Ita ex *MSS. Strabonis.* In *Ed. Bas.* τὸ ἐγγυτάτῳ. Apud *Strab.* τὸ ἐγγύτατον. n Locum partim mutilum, partim corruptum esse existimat *Palmerius*, legitque hoc modo: παραλαβὼν τόντε Ἑλίσσοντα, καὶ Λάδωνα, καὶ Ἐρύμανθον. Vide *Exercit.* in Auct. Gr. p. 305. o *Strab.* p. 344. *B.* p Μίνθης *Strab.*

παλλακίδα οὖσαν τοῦ Ἅδου πρὶν, ἀπατηθῆναι μὲν A ὑπὸ τῆς Κόρης, μεταμορφωθῆναι δὲ εἰς τὸ φυτὸν τὴν Μίνθην, ὅπερ ἐστὶν τὸ Ἡδύοσμον. ΟΤΙ [a] ὁ περὶ τοῦ Πύλου αἰγιαλὸς θινώδης ἐστὶν καὶ στενὸς, ὅθεν ἠμαθόεις ὁ Πύλος. ΟΤΙ Λέπρεον πόλις τῆς Μεσσηνίας, ἀφ' οὗ ὁ ἠμαθόεις Πύλος Λεπρεάτης. ΟΤΙ ἔνθα ὁ Τηλέμαχος κατέλαβεν τὸν Νέστορα θύοντα, τὸ ἱερόν ἐστιν τοῦ Σαμίου Ποσειδῶνος· ἡ δὲ Σάμος κώμη ἐστὶν τῆς Μεσσηνίας. ΟΤΙ [b] τὴν Θρυόεσσαν πόλιν, αἰπεῖαν κολώνην, καὶ Θρύον Ἀλφειοῖο πόρον, τὴν αὐτὴν λέγει εἶναι Ὅμηρος· καὶ γὰρ ἐκεῖ περάσιμος γίνεται ὁ Ἀλφειὸς ποταμός· Ἀλφειὸς δὲ ὠνόμασται, διὰ τὸ δύναμιν ἔχειν τοὺς ἀλφοὺς ἰᾶσθαι. B ΟΤΙ [c] ἡ Οἰχαλία πόλις ἡ τοῦ Εὐρύτου Οἰχαλιῆος, ἡ νῦν καλουμένη Ἀνδανία, πολίχνιον Ἀρκαδικὸν, ὁμώνυμον τῷ Θετταλικῷ καὶ τῷ Εὐβοϊκῷ. ΟΤΙ οἱ μὲν ἄλλοι Πύλοι παραθαλάσσιοί εἰσιν· ὁ δὲ τοῦ Νέστορος ὁ Τριφυλιακὸς καὶ Ἀρκαδικὸς καὶ Λεπρεατικὸς, ὑπὲρ τοὺς λ'. σταδίους τῆς θαλάσσης ἀπέχει, ὡς δηλοῖ ὁ Πεισίστρατος καὶ ὁ Τηλέμαχος, μὴ εἰσελθόντες εἰς τὴν πόλιν μετὰ τοῦ ἅρματος, ἀλλὰ παραλλάξαντες. ΟΤΙ ὁ Τηλέμαχος ὑφορώμενος τὴν τῶν μνηστήρων ἐνέδραν, ἔπλεεν· πρῶτον μὲν πρὸς βορρᾶν ἕως Ἤλιδος· εἶτα ἐκεῖθεν διὰ τῶν Ἐχινάδων νήσων, ἕως τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου, πορευ- C θεὶς πρὸς ἀνατολάς· ἐκεῖθεν αὖθις ἔκαμψεν πρὸς νότον, καὶ παρήλλαξεν τὴν ἐνέδραν. ΟΤΙ [d] ὁ ἐν Ὀλυμπίᾳ Ζεὺς μέγιστος ἐλεφάντινος, ἔργον Φειδίου τοῦ Χαρμίδου Ἀθηναίου θαυμασιώτατον· ἐποίησεν δὲ αὐτὸν ὁ Φειδίας, ὡς ἔλεγον, πρὸς τὸ παρ' Ὁμήρῳ παράδειγμα, τὸ, "Ἦ καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων. "Ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος "Κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὄλυμπον. ἐνδείκνυται γὰρ διὰ τούτων τὴν τῆς δυνάμεως ὑπερβολὴν, συμπαθουσῶν καὶ τῶν τριχῶν. ἐπὶ δὲ τῆς Ἥρας, διὰ τὴν ὕφεσίν φησι τῆς δυνάμεως, λέγει Ὅμηρος· [e] "Εἴσατο δ' εἰνὶ θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ D μακρὸν Ὄλυμπον· πολὺ γὰρ ὑπερβάλλει [f] τῷ νεύματι μόνῳ σείειν, καὶ τὸ ὅλην αὐτὴν σείεσθαι ἐν τῷ θρόνῳ, καὶ ποιεῖν τὸ αὐτό. ΟΤΙ [g] οἱ μετ' Ὀξύλου καὶ τῶν Ἡρακλειδῶν κατελθόντες Αἰτωλοὶ εἰς Πελοπόννησον συνῴκησαν [h] Ἠλείοις· καὶ αὐτοί εἰσιν, οἱ τὸν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀγῶνα πρῶτοι διαθέντες, καὶ τὰς Ὀλυμπιάδας διὰ τετραετηρίδος ὁρίσαντες μετὰ Ἠλείων. [i] καὶ ἕως μὲν τῆς κϛ'. Ὀλυμπιάδος ἦρχον οἱ Ἠλεῖοι τοῦ ἀγῶνος·

Plutonis pellicem fuiſſe, deceptamque à Proſerpina in Mentham herbam fuiſſe converſam, quæ Hedyoſmos eſt. Quod littus ante Pylum ſabuloſum ſit & anguſtum: unde ab eo Pylum nominatam eſſe Emathoënta, id eſt, arenoſam. Quod Lepreum urbs ſit Meſſeniæ, à qua Pylus arenoſa dicta eſt Lepreatica. Quod eo in loco, quo Telemachus Neſtorem deprehenderit ſacrificantem, templum ſit Samii Neptuni: Samus autem Meſſeniæ eſt vicus. Quod Thryoëſſam urbem, ſublimem collem, & Thryo Alphei vadum, eandem urbem appellet Homerus; nam & illic pedibus tranſiri poteſt Alpheus fluvius, ita dictus, quod facultatem habeat vitiliginem ſanandi. Quod Oechalia urbs Euryti Oechalienſis, quæ nunc Andania dicitur, in Arcadia ſit locata, habens cognomines ſibi urbes duas, Theſſalicam & Euboïcam. Quod aliæ Pyli maritimæ ſint: Neſtoris autem Pylus, quæ Triphyliaca, Arcadica & Lepreatica dicitur, pluſquam triginta ſtadiis à mari diſtet, ut innuit Piſiſtratus & Telemachus, qui currum ab urbe deflectentes non ſunt ingreſſi. Quod Telemachus procorum inſidias veritus, primum boream verſus navigaverit ad Elidem; inde per inſulas Echinadas uſque ad ſinum Ambracicum, ad ortum ſcilicet deflectens; inde rurſus ad auſtrum divertit atque inſidias declinavit. Quod Jupiter Olympius, magnus ille inquam & eburneus, Phidiæ Charmidæ F. Athenienſis ſit opus, admiratione ſane digniſſimum. Hunc Phidias, ut ajebat, ad exemplar effinxit, quod apud Homerum habetur, "Atque ſuperciliis ſuperum rex annuit atris, "Ambrociæ fluxere comæ de vertice regis "Æterni; ac nutu magnum tremefecit Olympum. Oſtendit enim per hæc poteſtatis excellentiam, etiam coma aliquid ſimul patiente. De Junone vero ob potentiæ imminutionem ait Homerus, "Movit ſe in ſolio, & longum concuſſit Olympum: nam multo eſt majus ſolo nutu Olympum concuſſiſſe, quam totam in ſolio commoveri, atque idem efficere. Quod qui cum Oxylo & Heraclidis in Peloponneſum deſcenderunt Ætoli, cum Eleis cohabitarint: iidemque certamen Olympicum primi inſtituerint, atque Olympiadas una cum Eleis quadriennio definierint. Cæterum uſque ad Olympiadem vigeſimam ſextam ludis præfuerunt Elei.

a *Strab.* pag. 344. *B.* b *Strab.* pag. 347. *A.* pag. 349. *B.C.* c *Strab.* p. 350. *B.C.D.* d *Strab.* p. 353. *D.* p. 354. *A.B.* e Σείσατο in *libb. vulgatis Homeri. Il.* θ'. ψſ. 199. f Τὸ legi poteſt. g *Strab.* pag. 354. *D.* h Ἐπειοῖς *Strab.* i *Strab.* pag. 355. *C.*

a *Strab.*

Deinde Pisatæ, recuperata suorum possessione, certamen receperunt, & permultos annos procurarunt. Postea Lacedæmonii hanc gloriam à Pisatis ablatam Epeis restituerunt; Pyloque Nestoris diruta, incolas Lepreum deduxerunt. Id Lacedæmonii fecerunt, quod Pisatæ & Pylii Messenios bello adversus sese adjutarent. Quod Salmoneus Oenomaus, Pelops & Pelopidæ Pisis habitarint, quæ nunc Bisa vocatur. Nunc ne nomen quidem Pisatarum, Cauconum & Pyliorum superest, Scythis hæc omnia tenentibus. Quod Peloponnesi fluvius Enipeus è Salmone fonte elabens Alpheum ingrediatur. Est præter hunc alius Enipeus, Thessaliæ fluvius, qui ex Othry oriens Apidanum recipit ab urbe Pharsalo delabentem. Quod Ætolus à Salmoneo è Peloponneso ejectus habitarit à se dictam Ætoliam. Ab hoc per generis successionem procreatus Oxylus, familiaritate junctus Heraclidis qui à Temeno descendebant, iis Peloponnesum repetentibus dux exstitit, & hostilem agrum illis partitus est. Pro quo officio hanc gratiam recepit, ut in Eleum regnum, quod illi avitum erat, reduceretur. Cæterum cum Epei Ætolis, qui cum Oxylo erant, armati occurrissent, delecti sunt, ex Ætolis quidem Pyræchmes, ex Epeis vero Degmenus, qui singulari certamine totum bellum finirent. Porro cum Pyræchmes Degmenum funda occidisset, reddiderunt Epei Ætolis solum patrium, ac templi Jovis Olympiaci & certaminis curam, quod Iphitus instituerat. Quod Methonæ contiguum sit Acritas promontorium, quod initium est sinus Messeniaci. Appellatur autem Asinæus ab Asina oppido in ipso sinu locato, ejusdem cum Hermionica Asina nominis. Ad ortum est promontorium ejusdem sinus Thyrides appellatum, Tænaro Laconico finitimum. Deinde est Cardamyle; inde Pheræ; mox Thuria, quæ apud Homerum est Æpea. Ab hoc Gerenium est, à quo Nestor Gerenius fuit dictus, quod bello sub Hercule gesto illic servatus educatusque fuerit. Quod Ithome urbs Corintho similis sit. De hac Demetrius Phalereus ad Philippum Demetrii filium dicebat, Has ambas urbes te capessere oportet, si Peloponneso imperare cupias: nam ubi cornu utrumque obtinueris, inquit, bovem tenebis. Quod Thyrides in Messeniaco sinu sint intra

A εἶτα οἱ Πισᾶται καθυπερτερήσαντες παρέλαβον τὸν ἀγῶνα ἐπὶ ἔτη πολλὰ ἀγωνοθετοῦντες· εἶτα πάλιν Λακεδαιμόνιοι ἀφελόμενοι τοὺς Πισάτας παρέδοσαν τοῖς Ἐπειοῖς, καὶ τὴν Πύλον τὴν τοῦ Νέστορος καθελόντες εἰς Λέπρεον συνῴκισαν· τοῦτο δὲ ἐποίησαν, διότι τοῖς Μεσσηνίοις ἐναντία Λακεδαιμονίων συνεμάχουν Πισᾶται καὶ Πύλιοι. ΟΤΙ [a] Σαλμωνεὺς, Οἰνόμαος, Πέλοψ, καὶ οἱ Πελοπίδαι, ἐν Πίσῃ κατῴκουν, ἣ νῦν Βίσα καλεῖται. νῦν δὲ οὐδὲ ὄνομά ἐστιν Πισατῶν καὶ Καυκώνων καὶ Πυλίων· ἅπαντα γὰρ ταῦτα Σκύθαι νέμονται. ΟΤΙ [b] ὁ ἐν Πελοποννήσῳ Ἐνιπεὺς ποταμὸς, ῥέων ἐκ Σαλμώ-
B νης κρήνης, ἐμβάλλει εἰς τὸν Ἀλφειόν· ἄλλος δ' ἐστὶν Ἐνιπεὺς, ποταμὸς Θετταλίας, ὃς ῥέων ἀπὸ τῆς Ὄθρυος δέχεται τὸν Ἀπιδανὸν ποταμὸν ῥέοντα ἀπὸ πόλεως Φαρσάλου. ΟΤΙ ὑπὸ Σαλμωνέως ἐκπεσὼν ἐκ Πελοποννήσου Αἰτωλὸς, ᾤκησεν τὴν ἀπ' αὐτοῦ Αἰτωλίαν. τούτου δὲ ἀπόγονος [Ὄξυλος,] φίλος ὢν τοῖς περὶ Τήμενον Ἡρακλείδαις, ἡγήσατο τὴν ὁδὸν αὐτοῖς κατιοῦσιν εἰς Πελοπόννησον, καὶ διένειμεν αὐτοῖς τὴν δορίκτητον χώραν· ἀντέλαβεν δὲ χάριν, τὴν εἰς τὴν Ἠλείαν κάθοδον προγονικὴν οὖσαν. ἀπαντησάντων δὲ τῶν Ἐπειῶν μεθ' ὅπλων τοῖς ἀμφὶ Ὄξυλον Αἰτωλοῖς, προεβλήθησαν, ἐξ
C Αἰτωλῶν μὲν Πυραίχμης, ἐξ Ἐπειῶν δὲ Δέγμενος, ἐπὶ διαλύσει τῶν ὅλων· τοῦ δὲ Πυραίχμου σφενδόνῃ τὸν Δέγμενον ἀνελόντος, παρέδοσαν τοῖς Αἰτωλοῖς οἱ Ἐπειοὶ τὴν πατρῴαν χώραν, καὶ τὴν τοῦ Ὀλυμπιάσι Διὸς τοῦ ἱεροῦ ἐπιμέλειαν [καὶ] τοῦ ἀγῶνος, ὃν Ἴφιτος διέθηκεν. ΟΤΙ [c] τῇ Μεθώνῃ συνεχής ἐστιν ὁ Ἀκρίτας ἄκρα, οὖσα ἀρχὴ τοῦ Μεσσηνιακοῦ κόλπου. καλεῖται δὲ Ἀσίναιος, ἀπὸ Ἀσίνης πόλεως τῆς ἐν τῷ κόλπῳ, ὁμωνύμου τῇ [d] Ἑρμιονικῇ. πρὸς ἕω δὲ ἑτέρα ἄκρα τοῦ αὐτοῦ κόλπου, καλουμένη Θυρίδες, [e] ὅμορος τῇ κατὰ Ταίναρον Λακωνικῇ· εἶτα Καρδαμύλη· εἶτα [f] Φηραί· εἶτα Θου-
D ρία, ἡ παρ' Ὁμήρῳ Αἴπεια· εἶτα [g] Γερήνιον, ἀφ' οὗ Γερήνιος ὁ Νέστωρ διὰ τὸ ἐνταῦθα σωθέντα ἀπὸ τοῦ καθ' Ἡρακλέα πολέμου τραφῆναι. ΟΤΙ [h] ἡ Ἰθώμη πόλις ἐμφερής ἐστιν τῇ Κορίνθῳ· περὶ ἧς Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς πρὸς Φίλιππον τὸν Δημητρίου εἶπεν, [i] ὅτι δεῖ σε τούτων τῶν δύο ἔχεσθαι πόλεων, εἴπερ ἐπιθυμεῖς τῆς Πελοποννήσου ἄρξαι· κρατήσας γάρ φησι τῶν κεράτων ἀμφοῖν, καθέξεις τὸν βοῦν. ΟΤΙ [k] αἱ Θυρίδες ἐν τῷ Μεσσηνιακῷ εἰσιν κόλπῳ ἐντὸς τοῦ

a *Strab.* p. 355. *D.* p. 356. *A. B.* b *Strab.* pag. 356. *D.* p. 357. *B. C. D.* c *Strab.* p. 359. *D.* p. 360. *A. B. C. D.* d In *Ed. Bas.* Ἑρμηνικῇ. e In *Ed. Bas.* ὅμοροι. f In *Ed. Bas.* Φηρὰ & Θουρέα. g *Aliis* Γερηνία. h *Strab.* p. 361. *C. D.* i Ὅτι δεῖ) Ὅτι ante δεῖ pleonasticum est. *Sylburg.* k *Strab.* p. 362. *D.*

Ταινάρου· μεταξὺ δὲ τοῦ Ταινάρου καὶ τῆς A Μαλέας ὁ Λακωνικός ἐστιν κόλπος. ΟΤΙ [a] ἀπὸ Ταινάρου εἰς Φυκοῦντα, ἄκραν τῆς Κυρηναίας πρὸς νότον, δίαρμά ἐστιν σταδίων ,γ. εἰς δὲ Πάχυνον τῆς Σικελίας ,δχ΄. εἰς δὲ [b] Μαλέας πρὸς ἀνατολὰς [c] χο΄. [d] κατακολπίζοντι· εἰς δὲ Ὄνου γνάθον, ταπεινὴν Χερρόνησον ἐνδοτέρω τῶν Μαλεῶν, φκ΄. ΟΤΙ Ὅμηρος ὥσπερ λέγει κρῖ, [e] τὸ κριθὸν, καὶ τὸ δῶμα, δῶ, κατὰ ἀποκοπήν· οὕτως λέγει καὶ Ἄλκιμον, τὸν Ἀλκιμέδοντα, καὶ Μέσσην, τὴν Μεσσήνην. τὸ δὲ βριαρὸν Ἡσίοδος, βρῖ, καὶ τὸ βριθὺ ὡσαύτως. Σοφοκλῆς δὲ καὶ Ἴων, τὸ ῥᾴδιον, ῥᾶ. Ἐπίχαρμος δὲ τὸ λίαν, λί· Συρακὼ δὲ, B τὰς Συρακούσας. Ἐμπεδοκλῆς δὲ, μίαν λέγει συλλαβὴν, ὄψ· τοῦτ' ἐστιν ὄψις· καὶ παρ' Ἀντιμάχῳ, Δήμητρός τοι Ἐλευσινίης ἱερὴ ὄψ· καὶ ἄλφιτον, ἄλφι. Εὐφορίων δὲ καὶ τὸν [f] Ἥλιον λέγει, Ἧλι· Δωδὼ δὲ, τὴν Δωδώνην ἄλλος ποιητής. ΟΤΙ [g] ἡ Μαλέα ἄκρα, μεταξὺ κεῖται τῶν δύο κόλπων, Λακωνικοῦ τε καὶ Ἀργολικοῦ. ΟΤΙ [h] τὸ Ἄργος παρ' Ὁμήρῳ πολλὰ σημαίνει· οἷον ἡ πόλις αὐτὴ, "Ἄργος τε Σπάρτη τε· καὶ Ἄργος ἡ Πελοπόννησος, οἷον, "ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ ἐν Ἄργει· καὶ Ἄργος ἡ Θετταλία, οἷον, "Νῦν δ' αὖ τοὺς ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον· καὶ ὅλη δὲ ἡ Ἑλλὰς οὕ- C τως καλεῖται παρ' αὐτῷ Ἄργος· Ἀργείους γὰρ καλεῖ τοὺς Ἕλληνας πάντας, ὡς καὶ Δαναοὺς καὶ Ἀχαιούς. ΟΤΙ [i] ὥσπερ τὰ Κροκύλεια, ὄντα τῆς Ἀκαρνανίας, συναριθμεῖ Ὅμηρος ταῖς νήσοις, οὕτως καὶ [k] τὴν Μάσητα τῇ Αἰγίνῃ, τῆς Ἀργολικῆς οὖσαν. ΟΤΙ [l] ὁ Κρισαῖος κόλπος τῆς θαλάσσης, ὁ Κορινθιακός ἐστι, περιοριζόμενος ὑπό τε Φωκίδος καὶ Βοιωτίας καὶ Μεγαρίδος καὶ ἰσθμοῦ καὶ τοῖς βορειοτέροις τε καὶ δυσμικωτέροις τῆς Πελοποννήσου· ὁ δὲ Κιθαιρὼν καὶ Ἑλικὼν τὰ ὄρη, ἐκ βορρᾶ εἰς αὐτὸν καθήκουσιν· καὶ ὁ μὲν Κιθαιρὼν ἐν τῇ Μεγαρίδι πρὸς τῇ ἀρχῇ τοῦ ἰσθμοῦ, ὁ δὲ Ἑλικὼν πρὸς δυσμάς. ΟΤΙ D [m] τινὸς Τεγεάτου χρωμένου ἐν Δελφοῖς, εἰ ἄμεινον αὐτῷ μετοικίζειν εἰς τὴν Κόρινθον, ἀνεῖλεν ὁ Θεός· "Εὐδαίμων ὁ Κόρινθος, ἐγὼ δ' εἴην Τεγεάτης. ΟΤΙ [n] ἡ Κορινθία χώρα, οὐκ εὔγεώς ἐστιν, ἀλλὰ σκολιά τε καὶ τραχεῖα· ἀφ' οὗ πάντες ὀφρυόεντα Κόρινθον καλοῦσι,

Tænarum : inter Tænarum vero & Maleam est sinus Laconicus. Quod à Tænaro usque ad Phycunta, Cyrenaicæ regionis promontorium versus austrum, trajectus sit stadiorum 3000. Ad Pachynum Siciliæ 4600. Ad Maleas versus ortum 670. sinu ipso una computato. Ad Onugnathon (i. e. *maxillam asini*) humilem Chersonesum intra Maleam, stad. 520. Quod Homerus quemadmodum κριθὸν κρῖ dicit, & δῶμα sine amputato δῶ vocat, sic Ἄλκιμον vocat Ἀλκιμέδοντα, & Messenem Messen. Hesiodus item βριαρὸν vocat βρῖ, & βριθὺ similiter. Sophocles vero & Jon ῥᾴδιον dicunt ῥᾶ. Epicharmus pro λίαν λί dicit, & Syracusus Syraco. Empedocles vero una syllaba effert ὄψ pro ὄψις. Et apud Antimachum habetur " Cereris Eleusiniæ ἱερὴ ὄψ, & ἄλφιτον, ἄλφι. Euphorion autem ἥλιον dicit ἧλι, & Dodo pro Dodona alius poëta usurpavit. Quod Malea promontorium inter duos sinus, Laconicum & Argolicum, situs sit. Quod apud Homerum Argos multa significet: ut Argos urbs ipsa, " Argi, Spartaque: & Argos Peloponnesus dicitur, ut " Argis, ædibus in nostris: item Argos Thessalia appellatur, ut, " Præterea quicunque Argos tenuere Pelasgum: & tota Græcia apud eum hoc pacto Argos vocatur. Argivos enim vocat Græcos omnes, ut & Danaos & Achæos. Quod sicut Crocyleja Acarnaniæ Homerus insulis adnumerat; sic Masetem Æginæ tribuit, quæ tamen urbs est Argolica. Quod Crisæus sinus maris, Corinthius sit, à Phocide & Bœotia & Megaride & isthmo & partibus Peloponnesi septentrionalibus atque occiduis undique clausus. Cæterum Cithæron & Helicon montes à septentrione ad ipsum porriguntur: Cithæron quidem in Megaride ad ipsius isthmi initium, Helicon vero ad occasum. Quod cum Tegeates quispiam oraculum in Delphis consuluisset, num satius esset Corinthum migrare, responderit Deus, " Fortunata Corinthus, ego autem sim Tegeates. Quod ager Corinthius non sit fertilis, sed curvus & asper: unde plerique Corinthum superciliosam dixere;

a *Strab*. p. 363. *B*. b Μαλέαν in *Ed. Bas*. c *Casaubonus* legisse videtur χιλίων ἑβδομήκοντα. Vide *Comment*. p. 160. d *Si sinum quis non intret* reddit *Interpres Strabonis*. e Τὸ κριθὸν) Pro τὸ κριθὸν scribendum est vel τὴν κριθὴν vel τὸ κρίμνον. quod posterius plerisque videtur magis consentaneum. f Ἥλιον λέγει Ἧλι) Pro τὸν ἥλιον & ἧλι *Eustathius* legit ἦλον & ἦλ: idque tribus in locis. ad ἦλ quod attinet, verius esse censeo quam ἧλι: sed de altero dubito. Euphorionis hemistichium sic habet *Eustath*. p. 565. 34. δαιμόνιος ἦλ. ad quod allusisse videtur istud *Ausonii*, *altitonum cœlum*. g *Strab*. p. 368. *B*. h *Strab*. pag. 369. *B*. C. *D*. i *Strab*. pag. 376. *B*. k Τὸν Μάσητα *Strab*. l *Strab*. pag. 379. *D*. & p. 409. *B*. *C*. *D*. m *Strab*. p. 380. *D*. In *Ed. Bas*. Τενεάτου. n *Strab*. p. 382. *B*.

ac proverbio dicitur, Colles Corinthus atque cavitates habet. Quod Cromyonia sus mater fuerit apri Erymanthii. Quod Ægis, quæ in Peloponneso sunt, nata sit capra quæ Jovi lac præbuerit. Hanc Aratus tradit fuisse Oleniam dictam: est autem Olenus Ægis vicina. Quod in Delphis fons sit Castalius, qui aquam propheticam habet. Quod insignes Peloponnesi montes sint; Cyllene, Pholoë, Lycæum, Mænalus, Parthenium, à Tegeatide ad Argiam usque pertingens. Quod Erasinus fluvius è Stymphalide lacu in Argiam exeat: prius autem non apparebat, quoniam è lacu in ipsum tendentes meatus essent occlusi. Et Stymphaliorum urbs super lacu prius erat, posteaquam vero meatus ille terræ motibus fuit apertus, distare cœpit urbs à lacu stadiis quinquaginta & amplius. Quod post Heraclidarum in Peloponnesum reditum, ejus habitatores fuerint; Corinthi quidem Aletes, Sicyonis Phalces, Achajæ Tisamenus, Elidis Oxylus, Messenæ Cresphontes, Lacedæmonis Eurysthenes & Procles, Argorum vero Temenus & Cissus, littorei tractus super Ægis Deiphontes.

A καὶ παροιμιάζονται, Κόρινθος ὀφρυᾶ τε καὶ κοιλαίνεται. ΟΤΙ [a] ἡ Κρομυωνία ὗς μήτηρ ἦν τοῦ Ἐρυμανθίου κάπρου. ΟΤΙ [b] ἐν Αἰγαῖς τῆς Πελοποννήσου γέγονεν ἡ τὸν Δία θηλάσασα αἴξ, ἣν καὶ Ἄρατος λέγει Ὠλενίαν καλεῖσθαι· πλησίον γὰρ ἡ Ὤλενος τῶν Αἰγῶν. ΟΤΙ ἡ Κασταλία, κρήνη ἐστὶν ἐν Δελφοῖς, μαντικὸν ἔχουσα ὕδωρ. ΟΤΙ [c] ἐπιφανῆ ὄρη Πελοποννήσου ταῦτα· Κυλλήνη, Φολόη, Λύκαιον, Μαίναλος, Παρθένιον, καθῆκον ἐπὶ τὴν Ἀργείαν ἀπὸ τῆς Τεγεάτιδος. ΟΤΙ ὁ Ἐρασῖνος ποταμὸς ἐκδίδωσιν ἐκ τῆς Στυμφαλίδος λίμνης εἰς τὴν Ἀργείαν· πρότερον δὲ
B οὐκ ἐφαίνετο, διὰ τὸ τετυφλῶσθαι τοὺς ἐκ τῆς λίμνης εἰς αὐτὸν πόρους· καὶ ἡ τῶν Στυμφαλίων πόλις ἐπὶ τῆς λίμνης ἦν· ἐπεὶ δὲ οἱ πόροι ὑπὸ σεισμῶν ἀνεστομώθησαν, ἀπέχει νῦν ἡ πόλις τῆς λίμνης, στάδια ὑπὲρ τὰ ν΄. ΟΤΙ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ οἰκήσεων οἰκισταὶ γεγόνασι μετὰ τὴν τῶν Ἡρακλειδῶν κάθοδον· Κορίνθου μὲν Ἀλήτης, Σικυῶνος δὲ Φάλκης, Ἀχαΐδος δὲ Τισαμενὸς, Ἤλιδος δὲ Ὄξυλος, Μεσσήνης δὲ Κρεσφόντης, Λακεδαίμονος δὲ Εὐρυσθένης καὶ Προκλῆς, Ἄργους δὲ Τήμενος καὶ Κισσὸς, τῶν δὲ περὶ τὴν [d] Αἴγεον Δηϊφόντης.

a *Strab.* p. 380. C. b *Strab.* p. 387. *A.* c *Strab.* p. 388. *D.* p. 389. *A.* d Vocem Αἴγεον suspectam habeo. Apud *Strabonem*, περὶ τὴν ἀκτὴν Αἰγαῖος καὶ Δηϊφόντης.

CHRESTOMATHIÆ
EX
STRABONIS GEOGRAPHICORUM
LIBRO IX.

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ
ΕΚ ΤΩΝ
ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΥ θ΄.

QUOD juxta Scironidas petras in Megaride gesta fuisse dicant, quæ in historiis traduntur; ut de Pityocampte & Scirone Tyrannis, quos interemit Theseus. Quod stadiis 18. à Megaris distet juxta Nisæam portus, [Megarensium] navale. Quod Homerus, cum ait, Illic autem Bœoti & Iaones longis vestibus, Athenienses appellet Iaones, quorum pars est etiam Megaris; quemadmodum isthmi limes in Crommyone à Theseo locatus indicat, talem inscriptionem habens: ad austrum quidem, Hæc jam Peloponnesus sunt,

C ΟΤΙ [a] περὶ τὰς ἐν Μεγαρίδι Σκιρωνίδας πέτρας, τὰ ἱστορούμενα γεγονέναι φασίν· οἷον τὰ περὶ Πιτυοκάμπτην καὶ τὰ κατὰ [b] Σκίρωνα τοὺς τυράννους, οὓς ἀνεῖλεν Θησεύς. ΟΤΙ ἀπὸ Μεγάρων ιή. σταδίους ἀπέχει ὁ κατὰ Νισαίαν λιμὴν, τὸ ἐπίνειον. ΟΤΙ [c] Ὅμηρος ὅταν φῇ, ἐνθάδε Βοιωτοὶ καὶ Ἰάονες ἑλκεχίτωνες, τοὺς Ἀθηναίους λέγει Ἰάονας, ὧν μέρος ἐστὶν καὶ ἡ Μεγαρὶς, ὡς καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ Θησέως ἐν Κρομμύωνι τοῦ ἰσθμοῦ μεθόριον δηλοῖ, τοιαύτην ἐπιγραφὴν ἔχον· ἐπὶ μὲν τὰ νότια, Τάδ' ἐστὶ Πελοπόννησος,

a *Strab.* p. 391. C. D. b Al Σκείρωνα & Σκειρωνίδας. c *Strab.* p. 392. *A.* B. C.

a *Strab.*

οὐκ Ἰωνία· ἐπὶ δὲ τὰ βόῤῥα, Τάδ' οὐχὶ Πελοπόννησος, ἀλλ' Ἰωνία. ἀλλὰ καὶ τῶν Πανδιονίδων τεσσάρων ὄντων, Αἰγέως, Πάλλαντος, Λύκου, Νίσου, καὶ διὰ τοῦτο τῆς Ἀττικῆς εἰς δ'. μέρη διαιρεθείσης, ὁ Νίσος τὴν Μεγαρίδα ἔλαχε, καὶ τὴν Νισαίαν ἔκτισεν. ΟΤΙ [a] πρὸ τοῦ Σουνίου τῆς Ἀττικῆς νῆσός ἐστιν τραχεῖα καὶ ἔρημος, Ἑλένη ὄνομα· καὶ φασὶν περὶ αὐτῆς λέγειν τὸν Ὅμηρον, « Νήσῳ δ' ἐν Κραναῇ ἐμίγην φιλότητι καὶ εὐνῇ. ΟΤΙ τῆς Αττικῆς ὄρη εἰσὶν ὀνομαστὰ έ. Ὑμηττὸς, Πάρνης, Κορυδαλλὸς, Βριλησσὸς, Λυκαβηττός. ΟΤΙ [b] ἡ Βοιωτία τριθάλασσός ἐστιν. κλύζεται γὰρ τῇ τε Κρισσαίᾳ ἐκ νότου· καὶ τῇ Μυρτῴᾳ, ἀπὸ Γεραιστοῦ μέχρι Εὐρίπου· καὶ τῇ Μαλιακῇ, ἀπὸ Εὐρίπου μέχρι ποταμοῦ Σπερχειοῦ. ΟΤΙ [c] παροιμία ἐστὶν, Θρᾳκία παρεύρεσις· οἱ γὰρ Θρᾷκες ἔνσπονδοι Πελασγοῖς γεγονότες ἐπὶ ῥητάς τινας ἡμέρας, νύκτωρ ἐπέθεντο· ἀποκρουσθέντες δὲ ὑπὸ Πελασγῶν, καὶ τῇ ἑξῆς ἐγκαλούμενοι, ἔφασαν· Ἀλλ' οὐχὶ ταῖς νυξὶν ἄγειν εἰρήνην ὠμόσαμεν. ΟΤΙ πολέμου ὄντος Βοιωτοῖς καὶ Πελασγοῖς, ἦλθον θεωροὶ ἐξ ἀμφοῖν εἰς Δωδώνην· ἀνελούσης δὲ τῆς προφήτιδος, ὅτι τὴν μὲν τῶν Πελασγῶν οὐχ [d] εὗρεν τὸν χρησμὸν, [e] τοῖς δὲ Βοιωτοῖς εἰπούσης, αὐτοὺς ἀσεβήσαντας εὖ πράξειν· ὑποτοπήσαντες οἱ Βοιωτοὶ κατὰ τὸ τῶν Πελασγῶν συγγενὲς κακουργῆσαι τὴν πρόμαντιν, ἁρπάσαντες διεχρήσαντο τὴν ἄνθρωπον, καὶ εἰς πῦρ ἔβαλλον· δικαιοῦντες, ὅτι εἰ μὲν παρέχρησεν, ἔχει τὴν δίκην, εἰ δ' ἀληθῶς ἔλεξεν, καὶ οὕτως ἀσεβῆσαι αὐτοὺς ἔδει. ἀνθ' ὧν ἐχρήσθη αὐτοῖς, κατ' ἐνιαυτὸν κλέπτοντας ἕνα τῶν παρ' αὐτοῖς τριπόδων, ἀποκομίζειν εἰς Δωδώνην. ΟΤΙ [f] Πένθιλος ἐκ Βοιωτίας τὴν Αἰολικὴν ἀποικίαν ἤγαγεν. ΟΤΙ [g] μεθόριον Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, πρὸς τῇ Εὐβοϊκῇ θαλάττῃ, ἐστὶν ὁ Ὠρωπὸς, καὶ ὁ ἱερὸς λιμὴν, ὃν καλοῦσι Δελφίνιον, ἀντιπέραν Ἐρετρίας τῆς ἐν Εὐβοίᾳ, ἀπὸ σταδίων τὸ δίαρμα ξ'. εἶτα Δήλιον, Ταναγραίων πολίχνιον, ἀπέχον σταδίους τῆς Αὐλίδος λ'. εἶτα λιμὴν βαθύς· εἶτα Αὐλὶς, πετρῶδες χωρίον· εἶτα Εὔριπος· εἶτα Σαλγανεὺς, ἐπώνυμον χωρίον Σαλγανέως τινὸς Βοιωτοῦ ἀνδρὸς ἐκεῖσε ταφέντος, μετὰ τὸ ἀναιρεθῆναι ὑπὸ τῶν περὶ Μεγαβάτην Περσῶν, ὡς δῆθεν κακῶς αὐτοῦ ὑφηγησαμένου τὴν ἀπὸ Μαλιακοῦ κόλπου θάλασσαν, λαβυρινθώδη καὶ ἄπορον· μεταγνόντες δὲ οἱ Πέρσαι ὕστερον, ὡς ἀδικηθέντα τὸν Σαλγανέα ἔθαψαν μεγαλοπρεπῶς. ΟΤΙ [h] τὸ Ἀμφιαράου ἱερὸν ἐν Τανάγρᾳ ἐστὶν τῆς Βοιωτίας· ἐκ

A & non Ionia ; ad boream, Hæc non Peloponnesus jam sunt, sed Ionia. Et cum Pandionis regis quatuor filii essent, Ægeus, Pallas, Lycus, Nisus; atque ob id Attica in partes quatuor esset divisa, Niso Megaris sorte obvenit, Nisæamque condidit. Quod ante Sunium Atticæ insula sit aspera & deserta, Helena dicta, de qua ajunt Homerum dixisse, « Insula & in Cranaë mihi gaudia prima dedisti. Quod in Attica montes sint celebres quinque ; Hymettus, Parnes, Corydallus, Brilessus, Lycabettus. Quod Bœotia tria maria habeat : alluitur enim à meridie

B Crissæo ; & Myrtoo à Geræsto usque ad Euripum ; & Maliaco ab Euripo usque ad Sperchium fluvium. Quod proverbium sit, Thracicum commentum. Thraces enim pactis erga Pelasgos ad certos quosdam dies induciis, noctu incursationes egerunt. Cæterum cum à Pelasgis fuissent propulsati, conquerentibus quod inducias fregissent, responderunt, Se non, ut noctu inducias servarent, jurasse. Quod, cum bellum inter Bæotios & Pelasgos esset, ab utrisque legati Dodonam missi fuerint. Respondente autem sacerdote, Pelasgorum oraculum inveniri non posse, Bæotiis autem dicente, rebus usuros secundis si impie agerent : suspicati sunt Bœotii

C vatem Pelasgis ob generis propinquitatem fuisse gratificatam ; correptam itaque mulierem in ignem conjecerunt, sic ratiocinantes : si falsum reddidisset oraculum, eam supplicio adfectam esse ; sin verum, eos hoc pacto injuste agere. Ab hoc oraculo postea ipsis fuit imperatum, ut Tripodem, apud suos furto sublatum, ad Dodonam quotannis mitterent. Quod Penthilus ex Bœotia Æolicam coloniam deduxerit. Quod terminus Atticæ & Bœotiæ ad mare Euboïcum sit Oropus, & Sacer portus, quem Delphinium appellant, contra Eretriam Eubœæ, intervallo stadiorum 60. Deinde Delium, Tanagræorum oppidulum, distans ab Au-

D lide stadiis 30. Postea portus Profundus appellatione ; inde Aulis, lapidosus locus ; mox Euripus : postremumque Salganeus, locus nomen habens à Salganeo, viro Bœotio, illic sepulto ; qui interfectus erat à Persis sub Megabate duce militantibus, quasi dolose classem à sinu Maliaco per mare duxisset invium & tortuosum : postea ab iisdem, errore suo cognito, magnifica sepultura cohonestatus. Quod Amphiarai templum in Tanagra Bœotiæ sit, atque è

a *Strab.* pag. 399. *B. C.* b *Strab.* pag. 400. C. c *Strab.* p. 401. *D.* p. 402. *A. B. C. D.* d Εὑρεῖν in *Ed. Bas.* e Τῶν δὲ Βοιωτῶν εἰπούσης, ὅτι δεῖ αὐτοὺς ἀσεβήσαντας πράξειν in *Ed. Bas.* f Πένθιλος *Strab.* g *Strab.* p. 403. *B. C. D.* h *Strab.* p. 404. *A.*

a *Strab.*

Cnopia Thebaïca jussu oraculi in eum locum sit traducta. Quod urbs Anthedon post Salganea extrema sit totius Bœotiæ, atque ab ipsa ad Ægas usque Eubœæ urbem trajectus sit stadiorum 120. Item prope Ægas sunt Orobiæ. Ex hac Anthedone Glaucus fuit, quem in cetum mutatum fuisse perhibent. Quod Bœotiam, ob cavernas & meatus subterraneos, frequenter terræ motus cieat, unde meatus alii obturentur, alii aperiantur; itidem & lacus alii oriantur, alii desinant. Quapropter Platææ & Platæenses juxta lacum olim fuere, & ob remorum latitudinem ita sunt appellati. Item Helos & Eleon à paludibus nomen habent: nunc continenti accedunt. Quod Cephissus fluvius è Phocicis montibus oriatur ex urbe Lilæa, & in Copaïda lacum exeat. Quo loco etiam Permessus & Olmejus ex Helicone fluentes, in eundem ingrediuntur prope Haliartum urbem. Ambitus ipsius lacus stadiorum est 380. Quod Copaïs lacus multa flumina excipiens exitum nullum habeat, præter hiatum qui prope Cephissum eum excipit. Quod Scolus sit pagus Parasopiæ sub Cithærone locus asper; unde proverbium, " Nec Scolum ipse ibis, aliumve sequeris euntem. Hoc loco Penthea discerptum fuisse ajunt. Est & in Heraclea Trachinia vicus Scolus, quem Asopus fluvius præterit: & in Sicyone alius est Asopus fluvius. Quod Thespiæ urbs sit ad Heliconem sita versus austrum: incumbit & ipsa & mons Helicon sinui Crisæo. In propinquo Ascra est, Hesiodi patria. Quod mons Parnassus multas speluncas sacras habeat, è quibus est una Corycium, Nymphis sacrum, ejusdem cum Cilicio nominis. Quod occiduum Parnassi latus incolant Locri Ozolæ & Dorienses; & Ætoli quidem juxta Coracem Ætoliæ montem: ad ortum vero Dorienses & Phocenses. Quod Crisæus sinus usque ad Actium porrectus sit. Quod duæ sint insignes urbes Phocensium, Delphi & Elatea: altera ob antiquissimum oraculum Apollinis; altera vero, quod juxta Cyphum Perrhæbicum montem & urbem sit locata. " Guneus vero ex Cypho ducebat &c. Quod Perrhæbi occiduam partem Olympi habitarint prope Macedones.

A Κνωπίας δὲ τῆς Θηβαϊκῆς μεθιδρύθη κατὰ χρησμὸν δεῦρο. ΟΤΙ [a] Ἀνθηδὼν πόλις μετὰ τὴν Σαλγανέα ἐσχάτη τῆς Βοιωτίας κεῖται, καὶ ἀπ' αὐτῆς εἰς τὴν ἐν Εὐβοίᾳ Αἰγὰς πόλιν τὸ δίαρμα στάδιοι ρκ'. καὶ ἐγγὺς τῶν Αἰγῶν αἱ Ὀροβίαι. ἐκ δὲ Ἀνθηδόνος ἦν Γλαῦκος, ὃν μεταβαλεῖν φασιν εἰς κῆτος θαλάσσιον. ΟΤΙ [b] ἡ Βοιωτία, σηραγγώδης οὖσα καὶ ὕπαντρος, ποιεῖ σεισμοὺς ἐν αὐτῇ ἐξαισίους, [c] ὥς τινας τῶν πόρων ἀποτυφλοῦσθαι, καί τινας διευρύνεσθαι· καὶ διὰ τοῦτο λίμναι τέ τινες ὑφίστανται, καὶ αὖθις λήγουσι. διὸ καὶ Πλάταια μὲν καὶ Πλαταιεῖς περὶ λίμνην ποτὲ ἦσαν, καὶ διὰ τὸ τῶν κωπῶν πλάτην οὕτως ὠνομάσθησαν. ἔτι δὲ Ἕλος τε καὶ Ἐλεὼν [[d] ἐ-
B κλήθησαν, διὰ τὸ ἐπὶ τοῖς ἕλεσιν ἱδρύσθαι·] νῦν δὲ ἠπείρωνται. ΟΤΙ [e] ὁ Κηφισσὸς ποταμὸς ἐκ τῶν Φωκικῶν ὀρέων ἄρχεται ἐκ Λιλαίας πόλεως, καὶ εἰς τὴν Κωπαΐδα λίμνην ἐκδίδωσιν· ἔνθα καὶ ὁ Περμησσὸς καὶ Ὀλμειὸς ἐκ τοῦ Ἑλικῶνος ῥέοντες, εἰς τὴν αὐτὴν ἐμβάλλουσι λίμνην περὶ πόλιν Ἁλίαρτον· ἡ δὲ τῆς λίμνης περίμετρος, στάδιοι τπ'. ΟΤΙ ἡ Κωπαῒς λίμνη, πολλοὺς δεχομένη ποταμοὺς, ἔξοδον οὐκ ἔχει, πλὴν τοῦ κατὰ τὸν Κηφισσὸν δεχομένου αὐτὸν χάσματος. ΟΤΙ [f] Σκῶλός ἐστιν κώμη τῆς Παρασωπίας ὑπὸ τῷ Κιθαιρῶνι, τόπος τραχύς· ἀφ' οὗ καὶ ἡ παροιμία λέλεκται, " Εἰς Σκῶλον μήτ' αὐτὸς [g] ἴμεν, μήτ' ἄλλῳ ἕπεσθαι. καὶ
C τὸν Πενθέα ἐνταῦθά φασιν διασπασθῆναι. ἔστιν δὲ καὶ ἐν Ἡρακλείᾳ τῇ Τραχινίᾳ κώμη Σκῶλος, παρ' ἣν ποταμὸς ῥεῖ Ἀσωπός· καὶ ἐν Σικυῶνι ἄλλος ἐστὶν ποταμὸς Ἀσωπός. ΟΤΙ [h] Θέσπειαι πόλις ἐστὶν πρὸς τῷ Ἑλικῶνι νοτιωτέρα, ἐπικειμένη τῷ Κρισαίῳ κόλπῳ καὶ αὐτὴ καὶ ὁ Ἑλικών. πλησίον δὲ καὶ ἡ τοῦ Ἡσιόδου πατρὶς Ἄσκρη. ΟΤΙ [i] ὁ Παρνασσὸς τὸ ὄρος σπήλαια ἔχει πολλὰ ἱερὰ, ὧν ἐστιν ἓν καὶ τὸ Κωρύκιον, ἱερὸν νυμφῶν, ὁμώνυμον τῷ Κιλικίῳ. ΟΤΙ τὸ ἑσπέριον τοῦ Παρνασσοῦ πλευρὸν νέμονται [k] Λοκροί τε οἱ Ὀζόλαι καὶ Δωριεῖς· καὶ Αἰτωλοὶ κατὰ τὸν Κόρακα Αἰτωλικὸν ὄρος· τὸ δὲ πρὸς ἕω Δωριεῖς καὶ Φωκεῖς. ΟΤΙ ὁ Κρισαῖος κόλπος ἕως
D τοῦ Ἀκτίου περαιοῦται. ΟΤΙ [l] Φωκέων δύο εἰσὶν πόλεις ἐπίσημοι, Δελφοί τε καὶ Ἐλάτεια· ἡ μὲν διὰ τὸ ἀρχαιότατον μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος, [m] ἡ δὲ διὰ τὸ περὶ Κύφον Περραιβικὸν ὄρος καὶ πόλιν εἶναι· " Γουνεὺς δ' ἐκ Κύφου ἦγεν. ΟΤΙ Περραιβοὶ τὰ δυτικὰ τοῦ Ὀλύμπου ᾤκουν, Μακεδόνων ἐγγύς.

a *Strab.* p. 405. *A. B.* b *Strab.* p. 406. *A. B. C.* c Ita *Sylburg.* In *Ed. Bas.* πρός τινας. d Ita ex *Strabone.* In *Ed. Bas.* desiderantur quæ uncis inclusimus. e *Strab.* pag. 407. *C. D.* f *Strab.* pag. 408. *C. D.* g In *Ed. Bas.* ἴναι. h *Strab.* p. 409. *B.* Rectius Θέσπεια vel Θεσπειαὶ, sicut Πλάταια & Πλαταιαί. i *Strab.* p. 417. *B.* k Ita ex *Strabone.* In *Ed. Bas.* Αἰτωλοί. l *Strab.* pag. 417. *D.* p. 418. *A.* m Mutilus est locus, & è duabus annotationibus in unam contractus: itaque legendum est, ἡ δὲ διὰ τὸ ἐπικαιρίως ἱδρύσθαι πρὸς τὰς ἐκ τῆς Θεσσαλίας ἐκβολάς: vel διὰ τὴν τῆς ἱδρύσεως εὐφυΐαν. Nam utroque modo loquitur *Strabo.* His ex eodem addendum, ΟΤΙ τῶν Ἀθαμάνων τινὲς ἔμειναν περὶ Κύφον, Περραιβικὸν ὄρος, ὁμώνυμοι κατοικίαν ἔχον. Hemistichium autem illud Homericum ex *Il.* β'. vers. 255. *Sylburg.*

ΟΤΙ ἕτερος [a] Μόψος, ἀφ' οὗ ἡ Ἀττικὴ Μοψοπία· καὶ ἄλλος ὁ Μαντοῦς τῆς Τειρεσίου θυγατρὸς παῖς, ἀφ' οὗ Μοψουεστία πόλις Κιλικίας. ΟΤΙ [b] μεταξὺ Σηπιάδος καὶ [c] Κασθαναίας, τοῦ Πηλίου ἀκρωτηρίων, αἰγιαλός ἐστιν ἔρημος· ἔνθα ὁ Ξέρξου στρατὸς ὑπὸ ἀπηλιώτου συνετρίβη. ΟΤΙ τὸ περὶ Λάρισσαν πεδίον, Πελασγικὸν ἐκαλεῖτο πρίν. Πυῤῥαία δὲ ἀπὸ Πύῤῥας τῆς Δευκαλίωνος γυναικός· Αἱμονία δὲ ἀπὸ Αἵμονος· Θετταλία δὲ ἀπὸ Θετταλοῦ τοῦ Αἵμονος.

A Quod alius sit Mopsus, à quo Attica Mopsopia est dicta; alius cui Manto fuit mater, quæ Teiresiæ fuit filia, à quo Mopsoëstia urbs Ciliciæ dicta est. Quod inter Sepiada & Casthanæam, promontoria Pelii, littus desertum sit, ubi classis ipsa Xerxis à subsolano fuit deleta. Quod campus circa Larissam, Pelasgicus fuerit antea appellatus: Pyrrhæa vero, à Pyrrha Deucalionis uxore: Æmonia, ab Æmone: Thessalia, à Thessalo Æmonis filio.

a *Strab.* p. 397. *A.* p. 443. *D.* p. 642. C. p. 676. C. Μόψοψ pro Μόψος malit *Berkelius* ad *Steph.* v. Μοψοπία. b *Strab.* p. 443. *B. D.* c Ita ex *Strabone*. In *Ed. Bas.* Κασθανεΐας.

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ

ΕΚ ΤΩΝ

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΥ ι΄.

B

ΟΤΙ [a] ἡ Εὔβοια μῆκος ἔχει σταδίων ͵ασ΄. ἀπὸ Κηναίου ἄκρου τοῦ κατὰ Θερμοπύλας ἕως Γεραιστοῦ κατὰ Σούνιον. τὸ δὲ πλάτος τὸ μέγιστον, ρν΄. σταδίων. καὶ ἔστιν ἀντίπορθμος τῇ τε Ἀττικῇ, καὶ τῇ Βοιωτίᾳ, καὶ τῇ Λοκρίδι, καὶ τοῖς Μαλιεῦσιν. C διὰ δὲ τὸ μῆκος Μάκρις ἐκαλεῖτο, ὕστερον δὲ Ἀβαντίς. [b] τὰ δὲ μεταξὺ Καφηρέως καὶ Γεραιστοῦ, τὰ κοῖλα Εὐβοίας καλεῖται. ΟΤΙ [c] ὁ Ὠρεὸς, Ἱστιαία ἐκαλεῖτο· καὶ οἱ Ὠρεῖται, Ἱστιαιεῖς. ΟΤΙ [d] τὸ Δῖον, καὶ ὁ Ὠρεὸς, καὶ ἡ Κήρινθος, καὶ τὸ Ἀρτεμίσιον, καὶ ὁ Βούδορος ποταμὸς, πάντα ταῦτα τῆς Εὐβοίας παραθαλάσσιά εἰσιν, πρὸς τὸν βοῤῥᾶν τετραμμένα καὶ τὴν Σκῦρον νῆσον καὶ Λῆμνον. ΟΤΙ Κάρυστος, καὶ Στύρα, καὶ D Ἐρετρία, πρὸς νότον εἰσὶν, ἀντιπέραν Ἀττικῆς. ΟΤΙ ἐν Καρύστῳ φύεται λίθος ἡ ξαινομένη καὶ ὑφαινομένη, ὥστε τὰ ὕφη χειρόμακτρα γίνεσθαι· ῥυπωθέντα δὲ εἰς φλόγα βάλλεσθαι καὶ ἀποκαθαίρεσθαι λέγουσιν, παραπλησίως τῇ τῶν λίνων πλύσει. ὁ δὲ Γεραιστὸς ἀρσενικόν. ΟΤΙ [e] περὶ τὸ Λήλαντον πεδίον τῆς Εὐβοίας, μέταλλα ἦν χαλκοῦ καὶ σιδήρου, ἅπερ νῦν ἐκλέλοιπεν, ὥσπερ καὶ Ἀθήνησι τ' ἀργύρεια.

CHRESTOMATHIÆ

EX

STRABONIS GEOGRAPHICORUM

LIBRO X.

QUOD Eubœa longitudinem habeat stadiorum 1200. à Cenæo promontorio juxta Thermopylas ad Geræstum juxta Sunium. Latitudo autem ipsius maxima stadiorum est 150. Insula vero hæc opponitur Atticæ, Bœotiæ, Locridibus, Maliensibus, freto intercipiente. Cæterum ob angustam ipsius formam olim Macris fuit dicta, postea Abantis. Quæ vero inter Caphereum & Geræstum continentur, cava Eubœæ appellantur. Quod Oreus Histiæa fuerit dicta, & Oreitæ Histiæenses. Quod Dium, & Oreus & Cerinthus, & Artemisium, & Budorus fluvius, universa hæc Eubœæ maritima loca sint, ad boream & insulam Scyrum atque Lemnum conversa. Quod Carystus, & Styra, & Eretria ad notum sint è regione Atticæ. Quod in Carysto lapis nascatur, qui plectitur & texitur: atque ex eo mantilia fiant, quæ ubi sordescunt in flammas projecta non secus mundantur, quam lintea dum lavantur. Cæterum Geræstus masculino effertur genere. Quod circa Lelantum campum Euboïcum æris & ferri metalla fuerint, quæ nunc defecere, quemadmodum Athenis argenti fodinæ.

a *Strab.* pag. 444. *D.* b *Strab.* pag. 445. *A.* c *Strab.* pag. 445. *D.* d *Strab.* pag. 446. *B. C.* e *Strab.* pag. 447. *B.*

Quod Eretria urbs potentissima fuerit olim, adeo ut, cum pompam ducerent, tria millia essent gravis armaturæ peditum, equites autem sexcenti, currus sexaginta: imperavit autem insulis, tum aliis, tum Andro & Teno. Quod ex hastis, aliæ statariæ pugnæ idonea sint instrumenta, velut gladii & oblongæ hastæ Homericorum Abantum; aliæ manu jaciuntur, velut sagitta aut jaculum, cujusmodi erat Achillis hasta fraxinea; aliæ utrumque usum præbent, velut contus & sarissa & pilum. Quod Euboïci amnes duo sint, Cireus & Nileus, è quorum altero bibentes oves albæ fiunt, ex altero nigræ. Quod à sinu Ambracico versus ortum habitent Acarnanes; & deinceps sit Achelous fluvius; postea Ætoli versus ortum: & post hos Locri Ozolæ, & mons Parnassus; deinde Helicon mons: ab hoc Cythæron juxta isthmum Corinthiacum; dein Hymettus, versus ortum ordine locati montes. Supra Acarnanes in parte mediterranea versus septentrionem siti sunt Amphilochi: deinde Dolopes, & Pindus mons, è quo Achelous fluit ad Echinadas. Supra Ætolos Perrhæbi ad boream sunt siti, & Athamanes, & pars Ænianum qui Oetam tenent. Porro Ætolorum & Acarnanum latus australe, mare est quod juxta sinum Crisæum jacet. Hic sinus ab ore Acheloi fluvii sumit initium. Quod Corax Ætoliæ mons Oetæ monti contermінus sit. Quod Actium promontorium sit maxime occiduum sinus Ambracici. Quod quæ nunc Leucas appellatur urbs, antea peninsula fuerit, à Corinthiis autem continenti abscissa. Homerus illam vocat, " actam Epiri, id est, littus continentis, Acarnaniæ nimirum, cujus pars Nericus quoque est, quam Laërtes se cepisse innuit. Sed & Crocylia & Ægilips urbs, in Catalogo, prope Leucada sunt: ita ut insula tota urbes habeat tres, Leucada in freto quod arte factum est, quæ prius erat Nericus, deinde Crocylia, & Ægilipa. Quod quæ nunc Cephallenia dicitur, Homerus nonnunquam Samon appellet, velut hoc loco, " Quique Zacynthon habebant, qui coluere Samumque: nonnunquam vero Samen, ut, " Dulichiumque Sameque. Sed & Acarnaniam partem Cephalleniæ dicit & Epiri, ut, " Epirumque vel oppositas ad littora partes " Qui coluere. Et rursus, " Bis sex Epiri armenta &c. Eodem vero cum insula nomine gaudet urbs in ea, quæ Samos & Same promiscue dicitur.

A ΟΤΙ [a] ἡ Ἐρετρία πόλις δύναμιν εἶχέν ποτε μεγάλην· ὥστε, ἡνίκα πομπὴν ἦγον, ,γ. μὲν ὁπλῖται ἦσαν, χ΄. δὲ ἱππεῖς, ξ΄. δὲ ἅρματα· ὑπῆρχεν δὲ Ἄνδρου καὶ Τήνου, καὶ ἄλλων νήσων ἄλλων. ΟΤΙ [b] τῶν δοράτων, τὰ μὲν συστάδην ἐστὶν, ὡς τὰ ξίφη καὶ τὰ ὀρεκτὰ τῶν Ὁμηρικῶν Ἀβάντων· τὰ δὲ ἀκοντίζεται δίκην οἰστοῦ καὶ παλτοῦ, ὁποῖα ἦν ἡ τοῦ Ἀχιλλέως μελία· τὰ δ᾽ ἐπαμφοτερίζει, οἷον ὁ κοντὸς καὶ ἡ σάρισσα καὶ ὁ ὑσσός. ΟΤΙ [c] τῆς Εὐβοίας δύο τινές εἰσιν ποταμοὶ, [d] Κιρεὺς καὶ Νηλεύς· καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν πίνοντα πρόβατα γίνονται, ἐκ μὲν θατέρου λευκὰ, ἐκ δὲ θατέρου μέλανα. ΟΤΙ [e] πρὸς
B ἀνατολὰς τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου Ἀκαρνᾶνες οἰκοῦσιν, καὶ ἐφεξῆς ὁ Ἀχελῷός ἐστιν ποταμός· εἶτα Αἰτωλοὶ ἀνατολικώτεροι· καὶ μετ᾽ αὐτοὺς Ὀζόλαι Λοκροὶ, καὶ ὁ Παρνασσὸς τὸ ὄρος· εἶτα Ἑλικὼν τὸ ὄρος· εἶτα Κιθαιρὼν, κατὰ τὸν Κορίνθιον ἰσθμόν· εἶτα Ὑμηττὸς, πρὸς τὰς ἀνατολὰς ἐφεξῆς κείμενα τὰ ὄρη. καὶ ὑπέρκεινται ἐν τῇ μεσογαίᾳ πρὸς βοῤῥᾶν, τῶν μὲν Ἀκαρνανῶν Ἀμφίλοχοι· εἶτα Δόλοπες, καὶ ἡ Πίνδος τὸ ὄρος, ἀφ᾽ οὗ ὁ Ἀχελῷος ῥεῖ πρὸς τὰς Ἐχινάδας. τῶν δ᾽ Αἰτωλῶν Περῥαιβοὶ πρὸς βοῤῥᾶν εἰσιν, καὶ Ἀθαμᾶνες, καὶ Αἰνιανῶν τι μέρος, τῶν τὴν Οἴτην ἐχόντων. τὸ δὲ νότιον πλευρὸν Ἀκαρνανῶν
C τε καὶ Αἰτωλῶν, ἡ θάλασσά ἐστιν, ἡ κατὰ τὸν Κρισαῖον κόλπον. ἄρχεται δ᾽ ὁ κόλπος οὗτος ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ Ἀχελῴου ποταμοῦ. ΟΤΙ [f] Κόραξ ὄρος Αἰτωλικὸν συνάπτει τῇ Οἴτῃ ὄρει. ΟΤΙ [g] τὸ Ἄκτιον δυσμικώτατόν ἐστιν ἄκρον τοῦ Ἀμπρακικοῦ κόλπου. ΟΤΙ ἡ νῦν Λευκὰς πόλις χεῤῥόνησος ἦν πρίν· ὑπὸ δὲ Κορινθίων ἐτμήθη· καλεῖ δ᾽ αὐτὴν Ὅμηρος " ἀκτὴν ἠπείροιο, τῆς Ἀκαρνανίας δηλονότι, ἧς μέρος τὸ [h] Νήρικον, ὅπερ Λαέρτης ἑλεῖν λέγει. ἀλλὰ καὶ τὰ Κροκύλεια καὶ ἡ Αἰγίλιψ πόλις, ἐν καταλόγῳ, τῆς Λευκάδος εἰσὶν πλησίον· ὡς τὴν νῆσον ὅλην ἔχειν πόλεις τρεῖς, Λευκάδα μὲν ἐν τῷ χειρο-
D ποιήτῳ πορθμῷ, τὴν πρὶν Νήρικον, καὶ Κροκύλεια, καὶ Αἰγίλιπα. ΟΤΙ [i] τὴν νῦν Κεφαλληνίαν Ὅμηρος καὶ Σάμον καλεῖ· οἷον, " Οἵ τε Ζάκυνθον ἔχον, ἠδ᾽ οἳ Σάμον ἀμφενέμοντο. καὶ Σάμην· οἷον, " Δουλίχιόν τε Σάμη τε. ἀλλὰ καὶ τὴν Ἀκαρνανίαν μέρος λέγει τῆς Κεφαλληνίας καὶ τῆς Ἠπείρου· οἷον, " Οἵ τ᾽ Ἤπειρον ἔχον, ἠδ᾽ ἀντιπέραι᾽ ἐνέμοντο· καὶ πάλιν, " Δώδεκ᾽ ἐν Ἠπείρῳ ἀγέλαι· ὁμωνύμως δὲ τῇ ὅλῃ νήσῳ, καὶ ἡ ἐν αὐτῇ πόλις Σάμος καὶ Σάμη καλεῖται.

a *Strab.* p. 448. *A. B.* b *Strab.* pag. 448. *D.* pag. 449. *A.* c *Strab.* p. 449. C. d In *Ed. Bas.* Κηρεὺς καὶ Νηλεύς. e *Strab.* p. 450. *A. B.* f *Strab.* pag. 450. *D.* g *Strab.* p. 451. *D.* p. 452. *A.* h In *Ed. Bas.* Νήριτον. Vide *Stephanum* v. Νήρικος. i *Strab.* p. 453. *A. B. C.*

A ΟΤΙ [a] ἡ τοῦ Μέντου πόλις, Τάφος πρὶν καλουμένη, νῦν [b] Ταφιοῦσα καλεῖται. ΟΤΙ [c] Σαμαῖοι μὲν οἱ Κεφαλλῆνες, ἀπὸ Σάμης ἢ Σάμου· οἱ δὲ Ἴωνες, ἀπὸ Σάμου τῆς Ἰωνικῆς, Σάμιοι. ΟΤΙ [d] Ἐπειοὶ κατῴκουν τὰς ὑπὸ τῷ Μέγητι Ἐχινάδας, ἐξ Ἤλιδος ἐλθόντες μετὰ Φυλέως· διόπερ καὶ τὸν Κυλλήνιον Ὦτον μεγαθύμων ἀρχὸν Ἐπειῶν, [e] Φυλίδεω ἕταρον καλεῖ ὁ Ποιητής. ΟΤΙ [f] ἡ Ἰωνικὴ Σάμος πρὶν ἐκαλεῖτο Μελάμφυλος· εἶτα Ἀνθεμίς· εἶτα Παρθενία, ἀπὸ ποταμοῦ ἐν αὐτῇ Παρθενίου, ὃς Ἴμβρασος μετωνομάσθη· εἶτα Σάμος ἀπὸ τοῦ ὕψους τῶν ὀρέων· οἱ γὰρ παλαιοὶ τὰ ὑψηλὰ ὄρη [g] Σαμαίους ἐκάλουν. B ΟΤΙ [h] ἀπὸ Ζακύνθου νήσου εἰς Ἑσπερίδας τῆς Λιβύης στάδιοι ͵γτ΄. ΟΤΙ τὰς νῦν Ὀξείας νήσους τῶν Ἐχινάδων Ὅμηρος Θοὰς καλεῖ. ἡ μὲν οὖν [i] Δουλιχία κεῖται κατὰ τὰς τοῦ Ἀλφειοῦ ἐκβολὰς καὶ Οἰνιάδας. ΟΤΙ [k] οἱ Τάφιοι καὶ οἱ Τηλεβόαι νήσους κατῴκουν ὁμωνύμως αὐτοῖς καλουμένας, πλησίον τῶν Ἐχινάδων. ΟΤΙ [l] ὁ κατὰ Νικομήδειαν τῆς Βιθυνίας κόλπος, Ἀστακηνὸς καλεῖται, ἀπό τινος πολιχνίου κειμένου ἐν τῷ μυχῷ Ἀστακοῦ καλουμένου. ΟΤΙ [m] Τυνδάρεως καὶ Ἰκάριος ἐκπεσόντες Σπάρτης ὑπὸ Ἱπποκόωντος, ἦλθον εἰς Πλευρῶνα παρὰ Θέστιον· καὶ μετ' αὐτοῦ συγκατεκτήσαντο πολλὴν χώραν καὶ τῶν Ταφίων καὶ Ἐχινάδων νήσων· C ἀλλ' ὁ μὲν Τυνδάρεως, γήμας Λήδαν τὴν Θεστίου παῖδα, μετῴκισεν εἰς τὴν οἰκείαν· ὁ δὲ Ἰκάριος, ἔγημε μὲν Πολυκάστην τὴν Λυγαίου παῖδα, καὶ τῆς Ἀκαρνανίας ἐκυρίευσεν· ἐξ ὧν Πηνελόπη καὶ ἀδελφοὶ αὐτῆς. ΟΤΙ [n] Ἀκαρνᾶνες οὐ συνεστράτευσαν Αἰτωλοῖς κατὰ τῆς Τρωάδος· ὅθεν ὕστερον ἔτεσι πολλοῖς Ῥωμαίους ἔπεισαν αὐτούς, καὶ τὴν αὐτονομίαν ἀπέλαβον, διὰ τὸ μὴ συστρατεῦσαι Ἕλλησι κατὰ τῶν Τρώων, οἵ τινες ἦσαν πρόγονοι Ῥωμαίων· ὁ γὰρ Αἰνείας ἐκ τῶν Τρώων ἦν. ΟΤΙ [o] οἱ Κουρῆτες οὐκ ἦσαν Αἰτωλοί, διὰ τὰ ἔπη ταῦτα. "Κουρῆτές τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοί. πάλιν οἱ τοῦ [p] Πορθέως παῖδες τρεῖς Αἰτωλοὶ ὄντες, D καὶ τὴν Πλευρῶνα καὶ Καλυδῶνα οἰκοῦντες, Κουρῆτες ἦσαν· οἱ γὰρ Πλευρώνιοι Κουρῆτές εἰσιν, ὅπερ ἀληθέστερον. ἔθος γάρ ἐστιν Ὁμηρικὸν, τὰ μέρη τοῖς ὅλοις συναριθμεῖν· οἷον, "Οἳ δ' Εὔβοιαν ἔχον Χαλκίδα τε· καὶ πάλιν, "Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Μυρμιδόνες καὶ Ἀχαιοί. τοιοῦτον οὖν καὶ τὸ, "Κουρῆτες καὶ Αἰτωλοί. φασὶν οὖν, ὅτι Κουρήτων ἐχόντων τὴν νῦν Αἰτωλίαν,

Quod Mentæ urbs, quæ prius Taphus appellabatur, nunc Taphyusa vocetur. Quod Samæi Cephallenii sint à Same aut Samo: Iones vero à Samo Ioniæ Samii sint dicti. Quod Epei Echinadas sub Megete habitarint, una cum Phyleo ex Elide profecti: quapropter Cyllenium Otum magnanimorum ducem Epeorum, Phylidæ socium Homerus appellat. Quod Samos Ionica, prius Melamphylos fuerit appellata; deinde Anthemis; mox Parthenia à fluvio qui in ea est Parthenio, qui mutato nomine Imbrasus postea est dictus: postremo Samos à montium altitudine; nam prisci excelsos montes Samæos vocabant. Quod à Zacyntho insula ad Hesperidas Libyæ stadia sint 3300. Quod insulas Echinadum, quæ nunc dicuntur Oxeæ, Homerus appellarit Thoas. Dulichia itaque ad Alphei ostium & Oeniadas jacet. Quod Taphii & Teleboæ insulas eodem nomine habitarint prope Echinadas. Quod Bithyniæ sinus juxta Nicomediam Astacenus vocetur, ab Astaco, oppido quodam in eo sinu jacente. Quod Tyndareus & Icarius, ab Hippocoonte è Sparta pulsi, ad Thestium Pleuroniorum dominum sese receperint, atque una cum ipso multam regionem Taphiorum & Echinadum insularum occuparint. Atqui Tyndareus, accepta in uxorem Leda Thestii filia, domum rediit: Icarius vero Polycastam Lygæi filiam duxit, atque Acarnaniæ parti imperavit; ex quibus nati fuere Penelope & fratres ipsius. Quod Acarnanes cum Ætolis ad Trojam non militarint: quam ob rem multis annis post Romanis persuaserunt, ut libertatem suam ac proprium vivendi morem retinerent, quia soli cum cæteris Græcis non militabant adversus Trojanos, Romanorum majores: nam Æneas è Trojanis fuit. Quod Curetes Ætoli non fuerint, propter hos versus, " Pugnabant Curetes & Ætoli &c. At Porthei tres filii, Ætoli quidem, ac Pleurona Calydonaque habitantes, Curetes erant: nam Pleuronii Curetes sunt; quod verius est. Homero enim mos est partes adnumerare toti, velut, "Qui Eubœam tenebant Chalcidaque. Et rursus, "Trojani & Lycii & Myrmidones & Achivi. Ejusdem generis erat & illud, "Curetes Ætolique. Ajunt itaque, cum Curetes nunc Ætoliam dictam habitarent,

a *Strab.* pag. 459. *B.* b In *Ed. Bas.* Ταφιοῦς. c *Strab.* pag. 455. *D.* pag. 457. *B. C. D.* d *Strab.* p. 459. *A.* e Φυλείδεω in *Homeri* libb. vulgatis, *Il.* ο΄. vs. 519. f *Strab.* p. 457. *B. D.* 637. *B.* g Σάμους malit *Casaub.* quem vide in *Commentariis* ad *Strabonem*, p. 457. h *Strab.* p. 458. *A.* i Δολίχα apud *Strab.* & *Steph. Byzant.* Vide *Berkelium* ad *Steph.* v. Δουλίχιον. k *Strab.* pag. 456. *A.* & pag. 461. *A.* l *Strab.* p. 459. C. & pag. 461. *A.* & p. 563. *B.* m *Strab.* p. 461. *C. D.* n *Strab.* p. 461. *D.* p. 462. *A. B. C.* o *Strab.* p. 462. *D.* p. 463. *A. B. C. D.* p. Vide *Homeri Il.* ξ. v. 115.

Ætolum cum aliquibus Epeis ex Elide profectum regioni, quæ ejus nomine Ætolia fuit appellata, imperaſſe: Curetes autem in Acarnaniam migraſſe. Poſt decem itaque ſecula Oxylus cum Heraclidis in Elida tanquam paternam poſſeſſionem deſcendit; veluti etiam Epigramma Ætoli ſtatuæ inſculptum indicat: " Alphei ad latices qui quondam condidit urbem, " Eductum Piſæ non procul à ſtadiis, " Endymionis natum, virtutis monimentum " Ætoli Ætolum ſic poſuere ſuæ. Alterum Oxyli ſtatuæ inſcriptum ſic ſe habet: " Ætolus quondam indigenam populum huncce relinquens " Terram Curetum Marte fero obtinuit. " Ætate aſt decima poſt Oxylus Æmone natus, " Urbem hanc ſplendori reſtituit veterem. Illud Oxyli in Elide eſt, alterum Ætoli in Ætolia. Quod Chalcidenſes Eubœæ, cum de Lelanto campo dimicantes ſæpe vincerentur, quod hoſtes anteriorem cæſariem captantes eos diſtraherent, cœperunt eam capitis partem tondere: propereaque ab Homero "occipite comantes appellati fuerunt. Hi poſtea in Ætoliam migrarunt, &, devictis qui ipſam incolebant, ultra Acheloum fluvium eos ſunt perſecuti: quare illi quidem Eubœenſes Curetes à tondendo ſunt appellati; ejecti autem, Acarnanes, tanquam non detonſi. Quod Theſtius ſocer fuerit Tyndarei & Oenei, pater Ledæ & Althææ. Cæterum cum bellum haberent Theſtiades & Curetes adverſus Oenea & Ætolos ac Meleagrum, aut de agrorum finibus, aut, ut fabulatur Homerus, de ſuis capite ac exuviis, Meleager fratres Althææ interemit; quamobrem Althæa, multa imprecata eſt & horrendas invocavit diras. Quod quadrifariam Curetes Ætolici poſſint derivari: aut enim à tonſura sincipitis, ut dictum fuit; aut à Curio monte Ætoliæ; aut quod molles eſſent tanquam puellæ, quemadmodum Iaones ſtolitrahi appellantur; aut à Curetibus dæmonibus armiferam ſaltationem ducentibus: ut dicat quiſpiam fortiſſimos & in armis ſaltare doctos. Nam & Homerus Æneam inducit dicentem, " Merione cito te quamvis ſaltatorem egregium &c. Quod Græcis & Barbaris commune ſit, ut ſacrificia inter feriandum celebrent; alia quidem cum furore, alia ſine eo; alia cum, alia ſine Muſica; alia in arcano, alia palam. Muſica enim Philoſophia eſt quædam,

A ἐκπεσὼν ἐξ Ἤλιδος Αἰτωλὸς, μετά τινων Ἐπειῶν, ἐκυρίευσεν τῆς ἐξ ἑαυτοῦ κληθείσης Αἰτωλίας· καὶ οἱ Κουρῆτες μετῴκησαν εἰς τὴν Ἀκαρνανίαν. μετὰ οὖν γενεὰς ί. Ὄξυλος μετὰ τῶν Ἡρακλειδῶν κατῆλθεν εἰς τὴν Ἤλιδα ὡς πατρῴαν, ὡς καὶ τὸ ἐπίγραμμα τὸ ἐν τῇ εἰκόνι Αἰτωλοῦ δηλοῖ·
" Χώρης οἰκιστῆρα παρ' Ἀλφειοῦ ποτε δίναις
" Τρεφθέντα σταδίων γείτον' Ὀλυμπιάδος,
" Ἐνδυμίωνος παῖδ' Αἰτωλοὶ τόνδ' ἀνέθηκαν
" Αἰτωλὸν, σφετέρας μνῆμ' ἀρετῆς ἐσορᾶν.
τὸ δὲ ἐπὶ τῇ Ὀξύλου εἰκόνι ἐπίγραμμα οὕτως ἔχει.
" Αἰτωλός ποτε τόνδε λιπὼν αὐτόχθονα δῆμον,
" Κτήσατο Κουρῆτιν γῆν, δορὶ πολλὰ καμών.
B " Τῆς δ' αὐτῆς γενεῆς δεκατόσπορος Αἵμονος υἱὸς " Ὄξυλος ἀρχαίην ἔκτισε τήνδε πόλιν.
τὸ μὲν Ὀξύλου ἐν Ἤλιδι κεῖται. τὸ δ' Αἰτωλοῦ ἐν Αἰτωλίᾳ. ΟΤΙ [a] Χαλκιδεῖς οἱ ἐν Εὐβοίᾳ, πόλεμον ἔχοντες πρὸς Ἐρετριεῖς περὶ τοῦ [b] Ληλαντοῦ πεδίου, καὶ πολλάκις κρατούμενοι ἀπὸ τῶν ἐμπροσθίων τριχῶν, καὶ καταβαλλόμενοι ὑπὸ τῶν πολεμίων, ἐπετήδευσαν τὰ ἔμπροσθεν κείρεσθαι τῆς κεφαλῆς· διὸ καὶ ὑπὸ Ὁμήρου " ὄπιθεν κομόωντες προσηγορεύθησαν. καὶ μετοικήσαντες εἰς Αἰτωλίαν ὕστερον, καὶ μάχῃ νικήσαντες τοὺς ἐνοικοῦντας, ἐδίωξαν πέραν τοῦ Ἀχελῴου ποταμοῦ· διὸ ἐκεῖνοι μὲν οἱ Εὐβοεῖς, Κουρῆτες ἐκλήθησαν, ἀπὸ τοῦ κείρεσθαι· οἱ δ' ἐκβληθέντες, Ἀκαρνᾶ-
C νες, ὡς μὴ κειρόμενοι. ΟΤΙ [c] ὁ Θέστιος πενθερὸς ἦν Τυνδάρεώ τε καὶ Οἰνέως, πατὴρ Λήδας τε καὶ Ἀλθαίας· καὶ πολέμου ὄντος Θεστιάδαις τε καὶ Κουρῆσι πρὸς Οἰνέα τε καὶ Αἰτωλοὺς καὶ Μελέαγρον, ἤτοι περὶ γῆς ὅρων, ἢ, μυθικῶς καθ' Ὅμηρον, ἀμφὶ συὸς κεφαλῇ καὶ δέρματι, ὁ Μελέαγρος ἀνεῖλεν τοὺς τῆς Ἀλθαίας ἀδελφούς· ἀνθ' ὧν ἡ Ἀλθαία " [d] Πολλὰ κατηρᾶτο, συχνὰς δ' ἐπεκέκλετ' Ἐριννῦς. ΟΤΙ [e] τοὺς ἐν Αἰτωλίᾳ Κουρῆτας τετραχῶς ἐτυμολογητέον· ἢ γὰρ διὰ τὴν ἐμπροσθίαν κουρὰν, ὡς εἴρηται· ἢ ἀπὸ ὄρους Κουρίου Αἰτωλικοῦ· ἢ διὰ τὸ βλα-
D κώδεις εἶναι ὥσπερ αἱ κόραι, ὁποῖοι καὶ Ἰάωνες ἑλκεχίτωνες λέγονται· ἢ ἀπὸ Κουρήτων δαιμόνων, ἐνόπλιον ὀρχουμένων ὄρχησιν· λέγοι γὰρ ἂν τοὺς ἀνδρειοτάτους καὶ εἰδότας ἐν ὅπλοις ὀρχεῖσθαι· καὶ γὰρ [f] Ὅμηρος εἰσάγει τὸν Αἰνείαν λέγοντα. " Μηριόνη τάχα κέν σε καὶ ὀρχηστήν περ ἐόντα. ΟΤΙ [g] κοινὸν Ἑλλήνων καὶ Βαρβάρων ἐστὶν, τὸ τὰς ἱεροποιίας μετὰ ἀνέσεως ἑορταστικῆς ποιεῖσθαι· τὰς μὲν σὺν ἐνθουσιασμῷ, τὰς δὲ χωρίς· καὶ τὰς μὲν μετὰ μουσικῆς, τὰς δὲ μή· καὶ τὰς μὲν μυστικῶς, τὰς δ' ἐν φανερῷ· ἡ γὰρ μυστικὴ φιλοσοφία ἐστὶν,

a *Strab.* pag. 465. C. D. b In *Ed. Baſ.* Αηλαντίυ. c *Strab.* p. 466. A. d *Hom. Il.* ι'. v. 454. e *Strab.* p. 465. D. p. 466. D. pag. 467. A. f Il. π'. vſ. 617. g *Strab.* pag. 467. C. & p. 468. A. B.

A καὶ πρὸς τὴν τῶν ἠθῶν κάθαρσιν συμβαλλομένη, ὥς φησιν Πλάτων. ΟΤΙ οἱ Ἕλληνες τῷ Διονύσῳ καὶ τῷ Ἀπόλλωνι καὶ τῇ Ἑκάτῃ καὶ ταῖς Μούσαις καὶ Δήμητρι προσέθεσαν τὸ ὀργιαστικὸν πᾶν καὶ τὸ Βακχικὸν καὶ τὸ χορικὸν καὶ μυστικόν. ΟΤΙ [a] οἱ Κουρῆτες δαίμονές τινές εἰσιν περὶ τὸν Δία· οὕτως δ' ὠνομάσθησαν, διὰ τὸ κουροτροφῆσαι αὐτόν. τοῦ δὲ Διονύσου ὀπαδοὶ δαίμονες, Σάτυροί τε, καὶ Σιληνοὶ, καὶ Βάκχαι, Λῆναί τε, καὶ Θυῖαι, καὶ Μιμαλλόνες, καὶ Ναΐδες, καὶ Νύμφαι, καὶ Τίτυροι. ΟΤΙ [b] οἱ Βερέκυντες, Φρυγίων τι γένος ὂν, καὶ ἁπλῶς οἱ Φρύγες, Ῥέαν τιμῶσι καὶ ὀργιάζουσι ταύτῃ, μητέρα καλοῦντες θεῶν, καὶ [c] Ἄγδιστιν, καὶ Φρυγίαν θεὸν μεγάλην· B ἀπὸ δὲ τῶν τόπων, Ἰδαίαν, καὶ Δινδυμήνην, καὶ Πυλήνην, καὶ Κυμήνην, καὶ [d] Πεσσινουντίδα, καὶ Κυβέλην. οἱ δὲ Ἕλληνες τοὺς προπόλους αὐτῆς Κουρῆτας λέγουσιν, ὁμωνύμως τοῖς τοῦ Διός· τοὺς δ' αὐτοὺς καὶ Κορύβαντας. ΟΤΙ [e] παρὰ τοῖς Θρᾳξὶν ἐνθουσιασμοί εἰσιν, τά τε Κοτύτια, καὶ τὰ Βενδίδια· παρ' οἷς καὶ τὰ Ὀρφικὰ τὴν καταρχὴν ἔσχεν. ΟΤΙ [f] Ὄλυμπος ὄρος ἐστὶν, καὶ περὶ τὴν Τρωϊκὴν Ἴδην, καὶ ὁ Μύσιος, καὶ ὁ Μακεδονικὸς, καὶ ὁ παρ' Ὁμήρῳ ὑπερουράνιος. ΟΤΙ Ταλθύβιος μετὰ τὰ Τρωϊκὰ ἀποικίαν ἔστειλεν εἰς Κρήτην. ΟΤΙ Τριχάϊκες οἱ ἐν Κρήτῃ Δωριεῖς· ἤτοι οἱ πολεμικοὶ, ὡς τὸ [g] κορυθάϊκι· C ἢ οἱ τρίλοφοι, ἐν ταῖς περικεφαλαίαις· ἢ οἱ ὀρχησταί. Ἐτεόκρητες δὲ οἱ αὐτόχθονες. ΟΤΙ [h] ἡ Κνωσσὸς πόλις τὸ πρὶν ἐκαλεῖτο [i] Κέρατος, ἀπὸ ποταμοῦ ἐγγὺς ὄντος. ΟΤΙ ἡ Δίκτη τὸ ὄρος ἀνατολικώτερόν ἐστιν τῆς Ἴδης ἐν Κρήτῃ, σταδίους α. ἡ δὲ Ἴδη νῦν Χρυσόμαλλος καλεῖται. ΟΤΙ [k] ἡ Κρήτη ἑκατόμπολις ἦν τοῖς τοῦ Ὁμήρου χρόνοις, μεταγενεστέροις οὖσιν τῶν Τρωϊκῶν. ἐπὶ δὲ τῶν Τρωϊκῶν, ϟ'. πόλεις εἶχεν ἡ Κρήτη. ἐν γὰρ τῷ καταλόγῳ, Ὅμηρος οὐκ εἰσάγει πρόσωπον ἀπαγγέλλον τὰς ρ'. πόλεις· ἀλλ' αὐτὸς λέγει εἶναι ἑκατόμπολιν. ΟΤΙ [l] ἡ ἔνοπλος ὄρχησις Κουρήτων μέν ἐστιν εὕρημα, τῶν περὶ τὸν Δία δαιμόνων· D καλεῖται δὲ Πυῤῥίχη. ΟΤΙ [m] πρὸς τοὺς προσποιουμένους μὴ εἰδέναι ἃ ἴσασιν, παροιμία ἐτέθη· ὁ Κρὴς ἀγνοεῖ τὴν θάλασσαν. οἱ γὰρ Κρῆτες ἐθαλασσοκράτησαν πρῶτοι, ναυτικῷ μεγάλῳ χρώμενοι. ΟΤΙ [n] Σίφνος νῆσός ἐστιν εὐτελὴς, ἐφ' ᾗ καὶ παροιμία ἐλέχθη· Σίφνιος ἀστράγαλος, διὰ τὴν εὐτέλειαν. ΟΤΙ [o] αἱ Κυκλάδες νῆσοι ιβ'. ἦσαν πρίν· ὕστερον δὲ καὶ ἄλλαι ταύταις προσεγένοντο. ἄρχονται δὲ αὗται ἀπὸ νήσου

& ad morum emendationem magnopere conducit, ut inquit Plato. Quod Græci Baccho & Apollini & Hecatæ & Musis & Cereri attribuant orgia omnia & bacchationes & choros & myſteria. Quod Curetes dæmonum ſit genus quoddam apud Jovem verſans, ita appellati quod infantem eum aluerint. Bacchi vero ſectatores dæmones ſint, Satyri, & Sileni, & Bacchæ, & Lenæ, & Thyæ, & Mimallones, & Naiades, & Nymphæ, & Tityri. Quod Berecyntes, Phrygia gens, & cæteri Phryges omnes Rheam colant, eique orgia peragant, Deorum matrem, & Agdiſtin, & Phrygiam magnam Deam appellantes: à locis autem, Idæam, & Dindymenen, & Pylenen, & Cymenen, & Peſſinuntida, & Cybelen. Græci autem ejus miniſtros Curetes dicunt, eodem nomine quo Jovis miniſtros: eoſdem & Corybantes nominant. Quod apud Thraces divini afflatus ſint, & Cotyttia, & Bendidia; apud quos etiam Orphica originem habuerunt. Quod Olympus mons ſit juxta Idam Trojæ, alius in Myſia, in Macedonia alius, & rurſus qui apud Homerum ſuper-cœleſtis appellatur. Quod Talthybius poſt tempora Trojana coloniam in Cretam duxerit. Quod Trichaïces appellati ſint Dorienſes in Creta; aut qui ſint bellicoſi, ut Corythaices; aut à tribus galeæ comis; aut qui ſaltatores. Eteocretes autem indigenæ. Quod Cnoſſus urbs prius Ceratus fuerit dicta, à fluvio ſcilicet vicino. Quod Dicta mons ſtadiis mille orientalior ſit quam Ida Cretæ: verum Ida nunc Chryſomallos vocatur. Quod Creta centum urbes habuerit Homeri ætate, quæ poſterior eſt bello Trojano. Nam per illud tempus nonaginta urbes tantum Creta habebat: in Catalogo autem non alium introducens, ſed in ſua perſona loquens ἑκατόμπολιν appellat. Quod quæ in armis fit ſaltatio à Curetibus adinventa ſit, dæmonibus ſcilicet illis, qui Jovi adſunt; voceturque Pyrriche. Quod proverbiis cœperit in eos uſurpari, qui ſe neſcire ſimulant quæ noverunt; Cretenſis mare ignorat. Nam Cretenſes magna claſſe olim inſtructi maris imperium primi tenuerunt. Quod Siphnus inſula tenuis ſit, à qua proverbium ortum habet; Siphnius taxillus, ob tenuitatem ſcilicet. Quod Cyclades inſulæ numero duodecim prius fuerint, poſtea his aliæ adjectæ. Incipiunt ab ea,

a *Strab.* p. 468. C. D. b *Strab.* p. 469. *A.* c Ita ex *Heſychio* reſtituit *Caſaub.* In *Ed. Baſ.* Ἀγεστίν. d In *Ed. Baſ.* Πισσινουντίδα. e *Strab.* pag. 470. *D.* f *Strab.* p. 470. *B.* g Apud *Homerum* Il. χ. v. 132. h *Strab.* p. 467. C. i In *Ed. Baſ.* Κερατός. Καίρατος malit *Meurſius* in Creta p. 26. k *Strab.* p. 479. D. l *Strab.* pag. 480. *D.* m. *Strab.* pag. 481. C. n *Strab.* p. 482. *D.* o *Strab.* p. 485. C. p. 488.

quæ ante Sunium est, Helena dicta de qua Homerus inquit, "Insula in Cranaë mistus sum amori. Sunt autem hæ: Ceos, Cythnus, Seriphus, Melus, Siphnus, Cimolus, Prepesinthus, Oliarus, Parus, Naxus, Syrus, Myconus, Tenus, Andrus, Gyarus. Sporades autem insulæ magis orientales sunt quam Creta: quales sunt, Nisyrus, Cos, Calydnæ, Lerus, & Patmus.

A τῆς πρὸ τοῦ Σουνίου Ἑλένης καλουμένης, περὶ ἧς Ὅμηρος ἔφη "Νήσῳ δ' ἐν Κραναῇ ἐμίγην φιλότητι. εἰσὶν δ' αὗται· Κέως, Κύθνος, Σέριφος, Μῆλος, Σίφνος, Κίμωλος, Πρεπέσινθος, [a] Ὠλίαρος, Πάρος, Νάξος, Σύρος, Μύκονος, Τῆνος, Ἄνδρος, Γύαρος· αἱ δὲ Σποράδες νῆσοι ἀνατολικώτεραί εἰσιν τῆς Κρήτης· οἷαί εἰσιν, αἱ περὶ Νίσυρον καὶ Κῶν καὶ Καλύδνας καὶ Λέρον καὶ Πάτμον.

a In *Ed. Bas.* Οὐλίαρος. Apud. *Strab.* Ὠλέαρος.

CHRESTOMATHIÆ B ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ

EX / ΕΚ ΤΩΝ

STRABONIS GEOGRAPHICORUM / ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

LIBRO XI. / ΒΙΒΛΙΟΥ ια'.

QUOD Taurus mons, qui Asiam juxta longitudinem bifariam dividit, latitudinem habeat multis in locis usque ad stadiorum tria millia: longitudinem vero (quanta etiam Asiæ est) stadiorum quadraginta quinque millium, à continente quæ Rhodo opponitur usque ad Indiæ extrema. Quod Parthorum regio, & Media, & Armenia, & Cappadocum quidam, & Cilices, & Pisidæ, in ipso Tauro monte collocentur. Quod isthmus à Ponto Euxino ad mare Hyrcanium stadiorum sit 3000. Ab hoc versus septentrionem magna Chersonesus est, quæ comprehenditur ab occasu Euxino Ponto & palude Mæotide & Tanai flumine, & deserta quæ deinceps est & incognita terra usque ad oceanum. Quod si oceanus etiam à septentrione amplectitur terram, rursus ab hoc ipso mari versus austrum eunti usque ad Caspium mare & Albaniæ confinia terminus erit. Quod Pompejus Posidonio fuerit amicus. Cum itaque Rhodum venisset, quando ad Mithridaticum bellum est profectus, ac cum eo congressus interrogasset quæ cupiebat audire, discedens rogavit num quid juberet: Posidonium autem respondisse ajunt, "Rem gere præclare, atque aliis præstare memento. Ex hoc etiam didicit quæ ad Iberiam & Albaniam atque Armeniam pertinebant.

ΟΤΙ [a] τὸ ὄρος ὁ Ταῦρος, ὃς διαιρεῖ δίχα τὴν Ἀσίαν κατὰ μῆκος, πλάτος μὲν ἔχει πολλαχοῦ καὶ ,γ. σταδίων· μῆκος δὲ ὅσον καὶ τῆς Ἀσίας, μυριάδων δ'. καὶ ,ε.
C ἀπὸ τῆς Ῥοδίων περαίας ἐπὶ τὰ ἄκρα τῆς Ἰνδικῆς. ΟΤΙ ἡ Παρθυαία, καὶ Μηδία, καὶ Ἀρμενία, καὶ Καππαδοκῶν τινες, καὶ Κίλικες, καὶ Πισίδαι, ἐν τῷ αὐτῷ Ταύρῳ ὄρει κεῖνται. ΟΤΙ [b] ὁ ἰσθμὸς ἀπὸ τοῦ Εὐξείνου πόντου ἐπὶ τὸ Ὑρκάνιον στάδια ἐστὶν ,γ. καὶ ἀπὸ τοῦ πρὸς βορρᾶν οἷον Χερρόνησός ἐστιν μεγάλη, περιεχομένη ἐκ μὲν δυσμῶν, τῷ τε Εὐξείνῳ, καὶ τῇ Μαιώτιδι, καὶ Ταναΐδι ποταμῷ, καὶ τῇ ἑξῆς ἐρήμῳ καὶ ἀγνώστῳ γῇ ἕως τοῦ ὠκεανοῦ· εἰ δὲ καὶ ὠκεανὸς ἐκ τοῦ βορρᾶ περιέχει τὴν οἰκουμένην,
D ἀπ' αὐτοῦ αὖθις ἐπὶ νότον ἰόντι, ἕως τῆς Κασπίας θαλάσσης τῆς κατὰ Ἀλβανίαν. ΟΤΙ [c] Πομπήϊος φίλος ἦν Ποσειδωνίῳ. ἐλθὼν οὖν εἰς Ῥόδον, ὅτε ἐπὶ τὸν Μιθριδατικὸν ἐξώρμα πόλεμον, ἐνέτυχέν τε αὐτῷ, καὶ χρηματίσας ὅσων ἐδεῖτο, ἔφησεν ἔσχατον εἴ τινος δέοιτο· ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, βούλομαί σε, ὦ Πομπήϊε, "Αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων. ἐξ οὗ καὶ τὰ κατ' Ἰβηρίαν, καὶ Ἀλβανίαν, καὶ Ἀρμενίαν ἐπύθετο.

a *Strab.* pag. 490. *B. C.* & p. 491. *A.* b *Strab.* pag. 491. *B. C.* c *Strab.* p. 491. *D.* pag. 492. *A.*

ΟΤΙ [a] τὴν Ἀσίαν πᾶσαν διαιρεῖ ὁ Στράβων εἰς μέρη ε΄. πρῶτον μὲν, τὴν ἀπὸ Ἰβηρίας τοῦ ἰσθμοῦ ἀρχομένην Χερρονήσου ἐπὶ τὸν βορρᾶν· δεύτερον δὲ, τὴν ἀπὸ τῆς Χερρονήσου ταύτης πρὸς ἀνατολὰς γῆν ἀφοριζομένην ὑπὸ τοῦ Ταύρου, ἥτις ἐστὶν ἡ βορεία Ἀσία ἕως Ἰνδῶν· τρίτην δὲ, τὴν μεταξὺ Ταύρου ὄρους καὶ Κασπίας θαλάσσης· τοῦτ᾽ ἔστιν Μηδία, καὶ Ἀρμενία, καὶ ἕως Ἅλυος ποταμοῦ· τέταρτον δὲ, τὴν ἐντὸς Ἅλυος γῆν καὶ αὐτὸν τὸν Ταῦρον, ἕως τῆς Κιλικίας θαλάσσης, καὶ μέχρι Ἰωνίας καὶ Χαλκηδόνος· πέμπτον δὲ, τήν τε Ἰνδικὴν καὶ Ἀριανὴν, καὶ ἐφεξῆς πρὸς δυσμὰς, ἕως Κιλικίας τε καὶ τοῦ Νείλου καὶ τοῦ Ἀραβίου κόλπου. ΟΤΙ ἡ Κολχὶς μεταξὺ τῶν τε Μοσχικῶν καὶ Καυκασίων ὀρέων κεῖται. ΟΤΙ [b] ἀπὸ Βοσπόρου τοῦ Κιμμερίου ἕως νήσου Ἀλωπεκίας, στάδια ͵βσ΄. ΟΤΙ ἐν τῇ ἀνατολικῇ πλευρᾷ τῆς Μαιώτιδός ἐστιν ποταμὸς, ὁ μέγας Ῥομβίτης· εἶτα Θεοφάνιος· εἶτα μικρὸς Ῥομβίτης· εἶτα Οὐαρδάνης. πάντες οὗτοι ποταμοὶ ἔκ τε τῶν Ἱππικῶν ὀρέων ἔρχονται, καὶ ἐκ τῶν Καυκασίων. ΟΤΙ [c] τὸ Κιμμέριον ἄκρον τὸ ἐν τῇ Μαιώτιδι πάλαι ἴσχυσεν πλεῖστον, ὥστε καὶ τὸν Βόσπορον Κιμμέριον ἐξ αὐτοῦ κληθῆναι. εἶτα ἀπὸ σταδίων κ΄. Ἀχίλλειον κώμη, ὅπου καὶ τὸ στενότατον τοῦ πορθμοῦ τοῦ Βοσπόρου· ἔχει γὰρ κ΄. σταδίους, οὗ ἀντιπέραν ἐν τῇ Εὐρώπῃ τὸ Μυρμήκιόν ἐστιν. τὸ δὲ νοταπηλιωτικὸν τοῦ Βοσπόρου στόμα, Κοροκονδάμη· τὸ δὲ νοτολιβυκὸν, κώμη τις τῆς Παντικαπαίων γῆς, ὄνομα Ἄκρα. μῆκος τοῦ Βοσπόρου στάδιοι ο΄. ΟΤΙ [d] ἡ Φαναγορία καὶ ἡ Ἑρμώνασσα πόλεις εἰσὶν ἀξιόλογοι περὶ τὰ Ἀσιανὰ μέρη. ΟΤΙ παραθαλάσσιος πόλις Σινδική ἐστιν, τὸ τῶν Σινδῶν βασίλειον. ΟΤΙ τῶν Εὐρωπαίων Βοσπορανῶν μητρόπολίς ἐστιν τὸ Παντικάπαιον· τῶν δὲ Ἀσιανῶν, ἡ Φαναγορία. ΟΤΙ [e] Ἡνίοχοι καὶ Ἀχαιοὶ καὶ Ζύγιοι, λυπρὰν γῆν οἰκοῦντες, λῃστεύουσι τὴν Ποντικὴν θάλασσαν· ἔχοντες πλοῖα κοῦφα μικρὰ, δυνάμενα ἐν τοῖς ὤμοις αἴρεσθαι καὶ ἐν ὕλῃ κρύπτεσθαι, διὰ τὸ ἀλίμενον εἶναι τὴν ταύτῃ θάλασσαν, περατουμένην ὑπὸ τῶν Καυκάσου ἄκρων· καλοῦσι δὲ αὐτὰ, καμάρας. ΟΤΙ [f] ὁ Καύκασος τὸ ὄρος περικλείει ἀπὸ βορρᾶ τὰς δύο θαλάσσας, Κασπίαν τε καὶ Πόντον· εἶργον Σαρμάτας τε καὶ Μαιώτας ἀπὸ Ἰβήρων καὶ Ἀλβανῶν. ἔστιν δὲ εὐδενδρότατον τὸ ὄρος· ἀπολήγει δ᾽ αὐτοῦ τὸ νοτολιβυκὸν ἄκρον, κατὰ τὰ μυχὰ τοῦ Εὐξείνου· ἔνθα πόλις Διοσκουριάς. ἥτις πόλις καὶ ἀρχή ἐστιν τοῦ ἰσθμοῦ

Quod Asiam universam Strabo in quinque partes diviserit; quarum prima est Chersonesus, ab Iberiæ isthmo incipiens versus boream: secunda, ab hac Chersoneso ad ortum tendens Tauroque divisa terra, quæ est Asia septentrionalis usque ad Indos: tertia, quæ inter Taurum montem ac mare Caspium interjacet; id est, Media & Armenia & usque ad Halym fluvium: quarta, quæ inter Halym fluvium & Taurum continetur terra, usque ad mare Cilicium, Ioniam, & Chalcedona: quinta, India est & Ariana, quæque deinceps ad occasum jacent, usque ad Ciliciam & Nilum & sinum Arabicum. Quod Colchis inter Moschicos & Caucasios montes jaceat. Quod à Bosporo Cimmerio usque ad Alopeciam insulam stadia sint 2200. Quod in latere orientali paludis Mœotidis fluvius sit, qui magnus Rhombites dicitur; deinde Theophanius; ac deinceps Rhombites parvus; mox Vardanes. Hi omnes ex Hippicis montibus & Caucasiis deferuntur. Quod Cimmerium promontorium in palude Mæotide potentiam maximam olim habuerit; adeo ut Bosporus Cimmerius ab ipso Cimmerius fuerit appellatus. Inde ad stadia viginti vicus est Achilleus, quo loco angustissimum est ostii paludis Mæotidis fretum: habet enim stadia 20. cujus è regione in Europa Myrmecium est. Quod autem ad austrum & Apeliotem jacet os Bospori, Corocondamen habet: quod ad astrum & Africum, vicum quempiam Penticapensis agri, Acram nomine. Longitudo Bospori stadiorum est 70. Quod Phanagoria & Hermonassa urbes sint Asianorum insignes. Quod urbs maritima Sindica sit, Sindorum regia. Quod Bosporanorum Europæorum metropolis sit Panticapæum; Asianorum vero Phanagoria. Quod Heniochi & Achæi & Zygii sterilem terram colentes, per mare Ponticum latrocinia exerceant. Lembos habent parvos levesque, humeris portari aptos atque in sylvis abscondi: nam mare quod illic est importuosum est, finiturque extremis Caucasi montibus. Hos lembos Græci Camaras vocant. Quod Caucasus mons à septentrione duo maria, Caspium scilicet & Euxinum, claudat, ac Sarmatas & Mæotas ab Iberis & Albanis separet. Est autem mons ille arboribus plenissimus: ejusque extrema austrina juxta recessum intimum Euxini maris finiunt; ubi urbs est Dioscurias, quæ initum est isthmi

a *Strab.* p. 491. *B.* p. 492. *B. C. D.* b *Strab.* p. 493. C. *D.* c *Strab.* p. 494. *B. C.* d *Strab.* p. 495. *A.* e *Strab.* p. 495. *D.* f *Strab.* p. 497. *B. C. D.* & pag. 498. *A.*

a *Strab.*

Euxino & Hyrcanio mari interjecti, commune Emporium gentium omnium orientalium: ajunt enim eo convenire nationes diversarum linguarum, plures quam 70. Quod à Phasi flumine usque ad Amisum & Sinopen tridui sit navigatio. Hæc regio bona est, præterquam quod mel hîc nascens amarum sit. Quod Moschorum regio tripartita sit, partem quidem ejus Colchi, Iberes aliam, aliam Armenii tenent. Quod una cum cæteris Phthirophagorum etiam natio Dioscuriade emporio utatur: hi à sordibus & squallore nomen habent. Quod Soanes sordibus nihil inferiores sint Phthirophagis. Cæterum auri metalla habent, quæ torrentibus deferuntur: ea Soanes alveolis perforatis & ovium villosarum pellibus excipiunt. Unde fabula de Æete conficta est, quod aureum vellus haberet. Quod Cyrus fluvius in Armenia ortus, atque Aragone, qui è Caucaso delabitur, & aliis fluvialibus aquis assumtis, per augustum alveum in Albaniam ingrediatur: inter quam & Armeniam copiosus labens per uberes campos, receptis etiam pluribus amnibus (è quibus est Alazonius, & Sandobanes, & Rhœtaces, & Chanes, navigabiles omnes,) in Caspium exit mare. Quod Phasis fluvius, ex Armenia delabens, flumina in se recipiat Hippum & Glaucum, ac prope urbem eodem nomine dictam in Pontum ingrediatur. Quod Albani terram colant ut Cyclopes, optimam; & quæ, ut ille dicit, inseminata & inarata fructus profert. Vineæ apud illos manent ineffossæ, ac quinquenniis putatæ fructum ferunt. Terra ipsa non ferro scinditur, sed aratri ligno; ac semel sata per biennium & triennium frugifera est. Flumina terram faciunt irriguam, sicut Nilus & Euphrates. Et simpliciter fertilitate agri nulli terrarum regioni cedit Albania. Pecora quoque fœtus edunt per multos. Homines ipsi magnitudine & pulchritudine sunt excellentes, & moribus simplices: ac ipsorum nonnulli, ob rerum copiam qua affluunt, numerare nesciunt; quique norunt, non ultra centenarium numerant. Quod juxta Albaniam regio Amazonum sit, prope Gargara & montes Caucasios. Hæ per duos solum anni menses Gargarenses adeunt, liberorum procreandorum gratia: reliquos decem domi agunt, solæ rem bellicam exercentes. Prolem,

A τοῦ μεταξὺ Εὐξείνου καὶ Ὑρκανίας, καὶ ἐμπορεῖόν ἐστιν αὕτη ἡ Διοσκουριάς, πάντων τῶν ἀνατολικωτέρων ἐθνῶν κοινόν· συνέρχεσθαι γάρ φασιν εἰς αὐτὴν ἔθνη, ἀλλήλων ἑτερόγλωσσα, πλείω τῶν ό. ΟΤΙ [a] ἀπὸ Φάσιδος ποταμοῦ ἕως Ἀμισοῦ καὶ Σινώπης πλοῦς ἡμερῶν γʹ. καὶ ἔστιν ἡ χώρα αὕτη ἀγαθὴ πλὴν μέλιτος, πικρίζει γάρ. ΟΤΙ [b] ἡ Μοσχικὴ χώρα τριμερής ἐστιν. τὸ μὲν γὰρ ἔχουσιν αὐτῆς Κόλχοι· τὸ δὲ Ἴβηρες· τὸ δὲ Ἀρμένιοι. ΟΤΙ τὸ τῶν Φθειροφάγων ἔθνος καὶ αὐτὸ σὺν τοῖς ἄλλοις ἐμπορείῳ χρῆται τῇ Διοσκουριάδι· οὕτως δὲ καλοῦνται, διὰ τὸν αὐχμὸν καὶ τὸν πίνον. ΟΤΙ [c] καὶ οἱ Σόανες, οὐδὲν βελτίους τῶν Φθειροφάγων τῷ πίνῳ εἰσίν. ἔχουσι δὲ καὶ

B μέταλλα χρυσοῦ, ἅ τινα οἱ χείμαῤῥοι καταφέρουσιν· ὑποδέχονται δ' αὐτὰ οἱ Σόανες φάτναις ὀπὰς ἐχούσαις, ἢ προβάτων μαλλωτῶν δοραῖς· ἀφ' οὗ καὶ ὁ μῦθος ἐπλάσθη τοῦ Αἰήτου, ὡς ἔχοι ποτὲ χρυσόμαλλον δέρας. ΟΤΙ [d] ὁ Κῦρος ποταμός, τὴν ἀρχὴν ἔχων ἀπὸ Ἀρμενίας, παραλαβὼν τὸν [e] Ἀραγῶνα ἐκ τοῦ Καυκάσου ῥέοντα καὶ ἄλλα ὕδατα ποταμῶν, διὰ στενῆς ποταμίας εἰς τὴν Ἀλβανίαν ἐκπίπτει· μεταξὺ δὲ ταύτης τε καὶ τῆς Ἀρμενίας ἐνεχθεὶς πολὺς διὰ πεδίων ἀγαθῶν, δεξάμενός τε πλείους ποταμούς, ὧν ἐστὶν ὅ, τε Ἀλαζόνιος καὶ ὁ Σανδοβάνης καὶ ὁ Ῥοιτάκης καὶ Χάνης, πλωτοὶ πάντες, εἰς τὴν Κασπίαν ἐμβάλλει θάλασσαν. ΟΤΙ [f] ὁ Φᾶσις ποταμός,

C ἐξ Ἀρμενίας ὁρμώμενος, δέχεται ποταμοὺς τόν τε Ἵππον καὶ τὸν Γλαῦκον, καὶ ἔξεισιν εἰς τὸν Πόντον, πλησίον ὁμωνύμου πόλεως. ΟΤΙ [g] οἱ Ἀλβανοὶ γῆν νέμονται, δίκην τῶν Κυκλώπων, ἀγαθωτάτην, οἵαν φησὶν [h] ἐκεῖνος· ἀλλ' ἥγ' ἄσπαρτος καὶ ἀνήροτος καρποφορεῖ. καὶ αἱ ἄμπελοι αὐτοῖς ἄσκαφοι· καὶ διὰ πενταετίας κλαδευόμεναι φέρουσι τὸν καρπόν. ἡ δὲ χώρα οὐδὲ σιδήρῳ τέμνεται, ἀλλὰ τῷ τοῦ ἀρότρου ξύλῳ· καὶ ἅπαξ σπαρεῖσα ἐπὶ διετίαν ἢ καὶ τριετίαν καρποφορεῖ. οἵτε ποταμοὶ αὐτοῖς τὴν γῆν ποτίζουσιν, ὥσπερ ὁ Νεῖλος καὶ ὁ Εὐφράτης. καὶ ἁπλῶς, ὑπερβολὴν οὐκ ἀπολείπει ἡ χοῦς τῆς Ἀλβανίας, εἰς ἀρετὴν καρπογονίας· οὕτως δὲ δεῖ λέγειν καὶ θη-

D λυκῶς ἡ χοῦς. εἰσὶν δὲ αὐτοῖς καὶ τὰ κτήνη πολύτοκα. καὶ αὐτοὶ καλοί τε τὰς ὄψεις καὶ μεγάλοι καὶ ἁπλοῖ τοῖς ἤθεσι· καὶ διὰ τὴν εὐθηνίαν οὐκ ἴσασίν τινες αὐτῶν ἀριθμεῖν· οἱ δὲ εἰδότες, οὐ πλείω τῶν ρʹ. μετροῦσιν. ΟΤΙ [i] περὶ Ἀλβανίαν ἐστὶν χώρα τῶν Ἀμαζόνων, πλησίον Γαργαρέων, περὶ τὰ Καυκάσια ὄρη. αἳ καὶ δύο μόνους μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ συνιᾶσιν τοῖς Γαργαρεῦσι, τεκνοποιίας χάριν· τοὺς δὲ ί. καθ' αὐτὰς οἰκοῦσι χωρίς, ἀσκοῦσαι τὰ πολέμια. τῶν δὲ τικτομένων,

a *Strab.* p. 498. *B.* b *Strab.* p. 499. *A.* c *Strab.* p. 499. *B. C.* d *Strab.* p. 500. *A.* In *Ed. Bas.* Κόρος ποταμός. e In *Strabonis* libb. vulgatis Ἀῤῥαβῶνα. in *MSS.* Ἀῤῥαγῶνα. f *Strab.* p. 500. *C.* g *Strab.* p. 502. *A. B. C.* h *Homerus Od.* ί v. 109. i *Strab.* p. 503. *D.* p. 504. *A. B.*

τὰ μὲν θήλεα, αὐταὶ ἔχουσιν· τὰ δ' ἄρρενα, τοῖς Γαργαρεῦσιν διδόασι. μαρτυρεῖ καὶ Ἀρριανὸς τοῦτο, λέγων, ὅτι τῷ βασιλεῖ Ἀλεξάνδρῳ [a] Φαρεσμάνης ἐδωρήσατο Ἀμάζονας φ΄. ΟΤΙ [b] τὰ ὑψηλότατα μέρη τοῦ Καυκάσου τὰ νοτιώτατά ἐστι, τὰ πρὸς Ἀλβανίᾳ καὶ Ἰβηρίᾳ καὶ Κόλχοις καὶ Ἡνιόχοις. ΟΤΙ αἱ τοῦ Καυκάσου κορυφαὶ, χειμῶνος μὲν ἄβατοι· θέρους δὲ προσβαίνουσιν, ὑποδούμενοι κεντρωτὰ ὠμοβόινα δίκην τυμπάνων πλατέα, διὰ τὰς χιόνας καὶ τοὺς κρυστάλλους· καταβαίνουσι δ' ἐπὶ δορᾶς κείμενοι σὺν τοῖς φορτίοις καὶ κατολισθαίνοντες· ὅπερ καὶ κατὰ τὴν Ἀτροπατίαν Μηδίαν, καὶ κατὰ τὸ Μάσιον ὄρος τὸ ἐν Ἀρμενίᾳ γίνεται. ἐνταῦθα δὲ καὶ τροχίσκοι ξύλινοι κεντρωτοὶ τοῖς πέλμασιν ὑποτίθενται. ΟΤΙ [c] ὁ περίπλους τῆς Ὑρκανίας θαλάσσης, ὁ μὲν παρὰ τοὺς Ἀλβανοὺς καὶ τοὺς Καδουσίους, ἐστὶν ͵ευ΄. σταδίων· ὁ δὲ παρὰ τῶν [d] Ἀριακῶν καὶ Μαρδῶν καὶ Ὑρκανῶν, μέχρι τοῦ στόματος τοῦ Ὤξου ποταμοῦ, ͵δω΄. ἔνθεν δὲ ἐπὶ τοῦ Ἰαξάρτου ͵βυ΄. τὰ δὲ λοιπὰ ἕως νῦν ἀγνοεῖται. ΟΤΙ [e] οἱ παλαιοὶ ἠγνόουν τὰ κατὰ γεωγραφίαν. ἡ δὲ τοῦ Ἀλεξάνδρου εἰς Ἰνδοὺς ἄφιξις, καὶ ἡ τῶν Ῥωμαίων καὶ Παρθυαίων ἐπικράτεια, πολλὰ τῶν ἀγνοουμένων ἐφανέρωσεν. ΟΤΙ [f] ἡ Ὑρκανία εὐδαιμονεστάτη ἐστὶν, καὶ ἡ πλείστη πεδιάς. ΟΤΙ [g] ὁ Ὦξος ποταμὸς μέγιστός ἐστιν πάντων τῶν ποταμῶν, ὅσους ὁ Ἀλέξανδρος ἴδεν, πλὴν τῶν Ἰνδικῶν ποταμῶν· ἐκεῖνοι γὰρ μέγιστοί εἰσιν. ΟΤΙ [h] ἐν Ὑρκανίᾳ πρόκεινται τινες ἀκταὶ τῆς θαλάττης ὕπαντροι· τούτων δὲ μεταξὺ καὶ τῆς θαλάττης ὑπόκειται ταπεινὸς αἰγιαλός· ἐκ δὲ τῶν ὕπερθε κρημνῶν ποταμοὶ ῥέοντες τοσαύτην προσφέρονται βίαν, ὥστε ταῖς ἀκταῖς συνάψαντες ἐξακοντίζουσι τὸ ὕδωρ εἰς τὴν θάλατταν, ἄρραντον φυλάττοντες τὸν αἰγιαλὸν, ὥστε καὶ στρατοπέδοις ὁδεύσιμον εἶναι [i] σκεπαζομένοις τῷ ῥεύματι. ΟΤΙ [k] ὁ Εὐφράτης ποταμὸς διαιρεῖ τὰς δύο Ἀρμενίας, μικράν τε καὶ μεγάλην. ΟΤΙ αἱ πηγαὶ Εὐφράτου καὶ Τίγριδος διέχουσιν ἀλλήλων, σταδίους ͵βφ΄· συμβάλλουσι δὲ κατὰ Σελεύκειαν πόλιν. καὶ ἔστιν ὁ Εὐφράτης τοῦ Τίγριδος μείζων, καὶ πλείονα γῆν ἐπέρχεται. ῥέων δ' ἐπὶ δύσιν διὰ τῆς μεγάλης Ἀρμενίας ἕως τῆς μικρᾶς, ἐν ἀριστερᾷ ἔχει τόν τε Ἀντίταυρον τὸ ὄρος, καὶ τὴν [l] Βασιλισηνὴν χώραν καὶ τὴν Ἀκιλισηνὴν καὶ τὴν Σωφηνήν· ἐν δεξιᾷ δὲ τὴν μικρὰν Ἀρμενίαν καὶ Καππαδοκίαν καὶ τὸν Ταῦρον τὸ ὄρος καὶ Μελιτηνὴν χώραν, ἔνθα καὶ Μέλας ποταμὸς ἐκ τοῦ Ταύρου ὄρους εἰς τὸν Εὐφράτην βάλλει· εἶτα ἐπιστραφεὶς πρὸς νότον, αὖθις τὴν Κομμαγηνὴν,

si femella sit, apud se retinent; si vero marem pariant, Gargarensibus mittunt. Testatur id Arrianus, quum dicit, Alexandro regi Pharesmanem quingentas Amazonas dono dedisse. Quod excelsissimæ Caucasi partes sint, quæ maxime ad austrum tendunt: sunt autem hæ ad Albaniam & Iberiam & Colchos & Heniochos. Quod Caucasi vertices hyeme conscendi non possint, æstate scandunt, pedibus subligantes calceos aculeatos è tergore bovis crudo confectos, latos instar tympanorum, propter nives & glaciem: descendunt autem una cum oneribus super pelle delabentes, quod idem fit etiam in Atropatia Media, & Masio Armeniæ monte; ubi etiam rotulæ ligneæ aculeatæ plantis pedum subduntur. Quod maris Hyrcanii circumnavigatio juxta Albanos quidem & Cadusios stadiorum sit 5400. juxta Ariacos, Mardos, & Hyrcanos, usque ad ostia Oxi fluminis, 4800. hinc ad Jaxartem 2400. Reliqua hactenus ignorantur. Quod veteres descriptionem locorum ignorarent. Alexandri autem ad Indos usque expeditio, item Romanorum & Parthorum imperium, permulta prius ignota palam fecerunt. Quod Hyrcania fertilissima sit regio, & magna ex parte campestris. Quod Oxus fluviorum omnium, quos viderit Alexander, maximus sit, præter Indicos, qui magnitudine cæteros excellunt. Quod in Hyrcania ripæ quædam cavernosæ ante mare sitæ sint, inter quas & mare littus jacet hnmile: ex superioribus autem rupibus flumina decurrunt tanta vi delata, ut, ubi ad ripam pervenerint, aquam in mare jaculentur, ne conspersо quidem littore, ut etiam exercitui unda tecto pervium sit. Quod Euphrates fluvius utramque Armeniam, magnam scilicet & parvam, disterminet. Quod Euphratis & Tigridis fontes distent invicem stadia circiter 2500. coëunt autem ad urbem Seleuciam. Est quidem Euphrates Tigride major, atque plus terræ perlabitur: cæterum permagnam Armeniam usque ad minorem occasum versus fluens, è sinistra habet Antitaurum montem, regionemqne Basilisenen, Acilisenen, Sophenen; à dextra vero Armeniam minorem, Cappadociam, Taurum montem, & Melitenen regionem, quo loco Melas fluvius è Tauro monte in Euphratem effunditur. Deinde ad meridiem conversus primum Commagenen,

a Φαραιμάνης in libb. vulgatis *Arriani*. b *Strab.* p. 506. *A. B.* c *Strab.* p. 507. *A. B.* d In libb. vulgatis *Strabonis* Ἀναριάκων in Codd. *MSS.* Ἀριάκων, teste *Casaubono*. e *Strab.* p. 508. *A. B.* f *Strab.* p. 508. *D.* g *Strab.* p. 509. *B.* h *Strab.* p. 510. C. i Σκεπαζόμενον *Strab.* k *Strab.* pag. 521. *B. C. D.* & p. 746. C. l Ita ex *Ptolemæo.* In *Ed. Bas.* Βαλισηνὴν & mox Ἀκλισηνήν.

a Forsan

mox Cyresticen juxta Amanum montem, inde Palmyrenen magis occiduam ac meridionalem relinquens, juxta Suram urbem ad initium Syriæ jacentem ad ortum convertitur; à dextrâ quidem versus austrum Arabiam habens desertam, & Babylonem, regionem beatissimam; à sinistra vero & ad septentrionem, Antitaurum montem, ac deinceps Taurum ipsum juxta Thospitida & Coriæam, regiones magnæ Armeniæ. Deinde post Taurum montem, juxta Mesopotamiam scilicet, & Edessam urbem, & Anthemusiam regionem, & Chalcitida, itemque Ancobaritida, quæ desertæ Arabiæ opponitur, Tigridi fluvio prope Mesenen Susianæ regionem committitur. Postremum vero Characinen regionem obiens, juxta Teredona urbem atque Elymaïtida Susianæ regionem, medium sinum Persicum ingreditur. Quod Euphrates juxta Seleuciam magnam urbem rursus ad austrum convertatur, proxime ad urbem Ctesiphontem super Tigride jacentem; ut intervallum, quod utrumque fluvium atque urbes ambas interjacet, stadiorum sit duodecim. Quod ab Antitauro monte minoris Armeniæ, nonnulli montes abscindantur septentrionem versus, aliis atque aliis nominibus dicti: è quibus est qui Polyarrhen vocatur, & Scordiscus, & montes Moschici, qui per mediam Armeniam majorem usque ad Iberiam porriguntur. Quod in Mesopotamia Taurus sit contiguus Cappadocico Tauro, qui dividit Armeniam & Mesopotamiam. Inde ad ortum Gordyæi montes sunt & Niphates, è quibus fluit Tigris; item Masius mons supra Nisibim urbem jacens. Deinceps ad ortum Choathra montes: inde Zagrus: ab hoc Orontes; mox Coronus, qui Hyrcaniam à Parthia dividit. Deinde Saripha Margianæ montes, è quibus Oxus fluvius egreditur. Ab his sunt qui proprie Caucasii montes dicuntur, Paropanisadas ad occasum, & ad ortum Indos claudentes. Postmodum Imaus est, Sogdianos & Indos disterminans. Hi montes una sumti Taurum constituunt, qui Asiam totam in duas partes dividit, ab Mycale Ionica initio sumto usque ad Indos extremos. Quod Caspiæ portæ Mediam ad occasum definiant, Parthiam ad eurum, ad cæciam vero ventum Hyrcaniam. Quod extra Taurum montem nulla pars sit, neque Mediæ neque Armeniæ. Quod Media bifariam dividatur. Et est altera pars ipsius orientalis, quæ magna vocatur, & cujus metropolis

A εἶτα Κυρηστικὴν κατὰ τὸν Ἄμανον ὄρος, εἶτα Παλμυρηνὴν δυσμικωτέραν τε καὶ πολὺ νοτιωτέραν ἀφεὶς, κατὰ πόλιν Σοῦραν ἐπὶ τῇ ἀρχῇ τῆς Συρίας κειμένην, πρὸς ἀνατολὰς ἐπιστρέφει· ἐν δεξιᾷ μὲν ἔχων καὶ πρὸς νότον τήν τε ἔρημον Ἀραβίαν, καὶ Βαβυλωνίαν, χώραν εὐδαίμονα μάλιστα οὖσαν· ἐν ἀριστερᾷ δὲ καὶ πρὸς βοῤῥᾶν, τόν τε Ἀντίταυρον τὸ ὄρος, καὶ τὸν Ταῦρον ἐφεξῆς, κατὰ τὴν Θωσπίτιδα καὶ [a] Κορλαίαν, χώρας τῆς μεγάλης Ἀρμενίας. εἶτα ἐφεξῆς μετὰ τὸν Ταῦρον τὸ ὄρος, κατὰ Μεσοποταμίαν, Ἔδεσσάν τε πόλιν, καὶ Ἀνθεμουσίαν χώραν, καὶ Χαλκίτιδα, καὶ ἔτι Ἀγκωβαρῖτιδα ἀντικειμένην τῇ ἐρήμῳ Ἀραβίᾳ, συμβάλλει τῷ Τίγριδι B κατὰ Μεσήνην χώραν τῆς Σουσιανῆς· εἶτα ἐπιὼν τὴν Χαρακινὴν χώραν, ἐκδίδωσιν εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον· κατὰ πόλιν μὲν Τερηδόνα, κατὰ τὴν χώραν δὲ Ἐλυμαΐτιδα τῆς Σουσιανῆς. ΟΤΙ ὁ Εὐφράτης κατὰ Σελεύκειαν πόλιν μεγάλην ἐπιστρέφει αὖθις πρὸς νότον, ἔγγιστα πόλεως μεγάλης Κτησιφῶντος, κειμένης ἐν τῷ Τίγριδι ὡς εἶναι τὸ μεταξὺ τῶν δύο ποταμῶν καὶ τῶν δύο πόλεων περὶ στάδια ιβʹ. ΟΤΙ [b] ἀπὸ τοῦ Ἀντιταύρου ὄρους τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας ἐξέρχονταί τινες ἀποσχίδες τῶν ὀρέων πρὸς βοῤῥᾶν, ἄλλοις καὶ ἄλλοις ὀνόμασι χρώμεναι· ὧν ἐστιν ἓν καὶ ὁ Πολυάῤῥην καλούμενος, καὶ ὁ Σκορδίσκος, καὶ τὰ Μοσχικὰ, διήκοντα ἕως Ἰβηρίας, C διὰ μέσης Ἀρμενίας κείμενα τῆς μεγάλης. ΟΤΙ [c] ἐν Μεσοποταμίᾳ ὄρος ἐστὶν ὁ Ταῦρος, συνεχὴς ὢν τῷ Καππαδοκικῷ Ταύρῳ, ὃ διορίζει Ἀρμενίαν καὶ Μεσοποταμίαν· εἶτα πρὸς ἀνατολὰς, τά τε Γορδυαῖα ὄρη, καὶ ὁ Νιφάτης, ἐξ ὧν ὁ Τίγρις ῥεῖ· καὶ τὸ Μάσιον ὄρος, τὸ ὑπερκείμενον τῆς [d] Νισίβιδος πόλεως· εἶτα ἐφεξῆς πρὸς ἀνατολὰς, τὰ [e] Χόαθρα ὄρη· εἶτα ὁ Ζάγρος· εἶτα ὁ Ὀρόντης· εἶτα ὁ Κορωνὸς, ὁ διορίζων ἀπὸ Παρθίας τὴν Ὑρκανίαν· εἶτα τὰ Σάριφα ὄρη τῆς Μαργιανῆς, ἐξ ὧν ὁ [f] Ὦξος ποταμὸς ῥεῖ· εἶτα τὰ ἰδίως Καυκάσια ὄρη, τὰ διείργοντα Παροπανισάδας μὲν πρὸς δύσιν, Ἰνδοὺς δὲ πρὸς ἀνατολάς· εἶτα τὸν Ἴμαον, τὸ D διορίζον Σογδιανοὺς καὶ Ἰνδούς· ταῦτα δὲ τὰ ὄρη πάντα ὡς ἓν λογισθέντα ὁ Ταῦρός ἐστιν τὸ ὄρος, ὁ διαιρῶν πᾶσαν τὴν Ἀσίαν δίχα· ἀπὸ Μυκάλης τῆς Ἰωνικῆς ἀρξάμενος, ἕως Ἰνδῶν ἐσχάτων. ΟΤΙ αἱ Κασπίαι πύλαι διορίζουσι Μηδίαν μὲν πρὸς δυσμάς· Παρθίαν δὲ πρὸς εὖρον· Ὑρκανίαν δὲ πρὸς καικίαν ἄνεμον. ΟΤΙ ἔξω τοῦ Ταύρου ὄρους οὐδὲν μέρος ἐστὶν, οὔτε τῆς Μηδίας, οὔτε τῆς Ἀρμενίας, ΟΤΙ [g] ἡ Μηδία διχῇ διῄρηται. ἔστιν γὰρ αὐτῆς τὸ μὲν ἀνατολικὸν, ὃ καὶ μεγάλη καλεῖται, ἧς μητρόπολις τὰ

a Forsan Κορινίαν juxta *Ptolemæum*. b *Strab*. pag. 521. *D*. c *Strab*. p. 522. *A*. *B*. d Νισίβιος *Strab*. e Χοάθρας ὄρος in cod. Pal. *Ptolemæi*. f Apud *Ptolemæum* Ὦξος passim. g *Strab*. p. 522. *D*. p. 523. *A*. *B*. *C*.

Ἐκβάτανα, ὅπερ ἦν βασίλειον τῶν Μηδικῶν βασιλέων, ἔνθα καὶ οἱ Περσῶν βασιλεῖς ἐθέριζον, ἐχείμαζον δ' ἐν Σελευκείᾳ· τὸ δὲ δυτικὸν, ἢ ἧς καλεῖται Ἀτροπατηνὴ, ἀπὸ Ἀτροπάτου Σατράπου, ὃς ἐκώλυσε τὴν χώραν ταύτην ὑπὸ Μακεδόσι καὶ Ἀλεξάνδρῳ τελέσαι. ἔστιν δὲ ἡ χώρα τῇ μὲν Ἀρμενίᾳ καὶ τῇ Ματιανῇ πρὸς ἕω· τῇ δὲ μεγάλῃ Μηδίᾳ πρὸς δύσιν· πρὸς ἄρκτον δ' ἀμφοῖν. τῆς δὲ Ἀτροπατηνῆς μέρος, ἥ τε Καδουσία, καὶ ἡ παρὰ Ξενοφῶντι Καρδουχία, καὶ οἱ Γηλοὶ καὶ Μάρδοι, ἕως τοῦ Ἀράξου ποταμοῦ, ὃς ὁρίζει Ἀρμενίαν καὶ Ἀτροπατηνήν. [a] αἱ δὲ Κάσπιαι πύλαι μεθόριόν εἰσιν τῆς τε μεγάλης Μηδίας καὶ τῆς Παρθυαίας καὶ Ὑρκανίας. ΟΤΙ τῆς Ἀτροπατηνῆς χώρας ὁ Ἀτροπάτης ἐβασίλευσεν, ἕως ποταμοῦ Ἀράξου, μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρου τελευτὴν, καὶ διήρκησεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἡ τούτου βασιλεία. ἐν δὲ τῇ Ματιανῇ, λίμνη ἐστὶν ἅλας φέρουσα· ΟΤΙ [b] λῃστικὰ ἔθνη δ΄. ἦν· Μάρδοι μὲν Πέρσαις γείτονες· Οὔξιοι δὲ καὶ Ἐλυμαῖοι Πέρσαις τε καὶ Σουσίοις· Κοσσαῖοι δὲ Μήδοις. καὶ πάντες οὗτοι φόρους ἐπράττοντο τοὺς τῆς Ἀσίας βασιλεῖς· Κοσσαῖοι δὲ καὶ δῶρα ἐλάμβανον, ἡνίκα ὁ βασιλεὺς θερίσας ἐν Ἐκβατάνοις ὑπέστρεφεν. ΟΤΙ [c] ἄλλοι Ἐλυμαῖοι ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ, καὶ ἕτεροι περὶ Μηδίαν. ΟΤΙ τὴν [d] Σιττακηνὴν τῆς Ἀσσυρίας τινὲς Ἀπολλωνιᾶτιν καλοῦσιν. ΟΤΙ [e] ἡ ὑπὸ ταῖς Κασπίαις πύλαις χώρα ταπεινή τε ἐστὶν, καὶ εὐδαίμων, καὶ πάμφορος πλὴν ἐλαίας. ΟΤΙ δύο Κάσπιοί εἰσιν ἔθνη· οἱ μὲν δυσμικώτεροι τῶν Καδουσίων, περὶ τὴν ὁμώνυμον θάλασσαν καὶ τὴν Καμβύσην ποταμόν· οἱ δὲ γείτονες τῶν Παρθυαίων, ὧν εἰσιν καὶ αἱ Κάσπιαι πύλαι. ΟΤΙ πλησίον τῶν περὶ Παρθυαίους Κασπίων πυλῶν ἐστι τὸ [f] Νισαῖον πεδίον ἱππόβοτον· ὅθεν τοὺς Νισαίους ἵππους τοὺς καλλίστους οἱ τῆς Ἀσίας βασιλεῖς ἦγον. φέρει δὲ τὸ πεδίον τοῦτο βοτάνην πλείστην, ἣν ἡμεῖς Μηδικὴν καλοῦμεν· φέρει δὲ καὶ σίλφιον ἡ χώρα αὕτη, ἀφ' οὗ ὁ Μηδικὸς καλούμενος ὀπὸς [g] πολὺ τοῦ Κυρηναϊκοῦ λειπόμενος· ἔστιν δ' ὅτε καὶ διαφέρων ἐκείνου, εἴτε παρὰ τὸν τόπον, εἴτε παρὰ τὸ φυτὸν, εἴτε παρὰ τοὺς ὀπίζοντας καὶ σκευάζοντας. ΟΤΙ [h] Μῆδοι ἀρχηγέται εἰσὶν Περσῶν· δηλοῖ δὲ ἥ τε τιάρα, καὶ κίταρις, καὶ χειριδωτοὶ χιτῶνες, καὶ αἱ ἀναξυρίδες, ἅπερ τοῖς βορειοτέροις ἔθνεσιν οἰκεῖα διὰ τὴν ψῦξιν. ΟΤΙ [i] Μηδικὸν, τὸ μὴ ἐλάττους τῶν ε΄. γυναικῶν τίθεσθαι γαμετάς· ὡσαύτως δὲ καὶ γυναιξὶ συμφορὰν εἶναι, τὸ [k] νέμειν ἐλάττονας τῶν ε΄. ἔχοντι γυναῖκας.

A Ecbatana ſunt, regia olim ſedes Medorum, quo etiam loco æſtate degebant Perſarum reges, hiemabant vero in Seleucia: occidua Mediæ pars Atropatena, ab Atropata Satrapa, qui obſtitit ne regio ab Alexandro & Macedonibus ſubjugaretur, ſic dicta. Sita eſt regio hæc ab Armenia & Matiana verſus ortum; à magna Media verſus occaſum, ab utriſque verſus ſeptentrionem. Atropatenæ pars eſt Caduſia, & quam Xenophon Carduchiam vocat, & Geli & Mardi uſque ad Araxen fluvium, qui Armeniam & Atropatenen terminat. Cæterum portæ Caſpiæ magnæ Mediæ & Parthiæ atque Hyrcaniæ limes ſunt. B Quod Atropatenæ regioni Atropates imperaverit uſque ad fluvium Araxen, poſt obitum ſcilicet Alexandri; atque ad multos annos duraverit hujus imperium. Cæterum in Matiana lacus eſt ſalem ferens. Quod nationes latrocinia exercentes quatuor fuerint: Mardi Perſis vicini, Uxii & Elymæi Perſis & Suſiis, Coſſæi Medis. Hi omnes tributa exigebant ab Aſiæ regibus. Coſſæi præterea dona accipiebant, quoties rex, æſtate in Ecbatanis acta, redibat. Quod alii ſint Elymæi ad mare Rubrum, alii juxta Mediam. Quod Sitacenen Aſſyriæ nonnulli Apolloniatin vocent. C Quod quæ Caſpiis portis ſubeſt regio, humilis ſit ac beata, omnium ferax, excepto oleo. Quod duæ ſint gentes Caſpiæ: altera occidentalior Caduſiis, juxta mare eodem nomine, & fluvium Cambyſen; altera Parthis vicina, in qua ſunt Portæ Caſpiæ. Quod juxta portas Caſpias, quæ Parthis vicinæ ſunt, Niſæus campus ſit, equis paſcendis aptiſſimus, è quo Aſiæ reges Niſæos equos pulcherrimos captabant. Hic campus herbam fert plurimam, quam nos Medicam dicimus: fert etiam ſilphium ea regio, è quo fit ſuccus Medicus, Cyrenaico longe inferior: nonnunquam etiam ei anteit, ſive propter D locorum diverſitatem, ſive quod ſtirps ſpeciem mutet, ſive propter eos, qui ſuccum exprimunt atque conficiunt. Quod Medi Perſis multarum rerum auctores extiterint: indicat id tiara, & citaris, & manicatæ tunicæ, & anaxyrides, quæ ſeptentrionalibus gentibus ob frigiditatem peculiares ſunt. Quod Medorum ſit non pauciores habere quam quinque uxores: eodemque modo mulieres calamitatem exiſtimant, ſi nuptæ ſint viro, pauciores quam quinque uxores habenti.

a *Strab.* p. 522. C. b *Strab.* p. 524. C. c *Strab.* pag. 524. *D.* d In *Ed. Baſ.* Σιτιακηνήν. Apud *Ptol.* Σιττακηνήν. e *Strab.* pag. 525. *A. B.* f Νησαῖον in *Ed. Baſ.* g Οὐ πολὺ legendum ſuſpicatur *Caſaub.* h *Strab.* p. 525. *D.* p. 526. *A.* i *Strab.* p. 526. C. *D.* k Voces νέμειν & τίθεσθαι videntur tranſponi.

a *Strab:*

Quod, cum reliqua Media omnium rerum abundet copia, quæ ad ſeptentrionem vergit montana prorſus ſterilis ſit: itaque ex arborum fructibus nutriuntur, & è pomis ſiccis & tritis mazas conficiunt; ex amygdalis autem toſtis panes: è radicibus quibuſdam vinum exprimunt, carnibus vero utuntur ferinis, quippe manſueta pecora non alunt. Quod regiones Armeniæ, Chorzene & Cambyſene, ſeptentrionales ſint maxime, atque nivibus obſitæ, Caucaſo & Iberiæ continentes: ferunt ibi in trajectu montium totos comitatus interdum nivibus montanis abſorberi, ſi quando nix plurima cadat: unde baculos habent ad ejuſmodi pericula, quos in ſummam nivem reſpirandi gratia erigunt, & ut eo ſigno auxilium ab advenientibus conſequantur: quapropter ſæpe effoſſi ſervantur. In nive glebas quaſdam concavas congelaſcere prodiderunt, aquam utilem tanquam in tunica continentes: & animalcula quoque in iis naſci, quæ ruptis tunicis ebibuntur. Horum animalium generationem talem putant, qualem culicum in metallis è flamma & favilla. Quod Tigris fluvius, è Niphate monte erumpens, celerrimus ſit, atque impermixtus; adeo ut indigenæ Medorum lingua ſagittam appellent Tigrim ob velocitatem. Quod in Aciliſene Armeniæ Dea colatur Anaïtis, cui ſervos & ſervas dedicant, item filias nobiliſſimæ gentis, quas apud Deam longo tempore proſtitutas nullus in matrimonium averſatur. Hujuſmodi quædam Herodotus de Lydis commemorat.

A ΟΤΙ τῆς ἄλλης Μηδίας εὐδαίμονος οὔσης τελέως, λυπρά ἐστιν ἡ προσάρκτιος ὀρεινή· σιτοῦνται γοῦν ἀπὸ ἀκροδρύων, ἔκ τε μήλων ξηρῶν κοπέντων ποιοῦνται μάζας· ἀπὸ δ᾽ ἀμυγδάλων φωχθέντων ἄρτους· ἐκ δὲ ῥιζῶν τινων οἶνον ἐκθλίβουσι· κρέασι δὲ χρῶνται θηρίοις· ἥμερα δ᾽ οὐ τρέφουσιν θρέμματα τοσαῦτα. ΟΤΙ [a] τῆς Ἀρμενίας ἡ Χορζηνὴ καὶ Καμβυσηνὴ, προσβορώταταί εἰσιν χῶραι καὶ νιφόβολοι μάλιστα, συνάπτουσαι τῷ Καυκάσῳ καὶ τῇ Ἰβηρίᾳ· ὅπου φασὶν κατὰ τὰς ὑπερβολὰς τῶν ὀρῶν, πολλάκις καὶ συνοδίας ὅλας τῶν ὀρῶν ἐν τῇ χιόνι καταπίνεσθαι, νιφετῶν γινομένων
B ἐπὶ πλέον· ἔχειν δὲ βακτηρίας πρὸς τοὺς τοιούτους κινδύνους παρεξαίροντας εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, ἀναπνοῆς τε χάριν, καὶ τοῦ διαμηνύειν τοῖς ἐπιοῦσιν ὥστε βοηθείας τυγχάνειν [b] ἐν τῷ ἀνορύττεσθαι καὶ σώζεσθαι. ἐν δὲ τῇ χιόνι βώλους πήγνυσθαί φασιν κοίλας, περιεχούσας χρηστὸν ὕδωρ ὡς ἐν χιτῶνι· καὶ ζῷα δ᾽ ἐν αὐτῇ γεννᾶσθαι, περισχισθέντων δὲ τῶν χιτώνων πίνεσθαι. τὴν δὲ γένεσιν τῶν ζώων τοιαύτην εἰκάζουσιν, οἵαν τὴν τῶν κωνώπων, ἐκ τῆς ἐν τοῖς μετάλλοις φλογὸς καὶ τοῦ φεψάλου. ΟΤΙ [c] ὁ Τίγρις, ἀπὸ τοῦ Νιφάτου ὄρους ὁρμηθεὶς, ταχύτατός ἐστιν καὶ ἄμικτος, ὡς καὶ τοὺς ἐγχω-
C ρίους καλεῖν Μηδιστὶ Τίγριν, τὸ τόξευμα, διὰ τὸ τάχος. ΟΤΙ [d] ἐν τῇ Ἀκιλισηνῇ τῆς Ἀρμενίας τιμᾶται ἡ Ἀναΐτις θεὰ, ᾗ ἀνατιθέασι δούλους καὶ δούλας, παρθένους τε εὐγενεῖς ἀνιεροῦσιν· ἃς πολὺν χρόνον καταπορνευθείσας παρὰ τῇ Θεῷ, γῆμαι οὐδεὶς ἀπαξιοῖ. ὃ καὶ ἐν Λυδίᾳ ἔθος γενέσθαι, Ἡρόδοτος ἱστορεῖ.

a *Strab.* pag. 528. *B.C.* b Voculas ἐν τῷ omittit *Strabo.* c *Strab.* p. 529. *C.* d *Strab.* pag. 532. *D.*

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ

ΕΚ ΤΩΝ

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΥ ιϛ΄.

ΟΤΙ [a] ἡ Καππαδοκία ὁρίζεται, πρὸς νότον μὲν τῷ Κιλικίῳ λεγομένῳ Ταύρῳ· πρὸς ἕω δὲ τῇ Ἀρμενίᾳ καὶ τῇ Κολχίδι, καὶ τοῖς μεταξὺ ἑτερογλώττοις ἔθνεσι. πρὸς ἄρκτον δὲ τῷ Εὐξείνῳ, μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἅλυος· πρὸς δύσιν δὲ B τῇ τε Παφλαγονίᾳ καὶ Γαλατίᾳ καὶ τῇ τῶν Φρυγίᾳ ὁμόρων, μέχρι Λυκαόνων καὶ Κιλίκων τῶν τὴν τραχεῖαν Κιλικίαν νεμομένων, χώρα. ΟΤΙ [b] τὴν ἐντὸς τοῦ Ταύρου ὄρους γῆν πρὸς δυσμὰς, ἰδίως Ἀσίαν καλοῦσιν. ΟΤΙ [c] τὴν Καππαδοκίαν εἰς δύο μέρη διαιροῦσι εἰς Σατραπείας· ὧν τὴν μὲν μεγάλην φασὶν, ἀφοριζομένην πρὸς τῷ Ταύρῳ· τὴν δὲ μικρὰν, καὶ Ποντοκαππαδοκίαν. καὶ ἑκατέρα εἰς πέντε στρατηγίας ἐνεμήθη· ἡ μὲν μεγάλη, εἰς Μελιτηνὴν, Καταονίαν, Κιλικίαν, Τυανῖτιν, [d] Γαρσαυρῖτιν· ἡ δὲ μικρὰ, εἰς ἑτέρας πέντε, [e] Λαυινασηνὴν, Σαργυσηνὴν, C [f] Σαραουηνὴν, [g] Χαμαννηνὴν, Μοραμηνήν. ΟΤΙ ἡ Κομμαγηνὴ καὶ Κυρρηστικὴ νοτιώτεραι μέν εἰσιν τῆς Σαραυηνῆς· δυσμικώτεραι δὲ τῆς Ἀνθεμουσίας τε καὶ Χαλκίτιδος τῶν ἐν Μεσοποταμίᾳ· ἀνατολικώτεραι ἢ τῆς κατὰ Ἰσσὸν Κιλικίας· βορειότεραι ἢ Χαλκιδικῆς τε καὶ Παλμυρηνῆς, περὶ τὸν Ἄμανον τὸ ὄρος κείμεναι· [h] ὅς ἐστιν ἀπόσπασμα τοῦ Κιλικίου Ταύρου, καὶ περικλείων τὸν Ἰσσικὸν κόλπον, καὶ κείμενος τῷ Ἀντιταύρῳ ὄρει παράλληλος, καὶ ἔτι τῷ κατὰ τὸν Πόντον Σκορδίσκῳ ὄρει. ΟΤΙ [i] ὁ Πύραμος ποταμὸς διὰ τῆς Καταονίας χώρας ῥεῖ, ἐκ μέσου τοῦ πεδίου D τὰς πηγὰς ἔχων. ἔστιν δὲ βόθρος ἀξιόλογος, δι' οὗ καθαρόν ἐστιν τὸ ὕδωρ, ὑποφερόμενον κρυπτῶς μέχρι πολλοῦ διαστήματος ὑπὸ γῆς, εἶτ' ἀνατέλλον εἰς τὴν ἐπιφάνειαν· τῷ δὲ καθιέντι ἀκόντιον ἄνωθεν εἰς τὸν βόθρον, ἡ βία τοῦ ὕδατος ἀντιπράττει τοσοῦτον, ὥστε μόλις βαπτίζεσθαι· τῷ δὲ πλάτει καὶ βάθει πολὺς ἐνεχθεὶς, ἐπειδὰν συνάψῃ τῷ Ταύρῳ, [k] παράδοξον λαμβάνει τὴν συναγωγήν. παράδοξος δὲ καὶ ἡ διακοπὴ τοῦ ὄρους ἐστὶν, δι' ἧς ἄγεται τὸ ῥεῖθρον.

A

CHRESTOMATHIÆ

EX

STRABONIS GEOGRAPHICORUM

LIBRO XII.

QUOD Cappadocia terminetur ad austrum Cilicio qui vocatur Tauro; ad ortum Armenia & Colchide, & quæ interſunt diverſarum linguarum gentibus; ad ſeptentrionem Euxino mari uſque ad Halyis oſtia; ad occaſum vero Paphlagonia, & Galatia, regione Phrygiæ finitima, uſque ad Lycaones & Cilices Ciliciam aſperam incolentes. Quod terram, quæ ad occaſum intra Taurum montem eſt, proprie appellent Aſiam. Quod Cappadociam in duas partes dividant, eas Satrapias vocantes: è quibus alteram majorem appellant Cappadociam, quæ Taurum verſus eſt; alteram, quæ minor eſt, Cappadociam Ponticam. Atque utraque in quinque præfecturas dividitur: major quidem, in Melitenen, Cataoniam, Ciliciam, Tyanitin, Garſauritin; minor in quinque alias, Lavinaſenen, Sargyſenen, Saravenen, Chamannenen, Moramenen. Quod Commagena & Cyriſtica Saravena auſtraliores ſint, magis autem occiduæ quam Anthemuſia & Chalcitis Meſopotamiæ regiones, magiſque orientales quam Cilicia juxta Iſſum ſita, ſeptentrionaliores tandem quam Chalcidica & Palmyrena juxta Amanum montem jacentes. Fruſtum eſt à Cilicio avulſum Tauro, includens ſinum Iſſicum, atque Antitauro monti æque adjacet, itemque Scordiſco monti, qui juxta Pontum eſt. Quod Pyramus fluvius per Cataoniam regionem decurrat, mediis in campis ſcaturiens. Eſt etiam foſſa memorabilis, per quam aqua pura magno ſpatio occulte ſub terram fertur, ac deinde in ſuperficiem erumpit. Si quis haſtam ſuperne demiſerit, aquæ impetus ita obſiſtit, ut vix immergi queat. Cæterum profunditate latitudineque immodica delapſus, ubi Tauro ſe junxerit, mirabilem aquarum congeriem excipit. Mira eſt præterea montis fiſſura, per quam alveus ducitur.

a *Strab* p. 533. *B.C.* b *Strab.* p. 534. *B.* c *Strab.* p. 534. C. D. d In *Strabonis* libb. vulgatis Ἰσαυρῖτιν. in *MSS.* Σαυρῖτιν. e Λαουιναστηνὴν *Strab.* f Σαργαυηνὴν *Strab.* g Καμανηνὴν *Strab.* h *Strab.* pag. 535. *B.* i *Strab.* pag. 536. *A.B.C.* k *Mirum in modum contrahitur*, ex interpretatione *Gemuſæi*.

a *Strab.*

Nam quemadmodum in petris rimam trahentibus & per medium scissis, contingit partis unius eminentias alterius partis depressionibus ita convenire, ut conjungi possint; sic videre est imminentes flumini petras, utrinque fere usque ad summa montis pertendentes, duorum triumve jugerum spatio, concavitates quasdam eminentiis oppositas habere. Quicquid soli interjacet, id omne saxosum est, profundum; prorsusque angusta in eo ruptura, quam canis lepusque transilire possit. Longitudo est stadiorum circiter mille aquæ ductus instar. Tantumque limum è campis in mare deducit, quemadmodum & Nilus, ut hujusmodi de eo oraculum editum feratur: " Tempus erit rapidis olim cum Pyramus undis, " In sacram veniet congesto littore Cyprum. Quod mons Cappadociæ Argæus omnium qui illic sunt altissimus sit, ut vertex ejus nunquam nive careat. Qui eo conscendunt, utrumque pelagus vident, Ponticum & Issicum. Quod cum Cappadocia fere tota lignis careat, Argæus tamen circumcirca sylvam habeat. Sed loca illi subjecta passim ignem continent, qui noctu apparet: ac rursus non procul aquas subterfrigidas latentes. Qui itaque locorum periti sunt, caute lignantur: ignaris periculum est, præsertim pecori, quod sæpe in obscuras ignis fossas incidant. Quod Mazaca Cappadociæ distent à mari Pontico stadiis 800. ab Euphrate 1500. à Ciliciis portis itinere dierum 6. à Cybistris stadiis 300. Nunc vocatur Cæsarea. Quod magnitudo Cappadociæ sit in latum à Ponto ad Taurum circiter stadia 1800. Longitudo vero, à Lycaonia & Phrygiâ usque ad Euphratem fluvium versus ortum & Armeniam, stadia 3000. Quod in Cappadocia optima rubrica nascatur, quæ ideo Sinopensis dicitur, quod eam mercatores in Sinopen portent: cum ea autem certat Iberica. Habet enim juxta Galatas metalla & onychitis lapidis & crystalli tabulas. Quod Halys fluvius Paphlagones & Cappadoces disterminet. Quod Mithridates Eupator Ponto imperaverit usque ad Heracleam: partes autem occidentaliores regi Bithyniæ subjectæ fuerint. Quod Halys fluvius disterminet Cappadociam Leucosyrorum & Paphlagoniam. Quod Leucosyri vocentur qui littus Ponti tenent Cappadoces, intra Taurum constituti, ob colorem ita dicti. Fit enim ut qui australiores & orientaliores quam Taurus, nigri sint:

A καθάπερ γὰρ ἐν ταῖς ῥῆγμα λαβούσαις πέτραις καὶ σχισθείσαις δίχα, τὰς κατὰ τὴν ἑτέραν ἐξοχὰς καὶ κοιλότητας τῇ ἑτέρᾳ ἐοικέναι, οὕτως ἴδομεν καὶ τὰς ὑπερκειμένας τοῦ ποταμοῦ πέτρας ἑκατέρωθεν σχεδόν τι μέχρι τῶν ἀκρωρειῶν ἀνατεινούσας ἐν διαστάσει διπλέθρῳ, ἀντικείμενα ἐχούσας τὰ κοῖλα ταῖς ἐξοχαῖς. τὸ δ' ἔδαφος τὸ μεταξὺ πᾶν πέτρινον, βαθύ τε, καὶ στενὸν τελέως ἔχον διὰ μέσου ῥῆγμα, ὥστε καὶ κύνα καὶ λαγὼ διάλλεσθαι. ἔστιν δὲ τὸ μῆκος περὶ χιλίους σταδίους ὀχετοῦ δίκην· τοσαύτην δὲ χοῦν ἐκ τῶν πεδίων κατάγει πρὸς τὴν θάλασσαν, ὥσπερ καὶ ὁ Νεῖλος, ὡς καὶ λόγιον εἶναι περὶ αὐτοῦ· " Ἔσσεται ἐσσομένοις ὅτε Πύραμος

B ἀργυροδίνης, " Ἠιόνα προχέων ἱερὴν ἐς Κύπρον ἵκηται. ΟΤΙ [a] τὸ ἐν Καππαδοκίᾳ ὄρος τὸ Ἀργαῖον ὑψηλότατόν ἐστιν πάντων τῶν ἐκείνῃ ὀρῶν, ὡς μηδέποτε λείπεσθαι χιόνος τὰ ἄκρα αὐτοῦ οἱ δὲ ἀναβάντες εἰς αὐτὰ ὁρῶσι τὰ δύο πελάγη, τό, τε Ποντικὸν καὶ τὸ Ἰσσικόν. ΟΤΙ τῆς ἁπάσης σχεδὸν Καππαδοκίας οὔσης ὀλιγοξύλου, μόνος ὁ Ἀργαῖος τὸ ὄρος ἐστὶ πολύξυλον· ὅμως δὲ ἔχει κατὰ γῆς συχνὰ πυρά, ἃ τῇ νυκτὶ διαφαίνεται· καὶ πάλιν ἐγγύθεν, ψυχρὰ ὕδατα ἀφανῆ ὑπόγεια· οἱ γοῦν ἔμπειροι τοῦ τόπου, φυλαττόμενοι ξυλεύονται· οἱ δὲ ἄπειροι καὶ τὰ κτήνη κινδυνεύουσι πολλάκις, εἰς

C λάκκους πυρὸς ἐμπίπτοντες. ΟΤΙ [b] τὰ Μάζακα τῆς Καππαδοκίας ἀπέχει τῆς μὲν Ποντικῆς θαλάσσης, σταδίους ω'. τοῦ δὲ Εὐφράτου ͵αφ'. τῶν δὲ Κιλικίων πυλῶν, ὁδὸν ἡμερῶν ς'. τῶν δὲ Κυβίστρων τ'. νῦν δὲ καλεῖται Καισάρεια. ΟΤΙ τὸ τῆς Καππαδοκίας μέγεθος, τὸ μὲν πλάτος ἀπὸ τοῦ Πόντου πρὸς τὸν Ταῦρον, στάδιοι ͵αω. μῆκος δὲ ἀπὸ τῆς Λυκαονίας καὶ Φρυγίας μέχρι Εὐφράτου πρὸς τὴν ἕω καὶ τὴν Ἀρμενίαν ͵γ. ΟΤΙ [c] ἐν Καππαδοκίᾳ γίνεται ἀρίστη μίλτος ἡ Σινωπικὴ καλουμένη, διὰ τὸ κατάγειν τοὺς ἐμπόρους ταύτην εἰς Σινώπην· ἐνάμιλλος δ' ἐστὶν αὐτῇ καὶ ἡ Ἰβηρική· ἔχει δὲ καὶ μέταλ-

D λα, πλάκας τε ὀνυχίτου λίθου καὶ κρυστάλλου, πλησίον Γαλατῶν. ΟΤΙ ὁ [d] Ἅλυς ποταμὸς ὁρίζει Παφλαγόνας καὶ Καππάδοκας. ΟΤΙ Μιθριδάτης ὁ Εὐπάτωρ ἦρξεν τοῦ Πόντου ἕως Ἡρακλείας· τὰ δὲ δυσμικώτερα ὑπὸ τῷ τῶν Βιθυνῶν βασιλεῖ ἐτέλουν. ΟΤΙ ὁ Ἅλυς ποταμὸς διορίζει Καππαδοκίαν τὴν τῶν Λευκοσύρων καὶ Παφλαγονίαν. ΟΤΙ [e] Λευκόσυροι καλοῦνται οἱ παράλιοι ἐν τῷ Πόντῳ Καππάδοκαι, οἱ ἐντὸς τοῦ Ταύρου, διὰ τὸ χρῶμα· συμβαίνει γὰρ τοὺς νοτιωτέρους καὶ ἀνατολικωτέρους τοῦ Ταύρου μέλανας εἶναι,

a *Strab.* pag. 538. *A. B. C.* b *Strab.* pag. 539. *B. C. D.* & pag. 541. *C.* c *Strab.* pag. 540. *A.* d *Strab.* p. 540. *D.* e *Strab.* pag. 544. *A. B.*

τούτους δὲ λευκούς. ΟΤΙ διορίζει Παφλαγονίαν A ὁ μὲν Πόντος ἐκ βορρᾶ, ὁ δὲ Ἅλυς ἐξ ἀνατολῶν, ἡ δὲ Φρυγία καὶ Γαλατία πρὸς νότον, ἡ δὲ Βιθυνία πρὸς δυσμάς· οἱ δὲ Λευκόσυροι ἀνατολικώτεροί εἰσιν τοῦ Ἅλυος ποταμοῦ, παραθαλάσσιοι δέ. ΟΤΙ [a] ἡ Ἄμαστρις ἐκλήθη ἀπὸ γυναικὸς Ἀμάστριδος, συμβίου Διονυσίου τοῦ Ἡρακλείας τυράννου, θυγατρὸς δὲ Ὀξυάθρου τοῦ Δαρείου ἀδελφοῦ, τοῦ καταπολεμηθέντος ὑπὸ Ἀλεξάνδρου. ΟΤΙ Σήσαμος ἐκαλεῖτο πρὶν, ἡ νῦν Ἄμαστρις πόλις. συνῳκίσθη δὲ ὑπό τε Κρώμνης καὶ Κυτώρου καὶ Τηΐου καὶ αὐτῆς Σησάμου. ΟΤΙ Κύτωρος καλεῖται ἡ πόλις, ἀπὸ Κυτώρου τοῦ Φρίξου παιδός. B ΟΤΙ [b] οὓς καλεῖ Ὅμηρος ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους, δύο εἰσὶν σκόπελοι ἐρυθροὶ τὸ χρῶμα, νῦν δὲ Ἐρυθρῖνοι καλοῦνται. ΟΤΙ ἡ Ἀρμένη ἄκρον καὶ λιμὴν πλησίον Σινώπης, τετειχισμένον, ἔρημον· περὶ οὗ παροιμία ἐλέχθη· “[c] ὃς ἔργον οὐκ εἶχεν Ἀρμένην ἐτείχισεν. καὶ ἔστιν τὸ μέτρον Ἰαμβικόν. ΟΤΙ [d] ἡ Σινώπη πόλις Μιλησίων ἐστὶν ἄποικος, καὶ πολλὰ ἴσχυσεν πρὶν, καὶ ἔσχεν ὑπηκόους χώρας· ὕστερον δὲ ἐκυριεύθη ὑπὸ Ἀρμεναίων, ἕως Μιθριδάτου τοῦ Εὐπάτορος, ὃς καὶ ἐτέχθη καὶ ἐτάφη ἐν Σινώπῃ. ΟΤΙ [e] δὶς ἡ Σινώπη ἑάλω· πρὶν μὲν ὑπὸ Φαρνάκου, αἰφνιδίως ἐπεισπεσόντος. ὕστερον δὲ ὑπὸ Λευκόλλου, καὶ τοῦ C ἐγκαθημένου τυράννου, καὶ ἐντὸς ἅμα καὶ ἐκτὸς πολιορκουμένης. ὁ γὰρ φρούραρχος Βακχίδης ὑπονοῶν ἀεί τινα προδοσίαν ἐκ τῶν ἔνδον, πολλὰς σφαγὰς ἐπετέλει· καὶ διὰ τοῦτο ἀπηγόρευσαν καὶ ἐδουλώθησαν ταῖς γνώμαις οἱ Σινωπεῖς, καὶ οὐκ ἠμύνοντο κατὰ Ῥωμαίων. ΟΤΙ [f] μαντεῖον ἦν ἐν Σινώπῃ, ὅθεν Διογένης τὸν χρησμὸν ἔλαβεν, ἵνα παραχαράξῃ τὸ νόμισμα. ἡ δὲ Σινώπη ἤνεγκε, φιλοσόφων μὲν Διογένη, καὶ Τιμόθεον τὸν Πατρίωνα· ποιητῶν δὲ Δίφιλον τὸν κωμικόν· συγγραφέων δὲ [g] Βάτωνα. ΟΤΙ ὁ Ἅλυς ποταμὸς ἐκ τῶν ἁλῶν ὀνόμασται, δι᾽ ὧν ῥεῖ· αἱ δὲ πηγαὶ αὐτοῦ ἐκ τῆς μεγάλης Καππαδοκίας τῆς Ποντικῆς εἰσιν. D ΟΤΙ [h] μετὰ τὸν Ἅλυν ἡ Γαδιλωνῖτίς ἐστιν χώρα, εὐδαίμων πᾶσα καὶ πεδιὰς καὶ πάμφορος· ἔχει δὲ καὶ προβατείαν ὑποδιφθέρου καὶ μαλακῆς ἐρέας. ΟΤΙ [i] Ἀμισὸς Μιλησίων ἐστὶν κτίσμα, χώραν ἔχουσα ἀγαθήν. ΟΤΙ [k] ὁ Ἶρις ποταμὸς διὰ μέσων Κομάνων πόλεως ῥεῖ, καὶ διὰ τοῦ τείχους τῆς Ἀμασίας πόλεως. ΟΤΙ Στράβων οὗτος ὁ γεωγράφος ἀπὸ Ἀμασίας ἦν πόλεως Ποντικῆς. ΟΤΙ ἡ Θεμίσκυρα χώρα κατάρρυτός ἐστιν ποταμοῖς,

hi autem candidi sunt. Quod Paphlagoniam terminet à septentrione quidem Pontus; ab ortu Halys fluvius; ab austro Phrygia & Galatia; ab occasu Bithynia: Leucosyri vero orientaliores sunt quam sit Halys fluvius, juxta mare habitantes. Quod Amastris ab muliere Amastride sit dicta: quæ uxor fuit Dionysii Heracleæ tyranni, & filia Oxyathræ, fratris Darii, ejus qui ab Alexandro fuit devictus. Quod quæ nunc Amastris dicitur Sesamus prius appellata fuerit: composita autem fuit è Cromna, Cytoro, Teio, & ipsa Sesamo. Quod Cytorus urbs à Cytoro Phrixi filio fuerit appellata. Quod quos Homerus appellat præcelsos Erythinos, duo scopuli sint colore rubri, nunc Erythrini dicti. Quod Armene promontorium sit, & portus juxta Sinopen, munitus quidem & desertus, unde proverbium natum est; ” Qui negotio carebat muro cinxit Armenen: est autem versus Iambicus. Quod urbs Sinope Milesiorum sit colonia: hæc olim potens fuit, ac multas sub se regiones habuit. Postmodum sub Armenæorum dominatu fuit usque ad Mithridatem Eupatorem, qu natus est & sepultus in Sinope. Quod Sinope bis capta fuerit: primum à Pharnace ex improviso ingruente; postea vero à Lucullo & tyranno intus desidente, cum intus & foris obsessa teneretur. Nam custodiæ urbis præfectus à rege Bacchides subinde metuens aliquam proditionem, & multos fœde multans civium, eò rem deduxit, ut Sinopenses abjecti & despondentes sese adversus Romanos non defenderent. Quod oraculum in Sinope fuerit, à quo Diogenes accepit responsum, ut monetam adulteraret. Viros claros tulit Sinope: inter philosophos, Diogenem Cynicum, & Timotheum Patrionem; inter poëtas vero, Diphilum comicum; inter scriptores historiæ, Batonem. Quod Halys fluvius à salibus, quos perlabitur, nomen habeat: fontes autem ejus è magna Cappadocia, quæ juxta Pontum est, habent originem. Quod post Halyn fluvium Gadilonitis sit regio, felix tota & campestris, atque omnium ferax. Oves nutrit, quarum lanæ densæ sunt atque molles. Quod Amisus Milesiorum sit ædificium, regionemque habeat beatam. Quod Iris fluvius per mediam Comorum urbem atque ad ipsa Amasiæ mœnia labatur. Quod Strabo hic geographus ex Amasia fuerit urbe Pontica. Quod Themiscyra regio fluminibus perluatur,

a *Strab.* pag. 544. *D.* b *Strab.* pag. 545. *A. B.* d Ὅσις ἔργον οὐδὲν &c. *Strab.* d *Strab.* p. 545. C. *D.* e *Strab.* p. 546. *A.* f *Strab.* p. 546. C. g Βάθωνα *Strab.* h *Strab.* p. 546. *D.* i *Strab.* pag. 547. *A.* k *Strab.* p. 547. C. *D.*

propterea que semper herbida sit. Ejus ora montana consita est arboribus, & mansuetos & agrestes fructus ferentibus; ita ut nullo anni tempore illic frugibus destituatur. Quod qui nunc Sanni dicuntur, antiquitus Macrones appellati fuerint. Quod qui nunc sunt Chaldæi, prius Chalybes. Quod Strabo hos versus Homeri contendat enarrare: "Duxit Halizones Diusque & Epistrophus una " Ex Alyba procul. Quasi Halizones illi fuerint, qui nunc circa Trapezuntem habitant Chaldæi, prius quidem Chalybes dicti, & adhuc prius Alybes, unde Homerus inquit, " Ex Alyba procul; ac primum omnium Halizones. Siquidem tempore labente nomina multas mutationes suscipiunt. Thraces enim Lemnum incolentes prius Sinties vocabantur, postea Sinti dicti sunt, deinde Saji, juxta illud Archilochi; " At scutum Sajus vir sustulit: nunc Sapæ appellantur, circa Abdera urbem habitantes. Rursus Brygi, Breges, Bryges, Phryges, iidem sunt: item Mæones, & Meones. Ad hunc itaque modum Chaldæi, Chalybes, Alybes, " Ex Alyba procul: & vox illa *procul* adjecta hujus conjecturæ nobis argumentum præbet. Sunt qui per Rhyndaci fluvii regionem Halizonas habitare dicant: alii circa Cumas Æolicas, aut circa Myrleaticum agrum, aut circa Pygella juxta Ephesum aut Prienen. Quod illud " Procul ex Alyba, improprie appositum fuisse affirment, quemadmodum illud, " Longe ex Ascania: & de Arnæo, " Mater nomen dederat veneranda: & de Penelope, " Ipsa manu clavim comprehendit Penelopæa: item hoc, " Omnigenisque avibus: insuper & istud " viginti numero spirabant. Quod Pactolus & Hyllus Hermo committantur: oriuntur enim è Tmolo monte prope urbem Sardes. Quod Armenia minor Tibarenis quandoque imperaverit & Chaldæis atque Pharnaciis: Mithridates vero Eupator, his subactis, & Colchidis & horum omnium imperium adeptus est. Quod Pharnaciæ contigua sit Sidene & Themiscyra. Supra has jacet Phanarœa, felix regio & oleis consita, inter Lycum amnem & Irim locata. Quod supra Phanarœam sint Comana Ponti, eodem nomine quo majoris Cappadociæ Comana. Quod ob ingentem multitudinem in Corintho meretricum, & sumtum qui in has fieri

A διὸ καὶ ἀεὶ χλοάζει· τὰ δὲ ὀρεινὰ αὐτῆς δενδροφόρα ἐστὶν ἡμέρων καὶ ἀγρίων καρπῶν, ὥστε μηδέποτε λείπειν δι' ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ καρπὸν δένδρου ἐκεῖσε. ΟΤΙ [a] τοὺς νῦν Σάννους οἱ παλαιοὶ Μάκρωνας ἐκάλουν. ΟΤΙ [b] οἱ νῦν Χαλδαῖοι, Χάλυβες πρὶν ὠνομάζοντο. ΟΤΙ [c] Στράβων ἀγωνίζεται ἐξηγεῖσθαι τὰ Ὁμηρικὰ ἔπη ταῦτα· " Αὐτὰρ Ἁλιζώνων ὁ Δῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον, " Τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης· ὡς ὅτι Ἁλιζῶνες οὗτοί εἰσιν, οἱ νῦν περὶ τὴν Τραπεζοῦντα οἰκοῦντες Χαλδαῖοι· οἱ πρὶν μὲν Χάλυβες ἐκαλοῦντο· ἔτι δὲ πρότερον Ἄλυβες, ὡς ἔφη Ὅμηρος, " Τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης· ἔτι
B δὲ πρότερον Ἁλιζῶνες. καὶ γὰρ ὁ χρόνος ῥέων εἴωθεν τὰς τῶν ἐθνῶν κλήσεις μετασχηματίζειν. Σίντιες μὲν γὰρ [ἐκαλεῖτο] ἔθνος Θρακικὸν, τὸ τὴν Λῆμνον οἰκῆσαν· εἶτα Σίντοι· εἶτα Σάϊοι, ὡς Ἀρχίλοχος· " [d] Ἀσπίδα μὲν Σαΐων τις ἀνείλετο· εἶτα Σάπαι, νῦν περὶ τὰ Ἄβδηρα πόλιν οἰκοῦντες. [e] πάλιν Βρύγοι, Βρέγες, Βρύγες, Φρύγες, οἱ αὐτοί· πάλιν Μαίονες, Μήονες. [f] οὕτως οὖν Χαλδαῖοι, Χάλυβες, Ἄλυβες, " Τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης· καὶ τὸ τηλόθεν προσκείμενον σημεῖον ποιεῖται τούτου· [g] τινὲς δὲ περὶ τὴν τοῦ Ῥυνδακοῦ ποταμοῦ χώραν φασὶν τοὺς Ἁλιζῶνας οἰκεῖν· ἄλλοι περὶ Κύμην τὴν Αἰολικὴν,
C ἢ περὶ τὴν Μυρλεάτιδα γῆν, ἢ περὶ τὰ Πύγελλα, τῆς Ἐφεσίας ἐγγὺς ἢ Πριήνης. ΟΤΙ τὸ " Τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης παρέλκειν φασὶν, ὡς τὸ " Τῆλ' ἐξ Ἀσκανίας· καὶ ἐπὶ τοῦ Ἀρναίου, " τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ· καὶ ἐπὶ τῆς Πηνελόπης, " Εἵλετο δὲ κληῖδ' εὐκαμπέα χειρὶ παχείῃ, καὶ τὸ " Οἰωνοῖσί τε πᾶσι, καὶ " ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύσων. ΟΤΙ [h] ὁ Πακτωλὸς ποταμὸς καὶ ὁ Ὕλλος εἰς τὸν Ἕρμον ἐμβάλλουσιν· γεννῶνται δὲ ἐκ τοῦ Τμώλου ὄρους, πλησίον Σάρδεων πόλεως. ΟΤΙ [i] ἡ μικρὰ Ἀρμενία ἦρξέν ποτε Τιβαρηνῶν τε καὶ Χαλδαίων καὶ Φαρνακίων· ἀλλ' ὁ Εὐπάτωρ Μιθριδάτης, τούτους ταπει-
D νώσας, τὴν ἀρχὴν αὐτῶν ἐσφετερίσατο, καὶ ἐπὶ Κόλχων ἦρξεν. ΟΤΙ [k] τῇ Φαρνακίᾳ συνεχής ἐστιν ἡ Σιδήνη καὶ ἡ Θεμίσκυρα· τούτων δ' ἡ Φανάροια ὑπέρκειται, ἐλαιόφυτος χώρα καὶ εὐδαίμων, μεταξὺ κειμένη Λύκου τε ποταμοῦ καὶ Ἴριδος ποταμοῦ. ΟΤΙ [l] ὑπὲρ τὴν Φανάροιαν τὰ Ποντικὰ Κόμανα κεῖται, ὁμώνυμα τοῖς ἐν τῇ μεγάλῃ Καππαδοκίᾳ. ΟΤΙ [m] διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐν Κορίνθῳ ἑταιρίδων, καὶ τὴν εἰς αὐτὰς

a *Strab.* p. 548. *D.* b *Strab.* p. 549. *B.* c *Strab.* pag. 549. C. D. p. 550. *A.* d Apud *Strab.* Ἀσπίδι μὲν Σαΐων τις ἀγάλλεται. e Πάλιν Βρύγοι, Βρέγες) Illud Βρέγες plane tollendum: cum nec occurrat apud *Strabonem*, nec *Eustathium*, qui verba *Strabonis* affert ad ℣ſ. 767. *Dionysii.* f Οὕτως οὖν Χαλδαῖοι) Vide sis *Eustathium* ad *Dionys.* pag. 142. *Ed.* Oxon. g *Strab.* p. 550. *D.* p. 551. *A. B. C.* h *Strab.* pag. 554. *B.* C. i *Strab.* pag. 555. *A. B.* k *Strab.* pag. 556. *B.* l *Strab.* pag. 557. *B.* m *Strab.* p. 559. *B.*

A δαπάνην, παροιμία γέγονεν· "Οὐ παντὸς ἀνδρὸς εἰς Κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς· ἀλλὰ τῶν πλουσίων δηλονότι. ΟΤΙ [a] ὁ Ὄλγασσυς ὄρος ἐστὶν ὑψηλότατον, δυσμικώτερον Ἅλυος ποταμοῦ· οὗ ἐγγὺς [b] Δομανῖτίς τε καὶ Βλαηνὴ χώρα. Διὰ δὲ τῆς Δομανίτιδος [c] Ἀμνιὸς ῥεῖ ποταμός, ἔνθα Μιθριδάτης ὁ Εὐπάτωρ τὰς Νικομήδους τοῦ Βιθυνοῦ δυνάμεις ἄρδην ἠφάνισε, διὰ τῶν ἑαυτοῦ στρατηγῶν, ὡς πάρεργον τοῦτο πράξας· ὁ δὲ φυγὰς εἰς τὴν Ἰταλίαν ἔπλευσε μετ' ὀλίγων· ὁ δὲ ἀκολουθήσας, τήν τε Βιθυνίαν εἷλεν ἐξ ἐφόδου, καὶ τὴν Ἀσίαν κατέσχεν μέχρι Καρίας καὶ Λυκίας. ΟΤΙ [d] περὶ Πιμώλισσαν καὶ Πομπηϊόπολιν ὄρος ἐστὶν τὸ Σανδαρακούργιον, κοῖλον ἐκ τῆς μεταλλείας ἐκ διωρύχων μεγάλων· B ἔνθα διὰ τὸ νοσῶδες καὶ λοιμικὸν τοῦ ὀρυττομένου χώρου καὶ ἀέρος, πολλῶν φθειρομένων ἐκ τῶν νόσων, ἠμελήθη τὸ μέταλλον. ΟΤΙ [e] ἡ περὶ Νίκαιαν πόλιν λίμνη Ἀσκανία καλεῖται, καὶ ἡ χώρα· ΟΤΙ [f] τὴν Βιθυνίαν ὁρίζει ὁ Σαγγάριος ποταμὸς καὶ ἡ Ποντικὴ παραλία, ἕως τοῦ στόματος καὶ Χαλκηδόνος· ἀπὸ δὲ δύσεως, ἡ Προποντίς· πρὸς νότον δὲ, ἥ τε Μυσία, καὶ ἡ Ἐπίκτητος καλουμένη Φρυγία· ἡ δ' αὐτὴ καὶ Ἑλλησποντιακὴ Φρυγία καλεῖται. ΟΤΙ ὁ περὶ Νικομήδειαν κόλπος, Ἀστακηνὸς καλεῖται. ΟΤΙ [g] τὸ περὶ Κῖον ὄρος Ἀργανθώνιον καλεῖται, διῆκον ἕως Νι- C κομηδείας. ΟΤΙ Κῖος ἑταῖρος ἦν Ἡρακλέους, εἷς τῶν Ἀργοναυτῶν· ὅστις, ἐκ Κόλχων ὑποστρέψας, ἔκτισεν τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ ὀνομασθεῖσαν Κῖον πόλιν. ΟΤΙ ἀπὸ Προύσης πόλεως τὸ ἐθνικὸν Προυσιεὺς λέγεται. ΟΤΙ [h] ἡ Ἀσκανία ὑπὸ δύο ἐθνῶν χωρὶς ᾠκεῖτο, Φρυγῶν τε καὶ Μυσῶν. μαρτυρεῖ δ' Ὅμηρος λέγων· "Μυσῶν ἀγχεμάχων ἡγήτορα, "Οἵ γ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοί. καὶ πάλιν· "Φόρκυς δ' αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάνιος θεοειδής "Τῆλ' ἐξ Ἀσκανίης. λέγοι δ' ἂν τὴν νῦν Νίκαιαν. ΟΤΙ Ὅμηρος τὸν Αἴσηπον ποταμὸν πέρας ὁρίζει τῆς τε Τρωάδος καὶ Μυσίας· ἔοικεν δὲ ὁ Πάνδαρος Κυζικηνὸς εἶναι. D ΟΤΙ [i] Νίκαια κτίσμα ἐστὶν Ἀντιγόνου τοῦ Φιλίππου Μακεδόνων στρατηγοῦ, ὃς πρὸς τὸν Νικάνορα Σέλευκον πολεμῶν ἐφθάρη. ὕστερον δὲ καὶ Λυσίμαχος ἐπέκτισεν, ὁ σὺν Ἀλεξάνδρῳ ἐπὶ Ἰνδοὺς στρατεύσας· ὃς Νίκαιαν αὐτὴν ἐκάλεσεν, ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς Νικαίας, τῆς Ἀντιπάτρου παιδὸς, ἀδελφῆς Κασσάνδρου. ΟΤΙ [k] ἡ νῦν καλουμένη χώρα Ὀτροία ἀπὸ Ὀτρέως τοῦ Φρυγὸς ἐκλήθη, οὗ καὶ [l] Ὅμηρος μέμνηται, "Λαοὺς Ὀτρῆος.

solitus erat, proverbium natum sit: "Non cuivis homini contingit adire Corinthum; sed divitibus scilicet solis. Quod Olgassys mons sit altissimus, Haly fluvio occidentalior, juxta quem Domanitis & Blaena est regio. Cæterum per Domanitidem Amnius fluvius labitur, quo loco Mithridates Eupator Nicomedis Bithyni copias funditus delevit; haud quidem præsens, sed per duces suos, tanquam obiter re gesta. Unde ille fugiens, cum paucis in Italiam navigavit: hic vero secutus, primo aditu Bithyniam cepit, & Asiam usque ad Cariam & Lyciam occupavit. Quod circa Pimolissam & Pompejopolim Sandaracurgion mons sit, concavus propter metallorum effossionem ex magnis fodinis: ubi, ex morbido & pestilente aëre effossorum locorum multis intereuntibus, negligi metalla cœperunt. Quod lacus qui circa Nicæam est urbem Ascanius sit dictus, item regio ipsa Ascania. Quod Bithyniam terminet Sangarius fluvius, & littus Ponticum, usque ad ipsas fauces atque Chalcedonem; ab occasu Propontis; ad austrum Mysia, & Epictetus appellata Phrygia, quæ & Hellespontiaca Phrygia dicitur. Quod sinus, qui circa Nicomediam est, Astacenus vocetur. Quod mons circa Cium Arganthonius appelletur, porrigens se usque ad Nicomediam. Quod Cius socius fuerit Herculis, ex Argonautis unus. Is è Colchis reversus urbem à se Cium appellatam ædificavit. Quod à Prusa oppido Gentile Prusiensis derivetur. Quod Ascania à duabus gentibus seorsim habitata fuerit, Phrygibus & Mysis, teste Homero, cum inquit, "Mysis, depugnant qui cominus, imperitantem, "Ascania auxilio quos miserat ubere gleba. Et rursus, "Phorcys & Ascanius Phrygias duxere catervas, "Longe ex Ascania. Intelligit autem Nicæam. Quod Homerus Æsepum fluvium terminum statuat Troadis & Mysiæ. Videtur autem Pandarus Cyzicenus fuisse. Quod Nicæa ab Antigono ædificata fuerit, Philippi filio Macedonum duce, qui bello adversus Nicanora Seleucum interiit. Postea Lysimachus illam auxit, qui cum Alexandro scilicet ad Indos militavit: hic Nicæam appellavit de nomine uxoris, quæ Antipatri erat filia, soror Cassandri. Quod quæ nunc Otrœa dicitur regio, ab Otreo Phryge vocata sit, cujus meminit Homerus, "Copias Otrei &c.

a *Strab.* p. 562. *A.* In *Ed. Bas.* ὁ Ὀαλγασσός. b Δομανῆτις *Strab.* c Ἀμνίας *Strab.* d *Strab.* p. 562. *B.* e *Strab.* p. 564. *D.* f *Strab.* p. 563. *B.C.* g *Strab.* p. 564. *A.B.* h *Strab.* pag. 564. *D.* pag. 565. *A.* i *Strab.* p. 565. *D.* k *Strab.* p. 566. *A.* l *Il.* γ'. ψς. 186.

Quod Hipparchus, ac Theodosius, & filii ejus mathematici, & Asclepiades medicus, Bithyni fuerint. Quod qui in Asia sunt Galatæ, Celtarum fuerint coloni, atque sub Leonte duce in Asiam trajecerint. Quod post Galatiam ad austrum lacus sit Tatta nomine, Cappadociæ majori adjacens, & pars Phrygiæ majoris: & contigua huic regio usque ad Taurum. Cæterum Tatta lacus salis sponte nascentis fontes habet: atque adeo faciliter sal rebus immersis circumgelascit, ut sæpe, cum funalem torquem demiserint, salis coronas educant. Volucres ipsæ alis aquas contingentes facile capiuntur, cum propter salis concretionem cito decidant. Quod Isaura urbs sit, à qua & regio Isauria & Gentile Isaurensis. Quod regio circa Sipylum Phrygia prius appellata fuerit: atque Tantalum & Pelopem Phryges esse ajunt, & Nioben. Nam Pergamene & Elaïtis, per quam Caïcus elabitur, & his interjacens Teuthrania, in qua Telephus habitabat olim, medio sunt loco inter Hellespontum & Sipylum ac ei substratam Magnesiam. Quod Mysos alii Mysorum Scythiæ colonos esse affirment; alii vero quod Lydorum lingua oxya arbor Mysus vocetur: ejusmodi enim arborum ajunt in Olympo Mysio copiose nasci, propterea que gentem Mysos fuisse appellatam. Quod Miletus Cariæ colonia sit Mileti, quæ est in Creta. Quod Lycus Pandionis filius, Solymis conditis, regionem à se Lyciam appellaverit. Quod Bithyni septentrionales juxta Olympum jaceant, item Mygdones & Doliones: reliquum autem teneant Mysi & Epicteti. Doliones autem sunt, qui circa Cyzicum, à fluvio Æsepo usque ad Rhyndacum fluvium & Dascylitidem lacum. Mygdones deinceps sunt usque ad Myrleanorum Apamensium regionem. Quod supra Dascylitidem lacum aliæ duæ sint paludes, Apolloniatis & Miletopolitis. Quod delubrum in Cyzico Dindymenes matris deûm, Argonautarum ædificium sit. Quod potentes olim atque pulcherrimis legibus instructæ civitates fuerint Cyzicus, Rhodos, Massilia, Carthago, Roma, Sparta. Quod Phrygiæ Epicteti sint Azani, Nacóleja, Cotyaïum, Midaïum & Dorylaïum urbes, & Cadi. Quod Mysiæ pars mediterranea ab Olympena ad Pergamenam sit porrecta, & in campum Caïci dictum. Quod supra Epictetum ad austrum sit

A ΟΤΙ [a] Ἵππαρχος καὶ Θεοδόσιος, καὶ οἱ τούτου παῖδες μαθηματικοί, καὶ Ἀσκληπιάδης ὁ ἰατρὸς, Βιθυνοὶ ἦσαν. ΟΤΙ οἱ ἐν Ἀσίᾳ Γαλάται μέτοικοί εἰσιν τῶν Κελτικῶν Γαλατῶν, καὶ ἐπεραιώθησαν εἰς τὴν Ἀσίαν, [b] Λεοντός τινος ἡγουμένου αὐτῶν. ΟΤΙ [c] μετὰ τὴν Γαλατίαν, πρὸς νότον ἡ λίμνη ἐστὶν ἡ Τάττα, παρακειμένη τῇ μεγάλῃ Καππαδοκίᾳ, μέρος οὖσα τῆς μεγάλης Φρυγίας· καὶ ἡ συνεχὴς ταύτῃ, μέχρι τοῦ Ταύρου ὄρους. ἡ δὲ Τάττα λίμνη ἁλοπήγιόν ἐστιν αὐτοφυές. οὕτως δὲ περιπήττεται ῥᾳδίως τὸ ὕδωρ παντὶ τῷ βαπτισθέντι εἰς αὐτὸ, ὡς στεφάνους ἁλῶν ἀνέλκουσιν, ἐπειδὰν καθῶσι κύκλον σχοίνινον· τά τε ὄρνεα ἁλίσκεται τὰ προσαψάμενα
B τῷ πτερώματι τοῦ ὕδατος, παραχρῆμα πίπτοντα διὰ τὴν περίπηξιν τῶν ἁλῶν. ΟΤΙ [d] τὰ Ἴσαυρα πόλις ἐστίν· ἀφ' ἧς καὶ ἡ χώρα Ἰσαυρία, καὶ τὸ ἐθνικὸν Ἰσαυρεύς. ΟΤΙ [e] τὰ περὶ Σίπυλον χωρία Φρυγία ἐκαλεῖτο τὸ πρίν· καὶ τὸν Τάνταλον καὶ Πέλοπά φασι Φρύγας εἶναι, καὶ τὴν Νιόβην. ἡ γὰρ Περγαμηνὴ καὶ Ἐλαΐτις, καθ' ἣν ὁ Κάϊκος ποταμὸς ῥεῖ, καὶ ἡ μεταξὺ τούτων Τευθρανία, ἐν ᾗ ὁ Τήλεφος ᾤκει ποτὲ, ἀνὰ μέσον ἐστὶν τοῦ τε Ἑλλησπόντου καὶ τῆς περὶ Σίπυλον καὶ Μαγνησίαν τὴν ὑπ' αὐτῷ χώραν. ΟΤΙ [f] τοὺς Μυσοὺς οἱ μὲν ἀποίκους φασὶν εἶναι τῶν Σκυθικῶν Μυσῶν· οἱ δὲ ὅτι κατὰ τὴν τῶν Λυδῶν γλῶσσαν ἡ ὀξύη τὸ δένδρον Μυσὸς καλεῖται. γίνεσθαι οὖν περὶ τὸν
C Μύσιον Ὄλυμπον, φασὶν, πολλὴν τὴν ὀξύαν· καὶ διὰ τοῦτο Μυσοὶ καλοῦνται. ΟΤΙ [g] Μίλητος, ἡ ἐν Καρίᾳ, ἄποικός ἐστιν τῆς ἐν Κρήτῃ Μιλήτου. ΟΤΙ ὁ Πανδίονος Λύκος, κτίσας Σολύμους, ὠνόμασεν Λυκίαν τὴν χώραν. ΟΤΙ [h] Βιθυνοὶ ἀρκτικοὶ κεῖνται παρὰ τὸν Ὄλυμπον, καὶ Μυγδόνες καὶ Δολίονες· τὸ δὲ λοιπὸν ἔχουσι Μυσοὶ καὶ Ἐπίκτητοι. Δολίονες δέ εἰσιν οἱ περὶ Κύζικον, ἀπὸ Αἰσήπου ποταμοῦ ἕως Ῥυνδακοῦ ποταμοῦ καὶ τῆς Δασκυλίτιδος λίμνης· Μυγδόνες δὲ οἱ ἐφεξῆς τούτοις, μέχρι τῆς Μυρλεανῶν χώρας τῆς Ἀπαμέων. ΟΤΙ τῆς Δασκυλίτιδος λίμνης ὑπέρκεινται δύο ἄλλαι λίμναι· ἥ τε Ἀπολλωνιάτις, καὶ ἡ Μιλητοπολῖτις. ΟΤΙ ὁ ἐν
D Κυζίκῳ ναὸς Δινδυμήνης μητρὸς θεῶν, Ἀργοναυτῶν ἐστιν ἵδρυμα. ΟΤΙ τὸ παλαιὸν, εὐνομώταται πόλεις ἦσαν καὶ δυναταὶ, Κύζικος, Ῥόδος, Μασσαλία, Καρχηδὼν, Ῥώμη, Σπάρτη. ΟΤΙ [i] τῆς Ἐπικτήτου Φρυγίας [k] Ἀζανοί τε εἰσὶν, καὶ Νακόλεια, [l] καὶ Κοτιάϊον, καὶ Μιδάϊον, καὶ Δορυλάϊον πόλεις, καὶ Κάδοι. ΟΤΙ ἡ Μυσία κατὰ τὴν μεσογαίαν, ἀπὸ τῆς [m] Ὀλυμπηνῆς ἐπὶ τὴν Περγαμηνὴν καθήκει, καὶ τὸ Καΐκου λεγόμενον πεδίον. ΟΤΙ ὑπὲρ τῆς Ἐπικτήτου πρὸς νότον ἐστὶν ἡ μεγάλη

a *Strab.* p. 566. C. D. b Λεοναρίου juxta *Strabonem.* c *Strab.* pag. 568. *A.* d *Strab.* pag. 568. *D.* e *Strab* p 571. *D.* f *Strab.* p. 572. *A. B.* g *Strab.* p. 573. *A. B.* h *Strab.* p. 575. *A. B. C.* i *Strab.* p. 576. C. k In *Ed. Bas.* Ἀξιανοί τε εἰσὶ, καὶ Νακόλια. l Apud *Strab.* Κοτυάειον &c. *Ptolemæus* habet Κοτυάειον, Μιδάειον, Δορύλειον. m Ὀλυμπινῆς in *Ed. Bas.*

Φρυγία, ἔχουσα ἐπ' ἀριστερὰ τὴν Πεσσινοῦντα A καὶ Λυκάονας, ἐν δεξιᾷ δὲ Λυδίαν καὶ Καρίαν. ἐν αὐτῇ δ' εἰσὶν, ἥ τε παρώρειος Φρυγία, καὶ Πισιδία, καὶ Ἀμόριον, καὶ Εὐμένεια, καὶ Σύνναδα· εἶτ' Ἀπάμεια ἡ Κιβωτὸς λεγομένη, καὶ Λαοδίκεια, καὶ Κολοσσαί. ΟΤΙ [a] ὁ Μαρσύας ποταμὸς, ἀνίσχων ἐξ Ἀπαμείας μεγάλης πόλεως, ἐξίησιν εἰς τὸν Μαίανδρον. ΟΤΙ τοσοῦτόν ἐστιν ὁ Μαιάνδρου τοῦ ποταμοῦ ῥοῦς σκολιὸς, ὥστε ἐξ ἐκείνου πάντα τὰ σκολιὰ Μαιάνδρους καλεῖσθαι. ΟΤΙ [b] πᾶσα σχεδὸν ἡ περὶ τὸν Μαίανδρον ποταμὸν χώρα εὔσειστός ἐστιν, καὶ ὑπόνομος πυρί τε καὶ ὕδατι, ἀπὸ τῶν πεδίων ἕως Μαγνησίας καὶ Ἱεραπόλεως. ΟΤΙ B τὴν Πριήνην, πρὶν παραλίαν οὖσαν, νῦν ὁ Μαίανδρος ποταμὸς διὰ τὴν πολλὴν χοῦν μεσογαίαν ἐποίησεν, σταδίων μ'. προσχώματι. ΟΤΙ [c] τὰ περὶ τὸν Τυφῶνα πάθη καὶ τοὺς Ἀρίμους, κατὰ τὴν κεκαυμένην Φρυγίαν, ἢ Λυδίαν, συμβῆναί φασιν· τινὲς δὲ καὶ τὰ μεταξὺ Μαιάνδρου καὶ Λυδῶν λέγουσιν εἶναι ταῦτα.

Phrygia magna, quæ à ſiniſtra Peſſinunta & Lycaonas, à dextra Lydiam & Cariam relinquit. In ea eſt Phrygia, quæ tranſmontana dicitur, & Piſidia, & Amorium, & Eumenia, & Synnada: deinde Apamia cognomento Cibotus, & Laodicea, & Coloſſæ. Quod Marſyas fluvius ex Apamia urbe magna ortum habens, in Mæandrum egrediatur. Quod curſus Mæandri adeo flexuoſus ſit, ut obliquitates omnes ab eo Mæandri dicantur. Quod quæ circa Mæandrum fluvium eſt regio fere tota à terræ-motibus concutiatur, & cuniculos habeat aquis atque ignibus plenos, à campis uſque ad Magneſiam & Hierapolim. Quod Prienen, quæ prius ad mare erat, Mæander mediterraneam effecerit, limi aggeſtione facta ad ſtadia 40. Quod Typhoni quæ evenerunt & Arimis, in hac exuſta Phrygia & Lydia eveniſſe ajunt: alii autem etiam quæ inter Mæandrum ac Lydos ſunt eodem in tractu cenſent.

a *Strab.* pag. 577. *D.* b *Strab.* p. 578. *D.* & pag. 579. *A.* c *Strab.* p. 579. *D.*

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ C

ΕΚ ΤΩΝ

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΥ ιγ'.

ΟΤΙ [a] ἀπὸ Κυζίκου, καὶ τῶν περὶ Αἴσηπον ποταμὸν τόπων καὶ Γρανικὸν, μέχρι Ἀβύδου, ἡ τῆς Προποντίδος παραλία ἐστίν· ἀπὸ δὲ Ἀβύδου, μέχρι Λέκτου, τὰ περὶ Ἴλιον καὶ Ἀλεξάνδρειαν τὴν Τρῳάδα ἐστίν· τούτων δ' ἁπάντων D ἡ Ἴδη τὸ ὄρος ὑπέρκειται· ἀπὸ δὲ Λέκτου, μέχρι Καΐκου ποταμοῦ καὶ τῶν Κανῶν λεγομένων, ἐστὶν τὰ περὶ Ἄσσον, καὶ Ἀδραμύττιον, καὶ Ἀταρνέα, καὶ Πιτάνην, καὶ τὸν Ἐλαϊτικὸν κόλπον· οἷς ἀντίκειται ἡ Λέσβος νῆσος. εἶθ' ἑξῆς τὰ περὶ Κύμην, μέχρι Ἕρμου καὶ Φωκαίας, Αἰολίς ἐστιν· τὰ δ' ἑξῆς Ἰωνία. ΟΤΙ [b] ἀπὸ Κυζίκου καὶ τοῦ Αἰσήπου ποταμοῦ, μέχρι Καΐκου ποταμοῦ, ἡ παρ' Ὁμήρῳ ἐστὶν Τρωϊκὴ χώρα, διῃρημένη εἰς θ'. ἐπαρχίας· ἡ δὲ τῶν Αἰολέων

CHRESTOMATHIÆ

EX

STRABONIS GEOGRAPHICORUM

LIBRO XIII.

QUOD à Cyzico & locis Æſepo & Granico vicinis ad Abydum uſque Propontidis ora ſit maritima. Ex Abydo autem uſque ad Lectum Ilii & Trojanæ Alexandriæ regio: quibus omnibus Ida imminet. A Lecto vero uſque ad Caïcum & Canas dictas, Aſſus ſunt, Adramyttium, & Atarneus, & Pitane, & ſinus Elaïticus: quibus omnibus Lesbos inſula ex adverſo protenditur. Deinde regio circa Cumam, uſque ad Hermum & Phocæam, Ætolia eſt; quæ deinceps, Ionia. Quod à Cyzico & Æſepo fluvio, uſque ad Caïcum fluvium, regio ſit, quam Homerus Trojanam appellat, in novem principatus diviſa: ſed Æolorum

a *Strab.* p. 581. C. D. & p. 582. *A.* b *Strab.* p. 581. *B.* C. *D.*

colonia aliter eam partita est, per totam Trojanam oram dispersa, & usque ad Hermum fluvium extenta. Quatuor autem ætatibus Æolica colonia prior est Ionica. Nam Agamemnonis filius Orestes Æolicæ classi imperavit, cui in Arcadia mortuo Penthilus ejus filius successit, & usque in Thraciam processit annis post Trojæ excidium sexaginta; quo tempore Heraclidæ in Peloponnesum rediere. Deinde Archelaus illius filius, cum Æolica classe in eam, quæ circa Cyzicum & Dascylium est, regionem trajecit. Graus vero filius ejus natu minimus usque ad Granicum fluvium progressus est, & trajiciens in Lesbum eam occupavit. Clevas item Dori filius & Malaus, qui & ipsi stirpis Agamemnoniæ, primum quidem Locrida & montem Phricium, longo tempore obtinuerunt: postea transgressi Cumam condiderunt, à Locrensi monte Phriconida dictam. Quod Priapus fluvius sit juxta Cyzicum, adversus Artacen Cyzicenam urbem consurgens. Quod Æsepus fluvius Cyzico urbe orientalior sit. Quod à Pario oppido usque ad Practium oppidum occasum versus stadia sint 300. Quod Ida mons scolopendræ formam habeat; atque in mediterraneam promontorio, quod circa Zeleiam est, terminetur; in pelagus autem, Lecto, quod in Ægæum descendit. Quod Zeleja urbs Cyzicenorum sit ditionis. Quod Homerus Idam montem Lecto terminet, quod primum est à mari, & Zeleja, inquiens, " Idæ pede sub extremo. Quod Lectum Idæ promontorium, & Canæ promontorium, sinum Idæum faciant. Quod duplices sint Cilices, alteri Thebani Hypoplacii, unde Chryseis erat; alteri Lyrnessii, è quibus erat Briseis; " Quam ex Lyrnesso ceperat multos perpessus labores: quæ urbs erat " divini Mynetis. E Thebis Chryseidem fuisse, sic indicat: " Appulimus Theben urbem sacram. Ex hac etiam Andromache fuit. Sunt itaque duæ hæ ditiones Troïcæ: unde quæ de Andromache dicuntur verborum trajectione exponenda, " Ambo, tu sane in Troja " Ipse autem Thebis. Sic enim est legendum, ut sit sententia, utrumque in Troja natum; Hectorem in domo Priami, Andromachen Thebis. Tertia est Lelegum ditio, & ipsa Trojana: " Altæ, qui Lelegibus bellicosis imperat. Et sub Hectore Trojani erant, " Hector jam Troas duxit. Quique sub

A ὕστερον ἀποικία ἄλλως τὰς ἐπαρχίας διεῖλεν ταύτας, ὅλην τὴν Τρωϊκὴν νεμαμένη, καὶ ἕως Ἕρμου ποταμοῦ ἐκταθεῖσα· [a] γενεαῖς δὲ δ'. προτερεῖ ἡ Αἰολικὴ ἀποικία τῆς Ἰωνικῆς. καὶ γὰρ ὁ τοῦ Ἀγαμέμνονος Ὀρέστης ἦρξε τοῦ στόλου τῆς Αἰολικῆς ἀποικίας· τελευτήσαντος δὲ ἐν Ἀρκαδίᾳ, ὁ υἱὸς αὐτοῦ Πένθιλος ἦρξε, καὶ προῆλθε μέχρι Θρᾴκης, ὕστερον τῶν Τρωϊκῶν ἔτεσιν ξ'. κατὰ τὴν τῶν Ἡρακλειδῶν κάθοδον εἰς Πελοπόννησον· εἶτ' Ἀρχέλαος υἱὸς αὐτοῦ ἐπεραίωσε τοὺς Αἰολεῖς εἰς τὴν περὶ Κύζικον καὶ Δασκύλιον χώραν. [b] Γραῦς δὲ ὁ τούτου υἱὸς νεώτατος ἦλθεν ἕως Γρανικοῦ ποταμοῦ, καὶ περαιωθεὶς κατέσχεν τὴν Λέσ-
B βον· Κλεύης δὲ ὁ Δόρου καὶ Μαλαὸς, ἀπόγονοι καὶ αὐτοὶ Ἀγαμέμνονος, πρῶτα μὲν κατέσχον Λοκρίδα καὶ τὸ Φρίκιον ὄρος, πολλὴν χρόνον· ὕστερον δὲ διαβάντες ἔκτισαν τὴν Κύμην τὴν Φρικωνίδα κληθεῖσαν ἀπὸ τοῦ Λοκρικοῦ ὄρους. ΟΤΙ Πρίαπος ποταμός ἐστιν περὶ Κύζικον, ἀνταίρων τῇ Ἀρτάκῃ πόλει Κυζικηνῇ. ΟΤΙ ὁ Αἴσηπος ποταμὸς ἀνατολικώτερός ἐστιν τῆς Κυζίκου πόλεως. ΟΤΙ [c] ἀπὸ πόλεως Παρίου ἕως Πρακτίου πόλεως πρὸς δυσμὰς, στάδιοί εἰσιν τ'. ΟΤΙ [d] ἡ Ἴδη τὸ ὄρος σκολοπενδρῶδες ἔχει τὸ σχῆμα, καὶ τελευτᾷ, τῷ μὲν εἰς τὴν μεσογαίαν ἄκρῳ τῷ περὶ τὴν Ζέλειαν,
C τῷ δὲ εἰς τὸ πέλαγος τὸ Αἰγαῖον καθήκοντι τῷ Λέκτῳ. ΟΤΙ ἡ Ζέλεια πόλις νῦν τῆς Κυζικηνῆς ἐστιν ἐπικρατείας. ΟΤΙ Ὅμηρος τὴν Ἴδην τὸ ὄρος ἀφορίζει, τῷ τε Λέκτῳ πρώτῳ ὄντι ἀπὸ τοῦ πελάγους, καὶ τῇ Ζελείᾳ, " ὑπαὶ πόδα νείατον Ἴδης, λέγων. ΟΤΙ [e] τῆς Ἴδης τὸ ἄκρον τὸ Λέκτον, καὶ αἱ Κάναι ἄκρον, ποιοῦσι τὸν κόλπον τὸν Ἰδαῖον. ΟΤΙ [f] διττοὶ οἱ Κίλικες, οἱ μὲν Θηβαῖοι Ὑποπλάκιοι, ὅθεν ἦν ἡ Χρυσηΐς· [g] οἱ δὲ Λυρνήσσιοι, ὅθεν ἦν ἡ Βρισηΐς, " Τὴν ἐκ Λυρνησσοῦ ἐξείλετο πολλὰ μογήσας, ἧς ἦν πόλις " θείοιο Μύνητος· ἐκ δὲ Θήβης ἡ Χρυσηΐς· " Ὠχόμεθ' ἐς Θήβην ἱερὴν
D πόλιν. ἐνθένδε ἦν καὶ ἡ Ἀνδρομάχη. δύο οὖν αὗται δυναστεῖαι Τρωϊκαί· ὅθεν καὶ τὰ περὶ τῆς Ἀνδρομάχης ἐν ὑπερβατῷ ἀναγνωστέον· " Ἀμφότεροι, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ, -- " Αὐτὰρ ἐγὼ Θήβῃσιν. -- δεῖ γὰρ οὕτως λέγειν, " Ἀμφότερ' ἐν Τροίῃ· σὺ μὲν Πριάμου ποτὶ δῶμα, " Αὐτὰρ ἐγὼ Θήβῃσι. τρίτη δ' ἐστὶν ἡ τῶν Λελέγων, καὶ αὕτη Τρωϊκὴ, " Ἄλτεω, ὃς Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἄνασσεν. καὶ μὴν ὑπὸ Ἕκτορι Τρῶες ἦσαν, " Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνευεν· ἀλλὰ καὶ οἱ ὑπὸ

[a] In *Ed. Bas.* γενεᾷ. [b] Γραῖς malit *Palmerius.* [c] *Strab.* p. 583. *A.* [d] *Strab.* p. 583. *B.C.* [e] *Strab.* p. 584. *A.* [f] *Strab.* p. 584. *D.* p. 585. *A.B.C.D.* & p. 586. *A. B.* [g] Ita supplevi, cum in *Ed. Bas.* ad hunc modum legeretur: Ὅτι διττοὶ οἱ Κίλικες, οἱ μὲν Θηβαῖοι Ὑποπλάκιοι, ὅθεν ἦν ἡ Χρυσηΐς· ἡ δὲ Βρισηΐς, τὴν ἐκ &c.

a In

A Αἰνεία Δάρδανοι, Τρῶες ἦσαν, ὡς ὅταν λέγῃ· “Αἰνεία Τρώων βουληφόρε. ἕκτοι δ᾽ οἱ ὑπὸ Πανδάρῳ Λύκιοι, οὓς καλεῖ καὶ Τρῶας ἰδίως· ἕβδομοι δ᾽ οἱ μεταξὺ Αἰσήπου ποταμοῦ καὶ Ἀβύδου, Τρῶές εἰσιν· ἀλλὰ ὑπὸ μὲν Ἀσίῳ, οἱ Ἀβυδηνοὶ Τρῶες· καὶ γὰρ Δημοκόων ὁ τοῦ Πριάμου παῖς “Ἀβυδόθεν ἦλθε παρ᾽ ἵππων ὠκειάων. ἐν δὲ Περκώτῃ ἐβουνόμει Μελάνιππος υἱὸς Ἱκετάονος, [a] ὡς οὐκ ἀλλοτρίας δηλονότι νεμόμενος. ἀλλὰ καὶ οἱ μέχρι Ἀδραστείας Μεροπίδαι ἄρχοντες Τρῶες ἦσαν· ὀγδόη αὕτη ἐπαρχία. ἐννάτη δ᾽ αὕτη δυναστεία, ἡ τοῦ Εὐρυπύλου τοῦ Τηλέφου Τρωϊκή. ΟΤΙ δὲ τούτων ἁπάντων ἦρχεν ὁ Πρίαμος, δηλοῖ Ἀχιλλεὺς λέγων, B “Ὅσσον Λέσβος ἄνω Μάκαρος ἕδος ἐντὸς ἐέργει, “Καὶ Φρυγίη καθύπερθε, καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων. ΟΤΙ [b] Ἀφνειοὶ καλοῦνται οἱ ὑπὸ Πανδάρῳ Λύκιοι, ἀπὸ Ἀφνίτιδος λίμνης, ἥτις ἐστὶν ἡ Δασκυλῖτις. ἡ δὲ Ζέλεια ἀπέχει Κυζίκου πρὸς τὴν ἕω σταδίους ρϛ. τῆς δ᾽ ἐγγυτάτω θαλάττης, καθ᾽ ἣν ἐκδίδωσιν ὁ Αἴσηπος ποταμὸς, ὅσον π. σταδίους. ΟΤΙ ἡ μὲν Ζέλεια μεσόγαιός ἐστιν· ὑποπεπτώκασι δ᾽ αὐτῇ τὰ περὶ Κύζικον καὶ Πρίαπον χωρία. καὶ ἔστιν περὶ τὴν Ζέλειαν ὁ Τάρσιος ποταμὸς, ἔχων κ΄. διαβάσεις τῇ αὐτῇ ὁδῷ, καθάπερ ὁ [c] Ἑπτάπορος. ΟΤΙ μεταξὺ Αἰσήπου ποταμοῦ καὶ C Πριάπου ὁ Γρανικὸς ῥεῖ ποταμὸς, τὰ πολλὰ διὰ Ἀδραστείας πεδίου· Πρίαπος δ᾽ ἐστὶν πόλις ἐπὶ θαλάττῃ καὶ λιμήν. ΟΤΙ [d] ἡ Ἀδράστεια πόλις μεταξύ ἐστιν Πριάπου πόλεως καὶ Παρίου πόλεως, ἐπὶ Αἰσήπῳ ποταμῷ ἡ Ἀδράστεια. λιμένα ἔχουσα ἡ αὐτὴ Πρίαπος, ἐλάσσονα τοῦ [e] Παριανοῦ. ΟΤΙ [f] ἡ Πιτύεια πόλις ἐστὶν μεταξὺ Παρίου πόλεως καὶ Πριάπου πόλεως μεσόγαιος. ΟΤΙ [g] μεταξὺ Λαμψάκου καὶ Παρίου Παισὸς ἦν πόλις καὶ ποταμός· Ὅμηρος δὲ καὶ τρισυλλάβως αὐτὴν εἴρηκεν, λέγων -- καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ, καὶ -- ὅς ῥ᾽ ἐνὶ Παισῷ. ΟΤΙ [h] τόπος ἐστὶν ἐν τῇ Κυμαίᾳ χώρᾳ θηλυκῶς καὶ πληθυντικῶς καλούμενος, αἱ [i] Γέργηθες. ἔστιν δὲ πόλις, ἐξ ἧς ἐν Λαμψάκῳ Γεργήθιον χωρίον. D ΟΤΙ [k] τὸ Πράκτιον τὸ παρ᾽ Ὁμήρῳ οὐκ ἔστιν πόλις, ἀλλὰ ποταμὸς, μεταξὺ ῥέων Ἀβύδου καὶ Λαμψάκου. ΟΤΙ ἡ τοῦ Ξέρξου ἐν Ἀβύδῳ γέφυρα, μικρὸν ἀνατολικωτέρα ἐζεύχθη τῆς Ἀβύδου, δυσμικωτέρα δὲ τῆς Σηστοῦ. καὶ δεῖ σημειώσασθαι. ΟΤΙ ὁ Στράβων συνηγορεῖ τῇ μυθολογίᾳ τῆς Ἡροῦς· ὡς ἐν Σηστῷ ἦν ὁ πύργος αὐτῆς, καὶ τὸ κατὰ τὸν

Æneа fuere Dardani Trojani erant, velut quoties dicit, “ Ænea , Troum consultor. Sexti sunt sub Pandaro Lycii, quos proprie Trojanos appellat. Septimi, qui inter Æsepum & Abydum sunt, Troës dicuntur. Ponuntur autem sub Asio Abydeni Troës: Democoon quoque Priami filius, “ Qui ex Abydo venerat ab equabus velocibus. Nam Melanippus Hicetaonis filius in Percote boves pascebat, nec ipse alienas. Quin & qui Adrastejam usque imperabant Meropis duo filii, Trojani erant; atque hæc octava ditio est. Nona autem Trojæ ditio est, quæ sub Eurypylo Telephi filio censetur. Quod autem omnibus his Priamus imperaverit, Achilles declarat, inquiens, “ Quantas Lesbus à meridie Macaris sedes intus continet, “ & Phrygia ab oriente, & Hellespontus immensus. Quod Lycii, qui sub Pandaro fuerunt, Aphneji dicti sint ab Aphnitide lacu, qui Dascylitis est. Zeleja à Cyzico distat versus ortum stadiis 190. à proximo mari vero, in quod Æsepus fluvius egreditur, circiter stadia 80. Quod Zeleja mediterranea sit. Subjacent autem ei loca circa Cyzicum & Priapum. Circa Zelejam Tarsius est fluvius, habens in eadem via transitus xx. sicut Heptaporus. Quod inter Æsepum fluvium & Priapum Granicus fluat, magna ex parte per Adrastejæ campos. Priapus autem urbs est maritima cum portu. Quod Adrasteja urbs inter Priapum urbem sit & Parium, super Æsepo fluvio: Priapus hæc portum habet minorem quam Parius. Quod Pityeia urbs sit mediterranea inter Parium & Priapum urbes. Quod inter Lampsacum & Parium Pæsus urbs sit & fluvius. Homerus tribus syllabis eam effert, — “ & Apæsia rura, item, — “ qui mœnia Pæsi &c. Quod in regione Cumana locus sit fœminino genere & numero plurali, dictus Gergethes. Est etiam urbs, à qua in agro Lampsaceno locus nomine Gergethium. Quod Practium apud Homerum non sit urbs, sed fluvius, inter Abydum fluens & Lampsacum. Quod Xerxis pons in in Abydo paulo magis ad ortum fuerit locatus quam sit Abydus, magisque ad occasum quam Sestus. Et id maxime notatu dignum. Quod Strabo consentiat fabulæ de Hero; quod in Sesto scilicet fuerit ipsius turris, quodque casus

a In *Ed. Bas.* ὡς οὐκ ἀλλοτρίαν δηλονότι νεμόμενοι. b *Strab.* p. 587. *A. B. C.* c De quo *Homerus Il.* μ΄. vs. 20. d *Strab.* p. 588. *A.* Forsan hoc modo legendum: Ὅτι ἡ Ἀδράστεια μεταξύ ἐστιν Πριάπου πόλεως καὶ Παρίου πόλεως. ἐπὶ Αἰσήπῳ ποταμῷ ἡ Ἀδράστεια, λιμένα ἔχουσα μείζω ἢ αὐτὴ Πρίαπος, ἐλάσσονα τοῦ Παριανοῦ. aut ἔχει pro ἔχουσα ponendum. e In *Ed. Bas.* Παρινοῦ. f *Strab.* p. 588. *D.* g *Strab.* p. 589. *B.* h *Strab.* p. 589 C. D. i In *Ed. Bas.* Γέργιθες ac Γεργίθιον. k *Strab.* p. 590. *B. C.* & p. 591. *A. B.*

a Strab.

Leandri illic evenerit. Quod aurea metalla in Pactolo Lydiæ nunc defecerint. Quod ab Abydo ad Æsepum fluvium stadia sint 700 itinere scilicet pedestri: recta vero navigatione, pauciora. Quod Ilus post diluvium primus ausus sit urbem in planitie locare, quæ ab eo dicta fuit Ilium: unde & in campo est sepultus, ut ait Homerus, " Hi vero per tumulos Ili, — " Per campum medium —. Sunt qui dicant, urbem, quæ nunc ostenditur, non esse Ilium Homeri, sed aliam magis humilem: antiquam enim magis editam fuisse prope Idam stad. 30. Quod quæ nunc Alexandria Troas dicitur, urbs deserta, prius Antigonia dicta fuerit. Nam ab Antigono habitata fuit, qui ex Alexandri magni ducibus imperavit Phrygiæ: postea vero à Lysimacho Alexandria fuit appellata, quod consentaneum magis videretur ut ab Alexandro cognomen acciperet, qui totius victoriæ de Persis habitæ auctor extitisset. Quod Fimbria Romanus, bello adversus Mithridatem gesto, cum Ilium oppugnatione aggressus decimo die cepisset, atque inde glorietur, quam urbem Agamemnon decimo anno vix cepisset, cum mille navium classem & totam Græciam secum haberet, se decimo die obtinuisse, respondit quidam ex Iliensibus: non enim Hector aderat qui pro civitate pugnaret. Quod inter Abydum & Dardanum urbem Rhodius fluvius labatur, ex adverso sepulchri Hecubæ quod Cynossema dicitur. Quod sepulchrum Hectoris in Ophrynio sit Troadis loco excelso; deinde Rhœtejum urbs deserta; inde Ægialus; postea Ajacis sepulchrum; inde Sigeum urbs deserta; postmodum Achillis sepulchrum & Patrocli & Antilochi; deinde navium statio, & castra Græcorum; mox Simoëntis & Scamandri ostia stagnantia, & paludes, & lacus qui Os dicitur: quæ omnia Ilio subsunt. Quod Priamus exiguo invento Trojanorum regno, ita ut Hercules, " Cumque viris paucis & sex cum navibus ipsa " Pergama diripuerit, illud in immensum auxerit, ut rex regum appellaretur; quemadmodum & illud indicat, " Quantas Lesbus à meridie Macaris sedes &c. Quod campus Trojanus à mari usque ad Idam porrigat se: cujus partes australes in Scepsim, septentrionales in Zelejam finiunt. Quod permultis & fide dignis argumentis Strabo

A Λέανδρον πάθος ὅτι ἐκεῖσε γέγονεν. ΟΤΙ [a] τὰ ἐν Πακτωλῷ χρύσεια μέταλλα τῆς Λυδίας ἐξέλιπεν. ΟΤΙ ἀπὸ Ἀβύδου ἐπὶ Αἴσηπον ποταμὸν στάδιοί εἰσιν ψ΄. πεζῇ· εὐθυπλοία δὲ ἐλάττους. ΟΤΙ [b] Ἶλος πρῶτος μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἐτόλμησεν ἐν πεδίῳ πόλιν κτίσαι, τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ Ἴλιον· διὸ καὶ ἐτάφη ἐν πεδίῳ. " οἱ δὲ παρ' Ἴλου σῆμα -- " μέσσον κὰπ πεδίον. τινὲς δέ φασιν ὅτι ἡ νῦν Ἴλιος δεικνυμένη οὐκ ἔστιν ἡ παρ' Ὁμήρῳ, ἀλλ' ἑτέρα ἐστὶν ταπεινοτέρα· ἡ δὲ παλαιὰ μετεωροτέρα ἦν πρὸς τῇ Ἴδῃ σταδίοις λ΄. ΟΤΙ [c] ἡ νῦν Ἀλεξάνδρεια Τρωὰς καλουμένη, πόλις ἔρημος οὖσα νῦν, Ἀντιγονία ἐκαλεῖτο. B ὑπὸ γὰρ Ἀντιγόνου ᾠκίσθη, τοῦ ἐξ Ἀλεξάνδρου τοῦ μεγάλου ἄρξαντος τῆς Φρυγίας· ὕστερον δὲ ὑπὸ Λυσιμάχου Ἀλεξάνδρεια μετωνομάσθη, διὰ τὸ δεῖν μᾶλλον τὴν ἐπωνυμίαν ἔχειν ἀπὸ τοῦ αἰτιωτάτου πάσης τῆς κατὰ Περσῶν νίκης Ἀλεξάνδρου. ΟΤΙ [d] Φιμβρίας Ῥωμαῖος ἐν τῷ Μιθριδατικῷ πολέμῳ ἐκ πολιορκίας λαβὼν τὸ Ἴλιον ἐν ἡμέραις [e] δέκα, εἶτα καυχώμενος ὡς, Ἀγαμέμνονος ἔχοντος τὸν χιλιόναυν στρατὸν καὶ τὴν σύμπασαν Ἑλλάδα μόλις ἐν ἔτεσι δέκα ταύτην ἑλόντος, αὐτὸς ἐν ἡμέραις δέκα ἔλαβεν, ἤκουσεν εὐθὺς ἔκ τινος τῶν Ἰλιέων· οὐ γὰρ εἴχομεν Ἕκτορα τὸν προπολεμοῦντα. C ΟΤΙ μεταξὺ Ἀβύδου καὶ Δαρδάνου πόλεως ῥεῖ ὁ Ῥόδιος ποταμὸς κατ' ἐναντία τοῦ ἐν χερρονήσῳ Κυνὸς σήματος [f] τῆς Ἑκάβης. ΟΤΙ [g] τὸ μὲν Ἕκτορος μνῆμα ἐν Ὀφρυνίῳ ἐστὶν τῆς Τρωάδος τόπῳ ὑψηλῷ· εἶτα Ῥοίτιον πόλις ἔρημος· εἶτα Αἰγιαλός· εἶτα μνῆμα Αἴαντος· εἶτα Σίγειον πόλις ἔρημος· εἶτα ὁ Ἀχιλλέως τάφος, καὶ Πατρόκλου, καὶ Ἀντιλόχου· εἶτα ὁ ναύσταθμος καὶ τὸ στρατόπεδον τῶν Ἑλλήνων· εἶτα αἱ τοῦ Σιμοῦντος καὶ Σκαμάνδρου ἐκβολαὶ λιμνώδεις, καὶ ἕλη, καὶ ἡ στόμα λίμνη καλουμένη. ταῦτα δὲ πάντα τῇ Ἰλίῳ ὑποπέπτωκεν. ΟΤΙ Πρίαμος μικρὰν D εὑρὼν τὴν τῶν Τρώων βασιλείαν, ὡς καὶ τὸν Ἡρακλέα, " Ἐξ οἴης σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν, ἐξαλαπάξαι αὐτῶν τὴν πόλιν, ἐπὶ μέγα αὐτὴν ηὔξησεν, ὡς καὶ βασιλεὺς βασιλέων γενέσθαι· ὡς δηλοῖ τὸ " Ὅσσον Λέσβος ἄνω Μάκαρος ἕδος. ΟΤΙ [h] τὸ Τρωϊκὸν πεδίον ἀπὸ θαλάσσης ἕως τῆς Ἴδης διήκει· οὗ τὰ μὲν νότια πλευτὰ εἰς τὴν Σκῆψιν, τὰ δὲ βόρεια εἰς τὴν Ζέλειαν. ΟΤΙ [i] πολλοῖς καὶ ἀξιοπίστοις ἐπιχειρήμασιν ὁ Στράβων

a *Strab.* p. 591. *D.* b *Strab.* p. 593. *A.* c *Strab.* p. 593. *D.* d Ita apud *Strab.* p. 594. *B.C.* In *Ed. Bas.* Φίμβριος. e Ἕνδεκα juxta *Strabonem.* f Ὃ φασὶν Ἑκάβης εἶναι τάφον apud *Strab.* pag. 595. *B.* g *Strab.* p. 595. C. D. h *Strab.* p. 596. C. *D.* i *Strab.* p. 593. *A. B.* p. 595. *A.* & p. 597. 598. &c.

a In

[A] ἀπέδειξεν, τὴν νῦν καλουμένην Ἴλιον μὴ εἶναι τὴν ὑπὸ Ὁμήρου ᾀδομένην· ἀλλὰ ταύτης μετεωροτέρα καὶ ἀνατολικωτέρα ἐστὶν [a] ἡ ἀληθῶς Ἴλιος, ἡ τοῦ Ἕκτορος πατρίς. εἰ δὲ καὶ οὐδὲ ἴχνη αὐτῆς σώζεται νῦν, ἀλλὰ τῆς ταπεινοτέρας εἰσὶν ἴχνη, οὐ θαῦμα· ὁ γὰρ χρόνος πολλὰ τοιαῦτα ποιεῖ. ΟΤΙ τινὲς τὸν τόνον μετατιθέασι τοῦ στίχου τούτου, "Θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν. ἀναγινώσκουσι γὰρ παρὰ μιᾶς τὸν τόνον τιθέντες· ὡς τὸ θυιάσιν, [b] οὕτως γουνάσιν, ἀντὶ τοῦ ταῖς ἱκεσίαις. ΟΤΙ κατά τι παλαιὸν ἔθος Ἀγαμέμνων κατηράσατο κατὰ τῶν τολμησόντων κτίσαι αὖθις τὸ Ἴλιον· διὸ οἱ ὕστερον ἀφοσιούμενοι εὗρον πλησίον χωρίον ὁμοιότατον τῷ [B] ἀρχαίῳ, καὶ ἔκτισαν αὐτὸ καὶ Ἴλιον ἐκάλεσαν· καὶ τὰς κατάρας ἐξέφυγον τοῦ Ἀγαμέμνονος. ΟΤΙ [c] ὁ Ῥῆσος ποταμὸς νῦν καλεῖται [d] Ῥοείτης· ὁ δὲ Ἑπτάπορος Πολύπορος καλεῖται, ἀνίσχων ἐκ τῶν περὶ Καλὴν πεύκην χωρίων, ἐπὶ [e] Κελαινὰς κώμην ἰοῦσιν· ἡ δὲ Καλὴ πεύκη εἶχεν τὴν μὲν περίμετρον κδʹ. ποδῶν· τὸ δὲ ὕψος, ἀπὸ μὲν ῥίζης, ἐπὶ ξζʹ. ποδὰς ἂν εἴη. εἶτα εἰς τρία μέρη σχιζομένη ἴσον ἀλλήλων διέχοντα, αὖθις πάλιν συνήγετο εἰς μίαν κορυφήν· ἀπετέλει δὲ τὸ ὕψος δυοῖν πλέθρων καὶ πηχῶν δέκα· ΟΤΙ ὁ Κάρησος ποταμὸς ἀπὸ Μαλοῦντος [C] ῥεῖ, τόπου τινὸς κειμένου μεταξὺ Παλαισκήψεως καὶ Ἀχαΐου τῆς Τενεδίων περαίας· ἐμβάλλει δὲ εἰς τὸν Αἴσηπον· Ῥόδιος δὲ ἀπὸ Κλεανδρείας καὶ Γόρδου· ἐμβάλλει δὲ εἰς τὸν Αἴνιον. ΟΤΙ [f] ὁ Σμινθεὺς Ἀπόλλων παρὰ Τενεδίοις τιμᾶται. καὶ ἔστι γὰρ αὐτοῦ νεὼς ἐν Τενέδῳ, ὅθεν εἴρηται, "Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις, "Σμινθεῦ. ΟΤΙ ἄλλο ἱερὸν Σμινθέως Ἀπόλλωνος παραθαλάσσιον ἐν Τρωάδι. ΟΤΙ τὰ περὶ τὴν Τένεδον νησίδια Καλύδναι καλοῦνται. ΟΤΙ περὶ τὴν Τρωάδα, ὁ Ἀχαιὸς τόπος· εἶτα Λάρισσα, καὶ Κολωναί, καὶ ἡ νῦν Χρύσα [g] ἐφ' Ἴλου τόπου παραθαλασσία. ΟΤΙ ἐν [D] τῷ τοῦ Σμινθέως ἱερῷ μῦς ἐστιν χαλκοῦς, ὑποκείμενος τῷ ποδὶ τοῦ Ἀπόλλωνος. εἰσὶν δὲ πολλοὶ ναοὶ Σμινθίου Ἀπόλλωνος. ΟΤΙ [h] περὶ τὸ Λέκτον ἄκρον ἁλοπήγιόν ἐστιν, αὐτομάτως πηγνύμενον τοῖς ἐτησίαις ἀνέμοις. ΟΤΙ [i] Ὅμηρος ἐν τῷ [k] Ἀδραμυττικῷ κόλπῳ ἱδρύει Λέλεγάς τε καὶ Κίλικας ἀμφοτέρους, ἔνθα καὶ Πήδασος πόλις ἐρήμη, καὶ Σαλνιόεις ποταμός, χείμαρρος, καὶ Θήβη καὶ Λυρνησσός, αἱ πόλεις. ΟΤΙ

ostenderit, urbem quæ nunc Ilium vocatur, non esse ab Homero decantatam; sed urbem hac excelsiorem & orientaliorem, quæ vere Ilium dicitur, atque Hectoris patria est. Quod si ne vestigia quidem supersint; sed quæ visuntur nunc, humilioris sint vestigia, mirum alicui esse non debet: tempus enim permulta ejusmodi facit. Quod nonnulli accentum transponant in hoc versu, "Θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν —. Legunt enim cum accentu in penultima: sicut θυιάσιν, sic γουνάσιν, pro ταῖς ἱκεσίαις. Quod juxta vetustum quendam morem Agamemnon male imprecatus sit iis, qui Ilium instaurare auderent; eamque ob causam posteri, religione ducti, locum elegerunt vicinum & antiquo simillimum, quem ædificatum Ilion appellabant: hoc pacto Agamemnonis exsecrationes effugerunt. Quod Rhesus fluvius nunc Rhoeites appelletur; Heptaporus etiam Polyporus, ortum habens à locis Pulchræ piceæ finitimis ad pagum Celænas euntibus. Cæterum Pulchra picea ambitum habuit pedum 24. altitudinem à radice ad 67. deinde in tres partes scissa æqualiter inter se distantes, rursus in unum verticem contrahebatur. Totam vero altitudinem duorum jugerum & cubitorum decem habuit. Quod Caresus fluvius à Malunte fluat, loco quodam sito inter Palæscepsin & Achajum, in continente Tenedo opposita: in Æsepum autem exit. Rhodius vero à Cleandria & Gorda labitur; sed in Ænium influit. Quod Smintheus Apollo à Tenediis colatur. Est enim templum ipsius in Tenedo: unde & illud, " Sminthеu, qui Tenedum regis. Quod aliud templum sit Sminthei Apollinis in Troade juxta mare situm. Quod insulæ exiguæ juxta Tenedum Calydnæ vocentur. Quod circa Troadem Achæus locus sit: deinde Larissa, & Colonæ, & Chrysa nunc dicta, juxta Ili locum super mari sita. Quod in Sminthei templo mus sit æneus, pedi statuæ subjacens. Sunt autem Sminthei Apollinis permulta templa. Quod circa Lectum promontorium salinæ sint, ubi sal sponte sua cogitur spirantibus Etesiis. Quod Homerus in sinu Adramyttico ponat Leleges & Cilices utrosque, quo loco Pedasus urbs est deserta, & Satniois fluvius, qui torrens est, ac Thebæ & Lyrnessus urbs. Quod

a In *Ed. Bas.* ἢ ὡς ἀληθῶς &c. b Vide *Eustathium* in *Homeri* Iliad. pag. 482. *Ed. Bas.* c *Strab.* p. 602. D. p. 603. *A. B.* d In *Ed. Bas.* Ῥοΐτης. e Μελαίνας in *Ed. Bas.* f *Strab.* p. 604. *A. B. C.* g Forsan Ἴλου σῆμα, sive Ἴλου μνῆμα. Apud *Strab.* ἐφ' ὕψους τινὸς πετρώδους ὑπὲρ τῆς θαλάττης. h *Strab.* p. 605. *B.* i *Strab.* p. 605. C. *D.* & p. 611. k Malim Ἀδραμυττηνῷ ut apud *Strab.*

a *Strab.*

Amaxitæ maritimi sint; mox supra eos Neandrenses: deinde Cebrenii supra hos; mox Dardani usque ad Palæscepsin, quibus imperavit etiam Æneas: deinde & Scepsis. Quod à Lecto promontorio usque ad Gargara versus ortum sita, stadia sint 260. Quod post Adramyttium sint pagi Coryphantis & Heraclea: post Attea: inde Atarneus, & Pitane, & Caïci fluvii ostia. Quod nonnulli, Romanis gratificantes, versum Homeri de Ænea ad hunc modum scribant: "At genus Æneæ cunctis dominabitur oris. Quod è Scepsi urbe fuerit Coriscus Socraticus, & hujus filius Neleus, qui & Theophrastum & Aristotelem audivit, & successor fuit bibliothecæ Theophrasti, in qua Aristotelica inerat: nam Aristoteles & bibliothecam & scholam Theophrasto reliquit, & primus omnium quos scimus libros congregavit, & Ægypti Reges bibliothecæ ordinem docuit. Theophrastus vero eam tradidit Neleo; Neleus Scepsin detulit, & posteris dedit, hominibus sane imperitis, qui libros inclusos ac negligenter positos tenebant. Cumque Attalicorum regum, quibus urbs parebat, studia intellexissent conquirendorum librorum ad instruendam Pergami bibliothecam, eos in fossa quadam sub terram occuluerunt. Ibi ab humore & blattis vitiatos tandem qui ex ea erant stirpe Aristotelis & Theophrasti libros Apelliconi Tejo magna pecunia vendiderunt. Tenebatur is Apellico magis librorum amore, quam Philosophiæ studio: itaque volens corrosiones emendare, eos transcribendos dedit, lacunas non recte supplens, editque libros mendorum plenos. Usu autem venit antiquis Peripateticis post Theophrastum, cum omnino libris carerent, paucosque duntaxat, præcipue Exotericos haberent, ut nulla de re exquisite pertractando eam philosophari possent, sed tantum de propositis disputarent. Posterioribus, ab eo tempore quo libri isti sunt editi, facilius fuit philosophari & Aristotelem imitari: quanquam ob mendorum multitudinem cogerentur multa probabiliter modo dicere. Multum huc etiam Roma contulit. Nam continuo post Apelliconis obitum Sylla, qui Athenas cepit, bibliothecam illius recepit: quæ cum Romam esset allata, Tyrannio grammaticus, cum Aristotelis amantissimus esset, à bibliothecæ præfecto obtinuit, ut sibi eorum usus permitteretur;

A [a] οἱ μὲν Ἀμαξῖται παραθαλάσσιοί εἰσιν· εἶτα ὑπὲρ αὐτοὺς Νεανδρεῖς· εἶτα Κεβρήνιοι ὑπὲρ αὐτούς· εἶτα [b] Δάρδανοι, μέχρι Παλαισκήψεως, ὧν καὶ Αἰνείας ἦρχεν· εἶτα Σκῆψις. ΟΤΙ ἀπὸ Λέκτου ἄκρου ἕως Γαργάρου πρὸς ἀνατολὰς ὄντος, στάδιοι σξ΄. ΟΤΙ [c] μετὰ τὸ Ἀδραμύττιον Κορυφαντίς τε καὶ Ἡράκλεια κῶμαι· εἶτα Ἄττεα· εἶτα Ἀταρνεύς, καὶ Πιτάνη, καὶ αἱ τοῦ Καΐκου ποταμοῦ ἐκβολαί. ΟΤΙ [d] τινές, χαριζόμενοι Ῥωμαίοις, μεταγράφουσι τὸ Ὁμηρικὸν ἔπος περὶ τοῦ Αἰνείου οὕτως· "Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο γένος πάντεσσιν ἀνάξει. ΟΤΙ [e] ἐκ τῆς Σκήψεως πόλεως ἦν Κορίσκος ὁ Σωκρατικός, καὶ ὁ τούτου παῖς Νη-
B λεύς, ὃς καὶ Ἀριστοτέλους καὶ Θεοφράστου ἠκροάσατο, καὶ διεδέξατο τὴν βιβλιοθήκην Θεοφράστου, οὖσαν τὴν αὐτὴν καὶ Ἀριστοτέλους· ὁ μὲν γὰρ Ἀριστοτέλης οὐ μόνον τὴν σχολήν, ἀλλὰ καὶ τὴν βιβλιοθήκην καταλέλοιπε Θεοφράστῳ τὴν ἑαυτοῦ· πρῶτος ὧν ἴσμεν βιβλία συναγαγών, καὶ διδάξας τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ βασιλέας βιβλιοθήκης [f] σύνταξιν. Θεόφραστος δὲ Νηλεῖ παρέδωκεν· ὁ δὲ εἰς Σκῆψιν κομίσας, τοῖς μεθ' αὐτὸν παρέδωκεν ἰδιώταις ἀνθρώποις, οἳ κατάκλειστα εἶχον τὰ βιβλία, οὐδ' ἐπιμελῶς κείμενα· ἐπειδὴ δ' ᾔσθοντο τὴν σπουδὴν τῶν Ἀτταλικῶν βασιλέων, ὑφ' οἷς ἦν ἡ πόλις, ζητούντων βιβλία εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς ἐν Περ-
C γάμῳ βιβλιοθήκης, κατὰ γῆς ἔκρυψαν ἐν διώρυγί τινι· ὑπὸ δὲ νοτίας καὶ σητῶν κακωθέντα, ὀψέ ποτε ἀπέδοντο οἱ ἀπὸ τοῦ γένους Ἀπελλικῶντι τῷ Τηΐῳ πολλῶν ἀργυρίων τά τε Ἀριστοτέλους καὶ τὰ τοῦ Θεοφράστου βιβλία. ἦν δὲ ὁ Ἀπελλικῶν φιλόβιβλος μᾶλλον ἢ φιλόσοφος· διὸ καὶ ζητῶν ἐπανόρθωσιν τῶν διαβρωμάτων, εἰς ἀντίγραφα καινὰ μετήνεγκε τὴν γραφὴν ἀναπληρῶν οὐκ εὖ, καὶ [g] ἔδοξεν ἁμαρτάδων πλήρη τὰ βιβλία· συνέβη δὲ τοῖς ἐκ τῶν περιπάτων, τοῖς μὲν πάλαι τοῖς μετὰ Θεόφραστον, οὐκ ἔχουσιν ὅλως τὰ βιβλία πλὴν ὀλίγων, καὶ μάλιστα τῶν ἐξωτερικῶν, μηδὲν ἔχειν φιλοσοφεῖν πραγματικῶς, ἀλ-
D λὰ θέσεις ληκυθίζειν· τοῖς δ' ὕστερον, ἀφ' οὗ τὰ βιβλία ταῦτα προῆλθεν, ἄμεινον μὲν ἐκείνων φιλοσοφεῖν καὶ Ἀριστοτελίζειν· ἀναγκάζεσθαι μέντοι τὰ πολλὰ εἰκότα λέγειν, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν. πολὺ δὲ εἰς τοῦτο καὶ ἡ Ῥώμη προσελάβετο. εὐθὺς γὰρ μετὰ τὴν Ἀπελλικῶντος τελευτήν, Σύλλας ἦρεν τὴν Ἀπελλικῶντος βιβλιοθήκην ὁ τὰς Ἀθήνας ἑλών· [h] εἰς Ῥώμην δὲ κομισθεῖσαν, Τυραννίων τε ὁ γραμματικὸς διεχειρίσατο φιλαριστοτέλης ὤν, θεραπεύσας τὸν ἐπὶ τῆς βιβλιοθήκης·

a *Strab.* pag. 606. A. B. b Δαρδάνιοι *Strab.* c *Strab.* p. 607. A. d *Strab.* p. 608. C. e *Strab.* p. 608. D. p. 609. A. f Σύναξιν In *Ed. Bas.* g Ἐξέδωκεν apud *Strab.* h In *Ed. Bas.* εἰς Ῥώμην τ' ἐκομίσθησαν. Τυραννίων δ' ὁ γραμματικὸς &c.

A καὶ βιβλιοπῶλαί τινες γραφεῦσι φαύλοις χρώμενοι, καὶ οὐκ ἀντιβάλλοντες· ὅπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων συμβαίνει τῶν εἰς πρᾶσιν γραφομένων βιβλίων, καὶ ἐν Ῥώμῃ καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. ΟΤΙ [a] μετὰ Σκῆψιν πόλιν [b] Ἄνδειρά ἐστιν, καὶ Πιονία, καὶ ἡ Γαργαρίς· ἔστιν δὲ λίθος περὶ τὰ Ἄνδειρα, ὃς καιόμενος σίδηρος γίνεται· εἶτα μετὰ γῆς τινος καμινευθεὶς ἀποστάζει ψευδάργυρον· ἣ προσλαβοῦσα χαλκὸν, [c] τὸ καλούμενον γίνεται κρᾶμα, ὅ τινες ὀρείχαλκον καλοῦσι. γίνεται δὲ ψευδάργυρος καὶ περὶ τὸν Τμῶλον. ΟΤΙ ἡ Ἄσσος πόλις ἐρυμνή ἐστιν καὶ εὐτειχὴς, ἀπὸ θαλάσσης καὶ τοῦ λιμένος
B ὀρθίαν καὶ μακρὰν ἀνάβασιν ἔχουσα· ὥστ᾽ ἐπ᾽ αὐτῆς οἰκείως εἰρῆσθαι δοκεῖ τὸ τοῦ Στρατονίκου τοῦ κιθαριστοῦ· "Ἄσσον ἴθ᾽ ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ᾽ ἵκηαι. ἐντεῦθεν δ᾽ ἐστὶν Κλεάνθης ὁ Στωϊκὸς, ὁ Ζήνωνα μὲν διαδεξάμενος, Χρυσίππῳ δὲ τῷ Σολεῖ καταλιπών. ἐνταῦθα δὲ καὶ ὁ Ἀριστοτέλης διέτριψεν, διὰ τὴν πρὸς Ἑρμείαν τὸν εὐνοῦχον τύραννον κηδείαν· ἦν δ᾽ Ἑρμείας τραπεζίτου τινὸς οἰκέτης, γενόμενος δ᾽ Ἀθήνησιν ἠκροάσατο Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους· ἐπανελθὼν δὲ τῷ δεσπότῃ συνετυράννησε, πρῶτον ἐπιθεμένῳ τοῖς περὶ Ἀταρνέα καὶ Ἄσσον χωρίοις· ἔπειτα διεδέξατο ἐκεῖνον, καὶ
C μετεπέμψατο τόν τε Ἀριστοτέλη καὶ Ξενοκράτη, καὶ ἐπεμελήθη αὐτῶν· τῷ δ᾽ Ἀριστοτέλει καὶ θυγατέρα [d] ἀδελφοῦ συνῴκισε. Μέμνων δ᾽ ὁ Ῥόδιος, μηδίζων τότε σφόδρα καὶ στρατηγῶν, προσποιησάμενος φιλίαν, ξενίας τε ἅμα καὶ πραγμάτων προσποιητῶν χάριν, συλλαβὼν δ᾽ ἀνέπεμψε πρὸς βασιλέα, κἀκεῖ κρεμασθεὶς ἐφθάρη. ΟΤΙ [e] τὰ περὶ Ἄσσον καὶ Γάργαρον χωρία καὶ Σκῆψιν Λελέγων ἐστὶν, οἵ τινες μεταξὺ ᾤκουν Κιλίκων τε καὶ Δαρδανίων, πόλιν ἔχοντες Πήδασον· φεύγοντες δὲ τὰς ἐξ Ἀχιλλέως ἐπιδρομὰς, εἰς Καρίαν ἦλθον, καὶ ἔκτισαν πόλιν Πήδασον ὁμώνυμον τῇ πατρίδι. ΟΤΙ [f] μετὰ τοὺς Λέλε-
D γας τὴν ἑξῆς παραλίαν Κίλικες εἶχον καθ᾽ Ὅμηρον· ἣ νῦν Ἀδραμύττιόν τε ἐστὶν, καὶ Ἀταρνῖται, καὶ Πιταναῖοι, μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ Καΐκου· ὧν πόλεις δύο, Θήβη Ὑποπλάκιος καὶ Λυρνησσός. ΟΤΙ [g] Θήβη καὶ Λυρνησσὸς, ἐν τῷ Θήβης οὔσαι πεδίῳ, ἀπέχουσιν τῆς πόλεως Ἀδραμυττίου· ἡ μὲν σταδίους ξʹ. ἡ δὲ πʹ. ἐν δὲ τῇ Ἀδραμυττηνῇ ἐστιν καὶ ἡ Χρύσα καὶ ἡ Κίλλα· ἔστιν δὲ ταῦτα

& librorum venditores nonnulli ineptis usi librariis, neque cum exemplari descripta comparantes: quod & aliis accidit libris, qui exscribuntur vendendi causa, & Romæ & Alexandriæ. Quod post Scepsin urbem Andera sint, & Pionia, & Gargaris. Juxta Andera lapis est, qui ustus in ferrum mutatur: deinde cum terra quadam in fornace excoctus falsum argentum stillat: cui, ubi æs additum, temperamentum fit quod vocant, & nonnulli orichalcum dicunt. Nascitur pseudargyrus etiam apud Tmolum. Quod Assus urbs sit natura & arte munita, à mari & portu rectum & longum adscensum habens: ut convenire ei videatur illud Stratonici citharœdi; " Asson eas, propere exitium si tu tibi quæris. Hic natus fuit Cleanthes Stoicus Philosophus, qui Zenonis Citiensis scholæ successit, quam postea Chrysippo Solensi reliquit. Hoc in loco Aristoteles aliquandiu permansit, propter eam adfinitatem quam cum Hermia eunucho Tyranno contraxerat: fuit autem Hermias cujusdam mensarii famulus, qui Athenas profectus Platonem Aristotelemque audivit; postea ad dominum reversus, cum ipso imperavit, primum Atarnenses & Assenses aggresso: post illi successit, & Aristotelem & Xenocratem ad se accersitos diligenter curavit: Aristoteli etiam fratris sororem dedit. Per id tempus Memnon Rhodius cum Persis ministraret, & exercitum duceret, simulata cum eunucho amicitia hospitalitatis nomine & tractandarum rerum gratia, illum ad se vocat; quem, cum comprehendisset, ad regem misit, ibique suspendio adfectus periit. Quod loca circa Assum & Gargarum & Scepsin Lelegum sint, qui inter Cilices & Dardanios habitabant, urbem habentes Pedasum: fugientes autem Achillis incursionem in Cariam venerunt, & urbem Pedasum condiderunt eodem nomine quo patria. Quod proximum post Leleges littus Cilices Homerici habuerint; quo loco nunc est Adramyttium & Atarnitæ, & Pitanæi usque ad Caïci ostia: horum duæ sunt urbes, Thebæ Hypoplaciæ & Lyrnessus. Quod Thebæ & Lyrnessus in Thebano campo sitæ ab Adramyttio urbe distent: illa quidem stadiis 60; hæc vero 80. Cæterum in Adramytteno agro Chrysa est & Cilla. Sunt autem

a *Strab.* pag. 610 *B.C.D.* b Ἄνδηρα in *Ed. Bas.* c Non dubitat *Casaubonus*, vel post καλούμενον aliquod deesse verbum, vel tollenda esse hæc τὸ καλούμενον. Forsan legendum τὸ καλὸν μενοῦν γίνεται κρᾶμα. d Ἀδελφιδοῦ *Strab.* e *Strab.* p. 610. *B.* p. 611. *A.* f *Strab.* p. 611. *D.* g *Strab.* p. 612. *B.C.*

circa Antandrum hæc. Quod Cillus Pelopis fuerit auriga, à quo Cilla urbs & Cilices sunt dicti. Quod in Pitana Æolica lateres ferant aquæ supernatare, quemadmodum in Tyrrhenia: levior enim est terra quam æqualis aquæ moles. In Iberia vero Posidonius ait se vidisse ex quadam terra argillacea lateres concretos & aquæ supernatantes. Quod Caïcus fluvius post Pitanen in Elaïticum sinum influat, ex adverso Elææ urbis. Quod Elæa urbs navale sit Pergami urbis, à Pergamo distans stadiis 120. Quod Cana promontorium sit oppositum Lecto promontorio, & Adramyttenum efficiens; cujus pars etiam Elaïticus est sinus. Quod Cana numero etiam plurali Canæ dicatur: circa hanc promontorium est Æga. Cæterum γα ipsum oportet ut longum accipere. Quod inter Elæam & Pitanen & Aterneum & Pergamum Teuthrania sit urbs, à nulla harum ultra stadia septuaginta distans, intra Caïcum. Quod in locis circa Caïcum Eurypylus Telephides imperasse videatur, quem Pyrrhus Achillis filius interemit. Quod in Elaïtide fluvius sit torrenti similis, Cetium nomine: unde forte dictum est, " Turba una periit muliebria dona sequuti " Cetii. — Quod Lesbi insulæ ambitus stadiorum sit 1100. Quod Strabo sub Tiberio Romanorum imperatore floruerit. Quod Phanias & Theophrastus Aristotelici ex Eresso fuerint. Theophrastus Tyrtamus dicebatur, cæterum ab Aristotele sic appellari cœpit. Quod Hellanicus historicus Lesbius fuerit. Quod in freto inter Asiam & Lesbum insulæ sint quadraginta: quæ composito vocabulo Hecatonnesi vocantur, quemadmodum Peloponnesus, & Myonnesus, & Proconnesus, & Halonnesus habentes ν duplex ex consuetudine. Quod Hecatonnesi vocentur, quasi Apollinis insulæ: Apollo enim Hecatus est dictus. Quod ante Lesbum Pordoselena sit, urbem habens cognominem: cæterum nominis infamiam fugientes Poroselenam ipsam appellant: & Aspordenum, quod est apud Pergamum, Asporenum: & fanum quod ibi est Matris deûm Asporenæ. Quid igitur dicemus de Pordali, & Saperda, & Perdicca, σὺν πορδάκοισιν, id est madidis? Quod Homerus in Catalogo Lelegum & Cilicum & Cauconum jure non meminerit:

A περὶ Ἄντανδρον. ΟΤΙ [a] Κίλλος Πέλοπος ἦν ἡνίοχος, ἀφ' οὗ Κίλλα τε τὸ πολίχνιον καὶ Κίλικες. ΟΤΙ [b] φασὶν ἐν τῇ Αἰολικῇ Πιτάνῃ, τὰς πλίνθους ἐπιπολάζειν τῷ ὕδατι, καθάπερ καὶ ἐν τῇ Τυῤῥηνίᾳ· κουφοτέρα γὰρ ἡ γῆ τοῦ ἰσόγκου ὕδατός ἐστιν. ἐν Ἰβηρίᾳ δέ φησιν ἰδεῖν Ποσειδώνιος, ἔκ τινος γῆς ἀργιλώδους πλίνθους πηγνυμένας καὶ ἐπιπλεούσας. ΟΤΙ Κάϊκος ποταμὸς μετὰ τὴν Πιτάνην εἰς τὸν Ἐλαϊτικὸν ῥεῖ κόλπον, ἀντιπέραν Ἐλαίας πόλεως. ΟΤΙ ἡ Ἐλαία πόλις ἐπίνειόν ἐστιν Περγάμου πόλεως, ἀπέχουσα Περγάμου στάδια ρκ'. ΟΤΙ ἡ Κάνη ἄκρον ἐστὶν, ἀνταῖρον B τῷ Λέκτῳ ἄκρῳ, καὶ ποιοῦν τὸν Ἀδραμυττηνὸν κόλπον· οὗ μέρος καὶ ὁ Ἐλαϊτικός ἐστιν. ΟΤΙ ἡ Κάνη καὶ πληθυντικῶς Κάναι λέγεται· περὶ ἣν ἄκρα ἡ Αἶγα· [c] τὸ δὲ γα μακρὸν δεῖ νοεῖν, τὴν Αἰγᾶν λέγοντας. ΟΤΙ [d] μεταξὺ Ἐλαίας καὶ Πιτάνης καὶ Ἀταρνέως καὶ Περγάμου Τευθρανία ἐστὶν πόλις, διέχουσα οὐδεμιᾶς αὐτῶν ὑπὲρ ο'. σταδίους, ἐντὸς τοῦ Καΐκου. ΟΤΙ [e] ἐν τοῖς περὶ Κάϊκον τόποις φαίνεται βεβασιλευκὼς Εὐρύπυλος ὁ Τηλεφίδης, ὃν ἀνεῖλεν Πύῤῥος ὁ Ἀχιλλέως. ΟΤΙ ἐν τῇ Ἐλαΐτιδι ποτάμιόν ἐστιν χειμαῤῥῶδες, Κήτειον καλούμενον· ὅθεν ἴσως εἴρηται, " Κή- C τειοι κτείνοντο γυναίων εἵνεκα δώρων. ΟΤΙ τῆς Λέσβου νήσου ὁ περίπλους, στάδιοι ,αρ'. ΟΤΙ ἐπὶ Τιβερίου τοῦ Ῥωμαίων αὐτοκράτορος ἦν Στράβων. ΟΤΙ [f] ἐξ Ἐρεσοῦ ἦσαν Φανίας τε καὶ Θεόφραστος οἱ Ἀριστοτελικοί· Τύρταμος δὲ πρὶν ὁ Θεόφραστος ἐκαλεῖτο, μετωνομάσθη δὲ ὑπὸ Ἀριστοτέλους οὕτως. ΟΤΙ Ἑλλάνικος ὁ συγγραφεὺς Λέσβιος ἦν. ΟΤΙ [g] κατὰ τὸν πορθμὸν τὸν μεταξὺ Ἀσίας καὶ Λέσβου, νησίδιά εἰσιν μ'. καλοῦνται δὲ συνθέτως Ἑκατόννησοι, ὡς Πελοπόννησος, καὶ Μυόννησος, καὶ Προκόννησος, καὶ Ἁλόννησος, τὸ ν διπλοῦν ἔχουσαι κατὰ συνήθειαν. ΟΤΙ Ἑκατόννησοι καλοῦνται οἷον Ἀπολλώννησοι· Ἕκατος D γὰρ ὁ Ἀπόλλων. ΟΤΙ [h] πρὸ τῆς Λέσβου ἐστὶν καὶ ἡ Πορδοσελήνη, πόλιν ἔχουσα ὁμώνυμον· διὰ δὲ τὸ δύσφημον τοῦ ὀνόματος Ποροσελήνην τινὲς αὐτὴν καλοῦσιν· τὸ δὲ περὶ Πέργαμον Ἀσπόρδηνον ὄρος, Ἀσπόρηνον· καὶ τὸ ἐν αὐτῇ ἱερὸν μητρὸς [τῶν θεῶν] Ἀσπορηνῆς. [i] τί οὖν φήσομεν ἐπὶ τοῦ Σαπέρδου, καὶ Πόρδαλις, καὶ Πέρδιξ, καὶ σὺν πορδάκοισιν, ἀντὶ τοῦ διαβρόχοις; ΟΤΙ ἐν καταλόγῳ Ὅμηρος εἰκότως Λελέγων καὶ Κιλίκων καὶ Καυκώνων οὐκ ἐμνημόνευσεν.

a *Strab.* p. 613. *B.* b *Strab.* p. 614. *D.* pag. 615. *A. B.* c Δεῖ δὲ μακρῶς τὴν δευτέραν συλλαβὴν ἐκφέρειν Αἰγῶν, ὡς Ἀκτᾶν. *Strab.* d *Strab.* p. 615. C. e *Strab.* p. 615. *D.* pag. 616. *A. B.* f *Strab.* p. 618. *B. C.* g *Strab.* pag. 618. *D.* h *Strab.* p. 618. *D.* p. 619. *A. B. C.* i Τί οὖν φήσομεν τὴν Πόρδαλιν, καὶ τὸν Σαπέρδην, καὶ τὸν Περδίκκαν, καὶ τὸ Σιμωνίδου, σὺν πορδάκοισι, ἀντὶ τοῦ διαβρόχοις; *Strab.*

διεφθάρησαν γὰρ ἤδη ὑπὸ Ἀχιλλέως, ὅ, τε Ἠετίων, καὶ Μύνης, καὶ Ἐπίστροφος, καὶ οἱ λαοὶ αὐτῶν. A ΟΤΙ [a] ὁ τῶν Πελασγῶν ἄρχων Ἱππόθοος Λάρισσαν εἶχεν πατρίδα, τὴν ἐν Κύμῃ τῆς Αἰολίδος κειμένην· οἱ δὲ Πελασγοὶ ὑπὸ Αἰολέων ἐφθάρησαν. ΟΤΙ [b] σκώπτεται εἰς ἀναισθησίαν ἡ Κύμη, ὡς μετὰ τ΄. ἔτη ἀποδομένη τῶν λιμένων τὰ τέλη· ὥσπερ τότε ᾐσθημένη ἐπὶ παρὰ θάλασσαν οἰκοῖτο, πρότερον δ' οὐκ ἐκαρποῦτο τὴν πρόσοδον ταύτην. ΟΤΙ καὶ ἄλλη λέγεται αἰτία τοιαύτη τοῦ σκώμματος· ὅτι δανεισάμενοί ποτε οἱ Κυμαῖοι δημόσια χρήματα, τὰς στοὰς ὑπέθεντο· εἶτ' οὐκ ἀποδιδόντες κατὰ τὴν ὡρισμένην ἡμέραν, εἴργοντο τῶν περιπάτων· ὅτε μέντοι ὄμβρος B εἴη, κατ' αἰδῶ ἵνα κηρύττοιεν οἱ δανεισταί, κελεύοντες ὑπὸ τὰς στοὰς ὑπέρχεσθαι· τοῦ δὴ κήρυκος οὕτω φθεγγομένου, ὑπὸ τὰς στοὰς ὑπέλθετε, ἐκπεσεῖν λόγον, ὡς Κυμαίων οὐκ αἰσθανομένων ὡς ἐν τοῖς ὄμβροις ὑπὸ τὰς στοὰς ὑπελθετέον, ἂν μὴ σημάνῃ τις αὐτοῖς διὰ κηρύγματος. Κυμαῖος δὲ ἦν Ἡσίοδός τε καὶ Ἔφορος ὁ Ἰσοκράτους γνώριμος, ὁ τὰς ἱστορίας γράψας. Κύμη δὲ ὠνόμασται ἀπό τινος Ἀμαζόνος, ὡς ἡ Μυρίνη καὶ ἡ Μυτιλήνη. ΟΤΙ [c] τὸ Πέργαμον ἡ πόλις γαζοφυλάκιον ἦν Λυσιμάχου τοῦ Ἀγαθοκλέους, ἑνὸς τῶν Ἀλεξάνδρου διαδόχων. ἐπεπίστευτο δὲ τὴν φυλακὴν τῶν χρημάτων C (ἦν δὲ τάλαντα θ.) Φιλέταιρος ἀνὴρ Τιανὸς, θλιβίας ἐκ παιδὸς, ἔν τινι ὄχλῳ ἀποληφθεὶς μετὰ τῆς τροφοῦ, καὶ διὰ τοῦτο εὐνοῦχος. τέως μὲν οὖν εὔνους ἦν Λυσιμάχῳ· διενεχθεὶς δὲ πρὸς Ἀρσινόην τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, ἀπέστη ὁρῶν νεωτερισμοὺς πολλούς. ὅ, τε γὰρ Λυσίμαχος, κακοῖς οἰκείοις περιπεσὼν, ἠναγκάσθη τὸν υἱὸν ἀνελεῖν Ἀγαθοκλέα· Σέλευκος δ' ἐπελθὼν ὁ Νικάτωρ, ἐκεῖνόν τε κατέλυσεν, καὶ αὐτὸς κατελύθη, δολοφονηθεὶς ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ Κεραυνοῦ. ὁ δὲ Φιλέταιρος διήρκησεν ἔτη κ΄. κύριος ὢν τοῦ τε ἐρύματος καὶ τῶν χρημάτων· καὶ διεγένετο μένων ἐπὶ τοῦ ἐρύματος, καὶ πολιτευόμενος δι' ὑποσχέσεων καὶ τῆς D ἄλλης θεραπείας, ἀεὶ πρὸς τὸν ἰσχύοντα καὶ ἐγγὺς παρόντα. τούτῳ ἦσαν δύο ἀδελφοὶ, Εὐμένης τε καὶ Ἄτταλος· ἐκ μὲν οὖν τοῦ πρεσβυτέρου Εὐμένους γίνεται παῖς Εὐμένης· ὃς καὶ διεδέξατο τὸ τοῦ Περγάμου κράτος, καὶ ἦν ἤδη δυνάστης τῶν κύκλῳ χωρίων, ὥστε καὶ περὶ Σάρδεις ἐνίκησεν μάχῃ συμβαλὼν Ἀντίοχον τὸν Σελεύκου· δύο δὲ καὶ εἴκοσιν ἔτη ἄρξας ἐτελεύτα. ἐκ δὲ Ἀττάλου καὶ Ἀντιοχίδος γεγονὼς Ἄτταλος διεδέξατο τὴν ἀρχήν· ὃς καὶ πρῶτος βασιλεὺς ἀνηγορεύθη, νικήσας Γαλάτας μάχῃ μεγάλῃ.

nam ab Achille interemti erant Eëtion, & Mynes, & Epistrophus, atque ipsorum populi. Quod Pelasgorum princeps Hippothous Larissam patriam habuerit; eam sc. quæ circa Cumam Æoliæ est sita: nam Pelasgi ab Æolis interierunt. Quod Cumæ carpantur ut insulsæ & hebetes; quod annis trecentis demum post urbem conditam portus vectigalia publicanis elocarint: quasi tum primum intelligerent se juxta mare sitos esse, ac hujus proventum antea non animadvertissent. Dicitur & aliter: publico nomine Cumanos pecuniam mutuam cepisse, pignori oppositis porticibus, quam cum constituta die non reddidissent, prohibitos fuisse à deambulationibus: sed cum pluviæ essent, creditores verecundia ducti edictum emittebant, ut Cumani porticus subirent: & cum præco clamaret, Sub porticus subite; redditum sermonem, Cumanos non sentire, imbribus decidentibus subeundum esse sub porticus, nisi præconio admonerentur. Cumanus fuit Hesiodus, & Ephorus, Isocratis familiaris, qui Historias scripsit. Cuma dicta fuit ab Amazone quadam, sicut Myrine & Mytilene. Quod Pergamus urbs Gazophylacium fuerit Lysimachi, Agathoclis F. qui ex Alexandri successoribus fuit unus. Pecuniarum custodia, quæ erant talentorum novem millia, commissa erat Philetæro Tiano, qui à puero spado erat, in quadam turba oppressus cum nutrice, proptereaque eunuchus. Is initio fidelis erat Lysimacho, sed cum ab Arsinoë illius uxore dissideret, defectionem paravit, videns novas res permultas. Nam Lysimachus, domesticas in calamitates illapsus, coactus erat filium Agathoclem interimere. Seleucus vero Nicator reversus illum sustulit, & ipse interemtus est, à Ptolemæo Cerauno dolo occisus. Cæterum Philetærus annos viginti dominus fuit arcis & pecuniarum, pollicitando semper ac validioribus propioribusque obsequendo. Erant ei fratres duo, Eumenes & Attalus: ex seniore itaque Eumene filius Eumenes natus fuit, qui Pergami successionen habuit, & jam loca circumcirca tenebat; adeo ut apud Sardes prælio congressus Antiochum Seleuci filium superaverit, mortuus est cum duobus & viginti annis imperium tenuisset. Attalus ex Attalo & Antiochide natus in imperio successit, & primus rex nuncupatus est, cum magna pugna Galatas vicisset.

a *Strab. p. 620. B.* b *Strab. p. 622. C. D. p. 623. A.* c *Strab. p. 623. B. C. D. p. 624. A. B. C. D.*

Socius Romanorum fuit, eosque in bello contra Philippum juvit, Rhodiæ conjunctus classi. Obiit jam senior, cum annis quadraginta & tribus imperasset: relictis filiis quatuor, Eumene, Attalo, Philetæro, & Athenæo. Ex his natu minores privati vixerunt: Eumenes vero imperans cum Romanis adversus Antiochum magnum & contra Persen bellum gessit, & à Romanis totam eam regionem accepit, quæ sub Antiocho circa Taurum erat; cum ante sub ejus ditione fuissent pauca quædam loca. Hic imperium multum auxit & adornavit ædificiis, & donariis, & bibliothecis; & cum regnasset annos quadraginta novem, imperium Attalo filio reliquit, dum puer adhuc esset; & hujus tutorem Attalum proprium fratrem constituit. Is cum annos 21. imperasset, tanquam tutor, multis rebus feliciter gestis senex admodum decessit. Nam & adversus Demetrium Seleuci filium, cum Alexandro Antiochi filio bellum gessit; & cum Romanis adversus Pseudophilippum pugnavit; & in Thraciam expeditione facta, regem novum Diegylin cepit, & Prusiam interemit substituto ei filio Nicomede. Cæterum qui sub tutela erat Attalus, cognomento Philometor, cum annis quinque imperasset, è vita morbo abiit, Romanis hæredibus relictis, qui eam regionem provinciam fecerunt, Asiam de continentis ejus nomine appellantes. Quod Caïcus fluvius Pergamum præterfluat, per Caïcum campum valde uberem. Quod ex Tmolo Pactolus fluat, habens auri ramenta, quæ hoc tempore defecere. Exit in Hermum fluvium, in quem etiam Hyllus fluvius egreditur, qui nunc Phrygius dicitur. Quod lacus, qui apud Homerum Gygæus, postea Coloë fuerit appellatus. Quod Arimos alii in Lydia fuisse dicant, alii in Cilicia, nonnulli in Syria, alii in Pithecusis, quo loco etiam Tiphoëa fuisse ajunt, "Pone Arimos, ubi habere cubile Tiphoëa dicunt. Quod in Hierapoli calidæ sint aquæ, & Plutonium: quorum utrumque insolens aliquid atque mirum habet. Nam aqua ita facile in tophum duratur, ut qui aquæductus deducunt, integra septa ex eo aquis conficiant. Plutonium sub parvo supercilio montis supra incumbentis foramen

A οὗτος δὲ καὶ Ῥωμαίοις κατέστη φίλος, καὶ συνεπολέμησε πρὸς Φίλιππον μετὰ τοῦ Ῥοδίων ναυτικοῦ· ὃς βασιλεύσας ἔτη μγʹ. κατέλιπεν δʹ. υἱοὺς, Εὐμένην, Ἄτταλον, Φιλέταιρον, Ἀθήναιον. οἱ μὲν οὖν νεώτεροι διετέλεσαν ἰδιῶται· Εὐμένης δὲ ἄρξας συνεπολέμησεν Ῥωμαίοις πρός τε Ἀντίοχον τὸν μέγαν καὶ πρὸς Περσέα, καὶ ἔλαβεν παρὰ τῶν Ῥωμαίων ἅπασαν τὴν ὑπ' Ἀντιόχῳ γῆν τὴν ἐντὸς Ταύρου· πρότερον δὲ ὀλίγης ἦρχεν γῆς. οὗτος ἐπὶ πλεῖστον ηὔξησεν τὴν ἀρχὴν, κτίσμασι καὶ ἀναθήμασι καὶ βιβλιοθήκαις· ὃς ἔτη βασι-
B λεύσας μθʹ. κατέλιπεν διάδοχον τὸν υἱὸν Ἄτταλον, παῖδα ἔτι ὄντα, καὶ τούτου ἐπίτροπον Ἄτταλον, τὸν ἴδιον ἀδελφόν· ὃς ἄρξας ὡς ἐπίτροπος ἔτη καʹ. γέρων ἐτελεύτα, κατορθώσας πολλά. καὶ γὰρ Δημήτριον τὸν Σελεύκου συγκατεπολέμησεν Ἀλεξάνδρῳ τῷ Ἀντιόχου· καὶ συνεμάχησεν Ῥωμαίοις, ἐπὶ τὸν Ψευδοφίλιππον· ἐχειρώσατο δὲ καὶ [a] Διήγυλιν τὸν [b] καινὸν βασιλέα, στρατεύσας εἰς τὴν Θρᾴκην· ἀνεῖλεν δὲ καὶ Προυσίαν, ἐπισυστήσας αὐτῷ Νικομήδη τὸν υἱόν. ὁ δὲ ἐπιτροπευθεὶς Ἄτταλος, ἄρξας ἔτη πέντε, καὶ κληθεὶς Φιλομήτωρ, ἐτελεύτα νόσῳ, καταλιπὼν κλη-
C ρονόμους Ῥωμαίους· οἱ δὲ ἐπαρχίαν ἀπέδειξαν τὴν χώραν, Ἀσίαν προσαγορεύσαντες ὁμώνυμον τῇ ἠπείρῳ. ΟΤΙ ὁ Καΐκος ποταμὸς παραρρεῖ τὸ Πέργαμον, διὰ τοῦ Καΐκου πεδίου εὐδαίμονος. ΟΤΙ [c] ἐκ τοῦ Τμώλου ῥεῖ ὁ Πακτωλὸς ποταμὸς, ἔχων ψῆγμα χρυσοῦ, ὅπερ νῦν ἐκλέλοιπεν τὸ ψῆγμα· καὶ ἐμβάλλει εἰς τὸν Ἕρμον ποταμὸν, εἰς ὃν καὶ ὁ Ὕλλος ποταμὸς ἐμβάλλει, Φρύγιος νῦν καλούμενος. ΟΤΙ [d] ἡ παρ' Ὁμήρῳ Γυγαία λίμνη, ὕστερον Κολόη μετωνομάσθη. ΟΤΙ [e] τοὺς Ἀρίμους τινὲς μὲν ἐν Λυδίᾳ φασὶν γενέσθαι· οἱ δὲ ἐν Κιλικίᾳ· τινὲς δὲ
D ἐν Συρίᾳ· οἱ δὲ ἐν Πιθηκούσσαις, ἔνθα καὶ τὸν Τυφωέα γενέσθαι, "Εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος [ἔμμεναι εὐνάς.] ΟΤΙ [f] ἐν Ἱεραπόλει ἐστὶν τά τε θερμὰ ὕδατα καὶ τὸ Πλουτώνιον, ἄμφω παραδοξολογίαν τινὰ ἔχοντα. τὸ μὲν γὰρ ὕδωρ οὕτως ῥᾳδίως εἰς πῶρον μεταβάλλει πηττόμενον, ὥστε ὀχετοὺς ἐπάγοντες φραγμοὺς ἀπεργάζονται μονολίθους· τὸ δὲ Πλουτώνιον, ὑπ' ὀφρύϊ μικρᾷ τῆς ὑπερκειμένης ὀρεινῆς, στόμιον

a In *Ed. Bas.* Δηίγυλιν. Verum Διήγυλλιν legimus apud *Appianum* initio libri de *Bellis Mithrib.* b Ἐκείνων *Strab.* p. 624. *D.* Καινῶν βασιλέα legit *Palmerius.* c *Strab.* p. 625. *D.* & p. 626. *A.* d *Strab.* p. 626. *B.* e *Strab.* p. 626. *D.* f *Strab.* pag. 629. *D.* p. 630. *A. D.*

ἐστιν σύμμετρον, ὅσον ἄνθρωπον δέξασθαι δυνάμενον, βαθυνόμενον ἐπὶ πολύ. πρόκειται δὲ τούτου δρυφάκτωμα τετράγωνον, ὅσον ἡμιπλέθρου τὴν περίμετρον· τοῦτο δὲ πλῆρές ἐστιν ὁμιχλώδους παχείας ἀχλύος, ὥστε μόγις τοὔδαφος [a] καθορᾶν· τοῖς μὲν οὖν κύκλῳ πλησιάζουσι πρὸς τὸ [b] δρύφακτον ἄλυπός ἐστιν ὁ ἀὴρ, καθαρεύων ἐκείνης τῆς ἀχλύος ἐν ταῖς [c] νηνεμίαις, συμμένει γὰρ ἐντὸς τοῦ περιβόλου. τῷ δ' εἴσω παρελθόντι ζώῳ θάνατος παραχρῆμα ἀπαντᾷ· ταῦροι γοῦν εἰσαχθέντες πίπτουσι, καὶ ἐξέλκονται νεκροί· ἡμεῖς δὲ στρουθία ἐπέμψαμεν, καὶ ἔπεσον εὐθὺς ἐκπνεύσαντα· οἱ δ' ἀπόκοποι γάλλοι παρίασιν ἀπαθεῖς, ὥστε καὶ μέχρι τοῦ στομίου πλησιάζειν καὶ ἐγκύπτειν καὶ καταδύνειν μέχρι ποσοῦ, [d] συνέχοντες ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὸ πνεῦμα· ἑωρῶμεν γὰρ ἐκ τῆς ὄψεως, ὡς ἂν πνιγώδους τινὸς πάθους ἔμφασιν, [e] εἴτε πάντων οὕτω πεπληρωμένων τοῦτο, εἴτε μόνον τῶν περὶ τὸ ἱερὸν, καὶ εἴτε θείᾳ προνοίᾳ καθάπερ ἐπὶ τῶν ἐνθουσιασμῶν εἰκὸς, εἴτε ἀντιδότοις τισὶ δυνάμεσι τούτου συμβαίνοντος. ΟΤΙ Σολύμους φασὶν εἶναι τοὺς Καβαλεῖς· τῆς γοῦν [f] Τελμήσσεως ἄκρας ὑπέρκειται λόφος, καὶ καλεῖται Σόλυμος· καὶ αὐτοὶ δ' οἱ Τελμησσεῖς, Σόλυμοι καλοῦνται. πλησίον δ' ἐστὶν καὶ ὁ Βελλεροφόντου χάραξ, καὶ ὁ Πεισάνδρου τάφος τοῦ υἱοῦ, πεσόντος ἐν τῇ πρὸς Σολύμους μάχῃ. " Μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανεν. ΟΤΙ [g] ἡ Κιβυρατικὴ ἐν ταῖς μεγίσταις ἐξετάζεται διοικήσεσι τῆς Ἀσίας. τέτρασι δὲ γλώτταις ἐχρῶντο οἱ Κιβυρᾶται, Πισιδικῇ, Σολύμων, Ἑλλήνων, Λυδῶν. ΟΤΙ ἐν Κιβύρᾳ ἴδιόν ἐστιν, τὸ τὸν σίδηρον τορεύεσθαι ῥᾳδίως.

A est modicum, quanto possit homo recipi, admodum profundum: inclusum est cancellis quadrangulis, ambitu dimidii circiter jugeri. Id foramen nebulosa & crassa caligine plenum est, ut vix solum discerni possit. Ad septem undique appropinquantibus nihil incommodi aër adfert, qui in tranquillitate ventorum ab ea caligine est purus, & intra cancellos se continet. Si vero animal intro progrediatur, statim moritur: tauri quidem intro adducti cadunt, & mortui extrahuntur: & nos passeres immisimus, qui subito exanimati B conciderunt: at exsecti galli illæsi accedunt, ut etiam usque ad os appropinquent, introspiciant, & aliquantum immergantur, quousque possunt spiritum continentes: nam ex aspectu deprehendimus suffocatricis cujusdam affectionis indicium; sive omnes ita eo implentur spiritu, sive ii duntaxat, qui circa templum agunt, & sive divina id fiat providentia, ut par est in divinis furoribus, sive remediis quibusdam adversantibus pesti ei. Quod Solymos esse dicant Caballenses: & sane tumulus, qui C Telmessensi promontorio imminet, Solymos vocatur, & ipsi Telmessenses Solymi dicuntur. Prope est & Bellerophontis vallum, & Pisandri sepulchrum, filii ejus, qui in bello contra Solymos gesto cecidit. " Solymos contra pugnantem stravit &c. Quod Cibyratica inter maximas totius Asiæ præfecturas habeatur. Quatuor linguis usi sunt Cibyratæ, Pisidica, Solymorum, Græca, Lydia. Quod Cibyræ id proprium sit, ferrum facile ibidem tornari.

a In libb. MSS. *Strabonis* καθορᾶσθαι. teste Casaubono. b *Al.* δρύφρακτον & δύφρακτον. c Ita & *Strab.* verum νουμηνίαις legisse videtur ejus *Interpres.* d Συνέχοντα *Strab.* e Εἴτε πάντων τῶν οὕτω πεπηρωμένων τοῦτο apud *Strabonem* legit *Casaub.* quem vide in *Comment.* pag. 232. f Apud *Strabonem* Τερμήσσεως & mox Τερμησσεῖς. g *Strab.* p. 631. *B. C.*

CHRE-

CHRESTOMATHIÆ
EX
STRABONIS GEOGRAPHICORUM
LIBRO XIV.

QUOD Ionum coloniæ dux fuerit Androclus Codri Athenarum regis filius, postmodum Æolicæ. Is Ephesum condens, eam Ioniæ regiam constituit. Sunt autem Ionum civitates hæ: Miletus, Myus, Lebedus, Colophon, Priene, Teos, Erythræ, Phocæa, Clazomenæ, Chius, Samus: in universum duodecim. Postmodum Smyrna fuit [in conventum] assumta. Quod Apollinis oraculum apud Branchidas in Mileto sit. Quod quæ nunc Samos appellatur insula Ionica, prius dicta fuerit Parthenias, deinde Anthemus, inde Melamphylus, tandem Samos. Quod Samos adeo sit ferax, ut eam laudantes soleant accommodare ei proverbium, " Fert & avium lac. Quod ob Sylosontis Samiorum tyranni amarulentiam Samos adeo viris fuerit destituta, ut proverbium inde natum sit, " Sylosontis opera locus amplus est. Quod Athenienses per Periclem Samo potiti, colonos in eam miserint: è quorum numero Neocles fuit Epicuri Philosophi pater, ludi magister litterarii. Is in Samo nutritus, ad pubertatem accessit Athenis, cum Menandro comico. Quod Creophylus hospes Homeri Samius fuerit. Illud κρεω cum ω scribitur. Quod Agamemnon Pygela condiderit: fuit autem à parte eorum qui ipsi suberant habitatum. Contigit enim quosdam illorum natium dolore correptos esse; & calamitatibus defatigatos illic permansisse: atque inde locum Pygela nominatum fuisse. Quod post Trojæ excidium Calchas vates cum Amphilocho Amphiarai F. pedestri itinere Colophonem venerit: cumque apud Clarum in vatem se meliorem incidisset, Mopsum Mantûs F. quæ Teiresiæ fuit filia, præ mœrore vita excesserit. Hesiodus autem etiam carmine hunc sermonem ita refert:

A

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ
ΕΚ ΤΩΝ
ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΥ ιδ.

ΟΤΙ [a] τῆς τῶν Ἰώνων ἀποικίας ἦρξεν Ἄνδροκλος υἱὸς Κόδρου τοῦ Ἀθηναίων βασιλέως, ὕστερον τῆς Αἰολικῆς· ὃς Ἔφεσον κτίσας, βασίλειον τῆς Ἰωνίας αὐτὴν ἀπέδειξεν. εἰσὶν δὲ
B Ἰώνων πόλεις αἵδε· Μίλητος, Μυοῦς, Λέβεδος, Κολοφὼν, Πριήνη, Τέως, Ἐρυθραὶ, Φωκαῖα, Κλαζομεναὶ, Χίος, Σάμος· ὁμοῦ ιβ'. ὕστερον δὲ, Σμύρνα προσελήφθη. ΟΤΙ [b] τὸ ἐν Βραγχίδαις μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐν Μιλήτῳ ἐστίν. ΟΤΙ [c] ἡ νῦν Σάμος νῆσος Ἰωνικὴ, ἐκαλεῖτο πρότερον Παρθενιάς· εἶτα Ἀνθεμοῦς· εἶτα Μελάμφυλος· εἶτα Σάμος. ΟΤΙ ἡ Σάμος τοσοῦτόν ἐστιν εὔφορος, ὥστε οἱ ἐπαινοῦντες αὐτὴν λέγουσι περὶ αὐτῆς καὶ τὸ παροιμιῶδες, " Φέρει καὶ ὀρνίθων γάλα. ΟΤΙ [d] διὰ τὴν Συλοσῶντος πικρίαν, τοῦ Σα-
C μίων τυράννου, ἐλιπανδρησεν ἡ Σάμος, ὡς καὶ παροιμίαν γενέσθαι διὰ τοῦτο λέγουσαν, " Ἕκητι Συλοσῶντος εὐρυχωρίη. ΟΤΙ Ἀθηναῖοι διὰ Περικλέους Σάμου κυριεύσαντες, κληρούχους [e] ἐν αὐτῇ ἔπεμψαν· ὧν ἦν Νεοκλῆς ὁ Ἐπικούρου πατὴρ τοῦ φιλοσόφου, γραμματοδιδάσκαλος ὤν· τραφεὶς δ' ἐν Σάμῳ, ἐφήβευσεν Ἀθήνησι, σὺν Μενάνδρῳ τῷ κωμικῷ. ΟΤΙ Κρεώφυλος ὁ Ὁμήρου ξένος, Σάμιος ἦν· τὸ δὲ κρεὼ διὰ τοῦ ω. ΟΤΙ [f] τὰ Πύγελα Ἀγαμέμνων ἔκτισεν· ᾠκίσθη δὲ ὑπὸ μέρους τῶν ἐκείνου λαῶν. πυγαλγίας γάρ τινας γενέσθαι αὐτῶν συνέβη·
D κάμνοντας δὲ τῷ πάθει αὐτοῦ μεῖναι, καὶ τὸν τόπον Πύγελα κληθῆναι. ΟΤΙ [g] μετὰ τὴν Τροίας ἅλωσιν, Κάλχας ὁ μάντις μετ' Ἀμφιλόχου τοῦ Ἀμφιαράου πεζῇ εἰς Κολοφῶνα ἀφίκετο· περιτυχὼν δὲ κρείττονι ἑαυτοῦ μάντει κατὰ τὴν Κλάρον, Μόψῳ τῷ Μαντοῦς τῆς Τειρεσίου θυγατρὸς, διὰ λύπην ἀπέθανεν. ὁ δὲ Ἡσίοδος καὶ διὰ μέτρου τὸν λόγον ἐκφράζει οὕτως·

a *Strab.* p. 632. C. 633. *A. B. C.* b *Strab.* pag. 634. C. D. c *Strab.* p. 637. *B. C. D.* d *Strab.* p. 638. *C. D.* Διὰ τὴν Συλοσῶντος πικρίαν) Ita in *Excerptis* ex *Heraclide* de Politiis: Τὴν δὲ πολιτείαν τῶν Σαμίων Συλοσῶν ἠρήμωσεν, ἀφ' οὗ καὶ ἡ παροιμία, ἕκητι Συλοσῶντος εὐρυχωρίη. e Malim εἰς αὐτήν. f *Strab.* pag. 639. C. g *Strab.* pag. 642. *C. D.*

a In

"Θαῦμα μ' ἔχει κατὰ θυμὸν [a] ὅσσους ἐρινειὸς ὀλύνθους "Οὗτος ἔχει, μικρός περ ἐών, εἴποις δ' ἂν ἀριθμόν. τὸν δ' ἀποκρίνασθαι· ὅτι, "[b] Μύριοί εἰσιν ἀριθμὸν, ἀτὰρ μέτρον γε μέδιμνος, "Εἷς δὲ περισσεύει, τὸν ἐπελθέμεν οὐκ ἐδύναιο. "Ὣς φάτο, καί σφιν ἀριθμὸς ἐτήτυμος εἴδετο μέτρου, "Καὶ τότε δὴ Κάλχανθ' ὕπνος θανάτοιο κάλυψεν. [c] Φερεκύδης δέ φησιν, σῦν προβαλεῖν ἔγκυον τὸν Κάλχαντα, [καὶ ἐρωτῆσαι] πόσους ἔχει χοίρους· τὸν δ' εἰπεῖν, ὅτι τρεῖς, ὧν ἕνα θήλειαν· ἀληθεύσαντος δ' ἀποθανεῖν. ΟΤΙ Κολοφώνιοι τοσαύτην αὔξησιν ἔλαβον κατά τε γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, ὥστε ὅπου ἂν ῥέψειαν ἢ ψήφῳ ἢ συμμαχίᾳ πεζικῇ ἢ ἱππικῇ ἢ ναυτικῇ, πέρας εὐθὺς ἐπιφέρεσθαι τῷ ἔργῳ· ὡς ἐξ ἐκείνου καὶ παροιμίαν γενέσθαι, τὸν Κολοφῶνα ἐπέθετο, ἀντὶ τὸ πέρας. ΟΤΙ [d] παροιμία ἐστὶν, "Τοῦδ' ἄρ ὁ Κωρυκαῖος ἠκροάζετο, ὅταν δοκῇ τις δι' ἀπορρήτων πράττειν ἢ λαλεῖν, μὴ λανθάνῃ δὲ διὰ τοὺς κατασκοποῦντας καὶ φιλοπευστοῦντας τὰ μὴ προσήκοντα· ὅπερ οἱ Κωρυκαῖοι λῃσταὶ ἐποίουν, ἐν τοῖς λιμέσιν τοὺς καταίροντας ἐρωτῶντες, τί φέροιεν ἐν τοῖς πλοίοις. ΟΤΙ [e] Ἀναξαγόρας ὁ φυσικὸς, Ἀναξιμένους μὲν ἦν ὁμιλητὴς τοῦ Μιλησίου· [f] διήκουσε δὲ τούτου Ἀρχέλαος ὁ φυσικὸς, καὶ Εὐριπίδης ὁ ποιητής. ΟΤΙ [g] παρὰ τὸ τῆς Σμύρνης τεῖχος ῥεῖ ὁ Μέλης ποταμός. ΟΤΙ Δολοβέλλας Τρεβώνιον ἐν Σμύρνῃ ἐκπολιορκήσας ἀνεῖλεν, ἕνα τῶν δολοφονησάντων Καίσαρα τὸν θεόν. ΟΤΙ [h] τέσσαρές εἰσιν Ληθαῖοι ποταμοί. ὅ, τε πρὸς τῇ Μαγνησίᾳ, τῇ πρὸς Μαιάνδρῳ· ὅ, τε ἐν Γόρτυνι, τῇ Κρήτης πόλει· καὶ ὁ ἐν Τρίκκῃ, τῆς Θετταλίας πόλει, ἐφ' ᾧ Ἀσκληπιὸς γεγένηται· καὶ ὁ ἐν τοῖς [i] Ἑσπερίταις Λίβυσιν. ἡ δὲ Μαγνησία πόλις ἐγγὺς τοῦ Ληθαίου ἐστὶν πρὸς Μαιάνδρῳ· ἐφ' ᾧ σταυρωθῆναί φασιν Δαφίταν τὸν γραμματικὸν, λοιδορήσαντα τοὺς Περγαμηνοὺς βασιλέας διὰ διστίχου· "Πορφύρεοι μώλωπες ἀπορρινήματα γάζης "Λυσιμάχου, Λυδῶν ἄρχετε καὶ Φρυγίης. ΟΤΙ [k] Μάγνητες οἱ ἐν Ἀσίᾳ Ἀναξήνορα τὸν κιθαρῳδὸν ἐν εἰκόνι χαλκῇ ἀνέθηκαν, ἐπιγράψαντες· "Ἤ τοι μὲν τόδε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν ἀοιδοῦ, "Τοίου γ' οἷος ὅδ' ἐστι, θεοῖς ἐναλίγκιος [l] αὐδῆ· οὐ στοχασάμενος δ' ὁ ἐπιγράψας, τὸ τελευταῖον γράμμα τοῦ δευτέρου ἔπους παρέλιπεν, τοῦ πλάτους τῆς βάσεως μὴ συνεξαρκοῦντος·

A " Dic mihi (nam nostram tenet admiratio mentem) " Quot numero grossos parva hæc habeat caprificus. Hunc vero respondisse, " Mille tibi decies numerus, mensura medimnus, " Atque unus superat, quem non comprendere possis. " Dixit, & inventus numerus mensuraque certa est, " Continuo & mortis Calchanti somnus obortus. Pherecydes autem ait, prægnante sue oblata, Calchantem interrogasse, quot porcos haberet; hunc respondisse, tres & de his unam femellam: idque re comprobante, illum obiisse. Quod Colophonii aliquando marinis opibus & terrestribus tantum excelluerint, ut in B quamcunque partem sive suffragio, sive auxilio equestri aut pedestri, aut navibus incubuissent, finis operi imponeretur: adeo ut proverbium inde sit natum, Colophonem imposuit, id est finem. Quod proverbium sit, " Nimirum & hocce Corycæus inaudiit, cum quispiam aliquod secreto aut facere aut dicere videtur, neque tamen lateat ob eos qui ad se nihil pertinentia speculari & explorare student: quod & Corycæi prædones in portubus facere solebant, interrogantes mercatores eò appellentes, quid in navibus portarent. Quod Anaxagoras physicus Anaximenis Milesii fuerit discipulus: præceptor autem fuit Archelai C physici, & Euripidis poetæ. Quod Meles fluvius juxta Smyrnæ murum labatur. Quod Dolobella Trebonium in Smyrna obsidione captum interemerit, unum de percussoribus divi Cæsaris. Quod quatuor sint Lethæi fluvii: unus juxta Magnesiam, quæ ad Mæandrum est sita; alius in Gortyne, oppido Cretæ; alius juxta Triccam, urbem Thessaliæ, ubi Æsculapius fuit natus; alius apud Libyas Hesperios. Cæterum urbs Magnesia prope Lethæum est juxta Mæandrum, ubi ferunt in crucem actum fuisse Daphitam grammaticum, quod hoc D carmine reges Pergamenos incessisset: " Purpurei vibices, fæx ultima divitiarum " Lysimachi, Lydos & Phrygiam regitis. Quod Magnetes in Asia Anaxenori citharœdo æneam imaginem erexerint cum hac inscriptione " Est operæ pretium talem exaudire canentem, " Qualis hic est, qui voce Deos exæquat & ode. Scriptor autem, spatio non satis considerato, ultimam secundi versus litteram prætermisit, cum basis latitudo non sufficeret.

a In *Ed. Bas.* ἐρινεὸς ὅσσους ὀλύνθους. b Vide *Schol.* ad *Lycophr.* vs. 426. c *Strab.* p. 643. *A.B.* d *Strab.* pag. 644. *D.* e *Strab.* p. 645. *D.* f Ita ex *Strabone.* In *Ed. Bas.* διδάσκαλος δὲ Ἀρχέλαος &c.

g *Strab.* pag. 646. *B.C.* h *Strab* pag. 647. *A.B.* i Ἑσπερίταις Ἴβηρσι legendum censet *Casaubonus.* k *Strab.* p. 648. *B.C.* l Αὐδὴ in *Ed. Bas.*

Quæ res civitatis inscitiam prodidit scripturæ ambiguitate; cum non liqueat recto ne an dandi casu accipienda sit vox ΑΥΔΗ. nam multi dativos sine iota scribunt. Quod Stratonicus citharœdus, videns Caunios colore admodum viridi, dixit hoc illud esse quod poëta inquit, " Tale quidem genus est hominum, quale foliorum. Cum vero illum incusarent, quod urbem ut morbidam carperet; Ego, inquit, eam morbidam dicere ausim, ubi mortui ambulant? Quod Rhodii, bonis legibus instructi, maximam curam habuerint rerum navalium. Unde permulto tempore maris imperium obtinuerunt, & latrocinia sustulerunt, atque Romanis amici fuere & regibus quicunque Romanorum & Græcorum forent studiosi: unde suis legibus vixerunt, atque permultis donariis urbs eorum honestata fuit, è quibus optimum fuit Colossus solis, quem poëta, qui Iambicum fecit carmen, sic describit: " Colossum solis quandoque septemdecem " Chares fabrefecit cubitorum Lindius. Quod Protogenes in Rhodo perdicem pinxerit tam feliciter, ut perdices cicures accedentes pipirent, multitudinemque spectantium oblectarent, homines autem admiratione inhiarent. Quod in Rhodo tanta fuerit de plebe cura, ut legem sanxerint, qua divites singulis diebus pauperes alere tenerentur, cogentes munera quædam civitatis peragere. Quod in Rhodo stationes quædam navium fuerint absconditæ & clanculariæ, quas qui inspicere audebant morte multabantur. Quod quemadmodum in Cyzico & Massilia, sic etiam in Rhodo instrumentorum & machinarum fuerint officinæ. Quod Rhodii, & Halicarnassei, & Cnidii, & Coi, Dores sint. Quod Rhodus prius Ophiussa fuerit appellata, & Stadia: deinde Telchinis, à Telchinibus eam insulam incolentibus; quos nonnulli fascinatores & maleficos dicunt, quod stygiam aquam sulphure admixtam animalibus & stirpibus perniciei gratia inspergerent. Sunt qui dicunt, eos artifices mechanicos primos exstitisse, qui æris & ferri ex metallis generationem repererint. Venerunt è Creta in Cyprum, inde in Rhodum. Quod post Telchinas Heliadæ (ut fabulæ tradunt) insulam occupaverint, quorum uni Cercapho filii nati fuerunt tres, Lindus, Jalysus, Camirus: qui urbes de suis nominibus dictas condidere. Quod Rhodi ambitus stadiorum sit 720. Quod Atabyris mons

A ὥστε τῆς πόλεως ἀμαθίαν καταγινώσκειν παρέσχε, διὰ τὴν τῆς γραφῆς ἀμφιβολίαν, εἴτε τὴν ὀρθὴν πτῶσιν δεῖ νοεῖν ἐπὶ τοῦ ΑΥΔΗ, εἴτε τὴν δοτικήν· πολλοὶ γὰρ χωρὶς τοῦ ι γράφουσι τὰς δοτικάς. ΟΤΙ [a] Στρατόνικος ὁ κιθαρῳδὸς, ἰδὼν τοὺς Καυνίους χλωροὺς, τοῦτο ἔφη εἶναι τοῦ ποιητοῦ· " Οἵη περ φύλλων γενεὴ, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν. μεμφομένων δὲ τῶν Καυνίων, ὡς σκώπτοιτο αὐτῶν ἡ πόλις ὡς νοσερά· ἐγὼ, ἔφη, ταύτην θαῤῥήσαιμ' ἂν λέγειν νοσερὰν, ὅπου καὶ οἱ νεκροὶ περιπατοῦσιν; ΟΤΙ [b] Ῥόδιοι, εὔνομοι ὄντες, ἐπεμελήθησαν μάλιστα περὶ τὰ ναυτικά· ἀφ' ὧν ἐθαλαττοκράτησαν χρόνον πολὺν, καὶ τὰ λῃστήρια B καθεῖλον, καὶ Ῥωμαίοις ἐγένοντο φίλοι, καὶ τῶν βασιλέων τοῖς φιλορωμαίοις τε καὶ φιλέλλησιν· ἀφ' ὧν αὐτόνομοι διετέλεσαν, καὶ πολλοῖς ἀναθήμασιν ἡ πόλις αὐτῶν ἐκοσμήθη· ὧν ἄριστος ὁ τοῦ ἡλίου κολοσσὸς, ὅν φησιν ὁ ποιήσας τὸ ἰαμβεῖον, [c] οὕτως· " Κολοσσὸν ἡλίου ποθ' ἑπτάκις δέκα, " Χάρης ἐποίει πηχέων ὁ Λίνδιος. ΟΤΙ Πρωτογένης ἔγραψεν ἐν Ῥόδῳ πέρδικα, ὃς τοσοῦτον ἦν εὐδόκιμος, ὥστε οἱ τιθασοὶ πέρδικες ἐρχόμενοι ἐφθέγγοντο καὶ ὀχλαγώγουν, οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐκεχήνεσαν. ΟΤΙ [d] ἐν Ῥόδῳ τοσοῦτον ἦν τὸ δημοκηδικὸν καὶ προνοητικὸν, ὥστε C νόμον ἔθεντο, ἵνα οἱ πλούσιοι καθ' ἑκάστην τρέφωσι τοὺς πένητας, τῶν ἀναγκαίων τι ἐργάζεσθαι ἀναγκαζομένους. ΟΤΙ ἐν Ῥόδῳ ἦσαν τινα τῶν ναυστάθμων κρυπτὰ καὶ ἀπόῤῥητα, ἃ ὁ τολμήσας ἰδεῖν θανάτῳ ἐζημιοῦτο. ΟΤΙ ὥσπερ ἐν Κυζίκῳ καὶ ἐν Μασσαλίᾳ, οὕτως καὶ ἐν Ῥόδῳ ἐσπούδαστο κοινῇ ἡ ὀργανοποιΐα καὶ ἡ μηχανοποιΐα. ΟΤΙ Ῥόδιοι, καὶ Ἁλικαρνασσεῖς, καὶ Κνίδιοι, καὶ Κῷοι, Δωριεῖς εἰσιν. ΟΤΙ [e] ἡ Ῥόδος ἐκαλεῖτο πρότερον Ὀφιοῦσσα, καὶ Σταδία· εἶτα Τελχινὶς, ἀπὸ τῶν οἰκησάντων Τελχίνων τὴν νῆσον· οὓς οἱ μὲν γόητάς φασιν εἶναι καὶ βασκάνους, θείῳ D [f] καταῤῥαίνοντας τὸ τῆς στυγὸς ὕδωρ, ζώων τε καὶ φυτῶν ὀλέθρου χάριν. οἱ δὲ, τεχνίτας μηχανικοὺς πρώτους εὑρόντας χαλκοῦ τε καὶ σιδήρου γένεσιν ἐκ μετάλλων. ἦλθον δ' ἐκ Κρήτης εἰς Κύπρον, εἶτα εἰς Ῥόδον. ΟΤΙ [g] μετὰ τοὺς Τελχῖνας οἱ Ἡλιάδαι μυθεύονται κατασχεῖν τὴν νῆσον· ὧν ἑνὸς Κερκάφου γενέσθαι παῖδας γ'. Λίνδον, Ἰήλυσον, Κάμειρον, τοὺς καὶ τὰς πόλεις κτίσαντας ἐπωνύμους. ΟΤΙ [h] τῆς Ῥόδου ἡ περίμετρος σταδίων ἐστὶν [i] ψκ'. ΟΤΙ Ἀτάβυρις ὄρος

a *Strab.* p. 651. D. b *Strab.* p. 652. C. D. c Ὅτι apud *Strab.* in quo etiam desiderantur Κολοσσὸν ἡλίου ποθ'. d *Strab.* p. 652. D. p. 653. A. B. e *Strab.* p. 653. D. f Ita ex *Strab.* In *Ed. Bas.* καταῤῥέοντας. g *Strab.* p. 654. A. B. h *Strab.* p. 655. A. B. C. D. i Ἐνακοσίων εἴκοσιν *Strab.*

ὑψηλότατον τῶν ἐν Ῥόδῳ, ἱερὸν Διὸς Ἀταβυρίου. ΟΤΙ ὁ Ποσειδώνιος ἐπολιτεύσατο μὲν ἐν Ῥόδῳ, καὶ ἐσοφίστευσεν· ἦν δὲ Ἀπαμεὺς, ἐκ τῆς Συρίας. ΟΤΙ Διονύσιος ὁ Θρᾷξ, καὶ Ἀπολλώνιος ὁ τοὺς Ἀργοναύτας ποιήσας, Ἀλεξανδρεῖς μὲν ἦσαν, ἐκαλοῦντο δὲ Ῥόδιοι. ΟΤΙ [a] Εὔδοξος ὁ μαθηματικὸς Κνίδιος ἦν, Πλάτωνος μαθητής. ΟΤΙ ἡ Ἁλικαρνασσὸς πόλις τὸ βασίλειον ἦν τῶν τῆς Καρίας δυναστῶν, καλουμένη πρὶν Ζεφύρα· ἐνταῦθά ἐστιν ὁ τοῦ Μαυσωλοῦ τάφος, ἓν τῶν ζ. θεαμάτων, ὅπερ Ἀρτεμισία τῷ ἀνδρὶ κατεσκεύασεν. Ἡρόδοτος δὲ ἐντεῦθεν ἦν, ὃν ὕστερον ἐκάλεσαν Θούριον, διὰ τὸ κοινωνῆσαι τῆς εἰς Θουρίους ἀποικίας. ΟΤΙ [b] Ἑκατόμνῳ τοῦ Καρῶν βασιλέως ἦσαν υἱοὶ τρεῖς, Μαυσωλὸς, καὶ Ἰδριεὺς, καὶ Πιξώδαρος· καὶ θυγατέρες δύο, ὧν τῇ πρεσβυτέρᾳ Ἀρτεμισίᾳ Μαυσωλὸς συνῴκησεν, τῇ δὲ Ἄδᾳ ὁ δεύτερος ἀδελφὸς Ἱδριεύς. μετὰ δὲ θάνατον Μαυσωλοῦ, Ἀρτεμισία ἦρξεν· ἐκείνης δὲ ἀποθανούσης, Ἱδριεύς· ὃν διεδέξατο Ἄδα, ἡ ἀδελφὴ καὶ γυνή. ὁ δὲ Πιξώδαρος μηδίσας, καὶ προσλαβὼν σατράπην κοινωνὸν τῆς ἀρχῆς παρὰ Περσῶν, ἐξέβαλεν τὴν Ἄδαν· ἐλθόντος δὲ τοῦ Ἀλεξάνδρου, κατέφυγεν πρὸς αὐτὸν ἡ Ἄδα, καὶ υἱὸν θετὸν ἐποίησεν καὶ κληρονόμον, καὶ οὕτως τὴν Καρῶν ἀρχὴν ἀνέλαβεν. ΟΤΙ [c] περὶ τὸν Κράγον ὄρος τῆς Λυκίας τὰ κατὰ Χίμαιραν μυθολογοῦνται. ΟΤΙ [d] τὰ Σόλυμα ὄρη Πισίδων ἐστὶν, περὶ [e] Τερμισσὸν πόλιν. ΟΤΙ ἡ Κρόκος θηλυκῶς λέγεται. ΟΤΙ [f] ἀπὸ Σόλων τῆς Κιλικίας ἦν Χρύσιππός τε ὁ Στωϊκὸς, καὶ Ἄρατος. ΟΤΙ [g] τὸ παλαιὸν ἡ Ταρσὸς ἐσπούδασεν τοσοῦτον περὶ φιλοσοφίαν καὶ τὴν ἄλλην παίδευσιν, ὥστε καὶ Ἀθήνας καὶ Ἀλεξάνδρειαν ὑπερεβάλετο σχεδόν· οἱ δὲ μανθάνοντες ἦσαν Ταρσεῖς. ΟΤΙ ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, πορδαὶ δὲ γερόντων. ΟΤΙ [h] ὁ μὲν τῶν Πελοπιδῶν πλοῦτος ἀπὸ τῶν περὶ Φρυγίαν καὶ Σίπυλον μετάλλων γέγονεν· ὁ δὲ Κάδμου, περὶ Θρᾴκην καὶ τὸ Παγγαῖον ὄρος· ὁ δὲ Πριάμου, [i] ἐκ τῶν ἐν Ἀστύροις περὶ Ἄβυδον χρυσείων (ὧν καὶ νῦν ἔτι μικρὰ λείπεται, πολλὴ δὲ ἡ ἐκβολὴ καὶ τὰ ὀρύγματα σημεῖα τῆς πάλαι μεταλλείας·) ὁ δὲ Μίδου, ἐκ τῶν περὶ τὸ Βέρμιον ὄρος· ὁ δὲ Γύγου καὶ Ἀλυάττου καὶ Κροίσου, ἀπὸ τῶν ἐν Λυδίᾳ τῆς μεταξὺ Ἀταρνέως τε καὶ Περγάμου πολίχνης ἐρήμης, ἐκμεμεταλλευμένα ἐχούσης τὰ χωρία.

A fit excelſiſſimus è Rhodiis, Jovi Atabyrio ſacer. Quod Poſidonius Rhodi vixerit, & ſophiſticen exercuerit: fuit autem Apamienſis, ex urbe Syriæ. Quod Dionyſius Thrax, & Apollonius qui Argonautica ſcripſit, Alexandrini fuerint, quamvis Rhodii vocarentur. Quod Eudoxus mathematicus Cnidius fuerit, Platonis diſcipulus. Quod urbs Halicarnaſſus principum Cariæ regia ſedes fuerit, Zephyra prius appellata. Hoc loco eſt Mauſoli ſepulchrum, unum è ſeptem orbis ſpectaculis, quod Artemiſia marito conſtruxit. Hinc fuit Herodotus, quem deinde Thurium vocarunt, eo quod coloniæ in Thurios miſſæ fuiſſet particeps. B Quod Hecatomno Carum regi tres filii fuerint, Mauſolus, Hidrieus, & Pixodarus: item filiæ duæ, è quibus ſeniorem Artemiſiam Mauſolus duxit; Adam vero ſecundus frater Hidrieus. Poſt mortem Mauſoli Artemiſia imperavit: ea deinde mortua, Hidrieus, cui Ada & ſoror & conjux ſucceſſit. At Pixodarus cum Medicarum partium eſſet, ſatrapa è Perſis ad communionem imperii accito, Adam ejecit: adventante vero Alexandro ad eum confugit Ada, ac filium adoptivum fecit & hæredem, atque hoc pacto Carum imperium ſuſcepit. C Quod Crago Lyciæ monti fabula de Chimæra affingatur. Quod Solymi montes Piſidarum ſint, circa Termiſſum urbem. Quod κρόκος genere fœminino efferatur. Quod è Solis Ciliciæ fuerint Chryſippus Stoïcus & Aratus. Quod Tarſus olim adeo in Philoſophia ac cæteris diſciplinis ſeſe exercuerit, ut & Athenas & Alexandriam propemodum ſuperaret: qui vero ſtudia iſta coluerunt, Tarſenſes erant. Quod res juvenum ſint, conſulta virûm, crepitus ſeniorum. Quod Pelopidarum divitiæ à metallis circa Phrygiam & Sipylum provenerint: Cadmi vero è Thracia & monte Pangæo: D Priami ex auri fodinis quæ apud Abydum ſunt in Aſtyris (quorum exiguæ ſuperſunt reliquiæ, ſed multum terræ egeſtum ac foſſæ ſigna ſunt luculenta ſecturarum antiquarum:) Midæ autem è metallis quæ circa Bermium montem erant: Gygis, Alyattis, & Crœſi è Lydiæ metallis apud oppidulum deſertum, inter Atarneum ac Pergamum, ubi loca erant effoſſa ex metallorum inquiſitione.

a *Strab.* pag. 656. *A.B.C.D.* b Aut legendum Ἑκατόμνου, aut τῷ Καρῶν βασιλεῖ. c *Strab.* pag. 655. *D.* d *Strab.* p. 666 C. e Ita ex *Strabone*. In *Ed. Baſ.* Τελμησσόν. f *Strab.* p. 671. *D.* g *Strab.* p. 673. *D.* h *Strab.* p. 680. C. i Ita ex *Strabone*. In *Ed. Baſ.* τῶν Ἀσσυρίοις περὶ &c.

CHRE-

CHRESTOMATHIÆ EX STRABONIS GEOGRAPHICORUM LIBRO XV.

QUOD India rhombi figuram præ se ferat: cujus latus septentrionale Caucasus mons est, ab Aria incipiens usque ad terminum ejus maxime orientalem: hic mons Sacas terminat & Scythas & Seras septentrionem versus, Indos autem versus austrum. Latus occidentale Indus fluvius est, è Caucaso delatus, versus occidentem hybernum. Latus autem ipsius orientale & australe mare Rubrum est. Quod India tota fluminibus irrigetur; è quibus duo maximi sunt, Indus & Ganges, ac multo major Ganges. Quod Ganges fluvius, è montibus Caucasi ad austrum fluens, postquam campum attigerit, ad ortum redeat usque ad urbem maximam Palibothra, atque hoc modo tandem ad austrum in mare Rubrum exeat. Indus vero, duobus ostiis insulam Patalenen amplectens, in mare Rubrum egreditur. Quod multi imbres Indiam madefaciant, per quos linum seritur, & milium, & sesamum, & oryza, & bosmorus: hyberno autem tempore seritur triticum, hordeum, legumina, & fruges aliæ nobis ignotæ. Quod in mari Indico nascantur cete ancipitis vitæ, alia bobus, alia equis, alia aliis animalibus terrestribus similia. Quod bosmorus frumentum fit minus quam triticum, nascaturque inter amnes; torretur autem cum in area excutitur, sed jurant non prius ex area se elaturos, quam igni frixerint, idcirco ne semen exportetur. India multis terræ motibus concutitur, & flumina translata nonnunquam adjacentium urbium alias quidam submergunt, alias sterilitate & siti perdunt. Quod Indiæ fruges bis in anno proveniant, quæ seminantur inquam & quæ ex arboribus nascuntur: id fit tum ob imbrium copiam, tum ob solis vehementiam. Quod in quibusdam ramis arborum Indiæ lana nascatur propter

A ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΥ ιε'.

ΟΤΙ [a] ἡ Ἰνδικὴ σχῆμα ἔχει [b] ῥομβοειδές· ἧς τὸ μὲν βόρειον πλευρὸν ὁ Καύκασός ἐστιν τὸ ὄρος, ἀπὸ τῆς [c] Ἀρείας ἀρξάμενον ἕως τοῦ ἀνατολικωτάτου πέρατος, ὅπερ ὄρος διορίζει B Σάκας τε καὶ Σκύθας καὶ Σῆρας πρὸς βορρᾶν, Ἰνδοὺς δὲ πρὸς νότον· τὸ δὲ δυτικὸν πλευρὸν ὁ Ἴνδος ἐστὶν ποταμὸς, ῥέων ἐκ τοῦ Καυκάσου πρὸς δυσμὰς χειμερινάς· τὸ δὲ νότιον καὶ ἀνατολικὸν ἡ Ἐρυθρά ἐστιν θάλασσα. ΟΤΙ [d] πᾶσα ἡ Ἰνδικὴ ποταμοῖς ἐστιν κατάρρυτος· ὧν μέγιστοι δύο, Ἴνδος καὶ Γάγγης· ὧν πολὺ μείζων ὁ Γάγγης ἐστίν. ΟΤΙ ὁ Γάγγης ποταμὸς, ῥυεὶς ἐκ τῶν ὀρέων τῶν Καυκασίων πρὸς νότον, ἐπειδὰν ἅψηται τῶν πεδίων, ἀποστρέφει πρὸς ἀνατολὰς ἕως πόλεως μεγίστης [e] Παλίβοθρα, οὕτως πρὸς νότον αὖθις εἰς τὴν Ἐρυθρὰν βάλλει. ὁ δὲ Ἴνδος ποταμὸς, δυσὶ στόμασι τὴν Παταληνὴν νῆσον πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς C περιλαβὼν, ἐκδίδωσιν εἰς τὴν Ἐρυθράν. ΟΤΙ πολλοὶ ὄμβροι τὴν Ἰνδικὴν κατέχουσιν, ἐν οἷς λίνον σπείρεται, καὶ κέγχρον, καὶ σήσαμον, καὶ ὄρυζα, καὶ βόσμορον· τοῖς δὲ χειμερινοῖς καιροῖς, σῖτος, κριθὴ, ὄσπρια καὶ ἄλλοι καρποὶ, ὧν ἡμεῖς ἄπειροι. ΟΤΙ [f] περὶ τὴν Ἰνδικὴν θάλασσαν γίνεται κήτη ἀμφίβια· τὰ μὲν βουσὶ, τὰ δ' ἵπποις, τὰ δ' ἄλλοις χερσαίοις ἐοικότα. ΟΤΙ [g] ὁ βόσμορος [h] σῖτός ἐστιν μικρότερος πυροῦ· γίνεται δ' ἐν ταῖς μεσοποταμίαις. [i] φρύγεται δ' ἐπὰν ἀλοηθῇ, προομνυώτων μὴ ἀποίσειν ἄπυρον ἐκ τῆς ἅλω, τοῦ μὴ ἐξάγεσθαι σπέρμα. [k] ἡ δὲ Ἰν- D δικὴ σεισμοῖς πολλοῖς ἁλίσκεται, καὶ οἱ ποταμοὶ πολλάκις μετακοιτιζόμενοι τὰς παρακειμένας πόλεις, τὰς μὲν καταπλύζουσι, τὰς δὲ ἀκαρπία διαφθείρουσι καὶ δίψῃ. ΟΤΙ οἱ τῆς Ἰνδικῆς καρποὶ δίφοροί εἰσιν· οἵ τε σπαρτοὶ, καὶ οἱ τῶν δένδρων, διά τε τοὺς πολλοὺς ὄμβρους καὶ τοὺς ἰσχυροὺς ἡλίους. ΟΤΙ [l] ἐν τισι κλάδοις τῶν ἐν Ἰνδίᾳ δένδρων ἔριον ἐπανθεῖ,

a *Strab.* p. 689. *A. B.* b Vide *Dionysii* περιήγησιν ϛς. 1130. c Ἀριανῆς *Strab.* d *Strab.* pag. 690. *A. B. C.* e Πολίβαθρα in *Ed. Bas.* f *Strab.* pag. 691. *A.* g *Strab.* p. 692. *D.* h Σεπτός ἐστι μικρότερος &c. *Strab.* i Φρύγεται δ' ἐπ' ἂν ἀλωλισθῇ in *Ed. Bas.* k *Strab.* p. 693. *A. B. C.* l *Strab.* pag. 694. *D.* pag. 695. *A.*

A διὰ τὸ ἔνικμον τοῦ ξύλου, ἐξ ὧν σινδόνες γίνονται. ἔστιν δὲ καὶ φλοιὸς δένδρων ἐκεῖ, ἐξ ὧν ἱμάτια ποικίλα γίνεται. ἔστιν δὲ καὶ δένδρα παρ' αὐτοῖς μέλι ποιοῦντα ἄνευ ζώων, ἐξ ὧν οἱ φαγόντες μεθύσκονται. εἰσὶν δὲ ἄλλα ἐκεῖ δένδρα, ὧν τὰ φύλλα οὐκ ἐλάττω ἀσπίδος ἐστίν· ἄλλα δὲ ἕως ὀλίγων πηχῶν κλάδους αὐξήσαντα, εἶτα διὰ τὸ βάρος κάτω νεύειν αὐξόμενα ἕως τῆς γῆς· εἶτα ἐκεῖσε πάλιν ῥιζωθέντα αὖθις αὔξεσθαι πρὸς τὸ ἄνω· εἶτα αὖθις ἐπινεύειν, καὶ αὖθις ῥιζοῦσθαι, ὡς ἐοικέναι τὴν σκιὰν αὐτῶν οἰκίᾳ πολυστέγῳ. εἰσὶν δὲ καὶ δένδρα, ὧν τὰ στελέχη καὶ πέντε ἀνθρώποις [a] ἐστὶ δυσπερίληπτα. B ΟΤΙ ἱστορεῖ Ἀριστοτέλης, γυναῖκα Αἰγυπτίαν ἑπτάδυμα παιδία τετοκέναι· πολύτοκοι γὰρ αἱ τῶν Αἰγυπτίων γυναῖκες. ΟΤΙ [b] Ἀλεξάνδρου ἀφικομένου εἰς Τάξιλα πόλιν Ἰνδῶν, ξενισθέντος ὑπὸ τῶν ἐνοικούντων μεγάλως, καὶ μειζόνως αὐτοὺς εὐεργετήσαντος, οἱ Μακεδόνες ἐφθόνησαν φάντες· ὅτι οὐκ εἶχεν Ἀλέξανδρος, ὡς ἔοικεν, οὓς εὐεργετήσει, πρὶν ἢ διέβη τὸν Ἰνδόν. ΟΤΙ [c] οἱ πίθηκοι καὶ οἱ ἐλέφαντες ἀνθρωπόνουν εἰσὶν ζῶον· καὶ σημεῖον τούτου, αἱ ἐν πολέμῳ σὺν τάξει προσβολαὶ ἑκατέρων. ΟΤΙ οἱ πίθηκοι ὑπὸ Ἰνδῶν ἁλίσκονται οὕτως· C θέντες ὕδωρ πρὸ αὐτῶν, ἀπονίπτονται τὸ πρόσωπον, καὶ πλησίον ἕτερον τρύβλιον ἔχον ἰξὸν, ἀπονιψάμενοι δὲ ὑποχωροῦσιν· οἱ δὲ πίθηκοι καθήμενοι μετέωροι ἐπὶ δένδρου, καταβάντες μιμοῦνται, καὶ οὕτως ἀπονιπτόμενοι τοῦ ἰξοῦ ἁλίσκονται. καὶ ἑτέρως πάλιν· θυλάκους ὑποδοῦνται κενοὺς, καὶ ὑποχωροῦσι, πλησίον ἀφέντες ἑτέρους δασεῖς ἔσω κεχρισμένους· οἱ δὲ μιμησάμενοι ἁλίσκονται. ΟΤΙ [d] τινὲς τῶν Ἰνδῶν τοῖς [e] τεθνηκόσι συγκατακαίουσι τὰς γαμετὰς, ἵνα μὴ προφάσει μοιχείας ἐρῶσαι ἄλλων, φαρμακεύοιεν αὐτοὺς τοὺς γαμέτας. D ΟΤΙ [f] παρ' Ἰνδοῖς κύνες εἰσὶν ἀρετὰς ἔχοντες μεγάλας. Ἀλεξάνδρῳ γοῦν Σωπείθης ρν'. κύνας δοὺς, ἀποπείρας χάριν λέοντα προσβαλὼν, δύο αὐτῷ κύνας ἐπαφῆκεν· κρατουμένων δὲ αὐτῶν, ἑτέρους δύο ἐπαφῆκεν· ὡς δὲ ἐφάμιλλος ἦν ὁ ἀγὼν, ἐκέλευσεν ὁ Σωπείθης τὸν ἕνα κύνα ὑποχωρῆσαι· μὴ πειθομένου δὲ, τὸν μηρὸν ἐκέλευσεν ἐκτμηθῆναι τοῦ κυνὸς, καὶ οὕτως ἀργῶς πρότερον ἐξετμήθη ὁ μηρὸς, ἢ τοῦ δήγματος ὁ κύων μεθῆκεν· ἀλλ' ἔχετο τοῦ λέοντος,

A ligni humiditatem, ex qua sindones texuntur. Est & cortex quidam arboris illic, è quo vestes variæ conficiuntur. Item arbores apud eos sunt, absque animalibus mel conficientes, è quibus inebriantur esitantes. Sunt etiam arbores illic, quorum folia non sunt minora scuto: aliæ arbores sunt, quarum rami cum ad paucos cubitos excreverint reliquum incrementum pronum faciunt, deflexi quousque terram contingant: deinde terram ingressi radices agunt veluti propagines, mox rursus in truncum exeunt, à quo postquam aucti fuerint, inde flectuntur, & aliam propaginem efficiunt, B deinde aliam; & sic deinceps, ut ab una arbore umbraculum fiat, tabernaculo multis columnis innitenti simile. Sunt arbores aliæ, quarum stipitem vix quinque homines complecti queant. Quod Aristoteles tradat, mulierem quandam Ægyptiam septem geminos peperisse: nam Ægyptiorum uxores fœcundæ sunt. Quod Alexander cum Taxila appulisset, Indorum urbem, & ab incolis perhumaniter susceptus fuisset, atque ob id plurimum eis benefecisset, Macedones invidia moti dicebant, & Alexandrum non habuisse quibus benefaceret, priusquam Indum trajiceret. Quod simiæ & elephantes animalia sint ad hominis captum C proxime accedentia: cujus rei signum est insultus in bello ordine ab utrisque factus. Quod simiæ ab Indis hoc modo capiantur. Catinum aqua plenum in conspectu ponentes, faciem sibi ea abluunt, atque in propinquo aliud catinum visco plenum; cæterum ubi laverint, abeunt: at simiæ super arbore sedentes sublimes, descendunt inde, atque imitantur homines; eoque modo visco ablutæ capiuntur. Est & modus alius. Culleolos subligaculi modo induunt; inde discedunt, relictis aliis interius villosis: cæterum illæ imitantes id, capiuntur. Quod Indorum nonnulli una cum D maritis defunctis uxores comburant; ne per occasionem adulterii alios viros amantes, proprios veneno tollant. Quod apud Indos canes sint valentissimi. Sopithes itaque cum Alexandro dedisset canes centum quinquaginta, ut periculum de iis fieret, leone objecto duos canes immisit; qui cum impares certamini essent, alios duos solvit. Ubi jam æquatum erat certamen, Sopithes jussit ut unus ex canibus abstraheretur à morsu; & nisi pareret, crus amputaretur. Canis itaque prius sibi crus incidi passus est, quam morsum dimitteret; ac leonem retinuit,

a Εἶναι in *Ed. Bas.* Verum aut ἐστὶ reponendum, aut vox λέγεται subintelligenda. b *Strab.* p. 698. *B.* c *Strab.* p. 699. *A. B.* d *Strab.* p. 699. *D.* e *Sc.* ἀνδράσι. f *Strab.* p. 700. *A. B.*

donec obierit. Quod in India aër sit saluberrimus, vitæ autem longissimæ homines ipsi, ita ut supra centum & triginta vivant annos. Syssitia apud eos sunt, sicut apud Laconas. Auro non utuntur, neque argento: pro servis utuntur juvenibus. Nullam disciplinam exquisite discunt præter medicinam; tanquam aliæ, si ultra mediocritatem discantur, maleficos efficiant. Judicium iis non est, nisi cædis & contumeliæ, cum homo præstare non possit, ne iis adficiatur. Quæ vero in contractibus fiunt, ea penes nos sunt: itaque cavendum est, ne quis decipiatur, & non implendam esse urbem controversiis. Quod in India tigrides gignantur, magnitudine leonibus duplo majores, & robore longe præstantissimi. Quod in India lapides effodi dicant thureo colore, ficu dulciores: item serpentes membranaceis alis, & scorpios. Quod in India canes sint robustissimi, qui non ante morsum dimittant, quam aqua naribus infundatur: nonnullis præ vehementia in morsu oculos distorqueri ajunt, quibusdam etiam excidere: leonem & taurum à cane detineri; taurum mori rictu comprehensum, priusquam dimittatur. Quod in regione montana Indiæ Silas fluvius sit, in quo nihil innatat. Quod aëres quidam sint adeo tenues, ut nulla in eis volatilia invehantur. Fortasse autem exhalati vapores ad se trahunt, & quodammodo absorbent subvolantia; sicut electrum paleam, & sideritis ferrum ad se rapit: & fortassis aliquæ ejusmodi vires etiam in aqua sint. Quod Indorum multitudo in septem genera divisa sit; in quibus primi sunt philosophi, honoratissimi, paucissimique. Utuntur unoquoque eorum publice & privatim qui mactant & sacrificant, quique vaticinia scrutantur: ubi qui ter mendax deprehensus fuerit, ei per totam vitam ex lege silentium indicitur; qui vera dixerit, immunis & omni tributo exemtus habetur. Secundum genus est agricolarum, qui plurimi sunt & mansueti ob immunitatem militiæ: & cum regio tota sit regis, ipsi eam conductam excolunt, pacti mercedis loco quartam fructuum partem Tertium genus est pastorum ac venatorum, quibus solis venari & pecora pascere licet: hi vagi errabundique in tuguriis vitam degunt. Elephantes menses decem & septem uterum gestant: apud matrem annos sex aluntur: vivunt annis plusquam ducentis. Lybicis Indici majores sunt, & robustiores: hi rictu

A ἕως ἀπέθανεν. ΟΤΙ [a] ἐν Ἰνδίᾳ ὑγιεινότατος μὲν ὁ ἀήρ· μακροβιώτατοι δ' οἱ Ἰνδοὶ, ὥστε καὶ ὑπὲρ τὰ ρ λ'. ἔτη ζῆν. συσσίτια δ' ἐστὶν αὐτοῖς, ὡς τοῖς Λάκωσιν. τῷ δὲ χρυσῷ οὐ χρῶνται, οὐδὲ τῷ ἀργύρῳ· ἀντὶ δὲ δούλων, τοῖς ἐν ἀκμῇ χρῶνται. πλὴν δὲ τῆς ἰατρικῆς, ἄλλην οὐ κατορθοῦσιν ἐπιμελῶς ἐπιστήμην, ὡς ἂν κακουργουσῶν τῶν ἄλλων, εἰ πλέον τοῦ μετρίου διδάσκοιντο. δίκη δὲ παρ' αὐτοῖς οὐκ ἔστιν, πλὴν φόνου καὶ ὕβρεως· ταῦτα γὰρ οὐκ ἐφ' ἡμῖν ἐστιν παθεῖν. τὰ δ' ἐν τοῖς συμβολαίοις ἐφ' ἡμῖν· καὶ δεῖ πολυπραγμονεῖν πρότερον πρὶν ἐξαπατηθῇ τὶς, ἵνα μὴ δικῶν ᾖ πλήρης ἡ χώρα. ΟΤΙ [b] ἐν Ἰν-
B δίᾳ τίγριδες γίνονται, διπλάσιοι τῷ μεγέθει λεόντων, καὶ ἰσχυρότατοι δὲ πάντων μάλιστα λεόντων. ΟΤΙ φασὶν ἐν Ἰνδίᾳ λίθους ὀρύττεσθαι λιβανοχρόους, γλυκυτέρους σύκων· καὶ ὄφεις ὑμενοπτέρωτους καὶ σκορπίους. ΟΤΙ ἐν Ἰνδίᾳ ἀλκιμώτατοί εἰσιν κύνες, οὐ πρότερον μεθίεντες [c] τοῦ δήγματος, πρὶν ὕδωρ εἰς τοὺς ῥώθωνας αὐτῶν χυθῆναι· ἐνίους δὲ ὑπὸ προθυμίας ἐν δήγματι διαστρέφεσθαι τοὺς ὀφθαλμούς φασι, τοῖς δὲ καὶ ἐκπίπτειν· κατέχεσθαι δὲ καὶ λέοντα ὑπὸ κυνὸς καὶ ταῦρον· τὸν δὲ ταῦρον καὶ ἀποθανεῖν, κρατούμενον ἀπὸ τοῦ [d] ῥύγχους. ΟΤΙ [e] ἐν τῇ ὀρεινῇ τῆς Ἰνδικῆς [f] Σίλας ἐστὶν ποτα-
C μὸς, ᾧ οὐδὲν ἐπιπλεῖ. ΟΤΙ εἰσὶν ἀέρες λεπτοὶ, οἷς οὐδὲν ἐποχεῖται πτηνῶν. ἴσως δὲ καὶ οἱ ἀναφερόμενοι ἀτμοὶ ἐπισπῶνται φυσικῇ ὁλκῇ, καὶ οἷον ῥοφοῦσι τὰ ὑπερπετῆ, καὶ ὡς τὸ ἤλεκτρον τοῦ ἀχύρου καὶ ἡ μαγνῆτις τοῦ σιδήρου ἑλκτικά ἐστιν· τάχα δὲ καὶ καθ' ὕδατος τοιαῦταί τινες εἶεν ἂν δυνάμεις. ΟΤΙ [g] τὸ τῶν Ἰνδῶν πλῆθος εἰς ἑπτὰ μέρη διήρηται· ὧν πρῶτοι μὲν, οἱ φιλόσοφοι, ἐντιμότατοι καὶ ὀλίγιστοι. χρῶνται δ' αὐτοῖς δημοσίᾳ τε καὶ ἰδίᾳ θύοντές τε καὶ ἐναγίζοντες καὶ μαντευόμενοι· ὃς δ' ἂν τρὶς μαντευσάμενος ἀστοχήσῃ, ἀναγκάζεται
D διὰ βίου σιγᾶν· ὁ δὲ κατορθώσας, ἀτελὴς καὶ ἄφορος γίνεται. δεύτεροι δ' οἱ γεωργοὶ, πλεῖστοί τε ὄντες καὶ ἐπιεικεῖς, διὰ τὸ μὴ στρατεύεσθαι· ἔστιν δ' ἡ γῆ πᾶσα βασιλικὴ, μισθοῦ δ' αὐτὴν ἐπὶ τετάρταις ἐργάζονται τῶν καρπῶν. τρίτοι δ' οἱ ποιμένες καὶ θηρευταὶ, οἷς μόνοις ἔξεστιν θηρεύειν καὶ θρεμματοτροφεῖν, σκηνῖται ὄντες καὶ μετανάσται. [h] οἱ δ' ἐλέφαντες ι ζ'. μῆνας κατὰ γαστρὸς φέρονται· παρὰ δὲ τῇ μητρὶ ἓξ ἔτη τρέφονται· ζῶσι δ' ἔτη πλείω τῶν διακοσίων. τῶν δὲ Λιβυκῶν οἱ Ἰνδικοὶ μείζους τέ εἰσιν καὶ ῥωμαλεώτεροι· ταῖς γοῦν

a *Strab.* p. 700 C. *D.* p. 701. *A.* b *Strab.* p. 703. *A. B. C.* c Τὸ δηχθὲν *Strab.* d Πρότερον ἢ ἀφεθῆναι adjicit *Strab.* e *Strab.* p. 703. C. f Σιλίας *Strab.* g *Strab.* p. 703. *D.* p. 704. *A. B.* h *Strab.* p. 705. *B. C. D.*

A προβοσκίσιν ἐπάλξεις καθαιροῦσι, καὶ δένδρα ἀνασπῶσι πρόρριζα, διανιστάμενοι εἰς τοὺς ὀπισθίους πόδας. τοσοῦτον δ' εἰσὶν εὐπαθεῖς καὶ θυμόσοφοι, ὥστε καὶ [a] λιθάζειν μανθάνουσι, καὶ ὅπλοις χρῆσθαι, καὶ νεῖν· [b] οἱ δὲ χρυσοφόροι μύρμηκες, ὥσπερ οἱ ἀσπάλακες, ὀρύττουσι τὴν γῆν χρυσῖτιν οὖσαν, ἣν οἱ Ἰνδοὶ σοφίσμασίν τισιν ὑποκλέπτουσι· φοβοῦνται γὰρ μὴ ληφθέντες ὑπὸ τῶν μυρμήκων ἀπόλωνται· [c] καὶ γὰρ μέγεθος μὲν ἔχουσιν ὑπὲρ ἀλώπεκα, τάχος δὲ ὑπὲρ λαγῶν. οἱ δὲ ὄφεις, οἱ μὲν μικροὶ καὶ σπιθαμιαῖοι, ἀφύλακτοί τε εἰσὶν καὶ θανατώδεις· οἱ δὲ μεγάλοι καὶ ὑπὲρ τοὺς ιέ. πήχεις, δυνάμεως περιουσίᾳ πάλιν ἀφόρητοι· B ἐπαοιδαῖς δὲ καὶ βοτανῶν ῥίζαις ἰῶνται. [d] κροκόδειλοι δ' εἰσὶν ἐν τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ, μικρότεροι τῶν [e] Νειλώων. [f] τέταρτοι δ' εἰσὶν, οἱ χειρώνακτες καὶ κάπηλοι. πέμπτοι δ' οἱ πολεμισταὶ, οἵτινες τὰ μὲν ἄλλα ἔτη εὐπαθοῦσιν, σιτιζόμενοι προῖκα, ἐν δὲ τοῖς πολέμοις ἐξέρχονται. ἕκτοι δ' οἱ Ἔφοροι, οἵτινες ἐπισκοποῦντες [g] λάθρα, ἀναγγέλλουσι ταῖς ἀρχαῖς τὰ εὖ ἢ κακῶς πραττόμενα. ἕβδομοι δ' οἱ σύνεδροι καὶ σύμβουλοι τοῦ βασιλέως, ἐξ ὧν τὰ ἀρχεῖα, καὶ δικαστήρια, καὶ ἡ διοίκησις τῶν ὅλων. οὐ δεῖ δ' ἐξ ἄλλου γένους γαμεῖν, οὔτ' ἐπιτηδεύειν τι ἀντ' ἄλλου ἄλλο· οὐδὲ πλείους μεταχειρίζεσθαι τὸν αὐτὸν τέχνας, [h] πλὴν εἰ φιλοσοφεῖν μόνον. C ΟΤΙ [i] Ἰνδοὶ οἶνον οὐ πίνουσι, πλὴν ἐν θυσίαις μόνον· ἀλλ' ἀπὸ χυλοῦ ὀρύζης ποιοῦσι τὸ πόμα, οὐχὶ δὲ κριθῆς. ΟΤΙ Ἰνδοὶ τοσοῦτον ἁπλότητος μεταποιοῦνται, ὡς μηδὲ τὰ οἴκοι φυλάττειν· τὴν γὰρ ἀπιστίαν φασὶν πονηροδιδασκαλίαν εἶναι. ΟΤΙ Ἰνδοὶ ἀλήθειαν καὶ ἀρετὴν μάλιστα ἐπιτηδεύουσιν, καὶ ὁ ἁλοὺς ἐπὶ ψευδομαρτυρίᾳ ἀκρωτηριάζεται. ΟΤΙ τοὺς τῶν Ἰνδῶν βασιλεῖς γυναῖκες κομίζουσιν ἐπιμελόμεναι· ἐὰν δέ τις γυνὴ μεθύοντα βασιλέα ἀποκτείνῃ, τιμᾶται. ΟΤΙ [k] τῶν παρ' Ἰνδοῖς σοφῶν δύο γένη εἰσίν· ὧν οἱ μὲν Βραχμάνες εἰσὶν, οἱ δὲ Γερμάνες. D οἱ δὲ Βραχμάνες ἀπέχονται ἐμψύχων καὶ Ἀφροδισίων, [l] φιλομαθοῦντες ἐν ἀφθόνῳ διαθέσει· ὁ δ' ἀκροατὴς οὔτε χρέμψαιτο, οὔτε λαλῆσαι, οὔτε πτύσαι, ἀλλ' εὐτάκτως σιγᾷ· ἔτη δὲ λζ. οὕτως ζήσας ἕκαστος, ἀναχωρεῖ εἰς τὰ οἰκία, καὶ μετὰ ταῦτα ἐν εὐπαθείᾳ ζῇ, χρυσοφορῶν καὶ κρεῶν ἁπτόμενος.

propugnacula dejiciunt, & arbores radicitus evellunt in posteriores pedes erecti. Mansuescunt adeo & solertes sunt, ut lapidem jacere, & armis uti, & optime natare discant. Cæterum formicæ auriferæ, veluti talpæ, terram effodiunt auri frustis plenam, quam Indi dolo usi clam rapiunt; nam timent ne à formicis deprehensi interimantur: magnitudine enim sunt vulpibus majores celeritate lepores superant. Serpentes, parvi quidem & palmi longitudine, ob violentiam periculosi sunt: magni vero, quindecim cubitos excedentes, roboris potentia magis sunt timendi. Medentur illis incantationibus & radicibus herbarum. In Indo flumine crocodili sunt, minores quam qui in Nilo nascuntur. Quartum genus eorum est, qui artes exercent, & institores sunt. Quintum genus est bellatorum, qui reliquum tempus otiosi agunt, & gratis aluntur, sed belli tempore egrediuntur. Sexti sunt Ephori, qui clam inspicientes, regi omnia renunciant, quæ bene aut perperam aguntur. Septimi sunt consiliarii & assessores regis, à quibus & magistratus & judicia & rerum omnium administratio fit. Non licet cum alio genere connubia contrahere, nec ab unius generis institutis ad aliùs descendere; neque eundem simul se pluribus dare tractandis, nisi præterea philosophiæ. Quod Indi vinum non bibant, præterquam in sacrificiis: potum à succo oryzæ conficiunt, non autem hordei. Quod Indi tantum habeant simplicitatis, ut ne domus quidem custodiant: nam diffidentiam malorum ajunt magistram esse. Quod Indi veritatem & virtutem exerceant maxime, adeo ut qui super falso testimonio convictus sit, extremis partibus corporis multetur. Quod Indorum reges mulieres curent; & si qua mulier regem ebrium interemerit, honoribus afficitur. Quod sapientum apud Indos duo sint genera; quorum alii Brachmanes vocantur, alii Germanes. Brachmanes ab animalibus & Venere abstinent, feriis sermonibus intenti. Auditori non licet neque loqui, nec sternutare, nec exscreare; sed compositis moribus utens silet prorsus: & cum triginta & septem annos sic vixerit, in sua secedit, & laxius licentiusque vivit, aurum gestans, & carnibus animalium vescens.

a Λιθάζειν ἐπὶ σκόπον *Strab.* b *Strab.* pag. 706. *A. B.* C. D. c Καὶ γὰρ μέγεθος) Cl. *Is. Vossius* ad *Melam.* Lib. III. cap. 7. miratur narrationem *Herodoteam* de ingenti formicarum magnitudine tot gravissimis auctoribus placuisse: negat, ex tribus formicarum apud Indos generibus ullum canis magnitudinem adæquare. Illud tamen legas apud *Thuanum*, ad an. 1559. ex *Busbequii*, ut videtur, Ep. 4. de legatione Turcica: *nuncius &c. venit cum muneribus, inter quæ erat formica Indica canis mediocris magnitudine.* Quæ eludere videtur *Bochartus* in Hierozoico. *Colomesius* in Opusc. cap. 14. d *Strab.* p. 707. *A. B.* C. D. e Malim Νειλαίων. f *Strab.* p. 707. *B.* C. D. g Apud *Strab.* λάθρα ἀναγγέλλουσι &c. h Πλὴν εἰ τῶν φιλοσόφων τις εἴη. i *Strab.* p. 709. *B.* C. D. & p. 710. *A. B.* k *Strab.* p. 712. *A. B.* C. l Ἀκροώμενοι λόγων σπουδαίων *Strab.*

Quod Indi putent hanc vitam, quasi quendam hominum recens conceptorum statum esse: mortem vero partum in veram illam & beatam vitam, iis qui recte sunt philosophati: mundum hunc ortum & quandoque interiturum esse; item sphæricum esse: quodque conditor & administrator omnium Deus universum pervadit: & quod animæ immortales sint, & judicia apud inferos sint. Quod Germanes civilem partem philosophiæ tractent. Medicina utuntur, non ea quæ medicamentis, sed quæ victus ratione peragitur: ex medicamentis autem maxime unctiones probant & cataplasmata. Quod Indorum sapientes omnes constantiam exerceant, tum eam quæ in laboribus, tum quæ in tolerantia consistit, adeo ut totum diem in eodem gestu immoti perseverent. Quod qui sunt in Taxilis Indi defunctos absque sepultura projiciant. Quod sapientes Indorum, cum se morbo adfectos senserint, turpe id esse autumantes, igni sese è vita tollunt. Quod Porus quidam Indorum rex, ad D. Cæsarem dona miserit: hominem à puero brachia ab humeris truncatum; item viperas ingentes, ac serpentem cubitorum decem; item testudinem fluviatilem trium cubitorum, & perdicem vulture majorem. Quod ab Indo fluvio occasum versus Aria sit; ad austrum vero Arachosia, & Gedrosia: hæc quatuor habet latera, è quibus australe latus mare Rubrum efficit; orientale, Indus fluvius; occidentale, sinus Persicus; septentrionale, montes Tauri, qui Bagoi dicuntur & Parsynti. Longitudo maris stadiorum est 30000. Quod in mari Rubro cete nascantur cubitorum 72. Cyri regis sepulchro inscribitur, "Cyrus ego rex olim regum, conditus hic sum. Darii autem sepulchro ad hunc modum: Amicis fui amicus, eques & sagittator optimus, venatores superavi, & omnia facere potui. Quod Susis, vigente æstate, urbs ipsa tantum habeat aëris meridianum calorem, ut lacertæ & serpentes urbis vias transire non possint, sed in medio interceptæ concremantur. Aqua frigida aëri exposita illico calefit. Ajunt insuper hordeum in sole sparsum ita torreri, ut in furno cachrys solet; quapropter ad duo cubita terram tectis imponunt: domus ipsæ propter onus angustæ fiunt & longæ, cum longis trabibus careant, & magnis domibus indigeant propter æstum.

A ΟΤΙ [a] Ἰνδοὶ νομίζουσι τὸν μὲν ἐνθάδε βίον, ὡς ἂν ἀκμὴν κυομένων εἶναι· τὸν δὲ θάνατον, γένεσιν εἰς τὸν ὄντως βίον τὸν εὐδαίμονα τοῖς φιλοσοφήσασι· τὸν δὲ κόσμον γεννητὸν καὶ φθαρτόν φασιν, καὶ σφαιροειδῆ· καὶ ὅτι ὁ ποιήσας καὶ διοικῶν αὐτὸν θεὸς, δι' ὅλου διαπεφοίτηκεν αὐτοῦ· καὶ ὅτι αἱ ψυχαὶ ἀθάνατοί εἰσιν, καὶ τὰ ὑπὸ γῆν δικαιωτήρια. ΟΤΙ [b] οἱ Γερμάνες τὸ πολιτικὸν τῆς φιλοσοφίας μετέρχονται· τῇ δὲ ἰατρικῇ χρῶνται, οὐ τῇ διὰ φαρμάκων, ἀλλὰ τῇ διὰ διαίτης τὸ πλέον· καὶ τῶν φαρμάκων τὰ ἐπίπλαστα καὶ ἐπίχριστα εὐδοκιμεῖν. ΟΤΙ πάντες Ἰνδῶν οἱ σοφοὶ καρτερίαν ἀσκοῦσι, τήν τ' ἐν τοῖς πόνοις, καὶ τὴν ἐν ταῖς ἐπιμοναῖς·
B ὥστ' ἐφ' ἑνὸς σχήματος ἀκίνητον διατελέσαι τὴν ἡμέραν ὅλην. ΟΤΙ ἐν Ταξίλοις Ἰνδοὶ τοὺς τελευτήσαντας ἀτάφους ῥίπτουσιν. ΟΤΙ [c] οἱ παρ' Ἰνδοῖς σοφοὶ, ἡνίκα αἴσθωνται νοσούντων ἑαυτῶν, αἰσχρὸν τοῦτο ἡγούμενοι, ἐξάγουσιν ἑαυτοὺς τοῦ ζῆν διὰ πυρός. ΟΤΙ [d] Πῶρός τις Ἰνδὸς βασιλεὺς ἀπέστειλε πρὸς Καίσαρα τὸν θεὸν δῶρα· ἄνθρωπόν τε ἐξ ἀρχῆς [e] ἀποτετμημένον τῶν ὤμων, ἄχειρα· καὶ ἐχίδνας μεγάλας· καὶ ὄφιν πηχῶν ι'· καὶ χελώνην ποταμίαν, τριπήχυν· καὶ πέρδικα, μείζω γυπός. ΟΤΙ [f] πρὸς δυσμὰς τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ, ἥ τε Ἀρεία ἐστίν· καὶ πρὸς νότον, Ἀραχωσία, καὶ Γεδρωσία ἐστὶ, τετράπλευρον οὖσα· οὗ τὸ μὲν νότιον
C πλευρὸν, ἡ Ἐρυθρά· τὸ δὲ ἀνατολικὸν, ὁ Ἰνδός. τὸ δὲ δυτικὸν, ὁ Περσικὸς κόλπος· τὸ δὲ βόρειον, τὰ ὄρη τοῦ Ταύρου, ἃ καλεῖται [g] Βάγωα καὶ Πάρσυντα. τὸ δὲ μῆκος τῆς θαλάσσης, στάδιοι μύριοι γ'. ΟΤΙ γίνεται κήτη ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ, πηχῶν ὄντα οβ'. ἐπίγραμμα ἐπὶ τῷ τάφῳ Κύρου τοῦ βασιλέως· "Ἐνθάδ' ἐγὼ κεῖμαι Κῦρος, βασιλεὺς βασιλήων. ἐπὶ δὲ τοῦ Δαρείου, οὕτως· "Φίλος ἦν τοῖς φίλοις, ἱππεὺς καὶ τοξότης ἄριστος ἐγενόμην, κυνηγῶν ἐκράτουν, πάντα ποιεῖν ἠδυνάμην. ΟΤΙ [h] ἐν Σούσοις, τοσαύτην ἔχει τὴν τοῦ ἀέρος ἐν θέρει ἀκμάζοντι ἡ πόλις μεσημβρίας τὴν θέρμην, ὥστε καὶ τὰς σαύρας καὶ τοὺς ὄφεις ἐν
D τῇ πόλει διαβῆναι μὴ φθάνειν τὰς ἐν τῇ πόλει ὁδοὺς, ἀλλ' ἐν μέσαις περιφλέγεσθαι. ὕδωρ δὲ ψυχρὸν προτεθὲν ἐκθερμαίνεται παραχρῆμα. τὰς δὲ κριθάς φασιν, διασπαρείσας εἰς τὸν ἥλιον φρύγεσθαι, καθάπερ ἐν ἰπνῷ [i] τὰς κάχρυς· διὸ καὶ ταῖς στέγαις ἐπὶ δύο πήχεις τὴν γῆν ἐπιτίθεσθαι· ὑπὸ δὲ τοῦ βάρους ἀναγκάζεσθαι, στενοὺς μὲν, μακροὺς δὲ τοὺς οἴκους ποιεῖσθαι, ἀπορούντων μακρῶν δοκῶν, δεομένους διὰ τὸ πνῖγος μεγάλων οἰκιῶν.

a *Strab.* pag. 713. *A. B.* b *Strab.* pag. 713. *D.* c *Strab.* p. 716. *D.* d *Strab.* p. 719. *D.* e Forsan ἀποτετμημένων. f *Strab.* p. 720. *B.* g Βατώου ὄρους meminit *Ptol.* Lib. VI. cap. 17. & Παρσυήτῶν ὀρῶν cap. 18. adeo ut vel in *Epitomen* hanc vel *Ptolemæi* codices mendi aliquid irrepsisse suspicer. h *Strab.* pag. 731. *B. C.* i Τὰς κέγχρους *Strab.*

a *Strab.*

ἴδιον δέ τι πάσχει ἡ φοινικίνη δοκός· στερεὰ γὰρ οὖσα, παλαιουμένη οὐκ ἐς τὸ κατώτατον ἔνδοσιν λαμβάνει, ἀλλ' εἰς τὸ ἄνω μέρος κυρτοῦται τῷ βάρει, καὶ βέλτιον ἀνέχει τὴν ὀροφήν. ΟΤΙ [a] Πέρσαι ἀγάλματα καὶ βωμοὺς οὐχ ἱδρύονται· τιμῶσι δὲ ἥλιον, καὶ σελήνην, καὶ Ἀφροδίτην, καὶ πῦρ, καὶ γῆν, καὶ ἀνέμους, καὶ ὕδωρ. εἰ δέ τις εἰς πῦρ φυσήσειεν, ἢ νεκρὸν ἐπιθείη, ἢ ὄνθον, θανατοῦται παρ' αὐτοῖς· ῥιπίζοντες δὲ ἐξάπτουσι τὴν φλόγα. τῷ δ' ὕδατι, ἐπὶ λίμνην ἢ ποταμὸν ἢ κρήνην ἐλθόντες, βόθρον ὀρύξαντες, εἰς τοῦτον σφαγιάζονται, φυλαττόμενοι μή τι τοῦ πλησίον ὕδατος καθαροῦ αἱμαχθῇ, ὡς μιανοῦντες. ΟΤΙ [b] Πέρσαι εἰς ποταμὸν οὔτε οὐροῦσιν, οὔτε νίπτονται, οὔτε λούονται, οὔτε νεκρὸν ἐμβάλλουσιν, οὔτε τὶ μυσαρόν. ΟΤΙ ἆθλα πολυτεκνίας Πέρσαι προτιθέασιν. ΟΤΙ Πέρσαι μεθύοντες βουλεύονται περὶ τῶν μεγίστων, καὶ ἡγοῦνται ταῦτα βεβαιότερα τῶν ἐν νήψει. ΟΤΙ [c] πρῶτος Δαρεῖος ὁ μακρόχειρ φόρους ἔταξε φέρειν· πρὸ γὰρ αὐτοῦ, ἐξ ὧν ἑκάστη χώρα ἔφερεν, ἐτελεῖτο· οἷον σῖτος, ἵπποι.

A Trabes autem è palmæ arbore peculiare quiddam patiuntur: nam cum solidæ sint, quando inveterascunt, non flectuntur in inferiorum partem, sed in superiorem panduntur adversus onus, unde melius tectum sustinent. Quod Persæ nec statuas nec aras erigant. Solem venerantur, & Lunam, & Venerem, & ignem, & terram, & ventos, & aquam. Si quis in ignem inspirarit, aut mortuum quicquam aut cœnum immiserit, morte plectitur: ventilantes enim flammam excitant. Aquæ autem, ad lacum aut fluvium aut fontem accedentes, scrobem faciunt, ibique jugulant B hostiam, caventes ne aqua vicina contaminetur sanguine; sic enim omnia pollutum iri. Quod Persæ in fluvium neque mingunt, neque inde lavantur, nec abluuntur, nec mortuum injiciunt, nec alia quæ sunt immunda. Quod Persæ præmia proponunt iis, qui plures filios ediderint. Quod Persæ de maximis rebus consultent ebrii, putantes ea consilia esse firmiora, quam quæ in sobrietate fiunt. Quod Darius Longimanus primus omnium tributa instituerit: nam ante hunc quæ unaquæque regio producebat pendebantur; velut frumentum, C equi.

a *Strab.* p. 732. C. D. p. 733. *A.* b *Strab.* p. 733. C. c *Strab.* p. 735. *B.*

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ

ΕΚ ΤΩΝ

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΥ ιϛ'.

ΟΤΙ [a] Συρία καλεῖται, ἀπὸ Βαβυλῶνος μέχρι τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου, καὶ ἐκεῖθεν συνεχῶς μέχρι τοῦ Πόντου, τοῦτ' ἔστιν ἕως τῶν Λευκοσύρων, καὶ τῶν περὶ Ἀμισὸν τόπων· ὧν ἐν μέσῳ Καππαδόκαι ἀμφότεροι, οἵ τε ἐντὸς, καὶ ἐκτὸς Ταύρου ὄρους. ὁ δὲ Ταῦρος ἕως τοῦ Ἀμάνου διήκει ὄρους. ΟΤΙ ἡ Νῖνος πόλις τῶν Ἀσσυρίων πολὺ μείζων ἦν Βαβυλῶνος, κειμένη ἐν πεδίῳ τῆς Ἀτουρίας. ἡ δὲ Ἀτουρία πλησίον Ἀρβήλων ἐστὶν, μεταξὺ ἔχουσα τὸν Λύκον ποταμόν. ΟΤΙ [b] ἡ Βαβυλὼν τῆς Μεσοποταμίας τῶν

CHRESTOMATHIÆ

EX

STRABONIS GEOGRAPHICORUM

LIBRO XVI.

D QUOD Syria vocetur à Babylone usque ad sinum Illicum, atque inde continenter usque ad Pontum, id est, usque ad Leucosyros & loca circa Amisum: in quorum medio ambo Cappadoces sunt, tum qui intra, tum qui extra Taurum sunt. Cæterum Taurus usque ad Amanum montem porrigitur. Quod Ninus, urbs Assyriorum, longe fuerit Babylone major, in Aturiæ campo sita. Cæterum Aturia prope Arbela est, interjecto Lyco flumine. Quod Babylon Mesopotamiæ muri

a *Strab.* p. 737. *A.* C. b *Strab.* p. 738. *A.*

ambitum habeat stadiorum 385. crassitiem pedum 32. altitudinem vero inter turres cubitorum 50. turrium ipsarum 60. Unde & hoc de septem spectaculis unum dicitur: item hortus pensilis. Quod Babylon à Seleucia Mesopotamiæ distet stad. 300. Est autem hoc tempore deserta, Seleucia vero nomine caret: unde illud Comici de ipsa usurpare licet, quod de Megalopoli dicit, " Est magna solitudo nunc Megalopolis. Quod prope Arbela, urbem Assyriæ, facta sit ingens illa ac postrema pugna Alexandri adversus Darium, juxta vicum Gaugamela. Non longe abest Lycus fluvius, & urbs Demetrias; item naphthæ fons, & ignes. Quod Tigris, à mari usque ad Opim & Seleuciam, adverso flumine navigetur; Euphrates autem Babylonem usque stad. 3000. Quod regio, quæ circa Euphratem est, hordeum ferat supra trecenticuplum. E palma vinum illic fit, & acetum, & mel, & panis. Palmarum nucleis fabri ferrarii pro carbonibus utuntur: iidem in aqua macerati ovibus & bobus in pabulum dantur. Dicunt esse carmen quoddam Persicum, in quo CCCLX. palmæ utilitates numerantur. Quod juxta Babylonem multum nascatur bitumen: cujus aliud liquidum est, quod naphtha dicitur; aliud aridum, juxta Euphratem. Ex hac glebæ maximæ concreantur, ad ædificia idoneæ, quæ ex coctilibus lateribus fiunt. Porro liquidum, quod naphtham vocant, admirabilis est naturæ: nam igni admotum ipsum corripit; & si corpus eo illitum igni admoveris, deflagrat; exstinguitur autem luto, & aceto, & alumine, & visco, & aqua multa. Unde Alexander, experimenti gratia, in balneo puero cuidam naphtham illevit, ac lucernam admovit: deflagrans autem puer fere perierat, nisi circumstantes aqua multa infusa flammas evicissent. Quod varie id efferatur, haphthas haphtha & naphtha naphthas; tum fœminino genere tum masculino. Quod Adiabene Babyloniæ pars sit & provincia. Quod Tigris fluvius Thonitin lacum perfluat, per mediam ejus latitudinem: in alteram vero ripam perveniens cum multo sonitu terram subit, ac per magnum spatium ita lapsus, ut videri non possit, juxta Gordyæam rursus emergit. Quod

A κύκλον ἔχει τοῦ τείχους σταδίων τπε. πάχος δὲ τοῦ τείχους ποδῶν λβ΄. ὕψος δὲ, τῶν μὲν μεσοπυργίων, πήχεις ν΄. τῶν δὲ πύργων ξ΄. διόπερ καὶ τῶν ζ΄. θεαμάτων ἐστὶν, καὶ ὁ κρεμαστὸς κῆπος. ΟΤΙ [a] ἀπέχει Βαβυλὼν τῆς Σελευκείας τῆς ἐν Μεσοποταμίᾳ στάδια τ΄. καὶ ἔστιν νῦν ἔρημος μὲν ἡ Βαβυλὼν, ἀνώνυμος δὲ ἡ Σελεύκεια· ὥστε τοῦ κωμικοῦ ἐστιν ἐπ' αὐτῇ εἰπεῖν, ὅπερ ἐκεῖνος περὶ τῆς Μεγάλης πόλεως, "Ἐρημία [b] μεγάλη ἐστὶν ἡ Μεγάλη πόλις. ΟΤΙ [c] περὶ πόλιν Ἄρβηλα τῆς Ἀσσυρίας γέγονεν ἡ μεγάλη μάχη καὶ τελευταία Ἀλεξάνδρῳ πρὸς Δαρεῖον, περὶ Γαυγάμηλα κώμην·
B πλησίον δὲ καὶ ποταμὸς Λύκος, καὶ πόλις Δημητριὰς, καὶ ἡ τοῦ νάφθα πηγὴ, καὶ τὰ πυρά. ΟΤΙ [d] ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἀναπλέεται ὁ μὲν Τίγρις, ἕως Ὤπιδος καὶ Σελευκείας· ὁ δὲ Εὐφράτης, ἕως Βαβυλῶνος στάδια ,γ. ΟΤΙ [e] ἡ περὶ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν χώρα φέρει κριθὰς ὑπὲρ τὰ [f] τριακοσιάχοα. ἐκ δὲ τοῦ φοίνικος αὐτόθι γίνεται οἶνος, καὶ ὄξος, καὶ μέλι, καὶ ἄλφιτα· καὶ τοῖς τῶν φοινίκων πυρῆσι χρῶνται οἱ χαλκεῖς ἀντὶ ἀνθράκων. βρεχόμενοι δὲ τοῖς σιτιζομένοις προβάτοις καὶ βουσὶν τροφὴ γίνεται. φασὶν δὲ καὶ Περσικὴν ᾠδὴν εἶναι, ἐν ᾗ τὰς ἀπὸ τῶν φοινίκων ὠφελείας τξ΄. διαριθμοῦνται. ΟΤΙ [g] περὶ Βαβυλῶ-
C να γίνεται ἄσφαλτος πολλή· ἧς ἡ μὲν ὑγρὰ, καλουμένη δὲ νάφθα· ἡ δὲ ξηρὰ, πλησίον Εὐφράτου. καὶ γίνονται βῶλοι μεγάλαι ἐξ αὐτῆς, πρὸς τὰς οἰκοδομὰς ἐπιτήδειαι, τὰς διὰ τῆς ὀπτῆς πλίνθου. ἡ δὲ ὑγρὰ, ἡ καὶ ἄφθα, παράδοξον ἔχει τὴν φύσιν· [h] προσαχθεὶς γὰρ ὁ ἄφθας πυρὶ πλησίον [i] ἀναρπάζει τὸ πῦρ· κἂν ἐπιχρίσας αὐτῷ σῶμα προσαγάγῃς, φλέγεται. σβέννυται δὲ πηλῷ, καὶ ὄξει, καὶ στυπτηρίᾳ, καὶ ἰξῷ, καὶ ὕδατι πολλῷ. [k] πεῖρας δὲ χάριν Ἀλέξανδρος ἐν λουτρῷ προσέχεε παιδὶ τοῦ ἄφθα, καὶ προσήγαγεν λύχνον· φλεγόμενος δὲ ὁ παῖς παρ' ὀλίγον ἀπώλετο, πλὴν πολλῷ σφό-
D δρα καταντλοῦντες τῷ ὕδατι ἔσβεσαν. ΟΤΙ λέγεται καὶ ὁ ἄφθας καὶ ἡ ἄφθα, καὶ ἡ νάφθα [l] καὶ τὸ νάφθα. ΟΤΙ [m] ἡ Ἀδιαβηνὴ τῆς Βαβυλωνίας ἐστὶν μέρος καὶ ἐπαρχία. ΟΤΙ [n] ὁ Τίγρις διαρρεῖ τὴν [o] Θωνῖτιν λίμνην κατὰ πλάτος μέσην· καὶ διεκπεράσας ἐπὶ θάτερον χεῖλος, κατὰ γῆς δύεται μετὰ ψόφου πολλοῦ· ἐπὶ πολὺ τ' ἐνεχθεὶς ἀφανὴς, ἀνίσχει τῆς Γορδυαίας ἐγγύς. ΟΤΙ

a *Strab*. p. 738. *D*. b In *libb*. vulgatis *Strabonis*, μεγάλη ἐστιν. c *Strab*. pag. 737. *D*. pag. 738. *A*. d *Strab*. pag. 739. *D*. e *Strab*. p. 742. *D*. f Τριακοσιάχια *Strab*. g *Strab*. pag. 743. *A*. *B*. *C*. *D*. h Προσαφθεὶς *Strab*. i Ἀναρπάζει τὸ πῦρ) *Plutarchus* in vita Alexandri: οὕτως δὲ εὐπαθὴς πρὸς τὸ πῦρ ἐστιν &c. cognationem habet cum igne adeo magnam, ut, priusquam contingat flammam, interfusum aëra frequenter solo splendore circa flammam elucente accendat. k Πειρᾶς δὲ χάριν Ἀλέξανδρος) Experimentum hoc fusius describit *Plutarchus* ibid. l Καὶ ὁ νάφθας juxta *Strabonem*. m *Strab*. p. 745. *A*. n *Strab*. p. 746. C. *D*. o Θωπῖτιν in *Ed*. *Bas*.

A

τοσοῦτον ἐστὶν ὀξὺς ὁ Τίγρις, ὅτι τῆς λίμνης τῆς Θωνίτιδος ἁλμυρᾶς οὔσης καὶ ἰχθύων χωρὶς, οὐκ ἐπιμίγνυται αὐτῇ. ΟΤΙ ἀπὸ Θαψάκου ἕως Βαβυλῶνος στάδιοι ,δω'. ΟΤΙ [a] ἀπὸ τοῦ κατὰ Κομμαγηνὴν ζεύγματος, ὅπερ ἐστιν πόλις Σαμόσατα, καὶ ἔστιν ἀρχὴ τῆς Μεσοποταμίας, στάδιοι ,β ἕως Θαψάκου. ΟΤΙ ἡ μὲν Θάψακος τῆς Ἀραβίας ἐστὶν πόλις· ἡ δὲ Νικηφόριον τῆς Μεσοποταμίας· καὶ ἀπέχουσιν ἀλλήλων αἱ πόλεις, σταδίους ρ'. ΟΤΙ ἡ Μεσοποταμία φέρει τὴν [b] ἄφθαν καὶ τὸν γαγγίτην λίθον. ΟΤΙ μεταξὺ Εὐφράτου καὶ Τίγριδος ῥεῖ καὶ ἄλλος ποταμὸς, [c] Βασίλειος καλούμενος· καὶ περὶ τὴν Ἀνθεμουσίαν ἄλλος [d] Ἀβόρας ποταμός. ΟΤΙ [e] τὴν Συρίαν

B

ὁρίζει πρὸς ἄρκτους μὲν ἡ Κιλικία, καὶ τὸ Ἀμανὸν ὄρος. τὸ δὲ πλάτος ἀπὸ θαλάσσης ἐπὶ τὸν Εὐφράτην. εἰσὶν δὲ ἀπὸ τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου μέχρι τοῦ κατὰ Κομμαγηνὴν ζεύγματος, οἱ τὸ λεχθὲν πλευρὸν ἀφορίζοντες, [οὐκ] ἐλάττους τῶν υ'. σταδίων. [f] πρὸς ἕω δὲ τῷ Εὐφράτῃ καὶ τοῖς ἐντὸς τοῦ Εὐφράτου Σκηνίταις Ἄραψι· πρὸς δὲ νότον, τῇ εὐδαίμονι Ἀραβίᾳ καὶ τῇ Αἰγύπτῳ· πρὸς δύσιν δὲ τῷ Αἰγυπτίῳ τε καὶ Συριακῷ πελάγει, μέχρι Ἰσσοῦ. μέρη δ' αὐτῆς, ἀπὸ τοῦ Ἀμανοῦ ὄρους, Κομμαγηνὴ, Σελευκὶς, κοίλη [Συρία,] Φοινίκη, Ἰουδαία, καὶ αἱ λοιπαὶ ἐπαρχίαι. ΟΤΙ ἡ Κομμαγηνὴ ἔχει πόλιν ἐπίσημον Σαμόσατα. ἡ δὲ

C

Σελευκὶς καλεῖται τετράπολις· ἔχει γὰρ πολλὰς μὲν πόλεις, ἐπισήμους δὲ δ'. Σελεύκειαν τὴν Πιερίαν, ἀπὸ τοῦ κτίστου Νικάτορος· Ἀντιόχειαν τὴν ἐπὶ Δάφνῃ, ἀπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· Λαοδίκειαν, ἀπὸ τῆς μητρὸς αὐτοῦ· Ἀπάμειαν, ἀπὸ τῆς γυναικός. πάσας γὰρ ταύτας Σέλευκος ὁ Νικάτωρ ἔκτισεν. ΟΤΙ ὁ Ὀρόντης ποταμὸς ἐκ Μεσοποταμίας ὁρμηθεὶς, εἶτα ὑπὸ γῆν ἀφανισθεὶς, αὖθις ἐκδίδωσι περὶ τὴν Ἀπαμηνὴν, καὶ οὕτως εἰς τὴν κατὰ Σελεύκειαν ἐμβάλλει θάλασσαν. καὶ ἔστιν ἐκεῖ πλησίον ὄρος, Πιερία καλούμενον· εἶτα πρὸς νότον τὸ Κάσιον ὄρος, πλησίον Λαοδικείας πόλεως, ἔνθα Δολαβέλλας ὑπὸ Κασσίου πολιορκηθεὶς ἐτελεύτα.

D

ΟΤΙ [g] ἡ Ἀπάμεια πόλις Χεῤῥόνησος καλεῖται. καὶ ἔστιν ὑπό τε τοῦ ποταμοῦ Ὀρόντου, καὶ ὑπὸ τῆς ἐγγὺς οὔσης λίμνης μεγάλης, καὶ τῶν ἑλῶν. ἐκαλεῖτο δὲ Πέλλα πρότερον ὑπὸ τῶν πρὶν Μακεδόνων αὐτόθι οἰκησάντων· ὕστερον δ' ὁ Νικάτωρ Σέλευκος κτίσας αὐτὴν, ἐπὶ τῇ γυναικὶ ὠνόμασεν. ἐνταῦθα καὶ ὁ Νικάτωρ τοὺς φ'. ἐλέφαντας ἔτρεφεν· [h] καὶ ἱπποφόρβιον βασιλικὸν,

Tigris fluvius adeo sit velox, ut Thonitidi lacui, qui salsus est & piscibus caret, non misceatur. Quod à Thapsaco Babylonem usque sint stadia 4800. Quod à ponte juxta Commagenam, ubi urbs est Samosata, & initium Mesopotamiæ, usque ad Thapsacum stadia sint 2000. Quod Thapsacus Arabiæ urbs sit, Nicephorium vero Mesopotamiæ; & distant hæ urbes inter se stad. 100. Quod Mesopotamia naphtham ferat & Gangitem lapidem. Quod inter Euphratem & Tigrin alius etiam fluvius labatur, Basilius nomine: item juxta Anthemusiam urbem rursus alius, Aboras dictus. Quod Syriam terminet à septentrione quidem Cilicia, & mons Amanus. Latitudo est à mari ad Euphratem. Sunt autem à sinu Issico usque ad pontem juxta Commagenam, dictum latus terminantia stadia, non pauciora 400. Ab ortu terminatur Euphrate, & Arabibus Scenitis, qui cis Euphratem sunt: ab austro Arabia felici, & Ægypto: ab occasu mari Ægyptio & Syriaco usque ad Issum. Partes ejus sunt, à monte Amano, Commagena, Seleucis, Cœle-syria, Phœnice, Judæa, & reliquæ provinciæ. Quod Commagena urbem insignem habeat Samosata. Seleucis vero Tetrapolis dicitur; habet enim inter cæteras urbes permultas, quatuor insignes: Seleuciam in Pieria à Nicatore conditore denominatam; Antiochiam apud Daphnem à patre ipsius; Laodiceam ab ejus matre; Apamiam ab uxore. Has omnes Seleucus Nicator condidit. Quod Orontes fluvius è Mesopotamia erumpens, deinde sub terram occultatus, circa Apamenem emergat rursus; atque hoc pacto in mare, quod juxta Seleuciam est, egreditur. Quo loco vicinus mons est Pieria vocitatus; deinde ad austrum Casius mons juxta urbem Laodiceam, ubi Dolabella à Cassio obsessus mortem oppetiit. Quod Apamia urbs Chersonesus vocetur, comprehensa ab Oronte fluvio, & lacu magno qui huic est vicinus, ac paludibus. Prius Pella vocabatur, à Macedonibus qui illic habitarunt: postea Nicator Seleucus instauratam eam de uxoris nomine vocavit. Hoc ipso in loco Nicator quingentos elephantes aluit; atque ibidem erat equile regium,

a *Strab.* p. 747. *A.* C. b Apud *Strab.* νάφθαν. c Βασίλειος) Ita etiam dicitur *Ptolemæo* Lib. v. cap. 18. *Polybius* βασιλικὴν διώρυχα vocat Lib. v. p. 551. *Ammiano Marcellino* Lib. XXIV. cap. 2. Naarmalcha dicitur, id est, flumen regis. Vide *Valesii* notas ad *Ammianum*. d Ἀβόῤῥας *Strab.* e *Strab.* pag. 749. *D.* p. 750. *A. B. C. D.* & pag. 751. *A. B.* C. D. pag. 752. *A.* f Vox ὁρίζεται subintelligitur. g *Strab.* p. 752. *B.* h Supple ἐνταῦθα ἦν.

equas habens 30000. Ex Apamia fuit Posidonius, philosophorum sui temporis eruditissimus. Quod in Arado insula fons sit dulcis aquæ sub marinis fluctibus exoriens, è quo aquam petunt scapha in aquam demissa plumbea, ore lato, in angustum fundum coacta. Quod Tripolis è tribus urbibus conflata sit; Tyro, Sidone, & Arado. Tripoli continens est Dei facies, in quam Libanus mons finit. Quod Cœle-syriam montes Libanus & Antilibanus efficiant, initium habentes paulo supra mare: ille quidem à Tripoli, hic vero à Tyro, æqualibus fere inter se dissitis spatiis. Finiunt autem prope montes Arabiæ, qui super Damascenam sunt. Latitudo regionis stadiorum est 200. longitudo dupla. Est autem regio hæc beatissima, fluminibus irrigua, tum aliis, tum etiam Jordane flumine. Quod Posidonius tradat in Cœle-syria draconem lapsum visum fuisse mortuum, longitudine fere unius jugeri; crassitudine tanta, ut equites ex utraque parte adsistentes, alter alterum videre nequiret: rictu eo qui hominem equo insidentem reciperet, exuviarum squamam quamlibet clypeo majorem. Quod regio tota, à Seleucide ad Ægyptum usque & Arabiam, Cœle-syria appelletur; proprie vero ea quæ Libano & Antilibano definitur. At ab urbe Orthosia Pelusium usque regio maritima Phœnicia dicitur, angusta existens. Mediterranea vero ultra hanc usque ad Arabes, inter Gazam & Antilibanum, Judæa vocatur. Quod Tyrus, cum prius fuerit insula, aggesta terra ab Alexandro per obsidionem, peninsula sit effecta. Purpura, quæ illic fit, pulcherrima habetur. Quod Sidon multarum atque optimarum artium magistra perhibeatur; philosophiam, & arithmeticam, & computationem, & astronomiam excolens; item mercaturæ semet addicens & navigationi nocturnæ, quemadmodum Ægyptus geometriæ. Quod Sidon à Tyro versus boream distet stadiis 200. Quod post Tyrum Ptolemaïs urbs sit, de qua mirum quiddam traditur. Nam in prælio quodam, fuga insigni incolarum facta juxta littus pelagi, affluxus inundationi similis fugientes subito obruit; atque aqua paulisper commorata rursus abscessit, relictis per cava loca mortuis hominibus & piscibus. Quod quæ de Andromeda dicuntur, circa Joppen

A τετρακισμυρίων ἵππων θηλειῶν. [a] Ἀπαμεὺς δ' ἦν
ὁ πολυμαθέστατος τῶν καθ' αὐτὸν φιλοσόφων
Ποσειδώνιος. ΟΤΙ [b] ἐν τῇ νήσῳ Ἀράδῳ πη-
γή ἐστιν γλυκέος ὕδατος, ὑπὸ τοῖς κύμασιν [c] ἀ-
ναβλυστάνουσα· ἀφ' ἧς ὑδρεύονται, κλίβανον στε-
νοῦ πυθμένος εὐρύστομον μολιβοῦν περὶ αὐτὴν
καθιέντες. ΟΤΙ [d] ἡ Τρίπολις ἐκ τριῶν
συνῳκίσθη πόλεων· Τύρου, καὶ Σιδόνος, καὶ
Ἀράδου. τῇ δὲ Τριπόλει συνεχές ἐστιν τὸ τοῦ
Θεοῦ πρόσωπον, εἰς ὃ τελευτᾷ ὁ Λίβανος τὸ
ὄρος. ΟΤΙ τὴν κοίλην Συρίαν ὅ, τε Λί-
βανος καὶ ὁ Ἀντιλίβανος τὸ ὄρος ποιεῖ, ἀρχό-
μενον ἑκάτερον, [μικρὸν ὕπερθεν τῆς θαλάττης·]
B τὸ μὲν ὁ Λίβανος ἀπὸ Τριπόλεως, τὸ δὲ ὁ Ἀν-
τιλίβανος ἀπὸ Τύρου, παράλληλα κείμενα· τε-
λευτῶσι δ' ἐγγὺς τῶν Ἀραβίων ὀρῶν, τῶν ὑπὲρ
τῆς Δαμασκηνῆς. πλάτος δὲ τῆς χώρας στάδιοι σ'.
μῆκος δὲ διπλάσιον· καὶ ἔστιν ἡ χώρα εὐδαιμο-
νεστάτη, ἀρδομένη ἄλλοις τε ποταμοῖς, καὶ δὴ
καὶ τῷ Ἰορδάνῃ. ΟΤΙ [e] Ποσειδώνιος ἱστορεῖ ἐν
κοίλῃ Συρίᾳ τὸν δράκοντα πεπτωκότα ὁραθῆναι
νεκρὸν, μῆκος σχεδόν τι καὶ πλεθριαῖον. πάχος
δ' ὥσθ' ἱππέας ἑκατέρωθεν παραστάντας ἀλλή-
λους μὴ καθορᾶν· τὸ δὲ χάσμα τοῦ στόματος,
ὥστ' ἔφιππον δέξασθαι· τῆς δὲ φολίδος λεπίδα ἑ-
κάστην ὑπὲρ θυρεὸν εἶναι. ΟΤΙ [f] ἅπασα ἡ
C χώρα, ἡ ἀπὸ τῆς Σελευκίδος ὡς ἐπὶ Αἴγυπτον
καὶ Ἀραβίαν, κοίλη Συρία καλεῖται· ἰδίως δ' ἡ
τῷ Λιβάνῳ καὶ τῷ Ἀντιλιβάνῳ ἀφωρισμένη. ἡ
δ' ἀπὸ Ὀρθωσίας πόλεως μέχρι Πηλουσίου
παραλία, Φοινίκη καλεῖται, στενή τις οὖσα. ἡ δ'
ὑπὲρ ταύτης μεσογαία μέχρι τῶν Ἀράβων, ἡ
μεταξὺ Γάζης καὶ Ἀντιλιβάνου, Ἰουδαία λέγεται.
ΟΤΙ [g] ἡ Τύρος, νῆσος πρὶν οὖσα, ὑπὸ Ἀ-
λεξάνδρου τῷ χώματι τῆς πολιορκίας χερρόνησός
ἐστιν· ἡ δ' ἐκεῖσε πορφύρα καλλίστη. ΟΤΙ
[h] Σιδὼν πολύτεχνός ἐστιν πόλις καὶ καλλίτεχνος,
φιλόσοφός τε, καὶ ἀριθμητικὴ, καὶ λογιστικὴ,
καὶ ἀστρονομικὴ, καὶ ἐμπορικὴ, καὶ νυκτο-
πλοϊκὴ, καθάπερ καὶ ἡ Αἴγυπτος γεωμετρι-
D κή. ΟΤΙ Σιδὼν ἀπὸ Τύρου ἀπέχει πρὸς
Βορρᾶν στάδια σ'. ΟΤΙ [i] μετὰ Τύρον Πτο-
λεμαΐς ἐστιν πόλις, περὶ ἧς ἱστορεῖται παράδο-
ξον. ἔν τινι γὰρ πολέμῳ τροπῆς γινομένης λαμ-
πρᾶς τοῖς ἐνοίκοις παρὰ τὸν αἰγιαλὸν, κῦμα
ἐξαπίνης ἐπελθὸν ἐκάλυψε τοὺς φεύγοντας· εἶ-
τα πελαγίσαν μικρὸν, ὕστερον ὑπέφυγε τὸ
ὕδωρ, καὶ κατελείφθησαν ἐν τοῖς κοίλοις χω-
ρίοις νεκροὶ οἱ ἄνδρες καὶ οἱ ἰχθύες. ΟΤΙ
[k] τὰ κατὰ τὴν Ἀνδρομέδαν, περὶ τὴν Ἰόππην

a *Strab* p. 753. *B.* b *Strab.* p. 753. *D.* p. 754. *A.* c Ἀναβλυστανούσης in *Ed. Bas.* d *Strab.* p. 754. *D.* p. 755. *A.* e *Strab.* p. 755. C. f *Strab.* p. 756. *B.* C. g *Strab.* p. 756. *D.* p. 757. *A.* h *Strab.* pag. 757. C. D. i *Strab.* pag. 758. *A. B.* k *Strab.* pag. 759. *A. B. C. D.*

A γίνεσθαι φασίν· καὶ τὰ Ἱεροσόλυμα ἐπίνειον ἔχουσι τὴν Ἰόππην. ΟΤΙ ἀπὸ [a] Κασίου εἰς τὸ Πηλούσιον [b] πόλιν Αἰγύπτου, στάδιοι τ΄. ΟΤΙ ἡ Γάζα πόλις ἀπὸ θαλάσσης ζ΄. σταδίους ἀπέχει· ἀπὸ δὲ Γάζης πόλεως εἰς [c] Ἀΐλα πόλιν, τὸ ἀνατολικώτερον σημεῖον τοῦ Ἀραβίου κόλπου, δι᾽ ἐρήμου στάδιοι ͵ασξ΄. εἰς δὲ τὸ δυτικὸν μυχὸν τοῦ Ἀραβίου κόλπου, καλούμενον Ἡρωοπολιτικὸν, ἀπὸ Πηλουσίου ὁδὸς ἔρημος καὶ ἑρπετῶν πλήρης. ΟΤΙ [d] μετὰ Γάζαν Ῥαφία πόλις, καὶ [e] Ῥινοκόλουρα πόλις· ὠνόμασται οὕτως, ἐπειδή ποτε Αἰγύπτιοι τοὺς ἁλισκομένους κακούργους ῥινοτομοῦντες ἐκεῖ κατῴκιζον, οἳ οὐκ ἔτι ἐτόλμουν ὑποστρέφειν εἰς Αἴγυπτον, B διὰ τὸ παράσημοι εἶναι. ΟΤΙ [f] τὸ Πομπηΐου τοῦ Μάγνου σῶμα ἐν τῷ Κασίῳ λόφῳ κεῖται, περὶ [g] Σιρβωνίδα λίμνην πλησίον Πηλουσίου πόλεως. ΟΤΙ ἀπὸ Ὀρθωσίας πόλεως Φοινίκης εἰς τὸ Πηλούσιον στάδιοι ͵γχν΄. κατακολπίζοντι· ἡ δὲ ὁδὸς, πρὸς δυσμὰς χειμερινάς. πάλιν δὲ ἀπὸ τῆς αὐτῆς Ὀρθωσίας ἐπὶ τὸν Ὀρόντην ποταμὸν ͵αρλ΄. πρὸς ἀνατολὰς θερινάς. ἀπὸ δὲ Ὀρόντου ποταμοῦ ἐπὶ ὅρια τῆς Συρίας καὶ Κιλικίας στάδιοι φκ΄. πρὸς ἀνατολὰς θερινάς. ΟΤΙ [h] τὸν Μωσῆν τὸν παρ᾽ Ἰουδαίοις λέγει ὁ Στράβων, ὅτι Αἰγύπτιος ἦν ἱερεύς· καὶ C μὴ ἀρεσκόμενος τῇ τῶν Αἰγυπτίων θρησκείᾳ, ἀπῆρεν εἰς τὴν Παλαιστίνην, καὶ πολλοὺς συμπαρέλαβεν μεθ᾽ ἑαυτοῦ ἐξ Αἰγύπτου. ἐπαινεῖ δὲ τὸν Μωσῆν ὁ Στράβων, ὡς εὐσεβῶς πράξαντα τοῦτο καὶ δικαίως. ΟΤΙ ὕστερον μετὰ τὸν Μωσῆν ἡ δεισιδαιμονία τοῖς Ἰουδαίοις συνέπεσεν· οἷον ἡ περιτομὴ, καὶ ἡ τῶν κρεῶν ἀποχή. ΟΤΙ [i] ἡ Ἱεροσόλυμα πόλις τὰ μὲν ἔσω ἔνυδρα ἔχει, τὰ δ᾽ ἐκτὸς ἄνυδρα· ἡ δὲ τάφρος τῆς πόλεως οὐκ ὀρυκτὴ, ἀλλὰ λατομητὴ, πέτρα βαθεῖα· ὁ δ᾽ ἐξ αὐτῆς κοπεὶς λίθος τὴν πόλιν ἔκτισεν. ΟΤΙ [k] ἡ Σιρβωνὶς λίμνη ἀγχιβαθής ἐστιν· ἧς ἡ περίμετρος στάδιοι ͵α. D τῇ δὲ παραλίᾳ παρατέταται μικρῷ ἢ πλέον τῶν σ΄. σταδίων μῆκος. βαρύτατον δ᾽ ἔχει ὕδωρ, ὥστε μὴ δεῖν κολύμβου, ἀλλὰ τὸν ἐμβάντα καὶ μέχρις ὀμφαλοῦ εὐθὺς ἐξαίρεσθαι. μεστὴ δ᾽ ἐστὶν ἀσφάλτου αὕτη· τοῦτο δ᾽ ἀναφυσᾶται κατὰ καιροὺς ἀτάκτους ἐκ μέσου τοῦ βάθους μετὰ πομφολύγων, ὡς ἂν ζέοντος ὕδατος· κυρτουμένη δ᾽ ἡ ἐπιφάνεια λόφου φαντασίαν παρέχει· συναναφέρεται δὲ καὶ βῶλος πολλὴ,

accidisse ferant. Et Hierosolyma quidem Joppe pro navium statione utuntur. Quod à Casio Pelusium usque Ægypti urbem stadia sunt 300. Quod Gaza urbs à mari distet stadiis 7. à Gaza urbe ad urbem Aïlam (signum sinus Arabici maxime orientale) per desertum stadia sunt 1260. at usque ad occiduum recessum sinus Arabici (quem Heroopoliticum vocant) à Pelusio via deserta est & serpentibus plena. Quod post Gazam Rhaphia & Rhinocolura sint urbes: atque hæc inde appellationem habet, quod Ægyptii homines maleficos captos, nasi mutilatione plectentes, eo habitatum miserint; qui postmodum hac nota dedecorati in Ægyptum redire non audebant. Quod Pompeji Magni corpus in Casio monte jaceat, circa Sirbonida lacum, juxta urbem Pelusium. Quod ab Orthosia Phœniciæ urbe Pelusium usque stadia sint 3650. si quis sinum intret. Hæc via ad occasum hybernum ducit. Ab eadem Orthosia ad Orontem fluvium stadia sunt 1130. versus ortum æstivum. Ab Oronte fluvio ad confinia Syriæ & Ciliciæ stadia sunt 520. versus ortum æstivum. Quod Mosen apud Judæos celebrem, ex sacerdotibus Ægyptiis fuisse tradat Strabo, qui cum eorum superstitionem moleste ferret, in Palæstinam commigravit, ac permultos ex Ægypto una abduxit. Cæterum Strabo Mosen laudat, tanquam religiose & juste talia molientem. Quod post Mosen sequentibus temporibus superstitio inter Judæos invaluerit; velut cirumcisio, & abstinentia à carnibus. Quod Hierosolyma urbs interiora habeat aquis plena, foris autem sicca sit. Fossa circa urbem non effossa, sed ex lapide excisa est, profundi ad modum saxi: lapis autem excisus structuræ urbis materiam præbuit. Quod Sirbonis lacus profundus sit, ambitum habens stadiorum mille: propter maritimam oram extenditur, longitudine paulo amplius stadiis 200. Aqua ejus gravissima, adeo ut urinatores in eo locum non habeant; nam qui tenus umbilico in eum procedit, mox attollitur. Plenus est bitumine, quod è medio fundo temporibus non certis cum bullis quasi ferventis aquæ efflatur; ac tum superficies paludis curvata montis speciem præbet, favillæ multum emittit,

a Κασσίου in *Ed. Bas.* b Πόλεως in *Ed. Bas.* c Ἄειλαν *Strab.* Forsan Ἀΐλαν. Vide *Berkel.* ad *Steph.* v. Ἀΐλανον. pag. 62. d *Strab.* p. 759. *D.* e In *Ed. Bas.* Ῥινοκορουρά. *Ptolemæo* Ῥινοκόρουρα. f *Strab.* p. 760. *A. B.* g In *Ed. Bas.* Σερβωνίδα. h *Strab.* p. 760. *D.* & p. 761. *A. B. C.* i *Strab.* p. 761. *B.* p. 762. *D.* pag. 763. *A.* k *Strab.* pag. 763. *C. D.* pag. 764. *A.*

a Strab.

fumosæ quidem & adſpectu atræ. Æri & argento & nitidis ac terſis omnibus rubiginem inducit, demto ſolo auro: unde cum vaſa ſitum contrahunt, tum accolæ intelligunt bituminis eruptionem incipere, ac ſeſe arundineis ratibus ad id inquirendum accingunt. Bitumen eſt terræ gleba, quæ à calore liquefacta efflatur atque diffunditur; rurſumque in glaciem fortiſſimam ab aqua frigida immutatur, adeo ut ſectione & inciſione opus ſit. Id poſtea ob aquæ craſſitiem in ſummo fluitans inciditur & aufertur. Quod Hebræorum urbs Sodoma urbium duodecim fuerit metropolis; & cum terra ſubtus ignibus plena eſſet, ex terræ motibus & igneis exhalationibus everſæ fuerunt & exuſtæ omnes: inde emerſit lacus qui nunc Sirbonis dicitur, ſulphure & bitumine plenus. Quod Ægyptii ad mortuorum condituras bitumine utantur. Quod ex Armozo, Carmaniæ promontorio, Arabiæ promontorium conſpiciatur, quod eſt Macis proximum: atque hoc eſt initium ſinûs Perſici; nam ab eo loco ad ortum & occaſum primo, inde ad ſeptentrionem ſinus Perſicus in latum porrigitur uſque ad Teredonem urbem & Euphratis fluvii oſtia. Quod mare Perſicum magnum ſit, adeo ut mare Euxinum magnitudine fere adæquet. Quod ad partem ſinus Perſici maxime auſtralem & occiduam urbs ſit Gerrha, in locis ſalſis ſita, ubi domus ex ſalibus conſtructæ ſunt: has, cum ſalis ſquamæ propter ſolis ardorem ſeparatæ continue cadant, crebro aquis adſpergunt, atque eo pacto continuant parietes. Quod in ſinu Perſico inſulæ ſint Tyrus & Aradus, à quibus Tyrii & Aradii Phœniciæ ſunt profecti. Quod per totam Rubri maris oram maritimam arbores in profundo naſcantur, lauro & oleæ perſimiles: quæ in refluxibus ex toto deteguntur, in affluxibus nonnunquam ex toto obruuntur; quod eo ſit mirandum magis, quia tota ſuperjacens regio arboribus careat. Quod in mari Rubro cetus ejectus fuerit cubitorum quinquaginta. Quod in paludibus, quas Euphrates effuſus efficit, vitis naſcatur, terra in arundineis cratibus impoſita quanta ſtirpem recipiat; ut ſæpe etiam ab

A καπνώδης μὲν, πρὸς δὲ τὴν ὄψιν ἄδηλος· ὑφ' ἧς κατιοῦται χαλκὸς, ἄργυρος, πᾶν τὸ στιλπνὸν μέχρι καὶ χρυσοῦ· ἀπὸ δὲ τοῦ κατιοῦσθαι τὰ σκεύη γνωρίζουσιν οἱ περιοικοῦντες ἀρχομένην τὴν ἀναβολὴν τοῦ ἀσφάλτου, καὶ παρασκευάζονται πρὸς τὴν μεταλλείαν αὐτοῦ, ποιησάμενοι σχεδίας καλαμίνας. ἔστιν δ' ἡ ἄσφαλτος γῆς βῶλος, ὑγραινομένη ὑπὸ θερμοῦ, καὶ ἀναφυσωμένη, καὶ διαχεομένη· πάλιν δὲ μεταβάλλουσα εἰς πῆξιν ἰσχυρὰν ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ ὕδατος, ὥστε τομῆς καὶ κοπῆς δεῖσθαι· εἶτα ἐπιπολάζουσα ἡ ἄσφαλτος διὰ τὴν τοῦ ὕδατος παχύτητα κόπτεται καὶ ἀποφέρεται. ΟΤΙ [a] τὰ παρ' Ἑβραίοις Σόδομα
B πόλις ἑτέρων τῶν ιβ'. πόλεων μητρόπολις, καὶ διὰ τὸ εἶναι τὴν γῆν ἔμπυρον, γενομένων σεισμῶν καὶ πυρωδῶν ἀναφυσημάτων, κατεστράφησαν καὶ κατεκάησαν πᾶσαι· καὶ ἀνεδόθη ἡ νῦν λίμνη Σιρβωνὶς καλουμένη, θειώδης οὖσα καὶ ἀσφαλτώδης. ΟΤΙ Αἰγύπτιοι χρῶνται τῇ ἀσφάλτῳ πρὸς τὰς τῶν νεκρῶν ταριχείας. ΟΤΙ [b] ἐξ Ἀρμόζου τοῦ ἄκρου τῆς Καρμανίας ἀφορᾶται τὸ ἐν Ἀραβίᾳ ἄκρον ἐν Μάκαις· καὶ τοῦτό ἐστιν ἡ ἀρχὴ τοῦ Περσικοῦ κόλπου· τὸ γὰρ ἐντεῦθεν πρῶτον μὲν πρὸς ἀνατολὰς καὶ δυσμὰς, εἶτα πρὸς βορρᾶν εὐρύνεται ἡ Περσικὴ
C θάλασσα, ἕως Τερηδόνος πόλεως καὶ τῶν τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἐκβολῶν. ΟΤΙ ἡ Περσικὴ θάλασσα μεγάλη ἐστὶν, ὥστε μικρῷ λείπεται τῷ μεγέθει τοῦ Εὐξείνου πόντου. ΟΤΙ [c] ἐν τῷ νοτιωτάτῳ καὶ δυσμικωτάτῳ σημείῳ τοῦ Περσικοῦ κόλπου πόλις ἐστὶν Γέῤῥα ἐν τῇ ἁλμυρίδι, ἧς αἱ οἰκίαι ἅλιναί εἰσιν· ἐπεὶ δ' αἱ λεπίδες τῶν ἁλῶν, ἀφιστάμεναι κατὰ τὴν ἐπίκαυσιν τὴν ἐκ τῶν ἡλίων, συνεχεῖς ἀποπίπτουσι, καταῤῥαίνοντες ὕδασι πυκνὰ τοὺς τοίχους συνέχουσιν. ΟΤΙ ἐν τῷ Περσικῷ κόλπῳ Τύρος καὶ Ἄραδός εἰσιν νῆσοι, ἀφ' ὧν οἱ ἐν Φοινίκῃ Τύριοι καὶ Ἀράδιοι ἐγένοντο μετανάσται. ΟΤΙ [d] καθ' ὅλην
D τὴν τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης παραλίαν φύεται κατὰ βυθοῦ δένδρα, ὅμοια δάφνῃ καὶ ἐλαίᾳ· ταῖς μὲν ἀμπώτεσιν [[e] ὅλα ὑπερφανῆ γιγνόμενα, ταῖς δὲ πλημμυρίσιν] ἔσθ' ὅτε ὅλα καλυπτόμενα· καίτοι τῆς ὑπερκειμένης γῆς ἀδένδρου οὔσης, [f] ὥστε ἐπιγίνεσθαι τὸ παράδοξον. ΟΤΙ ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ κῆτος ἐπώκειλεν πηχῶν ν'. ΟΤΙ [g] ἐν τοῖς ἕλεσιν τοῖς γινομένοις ὑπὸ τῶν τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ προχύσεων ἄμπελος γίνεται, ἐν ταῖς καλαμίναις ῥιψὶν ἐπιβαλλομένης γῆς, ὅση δέξαιτο ἂν τὸ φυτόν· ὥστε φορητὴν

a *Strab.* pag. 764. C. D. b *Strab.* pag. 765. D. *Ed. Baſ.* c *Strab.* p. 766. B. C. d *Strab.* pag. 766. e Quæ uncis incluſa dedimus ex *Strabone*, deſiderantur in *Ed. Baſ.* f Ὥστ' ἐπτείνεσθαι malit *Caſaub.* g *Strab.* pag. 767. C.

A γίνεσθαι πολλάκις, εἶτα κοντοῖς ἀπωθεῖσθαι πάλιν εἰς τὴν οἰκείαν ἐξ ἀρχῆς ἕδραν. ΟΤΙ [a] ἐν τῇ εὐδαίμονι Ἀραβίᾳ νόμος ἐστὶν, ἵνα μὴ ὁ παῖς παρὰ τοῦ πατρὸς τὴν βασιλείαν διαδέχηται· ἀλλ' ὃς ἂν πρῶτος γεννηθῇ τινι τῶν ἐπιφανῶν παῖς μετὰ τὴν κατάστασιν τοῦ βασιλέως, οὗτος ὁ παῖς ἀναλαμβάνεται καὶ τρέφεται βασιλικῶς, ὡς διαδεξόμενος τὴν βασιλείαν. ΟΤΙ [b] ἡ Ἐρυθρὰ θάλασσα οὐκ ἔστιν βαθεῖα, ἀλλὰ καὶ ἕως μόνων δύο ὀργυιῶν ἔρχεται τὸ βάθος· διὸ ποάζει πλειστάκις διὰ τὰ φυτὰ ἐξέρχοντα τῆς ἐπιφανείας· καὶ τὰ δένδρα φαίνεται ἔξω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, καὶ κυνῶν πλῆθος θαλαττίων ἔχει. B ΟΤΙ ὁ Ἀσταβόρας ποταμὸς, μέρει μὲν τῷ πλείστῳ, μίσγεται τῷ Νείλῳ· τῷ δὲ ὀλίγῳ ἐκδίδωσιν εἰς τὸν Ἀράβιον κόλπον. ΟΤΙ [c] ἡ παραλία τῆς Ἀραβίας τῶν Τρωγοδυτῶν ἡ πολλὴ ἐλαιῶνας καὶ δαφνῶνας καὶ φοινικῶνας φέρει· ΟΤΙ [d] οἱ ἐν Ἀραβίᾳ ἐλέφαντες, ὅταν διὰ τὰ καύματα ἐκλίπωσιν οἱ ποταμοὶ, φρεωρυχοῦσι καὶ τοῖς ὀδοῦσι καὶ ταῖς προβοσκίσιν. ΟΤΙ Τρωγοδύται ἄνευ τοῦ λ λέγει ὁ Στράβων. ΟΤΙ [e] φησὶν Ποσειδώνιος, Ἐρεμβοὺς παρ' Ὁμήρῳ τοὺς Ἄραβας δεῖν ἀκούειν, ὡς τῶν παλαιῶν διὰ τὴν ἀνεπιμιξίαν σολοικιζόντων τὸ ὄνομα, καὶ ἀντὶ Ἀράβων Ἐρεμβῶν καλεῖν· C καὶ γὰρ ταῦτα τὰ τρία ἔθνη, Ἀρμενίους, Ἀραβίους, Ἐρεμβοὺς, συνεχῆ ἀλλήλοις ὄντα, σχεδὸν τῇ αὐτῇ ὀνομασίᾳ καλεῖσθαι. οὕτως οὖν καὶ Ἀρίμους φησὶν ὁ αὐτὸς δεῖν ἀκούειν τοὺς Σύρους· Ἀριμαῖοι γὰρ οἱ ἐν αὐτῇ, τάχα δὲ τότε οἱ Ἕλληνες Ἀραμαίους ἢ Ἀρίμους αὐτοὺς ἐκάλουν. αἱ δὲ μεταπτώσεις τῶν ὀνομάτων πολλαί· καὶ γὰρ τὸν μὲν Δαριήκην Δαρεῖον ἐκάλεσαν, τὴν δὲ [f] Φάρζιριν Παρυσάτιν.

aqua deferatur, quam rursus in pristinam sedem contis propellunt. Quod in Arabia felice lex sit; ne filius à patre regnum suscipiat, sed qui primus è nobili genere post constitutum regem puer nascitur, is ex lege adsumitur, & ad regni successionem regaliter educatur. Quod mare Rubrum profunditatem non habeat, nam duas orgyias non excedit, unde herbida est superficies, dum plantæ sese exserant. Item arbores extra superficiem apparent, habetque canum maritimorum insignem multitudinem. Quod Astaboras fluvius parte quidem maxima Nilo misceatur; exigua portio autem ejus in sinum Arabicum egrediatur. Quod regio Arabiæ maritima, cujus magnam partem Trogodytæ tenent, oliveta, palmeta, & laureta habeat. Quod elephantes Arabici, quoties flumina caloribus arefiunt, dentibus & proboscide puteos effodiant. Quod Strabo Trogodytas absque litera *l* enunciet. Quod Posidonius affirmet per Erembos apud Homerum Arabas intelligendos esse, tanquam veteres ob discrimen hoc nomen vitiassent, ut pro Arabibus Erembos appellarent: nam hæ nationes tres (Armenii scilicet, Arabes, & Erembi) inter se finitimæ, eandem fere appellationem sortiuntur. Ad eundem modum per Arimos Syros esse audiendos idem affirmat: nam Arimæi sunt qui in ea habitant, & fortasse Græci eos Aramæos vel Arimos vocabant. Nominum enim mutationes permultæ sunt: nam & Dariacem Darium vocabant, Pharzirim autem Parysatim.

a *Strab.* p. 768. *B.C.* b *Strab.* p. 770. *B.C.D.* c *Strab.* p. 773.C. d *Strab.* p. 793. *D.* e *Strab.* p. 784. *D.* p. 785. *A.* f Ita ex *Strabone*. In *Ed. Bas.* Φάρζιν.

CHRE-

CHRESTOMATHIÆ

EX

STRABONIS GEOGRAPHICORUM

LIBRO XVII.

QUOD minor Cataractes supra Syenen & Elephantinam urbs sit, quo loco Ægyptiorum & Æthiopum est terminus. Quod Æthiopes vitam insalubrem agant, ob nimiam aëris intemperiem, quapropter pauperes etiam sunt: Ægyptii vero beatam vitam degunt. Quod Ægyptii in tres partes se ipsos diviserint. Nam alii sacerdotes sunt, in rebus divinis occupati: alii agricolæ, quæ ad pacem spectant exercentes: alii milites, belli negotia curantes. Quod Nilus semper ab austro ad septentrionem fluat, usque ad magnum Delta; inde in multas partes dividitur ad mare usque: dextra quidem usque ad Pelusium; sinistra vero Canobum usque. Fit autem Ægyptus inferior insula triquetra, Deltaque vocatur. Locus qui ad verticem est eodem nomine appellatur: item vicus qui ibi est. Insula ea tota fossis navigatur, tanta facilitate, ut nonnulli testaceas scaphas habeant. Quod Delta, insulæ formam habens, ter mille stadiorum ambitu contineatur. Quod in Nili incrementis tota insula undis obruatur, solis urbibus & vicis sese exserentibus; eo quod in collibus aut natura aut arte factis imponantur. Hoc fit per dies quadraginta; deinde paulatim decrescit, quemadmodum creverat, diebus viginti: adeo ut intra dies sexaginta campus omnino denudetur. Quod supra Delta sit longitudo stadiorum 4000. versus austrum usque ad Syenen; ubi Nilus per unum alveum recta labitur, nisi ubi insula occurrit. Quod ab imbribus Æthiopicis Nilus crescat. Quod Cambyses Persa, Ægypto occupata, usque ad Meroën progressus fuerit, & nomen urbi & insulæ imposuerit, Meroën sororem ibi mortuam hoc honore adficiens. Quod antiqui à Syene tantum usque ad mare Ægyptum vocarint, id est, quantam partem Nilus

A

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ

ΕΚ ΤΩΝ

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΥ ιζ.

ΟΤΙ [a] ὁ μικρὸς Καταρράκτης ὑπὲρ Συήνης καὶ Ἐλεφαντίνης ἐστὶν πόλις, ἔνθα καὶ τὸ μεθόριον Αἰγυπτίων καὶ Αἰθιόπων. ΟΤΙ [b] οἱ Αἰθίοπες λυπρῶς ζῶσι, διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς δυσκρα-

B

σίας τῶν ἀέρων, διὸ καὶ πένητές εἰσιν· οἱ δ' Αἰγύπτιοι εὐδαίμονές εἰσιν. ΟΤΙ Αἰγύπτιοι εἰς τρεῖς μοίρας ἑαυτοὺς διεῖλον. καὶ οἱ μὲν αὐτῶν εἰσιν ἱερεῖς, περὶ τὰ θεῖα ἀσχολούμενοι· οἱ δὲ γεωργοὶ, τὰ ἐν εἰρήνῃ ἐργαζόμενοι· οἱ δὲ στρατιῶται, τὰ ἐν πολέμῳ ἀσκοῦντες. ΟΤΙ [c] ὁ Νεῖλος ἀεὶ ἐκ νότου πρὸς ἄρκτους ῥεῖ, ἕως τοῦ μεγάλου Δέλτα· εἶτα ἐκεῖθεν σχίζεται εἰς πολλὰ, ἕως τῆς θαλάσσης· δεξιὰ μὲν ἕως Πηλουσίου, εὐώνυμα δὲ ἕως Κανώβου. καὶ γίνεται ἡ κάτω Αἴγυπτος νῆσος τρίγωνος, τὸ Δέλτα· ᾧ ὁμώνυμον ἡ κορυφὴ καὶ ἡ ἐν αὐτῇ κώμη. πᾶν δὲ τὸ

C

Δέλτα [d] τοσοῦτόν ἐστιν κατὰ ῥᾳστώνην πλωτὸν διώρυξιν, ὥστε καὶ ὀστράκινα ἐνίοις πορθμεῖα εἶναι. ΟΤΙ ἡ περίμετρος τοῦ Δέλτα τρισχιλίων ἐστὶν σταδίων νησιάζουσα. ΟΤΙ [e] ἐν ταῖς ἀναβάσεσι τοῦ Νείλου πελαγίζει τὸ Δέλτα, μόνων τῶν πόλεων καὶ τῶν κωμῶν ὑπερφαινομένων, διὰ τὸ ἢ ἐπ' αὐτοφυῶν ἢ χειροποιήτων λόφων ἱδρῦσθαι. τοῦτο δὲ γίνεται μʹ. ἡμέρας, εἶτα κατ' ὀλίγον μειοῦται, ὥσπερ καὶ ηὐξήθη, ἑτέρας ἡμέρας κʹ. ὥστε ἐν πάσαις ταῖς ξʹ. ἡμέραις τελέως ξηραίνεται τὸ πεδίον. ΟΤΙ [f] πρὸ τοῦ Δέλτα μῆκός εἰσιν στάδιοι ,δ. πρὸς νότον ἕως Συήνης, ἐπ' εὐθείας δι' ἑνὸς ῥείθρου τοῦ ποταμοῦ φερομένου, πλὴν

D

εἴ πού τις νῆσός ἐστιν. ΟΤΙ [g] ἐκ τῶν ἐν Αἰθιοπίᾳ ὄμβρων πληθύει ὁ Νεῖλος ποταμός. ΟΤΙ [h] Καμβύσης ὁ Πέρσης, κατασχὼν τὴν Αἴγυπτον, ἀνῆλθεν μέχρι τῆς Μερόης ὑπ' αὐτοῦ κληθείσης πόλεως· ἐκεῖ γὰρ αὐτοῦ ἡ ἀδελφὴ Μερόη ἐτελεύτα, καὶ τιμῶν αὐτὴν, ἔθετο τῇ πόλει Μερόην ὄνομα. ΟΤΙ [i] οἱ παλαιοὶ ἀπὸ Συήνης, ἕως τῆς θαλάσσης μόνον, ἐκάλουν Αἴγυπτον· τοῦτ' ἔστιν ὅσον ὁ Νεῖλος

a *Strab.* pag. 786. *A.* b *Strab.* pag. 787. *A. B.* c *Strab.* pag. 788. *B. C. D.* d Forsan hoc modo legendum: τοσαύτην ἐστὶν κατὰ ῥᾳστώνην πλωτὸν, διωρύχων ἐπὶ διώρυξι τμηθεισῶν. e *Strab.* pag. 788. *D.* p. 789. *A.* f Ἐπάνω τοῦ Δέλτα *Strab.* g *Strab.* pag. 789. *B. C.* h *Strab.* p. 790. *A.* i *Strab.* pag. 790. *D.*

ποταμὸς ποτίζει μέρος καὶ μόνον. ΟΤΙ [a] ἀπὸ A Πηλουσίου ἕως Κανώβου στόματος, τοῦτ᾽ ἔστιν ἡ βάσις τοῦ Δέλτα, στάδιοί εἰσιν ατ΄. ἀπὸ δὲ Κανώβου εἰς τὴν Φάρον, ρν΄. ΟΤΙ [b] ἡ πόλις Ἀλεξάνδρεια ἐν τῇ Μαρεώτιδί ἐστιν· ἧς τὰ μὲν βόρεια θαλάσσῃ, τὰ δὲ νότια τῇ Μαρείᾳ λίμνῃ περιέχεται. πληροῦται δ᾽ ἐκείνη ὑπὸ τῶν τοῦ Νείλου διωρύχων καὶ ἀναβάσεων. ΟΤΙ [c] τὴν Ἀλεξάνδρου τοῦ κτίστου χρυσῆν πύελον ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐσύλησεν Πτολεμαῖος ὁ Κόκκης, ὁ καὶ Παρείσακτος ἐπικληθεὶς, ἐκ τῆς Συρίας ἐπελθών· καὶ εὐθὺς ἐξέπεσεν τῆς ἀρχῆς, ἀνόνητα τολμήσας. ἡ δὲ πύελος μετὰ τοῦτο ὑελίνη γέγονεν. ΟΤΙ [d] ὁ ὄγδοος Πτολεμαῖος, ὁ Αὐλητὴς κληθεὶς, χοραυλεῖν ἤσκησεν, σεμνυνόμενος ἐκ αὐτῷ, B ὡς καὶ ἀνταγωνίζεσθαι αὐληταῖς· ὃν οἱ Ἀλεξανδρεῖς ἐξέβαλον. ὁ δὲ εἰς Ῥώμην ἐλθὼν ἱκέτης γίνεται Πομπηΐου, καὶ ἔτυχεν καθόδου εἰς τὴν βασιλείαν· καὶ μετ᾽ ὀλίγον νόσῳ τελευτᾷ, καὶ διαδέχεται αὐτὸν Διόνυσος ὁ υἱός· καὶ Κλεοπάτρα, ἡ θυγάτηρ τοῦ Αὐλητοῦ, φεύγει εἰς τὴν Συρίαν. ὁ δὲ Πομπήϊος, φυγὼν ἐκ Φαρσάλου, ἧκεν εἰς τὸ Πηλούσιον καὶ τὸ Κάσιον ὄρος, καὶ δολοφονεῖται ὑπὸ τῶν ἀμφὶ Διόνυσον. ἐπελθὼν δὲ Καῖσαρ τόν τε Διόνυσον κτείνει, καὶ τὴν Κλεοπάτραν καθίσησι βασίλισσαν Αἰγύπτου. Ἀντώνιος δὲ, μετὰ τὴν ἐν Φιλίπποις μάχην, ἐλθὼν εἰς τὴν Αἴ- C γυπτον, ἔγημεν τὴν Κλεοπάτραν, καὶ τὸν Ἀκτιακὸν πόλεμον σὺν αὐτῇ ἠγωνίσατο καὶ συνέφυγεν. ὁ δ᾽ Αὔγουστος ἐπελθὼν, ἄμφω τε κατέλυσεν, καὶ τὴν Αἴγυπτον ὑπὸ Ῥωμαίοις ἐποίησεν. ΟΤΙ ὁ μὲν πρῶτος Καῖσαρ, περὶ Φάρσαλον πόλιν, ἐνίκα Πομπήϊον· ὁ δὲ δεύτερος, περὶ Φιλίππους, ἐνίκα Βροῦτον καὶ Κάσσιον. ΟΤΙ [e] τὰ τοῦ Νείλου ζ΄. στόματα, ταῦτά ἐστιν· Ἡρακλεωτικὸν, [f] Βολβίτινον, Σεβεννυτικὸν, [g] Φατνικὸν, Μενδήσιον, Τανιτικὸν, Πηλουσιακόν. ΟΤΙ [h] ἡ μεταξὺ Πηλουσίου πόλεως καὶ τοῦ μυχοῦ τοῦ καθ᾽ Ἡρώων πόλιν ἐρημία, σταδίων ἐστὶν α΄. πᾶσα δ᾽ ἄνυδρος καὶ θηριώδης D [καὶ] ὀφιώδης ἐστίν. ΟΤΙ ἐν [i] Μομέμφιδι τρέφεται θήλεια βοῦς ἱερὰ, καθάπερ ἐν Μέμφιδι ὁ Ἄπις· ἐν Ἡλιουπόλει δὲ ὁ Μνεῦις βοῦς. ΟΤΙ [k] περὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ Δέλτα ἐστὶν ἥ τε Βούβαστος πόλις, καὶ Μέμφις, καὶ Ἡλιούπολις, καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς διώρυχος τῆς βαλλούσης εἰς τὴν καθ᾽ Ἡρώων πόλιν θάλασσαν, τοῦ Ἀραβίου κόλπου· πλάτος ἔχουσα πήχεις ρ΄. βάθος δὲ, ὥστε σύμμετρον εἶναι μυριοφόρῳ νηΐ.

A fluvius irrigat. Quod à Pelusio usque ad Canobicum os, quod basis est ipsius Delta, stadia sint 1300. à Canobo autem usque ad Pharum, 150. Quod urbs Alexandria sit in Mareotide, cujus pars septentrionalis mari, australis vero Marea palude comprehenditur. Hic lacus à Nili fossis & ab incrementis repletur. Quod Alexandri conditoris alveolum aureum in Alexandria rapuerit Ptolemæus cognomento Coccus, qui idem & Subdititius appellabatur, è Syria eo profectus. Is cito excidit imperio, nihil ex ausis utilitatis percipiens: alveolus deinde vitreus esse cœpit. Quod Ptolemæus octavus, cognomento Auletes, Choraulam exercuerit, adeo in ea glorians, ut non pigeret eum certamina in Regia celebrare. Hunc Alexandrini ejecerunt. Ille autem Romam profectus Pompejo supplex fuit, atque reditum est assecutus, nec multo post morbo è vita decessit. Successit ei Dionysius filius. At Cleopatra Auletæ filia in Syriam fugit. Interea Pompejus magnus à Pharsalo fugiens in Cassium montem ac Pelusium venit; ibique à Dionysii familiaribus dolo obtruncatus est. Cæsar cum adventasset Dionysium interemit; & Cleopatram, ab exsilio revocatam, Ægypti reginam constituit. Post pugnam in Philippis, Antonius, in Ægyptum profectus, Cleopatram duxit; atque una bellum Actiacum gessit, fugitque cum ea. Superveniente deinde Augusto ambo sunt eversi, & Ægyptus sub Romanorum imperium est redacta. Quod primus Cæsar circa Pharsalum urbem Pompejum devicerit: secundus autem juxta Philippos vicerit Cassium & Brutum. Quod septem Nili ostia hæc sint: Heracleoticum, Bolbitinum, Sebennyticum, Phatniticum, Mendesium, Taniticum, Pelusiacum. Quod inter Pelusium urbem & recessum sinus, qui juxta Heroum urbem est, desertum sit stadiorum mille, totum siccum, animalibus noxiis & serpentibus plenum. Quod in Momemphide sacra vacca alatur, quemadmodum in Memphide Apis, in Heliopoli autem Mnevis bos. Quod circa initium ipsius Delta Bubastus urbs sit, & Memphis, & Heliopolis, & initium fossæ, quæ in mare sinus Arabici tendit, quod juxta oppidum Heroum jacet. Latitudinem habet hæc cubitorum centum, profunditatem vero quanta navigio satis sit ingenti.

a *Strab.* p. 791. *B.* b *Strab.* p. 793. *A.* c *Strab.* p. 794. *B.* d *Strab.* 796. *A.* C. D. & pag. 797. *A.* e *Strab.* pag. 801. *A. B.* C. f Ita etiam in *Ptolemæo.* Βολβιτικὸν *Strab.* g Ita ex *Strabone.* In *Ed. Bas.* Φατμιτικὸν & apud *Ptolemæum* Παθμητικόν. h *Strab.* pag. 803. *B.* C. & p. 805. *B.* i Apud *Strab.* cum ω scribitur. k *Strab.* p. 805. *A.*

Quod quæ olim Thebæ Ægyptiæ, nunc magna Dioſpolis ſit vocata. Quod magnus ille Plato cum Eudoxo diſcipulo in Ægyptum profectus ſit, in qua annos tres verſati ſunt; in Geometria, & Aſtronomia, atque omnino in Philoſophiæ cognitione ſeſe exercentes, circa Thebas quæ nunc Dioſpolis vocatur. Quod Apis idem ſit cum Oſiride, pro Deo habitus. Quod Memphis urbs ſecundum ab Alexandria locum habeat. Ab hac ſupercilium quoddam montanum abeſt ſtadiis 50. in quo multæ ſunt pyramides, regum ſepulchra; ac tres inſignes, è quibus duæ inter ſeptem orbis ſpectacula cenſentur. Altitudinem habent ſtadii unius, figuram autem quadratam. Quod ex multis ſignis exiſtimarint antiqui Ægyptum inferiorem totam, uſque ad Sirbonidem lacum & Mœridem & regionem Ammoniacam, pelagus exſtitiſſe: fortaſſe etiam ſinui Arabico continuum; aut non ita, ſed non procul abjunctum. Quod admirandus ille labyrinthus in ſuperiore Ægypto ſit; atque in ipſo labyrintho pyramis, ſepulchrum Maïndi regis, qui labyrinthum ædificavit: nam Maïndes hunc condidit. Quod *κατήρασεν* uſurpet Geographus, pro eo quod eſt abſorpſit, contra quam *ἐξήρασεν*, id eſt, ex imo extulit. Quod in Arſinoë urbe, quæ prius Crocodilorum urbs vocabatur, manſuetus crocodilus cultus fuerit. In Herculis urbe colitur ichneumon, qui crocodilo & aſpidi inimicus eſt: nam eorum ova vorat ichneumon, atque aſpides ipſas interimit, dum luto involutus in flumen protrahit: crocodilum vero, dum ore hiante dormit furtim ingreſſus, arroſis viſceribus interficit. Quod in Cynopoli Anubis colatur, & canibus honos & ſacer quidam cibus ſtatutus ſit. Quod in Oxyryncho urbe, & præfectura eodem nomine, oxyrynchus colatur in ſacro ſepto. Sed & cæteri Ægyptii omnes oxyrynchum piſcem colunt. Nam quædam animalia ſunt, quæ Ægyptii univerſi colunt: ut de terreſtribus tria, bovem, canem, felem: ex volatilibus duo, accipitrem atque ibin: ex aquatilibus duo, lepidotum piſcem & oxyrynchum. Sunt alia quæ quiſque ſeorſum colit; ut Saïtæ & Thebani ovem: latum vero, qui piſcis quidam in Nilo eſt, Latopolitani: lupum, Lycopolitani: cynocephalum, Hermopolitani: cepum, Babylonii qui ſunt juxta Memphim:

A ΟΤΙ αἱ πάλαι Αἰγύπτιαι Θῆβαι, Διόσπολις νῦν μεγάλη καλεῖται. ΟΤΙ [a] Πλάτων ὁ μέγας, σὺν Εὐδόξῳ τῷ μαθητῇ, ἀπῆρεν εἰς τὴν Αἴγυπτον, κἀκεῖ διετέλεσαν ἔτη [b] τρία, γεωμετροῦντες καὶ ἀστρονομοῦντες καὶ ἁπλῶς φιλοσοφοῦντες, περὶ τὰς Θήβας τὰς νῦν Διόσπολιν [c] καλουμένας. ΟΤΙ [d] ὁ Ἄπις ὁ αὐτός ἐστιν τῷ [e] Ὀσίριδι, θεὸς νομιζόμενος. ΟΤΙ [f] δευτερεύει μετὰ Ἀλεξάνδρειαν ἡ Μέμφις πόλις· ἧς ἀπὸ μ΄. σταδίων ὀρεινή τις ἐστὶν [ὀφρύς,] ἐφ' ἧ πολλαὶ μέν εἰσιν πυραμίδες, τάφοι τῶν βασιλέων· τρεῖς δ' ἀξιόλογοι, τὰς δὲ δύο τούτων καὶ ἐν τοῖς ζ΄. θεάμασι καταριθμοῦνται· εἰσὶν γὰρ τὸ ὕψος σταδιαῖαι, B τετράγωνοι τῷ σχήματι. ΟΤΙ [g] ἐκ πολλῶν τεκμηρίων ὑπολαμβάνουσιν οἱ παλαιοὶ τὴν κάτω Αἴγυπτον, ἕως Σιρβωνίδος λίμνης καὶ Μοιρίδος λίμνης καὶ Ἀμμωνιακῆς, πᾶσαν πέλαγος εἶναι· τυχὸν δὲ καὶ τῷ Ἀραβίῳ κόλπῳ συνεχές· τυχὸν δὲ καὶ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ χωρίς. ΟΤΙ [h] καὶ ὁ θαυμαστὸς λαβύρινθος ἐν τῇ ἄνω ἐστὶν Αἰγύπτῳ. καὶ ἐν τῷ λαβυρίνθῳ πυραμὶς, ὁ τάφος Μαΐνδου βασιλέως, τοῦ καὶ τὸν λαβύρινθον κτίσαντος· ὁ [i] Μαΐνδης γὰρ αὐτὸν ἔκτισεν. ΟΤΙ [k] κατήρασεν λέγει ὁ Συγγραφεὺς, ἀντὶ τοῦ κατέπιεν, ἐναντίως τῷ ἐξῆρασεν. ΟΤΙ ἐν Ἀρσινόῃ πόλει, ἣ πρότερον Κροκοδείλων πόλις ἐκαλεῖτο, χειροήθης ἱερὸς κροκόδει- C λος ἐτρέφετο. ἐν δὲ Ἡρακλέους πόλει τιμᾶται ὁ ἰχνεύμων, ἐχθρὸς ὢν κροκοδείλοις τε καὶ ἀσπίσιν· ὧν τά τε ᾠὰ κατεσθίει ὁ ἰχνεύμων, καὶ αὐτὰς τῷ πηλῷ θωρακισθεὶς διαφθείρει, εἰς τὸν ποταμὸν ἕλκων· τοῦ δὲ κροκοδείλου καθεύδοντος καὶ κεχηνότος, ὑπεισδὺς εἰς τὸ στόμα, κατεσθίει τὰ σπλάγχνα. ΟΤΙ [l] ἐν Κυνοπόλει ὁ Ἄνουβις τιμᾶται· καὶ τοῖς κυσὶ τιμὴ καὶ σίτισις τέτακταί τις ἱερά. ΟΤΙ ἐν Ὀξυρύγχῳ [m] πόλει καὶ νομῷ ὁμωνύμῳ τιμᾶται ὁ ὀξύρυγχος ἐν ἱερῷ σηκῷ· καίτοι καὶ τῶν ἄλλων Αἰγυπτίων κοινῇ τιμώντων τὸν ὀξύρυγχον. D τινὰ μὲν γὰρ τῶν ζώων ἅπαντες κοινῇ τιμῶσιν Αἰγύπτιοι· καθάπερ τῶν μὲν πεζῶν γ΄. βοῦν, κύνα, αἴλουρον· τῶν δὲ πτηνῶν β΄. ἱέρακα καὶ ἶβιν· τῶν δὲ ἐνύδρων β΄. λεπιδωτὸν ἰχθὺν καὶ ὀξύρυγχον. ἄλλα δ' ἐστὶν, ἃ τιμῶσι καθ' αὑτοὺς ἕκαστοι· καθάπερ Σαΐται πρόβατον, καὶ Θηβαῖται· λάτον δὲ [n] τῶν ἐν τῷ Νείλῳ τινὰ ἰχθὺν, Λατοπολῖται· λύκον δὲ, Λυκοπολῖται· κυνοκέφαλον δὲ, Ἑρμοπολῖται· [o] κῆπον γὰρ, Βαβυλώνιοι οἱ κατὰ Μέμφιν·

a *Strab.* p. 806. C. b *Τρισκαίδεκα Strab.* c In *Ed. Baſ.* *καλουμένην*. d *Strab.* p. 807. *B.* e In *Ed. Baſ.* cum *ει* diphthongo paſſim ſcribitur. f *Strab.* p. 807. *D.* p. 808. *A.* g *Strab.* p. 809. *D.* h. *Strab.* p. 811. *A.* C. i *Ἰμάνδης Straboni.* Vide *Caſauboni* Comment. k *Strab.* p. 812. *A.* l *Strab.* pag. 812. C. *D.* m Ita ex *Strabone*. In *Ed. Baſ.* *ποταμῷ*. n Τὸν apud *Strab.* o In *Codd. Strab.* *κεῖπον* & *κῆβον*.

(ἔστιν δ' ὁ κῆπος τὸ μὲν πρόσωπον ἐοικὼς σατύρῳ, τ' ἄλλα δὲ κυνὸς καὶ ἄρκτου μεταξύ· γεννᾶται δ' ἐν Αἰθιοπίᾳ·) αἐτὸν δὲ, Θηβαῖοι· λέοντα δὲ, Λεοντοπολῖται· αἶγα δὲ καὶ τράγον, Μενδήσιοι· μυγαλῆν δὲ, Ἀθριβῖται· ἄλλοι δ' ἄλλό τι. ΟΤΙ [a] Πτολεμαῒς πόλις μεγίστη ἐστὶν τῶν ἐν Θηβαΐδι, καὶ οὐκ ἐλάττων Μέμφεως. ὑπὲρ δὲ ταύτης ἡ Ἄβυδος πόλις, ἐν ᾗ τὸ Μεμνόνειον βασίλειον θαυμαστῶς κατεσκευασμένον. ΟΤΙ τοῖς ἀρχαίοις μᾶλλον ἦν ἐν τιμῇ καὶ ἡ μαντικὴ καθόλου καὶ τὰ χρηστήρια. νυνὶ δ' ὀλιγωρία πολλὴ κατέχει, τῶν Ῥωμαίων ἀρκουμένων τοῖς Σιβύλλης χρησμοῖς, καὶ τοῖς Τυρρηνικοῖς θεοπροπίοις, διά τε σπλάγχνων, καὶ ὀρνιθείας, καὶ διοσημειῶν. διόπερ καὶ τὸ ἐν Ἄμμωνι ἐκλέλοιπε χρηστήριον, πρότερον δ' ἐτετίμητο· ἔνθα καὶ Ἀλέξανδρος ἀνελθὼν ἐχρηστηριάζετο. καὶ οὐχ ὥσπερ ἐν Δελφοῖς καὶ Βραγχίδαις τὰς ἀποθεσπίσεις διὰ λόγων, ἀλλὰ νεύμασι καὶ συμβόλοις τὸ πλέον· ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ "Ἦ καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι --- τοῦ προφήτου τὸν Δία [b] ὑποκριναμένου. τοῦτο μέντοι ῥητῶς εἰπεῖν τὸν προφήτην φασὶν πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι εἴη Διὸς υἱός. ΟΤΙ [c] ἐν τῇ Ἀβύδῳ πόλει τιμῶσι τὸν Ὄσιριν· ἐν δὲ τῷ ἱερῷ τοῦ Ὀσίριδος οὐκ ἔξεστιν, οὔτε ᾠδὸν, οὔτε αὐλητὴν ἀπάρχεσθαι τῷ θεῷ, καθάπερ τοῖς ἄλλοις θεοῖς ἔθος. ΟΤΙ ἐν Τεντύρᾳ πόλει διαφερόντως παρὰ τοὺς ἄλλους Αἰγυπτίους ὁ κροκόδειλος ἠτίμωται, καὶ ἔχθιστος τῶν ἁπάντων θηρίων νενόμισται, καὶ ὑπ' αὐτῶν φθείρεται. ΟΤΙ ὥσπερ οἱ ἐν τῇ Κυρηναίᾳ Ψύλλοι Αἰθίοπες ἀντιπάθειαν ἔχουσι φυσικὴν πρὸς τὰ ἑρπετὰ, μηδὲν ὑπὸ ἰοβόλων πάσχοντες· οὕτως καὶ οἱ Τεντυρῖται οὐδὲν ὑπὸ κροκοδείλου πάσχουσιν, ἀλλὰ καὶ συγκολυμβῶσιν αὐτοῖς. ΟΤΙ [d] τῶν ἑκατονπύλων Θηβῶν, ἡ νῦν Διόσπολις καλεῖται, π'. σταδίων ἦν τὸ μῆκος· νῦν δὲ κωμηδὸν οἰκεῖται. ΟΤΙ [e] ἡ ἀστρονομία μάλιστα κατορθώθη ὑπὸ Θηβαίων τῶν Αἰγυπτίων· ὧν αἰτιώτατος Ἑρμῆς ὁ Τρισμέγιστος. ΟΤΙ αἱ παρθένοι ἱέρειαι παρ' Ἕλλησι παλλάδες καλοῦνται. ΟΤΙ [f] ἐν πόλει Ἐλεφαντίνῃ κρήνη ἐστὶν, συμπάσχουσα ταῖς τοῦ Νείλου ποταμοῦ ἀναβάσεσι, συναυξομειουμένη αὐτῷ· ἐξ ἧς τεκμαίρονται τὴν εὐκαρπίαν τῆς χώρας, ἢ ἀφορίαν. εἰ γὰρ πολὺς ὁ Νεῖλος ἐπέλθοι, εὐφορία γίνεται· εἰ δὲ ὀλίγος, σπάνις. εἰσὶν οὖν ἐν τῷ τοῦ φρέατος τοίχῳ παραγραφαὶ τῆς εὐετηρίας, ἢ τοῦ ἐναντίου.

A (Cepus faciem habet ſatyro ſimilem, cætera inter canem atque urſum; naſcitur in Æthiopia:) aquilam, Thebani: leonem, Leontopolitani: caprum & hircum, Mendeſii: murem araneum Athribitæ. Item alii aliud. Quod Ptolemaïs urbs maxima ſit omnium, quæ ſunt in Thebaïdi, & Memphi non minor. Supra hanc eſt Abydus, in qua Memnonis eſt regia mirabiliter conſtructa. Quod antiquis & divinatio univerſa & oracula in ſummo fuerint honore. Nunc earum rerum maxima negligentia eſt: nam Romanis Sibyllæ reſponſa ſatisfaciunt, & Hetruſca divinatio per exta, per augu- B ria, & * Jovis ſigna. Quapropter Ammonis oraculum fere deſertum eſt, quod prius in honore maximo habebatur; ad quod etiam Alexander profectus eſt, reſponſum petiturus. Quo loco non verbis, ſicut in Delphis & Branchidis, ſed magna ex parte nutu & ſignis reddebantur oracula: quemadmodum apud Homerum, " Dixit cæruleiſque ſuperciliis &c. vate nimirum Jovem imitante. Ajunt autem expreſſe regi vatem dixiſſe, quod Jovis filius eſſet. Quod in Abydo urbe Oſirim colant. In Oſiridis autem templo non licet nec cantori nec tibicini ſacrificium auſpicari, quemadmodum Diis aliis mos eſt. Quod in Tentyra C urbe præter morem cæterorum Ægyptiorum crocodilus dedecoretur, & ex omnibus belluis inimiciſſimus habeatur, atque ab ipſis interimatur. Quod quemadmodum Pſylli, apud Cyrenaïcam regionem, naturalem quandam vim habeant contra ſerpentes, ut nihil mali à venenatis beſtiis patiantur; ſic & Tentyritæ contra crocodilos, ut nihil ab eis damni accipiant, ſed una cum illis aquam tranent intrepide. Quod Thebarum centum portas habentium, quæ nunc Dioſpolis vocatur, longitudo olim fuerit ſtadiorum 80. nunc in modum vici habitatur. Quod Aſtronomia à Thebanis Ægypti diligentiſſime fuerit exculta. D Auctor eis tantæ diligentiæ fuit Mercurius Triſmegiſtus. Quod virgines, quæ ſacris operantur apud Græcos, Pallades dicantur. Quod in Elephantina urbe fons ſit, eaſdem affectiones cum Nilo habens, atque una incrementum decrementumque ſuſcipiens; ex quo majorem aut minorem fertilitatem præſagiunt: nam ſi Nilus multum increſcat, copioſa fit annona; ſin parum augeatur, exigua. Sunt itaque in puteo notæ, quibus annonæ copia aut tenuitas deprehenditur.

a *Strab.* p. 813. *B.C.D.* & p. 814. *B.* b Ὑποκρινομένου *Strab.* * *al.* ſervationes de cœlo. c *Strab.* p. 814. *C.D.* d *Strab.* pag. 815. *D.* e *Strab.* pag. 816. *C.D.* f *Strab.* p. 817. *B.C.D.* Vide *Heliodori Æthiopic.* l. 9. p. 445. *Ed. Pariſ.*

a *Strab.*

Quod in Syene urbe, in solstitiis æstivis, per meridiem putei nullam umbram habeant, & similiter gnomones. Quod supra Elephantinam urbem minor Catarractes sit. Quod Strabonis tempore, Candace quædam virilis mulier, Æthiopissa, imperarit Æthiopibus, qui supra Ægyptum sunt. Hæc altero oculo capta fuit. Ipsius regia erat Napata, urbs magna. Quod Candace multis myriadibus Æthiopum contra Petronium Romanum Ægypti prætorem bellum gesserit. Imperavit locis in quibus Cambysis exercitus ingruente austro arena obrutus fuit. Quod Æthiopum oves, & capræ, & boves ac canes, parva admodum sint. Forte ex hac occasione initium acceperint de Pygmæis fabulæ: nam quæ de iis dicuntur vera non sunt. Quod Æthiopes reges colant ut Deos; qui fere clausi domi sedent. Regni caput est Meroë, civitas eodem nomine quo & insula. Hujus insulæ longitudo est stadiorum 3000. latitudo 1000. Urbes habet frequentes, & montes, & nemora, atque omnis generis metalla. Ambitur illic Nilus versus Libyam magnis arenæ cumulis; versus Arabiam vero continuis præcipitiis; ab austro sursum versus fluminum concursu, Astabora, Astapode, & Astasoba. A septentrione est Nili decursus. Quod Æthiopes etiam mulieres arment, quarum pleræque oris labium æneo circulo trajectum habent. Sunt autem pelliti: nam oves eorum lanam non ferunt, sed caprarum in morem hirtæ sunt. Nonnulli nudi incedunt, brevibus pellibus incincti. Quod Æthiopes putent, Deum alterum immortalem, alterum mortalem esse: immortalem autem eum, qui rerum omnium causa sit; mortalem vero nomine carere, & cognitu difficilem esse. Sed frequentius eos à quibus beneficium acceperunt, & reges pro Diis habent: & reges quidem, communes omnium; cæteros vero privatim eorum quibus benefecerunt. Ex iis qui ad torridam habitant, nonnulli sunt qui Deos non colunt; quos etiam Soli dicunt infensos esse, ac illum, cum exoriri vident, detestari, propterea quod eos urat & infestet. Meroïtæ autem Herculem, Pana, & Isim colunt; ac præterea quendam Deum barbaricum. Reges constituunt eos, qui vel forma, vel alendorum pecorum virtute, vel robore, vel opibus excellant.

A ΟΤΙ ἐν Συήνῃ πόλει, περὶ τὰς θερινὰς τροπὰς, μέσον ἡμέρας τὰ φρέατα ἄσκια φαίνεται, καὶ οἱ γνώμονες ὡσαύτως. ΟΤΙ ὑπὲρ τὴν Ἐλεφαντίνην πόλιν ἐστὶν ὁ μικρὸς Καταῤῥάκτης. ΟΤΙ [a] ἐν τοῖς κατὰ Στράβωνα χρόνοις, Κανδάκη τις ἀνδρικὴ γυνὴ Αἰθιόπισσα ἦρξεν τῶν ὑπὲρ Αἴγυπτον Αἰθιόπων. ἦν δὲ πεπηρωμένη τὸν ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν. τὸ δὲ βασίλειον τῆς Κανδάκης ἦν Νάπατα, πόλις μεγάλη. ΟΤΙ Κανδάκη πολλαῖς μυριάσιν Αἰθιόπων πρὸς Πετρώνιον Ῥωμαῖον Αἰγύπτου ἄρχοντα διεπολέμησεν. ἦρχεν δὲ τῶν τόπων ἐκείνων, ἔνθα ὁ [b] Καμβύσου στρατὸς κατεχώσθη
B ὑπὸ τῆς ἄμμου, καὶ τοῦ νότου πνεύσαντος βιαίως. ΟΤΙ [c] τὰ τῶν Αἰθιόπων πρόβατα, καὶ αἶγες, καὶ βόες, καὶ κύνες, μικρὰ παντελῶς εἰσιν. τάχα δ' ἐκ τούτου καὶ τοὺς Πυγμαίους τινὲς ἐμυθολόγησαν· οὐ γάρ ἐστιν ἀληθὲς τὸ τῶν Πυγμαίων. ΟΤΙ Αἰθίοπες σέβονται τοὺς βασιλέας, ὡς θεούς· καὶ εἰσὶν κατάκλειστοι καὶ οἰκουροί. μέγιστον δ' αὐτοῖς βασίλειον ἡ Μερόη πόλις, ὁμώνυμος τῇ νήσῳ, ἔστι τὸ μῆκος, σταδίων γ. τὸ δ' εὖρος, α. ἔχει δὲ πόλεις συχνὰς, καὶ ὄρη, καὶ δάση, καὶ μέταλλα παντοῖα. περιέχεται δ' ἀπὸ μὲν τῆς Λιβύης ὁ πώτη Νεῖλος, θισὶ [d] μεγάλαις. ἀπὸ
C δὲ τῆς Ἀραβίας, κρημνοῖς συνεχέσιν· ἐκ δὲ νότου ἄνωθεν ταῖς συμβολαῖς τῶν [e] ποταμῶν, τοῦ τε Ἀσταβόρα, καὶ τοῦ Ἀστάποδος, καὶ τοῦ Ἀστασόβα. πρὸς ἄρκτον δὲ ἡ Νείλου ὀχή. ΟΤΙ [f] Αἰθίοπες καὶ τὰς γυναῖκας ὁπλίζουσιν· ὧν αἱ πλείους κεκρίκωνται τὸ χεῖλος τοῦ στόματος χαλκῷ κρίκῳ. κωδιοφόροι δ' εἰσὶν, ἔρεαν τῶν προβάτων οὐ φερόντων, ἀλλ' αἰγοτριχούντων· οἱ δὲ πλέως γυμνῆτες εἰσιν περιεζωσμένοι. ΟΤΙ Αἰθίοπες νομίζουσι θεὸν εἶναι· τὸν μὲν ἀθάνατον, τὸν δὲ θνητόν. τούτων δὲ, τὸν μὲν αἴτιον τῶν πάντων· τὸν δὲ θνητὸν, ἀνώνυμόν τινα, καὶ οὐ σαφῆ. τοὺς δ' εὐεργέτας καὶ βασιλεῖς, θεοὺς
D νομίζουσι καὶ τούτων, τοὺς μὲν βασιλεῖς, κοινούς· τοὺς δὲ ἰδίως τοῖς εὖ παθοῦσιν ὑπ' αὐτῶν. πρὸς δὲ τῇ διακεκαυμένῃ, τινὲς καὶ ἄθεοι εἰσίν· οὕς γε καὶ τὸν ἥλιόν φασιν βλασφημοῦντας κακῶς λέγειν, ἐπειδὰν ἀνίσχοντα ἴδοιεν, ὡς καίοντα καὶ πολεμοῦντα [g] αὐτοῖς. οἱ δ' ἐν Μερόῃ καὶ Ἡρακλέα καὶ Πᾶνα καὶ Ἶσιν σέβονται, πρὸς ἄλλῳ τινὶ βαρβαρικῷ θεῷ· καὶ βασιλέας καθιστᾶσι, τοὺς κάλλει διαφέροντας, ἢ ἀρετῇ κτηνοτροφίας, ἢ ἀνδρείας, ἢ πλούτου.

a *Strab.* p. 820. C. D. b Καμβύσσου in *Ed. Bas.* c *Strab.* p. 821. C. D. d Μεγάλοις *Strab.* e Ita ex *Strabone*. In *Ed. Bas.* ποταμῶν Ἀσαβάρα &c. Ἀσαβάρας appellatur ab *Agatharchide*. Verum *Heliodoro* in Æthiopic. Ἀσαβόῤῥας dicitur. Sed locus iste lib. 10. p. 460. ex *Strabone* forsan & *Ptolemæo* corrigendus. f *Strab.* p. 822. B. C. D. g Ita ex *Strab.* In *Ed. Bas.* αὐτούς.

ΟΤΙ [a] Αἰθίοπες ἔθος ἔχουσι τοιοῦτον· ὃς ἂν βασιλεὺς πηρωθῇ μέρος τι τοῦ σώματος ὁποσοῦν, τὸ αὐτὸ πάσχουσιν οἱ συνόντες αὐτῷ μάλιστα, οἱ δ' αὐτοὶ καὶ συναποθνήσκουσιν· ἐκ δὲ τούτου, φυλακὴ πλείστη τοῦ βασιλέως ἐστὶν παρ' αὐτῶν. ΟΤΙ ἐν τῷ Νείλῳ ποταμῷ ἰχθύων γένη [πολλὰ μὲν] καὶ ἄλλα· γνωριμώτατοι δὲ, ὅ, τε ὀξύρυγχος, καὶ ὁ λεπιδωτὸς, καὶ [b] λάτος, καὶ ἀλάβης, καὶ κορακῖνος, καὶ χοῖρος, καὶ φαγρώριος, ὃν καὶ φάγρον καλοῦσιν, σίλουρος, κίθαρος, [c] θρίσσα, κεστρεύς· ὀστρακίων, δίλυχνος, [d] φῦσα, βοῦς, κοχλίαι μεγάλοι φωνὴν [e] ὀλολύζουσιν ὁμοίαν φθεγγόμενοι· τὰ δ' ἐπιχώρια ζῶα, ἰχνεύμων, ἀσπὶς, ἥ τε σπιθαμιαία, ἥπερ καὶ ὀξυθανατωτέρα, ἡ δὲ ὀργυιαία· ὄρνεα δὲ, ἶβις, ἱέραξ ὁ Αἰγύπτιος, (ἥμερος γὰρ παρὰ τοὺς ἀλλαχοῦ, ὡς καὶ ἡ [f] αἴλουρος,) νυκτικόραξ ἰδιότροπος ἐνθάδε· παρ' ἡμῖν μὲν γὰρ ἀετοῦ μέγεθος, ἐν Αἰγύπτῳ δὲ κολοιοῦ ἔχει. ΟΤΙ [g] ἡ ἶβις ἡμερώτατον ὄρνεόν ἐστιν, πελαργώδης κατὰ τὸ σχῆμα καὶ τὸ μέγεθος, ὅλη μέλαινα. μεστὴ δ' αὐτῶν ἅπασα τρίοδος· χρησίμως μὲν, ὅτι πᾶν θηρίον ἐκλέγει, καὶ τὰ καθάρματα πάντα· δυσχρήστως δὲ, ὅτι πάμφαγον, καὶ ἀκάθαρτον, καὶ δυσκόλως ἀπειργόμενον ἀπὸ τῶν καθαρίων καὶ τῶν ἀλλοτρίων παντὸς μολυσμοῦ. ἀπὸ δὲ τῆς θαλάσσης εἰς τὸν Νεῖλον ἀνέρχεται, κεστρεὺς, θρίσσα, δελφίς· τὰ δ' ἄλλα, διὰ τὸν ἐκ τῶν κροκοδείλων φόβον, οὐκ ἀνέρχεται. ἀλλ' ὁ μὲν δελφὶς, ὡς κρείσσων τῶν κροκοδείλων· ὁ δὲ κεστρεὺς, ὅτι παραπέμπεται ὑπὸ τῶν χοίρων παρὰ γῆν, κατά τινα οἰκείωσιν φυσικήν· τῶν δὲ χοίρων ἀπέχονται οἱ κροκόδειλοι, στρογγύλοι γάρ εἰσιν, καὶ ἔχουσιν ἀκάνθας ἐπὶ τῇ κεφαλῇ φερούσας κίνδυνον. ΟΤΙ [h] κατὰ Στράβωνα τὸ τῆς Λιβύης σχῆμα τρίγωνόν ἐστιν ὀρθογώνιον· οὗ ἡ μὲν μία τῶν περὶ τὴν ὀρθὴν, ὁ Νεῖλος ποταμός ἐστιν· ἡ δ' ἑτέρα, ἡ καθ' ἡμᾶς παραλία, ἀπὸ Πηλουσίου μέχρι Γαδείρων· ἡ δ' ὑποτείνουσα τὴν ὀρθὴν, ἡ ἀπὸ Γαδείρων παρωκεανῖτις, ἄχρι τῶν τοῦ Νείλου πηγῶν· ταῦτα δὲ Πτολεμαῖος ἤλεγξε ψευδῆ ὄντα. ΟΤΙ [i] τὸ ἐν Μαυριτανίᾳ ὄρος, τὸν Ἄτλαντα Ἕλληνες καλούμενον, οἱ βάρβαροι Δύριν καλοῦσιν. ΟΤΙ τὸ βορειότατον καὶ δυσμικώτατον ἄκρον τῆς Λιβύης, Κώτης καλεῖται· ἀντίκειται δὲ τοῖς Γαδείροις. ΟΤΙ [k] ἡ Μαυριτανία ἑκατέρα εὐφορωτάτη ἐστὶν, καὶ σὺν

Quod Æthiopum mos ſit, ubi rex aliqua parte corporis mutilatur, ut familiares idem quoquo modo patiantur, & cum eo etiam moriantur: idcirco maxima regi cuſtodia adhibetur. Quod in Nilo flumine piſcium genera multa ſint ac diverſa. Cæterum maxime noti ſunt oxyrynchus, & lepidotus, & latus, & alabes, & coracinus, & porcus, & phagrorius, quem etiam phagrum vocant; item ſilurus, & citharus, & thriſſa, & mugil. Ex teſtaceis dilychnus, phyſa, bos; item cochleæ ingentes quæ vocem ululatui ſimilem edunt. Animalia quoque habet, ichneumonem, & Ægyptiam aſpidem: ea duplex eſt, altera dodrantalis quæ celerius interficit; altera ulnæ fere longitudine. Ex avibus eſt ibis, & accipiter Ægyptius (qui manſuetior eſt iis qui alibi ſunt, quemadmodum & felis,) & corvus nocturnus illis locis peculiaris: nam apud nos aquilæ magnitudine eſt, in Ægypto vero magnitudinem habet graculi. Quod ibis avis ſit mitiſſima, magnitudine & figura ciconiæ perſimilis, tota nigra. Nullum non trivium eis plenum eſt: partim utiliter quidem, quatenus omnes ſerpentes omneſque macelli ſordes colligit; partim vero inutiliter, quia omnivora & immunda eſt, nec facile à mundorum & alienorum contaminatione arceri poteſt. E mari in Nilum adſcendunt mugil, thriſſa, & delphinus; cætera ob crocodilorum metum non adſcendunt. At delphinus quidem, quia crocodilo potentior eſt: mugil, quia ob naturalem quandam convenientiam à porcis ſecus terram ducitur. Crocodili autem à porcis abſtinent, quia cum rotundi ſint, & ſpinas ad caput habeant, periculum ipſis creant. Quod juxta Strabonis ſententiam, Libyæ figura ſit rectangula triquetra: cujus alterum latus, rectum angulum continens, Nilus fluvius efficit; alterum vero, ora maritima nobis obverſa à Peluſio uſque ad Gades; latus vero recto angulo ſubtenſum, regio tota eſt quæ ſecus Oceanum jacet, à Gadibus uſque ad Nili fontes. Cæterum Ptolemæus hæc tanquam falſa reprehendit. Quod montem Mauritaniæ, quem Græci Atlantem vocant, Barbari Dyrin appellent. Quod ſeptentrionale maxime & occiduum Africæ promontorium Cotes appelletur. Id Gadibus opponitur. Quod utraque Mauritania fertiliſſima ſit, ac magna

a *Strab.* p. 823. *A.B.C.D.* b Λάτης *Strab.* c Θρῆσσα *Ed. Baſ.* d Φύσσα *Ed. Baſ.* e Forſan ὀλολυγῶσιν aut ὀλολύζουσιν. f Ἔλουρος in *Ed. Baſ.* g *Strab.* p. 823. *D.* p. 824. *A. B. C.* h *Strab.* p. 825. *A. B.* i *Strab.* p. 825. *D.* k *Strab.* pag. 826. *C. D.* In *Ed. Baſ.* paſſim Μαυρετανία.

a Βραγχία

cum beatitate incolatur; ejusque flumina crocodilos ferant. In quodam fluvio hirudines generantur, septem cubitorum longitudine; branchias, quarum opera respirant, perforatas habentes. Et vites illic nascuntur, quarum crassitudinem vix duo homines complecti queant, racemos habentes cubitales. Quod in Africa & India calamus nascatur, cujus genu quodlibet octonos modios capiat: item herbæ aliæ miræ magnitudinis. Quod Maurusii maximam curam habeant ornatus comæ, & barbæ, & unguium; & cæterorum ejusmodi. Quod Afri serpentium & piscium pellibus pro indumentis & stragulis utantur. Quod in Africa, quemadmodum in Æthiopia, æstate multum pluat; hyeme vero siccitas vigeat. Quod Lotophagi Africæ, potu non indigeant: lotus iis & cibi & potus vicem præbet. Quod in mediterranea regione Africæ inveniantur ostrea & cheramydes, & id genus alia, quemadmodum juxta Ammonem. Quod in nonnullis Africæ locis bis messem faciant. Culmus est longitudine quinque cubitorum, crassitudine digiti parvi; fructum affert ducentocuplum & quadragintacuplum. Vere non serunt; sed, terram colligatis paliuris converrentes ac sarrientes, semine è spicis in messe delapso contenti sunt. Operarii propter serpentium multitudinem ocreas gerunt: dormituri vero lecti pedes allio illinunt, scorpionum gratia, & paliuris circumligant. Quod in ora Mauritaniæ maritima urbs fuerit Iol nomine, quam Juba, Ptolemæi pater, muniens Cæsaream vocavit. Hæc portum habet. Quod Carthaginenses magnam potentiam habuerint. Nam, cum adversus Romanos bellum suscepissent, urbes in Africa habebant 300. in urbe hominum millia 700. Cæterum obsessi & in deditionem coacti armaturæ gravis tradiderunt millia 200. catapelticorum instrumentorum tria millia; tanquam non amplius bellaturi. Inde cum rursum bellum gerere decrevissent, mox arma fabricari cœperunt; unde singulis diebus CXL. clypei confecti in armamentarium referebantur, & gladii trecenti, & lanceæ quingentæ, & mille tela catapeltica. Ad funes pro catapeltis faciundos ancillæ capillitium præbebant.

A εὐδαιμονίᾳ οἰκεῖται· καὶ οἱ ποταμοὶ αὐτῆς κροκοδείλους φέρουσιν. ἐν τινι δὲ ποταμῷ γίνονται βδέλλαι ἑπταπήχεις, κατατετρημένα ἔχουσαι τὰ [a] βρόγχια, δι' ὧν ἀναπνέουσιν· καὶ ἄμπελοι φύονται ἐκεῖσε, δυσὶν ἀνδράσι τὸ πάχος δυσπερίληπτοι, βότρυς πηχυαίους πως ἀποδιδοῦσαι. ΟΤΙ [b] ἐν Λιβύῃ καὶ Ἰνδίᾳ γίνεται κάλαμος, ὥστε τὸ ἐν γόνυ χωρεῖ μεδίμνους ή. καὶ ἄλλαι βοτάναι μέγισται. ΟΤΙ [c] οἱ Μαυρούσιοι ἐπιμελοῦνται μάλιστα κόσμου τριχῶν, καὶ ὀνυχισμῶν, καὶ πωγώνων, καὶ τῶν τοιούτων. ΟΤΙ οἱ Λίβυες δέρμασιν ὄφεων καὶ ἰχθύων ἀμπε- B χόναις καὶ στρώμασι χρῶνται. ΟΤΙ ἐν Λιβύῃ, ὥσπερ ἐν Αἰθιοπίᾳ, τοῦ θέρους ὕει πολλά· τοῦ δὲ χειμῶνος ξηρασία ἐστίν. ΟΤΙ [d] οἱ ἐν Λιβύῃ Λωτοφάγοι οὐ δέονται ποτοῦ· ἀρκεῖ γὰρ αὐτοῖς ὁ λωτὸς καὶ πρὸς πόσιν καὶ πρὸς βρῶσιν. ΟΤΙ [e] ἐν τοῖς τῆς Λιβύης μεσογαίοις εὑρίσκεται ὀστράκια καὶ χηραμύδες, καὶ τοιαῦτα, ὡς καὶ ἐν Ἄμμωνος. ΟΤΙ ἔν τισι τόποις τῆς Λιβύης δὶς τοῦ ἐνιαυτοῦ σῖτον καρποῦνται. ἔστιν δὲ τὸ μῆκος τῆς καλάμης πέντε πηχέων· πάχος δὲ τοῦ μικροῦ δακτύλου· ὁ δὲ καρπὸς διακοσιοτεσσαρακοντάχους ἀποδίδοται. τοῦ δ' ἔα- C ρος οὐδὲ σπείρουσιν, ἀλλὰ παλιούροις συνδεδεμέναις ἐπικαταψήσαντες τὴν χώραν, τῷ ἐκπεσόντι κατὰ τὸν θερισμὸν στάχυϊ ἀρκοῦνται. διὰ δὲ τὸ πλῆθος τῶν θηρίων κνημῖδας φοροῦντες ἐργάζονται· καθεύδοντες ἢ περιχρίουσι τοὺς κλινόποδας σκορόδοις, τῶν σκορπίων χάριν, καὶ παλιούροις περιδοῦσιν. ΟΤΙ ἐν τῇ παραλίᾳ τῆς Μαυριτανίας ἦν πόλις [f] Ἰὼλ ὄνομα· ἣν ἐπικτίσας Ἰούβας, ὁ τοῦ Πτολεμαίου πατὴρ, μετωνόμασεν Καισάρειαν ἔχει δὲ καὶ λιμένα. ΟΤΙ [g] Καρχηδόνιοι μεγίστην εἶχον δύναμιν. ὅτε γὰρ ἤρξαντο πολεμεῖν Ῥωμαίοις, πόλεις εἶχον τ'. D ἐν Λιβύῃ ἀνθρώπων δ' ἐν τῇ πόλει μυριάδας ὁ πολιορκούμενοι δὲ καὶ ἀναγκασθέντες τραπέσθαι πρὸς ἔνδοσιν, πανοπλιῶν μὲν ἔδοσαν μυριάδας κ'. καταπελτικὰ δὲ ὄργανα ,γ. ὡς οὐ πολεμηθησόμενοι. κριθέντος δὲ πάλιν τοῦ ἀναπολεμεῖν, ἐξαίφνης ὁπλοποιίαν συνεστήσαντο· καὶ ἑκάστης ἡμέρας ἀνεφέροντο θυρεοὶ μὲν ρμ'. πεπηγότες· μάχαιραι ἢ τ'. καὶ λόγχαι φ'. βέλη δὲ ,α. καταπελτικά· τρίχα δὲ τοῖς καταπέλταις αἱ θεράπαιναι παρεῖχον.

a Βραγχία *Strab.* b *Strab.* p. 827. C. c *Strab.* pag. 828. *A. B. C.* d *Strab.* pag. 829. *A. B.* e *Strab.* pag. 830. *D.* pag. 831. *A. B.* f Ita ex *Strabone.* In *Ed. Bas.* Ἰολα, & mox Ἰόβας. g *Strab.* pag. 833. *A.*

ΟΤΙ [a] πρὸ τῆς μικρᾶς Σύρτεως νῆσός ἐστιν A Μῆνιγξ, ἣν καὶ φασὶν εἶναι τὴν παρ' Ὁμήρῳ τῶν Λωτοφάγων χώραν. ἔχει γὰρ πολὺ τὸ φυτὸν ἐκείνη. ΟΤΙ [b] ἡ πρὶν Βάρκη, νῦν Πτολεμαῒς πόλις καλεῖται. ΟΤΙ [c] τὸν Κυρηναϊκὸν ὀπὸν τὸ σίλφιον ἐκφέρει. ΟΤΙ Κυρηναῖοι σοφοὶ ἐγένοντο· Ἀρίστιππος ὁ Σωκρατικὸς, καὶ τούτου θυγάτηρ Ἀρήτη, καὶ ταύτης υἱὸς Ἀρίστιππος [d] ὁ μητροδίδακτος, καὶ Καλλίμαχος, καὶ Ἐρατοσθένης, καὶ Καρνεάδης ὁ Ἀκαδημαϊκὸς, καὶ Ἀπολλώνιος. ΟΤΙ [e] ἡ Κυρηναϊκὴ χώρα πᾶσα ἀντιπαρήκει τῇ Κρήτῃ νήσῳ κατὰ μῆκος παράλληλος.

Quod ante Syrtem minorem Meninx sit insula. Hanc ajunt Lotophagorum Homeri regionem esse: nam illis lotus abundat. Quod urbs, quæ olim Barce, nunc Ptolemaïs sit dicta. Quod silphium succum Cyrenaïcum ferat. Quod è Cyrene fuerint sapientes viri, Aristippus Socraticus, & hujus filia Arete; item Aristippus à matre edoctus, & Callimachus, & Eratosthenes, & Carneades Academicus, & Apollonius. Quod Cyrenaïca regio tota Cretæ insulæ juxta longitudinem æqualiter prætendatur.

a *Strab.* pag. 834. *D.* b *Strab.* pag. 837. *A.* c *Strab.* pag. 837. *D.* & pag. 838. *A.* d Ὁ κληθεὶς Μητροδίδακτος *Strab.* e *Strab.* pag. 838.

A D.

ADDENDA.

PAg. 12. Hujus editionis Μέχρις Ἰωνίας ἐπίδραμον) Vide infra Lib. XI. pag. 494. μέχρι Ἰωνίας ἐπιδράμοντες.

pag. 13. Τῆς τε ἐγκυκλίου &c.) Encyclium quid sit docet Nunnesius ad vitam Aristotelis pag. 49.

pag. 38. Οὕτω δὲ καὶ τοὺς Κιμμερίους εἰδὼς οἰκοῦντας τὸν Κιμμερικὸν Βόσπορον πρὸς Βορρᾶν, καὶ ζοφώδη· μετήγαγεν εἰς σκοτεινόν τινα τόπον, οἰκείως τὸν καθ' ᾅδην, χρήσιμον ὄντα πρὸς τὴν μυθοποιίαν τὴν ἐν τῇ πλάνῃ. Ὅτι δὲ οἶδεν αὐτοὺς, οἱ χρονογράφοι δηλοῦσιν, ἢ μικρὸν πρὸ αὐτοῦ τὴν τῶν Κιμμερίων ἔφοδον, ἢ κατ' αὐτὸν ἀναγράφοντες.) In MSS. vox οἰκείως ponitur post verbum μετήγαγεν. ut ego arbitror, rectius: sensus enim est, Homerum apte & convenienter hos Cimmerios, fabulæ continuandæ & exornandæ causa, in tenebrosam Italiæ regionem transtulisse. Inspice sedulo, lector optime; spero te mihi accessurum. Si ut nunc editur, posteriori loco ponendum esset adverbium οἰκείως, τὸν οἰκείως καθ' ᾅδην, non οἰκείως τὸν καθ' ᾅδην scripsisset Geographus. Nunc ad istum fere modum licebit, opinor, hæc interpretari. *Ita cum sciret Cimmerios habitare ab ipsis dictum illum Bosporum, in Boream versum, & caligine obsitum; apte satis transtulit eos in locum tenebrosum, qui apud inferos est, quique satis illi videbatur idoneus ad pertexendam errorum hujusmodi fabulam. Hos autem Homero notos fuisse, annalium scriptores docent, referentes irruptionem Cimmeriorum aut in ea quæ paulum præcessere, aut in ipsa illius tempora.* Straboni assentitur Eustathius, ad Odyss. λ'. ut sæpe alias: forsitan & plures, quos inveniet cui otium fuerit talia rimari. Hæc Johannes Columbus in notis ad fabulas aliquot Homericas de Ulixis erroribus. pag. 105.

pag. 70. Περὶ δὲ τῶν Ἐρεμβῶν) Infra Lib. XVI. p. 784. edit. Paris.

pag. 71. Τοὺς τρωγλοδύτας) Casaubonus vidit Ἐρεμβοὺς esse legendum, quod probat Bodæus à Stapel ad Theophrasti Histor. Plant. Lib. VI. cap. 2. pag. 556.

pag. 91. Ἠγὰρ προσχωσις &c.) Stephano Σαλμυδησσὸς est κόλπος τοῦ Πόντου. Straboni πρόσχωσις. non quidem τῆς περὶ τὰ στόματα τῆς Ἴστρου, quod putavit Strabonem scripsisse Casaubonus, quem ideoque reprehendit immerito in Notis, contenditque *Salmydessum nihil ad Istrum pertinere: imo fluvium esse* ait *Sophoclis & Lycophronis Scholiastarum auctoritate*; neque enim illa τὰ περὶ τὰ στόματα τῆς Ἴστρου referenda ad Salmydessum arbitror, sed tantum ad τὰ λεγόμενα στήθη, καὶ ἡ Σκυθῶν ἐρημία. Eodem modo accipe, quæ scribit idem Strabo lib. I. p. 50. Καὶ γὰρ νῦν ἤδη τεναγίζειν τὰ ἐν ἀριστερᾷ τοῦ Πόντου, τόντε Σαλμυδησσὸν, καὶ τὰ καλούμενα Στήθη ὑπὸ τῶν ναυτικῶν, τὰ περὶ τὸν Ἴστρον, καὶ τὴν Σκυθῶν ἐρημίαν. Certe Salmydessum procul ab Istro esse, vicinumque Bosporo constat ex Sophocl. Antigon. v. 1081. & Lycophr. Cassand. v. 1285. At fluvium esse vix mihi persuaserit Casaubonus. Strabo certe l. 7. p. 319. vocat αἰγιαλὸν sicut noster: cui & Ptolemæus assentitur l. 3. Geogr. c. 11. ubi tamen Ἀλμιδισσὸς legitur. Urbs porro quæ hoc in loco collocatur à Mela l. 2. c. 2. *Halmydessos* dicitur: à Plinio l. 4. cap. 11. *Almedessos*. Suidæ Σαλμυδησσὸς, τόπος Θρᾴκης. Existimo ego Salmydessum vocari & littus Ponti ab ingesto à quodam fluvio cœno exaggeratum, & urbem illic sitam; neque enim sibilus & adspiratio diversas efficiunt voces. vide Casaubon. in Strabon. l. 1. p. 50. annotat. p. 32. Urbs vel ora maritima potest intelligi apud Herodot. l. 4. p. 254. Οἱ μὲν γὰρ δὴ τὸν Σαλμυδησσὸν ἔχοντες Θρῆικες. Certe Σαλμυδησσὸς urbs Thraciæ, in qua habitarit Phineus, est Apollodoro. l. 1. pag. 31. *Erasm. Vindingius in Scymnum Chium.*

pag. 99. Θήραν καὶ Θηρασίαν νήσους ἱδρυμένας ἐν τῷ μεταξὺ πόρῳ Κρήτης καὶ Κυρηναίας, ὧν ἡ Θήρα μητρόπολίς ἐστι Κυρήνης. *Theræ & Therasiæ insulis in freto sitis, quod est inter Cretam & Cyrenen, quarum Thera est mater Cyrenes coloniæ ex ea deductæ*) Jacobo Palmerio libentissime assentior, qui errorem insignem admodum in hoc textu deprehendit, quem sane Strabo non admiserit, quandoquidem ipse profert alibi, quod huic sententiæ contrarium est. Esto igitur: loco Κυρηναίας legatur Κυθηρίας, quamquam à Laconica Thera nimium distet, nempe plus quam 180. milliaribus, aut Græcorum more plus quam 1180. stadiis. Ipse à Thera ad Melum octoginta milliaria emensus sum, à Melo autem ad viciniorem Peloponnesi terram alia octoginta, intersunt & amplius. De Gozis vero, quos Niger ad Cretæ partem occidentalem collocat, quod ideo eum reprehendit Palmerius, bene non facit. Hi enim Gozi, uti vocant hodie, sunt revera illic, ubi eos sitos esse Niger affirmat, diversi ab iis qui Melitæ insulæ sunt vicini. Antonius Gallandius ad D. Cossonum. vid. Memoriam Cossonianam. p. 33.

pag. 104. Ἐν Ὀμφάλῃ Σατυρεῖς) Richardus Bentlejus in eruditissima ad Virum Clariss. Joannem Millium epistola, subjecta Joannis Malalæ Historiæ Chronicæ p. 57. eleganter hoc modo refingit locum.

Ἴων δὲ περὶ τῆς Εὐβοίας φησὶν Ἐν Ὀμφάλῃ Σατύροις
Εὐβοΐδα μὲ γῆν λεπτὸς Εὐρίπου κλύδων
Βοιωτίας ἐχώρισ' ἀκτὴν ἐκτεμὼν
Προβλῆτα πορθμῷ &c. Vide ipsum Bentlejum.

pag. 137. Ἢν Καλοῦσι Νέριον) Recte notat Casaubonus ex ipso Strabone ita esse legendum, siquidem infra pag. 153. inquit Ὕστατοι δ' Οἰκοῦσιν Ἀρτάβροι περὶ τὸν ἄκραν, ἣ καλεῖται Νέριον. Idem observavit Merula Cosmograph. Part. II. Lib. II. cap. 5. quo loco addit *speculum Britanniæ* vocari ab Æthico & Orosio, hodie vero à nautis *Cabo de Finis Terræ* in Galecia.

pag. 155. Τοῦ τῶν Κορινθίων ἀγῶνος) Isaacus Casaubonus ex Henrici Stephani soceri sui codice ait in quatuor M. L. libris legi Κορίων, sed vulgatam lectionem multis tuetur amplissimus G. Cuperus Observation. Lib. IV. cap. 15.

pag. 167. Οὐδὲ τοῦ Βορυσθένους οὐδὲ τοῦ Ὑπάνιος) de Boristhene atque Hypani videndus est Martin. Opitius Variar. Lection. cap. 6.

pag. 184. Καὶ Ἰλούα) Hæc duo verba etiam expungit Ph. Cluverius Italiæ Antiquæ Lib. II. cap. 2. pag. 504.

pag. 203. Διὰ δὲ τούτων ὡς δι' αὐλῶν κλωμένην τὴν ὄψιν, πλατυτέρας δέχεσθαι τὰς φαντασίας.) Quid quæso tibiæ aut fistulæ apud Veteres præstitere ad dilatandum visum? Lege itaque ὑαλῶν non αὐλῶν, quod ineptum. Crystallo enim & vitro hanc potissimum vim inesse nemo est qui nesciat. Plura de ratione & causis, cur magnitudo solis subinde oriatur, vide apud Isaac. Vossium ad Pomponii Melæ Lib. I. cap. 18.

pag. 204. Ἐνταῦθα δὴ ὄρος ἐστὶ τῶν Ἰβήρων ἡ Κάλπη, τῇ περιοχῇ μὲν οὐ μέγα, τῷ δ' ὕψει μέγα, καὶ ὄρθιον, ὥστε πόρρωθεν νησοειδὲς φαίνεσθαι. *Ibidem Calpe mons, ambitu non magnus, sed altitudine ingens, & recte consurgens, ut eminus columnæ speciem*

ciem præbeat.) Ita legenda atque interpretanda hæc: ubi vulgo inepte editur & exponitur, νησοειδὲς. Ipſe emendationi huic ſubſcribit Geographus pag. 258. Ἔνιοι δὲ ϛήλας ὑπέλαβον τὴν Κάλπην καὶ Ἀβύλυκα, &c. Vide ſequentia, & maxime quæ Euſtathius annotat ad Dionyſ. verſ. LXIV. qui etiam hæc poſt alia: ϛήλαις εἰκάζονται. ἐξοχὴν γάρ τινα ἐμφαίνουσι καὶ αὐτὰ οἵαν καὶ αἱ ϛῆλαι, καὶ αἱ ϛηλίδες. καὶ διὰ τοῦτο τὰ τοιαῦτα ϛῆλαι ἂν λέγοιντο. Nec aliud ſenſit Mela, ex quo vulgatam explicare conabatur ὁ πάνυ Caſaubonus. Lib. II. cap. 6. *montes efficiunt, columnæ Herculis Abyla & Calpe, uterque quidem, ſed Calpe magis, & pene totus in mare prominens.* Idem Lib. I. cap. 5. *Deinde eſt mons prææltus, ei quem ex adverſo Hiſpania attollit objectus: hunc Abylam, illum Calpen vocant, columnas Herculis utrumque.* Quæ evincunt etiam, non *parva*, ſed vel *alta*, vel *pervia*, aut tale quid potius apud Avienum legendum, (cum de duabus Herculis columnis eadem ſcribat in ora maritima verſ. 343.

Sunt parva porro ſaxa prominentia
Abila atque Calpe: Calpe in Hiſpano ſolo,
Maurusiorum eſt Abila.)

Hic ut *pervia* legatur, præter lectionis affinitatem, ſuadent illa quæ ſequuntur apud Melam loco prius citato de Calpe monte: *Is mirum in modum concavus, ab ea parte, qua ſpectat occaſum, medinm fere latus aperit: atque inde ingreſſus totus admodum pervius, prope quantum patet ſpecus.* Vlitius in Comment. ad M. Aur. Olympii Nemeſiani Cynegeticon. verſ. 252. pag. 406.

pag. 205. Καὶ πρὸς αὐτὸ Κάλπη πόλις) Hunc locum infeliciter ſollicitat Caſaubonus, cum Καρτηΐα reponit; Etenim auctor eſt Stephanus Κάλπην & Κάλπειαν à nonnullis urbem hanc eſſe dictam. Κάλπη, inquit, πόλις Ἰβηρίας, ἐθνικὸν Καλπιανὸς, λέγουσι γὰρ καὶ τὴν πόλιν Κάρπειαν, τινὲς τούτους Καρπητανοὺς οὐ Καλπιανούς φασι. Qui locus ſic à nobis reſtitutus eſt. Emendationem vero noſtram ipſe confirmat Stephanus in Καρπηΐα cum ait. Εἴρηται ἐν τῷ Κάλπη, ὅτι τινες Κάρπειαν τὴν πόλιν φασὶ καὶ Καρπηΐανοὺς τὸ ἐθνικόν. pro Κάλπειαν forte legendum eſt Κάλπειαν, ut in priore loco ſcriptum eſt: tamen Pauſanias in Eliacorum 2. Καρπίαν nominat. Εἰσὶ δ᾽ οἳ Καρπίαν Ἰβήρων πόλιν καλεῖσθαι νομίζουσι τὰ ἀρχαιότερα ταρτησσόν. Quid quod & Appianus in Hiſpanienſi eandem Καρπησσὸν vocat, credo ad antiquam τῆς Ταρτησσοῦ appellationem alludens. Sic enim priſcis temporibus nominata eſſe dicitur, teſte Strabone, Pauſania, Mela, ac Plinio. Quanquam Silius Italicus Lib. III. verſ. 396. & diſtinxit ſimul & confudit his verſibus:

Arganthoniacos armat Carteia nepotes.
Rex proavis fuit humani ditiſſimus ævi
Ter denos decies emenſus belliger annos.
Armat Tarteſſos ſtabulanti conſcia Phœbo.

Vid. Henrici Valeſii adnotationes in collectanea ſive excerpta ex Nicolao Damaſceno p. 72.

pag. 205. Κάλπη πόλις) Viri ſummi, Iſaac. Caſaubonus & S. Bochartus pro Κάλπη legunt Καρτηΐα. Verum Lud. Nonnius in deſcriptione Hiſpaniæ cap. X. vulgatam tuetur lectionem cum ſcribat: Scio Clariſſ. virum Caſaubonum lectionem hanc Strabonis non recipere & loco Κάλπη legere Καρτεία, quia nemo veterum *Calpes* urbis meminit, præter Antonini Itinerarium, quod ut depravatum etiam rejicit, ſed quam vere, viderit lector. Interim parum firmæ ejus rationes, ut à codicum omnium conſenſu recedam, videntur: præſertim, cum eo loci hodierno aevo urbs ſita eſt, *Gibralter* dicta, qua Poeni primum in Hiſpaniam irrupere, acciti à Juliano comite nomenque illius priſcum in ducis *Tarif* memoriam mutatum. Conjecturæ meæ favet Amb. Morales Lib. XII. cap. 68. & P. Joan. Mariana Rer. Hiſpan. Lib. VI. cap. 22. vocat *Gibraltar*, *Heracleam.* Vid. & Forbeſii Inſtruct. Hiſtorico Theolog. Lib. IV. cap. 17. n. 9. Cellanus Lib. II. cap. 1. pag. 58.

pag. 205. Εἶτα Μελλαρία.) Berkelius ad Stephanum de urbibus pag. 221. reſtituit Μηλάρια.

pag. 207. Πόλις Ἐβοῦρα) Ipſe Caſaubonus in ſerie erratorum reſcribi jubet Ἀιβοῦρα.

pag. 207. Μαρκέλλου Κτίσμα) Quiſnam Cordubam condiderit Marcellus cum ſit incertum, adſcribam verba eruditiſſimi viri Lud. Nonnii, quæ exſtant c. 19. in deſcriptione Hiſpaniæ. Strabo, ait, Marcelli opus eſſe aſſerit: ſed cujus Marcelli dubitatur hactenus. Vaſæus illius putat eſſe, qui tempore civilis belli inter Cæſarem & Pompejum res in Hiſpania geſſit: cui conjecturæ ſuffragatur, quod nuſquam ante illud tempus *Cordubæ* mentio fiat. Nam & T. Livius cum multas Baeticæ urbes commemoret, hanc ſilentio transmittit, ſed cum, Strabone teſte, prima hæc colonia ſit, in Hiſpaniam à Populo Rom. deducta, non poteſt illius Marcelli opus fuiſſe: tum quia mentio aliqua illius rei facta fuiſſet ab A. Hirtio, præcipue ſeditione illa orta inter Marcellum & Caſſium Cæſaris duces prope *Cordubam.* Scio Caſaubonum ejus eſſe opinionis, ut dicat ideo Cordubam opus eſſe Marcelli, eo quod Colonia ejus tempore, aut ductu huc miſſa ſit, ſed cum ipſo Strabone pugnat, ut oſtendi. Non enim illo tempore prima potuit colonia deducta eſſe, cum Scipionum tempeſtate nonnullæ fundatæ fuerint.

pag. 213. Σαλτιῆται) Recte Σεταβῆται repoſuit Caſaubon. *Setabis* enim urbs vocabatur, quæ olim *Auguſta Valeria* nunc *Xativa*: videſis Lud. Nonnii Hiſpaniam cap. 68.

pag. 215. Ἐξαιρουμένη δὲ ἐκ θάμνου ταπεινῆς ἧττον.) Scribe Ἐξαιρουμένη δὲ, θαμνῷ ταπεινῆς ἧττον, deleto ἐκ. Minus alte è terra attolli dicit, quam humilem fruticem quemlibet. *Bodaeus à Stapel. ad Theophraſt. Hiſtor. Plant. Lib. III. cap. 16. pag. 240.*

pag. 221. Καϛαῶνι) Apud Strabonem Libro III. nomen hujus urbis aliquoties depravatum eſt Καϛάων pro Καϛάλων. *P. Merula Coſmogr. Part. II. Lib. II. cap. 20.*

pag. 223. Ὀδύσσεια πόλις) Non eſt quod dubitet Caſaubonus hanc eandem eſſe urbem, quæ *Ulyſippo* antiquis, hodie *Lisbona* vocatur, uti pluribus probat P. Merula, Coſmogr. Part. II. Lib. II. cap. 26. vel ipſius verbis Strabonis, quæ occurrunt infra pag. 157.

pag. 225. Πεζαυγοῦσα) Παξαυγοῦσα legendum eſſe docet vir Clariſſimus Chriſtoph. Cellarius Notitiæ Orbis Antiq. L. II. cap. 1.

pag. 228. Καὶ Ὠρία) P. Merula Coſmogr. Part. II. Lib. II. cap. 20. *Oretani* Ὠρητανοὶ Ptolemæo & Straboni; *Germani* Plinio, unde urbs eorum Ptolemæo Ὤρητον Γερμανῶν, Stephano ſimpliciter Ὠρισία, Straboni fortean inemendatius Ὠρία, hodie *Oreto*, ut ſcribit Moralis.

pag. 230. Οἱ δὲ Βελιῶνα καλοῦσι) Rejectam ab Iſaaco Caſaubono opinionem tuetur Merula Coſmogr. Part. II. Lib. II. cap. 7. legique vult Ὀβλιβιούνα.

pag. 234. Κονιακοὶ) Delrius ad Senecæ Hippolytum ℣ſ. 110. ex Horatio & Silio ſcribendum ait Κώνκανοι. verum P. Merula Coſmogr. Part. II. Lib. II. cap. 11. mavult Κονκανοὶ.

pag. 235. Αἰλητανούς) Lege Λαλητανούς P. Merula Coſmogr. Part. II. Lib. II. cap. 15. & infra pag. 159. pro Λειτανῶν.

pag. 244. Καὶ Ἰλεόσκαν) Corrupte legitur *Ileoſca* loco *Oſcæ.* Nuſquam enim apud Ptolemæum, aliumve Claſſicum ſcriptorem, *Iſeaſcæ* mentio inter Illergetas ſed *Oſca* paſſim. *Lud. Nonnius Hiſpan.* cap. 83.

pag. 244. Ἐτελεύτα δὲ νόσῳ) Clar. Puteanum feliciter ex Vellejo emendaſſe ἐτέλευτα δ᾽ ἐν Ὄσκῃ *ex ſtinctus eſt Oſcæ* ait *Nonnius Hiſpaniæ* cap. 83. *Gerard. Voſſius F. ad Vellej. Paterc.* Lib. II. cap. 30.

pag. 245. Ἐν ᾧ πόλις Πομπέλων &c.) Fateor dubie dixiſſe Strabonem, quidquid in hac cauſſa dixit; incertum-

incertumque esse, utrum adluserit ad nomen Pompeji, an ipsum pro conditore oppidi habuerit. Si habuit, cur non clarius exposuit, uti in aliis urbium conditoribus fecit? Cur non solum nomen Pompejopolis ponit, uti in Cilice & Ponticis Pompeji monimentis geographi faciunt? cur nemo posteriorum repetiit, sed Plinius, Ptolemæus, Antoninus constanter *Pompelonem* nominarunt? An vero de Strabone, diligentissimo scriptore peritissimoque, credi potest, ignorasse quas urbes Pompejus condiderit, aut de fama dubitasse, quæ non antiqua erat, sed intra seculum conclusa, aut breviore contenta spatio? Sed quoquo modo res Pompelonis habet, Strabonis verba nolim sollicitare, aut glossæ movere suspicionem: quin credam potius, ὡς voculam, non similitudinis aut adlusionis sed veritatis, ut sæpe solet, notam esse. *Christ. Cellarius Notit. Orbis Antiqui* L. II. c. 1.

pag. 253. Ταγμάτων i. e. *Cohortium*) Lipsius ad Tacit. Histor. Lib. I. cap. 16. vertit *legionum*.

pag. 259. Γαδειρίδας) Berkelius ad Stephanum de Urbibus v. Γάδειρα ex Pindaro vult rescribi Γαδειρικάς. Verum Eustathius ad Dionysii versum 64. eadem citans Pindari verba, exprimit vulgatam lectionem.

pag. 259. Ὡς τοῦτ') Ipse Casaubonus in suis ad primam editionem adjectis erratorum emendationibus ait Eustathium legere ἐν ταῦτα. locus Eustathii exstat ad Dionysii versum 64.

pag. 265. Ὅμοιοι τοῖς τράγοις ταῖς ὑπήναις) Casaubonus, ridiculam existimans hanc lectionem, reponit Ποιναῖς. Verum vulgatam lectionem pluribus defendit eruditissimus Raphaël Fabrettus in elaboratissimis commentariis de Columna Trajani cap. 1. pag. 19. & seqq.

pag. 270. Κτίσμα δ' ἐςὶ Φωκαιέων ἡ Μασσιλία) Duplicem opinionem de conditoribus Massiliæ enarrat in eruditissimis notis ad Ammianum Marcellinum Lib. xv. c. 9. p. 98. Henricus Valesius, quem vide.

pag. 271. Τὴν δὲ Ῥοδανουσίαν καὶ Ἀγάθην τοῖς περὶ τὸν ποταμὸν οἰκοῦσι τὸν Ῥοδανὸν ζαρβάροις) Vulgo legitur Ῥόην ἀγαθὴν, pro quo Casaubonus scribebat Ῥόδην καὶ Ἀγαθὴν. Sed ita, ut dixi, scripsit Strabo, vel turpiter erravit. Absurdum enim fuerit existimare, Rhodam, quæ est in Hispania, adversus accolarum Rhodani excursionem à Massiliensibus fuisse conditam. Rhodam vero in Gallia nemo unquam somniavit. Nam errorem illum Plinii, (cum censet *Rhodam urbem* nomen dedisse Rhodano flumini Lib. III. cap. 4. *Atque ubi Rhoda Rhodiorum fuit, unde dictus multo Galliarum fertilissimus amnis Rhodanus*) ex confusione Rhodæ & Rhodanusiæ ortum esse, tam est certum, quam quod certissimum. Strabo præterea Rhodæ in finibus Iberorum superius jam meminit p. 106. Hic verò inquit Massilienses oppida & munimenta circumjacentibus undique Barbaris opposuisse; Iberis quidem Rhodan & Emporias; Barbaris verò circa Rhodanum, Agatham & Rhodanusiam; Liguribus & Saliis, Tauroentium, Olbiam, Antipolin & Nicæam. Aliter verba Strabonis accipi nec possunt, nec debent. Isaac. Voss. in Obser. ad Pompon. Mel. Lib. II. c. 6.

pag. 274. Τὸ Σίγιον) P. Merula Cosmograph. Part. II. Lib. III. c. 5. Σήτιον nominari ait, Ptolemæo, Setium Antonino, Σίγιον Straboni, corruptius, nisi hoc sit *Cabo de S. Sigo*, de quo paulo ante. Setium certe hodie *Cap de Cete* Scribente Clusio.

pag. 281. ἡ Πλανασία) Hanc Planasiam ita describit Montfaucon Diarii Italici cap. 1. p. 9. Planasia, inquit, vocata à Strabone, est figura pene ovali oblonga, ambitus duorum milliarium, amœno conspectu, angulos habens acutos ad Orientem & Occidentem, pinetis vestitos. Interfluit seu Euripus quidam 600. passuum, qui Leronem à Lerina dirimit; est autem Lerina à meridie Leronis.

pag. 283. Φέρεται δ' ἄνω &c.) Vide sis hunc locum explicantem P. Merulam Cosmograph. Part. II. Lib. III. cap. 9. ubi docet vocem ἐξιὼν apud Strabonem non significare *exientem* Latinis, sed *exitum quærentem*, quod probat ex Ammiano Marcellino Lib. XV. c. 11. qui Rhodanum describens ait: *sed altrinsecus summitates undæ præterlabens segniores quæritans exitus, viam sibi impetu veloci molitur.*

pag. 284. Σεγοσιαῶν) Casaubonus subjicit veteres libros habere Ἐγγοσιάνων. Et ita forte legendum apud P. Merulam Cosmogr. Part. II. Lib. III. c. 24. pro Ἐγοσιάνων, quomodo vitiose vocari eos ait apud Strabonem, ubi ille legit Σαιγοσιάνων.

pag. 288. Καὶ Ὑαδέτας) Emendationem Xylandri, Καλέτοις substituentis, probat P. Merula Cosmograph. P. II. Lib. III. c. 30. confirmatque loco Strabonis L. IV. pag. 194. καὶ Καλέτοι, μέχρι τῆς ἐκβολῆς &c.

pag. 289. Τῶν Ἰοσκῶν) Scribe Οὐίσκων. P. Merula Cosmograph. Part. II. Lib. III. c. 34.

pag. 290. Ἔχουσι δὲ Τάρβελλοι τὸν κόλπον.) Male vertunt interpretes *sinum hunc habent Tarbelli*, dicendum enim fuerat: *Habent vero & sinum Tarbelli*: ne *sinum Gallicum*, de quo paulo ante verba fecerat Strabo, tribuere videatur Tarbellis: *Gallicumque*, qui ad mare Mediterraneum, cum *Tarbellico* vel *Aquitanico*, qui ad oceanum, confundere. *Merula Cosm. Part. II. L. III. c.* 7.

pag. 290. Ἑλβοὶ) Male Strabo Ἐλουΐους, *Helvios*, in quatuordecim gentibus, ab Augusto Aquitaniæ adjectis, numerat, a quibus Gebennæ jugis separantur. *Chr. Cellarius Notit. Orbis Antiq.* L. II. cap. 2.

pag. 293. Οἰκοῦσιν Αἰτουάτιοι) Casaubonus ex ipso Strabone pag. 204. demonstrat legendum esse Ναντουᾶται, quod suo calculo probat Cluverius German. Antiq. L. II. c. 6. pag. 25, 26.

pag. 293. Πρῶτοι τῶν ἁπάντων οἰκοῦσιν Αἰτουάτιοι) Lege Ἐλουήτιοι. Phil. Cluver. Germaniæ Antiq. L. II. cap. 6. & mox pro Διαδουέλλα restituendum esse Ἀδούλα idem docet Cluverius Italiæ Antiquæ L. I. cap. 52. pag. 345.

pag. 295. Τρικάγροι) Τρικάγροι apud Strabonem, quem Geographum historicum appellare liceat, meâ & multis rationibus argumentisque innixa opinione mendosè leguntur. Agit enim ibi de *Tungris*, qui propius à Rheno absunt, nunquam enim leguntur *Trivagri*, etsi in antiquis codicibus Latinis, *Triusgros* inveniamus. (Rationem hujus sententiæ dat Celeber. Auctor thesi antecedente) Primam Belgicam incolunt Treviri, quorum apud scriptores priscos mentio per est frequens, constatque insuper, caput rerum ibi fuisse Augustam Trevirorum, ubi quoniam & domicilium Romanorum Cæsarum & officina quoque numaria fuit: alterum ex Ammiano Marcellino, Juliani expeditionis comite, testeque oculato liquet, alterum probant numi in urbe Trevirorum cusi, qui ostendunt has literas; P. T R. id est, pecunia Trevirensis. patetque ex toto contextu Strabonis non *Treviros*, (qui apud Dionem per Τρηκήρους, non vero Τρίκρυς restituendi) sed *Tungros* intelligi & legi debere. vid. Schurzfleischii opera Hist. Polit. p. 77. § 20. & 19.

pag. 296. Οἱ Σόηβοι) Vett. libri Σουῆβοι teste Casaubono, quam lectionem recipit Ph. Cluverius German. Antiq. L. II c. 17. pag. 78.

pag. 296. Ὑφ' ὧν οἱ ἐξελαυνόμενοι) Pulsos, ait, a Suevis confugisse cis Rhenum, quinam igitur illi pulsi? Certe nulli alii, nisi *Ubii*, quibus perpetuum cum Suevis istis bellum. proinde etiam vocabulum hoc Οὔβιοι in Strabonis exemplaribus ante vocem ἐξελαυνόμενοι interiisse censeo, &c. *Ph. Cluverius German. Antiq. L. II. c.* 17. *pag.* 79.

pag. 296. Ὅσην οἱ συγγραφεῖς &c.) Ph. Cluverius German. Antiq. Lib. II. cap. 38. pag. 191. refutat ea quæ ad hunc locum commentatus est magnus Casaubonus.

pag. 297. Καὶ Μέλδοι, καὶ Ληξοϐίοι &c.) Meldos Strabo imprudenter cum Lexoviis παρωκεανῖται facit, qui ſunt in ipſo Galliæ meditullio, ubi nunc ad Matronam amnem *Meaulx* opidum. *P. Merula Coſmogr. Part. II. Lib. III. cap.* 23.

pag. 297. Τὰ λοιπὰ Βελγῶν ἐστὶν ἔθνη &c.) Mirum vulgares Strabonis editiones *Venetos* Belgis adſcribere, *Veneti* enim non Belgicæ, ſed Celticæ ſunt populi, unde legendum pro Βελγῶν cenſeo Κελτῶν. *P. Merula Coſmographiæ P. II. Lib. III. cap.* 31.

pag. 300. Ἀκρόμαλλος δέ) Lege μακρόμαλλος δέ id eſt, *ſed admodum villoſa.* Cluverius Germaniæ Antiq. L. I. cap. 16. pag. 137.

pag. 300. Λαίνας) Repone Χλαίνας. P. Merula Coſmograph. P. II. Lib. III. c. 15.

pag. 301. Καὶ μέρις) Μάτερις vel Μάταρις ſcribendum eſſe docent & Merula Coſmograph. P. II. Lib. III. c. 13. & Boxhornius Origin. Celtic. c. 2. p. 24. quæ ſua deſumſit ex Bocharti Chanaan Lib. I. cap. 42. Locus autem Scaligeri a Caſaubono indicatus extat in notis ad Virgilii Catalecta pag. 282.

pag. 305. T. Καὶ εἴκοσι σταδίους &c.) Miror Strabonem, diligentiſſimum alioqui ſatiſque ſui memorem Auctorem, eundem Stadiorum numerum ponere inter *flumina Celticæ* (intelligit *Ligerim*, & *Sequanam*, nam p. 193. de iis egerat & *Britanniam.*) Δίαρμα δ' ἐστὶν εἰς τὴν Βρεττανικὴν, ait ἀπὸ τῶν ποταμῶν τῆς Κελτικῆς εἴκοσι καὶ τ στάδιοι. Quod eſſe non poteſt. Trajectus enim ab oſtio Sequanæ in Britanniam major eſt quam CCCXX ſtadiorum & multo major ex Ligeris oſtio. Quidquid ſit, Strabonis ſtadia CCCXX, Cæſaris autem XL *millia paſſuum* ſi cum hodierna menſurandi ratione committantur, dabunt XIII Leucas vel milliaria. Tantum hodie circiter eſt intervallum inter finitima *Bononiæ* littora, & proximas Angliæ oras. *P. Merula Coſmograph. Part. II. Lib. III. cap.* 20.

pag. 311. Ἀλβιεῖς καὶ Ἀλβίοικοι) Hactenus vitiato vocabulo leguntur Ἀλβίοικοι pro Ἀλβικοί, uti conſtat ex J. Cæſ. de B. Civ. I. 34. *Ph. Cluver. Vindelic. & Noric.* c. 2. p. 6. & Italiæ Antiq. Lib. I. cap. 30. pag. 318.

pag. 312. Ὧν ἐκ μὲν τῆς ἑτέρας ἐστὶν &c.) Vitiata hæc a librariis ita corrigo. ὧν ἐκ μὲν τῆς ἑτέρας ὁ Δρουεντίας ποταμὸς χαραδρώδης ὡς ἐπὶ τὸν Ῥοδανὸν καταράττει, καὶ ὁ Δουρίας εἰς τἀναντία. Nam lib. V. accuſativus legitur τὸν Δρουεντίαν & eodem modo Libro IV. antea corruptus itidem genitivus διὰ Δρουεντίας pro διὰ Δρουεντία. qui amnis Livio Lib. XXI. Plinio Lib. III. c. IV. & Marcellino Lib. XV, *Druentia* dicitur. *Ph. Cluverius Ital. Antiq. L. I. cap.* 36. *pag.* 408.

pag. 313. Τῇ μὲν Ῥαιτοὶ καὶ Οὐένονες &c.) Scriptum fuiſſe ab Strabone ſuſpicor in hunc modum: τῇ μὲν, Ληπόντιοι Ῥαιτοὶ, τῇ δὲ Οὐέννωνες *Ph. Cluverius Ital. Antiq. L. I. c.* 14. *pag.* 99.

pag. 313. Ὥστε τὰς δι' αὐτῶν ὑπερβολὰς τοῦ ὄρους) Lege τῶν ὀρῶν. Ph. Cluverius Ital. Antiq. L. I. c. 15. pag. 103. & L. I. c. 33. pag. 357.

pag. 315. Εἰς Ἐπορεδίαν) Voſſius ad Vellejum Paterculum Lib. I. c. 15. legit Ἐπορεδίαν, ſequutus Ptolemæum & Plinium.

pag. 315. Λειπόντιοι) Scribe Ληπόντιοι. Ph. Cluver. Ital. Antiq. L. I. c. 14. p. 99.

pag. 316. Λικάττιοι καὶ Κλαυτινάτιοι) Non facile dixeris, utrum è Strabone apud Plinium recte legas *Clatenates*, an vero ex hoc apud Strabonem Καυτινάτιοι. *Ph. Cluver. Vindelic. & Noric. c.* 3. *pag.* 11.

pag. 316. Καὶ ἡ τῶν Λικαττίων) Vocabulum eorum vitioſe in Strabonis exemplaribus ſcribi judico per geminum ττ Λικάττιοι, quum Plinio ſint Licates & Ptolemæo Λικάτιοι. *Ph. Cluverius Vindeliciæ & Noric. cap.* 4. *pag.* 11. Adde clar. Cellarium Geograph. Antiq. L. II. c. 7. pag. 329.

pag. 316. Διά τε τὰς τέχνας) Iſaacus Caſaubonus in corrigendis ait ſcribendum ἀτεχνίας.

pag. 317. Ὑπέρκειται δὲ τῶν Καρνῶν τὸ Ἀπέννινον ὄρος) Legendum eſſe Ἄλπιον docet Ph. Cluverius Italiæ Antiq. L. I. cap. 18. pag. 140. & 172. & cap. 32. pag. 352, 353.

pag. 317. Λίμνην ἔχον ἐξιεῖσαν εἰς τὸν Ἴσαρον) Forte ſcripſerit Strabo, Λίμνην ἔχον ἐξιεῖσαν εἰς τὸν Ἄταγιν ποταμόν. ὃν παραλαβὼν Ἄτεσις ἄλλος ποταμὸς, εἰς τὸν Ἀδρίαν ἐκβάλλει. Ph. Cluverius Ital. Antiq. L. I. cap. 18. pag. 140.

pag. 317. Τε Ἀπέννινον ὄρος) Lege Ἄλπιον. Phil. Cluverius Ital. Antiq. L. I. c. 19. p. 174.

pag. 317. Καὶ τὰ ὑπερκείμενα &c.) Lege τὰ ὑπερκείμενα τῶν Νορικῶν, ἐξ ὧν Δραῦς καὶ ὁ Σαῦος. Phil. Cluverius Lib. I. c. 19. p. 174. & L. I. c. 32. p. 353.

pag. 317. Ἰάποδες) Scribe ubique Ἰάπυδες, qui Latinis auctoribus dicti *Iapydes*, & *Iapides*; fragmento etiam faſtorum triumphalium *Iapudes*. Ph. Cluverius Ital. Antiq. L. I. c. 19. p. 174. & 176. & L. I. c. 32. pag. 349.

pag. 317. Ἀρούπεινον) Rectius Ἀρούπιον quod Antonino *Aurupium*, Tabulæ Itinerariæ *Arpium*: Ptolemæo itidem vitiatum Ἀρουκία pro Ἀρουπία. opidani inde Appiano in rebus Illyricis Ἀρουπῖνοι. Ph. Cluver. Ital. Antiq. L. I. c. 19. p. 174.

pag. 318. Οὔενδρον) Rectius paullo ex libro VII. ubi hæc repetuntur Οὔενδων. Nam inde Antonino & Tabulæ obliquus caſus eſt *Avendone*: atque Appiano in Illyricis corrupto itidem vocabulo Αὐενδεάται pro Αὐενδονάται, unde apud hunc noſtrum auctorem ſcribo Ἀουένδων. Ph. Cluver. Ital. Antiq. L. I. c. 19. pag. 174. & L. I. c. 32. pag. 347.

pag. 318. Παρ' ἣν ὁ Ῥῆνος αὐτὸς παραρρεῖ) Mendoſum hunc locum atque vitiatum eſſe, quo multa confunduntur, vidit antiquæ geographiæ, ſi quis alius, peritiſſimus Chr. Cellarius Notit. Orb. Antiq. L. II c. 8. Sed Ph. Cluverius Italiæ Antiq. L. I. c. 20. pag. 180 pro mendoſis verbis ſcribendum oſtendit Παρ' ἣν ὁ ῥηθεὶς Σαῦος παραρρεῖ.

pag. 318. Εἰς τὸν καλούμενον Πάμπορτον) Libri IV Πάμπορτον & libri VII Ναύποντον, corrigendum eſſe in Ναύπορτον, non Plinii modo & Itinerariorum, ſed Taciti etiam & Velleji Paterculi confirmat auctoritas. *Ph. Cluver. Ital. Antiq. Lib. I. cap.* 32. *pag.* 349.

pag. 321. Τὴν Οἰνωτρίαν ἐκάλουν Ἰταλίαν.) vide P. Merulam Coſmograph. Part. II Lib. IV. cap 1.

pag. 325. Μάλιστα δ' ὁ Πάδος) Malim μάλιστα δ' ἐκ τοῦ Πάδου. Ph. Cluverius Ital. Antiq. L. I. c. 18. pag. 144.

pag. 326. Τοὺς δὲ Βοΐους ἐξήλασαν ἐκ τῶν τόπων) Contrarium plane ſcribit Julius Obſequens de Prodigiis cap. 36. *Galli qui Alpes tranſierunt in Italiam, ſine prælio ejecti*, Boios Gallorum nomine complexus, nec enim cæteræ Gallicæ gentes Italiam tum reliquere. *M. Velſerus Rer. Boicarum Lib.* 1. *pag.* 35.

pag. 326. Βρηξία καὶ Μάντυα καὶ Ῥήγιον) Nihil certius quam legendum eſſe Βριξία καὶ Μάντυα, καὶ Βέργομον. Ph. Cluverius Ital. Antiq. Lib. I. cap. 25. pag. 248.

pag. 328. Ἐπίτερπον δὲ, καὶ Ὀρδία, καὶ Ἀδρία, καὶ Οὐκέτια.) Locus fœdè corruptus. Legendum ſane, Ὀπιτέργιον δὲ, καὶ Κωνκορδία, καὶ Ἀδρία, καὶ Οὐϊκεντία. *Opitergium, Concordia, Hadria, Vincentia.* Ph. Cluver. Ital. Antiq. L. I. c. 18. p. 157. & p. 167 addit: Nomen ejus apud Strabonem Scribendum cenſeo per ω in prima ſyllaba, non vero per ο, ut eſt apud Ptolemæum atque Zoſimum, omnia quippe ejuſmodi vocabula, quæ Latinis compoſita ſunt a particula *con*, Græcis uſurpata per ω animadverto. Sic Κωνστάντιος, Κωνσταντῖνος & Κωνστεντία, ſcripta reperio.

pag. 328. Ἀνάπλουν ἔχοντι, καὶ ὁ σταδίων ἐπὶ τοῖς χιλίοις &c.) Mendum in iſtis Strabonis latere verbis, quis non animadvertit, quum totus Natiſo à fonte ad mare CCCC haud amplius fluat ſtadiis? quapropter corrigenda ea ſic cenſeo: Διορίζονται δὲ ποτα-

μῶ,

μῷ, ῥέοντι ἀπὸ τῶν Ἀλπίων ὀρῶν, καὶ ἀνάπλουν ἔχοντι σ σαδίων ἐπὶ Ταυρίσκους εἰς Νωρηΐαν πόλιν id eſt, *dirimuntur amne, qui, ab Alpibus profluens, ſubvectionem habet ducentum ſtadiorum in Tauriſcos ad urbem Noreiam.* Ph. Cluverius Vindeliciæ cap. 2. p. 5. verum Italiæ Antiq. L. I. c. 19. p. 172. ait ſe conjicere ſcriptum fuiſſe. Διορίζονται δὲ Τελαυέμπτῳ ποταμῷ, ῥέοντι ἀπὸ τῶν Ἀλπίων ὀρῶν, καὶ ἀνάπλουν ἔχοντι φ' σαδίων ἐπὶ Ταυρίσκους εἰς Νωρηΐαν πόλιν, id eſt, *diſtinguuntur Telavempto fluvio, ex Alpinis montibus delapſo, quo adverſo navigatur per* 10 *ſtadia in Tauriſcos ad Noreiam opidum.*

pag. 328. Καὶ ἱερὸν τοῦ Διομήδους &c.) Vide Ph. a Turre Monument. Veter. Antii pag. 320.

pag. 329. *Quæ in alnos fuerint mutatæ*) Bodæus a Stapel in notis ad Theophraſti Hiſtor. Plant. III cap. 14. pag. 218. docet ſcribendum *quæ in populos nigros fuerint mutatæ.* Conſule notas Jan. Anton. Saraceni ad Dioſcorid. Lib. I. cap. 112. pag. 17.

pag. 331. Δι' ὧν ἡ εἰς Ῥώμην ὁδὸς, Ἄκαρα) Hic Strabonis commentatores conjectant, corruptum eſſe vocabulum Ἄκαρα ab genuino Ἀχέραι, ſive Ἀχέῤῥαι. Verum hi ſitum Acerrarum apud Adduam parum compertum habuiſſe mihi videntur: quandoquidem neque ab Cremona neque à Placentia iter ferebat per eas Romam. tum Strabo diſerte πολίσματα iſthic recenſet quæ inter Parmam & Ariminum erant ſita in via Aemilia. Quod ſi igitur aliquod *Acara* opidum fuerit hac via, certe ex Strabonis recenſione inter Parmam id fuit & Regium Lepidi. At vero ſimili vocabulo heic nullum umquam fuit. Quapropter ſcriptum fuiſſe arbitror à Strabone δι' ὧν ἡ εἰς Ῥώμην ὁδος φέρει &c. Ph. Cluverius Italiæ Antiq. L. I. cap. 24. pag. 244.

pag. 332. Ἀκουδισατέλλα) In vulgatis eſt καὶ διακόνισα καὶ Ἴελλεια, legendum Ἀκούαι Στατέλλαι. *Aquæ* ſimpliciter Antonino. *P. Merula Coſmogr. Part. II. Lib. IV. cap.* 33.

pag. 332. Καὶ Ἀκουδισατέλλα) Hoc loco & mox ſequenti doctiſſimus Caſaubonus emendavit ἀκουσατέλλαι. an ſatis recte, dubito. quippe primum haud ignoraſſe auctorem puto, geminum id eſſe loci nomen: dein, quia poſteriori loco eſt vocalis ι in principio vocis Ἴελλεια, omnino perſuaſum habeo, utrobique ſcripſiſſe Strabonem Ἀκούαι Στατιέλλαι. poſteriori vero loco etiam addidiſſe verbum εἰσί. Ph. Cluver. Ital. Antiq. L. I. c. 10. p. 82.

pag. 332. Καὶ Δέρθων) Neſcio an Strabo in eo vocabulo ſcripſerit ϑ, quum reliqui auctores habeant τ. Stephani epitomator: Δερτὼν, πόλις Λιγυρῶν. Ph. Cluver. Ital. Antiq. L. I. c. 10. p. 81.

pag. 333. Συνυπάτευσαν γὰρ ἀλλήλοις Μάρκος Λέπιδος &c.) At hi conſules fuere anno DLXVI. de quibus Livius Lib. XXXVIII. cap. XLII. *Comitia conſulibus rogandis fuerunt ante diem XII. Kal. Martias. Creati M. Aemilius Lepidus, C. Flaminius.* Valde vereor, ne cenſores prope cognomines cum his Strabo conſulibus confuderit. Clare enim Livius *Cenſorem Flaminium* auctorem viæ Flaminiæ dixit. *Chr. Cellarius Notit. Orb. Antiq. L. II. cap.* 9.

pag. 334. Καὶ τὸν Σκουτάναν) Apud Strabonem vocabulum antiquum corruptum legitur, Σκουτάνα pro Σκουλτάνα. Ph. Cluver. Ital. Antiq. L. I. c. 36. pag. 417.

pag. 335. Τὸ δ' ἐφεξῆς διορίζον) Sic equidem habent pleraque exemplaria. at ego multo malim illud ex Aldini editione διορίζων, quod reſpondit illi φερόμενος. utrumque vero ſpectat ad ὁ Τίβερις. tum pro μέρος μὲν τοι lego μέρος μὲν τι. Ph. Cluver. Ital. Antiq. L. II. c. 10. p. 699.

pag. 340. ὁ Μάκρης ἐςὶ χωρίον) Hujus Macræ quotquot alii meminerunt auctores, amnem, non locum, pronunciarunt. manetque in hanc uſque diem hoc nomine, niſi quod exiguum emollito, vulgo *Magra* dictus, copioſiſſimis rapidiſſimiſque aquis. Proinde ſuſpicatus ſum, ſcriptum fuiſſe hoc loco ab ipſo Strabone, ὁ Μάκρας ἐςὶ ποταμὸς *Macra eſt fluvius.* quippe geographum hunc, alioquin accuratiſſimum, Macra quid eſſet, non exploraſſe, quum Etruriam peragraret, ut ipſe paullo poſt de Populonio promontorio abs ſe conſcenſo teſtatur, haud quaquam veri erat ſimile. Sed dubium hoc in medium relinquo. *Ph. Cluver. Ital. Antiq. L. I. c. 8. pag. 55. & cap 9. pag 73.*

pag. 340. Καὶ Αἴσαρος) Vide de commutatione ac varietate hujus vocis, Ph. Cluverium Ital. Antiq. L. II. c. 2. pag. 462.

pag. 340. Ἀλλὰ τριχῇ σχισθεὶς &c.) Id ſane neſcio an ſatis ſine librarii mendo, quum ejus rei nullum hodie exſtet veſtigium. Quare etiam ſuſpicer, ſcripſiſſe ipſum Strabonem διχῇ σχισθεὶς id eſt, *in duas partes diviſus.* Nam pars ejus hodieque apud Caſſinam opidum verſus Ligurnum portum divergit. *Ph. Cluver. Ital. Antiq. L. II. c. 2. p.* 462.

pag. 341. Πονηροὶ γείτοσι) Forte melius γείτονες. Phil. Cluver. Ital. Antiq L. II. c. 2. p. 465.

pag. 343. Περίμετρος περὶ χιλίυς λέγεται καὶ διακοσίυς σαδίυς) Hoc apertum arguit mendum. Ego igitur lego περίμετρος τρισχιλίυς λέγεται καὶ διακοσίυς σαδίους id eſt, *circuitus traditur ſtadiorum ter mille ducentum* hoc eſt millium paſſuum cccc. *Phil. Cluver. Corſicæ Antiq. c. 2. pag.* 501. *Sicil. Antiq.*

pag. 345. Γραουίσκιον) Γραυΐσκαι autem, ne indictæ mihi abeant, Ptolemæo, & *Graviſcæ* Livio, Silio Lib. VIII. Paterculo, Plinio, Antonino; quod in Strabonis codicibus corrupte Γραυίσκον &c. *P. Merula Coſmograph. Part. II. Lib. IV. cap. 21. Ph. Cluver. Ital. Antiq. L. II. c. 2. p.* 483.

pag. 345. Καὶ Οὐολσίνιον) Paulo poſt obliquum habet caſum περὶ Οὐολσινίους. unde ego conjecerim, hoc loco Strabonem ſcripſiſſe, καὶ Οὐολσίνιοι. Nam variaſſe in tam paucis verbis haud facile crediderim. *Ph. Cluver. Ital. Antiq. L. II. c. 3. p.* 556.

pag. 345. Βληράτοι) Scribe Βλῆρα τε, male in vulgatis exemplaribus Βλήρατοι. Ph. Cluver. Ital. Antiq. L. II. c. 3. p. 522.

pag. 346. Ἔνιοι δ' οὐ Τυῤῥηνοὺς &c.) Hæc verba ita reſtituere conor. Ἔνιοι δ' οὐ Τυῤῥηνούς φάσι τοὺς Φαλερίους, ἀλλὰ Φαλίσκους ἴδιον ἔθνος εἶναι καὶ ἰδιόγλωσσον, καὶ τοὺς Φαλερίους πόλιν αὐτῶν, οἱ δ' Αἰκουμφαλίσκουμ λέγουσιν, ἐπὶ τῇ Φλαμινίᾳ ὁδῷ κείμενον, μεταξὺ Ὀκρικλῶν καὶ Ῥώμης. Ph. Cluverius Ital. Antiq. L. II. c. 3. pag. 538.

pag. 347. Καὶ τὸ Γυργοῦνον ὄρος) τὸ Γυγγῦνον ὄρος nominatur apud Strabonem: non dubito, quin ſcripſerit Ἰγγοῦνον, vel Ἰγγίνιον, & is ſit, in quo nunc *D. Ubaldi Fanum*, P. Merula Coſmograph. P. II. L. IV. c. 24 vide Ph. Cluver. Ital. Antiq. Lib. II. cap. 7. pag. 625.

pag. 348. Καὶ Νάρνα) Forte Ναρνία, *Narni* hodie. *Merula Coſm. P. II. L. IV. c.* 24.

pag. 348. Εἶτα Κάρσουλοι) Id vocabulum commentatorem Strabonis voluiſſe corrigere e Livio, Plinio, ac Ptolemæo in Καρσέολοι, *Carſeoli*, ego miror. Siquidem *Livii Ptolemaique Carſeoli* Aequorum fuit oppidum, a quo opidani Plinio ſunt Lib. III. c. 12. *Carſeolani.* eidem vero Plinio poſtea cap. 14. opidani recenſentur in Umbria CARSULANI. quorum opidum Tacito Hiſtor. L. III. dicitur CARSULAE, in eadem Umbria ac via Flaminia: qua tum Veſpaſiani exercitus ab Apennini tranſitu ad Narniam & Vitellii exercitum tendebat. Probum igitur vocabulum illud Strabonis, niſi id feminino malis genere exprimi Καρσούλας, *Carſulæ*, ut Tacito dicitur. Verum eam correctionem haud temere admiſerim. quando in innumeris aliis etiam Italiæ urbibus diverſa genera diverſos uſurpaſſe auctores, jam antea ſæpius vidimus, &c. *Ph. Cluver. Ital. Antiq. L. II. c. 7. p.* 638.

pag. 348. Καὶ Ἴτορον) Legendum eſt Ἰγούΐον Ph. Cluver. Ital. Antiq. Lib. II. c. 6. p. 612, & cap. 7. pag. 625, 626.

pag. 349. Ἐν Κωτισκολίαις) Lege ἐν Κωτυλίαις P. Merula Coſmogr. P. II. L. IV. c. 12. Verum G. J. Voſſius de Idololatr. L. II. cap. 72. ait Κουτιλίαις reſcribi oportere. Κοτυλίαις legit Ph. Cluver. Ital. Antiq. L. II. c. 9. p. 689.

pag. 349. Τρηβούρα) Lege Τρεβούλα P. Merula Coſmogr. P. II. Lib. IV. c. 24.

pag. 351. Λαβῖνον) Pro corrupto hoc vocabulo ſcribendum puto καὶ Καινῖνα. Ph. Cluver. Ital. Antiq. L. II c. 8. p. 650. at c. 9. p. 665. καὶ Καινῖνον.

pag. 351. Ἣν καλοῦσιν Ἀβαρουνίαν) Salmaſius ad Vopiſci Aurelianum Cap. 20. legit Ἀμβούρβιον.

pag. 354. Σταδίους ρϛ) Tot equidem ſtadia omnia habent Strabonis exemplaria, vulgata ſimul & manuſcripta, quæ ſciamus: quæ millia paſſuum conficiunt XXIII & paſſus DCCL. At mendum illis ineſſe, cum ſupraſcripti tot auctores, qui XVI. haud amplius millia referunt, tum ipſa hodierna teſtatur experientia, quibus adde Plinii quoque teſtimonium, qui ſub initium dicti Lib. I. c. 5. *Latium*, inquit, *ubi Tiberina oſtia, & Roma, terrarum caput, XVI millium paſſuum intervallo a mari.* Et Plinii epitomator in geographicis Martianus Lib. VI, in Italiæ deſcriptione: *Umbri mox, Latiumque, atque oſtia Tiberina, dehinc ipſa caput gentium Roma. Hæc a mari XVI paſſuum millibus diſparatur.* Scripſiſſe igitur opinor Strabonem ςαδίους ρλ' id eſt ſtadia CXXX: quæ ſunt millia XVI cum duobus ſtadiis. *Ph. Cluverius Ital. Antiq. L. III. c. 3. c. 872.*

pag. 355. Ἀρδέα, κατοικία Ῥουτούλων ἄνω ὁ ςαδίους Id eſt, *millia paſſuum IX, duobus ſtadiis minus.*) Neſcio, an in tantum aberraverit Strabo, aut ſcriptum ab eo fuerit ν' ςαδίους L. *ſtadia* id eſt *millia* VI *cum paſſibus* CCL. Ph. Cluver. Ital. Antiq. L. III. c. 5. p. 974.

pag. 355. Τε Στόρας ποταμὸς) Scripſiſſe Strabonem non Ἀςόρας, neque Ἀςύρας ſed Στόρας, quod Latine recte formaveris STURA, fidem maxime confirmat Feſtus, qui inter vocabula incipientia ab *St* ſic habet. *Stura, flumen in agro Laurenti eſt, quod quidam Aſturam vocant.* Ph. Cluver. Ital. Antiq. Lib. III. c. 7. p. 991.

pag. 356. Ἑξῆς δὲ Φορμίαι) Ita pro Φορμία legendum eſſe docet *Sext. Arcerius in notis ad Aeliani Tactica pag.* 94, 95.

pag. 357. Ἀνέωγε τ' ἐντεῦθεν - ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ &c.) Minime hoc poſterius ἐντεῦθεν intelligendum eſt de ſpeluncis. At primum ἐντεῦθεν mendoſum eſſe exiſtimo a germano auctoris ἐνταῦθα id eſt *heic* ſcilicet, ἐν τῷ κόλπῳ Καϊάτᾳ *in ſinu Caiata*, inter Caietam opidum & Terracinam. *Ph. Cluver. Ital. Antiq. L. III. cap. 10. p. 1063.*

pag. 357. Καὶ ὁ Στατάνος) Pro Σταγανὸς ſcribendum eſt Σιγνινὸς. *Carolus Sigonius ad Ciceron. Oration. pro Cornelio I. pag. 954. T. VI. ed. Grævii.*

pag. 357. ἐν Σιτίνοι) Lege σίνοις. *Carolus Sigonius ad Ciceron. Oration. pro Cornelio I. pag. 954. T. VI. ed. Grævii.*

pag. 359. Ἐξ Ἄλβας.) Vide Ph. Cluverium Ital. Antiq. L. II. c. 10. pag. 713.

pag. 361. Τῶν σφαίρᾳ, καὶ κίρκῳ &c.) Mendoſa ſunt bis terque hæc Strabonis verba, ſed quibus poſt iteratam Iſ. Caſauboni recenſionem nemo facile medeatur. Certum tamen pene nobis legendum σφαίρᾳ καὶ δίσκῳ, quod eidem ſummo etiam viro incidit. Deinde legendum μέχρι τοῦ θεάτρου. *Caſp. Barth. ad Statii Lib. V. Sylv. verſ.* 113. *pag.* 456. *T. I.* Verum Caſauboni emendationem recipit Ger. Joan Voſſius de IV. Artibus Popularib. L. I. c. 3. §. 27.

pag. 362. Κατὰ Κάσινον) Scribe *Caſilinum*, quod prope Capuam eſt: Caſinum autem longe reductum ab Appia. *Chr. Cellarius Geograph. Antiq. Lib. II. cap. 9.*

pag. 362. Φερέντιον, Φορουσίνον) Apud Strabonem corrupta ſunt hæc vocabula, lege Φερεντῖνον, Φρουσινὼν. Ph. Cluverius Ital. Antiq. Lib. III. cap. 6. pag. 983. & cap. 8. pag. 1036. & mox Ἀκουῖνον pro Ἀκυῆνον.

pag. 362. Ἀκούηνον) Legendum ex Ptolemæo Ἀκούινον. *P. Merula Coſmogr. P. II. L. IV. c.* 39.

pag. 363. Τὸν Σίγνιον λεγόμενον) Legendum Σίγνινον. Sic appellat Priſcianus, ſic Martialis L. XIII. Ep. 116. *Potabis liquidum Signina morantia ventrem:*

Ne nimium ſiſtant, ſit tibi parca ſitis.

Hinc *ſpumans inimico Signia muſto*

legitur apud Silium Lib. VIII. ℣ſ. 379. *P. Merula Coſmogr. P. II. Lib. IV. cap.* 4.

pag. 363. Καὶ Σύεσσα) Scribe καὶ Σύεσσα τῶν Ποντίων. *Carolus Sigonius ad Ciceron. Oration pro Cornelio I. pag.* 954. *T. VI. ed. Græv.*

pag. 363. Πρὸ δὲ ταύτης ἐςὶ Πρίβερνον, καὶ Κόρα &c.) Locus hic ſane non erroribus tantum ipſius auctoris, ſed & exſcriptorum mendis fœdatus. Nam neque Privernum neque Aletrium, nec Fregellæ citra Signiam ſunt ſitæ. Nec Aletrium intra Latinam Appiamque vias: ſed ad Latinæ ſiniſtrum latus. Vox autem iſta Τραπόντιον jam ante me ab omnibus auctoris interpretibus, commentatoribuſque damnata eſt; pro qua alii Κλώςρα, Ἄντιον alii; præmiſſa voce Σύεσσα, τῶν Ποντίων, reſtituere ſunt conati. Verum illis non animadverſum fuit, Strabonem heic velle oppida ad Appiam Latinamque vias ſita: Cloſtra autem & Antium in ipſo fuiſſe litore: quorum hoc jam antea Strabo diligenti expoſitione meminit. Qui vero Σύεσσα τῶν Ποντίων legunt, haud dubie Sueſſam Pometiam intellexerunt. Attamen hi non ſatis ad auctoris mentem adceſſiſſe mihi videntur, quando apud eum legitur, primo τῶν Οὐόλσκων τῶν Πωμετίων, dein Πωμεντίου, quorum hoc Πωμεντίνου, illud Πωμεντίνων eſſe legendum, ex ſupra ſcriptis clare patet. Quapropter haud eſt dubitandum quin iſto etiam loco ſcripſerit Strabo Σούεσσα vel Σύεσσα τῶν Πωμεντίνων. *Ph. Cluver. Ital. Antiq. Lib. III. cap. 8. p.* 1025. ſed pag. 1036. pro πρὸ δὲ ταύτης ἐςὶ Πρίβερνον καὶ Κόρα mavult πρὸς δὲ ταύταις ἐςὶ Πρίβερνον καὶ Κάρα.

pag. 363. Καὶ τὰς πόλεις τῶν ἄρτι λεχθεισῶν παροικίας πρότερον ἐσχηκυῖα) Locum, jam dudum commentatoribus ſuſpectum, ſic lego: καὶ τὰς πλείους τῶν ἄρτι λεχθεισῶν κατηκόους πρότερον ἐσχηκυῖα. Ph. Cluver. Ital. Antiq. L. III. c. 8. pag. 1036.

pag. 364. Οὐαλερία &c.) Apud Strabonem ſcriptum fuiſſe ſuſpicabar Οὐαρία τε καὶ Καρσέολοι: quod vocabulum poſtmodum exſcriptores corrupiſſent in Οὐαλερία. ſcilicet, quia id opidum in *via Valeria* poſitum erat: ni apud Anaſtaſium in vita Bonifacii IIII ita ſcriptum foret: *Natione Marſorum de civitate Valeria.* Ph. Cluver. Ital. Antiq Lib. II. c. 16. p. 783.

pag. 365. Μετὰ δὲ τὸ Ἀλβανον Ἀρίκια &c.) Totum hunc locum ſic reſtituo: Μετὰ δὲ τὸ Ἀλβανὸν ὄρος Ἀρικία ἐςὶ πόλις, ἐπὶ τῇ ὁδῷ τῇ Ἀππίᾳ. ὑπέρκειται δ' αὐτῆς τὸ μὲν Λανούβιον, πόλις ἄποικος Ῥωμαίων, ἐν δεξιᾷ τῆς Ἀππίας ὁδοῦ. Ph. Cluver. Ital. Antiq. L. III. c. 4. p. 935, 936. & p. 939.

pag. 365. Στάδιοι δ' εἰσὶν ἐκ τῆς Ῥώμης ρξ) In numero CLX ſtadiorum ingens eſt, non dixerim Strabonis errorem, ſed exſcriptoris mendum. Dionyſius Lib. VI. Συντυγχάνουσιν ἀλλήλοις ἀγχοῦ πόλεως Ἀρικείας, ἢ διέχει ςαδίους ἑκατὸν εἴκοσι τῆς Ῥώμης. id eſt: *occurrerunt ſibi invicem ad Ariciam opidum: quod CXX ſtadia ab urbe Roma abeſt.* Ph. Cluver. Ital. Antiq L. III. c. 4. p. 920.

pag. 365. Τὸ μὲν Λαουΐνιον) Legendum omnino Λανουΐνιον vel Λανούβιον *P. Merula Coſmogr. P. II. L. IV. c.* 22. Verum Carolus Patinus de Familiis Roman. pag. 198. in Græcis, ait, Strabonis verbis malo Λαουίνιον pro Λανίουιον ſcriptum eſt.

pag. 367. Τούτων δ' ἐςὶν ἱερεία καλουμένη.) Caſaubonus legit Ἰτέρνη a Joſepho Scaligero ſubmonitus a quibus auctoritate Ovidii diſſentio & lego Αἰγερία. *Conr. Samuel Schurzfleiſch. de Templorum Antiquitatibus* §. III. *pag.* 765. *Oper.*

pag. 367. Τούτων δ' ἐστὶν ἱερεία καλουμένη) Casaubonus hic pro voce ἱερεία scribendum docuit Ἰτέρνη. scilicet, quia *Juturna fons ac dea* circa hæc loca aliis memorantur auctoribus. Verum ne hoc quidem subsistere potest, quando nemo auctorum *Juturnæ fontem* circa nemus hoc & lacum templumque Dianæ posuit, & nos supra Lib. II. cap. 10. ostendimus, circa Albanum & Savellum opida eum fuisse, ubi hodieque fons corrupto per simplicitatem adcolentium vocabulo dicitur *Volturno*. Lego igitur: τούτων δ' ἐστὶν ἡ Ἡγερία καλουμένη. Nempe *Egeria Nympha* dicebatur *fons*, uti ex compluribus aliis mox patebit auctoribus. *Ph. Cluver. Ital. Antiq. L. III. c. 8. pag.* 922.

pag. 369. Φίρμον Πικηνόν) *Firmum Picenum*. Christoph. Colerus ad Valer. Maximum Lib. IX. cap. 15. scribit a pistorum multitudine haud ineleganter posse dici *Furnum Picenum*.

pag. 369. Αὔξουμον) Nescio an satis recte sit diphthongus ου in secunda Syllaba, Αὔξουμον. quando omnes alii Græci auctores, Procopius, Ptolemæus, & Plutarchus in Pompejo habent Αὔξιμον, & ita cuncti pariter auctores Latini tum lapides antiqui *Auximum*. Ph. Cluver. Ital. Antiq. Lib. II. cap. 11. pag. 737.

pag. 369. Εἶτα καὶ τρουνόων) Mendum heic evidentissimum doctissimus Strabonis commentator ita purgare conatus est, εἶτα κηρρουμνόων. Verum ego malim totam vocem Latine formatam κασρυμνόβουμ. Sic namque eodem libro antea dixit Νοβουμκώμουμ. quod Latinis erat *Novum Comum*. Sic item eodem libro Etruriæ opidum scripsit Αἴκουμ Φαλίσκουμ quod erat *Aequum Faliscum*. Ph. Cluver. Ital. Antiq. L. II. c. 11. pag. 736.

pag. 369. Μητονμαρτεῖσαν Ἰταλικὴν) Berkelius ad Stephanum de Urbibus pag. 428. v. restituit Ἰταλίκην.

pag. 370. Καὶ Σοῦλμον) Hoc omnino falsum vitiatumque judico, pro eo, quod Strabo scripserat Σούλμωνα, ab recto casu Σούλμων. quidpe Latinis auctoribus pariter omnibus constanter dicitur *Sulmo Sulmonis*. Ph. Cluver. Ital. Antiq. Lib. II. c. 14. p. 755.

pag. 370. Ἐκ τῆς Ἀμιτερρίνης) Malim legere Ἀμιτερνίνης, quomodo legisse videtur interpres & recte, nam supra pag. 349. hujus editionis ipsa urbs vocatur Ἀμίτερνον.

pag. 373. Ῥαχιώδης γὰρ καὶ προσεχὴς ὁ πλησίον αἰγιαλός.) Scribe Ῥαχιώδης γὰρ καὶ προσεχὴς &c. Scaliger ad Eusebium pag. 59.

pag. 373. Παρ' αὐτοῖς) Omnino rectius αὐτῷ Ph. Cluverius Ital. Antiq. L. IV. c. 2. p. 1101.

pag. 373. Λίμνη εὐθὺς) Omnino suspicor pro corrupto vocabulo reponendum esse λίμην εὐθὺς. Ph. Cluverius Ital. Antiq. L. IV. c. 2. p. 1117.

pag. 375. Καὶ ἐπὶ Νέαν πόλιν &c.) Satis apparet, numquam hæc loca inspexisse interpretem. quidpe, cum Baiæ citra Puteolos sint, qui heic cuniculus esse potuit a Puteolis versus Neapolim super Baias tendens. Ridiculum hoc sane. Alia exemplaria manuscripta habent Ἀπὸ νεας Νέας πόλεως καὶ Δικαιαρχίας ἐπὶ ταῖς Βαΐαις. Sed ne huic quidem lectioni sensus ullus sanus inest. Vide reliqua. *Ph. Cluver. Ital. Antiq. L. IV. cap. 2. pag.* 1129.

pag. 376. Τὰς δὲ Βαΐας ἐπωνύμους εἶναι λέγουσι Βαΐου τῶν &c.) Corrige τὰς δὲ Βαΐας ἐπωνύμους εἶναι λέγουσι Βαΐου, καὶ τὸ Μισηνὸν Μισηνοῦ, τῶν ὀδυσσέως ἑταίρων τινῶν. Ph. Cluverius Ital. Antiq. L. IV. c. 3. pag. 1116.

pag. 379. Τὸ Σύρατον) Vulgata Strabonis exemplaria habent Σύρατον. At Surrentum illum intellexisse, ex ceteris auctoribus, tum hodierno urbis situ, patet. Quomodo ipse scripserit Strabo, haud facile dixerim: quum eodem libro ante Συρεντῖνος sit οἶνος. libro vero primo ipsum oppidum geminato ρ, Σύρρεντον. ut & apud Diodorum legitur Lib. V. & Dionem fine libri LII. Ptolemæus habet diphthongum ου cum unico ρ, Σούρεντον. sed diphthongum ex Romanorum desumsit scriptione, ut in plerisque Italiæ vocabulis. De cetero Σύρρεντον Græcorum omnium maxime ego provaberim. *Ph. Cluverius Ital. Antiq. L. IV. cap. 3. pag.* 1161.

pag. 379. Ἐξέλιπον τὴν νῆσον κατὰ στάσιν· ὕστερον δὲ καὶ ὑπὸ σεισμῶν ἐξελαθέντες) Forte legendum ἐξέλιπον τὴν νῆσον Χαλκιδεῖς (quos Cumas hinc condidisse testatur Livius libro VIII) κατὰ στάσιν. ὕστερον δὲ καὶ Ἐρετριεῖς ὑπὸ σεισμῶν ἐξελαθέντες. Ph. Cluverius Ital. Antiq. L. IV. cap. 4. pag. 1165.

pag. 381. Ἴδιον ποιησαμένου κτίσμα) Lege κτῆμα. Ph. Cluver. Ital. Antiq. L. IV. c. 4. p. 1165.

pag. 381. Καὶ Καλούδιον) Male, scribe Καύδιον. P. Merula Cosmogr. Part. II. Lib. IV. c. 29. Ph. Cluver. Ital. Antiq. L. IV. c. 7. p. 1196.

pag. 385. Οἱ πικέντες μέχρι τοῦ Σιλάριδος &c.) En, quid hic monstrorum imperitus exscriptor formavit. Silarus amnis Picentinorum regionem separat a *veteri Campania*. ergo hæc fuit ultra Silarum ubi omnes pariter auctores ponunt *Lucaniam*. Item: post Picentinorum regionem, id est, trans Silarum fuere Ferentani. At hos omnes scriptores ad Hadriaticum ponunt mare, inter Picenteis & Apuliam ut infra cap. 8. videbimus Audiverat igitur hic exscriptor, Picentes apud Hadriaticum mare protensos fuisse usque ad Frentanos. Id ille postea per immanem errorem de Picentinis heic apud Etruscum mare perscripsit. Scribendum autem erat μέχρι τῶν Λευκανῶν. Verum duabus vocibus istis ἀρχαίαν Καμπανίαν nondum video quid faciendum. Videtur autem hoc Strabo voluisse, antequam *Picentini* huc deducerentur, *Campanos* incoluisse hunc agrum ad Silarum usque. *Ph. Cluver. Ital. Antiq. Lib. IV. cap. 6. pag.* 1188.

pag. 387. Πρόκειται τὸ ἀκρωτήριον - - - - . ταῖς Σειρηνούσαις) Deest nomen promontorii ac participium; forte ἀντικείμενον. Ph. Cluverius Ital. Antiq. L. IV. c. 14. pag. 1258.

pag. 388. Ὑφ' Ἀρπάγου) Ammianus Marcellinus Lib. XV. c. 9. vocat *Harpalum*.

pag. 388. Αἱ τῆς δευτέρας) Melius οἱ τῆς ἑτέρας. Ph. Cluverius Ital. Antiq. L. IV. c. 14. p. 1251.

pag. 389 Χῶνες δὲ καὶ Οἰνώτροι) Dupliciter, credo, heic a Strabone esse erratum. Primum quod Oenotros a Græcis; dein, quod Chonas ab Oenotris, alienos facit. *Ph. Cluver. Ital. Antiq. L. IV. c. 16. pag.* 1323.

pag. 389. Οἱ δὲ τῆς Σικελίας &c.) Locum corruptum sic genuino sensui utcumque restituere conor. Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ Σικελίας τύραννοι, καὶ μετὰ τούτους Καρχηδόνιοι, τότε ἅπαντας τοὺς ταύτῃ κακῶς διέθηκαν. Οἱ μὲν οὖν Ἕλληνες, ἀπὸ τῶν Τρωϊκῶν ἀρξάμενοι χρόνων, ὕστερον μέν γε καὶ τῆς μεσογαίας πολλὴν ἀφῄρηντο, καὶ δὴ ἐπὶ τοσοῦτον ηὔξηντο, ὥστε τὴν Μεγάλην Ἑλλάδα ταύτην ἔλεγον καὶ τὴν Σικελίαν. νυνὶ δὲ, πλὴν Τάραντος καὶ Ῥηγίου καὶ Νεαπόλεως, ἐκβεβαρβαρῶσθαι συμβέβηκεν ἅπαντα. καὶ τὰ μὲν Λευκανοὺς καὶ Βρεττίους κατέχειν, τὰ Καμπανούς. καὶ τούτους λόγῳ. τὸ δ' ἀληθὲς Ῥωμαίους. καὶ γὰρ αὐτοὶ Ῥωμαῖοι γεγόνασιν Phil. Cluverius Ital. Antiq. Lib. IV. cap. 16. pag. 1321.

pag. 391. Ναπιτῖνοι) Lege Λαπιτῖνοι. Ph. Cluver. Ital. Antiq. L. IV. c. 15. p. 1290.

pag. 394. Οὐΐβωνα) Ἄγρων Ἀγρώνη ad Strabonis Lib. IV notavit Casaubonus & Νάρβων Ναρβώνη & Lib. V Οὔηρων, Κρέμων, Δέρτων. Quo minus admittenda conjectura ejusdem Οὐΐβωνα pro Οὐϊβώναν reponentis. *Jac. Gronov. ad Stephani Dodon. pag.* 303. *T. VII. Thesaur. Antiquit. Græcar.*

pag. 394. Ἀπὸ δὲ τοῦ Μεταύρου &c.) Hic locus partim corruptus, partim mutilatus est. Nam, quid hoc, quod duo inter sese contermini nominentur Metauri amnes, quorum alter nemini alii scriptori unquam memoratus? Deesse quædam post vocem ἕτερος: etiam aliis ante me perspectum est commenta-

mentatoribus. Ego ſic reſtituerim. Ἀπὸ δὲ τοῦ Μεταύρου ποταμοῦ ποταμὸς ἕτερος Κραταιίς, καὶ ἡ Ταυριάνα ἐςὶ πόλις. ἐκδέχεται δ᾽ ἐν τεῦθεν τὸ Σκύλλαιον. Ph. Cluverius Ital. Antiq. L. IV. c. 15. pag. 1293.

pag. 395. Πεντήκοντα καὶ διακοσίους.) Numerus hic apud Strabonem conſtare non videtur; nam a CÆNY promontorio, quod Peloro Siciliæ promontorio eſt objectum, millia tot ſi verſus Lucaniam progrediaris, in ipſius Tempſæ incideris ſitum. *Ph. Cluver. Ital. Antiq. L. IV. c. 15. pag.* 1292.

pag. 395. Πελωρίδα) Lege Πελωριάδα, ſic Polybius, & Stephanus, ſic & ipſe infra Strabo. *Ph. Cluv. Ital. Antiq. L. IV. c. 15. pag.* 1294.

pag. 395. Μέχρι τοῦ Ποσειδωνίου τῆς Ῥηγίνων στηλίδος) Columnam Rhegiam hanc depictam vide apud Cl. Gronovium Theſaur. Antiquit. Græcar. T. II. Tab. 51.

pag. 395. Ἑξαστάδιος) Forte Ἑπταστάδιος. Ph. Cluver. Ital. Antiq. L. IV. cap. 15. pag. 1295. Vide locum.

pag. 400. Ἦν Βρετιάνιον Ζίλαν) Joann. Ant. Saracenus in eruditiſſimis ad Dioſcoridis Lib. I. cap 97. notis pag. 16 emendat Βρεττιανὴν Σύλαν ex P. Leopardi Emendationum Lib. IV. cap. 11. qui de hac pice ac loco prolixius. Adde Ph. Cluverium Ital. Antiq. L. IV. c. 15. pag. 1319, 1320.

pag. 402. Καὶ λιμὴν) Forte λίμνη. Ph. Cluverius Ital. Antiq L. IV. c. 15. p. 1311.

pag. 402. Μύσκιλλον) Mendoſum hoc vocabulum ex Ovidio corrigendum puto in Μίκυλλος. Nam Luciano quoque eſt Μίκυλλος, in dialogo, ubi hunc Crotonis conditorem cum Pythagoræ, qui diu egit Crotone, anima, poſt mortem Philoſophi in galli corpus tranſgreſſa, colloquentem introducit. *Ph. Cluverius Ital. Antiq. L. IV. cap. 15. pag.* 1311.

pag. 405. Εἶθ᾽ Ἡρακλεόπολις) Sic equidem vox illa Heracleopolis in omnibus Strabonis exemplaribus ſcripta eſt. At quia & omnibus aliis auctoribus unanimo conſtantique conſenſu, & ipſi etiam heic bis Straboni eadem dicitur ſimpliciter Ἡράκλεια: equidem vocem illam, ut ab imperito imprudentique librario vitiatam, corrigo in hunc modum. Εἶθ᾽ Ἡράκλεια πόλις. vocem autem πόλις adjecit; quia præcedens locus Λαγαρία erat φρούριον tantum. Sed hujus ſcripturæ teſtis eſt epitomator Strabonis, apud quem ita legitur: Μετὰ Θουρίους Ἡράκλεια ἐςὶν πόλις. Ph. Cluver. Italiæ Antiq. L. IV. c. 14. p. 1273.

pag. 406. Δυοῖν δ᾽ οὐσῶν τῶν πόλεων &c.) Locum hunc ita puto legendum. δυοῖν δ᾽ οὐσῶν τῶν πόλεων τῆς Σίριδος καὶ τοῦ Μεταποντίου ἐγγυτέρω τοῦ Τάραντος. Ph. Cluverius Ital Antiq. L. IV. c. 14. p. 1278.

pag. 407. Τρινακὶς δ᾽ ὕστερον) Ipſum Strabonem ſcripſiſſe, non Τρινακὶς, ſed Τρινακία, cum ex Dionyſii voce Τρινακίη patet, tum ex Euſtathii loco, ex Strabone deſumto. *Ph. Cluverius Siciliæ Antiq. L. I. c. 2. p.* 8.

pag. 407. Καὶ τὴν Ῥηγίνων) Καὶ mendoſe heic inſertum eſt. *Phil. Cluver. Ital. Antiq. Lib. IV. cap.* 15. *pag.* 1295.

pag. 407. Ἃς ἀφορίζουσιν) Sic reponendum eſſe pro ἀμφοτερίζουσιν docuit olim Henricus Stephanus in notis ad Dionyſium Perieget. pag. 154. ed. 1577.

pag. 408. Ἀγάθυρσον) Ph. Cluver. Siciliæ Antiq. L. II. c. 5. p. 295. reſcribi vult Ἀγάθυρνον.

pag. 408. Ἐκ δὲ Μεσσήνης εἰς Λιλύβαιον τῇ Οὐαλερίᾳ ὁδῷ λε) Ultimum hunc numerum vitiatum eſſe, manifeſtum eſt, quando recta linea a Meſſana Lilybæum uſque, quod vulgo nunc *Marſalla* vocari dixi, ducenta amplius ſunt millia paſſuum, quapropter ſcripſiſſe Strabonem puto σλέ, id eſt CCXXXV. *Ph. Cluverius Siciliæ Antiq. L. I. c. 3. pag.* 52.

pag. 408. Ὅμως δ᾽ οὖν &c.) Corrupta eſſe haud uno loco iſta Strabonis verba, doctiſſimus ejus commentator Caſaubonus monuit, & pro illis in principio vocibus, ἐν τοῖς κειμένῃ, reſtituendum cenſuit, οὔσης κειμένης, vel ἐν τούτοις κειμένης. *hoc*, inquiens, *ſenſu: Verumtamen, quantum licet in hac rerum difficultate*, & addit; *Sed videtur hic totus locus gravius laborare; & meliorum codicum opem valde deſiderare*: Meliores codices, quam quibus uſus eſt is, ex cujus codice, cum pluribus in Italia manuſcriptis collato, ſua deſumſit Caſaubonus, vix reperias. Proinde ego totum locum ita reſtituere ex ingenio meo coner. Ὅμως δ᾽ οὖν ὄντως τῆς Σικελίας τῇ Ἰταλίᾳ πρὸς νότον κειμένης, ἡ Πελωριὰς ἀρκτικωτάτη λέγοιτ᾽ ἂν καλῶς τῶν τριῶν γωνιῶν, ὥς τε τὴν ἐπιζευγνυμένην ἀπ᾽ αὐτῆς ἐπὶ τὸν Πάχυνον, ἐκκεῖσθαι πρὸς ἄρκτον βλέπουσαν. ποιήσει δὲ τὴν πλευρὰν τὴν πρὸς τὸν πορθμόν. δεῖ δ᾽ ἐπιςροφὴν μικρὰν λαμβάνειν ἐπὶ χειμερινὰς ἀνατολάς. οὕτω γὰρ ἡ ἠϊὼν παρακλίνει προϊοῦσιν ἀπὸ Κατάνης ἐπὶ τὰς Συρακούσας καὶ τὸν Πάχυνον *** ἡ δ᾽ ἀπὸ Παχύνου πρὸς Λιλύβαιον, τὸ ἑσπεριώτερον τῆς Πελωριάδος, ἱκανῶς ἂν καὶ αὐτὴ δόξοι ἀπὸ τοῦ μεσημβρινοῦ σημείου πρὸς τὴν ἑσπέραν βλέπειν. βλέποι δ᾽ ἂν ὁ Πάχυνος ἅμα πρός τε τὴν ἕω καὶ πρὸς νότον, τῇ μὲν ὑπὸ τοῦ Σικελικοῦ πελάγους κλυζόμενος, τῇ δ᾽ ὑπὸ τοῦ Λιβυκοῦ, τοῦ πρὸς τὰς Σύρτεις διήκοντος ἀπὸ τῆς Καρχηδονίας. Inſerui ὁ Πάχυνος. quia de nulla alia re intelligi poſſunt ſequentia. *Ph. Cluver. Siciliæ Antiq. L. I. c. 3. pag.* 50.

pag. 410. Καὶ τῇ γενεᾷ) Corrupta eſſe poſtrema iſta verba, orationemque imperfectam eſſe, ſatis per ſe adparet. Quorſum enim particula καὶ ante τῇ γενεᾷ: & cur numerus ætatis non additus? Communis plerorumque Græcorum ſingularum ætatum computatio quum ſit XXX annorum, facile ex ſupra ſcripto CCCCXLVIII annorum numero conjecerim ſcriptum fuiſſe apud Strabonem ex Ephoro πεντεκαιδεκάτῃ γενεᾷ, id eſt, *ætate* XV. unde poſtea librarii incuria factum καὶ τῇ γενεᾷ. *Ph. Cluverius Siciliæ Antiq. L. I. c. 2. pag.* 37.

pag. 416. Οὔπω καὶ διὰ τοιούτων ὀρῶν φερομένων) Lego οὔτε καὶ διὰ τοιούτων ὀρῶν φερομένῳ. Ph. Cluverius Siciliæ Antiq. L. I. c. 12. pag. 160.

pag. 421. Τὰ Νευρώδη ὄρη) Nemo dubitet apud Strabonem legendum eſſe Νεβρώδη, pro vitiata voce Νευρώδη: quam cum proxima ὄρη interpres vertit *Nervoſi montes*. Vitio id poſterioris ſeculi factum, ubi Græcum β pronuntiatur ut v Latinum. Mox cum Græcum υ etiam efferretur ut idem v; quod innumeris vocabulis apud unum Ptolemæum obſervare eſt, promiſcue ſcribebatur υ pro β. unde Καλαυρία & Καλαυροὶ dicta ſunt vocabula, pro Καλαβρία & Καλαβροί. Quod vitium mox etiam in Latinum tranſiit ſermonem. Unde *Bobellas*, *Sub Lanubio*, *Bobiano*, *Benebento*, *Bibona*, *Balentia*, legimus in tabula Itineraria loca Italiæ, quæ erant *Bovillæ*, *Lanuvium*, *Beneventum*, *Vibo Valentia*. Ph. Cluverius Siciliæ Antiq. L. II. c. 11. pag. 364.

pag. 421. Ὧν τὰ μὲν Σελινούντια &c.) En quid hoc eſt? Τὰ μὲν Σελινούντια ὕδατα κατὰ Ἱμέραν. Si Selinuntiorum fines ad ſeptentrionalem uſque pertigerunt Himeram amnem; ubi ipſorum Himerenſium fuere agri? aut quæ heic apud Himeram ſunt vel eſſe potuerunt aquæ, niſi quæ ab ipſa urbe maritima Himera cognominatæ fuere Thermæ Himerenſes: mendum ſcilicet commiſſum heic ab exſcriptore ingens in exiguis particulis καὶ τὰ, quæ omiſſæ ſunt. Tu igitur ſic reſtitue: Ὧν τὰ μὲν Σελινούντια, καὶ τὰ κατὰ Ἱμέραν ἁλμυρά ἐςι. *Ph. Cluverius Siciliæ Antiq. L. I. c. 17. pag.* 223.

pag. 423. Ταύτης δὲ μεταξὺ πως ἐςὶ καὶ τῆς Σικελίας, ἣν &c.) Omnino credo, ſcripſiſſe Strabonem, ταυτῆς δὲ μεταξὺ πώς ἐςι καὶ τῆς Σικελίας Θέρμισσα, ἣν &c. Ita quidpe ſupra eam nominavit, atque ita poſtea, Hiëra deſcripta. *Ph. Cluverius Siciliæ Antiq. L. II. c. 14. pag.* 407.

pag 424. Ὑπὸ τοῦ ῥοῦ) Poſt hæc verba deſunt quædam. *Ph. Cluver. Siciliæ Antiq. L. I. c. 7. p.* 112.

pag. 425. Ἀπὸ μὲν οὖν Ερικώδους εἰς Φοινικώδη) Nonnulla manuſcripta habent ἀπὸ μὲν οὖν Ερικούσης εἰς Φοινικοῦσαν. Neque ego quidem dubitaverim, quin uno eodemque modo ipſe Strabo utrobique vocabula

iſta

ista formaverit Ἐρικῦσα & Φοινικῦσα. Grammatici haud dubie, postmodum exscriptores ita variarunt. *Ph. Cluverius Siciliæ Antiq. L. II. c. 14. pag. 396.*

pag. 425. Καὶ Γαῦδος) Genuinum nomen esse Γαῦλος prolixe & clare demonstrat Ph. Cluverius Siciliæ Antiq. L. II. cap. 16. pag. 444.

pag. 425. Καὶ Γαῦδος, π΄ καὶ η μίλια ἑκατέρας ἀμφότεραι διέχουσαι &c. Id est, *& Gaudus: LXXXVIII ab utraque ambæ distantes stadiis:*) Sic equidem Græca vertit verba interpres posterior: quamvis sensus certus esset nullus. Quo enim vocem ἑκατέρας referas, quum unius meminerit loci, nempe τῦ Παχύνυ, cujus vocabulum masculini est generis. Prior interpres verterat. *absunt inter se ambæ millibus passuum LXXXVIII.* Verum tam imperitum harum insularum fuisse Strabonem, vel chorographum Romanum, ex quo ista citat Strabo, uti LXXXVIII poneret millia inter eas, quæ V haud amplius millia inter se distabant, haud facile inducor, uti credam. Plinii verba, Lib. III. cap. 8. hæc sunt. *Insulæ sunt in Africam versus, Gaulos, Melita, a Camerina LXXXIIII millia passuum.* Et ita epitomator ejus, Martianus Capella Lib. VI. *Africam versus, Gaulos, Melita, a Camarina octoginta quatuor millibus passuum.* Hæc satis aperte testantur, ipsum Pachynum intellexisse promontorium Strabonem a quo in utramque insulam LXXXVIII essent millia passuum. Vox igitur illa ἑκατέρας haud dubie emendanda in τῆς ἄκρας. & sensus erit hic: LXXXVIII *millia a promontorio ambæ distantes.* Ph. Cluverius Siciliæ Antiq. L. II. c. 16. pag. 425.

pag. 427. Ἐν Καμικοῖς) Malim, ut reliqui omnes habent auctores, & ipse postea Strabo, singulari numero, ἐν Καμικῷ. Ph. Cluverius Siciliæ Antiq. L. I. cap. 17. pag. 220.

pag. 431. Εἰς Ἰδροῦντα) Sic habent Strabonis exemplaria; at mendosam esse vocem ab Ὑδροῦντα, omnes reliqui pariter testantur auctores, tam Latini, quam Græci. *Ph. Cluverius Ital. Antiq. L. IV. c. 13. pag. 1242.*

pag. 431. Ἐπὶ Ῥωδαίων) Lege Ῥωδίων. Ph. Cluverius Ital. Antiq. L. IV. c. 13. p. 1249. & mox pro Ῥωδαῖοι lege Ῥώδιοι.

pag. 431. Σαληπία) Ita corrupte legitur pro Ἀλητία. Ph. Cluverius Italiæ Antiq. L. IV. c. 13. pag. 1244, 1247 & 1251.

pag. 431. Θυραῖοι) Nihil certius, quam ipsum Strabonem scripsisse Οὐρία ubi nunc vulgo Θυραῖοι, & Ὑρίαν ubi nunc Οὐρίαν. Ph. Cluverius Ital. Antiq. L. IV. c. 13. pag. 1247.

pag. 432. Βρεντέσιον) Omnino legendum, ut apud Stephanum, Βρέντιον. Ph. Cluverius Italiæ Antiq. Lib. IV. c. 13. pag. 1245.

pag. 433. Καὶ Νήτιον) Isaaco Casaubono videntur expungendæ voces καὶ Νήτιον, tamquam ex una Καινύστιον, bis perperam exscripta, natæ, quod violentum consilium est, merito improbatum ab Holstenio: qui primum quidem ad *Natiolum* Tabulæ, quasi inde deminutum, referebat; sed quod hoc in alia via deprehendebat, sententiam postea mutavit, nec vero certiorem aliam substituit, nisi quod dicit, Νήτιον Strabonis esse *Ebetium* Tabulæ, quamvis ordo variet. Harduinus Plinii libro III. cap. 11. *Netinos* inseruit, ex codice veteri an ingenio suo, non ostendit, ubi priores *Neretinos* legerunt, qui post paullo repetuntur ut alterutro loco vel vitiosum, vel pravatum vocabulum videatur. *Chr. Cellarius Geograph. Antiq. L. II. c. 9.*

pag. 433. Διὰ Καυδίου) Casaubonus legit καυδίων. Hanc emendationem probat Lævinus Torrentius ad Horatii Lib. I. Sat. V. vers 51.

pag. 437. Εἰς Σίλαν) Polybius Lib. II nominavit Σήνην sive Σῆναν urbem. Quod vocabulum apud Strabonem exscriptores posterioris ævi, quo η sonabat sicut ι, fecere Σίναν ut apud Appianum est: mox, litera ν inversa, inde factum est Σίλαν. Ph. Cluver. Ital. Antiq. Lib II. cap. 5. pag 608.

pag. 447. Καὶ ἡ Βυρχανίς) Hoc vocabulum ex Strabonis loco hoc a Stephano citatur Βουρχανίς, unde certum fit, in Strabonis exemplaribus ο μικρὸν interiisse &c. *Phil. Cluverius German. Antiq. L. III. cap. 23. pag. 95.*

pag. 448. Λίβυς τῶν Χάττων &c.) Vereor ne in hoc Strabonis loco pleraque nomina tam in Græcis, quam Latinis exemplaribus mendose legantur. *St. V. Pighius Annal. Tom. III. pag. 547.*

pag. 448. Σεβαττίων) Corrigit Ph. Cluverius German. Antiq. Lib. III. cap. 12. p. 45. Τυβαντίων.

pag. 448. Σταδίων πλειόνων ἢ τ. *stadia amplius ccc.*) Numeri correctione indigent, D aut DC substituamus licet, ait *M. Velserus Rerum Aug. Vindelic. L. I. pag. 186.*

pag. 349. Προσάπτονται δὲ τῆς λίμνης &c.) Ex his Velserus intellexit, *magnum agri modum, a Vindelicorum finibus ad Pannoniam, Norici longitudine fusum, Boiorum deserta appellasse Strabonem & Plinium.* Verum mendum esse in istis Strabonis verbis, quis non despexerit. Quis enim credat Boiorum deserta & ipsa attigisse lacum, simulque ad Pannoniam usque pertinuisse. Absurdum hoc esse, jam ante me notavit doctissimus Casaubonus, conjectura parum felici in verum sensum auctoris verba restituere conatus est. Ego integrum locum sic lego. Προσάπτονται δὲ τῆς λίμνης ἐπ᾽ ὀλίγον μὲν οἱ Ῥαιτοὶ, τὸ δὲ πλέον Ἐλουήττιοι καὶ Οὐϊνδελικοί. ἔπειτα εἰσὶ οἱ Νωρικοὶ, καὶ ἡ Βοΐων ἐρημία, μέχρι Παννονίων. πάντες, τὸ πλέον δ᾽ Ἐλουήττιοι καὶ Οὐϊνδελικοὶ οἰκοῦσιν ὀροπέδια. Ῥαιτοὶ δὲ καὶ Νωρικοὶ μέχρι τῶν Ἀλπείων ὑπερβολῶν ἀνίσχουσι, καὶ πρὸς τὴν Ἰταλίαν περινεύουσιν. Id est. *Lacum Rhaeti exigua parte, maxima Helvetii ac Vindelici attingunt. Inde sequuntur Norici, & Boiorum solitudo ad Pannonios usque. Hi omnes, magis tamen reliquis Helvetii & Vindelici montanas colunt planities: Rheti vero ac Norici ad Alpium summa adsurgunt, versusque Italiam vergunt.* Patet ex his posterioribus satis clare, jam antea mentionem eum fecisse Noricorum, eo scilicet loco, cui eos restitui. Inter Noricorum tandem extremos versus orientem fines & Pannonios fuisse Bojorum illam solitudinem, ostendit disertissimis verbis Plinius Lib. III. cap. 24. *Noricis, inquit, junguntur lacus Peiso & deserta Boiorum. jam tamen colonia divi Claudii Sabaria & opido Scarabantia Julia habitantur.* En quam diserte hic testatur, duobus tantum opidis Sabaria & Scarabantia habitata fuisse deserta ista Bojorum, Noricosque, quibus deserta contermina, prope lacum Peisonem accedere. *Ph. Cluverius Vindelic. c. 5. p. 25.*

pag. 454. Τοὺς δὲ Σκορδίσκους ἔνιοι Σκορδίσκας καλοῦσι) Geographum censemus scripsisse ἔνιοι Κορδίσκας καλοῦσι. Casaubon. Animadv. in Athenæum Lib. VI. c. 5. pag. 408.

pag. 454. Λέγει δὲ τοὺς Μυσοὺς &c.) Totum hunc locum, corruptum atque hactenus nemini probe intellectum, hoc modo restituendum esse pluribus docet doctissimus Berkelius ad Stephanum de urbibus V. Ἀμαζόνες pag. 111. Λέγει δὲ τοὺς Μυσοὺς Ποσειδώνιος, καὶ ἐμψύχων ἀπέχεσθαι κατ᾽ εὐσέβειαν, καὶ διὰ τοῦτο δὲ μέλιτι χρῆσθαι καὶ γάλακτι καὶ τυρῷ, ζῶντας καθ᾽ ἡσυχίαν, διὰ δὲ τοῦτο καλεῖσθαι θεοσεβεῖς τε, καὶ καπνοπάτας. Vide locum.

pag. 465. Αἴλιος Κάτος) Vixit & Catus Ælius Augusti ævo, quem non dubito illum esse, quem 1000 homines in Thraciam duxisse suo tempore refert Strabo. Nec possum adhuc cogitatione ulla indipisci, quid caussæ fuerit, quare eruditissimus Casaubonus hunc Aelium penitus ignorare se adfirmet, & pro eo substituat Licinium Crassum, nimis libera correctione. *Christoph. Colerus in Valer. Maxim. Lib. IV. cap. 3.*

pag. 473. Ὁ Καρκινίτης κόλπος) Καρκινίτος Ptolemæo, Κερκινῆτις Arriano, Καρπηνῖτις Straboni inemendatius. *P. Merula Cosmogr. Part. I. Lib. III. c. 7.*

pag. 481.

pag. 481. Ἀφ' ἧ φησὶς Πολύϐιος ὁ ἀμφοτέρας καθορᾶσθαι τὰς θαλάττας) Ait Palmerius non esse impossibile videri simul Pontum & Propontidem. Imo ita est. Nam ipse utrumque mare facile prospexi ex monte qui Fano olim imminebat à dextera Bospori parte versus Pontum navigantibus, quod & tu experiri poteris si aliquando illuc perrexeris. *Ant. Galandius in epistola ad Daniel. Cossonium.* pag. 34 Memoriæ Cossonianæ.

pag. 481. Καὶ τὰ ἐπισκοποῦντα) Lege ἐπισκοτοῦντα. multa sunt quæ aspectum impediunt. At fauces Adriatici & Ionii maris communes. *Erasm. Vindigius Annotat. in Scymnum Chium p. 6. Tom. II. Geograph. Veter. script. Græc. Minor. J. Hudsonii.*

pag. 482. Κορκόρας) Vox ista Κορκόρας, pro qua etiam nonnulla manuscripta exemplaria habent Καρκόρας, corrigenda videtur in Χαραδρώδης. Ph. Cluverius Italiæ Antiquæ L. 1. c. 32. p. 349.

pag. 491. Πολτιοβρία) Non sibi videtur constare doctissimus Berkelius. nam in notis ad Stephan. de Urbibus. v. Αἶνος pag. 67. ait scribendum apud Strabonem Πολτυοβρία, verum p. 552. ad v. Μεσημβρία reponi vult Πολτυμβρία.

pag. 497. Διὰ Λυχνιδίου) Lege Λυχνίδου. vide Erasm. Vindigium in Scymnum Chium pag. 6. T. II. Geogr. Veter. script. Græc. Minor.

pag. 503. Αἱ περὶ Λυχνιδοῦντα) Casaubonus scribit legendum Λύχνιδον. Rationem non video. Lacus Λυχνῖτις dicitur, & urbs ad illum Λυχνίδος vel Λυχνιδοῦς. Erasm. Vindingius in Scymnum Chium pag. 6. T. II. Geogr. Veter. Script. Græc. Min.

pag. 505. Τὸν μὲν τοι ποιητὴν οὕτω λέγειν Ἕλλους &c.) Τὸν μὲν τοι ποιητὴν οὐ λέγειν Ἕλλους, ἀλλὰ Σελλοὺς ὑπολαμβάνει τοὺς περὶ τὸ ἱερόν. *Poëtam tamen non dicere Hellos, sed Sellos existimat illos circa templum.* Sic enim legendum, quum vulgo legatur Ἑλλοὺς, Ἕλλας, Ἑλλοὺς, & longe hinc sit, quod suspicabatur Casaubonus Σελλοὺς τοὺς Ἑλλοὺς. Non tamen propterea vitiose scripserunt posteri Σελλοὺς, quippe quibus placuit articulum asperum mutare frequenter in sibilum, quod post Casauboniana ad Strabonem p. 32 jam fere omnibus notatum. *Jac. Gronov. ad Stephan. Dodon. pag. 284. T. VII. Thesauri Antiq. Græc.*

pag. 536. Ἐστὶ δὲ καὶ Πλαταμώδης) Mendose legitur pro Πλατανώδης. *Harduinus ad Plin. Hist. Nat. Lib. IV. cap. 5. pag. 501.*

pag. 542. Χαρμίνου) Lego, inquit Casaubonus in margine, Χαρμίδου, quam emendationem probat Fr. Junius in Catalogo Architectorum &c. pag. 351.

pag. 582. Κατὰ βάθους λεκτέον) Malim δεκτέον. Sic legendum cum præstantissimo omnium Casaubono. *Casp. Barthius ad Statii Thebaid. Lib. IV. vers. 60. pag. 912. Tom. II.*

pag. 592. Ὁ Κρᾶθις ῥεῖ &c.) Ea κρᾶσις dicitur Græcis, à verbo κεράω sive κιρνάω. Sed verba Strabonis ancipitia sunt, ut hic Italiæ Crathis non ἀπὸ τοῦ κίρνασθαι, sed ἀπὸ τοῦ πρὸς Αἰγαῖς Κράθιος, nomen videatur habere. Sic sane apud Herodotum est: cujus verba Lib. I. hæc sunt: Αἰγαί· ἐν τῇ Κρᾶθις ποταμὸς ἀένναός ἐστι, ἀπὸ τοῦ ὁ ἐν Ἰταλίῃ ποταμὸς τὸ οὔνομα ἔσχε. Hoc est: *Ægæ: apud quam Crathis est fluvius perennis, a quo ille in Italia nomen habuit.* Verba tamen Strabonis magis in eum sensum inclinant, quod & Italicus Κρᾶθις ἀπὸ τοῦ κίρνασθαι dictus sit: utique, quum ob prædictam vicinitatem duo isti amnes, Crathis atque Sybaris, sæpe inter sese confluant ac misceantur. *Ph. Cluverius Italiæ Antiquæ L. IV. c. 14. p. 1265.*

pag. 593. Διὸς ἄλσος τὸ Αἰνάριον) Kuhnius ad Pausan. Lib. VII. cap. 7. pag. 538. genuinum loci nomen fuisse ait Ὁμάριον.

pag. 600. Μετὰ δὲ τὰς Σκειρωνίδας πέτρας) Ammianus Marcellinus Lib. XIV. c. 2. *Scironis prærupta letalia* vocat, ad quem locum vide notas doctissimi Lindenbrogii.

pag 621. Ἡ γὰρ Νίσα &c.) Nisa fuit Megaridis regionis urbs, si recte capitur & expletur locus mancus in Græco textu Strabonis. Ipsam Megaram prius Nisam appellatam tradit Pausanias Atticis. Qui Niseam & Megaram disjungens Lib. II. Niseam arcem Megarinæ urbis fuisse indicare videtur. *Barth. ad Statii Thebaid. L. II. vers. 382. pag. 481.*

pag. 669. Ἐστὶ δὲ καὶ Φαρυκάδων &c.) Vir Clarissimus Jacobus Gronovius in notis ad Stephanum de Urbibus, quæ Berkelianæ editioni sunt adjectæ pag. 26. ad V. Φαρκηδών. scribit: Prorsus mihi persuadeo esse id ipsum nomen, quod occurrit apud Strabonem IX. 438. in verbis Casaubono desperatis, ἐστὶ δὲ καὶ Φαρυκαδὼν (sed melius & convenientius Stephano scripti legunt Φαρκάδων) ἐν τῇ Ἑστιαιώτιδι, καὶ ῥεῖ δὲ αὐτὴν (sic enim lego pro δὲ αὐτῶν) ὁ Πηνειὸς &c. Hinc & Φαρκαδωνίους habet Diodorus Sicul. XVIII. 57.

pag. 682. Ὅτι τῆς Εὐβοίας τὰ Κοῖλα λέγουσι) Valer. Maxim. Lib. I. c. 8. §. 10. De Appii Claudii morte Oraculo prædicta. *Nihil, inquit, ad te hoc Romane bellum Eubœæ Cœlam obtinebis. At is ratus consiliis se Apollinis moneri, ne illi discrimini interesset, in eam regionem secessit, quæ inter Rhamnunta nobilem Attici soli partem, Carystumque Chalcidico freto vicinam interiacens, Cœlæ Eubœæ nomen obtinet, ubi ante Pharsalicum certamen morbo consumtus, prædictum a Deo locum sepulturæ possedit.* Vide ad hunc locum notas Chr. Coleri.

pag. 694. Πέτρα γὰρ ἐστὶ λευκὴ) De alba petra hac consule Th. Lydiat ad Marmora Oxoniensia p. 150.

pag. 746. Μύκονος δ' ἐστὶν ὑφ &c.) Pierius Valerianus ad Virgil. Æn. Lib. III. vs. 76. *Mycone celsa Gyaroque revinxit.* ita commentatur: Pro *Mycone* autem *Mycon* passim in veteribus exemplaribus inveni, ita quidem Græce scribitur, καὶ Μυκόνος λέγεται μία τῶν Κυκλάδων. Et eo casu quippe in *os* finitum nomen apud Strabonem & Thucydidem reperitur. Quod vero Gigantes illos, quos postremo Hercules confecerit, in ea positos fabulantur, ut apud Strabonem Libro X legere est, animadvertendum est codices etiam Græcos variare. In aliquibus enim legitur τῶν γιγάντων τοὺς ὑστάτους, quod nimirum *postremos* significaret. Sed in aliquot aliis τοὺς ὑγιεινοτάτους legas, hoc est *validissimos.* Unde forte sit proverbio locus, *omnia sub unam Myconum*, quum superfuisse adhuc aliquid longe difficilius ad expugnandum innuamus. Vel id denique confectum esse, quod se nostris conatibus difficillimum objecisset. Neque vero hæc a me dicuntur, ut alterius cujuspiam sententiam improbem, sed quia non temere scriptum crediderim validissimos Gigantum in ea positos.

pag. 779. Ἀναΐτιδος &c.) De hoc & sequentibus nominibus Persicis vide Thom. Hyde Histor. Religion. Veter. Persar. cap. 3. pag. 92. & 94.

pag. 801. Ἄδωρ ὁ φρούραρχος) Melius, ut puto, Ἄδων vel Ἄδδων. quod apud zonaram. Vossius ad Vellejum Paterculum Lib. II. cap. 102.

pag. 802. Καὶ ἄλλα δ' ἐστὶ μέταλλα &c.) De metallo sandicis egregius apud Strabonem locus, sed corruptissimus, quem sic emenda: καὶ ἄλλα δ' ἐστὶ μέταλλα καὶ δὴ τῆς σάνδικος καλουμένης, ὃ δὴ καὶ Ἀρμένιον καλοῦσι χρῶμα ὅμοιον κάλχῃ. vulgo scribitur: ὁ σάνδικος καλούμενος. *Salmas. ad Flav. Vopisc. Aurelian. cap. 30.*

pag. 823. Εἶτ' ἐλευθερώθη πάλιν &c.) Quod apud Strabonem libertas Amisenis *reddita* dicitur a Cæsare Augusto post Actiacam pugnam, intelligendum est *confirmata.* Nic. Toinard. in Lactant. de Mortib. Persecut. cap. 11. pag. 363.

pag. 827. Βρύγοι καὶ Βρύγες) Clar. Vossius ad Justini Lib. VII. c. 1. legit Βρύγοι καὶ Βρύγες.

pag. 851. Βλούκιον) Quod Strabo Blucium, Cicero pro rege Deiotaro cap. 6. Lucejum appellavit, & Pejum, a Memnone vocatur Tabia. *M. Velserus Rer. Boic. Lib. II. pag. 40.*

pag. 853. Γαρσαβόρων) Urbs hæc infra Lib. xiv pag. 663 vocatur Γαρσάυρα, & ſic videtur legendum. *Chr. Cellarius Geograph. Antiq. Lib. III. c. 4. in fine.*

pag. 934. Ἐπὶ Μαιάνδρῳ τῆς Καρίας ἤδη) Si ἤδη, *nunc*, Strabonis ævo, in Caria fuit, extra illius limitem oportet antea fuiſſe, ab Romanis autem Cariæ contributam. *Chr. Cellarius Geograph. Antiq. Lib. III. cap. 3.*

pag. 935. Βαλβούρων, Οἰνοάνδρου) Lege cum Caſaubono Βυλβῶνος, Οἰνοάνδων. Chr. Cellarius Geograph. Antiq. L. III. cap. 3.

pag. 951. Ἀλέξανδρος ῥήτωρ) Chr. Colerus in notis ad Valerii Maximi Lib. VIII. cap. 13. §. 7. putat hunc eundem eſſe, quem Plinius Lib. vii. cap. 48. vocat Cornelium.

pag. 954. Γέραι πολίχνιον) Caſauboni editio hic pravata eſt, lege ex Aldina & Xylandri Ἔραι. Chr. Cellarius Geograph.. Antiq. Lib. III. cap. 3.

pag. 957. Μάρκος) Voſſius ad Vellejum Paterculum Lib. II. c. 4. legit Μάνιος.

pag. 972. Λίμνη) Vox pravata eſt, & λιμὴν cum Scylace in ejus locum ſubficiendum. *Cellar. Geogr. Antiq. L. III. cap. 2.*

pag. 982. Τέρμισσοι) Τέλμισσος legit Bochart. Geograph. Sacr. L. I. c. 6. p. 363.

pag. 989. Ταυτέχῳ) Theodoretus Græcar. Affection. Serm. XII pag. 179 ed. Sylburgii, habet τόσσ ἔχω.

pag. 990. Τὰς ἀρχὰς ἔχων ἀπὸ τοῦ ὑπερκειμένου) Male Xylandri verſio Strabonis, etiam a Caſaubono repetita, habet, *ortus* (Cydnus) *è jacente ſupra urbem* (Tarſum) *Tarſo*, Græce enim eſt, ἀπὸ τοῦ ὑπερκειμένου τῆς πόλεως Ταύρου: quod etiam antiquiore verſione recte expreſſum eſt. *Chr. Cellarius Geograph. Antiq. L. III. c. 6.*

pag. 990. Κἀκεῖθεν οὐ πλείους πέντε &c.) Ptolemæus in mediterraneis Ciliciæ (Tarſum ſitam) ſcripſit: Plinius *procul a mari* poſitam dixit: ideoque nobis ſuſpectus hic Strabonis locus eſt. Brevius enim hoc ſpatium eſt quam ut propterea geographi urbem a litorali tractu & maritima ora eximant, ſcribantque in mediterraneis. Puto πεντήκοντα *quinquaginta* Strabonem ſcripſiſſe, quia recentes auctores ſex millibus paſſuum a mari abeſſe tradunt. *Chr. Cellarius Geograph. Antiq. L. III. cap. 6.*

pag. 1002. Εἶτα Σόλους πόλις) Legendum Σόλοι, cum Scylace, Plutarcho, Ptolemæo, & Plinio, non ut editum Σόλους. Plinius Lib. V. cap. 31. *Salamis, Amathus, Lapethos, Solæ.* Idem ergo nomen Solorum Cypri & Ciliciæ: *Chr. Cellarius Geograph. Antiq. Lib. III. cap. 6.*

pag. 1057. Ὄνον τε θύουσι τῷ Ἄρει) Quod Strabo dicit *Caramanos Aſinum ſacrificare Marti* falſiſſimum eſt. nam Martem non putant Deum. Caſaubonus in notis agit de Equo ſacrificato Flumini, cum aliis quæ hunc Strabonis locum illuſtrare putat. Sed gratis taxat dictam lectionem Græcam, volens ejus loco ſubſtituere ὅν περ καὶ σέβονται Θεῶν μόνον, cum antea recte ſe haberet. *Th. Hyde Hiſtoria Religion. Vet. Perſar. cap. 3. pag. 88.*

pag. 1071. Ὧν ὁ μὲν Νῖνος ὁ τὴν Νῖνον ἐν τῇ Ἀτουρίᾳ κτίσας) Situm in Aſſyria omnes tribuunt. Strabo ſcribit Ἀτουρία pro Ἀσσυρία more ſcribendi a barbaris tradito ut Dio Caſſius explicavit, qui poſtquam enarravit Adiabenem, ac de ea dixit ἔςι δὲ τῆς Ἀσσυρίας τῆς περὶ Νῖνον μέρος αὕτη, mox ſubjicit apud barbaros Atyriam vocari. ταῦτα τῆς δ' ἐςὶ καὶ που καὶ Ἀτυρία (διὰ τοῦτο) βαρβαριςὶ, τῶν σίγμα ἐς τὸ ταῦ μεταπεσόντων ἐκλήθη *in Traiano Lib. LXVIII. pag. 783.* Pro Ἀτυρία alii legunt Ἀττυρία. Altera lectio Straboni ac Stephano Byzantio magis congruit, altera priſco Aſſyriorum nomini propior, utraque in eo, quod literas σ & τ commutat, Atticorum dialectum & morem fere imitatur. *Conr. Sam. Schurzfleiſch. de Aſſyrio-Chaldæorum primordiis pag. 9.*

pag. 1079. Ἐλυμάτις) Licet editiones Aldi, Xylandri, Caſauboni conſtanter referant Ἐλυμάτις, tamen videtur de probitate hujus lectionis dubitare Clariſſimus Chr. Cellarius Geogr. Antiq. L. III. c 9. Certe confidenter aſſerit apud Stephanum de Urbibus pro Ἐλύμαι legendum Ἐλυμαῖς.

pag. 1080. Καὶ τὸ τῆς Ἀρτέμιδος τὰ Ἄζαρα) Ab Arabibus antiquis Venus dicebatur *Al Uza*: poſtea à *Zahra*, *albedine* & ſummo ſplendore, dicta eſt *Zuhra* ſeu *Zohrat*, quod in Ægyptiorum linguam, receptum, eſt COYPOT. Alias Arabice cum articulo legitur *Al Zuhra* ſeu *Az-zuhra*: Unde Straboni minus recte pag. 744. Lib. xvi. edit. Pariſ. Ἄζαρα vocatur *Minervæ & Dianæ Templum Perſice*, ut ille dicit: cum Ἄζαρα revera ſit Arabicum nomen corruptum, non quidem *Templum* ſed ipſam *Venerem* notans. Hinc & apud Heſychium Σαρῆτες. Ἄρτεμις, Πέρσαι. Imo potius Ζάρητ eſt Arabum *Venus*. Sed *Dianæ* nomine etiam alibi intelligitur *Venus*. vid. Hiſtoriam Religionis Veterum Perſarum Thomæ Hyde, cap. 3. pag. 93.

pag. 1112. Ἡ Καρανά) Berkelius ad Stephan. de urbibus v. ΜΙΝΑΙΟΙ pag. 561. Fortaſſis legendum Κάρνανα, uti habet Stephanus ſuo loco.

pag. 1114. Εἶτα Μυὸς ὅρμον καὶ Ἀφροδίτης ὅρμον καλεῖσθαι λιμένα μέγαν. *Deinde portus magnus eſt, qui Muris Statio & Veneris appellatur.* Male Latinus interpres *alia Veneris*, eſt enim eadem uti ex Agatharchide patet. *Chr. Cellarius Geograph. Antiq. Lib. IV. c. 1.*

pag. 1126. Αἴλιος Γάλλος) Caſauboni, &, qui eum ſecutus eſt, Gerardi Joan. Voſſii de Hiſtoricis Græcis L. II. c. 6. p. 187. errorem in confundendis duobus Aelio & Cornelio Gallis, ſolvit atque corrigit Henricus Valeſius ad Ammian. Marcellin. Lib. XVII cap. 4. pag. 160. ed. 1681.

pag. 1132. Ἀταργατὴν δὲ τὴν Ἀθάραν) Forte Ἀθάργαν. ita enim Phornutus in libro de Natura Deorum c. 6. *Rhea apud Syros Artaga dicitur.* quod & ipſum ſimul ex Strabonis Ἀθάραν ſimulque ex notiſſimo omnium Ἀταργάτιν, correxerim *Atarga*. Ph. Cluver. German. Antiq. L. I. c. 27 pag. 236.

pag. 1147. Κάσσιον ὄρος) Supra Lib. xvi p. 760 vocat *Caſium* montem. ex quo loco eſt emendandum ſcribendumque Κάσιον, uti docet Chr. Cellarius Geograph. Antiq. L. IV. cap. 1.

pag. 1198. Τήν τε ἐκτὸς Ἰβηρίαν λεγομένην) Strabo duas Hiſpanias recenſere inter eas quæ Populi ſunt, videtur, ſed videtur. eaque res interpretem decepit, qui etiam τὴν ἐκτὸς Ἰβηρίαν, id eſt, *ulteriorem* ſive *exteriorem* Hiſpaniam turpiter *interiorem* convertit. Vellem monuiſſe eruditiſſimum Caſaubonum, cujus ad Strabonem probas ſane Notas jam nunc vidi. *Lipſius ad Tacit. Hiſtor. L. I. cap. 13.*

CATALOGUS
VETERUM ET RECENTIORUM

Scriptorum, qui in Commentario Straboniano citantur, illuſtrantur, emendantur & notantur.

A.

Achilles Statius pag. 3. edition. Pariſin. in margine expreſſ. 8, 12, 23, 51, 95, 259
Acta Apoſtolorum. 568, 629, 633, 759, 820
Ælianus. 17, 24, 151, 223, 234, 255, 259, 267, 293, 299, 307, 316, 326, 328, 367, 375, 398, 430, 486 &c.
emendatur. 317, 520
Æſchines. 19, 418
Æſchylus. 10, 16, 21, 182, 183, 221, 328, 388, 395, 418, 422, 466, 469, 501 &c.
ejus ſcholiaſtes. 388
emendatur. 182
notatur. 506
Æthicus. 140
Agartharchides. 769, 771, 772, 775, 776, 789
Agathias. 497, 513, 518
Alardus (Lamb.) 546
Alcman. 40
emendatur. 460
Aldus Manutius. 368
Alexander Aphrodiſeus. 695
Alexander Polyhiſtor. 493
Amyntæ liber. 723
Ammianus Marcellinus. 28, 50, 182, 186, 275, 292, 295, 309, 306, 467, 473, 493, 500, 795
Androtion. 221
Anthologiæ liber. 487, 640 & paſſim.
Anna Porphyrogeneta. 587
Antigonus. 168, 270, 389, 427
emendatur. 389, 763
Antinous. 3
Antiochus. 252, 255
Antiphilus Byzantinus poëta. 55, 155
Antonini itinerarium. 222, 241
Apianus Coſmographus. 7
Apollodorus. 44, 58, 299, 319, 325, 331, 347, 356, 370, 377, 404, 456, 459
Apollonius Molon. 655
Apollonius Rhodius. 46, 49, 57, 303, 304, 346, 388, 435, 498, 549, 575, 588
ejus ſcholiaſtes. 28, 52, 275, 303, 315, 411, 472, 575
notatur. 313
Apoſtolius. 479
Appianus. 10, 153, 160, 161, 235, 241, 243, 249, 387, 398, 495, 499, 501, 556, 562, 575, 594, 696
notatur. 153
Apulejus. 198, 389, 469, 624
Aratus. 3, 307, 385, 478
Archelaus. 723
Archemachus. 465
Archeſtratus. 184, 235
Ariſteas Proconneſius. 20
Ariſtides. 18, 49, 183, 320, 414, 575, 799, 819
Ariſtophanes. 16, 46, 223, 256, 329, 445, 469, 518
ejus ſcholiaſtes. 41, 198, 304, 386, 392, 401
Ariſtoteles. 2, 4, 5, 8, 222, 235, 293, 302, 307, 320, 382, 476, 481
explicatur. 255
Arnobius. 469, 567, 588
Arrianus. 159, 301, 202, 308, 309, 319, 325, 497, 505, 517, 537, 543, 548
explicatur. 69, 693,
emendatur. 698, 717
Artemidorus. 152, 214, 642
Athenæus. 16, 17, 19, 46, 60, 63, 78, 147, 221, 243, 253, 268, 282, 291, 306, 370, 393, 396, 425, 448, 465, 484, 487, 514
emendatur. 42, 381, 672
Auctor ad Herennium. 796
Auguſtinus. 7, 219, 381
Avienus. 148, 381
Aulus Gellius. 182, 220, 229, 281, 484, 495
Aurelius Victor. 315
Auſonius. 138, 151, 176, 178, 181, 190, 235, 289, 696

B.

Barneſius (Joſua.) 375
Barthius (Caſp.) 466, 468, 649
Begerus (Laur.) 598, 807
Berkelius (Abr.) 282, 501
Beroſus. 687
Bertramus (Cornelius.) 727
Bion. 42
Bochartus (Sam.) 472, 503
Bodinus. 470
Boeclerus (I. H.) 772
Brodæus (Joan.) 652, 812
Bulengerus. 526
Buondelmontius. 455
Busbequius (Aug.) 566

C.

Cadmus Mileſius. 18
Cælius Calcagninus. 3
Cæſarius. 504
Callimachus. 3, 41, 46, 57, 61, 268, 271, 328, 348, 388, 397, 420, 422, 467, 469, 472, 475
emendatur. 373
ejus ſcholiaſtes notatur. 41, 369, 398
Callinus poeta. 604
Calliſthenes. 362
Calliſtratus JCtus. 595
Camerarius (Joachim.) 458
Canterus (Theod.) 469, 485
Carneades. 7
Caſſiodorus. 235, 247
Caſſius Parmenſis. 673
Catullus. 3, 46, 164, 473, 639, 732
Cedrenus. 790, 792
emendatur. 50, 504
Cellarius (Chr.) 220, 227, 252, 261, 263, 282, 283, 299, 319, 330, 364, 377, 427, 442, 450
Cerda (Lud. de la) 501, 544
Celſus (Corn.) 566, 814
Chares. 15
Charicius. 588
Chœrilus. 672
emendatur. 303
Chryſippus. 672
Ciacconius. 381
Cicero. 2, 4, 55, 60, 61, 62, 159, 213, 216, 219, 238, 242, 243, 307, 323, 381, 398, 448, 485
notatur. 460
Claudianus. 212, 224, 227, 258, 273, 419, 538
Clemens Alexandrinus. 16
Cleomedes. 12, 138, 307
Clitarchus. 718, 672
Clitophon. 192
Cluverius (Phil.) 387
Columella. 216, 309
Conon. 383
Cornelius Tacitus. 165, 174, 200, 203, 207, 213, 214, 235, 238, 288, 289, 290, 294, 298, 304, 320, 322 &c.
ejus lectio confirmatur. 199
illuſtratur. 495, 556, 732
Crates Mallotes. 3, 15
Cteſias. 656
Cujacius (Jac.) 649
Cuperus (Giſb.) 624, 793
Curopalatæ Joannis hiſtoria. 790
Curtius (Quintus.) 296, 513, 518, 577, 756

D.

van Dalen. (Ant.) 649
Damaſtes. 298
Daniel propheta. 471
Demoſthenes. 20, 311, 469
Deuteronomium. 489

Dicæar-

Dicæarchus. 2
Dinocrates. 235
Dio. 23, 65, 147, 155, 166, 183, 192, 195, 199, 206, 235, 251, 268, 290, 304, 313, 437
emendatur. 214, 316, 322
Diodorus Siculus. 3, 16, 23, 32, 40, 48, 49, 223, 243, 255, 283, 293, 330, 337, 355, 365, 372, 388, 395, 414, 419, 425, 455. &c.
notatur. 46, 147. 165, 183, 218
emendatur. 147, 255, 270, 275, 330, 389, 427
Diodorus poëta. 146, 435
Diogenes Laërtius. 15, 49, 60, 100, 297, 274, 303, 304, 393, 394, 398, 403, 479, 529, 638
emendatur. 252
Diogenianus. 401
Diogneti & Bætonis itineraria. 723
Diomedes. 3
Dionysius Albianus apud Apollonii interpretem. 307
Dionysius Halicarnasseus. 16, 17, 27, 33, 49, 212, 214, 219, 364, 467, 604
emendatur. 100
Dionysius Afer. 46, 47, 61, 63, 65, 195, 235, 258, 259, 289, 294, 306, 309, 335, 343, 444, 451 &c.
ejus scholiastes non editus. 44, 47
Dioscorides. 160, 163, 226, 261, 399, 418, 484, 549, 570, 670, 694
Dominicus Niger. 57, 226, 644
Donatus. 303
Drusius. 518

E.

Ennius. 222
Epaphroditus. 214
Ephorus. 2, 303, 446
Epigrammata Græca. 153, 260, 410, 487, 488
Epiphanius. 795
Erasmus. 381, 588
Eratosthenes. 15, 25, 55, 305
Euclides. 11
Eudoxus. 214, 388
Euphorion. 396, 418
Euripides. 23, 226, 256, 326, 368, 356, 375, 399, 414, 419, 431, 442, 461, 469, 519
illustratur. 375
Eusebius. 56, 384, 630, 816
Eustathius. 2, 3, 17, 42, 196, 210, 214, 219, 221, 246, 255, 282, 315, 360, 393, 411, 445 &c.
notatur passim. 182, 404, 438, 792
Eusthatius, Aristotelis interpres Græcus. 19
Ezechiel. 732

F.

Fabrotus (C. An.) 695
Fabius Pictor. 228
Festus. 168, 214, 219, 228, 230, 233, 241, 253, 272, 292, 381, 458, 472
Florus. 158, 162, 167, 185, 242, 325, 357, 453
Ejus vulgata lectio defenditur. 199
Frontinus. 154, 235, 249, 393

G.

Galenus. 244, 781
Geographiæ Vett. Scriptores. 828
Georgii Monachi Chronicum. 513, 515
Gillius (Petrus.) 644
Glossarium Vetus. 49, 59, 163, 218, 517
Grævius. (I. G.) 780
Gregorius. 158
Gronovius. (Laurent. Theodor.) 441, 628
Grotius Hugo. 478, 760
Gyraldus. (L.) 470, 600, 728, 380
notatur. 469
Gutberlethus. 472

H.

Harduinus. (Joan.) 609, 640
Harmenopulus. 198, 235, 309, 518
emendatur. 322
Harpocration. 284, 337, 398, 566
Heemsterhusius. 772, 784
Heinsius. 549
Heliodorus. 3, 418, 427, 786, 788
emendatur. 786, 817
Hephæstion. 469
Heraclides Ponticus. 297, 483, 486
Heraclitus. 3
Heringius. 556
Hermolaus Barbarus. 179, 226, 232, 614, 650
Herodianus. 20, 214, 565
emendatur. 65
Herodotus. 4, 20, 27, 42, 61, 221, 252, 267, 289, 295, 303, 373, 484, 507, 578, 802. pass.
emendatur. 6, 383, 385, 611
notatur ab Athenæo. 808
Hesiodus. 4, 42, 43, 328, 389 &c.
emendatur. 42
Hesychius. 3, 4, 28, 36, 41, 42, 50, 140, 168, 179, 212, 221, 255, 260, 307, 367, 369, 376, 380, 386, 400, 466, 469, 484
notatur. 46
emendatur. 215, 275
Hesychius illustris. 11
Hipparchus. 16, 55, 57
Hippocrates. 301
Hirtius. 141, 625, 829
Homerus. 1, 2, 3, 296, 299, 321 & passim.
ejus scholiastes. 28, 299, 455
Hopperus. 497, 499, 532, 583, 790, 656
Horatius. 3, 4, 151, 182, 206, 233, 254, 261, 282, 288, 293, 300, 380, 479, 486
Hoseas. 732
Hudson (Joan.) 803
Hyde (Thom.) 752
Hyginus. 3, 183

I.

Ibycus emendatur. 59
Jeremiæ prophetæ locus illustratur. 484
Johannes Curopalates. 50
Johannis Apocalypsis. 2
Jornandes. 200, 298, 304
Josephus. (Flav.) 163, 244, 245, 246, 744, 758, 762
emendatur. 759
Josuæ liber. 251, 601, 759
Irus. 15
Isidorus. 226, 357, 496, 655, 599, 616, 724
Julianus. 155, 628, 695
Julianus Architectus. 322, 518
Julius Cæsar. 53, 173, 176, 181, 191, 193, 196, 282, 290 &c.
emendatur. 186, 190
Junius (Hadrianus.) 759
Junius (Franciscus.) 337, 353, 372, 546, 657
Juris Consulti. 35, 41, 73, 235, 307, 309
Justinus. 57, 138, 144, 150, 154, 157, 502, 515, 542 &c.
Justinianus Imperator. 568, 840
Juvenalis. 800, 816

K.

Kirchmannus. 433
Kuhnius. 396, 486, 582, 589, 806

L.

Lactantius. 47, 57, 637, 659
Lælius Bisciola. 130
Lambinus (Dionysius.) 753
Lampridius. 556
Lapis Ancyran. 595
Lederlinus. 784
Leonclavius. 543
Leonidas. 182
Leopardus (Paulus.) 546, 736
Leo Allatius. 635
Lerius (Demodocus.) 487
Lex V. Codic. 797
Lex VII. de interdict. 223, 791
Lindenbrogius (Fr.) 473
Lipsius (Just.) 449, 600
Livii (Epitome.) 153, 161, 180, 192, 214
emendatur. 153
Livius. 35, 55, 65, 159, 160, 163, 165, 195, 197, 213, 217, 228, 234, 240, 249, 254, 282, 396, 456
emendatur. 153
Longinus. 36, 589
S. Lucas. 8, 26, 166, 179, 235, 242, 249, 471, 475
Lucanus. 151, 183, 204, 259, 282, 588, 676
Lucianus. 23, 54, 151, 298, 304, 307, 399, 518, 543, 785, 816
notatur. 151
Lucretius. 8, 26, 146, 171, 240, 244, 501
explicatur. 754
Ludolphi (Job.) Histor. Æthiop. 775

Lycophron. 42, 46, 60, 167, 232, 233, 254, 283, 284. 307, 328, 356, 375, 394, 423, 435, 448, 471
ejus ſcholiaſtes. 401, 405
notatur. 284
ejus interpres. 23, 604
Lycurgus. 268, 601

M.

Maccabæorum liber. 751, 759
Machon poëta apud Athenæum. 304
Macrobius. 27, 242, 309, 472, 583, 635
Manilius. 3, 12, 57, 173, 719
illuſtratur. 3
Marcellinus. 736, 745
Marcianus Heracleota. 543
Marcus Euangeliſta. 759
Marinus 35. ejus errores refutantur à Ptolemæo. 1
Marsham. 477, 582
Martialis. 15, 213, 224, 226, 244, 261, 381
Martianus Capella. 474
Mathæi Euangelium. 155, 435
Maximus Tyrius. 647
Memnon. 542, 563, 567
Menagius. 303, 304, 394, 403, 609
Menander. 297
Menodotus Samius. 472
Mercerus notatur. 322
Mercurialis (*Hieron.*) 374, 467, 528
Meurſius (Joan.) 221, 427, 470
Metrodorus. 7, 609
Moſchopulus. 618
Moſchus. 270
Moſes. 4, 737
Munckerus. 479

N.

Naumachius. 223
Nazarius. 267
Nicander. 46, 823
ejus Scholiaſtes. 404, 818
Nicolaus Antonius. 130
Nicolaus Damaſcenus. 58, 293
Nonius. 223, 563
Nonnus. 198, 388, 414, 446, 468, 812
Nood (Gerhard.) 824
Noriſius (Henr.) 753

O.

Oppianus. 24, 435, 470, 501
Oroſius. 272, 624, 646
Orpheus. 441, 443, 472
Ortelius. 57, 338, 350, 543, 670
Ovidius. 50, 215, 239, 262, 265, 283, 294, 319, 344, 463, 487, 488, 489

P.

Palæphatus. 430
Pandectæ. 652
Panegyricus Conſtantino dictus. 192
Panyaſis. 377
Pantinus (Petrus.) 458
Paſſeratius. 501
Patroclus. 398
Paulinus. 139
D. Paulus. 2, 8, 41, 562. locus ad Hebræos. 499
ad Corinth. 361, 562
Paulus JCtus. 235, 695
Pauſanias. 16, 49, 62, 148, 221, 243, 255, 268, 302, 324, 341, 343, 369, 387, 408, 421, 427, 448, 453, 479
emendatur. 360, 361
Perizonius (Jac.) 267, 375, 447, 519
Perſius. 157, 468
Petavius. 487
Petitus (Petr.) 549
Phavorinus. 43, 476, 479, 549, 589
Pherecydes Syrus. 18
Philippus poeta. 182
Philo. 59, 485
Philoetius. 17
Philoſtratus. 242, 289, 368, 445, 513, 766
Phlegon. 151
Philetas. 168
Philochorus. 221, 392
Philogenes. 355
Phoenix Colophonius. 642, 733
Phoronidis auctor. 473
Photius. 383, 566
Phylarchus. 103
Pindarus. 54, 62, 268, 321, 333, 377, 379, 381, 386, 389, 397, 419, 425, 436, 487
ejus ſcholiaſtes. 356, 357, 382, 418, 421
corrigitur. 338
notatur ab Ariſtide. 802
Plato. 10, 20, 295, 298, 302. 400, 715
explicatur. 476
Pintianus (Ferdinandus.) 237
Plautus. 705
Plinius. 2, 210, 213, 214, 216, 237 & paſſim.
emendatur. 142, 184, 244, 306, 314, 507
illuſtratur. 24, 138, 144, 147
notatur. 153, 181
Plutarchus. 9, 18, 66, 141, 165, 186, 192, 215, 230, 239, 246, 249, 252, 299, 304, 307, 322, 397, 419, 447, 502, 567 &c.
emendatur. 183, 435
Pollux. 26, 151, 226, 307, 343, 358, 421, 487, 531, 605, 646, 701, 717
emendatur. 307
Polyænus. 367, 401, 599, 633, 730
Polybius. 2, 4, 11, 26, 35, 40, 50, 95, 148, 154, 156, 166, 178, 182, 195, 202, 210, 212, 218, 327, 361, 384. 456, 478 &c.
emendatur. 316, 344
notatur à Strabone. 1
Pomponius Mela. 3, 211, 214, 225, 251, 261, 283, 290, 291, 304, 308, 309, 342, 396, 430, 453, 753
emendatur. 140, 179, 184, 201, 495
illuſtratur. 164, 138, 160, 396
ejus vulgata lectio defenditur. 137, 720
Porphyrius. 520
Poſidonius. 2, 29, 191, 197, 303
Potterus. 284
Priſcianus. 16, 61, 218, 222, 255, 592, 802
Procopius. 268, 497, 587
Propertius. 363, 395, 575, 576
notatur. 356
Proclus. 3, 8, 19, 151, 470
Prudentius. 151, 223, 314
Pſalmus LXXXI. ỳ. 17. 289
Ptolemæus. 1, 2, 213, 216, 222, 223, 254, 334, 374, 416, 508, 637 &c.
emendatur. 140, 141, 160, 161, 182, 266, 330, 359, 606, 616
notatur. 275
explicatur. 30, 57, 167, 184
Puteanus. 161

Q.

Quintilianus. 394, 655
emendatur. 655, 759

R.

Rhianus. 443
Rhodius (Joan.) 570
Rutilius Rufus. 165, 191, 210, 214, 222, 223, 225, 230, 231

S.

Salluſtius. 33, 211, 268
Salvianus. 381
Samius Theodor. 381
Savaro. 468
Scaliger (Joſeph.) 196, 227, 238, 452, 473, 609
Scaliger (Jul. Cæſar.) 299, 695
Schottus (Andr.) 381
Secundus, poëta Græcus. 182
Seneca. 41, 53, 58, 177, 240, 246, 253, 268, 303, 304, 473
Servius. 23, 210, 214, 219, 221, 223, 232, 253, 268, 283, 407, 452, 505
emendatur. 403
Sextus Aurelius. 235
Sextus Empiricus. 638
Siculus Joannes. 504
Sidonius Apollinaris. 181, 381, 468
Sigonius. 232, 234, 237 &c.
Silentiarius (Paulus.) 260, 397
Silius Italicus. 139, 141, 143, 144, 146, 147, 134, 157, 208, 212, 217, 222, 224, 237
Simonides. 400, 412
Siſenna. 250
Q. Smyrnæus. 552, 639
Solinus. 53, 177, 180, 250, 304, 479, 543
illuſtratur. 479
Solon. 484
Sophilus Comicus. 15
Sophocles. 16, 27, 198, 221, 328, 389, 392, 420, 428, 458, 473
emendatur. 392. 460
ejus ſcholiaſtes. 319, 428
Sozomenes. 759
Spanhemius (Ezech.) 479, 807

Statius

Statius (Papinius.) 151, 232, 233, 245, 246, 247, 349, 367, 379, 468, 501, 614, 763
ejus interpres. 359, 369
Stephanus (Henricus.) 235
Stephanus de urbibus. passim.
emendatur. 73, 448
Stewechius. 588
Stobæus. 293, 519
Suetonius. 156, 181, 235, 248, 298, 336, 759
emendatur. 655, 769
Suidas. 2, 16, 42, 183, 329, 368, 392, 398, 588, 617, 627, 688
Synesius. 269

T.

TAubmannus. 554
Teixera. 728
Terentius. 487, 672
Tertullianus. 299, 399, 515, 824
Thales Milesius. 3
Theocritus. 9, 262, 414, 320, 396, 414, 442, 688
emendatur. 184
ejus scholiastes. 45, 262
emendatur. 184
Theodectes. 695
Theognis. 155, 419
Theon Arati interpres. 3, 49
Theophilus. 166
Theophrastus. 381
Thrasymachus Sophista. 11
Thucydides. 4, 11, 20, 59, 61, 221, 233, 161, 267, 271, 295, 299, 314, 323, 331, 359, 363, 365, 378, 391, 402 & passim.
emendatur. 331, 404, 455
Tibullus. 732, 374, 695, 737
Timocles. 16
Timon. 41
Timosthenes. 586, 681, 827
Tollius (Jacobus.) 452
Trogus. 516
Turnebus. 225, 230, 233, 564, 630, 697
notatur. 381, 458, 466
Tzetzes. 63, 252, 315, 363, 427, 445, 455, 563, 600
notatur. 3

V.

VAlerius Flaccus. 443, 545, 546, 548, 549, 697
Valerius Maximus. 10, 220, 249, 267, 316
Valesius. 467, 563
Varro. 154, 192, 196, 214, 223, 228, 237, 243, 267, 419, 588, 763
Vegetius. 82
Vellejus Paterculus. 158, 241, 290, 343, 594
Vibius Sequester. 226, 238, 306, 406, 433, 630, 656
Victorius (Petrus) 361, 433, 609
Vindingius (Erasmus.) 464
Virgilius. 17, 27, 50, 54, 154, 163, 183, 197, 206, 210, 211, 214, 223, 226, 233, 239, 243, 252, 281, 283, 325, 577
explicatur. 381
Vitruvius. 7, 13, 54, 235, 239, 275, 353, 529, 589, 786
Ulpianus. 130, 324, 467, 629
Vlitius (Janus.) 799, 828
Vossius (Gerhard.) 465, 479, 518
Vossius (Isaacus.) 404, 636, 720, 766, 691
Ursinus (Fulvius.) 246

W.

Weitzius. 458
Wilde (Jacobus de.) 807, 823

X.

XEnagoras. 628
Xenocles. 682
Xenophanes. 12, 440, 471
Xenophon. 62, 154, 319, 337, 343, 387, 471, 542, 548, 577

Z.

ZEnophilus. 763
Ziglerus. 3
Zonaras. 652
Zosimus. 314, 395

RERUM ET VERBORUM, quæ in commentariis Strabonis explicantur (præter ea quæ in ejus indice continentur) Index.

A.

ABorras fl. 747
'Αβρόποδες. 745
Acarnania. 462
Acherusia palus. 243
Achilles alter, seu novus Achilles. 418
Achillis clypeus, qua forma fuerit. 2
Achilles πτολίπορθος. 17
Acte regio. 391
Acragallidæ cum Cirrhæis bellum excitarunt. 418
Acrolissus & Acrocorinthus. 316
Acrumerus Chattorum Dux. 291
'Αθαυμαστία explicatur. 61
Ades, deus inferorum. 147
Ædiles Indorum. 658
'Αεί. 65
'Αείδειν. 18
Ægeria. 240
Ægyptii aquam Nili, loco vini, in dolia diffundebant. 799
Æmilius Scaurus, viam Æmiliam stravit. 217
Æolica & Dorica Dialectus quam parum differant. 333
Æolus. 23
Æquinoctialis circuli intervallum ad polum. 113
'Αέρες. 13
Aëres. 13
Aërium. 185
Æstuaria. 190
Ætatis nomen, quomodo sumatur. 73
Æthalia. 223
Æthiopes vocantur omnes sub Zodiaco. 33
Africæ appellatio. 65
Agatha. 180
Agdistis Dea. 469
'Αγκυροβόλιον. 159
'Αγοραῖοι, conventus. 629
'Αγὼν στεφανίτης, & ἱερός. 353
Αι & ε inter se permutantur. 284
Αἰγλήτης Apollo. 46
Αἶλαι Αἰξωνίδες & 'Αραφηνίδες. 398
'Ακακήτης Mercurii epitheton. 42
'Ακονίζεσθαι. 486
'Ακραι. 92
Alcibiadis dicta apud Thucydidem. 235
'Αλιτενής. 307, 595
'Αληθεύειν, & τὸ εὐεργετεῖν. 467
'Αληθέσθαι. 731
'Αλλαγαί. 69
Allobriges & Allobroges. 193
'Άλλος & ἕτερος. 17
'Άλλως. 63
'Άλμα τῶν ἐρώντων. 452
Alpha & Beta, qui dicantur. 15
'Άλσος. 152, 307, 412
'Αλθαίνειν. 284
Alys & Halys. 505
'Αμαξόβιοι. 33
'Αμάξοικοι. 4
Amazonum etymologia. 505
Ambarvale sacrificium. 230
Ambrones, socii Cimbrorum. 183
Americanos ex Europa advectos esse, citatur. 165
Ammoniacus sal. 49
Amorgina vestis. 487
'Άμπειρα. 421
Amphictionum judicium primum. 420
Amphiscii. 95
'Ανὰ κακὰ, id est, ἀνιαρά. 364
'Αναβολὴ τῆς δίκης. 610
'Ανακάμπτεσθαι. 235
'Ανακτολεσταί. 633
'Αναμὶξ ἀντιπροσαντιλαμβανόμεναι. 155
'Αναρχία. 358
Anaurus fluvius. 436
Ancona claudit oram Picentinorum, ejusque situs. 241
'Ανδρεία, pro ἐμπειρία. 140
'Ανθράκιον. 717
'Ανθήλη quid sit, ejusque usus. 226
'Άνθρωπος σκιᾶς ὄναρ. 36
Annibalis expeditio difficilis præter Padum, 217. quam viam tenuit. 226
Anolympiadæ. 358
Antacæi ubi reperiantur. 307
'Ανταίρειν. 76
'Αώρον. 19
'Απεμφαῖνον. 346
'Απερᾶν. 52
'Αφειδεῖν vel ἀφοιδεῖν. 17
'Αφίδρυμα τῆς Ταυροπόλεως. 239
'Αφιππάζεσθαι. 293
Apiolarum concrematio. 231
Apocope Doriensium & aliarum gentium frequens in pronuntiando. 364
'Απολαμβάνειν & λαμβάνειν. 147
Apollinis templum ab apibus exstructum. 421
Apollonius Molo falso dictus, qui vocabatur Mollis. 655
Apollodorus. 516
'Απόψεις loca, ab hominum conspectu remota. 800
'Αποστραφῆναι, melius ἄνω στραφῆναι. 264
'Αποσκευαί. 646
Appia via, quorsum ducebat. 237
Aquarum ducendarum leges apud Romanos. 235
Aquæ Ponticæ dulcedinis causa. 50
Aquæ ductus & cloacarum fabrica, quanti constiterint Romanis. 235
Aquæ Albulæ quam salubres. 238
Arammæi. 785
Arar fluvius. 186
Araphenides populi. 399
Arcades προσέληνοι. 388. & αὐτόχθονες. ibid.
Archæanactidæ gentes. 309
'Αρχὴν, quid sæpe significet. 45
Archiatri. 721
'Αρχικυβερνήτης. 721
Arctici circuli alii sunt aliis. 10, 11, 12. sunt diversi à tropicis. 95. quid includat. 3
Arctophylax. 3
Ardyes Gygis filius, Josiæ Regis Judæorum æqualis. 6
Argentum difficile, & magis invictum ignibus. 146. pustulatum. 381
'Αργός. 12
'Άργος omnis campus maritimus. 372
Aria & Ariane male vulgo confunduntur. 720
Aristones duo. 486
Aristotelem qui accusent ἀσεβείας, & ἀθεότητος inepti sunt. 760. ejus disputationes inepte reprehenduntur, ut inutiles. 10
'Άρκημα, & ἄρτημα. 11
'Άρκτος, pro arctico circulo. 3
Armenia. 503
Armorum genera, 306. eorum inventores. 661
Ars, quid sit teste Cicerone. 2
Artabrorum descriptio. 151
'Αρτεμίσιον. 239
Arvæ fluvii rapiditas. 186
Arundinum altitudo. 710
Asander, quis fuerit. 311
Asiæ appellatio. 65
Asini, cur non sint in locis frigidis. 307
'Άσκλον & Τούσκλον dicunt Græci, pro Asculum & Tusculum. 237
Asphaltites lacus. 763
Aspledon. 415
'Αστεῖος. 196
'Αστροθετεῖν. 3
'Άστυρον. 46
Atalantæ, duæ insulæ. 60
'Ατησινός. 207
Atlanticum mare. 5
'Άτραπος. 10
Auases Ægyptiorum. 130
Auditus & visus præstantia. 117
Averni lacus descriptio. 244
Augurum disciplina, a quibus. 220

Aulon.

Aulon. 350
Auraris. 181
Aurei. 181
Auri & argenti permutatio cum ære. 778
Aurum coronarium. 652
Aurum mollioris naturæ ad fundendum. 146

B.

BEta, & Alpha, qui vocentur. 15
Bacchus πυριγενής. 628
Badaji. 151
Bæterra. 128
Bajus, Ulyssis socius. 545
Balluca. 146
Βάναυσις. 12
Βάραθρα. 742
Barbari. 662
Βάρβιτος, à quo inventa. 471
Barasia mons, apud Puteolos. 248
Bardi Gallorum. 197
Barlingæ insulæ. 151
Batavi & Batti quinam, & quando incepere. 291
Beatorum insulæ prope Hispaniam. 3
Belidum fabulæ. 147
Bellum sacrum. 402
Βένδις, Diana est. 470
Βεργαΐζειν. 47
Berenices coma. 3. elegia nobilitata à Callimacho. ibid.
Βῆμα. 322
Βηματίζειν. 322
Βηματισταί. 723
Βῆσσαι. 426
Bituminis fontes. 316
Βλέπειν πρὸς ἕω, ἄρκτον & νότον. 322
Bocchus, olim Bogus. 100
Bojohæmi regio. 290
Bona vacantia. 797
Bosporanorum regum series studiose collecta. 310
Bootes stella. 3
Boves Hyperionis. 715
Boves sine cornibus in locis frigidis. 307
Βουνός. 192
Βούπρωρος, vox tragicis familiaris. 458
Βοῦς θήλεια, apud quos colatur. 803
Braccata Gallia. 196
Brachia, i. e. muri. 395
Βραχυλογία Δοριέων observanda. 364
Βρασμός, & βρασματίας terræ motus. 182
Βράσσειν. 49
Brigæ. 162
Briseis. 479
Britanniæ merces, earumque permutatio cum Gallia. 200
Brytomartys. 479
Βριτύ. 479
Bructeri cæsi. 290
Bucephalus. 698
Βύργος, pro πύργος. 163

C.

CAbiri. 472
Cadavera non cremantur apud Persas & Ægyptios, & quare. 732
Cælum, unde. 381
Calathi saltantes. 626
Calculi & ostrea marina. 808
Callisthenes. 362
Camaræ naves. 495
Camaritæ. 495
Campaniæ fertilitas. 242
Campi lapidarii. 183
Canes mortuos laniant apud Hyrcanos. 520
Canicipites. 43
Canopus. 3
Capillus Indorum, cur crispus. 695
Captivi certis functionibus assignantur. 251
Capua, quasi caput. 242
Caro suilla, Veneri odiosa. 575
Carpessus. 151
Carteja urbs. 40
Carthago nova. 160
Carmentalia sacra. 230
Casauboni Parentis, mors. 211
Caspii maris descriptio. 507
Castulo, nobilis urbs. 152
Cataja regio. 699
Cato unde dictus. 303
Catreus, avis Indica. 718
Catuli Melitæi. 277
Cavari seu Cavares. 186
Cedreni, & Joannis Curopalatæ historia iisdem ferè verbis scripta. 790
Cellæ vinariæ circa Alpes, quomodo fiant. 218
Cephenes. 42
Cereris nemus. 435
Cerne insula. 47
Chaborras fluvius. 748
Χαλκανθές. 684
Charistus fluvius. 499
Χηλαί. 153
Χηραμίδες. 48
Χηραμύς. 49, 830
Χαρώνεια. 244, 549
Χεῤῥονησιάζειν. 491
Cicadæ quare silent in Rhegino agro. 260
Cidaris ac Tiaræ forma à quo describatur. 526
Cilicia. 613
Cimolia, cretæ genus. 484
Circes cultus 232
Circulus æquinoctialis, in quot partes divisus. 113
Civitas Italis data, & quando. 241
Χλαῖνα. 196
Χλαμυδοειδὴς figura. 793
Clanis fluvius triplex. 233
Climatum diversitas, quousque se extendat. 87
חוח ציר. 130
Χθαμαλόν. 454
Χθὲς καὶ πρώην. 3
Chœrilli poëmata. 303
Cocalus Dædalum hospitio excepit. 273
Cœli facies non mutatur secundum Manilium. 3
Colossicum æs, quando adhuc visum. 652
Colotes pictor. 337
Cochleæ inventor. 807
Commentariensis. 797
Compedes sive Græciæ claves. 428
Χώματα. 245
Concha signum dabatur. 714
Contia pro Acontia. 152
Convenarum urbs. 190
Congressio statariа. 448
Consualia. 230
Conventus agere. 629
Corybantæ. 473
Κορυβαντιᾷν. ibid.
Corycii antri descriptio. 417
Corsicæ longitudo. 224
Cosa & Cossa. 222
Crateres, loca ignita. 242
Cremissa, à quo habitata. 254
Cretensium πλεονεξία notatur. 480
Crypta Neapolitana. 246
Critici. 394
Ctistæ. 296
Cumæ. 243
Cunei populi. 137
Cybium. 796
Cymmeriorum eruptio, quando facta. 6
Cynosura. 3

D.

DActyli. 473
Δάλμιον, urbs. 315
Δανάκης nummus, mortuorum ori solitus inseri. 372
Danaus puteorum auctor in Græcia. 23
Danubii defluxus. 289
Δαῦλος. 423
Daunia. 242
Davus. 304
Δεκάς. 113
Demetrius Pharius. 361
Δῆμοι, pro δημοκρατεία. 11
Θεοί μεγάλοι. 472
Διαβάλλεσθαι. 792
Διαγωγή. 11
Διαῖται, quæ loca. 800
Διαιτᾷν. 678
Διαμᾷν. 147
Diana Nemorensis 239. Fascelis, & unde 239. Aricina. ibid. ejus speculum & lacus, ubi. ibid.
Δίαπειρα. 17
Dialecti apud Græcos. 333
Diana Orthia, ubi culta. 362
Διάρμα. 683
Διαῤῥεῖν. 621
Διατίθεσθαι. 9, 25
Διαυγάζειν. 381
Dictynna puella. 479
Διδόναι εὐθύνας. 465
Διϊπετὴς Nilus, qua ratione Homero dictus. 36
Diodorus Siculus auctor in multis parum accuratus. 183. & alibi parum candidus. 147
Διόλκος. 380
Dionysii Atheniensis & Chalcidensis discrimen. 589
Diopolis urbs. 160
Διόπτρα. 540
Διψᾷν. 370
Dolia Græcorum & Romanorum fictilia. 214

Domo-

Domorum altitudo. 235
Dorica Dialectus. 333
Δȣλεύειν ὑποθέσει. 103
Dromades cameli. 723
Dunum, vetus Gallorum vox. 192
Dynaſtæ, unde dicti. 753
Δυναστεῖαι Theſſaliæ, quot. 430

E.

Ἑβδομὰς. 113
Ectenes Thebani. 321
Egeria. 239
Ἐγκαινίζειν 70
Ἐγκαθῆσθαι. 546
Ἐγκοιλία. 691
Ἐγκυκλίων diſputationum genus. 13
Εἰκοτολογεῖν. 620
Εἶναι πρὸς. 16
Eireſione. 16
Εἰς κώμας γεγόνασι, pro κῶμαι. 249
Ἑκατομβεὺς menſis. 362
Ἐκεχειρίαν ἐπαγγέλλειν. 343
Ἐκ περιȣσίας. 158
Ἔκρηγμα. 65
Elephas κυμβαλίζων. 705
Elim palmetum. 776
Elyſii campi, iidem cum fortunatis inſulis. 3
Ἔλυμος, panicum. 242
Ἐνάργεια. 25
Ἐννέωρος. 476
Ἐνταφιάζειν. 517
Eoæ Heſiodi, ſive Ἠοῖαι. 42
Eœarum & Heroinarum præſtantiſſimarum Catalogi Heſiodi σύνοψις venuſtiſſima. 36
Ephialtes. 19
Ἐπὶ vocis emphaſis. 361
Ἐπίδειξις poëtæ. 18
Ἐπιχαιράγαθοι ſunt multi, etſi nemo ita dicatur. 62
Ἐπιεικὲς. 675
Ἐπ' εὐθείας τινι εἶναι. 32
Ἐπίβαθρον. 373
Epidaphnes, eſt Antiochia dicta. 750
Ἐπιδίφριος. 12
Ἐπιγελᾷν. 501
Ἐπιγίνεσθαι. 767
Ἐπιγȣνὶς. 15
Epigoni. 325
Ἐπίστασθαι, quoties ſumatur. 17
Epiſtola Laconica. 36
Ἐπιπαιωνισμὸς. 422
Ephori hiſtoria. 1
Ἐπωπεὺς mons. 248
Epodi, quinam. 588
Ἐπόπτικα ſacrificia. 800
Equus cur ſoli ſacratus. 513
Eratoſthenes Βῆτα τῶν φιλοσοφȣ́ντων. 15
Erichthonius, ſive auriga, ſtella. 3
Ἔρχεσθαι merces dicuntur. 144
Ἕρμα. 435
Ἕρμακες. 818
Ἑρμᾶς. 719
Ἑρμάων. 42
Ἐρισιχαῖος. 460
Eryſichthonis ſepulcrum. 398
Ἑστία. 9
Eteſiæ venti, unde flent. 144
Ἐθελοκωφεῖν. 36
Ἡγεμονία Lacedæmoniorum in Græcos, quamdiu duravit. 365
Ἠθικὴ φιλοσοφία, quam late pateat. 10
Ἠθιστήρια. 147
Ἡλιαστήριον. 815
Ἡμίψυκτος terra. 692
Ἐμπιλȣ̃ν. 307
Enchelanes. 46
Ἐφοδιάζειν. 617
Ἐρευνὴς. 103
Ἑταῖρος legendum pro ἕτερος. 284
Ἔτος, unde ἔτυμος. 242
Evare. 469
Euemerus Meſſenius. 47
Eurylochus, eſt novus Achilles. 418
Euripi æſtus. 55
Εὐθύνας διδόναι. 465
Excelſus locus, ſive במה. 732
Ἐξερᾷν. 52, 812
Ἑξηκοστὰς. 113
Ἑξηκοντάδες. 113
Εὐκατατρόχιστος. 15
Εὐτυχίας ἱερὸν. 381
Εὐχέρεια. 451

F.

Ferri inventio. 473
Feſtorum & Faſtorum dierum numerus Athenis. 280
Firmanorum caſtellum. 241
Formicæ Indicæ. 702
Formicæ in homines verſæ, ut fabulantur poëtæ. 375
Fortuna Præneſtina. 238
Fortunatorum inſulæ nullæ apud Homerum. 3
Fretum Siculum, quid de eo ſentiat Palmerius. 93
Fucinus lacus, cur deficiat & redeat. 240
Funda, ubi inventa. 357
Fundi præſtantia in quo conſiſtat. 223

G.

Gabaonitæ captivi. 251
Gadira, unde dicta. 140
Gæſa. 154
Gæſatæ. 212
Γάγγρα. 562
Γάγγραινα. ibid.
Γαγγάμη, genus inſtrumenti piſcatorii. 307
Γαλλαὶ. 469
Galli veteres lingua Græca quomodo uſi. 181
Gallorum cum Germanis ſimilitudo. 290
Γάμος, ſæpe eſt συνȣσία. 259
Γάργαρον. 583
Γάρον & γάρος. 159
Γαττερόχειρες. 373
Gaugamela. 737
Γαυσάπης. 218
Gazatæ Galli, unde & cur ſic vocati. 212
Γελᾷν, de mari dicitur. 501
Gemmæ Indiæ. 717
Γενεὰ. 73
Gentium variæ denominationes, ac apud alios. 42
Γεφυρίζειν, & γεφυρισταὶ. 400
Γέρρα. 306
Germani unde dicti, eorum nomina à Cluverio inſigniter emendata, eorum prandium. 291
Gigantum bellum. 243
Γίννοι. 202
Gladiatorum præluſiones haſtis fiebant. 449
Γλυπτὸν. 381
Γνώριμοι.. 7
Γνωρίζειν. 30
Gorgonis caput 3.
Gorgus μεταλλευτὴς. 407
Græciæ diviſio. 332
Græcorum tropæa. 185
Græcia major. 253
Γραϊκοὶ. 46
Γράμμαι ἐκνεύȣσαι. 806
Γραμματικαὶ δείξεις. 11
Gratiæ Eteocleæ. 414
Gratiarum templa. 414
Guadiana. 151

H.

Halys & Alys. 265
Hamaxobii. 294
Helices inventor. 3
Heraclea, unde dicta. 140
Herculeum fretum. 2
Hercules, quorſum navigavit. 2
Herculanium. 246
Hermon, pro Baalhermon. 40
Hermonduri populi. 290
Heſperides. 123
Heteroſcii. 95
Hiera inſula, male ſeparatur à Vulcani inſula. 275
Hipparchi in veterum geographia emendanda cautio. 71
Hippon & Salacia. 151
Hippobatarum adminiſtratio. 447
Hippophagi. 506
Hiſtorices & poëtices affinitas & differentia. 18
Hodie atque heri. 3
Homeri librorum diviſio & inſcriptio. 17
Homerus, defenditur adverſus Cæſarem Scaligerum, 18. politicus 2. novit Hiſpaniam 3. novit quartam orbis plagam. 3
Hordeum toſtum. 731
Hyaſis. 130
Hyades. 3
Hybornæ pagi calamitas. 57
Hydraletæ. 556
Hypelæus fons. 634
Hypomnematographi Alexandri. 797

I.

Jacere terra, quomodo dicatur. 64
Ἰαμβίζειν. 422
Iberes orientales ab occiduis dicti. 61
Icarium mare. 29
Iconii. 185
Ἰχθὺς promontorium. 343
Ἴδιος λόγος. 797

Idololatriæ origo apud Judæos, unde. 732
Ἱερὰ Vulcani. 275
Ἱερὸν pro magno. 305
Ἱερὸν ςόμα. ibid.
Ἱεροσκόποι. 762
Ietæ piſcatores. 147
Ignis ἄσβεστος. 733
Ignis nullus uſus in luctu publico. 734
Ignorantia duplex, κατὰ ἀπόφασιν, & διάθεσιν. 13
Ἴλλερις. 181
Ἴλλυρες, pro Ἰλλύριοι. 364
Impilia. 307
Incendia Romæ, quinam arcebant. 235
Indathyrſus, Rex Scytharum. 301
Indiæ incolæ cur nigreſcant. 695
Indi quomodo uxores pararint. 717
Ἴννοι. 202
Ἴνσυβροι. 212
Inſulæ promontoria ſæpe à Geographis confunduntur. 138
Inſula vaga, errabunda. 485
Interamenta navis. 691
Intertrigo. 715
Ἰουγγάριον. 160
Jovis Triphonii oraculum. 414
Ἱππακή. 301
Ἱπποδρομία. 480
Ἴσμα & Ἱσμός. 389
Iſſa urbs. 60
Ισθητήριον. 147
Ἱςός, quid notet. 378
Iſter, unde denominetur 304. quomodo olim vocatus ibid. ejus fluminis præſtantia. 289
Italiæ forma quænam 210. habet duo cornua 211. unde dicta. 255
Iter unius diei terreſtre vel marinum, quot ſtadiorum. 35
Itineraria. 69
Judæi, unde. 760. eorum religio commendatur. 761
Juliopolis. 673
Julium opus. 245
Julia Tranſducta. 140
Juncarius campus. 160
Junonis fanum. 252
Jus Latii. 187
Juturna fons. 239

K.

Καθολικὸς λόγος. 797
Καιάδας. 233, 367
Καίατα. 367
Καιάται, quid ſint apud Lacones. 233
Κανίζειν. 422
Καλὸς λιμήν. 308
Καμάρα. 595
Καπνοβάται. 296
Καπυρίζειν & Καπυριςαὶ. 661, 800
Κασιλῖνα. 237
Κατακάμπτεσθαι. 235
Κατακρημνίζειν. 155
Καταπετροῦν. 155
Καταθύειν. 520
Κατάμπελος. 197
Κατασπένδειν. 165
Καταςρέφειν. 297
Κατάχρησις, figura. 18
Καταχωρίζειν. 16
Κατερᾷν. 812
Κατηγορεῖν. 16
Κατόπτρον. 540
Κάτω in corpore rotundo. 8
Κελαδεῖν. 486
Κελτικὸν θράσος. 293
Κέρας, ſinus Byzantinus. 319
Κόραςία, Cyprus. 682
Κέρατα, vocantur flumina. 458
Κῆπος, & παράδεισος. 738
Κητεῖαι. 243
Κίςη. 147
Κλεινοὶ. 484
Κλύδων vel κῦμα. 53
Κόμμοδα δόσις. 627
Κόρη eſt Proſerpina. 98
Κράγος. 665
Κραναοὶ, ſunt apud poëtas Athenienſes. 397
Κρικηλασία, genus exercitationis. 236
Κρόνιον πεδίον. 435
Κρόταλα χαλκοῦ. 469
Κρύσταλλος. 717
Κυβιοσάκτης vox explicata. 796
Κυλλοὶ. 719
Κῦμα. riſus vehementior. 501
Κυνῆ. 406
Κυνερία. 57
Κύτος. 458
Κῶλος animal. 312
Κωνειάζεσθαι. 486

L.

LAborini campi, eorumque fertilitas. 242
Læna, Græcis quomodo vocata. 196
Λακύδων. portus Maſſiliæ. 197
Λακκαίον ὕδωρ. 173
Lamericus ſinus. 255
Lamia mulier. 19
Lancea vox Gallica. 196
Lanigeræ arbores. 693
Lanuvium diverſum à Lavinio. 239
Λαοὶ. 668
Lapis texi & plecti poteſt. 446
Latini fines anguſtiſſimi. 231
Latina via, quo tendebat. 237
Λήθης fluvius. 153
Λήκυθος. 609
Ληκυθίζειν. 618
Λήμη τοῦ Πειραίεος. 395
Læſtrygones. 20
Lætani populi. 156
Λέβηρίδες. 144
Leges Rhodiæ. 652
Λέλεγες. 322
Leonis ſignum. 3
Leonina ſocietas. 273
Λέπρη ἀκτή. 683
Λέσχαι. 396
Leuce inſula. 306
Leucogæi colles. 246
Leucoſia & Leucaſia. 123
Λίβος, ſacerdos. 290
Lictores, à quibus inſtituti. 220
Λίγα, pro λίγεως. 29
Ligurum deſcriptio. 218
Λίκνα. 49
Λιμηρὰ Epidaurus. 368
Λιμνοθαλάτται. 49
Lincones. 186
Λιπάρα. 223
Λισσάδες. 764
Λιταὶ. 17
Λιθίας vocis ſignificatio. 437
Λιθία πολυτελὴς τῶν κρυστάλλων. 717
Λοβός. 694
Locri, à quibus everſi. 259
Locus eminens, quomodo Hebræis vocetur. 737
Λογὰς λίθος. 59
Λόγιος, cognomen Mercurii. 618
Longobardi. 290
Lucrinus ſinus. 244. ejus lacus 245
Lucullus auctor luxuriæ villarum. 223
Ludicrum quinquennale Neapoli celebratum. 246
Λυκοφόροι equi 215. & λυκοσπάδοι. ibid.
Lunæ portus. 222
Λυπρὰ γῆ. 496
Λυτώδης, pro λιθώδης. 146
Luxus Campanorum. 250
Λύχνοι ἄσβεςοι. 396

M.

MAcetia. 477
Macra Liguriæ finis. 222
Macri campi. 216
Mædi, gentes. 295
Mænaca. 156
Mæotis, quanta. 310
Μαγάδες, quid. 471
Μάγγανον. 307
Magis ac magis. 2
Magna, ſive major Græcia. 253
Majuma, Gazæorum portus. 759
Μακάρων νῆσοι. 3
Μᾶλλον καὶ μᾶλλον. 2
Manem vocem Phrygiacam, unde derivent Grammatici. 304
Μανικὸν pro magno. 304
Marathon. 160
Mareoticum vinum. 799
Maricæ nemus. 233
Maricus Bojorum Deus. 298
Marinus. 71
Μάρκαλλα pro Macra. 222
Mars cultus à Perſis. 727
Martia aqua unde oriatur. 240
Maſſæſyli & Maſſyli. 829
Maſſilia, à quibus condita. 252
Maſſylibes. 829
Maſtrucati Sardi. 225
Mauſolæum à quo ſtructum. 656
Μή ὅτιγε, & μήτιγε. 7
Medicus ſuccus. 525
Medici olim publice conducti. 181
Μεδιολάνιον. 213
Mel optimum 489. Hymettium. 399
Mel ἀκάπνιστον. 400
Meleagridæ aves. 215
Μελάγκρανις. 168
Μελαμβόριον. 182
Μελίλωτον. 830
Μέλκαρθος. 140
Μηλωταὶ & μαλλωταὶ. 499

Memnonis saxea effigies. 816
Menoba. 156
Mercurius ἀκακήτης. 299
Meridiani circuli divisio. 35
Messene male cum Mesopotamia confunditur. 84
Metalla effossa renascuntur. 223
Μεταλαμβάνειν ὄνομα. 729
Μετέωρα & μετάρσια, quid differant. 8
Miletopolis. 306
Μιλιᾶσθαι. 322
Milium, quot sit stadiorum. 322
Milium aureum Romæ ab Augusto statutum. 322
Mimallones, quænam numina. 468
Minerva γλαυκῶπις. 299, 600
Minervæ promontorium. 251
Minois cura legum. 476
Mithridatis Pergameni genus. 625
Μίθρας sol est. 732
Molarum aquaticarum usus. 556
Monopolia. 798
Mons argenteus apud Castaonem. 148
Mont' jou. 292
Montium membra. 473
Μορμώ. 19
Moschici montes. 68
Mulieres ἱεροδούλους Veneri consecrabant veteres. 272
Multesima pars. 26
Μυριαγωγὸς navis. 151

N.

N'Αβλα. 471
Νάβλιον, à quibus inventum 470
Nabuchodonosoris mentio 687
Napetinus sinus. 255
Nardus πιστική. 147
ἐκ τοῦ Νάρθηκος Homeri editio. 594
Νάρκοι. 216
Natolia. 65
Naves Neptuno dicatæ. 325
Naves Φαύλως ἱστιοπεποιημέναι, quid. 691
Navigia coriacea. 155
Naarmalcha fluvius. 747
Ναύσταθμος. 598
Νέμος, nomen templi Dianæ. 239
Νέον τεῖχος, an Neapolis. 312
Νηνεμία. 53
Νεφέλη. 95
Nestor Gerenius. 299
Νεύειν. 210
Νειοκόροι. 466
Nihil admirari, quomodo laudetur à Platone & Aristotele. 61
Nili incrementorum quæ causa. 789
Nili aquæ præstantia. 299
Nola utebantur veteres ad ὀψοπωλίαν. 658
Νομάδες. 433
Νομίζειν πολλάκις. 356
Νομοί. 787
Νόσος, quid notet. 675
Notæ non intellectæ multos bonorum auctorum locos corrupere. 62, 100
Νότος αἰθρηγενέτης. 3
Nummi mortuorum ori inserebantur. 373
Nymphæum urbs. 309
Νῦν καὶ χθὲς. 3

O.

Ω'Σ ἕκαστοι. 511
Oblivionis fluvius, non Oblivio. 153
Oceanus 3. unde dicatur. 4
Ocreæ Virginum Tyriarum. 831
Oculorum acies in homine Siculo, quanta. 267
ᾠδεία. 396
Ὀδοστροσία. 235
Οἰκουμένης partitio. 31
Οἶον castellum. 60
Οἷος vox faciendæ enumerationis apta. 42
Οἰωνοπόλοι. 762
Οἰωνοσκόποι. 762
Oleum Sesaminum. 714
Ὀλιγαρχίας odium apud Athenienses. 398
Ὀλκή. 828
Ollæ Vulcani. 242
Ὀλοὸς ἄνεμος. 25
Ὅμαρτις. 479
Ὁμοῦ τι. 277
Omphale Satyrica, titulus tragœdiæ. 60
Τὸ ὄν, pro ἡ ἀλήθεια. 20, 303
Ὄνθις λίμνη. 460
Ὀνήϊστος. 642
Ὄνος Ἄντρωνος 435. & μύλικος. ibid.
Optimatum Tarentinorum auctoritas. 280
Opus Julium. 245
Oraculo deceptus Rex Epiri. 256
Ὀρεκτὰς μελίας Homerus exponit. 448
Orestis fuga. 326
Oretum Germanorum. 152
Oria sive Oretum. 152
Orion. 3
Ormeni filii. 437
Ὀρυκτοῦ vox. 692
Ouasis. 791
Οὐρανὸς pro aëre. 2
Οὖρος αἰθρίε διὸς. 3
Ostia Ditis. 244
Ostiæi ubi siti. 63
Ostidamniorum promontorium. 64
Oves piscibus vescuntur. 720

P.

P litera Dores delectati. 448
Paction. 818
Πάθη συγγενικά. 696
Padi fluminis magnitudo. 289
Pæan, unde derivetur. 422
Παίονες & Παννόνιοι, quomodo differant. 313
Παιωνῶσαι. 818
Pala, quid Latinis sit. 146
Palamedes, non ab Homero nominatus. 368
Palæmon. 140
Παλικοὶ Dii. 275
Παλίσκιος. 260
Palladii situs. 601
Παλλακαί. 469
Pallene. 330
Pandectas, qui fœminino genere dici nolunt, falluntur. 218
Panejum. 398
Pannonii unde dicti. 313
Pantherarum forma. 775
Παρὰ γράμμα. 41
Πάρα, pro πάρεστιν. 484
Παραγραμματίζειν. 41
Παραγράφειν. 621
Παρακολουθεῖν τοῖς βίοις. 708
Παραμυθεῖσθαι. 36
Παραποτάμιοι. 424
Παραῤῥεῖν. 621
Parasangæ. 518
Παρθένος. 479
Pareliorum causa. 307
Parnassus, unde nomen habet. 417
Πάροδος ἡλίε. 31
Parthorum regnum, cur non agnoscatur à Persis. 728
Πεδόν. 364
Pegmata Romanorum. 273. Crocodilorum. 815
Pelagiæ insulæ falso cognomine dictæ. 30
Pellitæ oves. 196
Πεινᾶν. 370
Πεπεισμένως est σφόδρα. 696
Περαία. 607
Περιέχειν. 2
Περίπλων scriptores. 13
Periscii quinam. 95
Περσίζειν. 656
Petræ catenatæ inepte dicuntur. 252
Phanagoria & Phanaræa quid distent. 71
Φαρνακία. 499
Phasis olim terminus orbis cogniti. 21
Φάτναι. 151
Pharus condita. 315
Φειδώνεια μέτρα. 358
Φημί. 33
Phemonoë prima cecinit carmine hexametro. 419
Φέρεσθαι, niti. 8
Pherecydes Syrus auctor prorsæ Orationis. 18
Φιάλαι pro Φάτναι. 151
Phylarchi Arabum scenitarum duces. 753
Philetæ liber ἑρμηνεία. 168
Φιλοπραγμοσύνη. 4
Φιλόδαιμον. 166
Φιλόδικον. 166
Philosophi optime imperant. 715
Physice Straboni est ἀρετὴ ἀνυπόθετος, qua Aristoteli. 110
Φλεγραῖον. 243
Phlegræi campi. 246
Φρύγεσθαι. 731
Phrygia unde dicta. 628
Φορὰ nisus. 8
Φράσις ῥητορική. 17
Πικρὰ λίμνη. 804
Pilæ. 153
Πῖλος. 307
Pindarus ab Aristide reprehensus. 802
Πινικοί. 251
Pirustæ gentes. 314

Pisa

Pisa urbs, unde dicta. 356
Πίςρα. 356
Πιτύη. 588
Planasiæ insulæ tres. 159
Plauti patria. 227
Πλέγματα εὐυφῆ. 822
Pleiades. 3
Πλήθω, quid notet apud poëtas. 368
Plistus fluvius. 418
Πλωτός, pro πλῆθος. 314
Πλουτώνεια. 244
Pluto dicitur & Ades. 147. ejus descriptio. 629
Πνεῖν λιβάνου. 720
Πόλας, vox Colchica 46
Πόλις pro χώρα. 356
Πόλισμα & πολισμάτιον. 281
Πολύς. 577
Politices nomen late patet. 2
Πολίζειν. 304
Πολυμάθεια cui sit propria. 2
Πώλυπες pro πολύποδες. 364
Πολυπραγμοσύνη. 4
Πολλοστὸν μέρος. 26
Pompejus Macer. 618
Pomponii Melæ patria 111. quid ille senserit de insulis fortunatis. 3
Πορθμός. 93
Ποταμία Euphratis. 527
Πριών. 633
Προαιρετικὴ κίνησις. 53
Προβάλλειν ἰχθύων & μύρου, quid cum patrio casu. 720
Prochyta, unde vocetur. 247
Procurator Cæsaris, quomodo Græcè dicatur. 797
Professores & magistri à quibus primum salario publico donati. 181
Προγαμεῖν. 259
Πρόληψις. 40
Prolis expositio. 824
Propertius malè à quibusdam reprehensus. 356
Προσβραχῆ. 244, 282
Proserpinalia. 98
Προσεχής. 202
Προσφέρειν μεχανάς. 594
Προσῳδία. 407
Πρῶτος, adverbialiter. 624
Proverbium. 23, 381
Providentia. 183
Ψάλια & ψέλια, quomodo differant. 200
Ψάρος, avis. 163
Psylli, quinam. 588
Psyttalia λήμη Piræei. 395
Ptolemæi dissensio cum Strabone in intervallis. 35
Ptolemæi Geographia. 72
Πτολίπορθος Ulyssis. 17
Πυθία mutavit responsionem metricam in prorsam, & unde derivetur. 419
Pugillares. 406
Pugnæ gravioris præludia. 449
Pylæ, unde dictæ. 420
Πυρίαι, sive Caldaria Laconum. 154
Pyræeus, quid olim fuerit. 395
Pyrrhica saltatio, 467. unde dicta. 480
Pyrrhonis dogma. 713
Πυξία & pyxis. 406

R.

Reges sacrificuli. 633
Retiarii. 600
Ῥευματίζεσθαι, esse fretorum inundatio. 52
Rhegium. 258
Rheuma. 52
Rhodiarum legum præstantia. 652
Ridere de mari dicitur. 501
Ripæ sive littora lata. 307
Riphæi montes, ubi. 298, 299
Rhea, & ejus elementaris allegoriæ expositio 63. unde κυβέλη dicta. 469
Romæ præstantia. 235
Ῥῶπος. 376
Ῥύακες & κρατῆρες Ætnæ male confunduntur. 269
Ῥύαξ. 259
Ῥυμοτομοῦμαι. 566

S.

S. Litera multarum vocum initio vel adest, vel abest. 50
Σαβάζειν. 470
Saccharum veteribus est mel vocatum. 694
Sacrarum rerum historia apud gentes. 715
Σάγη & Σάγματα. 693
Σαννόποδες. 745
Σαλάκια. 151
Salem pro Jerusalem. 40
Salii, sive Curetes. 467
Σάλοι. 159
Saltatio κουρητική. 467
Saltus armatorum. 452
Sambroca fluvius. 160
Sambuca, qualis vox. 470
Sami nomen, quot insulis datum 457
Samnites, græce sunt Σαυνῖται. 250
Sarabanda saltatio, unde manavit. 155
Σαράβαρα. 531
Σαρακηνοί. 506
Σαρωνίδες. 369
Σάττειν. 796
Σαύνιον, & σαυνιάζειν. 717
Saxa coronare. 139
Saxa & marmora renascuntur. 223
Σχάζειν. 46
Scarphe, urbs Locrorum. 60
Scenitæ sunt Saraceni. 747
Scientia duplex. 17
Scira & Scirophoria, festum. 393
Σχοινία. 379
Scytala. 36
Scorbutum, quo nomine vocetur. 781
Scyllæum & Scyllacæum male à quibusdam confundi. 261
Scythæ, quousque olim progressi. 6
Segusiani. 186
Σηκός. 395
Σελήνη πόλις τυῤῥηνίας. 222
Σῆμα. 794
Senonum varia nomina. 212
Sertorius obtruncatus. 161
Setium mons. 181
Serram & tornum quis invenerit. 303
Sidena, regio quænam. 126
Signia à Signis dicta. 237
Silarus & Cetus fluvius, ejusque proprietates. 251
Sinæ ac Sinnarum regio, quomodo olim vocata. 65
Sirbonius lacus. 316
Sirenes & Sirenusæ 22. de quibus intelligendæ. 247
Σκαιά. 391
Σκηναὶ πιλωταί. 307
Σκηπτουχίαι provinciæ. 497
Σκειρὼν ventus. 28
Σκολίον, carminis genus. 339
Σκῶλα. 408
Σμίνδος. 604
Soles duo cur visi. 307
Soldurii Adcantuani. 165
Solis declinatio non est ventorum causa. 12
Solox lana. 196
Σώματα. 669
Σοφισταὶ Doctores. 181
Sordidi, quomodo etiam vocati. 487
Sosicratis liber inscriptus οἷοι. 42
Souchis species crocodili. 811
Spania. 166
Spartum & juncus quid differant. 160
Spartanorum & Romanorum laus eadem. 235
Sparta & Lacedæmon quomodo differant. 363
terræ motu vastata. 367
Speculum Dianæ. 239
Σφέτερος. 313
Σπινθῆρες. 269
Sphinges obrutæ ὑπ᾽ ἀνέμων. 807
Stadium. 322
Statanum vinum. 242
Στήθη Ponti. 50
Στεγανόποδες. 43
Stellis quando nomina sint indita. 3
Στενά. 492
Στιλβῶσαι. 381
Stoicorum dogma. 6, 15, 183
Στόλος. 162
Στόματα ἐπιγελῶντα. 501
Στομαλίμνη. 184, 595
Strabo, quem imitetur. 218
Stricturæ. 223
Στυπτηρία ubi inveniatur. 275
Suber res levissima. 36
Succa, quid Hebræis. 811
Sycambrorum sedes. 291
Syla & Sylva Brutiorum. 261
Συλλυπαίνεσθαι. 223
Συνάπτειν. 56
Συνδρομὴ ἀγαθῶν est Romæ. 234
Συνεφὴς & συνεφεῖν. 455
Συννεύειν. 210, 806
Σύννομος λίθος. 235, 817
Συνθλίβεσθαι. 240
Syracusarum libertas & amplitudo. 270
Surrentum. 22
Surrentini vini præstantia. 243
Συστέλλειν 219

T.

TAbella Deo suspensa pro salute ægrotorum. 374
Tænarii lapidis duo genera. 367
Ταριχέμπορος. 796
Τάρφος. 426
Taygeti altitudo. 362
Teanum duplex. 242
Tearca, Hebræis est Tirhaca. 61
Θεῖναι πρός. 16
Θεῖον. 760
Telum. 381
Temesæus heros. 255
Thales Homero posterior. 3. ejus opinio de ortu mundi. 713
Θέμιστες. 328
Θεμιστεύειν. 328
Θεοὶ μεγάλοι. 472
Θερμὰ λȣτρά. 425
Τήθεα sunt ostrea. 243
Terra rotunda, ὡς ἀπὸ τόρνȣ. 4. demonstratur navigatione. 11. ejus quarta pars à veteribus cognita, & ejus incolæ. 299
Θέραπες pro θεράποντες. 364
Tiberis olim Albula, & unde profluat. 218
Tigris. 746
Timavi septem ora & novem. 214
Θῖνες in adjectis ad calcem. 344
Thynnorum observatio. 223
Τόμȣρος. 328
Τορεύματα ὀστράκινα. 381
Tormenti diri genus. 259
Τόρνευμα & τόρευμα, quid differant. 381
Θοίνη, convivium est Græcis. 482
Toygeni se Cimbris adjunxere. 393
Τρίψις. 709
Θώμιγξ. 745
Trinacria. 265
Troglodytæ. 506
Troja regionis nomen. 584
Τρυγητὴς vocatur Orion. 3
Tugenses. 183
Τύφη. 226
Τύμφη mons. 325
Τυῤῥηνίας nomen, quousque producatur. 614
Tyranni. 310
Τυῤῥηνικὴ σάλπιγξ. 220
Tyrrheni olim piratæ. 219
Τύραννος cujus significatio. 310
Tusci à θύειν. 219
Tzetzes ridicule collocavit beatorum insulas ad Septentrionem. 3

V.

VAdosa loca. 244
Velleris aurei fabula unde orta. 499
Velleda & Aurima vates. 294
Venusia πόλις ἀξιόλογος. 250
Ver sacrum. 250
Vestes Indorum. 709
Vettones. 152
Viarum instauratio, quibus olim propria. 235
Vinum τεθαλλατόμενον 799. aqua Nili temperatum. ibid.
Visus an auditus plus ad scientiam acquirendam faciant. 117
Vitreorum vasorum vilitas Romæ. 758
Ulva & typhus ubi nascantur. 226
Volscorum clades. 231
Urbes, quo loco condi debeant. 255

X.

XὙλινοι καρποί. 393
Xypeteon δῆμος Atticæ. 604

Y.

Y Παγογεύειν. 40, 45, 408
Ὑπερβόρεοι. 62
Ὑπέρβασις. 68
Ὑπέρθεσις. 68
Ὑπερισθμεῖν. 380
Ὑπηρέσιον. 79
Ὑπὸ in compositione. 78
Ὑποβάς. 271
Ὑπογράφειν. 40
Ὑποδίφθερον. 196
Ὑποδίφθεσθαι ποίμναι. 196
Ὑπομνηματογράφος. 797
Ὑφαντεῖον. 416
Uxisama insula, quænam hodie. 64

Z.

ZEphyri. 28
Ζέρεθρα. 389
Zonæ, quot Posidonio 95. quot Polybio. 96
Ζόφος & ἠώς. 455
Ζῶα quomodo dividantur. 2
Ζύθος. 255

INDEX

GEOGRAPHICUS ET HISTORICUS LECTORI PERNECESSARIUS, RERUM INSIGNIORUM STRABONIS SEPTEMDECIM LIBRIS COMPREHENSARUM:

in quibus prolixiore & diligentiore paulo pagina opus fuit, ut geographus quod cum ejus generis ſcriptoribus conferat: hiſtoricus quicquid in eo ſtudio juvat ad dilucidationem ſimilium, ex eo, quo vox otioſa nulla eſt, lætus referat: Qui memor ſit tamen ex ſe attente Synopſes uniuſcujuſque libri & capita, & titulos regionum, deſcriptionumque initia curioſius inſpicere: nec non tam Homericos quam aliorum poëtarum citatos verſus, atque alio charactere diſtinctos, quos ne immenſitas læderet, præterire, & lectorum oculis luſtrandos relinquere ſatius duximus.

Numerus paginam notat edit. Pariſinæ 1620 in margine poſitam. Ubi litera (F) occurret, tibi ſit vox, filius: ubi (m) mons: ubi (opp.) oppidum ſeu oppidulum: ubi (p) portus: ubi (pr.) promontorium: ubi (ſ) ſinus: ubi (t) templum: ubi (v) urbs: cætera lector inſpectione locorum diſtinguat.

A.

ARASSUS v. vide Caraſſus.
Aba, Zenophanis tyranni filia 672. ejus nuptiæ ibid. erga Cleopatram & Antonium obſequia, ditio ibid.
Abæ, oraculum 423
Abæ Phocidis urbis incolæ Eubœam occupant. 445
Abantes ibid.
Abantis. 445
Abantes, dicti Eubœæ cives ab Homero. 445
Abaris apud Græcos qua in admiratione 301
Abas, coloniæ ductor 431
Abdera v. 331. Thraciæ urbs 644. Pœnorum opus 156
Abderæ habitatores 550
Abderis templum Jaſonis 531
Abderus à Diomedis equis comeſus 331
Abeacus Siracum rex 506
Abella campanorum urbs 249
Abia Arcadica 275
Abietes in Aſia ſuperiore & Orientali non produci 510. in India naſci ibid. abiegnæ ſagittæ ibid.
Abii 296. unde ſic dicti ibid. 298. 300. hominum juſtiſſimi 300. eorum victus ratio ibid. juſtitia 311. dum penſio ſolvatur, ex pactis, nunquam arma ſumentium 311
Ἄβιοι 296
Abila 170
Abiſari regio 698
Abletes 625
Abonuteichos oppidulum 545
Aborace 495
Aborigines populi 228
Aborrhas f. 747
Abrettena Myſiæ pars 574
Abrettenus Juppiter ejuſque ſacerdotium latroni conceſſum. ibid.
Abrettena Myſia 576
Abrotonum urbs 835
Abſyrtus Medeæ frater à ſorore, perſequens eam occiſus 315
Abſyrtides inſulæ 315
Abus mons 527, 531
Abydus 587, 589, 590, 591, 605, 635, 813. circa Abydum loca 586. Abydus Troadis initium 583. ad Abydum iter 584. ab Abydo ad Adraſteam Trôes 586. inter Abydum & Æſepum Troës 585. Abydi conflagratio 591
Abydenæ fauces 583
Abydenſia 813
Abydenus Oſiris 814
Abylyx mons 170
de Acaceſio Ithacæ curia 299
Academici philoſophi 675
Academicorum optimi 838
de Academia Athenienſium 396
Acalandrus amnis 280
Acamas 683, 684
Acanthon lucus 813
Acanthus civitas 331, 809
Acanthæ Thebaicæ ibid.
Ἀκάπνιστον mel ſic dictum 400
Acatia fons 377
Acarnan, à quo Acarnania 462
Acarnanes dicti quod caput non tonderent 465. Acarnanes Græci 325, Acarnanes 271, 332, 336, 429. Acarnanum cum Ætolis exercitus 427. Acarnanum Reſp. 321. Acarnanum & Ætolorum fines confundens Achelous 485. hinc certamina ibid. Acarnanes expeditioni ad Ilium præſentes 461. è contra ibid. & ſeq.
Acarnania 335. Acarnaniæ, Acarnanum deſcriptio 450. & ſeq. ſupra Acarnaniam & Aetoliam ſita 321. Acarnaniæ vaſtitas 388. Acarnania prima Epiroticas attingens nationes 334. Acarnaniæ occupatio 325. domini 561. incolæ ibid.
Accipitris cultus 818. Accipiter Aegyptius 823
Accipitrum inſula 773
Acclamationes ſacrorum 471
Ace quæ Ptolemais 758
Acer ſinopenſis. 546
Acerræ 216. Campanorum urbs 249. Umbriæ oppidum 247. Acerratum navale ibid.
de Acervis quibuſdam lapidum fabula 808
Aceſines fl. 694, 698. prope Aceſinem caſtra 692. de Aceſines arboribus 694
Achæorum gens 61, 335, 221, 492. Achæi dicti Peloponneſii 369. Achæi Phthiotæ 365. eorum virtus ibid. Achæi 333. Ionum expulſores ibid. Achæis arbitrium commiſſum de mutuis urbium controverſiis, à Thebanis. 384
Achæi in Ponto Orchomeniorum coloni 416. Achæi obſcuri primo, poſtea Spartanis antecellentes 385. ab Achæis locorum habitatorum ordo 385. Achæis Deorum mandatum de Crotone condenda 262. de Achæis 61, 383. & ſeq.
Achæorum origo 383, d. nomina quibus tribuit Homerus 35, b. non alii ibid. laus in adminiſtratione Reipubl. 384. ab iis jura trans ſumpta ibid. fines, regio 383. collegium 420. diſſolutio !, recollectio 384. corpus ad Philopoëmenis præturam uſque firmum 385. Achæorum acta 682. de Achæorum muro rei. Achæorum ab expeditione Iliaca appulſus & quo 262. Achæorum ora 495. urbes conditæ 386. portus 595, 598, 622
Achæum littus 596

Achæus Antiochidis pater 614
Achæi homicidium de Xuthi filiis 383, in Laconicam perfugium ibid.
Achæa saxa 347
Achæmenidæ 727
Achaja urbs 516. Achaja Phthiotis 45. Achajæ portiones, curiæ seu populi, virorum abundantia 386
Achaïcarus 762. Achaïcum Argos 369. Achaïci fœderis incrementa 385. Achaïcæ urbes 262
Achaïum 603, 604
Acharaca pagus 649, 650
Achardeus fl. 506
Achelous fl. 327, 449. prope lamiam 434. Acarnaniæ fluvius 342. Acheloi ostia 335. Achelous Acarnanas ab Ætolis dividens 335. Acheloi aquæ 271
Acheloi fl. forma triplex 458
Acheloi fabula ab Hercule debellati 458. circa Acheloum insulæ 59
Achelous fl. alii 450. quondam Thoas ibid.
Acheron fl. lacus 26, 324, 344. nomen unde ibid.
Acherontia palus 243
Acherusia 244, 245
Acherusia palus 324
Achillis soror, Sperchеji mater 43. ditio, populi ibid. Achillis fanum 494. Achilli septem urbes promissæ 359, 360. Achillis populationes 45. cognatio cum Jasone & Euneo ibid. Achillis Dromus 307. Achillis ditio 432. de Achillis oræ maritimæ imperio 435. & s. urbibus ibid. Achillis tumulus 595. portus 596. templum ibid. Achillis vallum 613. sub Achille Thessali 430. Achilli sacra Leuce insula 306. Achilles ut aggressus Ilienses 584. Achilles Mynetis interfector & Epistrophi 612
Achillea fraxinus seu Pelias 449
Achilleus pagus 494
Achilleum, vicus 310
Achillis clypeus 4. Achillis & Lycomedis affinitas 436
Achivi 574. omnes hostes Trojanorum sic dicti ibid.
Achivorum bellum contra barbaros 280
Acholla civitas 831
Acidon fluvius 348
Acila pr. 769
Acilesina 530
Acilisena 527, 528
Aciris fl. 264
Acmon inter Dactylos Idæos 473
Aconites, montana gens 225
Aconitum in Heracleotide 543
Acontia urbs 152
Acontius mons 416
Acratus 330
Acra vicus 494
Acrephia urbs 410
Acræphium 413
Acresthus v. 331
Acriæ 343
Acrisius, ordinis Amphyctionum primus institutor 420. plura ibid. Danaës pater 487
Acritas, initium Messeniaci sinus 359. qui & Asinæus ibid.
Acrocorinthus m. 379. præceps ibid. arx Corintho 381. in Acrocorintho puteorum copia 379. ignorata Straboni ibid. Acrocorinthus Antigono ademta 385
Acrolissus 316
Acrolochias 791
Acta, Actica, quæ Attica 391
Acta, litus Atticæ 59
Acta Leucadis nunquam tulit nomen 461
Actæ quædam ante mare hyrcanum sitæ, & de iis quid narretur 510
Actæ incolæ 461
Actæon à quo Actica 397
Actæi Apollinis oraculum, item Dianæ ejusdem 588
Actân 615
Actia, certamen Olympicum 325
Actiacum bellum 532
Actiaca victoria 387, 543. calamitas 794
Actiacus triumphus 485
Actica regio ab Actæone 397
Actii Apollinis templum 325
Actius Apollo 325
Actium 451
Acuenum 237
Acusilaus Argivus scriptor 472
Acutæ insulæ 351, 458. quæ Thoæ ibid. quibus Meges præfectus 459
Acyphantes 427
Acyphas urbs 434
Ada, hecatomni filia, Hidriei fratris uxor 656. regno ejecta, ibid. supplex Alexandro facta 657. suis restituta ibid.
Ada Pixodari filia ibid.
Adæ ad Ida 622
Adagium, vide Proverbium.
Adates urbs 570
Addua amnis 192. magnum flumen 209. unde in Padum exit 192. ejus ortus 213 in lacum Larium lapsus 204
Adeimantus Lampsacenus 589
Adelphius scriptor, Parthicæ expeditionis descriptor, Antonii comes 523
Adherbalis cædes 831
Adepsum 425
Ades 147
Adiabena 503, 736, 745. extra fines Armeniæ 530
Adiatorigis & filii mors, de iis triumphus 543. Adiatorigis perfidia ibid. filii pietas 558. memoranda circa eos ibid.
Admetus 45. cui Apollo servivit 447. de administris Deorum diis dictis 471
Adobogion Pargamenus Galatarum tetrarcha 625
Adolescentes flore ætatis abuti ubi non turpe 199
Adolescentes ætate integri loco servorum 701. contra adolescentes cingulo præscriptam mensuram excedentes multa 199
Adonis fl. & ejus templum in Byblo 755
Ador castelli præfectus 529
Adramyttena 472, 612
Adramytteni 611, 612
Adramyttenus sinus 605, 606
Adramyttenus senatus in gratiam Mithridatis occisus 614
Adramyttenorum aqua 614
sinus 615
Adramyttium 603, 613
Adramyttium, urbs memorabilis 614. malè acceptum bello Mithridatico 614
Adramyttium Atheniensium colonia 606
Adrapsa v. 725
Adrastea regio, campus 565, 576, 587, 588. ad Adreasteam ab Abydo omnes Troes 586. Adrasteæ mons 575. fanum 588
Adrastus rex 588
cum Adrasto & Polynice Thebarum oppugnatores 325. Adrasti fugientis currus confractus 404. salus ope equi Arionis ibid.
Adriæ cognomentum 317
Adria 47, 108, 214
Adria mare 123
Adriæ obversa 207
ab Adriæ intimo sinu ad Sardiæos regio 314
Adria Piceni locus 241
Adriaticus sinus 92. ejus recessus 105, 106. intimum 210, 211. Adriaticum mare 204, 251. Adriatici sinus intimo vicini 206. ejus nomen unde 214. faucium initium 316. & s.
Adrume civitas 834
Adscititii 640
Adultiorum educatio apud Cretenses 483
Adula mons 192, 204, 213
Adulterii supplicium 783
de Aea 21. Aea urbs 45. ad Aeam navigatio 21
Aeaci patria 375
Aeaci vota de formicis 375
Aeacidarum familia 324. regnum 594. Salaminæ dominium 394
Aeanes à Patroclo occisus 425
Aeanejum lucus ibid.
Aeanis fons ibid.
Aeantium tumulus 595
Aeas fl. 271
Aeas qui Aous 316
Aeclus 321. frater Ellopis 445 447
Ædepsus Eubœæ 425
Ædepsi thermæ 60
circa urbium Aedificationes Romanorum & Græcorum cura 235, & s.
de Æde quadam, nihil pictum habente 806
Ædibus modus impositus ab Augusto LXX. pedum 235
Ædiles Indorum 707, 708
Ædui vide Hedui.
Æëta rex Colchidis 45, 46
ab Æëta navigatio 45
Aiga prom. 615
Ægæ urbs 385
Æga, Ægæ, 387
Ægium, Ægienses ibid. Ægæ Ægiram translatæ 386. Ægæ aliæ Euboicæ 386, 405. Ægæ Æolicis urbibus addendæ 621
Ægææ oppidum 676
Ægææ quæ Augejæ 364
Ægæum mare 124, 125, 129, 323, 615. unde dictum 386
Ægei maris sinuum nomina 330
Ægæus 389

Ægaleum mons 359
Ægaã 615
Ægeira urbs 385, 386
Ægeirus pagus 617
Ægesta 272
Ægesta Siciliæ 608
Ægesta muro cincta 254
Ægestææ aquæ potabiles 275
Ægestes Trojanus 272
Ægestes Arminii socer 292. ad Romanos transiens, post spectator eorum quæ sibi charissima, in triumphum à Romanis ducta 292. ei honos habitus à Romanis ibid.
Ægestensium, Ægesteorum emporium 266, 272
Ægestus Trojanus ad Erycem missus 254
Ægeus Pandionis F. 392
Ægialeja 383. Ægialenses 383. Ægiali quæ Sycion 382. Aegialon 383, Ægialus 349, 545
Ægiensibus datum oraculum 449
Ægilipis salebræ 452
Ægimerus Cheruscorum dux 292
Ægimutus 277
Ægimurus insula 123, 834
Ægina 124, 368, 369. Æginæ trajectus 54. descriptio 375. & seq. insulæ ibid.
in Ægina cusum primo argentum à Pheidone 376. Æginæ cum Atheniensibus de palma pro bello ad Salaminam contentio 375
Æginenses 398
Æginetæ in partem gloriæ ad Samina partæ admissi 394. eorum classis memorabilis ibid. cur Myrmidones dicti 375
Æginetarum coloni 376
Æginium Tymphæis confine 327
Ægirusa 394
Ægisthi adulterium 16
Ægium urbs 337, 385
Ægium Neptuni templum 335
Æglete urbs 46
Æglctæ Apollinis templum 484
ad Ægos potamos pugna 287
Ægrotorum in via depositio 155. circa eos Babyloniorum & Ægyptiorum mos 155, 746
Ægua urbs 141
Ægypti metropolis 816. de Ægypto, Ægyptiis 32. & seq. 125
Ægyptus Nili donum 536. tota fluvii donum, aut quæ pars 30, 36. Ægypto sine aqua imbrium 183. Ægypti salsugo 50. Ægyptus inferior 66. infra delta sita 30. quid Ægyptum prisci vocavere 790, Ægypti reditus 798. pax status 819. & seq. Ægypti partes oleo carentes 809. aliarum rerum copia ibid. in Ægyptum aditus 803. qua difficiles ibid. ad Ægyptum Indiæ similitudo 696
Aegypti reges ab Aristotele edocti bibliothecas componere 608. in Ægyptum parata classis Alexandri 696. Aegypti res Homero ignotæ 299. Aegypti biblus 799. Aegypti maritima 786. fines 787. Aegypti regum cura circa lapides quosdam 770. Aegypti status & administratio morte Antonii & Cleopatræ 796. & s. Aegyptus imperio dominorum ebriosorum liberata 797. Aegypti locus tantum ubi ovis immolatur 803. Aegypti terra quædam vitraria 758
de Aegyptiacis rebus 823. & seq.
Aegyptii 30. Aegyptiorum commigratio 61. de primis Aegyptiorum regibus 792. Aegyptiorum exsulum insula 118. 786. Aegyptiorum defectio à Romanis 288. Aegyptiorum monimentis comprehensa, simplicitatis plena 301. Aegyptio more structum templum 805. Aegyptiorum periculum pro aggressione contra Aethiopes 819. Aegyptiorum luctus erga mortuos 746. Aegyptiorum esse, lutum manibus tractare: massam, ex qua panis fit, pedibus 823. Aegyptiorum regis de Polycrate vaticinium 638. in Aegyptios cantari solitum 802. Aegyptiorum inventum geometria 757, 787. Aegyptiorum imbelles animi 819. Aegyptiorum regia 807. apud Aegyptios vivendi ratio 787. administratio, reges, sacrorum cura, alia ibid. & seq. Aegyptii reges Syris inimici 699. Aegyptii circumcisi 776. apud Aegyptios schœnorum varia quantitas 803. Aegyptiis orti Judæi 824. de Aegyptiorum cultu 760. Aegyptiæ mulieres interdum quatuor geminos parientes 695. una septem geminos ibid. Aegyptia templa 818. Aegyptia aspis 823. Aegyptiæ Thebæ 735. Aegyptiæ insulæ 63. Aegyptiaca domicilia 768. Aegyptiaca faba 799, 823. Aegyptiæ fabæ in Acesine ab Alexandro visæ 696. Aegyptiæ irrogationes 502
Aegyptiacum delta 768
Aegyptiis obliquis exhaurire 147
Aegyptius murus 756
Aegyptius portus 757
Aegyptium pelagus 121, 123, 125, 488, 788, 792
Aegyum 446
Aeletani 156
Aelius Catus in Getas coloniam ducit 303
Aelius Gallus 806. de Aelii Galli in Arabiam expeditione 780. & s. Aelius Gallus Arabiam ingressus quid egerit 819. & seq. Romanorum exercitus ductor 118. Strabonis sodalis & amicus ibid. & 816. Aegypto præfectus 118
Aemiliæ viæ duæ 217
Aemus Thraciæ mons 218, 313. de eo quid falsò Polybius 313, 319. ad Aemum gentes 318
Aemon 443
Aemonis ditio 444
Aemonia regio ibid.
Aenarium Jovis lucus 387. Achæorum comitiis locus ibid.
Aeneas 565. Aeneæ errores 48. 150. Aeneam Trojæ remansisse, in regnum Priami successisse 608. Aeneæ ditio 596, 611. Aeneæ peregrinatione loca nobilitata 232. ritus sacrificiorum ab illo traditi, servati 232. Aeneæ de Rutulis victoria 229. Latino regi opem fert ibid. ejus regno potitur ibid. Aeneæ regia, ditio 607. fuga ibid. cum Priamo inimicitiæ 607. Aeneæ cum patre Anchise & filio Ascanio Laurentum appulsus 229. urbem condit ibid. Aeneas gentis Romanorum princeps 595. ejus propugnator Julus ibid. de Aenea, Anchisa, Ascanio 608
ab Aenea ad Palæscepsin stadia 603
Aeneja urbs 450
Aenejanes 427. deleti 427
Aenesipasta insula 799
Aenesisphyra prom. ibid.
Aenesius 456
Aenianes 508, c. Aeniana urbs ibid.
Aenianes Aetolis finitimi 61
Aenianus Vitiam condit 531
Aeniates Paphlag. vox 553
Aenigma 147
Aenius fluvius 603
Aenus mons 456
Aenus quæ Poltiobria 319
Aeoles 333. Thessaliæ incolæ 220
de Aeolibus 61. Aeolum clades 10. situs 534
Aeolis 129, 655, 582. Aeolidis urbes 584. Aeolis & Troja in unum contracta 586
Aeolenses 333, 447, 582. Aeolenses Magnesii 648. Aeolensium ditio 586. urbes 605
Aeolus ventorum promus unde dictus 23, 276
de Aeoli fabula 24
Aeoli imperium 20. habitatio 276
Aeoli insulæ 57, 256, 267, 275
Aeolicæ urbes 554
Aeolicarum urbium Lesbus mater 616
Aeolica gens 333. classis 401. colonia 402, 582
Aepalius rex 427. gratiam Herculi reddit pro beneficio 427
Aepasitus campus 348
Aepeia quæ Thuria 360
quæ Methona ibid.
Aepia 359
Aepy εὔκτιτον, an sit Margala 349, b
Aepytus Nelei filius 633, b
de Aequatore 95, a b. 96, d. de plaga æquatori subjecta 97, c. æquator cœlum ut dividit 111, b. de habitatione sub æquatore 98, a. & s.
Aequi populi 228, d
Aequi Quiritium vicini 231. eorum urbes vastatæ ibid. Aequorum subjugatio 231. Aequorum ager 237
de Aequinoctiali ortu & interitu 108, circulo 113
Aequinoctialis meridionalium habitationum terminus 62. dividit terræ globum in duo hemisphæria 96. à tropis distantia quanta 135, 136. æquinoctiali subjecta terra non est montosa 98
Aër apud Britannos 200 aër in palude innoxius 213. aëris tam bona quam mala temperies frigore & calore æstimatur 286. aëres adeo tenues ut nulla volatilia in eis invehantur 703
Aëris constitutio & natura in ædificiis struendis

struendis observanda 7. aëris triplex temperies Zonarum numerum quinarium arguit 96
Aëria urbs 185
Aes apud Cotinas 142. in Temesa Italica 551. Cyprium, solum ferens Cadmiam lapidem 163. alia ibid.
Aeris effossio 147. æris fodinæ 684. 830
Aerariæ officinæ prope Temesam 256. ærariæ officinæ quæ & aurariæ dictæ 146
Aereæ hydriæ gelu ruptæ 307
Aerea scuta Ligurum, Græcorum 202
Aerugo Cypria ad medicinas expetitur 684
Aesar amnis & de eo fabula 222
Aesarus fluvius, portus 262
Aeschinis mater à Demosthene vituperata 471. Aeschines orator 635. in exilio mortuus ibid. ob linguæ licentiam in Pompejum Magnum ibid.
Aeschylus 43, 258, 341, 387, 393, 470. Aeschyli fabula 182, 183. Prometheus 33. Pontius Glaucus 447. Aeschylus Homero adstipulatus 300. Aeschylus in Supplicibus seu Danaidibus 221. à Posidonio reprehensus, à Strabone defensus 183. in Nobe 580. in Myrmid 616
Aesculapii templum 74, 437, 603,. nobile 386. Aesculapii simulacrum 567. ab Asdrubalis uxore cum ipsa concrematum 832
Aesculapio nati 438
Aesculapii Colotæ dedicatio 337. Aesculapii lucus 756. ædes 657. posteri 434. fanum Triccæum 360. de Aesculapio 374. ejus templo, morborum curationibus ibid. Aesculapius ubi natus 647
de Aesepo 552, 575, 595, 602, 603. inter Aesepum & Priapum amnis 587. ad Aesepum ab Abyda stadia 591. Aesepus ad Zeleam 576. ab Aesepo Troadis initium 582. Aesepi ostia 587. inter Aesepum Abidum Troës 585. Aesepus Mysorum limes 565. Aesepo adjacens regio 581, 582
Aesernia oppidum 250. Samnitum urbs 238
Æsis fluvius 217, 227, 241. Æsis inter Anconam & Senogalliam 227. Æsis in Adriaticum mare effluit 227
Æsium oppidum 227
Æsopi ostia 564
Æstas aurea dedicata Delphis 264
de æstu maris 4, 173. de æstu maris apud Cimbros 293. æstus ingentes ubi 307. æstus marini in Hispania 153
Æstuarium Oceani 167. æstuaria quæ vocentur 140
Æsyetæ sepulcrum 597, 599
Ætati loca priora tributa 155. ætatis flore ubi adolescentibus non turpe abuti 199. ætatis nostræ fraudes, vitia, 301. & s. à nobis ad barbaros & viros simplices frugalesque translata ibid.
Aethalia 123, 223, 225. plura 223
Aethaloeis torrens 473
Ætherii æthiopes 119
Aëthices 326, 434. Æthicum regio 430
Æthices fontes 327
Æthicia 327
Æthiops quidam Ægypti invasor 759. non nece sed nasi mutilatione maleficia coërcens ibid.
Æthiopes bipartiti 30. Æthiopum sagittatio 828. Æthiopes qui dicti 35. cur Æthiopes nigri ac crispi 695. Aethiopibus sol propinquus ut dicitur 696. contra Æthiopas aggressio ab Ægyptiis 819. de Æthiopibus supra Ægyptum incolentibus 95. Æthiopes ad meridiem, Meroënque porrecti 819. Æthiopum vita vilis & inops 787. aër ibid. de Æthiopibus, Æthiopia 31. & s. 33. & s. 130, 131. Æthiopes ultimi ad Oceanum 3. justi ibid. extremi hominum 30. 31. Æthiopes Megabari 776. alii. Æthiopum impressio in Thebaidem 820. Æthiopum hesperii 827. Aethiopum regio 822. armatura, vestis, mulierum etiam armatura, earum oris labii æneo circulo trajectio 822. de Deo Aethiopum sententia, ibid. eorum nuditas, alia ibid. ad torridam habitantium, irreligio ibid. Aethiopes bifariam divisi 39. eorum eboris copia ibid. eorum inopia ibid. Aethiopes occidui orientalium lingua utentes 101. Aethiopium divisio 103. Aethiopum mos circa familiares regis aut mutilati aut mortui 823. apud eos regum cura ibid. Aethiopum fuga, armatura 820. & s. Aethiopes mille captivi ad Cæsarem missi 820. Aethiopes Sili dicti 772. Aethiopes Aetherii 120
Aethiopiæ res Homero non notæ 299
Aethiopia 42. ad Aethiopiam Indiæ similitudo 696. Aethiopiæ primus subactor 769. Aethiopiæ partes non compluuntur 830. Aethiopiæ fines 787. in finibus Aethiopiæ Romanorum præsidia 796. Aethiopiæ aromata 695. Aethiopia Scythia major 34
Æthiopici regni caput Meroë 825
de Aetna, & circa eam prædationibus 273. de Aetnæ montis ignibus 274. & s. alia ibid. Aetnæ crateres 268. Aetnæ accidentia 258. Ætna quæ Catana 268. Aetnæ natura 248. ex Aetna defluentia flumina 267
Ætnæus ignis 247. Aetnæi ignis vis 54. Aetnæi montes 272
Ætolia 357. Ætolia in duas partes divisa 450, 465. Ætoliæ occupatio 325. vastitas 388. limes 460
de Aetolis 429. ab Aetolis occupata regio 357. Aetoli à Bruttiis expulsi 255. Aetolorum & Acarnanum descriptio 449. & s. divisio ibid. Aetolorum & Acarnanum simul implicita loca 462. & s. Aetolorum decem urbes antiquissimæ 463. Aetolorum respubl. 321. Aetoli versus septentrionem incolentes 417. Aetolorum & Acarnanum conjunctio contra Macedonas, Græcos, Romanos, quid valuerit 460. Aetoli Thoantem secuti 255. Temesæ conditores ibid. Aetoli 332. 336, 354, 427, ibid. Aetoli Romanis auxilia ferentes 441
Aetolus Endymionis F. 463. de Aetolis, Aetolia 464. & s. de Aetolo, Aetolis, Aetolia 423. de Aetolo ejecto 357. & s.
Aetolicæ gentes 465
Aetolici montes 429
Aetolica quædam promontoria 59
Aetolica ditio montana altera, Epictetos altera 460
Aetuatii 192
Axonenses 398
Affirmationem qui cohibet, in neutram partem inclinat 71
de Affluxu & refluxu maris 43
Affluxus ubi & refluxus ut Oceani 212
Afranius & Petrejus Pompejani duces ubi victi 161
de Africa 317. de Africa seu Libya 824. & s. Africæ latitudo, longitudo 825. in Africam à Lilybæo trajectus qua brevissimus 297. Africæ figura 825. triangula 826. Africa quantitate minor Europa 824. de Africa, Aegypto & Aethiopiæ contigua 130. & s. ab Africa in Sardiniam trajectus 225. Africæ partes, juris Carthaginensium quæ non essent, regibus Romano imperio parentibus concessæ 288. in Africa urbs quam bis invenire non possit unusquispiam 299. Africa in Romanorum potestatem data 287. Africam terram non esse orbis partem 824. etiam Europæ additam, Asiam non æquare 824. Africæ res Homero ignotæ 299. Africum seu Libycum mare 122, 323, 488, 681
Africus ventus 29
Afrorum pericula ex locorum imperitia 10
de Afrorum cultu 760
Agamedis opus 421
Agamemnonis in reparatorem pristini Ilii exsecratio 601. Agamemnonis classis 594. Mysiam populans 10. de locis Agamemnoni subditis 377. Agamemnoni responsum ex oraculo Pythii Apollinis 417. ad Agamemnonem Menelai verba 470. Agamemnonis thorax 40. ab Agamemnone dedicatum fanum 642. ab Agamemnone templum conditum 639. ab Agamemnone duodecim deorum area posita 605
Agamemnonia stirps 582
Agapenor Paphi conditor 683
Agatha urbs, Massiliensium constructio 180, 182
Agatharchides scr. 779. Agatharchides Peripateticus 656
Agathocles Lysimachi pater 623. filius ibid. de iis tradita ibid. Agathocles Siculorum tyrannus 256. Vibonem occupat ibid. Agathocles à Tarentinis arcessitus 280. Agathoclis Siciliæ tyranni classis contra Carthaginienses 834
Agathoclia Philopatoris mater 795
Agathyrsus, oppidum 266

Ἀγέλαι 480
Agelæ cum Agela pugnæ genus 483
Ager trigecuplum reddens 311. Agri mira fertilitas 502. Agrorum ſingulis octenniis diviſio apud Dalmatas 315. Agrorum dimenſio ex Nili confuſione 757
Ageſtis dea magna mater, e Phrygia, dicta Rhea 469
Agger ab Hercule extructus 245. agger lecti lapidis 59. Aggerum in mare congeſtiones 299. agger ſaxorum prærruptorum, & magnitudine turrium 59. Aggeres Semiramidis 737
Aggerationes terræ 59
Aggeſtiones Niloticæ Homero notæ fuerunt 36
Agis Euryſthenis filius 365
Agidos urbs Anemurium 670
Agidis inſtituta erga Heilotas 365
Agidus 682
Agni cornu, prom. 801
Agoracriti Parii opus Nemeſis ſimulacrum 396
Agra locus Athenis 400
Agradatus fl. qui Cyrus 729
Agræa Ætoliæ 338
Agræi 465, 767. Ætolica gens 449, 451
Agranorum urbs 781, fertilis regio ibid.
Agri Mæotici populi 495
Agriani 331
Agrianes 318
Agricolarum in India immunitas 704
Agricolæ Cherroneſii 311. latrociniis non abſtinentes & ſimilibus injuriis 311, 312
Agriculturæ ignari nonnulli Britanni 200
Agriculturæ peritus Ulyſſes. 17
Apud Agrigentum lacus 275
Agrigentum Jonica colonia 272
ejus navale ibid.
Agrigentinum emporium 266
Agrii qui Cynamolgi 771
Agrius 465
Agrippa 194. ab Agrippa duæ legiones apud Berytum collocatæ 756. ab Agrippa tranſlatum Lyſippi opus 590. ab Agrippa ſtructuræ ab Hercule factæ reparatio 245. Agrippæ bello Actiaco res geſtæ 359. M. Agrippæ induſtria circa ædificationes 235. donaria ibid. ab Agrippa viæ per Lugdunum apertæ 208. ab Agrippa cæſa ſylva circa Avernum 245
Agylla quæ poſtea Cære 220
ejus conditor, ibid.
Agyllæorum theſaurus 220
Ajax Locrus 425
Ajax Telamonis F. Salamina tenens 394. Ajacis ſcutum 408. Ajacis monimentum, ſtatua ſublata, reddita 595. Ajaci res ſacra fieri ſolita 596. Ajacis nomen pontificibus traditum 672
Ainea opp. 330
Alabanda urbs 587, 658, 660. de ea facetum dictum ibid.
Alabandenſes viri memorabiles 661
Alabaſtris lapis 577
Alabes Nili piſcis 823
Alæſa, oppidum 266
Alalcomenæ urbs 327, 410, 413, 457
Alalcomenii 413. in reverentia habiti ibid.
Alazia urbs 550, 552. deſerta 550
Alazonum pagi 551
Alazonius amnis 500
Alba urbs 238. Alba per Aſcanium condita 229. Albæ regnum 229. Albæ deſcriptio 240. Alba loco cuſtodiæ à Romanis data 240. Alba dempto templo diruta 231
Alba acta prom. 799
Albani 129, 288, 514, 527
Albanorum deſcriptio 501, & ſ.
Albani Caucaſii 499
Albani civibus Romanis aſcripti 231. Albanorum cum Romanis eadem lingua, ſacra & jura communia 231. mutua connubia ibid. plura ibid. de Albanis multa & nova 501, 501, 503. de Albanorum templo, cultu, ſacerdote, ſacrificiis, de lethalibus in regione animalibus 503. & ſ. Albanorum armatura 502. venatio, reges, alia 502. & ſ. Albanus mons 237, 239, 240
Albanum vinum 234
Albania 500
ab Albania, via 500
Albienſes 203
Albii montes 314. trajectus ibid.
Albiœci 203
Albingaunum oppidum 202
Albis 290. Albis à Rheno diſtantia 292. inter Albin & Rhenum gentes 290. flumina ibid. ultra Albim ſita non adiverunt Romani 294. non alii ibid. trans Albim ad Oceanum ſcriptori noſtro ignota 294
Albius mons 202
Albium Intemelium 202
Albulæ aquæ frigidæ 238
Albus pagus 781
Alcæus 411. ſcr. poëta 37, 606, 617. 661. ejus carmina ibid. Alcæus de Onchesto mentitus 412
Alcæi in Ægyptum adventus 37
Alcæi clypeus Minervæ cœſiæ dicatus 600
Alceſtis 45
Alchædemus Rhambæorum Rex 753
Alcimedon 364
Alcmena Herculis mater 355
Alcmæon Argi Amphilochici conditor 325. ejus liberi ibid. Alcmæon Amphiarai F. 462. ejus bellum contra Thebanos ibid. auxilia lata ibid. Alcmæon à Diomede invitatus 325
Alcmæon Ætoliam occupat 425
Alcmæonidis conſcriptor 452
Alcman Poëta 299, 341, 460. 482, 580.
Alcmani laſipedes 43, 299, 340
Alcyonium mare 393, 336, 400
Aleas filiam cum nepote Telepho in mare abjicit 615
Aleæ Minervæ templum 388
Alejus campus 555, 676
Aleiſium 341, 342. quod & Aleſiæum ibid.
Aleſiæ oppidum 272
Aleſeni Arabes 739
Aleſiæum 341
Aleſii tumulus 352
Aletes 389. Corinthi auctor ibid.
Aletrium urbs 237
Alex fl. 260 de eo peculiare quid ibid.
Alexander Magnus 569. Alexander è Jove natus 814. de Alexandro multa 814. & ſ. de eo oracula ibid. Alexander Cyri ſtudioſus 517. res ab eo geſtæ ibid. & ſ. Alexandri apparatus contra Spithamenem, Beſſum 518. ab Alexandro conſtructa claſſis 510. Alexandri in Aſiam tranſitus 447. ab Alexandro mos ſceleratus contra ſenes & morbo affectos, ſublatus 517. de rebus Alexandri Strabonis commentarius 70. Alexandri accurata regionum cognitio 69. Alexandro datum conſilium 66, 67. Alexandri ſtudium circa viros egregios 66 Alexandri expoſtulatio apud Romanos de prædonibus Tyrrhenis 232. Alexandri corpus Perdiccæ ablatum 794. Alexandriam delatum ibid. circa tumulum male geſta ibid. Alexandri domum reditus 301. eidem dona à gentibus oblata ibid. Alexandri expeditio in Thraces 301. Alexandri patria 752. Alexandri de Græcis dictum 66. de barbaris ibid. Alexandri expeditio 4. Alexandri ſepultura 794 Alexandri victoria de ſatrapis Darii 587. Alexander decem aut XI. annorum regnator 736. Alexandri cogitatio de regia in Arabia conſtituenda 785 ab Alexandro perlectus Homerus, adnotatus 594. Alexandri beneficentia erga Brachmanes 714. Alexandrum quid movit ut orientales partes omitteret 700. ejus mortis periculum 701. Alexander navigans & ſcapham ſuam gubernans 741. Alexandro in ſomnis remedium contra ſerpentes oblatum 723. de Alexandro, & ambitione ejus 686. Alexandri cogitatio in Arabiam 741 ab Alexandro cataractæ everſi 740. Alexander ipſe phalangem ducens 676. in Alexandrum Macedonum invidiæ verba 698. ex Alexandri narthecio poëſeos Homericæ enarratio 594 ab Alexandro Araxis trajectus 729. ab Alexandro Tigris tranſitus 746. Alexandrum ſe Nili initium inveniſſe, credidiſſe 696. ab Alexandro viſa Cyri ſepultura 730. Alexandri aræ apud Indos, pro termino 171. Indica expeditio ibid. Alexandri expeditionis comites 69. ab Alexandro fauces apertæ 666. Alexandro Philippi F. conſecratus lucus 644. Alexandrum in Aſia domanda comitati ſcriptores ſibi diſſidentes 685. Alexandri ad Granicum pugna 593. erga Ilienſes beneficia ibid. mors ib. ad Alexandrum legati 571. Alexandri ambitio ex fama Semiramidis & Cyri 722. Alexandri exercitus è nardo & myrrha tecta & ſtrata 721. Alexandri & exercitus miſeria 721, 722. & ſ. ab Alexandro circa foſſas, circa regum ſepulturas acta 741 Alexandri trajectus 698. ab Alexandro ſubacta 686. de Alexandro 697. & ſ. de Alexandro & Brachmanibus multa 714. & ſ. Alexandri tranſitus 79, 90. ad Alexandrum epiſtola 407. Alexandri rerum ſcriptoribus credere parum tutum 508. de Alexandri rerum ſcriptoribus in gratiam ejus inirent

rent 505, 506. Alexandri filii 794
Alexandri successor 795 ab eo alii ibid.
Alexandri Paridis ad Helenam verba 399. concubitus amborum ibid.
Alexander Molossus 280. à Tarentinis accersitus ibid. quo loco periit 256
Alexander Ætolus 681. scriptor 566, 648
Alexander Philalethes 580
Alexander Antiochi F. 624. ab Attalo adjutus ibid.
Alexander orator, cognomento Lychnus, scr. 642
Alexander pro sacerdote rex factus 762. ejus filii. ibid.
Alexandrea Ægyptia 126, 134. Alexandreæ ad Ægyptum aër innoxius 213, 214. de Alexandreæ meridiano 62. Alexandreæ gnomo 133. ab Alexandrea navigatio 114. Alexandrea Troadis 134
Alexandrea 114, 597, 599, 604, 607, 798. Alexandreæ convenarum multitudo 807. de Alexandrea 791. & s.
Alexandreæ palma 818. de Alexandrea 593. quæ Antigonia ibid. Alexandrea superata à Tarsensibus in disciplinis 673
Alexandrea mons 606
Alexandrea, certamen 644
Alexandreum solum 472
Alexandreia 581
Alexandria in Ariis 514, 516, 723
Alexandria proxima 806
Alexandriæ meridianus 93
Alexandria avehi sine mandato regis periculosum 101 ab Alexandria ad Carthaginem stadia 93. ab Alexandria ad Delta verticem circuitio 803. Alexandria ad Ægyptum 58. Alexandrium 762
Alexandrinæ plebis victus 799
Alexandrinorum & Tarsensium plena Roma 675. Alexandrini multos peregrinos recipientes, suorum multos emittentes 674
Alexandrinus parallelus 133
Alexandrinorum impetus in Petronium 819
Alexandrinum bellum 792
Alexandrinorum genus incivile 797
Alexandrinorum mercatorum classis 118
Alexia, Mandubiorum urbs 191. apud eam Arvernorum pugna cum Romanis 191
Alga sua natura humida 195
Alga Græcis Thryos est 349
Algam mare ejicit 53
Algidum oppidum 237
Algidus mons 239
apud Algonum Thesmophoria & oppressio xxv Virginum in iis 60
Alica ex frumento Capuano 242
Alifæ Samnitica urbs 238
Alindorum deditio Alexandro facta 657
Alisium 341
Alius 432
Aliziæ portus Herculi sacer 459
Allazonium 603
de Allazonibus ibid.
Allii illitus contra scorpiones 831
Allitrochades 70
Allobroges 193. Allobroges Galli 765. Allobrogum campestria 186. Allobroges 186. eorum multis hominum millibus expeditiones ibid. campos & Alpium convalles colunt 186. plura ibid. Allobroges, Roma missis provinciæ Narbonensis rectoribus obtemperantes 203
Allobe, Allope 552
Allopa 603
Allotriges 155
de Alo 433. & s.
Aloa, Alopa pro Aloba 550
Alobe 550
Alonesus insula 436
Alopa 550. Alopa, pro Alyba 550. Alope 426. Alope 427. aliæ, ibid. Alope Amazonum 551, 552. Alopes multæ partes læsæ 60
Alopecia insula 493
Alorus v. 330. Bottaica ibid.
Alos 435
Alos, Alopa 432, 433
Alosa è mari in Nilum recurrens 707
Alpes & Gallia unde incipiunt 217. Alpes ubi incipiant & porrigantur 177. Alpium ortus 202. Alpium alti transitus 179. de Alpium radicibus & circumferentia earum 210. in Alpibus complures lacus 209. tres magni ibid. Alpium montana qualia 206. convalles ibid. cum tenentibus campestria pax accolarum circa vertices, inter se suppeditationes ibid. & 207. Alpes post Rhenum sitæ 128. Alpium descriptio 201. & s. Alpium montes 71, 128. Alpium summitates à Liguria 207. unius montis specie ibid. postea in partes ibid. Alpium magnitudo & altitudo, cum Græcis montibus comparatio 208. Alpes ne intra quintum quidem diem conscendi posse 209. earum longitudo ibid. transitus quatuor ibid. præcipites ibid.
de Alpheo 336, 343, 350, 353
de Alpheo amne & Eurota fabula 275. Alpheum à sanatione alphorum sic nominatum 347. de Alpheo fluvio fabula 270. & s. & 271. Alphei ostia 266, 343. Alphei fluxus ex iisdem locis quibus Eurotas 343. Alphei trajectus 349
Alpheionia, Diana 343
Alpheiusa ibid.
ἄλφιτον, pro ἄλφι 364
Alphorum sanatio quibus aquis 347
Alpia prius Albia 202
Alpinum 202
Alpina bestia cervi formam referens 208
Alpionia 202
Alsium oppidum 225
de Altari pennis constante, fabula 425
Altes rex 619
Althææ pater, dux Curetum 466
Althæmenes 479. Argivus 653. coloniæ in Cretam ductor 481. Cissi F. ibid. Argi conditor ibid.
Altinum in paludibus 214
Altis 585. ejus filia Priamo nupta ibid. è qua Polydorus & Lycaon ibid.
Alvearia in arboribus 73
Aluminis proventus in Lipara 275
Aluminosa terra purgando auro accommodatur 146
Alyattes 735. Crœsi pater 420. Alyattis divitiæ 680
ab Alyatte donarium 420
Alyba 603. Alyba, Alybes 549. de Alybæ pro Chalybæ lectione 549, 551. & s. Alybum in Chalybum, nomen mutatum 550
Alyzeus Icarii F. 452
Alyzia 459
Amabilis apud Cretenses non qui forma, sed qui fortitudine & modestia præstat 483
de cornu Amaltheæ fabula 458. veritas 459
ab Amantibus meretricis sepultura 808
Amanus mons 521, 535, 675, 751. frustum à Cilicio Tauro avulsum 535
Amani portæ 676
Amanides 751
Amani Persici genii templum 512
Amardi 508, 510, 514, 523. Hamardi ibid.
Amari lacus 804
Amarynthus amnis 357. pagus 448.
Amaryncea in Buprasi relegata 340
Amasea 561. & s. Strabonis patria ibid.
Amasensium terra, amplissima optima 560. Strabonis patria ibid. Amasia urbs, Strabonis patria 547. Amasia flumen 290
Amasiorum raptus apud Cretenses 483
Amasteja 556
Amastris, Oxyathræ filia Dionysii Heracleæ tyranni uxor 544. Amastris urbs 309, 544
Amathus urbs 363, 683. fluvius 336, 344
Amathusii 340
Amathusium triticum 340
Amatores apud Cretenses ut amasios parant & rapiunt 483
Amatorem non habere formosis & illustri ortu turpe apud Cretenses 484
Amazenes insulæ præfectus 767
Amazenæ regionis septentrionalia 561. & s.
de Amazonibus 503, 504. & s. à Gargarensibus divisio 504. Amazones ubi ponantur ab aliquibus 550. earum urbs ibid. de Amazonibus tradita 552. Amazonum sedes 503, 504, 547. de Amazonibus fabula 504. & s. res ab iis gestæ ibid. urbes conditæ ibid. Amazonum situs secundum nonnullos 551. Amazonum notitia 573. urbes cognomines ibid. Amazonas auxilio Trojanis non venisse 552. contra eas Priami bellum ibid. Amazonum campus 52. Amazonum colonia Themiscyræ 544
Amazon Smyrna 633
Ambarvalia sic dictum sacrificium 230
Amblada, Ambladense vinum 570
Ambiani 194
Ambitus terræ ex una quarta magnorum in cœlo circulorum cognoscitur 110, 111
Ambraciæ situs, conditor 325, 452. plura 325
Ambracius, Ambracicus sinus 123, 323. & s.
Ambracii sinus ostium 324
contra Ambrones Mario præstita opera Massiliensium 183

Ambry-

Ambryſus ejuſdem cum Bœotico nominis 423
Ameria oppidum 227. pontifici parens 557
Amennanum flumen 240
ad Amicitiam quid conducat, privatorum & multitudinis 419
Amictus ex arborum corticibus 513
Amiculum æſtate Perſis purpureum vel floridum 734. hyeme floridum ibid.
Amiſena 548
Amiſus 68,126,267,519,553. Amiſus illuſtris urbs 547. Peiræeum denominata ibid. capta, liberata ibid. & ſ. Amiſus quæ Heneta 543. ab Amiſo in Colchos navigatio 70. Amiſus viris quibuſdam inſignis 548
Amiſi ſuburbium 71
Amiternum urbs Sabinorum 228. Amiterninus ager 241
de Ammonis templo, oraculi gloria 50. neglecta 813. Ammonis templum 49. circa illud notanda ibid. ad Ammonis oraculum Alexandri profectio 814. Perſei, Herculis ibid. Ammonis locus palmifer 838. Ammonis oracula nutu & ſignis dari ſolita 814. Ammonis promontorium thynnis ſpeculandis 834. de Ammonis oraculo conſulendo, pro Ariſtonis libris 790. Ammonia 799
Amnes circiter quadraginta in Pontum influentes 298. de amnibus Galliæ 177
Amnias flumen 562
Amniſus navale 476
Amoris leges apud Cretenſes, collegium, magiſtratus 484. amoris mos peculiaris 483
Amorgus inſula 487
circa Amorium regio 576
ἄμπειρα 421
Ampelites terra 316
Ampelus mons valde nobilis 488
Ampelos prom. 637
Amphiale promontorium 395
Amphiaraus 762
Amphiaraus Amphilochi pater 642
Amphiari fanum 404. ad cujus exemplar ſtructum ibid.
Amphiaraus è curru in pugna prolapſus 404. ejus ſacellum ibid.
Amphiarai oraculum 399. fuga ibid.
Amphictyones 419. Amphictyonum equeſtre & gymnicum certamen 421. Amphictyonum ſacra 429. ab Amphictyonibus conſecratus campus, rurſum culturæ ſubjectus 419. Amphictyonum conventus 374. urbium eo confluentium nomina ibid.
Amphictyonicum collegium 420
Amphidamas fl. 330
Amphigeneja Maciſtiæ 349
Amphilochi 271, 321, 326 450. à quo 362
Amphilochi 326. ſupra eos ſiti ibid.
Amphilochis 341
Amphilochus 326, 328. Amphilochus Amphiarai F. 642. de Amphilocho 675,676. & ſ. Amphilochi mors 157
Amphilocho inferiæ 676
Amphilochi, urbs ſic dicta 157
Amphilochium 326
Amphinomi & Anapiæ in parentes pium facinus 269
Amphinomus 328
Amphionis & Zethi regnum, habitatio 411
Amphiſcios una zona 95
Amphiſcii 133, 135
Amphiſſa urbs 426
Amphiſſenſes 419. ſupplicio multati ibid.
Amphiſtratus Caſtorum auriga 496
Amphitheatrum in campo Martio 236
Amphius & Adraſtus Menopis filii 787
Amphryſus Bœotiæ urbs. 423
Amphryſenſium fines 424
Amphryſſus amnis 433
Ampſani 292
Amuletis medicinam perficiunt Pramnæ 719
Amulii & Numitoris fratrum 229 & ſ.
Amyclarum ſitus 363
Amyclæ, proditionis pretium datæ 364
Amycleum 278
Amydon 330
Amymones Neptuni fil. 368
Amymone fons prope Lernam 371
Amyntas Philippi pater 330
Amyntas rex 427. ejus & Athamanum exercitus ibid.
Amyntæ mors 577
Amyntæ ditio 568. ib. greges, regnum 569, 571
Amyntas 671
Amyntas Dejotari ſucceſſor 567
Amyntæ uxor 326
Amyrus 442
Amythaonidæ 372
Amyntor Ormenidas Phœnicis pater 438. Ormeni filius ibid. & 439.
Amyzon urbs 658
de Ana fluvio 139. & ſ. 140, 141. intra Anam regio 139. ad Anam fluvium ora maritima 141. Anæ fluvii ortus 148
Anabura 570
Anææ templum 738
Anacharſis 303. ſapiens dictus ibid. unde ortus 303. de ſeptem ſapientibus unus ibid. apud Græcos qua in exiſtimatione 301. cur apud Indos tibiam eſſe negaret 694
Anacreon 151. Lyricus 633,638, 661. Polycrati familiaris ib. ejus patria 644
Anacruſis 421
Anactorium urbs 450, 451. conſtructio 452
Anagnia urbs Hernicorum illuſtris 238
Anagrana, ubi prœlium 782
Anagyraſii 398
Anaitidis deæ templum 512, 559, 733
Anaïtis dea Armeniorum 532. ejus ſacra ibid. ſervorum & ſervarum conſecrationes ibid. virginum etiam illuſtriſſimarum ibid.
Ἀνάκρουσις. 421
Anandrati Perſici genii templum 512
Anaphe inſula, 484 (urbs 46.)
Anaphlyſtii 398
Anapiæ & Amphinomi in parentes pium facinus 469
Anariaca, Anariacæ 507, 508, 514
Anaſes quid Aegyptiis 130. Anaſes 791, 839
Anaſis 813
Anaxagoras phyſicus, illuſtris vir 645
Anaxarchi correctiones Homericæ poëſeos 594
Anaxenor citharoedus 648. quanti Antonio ibid. & ſ.
Anaxicrates 768
Anaxilaus Rheginorum tyrannus 257. contra Tyrrhenos & prædones ab eo geſta ibid.
Anaximander Thaletis diſcipulus 635. geographiæ princeps poſt Homerum 7. Mileſius philoſophus. 1
Anaximenes Anaximandri diſcipulus 635. ſcriptor, rhetor 589 Mileæus 645
Anaxyris tripla principum 734. ubi ibid.
Ancæus Sami oræ præfectus 632
Ἀγχέμαχοι 296
Anchiale Apolloniatarum oppidum 319. à Sardanapalo condita 671
Anchora ab Anacharſide inventa 303
Anceps anchora Anacharſidis inventum 302
Ancon 314
Ancona 211, 285
Anconæ urbis deſcriptio 241
Ancyra urbs 187. caſtellum 567. Ancyra Abazitidis 576
Anchiſæ mors & Aeneæ 229
Anchoë loci nomen 406. lacus 407
Ancus Marcius Romanorum rex 219. oſtiæ conditor 232
Andania quæ & Orchalia 339, 360
Andeira 610. apud Andeira mirus lapis 610
Anderenæ matris deorum ſacrum 614
ſub Anderis delubrum 614
Andizetii 314
Andræmon Pylius 633
Ἄνδρεια 480, 482
Andretium caſtellum 315
Andriaca Ponti urbs 319
Andriclus mons 669
Andrius fl. 602
Andros 487
Andron ſcriptor 392, 456, 475
Androclus 640. Androclus Codri Athenienſium regis F. 632
Androcopus Lebedi conditor 633
Androcottus 70
de Andromacha 585. Andromacha regina, Hectoris quondam uxor 594
Andromeda 43. Andromedæ ceto expoſitæ fabula 759
Andronicus Peripateticus 655
Androſthenes Thaſius ſcr. 766
Aneianum deſcriptio 427
Anemolia quæ Anemorea 424
Anemorea, quæ hyampolis 424
Anemurium prom. 669. urbs Agidos 670
Angidiſtidis templum 567
de Ania fluvio, ſtagnorum effuſione 389
Anigriades nymphæ 346
Anigrus 347. fluvius, qui & Minyeius 347
Anio fluvius 235, 238
de Anima, Druidarum opinio 197
Animæ immortalitatem Plato fabulis prodidit 713
Animam interitus expertem eſſe 197
Animal peculiaris formæ apud Alpes 207, 208. animalia villoſa, cornuta admodum, labiis promiſſis, latis naſis, ubi 96. de animalibus nonnullis Aegyptiorum 823. animalia dum agmine facto ignem aquamve fugiunt, præda fiunt robuſtioribus 24. animal noxium ubi non facile eſt

eſt reperire 160. ab animalibus pulſi populi 144. ab animalibus abſtinentia Pythagorea, à Zamolxi ſervata 298. animalcula naſcentia in glebis nivis 528. vermes dicta, & coſſæ ibid. de animali quod colos appellatur 312
Annibal Phrygiam ex pacto Attalicis relinquens 563. Sagunti everſor 159. contra pacta ibid. Artaxatorum conditor 528. Annibalis vaſtationes 285. à Campanis effœminati dictum 251. in Italiam adventus 287. in Etruriam aditus 227. tranſitus difficilis per paludes 217. Etruriam petentis ibid. Annibal obſidionem Prænestinorum miratus 249. Annibalica expeditio 245. Annibalicum bellum 216, 281
Anniceris, Cyrenaicæ ſectæ emendator 837. Anniceria ibid.
Anio fluvius Romam præterfluens 235
Annium 344
Annum ducenteſimum excedentes Seres 702. annos centum & triginta viventes 701. intra annum lxx moriens non eſus ſed ſepultus 520. annos lx egreſſi in Ceo inſula è vita tollebantur, ut reliquis victus ſupereſſet 486. annorum præfinitus numerus contra maximos natu in obſidione Cejorum 486. annus quo tempore apud Græcos ignoratus 806. annum lxx excedentes ubi jugulentur: carnibus à proximis genere abſumptis 520
de Annulo Polycratis 637. & ſ.
Antacæorum piſcium in glacie effoſſio apud Gangamam 307. delphinos magnitudine æquantium ibid.
Antæi ſepulcrum prodigioſum 829. à Sertorio detectum, coopertum ibid.
Antalcida legato pax inita 287
Antandrus 470. urbs 606
Antandria 606
Antandrii 613
Antemnæ oppidum 230
de Antenore 543. & ſ.
Antenoris errores, peregrinatio 48, 150. Antenoris foribus pellis appoſita in Ilii excidio 608. evaſio ibid. Antenoris in Italiam trajectus 157. Antenoris è bello Trojano fuga 212. Antenoris filiorum ditio 596. Antenor, Antenoridæ 607
Anthedon v. 16, 400, 404
Anthedonia regio 405
Antheja 359, 360. quæ Thuria ibid.
Anthemis quæ Samus Jonica 457
Anthemus 637
Anthemuſia 747, 748
Anthes 656. Halicarnaſſi conditor 374
Anticaſius m 751
Anticeitas fl. 494
Anticlides ſcriptor 221
Anticimolis 545
Anticirra urbs 416, 428, 434. alia in Locris occiduis ibid. oppidulum 423
Anticragus m 665
Anticyra Phocenſis 418. altera ad Oetam in ſinu Maliaco ibid. Maliaca dicta ibid.
Antigenidas Alcæi poëtæ frater 617
Antigonea 697
Antigonia 750. quæ Alexandrea 593
Antigonus 597, 607, 646. Philippi F. 565, 750. Alexandreæ conditor 593
Antigono adempta Acrocorinthus 385
Antilibanus m. 754, 755
Antilochi monumentum 596
Antimachus ſcriptor 345, 364, 387, 409, 588
Antimneſtus princeps coloniæ conſtitutus 257
Antini prædonibus Tyrrhenis ſe adjungunt 232
Antiochus Soter 516, 578. Arianos muro circumdedit 516. Antiochejam condidit ibid.
Antiochus Epiphanes 750
Antiochus Magnus 744. Beli templum dum conatur ſpoliare, interemptus 744. Antiochi Magni contra Romanos bellum 287, 531. contra Antiochum Magnum, bellum 624. Antiochi Magni debellatio 528. cum Antiocho Magno Ptolemæi quarti pugna 759
Antiochus Hierax 754. ejus cum fratre diſſidium ibid. Antiochus Magnus Aſia pulſus 594. Antiochi clades 563. Antiochi Seleuci F. clades 624. Antiochus Demetrii F. 668
Antiochi philoſophi patria Aſcalon 759
Antiochus ſcriptor 242, 252. operis de Italia 254, 255, 257, 262, 264, 278
Antiochea ad Mæandrum 630. urbs mediocris ibid.
Antiocheja 516. ab Antiocho Sotere condita ibid.
Antiochia apud Daphnen 719, 749. ad Piſidiam 569, 577
Antiochiæ campus Pagris ſubjacens 751
de Antiochiæ diverſis intervallis 751. & ſ.
Antiochia quatriurbis 750. Mygdonia 747
Antiochis, Achæi filia 624
Antiochenſium ditio 650
Antipater Stoicus 674
Antipater Siſis Mithridati cedens dominium 555
Antipater Derbæus 569. ejus cædes 679
Antipatri juſſio de Demoſthene & aliis oratoribus 374. Antipatri bellum contra Athenienſes 433. Antipatri filia Nicæa 565. Antipater prædo 535
Antipater Tyrius 757
Antiphanis mendacia 102
Antiphellos 666
Antiphili portus 771
Antiphi poſteri 444
Antiphus Mœonum Rex 626
Antiphus Coi Rex 653
Antiphræ 799
Antipodes, eorumque ratio 8
Antipolis 180, 184, 202
de Antiquis ex præſenti ſtatu non faciendum judicium 481
Antiquitatis monumenta à ſex millibus annorum apud Turdetanos 539
Antirrhium v. 335, 336, 387, 460. Aetoliæ ac Locridis limes ibid.
Antirrhodus inſula 794
Antiſſa 618. inſula 60
Antiſtita templi Dindymene, & Themiſtoclis filia 647. Antiſtita in rogum conjecta 402
Antitaurus 121, 527. de Antitauro 535. & ſ. ad Antitaurum regio 528
Antium urbs 231. Antii deſcriptio 232
Antonii partes à Boccho acceptæ 359. Antonii & Cleopatræ filia natus Ptolemæus 828. Antonii everſio 685. infelix pugna apud Parthos, per proditionem 748. in Zenonem beneficentia 578. ab Antonio ſublata Myronis Coloſſica opera 637. ab Aug. Cæſare ut repoſita ibid. ab Antonio in Aegyptum translata Ajacis ſtatua 595. de Antonio & Cleopatra 797. & ſ. Antonius Aegyptiam omnibus modis demereri ſtudet 595. Antonius navali pugna ſuperatus 325. Archelao regnum Cappadociæ dat 540. Antonio utilitas ex Cleone prædone 570. ab Antonio in Boethum beneficia 674. plura ibid. Antonio difficilem fecit in Parthos expeditionem Artavaſeis proditio 524. Antonius, amicis valere juſſis, Timonis ſibi vitam proponens 794. ejus Alexandriam diſceſſus ibid. ab amicis deſertio ibid. Antonii Timonium, Timonis exemplo conſtructum 794. ad quid ibid. Antonius ſibi manus afferre coactus 795. Antonii milites, S. Pompeji occiſores 141
Antron urbs Proteſilai 432, 433, 435. Antron, Antronis aſinus, caſtellum ſic dictum 435
Antropophagi Scythæ & Sauromatæ 302. in India 710. in Hibernia 201
Antrum Cæadas, cujus pro carcere uſus erat 367. de antro quodam in Emporico ſinu 826. & ſ. ex antro Jovis Minos afferre ſe mandata ſimulans 482. antrum Charonium 649. antrum Bovis aula dictum 445. antrum Corycium 670. antrum Corycium nympharum 417. antrum Anigriadum 346. & ſ. antrum nympharum Libethridum 410. antrum per quod Cerberus ab inferis extractus 363. de antris duobus fabula 346. & ſ. antrum cuniculi in morem ſub terra. 614
antrum vide ſpelunca.
Anubis cultus 812
Aones 321, 401
Aornus petra 688. in Aorno defunctorum oraculum 26
Aorſorum nationes 492, 506
Aous fluvius 316. qui & Aeas ibid.
Apæſia 587
Apæſus urbs & fluvius 589
Apaitæ qui Cercitæ 548
Apama Antiochi Soteris mater Artabazi F. 578. Apama Seleuci uxor 749
Apamea Pruſiæ uxor 563
Apamea urbs 524, 574, 578, 749. inter Apameam & Laodiceam palus 580. Apameæ motus terræ 579. contra ſubverſionem paratum ſubſtructio ibid. Apameæ ſitus 577, 752. & ſ. Cherroneſus dictæ ibid. Pellæ ibid. Apameæ Apolloniæ 569. Apamea quæ Myrlea 563. Apamea emporium 577. Apamea Cibotus 576. Apamea urbs apud Ragas 514
Apamea Syriæ 655
Apamia 749, 752. apud eam virtus Baſſi Cæcilii 752. duo Romani exercitus ibid.
Apamienſes 752. eorum regio 853
Apamia vide Apamea
Aparni, qui Dai 511
Apaturum Veneris fanum 495
Apel-

Apelles 15. pictor Ephesius 642
Apellicon Tejus 609, 644. librorum Aristotelis & Theophrasti emptor 609. ejus mors 609. bibliotheca Syllæ tradita 609
Apellis Antigonus 657
Apenninus mons 217
Apenninus 207, 211, 217. Apennini montis ortus 201. Apenninus, Alpibus ubi committatur 211. Apenninus mons supra Carnos 207. Apenninus mons ubi desinat 259. intra Apenninum urbes memorabiles 217. oppida ibid. intra Apenninum urbium felix regio 217
Apennini montes 128
Aper, vide Apri.
Apetua urbs 141
Aphamiotæ Cretensium 701
Aphetæ 436
Aphetoris limen 421
Aphnetis lacus, qui Bistonis 59
Aphidna 362
Ἀφήτωρ 421
Aphneji 587
Aphnitis lacus 587
Aphrica, vide Africa.
Aphrodisias Laodicea 630
Aphrodisium 682
Aphrodisias oppidum 576
Aphroditopolitana præfectura 809. civitas cognominis ibid.
Aphydna 396
Aphytis v. 330
Apia 371
Apiaria in arboribus 509
Apidanus fluvius 432. à Pharsalo decurrens 356
Apidones 371
Apis bos, ejus cultus 807. de Api plura ibid. & f. septum matris ejus bovis ibid. Apis in Memphi 803, 805. Apis Osiris 807, Apidis templum 807. Apis pagus 799
Apio similis verba necans absque dolore 165
Apobathra 591
Apollo sanator 635. Apollinis Tilphosii templum 411. Actii fanum 325, 450, 451. Clarii lucus 642. Leucatæ fanum 452. Selinuntii oraculum 445. Erythibii templum 613. Pornopionis. ibid.
Apollinis cultus apud Teneatas & Tenedios 380. fanum 447. Admeto servientis ibid. Apollo Actius 325, 604, 611. Apollinis Sminthii templum 487. Apollinis fanum, portus 488. Apollinis Didymei oraculum in Branchidis 634. Apollinis cultus 817. Apollinis Thymbræi templum 598. Delphinii 179. Apollinis fanum 319, 363, 368, 645. Teneatæ templum 380. Tauropoli templum 766. Phyllæi templum 435. Cataonis fanum 537. Lathræi fanum 459. Apollinis Actii promontorium 451. Apollinis Marmorei templum 446. Apollinis delubrum 363. Apollinis fana 485. Apollinis templum, asylum 750. Apollinis Actæi oraculum 588. Apollinis studiosus cultus 551. Apollinis Pythii templum Delphis, vetustum 417. Apollinis civitas 815. urbs Crocodilis inimica 817. Apollinis vaticinium 398. Apollinis Leucade sacrificium 452. Apollinis adversus Draconem certamen 421. Apollini adscripta 468. & f. contra Apollinem Marsyæ concertatio 578 Apollini facta decimatio propter sterilitatem 257. Apollo cum Themide oraculi conditor 422. Apollo ex Melia Teneri vatis pater 413. Apollo terras obiens, ad quid 422. ex Apolline & Rhytia novem Corybantes 472. Apollinis insulæ, Hecatonnesi 618. Apollo Hecatus ibid. Smintheus, Gryneus, Cillæus ibid. templum 619
Apollocrates Dionysii filius 259
Apollodorea 625. filius 259
Apollodorea secta 625
Apollodorus 328, 368, 442. Artemita 118. belli Parthici scriptor ib. commentarius de navibus Græcorum ad Trojam 254, 405. Apollodori Parthica 509, 685. Apollodori non quadrantia de navibus scripta 298. Apollodori familiaritas apud Aug. Cæsarem 625. Apollodorus reprehensus 555. Apollodorus Adramyttenus, scriptor 525. Apollodori liber secundus de recensione navium 31, 43. Apollodori rhetoris præcepta artis 625
Apollonius Adramyttenus scriptor 516
Apollonius Malacus 655, 660. Apolnius medicus 683. Apollonius Stoicus phil. 650. Apollonii tabula Zenonis librorum 757. Apollonius 661. Apollonius Argonauticorum conditor 655. Apollonius Mollis & Molon dictus ib. 661. Apollonius Myus 645
Apollonius Cronus 658, 838
Apollonia 319, 357
Apollonia urbs 316, 331. ad Kyndacum 575
Apolloniæ situs 625. Apollonia 837, 838, 319. ab Apollonia in Macedoniam via 322. circa Apolloniam incolæ 326. Apollonia Epirotica 764. ab Apollonia ad Cyaneas studia 319. Apollonias occupata 646. Apollonias metropolis 576. Apollonias, emporium Cyrenensium 837. Apollonias Apameæ 569. Apolloniatæ 319. infestati 732. Apolloniatis 575. palus 576, 736
Apollonium promontorium 832
Apollonides 309. scriptor 523, 528
Apollonis 625. Apollonis Cyzicena 624. ejus liberi ibid.
Apostases 794
Appia via 233, 283. nobilissima 236. & f.
Appiolæ urbs à Tarquino Prisco deleta 231
Appuli 283, 285. Græcis Daunii dicti 242. ad Appulos à Piceno navigatio quot stadiorum 242. Appulia, vide Apulia.
Apri caput & exuvium belli causa 466 de Apro Calydonio fabula 380, 466
Aprosopitica præfectura 802
Apsus fluvius 316
Apsyrtides insulæ 123
Aptera 479
Apuliæ nomine comprehensa regio 283
de Aquis fontis Herculis, puteorum, aliis 172. & f. aqua fœtida & grumosa de Centaurorum cadaveribus 427. aqua Soatris vendita 568. aqua carens regio & felix ovibus nutriendis 568. aquæ penuria apud Lotophagos 157 aquæ calidæ 834. aquæ sacra facta 732. aquæ frigidæ ad Cotiscolias 228. morbis medentes ibid. aquæ Labanæ, Albulæ 238. de aquarum sonitu tonitrui simili inter saxa 536. aqua Martia Romam irrigans 240. reliquas aquas gloria vincens ibid. de aquis Silari peculiare quiddam 251. aquarum calidarum miræ eructationes 248. aquæ calidæ Sextiæ dictæ 178. aquarum calidarum scaturigenes 246. aquæ ad Bajas calidæ, & ad morborum sanationem aptæ 243. & f. aquæ rubicundæ & minio plenæ fons 779. aqua per jugum tracta rotis & cochleis, CL hominibus continue opus facientibus 807. aqua canum naribus infusa mordicus aliquid tenentium 703. aqua decocta è nubibus effusa 695. aquæ morbos depellentes 356. aquam limpidam per cœnum delabi est, si quis sapientiam non per se, sed per interpretes doceat 716. aquarum inopia in exercitu Alexandri 722. mortes secutæ ibid. aquæ in lapidem mutatio 630. lanis tingendis proprietas aquæ hierapolitanæ ibid. aquæ calidæ 645. de aquis calidis mirum quid habentibus 629. aquam proprietatum causam in animalibus 695. aquæ venditæ à Salassis montanis 205. aqua medens alphis, vitiliginibus albis, & impetiginibus 347, aquarum derivatio fossis & aggeribus in inferiore Ægypto, alibi 212. aqua ex Eulæo omnium levissima 735. aqua fossilis 307. aquæ inopia in Getarum solitudine 305. aqua camelis portata in exercitu Galli 781. aquæ sanandis morbis 447. quibus usus Cornelius Sylla 447. aqua paludis nitrosa, vestium sordibus eluendis apta, fullonis officium præstans iis purgandis, potui inepta 529. aquæ calidæ Acherusiæ vicinæ 244. aquæ dulcis remedium 523. aquæ Statellorum 217. de aquarum diluviis 50. aquæ potabilis fons, à qua abstinetur, Stygis credita 244
Aquila ubi nulla 312. aquila calceum e manu ancillæ corripiens, & Memphiam deportans 808. aquila Thebanis culta 812
Aquileja 123, 208, 214. ab Aquileja Pamportum merces curribus vehi solitæ 207. circa Aquilejam loca 292. Aquilejæ emporium 214. ab Aquileja trans Ocram Naupontum usque stadia 314. ad Aquilejam loca habitantes vicini 206. Aquilejam à Sila milliaria 285
Aquinum urbs magna 237. Aquitaniæ solum 190. sinus ibid. Aquitaniæ limites 161. Aquitani, qui 177. Aquitani, Hispanis quam Gallis similiores 176. de Aquitanis & conterminis 189. magis Hispanorum sunt similes ibid.
Aquæ flumina 751
Aquaticorum instrumentorum demonstrator

ſtrator Danaus 23
Aquationes nonnullæ difficiles 753, 754
Ara xij. deorum ab Agamemnone poſita 605. ara in Poſidio 633. ara ſpectabilis 487. aræ duodecim deorum 622. aræ non eriguntur apud Perſas 732. aræ Alexandri pro termino 171
Arabæus Lynciſtarum princeps. 326
Arabes 130
Aleſeni 739. Scenicæ ibid. & 747, 765, 767
Arabum profundi cuniculi 815
Arabes qui Erembi 784
Arabes unde dicti 42
Arabum opulentia 785. deſerta 767. ſales odorati 779. reguli 748, 753. ditio 736.
Arabum regibus omnibus commune vitium 781. Arabum cum Cadmo trajectus 447
Arabes ex omnibus gentibus legatos ad Alexandrum non mittunt 741
Arabum, Syrorum & Armeniorum inter ſe cognitio 41. Arabum petra 776. à Troglodytis diviſio 780. merces, aromata 766. Arabes montani malefici 755
Arabia 42, 765, 696. Felix 39, 84, 130, 767, 819. aromatifera ejus regio anguſta, & plura ibid. Arabiæ ſitus, deſertio 803. Arabiam verſus montes 756. de Arabia Felice 782. & ſ. victu incolentium, artibus, moribus ibid. & 779.
Arabia Nabatæa 803. in Arabiam Felicem exercitus Romanorum 118. de Arabiæ parte Septentrionali & deſerta 767. & ſ. in Arabiam Ælii Galli expeditio 780. in Arabia res Homero non notæ 299. in Arabia regiam ponere Alexandri cogitatio 785.
Arabicum pr. 769
Arabici montes 819
Arabici ſinus anguſtiæ 779. cuſtodes 98
Arabicus ſinus 35, 85, 100, 121, 130, 798, 803, 836. Arabici ſinus Parallelus 132
Aracynthus 450, 460
Arachoſia 516. Arachoti 513, 721, 723, 724
Arachthus fluvius 325, 327
Aradus 753, 754, 756. inſula 766. Aradus, Aradii 784
Aradiorum regio 753. navale ibid. olim reges per ſe 754
Aræthyrea quæ Phliaſia 382
Aragus fl. 500
Aramæi, Arimi 785. Aramæi qui Syri, unde 42. Arami qui Syri 627
Araneus mus 812, 813. Athribitis cultus 813
Araphenides halæ 446
Arar fluvius 189. ejus ortus 186, 192. termini Sequanorum, Heduorum & Lincaſiorum ibid. alia ibid. Araris & Rhodani confluentia 186. Araris in Rhodanum introitus 192
Ararena regio 781
Aratus 3. 478. poëta 103, 168, 387, 484, 486, 671
ab Arato tyrannides everſæ 385. Aratus tyrannus illuſtriſſimus 382. Achæorum imperator ibid. Arati magiſtratus 385
Araura amnis 182
Araxes fl. 491, 501, 527. & ſ. 529, 531. de nomine ibid. Araxis trajectus ab Alexandro 729
Araxus 335
Araxum promontorium 335. Eleæ 337, 388. promontorium 458
Araxenæ in Armenia feracitas 509
Araxenus campus 527, 528, 531
Araxina regio 73
Arbaces rex 737
Arbela 79, 532, 737. ibi victoria ibid. Alexandri 814. oraculo prædicta ibid.
Arbelus Athmonei F. 737
Arbies, Arbis fl. 720
de arbore Gadibus, in Ægypto, apud novam Carthaginem 175. arbor Perſica 823. arbor Styrax 570. arbor oxya, myſus Lydorum lingua 572 de arbore quadam in Belgico ficus ſimili 198. arbores thus redolentes 767. de arboribus ea magnitudine ut ſub una quinquaginta milites meridiari poſſint 694. quadringenti ibid. arborum craſſities 202. in arboribus habitantes populi 549. de arboribus quædam tradita 718. arbores ad menſas conficiendas 202. arborum lanigerarum flos nucleum habens 614. arboris umbra quinque ſtadiorum in Meridie 614. de arborum quarundam miro genere apud Indos 694. ex arborum corticibus amictus 513
Arbuſtorum dumoſorum vimina contra incurſiones hoſtium contexta 194
Arcades 333, 337. inter Arcadas & Pylios bellum 348
Arcadia 283, 335. Amaryntho amne finita 357
Arcadica colonia Roma ubi eſt deducta 230. Arcadicæ gentes Græcarum vetuſtiſſimæ 388. Arcadici equi optimi 388
Arcadiacus fluvius 344
Arcadius Pylus 337
Arcæi Menſis ſacerdotium 577
Arceſilai Academici patria 614
Arceſilaus philoſophus 15
Arcenthus amnis 751
Archæanactes Mitylenæus 599
Archân 615
Archedamus Stoicus 674
Archelaus 671. rex 533. Penthili F. 582. de Archelais regibus 796. Archelai Cilicia utraque 534, 535. regnum 555. Archelaus Pontifex Comanorum 558. & ſ. Archelaus Archelai Pontificis pater ibid. eidem honores à Sylla & Senatu habiti ibid. cum Gabinio viro conſulari amicitia 558. Archelai ſimulatio, in regnum Ægypti receptio, mors per Gabinium ibid. Archelaus Cappadociæ rex ab Antonino factus 540. Archelai Cappadociæ regis obitus 534
Archelaus Phyſicus 645
Archemachus Euboënſis, ſcriptor 465
Archias Syracuſarum conditor 262, 269. Opes ſanitati præfert. ibid.
Archias, quamvis armata manu, aſyli veneratione, Demoſthenem aggredi non auſus 374. Archias coloniæ ductor Syracuſas 380. ad Romanos defector ibid.
Archidamus Ageſilai filius 280. à Tarentinis accerſitus. ibid.
Archilochus 370, 457, 549
Archilochi ſcutum 549
Archilochus 647. Callino poſterior 648. Archilochi poëtæ patria 487
Archimedes 55. Archimedis repudiata ſententia 54
Architectis quæ neceſſaria cognitio 109. & ſ. architecti excellentes Gordyæi 747
Architectura pars mathematum 54
Archytas Tarentinus 280
Arconneſus 656
Arconneſus quæ Aſpis inſula 643
Arctacana urbs 516
de Arctico circulo 3. & ſ. & 95. arcticum tropico minorem habentes 136
Arcturus 133
Ardanaxes promontorium humile 838
Ardania ſupra Parætonium 40
Ardea urbs 228, 229
Ardea Rutulorum colonia 232
Ardeatium ager morboſus 231
Ardia 313
Ardiæi 315, 316. qui & Varalii 315 contra Ardiæos bellum de ſale 317
Ardium mons 315. Dalmatiam mediam ſecans. ibid.
Arecomici Volcæ dicti 186. in eorum regione obſervatu digna 188
Aregontis picturæ 343
Areinus ſatrapa 766
Arelatæ urbs ad Rhodanum 181
Arenarum cumuli quibus obrutus Cambyſis exercitus 820. alii 821. arena auro mixta 146. arenæ nigerrimæ cumuli 777. in arenis ſiccis aurum 146. arenæ cujuſdam natura calci proportione reſpondens 245
Arena Pylyaca 348
Arenes arx 346
Areopagitarum leges 260
Areta Ariſtippi Socratici filia 837. ſcholæ ſuccedit ibid.
Aretæ terra 781
Arethuſa 753. Sampſicerami fons 270, 449. quæ de eo narrantur 270. & ſ. Arethuſæ in Chalcide fontes obturati 58
Aretium 222. urbs Tyrrheniæ 226.
Arevaci 162
Argæus mons 71. altiſſimus ſemper nive oppletus 538. è quo Euxinum & Iſſicum mare conſpicitur ibid. ignem ſylva ibi continens 538
Arganthonius rex 151
Arganthonius mons 564
Argennum prom. 644, 645
Argenti metalla 148, 191, 551. fodinæ 603. officinæ privatæ 148
Argenti maxima pars ubi in ſupellectile 735. argenti ſcoriarum & excrementorum recoctio 399. argenti camini 146. argenti plurimum locis circa Ilipam & Siſaponem 142. argenti talentum Euboicum 147. argentum Veneri ſacrum è quo lucro 745. argenti combuſtio, auri non 146. argentum primo in Ægina cuſum à Pheidone 376
de Argentaria gleba 148. argentariæ ſectiones

sectiones 399
Argenteus mons dictus 148
Argestes Austri epitheton 29
Argia 124, 369
Argiæ fluvii 571
Argilus v. 331
Arginusæ 615. insulæ tres 617
de Argis, Mycenis, eorum regibus 372. & s. incremento, ruina ibid.
Argissa quæ Argura 440
Argivi Tarsi conditores 750. Argivorum in Mycenæos bellum 377. Argivorum arx à Danao condita 371. Argivorum errores Ius quærendæ causa 673. Argivorum trecentorum cum totidem Spartanis de Thyrea pugna 376. Argivorum nomina quibus tribuat Homerus, non alii 35. Argivorum contra Pyrrhum gesta 376. subjugatio 377. Argivorum nomine Græci omnes appellati 369
Argolica 335
Argolicus sinus 335, 368. Argolici equi optimi 388
Argonautæ qui Minyæ 414. Argonautarum posteri 347. Argonautarum ad Phasin navigatio 45. ab Argonautis fanum dedicatum 575
Argonauticæ peregrinationis indicia 21
Argos 271. de Argo navi 436, 564. de Argo hippio 215. Argos hippium, quæ & Arpi 283. Argos Amphilochicum 325, 326, 462. Argos Inachium 387. Argos Achaicum 365. Argos Oresticum 326
ἄργος 372
Argos aquis carere, figmentum est 370
Argos vox campum significans 372. Argos polydipsium 370. Argos & Sparta illustrissimæ Peloponnesi urbium 376
Argos Achæis se adjungit 385. Argos & Mycenas poëtæ promiscuè confundentes 377. vox Argos quam varia Homero significet 369. epitheta vocis ibid. Argos apud Mycenas Pelasgorum patria 221. Argos sedes regni 372. Argos antiquitus fama Spartam superans 376
Argous portus 224
Argus nomine Peloponnesus Homero dicta 371
Argûs urbis situs 370. gloria 371
Argus castellum ad Taurum 537
Argyria 552
Argyripa urbs 283
Argyripensium navale 283
Argyrusci populi 231. subjugati ibid.
Aria regio 516. urbes ibid.
Ariæ temperies & fertilitas 72. & 516
Ariamazi petra, aliis Oxi 517
Ariana 83, 696. de Ariana 697. & s. 688, 689. de Ariana, Arianis, Ariis 724. & s.
Arianæ latus australe 723. ab Oriente terminus ibid. Arianæ occupatio 516 circumscriptio ibid. Arianæ tria latera 78
de Ariana regione 720, & s.
Arianorum natio 510. Arianorum gens, regio 130. ampla, inculta ibid.
ab Ariarathe fauces obstructæ Melæ fl. 538. perruptæ 539. damnum Romanorum judicio pensatum ibid. circa Carmales ibid.
Ariarathes primus Cappadocum rex appellatus 534. Ariarathes, puerilem in morem ubi vitæ partem exegit 538
Aricia urbs 231. ejus descriptio 239
Aridæus 794
aries, qui oves ineat, talento emptus 144. aries in quo Leucotheæ templo non immolatur 498. arietes laniæ loco pilum caprinum ferentes 225
Arii, populi 510
Arima 555
Arimæi 785
Arimaspea carmina 21, 589
Arimaspi 21, 507
Arimi 579, 750, 784
Arimi in Mysia combusta 626. plura 627
Ariminum 211, 216. Arimino fluvius & portus cognominis 217. ab Arimino Romam distantia 227. Ariminum, Umbrorum urbs 227 colonia 217. ab Arimino ad Japygium linea 210
Arimus rex 628
Ariobarzanes rex 540. in tertia stirpe deficiens ibid.
Ariolandi modus Gallorum ex palpitatione 198
Arionis patria 618
Arionis equi ope servatus Adrastus 404
Arisba 635. Asii regia 590. alia urbs in Lesbo ibid. in Troja ibid.
Arisbus fl. 590
Aristarchus 103, 609. Homeri mentem non capit 30. & s.
Aristarchæ honoratissimæ matronæ visio 179. antistitium ibid.
Aristeas Proconnesius 589. Homeri magister 639. poëta 21
ab Aristida Bacchus pictus 381
Aristion violenter Athenis imperans, expugnatur à Sylla, supplicio pœnas luit 398
de Aristippo Socratico, secta ejus, filia 837. Aristippus Aretæ filius, Μητροδίδακτος appellatus, & cur 837
Aristo philosophus 15. Peripateticus 790. Aristonis Peripatetici patria 486. Bionis Borysthenitæ imitatoris ibid.
Aristo, Peripatetici auditor & successor 658
Aristobulus Alexandri jussu sepulturam Cyri exornavit 730
Aristobulus Alexandri F. 762
Aristobulus scriptor 509, 655, 671, 692, 707, 730, 824. ab Aristobulo tradita de Brachmanibus 714. & s.
Aristobulus amnis 518
Aristocles 755
Aristocrates Orchomeni rex, dux ab Arcadibus missus 362
Aristocratia, quid 11
Aristocraticus status Athenis 397
Aristocratia Massiliensium 179
Aristodemi duo viri clari, eorum alter Pompeji magister 650
Ariston Rheginus citharœdus 260
Aristoneum dicendi genus 790
Aristonicus Grammaticus 38. de erroribus Menelai scriptor ibid.
Aristonicus 646. captus, Romam missus ibid.
Aristopatra Crateri mater 702
Aristoteles 94, 182, 345, 373, 374, 380, 445, 447. & alibi. ab Aristotele sumpta 790. Aristotelis libri de Republ. 321. de ventis 29. de Aristotelis bibliotheca 608. post Theophrasti ibid. ab Aristotele tradita de muliere quæ septem geminos pepererit 695. ab Aristotele de muro Trojano dicta 598 Aristotelis lapides fluviales arenosi imbribus liquescentes 299. Aristotelis imitatio 104. Aristotelis Chalcide commoratio 448. Aristoteles à Posidonio notatus 153. Aristotelis affinitas cum Hermejo tyranno 610. Aristotelis auditores 618. discipulorum facundia ibid.
Aristotelea philosophia commentanda usus Boëtho Strabo 757
Aristoxenus 16
Aristus historiæ scriptor 681. Salaminius 730
Arithmetica à Phœnicibus inventa 757
Arius amnis 515, 518
Arusius ager 645
Arla Parthorum castellum validissimum 515
Arma ænea Corybantum 472. arma habentium conditio melior 127. armis princeps honor de donis deferendus 481. in armis saltatio in Matris Deum cultu 473. in armis philosophantem Alexandrum solum vidisse, Calani testimonium 715
Armamentarium, Philonis opus 395. de armamentario Carthaginensium 833. & s.
Armatæ saltationis inventor Cures 480
Arimene Sinopensium pagus 545
Armenia 49, 501, 521. trans Armeniam regio 712. Armenia ut à Pompejo distributa 541, Armeniæ fines 81. de Armenia & montibus septentrionalibus 79. Armeniæ ingenium & opes 530 antiquitas ibid. Armeniæ nomen 503. minoris Armeniæ divisio 555. domini ibid. Armeniæ majoris rex Polemonis filius 556. Armeniæ pars maxima 129. de Armeniæ partibus versus meridiem vergentibus 526. & s. Armeniæ montes, planities ubi vitis non nascitur 527 & s. alia 528. Armenia equis alendis præstans 525. Armeniæ paludes 529. Armeniæ incrementa 528 situs 522. intra Taurum ibid. Armeniæ melioris occupatio 511. Armenia minor 548, 555. 560 Armeniæ à Mesopotamia divisio 521, 522. à Cappadocia & Commagena distinctio 527. Armeniæ magnitudo 530. Armeniæ possessores 531. divisio in duas partes ibid. ab Armenia angustiæ 500
Armenii 130, 288. de Armeniis 745. Armenii Thessalis cognati 531. Armeniorum à Thessalis assumpta 530. Armeniorum, Arabum & Syrorum cognitio 41. Armenii nunquam in potestatem Parthorum venere 745. Armeniorum à Mesopotamia divisio 746. Armenii à Romanis subjugati 523. Armeniæ portæ 80. Armeniæ flumina 529. Armeniorum montium parallelus 82
Armeniaca vestis, quæ Thessalorum 530. Armeniaci montes 74. Armenicarum rerum scriptor Strabo 745

Armenta regia Perſarum 525
Armenus 530, 531. Jaſonis expeditionis comes ibid.
Armenus qui Opandicus 529
Arminius dux Cheruſcorum inviolata Q. Varo fide 292
Arminii uxor in triumphum ducta 291
Armozum Carmaniæ pr. 765
Arna Theſſalica 411, 413. Bœotiæ 435. Arnes, abſorptio 59. à lacu 413
Arnæi 401
Arnarium locus publicis negotiis 385. & ſ.
Arnus amnis & de eo fabula 222
Aromata regionis Arabum 39. Indiæ, Arabiæ, Æthiopiæ 695
de Aromatifera regione 782. & ſ.
Aromata mons 650
Aromenſe vinum 650
Arotrebarum appellatio 154
Arrhabæus, Bacchiadarum genus 326
Arrechi 495
Arrabon fl. 500
Arſacæ Parthorum reges omnes dicti 702. Arſaces Scytha 515. Parthiæ invaſor ibid.
Arſacia quæ Rageja 524. Arſacis à Callinico fuga 513. Arſacis genus 515
Arſaces à filiis regis Pharnacis interfectus 560. fame ibid.
Arſacium genus 749
Arſaciorum amantes Parthi 749
Arſena palus quæ Thonitis 529
Arſinoa urbs, ab uxore Lyſimachi dicta 640, 683
Arſinoë urbs 460, 769, 773. quæ Cleopatris 804. portus 682. Crocodilorum urbs 811. quæ & Teuchira 836
Arſinoës ſtatio 670
Arſinoë prom 683
Arſinoë Lyciæ ab uxore Ptolemæi denominata 666. Arſinoës odium in Philetærum 623. Arſinoa Cleopatræ ſoror 685. Cypri domina ibid. Arſinoa uxor & ſoror Ptolomæi ſecundi 460
Arſinoëtica præfectura 788, 809
Arſinoitarum mos ichneumonem non colendi 812
Arſinus fluvius qui Eraſinus 371
Artabazi gazæ 529
Artabri 120, 147
Artabrorum portus 154, 175
Artace 635
Artace in Cyzicenorum inſula 582
Artace mons 576
ab Artace & Priapo Troadis initium 582
Artacena regio 737
Artageres 529. defectores ibid.
Artavaſdes Tigranis F. 530, 532. proditor Antonii apud Parthos ibid. pœnas dat ibid. Artavaſdis proditio in expeditione Antonii contra Parthos 524. pœnæ ſumptæ, ſed ſero ibid. Artavaſdæ cataphracti equites 530. Antonio conſpecti ibid. ejus in Mediam cum Antonio irruptio ibid.
Artanæ Sopheni genus 532. ditio, oppreſſio ibid.
Artaxata, Arxata, diverſæ 529. Artaxata Armeniæ regia ibid. Artaxata, quæ Artaxiaſata 528. ab Annibale regi Artaxæ condita ibid. Artaxata Armeniæ urbs 527, 528
Artaxerxis ætate ingens ſiccitas 49
Artaxenus campus 529
Artaxas rex 528
Artaxias dux militiæ 528. Antiocho devicto regnum tenuit ibid.
Artaxius rex 531, 532
Artemia una inſularum Echinadum 59
Artemidorus 157, 170, 172, 335, 368. ſcriptor 137, 148, 164, 167, 183, 185, 198, 224, 245, 261, 267, 284, 389, 433, 460, 475, 485, 496, 570, 640, 642, 663, 670, 760, 769, 774, 775, 801, 803, 804, 825, 830. falſi accuſatus 224
Artemidorus grammaticus 675
Artemidorus Eratoſthenem reprehendit 829
Artemidorus Agatharchidæ F. 656
Artemis Diana 635
Artemiſia 519, 656. Hecatomni filia ibid. Mauſoli fratris uxor ibid.
Artemiſium prom. 651
Artemita civitas 744. Babyloniæ 519
Artes ab alio in alium ubi non transferuntur 703. artium humanarum apud Tarſenſes, Athenas, Alexandream, ſtudium 673. artes ubi nullæ addiſcuntur præter medicinam 701
Artium utilium inventores apud Ægyptios divinis honoribus colebantur 24
Artaxerxis medicorum princeps 656
Artis, loci nomen 633
Arva quædam ter anno conſeri ſolita 242. etiam quarto 243
Arverni 189, 190, 193. eorum ſitus 191. de Arvernorum olim magna potentia, bellis duce Vercingetorige 191. & ſ. cccc. millium hominum exercitu ibid. dominatione 191
Arvernorum multitudo 196. mulierum in fœtu pariendo educandoque felicitas ibid.
Arundinum Indicarum qualitas 710, 711. arundo mel gignens ſine apibus 694. arundines Indicæ 771
Arupenum urbs 207
Arupinus urbs 314
Aruſio urbs 185
Arxata ad fines Atropatenæ, alia ab Artaxata 529
Arycus urbs 425
Aſander quæ loca muro munierit 311
Aſca urbs 782
Aſcæi templum 557
Aſcalon 759. Aſcalonenſium regio cæpas præcipue ferens ibid.
Aſcania 680, 681. Aſcania palus 565. regio 564
Aſcanius lacus 563, 566. amnis 681
Aſcanius Phrygum dux, ex Aſcania veniens 565. Aſcanius Æneæ F. 607
Aſclepiades Myrleanus 157, 166. grammaticus 157. Aſclepiades Pruſienſis medicus 566
de Aſcra 413. Aſcra Heſiodi patria 409
Aſculum Piceni locus 241
Aſdrubal, Barcæ ſucceſſor Carthaginis novæ conditor 158. Aſdrubalis uxor templum Æſculapii ſecum concremavit 832
Aſeas Megalopolitidis vicus 343
Aſellus ſcorpiis onuſtus, de Alabandis dictum 660
Aſia 492. Aſiæ appellatio 126. de Aſiæ Septentrionalibus partibus 520. & ſ. de Aſiæ ab Africa diviſione 35. Aſiæ pars Eumeni tradita 577. de Aſiæ imperio, diſſipatione 736. Aſiæ nomen, Mæoniæ datum 627. Aſiæ pars ſecunda, tertia, quarta 492. extra Taurum ſita 492. Aſiæ pars à Tauro contenta verſus Oceanum 519. Aſiæ procurator M. Pompejus 618. de Aſia ad Tanaim 490. primæ partis deſcriptio ibid. Aſia intra Taurum 534. Aſiæ partes intra Taurum 129. diviſio ibid. Aſiæ pars ſecunda 506. Aſiæ conditio ſub Romanis 288. Aſia intra Taurum & Euphratem 587. Aſiæ occupatores 737. Aſiæ campus 616
Aſiani Troum auxiliarii qui 677
Aſiarchæ qui dicti 649
Aſiaticorum itinerum deſcriptio 723. Aſiaticæ forma orationis 614
Aſicinſena 521
Aſii 511
Aſinæus ſinus 359
Aſine 359. & ſ. 363. oppidum 369. vicus Argiæ 373
Aſine Meſſeniæ 359. Aſine hermionica 360. Aſine Dryopum domicilium 383. Aſine oppidum ejuſdem cum Argolica nominis 373
Aſinius ſcriptor 193
Aſinus animal frigoris impatiens 307
Aſinum Marti ſacrificant Perſæ. 727
Aſioneæ, qui Eſioneæ, Aſii 627
Aſius 590. rex 586. Aſius Lemo 650. Aſii regia 590. Aſii ſacella 650
Aſopia regio 382, 408
Aſopus urbs 364. Aſopus fl. 382, 408, 412. plures alii 382, 408, 428. Aſopus ex Sicyone fluvius 271
Aſpaneus 606
Aſpaſiatres 513
Aſpendus Pamphyliæ u. 570. Aſpendus ab Argivis condita 667
Aſpera acta 633, 634
Aſphalius Neptunus 57
Aſpionia Satrapia 516
Aſpis collis 834. ab Agathocle conditus ibid. Aſpis portus, optimus omnium in Syrte 836. Aſpis Carthaginenſium urbs 277. quæ & Clupea ibid. Aſpis inſula 643. quæ Arconeſus ibid.
Aſpis Luſitanorum 154. Aſpis Ægyptia 823. de ea tradita ibid. contra aſpides ichneumonis inſidiæ 812
Aſpledon quæ Spledon 415. Eudejelos dicta ibid.
Aſpordenum, Aſporenum 619
Aſporenæ Deum matris fanum 619
Aſpungitani 495
Aſpurgiani circa Sindicam 556
Aſſacani ditio 698
Aſſi 606, 610
ex Aſſo Æolia triticum 735
Aſſus 581. urbs memorabilis 614. circa Aſſum 610
Aſſyrii 736. Aſſyrii, Ariani, Armenii 42. Aſſyriorum tria concilia 745. de Aſſyriorum moribus 745. & ſ. circa conjugia ibid.
apud Aſſyrios Chaldæi aruſpices 762
Aſta urbs 141, 143. ad Aſtam maris affuſio & ebullitio 140
Aſtaboras fl. 771, 786, 821
Aſtacenus ſinus 459, 563
Aſtacœni 698
Aſtacus urbs 459. alia ibid. Aſtacus 563. ejus conditor ib. deſtructor ib.

Aſtapas

Aſtapas fl. 771
Aſtapus fl 786, 821. qui Aſtoſabas ibid.
Aſtaſoba fl. 821
Aſtenas urbs 141
Aſteria inſula, Aſteris 59, 456
Aſterium 439
Aſteropæus 331
Aſti Thracia gens 319. Aſtorum gens 320
Aſtra lavari Oceano 2
de Aſtronomia 11. & ſ. aſtronomiæ neceſſitas 109. & ſ. aſtronomiæ deriſio 719. aſtronomorum partes 131. aſtronomorum pertractatio 110. aſtronomus à phyſico principia mutuatur 112
Aſtures 152, 162, 167
Aſty Athenienſium ſaxum, ſitus, deſtructio 396. ejus deſcriptio ibid.
de Aſtyage 524. de eo ultima victoria 730
Aſtyentes fluv. 634
Aſtypalæa 398. inſula 488. Aſtypalæa quæ Coorum urbs 657. Aſtypalæa prom. 658
Aſtypalæenſes 601
Aſtyra 591. pagus 606. apud Aſtyra lacus 614
Aſtyrena Diana 606. ejus templum 613
Aſtyron urbs Colchica lingua Polas appellata, ab Argonautis condita 46
Aſylum, Apollinis, Dianæ 750. Neptuni 373. aſylum aperit Romulus urbe condita 230. aſyli jus in templo Dianæ Epheſiæ 641. ei ſtadium adjectum ab Alexandro ibid. ab Antonio duplicatum, parte urbis ei adjecta ibid. abrogatum ibid.
Atabyris m 454, 655
Atacis fluvii oſtia 181
Atagis fluvius 207
Atalanta inſula 425. ejuſdem nominis alia ibid. Atalanta 395. aliæ, Euboica, Locrenſis ibid. de Atalanta juxta Eubœam 60, 61
Atargatas Athara 785
Atargatis Syria dea 748
Atarnæi 611
Atranenſes & Aſſii ab Hermea circumventi ejus jugum accipiunt 610
Atarneus 581. pagus 607. in mari locus 614
Atarneus, Hermejæ tyranni regia 614
Atarneum metallum 680
Atax amnis 182, 189. ejus oſtia 181
Ateæ pugna contra Philippum Amyntæ F. 307
Atella Campanorum urbs 249
Aternum Piceno confine 241
Aternum fluvius 241
Ateſinus fluvius 207
Athamas 433, 633
Athamanes 321, 326, 417, 429. Athamanes 427. ultimi Epirotarum ibid. de Athamanibus difficultas 442
ad Athamaniam montes 442
Athamantis ibid. 633
Athara Atargata 785
Athenæ 407. quaſi Minervia 397. Athenæ Diades 446
Athenarum pars Pelaſgicum dicta 401. Athenarum parallelus 82, 87. Athenæ à Tarſenſibus ſuperatæ in diſciplinis 673. Athenarum occupator Sylla 609. Athenarum primi conditores 397. per Athenas & Rhodum à columnis linea 79. de Athenis, Attica, quot dicenda ſint 396. Athenis Sophiſta Indus ſe comburens 686, 719. in rebus ſecundis 720
Athenæum 634
Athenæum, promontorium ſic dictum 247
Athenæus Peripateticus 670. ejus apud Auguſtum Cæſarem innocentia, cum Murena amicitia 670
Athenæus Apollonidis Cyzicenæ F. 624
Athenais Erythræa 814
Athenienſes 333. Athenienſium colonia 261. maritimum imperium 437. contra Athenienſes Antipatri bellum & Macedonum 433. Athenienſes à Macedonicis vexati regibus 398. ſub Caſſandro Macedonum rege feliciter rempub. conſervarunt ibid. Athenienſem peregrinationem deſerentes Romani pro Maſſilienſi, linguæ Græcæ ſtudio 181. de Athenienſium regno, populari adminiſtratio, tyrannis 397. Athenienſes ſtudioſi literarum 103. Athenienſium quorundam Neapolim immigratio 246. Athenienſium in fame decretum de pueris Mitylenæis omnibus trucidandis 618. reſciſſum ibid. ab Athenienſibus, Samiorum obſeſſio 638. Athenienſium clades 414. ab Athenienſibus occupatum Sigeum 599. Athenienſes pro omnibus Atticæ incolis 392. Athenienſibus leges & Reip. forma conſervatæ ſub Romanis 398. Athenienſium in Siciliam ſecunda navigatio 359. Athenienſium ſacra peregrina 471. mos peregrina addiſcendi ibid. ab Athenienſibus ſoluta obſidio contra Cejos, & cur 486. de Athenienſibus dictum 147. Athenienſium auxilia Herculis filiis & Jolao præſtita 377. Athenienſibus à Sylla venia data 398. urbs eorum in honore apud Romanos ibid.
Athenocles 547
Athenodorus ſcriptor 6, 55, 173
in Athenodorum contumeliæ 674, 675.
Athenodorus Cordylio vir illuſtris 674. cum M. Catone familiaritas victus, & apud eum mors 674. Athenodorus philoſophus Strabonis ſodalis 779. Athenodori ſucceſſor 675. Athenodorus Cananita 674. Cæſaris præceptor ibid. 675. Athenodori duo viri illuſtres 674
Athos m. 6, 330. de Atho monte notanda 331
Athribitæ 813. Athribitica præfectura 802
Athrulla urbs 782
Athybrus Nyſæ auctor 650
Athymbrus, Athymbradus fratres 650
Atintanes 326
Atlas mons, Dyris apud barbaros 825
Atlanta inſula navibus pervia facta 60, 61
Atlantis filia 26
de Atlantide inſula 102
Atlantidum res 346
Atlantici maris magnitudo 64
Atlanticum mare 5, 32, 113, 294.
Atlantici maris irruptio 139. Atlantici maris ſolum 51
Atmonæ Baſtarnæ 306
Atramyttium 581, 583
Atramyttenus ſinus 584
Atrati viri ubi incedant 520
Atrax 440
Atrebates 194
Atreus curſum ſolis cœli converſioni renitentes docuit 22
Atrei filii Myceno potiuntur, præcipue Agamemnon 372
Atridarum fama 39. & ſ.
de Atropatia 523. ejus potentia ibid.
Atropatia Media 506, 522, 527
Atropatus dux 523. contra Macedones quid egerit ibid.
Atropatenæ ab Armenia diviſio 523
Atropateni 532
Attalea 667
Attalus 643. rex 603. de Attalo, Attali & Antiochidis, Achæo natæ, F. 624. Apollonidis Cyzicenæ ibid. Attali Philometoris mors 646. de Attalis variis 624
Attalici reges 543. Attalicorum regum circa ſacra, cura 567. Attalicorum regum Priapena 588. ditio vexata 566. Attalicis Phrygia ad Helleſpontem relicta per Annibalem 563. Attalicorum regum defectio à Romanis 288. Attalicorum regum ſtudium circa bibliothecas 609
Attaſii 513. Attea pagus 607
Atthis Cranai F. à quo Atthis regio & Attica 397. Atthis & Attica ab Atthide Cranai F. 397. Atthis quæ Attica 392
Attica 333, 390
Attica Gemina 735
Atticæ flumina 400. in Atticam migrationes 393. Attica ſubaſpera ibid. Attica deorum opus & priſcorum Heroum 396. Atticæ tetrapolis 383. ejus conditor ibid. Atticæ pagorum ſeu oppidorum multitudo 399. Atticæ populatio 397. in duodecim urbes compoſitio ibid. Atticæ montes nobiles 399. Atticæ in quatuor portiones diviſio 392. Atticæ hiſtoriæ ſcriptores 221. Atticæ ſcriptores 392. Attici 333. montes 405. Atticorum dii 588. apud Atticos ſervi, Getæ & Davi dicti 304. nominum impoſitio ſervis dari ſolita à gente ibid.
Aturia 736. Aturiæ campus 737
de Aty Herculis & Omphales filio, fame preſſo, liberis 219
Avaritia publicanorum 205
Aucon Venetorum urbs 314
Ad aucupium ligni inſtrumentum apud Belgas 197
Audanii qui & Peucetii 277
Audacia & vis Gallorum, cætera ſimplices ſunt 195
Auditori ablata licentia loquendi, ſcreandi aut expuendi 712
Auditus in ſententiis parandis viſu utilior 117
de iis quæ ex auditu percepta ſcribuntur 117
Avenio urbs 185
Aventinus mons 234
Aves flagitioſos fugientes 284

de avibus Avernum supervolantibus fabula 244. de avibus Diomedeis fabula, earum comitate 284. de avibus canoris quædam tradita 718
Avernium ubi 245
Avernus lacus 244. plura ibid. de Averno fabula 245. circa Avernum sylva ab Agrippa cæsa 245
Averruncatio qualis apud Leucadios 452
Aufidum flumen 283
Auge cum filio cista inclusa, Aleæ filia 615. vitiata, ibid. Teuthrantis uxor 615
Augeas 459. ejus ditio ibid. Phylei pater ibid. Augeas ab Hercule eversus 354. Augeas ac Neleus inimici 352. contra Augeam expeditio 341
Augejæ in Locride, extincti 364
Augejæ regnum 356
Augias 338. Epeorum rex ibid. ejus filia venefica ibid.
Augurio dediti Lusitani 154
Augusta Emerita 166. in Turdulis 151
Augusta quæ Cabira 557
Augustus Cæsar Pompeji è Sicilia ejector 259. Augusti Cæsaris statua 236. Augustus Cantabrorum subactor 156. Augusti Cæsaris circa Capreas studium 248. Augusti consilium in rebus militiæ Germanicæ 291. Augusto lebes missus à Cimbris, & amicitia petita 293. ab Augusto combustæ urbes 315. ab Augusto Cæsare Nicopolis condita 324
Augustus, vide Cæsar.
Auletæ reditus 798. luxus, flagitia, ejectio 796. filia regina facta ibid. vir ei accersitus ibid. Auletæ filii regno exclusi 796. Auletæ, sive Ptolemæi reductio in regnum 796. ab eo cædes filiæ & Archelai ibid. mors, successores Auletes Cleopatræ pater 795
Aulis saxosa 298, 402. Tanagræorum pagus ibid. Aulis Bœotiæ 401
Aulon Messeniæ 350
Auraria metalla ad Remp. pertinentia 148
Aurea æstas Delphis dedicata à Pyliis 264
Aurei quinque ad vestitum nuptarum, totidem ad ornatum apud Massilienses 181
Auream argenteamque monetam comitibus hinc inde dispergens curru per campum vectus Liberius 191. aurea statua malleo ducta Olympiæ 378
Auribus caninis homines 711. in auribus cubantium gens 70
Aurigandi artem exercens mulier ubi 520
Auri micas deferentia flumina 711. auri metalla 591. optima 190. auri metalla in Hyspiratide 529. apud Salassos 205. auro pluens Jupiter 655. auro & argento non utentes, quamvis inter metalla 701. auri ramenta 146. in fluviis 208, 718. aurum paleâ facilius cur liquefit 146. auri lavacra 214. aurum in paludibus abditum 188. auri ferax solum 208. aurum fossile ibid. auri dives tellus 187, 188. auri excipiendi ratio 146. aurum effodientes formicæ 705 auri effossio 777, 778. aurum à torrentibus delatum 499. excipiendi ratio ibid aurum apud Cotinas 142. auro & argento ornati elephantes 718. auri & æris copia 513. auri maxima pars in supellectile 735. auri coctio & purgatio 146. apud Abydum in Astyris 680
Auri precium duorum mensium spacio triente diminutum 208
Aurifodinæ 331. in Turditania 146. Vercellis 218. Ictomuli ibid.
Aurifera tellus 509. auriferæ formicæ alatæ 718
Auroram Homerus pro meridie usurpat. 455
Auscii 190
Ausones populi 232. circa Ausones peculiare quiddam 233. Ausones primi Temesæ conditores 255 Ausonum & Opicorum diversa gens 242
Ausonium mare 123, 233, 324
Auster ubi non spirat 62. contra ibid. Austri cornu 774. austro vicinius habitantium, aër & solum 96. de Austro vento 29
Austrinum latus 80, 81
Autariatæ 313, 315, 316, 317. & s. à quibus debellati 318
Autesion Theræ pater 347
Autolycus 546. Autolyci statua 546. oraculum ibid.
Autolycus murorum perfossor 439
Automala 123. castellum 836
Automedon 364
Autor noster contra quos philosophari gaudet 14, 15. autoris, sui excusatio 14
Autumnale à verno differre eo intervallo quod est versus solstitia 76
Auximum urbs 241
Ἄξεινον mare 298, 300
Axenus pontus 300
Axiomata geographica ex Astronomia petita 11
Axis unus cœli & terræ 110
Axitanorum urbs 170
Axium 6
Axius fluvius 327, 330
Azamora castellum 537
Azanes 336, 388
Azani 576
Azara 527
Azara templum 744
Azaritia fons 563
Azanitis 576
Azenenses 398
Azorus Tripolitidis 327
Azotus 327, 359
Azotii 749

B.

Babanomus 561
Babylon Assyriæ metropolis 743. Babylon à quo condita 84. urbs regia ibid.
Babylon castellum à Babyloniis quibusdam munitum 807
Babylon Tapsaco Orientalior 38, 90. Tigri & Euphrate ambita ibid. à Babylone ad Thapsacum stadia 77. à Babylone ad portas Caspias intervallum 86. ad alias partes ibid. de Babylone, situ, aliis 738. à Babylone in Carmaniam linea 86. è Babylone Cathetus 82. de Babylone 78, 80, 81, 82. Babylone major Ninus 737. è Babylone Susa iter 744. Babylonis opes 735 Babylonis desertio qualis 738
Babylonia regio, Babylonii indigenæ, non ab urbe sed à regione 743. Babylonia, quæ Persia, & Susiana dicta 736. Babyloniæ gentes Orientem versus 745. in Babylonia peculiaris constitutio philosophis indigenis 739. Babyloniæ figura 80. Babyloniæ irrigationes 502. Babylonica ædificia 739
Babylonii 130. de Babyloniis 745. Partho subditis ibid. Babylonii campi 109. Babylonius ager 692. Babyloniarum mulierum mos 745. Babyloniorum monimentis comprehensa, simplicitatis plena 301. Babyloniorum mos circa ægrotos 746. vestis ibid. Babyloniorum regio 739
Babyrsa castellum 529. Tigranis & Artabazi gaza ibid.
Bacchæ 468
de Bacchis 468
Bacchantium qui descriptio 466
Baccharum tragœdia apud Euripidem inconcinne scripta 27
Bacchus ab Arabibus cultus 741. Bacchus recte ignigena dictus 628. Bacchus ab Aristida pictus 381. Bacchi in Cereris templo, Romæ dedicatio 381. conflagratio ibid. Bacchi cognati Oxydracæ 701. Bacchi urbs in Africa quam bis unusquispiam invenire non possit 299. Bacchum ceremoniis & sacrificiis dementes mulieres quædam, & unam è numero discerpentes 198. Bacchi sacra 711. alia Bacchica 712. Bacchi cum Edono Lycurgo conjunctio 471. Bacchi 468. Bacchi expeditiones longinquæ 48. Bacchi columnæ 171. Baccho tota Asia consecrata ad Indiam usque 471. de Baccho & rebus gestis 687. Bacchicis pompis ibid. de Bacchi expeditione in Indos commentum 505. Bacchus Jacchus 468
Bacchiadæ 326. Corinthum tyrannide tenentes, ducentis annis 378. eversi ibid.
Bacchici ritus 469
Bacchides Sinopes præfectus 546
Bacchilidis, Simonidis consobrini, patria 486
Bachylides ubi natus 486
Bactra extra terram habitatam sita 74. Bactra 68. Bactra urbs quæ Zariaspa 514, 516. ad Bactra mare 71
Bactriæ partes 516
de Bactriana 74. & seq. 118, 511, 725. Bactriana Græcis adempta 511. Bactriana pars Arianæ præcipua 516. in Bactriana urbes conditæ ab Alex. 517. aliæ eversæ ibid. Bactrianæ occupatio 511. Bactrianæ temperies & felicitas 72. situs 73. Bactrianæ abalienatio 686. Bactrianæ pars Scythis adempta 515. Bactrianæ occupatio, in Satrapias divisio 516
Bactriani 68

Bactrianorum feritas 517
Bactrianus ager 692
Bactrii 72, 129, 513. ad Caucaſum ſiti 75. à Sogdiis Oxo fl. diviſi 517. in Bactros Alexandri expeditio 730
cum Baculis ambulantes 175
Badas fl. 728
Bænis fluvius qui & Minius 153
Bæotica gens Hyæ ſeu porci dicta 321
Bætis urbs 141. & ſ.
Bætis fluvius 139, 162. Bætis fluvii oſtia bipartita 140. Bætis fluvii apud Ilipam repercuſſio 174. Bætis unde profluat 148. Bætis quæ & Tarteſſus 148
Bætia regio 139. Bætica provincia 166. in eam prætor cum quæſtore & legato mitti ſolitus 166
Bætoris 292. Melonis frater ibid.
Bæturia 142
Bagas Paphlag. vox 553
Bagadania campus ingens inter Argæum & Taurum 73. infrugifera ibid.
Bagadra amnis 832
Bagoas Eunuchus 736
Bajæ ubi ſitæ 243. aquæ ibi calidæ ib. Bajæ thermæ famoſiſſimæ 227. Bajarum nomen unde 245. Bajis propinqua loca ignita 248. apud Bajas novæ urbis conſtructio 246
Bajus unus de ſociis Ulyſſis 26, 245
Baitarra urbs 182
de mala victoria 751
de Balænis 145
Balanea 753
Balari, montana gens 225
Balbura urbs 631
Balbus Gaditanus, vir triumphalis 169
Balearicus Metelli cognomentum 167
Baleārides inſulæ 167. quæ Gymnaſiæ 167. plura ibid.
Balliace 316
Balneorum apparatus non deteriores Bajanis 246
Balſami Paradeiſus 762. ubi naſcatur 755
Bambyca opp. 751
Bambyca, quæ Edeſſa, Hierapolis 748
Bamonitis 553
Bandobena 697
Barbas hircorum in morem nutrientes 175. barbarum tinctura 699
Barbarorum occultationes 806. barbarorum circa alienas terras invaſiones 572. barbarorum virtus 66. barbari qui dicti 662. de barbaris quibuſdam mirabilia 519. apud barbaros vi quam facundia plus effici 401. de voce Barbarus 662
Barbaricus mulierum ornatus 164
Barbarilingues 661
Barbarium promontorium 151
Barbariſſare 663
Barbitos 471
Barcas dux Carthaginenſium 151. ſub eo expeditio ibid. Annibalis pater 158
Barce, quæ & Ptolemais 837
Bardi, hominum genus quo honore apud Belgas 197
Barduetæ 155
Bardyali qui & Bardyetæ 162
Bargaſa opp. 656
Bargoſa zarmanochagi patria 720
Bargus qui aliis Martus 318
Bargylia urbs 658
Bargylius 611
Baridis templum 531
Baris quæ Veretum 281
Barium 283
Barnichius amnis, qui Enipeus 356
Barnûs 323
Baſgoedariza caſtellum 555
Baſiſtanorum mons 139
Barſoropeda 528
Baſilii 306
Baſilius fl 747
Baſſi Cæcilii, &c. 752. ſocius 753
Baſtarnæ 289, 294. Baſtarnarum migrationes 305. Baſtarnæ 306. Germanici fere generis ibid. Baſtarnæ Peucini cognominati 305
Baſtarni 118, 128
Baſtarnicæ gentes 296
Baſtetania 155. Baſtetani 162, 163. qui Baſiſtani 141. qui & Baſtuli 156
Baſtuli qui & Baſtetani 156. Baſtulorum mons 139
Bata, urbs, portus 496
Batiæ 324
Batieia 597. Batieia tumulus 573
Batho, hiſtoriæ ſcriptor qui Perſica compoſuit 546
Bathra 803
Bato dux Pannonum 314
Βατταρίζειν 662
Battus Cyrenes conditor 837
Batorum inſulæ 150
Bebrices 295, 541, 586, 678. Thraces fuiſſe ibid. eorum regionis occupatio 542
Belbina inſula 375
Belgæ 176, 177. Belgæ omnes contentioſi 199. Belgæ ad Oceanum pertinentes 194. de his Venetorum pugna cum Cæſare ibid. Belgæ Venetorum emporium 194 Belgæ victi plane conſternantur: quum vincunt, intolerabiles 197
Belgarum veſtitus, armatura, decubitus, cibus, alia 196. reſpublica 197. Belgarum diviſio in XV gentes, laus prima in bello, contra Germanorum Cimbrorum ac Teutonum impreſſionem virtus 196. de Belgarum ſimplicitate, ferocia, ſtoliditate, arrogantia, ornatus ſtudio, levitate, in hoſtes barbarico ingenio 197. & ſeq. à Belgis vindicata provincia 191. de Belgarum ſacrificiis, divinandi ritibus, immolationibus aliis 198. Belgarum multitudo 196. triginta millia hominum apud eos arma ferre valentium cenſa ibid.
Belgica arbor ficui ſimilis 198
Bellerophontis vallum & Filius occiſus 630. Bellerophontis fabula 379
Bellerophontes Solymis bellum infert 667. arma infert 573
Bellonæ templum 535
Bellovaci 194. Bellovaci præſtantiores inter Belgas 196
Bellum Perſicum apud Plateæas 402. bellum Parthicum 118. Lamiacum 433. Mithridaticum 398. Maliacum 446. Trojanum 572. inter Arcadas & Pylios 348
Bellum Germanicum Strabonis tempore 194. bello Cantabrico matrum, liberorum, parentum mutuæ inter ſe cædes 164. de bello contra Thebanos, Alcmæonis 462. in bello Cimbrorum, pelles cratibus curruum prætentæ, & ſic pulſatæ 294
in Bellicis exerceri ubi maleficium 701
Beli templum ſpoliare dum conatur Antiochus, interfectus 744. Beli ſepultura 738. everſa ibid. inſtaurari cœpta ab Alexandro, ſed imperfecto opere ibid.
Belo urbs & fluvius 140
Bembina vicus 377. Bembinatis regio 343
Benacus lacus 209
Bendidia ſacra 470. Bendidiorum mentio apud Platonem 471
Beneficia à quibus acceperint, pro diis habentes 882. beneficia dandi & accipiendi viciſſitudo ut conſervetur 414, 415, beneficiis potiſſimum perſuadens reges 415
Beneventum urbs 249, 250, 282, 283
Berenice Herodis filia ab Auguſto honorata 765
Berenice urbs 770, 771, 815. ſitus 836, 837. Berenice in Arabio ſinu 133
Berenices crinis 3
Berennus dictus Praviſius, Delphorum invaſor 187
Berecynthes Phrygia gens 469
Berecynthi 680, 681
Berecynthiæ mons 472
Berethra, quæ Zerethra 389
Bergæus ſcriptor futilis 47
Bergæum commentum 100
Bermius mons 330. Bermii montis metalla 680
Berœa urbs 330
Berrhœa opp. 751
Bertiſcus mons 329
Beryllus lapis 718
Berythus 755
Berytus 683
Beſaënſes, curia Attica 426
Besbicus inſula 576
Beſſa planities 426
Beſſi 318
Beſſi fuga 513. captivitas 518
Beſtiæ pernicioſæ ubi paucæ 144
Beſtiæ multæ in Numidia & tota Africa, & earum uſus in ſpectaculis Romanis. 131
Betarmones, qui ſint, & dicantur. 473
Biantis patria 636. de ſeptem ſapientibus ibid.
Biaſas Paphlag. vox 553
Bibliotheca Eratoſthenis 69. de bibliotheca Ariſtotelis 608, 609. Theophraſti Nelei ibid. bibliotheca Pergami 609. bibliothecas primus conductis libris compoſuit Ariſtoteles, & reges Ægypti id facere coëgit 608. biblus Ægypti 799. biblus è faba Ægyptia 823
Bibractæ oppidum 192
Bilbilis urbs 160
Billari ſphæra 546
Biltera urbs 182
Bimaris Pontus 124
Bion 15
Bio aſtrologus 29
Bion Boryſthenita 486
Biſa fons, qui & Piza 356
Biſtonis palus 331. lacus, qui Aphnetis

tis 59
Βητάρμονες 473
Bithynia 566. Bithyniæ deſcriptio 563. & ſ. Bithyniæ ſitus 574. Bithyniæ addita à Pompejo 541. Bithyniæ regis ditio 541
Bithyni 129, 534, 575, 678
Bithyni 541. Bithynis verſus meridiem contermini 570. Bithyni antè Myſi 541. Bithynorum ditio vexata 566. Bithynorum gens in Thracia 541
Bithynium 565
Bituitus Luerii filius 191. ejus bellum ibid.
de Bitumine 764. de bitumine in Babylonia 743. bituminis fons 830. de bituminoſa quadam terra 316
de Biturigibus 190. Bituriges Ioſci 190. Bituriges cognomento cubi 190, 191
Biula 650
Bizona terræ motibus abſorpta 54, 319
Blaſcon inſula 181
Blaëna 562
Blaudum 567
Blemmyes 819. Æthiopum ſubditi 786
Blerati oppidum Tyrchemiæ 226
Bleſino oppidum 224
Blucium 567
Boagrii decurſus 60. oſtia 426. qui & Manes ibid.
Boëa urbs 364
Bocalias qui Bocarus 394. Bocarus Salaminiæ inſulæ amnis 394
nunc Bocalias ibid.
Bocchi regnum 100. plura ibid. 101. & ſeq. Bocchus, Mauruſiorum rex, 359. ab Agrippa interfectus ibid. Bocchi regnum, cum Romanis amicitia 828. de Boccho Maurorum rege 827
Boea urbs 364
Boëbe opp. 436
Boëbeis palus 430, 436, 438, 441
Boëonoa 338. quæ Oecona ibid.
de Bœotia 390. Bœotiæ occidui fines 336. Bœotiæ venti ſubterranei 447. Bœotia initio ſub barbaris 401. qui tenuerint ibid. Bœotiæ Mynium 338. Bœotia iſthmus tertiæ peninſulæ Peloneſi 391. Bœotiæ deſcriptio 403. & ſ. Bœotiæ deſcriptio 400. & ſ. ſoli præſtantia præ Attico 400. ejus præſtantia præ finitimis gentibus ibid. trimaris ſitus ib. Bœotiæ ora maritima, Euboeæ oppoſita 405. de aliis partibus ibid. & ſ. Bœotia à Thracibus, Pelaſgis, aliiſque barbaris inhabitata 410. Bœotia quæ Ogygia 407
Bœoti 332, 336. Bœotorum ſeditio 407. Bœotorum clades 414. Bœoti qui & Aones 397. Bœoti oraculo parentes ut ſe geſſerint erga antiſtitam 402. in judicium vocati, damnati, abſoluti 402. Bœoti ne duces quidem ſuos ſingulis temporibus tolerare potuerunt 401
Bœotorum regio ad imperium optime parata 400, 401. ſed parare neſcia ibid.
Bœotica colonia 402
de Bœotio Menalippes filio fabula 265
Bœrebiſtes ſeditione oppreſſus ante Romanorum contra ipſum adventum 304. natione Geta, gentis rex 303. Romanis terrori ejus res geſtæ 304. & ſ.
Bœtoris Cheruſcus Melonis Sicambrici Frater 292
Boeum ab Eteocretis conditum 476
Boëthus quo uſus Strabo in Ariſtotelea philoſophia commentanda 757
Boëthus malus poëta, malus civis 674 carmen ejus in partam ab Antonio contra Parthos victoriam ibid.
Boeus urbs 476
Bogi regnum, cum Romanis amicitia 828
Bogodiatorus 567
Βοη 662
Boïæi populi 451
Boïanum oppidum 250
Boji 195, 212, 216, 296. à Romanis deleti 212. ſub Critaſiro 304. Hercyniæ ſylvæ incolæ 292. Bojorum vexatio 206. ſolitudo uſque ad Pannonios 292. contra Boïos auxilia Romanis ſuppeditata 216. Bojorum debellatio 313. Bojorum contermini 206. Boji è magna potentia ad imam conditionem redacti 315
Boïum urbs 427
Bolbiticum oſtium 801
Bononia 216. urbs ibid.
Boones 748
Booſura 683
Boraima munitio 755
Boreale hemiſph. quid dicatur 111
ad Boream vergentium populorum ignoratio 294. de Borea vento 29
Boreæ Orythiam rapientis fabula ex Sophocle 295
Borſippa urbs 739. Dianæ & Apollini ſacra ibid.
Borſippeni 739
Boryſthenes 71, 74, amnis 298, 306
Boryſthenes urbs 306. quæ & Olbia ibid. Mileſiorum conſtructio ibid. Boryſthenis oſtia 289. Boryſthenis & Tules circulus 63. per Boryſthenem parallelus 72. de Boryſthene flumine 107. fontibus ibid. circa Boryſthenem partes 135. ante Boryſthenis oſtium inſula 306. ante Boryſthenem inſula 307. ad Boryſthenem & Septentrionalia à Ponto iter 194. de Boryſthenis meridiano 62
Bos Apis, ejus cultus 807. bos alba ſacra 809. bos ſacer 817. bos Nili piſcis 823. bos Menevis 805. pro deo ibid. Bovis aula, antrum dictum 445. boves Geryonis 150, 169. boum cornua lima abſciſſa & cur 307. boum ungulæ aliis longiores, ubi 835. boum obſervatio 143. boum deglutitores Panes 70. ad boum venationem canes inſtructi 771. boves Olympiæ ſacrificati 270. de boum crudis tergoribus galeæ & thoraces 306. boves ſacri 803. mas, fœmina ibid. boves ſylveſtres apud Alpes 207. boves centum pro centum ſuis urbibus immolabant Lacedæmonii 362
Bovis tergori ſimilis Hiſpania 127
Bovi comparata Peloponneſi peninſula 361
Boſmorum frumenti genus 692
Boſporani 288
Boſporani reguli 495
Boſporani 495. Europæi ibid.
de Boſporano rege Leucone à Chryſippo tradita 301. Boſporanorum tyrannorum olim regio 310
Boſporianorum & Taurorum limes 309
Boſporus Cimmerius 494
Boſporus Myſius 566
Boſpori Cimmerici finis 494. Homero cognitus 6
Boſpori ſterilitas 73
Boſpori dominium Mithridati Eupatori conceſſum 309
Boſpori major pars in Europa: portio in Aſia 310. Boſpori rex à Romanis conſtitutus 312
Boſtra 755
Bottaica locus 330
Bottiæa 282. Bottiææ & Amphaxitidis diviſio 330
Boviaſmum, Marobodui regia 290
Boxus 779
Braccæ Belgarum 196
de Brachmanibus 712. & ſ.
Brachmanes philoſophi 712. cum uxoribus cur non philoſophentur ibid. Brachmanis oppoſiti Pramnæ philoſophi 718
Brachycœlon fundæ genus 168
Branchus templo apud Didyma præfectus 421. de ſtirpe Machærei ibid. de Brancho fabula 634
Branchidarum ſacrilegium, proditio, à Xerxe deductio 518. apud Branchidas oracula verbis dari 814. Branchidæ Xerxem ſequentes 814. Branchidarum proditio, ſacrilegium, fuga 634. Branchidarum oraculum 814. deſertum ibid. Branchidarum urbs exciſa 517. pecunia ſacra ab iis interverſa 518
Braſtæ dicti terræ motus 182
Brauron 398, 399
Brauroniæ Dianæ templum 399
Bregi, Breges, Briges, Phryges iidem 550
Brenteſium quid ſit Meſſapiorum lingua 282
Breuci 314
Breuni 206
Βρι pro βρίαρον vel βριθὺ 364
Bria Thracum lingua urbem ſignificat 319
Brianum urbs 327
Brias urbs 570
Brigantii 206
Brigantius vicus 179. urbs 206
Brileſſus mons 399
Briſeis Patroclum lamentans 584
Britannia inſula 128. de Britannia, & circa eam inſulis 63. & ſeq. 201. de Britannia Celtica 63. Britanniæ commoditates 199. de Britannia Scipionis interrogatio 190. in Britanniam Cæſaris navigatio 193. Britannia oſtiis Rheni & Sequanæ objecta 193. Britanniam occupare cum poſſent Romani, cur ſpreverint 115. in Britanniam è continente quatuor uſitati trajectus 199. Britanniæ area, ambitus 104. occiduæ Britanniæ partes 120. in Britanniam trajectus à fluminibus Galliæ 193. Britanniæ deſcriptio 199. forma triquetra 199. Britannorum vectigalia, merces 200, 201. ad eos cur non opus Romanis præſidio ibid.

ibid. dominationes Britannorum complures, cum Gallis comparatio 200. urbes, aër ibid. Britannorum proceritas, crinis, corporum constitutio, ingenia 200. Britanni omnium maxime ad meridiem accedentes 75
de Britannica 115. & seq. Britannici reguli 200. legationibus & officiis amicitiam Augusti consecuti ibid. eorum in Capitolio donaria 200. ab iis reddita insula familiaris Romanis ibid.
de Britomarti 479. Britomartis templum ibid.
Brixia urbs 213
Bructeri 290. à Druso navali pugna victi ibid.
Brundisium 249
Brundusium 281, 282, 324. urbs maritima 233. à Brundusio Romam via 283 à Brundusio Barium stadia 283. Brundusium è Græcia & Asia rectus trajectus 282. Brundusii rex, ager 282. portus ibid. à Brundusio ad montes Ceraunios trajectus 283. ad Epidamnum ibid.
Brundusini portus 281
Brutus Mutina fugiens à Salassis pressus 205
Brutii unde oriundi 228
Bruttii 211, 283. Bruttiorum regio 255. Bruttiis imposita conditio cursorum & tabellariorum 251. Bruttii populi 261. Sila, sylva sic dicta ibid. Bruttiorum regio, Italia dicta, prius Oenotria 254 Bruttii ut cladibus attriti 253. ab Annibale & Romanis 255. Bruttiorum nomen pro defectoribus usurpatum 255. eorum defectio ibid. urbes ibid.
Brutus 155. Bruti expeditionis finis ubi 153. Brutus cognomento Callaicus 152
Bryanium Deuriopum urbs 327
Bryges 295. qui Phryges ibid.
Brygi 327
Bubali ubi 817
Bubastus civitas, Bubastica præfectura 805
Bubones urbs 631
Bubulcorum urbs 758
Buca. 285. urbs Frentanorum 242
Buccina sive ceryces apud Cartejam quales 145
Bucephalia 698
Bucephalus 698. ejus opera in certaminibus Alexandri ibid.
Buchætium Cassopæorum oppidum 324
Bucteri 291, 292
Budeji 279
Budorus flumen, mons 446
Bulliones 326
Buprasium 340. in Elide 453
Buprasium Elide præstantius 340
Buprasienses 340. Buprasiensibus Epeorum nomen non tributum 341
Buprasii 352
Buprasius ager 345
Bura 371. urbs 385, 386
Buræ subversio 59. Bura terræ motibus absorpta 54, 386
Burdigalæ emporium 190
Busiris civitas, Busiritica præfectura 802. de iis fabulæ ibid.
Buthrotum 324
Buticus lacus 802
Burones 290
Butrium Ravennæ oppidum 214
Butus urbs, Buticus lacus 802
Butyrum olei loco 155
Butyrum ad vulnera efficax 705. ferrum ejicit ibid.
Buxentum eadem quæ Pyxus arx 253
Buxus apud Amastrim optima, ad Cytorum 545
Byblus 755. Cinyræ regia ibid.
Byrchanis à Druso expugnata, 291
in Byrebistam adornata Cæsaris expeditio 298. Byrebistæ vates 762
Byrsa arx, unde dicta 832. à Didone condita ibid.
Byrsi 327
Byssus ex corticibus excarminata 693
Byzacii 131
Byzantii 576
Byzantiorum cornu 319. & s.
Byzantii parallelus 115. & seq.
Byzantium 655. Byzantii templum 319. per Byzantium & Borysthenem meridianus 71
Byzantii & Massiliæ parallelus 63. Byzantium in Cæcorum regione conditum 320. oraculum ad id ibid. plura ibid. per Byzantium & Massiliam parallelus 71. à Byzantio navigatio 384. de Byzantino freto 55
Byzantium Euxini natis 49
ad Byzantium Pontus Euxinus olim ostium non habuit 49
Byzeres 549

C.

CABALION urbs 185
Caballenses Solymi 630
Caballio 179
Caballis 629
Caballidem tenentes Lydi 631
Cabatanus urbs 768
Cabeira 556. ubi Mithridatis regia ibid.
Cabeira, Protei filia, Cabeiri, Cabeirades nymphæ 472. & seq. Cabeirorum cultus, templa 473. Cabeirus mons 472
Cabetius urbs 600
Cabira, Diopolis dicta 557. Augusta, adornata ibid.
Cabiri qui Curetes 466
Cabullinum urbs 192
Caces peculiare panis genus apud Ægyptios 824
Cadavera cur à mari ejiciantur 53
Cadavera cera oblita 746
Cadi 576
Cadmeja 321
Cadme quæ Priena 636
Cadmea Græcorum victoria 150
Cadmeæ Thebæ 412
Cadmias lapis 163
Cadmus, Cadmeja 401. Cadmi posteri ibid. Cadmi divitiæ 680. Cadmi comites Phœnices 321. Cadmi genus scribendi 18. Cadmi & Harmoniæ posteri 326. fabula ibid.
Cadmus mons 578
Cadurci 190, 191
Cadusii 507, 508, 510. montani 523
Cadyna regia 537
Cæadas antrum, cujus usus erat pro carcere 367
Cæcias ventus 29
Cæcubus sinus 233. Cæcubum vinum 234. Cæcubum vitem arboream alens 231. vini præstantia ibid.
Cædium causas Druidæ apud Gallos disceptant. 197
Cæeraessa Lacedæmonis epithetum 367
Cæeti, rupturæ quas motus terræ facit 367
Cælibes religiosos non habendos 297
Cælius mons 234
Cæneum Eubææ promontorium 444
Cænys 257, 265
Cæpio Romanorum dux 188. ejus filiarum misera mors ibid. in Cæpionem numinis vindicta pro contrectatis Delphorum pecuniis Tolosæ inventis 188
Cære, 220. nomen 220
Cæretanorum in Romanos beneficia, pop. Romani ingratitudo in eos 220. plura de iis, ibid. Cæretanorum navale 226. facinus 220
D. Cæsar Phari turris vastator 792. Cæsaris in Britanniam transitus 193, 194, 199. secundo 200. ibi acta ibid. in Ilienses beneficia 594. Alexandri æmulatio ibid. navium compactio 193. in Britannica navigatione à Venetis impedimenta 194. eorum clades 195. Cæsaris cum Vercingetorige pugna 190
contra divum Cæsarem Jubæ bellum cum Scipione 828. Julii Cæsaris mors 797. commentarii 177
Cæsar, vide J. Cæsar.
ab Augusto Cæsare ornatus locus quo Antonii milites superavit 795. Cæsarem, si quis esset, & ubi nescire, Candaces legatorum responsum 821. Cæsaris statuæ eversæ 820. à Cæsare decem navium dedicatio 325. Cæsaris in Cleonem prædonem beneficia 574. Cæsaris in Syriam apparatio 821. de utroque Cæsare & Cleopatra 796. & seq. à Cæsare oppugnati Artageres 529
Cæsaris Augusti in Jubam beneficentia 828. Cæsaris Augusti in Zenonem beneficentia 578. ad Aug. Cæsarem legatio Indiæ 686, 719. Cæsaris è Cantabris reditus 821. Cæsaris, Hispaniæ pars, altera populi 166. ad Cæsarem Corinthi piscatoris legatio 485. Augusto Cæsari tropæa Parthorum remissa 748. à Cæsare Augusto reddita Rhœteensibus Ajacis statua, 595. ab Augusto Cæsare D. Cæsari Venus, ut patris generis auctor dedicata 657
Cæsaraugusta 161, 162
apud Celtiberos 251
Cæsarea quæ Iol dicta 831
Cæsatium 794
Cæsena 217
Cætulum Lusitaniæ urbs 152
Cajatta sinus 233
Caicus 615
Caicus fl. 570, 582, 624. fontes 572, 616
Caici campi 576, 615, 624, 691. fontes 616. ostia 570, 607, 611.
Cajeta Æneæ nutrix 233
Cajetanus sinus ibid.
Calabri 277
Calabria 282
Calachena 530, 736

Calaguris Vasconum urbs 161
Calamus aromaticus ubi nascatur 755
Calamus odoratus in Sabæa nascitur 778
Calamus tibiis aptus ubi producatur 407. calami quales à Boccho uxori missi 827
Calamidis opus, colossus 319
de Calano spectaculum 686
de Calano Brachmane 715. & de eo & Alexandro ibid.
de Calano & morte scriptorum dissensus 717. & f.
Calapis 542. amnis 314
Calasarna Lucanorum oppidulum 254
Calatia 283. urbs 249
Calatis 318. urbs 319
Calauria insula 369. ejus descriptio 373. & f.
Calbis fl. 651
Calbium 64
de Calceo qui regnum Rhodopæ dederit, fabula 808
Calceorum genus æstate Caucasum ascendentium 506
Calceamentum Babyloniorum 746
Calcei militaris usus 481
de Calceis æreis Empedoclis 274
Calcanthum 684
Calchantis sacellum 284. Calchantis à Troja cum Amphilocho adventus 668. mors apud Clarum ibid.
de Calchante, ejus morte, cum Mopso lite, alia 642. & seq. 675
Chalchas Selgæ conditor 570
Calculi fluviales 808
Calculo laborantium urina qualis 764
Calculo laborantibus utiles thermæ Pythecusæ 248
Calenum urbs 237. vinum 243
Cales Campanorum urbs 249
Caletes 189
à Caletibus in Britanniam brevior diurno cursus 189
Caleti 194
Calicadnum prom. 627
Callaica quæ Lusitania 167
Callaici 152, 157, 162
Callaici qui & Gallæci, & Callæci 152
Callaicus dictus Brutus, Lusitaniæ debellator ibid.
Callas fluvius 445
Calliarus oppidum 426
Callias Sapphûs versuum interpres 618
Callicolone 598
Callidromus mons 428
Calliditas restat ubi rei gerendæ aliter non est locus 225
à Callinico Arsacis fuga 513
Callimachus 46, 197, 216, 347, 354, 437, 484, 737, 805. Callimachus de Eridano quid 397. ejus genus ibid. Callimachus sine venia apud Apollodorum 299
Callimachi carmen Jambicum 354. patria, commendatio 838
Callimachus Grammaticus reprehensus 44. notatus 479
Callinus scr. 663, 668. Elegiarum conditor 604, 627
Callinicus Seleucus 750, 754. dissidium ejus cum fratre ibid.
Callipedes scr. 550
Callipolis oppidulum 589
Callipolis conditores Naxii 272
Callista quæ & Thera 347, 837
Callisthenes ab Alex. comprehensus & in vincula datus 517
Callisthenes scr. 362, 531, 542, 580, 611, 680, 635, 647, 667, 813
Callisthenis correctiones Homericæ poëseos 594
Calpe 51, 148, 170. mons 139. urbs, statio navibus Hispanorum 140. à Calpe monte qui est ad Columnas, ad Carthaginem novam intervallum 156
Calterna 216
Calvariæ poculorum loco apud Scythas 298, 300
Calvi cur dicantur Myconii 487
Calupena 560
Calybe urbs 320. ubi pessimi homines ibid.
Calycadni ostia 670
Calydnæ insulæ, quæ Sporades 489
Calydnæ insulæ 604
Calydon 459. regio saxosa 460
Callydium castellum 574
de Calydonio apro fabula 380
Calymna 489. urbs 651
Calymnium mel 489
Camararum humeris impositio 496
Camarina 266. Syracusanorum colonia 272
Camarinum Umbrorum urbs 227
Cambala 529. ad quæ missus Memnon ab Alexandro ibid.
Cambarus 753
à Cambyse deleta templa, mutilata 473, 816. Cambysis insania sacrilegia 805. Cambyses Cyri successor à Magis sublatus 736. Cambyses Ægyptum adeptus 790. Cambyzena 501, 528
Camelis aqua in exercitu Galli portata 781. camelis vecti per noctem iter agentes, astra observantes, & aquam secum portantes 815
Camelus, Camelidomus 737
Camelitæ duplices 748
Camelopardales 775, 827
Camerta oppidum 227
Camerus 655
Camicum 279
Camicus Cocali regia 273
Camilus è Vulcano & Cabeira 472
Camisa castellum 560
Camisena 514, 560
Cammanena 534, 540
Campaniæ urbes 243, 249. descriptio 242. Campania funditus vastata 249. Campaniæ quædam arva ter anno conseri solita 242. etiam quarto 242. Campanorum contumeliæ erga Cumæos 243. Campanorum præsidium 258. Campanorum deditio ad Annibalem 250. plura 251. Campanorum regionis felicitas, luxus 250
Campodunum urbs 206. Campsiani 291
Campus Elysius 150. campus multorum stadiorum igni occupatus in fundo dilitescente 538. campus Jungarius 160. Fœnicularius ibid. Spartarius ibid. Æpasitus 348. Saxosus 182. Pylius 344. campus maris instar stagnans 152. de campo quodam inter Massiliam & Rhodani ostia, quæ narrantur 182. Campi Macri 216. campi ubi non compluantur 695
Camuni 206
Camysenses 655
Cana prom. 615
Canæ 607. insula 616, 617. Æolidis urbs 446. oppidulum Locrensium 615
Canæa regio 615
Canastrum pr. 330. in Pallena ibid.
Candace præsidium Romanorum aggressa, anteversa 82. Candaces regia, filius 280. Candaces reginæ duces 820. alterius oculi privatio ibid. virilis animus ibid. Candaces legati ad Petronium, ad Cæsarem 821
ad Candaniam iter 327
Cane, canæ 615
Canes maximi ad boum venationem edocti 771. canes qui & galeotæ 24. canes Britannici 199. canum usus in bello apud Gallos 200. canes ubi optimi 700. de iis periculum ibid. canes entaphistæ dicti, quibus senio confecti aut morbo, projiciebantur 517. canes validissimi, & eorum morsus 703. canibus distorti oculi præ vehementia morsus, quibusdam excidentes ibid. canem in Delo esse fas non est 486. de cane è Prasoadducendo mandatum 478
canibus cibus sacer constitutus 812
Canum naribus infusa aqua mordicus aliquid tenentium 703. Canum urbs 812
Canere & dicere pro eodem 18
Canethus 447
Canicipites 43. canicipites Æschyli 299
Canidii in Iberiam aditus 501
Cannensis clades 285
Canopus 3, 666. Canopus stella 119. Canopus, Canopica porta, fossa, Canopici ritus, 800. & f.
Canopicum ostium 64, 85, 788, 800.
Cantabri 167. Conisci 162
Cantabri ab Augusto Cæsare debellati 156, 287. latrones 156. Cantabriæ pars à Laconibus occupata 157. è Cantabris Cæsaris reditus 821
Cantabrica dementia 165
Cantabricæ pernæ 162
Cantharium Sami pr. 639
Cantharolethrum 330
Cantium 63. Britanniæ 199. promontorium 193
de cantore Clytemnestræ 16. Cantorum laus ibid.
Canusium urbs 282. emporium 283
Capedunum urbs 318
apud Caphareum strages 368
Capionis turris, opus mirabile, &c. 140
Capitones Hesiodi 299
Capitulum urbs Hernicorum 237
Capita habere longissima quorundam studium 520. capita cunei forma habentes Panes 70. capita hostium de collis equorum suspensa, portis affixa 198. capita hostium illustrium virorum cedrino inuncta, neque tanto auri pondere redimi concessa 198
Capnobatæ 296, 297. capnobatas non dici uxoribus carentes 297
Cappadocia 129. magna Cappadocia 534, 568
Cappadociæ fl. 535. Cappadocia ad Taurum 534. Pontica ibid. Tigranis

granis incursionibus vastata 539. Cappadocia ad Halyn appropinquans 552, 553. in Cappadocia immolationes, magorum multitudo 733. Cappadocia sub Romanis 534. in decem divisa portiones seu præfecturas ibid. 553. undecim 534. Asiæ portio quarta 534. Cappadociæ partes ad Euxinum 73. Cappadociæ à Ponto divisio 540. Cappadociæ tributa Persis pendi solita 525
Cappadociæ descriptio 533. Cappadociæ divisio in duas satrapias 534. distinctio à Cilicibus 568. magnitudo 539. feracitas alia ibid.
Cappadocium minium 540. Synopensis cognomento ibid.
Cappadoces 511. Pontici ibid. qui 737. Cappadoces ad Pontum, ad Colchos 541. Syri 544. Cappadoces utique 678. Cappadocum regum contra Aristonicum auxilia 646. Cappadocum & Lycaonum limes 568. Cappadocum defectio à Romanis 288. Cappadocum fines 521, cum Cappadocibus ut egerint Romani 540. libertas ab iis repudiata, reges creati ibid.
Capra Mendesiis culta 812
Capreæ insula 123, 247, 258
Capreæ à Neapolitanis occupatæ 248. Augusti Cæsaris cura circa eas ibid.
Caprearum duo oppida 248. juxta Capreas fretum 22
Capreæ ab Athenæo abruptæ 60
Capreæ multæ in Hispania 163
Caprearum raritas 546
Caprus portus 331. fl. 578, 737
Capri trajectus 738
Capria lacus 666
Caprificus 598
Captivi Æthiopes mille ad Cæsarem missi 820. captivorum manus dextræ amputatio, & diis consecratio 154. in captivos Cimbrorum mos 294. super jugulatis divinatio ibid.
ex Captorum extis divinatio 154
Capua cur ita nuncupata 242. Capua nomine suo digna 248
Capuæ 608
Capys ibid.
Caralis urbs 224
Carambis promontorium 124, 125, 545. Paphlagoniæ 309. Carambis Criumetopo objecta 496
Carana civitas seu Carna 768. Carani, Caranitis regio 560. Caranus navale 753
Carassus urbs 570
Carbo, vide prunæ. carbo auro colliquando nimis vehemens 146
Carcathiocerta 527. Sophenes regia ibid.
Carcinites sinus 307, 308, 310
Carchedonii lapilli 835
Cardaces qui dicti 734
Cardamyla 360
Cardamyla mari imminens 360. in saxo natura munito sita ibid.
Carduchi 747
Cardia u. 331
Cares 534, 678. Cares Lycii 573. Cares 611. Carum regio 647. regia 659. lingua pronuntiatu tardissima 662. migrationes 61. Cares sub Minoë 661. Leleges dicti ibid. adversus Cares Ionum odia 661. de Caribus 632. & s. Caribus barbara vox ab Homero tributa 370
Caressus 486, 487. urbs 486
Caresus fl. 602, 603. Caresena 602, 603
Caria 129, 611. ad Cariam populi 572. Cariæ & Phrygiæ limes 578, 663. Cariæ à Lydia disterminatio 577. Cariæ & Rhodi meridianus 93. Cariæ, Mysiæ, Phrygiæ, Lydiæ partes inter se concurrentes discerni nequeunt 628
Cariata urbs 517. eversa ibid.
Carica arma 661. Carica tellus 65
Caricæ Antiochenæ 630
Caricarum rerum scriptor Philippus 662. Caricum Imperatorem me nuncupo, insolens Hybreæ oratoris vox 660
Carissare 663
Carmalas amnis 537
Carmalæ alveus ab Ariarathe obturatus 539. damnum pensatum ibid.
Carmalus fl. 537
Carmania 130. Carmaniam Persia circumdans à Septentrione 744. de Carmania, Carmanitis 726 Carmaniæ ac Persidis fines 87. Carmaniæ extremitates 78. in Carmaniam Crateri profectio 721
Carmaniorum ora 764
Carmelus 759. mons 758
Carmen quid 18
pro Carmine in crucem actus Daphita grammaticus 647. carminibus lustrantes 479
Carmenta Evandri mater in veneratione Romanis 230.
Carmon urbs 141
Carmylessus oppidulum 665
Carna civitas, seu Carana 768
Carneades philosophus 838
Carneates 382
Carni 206, 207, 216, 292. Romanorum hostes 216
Carnium humanarum esus 201. carnium suorum hospitum esus apud Scythas 298, 300. carnium humanarum esus in bellis, à Gallis & Hispanis & aliis 201
Carnicus vicus 314
Carnonii 338
Carnutes 193
Carnutum emporium 191
Carpasia urbs, Carpasiæ insulæ 682
Carpathus 488. quæ Crapathus 489
Carpathium mare 224, 488, 489, 681
Carpetani 139, 141, 152, 162
Carpetania 142
Carrhæ 747
Carsuli urbs 227
Carta urbs 508
Cartalias urbs 159
Carteria 141, 145. Carteria quæ & Tartessus 151
Carthæa urbs 486
Carthago 64, 133. occidentalis 93. nova 147, 156. Romæ æmula 832. ejus tria contra Romanos bella ibid. tertio æquata solo ibid. Carthagini novæ respondens Metagonium 827. trajectus 828. Carthaginis eversio 287, 668
Carthaginis & freti meridianus 93. Carthaginis instauratio à quo & quando 833. plura, ibid. circa Carthaginem felix regio 131. de Carthagine nova 158. ejus conditore, situ, ibid. Carthaginenses ejecti è Sicilia à Romanis 385. Carthaginensis regio 131. Carthaginensis regionis limes 836. contra Carthaginenses secundum bellum 287. tertium ibid. secundum bellum quid inflammarit 159. Carthaginensium urbes 575. Carthaginensium laus ab Alexandro 66. Carthaginensium regio 832. situs, alia ibid. & seq. Carthaginensium adversus Romanos bellum modo de Sicilia, modo de Italia 253. de Carthaginensium viribus, urbium frequentia, & alia 833. a Carthaginensibus demersio peregrinorum 802. sub Carthaginensibus maris ora 825
Cartii 523. qui Cyrtii ibid.
Carura 580, 630, 663. Phrygiæ & Cariæ limes 578
Carus fanum 580
Caryanda, palus, insula 658
Caryandenses 658
Carystius lapis 437, 446
Carystus urbs 446. Carystiæ columnæ, ibid. Carystus in Laconica 446. Carystium vinum inde ibid.
Casæ structura in unum diem constantes 291
Casander rex Bosporanorum, 495
Caseus Salonites 565
Caseus Atticus & Salaminus inter se peregrini 394, 395
Caseos ob imperitiam non conficientes Britanni nonnulli, 200
Casia palustris 782
Caspiana 528
Caspiæ portæ 60, 64, 79, 522. Mediæ sunt ibid.
ad Caspias portas regio 525
ad Caspiam ab intimo Ponti iter 129
Caspii 514. Caspius mons 91, 92. Caspii maris fauces 294. Caspio mari imminentes montes versus Septentr. 527. Caspium mare male navigatum 509. ad Caspium mare transitus 71. Caspium mare quod & Hyrcanum 121, 506, 507. inter Caspium & Euxinum mare regio 129. gentes. ib. Caspiorum crudelitas in senio confectos & morbo 517. Caspiorum observatio circa fame enectos qui lxx annos excesserint 520. à Caspiis portis lineæ ad Thapsacum & Armeniæ montes 83. de linea à Caspiis portis ad columnas 90
Casilinum 237, 238, 283
Casilinum oppidum 249. in eo Prænestinorum mira virtus ibid.
Casinus flumen 237
Casius mons 50, 55, 759. aggeribus arenarum similis 760
Casii Jovis templum ibid.
Casium 750
circa Casium accidentia 758
à Casio monte in Phœniciam via navigabilis 58
Cassander Macedonum rex 398. in Athenienses ejus humanitas ibid. mors ibid.
à Cassandro extructa Thessalonica 330
Cassandræ violatio 264
Cassandreja 330
Cassiopeæ in collo stella 134

Cassinum

Cassinum urbs 237
Cassiope portus 324
Cassiterides insulæ 147, 175. in Cassiteridas insulas Phœnicum primo sola navigatio 175
de Cassiteridum insularum accolis 175
Cassopæi 321, 324. Epirotæ 325. Cassopæorum oppidum, regio 324
Castabala 534. opp. 537
Castalia, fons 418
Castaon urbs 166. ad Castaonem plumbi fossilis metallum 148
Castellum Tomisa memorabile 535. Cappadoci datum pro præmio à Lucullo ibid. talentis venditum ibid. castella Mithridatis lxx. 555
Casthanæa 443
Castinæa 438
Castor Dejotari pater 562
Castor Saocondarius 567. Castores Servatorum loco habiti 232. Castores maris procuratores dicti, & navigantium servatores 48. Castorum aurigæ 496. Castorum templum 261
Castores seu fibri in Hispaniæ fluviis 163
Castorium Hispanicum non idem cum Pontico 163. huic medica vis peculiaris 163
Castrum 241
Casus insula, urbs 489
Casiorum plures insulæ ibid.
Calystes portus 644
Catabania 768
Catabanenses 768
Catabathmus 825, 838. Ægypti 798.
Catacecaumene regio, vites, vinum 628, 637
Calachana 503
Catakekaumena vide Katakekaumena 579
Catana 240. Naxiorum colonia 268. urbs Siciliæ 266, 267
Catana ab Augusto instaurata 272. Catanæ quid nocuit ibid. Catanæorum ager 247. de Catanæorum agro cinere Ætnæo obtecto 269. Catanensis agri cineres, vinum 628
Cataonia 134, 534, 521
Cataonia à Cappadocia distincta 533. Cataoniæ campi 53. Cataoniæ descriptio 535. Cataoniæ planities, urbes non habet sed castella 537. Cataones 528, 678. Cataonis Apollinis fanum 537. per totam Cappadociam cultum ibid. de Cataonibus, Cataonia 534
Cataphractis equitibus utentes populi 530
Catapultæ mittendis telis 833
Cataracta seu aquæ dejectus Tibure 238
Catarractæ ab Alexandro eversi 740
Catarractes fluvius 667
Catelli Melitæi 277
Catennenses 570
Cathea Sophithis regio 699. Catheorum peculiaritas ibid.
Cathili 292
Catocas qui Menippus rhetor 660
M. Cato Syrtim quot dierum spatio circuivit 836. M. Catonis per æstum & profundam arenem tolerantia 836
Catonis uxoris elocatio facta Hortensio 515. catonis in Cyprum adventus, ibi gesta 684, 685
Catoriges 204
Catreus avis 718
Cattiterides insulæ 120, 129
Cava Elis dicta 336. Cavarum regio 185. urbs ibid.
Cavari, qui dicantur 186
Caucasus 183, 527. Caucasi nomine notati montes 511. Caucasi excelsissimæ partes, incolæ earum 506. Caucasi montis descriptio 497. Caspii dicti ibid. fertilitas arborum ib. Caucasi habitatores cum mulieribus palam coëuntes, cognatorum carnibus vescentes 710. de Caucaso commenta 505. de Caucaso & Prometheo tradita fabula 688. Caucaso subjacens ora 497
Caucasiæ gentes 499
Caucasii montes 68
Caucasii moutis cubiti frugiferi 500
Cauci 291
Caucon fl. 342
Cauconis monumentum 345. Caucones, Cauconia, Cauconiatæ 345. 376
Caucones 321, 322, 345, 355, 541, 542. Caucones aliis Scythæ, aliis Macedones, aliis Pelasgi 542. plura ibid. Cauconitæ ibid.
Cauconum genus funditus extinctum 544
Cauconum regio 387, 542. de Caucone, Cauconibus 342
Cauconia 337
Caudium 283
Caulci 291
Caulonia, quondam Aulonia 261
de Cauniis pallentibus 651
Caunus urbs 651. & s.
de Cauro vento 29
Cauponandi artem ignorantes populi 300
Causas scire philosophi solius est 12. causas disceptandi mira ratio 198. de causis disputationes 104
Cayster, Caystriani 621. peculiare quid ibid.
Caystri campi 626, 691. ad Caystri ostia lacus 642. Caystrus fl. 650. Caystrii sacella ibid. Caystrium pratum 627. Caystriana Larissa 620. Caystrianus campus 629
Cebrenia, Cebrene, Cebrenii 596, 597
Cebrenii 606
Cebrion spurius 596
Cerata dicti montes duo 395
Cecilius rerum Romanarum scriptor 230
Cecrops 321, 397
Cecrops Ogygiæ seu Bœotiæ præfectus 407
Cei urbes 486
Celæna pagus 603
Celæna Danaidum una 579
Celænus Neptuni F. ibid.
Celænorum tumulus quidam 577
Celadon fluvius 343, 348
Celenderis urbs 670
Celia urbs 282
Celsa oppidum 161
Celtæ 176, 177. Narbonensi provinciæ attributi 177. qui quondam 189. Thracibus & Illyriis permixti 304. evastati ibid. ad Adriam incolentes 301. amicitiæ & hospitii jungendi causa Alexandrum conveniunt ibid. ad eundem responsa 302. domos suas aquis sinentes obrui, & rursum ædificantes ut se ad vacuitatem metus adsuefaciant 293. plures eorum aquis pereuntes quam bello 293
Celtarum regio 139. feritas 165. nomen unde Gallis universis inditum 189
Celtiberi populosa gens & pecuniosa, in solo incommodo 162. Celtiberi 33, 158, 162. Celtiberorum urbes 160. feritas 151
Celtiberiæ regio 162, 163
è Celtiberia tributa exacta à M. Marcello 162. ejus trecentæ urbes dejectæ 163. Celtibericum bellum 162
Celtica Græcorum studiosa gens 199. Celtica Oceano contigua 71. Celticæ gentes 296. Celticæ partes Oceano contiguæ 72. Celticæ magnitudo 199. pleraque nunc dictæ Hispaniæ loca ad Gades usque occupantis ibid. Celtici 153. alii ad Anam fluvium ibid. quæ ultra Celticam sunt ægre usque ad Hiberniam habitari 74
Celtescythæ 33
Cemmenus mons 128, 176, 177, 185. Cemmenus mons ubi Rhodano appropinquat, ibi strages 191. Cemmeni montis metalla 146
Cenæum 429. promontorium 446. Thermopylis oppositum 444. Eubœæ promontorium 426
Cenæi partes demersæ 60
Ceneus præstigiator 304. Deus fere habitus, sicut Zamolxis ibid.
Cenchrius fl. 639
ad Cenchreas mare 54, 56
Cenchreæ 369. Cenchrearum situs
Cenomani 216
Centauri à Peirithoo ejecti 434. Centaurorum expulsio 439. Centaurorum sepulchra 427
de Centauris fabula 346
ultra Centenarium numerare nescientes 502
Centoripa urbs ab Augusto instaurata 272, 273
Centrones 204
per Centrones ad Salassos via 205. per Centrones Lugdunum via 208
Centuriæ victimarum 155
Ceos sive Cia 487
Cepæ Ascalonenses 759
Cephallenia 335, 343, 452. insula 124. quæ Dulichium 455. quæ Taphos 456. quæ Samus 453. Cephalleniæ quatuor urbes 455
Cephallenes, 452. Cephallenes sub Ulysse & Laërta 456. Cephallenium fretum 351
Cephalæ promontorium 835
Cephalus 461. exul 459. Dionei F. 456
Cephalo adscripta 452
Cephalo Gergethius 589
Cephalocedium oppidum 266, 272
Cephissis palus quæ Copais 411
Cephissus fluvius 400. ejus ortus 407, 414. fluxus ibid. Cephissi in mare exitus 407. Cephissi amnes Athenis,

nis, in Salamina, alii præter Phocicum 424. fons Cephissus ibid.
Cepi urbs 495
Cepi animal 775
Cepus à Babyloniis cultus 812. ejus figura ibid.
Ceramietæ 660
Ceramus opp. 656
Cerasus opp. 548
Ceratæ urbs Hernicorum 238
Ceratus quæ Cnossus 476
Ceraunia 504. sublimi in petra condita 387
Ceraunii 501. montes 21, 105, 281, 285, 316. ab iis ad penitissimum Adriatici maris sinum intervallum ibid. à Cerauniis montib. ad sinum Ambracium felix regio 324
Cerberi ab inferis extractio 363
Cercaphi & Cydippæ filii 654
Cercesura urbs 806
Cerceteus mons nobilis 488
Cercetorum ora 496
Cercina insula 123
Cercinna insula, urbs 834
Cercinnitis ibid.
Cercitæ qui Apaitæ 548
Cercopitheci detrudentes è præcipitiis saxa contra insequentes 710. cercopitheci maximis canibus majores 703. albi præter faciem, cauda supra duos cubitos ibid. mansueti ibid. cercopithecorum multitudo 699. in aciem, Macedonum contra eos egressio ibid. ad humanum accedens eorum ingenium ibid. captura eorundem ibid.
Ceres Eleusinia 393. Cereris lucus 344, 435. fanum 272, 344, 429, 435
Cereris sacrificia 240. Cereris Eleusiniæ sacra 633. Cereris templum Romæ 381. ejus conflagratio ibid. de Cereris & Proserpinæ sacrificiorum ritu 198. in Cererem Jasionis peccatum 331. Cereri adscripta 468
Cercillus prope Laum 255
Cerinthus oppidulum 446
Cerna insula 47
Cerretani Hispanica gens 162
Certamen gymnicum ad Eleutheras 412. certamen singulare Pyræchmæ & Degmeni Epeji 357. Græcorum consuetudo ad id, ibid. de certamine singulari congredientibus 449. certaminis Isthmii locus 380. vide monomachia. certamina Delphis 421. Certamina ab Hercule instituta 358. Certamina gymnica Lusitanorum 155. Certamina citharœdorum 421. Amphictyonum ibid.
Certetæ 492
Cervorum in paludibus venationes & aprorum 312. cervorum cum cornibus deglutitores Panes 70
Ceryces sive buccina apud Cartejam quales 145
Ceryctica insula 123
Cesoulæ 806
Cestrus amnis 571, 667
Cete vitæ ancipitis, alia bobus, alia equis, alia aliis animalibus similia 691
Cete plurima & majora 695
Cetus l. cubitorum 767
Cepus à Babyloniis cultus 812. Cepi figura ibid.
Ceteji 616, 678. Eurypylo subditi 620
Cetejum torrens 616
Ceterizis promontorium 319
Cetoessa Lacedæmonis ephithetum 367
Chaa urbs 348
Chaala pagus 782
Chabaca 548
Chabriæ 760. pagus 803
Chæronea 413, 414. Bœotiæ 407. Chæronea ubi clades Græcorum, qua Philippus Græciæ dominus factus 414
Chæremonis cujusdam arrogantis, imperitia 806
Chalastra opp. 330
Chalcedonica regio 541
Chalcedon Bithyniæ urbs 563. Chalcedonis litus 320
inter Chalcedonem & Heracleam amnes 543
inter Chalcedonem & Byzantium fauces 566
Chalcedonii 320
Chalcedonense fanum 319, 543, 546
Chalcetores 636
Chalcia insf. 488
Chalcis 427. mons 451. urbs, ibid. pagus 343. amnis 343. 351. ignobilis ibid. Chalcis in Ætolia 447. in Elea ibid. Chalcis mons qui Chalcea, Chalcia 459, 460. Chalcis, compedes Græciæ 428. Chalcidis Euripus 403. dignitas 448. bello & pace de Chalcide 446. Chalcidenses 644. Chalcidenses fontes 449. Chalcidenses unde dicti 472. Chalcidenses Cumarum conditores 243. Chalcidensium in Italia & Sicilia domicilia 447. Chalcidensium quorundam Neapolin immigratio 246. de Chalcidensibus 257
Chalcidica à Marsya descendens 753
Chalcidica adjecta frumentum à putredine defendit 575
de Chaldico freto 55
Chaones nobilissima gens 323
à Chaonibus ad sinum Ambracium & alios navigatio 324
Chaonia 654
Chaldæi 548, 555. Aruspices 762. Philosophi 739. Chaldæi, Chalybes antiquitus dicti 549. Chaldæorum paludes 767. Chaldæorum astronomicorum genera aliquot 739. Chaldæorum natio in Babylonia ibid. à Chaldæis accepta 806. Chaldæis imperia delata 23, 24
Chalestra 330
Chanes amnis 500
Chalonitis 529
Chalpas amnis 543
Chalybes 528, 678
Chalybes qui nunc Chaldæi 549
de Chalybæ aut Alybæ lectione apud Homerum 549, 550, 551
Chalybonium vinum 735
Characa Nysææ regionis 579
Charadra urbs 360
Charadrus castellum 669
Charax locus 836. oppidum 224
Charaxus Sapphûs frater 808
Charilaus Polydectæ F. 481
Charon historiæ scr. 589. Lampsacenus 583
Charondæ leges 539
Charonea 579
Charonium spelunca, antrum 636, 649
Charmolaus Posidonii hospes 165
Charmotas portus 777
Charus fl. 499
de Charybdi 268. Charybdis figmentum 43. Charybdis à latronibus infessa 20. Charybdis nominatus quidam hiatus in Oronte Syriæ fluvio 275
Chatti 291, 292
Chatramotita, chatramotitæ 768
Chattuarii 291, 292
Chaubi 291
Chaulotæi 767
Chavum Sciluri castellum 312
Chazena 736
Chelidoneæ insulæ 520. Chelidoniæ 663, 666. Chelidoniæ tres insulæ ibid.
Chelonatas 335, 456. Chelonates promontorium 337, 338
Chelonophagi 773
Cheirogasteres Cyclopes ita dicti 373
Cheimerium promontorium 324
Cheiromocratis opus Ephesiorum templum 641. Alexandriæ extructio ibid. de Atho monte effingendo promissum ejus ibid.
Cheramidum multitudo 49, 830. quam longe à mari 49
Cherrædæ portus 644
Cherronesus 542. urbs 159, 308. Cherronesus Scythica 545. Cherronesus vetusta 308. Cherronesus Cretæ 838. Cherronesus quæ Apamea 752. Taurica & Scythica 308. Cherronesus promontorium 838. Cherronesus magna 310. tributa eorum 311. Cherronesus in tutelam Mithridatis Eupatoris se dat 308. Cherronesus cur dicatur Europæ extremitas 591. in Cherronesum exercitus Mithridatis 309. urbis dominium sub Bosporanis principibus ibid. à Cherroneso ad Carambin stadia 309. Cherronesus castellum 799
Cherronesii peculiari nomine Agricolæ dicti 311. Cherronesii Agricolæ latrociniis vacantes 311, 312
à Cherronesitarum muro promontorium ibid. Cherronesitarum portus 308
Chersicrates ab Hercule oriundus 269
Chersiphron architectus 640
χειρογάστορες 373
Cherusci 291, 292. de Cheruscis triumphus Germanici junioris 291
Chius 589
Chius insula 124
Chius Phocæa 632
Chius à quo condita 633
Chius sater in Narone inventus 317
Chii ambitus 645. viri illustres, classis ib.
Chii à Pelasgis conditi 621
Chium vinum 637
Chimæra 666. Chimæræ fabula cui loco attributa 665. Chimæra convallis ibid.

Chlænæ Pellenicæ 386
Chlamydiformis figura 118
Chloris Nestoris mater 347
Choraxes fluvius 61
Choarina 725
Choaspes fl. 697
Choaspis fl. 47, 728
Choeanetæ 506
Choerili versus 303, 672
χοινικίδες 545
Chones populi 253. gens Cenotrica 255. Choniæ territorium ibid.
Chonis urbs, Chones populi 254
Chorasmusini 513
Chordiraza 747
Chorena 514
Chorzena 528
Chrysa 604, 605, 612. Chrysa antiqua 613. Chrysa Apollinis templum 611
Chrysa, Chryseis 612. & seq.
Chryseidis abductio 585
Chrysaoreus conventus 660
Chrysippus Solensis 301, 610. Stoicus philosophus 671
Chrysopolis pagus 563
Chrysorrhoas amnis 755
Chytrium 645
Cia sive Ceos 487
Cianorum institutum 486
Cibotus 569. portus 795. Cibotus Apamea 576. cibus sacer canibus constitutus 812. cibus Belgarum, cibi capiendi ratio 197
Ciborum reliquiæ in lapides versæ 808
Ciborium è faba Ægyptia 823
Ciboria pocula è faba Ægyptiaca 799
Cibyra magna 630, 631
Cibyra duo habens suffragia: tres aliæ urbes unum quæque 631. ibi peculiare de ferro ibid. Cibyratæ 631. Cibyratica Cibyratarum minorum ora maritima 667
Cibyratis 629
Cicada sonum nervi rupta fide citharæ explevit 260. cicadæ ex una parte fluminis, vocales; ex altera, mutæ 260
Cicci apud Ægyptios 824
Cicero reditus annui regis Auletæ descriptor 798. Ciceronis de Menippo judicium 660
Cichyrus urbs 324, 338. quæ olim Ephyra, Thesprotorum urbs ibid.
Ciconia pelargos dicta 221
Cicynethus insula 436
Cidena 739
Cilbianus campus 629
Cilicia 534, 627. Archelai 534, 535. aspera 534, 671. duplex 586. Cariæ 675. Cilicia, Pamphylia dicta ibid. de Cilicia extra Taurum 668. arce belli ibid.
Cilicia, circa Elæussum 535
Ciliciæ principium 670. campi ad Taurum 535. confinium 760. Ciliciæ portæ 537, 539. Ciliciæ nomen 613
Ciliciæ oræ navigatio 669. ad terminos Ciliciæ à Pelusiaco ostio 670. in Ciliciam rejecta fabula 626
Cilices 130, 611, 612. Cilices 678. sub Mynete 619. è Troja pulsi 627. Cilices Trojani, Cilices extra Taurum siti 676
Cilicum rex 615. Cilicum pars sub Eurypylo 616. Cilicum castella piratica 477. Cilicum Troicorum ejectio 667. Cilicum in Troade finitimi, Pelasgi 221. Cilicum societas ad prædationem 668. regum eorum socordia ibid. à Cilicibus Cappadociæ distinctio 568
de Cilicibus 572, 620
Cilicum in duas provincias divisio 611
Cilicii 626. Ciliciorum piratarum vis 684. Cilicium mare 84
Cilla 612. Cilleum, Cillei Apollinis fanum, Cillæum mons 612
Cillanius 629
Cillus Pelopis auriga 613
Cimarus 475
Cimbri 291. prædones, vagi 293. Cimbri à Græcis Cimmerii dicti 292. eorum ad Mæotin lacum progressio ibid. & seq. De Cimbris quæ narrantur 292. & seq. Cimbrorum opes 193. de Cimbrorum migratione 102. Cimbrorum mos usitatus in captivos 294. Cimbrorum latrocinia 292. debellatio 294. Cimbrorum uxores viros sequentes in bello 294. Cimbrorum adversus exundationem arma 293. Cimbrorum lebes sacer Augusto missus, cum amicitiæ postulatis 293
Cimbricus pagus 494
Cimmericus Bosporus 6. Cimmericum urbs 494. Cimmeriorum potentia, expulsio, Cimmerius Bosporus 108, 494
Cimmerius Bosporus quasi Cimbricus 293
Cimmerii 6. qui Trerones dicti 61. eorum incursiones ibid.
de Cimmeriis tradita 617, 552
Cimmeriorum incursiones 511. migrationes 573. impressio 648. Cimmeriorum habitatio 244. descriptio ibid. deletio 245. fabula ibid. Cimmeriorum apud inferos collocatio 149. ad Bosporum habitatio ibid.
Cimmerius mons 309
Ciminius lacus 225
Cimmeris Hecatæi urbs 299
Cimolis 545
Cimolus, Cimolia terra 484
Cinædici sermonis primus auctor 648
de Cinædi cujusdam amore & ancillæ 648. Cinædorum voces & gestus 648
Cinæthium 360
Cinararum caules duodenûm cubitorum 826
Cineæ fabulosa 329
Cineri Ætnæo cum vitibus affinitas 269. de cinere ex adustis lapidibus 269
Cinguli (vide) zonæ
Ciniata castellum 562
Ciniftena ibid.
Cinnamomifera regio 63, 114, 790
Cinnamomiferæ parallelus 72, 95, 132. initium zonæ torridæ 95. cinnamomiferæ regionis habitatio 72
è Cino profectio Locrorum 615
Cinyphus flumen 835
circa Circæum morbosus aër 231. Circæus mons 232
Circes oppidum ibid. sepulcrum 395. Circe mentita 43. Circe ab Jasone quæsita 224. de Circe fabula 21, 232
Circumcisio marium apud Ægyptios 824
Circus fl. 449
Cirphis urbs 416. mons 418
Cirra urbs 416. Cirrha 418
Cirta 831. Masinissæ regia 832. alia ibid.
Cisamus navale 479
Cispadana regio 212
Cissia Memnonis 728
Cissii qui Susii 728
Cissus opp. 330
Cista qua inclusa Auge cum Telepho mare incolumis transmittens 615. de cista cui Perseus inclusus cum Danaë matre, fabula 487
Cisternæ lacustris aquæ 173. cisternæ è longinquo petendæ ab Alexandri exercitu 722
Cisthena oppidum 606
Cithœron mons 409
Cithara Asiatis 471
de Citharœdo lepida historia 658. citharœdorum apud Delphos certamen 421
Citharus Nili piscis 823
Citrus quæ Pydna 330
Civitatis jus postulantibus Samniticis gentibus quid denegasse Romanis nocuerit 241
Civitates, vide urbes
Cius quæ Prusa 563. eversor ejus ibid.
Cius, de sociis Herculis 564
Cizara castellum 560
Clanis fluvius 235. Clanius fluvius qui Liris 233
Clarus 642
Clastidium 217
Clasto 160. ad Clastonem partes 142
de Claudio Pulchro 684
Clautinacii 206
Claves torrens 207
de Clazomenis 58, 635, 645. Clazomenii 644. Chalcidonenses ibid. Clazomeniorum speculæ 494
Cleandria 603
Cleandrias imperator Sparta exulans 264
Cleanthis Stoica patria 610
Cleanthis picturæ 343
Cleides 682. insulæ 682
Clenactidæ 617
Cleo, è prædone regulus, sacerdos 574
Cleo prædonum dux 574. defectio ejus ibid.
Cleobulus de septem sapientibus 655 Lindius ibid.
Cleomachus pugil 648
Cleombrotus 337. Heræx conditor ibid.
Cleonæ u. 331, 377. bene conditæ ib.
Cleonæorum in Mycenæos bellum 377
Cleonymus 337. Heræx conditor ibid. à Tarentinis arcessitus 280
Cleophanus Myrleanus, Rhetor 566
Cleopatra 671. Cleopatra regno præfecta 796. viva in potestatem Cæsaris redacta 795. Euergetis uxor, regnum Ægypti tenens 99. Cleopatra Cypri domina 685. Arsinoæ soror ibid. Cleopatra, cognomento Luna, à Tigra-

à Tigrane interfecta 749. Cleopatra Ægypti regina ab Augusto devicta 325. ipsa etiam certamini præsens ibid & 796. Cleopatræ in bello Actiaco fuga 796
Cleopatræ loca attributa ab Antonio 669. Cleopatræ pater Auletes 795. Cleopatræ filius regno matris succedens 99. Cleopatræ & Antonii filia natus Ptolemæus 818. Cleopatræ soror natu major regnum tenens 558. Cleopatræ ejectio, restitutio, cum Antonio conjugium, 796, 797. Cleopatræ Ægyptiæ defectio à Romanis 288. Cleopatræ mors 795
Cleopatris 780, 804. Cleopatris urbs quæ Arsinoë 804
Cleophanes Rhetor 566
Clevas Dori F.
Climax mons 666, 755
Climata quæ dicantur 131
Clitarchus scriptor 224, 293, 505. refutatus 491. à Clitarcho tradita 718
Clupea urbs quæ & Aspis 277
Clusinus ager 235
Clusium urbs 226, 249. Etrusca urbs 220. apud Clusium lacus 225
Clymene Meropi data 33
Cn. Piso Africæ rector 130. Straboni familiaris ibid.
Cn. Pompeji fuga, mors 141
à Cn. Domitio Aenobarbo barbarorum strages 185
Cn. Carbonis inanis conflictus cum Cimbris 214
Cnemis mons 416
Cnemides oppidum 426
Cnidia historia 119
Cnidii 653. è Cnidiis, viri memoria digni 656
Cnidiorum colonia 275. Cnidium vinum 637. de Cnido 119, 653, 656. ante Cnidum specula 807
Cnopia Thebaica 404
Cnossus urbs 476. quæ Ceratus ibid. de Cnosso, Cnossiis 477. rebus afflictis ibid.
Coa insula 488
Cobus expulsus 6 1. obi Trois peregrinationes 61
Cocalus 279. Cocali regia 273
Coccejus cuniculorum ductor 245
Cochleæ Nili vocem ululatui similem edentes 823
Coccus cognomen Ptolemæi, ejus qui aureum Alexandri alveum rapuit 794
Coci immundi 775, 776
Coccinea texta Ægyptiaca 824
de Coronis in Alpheum & Eurotam injectis fabula 275
Codridæ 387
Codrus Melanthi F. 393
Codrus 321. Codrus Atheniensium rex 632. Melanthi pater 633
Codri mors 653
Cœle Elis dicta 336
Cœlum globi forma 110. de cœli centro ibid. ne cœli casu obruerentur, & non aliud timere, Celtarum ad Alexandrum responsum 302. Cœlum Juppiter est Persis 732
Cœlestia nobis ut magis mutantur 455. de cœlestibus ib. de rerum cœlestium ignaris, & contra 109. & seq. in rebus cœlestibus diversa observata 62
Cœlesyria 756
Cœlossa mons 382
Cœna lauta Persarum 734. Cœnæ circumgestatio 155
Cœnum in legatos Romanorum prætereuntes defudisse quid nocuerit Corinthiis 381
Cogæonum mons 298. flumen ibid.
Cognitionem rerum maximam dedit Romanorum & Parthorum imperium 508
Cohortes tres à Tiberio missæ 156
Coi 653. Cos ibid.
Cois pro pictura centum talenta imperata, remissa 657
Coi, cavernæ Græce 367
Colapis fluvius 207. ab Alpibus ibid.
Colchi ad insequendam Medeam missi 215
Colchis 6, 68, 91, 129, 309, 548. Colchis ut à Pompejo distributa 541
à Colchide ad Themiscyram ora 497. ad mare Caspium distantia 94
Colchidis ora 497, 498. divitiæ 45
Colchos navigatio 21. supra Colchos siti populi 288. Colchorum cum Ægyptiis cognatio 498
Colduli 290
Coliadis Veneris ædes 398
Collatia oppidum 230
de colle quodam tofi calculis pleno 808
Collegium à regibus, à Cæsare constitutum 794. collegium Amphictyonicum 420. abolitum ibid. Achæorum ibid. de collegio in Thessalia parvi nominis 453
Collina porta 234
de colo animali 312
Coloë lacus 626, 627. manu factus ib.
Coloënes Dianæ templum 626
Colonæ 604. supra Lampsacum 589. in Erythræa ibid. alba Colone 589. Colone pulchra 597
Colonos mittentes Romani, nomina priorum habitatorum servabant 216
Colophon ab Andræmone condita 633 urbs Ionica 642
Colophonii viri memorabiles 643 Colophonius equitatus 643. Colossæ oppidum 576. Colosseni 578
Colossica Myronis opera tria 637
Colossus Jovis 567. colossus à M. Lucullo dedicatus 319. colossus Jovis, Rhodius, 278. Herculis æreus ibid.
Colotæ Æsculapii dedicatio 337
de columbis fabulæ 328
Columella 265
Columna Rhegia 257. columna in Isthmo Corinthiaco posita 171. columna Iones à Peloponneso distinguens 392. abolita 393. columnæ Herculis, Bacchi 171. Columnæ insulæ duæ minutæ 168. columnæ in Amarynthio inscriptio 448. columnæ ad Thermopylas quinque 425. columnæ Eretriensium inscriptio celebris 448. ad Columnas fretum 126, 827. de faucibus ad Columnas 167. ad Columnas Herculis colonia 169. inter Columnas & Siciliam pelagus 108. de Columnis Herculis, aliis 170, 171, 172. columnæ Herculis, vide Herculis columnæ.
Colyttus 65
Coma Babyloniorum 746. Belgarum 196. coma virorum prolixa ubi 520. coma lugubris Iphigeniæ ubi deposita 535
Comana urbs 521. memorabilis 535. à coma Iphigeniæ dicta ibid.
Comana Ponti urbs 547, 557. Lunæ sacra ibid. Comana sub regibus ut erant 558. apud Comana præclarum emporium 559. Comana qualia. Comana ubi parvæ Corinthi quædam species 559. Comana Bellonæ templum 535. Comanense sacerdotium 574
Comarus sinus 324
Comitialis morbus 277
Commagena regio 521, 527, 749
Commagena 535. Melitenæ similis ibid.
Commercia, & fraudes in iis, apud nos 300
Comparationes aliquot 13, 16, 24, 29, 83, 109, 117. & alibi
Comisena 528
Comum urbs 192, 213. à Pompejo Strabone instaurata ibid. à C. Scipione & Cæsare colonis aucta ibid. plura ibid.
Comum ad radices Alpium situm 204. Comus 206
Concharum copia quam longe à mari 49
in conciliis tumultuantes aut dicenti obstrepentes, peculiari modo cohibiti apud Belgas 197
Concordia sublatam discordiam sequitur 480
se concremans Indus Athenis, in rebus secundis 720
Concubitus palam ubi licitus 201
de conchis Turditaniæ 145
Coniaci 156, 689
Conistorsis urbs notissima 141
Circa conjugia mores Assyriorum 745
Cononis aræ 771
Conopa pagus 460
Consentia Bruttiorum caput 256
Consideratio theologica, philosophica 466
Conspiratio Partheniarum 278
Consultationes in vino meliores 734
Contium 178
Contiguum quid sit 56
Continentes tres à Græcis nominatæ 65. de continentium distinctione 65
Circa contractus præcipue committi flagitia 296. ad contractus simplex natio 513
Controversias dirimendi mira ratio 198
Contus, conti duplex usus 448
Convenarum civitas ad Pyrenam 190
Convivantes statim cum cognatis, paululum vini quod apud eos provenit 155
Coorum urbs, dicta Astypalæa antiquitus 657
in Coos tyrannis 658
Copæ urbs 406, 410.
Copais lacus 59, 406, 407, 410. palus ibid. urbs 411. circa Copaidem paludem regio 415
Cophe fl. 697
Copia rerum aliis in parte felicitatis, aliis calamitosa 239
Copæ urbs 263
Copis, poëta 411

Copratas amnis 729
Coprias locus dictus, quasi sterquilinium 268
Coptus Thebaica 781. Coptus Ægyptiorum & Arabus urbs 815
Cora urbs 237
Coracesium 667, 668
Coracii regio 771
Coracinus Nili piscis 823
Coracius mons 643
Coralis palus. 568
Coralli 318
Coralius fluvius qui Cuarius 411
Corassiæ in f. 488
Corax mons 417. Ætoliæ maximus 450
Coraxorum lanæ 144
Corbiana Elymæorum provincia 745
Corbilo 190
Corcoras fluvius 314
Corcyra 44, 105, 329. ante Scheria 269
Corcyræ orientale promontorium 324
nigra Corcyra 124. de Corcyra Scheriam facit Callimachus 299. Corcyræ extremitates occiduæ 324. Corcyra insula quæ & Melæna 315. ad Corcyram usque regio, Macedonia dicta 326. & f.
Corduba, magnum emporium 160. Marcelli opus 141
Corfinium Pelignorum urbs primaria 238, 241. urbs loco Romæ & belli arx designata, cur & à quibus 141
Cori campi 626
Coricum Cretæ 838
de Corintho 382. Corinthus 378. locuples ibid. ejus descriptio ibid. de Corintho & Messana occupandis consilium Demetrii Phalerei 361. Corinthi eversores & instauratores Romani 361, 486. Corinthus superciliosa 382. in Corinthi excidio quæ maxime deplorat Polybius 381. Corinthus, compedes Græciæ 428. Corinthi eversio 381, 668. instauratio 381, 833. Corinthus Achæis adjecta 385. Corintho oræ maritimæ initia 380. de Corinthiis oraculum 380. Corinthii à Cypselo & Gargaso missi 452. Corinthiis quanti Romanorum despectus constiterit 381. Corinthii Philippo parentes 380, 381
Corinthiaci capituli columnæ fructus forma 198. Corinthiorum clades 414. Corinthiorum sepulchra effossa, ad quid 381
Corinthiacus sinus 54, 123, 323, 335, 336. Corinthiaci sinus initium 450
Corisus Socraticus 608
Corissus 634
Cornelius Gallus Ægypti præfectus 819
Cornelium forum 216
Cornices nigræ 163
Cornopionis cultus 613
Cornu Byzantiorum 319
Corocondame pagus 494
Corocondametis lacus 494
Corœbus Eleus 355
Corone urbs 360. quæ Pedasus ibid.
Coronea 411. urbs 410, 434. alia Bœotica 434. Messeniaca 411
Coroneæ ager 407
Coronenses, Coronii, diversi loco 411
Coropassus 663. Lycaoniæ pagus 568
Corpora notis compuncta 315
ad Corresum montes 640
Corsiæ 636
Corsica 654. regio 223. Corsicæ descriptio 224. plura ibid. dicta Cyrnus ibid. in Corsicam Dionysii Siciliæ tyranni navigatio 226. Corsica insula 123
Corsica mancipia qualia 224
Corsium fructus piperi similis 823
de corvis fabula Artemidori 198. corvus nocturnus peculiaris apud Ægyptios, aquilæ magnitudine, grave canens 823. corvorum duorum superventu servatus Alexander 814. duorum Corvorum lacus dictus 198
de iis fabula ibid.
Corybantes 469. de Corybantibus 472
Corybantes novem ex Apolline & Reytia 472. Corybantes dicti qui furiose moventur 473
Corybissa in Scepsia 473
Corycæi prædones 644. Corycæus qui dicatur ibid.
Corycus 671. litus 666. prom. 670. mons 644. Cretæ promontorium 363
Corycum oppidulum 667
Corycium jugum 683. antrum 670. antrum Nympharum 417. ejusdem cum Cilicio nominis 17
Corydallus mons 399
Corydalus, corydalenses 395
Coryphantis pagus 607
Coryphasium 339, 348
Cos insula 124, 488, 573. urbs 657
Côs Meropidis 686
Cosas amnis 237
Coscinia pagus 650
Coscinii 587
Cossa 222. cossæ urbis situs 225. à Cossa navigantibus Ostiam occurrentia oppida ibid.
Cossæi 744. Cossæi prædones 524. munera accipientes à regibus ibid.
Cossæorum montana 522
Cossura insula 834. ante Lilybæorum sita 277
Cosura insula 123
Cotes 825, 826. à Cotibus ad Massæ-syliorum fines 827
Cothon parva insula 832
Cothonis ostium præsidio occupatum 833
Cothus 321. frater Ellopis 445, 447
apud Cotinas æs, aurum 142
ad Cotiscolias aquæ frigidæ 228
Cottii terra 204
Cottium 179
Cottuta 217
Cotylus collis 602
Colyttia sacra 470
Cotyæjum 576
Cotyorum opp. 548
Cotys dea apud Edonos culta 470
Cotys Sapæus 556
Côum vinum 637
Cragus mons, urbs 665
Cragus princeps ad mare petra 669
Crambusa urbs 666. insula 670
Cranaa insula quæ Helena 399
Cranaë 454
Cranai 397
Cranii 456. opp 455
Crannæ 330
Crannonii ibid.
de Crannoniis & Gyrtoniis difficultas 442
Crannonii qui Ephyri 330, 442
Crassus dolo captus 747. interemptus ibid. de Crasso ultio 748
Crater sinus 247
circa Craterem regio 242
de Cratere Menelai 41
ad Crateram æneam amphoras circiter xx. capientem captivorum jugulatio & super extis divinatio 294
Craterus in Arianam præmissus 721. craterus ad Alexandrum properans 725. crateri ad matrem Aristopatriam epistola 702
Crates 38, 609. scriptor 3, 4. grammaticus 439, 609, 676. Mallotes 157. Crates Homeri mentem non capit 30 & sq.
Cratis fluvius 263, 386, 449. alius Italiæ ibid. de Crathide fluvio quæ narrentur 263
Cratippi filii 649
Credibile aliquid alio credibilius 70
Cremaste Larissa 435. pensilis, 440. quæ Pelasgia ibid.
Cremna castellum 569. urbs 570
Cremona 216. urbs ad Padum 216
Crenides, quæ Philippi urbs dicta 331
Creontiadæ ad Cyrnum & Massiliam appulsus 252
Creophagi 771, 775
Creophylus Samius 638. Homeri magister 639
Creopolus 376
Crepitus seniorum 675
Cresphon Messenæ dominus 361
Cresphontes 389
Creta 654. Cretæ situs 838. urbes 476. quot 479. circa Cretam insulæ 484. in Cretam colonia 653. è Creta coloni 573. Cretæ insulæ descriptio 474. & seq. Cretæ promontorium occidentale 837. è Creta Teucrorum adventus 604. Cretæ optimæ leges, pertractio aliarum Rerumpubl. ad sui imitationem: in contrarium mutatio, latrocinia, oppressio 477. in Creta Jovis sacra 468
Cretenna apud Lacedæmonios 481
Cretensis historia 472. Cretensium rerum scriptores 466. Cretensium leges 260. Cretensium colonia 636. de Cretensium Republ. 480. Cretenses cum Theseo è Cnosso profecti 282. Cretensium Aphamiotæ 701. Cretensium συσσίτια, ἀνδρεῖα, ἀγέλαι 483. Cretensium auxilia erga Cares 572, 573. Cretensibus serviens cœtus Minous 542. Cretensium amatorum mos peculiaris 483. Cretensium matrimonia 482. educationes puerorum, alia ibid.
Creticum mare 124, 323, 488
Cretosirus 313
Creusa navale Thespiensium 405. Creusæ vicina loca 400. Creusa, Creusia 409
Crimisa vetus arx 254
Crinagoras 617
Crinanus 321
Crines mulierum in morem demittentes 154. crinibus erectis homines 711

Crisæus sinus 259
Crissa urbs 416, 418. unde nomen Crissæo sinui ibid. Crissæus campus felix 418. Crissæum bellum 418, 421. Crissæus sinus 323, 336, 379. Crissæi sinus pars 336. Crissæi sinus ora maritima 417
Critasirus 304
Crithota promontorium 459. oppidulum ibid.
Criumetopon 106, 309. promontorium 124
Crobyzi qui & Troglodytæ 318
Crocius campus 433, 435
Crocodilorum urbs 758, 811, 817
Crocodili cultus 811. cui nomen Suchus ibid. ejus mansuetudo, victus, alia 812. contra crocodilos insidiæ ichneumonis 812. crocodili detestatio ubi maxime 814. crocodilorum paucitas quo loco Ægypti 820. crocodili similes iis qui sunt in Nilo 826. crocodilos parvos alens fons 563. crocodili in Hydaspe ab Alexandro visi 696. contra crocodilos Tentyritarum vis 814. Romæ spectata ibid. crocodili quales in Nilo 826. crocodilorum metu pisces à mari in Nilum ascendere non audentes 824. crocodilorum à porcis abstinentia 824
Crocus ubi optimus 670
Crocutas animal 775
Crocylea 452
Crocyleia in Acarnania 376
Cromna pagus 544
Crommyi prom. 669, 682
Crommyon Megarensium 390. Crommyonia 392
Cromyon pagus 380. Cromyonia ibid. Cromyonia sus, apri Calydonii mater 380. ejus fabula ibid.
Cronus, qui Theodorus dialecticus 658. Cronus Apollonius 838
Croton urbs 262, 387. de Crotone & Sybari 262
Crotoniatarum salubris aër 269. de Crotoniatarum cxxx. millibus victoria 261. Crotoniatarum dissipatio 261. Crotoniatarum regio ibid. Crotoniatarum virtus 262
Crœsus 735. Crœsi divitiæ 421, 980. à Crœso donaria facta 420. Crœsus Sidenæ dirutor 601. Crœsus populorum intra Halyn tyrannus 534. Crœsi celebres divitiæ 626
Cruni 319, 351. ignobilis amnis ibid. Cruni fons 343
Crudelitas & feritas in senes & morbo pressos, Bactrianorum, Caspiorum 517
in Crucem actus pro carmine Daphita Grammaticus 647. in crucem suffixi Cantabri pæanem canentes 165
Crystalli tabulæ 540
Crystallorum effossio 98
Ctenus portus 308, 309. promontorium 312
Ctesias 18, 689, 779, 785. mendacii notatus 508. fabularum scriptor 43
Ctesias princeps medicorum Artaxerxis 656. Syriacorum & Persicorum scr. 656
Ctesiphon pagus 743
Ctimena 454
Cristæ dicti Thraces quidam 296
Ctypansa oppidum 344
Cuarius fluvius 411, 412, 435. qui Coralius 411
Cuculum urbs 238
Culmi longitudo & crassities 831
Culpa in universos cadens ex paucis maleficis 167. culpa à sontibus in innoxios translata 259
Cuma 582. Cumæ extructio 621. Cuma Phriconis ibid. Cuma Amazonum cognominis 550. Cuma Æolicarum urbium maxima, præstantissima 622. nomen 623. Cumarum descriptio 243. à Cumis ad Siciliam maris trajectus ignitus 248
Cumæi 243. Cumæi stoliditatis notati 622. eorum 'stulta oppigneratio, plura ibid. Cumæi sub Campanos redacti 243
Cumani 26. Osca gente expulsa ab Etruscis ejecti 242. Cumanus ager cur Phlegra dictus 245 sinus 22
Cuneus regionis nomen 137
circa cuniculos Turditanorum labor 147. de cuniculis apud Baleares quæ narrantur 168. cuniculos venandi rationes 144
de Cupidine Praxitelis, dono Glyceræ facto 410
Cupra Juno dicta 241
Cupressetum 738
è cupressis hortorum & lucorum, navigia 741
Curalius fl. 438
Cures viculus, quondam urbs illustris 228
Curetes 321, 465, 472
Curetum nomen 468. Curetes Pleuronii 451. Curetes pars Ætolorum 429. de Curetum vocabulo ambiguo historicorum consensus 466. Strabonis sententia ibid. Curetes qui Corybantes 466. & alii ibid. Curetes ubi Junonem rivalitatis causa insidiantem terruerint 640. Curetum collegium ibid. Curetum circa comam institutum 465. à tonsura nomen ibid. à Curio monte ibid. de Curetibus, & quorum dicantur 462, 463, 464. Curetes dicti Rheæ administri 469. Curetes dicti juvenes quidam saltatores in armis 468
Curetica 451
Curetis 465
Curiadæ 683
Curiæ tres frumento carentium apud Babylonios 746
Curias 683. prom. 683. urbs ibid.
Curium 451
Currus Indorum ut trahantur 709. in curribus habitantes populi 294, 296, 300
Cursorum ac tabellariorum conditio pro militia quibus imposita 251
Cyaneæ 92
Cyaneæ 319. duæ insulæ ibid.
Cyaneæ petræ 21, 149, 546
à Cyaneis ad Caspium montem stadia 91
Cyaxares Medorum rex 801
Cybe 470
Cybelæ, Cybele 567
Cybellia pagus 645
Cybiosactes è Syriacorum regum stirpe 796. Cybiosactæ uxor, Auletæ filia 796. Cybiosactæ sordes, illiberalitas, strangulatio ibid.
Cybistra 535. opp. 537, 539
Cycesius urbs 356, 357
Cychreja quæ Salamis 393
Cychreus, Cychreodes serpens 393
Cyclades 368. insulæ 474. 485. in Ægeo mari 485. de Cycladibus insulæ malum passæ ex terræ motu 58
Cyclopum vita 501, 592. Cyclopes unoculi 21. Cyclopum loca 20. Cyclopum opera munita arx 373. septem numero ibid. cheirogasteres dicti ibid.
Cyclopeja, labyrinthi sic appellati 369
Cycnus Thrax 604. Cycnus Tenis pater 380
Cydippæ & Cercaphi filii 654
Cydises mons 527
Cydni 672
Cydnus amnis 47, 672. & seq.
Cydonia 351. Cretæ 376. Cydonia, situs ejus, mons, Cydoniatæ 479. Cydoniæ momentum 478. Cydonum loca 475
Cydrelus Codri F. 633. Myuntis conditor ibid.
Cydriæ Byrsorum 327
Cyllena mons Arcadiæ 337. à Cyllena Cephalleniam navigatio 338
Cyllene 337. Eleorum navale ibid. mons 388. Cyllenius Otus 337
Cynamolgi 771. qui Agrii ibid.
Cyni partes læsæ 60
Cynia lacus 459
in Cynicum vitæ genus unde lapsi philosophi 296
Cynocephali ubi gignantur 775
Cynocephalorum inscriptione templum 774. Cynocephalus 812. ab Hermopolitanis cultus ibid.
Cynopolitana præfectura 812
Cynossema 595, 656, 799
Cynthus mons 485
Cynuria mons 370
Cynus navale 425. Deucalionis habitatio ibid.
Cyparissus 348
Cyparissia 349. urbs 363. Cyparissus 423. Cyparissenses 345
Cyparissia Messeniaca 359
Cyparissinæ fluvius 348
Cyphus 441. mons Perrhæbicus 442. pagus ibid.
Cypræ fanum 241
Cyprus 125, 654. de Cypro insula 681.
Cypri urbes singulæ antiquitus suis parentes tyrannis 684
Cyprus sub Ptolemæis 684. sub Romanis ib. Cyprus, præstantia nulli cedens insulæ 684. Cypri promontorium 682
Cypriorum reges Syris inimici 669. Cypriorum contra sylvarum incrementa licentia 684
Cypseli Olympiæ donarium factum 378. opes ibid.
Cypseli Corinthiorum tyranni donum 353. Cypselorum urbs 329
Cypselus Bacchiadarum eversor 378. Corinthi tyrannus ibid.
Cypselus fluvius 322
Cyra, à Cyro condita, imperii Persici terminus 517. eversa ibid.

Cyractica pone Japodas 315
à Cyrenæa ad Kriumetopon navigatio 475. à Cimaro ibid.
Cyrenæi theori 56. Cyrenæorum ad solemne spectaculum missorum inscriptio 49. Cyrenæus parallelus 133. Cyrenaica 798. felix 131. Cyrenaica, limites 123. apud Cyrenaicam psyllorum vis contra serpentes 814. Cyrenaica Ptolemæo subdita 836. ejus limes ibid. Cyrenaicus succus 837
Cyrenes extructio 56. à Batto conditæ 837. plura ibid. Cyrenes situs 837. supra Cyrenen loca 829
Cyrenes mater Thera insula 57
Cyrenensium navale 837
Cyrestis Minerva 751. Cyrestica regio ibid.
à Cyrinio gesta 569
Cyrini castra 539
Cyrnus insula 123. Cyrnus quæ Corsica 224. ad Cyrnum Creontiadæ appulsus 252
Cyrsilus Pharsalius scr. Alexandri castra secutus 530
Cyrtii 523, 727. qui Cartii ibid.
Cyrus primus imperii Persici comparator 736. Cyri in Indiam expeditio 686. Cyri contra Massagetas bellum 507. de Cyro Imper. 524. Cyri cum vii. millibus ex India evasio 722. de Cyri expeditione in Sacas 512. fuga ibid. Cyri pietas 512. Cyri de Medis victoria 727. Cyri exercitus in Massagetas 687. Cyri sepultura 730. ab Alexandro visa ibid.
Cyri campus 629
Cyrus fluvius 61, 491, 500, 501, 528, 529
Cyrus fl. qui Agradatus 729. de Cyro fl. 501. duodecim ostiis ibid.
Cythera 475. insula 124, 363
Cytherius fluvius 356
Cytinium urbs 427, 476
Cytorum 542
Cytorus pagus 544. emporium ibid.
Cytorus Phrixi F. 544
Cyzicus 635, 655. insula 125, 575. circa Cyzicum loca 586. Cyzicus Miletopolis 681
Cyzico honor habitus 576. Cyzicena 582. insula 635. regio ad Priapum 565. Cyziceni 575. Cyzicenorum res gestæ 576. alia ibid. ditio 587.
Cyzinenus ager 587

D.

DAÆ 511. Parni 515. Nomades 508. Daæ Scythæ supra Mæotidem 515
Daci qui Davi 304. vastatores Illyrici 313. à Getis divisi 304. Daci cum Getis ducenta hominum millia in bellum educentes 305. contra Dacos bellum Bojorum 213
Dacia, cui nomen Pontificatus Jovis 536
Dacium 61
de Dactylis Idæis 473. & nomine ibid.
Δάκτυλος 421
Dadala 665
Dædala 651, 664
Dædali fabula 477, 639
Dædalsus 563. urbis instaurator 563
Dædalus ex Cressa muliere 279. Cretensium ductor ibid.
Daës Colonensis scr 612
Dæziaræ 314
Dai supra Mæotidem, Xanthii & Parii dicti 511, 515. Parni 515. Aparni, Piscuri 511. Dai Scythæ procul apud Hyrcaniam dissiti 304
Daïmachus scriptor 68, 70. mendax ibid.
Daïmachus legatus ad Allitrochadem 70
Dalion amnis 344
Dalmatæ quid proprium habent 315
Dalmatarum ora maritima 315. diuturna cum Romanis bella ibid.
Dalmatia 314
Dalminium magna urbs 315. à Nasica ad quid redacta ibid.
Damascenus ager 756
Damascus 755. urbs 756
Damasia, Lucatiarum veluti arx 206
Damastæ scripta 684. Damastes scriptor 47, 583. futilis 47
Damastium 326
Damasus orator insignis 649
Damathus Atheniensis 633
Damnaneus 473. inter Dactylos Idæos ibid.
de Danaë fabula 487
Danaides 655
Danala 567
Danaus quinquaginta filiarum pater 221. plura ibid. Danaus conditor arcis Argivorum 371. de Danao 371. sepulchro ibid. Danai filii 654. Danai in regno successores, ut diviserint illud 372. Danai ex Ægypto adventus in Peloponnesum 321. à Danai filiabus inventio puteorum 371. Danaus aquaticorum instrumentorum Argis demonstrator 23
Danai 574. Danai, omnes hostes Trojanorum dicti 574
Dandarii 495
Danthelitæ 318
Danubii & Istri differentia 304, 305
Daorizi 315
Daphitas Grammaticus pro carmine in crucem actus 647
Daphne vicus, lucus 750. apud Daphnen Antiochia 719
Daphniæ conventus 343
Daphnus 426. urbs 424. diruta ibid.
Daphnus Locridis 416. Phocidis 60
Daraba urbs 771
Darapsa urbs 516
Dardani genitura 346
Dardania Æneæ parens 565
Dardanica gens 313
Dardanii 315, 316, 592
Dardani, Dardania ibid. & 593, 596
Dardanium pr. 587, 590, 595
Dardanius ager 606
Dardanus Jasionis frater, Dardaniæ conditor 331
Dardanus 587. urbs 595
Dariaces Darius 785
de Dario Xerxis patre 591. urbes ab eo incensæ, ejus maleficia ibid.
Darius hystaspis F. 737. ejus in Sylosontem beneficentia 638. idem ubi siti pressus cum exercitu in periculum venit 305. ejus imperium, mors 736. quo loco imperium amisit 737. ubi littora ponte junxit 305
à Darii necatoribus direpta 731. Darii sepultura 730. Darius rex, è stirpe regia non ortus 736. ab Alexandro eversus ibid. à Dario missi qui navigando Lybiam ambirent 98, 100. Darii bellum in Scytharum regem 301. Darius ab Alexandro debellatus 544. Darium fugiens Mithropasta 766. Darii fuga 79. Darius dolo occisus 697. Darii mors oraculo prædicta 814. Darii regia Sadracæ 738
Darius Longimanus 735. omnium hominum pulcherrimus, sed quibus exceptis 735. tributorum institutor ibid.
Dassaretii 316, 318
Dascylejum urbs 575
Dascylitis lacus 550, 576. palus 575
Dasmenon castellum 540
Dastarcum castellum 537
Dastira 555
qui dat, nihil accipiens, quomodo possit agere 415
Datis Persæ topiæ ad internecionem deletæ 399
Datus u. 331
Davi qui Daci 304
Daulensium fines 424. Daulis, Daulia 423. Daulis oppidulum 423. Daulis Phocidis 321
Daulium 424
Daulius Crissæ tyrannus 265
Δαυλοὶ 423
Daunia 284.
de Dauniis 215, 242, 282, 283, 285
Dauniorum regio 283
Daunii Appuli Græcis dicti 242
Daunii reges 281
Daximonitis felix campus 547
Dea Phrygia 470
de Deambulationibus quorundam Romæ centurionum, in Vettonum præsentia, historia lepida 164
Debæ 777
Decæneus vates 762
Decenei functiones honoris quales 298
Deceates 202
Deceleja belli arx 396
Decelicum bellum ibid.
Decimatio Apollini facta ob sterilitatem 257. decimatorum progenies Mysi 572. eorum expositio ibid.
D. Brutus Mutina cum suis fugiens viritim denarium apud Salassos solvere coactus 205
Decubitus humi apud Belgas 197
Decumbere humi, Gallis & Hispanis commune 164
Dedicatio delphinorum 56
Defecisse gens cum dicitur, duobus modis intelligi potest 434
Defectores Bruttiorum vocabulo notati 255
Degmenus Epejus 357
Dei facies, urbs sic dicta 754, 755. in ea castellum ibid.
Dejanira 451. Dejaniræ Oenei filiæ nuptiarum fabula 458
Deimachus scr. 690
Deïoneus, Pterelæ pater 452
Deiotarus, Castoris F. 562. Deiotaro tradita ditio à Pompejo 547. Dejotarus Galatiæ dominus 567. Dejotari regia,

regia, gazæ ibid. filiæ à patre trucidatio 568. Dejotarus ultimus Paphlagoniæ rex 562. Castoris filius ib.
Delphontes 389
Delphi urbs 416. Delphi Phocidis 417. apud Delphos donarium 220. de Delphis fabulæ 328. Delphos ultra oraculum quid commendarit 419. Delphorum invasio 187. Delphorum situs 418. apud Delphos oracula verbis dari 814. Delphis ablata pecunia., Tolosæ inventa 188. Delphi à corpore Phocensium separati 423. Delphi templo & oraculo nobilitati 417. Delphorum posteritas 647. Delphicum oraculum 762. Delphici templi neglectus 419. olim culti ibid. spoliatio à Phocensibus 188. à Tectosagibus 188. paupertas, opulentia 420. direptio ibid. de Delphici fani præstantia, situ, de corvis à Jove eo emissis fabula 419. de terræ ibi umbilico ibid. & 420. Delphicum templum manubiis exornatum 275
Delphica expeditio 188
Delphinium facer portus 403
Delphinorum inscriptio de theoris Cyrenæis 56
Delta Ægyptium, aliud 701, 768, 801. ad Delta vertex 805. supra Delta Nilus 806. & in Delta & extra boves sacri 803. à Delta Memphidos intervallum 807. apud Delta loca 818. palma ibid. Delta nominata insula, Ægyptio delta æqualis 701
Delubrum turbæ theatralis capax 395. opus Ictini ibid.
Delus insula 485. celebris ib. Delus quæ Ortygia 486. Delus, emporium 668. de quo proverbium 668. Delus in Ægeo mari 485. Deli incrementum è Corinthi ruina 486. pro Delo recepta Neptuno Calauria, à Latona 373. in Delo mortuum sepelire aut cremare non est fas, aut canem ibi esse 486. Deliorum monumenta 486. Delium Apollinis templum 403. ad exemplar illius quod in Delo, conditum 403. de Atheniensibus ibi victoria ibid. Delium Laconum 368
Demaratus unus ex Corinthi dominatoribus 378. ejus gasa, divitiæ ib. filius Romæ rex creatus ibid. Demarati Tarquinios adventus 219
Demeneclius tetrarcha 543
Demersio hominum ingens 60
Demetrius Scepsius scriptor 44, 45, 46, 58, 339, 344, 375, 438, 442, 472, 489, 551, 552, 594, 599, 609, 611, 627, 680. Demetrii Scepsii ad Ilium peregrinatio 594. patria Æneæ regia 607
Demetrius Grammaticus 609. Homeri catalogi enarrator ibid. Cratetis & Aristarchi æqualis 609
Demetrio, homini petito in plerisque attendendum 603. ab eo xxx. librorum conscriptio in interpretandis aliquot Homeri versibus ibid.
Demetrius locorum peritus 620
Demetrius Phalereus 361, 398. Theophrasti discipulus ibid. Athenis præfectus ibid. ejus commentarii ibid. in eum invidia ibid. fuga, statuarum dejectio ibid.
Demetrius Euthydemi F. 516. Demetrius Raththeni mathematicus insignis 548. Demetrii Phalerei consilium de Messena & Corintho 361. Demetrii expostulatio apud Romanos de prædonibus Tyrrhenis 232. Demetrius Calatianus scriptor 60. Demetrii Pharii patria 315. Demetrius Ætolicus 451. Demetrii conatus 54
Demetrius Poliorceta 436
Demetrius Lacon dictus 658
Demetrii speculæ 771
Demetrium Cereris fanum 435. urbs ibid.
Demetrias urbs 428, 738. vincula Græciæ 428
Demetrias, navale regibus Macedoniæ 436. à Demetriade ad Peneum navigatio 443. Demetriadis pagi 436
Democles scriptor 58
Democoon Priami spurius 585
Democritus geographiæ peritus, philosophus, 1, 61. scr. Asiæ peragrator 703
Democriti opinio 65
Demosthenes 445, 471. Demosthenis testimonium de Olynthi extinctione 121. de Demosthene & aliis oratoribus vivis adducendis Antipatri mandatum 374. Demosthenes de Elatea quid narret 424. Demosthenes veneno vita exsolutus 347
Derbe Antipatri prædonis 535, 569. Derbæus Antipater ibid.
Derbices 514. Derbices, etiam ob levia facinora morte multant 520
Decreto 785
Derdæ 706. gens magna ibid.
Deris portus 799
Derrhis pr. 330
Derthon urbs insignis 217
Derthona 217
Dertossa colonia 159
Desertores, Bruttiorum nomine notati 255
Deucalion Hellenis pater 383
Deucalionis mater, uxor, ditio 443. Deucalionis imperium 432. Deucalionis habitatio 425. monimentum ibid.
Deucalion insula 435
Deucalius lapis 437
Deudorix Bæroritis filius 292
Devovendi se mos pro amicis 165. apud Hispanos ibid.
Deuriopus 326, 327. Deuriopum urbes 327. deus semper aliquis dictus è Getis qui regi à consiliis esset 298. cum deo Musica conjungit 467. deum maxime homines imitari cum beneficia conferunt 467. cum numen colunt ibid. ad Deum mens otiosa in festis convertitur 467. de Deo Æthiopum sententia 822. Dei natura nostros effugit sensus 467. Dei cujusdam apud Celtiberos veneratio 164. innominati, ibid. deûm laborant res & honoribus carent regione male multata 498. deorum consilio edicta sua dictata promulganti obedientiores subditi 298. ut deus diis donaria apparet, non esse conveniens, dictum Ephesii ad Alexandrum 641. deo cuicunque sacrificent Persæ, primum igni faciunt imprecationes 733. à deis mandata se afferre simulantes Minos, Lycurgus 482. deos animalia impie vocans Strabo 810. deorum gratia cætera constituta ibid. de deorum administris, diis dictis 471. deorum xii. aræ 622. deorum administri, tum dii ipsi, in montibus vagari dicti 474. deorum honores unde orti 24. Deûm matris sacrificia 466
Dei nomen Zamolxi datum 298. pro Deo fere habitus Ceneus sicut Zamolxis 304
Dia 604. Diæ templum 382. Dia, quæ Hebe aut Juventus 382. Dia insula 484, 777
Diacopena 561
Diacuista 217
Diagebres montani populi 225. Jolaënses quondam dicti ibid.
Diana Pergæa 667. Dianæ donaria 343. Dianæ fanum 361, 750. asylum ibid. Dianæ Sarpedoniæ templum oraculum 676. Diana Ephesia 179. ejus cultus 160. ritus, fanum 180, 184. ejus templum qui primus architectatus 640. ejus fanum arx Sertorii 159. Dianæ sacra Tauropoli 535. de Diana Tauropoli & Oresta tradita 537. Dianæ Tauricæ sacra 239. Diana cur Artemis dicta 635. Dianæ Tauropolis templum 639. Dianæ Perasiæ fanum 537. unde sic dicta. ibid. Dianæ Leucophrynes fanum 647. Astyrenæ 613. Munychiæ 639. Amarynthiæ 448. Brauroniæ 399. Mindyadis 658. Coloënes 626
Dianæ Nemidiæ facellum 342. Dianæ nemus 239. Dianæ Alpheioniæ sive Alphiusæ lucus 343. Ætolicæ 215. Dianæ simulacrum in Aventino Romæ 180. Dianæ sacra insula 643. Dianæ gryphe subvectæ pictura 343. Dianæ locus emptus à Xenophonte, ex oraculo 387
Dianium 159, 161
Diasnotes 314
Dicæa u. 331
Dicæarcha 26. Dicæarchia 99, 145. navale Cumanorum 245
Dicæarchus Geographiæ peritus, philosophus 2, 104, 170. reprehensus 104
Δικαιοδότης 797
Dicere primo omnium usurpatum de poëtica dictione 18. quod dicas non habere, est affirmationem cohibere 71. contra eos qui dicenti obstrepunt in conciliis, peculiare quid apud Belgas 197
Dicte, Dicta 478. de Dictes retibus fabula 487. Dicte locus in Scepsia, mons in Creta 427
Dictione nihil magis oratorium aut poëticum 17
Dictum Hybreæ de Euthydemo 659. dictum de Mylassis ibid.
Dictynna, Dictynnæum templum 479. Dictynnæum prom. 484
Dido Byrsam condidit 832
Didyma urbs 169. insula 276
Didymena 665. Didymi montes 647. in Didymis pecunia Dei & donaria interversa

interverſa 518
Dies longiſſima horarum æquinoctialium tredecim, ubi 133. tredecim S. 133, 134. ſedecim 133, 134. quatuordecim 119. quatuordecim & quadrantis 134. quindecim ibid. ſeptemdecim 135. de diei longiſſimæ ad breviſſimam proportione 71. diei ac noctis particulæ ſupra cclxv. dies ad anni complementum traditæ 806. dierum induciæ non noctium ex fraude Thracum 402
Digitis retro averſis homines 70
Dignitati priora loca tributa 155
Dii tantum duo culti ab Arabibus 741
Diis cœlum Providentia dedit 810. diis Manibus & marinis res ſacra facta 277. Omnis de diis diſputatio antiquas perpendit fabulas 474. diis vicinum omne quod mentem corrigit 468
Diis reddita donaria ab Auguſto Cæſare 595. de diis nihil ſentientes Callaici 164
Diluvio extinctæ urbes 59. poſt diluvia tres vitæ degendæ formas extitiſſe, ex Platonis conjectura 592. diluvio Cimbrorum ejectio 292
Dilychnus Nili piſcis 823
Dimenſiones aliquot locorum 79, 80
Δημήτηρ 435
Dindymene 470. ejus templum 575, 647
Dindymum mons 575
Dio Academicus princeps legationis contra Auletem 796
Dionis bellum in Dionyſium tyrannum 255
Diocles 367
Diocharis porta 397
Diodori oratores duo ejuſdem generis 627, 628. Diodorus grammaticus 675. Diodorus dialecticus 838. Cronus dictus ibid. Diodorus prætor, in gratia Mithridatis ſenatum Adramyttenum occidit 614. idem rhetor, Academicus philoſophus 614
Diodotus philoſophus 757
Diodoti incrementa 515
Diodoti opus, Nemeſis ſimulacrum 396
Diodotus Trypho 668, 752. ſibi manus affert 668
Diogenes Cynicus è Sinope 546
de Diogene verſus è promptu reddente 675
Diogenes Phil. Stoicus Seleucienſis 744
Diomedis ditio 215. peregrinatio 150. de Diomede, Alcmæone, Agamemnone 462. Diomedis domum revocatio, mors 284. de morte plures fabulæ ibid. ſociorum in aves converſorum fabula ibid. Diomedi apud Venetos decreti honores 215. albus equus immolatus ibid. de Diomede apud Venetos jactata 284. à Diomede invitatus Alcmæon 325. ſocius belli ibid. Diomedes Canuſii & Argyripæ conditor 283. ejus dominatio ubi 284. Diomedis templum memorabile 214. Diomedis equi 331. Diomedeæ inſulæ 124, 215, 284
Dione in ſocietatem Jovis templi recepta 329. Diones lucus 346
Dionyſides præſtantiſſimus poëta 675
Dionyſius Siciliæ tyrannus 212. ejus tyrannis 241
Dionyſius Heracleæ tyrannus 544. Heracleonis F. 751. Dionyſius Syracuſarum dominatione exturbatus 259. Dionyſii contumelia in Locrenſes virgines 259. vindicata ibid. Dionyſio virginem à Rheginis poſtulanti filia lictoris oblata 258. Dionyſii Siciliæ tyranni in Corſicam navigatio 226. Lucinæ fani ſpoliatio ibid. Dionyſius Rhegii deſtructor 258. Dionyſius junior Rhegii inſtaurator 258. Dionyſius Thrax 655. Dionyſius dialecticus 566. Dionyſius cognomento Atticus, Apollodori diſcipulus 625. Dionyſius hiſtoriæ conditor, Halicarnaſſeus 656
Dionyſius de origine urbium ſcriptor 566
Dionyſocles orator inſignis 649
Dionyſiodorus Iceu vir inſignis 548
Diophantus Mithridatis legatus 306. contra Roxolanos miſſus ibid. Mithridatis exercitus ductor 312
Diophanes rhetor 617
Diopolis quæ Cabira 557
Dioſcorias, Dioſcurias 47, 91, 125, 497. & ſ. ad Dioſcuriadem ſinus 126. circa Dioſcuriadem gentes 498. Dioſcuriadem convenientes gentes ſalis cauſa 506. convenientes gentes quot 498
Dioſpolis 802
Dioſpolis parva 814. Dioſpolis quæ Thebæ 805, 815
Diotimi Strombichi filii legatio 47
Diotrephes nobilis ſophiſta 630. Antiochiæ docens 659
Diphilus poëta comicus 546
Diphtheræ laneæ Romanorum 196
Dira 769, 772, 773. circa eam habitantes 769
Dirce fons 408. Thebano cognominis 388
Diegylis rex captus 624
Diris devotiones 601
Diſciplina prava incolarum quid noceat 401. diſciplinæ encycliæ 673. diſciplinarum magiſtri continentiſſimi 733
Diſcordia aut ob avaritiam aut luxum exſiſtit 480
Diſpontium urbs 357
Diſpoſitionis hiſtoricæ finis 25
Diſpoſitionum quarundam inſtitutio 102. & ſ.
Ditis fanum 344
Dittani 162
Divinandi ratio 154
Diviſio in duas partes univerſi generis humani 66. diviſio continentium 65. diviſiones terræ manu hominum factæ 59
Divitiæ Thebis Ægyptiis 551
Divitiæ invidiæ obnoxiæ 420. etiam ſacræ difficulter cuſtodiuntur 420. divitiæ, cauſam luxuriæ præbentes 656. divitiæ vide opes
Dium urbs 265, 330, 446. Diades Athenæ ibid.
Diurna ſpecula 159
Dius Heſiodi pater 622
Δῶ 364
Docimia pagus 577
Docimitis, Docimæa 577
Docuſini 508
Docti omnes Muſarum adminiſtri 468.
doctiſſimi Hiſpanorum 139
Dodo, pro Dodona 364
Dodona 441. ſub Theſprotis 328. Moloſſorum ibid. apud Dodonam ſolis Bœotis viri oracula reddunt 402. tripodes Bœotorum ibid. circa Dodonam locus Hellopia dictus 328. circa Dodonæ fanum incolæ 328. Dodonæum oraculum 256, 324, 762. Dodonæi oraculi defectus 327. à Pelaſgis fundati 327
à Dolabella Trebonius interfectus 646
Doliones 575, 678. Dolionum circa Cyzicum fines difficiles diſtinctu 564. Dolionis 681
Dolia ædibus majora 218. dolia argentea 151. in dolium vini plenum præcipitatus pater à filia 621
Dolicha inſula quæ Dulichium 458
Dolomena 736
de Dolopibus 433, 434. Dolopes Pæonibus finitimi 28
Dolopica Cohors 431
Dolus non idem cum Atticis 147
Domanitis 562
Domicilia in curribus habentes populi 294, 296
contra Domitium Aënobarbum Arvernorum pugna 191. ubi ibid. Domitii Aënobarbi factione Menodorus oppreſſus 649
Dominorum ebrioſorum imperio liberata Ægyptus 797
Domus ex lapide pretioſo 783
Domus Belgarum 197. domus ex oſſibus cetorum, & oſtreorum conchis 720. domorum architectonica ſtructura 499
Donaria ex univerſa Græcia 353. donaria diis reddita ab Auguſto Cæſare 595. donaria Romæ præſtantiora Corintho allata 381. donaria ab Alyatte, Crœſo, Italis Siculiſque 420. donariorum præclariſſimum 652. de donariis in arce Minervæ libri quatuor Polemonis Periegetæ 396. donariorum contemptus à militibus in excidio Corinthi 381
Dorade inſula 767
de Doribus 61
Dorica tetrapolis 417
Dorica gens 333. eadem quæ Æolica ibid.
Dorica lingua ibid.
Dorices triplices 221
Doricha Charaxiamica 808
Dorienſes 333. eorum eminentia ibid. 427, 653. circa Parnaſſum 333
de Dorienſium primaria urbe 476. Dorienſium loca 475. tetrapolis 425. cum Heraclidis 393. Dorienſium ſitus 417
Doris, tetrapolis 434. Doris circa Parnaſium 373. de Doride, ejus urbibus 476
Dorius mons, campus 350
Dormientium oraculum 508
Dorus 383
Dorylaus, de amicis Mithridatis Euergetæ 477. alter ibid. & ſ. Dorylaus Tacticus 557. Proavus matris Strabonis 557. alter ibid. Dorylaus Philetæri F. 557. in Romanos parum fidus ibid. Dorylai libri è Sterota 477
Dorylaium

Dorylaium urbs 576
Dos maxima apud Maſſilienſes centum aurei 181. dos ſororis fratri nubentis 482
Doſci 495
Dotius campus 442
Drabiſcus u. 331
Dracanum oppidum 639
de Dracone fabula 750, 751. interfecto ab Apolline, 421, 422. dracones ubi 827. dracones xxx cubitorum magnitudine 775. tauros & elephantos capientes ibid. de Libycis & Indicis fabula ibid. dracones magni, quibus herba ſuperne innaſcatur 827
Draco unus de ſociis Vlyſſis 253. ejus ſacellum ibid.
Dracontium 826
Dranga 514. Drangæ 721, 723, 724.
Drangiana regio 516
Drangianæ 723
Dravus amnis 314
Drecanum 657
Drepanum 799. promontorium 335, 336
Drepanus Icariæ 637
Drilo fluvius 316
Drium collis in Daunia 284
Dromichætes Getarum rex, Lyſimachum bello captum quam humaniter tractarit 302, 305
Dromus Achillis 307
Druentia 179, 217, amnis 185. unde & quò fluit 203
Druidæ quo honore apud Belgas 197. de horum juſtitia, judiciis quæ ipſis committuntur ibid. etiam cauſis bellorum diſceptandis ibid. alia, ibid.
Druſi de Bructeris victoria 290
Druſus Tiberii frater quas incurſiones pacarit unica æſtate 206. Druſi Germanici mors quo loco 291. expugnatio Byrthanis ibid.
Druſi laus 288
Drymas 321
Drymus 445
Drynæmetus 567
Dryopes 321, 586
Dryopis 434
Dryopum domicilium 373
Dryops Arcas ibid.
Dyma Achajæ urbs 337, 341
Dymæa 357
Dymæus ager 342
Dyme, urbs 337, 342, 386. Dyme Cauconis 347, 387. Dyme, ad duos pertinens 341. Dyme, unde ſic dicta 387. Stratus ante dicta ibid.
Dubius fluvius 186, 189. ejus ortus 192. in Rhodanum introitus ibid.
Ducibus peregrinis in bello uti, malum 280
Dulichium 335, 340, 453. inſula quæ Dolicha 458. quæ Cephallenia 455, 456
Dulichii domini Epei 456
Dunax Thraciæ mons 218
Duras torrens 207
Durias amnis 152, 166, 217. unde & quo fluit 203. Duriæ fluvii ad metallicum negotium adjumentum Salaſſis 205. ejus exinanitio ibid. bellorum cauſa ibid.
ad Durionem ab Aëria tranſitus 185
Durius amnis 153, 162
Duricortora Rhemorum urbs primaria 194. Romanorum præfectis hoſpitium dans ibid.
Duris ſcriptor 60
Dynaſtæ reges unde dicti 415
Dyras amnis 428
Dyris mons qui Atlas 825
Dytrachium quæ Epidamnus 316. circa Dyrrachium incolæ 326
Dyrracium urbs 329
Dyteutus 558 de eo memorabilis hiſtoria ibid. & ſeq. in eum fratris amor ibid.
Dyteuti ditio 560

E.

Ebrium regem ſi occiderit mulier apud Indos, cum ſucceſſore jungitur 710
ad Ebrios vocatus quidam in rogum ſe injicit 165
Ebura 140
Eburones 194
Ebuſus inſula 123, 159. urbs cognominis 167
Ecbatana 79. Medorum regia 522. Parthorum ibid. domicilium Perſis Hybernum 524. Æſtivum Parthis ibid.
Echejæ 360
Echinades inſulæ 59, 124, 335, 340, 351, 453, 458, 459
Echinus opp. 433
Echini pars magna ſubruta 60
Edeſſa 323
Edoni 470
Edonus Lycurgus 471
Eëtionis ditio 611. Thebe 385.
Effuſiones aquarum 151
Egelaſtæ 160
circa Egenorum alimenta Rhodiorum cura 653
Egertius Chii conditor 633
Egeſtæ ex incendio Ætnæ materiæ fluxus qualis 269
Egnatia urbs 283. Egnatia via 329
Eileſion 406
Eïones pagus 373
Eipon Laceja 151
Eireſione Attica 16
Eiſadicorum pagi 506
Elæa urbs Æolica 615
Elæuſſa 535. inſula 537. qua delectatus Achelaus conditor ibid.
Elaiticus ſinus 581, 606, 607, 615, 622
Elaïtis regio 571, 615
Elaphiæ conventus 343
Elara, Tityi mater 423
Elaria ſpelunca 423
Elatea 417. & ſ. Phocicarum urbium maxima 407, 424. quanti fieret apud Athenienſes 424. de Elateæ muro 61
Elatria 324
Elea, quæ & Elis, 336. Eleæ conditores 252. reges 356. princeps 459. Elea regio 337, 345
Elea urbs Attalicorum regum 622
Elea, Epeorum ditio 352. de Eleæ ditione 355. Eleæ Dianæ fanum 350
Elea Meſſeniæ confiniis 367
Elea, vide Hyela.
Eleaci philoſophi 393
Eleatæ Lucanis & Pœſtanis pugna ſuperiores 252
Elearum ager ibid. victus ibid.
de Electro 146
Electrum paleam ad ſe rapiens 703
Electrum Lyncurium 202
de Electridibus inſulis 215
Electus, agger ſic dictus 59
Elees fluvius 252
Elei 333, 335, 336. Elei qui & Epei 340. Elei pro Epeis dicti ibid.
Elei ab Epeis diverſi 341
Elei attriti 354
Elei Spartanis auxilia ferentes 355. ab Eleis accerſita Lacedæmoniorum auxilia 358. Eleorum naves xl amiſſæ 354. ad Eleos ſumma rerum devoluta 353
Eleorum certaminis inſcriptio 358.
Eleorum & Ætolorum cognatio 464 colonia eadem ibid.
Eleorum ditio Jovi ſacra 357. nefarius qui eam armata vi inceſſeret 358. plura ad id, ibid. Eleorum pax, incrementum ibid.
duobus in elementis fere vivunt homines 9
Eleon 406. pagus 404. opp. 439. vide Neon.
ὁ Ἐλεοῦς, ἀργινιδᾶς 331
Elephantes quinquaginta Seleuco Nicatori dati 724
de Elephantis fabuloſa 829
Elephantorum venatio ubi 133, 704.
Elephantis Carthaginenſium, ſtabula 832
Elephas reipubl. præbitus ab unoquoque conſiliariorum numero quinque millium 702
Elephantem & equum ubi privato homini alere non licet 704. elephas & equus ubi regis poſſeſſio cenſentur ib. de elephantorum coitu, partu, vitæ longævitate, vitio oculorum, vulneribus, aliis 705. & ſeq. elephantorum in utero geſtatio ad decennium 705. vis, diſciplina, natandi peritia, ſub jugo obedientia qualis camelorum ibid.
Eleus 655. urbs 331
Eleuſa inſ. 651, 652, 671
Eleuſin 407. urbs Eleuſiniæ Cereris templum 395. delubrum ibid. ſacra 633
Eleuſinius ſinus 380
Eleuſis una ex clxx curiis Atticis 396
Eleuſſa inſula 398
Eleutheræ 375, 412
Eleutherolacones 366
Eliacum 352
Elis 335, 338, 344. Cava dicta 336 337, 345
Elis quæ nunc 336, 337
Elis antiqua, Cava dicta 367. Elis quæ Elea 336. Elis ab Oxylo condita 463. de Elidis diſtinctione 366. Elidis deſtructio 341. Elidis cavæ incrementum 354
Elixus fl. 487
Ella fontis nomen 252
Ella, Elea, Hyela eadem urbs, Parmenidis & Zenonis patria ibid.
Elleborum optimum in Maliaca Anticyra 418. melius apparatum in Phocenſi ibid. ad elleborum Phocenſem concurrentes ægroti 418
de Ellope, Ellopia 445. Ellopenſibus ibid.

Elone 440. quæ Leimone ibid.
Elpiæ in Dauniis 654
Elvi 190
Elymæi latrones 732
Elymæi prædones 524. Elymæis suppetiæ contra Susios & Babylonios 524. Elymæorum montana 522
Elymia 326
Elymnus Tros 608
Elysius campus 3, 150
Emathöeis 339, 344
Emathöeis Pyli nomen 336, 355
Emodus m. 689
Emodi montes 698
Empedocles 364. de Empedocle fabula unde 274. de fide ei non derogandа 276
Emporicus sinus 825
Emporium 159. Emporii, Emporienses 160
Emporium navale 256
Emporium ingens 835
Emporia barbarorum maxima 3:0
Encycliæ disciplinæ 673
Enchelies 326
Endymionis sepulcrum 636
Eniconiæ oppidum 224
Enna ab Enno occupata 273
Ennæ situs 272, 273. fanum 272
Ennii poëtæ patria 281
Enea pagus 552
Enipeus amnis 356, 432. alius in Thessalia 356
Enispa 388
Enope 359, 360
Enotocoëti 711
Eodaa 511
Eordi 323, 326
Epaphus Iûs F. 445
Epaminondæ victoria de Lacedæmoniis 388. obitus ibid. Epaminonda mortuo Thebanorum abolitum imperium 401
Epebrodunus vicus 179, 342
Ἐπέχειν, καὶ μὴ ἔχειν εἰπεῖν, idem 71
de Epeis 337, 341. Epeorum ditio 336, 340, 459. Epei Eleis præstantiores 340. Epei Herculis socii in expeditione contra Augeam 341. Epei Elidem tenentes 357. in eos bellum ibid. Epei & Phocensium colonia 263. de Epeorum & Pyliorum pugna 351
Ephesus nobilis u. 634. ibid. 663. Ephesi conditor 632. Ephesus Smyrnæ nomen gerens 633. Epheso Smyrnam iter 632. Ephesus Amazonum cognominis 550. circa Ephesum loca sub Caribus 632. Ephesi dignitas 577. ex Epheso versus orientem iter 663. de Epheso 640. de templo ibid. navali, portu, aliis 641
Ephesiæ Dianæ t. 639
Ephesii viri memorabiles 642. Ephesiis Alexandri promissa 640. Ephesii Smyrnæorum vocabulo intellecti 633. eorum una cum Smyrnæis habitatio ib. digni sunt Ephesii qui ad puerum usque omnes strangulentur, cujus dictum 62. Ephesiorum apud Cumam navalis pugna 646. Ephesiorum ora 639. Ephesii dictum ad Alexandrum 641
Ephesium in arce Massiliæ 199
Ephialtæ locorum peritia 10
ἔφοροι Spartanorum 482
Ephorus geographiæ peritus, philosophus, 2. scriptor 33, 244, 260, 293. & alibi. Ephorus scriptor rerumpubl. Europæ 477. Ephori fictiones 138. Ephori laus 465. à Polybio ibid. Ephorus in oratione de Europa 34. Ephori liber iiij historiarum inscriptus Europa 302. Ephorus notatus 422. sibi contradicens ibid. falsè notatus 623
Ephori narratio 357. Ephorus vir clarus 622. Isocratis discipulus ibid. ejus scripta, patria ibid.
Ephyra 338. aliæ ibid. Ephyra quæ Cichyrus 324. Ephyra Thesprotica 328, 339, 444. apud Eleos 328. apud Sicyonem 338
ex Ephyra venena 338
Ephyri 338. alii ibid. Ephyri qui Crannonii 330, 442
Epicharmus 364
Epicnemidii 416
Epicteti 130, 563, 575
Epicteti Phrygiæ 563, 576. Epictetus regia 534, 563, 564. Epictetus Ætoliæ pars dicta 450, 460. Epictetus in mediterraneis 564
de Epicuro philosopho 589, 638
Epidamnus 357. Apolloniæ 424. circa Epidamnum & Apolloniam ora 322. ab Epidamno Thessalonicam stadia 106. ab Epidamno ad Thermanicum sinum transitus 92. Epidamnus quæ Dyrrachium 316
Epidauria 368
Epidaurus 368, 369, 373. cognomento Limera ibid. Epidaurus quæ Epitaurus 374
Epigoni 325. Epigonorum expeditio, bellum 401, 412
Epigramma Callimachi 638
Epimenides 479. qui carminibus lustrabat ibid.
Epina juxta Olympiam 356
Epirotæ Græciæ latera cingunt 321
Epirotarum lxx urbes eversæ 322. Epirotarum cl millia in servitutem abducta ibid. Epirotis admixtæ Illyriæ gentes 326. Epiroticæ gentes ubi 312, 321, 417. multæ Pelasgicæ cur dictæ 221. Epiroticæ gentes quæ Siculo alluuntur mari 323
Epiroticæ gentes xiiij. 323. nobilissimæ ibid.
Epirus 281. de Epiro 453. Epirotica regione ibid. Epirus quondam populosa 327. Epirus nunquam Acarnania dicta 461. Epiri partes meridiem spectantes 123. Epiri acta 451, 452
Episcirosis sacrificium quoddam 393
Epistrophus exercitus ductor 551. ejus cædes 584. ab Achille 612
Epistola Laconica 36
Epitalium, Maristiæ oppidulum 349
Epitaurus quæ Epidaurus 347
Epiterpum urbs 214
Epitimius, Timæus Tauromenites 640
Epizephyrii Locri 835
Epomeus collis 248
Eporedia contra Salassos præsidium 205
Equæ Lupiferæ dictæ 215
Equarum L millia è Persis ubi numeriantur 525
Equus alatus Pegasus 379. fabula de eo ibid. equi Parthici 163. equi sylvestres apud Alpes, 207. equi feri in Hispania 163. equi montes scandere & in genua promptè subsidere docti 163. equis alendis regiones 525. equum & elephantem ubi alere non licet homini privato 704 tanquam regiam possessionem ibid. equi Gegenii 202. equi sacrificium 513. equi Diomedis 331. equi Thessali 388. equi Arionis ope servatus Adrastus 404. equi Celtiberorum subvariegati & versicolores 163. colorem mutantes ibid. equi Auroræ & Solis 33. equi Nisæi 525. Parthici ibid. equi Nisæi ubi etiam nascantur 530. quorum usus apud reges Persarum ibid. equi Scytharum & Sarmatarum quales 312. equo bini vehi soliti Hispani, ad quid 165. equorum ungulæ longiores aliis, ubi 835. equorum feraces regiones 529. equorum Arcadicorum genus optimum 388. Argolicorum ibid. equos castrare Scythicis gentibus & Sarmaticis peculiare, & cur 312. circa equos Venetorum studium 212. de eorum equis plura ibid. equis alendis herba abundans & Medica dicta peculiari nomine 525. equorum armenta à Venetis, ad certamina instituta 212
Equestris & navalis eodem loco pugna Mithridatis legati Neoptolemi 307
Equino lacte & caseo vescentes Numidæ 311. equino caseo victitantes 300
Equites Gaditani, Patavini 169. equitum ducenta millia in bello ab Aorsorum rege 506. plura ab aliis ibid. equites accursum maris refugientes vix elapsi 293. equitibus etiam equi apud Cretenses: apud Spartanos minime 481, 482. Equimulgi 298, 300
Equitatus peditatui admixtus 163. equulei Siginnorum 520
Eræ 644
Ἔραν ἐμβαίνειν 42
Erana 348, 361. quæ Arena male credita ibid.
Erasinus amnis 275, 371, 389
Erasinus qui & Arsinus 371. alias Erasinus ibid. alii duo ibid.
Erasistratea schola 580
Erasistrati medici patria 486
Erastus Socraticus 608
Eratosthenes geographiæ peritus, philosophus scriptor, 1, 2. & sæpius Eratosthenes reprehensus 7, 26, 47, 54, 90, 148. Eratosthenis studia 15. Eratosthenis bibliotheca 69. Eratosthenes ultimus geographiæ tractator 104. Eratosthenis defensio 44. correctio 106. Eratosthenis inscitia & imperitia 93, 104. Eratosthenis laudata sententia contra Homeri rerum à Græcia remotiorum imperitiam 298. Eratosthenis sibi ipsi repugnantia 16. Eratosthenis perseverantia in sua de Homero sententia 29. Eratostenis falsæ opiniones 317. de Eratosthenis commentariis 62. Eratosthenis patria, commendatio 838.

Eratosthe-

Eratosthenes rerum Hispanicarum ignarus 107. Eratosthenis errata 91. Eratosthenis approbata sententia 25. Eratosthenis de loco à se viso affirmatio 384. de nautarum certa relatione ibid.
Eratyra 326
Erechthei filia 383
Erembi 2, 38, 42. Arabes crediti 41
Eressus, situs 618
Eressii Theophrastus, Phanias 618
Eretria 434. de Eretria urbe Euboica 446. plura 447. Eretria Euboeæ antiqua 403, 434. Eretria quæ Arotria, Melaneis 447
Eretria vetus, alia 448
Eretriæ plures 447
Eretriaci philosophi 393
Eretriensium potentia, dignitas 448 bello & pace ibid.
Eretriensium & Chalcidensium consensus, de Lelanto concertatio, modus pugnæ 448
Eretum Sabinorum oppidum, 228
Erginus Orchomeniorum tyrannus, ab Hercule interemptus 414
Ἔρι pro ἔριον 364
Erichthonius Trojanorum & Cretensium princeps 604
Ericusa insula 276. ab Ericusa ad Phœnicusam stadia 277
Eridanus 215
Eridani liquor 397
Erigon fluvius 327, 330 qui Rigima 331
Erineus urbs 427, 434, 476
Erineus, asper locus 598
Eructationes ignis, aquarum calidarum, miræ 247, 248
ad Erycem à Philoctete missi. 254
Erycis occupatio 608
Erymanthus fluvius 343
Erymne 443
Erysibe 613
Erythea insula fortunata 148
Erythea quæ Gades 169
Erytheja quæ & Gades 148
Erythiba 613. Erythibii Apollinis templum unde dictum 613
Erythini, Erythrini 545. duo scopuli ibid.
Erythræ, urbs Ionica 644, 645
de terra in Erythris 146
Erythreæ Bœotiæ, Ioniæ 404
Erythrarum conditor 633
Erythreæ promontorium 645
Erythræi ad Meliunta 613
Erythræi Parii conditores 588
Eryx oppidum, in eo fanum 272. arx Siciliæ 273
Esioneas, Ionice pro Asioneas 627. in Esioneas impressio 627
Esopis supercilium 259
Essedorum ad bella multitudo apud quos 200
Estiæa Euboeæ 437. Estiæi ibid.
Estiæotis 430, 437. quæ Doris ibid.
Eteocles Orchomeni rex 414
Eteocretes 221, 475
Eteonus callosa 298
Eteonus quæ Scarphe 408
Etesiarum flatus 97. favens imbribus 691. de Etesiarum flatu in India 690. etiam Etesiis vigentibus decem menses sine aqua 692
Etruria 209. situs 227. longitudo 222. plura ibid. & seq. Etruriæ loca Sardiniæ opposita 117. Etruriæ & Liguriæ terminus 222. Etruriæ exornatores 220. Etruria Romæ vicina calidis fontibus abundans 227. in Etruriam è Gallia duo aditus 226. quo usus Annibal ibid.
de Etruscorum claritate 220. Etrusci Pompejos tenentes, 247. Etruscorum subactio 287. Etruscum mare 209, 614. de parva in eo insula & terræ genere ibid.
Euæmerus Bergæus 104
Euæmon Ormeni F. 438
Eurypyli pater 439
Euænus fl. 451. qui Lycormas ibid.
ab Euandro coloniam Arcadicam eo deductam ubi Roma 230
ab Euanthe deducta colonia, 259
Euboea insula 124, 356, 399. è septem maximis 654. Euboeæ descriptio 444. Euboea urbs insulæ cognominis 447. absorpta ibid. Euboeæ conditores Leontini 272. Euboeæ cana 445. nomina 444, 445. Euboeæ flumina 449. Euboea, Hellopia dicta 328. Euboeam quodammodo Bœotiæ partem effici 400. Euboea universa terræ motibus obnoxia 447. ejus venti subterranei ibid.
Euboënses stataria pugna fortes 448. pugnandi mos eorum 449. de Euboënsium è Troja reditu, de Euboea condita, aliis ejusdem nominis locis 449
Euboicum argenti talentum 147
Eucarpia opp. 576
Eucles doctor, rhetor 655
Euclides Socraticus 393
Eucrati, Eucratidæ 515
Eucratidas 517
Eucratidæ imperium 686. Eucratidia 516. à principe dicta ibid.
Εὔκτιςον Æpy 349
Eudejelos Aspledon appellata, 4 5
Eudemus, vir clarus, Rhodius 655
Eudorus 790
Eudoxus geographiæ peritus 1. philosophus, ibid. scriptor 378, 550. & alibi.
Eudoxi peritia 390. Eudoxius mathematicus, Cnidius 656
Eudoxi historia 100. Eudoxi in Indiam navigatio prima 98. secunda 99. plura de eo & seq. Eudoxus Cyzicenus 98, 99. Eudoxi specula 119
Eudoxea fabula 103
Euemeri mendacia 102
Euemeri panchæa terra 299
Euemerus Bergæus 104
Euemerus Messenius 47
Euenus 336, 459, 614. Eueni ostia 335. Euenus fluvius qui & Lycormas 327
Euerces pagus 568
Euergetis secundi regnum 98, 103. Ægypti ibid.
Euergetis obitus, uxor 99
Eumelus 45. Eumeli ditio 436, 442, 443
circa Eumeniam regio 576
Eumenes pater, filius 624. res gestæ successores ibid. Eumenes, Attali F. 624. Romanorum socius contra Antiochum Magnum & Perseum ibid. alia ibid. de Eumene 665. ejus regno ibid. Eumenis obsidio 537. ab Eumene sublati Macedonum thesauri 672
Eumolpus 321
Eumolpo nomen unde 471
Euneus 41, 45
Eunoni citharœdi statua 260. victoria ibid.
Eunus obsessus 272
Euonymos insula 276
Eupalium 450
Eupator 547. Eupatoria 556. Magnopolis dicta ibid.
Eupatorium, à Diophanto extructum castellum 312
Euphorion 364
Euphorio scr. 566, 681
Euphratas turris 836
Euphrates fluvius 47, 64, 79, 83, 84, 521, 527, 529. Euphratis fontes 521. Euphratis exundatio 539 de Euphratis fluxu 80. Euphratis & Tigridis circulus 80. intra Euphratem loca 130
Euphronius Priapejorum scriptor 382
Euripides 183, 371, 379, 498, 520, 615, 670. Anaxagoræ auditor 645. Euripidis Baccharum prologus 27. Euripides Bacchis 469, 487, 687. in Palameda 470. in Ætolo 356. Euripides in Jove 356. Euripides in Archelao, 221. in Phaëtonte 33. Euripides refutatus 366. Euripidis Iphigenia, Oresta 377. Euripidi fides danda de Laconicæ & Messeniæ descriptione 366
Euripus Chalcidicus 10. ponte junctus duûm jugerum 403
Euripus Pyrrhæus 617. Euripi fluctuosi 54. Euripi conversiones 36. de Euripi reciprocatione, septies in die 403
Euromus u. 636, 658
de Europa, forma, felicitate 126. de Europæ altera parte 312. de Europæ regionibus 104. de Europæ longitudine 107. Europæ promontoria, 108. Europæ tria promontoria 92. Europæ figura 121. ab Europa ad Africam intervallum 105, 106. Europæ ab Asia divisio 310. Europæ desertores populi 295 de Europa Ephori oratio 34. Europæ ab Asia distinctio 591. Europæ & Africæ limes 490. Europæ & Asiæ ibid. Europæ curvitas extra columnas 64
Europæa ora deserta 310. dextra frequentata ibid.
Europæos Thraces, ab Homero Mysos nominari 295
Europus 327
Europus quæ Rageja 524
Europus fl. qui Titaresius 329
de Eurota amne 343
de Eurota & Alpheo fabula 275. Eurotas qui Titaresius 440, 441. Eurotæ ostium 363
Euri Etesiæ 144. de Euro vento 29
Eusebia ad Taurum 537. ad Argæum 538
Εὐσκαρθμος 573
Eutydemus 515. Bactriorum rex 516
Euthydemus clarus rhetor 659. Mylacensis ibid. ejus magnæ opes, existimatio, alia ibid. & seq.

Euthymi pugilis descensus in duellum contra genium, victoria 255
Eutresis pagus 411
Eurythea anus 641
Eurycles Lacedæmoniorum princeps 363. Eurycles 366. erga eum Cæsaris amicitia ibid. Euryclis filius patris cum Cæsare amicitiam neglectui habet 366
Euryclus Salaminis infestator, serpentis profligator 393
Eurydice, Philippi mater, Amyntæ uxor 326
Eurydices lucus 346
Euryeis fluvius 473. vicus ibid.
Eurylochus 421. Thessalus 418
Eurymedon Atheniensium dux 359
Eurymedon fl. 667
Eurymedon amnis 571
Eurypylus 432, 434. Eurypyli regnum 616. Eurypyli ditio 435, 438, 586. Eurypylus, Telephi F. 584. ejus ditio vastata, mors ibid.
Eurysicheæ 460
Eurysthenes 364, 389. Eurysthenes & Procles Reipubl. Spartanæ auctores 366
Eurystheus Stheneli successor, 377. ejus expeditio contra Herculis filios & Iolaum ibid. mors, sepulchrum ibid.
Eurysthei caput, loci nomen 377
Eurytanos 465
Eurytus 438. Oechaliensis 339
Euxynus 6
Euxinus Pontus 124, 125. Euxini solum 51. Euxinum atque Issicum mare sudo cœlo ex Argæo monte conspectum 538. de Euxino mari 49, 121, 298, 299. Euxini Ponti summæ angustiæ 319. circa Euxinum trans Istrum accolæ 288. Euxini Ponti in duas partes divisio 309
Euxynthetus amator Leucocomæ 478

F.

FABA Ægyptiaca 799, 823
Fabius historiæ scriptor 228
Fabii Maximi dedicatio 278
Fabrateria oppidum 237
Fabulæ variæ 26
de Fabulis historicorum 43. è fabulis verum licet conjiciendo elicere 474. fabula de nuntii celeritate 261 fabula de Eunomi cicada 260. fabulæ poëtarum, de Satyris, Silenis, aliis 466. fabula de Arione 618. fabulæ non ignorationis causa finguntur, sed cur 37. fabula de Centauris, de Melampo, de Proetidibus 346. de fabularum historica admixtione 422. fabulæ ad quid utiles 19, 20. & seq. fabulæ quæ dicantur 504. fabulæ veterum 19. de fabulis Homeri 22. fabularum scriptores in honore 507. fabulæ finis 25. fabula de simulachro Minervæ oculos avertente cum violaretur Cassandra 264. aliæ fabulæ ibid.
Fagus 598
Faleria oppidum Tyrrheniæ 226
Falerii negantur Tyrrheni ibid.
Falernum vinum 234, 243
Falisca, oppidum Tyrrheniæ, 226
Falisci 226
Falx Saturni à quibus facta, 654
Fame expugnati Homonadenses 569
Fanum Latonæ 349. Chalcedonensium 548, 563. fanum Samiacum Neptuni, 346. Cypræ 241. Cilicum 612. Apollinis 622, 645. Fortunæ 227, 238
Fanum à Romanis illustre factum 567. fanum Herculis 238. fanum sub Tmaro monte 328. Fanum Veneris Lavinii 232. omnibus Latinis commune ibid. fanum Junonis Argivæ 252. ab Jasone conditum ibid. fanum Eleæ Dianæ 350. fanum in Parthenio promontorio 308. in luco Dianæ 239. Æsculapii Triccæum 360. aliud Triccæ in Thessalia 360
de Fano quod Ephesio non cedat in nonnullis 647
Fanum vide templum.
Fascinatores qui 653
Fatigeri 468
Fauces Byzantiæ 21
Faventia 217
de Favonio vento 29
Favonii flatus 28. bonus 150
Favonius ventus ubi 2
Faustulus subulcus 229
Feles Africi ad venationem cuniculorum adhibiti 144
Femellum nihil ubi immoletur 520
Ferentinum oppidum 237. Tyrrheniæ 226
Feriæ animum ab humanis avertunt, ad Deum convertunt 467. feriæ Samiæ 343. de feriis 467. & seq. de abusu ibid.
de Feris in certis lucis mansuescentibus, & cervis, qui lupis aggregentur, fabula 215. alia ad id ibid.
Feritas quorumdam populorum 155
Feronia urbs 226. Dea ejusdem nominis ibid. ejusdem lucus & sacrificium mirabile 226
Ferrum rapiens sideritis lapis 703
Ferri primi inventores & cusores 473, 654. ferri præclara metalla 191. ferrum ex Æthalia 223
Ferrariæ secturæ 159. præclaræ 214
Festi quondam finis agri Romani 230
de Festis 467. de abusu ibid.
Festivitates publicæ Tarentinorum plures quam dies annus habuit 280
Fibri seu castores in Hispaniæ fluviis 163
sub Ficu portus 319
Ficus medimnos lx. ferens 73, 508, 509
Fidenæ oppidum 230. Fidenæ sæpius rebellantes à Romanis oppressae 226
Fides erga hostes ubi damnosa: & è contra 291. fidem alia in re eidem adhiberi, in alia derogari 70. fidei violatae pœnae datae 291. plus fidei evidentia & omnium consensus meretur quam instrumentum geographicum 71. fidei minus mereri dissentientes quo magis discrepant 70
Figura poëtica Homeri 340
Figurarum quæ geometricis figuris non respondent, non facile tradi circumscriptionem 210
Figura Europæ, Africæ, Asiæ 121
Filiæ hæredes institutæ apud Cantabros 165. à filia patris injuriam ulciscente, in patrem commissa 621. in filiabus vindicata patris Dionysii contumelia 259. filiarum Cœpionis constupratio & misera mors, & unde 188. filiarum elocatio apud Samnitas qualis 250
Filiorum in parentes pium facinus 269. filiorum multitudo apud quos 835
Fimbrias Ilii expugnator 594. ejus Quæstura, consulis cædes, jactantia, mors ibid.
Fines aliquot populorum difficiles distinctu 564
Fingendi ars in pretio Corinthi, Sicyone 382
Firmum Picenum urbs 241
Fistula Berecynthia aut Phrygia 471
Flagitiosos aves fugientes 284
Flaminia via 217
Flaminius ab Annibale victus 227
C. Flaminius & M. Lepidus coss. 217
Flammæ è mari emicantes per dies quatuor 57. flammarum eruptio è mari 277
Flammosæ efflationes 59
Flores legendi & coronas nectendi ubi mos matronis receptus 256. floribus & pratis amœna loca 256
de Fluminibus 55. fluminum defectus 49. flumina auro mixtam arenam volventia 146. flumina naturales termini magnitudinum & figurarum regionum 696. flumina Indum intrantia 700. flumen cui nihil innatat 703. flumina ex Ætna defluentia 267. flumina in Ionium sinum exeuntia 327. versus meridiem alia ibid. flumen vide fluvius, amnis.
Fluvii sub terram labentes, deinde emergentes 275. fluvii Romanis commodissimi 235. à fluviis ingesta terra intecti agri 621. fluvius Pamportum alluens 207. è fluvio quodam bibentes oves, quo candidæ nascuntur: ex alio, nigræ 449. fluviorum salsorum fluxus 144. fluvius apud Liburnicum 315. de fluviis ab Jove delapsis 36. fluvii alii Nilum imitantes 52. fluvius luti igniti 51. fluvius inter Salapiam & Sipontum 284. de terra fluviorum illuvie solo aggesta 691. de fluviorum exhalationibus in India 690. de fluviis quibusdam commenta prodigiosa 271. fluvii tres qui ab initio versus Septentrionem ferebantur, postea ad occasum 186 de fluviis Galliæ 177. fluvius vide amnis, flumen.
Fodinæ 562. fodinæ argenti 603. fodina lapidis albi valde laudati 588. fodinarum aër ubi lethalis 562
Fodinæ vide aurifodinæ, argentifodinæ, metalla.
Fœnicularius campus 160
Folia longitudine cubitalia 175. quatuor lata cubitos, forma gladii ibid.
Fomites, Anacharsidis inventum 303
Fons aquae potabilis ad mare, Stygis aqua creditus 244. fons fœtentis aquae 281. fons mollitiem ferens bibentibus

bibentibus 656. fons à Platone in Phœdro celebratus 400. fons ad exundationem maris deficiens: ad defluxum, è contra 172. fons Acaria 377. Amymone 371. fons Heliconis 379. Cephissus 424. fons Penelopes 641. Peirene 379. apud Buram 386
Fons ab equo factus 410. fons crocodilos parvos alens 563. fons à Rhea apertus lavacrorum Jovis causa 348. fontes Istri à Tiberio aditi 292. fontes duo è quibus Druentia, Duria, & Padus 203. de fontibus nonnullis commenta 370. fontes fluminum siccati 60. fontes tepido fluentes bitumine 316
ad Foramen quoddam Plutonium morientia animalia 630. per foramina mœnium ligneorum, sagittatio 702. foramen quoddam diis sacrum 650
Formiae urbs maritima 233
Formicae aurum effodientes 70, 702, 706. de formicis in homines mutatis fabula, 375
de formicarum genere, pelle pardalis pelli persimili 705
Formicæ vulpibus magnitudine non minores 706. earum celeritas ibid. victus ex venatione, auri ramentorum custodia, pugna pro iis, & alia ibid.
Formosis apud Cretenses amatorem non habere turpe 484
Fornacibus ubi liquari ferrum non potest 223
Fortissimo regnum delatum apud Medos 526. ubi fortissimus quam vult uxorem ducit 520
Fortunæ oraculum, fanum, 227, 238. Bonæ Fortunæ templi dedicatio à Lucullo 381. duarum Fortunarum templa ab utraque Latinæ viæ parte collocata 249. fortunæ maximam eventus partem credens Alexander 666
Fortunatæ insulæ 3
Foruli Sabinorum 228
Forum Cornelium 216. Sempronii 227
Forum Flaminii, oppidi nomen ibid. Forum Julium 184. navale Augusti Cæsaris ibid.
Fossa Cerbesia, pestilentiam exhalans 580. fossa à Diomede instituta 284. fossa occulta per montem Puteolis ac Neapoli interpositum acta 246. de fossa quadam in Cataonia 536. de fossa Palibothris præposita 702 in fossis habitatio 375. fossis & aggeribus aquarum derivatio in inferiore Ægypto 212. alibi ibid.
Fratris in fratrem amor 558, 559. quo punctus Augustus, sed sero ibid. fratres necantes suos fratres bello Cantabrico 164. fratres à filiabus in matrimonium elocati 165
Fraudis pura gens 513
Fregellæ vicus, olim nobilis urbs 233, 237. Fregellarum ob defectionem à Romanis excisio 237
Fregenæ oppidum 225
Frena eburnea 200
Frentani 241, 283, 285
à Pelignis Sagro fluvio divisi, 242
de Freto Siculo 43. de freto ad Herculis columnas 58. fretum angustissimum 310. fretum quinque stadia latum 319. de fretorum fluxu ac refluxu 55. fretorum inundatio unde 521
Fretum vide mare.
de Frigidis terræ partibus 135, 136. frigidæ regiones 525. frigoris illustria argumenta apud Roxolanos 307
Frontes habere prominentes ultra genas quorumdam studium 520
Fructus ducentocuplus & quadragintacuplus 831. fructuum maturitas, apud quos concoctio 693. è fructibus victus 201. fructuum raritas ad Borysthenem aut Celticam Oceano contiguam 73. fructus, cujus succus lethalis est, jaculis inunctus 198, 199. fructuum quarta pars agricolis apud Indos, ex pacto, cum tota regio regis sit 704
Frugalitas vitæ in rerum omnium copia 701
Frugalitatis pretium 296
Fruges in India quarum nos expertes 690
Nemo nostrum frugi esto, aut alibi id esto, & inter alios Ephesiorum iniqua vox, expulso Hermodoro 642
Frumentum præstantissimum 242. frumentum nascens è semine quod ex arista decidit 508, 509. frumenti contundendi ratio 201. jactura ejusdem ibid. frumentum renascens è semine quod ex spicis decidit 73
Frusinum oppidum 237
Fucinus lacus 240
Fugitivorum noxia receptio 272
Fuliginum eruptio è mari 277
Fumorum eruptio è mari ibid.
Fundæ exercitia 168. fundæ è melancræna confectæ 168. fundæ usus apud Ætolos recens inventus 357. fundarum tria genera 168
Fundanum vinum 234
Fundi urbs in via Appia 233
Funditores optimi 167
Funibus conficiendis ancillarum crines 833
qui Furiose moventur, Corybantes cur dicti 473
Furor instinctum inspirationemque quandam divinam habet 467
Furore divino correptorum multitudo 535
Furore divino correpti describuntur 466
Furum portus 395
contra futiliter contradicentes 76
Fusionis ignari rudia auri ramenta vendentes Indi 706

G.

GAbadania 539
Gabales 191
Gabii urbs 237
Gabinius Ptolemæi reductor 558. à Gabinio occisus Archelaus ibid.
Gabinius Romanarum rerum scriptor 829. ejus fabulæ de Mauritania ibid.
Gabreta sylva magna 292
Gades 99, 168. ut conditæ 169. & seq. Gades, sive Gadira, insula 140. commendatio ibid. Gades quæ & Erythreja 148, 169. Gades, magnum emporium 160. Gadium situs 172. Gadium sinus 108, 129.
Gadilon 547. Gadilonitis regio 546
Gadirides portæ 170, 172
Gaditanorum mercatores, naves 99, 157, 168
Gaditanorum urbs 141, 168. insula, plura ibid.
Gæsatæ 216. Gæsatæ & Senones incursione Romam tenentes 212. Gæsatæ à Romanis deleti ibid.
Gætuli 131. à Gætulis ad Syrtes loca 829
Gætulia 835. Gætulia montana 835
Galabrii 316
Galactophagi 296
Galatæ 678, 566. tria genera ibid. Galatæ qui & Galli 189. Galatæ Phrygiam incolentes 539. damna eorum ab Euphrate ibid. à Galatis occupata 566. Galatæ magnæ Phrygiæ partis occupatores 571. Galatarum peregrinationes 61. de Galatis victoria 624. Galatarum tetrarchia 625. Galatæ tetrarchis è stirpe subditi 541
Galatia 140. Galatiæ constitutio 567
Galatica natio quæ Gallica 195. Galaticus sinus 122
Galeæ de crudis boum tergoribus 306
Galeotarum venatio 24
Galepsus 331
Galeri à Phalantho impositio, signum impetus in populum faciendi 27
Gallesius m. 642
de Gallia trans Alpes 176. Gallia & Alpes unde incipiunt 217. Galliæ citerioris limes ibid. Galliæ & antiquæ Italiæ limes 227. de Galliæ fertilitate 178. Galliæ situs 128. ubi angustus ibid. in Gallia Narbonensi omnia fructuum genera quæ in Italia 178. Gallia à Romanis subacta 287. Galliæ termini 176. Galliæ in quatuor partes divisio ab Augusto Cæsare 177. à Gallia in Africam trajectus 115. de Gallia transalpina 199. Galliæ cisalpinæ fines 211
Galli 212. Galli qui & Galatæ 189. Galli Gallorum transalpinorum gentiles 212. Galli bello quam agricultura meliores 178 pugnaces, confertim numerosis agminibus irruentes 196. Galli Veneti 212. Galli cisalpini in societatem civitatis à Romanis recepti 210. Galli à Romanis domiti 287. apud Gallos excitata Græcæ linguæ studia, & alia 181. Galli equitatu quam peditatu meliores 196. equitatus sui partem optimam sumentes Romani ibid. Gallorum ingenia 195. iidem Rheno divisi à Germanis 196. inter illos pleraque similia ibid. Gallorum trifariam divisio 176. Gallorum irruptiones 573. Gallorum metalla 146. Gallorum in Italiam transmigrationes 196. Gallorum circa Padum licentia compressa 287. Gallorum qui Romam ceperant, debellatio per Cæretanos 220. Gallorum profligatio sub Romanis 287. in Gallos circa Padum degentes Romanorum expe-

ditio 385. Gallorum primi à Romanis domiti 203. à Gallis loca in Hispania possessa 107. occidua Europæ usque ad Gades ibid. Gallorum qui bellicosiores 196. Gallorum ex Europa in Asiam trajectus 594. in Ilium ascensus ibid.
Gallica seu Galatica natio, bellicosa, ferox, ingenio simplici nec maligna 195. plura ibid. & s. Gallicæ gentes 212. Gallicus sinus 128, 137, 181
Gallogræci 130. Gallogræcia 566, 567
Galloligures qui 203
de Gallis exsectis, sine damno ad foramen Plutonium accedentibus, introspicientibus 630
Gallus fl. 543
Gamabriuni 291
Gandaris regio 699. Gandaritis 697
apud Gangamam pisces in glacie deprehensi 307
Ganges 686, 690, 702. omnium fluminum maximus ibid. visus ab Alexandro ibid.
Gangra oppidulum, castellum 562
Ganymedis raptus 587
Garamantes 131. Garamantum regio 835. alia ibid. Garamantum terra 839
Gareathyra Cappadocia oppidulum 568
Garganum promontorium 284, 288. à Gargano Anconam quot m. pass. 285
Gargara Æolidis v. 583, 610. Gargara situs 606. Gargara ab Assiis condita 610
Gargarenses 504. de Gargarensibus & Amazonibus quæ tradantur 504
Gargarii 606. Gargaris 610. Gargarum 583
à Gargaso missi Corinthii 452
in Gargetto Eurysthei sepulchrum 377
Garsabora 568
Garsavira 539. Garsaüra opp. 663
Garum optimum 159
Garumna fluvius 177, 189. plura 190
Γαςερόχειρες 373
Gasys Paphlag. vox 553
Gaudus 277. insula Calypsus 299
Gaugamela 79, 737
Gausapa ex Patavio 218
Gaza Mithridatis 555. gazæ Tigranis & Artabazi 529
Gazæ situs 523
Gazacena 553
Gazelotus 560
Gaziura antiqua regia 547
Gedrosia 130, 686. de Alexandri per eam exercitu ibid.
Gegenii equi & muli sic dicti 20
Gela oppidum 272. Gelæ 508, 510
Gelæ Scythici populi 503
Gelon tyrannus 449. à Gelone magi missio ad circumnavigandam Libyam 98, 100
Gelu apud fauces Mæotidis quale 307
Gemellorum expositio ad Tiberim 229
Genabus 191
Genauni 206. ad Illyrios pertinentes ibid.
Generis humani universi in duas partes divisio 66
ex uno Genere in aliud per matrimonium transire ubi non licet 707
Genetes 548
Genitalia pueri in turba, hominum oppressione, collisa 623
contra Genium Euthymi pugilis in duellum descensus 255. geniorum Manium placatio 244
Gentes Ionum 678, 679. gentium migrationes, peregrinationes 61. gentium aliquot distinctio 564. de gentium Septentrionalium nomine, divisione 507. gentium locorumque mutationes ut fiunt 433. de gentibus ad Sogdianam usque versus ortum Solis ab Hyrcania extra Taurum sitis 518
de Gentilium migratione 102
Gentilitiæ facilitatis, perfectionis, ac justitiæ notæ 301
Genua 216, 217. Ligurum emporium 201, 211
Geographia quam philosopho necessaria 1. aliis 109. geographiæ utilitas 2, 11. plura, ibid. 118. geographiæ principes 7. geographiæ scriptores primi, fuere philosophi 1. nomina eorum ibid.
Geographus astronomo credit 110. ab eo principia mutuatur 112. geographi partes 132. institutum 110
in Geographica historia quæ quærantur 122. de geographica veterum tabula corrigenda 68. geographicam tabulam qui primus ediderit 7. geographica historia tam illiteratum quam non, decet 7. circa eam tenenda 7. & s. alia. ibid. geographica ad principum actiones utilis 9. ad civiles usus pertinens 9, 10. in geographicis posteriores antiquis præstiterunt 299. in geographicis antiquorum tabulis errata 71. fides recentioribus habenda ibid.
Geometræ partes 111
Gephyra, Gephyrismi 400
Geræstus 446. Sunio opposita 444
Geranus locus 340
Gerena, Gerenia 353. Gerena cavæ Elidis 340. de Gereniis 299. Gerenius fluvius 340
Gergetha pagus, urbs 589, 616. Gergethes 589. Gergethi in agro Cumano 589. Gergethium 589. Gergethii è Troade traducti 616
ad Gergoviam Romanorum & Arvernorum pugna 191
Germania magis versus Septentrionem vergens quam Gallia 196. à Germania ad Caspium mare regio 306. Germania versus meridiem porrecta 290. ejus dorsum contiguum Alpibus versus Orientem ibid. Germaniæ prima regio 290. Germaniæ latus trans Albim meridionale 294. Germanorum bella 291. Germanorum Septentrionales 294. Germanorum regio 290. à Gallis parvum discrimen ib. Germanorum vexatio à quibus 206. ultra Germanos quid sit 294. in Germanos bella Romanorum, triumphi 287. Germanis Orientalibus & Oceano an aliud genus hominum interjectum 294. Germanicæ gentes cur non ita innotuerunt 291. Germanici montes 71. Germanici laus 288. Germanici junioris triumphi de fidei violatoribus erga Varum 291
Germânes philosophorum Genus apud Indos 712
Gernus 179
Geron fluvius 340
Gerra 50
Geræ vide Eræ 644
circa Gerram loca 55
Geryones 22. Geryonis armentum 148, 150, 245
Getarum regio 294, 295
Getarum divisio 304. à Dacis ibid. Getarum solitudo 305, 306. paupertas, frugalitas 302. potentia ut exstincta 304. quid adhuc valeant ibid. Getarum cum Dacis eadem lingua 305. plura ibid. & s. superstitio, ab animalibus abstinentia 297. Getarum & Dacorum spes adhuc in Germanis quominus se plane dedant Romanis 305. Getarum regni bellis attriti refector 303, 304. in Getas Alexandri M. trajectio 301. eorum urbs capta ibid. à Getis occupata loca 301. à Getis semper aliquis Deus nominatus qui regi à consiliis esset 298
Gezatorix 562
de Gigantibus, Venere, Hercule, fabula 495. gigantum fulminibus occisorum vulnera ubi ebulliant 245. gigantes ab Hercule occisi 330. genus impium ibid. gigantum è Phlegra Campaniæ evasio 281. de gigante Polybote fabula 489
Gingunum mons 227
Glacies faucium Mæotidis paludis 71. glaciei ingentium tabularum periculis obnoxia loca 204
Gladiatores Ravennæ ali & exerceri cur juberent Principes Romani 213
de Glande querna ad mare nascente 145. Glande querna vescentes populi 155. panem inde conficientes ibid. glandis feracitas 218
Glaucias tyrannus 601
Glaucus Pontius 447
Glaucus Potniensis 409. discerptus à Potniadibus equabus ibid.
Glauci Anthedonii fabula 405. transformatio ibid.
Glaucus fl. 498, 500. Glaucus, sinus 651
Glaucopidis Minervæ fano suspensus Alcæi clypeus 600. Glaucopio Athenis 299
de Gleba argentaria 148. gleba bituminosæ terræ ardens 316. Glebæ uberes 311. glebæ auri selibres 146. glebulæ uberibus similes ibid. glebarum cineres quid valeant 247
Glisas vicus 411, 412
de Globo geographico componendo 568
116
Glycere meretrix 410
Glycys portus 324
Gnomones sciotherici 126
Gogarena 528
Gomphi 437
Goniadum nympharum sacellum 356
Gonni 440
Gorbejus regia Castoris Saocondarii
Gorda 603. Gordii domicilia 568. Gordium pagus ibid. Gordus pagus 547. Gordiæi 529, 532

Gorgippia

Gorgippia 495
Gorgones 22. à Gorgone accidisse, in Seriphios jocus 487. Gorgonum commentum 299. de Gorgonis capite fabula 19, 379, 487
Gorgodylena 527
Gorgus metallarius 700
Gortyna 478
Gortynæi 80. Gortinæorum montes ibid. Gortynia urbs 476. Gortyniorum potestas 478. Gortyniorum & Cnossiorum bellum 477
Gorydale u. 697
Græa 410. locus Oropo vicinus 404. Græa eadem cum Tanagra 404
de Græciæ descriptione 332
Græcia fere tota antiquitus barbarorum sedes 321. Græciæ initium ab occiduis partibus 334. de Græciæ populis, regione 322. deserta ibid. Græcia, citra controversiam Græcia 321. Græciæ gentes multæ: præcipuæ quot 333. in Græciam frumenta unde 311. Græciæ partes 323. Græciæ compedes, vincula 428. Græciæ montes 208. unius diei conscensus 209. duo Græciæ maximi complexus 334. Græciæ collocatio 312, 313. magnæ Græciæ nomine regiones dictæ 253. de Græcia, Græcis universis, nominibus eorum 370
Græci 333. Græci è Troja reduces tum quæ domi possidebant, amiserunt: tum quæ bello adepti 48. Græcorum & Romanorum comparatio circa ædificationes urbium 235. Græcorum novæ res adversus Romanos 287. Græcorum nobilissimi centum Como urbi coloni additi 213. Græcorum incommoda habitatio 127. in Græcos Minervæ, Neptuni, odium 601. Græcorum ad barbaras gentes evagatio, principatus, fastus, alia 158. Græcis adempta Bactriana 511. Græcorum instituta multa Neapoli servata 246. apud Græcos jactata 687. Græcorum ad Chæroneam clades 414. Græcorum consuetudo circa certamen singulare 357. Græcorum in Bactriana res gestæ 686. Græcorum circa alienas terras invasiones 572. circa Græcos omnes non eadem tractandi ratio Romanorum 385. Græcorum quorundam tanta potentia ut plures gentes quam Alexander subegerint 516. Græcorum coloniæ 582. Græcorum permixta ditio 647. Græcorum aliorum nomina sub Pelasgiotis, Danais & Argivis 371. Græcorum malitia 66. Græcorum vecordia 598. Græci omnium loquacissimi 166. Græci Tarentinum sinum tenentes 253
Græca vocabula decurtata 364. Græcarum literarum studium apud Massilienses 181. apud Gallos ibid. pro Massiliensi peregrinatione ad hoc Atheniensem deserentes Romani ibid. Græce conscriptæ contractuum formulæ apud Gallos 181. de Græci sermonis affectatoribus 662. usu, barbarie ibid.
Græcanicæ gentes 678. Græcanicæ urbes à Macedonibus conditæ 524. Græcanicæ urbes duodecim à Tigrane vastatæ 532
Grammatica à sex millibus annorum conscripta, apud Hispanos 139. & alia ibid. grammatici egregii 650. grammatici Tarsenses 675. grammatici Homerum non intelligentes 30. grammaticorum fabellæ 616. grammaticus in crucem actus pro carmine 647
Granicus fl. 581, 582, 587. Granici ortus 602
Gratiarum templum 414
Graviscæ oppidum 225. à Graviscis ad Pyrgos 226. Graviscarum à Cossa distantia 225
Graus Archelai F. 582
Greges Amyntæ 568
Grius 635
Grues in aliam regionem evolasse repertæ cum ænea cuspide ipsis infixa 711
de Gruibus 34
Gruum cum trispathamis hominibus pugna 711. earum ova ubi reperiantur & nidi ibid.
Grumentum Lucanorum oppidulum 254
Gryneus Apollo 618
Grynium opp. 622
Gubernatio Reipubl. in qua quinque millia consiliariorum 702
Guranii 531
Gyarus insula 485
Gyarensium paupertas, tributum 485, 486
Gyges Lydorum rex 590. ejus ditio ibid. Gygis divitiæ 421. unde 680
Gygæus lacus 626
Gyges prom. 590
Gymnasiæ duæ, insulæ 167, 168. gymnasiæ à Phœnicibus baleariдes dictæ 654. Gymnasiarum constructio ibid.
Gymnasium magnæ matris 646. gymnasium quatuor portis apertum 565. & s. gymnasium elegans Tarentinorum 278. gymnasium ab Eleis extructum 337. gymnasii apud Trallianos subversio, alios 579
Gymnesia insula 123, 159
Gymnesiæ 129, 144. Gymnesiarum insularum ab incolis Romam legatio 144
Gymnetes cur vocati Balearides 654
Gymnicum certamen 246. Gymnicum certamen ad Parthenopes monimentum 246
Gyrtonii Perrhœbica urbs 439
Gyrtonii qui Phlegyes 330, 442
Gythium Spartæ navale 343, 363
Gyton urbs 329

H.

Habere nihil, cur servitutem non sustineas causa est 303
Hæmus m. 329
Halæ Araphenides 446
Halesium campus 605
Haliacmon fl. 330
Haliartia 411. haliartus urbs 410. Haliartus herbosa 16, 298, 407. Haliarti subversio, situs 411. haliartius ager 407
Halicarnassus, regia Cariæ, Zephyra dicta 656. Halicarnassi arx 656. viri illustres ibid. Halicarnassus nondum Homeri ætate 653 Halicarnassi infortunium 656. Halicarnassi mediterranea 611. Halicarnassii, Dorienses 653
Halienses Æxonici 398
Halieis 373
Halimusii 398
Halisarna 657
Halius 432
Halizonæ supra Borysthenem 550. Halizones 551, 678, 680. Halizones circa Pallenam 550. Halizones 552. extra Halyn, intra Halyn ibid. Halizoni 549, 677
Halonnesus, parva ins. 644
Halorium 350
Halyattis tumulus 627
Halys amnis 298, 544, 546. ejus ostia, nomen, fontes ibid. intra Halyn regio 129, 534. intra Halyn terræ felicitas 572. intra Halyn gentes 126. inter Halyn & Taurum incolæ adversus Romanos excitati 287
Hamardi 523. qui Amardi ibid.
Hamaxia opp. 669
Hamaxici populi 126
Hamaxitia Alexandreorum 473
de Hamaxito 604, 605, 612
Hamaxitus Lecto subjecta 604
Hannibal vide Annibal.
Harma 405. vicus 404. de eo narrata ib. aliud Harma de quo oraculum ib.
Harmoniæ & Cadmi posteri 326. fabula 326
Harmozica urbs 501
Harpageja unde abreptus Ganymedes 587. Harpagus Cyri copiarum dux 252
Harpali cædes 837
ab Harpyis quo abductus Phineus 302
Hastæ duplex usus 448. de hasta missili 449
Hebe quæ Dia 382
Hebrus fluvius 322, 329, 590
Hecatæ sacrum templum ibi conventus ibid. Hecatæ adscripta 468. Hecates administri 472
Hecatæi filia 471. Hecatæi urbs Cimmeris 299
Hecatæus geographiæ peritus, philosophus 1. Milesius, geographiæ princeps post Homerum 7. historiæ scr. 18, 271, 316, 341, 550, 552, 635. ecatæi genus scribendi 18. Hecatæi Milesii opinio 550. Hecatæus historiæ scr. Tejus 644. Hecatæi de terræ circuitione libri 550
Hecatombæ 155
Hecatesium 641
Hecatomnus Cariæ rex 656. ejus liberi ibid.
Hecatompylus 514. Parthorum regia ibid.
Hecatonnesi ins 618
Hecatus Apollo ibid.
Hector in domo Priami natus 585. Hectoris lucus 595. Hectoris uxor 594. Hectoris circa Ilium cursus 599. Hector non erat, qui pro urbe propugnaret, ad Fimbriæ jactantiam Iliensis responsum 594
Hecubæ sepulcrum 595. Hecubæ filii ab Achille capti 457. divenditi ibid.
Hedelus scr. 683
Hedui 186, 193. Hedui Romanorum cogna-

cognati, primi ex Gallis eorum amicitiam amplexi 192. Heduorum habitatio 192
Hedyosmus herba 344
Heilotes 365. contra Heilotas bellum 365. de iis plura ibid. Heilotes Romanis se applicant 366
Hegesias rhetor 648
Hegesias scriptor 396
Hegesianax scr. 594. Hegesianax, Magnes 648. princeps styli Asiani ibid.
Heleii 365. Heleiorum rebellatio, servitus 365
Helenæ raptus 183, 596. de Helena à Theseo rapta 396. à Castoribus recepta ibid. Helenæ & Alexandri hospitium 41
Helena insula 399, 485. quæ Cranaa ibid.
Heleon 405. Heleon vicus Tanagricus 439
Heliadæ 654
de Heliadibus fabula 215
Helice 387. urbs 385. alia Thessalica 385. Helices subversio 59, 384. diluvio ibid. Helicensium agri divisio, in eos ira Neptuni, alia 385. de Helicensibus & Achæis 385
Helicon à Thracibus Musis consecratus 410. Heliconis consecratio 471. Helicon mons 409. Heliconis fons Hippocrene 379. mons ibid.
Heliopolitæ 646
Helissa amnis 338. qui & Helisson ibid.
Helius Persei F. 363
Hellas 328, 370. urbs 431, 432
Hellanicus scriptor 18, 366, 426, 451, 611. historiæ conditor, Lesbius 618. fabularum scriptor 43. mendacii notatus 508. ab Ephoro reprehensus 366. Iliensium gratiam captans 602
de Hellene Deucalionis F. 383. ejus imperio ibid. Hellenis sepulchrum 432. Deucalionis & Pyrrhæ F. 432
Hellenes 370. Hellenum commigratio 432
Hellenes urbs 157
Hellespontus 49, 124, 331, 583
Hellespontia 534. Hellespontii 566. Hellespontii Mysi ibid. Hellespontium 63
Helli 328. Hellopia ibid.
Hellus, Helli 328
Helos 343, 349, 350, 363, 365, 406
Helotes qui 278. Helotes Laconum 701
Helvetiorum plana 208. Helvetii & Vindelici montanarum planitierum incolæ 892. Helvetii in tres gentes divisi 190. duae bellis absumptae, tertia sub Caesare cccc millia hominum amisit 193. cur octo millia Cæsar superesse passus ibid. Helvetiorum contermini 206. Helvetiorum vexatio 206. à quibus ibid. Helvetii auri divites, pacati 292, 193. eorum latrocinia 193. Helvetiorum multitudo 196. mulierum in fœtu felicitas ibid.
Hemisphæria duo 96. hemisphærium alterum septentrionale, alterum meridionale 111. de iis ibid. de hemisphærio septentrionali 112
Heneta 553. ex Heneta mulæ ibid.
Heneta quæ Amisus 543
de Henetis 543. Heneti Antenori adjuncti 608. Heneti post Parrhenium 542. Heneti è Leucosyris. Trojanorum auxilio 552. Cappadoces ibid. Henetorum errores 48. Henetorum commigratio 61. Henetorum peregrinatio 150. Henetorum nulli in Paphlagonia 544
Heniochi 127, 492. Heniochorum reges quatuor 496
Heorta urbs 318
Heptacometæ 548. qui Septem pagani 549
Heptaporus 587. fl. 602
Heraclea 323, 356, 434, 542, 553, 658. Heraclea 541. Heraclidæ Platonici patria ibid. urbs apud Rhagas 514
Heraclea 264. Heracleotarum navale 264
Heraclea quæ Trachin 418. Heraclea Trachinia 408, 429. ejus pars magna subruta 60. Heraclea Tracinia 382. Heraclea quæ & Calpe 140. Heraclea sub Latino 635. Heraclea Mitylenæorum pagus 607. Heraclea in Maryandinis sita 542. à Milesiis condita ibid. Heracleæ Tarentinorum conventus communis 280. de Heraclea bellum 281. Heracleæ carmen 655. Heraclea de Herculis rebus poëma 688
Heraclejum navale 476
Heracleotarum urbs 308. heracleotarum colonia 319. Heracleoticum ostium 85. Heracleotis Ephesiorum 642. Heracleotidis aconitum 543
Heracleti de Ephesiis dictum 642
Heracletus poëta, vir illustris, Halicarnasseus, Callimachi socius 656
Heracleitus qui Scoteinus, vir clarus 642
Heracleum prom. 548
Heraclidæ 333, 354, 383
Heraclidarum potentia 383. & seq. reditus 365, 392. profligatio in Attica 393. ab Heraclidis occupata 653. Heraclidarum reditus ibid. Heraclidæ in Peloponnesum redeuntes unde profecti 427. Heraclidarum classis fabricatio 427
Heraclides scriptor 43, 383. Heraclides Ponticus scr. 604. Heraclidæ Pontici dialogus 98, 100. Heraclidæ Platonici patria 541
Heraclides Herophileus medicus 645. Erythræus ibid.
Heraclitus 3
Heraclium 838
Heræa 337. à Cleombroto condita, aut Cleonymo 337. hæræum 368, 637. heræum, templum duobus regibus commune 372
Herba apio similis absque dolore necans 165. herba equis alendis, ubi Medica dicta 525. herbarum Indicarum vis 706
Herculanii salutaris habitatio 246
Hercules 451. de Herculis rebus gestis 687. Hercules unus de Idæis Dactylis 355, 473. de Hercule & Dejanira fabula 458. ad veritatem reducta ibid. Hercules magnorum inspector operum cur dictus 9. Hercules Jovis & Alcmenæ filius 355.
Hercules Ipoctonus 613. Hercules vitiator Auges 615. Hercules Euandri hospitio usus 230. Geryonis boves agens ibid. Hercules Ilii eversor 596. Herculi gratia reddita pro beneficio 427. ejus mors ad Oetam ibid. de Hercule & Laomedontis equis 596. Herculis ærumnæ 19. ab Hercule Geryonis boves agente agger extructus 245. ab Hercule obruti gigantes 281, 330. Herculi cur Ilienses sacra non faciunt 596. ab Hercule urbes captæ 358. Herculi certaminum numeri 169. Herculis expeditio 2, 149. expeditiones 338. longinquæ 48. in Indiam 686. de Herculis in Indos expeditione commentum 505. Herculi sacer portus, templum 459. Herculis ærumnæ ibid. opus Lysippi, Romam translatum ibid. Herculis columnæ 21, 38, 47, 64. Herculis civitas 264, 812. Herculis insula 159, 170. ab Hercule Promethei liberatio 688. de Hercule & Hesione à ceto liberata, fabula 596. Herculis delubrum 170. fanum 138, 169, 172, 174, 238. Herculis templum à Q. Fabio Maximo exstructum 185. Herculis Monœci templum 202. Herculis Macisti templum 348. Herculis fons 172. Herculis domicilium 653. Herculis liberi ab Jolao quo adducti 225. contra Herculis filios Stheneli pugna 377. Herculis posteritas redux 444. Herculis promontorium 259. colossus æreus 278. portæ 89. portus 256. lavacra 425. Herculis rogum conatus amnis restinguere 428. Herculis socii Hispaniæ inhabitatores 157. Herculis repulsæ 688. vestitus, clava ibid. Herculis in deorum numerum relatio 230. certamina, res sacra Græco ritu ibid. Herculis cultus 712
Hercynia sylva 207, 290, 292. ejus descriptio ibid. propè Istri fontes 207. Hercynius saltus 292
Herdonia urbs 282
Hermæa promontorium 832
Hermagoræ præcepta artis rhetoricæ 621
Hermas à puero brachia ab humeris truncatus 719
Hermea promontorium 834. urbs cognominis ibid.
Hermeas vide Hermejas.
de Hermeja tyranno, eunucho 610. alia ibid. comprehensio, mors ibid. Hermejæ tyranni regia 614. Hermion 385. Achæis se adjungit ibid.
Hermiona 373. Hermione 369. urbs 373, 374. de non obscuris ibid.
apud Hermionenses brevis ad inferos descensus 373. mortuis ideo naulus non imponitur ibid.
Hermionicus sinus 59, 335, 368, 380. mare 369
Hermocreontis opus 588
Hermodorus Ephesius, vir frugi & clarus 642. de eo scriptum Heracleti ibid.
Hermonactis vicus 306
Hermonassa urbs 495, 548
Hermunduri 290

Hermus fl. 554, 582, 621, 626. Hermus, oræ Ionicæ finis 632
de Hermi campis 625, 626, 691. ab Hermo ad Cyzicum litus 586. ab Hermo ad Lectum Æolis ibid.
Hernicus ager 237. Hernici populi 228. Hernicorum urbes 238. Hernicorum situs 231. Hernicorum subjugatio 231
Herodotus 30, 35, 98, 100, 282, 301, 473, 627. Herodoti reprehensio de Hyperboreis 62. Herodotus notatus 531. mendacii 508. ab Herodoto tradita 611. Herodotus fabularum scriptor 43. Herodoti patria 656
Herodotus, Thurius dictus, vir illustris ibid.
Herophileæ medicinæ schola 580
Heroum urbs 85, 86, 836. sacella 650
Heroes multi Pelasgi dicti 221
Herostratus templi Dianæ combustor 640
Herpa 539. oppid. 537
Herphense oppid. 663
Herus turris 591
de Hesione à ceto liberata per Herculem, fabula 596
Hesiodus 221, 322, 370, 385, 471. Hesiodus in catalogo 42. Hesiodus 302. ejus poëma, circuitus terræ ibid. 676. & alibi. Priapum non noverat 588. de Hesiodo Eratosthenis sententia 23. Hesiodo & Homero poëtis, major fides quàm Ctesiæ Herodoto, Hellanico 507, 508. de patre Hesiodi 409. Hesiodi patria 409, 622
Hesperides 183. Hesperidum horti 838, commentum 299. lacus 836. insulæ 123. mala 150
de Hesperiis Æthiopibus 829
Hesperitæ 647
Hesperus publico sigillo Ozolarum insculptus 416
Hestiææ Alexandrinæ scripta de Homeri Iliade 599
Hestiones Vindelicorum 206
Heteroscii 133, 135
Heteroscii duæ zonæ 95
de Hiatu terræ 406. apud Orchomenum 407. hiatus terræ fluvium luti igniti evomens 58
Hibernia insula 63, 115, 201. accolarum feritas, alia ibid. ab Hibernia versus Septentrionem alius curculus 74. in Hiberniam à Celtica navigatio 72. de Hibernia ibid. Hiberniæ parallelus 118
Hicesius scholæ præses 580
Hicetaonis F. pastor equarum 586
Hidrienses 678. Hidrieus Hecatomni F. 656
Hiera sive Hira 360
Hierapolis 579, 629. ubi aquæ calidæ, miræ ibid.
de Hierapolitana aqua 630
Hierapoliticus lapis 437
Hierapytna 472, 475. Hierapytnii 479
Hierocepia 684
Hierocles vir clarus, Alabandensis 661
Hieroduli 535. eorum multitudo apud Comana ibid. 537. Hierodulos vendendi potestas Archelao ablata 558
Hiero Syracusanorum tyrannus 248, 268. sepulchri ejus dirutio ibid. Hieronis legatum Laodicensibus factum 578
Hieronymus scriptor 378, 443, 475
Hieronymus, vir clarus, Rhodius 655
Hilartus 411
Himaonum 511
Himera fluvius 266. Himeræ conditores Zanclæi 272
Hipparchus scriptor 2. Hipparchi vituperatio 79. Hipparchi tractatus 135. Hipparchi contra Eratosthenem scripta 7. Hipparchus non geographiæ scriptor, sed geographiæ Eratosthenis examinator 93. Hipparchus astronomiæ tractator 131. Hipparchus reprehensus 5, 76, 90. & seq.
Hipparchus mathematicus 566
Hippemolgi 296
Hippi, insulæ 644
Hippium Argos 369.
Hippobotæ dicti 447
Hippobotum pratum 525
Hippobotum Argos 369. & seq.
Hippocles Cumæus 243
Hippocorona, Hippocoronium 472
Hippocrene 379, 410
Hippocrates de nobilibus Cois 657. Hippocrates ex quibus curationibus victus rationem exercuerit 657
Hipponax scriptor 340, 633, 636
Hipponax poëta, Ephesius 642
Hippones duo 832
Hipponiata sinus 255, 261
Hipponium Bruttiorum urbs à Locris conditum 256. quæ & Vibon Valentia ibid.
de Hippopotamo 690, 707
Hippothous 221. Hippothoi mors 620
Hippus fl. 498, 500
Hira sive Hiera 360. Hira quæ Mesola ibid.
Hirpum Samnites dicunt, quem alii lupum 250
Hirpini qui & Samnitæ ibid.
Hispalis urbs 141
de Hispania, Hispanis 163. in Hispania populi cum toga formam induti Italicam 167. de Hispaniæ urbium numero 163. Hispania tergori comparata 83. in Hispania terræ genus argillaceæ vasis argenteis detergendis 614, 615. de ora Hispaniæ ad Oceanum septentrioni objecta 164. Hispania prima Europæ pars versus occasum 136. ejus descripto 137. figura, situs ubertas, soli asperitas ibid. Hispaniæ totius longitudo à Pyrena ad occiduum latus 106. Hispaniæ Occidui fines 3. de Hispaniæ siccitate 830. Hispaniæ figura 127. situs ibid. in Hispaniæ præfectorum navigationes 159. de Hispaniæ ora maritima à Columnis ad Pyrrhenam 156. Hispaniæ & Iberiæ promiscua nomina 166. Hispaniæ pars Carthaginensibus adempta, Romanorum facta 287. Hispaniæ feracitas 162. Hispaniæ nomine quæ intelligenda 166. Hispania intra Iberum sita 159
Hispaniæ finium felicitas 6. Hispaniæ pars à Carthaginensibus sub acta 158. à Tyriis, Celtis ibid. Hispani à Romanis domiti 287. Hispani quid à Massiliensibus acceperint 180. apud Hispanos contumacia quid attulerit 158. eorum ingenia ibid. Hispanorum feritas, agrestes mores 163. Hispanorum fortitudo, feritas, crudelitas 164. Hispani equo bini vehi soliti 165. ad Hispanos subigendos ducentorum annorum bello Romanis 158. Hispani non unius omnes sermonis 139, apud Hispanos à sex millibus annorum grammatica, poëmata, leges & alia conscripta 139. Hispanorum subactio difficilior Romanis quam Gallorum 196. Hispani bellum trahentes, & in partes exiguas discerpentes, alias latrocinii in morem belligerantes 196. Hispani primi de barbaris Syracusas incoluerunt 270. Hispanorum gens doctissima 139. Hispanorum armatura, latrocinia 163
Hispanica navigatio 2. Hispanicæ divitiæ 151. Hispanicæ provincia aliæ pop. Rom. adsignatæ, aliæ Principi 166. Hispanici moris toxicum habere apud se, & ad quid 165. Hispanicum mare 122
Histi statio 639. de Histiæa, Histiæensibus 445. Histiæensis regio 445
Histiæotis unde 446
Historia quid requirat 504. historiæ terrestris utilitas 8. historiæ finis veritas 25. de historiarum fide 356. historiarum dissensio ut concilianda 22
Histrionum curiositas 474
Holmi 663. Holmus 670
Homerus 221, 834. alibi. Homerus geographiæ peritus 1. philosophus ibid. Homeri Catalogus 357. Homeri præstantia 348. & s. Homeri rerum peritia 149. Homerus geographiæ princeps 7. Homeri discendi ac peregrinandi studium 36. male culpati ab Ægyptiis & Syris ibid. Homeri licentia 345. Homerus nullam frustra locis adjicit appellationem 16. alia ibid. Homeri figura poëtica 340. Homerus non omnia finxit 224. Homerus decori mirus observator 354. Homeri & aliorum imperitia rerum à Græcia remotiorum male notata 298. Homerus ambigua vocabula ut distinguat 338. Homerus prodesse non nugari voluit 26. Homerus à Grammaticis non intellectus 30. Homerus geographicæ peritiæ primus auctor 2, poëta, aliæ ejus laudes ibid. & s. de Homeri Iliade Hestiææ Alexandrinæ scripta 599. ab Homero notata discrimina vitæ hominum rationis post diluvium 592. & seq. Homeri tanquam fabularum scriptoris vituperator 271. Homerus Colophone natus 643. Chius 645. Smyrnæus 646. Homerus an Cumæus 623. Homerus ordinis observator 27. Homeri comparatio cum aliis ibid. Homeri sententia de Ulyssis erroribus circa Siciliam 299. notata ibid. Homeri aliquot versibus interpretandis xxx libri Demetrii 603. Homeri existimatio 337. Homeri commenta 22. Homeri poë-

ma, ſcriptum philoſophicum 25. Homeri, alterius habitatæ terræ, imperitia 103. Homerus inſcitiæ culpatus 43. Homero incognita 553. cognita ibid. idem defenſus ibid. Homero ignota loca 553. Homeri locus illuſtratus 255, 256, 405. Homeri excuſatio 6. Homeri defenſio 18, 157, 299. & ſ. 680. Homeri correctio 103, 439, 605. Homerus interpretatus 295, 370, 384, 423. ab Homero quicquid præteritum, ignotum ei fuiſſe, vitioſum argumentum 554. Homeri hoſpitium apud Creophylum 638. poëma in gratiam hoſpitii Creophylo datum ab eo ibid. Homero & Heſiodo poëtis major fides quam Herodoto, Hellanico, Cteſiæ 507, 508. ab Homero barbarorum non facta mentio 370. facta ibid. Homeri variæ rationes in deſcribendis regionibus 376. Homeri magiſter Creophylus 639
Homerica quædam ut accipienda 551. Homerica loca in exemplum adducta 364. Homericæ poëſεως emendatio 594. Homerica geographiæ peritia 27. & ſeq. Homerici loci interpretatio 355. Homerici verſus pro Salamine 394. Homerici verſus in exemplar aſſumpti à Pheidia 354. Homericus loquendi modus 463
Homeridæ 645
Homerium 645. Homeri templum & ſimulacrum ibid.
Homerum, numiſma apud Smyrnæos 646
Homo cognitionis cupidus 19. hominum tria genera in ſingulari honore apud Belgas fere univerſos 197. hominis per annum ſaginati victima 503. hominum conſuetudinem apud Græcos maxime potuiſſe 401. cum hominibus conſuetudo neglecta Thebanis quid nocuerit 401. homines de vehiculis vi ventorum deturbati 182. armis veſtibuſque nudati ibid. homines trium, & quinque Spithamarum 711. eorum pugna cum gruibus ibid. hominum emigrationes excreſcente reptilium numero 706. alta cubilia ibid. hominum audacia circa navigationines 636. hominum ſervandorum cauſa Rhodiorum claſſis 654
Homolium, ſive Homolis 443
Homonadeæ 668
Homonadenſes 569, 679. Homonadenſes crediti inexpugnabiles 569. Homonadenſes expugnati ibid.
de Horizonte ſeptentrionibus proxime ſubjecto 135
Hormiæ quæ Formiæ urbs 233
Hormine quæ Hyrmine 341
Hortenſio roganti elocata Marcia Catonis uxor 515
de Hortis philoſophorum Athenis 396. hortorum colendorum ignari Britanni nonnulli 200
Hoſpites apud Scythas immolati 298, 300
præter Hoſtiæ animam Deum nihil velle 732
Humi decumbentes 328
de Humido 54
de Humoribus nitroſis bituminoſis, pinguibus terram perfluentibus 518
Humor vide liquor.
Hyacinthini ludi 278
Hyampolis urbs 416. quæ Anemorea 424. alia ad Parnaſſum ibid.
Hyantes 321, 401. Hyantes è Bœotia 464. ejecti 424. Hyantes, Hyampolis 401
Hyarotis fl. 694, 697, 699
Hyblæ quæ Megara 267. Hybleum mel ibid. Hyblæi Megarenſes, à Carthaginenſibus expulſi 387
Hybreas orator ſummi nominis 630. Mylaſſenſis 659. ejus incrementa, à patre relicta hæreditas, opes, alia ibid. Hybreas in quo impegit 660. ejus inſolens vox ibid.
Hybrianes 318
Hyda in Lydia 407. & ſeq. Hyda in Lydis nulla 626. Hyda, quæ Sardes
Hydara caſtellum 555
Hydarnis è ſeptem Perſarum proceribus unus 531
Hydaſpes fl. 697. in Hydaſpe crocodili 696. inter Hydaſpen & Hypanim gentes 686
Hydræ fabula 368. Hydræ venenum ubi ablutum 346
Hydra palus, quæ & Lyſimachia 460. Hydra pr. 622
Hydraces ab India acciti 687
Hydrelus 650
Hydriæ æreæ gelu ruptæ inſcriptio 72. Hydriæ æreæ gelu ruptæ 307
Hydrus oppidum 281
Hydruſa inſula 398
Hyella, Ella, Elea eadem urbs, Parmenidis & Zenonis patria 252. plura ibid.
Hyemes ut ſint æquiſſimae quid faciat 415
Hyla 408
Hylae, Herculis ſocii, fabula 564. feſtivitas ibid.
Hylæa palus ſeu Hylica 407. Hylicus lacus ibid.
Hylobii 713
Hyllus fl. 554. Hyllus in Hermum influens 626
Hyllus, Herculis filius, ab Æpalio adoptatus 417
Hymettus mons 399. Hymettium marmor pulcherrimum ibid. mel optimum ibid.
Hypaepa u. 627
Hypaeſia regio 347
Hypana oppidum 344
de Hypani flumine fontibus 107, 298, 306, 494, 495, 516, 697. alio apud Boryſthenem 494. inter Hypanim & Hydaſpim regio 700. inter Hypanim & Hydaſpen gentes 686. Hypanim tranſire prohibetur Alexander 700
Hypaſii 698. Hypaſiorum terra 691
Hypelæum 640. Hypaeleus, locus ſic dictus 634
Hyperbolarum Hyperbolae 36
Hyperborei 507. Hyperborei nulli 61. de Hyperboreis commentum 295. Hyperborei qui Herodoto 62. qui ibid. Hyperborei mille annos viventes 711
Hyperea fons 439. Hypereja 432
Hypereſia 383
Hypernotii nulli 61. contra 62
Hyphantejum 424
Hypochalcis quae Chalcis 451
Hypſicrates 311, 504
de Hyrcania 118, 508. ejus feracitate ibid. fertilitate & temperie 72. & ſeq. Hyrcania male culta 509. Hyrcaniae à Bactria diſtantia 94
Hyrcani 507. Hyrcanum mare 68, 121. quod & Caſpium 121, 506, 507. Hyrcanum mare paludem eſſe 509. ſerpentes educare, aquam dulcem habere 510. ab Hyrcano mari verſus orientem progredientes, ad dextram ibid. ante Hyrcanum mare actae quaedam ſitae, de quibus quid narretur 510. à mari Hyrcano ad Arios intervallum 511. ſupra Hyrcanum mare gentes 129. ab Hyrcano mari ad Oceanum juxta Imaum longitudo 519
Hyrcanius campus 619
Hyria, Hyriaeus, Hyrienſes 404
de Hyrieo fabula 404
Hyrmine 341
Hyſiae, quae Hyria 404. aliae in Argia ibid.
Hyſiatae 404
Hyſiae locus Argolicae nobilis 376
Hypſicrates ſcriptor 311, 504
Hypſus 349

I.

de (ι) Graecorum ſubſcriptio dativis 648
Iaccetani 161. in Iaccetanis Sertorii bellum ibid.
Iacula ſtyracina 570
Ialmenus Orchomeniorum dux 416
Ialyſius u. 654. pagus 655
Ialyſiorum Reſp. ibid.
Ialyſus, pictura Protogenis 652
Ἰαμβος 421. Iambici carminis auctor 652
Iamblichus Sampſiceramí F. 753
Iamita legatus 361
ex Iamnia vico & circa locis quadraginta hominum millia armata 759
Iaones ſtolitrahi 467
Iapodes 207. latrones, ab Auguſto Cæſare confecti 207
Iapodum ſitus, urbes, alia 313, 314, 315
in Iapodibus mons 202
Ἰάπτειν 370
Iapiges qui, & unde 279
Iapygis è Sicilia comites 282. Iapygum regionis elegantia 281. Iapygum tria promontoria 261. Iapygia 105, 211, 259, 265, 282, 440. Iapygia promontorium 123, 124. Iapygium 108, 210, 261, 277. Iapygia 277. quæ & Meſſapia ibid. ab Iapygia ad Silam milliaria 285
Iardani ſepulcrum 347
Iardanus fluvius 343, 347
Ias 392. Iaſidæ 371
Iaſion Dardani frater 331. fulmine percuſſus ibid.
de Iaſone 436. Iaſonis peregrinatio 21, 45. Iaſonis navigatio 57, 149, 224. Iaſonis navigatio in Colchos quàm longinqua 503. Iaſonis ad Æam navigatio 21. Iaſonis cum Achille cognatio 45. Iaſonis expeditio 6, 493, 531. Iaſonis expeditionum indicia

indicia 46. de Jafonis expeditione fabula 498. Jafonis facella 531. templum Abderis ibid. everfum ibid. ab Jafone Junonis Argivæ fanum conditum 252. Jafonis Media 526.
Jafonia facella ibid.
Jafonea, de Jafone commentarii 503.
Jafonium, mons 526. Jafonium prom. 526. Jafonia monumenta 45.
Jafonia Armeniæ 526
Jafum Argos 369, 371
Jaffus 658. ejus portus, incolarum victus ibid.
de Jaffiis & citharœda lepida narratio 658
Jaxartes 507. fl. 510. Tanaidis nomine infignitus ibid. de Jaxarte fl. 518. Jaxartes amnis quos dividat 517
trans Jaxartum regio 511
Jazyges 294. Sarmatæ 307
Iberes Caucafii 499. Iberi 129, 152, 288, 527. Iberorum campeftria qui habitant quales 500. qui montana ibid. Iberorum Occidentalium commigratio 61. de Iberis occiduis & aliis 499
Ibernia Britannica 63
Iberiæ nomine quid antiquitus intellectum 166. Iberiam quatuor hominum genera incolentia 501. regni & rerum apud eos adminiftratio qualis ibid. in Iberiam quatuor aditus 500. Iberiæ major pars probe habitata 499
Iberus fluvius 156, 158, 161. Iberi amnis fontium accolæ 156. de Iberi fluvii exundatione novum 175. Iberi trajectus 159. ortus, plura ibid.
Ibis Ægyptia 823
Ibycus fcriptor 59. 271
Icaria 636. infula 488, 639. Milefiorum colonia 635
Icarium mare 124, 639
de Icaro Dædali F. 639
Icarius Penelopæ pater 452. filii ejus ibid. pulfus ab Hippocoonte 461. Tyndarei frater ibid. ut Acarnaniam occuparit ibid.
Icen geometra 548
Ichnæ 435. Ichnæa Themis ibid.
Ichthyophagi 133. Ichthyophagorum habitatio 96. Ichthyophagorum ora, regio 720. Ichthyophagorum ex offibus tuguria 726. Ichthyophagorum terra & Gedrofiæ fere eadem 726
Ichthys, Peloponnefi contra extremitatem 836
Ictini opus, delubrum Cereris, Minervæ in arce parthenoa 395, 396
Iconii 185. Iconium oppidum 568
Ictomuli oppidum 218
Icus infula 436
Ida mons 475, 581, 583 fupra Propontidem 574. mons Trojæ & Cretæ 472. Ida fontofa 602. ejus defcriptio ibid. Idæ denominatio 604
ab Ida Adæ 622
Idæ montana 597. Idam & Olympum promifcue conjungentes 470. Idæ extremitates 583. ad Idam montem fita regio 592
Idææ matris templa 45
Idæi dactyli 355. qui Curetes 466
Idæus finus 584
de Idanthyrfo Scytha 567
Idanufa urbs 161
Ideonni terra 204
Ἴδιος λόγος 797
Idomeneus 479, 480. Ulyffis focius ibid. vir præftantiffimus 589
Indubeda mons 161, 162
Idumæi quibus permixti 749. Idumæi, Nabatæi 760
Iellea 217
Ἱερόδουλοι 512
Igletæ 166
Ignatia urbs 282
Ignatia via 322, 323, 327
Ignes terræ motu quales evomiti 248. igni primum imprecationes in facrificiis Perfarum 733. ignis in profundo delitefcens campum multorum ftadiorum occupans 538. ignita loca 274, 276
Ignorationis indicium non eft, præte-rire omnino aliquid 36
Ἠλ pro ἧλος 364
Ili fepulcrum 597
Ileofcæ loca 161
Ilerdæ loca 161. Ilerdæ ab Ibero diftantia ibid.
Ilergetum 161
Ilium 581, 592. de Ilio, Ilienfibus, fitu 593. neglectu 594. de Ilii fitu 595. Ilii everfio 48. everfores 596. Ilii locus antiquitus 597. Ilii antiqui nullum veftigium 599. Ilii reftauratio, afflictio fub Fimbria 594. antiqui Ilii abominatio 601. Ilium 599. Ilium Strabonis tempore 597. antiquum ibid. Ilium cur ambiri non poteft 599. Ilium fub Hectore quoufque pertigerit 596. Ilium parva initio 596. ab Hercule expugnata ibid. Ilium ab Achivis captum, nunquam prorfus deletum 600. contra 601. contra Ilium Achillis bellum juftum, Herculis injuftum 596. Ilium miffio Locrenfium virginum 600, 601. ex Iliacis lapidibus Achillæi fubftructio 600. ex Iliacis lapidibus Sigæum fubftructum 599. Ilienfium pagus 597. Ilienfium ager 602. in Ilienfes Syllæ beneficia 594. D. Cæfaris ib. Ilienfium res facra ad Patrocli ad Achillis, Patrocli, & Antilochi monumenta 596. Ajacis ibid. Ilienfes muris tecti 584
Ilienfis refponfum ad Fimbriæ jactatoria verba 594. Ilienfium gratiam captans Hellanicus fcr. 602
Ilipa urbs 141, 174. & feq. apud Ilipam locis argentum 142
Iliffus fluvius 400
Illuftri genere ortis amatorem non habere turpe apud Cretenfes 484
Illyrii 206. Græciæ latera cingunt 321. Illyrii montes 313. Illyriorum contra Romanos belli initia 287
Illyrica, Iftrum & Alpes attingentia 313. eorum defcriptio ibid. Illyricæ gentes 313. Illyricarum gentium commercia 283
Illyricum 123, 313. de tota Illyrici ora 105, 317, 318. Illyrico obverfa 207. Illyrici littoris à Ceraunis montibus fpatium 285. Illyrici terreftris peragratio 317. ad Illyricum ager 213. Illyricum quondam populofum 317. Illyrici montes 71, 323
Ilua infula 123
Ilus, Ilii conditor 593
Ilybyrris fluvius 182. urbs ibid.
Imago lapidea conferentis dextræ manus digitos 672
Imaus 519, 689. mons 129
Imbarus mons 531
Imbrafus fl. 637. qui & Parthenius 457
de imbribus Indicis 690. imbribus auftrinis Nili incrementum 692. de imbribus in montibus non in campis 691. imbres, vide pluviæ.
Imbricis ubi non ufus 739
Imbrus 457. infula 124. Imbrus caftellum 651
Ἡμεροσκοπεῖον 159
Immolatio Marti, captivorum, equorum, capri 155. immolationum genus 198. immolationis genus apud Drium 284
ad res immutabiles nemo normas & menfuras adhibet immutabiles 108
Imperatorum maximi qui fint 9. Imperatores ut omnia agunt, nec ubique adfunt 117
pro Imperio potientis mutari totas & fingulas regionum partes 430
Impetiginum fanatio quibus aquis 347
Imprecatio in Methonenfes 375
Inachus amnis 326. alius ibid. 316, 327, 370
de Inacho fabula 271. ejus fluxu ibid. Inachus Amphilochorum fluvius 271
Inachi urbis conditor 221
de Inaro navalis victoria 801
Incantatorum genus 713, 714. incantatorum circumvagatio 706
contra incendia cohors ab Augufto Romæ conftituta 235
Incredulitatis erga hoftes utilitas ubi, & fidei habitæ damna 291
Incurfiones à Tiberio & Drufo fratre pacatæ 206
Incubus fabula 19
Indi literas nefcientes 709. Indorum laus 66. Indorum aromata, lapides pretiofi 98. Indorum facrificia 710. Indi Æthiopibus magis præftantes 103. Indi artium ftudiofi 717. eorum epiftolæ ibid. ab Indis foras nufquam miffus exercitus 686. de Indorum colore, capillis, afpectu 690. Indorum victus frugalis 709. ornatus elegans ibid. apud Indos animalia majora 695. Indorum monimentis comprehenfa fimplicitatis plena 301. de navigatione ad Indos 98. Indorum nemo fervis utens 710. apud Indos ufitata 688. Indorum multitudo in feptem genera divifa 703. de Indorum crifpatione, colore 696. de Indorum agricolis 704. ad Indos Herculis & Bacchi tranfitus incertus 688. apud Indos quæ ferantur & quando 690. de Indo quodam regi Arabum adducto 98, 100
India 64. India rhombi fimilis 78, 84. Indiæ fitus 76. India non minor reliqua Afia 689. triens orbis habitati ibid. India vino carens 694. Indiæ flumina cur cæteris præftant 696. Indiæ quatuor menfium iter

per campum 689. de India antiquæ narrationes non credendæ 686. ab India in Hyrcaniam navigatio non credenda 518. Indiæ extremitates 72, 77. Indiæ extremi versus meridiem termini 68. Indiæ occupatio 516. Indiæ circumscriptio, plura 84. figura ibid. India vigiuti aut triginta stadiorum millia æquans 76. Indiæ termini à septentrione 689. Indiæ major pars à quibus subacta 686. in Indiam expeditio Herculis, Bacchi, Macedonum 686. Indiæ medicamenta, radices herbarum, colores 694. Indiæ fœcunditas 693. bis fructum ferens in anno 693. de Indiæ extremis versus meridiem partibus 71. Indiæ partes orientales 697, 698. Indiæ Septentrionalis latus 69. Indiæ latitudo, longitudo 689. India felicissima 39. Homero incognita ibid. de Indiæ siccitate 830. India non ponenda in partibus meridiei vicinioribus 80. & s. Indiæ temperies & fertilitas versus Septentrionem 72. de India scriptores mendaces 70. de India cui potissimum credendum 688
Indica omnium gentium maxima & felicissima 130
Indicæ merces 118. Indicarum rerum scriptores fabulosi 43
Indici fluvii 509. Indicorum fluviorum incrementa ex imbribus Septentrionalibus 692
Indus fluvius 64, 87, 688, 690, 697. limes Indiæ ibid. post Gangem maximus 702. ab Indo proprius alveus relictus 693. inter Indum & Hydaspem habitatores 701. propter Indum loca 724. Indi fluvialis regionis habitatores 701
Indigetes 156, 160
Induciæ à Thracibus violatæ 401. & seq.
Infantium lotio & involutio ad alveum alicujus amnis acclinatorum 165. infantium masculorum necatio 206
de Inferis memorata 714
de Inferorum judiciis 713
ad Inferos brevis Hermionensium descensus 373. ad inferos clarorum virorum descensus cum reditu 48
Innesa oppidum, montis Ætnæ nomen 268
Inopus fluvius 271, 485
Inscriptio literis Assyriis Sardanapali monumento 672. inscriptio æreæ Hydriæ gelu ruptæ 72. inscriptio columnae 171. inscriptiones 463. ad basin imaginis Ætoli ibid. ad statuam Oxyli 463, 464. inscriptiones obeliscorum 816. inscriptio columnæ, celebris pompæ 448. inscriptio columnarum 172. inscriptio columnæ ad Thermopylas 425, 429.
Inscriptiones vide columnæ.
Inscriptio certaminis Eleorum 358. inscriptio columnæ Jonum & Peloponnesiorum 392. abolita 393. inscriptio, Cyrenæorum ad solenne spectaculum missorum 49. inscriptio delphinorum de theoris Cyrenæis 56
de Inspectoribus apud Indos 707
de Institoribus 707. apud Indos ibid.
Instituta Persarum initio qualia esse potuerint 517. aliorum ibid. ab institutis unius generis ad alius descendere ubi non licet 707. de institutis Spartanorum, Lyctiorum, Gortyniorum 481
Institutio prava incolarum quid noceat 401
Instrumentorum nomina barbara 471
Insubres 212, 213, 292. à Romanis deleti 212
Insulæ beatorum 150. insularum maximæ 654. insularum aliquot nomina 485. insulæ ante Hispaniam sitæ 167. insulæ Acutæ 351. de insula ad Minium & quæ in ea laudentur 153. de insula parva in Oceano, ostio Ligeris objecta, Samniticarum mulierum habitaculo 198. insulæ intra columnas Herculis sitæ 168. insulæ quæ olim promontoria 59. de insula Britanniæ propinqua ubi Cereris & Proserpinæ sacrificia 198. de insula quadam in superiore Tagi effusione 152. insula quædam in transitu accedentes perdens 726. insulæ continentes factæ 59. de insulis Cassiteridibus 175. insula inter Cyrenaicam & Cretam 347. de insulis septem Liparæorum 275. & s. insula qua Tiberius usus pro receptaculo contra Vindelicos 292. insula ante ostium Borysthenis 306
Intemelii 202
Interamna oppidum 227. Interamnæ urbis descriptio 237
Intercatia urbs 160
Interocrea oppidum Sabinorum 228
Intervallorum quorundam enumeratio 514
Inundationes à montibus 742. inundationes Euphratis, Nili remedia 740. de inundationibus Euphratis 741
qui inventor rei exitialis, si non & remedium invenit, morte ubi plectitur 694
Io Epaphum enixa 445
Iûs quærendæ causa peregrinatio 673. Iûs inquisitio 750
de Iol urbe 831
contra Jolaum Stheneli expeditio 377
ab Jolao Eurysthei caput præcisum ibid.
de Iolco 436. in Iolcum colonia 414
Ion Xuthi F. 383. Ion tragœdiæ sc. Chius 645
de Ione ab Atheniensibus præfecto 383
Ion in Omphale 60
Ion fluvius 327. Ionis in Peneum effluxus 327
de Ionibus 61, 65, 317, 333. Ionum situs 534. Ionum colonia 272. Iones, Ionia 149. in eam Cimmeriorum impressio ibid. ab Ionibus occupata 565, 619, 648. Ionum clades 10. Iones & Athenienses iidem antiquitus 679. Ionum gentes 678, 679. ex Ionibus facti Dorienses incolæ 393. Ionum colonia in Peloponnesum emissa 383. Ionum solemnis conventus 639. Ionum antiqua habitatio 392. Ionum & Peloponnesiorum de finibus disceptatio 392. compositio ibid. Ionum coloniæ dux 632. Ionum ditio 365. quæ Achaja ibid. Iones pulsi Peloponneso 171. Ionum fuga, ejectio 385. Ionum per vicos habitatio 386. ab Ionibus Lelegum & Carum ejectio 632. Iones genere Athenienses 383. Ionum debellatio ibid. de Ionibus Achæorum victoria 385. Ionum regia 633. reges ibid.
Ionia 383. 392. Ioniæ circuitus, longitudo 632. de Ionia, Ionibus 632. Ionia, Ion Xuthi F. 397. Ioniæ fines 663. longitudo ibid. Ionia universa olim à Lelegibus & Caribus habitata 321. Ioniæ initium 582. Ionia terræ motu vexata 58. Ioniæ & Æolidis confinia 647. Ionica colonia 457, 633. Ionicam coloniam præcellit Æolica 582. Ionica lingua 333. Ionica gens cum antiqua Attica eadem ibid. Ionicæ urbes duodecim 633. oræ Ionicæ fines 632
Ionius sinus 123. Ionii sinus fauces 123. Ionii sinus & Adriatici faucium initium 316. & s.
Iopius campus 412
de Joppe 43, 759
Jordanis fl. 755
Ios insula 484
Jovis templa, vide Juppiter.
Ipes vermis genus 613
Iphicrates 360
ab Iphicrate Stymphali obsidio 389. contra Erasinum fluvium frustra tentata ibid.
ab Iphigenia sacra allata 535. coma lugubris deposita ibid.
Ipoctonus Hercules 613
Ἰψεσθαι 370
Iris 52. Iris apud Amasiam 556. fl. 547. iris Selgica unguentum ex ea ibid.
Irra filia 326
Isamus 516
Isander 573
Isapis fluvius 217
ab Isara ad Viennam stadia 185. Isaræ in Rhodanum influxus 185. Isaræ influxus in Rhodanum 204. Isaræ & Rhodani confluentia 185. ad eam Gallorum strages ibid. in Isarum exiens lacus 207
Isaura 569. destructa 665
Isauria 568. subacta ibid. eversa 569. Isaurica 568
Isauricus 568. qui P. Servilius ibid.
Isauritis 534
Ischopolis 548. dejecta ibid.
Iscliceus Sybaridis conditor 263
de Iside & Osiride fabula 803
Isidis t. 683. cultus 822
Ismandes Memnon 813
circa Ismarum populi 434
Ismenus fl. 408
Isodromæ Matris templum 440
Ispellum oppidum 217
Issa 315. insula 124. Lesbos dicta 60. Issenses 315. Issicus sinus 47, 67, 106, 126, 519, 535, 664. ad Issicum sinum ora maritima 664, 673. ab Issico sinu linea usque ad Orientalem Oceanum apud Indos 519. Issicum mare 121, 125
Issus opp. 676. ab Isso Amisum via 664

Ister

Iſter fluvius 6, 118, 298
Iſter oppidum, à Mileſiis conditum 319
Iſtri origo 57, 207, 292. exitus 57. Iſtri fontes 207. Iſtri accolæ interiores & exteriores 117, 118. Iſtri quinque oſtia 305. ab eo ad Tyram ſtadia ibid. Iſter uno oſtiorum ſuorum in Adriam effluens 317. Iſtri fontes à Tiberio aditi 292. intra Iſtrum & Halyn ſita Romanæ facta ditionis 287. ad Iſtri oſtia Peuce inſula 305. inter Iſtrum & Boryſthenem ſuperjacens regio 306. trans Iſtrum circa Euxinum accolæ 288. Iſter Europæ fluminum maximus 204, 289. Iſter poſt Indum maximus & tertio loco 702. ab eo intercepta 289. Iſtro fluvius alius cognominis 57. de Iſtro 289. maximo Europæ fluviorum ibid.
Iſthmus à Corinthiis exciſus 59. Iſthmus Peloponneſiacus 54. de Iſthmo quodam controverſia 38. Iſthmis inter Ponticum mare & Caſpium, & inter Rubrum mare & rupturam, continentium diviſio 65. Iſthmus per Nuceriam Pompejos uſque 251. Iſthmus inter duos ſinus Hipponiatem & Scylletium 255. Iſthmus inter mare Ægyptium & ſinum Arabicum 30. de Iſthmo qui mare Ægyptium à Rubro diſtinguit 58
Iſthmicum certamen ubi 378
Iſthmii certaminis locus 380
Iſtri gens 57. Iſtri ad Polam uſque 216. Iſtri primi in Illyrici ora maritima 314. Iſtria 209
Iſus 405
Italia 128. Italiæ deſcriptio 209. & ſeq. Italiæ prima portio 218. Italia Oenotria dicta 209. antiquæ Italiæ & Galliæ limes 227. Italia tota pecore alendo frugibus gignendis præſtans 228. Italiam totam geometrica una figura deſcribere difficile 210. ejus figura ibid. Italiæ nomen uſque quo propagatum 255. ad Italiam vergens montanorum pars 204. de Italiæ parte quam Lucani & Bruttii tenent 211. Italiæ & Iapygiæ terminus 265. Italiæ primæ partes 128. ſitus, alia ibid. Italiæ nomine quid cenſeatur 227. Italiæ motus 288. Italiæ fines ad Polam Iſtriæ urbem 314. de Italiæ ſitu, & alis 285, 286. & longitudine, & Sicilia addita ibid. Italiæ regio ſub Alpibus 212. ejus deſcriptio ibid. ex Italia in Galliam ulteriorem & ſeptentrionalem montanus trajectus per Salaſſos 208. Italia circa Padum ægre à Romanis occupata 287. Italia vetus uſque ad Metapontium 277. de Italia quæ ſimili forma cum Adriatico mari 211. Italiæ longitudo 211. Italia anguſta, plura ibid. Italiæ latitudo ubi in arctum deſinat 285
Itali à Romanis in ſocietatem civitatis recepti 210. de Italis primo appellatis 210. eorum nominis communicatio ibid. Itali quondam qui haberentur 254
de Italica ora 317. Italicæ nomen Corfinio urbi inditum 241. Italica urbs 141
Italicorum & Pythagoreorum ſeditio 384. Italici populi pro Palici 275.
Italicum promontorium 92
Ithaca 335. de Ithaca 454. inſula 376. Ithacæ circulus 455. Ithacæ antra, nympharum domicilia 59. nulla ibid. de Ithacæ pago ſeu curia 299. ab Ithaca Corcyram ſtadia 106. de Ithaca 34
Ithoma 358. Ithoma Meſſenæ arx 361. Ithome, quæ Thome 437. alia Meſſeniaca ibid. Ithoma & Acrocorinthus cui aſſimilatæ 361. Ithomæus mons 279
Itinerum Aſiaticorum deſcriptio 723
Itium, quo navali uſus Cæſar in Britanniam trajiciens 199
Itorum oppidum 227
Iton 435. alius in Bœotia ibid.
Itoniæ Minervæ templum 435
Ituræam verſus montes 756
Ituræi, malefici 755
Itymonis mors 352
Juba pater, filius 829
Jubæ cædes 831. urbes deletæ ibid. Jubæ & Romanorum ditionis confinia 831. Jubæ ſtudium in Romanos ditio 288
Judæa in ora Phœnicæ 749. Judæa 756. Judæi quibus permixti 749
de Judiciis apud inferos 713. de judiciis apud Muſicanos 702. judicium Sacerdotum mulierum 402
ſub jugo ducti elephanti ut cameli 705
contra Jugurtham bellum 831. Jugurthæ theſauri 831
Julia urbs 141
Julia Joza urbs 140
Juliopolis 574
Julis urbs 486. clara viris aliquot ibid.
Julius 595. à Julo ibid.
Julius Cæſar, vide Cæſar.
Julus 595. è divi Cæſaris majoribus ibid.
Julus, Æneæ propugnatorum unus 595
Jumentis inacceſſa per Pœninas fauces via 205
Junci genus ex quo funes fiunt 168
Jungarius campus 160
Juniorum apud Cretenſes educatio 483
Juno ſonitu armorum à Curetibus abſterrita 640. in Latonæ partu ib. Juno Cupra dicta 241. Pharygæa 416. Junonis Acræx oraculum 380. Junonis inſula, fanum 170. Junonis Argivæ lucus 215. Junonis inſidiæ rivalitatis cauſa 640. Junonis templum 168, 373. antiquum fanum 637. Junonis Argivæ fanum 252. ab Jaſone conditum ibid.
Juppiter à capra ubi nutritus 387. Juppiter Lariſſæus 649. Juppiter pluvialis 718. Lariſſius 440. Soſipolis 648. Dodonæus Pelaſgicus 221. Oſogo, Labrandenus 659. Pelaſgicus 329
Juppiter ubi auro pluerit 655. Minerva parta ibid. Juppiter ex auro ductus 353
Jovi Olympio ſacri populi 333. Jovis Servatoris portus, ædes 396. Jovis ſacra cum Orgiis in Creta 468. Jovis Dictæi templum 475. Jovis Atabyrii t. 655. Jovis lucus 683. Jovis templum ab Ajace dedicatum 672. duo templa apud Mylaſenſes 659
Jovis Venaſiis culti templum 537. Jovis Carii t. 659. quibus commune ibid. Jovis Stratii ſimulacrum 659. Jovis Trophonii Oraculum 414. Jovis Lycæi fanum 388. Jovis Olympii oracula 353. Jovis Fulgurantis focus 404. Jovis in Creta educatio 466. Jovis eburneum ſimulacrum 353. menſura ibid. & ſ. Jovi Græcorum clades & barbarorum imputata ab Euripide 183. Jovis Chryſaorii ædes 660. Jovis Eleutherii templum unde dictum 412
à Jove mandata ſe afferre fingentes Rhadamanthys, Minos 476. Jovis Abretteni ſacerdos Cleo prædo 574, Jovis cultus 741. Jovis Æneſii templum 456
Jove conſulto res agendæ 328. Jovis interpretes 328. Jovis templum 370. Jovis coloſſus 278, 567
Juramenti obſtrictio per Lacedæmonios de excidione Meſſeniorum 279
Juraſſus mons, Sequanos ab Helvetiis diſtinguens 193
Jureconſulti Romanorum 539
Jus civitatis à Spartanis conceſſum 365. ademptum, & quibus ibid. jus Latii Nemauſenſibus datum 186. Aquitanorum nonnullis Auſciis, Convenis 191. jus civitatis Como urbi conceſſum à Cæſare 213. jus civitatis poſtulantibus Samnitibus q: id denegaſſe nocuerit Romanis 241. jus, potentioris eſt commodum 11
juſiurandum, per regis fortunam & Menſem Pharnacis 557
juſti Homero qui recte dicti 300
juſtiſſima gens apud Indos 710
Ixia pagus 655
Ixion, Phlegyæ frater 442. Peirithoi pater 439. Ixionis dominatio 329

K.

KÆnopus, Codri F. ſpurius 633
Kaici oſtium 615
Καμάραι 495, 496
Καπνοβάται 297, 496
Κάρδα 734
Kardaces ibid.
Katakekaumene vide Catacecaumene.
Κατακελευσμὸς 421
Kataplaſmata ex medicamentis maxime probata 713
Κελαρύζειν 662
Κενήριον 348
Κλαγγὴ 662
Κλεινοὶ 484
Κώοι 367
Κωφὸς λιμὴν 330
Κόραι 466
Κορκυραίων ἀνάθημα 319
Kornopes locuſtæ 613
Κορύβαντες 473
Κόσμιοι Cretenſium 482
Κρι 364

Kriû metopon 309, 545, 837
Κρότος 662
Κύματα unde Cumæ 243
Κυνὸς κεφαλαὶ 441

L.

Labanæ aquæ 238
Labia clavis perforata 717
Labienus Asiæ præfectus 574. Labieni exercitus 660. contra Labienum male ab oratoribus concitatæ urbes 660
Labor molestiæ amicissimus 716. ad laborem exercitatio corporis utilis menti & aliis 716. à labore differentia molestiæ 716. in laboribus constantia 713
Labotas fl. 751
Labranda pagus 659. Labrandenus Juppiter 659
Labyrinthi fabula 477. Labyrinthi Cyclopeja dicti 369
Lac sero carens 169. aqua opus habens ob pinguedinem ut caseus cogi possit ibid. lac ex ramo arboris prodiens 175. lacte fluentes fontes 715. lactis acidi condimentum 311. lacte acido, & equino vescentes Numidæ 311
Lacæna mulier 449
Lacedæmonis vocabulo urbem notari & regionem 367. Lacedæmonis epithet. 367. Lacedæmoniorum incrementa 373. Lacedæmoniorum juramentum in bello Messeniaco 279. uxorum ad eos legatio ibid. à Lacedæmoniis è Cretensibus mutuata 481. Lacedæmonii ad Cretensium imitationem pertracti ob bonas leges 477. Lacedæmoniorum auxilia Eleis data 355. Lacedæmoniorum castra non secuti Messeniaco bello servi facti 278. Lacedæmoniorum jactura trecentorum sui corporis virorum ab Atheniensibus 359. Lacedæmoniorum in Peloponnesios principatus ademptus à Pheidone 358. de Lacedæmoniis victoria Epaminondæ 388. Lacedæmonii literarum minime studiosi 103
Lacedæmonii vide Spartani.
Lacertæ bicubitales 830. lacertæ Susianæ per æstatem dum sol est in meridie, urbis vias transire nequeuntes, sed concrematæ 731
Lacinium 281
Lacinium Junonis templum 261
Lacinus 171, 316
Lacon, Demetrii cognomentum 658
Lacones vide Lacedæmonii.
de Laconum rep. & statu 365. Laconum leges 260. Lacones Heniochiæ habitatores 495. Laconum Helotes 701
Laconiæ litus 368. Laconica 92, 335, 366. Laconica vitæ ratio 154. Laconica Doriensibus prodita 365. de Laconicæ distinctione 366. Laconica sub Heraclidis 364. ejus proditio ibid. Laconica epistola 36. Laconica syssitia 701. Laconica Menelao subdita 353. Laconicæ imminutio 362. olim centum urbes ibid. ex centum bobus ideo sacrificatio ibid. Laconica terræ motibus obnoxia 367. Laconicus sinus 335, 362
Lacter pr. 657. Lacterium ibid.
Lactivori 298, 300. unde dicti 311
Lacus inter fontes Rheni & Istri situs 292. lacus marinus, ubi 49, 159. de lacu in sinu à Gargano 285. lacus mari æmulus ante lucum Dianæ 239. de lacu in quem Tigris exit 728, 729. lacus apud Cossam 225. lacus Albani montis 240. lacus Ciminius 225. lacus Sabatus ibid. lacus ubi natandi inscii lignorum in morem supernatant 275. lacus duorum Corvorum dictus 198. de iis fabula ibid. Lacus in Isaram exiens 207. lacus apud Vindelicos Rhætos & Tœnios 313. lacus magnus apud Medullos & duo fontes 203. lacus Larius 204. lacus Fucinus 240. de lacu qui cum fluctuatione quadam exaruerit, & in plures dissipatus sit lapides 182. lacus magni ex paludibus facti 58. lacus mari aqua pleni quam longe à mari 49. lacus supra Ostia Rhodani 184. lacus Narbonensis 181. lacus Ruscinoni propinquus 182. lacus complures in Alpibus 209. tres magni ibid. lacus marinus, salinas habens 312. lacus aquæ salsæ 536. situs, descensus per gradus, incrementum 536. lacus manu factus 627. lacus Trasymenus 225. lacus Gennesariticus 755. lacuum commoditates 225
Lade insf. 635
Ladon fluvius 836 de fluxu intercepto 389. Ladon fl. Arcadiæ 60
Lænæ saga densa dictæ 196
Laërtes castellum 669
Læstrygonum loca 20
Lagaria oppidum 263. vinum Lagaritanum ibid.
Lagetas Dorylai F. 477, 478
Lagina 663
Lagusa insula 484
Laï 668
Lamia fabula 19
Lamia, Lamiacum bellum 433
Laminæ auri, manum implentes 190. de lamina argentea abscissio, pecuniæ loco 155
Lampeja mons Arcadiæ 341
Lamponia Æolidis 610. de Lampsaco 589. è Lampsaco viri præstantes ib. Lampsacus pro vino à Xerxe data Themistocli 587, 636. Lampsacenorum regio vitifera 587
Lampyrenses 398
Lana optima ubi 218. aspera ibid. mediocris ibid. lana Belgarum 196. de lana arborum ramis innascente 693. lana Tarentinæ mollicie præstans 284. cedens splendore ibid. lanæ excellentes 578. lanæ Coraxorum 144. lanis tingendis accommoda aqua 630. è lanis amplissimæ opes consecutæ 568
Lanasena 560
Landi 292
Laniasines Orientalia 540
Laniatio mulieris unius in festo quodam Samniticarum mulierum 198
Laodicea urbs 524. Laodiceæ cognomen 578. Laodicea combusta 663. Laodiceæ incrementa 578. damna ibid. Laodicea de maximis Phrygiarum urbium 576. ad mare sita 752. ad Libanum 755. Laodicea u. 749. Laodiceæ denominatio 750. de Laodicea ibid. 751, & seq.
de Laomedontis equis, & Hercule 596
Lapathus u. 682
Lape, quæ Napæ 426
Lapersæ, qui Lân exciderunt 364
Lapis rubeus 238. lapis Gabinus ibid. lapis Parius 487. lapis Synadicus 577. lapis magnas speculorum materiæ glebas edens 540. lapis albus, eburneo colore 540. lapis molaris 269, 488. lapis Tiburtinus 238. lapis ad singula milliaria Ignatiæ viæ positus 322. lapis qui plectitur & texitur 446. ex eo mantilia, & eorum purgatio igne ibid. lapis Gagates serpentes fugans 747. de lapide Syrio, & aliis 437. in lapidem aquarum mutatio 630. quanquam potabilium ibid. lapidis in crateribus colliquatio 269. de lapide in ferrum transeunte 610. in pseudargyrum ibid. è lapide solido sepes constantes, aquarum, rivis deductis, operatione 629. lapidis albi valde laudati fodina 588. lapides Aristotelis fluviales arenosi imbribus liquescentes, 299. lapidibus obruti parricidæ, & extra fines aut flumina primum educti 155. circa lapidum aliquot aggestionem ab advenientibus mos majorum, fictio 138. lapidum molarium excisio 645. lapides in superficiem egesti in cava loca confertim delapsi per terræ motus 182. plura ibid. lapides vi ventorum agitati & voluti 182. lapides thureo colore 703. ficu & melle dulciores ibid. lapidum pretiosorum regio 717. lapidum copia ampla & utilitas 658, 659
Lapicidinæ 181, 395, 834. lapicidinæ pretiosæ 367. lapicidinæ utiles, inutiles 538. lapicidinæ Synnadici lapidis 577
Lapidosus campus 182
Lapisodinæ 222
Lapilli lucernarii 830. lapilli Carchedonii 830, 835
de Lapithis 437, 440
Laranda 569. de Lariensibus 60
à Larissa ultio de patre sumpta, à quo fuerat violata 621
Larissa 430, 604. Larissa arx 370, 440. Larissa 752
Larissa Cremaste 435. quæ Pelasgia ibid. Larissa, Larissæ multæ 440, 620. Larissa Phriconis 621. ubi Piasi cultus ibid. Larissam tenentes Pelasgi 621. de Larissæis 60, 440. Larissæi Apoll. templum 620. Larissæa saxa 440. Larissæis peculiare quid usu veniens 621
Larissium 440. Larissus amnis 387, 440
Larius lacus 192. 209. ab Addoa fluvio 213. ad Comum 204
Larolum urbs 217
Lartolæetarum solum 159
Larva fabula 19
Larymma 405, 406. Locridis ibid.
Lâs à Castoribus expugnata 364
Laser-

Laſerpici productrix regio 837, 839
Later Thaſius & Chius in Narone inventus 317
Lateres cocti in aqua ubi non ſubſidentes 614
Lateres concreti & aquæ innatantes 615
ex Laterum venis divinatio 154
Lates, piſcis genus 823
Latina via nobiliſſima 236. & ſeq. Latinæ viæ nobilia oppida & urbes 237. Latini 219. Latinorum nomen unde factum 229. Latinorum ſtatus initio 231. Latini in ſocietatem Romanorum adhibiti 287. Latinorum urbes maritimae 231. & ſeq. 234. Latinorum ſubactio 287. Latinus Aboriginum rex 229
Latipedes 43
Latii ſitus 219. plura ibid. deſcriptio 221. & ſeq. partes aſperiores 228. Latium Sabinos ſubſequitur 228. ejus deſcriptio ibid. in Latium Æneae adventus 608
Latmus 635
Latmus fluvius, pagus 671
Latmicus ſinus 635
Latomiae Gabiorum magno Romanis uſui 237
Latona ubi ſe à partu abluit 639. ubi partus ibid. Latonae opem ferentes ad occultum partum 640. Latonæ partus adytum 639. de Latonæ partu fabula 485. Latonæ lucus 651, 652. Latonæ fanum 349, 485, 665
Latronis ſupplicium 273. Latrones mercedem à regibus etiam exigentes 728. latrones Elymæi, Parœtaceni 732. latronum regiones 744. de latronum quorumdam ſævitia in Italos 206. latronum quorumdam inhumanitas, beſtias ſuperans 224. latronum receptaculum Heraclium 751. latronum receptacula à Pompejo everſa 655. latrones, vide prædones.
Latrociniis deditæ gentes 318. partim exciſæ partim domitæ ab Auguſto Cæſare 204
Lavacra Herculi ſacra 418. lavacra frigida ſubito ſole excaleſcentia 731
Lavacrum à coïtu Aſſyriis, ut à mortuis 745
Lavicana via 237
Lavicum oppidum ibid.
Lavinaſena 534
Lavinia Latini regis filia 229
Lavinium oppidum 230. urbs, cui cognominis 229. Lavinii urbis deſcriptio 232, 239. apud Lavinium, Æneæ datum quod erat oraculum, impletum 608
Laurenti urbis ſitus 232
Laurentum Æneæ appulſus 229
Lauro planta ſimilis jumentis pernicioſa 722
Laüs ſinus, fluvius, urbs 253, 254
Lebadia 413, 414. ubi oraculum ibid.
de Lebediis 643. Lebedi conditor 633. Lebedi à Colophone diſtantia 643
Leben 478. Lebenii ibid.
Lebes à Cimbris Auguſto miſſus 293
Lebinthus inſula 487
Lechæum 380. ad Lechæum mare 56
Lectica aurea Cyri ſepulchri 730. confracta ibid.
Lecti 322. Lectus 581. pr. 583. à Lecto ad Tenedum navigatio 604. à Lecto uſque Canas maris ora 606. à Lecto ad Idam dorſum 605. ad Lectum ora maritima 592
Lectorum illitus contra Scorpiones 831
Lecythorum opifices apud Indos 717
Leda Teſtii filia 461
Leetanorum ſolum 159
Legæ Scytici populi 503
Legati Pylagoræ dicti 420. de legatis Romanorum in Hiſpania, tam Principis quam Senatus 166
Legatio piſcatoris Gyacenſis Cæſari miſſa 485
Leges, vide lex.
Leimone 440. quæ Elonæ ibid.
Lelantus campus 18, 447. de Lelanto campo dimicatio 465. concertatio & modus pugnæ Chalcidenſium & Eretrienſium 448
Leleges 321. & ſ. 401, 572, 661. Lelegum major pars 605. Leleges ubi 605. Leleges errabundi 570. aboliti 322. Leleges iidem cum Caribus 321 eorum domicilia, ſepulchra ibid. à Lelegibus loca occupata 610, 632, 635, 640. Lelegum ditio 611. Carum nomine ibid. Lelegum cum Trojanis familiaritas 619. iidem pugnæ præſentes 619. Lelegum ſepulcra, caſtella, pagorum veſtigia 611
Lelegia, manes tumuli dicta 321
Lelegis filia 322
Lemanni lacus à Poenino monte trajectus ad Sequanos 208
Lemannus lacus per quem Rhodanus fertur 204
Lembi jactura circa inſulam quandam, nunquam amplius viſi 726. lembi piratici 99
Lemnus 330. inſula 45, 124, 330
Lemnia ſacra 466
Lemo Aſius 650
Lemon, loci nomen 650. ibi conventus ibid.
Lemovices 190
Lenæ 468
de Lenone terræ motibus abſorpto cum multitudine meritoriarum mulierum 578
Leo à cane detentus 703. leonis collapſi opus à Lyſippo 590. leonis Nemeæi fabula 377
Leonum urbs 756
Leocorium 396
Leonidæ virtus, 10. mors 429
Leonidas Stoicus, vir clarus, Rhodius 655
Leonorius 566. Leonorius trajectionis in Aſiam princeps 567
Leonteus vir præſtantiſſimus 589
Leontini 272. à Naxiis ſiculis orti 273. eorum devaſtata omnis regio ibid.
Leoſthenis Athenienſium ducis mors 433. Alexandri regis ſocietas 434
M. Lepidus & C. Flaminius coſſ. 217
Lepontii 204, 206
Lepre acta 633, 634
Lepreum 342, 344, 346, 355
Lepreatæ ibid. Lepreatarum ager 345. Lepreaticus Pylus 339
Leptis vocata quæ Neapolis 835
Lepuſculi liberides dicti 144
Leria inſula 487. Lerii ob malitiam male audientes 488
de Lerna palude 371. & ſ. Lerna fluvius paludi cognominis 368
Leron inſula 185
Leronis ſacellum ibid.
Lerus inſ. 488, 489. Mileſiorum colonia 635
Lesbocles Mityl. 617
Lesbos inſula 124. Lesbus inſula 581, 616. memorabilis ibid. mater Æolicarum urbium 616, 621. Lesbus ab Ida abrupta 60. Lesbus inſ. è ſeptem maximis 654. Lesbus vini optimi larga 657. Lesbo oppoſita loca vaſtata 584. Lesbi à Tenedo, Chio, Lemno diſtantia 619
Lesbus Pelaſgia 221
Lesbus u. 554. Lesbus Macaris urbs dicta 356. Lesbus vaſtata 584
Lesbi nomen Iſſa 60
Lesbia terra 616. Lesbiorum militia ad Ilium 621. Lesbiorum Troas, hæreditario jure 599. Lesbium vinum 637
Lethæus fl. 478, 554, 647. alii ibid. Lethæus Magneſiam præterfluens 554. in Meandrum influens ibid.
Lethes fluvius 153. qui & Limæa 153
Leuca 281. Leucæ opp. 646
Leucadiorum reſpubl. 322. Leucadiorum mos de ſpecula quotannis aliquem dejiciendi 452
Leucadius Icarii F. 452. ſaltus ibid.
Leucas 105, 322. inſula 59, 451, 452
Leucatas 452, 456
Leuce 489. inſula 25. Achilli ſacra 306. à Tyræ oſtiis ſtadia ibid. Leuce acta 399. Leuce campus 363
Leuci 193. Leuci montes 475
Leucimma promontorium 324
Leucippus coloniæ deductor. 265
Leucocomas & amator ejus Euxynthetus 478
Leucola 682
Leucon 310
de Leucone rege à Chryſippo tradita 301
Leuconotus ventus 29
Leucopetra promontorium 259
Leucophrys quæ Tenedus 604
Leucophrynes Dianæ fanum 647
Leucoſia inſula 123, 252, 258
Leucoſia Sirenum una 252
Leucoſyri 544, 554, 737
Leucotheæ templum 498. oraculum ibid.
Leuctra 413, 414. ubi clades Spartanorum ibid. ubi oſtendantur ibid. Leuctrum Laconicæ 361. Leuctrum pagus Rypidis 387. Leuctrum, Bœotiæ Ætolorum colonia 360. conditum à Pelope 360
Leuctrica pugna 384
Lex reipubl. deſcriptio atque forma 11. lex mira Anaitidis deæ erga virgines 532. lex apud Samnitas præclara & ad virtutem faciens 250. leges optimæ Rhodiorum 652. leges nonnullæ ab Hermodoro Romanis ſcriptæ 642. legum Locrenſium quis compoſitor & unde 260. leges non ſcriptæ quorundam Sophiſtarum 716. ab aliis alienæ ibid. legem

legem naturæ anteponentes 716. ubi leges plurimæ, lites sunt & mali mores 260. legum distinctio 11. legum decantator 539. legibus scriptis primos omnium usos Locros 259. bonis legibus qui regantur 260. leges Cretensium, Laconum, Areopagitarum 260. leges contra eos qui lx annos excessissent 486. legibus optimis temperata Apollonia 316
Lexobii 189
Lexovii ad Oceanum 194
Αι pro Αἰαν 364
Libanus, Antilibanus montes 742, 754
Libani incolæ 755
Liber de iis quæ vehuntur 54. librorum venditores ineptis utentes librariis 609. de librorum exscriptione, vendendi causa, & aliis ibid.
Liberi necantes suos parentes bello Cantabrico 164. liberorum & uxorum communio ex Platonis instituto 300
Liberæ conditionis captivorum sub præcone venditio 664
Liberides lepusculi sic dicti 144
de Libertate urbium 480
Libethri dedicatio 410. Libethridum nympharum antrum 410, 471
Libophoënicum terra 835
Liburna urbs 315
Liburni populi 269. à Liburnis ad Ceraunios montes intervallum 317. Liburnicæ 315. Liburnica ora 315. è Liburnicis insulis quæ maria prospiciantur 317. Liburnides insulæ 224. de Libya seu Africa 824. de Libyæ ambitum navigato 98, 100 Libyæ gentes ignota pleræque, cur 131. de Libyæ fluminibus controversia 830. Libycum mare seu Africum 121, 123, 475
Libys Chattorum sacerdos 292. in triumphum ductus ibid.
Licatii 206
Lichades insulæ, Lichas 60, 426
ἡ Λῃκτή 723
Licymii domicilium 653
Ligeris fluvius 189, 190
Ligeris Genabum præterfluentis exitus 191
Lignorum penuria Babylone 739. ligna ad emporium Genuam deportata 202. lignum pili forma, quod non amento sed è manu torquetur longius quam sagitta 196
Liguria 128, 165, 209. Liguriæ situs & alia 218. Ligures populi 128, 184, 209, 216, 218. Alpes incolentes 180. Italiæ contermini 184. Ligures Oxybii 185. inter Varum & Genuam ad mare 203. Ligures alii 204. Ligures Ingauni 202. Ligures Roma missis provinciæ Narbonensis rectoribus obtemperantes 203. Ligurum situs, victus, sylvæ, alia 202. Ligurum latrocinia terra & mari 203. potentia ibid. cum Romanis xxc annis bella, conventa, subactio, alia ibid.
Liguristæ qui & Taurisci 296
Ligustica regio 203. Ligusticæ gentes 212. Ligusticum promontorium 92. Ligusticum mare 106, 122
Lilæa 16. Phocica urbs 407, 424
Lilybæum 272, 277. Siciliæ 834
Lilybæi occupatio 608. Lilybeum promontorium 265
Limæa fluvius qui & Lethes 153. Limæus fluvius 153
Limenera, Limera 368
Limenia u. 683
Limera Epidaurus 368
Λιμὴν κωφὸς 330
Limnæ 361. Milesiorum colonia 635
Limnæum 364. fanum 361
Limniarum virginum stupratio 257
de Limo quem advehunt flumina 51 limus superficiei aquæ innatans 277. limus è fluviis & montibus delatus campos faciens 691
Limyra opp. 666
Limyri amnis ostia ibid.
Linæa 427
Lincasii 186
Lindos u. 654
Lindus, 655
Lindiorum Resp. ibid.
de Linea quæ sigilla distinguit 86. de lineis à quibusdam partibus in alias 79. de linea à Columnis 115. de lineis quæ Principia dicuntur 131
Linga quæ Tinga 825
Lingis urbs, male Lixus dicta 829
Lingones 193, 208
Linguæ ejus hostis cui caput amputatum sit 727. à rege prima degustatio ibid.
Linificio celebris locus 498, 739. linificium apud Cadurcos 191. circa linificium opera 160
Linus maritimus locus 588
Linusiæ cochleæ ibid.
Lipara 277. Liparæorum insulæ, plura 275. Cnidiorum colonia Lipara 275. Liparæ accidentia 258. de Liparæorum insulis 54, 274. Æoli cognomento 123. Lipariensium insulæ 256. Lipariensium prædictiones 276
de Liquore quodam in modum gummi concrescente 570
Liris flumen 237. ad Minturnas se effundens 237. ad Fregellas 238. olim Clanius dictus 233
Liscena 521
Lissus urbs 316
Literas apud Græcos maxime potuisse 401. literarum neglectus quid Thebanis nocuerit ibid. de literarum mutationibus temerariis 41. literas nesciunt Indi 709
Liternum fluvius 243
Liternum Campaniæ urbs 241
Lithrus 556
Liviæ ambulacrum 236
Lixus amnis 99. Lixus urbs dicta, male pro Linge 829
Locris 582. Locridis m. descripto 425. Locridis limes 460. Locris gemina 417. Locris utraque Phocidi adjacens 416. Locridis totius circumnavigatio 427. Locrus 322. Locrenses è Cino profecti 615. Locrensium montes 418. Locrensium virginum Ilium missio 600, 601. Locrensium virginibus contumelia facta per Dionysium 259. vindicata ibid. & s. Locrensis fons 259. Locrensium leges unde compositæ 260
Locri 321. Locrorum regio 416. Locrorum distinctio 416. Locri Ozolæ 332. Locri occidui, Ozolæ dicti 416, 417, 425. de Locris Epicnemidiis 390. & s. 416, 425. Locri Opuntii 415. Locri Epizephyrii 259. plura ibid. Locrii alii ibid. Locrorum pugnandi mos 449. Locrorum Hesperiorum urbes 426
Locus saltus, ubi finiri amores creditum 452. locus actionum est terra ac mare 9. de loco qui fons & marer maris appelletur 214. quæ loca quamvis deleta frequententur 121. de locis quibusdam ubi nec mare, nec aër, nec terra, sed quiddam ex his concretum 104. locorum dimensiones aliquot 79, 80. loca edita, frigida 73. de locorum ad plagas mundi inclinationibus 131. de locorum intervallis assignandis discrepantia 285. loca fera & inhabitata per civilem scientiam & artes coli commode cœpta 126, 127 locorum peritia ad geographiam necessaria, differentiarum cognitio 7. & s.
Loca, vide, urbes, oppida.
Locustæ, Parnopes, Cornopes, dictæ 613. locustarum copia unde 830. à locustis liberatio per Herculem 613
Longicipites 43
Longitudo, latitudo quid dicantur 85. longitudo terræ immutabilis 108
Longobardi 290
Longus murus contra Larissam 621
Lopadusa insula 834
Loryma 655. Loryma litus, m. 652
Loto radice vescentes 157. de loti esu 829. radice ibid. lotos arbor 834
Lotophagi qui 157. alii ibid. de potophagis inepta 829. Lotophagorum Meninx 834. Lotophagitis Syrtis ibid.
Lucæ urbis situs 217
Lucani 211, 283. unde oriundi 228. Posidoniam tenentes 251. à Romanis ejecti ibid. Lucani quando nulli erant 253. à Samnitibus oriundi 254. Lucanorum & Bruttiorum discrimen 255. Lucanorum oppida ad Tyrrheni maris littus, & de iis 253. contra Lucanos bellum 280. Lucanorum oppidula 254. Lucani mediterranea tenentes 253. cladibus attriti ibid. Lucanis imposita conditio cursorum & tabellariorum 251
Lucania 252. Lucaniæ situs 255. Lucaniæ littus 253
Luceria Dauniorum antiqua urbs 284
Lucerna semper ardens 396
Luciferi fanum 140
Lucinæ fanum 476. locuples, spoliatum 216
Lucinæ civitas 817
Lucrinus sinus 244, 245
Luctus pro nascentibus 520. super mortuo Assyriorum, Ægyptiorum 746
Lucullus 547. Luculli & Pompeji conventus 567. Luculli amici à Pompejo ut tractati 558. Lucullus Mithridatem bello premit, Tigranocerta evertit 532. Tigrane Syria & Phoenice

Phœnice pulſo ibid. Luculli, ob rem bene geſtam, in Cappadocem liberalitas 535. Luculli fraus Mummio facta pro tabulis templo Bonæ Fortunæ dedicatis 381. à Lucullo Sinopes ornamenta quæ ſublata 546. Lucullus coloſſi dedicator in Capitolio 319
Lucumonis genus 219. plura ibid.
Lucus ſacer infra Minturnas ſitus 233. lucus Feroniæ deæ 226. lucus oleaſtris conſitus 353. plenus 343. lucus Diones 346. Eurydices ibid. lucus Nicephorius 624
Ludi Græcorum nobiliſſimi 246
Ludi in armis magiſtri æra merentes 752
Ludies fl. 330
Luerio 203
Luerius Bituiti pater 191. opum ejus luxuria quanta ibid.
Lugdunum 177. Lugduni ſitus 186
Lugduni deſcriptio 192. à Romanis occupati ibid. moneta aurea & argentea ibi à Romanis cuſa ibid. templum ab omnibus uno conſenſu Gallis Cæſari Auguſto decretum & ubi poſitum ibid. plura ibid. & ſ. Lugdunum urbs Seguſianorum 186. per Lugdunum apertæ ab Agrippa viæ 208. Lugdunum in medio Galliæ 208. Lugdunum per Salaſſos ex Italia trajectus ibid. à Lugduno ad Sequanam intervallum 193. Lugduno regio ſubdita 191. Lugdunum urbs ad Pyrenam 190. Lugdunenſis ager 193
Lugeus lacus 314
Lunæ obliqui circuitus 110
Lunæ cognomento Cleopatra, incluſa, interempta 749
Lunæ templum 557. alia ibid. ſupra Lunam montes 217. Lunæ & Solis poteſtas circa morbos 635. ad Lunam certo modo affectum mare 173
Luna urbs & portus 222. plura inſ. Luna & Piſæ 217
non Lunæ ſed Solis curſu annorum numeratio 816
Lupiæ 282
Lupias fluvius 291
Lupum Samnites hirpum appellant 250. lupus coloniæ ductor Hirpinis 250. de lupo armenta intacta ſponſori ſuo adducente fabula 215. luporum urbs 813. Lupiferæ equæ ſic dictæ 215
Luri magna gens 290
Luſitania 120, 152. & ſeq. Luſitania Bœticam attingens 166. ſupra Luſitaniam barbari 147. Luſitania quæ Callaica 167
Luſitani Callaici dicti plurimi 152. Luſitanorum regio 139. de Luſitanis montanis & eorum vitæ ratione 155. & ſ. contra Luſitanos bellum 152. eorum debellatio ibid. Luſitanorum latrocinia, alia 154. arma ibid. immolationes, vitæ ratio ibid.
Luſones orientales 160
Luternia maris ora 281. Luternii gigantes ibid.
Lutetia urbs 194
Lux dubia fanum Luciferi ſic dictum 140
Luxuria hominum 715
Luxus Perſarum regum 735
Lycabettus 454. mons 399
Lycæum, Lycæus mons 388. Græciæ 208. Arcadiæ 348
Lycaon Priami F. ex Altæ filia 585. Lycaon Hectoris frater 620. Lycaonis redemptio 41
Lycaonia 539, 566. Lycaoniæ montes 537. Lycaoniæ à Cilicibus diſtinctio 568. ad Lycaoniam limes 663. Lycaonia ibid.
Lycaones 130, 534. Lycaonum & Cappadocum limes 568
Lycaonum colles ibid.
Lycaſtus urbs 479
Lycejum 396
Lychnidûs 327. Lychnidum urbs 323
Lychnus, Alexandri oratoris cognomentum 642
Lyci 534. Lycia 129, 664. Lycia Phrygia 675. Lycia ſub Pandaro 565, 585. Lyciæ confinia 651. è Lycia Alexandriam uſque interſtitium 25. Lyciæ urbes adjectæ 631. Lyciæ mons, litus 664, 677
Lyciarcha 665
Lycii 678
de Lyciis, concilio eorum 664. & ſ. Lycii qui 587. Lycii quondam Solymi 667. Termilæ. ibid. Lycii Cares 665. à Lyciis occupata 632. Lycii cum Solymis iidem 573. eorum nomen unde ibid. Lyciorum caſtra ad Thymbram 598. Lycii duplices 572. Lyciorum Zeleja 596. Lyciaci conventus 664 & ſeq.
Lycimna arx 373
Lycimnius ibid.
Lycirna pagus 459
Lycomedes 558. Lycomedis cum Achille affinitas 436. Lycomedes pontifex 558. Lycomedes rex 560
Lycopolis 802, 813
Lycopolitani 812
Lycoreja 418, 423. ibi cultus ibid.
Lycormas qui Evenus 451
Lyctium 475
Lycurgus à Delphis mandata ſe afferre ſimulans 482, 762. ex Lycurgi imperio Spartæ incrementa 365. Lycurgi cum Thalete familiaritas 482. alia ibid. Lycurgus Minois imitator 762. de Lycurgi in Cretam ſeceſſu 482. cauſa ibid. Lycurgo templum ædificatum 366. de Lycurgo Edono 687. Lycurgi facta aliis adſcripta 366. de Lycurgi legibus, ætate 481. Lycurgi peregrinationes 762. Lycurgi domum reditus, inſtituta, leges 482. alia ibid.
Lycurgi oratoris de Ilio verba 601
Lycurgius pagus 376
Lycus 79, 556
Lycus fl. 578, 529, 737. Lycus ex Armenia 556. trans Lycum Aturiæ campi 737
Lycus Pandionis F. 392, 573, 667
Lyctus urbs 476. Lycti navale 479
Lydus Atyos filius 219
Lydia terræ motu vexata 58
Lydiæ portæ, ſub Lydis urbs 613
Lydiæ hiſtoriæ conditor 579
Lydiæ, Phrygiæ, Cariæ Myſiæ partes inter ſe concurrentes diſtingui nequeunt 628. de Lydiis mulieribus erga amatores tradita 532. & ſeq. omnibus meretricibus 533
Lydi 130, 295, 679. Lydi in mediterraneis 534. à Lydis occupata 565, 629, 648. Lydi Phryges 665. Lydi circum Tmolum 625
inter Lydos & Mæandrum omnia eodem in tractu 579
Lydorum imperium, ſubactio 735. Lydorum irruptiones 573. Lydorum permixta ditio 647. ſub Lydis loci extructio 601. Lydis venatio regia parata 589. Lydis occupata 586. qui Mæones dicti ibid.
Lygæus 461. uxor ibid.
Lygdamis Sardium expugnator 61. mors ibid.
Lynceſtæ 323. Lynceſti 326, 327. Lynceſtæ 326
Lyncurium electrum 202
Lyrcius populus 271
de Lyricis prioribus 648
in Lyrico fontes Inachi amnis 370
Lyrneſſis 586. Lyrneſſus 584, 667. unde Briſeis abducta 584. Mynetis imperio parens ibid. & 612. Lyrneſſus munitum natura caſtellum 612. Lyrneſſus in Pamphylia 676. circa Lyrneſſum vaſtationes 584. de Lyrneſſo & Thebe 612
Lyſander Pharnacis interfector, Boſpori dominus 625
Lyſis, & ejus carmina 648
Lyſias opp. 576. locus 763
Lyſimachus 563. Agathoclis F. 623. ejus gaza ibid. Nicææ conditor 565. in Lyſimachum bello captum Dromichætis benigna tractatio 302. Lyſimachi cura circa Epheſum 640. Lyſimachi domeſticæ calamitates, de filio cædes 623. Lyſimachi theſauri ubi 319. Lyſimachi cura circa Ilium 593
à Lyſimacho dedicatum templum 603
Lyſimachia u. 331, 460. palus, quæ & hydra dicta ib. Lyſimachia regio 134
Lyſiodi 648
Lyſippi opus 278. Herculis ærumnæ 459. leo collapſus, ab Agrippa tranſlatum opus 590

M.

MACÆ 765, 766. eorum regio 767
Macaria planities 361
Macaris urbs, Lesbos dicta 356
Macedones Ægypto potiti 837. Macedonum theſauri, ab Eumene ſublati 672. Macedones circum Tmolum 625. à Macedonibus ereptus Thebanis principatus 365. Macedonum in Syros imperium 744. Macedonum irruptiones 573. Macedonum invidia in Alexandrum, dictum 698. à Macedonibus factæ ſubjugationes 326. Macedonum contra Athenienſes bellum 433. Macedonum novæ res adverſus Romanos 287. Macedonum commercia 283. everſio 327. Macedonum habitatio 323. Macedonum potentia quid erga vicinos effecerit 434. populi ibid. à Macedonibus occupata 565. à Macedonibus Aradii quo redacti 734. Macedones à Paulo Æmilio domiti 322. Macedonum in Indiam expeditio 686

Macedonia 326, 329. ejus figura ibid. Macedonia à Romanis subjugata 330. à Thracibus occupata 321. Macedonia superior 326. Libera ibid. Macedoniæ & Thraciæ divisio 331. Macedonii sinus 92, 124. Macedonicæ gentes ubi 312, 323, 417
Macheræus Pyrrhi interfector 421
Machærus, locus 763
de Machæta viro pugnace 617
Macestus fl. 576
Macina regio 767
Macistus 257. Triphyliæ 447
Macistiæ Triphylia 343. Macistum 346. Macistus qui Plataniſtus 345. Macistii 343
Macra campus 755. Macra terminus Etruriæ & Liguriæ 222. Macras 755. Macri campi 216
Macris quæ Eubœa 444, 445
Macrocolon fundæ genus 168
Macrones qui Sanni 548
Macropogones 429
Mactatio femellarum ubi non fit 520
Mactatio, vide immolatio, victima.
Macynia urbs 451, 460
Macynium urbs 451
Madyis Cimmeriorum rex 61
Madyis Scythæ peregrinationes ibid.
Mæander fl. 577. Mæander, gentes distinguens 629. Mæandrus 554. Mæandri campus 648. de Mæandri campis 691. Mæandrius campus 577. Mæandri fluvii ortus 578. Mæandri curvitas 579. ad Meandrum regio terræ motibus obnoxia 578. aliis rebus ibid. Mæandri fl. in jus vocatio 580. in Mæandro fl. ferventium aquarum eruptiones 578. inter Mæandrum & Lydos omnia eodem in tractu 579
Mæandri cur omnes obliquitates dictæ 577
trans Mæandrum memorabiles pagi 650
Mæandrius scr. 552
Mænaca quæ & Malaca 156
Mænalus mons 388
Mænoba urbs 143
Mæones, qui Meones 550
Mæones Lydi 586
Mæotæ 492. Mæotæ populi 129. agricolæ bellicosi 494, de Mæotis 493, 495. & s.
Mæotis palus 125, 289. lacus 52. Mæotidis ostium 107. Mæotis pars Tanaidis 126. Mæotidis paludis ambitus 310. Mæotis Cimmeriorum 553. Mæotidis Austrinæ partes 135. os Mæotidis 108. angustissimus trajectus 494. fauces ibid. Mæotidis ostium Cimmerici Bosporі nomen gerens 310. à Mæotide ad Oceanum intervallum 491. Mæotis per hyemem congelata interdum, pedibus permeabilis 494. Mæotidem paludem & Caspium mare in unum conducentes 509, 510. Mæotidis paludis faucium glacies 71. è Mæotide salsamenta 311
Magades 471
Magis imperia 23. delata 24. à Magis sublatus Cambyses 736. Magorum interfectores ibid. Magis ut Persarum reges utantur 717. Magi Persarum 762. Magorum cura circa cineris asservationem & perennem ignem 733. Mago cuidam Libyæ circumnavigatio data 98, 100
Magistri optimarum artium Sidonii 757
Magistri disciplinarum continentissimi apud Persas 733. circa magistros puerorum, cura 712
Magistrorum studium apud Persas, regum filiorum aut Satraparum 733, 734
Magnæ matris ritus 469
Magnesia 432, 571, 663. Magnesia ad Mæandrum 636. Magnesia pro pane Themistocli data ibid. Magnesiæ circulus 443. Magnesia tremoribus terræ dejecta 579. Magnesia 621. sub Sipylo, ibid. libera ibid. terræ motibus læsa ibid. Magnesia, Æolica u. 647. ad Mæandrum, cognomento ibid. Magnesii Æolenses 648. Magnetes 429. Magnetes viri illustres 648. Magnetes, Magnetis 441. & s. 492. Magnetum mala 647. Magnetum prospera fortuna ibid. Magnetes, Delphorum posteritas ibid. Magnetes, à Treribus funditus deleti ibid. ante Magnetas insulæ 436. Magnetes ad Mæandrum 577. Magneticum mare 432. Magnetis 329
Magni populi 727. eorum vivendi honesta ratio ibid.
Magnopolis 556. quæ Eupatoria ibid. Magnopolitis regio 557
Magnus qui Pompejus 760
Magnorum prætermissio non esse debet, exiguorum, levior 285
Magnitudinum & figurarum mensuram aliquam esse 89
Magodi 648
Magosa regia 698
Mala Hesperidum 150
Malaca urbs 156. eadem cum Mænaca ibid.
Malaus, Agamemnoniæ stirpis 582
Malæoti Pelasgi regia 225
Malea 92, 617. pr. 616. & s.
Maleae 363. circum Maleas omissa navigatio 378. à Maleis ad Herculis columnas spatium 25. à Maleis ad Istrum intervallum 389. super Maleas mare difficile 378
Malia, vide Malea.
Maliacus sinus 330, 426
Maliacum bellum 446
Malienses 333
Mali 748
Mali navium male fabricati 691
Malli, ubi habitent 701. apud Mallos Alexandri vulnus, periculum 701. Mallus 539, 675. plura ibid. & s.
Mali esus aut cameli medullae sponsi in thalamos venientis, nihil aliud eo die 733
Malum es civitati necessarium, Euthydemi dictum 659
Malis alienis cur gaudentes non sint 62
Malothas pagus 782
Mamaus fluvius qui Amathus 344
Mamertini, gens Campana 268. Mamertinorum apud Messenios incrementum 268
Mammæ dextrae adustio apud Amazonas 504
Mancipiorum lucrosa exportatio 668. Romae multitudo quando ibid. 669
de Mandane Brachmane 715. praeceptis optimis 716
Mandanis ad Alexandri minas prudens responsum 718. laudes ab Alexandro ibid.
Mandubii Arvernis finitimi 191
Manes Paphlag. vox 553. Manes nomen servo qui ex Phrygia 304
Manes qui & Boagrius 426
Manium geniorum placatio 244
Mansuetae vitae homines 777, 787
Mantiana palus 529
Mantilia è lapidis genere 446. eorum purgatio per ignem, ut aliorum per lotionem ibid.
Mantinæa Arcadiae 337. ex quinque pagis composita ibid.
Mantinea Arcadiae 608
Mantinea per Epaminondam nobilitata 388
Mantua urbs 213
Mantûs Teiresiae filia 642
Manum artifici qui ademerit, morte luit pœnas apud Indos 710
de Manus truncatione ultra pœnam talionis, apud Indos ibid.
Μαψ 364
Marai populi 727
Maranitae 776
Marathesii permutatio 639
Marathon urbs 383, 399, 423. ad Marathonem pugna 396. ad Marothona Eurysthei expeditio contra Herculis filios & Jolaum 377
Marathonia tetrapolis 446
Marathus antiqua Phœnicum urbs 753
Marcellus Octaviae F. 675
Marcelli opus Corduba 141. Marci Marcelli tributorum exactio è Celtiberia 162
Marcia Catonis uxor elocata roganti Hortensio 515
Marcina à Tyrrhenis condita 251. ejus situs ibid.
Marcommani 290
M. Antonius 455. vide Antonius
M. Aquilius Consul 646
Mardi 507. praedones 524
Mardonii clades ubi 412
Mare intra columnas 491
de Mari Atlantico 5. mare congelatum 63. de mari Oceano 4. & seq. è mari fons aqua abundans 754. de mari interno 122. & seq. ejus insulis 122. & seq. mare internum 6, 54. mare externum esse continuum 56. maris diurnus circuitus, menstruus 173. & seq. maris purgatio 53. mare à pelago Siculo allabens 334. maris imperium apud Rhodios 652. maris reciprocatio 153. mare ad Lunam certo modo affectum 173. maris cavitates 142. & seq. maris incrementa 143. mare, terra per Nilum aggesta in continentem versum 536. de maris æstuatione 55. & seq. mare angustum inter Sestum & Abydum 124. ut mare extollatur & subsidat, unde 54. maris exsufflationes 49. maris collatio cum fluviis inepta 52. de maris interni ad externum adjunctione 139. de maris fluxu apud Byzan-

Byzantium 51. à mari procul diſſitis in locis conſpecta 49. in mari obſervationes 53. maris annuæ vices 174
Maria intentata 48. de mari circa Caſium & Peluſium montem 58. de maris elevatione 56. & ſeq. de maris externi ſolo atque profunditate 50, 51. maria profundiſſima 50. in mare aggerum congeſtiones 299. maris æſtus ubi finitur 148. de maris curvitate 12. de maris effuſionibus 143. maris defluxus ubi damnoſi 143. maris affluxus & refluxus ſimile quippiam habent inſpirationis & exſpirationis 173. mare fervens & flammis micans 57, 59. de mari apud Columnas 126. de maris monſtroſa altitudine inter Hieram & Euonymum 277. plura ibid. & ſ. de maris receſſu & acceſſu 174. maria cavernis in imo latentibus coëuntia 317. mare ut magiſtrum malorum fugere debere quibus bene conſtitutæ Reipubl. forma ſit cordi 302. mare à Dario junctum 303. mare ex Ægyptio & Pamphylio compoſitum 681. de maris inflexu ad columnas Herculis 51. mare Pylium 348
Mare, vide fretum.
Mareja lacus 799, 803
Mareotis 789, 793. ei proxima 806. in eam exeuntes foſſæ 803. Mareoticum vinum 799
Margalæ 349
Margaritarum regio ferax 717
Margaſa prope Pyramum 676
Margiana 516. regio 73. Margianæ temperies & felicitas 72. & ſeq. margianorum natio 510
Margus amnis 515
Mariandyni 345
Mariandyni 541, 542, 678
Mariandynorum ſervitus, venditio 542
Mariandynus Paphlagoniæ dominus 542. Bebrycum regionis occupator ibid.
Mariſus fluvius per Getas in Danubium labens 304
de Maritimis lateribus 80
Marius junior ubi obſeſſus 239
Marii nova foſſa contra obturationem Rhodani oſtiorum 183
Marmaridæ 798, 825, 838
Marmarium 446
Marmolitæ 562
Marmolites ibid.
Marmor Hymettium pulcherrimum 399. Pentelicum ibid. de marmore Pario 224. marmoris ſectura 645. marmoris varii columnæ unico ex lapide 437
Marobodui regia 290. in eum Augu-ſti beneficia ibid.
Maronea u. 331
Mars ſolus ex diis cultus Perſis 727
de Marte tradita 597. & ſeq. Marti capri immolatio, captivorum, equorum 154. Martis templum à Q. Fabio Maximo extructum 185. Martii campi Romæ elegantia 236
Marſi 219, 241, 290
Marſicum bellum 241
Marſyabæ Rhamanitarum urbs 782
de Marſia fl. 554, 577
Marſyæ fl. ortus 578. Marſyas in Mæandrum influens 554. Marſyas 616
Marſyas regio 753, 756. Marſiæ arx 755
Marſyas tibiarum inventor 470
Martus, aliis Bargus 318
Marti ex aſino ſacrificium 727
Martyana Parthorum caſtellum validiſſimum 515
Marucini populi 241
Maruvium urbs ibid.
Marium & fœminarum procreatio præſtita à medicis per medicamenta 713
Maſæſylii 131
Maſes 376
Maſiani 698
Maſiniſſa 829. Maſiniſſæ virtus, amicitia cum Romanis 833
Maſius mons 527, 747. Armeniæ mons 506
Maſmaridæ 131
Maſſabatica Elymæorum provincia 745
Maſſælibyes 819 de Maſſælybium regione 831. plura ibid. Maſſælibyum confinium 829. regio 832
Maſſæſylii 828. Nomadum ſeu Numidarum nomen adepti 833. Maſſæſyliorum regio 827, 829. plura ibid. Maſſæſylii Libophœnicum 835
Maſſagetæ 511. Maſſagetæ 507. Cyri contra eos bellum ibid. Maſſagetarum virtus bello contra Cyrum 512. de iis, & regione eorum, victus ratione, mortis genere, armatura ibid. alia 512
Maſſilia 99. urbs illuſtris 128. Maſſiliæ deſcriptio 179. parallelus 115. à Maſſilia ad Columnas ſtadia 106. Maſſiliæ & Byzantii parallelus 63. circa Maſſiliam barbari vix repreſſi 180. Maſſiliæ ſtudium circa architectos, & alia 653. inter Maſſiliam & Rhodani oſtia de campo quodam quæ narrentur 182. ad Maſſiliam Creontiadæ appulſus 252. de Maſſilienſium republ. 179. ſolo ibid. Maſſilienſium fortitudo 180. munitiones, alia ibid. Maſſilienſium ornamenta 575. Maſſilienſes Numidæ 131. Maſſilienſium urbes 184. Maſſilienſes parti Pompejanæ adjuncti 180. felicitatis partem amittunt ibid. antiquum eorum ſtudium ibid. machinæ, nauticus apparatus ibid. philoſophia. Græcæ literæ, 181. frugalitas, modeſtia 181. Maſſilienſium navalia, armamentarium, alia 180. & ſ. cum Romanis amicitia ibid. Maſſilienſium opes, vectigal 183. in Maſſilienſes Cæſar & alii Principes ut ſe geſſerint, vindicandis eorum in bello delictis 181. Maſſilienſium oppida tria 159. Maſſilienſis navigatio quouſque 202
Maſtaura pagus 650
Matris Deûm cultus 473. magnæ matris ſacra 471. matris Iſodromæ templum 440. matres liberos necantes bello Cantabrico 164 cum matribus concubitus 201. matrum felicitas in prole 712
Mathematica & phyſica poſtulata uſurpanda 62. à mathematicis viri celebrati 739. mathematicarum rerum inſtitutor Thales M. 635
Matiani 514. Matianæ Mediæ feracitas 509
Mattiana, regio Mediæ 73
Mattieni 49
Matrimonia more Græcorum contracta 155
Matrinus fluvius 241
Mauri qui Mauruſii 825. Indi qui cum Hercule eo deſcenderint 828. Maurorum regio 827. incerta ſedes 828
Mauritaniæ reges 288, 827, 828. feracitas 826. & ſ.
de Mauritaniæ extremis 150, 830
Mauruſia 3. Mauruſii 131, 825, 826
Mauſolus 611
Mauſoli ſpectaculum 656. de ſeptem mundi ſpectaculis admirandis unum ibid.
Mauſoleum monumentorum Romæ præclariſſimum 236
Maximi Æmiliani cum Arvernis pugna 191. contra Domitium Aënobarbum Arvernorum pugna ibid.
Mazaca metropolis 537. Euſebia cognominata 538. Mazaca Cappadociæ primaria, v. 663. Mazacæ ſitus incommodus 539. regum ſedes ibid.
Mazaceni 538. apud eos Charondæ leges 539. in Mazacenos Tigranis aſperitas ibid.
Mazæi 314
Meatuum obturationes 406
Mecone quæ Sycion 382
Medama urbs Locrorum 256
Medama fons 256
Medea venefica 21, 45. Medea fratris Abſyrti eam perſequentis, interfectrix 315. Medeæ nomen quod Mediæ 526. facies velata cum ante Jaſonem prodiret ibid. Medeæ fabula, 21. Medeæ ſtudium viſendæ Circes 224. Medeæ dominium 526. Media veſtis ab ea excogitata ibid. ad Medeam inſequendam miſſi Colchi 215
Medeon Phondis urbs 410
Medeon Bœoticus ibid.
de Media regione 520, 522
Mediæ ſitus 522. intra Taurum. Media ferax, ſterilis 526. victus ubi ſterilis ibid. ſublimis & frigida 525. Mediæ verſus Ortum definitio 524. verſus Septentrionem, Meridiem 524. Media viribus abundans 712. Media Atropatena 527. Mediæ æqualis fere longitudo & latitudo 525. Mediam Orientalia attingentia 527. de Media majore 524. Media Atropatia 522. Media à Perſis occupata 525. Media in duas diviſa partes 522. frigida ibid. Mediæ à Babylonia diſtinctio ibid. Mediæ potentia, tributa Perſis ſoluta 525. magnæ Mediæ in totam Aſiam imperium 524
Media porta 525
Media veſtis à Medea excogitata 514, 526. de Medis 130, 514, 526. Medi Parthis parentes 745. Medi Thraciæ gens 316. Medi Theſſalis cognati 531. in Medos Perſarum imperium 735. Medorum à Theſſalis

lis assumpta 531. Medorum eversio 737. Medorum vestitus 526. de Medorum priscis rebus fidem magnam non invenerunt scriptores 507. Medis & Armeniis communes mores 525. de Medis, Armeniis, Babyloniis 745
Medorum imperium Homero ignotum 735. Medi à Cyro & Persis superati 727. à Medis sumpta à Persis 525. & s. Medorum regia 522. rex Cyaxares 801
de Medis quibusdam 318
Medici montes 74
Medico succo nomen unde 525
Medus regni Mediæ successor 526
Medus fl. de Media decurrens 529
Medicis delatus honos 713. medicorum à civitatibus conductio 181. medicorum ex oryza & farina victus 713
Medicamenta maleficii non expertia ibid. medicamentum sesami simile in Phocide nascens contra veratrum 418
præter Medicinam ubi nulla ars exquisitè addiscitur 701. medicinam plurimum per cibos perfici, non per medicamenta 713. medicinæ Herophileæ schola 580
Medimni venditio ducentis denariis 249
Mediolanum urbs Santonum 190. Mediolanum metropolis Insubrium, pagus olim, nunc urbs præclara 213
Mediomatrices 193, 194
Medius Larissæus scr. castra Alexandri secutus 530
Medoacus portus, flumen 213
Medoaci 216. Romanorum hostes ibid.
Medobithyni 295
Medon amnis 353
Medulla cameli cibus sponsi in thalamum venientis, nihil aliud eo die 733. aut mali esus ibid.
Medulli cacuminibus insidentes 203. ubi positi 204
Medusæ fabula 379
Megabari 819. Æthiopes 776. Æthiopum subditi 786
Megabatus classis Persicæ præfectus 403
Megalagyrus 617
Megalobyzi sacerdotes 641
Megalopolis 560. Megalopolis, solitudo facta 388. Megalopolis urbium Arcadiæ maxima 385. Achæis se adjungit ibid. Megalopolis Arcadiæ urbs 360, 738. Megalopolis quæ Phazemonitis 560
Megalopolitis 343
Megara urbs, conditor 267, 393. Megara pars Atticæ 395. Megara 752
Megarenses 333, 336. Achæis adjecti 385. ficuli 272. Chalcedonis conditores 320. Cæci cur appellati ibid. de Megarensium urbe 393. regione ibid. Megarensium respubl. 322
Megarica occupata 393. Megarica loca 394. Megaricam ab Attica dirimentes montes 395. Megarici montes 405. Megarici Philosophi 393
Megaris Atticæ pars 392
Megaris Niso sorte oblata ibid.
Megaridis occidui fines 336
Megasthenes legatus ad Androcottum 70
Megasthenes Chalcidensis 243
Megasthenes scriptor 68, 70, 686, 690. mendax 68, 70. Megasthenis reprehensio 76
Meges 459
Megeti subjectæ insulæ 456. Megetis thorax 338. Megetis galea 439
Megillus scr. 692
Meinæa 768
Mel à foliis defluens 73, 509
Mel Atticæ præstantissimum quod in secturis argentariis 399. acapniston dictum ibid. insani mellis potu Pompeji tres cohortes deletæ 549. mel Hymettium 399. Atticum ibid. mel ex arundine sine apibus 694. mel amarum ubi 498. mel egregium & Attico certans 489. Calymnium ibid. mel ex palma 742. mel ex flore expressum 776
Melena insula, urbs 315. Corcyra dicta ibid. Melæna prom. 645
Melamphylus quæ Samus Ionica 457, 637
de Melampo fabula 346
Melan sinus 28, 124
è Melancræna fundæ 168
Melanæis quæ Eretria 447
Melania, locus 670
Melanos prom. 576
Melanthus Codri pater 633. rex Messeniorum 359, 393. de Xantho, ejus victoria ibid. Melanthii scopuli 636
Melas fluvius 331, 415, 428, 538, 667
Melæ fl. fauces obstructæ 538. Melas fluvius magnus 386
Melas sinus 92, 331
Meldæ 194
Meleagri vallum 751. contra Meleagrum & Ceneum bellum 466
Meleager vir illustris 759
de Meleagridibus insulis fabula 215
Meleagrides aves 769
Meles fl. 553, 554, 646
Melia ex Apolline Teneri vatis mater 413
Meliboča 254. Melibočæ situs 443
Meligunis qui Lipara 275
Melii puberes omnes ab Atheniensibus interfecti 484
Melilotus arbor 831
Melita quæ Samothrace 472
Melitæ insulæ situs 834
Melitæa 434. Melitæenses 432
Melitæi catelli 277
Melite 65, 277. Melite lacus 459
Melitena 521, 527, 534
Melitena sub Cataonia 533. Commagenæ similis 535. Melitene urbes non habet sed castella 537
Mellaria 140
Melon Sicambrorum dux 291
Melos insula 484. Meletii ibid.
Melpis fluvius magnus 237
Melsus fluvius 167
Memnon Tithoni F. 587
Memnon Rhodius 610
Memnon Isimandes 813
Memnonis regia ibid. Memnonis sepulchrum 587, 728. Memnon dithyrambus Deliacorum 728. Memnonis pagus 587. Memnonis Cissia 728. Memnonia opera, labyrinthus 813. Memnonium 816. Memnonium arx 728. Susorum 728
Memoriter ubi omnia administrantur 709
in Memphi templa à Cambyse deleta 473
Memphis Ægyptiorum regia 807. ad Memphin à Schedia pagi 803. Memphi Veneris fanum 807. Memphim legatio Milesiorum 814. à Memphi usque in Thebaidem intervallum 804. Memphim deportatus ab aquila calceus 808. apud Memphim pyramides 807. Memphitarum Apis 805
Menæi 776
de Menalippe, fabula 265
Menander 296, 452
Menandri dictum 637. Menander Comicus Epicuro æqualis 638. Menandri versus 486. Menandri res gestæ 516
Menapii 194
Mende u. 330
Mendes ubi Pan colitur 802
Mendesii hirci cultores 812
Mendesia præfectura 802
Mendesium ostium 801, 802
Mene urbs 319. conditor urbis ibid.
Mennæus Ptolemæi pater 753
Menebria, quæ post Mesembria 319
Menecles vir clarus, Alabandensis 661
Menecles, vide Eucles.
Menecrates Elaita 572. Menecratis Elaitæ opinio 550. Menecrates de Hellesponti circuitione quid 551
Menedemus Eretriensis, philosophus 393. à Menedemo schola instituta 448
Menelaus 3. Menelai peregrinatio 45. & s. 150, 224. moræ in peregrinatione 38. 40. Menelai regia 37. peregrinationes de quibus controversia, & alia 38. Menelaum secuti captivi 804. Menelaus ad quæ loca pervenerit 40. Menelai de suis peregrinationibus inflata jactantia 8, 30. Menelai gubernator 801. Menelaus ab Antenore hospitio exceptus 607. Menelai & Helenæ hospitium 808
Menelaus portus 40, 838. urbs 803
Menestheus Eleæ conditor 622. Atheniensium dux ad Ilium ibid.
Menestheum secuti Athenienses 261. Menesthei oraculum 140. Menesthei portus ibid.
Menesthius Sperchejі ex Achillis sorore filius 433
Meninx insula 123, 157, 834
de Meninge Lotophagorum ibid.
Menippus, vir illustris, seria jocose tractans 759
Menippus rhetor, Cathocas dictus 660. Xenocli comparatus à Cicerone & magni factus ibid.
Menodorus vir clarus 649. ejus mors ibid.
Menodotes Pergamenus, vir illustris 625. Mithridatis F. ibid. omne quod mentem corrigit, Deis vicinum 468
mensa cum poculis in Cyri sepulcro 730

Menætius Patrocli pater 425
Mensam ubi comedisset, subsistere, oraculum Æneæ datum 608
Mensis favum 557, 580. in veneratione ibid. Pharnacis dictum 557
Mensuræ Pheidoneæ 358
Mensuram definiri commodam apud intractabiles homines difficile est 748
Mentæ subditi 459
Mentha hortensis 344
Mentor 342
Meones 679. Meones qui & Meones 572, 625
Meones qui Lydi 620
Meonia, dicta Asia 627
Mercator appelle navim, expone, omnia illico vendideris, proverbium 668. mercatores sumptibus exhausti ex Veneri sacrarum meretricum concubitu 559 tanta mercatorum multitudine instructa via ut nihil ab exercitu differat 781
propter Mercaturas inventa à Phœnicibus arithmetica 787
Mercibus merces permutantes populi 300
Mercium excipiendarum ratio 778
ne Mercurio quidem dicenti credere 104. Mercurio tributa sapientia 816. Mercurii crebra donaria 343
Mercuriales tumuli viis apponi soliti 818
Meretricis responsum mulieri ignaviam exprobanti 378
Meretricis sepultura 808
de Meretricibus Lydiis 533
Meretrices urbanæ, castrenses, ad quid apud Indos inspectoribus inserviant 707. meretrices ad mille, sacrorum Veneris Corinthiacæ famulæ 378
Meriaba Sabæorum u. 778
Meridianum eundem per ostium Canopicum & Cyaneas transire 91. de meridiano qui per Rhodum & Byzantium, per Amisum & Ciliciam ducitur 70
Meridionale latus 84, 85. meridionalis plaga 455. meridionalium terminus 62
Meris tragulæ genus 19
Mermodas fl. 504
Marmadalis amnis 503
Meroë 68, 114. regia & præcipua Æthiopum urbs 32, 821, 825. insula 771. ingens 786. alia ibid.
Meroës clima 77. de Meroës meridiano 62. Meroës à faucibus Byzantiis distantia 71
Meroës sacerdotum potestas antiquitus, etiam in reges 822. Meroës parallelus 133. in Meroë cultus 822
Merops rex 33
Merops Percosius 586. ejus filii ibid.
Meropis Theopompi terra 299
Merus mons 687
Mesembria, ante Menebria 319
Mesinum 244
Mesogis 648
Mesola quæ Hira 360
de Mesopotamia 80, 130, 526, 529, 746. & seq.
Mesopotamiæ figura 79, 80. Mesopotamia circulo clausa 91. Mesopotamia ex quibus conflata 41. Mesopotamia Tigri & Euphrate ambita 88. Mesopotamiæ Satrapia 750. Mesopotamiæ Nomades 753. Mesopotamiæ gentes 736. Mesopotamia vitibus abundans 712. Mesopotamiæ nomen ab eventu rei 746
Messa urbs 364. Messæorum ditio 367
Messala quæ pecuniis redemerit à Salassis 205
Messana 253. urbs Siciliæ 266, 267. Messanæ situs, conditor 268. de Messana & Corintho occupandis consilium Demetrii Phalerii 361. Messana Romanorum & Sexti Pompeji receptaculum 268
Messanii cur Mamertini dicti, & vinum Messanium, Mamertinum ibid.
Messiapa 281. Messapia quæ & Japygia 277
contra Messapios bellum 280
Messapius mons 405
Messapus ibid.
Messapia regio ibid.
Messe pro Messene 364
Messeis fons 432
Messena Corinthi similis 361
Messenæ divisio in quinque partes 361. Messena capta 279. Messenæ eversores, instauratores 361. Messene 358. Messenea 335, 367. Messeniæ descriptio 358. & s. Messeniæ Asine 359. Messenia Menelao subdita 352. Messeniæ pars 367. ad Messeniam tendentia 345. Messenii 335. Peloponnesiaci 268. de Messenis Peloponnesiis 257. Messeniorum debellatio 362. oppressio 355. Messeniorum & Pyliorum cognatio 635. Messeniorum idem cum Doriensibus jus 361. Messenii virginum Limnæum se conferentium violatores 362. propter Messeniorum defectiones Spartanorum bella 362. Messeniarum solum 366. & s. Messeniacum bellum 278, 279. Messeniacus Pylus 339. Messeniacæ oræ circuitus 362. Messeniacus sinus 335. Messenicarum navium statio 359
Messenius Euemerus scriptor futilis 47
Messes duæ ubi 831
Messoa 364
Messogis, Mesogis 636, 637. mons 650
Messogitica vina 690
Metabi sacellum 265. Metabus urbs quæ Metapontium ibid.
Metagonium 829. prom. 227, 828. Metagonii, Numidica gens 170
Metalla ferri, argenti 549. æris 684. æris & ferri 447. auri 591. auri & argenti 331, 700. argenti 326. stanni & plumbi 175. pretiosorum lapidum 815
Metalla Archelao effossa 540. metalla Phrygiæ 680. Bermii montis ibid. Lydiæ ibid. metalli sectura aperta 367. metalli sectura, ubi quod excinditur, successu temporis restituitur, terra in bitumen vertente 316. de metallorum præstantia in Turditania, unde nata 146, 147. metallorum copia 218. metallorum fornacibus imperita excoctio, recocta 399. metallorum omnis generis in exigua regione copia rara 146. de metallis ad Carthaginem novam 147. eorum reditu apud pop. Rom. 148. metalla Cemmeni montis & sub ipsam Pyrenem 146. de metallis Atticis Phalerei dictum 147. metallorum ferax regio 146. metalla Iberorum 499. metallorum loca 142. metalli loca 223. metalla Gallorum 146. metallis plena Hispania 146. cum metallorum tum frugum copiam habere rarum ibid. metalla auraria pleraque ad remp. pertinentia 148. metallum plumbi fossilis peculiare 148
Metalla, vide argenti, auri, ferri, metalla.
Metallum, emporium 478. navale 479
Metapontus 278. de Metaponto fabula 265. Metapontica regio 255. Metapontium 254. urbs 264. plura ibid. & s.
Metapontinus ager 254
Metaurus fluvius 227, 256. ejusdem nominis statio navium ibid. ad Metaurum specus 275
Metellus cognomento Balearicus 167
Methana 374. ejusdem nominis peninsula ibid.
Methona 59. Methone 330. quæ Pedasus Homero 359, 436. alia Thracica à Philippo eversa ibid. alia Peloponnesiaca ibid.
Methone cognominis Macedonicæ ibid. 394. cujus in obsidione oculus Philippo excisus ibid. plura 375
in Methonenses imprecatio ibid.
Methymna 618. Arionis patria ibid. Lesbiorum u. 616. & s. viri in ea clari, alia ibid. Methymnæa, Methymnæus ager 617. Methymnæi Arisbæ solum tenentes 590. Methymnæus campus 426
Metrodorus Epicuri socius 589
Metrodorus Scepsius 504
Metrodorus, vide Hermodorus 642
Metrodorus, è philosopho in civilem mutatus hominem 609. honos ei habitus apud Mithridatem ibid. fortuna, qualis mors ibid.
de Metropoli Judæorum 759, 760
Metropolis 437
Metropolitarum regio ibid.
Metulum urbs 207, 314
ad Metus vacuitatem sese assuefaciendi iniqua ratio 293
Mevania urbs 227
Micas auri deferentia flumina 711
Micipsa 829, 832
Micyperna 330
Micythus Messanæ in Sicilia princeps 253
Midajum u. 576
Midas Phrygiæ magnæ rex 571
Midæ divitiæ unde 680. Midæ domicilia 568. Midas tauri poto sanguine mortuus 61
Midas nomen servo qui ex Phrygia 304
Midea 373
Midea Bœotica ibid. Mideæ absorptio 59
Mideja à lacu absorpta 413
Migrationes Gentium 61. unde contingant 305

Miletus 658. u. 554. nobilis u. 634
de Mileto, Milesiis 635
Miletus à Meleo condita 633, 635. ejus portus quatuor ibid. unus etiam classi sufficiens ibid. Mileti constructio 573. Mileti constructio ab initio 634. Mileti infortunium 635. excluso Alexandro ibid. Miletus ubi S. Pompejus obiit 141. Miletus sub Caribus 632. Miletus Cretensis 634. e Mileto coloni 611. de Mileto à Dario capta, fabula 635. è Mileto viri memorabiles ibid. à Milesiis occupata 648. Milesii Priapi urbis conditores 587. Milesiorum coloniæ 319, 589. Memphim legati 814. Milesiorum templum, quantum & quale 634. imperfectum murus 801, 802. Milesiorum territorium 321. Milesiorum ora maritima 651. à Milesiis occupata 647. Milesii Borysthenis conditores 306. Milesii Parii conditores 588
Miletopolis 681. Miletopolitis palus 575
Milii feracitas 218
Milites emeriti in Pella nutriti 75
Milites certis locis ab rege constituti apud Indos, quibus victus præbetur etiam otiosis 707. ad quid ibid. milites sumptibus exhausti apud meretrices Veneri sacras 559. milites Alexandri totum diem per aquam iter facientes usque ad umbilicum demersi 667. militum Alexandri ærumnæ in Gedrosia, incommoda, mors 722. militum super tabulas pictas ludentium talis, in Corinthi excidio contemptus 381
Millepagi 561
per milliaria distinctio Ignatiæ viæ 322. milliarium supputatio ibid.
Milonis robur 263. de vitæ exitu quæ narrentur 263. Milo celeberrimus athleta ibid. Pythagoræ discipulus ibid.
Miltiadis virtus in Persas 799. non expectatis Spartanis ibid.
Milyæ 554, 678. qui Solymi 573
Milyas 570
Milyas 666. cur diruta ibid.
Milyas regio 631
Milytus 479
Mimallones 468
Mimas m. 645
Mimnermus scriptor 46. in Mannone 633, 634
Mimnernus tibicen & elegiæ scriptor 643
Mimnasyrium pagus 655
Mincius fluvius 209
Mindia vicus 658. Mindyadis Dianæ t. 658
Minerva à Jove parta 655. Minerva sub Mentoris forma 342. Minerva Sciras 393. Minerva Ithomia 438. Scilluntia 344. de Minervæ antistita barbam proferente, & quando 611. Minervæ cum Plutone dedicatio 411. Minervæ in arce Parthenon 395. Minerva Alalcomenea 413. ubi nata ibid. Minerva eburnea Phidiæ opus 396. de Minervæ simulacro oculos avertente ad Cassandræ violationem, fabula 264. aliæ de Minerva Iliaca fabulæ ibid. & seq. Minervæ opera Gratiis & Musis adscripta 41. Minervæ promontorium 242, 247. fanum ab Ulysse ibi conditum ibid. Minervæ Poliadis antistita 394. Minervæ ad Nestorem præceptum 345. & s. Minervæ nativitas picta 343. Minervæ in Græcos odium unde 600. de Minervæ simulacro stante, sedente 601. Minervæ ædes 667. Minervæ ara sacra 232. cultus 802. Minervæ Glaucopidis fano clypei poëtæ Alcæi suspensio 600. de Minervæ Iliacæ simulacro 264. Minervæ Cyrestidis t. 751. Minervæ Lindiæ t. 655. Minervæ Itoniæ t. 435. Minervæ Ioniæ fanum 411. aliud, ibid. Minervæ Nedusiæ fanum 360, 487. Minervæ Alææ templum 388. Minervæ templum 22, 149, 157, 281, 284, 396, 744
Minium Sinopica terra non deterius 144. minio similis humor ex radice incisa prodiens 175. minium Cappadocium 540. Sinopense ibid. minii venæ 726
Minio aqua plena in mare exiens 779
Minius fluvius qui & Bœtis 153. plura ibid. ante Minii ostia insula 153
Minoa 475. Minôa Megarica 368. Minôa castellum 368. Minoa promontorium 391. navale 392
de Minoë 150. ejus legibus, imperio 476. per novennium in Jovis antrum descensu 762. Minois regia 476. cum Minoë in Siciliam navigatores 279. ejus obitus ibid. Minos & Rhadamanthys fratres 573 Minôis amore capta Nisi filia 373. de Minoë in ejus odium dicta 476. & s. Minos ubi per insidias occisus 273. Minoi parentes Cares 661. Minois classis in Siciliam profecta 282. Minos Rhadamanthyos æmulator 476. Minois imitator Lycurgus 762. Minois in mare imperium 48. à Minoë urbes tres frequentatæ 479. Minous cœtus qui dicerentur 542. eorum servitus ibid.
Minotauri fabula 477
Mintha 344. Ditis pellex ibid. à Proserpina, decepta, &c. 344
Minthe mons ibid.
Minterius qui ante Minyejus 347
Minturna urbs maritima 233
Minturnarum descriptio ibid.
Minyæ 337, 347, 414
Minyæ qui Orchomeni 401. qui Argonautæ 414
Minyæi 347. Minyejus qui post Minterius 347
Minyeius Orchomenus 414
Minyjum 338
Minyjus fluvius qui & Anigrus 346, 347
Misenus 242. Miseni nomen unde 245. Misenus de sociis Ulyssis 26, 245. Misenum prom. 243, 247
è Mithracinis Persæ quot pullorum millia mitti solita 530
de Mithridate Eupatore 477. & s. rebus afflictis ibid. Mithridatis Eupatoris debellatio 310. Mithridatis Eupatoris potentia 498, 555. Mithridatis Eupatoris adversus barbaros & Romanos parata bella 309. Mithridates cognomento Eupator quæ loca nota reddiderit 14. Mithridatis Eupatoris defectio à Romanis 288. Mithridatis Eupatoris regiones 498. eversio 499. Mithridatis Eupatoris in Dorylaum beneficentia 557. Mithridates Eupator Ponti rex 540. à Pompejo dejectus ibid. Mithridatis Eupatoris oppressio 545. Mithridatis & Syllæ congressus 595. pacis conditiones ibid. Mithridatis cum Sylla conditiones 594. in patriam reditus ibid. Mithridatis legatus quo loco in glacie superarat equestri prælio : eo deinde soluta glacie per æstatem, navali superat eosdem 71. Mithridatis copiæ debellatæ, & ubi 414. contra Mithridatis legatos extructæ acies 312. Mithridatis incrementa 555. de Mithridatis Eupatoris ducibus 562. à Mithridate Eupatore oppugnatio Laodiceæ 578. Mithridatis ditio 541, 544. Mithridatis duces Corinthum vastant 486. Mithridatis ejectio 512. Mithridatis fuga ex avita ditione in Bosporum 496. Mithridatis ingruente Pompejo fuga 555. contra Mithridatem Cyzicenorum virtus 576. Mithridatis castella, gazophylacia, fuga 555. Mithridatis regia, & alia 556. Mithridatis ubi pretiosissima ibid. nunc in Capitolio 557. Mithridatis Eupatoris filius simulatus 796. Mithridates regis catamitus 625. D. Cæsari amicus ibid. quo honoris provectus ibid. à Lysandro eversus ibid. Mithridates Bythiniam, Asiam totam usque ad Cariam & Lyciam subjugat 562 Mithridates Euergeta 477. Mithridatis Euergetæ mors dolosa ibid. successores, uxor, liberi ibid. Mithridatis rerum conscriptores 497. Mithridates Cristes 562. Mithridates Pergamenus 498, templi Leucotheæ compilator 498. Mithridates Pergamenus vir illustris 625. & filius Menodotes ibid.
Mithridaticum bellum 649. Mithridaticum bellum 575 peditum cl. millia ibid. cccc. naves regis 576. Mithridatium Bogodiatorum datum 567
Mithropastes 766. 767
Mitrarum gestatio Bacchica 712
Mitris faciem velati pugnantes 154
in Mitylenæos in fame decretum Atheniensium 618. rescissum ibid. Mitylenæorum littus 605
Mnasalcæ poetæ patria 412
Mnevis bos 805. ejus cultus 803. 805
Moagetes tyrannus 631. à Murena dejectus ibid.
Moaphernes patris Strabonis patruus 499. Moaphernes Strabonis matris patruus 557
Moases 764
Modra in Phrygia 543
Mœnia Semiramidis 737
Mœnia lignea & perforata, ut per foramina sagittetur 702. mœnia, vide murus
Mœridis lacus 789 admirabilis 807, 810
Molæ ex argento ductæ ubi repertæ 188.

188. molestia labori inimica 716. molestiæ à labore differentia ibid. molestiam & voluptatem animo eximens, optima doctrina 716
Mollis cognomen Apollonii 655
Mollitiem quid pariat hominibus 656
Molo, vir clarus 652. Rhodius 661
Molochath flumen 827, 829
Molon cognomen Apollonii 655. serò Molon ibid. Molonis oratio adversus Caunios 652
Molossi 321, 326 Molossi nobilissima gens 323 & seq. Molossi sub Æacidis 594. Molossorum urbes eversæ 322
Molycreja urbs 460. Molicria 427. 451. Molycrium Rium 336
Momemphis, Momemphitæ Veneris cultores 803
Monarchia, quæ & regnum dicitur 10
Monacite vinum cum Græcis certans 535
Moneta inter se non utentes populi 315
Monetium, Monettium urbs 207, 314
Monilia ferrea collo mulierum appensa 164. alia. ibid.
Mommentum cadaveris expers 348
Monomachia Pyræchma & Degmeni Epeji 357
à Monoeco portu ad Etruriam littus 200. Monœci portus 201, 202
Mons sacer 298. mons Elephas 774 mons Soractes 226. Casius 760. mons argenteus dictus 148. mons arenarum aggeribus similis 760
de montibus ad Taurum 92
Montes Græciæ 208. unius diei conscensus 209. à montibus inundationes 741. de montium fissuris 536. montes duo alter arsenici, alter salis 726. montium Idæorum extremitates magnæ Matri consecratæ 473. è montibus quibusdam delapsus ratio 506
de montana vagatione 474. montanorum pars ad Italiam vergens 204 montanarum planitierum incolæ 292 Helvetii & Vindelici ibid.
de monstrosis quibusdam hominibus 711
Monumenta Romæ illustrium cur in Martio campo 236. monumenti inscriptio 720, 730. monumenti Cyri inscriptio 730. Darii ibid.
Mopsuestia u. 676
Mopsus, Mopsium 443
Mopsi plures ibid. Mopsopia ibid.
de Mopso Mantûs F. & Calchante fabula 642. & seq. Mopsus Apollinis F. & Mantus 675. de eo fabulæ ibid. de Mopso & Amphilocho ibid. 676. Mopsopia, Mopsopus 397
Morbus corporis apud quos turpis censetur 716. morborum curationes ex somniis præscriptæ 649, 650. morborum curationes ubi dedicatæ 657 circa quas se exercuit Hippocrates ibid. morbi aut nulli aut rari apud quos 706. morbi multi ubi multi medici 260. morbo confecti canibus ubi projiciantur 517. è morbo decedentes, tanquam impii abjecti, & feris traditi 513. morbos omnis generis pecudum sanans rivus 284. de morbis quibus quisque liberatus tabellæ dedicatitiæ 374. morbis detenti in compitis expositi 746. morbus è natium dolore 639. morborum curationes ex sacerdotum somniis præscriptæ 649. morbi aquis depulsi 356
Morbosam urbem absit ut dicam in qua mortui etiam ambulent, facetum Stratonici dictum de pallentibus Cauniis 651
Morena Mysiæ pars 574
Morgantium Siciliæ urbs unde sic dicta 257. Morgetes, Morgantium 270
Morgetes ab Oenotris pulsi 257
pro Morientibus lætitia 520
Morimena 534, 537, 539. ejus ager, templum 537
Morini 194. Menapiorum contermini 199
Moron urbs 152. qua usus Brutus ib. arx belli ibid.
Mors regi per sacerdotes imperata 822
Mortem pro amicis oppetere, Hispanici moris 165. ad mortem Brachmanum præparatio 713. de morte disputationes 713. Brachmanum sententia ibid. mortis ubi genus optimum senio confectis cum carnibus ovillis in frusta concidi & devorari 513. morti addictorum supplicium 55. morte multantes etiam ob levia facinora 520. alii è contra ib. de mortem sibi consciscentibus philosophis 718
Mors consilia faciens irrita 785
Mortuum in Delo sepelire aut cremare fas non est 486. mortui ambulantes de pallentibus dictum 651. mortuorum, vulturibus projectio 714. piscibus 773. mortuorum luctus Assyriorum, Ægyptiorum 746. mortuorum nulla cura apud Albanos 503. circa mortuos fame enectos lxx. annos qui excesserant, observatio Caspiorum 520. circa mortuos cura, neglectus 822
Mortaria è nigro lapide 808, 818
Morzeos regia 562
Mos, vide adsuefactio, consuetudo.
Mores patrios multæ coloniæ non sequuntur 481. mori seu adsuefactioni quid debeatur 103
Moschi de atomis antiquum dogma 757. Moschica regio 498. Moschica tripartita 499. Moschici montes 61, 492, 521, 548,
de Mose, ejus doctrina, sacrificiis, commigrationis comitibus, 760, 761
Mosynoeci 528
Mugiles fossiles 182
Mugiles Nilum ascendentes 824
Mugilones 290
Mulæ ex Heneta 553. muli Reatini 228. muli Gegenii 202. mulis procreandis equæ nutritæ 212
Muliadas amnis 153
Mulier nubens cui velit 520. mulieres sacrificæ per prunas ambulantes illæsis pedibus 537. mulieres sacræ corpore quæstum facientes 559. mulierum vestis candida, capillus curtus 520. de mulierum meritoriarum multitudine terræ motibus absorpta cum lenone 578. de mulieribus Lydiis tradita erga amatores 532. & s. meretricibus omnibus 533. mulierum in parte felicitatis viros alere quam plurimos, ubi 526. calamitatis infra quinque, ibid. mulierum impostura circa sacrificia 297. mulieres Samniticæ insulam ostio Ligeris objectam tenentes 198. de earum ceremoniis, ad viros accessu, apud eas more 198. Bacchico instinctu ibid. mulierum & virorum officia contraria aliis ratione apud Belgas distributa 197. mulierum gravidarum occisio, quæ à vatibus dicuntur virilem fœtum ferre 206. mulierum judicium 402. absque mulieribus viventes quidam Thraces 296. Abii ibid. de muliere ad fossionem conducta, & inter laborandum doloribus partus correpta 165. circa eam gesta ibid. mulierum in viros imperium incivile 165. mulierum quarumdam barbaricæ formæ ornatus 164. mulieres superstitionis auctores 297. viros ad cultus deorum invitantes ibid. de mulieribus Gallorum 178. mulieribus judicium à legibus nullibi concessum 402. mulieres urina lavantes dentes 164. mulierum Trojanarum facinus 262, 264. mulierum fortitudo, agricultura, cum pepererunt, viros decumbere jubentes & iis ministrantes 165. mulierum Spartanarum legatio ad suos 279. à mulieribus abstinentia 297. mulierum saltatio 155. de mulieribus Babyloniorum, apud Veneris fanum coëuntibus 745. etiam in mulierum conclavia quibusdam philosophis aditus 716. cum mulieribus palam coïtus 710. mulierum militia cum rege Indorum ibid. mulieres philosophantes 714. à Venereis abstinentes ibid.
Mulierum armatura 822. oris labia aeneo circulo trajecta ib. mulierum coïtus cum hircis 802
Mulieres pacis reparatrices 775
Mulierum & filiorum communio 775. exceptio ibid. mulieres notis compunctae ibid.
Mulier, vide uxor, fœmina.
Mulius 338
Mulsi potus 776
Multa suas opes imminuentium 783
L. Mummius Corinthi eversor, 381. Mummio fraus à Lucullo facta pro tabulis Bonae Fortunae consecratis 381. Mummii laus factum probantis ibid. Mummius magnanimitatis quam artificiorum studiosior 381
Munda urbs 141. ad Mundam Caesaris praelium 160
de mundi gubernatione Brachmanum opinio 713. mundus globi forma 94, 110. de mundo Druidarum opinio 197. de mundi conditore & administratore 713
Munychiae Dianae t. 639. Munychia tumulus 395. antiquitus qualis ibid.
Munitionum fabricae Semiramidis 737
de Muraenis Turditaniae 145
Murena Moagetem tyrannide dejicit 631. Murenae in Augustum insidiae 670

muros

Muros viris defendere oportet, non viros muris 234. de muro Achaeorum 102. murus ad Cinyphum à Carthaginenſibus conditus 835 murus vide mœnia.
Mus ſub pede ſimulacri Apollinis Sminthei 604. mures, ſminthii 613. mures ſacri habiti 604. muris aranei cultus 813. murium multitudo, peſtifera lues 165. venatio ibid. de muribus hiſtoria, fabulæ 604. de muribus & Teucris tradita 613
Muris ſtatio 769, 815
Muris portus 118, 781
Muſæ Deæ 468. de Muſarum locis 471. Muſis adſcripta 468. Muſarum fanum 410
Muſæus 471. vates 762
Muſagetes Apollo 468
de Muſeo collegio 793, 794
Muſica cum Deo conjungit 467. muſica in convivio Nabatæorum 783. muſicæ antiquæ procuratores 471. muſicæ impoſitum philoſophiæ nomen 468. morum informatio muſicæ tributa ibid. muſicam antiquitus exercentes vates 330. muſicæ ſtudioſi populi 316. omne quod muſicum eſt, opus Dei eſſe 468. muſicorum utilitas 16
de Muſicana, & ejus arboribus 694. alia ibid. Muſicani terra 691, 701. de Muſicanis 716. Muſicanorum longa vita 701. apud Muſicanos peculiaria & laudem merentia 710
Muſmones, dictum genus arietum 225
quæ Mutari nequeunt mutabilibus punctis non eſſe definienda 97. mutari totas & ſingulas regionum partes pro imperio potientis 430. mutationes gentium locorumque ut fiant 433
Mutili 773
Mutina urbs 216, 218
Mycale 6, 629. mons 636. circa Mycalem loca ſub Caribus 632
Mycaleſſus 405, 410. Mycaleſſus pagus Tanagricus 404. Mycalettus, Bœotice ibid.
Mychus portus 409, 423
Mycenæ 368. de Mycenis 377. conditor earum Perſeus ibid. Mycenæ ſedes regni 372. Mycenarum incrementa 372. Mycenarum everſio 377. Mycenarum tranſitus in poteſtatem Pelopidarum & aliorum ibid.
Myconus inſula 487. ſub qua Centaurorum interfectorum corpora ibid.
Mygale Græcorum 813
Mygdones 295, 575, 747. Mygdones circa Niſibin 736. Mygdones in Meſopotamia verſus Auſtrum 527. Mygdonum fines diſtinctu difficiles 564. Mygdonia Antiochia 747. Mygdonius campus 550, 588
Mylæ oppidum 266
Mylaſſa u. 658. Mylaſſa, Mylaſa, patria & regia Carum qui cum Hecatomno 659. ejus viri memorabiles ib. Mylaſenſes 659. ubi duo Jovis templa ibid. Mylaſſorum conſtructio, de ea dictum 659
Myndus, cum portu 658. Myndus u. 611. Myndius ager 658
Mynes ab Achille interfectus 612. Mynetis ditio 585, 611. Mynetis cædes 584
de Myonneſo 643. Myonneſi ſitus ibid. Myonneſus murum inſula 435
Myra u. 665, 666
Myrcinus u. 331
Myriandrus u. 676
Myrina u. 622. Myrina πολύσκαρθμος 573. Myrinæ nomen 623. Myrinei 622
Myrina de Amazonibus una 573
Myrlea urbs 563. Apamea dicta ibid. Myrlea Amazonum cognominis 550. Myrleanus ager 575. Myrleatis palus 551
Myrmecium pagus, oppidum 310, 494
Myrmidones ſub Achille & Patroclo 433. Myrmidones Æſchyli 616. Myrmidones Æginetæ cur dicti 375
Myronis tria opera coloſſica 637
Myrrha Arabum 782
Myrrhifera regio 769
Myrrhinus 399
Myrſilus 617
Myrſilus ſcriptor 60, 610
Myrſinus 341
Myrtoum mare 124, 323
Myrtuntium mare 459. paludis inſtar ibid.
Myrtuntius quæ Myrſine 341
Mys, Apollonii cognomentum 645
Myſcellus 269. Myſcellus ſpeculator 262. Miſcellus Crotonis conditor 387
Myſi 129, 298, 318, 534, 575, 628, 678. Thracum colonia 542. gens Thracica 6, 566
Myſorum habitatio ibid. Myſorum fines difficiles diſtinctu 564, 571, 572. Myſorum relliquiæ 586
Myſi, quos Thraces, alii Lydos faciunt 572. plura ibid. & ſ. à Myſis occupata 565, 629. Myſorum rex Telephus 572. de Myſis tradita rebus Trojanis antiquiora 572. Myſi trans Iſtrum 571. Myſi Bithynis verſus auſtrum 566. Myſi circum Tmolum 625. Myſi ad Iſtrum 553. Myſi circa Olympum 566. qui & Olympii, Helleſpontii ibid. Myſorum nominis ratio 572. Myſorum limes 565. Myſorum pietatis ergo abſtinentia 296. vivendi ratio ibid. iidem Deûm cultores dicti & Capnobatæ 296. Myſi qui Bithyni 541. de Myſis multa 303
Myſia 564, 565, 681. Nicæa 564. Myſia poſt Troadem 565. Myſiæ, Lydiæ, Cariæ, Phrygiæ partes inter ſe concurrentes diſcerni non poſſe 628. Myſia circa Adramittium 613. Myſia Olympica 571. Myſia qua porrecta 576. Myſiæ ſitus 564. Myſia urbs 356. Myſia combuſta 626
Myſiorum Deus 574. Myſis 295. & ſ. Myſius Olympus 571. circa eum incolæ ibid. Myſius fl. 616. Myſius Boſporus 566
Myſus, arbor oxya 572
Myſtæ 468
Myſtis Pornopion 613
Myus ſub Caribus 632. Myus de duodecim Ioniæ urbibus 636. Mileto adjuncta ibid. pro obſonio Themiſtocli data ibid. Myus, à Cydrelo condita 633. à Myuſiis occupata 648
Myuſiorum ora maritima 651

N.

(N) literæ abundatio in certis vocibus Græcorum 618
(ν) literæ reſupinæ jacenti ſimilis Nilus 785
Nabatæa Arabia 803. Nabatæa regio populoſa 777. Nabatæa petra 767. Nabatæi 767, 776, 779. cum Ælio Gallo ibid. Nabatæi, Idumæi 760. Nabatæorum continentia, circa res ſuas attentio 783. Nabatæorum emporium 781. Nabatæorum metropolis 779. Nabatæorum procurator 780. Ælii Galli deceptor ibid.
Nabiani 560
Nablum 471
Naburianus 739
Nacoleja u. 576
Naiades 468
Namnetæ 190
Nantuates 204. primi ad Rhenum habitatores 192
Napæ 426. quæ Lape ibid.
Napata 820. diruta ibid.
Naphtæ natura admirabilis 743. Naphta agri Suſiani ibid. Naphtæ ſcatebras habens fons 738
Naphtha nigrum 743. de naphtha, Alexandri ſuper puero experimentum ibid.
Napitinus ſinus qui & Hipponiates 255
Nar fluvius 227, 235
de Narbone 105, 106, 122, 189. Narbo urbs illuſtris 128. Narbonis navale, emporium 186. ſitus 181
Narbonenſis Galliæ figura, deſcriptio 178. Narbonenſis lacus 181. Narbonenſe mare 188. Narbonenſis provincia 189
Narciſſi Eretrienſis monimentum 404
de Nardo Indica 695
Naribus carens hominum genus 70. naribus aquam in caput hauriens animal 312
Narnia urbs per quam fluit Nar fluvius 227
Naro 317. amnis 315
Narſis imperium, mors 736
Narthecis inſ. 637
Naſamones Libyca gens 836, 838
pro Naſcentibus luctus 520
Naſica Dalminium ad quid redegit 315
Naſi mutilatione ſumpta ſupplicia non nece 759
Naſo carentes homines 711. de naſo rhinocerotis, oſſe 774
è Natalibus hominum vaticinia 739. non probata ibid.
Natandi inſcii in morem lignorum ſupernatantes apud quoſdam lacus 275
è Natium dolore morbus 639
Natiſon amnis 214
contra Natu maximos in obſidione Cejorum decretum 486
à Natura hominibus comparata civilitas 761. natura quædam quinta præter quatuor elementa 713. naturæ legem anteponentes 716. de naturæ

turæ operibus 809, 810. naturalium causarum indagationis institutor Thales M. 635
Navale 596. Navale castellum Firmi Piceni 241. Navale Adriæ ibid. Navale commune Nolæ, Nuceriæ, Acerrarum 247. Navale Emporium 256. Navale Joppes 760. Navalia igni absumpta & naves 325. navalibus copiis Rhodiorum industria 652. in navalibus Rhodiorum occulta, quæ introspicienti mortem ferebant 653
Navarce urbs 508
Nauclerorum prodigalitas 378
Nauclus Codri F. spurius 633
Naucratis urbs, extructio, situs 801, 803, 808
Naucratitæ 808
Naufragii relliquiæ 99, 101. naufragii Persici ad Salamina tabularum reliquiæ 398
à Naviculariis exhibita principibus spectacula 817, 818
de Navis relliquiis 99. & s. 101. navium fractarum frusta per hiatus maris ejecta 49. naves equorum nomine appellatæ 99. de navibus Venetorum 195. navium Homericarum recensio Apollodori 677. naves onerariæ maximæ unde 145. naves myriagogæ 151. de navium statione ad Tarraconem 159. navium piraticarum statio 232. navium stationes manu constructæ 245. navium decem à Cæsare dedicatio 325. navium statio fodiendo parata 363
Navigatio à Gadibus, occultata 175. Phœnicum nequitia in Romanos navis magistrum sequentes 176
ob Navigantium salutem posita petra 791
Navigationes priscorum 48. de navigatione versus Septentrionem à Celtica 72. navigatio in testudinibus 757. navigationes longinquæ clarorum aliquot virorum 48. navigatio periculosa sub Ptolemæis regibus 118. navigationes utiles 704. navigationes in amnibus quæ periculosæ 143. circa navigationes hominum audacia 836. in navigationibus Phœnicum præstantia 757
Navigia ex corio confecta 778. navigia Thalamifera 800
Navigiorum penuria quo intrare prohibitus fit Alexander M. 301. navigia è cupressis hortorum & lucorum 741. navigia coriacea 155. navigia Thalamifera 800. navigia ab Alexandro constructa 741. ubi, qualia ibid.
Naulochus Mesembrianorum oppidum 319
Naulus mortuis ubi non imponitur 373
Navocodrosori ad Columnas processus 687
Naupactus urbs 426
à Nauplia specus 369. apud Naupliam speluncæ 373. Nauplia navale Argivorum 368
Nauplius 368. Nauplius Neptuni filius ibid. Amymones ibid. à Nauplio apud Caphareum strages 368. Naupliensium recessus 373
Naupontum Tauriscorum oppidum 314
de Naustathmo Iliensium 598
Naustathmum 838
Naurus fluvius 436
Naxus urbs, conditor 267
Naxus insula 487
Nazamones 131
Neæthus fluvius 262
Neandria 604
Neandriæ incolæ 606
Neandris 472
Neanthes Cyzicenus 45
Neapolis 330, 560, 639, 834. situs 23. Neapolis Cumanorum 246. cur sic dicta ibid. ejus descriptio ibid.
Neapolis Sciluri castellum 312
Neapolis Leptis dicta 835
Neapolis quæ Phazemon 560
Neapoli propinqua loca ignita 248
à Neapolitanis occupatæ Pithecusæ ib.
Nearchus scr. 524, 686, 689, 693, 696. 705, 716, 720, 721, 727, 732, 766. mendax 70
Nearchi in Arabicum sinum classis, ærumnæ 725
Nebrissa urbs 143
Necrocorinthiis Roma plena 381
Necropolis 795, 799
Necyæ Homericæ Averno applicatæ fabula 244
Necyomantici 762
Neda 351. flumen 344, 348
Nedo fluvius 360. alius à Neda amne ibid.
Nedon locus dictus 360
Negotiationes Indicæ, Troglodyticæ 798
Negra vicus 782
Neion 454
Neleus fl. 449
Neleus Nestoris pater 336
Nelei contemptus 351
Neleo debitum ex Elide 352
Neleus & Augeas inimici 352
Neleus Corisci F. Socraticus 608 Theophrasti auditor ib. ejus bibliothecæ & Aristotelicæ successor 608
Nelia 436
Nemausum 178. caput Arecomicorum 186. Nemausus Narbone inferior & præstantior 186. de ea plura ibid.
Nemea fluvius 382
Nemea Argivorum 377
Nemea inter Cleonas & Phliuntem ibid.
Nemeæi leonis fabula ibid.
de Nemesi 588. Nemesis templum 399. Nemesis Rhamnûs simulacrum 396. Nemesi templum primus qui posuit 588
Nemidiæ Dianæ sacellum 342
Nemora urbium loco Britannis 200. quomodo iis utantur ibid.
Nemossus urbs, Arvernorum caput 191
Neocles Epicuri philosophi pater, ludi magister litterarii 638
Neon opp. 439
Neoptolemus Achillis F. 436. ubi natus ibid. Neoptolemi mors, sepulchrum 421. Neoptolemi turris 306
Neoptolemi Mithridatis legati eodem loco pugna equestris & navalis 307
Neoptolemus glossographus 589
Nepeta oppidum Tyrrheniæ 226
Nepheris 834
Neptuni templum 336, 351, 363, 380, 385, 446, 483, 637, 794
Neptuni Heliconii templum 384. submersum ibid. Neptuni Isthmii fanum 369. Neptuni templum nudum 412. Neptuni fanum spectatu dignum 487. Neptunia 373. & s.
Neptuni asylum
Neptuni simulacri petitio Ionum ab Helicensibus 38;. denegatio, ab Achæis concessio ibid.
Neptuni Ægei templum 405. Neptuni Asphalii fanum 57. Neptuni Samii templum 343, 344, 345, 346. Neptuni cultus 579. Neptunus Heliconius 639. ejus sacra ibid. Neptuni res bello Trojano ubi 386. Neptuni ærei recti, manu Hippocampum tenentis, periculosum piscatoribus, nautis apparitio 384. Neptuni crebra donaria 343. Neptuni equestre certamen 230
Neptunius sinus 251
Nericos urbs 59
Nericum oppidum 454. Nericus Leucadis 452
Neriton frondosum 454
Neritos mons ibid.
Nerium promontorium 137, 153
Neroassus quæ Nora 537
Nervii Germanica gens 194
Nervosi montes 274
Nesæa Hyrcaniæ pars 509
Neson, Thessali filius 444
Nesonis Thessalia, palus ibid.
Nesonis palus 430, 440, 441
Nessus portitor 451. Dejaniram violare aggressus, ab Hercule occisus ibid.
Nestor Gerenius 340. unde dictus 360. Nestor, Messenius 339, 633. Pylius 339. Nestoris mater 346. pater 336. Nestoris habitatio 345. Nestoris gloriatio de suis peregrinationibus 8. Nestori parentia loca 336, 337, 348, 349, 350. Nestori attributa 339. Nestoris è Troja reditus 487. Nestor solus de duodecim filiis patri relictus 351. ad Nestorem Minervæ præceptum 345. & s. Nestoris ab Ilio navigatio 264. cum Nestore ad Trojam profecti 222
Nestor Academicus, Marcelli præceptor 675
Nestor Stoicus, Tarsensis 674
Nessi sepulcrum 427
Nessus fl. 331. Nessi ostium 331
Nesus 323
Netium urbs 282
Nibarus 527
Nicæa 180, 426, 565. Antigonia ibid.
Nicæa urbs 184. castellum 428
Nicæa Massiliensium Italiæ adscripta 184
Nicææ & Massiliæ parallelus 134
Nicæa 564. primaria Bithyniæ urbs 565
Nicæa urbs ab Alexandro condita 699
Nicæa Antipatri filia 565. Lysimachi uxor ibid.
Nicander de serpentibus scriptor 823
Nicanoris cultus ut herois 750
Nicator ibid. vide Seleucus Nicator.

Nicatorius m. 737
Nicephorium 747. Nicephorius lucus 614
Nicias in Coos tyrannidem tenens 657, 658
Niciæ pagus 799
Nicolaus Damafcenus fcr. 716, 719. ab eo tradita ibid.
Nicomedes Prufiæ F. 624. Nicomedis Bithynii copiæ deletæ 561. fuga ibid.
Nicomedea, Nicomedia 563
Niconia urbs 306
de Nicopoli 325, 800
Nicopolis u. 450, 676. Nicopolis extructio 554. templa 795
Nicopolis ab Augufto Cæfare condita 324
Nicopolis à Pompejo extructa 555
Nicopolis ad mare 795
Nicoftrata Euandri mater, vaticinandi perita 230
de Nigredine in utero matris 696
Nigretes 828
à Nigretibus excifæ urbes 826
Nigritæ 131
Nihil habere, caufa non fuftinendæ fervitutis 303
Nilometrium 817
Nilus 64. de Nili natura 36. afcenfione ibid. appellatione ibid. de Nilo, oftiis 275, 785. & f. 788. Nili oftia, nomen an Homero ignota 29, 30. de Nili fœcunditate 695. aquis ibid. Nili donum Ægyptus 536. de Nili incrementis quæftio 696. Nilus literæ (⌐) refupinæ jacenti fimilis 785. Nili ortus ubi propinquus 826. Nilus Æthiopiam totam non permeat 787. Ægyptum quidem folus & totam ibid. Nili decurfus à Septentrione 822. Nilus quando augetur 789. à Nilo confufiones 787. Nili fontes, eo loco profunditas 819. Nili futura incrementa unde agnofcantur 817. circa Nilum artificium 787, 788. de Nili inundationibus & mœride lacu excipiente 810. Nili excrefcentia 788. ex ea fertilitas aut inopia ibid. Nili fparfæ infulæ 819. Nilus fupra Delta 806. Nili quatuor millibus ftadiorum unico alveo delapfus 789. Nilum inter & Herculis columnas ora 815. de Nili pifcibus 823. Nili exundatio 30, 299. in Nilum cur nullus ex marinis pifcibus recurrat 707. quibus exceptis ibid. Nili initium repertum à fe cur crederet Alexander 696. Nilo ac Tanai continentium divifio 65. Nili coërcitio in Ægypto 740. Nilus poft Iftrum maximus, & quarto loco 702. Nili fl. magna pars nota 493. Nili fluvius quo cæteris præftet 696. Nilus terminos confundens 757. Nili effufionibus factæ voragines 760. Nili incrementorum diverfæ rationes hominibus ignotæ 758. Nili oftia 126
Nili & Tanais termini 108. Nili antiqua foffa 780. Nilus quibus imbribus impleatur 98. circa Nilum terra, Nili donum 691. Nilus regio quædam 774. Nilus cœlitus delapfus 790
Ninia urbs 315
Ninus 532, 736
Ninus urbs, metropolis Syriæ 84. ejus everfio 737
Ninus Syrus 84. Ninus Nini conditor 737. Nini opes 735. Nini regia, extructio urbis 737
Nioba Æfchyli 580
Niobe Amphionis uxor 360. Pelopis foror ibid.
Niobe Phryx 571
Niphates 523, 527. mons 529
Nifa 405. Megaridis urbs 405
Nifa Heliconis vicus 405
Nifææ conditor 392. Nifææ portus 391. Nifæa Megarenfium navale 334, 391. Nifæa Minôi prodita 373. à Nifæa verfus Atticam infulæ 393
Nifæi equi 525. ubi etiam nafcantur 530
Nifibis 736
Nifus Pandionis F. 392
Nifyros Nifyrus inf. 488, 656
Nifyrus urbs 489
Nifyrus fragmentum ab infula Coa avulfum 489. fabula de eo ibid.
Nifyriorum infulæ 488
Nitiobriges 190
Nitri fodinæ duæ 803
Nitrioticus nomos ibid.
in Nive glebæ coëuntes intus cavæ, aquam utilem continentes 528. de nive in montibus non in campis 691. nivium expertes campi ibid. de nivibus certis locis 691. & feq. è nivibus pericula, & contra eas auxilia 528
Noarus 318. amnis apud Segefticam 314
Noëga urbs 167
Nola Campanorum urbs 249. Nolæ navale 247
Nomades 288, 291, 506, 553, 770. Nomadum vita 511. victus, potentia 493. Nomadum apparatus contra Darium 591. Nomades vel Scythæ quæ prius gentes dictæ 33. Nomades Mefopotamiæ 753. Nomadum regio è camelis viventium 777. Nomades ad Ochum 515. Nomades Arabum 835. de Nomadum juftitia 303. Nomadum latrocinia, bella propter tributa, agrorum locatio vili ftipendio 311. plura ibid. Nomades ad fimftram in Cafpium mare intranti 508. qui Daæ ibid. Parni ibid. ad Nomadas verfus feptentrionem degentes afcenfus 500
Nomadicæ gentes 511
Nomentana via 228
Nomifmate uti homines nefcientes, fed permutatione mercium 502. nomifmate inter fe non utentes populi 315. nomifmatis quibus tantum fufficit, quantum ufui fatis fit 735
Nominum celeberrima funt Græca 166. nominum & gentium confufio unde, & inde perplexitas 442. de nominibus Hifpaniæ & Iberiæ 166. nomina multa Thracibus cum Troibus 590. nomina non ab urbe, fed à regione 743. nomina locis ut impofita 171. nomina quædam præ fe barbariem ferentia 321. nomine eodem multi ufi principes ob gloriam aliorum 563 duo nomina uni loco, more quodam 588. nomina infularum aliquot 485. multa nomina fingulari & plurali numero ufurpata, itemque mafculino aut fœminino aut neutro genere 409. nomina barbarica ad Græci fermonis exigenda rationem 607. nomina quibus adminiftri chorearum ductores, famuli facrorum adficerentur 468, 470. nominum confufio à poëtis, maxime tragicis 665. nominum mutationes 785
Nôra quæ Neroaffus 537. ibi Eumenis obfidio ibid. Sifini thefauri ibid.
Noreja urbs 214
Norici 206, 208. Noricorum quidam 206. Norici ad Alpium fumma affurgentes 892
Notæ apud Indos bobus & mulis inuftæ 688. notis mulieres compunctæ 775
Notium, litus 645
Novocomenfes 213
Novus, petra 556. ejus fons, fluvius convalles ibid. à Romanis oppugnatio ibid. ibi Mithridatis pretiofa ibid. 556
Novus murus contra Lariffæos 621
Novus pagus 603
Nox mali ominis 149. Plutoni propinqua ib. de nocte ab Occafu folis ftatim infequi folita, & ubi 138
Nubæ 819. magna Libyæ gens 786
Nubendi nova ratio 714. nubens mulier cui velit 520
Nuceria oppidum 227. Campanorum urbs 249. Nuceriæ navale 247
Nuces montanæ, è quibus menfæ fiunt 546
Nuclei palmæ pro carbone 742
Nudi jacentes fophiftæ 715. nudi degentes fophiftæ 716. nuditas Troglodytarum 776
Numa Pompilius Curete urbe ortus 228. rex Romæ ibid. Tatii civis, Romuli fucceffor 230
Numantia 162. urbs celeberrima ibid. Numantinorum excifio 287. Numantinorum virtus contra Romanos obfidio 162
Numen vide Deus.
de Numine quæ fentienda quæ non 760, 761
Numerare nefcientes ultra centenarium 502
de Numero plurali Athenarum, Thebarum, Calydnarum 489
Nummorum ufus 735. in nummis perexiguam partem ponentes ibid.
Numidæ 288. de Numidis quæ narrentur 131, 833. Numidarum victus 311. Numidæ dicti Abii à vagando 300
Numitoris filia facerdos Veftæ facta 229. corrupta ibid. Numitoris & Amulii fratrum res 229
Nuntii celeritas 261
Nuptæ multæ apud Indos 709. pari boum emptæ ibid. nuptarum ornatui aurei quinque & totidem veftitui, apud Maffilienfes 181
Nuptiæ initio verni æquinoctii apud Perfas 733. de nuptiis puellæ Jovi facræ 816

Nufipi

Nuſipi 292
Nutricis culpa in infantem cui genitalia colliſa in turba hominum 623
Nutrimentum hominum ore carentium 711
Nyctеus Antiopæ pater 404
Nymphæ 468. Nymphis donaria 343. Nymphæum 330. urbs 309. Nymphæum in Apolloniatarum finibus 316
è Nyſa viri clari 649, 650. Nyſæ ſitus, alia. ibid. Nyſæ extructio 650. Nyſæa regio 579
Nyſæi 650. Nyſæorum pagus 649
Nyſſa u. 687. Nyſſæ decantator ibid. Nyſſæi 687, 698

O.

O Magno appellatum caſtellum Σινώρα 555
Obeliſcorum inſcriptiones 816
Obcidas, Obidas, Obodas rex 781. 782
contra Obeſos cura 199
Obidiaceni 495
de Obitu Æneæ in Italia 608
Oblectationis materiam quærentes reges 789
Obliquitates unde Mæandri dictæ 577
Obliquiis Ægyptiis exhaurire 147
Oblivionis amnis 153. unde ei nomen 153
Obris amnis 182
Obſides à Phraate Romanis dati liberi 748. Romæ de iis cura 749
Obſidio Prænestinorum mira 249. in obſidione tollendi maximos natu de civibus decretum publicum 486. ea propter ab Athenienſibus obſidionis ſolutio ibid.
Obulco 141, 160. Obulconem Româ quot diebus pervenerit Cæſar 160
Oca maris ora 728
Ocalea urbs 410
Occidentis felicitas & bona aëris temperies 2
de Occiduo latere 81, 85
de Oceano 4. &. ſ. Oceani horizon 4. Oceanus in quem omnia flumina exeunt 696. Oceanus terrarum orbi circuli in morem circumfuſus 100. Oceanus Caſpium mare implens 519. Oceani fluenta 5, 26. de Oceani accidentibus 43. Oceani affluxus & refluxus 4, 54. Oceani æſtuarium 167. de Oceani motu 173. de Oceani ora commenta 295. in ſeſe Oceani confluxus 99. in Oceano res Homero non notæ 299
Ocelus 179. terræ Cottiæ finis ibid.
Oche 445. Euboicorum montium maximus ibid.
Ochus fl. 509, 518
Ochyroma, arx 655
Ocra 314. Alpium pars ibid. humillima 207
Ocriculum urbs ad Tiberim 227
Octavia Auguſti filia 675
Oculum artifici qui ademerit, morte luit pœnas, apud Indos 710. de oculorum acie inſigni ſpeculatoris 267 oculi in media fronte 711. oculis ſolidis populi 299. oculi canum præ vehementia in morſu diſtorti 703
Ocypodes 711. equos curſu prævertentes ibid.
Oda quid 18
de Odeo Athenis 396
Odeſſus, Mileſiorum colonia 319
Odius exercitus ductor 551
Odomantis 528
de Odoratis quibuſdam herbis & aliis 778
Odoribus fructuum & florum enutriti homines 711
Odryſſes amnis 551
Oechaliæ plures, una 339. Oechalia pagus 448. aliæ Oechaliæ ibid. Oechalia quæ Andania 350, 360. de Oechaliæ urbis Euryti excidio, carmine 438, 638
Oedanes fl. in Gangem influens 719
Oedipi à Polybo educatio 380
Oeniadæ 459. Oenidarum lacus ibid.
Oenoa urbs 338, 409. quæ Bœonoa 338, 383
Oenoandrus u. 631
Oenoë opp. 639
contra Oeneum pugna 466
Oenomaus 356
Oenone Paridis uxor ante raptum Helenes 596
Oenones & Paridis ſepulcrum 596. Oenones nomen inſulæ, pagis attributum 375
Oenoporas fl. 751
Oenotri populi 253. quondam qui haberentur 254
Oenotria dicta Italia 209, 265
Oenotriæ nomen uſque quo propagatum 255
Oenotrides inſulæ 252, 258
Oeta mons 428. Oetææ regionis loca 434. Oetæi montes 418, 429. apud Oetæos Herculis cultus 613
Oetæum veratrum 418
Oetylus 360
OEum caſtellum 60
Ogygii montis commentum 299
Ogygum 384
Olane caſtellum ubi Tigranis & Artabazi gaza 529
Olbia 180, 666. urbs 184. Pamphyliæ initium 667
Olbus u. 672
Oleæ lacryma medicam vim habens 777. oleæ frondibus contecta tuguria 773. olea in qua primum Latona doloribus ſoluta acquievit 639. olearum frequentia opacæ inſulæ 769
Oleæ Æthiopicæ 777. oleæ perfectæ 800
Oleaſtris conſitus lucus 343, 353
Oleatrum urbs 159
Olenia petra 342, 352, 387
Olenus 460. urbs 384. oppidum 386. aliud ibid. urbs Ætolica Achaica 451. Olenus Dymam tranſlata 386
Oleni ſitus, deſertio 388
Oleniorum antiqua habitatio 386
Oleum optimum Venafri urbis 238. oleum ſeſaminum 742. oleum ex cicci 824. olei in morem ſupernatantes Peneo aquæ 441. olei ſcaturigo à fodientibus inventa 518
Olgaſſys 561. & ſ. 562
Olivetorum ora 773
Olizoni 550
Ollenia petra 341
Olmejus fluvius 407
Ologaſys Paphlag. vox 553
Oloоſſon 440
Olophyxis u. 331
Olores in Hiſpania 163
Oluris, Olura 350
Olympena 576. de Olympenis 574
Olympia 337, 344, 353. & ſ. 367. Olympia oraculis celebris 353. de Olympia, Olympiade, Olympico certamine 354, 355. Olympiam navigatio 343
Olympiæ feſtus conventus 343
Olympiæ boves ſacrificati 270
Olympiades primæ 354. Olympiade una ſeptem ſtadio victores omnes Crotoniatæ 262
Olympici templi procuratio 357
Olympicum certamen 353, 354, 599
Olympii qui Myſi 566
Olympiorum inſtitutio 654
Olympium ſemiperfectum à dedicatore rege relictum 396
Olympus 471, 565
Olympus u. 665. magna 666
de Olympo monte 574, 666. Macedoniæ 608, 329, 356. alio in Theſſalia ibid. Olympus mons, mammillæ ſimilis 683. mons Græciæ 218. ſupra Propontidem 574. Olympus, Olympii 566. Olympus Myſius 571. Olympus poſt Troadem 565. Olympus mons, caſtellum 671. circa Olympum Myſi 566. Olympi nomine quatuor colles 470
Olympus tibiarum inventor 470. mons ibid.
de Olynthi deletione 121
Olyſſa 479
Omani delubra, ſtatua in pompis 733
boni Ominis oſtentum 792
Onagris paſcendis ager 568. onagrorum & caprearum in campis venationes 312
Oncheſtus urbs 410, 412. ſitus ibid.
Onchimus portus 324
Onerariæ naves maximæ unde 145
Oneji montes 380, 393
Oneſiæ thermæ 190
Oneſicritus ſcr. 70, 689, 691. mendax ibid. ab Oneſicrito viſa 693. Oneſicritus fabuloſus 698
Oneſicritus Alexandri gubernatorum præfectus 711. Oneſicriti cum ſophiſtis colloquium 714
Onoba urbs 143. Hiſpanica 170
Onomarchus Delphici templi deprædator 421
"Ονοι in bello uſus 727
Onugnatos 363
Onychitis lapidis tabulæ 540
"Οψ pro ὄψις 364
Opandicus qui Armenus 529
Operariorum cibi reliquiæ in lapillos induraſcentes 808
Operis hujus lectio quid à lectore requirat 12, 13. de operis hujus ſuſceptione 109
Opera Semiramidis 737
nobilium Operum memoria juvat 121
Opera Etruſcorum 806
Opes, vide Divitiæ.
Opes Gygis, aliorum 421. opes Ecbatanorum 735. opes ſuas imminuentium multa, augentium honos 783

Ophienses 451
Ophiodes insula 770
Ophiogeneis 588
Ophiusa urbs 306. Ophiusa Rhodus 653. Ophiusa insula 167
Ophlimus 556
Ophrynium 595
Opici qui & Ausones 242. Opicorum & Ausonum diversa gens ibid. Opicorum regio 250
Opis 529. pagus 80. 739, 740. ad Opim navigatio 740
Opistoleprea 634
Oppida Tyrrhenorum 226. oppida semi-Phrygia 629. Pisidicum quidpiam habentia ibid.
Oppida, vide urbes, loca.
Oppidulum Tinga, Linga, Lixus dictum 825
Opsicella urbs 157. Opsicellæ cum Antenore in Italiam trajectus 157
Opsonium venatione quæsitum 701
Optio duorum facta 269
Opulenti tenuium in partes succedentes 653
Opuntii 416. Opuntius sinus 425. Opuntiorum respubl. 322. de Opuntiis in Elea regione 425
Opûs primaria Locridis urbs 425. Locrorum Epicnemidiorum 416. Opuntis partes læsæ 60
de Ora maritima 408. ora olivetorum & palmetorum 773
Oraculum Cyrene 56. oraculum Tyriis datum 169. oraculum ex Phocæensibus 179. oraculum Fortunæ 238. oraculum Averni 244. oraculum apud Cimmerios 244. oraculi fraus 253, 256. oraculum consultum 262, 269. oraculum apud Drium 284. oraculum de Megarensibus cæcis dictis 320. oracula Jovis Olympii 353. oraculum Junonis Acrææ 380. oraculum de Corinthiis ibid. oraculo monitus Xenophon locum Dianæ emit 387. de oraculo à Pelasgis consulto 402. à Bœotis ib. oraculum Ptoi montis 413. oraculum Jovis Trophonii 414. ad id descensus in Hiatum terræ cuniculumque ibid. oraculum Latonæ 802. oraculum Ammonis 813. desertum ibid. oraculorum honos apud veteres 813. nunc neglectus ibid. oraculum Pythicum ut constructum 419. de oraculo ab Apolline & Themide condito 432. oraculum Delphicum omnium minimè fallax existimatum 419. oraculum Ægiensibus datum 449. oraculum dormientium 508. oraculum Apoll. 622. oraculum Æneæ datum ibid. considere ubi mensam comedisset 608. oraculum Calchanti redditum, comprobatum 643. oraculum Daphitæ datum, impletum 647. oraculorum Seraphidis templi virtutes 801. ad oracula frequentiores antiqui 762. ad oraculum Ammonis profectio Alexandri, Persei, Herculis 814. oraculo Ammonis opus ut scias uter scriptor ab altero mutuatus 790
Oratio sine versu, pedestris dicta 18. de oratione, & poësi 18
de Oratoribus vivis adducendis Antipatri mandatum 374. oratores insignes 649
Orbelus m. 329
de Orbis partium habitationibus 34. orbis terrarum Homeri tempore nondum in tres continentes divisus 554
Orcaoryci 567, 568, 576
Orcheni astronomici 739
Orchistena 528
Orchomenia Bœotiæ adjecta 401
Orchomenus 362. Arcadiæ, pecoris dives 338. Orchomenus Minyejus 347, 414 & seq. opes, potentia ib. antiquus Orchomenus 407. Orchomenus juxta Carystum 416. Orchomenus à Bœotis occupatus 411. Coronea ibid. Orchomeni habitatio ab initio 416. translatio ibid. Orchomeni ager 407
Orchomeni non iidem cum Bœotis 401. Minyæ dicti ibid.
Orchomeniorum tyrannus 414. tributum eis solutum à Thebanis ibid. Orchomeniorum colonia 416
Ordeum ut torreatur in sole in Susiana 731
Ordia urbs 214
Oreenses 398
Orei muri maritimi ruina 60
Orestæ 326. de Oresta & Tauropolo Diana tradita 537. Orestes matricida 326
Orestis 326
Orestis filiorum in Asiam profectio 401
Orestes deducendæ coloniæ princeps 582. ejus mors F. Penthilus ibid.
ab Oreste sacra allata 535
Orestias regio 326
Oretani 139, 141, 152, 156, 162, 163
Oretaniæ urbes 152
Oreum 316. Oreus, Oreitæ 445. & seq.
Orgas fl. 577
Oria urbs 152
Oria Histiæensis regionis 445
Orichalcus 610
de Orientalibus & occiduis 830
de Orione 446
de Orione fabula 404
Oritæ, Oreitæ 446
Oritæ, gens liberæ conditionis 720. Oritarum venenatæ sagittæ 723
Orithyiæ raptus à Borea 295
Ormeni pater, filii 438. Ormenii Ormenium 442, 432
Ormenium, Orminium 438
Ornatus quidam mulierum barbaricus 164
Orneæ, pagus 376. urbs, fluvius 382
Ornei Corintho vicini 587
Ornithon oppidum 758
Oroates fl. 727
Orobiæ 405
Orodes rex 702
de Oronte fluvio in Syria 275, 670, 750, 751, 752
Orontes rex 531
Oropus 403. Bœotiæ 391. Oropius ager ibid. de Oropo controversia 65, 399. ejus situs ibid.
Orospeda mons 161, 163
Orpheus 471. vates 762. Orphei habitatio 330
Orphica sacra 470. Orphicæ artes 474
Orsilochus 367
Orthagoras scr. 766
Orthanes Atticorum Deus 588
Orthosia 670, 753, 756. pagus 650
Ortium, à prædonibus occupatum 242
Orton urbs Frentanorum navale 242
Ortospana 514
Ortus atque occasus limes 3
ab Ortu ad occasum intervallum 64
Ortygia 639. insula 25, 270, 271. Ortygia quæ Delus 486
Ortygia nutrix 639
de Orygibus 145
Orygum cornua pro armis 772
de Oryza in aquis eluvionis stante 692. ex oryza & farina medicorum quorundam victus 713. ex oryza sorbili cibus 709. ex ea vinum ibid.
Os Sabaiticum 770. circa os morbosa resolutio 781
Ore carens hominum genus 70, 711
Oris vitio laborans exercitus 781
Oris mulierum labia æneo circulo trajecta 822
Oris nomen, fretis inditum 171
Oris pars superioris longe prominens nonnullis 711
Os crurum elephantis continuum & carens flexu 777
Osca gens 242
Oscæ ab Ilerda distantia 161
Osci populi 233. circa Oscos peculiare quiddam ibid.
Osci gens Campanorum 237
Osci Pompejos tenentes 247
Oscorum montes 242
de Osiride & Iside fabula 803
Osiridis cultus 814
Osiris idem qui Apis 807
Osiridis t. 809
Osiridis asylum 803. loculi, sepultura ibid.
Osismii 195. qui & Timii ibid.
Osogo Juppiter 659
Ossa 61. mons Græciæ 218. ab Olympo abrupta 60, 430, 531. circa Ossam navigatio 443. Thessaliæ mons 329. Ossa mons alius in Thessalia 356
ex Ossibus Ichthyophagorum tuguria 726. ex ossibus cetorum trabes & tigna 773. ex ossibus & carnibus simul contusis victus 775
Ostidamniorum extremitates 64
Ostracorum multitudo 830
Ostreorum copia quam longe à mari 49. ostreorum captura copiosissima 245
Ostia, Romæ navale 145, 219
Ostiam navigantibus à Cossa occurrentia oppida 225
Ostiæ urbis descriptio 231. & s. conditor 232
de Ostiæis 63
Ostia Euphratis 765
Ostia Caici 571
Ostiola, ostiorum appellatione falsa 801
Othryadæ astus quo victoriam suis pariat 376
Othrys 356. Othrys mons 433
Otides multæ in Hispania 163
Otiosi homines quidam propter maximam fructuum copiam 778
Otreus 566. Otreus à quo Otrœa ibid. Otrœa oppidulum ibid.
Otus 337. Otus Cyllenius 456. Phylei socius ibid.

Ovis multa ei qui tyranni uxorem corripuerit 775, ovis ubi solum in Ægypto mactatur 803. oves in agro Carariæo tam pingues, ut rumpantur, quomodo sanentur 269. apud Erythram etiam ibid. oves candidæ nascentes ex potu cujusdam fluvii: ex alio nigræ 449. oves Gadilonitidis 546. ovis cultus 812. oves carne & lacte nutritæ 835
Οὐλε 635
Οὐλείν ibid.
Οὐλὴ ibid.
Oxi petra, aliis Ariamazi 517
Oxus fluvius 71. ejus commoditas ib. de eodem 507, 509, 518
Oxus fl. quos populos dividat 517
Oxya arbor, mysus dicta Lydis 572
Oxyartes Roxanæ pater 517
Oxyathres Darii frater 544
Oxybii 202
Oxybius portus 185
Oxydracæ 701. Bacchi cognati ibid. Bacchi genus 687
Oxylus 333, 389. dux 354
Oxylus Æmonis F. 463. & seq.
Oxyli genus 357
Oxyli cum Heraclidis amicitia 357
Oxyneia urbs 327
Oxyrinchus civitas 812
Oxyrinchus, ejus templum ibid.
Oxyrinchi piscis cultus 812
Ozolæ, Locri occidui 416, 417. Ozolæ quasi fœtidæ 427

P.

PAbulum bobus & ovibus ex palma 742
Paches dux 600
Pachynus Siciliæ promontorium 106, 265, 363
Pacori in Asiam missio 748. pacori cædes, Syriam invadentis 751
Pactolus fl. 554, 591. è Tmolo defluens 625. in Hermum influens 526
Pacton, scaphæ genus 818
Pactorum genus novum 511
Pactyas Ephesiorum m. 647
Pactye u. 331
Pactyes m. agri Ephesii 636
Padus 203. copiosus & rapidus ibid. ejus ortus, & alia ibid. & seq. Padus Istro excepto Europæ fluminum maximus 204. in padum confluentes fluvii 209. padi diffusio mira ex imbribus & nivibus 212. intra padum contenta 216. ad padum urbes illustres 216. & seq. padi accolæ 287. contra padi accolas renovatum bellum ibid.
de Pæâne à Cretensibus desumpto 482
ad Pæanis cantum aquatum ascendentes cum tota familia, dierum quinque spatio 773
Pædonomus 483
Pæones 6. pæones seu pannonii 323. pæones, qui pelagones 331
Pæonia 331. pæoniæ aurum ibid.
Pæstum eadem quæ posidonia 251, 252
Pæstanus sinus 251
Pæsus urbs, fluvius 589. pæsani ibid.
Pagæ 409. Megaridis 380
Pagasæ pherarum navale 436
Pagasæus sinus 436
Pagasiticus s. 330
Pagræ 751
Pagi Megaricæ regionis 334
Paguri magnitudine miri 767
Pagus Ctesiphon magnitudine urbis 743
Pagus nomine Gaugamela, ubi Darius superatus 737
Pagus Albus 781
Pagus Eleusin 800
Pagus Chabriæ 803
magni Pagi urbium loco positi 163
Pagi bis mille, ultra urbes, terræ motibus subversi 514
Palacus Sciluri filius 306. in eum bella 309. fratres l. ibid.
Palæ quæ & glebæ 146
Paleæ vicus 614. opp. 683
Palæphati opinio 550
Palærus urbs 459
Palæstina 776
Palamedes 368
Palæscepsis 603
Paleis 456
Palibothra 689, 690. urbs maxima 690. urbis constructio qualis 702
Palibothrus rex ab urbe sic dictus 702
Palimbothra legati missi 70
Palinthus Danai sepulcrum 371
Palinurus promontorium 252
Paliurus pagus 838
Paliurus in aqua maceratus 776
Paliurinis virgis mortui cervix pedibus alligata 776
Pallacium Sciluri castellum 312
Pallantia urbs 160
Pallas pandionis F. 392
Palladis Minervæ templo clypei Alcæi dedicatio 600
Palladis cultus 817
Pallene 330
de pallentibus Cauniis facetum Stratonici dictum 651
Palma urbs 167
de Palmæ arboris trabibus peculiare quid 731. palmæ nuclei pro carbone 742. palma Babylone, & alibi multa 739. palmæ odorata 778. ex palma panis, mel, vinum, acetum, textilia varia, pabulum bobus, ovibus, nuclei pro carbonibus usus 742. commoditates palmæ CCCLX. ibid. ex palma acetum 742. palma optima in Thebaide 818. aliæ alibi ex palmarum fissis lignis domus 822. palma caryota 763. palma cariotica 800. fraus circa eam ibid. palmarum lucus 645. è palmaceis trabibus ædificia 739
Palmetum locus 763, 779
Palmetum quod palmam caryotam fert 763
Palmetum aquis abundans, in honore 776
Palmetorum ora 773
Palmitum vinearum desigendorum ratio 731, 732
Palmulæ crudæ multos enecantes 723
ex Palmulis vinum 783
Palmus insf. 488
Paltus 753. Syriæ 728
Palus magna ante Tarracinam 233. magnæ paludis ostium inter Salapiam & Sipontum 284. paludes Chaldæorum 767. in paludibus vitis ibid. palus juxta Calydonem 461. palus Mantiana, Arsena 529. palus nitrosa vestium sordibus eluendis, fullonis operam præstans 529. palus calamum edens ad tibiarum lingulas aptum 578. de palude Laodiceam & Apameam interjacente 580 paludum defectus 49 paludibus tecta loca 56. paludum exundatio 163. paludes à Romanis venditæ, ubi molæ ex argento ductæ sunt repertæ 188. paludes à Scaro exsiccatæ in regione intra padum 217. paludes è Rheno effusæ 292. paludes ignem concipientes 538. paludes Armeniæ 529. paludes apud Arabiam 741
Pambœotia, festivitas 411
Pamisus fluvius 336, 344, 353, 361. duo ejusdem nominis in Messenia 344. alius exiguus 361. pamisi amnis ostia ibid. pamisus qui Amathus 361
Pamphylia 664. Cilicia 675. pamphyliæ extrema 129. pamphyliæ confinia 651. pamphyliæ fines, ambitus 667
Pamphyli 668, 678. prædones 570
Pamphylii 130. à pamphyliis occupata 632
Pamphylium mare 121, 125, 666, 681
Pamportum locus sic dictus 207
Panchæa regio 104. Euhemeri 299
Pandænus pictor 354
Pandarus 565. Lycius 665. Lyciæ dominus 565. pandari ditio 585. pandari cultus 665
Pandataria insula 123, 233
à Pandione legatio ad Augustum 686
Pandionidæ quatuor 392
Pandora regio 443. mater Deucalionis ibid.
Pandosia 324. regum Oenotriæ regia habita 256. pandosia in Thesprotia 256. pandosia castrum validum ibid.
Panætius 650. panætii majores, Rhodii 655. panætius ibid.
Pânis cultus 802, 822, pânes 470. capita cunei forma habentes 70. serpentum, boum, cervorum cum cornibus deglutitores ibid.
Paneum, pânis sacellum 398
Panionia sacra 384. panionium 639. ubi solennis conventus ibid.
Pangæus m. 331
Panchellenes 370
Panis ubi non ante datus quam funda quis scopum attigisset 168. panis magnus Æneæ loco mensæ appositus, devoratus 608. panis durissimus pueris apud Persas in cibum quotidianum 734. panis ex palma 742
Panium, manu conditum 795
Pannonia 207, 314. pannonia media 313
Pannonii 313. montes ibid. pannonii seu pæones 323. pannonum gentes 314. pannonum montanæ planities 317. pannonicæ gentes 323
Panopæus phocica urbs 416
Panopensium fines 424
Panormus 266. panormi colonia Romana 272. panormus navale 316. portus 324, 636

Pantaleon dux 362. Omphalionis F. ibid.
Pantheræ corpus habentes cepi 775
Panticapæum 74. inter Panticapæum & Phanagoream quale gelu contingat 307. Panticapæum, Bosporianorum urbs primaria 309. tumulus, alia ibid. & f. caput Bosporanorum Europæorum 495. Asianorum Phanagoræ urbs ibid. Panticapæi 494
Panxani 506
Paphlagones 129, 534, 566, 678
Paphlagones Heneti sive Veneti appellati 195. de Venetiis, quid illis ascribatur 195. Paphlagones usque ad Halyn 541. Paphlagones, Paphlagonia 545
Paphlagonum à Leucosyris distinctio 546
de Paphlagonibus Homero notis 298. de Paphlagonibus 544. & f.
Paphlagoniæ regum defectio à Romanis 288. de Paphlagonia maritima Homero ignota 298. Paphlagoniæ termini 544. Paphlagonia confinis Ponto 563. quam versus occasum attingit Bithynia ibid. Paphlagonia mediterranea 562. & domini ibid. Paphlagoniam attingentia 566. de Paphlagonia mediterranea ad Bithyniam 562. Paphlagonica vocabula 553
Paphlygadia 207
Paphus 681
Paphus antiqua 683. altera ibid.
Paracanda Sogdianæ eversa 517
Paracheloitæ Ætolicis cognomines 434
Parachelo'itis regio 458
Parachoatras 514. mons 511. Parachoatra montes 527. montium partes 522
Paradisus 756. balsami Paradisus 763
Parætacena 80. Parætaceni 524, 744. Parætacenorum montana 522. Parætaceni latrones 732
è Parætacis Medus fl 729
Parætonium 838. civitas, portus 798
de Parallelorum distantia 88. & seq.
de Parallelis variis 134
de Parallelo eodem sitis 77
Parallelogrammi figura 266
Paralus Clazomenarum conditor 633
Parapotamia 753
Parapotamii 407
Parapotamii vicus 424
Parasangas Persicus quot stadiorum 518
Parasopia regio 408
Parasopii 382, 408. in plures divisi pagos 409
Pardalis figurâ locus 130
Pardales fortissimæ 774
Pardalium copia 777. è pardalium pellibus vestitus 828
Parelii in nubibus 307
Pareneta 528
Parentes septuagesimum annum egressi, ubi fame necantur 517. parentum mortuorum esus 201
Pariadræ 497
Parianorum regio vitifera 587
de Paride Spartam petente 183. à Paride dearum controversia ubi disceptata 606. Paridis & Oenones sepulcrum 596
Parietibus simulacrorum sculpturæ 806
Parietum ex sale compositio 766. parietum ornatus 778
Parisades 310
Parisii ad Sequanam fluvium 194. eorum insula in flumine 194
Parisus amnis 313
Parium 583, 588. urbs in Propontide 487. è Pario vir clarus 589
Parii ara 588. Parii conditores ibid. Parii insulares ibid.
Parma 216. urbs ibid.
Parmenides scriptor 94
Parmenidis & Zenonis patria 252
Parmenio 531. templi Jasonis eversor ibid.
Parmenio insidiarum filii conscius 724. necari jussus ab Alexandro ibid.
Parnassus 416. & seq. mons 379. Græciæ 208
Parnassus Phocidis 416
Parnassi latus occiduum 417. ortivum ibid.
ad Parnassum urbes mediterraneæ 416
Parnes mons 399
Parni Nomades 508
Πάρνοπες 613
Parnopes locustæ ibid.
Paronatæ in Triphylia 346
Paropamisadæ 130, 723, 724
apud Paropamissadas spelunca sacra 688
Paropamisus 513, 723, 724
Paropamissus 697. mons 689
Paroræi 325, 326
Parorius Phrygia 576, 577
Paros 487
Parrhasii 336, 388, 508
Parrhasius pictor, Ephesius 642
Parthæi 129
Parthaonidæ 463, 465
Parthenia quæ Samus Ionica 457, 637
Partheniæ qui apud Spartanos, eorum conspiratio 278, 279
Parthenias fluvius 357
Parthenium promontorium 308. vicus 310. pagus 494. mons 388
Parthenius mons 376. Parthenius fl. 543, 547. qui & Imbrasus 457
Parthenon in arce Minervæ, Ictini opus 395
Parthenope in Opicis 654
Parthenopes monumentum Neapoli 23, 26, 246. unius Sirenum 246.
de Parthia 514. non ampla ibid.
Parthiæ occupatio 515
Parthi quæ loca nota reddiderint 14. Parthi Romanorum potentiæ quodammodo pares 515. vitæ ratio, mores, in bello prudentia ibid. Parthorum ditio 669. regia 522. natio 510. Parthi Armenios nunquam subegerunt 745. Parthi, Romanorum amicitiæ cultores 748. ultores fracturæ contra Crassum ibid. in in Parthos Romanorum expeditio 10. Parthi Arsaciorum amantes 749. Parthorum imperium 14. Parthorum regio contermina Romanis, potentia, spolia de Romanis Romam remissa, & alia 288. Parthorum concilium duplex 515. Parthorum regis appellatio 702. in Persarum regem imperium 728. Parthorum potentia 732. Parthorum regum hyematio, æstiva 743. à Partha spoliata templa 744. Parthorum regi inobediens Elymæorum rex ibid. Parthorum loca 747
Parthica expeditio Antonii 523. Parthici imperii fines 748. Parthicorum scriptor 685
Parthini 326
Parthyæi 130
Partus gratia cervarum in insulam transnatatio 643
Paryadres 548, mons 527, 555, 556
Paryadri montes 528
Pasargadæ 717. antiqua regum sedes 730. Pasargadis habitus honos à Cyro & cur 730. Pasargadica regia 728
Pascua boum optima 565. de pascuis contentio 775. pascuorum bonitas 169
Pasiani 511
Pasitigris fl. 729. ex Uxia fluens ibid.
Pastorum latrocinia 273
de Pastoribus Indorum 704
Patara u. 665. magna u. 666. à Pataro condita ibid. Arsinoë Lyciæ dicta ibid.
Patavium urbs 218
Patavii situs, descriptio 213. & f.
Patavini 213. Patavini equites 169
Pater Larissæ, & in eum filiæ ab eo violatæ ultio 621
Patera Ulyssis ubi monstretur 232. de patera apud Olympiam in Alpheum prolapsa & ad fontem Arethusa delata 270
à Patria longe recessisse gloriosum 42
Patischores populi 727
Patmos insula 488
Patræ urbs 337. memorabilis 387
Patraeus pagus 494
Patrenses 385
Patricidarum supplicium 155
in Patriis permanentes institutis 783
Patrocles scriptor 68. 508. culpatus 70
Patrocles Spartæ conditor 481. Sami conditor 633
Patroclis scriptoris fides, auctoritas 69
Patroclis, locorum præfectura 74
de Patroclo 425. Patrocli & Nestoris colloquium 351. Patroclum lamentans Briseis 584. Patrocli monumentum 596. de Patrocli cadavere certamen 620
Pattala urbs insignis 701
Pattalena, Ægyptio delta persimilis 690. insula 700, 701. Pattalenæ occupatio 516
Paulus Æmilius lxx urbium Epiroticarum eversor 322
Pauna oppidum 250
circa Pauperes Rhodiorum cura 652
Pax à quibus amatur, à quibus bellum 127
Pectoroculati 43
Pecuniæ loco permutatio 155. aut de lamina argentea abscissio ibid. circa pecuniæ æstimationem præcipue committi flagitia 296. pecuniæ pretium & honos apud omnes 415. potestas ibid. pecuniarum cum defunctis defossio 503. è pecunia Tigrani imperata Romanis distributio quanta 530. pecuniæ Veneri sacræ 745. pecuniæ Persicæ Susa exportatæ 730, 731
Pecus ubi ex pascui bonitate suffocetur I. dierum spatio, nisi sanguis mittatur

tatur 169. pecus non fera camelopardalis 775. pecora quæ ungues, pilos & cornua amittunt aquæ cujusdam gustatu 764. pecoribus masculis tintinnabula ad quid è collo appensa 776. pecoris-gratia ad ignem invigilatio 776
Pecudum copia apud Belgas 197
Pedalium pr. 682
Pedasa urbs 611
Pedasos 359
Pedasis regio 611
Pedasus fluvius 321. circa pedasum Lelegum, vastationes 584
Pedasus u. 605. opp. 611. pedasus quæ Methone 359
Pediculi qui & peucetii 282
Pedonia insula, portus 799
Pedum digiti retro aversi 711. pedibus illotis degentes 328
Pedyli 185
de Pegaso fabula 379
Peiræei portus 395. insula sic dicta ibid.
Peiræei architectus 654. peiræei non longa perduratio ibid. peiræei destructio, exiguus vicus 395. & seq. peiræeum Amisus denominata 547. peiræeus 395
Peirene fons 379
Peirithoi longinquæ expeditiones 48. peirithoi denominatio 329. peirithoi occupatio 439
Peirossus 589
Peirus qui & Teutheas fluvius 342
Peirustæ 314
Peisandri tumulus 730. ejus qui in pugna contra Solymos cecidit filius ibid.
Pejum castellum 567
è Pelago fons aqua abundans 754. pelagi affluxu fugientes milites obruti miro modo 758
Pelagonia 326. quæ & Tripolitis 327
Pelamydis captura 320, 549. capturæ mirabiles 545
Pelana Laconicæ locus 386
de Pelagi exteri abundantia 145
Pelargos dictos pelasgos & cur 221
de Pelasgis 220, 221, 572, 620, 661. unde denominati 397. pelasgi à Lapithis in Ætoliam expulsi 443. pompejos tenentes 247. pelasgi dominorum Græciæ antiquissimi 327. pelasgi bello Trojano afflicti 621. magna gens vaga ibid. pelasgorum à Thessalia adventus 220. pelasgorum limes 620. pelasgorum ejectio 401
Pelasgicum Argos 221, 369
Pelasgicus campus 443
Pelasgiotæ 430. qui Danai dicti 221. qui perrhæbi & Lapithæ 441
Pelasgiotis Thessalia 321
Pelegon 331
de Pelethronio in pelio 299
Peleum ex Ægina secuti 433
Pelias 45
Pelias hasta 449
Peligni 219, 241
Pelinæus m. 645
Pelinna 437
Pelium 429
Pelius mons Græciæ 218, 439, 440
Pella 323. urbs 752. unde sic dicta ibid. philippi & Alexandri patria 752. Macedonum metropolis ibid.
in Pella equæ numero triginta millium regi Macedonum 752
Pella primo parva, aucta 330
Pellendi hospites communis barbarorum mos 802
Pellene urbs 385. pellene castellum munitum 386. pagus ibid.
Pellenicæ chlænæ 386
Pelles supra tabulata navium à Metello extensæ ad excipiendos fundarum ictus 168. pelles elephantorum pro clypeis 818. pelles in cratibus curruum prætentæ & sic in prœliis Cimbrorum pulsatæ 294
Pellium usus thoracum loco 225
super pellibus, ursorum, leonum, pardalium indormientes 818. è pellibus vitulorum marinorum vestitus 513
Pellices multæ apud persas 733
Pelodis portus 324
Pelopidarum migratio 372. pelopidarum unde divitiæ 680
Peloponnesus 134, 321, 334, 336
Peloponnesus, peloponnesii 369. peloponnesus folio platani comparata 83. bovi assimilata 361. peloponnesus 105. inde ad Leucadem & aliò stadia ibid. & seq. peloponnesus pelasgia dicta 221. Argos 365. peloponnesus minima peninsularum quæ Græciam conficiunt 390. prima ib. peloponnesus arx quodammodo totius Græciæ 334. peloponnesus tyrannis liberata 385. peloponnesi promontorium 92. de peloponnesi separatione 390. peloponnesi loca & urbes Homerus cur regiones vocat 336, 337. peloponnesi forma 335. è peloponneso ad Columnas stadia 105. in peloponneso civitatum auctores 389. de peloponneso quæ Megaridem adjungit 390
Peloponnesiaca 639. peloponnesiacum bellum 601
Pelops 356. phryx 571. pelopis in peloponnesum adventus 321. pelopis in peloponnesum profectio 365, à pelope condita loca 360. pelopis auriga 613
Pelorus promontorium 257, 265
Pelori tumulus 10. turris 171
Pelta Maurorum 828
Peltæ opp. 576
Peltinus campus 629
Pelusiacum ostium 670, 801, 802
Pelusianus parallelus 88
Pelusii cinctura 802, 803
à Pelusio ad Rubrum mare intervallum 491
ad Pelusium regio 760, 804
Pelusio proximæ voragines 760
Pemolitis 553
Penelopes forma 369. penelopes fons 641
Penestæ Thessalis servientes 542
Peneus 329, 337, 438, 440, 531. Araxis nomine, & similitudine ibid.
Penei ostia 221, 338. de penei fontibus controversia 327. penei aqua pura 441. olei in morem ei supernatans aqua, nec mixta 441. penei ostiorum accolæ 441. circa peneum navigatio 443
Pensilis hortus Semiramidis 738
Pensio ex pactis dum solvatur, arma nunquam capientes Abii 311
Pentelicum marmor 399
Pentheüs à Bacchis discerptus 408
Penthilus Orestæ F. Archelai pater 582. penthili expeditio 447. penthili copiæ 582. penthilo præstitum auxilium à Bœotis 402
Peparethus insula 124, 436
Perasiæ Dianæ fanum 537
Percotæ pascua 586
Percote 590
Perdiccas 619. cui corpus Alexandri sublatum deferenti 794
Perdices adversus picturam perdicis pipientes 652. perdices anserum magnitudine 711. trispithamis hominibus infestæ ibid. perdix vulture major 719
Peregrinos pellendi communis omnium barbarorum mos 802
Peregrinorum à Carthaginensibus submersio ibid.
Peregrinationum utilitas 8. de peregrinatione Æneæ in Italiam 608. peregrinationes suas qui narrant, inflate omnia jactant 30. peregrinationes gentium 61
Perfidia Syllæ erga Romanos 782
Perga u. 667
Pergææ Dianæ templum 667. ibi conventus ibid.
Pergamena 571, 576. pergamene 571
Pergameni reges carmine imperiti 647. pergamenorum navale 615
Pergamum, urbs illustris 623. ubi gaza Lysimachi ibid. pergamus 615. Eumenis hæreditas 624. pergamus adornata 624. ejus donaria, bibliotheca ibid. pergami bibliotheca 609
Periander arbiter 600. de periandro, Achillei ab eo substructione, pittaco opitulatione ibid.
Pericles operum pulchrorum procurationem sustinens 395. à pericle Samiorum obsessio 638
à Perisade Bospori dominium Mithridati Eupatori concessum 309, 310
Perisadium ditio 326
Periscii 135, 136. periscii duæ zonæ 95
Peritia locorum quid valeat ad res bene gerendas, quid è contra 10
Permessus fluvius 407
Permutatio pecuniæ loco 155
Pernæ Cantabricis non cedentes 162
Perperena pagus 607
Perperna 646. ejus mors ibid.
Perrhæbi 61, 271, 437. Macedoniæ 338. Perrhœborum regio 439. oppressio fuga, recessus 440. perrhœborum & Lapitharum permiscua habitatio 441. de perrhœbis, perrhœbia 441. de perrhœbis difficultas 442
Persæpolis, persepolis 78, 729. persepolis regia combusta ab Alexandro & cur 730. persepolidis regia, thesauri 729
Persepolitana regia 728
Persæ 130, 524. persæ in Indiam non duxerunt exercitum 587. prope accessus ibid. persæ de sacrificiis deo cur nihil relinquant 732. persæ in fluvium non immejentes, non lavantes, immunda non injicientes 733. persæ cur Græcis noti ex omnibus barbaris 735. persarum pericula ex locorum

locorum imperitia 10. persarum migrationes 61. persarum navalis pugna ad Salaminem 398. persarum ad trecenta millia clades, ubi 412. de persarum priscis rebus non magnam invenerunt fidem scriptores 507. persarum eversio 524. persarum habitatio ad Rubrum mare 526. alia ibid. persarum sacra 532. à persis occupata 565. persarum irruptiones 573. à persis Hydraces accersiti ex India 687. persarum ditio 688. persarum monumenta, gaza, thesauri 728. persarum rex Parthorum regi parens ibid. persarum ex Asia tributa, thesauri 729. de persarum moribus, statuis, aris, diis 732. & s. persarum imprecationes 733. persarum apud Græcos notitia 735. persarum mores moderati ibid. regum deliciæ luxusque ibid. de persis & Græcis 735 persarum in Græcos imperium, in Medos ibid. persarum debellatio, Asiæ occupatio 736. persarum reges sub Parthis sub Macedonibus ibid. persarum catarractæ manuum opere confectæ, dirutæ 740. persis venatio regia parata 589
Perseus à Paulo Æmylio domitus 322, 330. perseus Philippi filius, Demetrii F. 563. contra perseum Romanorum bellum 287, 411, 624. perseus Erythræ pater 779
Perseus Mycenarum conditor 377
Perseus Helii pater 363
Persei ad oraculum Ammonis ascensus 814
in Persei dextro cubito stella 134
Persei specula 801
de Perseo fabula 487
de Persia, Perside 78, 79, 727. persia cava 729. è persia in medios Carmanios iter 744. persia Carmaniam circundans à septentrione ibid. persiæ magnitudo 727. persiæ diminutio 728
Persicæ epistolæ simplicitatis plenæ 301. persicæ classis extinctio 443. persicæ portæ 729. persicum bellum 336. persicum mare 519. 765, 767. persicus sinus 78, 121, 130, 696, 765. persici sinus os 727. quam angustum 765. persicus vestitus & alia à Medis sumpta 525. & s.
Persicorum scriptor 656
Persicorum Deorum multa templa 733
Persis secundo sigillo ascribenda 86
Persica arbor 823
Persici copia 822
Persinus 543, 567, 576
Pestilentiam exhalans fossa 580
Pestium promotio 830
Perusia urbs Tyrrheniæ 226
Petalia Sunio opposita 444
Peteon vicus 410
Petilia Lucanorum urbs primaria 254. philoctetes conditor ibid.
Petnelissus 667. urbs 570
de Petra alba in Chalcedonis litore 320
de Petra quadam mari circumdata, ob navigantium salutem posita 791
Petræ ab Alex. per proditionem occupatæ 517
Petræ asperæ exustæ circa Moasada 764
è Petris picis guttæ distillantes ibid.
Petra Nabatæa 767
Petrejus & Afranius Pompejani duces ubi victi 161
de Petronio Ægypti præfecto 788
in Petronium jactu lapidum impetus 819. repressus ibid. petronii expeditio contra Æthiopes 820. res gestæ ibid. petronii res gestæ ad Napata, premnum 820. de petronio & Candace regina 821
Petrocorii 190, 191
Peuce insula 301. ad Istri ostia 305. ejus ostia septem ibid. peuce Istri insula 306
Peucetii 211, 285, 277. qui & Audanii ibid. peucetii reges 281. peucetii qui & pediculi 282, 283. peucetiorum regio ibid.
Peucini 306. qui Bastarnæ 305
Peucolaitis u. 698
Pezaugusta in Celtica 151
Phaccusa pagus 805
de Phæacibus 26
Phædonis Elei successores in philosophia 393
Phædrus Atheniensium dux 446
Phæstus urbs 479. diruta ibid.
de Phaëthonte fabula 215
Phagnes u. 331
Phagrus Nili piscis 823
Phagrorius Nili piscis ibid.
Phagroriopolis, phagroriopolitana præfectura 805
Phalacrum promontorium 324
Phalangia non vulgari magnitudine 830. ob phalangiorum copiam regio deserta 772
adversus phalangem compositam probèque armatam, quibus sit parum virium 306
Phalannæorum arx 440. Phalanna ib.
Phalanthus conspirationis Partheniarum princeps 278. mortui splendida sepultura 282
Phalara 435
Phalarnus eversa 60
Phalasarna 479
Phalces Sicyonis auctor 389
Phalerus 683
Phalerei de Atticis metallis dictum 147
Phalerenses 398
Phalericum littus 400
Phanæ portus 645
Phanagorea urbs Asiæ 210
Phanagoreæ suburbium 71
Phanagoræ Asianorum urbs 495. inter Phanagoræam & Pentecapæum gelu quale contingat 307. phanagoria urbs memorabilis 494, 495. phanarœa 547, 556, 559, 560
Phanena Armeniæ provincia 528
Phanias 618
Phanotei 407
Phara Dymæ contermina 388. alia Phara Messeniaca ibid.
Pharæ incendium per Scipionis equites 831
Pharatæ 388
Pharenses 386
Pharia insula 30
Pharienses 388
Pharis 363
Pharmacusæ insulæ 395
Pharnaces 547. rex Bosporanorum 495. templi Leucotheæ spoliator 498
Pharnacis t. quod Mensis dictum 557. in qua veneratione ibid.
Pharnacis filii 560
Pharnacia 126, 555. Chaldæorum 549. oppidum 548. circa Pharnaciam loca 677
Pharus 140. insula 124, 791. turris 792, 794. pharus Ægyptia mari circumdata 58. peninsula ibid. phari promontoria 791. pharus quæ olim Parus 315. pariorum colonia ibid. Demetrii Pharii patria 315 pharus quondam in alto sita 536. ad pharum portus 802. de pharo à continente dissita 37. aquæ expertes, plura ibid.
Pharsalium 430
Pharsalus 434. pharsalus antiqua 423. pharsalii ibid.
à Pharusiis excisæ urbes 826
Pharycadon oppidum 438
Pharygæ 426
Pharygium promontorium 423
Pharzyris Parysatis 785
Phaselis urbs, lacus 666
Phasis 92. amnis 298, 529. urbs 497, 498, 500. ad phasin navigatio 45. phasis pontibus cxx junctus 500. intra phasin & Euphraten omnia Romanæ ditionis 288. demptis quibusdam Arabibus ibid. phasin navigatio 548
Phasidis ora maritima 52
Phatnicum ostium 801, 802
Phauda 548
Phauni 516
Phaunite 528
Phaura insula 398
Phaurusiorum sagittatio 828
Phayllus 421. templi Delphici deprædator ibid.
Phazemon pagus 560. qui Neapolis 560
Phazemonitis 560. quæ Megalopolis ibid. phazemonitarum thermæ 560
Phea 351. ignobilis amnis ibid.
Pheia promontorium 342
Pheia Pisatidis initium 343
Pheidias Charmini filius 353. simulacri effictor ibid. pheidiæ opus 396. pheidiæ operum præstantia 396. vide phidias.
Pheido Argivus 358
Pheidon à Spartanis eversus 358
Pheidon mensurarum inventor, ponderum 358. monetæ cusor ibid.
Pheidoneæ mensuræ 358
Phello 344
Phellus 666
Phemenoës Pythiæ nomen 419
Pheræ 351, 360, 367, 405, 436. pherarum ditio 367
Pheræa urbs 357. Arcadiæ ibid.
Pherecydes scr. 169, 472, 487, 632, 643
Pherecydæ genus scribendi 18
Pherracia 499
Phia urbs 348
Phidias in exemplar Jovis imaginis Homericos versus assumit 354
Phigalea 348
Philadelpheia, philadelphia u. 579, 628. à terræ motibus ejus pericula ibid. conditorum stoliditas ibid. habitatorum raritas ibid. philadelphiæ incolæ 760
Philadelphium 763

Philadel-

Philadelphus 770. Ptolemæi Lagi F. succeſſor 795. philadelphus Deiotarus 562, philadelphus rerum cognitionis ſtudioſus 789. Ægypti rex ibid. corporis ejus imbecillitas ibid. à philadelpho aperta via 815
Philadelphus Attalus 641, 667
Philæ communis Æthiopum & Ægyptiorum habitatio 818
Philænorum aræ 171, 836
Philalethes Alexander ſcholæ medicæ gubernator 580
Philemo comicus, Tarſenſis 671
Philetas in Hermenia 168. philetas poëta, cenſor ſcriptorum 657. Cous ibid.
Philetærus Attalicorum regum generis princeps 543. philetærus Dorylai pater 557. philetæri in Lyſimachum fides mutata 623. & ſ. fratres ibid. philetærus Tianus 623. cui à puero contuſi in turba hominum teſticuli ibid.
Philiſtidas tyrannus 445
Φιλήτωρ 484
Philippus 428, 437, 440, 444. philippus Amyntæ filius 320, 361, 420. ab Atea bello impetitus 307. dextero oculo captus 330. ubi 374. philippus in quæ loca multum contulit operæ 323
Philippus Demetrii F. à Romanis fuſus 441. Perſei pater 563. ei conſilium datum de Meſſena & Corintho occupandis 361. philippus judex Lacedæmoniorum & Meſſeniorum aſſumptus 361. philippus Græciæ dominus factus 414
Philippus Antigoni pater 565, 750. philippi mater 326. philippi pro Ætolis adjudicatio 427
Philippi bellum contra Romanos 287. à philippo deletæ urbes 447
Philippus rerum Caricarum ſcriptor 662
ad Philippos victoria 674. ad philippos geſta 797
Philippi inſula 773
Philippi quæ Crenides 331
Philo navigationis in Æthiopiam ſcriptor 77
Philonis pagus 805
Philonis opus, armamentarium 395
Philochorus ſcriptor 328, 362, 372, 392, 404
Philoctetes 432. Petiliæ conditor 254. Meliboëa profugus ibid. philoctetæ opus Crimiſa vetus 254. philoctetæ in agrum Crotoniatarum adventus 272. philoctetæ ditio 432, 436, 443. philoctetis in Crotoniatarum agrum adventus 254
Philodemus Epicureus, vir illuſtris 559, 759
Philogenes 633
Philomela Pandarei filia 665
Philomelium 663. urbs 577. philometor rex 795. Philometoris Attali mors 646
Philonomus Laconicæ proditor erga Dorienſes 365
Philopator Agathocliæ, philadelphi ſucceſſor 795
Philopœmenis prætura 385
Philoſophantem in armis ſolum Alexandrum vidi, dictum Mundanis Brachmanis ſophiſtæ 713
Philoſophus Antiochus 759. philoſophi ſolius eſt cauſas ſcire 12 philoſophorum ſchola Megaris 393. philoſophi Eretrici 448. philoſophorum fuga 610. de philoſophorum quorumdam licentia 716. philoſophi apud Indos pauci 703. honore antecedentes ibid. alia de iis ibid. philoſophorum duo genera apud Indos 712. plura de iis ibid. philoſophorum circa reges Indiæ conſuetudo 717. de philoſophis mortem ſibi conſciſcentibus 718. philoſophi Pramnæ dicti ibid. plura ibid. philoſophus indigenis conſtituta habitatio 739. de philoſophis Indorum 911
Philoſophus Antipater 757
Philotas Prienæ conditor 633. inſtaurator 636
Philotas equitatum Alexandri ducens 676. Parmenionis F. inſidiarum compertus, interemptus ab Alexandro 724
Philotera u. 769
Philotera Ptolemæi ſecundi ſoror ibid.
Phineus in quam terram ab Harpyis abductus 302
Phinopolis 319
Phlegra 330. phlegra cur dictus ager Cumanus 245
Phlegra Campaniæ 281
de Phlegræis campis fabulationes 243
Phlegyæ, Phlegyes qui Gyrtonii 330, 442
Phlegyas, Ixionis frater, Phlegyæ 442
Phleum multum gignens flumen 774
Phliaſia quæ Aræthyrea 382
Phliûs urbs 382. Achæis ſe adjungit ib.
Phocæa 582, 647, 663. phocææ conditor 633. phocæa ab Harpago occupata 252. phocæa, oræ Ionicæ fines 632
phocæenſes Hyelæ conditores 252. phocæenſes Maſſiliæ conditores 179. eorum Epheſum appulſus ibid. phocæenſium ad Maſſiliam & Cyrnum appulſus 252. repulſa ibid.
Phocarum inſula 773, 776
Phocenſes 332, 336
Phocenſium direptio templi Delphici 420. phocenſium montes 418. phocici montes 407
Phocicum bellum ſive ſacrum 420
Phocis Bœotiæ adjacens 416
de Phocidis quadam parte 390. & ſeq. phocidis oppida 407. phocidis deſcriptio 416. in phocide ſeſami ſimile naſcens medicamentum contra veratrum 418
Phocylides 487
Phœbia urbs quæ Rhegium 258
Phœnice 125. prope Buthrotum 324. phœnicæ urbes 829. in phœnicia urbs terræmotu abſorpta 58. phœnicia templa 766
Phœniciæ partes ſubactæ 761
Phœnicis imperium 434. phœnicis patria 438. profugium à patre ibid. phœnicis urbs 410
Phœnices 42, 168, 172. à puniceo colore dicti phœnices 42. eorum ingenii acumen, fatuitas 173. phœnices Cadmi comites 321, 401
Phœnicum expeditio 2, 149
Phœnicum imperium, ampliſſimum 2, 150. abolitum ibid. alia, ibid.
Phœnicum navigatio 48. Caſſiteridas inſulas 175. nequitia in Romanos navis magiſtrum ſequentes ibid. & 176. phœnicum divitiæ 735. mercatura 749. in navigationibus præſtantia 757. à Phœnicibus aſtronomia & arithmetica propagatæ ibid. inventa arithmetica 787. phœnicum habitatio 760. phœnicum coloniæ 766
Phœnicius mons, 410
Phœnicis ibid.
Phœnicus m. qui Olympus 666
Phœnicus portus 799
Phœnicuſa inſula 276
Phœnix fluvius 428. Heros ibid. & 431. ejus ſepulcrum 428. phœnix m. 651. caſtellum 652
Phœnix, Phocenſis 439. Phœnix Lampei 475
Pholegandrus ferrea 486. ab Arato ſic dicta 484
è Pholoa in Eleam fluvius 587
Pholoë m. 336, 338, 388. Arcadicus 357
Phoronei filia 471
Phoronidis ſcriptor 472
Phraanas obſes 748
Phraates rex 702. phraates amicitiæ Auguſti ſtudioſus 748. phraatis filii & nepotes Auguſto Cæſari crediti 288
Phricius m. 582. Locricus 621
Phriconenſibus peculiare quid uſuveniens 621
Phriconis Cuma 582, 621
Phrixi expeditionum indicia 46
Phrixi navigatio 45. de phrixo fabula 498. à phrixo conditum templum, oraculum 498. à pharnace ſpoliatum ibid.
Phrixus urbs, quæ Indeeſſa 499
Phrixium, ubi 45
Phrygia 129, 564. inferior parva 49, 571. Helleſponto imminens 129
Phrygia ſacra 471
phrygia unde 663
magna Phrygia 566
Phrygia Epictetus 567, 543, 563, 571
Phrygia Helleſpontia 563, 566. phrygia Parorius 576. ad Piſidiam ibid. ſemi-phrygia oppida 629. phrygiæ, Cappadociæ & paphlagoniæ finitimæ, occupatio 187. phrygiæ nomine Troas 473. magnæ phrygiæ rex Midas 571. patris occupatores Galatæ ibid. magnæ phrygiæ ſitus 576. phrygiæ, Lydiæ, Cariæ, Myſiæ partes inter ſe concurrentes diſtingui nequeunt 628. phrygiæ limes 663
Phrygia Dea 470
Phrygiarum nationum nomina nuſquam extantium 580
Phryges 295, 534, 678, 681. qui Bryges ib. Thracum coloni 471. phryges, Bregi, Breges, Briges iidem 550
à Phrygibus occupata 565, 586, 629
de Phrygibus tradita rebus Troianis antiquiora 572. phrygum fines diſtinctu difficiles 564, 572
Phrygum habitatio 566
Phrygum antiqua domicilia 568
Phrygum è Thracia trajectus 572
Phrygum poſt bellum Troianum adventus 680
Phrygi 326
Phrygiarum rerum ſcriptores 466

Phrygiorum sacrorum mentio apud Demosthenem 471
Phrynicus tragœdus 635. multatus ob fabulam ibid.
Phrynon, Olympico certamine victor 599. phrynonis ad singulare certamen provocatio, contra Pittacum M. 600. mors secuta ibid. in eum Pittaci M. classis. 600
Phtheiron mons 635
Φθειροφάγοι 499
Phthia eadem cum Hellade, sive Græcia & Achaja 431
Phthia Achillis 432
Phthii ibid.
Phthiotæ Achæi 495. universi Achæi dicti 433. Achilli subditi ibid.
Phthiotis 430, 433
Phthioticæ ditionis oppida ibid.
Phycûs Cyrenaicæ regionis promontorium 363, 837. oppidulum, 837. portus 838
Phylace 433
Phylæ supra Syenem 803
Philarchorum regio 130
Phyle pagus 404
Phyleus 456
Phyllus 435. phyllæi Apollinis templum 435
Physa Nili piscis 823
Physæ, fossæ quædam 628
Physco Euergetes secundus 795, 797
Physcus opp. 652, 663. à Physco ad Mæandrum stadia ibid.
de physceribus 145. physcerum magnitudines, ab iis pericula 725. per tubas remedia ibid.
de Physica, 110
de Physiologia auctoris tractatio 703. physiologiæ derisores 719
Piasi cultus 621. de eo & Larissa filia, ab eo violata, quæ tradantur ibid.
Picentia caput picentium 251. Annibali juncta ibid. à Romanis ut tractata ibid. picentia gens 251. picentini à Sabinis oriundi 228. picentibus pro militia cursorum & tabellariorum imposita conditio 251
Piceni agri descriptio 240. picenorum migratio ibid. nomen unde ibid. picenorum à Romanis avulsa particula 251
Picis opera mirabilia 218. picis optimæ ferax sylva 261. picis guttæ è petris destillantes 764
Pictæ diversorium 237
Pictones 190
Picturæ Cleanthis & Aregontis 343
Picus avis, Marti sacra 240
Πῆδα pro πηδάλια 364
Pieres qui dicti 410
Pieria 330, 471, 751
Pieriæ Seleucia 316. pieriæ dedicatio 410
Pieriotæ Macedones 443
Pignisus 568
Pili duplex usus 448. pilos amittentia pecora ex aqua quadam gustata 764
Πηλός 803
Pimolisæ 562. pimolisena regio ibid. & 561
Pimpla 471
Pimplea pagus 330
Pimpleiæ dedicatio 410
Pinaca munitio validissima 747
Pinara u. 665. ibid.
Pindarus 74, 155, 170, 172, 268, 270, 274, 321, 328, 411, 412, 431, 469, 485, 544, 626, 711, 802
Pindarus scriptor 248
Pindus 271. urbs 427. fl. 676. mons 327, 430, 434
Pindi montana 221
Pingendi ars in pretio Corinthi, Sicyone 382
Pionia 610
Piperi similis fructus 823
Piræus Atheniensium navale 391
Piræeum olim insula 58
Piratarum excisæ munitiones 569. internecio 665
Pirena 379
Pirenæ exundatio 379
Pisa urbs 356. pisæ à quo conditæ, 222
Pisæ & Luna 217. pisas & populonium interjacens regio 225
Pisa fons 356
de Pisæis 355
Pisæi peloponnesii 222. plura ib. & seq.
Pisæa regio 342. pisæorum ager 337, 353, 355. pisæi Jovi sacti ibid. pisæorum famæ celebritas ibid. pisæa regio urbis vocabulo notata 356
Pisander Heracleæ carminis scriptor, Rhodius 655, 688
Pisæus ager 211. Pisanorum infestatio à quibus 225
Pisatis 338, 339, 367
Pisatis regio in octo urbes distributa 356. pisatidis urbs 341. ora 342 de Pisatidis regionis origine controversia 356
Pisces fossiles 182, 562
Piscis annulum polycratis degluciens, & post captus, reddens 638. piscium coria pro indumento & strato 828. pisces apud Gangamam in glacie quales effodiantur 307. pisces colligendi & iis vescendi ratio 773. piscibus projectio mortuorum ibid. de piscibus Nili 823. de piscium negotiatoribus & citharœdo lepida narratio 658. piscium cetorum magnitudo 725. piscium loco in penuria esus 773. piscium varia vivaria ibid.
Piscium, lepidoti & oxyrinchi cultus 812, lati ibid.
Piscivori 131
Piscuri qui Dai 511
Pisidæ 130, 569, 678. montani 570. latrones ibid.
Pisidiæ urbes 570. pisidiæ partem occupantes 611. ad pisidiam Antiochæa 577
Pisidici ad pontum 34. pisidici montes 666. pisidicum quid habentia oppida 629
Pisistratus 350, 367
Pisistratus cum filiis Athenienses adortus 397
Pisistrati fallax versus de Salamine 394
Cn. Piso 130
Pistra, Potistra 356
Pitana 607, 622
Pitanæi 611
Pitane 343, 581. urbs Æolica 614. plura ibid.
Pitheci, Etrusca lingua arimi 626
Pithecusæ 57, 258. insulæ 54, 123. Pithecusæ ignitæ 248. pithecusa à Miseno abrupta 60. pithecusæ ab Eretriensibus habitatæ desertæ 247. earum ager, metalla, & alia ibid. & s. Pithecusæ amissæ, Neopolitanis redditæ per Augustum Cæsarem 248. de pithecusis fidem excedentia perhibita ibid.
Pithecusis adscripta 626
Pithecusæorum quorumdam Neapolim immigratio 246
Pittacus Mitylenæus 600, 617. de septem sapientibus unus 600. ejus classis contra phrynonem ibid. tyrannus 617. civibus libertatem restituit ibid. contra eum phrynonis provocatio ad singulare certamen 600. quæ secuta ibid.
Pittheus pelopis F. 374
Pitya 565
Pityassus u. 570
Pityeia 588
Pityûs ibid. pityus magnus 496
Pityusa u. 589. pityusæ duæ, insulæ 167. pityussa quæ Salamis 394
Pium filiorum in parentes facinus 269. piorum sedes 150
Pixodarus, hidriei F. 656
Placentia 216. urbs ad padum ibid.
Placos 614. placus sylvosa ibid.
Plagæ temperatæ initium 72
Plagæ (vide) zonæ.
Planasia insula 123, 185
Planctæ 21. petræ 149, 170
Planesia insula 159
Planities montana ter mille stadiorum ambitu 706. planities aquis, arboribus aliis rebus abundans 777. de planitie quadam 811. planities campi lapidei ibid.
Planta in saxum verti solita, aquis Silari injecta 251. planta lauro similis, jumentis perniciosa 722
de Planta balsami 763. antrorsum plantas, calces 711
Platææ 411, 412. aliæ ibid.
Platææ, platæenses unde dicti 406
apud Platæas bellum persicum 402.
plataica regio 409
Platamodes 348
Plataniſtus qui Macistus 345
Plataniſtus, asperum litus 669
Plato 471, 788. plato in Legibus 477. Platonis monitum de mari fugiendo & non habitando, bene institutæ Reipubl. amatoribus, ut malorum magistro 302. platonis de immortalitate animæ opinio 713. auctori nostro pro fabula ibid. platonis de legibus dictum 260. platonis circa uxores & liberos institutum 306. platonis phædrus 400. de platonis sociis Eudoxus 656. platonis conjectura circa diluvia 592. platonis auditor Hermejas 610. platonis & Eudoxi domicilia 806. cum sacerdotibus conversio ibid.
Plaustrum 4
in Plaustris viventes populi 492
Plausu exaudito exterritæ belluæ 725
Plax 614
Pleiades poetæ dicti à septenario numero 675
Plenum est semper quod simul impletur & evacuatur 415
Pleherius] u. 697
Pleistus fluvius 418
Plenilunii observatio adventum Lacedæmoniorum

moniorum protrahit in pugna contra Datin 399
Pleræi 315, 316
Pletauri 155
Pleuron 459
Pleuron urbs 450. antiqua 451
de Pleuronia 465. & ſ.
Pleuronia Curetis dicta 465
Pleuronii Curetes 451
de Pleuroniis 463
Plinthina 799
Plumbaria inſula 159
Plumbi foſſilis metallum peculiare 148
Plutei lapidei integri & magnitudine inſolenti 811
Plutiades philoſophus 675
Pluto Tartaro propinquus 149. Plutonis domicilium 147. Plutonis cum Minerva dedicatio 411. Plutonis templum 344
Plutonium 649. lucus in eo, templum, antrum ibid. & ſ.
Plutonium, foramen 629. ubi aquæ calidæ, de quibus inſolens quid ib. de plutonio foramine tradita 679. & ſ.
ubi Pluvia nulla ſit 693. cur pluviæ æſtate non hyeme in partibus auſtraliſſimis cadant 790. de pluviis, certis locis 691. & ſeq. pluviarum aquarum ciſternæ 773. de pluviarum hiſtoria 790
Pluviæ, vide imbres.
Pluvialis Jovis cultus 718
Pneuentia urbs 241
Pnigeus pagus 799
ſupra Pocula undecim apud quos non licet bibere 783. in poculis aureis potationes 783. pocula ex faberis 800. cum poculis menſa in Cyri ſepulchro 730
Podalicii ſacellum 248
Podarces ductor 432
de Poëcile porticu Athenis 396
Poecnes 633
Poeceſſa urbs 360, 486, 487
Poëmandria eadem cum Tanagra 404
in Poëmatibus non quærenda hiſtoria ulla 25
de Pœnarum impoſitione apud Indos 710. de pœna talionis, & manus truncationis ultra pœnam talionis ib.
Pœninæ fauces 205. per eas Lugdunum via 208
à Pœnino jugo ad Sequanos diverſio relicto Lugduno ibid.
Pœnorum duæ felices coloniæ 832
Poëſe*ws* Homericæ emendatio, 594. poëſi primo inſtituta pueritia 15
Poëta ſolus ſapiens ibid.
Poëta nullus docendo, omnes delectando gratiam captant 7, 15. falſum ib. de poëta 16, 17. & ſ. de poëtæ ſententia non ferendum judicium 25. poëtæ non omnia fingunt ſed multa affingunt 27. poëtæ Alcæi pugna, fuga, clypei abjectio 690. dedicatio ibid. poëtæ appellatione Homerus intellectus 21. poëtæ Pleiades dicti, à ſeptenario numero 675. poëtæ, Pythici fani adminiſtri, proſa oratione edita in verſus & numeros redigentes 419. poëtarum fabulas qui alii ſint ſectati 18. & ſeq. de poëtis rhetoricam adimente 17. poëtis fictiones prodigioſæ 299. à poëtis, maximè tragicis nominum confuſio 665. de poëtis 683
Poëtica, prima quædam philoſophia 7, 15
Pœus mons 327
Pogon portus 373
Πώγων Minervæ antiſtitæ 611
Pola 215
Polæ 46, 209. Polæ ſitus 215. antiquum opus Colchorum ibid. ante Polam promontorium 314
Polemo 568. ſcriptor 15
Polemo Periegetes dictus, & unde 396
Polemon rex 560
Polemon Tanaidis everſor 493
Polemon Colchidis rex 499. ejus uxor Pythodoris ibid.
Polemonis, Zenonis rhetoris F. erga Laodiceam beneficia 578
Polemonis mors, fraus 495 regnum ibid. Polemonis uxor Pythodoris 556. mors ibid.
Polemonis auditores Zeno, Arceſilaus 614
Poliadis vetuſta ædes 396
Polichna opp. 603
Poliïum urbs 264
Poliſma oppidulum 601
Polites 599. unus ſociorum Ulyſſis 255. ejus cædes & quid inde ib. & ſ.
Poltiobria quæ Ænus 319
Πολυάνδριον 425, 429
Polyanus mons 327
Polyarrhen mons 521
Polybius geographiæ peritus, philoſophus 2. ſcriptor 2, 23, 96, 104, 222, 276, 261, 335, 242
Polybius emendatus 389. reprehenſus 97, 104. Polybius apud Ægyptios converſatus 797. eorum ſtatum deteſtatus ibid. Polybius, vir magnæ auctoritatis 422. Polybii de Artemidoro teſtimonium 663. Polybius de Tib. Graccho quid narrat 163. Polybii de ſe verba 465. ab eo notati ſcriptores ibid. Polybius in excidio Corinthi quid maximè deplorat 381. Polybius de Eratoſthene & aliis ſcriptoribus quid pronunciat 317
de Polybote gigante fabula 489
Polybus Oedipi educator 380
Polycaſta Lygæi filia 461. Penelopes mater ibid.
Polycleti ſimulacra 372
Polycletus ſcr. 509, 728
Polycratis tyrannis fortuna, potentia, de ejus annulo, de vaticinio regis Ægypti ſuper ejus proſperitate 637. & ſeq. mortis genere ibid.
Polycritus de Perſarum moribus 733
Polydectes Spartæ rex, frater Lycurgi 482. Polydectæ uxor, filius ibid. tutor Lycurgus ibid. de Polydecte ultio, Danaën invitam ducere in uxorem volente 487
Πολυδίψιον 370
Polydorus Priami F. ex Altæ filia 585
Πολυΐψιον 370
Polymedium vicus 606
Polymnaſtus muſica arte clarus 643
Polynicis poſteritas 347
Polyphagi 506
de Polypis apud Cartejam 145
ſub Polypoëta populi 439, 441
Polyporus fl. 602, 603
Polyrrhenii 479
Πολύσκαρθμος 573
Polyſtephanus olim Præneſti urbi nomen 238
circa Pometiam morboſus aër 231
Pometius campus 232
Pompeji exercitus in Iberos Albanoſque 492. Rhodum adventus ibid. contra Mithridatem & alios parata 492. à Pompejo Mithridatis expulſio 512. Pompeji trophæa 156, 159, 178, 190. Pompejus Auletam Romæ ſuſcipit 796. ei regnum reſtituit ib. adverſus Pompejum Albanorum copiæ 502. Pompeji in Iberiam aditus 501. à Pompejo everſa Hieroſolyma 762, 763. à Pompejo everſa latronum receptacula 755. Pompeji contra Judæorum violentiam cura 764, 765. Pompeji Magni ſepulcrum, dolo circumventi 760. Pompeji cum Lucullo inimicitiæ 558. contra Luculli amicos ab eo geſta ibid. Pompeji & Luculli conventus 567. à Pompejo M. piratarum reliquiæ 388. quo translatæ 671. Pompejus Mithridati inſtans 555. Pompeji diſcedentis compellatio ad Poſidonium 492. Pompeji Magni & Palæopharſalo fuga 796. cædes proditoria ibid. Pompeji rerum geſtarum hiſtoria à Poſidonio conſcripta 492. Pompeji Magni doctor Ariſtodemus 650. Pompejus Magnus ab Æſchine immodica licentia perſtrictus 635. Pompeji amicitia erga Theophanen 617. Pompeji cohortes tres apud Septempaganos deletæ 549. Pompei filiis præfectus Ariſtodemus grammaticus 651. Pompeji filii ubi debellati 141
S. Pompejus è Sicilia ejectus ab Auguſto 259. S. Pompeji navium præſides ubi copias contraxerint 243. Pompejus Strabo Magni pater 213. à Pompejo Strabone Magni patre inſtaurata Comum urbs 213
M. Pompejus Aſiæ procurator ab Auguſto Cæſare factus 618. inter primos Tiberii Cæſaris amicos ibid. Theophanis F. ibid.
Pompejani duces Afranius & Petrejus ubi victi 161
Pompejopolis 562, 664
Pompejos qui tenuerint 247
Pompæ ſolennes Taxilarum quales 719
Pompelon urbs 191
Pons inſulam ante Syracuſas cum continente conjungens 59. pons lapideus 161. pons à Romanis factus apud Treviros Strabonis tempore 194. pons Darii 305. ſimilis ubi conſtrui poſſit ibid. pons ad Seſtum & Abydum 591. pons antiquus Euphratis 746. pons Euphratis 749. de ponte quodam 792. pontium ſtructuræ 59 pontes Semiramidis 737
Pontia inſula 123, 233
Pontificis in Morimena proventus 537. præfecturæ tempus ibid. proximus honos à Comanæ Pontifice ibid. pontificis diadema 557. honor à rege proximus ibid. pontifici apud Comana honos poſt regem 535. pontifici parens Ameria 557
Pontificis regio 559. opes ibid.
Pontificatus Jovis, cui Daria nomen 536

Pontius Glaucus Æſchyli 447
Pontus 43, 47, 50. & ſ. ponti nomen unde 21. pontus bimaris 124. pontus, quæ Cappadocia pontica 534. de locis poſt pontum 92. de ponti ambitu, figura 125. & ſ. ſupra pontum habitantes 294. in pontum circiter quadraginta influentes amnes 298. de ponti ora maritima 318. & ſ. ponti rex Mithridates Eupator 540. regnum ejus ibid. & ſ. de ponti parte quadam 560, 561. ponti pars extra Halyn circa Olgaſſyn 561. de ponto dicta 562
Pontica appellatio ad Oceanum tranſlata 21. pontica ſalſamenta 144. pontica provincia quo pervenerit 544. ponticum mare pro Oceano quodam ſecundo 21
Popedius cujus defectionis auctor 241
Poplite flexo ubi non redditur honos 717. poplitibus flexis rectum corpus demittentes 155
Popularitas regis 783
de Populatione regionum pacta 511. fracta ibid.
Populi in Hiſpania cum toga formam induti Italicam 167. populi à magna potentia ad imam redacti 315. populi quatuor prædando viventes 524. populi ſub Ilaſaro 781. populi Arbies 720. in populos Euergetas Alexandri adventus 724. populis Arthabris 153. & ſ. Corybantibus 466
de Populis Bargiliis 751. Gordyæis 736. de populis Ichthyophagis 769, 770, 771, 773. & ſeq. de populis Cauconum 572. de populis qui Cilices gemini dicti ibid. & ſ. de populis ad Cariam olim inſularibus 572. de populis Eliis 771. de populis Elephantophagis ibid. de eorum venatione ibid. 772. de populis Belgarum & armatura 196. de populis Gerrhæorum 766, 776. Garindæorum. ibid.
de Populis Erembis 784. populi Æthiopiæ à Menelao viſi 38. de populis Gætulis 823. Gazæis 749. Gordyæis excellentibus architectis 747
Populonium 222. ſitus 223. populonium & piſas interjacens regio 225
de Porca gravida propoſitio, & de fœtus numero quæſtio 643. pro qua Mopſi & Calchantis certamen ibid.
Porcus quibus ſacris nullus intromittitur 575. porci ſacrificium 438
Porcorum greges unde Romam 218
à Porcis crocodilorum abſtinentia 824. porcus Nili 823
Pordacum 619. pordacis ibid.
Pordalis 619
Pordoſelena, poroſelena 618, 619
Pornopes qui Bœotis 613
Pornopion Myſtis ibid. Apollo ibid. ei ſacra ibid.
Poroſelena, pordoſelena 618, 619
Porſena rex Cluſii 220. de eo alia ibid.
Porta Media 525. porta Canopica 795. portæ Gadirides 170
Portæ bituminatæ, altæ, fornicatæ 739
Portica terra 701
Porticus ſtadio majores 795
Portus quales eſſe debeant 222
de Portu ad pharum maximo 792. portus Stœchadum memoria digni 185. portus Herculis 256. portus Judæorum Joppe 759. portus Elæa 770. portus Antiphili, alius 771. portus Eunoſti nomine 792, 795. portus Leucaſpis 799. portus occultus ac clauſus, regum proprius 794. portus Gazæorum 759. Cenchreæ 380. portuum aut aliorum locorum deſcriptio ubi ceſſet 774. de portubus volumen 421
Porus, pori regio 691, 698. pori in ſexcentos reges imperium 719. ejus ad Auguſtum legati ibid. poro tradita regio ab Alexandro 686. à poro legatio ad Auguſtum ibid. de poro victoria 698
Porus conſobrinus alterius pori 699
Poſideum lucus 347
Poſidium poſeidium 324, 645, 753, 776, 794. poſidium Chiorum 645. poſidium Mileſiorum, ſeu Neptunium 632, 634. oræ Jonicæ fines 632, 651. oppidulum 751. in poſidio ara 633
Poſidonia 397. urbs 251. morboſa ibid.
Poſidoniatæ bello victi à Lucanis 254
Poſidoniates, poſeidoniates, ſinus 21, 209, 251, 252
Poſidonius geographiæ peritus, philoſophus 2. ſcriptor 4, 266, 273, 277, 309. reprehenſus 104. refutatus 491. pompeji amicus ibid. pompeji conjectura de Myſis 295
Poſidonius Prytanis magiſtratum Rhodi geſſit 316, 655. poſidonii opus de Oceano 94. plura vide in ſ. poſidonii reſponſum pompejo datum 492. rerum Pompeji geſtarum hiſtoria ibid.
Poſidonius Stoicus 753. eruditiſſimus ibid.
Poſſidium, vide poſidium 637
Potamia 562
Potamon Mityl. 617
Potamus pagus, potamii curiales 398, 399
Potandi aquas ratio, & more boum 773
Potentia urbs 241
à Potentia magna ad imam conditionem redactæ gentes 315
eorum qui in poteſtate ſunt, voto facto adoratio, non poplite flexo apud Indos 717
Potidæa 330
Potiſtra, piſtra 356
Potniæ 408, 412
Potu non habentes opus populi 157. potus à frumento & melle 201. potus è ſucco ex arboreis fructibus eliſo 513. potus butyri vulneribus auxilians 705. ad potum quinque diebus aſcendentes cum tota familia 773. more boum bibentes ibid. dum venter more tympani intumeſcat 773
Practium 583, 586
Practius fl. 590. urbs eo nomine nulla ibid.
Præcepta duo, divinum & humanum 761, 762. præcepta Mandanis Brachmanis optima 716. præcepta doctrinæ optima ibid. præcepta Alexandro parata ibid.
ſub Præcone captorum venditio 664
Præda Neſtoris 351
Prædo Jovis Abretteni ſacerdos factus 574. prædonis Cleonis utilitas Antonio contra Labienum 574. prædonis ſacerdotis mors ex ira Deæ 574, 575
Prædones, Beſſi dicti 318
Prædones tributa à regibus accipientes 524. etiam munera ibid. prædonibus receptaculum Heraclium 751. prædonum à pompejo exciſorum reliquiæ 388. prædonum audacia nimia ab Alexandro compreſſa 524. à prædonibus, negotia Romanis 568. prædonum ſtationes 635. de prædonibus Corycæis tradita 644. prædonum receptacula 568, 664, 759. diruta 665. à pompejo M. 763. prædonum ſcaphæ mille & trecentæ combuſtæ 665. internecio ſub Iſaurico & poſt pompejo Magno ibid. prædonum inſtituta collegia 672
Prædonum receptacula Gigartum 755
Præfectus judicium apud Ægyptios 797
de Præfecto Romanorum in Hiſpania 167. de præfectis annonæ apud Indos 707. præfectorum in Hiſpania navigationes 159
Præfectura Elaitica 801. Gynæcopolitana 803. præfectura Heliopolitis 806. præfectura Heracleotica 809. præfecturarum conventus, epulum, ſacra 811
Præmium victoriæ præſtantia regionis 573
Præneſte urbis deſcriptio 238
Præneſtina via 237, 238
Præneſtinorum obſeſſorum contra Annibalem mira virtus 249. præneſtinis opulentia calamitoſa 239
Præſepe argentea 151
Præſidia Romanorum 820
Præſidiorum regiorum ſeveritas remiſſa 101
Præſtigiatores dicti 654. de præſtigiatoribus quibuſdam 764. lotia & fœtidos humores incantationibus qui inſpergunt 764. de praeſtigiis 474. contra praeſtigiationes appenſa 775
Praeterire omnino aliquid, non eſt ignorationis indicium 36
Praetor nocturnus apud Ægyptios 797
Pramnae philoſophi Brachmanis oppoſiti 718. plura ibid. & ſ.
Prandendi & cœnandi tempora apud Indos non eadem 709
Praſia 399
Praſiae Argivorum 368
Praſii 472
Praſiorum gens, praeſtans 702
Praſum oppidulum 475
Praſus, Praſii 478. & ſ.
Pratis & floribus amœna loca 256
Prauſi, Prauſus 187
Praxander 682
Praxiphanes, vir clarus, Rhodius 655
Praxitelis Cupido 410
Praxitelis opera 641
Premnium urbs natura munita 820. à Petronio ibi geſta 820
Prenuſſum, dictum Minervae promonto-

montorium 247
Pretium auri vile apud quos 778
Priami ſtirps abolita 608. priami contra Amazonas bellum 552, 573. priami ex Altae filia liberi 585. priami ſpurius filius, equas paternas paſcens 585. priami imperium 586 priami incrementa 596. de priamo 681. cum priamo Æneae inimicitiae 607. priamo parentes provinciae 584
Priamo urbs 315
Priapena 588. priapeni 587. priapenorum regio vitifera 587
Priapenus ager 587
de Priapo urbe, nomine 587, 588
Priapum navigatio 576
à priapo parium euntes 588
Priapus Orneata 382
Priapus in Deorum cenſum relatus 587. Bacchi ac Nymphae F. ibid. priapus ſimilis Atticorum diis 588. priapi templum 382. cultus 587
à priapo & Artace Troadis initium 582
Priapum & Æſepum inter, Granicus 587
ad priapum Cyzicena regio 565
Priapejorum ſcriptor Euphronius 382, 682
Priena, priene 579, 636. prienæ conditores 633. priene quae Cadme 636
Prienenſes ab Helica orti 384. prienenſe litus 636. prienenſis ager 384
Primordia rerum univerſarum diverſa 713
Principatuum & rerum publicarum ut fit diſtinctio 10. aliae ibid. & ſ.
de principis officio 115. principibus utilis geographia 9, 10. principibus exhibita ſpectacula à naviculareis 817
Prion 633. qui Lepre acta ibid.
Priſcorum navigationes 48
Privernum urbs 237
Privernates populi 231. ſubjugati ibid.
Probalinthus 399. urbs 383
Prochyta inſula 123, 258. à Miſeno abrupta 60. proclytae ſitus 247
à Pithecuſis avulſae ibid.
Procles 364, 389
Procli vallum 398
de Procne & philomela fabula 423
Proconneſus antiqua, nova 588. proconneſi extructio 587
Procreationem marium & fœminarum per medicamenta praeſtantes medici 713
Procuratores Cæſaris in Hiſpania 167
Prodigioſe ficta à poëtis 99
Proditio erga Antonium 748. proditione captae petrae ab Alex. 517. productione ductorum iter duorum dierum ſex menſibus tantum impletum 782. de proditore itineris 524
Prœlium navale quo ſuperatus Inarus 801. de prœlio circa Arbela 737. in prœlio aſinorum uſus 727. prœlium ad Anagrana 782. prœliantium hominum circiter mille millia 816
Proërna 434
Proëtides 370
Prolis omnis apud Ægyptios educatio 824
Promethei fabula, commenta 183, 505
de prometheo & Caucaſo 688
Promethus ab Hercule poſt mille annos ſolutus 505
Promontorium pyrenæ Venereum 181. promontorium unde projiciuntur qui aram Apollinis attigerunt 683. promontoria tria à ſeptentrione porrecta 92. Euripæ 92
Poneſus opp. 455
Prophthaſia in Dranga 514
Propontis 9. 49, 51, 69, 655
Propontis mare 124, 331
Propontidis ora maritima 581. ad propontidem loca 582. propontidis pars 583. è propontide in Euxinum mare iter 541. ſupra propontidem montes 547. propontidis urbes à Dario incenſæ 591
Proſerpina quo credatur veniſſe florum legendorum gratia 256. proſerpinæ fanum 344
Proſymna 373
Protarchus, vir celebris, Epicureus 658
Protervitas Canopica 800
Proteſilaus 432, 433, 433. proteſilai domus eo extincto ſemiperfecta 296 proteſilai ditio 435. & ſeq.
Proteſileon 595
Proteus 150, 472. de proteo fabula 37
Protogenis picturæ 652. & ſeq. de protogene & perdice 652. & ſeq.
Provectæ ætatis honos 783
Proventus ſuos reponendi artem ignorantes populi 300. proventuum crematio ſalvo quod in annum neceſſe eſt 717. proventus annui in plures annos reconditi 726
Proverbia, phrygio aliquem lepore timidiorem 36
Poſſidere fundum epiſtola Laonica majorem 36
Suberis umbra levius aliquid ibid.
Ne Mercurio quidem dicenti crederes 104
Cadmea victoria 150
Nemo Temeſeum Heroem adverſus ſe 255
Veriora ſunt hæc rebus ad Sagram geſtis 261
Extremum Crotoniatarum, reliquorum Græcorum eſſe primum 262
Salubrior Cretone ibid.
Non poſſe poſſidere decimam Syracuſanorum 269
Κορκοραίον μάστιξ 329
τὸ ἐν Δωδώνῃ Χαλκεῖον ibid.
Δάτον ἀγαθὸν 331
Ἀγαθῶν ἀγαθίδες ibid.
Lerna malorum 371
Oenone torrentis alveum 375
Aliquem viles Æginetarum merces tractare 376
Flectens Maleam obliviſcere res domeſticas 378
Non eſt Corinthum cuivis adire integrum ibid. 559
Nihil ad Bacchum & Herculem Dejaniræ toga excruciatum 381
Colles Corinthus atque cavitates habet 382
Thracium commentum 402
Quando per Harma fulguraverit 404
Nec Scolum ipſe ibis, aliumve ſequeris euntem 408
Cretenſis mare ignorat 481
Siphnius taxillus 484
Omnia ſub unam Myconum 487
In Phaſin, ultimus qua curſus navibus eſt 497
Qui negotio carebat, muro cinxit Armeniam 545
Myſorum ſunt ſeorſim fines & Phrygum 564
Ferre etiam eam gallinarum lac 637
Syloſonitis opera vaſtitas regionem habet 638
Colophonem impoſuit 643
Nimirum & hocce Corycæus inaudiit 649
Mercator, appelle navim, expone: omnia illico vendideris 668
de Providentia & Fato diſputationes 183. de providentiæ operibus 189
Provincia Gabiana, Gabæorum 745, 768. provinciarum pop. Rom. diviſio alias aliter 840. & ſeq.
Provocatio Phrynonis ad ſingulare certamen, contra pittacum Mitylenæum 600. mors ſecuta 600
Prunarum ardentium ſtruem perambulantes homines nudis pedibus numinis cujuſdam afflatu 226. per prunas ambulantes illæſis pedibus ſacrificæ mulieres 537
Pruſa quæ Cius 563. ad Olympum Myſiæ 564. pruſa alia ibid.
Pruſias Zelæ F. 563. pruſias Annibalis receptor ibid. pruſias qui bellum contra Crœſum geſſit 564. pruſiæ cædes 624
Pruſienſium feſtivitas 564. libertas ib.
Prytanis magiſtratus 316
Pſammitichus 770, 801. Seſoſtris F. 804. pſammitichi Ægyptii peregrinationes 61. à pſammiticho defectio 786. ejus ſepultura 802
Pſaphis Oropiorum 399
Pſeboa lacus ingens 822
Pſelcha Æthiopica u. 820
Ψελλίζειν 662
Pſeudargyrus 610. apud Tmolum ib.
Pſeudocaſiam ferens regio 774
Pſeudopenias promontorium 836
contra Pſeudophilippum Romanorum bellum 624
Pſillis amnis 543
Ψόφος 662
Pſygmum portus ingens 774
Pſylli 131, 838. pſylli Afri 588. pſyllorum contra ſerpentes vis naturalis 814
Pſyra inſ. 645
Pſyttalia 395. pſyttaliæ ſimilis parva inſula 395
Pteleaſinum 350
Pteleon urbs 349
Pteleos lacus 595
Pteleum 435
Pteleus Theſſaliæ 349
Ptereſa Deïonei F. 452
Ptirophagi 492
Ptolemæus Lagi F. 301, 794. Alexandri ſucceſſor 795. ptolemæus ſecundus 421. ptolomæus philopator 478 ptolomæus Cleopatræ pater 558. regno pulſus ab Ægyptiis ibid. ptolemæus Ceraunus Seleuci N. interfector 623. ptolemæus philadelphus 666. ptolemæus Saucius ab Alexandro ſanatus 723
Ptolemæus Coccus, Subdititius 794. ptolemæus ptolemæo Lagi filio ſuperveniens ibid. ptolemæus Lathurus

rus 795. ptolemæus tertius 796. ptolemæus quartus & ſeptimus luxu perditi ibid. ptolemæus primus 801. ptolemæus Antonii & Cleopatræ filia natus 828. Jubæ ſucceſſor in imperio ibid. ptolemæi ſecundi uxor & ſoror Arſinoa 460. ptolemæi varii 563. ptolemæi mors 684. ptolemæi reges Ægypti domini ibid. 789. ptolemæi philometoris obitus 751. ptolemæi quarti cum Antiocho pugna 759. à ptolemæo Lagi F. corpus Alexandri, perdiccæ ſublatum 794. ptolemæi Lagi F. mors ibid. ptolemæi pater 831
Ptolemaicarum prœlium cum Sarpedone 758. ptolemaicorum regum ditio 791. à ptolemaicis regibus Rubri maris inciſio 804. Euripus clauſus ibid.
Ptolemais u. 667, 768, 770. phœnices 134. Troglodytica 133. ptolemais magna urbs prius Ace 758, 813. receptaculum perſis adverſus Ægyptum 758. ptolemaidis conditor Eumedes 770. ptolemais quæ & Barce 837
Ptoum, mons, oraculum 413
Puberum maſculorum necatio 206
Publicanorum avaritia 205
P. Craſſi navigatio in Caſſiteridas inſulas 176
P. Craſſi exercitus, mors 646
P. Servilius Iſauricus 568
de P. Claudio pulchro 684
de Pudicitia Caſandræ violata, 600
Puellæ poſteriora humero tenus detecta amatori ducere volenti, dein anteriora 714. puellæ nubiles ut elocantur apud Aſſyrios 745. puellarum opus, Halyattis tumulus 627. earum ibi proſtitutio ibid. puellas nuptum dandi nova ratio 714. puellæ, vide virgines.
Puer ubi poſt duos à partu menſes judicatur vitane longiore dignus an ſecus 699. puer brachia truncatus ab humeris à prima ætate 719. puerum occultare apud Cretenſes turpe 483. amatori non licet plus quam duos dies tenere ibid. pueri dimiſſio cum donis ibid. alia ad id nova & inaudita ibid. & ſeq. de puero à pueritia ſapiente, & ideo credito quod canus eſſet natus 219. de puero naphtha illito Alexandri experimentum 743. pueri genitalia in turba hominum colliſa 623. pueri ante quartum annum in patris conſpectum non venientes 733. pueri venationem ubi non attingunt 734 pueris raptis honor apud Cretenſes 484. puerorum Cretenſium inſtitutio 482. puerorum raptus apud Cretenſes qualis, 483. puerorum diſciplina apud perſas 733, 734. puerorum circumciſiones apud Judæos 761
Pugna gruum cum triſpithamis hominibus 711. in pugna aſinorum uſus 727. in pugnam diſcincti exeuntes 168
de Pugnæ modo pactio 448. pugnæ ſingularis provocatio 600. pugnæ ad Troicam planitiem decertatæ 597. pugnæ genus Maurorum 828. pugna, vide bellum.
Pulcerrimus rex ubi eligitur 699
Pulchra picea 603
Pulchritudini honor habitus 699. pulchritudinem excolentes Indi 709
Pulli elephantorum à leonibus impetiti 827. pullorum Venetorum fama 212. pullorum millia xx. quotannis perſæ miſſa ab Armeniæ ſatrapa 530. pullorum domitores 752. pullorum centena millia quotannis recenſita apud reges Garamantum 835
Pulmonis marini ſimilia quædam loca 104
Pulvino remigum collata Meſopotamiæ figura 79
Punicum commentum 170
Purpura inſigne regii generis 633. purpura Tyria omnium optima 757. purpuræ amictus Jovi Soſipolidi conſecratæ, 648. purpurarum apud phœnices 757. purpuri infecturæ 835
Putei elephantum proboſcide & dentibus effoſſi 773. putei omnium profundiſſimi 568. de puteo quodam in Nili ripa 817. ex integro lapide conſtructo, alia ibid. de puteo Syenæ, æſtivi indice ſolſtitii 817. puteorum defectus 49. de puteis duobus in Herculis templo, alio 172. de aliis, in Gadibus 173. puteorum copia à Danai filiabus inventa apud quos 371. puteorum quatuor conſecratio & cultus 371. puteorum Corinthi & in Acrocorintho copia 379. Straboni ignorata ibid.
ſeptem Putei, locus 782
ad Puteum, locus 771
Puteoli 793. puteolis loca propinqua ignita 248
Putiolorum urbis nomen unde 245. ſitus ibid.
Putris, lacus ſic dictus 308. palus ibid.
Pycata 588
Pydna 472. ejus conditor ibid. quæ Citrus 330
Pygaliæ unde dicti 639
Pygela opp. ibid.
Pygella ubi Amazones 551
de Pygmæis 34. & ſ. 43
de Pygmæis fabula 37
Pygmæi Heſiodi 299
pygmæorum pugna Homerica 70. trium ſpithamarum ſtatura ibid.
pylæ 428, 429. limes Ciliciæ & Syriæ 676. intra pylas mare 428
pylæa, concilium ſic dictum 420
Pylæus Lesbiorum dux, pelaſgorum 621
pylæi conventus 429
Pylicus ſinus 430. pylaicus conventus 436
Pylæmenes 543. poſteri 541
Pylagoras, legatus ſic dictus 420. pylagoræ ibid.
Pylagoræ legati dicti ibid.
Pylena urbs Ætolica 451. proſchium dicta ibid.
Pylene 460
Pylon 323. à Macedonia Illyricum diſtinguens ibid.
Pylus 336, 339. à Neſtoris pylo alia ib.
Pylus, regio urbi cognominis 337. pylus Arcadius ibid. Lepreaticus 345 Emathoeis 334. pylus Triphyliæ 343, 345, 351. pylus Meſſeniæ 346, 348, 351. pylus ab Hercule vaſtata 351. pylus Neleia 352. pylus Meſſeniaca antiqua 359
de Pylis 455. de pylis variis 350. de pylo dubia 346. pyli tres 339
Pylius campus 344
Pylii qui & Piſæi 222. pyliorum ab Ilio cum Neſtore navigatio 264. pyliorum & Epeorum bellum 351. & ſ. pyliorum naves xc amiſſæ 354. pyliorum ſub Coryphaſio ſedes 359. pyliorum & Meſſeniorum cognatio 633
Pylium mare 348. pyliæ regionis loca 357
Pyræchma Ætolus 357
Pyramis quadrangula, cujus latus quodlibet quatuor fere jugerum, & par altitudo 811. pyramides apud Memphim 807. pyramidum multarum locus 808. pyramidum lapis exemtilis ibid. in pyramidibus mira ibid.
Pyramidum lapides 809
Pyramus fl. navigabilis 52, 53, 536, 675. pyramus fluvii ſimile aliquid ejus quod in Ægypto fit 536
Pyraſus urbs 435
Pyratheja ſepta, ubi ara 733
à Pyrena ad Rhenum breviſſimum intervallum 199. pyrenæ promontorium Venereum 181
Pyrene 156. mons 127, 128. Galliam ab Hiſpania dirimens 137. pyrene, pyrenæi montes 159. à pyrene ad Columnas ſtadia 106. ſub pyrenem metalla 146. pyrenes Hiſpanicum latus 161. Gallicum 162. pyrenæi montes 71
à Pyrenæis montibus ad Maſſiliam ora 184. pyrenæis montibus & Septentrionali incluſa terra 161
Pyrethi magi 733
Pyrgi oppidum 225. à pyrgis ad Oſtia diſtantia 226. interiacentia ibid.
Pyrgi fluvius 348
Pyrgitæ ultimi Triphyliorum 348
Pyriphlegeton ubi creditus 244
è Pyris agreſtibus victus puerorum 734
Pyrrha 432. monimentum 425
Pyrrha Deucalionis uxor 443
Pyrrha pr. 606. ibi Veneris templum ibid.
Pyrrhæ ſitus 617. everſio 618
Pyrrha oppidum 656. à pyrrha ad Mæandri oſtia ibid.
Pyrrhæa regio 443. pyrrhæus Euripæ 617. pyrrhæ inſula 435
pyrriche 480. pyrriche, pyrrichius ſaltationis auctor 467
Pyrrho philoſophus 393
Pyrrhus 258. pyrrhus Neoptolemus Achillis filius 326. pyrrhi ex tegula obitus 376. pyrrhi debellatio 287. pyrrhus Ambraciæ exornator 325
Pyrrhi in Italiam expeditio 384
Pyrrhus à Machæreo interfectus 421. pœnas cædis paternæ poſcens ibid. aut opes templi diripiens ibid.
Pythagoræ è Samo exceſſus diſcendi ſtudio 638
Pythagoræ doctrina, abſtinentia 716.

pythagoreorum & Italicorum seditio 384. ab Achæis jura transumpta ib.
Pythagorea consuetudo ab animalibus abstinendi 298. pythagorei platone priores, 468. pythagoreorum Crotone multitudo 263. pythagoricam disciplinam amplexi Tarentini 280
Pythaistæ 404
Pythangelus 773. pythangeli portus 774. aræ ibid.
Pytheas scriptor 63. mendax ibid. pytheas Massiliensis 114, 295. pytheæ mendacia 102, 104. pytheæ peragratio ibid. pytheæ imperitia 158. pytheæ commentum 190
Pythiæ nomen unde 419
Pythici fani administri poëtæ, prosa oratione edita, in versus & numeros redigentes 419
Pythius modus sive nomos 421. ejus quinque partes ibid. pythiorum institutio 421
de Pythodoride 555. & f. pythodoris uxor Polemonis, 499. ejus regnum ibid. pythodoris prudens mulier, rebus gerendis gnara 555. ejus ditio ibid. pythodoridis viduitas, liberi, mariti, laudes, regnum 556. pythodoridis pythodori filia, Ponti regina 649. pythodori patria, opes cum Pompejo amicitia, alia ibid. pythodoridis ditio 557, 559, 560, 559
Pythodorus Trallianus 555. pythodoridis pater ibid.
Pytholai promontoria 774. aræ ibid.
Python, interfectus, cognomento Dracon 422. fabula ad id ibid.
Pytna Idæ collis 472
Pytyocamptes 391. à Theseo sublatus ibid.
Pyxus arx 253
Pyxus flumen, portus ibid.

Q.

Quadrigarum sibi occurrentium facilis transitus super muris Babyloniis 738
Quadrimala 772
de Quercu fabulæ 328
Quercus sicca & pinguedinis inops 195
Quinctii 508
Quinda, munitum castellum 672
Quinquennale certamen musicum factum 246
Quinquennalia certamina 777, 795
Quinquertii præmia 734
Quintilii Vari clades 291. à Cheruscis, contra fidem datam 291
Q. Fabii Maximi trophæa de ducentis Gallorum millibus, triginta hominum millibus tantum instructi 185
Quirinalis collis facilis conscensus initio 234. T. Tatio occupatio ibid.
Quirites unde dictus pop. Romanus 228

R.

R literæ propter frequentem usum exagitati Eretrienses 448
Ῥᾶ pro ῥᾳδίον 364
Radina 347. Corinthi tyranno nuptum tradita ibid. interfecta ibid.
Radix Alexandro in somnis visa sanandis vulneribus 723. ex radice incisa minio similis humor prodiens 175. radices stirpium dulces 693. è radicibus victus 201, 771. in radicibus arborum cubantes homines 778
Rageja urbs 524. Rageja quæ Europus, Arsacia 524. à Nicatore condita ibid.
Ramenta auri è Pactolo 625. ramenta auri è fluminibus; ut apud Indos 719. in Carmania 716
ex Ramo effracto lac prodiens 175. Rami arboris ad solum deflexi ibid. rami arborum flexiles 693
Rapas prope muros serentes obsessi Prænestini 249
Raphia 759. ubi commissa pugna Ptolemæi quarti cum Antiocho ibid.
Ratotes vox Paphlagonica 553
Ravenna urbs 216. à Thessalis condita 214. Umbrorum colonia 217
Ravennæ descriptio 213. salubritas ibid.
Reate urbs Sabinorum 228
Reatini muli 228
Redarguuntur difficulter quæ de rebus longe dissitis narrantur 508
de Rege Herode, filiis 765
Reges, regina, regnum, vide rex.
Regio tetrapolis Doriensium 147. mater eorum ibid. regio Eurypyli 620. regio aqua carens, & felix ovibus nutriendis 568. regio fluvialis Apollinis dicta 774. de regione Euergetarum in quam venit Alexander 724. de regione Gedrosiæ 721. & f. 767. de regione Elymaitica 744. Gordyena 747. Ægypti 43, 50. regio Isidis dicta 774. regio Heliopolitana 805. regio ad Casium & Pelusium 760. regionis Exustæ fines 823. de regione Hierosolymitana 761. de regione ad Borysthenem 114. de regione Joniæ 129. de regione ad Rhenum pertingente à Ligeri & Rhodano, è quo loco 191. de regione inter Gazam & Antilibanum 756. regionis Galilææ incolæ 760. de regione Judææ, extremis 760. de regione locorum Caico vicinorum 616. regionis Gedrosiæ & Ichthyophagorum parva differentia 726. de regione Libyum 822. de regione Ægypti sub Macedonibus 837. regio thurifera 774. regionis aromatiferæ divisio 782. de regione Ciliciæ asperæ, alterius 664. de principio regionis 670. regionis mira fertilitas etiam sine cultu 502. de regionis felicis statu 127. regionis feracitas 218. regio elephantis abundans & leonibus 774. regio ob scorpionum & phalangiorum multitudinem deserta 772. regionum absorptiones ut eveniant 406. regionum major notitia hodie 117. & f. regionum descriptionis peritia in Alexandro 69. regiones ab Homero nominatæ urbes peloponnesi 336, 337. regiones ab Armeniis occupatæ 528. Medis ademptæ Iberis ibid. aliis ibid. quarum regionum notitia utilis aut non 115. regiones habitatæ & maximis desertis circundatæ, pelagi insulæ dictæ 791. in regionibus notis & nobilibus facile innotescunt mutationes, & similia 166. regionum descriptoris officium 109
Regis villa 225
Regium urbs 213. Regium Lepidi 216
Religiosos non vocari qui uxoribus carent 297. & capnobatas non dici ibid. religiosi Mosis successores aliquandiu 761
Remedia morborum ex Serapides templo 801. remedium contra saucios ab Alexandro repertum 723. remedium nisi reperiat qui aliquid exitiale invenit, ubi morte plectitur 694. si invenerit, honor ejus apud regem 694
Remi 194
Remi cædes 230
Reorum supplicium 155
Repertores Geometriæ 735
Reptilium multitudo, malitia 706
ad Res quæ subinde aliter atque aliter habere possunt, nemo utitur in iis tractandis, eis quæ per se sunt neque varietatem admittunt 708. rei exitialis inventori, mors & honos 694
quibus Reipubl. bene constitutæ forma sit cordi, mare fugere debere, ut magistrum malorum, Platonis monitum 302. in rempubl. vectigali defraudantes capitis supplicium 708. reipubl. gubernatio, in qua quinque millia consiliariorum 702. quorum respubl. & status est melior, deteriorum formam æmulari est ineptum 481
Resus, vide Rhesus.
Reticentia Grammaticorum 431
Reverentia Alexandri erga Brachmanes 715
Rex Euergetes 795. secundus ibid. qui Physico ibid. rex pulcherrimus apud quos eligitur 699. rex in bello creari solitus à Lucanis: in pace popularis Reipubl. status 254. regis popularitas 783. in regis vivendi modum inquisitio ibid. regi soli in templum Ammonis ingressus 814. regi non parentis, capitis & brachii amputatio 733. regi Macedonum in Pella equæ numero triginta millium, Macedonum regi 752. regi mutilato, familiares idem patientes 823. regis apud Indos consiliarii & assessores 707. regis sodalis, curator, frater dictus 799. regi misso nuntio per sacerdotes mors imperata 822. regis uxor facta Rhodope calcei concinnitate 808. rege capillos abluente festivitas Indorum 718. regis tributa è micis auri 711. in Iberia ibid. regis ubi maxima custodia 823. de regis filia fratres quindecim sustinente 783. qua arte, Venere jam defossa, iis illuserit ibid. regis apud populum causæ redditio ibid. regis corpus curant mulieres apud Indos 710. à rege præmia plures filios gignentibus 733. qui regi à consiliis esset semper aliquis Deus à Getis nominatus 298. de rege Juba, qui contra Cæsarem bellum gessit, de filio 828. de rege Elymæorum Parthis inobediente 744. de rege Antiocho

Antiocho Hierace & Seleuco fratre 754. de rege Sabæorum 778. de rege Epiphane 795. regum ut deorum cultus 821. regum vitio bonus urbis status corrumpitur 797. regum constitutio apud Æthiopes qualis 822. reges domi clausi sedentes 821. reges Persarum ex eadem stirpe 733. regibus mors imperata per sacerdotum potentiam 822. circa regum filios aut Satraparum magistrorum cura apud Persas 733. reges omnium maxime posse 415. hinc dynastas dictos ibid. beneficiis potissimum persuadere ibid. cum regibus Germanûm colloquia per internuntios 713. reges vates & inspectores sacrorum creati 23. regum defossio in sterquiliniis 784. regum Ægyptiorum sapientiæ studium 789. regum custodia apud Indos 710. pericula, vigilantia, juris redditio, perfrictio inter audiendum litigantes, venatio, ab elephante sagittatio, alia 710. & s. reges oblectationis quærunt materiam 789. de regibus primis Ægyptiorum 792. regum sepulturæ 808. regum loculi in speluncis spectatu digni 816. regum adoratio voto facto ubi, non poplite flexo 717. reges sexcenti sub Poro rege 719
Regia apud Thyræos ostensa 282. regia convallis 756. regia Gedrosiorum ab Alexandro occupata 723. regia Memnonis 813. regia Gabis 728
Regina Meroës insulæ 771
Regina facta, patre expulso, Auletæ filia 796. vir ei accersitur è Syria ibid. ab ea strangulatur ibid.
in Regio thesauro calvariarum repositio 727. regium persuadendi genus 415
Regnum fortissimo delatum apud Medos 526. regnum iis delatum qui ex eadem gente sunt 783. in regno successio non filii regis sed primi è nobili genere nati 768. de regno Eurypyli circa Caico vicina loca 616
Reguli Emessenæ gentis 753
Regulorum vectigalia 748
Rexæthri fons 750
Rhacotis 792
de Rhadamantho 150, 423
de Rhadamanthy, ejus justitia, legibus & aliis 476
Rhæti 193, 204, 206, 209. Rhæti ad Alpium summa assurgentes 292. Rhæti usque ad Italiam supra Veronam & Comum 206. Rhæti Comum infestantes 213. Rhætorum petulantissimi 206
Rhæticum vinum 206
Rhagades in Media 60
ad Rhagas urbes 514. Rhagis ibid.
Rhamanitarum urbs 782
Rhambæorum rex 753
Rhamis Ægimeri uxor 292. Verometri filia ibid.
Rhamnus, ubi Nemesis templum 399. Rhamnûs Nemesis simulacrum 396
nomina Rhapsodiæ, comœdiæ, tragœdiæ, unde 18
Rheæ cultus 496. cognomina ibid. de Rhea, administris, 472. & s. cultu, honoribus ibid. Rheæ templum 589. de Rheæ partu. Curetum adjumento fabula 468. Rhea Cybela 470. Rhea Sylvia 229. armati Rheæ famuli 472
Rheæ mons 589
Rhea, vide Mater Deum.
Rhecus dux 496
Rhegium fretum 265
de Rhegio à Chalcidensibus condito 257. & s.
Rhegini 211. Rheginorum turricula 171
Rhegma locus 672
Rhemi nobilissima gens 194
Rheneja ins. 486
de Rheno 192. & s. Rheni origo 292. Rheni fontes 191, 204. trans Rhenum ad Scythiam usque loca 63. intra Rhenum populi, Romanis parentes 144. Rheni ostia 63. à Rheni ostiis ad Albin noti populi 294. Rhenus ex Adula monte versus Septentrionem fluens 204. Rheni in magnas paludes, magnum lacum, diffusio 192. longitudo 193. Rheni rapiditas & celeritas 193. Rheni ab Albi distantia 292. à Rheno ad Tanain loca 289
Rhesus Thracum rex 590
Rhesus fl. 602. Trojæ 590
Rhinocerotes altitudine & longitudine fere pares elephantis ubi 774. rhinocerotis à Strabone visi descriptio ibid. & s.
Rhinocolura 781. Phœniciæ ibid. unde dicta 759
Rhizæorum sinus & urbs 316
Rhizes belluæ 827
Rhizophagi qui & Elii 771
de Rhodano 185. de Rhodani ostiis 183. Rhodani ostii eructatio 181. Rhodani septem ostia 184. Rhodanus unde nomen obtinens 186. Rhodani & Araris confluentia ibid. Isaræ cum Rhodano 185. Rhodani ortus ib. per lacum magnum transitio, ad multa stadia alveo conspicuo ibid. Rhodanus per Lemannum lacum transiens 204. ejus fons ibid. inter Rhodanum & Alpes regionis sitæ forma 186. de Rhodani utilitate 177. & s. Rhodani rapiditas 189. ab ostiis Rhodani Lugdunum usque spatium 193. Rhodani fontes, ad Lugdunum accessus 191. Rhodani sursum navigatio 189. Rhodani litus alterum incolentes 186. de Rhodani per lacum fluxu manifesto 271. Rhodani trajectus à Pœnio monte ad Sequanos & alios 208
Rhodia 106. ab ea ad Byzantium stadia ibid.
Rhodiæ urbs Græca Ennii poëtæ patria 281
de Rhodo, Rhodiis 114, 134, 316, 418, 652. & s. 653. & seq. apud eos laudabilia ibid. de genere terræ Rhodi 316. Rhodi varia nomina 653. Rhodus à Massiliensibus occupata 654. è Rhodo Alexandriam usque interstitium 25. Rhodi & Alexandriæ paralleli 86. Caspiacum portarum ibid. de Rhodi parallelo 87. & s. de Rhodo, ab ea ad Borysthenem intervallum 116. & s. à Rhodo Alexandream trajectus 125. Rhodus à Græcis habitata 573. de Rhodi linea 673. Rhodo opposita continens usque ad Physcum 677. Rhodo æmula Antirrhodus 794. Rhodii 472. Rhodiorum urbs cum Manychia collata 395. Rhodii, Dorienses 653. Rhodii antiquitus fortunati 645. Rhodiis oppositi 664. Rhodiorum in mari imperium 57. alia ibid. Rhodiorum res mari secundæ 654. servandorum hominum causa, classis apud Rhodios Erythibii Apollinis templum 613. Rhodiorum urbs 655. viri apud eos clari tam bello quam literis ibid. à Rhodiorum continente ora incipiens 673
Rhodius colossus 278
Rhodius fl. 595
Rhodope 331. Rhodopes conditores 160. Rhodope m. 313, 329. Thraciæ 218
Rhodope ex calcei concinnitate regis uxor facta 808
Rhoë Agatha 180
Rhœtei occupatores Astypalæenses 601. Rhœtium u. 595. Rhœteenses 595.
Rhossus u. 751
Rhoxanæ Alexandri uxoris in Macedoniam discessus 794
Rhuspinum 831
Rhypenses 385
Rhytmi Cretici 480
Rhytia Corybantum novem mater ex Apolline 472
Rhytium 479
Ricinus in arvis satus 824
Ridens Sophista in rogum se injicit 720
Riginia qui Erigon 331
Ripe 388
Riphæorum montium commentum 295, 299
Ritus virorum & mulierum capyrius initiantium 800. Rituum Canopicorum & protervitatis initium 800
Rivalitatis causa Junonis insidiæ 640
Rium 361
Rium 387. Molycrium 336
Rium urbs 360
Rium promontorium 335
Rivus omnis generis pecudum morbos sanans 284. Rivi liquoris igniti 274
Rizonicus sinus 314
Rizus 443
Robur Enotocœtorum 711
Roduntia 428
Rœci populi 231. subjugati ibid.
Roeites fl. 602
Roetaces amnis 500
super Rogum Sophistarum constantia 716. perunctio ibid. in rogum impositio ex lege Brachmanum 715
Romæ descriptio 234. de Romæ origine narrationes 230. Romam à Græcis conditam unde aliqui credant 230. Romæ pleraque ædificia unde materiam petant 222. Roma Neapolin secessus ad otium 246. circa Romam gentes cum primum conderetur, quæ 229. Roma à quibus exornari maximè cœpta 236. Roma non tam delectu quàm necessitate loco capto condita 229, 234. ejus solum

lum 230. Romæ meridianus 93. Romam attingentia oppida 230. Romam iter 216. Romæ securi percussus Syllæus 782. à Romanis occupata Alexandria 101. à Romanis occupata 565, 567. Romanorum justitia 756. Romanorum virtus, provinciæ, regna, monarchia 839, 840. & seq. à Romanis emendata in Ægypto 798. Romanorum in Parthos, Germanos, Celtas expeditio 10. Romanorum duo tantum desiderati, barbarorum cæsa decem millia 781. Romanorum equitum tres turmæ in Ægypto 797. Romanorum expeditio in Gallos circa Padum degentes 385. Romani quando primum senserunt divitias 228. Romanorum judicium pro faucibus ab Ariarathe obstructis 539. Romanorum magnificentia 367. Romani totius Græciæ domini 385. Romanis militibus pecuniæ Tigrani imperatæ distributio quanta 530. Romanorum principum virtus 288. sub Romanorum contra Carthaginenses Siciliense bellum 268. Romanorum cum Latinis sacrificia Iovi facta 229. Romanorum laus ab Alexandro 66. Romanis negotia à prædonibus 568. Romanorum cognatio cum Græcis 232. Romani quæ loca nota reddiderint 14. Romanorum ornatus triumphalis, consularis, fasces, & alia multa Romam à Tarquiniis translata 220. Romanorum prudentia circa ædificia 235. cum Græcis comparatio ibid. Romanos Italiæ præesse & latrocinia emittere, Demetrii apud eos expostulatio 232. Romanorum progressus 234. & seq. Romani qui Patris 461. Romanorum expeditio 2. in Arabiam 780. & seq. Romanorum excusatio 669. in Romanorum præsidia impetus Æthiopum 820. Romani Lusitanorum latrocinia compescunt 154. Romanorum circa Græcos non eadem omnes tractandi ratio 385. à Romanis eversi Cretenses, Cilices 477. Romanorum de Mithridate victoria 414. Romani Asiæ moderatores cum regibus & gentibus ut se gesserint 540. eorum de Antiocho victoria ibid. Romanorum coloniæ aliis præstantiores 210. Romanorum sub regibus modestia ab his Reip. institutio 286. Romanis, imperii majestatem quæ paraverint 285, 286. & seq. contra Romanos novæ res Græcorum & aliorum 287. Romanorum alias aliæ divisiones regnorum, regum, regulorum constitutiones 541. & seq. Romani summa rerum potiti 210. Romani Autariatarum debellatores 318. à Romanis gentes deletæ 212. Romani nominis concessio 210. Romanorum fines ad Polam Istriæ urbem 314. Romanorum Actiaca victoria, exercitus 387. à Romanis ejecti è Sicilia Carthaginenses 385. Romanorum attentio circa quas gentes bellum gererent 401. Romani Sparta potiti 365

magnus Rombites fl. 493

Rombites parvus prom. ibid. & seq.

Romuli & Remi expositio ad Tiberim, 229. enutritio ibid. Romulus urbe condita convenas ut collegit 230. Romuli virtus 231. Romuli salvum imperium 230

Rosus u. 676

Rota figuli, Anacharsidis inventum 303. rotis aqua per jugum à flumine tracta 807. per cl. homines ibid. rotulæ ligneæ aculeatæ plantis pedum, eorum qui è Caucaso descendunt, & nonnullis aliis montibus 506

in Rotundam formam crateres aquam exsufflantes, suisque excipientes cavernis 275

Roxanes cum Alexandro nuptiæ 517

Roxolani 114, 294, 306. bellicosi ibid. Roxolanorum armatura 306. regio victus, alia 307. Roxolanorum pugna contra Mithridatis Eupatoris legatos 306. an supra eos habitat aliquis ibid. clades eorum ibid.

Rubico, Rubicon fluvius 217

Rubico in Adriaticum mare effluit 217. Rubico inter Ariminum & Ravennam ibid.

Rubrum mare 765. Rubri maris nomen 779. in Rubrum mare porrectus isthmus 815. Rubri maris difficilis navigatio ibid. Rubrum mare Ægypto non sublimius 804. de Rubri maris oræ arboribus 766. in Rubrum mare exiens fossa 804. Rubrum mare 56. plura ibid. & seq. inter Rubrum & Ægyptium mare Isthmus Homero non notus 299

Rucantii 206

Rudiæ 282

Rupibus in præruptis viatorum pericula. 204

de Ruptura Isthmi 39. rupturæ saxorum in fluviis, quas canis lepusve pertranseat 536

Ruscino, fluvius 182. urbs ibid.

Ruta cinere ligni alitur 269

Ruteni 191

Rutili Ardeæ incolæ 228

Rymus fl. 550

Ryndacus fl. ibid. 575, 576

ad Ryndacum Apollonia 575

Rypes, Rypidum regio 387. Rypæ, Rypis ibid.

S.

SABA portus 707

Sabæ u. 771

Sabæi 768. felicis Arabiæ incolæ 779. eorum in Syriam excursio ibid. sub Romanis redactio ibid. Sabæorum terra felicissima 778. de Sabæis, & eorum opulentia 778

Sabaiticum os 770

Sabatæ Sindonalia 701

Sabatica 524

Sabatus lacus 225

Sabazius 470. Sabazii sacra 471

inter Sabbata & Genuam stadia 202, Sabbati 217

Sabbatorum vada 201

Sabeira urbs, pagus 537

Sabelli diminutive qui dicti 250

Sabini 219. Sabinorum gens, vetustas, fortitudo, & virtus 228. Sabinorum montosa regio, ibid. & seq urbes ibid. ferax regio ibid. Sabinis devictis tunc primum senserunt Romani divitias 228. Sabini in societatem Romanorum adhibiti 287

Sabus rex 781

Saca solennis conventus 512

Sacæ 303, 507, 511, 513. & seq. Sacarum incursiones 511. eversio 512. in Sacas Cyri expeditio ibid. fuga ejus ibid.

Sacæa festum 512. ubi & quale ibid.

Sacarauli 511

Sacasena, optima Armeniæ tellus ibid. Sacasenæ in Armenia feracitas 509

Sacasina regio 73

Sacassena 528

Saccopodes qui Adiabeni 745

Sacella apud Drium 284. Sacella Jasonia 526. Sacella antiquorum artificiorum plena 637. sacella heroum 650. sacellum Draconis 253. sacellum Politæ uni de sociis Ulyssis dicatum 255

Sacer locus è quo fontem abduci nefas 567

Sacerdos Chattorum Libys in triumphum ductus 292. Sacerdos primo secundum regem honore 503. Sacerdotes Megalobyzi dicti 641

Sacerdotibus Ægyptiorum imperia delata & quibus 23, 24. ex Sacerdotum somniis præscriptæ curationes 649. de Sacerdotibus Ægyptiis 787. Sacerdotum habitatio, domus amplæ, studia 806. Sacerdotum monumenta in Græcam linguam translata ibid. Sacerdotum tanta potentia ut regibus mortem imperarent 822. Sacerdotum summa potestas & auctoritas 822. etiam in reges ibid. de iis ultio 823, 666. Sacrum bellum 188. Sacrum bellum sive Phocicum 420

Sacrum ostium 305, 319. Sacrum Istri ostium 312

Sacrum alnetum 774

Sacra Phrygia 471. Thracia ibid.

Sacra magnæ Matris, Sabazii ibid.

Sacra Cotyttia, Bendidia, Orphica 470. sacra ab Iphigenia & Oreste allata 535. sacra è Scythia Taurico ibid. sacra Mosis 761. sacræ literæ in columna 769

de Sacro promontorio 140, 666. de sacro promontorio, ejus puncto 137. de sacri promontorii ora 138

de Sacro promontorio Hispaniæ 106, 108, 119. à sacro promontorio ad Gades intervallum 148. à sacro promontorio in alteram oræ maritimæ versus Tagum progressio 151

Sacrorum mystica occultatio majestatem numini conciliat 467. sacrorum enarratores 468. de sacrorum quibusdam administris 468. sacrorum servi 512. de sacris quibusdam, ad quæ noctu non acceditur 138. in sacros libros relatio 790

Sacrificæ mulieres illæsis pedibus per prunas ambulantes 537

Sacrificium quibus non licet auspicari & ubi 814. sacrificium Osiridis non quale aliorum ibid. in sacrificio Persæ cur nihil Deo relinquunt 732. sacrificii ritus mirus 503. sacrificium

cium mirabile Feroniæ Deæ 226. ſacrificia Marti, ex aſino 727. ſacrificia publica ut ſuam habuerunt exiſtimationem 419. ſacrificia Samothracica 472. ſacrificia Indorum 710. ſacrificia Perſarum in loco excelſo 732. genus, quibus ibid. & ſeq. in ſacrificiis Perſarum, igni primum imprecationes 733. ſacrificiorum diverſa celebratio 467
Sacrilegium Branchidarum 634
Sadacora 663
Sadracæ Darii regia 738
Saga Belgarum 196. Saga denſa lænæ dicta ibid. Saga Liguſtica 202. in ſagis degentes 155. ſagorum copia apud Belgas, Romanis & aliis ſuppeditata 197
Sagalaſſus 569. quæ Selgeſſus ibid. 570
Sagalaſſenſes 570
Sagapeni 745
Sagaurus 310
Sagitta, Tigris vocata à Medis 529
Sagittæ abiegnæ 510. ſagittæ præuſtæ lethiferis venenis illitæ 723. ſagittæ arundineæ 771
Sagittandi certamen ibid.
Sagittatio per mœnia lignea & perforata apud Palibothra 702
Sagra, Sagrus fluvius 242, 261
ad Sagram clades 262
Saguntus urbs 159. ejus conditores, deletio ibid. Sagunti ſitus 167
Sagylium 560. arx in eo ibid. alia ibi geſta ibid.
Saji Thraces 457. Saji qui Sintes 549. Sapæ 550
Sais 802
Saitæ ovem colentes 813. Saiticum oſtium 802
Sal purpureus, deinde terendo albus 155. ſalis multum longè à mari 49. de ſalis foſſis apud Rhodios 224. de Indicis ibid. ſalis fodinæ 561. ſalis palus 568. de ea tradita ibid. ſalis mons 726. ex ſale domus factæ 766. ſales foſſiles 144, 822. ſales adorati 779. ſales in campo 182. ſales effloreſcentes 523. pruritum & dolorem excitantes ibid. remedium ibid. ſalium effoſſio 700
Sala fluvius 291
Salamis 682. inſula 124. urbs 393. nomina varia, ſitus ibid. Salamis ab Attica cur aliena dicatur 394. & ſeq. Salamis antiquitus peculiaris Reſpubl. 395. ad Salaminem navalis pugna Græcorum cum Perſis 375. de Salamine contentio Athenienſium & Megarenſium 394. in Salaminam trajectus quem complanare Xerxes aggreſſus 395. Salaminiæ extructio 682. Salaminiæ inſulæ celebritas 394 & ſeq. Salaminia pugna 377. Salaminiacus ſinus qui Saronicus 335
Salaminus 473. inter Dactylos Idæos ibid.
Salapia 282, 283
Salaria via 228
Salaſſi 203, 209, 210. à Salaſſis direpta Cæſaris pecunia, præcipitia exercitibus infeſſa, eorum ſubactio, ſub haſta venditio 205. à Salaſſis quæ pecunia redemerint Romani 205. quo loco Salaſſi devicti à Terentio Varrone, ibi urbs condita 206. Salaſſorum regionis deſcriptio 205. apud Salaſſos, viritim denarium ſolvere coactus D. Brutus 205. Salaſſorum XXXVI millia ſub haſta vendita, virorum ad pugnam idoneorum VIII millia 205
Salaſſii 204
Salentina 282
Salentini 277. Cretenſium coloni 281
Salernum præſidio munitum & cur 251
Salganeus 400. locus ſic dictus à Salganeo ibi ſepulto 403. Salganeus à præfecto claſſis Perſicæ interfectus 403. ſecuta pœnitentia ſepultus ab eo ibid. Salganæi ſepulcrum 10
Salinæ 182. Trageſææ 605. de ſalinis bellum 317. alternis vicinis iis fruendi pactum ibid.
Salmacis fons, mollitiem ferens bibentibus 656
Salmo 356
Salmone urbs ibid. fons ibid.
Salmoneus Epeorum & Piſæorum rex 357. Salmonei regnum 356
Salmonium promontorium 106
Salmydeſſus 49, 52, 319. Salmydeſſo contigua Andriaca ibid.
Salome Herodis ſoror 765
Salona urbs 315. Salona navale Dalmatarum ibid. Salone 565. Salone, Salonites caſeus ibid.
Salſæ aquæ lacus 774
Salſamenta Exitana 156. ſalſamenta ſuilla optima 192. Romam perlata ibid. ſalſamenta optima 764. ſalſamentorum copia 144, 327. ſalſamenta omnis generis 835. ſalſamentorum apud Belgas copia, Romanis & aliis ſuppeditata 197
Salſi lacus ripæ 50
Saltandi ratio 155. ſaltatio mulierum ibid. ſaltatio Pyrriche 467. ſaltationis armatæ inventor Cures 480
Saltiatarum tenuia texta 144
Saltus Leucadius locus ubi finiri amores creditum 452
Salutis hominum cauſa Rhodiorum claſſis 654. ob ſalutem navigantium poſita petra 791
Salyes 178, 184. Salyes à quo ſubacti 180. Salyes, Græcis permixti 203. Ligyes dicti, id eſt, Ligures ibid. Salyum montana regio 181. maritima ibid. Salyum regio 185
Samaria Sebaſta 760. Samariæ incolæ ibid.
Samariana urbs 508
Sambuca 471
Same, Samus 453. quæ Cephallenia ibid. Samei cives 455
Samicum 343, 347, 351
Samicum caſtellum 346. urbs ibid.
Samicus 344. Samicus campus 347
Samium fretum ad Mycalen 639
Samius ager 636
Samnitæ à Sabinis oriundi 228. Samnites 282. Samnites ut cladibus attriti 253. Samnitarum Pompejos tenentium expulſio 247. in Samnitas Syllæ ſævitia 249. Samnitarum favor erga Græcos, auxilia 250. Samnitarum lex præclara ibid. de Samnitibus fabula 250. Samnitum montes 242. Samnitum profligatio per Romanos ibid. Samnitum excurſiones 249. potentia 249. deletio ibid. & ſeq. Samnitum debellatio 287
Samniticæ mulieres inſulam oſtio Ligeris objectam tenentes 198. de earum ceremoniis, ad viros acceſſu, apud eas more 198. Bacchico inſtinctu ib. Samniticæ gentes 241. earum fortitudo Romanis agnita 241. Samnitici montes 219
Samnium 242, 283
Samnus u. 554
Σάμοι 346
Σάμοι ſunt Sublimitates 457
Samonium, prom. 472. planities ibid. 475. à Samonio ad Ægyptum intervallum 475
Samoſata Commagenæ 664. Samoſata regni caput 749
Samothrace 331. inſula 124. ante Samus 331. quæ Melita 472. in Samothrace Cereris & Proſerpinæ ſacrificia 198
Samothracia 457. Samothracia ſacra 466. Samothracum myſteria 331
Sampſicerami regio 753. Sampſicerami Arethuſa 753
Samus inſula 124, 488. quæ Samothrace 331. Samus Thracia 338
Samus urbs 347 Ioniæ ibid.
Samus, Thracia illa quæ Samothracia 457. Ionica ibid. 457. quæ Melamphylus, Anthemis, Parthenia ibid.
Samus quibus rebus dives, ſi non vino 637. Samus inimicitiarum cum Athenienſibus cauſa 637. ſub tyrannis ibid. de Samo, Samothracia, Samiis 457. & ſeq. Samum miſſa colonia 638. viri ibi. Sami inſulæ ambitus 637. nomina ibid. prom. Sami conditores 633
Samiæ feriæ 343
Sanaos opp. 576
Sandalia regnum 784
Sandalium caſtellum 569
Sandracurgium 562. mons ibid.
Sandobanes amnis 500
Sandonis F. Athenodorus 674
Sandrocottus 702. ad quem miſſus Megaſthenes ibid. Sandrocotti appellatio 702. Sandrocotti caſtra 709. Sandrocotti affinitas cum Seleuco Nicatore 724
Sangarius amnis 543. Sangarius fl. 567. Sangarii oſtia 563
Sangias pagus 543
Sanguine junctorum honos, diſtinctio 783. ſanguinem fœtus ſui videntes elephantes, eum interficiunt 817
Saniſena 562
Sanni qui Macrones 548
Sannitæ Græce Samnitæ 250
Sannitica præfectura 801
Santones 208. Gallica gens 190. Santonum urbs Mediolanum 190
Sapæi qui Sintæ 457
Saperdas 619
Saphniœis qui Satniœis 606
plus Sapientes cæteris, in minutioribus magis errant 70. è contra ibid. ſapientia Mercurio quæ tributa 816.
ſapien.

sapientiæ studium regum Ægyptiorum 789
Sappho 40, 615, 808
de Sappho perhibita 452
Sapphûs versuum interpres 618. laudes 617
Σαπρά 308
Sapra lacus 614
Saramenta 546
Sarapana castellum in quo urbs condi possit 498. Colchicum castellum 500
Σαραπάραι 531
Sarapium 795
Sarasa u. 747
Sarda portus 831
Sardanapalus 737. Sardanapali monimentum 672
Sardes 625. urbs magna, antiqua, Lydorum regia ibid. Sardes captæ 61, 648. terræ motibus afflictæ 579. apud Sardes Eumenis victoria 624. à quibus captæ 627. Sardium viri memorabiles 627
Sardiæi 314
Sardiana 626. Sardianus campus ibid.
de Sardinia 106, 123. sub potestate Pœnorum, postea Romanorum 225. Sardinia ins. è septem maximis 654. Sardinia glandis novum genus ferens 145. Sardiniæ descriptio 224. & s. morbosa ubi feracissima 225. ejus populatio, & alia ibid. in Sardiniam navigantium peregrinatorum demersio 802
Sardoum mare 105, 106, 122, 124, 218. Sardoi maris profunditas 53, 54
Sargarausena 537
Sargavena 534
Sargusena ibid.
Sargylii 658. patria Protarchi ibid.
Sarmatæ, ipsi quoque Scythæ 492. Sarmatæ inter Tanaidem & Hyrcanum mare 507. Sarmatæ qui Sauromatæ 553. Sarmatarum equos castrare, peculiare, & cur 312. eorum venationes ibid.
pro Sarmentis aromatum combustio 778
Sarissæ duplex usus 448. sarissis confossus Ptolemæus Lagi filius 794
Sarneus fl. 510
Sarnus fluvius 247, 380, 389
Saronicus sinus 335. qui Salaminiacus ibid.
Saronicon mare ibid.
Sarpedon pr. 627, 670, 682. Sarpedon Mileti conditor 573. Sarpedon Minois & Rhadamanthyos frater 573. Sarpedon Lycius 573. Sarpedonis colonia Miletum ducta 634. Sarpedonis è Creta adventus 667. cum Sarpedone imperatore Ptolemaicorum prœlium 758. Sarpedoniæ Dianæ templum, oraculum 676
Sarsina Umbrorum urbs 227
Sarus amnis 535
Saso insula 281
Satnioeis urbs, mons, fluvius 605. Saphnioeis dictus 606. Satnioïs fluvius 321, 605
Satrapiæ duæ Cappadocum 534. in regna mutatæ ibid.
de Saturno & filiorum absorptione fabula 468. saturni templum 169. saturni falx à quibus facta 654
Satyrus, pictura Protogenis 652. Satyri monumentum 494
Satyri constructio 769
de Satyris & talibus administris 468
Sauromatæ 114, 128, 129, 294. qui sarmatæ 553. sauromatarum non unum vitæ institutum 302. quosdam humanis vesci carnibus 302. alios ab animantibus abstinere ibid.
Sauromatarum migrationes 305
Saus fluvius 207. ab Alpibus ibid.
Savus fluvius 314
Saxum ignem egerens 316. in saxum verti solita planta, aquis Silari injecta 251. in saxum indurescentes ciborum relliquiæ 808. saxo imposita turris, quod mari cingitur 140. sub saxo fontes tepido, fluentes bitumine 316. saxa ab Augusto Cæsare contra latrones perrupta 204. saxorum præruptorum & magnitudine turrium agger 59. de saxis præcipitandi supplicium 155. de saxis, rimis fatiscentibus 536. supra fluvios positis ibid.
Saxosus campus 182
Scææ portæ 590. Scæi Thraces ibid. Scæus fl. 590. Scæus murus ibid.
Scalæ Semiramidis 737
Scamander 58 597. ejus fontes ibid. 602. Scamandri ortus 602. ostia 595. Scamandri denominatio 608
Scamandrius campus 597
Scamandrius Hectoris F. 607. scamandrii successio 608. scamandrius Phrygum ductor 680
Scandaria 657
Scaphæ mille & trecentæ prædonum combustæ 665. scaphæ thalamiferæ 799. scaphæ genus, pacton dictum 818
Scardon urbs 315. mons 329
Scarphe quæ Eteonus 408. quæ Pharygæ 426
Scarphia subruta 60
Scarthon fl. 587
Scaurus paludium exsiccator, Æmiliæ viæ strator 217
Sceleratissimos ubi non est mos interficere, sed extra fines suos ejicere 520
Σκελοτύρβη 781
Scena urbs 748
Scenæ Nomadum quales 307
Scenarum à Seleucia distantia 748
Scenicorum artificum conventus & domicilia 643
Scenitæ 288. scenitæ, in tabernaculis degentes 515. scenitæ Arabes 747. & s. scenitæ Nomades 748. scenitæ in Mesopotamia 765. scenitarum regio 130
Scepsia 473
Scepsis Milesiorum colonia 635. scepsis, scepsii patria 552. scepsios viri clari 609. scepsi vicina loca 59. à scepsi orti Socratici 608. de scepsi antiqua 607. scepsi regnantes familiæ 607
Scepsius fabulosus 472
Scepsiorum & Cebreniorum inimicitiæ 597. scepsiorum in patriam reditus ibid. scepsiorum popularis Reip. administratio 607. Alexandriam traductio ibid. in patriam reductio ib. scepsiis adjuncti Milesii 607. scepsius ager 597, 6-8
Σκηπτουχίαι 498
Sceptri gestatio apud Assyrios 746. sceptrigeri, magistratus regibus aut tyrannis parentes 496
à Schedia ad Memphim pagi 803. ad Schediam navigatio 800. schedia ib. schedieum sacrarium 425. schedii sepulcrum ibid.
Schœnûs 380. portus 369. fluvius 408
Schœni continentia quot stadiorum 530 schœnorum ab urbe ad urbem numeratio 518. schœnorum mensuræ 804
Schola à Menedemo instituta 448. schola magna medicinæ Herophileæ 580 schola Erasistratea ibid.
Scheriam de Corcyra facit Callimachus 299
Scillûs 344
Scilurus 306, 309. à sciluro & filiis ejus extructa castella 312
Scingomagus 179
Scione u. 330
Sciotherici gnomones 126
Scipio Æmylianus ad quid à Romanis missus 669
Scipio loco sceptri 633
Scipio Æmylianus Carthaginis destructor 832
Scipionis primi Africani dicti, sepulcrum 243. inimicitiæ cum quibusdam privatis ibid. omissa Reip. tractatio ibid. à C. Scipione Comum urbs colonis aucta, & à D. Cæsare 213. scipionis bellum cum divo Cæsare, debellatio 331. cum scipione Jubæ bellum contra D. Cæsarem 828
Scira locus Atticæ 393
Sciras quæ Salamis ibid.
Sciron ventus 391
Sciron 391. à Theseo sublatus ibid.
Scirones qui & Zephyri 28
Scironia saxa 28, 380
Scironides petræ 391
Scirophorion mensis unde 393
Sciathus insula 436
Scœdisæ 497
Scollis 339. scollis quæ Ollenia petra 341. scollis mons 387. Olenia petra Homero ibid.
Scolus vicus 408. alia urbs ibid.
Scombraria insula, Herculis 159
Scombrorum captura ibid.
Scombrus cognomen Damasi 649
Scopæ Parii opus 604
Scopulus trivertex 22
Scopulus, promontorium Japygium dictus 281
Scordisci Galli 292, 313. scordisci, qui & scordiscæ 296. scordisci è magna potentia ad imam conditionem redacti 315. Scordiscorum infestationes 318. scordisci Autariatarum debellatores ibid. de scordiscis 318
Scorpii volucres, ingentes 703. scorpii ingentes 706. scorpiis asellus onustus, de Alabanda & Mylasis facetum dictum 660
Scorpionum genus 830. contra scorpiones lectorum illitus, alia 831. ob scorpionum copiam regio deserta 772
Scortandi licentia Indorum nuptis data 709. scorti sepulcrum 627

Scotuſa Pelaſgiotidis Theſſaliæ 329
Scotuſſa 441
Scriba commentariorum apud Ægyptios 797
Scripta deſcriptorum cum exemplaribus malè comparata 609
Scriptor rerum Romanarum Fabius 228. Cecilius 230. ſcriptori noſtro venia prolixitatis quæſita 580. de ſcriptore Iphicrate 827. ſcriptoris Eratoſthenis ſententiæ 785. ſcriptor Eudorus 790. ſcriptores futiles 47. 551. ſcriptores cur fabulas ſub veræ narrationis ſpecie exhibeant 507, 508. ſcriptorum diſſenſio 573, 717. ſcriptores fabularum primi, hiſtorici 20. ſcriptorum alter ab altero mutuatus ut ſcias, Ammonis oraculo eſt 790. de ſcriptoribus Romanis & Græcis 166. quibus ſcriptoribus habenda fides 348. ſcriptoribus rerum Alexandri credere parum tutum 508. quibus aliis ibid. de ſcriptoribus Eudoxo 582. Calliſthene 635
Scurana flumen 218
Scutum Alcæi poëtæ Palladis templo appenſum 600. ſcuta Æthiopum 820. ſcuta è pellibus elephantorum 828
Scydiſſes mons aſperrimus 548
Scylaceus ſinus qui eſt Scylletius 255
Scylax fl. 547
Scylax antiquus hiſtoriæ conditor 658
Scylax Coryandrenſis ſcriptor 566. Caryandenſis 583
Scylla Niſi filia 373. ejus mors, proditio, ſepultura ibid.
Scyllæum à latronibus infeſſum 20. ſcyllæum Hermionicum prom. 484. ſcyllæum Hermionæ vicinum 373. ſcyllæum ſaxum 256
Scylletium, quæ Scyllacium 261
Scylletius ſinus qui & Scylaceus 255. Scylleticus ſinus 261
Scyrus inſula 124, 436. unde celebris ibid. ſcyrum commendantia 437. ſcyræ capellæ, ſcyrius lapis ibid.
Scythæ 129, 533. ſcythæ Nomades 33, 511. ſcythæ Orientales 114. verſus Orientem 507. ſcythæ Europæis continui 507. ſcythæ hoſpitum immolatores 298. carnibus eorum veſcentes ibid. calvariis poculorum loco utentes ibid. ſcythæ vagi qui Nomades dicti 492. in plauſtris viventes ibid. Scytharum deſertum 50. ſcytharum regio 74 ſcytharum feritas 165. ſcytharum expulſio 494. ſcytharum non meminit Homerus 298, 300. de ſcytharum rege in quem Darius bellum movit, ab Herodoto ſcripta 301. ſcytharum non unum vitæ inſtitutum 302. quoſdam abſtinere ab animantibus, alios humanis veſci carnibus ibid. de ſcytharum crudelitate & juſtitia in utramque partem dicta 302. de ſcytharum lacte veſcentium qui vagi ſeu Nomades, juſtitia magna 302. ſcytharum migrationes 305. ſcytharum peculiaris mos equos caſtrandi, & cur 312. eorum venationes ibid. ſcytharum & Celtoſcytharum nomine apud veteres Græcorum ſcriptores, univerſæ gentes Septentrionales 507. ſcytharum nomine qui affecti 511. de Scythis ante Homeri ætatem & paulo poſt 301. ſcythis illatum à Mithridate bellum 309. ſcythia parva 311. parvæ Scythiæ paludes 318. ſcythiæ Tauricæ ſacra 535. ſcythiæ poſt Indos 119. in ſcythiam per deſerta iter 737
Scythica hiſtoria 21. ſcythica Cherroneſus 308. ſcythicæ gentes 511. ſcythicæ nationis hoſpitia ſeleuciæ 743. ſcythicum veſci carnibus humanis 201. ſcythico arcui comparatio Ponti ambitus 125
Scythopolis 763
Sebaſta, Samaria 760
Sebennitica urbs 802
Sebennuticum oſtium 801, 802
Sebritæ 770
Secoanæ caſtellum Apamienſium 752
Securi percuſſus Syllæus 782
Sedentarias artes tractantes in Arabia felice ibid.
Sedilia cœnantibus conſtructa 155
Segejum u. 595
Segeſama urbs 160
Segeſti filius in triumphum ductus 291
Segeſtica 318. urbs in planitie 207. Pannoniæ urbs 313. ad Dacicum bellum opportunè ſita 207
Segida u. 160
Segobriga u. ibid.
Seguſianorum gens 192. campeſtria 186
Selenuſia lacus 642
Seleucia 671, 751
Seleucia Pieriæ 316. in Pieria 676, 749. ſeleuciæ viri memorabiles 670. ſeleucia Tigridi impoſita 522. ſeleucia à quo condita 738. ejus regia ibid. à Babylone diſtantia ibid. ſeleucia ad Tigrim, metropolis Aſſyriæ 743. loco Babylonis ibid. ſeleuciæ oppreſſio à quibus ibid. ſeleucia magna civitas prope Hedyphontem fluvium, prius ſoloce dicta 744. capta ibid. ſeleucia prius Aquæ flumina dicta 751. libera facta ibid. ſeleuciæ denominatio 749, ſeleucia Meſopotamiæ caſtellum ibid.
Seleucis Syriæ 749. portio optima ib. Tetrapolis dicta ibid. Seleucidis terminus 753. ſeleucidis diviſio in ſatrapias quatuor 750
Seleucus Nicator 578. ſeleuciæ conditor 738
Seleucus Callinicus 750. Antiochi Hieracis frater, inter eos diſſidia, pacta 754
Seleucus ex Seleucia Chaldæus 739
Seleuci debellatio 624
Seleuci Nicatoris ſucceſſio 669. ſeleuci Nicatoris ſucceſſores 686. ſeleuci Nicatoris cum Sandrocotto affinitas 724. ſeleuci Nicatoris mors 623. ſeleuco Nicatori I. elephantes dati 724. à ſeleuco Nicatore extructæ urbes 749
Seleucus Babylonius ſcriptor 6
de Seleuco quodam à mari rubro oriundo 174
Seleucenſes 670, 751
Selgææ regionis montana 571
Selge u. 570. de ea tradita ibid.
Selgenſes 569, 570, 571
Selgeſſus quæ Sagalaſſus 569
Selgica iris 571. unguentum ex ea ib.
Selgici montes 571
Selia urbs 237
Selinus amnis 387, 669. alius Epheſi ibid. alius ibid. quartus apud Hyblæos ibid. Siciliæ fluvius 834. urbs cognominis ibid. Selinus aſperæ Ciliciæ 682
Selinuntis conditores Megarenſes ſiculi 272. Selinuntiæ aquæ ſalſæ 275
Selleis 338. fluvius 328, 339, 590. ſelleis fluvius apud Sicyonem 338
Selli 328. circa Dodonam 28
Selurus Ætnæ filius 273. beſtiis Romæ objectus ibid.
Selys quæ Selybria 319
Σελματα ædificia 222
Sembritarum regina, Meroës regi parens 786
Semicanes 43. ſemicanes Heſiodi 299
Semigunthus in triumphum ductus 291
Semiperfecta dicta domus Proteſilai eo extincto 296
Semiramis Syra 84. Babylonis conditrix 737. ejus opera ibid. Semiramidis murus 80, 529. agger ſemiramidis 537. de ſemiramidis horto penſili 738. ſemiramidis ex India fuga cum xx hominibus 722. ſemiramidis in Indiam expeditio & quà 686. fuga, evaſio cum xx hominibus ibid.
Semnones de Suevis magna natio 290
Sena Umbrorum urbs 227
Senectutis veneratores Albani 503. ſenio confectorum devoratio apud Maſſagetas, cum carnibus ovillis in fruſta conciſorum 513. ſenio confecti ubi canibus projiciantur 517 ut Seniores, fratres, in honore magiſtratuum, filios antecedentes 783
Senones 194, 195, 216. ſenones cum Gæſatis incurſione Romam tenentes 212. ſenones à Romanis deleti ib.
Sententiæ ſeu opiniones Eratoſthenis 785
Sentinum mons 227
Senum ætati ubi nulla prærogativa, niſi prudentia excellant 709
Sepias 330, 417. de ſepiade acta 443. fama loci ibid.
Sepium è ſolido lapide conſtantium ab aquis operatio 629
Sepus urbs, à ſepiis dicta 284
Septem putei, locus 782
Septempagani qui Heptacometæ 549. eorum feritas mira, victus ibid. Pompeji cohortium conciſio ibid.
Septempeda urbs 241
Septem ſtadium, locus 792, 794
Septenarius numerus eorum quæ ſpectanda mundus habet 652
de Septentrionalibus 4. ſeptentrionalia quæ magis 119. de ſeptentrionali latere 81. & ſ. ſeptentrionalis lateris dimenſio 79. ſeptentrionales partes 79, 80. non compluuntur 830. ſeptentrionalium terminus 62
Septum quoddam, Joma dictum 794
Sepulcrum inſigne 347. ſepulcrum publicum ad Thermopylas 425. ſepulcrum Memnonis 587. ſepulcrum ſcorti 627. ſepulcrum Zarmanochagæ Indi 720. ſepulcrum Erythræ 766. de ſepulchro Cyri 730. ſepulcra

era inclytorum virorum frequentari solita 121. sepulcra Nessi & reliquorum Centaurorum 427. sepulcra Mopsi & Amphilochi 676
Sepultura publica ad Eleutheras occisorum 412. sepultura publica in acie occisorum 414. sepultura Belli à Xerxe eversa 738. sepultura Troglodytarum 776. sepultura Alexandri violata 794. sepultura meretricis 808. de sepultura quadam, & ejus pyramide 811. sepultura Imandæ ibid. sepulturæ principum ab Alexandro restauratæ 741. in sepulturis faciendis perparci Indi 709
Sequana 193. fluvius 189. sequanæ ostia 194. fontes in Alpibus 192. sequani ibid. inter Sequanam & Ligerim gentes 195
Sequani 186, 193. antiquitus Romanorum & Heduorum inimici: Germanorum in Italiam incursionibus socii 192. eorum potentia, de Arari cum Heduis contentio ibid. Sequanorum vexatio à quibus 206
Sequentes dominum equi sine tractu 828
Serapidis cultus 803. templum relligiose cultum 801. de eo tradita ib.
Serapium 807 urbs ibid. & s.
Serbonis lacus 50, 809. Serbonidis mare 760
Serendi vêre novum genus 831
bis Seri solita loca 768
Serguntia 162
Seria jocose tractans philosophus 759
de Sericorum quodam genere 693
de Seriphiis in lapides Gorgone visa conversis fabula 487. ultio ibid.
Seriphus insula 487. de Dictes retibus illic fabula ibid.
Sermonis cinædici primus auctor Sotades 648
Serpens jugeri longitudine 755. ejusdem crassitudo, rictus, exuvii squama ibid. è serpente in heroëm mutatio 588. de serpente Cychreode 393. profligato ibid. à Cerere in locum administri Eleusine recepto 393. serpentes decem cubitorum 719. de serpentum parvorum genere, apud Indos 706. serpentes fugans lapis 747. serpentes concremati in Susiana, dum sol per æstatem est in meridie, dum urbis vias transire volunt intercepti 731. serpentes spithamam longi, morsu incurabili 778. contra serpentes psyllorum vis naturalis 814 contra serpentes ocrearum gestatio 831. & diphtheris corporis contectio ibid. serpentum deglutitores Pânes 70. serpentum multitudo 759. de serpentum miro genere 703. serpentum coria pro indumento & strato 828. à serpentibus pericula 723. cum serpentibus cognationem quandam habentes 588. à serpentibus liberata insula 770
Serpentigenæ 588
Serta gestare emtitia ad festos dies ubi turpe habeatur 256
Sertorius latro 158. Sertorii debellatio 287. Sertorii & Metelli bellum ubi 160. Sertorii bellum contra Pompejum 161. Sertorii bellum ultimum ubi 161. è Celtiberia ejectio ibid. à Sertorio detecta Antæi ossa 829
Serum longa vita 701. serum anni vitæ ducentesimi 702
Servandorum hominum causâ Rhodiorum classis 654
P. Servilius Isauricus 568, 665. qui Isaura demolitus 665
de Servitute urbium 480 servitutem cur sustinere non possis, est nihil habere 303
Servius Romæ quid adjecerit 234
Servis à gente nomina dari solita 304. servorum nomina Getæ ac Davi 304. servorum loco adolescentes ætate integri 701. servorum vices liberi compensantes 712. sesami simile medicamentum in Phocide nascens contra veratrum 418. ex sesamo unctio Assyriorum 746. sesaminum oleum 742
Sesamus pagus 544. arx Amastris ib.
Sesarasii 326
Sesithacus Ægimeri filius 292
Sesostris vallum 769. Sesostris Ægyptii peregrinationes 61. in Europam transitus 686. columna 769. cessatio à perfodiendo Isthmo 38. à Sesostri incisa fossa 804. Sesostridis permeationes, monumenta, columnæ, inscriptiones 790. à Sesostre positum templum 770
Sestus 581, 591. & s. trajecta ibid. inter Sestum & Abydum fauces 108
Setabis urbs 160
Sethreitica præfectura 804
Setinum vinum 234. in pretio 237
Setini agri quædam loca morbosa 231
Severitas custodiæ in urbe Alexandria, circa portus & exitus 101
Seumara u. 501
Sextiæ aquæ 178. partim in frigidas mutatæ 180
Sextius, Salyum subactor 180. urbs ibid.
Sextus Pompejus Siciliæ defectionis auctor 258
Sexti Pompeji mors, alia 141. S. Pompeji bellum contra Cæsaris legatos 161. Sexti Pompeji adversus Augustum Cæsarem bellum 268
Sibæ 688. Herculem secuti ibid. Sibarum habitatio 701
Sibini 290
Sibylla, fatidica, Erythris nata 645. alia ibid. Sibyllæ Erythrææ 814
Sicambri 194, 290, 291, 294
à Sicambris belli initium contra Romanos 291
Siccitas ingens 49. de siccis & humidis 830. sicca coria prunis assa pro cibo 771
de Sicilia 54, 57, 123. Sicilia triquetra 257. à Rhegio abrupta 60. triangulo comparata 83. ad defectionem pertracta à S. Pompejo 243. in Sicilia primæ Græcanicæ urbes 267
Sicilia Carthaginensibus adempta per Romanos 287. Sicilia ins. è septem maximis 654. Siciliæ tyranni 253. Siciliæ urbes 267. Siciliæ defectio 141. ad defectionem pertractio 258. Siciliæ solitudines, reparatæ cum damno 273. & s. de Siciliæ præstantia 273. de ea plura ibid. & s. penus Romæ dicta ibid. de Siciliæ partibus 272
Sicinus insula 484
Siconii 203
Siculi 6. Siculum mare 123, 209, 254. navigatu difficile 378. Siculi freti exundatio 55. Siculi freti & Oceani pares æstus 54. Siculi maris à Pachyno ad Cretam stadia 124. de Siculo freto 43. Siculo mari contigua 124
Sicyon, Sicyonia 335. Sicyon quæ Mecone 382. Ægiali ibid. Sicyon sub tyrannis, sed moderatis ibid. Sicyoniam & Corinthiam Nemea fluvius discernens ibid.
Sicyonii Corinthii agri domini 381.
Sycioniorum libertas ab Arato 382
Sida, Pamphyliæ u. 664, 682. Sidæ vicina loca 321
Side Pamphyliæ urbs 569, 570
Side, Cumæorum colonia 667
Siden 548. Sidena ibid.
Sidena 116, 556. Sidenæ situs 587. Sidenæ dirutio 601
Sidene 52
Sideritis ferrum ad se rapiens 703
Sidetani 163
Sidicinum 285
Sidon princeps Phœniciæ urbs 40. plura ibid. & s.
de Sidone 756
Sidonis elegantia 756. de ea & Tyro controversia ibid. è Sidone viri clari 757. Sidonis ruina & vicinæ urbis absorptio 58
Sidones 306. Sidonii 41. Sidonii artifices egregii 41. Sidonii exsules 753. viri Sidonii, de atomis antiquum dogma 757. qui Sidonii à Menelao visi 38. de Sidoniis 757. & s. controversia 784. Sidoniorum opera ubi recondita 41
Siga civitas 829
Sigæum ex Iliacis lapidibus substructum 599. ab Atheniensibus occupatum ibid.
Sigejum u. 595
Sigelum, monimentum sic dictum à silentio prætereuntium 404
Sigertidis regnum 516
Sigeum prom. 595. ad Sigeum Achillis templum & monumentum 596. Sigeo adjecta munitio 601. ejus subversio ibid.
Sigia 604 ubi Alexandria ibid.
Sigillum Ozolarum publicum 416
de Sigillo tertio 84. de sigillo quarto 85. de tertio sigillo 78. sigilla quid nominet Eratosthenes ibid. sigilli tertii circumscriptio 84
Sigilli gestatio ab Assyriis 746
Sigillis non utuntur Indi 709
Siginnorum vivendi institutum 520
Sigius mons 181
Signia urbs 237
Signina vina alvum sistentia 237
Signis data Ammonis oracula 814
Sigriana regio 525
Sigrium pr. 616, 617
Silaceni 745
Silanus historicus 172
Silarus, Silari aquæ 251. ostia 252
Silenus tibiarum inventor 470. de Silenis 468
Silentium philosophis indictum, ter falsitatis deprehensis 703. è contrà, honos 704

Sili, Æthiopes 772
Silias flumen, cui nihil innatet 703
Siliquaſtri copia 822
Silli, mordax poëma 643
Silphium in Media 525. Cyrenaicum ibid. ſilphii productrix regio 131 ſilphii ferax regio 133, 838
Silvium 283
Silurus Nili piſcis 823
de Simiis in quadam ſylva viſis à Poſidonio 827
Simmias ſcriptor 364. gramm. Rhodius 287, 655
Simodia à Simone tibicine introducta 648
Simoeis fl. 595, 597. Simoëntis denominatio 608. ad Simoëntem oppidulum 601
Simoiſius campus 597
Simon tibicen 648
Simonides 441, 711, 728. Simonidis poëtæ lyrici patria 486. Simonidis jamborum ſcriptoris patria 487
Simplicitas Indorum in contractibus & aliis 709
Simulacrum Junonis & Ortygiæ nutricis Apollinis & Dianæ, utraque manu infantem geſtantis 647. ſimulacri conniventis oſtenſio 264. ſimulacri menſura 354
Simulacra conniventia conſpici protervum eſt credere 264. ſimulacri ærei inſcriptio 648
Simus medicus, Cous 288, 657
Simi carmina 648
Sinda u. 570, 630
Sindi 495
Sindiacus portus, urbs 495
Sindica 492, 495, 556
Sindicorum regia 495
Sindonis geſtatio 719. Bacchica 712, ſindones ſubtilis & reticulati operis, ex lana ramorum arboris 693. in ſindonibus perelegantes Indorum epiſtolæ 717
Singeticus ſ. 330
Singulare certamen, vide certamen ſingulare.
Sinna prædonum munitio 755
Sinnaca 747
Sinope 46, 68, 496, 545. & ſ. bis capta 546. Sinopes ſuburbium 71. Sinopes præſtantia & commendatio 545. & ſ. ornamenta à Lucullo ſublata 546 è Sinope viri præſtantes 546. Sinopenſe minium 540
Sinopis regio 561
Συνωρία 555
Sinoria caſtellum 555. (o) magno appellatum ibid.
Sinotium vetus ac novum 315
Sintæ qui Sapæi 457. Sintes 131. Sintes qui Sintii, Saji 549
Sinthi Thracica gens 331. Sinthies ib.
Sinueſſa 219, 242. urbs maritima 233 Campaniæ urbs 243. Sinueſſæ ſitus 234. deſcriptio ibid.
Sinus Iſſicus 67. Gallicus 181. in Narbonenſi ora 190
Sinus dulcis 324. ſinus Elaniticus 759, 768, 777
Sinus immundus 769. ſinus Emporicus 823. de ſinu quodam 777. in ſinuum quorundam mentione attentio ponenda 584. ſinuum Ægæi maris nomina 330
Siphnus, Siphnius taxillus 484
Sipontus, Diomedis opus 284
Sipylus everſa terræ motu 58. circa Sipylum regio 571. de Sipylo & ejus ſubverſione 579. ſub Sipylo Magneſia 621
Siracena 504
Siraci 492. Siracum nationes 506. Siracorum campi ibid.
Sirbes fl. qui Xanthus 665
Sirbonis lacus 759, 760, 763. de ejus aqua ibid.
Sirenitis regio 255
Sirenum loca 22. & ſeq. fanum ibid. unius Sirenum monimentum 246. Sirenum in mare præcipitatio 252. una Sirenum Leucoſia dicta 252
Sirenuſæ 22, 251, 247, 258. à Sirenuſis ad Silarum diſtantia 251. Sirenuſis objectum promontorium 252
Siris amnis 264
Siritis Rhodiorum colonia 264 & ſeq.
Sirmium in Italico itinere 314
apud Siſaponem locis argentum plurimum 142
Siſimithræ petræ proditio 517. ibi Roxanes nuptiæ ibid.
Siſini theſauri 537. Cappadocum imperii affectatoris ibid.
Siſyphejum 379. templi aut regiæ rudera retinens ibid.
Siſyrba 633. Siſyrbitæ Epheſiorum nonnulli ibid.
Sitacena 744. quæ Apolloniatis 732
Sitalca u. 747
Sitis pro deſiderio ſumpta vox 370. ſitis Darii & ejus exercitus 305. ſiti vaſta loca 823
Sittaceni 495
Smaragdi aurifodinæ 779
Sminthei nomen multis in locis 605. Sminthei Apollinis t. 604, 611. Smintheo nomen unde 613
Sminthia 605
Sminthii, mures 613
Sminthium 473
Smyrna 663. Amazonum cognominis 550. Smyrna Homeri patria 553, 554. Smyrna Epheſum iter 632. Smyrna vetus 646. diruta ibid. Smyrna inter urbes Jonicas aſſumpta 633. Smyrna vino præſtans 637. de Smyrna certamina 634. Smyrna, Amazon 633. locus Epheſi ibid. & ſ. Smyrnæ ſchola Eraſiſtratea 580
Smyrnæorum ab Epheſiis diſceſſio 634. Smyrnæorum circa cloacas erratum 646
Smyrnæum vinum 634
Smyrnæus ſinus 645
Soandus 663
Soanes 499. ſordidi ibid. eorum potentia, multitudo exercitus ad ducenta millia ibid.
Soatra pagus 568
Societas vitæ ut ſervetur 761
Socrates in Phædro 295
Socratis philoſophi erga Xenophontem ſingulare officium 402. Socratis doctrina 716. Socratici à Scepſi orti 608
de Sodoma 764. de ejus accidentibus Eratoſthenis contraria ſententia 764
Sogdiana 511. à Bactriis poſſeſſa 517. in Sogdiana conditæ urbes ab Alex. 517. aliæ everſæ ibid.
Sogdiana petra 517
Sogdiani 72, 129, 513. & ſ.
Sogdii à Nomadibus Jaxarte fl. diviſi 517
Sol quot horis apud Britannos conſpiciatur 200. Sol ubi Deus unicus agnoſcatur 513. cui ſacrificatur equus ibid. Sol non vicinior Æthiopibus quam aliis 695. Sol ut propinquus Æthiopibus 696. Solis boves 22. Solis curſum cœli converſioni renitentis quis docuit 23. Solis obliqui circuitus 110. de Solis occaſu majore & ſtrepitu, fabula 138. de Solis magnitudine ſub ortum & occaſum 138. plura ibid. de Solis converſione 173. Solis coloſſus 652. Solis cultus 784. Solis & Lunæ poteſtas circa morbos 625. Solis caliditas quam difficilis toleratu nudis corporibus 715. Solis curſu annorum numeratio non Lunæ 816. Solis deteſtatio 822. de Solis propinquitate 695. calore ibid. & ſ. aliis ibid. de Sole apud Boriſthenem, Celticam, Britannos 75. de Sole ante diluculum & veſperam aërem occiduum & ortivum illuſtrante 135. plura ibid. & ſeq. Solem ex Oceano oriri, in eundem occidere 2. Soles ubi non puri 201
Soleæ ſimile calceamentum 746
Soli u. 587, 669, 683. Ciliciæ 388. urbs memorabilis 671. Soli, quæ Pompejopolis 665
Solorum viri præclari 671
Solii 683
Solis u. 805
Soli mutatio quibus populis communis 291
Solitudo ingens 511. ſolitudo quam ab Hyrcania dividit Sarneus fl. 510. ſolitudines ſupra Ammonem & Anaſes 839
Solmiſſus m. 639
Soloce quæ Seleucia prope Hedyphontem fl. 744
Solœciſſare 663
de Solone 102. Solonis fallax verſus de Salamine 394
Solſtitii æſtivi index puteus 817
Solyma m. 666
Solymi 554. in Piſidia 34. qui Milyæ 573, 667. à Lyciis diverſi ibid.
Solymi, Caballenſes 630. Termeſſii ibid.
Solymus tumulus 630. Solymorum regio 21. adverſus Solymos pugna 630
Somnia bona caſtè & juſtè viventibus 761. ſomnia captata ex Serapidis templo 801. ex ſomniis propriis ægrotorum præſcriptæ interdum curationes 650. in ſomnis Alexandro radix viſa ſanandis vulneribus 723
Somnus 583
Sonitus ex coloſſo exiens 816
Sonoba urbs 133
Sontem è quo loco abduci nefas 567
Sophena 528, 530, 555
Sophena magnæ Armeniæ 521
Sophenæ ſitus 527
Sophienſes 465
Sophiſtæ Indi, ſui concrematio Athenis 686. ſophiſtarum conductio 181
de

de ſophiſtis duobus è Taxilis, tradita 714. cum ſophiſtis Oneſicriti colloquium 714
Sophocles 271, 356, 370, 372, 399, 433, 458, 473, 608, 687. Sophocles poëta Periclis ſocius in Samiorum obſidione 638. Sophocles in Repetitione Helenæ 643. Sophoclis Triptolemus 27. Sophoclis tragicæ fabulæ 295. Sophoclis verſus 392. Sophoclis Polyxena 470. à Sophocle tradita de Antenore 608
à Sopithe canes Alexandro dati 700
Sopithis regio 699, 700
Soporis ſtupidi genus 778
Sora Hernicorum urbs 238
Soractes mons 226
Soror Segeſti in triumphum ducta à Germanico juniore 291
Soror adulterii falſò à fratre accuſata 783. ſoror Cambyſæ Meroë 790. cum ſororibus concubitus 201
Soſicrates ſcriptor 474
Soſſinati, montana gens 225
Soſtratus vir clarus 650
Soſtrati Cnidii inſcriptio 791
Sotades ſcriptor 345
Sotades ſermonis cinædici primus auctor 648
Sotiræ Deæ portus 770
Spadines Aorſorum rex 506. equitum ducenta millia mittens ad bellum ibid.
Sparta 345. Sparta ſuperans Argos fama, inferioribus temporibus 376. Sparta Heraclidarum regia 364 Sparta tyrannis ſerviens 366. Sparta & Argos urbium Peloponneſi illuſtriſſimæ 376. Sparta & Lacedæmon, eadem urbs 446. Sparta à Patrocle condita 481. Spartæ ſitus 363. Spartam præterlabens Eurotas 343
Spartani à Leuctrica pugna nunquam recuperare priſtinam potentiam potuerunt 414. ad Mantineam conflictus eorum & clades ibid. Spartani quanquam cladibus attriti, ne aliis tamen ſubeſſent, obtinuere, uſque ad Romanorum dominationem 414. in honore tamen ab iis habiti ibid. Spartanorum cum Samnitis habitatio 250. Spartanorum libertas perpetuo ſervata 376. in exiguis offenſio ibid. Spartanorum eſſe, quæ Cretenſium inſtituta 481. non eſſe ibid. de Spartanis 364. & ſeq. Spartanæ Reipubl. auctores 366. Spartani, vide Lacedæmonii.
Spartarius campus 160, 161
Spartus funibus texendis apta 160. ſparti feracia loca 160
Spauta lacus 523
de Spectaculis ſeptem unum 738. eorum quæ ſpectanda mundus habet, ſeptenarius numerus 652
Specula diurna 159. ſpecula Leonum 774. ſpecula Perſei 801. ſpecula ad thynnos capiendos 223, 225
de Specula reum aliquem dejiciendi quotannis, Leucadiorum mos 452. ſpecula in Tmolo monte, Perſarum opus 625. ſpecula ante Heliopolim de qua cœleſtium corporum motus obſervatio 807. ſpeculæ Clazomeniorum 494. ſpeculæ Demetrii 771
Speculatoris oculorum acies inſignis 267
Specus ad Metaurum 275. Specus à Nauplia 369. in iis labyrinthi ibid.
Spelunca Coryca 417. ſpelunca ſacra 636. ejus peſtilentes exhalationes ibid. ſpelunca ſacra in qua vinctus Prometheus 688. de ſpelunca in Emporico ſinu, fabula 826. ſpeluncæ apud Naupliam 373. ſpeluncæ excelſæ 764. ſpeluncæ in quibus magnæ ſunt ac ſumptuoſæ ædes 233. in ſpeluncis habitantes populi 225, 773. ſpeluncas ſub ſterquiliniis effoſſas habitantes 316
Sperchejum 373
Sperchejus amnis 428
Sperchei oſtia 429
Spercheus Theſſalicus fluvius de eo & Achille ibid.
Sperchii alveus 60
Spermophagi 771
Sphacteria inſula quæ Sphagia 359
Sphæra Billari 546
de Sphæricæ ſuperficiei loco 116. de alio ibid.
Sphagia inſula 348, 359. quæ Sphacteria ibid.
Sphinges ubi gignantur 775, 80;
Sphinges viſæ 807
Spicula ænea inſixa habentes grues, & cum iis in aliam regionem evolantes 711
Spina quondam Græca urbs nobilis 214
è Spinæ cortice telæ 175. de ſpinæ cujuſdam ſucco 722, 723. è ſpinis texturæ in Cappadocia 175. de ſpinis piſcium contuſis victus 773
Spinetarum divitiæ 421
Spinitarum theſaurus Delphis 214. eorum maris dominium ibid.
Spiracula quædam pro ore habentes homines 711
Spiramenta duo ſupra os, hominum naſo carentium 711
Spiritum & vocem ut exerceant Perſæ 734
Spitamenis Perſæ ab Alexandro fuga 513. mors 518
trium Spithamarum homines 711
Spledon quæ Aſpledon 415
Spodium ubi 163
Spoletum oppidum 227
Spoliorum affixio Maſſiliæ 180
Spongiæ apud Macedonas viſæ imitatio Indorum 717
de Sponſore pro lupo & venatoribus lupum tenentibus, fabula 215
Sponſi in thalamum venientis cibus eo die 733
Sponſus & ſponſa mutuo ſe eligentes 699
Sporades inſulæ 124, 438, 474
Sporades in Ægæo mari 485
Squillarum aſcenſus 707
Stabula elephantis Carthaginenſium 832
Stadia quæ Rhodus 653
Stadiorum ſupputatio 322
Stagira Ariſtotelis patria 331
Stannum è Britannia 147. ſtannum aureum album ibid ſtannum apud Drangas 724. ſtanni effoſſio 147
Stannariæ inſulæ quæ Caſſiterides ibid
Staphylinorum caules 826
Staphylus ſcriptor 475
Staſanor 683. de amicis Alexandri unus principatum conſecutus ibid.
Statanum vinum 234, 244
Statonia oppidum Tyrrheniæ 226
Statua aurea malleo ducta, juſtæ magitudinis, Cypſeli donarium 378. ſtatua aurea Artemidoro poſita 642. ſtatuæ in æde Iovis ſervatoris, mirabiles 396. ſtatuarum optimarum locus 637. ſtatuarum Demetrii Phalerei trecentarum dejectio, in matulas conflatio 398. ſtatuas non erigunt Perſæ 732
Στεγανόποδες 299. Steganopodes Alcmanis ibid.
Steirea 399
Stella in collo Caſſiopeæ 134. in dextro Perſei cubito ibid. de ſtella Poſidonio viſa 119. de ſtellis fixis, vagis 110. ſtellas ex Oceano oriri, in eundem occidere 2
Στενά 428
Stenyclarus regia Creſphontis 361
magis quam Stercus hominum abjicienda cadavera Heracliti dictum 784. ſtercoris inſtar ubi habentur mortua corpora ibid.
Στερνόφθαλμοι 299
Sterota Macetis mulier, Dorylai uxor 477. ex ea liberi ibid.
Sub ſterquiliniis ſpeluncas effoſſas habitantes 316
in Sterquiliniis regum defoſſio 784
Steſichorus 42, 148, 347, 356
Steſimbrotus Thaſius ſcriptor 472
Stethe 49. Stethe quæ dicuntur ad Iſtri oſtia 52
Sthenelus Perſei ſucceſſor 377
Sthenidis opus Autolyci ſtatua 546
Stiphane 560
è Siape tetrarchis ſubditi Galatæ 541
Stœchades inſulæ 184
Stola muliebris Medorum, Perſarum 526. qui ſtolati Hiſpani ſeu togati, dicuntur 151
Stoma palus 595. Stoma, lacus nomen 597
Στομάκακκη 781
Stomalimna lacus 184
Stoni 204
Strabo Xenarchi auditor 670. Strabo Athenodori phil. ſodalis 779. Strabo Comana pertranſiens 535. Strabo oculis Corinthi ſitum luſtravit 378, 379. Strabonis patria 547. Strabonis patria Amaſea 561. & ſeq. Strabonis tempus quo vixit 829. Strabonis genus 557. male audiens aliquando 306. Strabonis nobilitas 478, 498. Strabonis avus maternus Lucullo proſpere agente contra Mithridatem quæ egerit 557, injurias ulciſcens ibid. Straboni familiaris Cn. Piſo 130. Strabonis ſodalis Athenodorus 779. Strabonis ſodalis Ælius Gallus 118, 816 Strabonis perluſtratio locorum 116, 117. à Strabone luſtratæ regiones 785. Strabonis peregrinatio 58. Straboni Strarchas Dorylai F. viſus 477. Strabonis de rebus Alexandri commentarius 70. Strabonis hiſtoricorum commentariorum libri 13, 515. eorum quæ Polybio ſubjunctæ ibid. à lectore Strabonis quid requiratur 13, 14. auctoris ſcopus, inſtitutum 13, 14. & ſeq. Strabonis geographiæ ſum-

ſummam abſolvit Lybia 785. Strabonis reprehenſiones & correctiones ſcriptorum Eratoſthenis, Hipparchi, Timoſthenis 93. & ſeq. Straboni ignorati putei in Acrocorintho 379. Straboni inſtituta brevitas 396. Strabonis ſui excuſatio 465
Strangulatus Cybioſactes ab uxore 796
Stratia 388. Stratius antiſtes 74. Stratii Iovis ſimulacrum 659
Stratocles Athenienſium dux 359
Stratocles, vir clarus, Rhodius 655
Stratonis phyſici ſententia 49
Stratonis turris 758
Stratonis inſula 770
Stratonica Ariarathis filia 624
Stratonicea u. 658
Stratonicea Macedonum colonia 660. alia ibid.
Stratonicei 660
Stratonicenſium regio 611
Stratonicus citharœdus 610, 651. facetum ejus dictum ibid.
Stratonicenus agger 660. ubi duo templa ibid. in Laginis ibid.
Στρατοφύλαξ 567
Stratus, quæ Dyme 387. urbs 450
Strigilibus ebeni corpora ubi læviantur 709. ſtrigilum perfrictione utentes reges 710. ſtrigilum opifices apud Indos 717
Strigmenta Argonautarum 224
Strombichus 47
Strongyla 277
Strongyle inſula 276
Strophades inſulæ 359
Struthocameli 772
Struthophagi ibid.
Strymon fluvius 323, 331
Strymonicus ſ. 330, 531
Stura fluvius 232
Stylus Aſianus 648
Stygis aqua 244, 389
Stymbara 327
Strympha mons 325
Stymphalis palus 371. Stymphalides volucres ibid. ab Hercule pulſæ ibid.
Stymphali obſidio ſub Iphicrate 389
Stymphalus Arcadiæ 371. urbs 389. apud Stymphalum aqua 275
Styra 446
Styracina jacula 570
Styrarum everſio 446
Styrax arbor 570. ſtyrax plurimus ubi 773
Styrienſes 446
Subattii 292
de Subſolano vento 29
Subthebæ 412
Succeſſores Moſis juſti & religioſi 760. degeneratio, ſuperſtitio ibid.
Succus Cyrenaicus 837. ſucco Medico unde nomen 525. ſucci cujuſdam ſtillæ in oculos incedentes, eos excoecantes 723. ſuccorum maturitas apud quos fit concoctio 693
Suchus 770
Suchus, crocodilus ſic vocatus 811. de eo tradita ibid. & ſeq.
Sucro urbs, oſtium 158. & ſeq. fluvius 158, 163
Sudinus 739
de Sue Crommyonis fabula 380. ſues Belgarum quales 197. ſuum greges apud Belgas 197. à ſuillarum eſu purus locus 575
Sueſſa urbs 237. Volſcorum caput 231.
Sueſſiones 194. inter Belgas, poſt Bellovacos, præſtantiores 196
Sueſſula Campanorum urbs 249
Suevi 294. Germanica natio, eorum potentia 194. natio maxima 290
Suevorum gentes 290. ſedes 292
prope Suevos Iſtri fontes 207
Suffitus ſuperſtitioſorum 571
Suidas in Theſſalicis 329. Theſſalis gratificans fabularum additamentis ibid.
Sulchi urbs 224
Sulphuris, ignis & calidarum aquarum regio plena 245
Sulga Rhodano ſe miſcens 191
Sulgas amnis 185
Sulmo urbs 241
Sunium 92, 124, 325, 636
Sunium Atticæ promontorium 390. Sunium memorabilis pagus 398
Supercilium montanum ubi multæ Pyramides & regum ſepulturæ 808
Superſtitioſorum ſuffitus 571
in Supellectile maximam auri partem ponentes 735. ſupellectilis ex auro & argento copia 778
Supplicium non nece ſed naſi mutilatione ſumptum 759. ſupplicium adulterii 783. & cujus generis adulterii ibid.
ſupra Sinopen montana 546
de Surdaſtro & citharœdo lepida narratio 658
Surena Parthorum imperator 747
Surrentum 22. Campanorum 247. Surrentinum vinum 243
Suſa 47, 78. urbs memorabilis 727. Suſa, Suſiana 728. Suſa à quo condita 728. ambitus ibid. inter Suſa & Perſiam montana 728. Suſa è Babylone iter 743. in Suſia vites à Macedonibus conſitæ 731. Suſia frumentum centuplum, etiam ducentuplum dans ibid. de Suſiam pervadentibus fluminibus 729. Suſiæ ora paluſtris 729. de Suſia, Suſiis 727. & ſeq.
Suſianæ aër quam fervidus 731
Suſianus pagus 729
Suſis Perſiæ pars 727
Suſidi pars proxima 732
Suſium 692
à Suſis in Perſiæ mediterranea iter 744
Suſii 130. Suſii, Ciſſii dicti 728
Suſpenſa de collo adverſus faſcinationes 775
Suſpicio adulterii falſa & mendax in regis filia 783
Sutor qui ventorum utrem conſuat, quando inveniendus 24
Sutrium urbs Tyrrheniæ 226
Sybaris urbs, ejus conditor 263. fluvius ibid. Italiæ 386. Sybaris Teuthrantia Rhodiorum colonia 264. circa Sybarin Rhodiorum ſedes 654. de Sybari & Crotone urbibus 262. & ſeq.
de Sybaride fluvio quæ narrentur 263
Sybaritarum colonia 253. divitiæ 421. felicitas, luxus, petulantia, oppreſſio 263. à Sibaritis murus Poſidoniatis extructus 251
Sybota 324. inſula 124
Sycaminorum urbs 759
Sycomorus 823
Sydra u. 669
Syena 786. limes æſtivi tropici 95. à Syena ad Meroën ſtadia 132
Syene 803. u. 817. ejus parallelus 133. circa Syenen imbres 790. juxta Syenen Nili fontes 819. de Syene 114
Sylla Roman. Imperator 447. ſolus in manu habuit Remp. Romanam 249. Sylla Fimbriæ ſuperveniens, eum è medio tollit 594. cum Mithridate conditiones init ibid. Sylla Athenas occupat 609. Apellicontis bibliothecam recipit ibid. Sylla Piræei deſtructor & Aſtyos Athenienſium 396. à Sylla proſcripti 223. à Sylla expugnatæ Athenæ 609. Syllæ & Mithridatis congreſſus 595. pacis conditiones ibid. Syllæ reſponſum contra ſævitiam ejus in Samnites, accuſantes 249. Syllæ de Ariſtione ſupplicium 39. Syllæ cura & ſtudium circa bibliothecam Apellicontis 609
Syllæus Nabathæorum procurator. deceptor Ælii Galli 780. & ſeq 819. pœna de eo ſumpta 782. ſecuri percuſſus ibid.
Syloſontis tyrannis 637. Syloſontis privata fortuna, apud Darium ex veſte notitia unde 638. imperium quale ibid.
Sylva Gallinaria 243
Sylva Hercinia 292. in ſylva Hercinia gentes 290. ſylva perpetuo virens 161. ſylva iiii millium ſtadiorum 194. ſylva ignem multis locis occultans 538. ſylva circa Avernum ab Agrippa cæſa 245. ſylva Eumenis, Mutilorum 771. in ſylvæ medio regio habitationi apta 292. ſylvarum in bellis uſus, munitiones contra hoſtes, ibi cum totis familiis in profundum receptacula, pluvio tempore apta non item ſicco 194. in ſylvis degentes homines 713. ſylva vide lucus
de Sylveſcentibus majorem in modum campis 684. ſylveſtrium boum copia 771. ſylvicolæ 713
Symæthum flumen 272
Symbace ab Armeniis recepta. 523
Symbolorum portus 308, 309
Symbri populi 218
Symbrii 216
contra Symbrios auxilia Romanis præſtita ibid.
Syme inſ. 656
Symplegades 21, 149. petræ 170
Synagela u. 611
Synnada u. 577. circa Synnada regio 576
Synnadicus lapis 437, 577
Synoria 555
Syphacis regia 829
Syracô pro Syracuſis 364
Syracuſæ urbs Siciliæ 266, 267. ab Auguſto inſtauratæ 272. arx Siciliæ 273. Syracuſarum urbs conditor 269, 270. & ſ. Syracuſarum caſtellum 449. ante Syracuſas inſula 59. Syracuſani tyrannis parentes, aliorum domini 270. plura ibid. & ſ. Syracuſani, Dionyſii fugientes tyrannidem 241

Syri 130, 516, 544, 737. & ſeq.
Syri proprie 736
Syri qui Arimi 627
Syri nigri 737
Syriorum cum Cypriis & Ægyptiis inimicitiæ 669
Syrorum imperii everſio 524, 737. Syrorum agricultura 749. Syrorum, Arabum & Armeniorum inter ſe cognitio 41. Syrorum imperium Homero ignotum 735. de Syrorum priſcis rebus fidem magnam non invenerunt ſcriptores 507. in Syros Macedonum imperium 744. Cyris adempta Cilicia 627
Syria 125. Syria inferior 692. Syria cava ſeu Cœleſyria 749. Syriæ ex terræ motu malum paſſa 58. Syriæ regum defectio à Romanis 288. Syriæ & Mediæ reges in diſſidio 515. Syriæ occupatores 524. Syriæ reges 686. Syriæ invaſio 751. Syriæ definitio 749. Syriæ partitio ibid. Syriæ confinium 760. Syriæ partes ſubactæ 761. in Syriam rejecta fabula 616
Syriacorum ſcriptor 656
Σύριγγες 421
Syrium mare 84
Syrius pugnax equeſtris exercitus 544
Syrmus Triballorum rex 301. à Syrmo dona Alexandro oblata 301
Syrtes 123, 267. Syrtis circuitio per M. Catonem 836. Syrtis magna 835. Syrtis magnæ intimum 126. de Syrti majore & minore 123, 835. & ſ. parva Syrtis 157, 834. circa Syrtes loca ſiti vaſta 823
Syrus, Pherecydis Athenienſis patria 487. quæ Syria ibid.
Syſcia oppidum prope Segeſticam 314
Syſpieritis 503
Syſpiritis 530
Συσσίτια 480, 482. Laconica 701

T.

TAbeæ opp. 576
Tabellæ dedicatitiæ morborum à quibus liberatio, in Æſculapii templo 374. in Co & Triccæ ibid.
Tabellariorum ac curſorum conditio pro militia quibus impoſita 251
Tabenus campus 629
Tabulæ Romæ 437
Tabulæ mirabiles in æde Jovis Servatoris 396. tabularum projectio in Corinthi excidio 381. tabularum, ad Salaminem naufragii Perſici, relliquiæ 398. tabularum multitudo, repoſitoria 637. de tabulis geographicis veteribus corrigendis 68. & ſeq. pro tabulis Bonæ Fortunæ ſacratis Luculli fraus Mummio facta 381
Tachari 511
Tænari pro Pythia permutatio ab Apolline facta 374
Tænarii 367. Tænarum urbs 363
Tænarus 267, 335, 360, 367. Laconicæ 124, 837
de Tago fluvio 139. & ſ. à Tagi fontibus ad oſtia intervallum 107. Tagi fontes ibid. & 160. Tagi oſtia 151. effuſiones duæ ibid. & ſ. ortus, urbes 152. inter Tagum & Artabros gentes 154
Talabroca urbs 508
Talares 434. gens Moloſſica ibid.
Talentum Euboicum argenti 147. talenta centum à D. Cæſare ex tributis remiſſa pro pictura 657. talentorum gaza è templo à Partho ſpoliata 744. talentorum millia in Ecbatana exportata 731
Tali cubi formam habentes 738. talorum deſcriptio 738
ad Talos uſque dependentes aures 711
Talparum foſſiones 706
Tamarus 519. mons 327
Tamaſa Cypri urbs 255
apud Tamaſſum æris metalla 684
Tamna regio 768
Tamonite 528
Tamyna urbs 447
Tamyrace promontorium 308. ſinus ibid.
Tamyracus ſinus 307
Tamyras fl. 756
Tanagra u. 400, 403, 410
Tanagræi 402. Gephyræi dicti 404
Tanais amnis 298
Tanaidis deſcriptio 492. & ſeq. fontes incogniti ibid. circa populi ibid.
Tanaïs & Nili termini 108, 310
Tanaïs urbs 310, 493. à Polemone everſa 493. Tanaïs Aſiam dividens ab Europa ibid. Tanaïs Europæ & Aſiæ limes 491, 492, 553. juxta Tanaim ſita ibid. & ſ.
de Tanai 107
Tanis 813
Tanitica præfectura 802
Taniticum oſtium 801, 802
Tantalus Phryx 571. Tantali regnum 58. Tantali unde divitiæ 680
Tape regia 508
Tapetes pretioſi ubi 218
Taphiaſus mons 451, 459
Taphii 308, 461. prædones 459. Cephallenii 456
Taphiorum inſulæ quæ Teleboæ 459. Taphii
Taphitis promontorium 834
Taphos, Taphiuſa 459
Taphoſſus collis 427
Taphus ſub Menta 456. Taphiuſa ibid.
Tapoſiris 799. alia ibid. parva 800
Taprobana 63. inſula 72. 119. non minor quam Britannia 130. de inſulæ longitudine, magnitudine 690
Tapyri 523, 514. de uxorum elocatione apud eos 515
Tapyriorum quædam peculiaria 520
Tarans Heros 279
Taraſcon 178
Tarbaſſus u. 570
Tarbelli 190
Tarcodementus, vir præſtans, rex dictus 676
Tarcon, à quo Tarquiniis urbi nomen 219. plura ibid.
Tarentum 262, 265, 278, 324. urbs maritima 233. Tarenti conſtructio 280. Tarentum direptum 278. à Fabio Maximo receptum ibid. origo urbis ibid. & ſ. Tarento unde nomen 279. à Tarento Brunduſium regio 282
Tarentinorum interceſſio pro Dionyſio 259. Tarentinorum contra Thurios & Cleandriam bellum 264. Tarentinorum gymnaſium elegans 278. potentia 280. luxus ibid. pravum inſtitutum 280. libertas amiſſa 281
duces à Tarentinis acceſiti 280
Tarentina regio, ſub Japygiæ nomine 254
Tarentinus ſinus 209, 253, 261, 278, 282. Tarentini ſinus fauces 281
Tarichiæ 764. inſulæ 834
Tarna pro Arna 413
Tarpetes 495
Tarphe 60
Tarquinius Priſcus unde dictus 219. plura 220. Tarquinius Superbus ibid. regno pulſus, regum Romanorum ultimus ibid. Tarquinius regum Romæ ultimus 286. Tarquinii regnum injuſtum, ejectio ibid.
Tarracina prius Trachina dicta 233. ejus deſcriptio ibid. & ſ. circa Tarracinam morboſus aër 231
Tarraconis urbs 159. & ſ. Tarraconis conditores 159. alia ibid. & ſeq.
Tarati montana gens 225
de Tarſenſibus, & eorum circa diſciplinas præ aliis præſtantia 673. & ſ. Tarſenſibus familiaris levitas 674. Tarſenſium Roma plena 675
Tarſius fl. 587
Tarſus, metropolis, ex ea viri illuſtres 674. & ſeq. à quibus condita 750. Tarſi navale 672. de Tarſo 673
de Tartaro 149. Tartari figmentum ibid.
Tarteſſus quæ & Bætis 148. urbs, fluvius ibid. Tarteſſis regio ibid. Tarteſſus Homero nota 149. Tarteſſus quæ & Carteja 151. Tarteſſus ad extremum occaſum 149. Tarteſſi felicitas, vita incolarum longa 151
Taſius Roxolanorum dux 206
T. Tatius Curete urbe ortus 228. rex Romæ ibid. ultor virginum Sabinarum 234. à T. Tatio Quirinalis collis occupatio ibid. T. Tatii cædes 230
Tatta palus 568. de ea tradita ibid.
Tavium emporium 567
Taulantii 326
Taurentium 180. urbs 184
Tauri Scythica gens 308, 311. eorum latrocinia 308
Taurini, Liguſtica gens 204, 209
Tauriſci 207, 208, 213, 292. Tauriſci qui & Tauriſtæ & Liguriſcæ 296. Tauriſci Noricorum 206. Tauriſci deleti 304. Tauriſcorum debellatio 313
Tauriſtæ qui & Tauriſci 296
Tauromenium urbs Siciliæ 266, 267. Zancleorum colonia 268. Tauromenio quid nocuit 272. Tauromenitarum littus 268
Tauropolis 535
Tauropolis Diana 537
Tauropolium, Dianæ t. 639
Taurus Marti immolatus 250. dux Sabinis ibid. taurus à cane detentus 703. moriens priuſquam dimittatur ibid. tauri poto ſanguine Midas mortuus 61.

61. tauri feri, colore ruffo 775. taurus Marathonius à Theseo sublatus 399. de tauri in antrum ingressu, exanimatione 650
Taurus mons 229. Cilicius 535, 566
Taurus Pisidicus ibid.
Taurus mons ubi male habitatus 668
Taurus quæ gentes Græcis dictæ 510. Tauri parallelus 82. de Tauri linea 673. de Tauri toriis latitudine & maris usque ad columnas Herculis 90. & seq.
Tauri principium 651, 666. Tauri excelsa 21. Tauri latitudo 490. Tauri angustiæ 53
Tauri pars ultima 519. de Tauro ad Amanum usque 737. intra Taurum gentes 130. Tauri duo montes 770. in summis Tauri montanis regio 570. extra Taurum regio 664. Tauri nomen gerentes montes 666. extra Taurum novatæ res 515. ea quæ extra Taurum parum curæ Romanis 669. de Tauro monte 520. & seq. Tauri summæ partes & præcipitia 569. incolæ ibid. Tauri montana 68.
Taurorum montana 309
Tauriana regio 254
Taurica Chersonesus 308
Taurica maritima ora 309
Taurus gazæ locus 763
Taxilia urbs maxima 691, 698. de Taxilis, & eorum consuetudinibus insolentibus multa 714 & s.
Taxilus rex 698. Alexandrum perhumaniter recipit ibid.
Taxymira 753
Taygetus 454. mons 363. Græciæ 208. Taygeti vertex terræ motibus abruptus 367
Teanum Appulum 285. Teanum Sidicinum Campanorum urbs 249. magni nominis 248, 249. urbis, descriptio 237. à Teano ad Puteolos Isthmus 285
Tearcho Æthiopis peregrinationes 61. Tearchonis Ægyptii in Europam transitus 686. ad Columnas processus 687
Teate Marucinorum caput 241
Tecta lateritia 499. tectis ubi terra imposita ad duos cubitos 731
Tectosages 188. & s. 566. Volcarum 187. alii ibid. Tectosages à Celtica gente dicti 566. Tectosagum regio 567
Tegea urbs 388. ex novem pagis composita 337
Tegeates male pro Teneates 380. Tegeatarum bellum in Mycenæos 377
Tegula oppressus Pyrrhus 376
Teiresias Mantus pater 642
Teiresiæ sepulcrum, monimentum 411, 413
Tejum oppidulum 543. unde nobile ibid.
Tejus urbs 542. pagus 544
de Tejis, Teo 643. & s.
Telæ pulcerrimæ è spinæ cortice 175
Telchines 653. qui Curetes 466
Telchines novem in Rhodo 472
Telchinis, Rhodus 653
Teleboas, & filii XXII. 322
Teleboæ insulæ quæ Taphiæ 459. Teleboi ibid. prædones ibid.
Teleboes 456. de Telebois 461. Teleboji 321
Telecles à Messeniis occisus 279
à Teleclo urbes conditæ 360
Telemachus 345. & s. 350, 367. Telemachus regiæ Menelai admirator 37. 39
Telephus cum matre in cista inclusus 615. à Teuthrante adoptatus ib. Telephi enutritio 571. Telephi regnum 615. Telephi ex Arcadia cum matre adventus, regnum 572. sub Telepho Mysi 586
Telesia Venafro adjacens 250
Telethrius mons 445
Tellenæ urbs 231
Telmissus Lyciæ opp. 665
Telus insula 488
Tembices 321
Tembrio Sami conditor 633. adventus 457
Temenium 368. ubi Temenus sepultus 368
Temenus 389. Temenus Heraclides 357. Temeni successio 358. Temeni sepultura 368
Temesa 6. Temesa quæ & Tempsa Brutiorum urbs 255. à quibus condita ibid. Temesa à Locris Epizephyris occupata 255. Temesæ Italicæ æs 551
Temesæis remissum tributum 255
Temmices 401
Temnus m. 616
Temnus, Hermagoræ patria 621
Tempe 430, 531
Tempe, Tempibus vicina loca 441
Temperantia justitiæ proximo loco apposita 296
Templum Veneris Pyrenææ 178. templum Tolosæ sacrosanctum 188. templum dæmonis Virginis 308. templum in Pisæo agro illustre 533. & s. templum Diæ 382. templum Matris Isodromæ 440. templum Anaitidis Deæ & geniorum Persicorum 512. templum Chalcedonium 543. templum Mensis, quod Pharnacis 557. quo cultu ibid. templum Chrysa Apollinis Sminthei 611. templum Milesiorum, omnium maximum 635. templum aliud præstantius ab Ephesiis constructum 640. & s. templum Ephesiorum alterum è depositis Persarum falsò conditum dici 640. sed è mundo muliebri & aliis facultatibus. ibi. templum Apollinis 645. templum Magnæ Matris 646. templum in Laginis 660. templum Beli spoliare tentans Antiochus 744. interemptus ibid. templum, cultus Herculis 757, 801, 822. templum Jovis Casii 760. templum, cultus Isidis 770, 815, 822. ad templum Ammonis seu oraculum, Herculis ascensus 814
tecti Templi quotannis ablatio, & eodem die ante solis occasum intectio 198. templi Olympici magnificentia & dignitas 354. templi Delphici deprædatores 420, 421. templi Dianæ primus architectus 640. combustor Herostratus 640. templi, arcis Hierosolymitanæ cultus 761. de templo Hierosolymitano jactata 760. de templo Serapidis tradita 801
Templa lucos appellant poetæ 412
templa in Memphi à Cambyse deleta 473. templa varia 557.
templa à Partho spoliata 744.
templa Adonidis 755.
quæ templa Deo constituenda 761.
templa Phœnicia 766.
templa Deorum Ægyptiorum 769.
templa antiqua 795
templorum structura 805.
de templis Athenarum 396.
Templum, vide fanum.
Tempora anni apud Græcos ignorata 806
Tempore jejunii eversa Hierosolyma 763. tempora prandendi & cœnandi non eadem apud Indos 709
Tempsa quæ & Temesa Bruttiorum urbs à quibus condita 255
Tenea Corinthii agri pagus 380
Teneas fluvius 227, 235
Teneatarum commendatio 380
Teneatarum & Tenediorum cognatio 381
Tenedos u. 554. insula 124
Tenedus 581, 604
Tenedii à Tene Cycni filio 380
Tenediorum encomium 271
Tennes, rex Colonarum 604
res Tennis gestæ 604
Tenerus, vates 412, 413. Apollinis filius ibid. Tenericus campus ibid.
Tenes Cycni filius 380
Tenesis regio 770
Tentyritæ crocodilorum hostes 814. contra eos vis naturalis ibid. & seq.
Tenus insula 487
Teos Joniæ urbs 643
Teporges regulus 560
Teredon urbs 80, 765, 766
Terentius Varro dux belli sub Aug. Cæsare 206. Salassos sub hasta vendidit ibid.
Tereus 321. dominatio 423
Tergesta vicus Carnicus 314. à Tergesta ad Danubium iter 314. Tergeste oppidum 215
Teria 565
Terina ab Annibale eversa 256
Temerium pr. 657
Temerum, locus ibid.
Termessium pr. 630
Termessus u. 570. Pisidica 631, 666
Termilæ 678
Termilæ, Lycii 667
Termilæ qui Milyæ, Solymi 573
Termilarum extructio 573
è Termintho victus puerorum 734
Terque pro bis positum 25
Terpander musicus 618. lyræ septem nervis primus instructor ibid.
cur à Terra fluminibus delata non videtur in mare prodire 53. terra habitu suo formæ solidæ 55. terra per orbem inhabitata 62. terra & mare sublimia prudentia 104. terra ubi levior, quam aqua cui injicitur, & ideo innatans 614. terra à fluviis ingesta intecti agri 621. terra circa Nilum, Nili donum 691. terra semigelata & frigore fissa, sementem capiens & fruges optimas gignens 692. terra ad duos cubitos tectis imposita ubi 731. terra cinerulenta 764.

764. tota terra globi forma 74
Terra Atheniensium 333. terra bifera ubi 831. terræ versus Septentriones oram Oceano adjacere 3. de terræ convulsione quadam celeri & simplici 758. de terræ figura, latitudine 62. & seq. de terræ orbis habitati longitudine, latitudine 85. & seq. de terræ centro 110. terræ descriptionem moliens, geographo credit 110. maximi terræ circuli sectatio 132. terræ totius ambitum tractanti ut se gerendum 253. terræ cultus religiosus 520. terræ circuitio, chorographia sic inscripta 677. de terræ mutationibus 50, 102. transmutationes in aquam 810. de terræ hiatu 406. de terræ hiatu apud Orchomenum 407. terræ motu loca malum passa 58. terræ motu urbs absorpta in Phœnicia ibid. terræ motus ingentes 58. terræ motu variæ mutationes 60. terræ motus Brastæ dicti 182. terræ motus atroces 406. terræ motibus urbes complures & pagi bis mille subversi 514. ex terræ motu absorptiones 578. de terræ motibus circa Apameam, & aliis 579. & seq. terræ motibus læsa Magnesia 621. terræ motibus locus obnoxius 630. de terræ habitatæ natura 64. & seq. terræ habitatæ divisio 67. & seq. terræ habitatæ tota latitudo 72. terræ habitatæ partitio in duas partes 78. terræ habitabilis recta in duas partes divisio 84. de terræ habitatæ longitudine 102, 105, 116. occidua portione 106. de terræ olim habitatæ latitudine 519. terræ olim habitatæ quæ nunc pelagus 810. terræ descriptio ut fiat 117. terram Oceano cinctam undiquaque allui 2. terram zonis quinque distingui 94. terram in meridie pedibus nudis ubi calcare impossibile 715. de terra habitata & non ejus forma 48. & seq. de terra æquinoctiali subdita 98. de terra nostra habitata 111. de terra, ejus figura 112. de terra habitata versus occasum 137. de terra quadam bituminosa 316 Rhodi ib. de terra illuvie fluviorum solo aggesta 691. de terrra vitraria in Ægypto 758
Terrestres magis non sumus quam marini 9
de Terrigenis oraculum 604
Tesariosti regnum 516
Testibus non utuntur Indi 709. de falsis testibus apud Indos 710
Testudo fluvialis trium cubitorum 719. testudinum insula 773. testudinum operculis contecti populi ibid. in testudinibus navigatio 757, 773
Tetragnathi 772
Tetrapolis Attica 383. ejus conditor ibid.
Tetrapyrgia 838
Tetrarcharum duodecim concilium 567. tetrarchia è stirpe subditi Galatæ 541
Teucer ex Attica 604. Teucri ditio 673. Teucri primum appulsus 682. à patre ejectio, Salaminæ extructio ibid. Teucrorum migrationes 61. de Teucris & muribus tradita 613. Teucris oraculum datum 604. Teucrum in bello secuti 157
Teuchira urbs, Arsinoë dicta 836
Teumessus 409
Teuristæ 292
Teus Athamantis 633
Teutheas fl. 342. qui & Peirus ibid.
Teuthrania 571, 615
Teuthras 571. Telephi matris maritus 572. Teuthras Cilicum & Mysorum rex 615. Teuthrantis uxor regnum ibid. sub Teuthrante Mysi 586
Teutyra urbs 814
Texta tenuia Saltiatarum 144. de textis coccineis Ægyptiacis 824. textilia varia ex palma 742
Thæna urbs 834
Thala urbs 831
Thalami qui & Bœotii 360
Thalamifera navigia 800. Thalamiferæ scaphæ 799
Thales rhythmorum Creticorum auctor 480 & s. Thales lyricorum carminum & legum conditor 482
Thales Milesius 635. ab eo instituta ibid.
Thalestria Amazonum regina 505. ejus cum Alexandro coitus ibid.
Thamyras, Thamyris, Thrax 339, 350. arte canendi spoliatus ibid.
Thapsacus 77. & s. 91, 741. Thapsaci à Pelusio distantia 88. Thapsaco ad Armeniam spatium 79. plura in s. de Thapsaco & aliorum locorum lineis 78, 79. & s. à Thapsaco ad Ægyptum linea 88. à Thapsaco ad Caspias portas via 91. à Thapsaco ad Babylonem intervallum 746. ad Thapsacum pons 747. Thapsacum merces deportatæ 766
Thapsis urbs 834. Thapsus 831
Thariadas dux militiæ 528. Antiocho devicto regnum tenuit ibid.
Thasus insula 124. urbs 487
Thasius later in Narone inventus 317
Thaumacus 434
Theba 667. in Pamphylia 676. Eetionis urbs 611. ubi capta Chryseis ibid.
Thebæ Ægyptiæ 9, 35. Thebæ, Dircææ & Æsopides 387. Thebæ Phthiotidis 431. Thebæ Phthiotides 433
Thebæ desertæ 412. Thebæ Cadmeæ ibid. Thebæ quæ Diospolis 805, 815. & s.
de Thebis 401. Thebis Ægyptiis divitiæ 551. ante Thebas planities 408
Thebe, Theba 385, 614. deserta ibid.
Thebes campus 588, 586, 612
de Thebe non quæ Eetionis sed Lyrnesso 612
circa Theben vastationes 584
in Thebes campo vestigia 605
Thebaica regio 787. Thebaicæ Acanthæ 809
in Thebaide imbres 790. in Thebaidem à Memphi schœni 804. à Thebaide in Sienen ibid. à Thebaide exportatorum vectigal 813. in Thebaidem impressio Æthiopum 819. in Thebaide seditio ibid.
Thebani literarum minime studiosi 103. Thebani solius bellicæ virtutis studiosi, aliarum contemptores 401. Thebani Orchomeniis tributum solventes 414. Thebani ovem colentes 813. Thebanorum imperii gustus Epaminonda mortuo extinctus 401. Thebanorum victoria de Spartanis 402. de principatu Græcorum obtinendo concertatio ibid. jactura morte Epaminondæ, eversio, instauratio 402. & s. in Phocenses auxilium ibid. Thebanorum confugium 413. Thebanorum sacerdotum astronomia, philosophia 816. à Thebanis principatus ereptus Lacedæmoniis 365. Thebanis ademptus principatus à Macedonibus ibid. à Thebanis licentia Achæis data 384. Thebanis quid litterarum neglectus & cum hominibus consuetudinis, nocuerit 401
Themella 753
Themipisonium, vide Themisonium.
Themis Ichnæa 435
Themis cum Apolline oraculum condidit 422
Themis vulgata fabulis mulier 423
Themiscyra 52, 554, 556. Themiscyra Amazonum campus 126. Themiscyra Amazonibus adscripta 503. Themiscyra Amazonum domicilium 547. ejus descriptio ibid. & s.
Themistes 328, 329. qui sint Homero ibid.
Themissonium oppidum 576
Themistoclis filia 647. Themistocli urbes à Xerxe datæ pro opsonio, pane, vino 636
Thena oppidulum 831
Theocles Atheniensibus 267
Theocritus sophista, Chius 282, 645
Theodectis reprehensio 695
Theodorea secta 625
Theodorus dialecticus 658. cognomento Cronus ibid.
Theodorus orator 759
Theodosia urbs 309. Theodosia medimni Atheniensibus missi 311. inter Theodosiam & Panticapæum stadia 309
Theodosius mathematicus & filii ejus 566
de universa Theologia 19. ad theologiam pertinentia 474. theologica consideratio 466, 467
Θεολογούμενα 467. & s.
Theomnestus nobilis psaltes 658. Cous ibid.
Theophanes scriptor 503, 528, 530, 555. Pompeji castra secutus in Albania ib. Theophanes Mitylenæus scriptor 493. ejus cum Pompejo amicitia 617. & s.
Theophilus à Mithridate necatus 557
Theophrastus Eresius 478, 618. Theophrastus, antè Tyrtamus 618. Theophrastus in oratione de amore 478. Theophrasti bibliotheca ineruditis posteris relicta 609. vendita ibid. Theophrasto nomen cur immutatum ab Aristotele 618. Theophrasto Peripateticis succedentibus quid usuvenit 609. Theophrasto tradita Aristotelis bibliotheca 608. schola ib.
Theophrasteæ dictionis præstantia 618
Theopompus scr. 43, 163, 299, 317, 323, 373, 375, 424 445, 542, 547, 591. 629. Chius 645
Theopompi parum credibilia 317

Theopompi terra Mecropis 299
Thera insula 57. Thera urbs, insula 347. Thera Cyrenæorum metropolis 484. Thera olim Callista 837
Theræi Spartanorum coloni, Cyrenes conditores 837
Therapnæ 409
Theras Autesionis filius 347
Therasia insula 57, 484
Thermæ Onesiæ 190. thermæ Ædepsi & in Thermopylis 60. thermæ famosissimæ 227. thermæ Cæretanæ frequentes 220. thermæ ad quosdam morbos pellendos efficacissimæ 234. thermæ calculo laborantibus medentes 248. thermæ Phazemonitarum 560
Thermæus sinus 124, 330
Thermaicus sinus 92, 323
Therme 330
Thermissa insula 275, 276
Thermodon 52. amnis 298, 547. male pro Lyco positus 529. juxta Thermodontem campi Amazonibus ascripti 503
Thermopylæ 36, 221, 426, 428. & s. 435, 621. unde dictæ 420. Thermopylarum angustiæ 10. ad Thermopylas columnæ quinque 425
Thesauri Tolosæ reperti 188. thesauri in multis Galliæ locis 188. in thesauro regio calvariarum repositio 727
Thesei ærumnæ 19, 380. longinquæ expeditiones 48, Brundusium adventus 282. Thesei de Scirone & Pityocampte latronibus ultio facta 391. Thesei fabula 477
Theseium 396
Thespera, Thesperæ, Thespiensis regio 409, 410
Thespiæ urbs 403. earum nobilitas 410
Thesproti 6, 321, 324. Thesprotorum urbs 324
Thesprotici Cichyro urbe oriundi 338
Thessalia Pelasgiotis 329. Thessaliæ partes à Thracibus occupatæ 321. de Thessaliæ ora maritima 429. & seq. aliis partibus ibid. Thessaliæ medium 430. ejus regio qualis ibid. Thessaliæ divisio in quatuor partes 430. in decem ibid. Thessaliæ campestris circulus 443. Thessaliæ variæ nominationes 443, 444. è Thessalia impressiones 424
Thessali 429. à Tyrrhenis injuriam passi 214. Thessali Neoptolemi posteri 326. Thessali usque ad Malienses 333. Thessali qui sub Achille 430, 431, 433. Thessali Armeniis & Medis cognati 531. ab Jasone & Medea orti ibid. Thessalorum potentia quid effecerit erga vicinos 434. populi ibid.
Thessalis Penestæ servientes 542
Thessalus, Thessalia 444
Thessaliotis 435
Thessalonica 106, 323, 431
Thessalonica quæ Therme 330. à Cassandro condita ibid. Thessalonicea Macedonica urbs 323
Thessalicis peculiare quid usuveniens 621
Thessalicus equus 449
Thestius Pleuroniorum dominus 461. Thestius, Oenei socer, Thestiadæ 466. eorum bellum contra Oeneum & Meleagrum ibid.
Thetidis sacellum 431. Thetidium ibid.
Theutides bicubitales apud Cartejam 145
Thimbron dux 837. Harpali interfector ibid.
Thinæ 65, 68
Thisba, Thisbe columbis abundans 16, 298. à columbis notæ 410, 411
Thoæ insulæ 458
Thoas ductor Ætolorum 255
Thoas qui Achelous 450
Thoantium 655
Thoma quæ Ithoma 437
Thonis u. 800
Thonitis palus, quæ Arsena 529. lacus 746
Thoracum loco, pellium usus 225
Thorax Megetis 338. de thorace Agamemnonis 40. thoraces linei, loricati 154. thoraces de crudis boum tergoribus 306
à Thorace cavere, oraculum Daphitæ datum 647
Thorax mons 647
Thoreæ 398
Thoricus ibid.
supra Thoros herbaceos dormientes 155
Thraces 295, 296. Thraces Europæos ab Homero Mysos nominari 295. Thraces quidam absque mulieribus viventes 296. Ctistæ dicti, sacri habiti & immunes ibid. Thraces Græciæ latera cingentes 321. Thraces montani 323. Thraces in Parnassum exacti 401. Thraces Bœotiæ inquilini 471. Thraces Saraparæ 531. Thraces ad Istrum 553. in Thraces supra Æmum habitantes expeditio Alexandri M. 301. in Thraces expeditio 624. Thracum urbes diluvio extinctæ 59. Thracum feritas 165. Thracum contra Romanos belli initia 287. Thracum adventus cum Eumolpo in Atticam 321. Thracum ad Bœotos responsum de violatis induciis 401. & seq. à Thracibus occupata 586. Thracibus multa nomina cum Troibus 590. Thracia ad Peneum usque 6. de Thracia ad Macedoniam 28. Thraciæ fines, gentes vicinæ, & aliæ ibid. Thraciæ Cherronesus 91, 124. Thraciæ ad Macedoniam usque & Illyricum populatio 304. Thraciæ & Macedoniæ divisio 331. Thraciæ Cherronesus tria maria faciens ibid. Thraciæ partes Byzantio contiguæ 541
Thracicus Bosporus 566
Thracii montes 71, 313
Thrasonis opera 641
Thrasyalcis scriptor 29
Thrasyalcis ex alio sumpta 790. ex Thrasyalce ab Aristotele sumpta 790
Thrasybulus populi reductor à Phyla in Peiræeum & inde in urbem 396
Thrax gazæ locus 763
Thriasius campus 395. pagus, litus ibid.
Thrissa quæ alosa 707
Thronie Beli filia 41
Thronium 60, 426
Throniorum demersio 60
Θρύον 349. Thryus, Thryoessa 349
Thucydides 333, 326, 359, 370, 374, 376, 423, 462, 600. & alibi.
Thucydides reprehensus 661
Thules à Britannia distantia 63. historia ibid. Thules & Borysthenis circulus 63. de Thule septentrionalissima Britannicarum insularum 114. de Thules historia, longinquo situ, de ea Pytheæ commenta, & locis vicinis 201
Thumelicus triennis infans bellum fovens contra Romanos 292
Thunatæ 316
Thuria quæ Æpeia 360. Thuriates sinus 360
Thurifera regio 774. thuriferæ arbores ibid.
Thurii 254, 255. subacti 263. Thuriorum vitiosa resp. 260. in Thurios ducta colonia 656
Thurius fons 263. Thurium vinum 264
Thus Sabæorum 778. thus redolentes arbores 767. thus in oris amnium 774. thus optimum in Persia 782. thus Arabiæ Felicis 782
Thusnelda 292
Thya non deteriores arbores ad mensas conficiendas 202
Thyæ 468
Thyateira urbs 625. Thyatirorum invasio 646
Thymbra campus 598. ad Thymbram Lyciorum castra 598
Thymbræi Apollinis templum 698
Thymbria Cariæ pagus 636
Thymbrius fl. 598
Thymiatis amnis 324
Thyni 295, 541
Thynias insula 541. Thynias Apolloniatarum 319. Thynias acta 541
Thynni apud Cartejum 145
Thynnis capiendis specula 223. 225, 834
Θυννοσκοπεῖον 225
Thynnus prope terram glandem & purpuram sectatur ibid.
Thyræi 282
de Thyrea controversia 65. Thyrea non nominata Homero 376. de ea pugna, ejus situs ibid.
Thyrides 335, 360, 362. præcipitium fluctibus obnoxium ibid.
Thyssa u. 331
Tiaba 570
Tibarenia 309. Tibareni 527, 548, 555
Tibarenicæ gentes 129
Tiberis fluvius 218
ex Tiberi limi aggestio 231
Tiberius Augusti successor 156. Tiberius quas incursiones pacarit 206. Tiberii laus 288. Tiberii receptaculum contra Vindelicos 292. Tiberii in Armeniam profectio 821. Tiberii Cæsaris providentia, beneficia, urbium reparationes 627
Tib. Gracchi in trecentas Celtiberiæ urbes acta 163
Tiberus Paphlag. vox 553
ad Tibiam saltatio inter potandum 155. tibiarum inventores 470. tibiis calamus aptus ubi producatur 407, 411

Tibicen Simon 648
Tibicines Phrygii Curetes 472. tibicini ubi non licet sacrificium auspicari 814
Tibius à Mithridate necatus 557
Tibium nomen servo qui è Paphlagonia 304
Tibur urbs 238. urbis descriptio 238
Tichius 418
Ticinus amnis 209. Ticinum urbs 217. fluvius ibid.
Tiga civitas 827
Tigna ex ossibus & spinis cetorum 773
Tigranes Armenius 610. Tigranes Gordyæorum, operam in quibus adhiberet 747. Tigranes à Pompejo pulsus 751. Tigranis gazæ 529. Tigranis genus, ditio 532. varia fortuna ibid. Tigranis in Cappadociam incursiones 539. Tigranis virtus 745. Tigrani Artavasdæ patri indicta pecunia à Pompejo 530
Tigranocerta 532, 747. semiperfecta, subversa 532, coloni 539
Tigres magnitudine dupli 703
Tigris sagitta vocata à Medis 529
Tigris fluvius 47, 79, 739
Tigris & Euphrates 91. in unum confluentes 79. Tigris in lacum confluxus 728. Tigridis descensus 742, 746. Tigridis aquæ 742. parvæ exundationes ibid. Trigridis circulus 80. Tigridis & Euphratis fontes 521, 522. Tigris ostia 728. ad Tigris transitum pons 746. ad Tigrim Parthorum loca 747
de Tigri fluvio plura 275, 521, 529. & seq.
Tigurini 292. Cimbris Italiam petentibus socii ibid.
Tilphosa fons 413
Tilphosium 413
Tilphosius fons, mons 411
Tiphusium urbs 410
Timæus scriptor 248, 260, 271, 640, 654. & alibi. Timæus à Polybio reprehensus 183. Timæus mendacii notatus 600
Timæus Tauromenita 640. cur Epitimius dictus ibid.
Timagenes scriptor 188, 711
Timavum flumen 215, Timavum Istriorum ibid.
Timavum, Diomedis templum memorabile 214. de Timavo 275
Timii qui & Osismii 195
Timonis exemplo vitam assumens Antonius 794
Timonitis 562
Timonii extructio ab Antonio 794
Timosthenes scriptor 29, 140, 618, 827
Timosthenes portuum descriptor 92. ejus errata ibid. Timosthenes notatus 827. Timosthenis inscitia & imperitia 93. Timosthenis carmen 421
Timotheus Patrio 546
Timuchi qui dicerentur 179
Tinctorum multitudo, dissolutio 757
ad Tincturam radicum utilium copia 163
Tinga 825. quæ Linga ibid.
Tingis Mauritaniæ 140. oppidulum 823
Tintinnabula collo pecorum appensa feris exterrendis 776
de Tiresia vate 762
Tiryns 373. Tiryns arx Prœti 372
Tisamenus 389. Orestis F. 383
Tisianus urbs 831
Titanus prope Arnam 439
Titaresius fl. qui Europus 329. qui Eurotas 440. ejus olei in morem Peneo supernatans aqua 441
Titarus mons ibid.
Tithonus Memnonis pater 587. Susorum conditor 728
Titius à Phraate in colloquium vocatus 748. Syriæ præses pro Romanis ib. obsides ei dati ibid.
T. Flam. Siciliæ prætor 277
T. Quintius Flaminius 441. de Philippo Demetrii F. victoria 441
Tityri 468, 470
Tityus ab Apolline interfectus 422. de Tityo fabula 423. ejus sacellum, cultus ibid.
Tlepolemi mater 338
Tlepolemi virilis ætas 653
Tlon u. 665
Tmarus qui & Tomarus 328
Tmari ibid.
Tmolus m. 625. dives ibid. de specula in eo ibid. Tmolum orichalcus 610. Tmolus vino præstans 637. Tmoli determinatio 629
Θοαὶ 351
Tœnii 313
Tofi calculis plenus campus 808
qui Togati Hispani sive stolati dicuntur 151
Tolerantiæ doctores 714. in tolerantia constantia 713. ad tolerantiam æstus, frigoris, imbrium puerorum assuefactio 734
Tolistobogi, Tolistobogii 187, 566, 567. Tolistobogii Galatæ 547
Tolosa Tectosagum urbs 188. pecuniæ Delphicæ ibi inventæ & mala inde secuta ibid. & seq. Tolosæ situs 188. Tolosæ templum sacrosanctum, thesauris abundans ibid.
Tomæa 318
Tomarus mons qui & Tmarus 328. Tomarus à quo Tomari ibid.
Tomarocustodes 329
Tomentum Macedonum 693
Tomi oppidum 319
Tomisa 664
Tomisa memorabile castellum Cappadociæ 535
Tomisus Sophenæ pagus 663
Tomuri 328
propter Topazia insulæ cuidam applicantes, à serpentibus interfecti 770. topazii lapidis descriptio ibid.
Toreatæ 495
Toronæus sinus 330
Torques aurei Belgarum circum colla, circa brachia, ac manus cum brachio commissuram 197
Torrens pene amnem æquans 616. torrentes auro mixtam arenam volventes 146. ad torrentium transitus, puerorum ad quid assuefactio 734
Torridæ zonæ magna pars Libyæ subjecta 823
Toxici confectio & asservatio apud se, & cur, apud Hispanos 165
contra Toygenes Mario præstita Massiliensium opera 183
Trabes ex ossibus cetorum 773. de trabibus è palma arbore peculiare quid 731. è trabibus palmaceis ædificia Babylone 739
Trachejotæ 668. Trachiotæ 130. Trachiotæ Cilices 568
Trachejotis 668. Trachiotidis dominus 672
Trachin Phocicum oppidulum 423. Thrachin Oetæa ibid. Trachinii ibid. Trachin quæ Heraclea 428. antiqua ibid. à Thrachine versus meridiem loca 428. Trachinia Phthiotis 433. Trachinium 450
Trachones duo colles 756
Trachonitæ montes 755
pluribus tractandis se dare ubi non licet nisi philosophis 707
sine Tractu dominum sequentes equi 828
Tragesææ salinæ 605
de Tragica & comica ratione 18
Tragium 360
Tragurium insula 124
Tragurium ab Issensibus condita 315
Tralles 663
Tralles versus iter 648
Trallis u. ibid. & s.
apud Trallianos gymnasii subversio 579
Translationes quæ celeriores 97
Transnatatio cervarum in insulam quandam ut pariant 643
Transpadana regio 212
Τραπεζοῖς, ἀργεννικῶς 331
Trapezon collis unde dictus 751
Trapezûs 497, 499, 555. mons, urbs 309. Græcanica urbs 548
Trapontium urbs 237
Trarium pagus 607
Trasymenus lacus 225
Τραυλίζειν 662
Trebia Pado incidens 217
Trebonius obsidione captus, interfectus 646. divi Cæsaris percussor, ibid.
Trebula, Sabinorum oppidum 228
Treres expulsi 61. Treres Thraces 586. ab iis occupata ibid. Treres, gens Cimbrica 647. Trerum migrationes 61, 573. Trerum incursiones 61, 511. Trerum urbes diluvio extinctæ 59. de Treribus tradita 552
Trerones qui & Cimmerii 61
Trerus fluvius 237
Treta 683
Treviri 194
Triangulus rectangulus 86
Triangulus obtusangulus ad Caspias, Susa & Babylonem 86. triangulum quid proprie 210
Triballi 305, 315, 318. Triballi domiti 318. in Triballos impressio Alexandri M. 301. Triballorum rex Syrmus 301
Triboci gens Germanica 193, 194. ad Rhenum ibid.
Tributum Temesæis remissum 255. tributi novum genus 511. tributa à Dario Longimano instituta 735. tributa regis è micis auri 711. in Iberia ibid. tributa Candacæ reginæ remissa 821. tributorum magnitudo 816. propter tributa in Thebaide seditio 819. sedata ibid.
Tricca 327, 437. in Thessalia 360. apud Triccam natus Æsculapius 647

Trichaices 476
Tricorythus urbs 383
Tricorii 185, 203
Tridentini 204
Trieris, seu Triremis, locus 754
Trinacria, Trinacis, dicta Sicilia 265
Trinemii 400
Triphylla, carica Antiochena 630
Triphylia 337, 339, 342. & f. 367
Triphyliæ ora maritima 348. oppida 344 ager ibid.
Triphyliæ partes 357
Triphylii 337, 343, 355
Triphyliacus Pylus 337
de Tripoli urbe 754
Tripolitis 326, 327. quæ & Pelagonia ibid.
Tripos victoris præmium 355
Tripodes Bœotorum quotannis Dodonam missi 402
Tripodi, Tripodiscium 394
Triptolemus Gordyis pater 747. Triptolemi peregrinatio Jûs quærendæ causâ 673. de Triptolemi genere 750
Tripudia extremæ lasciviæ 801
Tripus oraculi Pythici 419
cum Trispithamis hominibus gruum pugna 711
Tritæa urbs Achaica 341, 342
Tritæenses 386
Triton fluvius 407
Tritonis lacus 836
Tritus 829. 832, 833
Troas 6. 129, 534, 581, 586. Troas Lesbiorum hæreditario jure 599. Troadis initium 582. partes 583, 586. Troadis finis 565. de Troade celebri, diruta 581. & seq.
Trocmi 187, 566, 567. Trocmorum ditio 567
Troes 295, 586, 678. Trôes Samothracum mysteria edocti 331. Troës circa Idam 469. Troës Cilices 667. Trôes qui communiter appellantur 574
Trôum pagus sive curia 604
Troes Mysi 665
Troûm ditio secunda 585. Troûm tertia ditio ibid. Troûm quarta, quinta, sexta ditio ibid. Troûm fines difficiles distinctu 564. Troûm exigua initia 573. incrementa 574. Troûm imperium 582. ditionis divisio ibid. de Troum recensione versibus aliquot interpretandis, Demetrii xxx libri 603. Troûm auxiliarii 677. Troibus Phrygum nomen datum 573. de Troibus belli Trojani tempore 584. Troibus multa nomina cum Thracibus 590
Troës, vide Trojani.
Troezen 369. Neptuno sacra, quæ & Poseidonia 373
Troezen Pelopis F. 374
Trogilium pr. 636. insula ibid.
Trogitis palus 568
Troglodytæ 819. unde dicti 42. Troglodytæ Arabes 2. Trogloditæ qui & Crobyzi 318, 506. farina nunc apud eos ibid. Troglodytæ an qui Erembi 784. Troglodytarum vita 775. Troglodytarum sepultura 776. Troglodytarum ab Arabibus diremptio 780. Troglodytarum effossiones, habitationes 828. de Troglodytis juxta Meroën 786
Troglodytica 131, 133, 696
Troglodytica 768, 769. Troglodytica subacta ibid. Troglodytica Æthiopiæ 785. Troglodyticæ exploratio 780. Troglodyticæ negotiationes 798
Troja 655. fluctu inundata 58. Troja Simûntis 387
de Troja tota, parte 582. Troja quæ vere dicta 583. Troja & Æolis in unum contractæ ab Homero 586. Troja Mitylenæis adempta 600. Troja Phrygia 675. Trojæ victores non minus quam victi intestati 149, 150. Trojæ captores 321. Trojæ excidium pictum 343. Trojæ & viciniæ princeps 572. Trojæ vocabulo quæ non assumenda 574. Trojæ situs ibid. in Trojæ reparatorem, Agamemnonis execratio 751
Trojanæ urbs cognominis 264
Trojani 572. è Trojano bello victorum calamitates, prædationes 48. à Trojano bello orta barbaris confusio 679. è Trojano bello profugi 149. Trojana tempora 253. Trojanarum navium incendium 262. Trojanorum timiditas 598. Trojanorum cum Cretensibus conjunctio 604. Trojanorum antiqua habitatio 809. Trojanis suppetiæ è Nomadibus ad Borysthenem degentibus 550. Trojanis præstita auxilia 552. & f. 572
Trojanum bellum 804. Trojanus campus 599
Trojani, vide Troës.
Troïca regio 582. Troïcus campus 596. Troïca planities quæ proprie 597 Troïcus mons 809
Trophæum Q. Fabii Maximi, ex albo lapide 185. trophæa Romanis remissa à Parthis 748
Trophonius vates 762. Trophonii opus 421
Tropicus pro arctico 114. de tropico æstivo 135. à tropico Hybernoæstivum accipiens 76. sub tropico habitantium 133. de tropicis 95, 96
Truentinus amnis, urbs 241
Tryphon prædationum auctor 668
Tryphon Beryti dirutor 755, 756. Tryphonis cognomento Diodoti incrementa 752. Syrorum regnum affectantis ibid.
Tubæ & classicorum usus in puellis matrimonio locandis 714. ad tubam choreæ 155
Tubis belluæ exterritæ 725
Tucis urbs 141
Tuder oppidum 227
Tugeni 293. Cimbris Italiam petentibus socii ibid.
Tuguria oleæ frondibus contecta 773. tuguria super arbores propter feras 776
Tuisi 156
Tullum 207
contra Tumultuantes in conciliis peculiare quiddam apud Belgas 197
Tumulus, in quo sepulcrum Memnonis 587. tumuli Mercuriales viis apponi soliti 818. in tumulis faciendis perparci Indi 709
Tunicæ Ligusticæ 202. Ætolicæ 530
Tunicæ late prætextæ 168. à quibus primum gestæ ibid. tunicarum loco, vestis fissilis manicata usque ad pudenda & nates demissa 196. tunicas ad talos demissas gerentes 175
Turdetania, Turdetani, Turduli 139
Turditania 141. Turditaniæ opulentia 142. plura, ibid. & f. ora maritima, opes 145. & seq. abundantia ibid. è Turditania quæ exportentur 144
Turditanorum argentea præsepe & dolia 151. Turditanorum felicitas, civilitas, mansuetudo 151. plura ibid.
Turdulorum expeditio 153
Turina Satrapia 517
Turmæ tres equitum Romanorum in Ægypto 797
Turris Capionis, opus mirabile 140. turris Pelori 171. turris Neptolemi 306
Turris non magna in qua Cyri sepultura 730 decem tabulatorum ibid. turris Stratonis 758. turris ex albo lapide mirifice structa 791. turrium erectiones, alia 184. de turribus Babylonis 738
à Turri seu Pyrgo, prodeuntes effusiones 151
Turricula Rheginorum 171
in Turriculis habitantes populi 549
Tusculanus mons 237
Tusculum urbs ibid. 238. minime contemnenda 239
Tyana urbs 537, 539, 587
Tyanitis 534. Tyanitis præfectura 537
Tychii patria 626
Tychon Atticorum Deus 588
Tylus quæ Octylus 360
in Tympani modum ventris intumescentia à potu 773
Tymphæi 326, 327
Tymphrestus mons 433
Tyndareus ab Hippocoonte pulsus 461. Icarii frater ibid. Tyndarei uxor ib.
Tyndarii scopuli 799
Tyndaris, oppidum 266, 272
Tynis civitas 834
Typhon fl. qui postea Orontes 570
Typhones quid Græcis 248
Typhon Ætnæ subjectus 626
de Typhone fabula 248, 628. fulmine icto 750. Typhoni quæ evenerunt, ad quæ loca referantur 579. Typhoni fraus ab Iside 803
Typhonia 815
de Tyra flumine, fontibus 107
Tyræ ostia 289, 305, 306. lacus, turris ibid.
Tyrambe 494
Tyrannio grammaticus 548, 609
Tyrannio Aristotelis studiosus 609
Tyrannus securi percussus à Pompejo 755. tyrannus Busiris nullus 802. tyranni etiam juste imperantes appellati 310. tyranni Sicyone viri moderati 382. tyrannorum gaza diruta 763. tyrannides ab Arato eversæ 385
Tyria purpura omnium optima 757
Tyriarium 663
Tyrigetæ 118, 128, 295, 289, 306
Tyro Enipei amore capta 356
Tyrina insula 766. Tyrus antiqua 758. apud Tyrum Io conspectui subtracta 750. Tyrus tota insula 756. Tyrus calamitates omnes superavit 757. ex terræ motibus ejus pericula ibid. clades ibid. inter Tyrum ac Ptolemaidem

dem litore mirum quid ab aquis 758
de Tyro 58. illustri 756. de Tyro & Sidone controversia ibid. è Tyro viri clari 757. è Tyro Didûs colonia 832. Tyri non meminit Homerus 756. Tyri à Sidone distantia 758
Tyri coloni 784
Tyrii insulares ibid.
Tyriorum libertas à Romanis 757. Tyriorum classis ibid. Tyriorum antiquæ habitationes 826. a Tyriis multitudo & magnitudo coloniarum 757
Tyrrhenus 330
Tyrrhenus Atyos filius, coloniæ ductor ex Lydia 219
Tyrrhenus sinus 92. de Tyrrhena ora maritima 226. Tyrrhena gens 216. Tyrrhenæ coloniæ ibid. Tyrrhenum mare 122, 211, 218, 251, 267
Tyrrheni 328. prædones 232
Tyrrheni Etrusci & Tusci nominati, unde 219. & seq. Tyrrhenorum situs 218. alia ibid. & s. Tyrrhenorum duodecim urbes 242. Tyrrhenorum luxuria, & plura 242. fertilitas agri ibid. Tyrrhenorum latrocinia & crudelitas 219, 267
Tyrtæus 279, 362, 366
Tyrtæus belli dux 362. ejus poëmata ibid.
Tyrtamus qui Theophrastus 618.
de Tyule 104

V.

Vaccæi 152, 162
Vacua amnis 153
Valeria urbs 238
Valeria via 266. nobilissima 236. & s.
Valeriæ viæ descriptio 238
Valerius Flaccus consul 594. contra Mithridatem missus ibid. à Fimbria occisus ibid.
in Valles fundo carentes præcipitia 204
Vallum Meleagri 751
Vallum Sesostris 769
Vapanes oppidum 224
Vaporibus assarum carnium enutriti homines 711
Varalii qui & Ardiæi 315
Varia urbs 162
Varus fluvius 178, 184
Vasa cerea 155. vasa electrina atque vitrea 200. vasa lignea Nuceriæ oppidi 227. vasa ex arundinibus varia 740. vasa ex fabetis 800
Vascones 161
Vastatio quæ proprie 464
Vata urbs 831
Vates quo honore apud Belgas 197. vates musicam antiquitus exercentes 330. vates hydromantici 762. vatum inspectio circa exta 154. vatum quarumdam apud Cimbros de captivorum jugulatione divinatio 294. de vatibus nonnullis 762. de vatibus Etruscis ibid. vaticinatores in tanto pretio ut digni etiam imperio judicarentur 762. vaticinationum ex extis ratio 154
Vaticinia Chaldæorum 739. non probata ibid.
Ubii ab Agrippa intra Rhenum traducti 194
Verria oppidum 214
Veromerus Chattorum dux 292
Vectigalia regulorum quorumdam 748. vectigalia Ægyptia 798. vectigalia ex Ægypto ibid.
in Vehiculis habitantes populi 294, 296
de iis quæ vehuntur liber 54
Veji sæpius rebellantes à Romanis oppressi 226
Vela arundinea 740
Velia 253
Velitræ urbs 237
Velleris aurei fabula 46, 499
Vellaunii 190. olim Arvernis ascripti ibid.
Venafranus tractus olei ferax 243. Venafri urbis descriptio 238. oleum optimum ibid.
Venandi cuniculos rationes 144
Venasia ubi templum Jovis 537
Venatio elephantum dicta 770
Venatio elephantum Pythangeli dicta 773
Venatio elephantorum 133, 703. & s. venatio regia Lydis parata 589. Persis ibid. venatio elephantum 768
Venatio elephantorum 771
Venationis elephantorum ratio 772. aliæ 773
Venatio elephantorum Licha ibid.
Venationem non attingunt pueri apud Persas sed domum referunt 734
de Venatoribus lupum tenentibus, & de sponsore pro eo fabula 215. de venatoribus Indorum 704. eorum à rege dimensum, vita vaga, habitatio ibid.
Venditio captorum sub præcone 664
à Venditio cæsus Pacorus 751
Venditoris medimni ducentis denariis in obsessione mors, emptore salvo 249
Vendum urbs 207, 314
Venena lethalia unde petita 338. veneno inunctæ Soânum cuspides 499. de venenorum efficacitate 37
Venenatis telis sauciatorum fœtor molestus 499
Veneratio major apud antiquos 762
Veneratio ichneumonis 812
Venetia 543. apud Agriam 608. in Venetiam Antenoris adventus 608. Venetiarum in Adriatico sinu auctores 195
Veneti 212, 216. Veneti in societatem civitatis à Romanis recepti 210. Veneti Paphlagones 212. cum Antenore iter ingressi ibid. eorum circa equos studium 212. Venetorum navalis pugna cum Cæsare 194. de iis victoria 195. Venetorum ora maritima 211. Venetorum fama, regio 212
de Venetis duplex opinio ibid. Venetorum pullorum fama apud Græcos 212
Veneticus ager 314
Vennones 204, 206
Ventidii cum Nicate Parthorum rege pugna 751
de Venti cujusdam vi mira 182
Venti Euboeæ subterranei, & aliorum locorum 447. ventorum scriptores 29. ventorum terminus 62. de ventis Favonio & Zephyro 28. venti duo præcipui 29. de ventis ibid. venti spiraturi prænotio 276
Ventris intumescentia à potu in modum tympani 773. contra ventres prominentes cura 199. ventribus equarum subligatos utres aquarum vehentes 828
Venus 583. Venus Græca dea 807. Venus à mari emergens 657. ejus pictura ibid. pro qua remissa tributi centum talenta ibid. Venus ἀναδυομένη ibid Veneris Pyrenææ templum 178. Veneris fanum 272. Veneris Erycinæ ædes Romæ ante portam Collinam 272. Veneris donaria 343. Veneris fanum Corinthi locuples 378. sacrorum famulæ mille meretrices ibid. Veneris Coliadis ædes 398. Veneris Paphiæ t. 683. Veneris t. 379, 683, 807, 815, 836
Veneri sacræ pecuniæ 745
Veneris statio 769. Veneris Arsinoës sacellum 800. Veneris u. 802, 813, 817
Veneris expertes Germanes 713
Venereum Pyrenæ promontorium, dictum & Massiliense 181
Venusia 283. urbs 250. Lucanorum præcipua 254
Veræ situs 523. oppugnatio ab Antonio ibid.
Veragri 204
Veratrum Oetæum 418. quo medicamento temperatum ibid.
Verbanus lacus 209
non Verbis sed factis bonos se demonstrare oportet 713
Vercilli oppidum 218
Vercingentorix Arvernorum dux 190. ejus bella cum Cæsare, aliis ibid. ortus ibid.
Vere serendi novum genus 831
Veresis amnis 239
Veretum oppidum 281, 282
Veritas in pretio Indis 709
de Vermis quodam genere in truncis arboris nascente 570
Verona 206. urbs magna 213
Verones 158, 162
Versus Persici de palmæ utilitatibus 742
Versutia Judaica 800
Vertices Caucasi hyeme non ascenduntur, & quo genere calcei utendum æstate ad ascensum 506
Vertigo oboriens viris & jumentis in viarum præruptis & angustis locis in Alpibus 204
Vertinæ Lucanorum oppidulum 254
Vespertiliones ad cibum sumpti 739. sale conditi ibid. vespertilionum membraneæ alæ in serpente 703. vespertilionum multitudo 739. majorum quam aliis locis ibid.
Vestæ sacerdos corrupta 229
Vestini 219, 241
Vestis militaris usus 481. vestis fissilis manicata, usque ad pudenda & nates demissa, tunicarum loco 196. vestis ad talos, Medorum, Persarum 526. vestis Armeniaca, Thessalica, Ætolica 530. vestis ex arborum corticibus 713. vestis Assyriorum 746. vestis Maurorum 828. vestes mulierum floridæ 155. vestes tinctæ & auro variegatæ apud Belgas, iis, qui honores gerunt 197.

vestes atras gerentes 175. vestium sordibus eluendis aqua apta, fullonis operam iis purgandis præstans, 529. vestitus è vitulorum marinorum pellibus 513. Persicus à Medis sumptus 525. & s. nigri vestitus usus 155. vestitus ex ursorum, pardalium, leonum pellibus 828
Vestitus, vide amictus.
Vesuvium 26
Vesuvius mons 247
Veteres 160
Vettones 139, 152, 162. in Romanorum potestatem subacti 164. Vettonum historia lepida ibid.
Vetula Pyrrhum tegula opprimit 376. vetulas strangulandi mos 520
Vetulæ, vide senes.
Vetus urbs 160
Ufens fluvius 233
Vi quam facundia apud barbaros plus effici 401
Via Salaria 228. Nomentana ibid.
via Valeria 266. via mercatorum tanta multitudine instructa ut nihil ab exercitu differat 781. è via leviter egredientium pericula ingentia ubi 204. in viam duorum dierum sex menses perfidia ductorum insumpti 782. viæ inter saxa & præruptas rupes periculosæ 204. viæ per Lugdunum ab Agrippa apertæ 208. viæ Semiramidis 737. viarum structura ab Augusto Cæsare in saxis contra latrones 204. viis apponi soliti Mercuriales tumuli 818
Vibon, Valentia, quæ & Hipponeum 256. Vibonis navale ab Agathocle ædificatum 156. urbs ab eodem occupata ibid.
Victima hominis per annum saginati, unguentis delibuti 503
Victoria de Persis apud Gaugamela 737. de victoria circa Arbela ibid. victoriæ præmium præstantia regionis 573
Victorum in bello Trojano misera conditio 48
Victus intemperans ratio luxuriæ causa 656. victus è frondibus & fructibus 713. victus ex locustis 772. victus è concharum carnibus 773. victus Nomadum è camelis 777. victus Æthiopum 821. victum dividentium ministeria publica 653
ex Vico Iamnia & circum, quadraginta hominum armata millia 759
Vidua vita, sui dimidia parte constans tantum 296
Vienna Allobrogum 185
Vienna in urbem redacta 186. metropolis gentis ibid.
Vilitas auri apud quos 778
Vimina dumosorum arbustorum contra incursiones hostium contexta 194
Viminalis porta 234
Vindelici 193, 206. Vindelici montanarum planitierum incolæ 892. Vindelicorum petulantissimi ibid. de Vindelicis 206. & seq. supra Vindeliciam montes 207
Vineæ trans Euphratem & Armeniam 712
Vinum Arianum 73. vinum picem recipiens 202. vinum Mamertinum 268. vinum Monarite cum Græcis certans 535. vinum Mareoticum 799. vinum Lesbium 808. vinum Græcanicorum omnium optimum 645. vinum in sacrificiis tantum bibunt Indi 709. ex oryza confectum ib. vinum ex palma 742. de palmulis 783. vinum Chalybonium 735. vinum Laodicense 751. vini copia 218. vini expertes Germanes 713. vini penuria apud Drangas 724. vini abstinentia quid valeat ad valetudinem 706. vini confectio ex meliloto arbore 831. vina optima 243. vina maximè celebrata 234. vina pretiosa Setina 237. vina magni nominis 263, 264. vina excellentia 637. vina Messogitica 650. vina in Mesopotamia ex Media, multa 712
de Violata Casandra 600
à Vipera morsis medentes homines 588. viperæ ingentes 719. viperæ fœminæ sedecim cubitorum 706. novem
de Viro quodam Erythræ nomine 779. alio ibid. vir mulieri dotem affert apud Cantabros 165. vir seorsum vivens, raro qui deorum cultum curet, invenitur 297. de viro quodam cretam effodiente 407. viri loco mulierum decumbentes quum pepererunt uxores 165. viri atrati ubi incedant 520. viri præstantes è Lampsaco, è Pario 589. viri clari è Mitylena 617. viri Pergameni memorabiles 625. viri clari Scepseæos 609. viri Lesbii memorabiles 618. viri Sardibus memorabiles 627. viri memorabiles è Mileto 635. viri in Samo clari 638. viri Ephesi memorabiles 642. & s. viri Teji, clari 644. viri illustres, è Chiis 645. viri illustres, Magnetes 648. viri clari è Nysa 649. viri aliquot insignes 548. viri memorabiles apud Rhodios 655. viri illustres Halicarnassi 656. viri è Cois, nobiles 657, 658. viri memorabiles apud Mylassa 659. viri Cnidii, memorabiles 656. viri memorabiles doctrina in Bythynia 566. viri Seleuciæ memorabiles 670. viri memorabiles apud Solenses 671. viri illustres apud Tarsenses 674. viri Sidonii præstantes, Moschus, alii 757. è Tyro ibid. viri illustres ex Gadaride 759. viri capyriis initiantes 800. viri clari è Cyrene 837. virorum aliquot clarorum longinquæ expeditiones 48. virorum & mulierum officia contraria aliis ratione apud Belgas distributa 197
Virginis dæmonis templum 308
Virginum apud Deam Anaitidem longo tempore constupratio, dein nuptui elocatio 532
Virgines sacerdotum collegæ 641. Virgines à Messeniis violatæ 362. Virgines elocandi pulchra ratio 250. Virginum xxv. apud Algonum casus 60. Virgines in præmium pugillatione vincenti 717. sine dote nubentes ibid. Virginum Sabinarum raptus 230. ultio 234. de Virginibus suis Spartanorum mandatum 279. Virginum Locrensium Ilium missio 600, 601. Virginibus Locrensium contumelia facta, vindicata 259 & seq. de Virginibus nuptum collocandis cura 746
Virgis paliurinis mortui cervix pedibus alligata 776
Virgula sola equi gubernati 828
Viriathus latro 158. Viriathi excisio 287
Viribus conjunctis se tueri quid valeat 158
Virtus in pretio Indis 709
Visio radicis Alexandro oblata sanandis vulneribus 723
de Visu longiùs aut propius perceptis 12
Visurgis amnis 291
de hac vita Brachmanum opinio 713. è vita per rogum, Sophistarum migratio 716. è vita se educendi Indorum consuetudo 720. vitæ tegendæ tres formæ post diluvia, ex Platonis conjectura 592. vitæ ancipitis animalia 695. de vitæ longitudine Musicanorum, Serum 701. vitæ anni apud Seres ducenti 702. vitæ frugalitas ad valetudinem quid valeat 706. vitæ societas ut servetur 761
Vitia 508. extructio 531
Vitis vini metretam ferens 73, 508, 509. vitis truncus continendus 73. vitis Ravennæ natura 214. contra vitis pediculos medens terra 316. vitis caudex quantum duo viri possint amplecti 516. vitis in paludibus 767. vitis Carmanica 726. de vite apud Maurusios 826. vites sub hyemem in bosporo defodi solitæ, multa ingesta terra 307. vites ubi raræ 317. vites ubi non fodiantur & quinquennio exacto putentur 520. magna pars in palmitibus relinquatur ibid. novellæ secundo anno fructum ferant ibid. in vites pestis vermes quidam ubi non nascantur 613. vites à Macedonibus in Susia & Babylone consitæ 731. de vitium excisione apud Getas, consilio Cenei præstita cito obedientia 304. vitium palmites ut defixi 731, 732
Vites, vide vineæ.
Vitiferæ regiones 587
Vitii 514
Vitigilinum sanatio quibus aquis 347. vitraria arena obsitum littus 758. vitraria arena 758. de vitraria quadam terra in Ægypto ibid. vitrarii Alexandreæ ibid.
Vitriolum ubi 163
Vitulorum marinorum è pellibus vestitus 513. vitulorum marinorum copia 776
Vivaria piscium varia 773
Ulius Apollo 635
Ulnarum quatuordecim cetorum magnitudo 726
Ultio ab Alexandro pro Græcis 730. ultio de Crasso quia belli initium fecerat contra amicitiam Parthorum 748 ultio de Parthis ibid.
Ululatui vocem similem edentes cochleæ 823
Ulyssea 157. urbs in Hispania 149. Ulysseæ, seu Odysseæ ansa Homero quæ fuerint 140. in Ulyssea quarum insularum mentio 256
de Ulysse 17, 613. Ulysses cur ter in Siciliam adveniens, ne semel quidem per fretum navigarit 25. Ulysses è naufragio ereptus 43, 44. & seq. de

Ulyssis

Ulyſſis peregrinationibus 18. & ſeq. 22, 24, 45. & ſ. 150. Ulyſſis expeditio 149. Ulyſſis errorum veſtigia ſexcenta 149. Ulyſſis errorum monimenta 157. errores ibid. Ulyſſis patera ubi monſtretur 232. Ulyſſis circa Siciliam errores 299. Ulyſſis in Avernum adventus 244. Ulyſſi ſubditi 452. ſubditæ inſulæ 457. Ulyſſis ara 834
Umbilicus quidam in templo Delphico monſtratus, faſciis velatus 420
Umbræ in utramque partem cadentes ubi 133. umbræ meridianæ ibid. de umbræ ad gnomonem proportione 71. umbras diverſam in partem cadere & ubi 76. umbras in alteram partem recidere 77. de umbris in diverſam partem non cadentibus ib.
Umbri 214, 219
Umbrorum regio 226. Umbrorum & Tyrrhenorum de principatu inter ſe contentio 216. Tiberi fluvio diviſio ibid. ſi alteri expeditionem in aliam gentem ſuſciperent, ut ſe gerebant 216
Umbria ad mare uſque declinans 228. Umbriæ ad Ravennam protenſio 227. per Umbriam juxta Arminium in Etruriam aditus 226
Umbrica gens 216. Umbricæ coloniæ 216. Umbricæ urbes 240
Umbrici 376
Unctio Aſſyriorum ex ſeſamo 746. unctiones ex medicamentis maximè probatæ 713
Undalus urbs 185
Unguentum ex iri Selgica 571
Unguentorum uſus Bacchicus 712
Ungues amittentia pecora aquæ cujuſdam guſtatu 764
Ungulæ boum & equorum aliis longiores, ubi 835
Unicornes equi 710
Unionum precioſorum copia 767
Univerſi vinculum neque pedibus acceſſum neque navibus 104. de univerſi figura 120
Unoculi 43, 70, 299
Vocabula Paphlagonica 553. vocabula gentium priſca à Strabone omiſſa 777
Vocem & ſpiritum ut exerceant Perſæ 734. vocem ululatui ſimilis edentes cochleæ 823. de vocum interpretatione petenda 41
Vocontii 178, 179, 185, 203. Vocontii ſui juris 203
Volare nequeuntes aves cervorum magnitudine 772
Volaterræ 222. Volaterrarum ſitus, ager 223
Volcæ cognomento Arecomici 186
Volci circa Nemauſum ſui juris 203
Volucris accipitris cultus 818. de volucri Ibide 823. volucres cervorum magnitudine 772. de volucribus ſeu corvis à Jove Delphos emiſſis 419. volucrium accipitrum inſula 773. volucrium aquatilium copia 804
Voluptatem & moleſtiam animo eximens optima doctrina 716
Volſci populi 228. Volſcorum ſubjugatio 231. Volſcorum ager 237. Volſcorum Pometiorum ager 231
Volſinium, urbs Tyrrheniæ 226
Voracitas Hibernorum 201
Voragines Peluſio proximæ 760. voragines Gerra dictæ 760
Voto facto ubi adoratio regum & omnium qui ſunt in poteſtate 717
Urbani ædiles in ſex quinterniones diſtributi 708. eorum munus. ibid.
Urbs Exitanorum 156. urbs Bacchi in Africa quam unus quiſpiam bis invenire non poſſit 299. urbs parvæ Corinthi ſpeciem præ ſe ferens 559. urbs tanquam ſagena barbarorum multitudine circumventa, deleta 448. urbs Gordyena 747. urbs Heliopolis 753. urbs Leonum 756. urbs Gerrha 766. urbs Heroum 759, 767, 803. urbis Heroum defectio, receptio 819. urbs Hiericûs 760, 779. urbs Heraclium 801. urbs Hermopolis 802. urbs Gynæcopolis 83. urbs Herculis 812. urbs Elephantina 803, 817. urbs Elephantinæ ſtructura & magnitudine par 818. ſupra urbem Elephantinam parvus cataractes 817. urbs accipitrum 817. de urbe Elana 759, 768. de urbe Ciſterne, inſula 666. de urbe Hierapoli 748. de urbe Gadari 759. de urbe Alexandria 798. & ſ. de urbis Alexandriæ præſidiis 101. urbis Hieroſolymorum deſcriptio, everſio 762, 763. urbis Hierichuntis deſcriptio 763. urbis magiſtratus apud Ægyptios 797. urbis bonus ſtatus regum vitio corrumpitur 797. ad urbem Cumam Græci 621. ejus conditores ibid. urbium Atticæ nomina 397. urbium duodecim conventus 420. urbium & locorum nomina 441, 443. urbium nomina ab Ellope conditarum 445. urbium aliquot ornamenta 575. urbium mille vel amplius regio deſerta, Indi fluvii deſertione 693. urbium memorabilium ſuper nativis collibus, aut factitiis aggeribus impoſitio 788. urbibus oppugnandis inſtrumentorum periti artifices Gordyæi 747. de urbibus tredecim quarum caput Sodoma 764. urbes ducentæ in Turditania 341. urbes in paludibus ſitæ 214. urbes intra Padum & ad Padum illuſtres 216. urbes Tyrrhenorum 226. urbes intra Apenninum in Flaminia via memorabiles 227. urbes Peloponneſi, Homero interdum regiones nominatæ 337. urbes qua attentione conderentur 419. urbes Acarnaniæ 450. Nicopoleos municipia. urbes Æolicæ 554. urbes Piſidiæ 570. urbes aquis ambitæ, aggeribus impoſitæ 692. urbes propter concordiam ſorores dictæ 749. urbes ſine mœnibus 783. urbes à Pharuſiis exciſæ 826. urbes inſulæ, quatuor 453. urbes Græcanicæ in Media 524. urbes ſaxis impoſitæ, munitæ 500, 501. urbes Phocidis 417. urbes Ætoliæ 450. urbes memorabiles 614. urbes Amazonum cognomines 573. urbes XII Græcanicæ vaſtatæ à Tigrane 532. urbes diluvio abolitæ 407. urbium in Peloponneſo auctores 389. urbes ab Amazonibus conditæ denominatæ 503. urbium loco nemora Britannis 200. urbium extinctio, nomina mutata 364. urbes ab Arato in libertatem miſſæ 385. Achaico inſertæ corpori ibid. urbes Arcadiæ 388. urbes Æolenſium nobiliſſimæ 605. urbes Propontidis à Dario incenſæ 591. urbes parvæ ſeu oppidula 751. Heraclium 753. Cebrena 604. Gabalis 753. Chryſa 612. de urbibus Gindaro 751. Edeſſa 748. Hieroſolymis à Pompejo everſis 763. Hierichunte ibid. Gange 719. Carpaſia 682
Urbes, vide loca, oppida.
Urgenus 178
Urgi 306
Uria 283. lacus 459
Uria in Japygia 282
ex Urina in ciſternis inveterata dentium lotio 164. ex urina puerorum chryſocolla 764. urina incantationibus admixta 764
Urinatores cujus aquæ fundum petere non poſſint 763, 764
Urium oppidum 284
de Urſa & plauſtro 3. de duabus urſis ibid. urſa ubi occidat 77. de urſa minore 332. urſas occidere in Auſtrinis Indiæ partibus 76. urſas nulla in parte Indiæ occidere 77
ex Urſorum pellibus veſtitus 828
Urſo urbs 141
Urſorum m. 575
Uſitata alia apud alios aliter 103
Uſus aſinorum in bello 727
in Utero elephantorum geſtatio ad decennium 705
Utica 832. ſitus, alia ibid. & ſ.
Utilitatis ratio attendenda 10
Utres aquarum, ventribus equarum ſubligantes 828
Vulcani forum 246. Vulcani templum inſula ſic dicta 275. Vulcanium templum 807
Uva bicubitalis 73, 516
Vulneribus elephantorum ex potu butyri auxilium 705
Vulturnus amnis 238, 249. urbs, amnis 243
Uxia 744. Uxii prædones 524. apud Uxios Choaſpis ortus 728. Uxios tranſeunti juxta Perſiam anguſtiæ 729. Uxiorum bellum cum Elymæis 732
Uxiſama inſula 64
Uxor una omnibus 783. uxoris dolo captus Amyntas 569. uxorem ubi quam vult fortiſſimus ducit 520. uxori quales miſſi calami à Boccho Maurorum rege 827. uxores inveniendi ratio 230. uxores Cretenſium ut ducerentur 482. uxores complures apud Perſas 733. uxorum & liberorum communio ex Platonis inſtituto 300. uxorem ubi nemo ducit niſi prius ad regem perlato hoſtis amputato capite 727. uxoribus carentes ideo non vocari religioſos 297. uxorum multarum licentia 714. uxorum cum viris combuſtio ibid. cum uxoribus Cumæorum habitatio Campanorum 243. uxores Creophagorum Judaicè exciſæ 771. in uxores libidinis exempla 297. earum multitudo uni viro ibid. uxorum multitudo apud

quos 835. uxorum plurimarum usus 712. uxoribus, & alienis mulieribus Massagetæ ut utantur 513. uxorum Spartanarum ad suos legatio 279. uxores multæ regibus Medorum 526. montanis Medorum ibid. pauciores quam septem habere apud eos non licet ibid. uxores nobilium virorum prægnantes ubi conscribuntur & observantur 768. uxorum elocatio apud Tapyros 515. veteres Romanos ibid. uxoris Catonis ibid. uxores Cimbrorum eos sequentes in bellum 294. earum circa captivos acta ibid. cum uxoribus cur non philosophentur Brachmanes 712. uxores cum viris defunctis ubi comburuntur, & cur 699. uxorum fraudes & iniquitas ibid.
Uxor Cambisæ Meroë 790
Uxor Arminii in triumphum ducta 291
Uzitæ 831

X.

XANTHUS u. 665, 666. Lyciæ 134
Xanthus Trojæ amnis 590
Xanthus fl. qui Sirbes 665. Xanthus Lydus scr. Lydiæ historiæ conditor 572, 579. 628, 680. Xanthi Lydi sententia 49, 50
Xanthus Bœotorum rex 393. victus à Melantho ibid.
Xanthii Thraces 590. qui Dai 511
Xenarchus peripateticus 670
Xenarchi auditor Strabo ibid.
Xenocles Adramyttenus orator insignis 660, 614
Xenocles gazæ Alexandri præfectus 69
Xenocrates philosophus 566
Xenocrates ab Hermeja tyranno accersitus 610
Xenophanes physicus, qui sillos mordax poëma conscripsit 643
Xenophontis Grylli F. amisso equo pugnantis, humeris philosophi Socratis è pugna erepti salus 402. à Xenophonte locus Dianæ emptus, ex oraculo 387
Xerxes Darii F. 591. Xerxis naufragia 10. Xerxem sequentes Branchidæ 814. Xerxis conatus, fuga 395. Xerxes Lampsacum Themistocli donat 587. Xerxes ubi fretum ponte junxit 591. Xerxes Beli sepulturæ eversor 738. à Xerxe urbes ad alimentum Themistocli datæ 636. Xerxes ad Salamina victus 394. à Xerxe incensa templa 634. Xerxis classis subversio 443
Xerxena 528
Ximena 561
Xiphiæ, qui & galeotæ 24
Xiphoniæ promontorium 267
Xois insula 802
Xuthi filiorum cædes 383
Xuthi uxor ibid.
Xylobalsamum pro aromate 763
Xypeton, Trôum pagus 604

Y.

De litera Y. ut & K. consule Indicem Commentarii.

Z.

ZACINTHYS insula 124, 335. 457. 458, 836. urbs ibid.
Zadriades rex 531, 532
Zagiluitis 553
Zagrus 523
Zagrus m. 736, 739
Zagri transitus 522
Zagrius mons 522
Zaleucus legum Locrensium compositor & unde 260
Zama regia, diruta 829. Zama urbs 831
Zamolxis 304. Pythagoreus 762. de Zamolxi memoriæ prodita 297. & s.
Zancle quæ & Messana 268
Zanclæi Mylas habitantes 272
Zanclium idem quod obliquum 268
Zar vocabulum Paphlagonicum 553
Zariaspa quæ Bactra 514, 516
Zarmanochegas Indus 720. in rogum se conjiciens ultro ibid. ejus sepulcrum 720
Zea magis quam tritico alens regio 228
Zela, Zelitis 559
Zelitica regio 557
Zelæ Pontifex 559, 560
Zelæ oppidi habitatores 512
Zelas Prusiæ pater 563
Zeleja 565, 587. ad Zelejam pr. 583. Zeleja Lyciorum 596. Zelejæ oraculum 588. Zelejæ campi 603. Zeleja Amazonum 551, 552. Zelejæ contigui montes 589. Zeleja Cyzicenorum 583
Zeles Tingi vicina urbs 140
Zelis civitas 827
Zelitis regio 557
Zella civitas 831
Zenicetus prædo 671. ejus arx, crematio 671
Zeno philosophus 299. Citiensis 15. ejus successor in schola 610, 614. Zenonis versus Homericus 41. Zenonis patria 682. Zenonis emendatio 784. à Zenone libri & philosophi 757
Zenonis oratoris contra Labienum concitatio 660. Zenonis rhetoris erga Laodiceam beneficia 578. Zenonis & Parmenidis patria 252
Zenodorus latro 756
Zenodotus scriptor 413. à Zenodoto locus correctus 543. Zenodoti versus 553
Zenophanes tyrannus 672
Zenophanis tyranni filia 672. ejus dominatio ibid.
Zephyra, quæ halicarnassus 656
Zephyri flatus 28
Zephyri Scirones dicti 28
Zephyria pr. 683
Zephyrium 658, 671
Zephyrium 838. aliud ibid.
Zephyrium pr. 670. Locrorum promontorium 259
Zephyrium, locus 799, 800
Zephyrium Doriensium 270
Zerethra quæ Berethra 389
Zethi & Amphionis regnum, habitatio 411
Zeugma 664, 736. à Zeugmate ad Euphraten usque ad fines Atropatenæ itineris proditor 524. Zeugma, ad Euphratem 532. à Zeugmate Thapsacum stadia 746, 747
Zeuxis scholæ gubernator 580
Zincha urbs 831
Zoilus orator 271
Zodiacus cœlestis 31, 110
de Zonis 94. & s. temperatis 65, 95
de Zona torrida 31, 72. Zonæ torridæ magna pars Libyæ subjecta 823. de Zonæ uniuscujusque vertebris 118. Zonæ torridæ initium 95. plura in s. Zona torrida tropicis non definienda 97. ejus divisio in duas partes ibid. de Zonis quinque 111. Zonæ sex Polybio 96. & seq. Zonæ quippiam peculiare habentes 95. & s.
Zonas, Diodori oratoris cognomen 627. ejus virtus 628
Zostes promontorium 398
Zuchis lacus 835. urbs cognominis ibid.
Zumi 290
Zygi 129, 492. Zygorum ora 495. qui & Zygii 496
Zygopolis urbs 548
Zytho utentes populi 155

F I N I S.

HARDEROVICI,

Excudit PETRUS SAS, Academiæ Ducatûs Gelriæ & Comitatûs Zutphaniæ Typographus Ord. cIↄ Iↄccvii.

ERRATA IN CONTEXTU.

PAg. 42. l. 34. θρυλλούντων. l. ult. quomodo. p. 56. l. ultim. præcipua. p. 127. l. 19. μείζω χώραν. p. 194. l. 25. τῶν ἐν τῷ κ. ή. τεταρτημορίῳ. p. 207. l. 6. Αἴβουρα. p. 316. l. 31. ἀτεχνίας. p. 331. l. 13. Ἀριμίνυ, Πάρμα. p. 343. l. 29. Σουλχοί. p. 355. l. 8. Ἀρδέα. p. 375. l. 5. Acherusiæ. p. 379. l. 7. καὶ ἡ ἐκπυρυμένη βῶλος καὶ ἡ ἐκφέρουσα. p. 431 l. 5. εὐθυπλοΐας. p. 433. l. 6. ἡμιονική. p. 442. l. 5. ἄρκτυς. p. 449. l. 8. Οὐινδελικοί. p. 458. l. 14. τῆς ἐρυθρᾶς καὶ τῆς Α. p. 785. l. 45. Apollodorus. p. 906. l. 32 ἐπειδὴ. p. 907. l. 4. ληκυθίζειν. l. 10. Σύλλας. p. 1013. l. 36. Τάξιλα. p. 1115. l. 29. ἄλλο. p. 1125. l. 5. πολυτελείᾳ. p. 1170. l. 23. μὲν & τὸν. p. 1236. l. 42. ἐξαίσιον. 1237. l. 25. πρὸς. l. 35. Oraculum. p. 1245. l. 44. insula est. p. 1248. l. ult. Αρδία.

OMISSA ET COMMISSA IN NOTIS.

VOX *Casaub.* reponenda pag. 103. n. 6. p. 249. n. 2. p. 265. n. 3. p. 278. n. 2. p. 280. n. 7. p. 319. n. 5. p. 359. n. 5. p. 468. n. 2. p. 516. n. 2. p. 558. n. 1. p 559. n. 9. p. 564. n. 6. p. 590. n. 5. p. 606. n. 3. p. 756. n. 8. p. 836. n. 2. 3. p. 862. n. 5. p. 916. n. 6. & 8. p. 988. n. 5. p. 1002. n. 5. p. 1014. n. 3. p. 1065. n. 2. p. 1140. n. 5. pag. 29. l. 15) *Sed & Homerus*) Addendo quæ desunt utrique editioni Casaubonianæ ex editione Hopperi lege. *Sed & Aristoxenus hujus est sententiæ. Et Homerus* &c. pag. 316. l. 6. Κλαυτινάτιοι) Nomen hoc depravatum esse videtur. Sunt autem genuina adpellatione *Clarenates*, Κλαρρινάτιοι, Clarennæ incolæ: Eam *Tabula Peutingeri*, itinere Alcimoenni seu Ulma per Danubii ripam ad Oeni confluentem usque, nominat, unde vetustissimam esse, & à qua populus Vindeliciæ aliquis vocari potuit, sequitur. Hodie priore syllaba truncatam *Rainam* nuncupamus ad Lici trajectum, Danubio non ita procul, celebre opidum, quod Aeha fluvius interluit, & infra Lici εἰσβολὰς in Danubium præcipitat. *Th. Reines. Variar. Lection. L. III. cap. 2. pag.* 328. pag. 597. n. 2. *fando.* p. 686. n. 2. & epitomæ. pag. 692. n. 10. dele *Idem.* p. 693. n. 7. locum egregium. p. 700. n. 3. Notitia. p. 712. n. 1. Vindingii & T. X.. p. 718. n. 1. eædem. p. 805. n. 2. Ταναΐτηδος. p. 825. Strabonem. pag. 862. l. 15. Ποιεῖ δὲ τὸν σῖτον ἄσηπτον) Ποιεῖ δε τὸν σῖτον ἄσηπτον, addit, ἡ Χαλκιδικὴ μιγνυμένη. Interpres vertit, *frumentum à putredine defendit Chalcidica adjecta.* Quænam autem *Chalcidica* ? ficusne, quam *Colum. & Plin. l.* 14. *c.* 18. à triferô proventu commendat; an lacerta, quam nonnulli apud *Plin. l.* 29. *c.* 5. reperisse putant, cum sit chalcis, ab æris colore ita dicta bestia; an gallina de genere gallorum Chalcidicorum, quos *Varro* 3. *de re rust. c.* 9. ceu pulchros & ad præliandum inter se idoneos describit? Nugæ, quas defecta locutio parit! Frumentis, quæ non nisi benè exiccata & tosta in pensilium granariorum tabulatis ligneis vel horreis quorum pavimenta & parietes opere tectorio inducti congerere mos est, tam putredo, quam situs, quando conferbuerunt vel humiditate adventitia tacta sunt, & hinc σαπρότης, seu marcor cariesque, & bestiolæ, gurguliones, cossi, blettæ, papiliunculi exitio sunt. Ἄσηπτον igitur h. l. est diuturnum, quocunque modo incorruptum & vitio carens, non solum imputridum. Ei rei, ut grana sint firmiora & solidora amurcam aspergere jubent: quidam adfriant Chalcidicam aut Caricam cretam; alii apsinthio id præstant; alii substratâ conyzâ vel ammixtis coriandri foliis ætati addunt: *Varro. l.* 1. *de re rust. c.* 57. *Plin. l.* 18. *c.* 30. *Pallad. l.* 1. *c.* 19. Græcis quidem usitata est ellipsis vocabuli γαίας seu γῆς, & vel adjectiva tum substantificantur, vel ῥῆσις per intellectum facilè suppletur; Ita ἐργάσιμος pro terra culta; Μηλία & μηλίς apud *Plut. & Ælian. l.* 2. *c.* 2. pro terra è Melo; ut κεραμῖτις ap. *Hip.* 1. *de morb.* pro terra figulina: χωστὴ & χυτὴ, pro terra aggesta sepulchris mortuorum, ξένη, pro terra peregrina: τραφερὴ pro terra continente; Sed Latini non ita consuevêre. Quare cum *Varr. & Plinio*, si *Strabonem* intelligi Latinè velimus, ita loquemur: *Frumentum incorruptum servat terra Chalcidica ammixta.* Eandem vim, quod frumentum corrumpi non sinat, tribuit *Plin. l. d.* Olynthi ac Cerinthi Eubœæ terræ. Utraque vi siccandi, quam omnibus terrarum cretarumque generibus tribuunt *Gal.* 9. *de simp. med. fac. & Diosc. l.* 5. id præstiterit. Ex ea terra Chalcide allata pavimenta fieri solita colligit Cl. *Barthius l.* 53. *c.* 3. & inde palatia seu ambulatoria eadem strata nominari *Chalcidica* putat; sed utrinque fallitur. In sola domorum sternenda, ceu rudus vel materiam nuclei pultisve pro strato, crusta vel corio inducendo, acceptam nec *Strabo* nec alius quisquam ex iis qui pavimentorum & solariorum rationes descripsere dixit; sed adfriatam vel insipatam frumento ad conciliandam diuturnitatem fuisse; quæ actio quid ad pavimenta pertinet? Pavimenta granariorum ex argilla, acere è frumento, & amurca, construere vel opere tectorio marmorato loricare jubent, contra murem & vermem; quod ad terram Chalcidicam incircumspectè trahitur. Nec igitur *Chalcidica*, i. e. ὑπερῷα, palatia, diætæ, meniana, exedræ seu salæ, à pavimenti ratione ita dici potuêre. Chalcidici vocabulum extat apud *Hyginum fab.* 184 *Ausonium perioche Od.* 1. & 23. *Arnob. l.* 3. pro conclavi, habitaculo, stanza. Pleniùs *Isidorus: Chalcidicum, foris deambulatorium, quod & peribulum dicitur & iterum*: habens scil. pro solario, προφόρῳ ξύλων ἐξοχαῖς, provolante tecto è projectis tabulis composito, quod per circuitum eminentias quasdam habere amat ne facilis in præceps lapsus sit; *Salm. not. ad Spartiani Pescenn. Nig.* Id quod in eo deambulantes conspicerentur foris, essentque quasi extra ædes, vel quod super foribus emineret, *foris deambulatorium* dixit; quod in *JOVIS* mutasse *Barthium l.* 22. *c.* 1. præcipitantia factum est & à nemine vel mediocriter intelligente admittetur. Neque enim tam in cœlo, ubi Jovem deambulare tanquam in sede propria convenit, ostendi possunt meniana, quam in ædificiis hominum usibus extructis; ea verò sunt Chalcidica, à Chalcidensium ædificiorum ratione fortassis sic adpellata, uti meniana à Menio quodam, qui primus super columna tectum projecerat è provolantibus tabulis, unde cum suis munus gladiatorium spectare posset: *sic Asconius in* 1. *Verrinam.* Reines. Variar. Lection. *Lib. II. cap.* 5. p. 890. n. 5. dele *Idem.* pag. 926. l. 4. υἱοὺς ἐξ Ἀπολλωνίδος) Sensus est mancus & corruptus, quem restitues si, quæ utraque omittit editio Casauboniana, ex Aldino & Hopperi codice adscribas verba, κατέλιπε δὲ τεττάρας υἱοὺς &c. pag. 1012. n. 7. κακοπλοεῖν & κατασκευασμένων. p. 1136. n. 1. *Anaximandro.* pag. 1119. l. 13. Ἀνάγκη δὲ τοὺς &c.) Ἀνάγκη δε τοὺς τοιούτους εὐτελεῖς εἶναι τὸν βίον καὶ τὸ πλέον ῥιζοφάγυς ἢ κρεωφάγυς, γάλακτι δὲ καὶ τυρῷ τρεφομένυς: *Est verò necesse tales victu vili uti, plerumque radices edere, & carne & lacte & caseo nutriri*: Interpres planè contradicit suo autori. Carnium enim esus non est εὐτελέων τὸν βίον, καὶ πλάνητα τὸν βίον ζώντων, quales sunt Numidæ isti & Nomades Scythæ, γαλακτοφάγοι, ταῖς διαίταις εὐτελεῖς ὄντες, lib. 7. Conjunctio vero ἢ hoc loco electiva est, non disjunctiva: τὸ πλέον, *frequentius, plus, magis.* Hoc igitur vult *Strabo*, Scythas magis & familiarius vesci radicibus, quam carnibus, lacte autem & caseo ali. *Reines. Variar. Lection. Lib. II. cap.* 5. p. 1216. Suspicarer. p. 1219.. *Strabo* p. 176. p. 1219. l. 18. ὅτι αἱ Ἄλπεις) Hoc loco apud Strabonem incipit Lib. IV. unde pro Lib. III. IV. V. VI. legendum Lib. IV. V. VI. septimus enim respondet, quod miror Clariss. Hudsonium non monuisse. pag. 1238. καθάλοιτο. p. 1239. *B. Strabo.* p. 275. & sic g. h. i. k. p. 1240. *Aliis* p. 1242. χ'.

BSB Bayerische StaatsBibliothek
MDZ Münchener DigitalisierungsZentrum Digitale Bibliothek

Strabo, v63-23 / Xylander, Wilhelm, 1532-1576 / Casaubon, Isaac, 1559-1614

Geōgraphikōn bibloi 17

Bd.: 2

Amstelodamum (1707)

2 A.gr.b. 1046-2
urn:nbn:de:bvb:12-bsb10209782-1